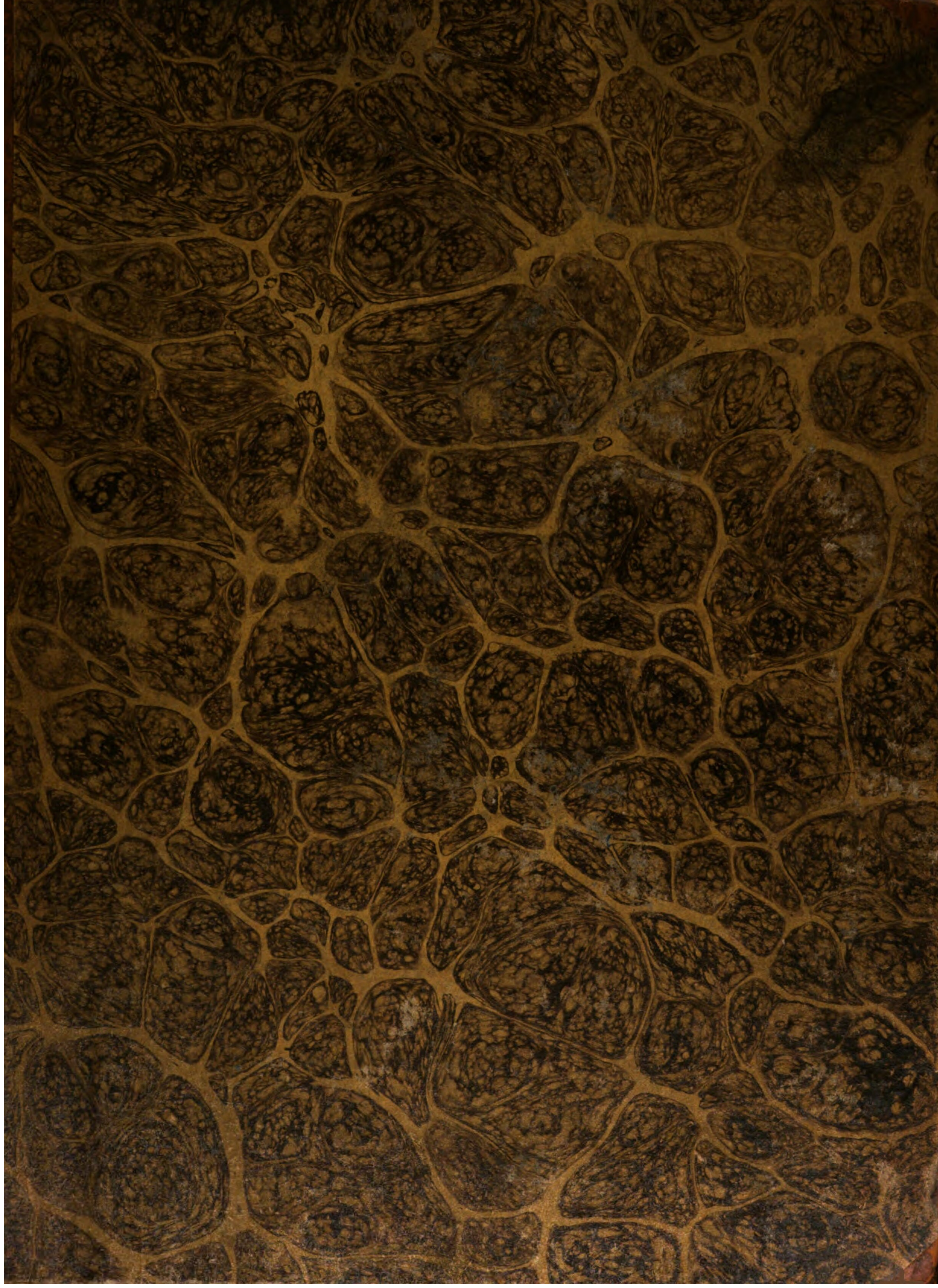

4° A. gr. b. 1355 (I)

Etymologicum

~~A. Gr.~~
~~479^m~~

<36625983240013

<36625983240013

Bayer. Staatsbibliothek

Auct. Gr. vet.

p. 807.

ETYMOLOGICON MAGNUM

PROSTAT

AMSTELODAMI

APVD P. DEN HENGST ET FIL.

LVGDVNI BATAVORVM

APVD S. ET I. LVCHTMANS

ROMAE

APVD MARIANVM DE ROMANIS

FLORENTIAE

APVD GVILIELM. PIATTI

HAMBVRGI

APVD PERTHES ET BESSER

VIENNAE

APVD C. SCHAVMBVRG ET SOC.

— I. SCHALBACHER

PARISIIS

APVD DE BVRE FRATRES

— A. A. RENOVARD

— TREVTTEL ET WÜRTZ.

— FOVRNIER NATV MIN.

LONDINI

APVD I. BLACK ET FIL.

— TH. BOOSEY

ETYMOLOGION MAGNUM

PROSTAT

AMSTERLODAMI

ATVD P. DE HENEST. et fil.

IVGDNI BATAVORVM

ATVD S. et I. LUCHTMANS

ROMAE

ATVD MALLIANVM DE ROMANIS

ATVD P. DE HENEST. et fil.

BIBLIOTHECA

REGIA

MONACENSIS.

ATVD P. DE HENEST. et fil.

ATVD P. DE HENEST. et fil.

ATVD P. DE HENEST. et fil.

VIRINAE

ATVD C. SCHALBACHNER

ATVD C. SCHALBACHNER

PARISIIS

ATVD DE BARETHATRES

A. A. RENOUARD

TRAVTTEL et WURTE

FOURNIER, NATAVIN

LONDINI

ATVD L. BLANK et fil.

THE BOSSLY

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ

ΗΓΟΥΝ

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ETYMOLOGICON MAGNUM

SEU

MAGNUM GRAMMATICAE PEN V

IN QVO

ET ORIGINVM ET ANALOGIAE DOCTRINA EX VETERVM SENTENTIA COPIO-
SISSIME PROPONITVR HISTORIAE ITEM ET ANTIQVITATIS MONVMENTA
PASSIM ATTINGVNTVR

SVPERIORVM EDITIONVM VARIORVMQVE AVCTORVM COLLATIONE A MVLTIS AC FOEDIS MENDIS
REPVRGATVM PERPETVIS NOTIS ILLVSTRATVM VTILISSIMISQVE INDICIBVS VERBORVM RERV AT-
QVE AVCTORVM NVMERO PENE INFINITORVM NVNC RECENS ADAVCTVM

OPERA

FRIDERICI SYLBVRGII

VETERANI

EDITIO NOVA CORRECTIOR

LIPSIAE

APVD IO. AVG. GOTTL. WEIGEL

MDCCXVI

LITERIS FR. CHR. DÜRRII

6. 3. 3

ETYMOLOGICON TO META

NOTA

IN METAPHYSICIS

ETYMOLOGICON MAGNUM

SEU

MAGNUM GRAMMATICAE PER

IN QVO

ET ORIGINUM ET ANALOGIAE DOCTRINA EX VETERUM SENTENTIA CONDITA
SISTIT PROPOSITA HISTORIAE LINGVAE ET ANTIQVITATIS MONVMENTA
LASSIM ATTINGUNT

SVBIVM RATIONVM VARIORVM AVCTORVM COLLATIONE A METAPHYSICIS AC FORTIS MERITO
REPERIUNTUR PRIMITIVIS NOTIS INVENTAM VARIORVM LINGVARVM ANALOGIA
QVA AVCTORVM LINGVAE INVENTVM NUNC A METAPHYSICIS

OPERA

FRIDERICUS SCHLAEGER

VETERARI

LIBRO NOVA CORRECTIONE

LIBRI

AVD. IO. AV. GOTT. WILHELM

MEISNER

FRIDERICUS SCHLAEGER

ILLVSTRIS
ACADEMIAE HEIDELBERGENSIS RECTORI
DOCTORIBVS MAGISTRIS ET PROFESSORIBVS
VIRIS MAGNIFICIS OMNIQVE DOCTRINAE AC VIRTVTIS GENERE PRAECELLENTIBVS
PATRONIS SVMMO STUDIO COLENDIS
FRIDERICVS SYLBVRGIVS
S. F. Q. P. P.

Etymologicae disciplinae quantum omnibus temporibus a doctissimis quibusque viris tributum fuerit, declarant multa passim apud Poetarum principes Homerum atque Hesiodum, itemque apud tragicos, comicos, lyricos et ceteros loca illustria. Immo et summos Philosophos id argumentum non dedignatos esse, ostendit Platonis Cratylus: in quo Cratylus *περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων ὀρθότητος* differens ait, *ὀνόματος ὀρθότητα εἶναι ἐκάστῳ τῶν ὄντων φύσει πεφυκυῖαν*: et, *ὀρθότητά τινα τῶν ὀνομάτων πεφυκέναι καὶ Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις τὴν αὐτὴν ἅπασιν*. Itidemque Chrysippum, clarissimum philosophum, *Ἑτυμολογικῶν* undecim libros ad Dioclem scripsisse, in eius vita refert Diogenes Laertius. Et Demetrii Ixionis *Ἑτυμολογουμένων* libri allegantur ab Athenaeo in *Dipnosophisticis*: uti a Suida quoque et hoc nostro auctore laudantur Orionis libri *περὶ ἑτυμολογίας*. Sed et Theologos insignes hoc litteraturae genus attigisse, docet Philonis liber *περὶ τῶν μετονομαζομένων*, et Dionysii presbyteri tractatus *περὶ τῶν θείων ὀνομάτων*: ut taceam crebras identidem etymologias inspergi etiam a Basilio, Gregorio aliisque praecipuae notae Patribus. Nec vero a Graecis tantum hoc studium excultum est, verum etiam a Latinis: inter quos M. Terentius Varro, vir (ipsius etiam Ciceronis testimonio) omnibus rebus ornatissimus, et qui omnium divinarum humanarumque rerum nomina, genera, officia, causas aperuit, prioribus tribus de lingua Latina libris hanc ipsam *ἑτυμολογικὴν* disciplinam pertractavit, ut Gellius, Nonius et alii, immo ipsemet Varro in eorum librorum reliquiis de se aliquoties testatur. Et ut Isidorum taceam, qui Originum sive Etymologiarum viginti libros posteritati reliquit, Iulius Scaliger, alter seculi nostri Varro, et ipse de linguae Latinae causis eruditissimos libros edidit. Atque adeo cum tunc demum nobis vere scire videamur, cum causas rerum cognitatas et perspectas habemus, vocum quoque nativas significationes tunc demum recte intelligemus, cum genuinas earum origines ac fontes tenuerimus. Quamobrem ut in Latina, sic etiam in Graeca lingua, eius generis libros ad posteritatem studiose propagari, plurimum semper interfuit. Ac dolendum quidem, quae a Chrysippo, Demetrio Ixione, Orione, aliisque magni nominis hominibus hac de re conscripta fuerunt, temporum et hominum iniuria interisse. Est tamen etiam quod nobis gratulemur, Deoque opt. max. gratias agamus, qui e saevis barbarorum manibus has saltem nobis Etymologicae disciplinae reliquias conservavit: idque eo magis, quod illae ex optimis quibusque in eo genere scriptoribus collectae sint. Quarum auctor qui fuerit, nondum cognosci a me potuit: hoc tantum de se testatur, quod plerisque omnibus horum studiorum sectatoribus infelici quodam fato accidit, se *πολλαῖς καὶ ἀνεκᾶστοις συμφοραῖς, καὶ τῇ τῶν ἀναγκαίων πιεζόμενον σπάνει, ἀλλὰ τῶ τῶν λόγων ἀνθελκόμενον ἔρωτι, οὐδ' ὅλως τοῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνον δεδωκέναι, ὥστε καὶ αὐτὸς ὠφελῆθῃναι τὰ μέγιστα, καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν καταλιπεῖν μνήμης ἄξιον*. E multis sane veterum scriptis multoque labore opus hoc concinnatum esse, cum ipsa eius lectio docet, tum auctorum qui in eo citantur catalogus arguit. Nec vero Etymologiae dumtaxat, sed et Analogiae praecepta, immo et historiae ac fabulae passim ab eo insperguntur: ut non abs re geminus titulus a nobis libro sit praescriptus, et *ΜΕΓΑ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ* scilicet, et *ΜΕΓΑΛΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ*; cum et Henrici Stephani codex manuscriptus, maximam cum

hoc libro affinitatem habens, geminam inscriptionem praeferat, *Ἑτυμολογικὸν τοῦ μεγάλου γραμματικοῦ*, et mox in operis principio, *Ἀρχὴ τῆς μεγάλης γραμματικῆς*. Nec fallam esse illam MAGNAE GRAMMATICAE pollicitationem, re ipsa comperiet, cui Latinum Indicem a nobis confectum pervolutare libuerit: quippe quo eorum, quae perfecto Grammatico necessaria sunt, uberrima seges exhibeatur. Porro cum his huius operis copiam eruditae fecerint officinae Venetae; primum anno 1499; deinde 1549; ex eo autem tempore distractis exemplaribus, iam pene vicennium resp. tam utili tractatu caruerit, ante multos annos editionis instaurandae desiderium me incessit. Eaque ut accuratior et auctior a me daretur, iam pridem ab Henrico Stephano manuscriptum exemplar omnibus modis impetrare studui. Tandem cum semper novae se morae infinuarent, nec magna obtinendi spes affulgeret, adscitis illis quae tempus locusque sola suppeditabat adiumentis, mediocrem editionem in tempore, quam elaboratiorem iusto ferius dare, consultius existimavi: praesertim cum Hieronymus Commelinus, ut in aliis, sic etiam in hoc opere suam operam reip. libens ac volens offerret. Cuius editionis nostrae ut aliquam hic rationem reddam, primum supradictas editiones Venetas inter se contuli: deinde, sicubi haereret aqua, ceteros Grammaticos, Hesychium, Suidam, Eustathium, et vetustiores his Pollucem, Harpocratiōnem aliosque adii: nonnumquam etiam Suidae Etymologicum, Michaelis Apostolii manu in Creta ἀπὸ πρωτοτύπου πάνυ διεφθαρμένου (ut ipse testatur) exscriptum, ex illustrissimi Electoris nostri bibliotheca mihi communicatum, consului. Et quoniam auctorum loca quae citantur, saepe depravata erant, menda, quoad eius fieri potuit, sustuli, ipsis auctorum fontibus, si aliquo indicio investigari possent, inspectis. Ac si quidem se manifestum offerret vitium, emendare nihil plane dubitavi: si vero anceps aut desperatus nodus occurreret, eum in Notarum libello seorsum, pro meae tenuitatis modulo, explicui. In quo genere cum identidem inciderent quae non uni loco propria, sed pluribus essent communia, ea in Notis praetermissa, Indici vel Graeco vel Latino, prout commodius videbatur, inserui. Adhaec, quoniam in ipsa Etymologiarum tractatione non ad amissim a collectore observata est alphabeti series, et eorum quae obiter atque extra ordinem alphabeti exponuntur, maximus est numerus, generale Inventarium Graecum contexui, quod omnia, et quae in alphabeti serie, et quae extra illam observatu digna sunt, repraesentaret. In quo id etiam operam dedi, ut, si quis apud hunc nostrum auctorem se oggeret scrupulus, eum aliorum auctorum opera eximerem, mea quoque sententia nonnusquam interposita. Denique, ut uno verbo rem omnem complectar, quidquid a meae conditionis homine in opere difficili et penso quotidiano praestari potest, id omne omni studio praestare allaboravi. Vobis autem, amplissimi clarissimique ac doctissimi viri, hunc laborem meum ut dicendum censerem, iustae fuerunt causae. Cum enim iam quadriennium in clientela vestra, iisque privilegiis quibus ornatissimus studiosorum coetus, reip. inservierim, aequum erat, ut gratitudinis atque observantiae erga vos meae luculentum aliquod documentum exhiberem. Deinde cum in hac celeberrima Academia, ut ceterarum disciplinarum, ita et Graecae linguae doctissimi sint professores, laborum meorum et idoneos iudices, et, si opus fuerit, benignos patronos adversus obtrectatorum iniurias habiturum me confido. Equidem ut illi viva voce in publico, sic ego calamo intra privatos parietes, elegantissimum linguae Graecae studium, quod nescio quo rei litterariae malo fato inter studiosos frigescere coepit, pro mea virili excitare atque adiuvare contendi. Quod superest igitur, magnifici omnique doctrinae ac virtutis genere praecellentes viri, oro, ut quanto animi studio vobis hoc opus offero, tanto favore id vos acceptetis, meque in bonis utriusque linguae auctoribus ad publicam utilitatem propagandis, pro insigni vestra erga eruditionis pietatisque cultores humanitate, fovere pergatis. Simul Deum opt. max. precor, ut vos clarissimamque Academiam, cum illustrissimo eius patrono, clementissimo Principe nostro, in stabili verae felicitatis gradu clementissime in perpetuum tueatur.

Heidelbergae in Collegio Principis III. Non. April. MDXCV.

FRIDERICVS SYLBVRGIVS

AEQVO LECTORI SALVTEM.

Quid in hac Etymologici editione sit praestitum, maiori ex parte iam expositum est. Superest ut de specialibus quibusdam te commonefaciam, amice lector. Principio igitur, cum superiorum editionum ordinem multis de causis retinuerim, operam tamen dedi, ut expositiones loco motae in sedem suam reponerentur: cuiusmodi restitutiones cum alibi notatae, tum 257, 6: 512, 9, 12: 522, 35: 591, 34. Deinde si qua in collatione auctorum vel apud hunc nostrum vel apud alios aut abessent aut redundarent, ea uncis utrinque inclusi. Auctorum loca quae citantur, ab initio maiuscula littera insignivi: in fine coronidis loco eis apposui notulam hanc: —, ut eo melius ab Etymologici verbis discernerentur. Oxytona, si absolute, interpretationis aut exempli gratia, posita essent, acuto plerumque, non gravi tono insignivi. Alphabeticis elementis, siue simplicis litterae, siue numeralis notae vicem gererent, in superioribus editionibus superimposita est pineola, ut *ā*, *ē*: ego in numerali significatione acuti accentus notam illis inscribere malui: non nescius tamen, esse ubi circumflexum requirant. Asterisco a fronte praenotata in posteriori editione Veneta sunt addita: quorum non pauca exigui sunt ponderis, et superflue saepe repetita, ut inter alia patet ex 739, 57: 741, 5. Quaedam etiam mendis retentis repetita sunt, ut 292, 25. In nonnullis praeter tautologiam et falsitas inest, ut in *βραβεύται* 210, 53: cuius sincerior expositio ibidem v. 48. Parum accuratum sane fuisse additionum istarum auctorem, inter cetera declarat *ἀνομοιομερές* 110, 49. Sed sunt quae in ipso etiam Etymologici concinnatore censuram merentur; ut *μασculinum μέλανας communi genere usurpatum* 551, 41: itemque *εὐτονώτερος* 719, 38: et particip. *ιδών* atque *ἀνελθών* 276, 39, 41. Talia sunt etiam *perittosyllaba isosyllabe flexa*, *Δήμητρα*, *κέρατον*, *μέλανος*: et contra, *ὄστρακος* pro *ὄστράκου* 515, 45: *Ἰβυκι* pro *Ἰβύκω* 273, 24. Sic in verbis saepe augmentum est omissum: ut *ἀσπαλιεύθην* 156, 34: *ἐράσθην* 435, 1: *ἐρανισμένος* 379, 56: *ἐλτγμένη* 329, 2: *ἔμεσε* 334, 21: *ἔρυξα* 378, 17: *οἰκοδομήσαμεν* 680, 10: *οἰκοδομημένα* 601, 17: *σκενώρηται* 287, 28. item in compositis, *διάμνησε* 268, 52: *ἀπαιωρημένος* 119, 32: *ἐπαιωρημένη* 170, 50: *μετεωρισμένα* 780, 15: *ἀπεμπολημένος* 648, 56: *συνελκυσμένος* 706, 47, 51: *καθερπνύσθην* 333, 49. In quibusdam praeter augmenti omissionem latet etiam aliud vitium, ut in *ἀφροντικότα* 131, 30: in *βαρυνμένη* 805, 42. Contra in *ἀπεκατέστησε* 592, 40, prius augmentum est supervacuum. Est et ubi characteristica perfecti vassivi omissa est, ut in *πεπλάτνται* 559, 43: *τεθαρσυνμένος* 222, 33: *ἐξηραμένος*

228, 30. quorum regula traditur 559, 54. His adde διειλκυμένη 331, 3, absque σ, quod expressum in supradicto συνελκυμένος 706, 47, 51; itemque in ἔλκυσμα, ἔλκυστικός, et similibus. Usurpata etiam nonnusquam aorista inusitata, ut μεθῆσαι 575, 18: δώση 790, 46: contra regulam 777, 55. Similiter in syntaxi cum alia minus usitata occurrunt, tum χρῆσθαι cum accusativo, et nominativi absolute positi: quae barbarismi species dicitur 722, 3. Ita ut suspicio sit, vel librariorum vitio multa huius farinae irrepisse, vel auctorem huius operis vixisse iis temporibus, quibus Graeca lingua corrumpi coepit. cuius generis aliquammulta, nominatim augmenti omissio, aoristorum inusitatorum et nominativorum absolutorum usurpatio, notata etiam in Theophranis Chronographia circa Christi annum 800. Et ut illius temporis scriptores multa subinde a Latinis mutuabantur, sic apud hunc nostrum legitur κίνσος, φίσκος, πραῖδα, φασκία, φίβλα, σοῦβλα, παννίον, πεζέτιον, λέντιον, μανδίλιον, σαγομάντιον, λουρίκιον, καπίστριον, φουρκίον, λαρδίον, καρβώνιον: item πραιδεύειν, ταβλίζειν, ἐπακουμβίζειν, et similia. Sed et hoc nota dignum, quod *thema* et *expositio* passim diversa forma proponuntur: ut ἔω τὸ ἐνδύομαι, ἔω τὸ καθέζομαι, ἔω τὸ κάθημαι, ἔζω τὸ καθέζομαι, ἰζω τὸ καθέζομαι, ἦδω τὸ εὐφραίνομαι, λαίνω τὸ εὐφραίνομαι, μαίνω τὸ ὀργίζομαι, ὄθω τὸ ἐπιστρέφομαι, ὄρω τὸ διεγείρομαι, ὀδύνω τὸ καταπονοῦμαι. at in ἄπτω τὸ θίγω, et ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ, eadem quidem utrobique forma est, sed non eadem plane significatio: quippe quod in expositione significatio sit neutra, in *thematē* activa. Ponuntur etiam aliquando *themata* parum necessaria, ut τριήκοντος 290, 51: βλέπτω 562, 4: λέπτω 560, 42: κρύβδω 78, 54: ὑφάζω et λυμάζω 785, 26. Et si enim formationis gratia saepe statuenda sunt *themata* inusitata, ut cum alibi docetur, tum 112, 49: 148, 16: modus tamen in his servandus est, nec temere quid fingendum contra veterum regulam; praesertim cum hic ipse auctor certa, non ambigua *themata* sumere iubeat 176, 47. *Etyma* dissimilanea in οὐσία 642, 41: ἐξουσία 349, 34: ἐννεσίησι 344, 10: ἔμβολος 354, 18: καλλιέρημα 487, 14: ἦντετο 433, 5: ἐνώμα 345, 15: ἐπενήνεον 354, 38: ἀνήνηται 107, 24. Simplicibus tributa interdum composita origo, ut nomini φορβειά, βάπτισμα, βαπτιστήριον, θυσιαστήριον, ψαλτήριον, et similibus: sicut et apud Isidorum *Reges a recte agendo dicti*; apud Iureconsultos *Testamentum, q. testatio mentis*. Sic in multis παρήχησις verius quam *etymologia* est: qualia multa in Platonis Cratylo; et illud Philonis, αἰσθησιν esse quandam εἰςθεσιν, quia τὰ φανέντα ἐπεισφέρει τῷ νῷ: cuiusmodi originationes in Philosophorum magis quam Grammaticorum scholis locum habent. In multis est quidem aliqua veri similitudo, sed nimis longe petita derivatio: ut οὐρανός quasi οὐρος τῶν ἄνω, quod ceu limes superiora disternit ab inferioribus: μήτηρ, παρὰ τὸ μὴ τηρεῖσθαι, quia non amplius sub parentum custodia teneatur, sed marito emancipata sit: γάλα, παρὰ τὸ ἄγαν λευκόν, ab eximio candore: γῆρας, παρὰ τὸ γῆς ἐρᾶν, ἢ γῆν ὀρᾶν, uti et Silicernium, quod filices ac terram spectet: εἰρήνη, παρὰ τὸ εἶρεν εἰς ἓν, quod in unum copulet animos. Evidentiora, ὀφθαλμός, ὃ τὴν ὀπτικήν δύναμιν εἰς τὰ ὁρατὰ ποιῶν ἔλλεσθαι, quod visoria vis oculi ope in obiecta transfiliat: νήπιον, ex privativo νη et εἰπεῖν: νωδός, παρὰ τὸ νω στερητικόν καὶ τὸν ὀδόντα, apud Aminonium: νῶκαρ, παρὰ τὸ νω στερητικόν καὶ τὸ κῆρ: secundum Nicandri scholiasten, παρὰ τὴν τοῦ νοῦ κάρωσιν: et ῥόδον, παρὰ τὸ θᾶττον ἀπορρεῖν, secundum Theocriti scholiasten: vel, ut ex Plutarcho refert Clemens, διότι πάμπολυ τῆς ὁδωδῆς ἀφίησι ῥεῦμα: et μοῦσαι apud Diodorum Siculum 150, ἀπὸ τοῦ μνεῖν τοὺς ἀνθρώπους, τουτέστι διδάσκειν τὰ ὑπὸ τῶν ἀπαιδευτῶν ἀγνοούμενα: vel secundum alios, παρὰ τὸ μᾶν τὸ ζητεῖν: nam nimis longe quaesitum illud apud Plutarch. περὶ φιλαδελφίας,

quasi ὁμοῦ οὔσαι. uti etiam σκιά et σκοτός apud Ammonium, παρὰ τὸ σκέθαι καὶ ἐπέχειν τὴν ὄρασιν, quod retineant seu inhabeant visum. Quo enim magis ad grammaticam normam accedunt etymologiae, eo magis sunt consentaneae; ut τυφλός quasi τυφηλός, παρὰ τὸ τύφασθαι, velut ὁ ἐπικεκαυμένος ἔχων τὰς ὀψεις: et φθόνος a φθείνω seu φθίνω, quippe qui alterius rebus marescat opimis: τάμιος, παρὰ τὸ ταμεῖν: vel παρὰ τὸ θαμίζειν καὶ πυκνοῦν τὸ γάλα, ut et coagulum a coactione lactis, ac similia. Quamobrem et Quintilianus lib. 1, c. 9, merito eos reprehendit, qui nimium ingenio in talibus indulgentes, ad foeda usque ludibria labuntur; ut stellam dici quasi luminis stillam: pituitam, quia petat vitam: et agrum Varroni ex eo esse, quod in eo agatur aliquid: graculos, quia gregatim volent; cum manifestum sit, illud ex Graeco, hoc ex avium vocibus duci. Peregrinis quoque Graeca quaesita derivatio, ut Latinis, Punicis, Persicis, Hebraicis: litterarum item appellationibus; quas ex Hebraico idiomate mansisse nemini est dubium: non observata regula, quae de hisce traditur 828, 3: et 66, 20. Unde non abs re suspicari licet, non unius auctoris hoc opus esse, sed, ut in lexicis fieri assolet, alias alia per alios inserta esse. Idem fortasse competat etiam in illas formulas, ἐγὼ ἀνέγνω 710, 36: ἐγὼ ἐπενόησα 661, 2: εὔρον ἐγὼ 789, 12: τοῦτο ἐγὼ εὔρον 711, 56: οὕτως εὔρον ἐγὼ 454, 28: 664, 51: 727, 7: οὕτως ἐγὼ 785, 3. item ὡς ἐγὼμαί 785, 44: ὡς ἐγὼ φημι 55, 3: et rursum, ὡς οἶμαι δὲ 509, 23: οἶμαι δ' ἐγὼ 815, 14: ἐγὼ δὲ οἶμαι 774, 26: ἐγὼ δὲ φημι 584, 14. nam et has unius eiusdemque auctoris esse nescio an mihi persuadere debeam: cum quaedam earum non sapiant eam modestiam, quam auctor profitetur 417, 10. atque adeo postrema illa, ἐγὼ δὲ φημι, 590, 40, ut cum thraonica quadam arrogantia coniuncta est, ita etiam a rectae rationis regula deflectit: uti et 433, 5. Sunt vero et alia, e quibus colligitur, post primam auctoris manum multa passim ab aliis, et saepe ab audaculis, inculcata esse. Non est tamen quod propterea vel omnia contemnamus, vel primo auctori derogemus: cum extra omnem controversiam sit, eum ex vetustissimis et optimis quibusque auctoribus hoc penurarium construxisse. De cuius aetate quamquam nihildum certi cognoscere potui, tamen eum non multo post Photii patriarchae tempora vixisse crediderim, circa Christi annum dcccc. Eustathius sane hoc auctore videtur recentior: quippe qui eum in suis ad Iliadem Homericam παρεκβολαῖς alleget, 268, 42: τὸ δὲ μέγα ἐτυμολογικὸν (inquit) συγκροτοῦν εἰς τὴν δασεῖαν τῆς ἀρχούσης, λέγει παραχθῆναι τὴν Ἀλίαρτον ἀπὸ ἀλίων καὶ ἄρτου. quae etymologia exstat apud hunc auctorem 63, 35. et quae ex Anastasio Sinaita in calce huius Etymologici adiecta sunt, procul dubio et ipsa ex hoc nostro desumpta sunt, vel certe ex eisdem fontibus petita. Floruit autem Eustathius sub Andronico Constantinopolitano Imperatore circa Christi annum mclxxx: de Anastasio nondum certi quid comperi. Annotatae sunt a me aliae quoque nonnullae minutiae ab exquisita Grammaticorum norma discrepantes; ut de quorundam accentu, spiritu, quantitate; de flexionum et syntaxeos anomalia, de dialectorum praeceptionibus, et alia eiusmodi: sed nec tempus nec locus talia nunc minutatim persequi sinunt. Itaque illis in praesens omisissis, ex Varrone et aliis hic subiiciam quae huius operis argumento lucem aliquam afferunt. Varro igitur inter alia initio libri quarti de lingua Latina tradit, Vniuscuiusque verbi naturas esse duas; a qua re, et in qua re vocabulum sit impositum. Priorem illam partem, ubi, cur, et unde sint verba, Graecos ἐτυμολογίαν vocare: illam alteram, περὶ σημαίνων. Quae ideo esse obscura, quod neque omnis impositio verborum exstat, quod vetustas quasdam deleverit: nec quae exstat, sine mendo omnis imposita: nec quae recte est imposita, cuncta maneat, multa enim verba litteris commutatis esse interpolata: neque omnem originem esse Latinae

linguae e vernaculis verbis: et multa verba aliud nunc ostendere, aliud ante significasse; ut *Hostis*. nam tum eo verbo dictum esse peregrinum, qui suis legibus uteretur: nunc dici eum, quem tum dicebant perduellem. In eo verborum genere casum casu illustriorem esse ad ostendendam originem. nam quum recto casu dicimus *Impos*, obscurius est esse a potentia, quam quum dicimus *Impotem*: et eo obscurius sit, si dicas *Pos* quam *Impos*. videtur enim *Pos* significare potius pontem quam potentem. ¶ *Vetustas* (inquit) non pauca depravat, multa tollit. quem puerum vidi-
sti formosum, nunc vides deformem in senecta. tertium saeculum non videt eum hominem, quem vidit primum. Quare illa quae iam maioribus nostris ademit oblivio fugitiva, secuta sedulitas *Mucii* et *Bruti* retrahere nequit. Non, si non potuero indagare, eo ero tardior; sed velocior ideo, si quivero. Non mediocres enim tenebrae in silva, ubi haec captanda: neque eo, quo pervenire volumus, semitae tritae: neque non in tramitibus quaedam obiecta, quae euntem retinere possint. ¶ Quoniam verborum novorum et veterum discordia omnis in consuetudine communi, quot modis litterarum commutatio sit facta, qui animadverterit, scrutari facilius origines poterit verborum. Reperiet enim esse commutata maxime propter bis quaternas causas. Litterarum enim sit demptione, aut additione: et propter earum artationem aut commutationem; item syllabarum productionem. ¶ Nunc, ut singulorum verborum origines expediam, quatuor eorum explicandi sunt gradus. Primus, in quo populus etiam venit. quis enim non videt, unde *Aerifodinae* et *Viocurus*? Secundus, quo Grammatica descendit antiqua; quae ostendit, quemadmodum quodque verbum poeta confinxerit; quod declinarit. hinc *Pacuvius* rudentilibilus; hinc, incurvicervicum pecus: hinc, chlamyde clupeat brachium. Tertius gradus, a quo Philosophia ascendens pervenit, atque ea, quae in consuetudine communi essent, aperire coepit; ut a quo dictum esset oppidum, vicus, via. Quartus, ubi est aditus et initia regis: quo si non perveniam, scientiam ad opinionem aucupabor. quod etiam nonnumquam in salute nostra facit, cum aegrotamus, medicus. Quod si summum gradum non attigero, tamen secundum non praeteribo: quod non solum ad *Aristophanis* lucernam, sed etiam ad *Cleanthis* lucubravi. Noli praeterire eos, qui poetarum modo verba, ut sint ficta, expediunt. Non enim videbatur consentaneum quaerere me eo in verbo, quod finxisset *Ennius*, causam, negligere quod ante rex *Latinus* finxisset: quum poeticis multis verbis magis delecter quam utar, antiquis magis utar quam delecter. Annon potius mea verba illa, quae hereditate a *Romulo* rege venerunt, quam quae a poeta *Livio* relictas? Igitur quoniam haec sunt tripartita verba; quae sunt aut nostra, aut aliena, aut oblivias: de nostris dicam, cur sint: de alienis, unde sint: de oblivis, relinquam: quorum partem cum ita invenerim, ut opinor, scribam:— Haec ibi Varro, quibus paulo post subiungit, Initiorum quadrigas esse, locum et corpus, tempus et actionem: quod stat aut agitur, corpus esse: ubi agitur, locum: dum agitur, tempus: quod est in agitu, actionem. quare quattuor esse genera prima rerum; totidem, verborum. *Isidorus* quoque *Originum* libro 1, cap. 28, tradit, non omnia nomina secundum naturam a veteribus imposita esse, sed quaedam secundum placitum, sicut et nos servis et possessionibus interdum, secundum quod placet nostrae voluntati, nomina damus. hinc esse, quod omnium nominum etymologiae non reperiantur; quia quaedam non secundum qualitatem, qua genita sunt, sed iuxta humanae voluntatis arbitrium, vocabula acceperint. Esse autem etymologias nominum aut ex causa datas; ut *reges*, a recte agendo: aut ex origine; ut *homo*, quia sit ex humo: aut ex contrario, ut *lutum* a lavando; dum lutum non sit mundum; et *lucus*, quia umbra opacus parum luceat. quaedam etiam ex nominum derivatione facta esse; ut a prudentia *prudens*. quaedam ex locorum,

urbium fluminumve nominibus traxisse vocabula. quaedam ex vocibus, ut ex garrulitate *garrulus*. quaedam ex Graeco in Latinum declinata esse; ut *silva*, *domus*, ex Graecis ὕλη, δόμος. multa etiam ex diversarum gentium sermone vocari: unde et originem eorum vix cerni, quod pleraque barbara nomina Latinis et Graecis sint incognita. Etymologiae vero cognitionem saepe necessarium habere usum in interpretatione: nam cum videris unde ortum est nomen, citius eius vim intelligi; et cognita etymologia, omnis rei inspectionem esse planiorem. Itidem et Fabius Quintilianus lib. 1, c. 9, inter alia scribit, Etymologiam habere aliquando usum necessarium, quoties interpretatione res de qua quaeritur eget: ut cum M. Caelius se esse hominem *frugi* vult probare, quia utilis sit multis, id est fructuosus; ideoque in definitionibus assignari Etymologiae locum. Nonnumquam et barbara ab emendatis discernere; ut cum quaeritur, *Triquetram* dici Siciliam an *Triquedram*, *Meridiem* an *Medidiem* oporteat, aliaque quae consuetudini servantur. Continere autem in se multam eruditionem, siue illa ex Graecis orta tractemus, quae sunt plurima, praecipueque Aeolica ratione, cui est sermo noster simillimus, declinata: siue ex historiarum veterum notitia nomina hominum, locorum, gentium, urbium requiramus; unde *Bruti*, *Publicolae*, *Pici*: cur *Latium*, *Italia*, *Beneventum*: unde *Capitolium* et *Argiletum* appellata. Item illa minora, in quibus maxime studiosi eius rei fatigantur, qui verba paullum declinata, varie et multipliciter ad originem reducant, aut correptis aut porrectis, aut adiectis aut detractis, aut permutatis litteris syllabisve; ut *Classis* a calando: *Lepus*, quasi leuipes: *Vulpes*, quasi volipes: *Merula*, quasi mera et sola volans. Quosdam non dubitasse omnem nominis causam Etymologiae subiicere: ut ex habitu *Longos* et *Rufos*: ex sono, *Streperere*, *Murmurare*: etiam derivata, ut a velocitate dicitur *velox*: et composita pleraque his similia, quae sine dubio aliunde originem ducunt, et arte non egent. Sicut vero a sono hic Fabius et Isidorus tracta vocabula docent, ita et Homerum ad etyma passim alluisse manifestum est, ut cum dicit εἰπεῖν ἔπος, ἔπος εἶπας, et similia. item Il. τ, v. 91, et 129, Ἄτῃ ἢ πάντας ἀΐται: Il. θ, Τῇδ' ἄτῃ ἄσας: illic proprie, hic appellative accepto ἄτῃς vocabulo. Sic Il. β, Αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευε Κηρύσσειν ἀγορήνδε κρηκομόωντας Ἀχαιοῦς. Οἱ μὲν, ἐκήρυσσον τοῖ δ', ἠγείροντο μάλ' ὤκα: satis evidenter declarans κήρυκας παρὰ τὸ κηρύσσειν, et ἀγορὰν παρὰ τὸ ἀγείρειν appellatam. et rursum Od. τ, τίθεσθ' ὄνομ' ὅττι κεν εἶπω. Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσεάμενος τόδ' ἐκάνω. Τῷδ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον: significans τὸν Ὀδυσεέα inde nominatum, quod avus ipsius Autolycus πολλοῖς ὀδύσατο, et multi vicissim ipsi, ob insignes eius versutias, succensuerunt. Ad Varronem porro ut redeam, is, institutis sex libris, quemadmodum rebus Latina nomina essent imposita, priores de disciplina originis verborum fecit; posteriores de verborum originibus: ac primo quidem volumine exposuit quae contra etymologicam disciplinam dicuntur, cur neque sit, neque utilis sit: in secundo, quae pro ea dicuntur, quae sit, et cur ea sit: in tertio, quae de ea dicuntur, seu quae sit etymologiae forma; ut ipsemet Varro in quarti principio et sexti fine testatur. Quae vero a Graecis tracta sint vocabula, inter alios Cloatius et Hypsicles exposuerunt, ut A. Gell. tradit l. 16, c. 12. nam et Fabius Quintilianus lib. 1, c. 9, disertè scribit, Romanum sermonem e Graeco maxima ex parte conversum esse, et nos confessis quoque Graecis uti verbis, ubi nostra desunt; sicut illi a nobis nonnumquam mutantur. Haec ipsa Etymologia, quae verborum originem inquirat, (inquit ibidem idem Fabius) a Cicerone dicta est Notatio: quia nomen eius apud Aristotelem invenitur σύμβολον, quod est Nota: nam verbum ex verbo ductum, id est Veriloquium, ipse Cicero, qui finxit, reformidat. Sunt qui vim potius intuiti, Originationem vocent. Haec

ille. Locus autem Ciceronis, qui a Fabio ibi allegatur, exstat in Topicis, his verbis: *Est autem Notatio, cum ex vi nominis argumentum elicitur; quam Graeci ἐτυμολογίαν appellant, id est verbum ex verbo Veriloquium. nos autem, novitatem verbi non satis apti fugientes, genus hoc Notationem appellamus: quia sunt verba rerum notae. itaque hoc idem Aristoteles σύμβολον appellat, quod Latine est Nota. ubi Boethius, Notatio est, inquit, quoties ex nota aliqua rei, quae dubia est, capitur argumentum. Nota vero est, quae rem quamque designat. quo fit, ut omne nomen nota sit; idcirco quod notam faciat rem, de qua praedicatur: — Et mox, Interpretatio vero nominis, ἐτυμολογία Graece, Latine Veriloquium nuncupatur. ἐτυμον enim verum significat; λόγος orationem. Sed quia id Veriloquium minus in usu Latini sermonis habebatur, interpretationem nominis Notationem Tullius appellat. Haec ibi Boethius. Etymi autem vocabulo utitur ipse quoque Cicero, ut 16 ad famil. epist. 10, docui te, Fides etymon quod haberet: et Varro Rei rust. l. 1, c. 48, de gluma, Videtur vocabulum etymon habere a glubendo; quod eo folliculo deglubitur granum. Est autem Etymologia Ciceroni Academ. quaeft. lib. 1, verborum explicatio, qua de causa quaeque ita nominata sint: Eustathio 1408, 13. λόγος ἐπαληθιζομένην δεικνὺς τὴν λέξιν τῇ φύσει τοῦ πράγματος. Vale, amice lector, et inter ceteros huius editionis adiutores etiam Marburgensi Academiae bene precare, quae mihi ad promovendam in talibus rem litterariam annum honorarium libens volensque confert.*

ΜΑΡΚΟΣ 'Ο ΜΟΤΣΟΤΡΟΣ

ΤΟΙΣ ΕΝ ΠΑΤΑΒΙΩ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΙΣ ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Οἱ μὲν ἑλληνικῶς ἐντυποῦν ἐγχειρήσαντες ἕκτον ἔτος ἤδη τουτὶ οὐκ ἀπεικότως ηὐδοκιμή-
 κασιν. ὅπου γὰρ οἱ τοὺς ἄνω χρόνους ἐν τι τῶν πρὸς τὴν κοινὴν ταυτηνὴν τροφὴν εὐρηκότες
 εἰς θεοὺς τελεῖν ἐνομίσθησαν, ἥπου μείζονος ἂν, εἴπερ ἐφικτὸν, ἄξιοι τιμῆς ἐπιτυχεῖν, οἷς
 ἐξεγένετο Φανῆναι πορισταῖς τῆς ὡς ἀληθῶς καὶ μάλιστα προσηκούσης ἀνθρώπῳ τροφῆς,
 τῆς ἐν μαθήμασι καὶ βιβλίοις. ὧν τὰ γε σεμνότερα καὶ τῆς σπουδαιοτέρας ὄντα μερίδος
 ἤδη τοῖς πᾶσιν ἐκ προχείρου λαβεῖν, ὑπὸ τῶν ἐννοησάντων τουτὶ τοῦργον ἐνταῦθα, τέως
 οὐκ ὄν, ἐκδοθέντα. τῶν δέ γε νῦν εἰς ταῦτ' οὗτο καθέντων ἑαυτοὺς οὐ μᾶλλον προπέ-
 τειαν καταγνωστέον ὡς ἐπὶ τοῖς πρεσβυτέροις εὖ ἔχουσιν ἐπιβεβληκότων, ἢ μεγαλοφυΐας
 ἀγαστέον ὡς οὐ δυσαντίβλεπτον ἡγησαμένων εἶναι τὸ φθάσαν, ἀλλὰ μηδαμῶς ἀποδυσπε-
 τησάντων εἰς τὸ μὴ μόνον ἐνατενίσαι τοῖς ἀρχιτέκτοσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ χάριεν καὶ εὐρυθμον
 τῇ καινουργίᾳ προσθεῖναι. τούτων δέ, τῶν δευτέρων Φημί, τὰ κυριώτατα τυγχάνει μέρη
 Νικόλεώς τε ὁ Βλαστός, καὶ Ζαχαρίας ὁ Καλλιέργης, ἅμφω Κρήτε καὶ πολίτα ἐμῷ.
 ὧν ὁ μὲν, οὕτως ἐναργῇ καὶ θαυμαστὰ σημεῖα τῆς ἰδίας ἐξήνεγκεν ἐλευθερίας, ὡς πε-
 ριττὸν εἶναι ταύτην εὐφημεῖν, ὅψει κρίνεσθαι δυναμένην· ὁ δέ, Φιλοπόνως τὰ περὶ τὴν
 τέχνην, εἴπερ τις ἄλλος, ἐκμελετήσας, οὕτω τραχεῖάν τινα καὶ μεστήν ἰδρώτος ὠδοιπόρη-
 σεν, ὡς πολλοὺς ὑπάρξαι ποτὲ τοὺς ἐλπίσαντας ἐκ μέσης αὐτὸν ἀναστρέψειν καμόντα.
 ἀλλ' ὅμως ἦνυσε, καὶ πρὸς τὸ τέλος χαίρων ἀφίκται, καὶ μονοῦ παρὰ τοῖς πλείοσιν
 ὑμῶν ἀνηγόρευται στεφανίτης· λέγω δὲ δι' οὓς ἐξεπόννησε τύπους, μηδενὸς κατ' ἴχνη χω-
 ρῆσαι τολμήσας, δέει τῆς παρανόμων γραφῆς. ἐπὶ δὲ τούτοις οὐ κατέρῃραθύμησεν· ἀλ-
 λά χρυσέας ὑποστήσας κατὰ Πίνδαρον εὐτυχεῖ θαλάμῳ κίονας τοὺς χαρακτήρας, ἠπεύχθη
 καὶ θεητὸν πῆξαι τάχιστα μέγαρον. ἀρχὴν δὲ πασῶν ἐπικαιροτάτην ἐποίησε, καὶ πρὸς ἣν
 τὰ ἐκάστοτε τυπωθῆσόμενα καθιστάμενος ἥκιστα ἂν ἀμάρτοί· ἐκείνης γὰρ τῆς βίβλου
 κατήρξατο, ἥτις παρὰ τὰ προπύλαια τῆς ἀληθινῆς ἐστῶσα παιδείας, ἵνα τι καὶ κεβητίσω,
 τοῖς μαθητιῶσι τῷ χεῖρε Φίλοφρόνως προτείνει εἰς ὑποδοχὴν. οὓς ἐπειδὴν εὖ μάλα σπαρ-
 γανώσῃ καὶ διαπλάσῃ, πλάσιν, ὧ θεοί, τὴν ἀρίστην τε καὶ καθαρωτάτην, ἀσφαλῶς ὁμιλεῖν
 ἐπιτρέπει, μάλιστα μὲν ἅπασιν τοῖς ποιηταῖς, οὐχ ἥκιστα δὲ τῶν πάντων Ὀμήρῳ, τῷ τὰς
 ἀρχὰς καὶ τὰ σπέρματα παρασχόντι τοῖς ἐπὶ τῇ ἀκροπόλει σοφοῖς. οὐδεμία γὰρ, ἢ κομι-
 δῇ ὀλίγαι τῶν παρ' ἐκείνῳ τραχειῶν ἅμα καὶ σκληρῶν λέξεων, ἃς ἐτυμολογικώτερον οὐκ
 ἀναπτύσσει καὶ σαφηνίζει, οὐ δυσευρέτως, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐφεξῆς τῶν στοιχείων τὰ ζητού-
 μενα τοῖς διεξιούσιν εὐμνημονεύτως ἐκπορίζομενος· οὕτω γε μὴν νουνεχόντως καὶ χαριέντως,
 ὥστε μηδένα τῷ τῆς ἀναγνώσεως ἀποκναίειν ὁμοιοτρόπῳ· ἀλλ' ὅτε μὲν μύθοις, ὅτε δ' ἱστο-
 ρίαις οὐ κατημαξευμέναις, ἀλλὰ σπανίως εὐρισκομέναις, ἐκ παραδρομῆς τὸν μετιόντα δια-
 ναπαύειν. πρὸς δὲ τούτοις ἀποδείκνυσιν οὐκ ὀλίγα δι' ὧν ἐκτίθεται κανόνων, ἀρχαίοις καὶ
 διαπρεπέσιν ἀνδράσι παραδοθέντων. οὓς ἐνίοτε μὲν τισι δοκοῦντας οὐ μάλα ὁμοφωνεῖν,

διαλλάττει ἔστι δ' ὅτε τῇ παρ' ἑαυτοῦ ῥοπῇ ἑτεραλκέα τὴν νίκην ἐποίησε. τῷ τοίνυν Ἑλληνικῆς ἀρύσασθαι πηγῆς ἐφιεμένῳ πάρεστιν ἀφθόνως ἐμπλησθῆναι τοῦ ποτοῦ, καὶ χύδην ἐπιρρέοντι τῷ κρουνῷ τὴν κεφαλὴν ὑποθεῖναι. ὁ γὰρ ἐν τούτῳ κεκτημένος, εἴτε τις κέρας Ἀμαλθείας αὐτὸ βούλοιο καλεῖν παντοίοις καρποῖς ὑπερβρύον, εἴτε κηρίον, εἴτε κήπους Ἀδώνιδος, τὴν ἐπιτομωτάτην ἐβάδισε. πᾶσαν γὰρ ἔχειν ἐν ἑαυτῷ τὴν Ἑλλάδα νομιζέτω καὶ μηκέτι πόρσιον ἄλλο παπταινέτω, εἴποι ἂν ἡ Θηβαία λύρα. καὶ περὶ μὲν τούτων πόλλ' ἂν εἶχον εἰπεῖν, εἰ μὴ, μεταξὺ ταῦτα γράφων, ἡσθόμην ἑμαυτοῦ περαιτέρῳ ἢ κατὰ μέτρον ἐπιστολῆς ἐξοκειλαντος. ἡ δὲ διόρθωσις, περὶ ἧς οὐ χεῖρον οὐδὲ τοῦ λόγον πάρεργον εἰπεῖν, ἐργώδης ὑπῆρξε καὶ χαλεπὴ διενεγκεῖν, κατ' ἐνδειαν ὑγιῶς ἐφ' ἅπασιν ἔχοντος ἀντιγράφου. ὧν γὰρ ἦν εὐπορία, ταῦτ' εἰ καὶ ἄλλως παλαιὰ καὶ ἀξιόπιστα, ἀλλ' οὖν ἀσαφῆ καὶ γρίφων ἀνάμεστα, καὶ διὰ τοῦτό τινος εἰκαστοῦ Οἰδίποδι παραπλησίον δεόμενα. οὐ μὴν ταύτῃ γε τὴν ὁρμὴν ἀνῆκεν ὁ τοῦργον ἐπιτραπίς· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐκ τῶν ταῦτά ξυντυχία τινὶ πραγματευσαμένων ἐπιλεξάμενος, τὰ δὲ τοῖς ὀλίγῳ πρότερον εἰρημένοις ὑποσημαίνεσθαι περὶ τῶν ἐφεξῆς συνεῖς, ἐτελεσιούργησε μὲν ἐκεῖνος ἀγαθῇ καὶ λαμπρᾷ τῇ τύχῃ· εἰ δὲ μικρὰ ἄττά τινες ἐκφαυλίσουσιν, αὐτοὶ μὲν τοῦ πονηροῦ κόμματος εἶναι καὶ τοῦ Μώμου δόξουσι μιμηταί· ὅς τὰ μὲν ἄλλα τῆς Ἀφροδίτης οὐκ εἶχε κατηγορεῖν, ἐν δὲ μόνον ἀποστέργειν ἔλεγεν, ὅτι τρύζον αὐτῆς τὸ σαιδάλιον ὀχληρὸν εἶη τοῖς ἀπαντῶσι τῷ ψόφῳ. τοῖς δὲ νεωστὶ τουτοῖσι γραικοτύποις οὐδὲν ἥττον κατ' ὁδὸν προχωρήσει τὰ τῆς εὐδοκίμησης· οἷς ἀπόχρη μόνων ὑμῶν, ὦ Φιλέλληνες, ἐπιτυχεῖν εὐμενῶν, ὥς ἐν παιδείᾳ πολυψηφοτάτων καὶ τὴν λευκὴν αἰεὶ καὶ νικῶσαν χαριζομένων τοῖς ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας ἀσχολουμένοις σχολῆς. εὐτυχεῖτε.

IN ETYMOLOGICON EPIGRAMMATA.

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΤΣΟΤΡΟΥ
ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Ἐκ ποθεν ἀφράστοιο Φανείς, Φύγαδ' ἔτραπεν ἀφνω
αἰετὸς οἰωνῶν ὑψιπέτης ἀγέλην.

Τεθρίππων ἐπιβάς, σέλας ἡμάλδυνεν ὀμαίμου
ἥλιος, ἡδ' ἀστρων Φροῦδον ἔθηκε Φάος.

Τῶς δὲ χαρακτήρων ἀπεχάστατο τῶνδε τὰ πρόσθεν
γράμματα, καὶ ῥίνης ἐκγόνα καὶ δονάκων.

Θηεῦμαι γλυφανῆς πῶς τις σμίλης κοπίδεσσι
ξέσσε περιπλέκτων ὄρχατον ὧδε τύπων·

Πῶς δὲ μεταξὺ τόνους γραμμῶν στήριξεν ἀάπτους
ἰδυάτων, φθόγγοις πάντας ἐπιπρεμάσας.

Ἀλλὰ τί θαυμαίνω Κρητῶν Φρένας; οὐς ποτ' ἐφετμαῖς
Πατρὸς Ἀθηναίῃ δαίδαλα πολλὰ δάεν.

Κρῆς γὰρ ὁ τορνεύσας· τὰ δὲ χαλκία Κρῆς ὁ συνεῖρας·

Κρῆς ὁ κατ' ἐν στίξας, Κρῆς ὁ μολυβδοχύτης·

Κρῆς δαπανᾷ, νίκης ὁ Φερώνυμος· αὐτὸς ὁ κλειών

Κρῆς τάδε· Κρησὶν ὁ Κρῆς ἡπίος αἰγίοχος.

Τοὶ γὰρ ἅμ' εὐχώμεσθαι· πέλοι γενετῆρα χορηγοῦ
μὴ δίχα μαντοσύνης οὐνομα παιδί θέμεν·

Νηῶ δ' ἀντιπάλους. νεῦσε Ζεὺς. οἱ γὰρ ἀφ' ἱρῆς

Ἑλλάδος Ἑλλάνων παισὶ πρέπουσι τύποι.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Ἀνθεα γραμματικῆς δρέψαι ποθέων, ξένε, τάνδε
λάζευ ἀφειδήσας βύβλον ἐπωφελίμου.

Τὰν πᾶσ', οὐκ ἀλέγων δαπάνης, προῦθηνεν ἐτοίμην

Νικόλεως ὁ Κρῆς, Βλαστὸς ἐπωνυμίην.

FEDERICVS TURRISANVS

STVDIOSIS S. D.

Si, quas artes tum ad usum vitae, tum ad animorum cultum maiores olim nostri excogitarunt, eas industria sua posterum non auxissent, sane perexigua fuisset ex iis utilitas consecuta: propterea quod, qui primi eas invenerunt, informasse potius quam absolvisse videri possint. Nec fecus in iis ipsis artibus accidisset, ac solet in agris fertilibus evenire; qui, si negligantur, dominos parum aut nihil iuvant: iidem rursus, si excolantur, fructus ferre uberrimos consueverunt: ut plus in cultu quam in ipso fundo positum esse cernatur. Quamobrem qui dant operam, ut maiorem inventis addant, hi, si modo spectetur utilitas, non minus quam inventores, hominum generi profuisse existimandi sunt. Quod ego ita esse cum semper iudicassem, cumque Aldinos libros, aliosque complures rursus typis reddere statuissem: tametsi poteram ea diligentia contentus esse, qua summa adhibita, pater meus Andreas Turrisanus, eiusque gener Aldus illos, dum viverent, impresserunt: ut tamen studiosis, quoad possem, ad honestas disciplinas capefendas adiumento essem, decrevi omne studium in eo ponere, ut emendatiores locupletioresque posthac exeant. Cuius rei veluti specimen esse poterit magnum hoc ETYMOLOGICVM Graecae linguae. In quo multa desiderari cum animadvertissem, tot dictionibus, et iis exquisitissimis, augendum curavi, ut qui liber antea et videri poterat, et certe erat imperfectus, is deinceps industria sumptuque nostro et absolutissimus et discantibus utilissimus sit futurus. Atque ut eae ipsae dictiones, quas suis cum etymologiis huic libro addidimus, facilius cognoscantur, singulis asteriscum apposuimus. Ceteros libros, quos praeparavimus: praeparavimus autem plurimos: non multo post curabimus imprimendos. De quibus omnibus ut bene aliquando mereremur, primum vestra causa adducti sumus: nam vel ob hoc utilitas vestra nobis curae esse in primis debet, quod a familia nostra potestis iam pro iure vestro libros emendatissimos expectare: deinde etiam nonnihil nostra: ut, quoniam maiores nostri laudem in hoc genere maximam consecuti sunt, viderique possunt eam nobis quasi per manus traditam et haereditariam reliquisse, ad eam nos accessionem potius aliquam attulisse, quam de ea minuisse quidpiam videamur. Valete.

AVCTORES AB ETYMOLOGO CITANTVR HI:

Abro gr.	Babrius	Eudaemon	Lyfanius gr.	Phrynichus II	Theophrastus	oi ἐξηγηται	Aeolica
Acestodorus	Bacchylides	Eudoxus	Lyfias or.	Pindarus	Theseus	oi ὑπομνηματο-	Dorica; et spe-
Acufilaus	Basilides	Euemerus	Manetho	Pisander	Thucydides	γράφαι	ciatim
Aeschines	Basilus th.	Eulogius Sch.	Marfias hift.	Pius	Thyillus seu Diyl-	oi γλωσσογράφαι	Alexandrini
Aeschylus	Belantinus seu Bi-	Eunomius haer.	Melanthius	Plato II	lus	Φοι	Ambraciotaē
Aethlius	lantinus	Euphorio	Meleager	Plutarchus II	Timachidas	Etymologi.	Apolloniatae
Agatho	Callias	Euphorus seu E-	Menander II	Polemo	Timaeus	ei κατ' ἐξοχὴν	Arcades
Agathocles	Callimachus	phorus	Menecles	Polybius	Timotheus	Philolophus	Bithyni
Alcaeus	Cephalo hift.	Euphronio	Menecrates	Polydus	Tranquillus	ὁ συγγραφεύς	Boeoti
Alciphro	Cephalus or.	Euphronius gr.	Methodius gr.	Polyzelus	Trypho	ὁ περιηγητής	Chii
Alcman	Charax II	Eupolis	Mimnermus	Porphyrius	Tyrannio	Poeta	Cnidii
Alexander III	Chares gr.	Euripides	Mnaseas	Posidippus	Xanthus	Comicus	Corinthii
Alexes gr.	Charon	Favorinus	Moses	Posidonius	Xenagoras	Psalmodes	Cretenses
Alexis com.	Choerobolcus	Georg. Choerob.	Myrsinus et My-	Proclus	Xenio	Theologus	Cyprii
Amarantus gr.	Chrysippus	Harmatius	simblus, f.	Proteas	Xenocrates	ὁ τεχνικός,	Cyriani seu Cyre-
Ambro gr.	Claudius phil.	Hecataeus	Myrsilus	Ptolemachus	Xenophanes	Choerobolcus,	naei
Amerias	Clemens gr.	Hedylus	Neanthes	Ptolemaeus	Xenophon	ut puto.	Ephesii
Amiphas	Cleo eleg.	Hegesippus	Neoptolemus	Pythagorei seu Py-	Zeno gr.	Sed et libri,	Eretienfes
Ammonius	Clidemus seu Cli-	Hellanicus	Nicadius	thagorici	Zenobius	Argonautica	Gortynii
Anacreon	todemus	Heracleo	Nicander	Pytho	Zenodotus	Bithyniaca	Hermionenses
Anaxandrides	Clitarchus	Heracides III	Nicanor	Rhianus	Zoilus	Corinthiaca	Lacones
Anaxilas	Clitodemus	Heracitus II	Nicocharis	Salustius gr.	Item a patria	Dionysiaca	Lycii
Andocides	Cornutus	Hercules gr.	Nicocles	Sappho	denominati,	Divina	Lydi
Andro	Crates II	Herennius Ph.	Nicolaus	Seleucus gr.	Aetolus	Euangelia	Macedones
Androtio	Cratinus II	Hermapias	Nicophon	Serenus	Alexandrinus	Iambi	Megarenfes
Antimachus	Critolaus	Hermippus	Nicostratus	Sergius gr.	Bithynus	Hymni vet.	Melapii
Antipater	David pr.	Herodianus	Nymphis	Sibylla	Cyrenaeus p.	Leucadia	Mesenii
Antiphanes	Dectio sch.	Herodotus h.	Oppianus	Sidonius	Milesius l.	Naxia hift.	Nicaenses
Antipho	Demetrius II	Herodotus gr. seu	Orbicius	Simonides	Soranus	Philippica vii	Oropii
Aphthonius	Demo	Herodorus	Origenes gr.	Simus seu Se-	Tarentinus	Oracula	Pamphyli
Apio	Democritus	Hesiodus	Orion gr.	mus	Tarraeus	Phoronis	Pergaei
Apollodorus III	Demonicus	Hierocles	Orpheus	Socrates gr.	Thrax.	Polycharia	Phryges
Apollonius III	Demopho	Hippocrates	Orus gr.	Sophocles	sic	Psalmi	Pontici
Apollonophanes	Demosthenes	Hipponax	Palamedes	Sophon	Chaldaei	Punica hift.	Rhegini
Aratus	Dercyllas	Homertus	Pamphilus gr.	Soranus	Dryopes seu Drui-	Thebais, et sumi-	Rhodii
Archilochus	Dexippus	Hyperides	Panyafis	Stephanus	dae	lia. sic	Samii
Archippus	Didymus	Ialon gr.	Parmenius	Stefichorus	A studio et pro-	Aureus liber	Siculi
Aristarchus gr.	Dinarchus	Ibycus	Parmeniscus gr.	Stefimbrotus	feffione	Omnigena mate-	Syracufani
Aristocles	Dio	Illustrii F. gr.	Parthenius	Strabo	Philosophi	ria	Theffali
Aristodemus	Diodorus	Ioannes III	Paulus apost.	Strattis	Rhetores seu Ora-	Lexica	Thracēs
Aristonicus	Diogenes gr.	Iob	Petronius gr.	Symmachus gr.	tores	Etymologica	Troezenii. et re-
Aristonymus	Diogenianus	Ion	Phainus gr.	Tarantinus	Poetae: et spe-	Atticifmi	motiores
Aristophanes II	Dionysius th.	Iosepus	Phanias	Teleclides	ciatim	τὰ ἐξηγητικά	Itali, qui et Lati-
Aristoteles	Dionysius gr. II	Irenaeus	Phanodemus	Teucer II	Heroici	ἡ ἐρμηνεία	ni et Romani
Aristoxenus	Dionysius hift. II	Isaeus	Pherecrates	Theagenes gr.	Epici	Commentaria	Indi
Arrianus	Diotimus	Ilocrates	Pherecydes	Themistagoras	Cyclici	Scholia	Perlae
Artemidorus	Diphilus	Ister	Philarchus	Theo	Elegiogr.	Communis opi-	Phoenices seu
Artius	Dorotheus	Iuba	Phileas	Theochoretus	Epigramm.	nio	Poeni
Asclepius seu A-	Duris	Iulius Claudius	Philemo	Theocles	Epithalam.	Communis con-	Syri
sclepiades	Empedocles	Leander	Philetas	Theocritus	Iambici	fuetudo	Turci
Athamas	Enomides	Leocrines gr.	Philias	Theodoretus	Tragici	Traditio vete-	
Athanaeus	Epaphroditus	Libanius	Philo	Theodorus	Comici	rum	
Athlius seu Ae-	Epicharmus	Lucianus	Philochorus	Theodorus	Lyrici	Dialecti	Quo autem lo-
thlius	Eratosthenes II	Lycophron	Philostephanus	Theognis	Grammatici ac-	Communis	co quaeque ci-
Attalus gr.	Errenius Philo	Lycurgus or.	Philoxenus	Theognotus	curati	Ionica	tantur, docet
Axonius	Eubulus		Photius	Theopompus II	oi τεχνικοί	Attica	Index.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΕΓΑ

ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ.

¹⁰ * **Αλφα** τὸ στοιχείον, παρὰ τὸ ἄλφω τὸ εὐρίσκω· πρῶτον γὰρ τῶν ἄλλων στοιχείων εὐρέθη. ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ ἀμοιβὰς πολιτεύεσθαι· ἄλφειν γὰρ τὸ ἀμείβειν.

* **Ἀάτος**, ἀντὶ τοῦ ἄατος, πλεονασμῷ τοῦ ἑνὸς α.

* **Ἀάθικτος**, ἀντὶ τοῦ ἄθικτος, ὁ ἄαπτος, παρὰ τὸ θίγω τὸ ἄπτω, καὶ α στερητικόν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δευτέρου α.

* **Ἀατος**, ἄνευ ἄτης· ὁ ἐστὶν ἀβλαβής· δύναται δὲ καὶ ὁ χαλεπὸς καὶ ὁ βλαβερὸς ἀκούεσθαι. ἴσως καὶ αὐτὸ παρὰ τὴν ἄτην, ἐπιτάσσει τοῦ ἄλφα. οὕτω Μεθόδιος. ἢ

²⁰ ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ βλάπτω, ἄσω ἄτος καὶ ἄατος· Ἄγρει δὴ μοι ὁμοσσον ἄατον στυγρὸς ὕδωρ· — ἢ τὸ ἀβλαβές, ἢ πολυβλαβές. ἀβλαβές μὲν, τοῖς εὐόροις· πολυβλαβές δὲ, τοῖς ἐπιόροις.

* **Ἀατας**, ἐβλαψας· ἐπιτάσσει τοῦ α. καὶ ἀασάμην, ἐβλάβην. ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ βλάπτω, ὁ μέλλων, ἄσω· ὁ ἀόριστος, ἄσα, καὶ ἐπιτάσσει τοῦ α, ἄασα, ἀντὶ τοῦ ἐβλαψα.

* **Ἀσέ με δαίμονος αἶσα κακῇ, καὶ ἀθέσφατος οἶνος**· — ὁ μέσος, ἀσάμην, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δευτέρου α, ἀασάμην.

³⁰ * **Ἀάσχετον**] Μητρός τοι μένος αἶεν ἀάσχετον οὐκ ἐπιεικτόν· ἀντὶ τοῦ ἀνατάσχετον, ἀνατακράτητον, μέγα. ἀπὸ τοῦ σχῶ, σχῆμι, ἐσχηκα, ἐσχεμαι, ἐσχεσαι, ἐσχεταί· σχετός, καὶ ἄσχετος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀάσχετος.

* **Ἀαπτος**] ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω· — παρὰ τὸ ἄπτω, ἄπτους, καὶ ἀάπτους, ἡγούν τὰς ἄγαν ἀπτομένας· ἢ ὡν οὐκ ἂν τις ἀψαίτο, οἶονεῖ ἀπροσίτους, ἀπροςπελάστους. τὸ δὲ, καθ' ἄπτους ἐν πεύκῃσι Παρνασοῦ, παρ' Εὐριπίδῃ· — ἐκ τοῦ καθ' ἄπτω γέγονε καθ' ἄπτους.

⁴⁰ οὕτω Φιλόξενος· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, τὰς μὴ δυναμένας φθαρῆναι λέγει σημαίνειν τὸ ὄνομα, κατασπινεύων οὕτως. ἐστὶν ἰψ ζῶον ἐσθίον τὰ ξύλα, καὶ κλίνεται ἰπός· ἐκ τούτου γίνεται ῥῆμα, ἰάπτω. ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, ἰαπτούς· καὶ κατὰ στέρησιν, αἰάπτους· καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ι, ἀάπτους. οἱ μὲν οὖν δασύνουσι τὴν δευτέραν, ἀποδιδόντες ἀπροςπελάστους· οἱ δὲ φιλοῦσιν, ἀπτοήτους· ἐνιοὶ δὲ, ἀνεφίκτους, ἢ χαλεπάς· ἴν' ἢ τὸ μὲν πρῶτον, ἐντεταμένον· τὸ δὲ δεύτερον, συνεσταλμένον.

* **Ἀασίφορος**, ὁ τὴν ἄτην φέρων.

⁵⁰ * **Ἀαγές**, ἄθραυστον, ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλάνω, ἀγής· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ ἄλφα, ἀαγής· τὸ οὐδέτερον, ἀαγές· ἢ τὸ ἄθραυστον κατὰ στέρησιν, ἢ τὸ πολὺ θραυστον.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΒΗΤΑ.

* **Ἀβαλ**, ἐπίρρημα. παρὰ τὸ βάλλω, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ λ καὶ τοῦ ω, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ ἄλφα, ἀβαλ καὶ ἀβελ, παρὰ τὸ ἀβάλε ἐπίρρημα, ὡς τὸ, Ἀβάλε σοι Στέφανε· εἰδωλολάτρησας.

* **Ἀβαξ**, κυρίως ὁ μὴ ἔχων βάσιν· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ¹⁰ ἐπὶ οἷαςδήποτε σανίδος. οὕτως Ὠρίων. γίνεται δὲ παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω.

* **Ἀβαρνίδα**· οἶον, Περικώτην δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀβαρνίδα ἡμαθόεσσαν· — Περικώτη δὲ ἐστὶ πόλις Τροίας· Ἀβαρνὶς δὲ, πόλις Λαμψάκου. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Διονύσου ἐρασθεῖσα Ἀφροδίτη, ἐμίγη αὐτῷ. ἀναχωρήσαντος δὲ τούτου εἰς τὴν Μηδικήν, ἐγαμήθη Ἀδώνιδι. ὡς δὲ ἦλθεν ὁ Διόνυσος, στέφανον ποιήσασα, ἀπήντησεν αὐτῷ. ἠδεῖτο δὲ ἀκολουθεῖν αὐτῷ, διὰ τὸ γεγαμῆσθαι· εἰς δὲ Λάμψακον ἀναχωρήσασα, τὸν ἐξ αὐτοῦ ²⁰ κυοφορούμενον ἐβούλετο ἀνελεῖν. ἢ δὲ Ἡρα ζηλοτυπήσασα, μεμαγευμένη τῇ χειρὶ ἐφῆψατο τῆς γαστρὸς αὐτῆς· καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τεκεῖν παῖδα· ὃν Πρίηπον ὀνομασθῆναι, ἄσχημον, καὶ βαθυαιδοῖον· καὶ τούτον ἀπαρνῆσασθαι αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην· καὶ ἀπὸ τούτου, Ἀπαρνίδην κληθῆναι· κατὰ δὲ ἐναλλαγὴν τοῦ στοιχείου, Ἀβαρνίδην. οὕτως Ὠρος ὁ Θηβαῖος ἐτυμολόγος. τὸ ἐθνικόν, Ἀβαρναῖος καὶ τὸ θηλυκόν, Ἀβαρναίη.

* **Ἀβακῆμων**, ὁ ἀλαλος, ὁ ἐστερημένος τοῦ βάζειν.

* **Ἀβάκησαν**, ἀντὶ τοῦ ἡγνόησαν. ἐστὶ δὲ ἡ λέξις ῥητορικὴ· ³⁰ οἶον, Τῷ δ' Ἰκελος, κατέδυ Τρώων πόλιν· οἱ δ', ἀβάκησαν· — σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡσυνέτησαν· παρ' ἄλλοις δὲ τὸ ἡσύχασαν. ἐστὶ βάζω τὸ λέγω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ βοάζω κατὰ συγκοπὴν γίνεται. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, βέβανται· οἶον, ἔπος δ' εἶπερ τι βέβανται· — καὶ ὡς περ παρὰ τὸ φυλάσσω πεφύλακται φυλακτός, καὶ τέτακται τακτός, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀτακτος ἀτακτῶ, οὕτω καὶ βέβανται βαντός· καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ ἀβαντῶ, ὡς ἀτακτος ἀτακτῶ· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ τ, ἀβαντῶ· ⁴⁰ ὅθεν καὶ τὸ ἀβάκησαν· σημαίνει δὲ τὸ ἡγνόησαν. οἱ γὰρ ἀγνοοῦντες, οὐκ ἔχουσιν ὅ τι λέγειν. ἐστὶν οὖν τὸ τοιοῦτον, ὅτι ἄφωνοι δι' ἀγνοίαν ἐγένοντο.

* **Ἀβανίζω**, ἡσυχάζω, ἀπὸ τοῦ ἀβαντῶ.

* **Ἀβανής**, ἀπὸ τοῦ βάζω τὸ λέγω· οἶον, Οἷτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὀπιθεν φρονέουσιν· — κέχρηται δὲ αὐτῷ Σαπφώ· οἶον, Ἀλλὰ τις οὐκ ἔμμεν παλιγνότων ὀργάνων· ἀλλ' ἀβανὴν τὰν φρένα ἔχω· — ἀντὶ τοῦ ἡσύχιον καὶ πρᾶον. παρὰ τὸ ἀβανής οὖν γίνεται ἀβανῶ, ὡς περ εὐσεβής εὐσεβῶ. ἐκ τούτου δὲ γίνεται

Α

50 ἀβακίζω. Φησὶν Ἀνακρέων· Ἐγὼ δὲ μισέω πάντας, οἱ
χθονίους ἔχουσι ῥυθμούς· καὶ χαλεπούς μεμαθήκασιν,
ὡς μεγίστη τῶν ἀβακισμένων, ἀντὶ τοῦ, τῶν ἡτυχιῶν
καὶ μὴ θορυβωδῶν.

* Ἀβάλλαι, ἐπὶ ῥήμα· σχετλιαστικόν, παρὰ τὸ βάλλω,
καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α.

3 Ἀβακίως, ἐπὶ ῥήμα· Ἀβακίως εὐδοντι· — ἀντὶ τοῦ ἡσύ-
χως· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀβακῆς, ἀβακίως, ὡς περ ἀπὸ
τοῦ εὐσεβῆς, εὐσεβίως, οὕτως Ἡρωδιανός, εἰς τοὺς με-
γάλους ἐπιμερισμούς.

* Ἀβαλεν, ἀντὶ τοῦ ἀνέβαλεν.

* Ἀβασάντως, ὃ ἐστὶ δυσβασάντως· καὶ ἀβασάνιστα τὰ
ἀνεξέταστα· καὶ ἀβασάνιστος, ὃ ἀδοκίμαστος, εἴρηται
ἀπὸ τοῦ βασάνου τῆς χρυσοχοικῆς λίθου, ἐν ᾗ δοκιμά-
ζουσι τὸ χρυσίον.

10 Ἀβδία καὶ Ἀβδήρα, ἡ θάλασσα· Ἐρρεῖ σοι τὸ μεῖράκιον
ὁ Καλλίας, ὦ Πρωταγόρα· καὶ πέπραγε κακῶς, ἐπειδὴ
σοι τὴν ταχίστην ἀβδήραδε ἀθήνηθεν ἀναπέπλευκας·
— ἐστὶ καὶ ὄνομα πόλεως, τὸ ἐθνικὸν Ἀβδηρίτης.

Ἀβέλτερος, ἀνόητος, ὃ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων. γίνεται
δὲ ἐκ τοῦ βέλτερος· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα,
ἀβέλτερος. τὸ δὲ βέλτερος, ἀπὸ τοῦ βάλλω, τύπου
ἀπλοῦ, οὐχὶ δὲ συγκριτικοῦ. ὡς περ γὰρ παρὰ τὸ Φέρω
Φέρτερος, οὕτω παρὰ τὸ βάλλω βέλτερος.

Ἀβελτερία, καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς ἡ ἀβελτηρία, ἀνοησία,
μωρία, ἡ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκουσα, ἀπὸ τοῦ ἀβέλτερος.

20 Ἀβίων, ἡτοι βίοις μὴ χρωμένων, ὃ ἐστὶ νόμοις καὶ πο-
λιτεῖαις· ἡ βιοῖς μὴ χρωμένων, ὃ ἐστὶ τόξοις· ἡ παρὰ
τὸ ἐπιτατικὸν α, ἴν' ἡ πολυβίων. ζῆται εἰς τὸ Γαλακτο-
Φάγος· ἡ ἀβιοι, οὐ βίαιοι, οὐκ ἀδικοι· ἡ μακρόβιοι,
μεγαλότοξοι.

Ἀβλεμέως, ἀφροντίστως, παρὰ τὸ μέλειν, ἀμελέως, καὶ
ὑπερθέσει ἀλεμέως· καὶ πλεονασμῷ τοῦ βῆτα, ἀβλε-
μέως, οὕτως Ὠρίων.

30 Ἀβληχρόν] βληχρόν, τὸ ἀσθενές· καὶ κατὰ ἐπίτασιν τοῦ
ἄλφα, ἀβληχρόν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ·
παρὰ τὸ βάλλειν· ὃ ποτὲ μὲν τὸ καταβάλλειν εἰς γῆν,
καὶ δύνασθαι ἀναιρεῖν σημαίνει, ποτὲ δὲ τὸ καταβάλλε-
σθαι εἰς γῆν. οὕτως Ὠρίων. ἐστὶ δὲ ῥητορικὴ ἡ λέξις.

* Ἀβέβηλα, τὰ τοῖς βεβήλοις μὴ βάσιμα χωρία καθαρὰ,
ἀπὸ τοῦ βαίνειν, καὶ α στερητικοῦ.

40 Ἀβλήτα, τὸν κακόβλητον, παρὰ τὸ βέβληται· ἡ τὸν
καινὸν καὶ μήπω βεβλημένον, ἀλλὰ νεοπαγῇ καὶ ἀνέ-
ραιον τὸν ἰὸν ἐν αὐτῷ ἔχοντα. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ
τος· οἶον, ἀβλής, ἀβλήτος. τὰ γὰρ εἰς ε λήγοντα ὀξύ-
τονα σύνθετα ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα, μίαν συλλαβὴν
φυλάττοντα τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, διὰ καθαρῶ
τοῦ τος κλίνονται, εἴτε εἰς ὡς ὥσι, εἴτε εἰς ἡς, εἴτε
εἰς ας· οἶον, κέκραται, χαλκοκράς, χαλκοκράτος, ὃ
χαλκῷ κειραμένος· νεοκράς, νεοκράτος, ὃ νεωστὶ κε-
κραμένος· βέβληται, ἀβλής, ἀβλήτος, ὃ μὴ βληθείς·
τέτρωται, ἀτρώς, ἀτρώτος, ὃ μὴ τρωθείς· πέπτωται,
ἀπτῶς, ἀπτῶτος, ὃ μὴ πεσών· ἐγνωσται, ἀγνῶς, ἀγνώ-
τος, ὃ ἀγνωστος· τέθνηκα, ἡμιθνής, ἡμιθνήτος, ὃ ἡμι-
θανής. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός, εἰς τὸν τέταρτον κανόνα
τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων.

50 Ἀβολήτης, ἔντευξις, ἀπάντησις.

Ἀβύλητον, ἀκούσιον, ἡ οὐ βουλόμενον· ἡ δυσβούλευτον.

Ἀβούτης, ἀκτῆμων, ἄπορος· ἀπὸ τοῦ βοτόν.

Ἀβολος, ὃ μηδέπω ἐμβεβληκώς τοὺς ὀδόντας ἵππος, ἡγουν
ὁ πῶλος, καὶ γνώμων ὁ ὀδός· ὅτι ἀπὸ τούτου ἡ ἡλικία
γνωρίζεται τῶν πῶλων τε καὶ μόσχων. τριῶντα γὰρ
μηνῶν γινόμενοι, ἐμβαλλουσι τοὺς πρῶτους ὀδόντας·

εἴτα ἐνιαυτοῦ παρελθόντος, τοὺς δευτέρους· καὶ μετ'
ἄλλον ἐνιαυτὸν τέλειοι εἰσὶν, οἱ τεττάρων ἡμίσεων ἐτῶν.
Ἄφ' οὗ καὶ λειπογνώμονες καλοῦνται, οἱ μηκέτι διὰ
τῶν ὀδόντων γνωστῆναι δυνάμενοι.

Ἀβολήτωρ] βολῶ καὶ ἀντιβολῶ· παρ' ὃ τὸ ἀβολήτωρ, ὃ
μὴ παρακαλῶν. Ἀντίμαχος Ἰαχίνῃ· — τοὶ δ' ἄρ' οἱ
ἀβολήτορες ἄνδρες ἔασιν· — ἀντὶ τοῦ μάρτυρες συνηλ-
λαχότες καὶ συντυχόντες. οὕτω Φίλων εἰς τὰ ῥηματικά
αὐτοῦ.

Ἀβρός] βορὰ βορός καὶ ἀβρός· ὁ κούφος βαίνων, κατὰ
στέρησιν τοῦ βάρους. παρὰ τὸ βάρος καὶ τὸ στερητικόν
ἄλφα, ἄβαρος, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀβρός. τὸ δὲ βά-
ρος, παρὰ τὸ βίᾳ αἵρεσθαι.

Ἀβροεῖμονες] ἀβροεῖμονες τε καὶ κατηγλαῖσμένοι· λαμ-
προφόροι, ἀπαλοφόροι. ἀβρόν γὰρ, τὸ λαμπρόν, καὶ
κούφον, καὶ τρυφερόν. ἀβρός οὖν ὁ ἀπαλός, παρὰ τὸ
ἄπτω, ὃ εὐαφής· ἡ κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους, ὁ κού-
φος καὶ ἐλαφρός.

* Ἀβροκόμης, ὃ πολὺθριξ, ὃ τὴν κόμην Φαιδρὰν ἔχων. 20
παρὰ τὸ ἀβρός καὶ κόμη.

Ἀβρα, οὔτε ἡ ἀπλῶς θεράπαινα, οὔτε ἡ εὐμορφος λέγε-
ται· ἀλλ' ἡ οἰκότριψ, καὶ παρὰ χεῖρα, ἡγουν ἡ σύν-
τροφος θεράπαινα.

Ἀβρότων, κοχλίων εἶδος· οἱ δὲ, ἀκρίδων· αἵτινες πολλὰ
γενόμεναι, τοὺς καρπούς διαφθείρουσιν. οἱ δὲ, μελιτ-
τῶν· οἱ δὲ ἀπρότων Φασίν, ὃ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ληστῶν.

* Ἀβρόμιος, ὁ ἄοινος, χωρὶς οἴνου. βρόμος γὰρ ὁ Διό-
νυσος. 30

Ἀβρότη, κατὰ παράλειψιν τοῦ μ· ἀμβρότη γὰρ ἦν,
οἶον ἀθανάτη· εἰς ὃ κεν ἔλθῃ νύξ ἀβρότη· ἀπρότη τις
οὕσα, παρὰ τὸ μὴ προῖεναι ἐν αὐτῇ, ἡ ἐν ᾗ βροτὸς οὐ
φαίνεται· ἡ ἀμβρότη, καθ' ἣν βροτοὶ οὐ φοιτῶσιν.

Ἀβροδιάζομεν] μήπως ἀβροτάζομεν ἀλλήλοι· — κυρίως
ἐπὶ τῶν τοξοτῶν, τὸ βροτοῦ ἀποτυχεῖν, ὡς ἐν πολέμῳ·
λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς ἀποτυχεῖν· ὃ τινες διαναφο-
δῆσαι Φασίν· Ἡμυβροτες οὐδ' ἔτυχες· — τὸ δὲ θέ-
μα, ἀβροτάζω· οὕτως Ὠρίων· ὁ μέλλων, ἀβροτάξω. 40

Ἀβρομοι, οἱ ἄγαν βρομοῦντες, ὃ ἐστὶν ἡχοῦντες. παρὰ
τὸ βρόμος, ὃ σημαίνει τὸν ἦχον, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ
α. ἐστὶ καὶ στερητικόν τοῦτο, παρὰ τὸ βρέμω.

Ἀβυσσος] δύω τὸ ὑπείσέρχομαι· καὶ κατὰ τροπὴν, βύω,
βύσω βέβυκα βέβυσμαι βέβυσται, βυσός, καὶ ἄβυσσος,
ἐν ᾗ οὐδεὶς εἰσέρχεται διὰ τὸ βάθος. ζῆται εἰς τὸ
Ἀκρόβυστος.

Ἀβρικτον, ἄγρυπνον.

Ἀβρίξ, ἀγρηγόρως.

Ἀβροτῆσαι, ἀπαντῆσαι νυκτός.

Ἀβρότης, ἀπαλότης, τρυφερότης.

Ἀβύρβητον, πολὺ, μάταιον.

Ἀβύβας, ὁ Ἀδωνις ὑπὸ Περγαίων.

Ἀβως, ἄφαντος.

Ἀβωτος, ἀηδής.

Ἀβοτοι δὲ, αἱ μὴ κατανεμόμεναι, ἡ βοτάνην φέρουσαι
ἀκαρπον.

Ἀβυρτάκη, βαρβαρικόν τι ἔδεσμα ἐκ δριμέων κατασκευα- 5
ζόμενον, καρδάμων, καὶ σκορόδων, καὶ σινάπεως, καὶ
ἀβυρτακοποιός.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Ἀγάζω] ἐκ τοῦ ἀγῶ ἀγάζω, ὡς σκεδῶ σκεδάζω· ἐκ δὲ
τοῦ ἀγάζω τὸ ἀγασάμεθα. καὶ ἐκ τοῦ ἀγῶ παράγωγον,
ἀγῆμι.

Ἄγαμαι, τὸ παθητικόν. ἄγαμαι αὐτοῦ· καὶ τοῦτο μᾶλλον οὕτως συντάσσουσι· καὶ τὸ θαυμάζειν πολλάκις ἀπο-
 10 γνῶναι δὲ αὐτοῦ καὶ αὐτόν. ὁμοίως καὶ τὸ κρατῆσαι αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀφελέσθαι, καὶ τὸ ἀφαιρεῖσθαι, ἐπιλα-
 θέσθαι, ποθεῖν. σημαίνει καὶ τὸ ζηλοῦν, ὡς ἐν Ὀδυσ-
 σεύει· Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄγασθε θεοί. — οὕτως Ὠρίων.
 Ἀγαίεται] Τῷ δ' ἦτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται — βασκανίει, ὀργίζεται, χολοῦται. τίθεται δὲ ἡ λέξις πολλάκις καὶ ἐπὶ τοῦ φθονεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ θαυμάζειν.
 Ἀγαθός, παρὰ τὸ ἄγαν θεῖν ἡμᾶς ἐπ' αὐτόν· ἢ ἐκ τοῦ ἀγάζω τὸ θαυμάζω. ὁ μέλλων, ἀγάζω· ὁ παρακείμε-
 10 νος, ἡγάκα· ὁ παθητικὸς, ἡγασμαι ἡγασαι ἡγασται, ἀγαστός· καὶ ἀποβολὴ τοῦ σ, καὶ τροπὴ τοῦ τ εἰς θ, ἀγαθός· ὡς κρεμάστρα κρεμάθρα. ἢ ἐκ τοῦ ἄγαμαι. συγκρίσιν δὲ οὐ ποιεῖ, οὔτε ὑπέρθεσιν, ὡς ἐγκειμένου ἐπιτακτικοῦ μορίου, ἵνα μὴ γένωνται δύο ἐπιτάσεις ὁμοῦ, ἀλλὰ, μᾶλλον ἀγαθός ὅδε τοῦδε.
 Ἀγαθοέργεια, ἡ ἀγαθοῦ ἔργου προθυμία.
 Ἀγαθόν, τὸ ἄγαν θεῖον· ἢ τὸ ἀγαπᾶν τὸν θεόν.
 Ἀγα, φθόνος καὶ βασκανία.
 Ἀγάζηλοι, μεγαλόζηλοι· οἱ δὲ, φθονεροί.
 30 Ἀγάζει, ἀγανактеῖ, καὶ βαρέως φέρει. καὶ ἐπὶ τοῦ σέβε-
 σθαι καὶ φθονεῖν παρ' Ὀμήρῳ, καὶ λυπεῖσθαι.
 Ἀγαθίζομένη, συνεχῶς ἀγαθὰ λέγουσα.
 Ἀγαθίς, δέσμη· καὶ εἶδος τι γραμμάτος ἢ στήμονος.
 Ἀγάθοσμον, πῆλινον.
 Ἀγαλμα, ἀγαλλίαμα, καλλῶπισμα· πᾶν ἐφ' ᾧ ἀγάλλεται τις καὶ χαίρει, ᾧν τε ἱμάτιον ἢ, ᾧν τε εἰκὼν· οἱ δὲ μεθ' Ὀμήρου ποιεῖται ἀγαλμα εἶπον τὸ ξόανον. τὸ δὲ ἀγαλμα παρὰ τὸ ἀγάλλω.
 40 Ἀγαλλίω, παρὰ τὸ ἀγλαόν. τοῦτο παρὰ τὴν αἰγλήν· τὸ δὲ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ ἄλλω, τὸ πηδῶ.
 Ἀγάλακτες, οἱ ἀδελφοί· οἶονεὶ ὁμογάλακτες τινὲς ὄντες. ἢ οἱ τὸ αὐτὸ γάλα σπάσαντες. οὕτως Ὠρίων.
 Ἀγαμέμνων, παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ μένω. ἀγαν, τὸ γαν μακρόν. τὰ εἰς αὐτὸν λήγοντα ἐπιβρῆματα μακρόν ἔχουσι τὸ α· οἶον, πέραν, λίαν, εὐάν· πλὴν τοῦ ὅταν καὶ πάνπαν. τὸ δὲ ἄγαν, συντιθέμενον μετὰ ἄλλου, συστέλλει τὸ δεύτερον α, καὶ μονὴν ποιεῖ τοῦ ν, καὶ τροπὴν, καὶ ἀποβολὴν· μονὴν μὲν οὖν ποιεῖ, ἐν τῷ Ἀγάννι-
 50 Φος· τροπὴν δὲ, ἐν τῷ Ἀγῆνωρ· ἀποβολὴν δὲ, ἐν τῷ Ἀγακλυτός, Ἀγασθενής, Ἀγαμέμνων. ἔστι δ' ὅτε κατὰ τοὺς ποιητὰς καὶ τὸ κατ' ἀρχὴν α τρέπει, ὡς ἐν τῷ, κατ' ἡγάθεον Νυσήϊον· — τοῦτο δὲ πάθος ποιητικόν.
 Ἀγαμος, ὅς ἐστι ἀνεὺ τοῦ γάμου· παρὰ τὸ α στερητι-
 κόν, καὶ γάμος.
 Ἀγανοῖς] Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν· — προσήνεσι, καὶ πραέσιν. ἀπὸ τοῦ ἀγάζω τὸ θαυμάζω, γίνεται ἀγανός· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἄγαν γίνεται, καὶ τοῦ αἰνεῖσθαι. ὅθεν καὶ ἀγανῆ, ἢ ἀγαθή· καὶ ἀγανῆσι, τὰς σεπτικὰς καὶ ἀγαθὰς εὐχὰς λέγει.
 Ἀγάπη, παρὰ τὸ ἀγειν τὸ πᾶν, ἦτοι ἐνοῦν καὶ συνά-
 πτειν πρὸς ὁμόνοιαν· ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ποιότητα ἔχειν.
 Ἀγαπήν, ῥῆμα εὐκτικόν. ἀγαπάω ἀγαπῶ· ἀγαπάοντος ἀγαπῶντος· ἀγαπάοιμι ἀγαπῶμι· τὸ τρίτον, ἀγαπάοι ἀγαπῶ. καὶ οἱ Ἴωνες ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν εὐκτικῶν εἰώθασιν ἐπεντιθέσθαι τὸ η· καὶ ἀναλόγως πάλιν τὸ πρῶτον γίνεται ἀγαπήν. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, πᾶν τρίτον πρόσωπον εἰς ἡ λήγον προσθήκη τοῦ ς ποιεῖ τὸ δεύτερον, καὶ τροπὴ τοῦ ς εἰς ν τὸ πρῶτον.
 Ἀγαπήνωρ, ὁ γενναῖος καὶ ἀνδρεῖος, ὁ ἀγαπῶν τὴν ἡνορέην,

ὅς ἐστι τὴν ἀνδρίαν. ἔστι καὶ ὁ ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν ἀνδρῶπων.

* Ἀγαστονος, ὁ τοῦ ἄγαν στόνου ἄξιος, ὁ πολύστονος.
 Ἀγασάμενοι, θαυμάσαντες· παρὰ τὸ ἀγάζω τὸ θαυμάζω.
 Ἀγαστόρων, τῶν ὁμογάστρον, τῶν ἀδελφῶν. Λυκόφρων, 20
 Τῶν Φιλτάτων σου τῶν ἀγαστόρων τρόφιν· — σημαίνει δὲ τὸν τροφόν· ἢ τὸν εὐτραφῆ· καὶ κλίνεται τρόφις τρόφιδος.

Ἀγανός, ὁ λαμπρὸς καὶ ἐνδοξος. ἐκ τοῦ ἀγῶ τὸ θαυμάζω γίνεται ἄγνημι, ἄγαμαι, ἀγασαι, ἀγαται, ἀγανός, καὶ πλεονασμῶ τοῦ υ ἀγανός, Αἰολικῶς, ὡς νανός ναυός. ἢ παρὰ τὸ γαῖω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῖος· καὶ τροπὴ τοῦ ι εἰς υ, ὡς δίφρος, δύφρος· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτα-
 30 κτικοῦ α ἀγανός.

Ἀγανυρός, κομψός, ὁ ἐνδοξος· παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς γῆς αἰ-
 30 ρεσθαι· ἢ παρὰ τὸ γαῖω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῖος. ἢ παρὰ τὸ ἄγνη, ὁ σημαίνει τὴν ἐκπληξιν, ἀγνηρός, καὶ ἀγανυρός. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὑπερήφανον· ὑπὸ δὲ Ἰώ-
 νων, τὸν ἄπορον· ὑπὸ δὲ Ἀττικῶν, τὸν κοῦφον.

Ἀγανυρίαμα] παρὰ τὸ γαῖω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῖρος, καὶ τροπὴ τοῦ ι εἰς υ γανυρός, ὡς κλαίω κλαύσω, καίω καύσω· καὶ ἐν ἐπιτάσει τοῦ α ἀγανυρός· καὶ ἀγανυριῶν, τὸ μεγάλως γαυριῶν καὶ ἐπαίρεσθαι. οὕτω Μεθόδιος.

Ἀγανυγῆ, οἶον Ἀπόλλωνος ἀγανυγῆ· παρὰ τὸ αὐγῆ. 40

Ἀγανύτατον, μέγιστον, ἐνδοξότατον.

Ἀγγωνες, δοράτια οὐ λίαν σμικρὰ, ἀλλ' οὐδὲ μεγάλα, ἀλλ' ὅσον ἀκοντίζεσθαι, εἶπου δεῖστοι.

Ἀγγαροι, οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματηφόροι. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ ἀστάνδαι. λέγεται δὲ καὶ ἀγγαροφορεῖν, ἐπὶ τοῦ φορτία φέρειν κατὰ διαδοχὴν. οὕτως Ὠρίων.

* Ἀγγεῖδιον, μικρὸν ἄγγος, ὑποκοριστικῶς, ἀπὸ τοῦ ἄγγος. Ἀγγριάς, τοὺς θερισμούς· οἱ δὲ τὰς ἀνίας· οἱ δὲ συνήθως ἀπὸ τοῦ ἀγγρίζεσθαι. οὕτως Ὠρίων. 50

Ἀγγεῖον, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ τι ἀγειν καὶ φέρειν. οὕτως Ὠρίων.

Ἀγγεῖλαι, κυρίως τὸ διὰ λόγων κελεύειν. παρὰ τὸ λέγω ἀνλέγω, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν ἀγγέλλω, τροπὴ τοῦ ν εἰς γ.

Ἀγγελλόντων, ἀντὶ τοῦ ἀγγελλέτωσαν οἱ Ἀττικοὶ Φασί. οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῶν προστακτικῶν τῶν ἀπὸ ὀριστικῶν γι-
 νομένων, τῶν μὴ ἔχοντων τὸ μ κλιτικόν, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιοῦσι τῇ γενι- 7
 κῇ τῶν πληθυντικῶν τῶν ἰδίῳ μετοχῶν· τύπτετε, τυπτόντων, ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν. ἐπὶ δὲ τῶν ἔχοντων τὸ μ κλιτικόν, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιοῦσι τῷ τρίτῳ τῶν δυνικῶν· τύπτεσθε τυπτέσθων, ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν.

Ἀγάλιος, λοιδορία· καὶ τὸ ἀγαλίζεσθαι, λοιδορεῖσθαι· Ταραντῖνοι.

ἈγάννιΦον, ἄγαν χιονώδη, πολύνιΦον, ἄγαν βαλλόμε- 10
 νον νιΦετῷ· ἢ πολυνέΦελον. ἈγάννιΦον, τὸν πάνυ κατανιΦόμενον, ἢ τὸν οὔτε ὅλως νιΦόμενον· ἄμφω πα-
 ρὰ τὸ νείΦω. τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ.

Ἀγανактеῖν, ἀντὶ τοῦ στένειν παρὰ Πλάτωνι.

Ἀγγαρεύω, τὸ ἐργάτας ἐγείρω, ἀπὸ τοῦ ἄγγαρος, ὁ σημαί-
 νει τὸν ἐργάτην. ἀγγάρους λέγουσιν, οἱ μὲν τοὺς πρέσ-
 βεις, ἢ τοὺς ἀπράκτους καὶ νωθεῖς. ἔλεγόν δὲ καὶ τοὺς σταθμούς ἄγγαρα, καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ καθοδηγεῖν παραλαμβανόμενους ἀκοντας. Αἰσχύλος οὖν ἐν Ἀγα-
 μέμνωνι, τὸν ἐκ διαδοχῆς πυρσὸν, ἀπ' ἀγγάρου πυρός
 ἔφη.

Ἀγγάρους, ἢ λεγομένη Περσικὴ ἔστι· σημαίνει δὲ καὶ τοὺς 20
 ἐκ διαδοχῆς βασιλικούς γραμματοφόρους. ὅθεν καὶ τὸ

- εἰς βασιλικὰς ἀπάγειν τὴν χρεῖαν, Ἀγγαρεύειν λέγεται· καὶ Ἀγγαρεία, δουλεία· καὶ Ἀγγάριος, δοῦλος, ἢ ἄγγελος. ἄγγαρος λέγεται καὶ τὸ εἰς ἀναδένδρα ξύλον.
- Ἀγανόν, καλόν, ἀγαθόν, ἰλαρόν· οἱ δὲ ἀθάνατον. καὶ Ἀγανόφρων, πρᾶος [καὶ] προσηνὴς ταῖς φρεσίν.
- Ἀγγρίζειν, ἐρεθίζειν, ὑφαιρεῖσθαι.
- 30 Ἀγγελος] ὥσπερ παρὰ τὸ εἶνω τὸ ὁμοῖον γίνεται εἶμελος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄγω γίνεται ἄγγελος καὶ ἄγγελος. καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ συγνεύμενα διὰ τοῦ ε ψιλῶς γράφονται· οἶον, ἀρχάγγελος, εὐάγγελος, χαράγγελος.
- Ἀγγελίην ἐλθόντα, ἀντὶ τοῦ ἄγγελου. δύο σημαίνει ἢ λέξεις παρὰ τῷ ποιητῇ, τὴν πρεσβείαν, ὡς ἐν τῷ, Ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελόπειᾳ· — καὶ τὸν ἄγγελον ἦτοι πρέσβιν, ὡς ἐνταῦθα, Ἀγγελίην ἐλθόντα· — καὶ ἀγγελιαφόρον, πρεσβευτήν.
- Ἀγελείη, ἢ Ἀθηνᾶ, ἢ ἄγουσα λείαν ἀπὸ τοῦ πολέμου, ὃ 40 ἐστὶν λαφυραγωγία· ἦτοι ἢ λαφυραγωγὸς Ἀθηνᾶ. ἢ ὅτι ἡγεῖται λαῶν.
- Ἀγελᾶτος, ἰδιώτης, ῥεμβώδης· παρὰ τὸ ἀγέλη. τὸ δὲ ἀγέλη, ἀπὸ τοῦ ἄγω· διὸ καὶ προπερισπᾶται· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν γινόμενα προπερισπῶνται· οἶον, Γάζα Γαζαῖος. τὸ δὲ Ἀγελᾶτος, ὄνομα κύριον, προπαροξύνεται· λέγεται δὲ καὶ ὁ εἰκαῖος καὶ εὐτελής.
- Ἀγέρωχος, ῥητορικὴ ἢ λέξις· σημαίνει δὲ τὸν αὐθάδη, παρὰ τὸ ἄγαν αὐχεῖν· ἢ ὁ ἐντιμος καὶ ἀνδρεῖος, παρὰ τὸ ἄγαν γερούχειν. οὕτως Ὀρίων. ἢ μὲν οὖν συνήθεια 50 τὴν λέξιν ἐπὶ ψόγον τάσσει, τοὺς αὐθάδεις καὶ ἀπαιδέτους ἀγέρωχους λέγουσα· ὁ δὲ Ὀμηρος τοὺς ἄγαν ἐντίμους, ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἐπὶ τὸ γέρας ὀχεῖσθαι· Τρώων ἀγέρωχων· — ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, Ῥοδίων ἀγέρωχων· — ἐνιοὶ δὲ τῶν γλωσσογράφων ἰδίως τούτους ἐδοξάν ἀγέρωχους λέγειν, ἐπεὶ νησιῶται ἐπεισᾶντο τροφῇ χρωῖνται· ἀπὸ τοῦ ἀγείρειν ὄχην, τούτεστι τροφὴν, Ὀμήρου μηδέποτε τὴν τροφὴν ὄχην εἰρηκότος· 8 ἐπειτα καὶ τοὺς Τρώας, μηδαμῶς ὄντας νησιώτας, ἀγέρωχους λέγει.
- Ἀγέραςτος, οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ γέρας, ἄνευ γερῶν καὶ τιμῆς· παρὰ τὸ γέρας ἢ τιμὴ· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ γεράζω γεράσω, γεγέρακα γεγέρασμαι γεγέρασαι γεγέρασται, γεραστός καὶ ἀγέραςτος.
- Ἀγερμός, οὐκ ἀγυρμός. Πλάτων δὲ ἀγυρμόν εἶρηκε τὸν συναθροισμὸν.
- 10 Ἀγερσικύβηλιν] κύβηλις λέγεται ὁ πέλεκυς ὁ μαντικός. οἱ δὲ, τὸν ἐφ' ἑαυτὸν ἀγείροντα τὸν πέλεκυν, ἢ θύτην, παρὰ τὴν ἄγερσιν τὸν ἀγερμόν ἢ ἀθροισμὸν, Κρατῖνος ἐν Δραπέταις.
- Ἀγείρω, τὸ γει διφθογγῶν· ἀγέρρω γὰρ λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς· ἢ ὅτι καὶ ἀγερῶ ὁ μέλλων, ἐκ τοῦ ἄγω γίνεται.
- Ἀγειρέθω] ἐκ τοῦ ἀγείρω τὸ συναθροίζω γίνεται ἀγειρέθω, καὶ οὐχὶ ἀγειράθω· ἐπεὶ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα βαρύτερα, εἰ μὲν μακρὰ παραλήγονται, διὰ τοῦ αθω ποιοῦσι τὴν παραλήγουσαν· οἶον, κίω, κιάθω· εἶνω, εἰνάθω· εἶργω, εἶργάθω· αἰμύνω, αἰμυνάθω. εἰ δὲ 20 βραχεῖα παραλήγεται, διὰ τοῦ εθω ποιεῖ τὴν παραλήγουσαν· οἶον, Φλέγω Φλεγέθω· νέμω νεμέθω· γέρω γερέθω· ὁθεν καὶ τὸ ἀγειρέθω· καὶ αἰείρω αἰερέθω, γενόμενα κατὰ παράγωγην Ἀττικὴν. ἀγειρέθω καὶ ἀγερέθω, ἀπέβαλλον τὸ ι, ἵνα μὴ εὐρεθῇ διὰ τοῦ αθω γινόμενον, μακρὰς οὔσης τῆς παραληγουσας.
- Ἀγείρατον] γέρας ἢ τιμὴ· ἀγέρατον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀγείρατον. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. σημαίνει καὶ τὸ ἄτιμον καὶ πολῦτιμον.
- Ἀγερωπεῖ, ἐφορᾷ.

- Ἀγήρατον, ἀφθαρτον, ἀθάνατον, μὴ γηράσκοντα· παρὰ 30 τὸ γῆρας.
- Ἀγεσίλαος, ἐπώνυμον τοῦ ἄδου. Καλλίμαχος, Φοιτῶσι μεγάλῳ ἀγεσίλαῳ· — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαούς· ἄρχει γὰρ τῶν θανόντων. οὕτω Μεθόδιος.
- Ἀγη] ἄγη μ' ἔχει ὄρχαμε λαῶν· — σημαίνει δὲ τὴν ἐκπληξιν καὶ τὸ θαῦμα· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἄζω ἢ ἀγῶ τὸ θαυμαζόν. οἱ γὰρ ἐκπληττόμενοι, εἰς τι ὑπερέχον ἄγονται. ἐστὶ δὲ ἀκλιτον· ἐπεὶ τὰ εἰς γη λαμβανὰ οὐδέποτε ἀπὸ φωνήεντος ἀρχονται· οἶον, στέγη, ταγή, 40 φυγή· πρόσκειται λαμβανὰ, διὰ τὸ ἀγή, ὃ σημαίνει τὴν ἀπόκλασιν τοῦ κύματος. τοῦτο γὰρ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται, ἀλλ' οὐκ ἐστὶν λαμβανόν, ἀλλὰ σπονδειακόν· τὸ γὰρ α μακρὸν ἔχει. ἐπεὶ οὖν τὸ ἀγη ἐστὶν λαμβανόν καὶ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται, εἰκότως, ὡς μὴ ἔχον τι μιμήσασθαι, ἀκλιτον ἐμεινεν. ἢ ἄγη, ἀπὸ τοῦ ἀνή· ἐκ τῆς παρεπομένης ἀφωνίας τῇ ἐκπλήξει· τὸ δὲ ἀγῶ, ἀπὸ τοῦ χῶ χαίνω, κατὰ ἐπίτασιν τοῦ α. συμβαίνει γὰρ τοῖς ἐκπληττομένοις χαίνειν.
- Ἀγαί, ἡῖνες, καὶ τραύματα καὶ τρώσεις. λέγονται δὲ καὶ αἱ ζηλώσεις. καὶ Ἀγαῖον, ἐπίφθορον ἢ θαυμαστόν. 50 Ἀγείτης, ὑβριστής.
- Ἀγαπησμός, ἀγάπησις.
- Ἀγαπητὸν, κεχαρισμένον, μονογενῆ.
- Ἀγαστόνον, μεγαλοψόφον, ἢ μεγαλοστένακτον.
- Ἀγείσσω, ἀθριγγῶτον, ἀστεγάστω.
- Ἀγέλη, βοσκημάτων πληθος κυρίως, ἡδὴ δὲ ποτε καὶ ἀνδρῶν. Ἀγελήδων, ἄμα.
- Ἀγη, θαῦμα, χαρὰ, ἀπιστία, ζῆλος· παρὰ Ἡρωδιανῶ, 9 βασιανία· παρὰ Ὀμήρῳ, ἐκπληξίς, πληγή, θραῦσις, ἀπώλεια, κλάσις· ἐνιοὶ, ἰέρεια.
- Ἀξον] ἐκ τοῦ ἄσσω τὸ κλάνω, ὁ μέλλων, ἄξω· ὁ ἀόριστος, ἡξά· καὶ τὸ προστακτικόν, ἄξον. διατί περισπᾶται; διὰ τὴν συνέμπτωσιν· ἐστὶ γὰρ ἄξον ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ νομίζω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἡγον· τὸ παθητικόν, ἡγην. καὶ τὸ ποιητικόν, ἄγειν.
- Ἀγή, ἢ κλάσις τοῦ κύματος· ἀπὸ τοῦ ἀγῶ τὸ κλάνω, ἀγή· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄσσω καὶ κατάσσω, τὸ κλῶ. καὶ ἐαγός, 10 τὸ κατεαγός καὶ κεκλασμένον. οὕτω Μεθόδιος.
- Ἀγηγέρατο, συνηθροισμένοι ἦσαν. ἐκ τοῦ ἀγείρω ὁ μέλλων, ἀγερῶ· ὁ παρακείμενος, ἡγερκα· ὁ παθητικός, ἡγερμαι· τὸ τρίτον, ἡγερται· καὶ ἀττικῶς, ἀγήγερται· καὶ ἰωνικῇ προσόδῳ τοῦ α, ἀγηγέραται, ὡς ἐσπάραται. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἡγέρμην· καὶ ἀττικῶς, ἀγηγέρμην· ἡγερσο καὶ ἀγήγερσο· ἡγερτο καὶ ἀγήγερτο· καὶ ἰωνικῶς, ἀγηγέρατο. Ἰστέον δὲ, ὅτι καὶ τὸ ρ στοιχεῖον ἐν ἐστὶ τῶν ἀμεταβόλων. λέγει δὲ ὁ κανὼν, ὅτι πᾶν τρίτον ἐνικῶν ἔχον πρὸ τοῦ τ ψιλόν, τροπῇ τοῦ ψιλῶ 20 εἰς δασύ, καὶ προσθήκῃ τοῦ α, ποιοῦσιν οἱ Ἴωνες τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν. καὶ φήσκει τις διὰ τὸν κανόνα μὴ δύνασθαι ἀγηγέρατο γενέσθαι· οὐ γὰρ ἐστὶ πρὸ τοῦ τ, ρ ψιλόν· μανθανέτω, ὡς κανὼν ἐστὶν ἕτερος ὁ λέγων, τὸ ρ μετὰ τῶν δασέων δασύ ἐστὶ· καὶ μετὰ τῶν ψιλῶν ψιλόν ἐστὶν. εἰκότως οὖν ἀγηγέρατο γέγονεν, ὡς ἐσπάρατο. ἐδείχθη γὰρ τὸ ρ ψιλόν.
- Ἀγήοχα] ἄγω, ἄξω, ἡχα, ὁ ἀττικὸς ἀγήχα· καὶ ἐπεὶ δὲ ἐμελλεν ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ συλλαβῇ ἔχειν τὸ αὐτὸ σύμφωνον, ἐπλεόνασεν ἢ γο συλλαβῇ, καὶ ἐγένετο 30 ἀγήοχα· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω, ἔσω, ἡκα ὁ παρακείμενος· καὶ ἀττικῶς, ἔδηκα· καὶ πλεονασμῷ τῆς δο συλλαβῆς, ἐδήδοκα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ γ, ἀγήοχα. τὸ μέντοι ἀγείοχα, Βοιωτῶν ἐστὶ, τροπῇ τοῦ η εἰς τὴν εἰ διφθογγῶν.

- Ἀγῆνωρ] ἐκ τοῦ ἄγαν καὶ τοῦ ἀνὴρ γίνεται ἀγάνωρ· καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς η ἀγῆνωρ. Ἀποροῦσι τινες, λέγοντες, ὅτι τροπὴν ἔπαθεν, ἢ ἰδίου σχηματισμόν. καὶ λέγομεν, ὅτι ἰδίου σχηματισμόν· διότι τὸ ἀνὴρ μετὰ ἄλλης λέξεως καταρχὰς συντιθέμενον, τρέπει τὸ η εἰς η, καὶ τὸ η εἰς ω· οἶον, εὔηνωρ, ἀντήνωρ· τὸ δὲ νικάνωρ, κατὰ τροπὴν Βοιωτῶν τοῦ η εἰς α. καὶ ὅτε μὲν ἐπὶ ἐπαίνου λαμβάνεται, σημαίνει τὸν ἀνδρείον· ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγαν τῇ ἡνωρέῃ (ὃ ἐστὶ τῇ ἀνδρίᾳ) χρῆσθαι. "Ομηρος, Ἐνθάδε μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ· — ὅτε δὲ ἐπὶ φόβου, τὸν αὐθάδη, ὡς ἐνταῦθα, — ὃ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως, ὃ ἄγαν ὑβριστής, καὶ διὰ τῆς ἀνδρίας ὑποπεπτωκὸς εἰς ὕβριν. οὕτω Μεθόδιος· ἐστὶ καὶ κύριον.
- 50 Ἀγηνόριαις, αὐθαδείαις, ὑπερηφανίαις. Ἀπολλώνιος, Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνόριον ἐνῆκας.
- Ἀγῆλαι, ἀναθεῖναι, κοσμήσαι, εἰς ἄγασιν ἀγαγεῖν καὶ χαρὰν, τιμῆσαι, θεὸν ἀγλαΐται. Εὐπολις, Καὶ προσαγῆλωμ' ἀπελθόντας· — καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις, Καὶ σε θυσίαις προσόδοις τε μεγάλας ἀγελοῦμεν· — οἱ δὲ, προσεπειν· ὅτε δὲ διώξαι. καὶ ἀγῆλῳ, κοσμήσω.
- 10 Ἀγῆλάτω] Λυκόφρων, Ἀγῆλάτω μᾶστιγι συνθλάσας κάρα· — λέγει δὲ τῷ κεραινωῖ. εἰ μὲν δασέως, τῷ τοῦ ἀσεβεῖς ἐλαύνοντι· εἰ μὲν δὲ ψιλῶς, τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ.
- * Ἀγῆραον, μὴ γηράσκον, παρὰ τὸ γῆρας καὶ α στερητικόν.
- Ἀγῆτοί, θαυμαστοί. ἀπὸ τοῦ ἄγῳ τὸ θαυμάζω, ἀγὸς ἀγῆτος, εὐδαίμων, ἀμεμπτος, περίβλεπτος· καὶ οὐδέτερον, ἀγῆτόν.
- 10 Ἀγινῶ, ἐκ τοῦ ἄγῳ τὸ φέρω γίνεται, πλεονασμῷ τοῦ ν. πέφυκε γὰρ πλεονάζειν τὸ ν ἐν τοῖς ῥήμασι· καὶ εἰ μὲν εὔρεθῇ φωνῇεν ἄλλεπάλληλον, φυλάττεται ἢ βαρεῖα τάσις, οἶον, θύω, θύνω· δύω, δύνα. ἐπ' αὐτὴν δὲ μὴ εὔρεθῇ ἄλλεπάλληλον φωνῇεν, ἀλλὰ σύμφωνον πρὸ τοῦ ν, περισπᾶται· οἶον, ἱκῶ, ἱκνῶ· οἶχω, οἶκνῶ. οὕτως ἄγῳ ἄγινῶ, καὶ ἄγινῶ, πλεονασμῷ τοῦ ι. ἢ ἐκ τοῦ ἄγῳ, ὃ σημαίνει τὸ ἐκπλήττομαι. τὸ ι μακρόν· — περὶ δ' οὐρανὸς αὐτὸν ἀγινεῖ, φησὶν Ἀρατος.
- 20 Ἀγιος] παρὰ τὸ ἄζω τὸ σέβομαι, ἄζιος καὶ ἄγιος, εὐκτός, τίμιος, καθαρὸς, εὐσεβής. ὅτε δὲ μισοί, ἄγιοι.
- Ἀγκῶν, ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι ἐτέρῳ ὁστέῳ τὸ ἕτερον, ἐγκῶν καὶ ἀγκῶν. ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ ἐξέχω, ὃ ἐξέχων. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀγκῶν, καὶ Ἀγκοῖνη.
- Ἀγκοντίδες, αἱ ὑπηρετίδες. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ Ἐγκονεῖν, ὃ ἐστὶ μετὰ σπουδῆς ἐνεργεῖν.
- Ἀγιστία] ἀγιάζω ἀγιάσω, ἡγίακα, ἡγιάσμαι, ἡγίασαι, ἡγιάσται· ἀγιαστός, ἀγιαστία, ἢ ἀγιωσύνη, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀγιστία.
- Ἀγκύλη, διὰ τὸ ἄνω αὐτῆς κοῖλον.
- 30 Ἀγκύρα, ἢ μὲν πόλις, προπαροξύνεται· ἢ δὲ τοῦ πλάου, παροξύνεται.
- Ἀγῆλομένη, ἀγαλλομένη, χαίρουσα.
- Ἀγῆλάζειν, σώζειν.
- Ἀγῆλατίζειν, διώκειν, φυγαδεύειν, ἐπιτάσσειν· οἱ δὲ, ἀττικίζειν.
- Ἀγῆμα, τὸ προῖόν τοῦ βασιλέως τάγμα· οἱ δὲ, τὸ ἄριστον τῆς Μακεδονικῆς συντάξεως.
- Ἀγισμός, ἀτραπός. καὶ ἀγιστία, καθάρσεις.
- Ἀγιαδαί, τόπος ἐν Λακεδαιμονίᾳ· καὶ οἱ βασιλεῖς ἀπὸ
- 40 Ἀγιδος.
- Ἀγίζειν, τὸ τὰ ἱερὰ ἐσθίειν, ἢ καρποῦν· ἐνιοὶ τὸ κατατέμνειν τὸ ἀνατιθέμενον δέρμα.
- Ἀγκάς, τὰς ἀγκάλας. ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος γίνεται ἀγκάς·

ἐξ οὗ τὸ ἀγκάλιζω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶν, ἀγκάζω καὶ ἀγκάλιζω· ὃ καὶ βέλτιον.

Ἀγκη, τὰ τοῦ ὀρῶν κοιλάματα· ἀπὸ τοῦ συγκεκλεῖσθαι καὶ συνάγεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ξύλα. παρὰ τὸ ἄγῳ τὸ φέρω, ἄγῃ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἄγκη. ἢ παρὰ τὸ νέω κῶ, τὸ δηλοῦν τὸ κεῖσθαι, γέγονεν ἄγκος, ἐν ᾧ ἐστὶ συνάγεσθαι τε καὶ κεῖσθαι.

50

Ἀγκιστρον] παρὰ τὸ ἄγῳ ἄκιστρον, καὶ ἄγκιστρον, Ἀγκύλον, στρεβλόν.

Ἀγκιστρωμένος, κατεχόμενος· ἀπὸ μεταφοράς τῶν ἰχθύων, τῶν κατεχομένων ἐν τῷ ἀγκίστρῳ.

Ἀγκύλον] παρὰ τὸ ἄγῳ γίνεται ἀγκύλος. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἀγκύλον σημαίνει τρεῖς· τὸ τε σκολιὸν καὶ πανούργον, ὡς τὸ, Ὀδυσσεὺς ἀγκυλομήτεω· — καὶ τὸ 11 περιφερὲς κατὰ σχῆμα, ὡς ἐν τῷ, ἀγκύλα τόξα· — καὶ τὸ ἰσχυρόν, ὡς ἐν τῷ, ἀγκύλα δ' ἄρματ' ἔδυνεν· — ὡς εὖρον ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος. τὸ κυ, ψιλόν. διατί; τὰ διὰ τοῦ υλος ὀνόματα διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται· οἶον κρωβύλος, (σημαίνει δὲ τὸν πορνοβοσκόν) Αἰσχύλος, ἀγκύλος· πλὴν τοῦ κοῖλος ὁ βαθυς τόπος.

Ἀγκυλομήτεω] γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀγκύλον, ὃ σημαίνει τὸ σκολιόν, καὶ τοῦ μῆτις· ὅπερ ἀπὸ τοῦ μῆδω τὸ βουλευόμεναι γέγονεν. κλίνεται δὲ οὕτως· ἀγκυλομήτης, ἀγκυλομήτου ποινῶς· Δωρικῶς ἀγκυλομήτα· Βοιωτικῶς δὲ καὶ Αἰολικῶς ἀγκυλομήταο· Ἰωνικῶς ἀγκυλομήτεω· οἶον κακοήθους, κακοτέχνου, σκολιοβούλου. οἱ δὲ, τὸν δυνάμενον περὶ τῶν ἀγκύλων καὶ σκολιῶν εὖ βουλεύεσθαι.

Ἀγκυλοχειλής] τινες φασὶν, ὅτι ἀπὸ τοῦ χηλή, ὃ σημαίνει τὸν ὄνυχά, γίνεται κατὰ τροπὴν Βοιωτῶν τοῦ η εἰς εἰ δίφθογγον. κακῶς δὲ λέγουσιν· εἰ γὰρ ἦν οὕτως, μέλλει σημαίνειν καὶ αὐτὸ τοὺς ἔχοντας ἐπισημασμένους ὄνυχας· ὡς τὸ, — Αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλοχειλαί· 20 — καὶ εὐρίσκειται ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ σημαῖνον· ὅπερ ἐστὶν ἀτοπον· ἀλλὰ παρὰ τὸ χεῖλος καὶ τὸ ἀγκύλον γίνεται. σσημεῖωται τὸ ἀγκυλόχειλος. κακῶς δὲ σσημεῖωται. οὐ γὰρ ἐστὶ σύνθετον, ἀλλὰ παρασύνθετον.

Ἀγλαά, τὰ λαμπρά· παρὰ τὴν αἴγλην, ὃ ἐστὶ τὴν λαμπρότητα, ἐφ' ἣ τις ἀγάλλεται· ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ἄλλεσθαι, ἀγαλαά, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀγλαά· ἢ εὐθεῖα τῶν ἐνικῶν τὸ ἀγλαόν· καὶ ἀγλαή, καλῶς κεκοσμημένη.

* Ἀγλαομητία, ἢ μεγάλη βδύλη· παρὰ τὸ ἀγλαόν, καὶ 30 μῆτις, ἢ βουλή.

Ἀγλαία, παρὰ τὸ ἀγλαός· τὸ δὲ ἀγλαός, παρὰ τὴν αἴγλην· λαμπρότης, κάλλος. καὶ Ἀγλαίεσθαι τὸ καλλωπίεσθαι. ἀγλαίζω, ἀγλαίσσω, ἀγλαίῳ, καὶ ἀγλαίεσθαι.

Ἀγλευκῆς] παρὰ τὸ γλευκός ἀγλευκῆς· ἀγλευκέστατον, ἀντὶ τοῦ ἀηδέστατον· ἢ παρὰ τὸ γλυκὺς πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀγλευκῆς, ἀηδής, ἀκαλός, ἀχάριστος, ἀκαλής.

Ἀγλιθες, ἐξ ὧν ἢ κεφαλὴ τοῦ σκυροδου σύγκειται· ἢ 40 σκυροδῶν κεφαλαί. ἀγλίθια, σκυροδοί.

Ἀγκαλιαγωγοί, οἱ ἀγκαλίδας ἄγοντες ἐν πλάσις· ἢ ἐπὶ θρεμμάτων. ἀγκαλιδόφοροι μὲν, αὐτοὶ οἱ φέροντες· ἀγκαλιδοπῶλαι δὲ, οἱ πιπράσκοντες.

Ἀγλίτης, οἰκῆτης.

Ἀγμούς, τοὺς ὀρεινοὺς καὶ κρημνώδεις τόπους· ἢ ῥαχίαι, περιθράυσεις, ἀπορρώγες. καὶ ἄγμα, σύντριμμα. οἱ δὲ, πάγος.

Ἀγνός] παρὰ τὸ ἄζω τὸ σέβομαι, ἄζω, ἀγός, ἀγανός, καὶ ἀγνός· καὶ κλίνεται ἀγνοῦ. ἡγουν ὁ καθαρὸς καὶ 50 σεβάσμιος. τὸν γὰρ ἀγνὸν πάντες σεβόμεθα.

Ἀγνώς, παρὰ τὸ γνῶν γνῶσω γνῶς· καὶ μετὰ τοῦ στερηκοῦ α ἀγνώς· οἶον οἱ ἀγνώστος καὶ ἀμαθής· καὶ κλίνεται ἀγνώτος.

- Ἄγνος, τὸ Φυτόν· παρὰ τὸ τοὺς ἐσθίουσας ἀγόνους τηρεῖν, ἄγονον τι ὄν. ἢ παρὰ τὸ εἰς ἀγνείαν συντελεῖν, ἐσθιόμενον καὶ πινόμενον. ἔτι δὲ καὶ ὑποστραυνόμενον·
 12 ὁ καὶ λύγον καλοῦσι· τὸ τῆς σωφροσύνης δηλωτικόν, καὶ ἡδονῆς σβεστικόν. Φασὶ γὰρ αὐτὸ ἐσθιόμενον σβεννύναι τὴν Φλόγα τοῦ ἡδονῶν. ἄγνος δὲ λέγεται ὁ καθαρὸς ὀξύτωνος, παρὰ τὸ ἀγάζω ἄγανός, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄγνός, ὡς παίζω παιδνός. οὕτως Ὠρίων.
 Ἀγνοῶ, παρὰ τὸ νοῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ γνοῶ, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄγνοῶ. — οὐδὲ μιν Ἦρη ἡγνοίησεν: — οὕτως Ὠρίων.
 Ἀγνυμι, οἶον, — πάταγος δὲ τε ἀγνυμενάων: — συντριβομένων. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀγνύω. ἔστιν ἄγω τὸ κλῶ· καὶ ἀγνῶ, ἀγνύω, καὶ ἄγνυμι. καὶ περιανύμενος, σημαίνει τὸ περιτριβόμενος, περικλώμενος.
 Ἀγναλίδες, αἱ τῶν Φρυγῶν δέσμαι· καὶ Ἀγνάλαι, οἱ βραχίονες· καὶ Ἀγναλῖς, ἄχθος· καὶ Ἀγναλίζειν, ἀγχειν, ἢ ἀναβαστάζειν.
 ἈγνιστροΦάγος, Φιλάργυρος. Ἀγνιστρεύεται, θηρεύει.
 Ἀγκόνους, διακόνους, ὑπηκόους, δούλους.
 Ἀγκιτῆρ, δεσμός· καὶ ἀγκιτῆρες, οἱ ἐν τραχήλῳ τόποι, διῶν ἄγχεσθαι συμβαίνει.
 20 Ἀγκύλη, τοῦ ἀγκῶνος ἢ καμπῆ· καὶ οἱ ἀκοντισταί, Ἀγκυλισταί.
 Ἀγνωμοσύνη, ἀναισθησία, ἀγνοια, ὀλιγωρία· καὶ ἀγνώμων, ἀναίσθητος, ἀνόητος, ἀλόγιστος, ἁμαρτάνων.
 Ἀγός, ἡγεμών· παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς ὑποτεταγμένους· Ἀμφὶ δὲ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέθοντο.
 Ἀγός, σημαίνει δύο· τὸ τε καθαρὸν, ὅπερ κυρίως· καὶ τὸ ὑπαρὸν, κατὰ ἀντίφρασιν.
 Ἀγκῶν, ὁ ἄγαν ὀστώδης τόπος· ἢ διὰ τὸ ἐπάγεσθαι τὴν χεῖρα, οἶον ἀγνυσθαι· ὡς περ γὰρ παρὰ τὸ πολλὸς γίνεται πολλοστός, οὕτω παρὰ τὸ ἄγω ἄγός καὶ ἀγοστός. οὕτως Ὠρίων ὁ ἐτυμολόγος. ἢ τὸ ἐκτός τοῦ ἀγκῶνος, παρὰ τὴν συναγωγὴν καὶ τὴν ἐπίκαμψιν τῆς χειρός· ἢ παρὰ τὸ δύνασθαι τούτῳ τινὰ ἄγχειν.
 Ἀγονός, ὄνομα· παρὰ τὸ γόνος. βαρύνεται μὲν ὁ γεννηθεῖς, ὀξύνεται δὲ ὁ γεννήτωρ· [ἐξ οὗ, πλεονασμῷ τοῦ υ, γουνός, ὁ γεννητικὸς καὶ κάρπιμος τόπος· Γουνῶ ἄλως].
 Ἀγαμός· τὸ δὲ — ἀγαμός τ' ἀπολέσθαι: — ὁ τε σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἢ διαζευκτικοῦ παραλαμβάνεται, ἦτοι, ἢ καὶ γεννηθεῖς πρὸ γάμων ἀπολέσθαι.
 40 Ἀγον, Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἡγον· ῥῆμα ὀριστικόν, χρόνου παρατατικοῦ. ποιητικόν γὰρ ἔστι καὶ ἔστιν ἀναύξητον, βραχὺ ἔχον τὸ α. καὶ ἄγον Δωρικῶς τὸ αὐτὸ, κατὰ τροπὴν τοῦ ἢ εἰς α μακρόν. τὸ γὰρ ἀκόλουθον ἔστιν ἡγον.
 Ἀγορή, καὶ αὐτὸ τὸ ἄθροισμα, καὶ ὁ τόπος, καὶ ὁ λόγος· παρὰ τὸ ἀγείρω τὰ ἄθροίζω καὶ ἐκκλησιάζω, γίνεται ἀγορή· ὁ σημαίνει ἐκκλησίαν, συνέδριον. τὸ δὲ ἀγείρω, παρὰ τὸ ἄγω.
 Ἀγορεύω, παρὰ τὸ ἀγορά· τοῦτο δὲ, παρὰ τὸ ἀγείρω. τοῦτο παρὰ τὸ ἄγω καὶ τὸ εἶρω τὸ λέγω, ἐν ἢ πρὸς τὸ λέγειν συναθροίζονται.
 50 Ἀγοράσθαι, ἐκ τοῦ ἀγορῶ. καὶ περισπᾶται. τὰ γὰρ εἰς ῥω λήγοντα ῥήματα τῷ ο παραληγόμενα περισπᾶται· οἶον, δημηγορῶ, ἀλληγορῶ, ἐρηγορῶ. οὕτω καὶ ἀγορῶ. ἔστι δὲ τῆς β' τῶν περισπωμένων. ἐξ οὗ — παισὶν εοικότες ἀγοράσθε: — δημηγορεῖτε.
 Ἀγοράζω, ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ ἐμβάλλω καὶ διατρίβω· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγοράζειν.
 13 Ἀγορήνδε, τουτέστιν εἰς τὴν ἀγοράν. ἐπιρρήματικὴ ἢ

σύνταξις, ὡς περ οἶκαδε, εἰς τὸν οἶκον· καὶ Ἀθήναζε, εἰς Ἀθήνας.

- Ἀγορήθην, διατὶ περισπᾶται· ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ ὀξύτωνων ἢ περισπωμένων παραγόμενα εἰς θην ἐπιρρήματα πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον· γῆθην, ἀρχῆθην, ἀγορήθην.
 Ἀγορανύμοι, οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγοράν διοικοῦντες ἄρχοντες.
 Ἀγορά, ἐΦορεία, ἢ σύνοδος ἢ πρὸς τοῖς κοινοῖς ὅροις γι- 10 νομένη τῶν ἀστυγαιτόνων· οὗ οἱ ὅμοροι συνιόντες, περὶ τῶν κοινῶν ἐβουλεύοντο.
 Ἀγρα, Δήμητρος ἱερὸν λέγεται. καὶ ἡ θήρα. λέγονται δὲ πληθυντικῶς καὶ οἱ τόποι.
 ἈγραΦίου, εἶδος δίκης, κατὰ τῶν ὀφειλόντων τὶ τῷ δημοσίῳ, καὶ ἀπογεγραμμένων μὲν, ἀπολειφθέντων δὲ πρὶν ἀποδοῦναι· ἐνίοτε δὲ καὶ κατὰ τῶν ἐγγραφόντων τοὺς μὴ ὀφειλόντας.
 Ἀγρει, ἀντὶ τοῦ ἄγε· ἢ λάβε καὶ Φέρε.
 Ἀγρεὺς, ὁ ἥρως· εἴρηται παρὰ τὸ ἐν ἀγρῷ γεγενῆσθαι. 20 ἀπὸ γὰρ Κυρήνης καὶ Ἀπόλλωνος ἦν.
 Ἀγριος, ὁ ἀνήμερος. προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται, ἀπὸ τοῦ ἀγρός, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀγρείος, ὁ ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος, τοῦ διὰ τῆς εἰ διΦθόγγου γραφομένου καὶ περισπωμένου.
 Ἀγρυπνία] παρὰ τὸ αὔπνος αὔπνία· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γρ ἀγρυπνία.
 Ἀγρόμενοι, ἀγειρόμενοι. ἀγείρω, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀγρῶ ὡς περ παρὰ τὸ ἐγείρω ἔγρω.
 Ἀγρός, παρὰ τὴν ἀγραν, ἐν ᾧ γίνεται· ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ 30 τὸ ἀροτριῶ, ἀρός καὶ ἀγρός.
 Ἀγροτέρη, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀγριος· ἀγριώτερος γὰρ ἦν ἂν· ἀλλὰ παρὰ τὸν ἀγρὸν ἀγρότερος πεποίηται. ἀπαρασχημάτιστον γὰρ. οὕτω Φίλων.
 Ἀγροτέρας ἐλάφους, ἀγροτέρας· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀγροτέρας· διὰ τὸ πολυχρόνον τοῦ ζώου, ὡς ὁ χρησμός δηλοῖ· Ἐννεα γὰρ ζῶει γενεὰς λακέριζα κορώνη Ἀνδρῶν γηρῶντων· ἐλάφος δὲ τε τετρακόρωνος: — ἢ ἀγριωτέρας, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀγροτέρας.
 Ἀγροιώτης, ὁ ἀγροῖκος. ἔστιν ἀγρός ἀγρότης, ὡς δῆμος 40 δημότης· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι ἀγροίτης· οὕτως Ὠρίων· καὶ κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ω ἀγροιώτης.
 Ἀγροίφη, σημαίνει τὴν σκάφην. ἢ ὑποδοχὴν, ἄμην, σκαΦίον.
 Ἀγρός, παρὰ τὸ ἄρην, ὁ σημαίνει τὸν σίδηρον· ὁ τῷ σιδῆρῳ τεμνόμενος.
 Ἀγριοι, οἱ παιδεράσται· ἦτοι ὅτι ἀγρίον ἔστι τὸ πάθος ἢ παιδεραστία, ἢ ὅτι ὁ Πᾶν ἐνοχός ἔστι τοῖς τοιοῦτοις· διὰ τοῦτο γοῦν καὶ τὸ αἰδοῖον ἀνατεταμένον ἔχει. ἔστι δὲ ὁ Πᾶν ἄγριος θεός. Ἀγρηοὶ δὲ καὶ οἱ ἀγροῖκοι. 50
 Ἀγόρευσις, λόγος ἀγορήτατος, λογιώτατος· καὶ Ἀγορητάς, τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενους· καὶ Ἀγορηγούς ὀλκάδας, τὰς ὠνία ἐπαγομένας.
 Ἀγραυλοὶ, οἱ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενοι ὑπαιθροὶ, ἐρημοὶ, ἄξενοι, ποιμένες· καὶ Ἀγραυλία, θυραυλία καὶ ἐρημία.
 Ἀγρεμῶν, θηρευτικός.
 Ἀγρευμα, εὖρεμα· καὶ τὸ εἰλημμένον σημαίνει· καὶ κτήματα, σκυῖλα. καὶ Ἀγρεῦσαι τὸ λαβεῖν. Ἠγροικεύσω, 14 ἡγροικάνθης.
 Ἀγρηνόν, ποικίλον, ἐρεοῦν, δικτυοειδές· καὶ ἔνδυμα δὲ ποῖον.
 Ἀγρός, ὁ ἔξω τῆς πόλεως χώρος.
 Ἀγρώσσω] παράγωγος ὁ χαρακτήρ. ἀπὸ τοῦ ἀγρός ἀγρώσσω. τὰ γὰρ δύο σσ τὰ ἐξ λαμβάνουσι Φωνήεντα· τὸ δὲ ο οὐ λαμβάνουσιν· οἶον τὸ α, παρὰ τὸ ἄλλος, ἀλλάσσω· τὸ ε, παρὰ τὸ πῦρ πυρός, πυρέσσω· πτήσσω, τὸ η· δειδίσσω, τὸ ι· ἀφύσσω, τὸ ἀπαντῶ, τὸ υ·

10 ὄνειρώσσω, ἀγνώσσω, τὸ ω. ὥστε ἔχεις μὲν δοῦναι τὸ ο, οὐκ ἐν παραγωγῇ δέ. τὸ γὰρ ὅσσω ἀπὸ τοῦ ὅπτω γέγονεν.

*Αγρωσταί, οἱ κυνηγέται, ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω.

*Αγρωστis, εἶδος βοτάνης. ἔστιν ἔδω τὸ ἐσθίω· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ παρακείμενος, ἦκα· ὁ παθητικός, ἦσμαι· τὸ β', ἦσαι· τὸ γ', ἦσται· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἦστις. καὶ ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακείμενου γινόμενα ὀνόματα συνάρχεσθαι θέλουσι τοῖς ἰδίους ἐνεστώσι, γίνεται ἔστις· καὶ μετὰ τοῦ ἀγρός, ἀγροέστις· καὶ συναϊρέσει τοῦ ε καὶ ο, ἀγροῦστις· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τῆς ου διφθόγγου εἰς ω μέγα, ἀγρωστis.

20 *Αγυια, ἡ ὁδός· παρὰ τὸ ἄγω τὸ πορεύομαι. τὰ διὰ τοῦ υια θηλυκὰ ὀνόματα ὑπὲρ β' συλλαβὰς προπαροξυνόμενα, τῷ ι θέλει παραλήγεσθαι· οἶον, ἄρπυια, αἰθυια, ἄγυια, Ὠρεΐθυια, Εἰλεΐθυια. σσημεῖται τὸ μητρυῖα, καὶ ὀργυῖα, καὶ ἀγυῖα ἡ ὁδός, παραληγόμενα τῷ ι καὶ ὀξυνόμενα· ἀναλογώτερον δέ ἐστι τὸ ἄγυια. — μέσσην ἐς ἄγυιαν ἰούσαι.

*Αγυρις, παρὰ τὸ ἀγείρω· ἐξ οὗ καὶ ἀγορά γίνεται, καὶ ἀγορῶ ῥήμα· ἐξ οὗ ὄνομα θηλυκόν, ἀγορίς· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ, ἡ ἄθροισis.

30 *Αγύρται, λωποδύται, ἐπαῖται, Φιλοκερδεῖς. καὶ ἀγύρτης, εἶδος βώλου, καὶ ὁ ἀλαζών, καὶ ὁ ἀπατεών· παρὰ τὸ ἀγείρω, τὸ περιεῖναι καὶ περινοστεῖν ἐπὶ νίκη, ἡ ἐτέρῳ τινὶ τοιούτῳ. λέγονται δὲ Ἀγυρτικά καὶ τὰ χυδαῖα ψεύσματα.

*Αγχίαλος, ἡ μὲν πόλις, ὀξύνεται· ὁ δὲ παραθαλάσσιος τόπος, προπαροξύνεται.

40 *Αγχαυρόν· οἶον, Ἡμός δ' ἄνδρες ὕπνου ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐβάλλοντο Ἀγρόται· οἷτε κύνεσσι πεποιθότες, οὔποτε νύκτα Ἀγχαυρόν κνώσσουσιν, ἀλευάμενοι Φάος ἡοῦς· — σημαίνει δὲ τὸ καλούμενον λυκόφως, τὸ ὄρθρινόν, τὸ πλησίον τῆς αὔρας· ἀγχίαυρος, καὶ ἀγχαυρός. αὔρα δὲ ἡ ἡμέρα. οὕτως εὔρον εἰς τὰ σχόλια τῶν Ἀργοναυτικῶν τοῦ Ἀπολλωνίου.

*Αγχιστήνη ἀπὸ τοῦ ἀγχιστος ἀγχιστήνος καὶ ἀγχιστήνη. τὸ δὲ ἀγχιστος, ἔστιν ὑπερθετικόν· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγχοῦ ἀγχότερος, ἀγχίων ἀγχιστος. καὶ Ἀγχιστίνδην, τὸ κατὰ ἀγχιστίαν.

50 *Αγχι] παρὰ τὸ ἀγχοῦ ἀγχόθι, ἀγχι κατὰ συγκοπὴν. σημαίνει τὸ πλησίον. τὰ παρὰ τὸ ἀγχι, καὶ ἐρι καὶ ἀρι, καὶ τὴν ἀμφι καὶ ἀντι καὶ ἐπὶ προθέσεις, διὰ τοῦ ι γράφεται· ἀρίδης, ἐριβρεμέτης, ἀμφιβρύτος, ἀντίθεος, ἀγχίθεος, ἀγχίσης, ἀγχίμαχος. τὸ γὰρ ἀγχέμαχος ἐτραπή δι' εὐφωνίαν, τὸ ι εἰς ε. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἀγχι σύνθετά εἰσι, χωρὶς τοῦ Ἀγχίσης. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀγχι παρήχθη, καὶ ἔστιν ἀπλοῦν. ἄλλως. τὰ διὰ τοῦ ισῆς διὰ τοῦ ι γράφεται, Ἀντίσης, Ἀμφίσης, Ἀγχισης, Ἐρίσης ὄνομα κύριον, Κυρίσης ποταμὸς Κελτικῆς· Τιπενίσης, ἐθνικόν. ἈγχινεΦῆς ἦν ἀχλὺς.

15 *Αγχηστίναι, πλησίον ἀλλήλων καὶ πυκναί, παρὰ τὸ ἀγχοῦ.

*Αγχίσης, παρὰ τὸ ἀγχι (τὸ ἐγγὺς) γενέσθαι τῆς Ἀφροδίτης.

*Αγχιμόλον, ἐγγὺς· παρὰ τὰ ἀγχι καὶ τὸ μολῶ.

*Αγχιτέρμων, ὁ γείτων, παρὰ τὸ ἀγχι, ὁ σημαίνει πλησίον, καὶ τέρμων, ὄρος.

10 *Αγχιμαχητής, συστάδην καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μαχόμενος.

*Αγχω, παρὰ τὸ ἄγω, πλεονασμῷ τοῦ χ. οὐδὲν γὰρ ἔστιν ἄλλο τὸ ἀγχω, ἀλλ' ἡ ἄγω, τὸ τὴν Φάρυγγα συνάγω, πνίγω. Ἀγχε δὲ μιν κεντὸς ἰμάς.

*Αγχωμαλον, παρὰ μικρὸν ἴσα ἐγγὺς τοῦ ὀμαλοῦ, ἀπὸ

τοῦ ἀγχι, ὁ σημαίνει τὸ ἐγγὺς, καὶ τοῦ ὀμαλὸν γέγονε. τὰ δὲ παρὰ τὸ ὀμαλὸς συντιθέμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· οἶον ἀνώμαλος, κατώμαλος, καὶ ἀγχώμαλος.

*Αγχλάσας, ἀναχλάσας, ἀνακουφίσας, ἀναβαστάσας.

20 *Αγω σημαίνει δ'· τὸ πορεύομαι, ὡς τὸ, Λαοδίκην ἐσάγουσα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην· — καὶ τὸ κλάνω· ὡς τὸ, Ἀξὸν δὴ ἐγγὺς Διομήδου· — καὶ τὸ φέρω, ὡς τὸ, Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκη· — καὶ ἄγω περισπωμένως τὸ ἐκπλήττομαι, συζυγίας β'· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἄγη, ὁ σημαίνει τὴν ἐκπληξιν. τὰ γὰρ τῆς β' συζυγίας τῶν περισπωμένων ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν γίνεται.

*Αγυιεύς, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἰστάμενος ἐν σχήματι κίονος, 30 καὶ βωμός.

*Αγυιῆται, κωμῆται, γείτονες.

*Αγυρίς, σύνοδος, συναγωγὴ στρατοῦ.

*Αγχήρις, ἐγγὺς.

*Αγχιβαθής, ἡ μὴ ἔχουσα κλύσμα θαλάσσω, ἀλλ' εὐθύς βυθόν· ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς βαθεῖα.

*Αγχιβιον, μέγα ἐγγὺς.

*Αγχιβλῶς, ἄρτι παρών.

*Αγχίστροφος, εὐμετάβολος.

*Αγωνισμός, ἀντιλογία, ἀγωνία· καὶ ἡ ἀθληsis.

*Αγώμενος, θαυμαζών, ἐκπληττόμενος· οἶον, Ἡνορέην 40 ὑπέροπλον αγώμενος· — ἐκ τοῦ ἀγάω ἀγῶ τὸ θαυμάζω.

*Αγωνία, ἐπὶ τοῦ εἰς αγῶνα μέλλοντος κατιέναι· κατὰ χρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς φόβου. οὕτως Ὠρίων.

*Αγών] οὐχ εὔρον αὐτοῦ ἐτυμολογίαν· ἐγὼ δὲ Φημι, παρὰ τὸ ἄγω γίνεται αγών, ὁ φέρων πολλὴν ὄχλησιν καὶ ἀδημονίαν. σημαίνει ἐ· αγών, ὁ τόπος· Λεῖψαν δὲ χορόν, καλὸν δ' εὔρυναν αγῶνα· — αγών καὶ τὸ πληθός τῶν θεατῶν· Λῦτο δ' αγών· — αγών καὶ τὸ 50 ἄθροισμα· Ἡρῃ μὲν μετ' αγῶνα νεῶν, καὶ Παλλὰς Ἀθῆνῃ· — αγών καὶ τὸ ἀθλον, καὶ ὁ μαρς· θεῶν δύσονται αγῶνα. οὕτως εὔρον σχόλια ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος. ἐγὼ δὲ εὔρον τὸν αγῶνα ἐτυμολογούμενον οὕτως. αγών λέγεται ὁ κυκλοτερής καὶ γωνίαν οὐκ ἔχων τόπος· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ συναγέσθαι.

*Αγωνιστήριον, τόπος ἐν ᾧ ἀγωνίζονται· καὶ Ἀγωνίσματα, ἐπαθλα.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

16

*Αδαήμων, ἀπειρος, ἀνεπιστήμων. ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω, δαῶ δαήσω δαήμων, καὶ ἀδαήμων. δαίω δαῶ, συστολῇ τοῦ ι, καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου.

*Αδαξῆσαι, σημαίνει τὸ κνῆσαι· καὶ Ἀδαγμός, ὁ κνησιμός. Ἀδεές, ἀφοβόν. ἀπὸ τοῦ δέος, ὁ σημαίνει τὸν φόβον, γίνεται δεής, καὶ ἀδεής· τὸ θηλυκόν, ἀδεής· τὸ οὐδέτερον, ἀδεές, καὶ πλεονασμῷ ἐτέρου δ, ἀδδεές.

*Αδελφός] δελφὺς λέγεται ἡ μήτρα· καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ, γίνεται ἀδελφός, οἶονε ὁμόδελ- 10 φός τις ὦν, ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος, ἡγουν μήτρας. καὶ Ἀδελφίζειν, τὸ ἀδελφὸν καλεῖν. Ἰστέον, ὅτι τὰ εἰς δούς λήγοντα εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν, οἶον ἀδελφιδούς ἀδελφιδού, θυγατρίδους θυγατρίδου. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ἀδελφίδεος καὶ θυγατρίδεος κατὰ συγκοπὴν· οὐχ, ὡς τινες λέγουσι, τὸ ἐναντίον, ἀπὸ τοῦ ἀδελφιδούς, ἀδελφίδεος. οὐδέποτε γὰρ εὐθεῖα διαλύεται. τὸ γὰρ εἰς, εἰς πλεονασμῷ ἔχει τὸ ε. πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας, ὅτι, εἰ γέγονε τὸ ἀδελφιδούς καὶ θυγατρίδους ἀπὸ τοῦ 20 ἀδελφίδεος καὶ θυγατρίδεος, ἔδει ὀξύνεσθαι, λέγε,

ὅτι πρὸς τὸν χαρακτηρὰ τῶν εἰς οὓς ἀπλῶν περισπωμένων.

Ἀδέκαστος, δίκαιος, ἀδωροδόκητος. παρὰ τὸ δέχω, δέδεγμαι δεκαστός· καὶ ἀδέκαστος, ὁ μὴ δεχόμενος πρόσωπον ἢ δῶρα.

Ἀδευκής, ὁ ἄγνωστος καὶ ἀπροσδόκητος. παρὰ τὸ δείνω τὸ δεινύω, δεικῆς καὶ ἀδεικῆς· καὶ τροπῇ τοῦ εἰς υἱοῦ ἀδευκής. οὕτως Ὠρίων, οἶον, ὁ δ', ἐν ψαμάθοισιν ἐλυσθεῖς, Μοῖραν ἀνέπλησε· τὴν γὰρ θέμις οὐ ποτ' ἀλύξαι. 30 Ὀνητοῖσι· πάντῃ δὲ περὶ μέγα πέπταται ἔρκος. Ὡς τὸν οἰόμενον ἀδευκής ἐκτοθεῖ αἵτης, ἀπεισιπίας, ἢ πιπρᾶς. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ· ἔθεν καὶ Πολυδεύκης ἐκλήθη. καὶ γὰρ ζῶν εὐεργετικώτατος ἦν· καὶ ἀπαθανασισθεῖς, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοὺς ναύτας σώζει.

Ἀδέψητον, ὠμόν, ἀνέργαστον. ἀπὸ τοῦ δεψῶ, δεψήσω· ἀπὸ τοῦ ἔψω.

Ἀδεῖν, τὸ ἀρέσκει· ἀπὸ τοῦ ἀδῶ τὸ ἀρέσκω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡδῶ, ὁ μέλλων ἦσω, ὁ β' ἀόριστος ἄδον. ἐξ οὗ—ἄδε δ' 40 Ἔκτορι μῦθος·—ὁ μέλλων β' ἀδῶ· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀδεῖν, οἶον τὸ εἰς ἡδονὴν κινεῖν. λέγεται δὲ καὶ τὸ πονεῖν. καὶ ἡ δεῖνα.

Ἀδην τὸ κενορευμένως, καὶ εἰς πλήρωσιν ἄγον. ἔστιν ἔω τὸ δηλοῦν τὸ κορεννύω, ὡς τὸ, ἐπεὶ χ' ἔωμεν πολέμοιο·—ἐξ οὗ παράγωγος ἔδω καὶ ἡδῶ· καὶ ἄδην ἐξ αὐτοῦ. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν ἡδονήν, οἶον—ἦσατο δ' αἰνῶς, ἀντὶ τοῦ ἐτέρφθη. λαμβάνεται δὲ καὶ τὸ τερφθῆναι ἐπὶ τοῦ κορεσθῆναι· οἶον, Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τέρφθεν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄω ὦ, ἄεις ἄς, αἰεῖ ἄ, τὸ δηλοῦν τὸ αὐτό· οἶον, Ἀσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας·—γίνεται ῥημα- 50 τικὸν ὄνομα ἡδος, καὶ ἄδος. καὶ ἄδην ἐξ αὐτοῦ. οὕτως Ὠρίων.

Ἀδάμας, ἄπικτος, ἀπαθής. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐν τῷ χρόνῳ στεγρότατον· καὶ ὁ ὑοκνύαμος παρὰ τισι, καὶ ὄρος.

Ἀδδιξ, μέτρον τετραχοίνικον.

Ἀδεια, ἀφοβία, εὐδία· καὶ Ἀδείη, ἀναίδεια, ἀφοβία. καὶ Ἀδειής, ἀφοβος, ἀτρεπτος· καὶ Ἀδειςία, ἀφοβία.

Ἀδελφά, ὅμοια.

Ἀδελφίζειν, τὸ τιμᾶν ὡς ἀδελφόν. Ἀδελφόν, τὸ κοινόν· καὶ Ἀδελφιζία, κοινωνία. Ἀδελφιδοῖ, οἱ ἀδελφῶν υἱοί. 17

Ἀδένες, συστροφάι σαρκώδεις περὶ τὸν τράχηλον καὶ βουβῶνας.

Ἀδεύητον, χαλεπόν, ἢ οὐ ἂν τις ἐπιδεηθεῖη.

Ἀδευκεῖ, ἀπεικνότης, ἢ ἀδευεῖ, ἢ αἰσχυρῶ. ἀδευκὲς, ἄμορφον, ἄγνωμον, οὐκ εἰκόδες, χαλεπόν, ἀνόμοιον, ἀνοίκειον.

Ἀδημονεῖν, ἀλύειν καὶ ἀπορεῖν, ἀμηχανεῖν.

Ἀδημονίη, θαῦμα.

Ἀδηνέως, ἀδόλως καὶ ἀπλῶς· ἢ χωρὶς βουλῆς. 10

Ἀδηνές, ἀνακον, ἀπρονοήτον.

Ἀδδην, παρὰ τὸ δὴν τὸ ἐπὶ πολὺ· καὶ μετὰ τοῦ ἀθροιστικοῦ α ἄδδην, πλεονασμῷ τοῦ δ.

Ἀδηφάγος] παρὰ τὸ ἄδην τὸ δαψιλῶς, καὶ τὸ Φήγω ἢ φαγεῖν, ἀδηφάγος, ὁ δαψιλῶς ἐσθίων.

Ἀιδής, χωρίον ἀφεγγές, σκοτούς αἰωνίου καὶ ζόφου πεπληρωμένον. παρὰ τὸ εἶδω τὸ βλέπω, εἶδης· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἰδής, ἐν ᾧ οὐδὲν βλέπομεν. αἰδής γὰρ ἐστὶν ἡ σκοτεινὴ οἰκία. καὶ κράσει τοῦ ἄλφα καὶ 20 ε εἰς ἄλφα μακρόν, αἰδής· καὶ μένει τὸ εἰς προσγεγραμμένον.

Ἀδηκότες, κενηκότες, δαμασθέντες, ἀδημονοῦντες, τουτέστιν ὑπὸ κόπου ἀηδῶς διακειμένοι. ἀηδῶ οὖν ἀηδήσω.

Ἀδῆωτον, ἀπόρθητον· παρὰ τὸ δηῶ, ὁ σημαίνει τὸ πορθεῖν.

τοῦτο παρὰ τὸ δαῖω τὸ κόπτω, τροπῇ τοῦ α εἰς η μετὰ περισπωμένου τόνου δηῶ.

Ἀδινός] παρὰ τὸ ἄδην ἐπιβρῆμα γίνεται ἀδινός, ἀδιάλειπτος, τὸ συγκριτικὸν ἀδινώτερος. παρὰ τὸ ἄδην ἐπιβρῆμα, ὁ σημαίνει τὸ ἀδιαλείπτως καὶ πλήρες, γίνεται ἀδινός· τὸ θηλυκὸν ἀδινή· καὶ ἀδινῶν, καὶ ἀδινάων. τὰ δὲ εἰς νος ὀξύτονα ἀπὸ ἐπιβρῆμάτων γινόμενα διὰ τοῦ ε γράφεται· ἄδην, ἀδινός· πυκα, πυκινός. καὶ ἀδινῶ μῦθῳ, τῷ οἰκτρῷ, παρὰ τὸ ἄδην, ἢ ἄρδην. καὶ ἀδινώτερον, τὸ ἀθρόως, ἢ οἰκνότερον. — μελισσῶν ἀδινάων, τῶν ὁμοῦ καὶ ἀθρόως πετομένων. ἀδινὰ μῆλα, τὰ μὴ μεγάλα. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ ἐλεεινόν, οἰκτρὸν, ἀπαλόν.

Ἀδῆριτος, χωρὶς μάχης καὶ ἀφιλόνητος. ἐκ τοῦ δῆρις δη- 40 ρίω· ὁ παθητικὸς παρακειμένος δεδήριμαι· τὸ γ', δεδήριται· καὶ ἐξ αὐτοῦ δῆριτης, καὶ ἀδῆριτος. τὰ δὲ διὰ τοῦ ιτος ἀποστρέφονται τὴν εἰς δίφθογγον· χωρὶς εἰ μὴ ὥσι σύνθετα παρὰ τὸ κλειτός.

Ἀδίοπον, ἀναρχον καὶ ἀφύλακτον.

Ἀδδιξ, μέτρον τι οἶμαι τετραχοίνικον.

Ἀδινίου, ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ὁπωσοῦν ἀδικούντων. τῆς δὲ δίκης τὸ τίμημα ἀργυρίον ἐστὶν ἀποτιννύμενον ἀπλοῦν.

Ἀδμολίη] παρὰ τὸ εἶδω τὸ γινώσκω, ἴδμων ἴδμονος· ἴδμο- 50 νία, καὶ αἰδμονία· καὶ συγνοπῇ καὶ τροπῇ ἀδμολίη, ἢ ἄγνοια.

Ἀδμητιν, ἀδάμαστον, νέαν, ἄζευντον. παρὰ τὸ δμῶ, ὁ μέλλων δμῆσω, δέδμηκα, δέδμημαι· δμῆτης, καὶ ἀδμητης. ἢ παρθένον ἄζυγον, ἢ πρωτόζευντον. καὶ ἀδμητες, ἀδάμαστοι, ἄζευντοι.

Ἀδολεσχία] ἀδολεσχίαν ἐκάλουν μὲν τινες καὶ τὴν Φλυαρίαν· ἐτάττετο δὲ τοῦνομα ἐπὶ τῶν τὰ μετέωρα λεσχηνεύοντων· οὐκ ἀπὸ τῆς ἀηδίας καὶ τῆς λέσχης συγκειμένης, ὡς τινες ἐξεδέξαντο· οὐδὲ τοῦ ἄδην ἐν ποιήμασι πολλοὺς Φυσιολογῆσαι· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀδεῖν τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀρέσκει. ἢ οὖν τοῦ ἀρεσκόντων καὶ αὐτοῖς δοκούντων διάλεξις ἀδολεσχία ἐκαλεῖτο· διὰ τὸ μὴ ἰεὺ κοινῆς ὁρμᾶσθαι δόξης τὴν τοιαύτην ὁμιλίαν, ἀλλ' ἐξ ἰδίας διαλέξεως καὶ ἀρεσκουσύνης ὑπολήψεως. διὸ καὶ ἀδο- 18 λέσχας τοὺς Φυσικοὺς ἐκάλουν. λέγει δ' Ὠρίων· καὶ Σωκράτην πτωχὸν ἀδολεσχὴν ἔφη Εὐπολις· καὶ ἐν

ἄλλοις, Ἀδολεσχεῖν αὐτὸν ἐνδίδαξον, ὦ σοφιστά·—ἢ παρὰ τὸ ἡδῶ τὸ εὐφραίνω· οὐ δ' ὁ β' ἀόριστος ἄδον· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄδος ἢ εὐφροσύνη· καὶ ἔστι λέσχη ἢ Φλυαρία· καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀδολεσχος, ὁ ἐν τῇ Φλυαρίᾳ εὐφραίνόμενος. ἢ ἐκ τοῦ ἄδω τὸ ἀρέσκω, καὶ τοῦ λέσχη. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ λέσχος, ὁ σημαίνει τὴν κοίτην· ἐπειδὴ τὸ παλαιὸν ἔθος ἦν, καὶ τῷ χειμῶνι τόπον εἶχον ἀπονεχωρισμένον, ἐν ᾧ πυρκαϊὰς ποιοῦντες, ἐν αὐτῷ κατεζόμενοι διημέρευον ἀδολεσχοῦντες καὶ Φλυαροῦν- 20 τες. ἀδολεσχῆς ἀδολεσχοῦ. ὁ κανὼν· Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ἡ θηλυκῶν εἰς ης γινόμενα ἀρσενικά, μὴ ἔχοντα οὐδέτερον εἰς ες, εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν. τὸ δὲ ἀδολεσχῶ σημαίνει δ' τὸ φιλοσοφῶ· Ὁ δὲ δοῦλός σου ἡδο- λέσχει ἐν τοῖς δικαίωμασί σου·—τὸ παίζω Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀδολεσχεῖν εἰς τὸ πεδῖον·—τὸ Φλυαρῶ· Τί ἀδολεσχεῖς, ἀνθρώπε; καὶ τὸ ὀλιγωρῶ· Ἠδολεσχησε καὶ ὀλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Ἀδολεσχής, μακρολόγος.

Ἀδον, ἀρέσκειαν σημαίνει, καὶ γνώμην· ἢ κόρον, ἢ κόπον.

Ἀδίοπον, ἀναρχτον καὶ ἀφύλακτον. δίοποι γὰρ λέγονται οἱ τῆς νεῶς Φύλακες.

Ἀδίστονον, οἰκτρὸν στένοντα.

Ἀδμεύειν, ὑγιαίνειν.

Ἀδμενίδες, δοῦλαι.

Ἀδμωλεῖν, ἀγνοεῖν, ἢ ἀγανακτεῖν· ἀγνωμονεῖν καὶ ζητεῖν.

Ἀδράφαξ, λάχανόν τι ἄγριον.

Ἀδρεῦς, δαίμων τις περὶ τὴν Δήμητραν, ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν ἀδρύνσεως.

Ἀδρακῆς, ὁ τυφλός.

Ἀδρόεις, ἀντιμάχαις. — ἐν δ' ἀδρόεσι χέειν εὐλατον αἶφι: — δόρυ γὰρ λέγεται παρὰ τὸ ἐκδεδάρθαι δόρος· καὶ δόροι, κατὰ πλεονασμὸν ἀδρόροι. ἢ ἀντὶ τοῦ κακὸς δόροι. οὕτως Ἡρωδιανός. λέγονται δὲ καὶ κώρυκοι, θύλακοι, ἀσκοί· οἷον οὐ δεδαρμένοι.

Ἀδρός, ὁ χονδρός· παρὰ τὸ ἦδω τὸ εὐφραίνω. ἡδόμεθα γὰρ τοῖς μεγάλοις καὶ χονδροῖς.

Ἀδραστειδῶν] Ἀδραστος κύριον· Ἀδραστίδης, Ἀδραστιδῶν· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ε, Ἀδραστειδῶν θάλας.

Ἀδρύνω, τὸ αὐξάνω· τὴν μὲν ὅθ' ἀδρύνεται· Νίκανδρος.

Ἀδρανῆς, ὁ ἀνίσχυρος, καὶ μὴ πράξει τι δυνάμενος· ὅθεν καὶ ἀδράνεια, ἢ ἀσθένεια. δρύνω τὸ πράττω· Ὅμηρος, Εἰ τι δρύνεις: — δρανῶ· ὁ β' ἀόριστος, ἔδρανον. ἐξ αὐτοῦ δρανῆς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀδρανῆς.

Ἀδρίας, τὸ πέλαγος. Διονύσιος Σικελίας τύραννος, ὃς πρότερον ἐπὶ τῇ Ὀλυμπιάδι πόλιν ἐκτίσεν Ἀδρίαν ἐν τῷ Ἰονικῷ κόλπῳ, ἀφ' ἧς καὶ τὸ πέλαγος Ἀδρίας καλεῖται.

Εὐδόξος δὲ ἐν τῷ θ' τῶν ἱστοριῶν, τὸ πέλαγος καὶ τὴν πόλιν ὀνομασθῆναι Ἀδρίαν Φησί, ἀπὸ Ἀδρίου τοῦ Μεσαππίου Παύσανος.

Ἀδύτω, τῷ ἐνδοτάτῳ καὶ θειοτάτῳ μέρει τοῦ ναοῦ. ἄδυτα γὰρ καλοῦνται οἱ τόποι τῶν ἱερῶν, οὓς οὐκ ἔξεστιν εἰσελθεῖν οὐδὲ εἰσελθεῖν πᾶσιν. ἀπὸ τοῦ δύω τὸ εἰσερχομαι, δῦμι δύσω δέδυνα δέδυμαι δέδυται, δυτός καὶ ἄδυτος· καὶ τὸ οὐδέτερον ἄδυτον. ἄδυτα οὖν τὰ ἀφανῆ καὶ μυσχία τοῦ ἱερῶν, οἷον ὄροφαί, οἵκοι ὑπόγειοι σκοτεινοί.

Ἀδωνις, παρὰ τὸ ἄδω τὸ ψάλλω· ἢ παρὰ τὸ ἦδω τὸ εὐφραίνω. τὸ δω, μέγα. διατί; τὰ ἀπὸ ἐνεστώτων ἢ μελλόντων κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς γινόμενα ὀνόματα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἷον ζῶ, ζωή· Φῶ, Φωνή· ἄδω, Ἀδωνις κύριον. δύναται καὶ ὁ καρπὸς εἶναι ἄδωνις· οἷον ἀδάνειος καρπός, ἀρέσκιον.

Ἀδωνίς, χελιδὼν, καὶ ἡ θρίδαξ.

Ἀδωνιασμός, ὁ ἐπὶ τῷ Ἀδωνίδι θρήνος.

Ἀδώνεια, ἑορτὴ ἀγομένη Ἀφροδίτῃ.

Ἀδωρος, ὁ δώροις μὴ ἐφθαρμένος· παρὰ τὸ δῶρον καὶ α στερητικόν.

Τὸ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ἀέθλον, ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἐθέλον τι ὄν· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀέθελον, τὸ πάνυ θελητόν· καὶ συνοπῇ, αέθλον· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε αέθλον. καὶ τὸ ἀρσενικὸν ὁ αέθλος λέγεται καὶ αέθλος. ἢ παρὰ τὸ τλῶ τὸ καρτερεῖν, τλὸν καὶ ἄτλον· καὶ τροπῇ αέθλον. τὸ δὲ αέθλον ἀρσενικῶς μὲν λεγόμενον, τὸν τόπον καὶ τὸ ἀγώνισμα δηλοῖ· οἷον, Οὗτος μὲν δὴ αέθλος ἄατος: — οὐδετέρως δὲ, τὸ ἐπὶ ἀγῶνος διδόμενον· — νηῶν δ' Ἐκφέρεται τὰ αέθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε: — καὶ ἀπὸ τούτου γίνεται Ἀεθλεύειν τὸ ἀγωνίζεσθαι.

Ἀέκητι, ἀβούλῳ. ἔστι ῥῆμα ἀεκάω. ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ ῥῆμα ἀεκαστί, ὡς Δωρίζω Δωριστί· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, ἀεκατί· καὶ τροπῇ Ἰωνικῇ, καὶ ἀναβιβάζει τοῦ τόνου, ἀέκητι. ἢ γὰρ ἀποβολὴ πολλάκις ἀναβιβάζει τοὺς τόνους.

Ἀεκήλια ἔργα, κατὰ ἀπόφασιν τοῦ ἐκλήλου· ἐφ' οἷς οὐχ

ETYMOLOGICON.

οἶοντε ἡσυχάζειν, οἷον οὐχ ἡσυχὰ οὐδ' εἰρηναῖα, ἀλλὰ ταραχώδη· ἢ ἀκούσια, ἃ οὐκ ἂν τις ἐκὼν πάθοι.

Ἀέκων] ἀπὸ τοῦ ἔκω τὸ θέλω, ἢ μετοχὴ ἐκὼν, παραλόγως, καὶ σεσημειώται· ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἀναβιβάζει τὸν τόνον· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀέκων· καὶ κράσει τοῦ α ε, ἄκων, μὴ θέλων.

Ἀέλλα, συστροφὴ ἀνέμου ἢ ἄγαν εἰλουῖσα, ἀπὸ τοῦ αἶειν καὶ εἰλεῖν· ἢ παρὰ τὸ αἶω τὸ πνέω, ὁ μέλλων, αἴσω, καὶ αἶσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ αέλλα κατὰ πλεονασμὸν ἑτέρου λ, ὡς τὸ θύελλα. ἔστι δὲ ὄνομα προσηγορικὸν καὶ ῥηματικόν· καὶ προπαροξύνεται. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς λα ὑπὲρ β' συλλαβὰς, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς λ καταλήγουσαν, ἅπαντα προπαροξύνεται· οἷον, δίνελλα, μάκελλα, Σίβυλλα, Πρίστυλλα, Φαλκίνελλα. καὶ αέλλα, Φωναί, παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φαίδρῳ.

Ἀελλῆς] — κοίνισαλος ὄρνυτ' αέλλης: — αελλώδης, κοινιορτώδης· παρὰ τὸ ἔλλω, ἢ παρὰ τὸ εἰλῶ τὸ συστρέφω, ἀποβολὴ τοῦ ι, γίνεται ἐλλῆς· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ὡς περ ἀτερπῆς. ἐξ οὗ καὶ τὸ Ἀολλίζω, τὸ συναθροίζω.

Ἀελλάδων, ταχέων. Ἀέλλεται, πνεῖ.

Ἀέλλας, ἀνέμους, καὶ ἅπαντα πνεύματα, καὶ αἰγίδας· οἱ δὲ, τὰς μεγάλας εἰλήσεις καὶ συστροφάς.

Ἀελλῆς, ἀθρόον καὶ ὁμόσε.

Ἀεκαζόμενοι, ἀκόντες ἀρνούμενοι, ἀνιῶμενοι.

Ἀελλόποδες, ἐλαφροί, κοῦφοι, ταχεῖς, ὀξεῖς, ἀνεμόποδες. αέλλον γὰρ τὸ ταχύ.

Ἀέναον, πολλόν, αἰετοτόν, πολυχρόνιον· καὶ αενάων, αἰετοῦ ὑπαρχόντων. Ἀερτάζειν, βαστάζειν.

Ἀετμα, Φλόξ· οἱ δὲ, τὸ πνεῦμα.

Ἀέσσαμεν, κατεκοιμήθημεν· καὶ αἰσκοντας, κοιμωμένους· καὶ αἰσκοντο, ἀνεπαύοντο.

Ἀετώσιον, λύπη μεμιγμένον· οἱ δὲ, οὐ κατὰ προαίρεσιν.

Ἀελλόπος. Ἰστέον ὅτι τὰ παρὰ τὸ πούς συντιθέμενα, τὴν τοῦ ἀπλοῦ φυλάττει κλίσιν, καὶ διὰ τοῦ δος κλίνεται· οἷον, πούς ποδός, Οἰδίπους Οἰδίποδος. τὰ γὰρ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε ποιοῦντα τὴν γενικὴν, Ἀττικά εἰσιν· οἷον ὁ τρίπους τοῦ τρίπου, καὶ ὁ Οἰδίπους τοῦ Οἰδίου. Ἰστέον ὅτι τὰ παρὰ τὸ πούς, ἀποβάλλει τὸ υ κατὰ τὴν εὐθεΐαν· Ὡρτο δ' αελλόπος: — ἢ τρίπος, ἢ ἐπὶ τὴν γυνή: — οὕτως ὁ Χαιροβοσκός.

Ἀελπτέοντες, ἀνεμπιστοῦντες, οὐκ ἐλπίζοντες. ἀπὸ τοῦ ἔλπω, αέλπτω· καὶ Ἀελπτον, ἀπροσδόκητον ἐχθρόν.

Ἀέντες] ἔστιν αἶψα περισπώμενον· καὶ δηλὸν ἐκ τοῦ αἴσις καὶ αἴμι. καὶ οἱ Αἰολεῖς τὴν αἶων μετοχὴν, κατὰ ποιῶν καὶ Φιλῶν, αἰεῖς ἐροῦσιν, ὡς Φιλεῖς καὶ ποιεῖς. καὶ ἡ εὐθεΐα τῶν πληθυντικῶν, αέντος· ἢ γενικῇ, αέντων, ὡς ποιέντων· οἷον — καὶ ἀνέμων μενος ὑγρὸν αέντων: — εἰ δὲ ἦν βαρύτονον, αέντες ἂν ἐβρόθη. οὕτω Φίλων εἰς τὰ ῥηματικά αὐτοῦ. Πνοιῇσι λιγυρῇσι διασκεδάσθην αέντες.

Ἀέναος] νᾶω τὸ νέω, νᾶος· ἐν συνθέσει αέναος, ὁ αἰετῶν.

Ἀέξει] Ἀνδρὶ κεκηνηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει: — αὔξει. καὶ αέξετο, αὔξῃσιν ἐλαμβάνανεν, ἤρετο, ὑψούτο ὁ ἥλιος. ἀπὸ τοῦ ἔχω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐλαύνω, ὁ μέλλων, ἔξω, καὶ αέξω.

* Ἀερσιλόφος, ὁ αἰρων εἰς ὕψος τοὺς λόφους, παρὰ τὸ αἰίρω, καὶ λόφος ἢ τρυφάλεια.

Ἀερθεν, ἤρθησαν. ἀπὸ τοῦ αἰίρω, αερῶ, ἄερκα, ἄερμαι, αέρθην, αέρθησαν καὶ αέρθεν, ὡς τὸ κόσμηθεν, ἀντὶ τοῦ ἀνέστησαν, ὥρμησαν.

B

Ἀερίποδες ἵπποι, οἱ αἵροντες εἰς ὕψος τοὺς πόδας, ταχέως. ἀπὸ τοῦ αἵρω αἵρω, αἵρίποδες· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, αἵρσιποδες. ἢ αἵρω τὸ κουφίζω, ὁ μέλλων, αἵρω· Αἰολικῶς, αἵρσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ αἵρσιπους.

Ἀερίφρων, ἐγειρόφρων, ἐπαίρων τὰς φρένας.

Ἀεσιν, πόνον, βλάβην· καὶ Ἀεσίφρων, βλαψίφρων· ἢ ὀξύφρων, κρυφόνους, καὶ κακόφρων. καὶ αἵσιφροσυνα-
50 μένως.

Ἀεσίφρων, ὁ μὴ διεγερμένος ἔχων τὰς φρένας. αὖ τὸ κοιμῶμαι· ὁ μέλλων, αἵσω· ὁ δὲ καὶ αἵσσεται τὸ κοιμᾶται. οὕτως Ὠρίων.

Ἀετός, παρὰ τὸ αἵσσω τὸ ὄρμω, αἵτός, καὶ αἰτός, ἢ παρὰ τὸ αἰετέος εἶναι. λέγεται γάρ, ὅτι ὁ αἰτός ἐπὶ ἀληθοῦς σημείου αἰετὶ παρὰ τοῦ Διὸς πέμπεται. αἰτός καὶ βοτάνη τις, καὶ τῶν κνημῶν τοῦ τροχοῦ ἑκαστον
21 σιδήριον· καὶ στέγασμά τι τῶν οἰκῶν, ἐμφερές τῇ πτή-
σει τοῦ ζώου.

Ἀεῖδω, τὸ εἰ διφθόγγον· ἀντιπαράκειται γὰρ αὐτῷ τὸ αἰοῖδῃ. εἶδω τὸ ἐπίσταμαι· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλ-
Φα, αἰδῶ, τὸ πάνυ ἐπίσταμαι. τὸ δὲ εἶδω συντεθεὶς εἰς ὄνομα, ἀποβάλλει τὸ ε· νῆις, ὁ ἄπειρος· καὶ πολ-
λύδης· καὶ παραγόμενον, οἶον Ἰδυων, Ἰστωρ. Ἰστέον
ὅτι κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον, τὰ ἀπαθῆ οὐ λέγεται, οἶον τὸ πατέρος καὶ μητέρος καὶ ἀνέρος, ἀλλὰ τὰ πε-
πονθότα, οἶον τὸ πατρός. οὕτω καὶ τὸ αἰδῶ ἄδω, εἰς
10 α μακρόν, κρᾶσει τοῦ ε καὶ α, καὶ συναίρεσει τοῦ αἰ
εἰς τὴν α διφθόγγον. διατί βαρύνεται; τὰ εἰς δω ὑπὲρ
δύο συλλαβάς, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς
Φωνῆην λήγουσαν, περισπᾶται· εἰ μὴ τύχοι ἢ εἰ διφθόγ-
γος· οἶον πηδῶ, αἰοῖδῶ, ληρωδῶ, καὶ τὰ ὅμοια. ἐξέφυ-
γεν ἄρα τὸ αἰδῶ καὶ ἐρεῖδω.

Ἀειδέμεναι] παραγωγὴ ποιητικὴ, οὐ Δωρικὴ διάλεκτος. τὸ α τοῦτο, συνεσταλμένον ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· ἄπαξ
δὲ ἐκτεταμένον, ἐν τῷ, Ἀεῖδει δεδαώς.

Ἀεῖδελον σημαίνει τὸν ἀόρατον. ἐστὶν εἶδω τὸ γινώσκω·
20 ὦ ἀντιπαράκειται τὸ οἶδα. γίνεται εἶδελος, ὡς πέμπω
πέμπελος· καὶ συνθέσει αἰδέλος, ὁ μὴ θεωρούμενος.
παρὰ δὲ Νικάνδρῳ ἐπὶ τοῦ αἰετὸς Φανερῶς κεῖται. περὶ οὗ
ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰετὸς γέγονε κατὰ συστο-
λὴν τοῦ η εἰς ε· Τοῦ δὲ τέρας περίσημον αἰδέλῳ
ἐστήρικτο· Νίκανδρος. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀόρατου ἐχρήσατο τῇ
λέξει Ἡσίοδος περὶ τοῦ Αὐτολύκου. Φησὶ γάρ, "Ὅττι
κε χερσὶ λάβεσκεν, αἰδέλα πάντα τίθεσκεν· — καὶ
γὰρ ὁ αὐτός, κλέπτῃς ὢν, ἐκλεπτε τοὺς ἵππους, καὶ
ἄλλοιοφανεῖς αὐτοὺς ἀπετέλει· ἐνῆλλασσε δὲ τὰς χροαῖς
30 αὐτῶν. ζῆτει εἰς τὸ αἰδέλῳ.

Ἀεῖλα, τὰ πολύστινα χωρία, κατὰ στέρησιν τῆς ἑλης.

Ἀειλογία, τὰ αἰετὶ λόγους καὶ εὐθύνας ὑπέχειν.

Ἀειδέλιον, κακὸν, κρυφαῖον, ἀδηλον. Ἀειδέλλιος, κατὰ-
ρατος.

Ἀεῖδελον, οὐ δῆλον, ἄμορφον, φοβερόν, πονηρόν.

Ἀεικέλιον, δεινόν, αἰσχρόν, οἰκτρον, εὐτελές.

Ἀεικίζει, ἀπολλύει, φθείρει· οἱ δὲ, αἰκίζεται. καὶ Ἀει-
κιον, τὴν αἰκίαν.

Ἀεῖλα, πέδια ἀνήλια. εἴλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή.

40 Ἀεῖλλειν, θωπεύειν καὶ αἰκνᾶλλειν.

Ἀεινεφίς, τύφλωσις.

Ἀειτον, ταχύ.

Ἀειρον, ἄβρῆτον, ἀπαραίτητον, ἀθώπευτον.

Ἀειταδός, αἰειχρός.

Ἀεῖφουρος, αἰετὶ διαμένων· ὁμοίως τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ
διηνεκαῶς.

Ἀεικής, ὁ σκληρός, ὁ μὴ εἰκῶν. ἐκ τοῦ εἶνω τὸ ὑποχω-

ρῶ, γίνεται εἰκής· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἰκής,
ὁ μὴ ὑποχωρῶν καὶ ὑπεῖκων τινί. ἀφ' οὗ τὸ — αἰκέα
λοιγόν· — καὶ αἰκία· τὸ θηλυκόν, ἢ αἰκής. ἐστὶ δὲ 50
τριγενές, ὥσπερ ὁ εὐφυής, ἢ εὐφύης, τὸ εὐφύες. καὶ
αἰκέσσι, β' σσ ποιητικῶς. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τοῦ ἀπρε-
ποῦς· Σὸν γένος οὐ οἱ αἰκέες ἀναστέμεν ἀνθρώποισιν·
— οὕτως Ὠρίων.

Ἀεικέλιος, ἀπρεπής, σκληρός, ἀνόμοιος. εἶνω τὸ ὁμοῖω·
ἐξ οὗ εἰκῶν τὸ ὁμοίωμα· εἰκέλος, εἰκέλιος, ὡς πέμπω
πέμπελος· καὶ κατὰ στέρησιν τοῦ α, αἰκέλιος· τὸ δὲ
εἰκέλος, εἰ μὲν ἐστὶ σύνθετον, πάντοτε διὰ τῆς εἰ
διφθόγγου γράφεται· εἰ δὲ ἀπλοῦν, διὰ τοῦ ι. 22

Ἀεικέλιον, τὸ ἀπεικὸς καὶ σκληρόν· παρὰ τὸ εἶνω εἰ-
κελον, καὶ αἰκέλιον.

Ἀεικίσσωσι] — αἰκίσσωσι δὲ νεκρόν· — ὥσπερ ἀπὸ τοῦ
εὐγενὲς γίνεται εὐγενίζω, καὶ ἀπὸ τοῦ εὐτελὲς εὐτελί-
ζω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ αἰκής, αἰκίζω. ἢ παρὰ τὸ αἰ-
κίζω αἰκίζω, πλεονασμῷ τοῦ ε· αἰκίσω.

Ἀεικίας, τὰς ὕβρεις, καὶ ὑβριστικὰς αἰσχύνας· ἀπὸ τοῦ
αἰκίας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, αἰκίας.

Ἀεῖσιν] αὖ τὸ πνέω· παράγωγον τῶν εἰς μι, ἄημι· τὸ γ', 10
ἄησι· τὸ δυῖκον, ἄετον ἄετον, καὶ κατ' ἔκτασιν ἄητον.
οἶον, — τῷ τε θρήνηθεν ἄητον· — τὸ γ' τῶν πλη-
θυντικῶν, αἰεσιν, αἰολικώτερον· ἐχρῆν γὰρ αἰεσιν, ὡς-
περ εἰσιν· ἄλλοτε δ' ἄλλη αἰεσιν.

Ἀειρομένη] ἀπὸ τοῦ αἵρ αἵρος, αἵρω, καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ι, αἵρω· ἢ μετοχὴ αἵρόμενος αἵρομένη, κουφι-
ζομένη, ἐπαιρομένη. καὶ αἵραι τὸ βαστάζειν. σημαίνει
καὶ τὸ πρόσφερε· ὡς τὸ, Μὴ μοι οἶνον αἵρε μελίφρο-
να· — ἀντὶ τοῦ φέρε· καὶ ἐπὶ τοῦ ἔπαιρε.

Ἀεῖζωτος] ἄζωστος ναῦς ἐστὶν ἢ ἀνυπήλιφος· ἀζώτους 20
δὲ, τὰς ἀνασεστυμένας γυναῖκας, ἢ ἀνετοίμους, ἢ ἀναι-
σχύντους.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

Ἀζω, σημαίνει δύο· τὸ σέβομαι· ὅπερ ἀπὸ τοῦ χάζω τὸ
ὑποχωρᾶν γίνεται· ὃν γὰρ σεβόμεθα, τοῦτον καὶ ὑπο-
χωροῦμεν. δαπάνεται· ἀναχωρήσαντος οὖν τοῦ χ,
ἔμεινεν ἀναλογουσα τῷ χ ἢ δασεῖα. καὶ τὸ ξηραίνω,
ὅπερ ψιλοῦται· ἀπὸ τοῦ ζῶ, κατὰ στέρησιν ἄζω· τὰ
γὰρ ξηρὰ, οὐ ζῇ. τὸ δὲ ζῶν, καὶ ὑγρόν ἐστίν. οὕτως
Ὠρίων· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν λέγει, ὅτι 30
παράγωγόν ἐστίν· ἀπὸ τοῦ ἄγος, ἀγίζω· καὶ κατὰ συνο-
πὴν ἄζω, ὡς σκέλος σκελίζω, τεῖχος τειχίζω. πόθεν
δὲ δῆλον; ἐκ τοῦ τὸν Ἀλκυῶνα εἰπεῖν ἀγίσδεο, ἀντὶ
τοῦ ἄζεο.

Ἀζῆ, λέγεται ἢ ξηρασία, ὅτι τοῦ ζῆν καὶ θάλλειν ἐστέ-
ρηται. οὕτως Ὠρίων.

Ἀζῆν, σημαίνει τὸν πώγωνα κατὰ Φρύγας, καὶ κλίνεται
ἄζενος. ἐκ τούτου λέγεται καὶ τὸ αἰζήνος γίνεσθαι· καὶ
ὥφειλε κλίνεσθαι διὰ τοῦ η ὡς μὴ ἔχον τὸ μ ἐπ' εὐ-
θείας· ἀλλὰ σεσημειῶται, ὡς τὸ ἀδὴν ἀδένος· σημαίνει
δὲ τὸν βουβῶνα. καὶ ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ἡν ὀξύ- 40
τονα, ἔχοντα ἐν τῇ παραληγουσῇ τὸ α, καὶ μέρος σώ-
ματος σημαίνοντα, ἢ πάθος, τρέπει τὸ η εἰς ε· οἶον
αὐχένας, ἀδένος, ἄζενος. τὸ γὰρ λειχήν οὐκ ἔχει
τὸ α.

* Ἀζήλοι, οἱ ἄτιμοι, οἱ ἀμίμητοι· παρὰ τὸ ζηλόω, τὸ
μιμοῦμαι.

Ἀζήχες] παρὰ τὸ ἀδῆν, ὃ σημαίνει τὰ ἀδιαλείπτως, ἀδη-
χέες· καὶ τροπὴ τοῦ δ εἰς ζ, Δωρικῶς ἀζήχες. ἀδῆν δὲ
ἐστὶ τὸ ἀδιαλείπτων. ἢ μεγάλῳχου· οἶον, Ἀζήχες με-

μακρύα: — σημαίνει δὲ καὶ τὸ σκληρὸν, ἀπὸ τῆς ἄζης,
 50 ὃ σημαίνει τὴν ξηρασίαν. οὕτως Ὀρίων.
 Ἀζαλέην, ξηράν, ἢ σκληράν· παρὰ τὸ ἄζω τὸ ξηραίνω.
 Ἀζειν, τὸ στόμα ἀθρόως προσπνεῖν.
 Ἀζειδαο] δόμῳ Ἀκτορος Ἀζειδαο: — εἰς τὴν Βοιωτίαν
 εὖρον ἐν ὑπομνήμασι σχόλιον· Ἀζεὺς, Ἀζειδης τὸ πα-
 τρωνυμικόν.
 Ἀζειρόν, ἀποίικιλον· ζεῖρον γὰρ τὸ ποικίλον. οἱ δὲ, τὸ
 ἄχρωστον.

25 Ἀζειρου, ἀζώστου ἢ πολυζώστου· ἀπὸ τοῦ ζεῖρά.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ἀη] ὥσπερ παρὰ τὸ Φιλῶ γίνεται ἐφίλει διὰ τῆς εἰ δι-
 φθόγγου, καὶ Αἰολικὸν ἐφίλη διὰ τοῦ η· οὕτω καὶ πα-
 ρὰ τὸ αῶ ἄει, καὶ κατὰ Αἰολεῖς ἄη. Ὁμηρος, Μῆνα
 δὲ πάντ' ἄλητος ἄη νότος.
 Ἀήρ] παρὰ τὸ αἶρω τὸ κουφίζω, ἄήρ. κουφίζονται γὰρ ἐν
 αὐτῷ καὶ αἶρονται τινὰ ζῶα. ἢ ὁ κοῦφος, παρὰ τὸ αἶ-
 ρω. ἢ παρὰ τὸ αῶ τὸ πνέω, ἄήρ· ἢ γὰρ κίνησις αὐτοῦ
 10 ποιεῖ τὸν ἄνεμον.
 Ἀητον. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ Φιλῶ γίνεται Φιλεῖτον, οὕτω
 καὶ παρὰ τὸ αῶ αἶτον τὸ θυϊκόν· καὶ παρὰ Αἰολεῦ-
 σιν, ἄητον, ὡς ποίητον. εἰ γὰρ ἦν βαρύτονον, αἶτον
 ὠφείλεν εἶναι, ὡς τύπτετον. εἰς τὸ αἶεσιν.
 Ἀητο, ὠρητο. καὶ ἄηται, πορεύεται, καὶ ἀπαυγάζει.
 αἴηται γὰρ, πνεύματα.
 Ἀητον, δεινόν, εὐρύ, μέγα· ἐξ οὗ ἄπληστον, ἀκόρητον,
 καὶ αἰετῶ ὅμοιον. καὶ ἄησις, πνοή, αὔρα. καὶ ἄητοι,
 ἀκίρестоι.

20 Ἀήτυρον, ἀσθενές, κενόν, ἄκοσμον, μάταιον, ἀκόλαστον·
 ἔνιοι κοῦφον, ὑπ' αὔρας φερόμενον.
 Ἀήτυλον, ἀλαμπές, κακόν, ἀνόμοιον.

Ἀη, ἔπνει· καὶ ἀήμεναι, πνεῦσαι· καὶ ἀήμενοι, πνέον-
 τες· καὶ ἀήματα, πνεύματα.

Ἀηθεῖν, λαυθάνειν, ἀνεπιστημονεῖν.
 Ἀηθεῖν, δυσχεραίνειν, κεκμημέναι· καὶ ἀηδῆσαι, καμεῖν,
 κοπιᾶται, ὀχληθῆναι.

Ἀηδόνα, ὠδὴν καὶ γλωσσίδα· οἱ δὲ, χελιδόνα.
 30 Ἀήτης, ὁ ἄνεμος. παρὰ τὸ αῶ τὸ πνέω, ὁ μέλλων ἀήσω·
 ὄνομα ῥηματικὸν ἀήτης. ὁ δὲ τόνος ἡμάρτηται. καὶ τὸ
 δηλικόν, ἀήτη, τῇ πνοῇ.

Ἀήσυλος] ἀπὸ τοῦ ἄσω μέλλοντος, τοῦ δηλοῦντος τὸ
 βλάπτω, γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν ἄσυλος· καὶ πλεονα-
 σμῷ τοῦ η, ἀήσυλος, ὁ ἡμαρτημένος καὶ ἄτοπος. οὕτως
 Ὀρίων. ἢ ἀπὸ τοῦ ἦδω ἦσω ἦσυλα, καὶ ἀήσυλα, τὰ
 μὴ τέροντα, ἄτακτα, μωρά· ἢ ἄδικα καὶ ἀμαρτωλά.

Ἀηδών] παρὰ τὸ αἰδῶν, αἰδῶν· καὶ τροπῇ Αἰολικῇ τῆς
 εἰ διφθόγγου εἰς η, ἀηδών. οὕτως Ὀρίων. ἄλλοι δὲ τρο-
 40 πῇ μόνον τοῦ ε εἰς η· τὸ δὲ ε προσγεγραμμένον.

Ἀήθεσσαν] Ἰστέον ὅτι τὰ ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχόμενα ῥή-
 ματα χρονικῶς αὐξοῦνται ἐν τῷ παρατατικῷ· οἷον ἄγω
 ἤγον, αἶρω ἤρον, αἰτῶ ἤτουν. δεῖ δὲ προσθεῖναι, χωρὶς
 τῶν ἰωνικῶν, καὶ τῶν ποιητικῶν. οἱ γὰρ ποιηταὶ καὶ οἱ
 Ἴωνες συνάρχεσθαι πολλάκις ποιοῦσι τοὺς παρωχημέ-
 νους τοῖς ἰδοῖς ἐνεστώσιν· οἷον ἄγω ἄγον· — ἄγε δὲ ε
 μοῖρα βαρεῖα: — καὶ τὸ, Ἀψατο δ' ἡμιόνων: — ἀντὶ
 τοῦ ἦψατο. καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ προθέσεως ἀρχομένων·
 50 οἷον ἀναγινώσκω, ἀνε ἰνωσκον· ἀνέρχομαι, ἀνερχόμην.
 ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐνεστώτος ἐφυλάχθη καὶ ἐν
 τῷ παρατατικῷ. καὶ χωρὶς τοῦ εὔαρεστώ εὐηρέστον,
 εὐορκῶ εὐώρουν· ἐπὶ τούτων γὰρ ἔσωθεν ἐγένετο ἡ
 κλίσις. δεῖ προσθεῖναι, χωρὶς τοῦ ἀηθέσσω, ἀήθεσσαν·

σημαίνει δὲ τὸ ἀήτης ὑπάρχω. καὶ χωρὶς τοῦ ἐν τῇ
 συνηθεῖα λεγομένου ἀηδίζομαι ἀηδίζομην. ταῦτα μὲν ὁ
 Χοιροβοσκὸς λέγει καὶ ὁ Ζηνόβιος εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ
 Ἀπολλωνίου. λέγεται δὲ ὅτι καὶ τὸ αἶω τὸ ἀκούω, καὶ 24
 τὸ αῶ τὸ πνέω, οὐ τρέπει τὸ α εἰς η ἐν τῷ παρατα-
 τικῷ. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ αἶω, διὰ τοῦτο οὐ τρέπει τὸ α
 εἰς η, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τὸ ἦε τὸ σημαῖνον τὸ ὑπῆρχε.
 γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔω. τὸ δὲ ἀήθεσσαν καὶ ἀηδίζομην,
 ἵνα μὴ εὐρεθῇ ἀλλεπάλληλον τὸ η. ἀήθεσσαν δὲ, ση-
 μαίνει τὸ ἠδημόνουν, ἀσυνήθως εἶχον. καὶ ἀηθέσσειν,
 ἀγνοεῖν, ἀπείρως ἔχειν.

* Ἀησι, παρὰ τὸ ἄημι, τὸ πνέω· τὸ τρίτον, ἄησι.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

Ἀθαμάντιον] Καὶ μιν ἔων μῆλων θέσαν ἥραν, ὅσσ' ἐνέ- 10
 μοντο Ἀαπεδίον Φθίης Ἀθαμάντιον: — ἔστι δὲ πεδιάς
 ἐν Θεσσαλίᾳ καλουμένη Ἀθαμαντία, διὰ τὸ ἐκεῖσε τὸν
 Ἀθάμαντα πλαυᾶσθαι μετὰ τὸ φονεῦσαι τὸν ἴδιον
 υἱὸν Κλέαρχον, χόλω τῆς Ἥρας, ὅτι ἀνέθρεψε τὸν
 Διόνυσον. ἐφόνευσε δὲ αὐτὸν εἰς θήραν μανεῖς δόρατι,
 νομίσας ἔλαφον εἶναι· ὅθεν καὶ τῆς βασιλείας ἐξέπεσε,
 καὶ τῆς Ἰνούς τῆς γυναικὸς ἀστερήθη, καὶ τοῦ ἰδίου
 υἱοῦ Μελικέρτου, ἀμφοτέρων εἰς θάλασσαν ἐμπεσόν-
 των, καὶ οἰκησάντων προνόα Ποσειδῶνος ἐν αὐτῇ. οὐ-
 20 τως εὖρον σχόλιον εἰς τὰ Ἀργοναυτικά Ἀπολλωνίου.

Ἀθέμιτος, ἄδικος, ἀνομος· ἀπὸ τοῦ θέμις θέμιτος, θέ-
 μιστος, καὶ ἀθέμιτος.

Ἀθέσφατος, πολὺς· ἐκ τοῦ θεός καὶ φατός. τοῦτο ἐκ
 τοῦ Φημί τὸ λέγω· θεόφαντός τις ὢν· καὶ κατὰ συγ-
 κοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, θέσφατος, καὶ μετὰ τοῦ
 ἐπιτατικῷ α, ἀθέσφατος. ἐξ αὐτοῦ ἀθέσφατον, τὸ πο-
 30 λὺ καὶ θαψιλές, ὃ οὐδὲ θεός ἐρμηνεύει διὰ τὸ πλήθος,
 οἷον θεόφαντον καὶ ἄπειρον.

Ἀθερίζον, ἀπεδοκίμαζον. μεταφορικῇ ἢ λέξις ἐπὶ τοῦ
 ἐκρίπτειν καὶ ἀποβάλλειν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθέρων, 30
 οἷον τῶν ἀσταχύων, ἢ τῶν μὴ δυναμένων θερίζεσθαι
 καρπῶν, τῶν ἐκ τῆς ἄλλω ἀπορρίπτουμένων, καὶ μὴ
 συναγομένων πρὸς χρεῖαν. οἱ γὰρ λιμνῶντες ἐκρίπτουσι
 τοὺς ἀθέρας, τουτέστι τὰ ἄχυρα. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ
 θέρους θερίζω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικῷ α, ἀθερίζω·
 Οὐποτί μοι ἀθερίζον: — ἀντὶ τοῦ ἀπερρίπτου. τὸ δὲ
 θέρος, παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω. ὁ μέλλων θερῶ,
 καὶ θέρω αἰολικῶς. ἀφ' οὗ Θερίτης καὶ Θερός.

Ἀθετος, ἥτοι ἀσχετος.

Ἀθετεῖν, παρὰ τοῖς Ἴωσι τὸ μὴ ποιεῖσθαι λόγον· οἷον 40
 αἰτεῖν καὶ ἀτίζειν. οὕτως Ὀρίων. ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζειν,
 ἀπειθεῖν. καὶ ἀθέτως καὶ ἀθέσμως.

Ἀθηνα, οἷον εἰ ἀθρηναῖ τις οὔσα, παρὰ τὸ τὸν νοῦν ἀθρεῖν.
 ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω, ὁ μέλλων θήσω· οἷον, γυ-
 ναῖκα τεθήσατο μαστόν: — γέγονεν ὄνομα ῥηματικὸν
 θῆν, ἢ θηλάζουσα· καὶ μετὰ τοῦ στερητικῷ α, Ἀθή-
 νη· ἀμήτηρ γὰρ ἡ θεός. ἐκ γὰρ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς
 Φασὶν αὐτὴν γεγενῆσθαι. Ἀθήνη Ἀθηναία, ὡς δίκη
 δικάα. καὶ ὥσπερ Ναυσικάα κατὰ κράσιν τῶν δύο αα
 εἰς α μακρόν γίνεται Ναυσικά, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ 50
 Ἀθηναία ἀποβολῇ τοῦ ι γίνεται Ἀθηναά· καὶ κράσει
 τῶν δύο αα εἰς α μακρόν, Ἀθηνα· καὶ περισπᾶται.
 λέγεται δὲ ἀθηνα καὶ εἶδος αὐλοῦ.

Ἀθηναία, ἡ θεός· ἢ δὲ γυνή, Ἀττική.

Ἀθαλάττωτος, ἀπειρος θαλάσσης καὶ πλοῦ.

Ἀθαιρίς, ἀκριβής, θαυμαστός· ὑπερόπτης, αὐθάδης.

Ἀθηναῖς, ἡ ἐλαία· καὶ ἀθηναία, ἡ ἀγριελαία.

25 Ἀφειρέως, ἀκριβῶς· καὶ ἀφειρές, τὸ ἀκριβές. καὶ ἀφει-
ρης, ὁ ἄγαν φεριστικός· ἢ ὁ λαμπρός, ἢ ὁ μὴ φροντί-
ζων τινός, καὶ ὑβριστής· ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀφρού-
μενος.

Ἀφελίζειν, ἄγειν, καταφρονεῖν, ἀφροντιστεῖν, μέμφε-
σθαι. ἀφελίσαι, καθυπνώσαι ἢ ὀλιγορῆσαι.

Ἀφέμιτον, ἀδικον, πονηρόν, ἀναρχον, ἀσεβῆ, ἢ νόμοις
οὐ χρώμενον. καὶ Ἀφεμιστήται, παρανομήται.

Ἀφεςμία, παρανομία.

10 Ἀφικτον, μικρόν, ἀνάθαρτον. καὶ ἡ παρθένος δὲ οὕτως
ἐλέγετο. καὶ Ἀφικτορας, ἀνεπάφους παρθένας, ἀνάν-
δρους.

Ἀφουρον, ἄπληστον.

20 Ἀθήνησι καὶ Θήβησι] τὰ τοιαῦτα ἐπιρρήματα σὺν τῷ ι
γράφεται. μὴ ὥφειλεν· ἐπεὶ δὴ τὰ εἰς θεὸν ἐπιρρήματα
καὶ τὰ εἰς θεῖον τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν φυλάττει καὶ
τὸν αὐτὸν τόνον· οἶον, οἶκοθεν, οἶκοσι· λespoθεν,
lespoθi· ὀλυμπίαθεν, ὀλυμπίαθι· θύραθεν, θύραθι.
εἰ οὖν τὸ Ἀθήνηθεν καὶ Θήβηθεν χωρὶς τοῦ ι γράφε-
ται, ὅηλον καὶ τὸ Ἀθήνησι καὶ Θήβησι χωρὶς ὥφειλε
γράφεσθαι. ἀλλὰ γράφεται σὺν τῷ ι διὰ τὸ συνεμπε-
σεῖν ταῖς τοιαύταις Ἰωνικαῖς δοτικαῖς. ἔστι γὰρ ἡ δοτι-
κὴ τῶν πληθυντικῶν, Θήβαις· καὶ κατ' ἔκτασιν γίνεται
Θήβαισι· καὶ κατὰ τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η, Θή-
βησι· καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον.

Ἀφηρολοιγόν, τὸ πτύον τὸ τοὺς ἀθέρας διαλέγον καὶ
διαχωρίζον· καὶ ἀφηρολόγον, τὸ αὐτό. γίνεται δὲ κατὰ
πλεονασμόν τοῦ ι, ὥφ' ἐν δὲ καὶ ὀξύτόνως ἀναγνωστέον.
οὕτως Ὠρίων.

30 Ἀτίγγανος, ὁ μὴ θέλων τινὶ προσεγγίσει· ἀπὸ τοῦ τίγω.
οἱ γὰρ τὴν αἵρεσιν ταύτην ἔχοντες οὐδὲν παρ' ἄλλου
λαμβάνουσιν.

Ἀθλον, ἐκ τοῦ τλῶ· τὸ τῷ καρτεροῦντι καὶ νικῶντι δι-
δόμενον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἔθελον· καὶ μετὰ τοῦ ἐπι-
τατικοῦ α, ἀέθελον, τὸ πάνυ ζητούμενον· καὶ κατὰ
κράσιν τοῦ α καὶ ε, ἄθλον· καὶ ἄθλος τὸ ἀρσενικόν·
διὸ καὶ περισπῶνται.

40 Ἀθλῆσαι, κοπιᾶσαι. ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἐξηργη-
κότων ἤδη τῶν ἀγώνων, ὡς καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν
ἐν Ἑλλήσι καλῶν, ὕστερον Ἀέθλιος ὁ Ἐνδυμίωνος πα-
τὴρ ἐπιμέλειαν ἐποίησατο τῆς τοῦ ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνος
συστάσεως. ἀπὸ τούτου οὖν γίνεται Ἀθλῶ· ἐκ δὲ τοῦ
Ἀθλῶ, Ἀθλα καὶ Ἀθληταὶ καλοῦνται. οὕτως Ὠρίων.
— καὶ πολλά περ Ἀθλήσαντα, ἀντὶ τοῦ κοπιᾶσαντα,
κακοπαθήσαντα.

Ἀθλιος, ὁ ταλαίπωρος· παρὰ τὸ ἀθλεῖν, τὸ ἀγωνίζε-
σθαι, ὅ ἐστι τὸ κακοπαθεῖν.

30 Ἀθριβής, πόλις Αἰγύπτου· γράφεται δὲ καὶ Ἀθλιβής·
ἣς ὁ πολίτης Ἀθλιβίτης. Νικάνωρ δὲ διὰ τοῦ ρ. τὸ
Δέλτα τῆς νησευομένης Αἰγύπτου ἐστὶ κεφαλὴ, κατὰ
καρδίας σχῆμα τῶν περιεχομένων Νεῖλω μεθυσκόμενον.
ὅθεν τὸν νομόν Ἀθριβὴν προσηγόρευσαν. ὅπερ εἴ τις
ἐλληνιστὶ βούλοιτο φράζειν, οὐκ ἄλλως ἔχει λέξαι,
πλὴν καρδίαν ἀππίων. οὕτως Ὠρίων.

Ἀθροοί] ἀθρόος προπαροξύνεται· σημαίνει τὸν αἰφνίδιον.
παροξύνει δὲ τὸν συνηθροισμένον καὶ δασύνει Ὀμηρος·
Ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὥδε· — τὸ ἀθροιστικόν α δασύνεται.
θροῦς λέγεται τὸ αἰφνίδιον· καὶ κλίνεται θροός· καὶ
μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀθρόοι, ἀνευ θρόου καὶ ἤχου,
ἀψόφητοι.

26 Ἀθροίζω, ἐκ τοῦ θροῦς, ὁ σημαίνει τὸν θόρυβον (οὐ γὰρ
πάντων ἦεν ὁμός θρόος) γίνεται θροίζω· καὶ κατὰ συν-
αίρεσιν μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀθροίζω.

Ἀθλον, τὸ μὴ τεθληλὸς παιδίον.

Ἀθελδεταί, διηθεῖται. καὶ Ἀθελγειν, τὸ ἀμέλγειν.

Ἀθῦρ, ὁ μῆν. καὶ τὴν Ἀφροδίτην Αἰγύπτιοι καλοῦσιν
Ἀθῶρ· καὶ μῆν' α γὰρ τὸν τρίτον τοῦ ἔτους, ἐπώνυμον
ταύτῃ πεποιήσασιν. οὕτως Ὠρίων.

Ἀθύρματα, παίγνια· παρὰ τὸ ἀθρεῖν θεάματα. ἢ παρὰ
τὸ θῦω τὸ ὀρυῶ, θυρῶ καὶ ἀθύρω, καὶ ἀθύρμα. καὶ 10
ἀθύρει, παίζει καὶ ἀγωνίζεται.

Ἀθρεῖν, τὸ μετ' ἐπιτάσεως θεωρεῖν. θεωρῶ γίνεται, καὶ
κατὰ συνηγόρησιν καὶ ἐπίτασιν ἀθρῶ. ἢ ἀπὸ τοῦ θρῶ τὸ
βλέπω μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀθρῶ, καὶ τροπὴ τοῦ
θ εἰς θ.

Ἀθως, ἀκρωτήριον Θράκης. Σοφοκλῆς, Ἀθως σκιάζει
νῶτα Λημνίας βοός· — ἐν γὰρ τῇ Λήμνῳ βοὺς χαλκῇ
ἴδρυται, ἐφ' ἣν τοῦ Ἀθω ἡ σκιά φθάνει.

Ἀθῶος] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ζῶ ζῶη, ἰῶ ἰωή, ἢ ἐκπεμπομένη
βοὴ ἢ φωνή· οὕτω παρὰ τὸ θῶ τὸ καταβάλλω καὶ ζη- 20
μιῶ, θωή, ἢ ζημία. ὁ γὰρ ζημιούμενος, καταβάλλεται
τι. ἐξ αὐτοῦ γίνεται θῶός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α,
ἀθῶος, ὁ ἀζήμιος. ἔχει δὲ τὸ ι ἐκ παραδόσεως· ἐπεὶ δὴ
εὐρήται θωῖη, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ, Ὡς δ' ἂν σε θωῖη
λάβοι· — ὥφειλε δὲ προπαροξύνεσθαι. τὰ γὰρ ἀπὸ
τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν διὰ τοῦ ος γινόμενα ὀνό-
ματα, προπαροξύνονται· κεφαλῇ, ἀκέφαλος· ψυχῇ,
ἄψυχος· ὥρα, ἄωρος. πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι, εἰ μὴ
χαρακτήρ κωλύσει· διὰ τὸ κάρη, ἀκαρός. ὀξύνεται γὰρ
ὡς τὸ μαδαρός. ἀλλ' ἕτερος κανὼν ἐστίν, ὁ λέγων, ὅτι 30
τὰ διὰ τοῦ ωος ἔχοντα τὸ ι ὑπὲρ β' συλλαβὰς, προπε-
ρισπῶνται· χωρὶς τοῦ κωλῶς, ὁ σημαίνει τὸν θόρυβον·
οἶον, ἀχελῶος, αἰδῶος, ἡῶος. οὕτω καὶ ἀθῶος. πρόσ-
κειται ἔχοντι τὸ ι, διὰ τὸ λαγῶος καὶ πατρῶος· ση-
μαίνει δὲ τὸν λεγόμενον πατροῖον. πρόσκειται, ὑπὲρ δύο
συλλαβὰς, διὰ τὸ κλωός· σημαίνει δὲ τὰ σίδηρα, ἃ
φοροῦσιν οἱ κατάδικοι· ἃ λέγονται κλωιά.

Ἀθῶος, σημαίνει τὸν ἐν τῷ Ἀθῶ ὄρει τιμώμενον. κατὰ
τὴν ἀκριβείαν δὲ, ὥφειλεν ἔχειν τὸ ι καὶ περισπᾶσθαι·
ἐπεὶ δὴ ἀπὸ τοῦ Ἀθῶος τοῦ ὄρους ἐγένετο. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ 40
εἰς ως διὰ τοῦ ωος παράγωγα, σὺν τῷ ι γράφεται καὶ
περισπᾶται· οἶον, Μίνως Μινῶος· πάτρως πατρῶος·
μητρως μητρῶος· ἥρως ἡρῶος. οὕτω καὶ Ἀθῶος Ἀθῶος
ὥφειλεν εἶναι· ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀθῶος τοῦ
ἐπὶ τοῦ ἀζήμιου, καὶ τὸ ι ἀποβάλλει, καὶ προπαροξύ-
νεται· οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.

Ἀθῶου Διός] Διὸς ἱερὸν ἐν ἄκρῳ Ἀθῶ τῷ ὄρει, ἀθῶου
καλούμενον. ζῆται ἐξ Ἀθῶω δε.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Αἰ, ἐπιρρήμα ἐύχης σημαντικόν· καὶ σημαίνει τὸ εἶθε· 50
οἶον, Αἰ γὰρ δὴ οὕτως εἶη φίλος, ὦ Μενέλαε· — γέ-
γονε δὲ ἐκ τοῦ εἰ, σημαίνοντος τὸ εἶθε, τοῦ ε τρα-
πέντος εἰς α· ὡς τὸ, Εἴ μοι γένοιτο Φθόγγος ἐν βρα-
χίῳσι Καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει· — καὶ,
Εἴ γὰρ ὥφειλεν· — ἀντὶ τοῦ εἶθε. καὶ, Εἴ μοι γένοιτο
παρθένος, καλὴ τε καὶ τέρευνα· —

Αἰάζω] παρὰ τὸ αἰ σχετλιαστικόν ἐπιρρήμα, γίνεται αἰά- 27
ζω τὸ θρηνῶ, ὡς λίαν λιάζω.

Αἰαίη, ἡ Μήδεια, ὡς τὸ, Αἰαίην δολόεσσαν· — εἴρηται
δὲ ἀπὸ Αἰαίης πόλεως Ἀπολλωνίας. λέγεται δὲ καὶ ἡ
τῆς Κίρκης νῆσος Αἰαίη, ἢ πλησίον τοῦ ἄδου οὔσα· ἀπὸ
τῶν στεναγμάτων τῶν ἐν αὐτῇ· παρὰ τὸ αἰ αἰ θρηνη-
τικόν ἐπιρρήμα.

- Αἶα, ἡ γῆ· παρὰ τὸ γαῖα, ἀποβολὴ τοῦ γ. ἢ ἀπὸ τοῦ αὐω τὸ ξηραίνω, αὐα· καὶ τροπὴ τοῦ υ εἰς ι, αἶα.
- 10 Αἶγινα, ὄνομα πόλεως. τὸ γι, ἰῶτα· τὰ διὰ τοῦ ινα, διὰ τοῦ ι γράφεται· χωρὶς τοῦ πείνα· οἶον, γέρινα τὸ ἀπαλόν· Βέμβρινα, Καμάρινα, Βέλινα, ὄνομα πόλεως· Ἄρπινα, ὄνομα ἵππου, ὅπερ τινὲς διὰ δύο γράφουσιν· Καμάρινα, λίμνη δυσώδης, ὡς καὶ ἡ χρῆσις δηλοῖ· Μὴ κίνει καμάριναν· — οὕτω καὶ Αἶγινα.
- 20 Αἶας, ὁ μὲν Λοκρὸς, παρὰ τὸ αἶσσω τὸ ὀρμῶ· ὁ μέλλων αἶξω, ἥϊξα ἥϊξας· ἡ μετοχή, αἶξας· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ξ, καὶ συναϊρέσει, Αἶας. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ θαρσαλέως καὶ σφόδρα αὐτὸν αἶσσειν καὶ ὀρμᾶν ἐν τοῖς πολέμοις. ὁ δὲ Τελαμώνιος, παρὰ τὸ αἶ αἶ αἶαζω· θρηνητικὸν δὲ ἐστὶν ἐπὶ ῥῆμα· ὡς Φησι Σοφοκλῆς, Αἶ αἶ· τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ἂδ' ἐπώνυμον Τούμῳ ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. Νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δις αἰαίζειν ἐμοί, Καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω.
- Αἶα, ὑπὸ Κυρηναίων τηδὶς καὶ μαῖα, καὶ ἀδελφὴ Κρήτης. καλεῖται δὲ καὶ κρήνη ἐν Παιονίᾳ, καὶ φυτὸν τι ἐστὶ δὲ ὁ καρπὸς αὐτῷ ὀμώνυμος.
- Αἶγίς, τὸ τοῦ Διὸς ἡφαιστότευκτον ὄπλον· οὐχ, ὡς τινες φασίν, ἀπὸ τῆς Ἀμαλθείας αἰγός, τῆς τὸν Δία ἀναθρεψάσης, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὰς συστροφὰς τῶν ἀνέμων ποιεῖν κινεῖσθαι. αἰγίδες, καταιγίδες, οἱ ἀνεμοί. τὸ δὲ αἶγίς, παρὰ τὸ αἶσσω τὸ ὀρμῶ.
- 30 Αἰγίσχος, παρὰ τὸ ὄχῃ, ὃ σημαίνει τὴν τροφὴν, καὶ τὸ αἶξ αἰγός. λέγουσι γὰρ αὐτὸν τεθλακέναι Ἀμαλθεῖαν τὴν αἶγα. οἱ δὲ, ὅτι συνεπαστήριον ἦν αὐτῷ αἶγίς, ἀπὸ Κρητικῆς αἰγός ληφθεῖσα. ἢ ἀπὸ τοῦ καταιγίζειν τοῖς ἀνέμοις καὶ πνεύμασι· καλεῖται γὰρ αἶγίς ὁ ἀνεμος. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ Αἶγα πρώτην γῆμαι τὴν τοῦ Πανὸς θυγατέρα.
- 40 Αἰγιαλός, ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ τὴν αἶαν γείτονα εἶναι τῆς αἰός· ἢ ἀπὸ τοῦ γαίω· ἢ ἀπὸ τοῦ δίνην αἰγός ἄλλεσθαι.
- Αἰγιόχοιο] αἶ διὰ τοῦ οιο, Θετταλικάι γενικάι.
- Αἰγίλιψ, δύνβατος καὶ ὀρεινὸς τόπος· Ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης ὀνοφερὸν χέεν ὕδωρ· — γέγονε δὲ παρὰ τὸν λείψω μέλλοντα, λείψ· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ε, λίψ. ἢ καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τῆς αἶξ γίνεταί αἰγίλιψ, εἰς ἣν καὶ αἶξ οὐ δύναται ἀναβῆναι. οὕτως Ὠρίων. ἐστὶ δὲ ῥηματικὴ ἢ λέξις.
- 50 Αἰγίλουρος] αἰλουρος, καὶ πλεονασμῷ τῆς γι συλλαβῆς, αἰγίλουρος.
- Αἰγοφάγος, ὁ Ζεὺς, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Θηριακοῖς.
- Αἰγιαλεια, ὄνομα κύριον· Ἀδράστου μὲν θυγάτηρ, Διομήδους δὲ γυνή.
- Αἰγισθος] παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω, καὶ τὸ αἶξ, Αἶγιθος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, Αἰγισθος. ἱστοροῦσι γὰρ αὐτὴν αἰγείω γάλακτι τροφῇ χρῆσασθαι. οὕτως Ὠρίων.
- Αἶγας] Ἑλίην τε καὶ Αἶγας· — Αἶγας δὲ καλοῦσι τὰς ἐν Πελοποννήσῳ πόλεις Εὐβοίας. τὸ ἐθνικόν, Αἶγαῖος. Αἶγαίων, ὁ ἥλιος. παρὰ τὸ αἶγλη αἰγλαίων, καὶ ἀποβολὴ τοῦ λ, ὡς παρώνυμον. ἢ ἀπὸ τοῦ ταῖς ἀκτῖσιν αἶσσειν. ἢ ἀπὸ τοῦ γῶ τὸ γαυριῶ, γαίων· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικού α, ἀγαίων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἶγαίων.
- Αἶανόν, δεινόν, χαλεπόν.
- Αἶβετος, αἰετὸς Περγαῖος.
- Αἶβοι, ὡς οἶμοι· τίθεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ.
- 10 Αἰγιναια, τὰ ῥωπικά Φορτία· καὶ οἱ πιπράσκοντες, αἰγιναιοπῶλαι. ἐλέγετο δὲ καὶ τὰ μεγάλα αἰγιναια, ἀπὸ τοῦ νομίσματος. καὶ γὰρ τὸ Αἰγιναιὸν τάλαντον πλεῖον ἡδύνατο τοῦ Ἀττικοῦ. ἐλεγε δὲ τοὺς μὲν πολίτας, Αἶ-

- γινήτας· τὰ δὲ ἐκ τῆς νήσου, Αἰγιναια· καὶ Αἰγιναιὸς ὀβολός.
- Αἰγιαλεια, ἡ νῦν Ἀχαῖα· καὶ Αἰγιαλεῖς.
- Αἰγιαδες, ὑμένες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ τὰς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπολεύκους οὖλας, αἰγιαδας λέγει.
- Αἰγίλωψ, πόα τις, καὶ πάθος.
- Αἰγίποψ, αἰετὸς ὑπὸ Μακεδόνων.
- Αἰγίς, ἡ κατὰίξ, καὶ ἡ ὀξεῖα πνοή, καὶ αἱ ἀποστίλψεις 20 τῶν ὀφθαλμῶν.
- Αἰγοθῆς, ὁ αἰγοθήλας.
- Αἰγυλῖς, λυγρός.
- Αἶγαι, πόλις Εὐβοίας· ἡ νῆσός ἐστι δυσχείμερος· ἀφ' ἧς καὶ τὸ πέλαγος Αἶγαῖον ἐκλήθη. οἱ δὲ, ἀπὸ Ποσειδῶνος οὕτως ὀνομασθῆναι· οἱ δὲ, ἀπ' Αἰγέως, τοῦ πατρὸς Θησεως, κατακρημνίσαντος ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὴν θάλασσαν. οὐ πολὺ γὰρ ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης, περιπλέοντι τὴν νῆσον.
- Αἶγανέα, αἰκύντιον τι μικρόν· ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἴεσθαι, ὃ ἐστὶ 30 πορεύεσθαι καὶ πέμπεσθαι, ἢ νεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ ἀγκύλην τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γεγεννημένην. ἢ διὰ τὰς αἶγας· ἐπ' αὐτὰς γὰρ μάλιστα ἴενται. ἢ διὰ τὸ εὐθετεῖν αὐτὰς εἰς αἰγῶν ἄγρας.
- Αἶγειος] τὸ γει, διφθόγγον, ὡς μέλος σώματος. τὸ Δωρικὸν αἰγαῖος. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ εἰ, αἰ λέγουσι. τὸ γὰρ κύπειρον κύπαιρον λέγουσι· καὶ τὸ αἶγειον αἰγαῖον πέλαγος.
- Αἶγειρος, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. εὐρηται γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι, ὡς τὸ, Καὶ αἰγέρων ἐφυσαν εὐγενέστεραι· — 40 ἦτοι εὐθαλέστεραι καὶ εὐθρεπτότεραι. καὶ ὅτι τὰ εἰς ῥηματικά, τῇ εἰ διφθόγγῳ παραλήγεται· οἶον, μάσσω, μάγειρος· πέπτω, πέπειρος· ὄνῳ, ὄνειρος· σημαίνει δὲ τὸ ὄνῳ, τὸ ὠφελῶ· πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ὀνειρῶν ὠφελήθησαν. οὕτως οὖν καὶ αἶσσω, αἶγειρος. ἢ παρὰ τὸ αἶρω, τουτέστιν εἰς ὕψος αἶρεσθαι καὶ αὐξάνεσθαι· ἐπὶ πολὺ γὰρ ὕψος πρόεισι καὶ αὐξεται τὸ φυτόν. Ὀμηρος, μακεδνῆς αἰγείροιο· — τῆς μηκεδανῆς καὶ ὑψηλῆς· παρὰ τὸ μῆκος. ἢ παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἔρας αἶσσειν καὶ κινεῖσθαι. ἢ παρὰ τὸ κατὰγνυσθαι ὑπὸ τῶν 50 ἀνέμων. τὸ δὲ Κάμειρος, οὐκ ἐστὶ ῥηματικόν, ἀλλ' ὄνομα κύριον. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι καὶ τὸ παρὰ Θεοκρίτῳ — ἀπ' αἰγίρῳ ἰσχύδα τρώγοις· — διὰ τοῦ ι γράφεται, ἀπὸ τοῦ αἰγίρον. ἐστὶ δὲ τὸ Ἀγίρον, ὄνομα πόλεως. τινὲς δὲ, ὡς καὶ ὁ Χοιροβοσκός εἰς τὸ ἀκτῖνα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφουσιν αὐτό.
- Αἶγλη, παρὰ τὸ αἶσσω τὸ ὀρμῶ, καὶ τὸ λίαν. πάνυ γὰρ ὀρμητικὴ ἐστὶν ἡ αἶγλη. σημαίνει δὲ τὴν λαμπηδᾶνα. οὕτως εὐρον ἐν ἐπιμερισμῷ τοῦ ψαλτηρίου. 29
- Αἶγληντα] ἀπὸ τοῦ αἶγλη, αἶγλήεις αἶγλήεντα, καὶ αἶγληντα κατὰ κρᾶσιν.
- Αἰγυπῖος, οἱ μὲν, εἶδος αἰετοῦ· οἱ δὲ, τὸν γύπα ἐξεδέξαντο. ἐστὶ δὲ παρὰ τὸ αἶσσω.
- Αἶγυπτος, ἀπὸ Αἰγύπτου βασιλέως, τοῦ υἱοῦ Βήλου. ἢ ἀπὸ Αἰγύπτου τοῦ Νεῖλου. ὁ γὰρ Νεῖλος, πρότερον Αἶγυπτος ἐκαλεῖτο. ἢ αἰγίποτος καὶ αἰγίπτος, παρὰ τὸν τράγον, ὃν Αἰγύπτιοι σέβουσιν· ἐξαιρέτως δὲ τοῖς Μενδησίοις. ἢ διὰ τὸ αἶγας πόντας ἔχειν. ἢ ἐγγύποτος καὶ 10 αἶγυπτος, ὡς ἐγγίζουσα τῷ ποτῷ, ἢ τῷ ποταμῷ. οὕτως Ὠρος ὁ Θηβαῖος. ἢ παρὰ τὸ αἶθω τὸ καίω. οἱ γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ ἄνθρωποι νεκαυμένοι εἰσὶν ἐκ τῆς σφοδρᾶς τοῦ ἡλίου Φορᾶς. σημαίνει δὲ τρία· τὴν χώραν, ὡς τὸ, Αἶγυπτον δὲ με θυμὸς ἄνωγε· — τὸν ποταμὸν τὸν Νεῖλον, ὡς τὸ, Στήσας δ' Αἰγύπτῳ ποταμῷ νῆας· — καὶ, Αἰγύπτιο διίπετέος ποταμοῦ· — τοῦ διαφανοῦς καὶ

μεγάλου. καὶ παρὰ τῷ Θεολόγῳ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἐν-
τεῦθεν, Αἴγυπτον τὴν συνθροπὴν καὶ διώκτριαν
20 ἁμαρτίας.

* Αἰγύπτιος, πλινθοφόρος. παροιμία ἐστίν, ὅτι Αἰγύπτιοι
διαβάλλονται ὡς ἀχθοφόροι.

Αἰγυπτιάζειν, τὸ πανουργεῖν, καὶ συνθροπεύεσθαι.

Αἰδοῖς, αἰδοῦς καὶ τιμῆς ἄξιος· οἶον, Αἰδοῖς τέ μοι ἐστί,
Φίλε ἐκυρὲ, δεινός τε: — ἀπὸ τοῦ αἰδῶς γίνεται αἰ-

δῶς, ὡς περ ἡῶς καὶ ἡρῶς· καὶ κατὰ τροπὴν Βοιωτι-
κὴν τῆς ω διφθόγγου εἰς οἰ, ἡοῖς καὶ αἰδοῖς. ἔχει δὲ
τὸ αἰδῶς, τὸ ἰ προσγεγραμμένον· ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς
ὡς διὰ τοῦ ὡς παράγωγα, σὺν τῷ ἰ γράφονται καὶ

30 περισπῶνται· Μίνως, Μινῶς· ἥρως, ἡρῶς· πάτριος,
πατρῶς· ἡῶς, ἡῶς· καὶ αἰδῶς, αἰδῶς. οὕτως ὁ Χοι-
ροβοσκός εἰς τὸ περὶ ποσότητος. ἐστὶ δὲ εἶδους τῶν πα-
ραγωγῶν κτητικοῦ. πόσοι τύποι τῶν κτητικῶν; δύο· ὁ
τε εἰς κος, καὶ ὁ εἰς ος. καὶ ἄλλως· πόσας καταλήξεις
ἐπιδέχονται τὰ εἰς ος κτητικά, καὶ πόσας παραλήξεις;

καὶ τίνα εἰσὶ τὰ ὄντα καὶ τύπων καὶ σημασιμῶν κτη-
τικά; τίνα μὲν τύπων κτητικά, σημασιμῶν δὲ οὐκέτι;
καταλήξεις μὲν, δύο· τὴν τε εἰς κος, καὶ τὴν εἰς ος
καθαρὸν· ὡς ἀνθρώπιος, ἄρνειος, Ἀριστάρχειος· Πλα-

40 τωνικός, Δημοσθενικός. παραλήξεις δὲ, ὅντων· τῶν εἰς
κος, τέσσαρας· καὶ τῶν εἰς ος, τέσσαρας. καὶ τῶν μὲν
εἰς κος, αὐταὶ εἰσιν. ἢ γὰρ τῷ ἰ παραλήγεται, ὡς τὸ
Ἑλληνικός, Ῥωμαϊκός· ἢ τῷ ἄλφα, ὡς τὸ Ῥοδιακός· ἢ
τῷ υ, ὡς τὸ Λιβυκός, Ἀλυκός· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ,
Ἀλυκρός· ἢ τῇ εἰ διφθόγγῳ, ὡς τὸ Κεραμεικός, Δαρει-
κός. τῶν δὲ εἰς ος καθαρὸν, αὐταὶ· ἢ τῇ εἰ διφθόγγῳ,
ὡς τὸ Ὀμήρειος, Ἐκτόρειος· ἢ τῇ αἰ διφθόγγῳ, ὡς
τὸ ταλαντιαῖος· ἢ τῇ οἰ διφθόγγῳ, ὡς τὸ παντοῖος,
ἄλλοιος· ἢ τῷ ω, ὡς τὸ πατρῶς, ἡρῶς· ὅθεν τὸ αἰ-

50 δῶς, ἐκ τοῦ αἰδῶς κτητικοῦ γίνεται, κατὰ τροπὴν
Αἰολικὴν τῆς ω διφθόγγου εἰς οἰ. ἐκεῖνα δὲ ἐστὶ τῷ
τύπων καὶ τῷ σημασιμῶν κτητικά, ὅσα εἰς τὴν γενικὴν
τοῦ πρωτοτύπου ἀναλύονται· οἶον, γραμματικὸς λόγος,
ὁ τοῦ γραμματικοῦ· Ἀριστάρχειος βιβλος, ἢ τοῦ Ἀρι-
στάρχου. ὅσα δὲ οὐκ ἀναλύονται εἰς τὴν πρωτότυπον
γενικὴν, ταῦτα τῷ μὲν τύπων εἰσὶ κτητικά· καθότι τὰ
εἰς κος κτητικά, τῷ ἰ παραλήγεται· πλὴν τοῦ Κερα-

50 μεικός, Εὐβοεικός, Δαρεικός, καὶ Δεκελεικός. τῷ δὲ
σημασιμῶν οὐκ ἐστὶ κτητικά· ὁφθαλμικὸν γὰρ ἱατρὸν,
οὐ τὸν τοῦ ἱατροῦ ὁφθαλμὸν λέγομεν, ἀλλὰ τὸν τὸν
ὁφθαλμὸν ἱατρούοντα. ὁμοίως δὲ καὶ ἡπατικὸν ἄρρωστον,
οὐ τὸν τοῦ ἡπατος λέγομεν, ἀλλὰ τὸν τὸ ἡπαρ ἄλ-
γοῦντα. εἶδη δὲ τοῦ κτητικοῦ, τρία· οἰκειωματικὸν μὲν,
τὸ οἰκείωσιν ἔχον πρὸς τὸν οἶον, οὐράνιος, ἐπίγειος,
θαλάσσιος, Κύπριος, Ῥόδιος, γήινος. συνεκφαντικὸν δὲ,
τὸ συνεκφαίνει τι μεθ' ἑαυτοῦ· οἶον, γραμματικός·

10 συνεκφαίνει γὰρ τὴν γραμματικὴν· καὶ ἀστρονομικός
ὁμοίως καὶ ῥήτωρ καὶ Φιλόσοφος. μετουσιαστικὸν δὲ ἐστὶ,
τὸ μετέχον οὐσίας τινός· οἶον, κέδρινος ὑψόροφος, Ὀ-
μηρος· δερμάτινος, χάλκειος, χρύσειος σταυρός. βρό-
τειος χεῖρ. διαφέρουσι δὲ τὰ μετουσιαστικά τῶν μερῶν
τοῦ σώματος· ὅτι τὰ μὲν μετουσιαστικά, ἀπὸ ἀψύχων·
τὰ δὲ δηλοῦντα μέρος σώματος, ἀπὸ ἐμψύχων· παρὰ-
γόνται.

Αἰγυπτῶσαι, μελᾶναι καὶ ἐπικαῦσαι.

Αἰδύλος, θρασύς.

20 Αἰδώνια, θανάσιμα.

Αἰνές, αἶψ, διόλου.

Αἰνὰ, τὰ μικρὰ τῶν δένδρων, καὶ ἄκαρπα· οἱ δὲ, τὰ
ξηρά. ἄλλοι, αἰνές, αἰώνιοι, καὶ τὸ βλαβερόν.

Αἰητὸν, ἐπὶ τοῦ Ἠφαίστου, πνευστὸν, ἢ πυρῶδες· οἱ δὲ
μέγα· ἄλλοι, τὸ μεθ' ὀρυγῆς· οἱ δὲ, ὡς αἰετός.

Αἰδῶς, τιμὴ, φόβος, αἰσχύνη, ὄνειδος. πόθεν αἰδῶς;
παρὰ τὸ αἰδῶ τὸ ἐντρέπομαι· ἢ παρὰ τὸ εἶδω τὸ βλέ-
πω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἰδῶ τὸ οὐ βλέπω·
καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, καὶ συναϊρέσει τοῦ α καὶ ἰ εἰς τὴν
αἰ διφθόγγον· ἢ ἐκ τῆς αἶς εὐθείας· ἢ ἐκ τῆς αἶδου γε- 30
νικῆς κατὰ μεταπλασμόν.

Αἰδομένω, αἰδεσθέντε· Τῷ μὲν τάρβησάν τε, καὶ αἰδομέ-
νω βασιλῆα· Ἀνστήτην· — αἰδέω αἰδῶ, τὸ ἐντρέπομαι·
ἐξ οὗ καὶ αἰδῆμι. τοῦτο, παρὰ τὸ αἰδῶς· τὸ δὲ, παρὰ
τὸ εἶδω τὸ βλέπω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἰδῶς
καὶ αἰδῶς. οἱ γὰρ ἐντρέπόμενοι, συστέλλουσι τὰ ὄμμα-
τα. ὁ παθητικὸς ἐνεστώς αἰδέομαι αἰδοῦμαι· ἢ μετοχή,
αἰδεόμενος αἰδούμενος· τὸ δυνικόν, αἰδεομένω αἰδουμένω·
καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ, αἰδομένω.

Αἰδῶ] Ἰστέον ὅτι τὸ αἰδῶ, ὅτε μὲν ἐστὶν εὐθεῖα, ὁξύ- 40
νεται, ὡς Λητώ καὶ Σάπφω· ὅτε δὲ αἰτιατικῇ, περι-
σπᾶται, ὡς τὸ, — τὰτ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει· — οὐ γὰρ
πτωτικόν ἐστὶ τὸ ω, ἀλλ' ἀπὸ κράσεως. ἀπὸ γὰρ τοῦ
αἰδῶα, γίνεται αἰδῶ.

Αἰδοίους, τοὺς οἰκέτας λέγει, διὰ τὸ ἄξιους εἶναι αἰδοῦς,
ὡς ἐν τῷ, Τοῦνεκ' ἐγὼ σ' αἰδήσομαι· — οὐ διὰ τὸ ψεύ-
δεσθαι σε περὶ Ὀδυσσέως, διὰ τοῦτο προσήσομαι σε ὡς
οἰκέτην. Αἰδεῖσθαι δ' ἱερῆα· — καὶ, Αἰδοῖς μὲν τ'
ἐστὶ καὶ ἀθάνατος· — προσδεκτοὺς μετὰ αἰδοῦς. ἐξη-
γεῖται οὖν, τί ποτέ ἐστὶν αἰδοῖς, ἐπενεγκῶν, — σὺν
τε νόον, σὰ τε γούναθ' ἱκάνω· — ἀντὶ τοῦ, ἱκετεύω. 50

Αἰδῶ] ἀπὸ τοῦ εἶδω γίνεται αἰδῶ· καὶ κράσει, αἰδῶ.
ἄξιον δὲ ἐστὶ ζητῆσαι, διὰ τί τὸ α, μακρὸν ὄν, τρέ-
πεται ἐν τῷ παρατατικῷ; καὶ ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι εἰς τὰ
τελεώτατα μεγέθη δεῖ τὰς ἐπεντάσεις γίνεσθαι. τὰ δὲ
Φύσει μακρὰ, τὸ τελεώτατον ἔχει μέγεθος. οὕτω Ζη-
νόβιος.

Αἰδοῖα, παρὰ τὸ αἰδοῦμαι. γυμνῶσαι γὰρ ἢ ὀνομάσαι ταῦ 51
τα αἰδοῦμεθα· ἢ παρὰ τὸ ἀνοιδάινειν ἐν τῇ συνουσίᾳ
ὀργῶντα. ἐστὶν οὖν Ἰωνικόν, οἰδοῖα· καὶ τροπὴ τοῦ ο
εἰς ἄλφα, αἰδοῖα. οὕτως Ὠρίων.

Αἰδοιέστατος] Ἰστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατον (ὡς παρὰ Αἰ-
σχύλῳ ἐν Πηνελόπῃ, οἶον, Ἐγὼ γένος μὲν εἰμὶ Κρῆς
ἀρχέστατον) καὶ τὸ αἰδοιέστατον καὶ ἀφθονέστατον,
ποιητικά εἰσι, κατ' ἔθος Ἰωνῶν γινόμενα. τὰ γὰρ διὰ
τοῦ ο συγκριτικά, διὰ τοῦ εσ προφέρουσιν· οἶον, δικαιοέ-
στερος, καὶ ἀρχέστερος, καὶ ἀφθονέστερος. ὥφειλον
γὰρ τὰ προειρημένα, δικαιότερος εἶναι, καὶ ἀφθονώτε- 10
ρος, καὶ ἀρχαιότερος, οὕτω Φιλόξενος εἰς τὸ περὶ συγκρι-
τικῶν. ὡς περ δὲ οὗτοι διὰ τοῦ εσ σχηματίζουσιν, οὕτω
καὶ οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ισ, ποτίστατον λέγουσι καὶ
λαγνίστατον, καὶ ψευδίστατον· καὶ, Λαλίστερον εὐρηκά
σε καὶ πτωχίστερον· — Ἀριστοφάνης Πλατανισταῖς,
Ἰν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἀρπαγιστάτου· — καὶ κλεπτί-
στατος καὶ πληητίστατος λέγουσιν. ὁμοίως καὶ διὰ τοῦ
αι, ἱσαίτατα, ἀσμεναίστατα, προουργαίτατα, ἡσυχαιέ- 10
τερον, ἀσμεναίστατα μέντοι, Πλάτων ἐν αὐτῇ Πολιτικῇ·
καὶ ἱσαίτερον, καὶ πλησιαίτερον, καὶ ἡσυχαιάτατα. Ξε- 20
νοφῶν δὲ, καὶ Φιλαίτατα.

* Αἰδόςδε, εἰς τὸν αἰδῆν, ἐπιβρῆματικῶς.

Αἰέλιοι, οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἔχοντες· οἱ δὲ, συγγενεῖς
καλοῦσιν αὐτάς καὶ αἰελοῦς. τοῦ δὲ αἰεῖ, δώδεκα εἰσὶν
αἱ Φωναί· ἃς εὐρήσεις εἰς τὸ ἀκτῖνα.

Αἰέν, ἐπιβρῆμα χρόνου δηλωτικόν· σημαίνει δὲ τὸ διηνε-
κῶς· καὶ ἐστὶ ποιητικόν. τριχῶς δὲ οἶδε τοῦτο ὁ ποιη-
τής, αἰεῖ, αἰεῖ, αἰέν.

Αίει, ἀντὶ τοῦ νεωστὶ· Ὡς τε ἔθνεα ἦσι μελισσάντων ἀδι-
 50 νάνων Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς, αἰεὶ νέον ἐρχομένων· —
 σημαίνει οὖν, τὸ συνεχῶς προϊστασθαι, ὡς δοκεῖν νεωστὶ
 αὐτὰς ἐρχεσθαι. καὶ γὰρ τοῖς μὲν ἄλλοις ζώοις ἡ πτῆ-
 σις ἀποσταγμένη γίνεται· αἱ δὲ μέλισσαι, βραχεῖαν
 τὴν κίνησιν ποιοῦμεναι, ἐφίζουσι τοῖς ἄνθεσι· καὶ ἐπαρ-
 θεῖται, πέτονται πάλιν, καὶ πάλιν ἐφίζουσι. κατ' ὀλί-
 γον οὖν ἡ πτῆσις, ὡς περ ἄρτι ἐρχομένων γίνεται· ὥστε
 καὶ Φαντασίαν ποιεῖν, ὡς ἄρτι ἐξορμασθαι.
 Αἰειγενέτης, τοῖς αἰεὶ τελεσιουργοῦσιν· ἡ τοῖς αἰεὶ ὑπάρ-
 χουσιν· ἡ εὐθεῖα, αἰειγενέτης, ἐκ τοῦ αἰεὶ καὶ τοῦ γε-
 40 νέτης. καὶ ἐκ τοῦ γένω τὸ ὑπάρχω, γένω γενέτης. ἡ
 ἐκ τοῦ γένω τὸ γεννώ.
 Αἰένοικος, αἰδῖος οἶκος καὶ αἰδιάλειπτος.
 Αἰέλουρος] τοῦτο οὐκ ἔστι πλεονασμός, ἀλλ' ἀντίθεσις.
 παρὰ γὰρ τὸ αἰόλον καὶ τὴν οὐρανὸν, ἐτυμολογεῖται αἰέ-
 λουρος. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.
 Αἰετός] οἶον, Αἰετός ἀργὴν χθῆνα Φέρων δυνύχεσσι πέλω-
 ρον· — καὶ, Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελειότατον πετεην-
 ῶν· — ἦτοι μέγιστον, ἡ ἐντελὴ σημεῖα φαίνοντα. γέ-
 γονε δὲ αἰετός, παρὰ τὸ αἰεσθαι· ὅθεν καὶ ἀναλογώ-
 50 τερον οἱ Ἀττικοὶ αἰετός λέγουσι, χωρὶς τοῦ ἰῶτα, ὡς
 κλαῖω, κλάω. οὕτως Ὠρίων.
 Αἰετός, τὸ πτηνὸν ζῷον, καὶ τὸ ὁρόφωμα.
 Αἰζήλον, ἄφαντον.
 Αἰζύπη, ἡ γῆ.
 Αἰζυροτον, ξηρασίαν.
 Αἰζός, νεανίας. παρὰ τὸ αἰεὶ, καὶ τὸ ζέω, ὃ αἰεὶ ζέων
 καὶ ἀκαμάζων κατὰ τὴν ἡλικίαν, γίνεται αἰετός· καὶ
 52 κατ' ἐπαύξεισιν τοῦ εἰς ἡτῶ, αἰζός. καὶ ἀπὸ τοῦ αἰεὶ
 ζεῖν τὸ αἶμα τῆς ἡλικίας, τουτέστι, θερμὸν εἶναι.
 ἐπειδὴ τὰ εἰς ὅς λήγοντα καθάρᾳ ἀπλᾷ, κατὰ τὴν κοι-
 νὴν διάλεκτον τῷ ἡτῶ παραληγόμενα, οὐκ ἔστιν εὐρεῖν,
 εἰ μὴ τὸ αἰζός, καὶ πῆός· καὶ αὐτὰ ἐκ πάθους. πρόσ-
 κειται, κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον· ἐπεὶ τὸ παλῆός,
 ἀρχῆός, καὶ Ἀχῆός, Βοιωτῖά εἰσι, κατὰ τροπὴν τῆς εἰ-
 διφθόγγου εἰς ἡτῶ, ὡς τὸ ὄρῆος καὶ λύκηρος, Λακωνι-
 κᾶ. πρόσκειται ἀπλᾷ, διὰ τὸ πολυνητός, εὐνητός, ἔχε-
 10 νῆός· παρὰ γὰρ τὸ νῆός συνετέθησαν. Δεῖ γινώσκειν,
 ὅτι οὐκ ἔχει τὸ ἰῶτα προσγεγραμμένον· Ἀπολλωνίος
 δὲ ὁ τοῦ Ἀρχιβίου, σὺν τῷ ἰῶτα οἶδεν αὐτὸ, λέγων
 γεγονέναι ἐκ τοῦ αἰζήτος. πρὸς ὃν ἀντιλέγει ὁ τεχνικός·
 ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ αἰζήτος, οὐκ ὤφειλεν ὀξύνεσθαι,
 ἀλλὰ προπερισπᾶσθαι· ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα, εἰς
 περισπωμένην συνέρχονται· οἶον, Ἀχελώϊος, Ἀχελῶος·
 ὑπερώϊον, ὑπερῶν. λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι, ὡς περ
 ἀπὸ τοῦ Αἰτωλός γίνεται Αἰτωλῖος κατὰ παραγωγήν,
 τοῦ αὐτοῦ σημασιμένου Φυλαττομένου, καὶ ἀπὸ τοῦ
 10 καπρός καπρίος· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ αἰζήτος αἰζήτος.
 Αἰήτης, ὄνομα κύριον κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. Αἰήτης γάρ.
 Ἀπολλωνίος, Αἰήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἀελ-
 λαι· — ἔδει δὲ εἰπεῖν Αἰήτα, ὡς τοξότης, τοξότα·
 Ὁρέστης, Ὁρέστα. ἀλλ' Ἰωνικῶς ἔτρεψε τὸ ἄλφα εἰς
 ἡτῶ.
 Αἰήται, ἀνεμοί.
 Αἰήνες, τὸ δεινὸν καὶ πολύστονον. Ἀρχιλοχός, Προῦθη-
 κε παισὶ, δειπνὸν αἰήνες Φέρων· — εῖρηται δὲ παρὰ
 τὸ αἰ αἰ. ἡ, τὸ αἰώνιον. κατὰ τοῦτο γὰρ οὐκ ἔστι φα-
 γεῖν τὸν ἀποθνήσκοντα. οὕτω Μερόδιος.
 30 Αἰθός] Ἰστέον ὅτι αἰθός ἐστίν ὁ αἰθῶν, παρὰ τὸ αἰθῶ,
 τὸ καίω· αἰθός δὲ, ὁ αἰθόμενος, τουτέστιν ὁ καίόμενος.
 οὕτω Φιλόξενος εἰς τὰ ῥηματικὰ αὐτοῦ.
 Αἰθῶνας] αἰετός αἰθῶν, πυρῶδης, καυστικός. καὶ αἰθῶνι

σιδήρῳ, τῷ λαμπρῷ καὶ ὀξεῖ. ἐπ' αὖν γὰρ ὁ σιδήρος ὀξυν-
 θῇ, λαμπρότερος γίνεται· καὶ αἰθῶνας λέβητας, τοὺς
 πρὸς τὸ πῦρ ἐπιτηδεύουσ, καλουμένους ἐμπυριβάτας.
 Αἰθούσησι, στοαῖς ταῖς καταλαμπομέναις ὑπὸ τοῦ ἡλίου.
 ἡ αἰθουσαι, διὰ τὸ αἰθεσθαι ἐν αὐταῖς τοῦ χειμῶνος. 40
 ἡ διὰ τὴν τοῦ ἡλίου βολήν.
 Αἰθιοπία, παρὰ τὸ αἰθίοψ. τοῦτο, παρὰ τὸ αἰθῶ· τὸ δὲ,
 παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, κατὰ τροπὴν.
 Αἰθόπα οἶνον, τὸν μέλανα, ἡ τὸν ποιοῦντα ἐρυθρούς· ἡ
 τὸν καυστικόν. ἐπὶ δὲ τὸν χαλκόν, σημαίνει τὸν λαμ-
 πρόν καὶ αἰθόμενον ὄψιν ἔχοντα.
 Αἰθουσαι, αἱ στυλωταὶ καθεδραὶ, περίστυλα ἔχουσαι·
 ἀπὸ τοῦ αἰθεσθαι ἐν αὐταῖς τὰ πυρὰ· οἶον, Πῦρ ἑτε-
 ρον μὲν ὑπ' αἰθούσης εὐερκέος αὐλῆς· — ἡ, ὡς ἐνιοι,
 καταλαμπομένη. σημαίνει δὲ τὴν καταφωτιζομένην
 στοάν, καὶ τὴν μετὰ τὸν πυλῶνα παστάδα. 50
 Αἰθαλόεν, λέγεται τὸ καῦμα, καὶ ἡ πυρίκαυστος ὕλη τῶν
 ὀρῶν. καὶ Αἰθόψ, ὁ διάπυρος, ἡ ἐρυθρός.
 Αἰδύσσειν, καὶ ἀναιδύσσειν, ῥίπτειν, πλεῖν, Φέρεσθαι·
 ἀπὸ τῆς αἰδυίας τῆς ἐναλίας κορώνης. καὶ Αἰδυσμα,
 ὁμοιότητα, ἡ σκίασμα, ἡ κίνημα.
 Αἰθρα, τὸ κοινόν· καὶ Ἀττικόν, αἰθρη. σημαίνει δὲ δύο·
 κύριον ὄνομα, Αἰθρη Πιτθῆος θυγάτηρ· — καὶ τὴν αἰ-
 55 θρίαν, ἡγουσιν τὴν κατάστασιν τοῦ αἵματος· ἡγουσιν τὸν εὐ-
 διηνόν· Ποίησον δ' αἰθρην.
 Αἰθρῇ, παρὰ τὸ αἰεὶ θεῖν κυκλοφορικῶς· Φησὶν Ἀριστο-
 τέλης περὶ Κυρηναίων.
 Αἰθίοψ, παρὰ τὸ αἰθῶ τὸ καίω, καὶ τὸ ὦψ ὠπός, ὃ
 σημαίνει τὸν ὀφθαλμόν καὶ τὸ πρόσωπον, ὃ πεκαυμέ-
 νην ἔχων τὴν πρόσοψιν. λέγεται γὰρ ἐκεῖσε σφοδρότε-
 ρον αἰθεῖν τὸν ἥλιον.
 Αἰθέρα, τὸν οὐρανὸν καὶ αἶερα· καὶ ἐπὶ ἐμπρησμοῦ. καὶ
 Αἰθερώς, καθαρῶς. 10
 Αἰθίνα, ξύλα εὐκαυστα· καὶ καπνὸς αἰθίνος, ὁ δριμύς, ἡ
 μέλας.
 Αἰθόλικας, τὰς περὶ τὴν ἐπιφάνειαν Φλυπτίδας.
 Αἰθῶν, ἀνδρείος, ἡ πολεμικός, ἰσχυρός· ἡ ἵππου χρώμα.
 τὸν δὲ λέβητα, ἀπὸ τοῦ αἰθεσθαι. οἱ δὲ, λαμπρόν, ἡ
 μέλανα, καὶ πολίον. τὸν δὲ λέοντα, τὸν κατὰ ψυχὴν
 ἐμπυρον· ἡ δασύν, ἡ μέγαν. καὶ λιμὸν αἰθῶνα, τὸν
 μέγαν, ἡ αὐτὸν φονεύοντα.
 Αἰθῶ, τὸ καίω. ἐκ τοῦ δαίω τὸ καίω, ὑπερβιβασμῷ αἰδῶ, 20
 καὶ τροπῇ τοῦ δέλτα εἰς θῆτα, αἰθῶ. ἐκ τούτου Αἰθά-
 λη ὁ καπνός.
 Αἰθάλη] Αἰθάλη ἐκαλεῖτο ἡ Λῆμνος· ἴσως ἀπὸ τῶν ἀνα-
 διδομένων αἰθαλῶν, ἐκ τῶν Ἡφαίστου χαλκείων. Αἰ-
 θαλίτης τὸ ἐθνικόν. ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰθάλεια, αἰθαλείτης,
 ὁ καπνώδης. Αἰθάλη δὲ, παρὰ τὸ αἰθῶ τὸ καίω γέγονε.
 Αἰθαλίδης· οἶον, Αἰθαλίδην κήρυκα θοὸν, τῷ πάρεστι
 μέλεσθαι Ἀγγελίης, καὶ σκῆπτρον ἐπέστρεπεν Ἑρμείης·
 — ὁ Αἰθαλίδης, Ἑρμοῦ παῖς ἦν ἑτερήμερος, καὶ μίαν
 ἡμέραν ὑπὸ τὸν ἄδην διῆγεν, ἑτέραν δὲ ἐπὶ τὴν γῆν.
 Αἰθάλειος] τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ἵος βαρυτόνων ὑπὲρ δύο συλ- 30
 λαβάς, μὴ ὄντα ἐθνικά, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφον-
 ται· ἀόλος αἰόλειος, ὁ ποιηλός· αἰθαλος, αἰθάλειος·
 σημαίνει δὲ τὸν καπνόν· δαίδαλος, ὁ ποιηλός, δαίδα-
 λειος· μέγας, μέγας, ὡς ἀπὸ τοῦ μεγάλους.
 βαρύτονα πρόσκειται, διὰ τὸ ὁμφαλός, ὁμφάλιος· μὴ
 ἐθνικά, διὰ τὸ Εὐδαμόλιος.
 Αἰδύσσειν, ἀνασεῖν, ἀνακαλεῖν.
 Αἰθρηγενέτης, ὁ βορέας ὁ αἰθρίαν γεννῶν· ἡ ὁ αἰθρου
 καὶ ψυχρὸς αἰθίος.
 Αἰθρῶ, τῷ ψύχει· ἀπὸ τῆς αἰθρίας· Αἰθρῶ καὶ καμά- 40

τω: — εἰς τὴν Ὀδύσειαν. ἢ τὸ ἐξ αἰθρίας πνεῦμα· ὅτι ἐπιμελῶς ἐν ταῖς αἰθρίαις τὸ ψύχος γίνεται. ἄλλοι δὲ ἀγνοοῦντες γράφουσι, Λύθρῳ καὶ καμάτῳ: — τῷ γὰρ ναυαγῷ οὔτε ἰδρῶς ἀρμόζει, οὔτε αἷμα· ἐνεχώριστο γὰρ ἀμφοῖν· ὑπὸ δὲ τῆς αἰθρίας ἐδεδάμαστο, ὡς ναυαγὸς ἀσκεπής. κατὰ δὲ τὸ ἀρσενικὸν τὴν αἰθρίαν εἶπεν αἰθρὸν, ὡς τὴν πύλῃν πύλον· οἶον, Ἐν πύλῳ ἐν νεκύνεσσι βαλὼν: — καὶ τὴν δειλὴν δειέλων, — εἰς ὃ κεν δειέλως ἔλθῃ Ὁψὲ δύνων.

50 Αἰθρὸν, τὸ ὀρεινὸν ψύχος.

Αἰκίζω] ἀπὸ τοῦ αἰκίης, ὃ σημαίνει τὸν σκληρὸν καὶ ἀπότομον, αἰκίζω· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ε, αἰκίζω, καὶ Αἰκία, εἰς τὰς διαφόρους ὕβρεις.

Αἰκεν, ἀντὶ τοῦ εἶν· ὃ εἰ σύνδεσμος συναπτικός· κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς α· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ ε εἰς α τρέπουσι· τὸ γὰρ εἶθε, αἶθε λέγουσι· καὶ τὸ Ἄρτεμις, Ἄρταμις. οὕτω καὶ τοῦτο πλεονασμῷ τοῦ κεν, αἰκεν γέγονεν.

54 Αἰκᾶλλειν, σάλειν, ἀγαπᾶν, θωπεύειν.

Αἰκνον, δειπνον δειλινόν.

Αἰλιος, ὃ Ἀδριανὸς ὁ βασιλεὺς ἐκαλεῖτο· ὅθεν Αἰλίοι χρηματίζουσι· καὶ Αἰλία, πόλις Παλαιστίνης· ὁ πολίτης Αἰλιώτης. ὅτι δὲ Αἰλιος ἐκαλεῖτο, Διογενιανὸς ἐν τοῖς χρονικοῖς Φησὶν. ἐκ τούτου οὖν Αἰλίοι χρηματίζουσιν αἰ βασιλίδες. οὕτως Ὠρίων.

Αἰλούρος, τὸ ζῶον, παρὰ τὸ αἰόλλειν καὶ ἀνάγειν τὴν οὐρὰν καὶ κινεῖν. καὶ αἰλούριος, ῥίζα τις οὕτω καλουμένη.

10 Αἶλα, ἀντὶ τοῦ καλὰ Κύπριοι.

Αἶμα, παρὰ τὸ αἶθω τὸ καίω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἦσμαι, αἶσμα, καὶ αἶμα. δύο πάθη ἀνεδέξατο, ἐνδεῖν, καὶ μετάθεσιν τοῦ πνεύματος· ἐνδεῖαν μὲν· καθόλου γὰρ ἡ τρίτη συζυγία ἐν τοῖς ῥηματικοῖς ὀνόμασι τὸ σ γεννᾷ· πείθω, πείσμα· κλώθω, κλώσμα· ἄδω, ἄσμα. οὕτως οὖν ἔδει καὶ παρὰ τὸ αἶθω αἶσμα· μετάθεσιν δὲ πνεύματος· ἡ γὰρ αὖ διφθογγος πρὸ μὲν ἄλλου συμφώνου φιλοῦται· πρὸ δὲ τοῦ μ, δασύνεται.

20 αἶμα, παρὰ τὸ αἶμα τι εἶναι τοῦ σώματος. Ἐμπεδοκλῆς, Αἶμα γὰρ ἀνθρώποισι περικάρδιον νόημα: — αἶμα ἡ ψυχὴ κατὰ Ἐμπεδοκλῆν. τινὲς δὲ καὶ Ὅμηρον οἶονταὶ ταύτης εἶναι τῆς δόξης, ἐν τῷ λέγειν, — ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν Ἔσσυτ' ἐπειγομένη: — οὐκ ἔστι δὲ ἀλήθες. ὁ γὰρ Ὅμηρος ἀθάνατον αὐτὴν καὶ ἔμφρονα εἶναι λέγει· διὸ καὶ τὰς τῶν τεθνεώτων ψυχὰς ὀδυρομένας παρεισάγει· Ὅν πότμον γούωσα: — καὶ ἐν τῷ ἄθῃ κολαζομένας τῶν οἰκείων παραπτωμάτων ἔνεκα. σημαίνει δὲ δύο· τὴν γενεάν, ὡς τὸ, Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο: — καὶ αὐτὸ τὸ αἶμα, ὡς τὸ, Αἶμα δ' ἀνημόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.

30 Αἱματόεσσα] ὁ κανὼν· Πᾶσα γενική διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέπουσα εἰς α, καὶ τὴν παραλήγουσαν φύσει μακρὰν ποιοῦσα, τὸ θηλυκὸν ποιεῖ· αἱματόεις τὸ ἀρσενικόν. τὰ εἰς εἰς, πόσας παραλήξεις ἐπιδέχεται; γ· τὰ εἰς εἰς ὀνόματα μετουσιαστικά, πλεονασμῷ τῆς τοῦ πρωτοτύπου γενικῆς συλλαβὴν βαρύτεραν, καὶ ἡ τῷ η παραλήγεται, ἡ τῷ ο· σπανίως δὲ τῷ ω, ὅτε ἐν ἐκτάσει ἔστιν· οἶον, τὸ εὐρώεις, ἐρώεις, κητώεις, κηώεις. καὶ τῷ μὲν ο, οἶον αἱματόεις, τιμίοεις, σκίοεις· τῷ η, οἶον τιμήεις, τελήεις· τὸ δὲ χαρίεις, ἀπὸ τοῦ χαριτόεις κατὰ συγκοπὴν. ὅθεν τὸ χαριτόεις, ἀναλογώτερόν ἐστι τοῦ χαρίεις· καὶ πῶς οὐκ ἐγένετο αἱματόεσσα; Φασὶν ὅτι, ἴν' ἐντεῦθεν τὰς μετοχὰς διακρίνωμεν· ἐκεῖναι γὰρ δι' ἐνὸς σ ποιοῦσι τὸ θηλυκόν· δαρεις, δαρέντος, δαρῖσα. τούτου χάριν εἰς ε ἐποίησε, χαρίεσσα,

τιμήεσσα. τὸ δὲ ἀμφιγυήεις, καὶ θυόεις, καὶ τὰ ὅμοια, κατὰ τροπὴν ἐγένοντο τοῦ ο εἰς η. ἔστι γῦον, καὶ σημαίνει τὸ μέλος. ἐξ αὐτοῦ γυόεις· καὶ τροπὴ τοῦ ο εἰς η, γυήεις, καὶ ἀμφιγυήεις. καὶ ἔστι θυον, καὶ σημαίνει μυρεψικὸν ἄνθος, ἢ βοτάνην· καὶ γίνεται ἐξ αὐτοῦ θυόεις· καὶ τροπὴ τοῦ ο, θυήεις. τὸ δὲ αἱματόεις, ἐστὶ μετουσιαστικόν. μετέχει γάρ. τὰ γὰρ εἰς εἰς ἅπαντα, μετουσιαστικά εἰσιν. ἔστιν ἰβεις. εἰ γράφεται διὰ τοῦ ι, ἡγουν ὁ μετέχων ἰοῦ· εἰ δὲ γράφεται διὰ τοῦ η, ἀπὸ τοῦ ἡῶν, ὃ σημαίνει τὸν αἰγιαλόν, ἢ γενικὴν ῥόνος· ἐξ αὐτοῦ ῥονόεις· καὶ συγκοπὴ ῥόεις. ἔστι δὲ καὶ κοτήεις διὰ τοῦ η· γίνεται ἐκ τοῦ κότος, κοτόεις, καὶ κοτήεις.

Αἶλινον] τοῦτο ἐπὶ θρήνου ἐτίθετο· καὶ ἐν τοῖς ἐφυ- 55 μνίοις δέ. γέγονε δὲ εἰς τιμὴν Λίγου τοῦ τῆς Καλλιόπης.

Αἰλότροπος, ἀλλοιότροπος.

Αἱμάτη, μάχαιρα παρὰ Σοφοκλεῖ.

Αἱμάτια, ἀλλάντια. Αἱμαλεᾶ, μέλας ζωμός.

Αἱμαλεὸν, ἀσθενῆ.

Αἱμακουρία, τὰ ἐγαγίσματα τοῖς κατοικομένοις.

Αἱματώσαι, Φονεῦσαι. Αἶμος, τράχηλος.

Αἶμους, ὀβελίσκους.

Αἱμασία, τὸ ἐκ χαλῆνων ἀνοδομημένον τειχίον, ἡγουν 10 Φραγμός. ἀπὸ τοῦ αἱμάττεσθαι τοὺς ὑπερβαίνοντας ὑπὸ τῶν κειμένων ἀκανθῶν· τοὺς σωρούς τοῦ λίθων, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ, Τροχοὶ μάλα θ' αἱμασία τε καὶ ἰλύος ἐρέοντες: — ἔστι δὲ καὶ ῥητορικὴ ἢ λέξις. οὕτως Ὠρίων.

* Αἱμωπός, ὁ αἱματώδης, ὁ ὀφθαλμὸς πλήρης αἵματος· παρὰ τὸ αἶμα, καὶ ὦψ ὠπός, ὁ ὀφθαλμός.

Αἱμωδῖαν, τὸ τοὺς ὀδόντας ὀδυνᾶσθαι μετὰ κνησμοῦ, ὡς αἱμάσσεσθαι· παρὰ τὸ αἶμα· αἱμωδία γὰρ λέγεται ἡ τῶν ὀδόντων νάρκη. 20

Αἶμων, ὁ ἔμπειρος· αἶμονα θήρης: — ἔστι δαίω τὸ γινώσκω ἢ μανθάνω· ἀφ' οὗ δασκαλος, καὶ διδάσκαλος· καὶ δαίαλος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, δαίδαλος, ὁ ἐπιστήνων· καὶ δαίμων ὁ αὐτοδίδακτος· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ δ, αἶμων. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον· Ἀλάστορά τε Χρόμιόν τε· Αἶμονά τε, Κρίοντά τε: — τούτου τὸ ὑποκοριστικὸν Αἱμύλος· τὸ κτητικόν, Αἱμύλιος· καὶ αἱμύλοις, τούτεστι κολακευτικοῖς, ἐμπεύροις, καὶ συνετοῖς, παρασυλλογιστικοῖς· ἢ συγγενικοῖς καὶ εὐνοϊκοῖς· καὶ Ἡσίοδος, αἱμύλα κωτῖλλουσα, ποικίλον, πυκνόν, 30 πανοῦργον, δολερόν.

Αἱμύλος, ἔμπειρος, συνετός, κολακευτικός· ἐκ τοῦ Αἶμων, ὃ σημαίνει τὴν εἰδήμονα καὶ ἔμπειρον· καὶ Αἱμύλοισι, κολακευτικοῖς λόγοις.

Αἰνείας, ὁ ἦρως ὁ υἱὸς γχίσου. παρὰ τὸ αἶνόν τὸ δεινόν, γίνεται Αἰνέας, καὶ Αἰνείας· ἢ παρὰ τὸ αἶνος, ὃ σημαίνει τὸν ἔπαινον, Αἰνέας, καὶ Αἰνείας. Ἰστέον δ' ὅτι τὸ Αἰνείας κλίνεται Αἰνεία, Δωρικῶς· ὡς προστιθέντες οἱ Βοιωτοὶ τὸ ο, λέγουσιν Αἰνείαο. οἱ δὲ Ἀττικοί, ἐκτείνουσι μὲν τὸ ο τῆς ληγούσης, συστέλλουσι δὲ τὸ α εἰς ε, καὶ λέγουσιν Αἰνείεω. πᾶσα γὰρ γενική 40 ὀνόματος εἰς Φωνῆν λήγουσα, καὶ περιττοσυλλαβοῦσα τῆς ἰδίας εὐθείας, ἢ ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν καὶ συστέλλει τὴν λήγουσαν· οἶον καλοῖο, σοφοῖο· ἢ ἐκτείνει τὴν λήγουσαν, καὶ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν· οἶον Ἀτρεΐδεω, Πριαμίδεω· ἐν οἷς καὶ τὸ Αἰνείεω. πρόσκειται, εἰς Φωνῆν λήγουσα, διὰ τὸ Δημοσθένεος· οὐ λήγει γὰρ εἰς Φωνῆν ἡ γενική· πρόσκειται, περιττοσυλλαβοῦσα, διὰ τὸ ἀνθρώπος, ἀνθρώπου. ἐπὶ τούτου γὰρ ἡ γενική εἰς Φωνῆν λήγει, ἀλλ' οὐ περιττοσυλλαβεῖ τῆς ἰδίας εὐθείας.

Αἶνος, παρὰ τὸ λαίω τὸ τέρπομαι καὶ εὐφραίνομαι, καὶ 50

διαχέομαι, ἴαινος, ὁ διαχέων τὴν ψυχὴν· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἰῶτα, ὡς ἰήος, ἥϊος, γέγονεν αἶνος, ὁ ἔπαινος. καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ αἰνῶ· παρὰ τὸ ἰαίνω· οἶον, — ἰαίνετο δὲ Φρένας εἰσω· — καὶ, Τοῖσιν ἰάνθη θυμός· — ἔστι δὲ καὶ Αἶνος πόλις Θράκης. Αἶνός δὲ, ὁ Φοβερός, ἡ πονηρὸς καὶ κακός· ἀφ' οὗ αἰνόθεν, καὶ αἰνώς, καὶ αἰνότατα.

56 Αἶνός, παρὰ τὸ δεινός, τροπὴ τοῦ ε εἰς α, καὶ ἀποβολὴ τοῦ δ, αἰνός. ἡ παρὰ τὸ δαίς, ὅπερ σημαίνει τὴν μάχην, γέγονε δαῖνός καὶ δαίνός· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ δ, αἰνός, ὁ μάχιμος· Ἀλλὰ μοι αἶνον ἄχος ἔσται σέθεν, ὦ Μενέλαε, Αἶκε θάνης· ἡγουν δεινὴ λύπη. οὕτως Ὠρίων.

Αἰνώς, ὡς τὸ, Αἰνώς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἡέλιοιο· — καὶ, Αἰνώς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν· — ἀντὶ τοῦ λίαν, πάνυ, ἀληθές. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐκπληκτικῶς.

Αἰναρέτη, ἐπὶ κακῷ κεντημένη τὴν ἀρετὴν. αἶνον γὰρ τὸ χαλεπὸν καὶ δεινὸν καὶ κακόν. ἡ δὲ κλητικὴ ὡσαύτως ἔχει τὸ ἡ τῇ εὐθείᾳ. οὕτως εὖρον σχόλιον Ἰλιάδος π'. Αἰνίζομαι, ἐπαινώ· οἶον, — περί δὴ σε βροτῶν αἰνίζομαι πάντων.

Αἶνεσις, παρὰ τὸ αἰνῶ αἰνέσω· τοῦτο παρὰ τὸ αἶνος· τοῦτο παρὰ τὸ ἰαίνω· ὁ μέλλων, ἰανῶ· ἐξ αὐτοῦ ἴανος, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ καὶ κράσει, αἶνος, γνώμη, παροιμία, παράδειγμα, ἔπαινος· καὶ ἡ χειροτονία καὶ ψήφισμα.

Αἶνεῖν, τὸ ἀναβράττειν τὸν ἀλληλεσμένον σῖτον, τουτέστιν ἀναδεύειν καὶ ἀνακινεῖν τὰς κριθὰς ὕδατι φυρῶντα. οἱ δὲ, βλάπτειν, ἡ τὸ ταῖς χερσὶν ἀνατρίβειν τὰς ἐπισμένους κήγχους. καὶ αἶνεῖν, ἐπαινεῖν καὶ συγκατατίθεσθαι παρὰ Ὀμήρῳ· παρὰ δὲ Ἡσιόδῳ, τὸ παραιτεῖσθαι. Νῆα δ' ὀλίγην αἶνεῖν· — σημαίνει δὲ δύο· τὸν ἔπαινον, ὡς τὸ, Ἀντιλόχου μέντοι μέλος εἰρήσεται αἶνος· — ποτὲ δὲ γνώμης παραμύθιον, καὶ παραβεβλημένον λόγον πρὸς τι ὑποκείμενον· οἶον, Αἶνος μέντοι ἀμύμων, ὃν καταλέξεις.

Αἶνετός] ἐκ τοῦ αἰνέσω αἰνεστός, καὶ αἶνετός κατ' ἐνδειαν τοῦ σ.

Αἶνιγμα, παραβολή, ἡ ὁ δεινὸς καὶ σκοτεινὸς λόγος· παρὰ τὸ αἰνίσσω τὸ ἐν παραβολῇ λέγω. τοῦτο παρὰ τὸ αἶνος. τὸ αἰ δῖφθογγον. οἱ γὰρ Ἴωνες, ἡνίκα ὕφειν ποιήσονται συμφώνου, τότε καὶ τὸ παραλήγον Φωνῆεν τρέπουσιν εἰς α· οἶον δεινός, αἰνός· μέχρι, ἄχρις.

Αἶνα τεκοῦσα, ἐπὶ κακῷ γεννήσασα.

* Αἶνομόρος, ὁ κακοθάνατος· παρὰ τὸ αἶνός καὶ μόρος, ὁ θάνατος.

Αἶνυμαι, τὸ ἀφαιρῶ, τὸ λαμβάνω. Ὀμηρος· — ὁ δ' ἐξαίνυτο καμπύλα τόξα· — καὶ αἰνύμενος, καὶ ἀπαινύμενος. παρὰ τὸ αἰρῶ ἀρνῶ, ὡς περῶ περνῶ· ἀφ' οὗ περνασθῆ· καὶ, — περνας νήσων ἐπὶ τηλεδαπάρων· — καὶ ἀπὸ τούτου παράγωγον, αἶνυμι, καὶ αἶνυμαι· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ρ, αἶνυμαι. οὕτω Μεθόδιος.

Αἶνυτο] ἔστι κτῶ, καὶ σημαίνει τὸ Φονεύω. καὶ ὥς περ παρὰ τὸ βῶ βαίνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κτῶ κταίνω· καὶ ἀποβολὴ τοῦ τ, καίνω, τὸ κόπτω. ἐξ αὐτοῦ αἶνω· καὶ κατὰ παραγωγὴν αἰνώ, καὶ αἶνυμι παράγωγον εἰς μι. τὸ παθητικόν, αἶνυμαι· ὁ παρατατικὸς αἰνύμην αἶνυτο αἶνυτο· καὶ ἐξαίνυτο θυρόν.

50 Αἶξ, ὄνομα ἀρσενικόν· τὸ ζῶον παρὰ τὸ αἶσσω τὸ ὀρμῶ, αἶξω, αἶξ· καὶ κατὰ συναίρεσιν αἶξ. καὶ Ὀμηρος, — Ἰξάλου αἰγός, ὀρμητικῆς. οὐδὲν εἰς ξ περισπᾶται. τὸ τοῖνον αἶξ ὀξύνεται. τὸ δὲ Θράξ περισπᾶται· καὶ τὸ

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

Ταῦξ, καὶ γλαῦξ. πάντων δὲ τῶν εἰς ξ ληγόντων ὀνομάτων, τοῦτο μόνον διὰ τοῦ γ κλίνεται.

Αἰξωνεύεσθαι, τὸ κατηγορεῖν. βλάσφημοι γὰρ οἱ Αἰξωνεῖς. 57 δῆμος δὲ οἱ Αἰξωνεῖς τῆς Κεκροπίδος ἐστὶ Φυλῆς· καὶ Αἰξωνεῖα πόλις.

Αἰόλον, τὸ ταχύ, παρὰ τὴν ἀέλλαν· καὶ πολύφρον, καὶ ὀξύ, καὶ ταχύ.

Αἰόλος, σημαίνει τρία· ἔστιν ὄνομα κύριον· οἶον, Αἰόλος Ἰπποτάδης· — καὶ ἐπιθετικῶς, αἰόλος ὄφις, ὁ κατάστικτος καὶ ποικίλος· παρὰ τὸ αἶειν, ὁ δηλοῖ τὴν ἐνυπόστατον κίνησιν. ἐνθα αἶειν τὸ ὀρμᾶν καὶ αἶσσειν. οὕτω Μεθόδιος.

Αἰολόπῳλος, σημαίνει τὸν ταχὺν καὶ εὐκίνητον ἵππον. 10 προπαροξύνεται· ἐπεὶ δὲ τὰ εἰς ος δισύλλαβα προπερισπώμενα, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνονται· οἶον, οἶκος, αἰοικος· κοῦρος, ἐπίκουρος. οὕτως καὶ πῳλος, αἰολόπῳλος. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ αἰόλλω, ὁ σημαίνει τὸ κινῶ, καὶ τοῦ πῳλος· τοῦτο παρὰ τὸ ἐν τῇ πόα ἄλλεσθαι, πόαλος, καὶ πῳλος. ἐξ οὗ καὶ Αἰλουργος· δολερὸν γὰρ τὸ ζῶον.

Αἰολοπῳλους, ταχυπῳλους, ἡ ποικίλως ἵππαζομένους· παρὰ τὸ αἰολεῖν καὶ κινεῖν τοὺς πῳλους. σημαίνει δὲ 20 καὶ τὸν εὐκίνητον· οἶον κορυθαίολος.

Αἰολομίτραν, ποικίλην міτραν ἔχοντα· ἐξ οὗ καὶ εὐκίνητον πολεμιστήν.

Αἰολεῖς] Ὀρέστης κατὰ χρησμὸν συνήθροισε πολλοὺς τῶν ὀνομαζομένων Αἰολέων· ὡς μὲν τινες, ὅτι πλεῖστοι ἦτοι Βοιωτοὶ ἦσαν· ὡς δὲ Μενελάης, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συνηθροῖσθαι· ἀπὸ τοῦ αἰολίζω. οὕτως Ὠρίων.

Αἰονᾶν, καταντλεῖν, καταχέειν, λούειν.

Αἰπὺν, δύο σημαίνει. Αἰπὺ βαρυτόνως, ὄνομα πόλεως· αἰπὺν δὲ, τὸν μέγαν· ὡς τὸ, — Φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον.

Αἰπυτος, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ αἰπὺς, ὁ σημαίνει τὸν 30 ὑψηλὸν τόπον. ὡς εὐρύς Εὐρυτος, οὕτω καὶ αἰπὺς Αἰπυτος.

Αἰπὺς, ὁ χαλεπὸς καὶ σκληρός· ἡ ὁ ὑψηλός· παρὰ τὸ αἶπος ἀκρωτήριον τὸ σκληρόν. αἶπος γὰρ ὑψηλὸς τόπος, ἀκρωτήριον.

Αἰπεινός, παρώνυμον· καὶ αἰπεινὴ, ὑψηλὴ. καὶ Αἰπεῖα πόλις. ἀπὸ τούτου καὶ Αἰπύνερος, ὁ ὑψηλὰ κέρατα ἔχων.

Αἰπά] — βράχε δ' αἰπά ρέεθρα· — ὑψηλὰ ἢ δύνεβατα· 40 ἀπὸ μεταφοράς τῶν ἀκρωτηρίων· Αἶπος γὰρ τὸ ἀκρωτήριον. παρὰ τὸ αἰπὺ αἰπέα, καὶ κατὰ συγκοπὴν αἰπά. ὅθεν τὸ α βραχύ.

Αἰπόλος] ἐκ τοῦ αἶξ αἰγός, καὶ τὸ πολῶ τὸ ἀναστρέφωμαι, αἰγοπόλος, ἦτοι αἰγονόμος, ὁ περὶ τὰς αἶγας ἀναστρέφόμενος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, αἰπόλος. ἡ παρὰ τὸ αἰπά (ὅ ἐστιν ὑψηλοὺς τόπους) περιπολοῦντες. χαίρουσι γὰρ τοῖς ὑψηλοῖς. ὅθεν καὶ αἰπόλια τὰ αἰγονόμια, αἰπόλια ὄντα. διατί οὐκ ἀναβιβάζει τὸν τόνον; ἐπεὶ δὲ 50 τὰ παρὰ τὸ πολῶ μὴ μετὰ προθέσεως συντεθέντα, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· οἶον ὄνειροπόλος, θυηπόλος, μυροπόλος, αἰπόλος. πρόσκειται, μὴ μετὰ προθέσεως, διὰ τὸ πρόσπολος, ἀμφίπολος.

Αἶρω] ἀπὸ τοῦ αἶρῶ κατὰ κράσιν τοῦ α εἰς α μακρὸν, αἶρω. οὕτως εἰς τὸ ποσότητα. καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶ, ὁ σημαίνει τὸ πορθεῖν, πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, αἶρῶ· ὁ μέλλων, αἰρήσω· τὸ ἀπαρέμφατον, αἰρήσειν. συντάσσεται αἰτιατικῇ. αἶρω 38 σημαίνει ἔξ· τέσσαρα περισπώμενα, καὶ δύο βαρυνόμενα. αἶρέω αἶρῶ τὸ πορθεῖν, ὡς τὸ, Φῆ γὰρ ὃγ αἰρήσειν Πριάμου πόλιν· — ἀντὶ τοῦ πορθέσειν. αἶρῶ τὸ κατα-

C

λαμβάνω· ἐξ οὗ, — μὴ δέ σε λήθῃ αἰρεῖται, κατα-
λαμβάνεται. αἶρω τὸ διαχωρίζω, ἐξ οὗ διαιρῶ. αἶρω τὸ
προκρίνω· ἐξ οὗ προαιρούμαι, καὶ αἰρετικός. ταῦτα τὰ
τέσσαρα περισπώμενα· βαρύνονται δέ, αἶρω τὸ κουφι-
ζω· ἐξ οὗ, αἶρεται ἀπὸ τῆς γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ·

10 — καὶ ἐπαίρω. καὶ αἶρω τὸ προσφέρω· ἐξ οὗ καὶ ἄρτος.
Αἰρεύμενον, αἶροντα, λαμβάνοντα. παρὰ τὸ αἶρω τὸ ση-
μαῖνον τὸ λαμβάνω, κατὰ πλεονασμὸν, αἶρω, αἰρού-
μαι, αἰρούμενον· καὶ τροπῇ Αἰολικῇ, αἰρεύμενον. Ἡσίο-
δος ἐν ἔργοις καὶ ἡμέραις, — καὶ σε ἔολπα Γηθήσειν
βιότου αἰρεύμενον ἔνδον ἑόντος.

Ἄρας] — ἐπὶ δ' Ἰαχε λαὸς ὀπίσθεν, ὡς εἶδον τὸν νεκρὸν
ἄραντας Ἀχαιοὺς: — δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ ι· ἔχει
προσγεγραμμένον κατὰ παράδοσιν, γυμνάσωμεν δέ καὶ
20 ἡμεῖς, καὶ δείξωμεν, ὅτι οὐκ ὠφείλεν ἔχειν τὸ ι· ἔστι
γὰρ αἶρω ἄρῶ. τούτῳ τῷ λόγῳ τῆς παραληγουσῆς γίνε-
ται κατὰ τὸν ἄ ἀόριστον, ἄρα, ὡς μιάνω μιανῶ ἐμία-
να. καὶ λοιπὸν ἐκ τούτου γίνεται ἡ μετοχὴ ἄρας, χωρὶς
τοῦ ι· λόγῳ δέ ἀρχούσης ἔστιν ἥρα ὁ πρῶτος ἀόριστος,
σὺν τῷ ι, ὡς περ αἰτῶ ἤτησα, καὶ αἰσχύνω ἤσχυνα·
καὶ ὠφείλεν ἡ μετοχὴ ἐκφωνεῖν τὸ ι· τὰ γὰρ τοιαῦτα
ἐν ταῖς μετοχαῖς ἐκφωνοῦσι τὸ ι· οἶον, ἤτησα, αἰτή-
σας, καὶ αἰσχύνας. οὕτως οὖν καὶ ἥρα, ἄρας ὠφείλεν
εἶναι, οὐκ ἄρας. ἄρα οὖν οὐκ ἐκφωνούμενον τὸ ι οὐκ
30 ἔχει αὐτό· ἀλλ' ἐπειδὴ Φησὶν ὁ τεχνικός, ὅτι ἡ παρά-
δοσις ἔχει τὸ ι, σχηματιστέον αὐτὸ οὕτως. ἔστιν αἰέρω,
ὁ μέλλων αἰεῶ· ὁ ἀόριστος, ἥειρα, ὡς περ ἤγειρα· καὶ
ἡ μετοχὴ αἰέρας· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς α μα-
κρόν, ἄρας· καὶ μένει τὸ ι μὴ ἐκφωνούμενον, διὰ τὸ
μέγεθος τοῦ α. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ποσότητα.

Αἶρα, ἡ σφαῖρα· Καλλιμάχος· οἶον, — λάθρη δέ παρ'
Ἡφαιστοῖο καμίνους Ἔστρεφον αἰράων ἔργα διδασκόμε-
νοι: — παρὰ τὸ βράω τὸ σημαῖνον τὸ Φθείρω (τὸ αὐτὸ
δὲ καὶ βραίστηρ λέγεται) γίνεται βραῖα· καὶ ὑπερθέσει,
40 αἶρα, ἡ τὰ τυπτόμενα διαφθείρουσα. ἡ ἀπὸ τοῦ αἶρω.

Αἶρα, σπέρμα ἐστὶ σιτωδές, ἐκ παραφθορᾶς τοῦ σίτου
γινόμενον· παρὰ τὸ βράω τὸ Φθείρω. καὶ Αἰρόπινον, τὸ
ἀραιὸν κόσμινον· παρὰ τὸ τὰς αἶρας ποιεῖν ἀπεινὰ καὶ
χωρίζειν· ἡ διὰ τὸ αἶρειν τὸν πίνον, ὃ ἐστὶ τὸν ῥύπον.
Αἰριπόλιοι διωαί, Σιμωνίδης, ἐκ τοῦ αἰριοπόλιοι, συγκοπῇ
τοῦ ο. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Αἶσακος, ὁ τῆς δάφνης κλάδος, ἡ ὁ τῆς μυρσίνης. καλεῖ-
ται δὲ καὶ τὸ ζῶον ὁ αἰριθακὸς Αἶσακος.

50 Αἶσα, ἡ εἰμαρμένη, ἡ μοῖρα. παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω,
ὁ μέλλων δαῖσω, γίνεται δαῖσα, ὡς βῆσω βῆσα, καὶ
πεῖσω πεῖσα, ἡ πεισμονή· καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, αἶσα,
ἡ ἐκάστῳ μεμερισμένη: — ἐπεὶ νῦν τοι αἶσα μίνυνθά
περ: — ἡ παρὰ τὸ αἰεῖ ἴση εἶναι, ἡ μὴ μεταβαλλομέ-
νη. πᾶσι γὰρ ἴσως ἔπεισιν.

Αἰσιμος] ὡς περ παρὰ τὸ σπορὰ γίνεται σπόριμος, καὶ
39 παρὰ τὸ ἀλκὴ ἀλκιμος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ αἶσα αἰσι-
μος· οἶον, Πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες: — καὶ, — ὅς
ἐναῖσιμος εἶη. οὕτως Ὠρίων.

Αἰσιμία, ἡ μαντεία, ἡ τὸ καθήκον· παρὰ τὴν αἶσαν τὴν
μοῖραν.

Αἶσων, ὁ ἥρως· παρὰ τὴν αἶσαν· δοκεῖ ἀπὸ πλεονασμοῦ
γεγονέναι.

Αἰσμητήρ, ὡς μὲν τινες, ὁ ἐντρεχὴς καὶ κεκοσμημένος·
τινὲς δὲ, νεανίαν· Νικάνδρος νομέα· Ὁμηρος δὲ μᾶλ-
λον ἐπὶ τοῦ κόσμου καὶ καθήκοντος. ἀπὸ τῆς αἵσης
10 παράγωγον. Ὁμηρος γὰρ τὴν αἶσαν ἐπὶ τοῦ καθήκον-
τος τάττει. αἶσα αἶσω· αἰσύω, αἰσμητήρ· καὶ πλεона-
σμῷ τοῦ η, αἰσμητήρ. οὕτω Μεθόδιος.

Αἰσμηῖται, οἱ βραβεύται· Ὁμηρος· οἱ τὸ αἶσιον ἀπονέ-
μοντες τοῖς ἀγωνιζομένοις, αἰσιονεμῖται. λέγουσι δὲ καὶ
τοὺς κριτὰς ἀρχοντας τῶν ἀγώνων. αἰσμητής, βασι-
λέως ἐπιστάτης, ἀρχων, ἡ τύραννος· ἡ πάρεδρος. ἰδίως
δὲ Φησὶν Ἀριστοτέλης ὑπὸ Κυμαίων αἰσμητήν τὸν
ἀρχοντα λέγεσθαι. καὶ, αἰσμητὰ χθονός, ἀντὶ τοῦ
ἡγεῖται, Εὐριπίδης Μηδεία.

Αἶσα, καὶ ἡ Ἑπειρος τὸ παλαιὸν οὕτως ἐκαλεῖτο· καὶ οἱ
κατοικοῦντες, Αἶσιοι.

Αἶσιον, μέτριον, δεξιόν, δίκαιον, ἀγαθόν· καὶ Ὑπεραί-
σιον, ὑπέμετρον.

Αἶσιμα, ἀγαθὰ, καθήκοντα, εἰμαρμένα.

Αἰσμητήρ, ὁ βασιλεὺς, ὁ τὸ καθήκον ὑμῶν καὶ σέβων,
ἡ αἰσμενετήρ, ὁ ἐν τῷ καθήκοντι μένων. οἱ δὲ, παρὰ
τὸ αἰσμητᾶν, ὃ ἐστὶ τὸ αἰσίων μνήμην ποιεῖσθαι. ἡ ὁ
αἰσιομήτης, ὁ αἶσια βουλευόμενος. ὁ γὰρ τύραννος τού-
αντίον.

Αἰσύμηθεν, ἀπὸ Αἰσύμης πόλεως Θρέκης. οἱ δὲ, ἀπὸ
βασιλέως γένους.

Αἶσυλος, ὁ ἀδίκος καὶ ἀμαρτωλός· καὶ συνθέσει, Αἶσυ-
λοεργός. παρὰ τὸ συλῶ, ἄσυλος, πλεονασμῷ τοῦ ἐπι-
τατικοῦ α, ὡς τὸ ἀχανὲς πέλαγος, τὸ λίαν κεχηνός·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἶσυλος, οἶονεῖ ὁ πάνυ συλῶν
καὶ ἀμαρτάνων. ἀντὶ δὲ τοῦ ι ἔστιν ὅτε καὶ τὸ η πλεο-
νάζει· οἶον ἀήσυλος. πῇ μὲν αἶσυλος λέγεται, πλεονα-
σμῷ τοῦ ι· πῇ δὲ ἀήσυλος, πλεονασμῷ τοῦ η. αἶσυλα
γὰρ τὰ ἀγαν συλητικά καὶ ἀμαρτωλά.

Αἶσυλα] — αἶσυλα ῥέζων: — ἀμαρτωλά, παράνομα, ἀδι-
40 κα, τὰ τῆς αἵσης σεσυλημένα· παρὰ τὴν αἶσαν καὶ μετὰ
τῆς α στερήσεως, αἶσυλα, τὰ μὴ καθήκοντα μήτε
πρέποντα. ἡ παρὰ τὸ ἄσω τὸ βλάπτω, ἄσυλος, ὡς ἄξυ-
λος. ἐξ αὐτοῦ ἄσυλον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἶσυλον,
καὶ αἶσυλα· καὶ ἀφαιρέσει τῆς στερήσεως, αἶσυλα. οὕ-
τως ἔχει καὶ τὸ ἐτώσιον, — ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης:
— παρὰ τὸ ἐτός, ὃ σημαίνει τὸ ἀληθές, γίνεται ἐτώ-
σιον· καὶ συνθέσει τῆς α, ἀετώσιον τὸ μὴ ἀληθές·
καὶ ἀφαιρέσει τοῦ α, ἔμεινε τὸ αὐτὸ σημαίνον.
οὕτω Μεθόδιος.

Αἶσχος, ἡ ὕβρις καὶ ἡ αἰσχύνη. παρὰ τὸ ἴσχω ἴσχος· καὶ
μετὰ τῆς α στερήσεως, αἶσχος· ἐν συναίρεσει, αἶσχος, 50
ὃ οὐκ ἂν τις βούλοιο ἔχειν. ἡ τὸ πάνυ ἴσχον τοὺς
λαμβάνοντας αὐτό.

Αἶσχυρός, ὁ αἰσχύνης μετέχων. αἶσχος, αἶσχυρός, ὡς κῦ-
δος κυδρός, ψύχος ψυχρός· καὶ ἀπὸ τοῦ θηλυκοῦ σά-
θη, σαθρός· καὶ λύπη, λυπηρός. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ
αἶσχυρός συγκνέοπται.

Αἶσχιστος] αἶσχυρός, αἶσχυρότατος, αἶσχυρίων· καὶ ἀποβολῇ
τοῦ ρ, αἶσχιων, καὶ αἶσχιστος, ὡς περ μακρός μακρό-
40 τας, μακρίων, καὶ μακίων· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η,
μηκίων μήκιστος, μήκιστον καὶ κράτιστον.

* Αἶσχύνομαι, τὸ αἰδοῦμαι, ἀπὸ τοῦ αἶσχους· καὶ κυρίως
λέγεται, ὅτε αἰσχυνόμεθα ἕνεκα τῶν αἶσχυρῶν πραγμά-
των.

Αἶσχύλος, ὁ ποιητὴς ὁ τραγωδοποιός. παρὰ τὸ αἶσχος,
αἶσχύλος· ὡς σιμός σιμύλος. παρ' ὁ Αἰσχίνης Αἰσχινά-
δης· παρὰ τὸ εἶναι αἰδήμονα. Αἰσχίνης αἰσχύλου. ὁ 10
κανὼν· τὰ διὰ τοῦ ινῆς καὶ ονῆς βαρύνοντα κυρία, εἰς
οὐ ἔχει τὴν γενικήν· οἶον Λεπτίνης λεπτίνου, Φιλοκρί-
νης Φιλοκρίνου, Μηριόνης μηριόνου, Κεβριόνης κεβριό-
νου, τελώνης τελώνου.

Αἶσθησις, παρὰ τὸ αἰσθῶ· τοῦτο παρὰ τὸ αἰσθῶ· τοῦτο
παρὰ τὸ αἰσθῶ.

Αἶτιος] παρὰ τὸ αἶτη, ὃ σημαίνει τὴν βλάβην, αἶτιος,

πλεονασμῷ τοῦ ι. τὸ τι, ι. τὰ ἀπὸ ἀπώτων διὰ τοῦ
ιος γινόμενα ὀνόματα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τοῦ ι
γράφεται· ἀρκῶ ἀρκιος, αἰτῶ αἷτιος. ποίου εἶδους τῶν
10 ὑποπεπτικῶν; τῷ ὀνόματι. πρὸς τί ἔχον; καὶ πρὸς
τίνα ἔχει τὴν σχέσιν; πρὸς τὸ αἰτιατόν. τὸ γὰρ αἷ-
τιον, τοῦ αἰτιατοῦ ἐστὶν αἷτιον, ὥσπερ ὁ χαλκός, τοῦ
ἀνδριάντος ἐστὶν αἷτιος· καὶ τὰ ὀκτώ μέρη, τοῦ λόγου
ἐστὶν αἷτια· καὶ ὁ πατήρ, τοῦ υἱοῦ.

Αἰτῶ] ἐκ τοῦ τῷ τὸ ζῆτῶ, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, αἰτῶ
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰτῶ. τὰ μὲν ἐνεργητικά, ἐπὶ
τοῦ μὴ ἔχοντος ἀποδιδόναι· τὰ δὲ παθητικά, ἐπὶ τοῦ
ἀποδιδόντος, αἰτῆσομαι.

Αἶτνη, ὄρος Σικελίας· παρὰ τὸ αἶθω τὸ καίω, αἶτνη· ὡς
30 Φάγω Φάτνη, πῆσσω Πάχνη.

Αἰτῶλοι οἱ Καλυδῶνιοι· ἐπεὶ καὶ οἱ Κουρήτες Αἰτῶλοι.
Καλυδῶν δὲ, πρώτη πόλις τῆς Αἰτωλίας.

Αἰχμῆ] ἐκ τοῦ αἰσσω αἰχή, καὶ κράσει αἰχή· καὶ πλεο-
νασμῷ τοῦ μ, αἰχμῆ, ὡς δράξω δραχμῆ, τὸ λεπτόν
νόμισμα. ἐτυμολογεῖται δὲ καὶ παρὰ τὸ αἶμα χέειν. καὶ
παρὰ τὸ αἰχμῆ, αἰχμῶ αἰχμᾶς, αἰχμᾶσσω τὸ πολεμῶ.

Αἰχμητής] ἀπὸ τοῦ αἰχμᾶζω ὁ μέλλων αἰχμᾶσσω, αἰχμα-
40 τῆς· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, αἰχμητής, ὁ πολεμικός.
εἰ γὰρ ἦν παρώνυμον ἀπὸ τοῦ αἰχμῆ, ὥφειλε βαρύνε-
σθαι, ὥσπερ ὑπῆνη ὑπηνήτης, καὶ κορύνη κορυνήτης.
τὰ δὲ ἀπὸ τῆς β' συζυγίας τῶν περισπωμένων γινόμενα
ὀνόματα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ὀξύνεται· οἶον ἐραστής,
θεατής, λωβητής, δαπανητής. τὸ δὲ πεδήτης, καὶ κο-
μήτης, καὶ ἀλήτης, οὐ παρὰ ῥῆμα, ἀλλὰ παρὰ τὸ
πέδη, καὶ κόμη, καὶ ἄλη. τὰ δὲ τοιαῦτα βαρύτερα δι-
σύλλαβα ὀνόματα, δῆλον ὅτι ἀπὸ μονοσυλλαβου περι-
σπωμένου τῆς β' συζυγίας ἐγένοντο, καὶ βαρύνονται·
50 οἶον, κτῶ κτήτης Φιλοκτήτης· βῶ βήτης διαβήτης·
θλῶ θλάτης, πρῶ πράτης. αἰχμητής, αἰχμητοῦ· ἡ εὐ-
θεῖα τῶν πληθυντικῶν αἰχμηταί, ἡ γενικὴ τῶν αἰχμη-
τῶν, καὶ Δωρικῶς αἰχμητᾶν. ὁ κανὼν· Τὰς εἰς ὧν
γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αἰ εὐθειῶν γινόμενας, οἱ
Αἰολεῖς διὰ τοῦ αων προφέρουσιν· οἶον, μέλισσαι μελισ-
σᾶων, μέλαιναι μελαινᾶων. οἱ δὲ Δωρεῖς, διὰ τοῦ εων,
πύλαι πυλέων· Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέστυτο.

41 Αἰχμάλωτος, παρὰ τὴν αἰχμῆν, ὃ ἐστὶ τὸ ἔλφος, καὶ τὸ
ἀλῶναι, ὃ σημαίνει τὸ πορθεῖσθαι. οὕτω Μεθόδιος. λέγε-
ται καὶ αἰχμάλωτος, καὶ αἰχμώλετος.

Αἶψα, ταχέως· εἴρηται κατὰ στέρησιν τοῦ ἴψαι, ὃ ση-
μαίνει τὸ βλάψαι. τὸ γὰρ βλάψαι, καὶ ἐμπαδίζειν
ἀνάγκη· τὸ δὲ ἀνεμπόδιστον, ταχύ γίνεται· ἢ παρὰ τὸ
ἄψω, αἶψα· δοκεῖ γὰρ τὰ ταχέως γινόμενα, ἀλλήλων
ἄπτεσθαι κατὰ τὴν συνέχειαν. καὶ Αἶψηρόν, ταχύ.

10 Αἰὼν, ἡ ζωὴ, θηλυκῶς· Ὁμηρος, — αὐτὸς δὲ Φίλης αἰῶ-
νος ἀμερθής· — παρὰ τὸ αἰεῖν τὸ πνεῖν· καὶ Ἄημα
τὸ πνεῦμα, καὶ Ἀήτης ὁ ἄνεμος· καὶ ἔμπνουν δὲ τὸν
ζῶντα Φαμέν. ἢ παρὰ τὸν αἰῶνα τῆς ζωῆς· οἱ γὰρ
ζῶντες, ἐν χρόνοις καὶ ἔττει διάγουσιν. ἢ παρὰ τὸ αἰεῖ
ῶν· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α, καὶ ἐν συναίρεσει, αἰῶν.
περιεκτικόν ἐστίν. σημαίνει ἐ· τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώ-
που, ὡς τὸ, — ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν ἐν πόλει· —
αἰὼν καὶ ὁ τῶν χιλίων ἐτῶν ἀριθμός. αἰὼν καὶ ὁ αἰδῖος
καὶ ὁ ἀτελεύτητος, ὡς τῷ Θεολόγῳ δοκεῖ· αἰὼν γὰρ
οὔτε χρόνος, οὔτε χρόνου τί μέρος· οὐδὲ γὰρ μετρητός.
20 αἰὼν λέγεται καὶ οἱ ἑπτὰ αἰῶνες, ἀπὸ τῆς τοῦ οὐρα-
νοῦ καὶ γῆς κτίσεως μέχρι τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων
ἀναστάσεως. αἰὼν λέγεται καὶ ὁ νωτιαῖος μυελός, ὡς
καὶ Ἱπποκράτης, Ἄνθρωπος τις, νοσήσας τὸν αἰῶνα,
ἐβδομαῖος ἀπέθανεν.

Αἰωρῶ] ἀπὸ τοῦ αἶρω, πλεονασμῷ τοῦ ω, αἰωρῶ τὸ κρε-
μῶ· καὶ Αἰάρα, ἀπὸ τοῦ αἶρω αἶρα, πλεονασμῷ τοῦ ω,
αἰώρα· ἐξ οὗ καὶ αἰώρημα καὶ ἐναιώρημα, ὡς περισπώ-
μενον· καὶ αἰωρούμενοι, μεταωριζόμενοι.

Αἶγδην, ἐπίρρημα μεσότητος· σημαίνει δὲ τὸ ὀρμητικῶς·
οἶον, Αἶγδην μάσας δὲ σὺν ὀστέῳ Ἴνας ἐνεργε· — πα- 30
ρὰ τὸ αἰσσω, τὸ ὀρμῶ· καὶ συναἶγδην Ἡσίοδος, ἀντὶ
τοῦ ὁμοῦ ὥρων συνέλαβεν.

Αἶδηλον, ἀφανιστικόν· — ἐπεὶ αὐτὸς ἐγεῖναι παῖδ' αἶδη-
λον· — καὶ πῦρ αἶδηλον. ἢ βίαιον, στυγνόν, καὶ πολὺ
καὶ μέγα, καὶ Φορτικόν.

Αἶδηλος] οἶον, Κεῖνος ὁ αὐτ' αἶδηλος ἀνὴρ· — ὁ ὀλο-
φρευτικός· οὐ γὰρ ἄξιος Ἀριστόνικος, δηλοῦν λέγων
τὸν ἀδηλοποιόν· καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, αἶδηλον Ἀρηα,
τὸν ὀλέθριον. ἢ αὐτὸς αἶδηλος ἐσόμενος· — καὶ ὁ μὲν
Μεθόδιος λέγει εἶναι ἀπὸ τοῦ ἰδῶ ἰδηλος καὶ αἶδηλος· 40
ὁ δὲ Χοιροβοσκός εἰς τὸ περὶ ὀρθογραφίας αὐτοῦ, λέγει
εἶναι ἀπὸ τοῦ αἰδνόν τὸ σημαῖνον τὸ ἀφανιστικόν, διὰ
τοῦ ι, αἰδνόδηλος· καὶ κατὰ συγκοπὴν αἶδηλος. ὁμοίως
καὶ, Τὸν μὲν αἶδηλον θῆκε Θεός· — ἀπὸ τοῦ αἰδνόδη-
λον γίνεται. ὁ δὲ Ἡρωδιανός εἰς τὸ περὶ παθῶν, λέγει
αὐτὸ εἶναι οὕτως· ζῆλος, ἄζηλος, πλεονασμῷ τοῦ ι,
καὶ τροπῇ, αἶδηλος.

Αἰδνός] εἶδω τὸ βλέπω καὶ Φαίνω· ῥηματικὸν ὄνομα
ιδνός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, αἰδνός, ὡς στίλ-
βω στίλπνός. ἐξ οὗ καὶ Αἰδωνεύς, ὁ ἄδης, εἰς ὃν οὐκ 50
ἐστὶν ἰδεῖν. Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ· Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος
πολυΦέρβης εἰς λέχος ἤλθεν· Ἡ τέκε Περσεφόνην
λευκώλεον, ἣν Αἰδωνεύς Ἠρπασεν ἥς παρὰ μητρός·
καὶ πηλὸς αἰδνός, ὁ ἀστήρικτος, ἄτε τέλμα· παρὰ τὴν
ἴζω. ἢ ἀφανής.

Αἰδνές, τὸ ἀφανές καὶ μὴ ὁράμενον, ὡς Ἡσίοδος ἐν
Θεογονίᾳ, Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἐπέστυτο τοῖο ἀνακτος
Οὔρεος ἐν βήσσησιν αἰδνῆς Παιπαλοέσσης· — αἰδές, καὶ 42
πλεονασμῷ τοῦ ν, αἰδνές, βαθυ, σκοτεινόν, μέλαν,
ἀφανιστικόν.

Αἰώρα, ἑορτὴ Ἀθηναῶν, ἣν καλοῦσιν εὐδειπνον. λέγεται
γὰρ Ἡριγόνην τὴν Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας θυ-
γατέρα, σὺν Τυνδάρεω τῷ πάππῳ ἐλθεῖν ἀθήναζε.
κατηγορήσουσαν Ὁρέστου· ἀπολυθέντα δὲ, ἀναρτήσασ-
αν ἑαυτήν, προστρόπαιον τοῖς Ἀθηναίοις γενέσθαι.
κατὰ χρησμὸν δὲ ἐπ' αὐτῇ συντελεῖσθαι τὴν ἑορτήν.

Αἰδρυτον κκιν, τὸ κατάρατον, ὃ οὐκ ἂν τις αὐτῷ ἰδρύ- 10
σαιτο.

Αἰδώνια, θανάσιμα.

Αἶδος κυνέη, νέφος τι καὶ ἀορασία· ἢ περιφραστικῶς τὴν
περικεφαλαίαν. ἐν αὐτῇ γὰρ τὸ πρόσωπον ἐκρυψεν ἡ
Ἀθηναῖα, διὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι ὑπὸ τοῦ Ἄρεος.

Αἶδι, Σέλευκος μὲν ἀπὸ εὐθείας τῆς αἰς Φησίν. ἀλλὰ τὰ
εἰς δὸς λήγοντα ὀνόματα ἀπὸ βαρυτόνων, εὐρίσκομεν
παρ' Ἰωσι κατ' ὑφαίρεσιν τοῦ δ λεγόμενα· οἶον, μή- 20
νιδος μήνις, Πάριδος Πάριος. τὴν δὲ αἶδος γενικὴν,
οὐδεὶς Ἰώνων αἶδος εἶπεν. οὐκ ἄρα ἡ εὐθεῖα αἰς. εἶδω
τὸ βλέπω· ὁ μέλλων, εἶσω· ὄνομα ῥηματικόν, ἴς, διὰ
τοῦ ι· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἰς, ἐν ᾧ οὐδὲν ἐστὶν
ὁρᾶν· καὶ ἡ γενικὴ αἶδος.

Αἶδης] γίνεται ἀπὸ τοῦ ἰδῶ ἰδης, καὶ κατὰ στέρησιν αἶδης,
ὁ ἀγνώστους ποιῶν. ἡ γενικὴ αἶδου, ἡ δοτικὴ αἶδη, καὶ
κατὰ μεταπλασμόν, αἶδι, ὥσπερ ἀπὸ τῆς ὑσμίνης δοτι-
κῆς, κατὰ μεταπλασμόν ὑσμῖνι· καὶ λιτῷ, λιτῆ. τὸ δὲ
αἶδης τὸ ἐπίθετον, ὀξύνεται· τὸ οὐδέτερον, αἰδές. οὐ-
τως εὐρον ἐν Ἐπιμερισμοῖς.

Αἶδροι, αἶδριες, ἀμαθεῖς, ἀπειροί. Ἡσίοδος, — αὐτὸ; 30

δ' ἀποχέσεται ἄλλη, Χώρου αἰδρις εἰν: — καὶ Ὅμηρος — αἰδρεῖ Φωτὶ εἰκώς: — ἔστι ῥῆμα εἶδω τὸ ἐπίστα-
μαι· ὁ μέλλων, εἶπω· ὁ μέσος μέλλων, εἶσομαι· οἶον,
Εἶσομαι αἰνέ μ' ὁ Τυδείδης: — ῥηματικὸν ὄνομα εἶδρις·
πλεονασμῷ τοῦ ρ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, ἴδρις· καὶ μετὰ
τοῦ στερητικοῦ α, αἰδρις· ἡ γενικὴ αἰδρεως, ὡς ὅφρις
ὁφews· καὶ αἰδρεῖ καὶ αἰδρεῖ. οὐ γὰρ δεῖ διὰ τοῦ δ. οὐ
γὰρ ἐστὶ παρώνυμον μακροκατάληκτον. ὥστε ἀμάρτημα
40 τὸ παρὰ τῇ Σαπφοῖ πολυιδριδί, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ
ιδριδα, καὶ παρὰ Φρυγχῶ ἰδριδες. οὕτως εὖρον σχόλιον
ἐν ὑπομνήματι Ἰλιάδος. Ἡσίοδος, ἀσύνετος καὶ ἀναί-
σθητος. καὶ αἰδρσίη, ἀμαθία.

Αἰδρεῖη, ἀπειρία· Οὐ γὰρ τίς με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα
δίηται, Οὐδέ τ' αἰδρεῖη· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νηὶδ' ἄγ' οὕτως.

Αἰκας] Ὀκειάς ἀνέμων αἰκας: — πνοάς, ἀναφοράς. ἀπὸ
τοῦ αἶσσω ῥήματος. τὸ δὲ αἰκας, καὶ προπαροξύνεται,
καὶ ὀξύνεται. ἀπὸ μὲν τοῦ αἰκῆ ὀξύνεται, αἰκας ὀξύ-
τονον, ὡς ἰωκῆ ἰωκας· ἀπὸ δὲ τοῦ αἰξ, αἰκας, καὶ
50 προπαροξύνεται. αἰκας δὲ, αἰ ἐν τῷ πολέμῳ κλίσσεις
ἐφ' ἐκότερα. Ἀπολλώνιος δὲ, τὰς αὐτὰς ἐπιπνοίας
τῶν ἀνέμων. οὕτως εὖρον εἰς τὰ Ἀργοναυτικά Ἀπολ-
λωνίου. καὶ Ἰλιάδος ο, — οὐδ' ἄρα τοίγε Τόξων αἰκας
ἀμφίς μένον: — ἀντὶ τοῦ περιέμενον. σημαίνει δὲ διώ-
ξεις, ὀρμας, Φοράς, κινήσεις.

Αἶλιον, κακοῖλιον. οὐ γὰρ πλεονασμός.

Αἶξας] αἶσσω· καὶ ὁ παρατατικὸς αἶσσον· οὔτε χρονικῶς
45 αὐτὸ ἠῤῥηται, οὔτε συλλαβικῶς. τὸ γὰρ αἶσσω πάντοτε
ὁ ποιητὴς μακρὸν ἔχει.

Αἶον] — ἐπεὶ Φίλον αἶον ἦτορ: — ἐπεὶ ἄφ' οὗ ἀπέπνευ-
σα τὴν ψυχὴν, ἡ ἡσθόμην ἀλγήσας τὴν ψυχὴν. αἶον
γὰρ, τὸ ἡσθόμην. αἶω] Ἡσίοδος, — εὐ δ' αἶε δίκης,
ἀντὶ τοῦ ἀκουε. ἡ ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀνταίων γίνεται Ἀνταῖος,
τοῦ αὐτοῦ σημαίνοντος Φυλαττομένου, καὶ τῆς αὐτῆς
παραληγουμένης· καὶ κόρτων κόρτος ὁ κυρίσκος· οὕτω ἀπὸ
τοῦ αἶω, αἶος.

10 Αἶστος, ὁ ἄγνωστος καὶ ἀφανής· καὶ αἰστώσαι, καὶ αἰ-
στωθῆναι. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰσημι Δωρικοῦ Ἰσημι,
ἰστός, ὡς δίδωμι δοτός· καὶ αἶστος, κατὰ στέρησιν.
ἀπὸ δὲ τοῦ ἰστός, γίνεται ἰστώ τὸ γινώσκω. παραγωγὸν
ἰστημι ψιλοῦται· ὅθεν καὶ ἐπίσταμαι. Ἰσημι Ἰσημαι Ἰσα-
ται ἰστός, καὶ αἶστος. οὕτω Μεθόδιος. ὁ δὲ Φίλων εἰς
τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ, οὕτως· ἀπὸ τοῦ εἶδω ἰστός, ὡς
εἶμαι, ἱμάτιον.

Αἰστώσαι, ἀπὸ τοῦ αἰστώ. τοῦτο παρὰ τὸ ἰστώ· καὶ με-
τὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἰστώ· καὶ αἰστώσαι, καὶ αἰστώ-
σειαν, ὡς τυψείαν. τὰ γὰρ μὴ ἰστάμενα, ἀφανῆ εἰσίν.

20 σημαίνει δὲ τὸ ἀφανίσαι καὶ διαχέαι. καὶ αἰστοῖ, πορ-
θεῖ, ἀπολλύει. καὶ Αἰστοσύνη, ἡ ἀπώλεια.

Αἰσθω] — ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθων: — ἐκπνέων. καὶ,
Αὐτάρ ὁ θυμὸν αἰσθε, καὶ ἥρπγεν: — ἀπὸ τοῦ αἶω
ῥήματος σημαίνοντος τὸ ἀκούω, παραγωγὸν ὄνομα αἶστος.
ἐκ τούτου γίνεται αἰστώ· καὶ τροπὴ τοῦ τ εἰς θ, αἰ-
σθω. ἐξ οὗ ἡ μετοχὴ αἰσθων· καὶ κατὰ συναίρεσιν αἰ-
σθων. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγείρω γίνεται ἐγερός, καὶ
κατὰ τροπὴν ἐγέρθω ῥῆμα. ἡ καὶ ἀπὸ τοῦ αἶω, ἐν πα-
ραγωγῇ αἰσθος, ὡς ὄρματος ὄρματος· ἄφ' οὗ ῥῆμα
αἰσθω.

30 Αἰχθῆναι] — ἐτώσιον αἰχθῆναι: — ὀρηθῆναι.

Αἶτης, ὁ ἐρώμενος· παρὰ τὸ αἶιν, ὃ ἐστὶ πνέειν· ὁ εἰς-
πνέων τὸν ἔρωτα τῷ ἐραστῇ. Φασὶ γὰρ γίνεσθαι τὸν
ἔρωτα ἐκ τοῦ εἰσπνεῖσθαι ἐκ τῆς μορφῆς τοῦ ἐρω-
μένου. ὅθεν καὶ εἰσπνήλας καλοῦσι τοὺς ἐραστὰς
παρὰ Λακωνσιν. ἡ αἶτης κυρίως ὁ μέσος, ὁ μήτε θρα-

σύς, μήτε ἰταμός. ἴτης οὖν, αἶτης, ὁ μὴ ἴτης, ὃ ἐστὶν
ἰταμός· ἀλλὰ θυμήρης, ὡς ὁ ἐραττής. ἡ ὁ ἅμα τινὶ ἴων,
τοῦ α. ὁμοῦ σημαίνοντος. οὕτω Μεθόδιος.

* Αἶτιος, ὁ τὴν αἰτίαν (τούτεστι τὴν ἀφορμὴν) δοῦς.
Αἰτίας χορδᾶς] σημαίνει δὲ τὰς ἐρωτικὰς. Ἡρωδιανὸς 40
προπαροξύτως λέγει, ἀπὸ τοῦ αἶτις αἰτίδος αἰτίδας·
καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ. οἱ δὲ περὶ Ὀρὸν λέγουσιν, ὅτι εἰ
ἦν οὕτως, οὐκ ὤφειλεν ἀποβάλλειν τὸ δ. τὰ γὰρ ἀπὸ
τῶν εἰς ις θηλυκῶν, οὐκ ἀποβάλλουσι τὸ δ. ἀμεινον
οὖν παροξύειν, ἀπὸ τοῦ αἶτης.

* Αἰτωλός, ἀπὸ τοῦ αἰτεῖν παραχθῆναι εἶοικε.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

Ἀκαινα] Ἀπολλώνιος, Ἐργατίνης ὡς τίς τε Πελασγίδι
νύσσειν ἀκαίνη: — ἔστι δὲ ῥάβδος, τὸ καλούμενον βού-
κεντρον. ὠνόμασται δὲ οὕτως. Νεῖλος ὁ τῶν Αἰγυπτίων 50
ποταμός, ἀναβλύζων καὶ ἀνερχόμενος διὰ τοῦ θέρους,
τὰ ὅρια τῆς τῶν Αἰγυπτίων γῆς τῇ ὑγρασίᾳ λύων καὶ
μιγνύων ἀπώλλυεν. ὑπερὸν δὲ ῥάβδον λαβόντες, τὰς
ἐαυτῶν γὰς ἐγεωμέτρουν πρὸ τῆς ἀναβάσεως τοῦ πο-
ταμοῦ, καὶ ἐσημειοῦντο· καὶ πάλιν μετὰ τὴν ἀπόβασιν
τοῦ ποταμοῦ, τῇ αὐτῇ ῥάβδῳ ἐγεωμέτρουν. καὶ γεωμε-
τροῦντες, ἑκαπτος τὴν ἰδίαν γῆν ἀπελάμβανε, δίχα
μάχης καὶ φόνου. ἐκλήθη οὖν ἡ ῥάβδος, ἐν ἣ ἐγεωμέ- 44
τρον, ἀκαινα, ἡ στεροῦσα αὐτοὺς τοῦ καίνειν ἀλλή-
λους, ὃ ἐστὶ Φονεύειν. λέγεται δὲ, ὅτι Θεσσαλὸς τις εὐ-
ρεθεῖς ἐν Αἰγύπτῳ, ἐπενοήτατο τῇ ῥάβδῳ γεωμετρεῖν
τὴν γῆν. ἔνθα καὶ Πελασγίδι εἶπεν, ἀντὶ τοῦ Θεσσα-
λικῇ. ἐργατίνης δὲ, ὁ γεωργός.

Ἀκαδημιον, γυμνάσιον. τόπος ἐστὶ πρὸ τοῦ ἄστεος, ἀπὸ
Ἀκαδήμου ὠνομασμένος· διὸ καὶ Ἀκαδημία τότε ἐκα-
λεῖτο. διττὴ δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος. οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ 10
α τὸν Ἀκαδήμον· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ ε, τὸν Ἐκαδήμον.
οὕτως Ὀρίων.

Ἀκακήτης] ὡς περ παρὰ τὸ γυμνῆς γυμνήτος, γίνεται γυ-
μνήτης, καὶ Οἰδίπους Οἰδίποδος Οἰδιπόδης, οὕτω καὶ ἀκά-
κης ἀκακήτος ἀκακήτης. τὸ δὲ ἀκάκητα, καὶ εὐρύοπα, εἰ
μὲν εἶεν κλητικά, ἀπὸ τοῦ ἀκάκης καὶ εὐρύοψ ἢ· εἰ δὲ
εἶεν εὐθεῖαι, γίνονται κατὰ συνεδρομὴν τῶν αἰτιατικῶν
προπαροξύτως καὶ ὁμοφώνως.

Ἀκαλήφη, θαλάττιον ἐστὶ Φυτόν, δῆξιν καὶ κνησιὸν ἐν
τῷ ἄπτεσθαι ἐμποιοῦσα, κατὰ ἀντίφρασιν, ἔχουσα
ἀκαλὴν τὴν ἀφῆν· ἥς οὐκ ἐστὶν ἀκαλῶς (ὃ ἐστὶν ἡσύ- 20
χως) ἄπτεσθαι. ἡ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν καλὴν ἀφῆν. ὅθεν
καὶ τὸ λη, η. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιφῆ μονογενῆ, διὰ τοῦ ι
γράφονται· οἶον, Σίφη ἢ πόλις· ἀγρίφη, ἡ σιὰφη. τὸ
δὲ κνήφη, ἀκαλήφη ἢ κνίδη, σεσημειώνται, διὰ τοῦ η
γραφόμενα.

Ἀκαλάνθις καὶ ἀκαλάνθεια, ἴσως ἐπισήμου κυνὸς ὄνομα·
παρὰ τὸ ἀκαλὸν θεῖν ἀκαλάνθις. οὕτως Ὀρίων.

Ἀκαλός] ἐστὶν ἡκα τὸ ἡρέμα. ἐκ τούτου γίνεται παρὰ-
γωγὸν ἡκαλος, ὡς πέμπω πέμπελος, καὶ ἄγω ἄγγελος 30
καὶ ἄγγελος· καὶ κατὰ συστολήν ἀκαλός, ὁ ἡσυχος,
ὡς ἀπαλός, ὁμαλός, χθαμαλός, ὀξύνεται. τὸ δὲ ἡκα-
λος, προπαροξύνεται, ὡς πάσσαλος, Κόκαλος, Τάντα-
λος. ἐκ τοῦ οὖν ἀκαλός γίνεται ἀκαλὰ προβρέων, ἀντὶ
τοῦ ἡσύχως. ἐκ δὲ τοῦ ἀκαλὰ γίνεται ἀκαλαρείτης, ὡς
παρὰ τῷ ποιητῇ· Ἐξ ἀκαλαρείταο βαθυρόου Ὀκτα-
νοῦ: — ἀντὶ τοῦ ἡσύχως βέοντος. ὅθεν καὶ τὸ ρεῖ δι-
φθογγόν, παρὰ τὸ βέω. ἀκόλουθον γὰρ τὸν Ὀκτανόον
μὴ κυματοῦσθαι μήτε ταράττεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων,

- 40 ὥς περ ἡ θάλασσα δούλη τοῖς πνεύμασι. θεῶν γὰρ γένεσις τέτυκται.
- Ἀνάματον πῦρ, πολὺ καὶ ἀπλήρωτον. Ὡς δ' ὅτε σὺν ἀνάμαντα: — ἀνοπίαστον, ἰσχυρὸν, μέγιστον· παρὰ τὸ κἄμνω.
- Ἀναμαντοχάρμα[ν] οὐκ ἔστι πλεονασμὸς, ἀλλὰ πλάνη κλίσεως. ἀναμαντοχάρμας γὰρ, καὶ ἡ κλητικὴ ἀναμαντοχάρμα. εἰ γὰρ ἦν πλεονασμὸς, ἐντεταμένον ἔχρην τὸ α· νῦν δὲ συστέλλεται. πλάνη ἄρα κλίσεως. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. τὸ ἄλφα μακρόν. τὸ γὰρ τῆς στερήσεως ἄλφα, αἰεὶ ἐν συστολῇ παραλαμβάνεται· πλήν τοῦ ἀθανάτος καὶ ἀνάματος. καὶ ἴσως διὰ τὴν ἐπαλληλίαν ἐνταῦθα ἐκτείνεται.
- Ἀνάκητα, ὁ στερίσκων τὰς λύπας· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκადίᾳ ὄρους Ἀνακησίου· ἢ πανούργου· οἱ δὲ, ἀγαθόν· οἱ δὲ, πρᾶν, καὶ κοιμητικόν.
- Ἀνάμανος, ἢ κἄμνηλος· παρὰ τὸ μὴ κἄμνειν. ἢ ἀνάματος· πολύμοχθον γὰρ τὸ ζῶον. οὕτω Μεθόδιος καὶ Ὡρος.
- 45 Ἀναμύθιος ἢ κῦων· παρὰ τὸ ἀνιάλλειν τοὺς ἰδίους δεσπότας. Μεθόδιος. καὶ Ἀναλυφῆ, ἄστεγος, ὑπαιθρος.
- Ἀνάμπιος, ὁ ἐπ' εὐθείας περιπατῶν· παρὰ τὸ καμπὴν μὴ ἔχειν. Μεθόδιος. καὶ ἀνάμπιοι δρόμοι, οἱ εὐθεῖς καὶ ἀπλοῖ.
- Ἀνανθος, πόλις Μακεδονίας· ὅτι ἀντὶ ἐρυμάτων, ῥάχοις, ὁ ἔστιν ἀνανθώδεσι φυτοῖς, περιβέβληται. Μεθόδιος. σημαίνει δὲ καὶ ἄλλα.
- Ἀνανθίς, ἢ ἀνανθυλλίς, στρουθίον ἐν ταῖς ἀκάνθαις κα-
10 θήμενον, ὡς λέγουσιν. οὕτως Ὡρίων. καὶ Ἀνάθιος, εἶδος τέττιγος· οἱ δὲ, τὸν ἄφωνον.
- Ἀνανθα, ἀπὸ τοῦ τῇ ἀκῇ ἀνθεῖν· ὁ ἔστι τῇ ὀξύτητι.
- Ἀναρὸς, σημαίνει τὸν ἐγνέφαλον, ἢ τὴν κεφαλὴν· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ κάρη· καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα ὀξύνεται, ὡς τὸ μαδαρός.
- Ἀναρα, τὰ σκέλη Κρήτες.
- Ἀναρα, πόλις τῆς Ἀσίας, ἢ νῦν καλουμένη Νύσσα. ταύτην Ἀθυμβρος, Κρής τῷ γένει ἀπὸ Ῥαδαμάνθυος, παρὰ Καρσίν οἰκῆτας, καὶ τιμηθεὶς, μετῴκισεν εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ὠνόμασεν Ἀναρα· καὶ τὸν διὰ τῆς πόλεως ῥέοντα ποταμὸν, ἀφ' ἑαυτοῦ Ἀθυμβρον ἢ Οὐμβρον. οὕτω Μεθόδιος.
- Ἀναρῆς, ὁ ἐλάχιστος καιρὸς. ἐτίθετο δὲ κυρίως ἐπὶ οἰουδήποτε ἐλάχιστου. Μένανδρος, Ὁρᾶς, ἀναρῆς παραπόλως ἀρτίως — καὶ Ἀριστοφάνης, Γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ: — παρὰ τὸν καιρὸν, καὶ τὴν στέρησιν, ἀκαίριον τι ὄν· κατ' ἔλλειψιν ἀκαίριον, τὸ μὴ καιρὸν ἔχον, ἀλλ' ἐλάχιστον. ἢ παρὰ τὸ κἄρα, ἀκαρές, τὸ ἀνέφαλον, καὶ μηδὲ ἀρχὴν ἔχον. ἢ ὁ οὐ δύναται τις κεῖραι διὰ σμικροτητα.
- 30 Ἀναστος, υἱὸς Πελίου, πατήρ δὲ Ἀλκίηστιδος. Εὐριπίδης, Ἡτ' ἄρ' Ἀναστος οὐκέτ' ἔστ' ἐν ἀνδράσι. Ἡ μῆς ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται: — παρὰ τὸ κἄζω τὸ νοσῶ· ἐνθεν, — κἄναστο πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς: — ἀφ' οὗ κἄνασμένος, καὶ κἄσμος, καὶ κῶσμος. Ἀναστος ὄδν, ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἐπιτακτικῷ, καὶ τοῦ κἄζω, ὁ πάνυ κἄνασμένος. οὕτω Μεθόδιος.
- Ἀνατος, τὸ μικρὸν πλοῖον. παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἤχα, ἤχμαι, ἤχται, ἀκτός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἄλφα, ἀνα-
40 τος, ἢ περιάγουσα καὶ διακαμίζουσα. ἐξ οὗ τὸ ὑποκοριστικὸν ἀνάτιον· ὁ τινὲς μὲν ἐπακτρίδα, τινὲς δὲ πορθμίδα, τινὲς δὲ κἄραβον ὀνομάζουσιν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκτῆ γίνεται ἀνατος, ἢ ἀπ' ἀκτῆς εἰς ἀκτὴν περιερχομένη, ὡς πορθμὴν λέγομεν, τὴν μὴ πελαγοδρομοῦσαν. οὕτω Μεθόδιος.

- Ἀναχμένον, ἠκονημένον. ἀπὸ τοῦ ἀνάζω, τὸ ἀκονῶ, ὁ μέλλων, ἀνάσω, ἠκῆκα ἠκασμαι ἠκασμένον, καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς χ, ἠκαχμένον.
- Ἀνάχοιτο, λυποῖτο· ἀπὸ τοῦ ἀναχῶ· τοῦτο παρὰ τὸ ἄχος, ἀχῶ, ἀκαχῶ.
- Ἀναχήμενος, λυπούμενος. Ἰστέον ὅτι τὸ ἀναχήμενος, ἐπεὶ ὤφειλε παροξύνεσθαι, ὡς τὸ πεποιημένος, οὐκ ἔστι παρακείμενος· ἀλλ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀνάχω, ἀνάχῃμι· ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, ἀνάχῃμαι· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὴν παραλήγουσαν οὐ συστέλλουσι· καὶ ἡ μετοχή, ὁ ἀναχήμενος. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ μετοχὴ τοῦ παρακειμένου παροξύνεται, τῶν ἄλλων πασῶν προπαροξυνομένων· οἶον, τυπτόμενος, τυφθητόμενος, τυψόμενος. δεῖ δὲ
46 προσθεῖναι τῷ κανόνι τὸ, εἰ μὴ ἀπὸ πάθους εἴεν· ὡς τὸ ἀναχῶ, ἀναχῆσω, ἠνάχῃκα, ἠνάχῃμαι, ἠκαχήμενος, ἀνάχμενος. τὸ δὲ οὐτάμενος καὶ ἐληλάμενος, ὁ Ἡρωδιανὸς οὐ φησι κατὰ πάθος γίνεσθαι προπαροξύτου, ἀπὸ τοῦ οὐτασμένος καὶ ἐληλασμένος, ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς μι, τοῦ τε οὐτῃμι καὶ ἐλήλημι· καὶ εἰσὶν ἐνεστώτες, ὡς ἴσθῃμι ἴσταμαι ἴστάμενος.
- Ἀναχεῖατο] ἀπὸ τοῦ ἀναχῶ ἀναχῆσω ἀνάχῃκα, ἀνάχῃ-
10 μαι, ἠκαχῆμην· καὶ Ἰωνικῶς, ἀναχέατο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, ἀκαχεῖατο.
- Ἀναχίζω, ἄχθου, λυποῦ, ἀπὸ τοῦ ἀχῶ, ἀχίζω, καὶ ἀκαχίζω· καὶ ἀναχῆσθαι, τὸ ἀνιάσθαι· ἐπὶ ἄχει γίνου.
- Ἀνέανος, εἶδος ὀσπρίου ὁμοῖον Φακῇ· παρὰ τὸ σιληρὸν καὶ ἄθλαστον· κατὰ στέρησιν τοῦ κἄσαι, ὁ ἔστι θραῦσαι.
- Ἀνεσώδυνος, ἰατρὸς ὁ τὰς ὀδύνας παύων καὶ θεραπεύων· ἀπὸ τοῦ ἀνῶ ἀνέσω, καὶ τοῦ ὀδύνη. ἐξ οὗ καὶ ῥηματικὸν ὄνομα Ἀνεστωρ· σημαίνει δὲ τὸν ἰατρὸν· καὶ Ἀνεστορίδης· καὶ Ἀνεῖον, τὸ φάρμακον· καὶ Ἀνεστόν, ὁμοίως.
- Ἀνεσταί] — ἀνεσταί Φρένες ἐσθλῶν: — εὐθεράπευτοι, 20 εὐάτοι. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν Φρένες, ῥαδίως πρὸς τὸ κρεῖττον μετατίθενται, εὐθεράπευτοι οὗσαι, ἢ θεραπευτικαί.
- Ἀνερτενόμενος, ὁ τὴν κόμην μὴ κειρόμενος. παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω, (ὁ μέλλων, κερῶ· καὶ Αἰολικῶς, κέρσω) καὶ τὸ κόμη, γίνεται κερσοκόμης, διὰ τοῦ ο. πᾶς γὰρ ἐνεστώς ἢ μέλλων, ἐν πρώτῳ προσώπῳ λαμβάνων συνθεσιν, τρέπει τὸ ω εἰς ο· οἶον, λείπω, λειποτάκτης· μίξω, μίξοπολίτης. οὕτω καὶ κέρσω, κερσοκόμης· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀκερσοκόμης.
30
- Ἀνέστρα, ἢ βελόνη ἢ μείζων, ἣν νῦν σακκιοράφιον καλοῦσιν. ἀνέστρα δὲ, παρὰ τὸ ἀνεῖσθαι ἥτοι συρράπτειν τὰ διεβρωγότα τῆς ὀδύνης. τοῦτο δὲ καὶ ἡπήτριον Φασίν· ἐπεὶ καὶ ἡπήτρια καὶ ἡπήτης, καὶ ἀνέστρια καὶ ἀνεστής, οὗς νῦν ῥάπτρας καλοῦσιν. χρὴ δὲ εἰδέναι, ὡς οἱ παλαιοὶ γυναιξὶν ἐχρῶντο εἰς ταύτας τὰς ἐργασίας· κατὰ καὶ νῦν Σκύθαι.
- Ἀνειόμενον, σημαίνει δύο· μεταφορικῶς, ἰώμενον· καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπισκνεύοντα, ὡς, Νῆας ἀνειόμενον.
- Ἀνέραιος, ὁ ὑγιής. ἀπὸ τοῦ κέραος κέραιος· καὶ μετὰ τοῦ
40 ἄλφα στερητικοῦ, ἀνέραιος, ὁ ἀόργητος καὶ ἀβλαβής· κυρίως ὁ μὴ θυμούμενος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν διὰ τῶν κερᾶτων ἀμυνομένων ζώων. ἢ ἐκ τοῦ κερῶ τὸ μινγύω, κερνῶ. καὶ ὡς περ παρὰ τὸ πτῶ, πταίω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, πταίνω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν παπταίνω· καὶ παρὰ τὸ κερῶ περαίω περαίνω· οὕτω καὶ παρὰ τὸ κερνῶ κερνῶ περαίνω, κέραιος· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀνέραιος, ὁ μὴ κερραμένος κακοῖς, ἀλλ' ἀπλοῦς καὶ ἀποκίλος. ἢ ἀνωφελής καὶ βλαβερός.
50

- Ἀκέων, ἡσυχάζων. παρὰ τὸ ἀκὴν ἀκέων. ἢ λυπούμενος, παρὰ τὸ ἄχος ἀχέω, καὶ ἀκέω· καὶ ἡ μετοχή ἀκέων. οἱ δὲ, τὸ πάνυ σιγᾶν καὶ λυπεῖσθαι λέγουσι. παρὰ τὸ κέω τὸ κοιμᾶμαι, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, ἀκέω, καὶ ἀκέων μετοχή. τὸ δὲ ἀκέων εἰ καὶ θηλυκοῦ παρασχηματισμὸν ἔχει, Ἡ δ' ἀκέουσ' ἀπέβη: — ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπὶ ῥῆμα πληθυντικῶς εἴρηται τὸ ἀκέων ἕκαστος, 47 Ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε: — ἔστιν οὖν ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος. ἀλλὰ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων αὐτὸ μετοχήν· ἐπὶ τῶν εἰς ὧν ληγόντων, οἷς παράκειται θηλυκὸν εἰς ἄλφα, τῇ παραληγουσῇ τὸ σ, τοῦτοις παρέπεται τὸ εἶναι μετοχή· οἷον, λέγων λέγουσα, φέρων φέρουσα, φρονῶν φρονούσα. διὰ τούτου τοῦ λόγου δεικνύται καὶ τὸ Κρείων μετοχή, ἐκ τοῦ, — κρείουσα γυναικῶν.
- Ἀκὴν, ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. παρὰ τὸ μὴ χαίρειν, γίνεται ἀκὴν, καὶ ἀκὴν, ἀκὴ τις οὕσα· οἷον, — ἀκὴν δ' ἐγένοντο σιωπῇ: — ἢ παρὰ τὸ ἄγῃ, 10 ὃ σημαίνει τὴν ἐκπληξιν, ἐκ τοῦ ἀγῶ τὸ ἐκπλήττομαι κατὰ μετάληψιν τοῦ γάμμα εἰς κάππα. ὡς ἔστι καὶ τὸ λυγαῖον, ὃ σημαίνει τὸ σκοτεινόν, λυγῶφως καὶ λυκόφως· οὕτω καὶ ἄγῃ καὶ ἀκὴ· καὶ κατὰ μεταβολὴν τοῦ τόνου, γίνεται ἀκὴ, καὶ ἀκὴν· οἷδε γὰρ ἡ ἐκπληξίς καὶ ἀφωσίαν ἐμποιεῖν. ἢ ἀπὸ μεταφοράς τῆς οξύτητος τοῦ σιδήρου· τούτεστιν, ἐπ' ἀκρας ἡσυχίας ἐγένοντο. τὸ κὴν, ἦτα. τὰ ἀπὸ διαφόρων πτώσεων εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν μεταγόμενα, τὴν αὐτὴν ταῖς πτώσεσι φυλάττει γραφὴν· οἷον τὴν ἀπριάτην, Ἀπριάτην ἀνάποιον: — οὕτω καὶ τὴν ἀκὴν, ἀκὴν τὸ ἐπὶ ῥῆμα. 20 Ἀκὴ, ἡ οξύτης. παρὰ τὸ ἦκω, ἦκῃ· ὃ σημαίνει τὴν οξύτητα. Ἀρχιλοχος, Ἰστη κατ' ἦκῃν κύματος κυανέου: — καὶ κατὰ συστολὴν ἀκὴ.
- Ἀκὴ, πόλις Φοινίκης, ἡ νῦν καλαυμένη Πτολεμαῖς. οἱ δὲ Ἀκὴν Φασὶ καλεῖσθαι τὴν ἀκρόπολιν τῆς Πτολεμαίδος· ὅτι Ἡρακλῆς δηχθεὶς ὑπὸ ὀφείως καὶ ἐν αὐτῇ θεραπευθεὶς, Ἀκὴν ἐκ τοῦ ἀκείσθαι προσηγόρευσε τὸν τόπον. 30 Ἀκὴδης, ἀφρόντιστος, ἀνελεῆμων, κηδεμόνα μὴ ἔχων. καὶ Ἀκὴδεστοι· καὶ Ἀκὴδεσαν, ἡμέλησαν. κηδῶ γὰρ τὸ ἐπιμελοῦμαι· ὁ μέλλων, κηδῶ· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστώτα· ὁ μέλλων κηδέσω, κηκῆδενα κηκῆδεσμαι, κηδεστός. καὶ ἀκὴδής.
- Ἀκὴδία, παρὰ τὸ ἀκὴδῶ. τοῦτο, παρὰ τὸ ἀκῆδῶ· τοῦτο, παρὰ τὸ ἡδύς· καὶ στερήσει, ἀκῆδύς· καὶ πλεονασμῶ τοῦ κ, ἀκὴδύς· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀκὴδία. ἔστι δὲ ὄνομα Μακεδονικόν. γέγονε δὲ, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ. ἀκῆδία γάρ. οὕτως Ὠρίων. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, 40 τὸ δεῖ διφθογγὸν γράφει· οἷον, Μῆ δέ μ' ἀκὴδεῖσιν ἀφορμήθητε λιπόντες.
- Ἀκῆματα] — ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῶ φάρμακ' ἀκῆματ' ἐπλασε: — παρὰ τὸ ἀκῶ, ἀκέσω, ὡς νεμῶ νεμέσω, καὶ τελῶ τελέσω. ἐντεῦθεν καὶ ἀκестής, καὶ ἀκέστρια, ἀντὶ τοῦ θεραπεύτρια.
- Ἀκῆρατος] παρὰ τὸ κηραίνω, ὠφείλεν εἶναι ἀκῆραντος· ἀλλὰ ποιητικὴ ἡ λέξις. ἢ παρὰ τὸ γῆρας γήρατος· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀγῆρατος, καὶ ἀκῆρατος, ὁ ἀφθαρτος καὶ μὴ γηρῶν.
- 50 Ἀκῆριον, ἀσθενές, ἀδύνατον, ἀψυχοποιόν, νεκροποιόν· οἷον, Ὁρθωθείς δ' εὐνῆθεν ἀκῆριον ἦντ' ὄνειρον: — οὐδετέρως δὲ νῦν τὸν ὄνειρον εἶπεν. ὅτι ὄνειρος τὸ ὄνειρον· καὶ ὄνειρα ὄνειρατος, ὡς ἦπαρ ἦπατος. οὕτως Ἀπολλώνιος.
- Ἀκὴδία, ἡ ἀκῆδῶς διακείσθαι καταναγκάζουσα, ἢ μηδὲν ἡμᾶς φροντίζειν ποιοῦσα.
- Ἀκῆράσιον, ἀκέραιον, καθαρόν.

- Ἀκῆνιον, ἡσυχον. Ἀκῆχεδόνας, λύπας. 48 Ἀκίβδηλον, ἀδόκιμον· ἐπὶ νομίσματος δὲ κυρίως· καὶ τὸ ἀπαρεγγεῖρητον.
- Ἀκλαστος, ἢ οὐ κλαδευομένη ἄμπελος.
- Ἀκῆχεδάται] παρὰ νηυσὶν ἀκῆχεδάται: — λυποῦνται. παρὰ τὸ ἀκῶ ἀχάζω, ὡς ἀνιῶ ἀνιάζω· ὁ παρακείμενος, ἦχακα· ὁ μέσος, ἦχαδα· ὁ παθητικός, ἦχασμαι, ἦχασται· ἰωνικῶς ἦχάδαται· καὶ μετὰ ἀναδιπλασιασμοῦ Ἀττικοῦ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, ἀκῆχεδάται. 10
- Ἀκῆχεμένη] ἀκῶ τὸ λυποῦμαι, ἀκῆσῶ, ἦχηκα· ὁ Ἀττικός, ἀκῆχεκα· ὁ παθητικός, ἀκῆχεμαι, καὶ ἀκῆχεμένη.
- Ἀκιδνός, ἀσθενής· Ὅμηρος, Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποις: — παρὰ τὸ αἰκίζω αἰκιδνός καὶ αἰκιδνός, ὁ εὐτελής καὶ ἐν αἰκισμοῖς ὢν, ὡς παίζω παιδνός, ἀλαπάζω ἀλαπαδνός. ἢ παρὰ τὸ κινῶ, ἀκινός· καὶ πλεονασμῶ τοῦ δ, ἀκιδνός, ὁ μὴ κινούμενος. οὕτω Μερόδιος. οἱ δὲ, λεπτὸν, ἢ ἄφρονα, ἢ ἀδύνατον, καὶ 20 εὐτελέστερον.
- Ἀκιδάλῃ, ὄνομα κρήνης· ἔστιν Ἀκίς ἀκιδος, ὄνομα κύριον· καὶ ἐκ τούτου Ἀκίδαλος, καὶ Ἀκιδάλῃ. οὕτω Χοιροβοσκός.
- * Ἀκικυς, ὁ ἀσθενής, ὁ ἀδύνατος· ἀπὸ τοῦ κίκυς, καὶ α στερητικοῦ. κίκυς δὲ παρὰ τὸ κίω, τὸ πορεύομαι. ὁ γὰρ ἰσχυρὸς ἐκ τῆς κινήσεως φαίνεται.
- Ἀκινάκης, εἶδος ἀκοντίου Περσικοῦ. παρὰ τὴν ἀκὴν τὴν οξύτητα, καὶ παρὰ τὴν ἀκίδα, ἀλλήλων συντεθέντων τῶν δύο ὁμοιοσήμων. καὶ δήλον ὅτι ἐτράπη τὸ δ εἰς ν, 30 ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐρεχθεὺς, Ἐριχθόνιος, παρὰ τὴν ἔραν καὶ τὴν χθόνα. Ἡρόδοτος δὲ διὰ τοῦ ω, ὠκινάκης Φησί· εἰκός ἐστι κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ω, ὡς ἀκὴ, ἀκὺς, καὶ ὠκὺς. ἢ παρὰ τὸ ὠκὺς καὶ τὴν ἀκὴν, γίνεται ὠκινάκης.
- Ἀκίνητα, καθόλου μὲν τὰ μὴ κινούμενα· παρ' Ἡσιόδου δὲ ἐν ἔργοις καὶ ἡμέραις, ὁ τάφος· Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίσζειν: — νόμος γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις, τάφον μὴ κινεῖν, τούτεστιν ὀρύττειν.
- Ἀκινάγματα· οἷον, Χειρῶν ἡδὲ ποδῶν ἀκινάγματα: — τὰ τινάγματα τῶν ποδῶν μετὰ ῥυθμοῦ· καὶ τῶν χειρῶν κινήματα· καὶ πλεονασμῶ τοῦ α καὶ τοῦ γ, καὶ 40 τροπῇ τοῦ η εἰς α, ἀκινάγματα. Ἡρωδιανός.
- Ἀκίς, τὸ τοῦ βέλους σιδήριον· παρὰ τὸ ἀκὴ, ὃ σημαίνει τὴν οξύτητα· ὅθεν καὶ κατ' ἐπένθεσιν τοῦ μ, ἀκμή· παρὰ τὸ ἀκὴ οὖν γίνεται ὑποκοριστικῶς ἀκίς, ὡς σκιάφη σκιάφίς, ἄμνη ἄμνίς. Μερόδιος.
- Ἀκιώτατον, ἀσηπτον, ἄβρωτον. Ἡσιόδου, Δάφνης ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἰστοβοῆες: — ἀσηπτοι, ἄβρωτοι. κίς γὰρ λέγεται ὁ ἐν τοῖς ξύλοις σκώληξ. ἄλλοι γράφουσιν ἀκιρώτατοι· ἢ ἢ κάλλιστοι. 50
- Ἀκίχητα, ἀκατάληπτα. ἀπὸ τοῦ κίχῶ, ἀκίχητον· τοῦτο παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι· οἷον, Ἐκτορ σὺ μὲν ὦδε θείεις ἀκίχητα διώκων Ἴππους Αἰακίδαο δαίφρονος: — ἀντὶ τοῦ ἀνοχείρωτοι.
- Ἀκίβδηλος, ὁ καθαρός· οἷον ἀκίβδηλος· ἀπὸ τοῦ κρύβω κρύβδηλος, καὶ κίβδηλος· καὶ πλεονασμῶ τοῦ α, ὁ μὴ κρυβόμενος, ἀλλὰ φανερός.
- Ἀκινδυνός] παρὰ τὸ κινεῖν τὰς ὁδύνας γίνεται κινδυνός· 49 καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκινδυνός.
- Ἀκκίζεσθαι, τὸ μωραίνειν ἢ προσποιεῖσθαι εὐήθειαν. εἴρηται ἀπὸ Ἀκκοῦς τινός· ἥτις ἱστορεῖται μωροτάτη γενέσθαι, ὡς καὶ τῷ κατόπτρῳ διαλέγεσθαι. ἐπὶ τοῖς ὅπλοις ἀκκίζεται· ἔτι τῆς ὕβρεως ἔχεται, ἐπαίρεται, γυναικίζεται, θρύπτεται. ἢ μωραίνει. σημαίνει δὲ καὶ

τὸν θέλοντα μὲν, προσποιούμενον δὲ μὴ θέλειν. ἀκκισμοὶ γὰρ προσποιήσεις εἰσὶ, καὶ ὑποκρίσεις· ἀπὸ Ἀκκοῦς τινὸς Σαμίας.

Ἀκλειῶς, ἀκληδονίστως, ὡς μὴδὲ Φήμην τινὰ γενέσθαι. Μὴ μὲν ἀσπυδεῖ γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοῖμην.

Ἀκμή, ἡ ἀκροτάτη ὀξύτης τοῦ σιδήρου κυρίως. — ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς: — παρὰ τὸ ἦκω, ὄνομα ῥηματικὸν ἦκη, ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα· ἢ διὰ παντὸς ἰούσα. ἀκὴ οὖν καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἀκμή. ἢ παρὰ τὸ κάμνω, γίνεται κατὰ συγκοπὴν κμῶ· καὶ μετὰ τοῦ ἄλφα στερητικοῦ, ἀκμή, ἢ μὴ κάμνουσα, καὶ μὴ κοπιῶσα διὰ τὴν νεότητά· ἢ πόνους μὴ δυνάμενη ὑποστῆναι. οὕτω Μεθόδιος. ἔνθα καὶ ὁ ἥλιος ἀκμάσκει παρ' Ὀμήρῳ, διὰ τὸ αἰεὶ νέον εἶναι τὸν θεόν. σημαίνει δὲ τρία· τὴν ὀξύτητα τοῦ βέλους, καὶ τὸ μέσον τῆς ἡλικίας, καὶ τὸ μέσον τοῦ καιροῦ· ὡς τὸ θέρους ἦν ἀκμή: — καὶ ἀκμάσαν, ἀντὶ τοῦ ἀκμάζουσιν.

Ἀκμαῖος, ὁ νεανίας, ὁ μὴ ἀποκάμνων πρὸς τοὺς πόνους· ἢ ὁ ἀκμὴν ἔχων τῆς ἡλικίας, καὶ ἀκμάζων τῇ ἡλικίᾳ.

Ἀκμηῆτες, μὴ κεκοπικότες, ἀκοπίαστοι, μὴ κάμνοντες. παρὰ τὸ κάμνω, κμῶ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀκμῆς. τοῦ κάμνω ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκαμον· ἐξ αὐτοῦ καμῆς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκαμῆς, καὶ συγκοπῇ, ἀκμῆς, ἡργηκῶς, ἀκοπος.

Ἀκμηνος, λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκμάζοντος, Ὀδυσσεύς, ὅστις ἔην τανύφυλλος ἐλαίης, ἐρπύων ἐντὸς ἀκμηνος, θαλάσσης: — ὁ θάλλων, καὶ ἀνθῶν· παρὰ τὸ ἀκμή, ὃ σημαίνει τὴν ἡλικίαν. τοῦτο παρὰ τὸ ἄγω, ἀγή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς μ, ἀκμή, ἀκμηνος. ἀκμηνος σίτοιο, ἀγευστος, ἀσιτος, διὰ τοῦ ἡ· ὁ γὰρ διὰ τοῦ ἡνος τύπος, τὴν ὀξείαν ποθεῖ. καὶ οἱ μὲν, ἀπλὴν παρὰ τὴν ἀκμὴν λέγουσιν· οὕτω γὰρ τὴν ἀσιτίαν οἱ Αἰολεῖς λέγουσιν· οἱ δὲ, σύνθετον, κατὰ στερῆσιν τοῦ καμῆν, ὡς δηλοῖ τὸν ἀτημέλητον· οἱ δὲ, κατὰ στερῆσιν τῆς ἱκμάδος· οἱ δὲ, τὸν κεκμηκότα περὶ τὰ σιτία. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, λέγει τὸν ἀκμηνον προπαροξυτόνως, παρὰ τὴν ἀκμὴν· Θεῶν δὲ, ὀξύνεσθαι ἀξιοῖ, ὡς ἀγαθός· ἐνιοὶ δὲ προπερισπῶσιν. ἢ παρὰ τὴν ἀκτὴν τὸν σῖτον.

Ἀκμων, σημαίνει τὸν τε σιδήρον, ἐφ' οὗ οἱ χαλκεῖς τύπτουσι, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τὸν πατέρα. οὕτω γὰρ αὐτὸν γενεαλογοῦσι. Καλλιμαχος, — τῷ περὶ δινῆεντι Ἀκμονίδην ἔβαλεν: — εἴρηται δὲ ὁ μὲν τοῦ σιδήρου, παρὰ τὸ ἄλφα τὸ ἐπιτατικόν, καὶ τὸ κάμω, ἀκάμων τις ὢν, ὁ ἀκαμάτως φέρων· καὶ συγκοπῇ ἀκμων, ὁ πάνυ κάμνων. ὁ δὲ τοῦ οὐρανοῦ πατήρ, ἀπὸ τῆς τοῦ οὐρανοῦ ἀκαμάτου φύσεως· τῶν θεολόγων αἰνιττομένων τὸ ἀκμητον αὐτοῦ τῆς περιφορᾶς· ἢ προλαμβάνοντες οὖν αὐτὸν, ὅτι ἀφθαρτός ἐστι· κεκμηκέναι γὰρ λέγουσι τοὺς τετελευτηκότας. τινὲς δὲ Ἀκμωνα τὸν Ὀκεανὸν φασί, διὰ τὸ τοὺς ποταμούς ἀκαμάτους λέγειν· οἶον, Σπερχειῶν ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶ, εὐνηθεῖσα: — Ὀκεανοῦ δὲ υἱὸν τὸν Οὐρανόν. οἱ δὲ, ἀκμωνα τὸν αἰθέρα. αἰθέρος δὲ υἱός, ὁ οὐρανός. ὁ δὲ αἰθέρ, ἀκάματος· ἐπειδὴ τὸ πῦρ ἀκάματον· οἶον, — ἀκάματον πῦρ. Μεθόδιος.

Ἀκνηστis, ἡ βράχis· παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι τινὰ κνήσασθαι αὐτὴν τῇ ἰδίᾳ χειρί.

Ἀκοίτης, ὁ ἀνὴρ· Ἀκοιτις, ἡ γυνή, ἢ ἐκ παρθενίας ἄλλης κοίτης μὴ πειραθεῖσα· ἢ ὁμοκοιτις· κατὰ χρηστικῶς δὲ, καὶ ἡ δευτέρου γάμου μετεσχηκυῖα.

Ἀκοή, οὐχὶ ἀκούη. τὰ γὰρ εἰς ω κατὰρὰ λήγοντα βαρύνοντα ῥήματα, τὴν παραλήγουσαν ἐν τοῖς ῥηματικοῖς

ὀνόμασι βραχεῖαν ἔχει· κονίω, κονία· Φύω, Φυή· ἀκούω, ἀκοή. λέγεται καὶ τὸ οὗς ὄλον.

Ἀκολος, ὁ μικρὸς ψωμός, ὁ μηκέτι κολούεσθαι δυνάμενος διὰ σμικρότητα, ἢ καὶ εἰς μικρὰ τέμνεσθαι· Αἰτίζων ἀκόλους οὐκ ἄσρας.

Ἀκόλαστος, κυρίως ὁ ἀπαίδευτος· παρὰ τὸ μὴ κολάσεως τετυχηκέναι, τουτέστι παιδείας· ἐπὶ δὲ τοῦ κατωφεροῦς, παρὰ τὸ, τὸ μὴ κολάσαι τὴν ἐπιθυμίαν.

Ἀκόλουθος, σημαίνει τὸν ὀπίσω τὴν κέλευθον ποιοῦμενον. 20 τὸ γὰρ ἄλφα, τὸ ὀπίσω σημαίνει· καὶ ἐκ τοῦ ἐλεύθω, ἐλευθός· ὡς περ τὸ, Αὖ ἐρυσαν.

Ἀκόνη, ὁ λίθος, δι' οὗ ὀξύνεται ὁ σίδηρος· παρὰ τὸ κονῶ τὸ φθείρω καὶ λεπτύνω, τοῦ ἄλφα ἐπιτατικῶς, ἢ διαφθεύρουσα καὶ λεπτύνουσα τὸν σίδηρον. καὶ Εὐριπίδης, Κατακονᾷ μὲν οὖν ἀβίωτος βίου: — κονεῖν γὰρ τὸ λεπτύνειν, ὡς τὸ σποδεῖν, τουτέστι κινεῖν, ποιοῦσα· ἢ παρὰ τὸ ἀκὴν τὴν ὀξύτητα· ἢ παρὰ τὸ κονῶ τὸ ἐνεργῶ.

Ἀκονητή, ἀνευ πόνου· οὗ τὸ ἐναντίον, ἐγκονητή, μετὰ πόνου. κατὰ τροπὴν τοῦ π εἰς κ, ἀκονητή ἀκονητή Ἰωνικῶς, ὡς 30 τὸ πῶς, κῶς· πότε, κότε. ἀπὸ τοῦ κόνις, κονιτή, καὶ ἀκονιτή, ἀνευ ἀγῶνος καὶ μάχης· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν, τῶν εὐμαρῶς περιγινόμενων, ὥστε μὴ κονίσσασθαι, τουτέστι κόνιν ἐπισπάσασθαι. τοῖς γὰρ παλαίουσι λέγεται ἐκ τῆς βίας ἰδρωτὰ γίνεσθαι, εἴτα κόνιν ταῖς χερσὶν ἀναλαμβάνειν. ἢ ἀκονιτή, τὸ εὐχερῶς καὶ συντόνως, ὥστε μὴδὲ κονιορτὸν ἐγείρεσθαι.

Ἀκόνιτον, βοτάνη δηλητηριώδης· ὅτι ἐν τοῖς Ἀκοναίοις ὄρεσι τῆς Μαρυανδηνίας φύεται. ἢ ὅτι ἀκαταπάλαιστον 40 καὶ ἀήττητόν ἐστιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν· ὧν οἱ νικηταί, ἀήττητοι ὄντες, οὐ κονιορτοῦνται· κονιοῦσθαι γὰρ καὶ τὸ παλαίειν· τὸ μὴ νικώμενον οὖν ὑπὸ τῶν πινόντων, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνους κατεργαζόμενον. Εὐφορίων δὲ, θηλυκῶς λέγει τὴν βοτάνην. ἢ ἦν οὐδεὶς δύναται κονίσαι, τουτέστι νικῆσαι. κονιορτοῦνται γὰρ οἱ νικώμενοι τῶν παλαιστῶν. οὕτω Μεθόδιος.

Ἀκοπος, ὁ μὴ ἐπικεκομμένος, ἢ ἄτρωτος.

Ἄκον, θεραπευτόν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀκούσιον.

Ἄκος, Φάρμακον, βοήθεια, ἱάμα· καὶ ἡ γενεά.

Ἀκολουθῶ, παρὰ τὸ κόλλη, καὶ τὸ θέω τὸ τρέχω, ἢ ἐκ 50 τοῦ ἐλεύθω.

Ἀκοντίαι, ὅφεις τινές· καλοῦνται δὲ καὶ ἀκοντίλαι. καὶ ἀκοντία βοτάνη τις.

Ἀκόντισε· παρὰ τὸ ἀκοντίζω. τοῦτο παρὰ τὸ ἄκων, ὃ σημαίνει τὸ δόρυ· τὸ δὲ ἄκων, παρὰ τὴν ἀκὴν τὴν ὀξύτητα.

Ἀκοντοδόκος] Δοκιμάζειν λέγεται τὸ ἐπιτηρεῖν· καὶ Δοκεῦειν τὸ αὐτό, καὶ Δοκεῖν. καὶ ἀπὸ τούτου ἀκοντοδό- 51 κος, ὁ ἐπιτηρῶν, μήπου ἀκοντίω βληθῇ.

Ἀκόρητος· λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀσάρωτον καὶ ἀκαλλώπιστον, καὶ ὁ ἀπλήρωτος. παρὰ τὸ κόρος, κορῶ κορήσω, κεκόρηκα, κεκόρημαι κεκόρηται, κορητός, καὶ ἀκόρητος.

Ἄκος, ἡ θεραπεία· παρὰ τὴν ἀκὴν. ἀκὴ γὰρ κυρίως, ἢ ὀξύτης τοῦ σιδήρου. καὶ ἡ ἀπ' αὐτοῦ θεραπεία, ἄκος λέγεται. ἐντεῦθεν καὶ τὸν ἱατρὸν οἱ Φρύγες ἀκιστὴν λέγουσιν. οὕτως Ὀρίων. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ ἄχος Φημι ἄκος· ἵν' ἢ τὸ τὴν λύπην ἀπολυόμενον καὶ ἰώμενον.

Ἀκοστήσας] Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ Φά- 10 τνης: — οἶονεῖ ἀχοστήσας, τουτέστιν ἐπὶ στάσει δυσχεράνας. ὅθεν ἐπιφέρει, Δεσμὰ διαρρήξας, θεῖη πεδίονδε: — ἢ ἀκοσταί, αἱ κριταί, ἵν' ἢ κριδιάσας, καὶ ὑπὸ τῆς τροφῆς ἀκρατὴς ὢν. ἢ ὑψαυχενίσας, καὶ ἀτιμαγέλης γεγονώς. παρὰ τὸ ἄγω, ἄγος, καὶ ἀκοστής, κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς κ, ὃ ἐμπροσθεν θέλων εἶναι καὶ προη-

γείσθαι. ἢ ὁ ἀγοστήσας, ῥυπανθεὶς· γοῖτος γὰρ ὁ ῥύπος. Ἀκοιτήσας δὲ, μίξεως ἐπιθυμήσας.

* Ἀκοτος, ὁ ἀνόρητος, κατὰ στέρησιν· κότος δὲ ἡ ὀργή, παρὰ τὸ κείσθαι, τὸ διαμένειν· ὅτι κότος, τούτεστιν ὀργή, διαμένει.

Ἀκοσμα, ἀπρεπῆ, μωρὰ, ἄδηλα.

Ἀκούος] Καλλίμαχος, — ἀλλ' ἐπακουὺς οὐκ ἔσχεν: — ἐπακούοντάς. καὶ Ἀκοὸν, ἐπήκοον, καὶ ἀκουστικόν.

Ἀκούω, ἀπὸ τοῦ οὗς, οἶμαι. ἢ ἔστι κοῶ, τὸ νοῶ· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἀκούω· οἱ γὰρ ἀκούοντες, πάνυ νοοῦσιν· ἢ ἐκ τοῦ κῶ τὸ κοιμῶμαι, γίνεται κοῶ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκούω· οἱ γὰρ ἀκούοντες, οὐ κοιμῶνται.

30 Ἀκουτιῶ] ἔστι ῥῆμα ἀκούω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἤκουσμαι, ἤκουσται· ἐξ αὐτοῦ ἀκουστός. καὶ Ἀκουτίζω· ὁ μέλλων ἀκουτίσω· ὁ Ἀττικὸς μέλλων, ἀκουτιῶ. σημαίνει δὲ τὸ ποιῶ ἀκούσαι. ἐπὶ γὰρ τῶν διὰ τοῦ ἰζω ῥημάτων τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, οἱ Ἀττικοὶ ἀποβάλλοντες τὸ σ τοῦ μέλλοντος, καὶ περισπῶντες, ἴδιον μέλλοντα ποιοῦσιν· οἷον, ὑβρίζω, ὑβρίσω, ὑβριῶ· λακτίζω, λακτίσω, λακτιῶ· μυκτηρίζω, μυκτηρίσω, μυκτηριῶ.

Ἀκοῦμαι] παρὰ τὸ ἄχος ἀχοῦμαι, καὶ ἀκοῦμαι· ἴν' ἢ τὸ ἄχος ἰῶμαι. ἢ παρὰ τὴν ἀκὴν· τούτεστι τὸ δι' ὠξύμενου σιδηρίου θεραπεύειν. καὶ γὰρ τὰς δι' ὀξύτατων ραφίδων ἰωμένους τὰ διεβήγμενα τῶν ἱματίων, Ἀκιστρίας Φασίν.

Ἀκεύμενος] ἀκῶ, τὸ θεραπεύω· καὶ ἀκέομαι· ἢ μετοχή, ἀκεόμενος· καὶ κράσει Δωριεῖ τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, ἀκεύμενος, ὡς ἐρέβεος ἐρέβεως. καὶ ἀκεον καὶ ἀκέοντος ὁμοίως. ἄκος γὰρ κυρίως ἢ διὰ σιδήρου θεραπεία.

Ἀκρατος] ἔστι ῥῆμα κερῶ· ὁ μέλλων, κερῶσω, καὶ κατὰ συγκοπὴν κράσω· ῥηματικὸν ὄνομα, κρατός· καὶ μετὰ 50 τοῦ στερητικοῦ α, ἀκρατος. ἐξ οὗ καὶ κρατήρ· ἀφ' οὗ κερνᾶται ὁ οἶνος.

Ἀκρητος] κρητῆρι δὲ οἶνον Μίσγον: — σημαίνει, ὅτι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἔμισγον. ἄρτι δὲ, οὐ σημαίνει τοῦτο· ἀλλὰ, ἀκρητον, ἀντὶ τοῦ, μὴ μίξαντες τῶν βαρβάρων τὸν οἶνον μετὰ τῶν Ἑλλήνων, τούτεστιν ἡμῶν. γίνεται ἐκ τοῦ κερῶ τὸ ἐπιχέω, κερῶσω κράσω, κρατήρ καὶ κρητήρ, ὡς ἀκρατός ἀκρητος. ἐκ 52 τοῦ κερῶσω· ὅθεν καὶ ἀκρασία· κράσω, κρασία, καὶ ἀκρασία, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α. ἀκρασία γὰρ, πᾶν τὸ περιττὸν καὶ ὑπὲρ τὴν χρεῖαν. λέγεται δὲ καὶ τὸ μὴ κατὰ νόμους συνουσιάζειν.

Ἀκραεὶ ζεφύρω, τῷ ἄκρως ἀέντι καὶ πνέοντι· πολύν, ἢ καθάρων· ἢ πρωτόπνουν· ἢ ὅτι κατ' ἄκρον ἔχει τὴν θεωρίαν.

Ἀκράαντον, ἀτελείωτον, ἀπλήρωτον. ἐκ τοῦ κραίνω τὸ τελειῶ, ὁ μέλλων κρανῶ, ἐκρανον. καὶ ὡς περ παρὰ τὸ 10 χραίνω χραντός, καὶ φαίνω φαντός, καὶ ἄφαντος· οὕτω καὶ παρὰ τὸ κραίνω κραντός, καὶ ἀκραντος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀκράαντος ποιητικῶς.

Ἀκραγγές, ἀσθενές, χαλεπὸν, δυσχερές, σκληρὸν, αὐστηρὸν· καὶ τὸ αἰεὶ κλαῖον παιδίον. τὰ τε ἀκραγγῆ, ὀξύχολα.

Ἀκραν, ἀκμήν. Ἀκράτη, ἢ κακομιλία.

Ἀκραία, παῖς θήλεια ὑπὸ Μακεδόνων.

Ἀκραιφνής, ὁ καθάρως· κυρίως δὲ ὁ περιφανής, παρὰ τὸ ἀκέραιον καὶ τὸ φαίνω, ἀκεραιοφανής, καὶ ἀκραιφνής συγκοπῇ. Ἡρωδιανὸς δὲ φησὶ μὴ γίνεσθαι δύο συλλαβῶν συγκοπῇ. ἢ ἀκροφανής, καὶ ἀκραιφνής, τοῦ 20 ο τραπέντος εἰς αι, ὡς ἐπὶ τοῦ μεσοπόλιος μεσαιπόλιος.

οὕτως Ὀρίων. καὶ ἀκραιφνές, πρόσφατον, εἰλικρινές, ἀκέραστον καὶ ἀμιγές, καὶ καθάρων.

Ἀκρέμων, ὁ κλάδος. ὁ αὐτὸς γὰρ καὶ κρεμῶν λέγεται πρὸς διάφορον ἐτυμολογίαν. ἢ γὰρ παρὰ τὸ ἄκρον γίνεται ἀκρέμων, ὁ ἐπ' ἄκρου τοῦ δένδρου ὢν· ἢ παρὰ τὸ κρέμω κρεμῶν, ὁ κρεμώμενος.

Ἀκριας, τὰς ἀκρωρείας· ἀπὸ τοῦ ἀκρις ἀκριος· οἷον, Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἀκριας ἀστήρ, Ἀπολλώνιος. 30

Ἀκρις βαρύτονον, τὸ ἀκρωτήριον· εἴρηται παρωνύμως, παρὰ τὸ ἄκρα ἀκρις, ὡς χαρὰ χάρις.

Ἀκρίς, ὀξύτόνως τὸ ζῶον. παρὰ τὸ κάρη κάρις· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκαρίς· καὶ συγκοπῇ ἀκρίς, ἢ κάραν μὴ ἔχουσα, ἢ μικροκέφαλος. ἢ παρὰ τὴν μεγάλην κεφαλὴν ἔχειν· διάφορα γὰρ τὰ γένη τῶν ζώων. ἢ παρὰ τὴν ἄκραν. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ἄκρας τῶν ἀσταχύων καὶ τῶν φυτῶν νέμεσθαι.

Ἀκρίσιος, ὁ ἥρως, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Ἀργεὶ ἄκρας. οὕτω 40 Μεθόδιος· ὁ δὲ Ὀρος ἀπὸ τοῦ ἀκρίζω ἀκρίσιος, ὡς παρὰ τὸ θαυμάζω θαυμάσιος. ἢ παρὰ τὸ κρίσις κρίσιος, καὶ ἀκρίσιος, ὁ ἀκριτος καὶ ὠμός. ἀκρίζω δὲ σημαίνει, τὸ ἄκροις ποσὶ πορεύεσθαι· λέγεται δὲ καὶ ἀκριβητίζειν. — Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης· ἐκ τοῦ ἀκρίζω. καὶ Εὐριπίδης, Μόσχον ὑπερήκριζον.

Ἀκριτα, ἀδιαχώριστα, πολλά· ἀπὸ τοῦ κρίναι, ὁ ἔστι διαχωρίζαι. ἢ ἀτέλεστα.

Ἀκριτόμυθε, ἀκριτε περὶ τοὺς λόγους, καὶ ἄτακτε, ἀπεραντολόγε. παρὰ τὸ κρίνω (κρινῶ, κέκρινα, κέκριμαι, 50 κέκριται, κριτός) καὶ τὸ μῦθος· μετὰ δὲ τοῦ α στερητικοῦ, ἀναβιβάζομένου τοῦ τόνου, γίνεται ἀκριτόμυθος. τὰ γὰρ εἰς ος δισύλλαβα, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον.

Ἀκριβής] παρὰ τὸ κρύβω κρυβής, καὶ ἀκριβής, τροπῇ τοῦ υ εἰς ἰῶτα· τὸν γὰρ ἀκριβῆ οὐδεὶς δύναται κρύψαι ἢ λαθεῖν τι. ἢ παρὰ τὸ ἄχρι καὶ τὸ βαιὸν, γίνεται ἀκριβής, καὶ ἀκριβής. ὁ γὰρ ἀκριβής καὶ ἄχρι μικροῦ 55 καταγινώσκεται. οὕτως Ὀρίων καὶ Χοιροβοσκός.

Ἀκρήβης, ὁ ἄρτι ἀκμάζων· παρὰ τὸ ἄκρα καὶ τῇ ἥβῃ.

Ἄκρον, σημαίνει δύο· τὸ ἀριστον καὶ κάλλιστον. ἄκρον λέγεται, καὶ ἢ εἰς ἔσχατον πέρας· ἀφίξις, οὗτινος οὐκ ἔστιν ἐπέκεινα, τὸ ἐξέχον. παρὰ τὸ ἄχρι, καὶ τὸ ὄν, ἄχρον καὶ ἄκρον. ἢ ἄρχον τι ὄν. οὕτω Μεθόδιος· ὁ δὲ Φίλων παρὰ τὴν ἀκὴν, ἄκρον, καὶ συγκοπῇ ἄκρον.

Ἀκροθίνια] ἀκροθίνια λέγονται αἱ ἀπαρχαὶ τῶν καρπῶν· 10 θίνων δὲ κυρίως, ἡγουν τῶν σωρῶν· ἥδη δὲ καὶ ἀπὸ θήρας, καὶ ἄλλων. παρὰ τὸ θίν θινός, ὁ σημαίνει τὸν σωρὸν τῶν χρήσεων, θίνιον, καὶ ἀκροθίνιον.

Ἀκροκόλια, ἄρτοι, βολβοί, Φακή.

Ἀκροστόλιον, λέγεται τὸ ἄκρον τοῦ στόλου. στόλιον δὲ λέγεται τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς πρύμνης, καὶ διήκον μέχρι τῆς πώρας ξύλον, ἐνθα τὸ τῆς νεῶς ἐπιγραφεταὶ ὄνομα. ἔστιν οὖν ἀκροστόλιον, τὸ ἀφλαστον τὸ κατὰ τὴν πώραν. ἀλλ' Ὅμηρος ἐπὶ τῆς πρύμνης αὐτὸ παραδίδοσι, λέγων, Ἀφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων.

Ἀκροφύσια, τὰ ἀκροστόμια τῶν ἀσπίων. 20

Ἀκρόπολις, καρόπολις τις οὔσα, ἢ κεφαλὴ τῆς πόλεως. ἔστι καὶ τόπος ὑψηλός Ἀθήνησι. τὰ δ' ὑπ' αὐτὴν, ὑπόπολις ὀνομάζονται.

Ἀκροπόλοισιν ὄρεσσι, ὧν τὰ ἄκρα καὶ αἱ κορυφαὶ περιπολοῦνται, καὶ κινεῖνται· ἢ ἐρήμοις· ἢ ἐφ' ὧν πολεῖται τὰ ζῶα.

Ἀκρόκομοι Θρήϊκες, ἥτοι ἀκείροκομοι· ἢ ἄκρως κομῶντες, ἢ οἱ συμμέτρως τοῦ κομᾶν ἔχοντες.

30 Ἀκρατοκώδωνες, οἱ νέοι οἱ πίνοντες ἄκρατον ἐκ τῶν κω-
δώνων· ἐξ οὗ καὶ [οἱ] κώδωνες ἐκλήθησαν· ἐπεὶ δὲ
ἐν τοῖς συμποσίοις τὸν ὅλον βίον διάγουσιν ἀκρατοπο-
τοῦντες, καὶ ἀκροκώδων, ἀπὸ τοῦ κώδωνος τοῦ ποτηρίου.

Ἀκρομύλη, ἐπιγουναιτισμός.

Ἀκροσφαλῆ, ἐπισφαλῶς, ἢ ἐγγύς πως.

Ἀκροχειρίζεσθαι, ἀρχεσθαι χειρῶν ἀδίκων ἔργων. οἱ δὲ,
ἀκρόχειρας τοὺς ὀξύχειρας, ἢ ἀνδρόνους. καὶ Ἀκρόχο-
λοι, οἱ ὀξύχολοι.

Ἀκροπόροι ὀβελοί, οἷς ἀκροῖς πείρεται τὰ κρέα· καὶ

40 Ἀκροβελίδες, τὰ ἄκρα τῶν ὀβελῶν, ἢ τοῦ ὀβελίου
ἄρτου.

Ἀκρώνα, τὰ ἀθροίσματα, καὶ ἡ ἀκρότης, καὶ ἡ ἀκμή,
τὸ ἐπιλεκτον ἄθροισμα.

Ἀκροβολιστάμενοι, τῆς συμβολῆς ἐν τῷ πολέμῳ ἀρξάμε-
νοι· ἢ ἀκοντίσαντες. ἀκροβολισμός δὲ ἐστίν, ὅτε πρὶν
συμβάλλουσιν οἱ πολέμιοι, ἀλλήλους βάλλουσι τοῖς βέ-
λεσι καὶ τοῖς λίθοις.

Ἀκροβυστία ἐκ τοῦ ἀκρόβυστος, ὃ σημαίνει τὸν κεκαλυμ-
μένον. παρὰ τὸ βύω τὸ καλύπτω, βύσω βέβυκα βέβυ-
σμαι βύστης καὶ ἀκρόβυστος. ἐντεῦθεν καὶ ἄβυσσος·

50 ἄβυσσος, καὶ τροπὴ τοῦ τ εἰς σ, ἄβυσσος, μετὰ τοῦ
ἐπιτατικοῦ ἄλφα· ὁ τόπος ὁ ὑπὸ πλήθους ὑδάτων κα-
λυπτόμενος.

Ἀκρον ἄκρον] οὕτω δὴ ἅπαντες ἄκρον ἄκρον οἱ κατ'
ἡμᾶς Φιλοσοφῆσαντες, τὴν ἀπαρχὴν, κατὰ μετάληψιν.
σημαίνει γὰρ τὴν ἀπὸ τοῦ ἀνθους ἀρχὴν καὶ καρπὸν·
ἄκρον γὰρ τὸ ἀνθος· καὶ ἡ ἡλικία. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀκρου,
54 τὸ σπουδαῖον. σημαίνει δὲ καὶ ἀκρωτηρίου ὕψος. τὸ δὲ
ἀνθον, δηλοῖ ἰμάτιον, ἔριον, δέρμα. Ὁμηρος, — τί
πάννυχον ὕπνον ἄωτεις; — ἀπολαύεις.

Ἀκρωῶ, παρὰ τὸ ἀκούω ἀκωῶ· ὥς περ σάρω σαρῶ, κύρω
κυρῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀκρωῶ. ἀκροᾶσθαι, ὑπα-
κούειν, καὶ ὑποτετάχθαι.

Ἀκρωτηριάζω] ἱστορία, ὅτι οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐν τινι ἀτο-
πήματι ἀλόντας ἐνυβρίζοντες, τὰ ἄκρα τῶν ὠτων ἀπέ-
τεμνον. τὸ οὖν κρω, μέγα. καὶ Δημοσθένης, ἡκρωτη-
10 ριασμένοι, τὸ λελυμασμένοι· ἀντὶ τοῦ ἐνωτικῶς ἡκρωτη-
ριασμένοι.

Ἀκροκελαινιῶν, τὸ ἄκρον μέρος τοῦ κύματος ἐξ ἐπιπο-
λῆς μελαινόμενος. τοιοῦτοι δὲ εἰσιν ὅλοι οἱ ὀξεῖς ποταμοί.

Ἀκτὴ, ἢ Ἀττική· οἱ μὲν, ἀπὸ τινος βασιλεύοντος Ἀκταί-
ωνος· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ τὰ πλείονα μέρη εἰς θάλασσαν
ἐκνευεμέναι. σημαίνει δὲ τρία. λέγεται δὲ καὶ ὁ καρπός,
παρὰ τὸ κατάγνυσθαι ἐν τῷ ἀλήθεσθαι Δημήτερος
ἀκτὴν. ζῆτει εἰς τὸ πρῶτον. ἀκτὴ καὶ ὁ αἰγιαλὸς τῆς
20 θάλασσης, ὁ παρὰ θάλασσαν καὶ πετρώδης τόπος· παρὰ
τὸ ἄγω τὸ κλάνω· παρὰ τὸ κατάγνυσθαι καὶ κλᾶσθαι
εἰς αὐτὴν τὰ κύματα.

Ἀκτὶς τοῦ ἡλίου] παρὰ τὸ ἄγω τὸ Φέρω, ἄξω, ἦχα,
ἦγμα· γέγονεν ἀκτὶς, οἶονεῖ ἢ πανταχοῦ Φερομένη·
πανυ γὰρ ἐστὶν ἐκτεταμένη. ἢ παρὰ τὸ αἴσσω, αἴξω,
ἦχα, ἦγμα, ἦγμαι, ἦγμαι, ἀκτὶς· ὁρμητικὴ γὰρ ἐστίν, ἐπεὶ δὲ
ὅπου εὖρη ὀπὴν, εἰσέρχεται.

Ἀκτιος] ἀκτιὸν τὸν Πᾶνα Θεόκριτος εἶρηκεν. ἀκτιος ἢ ὁ
θηρατῆρ· καὶ γὰρ ἐπακτῆρες οἱ θηραταί· ἢ ὁ ἐπὶ ταῖς
ἀκταῖς ὑπὸ τῶν ἀλιέων ἰδρυμένος· ἀγρευτὴς γὰρ ὁ
30 θεός, ἐν Ἀθήναις τιμώμενος.

Ἀκταίωρος, παρὰ τὴν ἀκτὴν οὐρεῖν, ὃ ἐστὶ Φυλάττειν,
τροπὴ τῆς ου εἰς ω· καὶ Ἀκτωρεῖν, τὸ παρὰ θάλασσαν
Φυλάττειν· σημαίνει Φύλακας, γεωργούς.

Ἀκταίνω, ἐπὶ ἵππων. ἀκταίνειν, τὸ μετεωρίζεσθαι καὶ
ἐπαίρεσθαι, καὶ γαυριᾶν. παρὰ τὸ ἦγμαι ἀκτός, καὶ

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ῥῆμα ἀκτῶ. ἀφ' οὗ τὸ κουφίζω παρὰ Αἰσχύλῳ. ἐξ οὗ
ἀκταίνω. καὶ ἀκταίνον μένος, τὸ ἀνάγον καὶ δυνάμενον
ἀνορθοῦν.

Ἀκτάζων, ἀντὶ τοῦ ἐξανιστάμενος. ἀπὸ τοῦ ἄττω ἀττάζω,
καὶ ἀκτάζω, τροπὴ τοῦ τ εἰς κ, ὥς Ἀττική Ἀκτική, 40
καὶ νυκτέλιος καὶ νυκτέλιος. ἢ παρὰ τὴν ἀκτὴν.

Ἀκτωρ· ὅς ἦν πατὴρ Μενoitίου. ἄγω βαρύτονον· ἐξ οὗ
ἀγάγω· καὶ — ἐπὶν ἀγάγωμι πόλιν· — εἰς μι. ἄγω,
ὁ παρακείμενος, ἦγμαι, ἄκτωρ, ὁ διακομίζων. ἢ γενική,
ἀκτορος· καὶ ἀνατρέχει εἰς εὐθείαν. ἐστὶ δὲ καὶ προση-
γορικὸν καὶ κύριον. ὁ Φασὶ τινες ἀπὸ τοῦ ἄγω τοῦ κλῶ·
ἀφ' οὗ, Τοῦ δ' ἐξεληνομένοιο, πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι·
— ἄγω εὖν ἦγμαι, ἄκτωρ. Φασὶ τὸν πατέρα τοῦ
Ἀκτορος Ἀζέα, πρὸς τὸν Γλαῦκον τοῦ Σισύφου δια-
γωνιζόμενον ὀλύμπια, κατεάξει αὐτοῦ τὸ ἄρμα· καὶ 50
ἐπὶ τῇ πράξει ὀνομάσκει τὸν υἱόν. Μεθόδιος.

Ἀκυτος] παρὰ τὸ κύω κυτός, καὶ ἄκυτος. Καλλίμαχος
ἄκυτος εἰπὼν μεταλήψει στοιχείου ἐχρήσατο, ἀμαρ-
τῶν περὶ σημαينوμένου. δηλοῖ γὰρ ἡ λέξις ἐνεργητικὸν
σημαينوμένου, ταῖς μὴ κυούσαις.

Ἀκυον, ἀτόκιον.

Ἀκυρον, αἰγιῇ, παρθένον.

Ἀκυλον, βάλανον πρηνίην. οἱ δὲ, τὸ αἰδοῖον ὑπὸ Λυδῶν, 55
καὶ κομάρου ὁ καρπός. ἐνιοὶ μαίνυλα. ἄχυλόν τι, ὡς
ἐγὼ Φημι.

Ἀκυκλιος, ἀπαίδευτος.

Ἀκυρῆς, ἀτυχῆς· καὶ Ἀκυρήματα, ἀτυχήματα.

Ἀκύπητον, ἀπαρασκεύαστον ναῦν, ἢ ἀνοπλον· ἀπὸ τῆς
λαβῆς.

Ἀκταῖοι, ἰχθῦς οἱ αἰγιαλίοι.

Ἀκτέανοι, πένητες.

Ἀκτὴ, ἢ τροφή, ἄλφιτον κριθῆς.

Ἀκτῆνες, πένητες, ἡργηκότες.

Ἀκυθος, λέγεται ἢ ἄγονος· Καλλίμαχος, — οὐδ' ἀγά-
λακτες Ὀῖες, οὐδ' ἄκυθοι, πᾶσαι δὲ κεν εἶεν ὕπαρνοι
— παρὰ τὸ κύω, ἄκυτος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἄκυ-
θος. ἢ παρὰ τὸ κύω ἄκυτος, ἄκυθος· ὡς λύω, λυτός
καὶ ἄλυτος· καὶ ὠρται, ὀρτός καὶ ὀρθός. ἢ παρὰ τὸ
κύθω τὸ κρύπτω, ἄκυθος. ἢ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν σπέρμα.
κύθος γὰρ τὸ σπέρμα· κύθεται γὰρ καὶ κρύπτεται, ἢ τε
γονή, καὶ τὸ κύημα ἐν τῇ μήτρᾳ. οὕτω Μεθόδιος. ἐστὶ
δὲ καὶ κανὼν ὁ λέγων, τὰ διὰ τοῦ υθός ὑπὲρ δύο συλ- 20
λαβάς, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· Μίνυθος, ὄνομα
κύριον· μαμμάκυθος, ὁ μωρίς.

* Ἀκωλος, ἄπους, κατὰ στέρησιν· κῶλον δὲ, κατ' ἐξοχὴν
τὸν πόδα σημαίνει.

Ἀκωκὴ, ἢ ὀξύτης τοῦ βέλους. παρὰ τὸ ἀκὴ γίνεται κατὰ
ἀναδιπλασιασμόν ἀκωκὴ, ὡς ἔδω ἐδωδὴ. τὰ διὰ τοῦ
ωκὴ ὑπὲρ δύο συλλαβάς τῷ ω παραληγόμενα, σπάνια.
ὀξύτονα μὲν εἰσι δύο, ἀκωκὴ καὶ ἰωκὴ· καὶ τὸ Σεώκη,
ὄνομα πόλεως, βαρύνεται. ἢ τὰ ἔχοντα ἐν τῇ δευτέρᾳ 30
καὶ τρίτῃ τὸ αὐτὸ σύμφωνον, διὰ τοῦ ω μεγάλου γρά-
φονται· ἔδω, ἔδη, καὶ ἐδωδὴ· ἄγω, ἀγή, καὶ ἀγωγὴ·
οὕτω καὶ ἀκὴ, καὶ ἀκωκὴ. ἐστὶ καὶ πύργου σχῆμα.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥΤ Λ.

Ἀλάβαστρον, καὶ ἀλάβαστρος, λήκυθος λιθίνη πρὸς μύ-
ρων ἀπόθεσιν· λαμβάνει δὲ τὸ ρ, ἀλάβαστρος οὖσα.
οὕτως εἰς τὸ Διογένηος ἐγκώμιον. σκεῦος τι ἐξ ὑέλου,
ἢ μυροθήκη. παρὰ τὸ λήβω, μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα,
ἀλάβαστρον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀλάβαστρον, οὗ
λαβέσθαι διὰ λειότητά ἀδύνατον. Μεθόδιος.

D

- 40 Ἀλαβής, ὁ ἰχθύς, ὁ ἐστερημένος διὰ χειρῶν κρατεῖσθαι. Ἀλαζών, ὁ ἀπατεὼν καὶ κουμπαστής, ὁ ἐν ἄλλῃ καὶ πλάνῃ καὶ ἐκ τοῦ περιέναι ζῶν, οὐκ ἐξ ἐπιτηδεύματος, ἀλλ' ἀπὸ ἀπάτης, ὁ ἐπὶ πλέον τὰ ἑαυτοῦ κουμπάζων. τὸ ἐναντίον τῇ εἰρωνείᾳ. εἰρων γὰρ ὁ ἐπὶ τὸ ἥττον ἄγων καὶ μειῶν, ὅταν δυνάμενος, Φάσκη μὴ δύνασθαι.
- Ἀλάλη, ὁ θόρυβος καὶ ἡ ἀναρῆρος Φωνή. παρὰ τὴν ἄλα τὴν αἰεὶ ἠχοῦσαν, ἄλη· καὶ διπλασιασμῷ ἀλάλη. ἐξ οὗ ἀλαλάζω, καὶ ἀλάλαγμα· καὶ ἀλαλητός, ὁ θόρυβος, 50 παρὰ τὴν ἀλάλην, ἢ κατὰ στέρησιν τοῦ λαλεῖν, ἢ κατ' ἐπίτασιν, οἷον ὁ πολύλαλος ὄχλος. καὶ ἀλαλάζειν, τὸ ἐν μάχαις λέγειν. παρὰ τὸ λῶ τὸ λαλῶ· οὗ παράγωγον λαζῶ, καὶ διπλασιασμῷ λαλάζω, καὶ ἀλαλάζω.
- Ἀλαλκῶν, βοηθήσας, ἐπαμύνας. ἐστὶ ῥῆμα ἄλκω· ὁ μέλλων, ἄλξω· ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα ἄλξ ἀλκός ἀλκή. 56 ἐκ τοῦ ἄλκω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἄλκων· ἢ μετοχή, ἄλκων· καὶ διπλασιασμῷ, ἀλαλκῶν· καὶ ἀλαλκον καὶ ἡλαλκον. ἀλλ' εἴ ἐστὶν ἀπὸ βαρυτόνου θέματος, παραλήγεται ἄρα ὁ δεύτερος ἀόριστος μακροῦ παραληγουσῆ. ὥφειλε γὰρ συστέλλεσθαι. κἀλλιον οὖν ἐστὶ λέγειν, ἀπὸ τοῦ ἄλκω περισπωμένου· καὶ διπλασιασμῷ, ἀλαλκῶ, ἀλαλκήσω, τὸ ἀπαρέμφατον, ἀλαλκείν· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἡλαλκον.
- Ἀλαλκομενήτης, ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς παρ' Ὀμήρῳ· παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις, καὶ τῆς Ἥρας, καὶ Διός· (οἷον 10 Ἀλαλκομενεὺς Ζεὺς) ἢ ἀπαλεξήτην προθυμίαν ἔχουσα· ἢ ἐν ἀλκῇ μένουσα. ἀλκή δὲ καὶ ἡ μάχη· καὶ ἀλκάζειν, τὸ μάχεσθαι· ἀλκομένη, καὶ ἀλαλκομενήτης ἐν διπλασιασμῷ, ὡς ἀταρτηρός, καὶ ἐτήτυμος, καὶ ἀτιτάλλειν. ἢ ἀπὸ Ἀλαλκομενέως τινός, ἰδρυσαμένου αὐτῆς ναόν· ὡς βασιλεὺς, βασιληΐς, καὶ Θησής, καὶ Οἰνής. Μεθόδιος ἢ ἀλαλκοῦσα τῷ μένει, ὅ ἐστι, τῇ δυνάμει βοηθοῦσα. ἢ ἡ ἐν Ἀλαλκομεναῖς πόλει τῆς Βοιωτίας τιμωμένη· ἐνθα καὶ Ἀλαλκομένιον, Ἀθηνᾶς ἱερόν. ἢ ἡ ἀπὸ Ἀλαλκομενήτου τραφεῖσα Βοιωτοῦ.
- 20 Ἀλάλημαι] ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς αἶδος δῶ· — πεπλάνημαι. παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην γίνεται ῥῆμα ἄλῳ· παράγωγον ἄλημι· καὶ κατὰ μεταβολὴν τῆς συζυγίας, Αἰολικῶς γίνεται πρώτης συζυγίας, καὶ διπλασιασμῷ ἀλάλημι· τὸ παθητικὸν ἀλάλημαι· καὶ ἀλάλησθε. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ μετοχὴ προπαροξύνεται· ὅτι οὐκ ἐστὶ παρακείμενος· εἰ γὰρ ἦν παρακείμενος, παροξύναιτο. οὕτω Ζηνόβιος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθητικῶν λέγει, ἀπὸ τοῦ ἄλημι ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἡλαμαι· 30 καὶ Ἀττικῶς ἀλήλαμαι· ἐνθεν τὸ — ἀληλάμεθα περὶ κύκλον· — καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ἀλάλημαι.
- Ἀλαλήμενος] Ἰστέον ὅτι τὸ ἀλαλήμενος, καὶ ἀναχήμενος, οὐκ εἰσὶ παρακείμενοι· ἐπεὶ ὥφειλον παροξύνεσθαι, ὡς τὸ πεποιήμενος· ἀλλ' ἐστὶν ἄλῳ ἄλημι, ἀναχῶ ἀνάχημι, ἐνεστώτες· ὁ παθητικὸς ἀνάχημαι καὶ ἀλάλημαι Αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὴν παραλήγουσαν οὐ συστέλλουσι. καὶ ἡ μετοχὴ, ἀλαλήμενος καὶ ἀναχήμενος.
- Ἀλαλύνηται] — οὐδέ μοι ἦτορ Ἐμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύνηται· — τεθορύβηται, ἀδημονῶ καὶ πεπλάνηται. καὶ οἱ μὲν, παρακείμενον· οἱ δὲ, ἐνεστώτα Φασίν. ἐστὶν οὖν ἄλῳ, ἀφ' οὗ ἄλῳ, ὡς ἀνῶ ἀνύω, ἀφ' οὗ ἄλῳσσω, ὡς ὀρύσσω. καὶ ὡς περ ὀρύσσω ὀρυκτός, οὕτως ἄλῳσσω ἄλυκτός. καὶ ὡς ἀτακτός ἀτακτῶ, οὕτως ἄλυκτός ἄλυκτῶ· οὗ ὁ παρακείμενος, ἡλύνηται· ὁ παθητικὸς ἡλύνηται· καὶ Ἀττικῷ διπλασιασμῷ, ἀλαλύνηται, συστολῇ τοῦ ἡ εἰς ἄλφα. ἔθος δὲ τῷ ποιητῇ, ποιεῖσθαι ἐπὶ τοῦ ῥήματος τούτου Ἀττικόν· ὡς τὸ ἀλα-

λῆσθαι. οὕτω δὲ ἐνεστώς ἐστὶν ἄλυκτῶ· οὗ παράγωγον εἰς μι, ἀλύνημι· οὗ παθητικὸς αἰολικῶς, ἀλύ- 50 νηται· ἐκεῖνοι γὰρ οὕτω ποιῆσαι καὶ νόημα λέγουσι· καὶ ἐν διπλασιασμῷ, ἀλαλύνηται· ἐπεὶ ὁ ποιητὴς πολλοῖς Αἰολικοῖς χρῆται, καὶ μάλιστα ἀναχήμενος καὶ ἀνάχμενος. δύναται δὲ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοῦ θορυβεῖσθαι. παρὰ τὴν ἀλάλην γίνεται ἀλαλῶ, ἀφ' οὗ ἀλαλύσσω· ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα ἀλάλυκτος, καὶ ἀλαλυκτῶ· καὶ ἀλαλυνηται. Μεθόδιος.

Ἀλακάτη, καὶ ἡλακάτη Ἰωνικῶς· παρὰ τὸ ἄγω ἄξω, 57 γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἄκτος· καὶ τὸ θηλυκόν, ἄκτη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἄλφα, ἀκάτη· καὶ πάλιν ὑπείσσελθούσης τῆς ἀλ συλλαβῆς, ὡς περ εἶωθε γίνεσθαι, ἀλακάτη, ἢ ἄγουσα τὸ ἔριον ἢ λῖνον. οὕτως Ὀρίων.

Ἀλαός, ὁ τυφλός, ὁ ἐστερημένος τοῦ λαεῖν, ὅ ἐστι βλέπειν. Ὀμηρος Ὀδυσσεύας τ, Ἀσπαίροντα λάων· — ἀντὶ τοῦ βλέπων. ἢ παρὰ τὸ ἄλῳ τὸ πλανῶ, ἀλαός, ὁ περιπλανώμενος. ἢ παρὰ τὸ ἀλάσαι, ὁ σημαίνει τὸ ἐλαττώσαι, ὁ ἐλαττωθεὶς τοῖς ὀφθαλμοῖς. Μεθόδιος. Οὐδ' 10 ἀλαοσποπὴν εἶχε· — τουτέστιν, οὐδὲ τυφλὴν τὴν κατασκοπὴν εἶχε, τουτέστιν, οὐκ ἔλαθεν αὐτόν. καὶ ἀλαῶσαι τὸ τυφλῶσαι· παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην. οἱ γὰρ τυφλῶττοντες ἀλῶνται.

* Ἀλαπαδνός, ὁ ἀσθενὴς καὶ εὐπόρθητος· ἐκ τοῦ ἀλαπάζω.

Ἀλαπάζειν] λάπαθος, ἐστὶ βοτάνη κενωτικὴ τῆς γαστροῦ· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ πάθος. καὶ Δημόκριτος τοὺς παρὰ τῶν κυνηγετῶν γινομένους βόθρους, λαπά- 20 θους καλεῖ, διὰ τὸ κενεῖσθαι. πλεονασμῷ τοῦ α, ἀλαπάζω, τὸ πορθῶ, ἀπολλύω, ἀναλίττω. ἀλαπάξει δὲ κυρίως τὸ κενῶσαι. καὶ παρὰ τὸ ἀλαπάζω, ἀλαπαδνός ὁ ἀσθενής, (ὡς αἰκίζω αἰκιδνός) ὁ κενός δυνάμεως.

Ἀλάστωρ, ὁ ἀμαρτωλός, ἢ ὁ Φονεὺς, ἢ ὁ ἐφορῶν τοὺς Φόνους Ζεὺς. κατὰ μὲν Χρύσιππον τὸν Φιλόσοφον, ἐπὶ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ Φονέως, ἀπὸ τῆς ἐλάσεως, ὁ ἄξιος τοῦ ἐλαύνεσθαι διὰ Φόνον· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλάσθαι τὸ πλανῶσθαι· ἢ ὁ ἀλαστα δρῶν. κατὰ δὲ Ἀπολλόδωρον, ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, ὅ ἐστιν ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν. μήποτε δὲ 30 ἐστὶν ὁ διὰ μέγεθος τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, λιτῆς μὴ καταξιούμενος· ἢ ὁ τοιαῦτα τολμήσας πράττειν, ὧν μὴ ἐστὶν ἐπιλαβεσθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ Διός, οἷον ἀλάστωρ Ζεὺς, ἀπὸ τοῦ τοῖς τὰ ἀλαστα πάσχουσιν ἐπαμύνειν· ἢ ὁ τὰ ἀλαστα (τουτέστι τὰ χαλεπὰ) τηρῶν. Μένανδρος, Ὁ δ' ἀλάστωρ ἐγὼ καὶ ζηλότυπος ἀνδρῶπος — καὶ δαιμόνων ἀλαστόρων. οὕτως εὖρον εἰς τὸ λεξικὸν τὸ ῥητορικόν. συμφωνεῖ δὲ αὐτοῖς καὶ Μεθόδιος εἰς τινα.

Ἀλαστός λέγεται, ὁ μέθης ἄξια ποιῶν, διὰ τὴν κακοπραξίαν. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀλαστῶ, ὡς ἀπιστῶ ἀπίστος· 40 ὁ δὲ Φιλόξενος λέγει· ἐστὶ ῥῆμα ἄλῳ τὸ πλανῶ· γίνεται παράγωγον ἀλάζω, ὡς ἀνῶ ἀνιάζω, σκεδῶ σκεδάζω. ἐκ τούτου ἀλαστός, ὡς σκευάζω σκευαστός· καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα ἀλαστῶ· σημαίνει τὸ χαλεπαίνω. οἱ γὰρ πλανώμενοι χαλεπαίνουσιν. οὕτως Ὀρίων.

Ἀλαστήσας, σχετλιάσας, δεινοπαθήσας· ἢ παρὰ τὸ λάζω τὸ λαμβάνω, ὁ οὐκ ἂν τις θελοῖ λαβεῖν.

Ἀλαστον] πένθος ἀλαστον· καὶ ἀλαστὰ τὰ κακὰ, ἀνεπίληστα τινὰ ἄντα· ἢ παρὰ τὸ λάζω (λάζετα δ' ἐγγος) γέγονεν ἀλαστα, ὧν οὐκ ἂν τις λάβοι, ἀνεπίληστα τι- 50 να ὄντα, τουτέστι Φευκτά. Ὀρίων. ἢ ἀτλήτα, δεινὰ, μισρὰ, ἢ μνημονικά.

Ἀλαρα, τὰ Ποντικά κάρυα, καὶ τὸν αὐλὸν τοῦ δόρατος καταξυόμενον. οἱ δὲ καὶ δένδρον ἀλαρίαν· ὅθεν εἰς τὰ δόρατα αἱ ῥάβδοι.

- Ἀλαίνω] ἀπὸ τοῦ ἀλῶ παράγωγον ἀλαίνω, ὡς δρῶ δραί-
νω. σημαίνει ἐξεστηκέναι, μαινέσθαι· οἱ δὲ, ὀρύσσειν.
- 58 Ἀλαυθεῖς, χλιερόν· οἱ δὲ, ἡλιοθεῖς.
Ἀλάομαι, ἀλῶμαι· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀλάσθαι.
Ἀλαστάνομαι, ἀγανακτῶ καὶ δυσπαθῶ.
Ἀλαῖος, ὁ Ἀπόλλων. Φιλοκτήτης γὰρ, παραγενόμενος
εἰς Ἰταλίαν, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ιδρύσατο Ἀπόλλω-
νος Ἀλαίου ἱερόν· ἐν ᾧ καὶ τὸ τόξον ἀπέθετο.
Ἀλγος, ἡ λύπη· παρὰ τὸ ἀλέγω τὸ φροντίζω· ὁ περὶ
πολλοῦ ποιούμεθα καὶ φροντίζομεν. τὰ γὰρ πολυπαθῆ,
φροντίδος ἄξια. ἢ ἂ μὴ λέγει τίς καὶ ὀνομάζει.
- 10 Ἀλγος, πῆματα.
Ἀλγησις, ἀλγηδών. καὶ ἀλγεῖς, ἀβρωστεῖς.
Ἀλδαίνειν, τὸ αὔξειν. παρὰ τὸ ἄλλεσθαι τὸ κηδῶν κατὰ
τὴν αὔξησιν.
Ἀλδήσκω· καὶ ἀλδήσκοντος λήϊου, αὐξάνοντος· καὶ ἀναλ-
δήσκοντες ὑπὲρ χθονός, ἀντὶ τοῦ ἀναδιδόμενοι, αὐξό-
μενοι. παρὰ τὸ ἀλῶ ἀλῆσω ἀλῆσκω· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ δέλτα, ἀλδήσκω, κατὰ μεταφοράν. τὸ γὰρ ἀλῆλε-
σμένον οὐκ αὐξάνει. ἢ παρὰ τὸ ἄλλεσθαι, βλαστάνειν
καὶ ἀδρύνεσθαι.
- 20 Ἀλδήμιος, ἢ Ἀλδος, ὁ Ζεὺς· ὃς ἐν Γάζῃ τῆς Συρίας τι-
μαῖται· παρὰ τὸ ἀλδαίνω, τὸ αὐξάνω· ὁ ἐπὶ τῆς αὔξη-
σεως τῶν καρπῶν. Μεθόδιος.
Ἀλέα, ἡ Θερμασία· ἀλέα, λέγεται ὁ τόπος, ὁ ὑπὸ τοῦ
ἡλίου θερμαινόμενος· παρὰ τὸν ἥλιον· (ἥλιος γὰρ ὁ
ἥλιος λέγεται) μεταφορικῶς δὲ καὶ πάντα τόπον θερ-
μὴν ἔχοντα.
- Ἀλεεῖνω, τὸ ἐκφεύγω καὶ ἐκκλίνω, οἷον εἰς τὴν θερ-
μασίαν ἐκ τοῦ ψύχους ἀποφεύγω· [ὡς] φαεῖνω. τὰ
50 διὰ τοῦ εἰνω ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου
γράφονται, πλὴν τοῦ ὠδίνω, ὀρίνω· καὶ ἕως τοῦ παρα-
τατικοῦ κλίνεται.
- Ἀλεεῖνω, τὸ πλανῶμαι· παρὰ τὴν ἄλῃν τὴν πλάνην. καὶ
ἀλεινόμενοι, θερμαινόμενοι. τὰ διὰ τοῦ εἰνω ῥήματα
ὑπὲρ δύο συλλαβάς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραφόμενα,
ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται. πρόκειται, διὰ τῆς εἰ
διφθόγγου, διὰ τὸ ὀρίνω, ὠδίνω. ταῦτα γὰρ ἔχει μέλ-
λοντα.
- Ἀλέσθαι, ἐκκλίνειν, ἀναχωρεῖν· κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ πυρὸς
ἐκφυγεῖν· ἀλέα γὰρ ἡ θερμὴ τοῦ πυρὸς, δαλέα τίς
οὐσα, ἀπὸ τοῦ δαῖω τὸ καίω. λέγεται καὶ ἡ εὐδία, καὶ
40 ἡ βοήθεια.
- Ἀλεωρά, σημαίνει δὲ τὸ φυλάεσθαι· καὶ ἀλεωρά, ἀνά-
παυσις, βοήθεια.
- Ἀλέγω, παρὰ τὸ λέγω τὸ φροντίζω, ἀφ' οὗ καὶ λόγος ἡ
φροντίς. Μένανδρος, Οὐδὲ λόγον ὑμῶν οὐδ' ἐπιστροφὴν
ἔχω· — καὶ ἀλέγω μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ αἰ· καὶ οὐκ
ἀλέγω· καὶ Οὐκἀλέγων, ὄνομα κύριον. ἀλέγω, παρά-
γωγον ἀλεγίζω, ἀλεγύνω· — δαῖτα δ' ἀλεγύνον· —
Μεθόδιος. — σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω. σημαίνει τὸ
κηδεσθαι· ἀλεγύνει δὲ, τὸ αὔξεται.
- 50 Ἀλεγεινῆς, ἀλγεινῆς, χαλεπῆς. οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀλέγω ἀλε-
γεινός, οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ ἐλεεινός· ἐπειδὴ ᾧφειλε
γράφεσθαι διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς νος ὀξύτονα, μὴ ὄντα
παρῶνυμα, διὰ τοῦ ιῶτα γράφονται· οἷον τάχα ταχι-
νός, πύκα πυκινός, ἀληθές ἀληθινός, χθές χθεσινός·
ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἄλγος ἀλγεινός, καὶ ἀλεγεινός· ἔλεος,
ἐλεεινός, πλεονασμῷ τοῦ ε. καὶ γράφεται διὰ διφθόγ-
γου, ὡς παρῶνυμον.
- 59 Ἀλεγεινοί, ἀντὶ τοῦ δυσχεύρωτοι· Οἱ δ' ἀλεγεινοὶ ἄνδρες·
— ἐπὶ τῶν Ἀχιλλέως ἱππῶν, Ἰλιάδος κ., ἀλγεῖν παρέ-
ξοντες· ἢ πρὸς τὸ κτήσασθαι ἀδύνατοι.

- Ἀλεν] Οἱ δὲ τοι εἰς ἄστν ἄλεν· — ψιλοῦται, εἴτε ἐπὶ
τοῦ ἐγκλίνειν τίθεται, ὡς Φησιν ὁ Ἀσκαλωνίτης· εἴτε
ἐπὶ τοῦ συστράφηναι· ᾧ καὶ μᾶλλον συγκατατίθεμαι.
ἔστι δὲ δεύτερος ἀόριστος. ἀλῶ τὸ πλανῶ ψιλοῦται· ὁ
δεύτερος ἀόριστος, ἦλον· τὸ δεύτερον, ἦλες· τὸ τρίτον,
ἦλε· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἄλομεν· καὶ κατὰ
συγκοπὴν, ἄλεν· καὶ ἡ μετοχή, αἰεῖς (ὡς Φανείς) 10
αἰέντος· τὸ ὑποτακτικόν, εἰάν ἀλῶμαι, εἰάν ἀλῆται.
συστολὴ οὖν ἐγένετο, καὶ μεταβολὴ τοῦ τόνου.
- Ἀλλεται] εἰς ἱππους ἄλλεται· ἀθροισθεῖς, ἢ πηδήσας, ἢ
φυλαχθεῖς.
- Ἀλεξῶ, κυρίως τὸ τῇ γυναικὶ βοηθῆσαι· παρὰ τὴν ἄλο-
χον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὁπωςδήποτε. ἢ ἀπὸ τοῦ
ἀλκῶ ἀλεῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀλέξω· ὅπερ εἰς
ἐνεστώτα ἀναχθέν, βαρύνεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. Με-
θόδιος. παρὰ τὸ ἀλέγω ἀλέξω· ὁ μέλλων εἰς ἐνεστώτα,
καὶ περισπᾶται. 20
- Ἀλέξανδρος, παρὰ τὸ ἐπαλεξεῖν τῇ πατρίδι τοῖς πολε-
μίοις· ἢ παρὰ τὸ ἀλεξιν εἶναι ἀνδρῶν, ἡγουν βοήθειαν.
ἀλέξω γὰρ τὸ ἀμύνω.
- Ἀλεκτορίς, ἡ ὄρνις· καὶ ἡ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τρεφομένη
θρίξ. καὶ ἀλεκτρυόνα ἔλεγον τὴν θήλειαν ὄρνιν· καὶ
τὸν λόφον τῆς περιεφαλαίας· Πέρσαι δὲ καὶ τοὺς κό-
ρακας.
- Ἀλέκτορος, ἀγύνης.
- Ἀλεξητήριον] ἐκ τοῦ ἀλεξῶ ἀλεξήσω, καὶ τοῦ ἰῶ ἰάσω,
ἀλεξιατήριον· καὶ συγκοπῇ ἀλεξητήριον. ἢ ἀπὸ τοῦ
ἡλέξεται παθητικοῦ παρακειμένου, γίνεται ἀλεξητήρ, 30
καὶ ἀλεξητήριον. τὸ ξη, γράφεται διὰ τοῦ η.
- Ἀλεξιάρη] Ἡσίοδος, Νειὸς ἀλεξιάρη, παῖδων εὐκλήτε-
ρα· — ἀπαλέξουσα καὶ ἀπείργουσα τὴν ἀρῇν, τουτέστι
τὴν ἐκ τοῦ λιμοῦ βλάβην, καὶ τοὺς παῖδας ἡδύουσα καὶ
θάλλουσα, εὐκλήτος, ἡσυχάστρια. ἢ ἀνανεουμένη γῆ.
- Ἀλεξίνακος, ἡ ἀποτρεπτικὴ τῶν κακῶν· ἀπὸ τοῦ ἀλέξω,
καὶ τοῦ κακόν· καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς ι. τὰ γὰρ ἀπὸ ἐνε-
στώτων ἢ μελλόντων ἐνεργητικῶν γινόμενα ὀνόματα ἐν
συνθέσει τρέπουσι τὸ ω εἰς ι· οἷον, ἄρχω, ἀρχιστράτη-
γος· αὐξω, αὐξίφωτος· λύσω, λυσίμαχος. οὕτω καὶ ἀλέ- 40
ξω, ἀλεξίνακος.
- Ἀλεός, ὁ ἥρως, ὁ πατὴρ Αὐγῆς, παρὰ τὸ ἀλῶ παράγω-
γον ἀλεύω· καὶ ὡς περ παρὰ τὸ λοχεύω Λοχεός, καὶ
κελεύω Κελεός, σωρεύω Σωρεός, οὕτως ἀλεύω Ἀλεός.
Μεθόδιος. ἄλεος δὲ, ὁ μάταιος· καὶ ἀλεόφρων, ὁ
παράφρων· ἢ ὁ θερμός καὶ ἐνεός.
- Ἄλες, ἀλέες. ἔστιν ἀολλέες· σημαίνει τὸ ὁμοῦ· καὶ κρᾶ-
σει τοῦ α ο εἰς α μακρόν· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ἐνός λ,
ἀλέες, καὶ ἄλες· ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Λοχιάμβοις,
Ἐς τὸ πρὸς τείχευς ἱερόν ἀλέες δεῦτε — ἀντὶ τοῦ, εἰς 50
τὸ πρὸς τοῦ τείχους ἱερόν ὁμοῦ δεῦτε. οὕτως ὁ Χοῖρο-
βοσκός.
- Ἀλεσούριος, εἶδος ἰχθύος θαλασσίου· ὃν τινες κατ' εὐ-
φημισμὸν, καλλιωνύμων καλοῦσιν. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον
θαλάσσιον αἰδοῖον, αἰλός οὐρά, αἰλοσούριον τι ὄν. οὐρὰν
γὰρ καὶ τὸ αἰδοῖον εἰώθαμεν καλεῖν. Μεθόδιος. ἐνίοι
κόγχον κογχυλίου.
- Ἀλετρίβανον, ὁ τριβεύς, παρὰ τὸ τρίβειν τοὺς ἄλας.
ἀλοτρίβανον οὖν, καὶ ἀλετρίβανον κατὰ τροπὴν· ὡς 60
κελαινοφῆς, καὶ κελαινεφῆς, ἀπὸ τοῦ κελαινόν καὶ τοῦ
φῶς· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ νέφος.
- Ἀλετρεύουσα, ἀλήθουσα· Ὁρφναίης ἐνὶ χαλκόν ἄλε-
τρεύουσα καλῆς· — ὅτι τὴν Ἀντιόπην ὁ Νυκτεὺς βα-
σιλεὺς Θηβῶν, θυγατέρα αὐτοῦ οὐσαν, ἐποίησε χαλκῆς
ἀλήθειν κριθῆς.

Ἀλευάδα, εἴρηται ὡς τὸ Φεύδα. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν, δᾶν λέγουσι, καὶ δῖαν, ὡς καὶ τὸν γνόφον δνόφον.
10 Φεύδα οὖν Φεῦ γῆ. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἀλευάδα, Ἀλέου δᾶ, τοῦ δᾶ ἀντὶ τοῦ γῆ κειμένου.

Ἀλεύω, Φεύγω. παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θέρμην, ἀλεῶ, καὶ ἀλεύω, κυρίως τὸ ἀπὸ τοῦ ψύχους εἰς θερμασίαν ἀπο- Φεύγω· μεταφορικῶς δὲ, καὶ τὸ ἀπλῶς ἐκκλίνω ἀπὸ τοῦδε εἰς τόδε. καὶ Ἡσίοδος ἐν ἔργοις καὶ ἡμέραις, — δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλέυεο Φῆμην: — καὶ ἐστὶ σχήμα- 20 τος συνθέτου. ζῆται εἰς τὸ σεῦω. ἀλεύας, μετοχή. τὸ δὲ ἀλεύω, παρὰ τὸ ἀλῶ. οἱ γὰρ Φεύγοντες πλανῶνται.

Ἀλεύατο ἀντὶ τοῦ ἐφυλάξατο. — ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν — καὶ, ἀλεύατο πουλὺν ὄμιλον: — εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ χεύω χεύατο· καὶ τροπὴ τοῦ χ εἰς λ, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀλεύατο.

* Ἀλευρόμαντις, ὁ Ἀπόλλων· διὰ τὸ καὶ ἐν ἀλεύροις μαντεύεσθαι.

Ἀλευρόττης] σήθω σήσω, καὶ σῆσις· καὶ τροπὴ τοῦ σ εἰς τ, τῆσις· καὶ πλεονασμῶ τοῦ τ μετὰ τοῦ ἀλευρον, γίνεται ἀλευρόττης, τηλία, εἰς ἣν τὸ ἀλευρον σήθουσιν, τὸ κόττινον. οὕτω Φίλων.

Ἀλέκτωρ, τὸ ζῶον τὸ κατοικίδιον· παρὰ τὸ λέγω τὸ κοι- 30 μῶμαι· οἶον, Τῶ δ' ἄρα παρκατέλετο γυνή: — καὶ ὄνομα ῥηματικόν, λέκτωρ, καὶ ἀλέκτωρ, ὁ ἐλάχιστος κοιμώμενος. ἢ ὁ ἀπὸ τῶν λέκτρων, τούτεστι τῶν κοι- τῶν, ἡμᾶς διεγείρων. καὶ ὁ ἥλιος δὲ ἀλέκτωρ λέγεται· ἀνάματον γὰρ αὐτὸν λέγει Ὁμηρος· ἐπεὶ ἀγρύπνως τὸν συνήθη δρόμον ἐκτελεῖ· ἢ ἐλέκτωρ τίς ὢν, παρὰ τὴν ἐλικοειδῆ αὐτοῦ κίνησιν. ζῆται εἰς τὸ ἡλέκτωρ.

Ἀλέρα, καὶ Ἐλάρα· Ἐλάρας γενεά. οὕτω παρὰ Σιμωνί- 40 δῃ· Ἀλέρα δὲ, παρὰ Πινδάρῳ, οἶον Ἀλέρας ὠσόν: — ὅτι δὲ τὸ πρῶτον ἐστὶν ἀληθές, πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσίοδῳ μετὰ προσθήκης τοῦ ι λέγεσθαι τὸ πα- τρωνυμικόν· Εἰλαριάδην γὰρ Φησὶ Τιτυόν. καθ' ὑπέρ- θεσιν ἄρα τὸ Ἀλέρα γέγονεν. οὕτως Ἡρωδιανός.

Ἀλεωρῆ, ἢ Φυλακῆ καὶ ἢ Φυγῆ. καὶ ἢ μὲν Φυλακῆ, πα- ρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θέρμην, καὶ τὸ ὠρεῖν τὸ φυλάττειν· ἢ δὲ Φυγῆ παρὰ τὸ ἀλέασθαι ἀπαραφυλάκτως. ἐκ τοῦ ἀλέω οὖν, ἀλεωρῆ· καὶ ἀλεόμεθα, ἐκφεύγομεν, ἐκκλί- νομεν.

Ἀλειπῆς, πηγὴ ἐν Ἐφέσῳ, οὕτω καλουμένη· παρὰ τὸ μηδέποτε ἐπιλείπειν θέρους, ἢ πλεονάζειν χειμῶνος. οὕτω Μεθόδιος.

Ἀλειφα, σημαίνει τὸ ἀλειμμα. ἀπὸ τοῦ ἀλείφω ἀλειφαρ· 50 καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἀλειφα. κλίνεται ἀλειφατος· καὶ κλίνεται ἀπὸ τοῦ ἀπαθούς τοῦ ἀλειφαρ, ἢ ἀλειφας, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀλειφα, ὡς τινες. τὸ γὰρ κᾶρα, λίπα, ὕφα, ἀλειφα, οὐ κλίνονται. ὅθεν τὸ γάλακτος, ἀπὸ τοῦ γάλαξ κεκλίσθαι φασίν. ἠναγκάσθη δὲ ἢ εὐθεῖα. διὰ τοῦτο γέγονεν ἀποβολὴ τοῦ ξ. οὐδὲν γὰρ οὐδέτερον εἰς ξ λήγει.

Ἀλείπτῃς] ἀπὸ τοῦ ἀλείφω, ἡλείπται, ἀλείπτῃς, διὰ τῆς 61 εἰ διφθόγγου. ὅσα γὰρ ὀνόματα ἐκ τοῦ ἀλείφω γίνεται, εἰ μὲν διὰ τοῦ πτ ἐκφέρεται, φυλάττει τὴν εἰ διφθογ- γον, ἀλείπτω, ἀλείπτῃς, ἀλείπτον φάρμακον· ἀνῆλει- πτος, ὁ μὴ ἀλειφθεῖς· εἰ δὲ διὰ τοῦ φ ἐκφέρεται, σύνθετα ὄντα, οὐ φυλάττει τὴν διφθογγον, ἀλλὰ διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον, ὑπηλιφῆς, ἀνυπηλιφῆς· σημαίνει δὲ τὴν ναῦν τὴν μὴ ἀλειφθεῖσαν πίσσῃ. πρόσ- κειται σύνθετα· διὰ τὸ ἀλειφα, ἀλειμμα. οὐκ ἐστὶ γὰρ σύνθετον, ἀλλ' ἀπλοῦν, ἀπὸ τοῦ ἀλείφω ἀλειμμα. δεῖ 10 γινώσκειν, ὅτι γέγραπται Διφθῶ τῷ κωμικῷ δράμα· ἐπιγέγραπται Ἀλείπτρια. τὸ δὲ ἀλείπτῃς, ἀρσενικῶς

ἀπηγόρευται· ἀντὶ δὲ τοῦ ἀλείπτῃς, παιδοτρίβης εἴωθε λέγεσθαι. ἐκ δὲ τοῦ ἀλείπτῃς, Φιλαλείπτῳ· οἶον, Ὡς οὐκ ἐστὶ πίστις ἐν ἀνδρὶ Φιλαλείπτῳ, καὶ περὶ τὰς παλαιστράς ἔχοντι, καὶ πολυπραγμονοῦντι ὅ τι 20 ἕκαστον τῶν μεираκίων.

Ἀλίσσον, λέγεται ἀρσενικῶς· οἶον, Γίνωσκε τὸν ἄλίσσον καὶ τὰ γράμματα, Ἀριστοφάνης. ἐστὶ δὲ εἶδος ποτη- 30 ρίου· ἐτυμολογεῖται δὲ διαφόρως. οἱ μὲν γὰρ, λέγουσι παρὰ τὸ ἄλις· ἐξ οὗ ἐστὶ πιεῖν θαψιλῶς καὶ ἀθρόως. οὐκ ἀκριβῶς δὲ λέγεται· πρῶτον μὲν, ὅτι ἀντίκειται αὐτῷ ἢ γραφῇ· τὸ γὰρ ἄλίσσον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἄλις, ὠφείλε διὰ τοῦ ι γράφεσθαι. δεύτερον δὲ, ὅτι τὸ ἄλίσσον ψιλοῦται, τὸ δὲ ἄλις δασύνεται. εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἄλις, ὠφείλε δα- σύνεσθαι. τὸ γὰρ ἀπανταχοῦ, ἐκ τοῦ ἄπας παραχθέν, τὴν δασείαν τοῦ ἄπας ἐφύλαξεν. ἄλλοι δὲ λέγουσι, τὸ ἄλεις ἐστὶ τὸ σημαῖνον τὸ ἀθρόον, οἶον πλατύ· ἐξ οὗ ἐστὶν ἀθρόως πιεῖν. τούτοις γὰρ ὁ χρόνος ἀντίκειται. τὸν μὲν γὰρ ἄλεις, μακρὸν ἔχει τὸ α· τὸ δὲ ἄλίσσον, 30 βραχύ. εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἄλεις, ὠφείλε τὸν μακρὸν αὐτοῦ ἔχειν. κρεῖττον οὖν λέγει Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Ἀρ- χιβίου, ὅτι παρὰ τὸ λείδον γέγονεν ἄλίσσον· καὶ ἐπεν- θέσει τοῦ σ, ἄλίσσον, τοῦ α ἐπιτατικοῦ ἢ στερητικοῦ, τούτεστι τὸ μὴ ὄν ὁμαλόν, ἀλλὰ περιφερές· παρὰ τὸ εὖ λείδον. καὶ εὐλόγως ψιλοῦται. τὸ γὰρ α, ἢ στερητι- κὸν ἢ ἐπιτατικὸν ὄν, ψιλοῦται. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.

Ἀλίσσον, τόπος οὕτω καλούμενος, ὡς λέγει ὁ Χοιροβο- 40 σκός. ἀπὸ τοῦ ἀλῶ ἀλέσω ἀλίσσον· Πέτρης τ' Ὀλε- νίης καὶ Ἀλίσσιου, ἐνθα κολώνη Κένλιται: — ὅπου ἢ κολώνη παράκειται.

Ἀλείτης, σημαίνει τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἀδικόν, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὡς ἐνταῦθα, — Φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλεί- 50 ττην: — καὶ λέγει ὁ Χοιροβοσκός εἰς τὴν ὀρθογραφίαν αὐτοῦ, ὅτι ἀνεφάνη τὸ ο ἐν τῷ ἀλοίτης, ὅπερ σημαίνει καὶ αὐτὸ τὸν ἀμαρτωλόν, καὶ διὰ τοῦτο διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται. τὰ γὰρ ἔχοντα τὸ ο ἀναφανόμε- νον, ἔχουσα τὸ ε ἐγκείμενον· οἶον σπείρω σπορά, ἀλεί- φω ἀλοιφή. οὕτως οὖν καὶ ἀλείτης, ἀλοίτης. τούτο δὲ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, ἢ ὀλοθρεύω.

Ἀλήτης, ὁ Ἡρακλέους ἀπόγονος, ὁ τῆς Κορίνθου βασι- 50 λεύς, υἱὸς δὲ Ἰππότου· ἀφ' οὗ καὶ οἱ Κορίνθιοι Ἀλη- τίδαι. εἴρηται ὅτι ὁ Ἰππότης διὰ τὸν Κάρνιδος θάνατον, ὑπὸ τῶν Ἡρακλειδῶν ἐκβλήθεις, καὶ ληστεύων, ἔσχεν αὐτόν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν πλανήτην. καὶ δεῖ γινώ- σκειν, ὅτι ὥσπερ τὸ κομήτης καὶ πεδότης καὶ πλανήτης, οὐ ῥηματικά, ἀλλὰ παρώνυμα ἀπὸ τοῦ πέδη καὶ πλάνη καὶ κόμη· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀλή, ὁ σημαίνει τὴν πλά- νην, γίνεται ἀλήτης. οὕτω Φιλόξενος εἰς τὸ ῥηματικόν 62 αὐτοῦ. ἀλήτης διὰ τοῦ ι γράφομενον, εὖρον ἐγὼ ση- μαίνει τὸν ἀμαρτωλόν, ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λιτὴν, ὅ ἐστὶ δέησιν.

Ἀλήτης] τινὲς τὴν Ἡριγόνην τὴν Ἰναρίου θυγατέρα· ὅτι 10 πανταχοῦ ζητοῦσα τὸν πατέρα ἤλατο· οἱ δὲ, Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας φασίν· οἱ δὲ, τὴν τοῦ Μαλεώτου τοῦ Τυρρηνίου θυγατέρα· οἱ δὲ, τὴν Μηδείαν, ὅτι με- τὰ τὸν Φόνον τῶν παίδων, πρὸς Αἰγέα κατέφυγεν ἀλη- 10 τεύσασα. οἱ δὲ, τὴν Περσεφόνην· διότι τοὺς πυροὺς ἀλοῦντες, πέμματα τινὰ προσέφερον αὐτῇ. οὕτω Με- θόδιος.

Ἀλη] ἐστὶ πλάνη. ἀποβολὴ τῶν δύο συμφώνων, γίνε- 10 ται ἀνή· καὶ τροπὴ, ἄλη. ἢ παρὰ τὴν ἄλα, ὁ ση- μαίνει τὴν θάλασσαν. κυρίως γὰρ ἄλη, ἢ ἐν θαλάσῃ πλάνη.

Ἀλητεύω] ἀλητῶ τὸ πλανῶ, ἀπὸ τῆς ἄλης τῆς πλάνης· καὶ ἀπὸ τούτου ἀλητῶ ἀλητεύω τὸ πλανῶμαι.

Ἀλείατα, τὰ ἐκ πυροῦ ἀληλεσμένα ἄλευρα· συγκοπῇ ἄλειτα. ἢ ἐφθόν ἄλευρον. λέγεται καὶ ἄλητον.

10 Ἀλήϊος] Οὐ κεν ἀλήϊος ἀνὴρ, Ἰλιάδος ι, πένης, ἄπορος· ἦτοι ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λήϊον, ἡγουν σιτοφόρον χωρίον· ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λείαν, ἡγουν ἀγέλας τῶν προβάτων.

Ἀλήϊον] Ἦτοι ὁ καππεδίων τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο· — ὅτι παρετυμολογεῖται τὸ Ἀλήϊον ἀπὸ τῆς γενομένης ἐν αὐτῷ τοῦ Βελλεροφόντου πλάνης. λέγεται γὰρ ἐπαρθέντα τὸν Βελλεροφόντην ἐφ' οἷς ἔπραξεν, ἐτελῆσαι μετὰ τοῦ Πηγάσου τὸν οὐρανὸν κατόπτευσαι· τὸν δὲ Δία μνησίαντα, οἷστρον ἐμβαλεῖν τῷ Πηγάσῳ· ὅθεν ἐκπεσεῖν μὲν τὸν Βελλεροφόντην, καὶ κατενεχθῆναι εἰς τὸ τῆς Λυκίας πεδίου· ἀλᾶσθαι δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα· τὸν δὲ ἵππον λαβεῖν τὴν Ἡῶ δεηθεῖσαν τοῦ Διὸς δῶρον, πρὸς τὸ ἀκόπως περιεῖναι τὰς τοῦ κόσμου περιόδους. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ μὲν ἐψίλωσαν αὐτὸ, ἀπὸ τῆς ἄλης τοῦ Βελλεροφόντου· οἱ δὲ, ἐδάσυναν, ἀπὸ τοῦ τούτοις ἄλας ἐκεῖ πηγνυσθαι. βέλτιον τὸ πρῶτον.

Ἀλησιὰς, ἢ Ἀφροδίτη, διὰ τὸ περὶ πᾶν ζῶον ἀλᾶσθαι τὴν θεόν, πολλῶν ἐρασθεῖσαν καὶ πλανωμένην. πιθανώτερον δὲ τὸ, ἐν Κολοφῶνι ἐπὶ τοῦ Ἀλεντος ἰδρυμένη ποταμοῦ.

Ἀλήσια, κατὰ στέρησιν τοῦ α, ἀπὸ τοῦ λήϊζεσθαι. οὕτω Μεθόδιος. λέγεται δὲ παροξύτως ἢ ἀσυλλία.

Ἀληκτον, ἀκατάπαυστον. παρὰ τὸ λήγω τὸ παύω, λέληκται ληκτός, καὶ ἄληκτος, ὁ ἀκατάπαυστος καὶ πολὺς. ἐξ οὗ καὶ τὸ, Ἀληκτον ὑμνεῖ τὸν κενούμενον λόγον· — ἔστι δὲ ἐπιρῥημα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ ἀλήκτως· μεταγεται γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος εἰς ἐπιρῥημα. κανὼν δὲ ἔστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ ἀπὸ ὀνομάτων εἰς ἐπιρῥηματικὴν σύνταξιν μεταγόμενα, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν ταῖς πτώσεσιν ἔχει.

50 Ἀληθές, τὸ μὴ λήθῃ ὑποπίπτον τοῦ δικαίου· τὸ ἐναντίον τῷ ψεύδει· ἄληθες δὲ, τὸ κατ' ἐπερώτησιν λεγόμενον.

Ἀλήθω, τὸ ἐπὶ τῆς μύλης σῖτον ἢ κριθὴν ἀλευροποιεῖν, ἀπὸ τοῦ ἀλῶ ἀλήθω, ὡς πρῶ πρήθω, νῶ νήθω, κνῶ κνήθω. ἀλήθω τὸ αὐτὸ σημαῖνον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἀλήμεναι] Πάντας ἐπὶ πρῦμνησι ἀλήμεναι· — ἄθροισθῆναι, συστραφῆναι. ὥσπερ παρὰ τὸ βῆναι βήμεναι, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀλῆναι ἀλήμεναι. ψιλοῦται.

Ἀλθαῖνος, ποταμὸς Ἰταλίας· ὃν Φασιν ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ ἀλθαίνειν τὰ τραύματα τῶν ἐν αὐτῷ λουομένων.

Ἀλθαίνω, τὸ θεραπεύω. παρὰ τὸ ἀλθω ἀλθαίνω. ἢ παρὰ τὸ ἀλδαίνω. τὸ δὲ ἀλθω τὸ θεραπεύω, ἐκ τοῦ ἀλδω τὸ αὐξάνω. τὸ γὰρ ὑγιὲς αὖξει.

10 Ἀλθετο, ἐπὶ τοῦ ὑγιασθῆναι· παρὰ τὸ ἀλδεῖν, ὃ ἔστιν αὖξειν, αὖξανειν· τὸ γὰρ ὑγιὲς αὖζεται. καὶ ἄλθος, Φάρμακον.

Ἀλθαῖαιτις, ῥίζα τις.

Ἀλιβδύειν, τὸ καταδύειν εἰς θάλασσαν· μεταφορικῶς δὲ τὸ κρύπτειν καὶ ἀφανίζειν· παρὰ τὴν ἄλα καὶ τὸ βδύειν, Αἰολικῶ πλεονασμῷ τοῦ β, ὡς σίδη σίβδη, ἀλιδύειν ἀλιβδύειν. Λυκόφρων, Εἰρηκτῆς ἀλιβδύσασα λυγαίας δέμας.

20 Ἀλιας] ἔστιν ἄλις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἄλιας. ἔστι δὲ μονῆρες τὸ ἐπιρῥημα. οὐδὲν γὰρ ἔστιν εἰς ας ἐπιρῥημα προπαροξύτονον· τοῦτο δὲ μόνον· τὸ δὲ αἷτιον τοῦ τόνου, ὁ πλεονασμός· ἀλλ' ἢ ὀξύτονον, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐκάς, ἐμπάς· ἢ παροξύτονον, ὡς τὸ, ἀτρέμας ἦσο· — οὕτως Ἡρωδιανός,

Ἀλίσστος] — μάχην ἀλίσστον ἔχει· — καὶ, — ὀμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη· — σημαίνει δὲ τὸν ἀκατάπαυστον. παρὰ τὸ λιάζω τὸ σημαῖνον τὸ ἐκκλίνω· οἶον, — ἀμφὶ δ' ἄρά σφι λιάζετο κύμα θαλάσσης· — ὁ μέλλων λιάσω· γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα λιαστός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀλίσστος, ὃν οὐκ ἂν τις ἐκκλῖνοι. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ ῥῆμα (ἀφ' οὗ τὸ, — ἀλεύατο νίφα πολλήν) 30 γίνεται ἀλίσσω, ὡς Φοιτῶ Φοιτίζω· Καλλιμάχος, Φοιτίζειν ἀγαθοὶ πολλάκις θεοί· — ἀλίσσω οὖν, καὶ κατ' ὑπερθεσιν λιάζω, λιαστός, καὶ ἀλίσστος· πολὺ, ἄτρεπτον.

Ἀλίσστος, ἢ πόλις. ἢ ὅτι ἐκ τῶν ἀλίστων καὶ τοῦ ἄρτου. τὸ ἐθνικὸν Ἀλίσστος. λέγεται δὲ κτισθῆναι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου.

Ἀλία, σκευὸς ἐν ᾧ τρίβονται οἱ ἄλεις, ἢ εἰς ὃ ἀποτίθενται.

Ἀλιάδες, ἐναλοὶ, οἱ διὰ θαλάσσης πλέοντες.

Ἀλιακόν, ἀνάτιον ἀλιευτικόν.

Ἀλιβάντας, τοὺς ἐν θαλάσῃ τελευτήσαντας· ἢ τοὺς ξηρούς. ἄλλοι, τοὺς διὰ πενίαν ἀτάφους.

* Ἀλίβρεκτος, ὁ ἐν τῇ θαλάσῃ βρεχόμενος· ἀπὸ τοῦ βρέχειν, καὶ ἄλς ἁλός.

Ἀλιβάπτοις, πορφυροῖς· καὶ Ἀλιεργέα, πορφυροεργῇ, ἢ ἐν θαλάσῃ εἰργασμένα.

Ἀλίζωνος, ἰσθμός, διὰ τὸ ἀλὶ διεζῶσθαι.

Ἀλικάνκηβα, ὁ τοῦ λωτοῦ καρπός.

Ἀλίβας, ὁ νεκρός, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα μήτε θερμότητα, ὃ ἔστιν ὑγρότητα. οἱ γὰρ ζῶντες, ὑγροί. σημαί- 50 νει δὲ καὶ ὄξος, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Ἐβηξάν οἶνον ἀλίβαντα πίνοντες· — παρὰ τὸ μὴ λείβειν, ὁ μὴ λειβόμενος ἢ σπενδόμενος.

Ἀλιεύς, παρὰ τὴν ἁλὸς γενικὴν ἀλῖος ἀλιεύς, ὡς Αἰακίδης, Αἰακιδεύς, καὶ ναύτης ναυτιεύς. οὕτω Φίλων.

Ἀλίζωνες, οἱ Βιθυνοί. Ὀμηρος, Αὐτὰρ Ἀλίζωνων Ὀδῖος 64 καὶ Ἐπίστροφος ἤρχον· — ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν θαλάσῃ διεζώσται καὶ οἶονεὶ χερσόνησός ἐστιν, ὑπὸ τοῦ Εὐξείνου καὶ τῆς Προποντίδος διεζωσμένη. οὕτω Μεθόδιος. οἱ δὲ, ἐθνικὸν Ὑρακῶν, ἢ τῶν πολυφάγων.

Ἀλιμοῦς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ἀλίων, ἀλιμβείς καὶ ἀλιμοῦς. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα χωρία οὕτως ὠνόμασται. καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ῥάμνων Ῥαμνοῦς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς· καὶ Κυπαρίσσης, ἀπὸ κυπαρισσῶν· καὶ, Καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον· —

Ἀλιμυρήεντα, ποταμὸν ἄλιον βρεχόμενον, ἢ εἰς θάλασσαν 10 ρέοντα, ἢ ἀλὶ κινούμενον.

Ἀλινδῶ, τὸ κυλῖω· οἶον, Μέλλοντας ἤδη παρθέτους ἀλινδεῖσθαι· — ἡγουν κυλίσσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις, Ἀπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσσας οἴκαδε· — ἀντὶ τοῦ κυλίσθῆναι ποιήσας. παρὰ δὲ τὸ ἀλῖω, ἀλινδῶ, ὡς κυλῖω κυλινδῶ. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ ἀλῖω, καὶ ἀλινδῶ, ὡς κυλινδῶ. ἢ παρὰ τὸ ἄλις καὶ τὸ δινῶ, καὶ συγκοπῇ ἀλινδῶ. ἢ παρὰ τὸ κυλινδῶ κυλινδῶ, ἀφαιρέσει τοῦ κ, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς α. καὶ Ἀλινδήθρας, τὰς ἐν τοῖς κηρῶ- 20 μασι κυλίστρας ἢ συμφορήσεις, κυλινδήθρας, ἀλινδεῖσθαι γὰρ ἀμιλλᾶσθαι, καὶ συγκλείεσθαι. καὶ Ἀλινδόν, δρόμον ἀρμάτων.

* Ἀλινός, ἄνευ τῶν δικτύων, ἀπὸ τοῦ λίνου, ἐξ οὗ γίνε-ται, καὶ α στερητικῷ.

Ἀλικαρνασός, διὰ τὸ πρὸς τῇ ἀλὶ τῆς Καρίας ὦκισθαι. οὕτως Ὀρος.

Ἄλιος, ἐπίθετον· ἔστι δὲ καὶ κύριον. ἄλς ἁλὸς ἄλιος, ὡς χθῶν χθονός χθόνιος, καὶ πτύξ πτυχός πτύχιος. τὰ ἀπὸ μονοσυλλαβῶν ὀξύτων δια τοῦ ιος γινόμενα ὀνόματα μὴ σημαίνοντα μέρος σώματος μηδὲ μετουσίαν, 30

μηδὲ κτητικὰ ὑπάρχοντα, διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον, Φρύξ Φρυγὸς Φρύγιος, Στύξ στυγὸς στύγιος. μέρος σώματος, βόειος, αἰγίος, χήνιος· Φλόγειος, μετουσιαστικόν.

Ἄλιον, σημαίνει τὸ μάταιον· Ἡ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενέλαε; ἄλς ἄλός ἄλιον, οἶονεῖ τὸ εἰς θάλασσαν ριπτούμενον καὶ ἀφανιζόμενον. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ θαλασσίου ὕδατος· τὸ γὰρ τῆς θαλάσσης ὕδωρ ἀχρηστον εἰς πόσιν· οὕτως Ὠρεὸς καὶ ἡλίθιον θαλάσσης.

40 Ἄλιππα] παρὰ τὸ ἀλείφω γίνεται ἄλειμμα, καὶ Αἰολικῶς ἄλιππα.

Ἀλίπηρα, αὐχμηρά.

Ἀλίπλοα] — ἀλίπλοα τεῖχη θείη· — τῇ θαλάσῃ πλέοντα, ἢ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐπιπλέομενα.

Ἀλίπεδον, κυρίως τὸ παραθαλάσσιον χωρίον, τὸ ἄλός πέδον· ἢ τὸ ὁμαλὸν πεδῖον καὶ τετριμμένον, τὸ οἶον ἀηλεσμένον πέδον.

Ἄλις, ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος· Αἱ μὲν τ' ἐνθα ἄλις πεποτήχεται, αἱ δὲ τε ἐνθα· — τὸ ἱκανῶς καὶ αὐτάρκως, 50 τὸ πλήρες καὶ κεκορεσμένον. δασύνεται· τὸ ἀθροιστικόν α δασύνεται, ἅπας, ἄλις. γίνεται οὖν ἐκ τῆς ἄλός· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀθρόον καὶ ἱκανόν ἐστι τὸ ὕδωρ. ἐστὶ δὲ ἐπὶ ῥημα πρωτότυπον· ἀφ' οὗ ἄλιθα καὶ ἡλιθα, τὸ πάνυ. δασύνεται. καὶ παρὰ τὴν ἄλα εἶναι, πολλὴν οὖσαν καὶ μεγάλην· καὶ ἀρκεῖ παῦσαι. πολὺ, ἄθρουν.

Ἀλιτενής, ὁ παράλιος τόπος, ὁ παρατεταμένος τῇ θαλάσῃ. καὶ ἀλιτενές, ταπεινόν.

65 Ἀλίτω, τὸ ἀμαρτάνω, ἐστὶ καὶ βαρύτονον καὶ περισπώμενον. ἀπὸ γὰρ τοῦ λιτή, γίνεται ἀλιτῶ, τὸ λιτῆς καὶ ἱκεσίας στερεῖσθαι· ὅθεν καὶ ἀλίτης, ὁ ἀμαρτωλός. ἢ χρῆσις τοῦ περισπωμένου· — Διὸς δ' ἀλίτῃται ἐφετμάς· — καὶ Ἀλιτεία, παραβῆναι, ἀδικεῖν· καὶ Ἀλιτήμων, ὁ ἄδικος.

Ἀλιταίνω] Ὅς τέ τευ ἀφραδίᾳ ἀλιταίνεται ὄρφανά τέκνα, (ἀπὸ τοῦ ἀλίτω ἀλιτῶ ἀλιταίνω· ἢ ἀπὸ τῆς ἄλης τῆς πλάνης) Ἡσιόδου, ὅς ἂν εἰς ἄλῃν ἀγάγῃ τῶν καταπονυμένων τέκνα. καὶ Ἀλιτραίνω, ἀπὸ τοῦ ἀλιτρὸν τὸ μιᾶρὸν καὶ πονηρόν. καὶ Ἀλιτρία, ἀμαρτία, οἶον ἀλιτρηρία.

Ἀλίσπαρτον, κυρίως τὸ κατεσπαρμένον χωρίον· καὶ τὸ ἄλευρον δὲ οὕτω καλεῖται.

Ἀλιτρύτου, ἐν θαλάσῃ καταποννηθέντος.

Ἀλιτόκαρπον, ματαιότεκνον.

Ἀλιτρός, ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ ἄδικος· οἶον, Εὖρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· — ἀπὸ τοῦ ἀλιτῶ, ἀλιτρός καὶ ἀλιτραίνω· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλιτήριος κατὰ συγκοπὴν.

20 Ἀλιτήμων] ἀπὸ τοῦ ἀλιτῶ περισπωμένου μέλλοντος ἀλιτήσω, γίνεται ἀλιτήμων, ὡς Φιλῶ Φιλήσω Φιλήμων· οἶον, — οὐτ' ἄσκοπος, οὐτ' ἀλιτήμων.

Ἀλιτήριος, σημαίνει δὲ τὸν ἀμαρτωλόν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀλίτω βαρυτόνου γίνεται ἀλίτης· ἐξ αὐτοῦ ἀλιτήρ, ὡς ἀρότης ἀροτήρ. ἐκ τοῦ ἀλιτήρ ἀλιτήρος, γίνεται ἀλιτήριος, ὡς σωτήρ σωτήριος. τὸ ρι, ι. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ εἰς ρ λήγοντος διὰ τοῦ ριος γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφονται, τῆς τρίτης ἀπὸ τέλους τῆς παραληγούσης τῆς γενικῆς θεωρουμένης· οἶον, ἀήρ ἀέρος ἀέριος, σωτήρ σωτήρος σωτήριος, αἰθήρ αἰθέρος αἰθέριος. οὕτως οὖν ἀλιτήρ ἀλιτήρος ἀλιτήριος. ἐντεῦθεν ἐκαλοῦντο οἱ μιάσματι συνεχόμενοι. Λιμὸς κατέλαβε ποτὲ τοὺς Ἀθηναίους. ἥρπαζον οὖν τινὲς ἀλούμενα τὰ ἄλευρα. ἀπὸ οὖν ἐκείνων, τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. ἄλλως· Λιμὸς ἐγένετο ἐν Ἀθηναίς, καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλούντων ἄλευρα

διήρπαζον. ἐλέγοντο οὖν οἱ τοὺς ἀλούντας τηροῦντες καὶ ἀρπάζοντες, ἀλιτήριοι. παρέτεινε δὲ τὸ σημαίνον καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιοούντων, ἀπὸ τῆς σιτοδείας, τῆς κατὰ τὸν πόλεμον γενομένης. ἐστὶ δὲ καὶ παράγωγον ἀπὸ τούτου Ἀλιτραίνειν, τὸ ἀμαρτάνειν. Ἀλιτρηρία Δημήτηρ, καὶ Ἀλιτήριος Ζεὺς· ὅτι λιμοῦ ποτε γενομένου, τοὺς ἀλούντας πάντας ἐφύλαττον, διὰ τὸ μὴ κλέπτειν τι τῶν ἀλουμένων. ὡς οὖν ἐπόπτας καὶ τηρητὰς τῶν ἀλουμένων, τοὺς θεοὺς οὕτως ὠνόμασαν.

Ἀλία, καὶ ἀλίσας. παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, ἀλίω ἢ ἀπὸ τοῦ κυλίω, ἀποβολῇ τοῦ κ, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς α, ἀλίω ἀλίσω ἤλισα· καὶ ἀλίσαι τὸ κυλίσαι· οἶον, Ἀπαγε τὸν ἵππον ἐξ ἀλίσας οἶκαδε· — Μεθόδιος.

Ἀλίωσε] Οὐδ' ἀλίωσε βέλος· — μάταιον ἐποίησε. καὶ ἀλιῶσαι, μάταιον ἠγήσασθαι, ἢ μαθεῖν. 50

Ἀλκή] παρὰ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ, ἀρκή· καὶ μεταθέσει τοῦ ρ εἰς λ, ἀλκή, ἢ δύναμις. ἢ παρὰ τὴν ἀκμὴν τὴν ἡλικίην. τοῦτο παρὰ τὸ κμῶ τὸ κοπιῶ γίνεται κμῆ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκμή, ἢ μὴ κοπιῶσα, ἀλλὰ δυναμένη φέρειν κόπους.

Ἀλκή, παρὰ τὸν ἄλκω μέλλοντα (οὗ ὁ ἐνεστώς ἀλκῶ· ἀφ' οὗ τὸ ἀλκτῆρ ἀθανάτος) γέγονεν ἀλκή, ὡς παρὰ τὸ ἔλκω ὀλκή· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἀλκή, οἶον, — 66 ἀλκή πεποιθώς· — ἢ ἀρκή τις οὖσα ἐπὶ βοηθείᾳ. κυρίως γὰρ ἀρκεῖν τὸ βοηθεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλξ ἀλκός ἀλκή, τῇ δυνάμει τεθάρρηκεν· ὡς πλάξ πλανός πλανή.

Ἀλκαία, ἢ οὐρά. κυρίως δὲ ἡ τοῦ λέοντος οὐρά, διὰ τὸ εἰς ἀλκὴν αὐτὸν προτρέπειν. Ὀμηρος, Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν Μαστίεται, ἔε δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι· — οὕτω Μεθόδιος.

Ἀλκαρ, δύναμις, σωτηρία· παρὰ τὴν ἀλκὴν ἄλκαρ. Ἀλκάζειν, τὸ ἀνδρείως πράσσειν τί· καὶ ἀλκάζουσιν, 10 μαχομένην.

Ἀλκιμος, παρὰ τὴν ἀλκὴν τὴν ἰσχύϊν τὴν βοηθητικὴν ἀρκεῖν· σημαίνει δὲ ἰσχυρόν, θρασύν.

Ἀλκίτῃρα, τιμωρόν, κωλυτὴν, βοηθόν.

Ἀλκιμᾶν, ὄνομα κύριον. παρὰ τὴν ἀλκὴν Ἀλκιμᾶν.

Ἀλκιμήνη] παρὰ τὴν ἀλκὴν ἀλκήνη· καὶ πλεονασμῶ τοῦ μ, Ἀλκιμήνη, ὡς Ἀλκιμων Ἀλκιμῶν. ἢ παρὰ τὴν ἀκμὴν ἀκμήνη καὶ Ἀλκιμήνη. οὐδὲν γὰρ ἔχομεν εἰπεῖν ἐπὶ τούτου πλεόν. κύριον γὰρ ἐστὶ τὸ ὑποκείμενον. οὐδεὶς γὰρ ἐπὶ τῶν κυρίων ἐτυμολογίας λαμβάνειν. οὕτως 20 Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἀλκιμάρης, τὸ ἀλεξητήριον, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ. ἀλκίμαρες γὰρ ἐστὶ τὸ ἀλαλκιοῦν (ὃ ἐστὶ βοηθεῖν) τὴν ἀράν, ἀπειργον τὴν βλάβην. Μεθόδιος.

Ἀλκίος] ὃν τρόπον οἱ Ἴωνες ἐμβάλλουσι τὸ ι τῶν κτητικῶν, ἤγουν τῆς εἰ διφθόγγου, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ Αἰολεῖς τῆς αἰ διφθόγγου ἐμβάλλουσι τὸ ι· οἶον Θηβαῖος Θηβάος, ἀρχαῖος ἀρχάος, Ἀλκαῖος Ἀλκίος.

Ἀλκυὼν, εἶδος ὀρνέου· παρὰ τὸ ἐν ἀλὶ κύειν, ἤγουν ἐν θαλάσῃ. λέγεται καὶ ὑποκοριστικῶς Ἀλκυονίς. Φασὶ 30 δὲ, ὅτι κύμα ἀφανίζον αὐτῇ τὰ ὠά· καὶ ἐπὶ πολὺ οὖσης ἀτέκνου, ὁ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτήν, ὥρισεν ἡμέρας τινὰς εὐδεινᾶς, ἐν αἷς τίττει καὶ ἐκγλύφει, ἐπτα ἐπτά· ἃς λέγουσιν ἀλκυονίδας, τὰς γαληνοὺς.

Ἀλκυδών, ἀλκυών, πλεονασμῶ τοῦ δ. καὶ ἐστὶ μονῆρες. οὐδὲν γὰρ εἰς ὧν καθαρὸν λῆγον πλεονασμῶ τοῦ δ, ἀλλὰ μόνον τοῦτο. Ἡρωδιανός.

Ἀλ' ἢ, σύνδεσμος διασαφητικός· ἐκ τοῦ ἄλλα συνδέσμου τοῦ συμπλεκτικοῦ, καὶ τοῦ ἢ συνδέσμου διαζευκτικοῦ.

40 ἀντὶ τίνος παραλαμβάνεται ὁ ἀλλὰ σύνδεσμος; ἀντὶ τοῦ καί· οἶον, ἡμέρα μὲν ἐστίν, ἀλλὰ τὰ νέφη οὐχ ὄρω. Ἀλλ' ὅ τι οἱ τέσσαρα μέρη λόγου. ἀλλὰ, σύνδεσμος· τὸ ὁ, ἄρθρον· τὸ τί, ὄνομα ἀόριστον· τὸ οἱ, ἀντωνυμία. Ἀλλ' ἀγετε] τὸ ἀγετε, ῥήμα ἐστίν, ἢ ἐπὶ ῥήμα; καὶ λέγομεν ἐπὶ ῥήμα. ἀλλὰ κανὼν ἐστίν ὁ λέγων· τὰ ἀριθμὸν ἀναδεχόμενα μετὰ τῆς δεούσης τῶν προσώπων καταλήξεως, ῥήματά ἐστι, καὶ ὀφείλουσιν εἶναι ῥήματα. ἀλλ' ἕτερος κανὼν ἐστίν ὁ ποιῶν αὐτὸ ἐπὶ ῥήμα. ὥς περ γὰρ τὸ δεῦρο, ὁμολογουμένως ὃν ἐπὶ ῥήμα, ἐχόμενον δὲ 50 προστακτικῆς ἐννοίας, κατὰ συνεκδρομὴν ἀριθμὸν ἐδέξατο, ὡς ἐν τῷ, Δεῦτε Φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα: — οὕτω τὸ ἀγε, ἐπὶ ῥήμα ὃν, κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ ῥήματος ἔσχε πληθυντικῶς τὸ ἀγετε.

Ἀλλ' ἀσσω] παρὰ τὸ ἄλλος ἀλάσσω. τὸ ἄλλος, ἀπὸ τοῦ ἄλαλος, κατὰ συγκοπήν. ἀναιρετικὸν γὰρ ἐστὶ τῶν ὠρισμένων· οἶον, ἄλλος, οὐκ ἐγώ· ἄλλος, οὐ σύ. ὅθεν γράφεται καὶ διὰ δύο λ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημασινομένου. ἐστὶν Ἄλος, πόλις Θεσσαλίας, δι' ἐνὸς λ. Ἰστέον ὅτι τοῦ ἄλλος κλητικὴ οὐκ ἐστίν· οἶον ἄλλε. ἢ γὰρ φύσις τῆς κλήσεως, μάχεται τῷ σημασινομένῳ τοῦ ὀνόματος· ἢ μὲν γὰρ κλητικὴ, πρὸς παρόν ἐστὶ πρὸς- 67 ωπον καὶ γνωρίζομενον· τὸ δὲ ἄλλος, ἀγνωστούμενον ἐστὶ καὶ ἀπόν. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ κλητικὰ τῶν πνευματικῶν (λέγω δὲ τοῦ τίς; ποῖος; πόσος;) ἐκλείοιπε· ἐπεὶ δὴ τὰ πνευματικὰ περὶ ἀπόντων καὶ ἀγνωστούμενων γίνονται 10 προσώπων· αἱ δὲ κλητικαί, παρόντων εἰσὶν ὑπ' ὅψιν καὶ ἐγνωσμένων κλήσεις. εἰ τοίνυν τὸ πνευματικὸν εἰς κλητικὴν κληθεῖν, ἅμα περὶ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀπόντος καὶ παρόντος λεχθεῖν· ἀπόντος μὲν, διὰ τὴν τοῦ πνεύματος φύσιν· παρόντος δὲ, διὰ τὴν κλησιν. τοῦτο δὲ ἀδύνατον. οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ πρόσωπον ὡς παρόν καλεῖν, καὶ ἀπόν ζητεῖν διὰ τοῦ πνευματικοῦ.

Ἄλλος, διατί ἐστὶν ἀσύναρθρον, ἐπεὶ δὴ αἱ ἀντωνυμίαι 20 πρῶτην δεῖξιν σημαίνουσιν· οἶον, ἐγώ σύ· τὰ δὲ ἄρθρα, ἀναφορὰν δηλοῦσιν. ἐναντία δὲ ἐστὶν ἡ δεῖξις τῇ ἀναφορᾷ. οἱ ἄλλοι, ἀσύναρθρον ἐστὶ· διότι ἐν ὁρθῇ καὶ ἐν πλαγίᾳ πτώσει νοεῖται. ὁποτέρᾳ οὖν πτώσει προσέλθῃ τὸ ἄρθρον, ἀκαταλλήλότητά παρέξει· καὶ ὄνομα ἐστίν, ἢ ἀντωνυμία. εἰσὶ παράλογοι οἱ ἔλκοντες αὐτὸ εἰς ἀντωνυμίαν, καὶ μὴ ὄνομα· ἐπεὶ δὴ ὃν τρόπον τὸ ἐκεῖνος καὶ τὸ οὗτος ποιοῦσι τὰ οὐδέτερα αὐτῶν, ἀποβολῇ τοῦ σ, οἶον ἐκεῖνο, τοῦτο· τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχει καὶ τὸ ἄλλος οὐδέτερον, ἀποβολῇ τοῦ ν. σεσημειώται τὸ ἄλλο, τοῦτο, καὶ τὰ ὅμοια. ἕτερος δὲ λόγος ἐστὶ τοῦ μὴ εἶναι ἀντωνυμίαν. πῶς δὲ ἐστὶν ἀντωνυμία; λέγεται ἀντὶ ὀνόματος· 30 τὸ δὲ ἄλλος, ἐστὶν ἀόριστον· διότι τὸ ἐκεῖνος καὶ τὸ οὗτος καὶ τὰ λοιπὰ, ἢ δεῖξιν σημαίνει ἢ ἀναφορὰν· τὸ δὲ ἄλλος, οὔτε δεῖξιν σημαίνει, οὔτε ἀναφορὰν. καὶ ἐστὶν ὄνομα τὸ ἄλλος, ἄλλο τοῦτο, διὰ τὸ σεσημειωμένον. τὰ ἐπὶ τῶν οὐδετέρων παρεσχηματισμένα ἀπὸ ἀρσενικῶν, ὁμοφωνοῦντα τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ, τὸ ἄρθρον ἐστὶ τὸ διακρίνον. ἐὰν μὲν γὰρ εἴπω σοφόν, τοῦτο ἀδελφόν, εἴτε εὐθείᾳ οὐδετέρου ἐστίν, εἴτε αἰτιατικῇ ἀρσενικοῦ· προσερχομένων δὲ τῶν ἄρθρων, διαφορὰν ἔχουσιν. ἐὰν μὲν γὰρ εἴπω τὸν σοφόν, αἰτιατικῇ ἀρσενικοῦ ἐστίν. ἐπεὶ οὖν ἢ ἄλλο καὶ τοῦτο ἀντωνυμία, οὐ δέχονται ἄρθρα τὰ ὀφείλοντα διάκρισιν ποιεῖσθαι τῇ τε αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τῇ εὐθείᾳ τῶν οὐδετέρων, τούτου χάριν σεσημειώνονται.

Ἀλλήλους, ταυτοπάθειαν σημαίνει, ἢ ἑτεροπάθειαν· οἶον, Αἶας ὁ Τελαμώνιος, καὶ Μενόικεος ὁ Κρέοντος, ἐαυτοὺς ἀπέκτειναν· τούτεστιν ἑκάτερος ἑαυτὸν· τὸ δὲ

ἀλλήλους, ἐπὶ τῶν συμπεπλεγμένων· οἶον, Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης ἀλλήλους ἀπέκτειναν· τούτεστιν, ἕτερος ἕτερον.

Ἀλλήλοισιν] ἢ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἐστὶ. διατί; 50 διότι ἢ τοῦ ῥήματος σύνταξις τὴν ἐν τοῖς δευτέροις προσώποις μετάβασιν δηλοῖ. τὸ γὰρ ἀλλήλων ἤκουσαν, τοιοῦτόν τι ἐστίν, ἄλλοι ἄλλων ἤκουσαν· ἀλλήλους ἔτρωσαν, οἶον, ἄλλοι ἄλλους. ἐγγινομένης δὲ τῆς εὐθείας ἐν τῷ ἀλλήλους, νοηθῆσεται τὸ ἄλλοι ἄλλοι· ὅπερ ἄλογον, διὰ τὸ ἐπάλληλον τῶν δύο εὐθειῶν.

Ἀλλοπρόσαλλος, δίγνωμος, διπρόσωπος, ἄλλοτε ἄλλον Φί- 68 λον καὶ Φίλον ποιοῦμενος.

Ἀλλοδαπῆς, καὶ Ἀλλοδαπός, ἄλλοεθνῆς, ξένος· ὁ ἀπὸ ἄλλου δαπέδου ἤγουν γῆς ὢν. γίνεται ἐκ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν, ἤγουν τῶν ἄλλων· καὶ κατὰ παραγωγὴν ἄλλοδαπός. δι' ἣν αἰτίαν ἐκ μόνων τῶν πληθυντικῶν ἐγένετο ἢ παραγωγὴ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν, καὶ οὐ κατ' ἑκαστον ἀριθμὸν; καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐπειδὴ ἀνέφικτόν ἐστιν ἐξ ἐνικοῦ ἢ δυνικοῦ ἀριθμοῦ ἐθνικὴν παραγωγὴν γίνεσθαι· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐπινοῆσαι ἕθνος ἐν 10 ἐνὶ ἀνθρώπῳ, ἢ δυσὶν, ἀλλ' ἐν ἀπείροις· διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν ἔδοξαν καὶ τὸ ἄλλος ἐν τῷ ἄλλοδαπός γενόμενον, ἀντωνυμίαν εἶναι, οὐ κυρίως δὲ· ἐπειδὴ μάχεται τῇ ἐννοίᾳ τῶν ἀντωνυμιῶν. ἃ γὰρ ὀρίζει ἢ ἀντωνυμία, ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἄλλος ἀναιρούμενα ἀοριστοῦνται· οἶον, ἄλλος, οὐκ ἐγώ· ἄλλος, οὐ σύ.

* Ἀλλοειδῆς, ὁ ξένον ἔχων εἶδος, καὶ ἄλλοφανῆς.

Ἀλλόκοτον, τὸ ἀνόμοιον, ἢ ἐξ ἀνομοίων συνεστώς· ἀλλότοκον, καὶ κατ' ὑπερβιβασμὸν ἀλλόκοτον. ἢ παρὰ τὸ ἀλλαχοῦ κεῖσθαι, καὶ μὴ κατ' αὐτὸ ὃν, ὡς τύπτω 20 τύπτιλος (σημαίνει δὲ τὴν σφοδρὰν ὀρμὴν) καὶ πίτυλος κατ' ὑπερβιβασμὸν· καὶ σκέπω σκέπος καὶ πέσκος· σημαίνει δὲ τὸ προβάτειον δέρος. Μεθόδιος. σημαίνει οὖν τὸν ἐξηλλαγμένον καὶ ἴδιον τρόπον.

Ἀλλότριος, ξένος· ἀλλοόριος, ὁ ἄλλων ὀρίων ὑπάρχων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἀλλότριος· πολέμιος.

Ἀλλόθροος, παρὰ τὸ ἄλλος καὶ τὸ θροῦς· ἀλλόθρους γὰρ ἐστίν, ὁ ἀλλοτρίαν φωνὴν ἔχων· ἤγουν ὁ βάρβαρος.

Ἀλλαντοπώλης, σαλσινοπώλης. παρὰ τὸ ἄλλας ἀλλάντος, 30 καὶ τὸ πωλῶ, γίνεται ἀλλαντοπώλης. τὸ δὲ ἄλλας, παρὰ τὴν ἀόλησιν τῶν κρεῶν· ἢ παρὰ τὴν ἄλησιν, τούτεστι συγκοπήν.

Ἀλλιξ] ἀλλάσσω ἀλλάξω, ἀλλαξ καὶ ἄλλιξ. σημαίνει δὲ κατὰ Θετταλοῦς, τὴν χλαμύδα. Καλλίμαχος, Ἀλλικα χρυσεῖσιν ἐεργομένην ἐνέτησιν: — σημαίνει δὲ καὶ ἐμπόρημα. οἱ δὲ, πορφύραν. ἀλλαξ καὶ ἄλληξ, καὶ τροπῇ ἄλλιξ.

Ἄλλως, σημαίνει τὸ ματαίως· Ἄλλως ἄρ' ἠπατήμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβων, Ἀριστοφάνης. καὶ ἐν Ἰππεῦσι, Τί κινυρόμεθ' ἄλλως; καὶ Εὐριπίδης ἐν Μηδείᾳ, Ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς ὧ τέκν' ἐξεθρεψάμεν· Ἄλλως δ' ἐμὸχθουν 40 καὶ κατεξάνθη πόνους: — καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδι, Σπερχεῖ, ἄλλως σοί γε πατήρ ἠρήσατο Πηλεΐς: — καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντὶ τοῦ μᾶτην ἐχρῶντο οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἄλλως. καὶ γὰρ παρὰ Θουκυδίδην συνεχῶς ἐστὶν αὐτὸ εὖρεν κείμενον. ἀπὸ τοῦ ἡλαιοῦ ὁ μάταιος, γίνεται ἡλός ἡλοῦ, ὡς τὸ, Δαιμόνιε Φρένας ἡλὲ διέφθορας: — ἡλοῖ, τῶν ἡλῶν, ἡλως ἐπὶ ῥήμα, τὸ ματαίως· καὶ διπλασιασμῷ τοῦ λ, καὶ συστολῇ τοῦ η, ἄλλως. εἰώθασιν γὰρ οἱ Αἰολεῖς διπλασιάζειν τὸ ἀμετάβολον, καὶ συστέλλειν τὰς ὑπερκειμένας συλλαβάς, εἴτε Φω- 50 νῆεν ἢ, εἴτε διφθογγος. Μεθόδιος.

Ἄλλος, ἀσύναρθρον ἐστίν, ἢ σύναρθρον; ποτὲ μὲν ἀσύν-

αρθρον· ἥνικα τοῦ κατηγορουμένου πλήθους ὅλον ἐστὶν ἐμπεριληπτικόν, τὴν τε διαίρεσιν μερικὴν ποιεῖται, ἔξει καὶ τὸ ἄρθρον παραλαμβάνομενον· ὅτε δὲ ἀόριστόν ἐστι, τότε ἐμποδίζει καὶ τὰς τῶν ἄρθρων παρεμπτώσεις.

69 Ἀλλοφέρμονες, ἀλλαχοῦ τραφέντες.

Ἀλλοφάσσειν, θορυβεῖσθαι, ἀλλαχοῦ τὰ Φάη περιφέρειν.

Ἀλλοφρονεῖν, ἐξεστηκέναι. ἢ ἀμφιδοξεῖν, ἄλλα διανοούμενος. οἱ δὲ, παρανόπτειν.

Ἀλλοιοῦσθαι, μετασχηματίζεσθαι.

Ἀλλάδες, εἰλαί κολυμβάδες.

Ἀλλυδῖς] — Τρῶες δὲ διετέλεον ἄλλυδῖς ἄλλος· — ἀντὶ τοῦ ἄλλος ἄλλη.

10 Ἀλμη, ὄνομα προσηγορικὸν παρώνυμον, οἱ μὲν, παρὰ τὴν ἄλως γενικὴν γίνεται ἄλμιος, ὡς κύδιμος· τὸ θηλυκὸν ἄλμη, ὡς κυδίμη· καὶ ἐνδεία τοῦ ι, ἄλμη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλως ἄλη καὶ ἄλμη, ὡς εὐφρονος εὐφρόνη, ἀμύμονος ἀμυμόνη. καὶ ὡς παρὰ τὸ τρυγὸς τρύγη, οὕτως ἄλως ἄλη· καὶ ἐπεισώδω τοῦ μ, ἄλμη, ὡς ἀχυρμαί, χερμαδίων, καὶ τυμπάνιον· ὁ γὰρ πλεονασμὸς τοῦ μ, πολὺς. Ὡρος.

Ἀλμυρόν] ὥσπερ παρὰ τὸ τόλμη γίνεται τολμηρὸς, καὶ ἄτῃ ἀτῆρὸς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄλμη ἀλμηρὸς, καὶ τροπὴ τοῦ η εἰς υ, ἄλμυρὸς, ὡς τηρὸς τυρὸς. ἢ κυρίως τίθεται ἢ λέξις ἐπὶ τῶν εἰς ἄλλα μυρομένων ποταμῶν, ὅ ἐστιν ἐκχεομένων. ὥστε οὐ τροπὴ κατὰ Ἀπολλωνίου. Μεθόδιος.

Ἀλμενος] Εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοις· — κατὰ συγκοπὴν, ἐξαλόμενος.

Ἀλμα, τὸ ἄλσος. Λυκόφρων, Ἰν' ἄλμα πομποῦ καὶ χαμηνίδου διπλοῦν· — λέγεται δὲ καὶ ὁ κλάδος παρὰ Αἰολεῦσι. γίνεται παρὰ τὸ ἄλδω τὸ αὐξάνω, παράγωγον ἀλδάνω· οἶον, — μέλε' ἤλδανεν· — ὁ παθητικὸς παρὰ κείμενος ἤλμαι· τὸ β', ἤλσαι· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα ἄλμα, τὸ αὐξανόμενον τοῖς φυτοῖς· καὶ ὁ κλάδος δὲ, ὁ ἀπ' αὐτοῦ αὐξανόμενος. Ὡρίων. ἀφ' οὗ καὶ ἄλσος τὸ εὐαξὲς χωρίον. ἄλσω, ἄλσος.

Ἀλξ, ἡ δύναμις. ἀπὸ τῶν εἰς κη θηλυκῶν, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ η, καὶ τροπὴ τοῦ προκειμένου, κ εἰς ξ γίνεται, ὡς Φοινίκη, Φοῖνιξ· Φρίκη, Φρίξ· κρόκη, κρόξ· πυκνὴ, πνύξ, τὸ ἐν Ἀθήναις βουλευτήριον. καὶ οὕτως ἀλκή, ἄλξ. Μεθόδιος.

Ἀλογήσει, λόγον οὐ ποιήσει, καταφρονήσει· Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιτίθεται, ἀλλ' ἀλογήσει· — ὀλιγορήσει.

Ἀλοιμὸς] τὰς κρίσεις καὶ τὰς ἐπαλείψεις ἀλοιμοὺς ἔλεγον. Σοφοκλῆς, Μαρίας ἀλοιμὸς, ἡ ἐπάνω τῆς τοῦ θαλάμου γανώσεως ἐνιεῖσα ἐπάλειψις, κατὰπεραννὶ πετάλωσις οὕσα ἐν αὐτῷ. ἐγὼ οὖν ὡς λείπω λοιμὸς, οὕτως ἀλείφω ἀλοιμὸς. οὕτως Ὡρος.

Ἀλοῖα, ἔτυπτε· παρὰ τὸ ἀλοιῶ· καὶ ἀλοῶν, τύπτων, κόπτων.

Ἀλοιτός, ὁ ἀμαρτωλός. παρὰ τὸ ἀλιτῶ, ἀλιτός· καὶ ἐπευθέσει τοῦ ο, ἀλοιτός. ἢ ὁ ἀνδροφόνος, παρὰ τὸ ἀλοιᾶν τὸ τύπτειν· ἐνθεν καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. καὶ Ἀλοῖται, κοινὰ ἀμαρτίαι καὶ ἀδικίαι· καὶ Ἀλοιτεύειν.

Ἀλοῖη] ἀλῶ τὸ πορθεῖν· παράγωγον ἄλωμι, ἀλώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἤλων· ἢ μετοχή, αἰλούς αἰλόντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, αἰλοῖην αἰλόης αἰλοῖη.

Ἀλοῶν, τύπτειν, βάλλειν· καὶ τὸ θρύπτειν ἐπὶ τῆς ἄλω σῖτον.

70 Ἀλόη, πόα τις οὕτω καλουμένη, καὶ ὁ ταύτης χυλός.

Ἀλοξ, ἡ ἀδλαξ· ἐλλείψει τοῦ υ, καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς ο ἄλοξ· Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία, Εὐριπίδης Φοινίσσαις.

Ἀλόπη, χώρα, ἡ καλουμένη Λυκία, πρὸς τῇ Ἐφέσῳ· ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ παραλίῳ αὐτῆς πρῶτον αὐτομάτως ἄλας πηχθῆναι.

Ἄλος, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ τῆς Ἀθάμαντος ἄλης, περὶ τοὺς τόπους γενομένης ἐκείνους· καὶ ὑπ' αὐτοῦ κτισθεῖσα. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. Μεθόδιος.

Ἀλοσύδνα, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς θαλάσσης. Ὀμηρος, — νέποδες καλῆς ἀλοσύδνης· — λέγεται δὲ καὶ ἐπιθετικῶς ἐπὶ τῶν Φωκῶν. γίνεται παρὰ τὸ ἄλως καὶ τὸ δύνα, ἄλωςδύνη· καὶ μεταθέσει ἀλοσύδνη, ἡ κατὰ τῆς ἄλως δύνουσα· ἢ παρὰ τὸ ἐν ἄλῃ σεύεσθαι. ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης, παρὰ τὴν ἄλως γενικὴν, ἀλῶσυνος· τὸ θηλυκόν, ἀλοσύνη, ὡς γηθόσυνος γηθόσύνη· καὶ ἀλοσύδνη, πλεονασμῷ τοῦ δ. Μητρὸς τ' ἐκθετα καλῆς ἀλοσύδνης.

Ἄλως ἄχνη, τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα, τὸν ἀφρόν· ὅπερ καὶ Φύκιον λέγεται· ἦτοι ἄχνην ἐν ἄλῃ δινουμένην· ἢ ἄλως ἐμπειρον, αἰλοίκον.

Ἀλουργίς, ἐκ τοῦ ἄλως ἄλως, καὶ τοῦ ἔργον, ἡ ἀπὸ θαλάσσιου κόχλου γινομένη καὶ ἐργαζομένη, ἡ λεγομένη πορφύρα. καὶ ἀλουργά, πορφυρά.

Ἀλοχος, γυνὴ ἢ ἐκ παρθενίας ἐτέρου λέχους ἄπειρος. ἢ ἐστὶ λέχος ἢ κοίτη· καὶ λόχος· καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ ἢ ἅμα, γίνεται ἄλοχος, οἷον ἐὶ ὁμόλοχός τις οὕσα, ἢ μετέχουσα τῆς κοίτης τοῦ ἀνδρός. Ὡρίων.

Ἀλογοί, οἱ μὴ πω ἀνηρημένοι τὸν ἔρανον ἐρανισταί, οἱ μὴ καταθέμενοι τοῦ ἐράνου τὴν καταβολὴν, οἷς οὐδεὶς ἐστὶ λόγος πρὸς τὸ μὴ ὀφείλειν.

Ἀλογίου δίκη, ἣν Φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐκ ἀποδόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων.

Ἀλογχον, δόρυ τὸ σιδήριον Θρακικῶς.

Ἀλοκας, βοθύνους, διόδους· καὶ Ἀλοκίζειν, τὸ ἀροτριάειν.

Ἀλοπον, ἀλέπιστον.

* Ἀλοφος, ὁ μὴ ἔχων λόφον· λόφος γὰρ καλεῖται τὸ εἰς ὕψος ἐπάνωθεν τῆς περιεφάλαλας.

Ἀλύβας, ὄρος· οἱ δὲ, λίμνην· εἶναι δὲ καὶ πόλιν Ἀλύβην. Ἀλύκιον, ψυχρόν, ἢ χλιαρόν· οἱ δὲ ἀλμυρόν· ἄλλοι θαλάσσιον. ἀλυκότερον δὲ, τὸ θερμόν.

Ἄλως, ἀπορία, πλάνη, λύπη.

Ἀλισθαίνεις, ἀδημονεῖς, τρέμεις· Ἀλυσθένειαν, ἀσθένειαν.

Ἀλυσθαίνειν, ἀδυνατεῖν, ἀσθενεῖν. Ἀλύστηνον, δεινόν.

Ἀλπεια, ὄρος τῆς Κελτικῆς· ἀπὸ τινος Ἀλπίδος ὑπὸ τοὺς τόπους ἀνηρημένου. ἢ διὰ τὸ πλήθος τῆς λευκῆς χιόνος, Ἀλπις ἐκλήθη τὰ ὄρη. ἢ παρὰ τὸ ἄλτον, ὅ ἐστιν ὑψηλόν, ἄλτις κενλήσθαι.

Ἀλπιος, ὄρος μέγα τὴν Εὐρώπῃς, ἀφ' οὗ ρεῖ ὁ Ἰστρος· καὶ ἄλλο δυτικώτερον, ἀφ' οὗ ρεῖ ὁ Ῥῆνος ποταμός. ἄλπιος δὲ λέγεται. καὶ Διονύσιος ἐν περιγησί, Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην διαφαίνεται Ἀλπιος ἀρχή· —

Ἄλσος, τὸ σύμφυτον χωρίον. παρὰ τὸ ἄλδω, ἄλσω ἄλσος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄρδω, ὁ μέλλων, ἄρσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄλσος. ἢ παρὰ τὸ ἄλλω τὸ ἀλλόμενον, ἄλλος· καὶ διὰ τὴν συνέμπτωσιν τὴν πρὸς τὸ ἄλλος, γίνεται ἄλσος, κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς σ, τὸ τέμενος. καὶ ἄλσινη, βοτάνη τίς.

Ἄλς, ἡ θαλάσσα· παρὰ τὸ ἄλως τὸ συνεστραμμένον καὶ ἡθροισμένον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλς, καὶ τοῦ ἄλεις τὸ συστραφείς. ἄλς οὖν τὸ συνεστραμμένον καὶ συνηθροισμένον

ὑδωρ. ἢ παρὰ τὸ τὴν ἅλα τὴν θάλατταν· ἢ παρὰ τὸ αἰὼν τὸ συστρέφω ἀολεῦς, τὸ συνηθροισμένον ὑδωρ· καὶ συγκοπῇ ἀολεῖ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ο, ἅλες. ἢ παρὰ τὸ ἀλίζω τὸ συναθροίζω. Ἰστέον, ὅτε μὲν ἐστὶ θηλυκόν, δηλοῖ τὴν θάλασσαν, καὶ ἕως τῶν ἐνικῶν κλίνεται μόνον· οὐχ ὅτι μία ἐστὶ· πολλαὶ γὰρ εἰσὶ θάλασσαι, οἷον ἡ νεκρὰ καὶ ἡ ἐρυθρὰ, καὶ ἄλλαι· ἀλλ' ὅτι ἐν χρήσει οὐχ εὔρηται αὐτὰ, οὔτε θυῖα, οὔτε πληθυντικά· ὅτε δὲ τὸ ἀλμυρὸν δηλοῖ, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ οὐδετέρως ἅλας φημέν, ἀρσενικῶς λέγεται, καὶ δι' ὅλου κλίνεται.

Ἄλτο, καθήλατο. ἄλλομαι τὸ πηδῶ· καὶ ὁ μέσος ἀόριστος α, ἡλάμην ἤλω ἤλατο· καὶ συγκοπῇ, ἤλτο, καὶ ἄλτο.

Ἄλτηρ καὶ ἄλτηρες, κατασκευάσμα τι, ᾧ κέχρηται οἱ σωμασκούοντες ἐν ταῖς γυμνασίαις· παρὰ τὸ ἄλλομαι· βαστάζοντες γὰρ αὐτοὺς καὶ περιφέροντες, ἤλλοντο ἐν τῷ γυμνασίῳ. Μεθόδιος. ὁ δὲ Φίλων ἐν τῇ περὶ Ρωμαίων διαλέξει ἀπὸ τοῦ ἀρτήρ κατὰ τροπὴν.

Ἀλυκός, ἀλμυρός. παρὰ τὴν ἅλα αἰλικός, καὶ αἰλικός, ὡς τριφάλεια τρυφάλεια. καὶ αἰλική, δασύνεται, ἢ θάλασσαν ἔχουσα· ψιλοῦται δὲ αἰλική, ἢ μὴ ἔχουσα. καὶ αἰλικός.

Ἀλυκρόν, ἀντὶ τοῦ θαλυκρόν· οἷον, Ἀπάντη πάντα θαλυκρόν ἐγώ· — εἶτα, γέντο δ' αἰλυκρά· — καὶ χωρὶς τοῦ θ, καὶ μετὰ τοῦ θ.

Ἀλυκτέων] ἄλλο οὖν ἐστὶ παράδειγμα ὁ κίρκος, ἄλλο οὖν τὸ ἀλυκτέων. τὸ ὑλακτέων, αἰλυκτέων.

Ἀλυκτόπεδον] Ἡσιόδος, Δῆσε δ' αἰλυκτοπέδῃσι Προμηθεῖα ποικιλόβουλον· — αἰλυτοπέδαις, πλεονασμῷ τοῦ κ, τούτεστι δεσμῶν ὧν οὐκ ἐστὶ λυθῆναι. ζῆται εἰς τὴν Ἡσιόδου Θεογονίαν.

Ἀλυκταίνειν, φεύγειν. Ἀλυκτεῖν, κλαίνει, λυπεῖσθαι, δυσφορεῖν, θορυβεῖν.

Ἀλύξαι] Αὐτοὺς δὴ που ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι· — τὸ ἐκκλίνειν· ἀπὸ τοῦ ἀλύσκω. ἢ ἀπὸ τοῦ λύω ἀλύω, τοῦ α ἢ πλεονασμὸν ἢ ἐπίτασιν δηλοῦντος. ἀλύω οὖν ἀλύσσω· ὁ μέλλων ἀλύξω, ἡλυξα, καὶ ἀλύξαι.

Ἀλύτσω, τὸ ἀδημονῶ. Ὅμηρος, Οὐκ ἐμὸν αἷμα πίνοντες ἀλύττουσι περὶ θυμῷ, Ἰλιάδος χ', ἄγαν λυσσῶντες, μαινόμενοι, δυσφοροῦντες. παρὰ τὸ αἰλῶ, ἀλύσσω, ὡς ὀρύσσω· ἐξ οὗ καὶ ἄλυσ ἢ πλάνη τῆς διανοίας. ἢ παρὰ τὴν λύσσαν. καὶ ἐστὶ τὸ λύσσω βαρύτονον, ὡς νύσσω· λύσσαντες, καὶ ἐν ἐπιτάσει, ἀλύσσαντες. ἢ παρὰ τὸ λυσσάω λυσσῶ, λυσσάοντες· καὶ ἐν ὑπερθέσει ἀλύσσαντες. Μεθόδιος. σημαίνει καὶ τὸ τρέμειν.

Ἀλυσκάζειν, τὸ φεύγειν, παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην· οἱ γὰρ φεύγοντες πλανῶνται. καὶ ἀλυστάζουσα, ἀλύουσα. ζῆται εἰς τὸ ἀλύσκω.

Ἀλυσον, παρὰ τὸ τοὺς λυσσῶντας ὀρίνασθαι. ἐστὶ δὲ εἶδος βοτάνης ἐν ταῖς ὁδοῖς φυομένης, πορφυρᾷ ἐχούσης φύλλα.

Ἄλυσις, ἢ ἐκ χαλκοῦ ἢ σιδήρου ἢ ἀργύρου ἢ χρυσοῦ πεπλεγμένη σειρά· Ὅμηρος δὲ αὐτὴν σειρὰν καλεῖ, οἷον, Σειρὴν χρυσὴν· — Εὐριπίδης δὲ ἄλυσιν, ὅτι ἄλυτός ἐστιν, ἢ ἄλλη ἄλλης ἐξήρηται. Μεθόδιος.

Ἄλυσ] οἷον, Ἀκτὴ ἐπὶ προβλήτι ῥοαὶ Ἄλυσος ποταμοῖο Δεινὸν ἐρεῦγονται· μετὰ τὸν δ' ἀγχίρρρος Ἴρις· —

Ἄλυσ, ποταμὸς Παφλαγονίας κατὰ Σινώπην· Ἴριν δὲ αὐτὸν λέγει Καλλιμάχος. εἴρηται δὲ Ἄλυσ, οἷον αἰλὺς τις ὧν καὶ πλανήτης· πολλὴν γὰρ διοδεύει γῆν· τροπὴ τοῦ η εἰς υ, ὡς τηρός, τυρός· ἀλμυρός, ἀλμυρός. οὕτως Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

Ἀλυτάρχης, ὁ τῆς ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι εὐνοσμίας ἄρχων. Ἠλεῖοι γὰρ τοὺς ῥαβδοφόρους ἢ μαστιγοφόρους παρὰ τοῖς ἄλλοις καλουμένους, ἀλύτας καλοῦσι, καὶ τὸν τούτων ἄρχοντα ἀλυτάρχην. Ἡδύλος δὲ εἰς τὴν ἐπιγραφήν Καλλιμάχου, διὰ δύο λάμβδα ὀνομάζει τοὺς ἀλύτας ἀλλύτας. Μεθόδιος.

Ἀλύσκω] Ἰστέον ὅτι οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ ἀλύω· τὸ γὰρ ἀλύσκω, τὸ ἐκκλίνειν καὶ ἀποφεύγω δηλοῖ· καὶ μήποτε δύνηται παραγωγὴ εἶναι ἐκ τοῦ λύω, τοῦ α ἢ πλεονάζοντος, ἢ κατ' ἐπαύξησιν λαμβανομένου. ὁ μέλλων ἀλύσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀλύσκω, ὡς μεθύω μεθύσω μεθύσκω. ἀλύσκειν οὖν τὸ οἷον εἰς λελύσθαι. Ζηνόβιος.

Ἀλύω] Ἰστέον ὅτι τοῦ ὀπύω καὶ ἀλύω, καὶ τῶν παραπλησιῶν ἐκλελοιπασιν οἱ χρόνοι οἱ διὰ συμφώνου γινόμενοι. οὐδέποτε γὰρ μετὰ τὴν υἱ δίφθογγον σύμφωνον ἐπιφέρεται· οἷον μυῖα, αἴθυια. ἐκλελοιπε δὲ ὅτε παρακείμενος, καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος, καὶ ὁ ἀόριστος, καὶ ὁ μέλλων.

Ἀλύω, σημαίνει τὸ δυσφορεῖν, καὶ ἀπορεῖν, καὶ λυπεῖσθαι. λύω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀλύω· ἔν' ἢ τὸ μὴ λύσιν εὐρίσκειν τῶν κακῶν. ἢ παρὰ τὸ αἰλῶ τὸ πλανῶμαι, ἀλύω, ὡς πλήθω πληθύω. οἱ γὰρ λυπούμενοι ἐν πλάνῃ εἰσὶ. δηλοῖ καὶ τὸ χαίρω, ὡς τὸ, Ἡ ἀλύεις ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην; — καὶ τοῦτο παρὰ τὸ αἰλῶ τὸ πλανῶ· πλανῶνται γὰρ καὶ τῶν χαιρόντων αἱ ψυχαί.

Ἀλφός, παρὰ τὸ ἄλλοφάνης τις εἶναι· σημαίνει δὲ τὸν λεπρόν· παρὰ τὸ ἐναλλάσσειν τὴν χροιάν· τὸ γὰρ ἐναλλάσσειν, παρὰ τῷ . . . ἀλφαίνειν ἐγίνετο. σημαίνει δὲ τὸ πάθος, ἄλλοφός τις ὧν, ὁ ἄλλοιοφάνης τὸ χρώμα ποιῶν. λέγεται γὰρ τὸ ἄλλοῖον καὶ ἕτερον, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐξηλλαγμένων. Μεθόδιος.

Ἀλφειός, ὁ ἐν Ἠλίδι ποταμός· παρὰ τὸ τοὺς ἀλφούς θεραπεύειν. ἢ παρὰ τὸ ἀλφειν, ὅ ἐστιν ὠφελεῖν· ὠφελισμον γὰρ αὐτὸ τὸ ὑδωρ. Μεθόδιος.

Ἀλφηστής, ὁ εὐρετικός· οἱ μὲν γὰρ ἐπίθετον τοῦ ἀνθρώπου· οἱ δὲ τὸν ἀνθρώπον· παρὰ τὸ ἀλφεῖν τὸ εὐρίσκειν. μόνος γὰρ ὁ ἀνθρώπος εὐρετικός. ἀλφησταί· ἐξ οὗ ἢ γενική τῶν πληθυντικῶν ἀλφηστῶν, καὶ ἀλφησταίων. ὅθεν καὶ α τὸ στοιχεῖον ὀνομάζεται. Σώφρων εἰς ἀνδρείους μίμους, καταπυγοτέρων ἀλφηστῶν. Ἀπολλόδωρος δὲ Φησιν· ἰχθύς τινες οἱ ἀλφησταί, τὸ μὲν ὅλον κηρύσειδες, πορφυρίζοντες κατὰ τινα μέρη. Φασὶ δὲ αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι σύνδυο· καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἐπόμενον. ἀπὸ γοῦν τοῦ τὴν πυγὴν ἐτέρω τὸν ἕτερον ἐπακολουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινες τοὺς ἀκρατεῖς καὶ κατωφερεῖς οὕτως ἔλεγον. λέγονται καὶ οἱ ἐντιμοί, καὶ τίμιοι βασιλεῖς ἢ ὀρχησταί. 73

Ἀλφειβοῖαι] ἐστὶ δὲ κύριον παρὰ Θεοκρίτῳ· παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ, ἐπίθετον, παρθένοι ἀλφειβοῖαι, αἱ παρθένοι αἱ βόας ἐφ' ἑαυτὰς εὐρίσκουσαι, διὰ τὴν εὐμορφίαν· ἔδνα γὰρ, θρέμματα ἐδίδото τὸ παλαιὸν πρὸς γάμων δῶρα· ὠνόματται δὲ ἀπὸ μέρους· ἐπειδὴ ἐντιμοὶ τὸ παλαιὸν οἱ βόες· τῷ τοὺς πατέρας ἀνδρας ἀλλασσομένους ὑπὲρ αὐτῶν· ἀλφαίνειν γὰρ τὸ εὐρίσκειν· καὶ ἀλφῇ, ἢ τιμῇ. ἐστὶν οὖν ἀλφω τὸ εὐρίσκειν, καὶ ἀμείβω. ἐξ αὐτοῦ γίνονται ἀλφίβοιαι. πολλάκις δὲ τὸ ο ἐν τῇ συνθέσει εἰς ε μεταβάλλεται, καὶ τὴν σι συλλαβὴν προσλαμβάνει· οἷον ἐλκόπεπλος, ἐλκεσίπεπλος· Πρωτόλαος, Πρωτεσίλαος· πηγόμαλλος, πηγεσίμαλλος. οὕτως οὖν ἀλφόβοια, καὶ ἀλφειβοῖα. Μεθόδιος. γνησία, ἢ εὐγενής, ἐντιμος. 10

Ἀλφίτον, ἢ ἀξιολογώτατη τροφή, κυρίως τὰ ἀπὸ τῶν πεφρυγμένων κριθῶν ἀλεσθειστῶν θραύσματα· κατα-

Ε

χρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν πυρῶν, ἡ Φακῶν. —
 ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν: — παρὰ τὸ ἀλφαίνειν,
 20 ἡ πρῶτον εὐρεθεῖσα τροφή. ἡ ἀλήφατά τινα ὄντα, τὰ
 ἀληλεσμένα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὄλων. καὶ Ἀλφι-
 ταῖα ἐργαστήρια· καὶ Ἀλφिताμοῖβοι, οἱ πωλοῦντες τὴν
 ἀλφίτου ἀκτὴν· κατὰ ἀφαίρεσιν. εἶναι γὰρ μακτὴν. οἱ
 δὲ Φασίν, ὅτι ἄκρον ἐκάλουν τὸν καρπὸν· ἐνθεν καὶ
 ἀκρόδρυα. ἡ ὅτι ὥσπερ ὁ εἰς θάλασσαν κατήκων τόπος,
 ἐσχατος ὢν τῆς ἡπείρου, ἀκτὴ λέγεται· οὕτω καὶ τὸ
 ἐσχατον τοῦ αἰεύρου, προπονηθέντα ἔχον τὸν καρπὸν·
 ἡ ἀπὸ τοῦ ἀσασθαι ὑπὸ τοῦ μύλου, καθὰ καὶ τὰ κύ-
 30 ματα τῆς θαλάσσης ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς, ὅς ἀκτὴ κα-
 λεῖται.

Ἀλῶ, σημαίνει δύο· τὸ πλανῶ· τὸ παθητικὸν ἀλῶμαι, ἡ
 μετοχὴ ὁ ἀλῶμενος· παρὰ τὸ λῶ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ θέλω
 γίνεται ἀφαιρέσει τῆς θε· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α,
 ἀλῶ· οἱ γὰρ πλανώμενοι ὢν οὐ θέλουσιν ἐπιτυγχάνου-
 σι· ἡ οὐ θέλουσι πλανᾶσθαι. ἀλῶ, φιλούμενον μὲν,
 σημαίνει τὸ πλανῶ· δασυνόμενον δὲ, τὸ συναθροίζω.
 ζῆται εἰς τὸ Ἀλωσις καὶ Ἀνάλωσις.

Ἀλῶ, τὸ συλλαμβάνω, ὅπερ Ὀμηρος ἀλῶω Φησίν· οἶον,
 — ἡ κεν ἀλῶω: — παράγεται δὲ ἀπὸ τούτου καὶ τὸ
 40 ἀλίσσω, τὸ καταλαμβάνω καὶ κρατῶ, παρὰ τὴν ἄλα
 τὴν θάλασσαν· ἀπὸ τοῦ τοὺς κατὰ θάλασσαν λαμβαν-
 ομένους πρῶτον ἀλίσκεσθαι νομίζειν.

Ἀλῶη, ληφθεῖη, κρατηθεῖη. ζῆται εἰς τὸ ἀλοῖη. ἔχει δὲ
 τὸ ι προσγεγραμμένον ἐν τῇ παραληγούσῃ. ἔστι γὰρ
 εἰς ἀλῶ, εἰς ἀλῶς, εἰς ἀλῶ· καὶ κατὰ πλεονασμὸν
 τοῦ η, εἰς ἀλῶη, ὥσπερ εἰς στῶ στῆς στῆ, καὶ εἰς
 στῆη· οἶον, Στῆη ἐπ' ὠκυρόω ποταμῶ: — καὶ εἰς Φῶ
 Φῆς Φῆ, καὶ εἰς Φῆη· οἶον, Φῆης θρηλοιογὸν ἔχειν
 ἀνα Φαιδίμω ὤμω: — δύναται δὲ μὴ ἔχειν τὸ ι κατὰ
 50 τὴν παραλήγουσαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν λήγουσαν· ἵνα εἴπω
 αὐτὸ ἀπὸ τρισυλλάβου, εἰς ἀλῶω, εἰς ἀλῶς, εἰς
 ἀλῶη. ἀλλ' ἐπειδὴ πολλὰ εἰσιν ἐν τῇ παραληγούσῃ
 ἔχοντα τὸ ι πλεονασμῶ τοῦ η, οἶον στῆη, Φθῆη, τού-
 του χάριν καὶ τὸ ἀλῶη ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ ι,
 πλεονασμῶ τοῦ η. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ποσό-
 τητος.

Ἀλῶα, ἑορτὴ Ἀθηναίων ἀγροικική. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ὡς
 74 βαρύτονα, τὰ μὲν βραχεῖα παραληγόμενα, διὰ τοῦ τος
 κλίνονται, ἔρωτος, Νέπτωτος· ἔστι δὲ ὄνομα ὄρους·
 τὰ δὲ μακρὰ παραληγόμενα, διὰ καθαρῶ τοῦ ος, Μί-
 νως, ἥρωος. σεσημεῖωται τὸ εἰλως εἰλωτος· περὶ οὗ
 ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἔλως ἐστὶ, καὶ ἐκλήθη ἔλωτος· λοιπὸν
 ἐπλεόνασε τὸ ι. καὶ πῶς τὸ κάλως, ὁ σημαίνει τὸ σχοι-
 νιον, βαρύτονον ὃν καὶ βραχεῖα παραληγόμενον, οὐ
 κλίνεται διὰ τοῦ τος, ἀλλὰ διὰ καθαρῶ τοῦ ος, ὡς
 Ὀμηρος· Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, εἶπε κά-
 λωες. οὐ γὰρ δυνάμεθα εἰπεῖν ὅτι, Ἀττική ἐστὶν ἡ κλί-
 80 σις. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ κλίνουσιν·
 οἶον, ὁ κάλως, τοῦ κάλω. ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστι
 τοῦ κάλως αὕτη κλίσις, ἀλλ' ἐπέκτασις. ἔστι γὰρ ὁ
 κάλως τοῦ κάλω· καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς ος συλλα-
 βῆς, κάλως, ὥσπερ ἡ ἄλως τῆς ἄλω καὶ ἄλως· ἐξ
 οὗ ἡ αἰτιατικὴ τὴν ἄλῶα, ὥσπερ Καλλίμαχος ἐν τῇ
 Ἐκὰβη, Δινομένη περὶ βουσίν, ἐμὴν ἐφύλαξεν ἄλῶα: —
 σημαίνει δὲ καὶ τὸ νεφελῶδες τὸ περὶ σελήνην καὶ ἥλιον.

Ἀλως, ἡ ἄλῶη καὶ ἡ ἄλῶνία· παρὰ τὴν τῶν ἀσταχύων
 συνάθροισιν· ἐκεῖ γὰρ συναθροίζονται οἱ ἀσταχοὶ· πα-
 20 ρὰ τὸ ἄλες, ὁ σημαίνει τὸ συνάθροισμα· ἡ παρὰ τὸ
 ἄλις καὶ ἱκανῶς ἔχειν τοὺς καρπούς. ἡ παρὰ τὸ ἀλοιῶ
 γίνεται ἄλῶη, μετὰ τοῦ ι, παρὰ τὴν τῶν ἀσταχύων

ἀλοιῆσιν. καὶ ἄλῶας, τὰς ἄλῶνίας, τοὺς τόπους ὅπου
 οἱ πυροὶ πατοῦνται.

Ἀλῶη, σημαίνει χωρὶς τοῦ ι, τὸ σύμφυτον χωρίον, καὶ
 σύνδενδρον τόπον· παρὰ τὴν ἄλσιν τὴν αὕξισιν. ἄλδω
 οὖν ἄλῶη, χωρὶς τοῦ ἰῶτα.

Ἀλῶρηται] τοὺς τὰς ἄλως φυλάττοντας, οὕτως ὑπὸ Λυ-
 κίων καλεῖσθαι· ὠρεῖν γὰρ τὸ φυλάττειν.

Ἀλῶνῆτα, τὰ βάρβαρα ἀνδράποδα. τοὺς γὰρ ἄλας διδόν- 30
 τες τοῖς Θραξίν, ὠνοῦντο ἀνδράποδα.

Ἀλῶναι] ἄλῶαι, ἀλῶσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐν τοῖς
 πληθυντικοῖς ἤλωμεν· τὸ ἀπαρέμφατον, ἀλῶναι. κυρίως
 ἐπὶ τῶν ἰχθύων, σημαίνει ἀπολέσθαι, ληφθῆναι.

Ἀλῶη, κῆπος, καὶ ἡ καρποφόρος χώρα, καὶ ὁ τόπος ἐφ'
 οὗ ὁ σῖτος τρίβεται· καὶ ἡ ἀμπελος. τὸ δὲ ἄλως, ἐπὶ
 μὲν τοῦ τόπου φιλοῦται· ἐπὶ δὲ τῆς ἄλῶνος, δασύνε-
 40 ται· ἐν τοῦ ἀλῶ τὸ πορθῶ· τοῦτο ἐκ τοῦ ἄλως, ὁ ση-
 μαίνει τὴν ἄλῶνα. εἰς αὐτὴν γὰρ πορθοῦνται καὶ συν-
 τρίζονται οἱ στάχυς. τοῦτο ἐκ τοῦ ἀλῶ τοῦ συναθροί-
 ζω· ἐξ οὗ καὶ δασύνεται. τοῦτο ἐκ τοῦ ἄλως ἄλως.

Ἀλῶπηξ, κλίνεται ἀλῶπενος. σεσημεῖωται ὅτι ἔτρεψε τὸ
 η εἰς ε ἐν τῇ γενιῇ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ἡξ
 θηλυκὰ οὐ φαίνεται παραληγόμενα τῷ ω, πῆληξ ἡ
 περιεφθαλαῖα· ἀντίπηξ, ἡ κιβωτός· ὕσπληξ, ἡ τοῦ
 ἱπποδρόμου ἀφετηρία. τὸ γὰρ σπῶληξ ἀρσενικόν ἐστιν.
 ἐπεὶ οὖν τὸ ἀλῶπηξ θηλυκόν, ὡς παρήλλαξε κατὰ τὴν
 παραλήγουσαν, παρήλλαξε καὶ κατὰ τὴν κλίσιν. ὁ Χοι- 50
 ροβοσκός. γίνεται δὲ τὸ πάθος τὸ ψιλωτικὸν τῶν γε-
 νείων τε καὶ τριχῶν, ἀπὸ τῆς ἀλῶπενος μεταφορικῶς.
 ἡ γὰρ ἀλῶπηξ τὸ ζῶον, ἐνθα ἂν οὐρήσῃ, τὸν τόπον
 ἀκαρπον ποιεῖ, ξηραίνουσα καὶ τὴν προϋπάρχουσαν βο-
 τάνην, καὶ ἐτέραν ἀναβλαστῆσαι οὐ συγχωροῦσα. γίνε-
 ται δὲ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, καὶ τὸ ὦψ ὠπός
 ὁ ὀφθαλμός· ἡ καὶ τὸ παίζω, ἡ ἐν τῇ πλάνῃ παί-
 ζουσα.

Ἀλῶπενόνητος, ὄνομα νήσου· ὅτι Ἀθηναῖοις ἀποικίαν 75
 στελλομένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν ἐκεῖ κατοικῆσαι, ἐνθα ἂν
 ἀλῶπηξ Φανῇ· καὶ ἐν τῇ νήσῳ Φανείσης τῆς ἀλῶπενος,
 ὤκησαν. Μεθόδιος.

Ἀλῶπενάδης, πανοῦργος· οἱ δὲ, ἀφελής. καὶ ἀπρότοψος.
 Ἀλῶπενία, αἱ τῶν ἀλῶπενων καταδύσεις. Ἀλῶπενί-
 δες, εἶδος κυνῶν.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Ἀμα ἐπὶ ῥῆμα συλλήψεως ἡ ἀθροίσεως· παρὰ τὸ θαμά 10
 τὸ συνεχῶς καὶ πυκνῶς· τὸ γὰρ πυκνὸν καὶ ἐπάλλη-
 λον, ἅμα γίνεται, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ. τὸ δὲ θα-
 μά, οὕτω. ἔστι θαμός· ἐξ οὗ θαμεία. τὸ οὐδέτερον,
 θαρόν· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, θαμά· καὶ τὸ
 ἐπὶ ῥῆμα, θαμά. οὐ γὰρ γίνεται ἀπὸ τοῦ θαμὸς θα-
 μείος, ἀφ' οὗ τὸ, θαμέες ἀκοντες. οὐ γὰρ ἂν ὀξύνεται
 θαμείος. Μεθόδιος. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ χάζω, γίνεται
 ἄζω· ἔμεινε δὲ ἡ ἀναλογουσα τῷ χ δασεία· οὕτως ἐκ
 τοῦ θαμά, ἅμα. δασύνεται καὶ βαρύνεται. τὰ εἰς α
 λήγοντα δισύλλαβα ἐπὶ ῥήματα, ἅπαντα βαρύνονται. 20
 οἶον ὦκα, τάχα, σάφα, λίγα, λίπα· χωρὶς τοῦ θαμά.

Ἀμάδιος] ἀμάδα τὴν ναῦν Αἰσχύλος, ἐπὶ ῥήματι, ἅμα
 τῷ προσελθεῖν. ἀπὸ τοῦ ἅμα ἀμάδιος παράγωγον
 διὰ τοῦ διος· καὶ πολὺς ὁ τοιοῦτος χαρακτήρ.
 Ἀμαδρυάδες] Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, — ὁ γὰρ
 οἶος, ἐν οὖρεσι δένδρεα τάνων, Δήποθ' ἀμαδρυάδος
 νύμφης ἀτέρριξε λιτάων, Ἡ μιν ὀδυρομένη ἀδινῶ μει-

30 λίσσετο μύθῳ: — ἀμαδρυάδες νύμφαι λέγονται, διὰ τὸ ἅμα ταῖς δρυσί γεννᾶσθαι· ἢ ἐπεὶ δὴ δοκοῦσιν ἅμα ταῖς δρυσί φθίρεσθαι. Χάρων γὰρ ὁ Λαμψακηνὸς ἱστορεῖ, ὡς Ροῖκος, δρὺν θεασάμενος ἤδη μέλλουσαν ἐπὶ γῆν καταφέρεισθαι, προσέταξε τοῖς παισὶ ταύτην ὑποστηρίξαι· ἢ δὲ μέλλουσα συμφθίρεσθαι τῇ δρυὶ νύμφῃ, ἐπιστάσα τῷ Ροῖκῳ, χάριν μὲν εἰδέναι ἔφασκεν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπε δὲ αἰτήσασθαι ὅ τι βούλοιο. ὡς δὲ ἐκεῖνος ἤξιον συγγενέσθαι αὐτῇ, ἐπιζήμιον μὲν ἔλεγεν εἶναι τοῦτο, φυλάττεσθαι δὲ ὅμως ἑτέρας γυναικὸς ὁμίλειαν. ἔσχον δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. καὶ ποτε πεττεύοντος αὐτοῦ περιίπταται ἡ μέλισσα. πικρότερον δὲ τι ἀποφθεγγάμενος, εἰς ὀργὴν ἔτρεψε τὴν νύμφην, ὥστε πηρωθῆναι. καὶ Πίνδαρος, ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι.

40 Ἀμαζόνες] ἐκ τοῦ μαζός καὶ τοῦ στερητικοῦ α ἀμαζών· ὅτι τὴν μίαν θῆλην τὴν δεξιὰν ἔκοπτον ἢ ἔκαιον, ἵνα μὴ ἐμποδίζονται τοξεύουσιν· ἢ ὅτι μαζοῦ καὶ τροφῆς οὐ μετέσχον, ἀλλ' ὅφρεσι καὶ ἄλλοις τισὶ θηρίοις ἐτρέφοντο, σαύραις καὶ χελώναις· παρὰ τὸ μάζαις μὴ χρῆσθαι, ἢ γουν τροφαῖς, ἀλλὰ κρέασιν· ἢ ὅτι λαμβάνουσαι ζώην καὶ πανοπλίαν, ἐξερχόμεναι ἡμῶν καὶ ἐθέριζον· παρὰ τὸ ἐν ταῖς ζώναις ἀμαῖν. λέγονται δὲ οὕτω καὶ οἱ πένητες οἱ μάζαν οὐκ ἔχοντες.

50 Ἀμαθος ἢ ψάμμος, παρὰ τὸ ψάμαθος γίνεται, ἀποβολῇ τοῦ ψ. ἢ ἀμυθός τις οὐσα, τούτεστιν ἀνεπίγνωστος, ἢν οὐκ ἔστιν ἀριθμῆσαι καὶ καταμαθεῖν. Μεθόδιος.

76 Ἀμαθύνει] παρὰ τὴν ἀμαθον ἀμαθύνειν, τὸ ἀφανίζειν. — πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαθύνει: — κατὰ μικρὸν δαπανᾷ, τούτεστιν, ἀμαθον καὶ κόνιν ποιεῖ.

Ἀμαθαίνειν, ἀμαθῶς ἔχειν. Ἀμαθῆς, σκαιὸς καὶ βλαῖος. Ἀμαλδύναι, κακοποιῆσαι, ἀποκρύψαι, εἰς ἄλλα δύναι.

Ἀμαλκιεῖν, τὸ μὴ ῥιγοῦν.

Ἀμαλλεύειν, δραγμεύειν· καὶ Ἀμάλλιον σχοινίον, ἐν ᾧ δεσμεύουσι τὰς ἀμάλλας, τὸ νῦν οὐλόδετον.

Ἀμαξιτός, ἀμάξαις διοδευτός.

10 Ἀμαιμάκετον] Ὅμηρος, Ἰστὸν ἀμαιμάκετον: — παρὰ τὸ μῆκος μάκετος· διπλασιασμῷ μαμάκετος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μετὰ τοῦ α, ἀμαιμάκετος, ὁ μακρὸς καὶ ὑπερφύης. τὸ δὲ, — πνεύουσιν ἀμαιμάκετον πῦρ: — παρὰ τὸ μαιμῶ, μαίμακα. Χίμαιραν ἀμαιμακῆτην, ἀμαχον, ἀκαταγώνιστον, φοβεράν, ἀνυπόστατον· ἢ ἀπροςμάχητον, καὶ μεγάλην· παρὰ τὸ μαιμάω μαιμῶ, τὸ προθυμοῦμαι, μαιμάκετος· ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, πρὸς ἣν οὐδεὶς προθυμεῖται μάχεσθαι. ἢ παρὰ τὴν μάχην, ἀμαιμάχητος, καὶ ἀμαιμάκετος, καὶ ἀμαιμακῆτη.

20 Ἀμαλδύνω κυρίως τὸ διὰ πυρὸς ἀφανίζω. ἀπὸ τοῦ μαίρω τὸ λάμπω, ὁ μέλλων, μαρῶ· ἀφ' οὗ τὸ μαραίνω· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμαρῶ· τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ, ἀμαλῶ· κατὰ παραγωγὴν, ἀμαλύνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀμαλδύνω. τεῖχος ἀμαλδύναι: — ἢ τὸ ἀπλῶς ἀφανίσαι ἢ ὀμαλίσαι· παρὰ τὴν ἄμμον· ἄμμος, ἀμῶ, ὡς δοῦλος δουλῶ, καὶ φίλος Φιλῶ· παράγωγον ἀμύνω καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, καὶ τοῦ δ, ἀμαλδύνω. οὕτως Ὠρίων. ὁ δὲ Μεθόδιος, παρὰ τὸ ὀμαλὸς ὀμαλύνω, ὡς κακὸς κακῶ κακύνω· καὶ ἐπενδέσει τοῦ δ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς α.

30 Ἀμάλθεια, ἡ τροφὸς τοῦ Διός. Καλλίμαχος, — σὺ δὲ θῆσας μαζὸν Αἰγὸς Ἀμαλθείης, — εἰσὶ δ' οἱ Φασὶ παραπεπλάσθαι τὸ ὄνομα. εἶναι γὰρ αὐτὴν ἀμαλακιστίαν· παρὰ τὸ μὴ μαλάσσεσθαι καὶ ταπεινοῦσθαι. διὰ τοῦτο καὶ τὸν Ἡρακλέα καρτερικώτατον γεγονέναι λέγουσιν,

ἐπεὶ δὴ εἶχεν αὐτῆς τὸ κέρας, ὥσπερ ὁ μῦθος. ζῆτει εἰς τὴν παροιμίαν, Ἀμαλθείας κέρας, εὐσθενείας καὶ ὑγείας. Ἀμαλθεύσει πλήθει αὔξει.

Ἀμάλη, ἡ ἀπαλή. ἢ δὲ λέξις Μακεδόνων. ὅθεν καὶ Πρόμαλα εἴρηται, ἢ πρὸ τοῦ δέοντος αὐξανομένη μυρίκη· 40 μαλεῖν γὰρ τὸ αὐξάνειν. καὶ ἡ τριχῶν αὔξησις, ἀμάλη· ἔστι δὲ ἀπαλή· καὶ τροπῇ, ἀμάλη ποῦς· καὶ ἀμαλὸν ἀμαλῶς, ἀπαλὸν ἀπαλῶς, μετρίως, εὐκόλως.

Ἀμαλλοδετήρες, οἱ τὰς ἀμάλλας δεσμοῦντες. ἀμάλλα δὲ ἡ ἐκ πολλῶν δραγμάτων συναγωγῇ.

Ἀμάλλαι, τὰ δράγματα τὰ τοῦ σίτου· ἢ παρὰ τὸ ἀμασθαι, ἢ παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίσθαι ταῖς χερσὶ τὴν τοῦ σίτου μετὰ τῶν ἀσταχῶν καλάμην.

Ἀμαῖν, τὸ θερίζειν· παρὰ τὸ ὁμοῦ ἐπισπᾶν, ὅδον ἀμασπᾶν, τὸ ἅμα καὶ ὑφ' ἐν πολλὰ ἔλκειν. ζῆτει εἰς τὸ 50 αἰν.

Ἀμάνδαλον, τὸ ἀφανὲς παρὰ Ἀλκαίῳ. ἀμαλδύνω, ἀμαλδανον τὸ ἀφανὲς καὶ ἀφανιζόμενον· καὶ ὑπερδέσει ἀμάνδαλον.

Ἀμαντες] οἱ περὶ Ἐλαφήνορα μετὰ Τροίας ἄλωτιν διέβησαν εἰς τὴν ἡπειρον, καὶ ᾤκησαν παρὰ τὰ Κεραύνια ὄρη. ἔκτισαν δὲ Εὐβοίαν. ὅθεν Ἀβαντες ἐκλήθησαν. ἐν ὑπομνήμασι Λυκόφρονος. καὶ κατὰ μεταφοράν, Ἀμαντες.

* Ἀμαξουργός, ὁ τὰς ἀμάξας τεκταίνων· παρὰ τὸ ἐργάζομαι. 77

Ἀμαμαξύς, ἡ ἀναδενδράς· παρὰ τὸ ἀμμίξαι, ἢ συνδεδεμένη· ἀναδεσμοῦνται γὰρ αἱ ἀναδενδράδες· ἀμμιξύς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ τροπῇ, ἀμαμαξύς. Ἐπίχαρμος, Ἐν γὰρ καὶ θαλάσσει, οὐδ' ἀμαξύας φέρει: — Σαπφῶ διὰ τοῦ δ λέγει ἀμαμαξύδες. Μεθόδιος. ἔστιν οὖν ἀμπέλου τὴν γένος. οἱ δὲ, τὴν ἐσπέριον σταφυλὴν· Ἀλέξανδρος τὴν ἀβούβαστον λέγει.

Ἀμαξα] Φησὶ δ' ἀνὴρ Φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἄμαξαν: 10 — παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἄξα, καὶ ἄμαξα. καὶ ἀμαξίς, ἢ μικρά.

Ἀμάρα, ὁ ὀχετὸς δι' οὗ τὸ ἐν τοῖς κήποις φέρεται ὕδωρ, ἢ τάφρος, ἢ ὑδροβρόχῃ. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου Ἀμφυτὰ καὶ κήπους ὕδατος ῥέον ἡγεμονεύει, Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων, Ἰλιάδος Φ'. παρὰ τὸ ἅμα καὶ ὀμαλῶς ρεῖν τὸ ὕδωρ. ἢ ὅτι τὰ φερόμενα πλησίον αὐτοῦ φυτὰ οὐκ ἔα μαραίνεσθαι. ἢ παρὰ τὸ τῇ αἰνῇ αἵρεσθαι· ἄμῃ δὲ ἔστιν ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. ἢ διὰ τὸ περὶ τὰς αἰμασῖας ρεῖν, τὰ περιφράγματα καὶ τοὺς τοίχους. οἱ δὲ, τάφρον, στέγην.

Ἀμαρία, παρὰ τὸ ἅμα ἄγω παραγώγως τὸ αὐτὸ σημαίνον· καὶ ἀμάραι, αἱ ἐν τῷ ὠτίῳ κοιλότητες. καὶ ἀμάρησι, πόροις.

Ἀμαρυγὰς, ὄψεις· οἱ δὲ, ἀκτῖνας ὄψεως. καὶ ἀμαρυγα, αἰθυγμα, φόρημα, εἶδωλον, κίνησιν, λαμπηδόνα.

Ἀμαρύσσω, τὸ λάμπω. Ἡσίοδος, ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμαρύσσει: — μαίρω, μαρῶ· ἐξ οὗ μαρύσσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀμαρύσσω· καὶ ἀμαρύγμα, καὶ ἀμαρυγὰς· 30 σημαίνει τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ἐκλάμψεις. — Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα, Ἡσίοδος. σημαίνει δὲ καὶ τὰς τοῦ μετώπου ρυτίδας, αἵτινες εἴρηται διὰ τὸ ἀμαυρὸν ἀλαμπεῖς εἶναι καὶ ἀμυδραί. ἢ παρὰ τὸ ἀμάραις εἰσένειναι, ὀχετοῖς. ὡς γὰρ ἐκεῖναι τὸ ὕδωρ, οὕτω καὶ αὗται τὸν ἰδρώτα μεταγούσιν ἐπὶ τὰ παρ' ἐκότερα μέρη τῆς κεφαλῆς. αἱ δὲ ἐκλάμψεις εἴρηται παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω. ἐξ οὗ ἐν διπλασιασμῷ μαρμαίρω, καὶ μαρμαρυγῇ, καὶ μάρμαρον· Μάρων κύριον ὄνομα. ἐκ τοῦ μαρῶ

- 40 μέλλοντος, μαρύσσω. ἀμάρα, ἀμάρυγμα· ἡ μαρυγμαί, ἀμαρυγμή, καὶ ἀμάρυγμα. Μεθόδιος.
- Ἀμαρύνθος, πόλις Εὐβοίας. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Ἀμαράνθου βασιλέως· ἢ, ὡς τινες, ἀπὸ τοῦ μὴ μαραίνεσθαι τὸν τόπον. σύνδενδρος γάρ.
- Ἀμαραντός] Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, ἔνθα δὴ ἡπεύροιο Κυταίδος ἢ Ἀμαραντῶν· — Κύτος πόλις τῆς Κολχίδος. ἔστι καὶ ἑτέρα Κύτα τῆς Εὐρώπης, κατὰ ἀρχὴν τοῦ εἰσπλου τοῦ Πόντου· ἐκεῖθεν δὲ τὴν ἀρχὴν λαμβάνει. λέγεται δὲ οὕτως ὀνομαστικῶς. ὅθεν Κυταίδα τὴν Μηδείαν λέγουσιν. Ἀμαραντός, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ. ὡς δὲ ἐνιοί, ὅρη τῆς Κολχίδος, ἐξ ὧν καταφέρεται ὁ Φάσις ποταμός. φαίνεται ἀπὸ Ἀρμενίων ὀρέων εἰς Κόλχους κατὰ θάλασσαν. τὸ δὲ Ἀμαραντῶν ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν ὀρέων περισπᾶται ὡς κύριον· καὶ τὰ ἀμάραντα ὀξύνεται. λέγεται δὲ πρὸς διάφορον σημαίνοντα τὰ ἀμάραντα σώματα. δῆλον οὕτω λέγεται ἐπὶ ἀμαραντῶν σωμάτων.
- 78 Ἀμαρτίνους] παρὰ τὸ ἀμαρτῶ ἀμαρτίνους· σημαίνει δὲ τὸν ἡμαρτημένον κατὰ τὸν νοῦν· ὡς οἶδω, Οἰδίπους. τὰ παρὰ τὸ ἀμαρτία συντιθέμενα, καὶ διὰ τοῦ ο, καὶ διὰ τοῦ ι γράφονται. ζῆται εἰς τὸ δαΐφρων.
- Ἀμαρτοεπής, ὁ ἀμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν, ἡγουν Φλύαρος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀμαρτανόντων τῆς οδοῦ.
- Ἀμαρτωλός] παρὰ τὸ ἀμαρτῶ ἀμαρτήσω, ἀμαρτηλός καὶ ἀμαρτωλός, αἰμύλος, πανούργος, μοχθηρός· καὶ ἀμαρτωλία, ὁ καὶ ἀμαρτία, καὶ ἀμαρτήμα.
- 10 Ἀμαρτία, κυρίως ἡ ἀποτυχία. παρὰ τὸ μάρπτω ἀμαρπτία· καὶ ἐλλείπει τοῦ π, ἀμαρτία, ἢ ὁ βούλεται μὴ μάρπτουσα, ὁ ἐστὶν ἀποτελοῦσα. ἔνθα καὶ μάρτυς, ὁ μάρψας καὶ εἰδὼς τὸ ἀληθές. ἡ ἀπαρτία παρὰ τὸ ἀρτῶ σημαίνει τὸ ἀρμόζω, πόρρω οὕσα τοῦ συνηρμόσθαι ὁ βούλεται· τῆς ἀπὸ προθέσεως τὸ ἀποθεῖν δηλούσης.
- Ἀμαρτῶ, καὶ ἀμαρτάνω· ἐκ τοῦ ἀμαρτῶ τὸ ἀποτυγχάνω, ὡς ἦδω, ἀνδάνω· ἀπὸ τοῦ μάρπτω τὸ καταλαμβάνω. ἀμαρτῶ οὖν, τὸ οὐ καταλαμβάνω. Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἀμαρτε· — καὶ ἀμαρτῆσαι, τὸ ἀτυχεῖν, στερηθῆναι· καὶ ἀμαρτήσεσθαι, ἀδικήσεσθαι, βλαβῆναι.
- 20 Ἀμαρτῆ, ἐπίρρημα, σημαίνει τὸ ὁμοῦ, καὶ κατὰ τὸ αὐτό. καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἐκ τοῦ ἀμαρτήδην λέγει κατὰ συγκοπὴν καὶ ὀξύνεται· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἐκ τοῦ ἅμα καὶ τοῦ ἀρτῶ. καὶ γίνεται ἀπὸ ἀμφοτέρων ἐπίρρημα ἀμαρτῆ, καὶ ὁμαρτῆ. ζῆται εἰς τὸ ὁμαρτῆ. διατί λέγονται μεσότητος ἐπίρρηματα; ἐπειδὴ μέσον ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου κείνται. ζῆται εἰς τὸν ὅφιν. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι σὺν τῷ ι γράφεται. τὰ γὰρ εἰς ἡ λήγοντα ἐπίρρηματα, ἔχουσι τὸ ι προσγεγραμμένον· οἶον, ἄλλη, πάντη, κρυφῇ, σπουδῇ, εἰκῇ, ὅπῃ, πῇ. εἰσι δὲ τινὰ εἰς ἡ λήγοντα ἐπίρρηματα μὴ ἔχοντα τὸ ι· οἶον, ἡ θέμις, ἀντὶ τοῦ ὡς· ἡ νέος οὐκ ἀπάλαξεν, ὡς νέος σημαίνει· μή, νῆ, δῆ, ἰῆ· ἔστι δὲ σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα, καὶ θαυμαστικόν· ὡή· ἔστι κλητικὸν ἐπίρρημα· καὶ ἰωή, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα· καὶ τὸ ἦδη, καὶ τὸ νῦν δὴ, ὁ σημαίνει τὸ ἀρτίως. τοῦτο δὲ τὸ νῦν δὴ, οὐκ ἀνέχεται τὰς συντάξεις τοῦ νῦν. τὸ μὲν γὰρ νῦν, συντάσσεται ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων· νῦν γράφω, νῦν γράψω, νῦν ἔγραφα· τὸ δὲ νῦν δὴ, παρωχημένῳ μόνῳ συντάσσεται, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, οἶον, — νῦν δὴ τοι ξυμβλήμενος ἐγγὺς ὀδίτης· — καὶ τὸ βῆ, ὅπερ περισπᾶται, τῶν ἄλλων τῶν μὴ ἔχοντων τὸ ι, μὴ περισπωμένων. ἔστι δὲ μίμημα Φωνῆς προβάτου. ἔστι δὲ ἀκαρεῖ· σημαίνει τὸ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. λέγει δὲ ὁ τεχνικός τὸ ἡσυχῇ, καὶ ἄλλη, καὶ τὰ τοιαῦτα, διὰ τοῦτο σὺν τῷ ι γράφονται,

ἐπειδὴ ἀπὸ δοτικῆς γέγονεν. ὅτι γὰρ ἀπὸ δοτικῆς γέγονε, δηλοῖ τὸ ταύτη. ἔστι γὰρ αὕτη, ἡ εὐθεῖα· ἡ γενική, ταύτης· καὶ ἡ δοτικὴ, ταύτη. εἰ ἄρα οὖν λέγομεν ταύτη ἀπέλθωμεν, καὶ οὐ λέγομεν αὕτη ἀπέλθωμεν, δῆλον ὅτι ἀπὸ δοτικῆς γέγονεν. εἰ δὲ τοῦτο ἀπὸ δοτικῆς γέγονε, δῆλον ὅτι καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἔχοντα τὸ ι, ἀπὸ 50 δοτικῆς γέγονασιν. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός εἰς τὸ ποσότητος. Ἐκ ποίων μερῶν τοῦ λόγου γίνονται τὰ ἐπίρρηματα; ἐκ πάντων. ἀπὸ ὀνόματος, ὡς τὸ Φρόνιμος, Φρονίμως· ἀπὸ ῥήματος, ὡς τὸ κρύβδω, κρύβδην· ἀπὸ μετοχῆς, ὡς τὸ ἐπιστάμενος, ἐπισταμένως· ἀπὸ ἄρθρου, ὡς τὸ ὅς, ὡς· ἀπὸ ἀντωνυμίας, ὡς τὸ οὗτος, οὕτως· ἀπὸ προθέσεως, ὡς τὸ ἀνά, ἀνω· κατὰ, κατω· ἀπὸ ἐπίρρηματος, ὡς τὸ ἐγγὺς, ἐγγυτέρως· ἀπὸ συνδέσμου, 79 ὡς τὸ καὶ, καὶθώς. Ἐκ πόσων πτώσεων γίνονται τὰ ἐπίρρηματα; — ἐκ πασῶν. ἀπὸ εὐθείας, ὡς τὸ, ὁ πρόφρων· Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι Ποσειδάων ἐπάμυνον· — ἀπὸ γενικῆς, ὡς τὸ προῖξ προικός· Ἐνα προικός χαρίσασθαι· — ἀπὸ δοτικῆς, ὡς τὸ ἡ ἰδία, τῆς ἰδίας, τῇ ἰδίᾳ· Ἰδία ἦλθον· δημοσίᾳ ἐλάλησα· — ἀπὸ αἰτιατικῆς, ὡς τὸ, ἡ ἀπριάτη, τῆς ἀπριάτης, τῇ ἀπριάτῃ, τὴν ἀπριάτην· Ἀπριάτην ἀνάποινον· — καὶ ἡ πέρα, τῆς 10 πέρας, τῇ πέρα, τὴν πέραν· Πέραν τοῦ χειμαρροῦ τῶν κέδρων· — καὶ ἀπὸ κλητικῆς, ὡς τὸ, Ἡράκλειε παρὰ Λουκιανῷ. ἡ ἀπὸ κλητικῆς χωρεῖ εἰς ἐπίρρηματικὴν σύνταξιν· οἶον ὦ. τοῦτο γὰρ, ἡνίκα θαυμαστικὸν λαμβάνεται, βαρύνεται, καὶ χωρεῖ εἰς ἐπίρρηματικὴν σύνταξιν· οἶον, ὦ Ἡρακλῆς.

Ἀμαστρίς, πόλις Παφλαγονίας, ἡ πρότερον Κρώμνα. Ὀμηρος, Κρώμναν τ' Αἰγιαλὸν τε· — ἐκλήθη δὲ Ἀμαστρίς ἀπὸ γυναικὸς Περσίδος Ἀμαστρίδος, θυγατρὸς Ὀξυάρθρου τοῦ ἀδελφοῦ Δαρείου· ὅπερ ὁ Στράβων, 20 Ἀμαστρεως κλίνει· ἄλλοι δὲ, Ἀμαστρίδος. τὸ ἐθνικόν, Ἀμαστριανός, ὡς Καλάτιος, Καλατιανός· καὶ Φάσις, Φασιανός· τὰ γὰρ εἰς νος ἐθνικά, ἢ ἀπὸ τῶν εἰς ος εὐθειῶν γίνονται, ὡς Βάκτριος, Βακτριανός· ἢ ἀπὸ τῶν εἰς ως γενικῶν, ὡς τοῦτο· ἢ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ια θηλυκῶν, ὡς Ὀλβία, Ὀλβιανός· Ἀσία, Ἀσιανός· καὶ Ἀμαστριανὴ γῆ.

Ἀμάς] Ὑμνῶν ἐγώγε Μαργαμένοισι πέποιθα σωσέμεναι νέας ἀμάς· — τὸ ἀμάς ἐπιτείνεται κατὰ τὸ τέλος. ἔστι τοίνυν ἀμετέρας, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀμάς, ἡμετέρας, 30 Δωρικῶς.

Ἀματροχία, παρ' Ὀμήρῳ ἡ τῶν τροχῶν σύγκρουσις· παρὰ τοῖς νέωτα ὁ τῶν τροχῶν ἐν γῇ τύπος. ἀματροχία ἔστι τὸ ἅμα τρέχειν, καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι, οἶον ὁμοδρομία τις οὕσα· τροχοὺς γὰρ τοὺς δρόμους ἔλεγον. ὀξύνεται δὲ ὡς Φυταλία· καὶ δασύνεται ἡ ἀρχή. ἀματροχία ἢ εἰς ταυτὸ συνδρομὴ τῶν ἀρμάτων· ἀματροχία δὲ ἐστὶν ὁ τύπος καὶ ἡ ἐγχαράξις τοῦ τροχοῦ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς. ζῆται εἰς τὰς χρήσεις εἰς τὸ ἀματροχία.

Ἀμαυρόν, τὸ ἀλαμπές καὶ μὴ ὁρώμενον. παρὰ τὸ μαίρω, 40 μαρῶ· πλεονασμῷ τοῦ υ, μαυρῶ, ὡς κλαίω κλαύσω, καὶ κλαίω καύτω· ἐξ αὐτοῦ ῥηματικὸν ὄνομα· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμαυρός, ὁ ἀλαμπής· ἢ ὁ ἅμα ταῖς αὔραις φερόμενος· ἢ ἀσθενές, σκοτεινόν.

* Ἀμβασις, ἀνάβασις, κατὰ συγκοπὴν.

Ἀμβαλλώμεθα] — μὴ δέ τι δηρὸν Ἀμβαλλώμεθα ἔργον· — ἀναβαλλώμεθα, ὑπερτιθέμεθα. πᾶσα πρόθεσις συγκοπὴν πάσχουσα τοῦ ἐσχάτου Φωνήεντος· — καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἀμβατος, ἀνάβασιν ἔχουσα ὁδός, ἢ πρὸς τῷ τείχει αὐτῷ 50 οὕσα ἀναβατός. ζῆται εἰς τὸ ἱππόβοτος.

Ἀμβλὺς, ὁ σίδηρος ὁ μὴ ὀξύς. παρὰ τὸ μῶλος, ὅ ἐστιν ὁ ἐγχρονισμὸς τῆς μάχης, γίνεται μωλὺς, ὡς ἵππος ἱππύς· καὶ κατὰ στέρησιν ἀμωλὺς, ὁ μὴ ἐπὶ μῶλον (ὅ ἐστι τὸν πόλεμον) ἐπιτήδειος· συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, ἀμβλὺς, βαρύς.

Ἀμβλυωπία] ἐκ τοῦ ἀμβλυωπός, ἀμβλυωπία· τοῦτο ἐκ τοῦ ἀμβλὺ, ὃ σημαίνει τὸ ἀσθενές, καὶ τὸ ὥψ ὠπός, οἶονεῖ ὁ μὴ καθαρὸν φῶς ἔχων, ἀλλ' ἀσθενές· καὶ Ἀμβλυώττειν, τὸ μὴ ὀξυδερκεῖν· Ἀττικῶς δὲ τὸ τυφλώττειν καὶ βαρύνεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς. ἀπὸ τοῦ ἀμβλὺς, καὶ τοῦ ὅσσω τὸ βλέπω, παρὰ τὸ ἀμβλεῖς ἔχειν τοὺς ὄσους, ἀμβλυώσσω, καὶ Ἀττικῶς ἀμβλυώττω.

Ἀμβλῶσαι, τὸ ἀτελές βρέφος ἀποβαλεῖν· καὶ τὰ πρὸς τοῦτο Φάρμακα, ἀμβλωθρίδια καλοῦσιν οἱ ἰατροί. Ἀριστοφάνης, Καὶ Φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην: — ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμπέλων. ὁπότε γὰρ αὐταὶ τοὺς λεγομένους ὀφθαλμούς ἀποκαυθεῖν, λέγουσιν αὐτὰς ἀμβλυώττειν· ἀντὶ τοῦ, οὐ τελεσφοροῦσι καρπὸν. καὶ ἐπὶ τῶν γυναικῶν τῶν ἀτελῇ τὰ βρέφη βαλλουσῶν, λέγεται ἀμβλυώττειν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀμβλῶττειν. ἢ ἐκ τοῦ ἀμαλῆσαι, ὃ ἐστι τὴν γονὴν ἀφανίσαι, ἀμβλῆσαι· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, ἀμβλῶσαι. εἰς τὸ ἐξαμβλῶσαι.

Ἀμβλωθρίδια, τὰ ἐξημβλωμένα ἔμβρυα.

Ἀμβιοῖ, ἀναπνεῖ, ἀναζεῖ. Ἀμβικόν, χύτραν, κάδον.

Ἀμβλήδην γούωσα, ἀναφέρουσα ἀθρόως τὸ πνεῦμα, ἀναβολάδην, ἀπὸ προοιμίου.

Ἀμβολάδην, ἀναβάλλων· ἢ ἐξ ὑποβολῆς. ἀμβολαὶ γὰρ διαναβολαί· ἀρχὴ καὶ προοίμιον, παρὰ τοῖς μουσικοῖς.

Ἀμβολιεργός] Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄττησι παλαίει: — ὁ ἀναβαλλόμενος τὸ ἔργον.

Ἀμβροτοὶ· διότι ἀθάνατοι οἱ θεοί, τῷ ἁμοιροῖ εἶναι βροτοῦ, ὅ ἐστιν αἵματος.

Ἀμβροτον, ἀθάνατον, οὗ βροτοὶ οὐχ ἄπτονται, αἰδοῦν, ἡδύ, λαμπρὸν, εὐώδες, καλόν. καὶ ἁμβροτα, κεκρυμμένα.

Ἀμβρόσιος ὕπνος, θεῖος, θαυμαστός, ὃν οὐχ οἶοντε βροτοῖς ἄψασθαι. ἢ ὁ ὑγρός· ὑγρὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ὕπνος· οἶον, Νήδυμος ἀμφιχυθεῖς: — καὶ Ἀμβρόσιος οὖν διὰ τοῦτο λέγεται ὁ ὑγρός. οὕτως Ὀρος. ὁ δὲ Θεόγνης γράφει τὸ σι, διφθόγγον· σημαίνει δὲ τὸν εὐδαίμονα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ σιὸς γινόμενα ἅπαντα, πλὴν τῶν μετουσιαστικῶν, διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον διπλάσιος, ἀσπασίος, ταράσιος, ἱκέσιος, ἐφέσιος, ἀνάρσιος, Συρακούσιος· (οὕτω γὰρ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ καθόλου, διὰ δύο σσ γράφει τὸ ὄνομα) διαπρύσιος· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἐπ' ἀριθμῷ τασσόμενα· οἶον διακόσιοι, τριακόσιοι. εἶπον, μὴ σημαίνοντα μέρος ἢ μετουσίαν: — διὰ τὸ ὕειος κάρα, καὶ χρύσειος σταυρός. Ἄλλως· τὰ διὰ τοῦ ιος κτητικά, ἀπὸ πρωτοτύπου τῶν εἰς τος γινόμενα, εἰ μὲν μεταβάλλει τὸ τ εἰς σ, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον ἀκήρατος, ἀκήράσιος· ἁμβροτος, ἀμβρόσιος· εἰ δὲ φυλάττει τὸ τ, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· Ἀρχέστρατος, Αρχεστράτειος· Καλλίστρατος, Καλλιστράτειος· χωρὶς εἰ μὴ ὥσιν ἐθνικά, ὡς τὸ Βοιωτός, Βοιώτιος· καὶ Αἴγυπτος, Αἰγύπτιος. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἁβροτος· τοῦτο, παρὰ τὸ βροτός, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ πλεονασμῷ, γίνεται ἁμβροτος· καὶ τρέπει τὸ ν εἰς μ. τὸ θελυκόν, ἢ ἀμβροσία· καὶ σημαίνει τὴν ἀθανάσιαν. ἀμβροσία δὲ, ἢ ὁντως σοφία τοῦ θεοῦ. ἀμβροσία, θεία τροφή, ἣς βροτοὶ οὐ μετέχουσιν· ἢ ἣς οὐχ οἶοντε βροτὸν ἄψασθαι. ἐστὶν οὖν βρόσις βροσία, καὶ κατὰ στέ-

ρησιν καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἀμβροσία. καὶ ἀμβρόσιαι χαῖται· καὶ, ἀμβροσίην διὰ νύκτα, διὰ τῆς θείας νυκτός. ὧδε τὴν θεῖαν σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τῶν θεῶν βρῶμα. 81

Ἀμβρακία, πόλις Ἠπείρου· ἀφ' ἧς ἐκλήθη ἡ χώρα Ἀμβρακία. Ἡδὴ μὲν ποτὶ κόλπον ἐπώνυμον Ἀμβρακίων. Ἀπολλώνιος.

Ἀμβη, τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος, παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει εἶναι.

Ἀμβων, κυρίως τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος, παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει εἶναι· οἶον, πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἁμβωνας περιλείξας· λέγονται δὲ καὶ οἱ ὄρεινοι καὶ ὑψηλοὶ τόποι· οἶον, — ἐπ' οὐρεος ἀμβώνεσσι: — παρὰ τὸ βῶ βῶν, ὡς γηρυῶ Γηρυῶν· καὶ ἀναβῶν, καὶ συγκοπῇ ἁμβων· καὶ καθόλου προσανάβασις καὶ ὑπεροχὴ καὶ ὄρους λόφος. 10

Ἀμβωμοῖσιν, ἀντὶ τοῦ, περὶ τοῖς βωμοῖς. Χρύσιππος ὕφ' ἐν προφέρει· ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος β' μέρος λόγου· καὶ προπερισπᾶ. λέγει οὖν καὶ ἀλλαχοῦ, Χαίρετε δ' ἄρα κοῦροι εὐδμήτω ἐπὶ βωμῷ: — χαρὴ γινώσκειν, ὅτι διὰ τοῦ μ γράφει, καὶ παρὰ θεσιν ἢ, τὸ, ἀμφόναν.

Ἀμέλγω, παρὰ τὸ ἅμα ἔλκειν.

Ἀμέλει, τοιγαροῦν, δηλαδή, πάντως. ἐπίρρημα γὰρ ἐστὶ συγκατάθεσιν δηλοῦν. 20

Ἀμέγαρτον, ποτὲ μὲν δηλοῖ τὸ εὐτελές καὶ μὴ ἄξιον φθόνου· οἶον, — ἀμέγαρτε συβώτα — ἐν τῷ συβωτεῖν ἀνεπιφθόνητε, ἄξιε συφορβεῖν· κατὰ στέρησιν τοῦ α. παρὰ τὸ μεγαίρω τὸ φθονῶ, μεγαρτός, καὶ ἀμέγαρτος, ὁ μὴ φθόνου ἄξιος· φθόνος γὰρ τοῖς εὐτελέσιν οὐ προσγίνεται. Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει· Σοφοκλῆς. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ πολὺ· ὡς τὸ, — φθόνον δ' ἀμέγαρτον ὀφείλεν: — κατ' ἐπίτασιν τοῦ α· ἴν' ἢ ἀμέγαρτον τὸν πολλοῦ φθόνου ἄξιον· τὰ γὰρ μεγάλα φθονεῖται· τὰ δ' εὐτελῇ, οὐ. 30

Ἀμοιβή, ἢ μεταλλαγὴ καὶ πόρευσις· καὶ ἀμείβοντας, τοὺς ξυλίνους ἀντιστάτας, τοὺς ἐν ταῖς οἰκοδομίαις δοκούς, στύλους.

Ἀμείβειν, τιμᾶν· καὶ ἀμείβον, ἡλλασσον· καὶ ἀμείβεται, παραιτεῖται.

Ἀμείβεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνεσθαι, ἐναλλάσσειν, διέρχεσθαι, καὶ τὸ ἐν μέρει τί ποιεῖν.

Ἀμειψικόσμη, ἢ μετακόσμησις.

Ἀμειψιρυσμεῖν, μεταμορφοῦσθαι.

Ἀμένης, σημαίνει τὸν παῖδα· παρὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος· καὶ κλίνεται ἀμένητος, ὡς περ Ἀμέλης Ἀμέλητος, ὄνομα ποταμοῦ. εἰσὶ τινὰ εἰς ἧς ὑπὲρ β' συλλαβῆς, ἔχοντα πρὸ τοῦ η ἀμετάβολον, καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου φωνῆεν, μήτε τὸ η, μήτε τὸ ι, μήτε τὸ υ, μήτε τὸ ω· ἅτινα διὰ τοῦ τος κλίνεται· ἐπὶ ἄλλης ἐπὶ ἄλλης· Ἀκέλης Ἀκέλητος, ὄνομα ποταμοῦ· κέλης, κέλητος· ὑπέρης, ὑπέρητος. πρόσκειται, μήτε τὸ η, μήτε τὸ ι, καὶ ἐξῆς· ἐπειδὴ ταῦτα εἰς ου ἔχει τὴν γενικὴν, Αἰσχίνης, Αἰσχίνου· Μηριόνης, Μηριόνου· Κεβρυόνης, Κεβρυόνου· τελώνης, τελώνου. οὕτως ὁ Χοιροβοσπός εἰς τὸν ε' κανόνα τῶν ἀρσενικῶν. 50

Ἀμεννήδος] παρὰ τὸ μένος ἁμενος· καὶ πλεονασμῷ τῆς νη συλλαβῆς, ἀμεννήδος. ἢ παρὰ τὸ μένω μεννήδος, ὡς πέτω πετηνός· καὶ ἀμεννήδος, ὁ ἀσθενής, λεπτός, μάταιος· ἐξ οὗ καὶ ῥήμα, — ἀμενήνωτε δὲ οἱ αἰχμῆν: — ἀσθενῇ ἐποίησεν· ἀντὶ τοῦ ἀνέκαμψεν.

Ἀμέρδω] Ἰλιάδος ν', — ὅστε δ' ἁμερδεν Αὐγὴ χαλκείη: — 82 ἐστέρισκην, ἡμαῦρου. κυρίως τὸ μέρους στερεῶ· κατὰ χρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ στεροῦμαι· οἶον, Ὅπότε

- δὲ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησεν ἀμέρσαι: — ὥσπερ παρὰ τὸ σκαίρω σκαρῶ, γίνεται σκαρίζω· καὶ εἶρω ἐρῶ ἐρίζω· οὕτω καὶ παρὰ τὸ μείρω μερῶ, γίνεται μερίζω καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς δ, μέρδω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμέρδω. μείρω μερῶ, Αἰολικῶς μέρσω, ὡς Φθείρω Φθερῶ Φθέρσω, καὶ κείρω κερῶ κέρσω· καὶ ἀμέρσω ἐξ αὐτοῦ.
- 10 Ἀμεύσιμον] ἀμεύω τὸ πορεύομαι. παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ σεύω. ἢ παρὰ τὸ νεύω νεύσιμος, καὶ ἀνεύσιμος, τοῦ α ἢ ὁμοῦ ἢ πλεονασμὸν δηλοῦντος, τροπῇ τοῦ ν εἰς μ· οἶον, — ὅπη καὶ ἀμεύσιμον: — τούτεστι πορεύσιμον. Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, — καὶ ἀμευσιεπής — διαλλάσσουντα καὶ ἀμειβομένη τοῖς λόγοις.
- Ἀμείβω] τὸ α βραχύ· τὸ α πρὸ τοῦ β ἢ μ συστέλλεται. σημαίνει δὲ τρία· τὸ λόγον ἀποδίδωμι, τὸ ἐναλλάσσειν, 20 καὶ τὸ κατὰ μέρος· Οἱ μὲν, ἀμειβόμενοι, Φυλακὰς ἔχον.
- Ἀμειδής] ἀμειδεῖς τε καὶ στυγνοί — ἐν βάθει βουλευομένοις ὅμοιοι, σκυθρωποί. σημαίνει δὲ καὶ ἀγέλαστοι, ἢ ἀχάριστοι· ἀπὸ τοῦ μειδῶ, ἢ μειδιῶ· τούτο παρὰ τὸ ἦδω τὸ εὐφραίνομαι, Βοιωτικῇ τροπῇ τοῦ η εἰς εἰ διΦθογγον, καὶ πλεονασμῶ τοῦ μ, μειδῶ καὶ μειδιῶ· τὸ γὰρ ἐπὶ τοῦ βουλεύομαι, διὰ τοῦ η γράφεται καὶ βαρύνεται· παρὰ γὰρ τὸ ἄδω τὸ ἀρέσκω γίνεται.
- Ἀμειδής] ὧ ἐν ἀμειδήτους ἀγίας ἠύλιζετο νύκτας: — 30 τὰς Φρικτὰς, ἐν αἷς οὐκ ἔστι μειδιάσαι· οὐδὲ γελάσαι· ἢ ὅτι Φοβεραὶ εἰσὶ καὶ σκοτειναί. ἀγίας, διὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἀγεσθαι τὰ μυστήρια. Ἀπολλώνιος.
- Ἀμείλιχος, ἀμειλικτός, ἀσυμπάθης, ἀπηνής· ἀπὸ τοῦ μειλίσσω· τούτο ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μέλιτος μελίσσω, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι, μειλίσσω, μειλικτός, καὶ ἀμειλικτός, ὁ ἀσυμπάθης, καὶ ἀδυσώπητος, καὶ σκληρός.
- Ἀμείνων] παρὰ τὸ μέρος μερίων· ἐμβολῇ τοῦ ρ καὶ συναίρεσει, μείων, καὶ ἀμείων· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ν, ἀμείνων, ὁ μὴ ἐλάσσων τινός. ἢ παρὰ τὸ μένω, γέγονεν ἀμείνων· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι, ἀμείνων, τούτεστιν 40 ὁ μὴ μένων, ἀλλ' ὑπὸ πάντων αἰρόμενος· τὸν γὰρ κρείττονα πάντες αἰρουσιν.
- Ἀμείνω] — κλέπτῃ δὲ τε νυκτὸς ἀμείνω: — ἀμείνω χωρὶς τοῦ ν καὶ τοῦ ι, αἰτιατικῇ γένους θηλυκοῦ. ἔστι γὰρ ἀμείνονα, καὶ ἀμείνοα, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀμείνω, ὡς ἐλάσσονα ἐλάσσοα ἐλάσσω, βελτίονα βελτίοα καὶ βελτίω. τὸ δὲ ἀμείνω μετὰ τοῦ ι, ἔστι δοτικῇ, ἀπὸ τῆς ἢ ἀμείνω, τῆς ἀμείνω.
- Ἀμεινον, βέλτιον.
- 50 Ἀμείνας, ἡδύοσμον ὑπὸ Περγαίων.
- Ἀμεινίας, παρὰ τὸ ἀμείνων ἀμεινονός, Ἀμεινουίας, καὶ Ἀμεινίας, ὄνομα κύριον. ἢ παρὰ τὸ μένος μενίας· καὶ ἀμεινίας κατὰ στερησιν, οἶονεῖ ἀπρόθυμος καὶ ἀόρητος.
- Ἀμη, τὸ γεωργικὸν ἢ οἰκοδομικὸν ἐργαλεῖον. παρὰ τὸ ἅμα γέγονεν ἄμη, τὸ ἅμα καὶ ὑφ' ἐν ἔλκον πολλά. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν, ὅ ἐστι κόπτειν καὶ φερίζειν.
- 83 Ἀμητῆρες, φερίσται· ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν.
- Ἀμητεῖρα· καὶ ἀμησάμενοι, τεμόντες, συναγαγόντες, καὶ ἐπαντλησάμενοι· καὶ συναμψάμενος, σωρεύσας, συναξας, ἢ φερίσας· ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν. τούτο παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ ἔω τὸ πορεύομαι. καὶ ἀμᾶσθαι, τὸ ἐφέλκεσθαι τὴν γῆν, ἢ ἄλλό τι λαμβάνειν πρὸς ἑαυτόν.
- Ἀμητός] ἐκ τοῦ ἀμᾶν τὸ φερίζω, β' συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὁ μέλλων ἀμῆσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀμητός. 10 διαφέρει δὲ ἀμητός, καὶ ἀμητός. ἀμητός γὰρ, ὁ καιρὸς τοῦ φέρουσ· ἀμητός δὲ, ὁ φερισμός, οἶονεῖ αὐτὸς ὁ

- ἀμώμενος καρπός. τὸ α, μακρόν· τὸ α πρὸ τοῦ μ καὶ β συστέλλεται· σστημεῖται τὸ ἀμητός, καὶ ἀμῶ.
- Ἀμητῶρ, κακομήτῶρ.
- Ἀμητορας, κισθαριστάς· Κρήτες.
- Ἀμηρυτον, τὸ ἀτέλεστον· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀπὸ τῶν ἐρίων μηρυμάτων, μῆρυτον, καὶ ἀμῆρυτον.
- Ἀμηρον, νέον· οἶον, τὸ Ἀμηρον οὐδετέρως ἔστιν ὄνομα ὄρους. ἄμηροι, οἱ ὄμηροι.
- Ἀμης, ποῖός τις πλακοῦς. Ἀριστοφάνης, Ἀμητα προσα- 20 πέπεμψεν ἡμῖν τούτον: — ἀπὸ τοῦ ἐξαμᾶσθαι αὐτὸν σπουδῇ ὑφ' ἡδονῆς, ὡς μέλιτι καταρδόμενον. ἢ παρὰ τὸ πολλῶν ἅμα εἰς αὐτὸν ἀναγομένων καὶ ἐμβαλλομένων εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ.
- Ἀμήχανα, πρὸς ἃ οὐκ ἔστι τις μηχανὴν εὔρεῖν· ἐξ οὗ δεινὰ καὶ χαλεπά. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ἀτεχνον, καὶ τὸν ἄπορον μηχανῆς. Ἡ μάλα δὴ κακότηχρος ἀμήχανε σὸς δόλος Ἡρῆ: — Ἰστέον ὅτι δύο σημαίνει ἢ λέξις, ἢ τὸν μὴ δυνάμενον μηχανὴν εὔρεῖν, ἢ πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι· ὅπερ καὶ ἐνταῦθα λέγεται. καὶ ἀμήχα- 30 νίη, ἀπορία. δηλοῖ καὶ ἄβουλον, ἀπρόκοπον, ἐνδεῆ.
- Ἀμῖς, οὐροδόχον ἀγγεῖον. Ἀριστοφάνης, — εἴτ' ἤτησεν ἀμῖδα: — παρὰ τὸ ὁμιχῶ τὸ οὐρῶ, ὁμῖς, καὶ ἀμῖς, ὡς ὀκρίεις, ἀκρίεις. ἢ παρωνόμασται ὑποκοριστικῶς, ἄμη, ἀμῖς, ὡς σκάφη σκαφίς. καὶ ἀμῖξαι, οὐρῆσαι· καὶ ἄμιον, σκυφός ἀργυροῦν.
- Ἀμῖα, ἰχθύς· ὃν Φησὶν Ἀριστοτέλης καρχαρόδοντα καὶ τῶν συναγελαζομένων καὶ σαρκοφάγων. χολὴν δὲ ἔχει ἰσομήκη τῷ ἐντέρῳ, καὶ σπλῆνα. παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι τοῖς πλέουσιν. ἔστι γὰρ συναγελαστικόν. καὶ ἄμιος, ὁ 40 κοῦφος. καὶ ἄμιπποι, οἱ συντρέχοντες.
- Ἀμιθρήσαι] Σιμωνίδης τὸν ἀριθμὸν ἀμιθρὸν εἶπε καθ' ὑπέρθεσιν. ἐκ δὲ τοῦ ἀμιθρός, ἀμιθρῶ ἀμιθρήσω ἀμιθρήσαι, τὸ ἀριθμῆσαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀριθμῆσαι κατὰ μετὰθεσιν τῶν στοιχείων, ὡς τύπιλος πίτυλος.
- Ἀμιστυλλον ταῦρον. σημαίνει δὲ τὸν μὴ νεομμένον, ἀδιάκοπον.
- Ἀμίσαλλον] οἶον — ἀμίσαλλοι τε γέροντες: — κατ' ἐνδειαν τοῦ γ. ἀμίσγαλλος, ὁ δυσάρεστος, ὁ μὴ ἄλλω 50 μισγόμενος· ἢ ἑτεροῖον καὶ ἐξηλλαγμένον.
- Ἀμιτροχίτωνας, ἀζώστους, ἢ μίτρα καὶ θώρακι μὴ χρωμένους, ἀδετοχίτωνας. μίτραι γὰρ ζῶναι χαλκαῖαι πρὸ τῶν αἰδοίων.
- Ἀμιχθαλόεσσαν, τὴν ἀπρόσμικτον οὔσαν τῇ γῇ θάλασσαν σημαίνει, διὰ τὸ μὴ ἔχειν λιμένα· οἶον, — καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν. παρὰ τὸ ἀμικτός ἀμικτός, ὡς βροτὸς βροτόεις· καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, ἀμιχθόεις· 84 καὶ τὸ θηλυκόν, ἀμιχθόεσσα, ὡς αὐδήεις αὐδέεσσα· καὶ πλεονασμῶ τῆς αλ συλλαβῆς ἀμιχθαλόεσσα. ἢ διὰ τὸ τῶν οἰκούντων ἀπρόσιτον καὶ ἀνήμερον, ὡς Φησὶν Ὀμηρος, Οἴχεται εἰς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους: — οὕτως Ὀρος. ἢ ἀπρόσιτος καὶ ἀμιγής, διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας πειρατὰς εἶναι.
- Ἀμμε, ὡς τὸ, — νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἶω: — οὐκ ἔστι πληθυντικῶν, ἀλλὰ δυϊκοῦ ἀριθμοῦ. καὶ τινὲς μὲν ἀπὸ τοῦ ἄμμε Αἰολικῶς πληθυντικῶν Φασὶν, ἀπο- 10 βολῇ τοῦ σ τὸ δυϊκὸν γίνεσθαι, ὡς Αἴαντες Αἴαντες· τινὲς δὲ ἄλλως λέγουσιν, ἄμμε ἐκ τοῦ ἡμεῖς Αἰολικῶς, ἢ Δωρικῶς.
- Ἀμμι] ἄμμι δὲ μάντις Εὐ εἰδὼς ἀγόρευε: — ἀντωνυμία δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν. τρισὶ διαφοραῖς γίνεται. οἱ Ἴωνες, συστέλλουσι τὸ ι, καὶ προπερισπῶσιν, ἡμῖν· οἱ δὲ Αἰολεῖς, συστέλλουσι τὸ ι καὶ βαρύνουσι, καὶ πλεονάζουσιν ἑτερον σύμφωνον, καὶ συστέλλουσι τὴν ἀρχήν,

20 καὶ ψιλοῦσιν αὐτήν, ὡς τὸ, ἄμμι δὲ ἔργον Αὐτως ἀκράντων: — οἱ δὲ Δωριεῖς, συστέλλουσι τὸ ι καὶ ὀξύ-
νουςιν, ἡμῖν.

* Ἀμμιγὰς, ὁμοῦ· ἐπιρρήματικῶς, παρὰ τὸ μίγνυμι, καὶ ἄμα τὸ ὁμοῦ.

Ἀμμά, ἡ τροφὸς καὶ ἡ μήτηρ, κατὰ ὑποκόρισμα. καὶ ἡ ῥέα λέγεται καὶ ἄμμας, καὶ ἄμμία.

Ἀμμορον, δύσμορον, κακόμορον· μόρος γὰρ ὁ θάνατος. καὶ ἄμμορίην τὴν κακὴν μοῖραν· καὶ ἄμμόριον, ἄτιμον ἢ ἀθάνατον.

30 Ἀμνός, ὁ ἀπαλὸς καὶ τρυφερός. ἀμνὶς καὶ ἄμνός, τὰ πρόβατα τὰ μικρά. παρὰ τὸ μένος, μετὰ τοῦ στερητι-
κοῦ α, ἄμενος· καὶ συγκοπῇ ἀμνός, οἶονεὶ ὁ ἀδύναμος. καὶ παρωνόμασται ὑποκοριστικῶς ἀμνίς. ἢ παρὰ τὸ μνούς (ὅπερ σημαίνει τὴν ἐκ γενετῆς μαλθακὴν αὐτοῦ τρίχα· ἐξ οὗ μνούδην) γίνεται ἀμνός, οἶονεὶ ὁ ἐστερη-
μένος τῶν νηπίων τριχῶν. Μεθόδιος. ζῆτει εἰς τὸ ἄμναμοι.

Ἀμνειός, εἴρηται εἰς τὸ ἀρνειός. ἔστι καὶ ποταμός περὶ τὸ Θεμισκυρον. εἴρηται, ὅτι διὰ τὴν τραχύτητα μνειάν οὐκ ἔχει· μνειός, καὶ ἄμνειός.

40 Ἀμνιον] Ὅμηρος Ὀδυσσεύας γ', Περσεύς δ' ἄμνιον εἶχε: — τὸ αἰμοδόχον ἀγγεῖον· παρὰ τὸ αἷμα αἷμιον, τὸ τοῦ αἵματος δεκτικόν, ἀποβολὴ τοῦ ἰῶτα.

Ἀμναμοι, οἶον ἀπόγονοι. κυρίως δὲ παρὰ τὴν τῶν Κυρηναίων διάλεκτον, οἱ τῶν ἀμνῶν ἀμνοί, ἄμναμοι λέγονται, τούτεστι τῶν ἀρνῶν ἄρνες, πρὸ τοῦ κερατοφυῆσαι. ἀπὸ τοῦ ἀμνός ἄμναμος. ἀμνάς, παρὰ τὸ μῶ τὸ ζῆτῶ, κατὰ παραγωγήν.

50 Ἀμός] ὡς περ ἀπὸ τοῦ σφέτερος γίνεται Δωρικῇ διαλέκτῳ σφός, καὶ ἀπὸ τοῦ ὑμέτερος ὑμός, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμέτερος ἀμός Δωρικῶς. ἢ θέμα ἐστὶ τῆς Δωρίδος διαλέκτου.

Ἀμολγῶ] Ὅμηρος, νυκτὸς ἀμολγῶ: — τῆς ἐσπέρας, ἢ τῷ μεσονυκτίῳ, καθ' ὃ οὐκ ἀμέλγουσιν· ἐσπέρας γὰρ καὶ ἡμέρας εἰώθασιν τοῦτο ποιεῖν. ἢ ἐν καιρῷ ἐν ᾧ συμβέβηκεν ἀμέλγεσθαι τὰ πρόβατα. ἢ παρὰ τὸ μολῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ μολγῶ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμολγῶ· ἐν ᾗ οὐδεὶς μολίσκει. οὕτως Ὠρίων.

85 Ἀμοτον] — ἀμοτον μεμαῶτε μάχεσθαι: — παρὰ τὸ μένω γίνεται μοτός καὶ ἄμοτος, καὶ ἄμοτον, ἀνυπομόνητον· ἵνα ἢ τὸ α ἐπιτατικόν. ἢ μοτὰ λέγει τὰ ῥάκη τὰ πληρωτικά τῶν πλήγων· καὶ ἄμοτον κατὰ ἀπόφασιν, τὸ μὴ πεπληρωμένον· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μὴ πεπληρωμένων τραυμάτων, τούτεστι μοτῶν. οὕτω μὲν Ὠρίων· ἐγὼ δὲ εὖρον ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος, ὅτι ἄμοτον λέγεται τὸ ἀπλήρωτον· ἐνθα καὶ μοτὰ· ἴσως ἀπὸ τοῦ μετρώ, ἀμετρον καὶ ἄμοτον. ἢ ἄτρωτον, ἀβρήκτον, ἰσχυρόν, ἀπληστον.

10 Ἀμοχθος] παρὰ τὸ μόχθος ἄμοχθος· σημαίνει δὲ τὸν ἀκακοπαθοῦντα. τοῦτο παρὰ τὸ νόμος, πλεονασμῷ τοῦ θ, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ. τοῦτο παρὰ τὸ μὴ εἶν γάνυσθαι τὴν ψυχὴν.

Ἀμόργινος χιτωνίσκος, παρὰ τὴν ἀμόργην, ὃ ἐστὶν εἶδος χρώματος, ὁμοίου βύσσῳ· καθὰ καὶ Θηραῖον, τὸν ἀπὸ Θήρας τῆς νήσου. σημαίνει δὲ καὶ τὴν πολυτελὴ ἐσθῆτα. οὕτω Μεθόδιος ζῆτει εἰς τὸ Ἀπομόρξατο, καὶ εἰς τὸ Ἀμολγώτατο.

20 Ἀμορβής, καὶ ἀμορβές· σημαίνει τὸ μεσονύκτιον. παρὰ τὴν ὀρφνὴν ἀμορβνής· καὶ ἐλλείπει τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β, ὡς ἐν τῷ κύφος, κύβος· Φερηνίκης, βερηνίκης. σημαίνει καὶ τὸν ἀκόλουθον, ὁ ἄμα

τινὶ ὀρμῶν, τροπῇ τοῦ μ εἰς β, ἀμορβός καὶ ἀμορβής. Μεθόδιος.

Ἀμορμεύω] ἀμορμεύεσκεν, συναδοιπόρει· οἶον, Σὺν δ' ἡμῖν ὁ πελαργὸς ἀμορμεύεσκεν ἀλοίτης: — παρὰ τὸ ἀμορμεύειν· τοῦτο παρὰ τὸ ἄμα ὀρμᾶν καὶ πορεύεσθαι. ἀμορμεύοντο, σημαίνει τὸ διεκόμενον. Νίκανδρος, Νω-
θοὶ γὰρ κάμνοντες ἀμορμεύοντο λεπάργω — τῷ ὄνῳ. 30 ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν κοιλίαν λευκός.

Ἀμοιβοί] Ἰλιάδος ν', Οἱ ῥ' ἐξ Ἀσπινίης ἐριβώλακος ἤλ-
θον ἀμοιβοί: — σημαίνει τὸ ἀλλεπάλληλοι, ἥτοι ἐξ ἀμοιβῆς ἢ καὶ ἐναλλάξεως παραγεγονότες συμμαχεῖσαι τοῖς Τρωσίν, ἀντὶ τῶν πρότερον συνεργούντων αὐτῶν πολιτῶν. διὰ γὰρ τὸ ἐπὶ δέκα ἔτη τὸν πόλεμον ἀνέ-
σθαι, οἱ πρῶτοι κενημηνότες κατὰ τὴν μάχην, ἱσάρι-
θμων αὐτῶν ἄλλων ἀποστελλομένων, ἀπεπέμποντο, ὡς εἶδος, ἐξ ἀμοιβῆς ἀμύνοντες. ἢ οἱ ἀμοιβὴν ἀποδιδόντες 40 τῷ Πριάμῳ, διὰ τὸ καὶ αὐτὸν συμμαχεῖσαι Φρυγί. λέγονται καὶ ἀκόλουθοι, οἱ διάδοχοι.

Ἀμοιβηδόν, καὶ ἀμοιβηδός. Ἰλιάδος σ', ἀμοιβηδὸς δ' ἐδί-
καζον: — ἐν μέρει δὲ ἀκούοντες ἐδίκαζον ἀνὰ μέρος. Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς, — καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβηδὸν ἐλάσσκον: — σημαίνει δὲ τὸ ἐνηλλαγμένως. — ἄλλος ὁμοῦς ἐπαμοιβός ἀνῆρεν: — τὸ ἀλλεπαλ-
λήλως.

Ἀμπεχόνη] Ἰστέον ὅτι ἡ ἀμφὶ πρόθεσις λέγεται καὶ ἀμφὶ παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν, οἶον ἀμπεχόνη, ἀμπίσχου-
σα. λέγεται δὲ ἀντὶ τοῦ περιβολῆς ἱματίου, ἡγουν πα- 50 λῖον. ἦν γὰρ αὐτῇ ἱμάτια καὶ περίζωμα, καὶ ἀμπεχό-
νια β', καὶ χιτῶν: — ἔστιν οὖν τοῦτο ἱμάτιον λεπτόν, περίβλημα.

Ἀμπόνον] ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν: — ση-
μαίνει ἐπὶ τὸν πόλεμον.

Ἀμπεύραντες, διαμπεύραντες.

Ἀμπνύνθη, ἀνέπνευσεν. ἀπὸ τοῦ ἀναπνύω ἀναπνύσω ἀναπέπνυκα ἀναπέπνυμαι ἀνεπνύθη· καὶ συγκοπῇ, καὶ 86 πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀμπνύνθη, ἀνεζωπυρήθη, ἡγέρθη. Ἀμορβραῖδι] ὁ Ἀμορβραῖος τοῦ ἀμορβραίου, ὄνομα ἔθους· ἐπὶ δὲ τοῦ τόπου, οἶον τὸ Ἀμώριον, διὰ τοῦ ω μεγά-
λου, καὶ ἐν ρ.

Ἀμπαυμα] ἀνάπαυμα, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄμπαυμα.

Ἀμπάζονται, ἀναβάλλονται, καὶ τὰ ὅμοια.

Ἀμπηρος, πηρός, νοσερός.

Ἀμολγός, σημαίνει μέλαν, ἁωρίαν, σκότος· ἢ Φλογμός· 10 καὶ σκεῦος ἐν ᾧ ἀμέλγουσι τὸ γάλα οἱ ποιμένες, καὶ ξύλινον οἰνοφόρον. ἀμολγούς δὲ τοὺς ἐξαμέλγοντας καὶ ἀρπάζοντας. μᾶζα ἀμολγός, ζῆτει εἰς τὸ μᾶζα.

Ἀμοργίς δὲ, καλὰ μὴ τίς, ἐξ ἧς ἐνδύματα ἀμοργίνα· οἱ δὲ, λινὰ ὑφάσματα· οἱ δὲ, ἀπὸ Ἀμόργου τῆς νήσου. οἱ δὲ, ἀμοργίνους, τοὺς ἐρυθρούς τὸ χρῶμα.

Ἀμπυκάζειν, τὸ τὰς ἐμπροσθεν ἀπὸ προσώπου τρίχας σπαράζειν. εἴρηται οὕτω καὶ ὁ τροχός. καὶ δεσμοὶ δὲ ἄμπακες.

Ἀμπυξ, ἡ γυναικεία ἀναδέσμη, ὃ ἐστὶ στρόφιον. καὶ ἐπὶ 20 χαλίνου δὲ εἴρηται· οἶον — χρυσάμπυκας ἵππους. παρὰ τὸ ἀμφέχειν ἀμφυξ, καὶ ἄμπυξ. ἢ παρὰ τὸ ἀναπυ-
κάζειν καὶ ἀνέχειν τὰς τρίχας. ἐκ μεταφορᾶς καὶ ὁ τροχός, διὰ τὸ κυκλοτερές εἶναι.

Ἀμπλακημα τὸ ἀμάρτημα· παρὰ τὸ ἀναπλέεσθαι τῷ ἀνθρώπῳ· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ σχοινίου· σείρα γὰρ τὸ σχοινίον λέγεται. ἐκ τοῦ πλέκω πλακῶ ἀναπλάκημα, καὶ ἀμπλάκημα.

Ἀμπρεύω] ὁ μὲν Καλλίμαχος κυρίως ἐπὶ τοῦ ἔλκειν ἔλαβε 30 τὴν λέξιν· οἶον, Ἀνδρ' ἐλαμοὶ δ' ἐκ λείαθεν ἀμπρεύον-

- τες — ἀμπρόν γὰρ κυρίως καλεῖται τὸ σχοινίον τὸ ἔλκον τοὺς βόας, οἷον ἀμπερόν τι ὄν, τὸ διαμπερές τῶν ζυγῶν δεδεμένον· ἢ τὸ ξύλον τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων. ὁ δὲ Λυκόφρων, ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν ἔλαβε τὴν λέξιν· οἷον, "Αχλαῖνον ἀμπρεύουσιν ἤλιτοι βίον.
- * Ἀμπελος, παρὰ τὸ ἀνάπηλός τις οὔσα, ἢ μὴ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν πηλόν, ἡγουν τὸν οἶνον· ἢ παρὰ τὸ πάλλιν καὶ σείειν ἡμᾶς πίνοντας.
- 40 * Ἀμπελόεσσα] τὸ ἀρσενικόν, ἀμπελόεις, εἶδους τῶν παραγῶγων μετουσιαστικοῦ, ἐκ τοῦ ἀμπελος. τοῦτο ἀνάπελός τις οὔσα, παρὰ τὸ ἄνω πελάζειν· ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἔχειν τὸν πηλόν.
- * Ἀμπεπαλῶν] Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος — ἀντὶ τοῦ ἀναστῆσαις, ἀνατείναις. διπλασιασμός μετοχῆς β' ἀορίστου. τὸ ῥῆμα ἀναπάλλω. οἱ γὰρ Ἴωνες ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ ταῖς μετοχαῖς εἰώθασιν ἀναδιπλασιάζειν· λάχωσι, λελάχωσι· λάθῃ, λελάθῃ.
- 50 * Ἀμπωτις, αἱ περὶ τὸν Ὠκεανὸν ἀποφυγαὶ καὶ διαστάσεις, καὶ περὶ τὴν Λιβύην· παρὰ τὸ ἀναπίνεσθαι. κυρίως δὲ ἀμπωτις ἢ ἀναπέμπουσα, ἢ ξηρασία, ἢ ῥιχία· Διονύσιος ὁ περιηγητής· οἷον, "Ἄλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἐγείρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε "Ἀμπωτις ξηρῇσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισι· — κυρίως δὲ λέγεται ἢ ἀναχώρησις τῆς θαλάσσης, ἡγουν ἢ ἀναπινόμενη θαλάσσα. ἐκ τοῦ πῶμι πῶσω, πῶσις καὶ ἀνάπωσις, καὶ ἀμπωσις κατὰ συγκοπὴν· καὶ τροπῇ, ἀμπωτις. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου σώματος, ἢ ἐκ τῆς ἐπιφανείας εἰς τὸ βάθος ὑποχώρησις ὕλης. οὕτως Ἡρώδιανός ἐν τῷ περὶ ἐξηγήσεως τῶν λέξεων Ἱπποκράτους· ἢ εἰς βάθος μεταστάσις τῶν ὑγρῶν.
- * Ἀμύρηντον, τὸ ἀτέλεστον, καὶ τέλος μὴ ἔχον. εἴρηται εἰς τὸ Ἀμήρηντον.
- * Ἀμυρος, πόλις Θεσσαλίας.
- * Ἀμυροί, τόποι κάθυγροι καὶ διαρρέοντες. ἀπὸ τοῦ μηρεῖν καὶ ρεῖν.
- 10 * Ἀμυκος, ὄνομα πόλεως· ἀπὸ Ἀμύκου βασιλέως Βεβρύκων.
- * Ἀμυδις, σημαίνει τὸ ἄμα. παρὰ τὸ ἄμα ἄμυδις, τροπῇ τοῦ α εἰς υ, ὡς σάρκες σύρκες, τοῦ πνεύματος μεταβληθέντος. Ὡρος.
- * Ἀμυδρός] παρὰ τὸ μύδρος, ὃ σημαίνει τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον, ἀμυδρός, ὃ ἀλαμπής καὶ σκοτεινός. τοῦτο παρὰ τὸ μύω τὸ καμμύω.
- * Ἀμυγδαλή, παρὰ τὸ ἐν τῇ καλύφῃ, τὸ μετὰ τὸ ἔξω 20 χλωρόν, πολλὰς ἀμυχὰς ἔχειν. Ὡρος.
- * Ἀμυστις, ἢ ἀπνευστί πόσις· παρὰ τὸ μὴ μύειν (ὃ ἐστὶ χανδὸν πιεῖν) ἐπὶ πολὺ, μὴ μύοντα καὶ συνάγοντα τὰ χεῖλη· ἢ παρὰ τὸ ἄμα πιεῖν, χωρὶς τοῦ διαπνεῦσαι. ὥστε ἀπνευστί. ἐστὶ δὲ καὶ Φιάλης εἶδος μεγάλης, ᾧ ἐν πότοις ἐχρῶντο.
- * Ἀμυσχρός, ὁ καθάρως, ὁ μὴ μύσει χρανθεῖς, ὁ ἀμίαντος. καὶ ἀμυσχρά. ἢ παρὰ τὸ μύσος μυσχρός, ὁ μυσαρός· μυσχρός, καὶ ἀμυσχρός.
- 30 * Ἀμύμων] παρὰ τὸ μύω τὸ ὑποκαμμύω, ὃ μέλλων μύσω· ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα μύμων, καὶ ἀμύμων, ὃ μὴ νεκαμμυμένος. ἢ παρὰ τὸ μῶμος, γίνεται ἄμωμος, ἀμώμων· καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς υ ἀμύμων, ὡς χελώνη χελύνη· ὃ ἀμώμητος καὶ ἄψογος.
- * Ἀμυμώνη, ἢ θυγάτηρ Δαναοῦ· ἀπὸ τῆς ἀμύμονος γενικῆς. πολλὰ γὰρ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων εἰς η λήγοντα, γίνεται ἀπὸ τῶν εἰς ος γενικῶν τῶν ἀρσενικῶν· οἷον, πέρατος, περάτη· καλυκος, καλύκη· ἄρπαγος, ἀρπάγη· (βαρύνεται ἐπὶ τοῦ ἐργαλείου) σῶφρονος, Σωφρόνη·
- χίονος, Χιόνη, ὄνομα ἡρώδους. οὕτω καὶ ἀμύμονος, 40 Ἀμυμόνη, καὶ κατὰ ἑπτάσιν Ἀμυμώνη.
- * Ἀμυνάλοι, τῶν τοξικῶν βέλων αἱ ἀκίδες.
- * Ἀμυλος, βρώμα, τὸ μὴ πεπτωκὸς ὑπὸ μύλων· ἀρσενικῶς· καὶ ψιλοῦται.
- * Ἀμυστί, ἀπνευστί πίνειν· οἱ δὲ, ἀθρόως.
- * Ἀμυλον, στερεόν, ἀκλαστον.
- * Ἀμφίβολοι, οἱ ἐκατέρωθεν περιβαλλόμενοι, ἢ βάλλοντες.
- * Ἀμφιγνοεῖν, τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν· καὶ ἀμφιγνωμοεῖν. Δωρόθεος.
- * Ἀμφίγονον, υἱὸν τὸν ἐκ προτέρας γυναικός.
- 50 * Ἀμφίδεα, ψέλλια, δεσμούς· ἐνιοὶ ἀμφιδέτους ἀλύσεις, παρὰ δὲ ποιηταῖς ἀμφίδεον, τὸ στόμιον τῆς μήτρας, κατὰ μεταφοράν.
- * Ἀμφίδουλος ὁ ἐξ ἀμφοτέρων γονέων δοῦλος.
- * Ἀμφίεπον, περιεποιοῦν, περιεκύκλουν· ἢ περὶ ἔργον ἐπόνουν.
- * Ἀμφίεγονοι, οἱ ἑτερομήτορες.
- * Ἀμύξ, ἐπὶ ῥῆμα. σημαίνει τὸ ἀμυκτικῶς· παρὰ τὸν μέλ- 88 λοντα γινόμενον ἐπὶ ῥῆμα, ἀποβολῇ τοῦ ω, ὡς ἀπὸ τοῦ δήξω δάξω δάξ, καὶ αὐτοδάξ, κλάζω κλάξω κλάξ, καὶ ὀκλάξ. οὕτως ἀμύσσω ἀμύξω ἀμύξ καὶ ἀμύξ. Μεθόδιος. καὶ ἀμυχηδόν, ἀκροὶς δακτύλοις· οἱ δὲ, μικρόν· ἢ ἐπὶ τοῦ ταχέως.
- * Ἀμυχή, τὸ ἔλκος τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος· παρὰ τὸ ἀμύσσειν. ἢ παρὰ τὸ μυχὸν μυχή, καὶ ἀμυχή, ἢ μὴ εἰς βάθος πληγὴ. Μεθόδιος.
- * Ἀμύσσω] παρὰ τὸ αἷμα, αἱμάσσω· τροπῇ τοῦ α εἰς υ, 10 ἀμύσσω, ὡς μάθω μάθος καὶ μύθος. σημαίνει δὲ τὸ αἵματι καὶ ἔξω τοῖς ὄνυξιν. — σὺ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἀμύξεις· — κνήσεις, λυπήσεις. τὸ θέμα, ἀμύσσω· ὃ μέλλων, ἀμύξω. παρὰ τὸ μυ ἐπὶ ῥῆμα γίνεται μύζω· καὶ ἀμύζω, τὸ λίαν οἰμῶζειν· τὸ δὲ ζ, τρέπεται εἰς δύο σς Αἰολικῶς. ἢ ἀπὸ τοῦ μύζειν καὶ ἐκθλίβειν τὴν ψυχὴν.
- * Ἀμύντωρ, ὁ βοηθός· ἀπὸ τοῦ ἀμύνω· ὁ ἐπίκουρος.
- * Ἀμύνω] τὰ εἰς νω παραληγόμενα τῷ υ, βαρύνεσθαι θέλει· καὶ ἐπιτεταμένον ἔχει τὸ υ. εἰ δὲ τι περισπᾶται, προκατάρχον ἔχει ὄνομα· οὗ τὸ τέλος εἰς ω τραπέν, 20 ῥῆμα ποιεῖ· ὀδύνῃ, ὀδυνῶ. Ἀμύναι, ἀποστρέψαι, ἀποσοβῆσαι, καὶ ἀλεξῆσαι, καὶ βοηθῆσαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τιμωρῆσασθαι. ὥστε τρία σημαίνει. ἀμύναι οὖν κυρίως τὸ ἀπροφασίστως βοηθῆσαι· ἀπὸ τοῦ ἄμυνα ἢ ἐκδίκησις· τοῦτο παρὰ τὸ μύνη ἢ πρόφασις· μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἄμυνα. ἢ μύνας σημαίνει τοὺς μελλήσμούς· ἐνθα ἀμύνειν τὸ ἀμελλητί βοηθεῖν. ἢ παρὰ τὸ ἀμύνω τὸ πορεύομαι, γίνεται ἀμύνω, ὡς δύω δύνω, καὶ θύω θύνω· καὶ ἐνδεία τοῦ ε, ἀμύνω, τὸ μετὰ δρόμου βοηθῶ. ἢ παρὰ τὸ ἀμείβω, ἀμύνω· καὶ προσθέσει 30 τοῦ ν, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, ἀμύνω, τὸ ὑπὲρ χάριτος βοηθεῖν.
- * Ἀμφαγαπῶντες, ἡγουν περιθάλποντες, περισσῶς ἀγαπῶντες.
- * Ἀμφαδόν] — ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶνε· τύχωμαι· — Φανερώς, ἀναφανδόν. φαίνω φανδόν, καὶ ἀμφαδόν· ἀμφαδόν ἀμφαδίη. Ἡ καὶ ἀμφαδίην· — Φανερώς.
- * Ἀμφαῆς, οἶκος περισκεπτος.
- * Ἀμφασίαν, τὴν ἀφωνίαν καὶ ἐκπληξιν· οὐκ ἀφασίαν, οἷον 40 προφασίαν, ἀπορίαν.
- * Ἀμφ' αὖον] — κορυθεὶς δ' ἀμφ' αὖον αὖτευν· — δύο μέρη λόγου εἰσὶν, ἀμφὶ καὶ αὖον· αἱ περικεφαλαῖαι αὐτῶν ξηρόν ἤχον ἀπετέλουν.

ἈμΦεπονείτο· οἶον, Ἐν μεγάρῳ Ἐνάτης πανήμερος ἀμΦεπονείτο: — διέτριβεν.

ἈμΦέσχετο, περιεβάλετο.

ἈμΦεποτάτο, περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς λυπούμενη ἐπέτατο. ἀπὸ τοῦ ποτάομαι ποτῶμαι, ὁ παρατατικός ἐποτώμην· τὸ γ', ἐποτάτο, καὶ ἀμΦεποτάτο.

50 ἈμΦηκας, ἀμΦοτέρωθεν ἠκονημένον· ἀπὸ τοῦ ἦκω· τὸ ἐξ ἀμΦοτέρων μερῶν ὀξύ.

ἈμΦιαχυῖα] ἰα, ἡ ἐκπεμπομένη βοή. ἐκ τούτου ἰάχω καὶ ἰαχή· καὶ ἀμΦιάχω, ὁ μέλλων ἀμΦιάξω, ἀμΦίαχα, ἀμΦιαχῶς ἢ μετοχή· τὸ θηλυκόν, ἀμΦιαχυῖα, περιβοῶσα ἢ τρίζουσα.

ἈμΦιάρας, ἢ ἈμΦιάρως, ὁ ἥρως Ὀϊκλέους· ἢ παρὰ τὸν αἶρα, ἢ παρὰ τὰς ἀράς· μάντις γὰρ ἦν.

89 ἈμΦιβέβηκας] — ὃς Χρῦσθην ἀμΦιβέβηκας: — περιβέβηκας, ὑπερμαχεῖς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τετραπόδων.

ἈμΦίβασιν] Δεῖτε δ' ὅγ' ἀμΦίβατιν κρατερὴν Τρώων: — τὴν ἰσχυράν ὑπερμαχίαν. κυρίως ἀμΦίβασις ἢ περὶ τοῦ νεκροῦ μάχη· περιβάντες γὰρ τὸν νεκρὸν, ἀγωνίζονται ὑπὲρ τοῦ σώματος.

ἈμΦιβρότη, ἡ ἐκατέρωθεν τὸν βροτὸν σκέπουσα ἀσπίς καὶ κρύπτουσα, πάντοθεν ἴση· ἢ περὶ βροτὸν εἰργασμένη.

10 ἈμΦίβληστρον· σημαίνει δὲ δίκτυον· παρὰ τὸ βάλλω βλῶ βλήσω βλήτρον· καὶ μετὰ τῆς ἀμΦι προθέσεως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀμΦίβληστρον.

ἈμΦιγυῖαι] ὁ Ἡφαιστος, ὁ βραδὺς ἐν τῷ πορεύεσθαι· παρὰ τὸ γυῖα, ὃ ἐστὶν αἶρα, χεῖρες καὶ πόδες· ἢ ἀμΦοτέροις τοῖς γυίοις (ὃ ἐστὶ τοῖς ποσὶ) χωλός. ζῆται εἰς τὸ αἵματόεις.

ἈμΦιγυῖῶσαι, ἀκρωτηριάσαι.

ἈμΦηρεφέα] — ἀμΦηρεφέα τε Φαρέτρην: — θηλυκόν, αἰτιατικῆς πτώσεως· ἀπὸ τοῦ ἐρέφω καὶ τῆς ἀμΦι προθέσεως· τὴν ἀμΦοτέρωθεν ἐσκεπασμένην, τὴν τῶν βελῶν θήκην. ἢ πάντη ἰσχυράν.

10 ἈμΦήριστον, ἀμΦίβολον· ἢ ἀνισον. ἐρίζω, ἥρισμαι ἥρισται· ἐξ αὐτοῦ ἥριστος καὶ ἀμΦήριστος. ἀμΦίλογον, ἢ ἐπιστον.

ἈμΦαρίστερος, οὐκ αἴσιος, οὐ δεξιός· ἀμΦοτέρωθεν ἀριστερός.

ἈμΦερικῇ, πάντοθεν περιειργόμενον.

ἈμΦημερινός, ὁ καθημερινός· καὶ ἀμΦήμερον ὁμοίως.

30 ἈμΦήρης αὐλός, ὁ ἐκατέραις χερσὶ κατεχόμενος καὶ σύμφωνος. καὶ στόμα ἀμΦήρες, ἀμΦοτέραις γνάθοις ὁμοίως ἐσθλόν.

ἈμΦίβια ζῶα, τὰ ἐπὶ τῆς χέρσου καὶ ὕδατος ὁμοίως διατελοῦντα.

ἈμΦίδυμοι λιμένες, δύο εἰσόδους ἔχοντες· ἢ σκεπεινούς, ἢ ἀμΦιστόμους· ὁ ἀφ' ἐκατέρου μέρους εἰσπλοῖαν ἔχων· (καὶ ἀμΦιδύς, τὸ ἐνδύς.) πάντοθεν κατάδυσιν ἔχοντες καὶ σκέπην καὶ καταγωγὴν· οἶον ἀμΦίδυνοι, ἀπὸ τοῦ δύνειν τὸ σκεπόμενον· οἱ ἀμΦότεροι εἰσπλους (τούτέστιν εἰσόδους καὶ καταγωγὴν) ἔχοντες. Ὀδυσσεύς δ' λέγεται δὲ καὶ ὁ λιμὴν τῆς Κυζίκου ἀμΦίδυμος, δις τὰς εἰσόδους ἐκατέρωθεν μέρους ἔχων. — ἐν δὲ οἱ ἀκταὶ

40 ἈμΦίδυμοι: — ἢ διδύμοις.

ἈμΦίγνα, Ὀμηρος ἐπὶ τῶν δοράτων λέγει· οἶον, Ἐγχεσιν ἀμΦιγυίοισι: — οἶονεὶ τὰ ἐκατέρωθεν γυῖῶσαι δυνάμενα, ὃ ἐστὶ χωλῶσαι καὶ πληῆξαι διὰ τῆς ἐπιδορατίδος καὶ τοῦ σαυρωτῆρος. ἐνιοὶ τοῖς διὰ χειρός· οἱ δὲ, μακροῖς καὶ ὀξέσιν.

50 ἈμΦίδρυφοί] ἐστὶ δρύπτω τὸ ξέω, τὸ ἀμΦοτέρωθεν ἐξεσμένον, καὶ ἐσπαραγμένον. καὶ ἀμΦίδρυφῇ, τὴν κατεσπαραγμένην.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ἈμΦιδέδη] ἀπὸ τοῦ δέω μέσου παρακειμένου· περιειλεῖται, περιορίζει· ἤγουν ἀμΦοτέρωθεν περιεκύνλωσε· — πόλεμός τε Ἀστὺ τὸδ' ἀμΦιδέδη.

ἈμΦιδρόμια, ἐορτὴ ἐστὶν ἐν Ἀθήνῃσι τελουμένη· καθ' ἣν ἐγκρυφίου ἄρτου ὀπτωμένου, ἐπὶ τῆς ἐστίας ἐπιτρέχουσι. τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦσι καὶ μετὰ σκευῆς εἰς τὰ βρέφη παρὰ τὴν ἐστίαν περιφέροντες, ἐπειδὴ κουροτρόφος ἢ τροφὸς ἐπὶ τινων πεφῆμισται. μέμνηται Πλάτων ἐν 90 Θεαίτητῳ· Τοῦτο μὲν δὴ, ὡς εἴοικε, μόγις ἐγεννήθη, ὅτιδῆποτε τυγχάνει ὄν· μετὰ δὲ τὸν τόκον τὰ ἀμΦιδρόμια ὡς ἀληθῶς ἐν κύκλῳ περιθρεπτεόν τῷ λόγῳ.

ἈμΦιελίσσας, αἱ νῆες αἱ ἀμΦοτέρωθεν ταῖς κώπαις ἐλαυνόμεναι· ἢ ἐκάτερα τὰ πλευρὰ στρεφόμεναι. ἐκ τοῦ ἐλίσσω.

ἈμΦιέννυτο] παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐνδύομαι, πλεονασμῷ τοῦ ν, 10 ἔνω· καὶ κατὰ παραγωγὴν ἐνύω καὶ εἰνύω· καὶ ἐπειδὴ ἔθος ἔχουσιν οἱ Αἰολεῖς τὸ ι τρέπειν πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον σύμφωνον, οἶον εἶρω ἔρρω, Φθείρω Φθέρω· τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ ι εἰς τὸ ν, καὶ γίνεται ἐννύω, καὶ μετὰ τῆς ἀμΦι προθέσεως ἀμΦιέννυω· καὶ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον ἀμΦιέννυμι· καὶ ἀμΦιέννυτο, τὸ ἐνεδέδυτο.

ἈμΦιειμένοι, ἐνδεδυμένοι· ὡς τὸ, Ὡ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένους: — γέγονε παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐνδύομαι· ὁ παρακειμένος εἶνα· ὁ παθητικὸς εἶμαι· ἢ μετοχή, εἰμένος· Εἰ- 20 μένος ὁμοίῳ νεφέλην: — καὶ ἐν συνθέσει ἀμΦιειμένοι· Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκός.

ἈμΦιεννύμην] μήποτε κἀνταῦθα περιττὴ ἐστὶν ἡ πρόθεσις. τί γὰρ διαφέρει τὸ ἐννυμι τοῦ ἀμΦιέννυμι; καὶ, αὐτὴ δὲ Φάρος μέγα ἐννυτο νύμφη: — τί γὰρ πλεον τοῦ ἀμΦιέσασθαι χιτῶνα; οὕτω Ζηνοβίος.

ἈμΦιετῖν, θύειν καθ' ἑκάστον ἔτος, ἢ δι' ὅλου τοῦ ἔτους, ἢ κατ' ἔτος. καὶ ἀμΦιεταζόμενας, τὰς κατ' ἔτος γινομένας ἢ περιερχομένας.

ἈμΦιέφαλος, κλίνης εἶδος, παρὰ τὸ ἐκατέρωθεν ἀνά- 30 κλισιν ἔχειν καὶ προσκινεφάλαιον.

ἈμΦίκαυστις, ἡ ὀρεινὴ κριθὴ, ἣν ἡμεῖς εὐστραν καλοῦμεν. καὶ οὕτω μὲν οἱ τραγικοί· οἱ δὲ κωμικοί, τὸ αἰδοῖον ἀμΦίκαυτις, ἀπὸ τοῦ περιεκαῦσθαι. οἱ δὲ τὴν πρώτην ἐκφυσιν τῶν πυρῶν, ἣν ἡλῆδον προσκαγορεύουσιν ὠραῖον, διὰ τὸ τοὺς πρώτους, κέντων τῶν ἀχύρων, ἐπιτηδείους εἶναι εἰς τροφήν. Μεθόδιος. εἶρηται μεταφορικῶς καὶ ἡ μάχη.

ἈμΦικύπελλον, ποτήριον· παρὰ τὸ κύφον κύφελον, καὶ κύπελον. ἢ παρὰ τὸ χέω κύπελον, ὅπου ὁ πηλὸς (ἤγουν 40 ὁ οἶνος) χεῖται· καὶ μετὰ τῆς ἀμΦι, ἀμΦικύπελλον, πλεονασμῷ ἑτέρου λ· τὸ ἐκ περιφερείας κύφον. ὅθεν καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς κάτω νεύοντα νέφη, κύφελα λέγονται. Ἀρίσταρχος Φησὶ σημαίνει τὴν λέξιν τὴν διὰ τῶν ὠτων ἐκατέρωθεν περιφέρειαν. ἐφ' ᾧ καὶ ῥητῶς ἀποδιδούς λέγει· Ἦτοι ὁ κελὸν ἄλεισον ἀναίρησθαι ἐμελλε Χρῦσεον ἀμΦωτον: — ἢ οἶον ἀμΦικυρτον.

ἈμΦικτύονες, οἱ περιοικοῦντες. τὸ γὰρ κτίσαι, ἐπὶ τοῦ οἰκῆσαι ἔλαβον οἱ παλαιοὶ, ὡς Φησὶν Ὀμηρος, εὐκτίμενον πτολίεθρον: — καὶ, εὐκτιμένην κατ' ἀλωήν: — ἐστὶν οὖν οἰκίζω οἰκίσω οἰκίω καὶ οἰκτιῶν, κατὰ πλεο- 50 νασμὸν τοῦ τ, καὶ μετὰ τῆς ἀμΦι προθέσεως, ἀμΦικτιῶν· καὶ τροπὴ τοῦ ι εἰς υ, ἀμΦικτύων, ὡς τριφάλεια τρυφάλεια. οὕτως Ὡρος.

ἈμΦιασχαλος χιτῶν δύο χειρίδας ἔχων· ὃς ἦν τῶν ἐλευθέρων· ὁ δὲ τῶν οἰκετῶν, μίαν εἶχε, καὶ διὰ τοῦτο ἑτερομᾶσχαλος ἐκαλεῖτο.

ἈμΦικέλεμον, ἀμΦοτέρωθεν ὀκέλλον καὶ στηριζόμενον.

Ε

- 91 οἱ δὲ ἀμφικελέμνους, ἀμφιβαρεῖς, ἢ τὰς σατυρικάς ὀρχήσεις· ἀπὸ τοῦ κέλλειν.
- Ἀμφιμήτωρ, οὐχ ὁμομήτριος, ἀλλὰ ὁμοπάτωρ ὧν ἀδελφός, ὧν μητέρες διάφοροι λέγονται. λέγονται δὲ ἀμφιμητρίαι.
- Ἀμφίπολον, δούλην, θεράπαιναν· καὶ ἀμφιπολεύειν, ἀσπάζεσθαι καὶ θεραπεύειν καὶ περιέπειν· καὶ ἀμφιπολῆσι, περιπορεῖταις.
- 10 Ἀμφίσβαινα· αἰτιατική ἀμφίσθαινα. ἔστι δὲ εἶδος ὄφως, ἔχοντος ἐξ ἐκατέρου κεφαλᾶς καὶ ἀναβαίνοντος.
- Ἀμφίσωπον, περίβλεπτον.
- Ἀμφιβέβηκας, ὑπερασπίζῃ. κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων. ταῦτα γὰρ παραβεβληκῶτα ἑαυτῶν τοῖς τέκνοις, ἀμύνεται τοὺς ἐπιόντας. ἢ ἀπὸ τῶν παραβαινόντων τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ τεθνηκόσι καὶ ὑπερμαχούντων, ἵνα μὴ συνλευθῶσι καὶ ὑβριτῶσιν. ἢ μέσος κἀθῆσθαι, ἐν αὐτῇ τιμώμενος ὥσπερ πολιοῦχος. Κλυδίμεν ἀργυρότοξ', ὃς Χρυσὴν ἀμφιβέβηκας.
- 20 Ἀμφιλαφές] τὸ δασύ τὸ ἐκατέρωθεν ληπτὸν, ἀμφιλαφές, κατὰ συγγένειαν τοῦ β εἰς φ. δοκεῖ δὲ μοι παρὰ τῇ ἀφῇ· οἶονεὶ τὸ τῇ ἀφῇ ἐκατέρωθεν ὑποπίπτειν, διὰ τὴν δασύτητα· ὃ ἔστι πολὺ καὶ δαψιλές.
- Ἀμφιλύκη, ἢ σκοτεινὴ, ἀμφιλύγη τις οὖσα, τὸ λυκόφως. ἔστι λυγαῖον τὸ σκοτεινόν, παρὰ τὸ λύειν τὴν αὐγὴν, καὶ μὴ εἶναι συστήναι. ἐξ αὐτοῦ γίνεται λύγη· καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς κ, λύκη· καὶ ἀμφιλύκη νύξ. Ὡρος.
- Ἀμφότερον, ἐπὶ μεσότητος· ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέρως. παρὰ γὰρ ἐν τοῦ οὐδετέρου ἀμφότερον, τὸ ἀρσενικὸν ἀμφότερος. καὶ ἀμφότεροι, ἐνικὰ οὐκ ἔχει. τὸ γὰρ σημανόμενον κωλύει.
- 30 Ἀμφω ὀνόματος τὸ ω μέγα. τὸ ἀμφω, δύο, θεματικῇ· διότι οὐ γίνεται ἀπὸ ἐνικῶν. τὸ γὰρ σημανόμενον κωλύει. καὶ τί διαφέρει τὸ ἀμφω τοῦ δύο; ὅτι τὸ δύο γράφεται καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ, καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου Ἀττικῶς· τὸ δὲ ἀμφω, διὰ τοῦ ω μεγάλου πάντοτε. καὶ ὅτι τὸ μὲν δύο, μετὰ τοῦ ἄρθρου συντάσσεται· οἶον, οἱ δύο· τὸ δὲ ἀμφω, ἄνευ τοῦ ἄρθρου. ἀμφω σημαίνει τὸ ἀμφοτέρους. Ἀμφω ὁμῶς φίλοι θυμῷ.
- 40 Ἀμφότεροι] ἀπὸ τοῦ δευτέρου τὸ πρῶτον διδάξω. τί ἐστὶν ἀπὸ τοῦ β τὸ α διδάξω· ἐπεὶ τὸ ἀμφω θέμα ἐστὶν ὡς δύο. διαφέρει δὲ τὸ ἀμφω τοῦ δύο· ὅτι τὸ μὲν δύο, πρῶτην γνῶσιν τίθησι τοῦ ἀριθμοῦ· τὸ δὲ ἀμφω, ἀναφορὰν ὑπισχνεῖται δυάδος. ὥστε ὅπερ ἐστὶν οἱ δύο, τοῦτο ἐστὶν ἀμφω. διὰ τοῦτο τὸ δύο λαμβάνει ἄρθρου παρὰ τῆς οἱ δύο, τῶν δύο· τὸ δὲ ἀμφω, οὐ λαμβάνει· οὐδὲ γὰρ λέγομεν οἱ ἀμφω· ἤδη γὰρ τὴν ἀναφορὰν ἔχει. πρῶτον οὖν ἐστὶ παρὰ τὸ ἀμφω ἀμφότερος· οἶον, Ἀμφότεροι μέμασαν· — Ἀμφοτέροισι δ' ἄρ· — εἴτα δυϊκῶς ἀμφοτέρω· καὶ κατὰ συγνοπὴν ἀμφω, κατ' ἑκτασιν τοῦ ο εἰς ω. διὰ τοῦτο οὖν εἶπον, ὅτι ἀπὸ τοῦ δευτέρου τὸ πρῶτον θέλω διδάξαι. ἀμφοτέρω γάρ· εἴτα ἀμφω, κατὰ συγνοπὴν καὶ ἑκτασιν. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. τὸ γὰρ, Ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν· κατηγορεῖ τῶν ἐγνωσμένων διὰ τῶν προκειμένων λόγων· λέγει γὰρ τὸν Ἐκτορα καὶ τὸν Ἀλέξανδρον.
- 92 Ἀμφίω] ἀπὸ τῆς ἀμφὶ πρόθεσεως, καὶ τῆς ἰῶν μετοχής, γέγονεν ἀμφίω· καὶ κράσει τῶν δύο μ εἰς ι μικρὸν, Ἀμφίω. βαρύτονον δὲ γέγονεν· ἐπεὶ αἱ μετοχαὶ συντιθέμεναι, εἴαν μὲν φυλάττωσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσι· οἶον βᾶς, ἀναβᾶς· στᾶς, ἀναστᾶς· εἴαν δὲ ἐναλλάσσωσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, τούτου χάριν καὶ τὸν τόνον ἐναλλάττουσι· δοκεῖ δὲ καὶ παράλογος εἶναι ἡ σύνθεσις τοῦ

- Ἀμφίω· ἐπεὶ αἱ εἰς φωνήεντα λήγουσαι πρόθεσις, δέχονται καὶ τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως, καὶ τὸν λόγον 10 τῆς κράσεως. καὶ αἱ δεχόμεναι τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως, οὐ δέχονται τὸν λόγον τῆς κράσεως· οἶον προέστη, πρῶστη τέ μου· ἀναέρχομαι, ἀνέρχομαι· αἱ δὲ δεχόμεναι τὸν λόγον τῆς κράσεως, οὐ δέχονται τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως· οἶον, προέστη, πρόστη· περίαχε, περίαχε πόντος ἀπείρων· — ὅθεν σημειούμεθα τὴν διὰ πρόθεσιν αὕτη γὰρ, δεχομένη τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως, δέχεται καὶ τὸν λόγον τῆς κράσεως, ὡς ἐπὶ τοῦ διάκονος· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐνέγκω, ὃ σημαίνει τὸ φέρω, γέγονε διαένο- 20 κος· καὶ κατ' ὑπερβιβασμὸν, διαέκονος· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς α μικρὸν, διάκονος. εἰ ἄρα οὖν ἡ ἀμφὶ δέχεται τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως, οἶον, ἀμφὶ ἀγαθόν, Ἀμφ' ἀγαθόν θεράποντα — οὐκ ὠφείλε δέξασθαι τὸν λόγον τῆς κράσεως. λέγει δὲ Εὐριπίδης, ὃ τραγικὸς ἐτυμολόγος τὸ Ἀμφίω· ὅτι Ἀμφίω ἐκλήθη παρὰ τὴν ἀμφοδον (ἡγουν παρὰ τὴν ὁδὸν) γεννηθῆναι. ὃ δὲ Ἀριστοφάνης κωμικευόμενος λέγει, ὅτι οὐκοῦν Ἀμφοδος ὠφείλεν κληθῆναι. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι οὐ γέγονεν ἀπὸ τῆς ἀμφὶ καὶ τοῦ ἰῶν· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προ- 30 θέσεως κατὰ παραγωγὴν, καὶ ἐξέτεινε τὸ ι ποιητικῶς, ὥσπερ τὸ Ἰξίω καὶ Δολίω. οὕτω Χοιροβοσκὸς εἰς τὴν ὀρθογραφίαν αὐτοῦ.
- Ἀμφιθαλής, κατ' ἀμφω τοὺς γονεῖς θάλλων, ὃ ἐστὶν ὃ ἔχων τοὺς γονεῖς ἀμφοτέρους ζῶντας, παῖς ὃ οἱ γονεῖς περίεστιν οἱ δύο.
- Ἀμφίθετος Φιάλη, ἢ κοῖλον πυθμένα ἔχουσα, ἢ ἄνευ ὧτων· ἢ ἀμφοτέρως τετορνευμένη, ἢ ὁμοίως ἐπὶ στόμα καὶ πυθμένα· τίθεται.
- * Ἀμφίπυρον, ἀμφοτέρωθεν ἢ πανταχόθεν πυρούμε- 40 νον.
- Ἀμφίος] λέγουσι τινὲς, ὅτι ὥσπερ ἀπὸ τοῦ Ἀκταίων γίνεται Ἀκταῖος, καὶ ἀπὸ τοῦ πλείων πλείος, καὶ ῥᾶων ῥᾶος, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρείων ἀρεῖος· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀμφίων γίνεται Ἀμφίος· καὶ ἐπεὶ τὸ Ἀμφίων διὰ τοῦ ι γράφεται, τούτου χάριν καὶ τὸ Ἀμφίος διὰ τοῦ ι. οἷστιν ἀντίκειται ἡ σημασία. τὰ γὰρ εἰς ων κύρια εἰς ος γινόμενα ὀνόματα, κατὰ τοῦ αὐτοῦ σημανομένου λαμβάνεται· οἶον, τὸ Ἀκταῖος ἀπὸ τοῦ Ἀκταίων ἐγένετο, καὶ τὴν σημασίαν τοῦ Ἀκταίων ἐφύλαξεν· ὁ αὐτὸς γὰρ λέγεται καὶ Ἀκταίων καὶ Ἀκταῖος. 50 εἰ ἄρα οὖν τὸ Ἀμφίος ἀπὸ τοῦ Ἀμφίων ἐγένετο, ὠφείλε καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημανομένου τὰ δύο ὀνόματα ληφθῆναι. ἀλλὰ μὴν οὐ λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημανομένου τὰ δύο ὀνόματα. Ἀμφίω μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ζήθου, ὃ κτίσας τὰς Θήβας, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀντιόπης· Ἀμφίος δὲ ἦν τοῦ Σελάγου υἱός. ὥστε δῆλον οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ Ἀμφίων τὸ Ἀμφίος· ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ὥσπερ παρὰ τὴν ὑπὸ πρό- 93 θεσιν γίνεται ὕπιος, οἶον ὕπιος Ζεὺς· (ἐστὶ δὲ [καὶ] ὄνομα ποταμοῦ, ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ· οἶον — παρ' εἰαμεναῖς Ὑπίοιο) οὕτω καὶ παρὰ τὴν ἀμφὶ πρόθεσιν γέγονεν Ἀμφίος, ἐκτάσεως γενομένης τοῦ ι ποιητικῆς. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.
- Ἀμφίω, εἴρηται εἰς κρεμῷ.
- Ἀμφῶες, τὸ δύο ὧτα ἔχον. παρὰ τὸ οὐας, ἐλλείψει τοῦ υ, ὅας· καὶ ὡς οὐδας οὐδος, γῆρας γῆρος, οὕτως ὅας, ὅος· καὶ ὡς γένος εὐγενής, οὕτω ἀμφῶης καὶ ἀμφῶες. Μεθόδιος. καὶ ἀμφῶτον ὁμοίως, τὸ ἐξ ἐκατέρου μέρους 10 ὧτα ἔχον.
- Ἀμφωτίδες, χαλκᾶ, ἅπερ οἱ παλαισταὶ τοῖς ὡσί περιετίθον. περιωτίδες οὖν εἰσὶ, καὶ ἀμφωτίδες, τῆς ἀμφὶ

τὴν περὶ σημαίνουσιν. Μεθόδιος. ἡ ἀμφωτις συνεπα-
στήριον ὡτός· καὶ ἀμφώτας, χιτῶν τις λέγεται. καὶ
ἀμφίνωτις.

Ἀμφουδῖς] παρὰ τὸ ἔδαφος. ἔστι ῥῆμα οὐδίζω· οὐ μέλλων
οὐδίσω. ἀποβολῇ οὖν οὐδῖς, καὶ συνθέσει ἀμφουδῖς·
παρὰ τὸ οὐδᾶς τὸ ἔδαφος.

20 Ἀμφορεύς, τὸ ἐκατέρωθεν δῖωτον σταμνίον, ὡς Φησι
Θεόκριτος, Ἀμφορεύς νεοτευχής· — οἱ δὲ, κοινὸν μὲν
κεράμιον, ἢ τὸ ἐκατέρωθεν αἰρόμενον ἀμφοαιρεύς, καὶ
ἀμφορεύς κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμόν. δηλοῖ δὲ μέ-
τρον ὑγροῦ.

30 Ἀμφόνον] Ἰστέον ὅτι κατὰ συγκοπὴν οὐκ ἐγένετο· ἐπειδὴ
αἱ συγκοπαὶ ἐν μιᾷ λέξει γίνονται· οἷον πατέρος πα-
τρὸς, ἀναμεινᾶν ἀμμεῖναι. τὸ δὲ ἀμφόνον, δύο μέρη
λόγου εἰσὶν· ἀνὰ φόνον γάρ. ἀλλ' οὔτε δὲ κατ' ἐκθλί-
ψιν ἐγένετο· ἐπειδὴ αἱ ἐκθλίψεις οὐδέποτε συμφώνου
γίνονται, ἀλλὰ φωνήεντος ἐπιφερομένου· οἷον, κατὰ
Ἀπολλώνιον, κατ' Ἀπολλώνιον· βούλομαι ἐγώ, βούλομ'·
ἐγώ· — κρεῖττον δὲ ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τὸ τοιοῦτον σχῆ-
μα, εἶδος ἐστὶ συγκοπῆς. Χοιροβοσκός.

40 Ἀμφίπολος, θεραπεινός, δουλός. παρὰ τὴν ἀμφὶ πρόθε-
σιν καὶ τὸ πολῶ, πόλος, καὶ ἀμφίπολος, οἶονεῖ ἢ περὶ
τὴν δέσποιναν πολοῦσα, τούτεστιν ἀναστρεφόμενη. προ-
παροξύνεται. τὰ παρὰ τὸ πολῶ καὶ χέω, μὴ μετὰ
προθέσεως τιθέμενα, πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον· οἷον
ὄνειροπόλος, οἶωνοπόλος, οἶνοχόος· τὰ δὲ μετὰ προθέ-
σεως συντιθέμενα, προπαροξύνονται, πρόπολος, πρό-
χοος.

Ἀμφίπολις, πόλις Θράκης, ἥτις ἐκαλεῖτο πρότερον Ἐν-
νέα ὁδοί· διὰ τὸ περιέχεσθαι καὶ περιδεύεσθαι ὑπὸ
τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ. Μεθόδιος.

Ἀμφιβρόπους ἐννοίας· ἀπὸ τοῦ ῥέπω τοῦ σημαίνοντος τὸ
κλίνω ἢ ἐκτείνω· ἐπ' ἀδήλου ἐπικειμένους τοῦ τέλους,
ἀμφοτέρωθεν κλινούσας, ἢ καθελκομένας ἢ καθελ-
κούσας.

50 Ἀμφίς] τοῦτο οὐ συγκοπή, ἀλλὰ μετασχηματισμός. ἀπὸ
γὰρ τοῦ Ἀμφιάρκας Ἀμφίς, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ· ὡς περ
ἀστράγαλος, ἀστρίς· καὶ Ἰφιάνασσα, Ἰφίς· καὶ Θρα-
συλῆς, Θράσυλλος· καὶ Βαθυκλῆς, Βάθυλλος, ὑπο-
κοριστικά. ταῦτα γὰρ μετασχηματισμοὶ καλοῦνται· ἐπεὶ
οὐ συμφωνεῖ ἢ κατὰληξις· οὐδέποτε γὰρ συγκοπή γίνεται
τρίτης συλλαβῆς. ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δυνάμεθα ἀποκοπὴν
εἰπεῖν· ἐπειδὴ τὸ σ ἔχει τῆς τελευταίας συλλαβῆς.
94 ὅπου γὰρ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τηρηθῇ τὸ στοι-
χεῖον, οὐ λέγεται ἀποκοπή. ὥστε μετασχηματισμός
ἐστίν. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἀμφύσκη, τῇ χειρὶ κυρτωθείση· οἱ δὲ πτύον κοπροβόλον.
Ἀμφώδων, ὁ ὄνος. λέγεται δὲ ἀμφώδοντα ζῶα, τὰ κατὰ
τὰ ἄνω καὶ κατὰ ὡδοντώμενα.

Ἀμφωξίς, ὑδρεῖον ξύλινον, εἰς ὃ ἀμέλγουσιν.

Ἀμφί] Ἰστέον ὅτι προθέσεις εἰσὶ τῇ μὲν φωνῇ, ἢ τῷ
δὲ σημαίνοντι, ἢ γὰρ ἀμφὶ καὶ ἢ περὶ, τὸ αὐτὸ
σημαίνουσι. διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ ἅμα εὐρίσκονται· οἷον,
Ἐκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα· — διαφέρουσι δὲ κατὰ
τρεῖς τρόπους. ἢ μὲν ἀμφί, ἀποβάλλει τὸ ι, ὡς τὸ,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα· — ἢ δὲ περὶ, οὐδέποτε.
καὶ ὅτι ἢ μὲν περὶ, ἀναστρέφεται, ὡς τὸ, Ἀγαμέμνο-
νος πέρι καὶ Ἀχιλλέως· — ἢ δὲ ἀμφί, οὐδέποτε. καὶ
ὅτι ἢ μὲν περὶ, ποτὲ μετὰγεται εἰς ἐπιρρηματικὴν ση-
μασίαν, εἰς μέρος λόγου, τούτεστιν ἐπιρρῆμα μεσότητος·
ὡς τὸ, Ἰδομενεῦ, πέρι μὲν σε τίω· — ἀντὶ τοῦ περισ-
σῶς· ἢ δὲ ἀμφί, οὐδέποτε. λέγεται δὲ ἢ ἀμφί, καὶ
ἀμπὶ παρὰ Αἰολεῦσι.

Ἀμφίς] ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, γίνεται ἀμφίς ἐπὶ ῥ- 20
ῥημα, σημαίνον τὸ χωρὶς· οἷον, — θεοὶ Κρόνου ἀμφίς
έόντες· — οὐ γὰρ δυνάμεθα λέγειν πρόθεσιν, ἢ πλεο-
νασμόν τοῦ σ.

Ἀμφισβητεῖν, τὸ ζητεῖν, πλεονασμῷ τοῦ β· ἔστι γὰρ
ἀμφιστητεῖν. ἢ παρὰ τὸ ἀμφίς καὶ τὸ βάζειν· ἵνα ση-
μαίνῃ τὸ ἀμφιλογεῖν. πολλάκις δὲ πλεονάζει τὸ β, ὡς
ἐν τῷ ἄδῃρον ἄβδῃρον· ἄβδῃρος γὰρ τις ἐστὶ· καὶ σίδῃ
σίβδῃ. καὶ οὕτω μὲν ὁ Μεθόδιος· ὁ δὲ Ζηνόδοτος, ὅτι
δύναται μὴ παρὰ τὴν ἀμφὶ συνεῖσθαι πρόθεσιν, ἀλλὰ
παρὰ τὸ ἀμφίς ἐπὶ ῥῥημα· ἵνα σημαίνῃ τὸ κενχωρισμέ- 30
νως βαίνειν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ διστάζοντες. εἰ δὲ τοῦτο,
εὐλόγως ἔξωθεν κέλνεται. σημειῶδες δὲ, εἰ παρὰ ἐπὶ ῥ-
ῥημα συνετέθη. εἰ δὲ παρὰ τὴν ἀμφὶ σύγκειται, πλεο-
νασμόν δέξεται τοῦ σ, καὶ παραλόγως ἔξωθεν κλιθεῖη.
Ἀττικῶς οὖν, ὡς παρὰ προθέσεως οὗσης τῆς συνθέ-
σεως, ἔσωθεν τὴν κλίσιν πεποιήται. Πλάτων ἐν Γορ-
γία, Ἐοικεν ἄρα οὐ περὶ τούτου, ὦ Φίλε, ἡμφισβητη-
σάμην· — Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ μυστηρίων, Περὶ τού-
του ἡμφισβήτουν· — οὗτοί γε οἱ μὴ λύσαντες. ἢ δὲ
ἔσωθεν κλίσις, πάντῃ παραλόγος, ῥήτου μὴ ὄντος τοῦ 40
ἀπλοῦ.

Ἀμφιτρώων, ὁ περισσῶς τρυφεῖς καὶ πονηρεῖς, ὁ ἥρως·
παρὰ τὸ τρύος, ὃ ἐστὶ πόνος· οἷον καὶ — πολὺ τρύος
ἤλασεν ἔξω· — Φίλων.

Ἀμφιτρίτη, μετωνυμικῶς ἀπὸ τῆς Νηρηίδος, ἢ θάλασσα.
ὥφειλε δὲ, ὅσον ἐκ τῆς ἐτυμολογίας, ὡς λέγει ὁ Χοί-
ροβοσκός καὶ Ὠρίων, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεσθαι·
παρὰ γὰρ τὸ τρεῖν λέγεται Ἀμφιτρίτη, ἢ ἀμφοτέρω-
θεν φόβον ἡμῖν ἐμποιοῦσα· ἀλλὰ τῷ χαρακτήρι τῶν
εἰς τὴν θηλυκὴν, διὰ τοῦ ι γράφεται. τὰ γὰρ εἰς τὴν 50
λήγοντα θηλυκὰ βαρύνοντα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἐνὶ
φωνήεντι θέλει παραλήγεσθαι· οἷον ἐρέτη, μελέτη,
Ἀφροδίτη. οὕτως οὖν καὶ Ἀμφιτρίτη. πρόσκειται βαρύ-
τονα, διὰ τὸ τελετῇ· καὶ ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τὸ
χαίτη.

Ἀμφιφῶν, εἶδος πλακοῦντος τελούμενος τῇ Ἀρτέμιδι·
οἷον, Μαστοῦς, τροφαλίδας, ἀμφιφῶντας, ἱτρία· —
διὰ τὸ κύκλῳ φωτίζεσθαι ὑπὸ τῶν δαδῶν· ἢ διὰ τὸ 95
πανσελήνου οὗσης πέμπεσθαι τῇ Ἐκάτῃ. οὕτω Με-
θόδιος.

Ἀμφιφορίτης· ὅτι ἐν Αἰγίνῃ ἔδραμον περὶ τὴν Ἀσωπίδα
κρήνην ὑδρεύσασθαι. ὅθεν καὶ ἀγὼν ἄγεται ἀμφιφορί-
της λεγόμενος παρὰ τοῖς Αἰγινήταις· ἐν ᾧ ἐκείσε ἀγω-
νιζόμενοι, τοὺς κέραμους ὕδατος πεπληρωμένους ἀναλα-
βόντες κατὰ τῶν ὤμων, τρέχουσι περὶ τῆς νίκης, Φι-
λονεικοῦντες κατὰ μίμησιν τῶν ἡρώων. ἀμφιφορεύς γὰρ
σορὸς ὑδρίας, κέραμος, ἀμφορεύς.

Ἀμφίφαλον, ἀμφοτέρωθεν φαλοὺς ἔχουσιν περὶ αὐτήν. 10
Φαλοὶ δὲ εἰσὶν οἱ κατὰ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαιᾶς
ἀσπίδισκοι, χάριν κόσμου τιθέμενοι.

Ἀμφιφανῆ ἄστρα δις φαινόμενα· καὶ ἀμφιφανές, περι-
λαμπές, ἐπιφανές.

* Ἀμφιχαλνοφάλαρα, παρὰ Ἀριστοφάνει πολύχαλνα,
τούτεστι χαλκοῦς οἶκους· παρὰ τὸ ἀμφὶ τὸ περὶ, καὶ
χαλκός, καὶ φάλαρα τὰ τῶν ἵππων μετωπίδια.

Ἀμωσγέπως, ὅπωςδῆποτε, καθ' οὐτιναοῦν τρόπον· ἐνιοὶ
τὸ μετρίως, Πλάτων τὸ ἐκ παντὸς τρόπου, ἐνὶ γε τινί. 20
ἔστι δὲ ῥητορικὴ ἢ λέξις. ἔστιν ὄνομα ἀμὸς, ἰσοδυνα-
μοῦν τῷ τίς Δωρικῶς· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐν Ὀδυσσεΐα, Τῶν
ἀμᾶθεν γε — ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τινος μέρους τούτων. ἐκ
τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν γίνεται ἐπὶ ῥῥημα μεσό-
τητος ἀμῶς. ἢ ὡς περ παρὰ τὸ καλὸς γίνεται ἐπὶ ῥῥημα

- καλῶς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμὸς γίνεται ἐπίρρημα ἀμῶς· καὶ συνδέσει μετὰ τοῦ γε συνδέσμου καὶ τοῦ πῶς, παρὰ πλησίως γίνεται ἀμωσγέπως. σημαίνει κατὰ τινὰ τρόπον. οἱ δὲ Ἀττικοὶ Φασὶν ἀμηγέπη. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀμὸς, γίνεται ἀμόθεν· ἐξ οὗ τὸ οὐδαμόθεν ἐπίρρημα. καὶ ὥς περ ἀπὸ τοῦ καλός γίνεται ἐπίρρημα καλά, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ οὐδαμός, οὐδαμά, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.
- Ἀμωμος] παρὰ τὸ μῶμος γίνεται ἀμωμος.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

- Ἀνά, πρόθεσις· ἐν τῇ συνδέσει σημαίνει τὴν ἄνω σχέσιν, ὡς ἄνοδος, ἀναδρομή· καὶ τὴν εἰς τοῦπίσω ἀνάκαμψιν, ὡς τὸ ἀνάβασις, ἀνατρέχω.
- Ἀνάβλησις, ἀναβολή καὶ ὑπέρθεσις· ἐκ τοῦ ἀναβάλλομαι τὸ ὑπερτίθεμαι καὶ βραδύνω, ὡς τὸ, Μὴ ἀναβάλῃ πάτερ· — ἀπὸ τοῦ βλῶ βλήσω, βέβληκα, βέβλημαι, βλήσις καὶ ἀνάβλησις.
- Ἀναβαλλίδες, ταυνίαι· οἱ δὲ, σφαίρας ἀπεδίδοντες. Διογένης.
- Ἀναβέβρυκεν, ἀναπέπτωκεν· εἰ δὲ ἀναβέβρυκεν, ἀναβρύει, ὅ ἐστιν ἀναπηδᾷ καὶ ἀναβάλλεται μετὰ φόβου.
- Ἀνα] Ἀλλ' ἀνά, εἰ μέμονας· — ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι ὅλη ἢ λέξις ἀπεσπάρθη. οὐκ ἔστιν ἀποκοπὴ ἐπὶ τοῦ τοιούτου. Ἡρωδιανός.
- Ἀνάγκη, ἡ θεός, παρὰ τὸ ἀνάσσω. καὶ τὸ πρᾶγμα ἀνάγκη· πάντων γὰρ ἐπικρατεῖ. εἰ δὲ ἦν ἀπὸ ῥήματος, ὀξύναίτο ἄν, ὡς στενάχω, στεναχῇ. παρὰ τὸ ἄγω οὖν, ἄγη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ ἀνάγκη, ἢ πάντα κρατοῦσα. ἢ ἀγκὰς, ἀγκὴ καὶ ἀνάγκη· ἐπεὶ τὸ ταῖς ἀγκάλας κρατούμενον κατὰ δύναμιν, ἀφυκτότερον κρατεῖται. ἢ παρὰ τὸ ἄκος, πρὸς ἣν ἄκος οὐκ ἔστιν εὐρεῖν.
- Ἀναγκάζω] ἀπὸ τοῦ ἀναξ ἄνακος, ἐξ οὗ τὸ ἄνακτος, γέγονεν ἀνάκη, καὶ ἀνάγκη· καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ σπουδῇ σπουδάζω, καὶ αὐγῇ αὐγάζω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνάγκη ἀναγκάζω.
- Ἀνάγωγος, ὁ μὴ τῆς καθηκούσης ἀγωγῆς τετυχηκώς.
- Ἀναγαγανεύου, ἀνακράζου.
- Ἀναδοιδυλίζει, ἀναταράττει· ἀπὸ τοῦ δοιδυξ δοιδυκος.
- Ἀναδύναι, ἀναδραμεῖν, ὑποστρέψαι.
- Ἀνά δρύμα] — καὶ θῆρες ἀνά δρύμα πρῆνουνται· — τινὲς ἀνέγνωσαν δρυμά, ὡς ἀπὸ τοῦ δρυμός. οὐκ ἔστι δὲ, οὐδὲ σώζεται τῶν τριῶν προσώπων ἢ συζυγία. σοφὸς μὲν γὰρ καὶ σοφῇ καὶ σοφᾷ ὁμοτόνως, δρυμός δὲ δρυμῇ οὐκέτι. οὐκ ἄρα δρυμά, ἀλλὰ δρύμα, ὡς λύχνα.
- Ἀναδήματα, στεφανώματα· ἀναδεῖσθαι, τὸ ταυνιῶσθαι.
- Ἀναδούμενος] παρὰ τὸ δέω δέσω δέδεκα· ἢ μετοχή, δεόμενος, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀναδούμενος· οὕτω Φιλόξενος· στεφανούμενος, ταυνιούμενος.
- Ἀναδενδράς, ἢ ἄμπελος, ἢ πρὸς δένδρον ἀνερχομένη.
- Ἀναδενδρῶν, δενδράς, καὶ ἀναδενδράς, ἄμπελος ἢ ἐπὶ δένδρων.
- Ἀναζυγῶσαι] ζύγωθρον καλεῖται ὁ κόραξ· καὶ ἐπιζυγῶσαι, τὸ κλεῖσθαι· ἀναζυγῶσαι, τὸ θύρας ἀναπετάσαι, Ἀριστοφάνης.
- Ἀναθλήσει, ἀναβλαστήσει. τὸ θέμα θηλῶ, ἢ συζυγίας. ἢ παρὰ τὰ θάλλω θαλῶ θαλήσω, καὶ τροπῇ θηλήσω. τοῦτο παρὰ τὸ θηλή· τὸ δὲ, παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω.
- Ἀνάθεμα, παρὰ τὸ ἐν τῇ στήλῃ ἀνατίθεσθαι.
- Ἀνάθημα, ἄγαλμα, κόσμος εἰς τὸ . . .
- Ἀνακληθρίς, πέτρα ἐν Μεγάροις. ὅτι ἡ Δήμητρα καθεσθεῖσα ἐπ' αὐτῆς, ἀνεκαλεῖτο τὴν κόρην· καὶ ἐκ τῆς ἀνακλήσεως τὴν πέτραν ἀνακληθρίδα καλοῦσιν. Μεθόδιος.

- Ἀνακοί, οἱ Διόσκουροι παρὰ Ἀττικοῖς. παρὰ τὸ ἀνάσσω, ἀνακός, ὡς Φυλάσσω Φυλακός, μαλάσσω μαλακός. ἢ ὅτι ἀνακῶς, ὅ ἐστι Φιλανθρώπως, ἐχρήσαντο τοῖς Ἀθηναίοις. ἢ ὅτι τοὺς πλεοντας σώζουσιν ἀστέρες ὄντες, ἄνω καὶ ἐκὰς ἡμῶν ὄντες. καὶ τὸ ἄνω δὲ σύνθετον εἰώθασιν Ἀττικῶς καλεῖν, ἀνακῶς. Μεθόδιος.
- Ἀνακῶς, ἐπιμελῶς καὶ πεφροντισμένως καὶ πεφυλαγμένως, ἀπὸ τῆς ἀνακος γενικῆς εἰς εὐθεῖαν ἀναχθεῖ- 40 σης, ὡς Φυλακός· ἀπὸ τῶν ἀνάκτων, οἷς φροντίδες εἰσὶ τῶν ὑψηλῶν. ἀπὸ τῆς ἀνακος δὲ εὐθείας σχηματίζεται· ἐπεὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς διπλοῦν ληγόντων ἀρσενικά, οὐ ποιεῖ ἐπίρρημα εἰς ὡς· οὔτε γὰρ ἀπὸ τοῦ Φύλαξ ἢ ἀναξ ἢ ἄραξ, γίνεται ἐπίρρημα. Μεθόδιος.
- Ἀνάκτωρ, οὐ πεποιῆται παρὰ τὸ ἀνάσσω· οὐδενὶ γὰρ τούτων τῶν ῥημάτων παράκειται οὐδετέρου παρασχηματισμός. πεποιῆται οὖν παρὰ τὸ ἀνάκτορος. οὕτω Φιλόξενος εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ.
- Ἀνακωχεύειν, τὸ ἐν πελάγει χειμῶνος ὄντος στείλαντας 50 τὰ ὀθόνια σαλεύειν· ἢ ἐν τῷ πολέμῳ ἀμελεῖν· παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωνὰς ἔχειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀναχωρεῖν, καὶ ὅσον ἀναχωρεῖν, καὶ τροπῇ τῶν στοχεῖων.
- Ἀνακυβαλίζω] — δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίζον· — ἀνεκρό- 10 τουν, ἢ ἀνετρέποντο.
- Ἀνακλῖναι, ἀνοῖξαι, ἀναπετάσαι.
- Ἀναζυγοῦν Φασὶ τὸ ἀνοιγνύναι κιβωτὸν, ἢ τὸν ἐπὶ τῇ 97 θύρᾳ κόρακα. λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναφωνεῖν, ἀνοιγνύναι τὸ στόμα. λέγεται ἀναζυγῇ, καὶ ἡ τῆς θύρας ἀνοιξίς· καὶ κλίνεται τῆς ἀναζυγῆς. Πλάτων Εὐμενίστιν, Εὐθύς ἀναζυγῆς γενομένης.
- * Ἀνάληψις, ἢ ἀνάβρωσις· παρὰ τὸ ἀναλαμβάνειν τὴν 15 ῥώμην.
- Ἀνάλογος] παρὰ τὸ λόγος, ἄλογος· εἴτα δευτέρα σύνθεσις μετὰ πλεονασμοῦ τοῦ ν, ἀνάλογος, ὁ λόγου ἐχό- 10 20 μενος, ὅ ἐστιν ὁ κατὰ λόγον ὁμοιος· γίνονται δὲ πολλάκις ἐν ταῖς συνδέσεσι στερήσεις τῶν προλαβουσῶν στερήσεων ἀναιρετικά· αἵτινες καλοῦνται ἐπιστερήσεις.
- Ἀναλτος, ὁ ἀηδής, ἀπὸ τῶν ὄψων τῶν μὴ ἐχόντων ἄλας, καὶ ἀηδῶν ὄντων· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀχρεῖον· Ὀδυσσεύς σ. ἢ ἀναυξής, καὶ ἀτελής· παρὰ τὸ ἄλδω τὸ αὐξάνω· ἢ ὁ ἀπλήρωτος καὶ ἀκόρεστος, ὡς Φησὶν ὁ ποιητὴς ἐν Ὀδυσσεῖα· ὦ οὐδὲν ἄλις, — μετὰ δ' ἐπρεπε γαστέρι μάργη Ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πίεμεν· — καὶ 20 ἐπιφέρει, Ὅς τοῦτον τὸν ἀναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας· — ἀντὶ τοῦ πλανᾶσθαι. παρὰ τὸ ἄλις τὸ θαψιλῶς, γίνεται ἄλος· καὶ κατὰ στέρησιν, ἀναλος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἀναλτος. ἢ τὸν ἄλλεσθαι μὴ δυνάμενον, βαρύν.
- Ἀναλκίς] — σὺ δ' ἀπόλεμος καὶ ἀναλκίς· — ἀσθενής, ἀδύνατος. ἐκ τοῦ ἄλκω ἀλκή· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀναλκίς, ἀνίσχυς, δειλός.
- Ἀναλίσκω, τὸ πορθῶ καὶ δαπανῶ· ἐξ οὗ καὶ ἀνάλωμα. 30 ἔστιν ἄλες σημαῖνον τὸ ἀθροῦν· οἶον, — ἢ χειμέριον ἄλεν ὕδωρ· — ἐξ οὗ ῥῆμα ἄλῶ τὸ συναθροῖζω· καὶ 30 μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀάλῶ τὸ πλανῶ· τουτέστι, τὸ τὰ συνηθροισμένα διασκορπίζειν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀναλῶ. καὶ ἐκ τούτου παρὰ ὦγον ἀναλίσκω, τὸ αὐτὸ σημαῖνον. ἢ παρὰ τὸ ἄλις ἐπίρρημα. καὶ παρὰ τὸ ἀναλῶ, ἀνάλωτος· καὶ ἀναλωτικός, ὁ ἀφανιστικός.
- Ἀναλογία] παρὰ τὸ λόγος λογία, καὶ ἀναλογία· αἱ γὰρ 40 δύο στερήσεις ὁμοῦ οὔσαι, κατὰθεσιν ποιοῦσιν· ὡς πυστά, ἀπυστά, καὶ ἀνάπυστά, τὰ περιβόητα· καὶ πηρὸν, ἀπηρὸν, καὶ ἀνάπηρὸν, τὸν πεπηρωμένον. ἐπὶ 40

- πάντων δὲ τὸ ν πλεονάζει, ὡς ἐπὶ τοῦ αἵτιος, καὶ αἵτιος, καὶ ἀναίτιος, καὶ ἀναίσχυτος. Ὡς ὅρος.
- Ἀνάγιον, ἄλυπον· κατὰ στέρησιν τῆς ἀγίας· ἀβλαβές. καὶ ἀνάγιος, ὑπερήφανος, ἀλύπητος· καὶ ἀναγίως, τὸ ἀλύπως.
- Ἀναλκίς, ἀνάλκιδος. ὁ κανών· Τὰ εἰς ἰς προσηγορικὰ παρώνυμα μακρὰ παραληγόμενα, διὰ τοῦ δος κλίνονται. ἢ οὕτω· τὰ εἰς ἰς βαρύνοντα ἄρσενικά, εἴτε κύρια εἴτε προσηγορικά, διὰ τοῦ δος κλίνονται, Ἀδώνιδος, Θεόγνιδος. παρώνυμα μακρὰ παραληγόμενα, εὐνιδος, λάτριδος, νήιδος, ἀνάλκιδος.
- Ἀναξ, παρὰ τὸ τὴν ἄνω τάξιν ἔχειν· ἢ ὁ ἄνω αἵσων κατὰ δύναμιν τοῦ κρατεῖν· ἢ πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρονται. σημαίνει τρία· τὸν βασιλέα, ὡς τὸ, Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε ἀναξ ἀνδρῶν· — καὶ τὸν δεσπότην, Αὐτὰρ ἐγὼν οἰκοιο ἀναξ ἔσομ' ἡμετέροιο· — σημαίνει δὲ καὶ τὸν θεόν, Ὁφρ' Ἰλαον ἀνακτα.
- 98 Ἀναξυρίδας, Φαμινάλια, βρακία· ἢ τὰ βαθεῖα καὶ ἄβατα ὑποδήματα· οἷον ἀνασυρίδας, παρὰ τὸ ἀνασύρεσθαι, τροπὴ τοῦ σ εἰς ξ. ἀναξυρίδας μέντοι ἄπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ βρακία Φασίν· ἀπὸ τοῦ βρακία, πλεονασμῷ τοῦ β, Αἰολικῶς.
- Ἀναπλήσεις, ἀναπληρώσεις· ἐκ τοῦ ἀναπλῶ.
- Ἀναπλήσας, ἀναφυσήσας· ἢ ἀθρόως ἀναλαβών. ἐκ τοῦ πρήτω, ἀναπρήσας· καὶ τροπὴ τοῦ ρ εἰς λ, ἀναπλήσας. οἱ γὰρ κακοὶ τισι συνεχόμενοι, πνεύματος τὰς γνώσεις πληροῦντες, τὰς ἐκφύσεις ἀποτελοῦσιν.
- 10 Ἀνάπνευσις] ἔστι πνύω· ἐξ οὗ γέγονε πνέω· ὁ μέλλων, πνεύσω· ἐξ οὗ πνευστός, καὶ ἀπνευστός, καὶ ἀπνευστις· καὶ ἀποβολὴ τοῦ τ, ἀπνευστις, καὶ ἀνάπνευστις· — ὁλίγη δὲ τ' ἀνάπνευστις πολέμοιο· — ἀντὶ τοῦ ταχίστη τὸ ὀλίγη.
- Ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊες υἱες Ἀχαιῶν· — ἀναψύξωσιν, ἀναπαύσωσιν.
- Ἀναμφιλέκτως, ἀναντιλέκτως.
- Ἀναπεμπάξεσθαι, ἐπαναλαμβάνειν, ἢ ἀναλέγεσθαι καὶ ἀναπέμπειν· οἱ δὲ, τὸ εἰπεῖν, ἢ ἐν κεφαλαίῳ τὰ προειρημένα ἐπαναλαβεῖν.
- Ἀναπαύομενον ὕδωρ, πηγὴ ἐν Δωδώνῃ· ὅτι οὐκ ἀέναον ἔχει τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ κατὰ τὰς μεσημβρίας καὶ μέσας τὰς νύκτας ἀπολήγει καὶ οὐ ρεῖ, τὰς δὲ ἄλλας ὥρας συνεχῶς φέρεται· ὡς περ οὖν ἐπὶ ἀνθρώπων καμνόντων, κατὰ δὲ τὸν ὅρισμόν ἀπολιπόντων. Μετόδιος.
- Ἀναντες, καὶ ἀναντα, τὸ ἀνωφερές καὶ ἀνωφερῆ· κἀναντα, κατωφερῆ· πέραντα, τὰ πρόμαλα καὶ γήλοφα· ὁχμία δὲ, τὰ πλάγια. Ἰλιάδος ψ.
- 50 Ἀνακταῖον] τι δεσποτικόν παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς οὕτω καλούμενον, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Κυπρίοις ὁ κέραμος. ἀξιοῦσι δὲ τινες ἀνάκειον γράφεσθαι· ὅπερ ἔστι τὸ Διοσκουρεῖον· ἀνακες γὰρ, οἱ Διοσκουροί.
- Ἀνατλεως, ἐκ τοῦ πλέως ὁ πεπληρωμένος, μετὰ τοῦ στερητικῷ α, ἀπλεως, ὁ ἐνδεής· καὶ μετὰ προσθήκης ἑτέρας στέρησεως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάπλεως· ἥτις ἐν τοῖς τοιοῦτοις προστιθεμένη καὶ ἀναδιπλουμένη, κατὰ Φασιν ἀλλ' οὐ στέρησιν δηλοῖ.
- Ἀναλέγεσθαι, ἀναγινώσκειν, ἢ ἀνοικοδομεῖν, ἢ ἀναπέφτειν, καὶ ἀναλογεῖν τὴν ἀνάγνωσιν.
- 40 Ἀναλφάβητος, ἀπαίδευτος. Ἀνανδρον, χήραν.
- Ἀναπεφλασμένον, ἐντεταμένον ἔχοντα τὸ αἰδοῖον.
- Ἀνάπηρος] ἐς μέσον παράγεται, ῥῖνα καὶ ὦτα ἀνάπηρος· — σεσινωμένος καὶ ἡχρειωμένος ἢ νοσώδης καὶ λυπηρός. καὶ ἀνάπηρος γέρον, ὁ ἐπιβλαβής καὶ μὴ ὑγιαίνων. παρὰ τὸ πῆττω τὸ πανθάνω, γίνεται πηρὸς, ὁ

- ἐμπαθής καὶ ἡχρειωμένος· μετὰ τοῦ στερητικῷ α, ἀπηρος· καὶ μεθ' ἑτέρας στέρησεως, ἀάπηρος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάπηρος, ὁ σεσινωμένος. αἱ δύο στέρησεις ποιοῦσι μίαν ἐπίτασιν.
- 50 Ἀνάρσιοι, ἄδικοι, ἐχθροί. ἔστιν ἄρω τὸ ἀρμόζω· ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ἄρσω· ἐξ οὗ ἄρσιος, καὶ ἀνάρσιος, κατὰ στέρησιν τοῦ α, πλεονασμῷ τοῦ ν, ὁ ἀνάρμοστος καὶ ἀσύμφωνος· Ὡς ὅρος· πολέμιος, ὑβριστής. καὶ ἀναρσις, νεῖκος, πόλεμος.
- Ἀναρρύσις, θυσία· ἀναρρύειν, θύειν· ἐπεὶ δὲ θύοντες ἀνέκλων τοὺς τραχήλους τῶν θυομένων, ἐπὶ τὰ ἄνω τρέποντες. οὕτω δὲ ἐορτὴ ἐκαλεῖτο παρὰ Ἀθηναίους. 99
- Ὀμηρος, Αὐ ἔρυσαν.
- Ἀναρρήθηναι, ἀνακηρυχθῆναι· καὶ ἀναρρήσις.
- Ἀνα ῥῶγας μεγάροιο, τὰς ἐν τῷ μεγάρῳ διόδους· οἱ δὲ, τὰς ἀναβάσεις· ἀπὸ τοῦ διεστάναι. ὁ δὲ Φίλων, ἀμφιβολον εἶναι Φησί, πότερον οὐδέτερον ῥῶγας ὡς κῶας, ἢ ἢ τὸ ἀναρρήγμα τοῦ τοίχου· ἢ τὰς ῥωγάδας τὰς ῥῶγας. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον.
- Ἀναρροῖβδεῖ μέγα ὕδωρ· — ἀντὶ τοῦ ἀναρροφεῖ· πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀναρροφεῖ· καὶ ἐπενθέσει τοῦ β, ἀναρροῖβδεῖ, τραπέντος τοῦ δασέως φ εἰς τὸ ψιλὸν δ· οἷον, Τρίς μὲν γὰρ τ' ἀνίσχιν ἐπ' ἡματι, τρίς δ' ἀναρροῖβδεῖ· Ἡρωδιανός· ἀναπίνει, Διογένης.
- Ἀναρρίχασθαι, σημαίνει τὸ ἀναδίδωσθαι τὸ ὕδωρ· καὶ οἶονεῖ τρόπον ἀραχνης τοῖς ποσὶ καὶ χερσὶν ἀντιλαμβάνόμενον, ἀνιέναι πρὸς τὸ πρόσαντες. ἀραχνῶν, ἀραχνιάσθαι, καὶ ἀναρρίχασθαι τοῦτό ἐστιν. οὕτω γὰρ ἐθνικός ὁ ἀνὴρ. οὐ κλίνεται δὲ ὁ παρατατικός ἡναρρίχῳμην, ἀλλὰ ἀνηρρίχῳμην. εὐρίσκεται δὲ καὶ χωρὶς τῆς ἀν συλλαβῆς παρὰ Ἰππώναντι, ἀριχῳμαι. ἄλλως 20 οὖν ἐσχηματίζεται. ἀρρίχος λέγεται ὁ κόφινος, ἐν ᾧ κομίζουσι τοὺς βότρους. ἐξ αὐτοῦ ἀρρίχῳ, καὶ ἀναρρίχῳ. ἀλλ' οὖν γε οὕτω κρεῖττον ἐστὶν ἀραχνιάσθαι καὶ ἀναρρίχασθαι. οὕτως Ἡρωδιανός ἐν τῷ περὶ παθῶν.
- Ἀναρρίχῳμενοι, ἀναλαμβάνόμενοι πρὸς ὕψος, ἀντεχόμενοι ποσὶν ἢ χερσὶν ἐπὶ τοίχων ἢ δένδρων. Ἀριστοφάνης Εἰρήνη, Πρὸς ταῦτ' ἀναρρίχᾷτ' ἂν εἰς τὸν οὐρανόν· — ἀπὸ μεταφοράς τῶν ἀραχνῶν, οἵτινες τὰ οἰκεία 30 νήματα κατέχοντες, ἄνω φέρονται.
- Ἀνάστα, ἐπὶ παρακελεύσεως. γίνεται ἐκ τοῦ στῶ ὁ παρατατικός, ἔστων, ἔστας, ἔστα· καὶ τὸ προστακτικὸν στά, καὶ ἀνάστα. αἱ γὰρ προθέσεις ἀναβιβάζουσι τοὺς τόνους. καὶ ἄλλως· πᾶν προστακτικόν, εἰ μὲν εἴη μονοσύλλαβον, ἐν τῇ συνθέσει παροξύνεται, ἔς, ἀφες· δος, ἀπόδος· σχές, πρόσχες. εἰ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβάς, προπαροξύνεται· οἷον, βῆθι, ἀνάβηθι· στήθι, ἀναστήθι. τὸ δὲ ἄνες, γίνεται παρὰ τὸ ἴημι τὸ συγχωρῶ· ὁ μέλλων, ἦσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν· ἢ μετοχή, εἰς ἔντος· καὶ τὸ προστακτικὸν ἔς· καὶ μετὰ τῆς ἀνα προ- 40 θέσεως, ἄνες.
- Ἀνασχῶν] τὸ ῥῆμα, σχῶ· καὶ μετὰ τῆς ἀνα, ἀνασχῶ· ὁ μέλλων, ἀνασχῆσω· ὁ ἀόριστος, ἀνέσχῃσα· ὁ δεύτερος, ἀνέσχον· καὶ ἡ μετοχή, ἀνασχῶν. ἔστι δὲ πρώτη συζυγίας τῶν περιτωμένων.
- Ἀνάσχεο] σχῆμι· ὁ μέλλων, σχῆσω· ὁ παρακείμενος, ἔσχηκα· ὁ παθητικός, ἔσχεμαι· ὁ ἀόριστος, ἔσχέθην· ὁ μέσος, ἔσχεμην· τὸ δεύτερον, ἔσχεστο· καὶ ἐκβολὴ τοῦ σ, ἔσχεο, καὶ ἔσχου· ὁ μέσος προστακτικὸς σχέο καὶ ἀνάσχεο· μέσος ἀόριστος δεύτερος προστακτικός, 50 κατὰ διάλυσιν Ἰωνικὴν.
- Ἀναστάς] ἐκ τοῦ ἴστημι, στήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστην· ἢ μετοχή, ὁ στάς, καὶ ἀναστάς.

Ἀνασχέσθαι, ἀναδέξασθαι, ὑπομεῖναι.

Ἀναστήσειε] Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν: — ἀναστάτους καὶ Φυγάδας ποιήσειεν.

Ἀνάστασις, ἄνω στάσις, ἥτοι ἔγερσις.

100 Ἀνασταδόν] — ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν: — ἄλλος ἐξ ἄλλου μερους ἀναστάντες.

Ἀνάγνωσις, ἡ ἄνωθεν γνῶσις. ὅσα ὀνόματα ἔχει τὸ ἀνά, τὸ ἄνω δηλοῦσιν· οἷον ἀνατολή, ἡ ἄνω ἐπιτολή τοῦ ἡλίου· ἀναγραφή, ἡ ἄνωθεν γραφή, καὶ τὰ ὅμοια.

Ἀνάδοσις, ἀνάπαυσις, ἀνάλυμα, ἀναψυχή.

Ἀνάστατος, ὁ καταλιπὼν τὴν οὐσίαν, καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλοδαπῆς ζῆν αἰρούμενος. καὶ ἀνάστατον τὴν πόλιν ποιήσας, ἀντὶ τοῦ ἀνοικίσας, ἢ μεταστήσας, ἢ μεταγαγών.

10 Ἀνασηοῦν, τὸ προστιθέναι τὸ ἐλλιπές.

Ἀνάσιλλον, τρίχωμα τὸ ἀπὸ μετώπου ἐπὶ τὴν κορυφὴν ἀνεστραμμένον.

Ἀνασκολύψας, γυμνώσας.

Ἀναφλᾶν, χειροτριβεῖν τὸ αἰδοῖον. οἱ δὲ, στυλῶσαι.

Ἀνάφορον, ξύλον ὃ τοῖς ὤμοις ἐπιτιθέντες, ἐξ αὐτοῦ τὰ φορτία δεσμοῦσιν.

Ἀνάσσω, ἀνάξω· ὁ παρακείμενος, ἥναχα· ὁ μέσος, ἥναγα· καὶ κατ' ὑπερβιβασμὸν, ἀνηγα· καὶ οἱ Δωριεῖς τὸν μὲν παρακείμενον μετάγουσιν εἰς ἐνεστώτα, ἀνήγω ἀνώγω. ἀπὸ τοῦ ἄνω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀνύω, ἀνάσσω, ὡς πατῶ, πατάσσω· σαλῶ, σαλάσσω· καὶ παραλήγουσαν ἐπιδέχεται τὰ δύο σσ, τὸ α, ε, η, ι, υ, ω, χωρὶς τοῦ ο τοῦ μικροῦ. ὁ μέλλων, ἀνάξω. πόθεν ἔχει τὸ ξ; ἡ δὲ τετάρτη διφορεῖται. ἔδει ἔχειν τὸ σ, καὶ μὴ τὸ ξ. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ζω λήγοντα ῥήματα, εἰ μὲν ὡς δισύλλαβα, πῇ μὲν διὰ τοῦ ξ ἐκφέρονται· οἷον κράζω, κράξω· πῇ δὲ διὰ τοῦ σ, οἷον κτίζω, κτίσω. εἰ δὲ ὡς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, αἰεὶ διὰ τοῦ σ, πλὴν τοῦ οἰμῶζω, οἰμῶξω· ὀλολύζω, ὀλολύξω· θρυλί-

30 ζω, θρυλίξω· στηρίζω, στηρίξω· ἀλαπάζω, ἀλαπάξω. τὸ δὲ βαστάξω καὶ νυστάξω, καὶ τὰ ὅμοια, Δωρικὰ ἐστί, κατὰ τροπὴν τοῦ σ εἰς ξ. τοῦ δὲ στενάξω ὁ ἐνεστώως διφορεῖται. εὖρηται καὶ στενάχω· ἀφ' οὗ καὶ στόναχος, καὶ στοναχή. καὶ πλὴν τοῦ αἰάζω, αἰάξω. ζήτει εἰς τὸ Διῆρσα, καὶ εἰς τὸ Δρῶ. εἰ δὲ διὰ σσ ἐκφέρεται ὁ ἐνεστώως, αἰεὶ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ· πλὴν τοῦ πλάσσω πλάσω, τὸ ἐργάζομαι· ἱμάσσω ἱμάσω, τὸ τύπτω· ἰνάσσω ἰνάσω, τὸ δυναμὶν παρέχω· ἐρέσσω, τὸ κωπηλατῶ· πάσσω, τὸ ποικίλλω· λεύσσω, τὸ βλέπω.

40 Ἀνασσα, ἡ βασίλισσα· οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀναξ γέγονε· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ξ, εἰς α παραγόμενα, ἐθνικὰ ἐστί· Φοῖνιξ, Φοίνισσα· Κίλιξ, Κίλισσα. τοῦτο δὲ, μὴ ὄν ἐθνικὸν, ὁμοίως οὐ λέγεται. ἐστὶν οὖν ἀπὸ τοῦ ἀνάσσω, ὡς ἐλίσσω ἐλίσσα, καὶ ἀμφιέλισσα, καὶ νύσσω, νύσσα. Ἀνασφῆλαι, ἀναρρώσθηναι. σφῆλλον γὰρ τὸ ἰσχυρόν. Στησίχορος ἐρίσφηλον ἔφη τὸν Ἡρακλέα, ἴσον τῷ ἐρίσθενῃ.

50 Ἀνασκολοπισθῆναι, ἀνασταυρωθῆναι. σκόλοπες γὰρ ξύλα ὀξέα. παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω, σκέλλοψ καὶ σκόλοψ. λέγεται καὶ ἀνασκεινδυλευθῆναι.

* Ἀνατολή, ἐπὶ ἡλίου λέγεται· ἀπὸ τοῦ ἀνατέλλειν, ὅθεν καὶ ἀνατολία.

Ἀνατε] ἡ ἀπὸ τοῦ ἀνάστητε κατὰ συγκοπὴν· ἡ ὥςπερ ἀπὸ τοῦ ἄγε, γίνεται ἄγετε, οὕτω ἄνα, ἀνατε.

Ἀνατον, ἀβλαβῆ· καὶ ἀνατί, ἐπὶ ῥῆμα.

Ἀναυρος, ὁ ἐξ ὑετῶν συνιστάμενος ποταμός· παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὔρας· οἱ χεῖμαρροι, καὶ διώρυχες, καὶ ὅχαιοι. Διογένης.

101 Ἀναφαίρετον πλοῦτον, πολύν, ὃν οὐ δύναται τις ἀφαι-

ρήσειν. ἀπὸ τοῦ ἀφαιρῶ ἀναφαίρετον, πλεονασμῷ τοῦ ν.

Ἀνάχαρσις, ὁ Σκύθης· παρὰ τὴν ἀνὰ πρόθεσιν, καὶ τὴν χάρσιν, ὃ σημαίνει τὴν χαράν, ἢ τὴν χάριν. ἐστὶ καὶ ἰχθύς ποῖός.

Ἀναχασάμενος, ἀναχωρήσας· ἀπὸ τοῦ ἀναχάζω.

Ἀναχαιτισθῆναι, σημαίνει τὸ ἀπειθεῖν· κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἵππων.

Ἀναίδεια] Ὡς μοι ἀναιδεῖν ἐπιειμένε: — σημαίνει τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε. ὁ γὰρ Φιλόχουρος ἀναιδής, ἀπὸ τοῦ αἰδής. τοῦτο παρὰ τὸ αἰδῶ, αἰδής, αἰδής, καὶ ἀναιδής.

Ἀναίδητος, ὁ ἀναίσχυτος, βίαιος, σιληρός, ὀξύς.

Ἀναίσχυντῶ] οὐκ ἔχει τὴν ἀνὰ πρόθεσιν, ἀλλὰ τὸ α στερητικόν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀναίτιος, ἀνήκοος. ὥστε οὐκ ἀλόγως ἢ ἔξωθεν κλίσας.

Ἀναίνομαι] — ὁ δ' ἀναίνετο: — ἀπηνεῖτο. ὥςπερ παρὰ τὸ λίπω λιπαίνω, καὶ ὀρμῶ ὀρμαίνω, καὶ ὑφῶ ὑφαίνω, 20 οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀρνῶ, ἐξ οὗ τὸ ἀρνοῦμαι, γίνεται ἀρναίνω· καὶ ἐνδεία τοῦ ρ, ἀναίνω, ἀναίνομαι, (ὡς σκηπτροῦχος σκηπτοῦχος) οὐκ ἐπαινώ, οὐ συγκατατίθεμαι. ἢ παρὰ τὸ ναί ἐπὶ ῥῆμα ναίνω, καὶ ἀναίνω· ἢ παρὰ τὸ αἰνῶ ἀναίνω, τὸ οὐκ ἐπαινώ οὐδὲ συγκατατίθεμαι, πλεονασμῷ τοῦ ν. Μεθόδιος.

Ἀν δὲ νάνην] ἐνταῦθα τὸ ἀν, ἀντὶ τοῦ ἀνὰ κατὰ συνέμπτωσιν· αἰτιατικῇ δὲ πτώσει συντάσσεται. σημαίνει δὲ καὶ ῥῆμα προστακτικόν, ἐμφάσει τῶν ἄλλων προθέσεων· οὐδαμῶς νάνην, ὄνομα προσηγορικόν. τινες δὲ 30 λέγουσιν αὐτὸ θηλυκόν. συνέμπτωσιν δὲ πέπονθε κατὰ τὴν αἰτιατικὴν. ἀμφότερα δὲ παρώνυμα. τὸ γὰρ θηλυκὸν νάνος νάνη, ὡς βλάβος βλάβη· τὸ δὲ ἀρσενικόν, παρὰ τὸ νάνης νάνου νάνη. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμερισμοῖς.

Ἀνδάνεια, πόλις τῆς Μεσσηνίας, ἡ πρότερον Οἰχαλία καλουμένη· παρὰ τὸ ἀδεῖν, ὃ ἐστὶν ἀρέσκειν· κατὰ ἀντίφρασιν, ὅτι οὐδὲν ἤρεσεν.

Ἀνδῆρα, τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ· ἡγουν τὰ χῶματα, τὰ ἀνέχοντα τὸν ποταμόν· παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν δευρῶν, 40 τοῦτέστι τῶν διύγρων.

Ἀνδριάς] ζητεῖται, εἰ πάντα τὰ εἰς ας μακρὸν καταλήγοντα, ἢ βαρύνονται, ἢ περισπῶνται. τὸ δὲ ἀνδριάς καὶ ἱμάς σεσημειώνται. ποῖον ἄρα ἀνάλογον ὥφειλεν ἔχειν τὸν τόνον; περισπῶμενον, ἢ βαρύνοντον; καὶ λέγουσιν ὅτι βαρύνεται· ἐπεὶ δὲ πάντα τὰ εἰς ας ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀπὸ εὐθείας ἢ ἀπὸ γενικῆς, βαρύνεται, βέλος βελιάς, δράκων δράκοντος δρακοντιάς. οὕτως ἄρα ἀνδρὸς ἀνδριάς. καὶ πάντα τὰ εἰς μας, μὴ ὄντα ὑποκοριστικά, βαρύνεται, ἀνάμας. οὕτω καὶ ἱμάς. μὴ ὄντα ὑποκοριστικά· διὰ τὸ Θωμάς καὶ Κοσμάς, ἀπὸ τοῦ θαυμασίος καὶ κῆσμιος. ἀνδριάντα δὲ λέγει τὸν χαλκοῦν ἢ τὸν λίθινον· ἢ καὶ τὴν γραφὴν. καὶ Ἀνδροληψία, ἐγκλήματος εἶδος. εἰς τῆς Ἀττικῆς ἀνὴρ Ἀθηναῖος τελευτήσῃ, καὶ μὴ ἐκδιδοῦσιν οἱ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ὄντες τὸν δοκοῦντα ἐν τῇ αἰτίᾳ εἶναι, ἐφείτο ἐκ τοῦ νόμου τρεῖς τῶν ἐκείνου πολιτῶν ἄγειν εἰς Ἀθήνας, 102 δίκην ὑφέξοντας τοῦ Φόνου· καὶ τοῦτο ἀνδρολήψιον καλεῖται.

Ἀναισιμώματα, ἀναλώματα· καὶ ἀναισιμῶσαι, τὸ ἀναλῶσαι.

Ἀναισθητῶ, ἀναισθητεύομαι.

Ἀναίη, τροφός, τιθήνη.

Ἀνδραποδιστής, οὐ μόνον ὁ τοὺς ἐλευθέρους ἀπάγων εἰς δουλείαν, ἀλλὰ καὶ ὁ τοὺς δούλους ἀπὸ τῶν δεσποτῶν ἀποσπῶν εἰς ἑαυτόν.

- 10 Ἀνδίκτης, εἶδος παγίδος· Ἀνδίκτην τε μάλ' εἰδοτά μακρὸν ἀλέσθαι· — παρὰ τὸ δίκειν τὸ βάλλειν. καὶ ἄνδικε, ἀνάβριψον.
- Ἀνδρείφοντης, ὁ Φονεύων τοὺς ἄνδρας· ἀπὸ τῆς ἀνδρὶ δοτικῆς, καὶ τοῦ Φένω τὸ Φονεύω. ἀλλ' ἐγράφη ἂν διὰ τοῦ ι· ἀλλὰ γράφεται τὸ δρεὶ δίφθογγον, καὶ γίνεται παρὰ τὴν ἀνδρὸς γενικὴν.
- Ἀνδρακίας, ἐπὶ ῥῆμα, σημαίνει δὲ κατὰ ἄνδρα· παρὰ τὴν ἀνδρὸς γενικὴν παράγωγον. ἢ παρὰ τὸ ἄνδρα καὶ τὸ κάσσω συντίθεται, ὁ κατὰ ἄνδρας κοσμίως τεταγμένος·
- 20 κᾶσω, κᾶς, ὡς δᾶξω δᾶξ, καὶ ὀδᾶξ· ἄνδρας καὶ ἑκαστος, συγκοπῇ ἐκᾶς, καὶ ἀνδρεκᾶς, καὶ συγκοπῇ ἀνδρακᾶς, καὶ τροπῇ ἀνδρακᾶς, ὡς παρὰ τὸ λέων Πανταλέων καὶ Παντολέων· κυνάμυια κυνόμυια. σημαίνει δὲ ἐκᾶστω, ἢ ἐκ μέρους.
- * Ἀνδράριον, ὁ μικρὸς ἀνὴρ, ὑποκοριστικῶς.
- Ἀνδράποδον, ὁ Φυγὰς δοῦλος· παρὰ τὸ ἀποδόσθαι· ἢ παρὰ τὴν πέδην. τοῖς γὰρ αἰχμαλώτοις καὶ αἰσχίστοις, διὰ τὸ δραπετεύειν, πέδας περιβάλλοντο.
- Ἀνδράγρια, τὰ σκύλα· ἦτοι ὅτι ἀπὸ ἀνδρῶν ἀγρεῖται, ἢ ὅτι ἀντὶ ἀνδρῶν. ὅταν γὰρ μὴ δυνήθωσιν ἀνάγειν αὐτοὺς αἰχμαλώτους, τότε τὰ ὅπλα αὐτῶν σκυλεύουσιν. οὕτως Ὄρος. προπαροξύνεται δὲ, ὡς τὸ ζωάγρια, μοιχάγρια. Νίκανδρος δὲ τὰ κατ' ἄνδρα λάφυρα· Πτολεμαῖος δὲ σκύλα ἡρημένα παρὰ ἀνδρῶν.
- Ἀνδραχλος, πῶς ἐν τοῖς κήποις γινόμενῃ· παρὰ τὸ ἀνδρὶ ἵκελος εἶναι, ἀνδραεῖκελος, καὶ ἀνδραχλος, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν.
- Ἀνδρόγεως, ἡ γενικὴ, Ἀνδρόγεω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο καὶ σ, Ἀνδρογεῶς.
- 40 Ἀνδραχθέσι, τοῖς καὶ ἀνδρὶ δυναμένοις βαρύναι διὰ μέγεθος.
- Ἀνδρόμεος· καὶ ἀνδρόμεα, κρέα ἀνθρώπου, οὐδετέρως. ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς, ἀνδρομος, ὡς Διὸς, Δίομος, κυρίως ὁ πατὴρ Ἡρακλέους. καὶ ἐν ἑτέροις· παράγωγον κτητικὸν ἀνδρομεος, ὡς κέρτομος κερτόμεος· — ὁ δὲ ἴετο δύναι ὁμίλον Ἀνδρόμεον· — καὶ, Ψαμοί τ' ἀνδρόμεοι.
- Ἀνδρόκητος] Στήλη κεκλιμένος ἀνδροκμήτω ἐπὶ τύμβῳ· — ἀπὸ τοῦ καμείν, ὃ ἐστὶν ἀποθανεῖν· ἐφ' ᾧ ἀνὴρ κεκμηκὼς καὶ τελευτήσας κεῖται. καμόντας γὰρ τοὺς τετελευτηκότας ἔλεγον· οἶον, — βροτῶν εἶδωλα καμόντων. ἢ ὃν ἄνδρες μετὰ καμάτου ἐποίησαν, ἀνδροποίητον· ἢ ἐπ' ἀνδρὶ κεκμηκὸς γεγονότα.
- Ἀνδροκτασίας, ἀνδρῶν ἀναιρέσεις. παρὰ τὸ κτῆμι κτήσω, ἔκταμαι, ἔκτασαι, κτάσις, καὶ ἀνδροκτασία.
- Ἀνδροτής] — λιποῦσ' ἀνδροτήτα καὶ ἥβην· — τὴν ἀνδρίαν σημαίνει καὶ τὴν ἰσχύν. τὰ εἰς τῆς θηλυκᾶς ἅπαντα βαρύνονται, πλὴν τοῦ ταχυτῆς, βραδυτῆς, ἀνδροτῆς, δηϊότης.
- Ἀνέδν, ἀνῆλθεν, ἀνέβη. ἔστι δύνω, παράγωγον δῦμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδυν· τὸ τρίτον, ἔδν, καὶ κατέδν, καὶ ἀνέδν, καὶ ἀναδύς, καὶ ἐκδύς.
- Ἀνέδεντο] ἐκ τοῦ δέω δέσω ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος ἐδέδεμην, ἐδέδεντο· κατὰ συγκοπὴν τῆς δε συλλαβῆς, ἀνέδεντο.
- 105 Ἀνέδην, σημαίνει τὸ ἀναστάτους εἶναι. παρὰ τὸ ἔδος, ἔδην, καὶ ἀνέδην, τὸ ἀνευ ἔδους. Αἰσχύλος, Φεύγειν ἀνέδην· — ἢ ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ἀφίημι, ἔδην καὶ ἀνέδην, τὸ μὴ ἐφεκτικῶς τι πράττειν, ὡς κλέπτω κλέβδην. Μεθόδιος. σημαίνει καὶ τὸ ἐκλελυμένως. εἰς τὸ ὑποβλήδην.
- Ἀνέεργεν, ἐκώλυεν. ἀπὸ τοῦ ἔργω εἴργε, διαλύσει τῆς εἰ διφθόγγου.

- Ἀνεκτὰ, ἀνασχετὰ, ὑπομονῆς ἄξια, ὑπομονητά. ἐκ τοῦ ἀνέχω ἀνέξω, ἀνεῖχα, ἀνεῖγμαι, ἀνεῖνται, ἀνεκτὸς, κατὰ ἀφαιρέσιν τοῦ ι. καὶ ἀνεκτὸς ἀντὶ τοῦ ἀνεκτῆ·
- 20 Δισσομένους· χρεῖω γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτὸς.
- Ἀνεκῆκιεν, ἀνεφέρετο, ἀνήγει, ἀνεδίδοτο. ἐκ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι, ἔκκιον, ἔκκισ, ἔκκισ· πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ ἐκτάσει, κῆκισ, καὶ ἀνεκῆκισ. ἢ κίω, καὶ διπλασιασμῷ, κικίω· καὶ τροπῇ Ἰωνικῇ τοῦ ι εἰς η, ὡς ψιμύδιον ψημύδιον, ἐκῆκισ, καὶ ἀνεκῆκισ.
- Ἀνέγναμψαν] Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν ἀνέγναμψαν· — ἀνέλυσαν. ὅταν γὰρ δεσμῶσι τὰ σχοινία, κάμπτεται ταῖς συναφαῖς. ἀνακάμπτονται δὲ καὶ ἀνορθοῦνται, ὅταν ἀναλύωνται. γνάμψαι γὰρ τὸ κλάσαι· καὶ γναμπτοῖς ἀγκίστροις, τοῖς ἐπικεκλασμένοις. Ὡρος.
- Ἀνεπῆς, ἄφρωνος.
- Ἀνεμύτας, παρὰ Ταραντίνους ὁ ὄνος ὁ ἀνέμοις θυόμενος.
- Ἀναπικόριστος, ἀνύβριστος.
- Ἀνεπίκοπος, μὴ ἐπὶ θυμῷ.
- Ἀνεμος] παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω ἄεμος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἄνεμος. ἢ ἄμενός τις ἂν, ὁ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ μένων μὴδὲ ἡρεμῶν, κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων. ἢ παρὰ τὸ νέμω τὸ μερίζω, νέμος, καὶ ἄνεμος. τὰ διὰ τοῦ εμος 40 βαρύτερα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπλᾶ, ἅπαντα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον πόλεμος, ἡρεμος. διατί εἶπεν ἀπλᾶ; ἐπειδὴ τὰ παρὰ τὸ αἶμα συγκείμενα, διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφεται, πολύαιμος, σύναιμος, ἄναιμος, ὁ μὴ ἔχων αἶμα. καὶ τὰ εἰς μος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ε παραληγόμενα, προπαροξύνονται· οἶον Ἐχεμος, Τήλεμος, ἄνεμος. τὸ μέντοι θελεμός οἰκνύεται, ἀπὸ τοῦ θελημός, τροπῇ τοῦ η εἰς ε.
- Ἀνεμοτρεφὲς κῦμα, Ἰλιάδος ὁ, τὸ ὑπὸ ἀνέμου ηὔξημέ- 50 νοι, ὑψηλόν. ὅτι δὲ τὸ Ἀγαμέμνωνος δόρυ ἀνεμοτρεφὲς φησὶν, ὡς ἐν τῷ λ', ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἀνέμου γεγυμνασμένον, ἰσχυρόν. τὰ γὰρ ὑπεύδια καὶ κατασκηιάζόμενα τῶν δένδρων, εὐγενῆ μὲν καὶ λεῖον τὸν ὄρηκα ποιεῖ, ἀσθενῆ δὲ καὶ μαλακὸν καὶ ἀγύμναστον ἀναδίδωσιν· οἷς δὲ προσπίπτει τραχὺς ἀήρ καὶ ἀνεμώδης, ταῦτα ταῖς τῶν πνευμάτων τριβόμενα πληγαῖς, εὐτόνον καὶ δύςθρυπτον 104 ἔχει τὴν στερότητα, ὡς φησι Πλούταρχος ἐν μελέτῃ Ὀμήρου.
- Ἀνεμούριον, καὶ ἀνεμοδούριον· παρὰ τὸ ἄνεμος, καὶ τὸ οὔρος, ὃ σημαίνει τὴν ἐπιτήδειον ἄνεμον.
- Ἀνεμώνη, τὸ ἄνθος, διὰ τὸ τὸ Φύλλον εὐδιάσειστον εἶναι παντὶ ἀνέμῳ, καὶ οἶον ἀνεμιαῖα τινὰ εἶναι.
- Ἀνεμώλιος, ὁ μάταιος. παρὰ τὴν ἀνέμου γενικὴν ἀνεμώ- νιος, καὶ ἀνεμώλιος. οὐκ ἔστι σύνθετον, τὰ ὑπὸ ἀνέμων ὀλλύμενα· — σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις· — ἀντὶ 10 τοῦ ἀνεμοφόρητα, ἀνέμοις εοικότα.
- Ἀνευδοῖαστα] ἐκ τοῦ ἐνδοιάζω τὸ ἀμφιβάλλω, καὶ δοκῶ, ὡς τὸ, — δοκῶσατο κέρδιον εἶναι· — ἀντὶ τοῦ ἔδοξε. ἐκ τοῦ δοᾶσσω, Δωρικῇ τροπῇ τῶν δύο σσ εἰς ζ, δοάζω, ὡς νίσσω νίζω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δοιάζω, καὶ ἐνδοιάζω· καὶ ἀνευδοῖαστως, τὸ ἀδιτάκτως καὶ ἀναμφιβόλως. διὰ τῆς οἰ διφθόγγου, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ συνδυάζω τοῦ σημαίνοντος τὸ συναυλίζομαι· Οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ· — ἀντὶ τοῦ οὐ μὴ συναυλισθῶ.
- Ἀνέπαφα, τὰ ἀνεπίληπτα, ὧν οὐκ ἂν τις ἄψαιτο. 20
- Ἀνεξικακία, παρὰ τὸ ἀνέχεσθαι τῆς κακίας· ἢ διὰ τὸ μὴ ἔχεσθαι κακίας.
- Ἀνεπαφρόδιτος, ὁ μὴ ἐπιχαρὴς καὶ ἀηδής· ὡς ἐπαφρό- διτος, ὁ ἐπιχαρὴς καὶ ἡδύς· ἀπὸ τῆς Ἀφροδίτης· Κἀ-

μοι τὰ ψυχρὰ ταῦτα καὶ ἀνεπαφρόδιτα προσμάττεις Φιλήματα.

Ἀνέπαλτο] πάλλω τὸ πηδῶ, πάλλομαι, ἐπαλλόμεν ἐπάλλου ἐπάλλετο, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐπαλτο, καὶ ἀνέπαλτο, ἀνεχαιτίσθη, ἀνήλατο.

30 Ἀνέστιος, ἐστίν μὴ ἔχων, ἄοικος.

Ἀνέστην] — Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστην: — ἴστημι· ὁ δευτέρως ἀόριστος, ἔστην ἔστης ἔστη, ἔστημεν, ἔστησαν· καὶ κατὰ συγκοπὴν Αἰολικὴν, ἔσαν, καὶ ἀνέστην.

Ἀνεσόβουν] σοβῶ τὸ τρέχω· ἐνιοὶ δὲ τὸ διώκειν. τὸ μὲν οὖν ἀνεσόβουν, ἀντὶ τοῦ ἀνέτρεχον πρὸς τυραννίδα. ἢ κατὰ ἀπόστασιν. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σέβω. συντάσσεται μετὰ αἰτιατικῆς.

Ἀνεταί] Ἡδὴ νῦν ἀνεται: — τελειοῦται· ἐκ τοῦ ἄνω τοῦ σημαίνοντος τὸ πράττω καὶ τελειῶ. διογενίᾳ προσέρχεται.

40 Ἀνέτειλε] Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε: — ἀνέσχεν, ἀνέδωκεν, ἀνέφυσεν.

Ἀνεσπᾶκασιν, εὐρήκασιν, εἰλήφασιν.

Ἀνετος] παρὰ τὸ ἴημι καὶ ἀφίημι, ἐτός, καὶ ἀνετος καὶ ἄφετος.

Ἀνεψιός, παρὰ τὸ ἀνῆφθαι, ὁ ἄνωθεν συνημμένος εἰς συγγένειαν· καὶ ἀνεψιότης, ἢ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια.

50 Ἀνευ, ἐπὶ ῥήματι χωρισμοῦ σημαντικόν. συντάσσεται αἰ γυνικῇ· Αἴκεν ἀνευ ἐμέθεν: — ἐπεκτείνεται καὶ εἰς θεν. οὐδὲν ἔχομεν ὅμοιον αὐτῷ ἐπὶ ῥήματι εἰς θεν λήγον. αἱ μὲν εἰς ευ λέξεις βαρυνόμεναι, ἄπτωτοί εἰσι· περισπώμεναι δὲ, πτωτικά, Ἀχιλεῦ, Πηλεῦ. εἰς τὸ ἀπάνευθεν.

Ἀνεωγμένος] παρὰ τὸ οἶγω, οἶξω, ὦχα, ὦγμαι· καὶ ἐν συνθέσει, ἀνώγμαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀνέωγμαι. ἢ ἀνοίγω· καὶ ὁ παρατακτικὸς, ἀνωγον· πλεονασμῷ, ἀνέωγον· ὁ παρακείμενος ἀνέωχα, ἀνέωγμαι, καὶ ἀνεωγμένος. Ἰστέον ὅτι πᾶς παρωχημένος ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχόμενος, ἢ ἀπὸ Φύσει μακρᾶς, τὸν τόνον φυλάττει καὶ ἐν τῇ συνθέσει· οἶον, εἶπον, προεῖπον· ὦσμαι, ἀπῶσμαι· εἶχον, συνεῖχον. πρόσκειται παρωχημένος· διὰ τὸ ἦμαι, κάθημαι· καῖμαι, διάκειμαι καὶ κατάνειμαι.

105 Ἀνέωγε, μέσος παρακείμενος, συζυγίας δευτέρας τῶν βαρυτόνων. ἀνοίγω, ἥνωγον· ἐπεισόδῳ τοῦ ε, ἥνέωγον· συστολῇ τοῦ η εἰς α, ἀνέωγον· τὸ τρίτον, ἀνέωγε. καὶ ἀνοίγω, ἥνωγα· προσθέσει τοῦ ε, καὶ συναϊρέσει τοῦ η, ἀνέωγα. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ῥήμα τοῦτο, ὅτε μὲν ἐνεργητικόν ἐστιν, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ὅτε δὲ παθητικόν, εὐθεῖα — τὸν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνωγεν: — ἥνέωκται ἢ θύρα.

Ἀνεως, ὁ ἄφωνος· ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ ἀνεω· Τίπτ' ἀνεω ἐγένεσθε; — ἐστὶν ἴα, ὃ σημαίνει τὴν Φωνήν, παρὰ τὸ ἰέναι τὸ πορεύεσθαι, ἢ πανταχοῦ πεμπομένη Φωνή· πλεονασμῷ τοῦ ο, ἰοή, διὰ τὸ ἐπὶ πᾶσαν ἀκοὴν ἰέναι. ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἴος· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ, ἄιος· καὶ ἄνιος, πλεονασμῷ τοῦ ν, ὁ ἄφωνος, ὡς αἶμα, ἀναίμων· μεταθέσει τοῦ ι εἰς ε, ἀνεος· καὶ Ἀττικῶς, διὰ τοῦ ω, ἀνεως. τὰ δὲ εἰς α θηλυκὰ εἰς ος μεταπίπτοντα κατὰ τὴν σύνθεσιν, προπαροξύνονται· οἶον σιὰ, ἄτκιος· ὦρα, ἄωρος· πείρα, ἄπειρος. οὕτω καὶ ἴα, ἄνιος. ἢ παρὰ τὸ αὖω τὸ Φωνῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἀναυος, ὁ ἄφωνος, ὡς αὐδῶ, ἀναυδος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ, ἄναος. προπαροξύνεται δὲ. κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, Ὅτε ἀπὸ ῥήματος ἀποτελεῖται ὄνομα

30 σύνθετον εἰς ος λήγον, τρίτην ἀπὸ τέλους τὴν ὀξεῖαν

ἔχει· οἶον, μυκῶ, ἐρίμυκος· συλῶ, ἀήσυλος· Φυτῶ, νεόφυτος. οὕτως οὖν αὖω ἀναυος, καὶ ἄναος. μακρὸν τὸ α. κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι παρεπόμενον ἐστὶ τῇ ἐκ τοῦ α συνεστῶσιν διφθόγγῳ, μετὰ τὴν ἀπότασιν τοῦ ὑποτακτικοῦ Φωνήεντος, ἐκτείνειν τὸ α, οὐχ ἑτέρου λόγου ἐπικρατοῦντος· οἶον, κλαίω, κλάω· οὐραϊον, οὐράδιον. οὕτως οὖν αὖω, ἀναυος, καὶ ἄναος· καὶ Ἀττικῶς, ἀνεως, ὡς ναός, νεώς· λαός, λεώς.

Ἀνείμων] παρὰ τὸ εἶμα τὸ ἱμάτιον, ἐν συνθέσει ἀνείμων. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς α ληγόντων οὐδετέρων, τέσσαρας 40 συνθέσεις ἀναδέχεται. ἢ γὰρ φυλάσσει τὸ αὐτὸ τέλος, καὶ τὸ αὐτὸ γένος· οἶον δῆμα, διάδημα· γράμμα, σύγγραμμα· τάγμα, σύνταγμα. ἢ καὶ ἀπὸ γυνικῆς γίνεται ἢ σύνθεσις, φυλάττουσα τὴν εἰς ος κατάληξιν· οἶον γράμματος, ἀγράμματος. ἢ τρέπει τὸ α εἰς τὴν ος κατάληξιν· οἶον σῶμα, εὐσωμος. ἢ τρέπει τὸ α εἰς τὴν ὠν κατάληξιν· οἶον, αἶμα, ἀναίμων· εἶμα, ἀνείμων. τὸ δὲ ἐρυσάρματος, ἀπὸ γυνικῆς, ὡς γράμματος, πολυγράμματος· ἄρματος, ἐρυσάρματος· τὸ πληθυντικόν, 50 ἐρυσάρματοι, ἐρυσάρματες, μεταπλασμός.

Ἀνείμένη] τῇ αὐτοῖς ἀνείμένη πραγματεία: — ἀνατεθειμένη, ἢ ἐξηπλωμένη. ἀπὸ τοῦ ἔω γίνεται παράγωγον, ἔημι· τὸ παθητικόν, ἔεμαι· καὶ κράτει, εἶμαι· ἢ μετοχῇ, εἶμενος, καὶ ἀνείμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ πέμπω, ὁ παρακείμενος, εἶκα· ὁ παθητικὸς, εἶμαι· ἢ μετοχῇ, ὁ εἶμενος, καὶ ἀνείμενος· ἐξ οὗ καὶ, ἀνείμένων πόλοιο, 106 ἀντὶ τοῦ ἀνεωγμένων.

Ἀνεῖσθαι, λελύσθαι. ἔω τὸ πέμπω· τούτου περισπώμενον ἔω· καὶ γίνεται ἐξ αὐτοῦ ῥήματι εἰς μι, ἔημι· ὁ παθητικὸς ἐνστώς, ἔεμαι· καὶ κράτει τῶν δύο εε εἰς ει δίφθογγον, εἶμαι· τὸ γ', εἶται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, εἶσθαι· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνεῖσθαι. συντάσσεται πτώσει αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἴημι, ὁ παθητικὸς παρακείμενος, εἶμαι.

Ἀνήνοθεν, ἀνήει, ἀνεφέρετο· μέσος παρακείμενος, ὡς δηλοῖ τὸ θ. ὁ γὰρ ἐνεργητικὸς παρακείμενος οὐδέποτε 10 διὰ τοῦ θ ἐκφέρεται. ἐστὶν οὖν θέω· καὶ ἐν συνθέσει, ἀναθέω, καὶ ἀνθέω· καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ ε, ἀνέθω. τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, ἥνοθα, συνήθως τραπέντος τοῦ ε εἰς ο· καὶ Ἀττικῶς ἀναδιπλασιασμῷ, ἀνήνοθα. ἢ οὕτως· ἔω τὸ πέμπω, ἐέθω, ὡς φλέγω, φλεγέθω· καὶ τροπῇ τῶν δύο εε εἰς η, ἥθω· καὶ συνθέσει, ἀνήθω· ὁ μέσος παρακείμενος, ἀνηθα· καὶ ὁ Ἀττικὸς, ἀνήνηθα· καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος τὴν τρίτην ἀπ' ἀρχῆς συλλαβὴν βραχεῖαν θέλει ἔχειν, συστολή γίνεται τοῦ η εἰς τὸ ε· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, 20 ἀνήνοθεν· Ὅφρα οἱ αἰμ' ἐτι θερμὸν ἀνήνοθεν: — ἢ ἐκ τοῦ θέω τὸ τρέχω.

Ἀνήγκακα] Ἰστέον ὅτι βάρβαρόν ἐστιν, οὐχ εὐρισκόμενον παρ' Ἑλλήσιν ἐν χρήσει, ὡς λέγει Ἡρωδιανός. ἐν μόνῃ γὰρ τῇ τῶν Ἀλεξανδρέων δημῳδαί συνηθεῖα εὐρίσκεται. λέγουσι δὲ τινες Ἀττικὸν εἶναι· ὅπερ οὐκ ἐστὶν. οὐ γὰρ ἔχει ἐν τῇ πρώτῃ καὶ β' συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σῶμ-Φωνον. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀναγκάζω, ἀναγκάσω, ἡνάγκαι· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, ἀνήγκακα. δύναται καὶ 30 σύνθετον εἶναι, ἀπὸ τοῦ ἀγκάζω τὸ ταῖς ἀγκάλας λαμβάνω· καὶ ἐκ τούτου ἀγκάσω, ἡγκακα· καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀνήγκακα.

Ἀνείρειν, ἀναπείρειν. Πλάτων, Σχολεῖους λαβῶν, ἀνείρει τὰ κρέα. ὅθεν καὶ ἡ ἀνερεῖς· χρυσῶν στεφάνων ἀνείρει, Θουκυδίδης.

Ἀνείλεν, ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύσατο· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐφένευσεν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ ἐν βάθει πνεῦ-

- μα τοῦ ἀνδρός, ἢ τὸ οἶνεϊ ἀνελκύναι καὶ ἀναγαγεῖν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ Δελφῶν χρηστηρίου. ἀνελεῖν οὖν ἀντὶ τοῦ ἀνείπειν ἐπὶ τοῦ μαυτεύσασθαι· ἀπὸ τοῦ ἀνώθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα, καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἀγνοίαν. ἢ τὸ ἐναντίον τὸ ἀνελεῖν τὴν γνώσιν, ἐπὶ τοῦ φονεύειν. λέγεται δὲ ἀνελεῖν καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὰ ἐκθετα βρέφη.
- Ἀνήλατος, ἀπειθής· ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων· ὁ μηδέπω δαμασθεὶς ἢ ἐλασθεὶς. ἐλάω τὸ ἐλαύνω, ἐλάσω, ἤλακα, ἤλασμαι, ἤλασται, ἤλαστος, καὶ ἀνήλατος, ἀποβολῇ τοῦ σ.
- Ἀνήνηται] ἀναίνω ἀνανῶ· ὁ ἀόριστος, ἤνηνα· τὸ ὑποτακτικόν, ἐάν ἀνήνω· τὸ παθητικόν, ἀνήνωμαι ἀνήνηται.
- Ἀνήη] — εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη — σημαίνει καταλίπη. ἔστιν ἀνῶ ἀνή ὑποτακτικόν, ἐκ τοῦ ἔω γινόμενον· πλεονασμῷ τοῦ η, ἀνήη. Πλάτων, Ἐπειδὴ με ἀνήκεν ὁ ὕπνος.
- Ἀνήκεν, ἀόριστος ἢ παρακείμενος ἐνεργητικός. οὐδέποτε δὲ παρακείμενος τῷ ἀορίστῳ πρώτῳ συνέπεσεν, εἰ μὴ οὗτος μόνος. πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔηκε· καὶ Ἀττικῶς τὸ ἦκα γίνεται ἔακα, καὶ ἔωκα κατὰ μετατροπὴν, ὡς τὸ παρώχωνεν. τὸ θέμα, ἦμι.
- Ἀνήκεστος] παρὰ τὸ ἀκῶ τὸ θεραπεύω· ἐνθεν τὸ, — ἀκῶμεθα θάσσον· — ἀκῶ ἀκῶ, ὡς τελῶ τελῶ, τελῶσω· νεκῶ νεκῶ, νεκῶσω. ἐξ αὐτοῦ ἀκεστός, καὶ ἡκεστός τροπῇ τοῦ ἄλφα εἰς η· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀήκεστος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνήκεστος, ὁ ἀθεράπευτος. πολλάκις γὰρ τὸ ν εἴωθε πλεονάζειν, ὡς τὸ ἀναϊδής.
- Ἀνεΐκαστος] ἀπὸ τοῦ εἰκάζω εἰκαστός· καὶ στερήσει, ἀνεΐκαστος.
- Ἀνηκόντιζεν, ἀθρόως ἀνέφερε· ἀπὸ τοῦ ἀκοντίζω.
- Ἀνητον, παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, διὰ τὴν ἐν τάχει αὐξήσιν.
- Ἀνηλιπος, ὁ ἀνυπόδετος. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ α, νήλιπος, ἀνάλιφος τις ὢν. προεβλήθη γὰρ τοὺς πόδας. ἢ χωρὶς τοῦ περιεβλήσθαι. τὸ γὰρ νη, στερητικόν.
- Ἀνήλιος] ἔστι δῆλος ὁ φανερός. ἐξ αὐτοῦ δῆλιος· ἀποβολῇ τοῦ δ, ἥλιος, καὶ ἀνήλιος. ἢ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, ἀνηλίων.
- Ἀνήνιον, ἀδούλωτον, ἀχαλίνωτον.
- Ἀνημιοβολαία] ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ καλὸς καὶ ἀγαθὸς γίνεται σύνθετον ὄνομα καλοκαγαθία, θεοὺς ἐχθρὸς, θεοεχθρία, οὕτως οὖν ἀνημιοβόλιον, ἀνημιοβολαία.
- Ἀνήνηται, ἐκ τοῦ ἀναινῶ παθητικὸς παρακείμενος. ἀναίνω, ἀνανῶ, ἀνήνακα, ἀνήναμαι, καὶ τὸ ἀνήνασθαι ἀπαρέμφατον. Αἰδεσθεὶς μὲν ἀνήνασθαι, (ἐνετράπησαν μὲν ἀπαρνήσασθαι) ἐφοβήθησαν δ' ὑποδέχθαι, ἀντὶ τοῦ ὑποδέξασθαι καὶ ὑπαντᾶν τὸν λόγον τοῦ Ἑκτορος.
- Ἀνήρ] παρὰ τὸ ἄνω τὸ σημαῖνον τὸ ἀνῶ (ἐξ οὗ, — μάλα νύξ' ἀνέτ', ἐγγύθι δ' ἡώς) γίνεται ἀνήρ, ὥσπερ παρὰ τὸ αἰθῶ αἰθήρ, καὶ ἄω τὸ πνέω ἀήρ. ἢ παρὰ τὸ ἄνω ἀνῶ γίνεται ἀνυήρ· καὶ συγκοπῇ, ἀνῆρ· πρακτικὸς γὰρ καὶ ἀνυστικός, ὡς πρὸς τὴν γυναῖκα. τὸ νῆρ, ἢ πᾶν ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν εἰς ἀμετάβολον λῆγον, μακροκαταληκτεῖ. καὶ ἄλλως· τὰ εἰς ἡρ ἐπὶ παντός γένους διὰ τοῦ η γράφεται· πλὴν τοῦ χεῖρ, φθεῖρ, βέχειρ, σάφειρ, ἔθειρ, εἰνάτειρ, ἑλάτειρ, ποταμός· Ληχειρ, ποταμός· ἐλεάζειρ. ἶρ, καὶ φθίρ, καὶ φῖρ, ὄνομα κύριον, μόνον διὰ τοῦ ι. σημαίνει δὲ τέσσαρα· τὸν φύσει, ὡς τὸ, Ἀνδρά μοι ἔνεπε μοῦσα πολύτροπον· — τὸν γήμαντα, ὡς τὸ, Ἀνδρα μὲν ὦ ἔδοτάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ· — τὸν φύσει ἀνδρεῖον, ὡς

- τὸ, Ὡ Φίλοι, ἀνέρες ἐστέ· — καὶ τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα, ὡς τὸ, Ὡς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἴζει ἀριθμῶ· — ἀνὴρ ἀνέρος, τῶν εἰς ἡρ ὀξυνομένων· καὶ ἐν συγκοπῇ ἀνδρὸς, πλεονασμῷ τοῦ δ. αἱ συγκοπτόμεναι γενικαὶ μιμεῖσθαι θέλουσι τὰς ὀξυτονομένας εὐθείας· ἢ ἀνδρὸς, τὴν ἀμυδρὸς· ἢ πατρός καὶ μητρός, τὴν ἰατρός. κατὰ δ' ὅτι τρόπους γίνεται ὁ πλεονασμὸς τοῦ δ· κατὰ κλίσιν, ὡς τὸ ἀνέρος, συγκοπῇ ἀνρός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀνδρός· κατὰ γραφὴν, ὡς τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕωρ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ὕδωρ· κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν, ὡς τὸ, — ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέειθετο μύθῳ· — καὶ κατὰ ἀναγκασίαν σύνταξιν, ὡς τὸ χεῖρ χειρὸς, ἄχερος καὶ ἄχερδος· ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης ἀκανθώδους.
- Ἀνηρείψαντο θεοί, ἀπὸ τῆς γῆς ἀνῆρπασαν. ἔστιν ἔρα ἢ γῆ. ἐκ τούτου γίνεται ἐρέπτω, τὸ εἰς γῆν καταβάλλω· καὶ ἀνερéπτω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀνερéπτω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀνῆρείψαντο.
- * Ἀνήρηται ὁ ἀνθραπος, ἀντὶ τοῦ πεφόνευσθαι· ἀναιρῶ γὰρ τὸ φονεύω.
- Ἀνήρης, ἀνδρώδης· οἱ δὲ, ἀνάρμοστος.
- Ἀνηρεῖς, ἀνάνδρους, ἢ χήρας, ἢ παρθένους· ὡς ξιφήρεις· ἐκ τοῦ ἄνω τὸ πράττω.
- * Ἀνήρητης· ἔστι δὲ κοχλίδιον· ἀπὸ γὰρ τοῦ Νηρέως ἔστι, τοῦ θαλασσίου δαίμονος. οὐκ ἔστι δὲ πλεονασμὸς, ἀλλὰ παραγωγή. Ἡρωδιανός.
- Ἀνηρίναστος, ὁ μὴ κρατῶν ἃ ἔχει, ἀλλ' ἀποβάλλων· ἀπὸ τῶν συγκῶν τῶν μὴ κρατουσῶν τὸν καρπὸν, διὰ τὸ μὴ ἐπιβληθῆναι αὐταῖς τοὺς ὀλύνθους ἀπὸ τῶν ἐρινεῶν. τοῖς γὰρ ὀλύνθοις τῶν ἀγρίων συγκῶν φύεται θηρία ἐμπίσιν ὅμοια, ἃ προσαγορεύουσι ψῆνας. τούτων οἱ γεωργοὶ λαβόμενοι, ἐφάπτουσι τῶν κλάδων ταῖς ἡμέροις σικαῖς, ὅπως αὐτῶν ὁ καρπὸς μὴ ἀπορβέη. ἐνδύμενον γὰρ εἰς τοὺς φήληκας τὸ θηρίον, στερεοῖ τούτους καὶ πεπαίνει. διόπερ ἐπὶ τῶν ἃ ἔλαβον μὴ διακοσούντων, ἐπέλαβε τὸ ἀνηρίναστος. ἢ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἡρινάσθης, οὐ περιεβλήθησαν σοι οἱ ἐρινεοί.
- Ἀνηρον, ἄβλαπτον.
- Ἀνήνορα, ἀνουν, ἀδύνατον, δειλὸν, ἄτεκνον, οὐ γεννῶντα· Διογένης.
- Ἀνήρεος, οὐ κατάρατος, οὐδὲ ἡρμοσμένος.
- Ἀνηστις] παρὰ τὸ ἔδω ἔστος ἔστις, ὡς πιστὸς πίστις· καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀνεστις, καὶ ἀνηστις, ὁ ἄσιτος. ἢ παρὰ τὸ νῆστις, ἀνηστις, ὁ ἐστερημένος σιτίων, ὁ ἄγαν νῆστις.
- Ἀνησίδανος, ἢ τὰ δῶρα ἀναδιδούσα· δάνος γὰρ τὸ δῶρον.
- Ἀνησιδώρα, ἢ γῆ.
- Ἀνθος, παρὰ τὸ ἄνω θεῖν καὶ τρέχειν ἐν τῷ αὐξέσθαι. οὐκ ἀναστρέφουσι δὲ αἱ ἐτυμολογίαι. οὐ γὰρ εἴ τι ἄνω θεῖ καὶ αὐξεται, τοῦτο καὶ ἄνθος λέγεται. ἰδοὺ γὰρ πάντα τὰ φυτὰ ἄνω θέουσι καὶ αὐξοῦσι, καὶ ὁμοῦς ἄνθη οὐ λέγονται. ὁμοίως δὲ ἔλαφος, παρὰ τὸ ἐλαύνειν τοὺς ὄφεις εἴρηται· ὅπερ ποιεῖ τούτου τὸ κέρας θυμῶμενον· καὶ οὐκ, εἴ τι τοῦτο ποιεῖ, τοῦτο καὶ ἔλαφος λέγεται. ἢ γὰρ δίκταμος βοτάνη καιομένη τοῦτο ποιεῖ, καὶ οὐδέποτε ἂν κληθεῖν ἔλαφος. οὕτως Ὡρίων ὁ Θηβαῖος.
- Ἀνθοσμίας, ὁ ἀνθέων ὀσμὴν ἔχων οἶνος.
- Ἀνθρυσκα, τὰ ἄνθη, παρὰ τὸ ἀναθρῶσκειν. λέγεται καὶ τὸ ἀνιτον παρὰ Κρησίην.
- Ἀνθηρόνες, αἱ μέλισσαι, παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν.
- Ἀνθεια, εἶδος ἰχθύος, ἄνθιαν τινὲς καὶ κάλλιχθιν καλοῦσι, καὶ καλλιῶνυμον, καὶ ἔλλοπα.

Ἀνθεια, ἢ Ἡρα· ὅτι ἀνίστη τὸς καρπούς.

Ἀνθης, βαρύτονον· καὶ πότης τὸ ἀρσενικόν· τὸ δὲ θηλυκόν, ποτῆς ποτῆτος.

50 Ἀνθεμοῦς, καὶ χωρίον, καὶ ποταμός, καὶ λίμνη τῆς Μαριανδυνίας· ἀπὸ τοῦ παρακειμένου πεδίου, πεπληρωμένου ἀνθέων· ὅθεν καὶ τὸ ἀνθεμόθεν. Μετόδιος.

Ἀνθ' ὦν, τὸ ἐπίρρημα· ἀπὸ τῆς ἐντὶ πρόθεσεως καὶ τοῦ ὦν ὑποτακτικοῦ ἄρθρου. ἐπὶ δὲ τῶν βοτανῶν οὐ δεῖ λέγειν ἀνθῶν, ἀλλὰ ἀνθέων, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τούτῳ.

Ἀνθήλη] παρὰ τὸ ἀνθῶ ἀνθήσω ἀνθήλη.

109 Ἀνθέριξ παρὰ τὸ ἀνθος· σημαίνει δὲ τὸ ἄκρον τῶν ἀσταχυῶν.

Ἀνθέρικος] ἄκρον ἐπ' ἀνθερίων καρπὸν θεόν· — παρὰ τὸ ἀνθος παράγωγον ἀνθερος, καὶ ἀνθέρικος, ὁ καυλὸς τοῦ ἀσφοδέλου. ἐστὶ δὲ φυτὸν ἄθραυστον.

Ἀνθεμίδης] ὥσπερ παρὰ τὸ Δευκαλίων Δευκαλίωνος, Δευκαλιωνίδης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ Ἀνθεμίωνος Ἀνθεμιωνίδης, καὶ Ἀνθεμίδης κατὰ συγκοπὴν. ἢ ἀπὸ τοῦ Ἀνθεμος Ἀνθεμίδης, ὡς Δεύκαλος Δευκαλίδης, καὶ Κρόνος Κρονίδης, Ἴλλος Ἰλλίδης. εἰς τὸ βῆτα.

10 Ἀνθεστήρια, τὰ Διονύσια· οὕτω γὰρ Ἀθηναῖοι τὴν ἐορτὴν λέγουσι· καὶ ἀνθεστηριῶνα, τὸν μῆνα καθ' ὃν ταῦτα ἐτελεῖτο· ἐπεὶ δὲ ἡ γῆ τότε ἀρχεται τοῦ ἀνθεῖν. ἢ παρὰ τὸ τὰ ἀνθ' ἐπὶ τῇ ἐορτῇ ἐπιφέρειν. ὅθεν καὶ παροιμία, Θύραζε Κάρες· οὐκέτ' ἀνθεστήρια.

Ἀνθρωπος, παρὰ τὸ ἄνω θρεῖν, ἡγουν βλέπειν· μόνος γὰρ τῶν ἄλλων ζώων ὁ ἄνθρωπος ἄνω βλέπει. ἢ παρὰ τὸ ἀναθρεῖν ἃ ὅπως, ἡγουν ἀναλογίζεσθαι ἃ εἶδε καὶ ἡκουσε, τῶν ἄλλων ζώων μὴ λογιζομένων καὶ προνοομένων. οὐ γὰρ ἂν ἰχθύς εἰς κύρτον εἰσῆλθεν ὁρῶν ἄλλον κρατούμενον, οὐδὲ ὄρνις εἰς λῖνα. ἢ παρὰ τὸ ὁρῶ τὸ βλέπω, ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος. ἢ παρὰ τὸ ἄνω βλέπειν, ἀνθρώπος τις ὦν. ἢ παρὰ τὸ ἐναρθρον ἔχειν τὴν ὅπα, τούτεστι τὴν Φωνήν. τὰ παρὰ τὸ ὅπα συγκείμενα, ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον, μετώπιον, ἐνώπιον. ἢ παρὰ τὸ ἀνθρῶν ὅπα ἔχειν.

30 Ἀνθερεῶν, ὁ ἐπὶ τοῦ γενείου τόπος· διὰ τὸ δι' αὐτοῦ θορεῖν τὸ πνεῦμα. ἢ ἀνθερεῶν τις ὦν, ὅτι κατὰ τὴν ἐνθεσιν τῆς τροφῆς κινεῖται ἐν τῷ καταπίνειν. οἱ δὲ, παρὰ τὴν ἀνθῆσιν τῶν τριχῶν· διὸ καὶ κατηγερεῖσι τὸ Εὐφρονίωνος εἰπόντος, Τέννον, μὴ σὺ γε μητρὸς ὑπ' ἀνθερεῶνος ἀνήσης. λέγεται δὲ καὶ βοτάνη τις.

40 Ἀνθραξ, τὸ ἐκκαυθὲν ξύλον καὶ ἐτι διαλαμπές. παρὰ τὸ ἀνθος, ἀνθαξ, ὡς βῶλος βῶλαξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀνθραξ· καὶ τὸ ἀπὸ τινος ὕλης μεταβληθὲν καὶ μεταποιηθὲν εἰς πυρὸς φύσιν. ἔχει δὲ ὁ ἀνθραξ φύσεις δύο, τὸ Φωτιστικόν, καὶ τὸ καυστικόν, ὡς τὸ ὕδωρ διφυᾶ ἀνθρακὰ δέχεται, ἡγουν Φωτιστικόν, καὶ καυστικόν· Φωτιστικόν μὲν, τῶν δικαίων· καυστικόν δὲ, τῶν ἀμαρτωλῶν. διφυῆς δὲ ἀνθραξ λέγεται ὁ Χριστὸς κατὰ ἀναγωγὴν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, θέραξ· καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ πρόθεσεως, ἀναθέραξ· καὶ συγκοπῇ ἀνθραξ. σημαίνει δὲ δύο, τὸ πῦρ, καὶ λίθον τινὰ τῇ χροῇ πύρινον, οὕτω καλούμενον. τὰ εἰς αἷξ ὀνόματα φύσει μακρὰ παραληγόμενα, εἰ μὲν ὦσιν ἀρσενικοῦ γένους, ἐκτείνουσι τὸ ἄλφα· οἶον, θώραξ, οἶαξ· εἰ δὲ θηλυκοῦ, συστέλλουσιν αὐτὸ, οἶον αὐλαξ, πίδαξ.

50 Ἀνίεις] ἐκ τοῦ ἰω μετὰ τοῦ σταθμητικοῦ ἄλφα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, γίνεται ἀνίω. καὶ Ἰλιάδος ε', Ἀλλ' ἀνίεις· — ἀντὶ τοῦ ἀναπείθεις.

Ἀν' ἰθύν] ἐπ' εὐθείαν, κατὰ τὴν ὁρμὴν καὶ Φορὰν τοῦ

πολέμου· ἀνὰ θυμόν. οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀνὰ, ἀντὶ τῆς κατὰ παραλαμβάνουσιν, — ἀν' ἰωχυόν, κατὰ τὴν μάχην.

Ἀνία, σημαίνει τὴν χαλεπωτάτην καὶ δυσίατον λύπην. παρὰ τὸ ἰῶ τὸ θεραπεύω καὶ ὑγιάζω, γίνεται ἰα· καὶ κατὰ στερῆσιν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνία· ἐστέρηται γὰρ τῆς ἰάσεως. ἢ παρὰ τὸ ἄνω, ἀνία· διανυστική γάρ ἐστὶ, καὶ πρακτική, οἶονεὶ καταδαπανητική. τὰ διὰ τοῦ νια θηλυκὰ τῷ ι παραληγόμενα, συστέλλουσιν αὐτὸ, ἔχοντα μακρὸν τὸ ἄλφα, οἶον γωνία, πενία, ξενία. σεσημειῖται τὸ ἀνία· ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰῶ γίνεται, ὅπερ ἔχει μακρὸν τὸ ἰῶτα. παρὰ τὴν ἀνίαν ἀνιαρός· ἐξ οὗ καὶ ἀνιῶ ῥῆμα. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἰέναι γίνεσθαι. ἐμποδιστικόν γάρ ἐστὶν ἡ ἀνία.

Ἀνιηρέστερος] ἀνιαρός τὸ πρωτότυπον. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ος λήγοντα ὀνόματα, ὅσα οὐδέτερον ποιοῦντα, ἡγουν 10 τριγενῆ ὄντα, ταῦτα καὶ συγκριτικὸν ποιοῦσιν· οἶον, ἐλαφρός, ἐλαφρῆ, καὶ τὸ ἐλαφρόν· τὸ συγκριτικόν, ἐλαφρότερον· ἀγνός, ἀγνή, ἀγνόν, ἀγνότερον· λευκός, λευκή, λευκόν, λευκότερον. οὕτως οὖν καὶ ἀνιαρός, ἀνιαρῆ, ἀνιαρόν· καὶ ἀνιαρότερον τὸ συγκριτικόν ὠφείλει εἶναι. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι παρὰ τὸ ἀνιαρός γίνεται παράγωγον ἀνιαρής, ὥσπερ ὀμαλός ὀμαλής· γυμνός, γυμνής· ἀργός, ἀργής· καὶ ἐπεὶ δὲ τὰ εἰς ης λήγοντα 20 τριγενῆ ὑπέρθεσιν δέχονται καὶ συγκριτὶν, οἶον, ὁ εὐτυχής, ἡ εὐτυχής, τὸ εὐτυχές, καὶ τὸ συγκριτικόν εὐτυχέστερος, εὐγενέστερος, εὐμελέστερος, ὑγιέστερος, σαφέστερος, πληρέστερος, εὐωδέστερος, ἐμβριθέστερος, προγενέστερος· οὕτως οὖν καὶ ὁ ἀνιαρής, ἡ ἀνιαρής, τὸ ἀνιαρές· καὶ ἀνιαρέστερον τὸ συγκριτικόν· καὶ κατ' ἑκτασιν, ἀνιηρέστερον. ἀμαρτάνουσιν ἄρα οἱ προφερόμενοι πενέστατος· ἀπαρασχημάτιστον γὰρ τὸ πένης ὄνομα τῷ οὐδέτερω. ἔδει δὲ καὶ παρὰ τὸ κλέπτῃς, καὶ 30 ψευδής, μὴδ' ὅπως σχηματίζεσθαι συγκριτικόν. οἱ δ' Ἀττικοὶ, κλεπτίστατον καὶ ψευδίστατον εἰπόντες συγκριτικόν, ἡμαρτον· ἀντὶ γὰρ τοῦ κλεπτέστατον καὶ ψευδέστατον. οὕτω Φιλόξενος.

Ἀνίσχalon, ἄτοκος, ἢ ἀνήμελκτον, ἢ ἀθήλαστον. Διαγένης.

Ἀνιγρός] ἀπὸ τοῦ ἀνιάρως κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀνιγρός, ὁ λυπηρὸς καὶ βλαβερός· καὶ ἀνιγρὰ, δυσάδῃ, ἀνάδαρτα, Φαῦλα, κακὰ.

Ἀνιμῶ, ἐκ τῆς ἀνὰ πρόθεσεως καὶ τοῦ ἰμῶ τὸ ἀναλέγω. τοῦτο ἐκ τοῦ ἰμάς, ὃ σημαίνει τὸν λῶρον. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸς τὸ μὴ κατακλᾶσθαι ταχὺ τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν, ἐκ δερμάτων αὐτὰ ἐποιοῦν, ἡγουν ἀσκού. ἀνιμῶ οὖν, τὸ ἀναλέγομαι.

40 Ἀνιος, ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος. γέγονε δὲ παρὰ τὴν ἀνὰ πρόθεσιν, ἄνιος, ὥσπερ καὶ παρὰ τὴν ὑπὸ, ὕπιος Ζεὺς. οἱ δὲ, παρὰ τὴν ἀνίαν. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ Ἀμφιος.

Ἀνίφαλλον, τὸν ἀβλαβῆ. τὸ ἀνευ τοῦ ἰάπτεσθαι, παρὰ τὸ ἴπτω, ἀνίφαλλον, ἀδιάφθορον· οἱ δὲ, ἡλικίας τάξιν.

* Ἀνομοί, οἱ ξένοι τῶν θεῶν νόμων πάντεσσι.

* Ἀνομοιομερές, ὃ ἐστὶ τῶν ἀνομοίων μερῶν, ἀλλὰ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐπὶ τῆς ἀνομοιώσεως κώλων λέλεκται.

50 Ἀνοχλίζω, τὸ ἀνέχω.

Ἀνούτατος, ὁ ἀτραυμάτιστος. παρὰ τὸ οὐτάζω, οὐτασμαι, οὐτασται, οὐταστός καὶ ἀνούταστός· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἀνούτατος. καὶ ἀνουτὶ, τὸ ἀνευ τρώσεως.

Ἀνοικῆ, τὸν παρὰ τὸ εἰκὸς εἰρημένον.

Ἀνοια, παρὰ τὸ νοῦς, νοός, νοῖα· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀνοια. τὰ νοί, διφθογγον. διατί; τὰ παρὰ τὸ

- 111 νους καὶ χροῦς καὶ ῥοῦς συγκείμενα, διὰ τῆς οἰ διφθόγου γράφεται· οἶον, ἀνοία, σύννοια, σύρροια.
- Ἀνόστιμος] παρὰ τὸ νόστος, νόστιμος, καὶ ἀνόστιμος. τὸ δὲ νόστω, παρὰ τὸ νοστῶ. ἀνόστους, τοὺς μὴ ἀπονοστοῦντας. Διογένης.
- Ἀνόστεος] — ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει· — ἐσθίει· ὁ λεγόμενος πολύπους. οὗτος γὰρ τῷ χειμῶνι οὐ πρόεισιν, ἀλλ' ἐν τῷ Φωλεῷ καθήμενος, τοὺς ἰδίους πόδας ἐσθίει.
- 10 Κλείταρχος δὲ ἐν γλώσσαις, τὸν πολύπουν ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἱουλον καλεῖσθαι.
- Ἀνόρουσεν, ἀνώρησεν, ἀνέστη. ἔστιν ὅρω τὸ διεγείρομαι· ἐξ οὗ ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ὅρω· Ὅρσεο Λαομεδοντιάδῃ· — τὸ δὲ ὅρω κατὰ παραγωγὴν, γίνεται ὀρύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀρούω· ὁ μέλλων ὀρούστω· ὁ ἀόριστος, ὀρούσα ποιητικῶς. οἱ γὰρ ποιηταὶ καὶ οἱ Ἴωνες, συνάρχασθαι ποιοῦσι τοὺς παρωχημένους τοῖς ἰδίους ἐνεστώσι, καὶ ἐν συνθέσει· οἶον, Ἡμάτος ἀνομένοιο· — τελειομένου, τοῦ πληρουμένου· παρὰ τὸ ἄνω, τὸ ἀνύω.
- Ἀνοπαῖα διέπτατο — παρὰ τὴν ὀπήν, ὀπαῖα· καὶ ἐν συνθέσει, ἀνοπαῖα. καὶ ἐκδέχεται τὴν καπνοδόκην εἶναι· Κράτης δὲ Φησιν ἀνοπαῖαν τὴν τετρημένην κεραμίδα τὴν ἐπὶ τῆς ὀροφῆς. ἡ πανόπαια γράφεται, καὶ νοεῖται ἡ χελιδών. ἐν δ' Αὐλίδι τῆς Φωκίδος τὰ περὶ Τηρέως λεγόμενα μυθολογεῖται. καὶ Πανοπεύς, Φωκικὴ πόλις ἐστὶ. Μεθόδιος. ἡ ἀνόπαια, εἶδος ὀρνίθου. ἡ διὰ τῆς ὀπῆς· ἡ ἀοράτως, ἀνὰ τοὺς ὠπας.
- Ἡ ἀντὶ πρόθεσις, σημαίνει τρία· κυρίως τὴν πρόθεσιν, ὡς καὶ ἡμεῖς τίθεμεν, καὶ ὡς Ἀρίσταρχος ἀναγινώσκων ἀκούει τόνδε τὸν στίχον, Τρώων ἀνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος· — τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως, ὡς τὸ, Ἀντί τοι εἴμ' ἰκέταο· — ἀντὶ τοῦ, ἴσος ἰκέτου. καὶ τὸ ἐναντίον, ὡς, Ἀντίθεον Κύκλωπα, τὸν ἐναντιούμενον τοῖς θεοῖς. ἀντίθεος δὲ Ὀδυσσεύς, τουτέστιν ἰσόθεος.
- Ἀντιάνεира, ἐπίθετον Ἀμαζόνος· ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, τὰς ἴσας ἀνδράσιν· ἔνιοι δὲ, τὰς ἀντιαζούσας καὶ ἐναντιούμενας τοῖς ἀνδράσι τῇ οἰκείᾳ δυνάμει· ἐξ οὗ πολεμικός· ὡς περ ἀντίχριστον φάμεν καὶ ἀντίπαλον. ἀντίπαλος γὰρ ὁ ἐναντίος, ἡ ὁ ἀντιπαλαίων, ἡ ὁ κατὰ πάλον (τουτέστι κλῆρον) ἐναντιούμενος· καὶ ἀντίχειρ, ὁ μέγας τῆς χειρὸς δακτύλος, ἡ ὅτι ἀντίκειται τοῖς ἄλλοις, ἡ ὅτι τὸ ἴσον δύναται τῇ ὅλῃ χειρί. καὶ ἀντιστάτης, ὁ ἀνθεστηκώς ἐν μάχῃ.
- Ἀναστάς, ἀνστάς· Ἡρωδιανός· ἀναστάντες, ἀνστάντες· καὶ ἀναστήτην θυικόν, καὶ συγκοπῇ ἀνστήτην, τὸ ἀνέστησαν.
- Ἀντία, ἡ Ῥέα, παρὰ τὴν ἄντην· ὅτι τοῖς Τελχῆσιν ἐναντία ἐγένετο· σημαίνει δὲ ἄντην, τὸ ἐξ ἐναντίας· ἡ ἀντιαζούσα διὰ τινὰ φαντάσματα καὶ ἔχθρας. καὶ ἀνταῖος, ὁ βλάβης αἷτιος· ἀνταῖα καὶ ἡ ἑνάτη ἐπιθετικῶς· Διογένης ἰκέσιος. Ἀντα σέθεν γὰρ Ξάνθον δινηέντα· — καὶ σοῦ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιστὴν ἡγούμεθα τὸν Ξάνθον. σημαίνει τὸ ἐξ ἐναντίας. καὶ ὡς περ ἀπὸ τοῦ ἀνέα γίνεται ὠνα, κρατέα κράτα, καὶ ὑπερθέσει κάρτα· καὶ σαφέα, σάφα· οὕτως οὖν καὶ ἀντία, οἶον, Ἀντί Ἀλεξανδρείας· κατὰ συγκοπὴν, ἄντα. ἡ παρὰ τὸ ἀντῶ, ἄντα, ὡς σιγῶ, σίγα· καὶ ἡρεμῶ, ἡρέμα. Ἡρωδιανός. τὸ δὲ ἀντῶ, σημαίνει τὸ ἀπάντῳ καὶ συντυγχάνω.
- 112 Ἀντεσθαι, ἰκετεύειν, καὶ τὸ ἐξ ἐναντίας ἐλθεῖν.
- Ἀντανδρος, πόλις ὑπὸ τὴν Ἰδὴν παραθαλάσσιος· ὅτι Ἀσινάιος αἰχμαλώτος ἐγένετο ὑπὸ Πελασγῶν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ τὴν πόλιν δέδωκε λύτρα, καὶ ἀπελύθη. ἡγουν ἀντὶ ἀνδρὸς δεδομένη, ἀντανδρος ὠνομάσθη.

- Ἀντανάκλασις, ἡ ἀπὸ τινος ἐπὶ τι κίνησις· καὶ ἐξ ἐκείνου πάλιν ἐξ οὗ προήλθεν ὑποστροφῇ, ὡς ἐπὶ σφαίρας.
- * Ἀντεπίρρημα, ἐναντίον πρὸς φθεγμα· ἐν κωμωδίαις λέγεται, ὅτε μέρος χοροῦ μέρει ἑτέρῳ ἀποκρίνεται· παρὰ τὸ ἀντὶ, καὶ ἐπὶ, καὶ ῥῆμα.
- Ἀντήνωρ] τὸ τη, ἦτα, ὡς τὸ ἀγῆνωρ. Ἀντηνορίδης, ὡς Κρονίδης.
- Ἀντήνους, τοὺς τῆς δάφνης ὀρπηκας τοὺς πρὸ τῶν θυρῶν ἰσταμένους.
- Ἀντηστιν] παρὰ τὸ ἀντῶ, ἀντήσω ἀντησις, καὶ ὑπάντησις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἀντηστις· Ἡ δὲ κατ' ἀντηστιν θεμένη περικαλλέα δίφρου.
- Ἀντήρεις, σημαίνει τὸ εἰς ὃ ἐπερείδεται τις καὶ ἐπιστηρίζεται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἐρείδω τὸ ἐπικουμβίζω· ὁ 20 μέλλων, ἐρείσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἀντήρεις, κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς τὸ ἦτα, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω. οὐχ εὖρηται δὲ ἡ εὐθεῖα ἐν χρήσει· αἱ δὲ ἄλλαι πτώσεις τὴν κλίσιν ὡς ἀπὸ ὀξύτονου εἰς ις λήγουσαι ἔχουσιν. ὡς περ γὰρ ἀσπίς ἀσπίδος, καὶ σανὺς σανίδος, οὕτω καὶ ἀντήρεις ἀντηρίδος, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ, Κρημνίσαι αὐτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος. ἀντήρεις, ἀντιθέτους, ἀντερέσσοντας. Διογένης.
- Ἀντιγονίζω] ὅτι οὐκ ἔχει τὸ λεκτὸν τῆς ἀντὶ προθέσεως· ἀπὸ κυρίου γὰρ γίνεται τοῦ Ἀντίγονος. ὥστε καὶ τοῦτο 30 εὐλόγως ἐκλήθη ἔξωθεν, ὡς τὸ καθεύδω καὶ ἐνέπω. τὸ ἐνέπειρεν ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων, ἐπενθέσει τοῦ ε, ὡς ἐνεποῖουν· ἐν τοῖς πλείστοις δὲ οὐκ ἔχει τὴν τοῦ ε ἐπένθεσιν. ἡμπεύουν γὰρ. αἱ μετὰ προθέσεως συντιθέμεναι λέξεις, πρῶτον κλίνονται, καὶ οὕτω συντίθενται, οἶον, ἄγω, συνάγω· ἡγον, συνῆγον· αἱ δὲ μὴ μετὰ προθέσεως συντιθέμεναι λέξεις, πρῶτον συντίθενται, καὶ οὕτω κλίνονται· οἶον, Φίλοσοφῶ, ἐφίλοσόφουν. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.
- Ἀντερέτης, ὁ ἀντικαθήμενος· καὶ ἀντηρετεῖν, τὸ ἐπὶ 40 ταύτου ζυγοῦ καθεζόμενος ἐρέσσειν.
- Ἀντήλιος, ἴσος ἡλίῳ.
- Ἀντιτορῶ] ἀντιτορήσας, διατρέσας. παρὰ τὸ ῥῶ, ῥήσω· τρῶ, τρήσω· καὶ ἀντετόρησεν. ἀπὸ δὲ τοῦ τείρω, γίνεται τωρῶ· σημαίνει τὸ τρυπῶ.
- Ἀντιβολῶ] ἀντιβολῆσαι, ἀπαντῆσαι, μετασχεῖν. μολῶ, μολήσω· μετὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β, ἀντιβολήσω. Ἰστέον ὅτι τὸ ἀντιβολῶ, ἔξωθεν ἐκλήθη· ἐπειδὴ τούτου τὸ ἀπλοῦν οὐκ ἐστὶ ῥητόν. τὸ δὲ παρὰ Πινδάρῳ ἀντεβόλησεν, ἔσωθεν ἐκλήθη διὰ τοῦ ε· 50 καὶ τὸ σημαίνονμενον ἕτερον, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ, Τοι οὔτοι δ' εἴπερ μοι εἰκόσιν ἀντεβόλησαν· — τὸ δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιαράῳ, διὰ τοῦ ε ἀντεβόλησε, δύο κλίσεις ὑπέστη. ζητεῖ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ συνέτυχε, καὶ ἰκετεύει. Εἰδέναι δεῖ, ὅτι τὰ μετὰ προθέσεως συντιθέμενα ῥήματα, εἰ ἀλλοιοῦνται τῶν σημαινομένων, ἔσωθεν κλίνονται, βάλλω, καταβάλλω, κατέβαλλον· εἰ δὲ τηρεῖται ἐνταῦθα, ἔξωθεν κλίνονται, μύω, καμ- 115 μύω, ἐκάμυον· εὐδω, καθεύδω, ἐκάθευδον. τὸ δὲ ἡμελλον, ἡθελον, καὶ τὰ ὅμοια, Ἀπτικῶς. Φιλοῦσι γὰρ μακρὰν ποιεῖν τὴν ἀρχὴν τῶν παρωχημένων. οὕτω Ζηνόβιος.
- Ἀντισσηῶ] οἱ μὲν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἴσος ἴσου, γίνεται ἰσῶ ἰσῶσω, ἰσῶνω· καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρον, ἰσηκῶ. ἀντισσηῶ οὖν, τὸ ἀντεξισάζω. οἱ δὲ, παρὰ τὸ σσηῶ τὸ βοηθῶ· σώκειν γὰρ λέγεται τὸ ἰσχύειν· ἐξ οὗ καὶ σῶκος ὁ Ἑρμῆς, ὁ σημαίνει τὸν ἰσχυρόν, καὶ βοηθόν. ἀπὸ τοῦ σῶζω, σῶκος, ὁ σωστικός θεός. σῶκος, σωκῶ, 10 καὶ ἀντισσηῶ, τροπῇ· οἶον, — σῶκος ἐριούσιος Ἑρμῆς.

ἈντιΦερίζω] παρὰ τὸ Φέρω Φερίζω, ὡς Θέρω Θερίζω, καὶ ἀντιΦερίζω, τὸ ἐναντιοῦμαι, ἢ ἐξισοῦμαι. Ἡσίοδος, Ἀφρων δ' ὅς κε θέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιΦερίζειν: — καὶ ἀντιΦέρεσθαι, τὸ ἐναντιοῦσθαι· οἱ δὲ, ἀντιλέγειν.

Ἀντιλήπτωρ] λήβω, λήψω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλαβον· ὁ μέσος, ἐλαβόμην· καὶ τὸ εὐκτινὸν, λαβοίμην, λάβοιο, λάβοιτο· καὶ μετὰ τῆς ἀντι προθέσεως, ἀντιλάβοιτο. λήβω τὸ λαμβάνω, λέλημμαι, λέληπται, λήπτωρ, καὶ ἀντιλήπτωρ. τὰ παρὰ τὸ λήβω γινόμενα ὀνόματα, διὰ τοῦ η γράφονται· οἷον πρόσληψις, σύλληψις, ἀνάληψις. καὶ ἄλλως· διότι ἀνεφάνη τὸ ἄλφα, ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ.

Ἀντίος] παρὰ τὸ ἄντω ῥῆμα βαρύτονον, γίνεται ἀντῶ περισπώμενον· ἀφ' οὗ, ἀντην ἐπὶ ῥῆμα, καὶ ἀντίος· ὃθεν καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. τὰ παρὰ ἐπιρρήματων γινόμενα διὰ τοῦ ιος, προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον, Ἴφι, Ἴφιος· πρῶτ', πρῶτος. οὕτω καὶ ἀντην ἀντίος, ὁ ἐξ ἐναντίας. κατὰ τόνον μόνον ἤμαρτε, καὶ οὐ κατὰ γραφὴν· — οὐδέ τις ἔτλη Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες: — καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐναντίος. κανὼν ἐστίν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ὅς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, ἐν τῇ συνθέσει ἀναπέμπει τὸν τόνον· οἷον, ποιήμιλος, παμποήμιλος· ἀγκύλος, μεσάγκυλος· Ἀθηναῖος, Φιλαθηναῖος· πλησίος, παραπλησίος· αἰόλος, παναἰόλος· τὸ γὰρ κορυθαιόλος, οὐκ ἔχει ἐγκείμενον τὸ αἰόλος, ἀλλὰ τὸ αἰόλλω ῥῆμα, τὸ κινῶ· χωρὶς εἰ μὴ σύνθετον ὑπάρχει ἕνεκα ἐνεργείας, παροξύνεται, διὰ τὸ βουκόλος, ἵπποβουκόλος. τοῦτο γὰρ ἕνεκα ἐνεργείας, τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξεν ἐν τῇ συνθέσει, ὁ τοὺς ἵππους βόσκων. τὸ δὲ ἐναντίος, παρέλκουσαν ἔχει τὴν ἐν πρόθεσιν· τὸ γὰρ ἀντίος καὶ ἐναντίος, τὸ αὐτὸ σημαίνει· καὶ τούτου χάριν, τοῦ ἀπλοῦ τὸν τόνον ἐφύλαξεν, ὡς σχεδὸν μὴ γενομένης συνθέσεως.

Ἀντιώσα] παρὰ τῆς ἀντι προθέσεως, γίνεται ἀντίος· καὶ ἐν τούτῳ ἀντιῶς, τὸ ὑπαντῶ, δευτέρας συζυγίας· ἢ μετοχή, ἀντιῶσα, ὡς βοῶσα· καὶ ποιητικῶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὡς βοῶσα, γελῶσα. τὸ τηλεθώσα δὲ καὶ τὸ μαιμῶσα μόνον διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἔστι δὲ ὁμώνυμος ἢ λέξις. ὅτε γὰρ δηλοῖ τὸ ἀντιλαμβάνων, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ὡς τὸ, — ἐμὸν λέχος ἀντιάσα: — συγκυροῦσα. ὅτε δὲ τὸ μετέχων, τυγχάνων, ὑπαντῶν, γενικῇ συντάσσεται, Ἀντιῶν ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἐκατόμβης: — πλεονασμῷ τοῦ ο, — βοῶντά τ' ἐφεύροι: — καί, — ὀρίων ἐπὶ οἶνοπα πόντον.

Ἀντίβιος, ὁ ἐναντιούμενος τῇ βίᾳ, ὃ ἐστὶ τῇ δυνάμει· καὶ ἀντιβίοισι, τοῖς ἐναντίοις καὶ στασιαστικοῖς.

Ἀντίπηξ, ἢ κιβωτός· παρὰ τῆς ἀντι προθέσεως, καὶ τοῦ πήσσω.

Ἀντίβιον, ἐπὶ ῥῆμα τοπικόν, τῆς ἀντι προθέσεως τὴν ἐναντίαν σχέσιν δηλούσης.

Ἀντίασεν, ἰκέτευσεν, ἀπήντησεν· καὶ ἀντιάσαι, συναντῆσαι, καὶ ἐλθεῖν, μετασχεῖν· παρ' Ὀμήρῳ, τὸ ἐπιτυχεῖν, καὶ ἰάσεως συντυχεῖν, καὶ παραγενέσθαι.

Ἀντίπαλον, ἐναντίον, καὶ ἰσόπαλον, καὶ ἰσότροφον.

Ἀντιπαγές, ἐναντίως συνεστηγός.

Ἀντιπελαργεῖν, ἀντιστρέφειν.

Ἀντίστομος [παρὰ τὸ τακτός] τάξις, ἐξ ἐκατέρου μέρους ἔχουσα τοὺς μαχίμους.

Ἀντιπεφάσθαι, ἀντιτεθνάναι.

Ἀντίτυπα, ἀντιπίπτουτα.

Ἀντλία, ἄγγος ἐν ᾧ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ γινόμενον ὕδωρ

ἀπαντλοῦσιν εἰς θάλασσαν· καὶ ὁ νῦν καλούμενος καδίσκος.

ἈντίΦαρα, ἢ ζήλη, παρὰ Συρακοσίοις· παρὰ τὸ Φέρω, 20 ὁ Δωριεὺς Φάρω λέγουσιν, ὡς τέμνω τάμνω, καὶ τρέπω τράπω. Φάρω οὖν Φάρα, καὶ ἀντιΦάρα, ἢ ζήλη, ἢ ἐναντίως Φερομένη· οἱ δὲ, παλλακὴν· ἄλλοι, μητροιάν. Ἀντίξουν, τὸ ἐναντίον· ἢ ἀρμόζον, οἷον ἀντισούμενον, τροπὴ Ἀττικῇ τοῦ σ εἰς ξ. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὸ σύμβολον ξύμβολον λέγουσι· καὶ ἀντίξοι, ἐναντιοῦται.

Ἀντικρυς, σημαίνει τὸ Φανερώς· ἀντικρὺ δὲ, τὸ ἐξεναντίας. παρὰ τὸ ἀντί, καὶ τὸ κάρα, ἀντίκαρα, ἀντικαρὺ, καὶ συγκροπὴ ἀντικρὺ, τὸ κατέναντι· (τοιοῦτον ἐν συγκρο- 30 πῇ καὶ τὸ κρᾶναι, τὸ ἐπιτελέσαι διὰ τοῦ νεύματος τῆς κεφαλῆς) ὡς ἂν εἴποι τις, ἀντικεΦαλα. τὸ κρυ, μακρὸν Φύσει· τὰ εἰς υ λήγοντα ἐπιρρήματα, συστέλλουσι τὸ υ, μεταξύ, μεσηγύ· χωρὶς τοῦ ἀντικρὺ. καὶ ὠφειλεν εἶναι ἀντικρὺ· ἀλλὰ τὰ εἰς σ λήγοντα ἐπιρρήματα, εἰ μὲν φυλάττει τὸ αὐτὸ σημανόμενον, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει· οἷον, οὕτως, οὕτω· μέχρις, μέχρι· ἐπεὶ οὖν τοῦτο οὐκ ἐφύλαξε τὸ αὐτὸ σημανόμενον τῷ ἀντικρυς, οὔτε τὸν τόνον ἐδέξατο.

Ἀντυξ, λέγεται ἢ ἀνωτάτη περικεΦαλαία τοῦ ἄρματιοῦ δίφρου, παρὰ τὸ ἄνω τετύχθαι· ἢ δὲ εἰς τὸ κάτω τε- 40 τυγμένη, λέγεται κατὰ τυξ. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἀσπίδος περιΦέρεια, ἄντυξ. ἀμφότερα δὲ γίνονται, παρὰ τὸ τεύχω, τεύξω, τεύξ, καὶ τυξ, καὶ ἐν συνθέσει ἄντυξ: — ἐξ ἄντυγος ἡνία τεύνας — οἶονεῖ, ἐξάψας τὰς ἡνίας τῆς τοῦ ἄρματος περιΦερείας.

Ἀντίστοιχον, τὸ ἴσον· Σκιας γὰρ ἀντίστοιχον Φωνὴν ἔχεις: — τούτέστιν ἴσον σκιάς. ἀντιστοιχεῖν, μετὰ στοῖχον ἐστάναι. στείχω, στοῖχος, καὶ ἀντίστοιχον. τὸ στοι, δίφθογγον. διατί; ὅσα ῥήματα ἐν κινήσειν εὐρίσκονται — καὶ στίξ στιχός, στιχῶ, δευτέρας συζυγίας. 50 σημαίνει ἰσόστοιχον καὶ συγγενῇ.

Ἀντλῶ· παρὰ τὸ ἀντλον· τοῦτο ἐκ τοῦ ἀντλᾶν καὶ καρτερεῖν ἐκεῖσε τὸ ὕδωρ, τὸ διὰ τῶν ἐσφιγμένων τόπων εἰσερχόμενον.

Ἀντρῶν, πόλις· παρὰ τὸ ἀντρώδεις ἔχειν τόπους, αὐτόθεν νοπτομένου λίθου ἐπιτηδεῖν εἰς τοὺς ἀλῶνας ὄνους, ὃ ἐστὶ μύλους.

Ἀντρον, τὸ σπήλαιον· Ἐγγύθι δ' αὐτῆς Ἀντρον ἐπήρατον 115 ἡεροειδές: — ἀνάτορον τι ὄν· παρὰ τὸ ἄνω τετρησθαι, ἡγουν τετρουπῆσθαι· τὸ ἀνατετρημένον· ἢ παρὰ τὰ ἄνθη, ἄνθηρον, καὶ ἄντρον, καὶ κατὰ συγκροπὴν ἄντρον. εἶναι γὰρ λειμωνίδων νυμφῶν ἐνδιαίτημα. ἢ παρὰ τὸ ἀντῶ τὸ ἰκετεύω, ἄντομαι, (καὶ, ἀντομένην, Ἡρην) ἄντρον, καὶ ἄντρον· διότι τοὺς θεοὺς ἐν αὐτῷ ἰκέτευον, ἰερά τὰ σπήλαια ἡγούμενοι.

* Ἀντῶδῃ, λόγος μεμελισμένος ἐν ταῖς κωμωδίαις, ὅτε 10 μέρος χοροῦ τῷ ἑτέρῳ μέρει ἀποκρίνεται παρὰ τὸ ἀντί, καὶ τὸ ἀδελφ.

Ἀνύω] παρὰ τὸ ἄνω τὸ πράττω γίνεται· οἷον, — μάλα νύξ ἄνεται: — καί, Οὐκ ἄνύω Φθονέουσα: — ἀντί τοῦ, οὐδὲν ὠφελῶ πράττουσα. Ἰστέον ὅτι τὸ ἀνύτω καὶ ἀρύτω, ἀπὸ τοῦ ἀνύω καὶ ἀρύω γέγονε κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ· τὸ μὲν ἀνύω, αἰεὶ ἐν συστολῇ· τὸ δὲ ἄνω, διΦορεῖται κατὰ τὸν χρόνον.

Ἀνύποιστος, ἀνυποφόρητος, ἀνυπομόνητος, ἀπὸ τοῦ οἶω τὸ Φέρω, γίνεται οἰστός· καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως, ὑποιστος· καὶ κατὰ στέρησιν τοῦ α, πλεονασμῷ τοῦ ν, 20 ἀνύποιστος.

Ἀνώγειον, ἐκ τοῦ ἄνω καὶ τοῦ γαῖα, τὸ ἄνω τῆς γῆς ὄν· ἀναγαιον δέ.

Ἀνωγῶ] Λαούς δ' Ἀτρείδης ἀπολυομένους ἀνωγεν: — ἐκέλευεν. ἔστι τὸ θέμα ἀνωγῶ, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. γέγονεν ἀνωγή· τοῦτο παρὰ τὸ ἄνω τὸ ἐγκελευσματικὸν ἐπὶ ῥήμα. ἢ παρὰ τὸ ἄγω, ἄγῶ, ἀγή, καὶ ἀνωγή, ἢ ἐγκελεύσεις, δι' ἧς ἀγομέν τι καὶ φέρομεν. ὁ παρατατικὸς, ἠνώγουν· τὸ τρίτον, ἠνώγει· Δείξαι δ' ἠνώγει ὧ πένθει: — ὁ μέλλων, ἀνωγήσω· ὁ ἀόριστος, ἠνώγησα· ὁ δεύτερος, ἠνώγε, καὶ κατὰ συστολήν, ἀνωγεν. ἢ ἐκ τοῦ ἀνάγω, ἢ ἐκ τοῦ ἀνάξω μέλλοντος· ὁ μέσος παρακειμένος, ἀνήγα· καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ πέπληγα μέσου παρακειμένου ἐγένετο ῥήμα πεπλήγω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνήγα μέσου παρακειμένου, γίνεται ῥήμα ἀνώγω, τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν τοῦ ἀνήγω· Πληθύν δὲ ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι.

Ἀνωχθι] ἀνωγῶ, ἀνώγημι· τὸ προστακτικόν, ἀνώγητι· τροπῇ τοῦ γ εἰς χ, καὶ συγχοπῇ, ἀνωχθι.

Ἀνώϊστος, τὸ ἀπροσδόκητον καὶ ἀνυπονόητον· παρὰ τὸ οἶω, τὸ ὑπονοῶ· ὅπερ ἐν διαιρέσει γίνεται οἶω. ἐκ τούτου οἶστος, καὶ ἀνώϊστος κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. καὶ πάλιν οἶστί· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, ἀνωϊστί, σύνθετον. καὶ, — ὁ δ' ὁμίλον ἀνωϊστως ἀφίκανεν. Ἀπολλώνιος.

Ἄξονες, ξύλα ἢν τετράγωνα, ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τοῦ ὀρόφου διήκοντα, καὶ διὰ τινος περόνης στρεφόμενα· ἐφ' ὧν οἱ Σόλωνος νόμοι ἀπεγράφοντο· τοῖς τῶν ἀμαξῶν ἄξοσιν ὁμοίως κώδιξι στρεφόμενοι· λέγονται δὲ καὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν ἄξονες, περὶ οὓς νοοῦνται τὰ σχήματα, οἷον σφαῖρα, καὶ κύλινδροι τε καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ στρέφονται καὶ συνίστανται.

Ἄορνος, λίμνη περὶ Τυρσηνίαν. Φασὶ δὲ καὶ ἐν κώμῃ τῆς Χαλκίδος λίμνην εἶναι ἄορνον λεγομένην· ἐν ἣ παραπεφυκότων πολλῶν δένδρων, μηδὲν τῶν ἀποπιπτόντων φύλλων ἐμπίπτειν εἰς αὐτήν. εἶναι δὲ καὶ νεκυομαντεῖον.

Ἄξιος] ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἄξω, ἄξιος· ἀπὸ μεταφοράς τῶν σταθμῶν τῶν ἴσην ῥοπὴν ἐχόντων.

Ἄξυλος, ὄνομα κύριον· ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἄξω. τὰ διὰ τοῦ υλος τρισύλλαβα, ποικίλα περὶ τὴν τάσιν εὐρίσκονται, καμπύλος, δάκτυλος, δερκύλος, κρώβυλος.

Ἄξων] ἄξων καλεῖται τὸ διήκον διὰ τῶν τροχῶν ξύλον· παρὰ τὸ ἄγω.

Ἀξιοχρεῶν] τοῦ ἀξιοχρεῶς καὶ ἀνάπλεως καὶ ἀγήρως, τὰ οὐδέτερα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶν οὐδέτερον εἰς ν λῆγον ἀπαθές, βραχυκαταληκτεῖν θέλει, ξύλον, πτερόν, λουτρόν· χωρὶς τοῦ πᾶν, καὶ τῶν παρὰ τὸ πούς· οἶον, δίπους, τρίπους. πρόσκειται ἀπαθές· διὰ τὸ ποιοῦν, καὶ χρυσοῦν, καὶ ὀστοῦν, καὶ χαλκοῦν· ταῦτα γὰρ ἀπὸ κρᾶσεως γέγονε. καὶ τὸ διπλοῦν ἀπὸ τοῦ διπλόου· καὶ τὸ εὐγέρων, ἀπὸ τοῦ εὐγέραιον· τὸ κερχαρόδουν καὶ τιμῆειν, ἀπὸ τοῦ κερχαρόδον καὶ τιμῆεν γέγονε· τὸ μὲν, πλεονασμῶ τοῦ ι· τὸ δὲ, τοῦ ο. τὸ ἀνάπλεων καὶ ἀξιοχρεῶν, τῇ Ἀττικῇ ἐκτάσει ἔπαθον, ἀπὸ τοῦ ἀξιοχρεῶν καὶ ἀνάπλεον τῶν διὰ τοῦ ο. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός εἰς τὸν τέταρτον κανόνα τῶν οὐδετέρων.

Ἀξιεπηγητότατον, ἀξιολογιώτατον· ὄνομα ἐπίθετον.

Ἀοιδός, καὶ αἰοιδίμος. παρὰ τὸ αἰίδω, αἰοιδός. τὸ αἰίδω, κατὰ συναλοιφὴν γέγονεν ἄδω· ὁμοίως τὸ αἰοιδός, ᾠδός· καὶ τὸ αἰοιδή, ᾠδή. ἀπὸ τοῦ αἰοιδός, αἰοιδῶ ῥήμα παρῆκται. εἴτα ὡς κνήθω κνήθιω, μεῖδω μειδιῶ, οὕτως αἰοιδῶ αἰοιδιῶ· καὶ κατὰ παραγωγὴν αἰοιδίμος. ἢ παρὰ τὴν αἰοιδῆν, αἰοιδίμος, ὡς τροφή, τρόφος· τουτέστιν ὁ αἰεὶ ἐν ᾧδῳ ὀνομαζόμενος ἢ μνημονευόμενος, ἡγουν

διαβόητος καὶ θαυμάσιος· ὡς τὸ, — ὀπίσσω Ἀνθρώ- 30 ποισι πελώμεθ' αἰοιδίμοι ἐστομένοισιν.

Ἄοπον, ἄφωνον, ἢ ἀόρατον. καὶ ἄοπος.

Ἄορ] παρὰ τὸ αἰέρω, ἄορ, τὸ ξίφος, ὄπλον, δόρυ.

Ἀορτήρ, καὶ ἀοτήρ, τὸ ἀπρωρημένον· ἢ παρὰ τὸ αἰέρω, ἀρτήρ, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ο, ἀορτήρ. ἢ ὁ ἱμάς δι' οὗ τὸ ξίφος κρέμαται· — αὐτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν Ἀργύρεον χρυσεόισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.

Ἀοσσητήρ] παρὰ τὸ ὄσσειν, ὄσσητήρ, καὶ ἀοσσητήρ, ὁ βοηθός, ὁ ἀνευ ὄσσης καὶ κληδόνος βοηθῶν αὐτομάτως. ἔδος γὰρ τοῖς παλαιοῖς τοῦτο, πυνθανομένοις μαντείας βοηθεῖν.

Ἀοζος, ὁ ὑπηρετής· καὶ ἀοζήσω, διακονήσω, ὑπουργήσω.

Ἀολλέες, σημαίνει τὸ συνηθροισμένοι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι, τοῦ α τὸ ὁμοῦ σημαίνοντος. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔλλω ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ συστρέφω, ἢ εἰλῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἐλλής· καὶ μετὰ τοῦ α ἐπιτατικῶς ἢ ὁμοῦ, ἀελλής· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ἀολλής· καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἀολλέες. ἐκ δὲ τοῦ ἀολλής γίνεται ῥήμα ἀολλίζω, τὸ συναθροίζω· ἐξ οὗ τὸ, — ἀολλίσσασα γεραίᾳς.

Ἄωρτο] Ἡ οἱ παρ' ξίφος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο: —

ὁ μὲν Ἡρωδιανός, λέγει ὅτι σημαίνει τὸ ἤρμωστο, τουτέστι παρὰ τοῦ ξίφους. ἐκ τοῦ ἄρω τὸ ἀρμόζω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ἄρσω· ὁ παρακειμένος, ἤρμα· ὁ παθητικός, ἤρμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἤρμην, ἤρσο, ἤρτο· Ἰωνικῶς κατὰ συστολήν, ἄρτο· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ω, ἄωρτο, ὥσπερ εἶθα εἴωθα. τινες δὲ λέγουσι τὸ ἐκρέματο. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ αἰρῶ, τὸ κουφίζω καὶ κρεμῶ· ὁ μέλλων, αἰρῶ, καὶ Αἰολικῶς, ἄρσω· ἤρμα· ἤρμην, ἤρτο· καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν, ἄωρτο· καὶ πλεονασμῶ τοῦ α ποιητικῶς, ἄωρτο.

Ἄωρες, αἱ γυναικες· παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι καὶ συνηρμόσθαι τῷ ἀνδρὶ. γίνεται ὄαρος· ἢ εὐθεῖα, ὄαροι· κατὰ μεταπλασμόν, ὄαρες· καὶ κατ' ὑπέρθεσιν καὶ ἔκτασιν, ἄωρες.

Ἄωροι] Τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δώδεκα πάντες ἄωροι, Ὀδυσ- 10

σείας μ', λεπτοὶ καὶ ἀσθενεῖς· ἢ δυσφύλακτοι, διὰ τὴν δεινότητα· ἢ ὠμοὶ καὶ ἄγριοι, ἐκ μεταφοράς τῶν ἄωρων καὶ μὴ πεπειρῶν καρπῶν· ἢ οὐδεμιᾶς φροντίδος ἄξιοι· ἢ δυσόρητοι· οὐ γὰρ χράται αὐτοῖς εἰς πορείαν. ὄρος, καὶ ἄωρος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α μὴδὲν πλέον σημαίνοντος. ὄρος γὰρ ὁ ὕπνος. Καλλίμαχος, Πολλάκι καὶ κενθῶν ἤλασα ὄρον ἄπο: — καὶ Σαπφώ, Ὀφθαλμοῖς δὲ μέλας χυτ' ἄωρος: — ἢ ἄωρον τὸν ὕπνον, τὸν μηδενὸς φροντίζοντα. ὦρα γὰρ ἡ φροντίς· ἐνθα καὶ ὀλίγωρος. ἢ τὸν ἄωριον γινόμενον τῆς νυκτός. οἱ δὲ, τὸν ἀφύλακτον. ὦρα γὰρ ἡ φυλακή· ἐνθεν καὶ παρὰ Ἀττικοῖς οἱ ὦροι. Καλλίμαχος δὲ κατὰ μετάληψιν τοὺς ἄγριους· ἄωρον γὰρ τὸν ὠμόν· τὸ δὲ ὠμόν, ἄγριον· ὅθεν καὶ τοὺς ὠμούς τῶν καρπῶν, ἄωρους φασίν· οἱ δὲ, τὸν μέγαν, τὸν μὴ ὄρον ἔχοντα· ἢ τοὺς ἄγαν ὀροῦντας. οὕτως Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι τῆς μ' Ὀδυσσείας. ἔνιοι δὲ ἀπέδοσαν ἄωροι, ἀντὶ τοῦ ἰχθυοφόροι, ἰχθύς φέροντες· καὶ ἀμωρεύουσιν, ἰχθυοφοροῦσιν.

Ἀωρία] ἔστιν ὦρα, ὁ σημαίνει τὸ φῶς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικῆς α, ἄωρος· καὶ τὸ θηλυκόν, ἄωρία, ἡγουν σκότος. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ὄρῶ, τὸ βλέπω· ὁ μέσος παρα- 30 κείμενος, ὦρα· καὶ μεταγεται εἰς ὄνομα.

Ἀωροτέρα, πρεσβυτέρα.

Ἄως, ποταμὸς τῆς Κύπρου. Ἄω γὰρ ὁ Ἀδωνις ὀνομάζετο· καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ Κύπρου βασιλεύσαντες. Ζωίλος δὲ ὁ Κεδρασεὺς καὶ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς κλη-

- 35 *Ἰήνη*. τὴν γὰρ Θείαντος μητέρα οὐ Σμύρναν, ἀλλ' Ἀῶν καλοῦσι. Φιλέας δὲ πρῶτον βασιλέα Ἀῶν, Ἦους ὄντα καὶ Κεφάλου· ἀφ' οὗ καὶ ὄρος τι ὠνομάσθη Ἀῶιον· ἐξ οὗ β' ποταμῶν Φερομένων, Σεράρχου
40 τὸ καὶ Πλιέως, τὸν ἕνα τούτων ὁ Παρθένιος Ἀῶν κέκληκε. ἢ διὰ τὸ πρὸς τὴν ἡῶ τετραμμένην ἔχειν τὴν ῥύσιν, καθὰ Φησὶν ὁ Παρθένιος· Κωρυκίων σεύμενος ἐξ ὀρέων, ἀνατολικῶν ὄντων, δύναται δὲ οὕτω καλεῖσθαι, καθ' ὃ ἡ Κιλικία Ἀῶα πάλαι ὠνομάζετο.
- Ἀωτον] — λινιοῦ τε λεπτὸν ἄωτον· — περιφραστικῶς, λινίου περιβόλαιον. ἄωτον, σημαίνει τὸ ἄνθος· καί, — οἷός αὐτό· — καί, — τί πάννουχον ὕπνον ἄωτεις; ἀντὶ τοῦ ἀπανθίσκει τὸν ὕπνον· ἐκ δὲ τούτου, καθεύδεις. καὶ ἄωτειτε, ῥῆμα προστακτικόν, ἀντὶ τοῦ ἀπανθίζεσθε
50 τὸ κάλλιστον τοῦ ὕπνου. ἀπὸ τοῦ ἄω, τὸ πνέω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄσατε· οἷον καθεύδετε ὕπνον. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀνώτατον, καὶ ἀκρωτήριον, καὶ ὕψος· καὶ κατὰ μετὰ ληψιν, σημαίνει τὸν ἀνθοῦντα καρπὸν, ἀπὸ τοῦ ἄκρου σπουδαῖον. καὶ ἀρσενικῶς, ἄωτος.
- Ἀφαλός, παρὰ τὸ ἀφή· ὁ τῇ ἀφῇ εἶκων, ἀφαλός τις ὢν. ἐκ τοῦ ἀφή, ἀφαλόν, καὶ ἀπαλόν, οἶονεὶ τὸ εὐαφές καὶ τρυφερόν.
- 118 Ἀπάλαμνος, δειλός, ἀσθενής, ἄχειρος, ἄτεχνος, ὁ μὴ δυνάμενος παλαμῆσασθαι, ὃ ἐστὶ τεχνάσασθαι ἢ ἐργάσασθαι.
- Ἀπαλθήσεσθε, λαθήσεσθε. ἀλθέω ἀλθῶ, ἀλθήσω, ἀλθήσομαι, ἀλθήση, ἀλθήσεσθε, καὶ ἀπαλθήσεσθε. τοῦτο παρὰ τὸ ἄλδω, τὸ αὐξάνω.
- Ἀπαγορεύω] ἢ ἀπὸ πρόθεσις ἐνταῦθα δηλοῖ τὸ χωρίζεσθαι. ὁ γὰρ ἀπαγορεύων, ἐκτός γίνεται τοῦ λέγειν.
- Ἀπαμείρεται, ἀποκεχώρισται, ἐκ τοῦ μείρω τὸ μερίζω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμείρω, καὶ ἀπαμείρω.
10 Ἀπάμεια, πόλις Βιθυνίας, πρότερον Μυρλέα καλουμένη· ἦν λαβὼν δῶρα παρὰ Φιλίππου τοῦ Δημητρίου ὁ Ζηίλας, μετωνόμασεν Ἀπάμειαν, ἀπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς Ἀπάμας. Ἐρμιππος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ λαμψάντων λόγῳ. οὕτως Ὄρος.
- * Ἀπάντολμος, ὁ πάντα τολμῶν.
- Ἀπάνευθεν, ἐπὶ ῥῆμα τοπικόν· ἐκ τῆς ἀνὰ πρόθεσεως, ἄνα, ἄνευ, ἀνευθεν, καὶ ἀπάνευθεν, τὸ ἀποθεν, καὶ χωρίς· καὶ ἄτερθεν, καὶ ἀπάτερθεν, τὸ αὐτό.
- 20 Ἀπαρκτίδες. [Ἀπαρκτίαις] πρηστήρος αἰθῶνος πνοαῖς· — ταῖς ἀπὸ τῆς ἀρκτου πνεύσαις. Λυκόφρων.
- Ἀπάργματα, λέγεται τὰ ὑπὸ τῶν τραγωδῶν λεγόμενα μασχαλίσματα. ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ τοῦ Φονευθέντος ἀκρωτηριασμάτα. ἦν γὰρ τι νομικόν, τοῖς δολοφονήσασιν ἀφοσιῶσαι τὸν Φόνον, διὰ τοῦ δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ. τὰ δὲ ἀκρωτήρια εἶροντες καὶ συβράπτοντες διὰ τῶν τοῦ νεκροῦ μασχαλῶν καὶ τοῦ τραχήλου, παρετίθεντο τῷ νεκρῷ, καθὰ Φησὶ Σοφοκλῆς· Ὑφ' ἧς θανῶν ἄτιμος ὥστε δυσμενὲς Ἐμασχαλίσθης· — ζῆτει
30 εἰς τὸ μ. ὅτι δὲ καὶ ἐγεύοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυνον, Αἰσχύλος μαρτυρεῖ· καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, Ἡρώς δ' Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος, Τρίς δ' ἀπέλειξε Φόνου (ἐκ τοῦ λείχω, τὸ ἀπεγεύσατο) τρίς δ' ἐξ ἄγος ἔπτυσ' ὀδόντων, Ἡ Θέμις αὐθέντησι δολοπτασίας ἱλάεσθαι· — ἢ ἀπάργματα, αἱ μεγάλα ἀπαρχαὶ τῶν θυσιῶν τῶν τελείων. παρὰ τὸ ἀρχω ἀπάρχω, ἀργμα καὶ ἀπαργμα, ὡς Ὅμηρος, Ἀργματα θῦσε θεοῖς αἰετιγενέτησιν.
- Ἀπαρτία, ὁ κατὰ τὸν οἶκον κόσμος, τὰ λεγόμενα ἐπιπλά. λέγεται δὲ ἀπάρτη, ἀπαρτᾶ· παράγωγον, ἀπαρτίζω, τὸ ἀρτίως (ὃ ἐστὶν εὐαρμόστως) συμπληρῶ. καὶ

ἀπαρτία, ἀπαρτηλογία, ἢ ἀπηρτισμένη. ἀπάρτια, τὰ ἐπιπλά.

Ἀπαστος] παρὰ τὸ πῶ τὸ ἐσθίω, καὶ πόα ἢ βοτάνη, καὶ πηγός, καὶ Φηγός· ἢ πρώτη γὰρ τροφή ἀπὸ δρυῶν. πῶ οὖν, παράγωγον πατῶ, ὡς μῶ τὸ ζητῶ, μοτῶ· ὅθεν καὶ μαστός. πέπασμαι, πέπασαι, πέπασται, παστός, ὁ βεβρωκός· καὶ ἄπαστος, ὁ ἄγευστος· — ὁ δ' ἀκηνητος καὶ ἄπαστος· — ἄσιτος, νηστis, καὶ ἀπαστία, ἢ νηστεία. λέγεται δὲ καὶ ἀπαστύς.

50

Ἀπάτη] ἐκ τοῦ ἀπαφῶ, ἀπάτη, καὶ ἀπατῶ. ἢ ἀάτη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, ἀπάτη· καὶ ἀπατηλός, ἐκ τοῦ ἀπατῶ ἀπατήσω.

Ἀπατούρια] Ἀπατήνωρ, οὐχ ὁ Διόνυσος, ἀλλ' ὁ Ζεὺς. καὶ ἀπατούρια, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη τῷ Διονύσῳ τῷ πυκνεψιδῶνι μηνί· ἢ ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ τοὺς γεννημένους ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ παῖδας τότε ἐνέγραφον ὁμνύντες οἱ πατέρες, ἢ μὴν Ἀθηναίους ἐξ αὐτῶν Ἀθηναίων· ἐδόκουν τε οἱ παῖδες πρὸ τούτου ἀπάτορες ὄντες, τότε πατέρας ἔχειν. ἢ ἀπὸ τῆς ἀπάτης. Ἐάνθος, βαλεὺς ὢν τῶν Βοιωτῶν, προσεκαλέσατο πρὸς μονομαχίαν Θυμοίτην τῶν Ἀθηναίων βασιλέα περὶ τῆς χώρας. καὶ ὁ μὲν Θυμοίτης, ἀνεδειλίασε· Μελάνθιος δὲ, παρόντων Ἀθηναίων, ὑπέστη τὴν μονομαχίαν. καὶ συνιόντων, εὗξατο, εἰ ἀπατήσῃ τὸν Ἐάνθον, θῦσαι τῷ Διονύσῳ· Φανῆναι δὲ τὸν Διόνυσον τῷ Ἐάνθῳ αἰγέαν ἐνεμμένον
10 μέλαιναν· καὶ τὸν Μελάνθιον εἰπεῖν, ὡς Οὐ μόνος, ἀλλὰ δευτέρος εἶ· — ἐπιστραφέντος δὲ ἐκείνου, τὸν μὲν θεὸν ἀφανῆ γενέσθαι, τὸν δὲ Μελάνθιον παῖσαι καὶ ἀποκτεῖναι τὸν Ἐάνθον. νικήσαντες οὖν Ἀθηναῖοι, ἀπατήνωρα μὲν Δία προσηγόρευσαν· ἀπατούρια δὲ ἑορτὴν τῷ Διονύσῳ.

Ἀπαυλία, ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις· ὅτι τότε ἀρχεται ἡ κόρη χωρὶς τοῦ πατρὸς αὐλίζεσθαι, ἢ τότε ἐπαυλίζετο τῷ ἀνδρὶ ἢ γυνὴ.

Ἀπαυρῶ τὸ ἀφελῶ. ἀπὸ τοῦ αἶρω, αὐρῶ, ὡς κλαίω κλαύσω, καὶ παίω παύσω· ὁ παρατατικὸς, ἀπηύρων, τὸ ἀφειλόμην.

Ἀπαυθαδίζω] ἀπὸ τοῦ αὐθάδης, αὐθαδιάζω, πλεονασμῷ τοῦ α. ἐκ δὲ τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας καὶ τοῦ ἄδω, αὐθάδης, ὁ ἐαυτῷ ἀρέσκων.

Ἀπαφῶ, τὸ ἀπατῶ. ἀφῶ, τὸ καλῶς λέγω· ὡς ἄμορφον λέ . . . γυναῖκα καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀπαφῶ· ἐνθεν τὸ ἀπαφίσκω, τὸ ἀπατῶ καὶ παραλογίζομαι. ἢ ἀπὸ, τὸ ἀποθεν δηλοῖ· καὶ ἐγχεῖται τῷ φῶ τὸ φαίνω· ἐξ οὗ καὶ Φενακῶ, Φενακή.

Ἀπαιρῶ] ἐκ τοῦ αἶρω τὸ κουφίζω, πλεονασμῷ τοῦ ω, 30 ἀπαιρῶ, ἀπαιρῶ· ἢ ἀόριστος, ἀπῆρῆσα· ἢ μετοχή, ἀπαιρῆσας, καὶ ἀπαιρῆμενος.

Ἀπαιστος] Παῖστος, ὡς ὁ ποιητὴς Φησὶν· Ὅς δ' ἐν Παισῷ ναῖε· — ἐν ἑτέροις δὲ, δῆμον Ἀπαίστου. Παῖστος δὲ εἰρηται, παρὰ τὸ τὴν Ἀργῶ προτορμίζουσαν ἐκείσε παῖσαι καὶ προσεγγίσει. Παῖστος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, Ἀπαιστος. Ἡρωδιανός.

Ἀπ' αἰγλήεντος] αἰγλήεις, παρὰ τὴν αἰγλήν. ἀπ' αἰγλήεντος, ἀπὸ τοῦ λαμπροτάτου.

Ἀπέσας] Ἡσίοδος, Κοιρανέων τρητοῖο Νεμείης ἡδ' Ἀπέσαντας· — ὄρος τῆς Νεμείας Ἀπέσας, ἀφέσας τις ὢν· ὅθεν ἀφίενται οἱ ἵπποι εἰς τὸν δρόμον τοῦ Νεμείου ἀγῶνος. ἀφέσας, καὶ ἀπέσας. Νέμεια δὲ, πόλις Θεσσαλίας.

Ἀπεσαν, ἀπέβαλον. διατί προπαροξύνεται; πᾶν ῥῆμα εἰς ἀν λῆγον χρόνῳ βραχεῖ παραληγόμενον ἀπλοῦν ἢ σύνθετον, ὃ ἐστὶν ὑπὲρ β' συλλαβας, προπαροξύνεται· εἰ

μὴ Δωρὶκὸν εἶη· προπερισπᾶται δὲ, μακρὰς οὐσης·
 50 ὅθεν τὸ μὲν ἄπεσαν, τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξείαν·
 τὸ δὲ ἀπῆσαν, οὐκ ἐτι.
 Ἀπέχθῃ, ἐχθρὸς γενήσῃ, μισήσῃς, ἀπὸ τοῦ ἀπέχθω.
 καὶ ἀπεχθῆρῳ, μισήσω. ἐχθρὸς, ἐχθρὸς, ἐχθῆρῳ,
 καὶ ἀπεχθῆρῳ.
 Ἀπῆχθετο] ἀπὸ τοῦ ἐχθῶ, ἐχθόμαι, ἡχθόμην, ἡχθετο
 καὶ ἀπῆχθετο, ἐμισεῖτο.
 Ἀπέφθιτον] ἀπὸ τοῦ φθίτω ἐστὶν ἐνεστώτος μὴ εἰρημέ-
 νου ἐν χρήσει ὁ παρατατικὸς, ἐφθιτον, καὶ ἀπέφθιτον.
 120 Ἀπέκτονε] κτείνω, κτενῶ· μέσος παρακείμενος, ἔκτονα.
 Ἀπεστύπαζον, ἀπεδίωκον. παρὰ τὸ τύπτω, ἀπετύπαζον,
 καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.
 Ἀπεβουκόλησα, ἐν συνηθείᾳ, ἀπεβόσκησα, καὶ ἐπετήρησα.
 Ἀπεχθῆσαι] ἀπέχθω, ἀπῆχθην· ἐὰν ἀπέχθωμαι, ἐὰν
 ἀπέχθῃται· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἀπεχθῆσαι.
 Ἀποβουκολῶ τὸ ἀπατῶ, ἢ τὸ ἀποπλανῶ. ἀπὸ τοῦ βου-
 10 κός, βουκολῶ, καὶ ἀποβουκολῶ.
 Ἀπέκτατο] ἐκ τοῦ κτῶ, παράγωγον κτῆμι, ἔκταμαι, ἐ-
 κτάμην, ἔκτασο, ἔκτατο, καὶ ἀπέκτατο.
 Ἀπεσφαιέλισε, προσπᾶσθῃ, ἢ αἰφνιδίως ἀπέθανεν. οἱ
 δὲ ἰατροί, ἀντὶ τοῦ ἐσάπη.
 Ἀπῆνεικεν] ἐνέγκω· τροπῇ, ἐνείκω, ἡνείκεν, καὶ ἀπῆ-
 νείκεν.
 Ἀπειναυτισμός, Φυγὴ ἐπ' ἐναιυτὸν διὰ Φόνον ἀκούσιον·
 καὶ ὅπως ἀποδημία τοσούτου χρόνου, ἀπαλλαγῆς ἐνεκα
 μίσους ἢ ἔρωτος.
 20 Ἀπεμόρξατο, τὸ ἀπεπίασεν. ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω, ἀμελξά-
 μην, ἀμελξατο· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ τοῦ λ εἰς
 ρ, ἀπεμόρξατο.
 Ἀπεβήσετο] ἔστι τὸ θέμα, βῶ, βῆμι, βῆσω· εἴτα μετά-
 γεται εἰς ἐνεστώτα· ὁ παθητικὸς, βησομαι· ὁ παρατα-
 τικὸς, ἐβησάμην· τὸ τρίτον, ἐβήσετο καὶ ἀπεβήσετο.
 Ἀπεσκολυμμένος, ὁ γεγυμνωμένος. σημαίνει κυρίως τὸ
 ἐκτεταμένος. κολλῶς γὰρ ἡ θρῆξ ἢ ἐπὶ τοῦ ἄκρου, ἣν
 ἐφύλαττον ἀκούρευτον, θεοῖς ἀνατιθέντες· καταχρηστι-
 30 κῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπογεγυμνωμένου, ἢ τὸ δέρμα ἀφῆ-
 ρημένον.
 Ἀπέλεθρον, ἀμέτρητον καὶ πολλὴν δύναμιν· πέλεθρον
 γὰρ, μέτρον γῆς· μακρὸν, πολυπέλεθρον. Ἰλιάδος ε'.
 Ἀπερείσια, ἀπειρα τῷ πλήθει, πολλὰ. παρὰ τὸ ἀπειρος,
 ἀπειρέσιος· καὶ οὐδετέρως, ἀπερείσια.
 Ἀπελος, τὸ ἔλκος καὶ τραῦμα· παρὰ τὸ μὴ προσπελάζειν
 τὴν σάρκα, ἀλλὰ διηρησθαι· καὶ γὰρ ἔλκος, παρὰ τὸ
 διειλκύνεσθαι τὴν σάρκα ἐκ τῆς τομῆς. ἢ τὸ ἀφελόμενον·
 40 ἢ ἀπὸ τῶν Θεσσαλικῶν ἀπέλων, ἃ ἐστὶ πολυφάρμακα·
 ἵνα δηλῇ τὸ ἀθεράπευτον.
 Ἀπερωπόν, ἄγριον, καὶ ἀπηνῆ· ἢ σκληρόν, ἢ δυσπαραί-
 τητον, στυγνόν, ἀπαράπειστον.
 Ἀπερωεύς, ὁ τῆς ὀρμῆς καὶ προθυμίας κωλυτής· ἐκ τοῦ
 ἐρωῇ, ἢ ὀρμῇ καὶ προθυμίᾳ.
 Ἀπειρος] ὁ μὲν ἀμαθής, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πείραν· ὁ δὲ
 μέγας, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πέρας, ἄπερος καὶ ἀπειρος.
 λέγει δὲ Ὀδρὸς, ὅτι σημαίνει χιτῶνα, διέξοδον μὴ ἔχον-
 τα, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Πολυξένῃ, Χιτῶν σ' ἀπειρος
 ἐνδοτήριος κακῶν· — καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ὀρέστῃ,
 50 Ἡ πόσιν ἀπείρῳ περιβαλοῦς ὑφάσματος.
 Ἀπειλή, ἢ μετὰ ὀργῆς ἐπίπληξις· παρὰ τὸ ἀπείλλειν, ὃ
 ἐστὶν ἀπειροῦν, Αἰολικῶς, ἀπέλλειν· ὁ γὰρ ἀπειλῶν,
 τὸν θέλοντά τι πράττειν, ἀπείργει. ἢ παρὰ τὴν ἀπὸ
 καὶ τὸ εἰλῶ, ἢ ἀποκλείουσα τῶν δεόντων· ἐστὶ γὰρ
 ἀπειλή, λόγος συστρέφων τὸ δέον· ἢ λόγος ἀπείργων
 τῶν ἀμαρτημάτων. ἢ παρὰ τὸ ἀποθεῖν εἶναι ἐλεύς· ἢ

εὐχόμεαι, παρὰ τὰς πέλας τὰς Φιάλας, δι' ὧν σπένδον-
 τες εὐχόμεθα. ἢ τὸ ὑπισχνουμαι· ἢ γὰρ ἀπειλή, ὑπό- 121
 σχεσις ἐστὶ κακῶ. σημαίνει δὲ τρία, τὸ καυχῶμαι, ὡς
 τὸ, Ὡς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν·
 — ἐπὶ δὲ εὐχῆς, — οὐδ' ἡπείλησεν ἀνακτι· — ἐπὶ δὲ
 ὀργῆς, — αἶψα δ' ἀναστὰς, Ἠπείλησε μῦθον.
 Ἀπειλήτῃρες, καυχῆσται, ἀπειλεῖν εἰδότες καὶ ἀπαγγέλ-
 λεσθαι. τοὺς δὲ τοιούτους, καὶ καυχηματίας λέγουσιν.
 Ἀπειλήτην] ἀπειλῶ, ἀπειλήσω, ἡπείλησα, ἡπείλησάτην 10
 δυνάως· καὶ συγκοπῇ τῆς σα συλλαβῆς, ἀπειλήτην. ἢ
 ἀπὸ τοῦ ἀπειλῶ, ἡπείλουν· τὸ δυνάων, ἡπείλειτον,
 ἡπείλειτήν· συστολῇ τῆς ἀρχῆς, καὶ τροπῇ τῆς εἰ-
 διφθόγγου εἰς τὰ η, ἀπειλήτην. Ἡρωδιανός.
 Ἀπῆλεγώς, ἀποτόμως, σκληρῶς. παρὰ τὸ ἀλέγω τὸ
 φροντίζω, ἀλεγῆς, καὶ ἀπῆλεγῆς, καὶ ἀπῆλεγέων, καὶ
 ἀπῆλεγέως κατὰ τροπὴν, ἐπίβρημα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦς
 ἀπληγέως· καὶ κατ' ὑπερθεσιν ἀπῆλεγέως, κατὰ ἀντί-
 Φρασιν, ὁ μὴ ἀπλοῦς, ἀλλὰ σκληρός.
 Ἀπῆλοιήσεν, ἀπέκοψεν· ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ τὸ τύπτω, ἀλοιήσω. 20
 Ἀπειλημένοι, συνειλημένοι, συγκειλημένοι, κειρατη-
 μένοι. ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω, ὁ παθητικὸς παρα-
 κείμενος λέλημαι, εἴλημαι Ἀττικῶς.
 Ἀπῆρος, ὁ ἀπῆρτισμένος καὶ διεστῶς. παρὰ τὸ ἀείρω,
 ἀπᾶρος, καὶ ἀπῆρος.
 Ἀπηνήναντο, ἠρνήσαντο. ἀπὸ τοῦ ἀναίνω, ἀνανῶ, ἠνῆνα,
 ἠνῆνάμην ἠνῆνατο· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἠνῆ-
 ναντο.
 Ἀπῆμεν] ἔστιν εἰς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, σημαῖνον τὸ
 πορεύομαι, ὡς παρὰ Σώφρονι, οἶον, Ἐγνίρνα, ὡς εἶω· 30
 — τουτέστι, κέρασον, ἵνα πορευθῶ. τούτου ὁ μέσος
 παρακείμενος, εἶα· καὶ κατ' ἔκτασιν, ἦα· τὸ πληθυν-
 τικόν, ἡμεν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἡμεν, οἶον, προῆ-
 μεν· τὸ δεύτερον, ἦτε· καὶ συντίθενται ταῦτα· ὑπὲρ
 τῶν ἐχθρῶν ἀπῆτε βεβουλευμένοι· — δεῖ γινώσκειν, ὅτι
 τὸ ἀπῆειν καὶ τὰ ὅμοια, σὺν τῷ ι γράφεται. ἐκ τοῦ
 εἶω τὸ πορεύομαι, τὸ πληθυντικόν, εἶωμεν, ὡς συμ-
 βουλευτικόν, καὶ κατ' ἔκτασιν Ἀττικὴν τοῦ ε εἰς η,
 ἦωμεν. τούτου ὁ μέσος παρακείμενος εἶα, καὶ κατ' ἔκ- 40
 τασιν ἦα· καὶ κατὰ διάλυσιν, Ἡἶα πολλὰ θεοὺς γου-
 νούμενος· — τούτου τοῦ ἦα τρέπει τὸ α εἰς εἰν, καὶ
 ποιεῖ τὸν ὑπερσυντέλικον, ἦειν· καὶ ἐν συνθέσει ἀπῆειν,
 καὶ παρήειν, καὶ ἐξῆειν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν,
 ἀπῆεισαν, καὶ κατὰ συστολὴν ἀπῆεσαν. ἀπὸ δὲ τοῦ
 ἦμι ἐστὶν ὁ παρατατικὸς, ἦην· καὶ τὸ πληθυντικόν,
 ἴεμεν, ἴετε, ἴεσαν, καὶ διέεσαν· σημαίνει δὲ, τὸ διέ-
 πεμπον.
 Ἀπῆμων] παρὰ τὸ πῆθω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπαθον·
 πῆσω, πῆμα, ὡς βῆσω βῆμα· ἀπῆμος, καὶ παρωνύμως
 ἀπῆμων, ὁ ἀβλαβής, ὡς τὸ ἀναιμος ἀναίμων, Τούνεκ 50
 ἀναίμονες εἰσὶ, καὶ ἀθάνατοι καλεῖνται.
 Ἀπηνῆς] παρὰ τὸ ἦς γίνεται ἦης, καὶ πλεονασμῷ τοῦ
 ν, ἠνῆς· καὶ ἀπηνῆς, ὁ σκληρός· ἢ ὁ ἀποθεῖν τοῦ αἰ-
 νεῖσθαι, ὃ ἐστὶν ἐπαινεῖσθαι· αἶνος γὰρ ὁ ἐπαινος. ἢ
 ὁ μὴ ἠνίας εἶκων, τουτέστι σκληρός· ἀπὸ μεταφορᾶς
 τῶν ἵππων τῶν δυστηνῶν. ἢ αἶνος, ὁ δεινὸς καὶ σκλη-
 ρός, αἰνῆς, ἀπηνῆς.
 Ἀπῆχῆς] ἢ λέξις Ἀττικὴ· εἴρηται κατὰ ἔνδειαν τοῦ θ,
 ἀπῆχῆς τις ὧν, οὐδ' αὖν τις ἀπέχοιτο. ἢ ἀπὸ τοῦ ἦχου, 122
 ὁ μὴ συνάδων· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν ὀργάνων,
 ὁ ἀμουσὸς καὶ ἐχθρός.
 Ἀπῆρης] παρὰ τὴν ἀρὴν τὴν βλάβην, ἀπορηῆς, ὁ ἀβλα-
 βής. ἢ παρὰ τὸ πῆρὸν, ἀπῆρης, ὁ ἀβλαβής. οὐ γὰρ
 ἐστὶ τῶν διὰ τοῦ ἦρης· ἐπεὶ ἐβάρυνεν αὐν, ὡς τὸ κωπή-

ρης, ξιφῆρης. καὶ ἀπῆρεϊς, ὑγιεῖς, ἄνοσοι· καὶ ἀπῆρως, τὸ ἀβλαβῶς, ὡς ἀπῆχως τὸ σκληρῶς. Ἀπολλώνιος, Καὶ σε θεοὶ σὺν ἀπῆρεσιν αὐτοῖς ἐταίροις.

- 10 Ἀπία] Ἐξ ἀπῆς γαίης: — ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου. τὸ γὰρ παλαιὸν ἐκαλεῖτο Αἰγιαλεια, ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ Ἰνάχου τοῦ ἐν Ἀργεὶ ποταμοῦ, καὶ Μελείης τῆς Ὠκεανοῦ· ὕστερον δὲ πάλιν, Ἀπία ἐκλήθη, ἀπὸ Ἀπιδος τοῦ Φορωνέως παιδός. ἢ παρὰ τὸ ἀπίδα, ὃ σημαίνει τὴν ἀπιδέα, ἢ ἐν καταξήροις τόποις ὑπάρχουσα· ἐκ τοῦ πῖω γὰρ γίνεται, ὃ σημαίνει τὸ πίνω, ἀποβολῇ τοῦ ν. ἐκ τούτου οὖν γίνεται ἄπιος, καὶ τὸ θηλυκὸν ἀπία, ἢ ἐν πολλοῖς ἔτεσι διψήσασα, ὡς Ὅμηρος — πολυδίψιον Ἀργος Φησίν. ἢ γὰρ πόλις, ἐστὶν ἡ Ἑλλάς· ἢ δὲ χώρα, Ἀπία. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πρῶτον πεφυτεῦσθαι ἀπίους, τὰς ὀγχνας τὰς ἀπιδίας. Ἀργος δὲ, ἀπὸ Ἀργου τοῦ πανόπτου. τελευταῖον δὲ πάντων, Πελοπόννησος, ἀπὸ τοῦ Πέλοπος καὶ τοῦ νῆτος, ἀπὸ τοῦ κρατῆσαι τῆς χώρας τὸν Ταντάλου υἱὸν Πέλοπα.

Ἀπιος, ἢ ὀγχνη καλουμένη γενικῶς, ὅτι πρῶτον ἐν Ἀπία γέγονεν, ἢ γοῦν τῇ Πέλοπος· ἢ παρὰ τὸ ἐν διψήροις τόποις φύεσθαι· ἢ διὰ τὴν ποιότητα τοῦ χυλοῦ αὐτῆς. Ἀπίος, ἔξω τοῦ δένδρου καὶ τοῦ καρποῦ, βοτάνη τις καλουμένη. Διογένης.

- 30 Ἀπίκια, εἶδος πλακούντων· ἀπὸ Ἀπικίου τινός Ῥωμαίου εὐτραφῆτος ἐπινοήθεισα.

Ἀπινύσσω] ἀπὸ τοῦ πνύω, ἐξ οὗ τὸ πνέω, γίνεται παρὰγωγὸν πινύω· ἐξ οὗ τὸ πινυτός, καὶ πινυτή, ὃ διεγερμένος τὸν νοῦν· καὶ ὡς περ παρὰ τὸ φύω γίνεται ἀφύσσω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πινύω γίνεται πινύσσω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀπινύσσω. ἀπινύσσειν, τὸ ἀπινύτως ἔχειν, τὸ μὴ φρονεῖν. τὸ δὲ πεπνυμένος, ἀπὸ τοῦ πνύμι γέγονεν· ὁ κατῆκτικός παρακειμένος, πέπνυμαι· καὶ ἡ μετοχή, πεπνυμένος, ὁ συνετός καὶ σώφρων.

- 40 Ἀπίθησεν] — οὐδ' ἀπίθησε μύθῳ Ἀθήνης: — τὰ εἰς ὠλήγοντα ῥήματα κατ' ἐνδειαν χρόνου εἰς πλεονασμὸν μεταγόμενα, καὶ Φωνήεντι ἐλλείπουσι, διχρόνῳ βραχεῖ παραληγόμενα· οἷον, στείχω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ στιχῶ διὰ τοῦ ι· Φεῖδω Φιδῶ, ἐξ οὗ, πεφιδῶσεται· δαίω, δαῶ· κείρω, κερῶ. εἰ γὰρ καὶ μὴ ἦ δίχρονον, ἀλλ' ὅμως εἰς βραχὺ Φωνῆεν γέγονεν ἢ συστολή. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ πεῖδω, γέγονε πιδῶ· ὁ μέλλων, πιθήσω· ὁ ἀόριστος, ἐπίθησα· ὅθεν τὸ, — ἀπεγράψατο πιθήσας: — ἐστὶ καὶ ἀπιδῶ ῥήμα. τὸ πι, ι. οἱ μὲν, ἐκ τοῦ ἀπειθής ἐστι· καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφουσιν· ὁ δὲ κανὼν, διὰ τοῦ ι· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι τὰ ἀπὸ βαρυτόνου μεταγόμενα εἰς πλεονασμὸν, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν· οἷον ἐστὶ τὸ, Φεῖδω, Φιδῶ· οὕτως ἐστὶ καὶ τὸ ἀπιδῶ. διατὶ περισπᾶται; τὰ εἰς θω ῥήματα ἔχοντα ὄνομα προϋποκείμενον, περισπᾶται· οἷον, μυθῶ.

- 123 Ἀπλοῦς] ὡς περ παρὰ τὸ δύο καὶ τὸ πέλω, γίνεται διπλός διπλοῦς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄλφα τὸ σημαῖνον τὸ ἐν, καὶ τὸ πέλω τὸ σημαῖνον τὸ ὑπάρχω, γίνεται ἀπλοῦν, τὸ ἐν ὑπάρχον. α σημαῖνον τὸ ἐν, καὶ τὸ πέλω, ἄπελος· καὶ συγκοπῇ, ἀπλοῦς, ὁ πέλων εἰς.

Ἀπλᾶ, εὐθετα, καὶ ἀπαλά· ἢ ἐκ τοῦ ἀπλῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἐπ' εὐθείας τὰς παλάμας ἐκτείνω· ἐξ οὗ, Ὁ δὲ ἐμὲ τὰς παλάμας ἐν τῷ σταυρῷ ἀπλώσας.

- * Ἀπλήξ, ὁ μὴ πεπληγμένος, κατὰ στέρησιν ἀπὸ τοῦ πλήττω.

10 Ἀπλητα, ἄπειρα, πολλά· παρὰ τὸ πλῶ πλήσω τὸ πελάζω, πλητός, καὶ ἄπλητος, ὁ ἀπρόσιτος. Διογένης.

Ἀπληγίς, τὸ ἀπλοῦν ἱμάτιον· ὅπερ Ὅμηρος ἀπλοῖδα κα-

λεῖ. Σοφοκλῆς, Τρύχει καλυφθεὶς Θεσσαλικῆς ἀπληγίδος: — παρὰ τὸ ἀπλή, ἀπληγίς, καὶ ἀπληγίς· παρὰ τοῦτο καὶ τὸ ἀπλήγιος, ὁ τοὺς τρόπους ἀπλοῦς ἔχων. Ἀπλάς, ὑποδήματα εἶδος Λακωνικοῦ. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπλῶς καὶ οὐ τετεχνημένως γεγενῆσθαι. ἀπλοῖ δὲ οἱ Λάκωνες, καὶ οὐ περίεργοι περὶ τὰς κατασκευάς.

Ἀπὸ, σημαίνει δύο· τὴν πρόθεσιν, ὡς τὸ, Οὐ μὲν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης: — καὶ τὸ ἀποθεῖν, ὡς τὸ, — πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοῖ εἰσι πόληος: — Ἰστέον ὅτι ἐκ τῶν δισυλλάβων προθέσεων, πέντε οὐκ ἀναστρέφονται· αἱ δὲ λοιπαί, ἀναστρέφονται. οὐκ ἀναστρέφεται ἡ ἀνὰ, ἡ διὰ, ἡ κατὰ, ἡ ἀμφί, καὶ ἡ περί· ἄλλως· ἡνίκα μεταξὺ δύο ὀνομάτων κυρίων ἢ προσηγορικῶν εὑρεθῶσι, συνδέσμων περιλαμβανόμεναι, τότε

ἀναστρέφονται αἱ προθέσεις· ὡς τὸ, — νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων: — ἡνίκα δὲ μεταξὺ δύο ὀνομάτων, τοῦ μὲν, κυρίου ὄντος, τοῦ δὲ, προσηγορικοῦ, ἐν τούτοις πᾶσιν ἀναστρέφεται δειτ' τὴν πρόθεσιν. ἢ δὲ κατὰ πρόθεσις ἀναστρέφεται, ἡνίκα ὑποτάσσεται λέξει, μεθ' ἧςτινος ὀφείλει συντάττεσθαι, μὴ παρατιθεμένης ἐν τῷ μέσῳ οἰαςδὴποτε λέξεως, ὡς ἐν τῷ, — ξύλοχον κατὰ βοσκομενάων: — αἱ ἀναστρεφόμεναι προθέσεις, ὅτε μεταξὺ β' κυρίων ἢ προσηγορικῶν εὑρεθῶσι, συνδέσμων

[περιλαμβανόμεναι, τότε] παραλήγουσι μετὰ τὴν πρόθεσιν· οἷον, — νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων· Ἀγαμέμνωνος πέρι καὶ Ἀχιλλῆος. καὶ εἰς μεταξὺ δύο ὀνομάτων πρόθεσις ἢ· οἷον, — μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ: — ἀπὸ ἧς ἀλόχου, οὐκ ἀναστρέφεται· ἐπειδὴ ἡ ἀπὸ πρόθεσις συντασσομένη μεταγεται, καὶ τὸν οἰκείον τόνον τηρεῖ, ὡς ἐν τῷ, — Φίλης ἀπὸ πατρίδος αἰῆς: — καὶ δηλοῖ χωρισμὸν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀπέχω, τὸ πόρρωθεν ἐμαυτὸν καθεστῶ· καὶ ἀποβάλλω, καὶ ἀποβρίπτω, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπογαλακτίζω, ἢ ἀπὸ σημαίνει τὴν ἀπότασιν καὶ ἀποπλήρωσιν. — ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι· τὸ ἔξῃς, ἀπαμῦναι· διὸ φυλάσσει τὸν ἴδιον τόνον.

50 ὅτε γὰρ ἡ πρόθεσις τὴν σύνταξιν ἐλλιπῇ ἔχει πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον, τὸν ἴδιον τόνον φυλάττει· ὡς τὸ, Νήπιοι, οἱ κατὰ βούς ὑπερίονος ἡέλιοιο ἡσθιον: — πᾶρ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι: — τὴν παρὰ πρόθεσιν κατὰ τὴν ἀρχὴν ὀξύνουσι· καὶ καθόλου ὅτε σημαντικαὶ εἰσι τῶν ῥημάτων αἱ προθέσεις, τοῦτον τὸν τόνον ἀντέχονται· οἷον, — ἐπεὶ οὗτοι ἐπὶ δέος: — οὐνεκα καλὸν εἶδος ἐπ' ἄλλ' οὐκ ἐστὶν: — οὐ γὰρ ἐπ' ἀνὴρ οἷος Ὀδυσσεύς: — Οἱ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μαχηταί: — ἢ περὶ, ἀντὶ ἐτέρας κεῖται τῆς ὑπέρ. τὸν ἴδιον οὖν τόνον φυλάττει. πρόθεσις γὰρ ἀντὶ ἐτέρας προθέσεως λαμβανομένη, τὸν ἴδιον τόνον φυλάττει. οὕτως ἔχει τὸ, Ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων: — καὶ αἱ προθέσεις κατ' ἐαυτὰς οὔσαι, ὀξύνονται· ἀναστροφῆς δὲ ἐστὶν ἴδιον, τὸ τὸν ἴδιον ἀναπέμπειν τόνον.

ἀναστροφῆς ἐστὶ μετὰθεσις τόνου. ἀπὸ ἔθεν] ἐπὶ τῆς ἔθεν Φασίν· εἰ μὲν εἰς ἀπλοῦν μεταλαμβάνοιτο, ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκων δειτ'· εἰ δὲ εἰς σύνθετον, ὀρθοτονῇ

10 τέον· Ὅς ἔθεν εἵνεκ' ἐκασχον: — ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐστὶ χερσίων: — ὀξύνεται γὰρ ἡ οὐ ἀπόφασις εἰς ἀπλήν μετὰληψιν ἀντωνυμίας. εἰς ὀρθοτονήσωμεν, ἐστὶ σύνθετος· οὕτως, οἷον, — σέθεν εἵνεκα. καὶ ἐκεῖνα κατ' ὀρθὴν τάσιν· — ἀπὸ ἔθεν ὥσατο: — ὅθεν ὁ Σιδώνιος μέμφεται Ἀριστάρχῳ, μὴ ἐγκλιτικῶς ἀναγνόντι τὸ, Πρόσθεν ἔθεν Φεύγοντα: — ἢ γὰρ διάνοια ἀπλήν αἰτεῖ τὴν μετὰληψιν, ἐμὲ, σέ, ἔ. ἀπὸ οὖν τοῦ ἔ τρίτον πρόσωπον, πλεονασμῷ τῆς θεν συλλαβῆς, ἔθεν· ἀπὸ ἔθεν, ἀντὶ τοῦ ἀφ' ἐαυτοῦ.

Ἀπενίζοντο] ἔστι νίπτω. τοῦτο κατὰ τροπὴν Δωρικὴν, γίνεται νίζω. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὰ εἰς πτω ῥήματα, ποτὲ μὲν εἰς ζ τρέπουσι, ποτὲ δὲ εἰς β σσ.

Ἀπετρωπώντο] δευτέρας συζυγίας. τρέπω, τροπῶ, τρωπῶμαι, ἐτρωπώμην.

Ἀπεχρήσαντο] Ἀριστοφάνης, τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπόρους: — διεχρήσαντο, ἀπέκτειναν.

* Ἀπόβαθρα, ἡ κλίμαξ τῆς νηὸς, γέφυρα δι' ἧς εἰς τὴν χέρσον οἱ ναῦται ἀποβαίνουσι, παρὰ τὸ ἀποβαίνειν τὸ καταβαίνειν.

Ἀποβατικῶς] ἀγῶνος ὄνομα, ἐν ᾧ οἱ ἔμπειροι τοῦ ἐλαύνειν ἄρματα, ἅμα θεόντων τῶν ἵππων, ἀπέβαινον διὰ τοῦ τροχοῦ ἐπὶ τὸ δίφρον, καὶ πάλιν κατέβαινον ἀπταίστως. καὶ ἦν τὸ ἀγώνισμα πεζοῦ ἅμα καὶ ἱππέων. καλεῖται δὲ ἀποβατικῶς ἡνίοχος, ὁ εἰς τοῦτο δηλονότι τὸ ἀγώνισμα ἐπιτήδειος.

Ἀποτυμπανίσαι] οὐχ ἀπλῶς τὸ ἀποκτείνειν, ἀλλὰ τυμπάνω· ἀπὸ τυμπάνου, ὃ ἔστι ξύλον ὅπερ σιντάλην καλοῦσι. τὸ γὰρ παλαιὸν ξύλοις ἀνῆρουν τοὺς πολεμίους, ὕστερον δὲ τῷ ξίφει.

Ἀποδέκται, ἄρχοντες κληρωταὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν κατὰ φυλὴν εἰσιν· οἵτινες παρελάμβανον καὶ ἀπεδέχοντο τὰ γραμματεῖα τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἀποδέκται ἐκαλοῦντο. εἴτα ἐξητήσαντο τὰ ὀφειλόμενα, καὶ τὰ ἀποδιδόμενα χρήματα σὺν τῇ βουλῇ, καὶ ἐμέριζον εἰς ἃ χρὴ ἀναλίσκειν.

Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα ἃ κατέφαγες, ἀποδώσεις.

Ἀπροστασίον, ὄνομα δίκης, ἡ εἶδος δίκης, κατὰ τῶν μετοίκων τῶν προστατὴν μὴ νεμόντων. ἤρετο γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ὃν ἤθελε τῶν πολιτῶν τινα προστατὴν, τὸν ἐπιμελησόμενον καὶ τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων ὑπὲρ αὐτοῦ, ὥς περ ἐγγυητὴν ὄντα.

Ἀποστασίον, ὄνομα δίκης ἐστὶ, χωρὶς τοῦ ρ, κατὰ τῶν ἀπελευθερωθέντων δεδομένης τοῖς ἐλευθερώσασιν, ἂν ἀφίστανται ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἕτερον ἐπιγράφονται προστατὴν, καὶ ἂν ἃ κελεύουσιν οἱ νόμοι ποιεῖν τοὺς ἀπελευθερούς τοῖς ἀπελευθερώσασιν, μὴ ποιῶσι. καὶ τοὺς μὲν ἀλόντας, πάλιν ἔδει δουλεύειν· τοὺς δὲ νικήσαντας, τελέως ἤδη ἐλευθερούς εἶναι.

Ἀποτριάσαι, πληγὰς τρεῖς δοῦναι.

Ἀποσαλεύσας, ἀποφυγῶν ἐκ τοῦ λιμένος, καὶ σάλω ὁμιλήσας.

Ἀποπτάμενος] ἔστι πέτω, καὶ συγκοπῇ πτῶ πτᾶς· καὶ πτῆμι· τὸ παθητικόν, πτάμαι, πτάμενος, καὶ ἀποπτάμενος. ἐκ δὲ τοῦ πετῶ, γίνεται ποτῶ, ἐξ οὗ τὸ ἀμφεποτάτο· καὶ πετάζω, ἐξ οὗ τὸ ἐπετάσθη· καὶ πετανύω, πετάννυμι· πετῶ πεταίνω, καὶ συγκοπῇ καὶ διπλασιασμῷ, παπταίνω, παπτανῶ, παπτανούσι· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀποπτάνουσιν.

Ἀποτμήξαντες] τμῶ τὸ κόπτω· ἀφ' οὗ παράγωγον τμήσσω, τμήξω· τὸ δὲ τμῶ, ἀπὸ τοῦ τομή.

Ἀποπροσωπίζεσθαι, ἀπονίπτεσθαι καὶ μάσθαι τὸ πρόσωπον.

Ἀποστηρίγματα, ἀντερείσματα.

Ἀποσταδόν, πόρρωθεν, ἐκ διαστήματος. ἀπὸ τοῦ ἴστημι τὸ παθητικόν ἵσταμαι, σταδόν, καὶ ἀποσταδόν, ἐπὶ ῥήμα.

Ἀπεδόν, τὸ ὁμαλόν. Θουκυδίδης, Καὶ κατέβησαν εἰς χωρίον ἀπεδόν τι ἄθεος.

Ἀπεχοιρίασεν, ἀπεσιρτήσεν ἀπὸ τῶν χοίρων.

Ἀπέτυλον, ἀπέσυρον τὸ αἰδοῖον· καὶ ἀποστυλῶσαι, τὸ ἐπάρα τὸ αἰδοῖον. τύλος γὰρ τὸ αἰδοῖον.

Ἀπεμύλλαινον, διεφάλλιζον, ἐξευτέλιζον σαρκάζοντες.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

Ἀποσφήλειαν] σφάλλω σφαλῶ, ἔσφαλα καὶ ἔσφηλα ὁ ἀόριστος· ἡ μετοχή, σφήλας σφήλαντος· τὸ εὐντικόν, σφήλαιμι, σφήλαις, σφήλαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ, σφήλειας. 30 τὰ γὰρ εἰς μι εὐντικὰ ἐνεργητικὰ ἀόριστου ὄντα, οἱ Αἰολεῖς διὰ τοῦ εἰα προφέρουσι· τίσαιμι, τίσειαν· καὶ ἀποσφήλαιμι, ἀποσφήλειαν.

Ἀποδιοπομπεῖσθαι] πρώτης συζυγίας διοπομπῶ, διοπομπήσω· ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ πομπός. σημαίνει δὲ τὸ ἀποτρέπεσθαι διὰ τοῦ ἀποτροπαίου Διός· (Ἀποτρόπαιος μὲν Ζεὺς, καὶ δαίμων, ἀποτρέπων τὰ ἄγνη.) ὅτι τὸ μετὰ λέγοντα τινα ἄλλον τὸν εἰρμὸν διακόπτειν τοῦ λόγου. εἰς τοὺς ἀμαθεῖς ἀποδιοπομπεῖται σκαιοῦς.

Ἀποθευσούμεθα, ἀποδραμούμεθα. λέγεται καὶ ἐπὶ πλοῦ. 40

Ἀπεσιόλυπτε] κυρίως, τὸ δέρμα ἀφῆρει.

Ἀπεσπλεγγισμένοι, ἀπεξυσμένοι. σπλεγγίς γὰρ ἡ ξύστρα.

Ἀποβράσαι, τὸ διαπτίσει πυρούς ἢ ἄλευρα· ὅθεν καὶ τὰ ἀποβράσματα, σκύβαλα πυρῶν.

Ἀποθριάζειν, κυρίως τὸ ἀφελεῖν φύλλα συκῆς· καταχρηστικῶς δὲ τὸ ὅτι οὖν ἀφαιρεῖν.

Ἀποσαλεύσας, ἐπιτηρήσας.

Ἀποσεσύνασται, τὰ σῦνα ἀποβέβληκε βρωθέντα.

Ἀποσηκώσας, κατακλείσας ἐν σηκῷ. 50

Ἀποσιμῶν, ἀποτρέχειν πρὸς τὸ σιμόν. σιμὰ δὲ ἐκάλουν τὰ προσάντη χωρία. λέγεται καὶ ἐπὶ νεῶν τὸ ἐκ διαστήματος ἐμβαλλεῖν· καὶ ἐπὶ σιδήρου, τὸ ἀποστρέφειν τὴν ἀκὴν.

Ἀποσινδίσαι, κυρίως τὸ περιτεμεῖν τὸ ἐπὶ κεφαλῆς δέρμα σὺν ταῖς θριξί· καταχρηστικῶς δὲ, τὸ ἀποκεῖραι.

Ἀποσχάσαι, ἀπορῥῆξαι, καὶ διαφθεῖραι, καὶ διασχίσαι· 126 σημαίνει καὶ τὸ φλεβοτομήσαι.

Ἀπεσχοινισμένος, διεστώς, διεζευγμένος.

Ἀπόειπε] πᾶν προστακτικὸν δισύλλαβον βραχυκατάλητον ἐνικόν, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον· οἶον, ἐλθε, πρόσελθε· βαῖνε, πρόβαινε.

Ἀπόστειχε, τὸ ἀπαλλάσσει καὶ ἀναχώρει· ἀπὸ τοῦ στείχω, δεύτερος ἀόριστος προστακτικός. καὶ Ἀπόφασθε, ἀπὸ τοῦ ἐφάμην ἔφασο· φάσο, τὸ προστακτικόν· τὸ 10 ἀπαγγεῖλατε.

Ἀπόερσε] Ἐνθά με κῦμ' ἀπόερσε: — ἀντὶ τοῦ ἀπέπνιξε, διέφθειρε· παρὰ τὸ ἔρρω τὸ φθείρω, ὁ μέλλων, ἐρῶ· καὶ Αἰολικῶς, ἐρῶ. τὰ τοῦ δευτέρου μέρους ἀόριστα δισύλλαβα ὑπάρχοντα, κατὰ τὸ δεύτερον πρόσωπον διὰ τοῦ οἰο ἐκφέρονται· οἷς ἀκολουθεῖ καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα ἀναδέχεσθαι τὸν τόνον· οἶον, θοῖτο, ἀπόθοιτο· σχοῖτο, ἀπόσχοιτο, πρόοιτο.

Ἀποαίρεο] ἀπὸ τοῦ αἰρῶ τὸ καταλαμβάνω ἢ τὸ προαιρούμαι, αἰροῦ· κατὰ διάλυσιν, αἰρέο· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ, ἀποαίρεο κούρην. καὶ ἀποαίρεσθαι, τὸ ἀρπάζειν, ὃ 20 ἐστὶν ἀφαιρεῖσθαι, κατὰ τὸ πλήρες, τῆς ἀπὸ προθέσεως μὴ συγκοπέσεως.

Ἀποθέσθαι] — κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν, Ἰλιάδος ε'. διατί μὴ ἦν ἀπόθεσθαι; πᾶν ἀπαρέμφατον φυλάττει τὸν ἴδιον τόνον καὶ ἐν τῇ συνθέσει.

Ἀποθανεῖν] ἡ ἀπὸ πρόθεσις ἐνταῦθα χωρισμὸν δηλοῖ, οἶον ἀποθανεῖν, καθὰ χωρίζονται οἱ ζῶντες ἀπὸ τῶν τεθνεώτων. καὶ ἀπέρχεσθαι, τὸ χωρίζεσθαι τινα ἀπερχόμενον· καὶ ἀπονοεῖσθαι ὁμοίως.

Ἀπολαύω] ἀπὸ τοῦ λαῶ τὸ θέλω, παράγωγον λαύω, ὡς 30 χρῶ χραύω· καὶ ἀπολαύω.

Ἀποκνίωμαι. ἔστι ῥήμα κτῶ, δηλοῦν τὸ φονεύω· ἐξ οὗ τὸ ἀπέκτατο· οὗ παράγωγον, κταίνω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, κνίω· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, κναίω· καὶ ἀποκναιό-

Η

μενοι, τὸ διαφθειρόμενοι, ἀποκοπτόμενοι, ἀπολλύμενοι, λυπούμενοι, ὀδυνώμενοι.

Ἀποκαίνυμαι, τὸ νικάω. καὶ Ὀμηρος, — ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους: — κυρίως, τὸ φονεύειν. ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ φονεύω, γίνεται καίνυμι καὶ ἐκαίνυμην, καὶ ἀπεκαίνυτο. μεταφορικῇ δὲ ἡ λέξις, κυρίως γὰρ ἐπὶ τῶν φονευόντων καὶ νικάντων λαμβάνεται. ἢ παρὰ τὸ αἰνυμι, τὸ λαμβάνω: ἀπὸ τοῦ αἰνυσθαι καὶ λαμβάνειν ἄθλον τοὺς νικῶντας, πλεονασμῷ τοῦ κ.

Ἀποδυσπετεῖν, τὸ μὴ ῥαδίως πίπτειν.

Ἀποδραῖν ἐστὶ τὸ ἐκκλίνειν, τὸ ἐξω γενέσθαι τῆς δεσποτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἀποδραθεῖν] τὸ κοιμηθῆναι. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὑπηρετῶ, ἐστὶ ῥῆμα δρῆθω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐδραθον. ἀπὸ ἐδραθον. καὶ ἀποδραθεῖν. καὶ κατὰ ἀντίφρασιν. δρῶ γὰρ τὸ ἐνεργῶ. οὐ δρῆθω παράγωγον. οἱ δὲ κοιμώμενοι οὐδὲν ἐνεργοῦσιν.

Ἀποβρίξας] ἀποβρίξας, τὸ ἀπονυστάξας. παρὰ τὴν βοραν, καὶ τὸ ἵζειν, ὃ ἐστὶ κατανεύειν, βρίζω. Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις: — ὥστε κυρίως τὸ ἀπὸ βορᾶς καὶ μετὰ τροφὴν νυστάζειν καὶ καθευδῆσαι, βορίξαι τὴν ὄν. οἱ δὲ, παρὰ τὸ βρι ἐπιτατικὸν μόριον. βαρύνονται γὰρ οἱ ἐν ὑπνῳ καταφερόμενοι.

127 Ἀπολιβάξω, ἀπέλθω, ἀποδράμω. παρὰ τὴν λιβάδα. καὶ γὰρ λιβάς ἐστὶ, ρευμάτιον τι. ἢ ἡ κυρίως ἀπορρώσω. ἢ εἰς τὴν λιβύην ἀπελεύσῃ. ὅμοιον τὸ εἰς κόρακας, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγνοίᾳ. ἢ παρὰ τὸ λι σημαίνειν τὸ λίαν, καὶ τὸ βαδίσαι. τὸ ταχέως ἀπελθεῖν ἐκδεχόμενος, καὶ πορρώτέρω.

Ἀπολιγαίνειν, ἀφιδύνειν, ἢ παραφθέγγεσθαι, ἢ βάζεσθαι.

Ἀπολιταργεῖν, τὸ ἀπελθεῖν ταχέως. παρὰ τὸ λίαν καὶ τὸ ἀργόν, ὃ ἐστὶ ταχύ, περιττεύοντος τοῦ τ.

10 Ἀπολυμαίνω] λύματα λέγονται τὰ καθάρσια, ἢ καὶ αὐτὸ τὸ ῥύπος. παρὰ τὸ λυμαίνειν ἡγοῦν φθίρειν τὸ ὑποκείμενον. ἀπὸ γοῦν τοῦ λῦμα, λυμαίνω. καὶ ἀπολυμαίνω, τὸ ἀποκαθαίρω. φύσει δὲ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καθαρίσθαι ἐστὶ. καὶ τὰ περιττώματα, εἰς τὴν ἀπέριτον θάλασσαν βάλλεται. ὡς Εὐριπίδης, Θάλασσα κλύζει πάντα ἀνθρώπων κακά.

Ἀποψύχειν ἐστὶ τὸ ἀφιδεύειν. ἢ ἀποπνευματίζειν, ἀποπλύνειν, καὶ ἀπορίπτειν.

Ἀποδρύφει, ἀποσπᾷ, ἀποσύρει.

20 Ἀποφυλακίζει, βιάζεται. ἀπὸ τῶν ὠμά σῦκα τρωγόντων, καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα μετῆνται.

Ἀπολιχησονται, ἀπολεῖξουσιν. λείχω, λιχῶ, καὶ λιχμῶ, λιχησῶ.

Ἀποφθίμενον, φθαρέντα, ἀκοθανόντα. ἀπὸ τοῦ φθίω, φθίωμα, φθιόμενον. καὶ κατὰ συγκοπὴν, φθίμενον.

Ἀποφθεῖσθω, ἀποφθαρήτω. ἀπὸ τοῦ φθῶ, φθείω, φθίω, φθίσω, ἐφθικα, ἐφθιμα, ἐφθίμην, φθίσο.

30 Ἀποσκορακίζω] ἀπὸ τοῦ κόραξ κόρακος, σκορακίζω. σημαίνει δὲ τὸ καταλιμπάνω. λέγουσι γὰρ τινες, ὅτι ἐδόθη χρησμὸς τισὶ περικαθημένοις πόλιν τοῦ λαβεῖν αὐτήν, ἵνα εἰάν ἴδωσι λευκοὺς κόρακας ἐν τῇ πόλει ἢ ἐμελλόν πορθεῖσθαι, μὴ πορθεῖσθαι αὐτήν, ἀλλ' οἴκοι ὑποστρέψαι. λαβόντες δὲ οἱ ἐν τῇ πόλει κόρακας, τοῦτο πυθόμενοι, καὶ λευκάναντες αὐτοὺς μετὰ ἀσβέστου, ἀπέλυσαν ἐξω τῶν τειχῶν. οὗς θεασάμενοι οἱ ἐναντίοι, ἀπόρθητον αὐτὴν κατέλειψαν. καὶ εἰς τοῦπίσω πλανηθέντες, ὑπέστρεψαν.

40 Ἀπὸ πεντόζοιο] Ἡσιόδου, Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖη Ἀῖον ἀπὸ χλωροῦ τάρμενιν αἰθῶνι σιδήρῳ:

— πεντάκλαδος ἡ χεῖρ. μὴ ὀνυχίσσης, Φησὶν, ἐν ἐορτῇ ξηρὸν ὀνυχα. χλωρὸν δὲ, τὸ ζωτικὸν αἷμα. ἀσβεές γὰρ ὀνυχίζεσθαι ἐν ἐορτῇ θεῶν.

Ἀπεσκορακισεν] Βοιωτοὶ χρησμὸν ἔλαβον. τότε ἀφαιρέθηται αὐτῶν ἡ πόλις, ὅτε λευκοὶ κόρακες φανῶσιν αὐτῇ. τοῦ οὖν χρησμοῦ ἀκούσαντες νεανίσκοι, καὶ ἐν μέθῃ ποτὲ γινόμενοι, γυψώσαντες τοὺς κόρακας καὶ ἀφέντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν διὰ τὸν χρησμὸν. Φωραθέντες δὲ οἱ τοῦτο διαπραξάμενοι, ἀπεβάλουντο τοῦ πότου μετὰ ποιῆς. τοὺς οὖν ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόμενους, ἀπέπευπον ὅπου ὦκουν οἱ γυψώσαντες, ὀνομάζοντες εἰς κόρακας. ἀπεσκορακισεν οὖν, ἀντὶ τοῦ ἀπεκρούσατο, καὶ μετὰ μίσους ἐξέβαλεν.

Ἀπόχρη, σημαίνει τὸ ἀρκεῖ. οἶον, Ἀπόχρη γὰρ παρὰ τοῖς δικαίοις κριταῖς, καὶ μόνη ἡ προθυμία δρέψασθαι τὴν ευφημίαν. Ἰστέον ὅτι παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς Ἀθηναίοις, καὶ περισπωμένως συν τῷ ι γραφεται. κα- 128 νῶν τοιοῦτος. τὰ γὰρ εἰς ω μονοσύλλαβα ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος μετὰ προθέσεως συντεθέντα, τὴν περισπωμένην τάσιν φυλάττουσι, σμῶ, περισμῶ. θλῶ, συνθλῶ. κλῶ, κατακλῶ. εἰ οὖν ἐστὶ χρῶ χρῆ μετὰ τοῦ ι, (τὰ γὰρ εἰς ω ῥήματα θέλει ἔχειν κατὰ τὸ δεύτερον πρόσωπον καὶ τρίτον διφθογγον τὴν μετὰ τοῦ ι. θλῶ θλᾶς θλᾶ, ποῶ ποιεῖς ποιεῖ, χρῶ χρῆς χρῆ) δηλονότι καὶ ἀποχρῆ φαμέν περισπωμένως. πρόσκειται, ἐν 10 συνθέσει. διὰ τὸ σχῶ, παράσχου. πρόσκειται, μετὰ προθέσεως. διὰ τὸ ἄζω. παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις βαρύνεται, καὶ χωρὶς τοῦ ι γραφεται. κανῶν τοιοῦτος. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι συντεθέντα ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. εἰμί, σύνειμι. φημί, σύμφημι. οὕτως οὖν ἐστὶ χρῆμι, χρῆς, χρῆσι. καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, χρῆ. Οὐ χρῆ παννύχιον εὔδειν. — καὶ ἐν συνθέσει, ἀπόχρη. οὕτω Ζηνόβιος.

Ἀπονάσσω] ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην Ἀψ ἀπονάσσωσιν: — εἰς τοῦπίσω ἀποκαταστήσουσιν, ἀποδώσουσιν.

Ἀποδιομομπεῖσθαι, ἀποπέμπεσθαι τὸν προστρόπαιον Δία, 20 καὶ οἶον καθαίρεσθαι.

Ἀποσφῆλεις] — μέγα δὲ σφας ἀποσφῆλεις πόνοιο: — οἶονεἰ ἀποσφαλῆναι καὶ ἀποτυχεῖν ποιήσεις τοῦ ἔργου. ἀπὸ τοῦ σφάλλω, σφαλῶ, σφάλειας.

Ἀποπεσέτωσαν. ἀπὸ τοῦ πέτω. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ πεσῶ, πεσήσω. καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπεσον. καὶ σεσημειώται οὗτος ὁ δεύτερος ἀόριστος καὶ ὁ ἔχουσιν, ἐξενεχθέντες διὰ τοῦ σ, ὅπερ ἐστὶ χαρακτήρ τοῦ πρώτου ἀορίστου, κατὰ δὲ ἀντιπάθειαν εὐρέθη. ἐστὶ γὰρ καὶ ὁ εἶπα καὶ ἡνεγνα πρῶτος ἀόριστος διὰ τοῦ π καὶ κ ἐκ- 30 φερόμενοι. ὅπερ τῶν παρακειμένων ἐστὶν ἴδιον καὶ δευτέρων ἀορίστων. ἀπὸ τοῦ ἔπεσον, πέσε τὸ προστακτικόν, καὶ πεσέτωσαν.

Ἀποσχῆται, χωρίται. ἀπὸ τοῦ σχῶ, σχήσω.

Ἀποτίσας, ἀποδούς. καὶ ἀποτίσῃ δίκην, ἀποδῶ τιμωρίαν.

Ἀπορρῦνεται] ῥύω. καὶ ὁ παρατατικὸς, ἔρρυν. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχεται τὸ θέμα, καὶ ἕτερον ρ προσλαμβάνει ὁ παρατατικὸς. ῥύω, ὁ μέλλων, ῥύσω. ὁ ἀόριστος, ἔρρυσα. ὁ δεύτερος, ἔρρυν. ὁ παθητικὸς, ἐρρῦν, ἐρ- 40 ρύης, ἐρρῦν. καὶ ὁ μέλλων δεύτερος, ῥύσομαι, ῥύσῃ, ῥύσεται. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπορρῦνεται, πλεονασμῷ τοῦ ρ. αἱ δὲ εἰς φωνήεντα λήγουσαι προθέσεις, εἰάν συντεθῶσι μεθ' ἑτέρας συλλαβῆς ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχομένης, πλεονάζουσι καὶ ἕτερον ρ. ἢ καὶ οὕτως. ὅσα τῶν μερῶν τοῦ λόγου καθ' ἑαυτὰ σημαίνει τί, ταῦτα ταῖς ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχομέναις λέξεσι συντιθέμενα, οὐ διπλασιάζουσι καὶ ἕτερον ρ. οἶον, χρυσορήμων, χρυσό-

50 ρειθρος· ὅσα δὲ οὐ σημαίνει, ἀλλὰ συ . . . ταῦτα συντιθέμενα, πλεονάζουσι καὶ ἕτερον ρ· οἶον, σύρροια, ἐπὶ ῥῆμα, ἀνάρρῃσις.

Ἀποκοτταβίζειν, τὸ λειπόμενον πόμα τοῦ ποτηρίου ἐκχεῖν ὥστε ψόφον ποιεῖν.

Ἀποφλαυρίζοντες, ἐπιτωθάζοντες, ἐξευτελίζοντες, ἢ ὡς πονηρὸν ἀποστρεφόμενοι. αἰεὶ γὰρ τὸ Φαῦλον ἐπὶ τοῦ πονηροῦ τάττεται. Φαῦλον οὖν ἐστίν, ὑπερβιβασμῷ τοῦ λ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, Φλαῦρον.

129 Ἀποχρώντως, ἱκανῶς, ἀρνούτως. ἀπὸ τοῦ χρω̃ συζυγίας δευτέρως τῶν περισπωμένων· ἢ μετοχή, χράων χρών· ἢ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν, χράοντες χρώντες· ἢ γενική, χρώντων· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀποχρώντως.

Ἀπομόρξατο] ἀπομόργω, ἐστὶν ἐνεστώς, ἐκ τοῦ ἀμέργω τὸ ἐκπιέζω, μεταθέσει τοῦ ρ εἰς λ, ἀμέλγω· καὶ ἀμολγός, ὁ ἐκπιέζων τὰ πρόβατα. τὰ εἰς γω ῥήματα, εἰ μὲν

10 ἔχει πρὸ τοῦ γ σύμφωνον, βαρύνεται· οἶον, ἀμέργω, στέργω, εἶργω· χωρὶς εἰ μὴ ἔχουσιν ὄνομα προϋποκειμένον· διὰ τὸ γεωργῶ· ὁ ἔχει προϋποκειμένον τὸ γεωργός. τὸ δὲ ἀμέργω, οὐκ ἔχει· τὸ γὰρ ἀμόργη, ἐκ τοῦ ἀμέργω γίνεται· σημαίνει δὲ δύο, τὴν ὑποστάτην τοῦ ἐλαίου, καὶ τὴν τρύγα τοῦ οἴνου· ἐστὶ καὶ εἶδος βοτάνης πορφυράς· ἐξ οὗ ἀμόργινα ἱμάτια λέγονται τὰ πορφυρά. ἐκ τοῦ ἀμέργω, κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο, ὡς ἀρχομαι ὀρχαμος, γίνεται ὁμόργω, καὶ ὁμόρξω, ὠμορξα, ὠμορξάμην, καὶ ὠμόρξατο, καὶ ἀπομόρξατο συναρχουμένως.

20 Ἀμοργίς δὲ, τοῦ καλάμου τῆς ἀνθήλης τὸ λεπτότατον μέρος· ὅθεν ἀμόργη.

Ἀπολεῖς] ῥῆμα ὀριστικὸν σύνθετον συζυγίας πέμπτης τῶν βαρυτόνων· καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἀπόλλω· τοῦτο παρὰ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ὅλλω ῥῆμα. ἢ ἐκ τοῦ ὀλῶ ῥήματος, γίνεται ἀπολῶ, συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων· τὸ παθητικόν, ἀπολέομαι ἀπολούμαι· τὸ τρίτον, ἀπολέεσθαι ἀπολείεσθαι. ὀλω, τὸ ἀπόλλω· τὸ παθητικόν, ὀλομαι· ὁ παρατατικὸς, ὠλόμην, ὤλου, ὤλετο, καὶ ἀπώλετο. ἢ ὀλω· ὁ μέλλων, ὀλῶ· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ὤλον· ὁ παθητικὸς, ὠλόμην, ὤλου. ἢ παρὰ τὸ ἔλω τὸ

30 Φονεύω, γίνεται ὀλῶ, ὡς πέλω τὸ ὑπάρχω, πολῶ· μένω, μονῶ. ὀλῶ· οὐ ὁ μέλλων, ὀλέσω. Ἰστέον ὅτι ἡ πρώτη συζυγία τῶν περισπωμένων, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἔχει τὸ η, ἢ τὸ ε· ἀλλ' ἡνίκα ὁ ἐνεστώς μακρᾷ παραλήγει φύσει ἢ θέσει, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα· οἶον, οἰκῶ, οἰκήσω· ποιῶ, ποιήσω· πλὴν τοῦ ἀρκῶ ἀρκέσω, καὶ νεικῶ νεικέσω, τὸ Φιλονεικῶ· τὸ γὰρ νικῶ νικήσω, δευτέρως ἐστὶ συζυγίας. καὶ ἡνίκα καθαρὸς ὁ ἐνεστώς, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα· οἶον, νοῶ νοήσω. καὶ ἐν

40 διχρόνῳ παραλήγεται, διὰ τοῦ η· Φιλῶ, Φιλήτω· κίχῶ, κικήσω· πλὴν τοῦ ἀρῶ ἀρέσω, καὶ καλῶ καλέσω. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρτενικῶν, διὰ τοῦ η ἔχει· οἶον, κτύπος, κτυπῶ, κτυπήσω· δούπος, δουπῶ, δουπήσω. καὶ τὰ παρασύνθετα· οἰκονόμος, οἰκονομῶ, οἰκονομήσω. καὶ τὰ ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων μεταγόμενα εἰς περισπώμενα· οἶον, οἰκτεῖρω, οἰκτεῖρῶ, οἰκτεῖρήσω· ἔλκω, ἐλκῶ, ἐλκήσω. καὶ τὰ διαφορούμενα κατὰ τὰς συζυγίας, διὰ τοῦ η ἔχουσι τὸν μέλλοντα· οἶον, ξυρῶ, ξυρεῖς, ξυράς, ξυρήσω· ἐλεῶ, ἐλεεῖς, ἐλεᾶς, ἐλεήσω. καὶ τὰ

50 μονοσύλλαβα, σχῶ, σχήσω· ῥῶ, ῥήσω· μνῶ, μνήσω. καὶ τὰ δι' ἑνὸς λ ἐκφερόμενα βαρυτόνα, ἐπὶ δὲ τοῦ μέλλοντος περιττοσύλλαβως κλινόμενα, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα· οἶον, θέλω, θελήσω· μέλω, μελήσω. τὰ δὲ μηδὲν ἐκ τούτων ἔχοντα, παραληγόμενα δὲ τῷ ε ἢ τῷ ο, διὰ τοῦ ε ἔχουσι τὸν μέλλοντα· οἶον, τελῶ,

τελέσω· ὀλῶ, ὀλέσω· πλὴν τοῦ μολῶ, μολήσω· τορῶ, τορήσω· ὠφελῶ, ὠφελήσω. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ταῦτα διαφορεῖται, καλέσω, καὶ καλήσω· Φθονέσω, καὶ Φθονήσω· κορέσω, καὶ κορήσω· αἰδέσω, καὶ αἰδήσω· χορέσω, καὶ χορήσω· Φορέσω, καὶ Φορήσω· αἰνέσω, καὶ αἰνήσω· πονέσω, καὶ πονήσω· εἰ μὲν σωματικῶς, πονέσω· εἰ δὲ ψυχικῶς, πονήσω.

Ἀπολωλότα] ἀπὸ τοῦ ὀλῶ, ὤλα, καὶ ὀλωλα, Ἀττικῶς· ὀλῶ, ὀλέσω· ὁ παρακείμενος, ὤλεκα· ὁ μέσος, ὤλα.

Ἀπόνασθαι, ἀπολαῦσαι. ἀπὸ τοῦ ὄνῳ τὸ ἀπολαύω, γίνεται εἰς μι ῥῆμα, ὄνημι· ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, ὄναμαι· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπόνασθαι. ὄνῳ τὸ ὠφελῶ, ὄνημι· τὸ παθητικόν, ὄναμαι· καὶ ὁ παρατατικὸς, ὠνάμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ὠναντο καὶ ἀπώναντο.

* Ἀπόνιπτρον, τὸ ἀπόνιμμα τῶν ὑδάτων· παρὰ τὸ νίπτω, κατὰ στέρησιν.

Ἀποπληξία, τὸ μετὰ ἀναίσθησίας καὶ παρέσεως συμβαῖνον πάθος· καὶ ἀπόπληκτος, ὁ ἀναίσθητος.

Ἀπόλλων, παρὰ τὸ ἀπολύειν τοὺς ἀνθρώπους τῶν κακῶν· ὁ ἀπελαύνων καὶ ἀπολύων ἀφ' ἡμῶν τὰς νόσους· ἰατρὸς γὰρ καὶ μάντις. ἢ παρὰ τὸ ἀπολύειν τὰς ἀντι- 20 νας· ὁ αὐτὸς γὰρ τῷ ἡλίῳ. ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὰς ἀκτῖνας τὰς ἰδίας· ἢ παρὰ τὸ ἀπλοῦν καὶ λύειν τὸ συνεστῶς τῆς οὐσίας, καὶ τὸ σιότος. κλίνεται Ἀπόλλωνος. τὰ εἰς λων ὀνόματα εἴτε δισύλλαβα εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, φυλάττουσι τὸ ω ἐπὶ τῆς γενικῆς· οἶον, Ἀστιάλων, ἀστιάλωνος· Δόλων, δόλωνος. βαρύνεται· τὰ εἰς λων λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, βαρύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ ἡ περιεκτικὰ· οἶον, Ἀστιάλων. τὸ ἀμπελῶν δὲ καὶ μηλῶν, περιεκτικὰ. σεσημείωται τὸ Βαβυλῶν 30 καὶ τὸ μιμαλλῶν θηλυκά· ὁ σημαίνει τὴν μονωδίαν. οὕτω Καλλιμάχος. Ἀπολλων ἢ κλητική· καὶ τὰ εἰς ων σύνθετα, ὅτε εἰς ον εἴη ἢ κλητική, ἀναβιβάζει τὸν τόνον· οἶον, Ἀγάμεμνον, ὀλβιόδαιμον, κακὸδαιμον, Αὐτόμεδον, Χαμαίλεον, ἐνόσιχθον, κυλλοπόδιον. πρόσκειται, ὅτε εἰς ον εἴη ἢ κλητική, διὰ τὸ ὦ χαλκοκίτων καὶ Φιλοπλάτων· ταῦτα γὰρ εἰς ων ἔχουσι τὴν κλητικὴν, ἀλλὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, καὶ οὐκ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. πρόσκειται, σύνθετα· διὰ τὸ Ἰκετῶν καὶ Μαχῶν καὶ Ἀρετῶν. ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν· ἐπειδὴ ἀπλᾶ ἐστὶ, 40 καὶ οὐχὶ σύνθετα. σεσημείωται τὸ ὦ Λακεδαιμόν καὶ Παλαῖμον, προπερισπώμενα. θέλουσι δὲ καὶ τὸ Εὐδαίμων τὸ κύριον μὴ προπαροξύνεσθαι ἐν τῇ κλητικῇ, ἀλλὰ περισπᾶσθαι, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου· ἐκεῖνο γὰρ προπαροξύνεται, εὐδαιμον, ὡς κακὸδαιμον.

Ἀποφώλιος, ὁ ἀπαίδευτος· καὶ ἀποφώλια τὰ ἀπαίδευτα. γέγονε δὲ παρὰ τὸν Φωλεόν· Φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια· παρὰ τὸ ἐν αὐτοῖς Φωλεῦειν καὶ διατρέβειν. τοὺς 50 οὖν ἀδιδάκτους, ἀποφωλίους ἐκάλουν. ἢ παρὰ τὸ Φήλος, ὁ σημαίνει τὸν ἀπατεῶνα, Φήλιος· καὶ ἐν συνθέσει ἀποΦήλιος, καὶ τροπῇ ἀποφώλιος, ὡς ἀρήγω ἀρωγός, καὶ ῥήσω ῥωγμός.

Ἀπορώξ, τὸ ἀπόρηγμα. ἐστὶ ῥώσω, τὸ σχίζω· ὁ μέλλων, ῥώξω· ἀποβολὴ τοῦ ω, ῥώξ, ἀπόρηγμα, ἀπόσπασμα.

Ἀπορρώγες] — ἀπορρώγες λιμένος ποτιπεπτηυῖται· — ἀνταὶ εἰς λιμένα νενευκνύται ἀπερρώγημένοι, ἀπεςπασμέναι ἀπ' ἀλλήλων, καὶ διάστημα ἔχουσαι δι' οὗ ὁ εἰς- 131 πλους.

Ἀπόνονα] ἀπόνονα σημαίνει δύο, τὴν ὑπερηφανίαν καὶ τὴν θρασυτητα· καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἀποθεῖν εἶναι τὸν

νοῦν· καὶ γὰρ θρασυτής ἐστὶν ἡ ἄλογος τόλμα· ἡ ἀπὸ
πρόθεσις, χωρισμὸν δηλοῖ· τουτέστιν ἡ χωρίζουσα τοῦ
δέοντος· καὶ ἀπονοεῖσθαι, τὸ οἶονεῖ ἀπόστασιν ἔχειν
τοῦ νοῦ· καὶ ἀποδόκιμος, ὁ κεχωρισμένος τῆς δεούσης
δόξης· καὶ ἀπόβλητος, ὁ ἀποβολῆς ἄξιος, ὁ ἀδόκιμος.

10 Ἀποπληξία, τὸ μετὰ ἀναίσθησίας καὶ παρέσεως πάθος·
καὶ ἀπόπληκτος, ὁ ἀναισθητός, ὃ οὐκ ἂν τις προσπε-
λάσειε, μοχθηρός.

Ἀποφράδες] ἀποφράδας ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ τὰς ἀπηγορευ-
μένας ἡμέρας, αἷς ὑπελάμβανον χεῖρους εἶναι τῶν ἄλ-
λων· αἷς δὲ καὶ ἐπεικάδας καλοῦσι Φθίνοντος τοῦ μηνός,
τετράδα, τρίτην, δευτέραν. ἡ τὰς ἡμέρας ἐν αἷς τὰς
Φονικὰς δίκας ἐδίκαζον· διὰ τὸ οἶον ἀποφράττεσθαι τὸ
τῆς σελήνης Φῶς ἐν αὐταῖς. καὶ τοὺς πονηροὺς δὲ ἀπο-
20 φράδας ἐπιθετικῶς ἐκάλεσαν· οἶον, Ἀνθρώπος ἀπο-
φράς καὶ βλέπων ἀπιστίαν· — παρὰ τὸ Φῶ ρῆμα,
φράζω· ὁ μέλλων, φράσω· ἀποβολῇ τοῦ ω, φράς· καὶ
ἐν συνθέσει, ἀποφράς.

Ἀπόμυιος] οὕτως ὁ Ζεὺς παρὰ τοῖς Ἡλείοις τιμᾶται, Ἡρα-
κλέους ἰδρυσαμένου ἐπὶ ἀποτροπῇ τῶν μυῶν.

Ἀπορος, κυρίως ὁ ἀδιόδευτος· πόρος γὰρ ὁ περάσιμος
τόπος· καὶ ὁ μὴ χρημάτων ἔχων· ἐνθεν καὶ ἀπορία,
ὅ τι ἂν σημαίνῃ.

Ἀπότριχες, οἱ ἀνηβοὶ· τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀντὶ τῆς α
στερήσεως νεμένης, ὡς ἐν τῷ ἀποκηδήσαντα, ἀντὶ τοῦ
30 ἀκηδήσαντα καὶ ἀφροντικότη· καὶ ἀπότιμον ἔθεντο ἀντὶ
τοῦ ἄτιμον.

Ἀπότροπος, ὁ οὐκ ἐπιστρέφων εἰς τὴν πόλιν· ἡ ἀποκε-
χωρημῶς. ἐστὶ δὲ δαίμων ἀποτρόπαιος.

Ἀπόθεστος, ἀπόθηςτος, οὐκ ἐπιζητούμενος, ὅ ἐστιν ἡμε-
λημένος, μὴ ποθούμενος. ἐκ τοῦ ποθέω ποθῶ ποθέσω,
πεπόθεκα, πεπόθεσμαι, πεπόθεσται, ποθεστός, καὶ
ἀπόθεστος, ὁ ἀζήτητος, ὁ μὴ ποθούμενος.

Ἀποστεπτικόν, ἄσμα οὕτω καλούμενον· ὅτι μετὰ τὸ ἀπο-
στεφθῆναι τοὺς στεφάνους, ἤδετο ἐν τοῖς παιᾶσι μέλ-
40 λοντες ἀποπλεῖν. Χρὴ γινώσκειν, ὅτι τὰ ἀπὸ συνθέτων
ὀνομάτων παραγόμενα ῥήματα, οὐκ ἔτι μένουσι σύνθε-
τα, ἀλλὰ γίνονται παρασύνθετα· οἶον ἀπιστος, ἀπι-
στῶ· εὐσεβής, εὐσεβῶ.

Ἀπόταφον, τὸν χωρὶς ταφέντα, καὶ ἀλλαχῇ τοῦ τῶν
ἄλλων νεκρῶν τάφου· ἡ τὸν ἀπεστερημένον τῶν προ-
γονικῶν ταφῶν.

Ἀπορῶ καὶ ἀπορία· ἐκ τοῦ ἄπορος. Καὶ πότε γίνονται
τὰ ὀνόματα ἐκ τῶν ῥημάτων, καὶ τὰ ῥήματα ἐκ τῶν

50 ὀνομάτων; ἥνικα ἰσοσυλλαβεῖ τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασι,
ὁξύνονται δὲ ἢ βαρύνονται τὰ ὀνόματα, τὰ δὲ ῥήματα
περισπᾶται, τότε ἐκ τῶν ὀνομάτων παράγονται τὰ ῥή-
ματα· οἶον, μόνος, μονῶ· χρυσός, χρυσῶ· ἄπορος,
ἀπορῶ. ἥνικα δὲ πάλιν ἰσοσυλλαβεῖ τὰ ῥήματα τοῖς
ὀνόμασι, ὁξύνονται δὲ ἢ βαρύνονται τὰ ὀνόματα, βα-
ρύνονται δὲ καὶ τὰ ῥήματα, τότε ἐκ τῶν ῥημάτων πα-
ράγονται τὰ ὀνόματα· οἶον, λέγω, λόγος· φέρω, φόρος.

132 εἰ δὲ περιττοσυλλαβοῦσι τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασι καὶ
συνάρχονται, τότε ἐκ τῶν ὀνομάτων παράγονται τὰ
ῥήματα· οἶον, ἵππος, ἵππεύω· δίφρος, διφρεύω· χωρίς
τῶν ἀπὸ μελλόντων γινομένων ἀποβολῇ τοῦ ω, οἶον,
ἐλπίζω, ἐλπίσω, ἐλπίς· ἰσχύω, ἰσχύσω, ἰσχύς. εἰ δὲ
περιττοσυλλαβεῖ τὰ ὀνόματα τοῖς ῥήμασι, τότε ἐκ τῶν
ῥημάτων παράγονται τὰ ὀνόματα· οἶον, μαρτυρῶ, μαρ-
τυρία· εὐδοκῶ, εὐδοκία.

Ἀπόπατος, ἡ τῶν σιτίων διὰ γαστρός κένωσις· καὶ ἀπο-
10 πατῆσαι· παρὰ τὸν πάτον, ὅ ἐστι τὴν ὁδόν· τὸ ἀπο-
θεν τοῦ πάτου γινόμενον. καὶ ἀποπάτημα, αὐτὸ τὸ

ἀποπάλλον. Εὐπόλις Χρυσόγενεια, Τί γάρ ἐστ' ἐκεῖνο;
ἀποπάτημ' ἀλώπεκος· — Κρατῖνος Δραπέτησι, Τὸν Κερ-
κύωνα ἔωθεν ἀποπατοῦντ' ἐπὶ τοῖς λαχάνοις εὐρών
ἀπέπνιξα.

Ἀποθύμια, λυπηρὰ, τὰ μὴ καταθύμια. ἀπὸ τοῦ θύω,
θυμῶς· ἀφ' οὗ ἀποθύμιος, ἐχθρὰ, προσάντης τύχη.

Ἀποτομή, ἀκόντιον μικρὸν, ἀποτετμημένον ἀπὸ τοῦ τε-
λείου, καὶ συνηρμοσμένον εἰς μέγεθος μικρὸν.

Ἀποσταδόν] ὁξύνεται· ἀντὶ τοῦ ἀφεστῶς καὶ πόρρωθεν
ἐκ διαστήματος.

Ἀποινα] οἱ μὲν, ἐκ τοῦ Φόνος, ἄΦονος· πλεονασμῶ,
ἄΦοινος, καὶ ἄποινος. οἱ δὲ, ἐκ τοῦ ποινη ἢ τιμωρία·
ἡ ἐκ τοῦ Φονῆ, ὁ σημαίνει τὸν τόπον τῶν ἀναιρουμέ-
νων, — ἐν ἀργαλέῃσι Φονῆσι· — Φόνος Φονῆ· πλεο-
νασμῶ τοῦ ι, Φοινή· καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλόν,
ποινή, ἄποινος. ἀποινα δὲ, τὰ ὑπὲρ Φόνου διδόμενα
λύτρα, τὰ ὑπεξαυρούμενα τοῦ Φοινικοῦ ἐγκλήματος.
λέγεται καὶ ῥῆμα δευτέρας συζυγίας, ἀποινώ ἀποινας, 30
τουτέστι τὸ χρημάτα εἰσπράττομαι, οἶον ἀποινα λαμβά-
νω· καὶ ἀποινεῖσθαι, ἀφαιρεῖσθαι, ἡ τὸ χρηματίζεσθαι.

Ἀπούρας] ἐστὶν αὐρῶ τὸ ἀπολαύω, πρώτης συζυγίας τῶν
περισπωμένων· οἶον, — ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασι-
λῆος· — ὁ μέλλων, αὐρήσω· ὁ ἀόριστος, ἡύρησα· ἡ με-
τοχή, ὁ αὐρήσας· καὶ συγκοπῇ, αὐρας· καὶ συνθέσει
καὶ τροπῇ, ἀπούρας. ἐπηύρησα ὁ ἀόριστος· καὶ συγκο-
πῇ, ἐπηύρα· τροπῇ τῆς ἐπὶ εἰς ἀπὸ, ἀπηύρα· καὶ τοῦ
ἡ εἰς α, ἀπαύρα· ἡ μετοχή, ἀπαύρας· καὶ τροπῇ τοῦ 40
α εἰς ο, ἀπούρας. καὶ τὴ μετέχει· ἡγουν, — ἐλὼν γὰρ
ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· — τὴν ἀπόλαυσίν μου ἀφε-
λόμενος καὶ λαβὼν κατέχεις. οἱ δὲ, ἀπὸ μεταφορᾶς
τῶν ἀποσπώντων τοὺς ὄρους τινός· ἀπουρήσας, καὶ
συγκοπῇ, ἀπούρας.

Ἀπριάτην] ἡ ἐπὶ ῥῆμα δεῖ ἀκούειν, τουτέστιν ἄνευ πρά-
σεως· ἡ θηλυκῶς, ἀπὸ τοῦ ἀπριάτος καὶ ἀπριάτη. πριάω,
πριάσω, πεπρίακα, πεπρίαμαι, πεπρίαται, πριατός,
καὶ ἀπριάτος μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. πριάω οὖν, πρίημι 50
ἐξ οὗ καὶ, πριάω μοι, Φησὶν ὁ κωμῶδης, σελάχιον.

Ἀπρίξ, τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν, ὅλη δύναμις, ἀσφαλῶς,
προσπεφυκότης, κατόχως. Κύπριοι δὲ, γένος τὶ ἀκάν-
θης. ἐστὶ πρίζω, πρίσω, καὶ Δωρικῶς πρίξω, ἀποβολῇ
τοῦ ω, πρίξ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀπρίξ· του-
τέστιν ἰσχυρῶς κρατῶ, καὶ ἀναποσπάστως, ὥστε μὴ
πρίζεσθαι μὴδὲ ἀποσχίζεσθαι τοῦ κρατοῦντος τὸ κρα-
τούμενον, ἡ τοῦ κρατουμένου τὸ κρατοῦν. 135

Ἀπροτίμαστος, ἄψαυστος, ἄθικτος, ἡ μὴ ἐπιζητηθεῖσα
γυνή, ἀλλ' ἄθικτος διαμείνασα· Ἀλλ' ἔμεν ἀπροτίμα-
στος ἐνὶ μεγάροις· — παρὰ τὸ μαίω τὸ ζητῶ, ἡ μὴ
ἐπιζητούμενη πρὸς μίξιν. ἡ παρὰ τὸ μαστεύω τὸ ζητῶ·
ὅθεν καὶ μαστός· καὶ ἐπιμασάμενος, ἐπιλαβόμενος,
ἀψάμενος.

Ἀπρόσιτος] ἐστὶν εἶμι τὸ πορεύομαι· ὅπερ ἐπὶ μὲν τοῖς
ἐνικοῖς, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς 10
καὶ δυϊκοῖς, διὰ τοῦ ι. τὸ δυϊκόν, ἴτον· τὸ πληθυντι-
κόν, ἴμεν· τὸ δεύτερον, ἴτε· καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἴτός, καὶ
προσιτός, πρὸς ὃν τις εὐχερῶς πορεύεται· καὶ μετὰ τοῦ
στερητικοῦ ἄλφα, ἀπρόσιτος, πρὸς ὃν τις πορευθῆναι
οὐ δύναται.

Ἀπροσεξία, ῥαθυμία· παρὰ τὸ μὴ προσέχειν.

Ἀπροτίοπτα, κρύφα, λάθρα· ἀπὸ τοῦ ὀπτω.

Ἀπριάτην] πρίημι· τὸ παθητικόν, πρίαμαι· τὸ ἐπὶ ῥῆμα,
ἀπριάθην· καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς τ, ἀπριάτην.

Ἀπτετο, ῥῆμα· καὶ συντάσσεται μετὰ γενικῆς· ἐπειδὴ ἡ
ἐκ τῶν αἰσθήσεων γινόμενη ἐνέργεια, γενικῇ συντάσσε- 20

ται· ἀκούω σου, γεύομαι σου: — πλὴν τῆς ὁράσεως, ὁρῶ σε, βλέπω σε: — διὰ τί; ἐπειδὴ αἱ μὲν ἄλλαι αἰσθήσεις κατὰ εἰσδοχὴν ἐνεργοῦσιν· αὕτη δὲ μόνη, κατὰ ἐκπομπήν· καὶ ὡς διήλλαξε πρὸς τὰς ἄλλας κατὰ τὸ σημαίνονμενον, διήλλαξε καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν.

Ἀπτερός] — τῇ δ' ἄπτερος ἐπλετο μῦθος: — ταχύς πρὸς τὸ πεισθῆναι, καὶ ἰσόπτερος. ἡ γὰρ α' στέρησις δηλοῦ καὶ τὸ ὅμοιον, καὶ τὸ ἴσον· οἶον, ἀτάλαντος, ἄλοχος, ἔνιοι δὲ, οὐ παραπτὰς, ἀλλ' ἔμμενος, ἔνιοι δὲ, 30 ἄπτερον τὸ ἡδύ, ἄσμενον, ὀρθόν.

Ἀπτέρα, πόλις Κρήτης· ὅτι αἱ Σειρήνες ποτὲ πρὸς τὰς Μούσας εἰς ἔριν ἐλθοῦσαι, καὶ ἡττηθεῖσαι, ἐκεῖ τὰ πτερά ἀπέβαλον.

Ἀπτερέως, παρ' Ἡσιόδῳ, ὥσπερ τὸ ἀψοφέως· σημαίνει τὸ [αἰφνιδίως]· ἔστιν ἀπώτερον, ἀπτέρω. οὕτως Ἡρωδιανός· ἔστι ταχέως, ἐτοίμως, ἀφροσύτως· οἱ δὲ, ἀπρόθυμος, ἐλαφρῶς, ἡδέως· ἔνιοι δὲ, ἡμελημένως.

Ἀπτὴν, τὴν μηδέπω πτάσαν. παρὰ τὸ πέτω πέτην, καὶ πτήν, καὶ ἀπτὴν· καὶ ἀπτῆνες, ἄπτεροι, οἱ μὴ ἵπτασθαι δυνάμενοι, μικροί. Ἰλιάδος ἰῶτα, ἀπτῆσι.

Ἀπτοεπής, ἡ ὁ ἀπτόμενος διὰ λόγων, ἡ ἀπτόητος, ὁ μὴ πτοούμενος ἐν τοῖς λόγοις, ὁ θρασύλογος καὶ ὑβριστής.

Ἀπτοεπές. τινὲς δασύνουσι· καὶ Ἡρὴ ἀπτοεπής, ὡς κα- 40 θαπτομένη τοῖς ἔπεσιν· ἐμφαντικώτερον δὲ τὸ ψιλοῦν· ἀπτον γὰρ ἔστι τὸ δεινόν· ὥστε εἶναι δεινοεπές. ἡ ἀπτόητε ἐν τῷ λέγειν, θρασεῖα, κακολόγε.

Ἀπυστος, ἀνήκουστος· ἀπ' τοῦ πεύθω, πευστός, καὶ ἄπυστος.

Ἀπυνδάνωτος, οὗ τραπέζης κύλιξ ἀπύθμενος.

Ἀπύρους τρίποδας, ἀνεπιτηδεύους πρὸς πυρὸς χρῆσιν, ἀλλὰ κόσμου χάριν τιθεμένους ἐν οἴκῳ.

Ἀπφῦς, ὁ πατήρ, εἴρηται ὑποκοριστικῶς. ἀπὸ τοῦ πάππα, ὁ σημαίνει τὸν πατέρα, ἀφαιρέσει τοῦ καταρχὰς π, 50 ἄππα, ἀπφῦς· καὶ τροπὴ τοῦ π εἰς φ, ἀπφῦς, ὡς Διονῦς ὁ Διόνυσος.

Ἀπώμοτον, ὁ ἂν τις ἀπομόσειε γεγονέναι, ἡ μὴ γενέσθαι· ἔνιοι ἀνελπιστον. Διογένης.

* Ἀπώνατο, ὠφελήθη· ἀπὸ τοῦ ὄνημι, ὀνήσω, ὠνησα, ὠνησάμην, ὠνάμην ὠνω ὠνατο, καὶ ἀπώνατο.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ἄρα, σύνδεσμος συλλογιστικός. ὁ ἄρ ἐκ τοῦ ἄρα γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τέλους· ἡ ὁ ῥα ἐκ τοῦ ἄρα κατὰ ἀποβολὴν τῆς ἀρχῆς; ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τοῦτο θέμα, καὶ τοῦτο. ὁ γὰρ ἄρ σύνδεσμος, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ ῥα. ὁ γὰρ ῥα, ἐγκλιτικός ἔστι, καὶ ὑποτακτικός· ὁ δὲ ἄρ, οὐκ 10 ἔστιν ἐγκλιτικός. ζῆτει εἰς τὰς διαφοράς.

Ἄρα, ἡ εὐχή· παρὰ τὸ αἶρειν τὰς χεῖρας εὐχομένους· ἡ παρὰ τὸ ἀρύειν, ὅπερ ἐπὶ τὸ καλεῖσθαι ἔταττον· καὶ μάλιστα Συρακούσιοι, Ἀρύετ' ἂν Φύζειν: — ἀντὶ τοῦ ἐπικαλεῖσθαι καὶ ἐφέλκεσθαι. ἀρύω, ἀρά. ἡ παρὰ τὸ ἄρεος, βλαπτικοῦ ὄντος, ἀρά ἡ βλάβη· καὶ ἀραῖα, βία, δεινὰ, χαλεπά, ὀδυνηρά· σημαίνει καὶ τὰ εὐκταῖα.

Ἀραιός] ῥαίω τὸ φθείρω, γίνεται ῥαίος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀραιός, μετελθούσης τῆς δασείας τοῦ ρ εἰς τὸ α, 20 ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ῥέζω, ἔρδω. οὕτως Ἡρωδιανός ἐν τῷ καθόλου.

Ἀραιήν, ἀσθενή, ἀδύνατον· ἔστιν ὅτε σημαίνει καὶ λεπτήν· παρὰ τὸ ῥαίω, μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α, ἀραιή. ἡ βλαβερὰν, ἡ μακρὰν, ἡ εὐκταῖαν.

Ἀραιτασιείδης, κατὰ συγκοπὴν, Ἀραιτασιοείδης, ὡς σιοείδης σιείδης, συγκοπὴ τοῦ ο.

Ἀραιότερος, βχυύτερος· ἀραιός, ἀτυχής, ἄθλιος.

Ἀραβος, κτύπος· κυρίως, ἡ ἐν ἄρει βοή, ἀράβοος, καὶ ἄραβος. ἡ κυρίως, ἡ ἐν ὀρει βοή, ὄραβος, καὶ ἄραβος· ἡ κυρίως ἡ ἐπὶ τὴν ἔραν βοή, ἔραβος καὶ ἄραβος· ἐξ οὗ τὸ 30 ἀραβῶ· καὶ ἀράβησεν, ἤχησεν, ἐψόφησεν· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ σιδήρου, παρὰ τὸ ἄρεα, καὶ τὸ βοή.

Ἀράσσω, τὸ ἀποτέμνω· παρὰ τὸ ἄρης ὁ σίδηρος. κυρίως γὰρ ἀράσσειν, τὸ διὰ σιδήρου τέμνειν· — ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἀράξεν: — ἡ παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθείρω, ῥάσσω.

Ἀραιὰς, τὰς βλαπτικὰς νῆας· παρὰ τὸ ῥαίσσειν, ὁ ἔστι φθείρειν· ὅθεν καὶ ψιλοῦται, ἵν' ἡ τὰς στρατιωτικὰς, καὶ οὐ φορτίδας.

Ἀράξης, ποταμός· παρὰ τὸ ἀράσσειν· ὅτι ἀπὸ τοῦ Κανκασίου καταρρήγνυται. καὶ ἀραξός, βοτάνη τίς. 40

Ἀραρ, ποταμός τῆς Κελτικῆς, ἀπὸ τοῦ ἀρηρέναι τῷ Ῥοδανῷ ποταμῷ.

Ἀραρυίας] ἔστι ῥῆμα ἄρω, τὸ ἀρμόζω· ὁ μέλλων, ἀρῶ· ὁ μέσος παρακείμενος, ἤρα. ἔστι καὶ περισπώμενον ἀρῶ· ἀφ' οὗ ὁ μέλλων, ἀρέσω. τούτου ὁ παρακείμενος, ἤρα· ὁ μέσος, ἤρα· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν Ἀττινόν, ἄρηρα· ἡ μετοχή, ἀρηρῶς· καὶ τροπὴ Δωρικῇ τοῦ η εἰς α, γίνεται ὁ μέσος ἀραρα· ἡ μετοχή, ἀραρῶς, ἀραρό- 50 τας, ὡς γεγραφότος· αἱ εἰς ος μετοχαί, εἰ μὴ κατὰ πάθος ὥσι, διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνονται· καὶ τὸ θηλυ- 50 νόν, ἀραρυίας, τὰς ἡρμοσμένας.

Ἀραριημένος] ἔστιν ὄνομα παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀρειή· ἀφ' οὗ ῥῆμα ἀρειῶ· τούτου ὁ παθητικός παρακείμενος, ἡρειήμαι· ἡ μετοχή, ἡρειημένος· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἀραρειημένος· καὶ κατὰ συστολήν, ἀραριημέ- 55 νος. ταῦτα Ἡρωδιανός· οὕτω Ζηνόδοτος.

Ἀραχνης, παρὰ τὸ ἀναρρίχασθαι· ἡ παρὰ τὸ ἀραιῶ ἵχνη ἔχειν, ἀπὸ τῆς τῶν ποδῶν ἀραιότητος. Ἡσιόδου, 155 — ἀερσιπότητος ἀράχνης: — ἀρσενικῶς λέγεται τὸ ζῷον· ἀράχνη δὲ, τὸ λεπτότατον ὕφασμα τοῦ ἀράχνου· ἡ παρὰ τὸ εἰς τὸν αέρα αἶρειν τὰ ἵχνη.

Ἀραχνία, τὰ ὕφασματα τῆς ἀράχνης· παρὰ τὴν ἀραιότητα, ὁ ἔστι λεπτότητα· ἀραιόν γὰρ τὸ λεπτόν. ἡ παρὰ τὸ ἀράσσω ἀραχνιον, ὡς δέμω δέμνιον, παίζω παί- 60 γνιον· ἡγουν τὸ εὐσχιστον· ἡ τὸ ἐνηρμοσμένον. χνοῦς γὰρ ἔστιν ὁ ἐνηρμοσμένος καὶ ἐνυφανθεῖς.

Ἀρβήλον, σμιλὸν σκυτικὸν περιφερές. ἔστι δὲ καὶ ὄπλον. 10

Ἀρβύλη] Εὐριπίδης, Αὐταῖσιν ἀρβύλησιν ἀρμόσας πόδα: — λέγει δὲ καὶ παρωνύμως Θεόκριτος, Πᾶσα λίθος 65 πταίονσα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἰδεῖ: — παρὰ τὸ ἀρμόζεσθαι τοῖς ποσίν, ἀρμύλη, καὶ ἀρβύλη. ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος περισσῶς εἰργασμένον.

Ἀργαλέος, χαλεπός· οἶμαι παρὰ τὸν ἄρην τὸν πόλεμον, ἀραλέος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀργαλέος. ἡ παρὰ τὸ ἄλγος, ὁ λύπας καὶ κακὰ ἐμποιῶν, μεταθέσει τοῦ λ εἰς ρ, ὁμοίως τῷ ὕδρηλοι· ὕδρηλοι γὰρ ἦν τὸ ἀναλογώ- 70 τερον· σιγηρός, σιγηλός· ὑψηρός, ὑψηλός, ὁ εἰς ὕψος ἡρμένος. παράγονται τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ἀπὸ τριῶν μερῶν τοῦ λόγου, ἀπὸ ὀνόματος, ἀπὸ ῥήματος, καὶ ἀπὸ ἐπιρρήματος, ῥίμφα, ῥίμφαλέος. ζῆτει εἰς τὸ Δειμαλέος.

Ἀργανθῶν] οἶον, Ἀμφ' Ἀργανθῶνιον ὄρος προχοάς τε Κίριο: — τινὲς δὲ Ἀργανθῶνιν αὐτὴν Φασίν. Εὐφορίων δὲ καὶ Φιλίας Ἀργανθῶνιον λέγουσι διὰ τοῦ ι· οἶον, Χθιζόν μοι κνώσσοντι παρ' Ἀργανθῶνιον αἶπος: — Σιμωνίδης δὲ ποταμὸν Φητίν· οἶον, Μυσία πύοντα 30 παρὰ ῥοόν Ἀργανθῶνης.

Ἀργαφίης] οἶον, Νιψάμεναι κρήναις ἔδραμον Ἀργαφίης. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ε, ἀπὸ Γεργάφου τοῦ Ποσειδῶνος. τὸ

δὲ ἐντελὲς ἐν τῷ Ἑρμῇ κρήνης Γαργαφίης: — ὁ Παρ-
μένιος, ἄνευ τοῦ γ. ἢ ἡ ἑλλειψις ἀπὸ ἱστορίας.

Ἀργεμον, τὸ κατὰ πάθος γενόμενον λεύκωμα ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ· παρὰ τὸ ἀργὸν τὸ λευκόν. καὶ ἀργεμώνη
βοτάνη.

Ἀργεννός, ὁ λευκός. παρὰ τὸ ἀργός, γίνεται ἀργεινός,
ὡς ἐρατὸς ἐρατεινός· καὶ ἀργεννός, ἐνδεία μὲν τοῦ ι,
πλεονασμῷ δὲ τοῦ ν. ἀπὸ τοῦ ἀργεννός, τὸ θηλυκὸν
ἀργεννή. πᾶν τοίνυν εἰς ος μετὰ συμφώνου: — ἐκ τοῦ
ἀργός, ὃ σημαίνει τὸν καθαρόν, ἀργεινός, ὡς ἔλεος
ἐλεεινός. καὶ ἔθος ἐστὶ τῇ τῶν Ῥηγίνων διαλέκτῳ, τὸ ι
τρέπειν εἰς ν. τὸ γὰρ σπείδω σπένδω λέγουσι, καὶ τὸ
ἐνδοῖ ἐνδον· καὶ τὸ ἐρεβεινός, ἀπὸ τοῦ ἐρεβος, ἐρεβεν-
νός· οὕτως ἀργεινός ἀργεννός. οἱ δὲ Σικελοὶ τὸ ἐναντίον·
τὸ μὲν γὰρ σπένδω, σπείδω λέγουσι· καὶ τὸ οὐμέντον,
οὐμέντοι. Αὐτίκα δ' ἀργεννήσι καλυψαμένη ὀφθόνησι: —
σημαίνει λαμπραῖς, λευκαῖς.

Ἀργός] παρὰ τὸ ἀρκῶ, ἄρκος, καὶ ἀργός ὁ ταχύς, ὃ
ἐπαρκεῖν τοῖς ποσὶ δυνάμενος· καὶ γὰρ ποδάρκεις τοὺς
ταχεῖς λέγομεν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ λευκοῦ
λαοῦ. καὶ γὰρ οἱ ποιηταὶ τὰ λαμπρὰ καὶ λευκὰ πάντα
οὕτω καλοῦσι· παρὰ τὸ τάχιον τοὺς ἐρώντας ὀραῖσθαι
ποιεῖν. παρὰ τὰ ἄλλα οὕτως ἐγὼ τοῦτο καὶ μόνον. καὶ
κύνας ἀργούς, τινὲς τοὺς λευκοὺς.

136 Ἀργος, ἐκ τοῦ ἀργός, ἀρσενικῶς.

Ἀργός, σημαίνει δύο· τὸν λευκόν, ὡς τὸ, Αἰετὸς ἀργὴν
χῆνα φέρων: — καὶ τὸν ταχύ, ὡς τὸ, — ἅμα τῷ γε
δύο κύνες ἀργοὶ ἔποντο.

Ἀργος, σημαίνει δ' ἐπὶ μὲν τῆς Πελοποννήσου, Πολλῇσι
νῆσοις, καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν: — ἐπὶ δὲ τῆς πό-
λεως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ, Οἷδ' Ἀργος εἶχον Τίρυνθά
τε τειχιόεσσαν: — ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης, Νῦν αὖ τοὺς
ὄσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἀργος ἔναιον: — ὀνομάζει δὲ καὶ
τὸν Ὀδυσσεὺς κύνα· Ἄν δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ οὐα-
τα κείμενος ἔσχευ, Ἀργος Ὀδυσσεύς.

Ἀργεῖ] ἀπὸ τινός Ἀργου ἐν Πελοποννήσῳ κατοικήσαντος.
Ἰστέον δὲ ὅτι αὐταὶ αἱ δοτικαί, εἰ μὲν ἔχωσιν ἐπι-
φερόμενον σύμφωνον, διαιροῦνται, Διομήδεϊ Παλλὰς
Ἀθήνῃ: — εἰ δὲ φωνῇεν, οὐ διαιροῦνται, Σῶ θάρσει
ὅτ' ἐμὸν δολιχόν: — ἂν μὴ κωλύῃ μέτρον, ὡς τὸ, χα-
ριζομένη πόσει ῶ: — τινὰ δὲ καὶ χωρὶς μεταπαρήλλα-
ξαν, οἶον, — ἡδέϊ οἶνον.

20 Ἀργός, ὁ νωθὸς καὶ δυσκίνητος, μᾶλλον δὲ ἀνενέργητος·
παρὰ τὸ ἀεργός τις εἶναι· ἢ βοηθείας δεόμενος, παρὰ
τὸ ἀρήγω τὸ βοηθῶ. εἰ δὲ σημαίνει τὸν καθαρόν καὶ
λευκόν, γίνεται παρὰ τὸ ἀήρ ἀεργός, ὁ ἀργός. διειδής
γὰρ ὁ ἀήρ καὶ διαφανής καὶ δίσμος, ἅτε λεπτομερέ-
στατος ὢν.

Ἀργέστης] τὸ κύριον βαρύνεται· οἶον, Ἀργέσταο παρ' ἄσ-
σον ἐπιπνεύοντος ἔβησαν: — δηλοῖ τὸν ἀπηλιώτην ἀνε-
μον· Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά. τὸ δὲ ἐπιθετικὸν
τοῦ νότου, ὀξύνεται, ἀργεστής, ὡς, — ἀργαστάο νό-
τοιο: — οἶον τοῦ λευκοῦ. ἢ εἶδος φυτοῦ, ἐξ οὗ ἡ ναῦς
κατασκευάζεται.

30 Ἀργῶ, ἡ ναῦς· ἀφ' οὗ Ἀργοναῦται. εἴρηται ὅτι Ἀργος
αὐτὴν κατεσκευάσεν· ἢ ὅτι ἐν Ἀργεῖ τῇ πέλει κατε-
σκευάσθη, ὡς Ἠγήσιππος ἱστορικός. ἢ ὅτι ταχεῖα ἦν
ἀργὸν γὰρ καὶ τὸ ταχύ· ἐνθα καὶ κήταργος, ὁ τῇ λή-
θῃ ταχύς. πρώτην δ' αὐτὴν ναυπηγηθῆναι Φασίν.

Ἀργεῖαν] ἔστιν ὄρους ὄνομα τῆς Μεσσηνίας· ἔχει δὲ τὸ γει-
δίφθογγον, ἀπὸ τοῦ Ἀργεῖος. τὰ γὰρ εἰς αὐτὴν οὐ φαί-
νεται τῇ εἰ διφθόγγῳ παραλήγεσθαι, παῖαν, Ποτι-
διάν.

Ἀργῆς] ὥσπερ παρὰ τὸ γυμνός γίνεται γυμνῆς, τρανός 40
τρανῆς, ποτὸς ποτῆς, ὀμαλός ὀμαλῆς· οὕτως οὖν καὶ
ἀργός ἀργῆς, ὁ λευκός ἢ λαμπρός. κλίνεται ἀργῆτος·
Βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῆτι Φαεινῶ: — ἡ αἰτια-
τικὴ, ἀργῆτα· καὶ κατὰ μεταβολὴν καὶ συστολὴν, —
Λυκάονος ἀργέτα δημόν: — καὶ πάλιν, — ἀργέτι δημῶ,
τῷ λευκῷ λίπει.

Ἀργειφόντης, ἐπίθετον Ἑρμοῦ· ἢ ὅτι ἀργός ἐστι Φόνου,
τουτέστι καθάρους· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐστὶ τῷ λόγῳ. ἢ ὁ ἐν
Ἀργεῖ πρῶτον πεφηνός· ὁ γὰρ Ἑρμῆς, πρῶτον ἐν τῷ
Ἀργεῖ ἐφάνη· ἢ ὁ ἐναργεῖς τὰς φαντασίας ποιῶν· ἐπ' αὐ- 50
τῷ γὰρ (ὡς Φασί) τῶν ὀνείρων ἐστὶν ὁ Ἑρμῆς. ἢ ἐπειδὴ
τὸν Ἀργον ἐφόνευσσε λίθῳ βαλὼν, κτελευσθεὶς παρὰ
τοῦ Διὸς κλέψαι τὴν Ἰὼ βοῦν γενομένην· ἐφύλασσε δὲ
αὐτὴν ὁ Ἀργος. βουλήσει Ἡρας, ἔχων ἐν ὅλῳ τῷ σά-
ματι αὐτοῦ ὀφθαλμούς. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλοτρίβανον
γίνεται ἀλετρίβανον τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, οὕτω καὶ ἀπὸ
τοῦ ἀργοφόντης γίνεται ἀργεφόντης· καὶ πλεονασμῷ 157
τοῦ ι, ἀργειφόντης. Δίδυμος δὲ διὰ τοῦ ι γράφει· λέ-
γει γὰρ, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀρι ἐπιτατικοῦ γίνεται ἀρι-
δείκτος, οὕτω τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρι γίνε-
ται ἀριφόντης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀργιφόντης.

Ἀργιόδους, ὁ μεγαλόδους· πολλὴ δὲ ἡ χρῆσις τῆς λέ-
ξεως. παρὰ τὸ ἀρι ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ὀδούς, γίνεται
ἀριόδους, ὡς ἀρίζηλος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀργιό-
δους, ὡς ἀνοῖα ἀγνοῖα, καὶ ῥαῖα γραῖα. εἰ γὰρ παρὰ 10
τὸ ἀργός, ἀργόδους ἦν ἄν. οὕτω Τρύφων ἐν τῷ περὶ
σχημάτων.

Ἀργίλος, ἔστιν ἡ λευκὴ γῆ.

Ἀργενοῦσαι, ἀργιλώδεις. εἰσὶ δὲ αἱ τοιαῦται εἰς καρπῶν
ἀνέσεις Φαῦλαι, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μηλόβοτοι, κα-
θάπερ ἡ Σκύρος, καὶ αἱ λεγόμεναι Ἀργινοῦσαι.

Ἀργμα, ἡ ἀπαρχή. παρὰ τὸ ἀρχω, ἄργμα, ὡς παρὰ τὸ
ἥρμαι, ἄρμα· γέγραμμαι, γράμμα.

* Ἀργόλαι, εἶδος ὀφειν, οὗς ἠνεγκε ὁ Μακεδὼν Ἀλέξαν-
δρος ἐκ τοῦ Ἀργους τοῦ Πελασγικοῦ εἰς Ἀλεξάνδρειαν· 20
καὶ διὰ τοῦτο ἀργόλαι λέγονται.

Ἀργυρόπεζα, λαμπροὺς πόδας ἔχουσα, βασιλική. πέζα
γὰρ ὁ πούς.

Ἀργυρογνώμονα, λέγουσι τὸν καταλλάκτην.

Ἀργύριον, ἐκ τοῦ ἄργυρος· τοῦτο παρὰ τὸ ἀργὸν τὸ λευ-
κόν· ὅθεν οἱ ποιηταὶ τὰ λαμπρὰ καὶ λευκὰ οὕτω κα-
λοῦσιν, ἄργυφα μῆλα.

Ἀργυρόηλον, τὸ ἀργυροῦς ἥλους ἔχον· ἐκ τοῦ ἀργυροῦς
τοῦ κτητικοῦ, καὶ τοῦ ἥλος. Ἰστέον ὅτι πᾶν νόμισμα,
εἴτ' ἐν χαλκῷ, εἴτ' ἐν ἀργύρῳ, εἴτ' ἐν χρυσῷ, εἰώθα-
σιν ἀργύριον καλεῖν· καὶ οἱ μὲν ῥήτορες, ἐνικῶς· οἱ δὲ 30
κωμικοὶ, ἀργύρια, πληθυντικῶς.

Ἀργύφειον] ἀργυφον παράγωγον ἀπὸ τοῦ ἀργόν. ὁ δὲ
Ἡρωδιανός ἐν τῷ περὶ σχημάτων, λέγει, ὅτι γίνονται
τινες συνθέσεις καὶ ἀπὸ μόνου ῥήματος· οἶον, ἀπὸ τοῦ
βῶ κάραβος· καὶ ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ θηλάζω, Αἴγισθος.
καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργῶ οὖν τοῦ σημαίνοντος τὸ φαίνω, ἄρ-
γυφος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀργύφειος· οἶον, Ἀυφί
δὲ ἀργύφειον φάρος μέγα ἐννυτο: — τῶν δὲ καὶ ἀργύ-
φειον πλητὸ σπέος: — σημαίνει δὲ τὸ μέγα σπήλαιον,
ἢ λαμπρόν. Ἀργυφῆ ἐσθῆτι, Ἡσιόδος. 40

Ἀρδμός] Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμός ἐν πάντεσσι βοτοῖ-
σιν: — ὁ ποτισμός. παρὰ τὸ ἀρδῶ περισπώμενον. εἰ
γὰρ ἦν ἀπὸ βαρυτόνου, ἀρδμος ἂν ἦν.

Ἀρδηθμός, ὁ ποτισμός. Νικάνδρος, ἐνθα, Ἦε καὶ ἀρ-
δηθμοῖο μεσημβρινὸν αἰξάντες.

Ἀρδην, ἐπὶ ῥήμα· σημαίνει τὸ ὁμοῦ· παρὰ τὸ αἶρω, τὸ

ἐπαίρω· ἢ παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἀρμόζω, ἄρδην. τὸ γὰρ ἐν τῷ ἄρα γινόμενον, ἀρμολύτως γίνεται.

50 Ἄρδις, ἢ κῆρ τοῦ βέλους. Καλλιμαχος, — ἀλλ' ἀπὸ τόξου Αὐτὸς ὁ τοξευτὴς ἄρδιν ἔχων ἑτέραν: — εἴρηται παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἀρμόζω· ἤρμαι, ἤρται, ἤρτης· ἐνθα πυλάρτης. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ προφήτης γίνεται παράγωγον προφήτης, οὕτω καὶ ἄρτης ἄρτις καὶ ἄρδις οὕτως Ἐπαφρόδιτος. ζῆται εἰς τὸ ἀρμάριον, καὶ ἀργυρίδιον, καὶ ἄρδιτος.

138 Ἀργυρότοξος, τούτεστιν ὁ λαμπρὸν τόξον ἔχων· ἐκ τοῦ ἄργον τὸ καθαρόν ἢ λευκόν· τούτο παρὰ τὸ ἀγλαός· τούτο παρὰ τὸ αἴγλη, αἴγλαόν· ἀποβολὴ τοῦ ι, καὶ μεταθέσει, αἴγλόν· καὶ τροπὴ τοῦ λ, ἄργόν.

Ἀρεω] Ἰλιάδος σ', — ἐμεῖο δὲ δῆσεν Ἀρεω ἀλκίτηρα γενέσθαι: — οὕτως Ἀρίσταρχος. καὶ ἔστιν ἀπὸ εὐθείας τῆς Ἀρεως, τοῦ Ἀρεω, ὡς Πείρεως, Πείρεω υἱός: — ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον οὕτως· ἐμοῦ δὲ ἐδέησεν ἀλκίτηρα γενέσθαι τοῦ Ἀρεω, τούτεστιν ἀποτρεπτικόν, κωλυτὴν ἢ βοηθὸν τοῦ πολέμου. οἱ δὲ, ἀρῆς ἀλκίτηρα, βλάβης καὶ κακώσεως κωλυτὴν. τὸ δὲ δῆσε, δισύλλαβον, ἀπὸ τοῦ ἐδέητε κατὰ συγκοπὴν· ἡγουν χρεῖαν μου τῆς βλάβης βοηθὸν γενέσθαι. Παρμενίσκος οὖν βαρύνει τὸ ἐδήσεν ἀπὸ τοῦ δίδω οὕτω δὲ ὁ πόλεμος τὴν ἐμὴν ἀφελόμενος πανοπλίαν ἐδήσεν, ἐνεπόδισέ μου τὴν ἔξοδον, ὥστε ἀλκίτηρά με γενέσθαι Πατρόκλου, ὁ ἔστι βοηθόν. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης περιττὸν τὸ ἐδήσε Φησίν.

Ἀρή, σημαίνει δύο· τὴν εὐχὴν, Ἀράων αἰών Νηληϊάδαο γέροντος: — καὶ τὴν βλάβην, — ἐμεῖο δ' ἐδήσεν ἀρῆς ἀλκίτηρα γενέσθαι.

20 Ἀρέθουσα, ἢ πηγὴ· παρὰ τὸ ἄρδω τὸ ποτίζω, ἄρσω· ἢ ἢ ποτίζουσα ἄρδην πάσας τὰς κρήνας καὶ τοὺς ποταμούς.

Ἀρπυιαὶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀρεπυῖαι.

Ἀρετάν, ποταμὸς Κροτωνιάδος χώρας· παρὰ τὴν Ἀρέταν τὴν γυναῖκα Ἀλκίμου, ἧς περιρεῖ τὸ μνήμα, ὡς μαρτυρεῖ Φιλοστράτος.

30 Ἀρετὴ] παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἐρατὴ· καὶ ἐρατὰ δῶρα, τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ· τούτεστιν, ἢ Φιλητὴ· κατὰ μετάθεσιν τοῦ στοιχείου, ἀρετὴ, ἢ ἐπέρατος κτησίς· ἧς ἐρῶσιν ἢ ἢν αἰροῦνται πάντες. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρέσω, ἀρεστὴ, καὶ ἀρετὴ, ἢ πᾶσιν ἀρέσκουσα. λέγεται δὲ καὶ ἢ κατὰ πόλεμον δύναμις, παρὰ τὸν Ἄρην τὸν πόλεμον. λέγεται δὲ ἀρετὴ καὶ ἢ ἐν παντὶ πράγματι ὑπεροχὴ· παρὰ τὸ αἰρῶ, τὸ προκίρουμαι. σημαίνει δὲ τρία· τὴν κατὰ πόλεμον ἀνδρείαν, Οἶδ' ἀρετὴν οἶος ἐσσί: — καὶ, ἐνθ' ἀρετὴ διακρίνεται ἀνδρα: — ὅτε δὲ ψιλῶς, χωρὶς τῆς ἀνδρείας· Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν Φαινέμεν: — σημαίνει καὶ τὴν ψυχικὴν ἀρετὴν· οἶον, Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθνησαν: — σημαίνει καὶ τὴν καταφρόνησιν, καὶ εὐκλειαν, καὶ πλοῦτον· καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν· καὶ τὴν ἐμπειρίαν.

40 Ἀρεστός] οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀρέσκω· ἔδει γὰρ ἀρεστός εἶναι· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀρέσω, ἀρεστός. ὁ Ἀλεξανδρεὺς Φιλόσοφος ἐν ἐορτῇ Ἀρεως ἐτέχθη· διὸ οὕτως ὠνόμασται. ἀπὸ τοῦ ἀρετῆ, γίνεται ἀρετῶ ἀρετᾶς· ἐνθα τὸ, — ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῶν: — καὶ Ὀμηρος, . . . Οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα: — οἶον, οὐκ ἀρετοῦται τὰ κακὰ ἔργα, οὐκ ἀρετῆς μεταλαμβάνουσι. περισπᾶται δὲ τὸ ἀρετᾶ, καὶ ἔστι δευτέρας συζυγίας ῥῆμα οὐ γὰρ ἐστι δοτικῆς πτώσεως.

Ἀρέσιω] παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, γίνεται ἀρῶ, ἀρέσω,

ὡς τελῶ, τελέσω· καὶ ἀρέσκω· τὸ γὰρ ἀρέσκον, ἀρμόδιον· καὶ τὸ ἀρμόδιον, ἀρεστόν.

Ἀρεσόμεθα, ἐξιλεωσόμεθα, θεραπεύσομεν, Φιλοφρονησόμεθα. ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, ἀρεῖς.

Ἀρεστήρ, εἶδος πλακοῦντος, τοῖς θεοῖς ἀφιερωμένος, ὥσπερ καὶ τὸ πόπανον· παρὰ τὸ ἀρέσκω, ὁ τοῖς θεοῖς ἀρέσκων. ἀρέσω οὖν, ὁ παρακείμενος, ἤρασμαι, ἀρεστής καὶ ἀρεστήρ, ὡς ἡθληταί, ἀθλητῆς καὶ ἀθλητήρ.

Ἀρειος, ὁ Ἀλεξανδρεὺς Φιλόσοφος, ἐν ἐορτῇ Ἀρεως 159 ἐτέχθη· διὸ οὕτως ὠνόμασται.

* Ἀρείτολμος, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ τολμῶν· ἀπὸ ἄρεος καὶ τολμῶ.

Ἀρείων, ὁ βελτίων· παρὰ τὸ ἄρης, ἢ ἢ κυρίως ὁ κατὰ πόλεμον καλλίων. οὕτω Γαργάσιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς.

Ἀρειος πάγος, δικαστήριον Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον· καὶ οἱ δικασταί, Ἀρεσπαγίται· πρώτη γὰρ κρίσις ἐκεῖ ἐγένετο ἀνθρώποις. ἢ ὅτι αἱ Ἀμαζόνες ἐπὶ τὸν τόπον 10 ἐκείνουν ἐστρατεύοντο, Ἀρεος οὗται· ἢ ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον. Ἀρειος δὲ, ἐπὶ τὰ Φονικά· δικάζει δὲ ὁ Ἄρης, ἐπὶ τὸν Φόνον· πάγος δὲ ὁ λόφος. ἢ ὅτι ἔπηξε τὸ δόρυ ἐκεῖ ὁ Ἄρης, Ποσειδῶνος κατηγορήσαντος διὰ τὸν Φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀλirroθίου, ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτὸν Ἄρης, βιασάμενον Ἀλκίπην τὴν θυγατέρα Ἀρεος καὶ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατρὸς, ὡς Φησὶν Ἑλλάνικος ἐν πρώτῃ.

Ἀρειμάνειος, ὁ πολεμικός. ὥσπερ παρὰ τὴν Ἀρεὶ δοτικὴν, 20 γίνεται ἀρείφατος ὁ πολεμικός, τούτεστιν ὁ ἐν πολέμοις ὀνομαζόμενος, ἢ ὁ πεφονευμένος· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀρειμάνειος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, παρὰ τὴν ἄρεϊ δοτικὴν.

Ἀρειῆ, σημαίνει τὴν ἐν πολέμῳ ἀπειλήν. Μὴ δὲ σε λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῆ: — ἢ τὴν βλάβην. ἢ παρὰ τὸ ἄρεος, γέγονεν ἀρεᾶ· πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀρειᾶ· καὶ Ἰωνικῶς, ἀρειῆ, ὡς πείνα, πείνη. ἢ παρὰ τὴν ἄρεϊ δοτικὴν, ἀρειᾶ καὶ ἀρειῆ. λέγει δὲ ἐν τῷ καθόλου ὁ Ἡρωδιανός, ὅτι τὸ ἢ ἀρειῆ παράλογον ἐστὶ καὶ κατὰ τὸν τόνον, καὶ κατὰ τὸν χρόνον. οὔτε γὰρ 30 ὀξύνεσθαι ὠφείλαν, οὔτε ἐκτείνεσθαι τὸ α. τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰα ὀξυνόμενα ἐκτείνοντα τὸ α, ἐπὶ οὐσίῳ λαμβάνεται· οἶον παρειᾶ, φορβειᾶ· σημαίνει δὲ τὸ σχοινίον τοῦ ἀλόγου τὸ περιστόμιον, τὸ καπίστριον. εἰ οὖν τὸ ἀρειᾶ οὐ τίθεται ἐπὶ οὐσίῳ, ἀλλ' ἐπὶ πράγματι· τὴν γὰρ ἀπειλήν σημαίνει· δηλονότι οὔτε ὀξύνεσθαι ὠφείλαν, οὔτε ἐκτείνεσθαι τὸ ἄλφα· ἀλλ' ἡμάρτηται, ὡς εἴρηται. δεῖ δὲ γινώσκειν· ἔστιν ἀρειῶ ἀρειᾶς· σημαίνει δὲ τὸ ἀπειλῶ. ἐπὶ δὲ τοῦ φυτοῦ, ἄρια διὰ τοῦ ι, καὶ παροξύνεται· Χείτης τε κρήνης ἀρίας ποιοῦμεθα γόμφους. 40

Ἀρηρῶς, καὶ ἀραρῶς, εἴρηται εἰς τὸ ἀραρυῖας.

Ἀρήϊος, πολεμικός· παρὰ τὸν Ἄρην ὄνομα ἀρσενικόν, εἶδους τῶν παραγῶγων κτητικοῦ. ἄρειος· τὸ ρει, διφθόγγον· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ης, εἴτε περισσοσυλλαβοῦσιν, εἴτε ἰσοσυλλαβοῦσι, διὰ τοῦ εἰος γινόμενα κτητικά, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται, ἰορδάνειος, αἰσχίνειος, ἀσκληπιάδειος· χωρὶς εἰ μὴ τρέπει τὸ τ εἰς σ· διὰ τὸ ἰκέτης, ἰκέσιος· δεσπότης, δεσπίσιος· συμπίτης, συμπίσιος· Φιλήτης ὁ Κλέωνος, Φιλήσιος. Ἀρης 50 οὖν, ἀρειός· καὶ Ἰωνικῇ διαλύσει, ἀρείος καὶ τροπῇ, ἀρήϊος, ὡς ὀδύσειος, ὀδυσσήϊος μέγα δῶμα.

Ἀρηίφίλος] ὄνομα σύνθετον ἐκ δύο τελείων, ὡς χειρίσοφος, δουρίκτητος, δουρίκλειτος· οὕτω καὶ [παρὰ τὸ] Ἀρηί κατὰ τοὺς ἀρχαίους Ἰωνικῶς, Αἰολικῶς καὶ Δωρικῶς, καὶ τὸ Φίλος, γίνεται ἀρηίφίλος, ὁ πολεμικός, ὁ Φιλῶν τὸν Ἄρην.

- 140 Ἀρηΐθους, σημαίνει τὸν πολεμικόν, τὸν ἐν τῷ πολέμῳ ταχύν· γίνεται ἐκ τοῦ θός μετὰ τοῦ ἀρηΐ.
- Ἀρηΐφάτους, τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ πεφονευμένους. ἐκ τοῦ φῶ τὸ φονεύω, παράγωγον Φημί· σημαίνει τὸ αὐτό· καὶ ἔστι δευτέρως συζυγίας· ὁ παρακείμενος, πέφικα· ὁ παθητικός, πέφαιμαι, πέφαται· ὄνομα ῥηματικόν, Φατός· ἡ Ἀρεος δὲ γενική, ἀπὸ τῆς Ἀρεως ὑπάρχει εὐθείας· τῆς γὰρ τοῦ Ἀρης εὐθείας, πτώσις οὐχ εὐρηται, πλὴν τῆς Ἀρες κλητικῆς, ὡς Δημοσθένες. καὶ πόθεν ὁ λόγος ὅτι οὐκ ἐγένετο ἐκ τοῦ Ἀρης Ἀρους καὶ Ἀρεος, ὡς Δημοσθένης Δημοσθένους; ἐπειδὴ καὶ Ἰωνικῶς γίνεται διὰ τοῦ η Ἀρης, καὶ Ἀττικῶς Ἀρεως· τὰ δὲ τοιαῦτα σχήματα, ἀπὸ τῆς εἰς εὐς εὐθείας εἴωθε σχηματίζεσθαι, οὐ μέντοι ἀπὸ τῆς εἰς ης καταλήξεως· οὐ γὰρ ἡ Δημοσθένος ἡ Δημοσθένεως κυρίως.
- 20 Ἀρης Ἀρης βροτολογός, ὁ πόλεμος, ἡ ὁ τῶν πολέμων ἔφορος· παρὰ τὴν ἀρὰν τὴν γενομένην βλάβην ἐκ τοῦ πολέμου· ἡ παρὰ τὸ τὴν χαρὰν, χάρης, καὶ ἄρης· ἡ παρὰ τὸ αἰρῶ· — αἶρε δὲ ποιμένα λαῶν· — ὁ κουφίζων καὶ μεγαλύνων τοὺς ἀνδρας· ἡ παρὰ τὸ αἰρῶ, ὁ ἀναιρετικός, αἶρης, ἄρης, ἐλλείψει τοῦ ι· ἡ παρὰ τὸ ἄορ, ἄορος· καὶ ὡς Οἰδίποδος Οἰδιπόδης, τρίποδος τριπόδης, οὕτω καὶ ἄορ ἄορος, ἄορης, καὶ ἐν συγκοπῇ, ἄρης· ἴν' ἡ ὁ Ξιφιδόρος θεός· ἡ παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω· παρὰ οὖν τὸ ῥῶ, γίνεται ῥής· ὅθεν καὶ ῥήσις· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἄρης, παρ' ὃ οὐκ ἔστι διαλέγεσθαι· Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου· ἐπέων δ', ἐνὶ βουλῇ· — καὶ γὰρ τὸ ἐναντίον εἰρήνη, παρὰ τὸ εἶρω· ἡ παρὰ τὸ ἀρῶμαι· ἴν' ἡ ἀάρης, καὶ ἄρης· οὕτως
- 30 Ἡρωδιανός καὶ Ἀπολλώνιος· σημαίνει δὲ πέντε· τὸν πόλεμον, Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα· — τὸν σωματοειδῆ θεόν, Ἀρες Ἀρες βροτολογέ μιαιφόνε· — τὸν σίδηρον, Αἵματος ἄσαι ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν· — καὶ τὸ τραῦμα, τὴν πληγὴν, — ἔνθα μάλιστα γίνετ' ἄρης ἀλεγεινός οἰζυροῖσι βροτοῖσι· — ἔστι δὲ καὶ Ἀρης Ἀρητος, ὄνομα ἥρωος· οὐ μέμνηται ὁ ποιητής, Ἀρητον δὲ κε αὐτῇ λίπον δεδαίγμενον ἥτορ· — γέγονε δὲ κατ' εὐφημίαν, παρὰ τὸ ἀρῶ καὶ ἀρῶμαι· παρὰ οὖν τὸ ἀρῶ, Ἀρητος καὶ Ἀρήτη, οἱ εὐκτικοὶ τοῖς γονεῦσι καὶ εἰς ιδιότητα· Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόνον καὶ πένθος ἔθνηκε· — βλαπτικὸν τὴν ἀρὰν, ἡ ἀπεικτόν, ἡ ἀείρητον, αἰεὶ διὰ μνήμης ἐσόμενον· ὁξύνεται· τὰ γὰρ εἰς τὸς ῥηματικά ὑπὲρ δύο συλλαβάς τῷ ἡ παραληγόμενα, ὁξύνεσθαι θέλει.
- 40 Ἀρητήσιον, τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος· ὅτι Θησεὺς μετὰ τὸ ὑποστρέψαι ἐκ τοῦ ἄδου, ἐκπεσὼν Ἀθηνῶν, ἐκεῖσε τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἀρὰς ἐποίησατο· παρὰ τὰς ἀρὰς οὖν, ἀρητήσιον ὁ τόπος ἐκλήθη· οὕτω Φιλόχορος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἀτθίδων.
- 50 Ἀρητήρ, ὁ ἱερεὺς· παρὰ τὰς ἀρὰς ἃς ποιεῖ· ἡ παρὰ τὸ αἶρειν τὰς χεῖρας εἰς ὕψος· ἡ παρὰ τὸ ἀρέσκειν θεῷ· ἡ παρὰ τὸ ἀρῶ ἀράς, ἀράσω, ἀρατήρ, καὶ ἀρητήρ Ἰωνικῶς, τροπὴ τοῦ ἄλφα εἰς η.
- Ἀρήν] ἔστιν ἀρὰ ἡ εὐχή· ἐκ τούτου γίνεται ἀρήν, τὸ ἐπιτήδειον εἰς εὐχὴν πρόβατον· καὶ κλίνεται ἀρήν ἀρήνως· ἐξ οὗ τὸ ἀρῶς κατὰ συγκοπὴν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ α, ῥήν· οἶον, — πολὺῖρηνες, πολυβοῦται.
- 141 Ἀρήνη, πόλις τῆς Μεσσηνίας· ἐπιῤῥηματικῶς, Ἀρήνηθεν ἔβαν· — παρὰ τὸ ἀρῶ, Ἀρήνη· εὐαροτρίαστος γὰρ· ὡς οὖν σάσσω σαγήνη, καὶ λαμπῶ λαμπήνη, οὕτω καὶ τοῦτο· Ὡρος.
- Ἀρήγων] ἀρήξειν, βοηθήσειν· καὶ ἔστι κυρίως τὸ μετὰ εὐχῆς βοηθεῖν· ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, ἀράσω καὶ ἀρήσω, ἀρή-

γῶ· παρὰ τὸν ἄρην τὸν πόλεμον ἀρήγω· ὥσπερ καὶ βοηθῶ λέγεται τὸ ἐπὶ βοῇν θέειν· περβοῇ γὰρ ὁ πόλεμος· ἀπὸ τοῦ παρεπομένου· ἀρήγω οὖν ἀρηγός, καὶ ἀρωγός, ὥσπερ καὶ ῥηχμός καὶ ῥωχμός.

10 Ἀρηγόνες] ἀρηγῶν, σημαίνει τὸν βοηθόν, — καὶ ἀρηγόνες εἰσὶ θεῶν· — εἰ γὰρ ἦν ἀρσενικόν, ὡφείλεν ἀρήγοντος κλίνεσθαι· ἀλλ' ἔστι θηλυκοῦ γένους, ἀπὸ τοῦ ἀρήγω· γίνεται γὰρ εἰς ω λήγον ὄνομα, ἔσθ' ὅτε καὶ εἰς ων θηλυκόν, ἀπὸ τῶν εἰς ω ῥηματικῶν· οἶον πείθω, Πειθῶ· κλώθω, Κλωθῶ· καλύπτω, Καλυψῶ· καὶ εἰς ων, τέρω, τέρων· χέω, χέων, καὶ χιών· οὕτως οὖν καὶ ἀρήγω, ἀρηγῶν· τὸ ρη, η· διατί; τὰ διὰ τοῦ ηγω ῥήματα· —

20 Ἀρημένον, τὸ κατελημμένον καὶ παραπεποδισμένον· ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀρηρῆναι· οὐ γὰρ παρὰ τὴν ἀρὰν εἴρηται· αἰρῶ, αἰρήσω, ἥρημαι, καὶ ἀρημένον.

Ἀρήρει, ἥρμοστο· ἐκ τοῦ ἄρω, ὁ μέλλων, ἀρῶ· ὁ παρακείμενος ἥρα· ὁ μέσος, ἥρα· καὶ Ἀττικῶς, ἀρηρα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἥρήρειν, καὶ ἀρήρειν ποιητικῶς.

Ἀρθμός, ἡ Φιλία, καὶ ἡ ἀρμονία τῆς ψυχῆς· ἀρω, ἥρμαι, ἀρμός, ὡς κείρω κορμός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἀρθμός, ὡς πείρω, πορμός, καὶ πορθμός· ἡ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω· οἱ γὰρ ἐν Φιλίᾳ ὄντες, διαλέγονται ἀλλήλοις· — καὶ ἀρθμόν ἔθεντο μετὰ σφίσιν, Ἀπολλώνιος· καὶ Ὀμηρος, Ἡ μὲν ἐμαρνάσθην ἐρίδος πέρι θυμοβόροιο, Ἡδὲ καὶ αὐτὸς Φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.

30 Ἀρθρον] παρὰ τὸ αἶρω, ἄρτρον, καὶ ἄρθρον· ὑπὸ γὰρ τούτων βασταζόμεθα· ἡ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, παρὰ τὸ ἀρηρῆναι ἀλλήλοις.

Ἀρθρέμβολα· ἄρθρα γὰρ λέγονται αἱ τῶν μελῶν ἀρμονίαι· καὶ ἀρθρέμβολα ὄργανα τιμωρητικά· παρὰ τὸ ἐξαρθροῦν τὸν ἐμβαλλόμενον· ἄρθρον καὶ τὸ προταττόμενον τῶν πτώσεων· ἐκ τοῦ συναρτᾶσθαι τοῖς πτωτι-

40 κοῖς, καὶ μηδέποτε δίχα αὐτῶν εὐρίσκεισθαι· ὥσπερ γὰρ τὰ ἄρθρα διορίζειν φατὶν αὐτὰ τε καὶ τὰ παρακείμενα αὐτοῖς, οὕτω καὶ ταῦτα χωρίζει τὰς διαφορὰς τὰς πραγματικῶν διάρθρωσιν ἐμφαίνοντα· δοκεῖ γὰρ διαρθροῦν καὶ ποιεῖν τὸ ἐπιφερόμενον ὄνομα Φανερόν, πότερον ἄρθεν ἔστιν ἡ θῆλυ, καὶ πότερον ἐφ' ἐνός ἢ ἐπὶ πλειόνων· Τὸ ἄλφα οὐκ ἔστι μέρος λόγου, ἀλλὰ μόριον· ὥσπερ γὰρ τοῦ σώματος μέρη εἰσὶ, κεφαλὴ, χεῖρες, πόδες· μέρη δὲ τῆς κεφαλῆς εἰσὶν ὀφθαλμοί, ὠτα, ὀδόντες· χερῶν, δάκτυλοι, ὀνυχες· τῶν δὲ ποδῶν,

50 ἀστράγαλοι, καὶ ἄλλα τινά· οὕτω καὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου, μέρη εἰσὶ τὰ μόρια· σημαίνει τὸ ἄλφα, ἐπτά, στήρησιν, ἐπίτασιν, ὁμοῦ, κακόν, ὀλίγον, ἄθροισιν, πλεονασμόν· στήρησιν, ὡς τὸ ἀφίλος, ὁ ἐστερημένος τῆς Φιλίας· ἐπίτασιν, ὡς τὸ, ἄξυλος ὕλη, ἡ πολὺξυλος· καὶ ἄτλας, ὁ πάνυ καρτερικός· ὁμοῦ, ὡς τὸ ἀδελφός, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος, ἡ γοῦν μήτρας· κακόν, ὡς τὸ ἀφωνος, ὁ κακόφωνος· ὀλίγον, ὡς τὸ ἀμαθής, ὁ

142 ὀλιγομαθής· καὶ ἀπειρος, ὁ ὀλίγην πείραν ἔχων· ἄθροισιν, ὡς τὸ, πᾶς, ἅπας· πλεονασμόν, ὡς στάχυς, ἄσταχυς· Στερητικά μόρια πέντε· ἄλφα, ἄοικος, ὁ μὴ ἔχων οἰκίαν· νε, νεκρός, ὁ ἐστερημένος ψυχῆς· νη, νῆστις, ὁ ἐστερημένος σιτίων· νω, νωθρός, ὁ ἐστερημένος τοῦ θορεῖν, ὁ ἔστι πηδᾶν· νο, νοδός, ὁ ἐστερημένος τῶν ὀδόντων· καὶ νόσος, ἡ ἐστερημένη τοῦ σόου, ἡ γοῦν τῆς υἱείας· Ἐπιτατικά μόρια, ἐπτά· ἄλφα,

ἄσπετος, ὁ πολὺς· νη, νήδυμος, ὁ πάνυ ἡδύς· ζα, ζά-

10 πλουτος, ὁ πάνυ πλούσιος· λα, λάβρος, ὁ πάνυ βαρύς·

δα, δάφεινος, ὁ πάνυ μέγας· ἐρι, ἐριαύχην, ὁ μεγα-

λατράχην· ἀρι, ἀρίζηλος, ὁ πάνυ Φανερός· τινες δὲ

- καὶ τὸ βου, βουγάιος, ὁ πάνυ γαυριῶν καὶ σεμνυνόμενος. Ἡ περὶ πρόθεσις ὀξυνομένη, σημαίνει τὸ περισσῶς, ὡς τὸ, — περὶ μὲν σε τίω: — καὶ Δωρικῶν ἔδει λέπει τὸ εἰς α· ἡνίκα δὲ τραπῇ τὸ εἰς α, ἀποβάλλει τὸ κατ' ἀρχαίαν σύμφωνον, οἷον μέχρι, ἄχρι.
- 10 Ἀρίζηλος] περὶ Δωρικῶν ἀρί, καὶ τὸ δῆλος ὁ Φανερός, ἀρίδηλος. ἐκ τοῦ δαλός, ὁ σημαίνει τὸν πεφυρακτωμένον σίδηρον, ἀναδύσει ταῦ τόνου, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, δῆλος· πλεονασμῶ τοῦ σ, γίνεται ἀρίδσηλος· καὶ ἐπειδὴ τὸ ζ ἐκ τοῦ σ καὶ ὁ σύγκειται, τρέπει τὸ σ καὶ ὁ εἰς ζ, καὶ γίνεται ἀρίζηλος, ὁ ἄγαν ἐκδηλος. οὕτως εἶχεν εἰς τὸ ἄλλο· εἰς τὸ μέγα δὲ, οὕτω. παρὰ τὸ δῆλος, ἀδῆλος· καὶ προσθέσει τοῦ ι, αἰδῆλος· κατ' ἐπέκτασιν τοῦ σ, αἰδσηλος· καὶ ἀρίζηλος, ἐπεισόδιον τοῦ ρ. οὕτω Κρατῖνος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Βασιλείδου περὶ Ὀμηρικῆς λέξεως. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ δῆλος καὶ τὴν ἀρί 30 ἐπίτασιν, πλεονασμῶ τοῦ σ, καὶ τροπῇ, ἀρίζηλος. ἢ ἀπὸ τοῦ ζῆλος, ἀρίζηλος· οἱ γὰρ ἄξιοι ζήλου, ἄγαν ἐκδηλοι.
- Ἀριφλεῖς, εὐχερῶς ἀπατῶμενοι· ἀρισφαλεῖς, ἰσχυρῶς σφαλεροί.
- Ἀριδείκετος, ὁ ἄγαν ἐμφανής. Ὀμηρος, Ἀλκίνοε πάντων ἀριδείκετε ἀνδρῶν: — παρὰ τὸ δείνω τὸ δεικνύω καὶ δηλῶ καὶ Φανερῶ, παράγωγον δεικνύω. ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ ἔχω ἔχετος, ἐμῶ ἔμετος, οὕτω δείνω δείκετος· καὶ ἐν συνθέσει, ἀριδείκετος, ὁ πάνυ δεικνύμενος· ἢ ὁ ἄγαν ἀσπαστικώτατος, ἀπὸ τοῦ δεικνύσθαι, τὸ δεξιούσθαι καὶ ἀσπάζεσθαι.
- 40 Ἀριφραδέα, εὐεπίγνωτα, εὐσημα.
- Ἀρίγνωτοι δὲ θεοί, διαδηλοι, Φανεροί, διαφανεῖς. ἀπὸ τοῦ ἀρι καὶ τοῦ γνωτός, ἀρίγνωτος.
- Ἀρισκύντης, ἢ ὀργίλη· παρὰ τὸ ἀρι καὶ τὸ σκύνεσθαι, ἢ ἄγαν σκυζομένη. οὕτως Ἀρτεμίδωρος.
- Ἀριπρεπέες, διαπρέποντες, ἐκδηλοι. Δεῦρο γύναι, Φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ· ἥτις ἀρίστη: — ἀριπρεπέα νῦν ἐνικῶς. ἔστι δὲ καὶ οὐδετέρως πληθυντικόν, καὶ ἀρσενικῶς. Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαίνετ' ἀριπρεπέα: — καὶ ἀρ 50 σενικῶς, αἰτιατικῇ, Φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προύχοντα: — καὶ οὐδετέρως, Ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπέες.
- Ἀριήκοος, εὐήκοος. Ἀπολλώνιος, — ἵκεο πέτρας Ρίμφα Μελαντείου ἀριήκοος: — γίνεται παρὰ τὸ ἀρι ἐπιτατικόν, καὶ τὸ ἀκούω.
- Ἀρίστυλλος, ὄνομα παρὰ Ἀριστοφάνει. εἴρηται δὲ ὑποκοριστικῶς, ὁ Ἀριστοκλῆς. ὡς γὰρ παρὰ τὸ Ἡρακλῆς, Ἡρῦλλος· καὶ παρὰ τὸ Θρασυκλῆς, Θράστυλλος· καὶ 143 παρὰ τὸ Βαθυκλῆς, Βάθυλλος ὄνομα κύριον, ὁ ἐρώμενος Ἀνακρέοντος· οὕτω καὶ παρὰ τὸ Ἀριστοκλῆς, Ἀρίστυλλος. οὕτως Ἡρωδιανὸς εἰς τὴν Ἀπολλωνίου εἰσαγωγὴν, ἢ περὶ παθῶν. Διογένης, ἀντὶ τοῦ ἀριστος. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμιστοῖς.
- Ἀριστος] παρὰ τὸ Ἀρης ὁ πόλεμος, γίνεται συγκριτικόν, ἀρίων· ἐξ οὗ ἀριστος, κυρίως ὁ ἐν πολέμῳ ἰσχυρός, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ παντός προσήκοντος· κυρίως ὁ ἐν πολέμῳ ἀνδραγαθῶν, καταχρηστικῶς δὲ, ὁ ἐν οἴῳ 10 δῆποτε πράγματι· παρὰ τὸν Ἀρην· ἐξ οὗ παρώνυμον, ἀριστεύς. ἀρίστη, ἀπὸ τοῦ ἀριστος. τὸ ἀρίστον, ὑπερθετικόν ὄνομα, ἀπὸ τοῦ ἀρίων συγκριτικοῦ. τὸ δὲ ἀρίων, παρὰ τὸ Ἄρης ὁ πόλεμος. κυρίως γὰρ ἀρίων, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ κρείττων, ἐκλελεγμένος κατὰ ἀριστείαν. ἀπὸ τοῦ ἀριστος, ἀρίστον ἐπὶ τῆς εὐωχίας, ἀόριστόν τι ὄν· ἀόριστον γὰρ κατὰ καιρόν. ἐντεῦθεν οὖν ἔχει τὸ α μακρόν· ἢ παρὰ τὸν ἄρεα· τοῖς γὰρ ἐς ἄρεα προσιοῦσι

παρασκευάζεται, ὡς καὶ τὸ δεῖπνος. ἀριστητικός, ὁ ἔθος ἔχων ἀριστῶν.

Ἀριστερός] ἀπὸ τοῦ ἀριστος ἀριστερός, καὶ ἀριστερά, 20 ὡς περ Φοβερός Φοβερά. ἔστι δὲ κατ' εὐφημισμὸν, ὡς περ καὶ εὐώνυμος ὀνομάζεται ἢ αὐτῇ, οἷον εἰ ἢ καλῶνυμος.

Ἀριστερά] τὴν εὐώνυμον τὴν ἀριστερὰν καλουμένην, τὴν οὐκ οὔσαν ἀρίστην, ἀλλὰ τῇ ἐτέρᾳ ὑπηρετοῦσαν. ἔστι δὲ ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, ἢ κατὰ εὐφημισμὸν. ὁ κανὼν πάντων τοίνυν εἰς ὅς μετὰ συμφώνου πλην τοῦ ρ, ὅτε ἔχει θηλυκόν, εἰς ἢ αὐτὸ ποιεῖ· σοφός, σοφή· καλός, καλή. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ὅς ἀρσενικά, συνθετικῶς παραγόμενα θηλυκά, ὁμοίαν κλίσιν ἔχει τῷ ἀρσενικῷ· οἷον, 30 ὁ παρθένος, ἢ παρθένος, καὶ τὰ ὅμοια. τὰ εἰς ὅς ἀρσενικά, ποιοῦντα θηλυκά μὴ ὄντα κοινὰ τῷ γένει, εἰ μὲν καθάρᾳ ἢ τὸ ρ ἔχοντα, εἰς α ποιοῦσι τὸ θηλυκόν· οἷον, ὅσιος, ὁσία· κύριος, κυρία· Φοβερός, Φοβερά. χωρὶς εἰ μὴ παραλήγουσι τῷ ο· τότε γὰρ εἰς ἢ ὀγδοός, ὀγδόη· ὀλοός, ὀλόη· χωρὶς τοῦ ἀθρόος, ἀθρόα. εἰ δὲ μὴ καθάρῳ, εἰς ἢ ποιοῦσι, καλός, καλή. εἶπε δὲ, μὴ κοινὰ τῷ γένει· τὰ γὰρ εἰς ὅς σύνθετα, κοινὰ εἰσι τῷ γένει, καὶ ὁμόφωνα τὰ θηλυκά τοῖς ἀρσενικοῖς· οἷον, ὁ Φιλόσοφος, καὶ ἡ Φιλόσοφος· ὁ ἀθάνατος, καὶ ἡ 40 ἀθάνατος. εἰ δὲ ὥσιν ἀπλᾶ, οὐχ ὁμοφωνοῦσιν· οἷον, ὁ θεός, καὶ ἡ θεά· ὁ σοφός, καὶ ἡ σοφή. εἰ μέντοι Ἀττικά, ποιοῦσι τὸ ἐνκντίον· εἰ μὲν ὥσιν ἀπλᾶ, ὁμοφωνοῦσιν· οἷον, ὁ θεός, καὶ ἡ θεός· ὁ σοφός, καὶ ἡ σοφός· εἰ δὲ σύνθετα, ποιοῦσιν εἰς ἦτα· οἷον, ἀρίζηλος ἀρίζηλη, ἀθάνατος ἀθανάτη, καὶ εἰ τι ὅμοιον.

Ἀριθμός] παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἀρμόζω, ἀρμός, καὶ πλεονασμῶ τοῦ θ καὶ ι, ἀριθμός· ἐξ ἀρμογῆς γὰρ μονάδων ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ ἀέλεσθαι, ὁ σημαίνει τὸ συναθροίζεσθαι, γίνεται ἀλίζω τὸ συναθροίζω· ἀλισμός, καὶ τρο 50 πῇ τοῦ λ εἰς ρ, καὶ τοῦ σ εἰς θ, ἀριθμός, οἷον εἰ ἢ συνάθροισις τῶν μονάδων.

Ἀριθμηθῆμεναι· παρὰ τὸ ἀριθμῶ· τοῦτο παρὰ τὸ ἀριθμός, ἐξ οὗ τὸ ἀναρίθμιος· ἰώτα, ὡς λοίγιος, βώμιος.

Ἀρίσβη, πόλις· ἀπὸ Ἀρίσβας θυγατρὸς Τεύκρου· ἣν ἔγχευε Δάρδανος. Λυκόφρων, Γήμας Ἀρίσβην Κρήσαν, εὐγενῆ κόρην.

Ἀρκῶ, τὸ βοηθῶ· ἀρκέσω, ἤρκεσα.

Ἄρκιος, ἱκανός, ὠφέλιμος. τὰ διὰ τοῦ ιος προπαροξυνόμενα, παρὰ ἐνεστώτα ἢ μέλλοντα παρηγμένα, διὰ τοῦ ι γράφονται· ἄζω, ἄγιος· ἀρμόζω, ἀρμόδιος· ἴζω, ἴδιος· καὶ ἀρκῶ, ἄρκιος. ψιλούται· πλην τοῦ ἄρκυς· τοῦ γεννήσαντος τὸ πνεῦμα ἐφύλαξε· παρὰ τὸ εἶργω γίνεται, τὸ κωλύω· σημαίνει δὲ τοὺς βρόχους, τὰ δίκτυα.

Ἄρκυς, εἶδος δικτύου ἐκ παχέος σχοινίου, ὃ ἰστᾷσι πρὸς 10 θήραν λέοντος, ἢ ἄρκτου, ἢ ἐλαφῶν· ἀπὸ τοῦ εἶργω.

Ἄρκιον] παρὰ τὸ ἀρπάζω, ἄρπυιον, καὶ ἄρκιον· ἐπιτήδειον γὰρ ἔστι πρὸς τὸ ἀρπάζειν· ἢ παρὰ τὸ ἐλκύνω, ἔλκυνον· τροπῇ τοῦ ε εἰς α, καὶ τοῦ λ εἰς ρ, ἄρκιον.

Ἀρκυρεῖσθαι, φυλάττειν τὰς ἄρκυς.

Ἄρκος, ὅτι ἀπὸ τῆς ἄρκτου ἐγένετο· ἄρκτοῦρος, ὁ ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ ἀρκτοφύλακος λαμπρὸς ἀστήρ· ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρανὸν τῆς ἄρκτου.

Ἄρκτος, τὸ ζῶον, εἴρηται παρὰ τὸ ἀρκῶ, ὅπερ καὶ ἐπαρκῶ λέγεται. ἄρκος, καὶ πλεονασμῶ τοῦ τ, ἄρκτος, τὸ ἐπαρκοῦν ἑαυτῷ ζῶον. Φασὶ γὰρ αὐτὸ διαζῆν τὸν χει 20 μῶνα, ἐκτὸς ἐπεισάντου τροφῆς.

Ἀρκεῖσιος, ὁ ἥρως, ὁ πάππος Ὀδυσσεως. παρὰ τὸν ἀρκεῖσω μέλλοντα, Ἀρκεῖσιος, καὶ Ἀρκεῖσιος. οὕτως Ἡρα-

διανός. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ, τὸν Κέφαλον οἰκοῦντα ἐν ταῖς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσαις Κεφαλυνίαις νήσοις, ἄπαιδα ἐπιπολὺ ὄντα, ἐρόμενον τὸν θεόν, κελευσθῆναι ὥς ἂν ἐντύχη θῆλει συγγενέσθαι. παραγενόμενον δὲ εἰς τὴν πατρίδα, καὶ δὴ ἐντυχόντα 30 ἄρκτῳ, κατὰ χρησμὸν συγγενέσθαι. τὴν δὲ ἐγκύμονα γενομένην, μεταβαλεῖν εἰς γυναῖκα, καὶ τεκεῖν παῖδα Ἀρκεσίον, ἀπὸ ἄρκτου.

Ἀρκεσίον] οὕτω καλούμενον ἄντρον τῆς Κρητικῆς Ἰδης· παρὰ τὸ ἀρκεῖναι τὸ βοηθῆσαι. Φασὶν αὐτὸ ὑπὸ Κουρήτων ὀνομασθῆναι· ὅτι τὸν Κρόνον αὐτοῖς Φεύγουσι, καὶ εἰς αὐτὸ καταδιεῖσι καὶ κρυπτομένοις, ἐπήρκεσεν. οὕτω Ξενίων ἐν τοῖς περὶ Κρήτης.

Ἀρκευθος, εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους, οὗ τὴν ὁδὴν πάντα τὰ ἐρπετὰ ἀποστρέφονται· παρὰ τὸ τὴν ἀράν κεύθειν, 40 ἢ τὴν βλάβην κρύπτουσα, ἀράκευθος καὶ ἄρκευθος. ἢ διὰ τὸ ἔχειν τὰς ἀκάνθας κεκρυμμένας.

Ἀρμός, ἡ ἀρμογή καὶ συνάφεια. παρὰ τὸ ἀρῶ (ὃ καὶ ἀραρῶ, διπλασιασμῷ) ἤρμαι, ἀρμός, τῆς δασείας προσελθούσης, ὡς εἴρω, εἰρμός.

Ἀρμόζω, ἐκ τοῦ ἀρμού· τοῦτο παρὰ τὸ ἀρῆναι καὶ συνῆρσθαι. παρὰ τὸ ἀρμόζω, ἀρμόττω Δωρικῶς.

Ἀρμῶ] ἀρμός ἀρμού ἀρμῶ. αὕτη ἡ δοτικὴ μετέστη εἰς ἐπιρρήματικὴν σημασίαν, καὶ ἐφύλαξε τὴν αὐτοῦ γραφὴν· οἶον, ἀρμῶ· σημαίνει τὸ ἀρτίως. ὃ δὲ τεχνικὸς λέγει, ὅτι παρὰ τοῖς Συρακουσίοις διὰ τοῦ ι γράφεται. 50 ἐκεῖνοι γὰρ ἀρμοῖ λέγουσι κατὰ συστολὴν τοῦ ω εἰς τὸ ο· ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Ἀρμοῖ γὰρ Δαναῶν γῆ ὡς ἀπὸ βουγέως· — σημαίνει τὸ ἀρτίως ἢ ἀρμοδίως, Ἀρμοῖ που καὶ κείνῳ ἐπέτρεχε λεπτὸς ἴουλος· — οὕτω θέλει ὁ Ἀρτεμίδωρος. προστίθῃσι δὲ, ὅτι τὸ ἀρμοῖ, ψιλούμενον μὲν, σημαίνει τὸ ἀρτίως· δασυνόμενον δὲ, τὸ ἀρμοδίως. Μεθόδιος. ἔστι καὶ παρὰ Λυκόφρονι.

145 Ἀρμενον, σημαίνει τὸ προφανές. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, ἀραρῶ, ἀραρημένον· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἄρμενον.

Ἀρμα, παρὰ τὸ αἶρω, ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω· σημαίνει τρία· παρὰ μὲν Ἑλλήσι, τὸ ζεύγος τῶν βοῶν· παρὰ Ῥωμαίοις [δὲ ὅπλα.] ἢ ὄρου, ἀσπίδα καὶ θώρακα. τὸ Ἀρμα, καὶ ὄνομα πόλεως ἐν τῇ Βοιωτίᾳ.

Ἀρμαλῆ, ἡ τροφή. — ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ πλεόν εἴη Ἀρμαλῆς, Ἡσίοδος· παρὰ τὸ ἀρμόζειν τῇ ψυχῇ. ἢ παρὰ τὸ αἶρειν τὰ σώματα, γίνεται ἀρμός, ὡς καθάρω, καθαρμός. οὕτως αἶρω, ἀρμός· ἀφ' οὗ παρώνυμον, ἀρμιά· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἀρμαλιά. ἢ ὅτι 10 δίκην ἄρματος φέρει τὰ σώματα. ἀρμαλιάς, ὄχος ὁ σκευοφόρος.

Ἀρματροχία καὶ Ἀματροχία, διαφέρει. ἀματροχία μὲν ἐστὶ τὸ ἅμα τρέχειν, καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι, οἶον ὁμοδρομία τις οὕσα· τροχοὺς γὰρ οἱ παλαιοὶ τοὺς δρόμους ἔλεγον· οἶον, Τῇ ῥ' ἔσχε Μενέλαος ἀματροχίας ἀλείνων, Ἰλιάδος ψ'. ἀρματροχία δὲ, τὸ ἀπὸ τῶν τροχῶν ἴχνος, δηλονότι ὁ τύπος, ἢ ἐγχαράξις τοῦ τροχοῦ, — 20 οὐδέ τι πολλὴ γίνετ' ἐπισώτρων ἀρματροχίῃ κατόπισθεν Ἐν λεπτῇ νοίῃ.

Ἀρμάμαξα, ἡ πρὸς ἀνδρῶν καθέδραν κατεσκευασμένη ἅμαξα, οἶον ἄρμα καὶ ἅμαξα, ἢ ἀνδράμαξά τις οὔσα, ἢ ἀνδρας ἄγουσα.

Ἀρμάτειον μέλος] ἀρμάτειον μέλος, βαρβάρῳ βοᾷ, Εὐριπίδης. εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπιβοηθῆναι τῷ Ἑκτορι ἐκ τοῦ Ἀχιλλέως ἄρματος ἐλκομένῳ. ἢ ὅτι ἐπὶ ἄρματος Φρύγες ἄγοντες τὴν μητέρα τῶν θεῶν, μέλος τι ἐπέφθγγοντο· ὅπερ ἐκ τοῦ παρεπομένου μέλους, ἀρμά- 30 τειον ὠνόμασται. οἱ δὲ, ὅτι τὸ παλαιὸν τὰς παρθένας

γαμουμένας, ἐπὶ ὀχήματος ἦγον· ὅθεν καὶ παρόχους, τὰς παρανύμφους ἐκάλουν· καὶ τὰ ἐπαδόμενα μέλη καὶ τὸν ὑμέναιον, ἀπὸ τοῦ φέροντος τὴν νύμφην, μέλος ἀρμάτειον ἐκάλουν. ἄλλοι δὲ, ὅτι Ἀρματεύς τις εἰς Ἀθῶν ἔγραψε μέλος σύντονον· ὅπερ ἀπὸ τοῦ εὐρόντος, Ἀρμάτειον εἰκότως ἐκλήθη. ἄλλοι δὲ Φασὶν, ὅτι ἀπὸ τοῦ συντόνου καὶ ἐσπευσμένου δρόμου τοῦ ἄρματος τὰ σύν- 40 τονα μέλη ἀρμάτεια καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ, ὅτι ὁ ἦχος τοῦ ἄρματος ὀξύς καὶ λεπτὸς γίνεται. τὸν οὖν ὀξύν καὶ λεπτὸν Φθόγγον, ἀρμάτειον ἐκ τούτου ὁ Εὐριπίδης ἐκάλεσε· καὶ εὐνοῦχον εἰσάγει λέγοντα· τοιαῦτα δὲ τῶν εὐνούχων αἱ Φωναί. οὕτω Δίδυμος καὶ Ἀλέξανδρος. ἢ παρὰ τὸ ἀρμάν, ὃ σημαίνει τὸν πόλεμον τῇ τῶν Φρυγῶν διαλέκτῳ, ὡς Φησὶ Παλαμήδης ἱστορικὸς ὁ τὴν κωμικὴν λέξιν συναγαγών. Μεθόδιος. ἢ τὸν ἵπποθόρον, ὃν ἄδουσι Φρύγες ἐποχούμενοι ἵπποις.

* Ἀρματηλάτης, ὁ ἡνίοχος· ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν τὸ ἄρμα.

Ἀρνη, νύμφη, ἢ τροφὸς Ποσειδῶνος. εἰρηται δὲ καὶ Ἀρνη ἢ νύμφη Σινόεσσα καλουμένη· ὅτι τὸν Ποσειδῶνα λαβούσα παρὰ τῆς Ῥέας ἐντρέφειν, πρὸς τὸν Κρόνον 50 ζητοῦντα, ἀπηρνήσατο· καὶ ἐντεῦθεν Ἀρνη ὠνόμασθη. οὕτω Θησεὺς ἐν Κορινθιακῶν τρίτῳ.

Ἀρνη, πόλις Βοιωτίας· ἔστι δὲ καὶ Θεσσαλίας· ἀπὸ Ἀρνης τῆς Αἰόλου. ὃ δὲ Κράτης Φησὶ παρὰ τὸ ἄρνας· ἐπιτηδεῖα γὰρ εἰς τὸ ἄρνας τρέφειν ἢ πόλις, καὶ οὐκ ἀπειμός, ὡς γὰρ αὐτὸς Φησὶ, καὶ τὴν Κῶν τὴν ἐπιτηδεῖαν πρὸς τὰ πρόβατα τοὺς ἐνοικοῦντας Κᾶρας οὕτως 146 ὀνομάζειν τῇ οἰκείᾳ Φωνῇ· κῶν γὰρ τὸ πρόβατον ὠνόμασαν. οὕτω καὶ τὴν Ἀρνην· καὶ γὰρ αὕτη εὐαρνος. ὥστε τὴν μὲν Ἀρνην, ἀπὸ τῆς συνηνομένης γενικῆς ὠνόμασται· τὴν δὲ Ἀρήνην, ἀπὸ τῆς ἐντελοῦς τῆς ἀρήνης, καλεῖται δὲ καὶ Τάρνη, ὡς λέγει Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν.

Ἀρναῖος, ὄνομα κύριον. Ἀφθόνιος εἰς τὰ προγυμνάσματα τῆς ῥητορικῆς, περὶ Γνώμης· Ἀρναῖος γὰρ τὴν ἀρχὴν προκληθεὶς Ἴρος, μετωνομάσθη, τὴν ἐπωνυμίαν ἐκ 10 τοῦ διακονεῖν νομισάμενος· — καὶ ὁ ποιητής, Ἀρναῖος ὄνομ' ἔστι· τὸ γὰρ θετό οἱ ποτε μήτηρ Ἐκγενέτης· — παρὰ τὴν ἀράν, ἀραῖος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν· ὁ εὐκταῖος τῇ μητρὶ γενόμενος. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ἀνωμάλῳ προσόδῳ. Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς, ἐν τῷ ὑπομνήματι τῆς Ὀδυσσεύς, παρὰ τὸ ἀρνυσθαι, ὃ ἐστὶ λαμβάνειν, ὡς πτωχόν· ἴν' ἢ πεποιημένως ὄνομα πτωχῷ πρέπον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρνῶν· ἴν' ἢ ὁ βληχλώδης καὶ ἡλίδιος.

Ἀρνεῖσθαι· ἀπὸ τοῦ αἶρειν τὰς χεῖρας ἐπὶ τῇ παραιτήσει.

Ἀρνεῖός] ἀπὸ τοῦ ἀρῆν ἀρήνος, κατὰ συγκοπὴν, ἀρνός· καὶ μετάγεται ἢ γενικῇ εἰς εὐθεῖαν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρνός 20 γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τῆς εἰ διφθόγγου, ἀρνεῖός, ὡς περ ἀδελφός, ἀδελφεῖός. λέγει δὲ Ὀρός, ὅτι Φησὶν ἐν τῷ καθόλου ὁ Ἡρωδιανὸς πλεονάζειν τὴν εἰ διφθόγγον· καὶ γίνεται ἀρνός, ἀμνός ἀμνεῖός· ἀγνοῶν ὅτι ἀμνός σημαίνει τὸν ἀμνόν, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ προπαροξύνεται, ὡς παρὰ Ἑρμῖππῳ ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς, Τὴν μὲν διάλεκτον καὶ τὸ πρόσωπον ἀμνίου ἔχειν δοκεῖς· τὰ δ' ἔνδον, οὐδὲν διαφέρει δράκοντος. Χοιροβοσκός, εἰς τὸ περὶ ὀρθογραφίας. τὸ ῥήν, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ μερισμοῦ τοῦ σώματος· ῥήνος, καὶ 30 συστολῇ τοῦ η, ῥανός· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀρνός, καὶ μετάγεται ἢ γενικῇ εἰς εὐθεῖαν, καὶ κλίνεται ἀρνός ἀρνῶ ἀρνῶν· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, ἄρνα· ἢ εὐθεῖα τῶν δυνῶν, ἄρνε. ἢ ἐκ τοῦ ῥήν ῥήνος, ῥανός, ἀρνός· ἢ δοτικῇ, ἀρνί· ἢ αἰτιατικῇ, ἄρνα· ἢ εὐθεῖα

τῶν οὐκῶν, ἄρνε. ἐκ τοῦ ἀρά γίνεται ῥήν, τὸ ὑπὲρ εὐχῆς διδόμενον πρόβατον. ἄρνος, ἄρνού· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἄρνοι· καὶ κατὰ μεταπλασμόν, ἄρνες ἄρνων.

Ἄρνεϊα, τὰ κρεωπόλια. Δίδυμος.

40 Ἀρνύμενος, ἀντικαταλλασσόμενος. σημαίνει καὶ τὸ ῥυόμενον, ἢ Φυλαττόμενον, ἢ τρυχόμενον· ἢ τὸ ἀντιλαμβάνειν καὶ περιποιεῖσθαι. ἀπὸ τοῦ ἄρνος· ἐπειδὴ διὰ τῶν ἄρνων καὶ τῶν ἄλλων ζώων τὰς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. καὶ οὐ μόνον δι' ἀργυρίου τοῦτο ποιεῖν οἶδεν Ὅμηρος, ἀλλὰ καὶ δι' ἐτέρων· οἶον, Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθῶνι σιδήρῳ, Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδοις· — ἀπὸ μέρους οὖν τοῦ τετραπόδου τοῦ ἄρνού τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ ἀμείβεσθαι ἔταττον. καὶ οἱ παλαιοὶ δ' ἄρνων τὰς θυσίας ἐποιοῦν. ἢ παρὰ τὸ αἶρω, ἄρνῶ, ὡς ἴνω, ἰχνῶ·

50 οἶχω, οἶχνῶ. ἄρνυμι, ἄρνυμαι, μεταφορικῶς.

Ἀρνευτήρ, ὁ κυβιστήρ. — ὁ δ' ἄρνευτήρι εἰκνῶς, Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· — εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἄρνων, οἵτινες εἰώθασιν ἐπὶ κεφαλὴν ἄλλεσθαι, ὥς περ τὸν αἶρα κυρίττοντες.

Ἀρνώδοι, οἱ ῥαψῶδοι· ὅτι ἄρνα ἔπαθλον εἶχον.

147 Ἀρμάριον] ὅτι τὰ λεγόμενα παρ' ἡμῖν ἀρμάρια, ἐρμάρια ὀφείλουσι λέγεσθαι, ὡς εὖρον ἐν τοῖς σχολίοις τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἀρχὴ τοῦ θῆτα κεφαλαίου περὶ τῶν θείων ὀνομάτων. οἱ γὰρ Ἕλληνες οἶα τινὰς ἀνδριάντας ἐποιοῦν, μήτε χεῖρας μήτε πόδας ἔχοντας· τούτους δὲ Ἑρμᾶς ἐκάλουν· οὐ ὑποκοριστικόν, ἐρμάριον. ἐποιοῦν δὲ αὐτοὺς διακένους, θύρας ἔχοντας καθάπερ τοιχοπυργίους· καὶ ἔσωθεν αὐτῶν ἐτίθουν ἀγάλματα ὧν ἔσεβον θεῶν· ἔξωθεν δὲ ἀπέκλειον τοὺς ἐρμᾶς.

Ἀρδίττος, τόπος ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἀπὸ Ἀρδίττου τινὸς ἥρωος· ὃς στασιάζοντας τοὺς Ἀθηναίους κατήπειγεν ὄρκοις ὁμονοεῖν. ἐν τούτῳ οὖν τῷ χωρίῳ ὤμνουν οἱ δικασταὶ τὸν δικαστικὸν ὄρκον. καὶ ἀρδίττους τοὺς ἐπιόρκους.

Ἀργυρίδιον] εἰσὶ παραγωγαὶ καὶ διὰ τοῦ ἰον, καὶ διὰ τοῦ ἰδιον. καὶ εἰ μὲν ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ συμφώνου ἀρχεται, διὰ τοῦ ἰδιον γίνεται ἡ παραγωγὴ, καὶ Φυλάσσονται αἱ τρεῖς συλλαβαὶ αἱ τελευταῖαι συνεσταλμέναι· οἶον, γνώμη γνώμης, γνωμίδιον· ψυχὴ ψυχῆς, ψυχίδιον· ξίφος ξίφους, ξιφίδιον. εἰ δὲ ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχεται, διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγὴ, καὶ ἐκτείνεται ἡ τρίτη ἀπὸ τέλους συλλαβὴ· γραφεῖον, γραφείδιον· ἀγγεῖον, ἀγγειίδιον. καὶ εἰ μὲν εὖρεθῇ τὸ ε ἢ τὸ ο, τὸ ἰῶτα προσέρχεται· πόλεως, πολειδίων· ἔξεως, ἐξειδίων· βοός, βοίδιον· νοός, νοίδιον.

Ἀρουρα, ἡ γῆ· κυρίως, ἡ ἡροτριασμένη, ἢ ἡ πρὸς σπορὰν καὶ ἄροσιν ἐπιτηδεύα. ἀρῶ, ἀρόσω, ἀρουρα. καὶ ἀρουρα, παρὰ τὸ ἀροῦν· ἢ παρὰ τὸ ἀροῦσθαι τὴν γεωργουμένην γῆν. ἀροῦν τὸ ἀροτρίαν, παρὰ τὸν ἄρην τὸν σίδηρον.

Ἀροτρεὺς· παρὰ τὸ ἀρόσω, τὸ ἀροτριάσω. ἢ παρὰ τὸ ἀροτρον ἀροτρεὺς. Ὀρηϊκῆς ἄροσιν χιονώδη ναιετάουσιν· — ψυχρά ἐστὶν ἡ Θράκη· διὸ τοὺς ἀνέμους κἀνεῖθεν πνεῖν ἐμυθεύσαντο. διὸ Φασὶ καὶ βόθρον εἶναι ἐν Θράκῃ, ἐξ οὗ Φυσήματα ἀνέμων γίνεται· καὶ μυθευθῆναι Θράκην οὕτως τῶν ἀνέμων οἰκητήριον εἶναι.

Ἀρόη, κώμη πάλαι τῆς Ἀχαΐας, νῦν δὲ πόλις ἡ καλουμένη Πάτρα· περὶ ἧς καὶ λόγιον ἐκ Σιβύλλης ἐξέπεσε τρίμετρον· οἶον, Ἀρόη τρίπυργος ἔσσετ' εὐδαίμων πόλις· — ὅτι Τριπτόλεμος ὁ Κελεοῦ, ὑπὸ τῆς Δήμητρος κελ

40 λευσθεὶς διδάσκειν τοὺς ἀνθρώπους τὴν γεωργίαν τοῦ

σίτου, ἐν αὐτῇ πρῶτον ἤροσέν τε καὶ ἔσπειρε, τὸ συμφυὲς τῆς γῆς καταμαθῶν. παρὰ τὸ ἀρόσαι οὖν, ἀρόη προσηγορικόν. οὕτως εὖρον ἐν ἐπιγράμμασι τῶν πρώτων.

Ἀρόσω] ἀρῶ παρὰ τὸ ἄρης ὁ σίδηρος· σιδήρῳ γὰρ τέμνεται ἡ γῆ διὰ τὴν ὕνιν. ὁ μέλλων, ἀρόσω. ἢ δὲ τρίτῃ τῶν περισπωμένων θέλει ἔχειν τὸ ω μέγα ἢ τὸ ο μικρόν· καὶ πάντοτε μὲν διὰ τοῦ ω μεγάλου, πλὴν τεσσάρων· ἀρόω, ἀρῶ, ἀρόσω· ὁμῶ, ὁμόσω· ὀνῶ, ὀνόσω· καὶ βῶ, βόσω, τὸ τρέφω. ἐνῶ ἐνώσω δὲ, τὸ εἰς ὁμόνοιαν καὶ Φιλίαν ἄγειν, διὰ τοῦ ω. ὁ παρατατικὸς, ἤροον ἤρουν, 50 ἤροες ἤρους, ἤρος ἤρου· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἀρόειν ἀροῦν. ἀρῶ, σημαίνει τρία· τὸ εὐχόμαι, ὡς τὸ, Ὡς ἤρᾱθ' ὁ γεραίός· — τὸ ἀροτρίῳ· οὐ ὁ μέλλων, ἀρόσω· ἐξ οὗ καὶ ἀροσις· ἐξ αὐτοῦ ἀρῶ τὸ λαμβάνω· οὐ ὁ μέλλων, ἀρέσω· ἐξ οὗ ἀρέσαι, τὸ λαβεῖν.

Ἀρπασος, ποταμὸς Καρίας, πρότερον Δαφνοῦς καλούμενος. εἴρηται δὲ διὰ τὸ ὀξύτατον τοῦ ροῦ, καὶ ὅτι ἀρπά- 148 ζει τοὺς παριόντας αὐτῷ. οὕτως ἱστορεῖ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ πεμπτηκαιδεκάτῳ τῶν Καρικῶν.

Ἀρπαλίον, ὄνομα κύριον παρ' Ὀμήρῳ· παρὰ τὸ ἀρπάζω ἀρπαλος, ὡς ἴξω ἴξαλος· καὶ ὡς Ἡφαιστος Ἡφαιστίων, οὕτως Ἀρπαλος Ἀρπαλίον.

Ἀρπαλέως, ἀρπαντικῶς, ἀσμένως, ἠδέως, προςΦιλῶς, ἐπιθυμητῶς. καὶ ἀρπαλέος ὁμοίως, καὶ ἀρπαλίμη.

Ἀρπεδόεσσα, ἡ ἄγαν πελιδνὴ· κατὰ συγκοπήν· παρὰ τὸ ἄρι συγκειμένη. πέπονθε δὲ, ἵνα μὴ σημαίνηται ἡ ἄγαν ὀμαλὴ ὁδός· ὁδοῦ γὰρ ἐστὶν ἐπίθετον. πέπονθε δὲ 10 ὁμοίως τῷ ἐρθύρις, Αἰολικῶς· ἐρίθυρις γὰρ, ἡ μεγάλη θυρίς. οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Δίδυμος. ὅτι ἀρπεδες, οὐ μέμνηται Νίκανδρος, ἐνθα — κάρη γέ μεν ἀρπεδες αὐτῶς· — ἀλλ' ὁ Νίκανδρος ἀντὶ ἐπιτάσεως μόνης δοκεῖ τὴν λέξιν παραλαμβάνειν.

Ἀρπῶ· ἐξ οὗ τὸ ἀρπάζω· ἐν χρήσει μὲν οὖν οἶδα πρωτότυπον· τὸ δὲ ἀρπῶ αὐτὸ παράγωγον, ἀπὸ τοῦ ἄρπη παρηγμένον· ἄρπη δὲ ἐστὶν εἶδος ὀρνέου. ὡς Φωνή, Φωνῶ· αὐδῇ, αὐδῶ· σιγῇ, σιγῶ· οὕτως ἄρπη, ἀρπῶ.

Ἀρπη, εἶδος ὀρνέου, ὅμοιον αετῷ, ὡς ἀπὸ τῆς ιδέας ἀνρι- 20 τον εἶναι. Ὅμηρος, Ἡ δ', ἄρπη εἰκυῖα ταυυπτέρυγι λιγυφώνῳ· — σημαίνει δὲ δύο· παρὰ τὸ ἀρπάζω· ἀρπαντικόν γὰρ τὸ ζῶον· καὶ ἄρπη ἡ δρεπάνη· παρὰ τὸ ἀρπῶ, ἄρπη· παρὰ τὸ ἀρπάζειν ἃ διακνέπει. Ἡσίοδος, — δεξιτέρῃ δὲ πελωρίον ἔλλαβεν ἄρπην Μακρὴν καρχαρόδοντα· Φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρός Ἐστυμένως ἤμησεν.

Ἀρπυιαί] Ἡσίοδος, — ἡ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἴριν, Ἡυκόμους θ' Ἀρπυιας Ἀελλῶ τ' Ὠκυπέτην τε· — καὶ, Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυιαὶ ἀνηρεΐψαντο· — αἱ ἀρπαντι- 30 καὶ θεαί. παρὰ τὸ ἀρπῶ τὸ ἀρπάζω, ἄρπυια, ὡς αἰθῶ, αἰθῦια· καὶ ἄγω, ἀγνία.

Ἀρπυς, ὁ ἔρως· ὡς παρὰ Παρθενίῳ ἐν Κριναγόρῃ, Ἀμφατέροις ἐπιβάς ἄρπυς ἐλήϊσατο· — παρὰ τὸ ἀρπάζειν τὰς Φρένας.

Ἀρπίς] ἀρπίδες, τὰ ὑποδήματα, ἃ δὴ καὶ κρηπίδας καλοῦσι. παρὰ τὸ ῥάπτω, ῥαπίς, καὶ ῥαπίδες· πολυῤῥαφῇ γὰρ τὰ ὑποδήματα· καὶ κατὰ μετάθεσιν, ἀρπίδες. οὕτω Σαλούστιος. Καλλίμαχος, Ἐν γὰρ μιν Τροίῃνι θῆκε σὺν ἀρπίδεσσιν· — ὅτι Τρύφων ἐν τῷ περὶ πνευ- 40 μάτων Φησί, τὸ α προτασσόμενον τοῦ ρπ, συστέλλεται καὶ δασύνεται. ἐνθεν ἐπιτιμήσειεν ἂν τις τοῖς ψιλοῦσι τὸ ἀρπίδες· πλὴν εἰ μὴ τις εἴπῃ, ὅτι τὸ ρ, προτασσόμενον λέξεως, δασύνεται· ὑποτασσόμενον δὲ, ψιλοῦται, ὅταν ἐν τῇ αὐτῇ λέξει ὑπερβιβάζεται, ῥήνες ἄρνες, ῥαπίδες ἀρπίδες.

Ἄρρατος, ὅσον ἄφθαρτος, ὁ μὴ φαιόμενος· ἢ ἡ ὁ ἀκα-
ταγώνιστος· ἢ ὁ ἀνέκφραστος, ἀρρήτος τις ὢν· ἢ ἰσχυ-
ρός, ἢ δυσκίνητος. Φρύνιχος δὲ, ἀπὸ τοῦ ρῶ· οὗ ὁ
50 μέλλων, ῥάσω, ὡς δράσω· ῥατός, καὶ ἄρρατος, πλεο-
νασμῷ τοῦ ρ. Μεθόδιος, ἔστιν ὄνομα κύριον.

Ἀρράβων, ἡ ἐπὶ ταῖς ὠκεῖς παρὰ τῶν ὠνουμένων διδο-
μένη προκαταβολή ὑπὲρ ἀσφαλείας. Μένανδρος, Μι-
κροῦ μὲν ἀρράβωνά μ' ἐπεισεν εὐθύς καταβαλεῖν· —
οἶονεῖ ἀρράβων τις ὢν· ἀφ' οὗ γὰρ δοθῇ ὁ ἀρράβων,
οὗ μετακινεῖται εἰς ἄλλον. ἐκ τοῦ ἀρράβω οὖν εἴρη-
ται. ἢ παρὰ τὸ ῥαβδος, ῥαβδῶν· καὶ προσθήκη τῆς
149 α στερήσεως, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἀρράβων, ὁ μὴ
συγχωρῶν ῥαβδὴν γενέσθαι τὴν πίστιν τῶν συναλλατ-
τόντων. οὕτως Ἐπαφρόδιτος· οἱ δὲ, παρὰ τὸ ἀρράβης
εἶναι, οὐ καλῶς.

Ἀρράβωνίζω· ἐκ τοῦ ἀρράβων ἀρράβωνος.

Ἀρρένικόν, ἐκ τοῦ αἵρειν τὸ νῆκος.

Ἀρρένωπός] ἐκ τοῦ ἀρρῆν ἀρρένος, καὶ τοῦ ὦψ ὠπός, ὁ
σημαίνει τὸ πρόσωπον, ἀρρένωπός, ὁ ἀρρένος πρόσωπον
ἔχων, κατὰ συνεκδοχὴν· ἡγοῦν ὁ ἀνδρεὶς καὶ ἰσχυρός,
10 καὶ δυνάμενος πρὸς ἐχθρὸν ἀντιταχθῆναι. ἔστι δὲ κατὰ
συνεκδοχὴν, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον.

Ἀρρήκτος, ἀδιάρρηκτος, στερεά· παρὰ τὸ ῥήσσω.

Ἀρρήφοροι· καὶ ἀρρήφορία, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη τῇ Ἀθη-
νᾷ, ἐν σκιρρόφοριῶνι μηνί· λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ε,
ἐρρεφορία· παρὰ τὸ ἀρρήτα καὶ μυστήρια φέρειν. ἢ ἐὰν
διὰ τοῦ ε, παρὰ τὴν Ἑρσιν τὴν Κέκροπος θυγατέρα,
ἔρσιφορία. ταύτη γὰρ ἡγοῦν τὴν ἑορτήν.

Ἀρρήφορεῖν, τὸ χρυσὴν ἐσθῆτα φορεῖν, καὶ χρυσία·
τέσσαρες δὲ παῖδες ἐχειροτονοῦντο κατ' εὐγένειαν, ἀρ-
20 ρήφοροι, ἀπὸ ἐτῶν ἐπτά μέχρις ἑνδεκα. τούτων δὲ δύο
διεκρίνοντο, οἱ διὰ τῆς ὑφῆς τοῦ ἱεροῦ πέπλου ἤρχοντο
καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτόν. λευκὴν δὲ ἐσθῆτα
ἐφόρουσαν καὶ χρυσία.

Ἀρρίχος, κόφινος· τρεῖς χοῦς μέλιτος Βριληττίου· δύο
ἀρρίχω, τὴν μὲν τῶν χελιδονέων, τὴν δὲ τῶν Φικλέων
ἰσχαδῶν· καὶ τῆς ψιδίας ἀσταφίδος, καὶ μύρτων ἑτε-
ρον φέρειον· — γίνεται δὲ παρὰ τὸ αἵρειν τὸν χοῦν.
Ἐκ τοῦ ἀρρίχω ἐν ἀφαιρεῖσθαι βέλος· — ἀρρίχοι δὲ
λέγονται κόφινος οἰσύνιοι, ὅσον ἀνάρριχοι, οἱ τὰ ἀναι-
30 ροῦντα ἔχοντες, τουτέστι τὰ βέλη. ἀρσενικῶς Ἴωνες,
θηλυκῶς Ἀττικοί.

* Ἀρρύθμος, ὁ μὴ ἔχων ῥυθμόν, ὁ ἀκάνονιστος.

Ἀρρώστος] παρὰ τὸ ρῶ τὸ ὑγιαίνω, ὁ μέλλων, ῥῶσω,
ῥώστος, καὶ ἄρρώστος, ὁ ἐστερημένος τῆς ὑγείας. ζῆται
εἰς τὰς διαφοράς· καὶ τὸ ἀρρώδω, εἰς τὸ ὀρρώδω.

Ἀρσαντες] ἄρσαντες κατὰ θυμόν· — ἀρμόσαντες κατὰ
ψυχὴν, ἀρεστὸν καὶ θυμῆρες ποιήσαντες· ἢ ἀρεσθέν-
τες, ἀπὸ τοῦ ἀρέσαντες ἄρσαντες· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρμόζω
ἀρμόσω ἡρμόσα· ἢ μετοχή, ἀρμόσας, ἀρμόσαντες, καὶ
40 κατὰ συγκοπήν, ἄρσαντες.

Ἀρσῆν· παρὰ τὸ ἄρδω τὸ ποτίζω καὶ τὸ μετεγχεῖν· ὁ
γὰρ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ ἐπαρδεύει. ἄρδω, ἄρσω, ἄρσῆν, ὁ
ἄρδων τὴν θήλειαν. καὶ γὰρ διὰ τοῦτο πόσις λέγεται ὁ
ἀνὴρ, παρὰ τὸ ποτίζειν τῇ γυναικί. ἢ παρὰ τὸ ἔρδω τὸ
πραττω· ὁ μέλλων, ἔρσω· καὶ ἄρσῆν ἐξ αὐτοῦ, τουτέ-
στιν ὁ πρακτικός. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ γάμου
καὶ συμβιώσεως.

Ἀρσίνοος, ὄνομα κύριον, διὰ τοῦ ι· Θυγατέρες Ἀρσινόου
μεγαλήτορος.

Ἀρσινόη, πόλις ἐν Συρίᾳ ἐπὶ βουνῷ κειμένη· ἐπὶ δὲ τοῦ
βουνου, πηγὰς ἐξερεῖται πλεονας, ὡς ποταμοὺς γί-
νεσθαι μεγάλους· ἀφ' ὧν ἡ πόλις ὠνόμασται· ἄρσαι

γὰρ τὸ ποτίσαι· ἀφ' οὗ καὶ ἄρσῆν ὁ τὴν γυναῖκα ποτί-
ζων τῇ σπορᾷ. οὕτω Σερίνος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Φιλάνος.

Ἀρτάμος, ὁ μάγειρος· Ἡ γὰρ βέβηκε χεῖρας ἀρτάμων
Φυγάν· — παρὰ τὸ διαρτάσαι, ὁ ἐστὶ μερίσαι ἢ συναρ-
μόσαι. Αἰσχύλος, Τασαῦτα κήρυξ ἐξ ἐμοῦ διάρτατον·
— ἄρτάμος οὖν, ὁ διαρτῶν τὰ κρέα· καὶ ἀρταμῆσαι, 150
κρεανομῆται.

Ἀρτάνη, ἡ ἐκ τῶν καλωδίων ἀγχόνη· Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ
δεσμοῦ ἐν Ἀντιγόῃ, Πλεκταῖσιν ἀρτάναισιν· — ἀγχό-
ναις.

Ἀρτάβη, μέτρον ἐστὶ Περσικόν, Ἀττικὸς μέδιμνος.

Ἀρτεμῆς] Ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα· —
σημαίνει τὸν ὑγίη, παρὰ τὸ ἀτρεμῆς, καὶ καθ' ὑπέρ-
θεσιν ἀρτεμῆς. οὕτω Φιλόξενος. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῷ
ὑπομνήματι τῶν περὶ παθῶν Φησὶν, ὅτι ἀτρεμῆς ἐστὶν 10
ὁ ὑγίης καὶ μὴ τετμημένος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ,
ἀρτεμῆς.

Ἀρτεμις, ἡ θεὸς, ἀερότεμις τις οὔσα, ἡ τὸν ἀέρα τέ-
μνουσα· ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ τῇ σελήνῃ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρτεμῆ
ποιεῖν· λέγεται γὰρ ἡ θεὸς ἀναιρετική τῶν γυναικῶν·
καὶ Ὀμηρος, Τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θα-
νάτοιο; Ἡ δολιχὴ νοῦτος, ἡ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα; — ἢ
ἀπὸ τοῦ ἀρτεμῆς παρωνύμως Ἀρτεμις, τουτέστιν ἡ
ὑγίης καὶ ἀνεπίληπτος διὰ τὴν παρθένοιαν· παρθένος
γὰρ καὶ Φιλοσώφρων. ἢ ὅτι ἄρτια καὶ τέλεια καὶ ἀνελ-
20 λιπῇ ἐποίησε τὰ κατὰ κόσμον φανεῖσα.

Ἀρτημα, ὁ τελαμὼν ἐξ οὗ ἤρτηται τὸ βαλλάντιον.

Ἀρτηρία, παρὰ τὸ τὸν ἀέρα (τουτέστι τὸ πνεῦμα) τηρεῖν,
ἀεροτηρία τις οὔσα· πνεύματος γὰρ ἐστὶ δεκτικὴ, ὡς περ
ἡ φλέψ αἵματος· ἀρτηρία δὲ πνεύματος ἀγγεῖον. ἢ
ἀλτηρία τις οὔσα· ὅτι ἄλλεσθαι δοκεῖ, παλμούς ποιοῦσα.

Ἀρτιος, σημαίνει τὸν ὑγίη καὶ πεπληρωμένον. γίνεται πα-
ρὰ τὸ ἀρτῶ τὸ ἐδραιῶ, ἀρτιος (ὡς ἀρμόζω ἀρμόδιος)
ἴσος καὶ ἡρμωσμένος.

Ἀρτίπους, ἀρτιος καὶ ὑγίης ποσὶν, ὁλόκληρος.

Ἀρτιέπειαι, αἱ ἀπηρτισμένα καὶ τέλεια λέγονται. Ἡσίο- 30
δος ἐν Θεογονίᾳ, Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς
ἀρτιέπειαι· — ἡ ἀρτιέπεσαι χρώμεναι.

Ἀρτίζω] ἐκ τοῦ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, γίνεται ἀροτίζω· καὶ
συγκοπῇ ἀρτίζω, καὶ καταρτίζω. ἢ ἐκ τοῦ ἀρτιον γίνεται.

Ἀρτος] Ἀρτος δυσκοπάνητος ἀπ' εὐκύνου κανέοιο· —
παρὰ τὸ αἶρω, τὸ προσφέρω, ὁ καθ' ἐκαστὴν τῷ σώ-
ματι ἡμῶν προσφερόμενος. Ἱπποκράτης προσάρματα τὰ
σιτία λέγει. ἢ ἀπὸ τοῦ αἵρειν καὶ κουφίζειν τὴν δύναμιν. 40
Ἀρτύνω, τὸ ἀρμόζω, ἢ εὐτρεπίζω· — πυκινὴν ἡρτύνετο
βουλήν· — παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἀρμόζω· ὁ μέλλων, ἄρῶ,
ἡρμαι, ἡρται, ἀρτός· καὶ ἀρτῶ, καὶ ἀρτύω, πλεονα-
σμῷ τοῦ ν, ἀρτύνω. ἀπὸ τοῦ ἀρτύνω, ἀρτύνθη τὸ κα-
τεσπνεύσθη· ἐκ δὲ τοῦ ἀρτῶ ἀρτίζω, καὶ καταρτίζω.
εἰς τὸ ἀπαρτίζω.

Ἀρύω, τὸ ἀντλῶ, παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρύω, ὡς πλήθω, πλη-
θύω· ἔρω, ἐρύω, καὶ ἐρύσω· ἄνω, ἀνύω, καὶ ἀνύσω.

Ἀρύβαλλος] παρὰ τὸ ἐρύειν, ἐρύβαλλος, καὶ ἀρύβαλλος. 50
ἢ παρὰ τὸ ἀρύεσθαι καὶ βάλλειν. ἐστὶ τὸ καλούμενον
βαλλάντιον καὶ μαρσίπιον. Ἀριστοφάνης, — κατὰ τῆς
κεφαλῆς ἀρυβάλλω Ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ ταύτου
δὲ σκοροδάλην.

Ἀριβαλίδα λήκυθον δῶρον.

Ἀρυπες, Φερεκύδης, ἀντὶ τοῦ Ῥύπες, πρόδηλον τὸ εἰρη-
μένον. Ῥύπες γὰρ λέγονται οἱ Ἀχαιοί· κατὰ πλεονα-
σμὸν τοῦ α, Ἀρυπες.

Ἀρύσμιος, ἀσχήμιος.

Ἀρυσίς, καὶ ἄρυστις, ἀρυστίχους, τουτέστι τοὺς οἰνοχόους. 151

ἀρυστήρ γὰρ ἀγγεῖον τι, οἷον κύαθος, ᾧ ἔστιν ἀρύσασθαι, κοτύλη.

Ἀρχαίως] Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, Οὕτως δ' ἀρχαίως εἶχον: — ἔστι δὲ οἷον ἀπλῶς καὶ ἀκάνως. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι. τὸ δ' ἐναντίον τοῦ ἀρχαίου καλούμενον νεωτεροποιόν· τὸν ἐπὶ κακῷ δηλονότι καινουργόν.

10 Ἀρχαιρεσιάζειν, τὸ πρὸς χάριν τοῖς πολλοῖς ζῆν.

Ἀρχων, ὄνομα ἔστι μετοχικόν, παρὰ τὸ ἄρχω· μεταγίνεται ἀπὸ μετοχῆς εἰς ὄνομα. τὸ δὲ ἄρχω, αἶρω τὸ ἐπαίρω. μνημονεύουσι σχεδὸν πάντες οἱ ῥήτορες. ἔστιν οὖν ὁ τὴν ἐπάνυμον ἀρχων ἀρχήν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐνιαυτός ἐμετρεῖτο. ἦν δὲ εἰς τῶν ἐννέα. ἦσαν γὰρ θεσμοθέται ἕξ, βασιλεὺς τε, καὶ πολέμαρχος, καὶ ἀρχων. οὗτοι δὲ ἰδίως εἶχον, ὥσπερ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Λακέρυτον ἀπολογία γράφει.

Ἀρχώνης, ὁ ἀρχων ὠνής οὐτινοσούν.

20 Ἀρχός] ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἄγος, οὕτω καὶ ἄρχω, ἀρχός, ὁ ἡγεμὼν, παρὰ τὸ ἀρχεῖν. — ἐν δ' ἀρχός ἐβη πολὺμητις Ὀδυσσεύς: — σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐντερον τὸ προσκειμένον τῷ καλουμένῳ δακτυλίῳ, πέρας ὃν τῶν ἐντέρων πάντων· εἴρηται δὲ, ὅτι ἀρχεῖ τῶν ἐντέρων κάτωθεν. τοῦτο γὰρ πρόδηλον, ὅτι τὸ αὐτὸ καὶ πέρας καὶ ἀρχὴ νομίζεται.

Ἀρχιτέκτων, σημαίνει καὶ τὸν τῶν οἰκοδομημάτων ἐπιστάτην· κυρίως δὲ τὸν ἀρχὸν τῶν τεκτόνων, τὸν τὴν διάθεσιν τοῦ κατασκευάσματος ἐπισκοποῦντα, καὶ τὸν κατασκευάσαντά τι καὶ σκευωρήσαντα πρᾶγμα. παρὰ τὸ ἀρχω καὶ τὸ τέκτων. τὰ δὲ παρὰ τοῦ ἀρχω συντεθέντα, διὰ τοῦ ἰ γράφονται· ἀρχιστράτηγος.

30 Ἀρχιδέωρος, ὁ ἡγούμενος τῶν θεωρῶν· θεωροὶ δὲ εἰσὶν οἱ τὴν θεωρίαν φέροντες τοῖς θεοῖς εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀγῶνας, καὶ ὑπὲρ τῶν πατρῶν θύοντες.

Ἀρχολίπαρος, ὁ λιπαρὸν ἵνα ἀρχῆς τύχη· ἢ ἐκ τοῦ ἀρχεῖν λιπαυνόμενος. οὕτω Τραγυλλῶν περὶ βλασφημιῶν.

Ἀρχογλυπτάδης, ὁ ὥσπερ γλύφω τὰς ἀρχάς.

Ἀρχομαι, ἀρχόμενος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀρχμενος· 40 ὠφείλε δὲ ἀρχμενος· φυλάξαν δὲ τὸ χ, δοκεῖ Ἰωνικὸν εἶναι, κατὰ καὶ τὸ ἔργμα, ἔρχμα Φασίν. ἐνεστώτος οὖν εἰσὶν αἱ τοιαῦται μετοχαί, συγκοπὴν παθεῖν, ὡς τὸ, λεγόμενος, λέγμενος· ὀρώμενος, ὄρμενος· δεχόμενος, δέγμενος. τινὲς δὲ λέγουσι παρακειμένον εἶναι.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἀσαλῆς, ἢ ἄφροντις, ἢ μηδενὸς φροντίζουσα· σάλη γὰρ ἢ φροντίς. ἀσαλῆς ὁ ἀμέριμνος. Αἰσχύλος, ἀσαλῆς 50 μανία: — οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλόδωρος. καὶ γὰρ ἀσαλέαν ὁ Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ.

Ἀσάμινθος, λεκάνη, πύελος· ἢ ὁ τόπος ἐν ᾧ λούονται. παρὰ τὸ τὴν ἄσιν τὸν ῥύπον τοῦ σώματος μινύθειν.

Ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας, λούσαντο.

Ἀσασθαι] Ἀσασθαι φίλον ἦτορ ἐδητύος ἡδὲ ποτήτος: — τὸ κορεσθῆναι· κυρίως τὸ μετὰ κόρον εἰς ὕπνον ἐλθεῖν· 152 αἶσαι γὰρ τὸ κοιμηθῆναι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡδω, ἀφ' οὗ τὸ, — ἦσατο δ' αἰνῶς Ἡδὺ ποτοῦ πίνων· — ἦσασθαι, καὶ τροπὴ τοῦ η εἰς α, ἄσασθαι. ἄσαι σημαίνει δύο· ἐπὶ μὲν τοῦ κορεῖν καὶ πληρῶσαι, Αἵματος ἄσαι Ἀρηα: — ἐπὶ δὲ τοῦ βλάψαι, Ἀσέ με δαίμονος αἶσα κακῇ: — ὁ δὲ Ἀπίων, ἐκτέμενος ἀμφοτέρως τὰς δυνάμεις, ἐτυμολογεῖ ἀπὸ τῆς ἄτης, οἷον ἀτῆσαι. πληρωτικὰ γὰρ τὰ κακά.

Ἀσβεστος] Ἀσβεστος δὲ ἀνώρτο γέλως: — ἀνατάπαυ- 10 στος, πολὺς· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ μὴ σβεννυμένου πυρός.

Ἀσεβής] παρὰ τὸ σέβω, σεβής· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, 5 ἀσεβής. τοῦ ἀσεβέος (ὁ κανὼν· οἱ Ἴωνες καὶ οἱ ποιηταί, τὰς εἰς οὐς ληγούσας γενικὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γινόμενας, διὰ τοῦ εὐς προφέρουσι) καὶ ἀσεβοῦς· τὰ εἰς ης ὀξύτονα σύνθετα ἐπίθετα ῥηματικά, εἰς οὐς ἔχει τὴν γενικὴν· Φύω, εὐφύης, εὐφουός· ἢ αἰτιατική, διὰτὶ οὐ λέγει τὸν ἀσεβῆν; οἱ γὰρ Ἀττικοὶ οὐκ ἐπὶ πάντων τῶν αἰτιατικῶν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ης ἐπιθέτων προσλαμβάνουσι τὸ ν· ἀλλ' ἐπὶ τῶν κυρίων, τὸν Δημοσθένην λέ- 20 γει, καὶ τὸν Ἀριστοφάνην· ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιθετικῶν, οὐδαμῶς. τὸν ἀσεβῆ· τὸ γὰρ ε καὶ ἄλφα εἰς η κινῶται, ἡνίκα πρὸ τοῦ ε ἔστί σύμφωνον· εἰ δὲ καθαρὸν, καὶ εἰς α καὶ εἰς η, τὸν εὐφύα, καὶ εὐφύῃ, καὶ εὐφύα. εἰ δὲ ἔχει τὸ ρ, εἰς α, ἀργύρεα, ἀργυρά. τὸ δὲ κανὰ καὶ ὄστα, οὐκ ἀπὸ τοῦ κανέα καὶ ὀστέα, ἀλλ' ἐξ ἰδίας πτωκῆς, κανοῦν, καὶ ὀστοῦν. ὡς ἀσεβής· τὰ εἰς ης, εἰς οὐς ἔχοντα τὴν γενικὴν, εἰς ες ποιεῖ τὴν κλητικήν. διὰτὶ οὐκ ἀνατάσσει τὸν τόνον; τὰ γὰρ εἰς ης ὀνόματα εἰς οὐς ἔχοντα τὴν γενικὴν, εἰ μὲν ὥσι κύρια, ἢ ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου γίνονται εἰς ης, βαρυνόμενα δὲ, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς κλητικῆς, ὡς Δημόσθενης, ὡς 30 Μητρόφανες· καὶ κῆτος, μεγακῆτης, ὡς μεγακῆτες, εἰ δὲ ὀξυνόμενα καὶ ἐπιθετικῶς, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει ἐπὶ τῆς κλητικῆς, ὡς εὐτυχές, ὡς εὐγενές, ὡς μονογενές.

* Ἀσέλγεια, ἢ ἀπολασία· ἀπὸ τῆς Σέλγης πόλεως Κιλικίας, ἧςτινος πολῖται σώφρονες, καὶ α στερητικοῦ.

Ἀσελγείς] Σελγοί, ἔθνος σωφρονέστατον· ἐνθεν ἀσελγείς, οἱ μὴ σώφρονες.

Ἀσελγής] παρὰ τὸ θέλγω τὸ ἀπατῶ καὶ σιοτίζω, θελ- 40 γής· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀσελγής, καὶ ἀσελγής, ὁ εὐαπάτητος καὶ σιοτεινὸς κατὰ τὸν νοῦν. ἢ ὅτι Σέλγη πόλις ἐστὶ τῆς Πισιδίας, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλλήλους ἐκοινώνουν· μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α· ὅθεν καὶ ἀσελγεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἐτοιμότης πρὸς πᾶσαν ἡδονήν.

Ἀσελγαίνειν, κυρίως τὸ παρὰ φύσιν ταῖς γυναῖξί μίγνυσθαι· καταχρηστικῶς δὲ τὸ ὅπωςδήποτε ἀπολασταίνειν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τινος Ἑλεγηίδος γυναικὸς Ἀττικῆς, πρώ- 50 τῆς τὴν τοιαύτην ἀσωτίαν εὐρύσεως. ἐλεγαίνειν οὖν ἐστὶ τὸ ἀσελγαίνειν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀσελγαίνειν. οὕτως Ἀλκίφρων· Ἐπαφρόδιτος δὲ, παρὰ τὸ λέχος λεχαίνειν, τὸ λέχους ἐπιθυμεῖν· καὶ κατὰ τροπὴν, λεγαίνειν· (ἐνθεν Ἀρχίλοχος, λέγει γυναῖκες, ἀντὶ τοῦ ἀπόλαστοι) πλεονασμῷ, ἐλεγαίνειν· καὶ συνθέσει τῆς α ἐπιτατικῆς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀσελγαίνειν. καὶ ἡ Νηλέως θυγάτηρ Ἑλε- 153 γῆς, ἀσματος οὖσα ἦν. ἧς καὶ ὁ πατήρ ἦκουσεν ἐπιπροτούσης τὸ αἰδοῖν καὶ βοῶσης, Δίξο δίξο δὴ μέγαν ἄνδρα α· Ὅς σ' ἐπὶ Μίλητον κατάξει πῆματα Κασί.

Ἀσέλγηνα] ὄρη οὕτω καλούμενα· ἅπερ αἱ μὲν παρὰ τὴν Τραχίνα εἰρήσθαι, ὡς Ρεϊανὸς ἐν τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ Ἡρακλείας· Νικανδρὸς δὲ, ἐν τοῖς Αἰτωλοῖς· ὅτι, Φησὶν, ἐν αὐτοῖς τῆς Σελήνης τῷ Ἐνδυμῶνι συγκαθε- 10 δούσης, συνέβαινε ταὺς ἄλλους τόπους ἀσελγῆνους εἶναι, καὶ μὴ μετέχειν φωτός.

Ἀσήμενον, ἀφύλακτον, ἀφρόνιστον, ποιμένα μὴ ἔχου- 10 σαν· ἐκ τοῦ σημαίνω.

Ἀσφράγιστος, ἀποίμαντος.

Ἀσθμα, ἢ ἀναπνοή. παρὰ τὸ ἄω, τὸ πνέω, ἄσσω, ἦσμαι, ἄσμα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἄσθμα. ἢ παρὰ τὸ ἄσμα πέπονθεν ἐπενθέσει τοῦ θ· τὸ γὰρ ἀνάλογον ἦν, ἄσμα·

ὥσπερ καὶ χῶ, τὸ χωρῶ· χῶν, καὶ χθῶν· καὶ παρὰ τὸ χαμαὶ χαμαλός, καὶ χθαμαλός, τὸ κοιλότατον· καὶ φθέγγεσθαι παρὰ τὸ φῶ, τὸ εἰς φῶς ἄγειν τὰ τοῦ νοῦ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄσθμα, ἀσθμαίνω.

20 Ἀσθενής] παρὰ τὸ σθένος ἢ δύναμις, μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀσθενής.

Ἀσις] ἄσιν, ἰλύν, ὃ ἐστὶ γῆν ψαμμώδη, ὅθεν καὶ ἀσειόγεια, αἱ αἵμασιαι.

Ἀση, ἄσις, ἢ ἀναθαρσία. Ὅμηρος, Τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω· — ἐστὶ δὲ παρώνυμον, ἄση, ἄσις, ὡς Φήμη, Φήμις. τὸ δὲ ἄση, γέγονε παρὰ τὸ ἄτω, ἄσω· Ἀσέ ἐ δαίμονος αἵσα· — ἄσω, ἄση, ὡς μνήσω μνήμη, κνήσω κνήμη.

Ἀσία] Προμηθέως μήτηρ ἢ Ἀσία, ὡς Λυκόφρων. καὶ ἀπ' αὐτῆς ἢ Ἀσία ὠνόμασται.

30 Ἀσιάτις] ἀσιάδος κρούματα, τῆς κιθάρας. οὕτως Ἀριστοφάνης εἶπε, παρωδῶν τὸ ἐξ Ἐρεχθέως Εὐριπίδου. ἢ τρίχορδος κιθάρα οὕτω καλεῖται. εἴρηται δὲ, ὅτι ἐν Ἀσίᾳ τῇ πόλει τῆς Λυδίας κειμένη ἐν Τρωάδι, πρῶτον εὐρέθη. καὶ τὰς γυναικὲς δὲ ὠδᾶς ὑπὸ Νιόβης καὶ τῶν Λυδῶν γυναικῶν εὐρεθείσας, εἰς Ἑλλήνας ἀχθῆναι. ὅθεν καὶ Λύδιος ὁ τρόπος μετωνομάσθη. ἢ ἀπὸ Ἀσίου τινός.

40 Ἀσιος] τὸ α μακρόν, καὶ φιλοῦται· ἢ παρὰ τὴν αἴσαν, αἴσιος καὶ ἄσιος· ἢ παρὰ τὸ αἴσσω, Ἀσιος, ὡς ὀρθῶ, Ὀρθώσιος· κτήσω, Κτήσιος· ἀλνῆσω, Ἀλνήσιος.

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι] ὄνομα πτώσεως γενικῆς. ἢ εὐθεῖα, ἀσίας. ἐκλήθη οὖν Ἀσίας ὁ λειμῶν, ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Κότυος, ὃς ἦν βασιλεὺς Λυδίας. κλίνεται Ἀσίου, ὡς κοχλίας, κοχλίου· καὶ τὸ Ἰωνικόν, Ἀσίω. ὁ κανὼν· οἱ Ἴωνες τὰς εἰς οὐ γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ας καὶ εἰς ης γινόμενας, διὰ τοῦ εω προφέρουσιν· οἶον, Ὀρέστης, ὀρέστου, ὀρέστω· Ἀτρείδης, ἀτρείδου, ἀτρείδω· Πηλείδης, πηλείδου, πηλείδω· Αἰνείας, αἰνείου, αἰνείω.

50 ἔταρον μεγαθύμου Ἑρμείω· — ὅτι αἱ διὰ τοῦ εω Ἰωνικαὶ γενικαὶ, εἰ μὲν ἀπὸ βαρυτόνων κοινῶν γενικαὶ ὦσι, προπαροξύνονται· οἶον, Ὀρέστου, Ὀρέστω· Ἀτρείδου, Ἀτρείδω· οὕτως οὖν καὶ Ἀσίω. χωρὶς εἰ μὴ κατὰ πάθος ὦσι· διὰ τὸ Ἑρμείω, καὶ κατὰ συγκοπὴν, Ἑρμείω. καὶ ἢ χρῆσις, Ἦρης Ἑρμείω τε καὶ Ἠφαίστου· — Βορέου, βορέω, καὶ συγκοπῇ βορέω· καὶ εὐμμελίω, — εὐμμελίω Πριάμοιο. οὕτως οὖν, Ἀσίας, Ἀσίου, Ἀσίω Ἰωνικῶς, καὶ συγκοπῇ, Ἀσίω. καὶ ὁμοίως οὐ προπαροξύνεται· ἐπεὶ δὲ κατὰ πάθος ἐστὶν, ἡγουν κατὰ συγκοπὴν. ἐν ἡρωϊκῷ μέτρῳ, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθεῖων γενικὰς, οὐ προφέρουσιν οἱ ποιηταὶ εἰς οὐ, ἀλλ' ἢ διὰ τοῦ εω, ὡς Πηλείδω· ἢ διὰ τοῦ αο, ὡς Ὀρέσταο Βοιωτικῶς· Θετταλικῶς, καλοῖτο· Δωρικῶς, Ἀτρείδα· κοινῶς καὶ Ἀττικῶς, Ἀτρείδου.

154

Ἀσινεῖς, οἱ Δρύοπες οἱ τὴν Ἀσίην κατοικοῦντες. Καλλίμαχος, Δειλαίοις Ἀσινεῦσιν ἐπὶ τριπτήρες ἀρπάσας· — εἴρηται, ὅτι Ἡρακλῆς τοὺς Δρύοπας ληστεύοντας ἀπὸ τῶν περὶ Πυθῶ χωρίων ἐν τῇ Πελοποννήσῳ μετάνισεν, ἵνα διὰ τὴν πολυπληθίαν τῶν ἐνοικούντων εἴργοιντο τοῦ κακουργεῖν· καὶ διὰ τοῦτο Ἀσινεῖς αὐτοὺς ὠνομάσθαι, ὡς μηνέτι κατὰ τὸ πρότερον σινόμενους.

10 Ἀσκαλαβώτης, ζώφιον εἰκὸς σαύρα, ἐν τοῖς τοίχοις ἀνέρπον τῶν οἰκημάτων. παρὰ τὸ ἀκαλῶς τὸ ἡσύχως καὶ τοῦ βῶ ῥήματος, ἀσκαλαβώτης, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

20 Ἀσκάnios, ὁ υἱὸς Αἰνείου τοῦ Τρωός. εἴρηται δὲ, ὅτι Αἰνείας ἐπιγαμῖα χρησάμενος ἀπ' Ἀσκάλωνος, ὑπὸ τε

Ἀσκάλου τοῦ τότε βασιλεύοντος τῆς χώρας ξενισθεῖς, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν Φιλίαν, τὸν υἱὸν Ἀσκάλιον προσηγόρευσε· ὃς τῇ Ῥωμαίων διαλέκτῳ Ἀσκάnios ὠνομάσθη.

Ἀσκάλαφος, παρὰ τὸ ἀσκαλὲς τῆς ἀφῆς, ὁ λίαν σκληρός. Ἀσκαρίζειν, σημαίνει τὸ κινεῖσθαι. σκαίρω, σκαρίζω, καὶ ἀσκαρίζω.

Ἀσκάντης, κλινίδιον εὐτελές, ὃ ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν σκίμπους ὀνομάζεται. Καλλίμαχος, καὶ τὸν μὲν ἐπ' ἀσκάν- 30 τα κἀτίσεν· — καὶ Ἀριστοφάνης, Ἐξεῖ τὸν ἀσκάντην λαβών· — καὶ Πλάτων ὁ Φιλόσοφος Πρωταγόρα, Καὶ ἅμα ἐπιψηλαφήσας τοῦ σκίμποδος, ἐκαθέζετο παρ' ἐμέ· — ὁ δὲ κράβατος οὐ παρ' εἴρηται δὲ παρὰ τὴν κάννην (οὕτω δὲ ἐκάλουν τὴν ψιάθον) ἀκάντης, καὶ ἀσκάντης, ἢ εὐτελὲς κλίνη, μὴδὲ κάννην ἔχουσα.

Ἀσκέλης] Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκέλης αἰεὶ· — ἀμετακινήτως, κατὰ στήρησιν τῶν σκελῶν· ἢ ἀδιαλείπτως, καὶ ἄγαν σφοδρῶς, καὶ ἀσκέλεως, τὸ σκληρῶς. 40 παρὰ τὸ σκέλω τὸ ξηραίνω, γίνεται ἀσκέλης, τὸ ἄγαν σκληρόν· ὅθεν καὶ σκέλος· ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ἐσκληνέ- ναι· ὅθεν καὶ Ἀσκληπίος, ὁ μὴ ἔων τὰ σκέλη ἐσκλη- κέναι καὶ ξηραίνεσθαι. ἀπὸ μέρους δὲ τὸ ὅλον σῶμα δηλοῖ. καὶ γὰρ τὸν Ἐπιδάουρου τύραννον ὀφθαλμιῶντα θεραπεύσας, ἐκλήθη Ἀσκληπίος· πρότερον γὰρ Ἦπιος ἐκαλεῖτο. ἢ ὅτι τὰ ἀσκελῆ (ὃ ἐστὶ σκληρὰ) τῶν νοσημάτων ἡπια ποιεῖ, καὶ ἀσκληπιάς, βοτάνη τις.

* Ἀσνέπάρνον, ἄξεστον, ἀπελέκητον· ἀπὸ τοῦ σκε- 50 πάρνου.

Ἀσκητής, διὰ τὸ ὡς ἀσπὸν νεκροῦσθαι τὸν ἀσκητὴν· ὅρος δὲ αὐτοῦ, ὁ πόνος τῆς ἀσκήσεως. καὶ ὁ ἀθλητής, ἀπὸ τοῦ ἀσκήσαι· ἐκ τοῦ ἀσπός.

Ἀσκητής· παρὰ τὸ σχέθω, κατὰ σύνθεσιν καὶ ἔκτασιν καὶ τροπὴν· ὁ ὑγίης καὶ ἀκώλυτος τοῦ πράττειν· ἀβλαβῇ, θεραπευθέντα καὶ σωζόμενον.

* Ἀσκήματα, κατασνευάσματα· ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως.

155

Ἀσκός, ἐκ τοῦ σχίζω μετὰ τοῦ στερητικοῦ α· ἢ παρὰ τὸ σχῶ, σχήσω, ἀσχός, καὶ ἀσκός, ὁ ἀβλαβὴς καὶ ὑγίης καὶ μὴ ἐσχισμένος. ὅθεν καὶ ἀσκητής ὁ ἀβλαβὴς καὶ ὑγίης, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἀσχοῦ. Ἀσκήσαι δὲ, τὸ θεραπεῦσαι, ἐπιμελεσθῆναι, ἀθλῆσαι ποιήσασθαι.

Ἀσκοφορεῖν] ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς, τὰ μὲν, ὑπὸ τῶν ἀστῶν πράττεται· τὰ δὲ, τοῖς μετοίκαις ποιεῖν ὑπὸ τῶν νομοθετησάντων προστέτακται. οἱ μὲν οὖν μέτοι- 10 νοι, χιτῶνας ἐνδεδυμένοι χροῶμα ἔχοντας Φοινικούν, καὶ τὰς σιὰφας φέρουσιν· ὅθεν καὶ σιαφηφόρος λέγε- ται· οἱ δὲ ἀστοί, ἐσθῆτα ἔχουσιν ἢν βούλονται, καὶ ασκοὺς κατὰ τῶν ὤμων φέρουσι· καὶ διὰ τοῦτο ἀσκοφό- ροι καλοῦνται.

Ἀσνώματα, καλοῦνται καὶ τὰ δέρματα τὰ ἐπιρραπτόμε- να ταῖς κώπαις ἐν ταῖς τριήρεσι, διὰ τὸ μὴ εἰσφέρειν τὸ θαλάσσιον ὕδωρ. Ἀριστοφάνης, Ἀσνώματα καὶ λῖνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον· — ὅτι ἀπὸ ἀσνῶν γίνονται, καὶ ἀγχιστά εἰσι. καλοῦνται δὲ ἀσνώ- 20 ματα καὶ οἱ γνάθοι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χαλνευτικῶν ἀσνωμάτων, ἃ εἰσὶ φύσαι χαλνευτικά.

Ἀσμενος] ἦδω τὸ εὐφραίνω· ὁ παθητικὸς παρακειμένος, ἦσμαι· ἢ μετοχή, ἡσμένος, καὶ ἄσμενος, τροπὴ τοῦ ἢ εἰς α. ἐξ αὐτοῦ, ἀσμενίζω· καὶ συνασμενίζε, τὰ συνευφραίνου. τινὲς δὲ λέγουσι μὴ εἶναι μετοχὴν· ὅτι πᾶσαι αἱ τοῦ παρακειμένου μετοχαὶ προπαροξύνονται. πρὸς οὗς Φαμεν, ὅτι λέγουσιν οἱ τεχνικοί μετοχὴν εἶναι πα- 30 ρακειμένου· ἀπὸ τοῦ ἦδω, ἡσμένος· κατὰ συστολήν τῆς

ἀρχούσης, ἄσμενος· καὶ ἅμα τῇ συστολῇ, ἀνεβίβασε τὸν τόνον καὶ προπαροξύεται.

Ἀσμωλή, ἀναπνοή ὀλίγη· καὶ ἀσμωλεῖν, ἀγνοεῖν.

Ἀσοῦρ, ὁ κρατὴρ ὑπὸ Φοινίκων.

Ἀσικωλιάζω] ἀσικωλιάζειν ἐστὶ, τὸ ἴστασθαι ἐφ' ἐνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενον ἢ στερούμενον τῶν κατὰ φύσιν. εἴρηται παρὰ τὸ σκῶλον, ὃ ἐστὶ σκόλοπα, τῷ ἐνὶ ποδὶ ἀλλεσθαι· ἀπὸ τῶν πατούντων σκόλοπα καὶ χωλεούντων· ὅπερ Ἐπίχαρμος ἐν τοῖς Πέρσαις σκωλοβατίζειν Φησί. 40 σικωλιάζειν οὖν, καὶ κατὰ πλεονασμὸν, ἀσικωλιάζειν. τινὲς δὲ οὐ πλεονασμὸν ἡγοῦνται τὸ α· ἀλλὰ παρὰ τὸν ἀσικὸν γέγονε. κυρίως γὰρ ἀσικωλιάζειν λέγεται τὸ ἐπὶ ἀσικῶν ἀλλεσθαι. οὕτως Ἐπαφρόδιτος.

Ἀσπάζω] ἐστὶ ῥῆμα σπῶ· καὶ σημαίνει τὸ διαχωρίζω. ἐξ αὐτοῦ γίνεται σπάζω κατὰ παραγωγὴν, ὡς Φρῶ, Φράζω· βῶ, βάζω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσπάζω, τὸ μὴ διαχωρίζεσθαι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς Φιλίας ἡνωσθαι. ἀσπάζεται, κατὰ στέρησιν τοῦ μὴ σπᾶν· ὁ γὰρ 50 διαλυόμενος καὶ ἐχθαίρων ἢ ἐχθραίνων, ἀποσπᾶ ἀπ' ἐκείνου ἑαυτὸν· ὡς ἐπὶ Τηλεαρχῶ, Ἡ ῥα, καὶ ἐν χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο· — ἐν τοῦ οὖν ἐναντίου τὸ ἀντέχεσθαι τινος κατὰ Φιλίαν, ἀσπάζεσθαι εἴρηκεν. ἀπὸ τοῦ ἀσπάζω ῥηματικὸν ὄνομα, ἀσπαστός· καὶ οὐδέτερον, ἀσπαστόν. ὁ μέλλων, ἀσπάσω· ἀφ' οὗ ἀσπάσιος, καὶ ἀσπασίως, τὸ προσηγῶς καὶ Φιλοφρόνως. ἐστὶ δὲ παρασύνθετον, ἀπὸ τοῦ ἀσπάζω συνθέτου· τὸ γὰρ 156 ἀσπάζω, σύνθετόν ἐστιν, ἀπὸ τοῦ σπῶ ῥήματος· ἀφ' οὗ τὸ σπῶμαι· καὶ παράγωγον σπάζω. καὶ προσηλθεν ἢ α ἐπίτασις, καὶ ἐποίησε τὸ ἀσπάζω. τὸ γὰρ ἐπισπᾶσθαι, ἐστὶ τὸ ἀσπάζεσθαι. ἀρσενικόν, ἀσπάσιος· τὸ θηλυκόν, ἀσπασίη. λέγεται καὶ ἐπιβῆματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀσπασίως.

Ἀσπάσιος] ἢ διὰ τοῦ ἰος παραγωγὴ παρὰ μέλλοντα γινόμενή, τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν· ὀρθῶσω, Ὀρθῶσιος· αἰνήσω, Αἰνήσιος· ἀρκέσω, Ἀρκέσιος, καὶ 10 Ἀρκεῖσιος· ἄρω τὸ ἀρμόζω, ἄρσω ἄρσιος, ὁ ἀρμοζόμενος· καὶ ἀνάρσιος, ὁ μὴ ἀρμοζόμενος· ἄζω, ἄσω, ἄσιος, καὶ κατὰ ἀντίθεσιν ὀσιος· κτήσω, κτήσιος· ἄξω, ἄξιος. οὕτως οὖν καὶ ἀσπάσω, ἀσπάσιος· καὶ θαυμάσιος. ὀξύνεται δὲ ἀνεψίος, δεξιός· τὸ δὲ πλησίος, ἀπὸ τοῦ πλητὸς ἔχει μὲν τὸν χρόνον· ὁ γὰρ ἄπλητος ὁ ἀπροςπέλαστος· πλητὸς, πλησίος, ὡς ἀμβροτος ἀμβρόσιος, τροπὴ τοῦ τέλους. οὐ γέγονε δὲ τὸ πλησίος παρὰ μέλλοντα. οἱ γὰρ Λάκωνες τὰ παρὰ μέλλοντα, εἰς τὸ τ οὐ τρέπουσιν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τ εἰς τὸ σ· ἐνιαυτός, ἐνιαύσιος, ἐνιαύτιος λέγουσιν, ὑπόμνησιν δίδόντες τοῦ προτέρου τ· πλοῦτος, πλούτιος, πλούσιος· τὸ δὲ πλησίος, 20 πλητίος λέγουσιν. ὥστε οὐ παρὰ μέλλοντα. παρὰ τὸ πέλω, παράγωγον πελάζω τὸ προσεγγίζω· ῥηματικὸν ὄνομα, πλατὸς καὶ πλητός· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ τ εἰς σ, καὶ κατὰ παραγωγὴν, πλησίος, ὡς ἀμβροτος, ἀμβρόσιος.

Ἀσπαστόν, τὸ ἡδύ· τοῦ α κατ' ἐπίτασιν ὄντος· ὅπερ ἂν τις πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπᾶ.

Ἀσπάραγος, κυρίως ἐπὶ τοῦ ἐλείου ἢ ὀρείου, ὁ μὴ σπειρόμενος.

30 Ἀσπάλαθος, εἶδος αἰκάνθης. Νίκανδρος, Ἐν γὰρ ὀρεῖ ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομῶνται· — παρὰ τὸ σπῶ, σπάλαθος, καὶ ἀσπάλαθος.

Ἀσπαλιεύθην] Ὡς οὐκ οἶδ' εἰ τις ἰχθύς ὑπὸ τοῦ βελέατος τῆς ἡδονῆς ἀσπαλιεύθην, καὶ ἐνήχετό μοι τὸ ἄγιστρον.

Ἀσπαλιεύω] παρὰ τὸ ἀσπᾶν τοὺς ἰχθύς ἐν τῆς θα-

λάσσης· οἶον σπῶ, σπεύς· πλεονασμῶ τῆς λι συλλαβῆς, σπαλιεύς· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀσπαλιεύς.

Ἀσπαλιευτής, ὁ ἀλιεύς· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ σπᾶν, καὶ τὸ λίνον· ὁ σπῶν τῷ λίνῳ· τοῦ α ἢ πλεονάζοντος, ἢ 40 ἐπίτασιν σημαίνοντος· ὅθεν καὶ ἀσπαλιευτής, ὁ ἐν τῆς ἀλὸς σπῶν τοὺς ἰχθύς.

Ἀσπετος] ἐστὶ ῥῆμα σπῶ· ὅπερ γέγονε παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολουθῶ, ὡς παρὰ τὸ ἔχω, σχῶ· ἐξ οὗ τὸ σπᾶσθαι καὶ ἐπισπᾶσθαι ποσίν.

Ἀσπετος] ῥηματικὸν ὄνομα σπετός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσπετος αἰθέρ, οἶονεῖ ὁ πολὺς καὶ μέγας καὶ δυνάμενος ἄρρητος γενέσθαι· ἢ οὐ οὐκ ἂν τις ἐφίκοιτο, δυσπαρακολουθήτου διὰ τὸ μέγεθος. ἢ παρὰ τὸ σπῶ τὸ κρατῶ, σπετός, καὶ ἄσπετος. 50

Ἀσπετον, ἀπλήρωτον, πολύν. Λυκόφρων, Ἄλλ' ἄσπετον χέασα παμμιγῇ βοήν· — δύναται δὲ καὶ παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω εἶναι· ἄσπετα τὰ οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα, ὥστε καὶ ἄρρητα ὑπάρχειν τοῦ λέγεσθαι.

Ἀσπερχές, ἀδιαλείπτως, τοῦ α κατ' ἐπίτασιν, τουτέστι τὸ ἄγαν ἐσπευσμένον, παρὰ τὸ σπέρχω· συνεχῶς, ἰσχυρῶς, ταχέως.

Ἀσπείστον] ἀπὸ τοῦ σπένδω· οὗ ὁ μέλλων, σπείσω· ὁ πα- 157 ραιείμενος, ἐσπείνα, ἐσπείσμαι, ἐσπείσαι, ἐσπείσται, σπείστος, καὶ ἄσπείστος, ἄσπονδος.

Ἀσπιστής, πεζὸς ὀπλίτης, πολεμιστής· ἀπὸ τοῦ ἀσπίζω (ἐξ οὗ ὑπερασπίζω) ὁ μέλλων, ἀσπίσω, ἥσπινα, ἥσπισμαι, ἥσπισται, ἀσπιστής.

Ἀσπίς] ἀσπίς σημαίνει δύο· τὸ μὲν ζῶον, ἐπὶ τοῦ ἔρπετοῦ, διὰ τὸ κύκλους ποιεῖν τοῦ σώματος καὶ μὴ ταχέως ἐκτείνειν εἰς μῆκος· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὅπλου· οὕτω γὰρ συστρέψαν ἑαυτὸ, πολεμεῖ καὶ μάχεται. τὸ δὲ 10 ὅπλον, παρὰ τὸ σπῶ, γίνεται σπίζω, τὸ ἐκτείνω καὶ μηκύνω· ὁ μέλλων, σπίσω· ἀποβολὴ τοῦ ω, σπῖς τὸ μακρόν· παρὰ τὸ ἀποσπᾶσθαι καὶ διατείνεσθαι· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσπίς, ἥτις τοῦ μακρὰν εἶναι ἀπῆλλαται· εἰς περιφέρειαν γὰρ σχῆμα ἐγκείται, τὸ μὴ εἰς ἑκτασιν μεμηκυμένον, ἀλλ' εἰς περιφέρειαν κεκυκλωμένον. ἢ παρὰ τὸ ἀσπαστὴν εἶναι τοῖς φρονούσιν ἐν τῷ πολέμῳ. ἐξ οὗ ῥίψασπις. ἀσπίδος· ὁ κανὼν· τὰ εἰς ἱς 20 θηλυκὰ, διὰ τοῦ π ἐκφερόμενα, ἀπλᾶ εἴτε σύνθετα, διὰ τοῦ ὀος κλίνεται· ἀπλᾶ μὲν, κρηπίς, κρηπίδος· σύνθετα δὲ, βοώπις, βοώπιδος· ἐλικώπις, ἐλικώπιδος. διατί ὀξύνεται; τὰ εἰς πῖς θηλυκὰ δισύλλαβα, εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου ἄρχονται, βαρύνονται, θέσπις, τράμπις· ἐστὶ δὲ βαρβαρικὸν ὅπλον· εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ὀξύνεται, ἀσπίς, ἐλπῖς, ἐμπῖς, εἶδος κανώνος.

Ἀσπιδιώτης] εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ἀσπιδίτης, δηλονότι πλεονασμῶ τοῦ ω· εἰ δὲ παρὰ τὸ ἀσπίδος (οἶον, ἐνθεν ὑπάσπιδια) παράγωγον, οὐ πλεονάζει, ὡς περ ἴδιος, ἰδιώτης· καὶ ἡλῖος, ἡλιώτης, καὶ ἀφελιώτης· οὕτως 30 ἀσπίδος, ἀσπιδιώτης.

Ἀσπληθὼν] Φασὶ γὰρ εἶναι Σπληθὼνα τὸν Πρεσβῶνος καὶ Στερόπης. Ἀπολλόδαμος δὲ Φησὶν Ἀσπληθιάδην οὕτω λέγειν, Σπληθὼνα τ' ἡγαθέην· — ὅταν οὖν εὐρωμεν, Οἶδ' Ἀσπληθὼνα ναῖον· — πλεονασμὸς ποιητικὸς ἐστὶ τοῦ α. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἀσπουδαί, ἀνευ κακοπαθείας, καὶ χωρὶς πόνου.

Ἄσπον, τὸ ἐγγὺς καὶ πλησίον. εἴρηται παρὰ τὸ ἐγγύς· συγκριτικὸς τύπος, ἐγγύτερος, ἐγγίω, ἔσσω· καὶ τὸ οὐδέτερον, ἔσσω καὶ ἄσπον, ὡς μέγας, μεγαλύτερος, μέγιω, μέσσω, καὶ μᾶσσω· Ἡὲ τοσοῦτον οἶμαι, ἢ τί 40 μᾶσσω· — ἀντὶ τοῦ μακρότερον. οὕτως ἔσσω, ἄσπον. οὕτως εὐρον ἐν σχολίοις τοῦ ῥηθέντος Ἀπολλωνίου. ἢ

παρὰ τὸ ἄπτω καὶ προσεγγίζω καὶ Αἰολικόν, ἄσσω, ἄσσουν· νίπτω, νίσσω.

Ἀσσύ· ἐθέλησθα] Φησὶν Ἀρίσταρχος, τρία σημαίνει τὴν λέξιν, τινὰ, ἄτινα, ὅσα. καὶ αἰεὶ ψιλοῦται· δαύνεται δὲ, ὅτε δηλοῖ τὸ ἄτινα. καὶ ἔστι, κατὰ Ἡρωδιανόν, δύο μέρη λόγου· τὸ α, ἄρθρον· καὶ τὸ σα, ὅ ἐστι Μεγαρικόν, δηλοῦν τὸ τινὰ. καὶ ἡ παραλήγουσα Φησι δαύνεται.

50 Ἀσσυρία, ἡ Βαβυλωνία· τὸ μὲν πρῶτον ἐκαλεῖτο Εὐφράτις, ὕστερον δὲ Χαλδαία· τὸ τελευταῖον δὲ, ἀπὸ Ἀσούρου τοῦ Σούσου Ἀσσυρία, ὡς Ξενοκράτης ἐν πρώτῳ χρονικῶν. Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονός· ἐνθα Σινώπην· — θυγατέρα Ἀσσωποῦ· ἡ πλησίον τῆς Σινώπης γῆ, ἕως Ἀπαμείας καὶ ἔτι κάτω, ἡ κειμένη πρὸς τῇ θαλάσῃ τῇ Ποντικῇ τῇ Φερομένη ἐπὶ Περσίδα καὶ Ἰνδία, καλεῖται πᾶσα Συρία· διὰ τὸ συρῆναι αὐτὴν ὑπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ μερικοῦ γενομένου· Ἀσσυρία δὲ, ἡ ἐγγὺς τῆς συρείσης γῆς οὖσα· ἥτις ἐστὶν ἡ Σινώπη· παρὰ τὸ μὴ σύρεσθαι. Ἀσσύριοι, τὸ ἔθνος. Καλλιμαχος, Ἡ ἀπ' Ἀσσυρίων ἡμεδαπὴ στρατιή· — καὶ, Ἡμισυ μὲν Πέρσαι, ἡμισυ δ' Ἀσσύριοι· — εἰρηται παρὰ τὸν Ἀσάρακον, τὸν ἔθνοος ἐπικρατήσαντα, ἐκβολῇ τοῦ κ, Ἀσσαρος· καὶ τροπῇ, Ἀσσυρος· καὶ παραγωγῇ, Ἀσσύριος, ὡς μάθω, μῦθος. Ἀσσυρίους τοὺς ἐν τῷ Πόντῳ· παρὰ τὸ μῆκετι Σύρους εἶναι· ἴν' ἡ Ἀσύριος.

Ἀσσουν] τὰ πρὸ δύο τῶν αὐτῶν, βραχεῖα εἰσὶ. σεσημειώται τὸ μᾶλλον καὶ θᾶσσον. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερα σεσημειωμένα, ἅπερ Εὐδαίμων παρατίθῃσιν, ὡς τὸ θᾶσσον τὸ εὐχερές· Νάσσων, ὄνομα κύριον, καὶ ἐλάσσων.

Ἀσταχυς, σίταχός τις ἐστὶν, ὁ τὸν σῖτον συνέχων· ἡ στῶ, στήσω, στήνω, στάχυς, καὶ ἄσταχυς. ἡ παρὰ τὸ ἐν τάξει τὸν σῖτον στείχειν. προπαροξύνεται. πᾶν γὰρ ὄνομα εἰς υς λήγον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, προπαροξύνεται.

Ἀστάρτη, ἡ θεός· ὄνομα εἰδώλου ἐστὶ· λέγεται δὲ ἀπὸ μεταφοράς τοῦ ἄστρου. ἄστρον γὰρ, ἐν τῷ οὐρανῷ ἀνάπλασμα· ἀφ' οὗ τὸ εἶδος καλεῖται, ἔχον ὄνομα ἄστρου.

λοιπὸν παρὰ τὸ ἄστρον, ἀστράτη, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀστάρτη. ἡ παρὰ τὸ ἀστεράτη· καὶ συγνοπῇ, ἀστράτη. ἔφορος γὰρ τῶν ἄστρων ἡ θεός.

* Ἀστεγοί, οἱ μὴ ἔχοντες στέγην, τουτέστι οἶκον.

30 Ἀστεμφής] Ἀλλ' ἀστεμφές ἔχουσιν· — καὶ ἀστεμφέως, ἀμετακινήτως, ἰσχυρῶς· παρὰ τὸ στέμβειν τὸ κινεῖν συνεχῶς. ἀστεμφής οὖν, ὁ ἀκίνητος, καὶ ἀστεμφής. ἡ παρὰ τὸ στρέφω στρεφής, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀστρεφής· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀστερφής· καὶ ἐλλείψει τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἡ μεταθέσει τοῦ ρ εἰς μ, γίνεται ἀστεμφής· καὶ ἀστεμφές, τὸ ἀμετακίνητον ἡ βέβαιον· κατὰ ἀπόφασιν τοῦ στεμβάξαι, ὅ ἐστιν ὑβρίσαι. Λυκόφρων δὲ, ἀντὶ τοῦ πολυστένακτα, μεμπτὰ· Δύσζηλος ἀστέμβαντα τιμωρουμένη· Βοῶσα δ' οὐ κλύοντα δεσπότην πόσιν.

40 Ἀστεροπή, ἡ ἀστραπή· παρὰ τὸ στερίσκειν τοὺς ὦπας τοῦ ὁρᾶν, διὰ τῆς ἀντιλαμπύσης λαμπρότης. ἡ παρὰ τὸ ὀπτω, ὀπτή· καὶ μετὰ τῆς ἀστέρος γενικῆς, ἀστεροπτή· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἀστεροπή. καὶ τὸ στεροπή ὁμοίως· καὶ στεροπηγερέτης, ὁ ἀστραπτικός.

Ἀστεροπητής, ἀστραπτικός, ἀστραπᾶς ποίω.

Ἀστεῖος] ὄνομα ἐκ τοῦ ἄστου· σημαίνει τρία. λέγεται κυρίως ὁ ἐν ἄστει διατρίβων· καὶ ὁ δι' ἡθὺς χρηστὸν ἐπαινούμενος, ὡς ὁ Μωϋσῆς, Ὡς ἦν τὸ παιδίον ἀστεῖον

50 τῷ θεῷ· — λέγεται καὶ ὁ γέλωτοποῖς.

Ἀστήρ] ἴσθημι, στήσω, στήρ, καὶ ἀστήρ, ὁ μὴ ἰστάμενος· παρὰ τὸ ἄστατον ἔχειν ὁρῶν· κυρίως ἐπὶ τῶν πλανητῶν λέγεται, ὁ μὴ στάσιν ἔχων, ἀστατήρ, καὶ ἀστήρ· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπλανῶν. ζητεῖται διατί, ὥσπερ γίνεται κατὰ συγνοπὴν γαστρός, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπὸ τοῦ ἀστέρος ἀστρός. ὡς μὴ ἔχει μίμημά τι ἡ ἀστέρος γενική, οὐ συγνόπτεται. τὸ γὰρ Ἰστρος, βαρύτονόν ἐστιν. εἰ δὲ εἴποι, ὅτι καὶ ἡ γαστρός γενική οὐκ ἔχει εὐθεῖαν διὰ τοῦ τρος ὀξύτονου, ἵνα μιμησθῇ, ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τὸ γαστήρ παραλόγως ὀξύτονουμένων, τῶν ἄλλων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντων βαρυτόνων. ἐπεὶ οὖν παραλόγως ὀξύνεται τὸ γαστήρ, τοῦτου χάριν κατὰ τῆς γενικῆς παραλόγως ἀνεδέξατο τὴν συγνοπὴν. διατί δὲ, ὥσπερ γίνεται ἄνδρα καὶ θυγάτρα, οὐ γίνεται καὶ μήτρα καὶ πάτρα; ἵνα μὴ συνευπύση τοῖς μήτρα καὶ πάτρα, ὁ σημαίνει τὴν πατρίδα. Χοιροβοσκός.

Ἀσθηνός, ὁ δυστυχὴς καὶ πένης· παρὰ τὸ στάσιν μὴ ἔχειν, μήτε οἰκησιν. σύνεστι δὲ τοῦτο πένητι.

Ἀστίβητος, ἀπάτητος, ἀδιάβατος. ἀπὸ τοῦ στείβω, ὁ μέλλων δεύτερος, στιβῶ· καὶ μετὰ γεται εἰς ἐνεστώτα· καὶ γίνεται στιβῶ, στιβήσω, ἐστίβηκα, ἐστίβημαι, ἐστίβηται, στιβητός, καὶ ἀστίβητος, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. τὸ δὲ στείβω, παρὰ τὸ στῶ.

Ἀστικτον] οὕτως οἱ Ἀττικοὶ ἐκάλουν τὸ ἐλεύθερον χωρίον, καὶ μὴ ὑποκείμενον χρήστῃ. εἰρηται δὲ, ὅτι τοῖς ὑποκειμένοις χρέεσι χωρίοις, εἰώθασιν ἐγκαταπηγνύειν αὐτὴν, ἢ ἐκάλουν ὄρον· ἐν ἣ ἐνεχάρακτο τὸ χρέος, καὶ ὁ χρηστής· ἵνα μὴ πλανηθεῖς ἕτερος, ὡς ἐπὶ καθάρῳ, αὐτῷ δανείσῃ· τὸν δὲ ἐλεύθερον, ἀστικτον ἐκάλουν.

Ἀστρον] παρὰ τὸ αἶθω τὸ καίω, αἶσω, γίνεται αἶστρον· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἄστρον καὶ ἀστήρ. ἡ παρὰ τὸ στῶ, στήσω, στήρ.

Ἀστρίας] Καλλιμαχος, — δέκα δ' ἀστρίας αἶνυτο λάτρον· — εἰρηται ὑποκοριστικῶς. ὡς γὰρ ὁ παρθέσιος πόρθις, καὶ ὁ Χαλδαῖος Χάλδης, καὶ ὁ λάσταυρος λάστρις, καὶ Ἀμφιάραος Ἀμφίς, οὕτω καὶ ὁ ἀστράγαλος ἀστρίς.

Ἀστροβολίως, ἐντρέχως, Πλάτων· οἱ δὲ, ταχέως.

Ἀστροβοληθῆναι, τὸ, νόσω τινὶ κατασχεθῆναι· ἐπὶ τῶν παιδίων· κυρίως δὲ τὰ τῶν δένδρων καταβληθέντα ἐπὶ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνός.

Ἀσθαίνω, δυσπαθῶ, ἀδυνατῶ, κακοπαθῶ, μοχθῶ, χαλεπαίνω, ταλαιπωρῶ.

Ἀστίαγγας, τὰς ὑποφυλλίδας τῶν βοτρώων· οἱ δὲ, ἀκτῖνος αὐγᾶς· ἐνιοί, ἀστριγγας, καὶ ἀστριγας ἄλλοι.

Ἀστράγαλος σημαίνει τρία. ἐπὶ μὲν τοῦ ποδός, παρὰ τὸ ἀστραβῆ καὶ ὀρθὴν φυλάττειν τὴν βάσιν, ἡ ὁ μὴ πρὸς τὸ μένειν καὶ ἐστάναι γεγονώς, ἀλλὰ πρὸς τὸ κινεῖσθαι, ἀστάγαλός τις ὢν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀστράγαλος. Νείατον ἐς ἀστράγαλον· — ἐπὶ δὲ τῶν νωτιαίων ὀστέων, παρὰ τὸ ἐμπεπάρθαι καὶ μὴ στρέφεσθαι μηδὲ κινεῖσθαι, κατὰ στέρησιν τοῦ ἄλφα· οἶον, — ἐκ δὲ μοι αὐχὴν Ἀστραγάλων ἐάγη· — ἐπὶ δὲ τῆς παιδιᾶς, οἶον, — ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς.

Ἀστραβής, ὁ ἀτρεπτός. Πίνδαρος, Ἀμαχὸν ἀστραβῆ κίονα· παρὰ τὸ στρέφω, στρεφής, καὶ ἀστραβής κατὰ τροπὴν.

Ἀστράβη, ἐπὶ σκεύους εἰρηται ξυλίνου· ἡγουν τὸ ἐπὶ τῶν ἵππων τιθέμενον ξύλον, ὁ κρατοῦσιν οἱ καθεζόμενοι, οἶονεῖ ἀστραφὴ τις οὖσα· παρὰ τὸ μὴ στρέφεσθαι καὶ πίπτειν τοὺς καθεζομένους. λέγουσι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ νω-

τοφόρον ὑποζύγιον· οἱ δὲ, τὴν σωματηγὸν ἡμίονον, ἀστράβην λέγουσιν.

Ἀστραβαλίζειν, ὁμαλίζειν, ἀπενθύνειν.

160

Ἀστραπή, παρὰ τὸ ἀστάρως καὶ ῥαον παύεσθαι· ἢ παρὰ τὸ ἀστέρος ὅπην ἔχειν, ἡγουν διάπυρος ὡς ἀστήρ· ἢ ἐκ τοῦ ἀστεροπή· ἐξ αὐτοῦ κατὰ παραγωγὴν, ἀστεράπτω· καὶ συγκοπῇ, ἀστράπτω· ἢ παρὰ τὸ στερεῶς ἄπτεσθαι οὐκ ἂν ἐφίκοιτο.

10

Ἀστν, ἢ πόλις. Φιλόχορος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Ἀτθίδος Φησί· Ἀστν δὲ προσηγόρευσαν τὴν πόλιν, διὰ τὸ πρότερον νομάδας καὶ σποράδην ζῶντας, τότε συνελθεῖν καὶ στήναι ἐκ τῆς πλάνης ἐπὶ ταῖς κοινὰς οἰκήσεις· ὅθεν οὐ μετανέστησαν· — οὕτως Ὀρίων περὶ ἐθνικῶν. ἢ παρὰ τὸ ἄνω ἵστασθαι· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐφ' ὑψηλῶν τόπων τὰς πόλεις ἀκοδόμουν.

Ἀστνβοώτην, ἐπιθετικῶς τὸν κήρυκα· εἰς τὸ ω τῆς Ἰλιάδος· παρὰ τὸ ἐν ἄστει βοᾶν· βοῶ, βοώτης.

20

Ἀστνᾶναξ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἑκτορος· οὐκ ἔστι παρὰ τὸ ἀνάσσω τὸ βασιλεύω, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀνακῶς ἔχειν τοῦ ἄστεος τὸν Ἑκτορα· καὶ ἀνακας ἐντεῦθεν τοὺς Διοσκούρους Ἀττικοί, ὅτι ἐπιμελῶς αὐτοῖς ἐχρήσαντο, διὰ τὴν Ἑλένην τὰς Ἀφίδνας ἐκπορθοῦντες· οὕτως Ἀσιλητιάδης ὁ Μυρλεανός. Ἰλιάδος ζ', Τὸν ῥ' Ἑκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι Ἀστνᾶνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἑκτωρ.

Ἀστνπαλαία, μοῖρα τῆς Σάμου οὕτω καλουμένη· ὅτι Πατροκλῆς καὶ Τερβρίων, ἀποικίαν στείλαντες εἰς Σάμον, πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας Κᾶρας κοινωσίαν θέμενοι, ᾤκησαν παρὰ τὸν Σχῆσιον ποταμὸν, καὶ εἰς δύο Φυλάς τὴν πόλιν διένειμαν· ὧν τὴν μὲν, Σχῆσιαν ὠνόμασαν, ἀπὸ τοῦ Σχῆσιου ποταμοῦ παρακειμένου τῇ πόλει· τὴν δὲ, Ἀστνπαλαίαν, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἐκεῖσε ὄντος ἄστεος· οὕτω Θεμισταγόρας ἐν τῇ χρυσῇ βίβλῳ.

30

Ἀστνρὸν, τὸ ἄστν. Καλλίμαχος, Ἡ μὲν ἀερτάζουσα μέγα τρύφος ὑψιζώνου, Ἀστνρὸν εἰσκατέβαινε· — εἴρηται παρὰ τὸ ἄστν ὑποκοριστικῶς, ἀστνρὸν. οὕτω Θέων ἐν ὑπομνήματι τῶν τοῦ β· αὐτίου.

Ἀστνπερεῖ, σιλλοφωνεῖ, τυροπωλεῖ.

ἈστνΦελικτον, ἀκίνητον, ἀτειστον· ἀπὸ τοῦ ἀστνΦελίζω.

40

Ἀσύφηλος] Ὁς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν· — ἄτιμον, ἢ ἀπαίδευτον, ἀδόκιμον, καὶ ἀνόητον. παρὰ τὸ ἄσω τὸ βλάπτω καὶ τὸ Φηλῶσαι, ὃ σημαίνει τὸ δολῶσαι καὶ ἀπατῆσαι· ἐξ οὗ καὶ Φῆλος ὁ ἀπατηλός· καὶ Φήληκες τὰ σῦκα, τὰ ὡμὰ μὲν ὄντα, τῇ δὲ ἰδέᾳ πέπειρα· καὶ Φηληκίζω, ἀπὸ τοῦ Φήληξ Φήληκος· τοῦτο παρὰ τὸ σφάλλω, σφάλῃξ, καὶ σφήληξ. ἢ παρὰ τὸ Φῶ τὸ ἀπατῶ. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ σώσω, Σωσιπράτης, Σωσίβιος· ἀρκέσω, Ἀρκεσίλαος· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄσω καὶ Φῆλος, γίνεται ἀσίφηλος, καὶ ἀσύφηλος, ὡς διφρος δύφρος, ἢ μούνυχος μουνυχός. ἢ παρὰ τὸ σφός γίνεται σόφηλος καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσόφηλος· καὶ μεταβολῇ τοῦ ο εἰς υ, ὡς ἀγορίς ἀγυρίς, ἀσύφηλος.

50

Ἀσφάραγος, ὁ λαίμυς, ὁ λάρυγξ· Οὐ δ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελήϊ τάμε χαλκοβαρεῖν, Ὁφρά τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσι· — καὶ πάλιν· — ἐρισφάραγος πόσις ἔσται· — παρὰ τὸ σφαραγεῖν, ὃ ἔστιν ἡχεῖν· δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ Φωνὴ φέρεται. ἢ παρὰ τὸ ἀσφαίρω ἀσφάραγος καὶ ἀσφάραγος· ἄλλεται γὰρ καὶ κινεῖται ἐν τῷ καταπίνειν. ἢ παρὰ τὸ σπῶ, σφάραγος καὶ ἀσφάραγος· τεύνεται γὰρ ἐν τῷ λέγειν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀκινεῖσθαι ὑποφύομενον βλάστημα. ἔστι δὲ τι καὶ βοτάνης εἶδος ἀσφάραγος, πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον. οὕτω μὲν οἱ Ἀττικοί, διὰ τοῦ Φ· οἱ δὲ λοιποί, μὴ ἀκριβοῦντες,

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

διὰ τοῦ π λέγουσι, καὶ ἀπλῶς τὰ τῶν λαχάνων ὀρυμένα, ἀσπαράγους καλοῦσιν. οὕτως εὖρον ἐν τῷ λεξικῷ τῷ ῥητορικῷ.

Ἀσφάλαξ] παρὰ τὸ σπῶ, γίνεται σπάλαξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀσπάλαξ· καὶ μεταθέσει τοῦ π εἰς Φ, ἀσφάλαξ. τὸ γὰρ ζῶον τοῦτο ἀποσπᾷ τὴν γῆν καὶ ποιεῖ βάθος, καὶ οὕτως εἰσέρχεται. καλεῖται ἀσφάλακος.

10

Ἀσφαλῆς, ἐδραῖος· ἀπὸ τοῦ σφάλλω.

Ἀσφοδεός· ἀσφόδελος. λέγεται καὶ ἀφαιρέσει τοῦ α, σφοδεός. βαρύνεται ὁ καρπός· ὀξύνεται ὁ τόπος ὁ περιέχων αὐτούς.

Ἀσχαδῆς, ἀνατάστατον· Αἰσχύλος.

Ἀσχετος] οὐ γέγονε παρὰ τὸ σχέθω· ἐλέγετο γὰρ ἂν σχέτος· ἀλλὰ παρὰ τὸ σχῆμι· ἀφ' οὗ ἔσχηκα, ὁ παρακείμενος· καὶ ἐσχέθην, ὁ ἀόριστος· ὁ μέλλων, σχήσω· ἐξ οὗ καὶ σχέσις· καὶ ὡς παρὰ τὸ τίθηναι, γίνεται θετός, καὶ ἄθετος (ὁ ἄνους καὶ ἀσύνετος καὶ ἀβέβαιος, καὶ μηδέποτε ἐν ταυτῷ μένειν προηρημένος) καὶ εὐθετός· καὶ ἴηναι, ἐτός, καὶ ἄφετος· καὶ δίδωμι, δοτός, καὶ Ἡρόδοτος· καὶ δέδεμαι, δετός· οὕτω σχῆμι, σχετός, καὶ ἄσχετος. ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ, ἀφαιρέσει τοῦ ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σχῶ, σχετός, ὁ κρατητός· καὶ ἄσχετος, ὁ ἀκράτητος.

Ἀσχάλλων, ἀδημονῶν, λυπούμενος, χαλεπαίνων, ἢ ἀγανακτῶν· παρὰ τὸ ἄχω (οἶον, Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γὰρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων) γίνεται ἀχάλλω, ὥσπερ ἄγω ἀγάλλω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀσχάλλω. ὁ μέλλων, ἀσχαλῶ· ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα περισπώμενον δευτέρας συζυγίας, ἀσχαλῶ· τὸ τρίτον, ἀσχαλάει ἀσχαλᾷ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ποιητικῶς, ἀσχαλάα, ὡς τὸ βοάα· καὶ ἔστι τὸ μὲν πρὸ τέλους α, βραχύ· τὸ δὲ ἐπὶ τέλους, μακρόν. πᾶσα γὰρ συλλαβὴ πλεονάζουσα βραχυτέρα θέλει εἶναι τῆς ἐν ἣ πλεονάζει λέξεως. ἢ παρὰ τὸ σχῶ, σχάλλω, καὶ ἀσχάλλω, ὃ ἐπέχειν οὐ δυνάμεθα.

* Ἀσχολία, ἢ πολλὴ περί τι σπουδὴ· παρὰ τὸ σχολάζω τὸ ἡσυχάζω, καὶ μετὰ τοῦ α στερητικοῦ.

Ἀσωμος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀσώματος κατὰ συγκοπὴν· ἢ ἀπὸ τοῦ σῶμα, ἄσωμος.

Ἀσωτος] παρὰ τὸ σώζω, σώσω, σέσωκα, σέσωμαι, σέσωται, σωτός, καὶ ἄσωτος, ὡς γνωστός, γνωτός.

Ἀσωπός, ποταμός Βοιωτίας, πλησίον Θηβῶν· παρὰ τὴν ἄσιν τὸν ῥύπον, καὶ τὸ ὠψ ὠπός.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Ἀταλός] παρὰ τὸ ἀπαλός, κατὰ τροπὴν, ἀταλός, ὁ νήπιος. ἢ παρὰ τὸ τλῆναι, ταλός, καὶ ἀταλός, ὁ μηδέπω δυνάμενος κακοπαθεῖν.

Ἀταλαφρονα, ἀπαλὸν Φρόνημα ἔχοντα, τουτέστι νήπιον, ἀνόητον· ἢ μὴ δυνάμενον τλῆναι κακοπαθείαν.

Ἀτάλλων] παρὰ τὸ τλῶ τὸ καρτερεῖν καὶ ὑπομένειν, γίνεται τλας, καὶ ἄτλας, ὁ μὴ δυνάμενος τλῆναι· ἐξ αὐτοῦ, ἀτάλλων, ὁ ἀπαθής καὶ μὴ κακοπαθῶν.

Ἀτάλαντος Ἀρηί, ὁμοτάλαντος, οἷονεῖ ἰσοτάλαντος, ἰσόζυγος, ἰσόσταθμος. τάλαντον γὰρ τὸν ζυγὸν Φασί· καὶ ταλαντεύομεν, ἐπὶ τὸ ζυγοστατεῖν.

Ἀταλάντη] ὠνόμασται οὕτως ἡ τριήρης· ἀπὸ Ἀταλάντης 162 τῆς ἡρώϊνης, ἥτις ἦν ὠκίστη δραμεῖν.

Ἀτάρβητος, ἄφοβος· παρὰ τὸ τάρβος. ἢ ἄταρβός τις ἔστιν, ὁ μὴ θάρβων βοὴν ὑπομείναι.

Ἀτάρμυκτον, τὸ ἀφοβόν· κυρίως, τὸ μὴ μῦον. Εὐφορίων, — ὅτι ἀτάρμυκτον τρέπον, ὄμμα· — παρὰ τὸ

Κ

ἄτερ καὶ τὸ μύειν, τὸ ἀτενέει. ἢ παρὰ τὸ τάρβος, ἀταρβύητον, καὶ ἀτάρμυκτον· καὶ γὰρ ταρμύσσειν, τὸ Φοβεῖν, ὡς Λυκόφρων. σημαίνει καὶ τὸν θρασύν.

10 Ἀταρτηρός] παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ· συγκοπῇ, τρῶ, τρήσω, τρηρός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτρηρός· καὶ πλεονασμῶ τοῦ τ καὶ α, ἀταρτηρός. ἢ παρὰ τὴν ἄτην τὴν βλάβην, ἀτηρός, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἀταρτηρός. — ἀταρτηροῖς ἐπέεσσι: — σκληροῖς καὶ χαλεποῖς.

Ἀταίω, τὸ θαυμάζω καὶ ἐκπλήττομαι, — ἀταιομένου κακὰ ἔργα.

Ἀταρπός, ἢ εὐθεῖα ὁδός. παρὰ τὸ τρέπω, τρέψω· ὁ δευτέρως ἀόριστος, ἔτραπον· γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα τραπός· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ κατὰ μετάθεσιν, ἀταρπός, ἐξ ἧς ὁδοῦ οὐκ ἔστι τραπήναι καὶ ἐκπεσεῖν· ἢ ἡ πολύτροπος· εἰς πολλὰ γὰρ σχίζεται ἡ ὁδός. καὶ ἀταρπιτός, ἢ αὐτὴ, ἢ ἀτραπός· παρὰ τὸ τρέπω, τραπός· καὶ κατ' ἐπίτασιν τοῦ α, ἀτραπός, ἢ πολλὰς τοῖς ἄλλοις τροπὰς παρέχουσα.

Ἀτραπός, ὁ οἶνος· τραπεῖν γὰρ ἔστι τὸ πατῆσαι· ὅθεν καὶ τὸ πρὸ τοῦ πατηθῆναι γινόμενον ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς, ἀτραπός οἶνος, καὶ ἀπότροπος λέγεται. οὕτως Ὀρος.

30 Ἀτάσθαλος, ὁ ἀδίκος. Ὀμηρος, Ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι: — παρὰ τὸ ἀτῶ, τὸ βλάπτω, ὡς αἶθω αἶθαλος, καὶ δαῖω δαίδαλος. οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀτῶ, ἀτάζω, ἀτάζαλος· καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς σθ, ἀτάσθαλος, ὡς μαζός, μασθός. ἢ παρὰ τὸ ἐν αἵταις θάλλειν, ἡγουν ἐν βλάβαις καὶ ἀδικίαις.

Ἀτασθαλία, ἀμαρτία, ἀδικία· κυρίως μὲν ἢ παρὰ τὴν θάλειαν βλάβην, ὡς παροινία ἢ παρὰ τὸν οἶνον ἀταξία. ἢ παρὰ τὸ τῇ αἵτῃ θάλλειν καὶ αὐξάνεσθαι. Ὀμηρος, Κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

40 Ἀταλαίπωρον, ῥάθυμον, ὀλίγωρον. Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν, Οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἢ ποιήσις διάνειται: — σημαίνει δὲ τὸ κακοπαθεῖν καὶ ἐνεργεῖν. ταλαίπωρος, ἐπίπονος, ἄθλιος. εἴρηται δὲ, ὡς Διογενεῖανός, παρὰ τὸ τάλας καὶ τὴν ὥραν, ταλάωρος, καὶ ταλαίπωρος. κυρίως δὲ λέγεται ὁ περὶ τὸν πῦρον τλῶν, τουτέστι καρτερῶν· οἶον, ταλαίπωρος· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι, ταλαίπωρος. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τοὺς νεφρικοὺς ταλαίπωρους ὠνόμαζον, τοὺς τλῶντας περὶ τὸν πῦρον· ἢ παρὰ τὸ πῶρα, ὁ δηλοῖ τὸ πάθος.

50 Ἀτέμβω, στερεῶ. παρὰ τὸ τέμνω, ὅπερ ἔστι πρωτότυπον τοῦ τέμνω, γίνεται ἀτεμῶ· καὶ ἐπενθέσει τοῦ β, ἀτεμβῶ. ἢ παρὰ τὸ ἄτω τὸ βλάπτω, ἀτεμβῶ, τὸ βλάπτω στερεῶν. οὕτως Ὀμηρος ἐν Ὀδυσσεΐα· — οὐ γὰρ καλὸν ἀτεμβεῖν οὐδὲ δίκαιον Ξείνους Τηλεμάχου.

163 Ἀτέχνως, ἀπλάστως, ἀδόλως· τέχνη γὰρ ὁ δόλος. — ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ Τεχνήεντες ἔχον πολὺφρονος Ἡφαίστοιο: — τεχνήεντες ἔχυντο: — τουτέστι δολεροί. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς, καθάρπαξ· οἱ δὲ, ἐν ἴσῳ τῷ ὄντι καὶ τῇ ἀληθείᾳ· οἱ δὲ, τὸ παράπαν, καθόλου. Ἰστέον ἰτι περισπωμένως μὲν, ἀτεχνῶς, ἀντὶ τοῦ σαφῶς, ἢ βεβαίως, ἢ ἀσφαλῶς, ἢ Φανερώς· παροξυτόνως δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς, καὶ ἄνευ τέχνης. περισπωμένως σημαίνει τὸ ἀληθῶς, ἐκ τοῦ ἀτεχνῆς, ὁ ἀπανούργευτος· παροξυτόνως, τὸ ἀμαθῶς, ἀπὸ τοῦ ἀτεχνος, ὁ ἀμαθής.

Ἀτερπνος, ὁ ἄγρυπνος, παρὰ Ῥηγίνοισ. παρὰ τὸ ἄτερ καὶ τὸ ὕπνος, γίνεται ἀτέρυπνος, ὁ χωρὶς ὕπνου ὢν.

10 καὶ συγκοπῇ τοῦ υ, ἀτερπνος. Ἀτεράμων, ὁ σκληρός. Ἀριστοφάνης, Ἀχαρνικοὶ στίπτοι γέροντες ἀτεράμονες: — παρὰ τὸ τείρω, τέραμος, ὡς

πλένω, πλόκαμος· πλεονασμῶ τοῦ ν, ἀτεράμνος· τὸ οὐδέτερον, ἀτεράμνον, ἀπαρμύνητον, δεινόν, ἀνόρεστον, πολὺ. παρὰ τὸ τέρεν τὸ ἀπαλόν, τεράμων ὁ ἀπαλός· καὶ ἀτεράμων, ὁ μὴ ὢν ἀπαλός, ἀλλὰ σκληρός καὶ ἀπηνής ἄνθρωπος. ἀτεράμνον οὖν τὸ μὴ τέρεν, κατὰ στήρησιν, ἀλλὰ σκληρόν· ἢ τὸ εὐχερῶς τειρόμενον, ὃ ἔστι βλαπτόμενον· τέραμνον γὰρ τὸ ἀπαλόν. λέγεται 20 δὲ ἀτεράμνα καὶ τὰ μὴ ἐψόμενα ὀσπρία· ἃ καὶ κερὰς· βόλα προσαγορεύεται.

Ἀτενίζω, τὸ πάνυ βλέπω, καὶ ἐκτείνω, καὶ λίαν ἐπισταμένως ὁρῶ. ἀπὸ τοῦ τείνω, ὁ μέλλων, τενῶ· κατὰ παραγωγήν, τενίζω· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀτενίζω.

Ἀτειρής] παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ, τερῶ, ἀτερής, καὶ ἀτειρής, ὁ ἀκαταπόνητος. ἢ παρὰ τὸ τέρεν, γίνεται ἀτερής, καὶ ἀτειρής, ὁ μὴ ὢν ἀπαλός, ἀλλὰ σκληρός· οἶον, — ἀτειρέα χαλκόν, Φύσει δύστροτον· λαμπρόν, παρὰ τὸ αἶθρ.

Ἀτέμμαρτον, ἀτέλεστον, ἀσυλλόγιστον, ἄσημον· παρὰ τὸ 30 ἄτερ, καὶ τὸ τέμμαρ, τὸ ἄνευ καὶ χωρὶς τέλους.

Ἀτέμβιος, μεμψίμοιρος.

Ἀτεγκτος, ἄπιστος καὶ ἀναισθητός, ὁ μήτε παραινέσει μήτε τὴν πῆρυσιν καὶ τὸ τοῦ ἡθους σκληρόν τεγγόμενος καὶ μαλακτόταενος· κυρίως δὲ ὁ ἄβροχος· ἐξ οὗ, ὁ μὴ θαυρῶν καὶ ὁ μὴ ἰδρῶν, ἀτεγκτος.

Ἀτῆ· παρὰ τὸ τῶ, ὁ δηλοῖ τὸ λαμβάνω· οἶον, Τῇ Κύκλωψ, πῖε οἶνον: — ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, τῆ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄτῃ, ἣν οὐδεὶς θέλει λαβεῖν· τὴν γὰρ βλάβην πάντες ἐκφεύγομεν. ἢ παρὰ τὸ ἄω, 40 τὸ βλάπτω· ὁ μέλλων, ἄσω· ἐξ αὐτοῦ ἄσῃ, ἢ βλάπτουσα τὴν ψυχὴν· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ. τὸ α, μακρόν· οἱ μὲν, ὅτι ἔστιν ἄατῃ, καὶ κατὰ κράσιν γίνεται ἄτῃ. οὐκ ἔστι δὲ· πλεονασμός γὰρ ἔστι τὸ α. ἄλλως· ἔστιν ἀετός, ὁ μάταιος καὶ ψευδής· γέγονεν ἐκ τοῦ ἑτεός· καὶ τὸ θηλυκόν, ἀετή· καὶ κράσει τοῦ αε εἰς α μακρόν, ἄτῃ. σημαίνει δὲ δύο· ἐπὶ μὲν τῆς σωματοειδοῦς θεᾶς, Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἀτῆ, ἢ πάντας ἄαται: — ἐπὶ δὲ τῆς βλάβης, Ζεὺς με μέγας Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρεῖν.

Ἀτῆμέλητα, ἀπρονόητα, ἡμελημένα, ἀφρόντιστα· ἀπὸ 50 τοῦ τῆ, ὁ σημαίνει τὸ λάβε. ἀτῆμελῶ οὖν, ἀτῆμέλητος· ὁ γὰρ τις μὴ εἴληφεν, οὐδὲ φροντίζει.

Ἀτῆς, ὁ Διόνυσος ἐπιθετικῶς· ἀπὸ τῆς γενομένης ἐκ τῶν Τιτάνων εἰς αὐτὸν ἄτης καὶ Φθορᾶς.

Ἀτίζω] — ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων ἔρχεται: — ἀτιμάζων, ὑπερορῶν· τίω τὸ τιμῶ, ἀτίω· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ζ, ἀτίζω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀτιμάζω, συγκοπῇ. εἰ μὲν σημαίνει τὸ ὑπερορῶ, γίνεται παρὰ τὸ τίω· εἰ δὲ τὸ 164 βλάπτω, ἀπὸ τοῦ ἄτῃ, ἀτίζω.

Ἀτιμάζω] παρὰ τὸ ἀτιμῶ, ἀτιμάζω, τὸ ὑβρίζω, ὡς βῶ βάζω. τοῦτο παρὰ τὸ ἀτιμός· τοῦτο παρὰ τὸ τιμή· τοῦτο παρὰ τὸ τίω. τὸ τι, μακρόν. ἔστι δὲ τὸ ἀτιμῶ καὶ δευτέρας συζυγίας, καὶ τρίτης. ἀτιμοῦσθαι λέγεται τὸ κατὰ τὸν νόμον ὀλοσχερῶς κατακρίνεσθαι. ἀτιμοῦται μὲν τις ὑπὸ τοῦ νόμου ὀλοσχερῇ ἀτιμίᾳ· ἀτιμάζεται δὲ τις ὑβριζόμενος ἐν τινὶ πράγματι. ἐξ οὗ τὸ, 10 Ἐπὶ τοῦ ξύλου ἡτιμωμένος, τουτέστι κατακκριμένος. καὶ τὸ, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε: — πάλιν τὸ ἀτιμῶ· ἢ τρίτη συζυγία, διαφέρει τῆς δευτέρας. ἢ μὲν γὰρ τρίτη συζυγία, παρασύνθετος ἔστιν, ἐκ τοῦ ἀτιμός· ἢ δὲ δευτέρα, σύνθετος, ἐκ τοῦ τιμή· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἡτίμησεν, ἀτίμως ὑβρίσεν.

Ἀτιτάλλειν, τὸ τιθῆναι καὶ ἐντρέφειν ἐκ νηπίων. ἐκ τοῦ ἀταλός, ἀτάλλειν· κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἀτι-

τάλλειν· Τους μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ Φάτιν.

- 20 Ἀτλας, ὄρος Λιβύης. Πολύιδος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς παρίστησιν αὐτὸν ποιμένα γεγονέναι· καὶ Φησὶν, ὅτι παραγενόμενος ὁ Περσεὺς ἐπερωτώμενός τε ὑπ' αὐτοῦ τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔφθιτο· ἐπειδὴ λέγων οὐκ ἔπειθεν, ἀνάγκη ἔδειξεν αὐτῷ τὸ τῆς Γοργόνης πρόσωπον, καὶ ἀπελίσθωσεν αὐτόν· καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὄρος Ἀτλας ἐκλήθη. οὕτω Λυκόφρωνος ἐν ὑπομνήματι. σημαίνει δὲ καὶ τὸν Θεόν· οἶον, Ἀτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει· — τοῦ α κατ' ἐπίτασιν· ἢ ἡ ὁ μὴ τλῶν καὶ ἀνάγκη ποιῶν, ἀλλ' ἐκουσίως Φέρων, καὶ οὐ κατὰ νόλασιν·
- 30 ἐπεὶ γελοῖον ἦν τοὺς Θεοὺς μὴ πιστεύειν ἑαυτοὺς καὶ τὸν κόσμον Φοβούμενους.

Ἀτμὴν ἀτμέος, ὁ δοῦλος. καλεῖται παρὰ τὸ τιμὴ ἀτμῆν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀτμὴν, οἶον ὁ ἀτμος· ἡ πολύτμητός τις ὦν ὑπὸ τῶν μαστίγων, τοῦ α ἐπιτατικού.

Ἀτμέες, οἱ δοῦλοι, οἱ ἄτερ μένους ὄντες διὰ κακοπάθειαν. ἀτμέω, γίνεται παρὰ τὸν ἀτμέα τὸν δοῦλον. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἀτμῆν, ἀτμῶ, καὶ ἀτμέω, τὸ δουλεύω· ἡ θηλυκὴ μετοχὴ, ἀτμέουσα.

- 40 Ἀτμός, ἡ ἀναπνοὴ τοῦ ὕδατος· παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἦσμαι, ἄσμος, καὶ ἀτμός. εἰς τὸ ἀτμός.

Ἀτμητός] ἀπὸ τοῦ τέμω τομῆ, ὡς δέμω δομῆ καὶ οἰκοδομῆ, καὶ νέμω νομῆ. εἶτα, τομῶ· καὶ κράσει, τμῶ, τμήσω, τέμμημαι, τμητός, καὶ ἄτμητος. ἐκ τοῦ τομῆ, τομῶ, ὡς τιμῆ τιμῶ, Φωνῆ Φωνῶ, σκηνῆ σκηνῶ. ἐκ τοῦ τομῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα, τομητός· καὶ κατὰ συγκοπὴν, τμητός· καὶ ἄτμητος, ὡς καμητός, ἀκημητός. οὕτω Φίλων εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ.

- 50 Ἀτοπον, ἀντὶ τοῦ θαυμαστοῦ ἢ ἀλόγου τάττεται.

Ἄτος] ἔστιν ἄδω τὸ κορεννύω· ὁ μέλλων, ἄσω· ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ἄτός· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἄτος, καὶ κράσει, ἄτος, ὁ ἀκόρεστος καὶ ἀπλήρωτος· ἡ παρὰ τὸ τῷ τὸ ζητῶ γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἄτος· ὁ γὰρ ἀκόρεστος πάντοτε αἰτεῖ. ἡ ἀπὸ τοῦ ἄσαι τὸ κορέσαι, κατὰ ἀντίφρασιν, ὁ μὴ κεκορεσμένος· Καὶ νῦν ἢ ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο.

- 165 Ἀτμὶς, καπνός· ἀτμός, πνοή. ἔστιν ἄσμις, ὁ σημαίνει τὸ δασὺ πνεῦμα· καὶ τροπῇ τοῦ σ, ἀτμὶς, ὡς ἐφίημι, ἐφεσμῆ, καὶ ἐφετμή. οὕτω σημειοῦται ὁ τοῦ Ἰλλουστρίου.

Ἀτρακτος, κυρίως γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ἐφ' οὗ τὸ νῆμα περιειλεῖται· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ βέλους. τὸν γὰρ βάλλοντ' ἀτρακτον οἶδε Σοφοκλῆς. εἴρηται δὲ κατ' εὐφημισμὸν, ἀτάρακτος ὦν· αἰεὶ γὰρ ταράσσεται. ἡ ὅτι ἀτάρακτον τὸ νῆμα φέρει· ἀπὸ γοῦν τοῦ ταράσσω γίνεται. ἐπὶ δὲ τοῦ βέλους, ἀπὸ τῆς τοῦ ξύλου ὁμοιότητος εἴρηται μεταφορικῶς.

Ἀτρακτυλὶς, εἶδος ἀκάνθης. εἴρηται δὲ, ὅτι αἱ τῶν ἀγροίκων γυναῖκες ἀπ' αὐτῆς τοὺς ἀτράκτους ἐποιοῦν.

Ἀτρέμας ἦσο, ἡσύχως καθεζού, Ἰλιάδος β'. ἀπὸ τοῦ τρέμω μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, γίνεται ἀτρεμής· καὶ ῥήμα ἀτρεμῶ, τὸ ἡσυχάζω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπίρρημα, ἀτρέμας. ἔστι δὲ καὶ εἰς α ἀτρέμα, ὡς περ ἐκ τοῦ ἡρεμῶ γίνεται ἡρέμας καὶ ἡρέμα, οἶον, Ὁφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων· — ὡς σιγῶ σίγα, καὶ ἀντὶ ἅντα, οὕτως ἀτρεμῶ ἀτρέμα· καὶ πλεονασμῶ

- 20 τοῦ σ, ἀτρέμας, τουτέστι χωρὶς τρόμου, ἡσύχως, ἡρέμα.

Ἀτρεκὲς αἶμ' ἔσσευα βαλὼν· — ἀληθὲς αἶμα ἐξέβαλον.

καὶ ἀτρεκέως, ἐπίρρημα μεσότητος. παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω, ὄνομα δερκῆς· καὶ κατ' ἐπίτασιν τοῦ α, ἀδερκῆς, ὁ λίαν ὑπερβλεπόμενος· καὶ κατ' ὑπερθεσιν τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, γίνεται ἀτρεκῆς. ὑπὸ γὰρ πολλῆς ὀξύπιας τὸ ἀληθὲς θηράται. ἡ παρὰ τὸ τρέχω, τρεχῆς, καὶ ἀτρεχῆς, ὁ μὴ παρατρέχων τὴν ἀλήθειαν. ἡ ὁ οὐδεὶς δύναται παραδραμεῖν εὐ Φρονῶν. ἡ παρὰ τὸ τρέω, ὁ σημαίνει τὸ δέδοικα, γίνεται τρεῆς καὶ ἀτρεῆς· 30 καὶ πλεονασμῶ τοῦ κ, ἀτρεκῆς· ὁ γὰρ εὐθαρσὺς καὶ εὐτολμος τὴν ἀλήθειαν λέγει· ἡ παρὰ τὸ τρέπω, ὁ μὴ τρεπόμενος.

Ἀτρεὺς, παρὰ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι. ὡς περ γὰρ παρὰ τὸ τρέφω γίνεται τροφεὺς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τρέω γίνεται τρεὺς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτρεὺς, ὁ ἄφοβος. ἡ παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτειρεὺς· καὶ συγκοπῇ, ἀτρεὺς, ὁ ἀκαταπόνητος.

Ἀτρεΐδης, πατρωνυμικόν, ἀπὸ τοῦ Ἀτρεὺς. τὰ ἀπὸ εἰς ν ξ ψ ρ γινόμενα πατρωνυμικά εἰς δης, διὰ τοῦ ι γράφεται, Μεμνονίδης, Φοινικίδης· καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ εἰς ος, Βῆλος, Βηλίδης· Λάγος, Λαγίδης· πανάριστος, παναριστίδης· Μίνως, Μινωίδης, καὶ συναίρεσει Μινωίδης· ἦρως, ἡρωίδης, καὶ συναίρεσει Ἡρώδης. δεῖ προσθεῖναι, χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς εὐς· ταῦτα γὰρ διὰ τῆς εἰ γράφεται, Αἰγεὺς, Αἰγεΐδης. καὶ χωρὶς τῶν εἰς ως Ἀττικῶν, Νήλεως, Νηλεΐδης· Εὐνεως, Εὐνεΐδης. καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς αἰος, Ἀλκαῖος, Ἀλκείδης. καὶ χωρὶς τῶν εἰς ης εἰς ους ἐχόντων τὴν γενικὴν· ταῦτα γὰρ εἰ μὲν βραχεῖα παραλήγεται, διὰ τοῦ ι γράφεται, Εὐτυ- 50 χῆς, Εὐτυχοῦς, Εὐτυχίδης· Πλησθένης, Πλησθένους, Πλησθενίδης· Ἀχαμένης, Ἀχαμένους, Ἀχαμενίδης· Τυνδαρίδης. εἰ δὲ μακρὰ παραλήγεται, διὰ τῆς εἰ, Εὐήρης, Εὐήρους, Εὐηρείδης· Εὐκλής, Εὐκλους, Εὐκλείδης· Ἡρακλῆς, Ἡρακλοῦς, Ἡρακλειδῆς· χωρὶς τριῶν, Θρασυμήδους, Θρασυμίδης· Δικῆρους, Δικηρίδης· Θεοκύνδους, Θεοκυνδίδης· καὶ κράσει τοῦ εο εἰς τὴν ου, Θουκυνδίδης Θουκυνδίδου. ταῦτα καὶ μακρὰ παραλήγεται, 166 διὰ τοῦ ι γράφεται. ταῦτα μὲν παρεντίθενται ὅ τε Ὀριγένης καὶ Ὀρίων ὡς πατρωνυμικά. τύπου δὲ πατρωνυμικοῦ ὄντα, παρετάθησαν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, λυσθειδῆς, κηδειδῆς, καλλειδῆς, ἀχιλλειδῆς, ἐχεφυλλειδῆς, σκυθραπειδῆς, θαρράλειδῆς, φιλομηλειδῆς· — Φιλομηλειδῆ ἐπάλαισεν ἀναστάς· — ταῦτα μὲν παρὰ τῶν εἰς δης πατρωνυμικῶν, καὶ τῶν τύπων πατρωνυμικῶν. τὰ δὲ μὴ πατρωνυμικά, διὰ τοῦ ι γράφεται, Λητοίδης, ὁ τῆς Λητοῦς· Δαναΐδης, ὁ τῆς Δανάης· Νιο- 10 βίδης, ὁ τῆς Νιοβῆς· ὅθεν τὸ Φιλομηλειδῆς κύριον λέγεται εἶναι. εἰ γὰρ ἦν μητρωνυμικόν, διὰ τοῦ ε ἐγράφετ' ἄν. ἀλλὰ οὐδὲ Ὀμηρὸς ἀπὸ μητέρων σχηματίζει πατρωνυμικόν. τὸ δὲ Τυνδαρίδης, οὐκ ἀπὸ τῆς Τυνδάρεως Ἀττικῶς, ἀλλ' ἀπὸ Τυνδάρους, διὰ τοῦ ι. Διαφέρει τὸ πατρωνυμικὸν τοῦ κτητικοῦ. τοῖς μὲν πατρωνυμικοῖς ἐνδέχεται τὰ ὀνόματα τῶν παίδων συντάσσεσθαι, καὶ μὴ. εἰ γὰρ ἀδελφῶν ὄντων, τούτων ἓνα σημαίνει βουλοίμεθα, τῷ πατρωνυμικῷ περιτίθεμεν τὸ τοῦ παιδὸς κύριον ὄνομα· οἶον, Ἀτρεΐδης Μενέλαος, Πριαμίδης 20 Ἐκτωρ. εἰ δὲ μὴ ὥσιν ἀδελφοί, οὐ χρεῖα προσθήκης κυρίου· ἀρκούμεθα γὰρ τῷ πατρωνυμικῷ, Πηλεΐδης ἐφόνευσεν Ἐκτορα. τὰ γὰρ πατρωνυμικά αὐτόθεν ἔχει τὴν σημασίαν, καὶ μὴτε τοὺς υἱοὺς ἐπάγοιτο, μὴτε τὸ τοῦ παιδὸς κύριον. τὰ δὲ κτητικά οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἀνάγκη προσυπακουέσθαι τι αὐτοῖς. εἰ δὲ τις Φαίη Πλατωνικός, οὐ προσυπακουομένου τοῦ νόμου ἢ χιτῶνος.

ἀτελές ἐστι. διὸ ἀναγκάως δεῖ ἐπιφέρειν τοῖς κτητικοῖς προσηγορικὰ, ἢ κύρια, ὄδον, Ὀμηρικὸς λόγος, βασιλικὸς δόμος.

- 30 Ἀτρεΐδῃσι, Θήβῃσι, Πύλῃσι, δοτικαὶ τῶν πληθυντικῶν. ἔχουσι τὸ ἰ προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν. ἔστι γὰρ Ἀτρεΐδαισι καὶ Θήβαισι· καὶ κατ' ἐπέκτασιν γίνεται Ἀτρεΐδαισι καὶ Θήβαισι· καὶ κατὰ τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η Ἀτρεΐδῃσι καὶ Θήβῃσι· καὶ μένει τὸ ἰ προσγεγραμμένον. λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς, ὅτι ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι τῆς εἰ διφθόγγου τὸ ἐν Φωνῇεν τρέπουσιν, ὄδον, εἰκάζω, ἤκαζον· εἶδεν, ἤδειν· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ Ἴωνες τῆς αἰ διφθόγγου τὸ ἐν Φωνῇεν μόνον τρέπουσι· λέγω δὲ τὸ α εἰς η. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ πᾶσαι αἱ τοιαῦται δοτικαὶ τρέπουσι τὸ α εἰς η, εἴτε ἐπεκτεταμέναι εἰσιν, εἴτε ἀνεπέκτατοι· ὄδον, ἐν παλάμαις, ἐν παλάμησιν, Ἐν παλάμῃς Φορέουσι: — καὶ πάλιν, ἐν βήσσαις, ἐν βήσσησι: — δύο δὲ τινα σημειούμεθα μὴ τρέψαντα τὸ α παρὰ τῷ ποιητῇ· ὄδον, Οἴτε θεαῖς ἀγάσθε παρ' ἀνδράσιν εὐνηθῆναι: — καὶ, — λιμέσι τε καὶ ἀκταῖς: — Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν ἄρθρων, ἡνίκα μὲν εἰς ες ἐστὶν ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, προσθῆσει τοῦ σι γίνεται ἢ δοτικὴ παρὰ τοῖς ποιηταῖς καὶ τοῖς Ἴωσιν, ὄδον, Αἴαντες Αἰάντεσι, κύνεσι, λαμπάδεσι, μητέρεσιν· ἡνίκα δὲ μὴ εὐρεθῇ εἰς ες ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, γίνονται αἱ τοιαῦται δοτικαὶ κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ἰ· ὄδον, καλοῖς, καλοῖσι· Μούσαις, μούσαισι· Ἀτρεΐδαισι. τοῦτο δὲ γίνεται, ἐπειδὴ πᾶσα δοτικὴ πληθυντικῶν θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ἰ τὸ σ, ἢ δυνάμει, ἢ ἐνεργείᾳ. ἐνεργείᾳ μὲν, ὄδον Αἴαςι· δυνάμει δὲ, ὄδον Φοῖνιξι, Πέλοψιν. ἐπεὶ οὖν τὸ καλοῖς καὶ σοφοῖς οὔτε δυνάμει οὔτε ἐνεργείᾳ ἔχει τὸ σ πρὸ τοῦ ἰ, τούτου χάριν ἐπεκτείνονται διὰ τοῦ ἰ, ἵνα εὐρεθῇ πρὸ τοῦ ἰ τὸ σ. ἐπὶ δὲ τῶν οὐδετέρων, ἐπειδὴ οὐδέποτε λήγει εἰς ες ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἐκ τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν γίνονται αἱ τοιαῦται γενικαὶ· ὄδον, στόματος, στομάτεσιν. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ποσότητος.

167

- Ἀτρία, πόλις Τυρρηνίας. ἱστορεῖται δὲ ὑπὸ Διομήδους κτισθῆναι καὶ ὀνομασθῆναι Αἰθρία· ὅτι ἐπιστάντος αὐτοῦ τῷ τόπῳ, χειμῶνος ὄντος, συνέβη αἰθρίαν γενέσθαι.

10

- οἱ δὲ παραφθείραντες τὸ ὄνομα, Ἀτρίαν αὐτὴν ὠνόμασαν.

- Ἀτρυτός] οὐκ ἀπὸ τοῦ τρύχω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τρύω τρυτός καὶ ἄτρυτος. σημαίνει δὲ τὸν ἀκαταπόνητον. ἔνθεν καὶ Ἀτρυτώνη, ἀνάματος, οὐ τρυομένη.

- Ἀτρυτα, ἀνάματα, σιληρά καὶ ἰσχυρά. σημαίνει δὲ καὶ ἀβλαβή, ὄδον ἄτρητα. παρὰ τὸ τρύω τρήσω, τρητὰ καὶ ἄτρητα, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α· τροπὴ τοῦ η εἰς υ, ὡς ἄλμη, ἄλυρός.

- Ἀτρυτώνη, ἢ Ἀθηνᾶ. εἴρηται παρὰ τὴν τρυτάνην, ἣτις ἐστὶ ζυγός, ἀντὶ τοῦ ἄζευκτος· παρθένος γὰρ ἢ θεός. ἢ ἄτρωτος, καὶ τρυφερά.

- Ἀτρύγετος] — παρὰ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτοιο: — παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης τῆς ἀκαταπόνητου καὶ πολλῆς· ἢ τῆς ἀκάρπου. εἰ μὲν παρὰ τὴν τρύγην, ὡς ἔνιοι, οὐ πλεονάζει· τρύγη δὲ ἐστὶν ὁ Δημητριακὸς καρπός, ὥσπερ, — ὄνου κήλωνος ὀτρυγηφάγου: — ἀντὶ τοῦ κριθοφαγού, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο, ὡς ἐπὶ τοῦ κρυόεις, ὀκρυόεις· ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ, τρύγαν οὐκ ἔχουσιν· ἢ μὴ τρυγωμένην· οἱ δὲ, ἀδενδρον· οἱ δὲ, παρὰ τὸ τρύειν, πλεονασμῷ. ἄτρυτος γὰρ ἀτρύετος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ

γ, ἀτρύγετος. οὕτως Ἡρωδιανός. ἢ παρὰ τὸ τρύχειν. εἰς 30 τοὺς Ἀττικισμοὺς.

- Ἄττα, ἐπίφθεγμα τιμητικὸν νεωτέρου πρὸς παλαιότερον. εἴρηται παρὰ τὸ ἀππὰ κατὰ Μακεδόνας, τροπὴ τοῦ π εἰς τ.

- Ἄττα, οὐ τὸ ἐπίφθεγμα, ἀλλὰ τὸ Ἀττικόν, ὅπερ ὁ ποιητὴς ἄσσα εἶπεν, ὄδον, Ἄσσα τε μητιέωσι μετὰ σφίσι: — γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ τα Δωρικοῦ, τοῦ σημαίνοντος τὸ τινά· ὅπερ διπλασιασμῷ τοῦ σ μετὰ τοῦ α, ἄσσα λέγεται καὶ ψιλοῦται, καὶ τροπῇ, διὰ δύο ττ, λέγεται Ἀττικῶς. σημαίνει μὲν τὸ τινά, ψιλούμενον· δασύνεται δὲ 40 τὸ ἄττα. τὰ παρὰ Ἀττικοῖς διὰ δύο ττ γραφόμενα, παρ' ἡμῖν διὰ δύο σσ, θάλαττα θάλασσα, ὀρύττω ὀρύσσω Δημοσθένος, ἄττα διελέχθη: — τούτεστιν, ἄττα. Φερεικράτης δὲ ἐκ χειρῶν τοῖς ἐπ' ἀριθμοῦ, τοῖς δέκα ταλάντοις· ἀλλὰ προθῆς ἔφη ἄττα πεντήκοντα: — ὁ κωμικὸς δὲ χρονικὸν αὐτὸ παραλαμβάνει· Πήθου χελιδὼν τήνι' ἄττα γίνεται: — λέγει ὁπότε χελιδὼν γίνεται. Ὀμηρος δὲ ἐπὶ Φιλοφρονήσεως αὐτὸ λαμβάνει, Φοῖνιξ ἄττα γεραῖε.

- Ἀττικός, τὸ ἐθνικόν, ὁ Ἀθηναῖος, εἴρηται παρὰ τὸ Ἀκτῆ, 50 Ἀκτικὸς, καὶ Ἀττικός. Ἀκτῆ γὰρ ἐκαλεῖτο ἢ Ἀττική· ὅθεν καὶ Ἀκταῖοι οἱ Ἀθηναῖοι ἐκκληοῦντο.

- Ἀτρύγετον, ἀξήραντον· ἢ ἀπύθμενον καὶ ἄβυσσον· ἄλλοι, ἀδρὸν καὶ πολὺ.

- Ἀτταγᾶς, ὁ ὄρνις, οὕτω λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν . . . ἢ ἐπὶ τῶν ἄρτων ἀπὸ τῆς Φλογός γενομένη ῥῆξις. οἱ δὲ, τῶν κλωμένων ἄρτων τὰ ψιχίδια, τίθεται ἢ λέξις ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων. 168

- Ἀττάραχος, παρὰ τὸ ἀταραγός τις [εἶναι]. Καλλίμαχος, Οὐδὲ τὸν ἀττάραχόν τι δέδοικεν.

- Ἀττεσθαι, τὸ ἄλλεσθαι καὶ πηδᾶν. παρὰ τὸ αἵσσω τὸ ὀρμῶ, γίνεται ἄσσω· τροπὴ τῶν δύο σσ εἰς δύο ττ, ἄττω.

- Ἀττικουργές, τὸ εἰργασμένον τὸν Ἀττικὸν τρόπον· καὶ ῥήματα ἀττικουργῆ.

- Ἀτύζων] ὁ δ' ἡέρα παῦρον ἀτύζει Οἶα κατηβολέων: — ἀντὶ τοῦ καταπίπτων σώματι καὶ ψυχῇ· — ψυχῇ δ' 10 αἰδωνέα λεύσσει.

- Ἀτίζων, ἀφροντιστῶν. Ἀτίζων, ἄτῃ περιφερόμενος, καταπίπτων· οὕτως εὖρον ἐν ὑπομνήματι Νικάνδρου ἐν Θηριακοῖς.

- Ἀτυζόμενοι, ταρασσόμενοι. ἀτύω, τὸ ταραάσσω· ἀτύσσω, καὶ κατὰ παραγωγὴν, ἀτύζω Αἰολικῶς.

- Ἀτυχεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀποτυχεῖν Πλάτων λαμβάνει.

- Ἀτυχθεῖς] ἐστὶ τεύχω τὸ ἐπιτυχάνω· ὁ μέλλων, τεύχω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτυχον· ὁ παθητικός, ἐτύχην· ἢ μετοχή, ὁ τυχεῖς, καὶ ὁ τυχθεῖς κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτυχθεῖς, ὁ μὴ βουλόμενος τυχεῖν, ἀλλ' ἀποστρεφόμενος εἰς τὸ διαμαρτεῖν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ καταπλαγεῖς, φοβηθεῖς, — πατρὸς Φίλου ὅψιν ἀτυχθεῖς, Ἰλιάδος ζ'.

- Ἀτωμένη, ἄτῃ συνεχόμενη. Σοφοκλῆς, Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχωρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας Ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.

- Ἀτέοντα, ἐν ἄτῃ ὄντα, βλαπτόμενον.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

- Ἀῦα] αὔα παλαιὰ περίηλα: — τὰ ξηρά ξύλα· καὶ βόας 30 αὔας, τὰς ξηρὰς βύρσας· καὶ αὐαλέας· παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω.

- Ἀύγῃ] παρὰ τὸ ἄγω, ἀγῇ καὶ αἰγῇ, δι' ἧς ἀγόμεθα·

σκότος γὰρ παρὰ τὸ ἐπισχέσθαι ἡμᾶς. καὶ αὐγάζομαι, τὸ θεωρῶ, Ἰλιάδος ψ'.

Αὐδή, ἡ Φωνή· παρὰ τὸ αὐγῇ, κατὰ τροπὴν· δι' ἧς αὐγά-
ζεται καὶ φωτίζεται τὰ τοῦ νοῦ. Ἀπολλώνιος δὲ, παρὰ
τὸ αὐτὸ τὸ Φωνῶ ὅπερ ἐν διαιρέσει αὐτῷ λέγεται· καὶ
ἐξ αὐτοῦ αὐτή· καὶ τροπῇ. αὐδή· Αὐδα ὅτι Φρο-
νέεις· — Ἐξαυδα, μὴ κεύθῃ νόω· — παρὰ τὸ αὐδή,
αὐδῶ, ὡς σιγῇ σιγῶ. αὐδάω αὐδῶ· ὁ παρατατικός, ἡ-
δαον ἡδων· τὸ τρίτον, ἡδάε ἡδᾶ· καὶ τὸ προστατι-
κόν, αὐδάε αὐδα. Αὐε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν.

Αὐέρυσαν. Ἰστέον ὅτι τὸ α, οὐ μόνον τὸ ἐμοῦ σημαίνει,
ὡς ἐπὶ τοῦ ἄλοχος· ἀλλὰ καὶ τὸ ὀπίσω, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκό-
λουθος· οὐ μόνον γὰρ τὸν ὁμοκέλευτον σημαίνει, ἀλλὰ
καὶ τὸν ὀπίσω τὴν κέλευτον ἔχοντα· ὁ γὰρ ἀκολουθῶν
ὀπισθεν ἀκολουθεῖ. ἦτοι οὖν ὁμοκέλευτος, ἡ ὀπίσω
ἔχων τὴν ἐδόν. τὸ δὲ α τὸ σημαίνον τὸ ὀπίσω ἀπὸ τοῦ
ἀψ γέγονε κατὰ ἀποβολήν. ὥστε μετὰ τοῦ ἔρυσαν, αέ-
ρυσαν· καὶ πλεονασμῶ τοῦ υ, αὐέρυσαν· τουτέστιν, εἰς
τοῦπίσω ἀνέκλασαν τὸν τράχηλον τοῦ θυομένου ἱερείου,
ὡς προτέχειν εἰς οὐρανόν.

Αὐθάδης, αὐτάρεσκος, θυμώδης, θρασὺς, ὑπερόπτης. ἀπὸ
τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας, καὶ τοῦ αἰδῶ, αὐτοάδης καὶ αὐ-
θάδης, ὁ ἐαυτῷ ἀρέσκειν· ἀδεῖν γὰρ τὸ ἀρέσκειν. κατὰ
τροπὴν τοῦ ο εἰς α, αὐθάδης· καὶ κλίνεται αὐθάδης,
αὐθάδους.

Αὐτέντης, ὁ Φονεὺς ὁ ἐαυτὸν κτινύων· τὸ γὰρ ἐν τῇ
συνηθείᾳ, ἔτρου· εἴρηται ἐκ τοῦ φένω, τὸ φονεύω· καὶ
ἐκθλίψει τοῦ δασέος, ἔνος, ὁ φόνος· ὄνομα ῥηματι-
κόν, ἔντης· μετὰ τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας, αὐτοέντης·
καὶ ἐπεὶ ψιλὸν ψιλῶ ἡγεῖται, αὐτοέντης τις ὢν, ὁ ἐαυ-
τὸν βῆλλων τοῖς ἔντεσιν, ὅ ἐστι τοῖς βέλεσι. τὸ δὲ ἐν
τῇ συνηθείᾳ, εἴκει παρὰ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἔντης, ὁ ἐαυ-
τὸν ἀπαφείς εἰς πάντα, καὶ ὢν αὐτεξούσιος, καὶ μὴ
ἄλλου ἄλλ' ἐαυτοῦ ὢν.

Αὐδήσσαν, ἔνδοξον, ὀνομαστήν, ὁμοίόφθογγον, ἐπὶ Γλαυ-
κοθέαν ἢ πρόμαντιν· ἢ αὐδήσσαν ἐπίγειον ἐπὶ Κίρκην
Φαρμακίδα.

Αὐτέκαστα, τὰ ἀπλᾶ καὶ ἀληθῆ, οἷον αὐτὰ τὰ γεγόμε-
να· καὶ λόγοι αὐτέκαστοι, οἱ σαφεῖς καὶ σύντομοι. νῦν
τὸν αὐθάδη.

Αὐθι μένειν] τοπικὸν ἐπὶ ῥήμα. αὐτόθι, ἐπὶ τόπον· ἐν
γενικῇ γὰρ, ἐν τοπικῇ χέσει λαμβάνεται. Ὀμηρὸς, Αὐ-
τοῦ οἱ καὶ μοῖρα τετεύχεται· — Αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀνάχοι-
το· — τὴν εἰς τόπον σχέσιν, ἀντὶ τοῦ ἐκείσε. καὶ ὡς-
περ ἀπὸ τοῦ ἀγχοῦ, ἀγχοῦθι, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ,
αὐτόθι. ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ Λέσβος γίνεται Λεσβόθι, οὕτω
καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, αὐτόθι· καὶ κατὰ συγκοπὴν, αὐθι.
διαφέρει τοῦ αὐθις. τὸ μὲν αὐθι, τοπικὸν ἐπὶ ῥήμα
ἀπὸ τοῦ αὐτόθι· τὸ δὲ αὐθις, σημαίνει τὸ πάλιν καὶ
μετὰ ταῦτα. τὰ εἰς ις ἐπὶ ῥήματα, πεφυκότες λέγεσθαι
καὶ ἄνευ τοῦ σ, διὰ τοῦ ι γράφεται· αὐτις, καὶ αὐτι·
μέχρις, καὶ μέχρι· αὐθις, καὶ αὐθι. ἢ τὰ βαρυνόμενα
ἐπὶ ῥήματα ἀποστρέφουσι τὴν εἰ δίφθογγον, οἷον αὐθι,
νόσφι, ἀντὶ τοῦ χωρὶς· ἀγχι, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· Ἰφι, ἀντὶ
τοῦ ἰσχυρῶς· ναιχι, ἀντὶ τοῦ ναι· ἦχι, ἀντὶ τοῦ ὅτου·
ὑψι, ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος· τετράκι, ἐξάκι, πλειστάκι,
πολλάκι, ὀλίγᾳκι.

Αὐίαχοι, ἄβρομοι, πολὺήχοι· ἢ παρὰ τὴν ἴαν, ὃ σημαίνει
τὴν Φωνήν, ἰαχός· καὶ ἢ κατὰ πλεονασμόν, ἢ κατὰ
στέρησιν, αἰαχος· καὶ πλεονασμῶ τοῦ υ, αὐίαχος. ἢ
παρὰ τὸ ἰαχή, ἰαχός, καὶ ἐν συνθέσει αὐίαχος· ἵνα
σημαίνῃ τὸν ξηρόφωνον. Ἰστέον ὅτι τότε δεῖ περιστί-
ζειν τὸ ι καὶ τὸ υ, ἡνίκα προηγείται αὐτῶν Φωνῆν προ-

τακτικόν, καὶ κατὰ διάστασιν· οἷον αὐῶ, πάϊς, Δημο-
σθένει, ὁ ἰωάννης. τοῦτο δὲ γίνεται, ἵνα μὴ νομισθῇ 40
εἶναι δίφθογγον. ὅτε δὲ οὐ προηγείται προτακτικόν Φω-
νῆν, οὐ δεῖ περιστίζειν αὐτὸ, οἷον, ἰαχή, ὕλη.

Αὐλός, τὸ Φωνητικὸν ὄργανον. παρὰ τὸ αὐτὸ τὸ Φωνῶ,
αὐλός, ὡς δαίω, δαλός. σημαίνει τὸν εἰς εὐθὺ ἀνακοντι-
σμόν τοῦ αἵματος· — αὐτίκα δ' αὐλός ἀνὰ ῥίνας πα-
χὺς ἦλθεν Αἵματος ἀνδρομέου· — καὶ περόνης μέτρον,
ἢ τὰς περόνας, Αὐλοῖσι διδύμοισι πάροιθεν δαίδαλα
ἦσαν· — καὶ τὸ κοινὴ νοούμενον μουσικὸν ὄργανον, Αὐ-
λῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν· — καὶ τὸ στάδιον, καὶ ἐν
συνθέσει, δίαυλος. εἴρηται δὲ διὰ τὴν στενότητα· καθ' 50
ἣν καὶ αὐλῶνας, τὰ μεταξὺ τῶν Φαράγγων στενὰ ἐπὶ
μῆκος Φερόμενα ὀνομάζουσι· καὶ ἐπαύσεις, τὰς μετὰ
τὰς κελεύθους ἀναπαύσεις· ἀπὸ τῶν μουσικῶν ὀργάνων.
καὶ γὰρ διὰ στενοπόρου ἐπιτεχνήματος τὸ πνεῦμα τῶν
αὐλούντων διαθεῖ.

Αὐλοῖσι διδύμοισι] πᾶν τὸ εἰς μῆκος ἀνατεταμένον, αὐλὸν
καλεῖ· δίδυμον δὲ, τὸ συμφυές. εἰς τὸ Αὐλῖς.

Αὐλῶπις τρυφάλεια, ἡ ἐκ πολλῶν μερῶν καὶ ποικίλων 170
συνεστῶσα, καθάπερ καὶ τὰ τοῦ αὐλοῦ μέρη. ἢ εἰς ὅξυ
ἀπολήγουσα, καθὰ αὐλός ἐπὶ τὴν τῆς γλωττῆς εἰσβο-
λήν. ἢ αὐλίσκον ἔχουσα, καθ' οὗ πηγνυται ὁ λόφος·
ἔστι δὲ εἶδος περικεφαλαίας. ἢ κοιλόφθαλμον, ἢ στρογ-
γύλον. καὶ αὐλωπία, ὁμοίως.

Αὐλωνία, πόλις ὑπὸ Κροτωνιατῶν κτισθεῖσα, καὶ ἀπὸ
τῶν προκειμένων αὐλῶνων ἔχουσα τὸ ὄνομα· ὕστερον δὲ
τῷ χρόνῳ Καυλωνία ἐκλήθη.

Αὐλή, ὁ περιτετειχισμένος καὶ ὑπαιθρος τόπος. παρὰ τὸ 10
αὐ τὸ πνέω, γίνεται αὐή, καὶ αὐλή, ὁ περιπνεομένος
τόπος· Αὐλῆς ἐν χόρτῳ· — ἐν τῷ περιφράγματι τῆς
αὐλῆς, ἐν τῷ μεσαύλῳ. χόρτοι δὲ οἱ τροχοί, ὅτι ἀπὸ
χόρτου κατεσκευάσθησαν.

Αὐλητρίς] ἔστιν αὐλητῆρ αὐλητῆρος· εἴτα παρώνυμον, αὐ-
λητηρίς, ὡς σωτῆρ σωτῆρος σωτηρίς, καὶ ἐτῆρ ἐτῆρος
ἐτηρίς, καὶ τριετηρίς.

Αὐλῖς, ἀπὸ τοῦ αὐτόθι αὐλισθῆναι τὸν Ἑλληνικὸν στρα-
τόν. ἢ εὐθεῖα, Αὐλῖς. ἔστι δὲ πόλις τῆς Βοιωτίας. ἐκ
τοῦ αὐλίζω, αὐλίσω, αὐλῖς. καὶ τί μετέχει; ἐπειδὴ ἐκεῖ 20
συνηθροίσθη ἅπας ὁ Ἑλληνικὸς στρατός.

Αὐλῖς] Ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος, αὐλιν ἔθεντο· —
ἀντὶ τοῦ αὐλισμὸν ἐποιήσαντο, ἐστρατοπεδεύσαντο, ἐκο-
σμήθησαν. ἐκ τοῦ αὐλή, ὡς περ Φήμη, Φῆμις. κλίνεται
αὐλῖος καὶ αὐλεως.

Αὐλός, στάδιον· καὶ τὸ διστάδιον, δίαυλος σύνθετον. καὶ
τῶν βασιλικῶν ἵππων τὸ ἔμπλεγμα. αὐλός καὶ εἶδος
ἀκολάστου σχήματος. λέγονται δὲ αὐλαῖαι, καὶ τὰ πα-
ραπετάσματα τῆς σκηνῆς, ὡς παρὰ τῷ Θεολόγῳ. 30

Αὐλαξ, σπήλαιον κοῖλον, διώρυξ, καὶ ἀρότρου τρίβος. πα-
ρωνόμασται παρὰ τὸ αὐλός. αὐλαξ γὰρ λέγεται ἡ ἐπί-
μυκος τομή, ἡ ἐπιμήκης διαχάραξις τοῦ ἀρότρου. αὐλός
δὲ ἐστὶν ἡ ἐπιμήκης παράτασις. παρὰ τὸ αὐτὸ τὸ Φωνῶ,
ὁ μέλλων, αὐσω· ὄνομα ῥηματικόν, αὐλός. αὐλησμός,
ἐκ τοῦ αὐλῶ τὸ τραχεῖον· αὐλισμός δὲ, ἐπὶ τῆς ἀνα-
στροφῆς, ὡς τὸ, Ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ· — καὶ αὐλι-
σθῆναι. ἔστιν ἄλλος τὸ ἀθρόον. ἐν τούτῳ γίνεται ἀλίζω·
καὶ ἀλίζόμενοι, τουτέστι συναθροίζόμενοι.

Αὐλίον ἄντρον] Ἡδὲ καὶ αὐλίον ἄντρον· — παρὰ τὸ ἐν 40
αὐτῷ αὐλισθῆναι τὸν Διόνυσον.

Αὐός, ὁ ξηρός· ὄνομα ῥηματικόν. ἐκ τοῦ αὐω, τὸ οὐ βρέ-
χω, ἢ ἐκ τοῦ αὐω τὸ ξηραίνω, γίνεται αὐός ὁ μὴ ὑγρός,
ἀλλ' εἰς αὐσίην καὶ καῦσιν ἐπιτήδειος.

Αύονη, ἡ ξηρότης. παρὰ τὸ αὖω τὸ ξηραίνω, αὖονη, ὡς ἔχω ἐχόνη, καὶ πείρω περόνη, καὶ βάλλω βελόνη.

Αὐρόσχα, ἡ ἄμπελος. μέμνηται Παρθένιος ἐν Ἡρακλειῇ, — αὐρόσχαδα βότρυν Ἰνκαριωνίης: — Ἐρατοσθένους δὲ ἐν Ἐπιδαλαμίῳ, τὸ κατὰ βότρυν κλήμα. εἴρηται δὲ ἐπαιωρημένη τις οὔσα ὄσχη. ὄσχη γὰρ τὸ κλήμα.

Αὔρα, ἡ λεπτοτάτη πνοὴ τοῦ ἀνέμου. ἔστι δὲ παρώνυμον· παρὰ τὸ αἶρ, ἄρα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, αὔρα. μεταχθέν γὰρ ἀπὸ ἀρσενικοῦ εἰς θηλυκὸν γένος, ὡς ξυστήρ, ξύστρα· γαστήρ, γάστρα. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ αἶρ αἶρος γενέσθαι αἶρα· καὶ κατὰ προῖσιν, αὔρα, ὡς γράες γραῦς, καὶ νάες ναῦς. ἡ αἶρ, αὔηρ· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α, ὡς μήτηρ, μήτρα, αἶτρα.

171 Αὔριον] παρὰ τὸ αὖω Αἰολικόν (ὃ σημαίνει τὴν ἡμέραν) αὔιον, καὶ αὔριον, τὸ χρονικόν. ἡ παρὰ τὸ αὔρι, ὃ καὶ αὔρι, τροπὴ· ἄφ' οὗ, Αὔριον τῆς εἰς αὔρις. ἡ παρὰ τὸ ἐναύεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

Αὔσιτης] Ἰσαύα, Ἰσαύτης· καὶ ὑπερβιβασμῷ, Αὔσιτης. Ἰσαύα γὰρ χώρα ἐστίν, ἐξ ἧς ἦν.

10 Αὔσιον] καὶ ὁ μὲν Ἰβυκος αὔσιον λέγει, οἶον, Οὐ γὰρ αὔσιον παῖς Τυδέως: — ὁ δὲ Ἀλκμαῖν, Ταυσία παλλακίω: — ὁ δὲ ποιητής, κατὰ διάστασιν καὶ τροπὴν τοῦ α εἰς η· οἶον, Τηϋσίην ὁδόν: — οὐδεὶς γὰρ τὸν σχηματισμὸν αὐτοῦ κατὰρθωσεν. ἐγὼ δὲ ἠγοῦμαι, ὅτι πρῶτον τὸ παρ' Ἰβύκῳ· δεύτερον, τὸ παρὰ Ἀλκμαῖνι· τρίτον, τὸ παρὰ Ομηρῷ κατὰ διάστασιν. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Αὔσωνες, οἱ Ἰταλοί· καὶ Αὔσονία, ἡ Ἰταλία· οὐκ ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Κίρκης ἢ Καλυψοῦς καὶ Ὀδυσσεῶς· ἀλλ' ὅτι τὴν Ἰταλίαν οἱ παροικοῦντες ἔποικοι Αὔζονα ἔλεγον· καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ζ εἰς τὸ σ, καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ο, Αὔσωνες, οἱ Αὔζωνες, οἱ ἄζωνες.

20 Αὔσταλέας] Αὔσταλέας δ' ἔφηχε παρηγίδα: — αὐχμηράς, ξηράς· παρὰ τὸ αὖω τὸ ξηραίνω· ἐξ οὗ αὔος, καὶ αὔα-λέος, καὶ αὔσταλέος.

Αὐτή, παρὰ τὸ αὐδή. αὐδή, καὶ τροπὴ αὐτή, ὡς ἐν τῷ μελετῶναι μελεδῶναι, παρὰ τὸ μελέτη· μελέτη γὰρ ἡ φροντίς. ἡ παρὰ τὸ αὖω τὸ φωνῶ, γίνεται αὐτή, ὡς καὶ παρὰ τὸ αὔω τὸ πνέω, αὔω· καὶ ἐξ αὐτοῦ αὐτμή καὶ αὐτμή ἢ ἀναπνοή.

30 Αὐτεὶ πάντας ἀρίστους] ἐφώνησε, προσεκαλεῖτο. αὐτέω αὐτῷ, αὐτεον αὐτουν· καὶ τὸ τρίτον, αὐτεε, αὐτει.

Αὐστηρός] παρὰ τὸ αὖω τὸ ξηραίνω, ὃ μέλλων, αὔσω· ἐξ οὗ αὐστηρός. σημαίνει στρυφνόν, ξηρόν, αὐχμηρόν, στυφρωπόν.

Αὐτή, σημαίνει δύο· τὴν βοήν, ὡς τὸ, — αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἦκε: — καὶ τὴν μάχην, ὡς τὸ, — μῆστωρας αὐτῆς.

40 Αὐτάρκης] παρὰ τὸ αὐτός, καὶ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ, ὃ ἐαυτῷ ἐπαρκῶν καὶ βοηθῶν. εἰς τὸ ποδάρκης. τέσσαρα εἰσὶν ἐπιβήματα παραλαμβάνόμενα βαρύτερα· συμπερισπᾶσθαι γὰρ ἔδει τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν· αὐτάρκως, αὐτάδως, νοσώδως, κακοήθως.

50 Αὐτε] ἀπὸ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὀπίσω, γίνεται ἄτε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, αὔτε. Αὐτίς δ' ἐξ ὀπίσω πλήτο χθονί: — σημαίνει τὸ ἐξ ὑτέρου, ἢ τὸ ἐκ δευτέρου. ἐκ τοῦ τίς, καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ εἰς τὰ ὀπίσω, γίνεται ἄτις. καὶ ὡς παρὰ τὸ ἐρύσω, γίνεται ἀέρυσαν ἀέρυσαν, οὕτω καὶ ἄτις, ὃ σημαίνει τὸ πάλιν, γίνεται πλεονασμῷ τοῦ υ, αὔτις. διαφέρει δὲ τοῦ πάλιν. τὸ μὲν γὰρ πάλιν ἐστὶ τοπικόν, καὶ τὸ εἰς τοῦπίσω δηλοῖ· τὸ δὲ αὔτις, ἐστὶ χρονικόν· τὸ ἐγγύτερον γὰρ δηλοῖ.

Αὔονη, λύπη, κραυγή, αὐχμός, Φθορά, κακοπάθεια, ξηρασία.

Αὔριον, παρὰ τὸ αὔρα· ὃ καὶ μᾶλλον βούλεται τὸ ἔωθεν σημαίνειν διὰ τὸ, Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνεῖ ἡῶρι πρό.

Αὔριζειν, ριγοῦν· ἡ καὶ τὸ εἰς αὔριον ὑπερβάλλεσθαι.

Αὐτμή, σημαίνει ἀναπνοήν, εὐωδίαν, ὄσμην, Φωνήν, ψυ- 172 χήν, λιγὴν, καπνόν.

Αὐτίκα] Αὐτίκα δ' ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὁθόνησι: — ἔστιν ἐπιβήματα μεσότητος, καὶ χρόνου δηλωτικόν· σημαίνει δὲ, παραχρῆμα, εὐθέως. ὥσπερ παρὰ τὸ πολλά, γίνεται πολλάνι, καὶ ὀλίγα ὀλιγάνι, καὶ δέκα δεκάνι, καὶ παρὰ τούτων Δωρικῶς τουτάνι, ὡς παρὰ Πινδάρῳ, Τουτάνι πεξαμένης: — οὕτω καὶ παρὰ τὸ αὐτά, αὐτάνι· καὶ κατὰ ἀντίθεσιν, αὐτίκα, καὶ παραυτίκα. τὸ 10 τι, ἰ. διατί; τὰ εἰς κα ἐπιβήματα ἔχουσι τὸ ἰ παρα- ληγόμενον, οἶον αὐτίκα, ἡνίκα, πηνίκα.

Αὐτίτης, ὁ χωρὶς παραχύματος οἶνος, οἶον ἐψήματος· ἡ ὁ ἐπιχώριος· ἡ ὁ ἀμιγής· ἡ, ὡς ἐνιοι, ὁ δευτερίας· ἡ ὁ ἐπέτειος.

Αὐτάρ] Αὐτάρ ἐπεὶ νόσμηθεν: — ἐπειδὴ δὲ ἐνοσμήθησαν. αὐτάρ καὶ ἀτάρ, ποῖον ἐστὶν ἀναλογώτερον; καὶ λέγου- σιν, ὅτι τὸ αὐτάρ ἐκ τοῦ ἀτάρ κατὰ πλεονασμὸν ἐστὶ· τὸ δὲ ἀτάρ οὐ δύναται γενέσθαι ἐκ τοῦ αὐτάρ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ. κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι παρε- 20 πόμενον ἐστὶ τῇ εἰς τὸ α συνεστώσῃ διφθόγγῳ μετὰ τὴν ἀπόστασιν τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, ἐντείνειν τὸ α· καὶ οὐχ ἕτερος λόγος ἐπικρατεῖ· οἶον κλαίω, κλαῶ· αἰστός, αέτος· οὐραῖον, οὐράδιον· κεφάλαιον, κεφαλάδιον. εἴπερ οὖν καὶ ὁ αὐτάρ σύνδεσμος ἐνδείκνυται τοῦ υ πέπονθεν ἐν τῷ ἀτάρ, παρείπετο ἂν καὶ ἡ τοῦ α ἔκτασις. διαφέρει δὲ τοῦ δέ· ὅτι ὁ μὲν αὐτάρ, προ- τίσσεται· ὁ δὲ δέ, ὑποτάσσεται. ὀξύνεται, ἢ βαρύνε- 30 ται; οἱ μὲν οὖν ὀξύτόνως ἀνέγνωσαν, ὡς Καλλίμαχος· οἱ δὲ, βαρύνουσι, λόγῳ τοιῷδε· πᾶσα λέξις εἰς ἀρ λή- γουσα, βαρύνεται· οἶον, ἄφαρ, ἄθαρ, δάμαρ, στέαρ, οὐθαρ. ῥητέον ὅτι οὐδεὶς συμπλέκεται σύνδεσμος ἢ πε- ρισπωμένη ἢ βαρεῖα· πάντες δὲ ὀξύνονται.

Αὐτως, ἐπιβήματα μεσότητος παρὰ τῷ ποιητῇ. σημαίνει δύο· τὸ ὁμοίως, ὡς τὸ, Ὡς δ' αὐτως Μεγέλαος ἀρήϊος ἔντε· ἔδυνε: — καὶ, Αὐτως μὲν Φασί φαγέμεν: — σημαίνει καὶ τὸ ματαίως, ὡς τὸ, Αὐτάρ ἐμ' αὐτως ἦςθα δευόμενον: — καὶ, Αὐτως γὰρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαί- νομεν: — καὶ φιλοῦται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐτέρου 40 τοῦ σημαίνοντος τὸ οὕτως. εἰ δὲ μάτην σημαίνει, φι- λοῦται. τὸ στερητικὸν α φιλοῦται. Πόθεν παράγεται τὰ τῆς μεσότητος ἐπιβήματα; ἐκ τῶν πληθυντικῶν γενικῶν. καὶ πῶς ἐστὶν ἡ γενικὴ τοῦ ὀνόματος; ἐστὶν ἐτός, ὁ ἀληθής· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αέτος· κλίνε- ται αέτου· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, αἶστοι, αἶετων· ἐξ αὐτοῦ ἐπιβήματα, αέτως· καὶ κρᾶσει τοῦ α ε εἰς τὴν αὐ διφθόγγον, αὐτως.

Αὐτός, μέρος λόγου ἀντωνυμίας. ἀντωνυμία δὲ, ἐκ τῆς ἀντί 50 προθέσεως, καὶ τοῦ ὀνομα· ἀντὶ ὀνόματος γὰρ παρα- λαμβάνεται· τὰ δὲ παρὰ τοῦ ὀνόματος, διὰ τοῦ ω με- γάλου γράφεται. ἀντωνυμία πρωτότυπός ἐστιν, ἢ πα- ράγωγος; καὶ πόθεν γίνεται; ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου. σημαίνει δὲ πέντε. πρωτότυπος ἀντωνυμία, αὐτός, οὗ- τος, ἐκεῖνος. ὅδε, καὶ ὁ δεῖνα, κατὰ παράγωγην. αὐτός ὁ μόνος· ὡς τὸ, Τυδείδης, αὐτός περ ἐὼν, προμάχοι- σιν ἐμίχθη: — αὐτός ὁ τόπος, ὡς τὸ, Στήτ' αὐτοῦ, 173 καὶ λαὸν ἐρυνάκετε: — αὐτός, τὸ σῶμα· ὡς τὸ, — αὐτοὺς δ' ἐλώρια τεύχε κύνεσσιν: — αὐτός, ὁ κατ'

- ἐξοχήν· ὡς τὸ, Εἰ δέ κε μὴ δώσιν, ἐγὼ δέ κε νεν αὐ-
τος ἔλωμαι· — καὶ ὡς τὸ, Οὐκ ἄγγελος, οὐκ ἄνθρω-
πος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος· — καὶ αὐτὸς, ἡ ἀντωνυμία.
Αὕτη, δεικτική ἀντωνυμία· αὕτη δέ, ἀναφορική.
Αὐτομάτως, αὐτοκελεύτως, αὐτοκλήτως, αὐτοβούλως,
αὐτοπροθύμως· παρὰ τὸ μεμῶ, τὸ προθυμοῦμαι, ὁ
10 παθητικὸς παρακείμενος, μέμαμαι, μέμαται, γίνεται
ματός, ὡς βέβαται βατός· καὶ αὐτόματος, ὁ αὐτοπρό-
θυμος· ἡ ἀπὸ τοῦ μαστεύω τὸ ζητῶ, ἡ ματῶ τὸ σημαί-
νον τὸ αὐτὸ, γίνεται μαστός, ὃν ἐπιζητοῦσι τὰ βρέφη·
καὶ ἐξ αὐτοῦ, αὐτόματος, ὁ αὐτοζητητός, ὁ μὴ παρ'
ἐτέρου ἐπιζητηθεὶς, ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπαγαγών.
Αὐτόγυον] δύο εἶδη εἰσὶν ἀρότρων· καὶ τὸ μὲν, καλεῖται
πηκτόν· τὸ δέ, αὐτόγυον. καὶ τὸ μὲν ἐκ συμβολῆς ξύ-
λων ἔχον τὸ ἔλυμα, καλεῖται πηκτόν, τὸ τὸν γύην
προσπεπηγότα ἔχον· τὸ δέ ἐξ ἑνὸς ξύλου ἔχον τὸ ἔλυ-
μα, καλεῖται αὐτόγυον. τὸ δέ ἔλυμα, ξύλον ἐστίν, εἰς ὃ
20 ἡ ὕψις σιδηρᾶ οὖσα ἐντίθεται, καὶ τὴν γῆν σχίζει. ὃ δέ
κρατεῖ ὁ ἀρόν, καλεῖται ἐχέτλη. τὸ δέ διὰ τοῦ ἐλύμα-
τος διαβεβλημένον ξυλάριον, εἰς ὃ ἡ ἐχέτλη καθίσταται,
ἀλύη· τὸ δέ ξύλον τὸ ἀπὸ τούτου γινόμενον ἐπὶ τοὺς
βοῦς, γύης. τὸ δέ ἀπὸ τοῦ γύου εἰς τὸν ζυγόν, ἱστο-
βοεύς. τοῦ δέ ζυγοῦ τὰ τιθέμενα ἐπὶ τοὺς αὐχένους
τῶν βοῶν, οἱ μὲν, ζεύγλας· οἱ δέ, βοείας· οἱ δέ, μέσ-
σαβα καλοῦσιν.
30 Αὐτοκράτωρ] μεμπτέον οὖν τὴν συνήθειαν ἐπὶ τοῦ αὐτο-
κράτορος ὀνόματος. παρὰ τὸ κρατῶ, κράτωρ, κρατήτωρ
εἶναι λέγεται· παρὰ γὰρ τὸ κραίνω, ἐστὶ κράντωρ. καὶ
ἐν συνθέσει, αὐτοκράτωρ, ὁ αὐτοῦ κρατῶν.
Αὐτοκράνα, αὐτόδηλα, αὐτοκράντα.
Αὐτοκασιγνήτος, γνήσιος ἀδελφός, ὁ ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων.
Αὐτόδιον, Ὀδυσσεύς δ', ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ἐλθόντα.
Αὐτόγνωτος] Σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσεν ὀργά, Σοφοκλῆς,
ἀντὶ τοῦ αὐθαίρετος καὶ ἰδιογνώμων τρόπος.
40 Αὐτόχθονοι] οὐ κατασκευασταί, ἀλλ' αὐτοκτίσται.
Αὐτόχθονα] ἐστὶ τὴν τοῦ χείρονος, παρ' ὅσον ἐν τοῖς
ὄρεσι διήγεν, οἰκησιν ἔχων Φυσικὴν.
Αὐτάγητος, ὁ ἀγάμενος ἑαυτὸν, θαυμαστικῶς ἔχων ἑαυ-
τοῦ· ὡς δ' ἐνιοί, αὐθάδης.
Αὐτόρεκτον, οἶον, τὸν ἑαυτὸν ἀποτείναντα.
Αὐτότατα μέλη, ὡς ἂν εἴπῃ ἀδέσποτα, οὐκ ἔχοντα τοὺς
ἐπιτάσσοντας.
Αὐτοκάβαλον σιάφος, Λυκόφρων ἀναυλόχητον τὴν μι-
κρὴν λέγει. οὐ γὰρ ἦν ναῦς, ἀλλ' αὐτοσχέδιον πλοῖον,
50 οὐδέπω ἐν ὄρμῳ καὶ λιμένι καταλεγόμενον· ναυλόχους
γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας. αὐτοκάβαλον δέ, τὸ εἰκὴ καὶ
ἰσχυρῶς καὶ αὐτουργὸν γεγονός. κυρίως δέ ἡ λέξις ἐπὶ
τῶν ἀλφίτων εἴρηται. τὸ ὡς ἔτυχε Φυραθὲν ἄλευρον
αὐτοκάβαλον.
Αὐτορυχέι, ἐπὶ ῥῆμα· σημαίνει δέ τὸ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ·
ἄλλοι, αὐτοῖς ὄνυξιν.
Αὐτοβοεῖ, αὐτόθεν σὺν τῇ Φωνῇ· ἡ εὐθύς ἅμα τῇ βοῇ,
174 τὸ παραχρῆμα συντελεσθῆναι, ἐπὶ πολεμικαῖς ἔργοις,
οἶον ταχέως. παρὰ δέ Θεοπόμπῳ, ἐπὶ τοῦ κατὰ κράτος,
ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλαγμῷ. οὕτω Θουκυδίδης.
Αὐτολήκυστος, ὁ πένης· ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῖς τὰς ληκύτους
φέρειν εἰς τὰ βαλανεῖα. οἱ δ', ἄσωτοι παρὰ τὰς συμ-
βολὰς, ἐν τῷ λήκυστον ἔχειν καὶ φέρειν εἰς τὰ συμπό-
σια· ἡ ὡς αὐτὸ τὸ λήκυστον μόνον ἔχοντες.
Αὐτόχρημα, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. εἰς τὸ ἡρώων.
10 Αὐτοσχεδά, ἐκ τοῦ σύνεγγυς· — Μάρις δ' αὐτοσχεδά δου-
ρί· — καὶ αὐτοσχεδόν, σύνεγγυς· καὶ αὐτοσχεδήν, ἐκ
χειρὸς ὁμοίως.

Αὐχμός, ἡ ξηρότης. εἴρηται παρὰ τὸν αὐξω μέλλοντα·
κατὰ ἀντίφρασιν, αὐχμός, ὁ μὴ ποιῶν τι αὐξέσθαι·
ἡ ὑγρότης γὰρ τρέφει· ἡ παρὰ τὸ αὐω τὸ ξηραίνω,
γίνεται αὐχμός· τὸ μὲν γὰρ κοινόν, αὐγμός· τὸ δέ
Ἀττικόν, αὐχμός· ἡ παρὰ τὸ ἄζω τὸ ξηραίνω, ἄχμος,
καὶ αὐχμός.

Αὐχὴν, ὁ τράχηλος. παρὰ τὸ αὐχμός, ὁ σημαίνει τὸν
κατάξηρον τόπον, γίνεται αὐχμήν· καὶ παρὰ τὴν αὐ- 20
χμήν, αὐχὴν, ὁ κατάξηρος τόπος τοῦ σώματος. ἡ παρὰ
τὸ ὄχῳ, ὄχην, καὶ αὐχὴν, ἐφ' οὗ ὄχεϊται ἡ κεφαλὴ.
ἡ παρὰ τὸ αὐχεῖν καὶ γαυρίζῃν, γίνεται αὐχμήν· γαυ-
ριζῶντες γὰρ καὶ ἐπαίρομενοι, ἀνατείνουμεν αὐτόν. οὕτω
δὲ καὶ τραχηλιᾶν τινὰς λέγομεν. οὕτω Μεθόδιος.

Αὐω, τὸ ξηραίνω, παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, μετὰ τοῦ στε-
ρητικοῦ α, αὐω· καὶ κατὰ συναίρεσιν, αὐω, τὸ ἐξ ἀνομι-
βρίας γινόμενον. τὸ δέ Φωνῶ· παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω,
πλεονασμῷ τοῦ υ, γίνεται αὐω· καὶ ὁ μέλλων, αὐσω. 30
τὸ δέ λάμπω· ἀπὸ τοῦ Φῶ τὸ λέγω, γίνεται Φαύω·
καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ Φ, αὐω· διὸ καὶ δατύνεται.
σημαίνει δὲ τέσσαρα· τὸ λάμπω, ἐξ οὗ καὶ αὐρίον· τὸ
ξηραίνω, ἐξ οὗ καὶ αὐός, ὁ ξηρός· τὸ καίω, ἐξ οὗ καὶ
βάναντος, ὁ παρὰ τὸ πῦρ ἐργαζόμενος· τὸ βοῶ, ἐξ οὗ,
Αὔε δ' Ἀρης ἐτέρωθεν· — ἐστὶ καὶ αὐω τὸ καθεύδω·
Νίκανδρος, ἐνθα, Ἡ καὶ ἀματροχιῇσι κατὰ στίβον ἐν-
δυκὲς αὐεῖ· — ἀντὶ τοῦ καθεύδει, ἡ διατρίβει. εἴρηται
παρὰ τὴν αὐαν Αἰολικῶς τὴν ἡμέραν. τὴν γὰρ ἡῶ οἱ
Αἰολεῖς, αὐον Φασί. κυρίως αὐω λέγεται, τὸ ἕως τῆς 40
ἕω καθεύδω. τὸ δέ ἄω, σημαίνει δύο· τὸ πνέω, οὗ ὁ
μέλλων, αἴτω· καὶ τὸ κοιμῶμαι, οὗ ὁ μέλλων, ἀέσω·
ἐξ οὗ καὶ ἀεσίφρων.

Αὔως, ὁ ἡώς, τουτέστιν Ἡρῆ. οὕτω λέγεται παρὰ τοῖς
Αἰολοῖς. Σαπφῶ, πότνια αὔως· (ἐπειδὴ Φαινομένης
αὐτῆς, τὰ ζῶα φθέγγονται, καὶ ἀλλήλους ἐπὶ τὰ ἔργα
καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι) καὶ, Ἔσπερε πάντα φέρων ὅσα
Φαίνολις ἐσκέδασ' αὔως· — εἴρηται παρὰ τὸ αὐω τὸ
βοῶ, αὔως.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Ἀφάδος, ἐχθρός· παρὰ τὸ ἀφανδάνειν. καὶ ἀφάδια, ἡ 50
ἀπαρέσκουσα ἐχθρά. Εὐπολις ἐν Δραπέταις, Δοκῶ μοι
νῦν ὁρᾶν ἀφάδιαν· — εἴρηται παρὰ τὴν ἀπὸ καὶ τὸ
ἀδεῖν, ὁ σημαίνει τὸ ἀρέσκειν, ἢ ἡ ἢ μὴ ἀρέσκουσα.
ἀφάδια οὖν, ἡ ἀφανδάνουσα· καὶ οἱ ἐχθροὶ δὲ τοιοῦτοι
ἀφανδάνοντες καὶ πολέμιοι.

Ἀφάρτεν, ἀπέτυχεν· ἀπὸ τοῦ ἀμαρτῶ.

Ἀφαρτασπής, ὁ ἀμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν.

Ἀφαλόν] Κυνέην ταυρεῖην ἀφαλόν τε καὶ ἄλοφον· — 175
τὴν ἐκ ταυρείου δέρματος, ἀφαλόν τε καὶ ἄλοφον κατ'
ἐπιτήδευσιν, ἵνα λαμβάνη. Φαλοὶ γὰρ τὰ ἐπὶ τῶν πε-
ρικεφαλαιῶν μικρὰ ἀσπίδισκία· λόφοι δέ, αἱ τριχώσεις.
Ἀφανα] Σύρων μὲν ἐστὶν ἡ λέξις· δύναται δὲ κατ' Ἑλ-
λάδα γλῶσσαν, εἰ δεῖ τὸ δημῶδες εἰπεῖν ῥῆμα, περι-
λημμα, περιλαβούσης τῆς Ἀφροδίτης ἐκεῖ τὸν Ἀδωνιν,
ἢ τὴν πρώτην, ἢ τὴν ἐσχάτην περιβολήν.

Ἀφανίσαι, οἱ πάλαι οὐχὶ τὸ μαλύναι, ὡς νῦν, ἀλλὰ τὸ 10
τελέως ἀφανῆ ποιῆσαι.

Ἀφαρ, ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος ἀντὶ τοῦ εὐθέως· παρὰ τὸ
ἄπτω ῥῆμα, τὸ εὐθέως οὕτω ταχέως καὶ ἅμα τῷ ἄφα-
σθαι καὶ ἵεσθαι γινόμενον. ἐξ οὗ καὶ οἱ Ἴωνες καὶ οἱ
Ἑφέσιοι ἀφαρεῖ λέγουσι τὸ ταχέως καὶ ἀσπύτως ποιεῖν
τὴν ἢ φθέγγεσθαι. σημαίνει δὲ τέσσαρα· τὸ ταχέως, —
ἄφαρ δὲ σε Παλλὰς Ἀθῆνη ἔγχει ἐμῷ· — σημαίνει

- δὲ καὶ τὸ πρόχειρον καὶ παραχρῆμα, — ἄφαρ δὲ χεῖ-
ρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν: — καὶ τὸ αἰφνίδιον, Ὡς δ'
20 ἄφαρ ἐν Τρώων ἐλασαίετο μώνυχας ἵππους: — καὶ τὸ
ραδίως, — ἄφαρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν.
Ἀφάρτερος] Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασι ἀφάρτεροι: — τα-
χύτεροι. παρὰ τὸ ἄφαρ ἐπὶ ῥῆμα σημαίνειν τὸ ταχέως.
ἐνθεν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἄφαρ εἰς λέγουσι τὸ ἐσπουδασμέ-
νως καὶ ταχέως καὶ ἀπερισιπέτως ποιεῖν τι ἢ λέγειν.
Ἀφαρεὺς, ὁ ἥρως. Ἀφαρῆα τε Δηίπυρόν τε: — ὁ δὲ
Ἀπολλώνιος καὶ Πίνδαρος, Ἀφαρῆος ὑποτίθουσι τὴν
εὐθείαν. εἴρηται οὖν παρὰ τὸ Φαρος τὸ παρὰ τοῖς τρα-
30 γικοῖς συσσελλόμενον· καὶ ἐν παραγωγῇ, Ἀφαρεὺς· ὁ
δὲ Ἡρωδιανὸς Φησὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων παρὰ
τῆς Ἄρης συνεῖσθαι, Τυνδάρης, Ἀμφιάρης καὶ Ἀμ-
φιάραος. γέγονεν οὖν καὶ τὸ Ἀφάρης οὕτως· εἴτα πα-
ρώνυμον, Ἀφαρεὺς· ὁ δὲ Κράτης, παρὰ τὸ ἄφαρ
ἐπὶ ῥῆμα.
Ἀφάρτος, ἡ ἀναροτρίατος γῆ. Φάρος γὰρ ἡ ἄροσις·
οἶον ἄρος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ Φ, ἄφαρος. καὶ αὐτὴ
δὲ ἡ ἄροσις, παρὰ τὸ ἀρεῖν καὶ διαρεῖν· ἡ Φάρος,
παρὰ τὸ Φάρσαι, ὃ ἐστὶ σχίσαι· καὶ γὰρ διαΦάρους
40 Φασὶ χιτῶνας, τοὺς εἰς δύο μέρη κεχωρισμένους· καὶ
Φάρσος, τὸ ἀπόσχισμα τῆς ἐσθῆτος. εἰς τὸ Φ.
Ἀφαυρός, ὁ ἀσθενής· ἦτοι ὁ ἄγαν παῦρος καὶ ὀλίγος κα-
τὰ δύναμιν. ἡ παρὰ τὸ Φῶ τὸ λέγω· ὁ μέλλων, Φάσω·
γίνεται Φαρός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄφαρός·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἄφαυρός, ὁ μὴ δυνάμενος δι-
ἀσθένειαν λέξει· ἡ ὁ μηδενὸς λόγου ἄξιος. ἡ παρὰ τὸ
Φῶ τὸ φαίνω, παράγωγον ῥῆμα, Φάω· καὶ ἐξ αὐτοῦ
Φάρος ὄνομα· καὶ κατὰ στέρησιν, ἄφαρός· καὶ πλεονα-
50 σμῷ τοῦ υ, ἄφαυρός, ὁ ἀλαμπής καὶ εὐτελής. ὀξύνεται
δὲ τὸ Φαρός, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ παρὰ Καλλιμάχῳ
εἰρημένου, οἶον, Ἡ ἄφαρον Φαρώσι: — ἄφαρον δὲ,
τὴν ἀγεώργητον γῆν, παρὰ τὸ Φέρω. εἰς τὸ Φέρτερος.
Ἀφαυρά, ἀσθενή, ἀμαυρότερα, ἢ νοϋότερα.
Ἀφάσσειν, τὸ ψηλαΦᾶν. παρὰ τὸ ἄπτω, ἀφῆ, ἀφῶ,
ἀφάσσω, τὸ τῇ ἀφῇ ὑποβάλλω, ὡς μάσθλη, μα-
σθλάσσω.
176 Ἀφέστατε, ἀποθεν καὶ χωρὶς ἐστήκατε· κατὰ συγκοπὴν.
ἀφεσταῖσι, πόρρωθεν ἐσταῖσιν, [ἡγουν] ἐστήκασιν, κατὰ
συγκοπὴν.
Ἀφεμα] ἐκ τοῦ ἴημι, ἴεμαι, εἶμα, εἴμα, ἔμα· καὶ ἐν
συνθέσει, ἄφεμα, τὸ ἀπόσταλμα.
Ἀφετήρ] ἀπὸ τοῦ ἴημι, ἐτής, καὶ ἐτήρ, καὶ ἀφετήρ.
Ἀφ' ἐστίας ἀρχεται, τουτέστιν ἀπὸ τινος οἰκίας ἀρχεται.
ἐστία γὰρ ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι οὐ μόνον τὸ σκεῦος, οὐ-
δὲ μὴν αὐτὴν τὴν θεάν, ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκίαν· κατὰ
10 ὅταν λέγῃ, — πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἐκάστω: —
καὶ, Τρώας μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσοι ἔασι: — ὅσοι
οἶκον ἔχουσι. καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγεται, ἀφ' ἐστίας
ἀρχεται, τουτέστιν ἀπὸ τινος οἰκίας ἀρχεται.
Ἀφελής, ὁ ὑγιής τὸ σῶμα καὶ ὁλόκληρος· οὕτω παρὰ
Ἀθηναίοις· παρὰ τὸ μηδενὸς ἀφαιρεῖσθαι μέρους τοῦ
σώματος, ἀλλ' ὑγιής εἶναι. λέγεται δὲ ἀφελής καὶ ὁ
εὐκόλος, ὃν ἂν τις ἔλοι διὰ τὴν εὐκολίαν. ἈριστοΦά-
νης Ἰππεῦσι, Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίῳ ἐρρεῖ, καὶ τῆς
στάσεως παρασύρας Ἐφόρει τὰς δρύς: — καὶ οἱ βασι-
20 λεῖς καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδοκιμαζόντο Ἀθηνῆθεν, εἰ ἀφελεῖς
καὶ ὁλόκληροι. λέγεται καὶ ὁ ἀπλοὺς ἐν τῷ βίῳ.
Ἀφελῶν πεδίῳ, ἀντὶ τοῦ ὁλοκληρῶν, κατὰ στέρησιν·
τῶν μεγάλων καὶ ἀνεπικωλύτων.
Ἀφέλεσθε] — ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες: — ἐπειδὴ
δεδωκότες μοι αὐτὴν ἀφέλεσθε, καὶ ὑβρίζετε ἑαυτούς·

οὐ γὰρ ἐμέ. ἀπὸ τοῦ ἔλω τὸ λαμβάνω, ἐν συνθέσει,
ἀφέλω· ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, ἀφέλομαι· τὸ πληθυντι-
κόν, ἀφελόμεθα· τὸ δεύτερον, ἀφέλεσθε.

Ἀφερτῇ] οἶον, — ἀφερτῇ δ' ἀρετῇ: — ἀπὸ τοῦ Φέρω
γίνεται Φερτός, καὶ Φερτῇ, καὶ ἀφερτῇ. ἐκ δὲ τοῦ Φερ- 30
τός, προΦερέστερος τὸ συγκριτικόν, καὶ προΦερέστατος.
Ἀφέςιος Ζεὺς ἐν Ἀργεὶ τιμᾶται. εἴρηται δὲ, ὅτι Δευκα-
λίων τοῦ κατακλυσμοῦ γενομένου διαφυγών, καὶ εἰς τὴν
ἄκραν τῆς Ἀργεὺς διασωθεὶς, ἰδρύτατο βωμὸν ἀφε-
σίῳ Διός· ὅτι ἀφείθη ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ. ἡ δὲ ἄκρα
ὑστερον Νεμέα ἐκλήθη, ἀπὸ τῶν Ἀργεὺς βοσκημάτων
ἐκεῖ νεμομένων. οὕτως Ἀρρεϊανὸς ἐτυμολογεῖ ἐν τῷ β'
τῶν Βιθυνιακῶν.

Ἀφες] εἰς τὸ ἔς.

Ἀφῆκα] ἐκ τοῦ ἴημι, ὁ μέλλων, ἦσω, ἦκα· καὶ ἐν συν- 40
θέσει, ἀφῆκα. — ὁ δ' ἀφῆμενος οὐκ ἀλέγει: —
ἀντὶ τοῦ πόρρω καθεζόμενος.

Ἀφεῖναι, τὸ ἀπολύσαι ἐγκλήματος· ἀφῆναι, τὸ τὰς ἐπι-
σμένους κριτὰς ταῖς χερσὶ τρίβειν.

Ἀφῆκα] τὸ θέμα ἀμφίβολον. ὁ παρακείμενος, ἀφῆκα.
εἴτα ἐλλείψει τοῦ ι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, ἀφῆκα.
οὐ δεῖ δὲ τὰ ἀμφιβαλλόμενα παραλαμβάνειν· ἀλλ' ὡς-
περ παρὰ τὸ πτῶ γίνεται πέπτῃκα, καὶ πέπτῳκα κατὰ
τροπὴν τοῦ η εἰς ω, οὕτω καὶ ἦκα, πλεονασμῷ τοῦ ε, 50
ἔηκα· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, ἀφῆκα· καὶ ὁ παθη-
τικὸς παρακείμενος κατὰ τὸ τρίτον ἀφῆνται. οὕτως
Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν. τὸ δὲ θέμα, ἴημι· ὁ
παρακείμενος, ἀφῆκα· καὶ Ἀττικῶς, ἀφῆκα· (οἱ γὰρ
Ἀττικοί, ἡνίκα πλεονάζουσι τὸ ε κατὰ τὸν παρακεί-
μενον, τότε καὶ τὸ ἐπαγόμενον Φωνῇεν τρέπουσιν εἰς
ω) ὁ παθητικὸς, ἀφῆμαι· καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυν-
τικῶν, ἀφῆνται.

Ἀφίει] ἐστὶ ῥῆμα ἰῶ, περισπώμενον καὶ δασυνόμενον· ὁ 177
παρατατικὸς, ἴουν, ἴεις, ἴει· καὶ ἐν συνθέσει, ἀφίει,
καὶ προίει. ἀφίην δὲ ἐκ τοῦ ἀφίημι, ὡς τὸ ἐτίθην πα-
ρατατικὸς. Ἰστέον δὲ ὅτι τοῦ τίθῃμι καὶ δίδωμι καὶ
ἴημι, οἱ παρωχημένοι μᾶλλον ἀπὸ τῶν εἰς ω εἰσὶν ἐν
χρήσει ἢ περ ἀπὸ τῶν εἰς μι· Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ
τίθει: — καὶ, ἐδίδουν αὐτῷ ραπίσματα: — καὶ τὰ μὲν
πρῶτα πρόσωπα τοῦ παρατατικοῦ, γράφεται διὰ τοῦ η,
ὡς ἀπὸ τῶν εἰς μι· τὰ δὲ δεύτερα καὶ τρίτα, διὰ
διφθόγγου, ὡς ἀπὸ περισπωμένων.

Ἀφιάσιν] ἐστὶ ῥῆμα, ἴημι· τὸ δεύτερον, ἴης· τὸ τρίτον,
ἴησι· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἴεμεν· ἐξ οὗ τὸ
ἀφίεμεν· τὸ δεύτερον, ἴετε, καὶ ἀφίετε· τὸ τρίτον,
ἴεισιν· ὁμοίως τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν τῆς ἰδίας
μετοχῆς. ταῦτα δὲ τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν εἰς μι πλη-
θυντικῶν οἱ Ἴωνες προσόδῳ τοῦ α, καὶ συστολῇ τῆς
παραληγουσῆς προφέρουσιν, ἀφιάσι, τιθέασι, δίδοασι,
ζευγνύασι. καὶ ἀπὸ τοῦ ἰεῖσιν, Ἴωνικῶς ἰέασι· καὶ ἐν
συνθέσει, ἀφιεάσι· καὶ κατὰ συνάρεσιν Ἀττικῇν,
ἀφιάσιν. ἰᾶσι, πέμπουσιν· ἰᾶσι, πορεύονται.

Ἀφήτωρ, ὁ τοξότης· Οὐδ' ὅσα λαῖνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐν-
τός ἐέργει: — ἡγουν ὁ βαθμός, ἡ Φλιά. παρὰ τὸ ἴημι,
ἐτής, καὶ ἀφότης, ὡς τίθῃμι, θέτης· καὶ δίδωμι, δό-
της. ταῦτα δὲ γίνονται κατὰ τροπὴν εἰς ηρ, θέτης,
θετήρ· καὶ συνθέσει, ὑμνοθετήρ· δότης, δοτήρ. οὕτως
ἐτής, ἐτήρ· καὶ ὡς δοτήρ, δώτωρ ἑάων, οὕτως ἐτής
ἐτώρ, καὶ ἦτωρ, καὶ ἀφήτωρ, ὁ ἀφίει τὰ βέλη. ἡ ὁ
ἥλιος. ἦτοι ὁμοφήτορος, ὁμοίως πᾶσι προφητεύοντος καὶ
μαντευομένου, τῷ τε πένητι καὶ τῷ πλουσίῳ.

Ἀφθα, ἡ ἐν στόματι ἑλκωσις. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ φθῆ. 30
Ἀφέξει] ἐκ τοῦ ἔχω, ἔξω· ἀπέχω, ἀφέξω. Οὐδ' ὁ γε

πρὶν λοιμοῦ βαρεῖας χεῖρας ἀφέξει: — ἐπίσχει, παύσει.

Ἀφίγμεθα] ἔστιν ἰκω· ὁ παθητικὸς δευτέρως ἀόριστος, ἰκόμεν· τὸ δεύτερον, ἰκου· καὶ ἐν συνθέσει, ἀφίκου. ἀπὸ τοῦ ἰκω, ἴξω, ἴγμαι, ἴγμεθα, καὶ ἀφίγμεθα.

Ἀφηνιάζω] εἴρηται ἡ λέξις ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν σκληρυνόμενων καὶ ἀποθεῖν τῶν ἡνίων καθεστῶτων. ἀφηνιάζειν οὖν ἐστὶ, τὸ σκληρύνεσθαι καὶ ἀποθεῖν τῆς εὐθείας ὁδοῦ εἶναι. γίνεται ἐκ τοῦ ἡνίου, ὃ σημαίνει τὸν λῶρον, ἡνιάζω, καὶ ἀφηνιάζω.

Ἀφλάστον] οἶον, Ἀφλάστα καὶ Φώσσωνας ὠργυιωμένους: — τὰ ἀκροστόλια τῆς νηὸς, κατὰ ἀντιφρασιν· εὐθλάστα γάρ· κατὰ μετάθεσιν τοῦ θ εἰς φ. ὅπερ λέγεται καὶ κορωνίς· καὶ ἐπὶ τοῦ κρικίου τῆς θύρας· καὶ τὸ ἐν τοῖς βιβλίοις ἐπικαμπὲς σχῆμα, ὅτε σημειῖον ποιούμεν. διαφέρει δὲ τῶν κορύμβων. ἀφλάστα μὲν λέγονται τὰ πρυμνήσια· κορύμβα δὲ, τὰ πρωρήσια.

Ἀφλοισμός] οἶον, Ἀφλοισμός δὲ περὶ στόμα γίνεται: — γέγονε παρὰ τὸν ἀφρόν, ἀφροισμός, καὶ ἀφλοισμός. ἢ παρὰ τὸ ἀφρίζω, ἀφρισμός· καὶ μεταβολῇ τοῦ ρ εἰς λ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ παρὰ τὸ φλέω, φλοισμός, καὶ ἀφλοισμός· ἐστὶ δὲ ψόφος ποῖος, ἢ ἀφρός.

Ἀφενος] ἔστιν ἕνος ὁ ἐνιαυτός. Καλλιμαχός, Τετράωνον Δαμάστου παῖδα Νεστορίδῃ: — καὶ παρ' Ομηρῷ, Ἦνις ἡμέστας, τούτεστιν ἐνιαυσιαίας. παρὰ τὸ ἔω τὸ πληρῷ. ἐκ τούτου γίνεται σύνθετον, ἀφενος, ὃ ἐξ ἕνος ἐνιαυτοῦ συναγόμενος πλοῦτος· πλοῦτος δὲ, ὃ ἐκ πολλῶν. ὁ ποιητὴς, οὐδεντέρως χρῆται τῇ λέξει· τινὲς δὲ, ἀρσενικῶς· τὸ ἀπ' ἐνιαυτοῦ περιὸν ἐς νέωτα. ἢ ἀπενος, τὸ μὴ ἐν πενίᾳ, ἀλλ' ἐν περιουσίᾳ χρημάτων· οὐδὲ σ' οἶω, Ἐνθάδ' ἀτιμος ἐὼν, ἀφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν: — ὅτε μὲν κλίνεται ἀφενος ἀφένου, ἀρσενικὸν ἐστίν· οἶον, Οὐτ' ἀρετὴ ἀφένιοι: — ἀφενός λέγεται ὁ ἀνθρώπος ὁ πλήρης τοῦ ἀφένου, ὁ ξυτόνως. ὅτε δὲ ἐστ' ἀφενος, ὡς τέμενος, οὐδεντέρον ἐστὶ, τὸ ἀφενος, τοῦ ἀφένους· ἢ δοτικῇ, τῷ ἀφένει, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀφνει. παρὰ τὸ ἀφενος, γίνεται ἀφνος κατὰ συγκοπὴν, ὡς κέχρηται Πίνδαρος, Οἱ δ' ἀφνει πεποίθασιν: — ἐκ τούτου γίνεται ῥήμα, ἀφνῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἀφνήμων. Ἀντίμαχος, Πολλὰ δὲ μῆλα τάπερ ἀφνήμονας ἀνδράς.

Ἀφνειός] ἐκ τοῦ ἀφενος, πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀφένεος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀφνεός· καὶ ἀφνειός βιότοιο, ὁ πλούσιος. ἢ οἶον ἀπενεός, ὁ μὴ πενόμενος.

Ἀφνω] παρὰ τὸ ἀφανὴς ὄνομα, γίνεται ἐπὶ ῥήμα ἀφανῶς· καὶ συγκοπῇ καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἀφνω, τὸ ἐξαίφνης.

Ἀφοδος, ὁ ἀπόπατος, οἶον ἐξω τῆς ὁδοῦ γινόμενος· πάτος γάρ ἡ ὁδός. λέγεται δὲ ἀφοδος καὶ ἡ ἀναχώρησις, ὡς περ καὶ ἔφοδον τὴν ἐπέλευσιν λέγομεν.

Ἀφόρδιον, ἢ ἀναθαρσία, καὶ τὸ ἄξιον ἀπελασίας, εἴρηται παρὰ τὸ ἀφορίζω, ἀφορίζιον, καὶ ἀφορίδιον, καὶ ἀφόρδιον, συγκοπῇ, τὸ ἀφορίζεσθαι καὶ ἀπελαύνεσθαι ἄξιον. ἢ ἀφοδιά, καὶ ἀφορδιά.

Ἀφοσιούται, τὸ πλωροῦνται. ἀπὸ τοῦ ὅσιος ὀσιῶ, καὶ ἀφοσιῶ, τὸ τὰ νενομισμένα ἐπὶ τῇ ταφῇ πληρῶσαι. εἰς τὸ ἀφρός. Ἰλιάδος ξ'.

Ἀφώντα] — καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφώντα: — ψηλαφώντα· ἀπὸ τοῦ ἀφῆ, ἀφῶ. ἢ φώντα, ἀντὶ τοῦ λαμπρύνοντα, καθαίροντα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀφῶ, ἀφάω· ἀφάοντα, ἀφῶντα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἀφώοντα.

Ἀφρών] παρὰ τὸ φρῶ τὸ προῖω, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀφρών.

Ἀφραίνω] ἐκ τοῦ φρῆν, φρενός, φραίνω καὶ ἀφραίνω· καὶ ἀφραίνοντα, ἀφρανούντα, ἀνοηταίνοντα.

Ἀφρήτωρ, ὁ φρατρίαν καὶ συγγένειαν μὴ ἔχων· φρατρία δὲ κυρίως, τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· ἀφίλος, ἢ ἀπολις.

Ἀφροντιστήσας, ἀμεριμνήσας, ἢ ἀμελήσας, ἀπὸ τοῦ ἀφροντιστῶ. τοῦτο παρὰ τὸ φροντίζω, φροντίσω· πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ περισπωμένης, φροντίστῶ, καὶ ἀφροντιστῶ καὶ ἀφροντιστήσας, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. τὸ φροντίζω, παρὰ τὸ φροντίς· τοῦτο παρὰ τὸ τὰς φρένας τίειν. οἱ γὰρ φροντίδας ἔχοντες, τὰς φρένας τιμωροῦνται.

Ἀφρός] ἐκ τοῦ προῖω, γίνεται προῶ, καὶ πρῶ, καὶ φρῶ ῥήμα. ἐκ τούτου γίνεται φρός· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α, ἀφρός, τὸ μετὰ σφοδρᾶς φορᾶς προϊέμενον.

Ἀφοσιώσας, ὁ καθάρας, ἢ ξενώσας, ἢ τὴν ὁσίαν ποιήσας, τούτεστι τὴν κηδεῖαν, ἢ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ μνήμην. ὅσιον λέγεται τὸ καθαρὸν τὸ ὀφειλόμενον· διὰ τοῦτο καὶ τὴν ὁσίαν τῶν ἀπελθόντων φάμεν· τούτεστιν, οὐδὲν ὀφείλω αὐτοῖς, λοιπὸν οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος. ἢ μᾶλλον ἀφοσιούμενοι, τιμῶντες. ἢ τὸ ὅσιον καὶ τὸ καθαρὸν καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποιῶ. παρὰ τὴν ἀφος, ὃ σημαίνει τὴν τραγάνανθον· ἀφοσιῶ γὰρ καὶ καθαίρει τὰ ἐν τῷ θώρακι ὑγρά.

Ἀφρεον, ἢ φρίζον, ἀφρόν ἐπεμπον.

Ἀφροδίτη, παρὰ τὸ δύνειν ἐκ τοῦ ἀφροῦ (ἡγουν ἀνέρχεται) τοῦ θαλασσίου. ἐκεῖθεν γὰρ ἀνῆλθεν. Ἡσίοδος τὴν Ἀφροδίτην, Ἀφρογένειαν θεῶν καὶ εὐστέφανον Κυθήρειαν Κικλήσηνوتي θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι, οὐνεκεν ἀφρῶ θρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προτέκυσσε Κυθήριοις· Ἡδὲ Φιλομήδεα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη: — τινὲς δὲ παρὰ τὸν ἀφρόν τῆς συνοσίας· ἔφορος γάρ ἐστιν. ἢ διὰ τὸ ἐνθαλάττιον αὐτῆς τὴν γένεσιν εἶναι. τινὲς δὲ παρὰ τὴν ἀφροσύνην· ἢ γὰρ ἀφροσύνη, ἐναντία ἐστὶ τῇ φρονήσει, ἡγουν τῇ Ἀθηνᾷ. ὁ δὲ Δίδυμος, παρὰ τὸ ἀβρόν τῆς διαίτης. διχῶς δὲ ἢ ἀβροδίκατος· ὅτι δεῖ αὐτῇ διὰ τὸ κάλλος χλιδῆς· ἢ ὅτι οἱ κατεχόμενοι τῆδε τῇ θεῷ, ἀβροὶ καὶ πολυτελεῖς. τὸ β τῷ φ συγγενές ἐστὶ. δῆλον ἐκ τοῦ Μακεδόνας μὲν τὸν Φίλιππον Βίλιππον καλεῖν, καὶ τὸν Φαλακρόν, βαλακρόν· καὶ τοὺς Φρύγας, Βρύγας· καὶ τοὺς ἀνέμους διὰ τὸ φυτᾶν φυσητάς ὄντας, βύκτας. Ὁμηρος, Βυκτᾶων ἀνέμων.

Ἀφραδία, ἢ ἀπειρία· ἐκ τοῦ ἀφραδῆς· τοῦτο ἐκ τοῦ φράζω, φραδῆς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀφραδῆς, ὁ ἀβουλος καὶ ἀπειρος· καὶ τὸ θηλυκόν, ἀφραδία.

Ἀφραδίησιν, ἀβουλίαις, ἀφροσύναις· ἀπὸ τοῦ φράζω, ἔφραδον, φραδία, καὶ ἀφραδία· καὶ ἀφραδέοντα, ἀσυνεστῶντα. καὶ ἀφραδέως, ἀνοήτως, ἀσυνέτως, ἀπείρως· ἀπὸ τοῦ ἀφραδῆς.

* Ἀφρογένεια, ἢ Ἀφροδίτη, τούτεστι ἐν τοῖς ἀφροῖς ἐγγεγαυῖα.

Ἀφροδίτη, σημαίνει δύο. ἐπὶ μὲν τῆς θεοῦ, Ἀμφ' Ἀρεῶ Φιλότῃτος εὐστεφάνου Ἀφροδίτης: — καὶ ἐπὶ τῆς συνοσίας, — καὶ ἐκλελάθοντ' Ἀφροδίτης τὴν ἀρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον.

Ἀφύης] ἐκ τοῦ φυῆ, ὃ σημαίνει τὸν τρόπον καὶ τὴν θέσιν, (Ἀμφότερην δὲ φυὴν ἐδάην) μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀφύης, ὁ κακὸς τρόπος.

Ἀφύη, ἰχθυῖδιον μικρὸν καὶ . . . εἴρηται δὲ ἐνικῶς σπανιάνις, πλεονάνις δὲ πληθυντικῶς. Ἀριστοφάνης, Οὐποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιώτερας: — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ μὴ εἰς μέγεθος φύεσθαι· φύω, φυῆ, καὶ ἀφύη. ἢ ἢ μὴ πεφυκυῖα, τοῦ α κακὸν σημαίνοντος. Ὀπκιανός,

Ὡς καὶ ἡ πεδανὴς ἀφύης ὀλιγητελὲς ἔθνος. Οὗ τινος ἐκγεγάσιν ἀφ' αἵματος οὐδὲ τοκήων: — καὶ μεθ' ἐτέρους ζῆται στίχους, — ἐν δὲ γενέθλης Οὐνοῦ ἐπικλήδην ἀφρήτιδες αὐδάωνται: — γράφεται ἀφρήτιδες.

Ἀφυσγετόν, τὸ ἰλυῶδες καὶ συρφετόν. παρὰ τὸ ἀφύω (ἀφ' οὗ τὸ ἀφύσσω, ὡς ὑλάω ὑλάσσω, ὀδύω ὀδύσσω τὸ ὀργίζουμαι) γίνεται ἀφυσγετός, ὡς πῆσσω, παγετός· καὶ 50 πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀφυσγετός, τὸ ἀφυσσόμενον ὑπὸ τοῦ ρεύματος· τρέπει γὰρ τὰ δύο σσ εἰς γ. ἢ παρὰ τὸ Φεύγω Φυγετόν, καὶ ἀφυσγετόν, τὸ μὴ ἀποφεύγον τῇ καταφορᾷ τοῦ ρεύματος.

* Ἀφύλλος, ξηρός, ἀνευ τῶν φύλλων.

Ἀφύσσω, ὁ μέλλων, ἀφύξω· ἀπὸ τοῦ ὕω τὸ βρέχω, ὁ μέλλων, ὕσω· καὶ ἐν συνθέσει ἀφύσσω, πλεονασμῷ 180 ἐτέρου σ· τουτέστι τὸ ἀπὸ τινος ἐπὶ ῥέοντος ἀπαντᾶν καὶ ἀπαρῦεσθαι. ἢ ἐκ τοῦ ἀρύω τὸ ἀπαντᾶν, ἀρύσσω· καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς Φ, ἀφύσσω. ἀφυσσόμενοι· ἐκ τοῦ φύω τὸ κρατῶ, (Ἐν τ' ἄρά οἱ Φῦ χειρὶ: —) μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α, ἀφύω, ὁ μέλλων, ἀφύσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, μεταγομένου τοῦ χρόνου εἰς ἐνεστώτα, ἀφύσσω. ἀνατρέπει δὲ ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστώτα παραγόμενα, ἄχρῳ τοῦ παρατακτικοῦ κλίνεται. Δωρικὴ δὲ ἡ λέξις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, λαφύσσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Φυσσωμένων ἀσπῶν.

Ἀφύλλισται· παρὰ τὴν ἰλύν· καὶ κατὰ μεταθεσιν, ὕλλισ· καὶ ἐν συνθέσει, ἀφύλλισται.

Ἀφυκτός] παρὰ τὸ Φεύγω, Φευκτός, ὡς ἔχω ἐκτός, καὶ εὐχῶ εὐκτός· καὶ κατ' ἐνδειαν τοῦ ε, Φυκτός, καὶ ἀφυκτός. εἰς τὸ τέτυκται.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ἀχανὲς πέλαγος] παρὰ τὸ χαίνω, χανῶ, χανές· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α, ἀχανές, τὸ λίαν κεχηνός. δη- 20 λοῖ δὲ καὶ ἄνεον εἶναι καὶ μὴ χαίνειν, κατὰ στέρησιν.

Ἀχάνει, σκευος εἰς ἐπισιτισμὸν χρήσιμον· εἴρηται παρὰ τὸ χαίνειν, χάνη, καὶ ἀχάνη, τοῦ α ἐπιτακτικοῦ νοου- 30 μένου.

Ἀχαιοός, ἐθνικόν. ποταχῶς λαμβάνονται τὰ ἐθνικά· τετραχῶς· ἐκ πόλεως, ἐξ ἔθνους, ἐκ χώρας, ἐκ βασιλείας· τὸ δὲ Ἀχαιοός, ἀπὸ Ἀχαιοῦ βασιλέως. τὰ διὰ τοῦ αἰος, εἰ ἔχουσι πρὸ τῆς αἰ διφθόγγου τὸ χ, προ- 40 περισπᾶται· οἶον ἀρχαῖος, τροχαῖος. σσημεῖωται τὸ Ἀχαιοός καὶ τὸ εὐρυστιχαιοός.

Ἀχαιίδες· ἐστὶ δὲ ἐθνικόν, ἐκ τοῦ Ἀχαιίς· τοῦτο ἐκ τοῦ Ἀχάα, καὶ σημαίνει δύο. τὸ δὲ Ἀχαιίδος, εἶδους τῶν 50 ὑποπεπτωνομένων τῷ ὀνόματι, ἐθνικῶν.

Ἀχαιϊνέα, ἡ ἐλάφος. Ἀπολλώνιος, — ἦντ' ἀγρῶται Ἀχαιϊνέην καλέουσιν: — ἀπὸ Ἀχαιϊνέας πόλεως, ἐν ἣ 60 εἶδη εἰσὶν ἐλάφων μεγάλων.

Ἀχαιᾶ, ἡ Δημήτηρ παρὰ Ἀττικόν· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν, Οὐδ' ἂν τὴν Ἀχαιᾶν ῥαδίως ἠνέσχετ' ἄν: — εἴρηται παρὰ τὸ ἄχος τῆς Κόρης. ἢ ὅτι μετὰ κυμβά- 70 λων ἠχοῦσα τὴν Κόρην ἐζήτει. ἢ ὅτι τοῖς Ταναγραῖοις μεταστᾶσιν ἐκ Ταναγρᾶς ἡ Δημήτηρ κατ' ὄναρ Φανεῖ- 80 σα, ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀκολουθῆσαι τῷ γενομένῳ ἠχῶ· καὶ ὅπου ἂν παύσεται, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι· καὶ ἰδρύσαντο ἱερὸν Ἀχαιᾶς Δημήτερος.

Ἀχαιμένης, ὁ ἥρως· ἀφ' οὗ καὶ οἱ Πέρσαι Ἀχαιμενίδαι· γέγονεν υἱὸς Περσέως· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ εἶναι τὸν 90 προπάτορα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἀχαιᾶς. οὕτω Νικόλαος ἐν δευτέρῳ τῶν ἱστοριῶν.

Ἀχέρων, ὁ ἐν ἄδου ποταμός· παρὰ τὸ ἐστερηθῆαι χαρᾶς

τοὺς ἐκεῖ κατιόντας. ἢ ὁ τὰ ἄχρα ῥέων· καὶ κατ' 10 ὑπέρθεσιν, Ἀχέρων.

Ἀχερωίς, ἡ λευκὴ τὸ δένδρον· παρὰ τὸν Ἀχέροντα πο- 15 ταμόν· Φασὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα ἐπὶ τὸν Κέρβερον κα- 20 τελεῖσθαι, καὶ παρὰ τῷ Ἀχέροντι πεφυκὸς τὸ δένδρον ἐωρακότες, ἡσθῆναι ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀνευγεῖν· καὶ πα- 25 ρὰ τὸν Ἀχέροντα, Ἀχερωῖδα καλεῖσθαι· ἢ ἡ Ἀχερον- 30 τίς· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἐκτασιν τοῦ ο εἰς ω, Ἀχερωίς. Ἀριστοτέλης δὲ τὴν αἰγείρον λέγει, ὅτι πάντα τὰ ὑλώδη φυτὰ, Ἀχερούσια λέγει.

Ἀχερουσία, λίμνη ἐστὶ πλησίον Ἡρακλείας Πόντου· 35 Ἐνθα μὲν εἰς αἶδαο καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος, Ἀκτὴ 40 τε προβλής Ἀχερουσίας ὑψόθι τείνει.

Ἀχερός, ἡ ἀγρία ἄπιος· Ἀχερός τις οὔσα, ἡ δυσχερὴς 45 ταῖς χερσὶ λαβέσθαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, Ἀχερός, ὡς δαῖω, δαῖδω· οἶον Μοχθηρός ὢν καὶ τὴν γνώμην Ἀχερδούσιος· — ἀντὶ τοῦ σιληρός, ἐστὶ δὲ εἶδος ἀκύνθης.

Ἀχέων, λυπούμενος· — παρὰ τὸ ἄχος, Ἀχέω· Ἀχεύων 50 δὲ, ἀπὸ τοῦ Ἀχέω.

Ἀχελῷος, ποταμός μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας· 55 κοινῶς δὲ, πᾶν ὕδωρ Ἀχελῷος καλεῖται. δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῷος· διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. καὶ 60 Ὀμηρος, Τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελῷος ἰσοφαρίζει.

Ἀχῆνες, οἱ πένητες· ἦτοι ἀεχῆνες τινὲς ὄντες, οἱ μὴδὲν 65 ἔχοντες· ἢ παρὰ τὸ τὰ κενὰ τῶν σκευῶν ἠχεῖν, ὢν ἡ πενία τὰ ἀγγεῖα ποιεῖ ἠχεῖν.

Ἀχηρής, ὁ λυπηρός· ἐκ τοῦ ἀχαρής, ἐκτάσει τοῦ α εἰς 70 ἡ, ἀχηρής. διατὶ ὀξύνεται; οὐ γὰρ ἐστὶ τοῦ τύπου τῶν διὰ τοῦ ηρης. ὁ τόνος οὖν λέγει τὸ σχῆμα· ὅτι οὐκ ἀπὸ 75 τοῦ ἄχος ἀχηρής, ὡς ξίφος ξιφής.

Ἀχθος ἀρούρης· παρὰ τὸ ἄγω ἄκτος, καὶ Ἀχθος, ὡς 80 ἔχω, ἐκτός, ἔχθος· τὸ ἀγόμενον καὶ βαρυνόμενον. ἢ παρὰ τὸ ἄχος, πλεονασμῷ τοῦ θ.

Ἀχιλλεύς, παρὰ τὸ ἄχος λυεῖν· ἰατρός γὰρ ἦν. ἢ διὰ τὸ 85 ἄχος (ὁ ἐστὶ λύπη) ἐπενεγεῖν τῇ μητρὶ καὶ τοῖς Ἰλιεῦσιν. ἢ διὰ τὸ μὴ θίγειν χεῖλεσι χιλής, ὁ ἐστὶ τρο- 90 φής· ὅπως γὰρ οὐ μετέσχε γάλακτος, ἀλλὰ μυελοῖς ἐλάφω ἐτράφη ὑπὸ Χείρωνος, ὅτι ὑπὸ Μυρμιδόνων 95 ἐκλήθη, κατὰ Φησίην Εὐφορίων, Ἐς Φθίην χιλοῖο κα- 100 τήϊε πάμπαν ἄπαστος· Τούνενα Μυρμιδόνες μιν Ἀχι- 105 λέα Φημίξαντο.

Ἀχολαξ, ἡ λιθώδης καὶ ψαμμώδης ἄμμος, ἢ ὁ μικρὸς 110 λίθος.

Ἀχλὺς, σκωτία, ἀορασία, ἢ ἄγαν ἀλύουσα καὶ ἀποκρύ- 115 πτουςα, παρὰ τὸ ἀλύω, τοῦ α ἐπιτακτικοῦ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄχω ἄχως καὶ ἀχλὺς· παρὰ τὸ τὰς ὀψεις ἡμῶν ὀχλεῖν καὶ λυπεῖν. ἐστὶ χέω· καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται χύω, χύ- 120 σω, ὡς περ ῥέω, ῥύω· ἀποβολὴ τοῦ ω χύς· καὶ πλεο- 125 νασμῷ τοῦ λ, χλὺς· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α, 130 ἀχλὺς, ἢ πάνυ κεχυμένη· ζόφος γὰρ ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ εἰλῶ, ἢ ἄγαν συνηλείουσα καὶ ἀποκρύ- 135 πτουςα.

Ἀχνασδήμι κακῶς, παρὰ Ἀλκαίῳ. ἐστὶν ἄχω· παράγω- 140 γον, ἀχάζω, ἀχάζημι· καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς σ καὶ δ, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀχνασδήμι. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ 145 παθῶν.

Ἀχνη, σημαίνει δύο· τὸ ἄχυρον, Ὡς δ' ἄνεμος Ἀχνας 150 Φορέει: — λέγεται καὶ τὸ ἐπιπολάζον τῇ θαλάσῃ, Ἀχνη ὑπεκρύφθη: — ἄχνη πᾶσα λεπτότης ὕγρου τε 155 καὶ ξηροῦ. ἐπὶ μὲν ὕγρου, — ἀποπτύει δ' ἄλως Ἀχνην: — ἐπὶ δὲ ξηροῦ, — κρίνει καρπὸν τε καὶ Ἀχνας: — 160 παρὰ τὸ ἔχω, ἐχῆνη· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α,

ἀεχὴν τὴν οὐδὴ, ἢ μὴ δυναμένη ἔχεισθαι καὶ κρατεῖσθαι διὰ τὸ λεπτομερές καὶ τομόν. Ἀλεξανδρεὺς δὲ, ὅτι Ἀσκληπιδὲς λέγει αὐτὴν παρὰ τὸν αἰξω μέλλοντα εἶναι, ὡς τεύχω τεύξω τέχνη, ἀποβολὴ τοῦ ι. ζῆται εἰς τὸ ἔχρη.

182 Ἀχύνς, ἢ λύπη. παρὰ τὸ ἄχος, γίνεται παρώνυμον ἀχύν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀχύνς· οἷον, Τῆς δ' ὀλοφύρομένης αἰμὴ ἀχύνι εἴβεται αἰών.

Ἀχυνμαί] ἐκ τοῦ ἄχος, ἀχῶ, ἀχύνω, ἀχύνω πλεονασμῷ τοῦ ν, ὡς δύνω δύνω· ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀχύνω· καὶ παρὰ γὰρ γον, ἀχυνμι· ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, ἀχυνμαι.

Ἀχος, ἢ λύπη. ἐκ τοῦ χῶ τοῦ δηλοῦντος τὸ διαχεῖσθαι, (ἐξ οὗ καὶ τὸ χαίρω) γίνεται ἄχω, παρὰ τὸ μὴ διαχεῖσθαι, ἀλλὰ συνέχεσθαι τὴν ψυχὴν ὑπὸ λύπης· ὅθεν καὶ τὸ χαίρειν εἴρηται, παρὰ τὸ διαχεῖσθαι τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. ἢ παρὰ τὸ ἔχω, κατὰ ἀντιφρασιν, ὃ οὐ θέλει τίς ἔχειν. ἢ χῶ τὸ χωρῶ, χός· μετὰ τοῦ στερητικοῦ, ἄχος, τὸ μὴ χωρούμενον διὰ τὴν λύπην. ἢ χῶ, τὸ χέω, μετὰ τοῦ στερητικοῦ, ἄχος, τὸ μὴ χέομενον. ἢ παρὰ τὸ ἔχω.

Ἀχῶρα] ἀρσενικῶς, τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖ πύτυρα. Ἀριστοφάνης, Ἀδεχῇ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρ ἐκλέγεται· αἰεὶ Ἐκ τοῦ γενείου: — ἢ εὐθεῖα, ἀχῶρ· κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν, ἀπὸ τοῦ ἀχύνω, ἀπὸ τοῦ ἄχνη, ὃ σημαίνει πᾶν λεπτομερές καὶ κοῦφον. ἀχῶρ δὲ, σημαίνει τὸ πιτυρῶδες τῆς κεφαλῆς.

Ἀχράς, ἢ ἀγρία ἄπιος, παρὰ τὴν ὀχλησιν τὴν ἐν τῷ ἐσθίεσθαι γενομένην ὑπ' αὐτῆς· ἢ ἢ μηδέπω ἐν χρεῖα γεγονυῖα.

Ἀχραντον, ἀμόλυντον καὶ καθαρόν· παρὰ τὸ χραινῶ χραινῶ, χραντός, καὶ ἄχραντος. ἢ ἀχέραντον, οὐ μηδέπω χεῖρ ἤφατο. ἢ τὸ μηδέπω ἐν χρεῖα γεγονός. ἢ ἀχρόαντον, τὸ μὴ χροός ἀψάμενον.

30 Ἀχρεῖος] ἐκ τοῦ χρεῖα, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀχρεῖος, οὐ μὴ ἔχει τίς χρεῖαν. καὶ ὠφείλει εἶναι ἀχρεῖος· ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ ἡ θηλυκῶν συντεθέντα, προπαροξύνονται, πύλη, εὐρύπυλος. ἀλλὰ τὰ διὰ τοῦ εἰος ἔχοντα ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τὸ ἄλφα, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. καὶ τὸ οὐδέτερον, ἀχρεῖον. ἀπὸ δὲ ὀνόματος μετήχηται εἰς ἐπιρρήματιν σύνταξιν.

Ἀχρεῖον] ἐστὶ ῥῆμα χρεῖω, δηλοῦν τὸ ἄπτομαι καὶ πλησιάζω. ἐξ οὗ παρὰ γὰρ γον, χραύω· ἀφ' οὗ τὸ ἔχραε, τὸ ἐπεβάρυνεν. ἐξ οὗ χρεῖς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀχρεῖς, καὶ ἀχρεῖον, τὸ ἀσθενές, καὶ βάρους ἀμέτοχον· οἷον, — ἀχρεῖον ἰδῶν: — ἀντὶ τοῦ ἀσθενῶς καὶ ταπεινῶς, Ἰλιάδος β'. ἐπὶ δὲ τῆς Πηνελόπης· οἷον, Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν: — ἐπίπλαστον καὶ ἐπιπόλαιον, μέχρι τοῦ τὰ χεῖλη διανοίγειν.

Ἀχρήιος] ἐστὶ κτητικόν, ἀπὸ τοῦ ἀχρεῖος, κατὰ ἑκτασιν τοῦ ε εἰς τὸ η, καὶ διαστάσει τοῦ ι, ἀχρήιος.

Ἀχρής· οἷον, — ἀχρής δ' ἀνέπαλτο: — ἐστὶν ἄχρους· καὶ τροπῇ Αἰολικῇ τῆς ου διφθόγγου εἰς τὸ η, ὡς περ τὸ φοβούμενος, φοβήμενος, γίνεται ἀχρής. ἢ ὡς παρὰ τὴν χροῖαν, γίνεται μελαχροῖς, οὕτως ἀχροῖς· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀχρής.

Ἀχρη, ὥς, παρὰ τὸ μέχρι ἐπὶ ῥῆμα γίνεται, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ μ, καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς α.

Ἀχνη, Ὀμηρος τὸ ἐπιπολάζον τῇ θαλάσῃ ἀφρώδες· Ἰπποκράτης τὸ λεπτόν ξύσμα τοῦ λίου· Αἰσχύλος δὲ τὸν καπνόν· καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως, Ἀχνη ἵπνου.

185 Ἀχος, ἢ [λύπη, ἢ] ἀχανεῖς ποιοῦσα τοὺς παθόντας· ἐκ γὰρ τῆς πολλῆς λύπης φθέγγεσθαι ἐπεχόμεθα.

Ἀχυρον] ἢ καλάμη ἢ ἀλλοιωθεῖσα, ἀχυρον λέγεται· εἴρηται παρὰ τὸ ἀέχυρόν τι ὄν, οὐδὲν ἔχον ἔχυρόν.

Ἀχυριαί, οἱ τόποι εἰς οὓς τὰ ἄχυρα λιμνάζοντα ἐπιφέρονται, ἀχυριαί τινες οὖσαι, πλεονασμῷ τοῦ μ.

Ἀχύνετον, σημαίνει τὸ πολὺ. Νίκανδρος, ἔνθα, Πῦρ μὲν αἰείζων καὶ ἀχύνετον ἔτρεσεν ὕδωρ: — τὸ πολὺ χυτὸν καὶ πολὺ ἐκζέσαν πῦρ, εὐλαβεῖται τὸ ὕδωρ· ὀπηλίκον γὰρ εἴαν ἦ, σβέννυσσι τὸ ὕδωρ. ἐγράφη δὲ τὸ α κατ' ἐπίτασιν, ὡς ἄξυλος. ἀπὸ τοῦ χέω, χύω, χύνω, χύνετον, καὶ ἀχύνετον.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

Ἀψα, κυρίως αἱ συναφαὶ τῶν μελῶν· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὰ μέλη. παρὰ τὸ ἄπτω, ἄψω, ἄψον· καὶ ἄψα, τὰ ἐξ ἀλλήλων συγκείμενα καὶ συνηρμοσμένα. Νίκανδρος, Τῶν δὲ τε καμνόντων ὀλίγος περὶ ἄψα θυμός.

* Ἀψαυστος, ἀπροςπέλαστος· ψαύω γὰρ τὸ προσεγγίζω.

Ἀψεγέως, σημαίνει τὸ ἀμέμπτως. κατασκευάζεται ὡς περ τὸ ἀψοφέως. ἀπὸ τοῦ ἀψοφοῖ ἀψόφων, γέγονε τὸ ἐπὶ ῥῆμα ἀψόφως· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀψοφέως, διατρέψαι δὲ οὐκ ἔστιν. ὅμοιον δὲ τούτου καὶ τὸ ἀπτερέως παρ' Ἡσιόδω, ἀπὸ τοῦ πτερέως τὸ ταχέως.

Ἀψίνδιον, εἶδος βοτάνης πικρᾶς, ὡς καὶ τὸ ἀβρότονον. ἐνιοὶ δὲ τῶν κωμικῶν, ἀπίνδιον καλοῦσι. καὶ ἔστιν ἡτοι ἀπίνδιον, ὃ οὐκ ἂν τις πῖη διὰ πικρότητα· ἢ παρὰ τὸ ἄπτω, οὐ οὐδεὶς ἄπτεται.

Ἀψινόρον, παρὰ τὸ ἄψ, ὃ σημαίνει τὸ εὐθέως, καὶ τὸ κόρος, τὸ εὐθέως κόρον λαμβάνον, καὶ ταχέως πληρούμενον. καὶ ἀψιμαχία, ἢ πρὸς ὀλίγον διαφορά.

Ἀψίς σημαίνει τὸν δεσμόν· ὡς τὸ, Μὴ πως ὡς ἀψίσι λίνοιο ἐλόντε πανάγρου: — εἴρηται παρὰ τὸ ἄπτω τὸ σημαῖνον τὸ δεσμῷ· οἷον, — βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας: — καὶ, Ἀψας ἀμφοτέρωθεν εὐστρεφές ἔντερον οἶος: — σημαίνει δὲ καὶ τοῦ τροχοῦ τὸ ἐπικαμπές ξύλον, παρὰ τῷ Ἡσιόδω, οἷον, Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δωδεκαδῶρ' ἀμάξῃ: — γέγονε καὶ αὐτὸ παρὰ τὸ ἄψω, ἀψίς, ἢ ἀπτομένη τῆς γῆς. ὠφείλει δὲ βαρύνεσθαι καὶ συστέλλειν τὸ ἰῶτα· τὰ γὰρ εἰς ις ὀνόματα ἀπὸ μελόντων γινόμενα, καὶ βαρύνεται, καὶ συστέλλει τὸ ι, μέμφω, μέμφις· ἔξω, ἔξις· λέξω, λέξις. οὕτω καὶ 184 ἄψω ἄψις ὠφείλει εἶναι. ὅθεν Ἡσιόδος ἀναλογώτερον εἶπεν ἄψις βαρυτόνως. ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἄψις ἐκτείνει τὸ ι, τούτου χάριν καὶ ὀξύνεται. τὰ γὰρ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀπλᾶ ἐκτείνοντα τὸ ι, ἐπὶ τέλους ἔχουσι τὸν τόνον· οἷον, κνημῖς, κρηπίς, σφραγίς. οὕτως οὖν καὶ ἄψις. πρόσκειται, ἀπλᾶ· διὰ τὸ τανυκρηπὶς σύνθετον. τὰ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν κοινὰ, ἀποστρέφουσι τὴν εἰ διφθόγγον, σανίς, ρανίς, βολίς, θυρίς. πρόσκειται, 10 ὀξύτονα· διὰ τὸ ἀντήρει· ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τὸ κλείς. κοινολεκτούμενα· τὸ γὰρ εὐσεβής καὶ εὐγενής, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφουσιν οἱ Βοιωτοί.

* Ἀψοφῆτι ἐπὶ ῥῆμα, ἄνευ κραυγῆς· παρὰ τὸ ψόφος, καὶ μετὰ τοῦ α στερητικοῦ.

Ἀψυρτοι, ἔθνος Σκυθικόν· ὧν ἐν τῇ γῇ κεῖται τὸ σῶμα τοῦ Ἀψύρτου· Κεῖνται ὅστέα κεῖνα μετ' ἀνδράσιν Ἀψυρτεῦσιν. Ἀπολλώνιος.

Ἀψορρόν, ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ ὀπισθόρμητος. γίνεται ἐκ τοῦ ἄψ, καὶ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω τὸ ὄρμω· 20 πλεονασμῷ τοῦ ρ· οἷον, Ἀψορροὶ στέλλεσθε.

Ἀψορρόου, οἶον, — ἀψορρόου Ὠκεανοῦ: — παρὰ τὸ ἄψ καὶ τὸν ῥόον, πλεονασμῷ τοῦ ο· ἢ παρὰ τὸ αἶψα, ἀψορρός. ἀμφοτέρω γὰρ δύνανται εἶναι.

- Ἀψ· σημαίνει δὲ εἰς τοῦπίσω. ἀπὸ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὀπίσω. ἄψ, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ψ. ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀπολουθῶ· ὁ μέλλων, ἔψω, ἔψ, καὶ ἄψ. Ἰάσων δὲ λέγει αὐτὸ εἶναι ἄοψ, τὸ μὴ ὀπτόν· τὰ ὀπίσω οὐκ ὀπτά, καὶ οὐ θεωρητά· ἄοψ οὖν, καὶ ἄψ.
- 30 Ἡρωδιανὸς δὲ μηδέποτε τὰ διπλᾶ πλεονάζειν. Πλούταρχος δὲ ἀπὸ τοῦ ὀπίσω τὸ ἄψ λέγει εἶναι, τοῦ ο εἰς

α τραπέντος, καὶ τοῦ π εἰς ψ· τοῦτο δὲ βίαιον. σημαίνει τρία· τὸ εἰς τοῦπίσω, καὶ τὸ μετὰ ταῦτα, ὡς τὸ, Ἀψ δ' εἰς Ἴλιον ἦλθεν: — σημαίνει καὶ τὸ ἔσω, ὡς τὸ, Ἀψ δὲ ποδῶν ἰὼν καταρέζετο.

Ἀγκυρα, πόλις Γαλατίας· οἱ δὲ, Φρυγίας. ἱστορεῖ Μιθριδάτης καὶ Ἀριοβαρζάνης, νεήλυδας τοῖς Γαλάταις συμμάχησαντας, διώξας τοὺς ὑπὸ Πτολεμαίου σταλέντας Αἰγυπτίους ἄχρι θαλάσσης, καὶ λαβὼν τὰς ἀγκύρας 40 τῶν νεῶν αὐτῶν, καὶ μισθὸν τῆς νίκης εἰς πολισμὸν δούς, χάραν κτίσαι καὶ ὀνομάσαι οὕτως.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΛΦΑ.

- 183 Βαβάκτης, ὀρχηστής, λάλος, μανιώδης, βακχευτής. λέγεται δὲ καὶ ὁ Πάν. Κρατῖνος, Χαῖρε χρυσόπερὸν βαβάκτα κήλων Πάν: — παρὰ τὸ βάζω τὸ λαλῶ, βάξω, βέβαγμα, βέβακται, βαβάκτης, ὁ πολλὰ λαλῶν, Φλύαρος.

- 50 Βάβαξ, λάλος, Φλύαρος. παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βάξ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, βάβαξ. Ἀριστοφάνης, Κατ' οἶκον ἐστρωφάτο μισητός· ἔστι καὶ ἐπὶ ῥῆμα βαβαῖ βαβαιάξ, θαυμαστικὸν ἐπίφθεγμα.

Βάβαξ, μάταιος, ἐνδοσιῶν, ἀναιδής.

Βαβυλῶν, πόλις Ἀσσυρίας, ἣν Σεμίραμις ἐτείχισε τῷ περιβοήτῳ τείχει. εἰρηται δὲ ἀπὸ Βήλου· ὃς κτίσας αὐτήν, ἀπ' αὐτοῦ προσηγόρευσε· Καλὰ γὰρ καλεῖται τῇ Σύρων Φωνῇ, ὃ τῇ Ἑλληνίδι Βήλος. δοκεῖ δὲ μοι βήλων· καὶ ἐν διπλασιασμῷ, βαβηλῶν, καὶ βαβυλῶν κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς υ, ὡς τηρῶ τηρός καὶ τυρός, τὸ εἰς Φυλακὴν καὶ τηρήσιν γάλα.

184

Βάδην ἀπίοντος, ἡρέμα παραγινομένου, ἢ θάττον, ἢ ταχέως. Μένανδρος, Τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο Θάττον ἢ βάδην: — παρὰ τὸ βαίνω, βάδην, ὡς περ τεῖνω, τάδην.

- 50 Βαθμός, παρὰ τοῖς στρατηγικοῖς, ἢ ἐφ' ἓνα τῆς Φάλαγγος στάσις.

Βάζω, σημαίνει τὸ λέγω· οἶον, Οἷτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὀπίθεν φρονέουσι: — παρὰ τὸ βοῶ, βῶ· καὶ ὡς περ παρὰ τὸ Φῶ, Φάζω, καὶ ὁ μέλλων Φάσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, Φάσκω· οὕτω καὶ παρὰ τὸ βῶ, βάζω· ὁ μέλλων, βάξω. ἐν δὲ τοῦ βάζω γίνεται καὶ βράζω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ. δύναται δὲ εἶναι καὶ παρὰ τὸ βοῇ, βοάζω, καὶ συγκοπῇ, βάζω, ὡς παρὰ τὸ θῶ τὸ ὀξύνω, γίνεται θοήγω, καὶ συγκοπῇ, θήγω.

185

Βαῖον, παρὰ τὸ βία τίλλεσθαι· σημαίνει τὸν κλάδον τοῦ Φοίνικος.

Βακχεύω, σημαίνει τὸ μεθύσκειν· καὶ βακχευτής, ὁ μεθύστης· παρὰ τὸ βάκχος, ὁ σημαίνει τὸν οἶνον· τοῦτο παρὰ τὸ ἄχος, ὁ σημαίνει τὴν λύπην, καὶ τὸ βῶ τὸ βαίνω· ὁ γὰρ ἔχων λύπην καὶ εἰς μέθην ἐμπίπτων, ἀφίησιν αὐτὸν ἡ λύπη. ὑπερέβη γὰρ ἡ μέθη τὴν λύπην.

- 10 Βάκχος, μαινόμενος. παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βάχος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, βάκχος, ὡς ἰαχῇ, ἰαχος καὶ ἰακχος· οἱ γὰρ μεθύοντες, πλείονι τῇ Φωνῇ, καὶ ἐνδοσιῶντες, χρώνται. λέγεται δὲ ὁ ἱερὸς Διονύσου ἀνὴρ· καὶ κλαύδιος, ὁ ἐν ταῖς τελεταῖς· ἢ στέφανος.

Βακτηρία, ἀπὸ τοῦ ἐρεῖδειν τὴν βάσιν ἐπ' αὐτῆς· τουτέστι στήριγμα εἶναι τοῦ περιπατεῖν καὶ βαδίζειν εὐκόλως. ἢ παρὰ τὸ τὴν βάσιν τηρεῖν.

Βάκηλος, εἰς μὲν τὸ λεξικὸν τὸ ῥητορικὸν εὖρον σημαῖνον οὕτω· μέγας μὲν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης· εἰς δὲ τοὺς ἐτυμολόγους, ἀποτετμημένος τὸ αἰδοῖον. εἴρηται δὲ οἶονεῖ βιάκολος τις ὢν, ὁ βία καὶ μανία κώλως γε-

γονιάς. οὕτω γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ γάλλοι οἱ περὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ὀργιάζοντες, καὶ ἑαυτοὺς ἐντέμνοντες. βιάκολος, καὶ βάνκολος· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς η, ὡς ἔλαφος, ἔλαφνέβλος.

Βάκηλος, ὁ ἐπ' ἀφροδίσια τὸ αἰδοῖον μὴ ἔχων· κήλων γὰρ τὸ αἰδοῖον· ἐνθεν καὶ κήλων ὄνομα ὁ συνουσιαστικός· ἢ ἢ ἀκήλος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ βῆτα, βάκηλος, ὡς ῥόδος, βρόδος.

Βάθος, παρὰ τὸ μετὰ βίας θέειν.

30

Βαθεῖαν αὐλακα· ὅπερ ἐστὶ στιχὲς γῆς ὑπὸ ἀρότρου· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ βαθείας φρένας καὶ κεκρυμμένας.

Βαθυζώνους, βαρβάρων γυναικῶν τὸ ἐπίθετον· ἀπὸ τοῦ βαθύως ζώνουσθαι.

Βαθύλειμος, βαθείας λειμῶνας ἔχουσα· ἀπὸ τῆς λειμῶνος γενικῆς, βαθυλείμωνος, καὶ κατὰ συγκοπὴν.

Βαθύς· ἐπὶ τοῦ βάθους γὰρ βία ὀρμῶμεν· ἢ ἐκ τοῦ θύω τὸ ὀρμῶ· ὁ μέλλων, θύσω· καὶ ἀθύς, ἐν ᾧ τίς τρέχειν οὐ δύναται.

Βαθυλήϊος, ἀντὶ τοῦ πολυλήϊος, πολύστιτος.

40

Βαθυκόλπων] πέπλος τὸ ἱμάτιον καλεῖται Ἑλληνικῶς· βάρβαρον καὶ τὸ βαθυκόλπου, ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ζώσεως κολπώματος.

Βάθρον, τὸ θεμέλιον· καὶ βάθρα, ἀγάλματα. ἔστι δὲ ῥηματικόν. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, γίνεται παράγωγον βῆμι, καὶ βίβημι· ἐξ οὗ τὸ, Μακρὰ βιβιάς: — ῥηματικὸν ὄνομα, βάτρον, καὶ βάθρον, ἐφ' ᾧ ἐστὶ βαίνειν· σημαίνει καὶ τὸ βῆμα ἐφ' οὗ καθίζομεν, καὶ βάσιν τοῦ ἀνδριάντος, καὶ ὑποπόδιον· καὶ ὁ ἐμβαῖς, καὶ βαθμός· ἰσχυροὶ πόδες.

* Βακτροπροσαίτης, ὁ πτωχός, ὁ μετὰ τοῦ βάκτρον προσ- 50 αἰτῶν· βάκτρον γὰρ ἡ βακτηρία.

Βαλανάγρα, ἡ κλεῖς· παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὸν βάλανον. βάλανος δὲ ἐστὶ τὸ ἐπὶ τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλεῖται μάγγανον. αὕτη ἐκ τῶν ῥητορικῶν.

Βαλάντιον τὸ ἀκόντιον· διὰ τὸ βάλλειν τοὺς ἐναντίους.

Βακτηρία, ἣν ἐκάλουν ὀρθήν. ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ οἱ ἐν περιουσίᾳ καὶ οἱ δικάζοντες· τῇ δὲ καμπύλῃ, οἱ ἄγροικοι.

Βακίλας, βέρβερος, πηλός, ὑπὸ Ταραντίνων.

186

Βάκτρον, βακτηρία, καὶ δρέπανον.

Βαλανεῖον, τὸ λουτρόν. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὸ ἀποβάλλειν τὰς ἀνάγας. καὶ Ὅμηρος παρετυμολογεῖ λέγων, Λοῦε δ' ἐκ τρίποδος μεγάλου, Ὅφρα μοι ἐκ καμάτου θυμοφθόρον εἴλετο γυῖον: — εὖ λέγουσι δὲ καλῶς. εἰ γὰρ ἦν ἐκ τούτου, ὡφείλε γράφεσθαι διὰ τοῦ ι, ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τῶν βαλάνων εἴρηται· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι βαλάνους εἶχον ἔδος ὑποκαίειν· παρὰ τὸ τὰς βαλάνους αὔειν, τουτέστι τὰς ὀρυς. οὕτω γὰρ καλοῦνται 10 οἱ ὀρυς, καὶ ἄλλό τι φυτόν. Ἐπαφρόδιτος δὲ παρὰ τὸ αὖν τὸ σημαῖνον τὸ καίω· — ἵνα μήποτε ἀλλοθῇ αὖν.

Βάλανος, ὁ τῶν δρυῶν καρπός.

20 Βαλβίς, ἡ ἀΦετηρία, καὶ ὁ καμπτός, ἡγουν ἡ ἀΦεσις τῶν δρομέων. ἦσαν δὲ δύο, ἀφ' ὧν σχοινία διετείνετο. ἀφ' ἧς βαλβίδος ἐξέτρεχον οἱ ἀγωνιζόμενοι. Λυκόφρων, Ἐγὼ δ' αἶκραν βαλβίδα μηρίνδου σχάσας ἄνειμι: — παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, γίνεται βηλός· οἶον, Βηλῶ ἐπὶ λιθέω: — καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ ψῆφος γίνεται ψηφίς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βηλός βηλός· καὶ τροπὴ τοῦ

30 ἡ εἰς α, καὶ πλεονασμῶ τοῦ β, βαλβίς, βασίς ταπεινῇ, καὶ βαλβίσιν, ἀντὶ [τοῦ] ταῖς ἀρχαῖς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν δρομέων. ἡ γὰρ ὑπὸ ὑσπληγγος γινομένη γραμμὴ, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς βεβημέναι τοὺς δρομέας, βαλβίς καλεῖται. καὶ ὁ τῆς ἀΦετηρίας τόπος. ἐνιοὶ καμπτήρα.

Βαλίας, ὄνομα τοῦ ἵππου τοῦ Ἀχιλλέως. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ποιμῖλον. Εὐριπίδης βαλίαν ἔλαφον Φησίν. ἡ Φάλιος τις ὧν, ὁ λευκομέτωπος, καὶ ὁ λευκός.

Βαλίαι, αἱ ταχεῖαι· παρὰ τὸ βάλλειν καὶ ταχέως Φέρεσθαι τὸ βαλλόμενον· ἡ παρὰ τὸ παλλεσθαι διὰ τὸ τάχος. οἶον, Βαλίαις ἀσκήρων ἀρπύιας: — ἡ παρὰ τὸ βαίνειν ἄλις, καὶ βαλιὰ, διαποικίλος. καὶ τὸν Διόνυσον Θράκας.

30 Βάλλει, αἱ ταχεῖαι· παρὰ τὸ βάλλειν καὶ ταχέως Φέρεσθαι τὸ βαλλόμενον· ἡ παρὰ τὸ παλλεσθαι διὰ τὸ τάχος. οἶον, Βαλίαις ἀσκήρων ἀρπύιας: — ἡ παρὰ τὸ βαίνειν ἄλις, καὶ βαλιὰ, διαποικίλος. καὶ τὸν Διόνυσον Θράκας.

40 Βάλλει, αἱ ταχεῖαι· παρὰ τὸ βάλλειν καὶ ταχέως Φέρεσθαι τὸ βαλλόμενον· ἡ παρὰ τὸ παλλεσθαι διὰ τὸ τάχος. οἶον, Βαλίαις ἀσκήρων ἀρπύιας: — ἡ παρὰ τὸ βαίνειν ἄλις, καὶ βαλιὰ, διαποικίλος. καὶ τὸν Διόνυσον Θράκας.

Βάλλετε, σημαίνει τοξεύετε· βολὴ γὰρ κυρίως, ἡ ἀπὸ τοῦ τόξου πεμπομένη.

Βαλάντιον, μαρτίπιον ἀπὸ τοῦ ὀπισθεν.

50 Βάλλον, ῥῆμα ὀριστικὸν πληθυντικὸν δυνάμενον εἶναι καὶ ἐνικόν, ἔβαλλον ἐγώ· χρόνου παρατατικού. ἐστὶ παρὰ τὸ βάλλω, ἐξ οὗ καὶ βολή, ὡς στέλλω, στολή. ἀπὸ δὲ τοῦ βάλλω, γίνεται βαλίζω. κλίνεται τὸ βάλλω ἕως τοῦ παρατατικού καὶ μόνου.

187 Βάλλω, παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω γίνεται, ὡς θῶ θάλλω, καὶ ἰῶ ἰάλλω. οἱ γὰρ βάλλοντες διαβαίνουνσι. σημαίνει δὲ τρία· ἐπὶ τοῦ προέμενον ἐπιτυχεῖν, — βέλος ἔχευεν ἐφ' ἑαυτῇ Βάλλει: — καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιφθίνειν, Τῶν ἡ μὲν ἔβαλλε δόμοις ἐνὶ ῥήγεα καλὰ: — καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν ἡμῖν συνήθους, Τὸν μὲν παρ' πόδ' ἐόντα χαμάδις βάλε.

Βαλῶν] αἱ εἰς ὧν λήγουσαι μετοχαὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ὀξύνονται, δραμών, ἐλθῶν, πίων. οὕτως οὖν καὶ βαλῶν. ἀντίκειται τὸ πέφνων. αἱ γὰρ εἰς ὧν λήγουσαι μετοχαὶ, ὁπότε ἐν ἐπιπλοκῇ ἔχουσι σύμφωνον, ὧν τὸ δεύτερον ἐστὶν ἀμετάβολον, πάντως βαρύνονται, τέμνων, κάμνων. τούτοις ὅμοιον τὸ πέφνων.

10 Βαλανεῖον, διφθόγγον. διατί; τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εὐς διὰ τοῦ εἶον γινόμενα οὐδέτερα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· κουρεὺς, κουρεῖον· κναφεὺς, κναφεῖον· γραφεὺς, γραφεῖον· γραμματεὺς, γραμματεῖον. ἡ καὶ τὰ διὰ τοῦ εἶον οὐδέτερα μονογενῇ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβάς, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ διφθόγγου γράφονται· οἶον, μα-

γειρεῖον, πατριαρχεῖον, ὀρφανοτροφεῖον, ἰατρεῖον, ἱαμβεῖον, βυρσοδεψεῖον, ἐπισκοπεῖον. οὕτω καὶ βαλανεῖον. πρόσκειται, μονογενῇ· διὰ τὸ ἐναντίον. πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα· διὰ τὸ αἰπόλιον καὶ ἀρτοπώλιον. ὑπὲρ τρεῖς συλλαβάς· διὰ τὸ παιδίον· οὐκ ἀναστρέφοντος τοῦ 20 κανόνος. οὐ γὰρ πάντα τὰ τρισύλλαβα διὰ τοῦ ι. ἰδοὺ γὰρ τὸ πτωχεῖον, πορνεῖον, πρωτεῖον, καὶ δευτερεῖον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται· ἀπὸ γὰρ τῶν διὰ τοῦ εὐω εἰσί.

Βάμμα Κυζικηνόν, τὴν ἀνάθαρτον ἀσχημοσύνην Ἀττικοὶ λέγουσι· διὰ τὸ τίλημα. ἐσιώπτοντο γὰρ ἐπὶ μαλακίᾳ.

Βαμβάινει, διστάζει, τρέμει τοῖς ποσὶ, καὶ ὑπὸ τρόμου ἡχεῖ τοὺς ὀδόντας, καὶ τῇ γλώσσῃ ἀσήμως φθέγγεται. ἐστὶ δὲ καὶ ῥητορικὴ ἡ λέξις καὶ ποιητικὴ· — τάρβησέν τε Βαμβάινων· ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίνετ' ὀδόντων: 30 — εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ποδῶν, ἐπὶ τῶν μὴ ἐδραῖαν τὴν Φωνὴν ἔχόντων. οἱ γὰρ κατάσχετοι ὑπὸ φόβου, οὐχ οἷοί τε ἐδραῖοι ἀμφοτέραις ταῖς βάσεσιν εἶναι, ὡς Φησὶν ὁ ποιητής, ἀλλὰ μετοκλάζειν καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἵζειν. ἐστὶν οὖν βαίνω· κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, βαβαίνω· καὶ πλεονασμῶ τοῦ μ, βαμβάινω. τὸ ὑπὸ τρόμου ἡχεῖν τοὺς ὀδόντας, καὶ ἀνάρθρως λέγειν.

Βάναυσος, κυρίως πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος· βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος ῥητορικῶς. Σοφοκλῆς· Οὐ γὰρ 40 βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτήσω· — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τὰς βαῦνους αὔειν, τουτέστι τὰς καμίνους καίειν. καταβέβηκε δὲ ἡ λέξις εἰς πάντα χειροτέχνην.

Βᾶν] εἰ μὲν ἐκ τοῦ βῆναι, βᾶναι· καὶ κατὰ συγκοπὴν, βᾶν· εἰ δὲ θέμα ἐστὶ βῶ βᾶς βᾶ, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, βᾶν.

Βάξις] παρὰ τὸ βάξω, βάξω, βάξις, σημαίνει δὲ τὴν Φῆμην, καὶ τὴν ῥῆσιν. Μίμνερμος, Καί μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάξις ἔχει χαλεπή· Ἀργαλέης αἰεὶ βάξις ἰέμενοι.

Βάπτω] παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, παράγωγον βάπτω, οἶον 50 ἐμβαίνειν ποῖον. τρόπον γὰρ τινα βαίνει κατὰ τοῦ ὑποκειμένου τὸ δευστοποιὸν χρῶμα.

Βάπτισμα, ἐν ᾧ βάλλεται (ἡγουν πίπτει) τὸ πταῖσμα.

Βαραθρον, τόπος βαθὺς, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐμβάλλονται. ἡ τόπος κοῖλος, τὰ μὲν ἄνω ἔχων ἰσχυρά, ὑπόχαυνα δὲ τὰ κάτω, ὥστε καταδύναι τὸν ἐπιβάντα. ἐν δὲ Φιλιππικοῖς ὁ Δημοκλένης τὴν λέξιν οὐ κυρίως εἶπεν, ἀλλ' ἐκ μεταφορᾶς· οἶον ἐν τῷ ὀλέθρῳ. ἐστὶ γὰρ ῥητο- 188 ρικὴ. ὁ δὲ ποιητής, βέρεθρον τὸ χάσμα διὰ τοῦ ε. Φησὶν· Ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ α. κυρίως γὰρ βάραθρα καλοῦσι τοὺς κοίλους τόπους, δι' ὧν οἱ ποταμοὶ καταπί- νονται καὶ εἰσβαίνουνσι· παρὰ τὸ βαίνω, βάτρον, καὶ βάθρον, καὶ βαραθρον κατὰ πλεονασμόν· καὶ Ἰωνικῶς, βέρεθρον· — ἡ καὶ βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον: — ἡ κατὰ ἀντίφρασιν, [παρὰ] τὸ ἄβατον εἶναι, διὰ τὴν κοιλότητα.

Βάραγχος, Ἰππῶναξ μάλιστα, πλεονασμῶ τοῦ ἄλφα· οἱ γὰρ ἄλλοι, βράγχος· καὶ βαραγχιᾶν, ἀντὶ τοῦ βραγχιᾶν 10 πολλάκις ἐστὶ παρὰ Ἀττικοῖς. Ἡρωδιανός.

Βάρβαρος] ὀνοματοποιεῖται ἡ λέξις, οἶον κατὰ μίμησιν τῆς γινομένης αὐτῷ τραχύτητος ἐν τῇ Φωνῇ· ἀφ' οὗ καὶ βρόγχος λέγεται, δι' οὗ ἀναστρέφεται ἡ Φωνή· καὶ αὐτὸ τὸ βραγχιᾶν, τὸ σαπρὴν τὴν Φωνὴν καὶ τραχεῖαν ἔχειν.

Βάρβιτος, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου, ψαλτήριον, ἡ κιθάρα. εἴρηται δὲ οἷον βάρυμιτος τις ὧν, ὁ βαρεῖαν τὴν Φωνὴν καὶ τὸν φθόγγον ἀφίει· μίτους γὰρ τὰς νευράς

20 ἔλεγον· ἐπειδὴ πρὸ τῆς χρήσεως τῆς νευρᾶς λινοῖς στή-
μοσιν ἐκέχρητο· ὅθεν καὶ οἱ Αἰολεῖς βάρμιτον αὐτὸ
διὰ τοῦ μ Φασί.

Βάρδιστος] παρὰ τὸ βάρος, βαρύς· μεταφορικῶς. βαρύς·
πλεονασμῷ δὲ τοῦ δ, καὶ ἐν ὑπερθέσει, βραδύς· εἴτα
βραδίων βράδιος· καὶ ἐν ὑπερθέσει, βάρδιος. Ἰλιά-
δος ψ', — ἀλλὰ τοὶ ἵπποι Βάρδιστοι θείειν: — ἀντὶ
τοῦ βραδύτατοι.

Βαρδίνης, ποταμός· εἴρηται παρὰ τὸ βαρείας καὶ ἐπα-
χθεῖς ἔχειν δύναι, βαρυδίνης τις ὢν.

30 Βάρις, παρὰ τὸ βάρος, καὶ τροπῇ τοῦ βραχέος· σημαίνει
δὲ τὸν πύργον, καὶ τὴν κλίνην· παρὰ τὸ μετὰ βίας
πολλῆς ἀρηρεύει. βάρις, τείχη, πλοῖα, στοαί, αὐλαί,
πύργοι, σφαίραι. τινὲς δὲ λέγουσιν, αἱ μεγάλαι καὶ
ὑπόβαθροι πέτραι· Ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων.

Βαρείας χειρας, ὑβριστικᾶς, Φονικᾶς, ὅπλω βεβαρημέ-
νας· Σοὶ κολῆς παρὰ νηυσὶ βαρείας χειρας ἐφείω.

Βάρηκες, τὰ οὐλα τῶν ὀδόντων· οἱ δὲ, σιαγόνες· οἱ δὲ,
τὰ ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἀπὸ τῆς τροφῆς ἐνισχόμενα. σημαί-
νει δὲ καὶ τὴν τολύπην.

40 Βάνυστοι, οἱ ἐδραῖοι τεχνῖται· οἱ δὲ, τὸν ἀπάνθρωπον
καὶ ὑπερήφανον. ἐνιοὶ βαναύσου χειρὸς, τῆς ὑβριστικῆς,
ἢ τεχνικῆς.

Βαρνάζειν, τὸ βαρβαρίζειν. εἴρηται ἀπὸ τῶν Βαρκάνων,
οἱ εἰσι βάρβαροι. ἦν οὖν κεραβάζειν, καὶ ἐν ὑπερβίβα-
σμῷ, βαρβαρίζειν, καὶ βαρναίζειν.

Βαρκαίοις ὄχοις, Λιβυκοῖς· ἀπὸ Βάρκης πόλεως Ἑλληνι-
κῆς. καὶ ἔστιν ἀπὸ μέρους.

Βαρύθω] — βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ: — ἀπὸ τοῦ
βαρύς, βαρύω· πλεονασμῷ τοῦ θ, βαρύθω. τὸ δὲ βα-
ρύς, παρὰ τὸ βάρος, ὥσπερ παρὰ τὸ πλάτος πλατύς.

50 τὸ δὲ βάρος, παρὰ τὸ βίᾳ αἵρεσθαι. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ
βῶ τὸ βαίνω.

Βάσανος] παρὰ τὸ βιάζω, βιάσω· βιάσανος, καὶ βάσανος.
ἢ παρὰ τὸ βίβημι, βήσω, καὶ τὸ ἀνία, ὃ σημαίνει τὴν
λύπην. ἢ ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοικῆς λίθου, ἐν ἣ
δοκιμάζεται ὁ χρυσός, κᾶντε ὀβρυζός, κᾶντε κίβδηλος ἦ.

Βασανίζειν, οὐ τὸ αἰκνίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι παρὰ τοῖς
Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ ἀνακρίνειν, καὶ δοκιμάζειν, καὶ
189 ἐλέγχειν τὰ ληθῆς διὰ λόγων· βάσανος γὰρ ἔστι λίθος
λεγομένη, ἢ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζουσα.
οὕτω πάντες κέχρηται οἱ ἀξιόλογοι. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

Βασιλεύτωρ· παρὰ τὸ βασιλεύσω. Ἀντίμαχος ἐν πρώτῃ
Θηβαϊδος, — οἱ οἱ ἔσαν βασιλεύτορες αἰπαλῶν.

Βασιλῆς, ἢ τοῦ βασιλέως γυνή, ὡς βαλανίς, ἢ τοῦ βαλα-
νέως. ἀπὸ τοῦ βασιλεὺς βασιλῆος, γίνεται βασιλῆς·
καὶ ἀποβολῇ τοῦ η, βασιλῆς.

10 Βασιλεὺς, σημαίνει τρία· τὸν θεόν, ὡς τὸ, Ὡ Ζεῦ βα-
σιλεῦ: — καὶ τὸν βασιλέα, ὡς τὸ, — βασιλεὺς τ' ἀγα-
θός, κρᾶτερός τ' αἰχμητής: — καὶ τὸν οἰκοδεσπότην,
— βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἀγαλμα: — παρὰ τὸ σίνω τὸ
βλάπτω, σινεύς, ὃ βλαπτικός· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α,
αἰσινεύς, ὃ ἀβλαβής, ὃν οὐδεὶς δύναται βλάψαι· καὶ
τροπῇ τοῦ ν εἰς λ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βασιλεὺς.
ἢ παρὰ τὸ βαλίνειν ἴλεως. ἢ παρὰ τὸ πεπᾶσθαι λαοὺς,
ὃ ἔστι κεντῆσθαι· πᾶσασθαι γὰρ τὸ κτῆσασθαι· καὶ
πάμματα, τὰ κτήματα· καὶ πολυπάμματα· ἢ ἢ πασι-
λεὺς, καὶ βασιλεὺς· ἢ πασιλεὺς τις ὢν, ὃ πάντας

20 λεύσσειν, καὶ πάντας προνοῶν. ἢ παρὰ τὴν βάσιν καὶ
τὸ λεύσσειν, ὃ ἐν τῷ περιέναι περιβλεπτός. ἢ παρὰ τὸ
βάσιν ἴλης ἔχων, τουτέστι μετὰ πλήθους ποιούμενος
τὴν βάσιν καὶ τὴν ἐξοδόν· δεῖ γὰρ ἀληθῶς βασιλέα
καλοποιεῖν· ὃ δὲ κακοποιῶν, τύραννος. ἢ παρὰ τὸ βάσις

εἶναι λαοῦ, τουτέστιν ἔδρα καὶ στήριγμα. Πόσας γενι-
κὰς ἐπιδέχεται; ἔξ· βασιλεὺς βασιλέος, κοινῶς· βασι-
λέως, Ἀττικῶς· βασιλῆος, Ἰωνικῶς· καὶ Αἰολικῶς·
ἀλλ' οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνουσιν, Ἀχιλλῆος, καὶ βασι-
λῆος. βασιλεὺς βασιλέος· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς 30
τὴν δίφθογγον, βασιλεὺς, παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἢ Δω-
ριεῦσιν, ὥσπερ — Ὀδυσσεὺς τε λαβὼν κύστε χεῖρ' ἐπὶ καρ-
πῷ: — ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσεὺς. Ποσαχῶς συναίρεται τὸ
ε καὶ ο; τριχῶς. παρ' ἡμῖν μὲν οὖν, εἰς τὴν ου δίφθογ-
γον, ὡς Δημοσθένους, Δημοσθένους· παρὰ δὲ τοῖς

Ἀθηναίοις, εἰς τὴν ει δίφθογγον, ὡς πλέον πλεῖν, καὶ
δέον δεῖν· παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσιν, εἰς τὴν ευ δίφθογ-
γον, ὡς τὸ ἐμεῖο, ἐμεῦ· θηέοντο, — θηεύοντο δὲ μέρ-
μερα ἔργα. Τὰ εἰς εὐς λήγοντα ἀρσενικά, εἴτε μονο-
σύλλαβα, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἅπαντα ὀξύνονται·
δηλονότι κοινολεκτούμενα· βασιλεὺς, Ἀχιλλεὺς, Πη- 40
λέως, Ζεὺς, Φεὺς, ὁ Διόνυσος· Νεὺς, ὄνομα ποταμοῦ·
Δνεὺς, ὄνομα πόλεως ἐν Λυκίᾳ, ἐνθα ἀνεντράφη ἡ χί-
μαιρα· σεὺς, ὁ σκῶληξ. τὸ Φλεὺς καὶ νεὺς, οὐ συνήθη
εἰσὶ τοῖς Ἕλλησι· τὸ δὲ σεὺς, οὐδὲ ἐν χρήσει εὔρηται
κατὰ τὴν εὐθείαν, ἀλλὰ κατὰ τὰς πλαγίας. πρόσκειται,

κοινολεκτούμενα· οἱ γὰρ Αἰολεῖς, βαρύνοντες λέγουσιν
Ἀχιλλεὺς, Πήλεως. τοιοῦτον δὲ τὸ Ἄρες, Αἰολικῶς·
κοινῶς γὰρ Ἄρης λέγεται. πρόσκειται, ἀρσενικῶς· διὰ
τὸ νεὺς καὶ γρεὺς περισπωμένως· ἀλλὰ θηλυκὰ εἰσὶν,
ἢ ναὺς, ἢ γραῦς. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ως, ἐὰν μὴ ἔχη πρὸ 50
τοῦ ε σύμφωνον, συναίρουσιν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις· οἶον,
Ἐρετριεὺς, Ἐρετριέως, καὶ Ἐρετριῶς· Πειραιεὺς, Πει-
ραιέως, καὶ Πειραιῶς· τοῦ ε καὶ ω εἰς ω κινωμένου.
ἐὰν δὲ μὴ ἔχη καθόλου τὸ ε, οὐ κινᾶται· οἶον, βασι-
λέως, Ἀχιλλέως. ἐπεὶ δὲ γίνονται Ἀττικῶς κατὰ συνα-
λοιφήν τοῦ ε εἰς ω, τὰς αἰτιατικὰς εἰς α μόνον ποιοῦ-
σιν· οἶον, τὸν Ἐρετριέα, τὸν Ἐρετριᾶ· τὸν Πειραιέα,

τὸν Πειραιᾶ· ἐπειδὴ τὸ α μακρόν ἦν καὶ πρὸ τῆς συνα-
λοιφῆς. πᾶσα γὰρ γενική εἰς ος λήγουσα, θέλει ἔχειν
τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἐνικῶν εἰς α ὁμόφωνον καὶ ὁμό-
χρονον· οἶον, Αἴαντος, Αἴαντα· ὁμοίως, Πηλέως, Πη-
λέα. οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ Πηλέως καὶ Ἀχιλλέως
διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσι, τούτου χάριν καὶ τὴν
αἰτιατικὴν ποιοῦσιν εἰς α μακρόν· ἵνα ἰσόχρονος γένη-
ται τῇ ἰδίᾳ γενικῇ. Εὐριπίδης, Καὶ μὴν δέδορκα τόνδε
Πηλέα πέλας: — εἶδος τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνό-
ματι. ταῦτα πρὸς μὲν τὰ προσηγορικὰ τασσόμενα, τάξιν 10
ἐπιθετικῶν ἔχουσιν· ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὁ προ-
φήτης Σαμουήλ· ἐπιθέτοις δὲ συμπλεκόμενα, προσηγο-
ρικῶν. προσηγορικὰ γὰρ ὁ καλὸς βασιλεὺς, ὁ εὐκλεὲς
πολίτης. ἔστι δὲ ὅτε τὰ ἐπίθετα τὰ αὐτὰ προσηγορικὰ
γινόμενα καὶ ἐπιθετικά· πῇ μὲν ὑποκείμενα, πῇ δὲ
ἐπιτιθέμενα· δίκαιος, σοφός, μέγας· ὁ σοφὸς δίκαιος,

ὁ μέγας δίκαιος. ταῦτα δὲ ἐπιθετικά ὄντα, πολλάκις
προσηγορικῶν καὶ ἐπιθετικῶν σύνταξιν ἐπέχουσιν, ἀλ-
λήλοις ὑποκείμενά τε καὶ ἐπιτιθέμενα· οἶον, δίκαιος,
σοφός, μέγας· ὁ σοφὸς δίκαιος, ὁ μέγας δίκαιος. 20
Βάσκανος, ὁ κακίζων καὶ μεμφόμενος ἅπαντα, καὶ πει-
ρώμενος εἰς ἀπέχθειαν ἄγειν· ὁ φθονερός καὶ βλαβερός.
οὕτως Ἀριστοφάνης, οὕτως Εὐριπίδης· Φερεκράτης δὲ
ἐπὶ τοῦ λυπηροῦ λαμβάνει τὴν λέξιν· οἶον, Ὁ λαγῶς
με βασκαίνει καὶ λυπεῖ: — εἴρηται δὲ Φάσκαινος τις ὢν,
ὃ τοῖς Φάεσι καίνων, ἡγουν διαφθεῖρων διὰ τοῦ βλέμ-
ματος. καὶ ἐκ τοῦ βάσκανος, βασκαίνω, ἢ Φασκαίνω.
ἀντὶ τοῦ αἰτιάται καὶ μέμφεται καὶ συκοφαντεῖ. οὕτω
Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος καὶ τοῖς ἐξῆς, 30
Βασκανοῦ δὲ καὶ πιπρᾶν καὶ κακότητες οὐδὲν ἔστι πολί-

190

τεύμα ἐμόν: — Φησὶν, ἀντὶ τοῦ Φιλαίτιον καὶ συνο-
Φαντικόν.

Βάσκη ἴδι· τινὲς ὡς ἄπιθι· καὶ οὐκ ἐν παραθέσει· ἀλλὰ
κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς μι λήγοντα μετὰ
προθέσεων Φιλοῦσι συντίθεσθαι, μέτειμι, σύνειμι· μετ'
ἄλλων δὲ λέξεων οὐδέποτε. τὸ οὖν ἴδι, ἀπὸ τοῦ εἶμι.
καὶ ἄλλως· τὰ εἰς ἰ παραχθέντα προστακτικὰ κατ' ἀρ-
χὴν οὐ συντίθενται, πλὴν τῶν προθέσεων. ὥστε δὴλον
ἐν παραθέσει δεῖ ἀναγινώσκειν αὐτό. τὸ δὲ βάσκη, ἀπὸ
τοῦ βάσκη· τοῦτο παρὰ τὸ βῶ, βήσω· πλεονασμῷ τοῦ
κ, βήσκη· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, βάσκη· καὶ ἐπειδὴ
οὐδέποτε βαρυτόνως μέλλων διὰ τοῦ κ ἐκφέρεται, μετὰ-
γεται εἰς ἐνεστώτα. βαρυτόνως εἶπε, διὰ τὸ πλακῶ.
καὶ, — κανὼν ἐπιβασιμὲν υἱας Ἀχαιῶν, — ἀντὶ τοῦ
κανὼν ἐπιβαίνειν, καὶ ἐν κακοῖς ποιεῖν.

Βασκίμεν, ῥήμα ἀπὸ ἐνεστώτος· καὶ οἱ Δωριεῖς τὰ εἰς εἰν
ἀπαρέμφατα διὰ τοῦ εμεν προφέρουσι. γίνεται ἐκ τοῦ
βῶ, βάσκη· ἐπειδὴ τὰ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας
διὰ τοῦ ασιω γίνεται· ὄδον, γενεῖω, γενειάσκη· ἀλῶ,
ἀλάσκη· καὶ κατὰ παραγωγὴν, ἀλασκάω, ἡλάσκαζον.

Βασσάρχ, σημαίνει κυρίως τὴν βάνχην, ὡς Ὀρίων λέγει.
ἀπὸ τούτου δὲ ἡ κατωφερῆς καὶ πόρνος γυνὴ εἴρηται
βασσάρα. Λυκόφρων, — ἡ δὲ βασσάρα Σεμνῶς κατω-
ρεύουσα κοιτανεῖ δόμους [Θοίναισιν, ὄλβον ἐκχέασα
τλήμονος: — καὶ,] Τῆς παντομόρφου βασσάρας λαμ-
πυρίδος: — λαμπυρίς δὲ ἐστὶν ἡ ἀλώπηξ. λέγεται βασ-
σαρος ἡ ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον ὑπὸ Κυρηναίων. λέγε-
ται βάστος οὐδετέρως καὶ ἡ βῆσσα.

Βασσαρίδες, αἱ βάνχαι· παρὰ τὸ διάγειν ἐν βήσσαις, ὃ
ἐστὶν ὄρειναις τόποις· ἡ παρὰ τὸ βασσάρη τὸ λεγόμε-
νον ὑπόδημα· ὅπερ εἴρηται παρὰ τὸ τῇ βάσει ἀρηρέ-
ναι. λέγονται βασσαράαι αἱ Θράκισι βάνχαι. χιτῶ-
νας οὖν ἐφόρουσι ἀπὸ τοῦ βάνχου Διονύσου· ἀπὸ τῶν
βησσῶν.

Βασσων] Ἐπίχαρμος, βάσσον χωρίον, ἀντὶ τοῦ βαθύτε-
ρον, εὐγείον. ἀπὸ τοῦ βαθύς, βαθύτερος· βαθίων,
βασσων, ὁ βαθύτερος.

Βαστραχαλίσαι, τραχηλιάσαι· βαστραχας γὰρ τοὺς τρα-
χήλους οἱ Βοιωτεῖς καλοῦσι. βάστακας, τοὺς πλουσίους
καὶ εὐγενεῖς.

Βάτταλος, ἐπώνυμον ἦν Δημοσθένους. ἐκάλουν δὲ οἱ πα-
λαιοὶ τὸν μαλακὸν καὶ βδελυρὸν καὶ αἰσχρὸν οὕτως·
ἀπὸ Βαττάλου τινὸς αὐλητοῦ· ὃς μαλακὸς ὦν, καὶ αὐ-
λήματα τοιαῦτα ἐφεύρεν. οἱ δὲ, Βάτταλον ὄνομα παρὰ
τοῖς παλαιοῖς τῶν μαλακισμένων τὸν πρωτόν· ἀπὸ
τοῦ τύπτεσθαι ἐν τῷ ἔργῳ, καὶ βατταλίζεσθαι. οὕτως
εὐρον εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν.

Βατταρίζειν, εἴρηται τὸ μόλις λαλεῖν· ἀπὸ τοῦ Βάττου
τοῦ Θηραίου τοῦ εἰς τὴν Κυρήνην τὴν ἀπὸ τῆς Θήρας
ἀποικίαν ἀναγαγόντος, ἰσχυροφώνου οὗτος. ὡς γὰρ βαρ-
βαρίζειν, οὕτω βατταρίζειν κατὰ μίμησιν Φωνῆς, ὡς
τὸ πομπύζειν. ὃ καὶ πιθανώτερον. καὶ γὰρ ὁ Βάττος
πρὸς τὸ ἐπέχεσθαι τὴν Φωνὴν ὠνόμασται, τραυλίζων
καὶ τὸν τοιοῦτον ἥχον προφερόμενος, ἡ δὲ βαττολογία
σημαίνει τὴν πολυλογίαν· ἀπὸ Βάττου τινὸς Ἑλλήνος,
μακροῦς καὶ πολυμήκεις στίχους ποιήσαντος εἰς τὰ εἰ-
δῶλα, ταυτολογίαν ἔχοντος. ὁ Βάττος οὗτος τῆς κατὰ
Κυρήνην ἀποικίας ἡγήσατο, μογγιλάλος τις ὦν. ἀπὸ
τούτου καὶ τοὺς μὴ εὐδυστόμους μὴδὲ τραυλὴ μεχορημέ-
νους τῇ γλώττῃ, ἀλλ' ἐπιστενόμενους Φεγγόμενους καὶ
παραστήμους, βατταρίζειν Φασί. βατταρίζειν οὖν τὸ ἐν
τῇ συνηθείᾳ βερβερίζειν.

Βατία, λέγεται καὶ ὁ βατοὺς ἔχων τόπος. ἀπὸ τοῦ βά-

τος, Βατία διὰ τοῦ ι, ὡς Αἰτωλὸς, Αἰτωλία· τὸ ἐθνι-
κὸν Βατιεύς, καὶ Βατιάτης. ἐπὶ δὲ τοῦ τόπου, Ἐπα-
Φρόδιτος Φησιν, ἀπὸ τοῦ πατῶ, πάτος· καὶ ἀπὸ τοῦ
πάτου τῶν ἵππων· τοὺς γὰρ ἐν ταῖς ὁδοῖς ὄλκους τε
καὶ συνεχεῖς τριμμοὺς, πάτους ἔλεγον. πάτος οὖν πά-
τεια· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πατῖεια, καὶ Βατίεια. ἐστὶ
δὲ τόπος ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Ἰλιάδος. Ὅμηρος, Τὴν ἦτοι
ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσι.

Βατεία, τόπος τῆς Τροίας, ἀπὸ τῆς Βατείας τῆς Δαρδὰ-
νου γυναικὸς· ἐξ ἧς γενέσθαι τὸν Ἐριχθόνιον. ἐν ὑπο-
μνήματι Λυκόφρονος. οὕτως Ὀρος· ἐγὼ δὲ εὐρον ἐν
τοῖς ῥητορικοῖς τὴν λέξιν οἰκίαν τινὰ σημαίνουσαν, ἀπὸ
Βάτωνος ἐπωνομασμένην δεσπότης. ἡ σκεῦος, ἡ κόσμος,
ἡ χωρίον τι. λέγεται δὲ καὶ τῆς συναμίμου ὁ καρπὸς
ὀποβάλαμος καὶ μόρα.

Βάτος, ἡ ἀκανθα· εἴρηται κατὰ ἀντίφρασιν· ὁ μὴ ὦν
βατός. καὶ ἐστὶν ἐν τῶν παροξυτόνων. καὶ τοιαῦτα πολλὰ,
ὡς παρὰ τὸ κυρτός, κύρτος· ξανθός, Ξάνθος· λευκός,
Λευκος, ὄνομα κύριον. οὕτω βατός, βάτος καὶ παρὰ
τὸ δρέπω, δρόπος, καὶ βατοδρόπος. Φίλων.

Βάτραχος, παρὰ τὸ βοῆν τραχεῖαν ἔχειν, βοάτραχος τις
ὦν. ἐστὶ δὲ πεποιημένη ἡ λέξις. καὶ βατραχίς, ἱμα-
τίου χροά.

Βατήρ, ἡ ἀρχὴ τῶν τοῦ πεντάθλου σπαιμάτων. Αὐτὸν
κέκρουκας τὸν βατήρα τοῦ λόγου· — Φησὶ τις· ὅτι τὸ
ἐπικαιρότατον καὶ τὸ πρῶτον. ῥηματικὴ δὲ ἐστὶν ἡ λέ-
ξις· οὐ παρὰ τὸ βαίνω· ἐγένετο γὰρ βαντήρ· ἀλλὰ
παρὰ τὸ βίβημι βατήρ.

Βάτης] παρὰ τὸ βαίνω, βάντης ὠφείλειν εἶναι, ὡς Φαίνω
Φάντης καὶ ἱεροΦάντης· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βίβημι, βάτης,
καὶ διαβάτης, καὶ ἵπποβάτης. Φίλων. Βάτην] ἐστὶ τὸ
θέμα βῆμι· ὁ παρατατικὸς ἔβην· τὸ β' τῶν δυτικῶν,
ἔβατον· τὸ γ', ἐβατην· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, βάτην.

Βάτην, τὴν γῆν Μεσσηνιοί.

Βαῦνος, ἡ κάμινος· παρὰ τὸ αὔω τὸ καίω, (— ἵνα μήπο-
θεν ἄλλοθεν αὔοι) γίνεται αὔος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β,
βαῦνος. λέγεται καὶ ὁ βουνός.

Βαυκίδες, ὑποδήματα Ἰωνικὰ πολυτελῆ· καὶ βαυκισμός,
ὄρχησις· καὶ βαυκίζεσθαι, τὸ θρύπτεσθαι. καὶ βαῦ τὸ
κατακοιμίζειν. κατεβαυκάλισέ με, Φησὶν ὁ κωμικός.

Βαυκάλον, μαλακισμένον, τρυφερόν, καὶ ὠραϊστόν. βχυ-
κὸν γὰρ τὸ τρυφερόν.

* Βαφεῖον, τὸ ἐργαστήριον, ἵνα γίνεταί τὰ χρώματα· πα-
ρὰ τὸ βάπτω τὸ μιαίνω.

Βδελύσσω· παρὰ τὸ βδελύω· τοῦτο παρὰ τὸ βδέλλα· τοῦτο
παρὰ τὸ βδέλλω τὸ ἀμέλγω. βδάλλειν γὰρ λέγουσιν οἱ
Ἀττικοὶ τὸ ἀμέλγειν. καὶ γὰρ ἡ βδέλλα ἀμέλγουντι
ἔοικεν ἐν τῷ αἵμα ἐπισπᾶν. γίνεται βδέλλα, τοῦ α τρα-
πέντος εἰς ε.

Βδελυγμα, δυσοσμία. ἀπὸ τοῦ βδελύσσω, βδελύξω, βε-
βδελυχα, βεβδελυγμα, βδελυγμα. ἀπὸ δὲ τοῦ βδελυ-
γμα γίνεται ὁ βδελυγμός, καὶ ὁ βδελυγμίας, καὶ ἡ
βδελυγμία.

Βδελυρός, ὁ αἰδής, καὶ τοῦ μυσάττεσθαι καὶ ἀποστρέφε-
σθαι ἄξιος. καὶ βδελύττομαι εἴρηται παρὰ τὴν βδέλ-
λαν. παρὰ τὸ βδάλλω, βδαλυρός, ὡς λήγω λαγαρός,
λέπω λεπυρός· ταυτέστιν ὁ ἀναιδής καὶ πανταχόθεν ἔλ-
λειν καὶ ἀρπάζειν βουλούμενος. ἀπὸ τοῦ μίσους. καὶ
ἡ βδελυρία.

Βδολός, ἡ δυσωδία τοῦ λύχνου, καὶ ἡ πορδή· Τὸν βδόλον
οὐκ ἐστ' ἥτις ρίς ὑποστῆναι δύναται· — παρὰ τὸ ὄζω,
ὄζολος· (ὅθεν καὶ Ὀζόλαι οἱ Λοκοὶ καλοῦνται, διὰ
τῆς ἐκ τοῦ αἰγιογομεῖν δυσωδίας) ἀφαιρέσει τοῦ ο, ὄ-

λος, ὡς τὸ ὀδύρεσθαι, ὀδύρεσθαι· τροπὴ τοῦ ζ' εἰς βδ, βδόλος· καὶ τὸ ῥῆμα, ὅζει, βδεῖ, ὡς τὸ ῥοιζῶ, ῥοιβδῶ.

Βαίαι, αἱ ἐν Ἰταλίᾳ, ἀπὸ Βαίου τοῦ Ὀδυσσεὺς κυβερνήτου ἐκλήθη, τελευτήσαντος κατὰ τὴν ἄορνιν τῆς Ἰταλίας. τὸ ἐθνικόν, Βαίαιος.

Βαῖον, (ὃ λέγεται καὶ ἡβαῖον) τὸ μικρὸν ἢ ὀλίγον· παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, βαῖον, οὗ ἐστὶν ἐπ' ὀλίγον βῆναι. ἢ 50 παρὰ τὴν ἡβην, ἥτις ταχέως ἀρχεται, καὶ ταχέως λήγει. ζῆται εἰς τὸ ἡβαῖός.

Βαῖων, ὃς καὶ βλέννος λέγεται· ἐστὶν ἰχθὺς παραπλήσιος κωβίῳ. Ἐπίχαρμος δὲ βαῖονας λέγει· καὶ παρ' Ἀττικοῖς δὲ παροιμία ἐστὶ, Μὴ με βαῖων κακῶς ἰχθὺς. ἐπὶ Φιληδόνου εἴρηται.

Βαῖτυλος, Λίβανον τὸ ὄρος τῆς Ἰλίου πόλεως. βαῖτυλος δὲ ἐκλήθη καὶ ὁ λίθος, ὃν ἀντὶ Διὸς ὁ Κρόνος κατέπιεν. εἴρηται δὲ, ὅτι ἡ Ῥέα βαῖτη αἰγὸς σπαργανώσασα, τῷ Κρόνῳ δέδωκε· βαῖτη δὲ σημαίνει τὴν διΦθέραν. καὶ παρὰ τὸ βαῖτη, βαῖτήλος. βαῖτη, στέγαστρον προβάτειον ἢ αἰγείου.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Βεβαιῶ, παρὰ τὸ βέβαιον· τοῦτο παρὰ τὸ βαῖον, ὃ σημαίνει τὸ μικρὸν καὶ ἀληθές. τοῦτο ἐκ τοῦ βίβημι, βήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔβην· ἢ μετοχή, βας βάντος. καὶ ἐξ αὐτοῦ βας, καὶ βας· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, βέβαιος. ἢ παρὰ τὸ βιβῶ, βίβαιος, ὡς τιμῶ Τιμειος· καὶ τροπὴ Αἰολικῇ τοῦ ι εἰς ε, (ὡς ἀγχίμαχος, ἀγχέμαχος· ἀδίκαστος, ἀδέκαστος) γίνεται βέβαιος, ὁ ἀσφαλὴς καὶ ἐδραῖος καὶ βεβηώς· πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν ἀστηρίκτων. τὰ διὰ τοῦ αἰος ἀπὸ ῥημάτων, εἴτε κύρια εἴτε προσηγορικά, προπαροξύνονται, καὶ διὰ τῆς αἰ διΦθόγγου γράφονται· οἶον, πηδῶ, Πήδαμος· ὕλῳ, Ὑλαιος· λύῳ, Λύαιος, ὄνομα κύριον· ματῶ, μάταιος. οὕτως οὖν καὶ βιβῶ, βίβαιος. οὕτω Θεαγένης.

Βεβαῖα, πηγὴ οὕτω καλουμένη ἐν Εὐβοίᾳ. ἐτυμολογεῖ δὲ 20 Τεῦκρος, ὅτι Φησί τῶν ἐν τῇ νήσῳ ποτὲ ὑδάτων ἐκλιπόντων καὶ ποταμῶν καὶ πηγῶν, μόνῃ αὕτῃ ὁμοίως διέμεινε πολὺ ὕδρος. παρὰ τὸ βέβαιον οὖν καὶ ἀνελλιπές, βεβαῖα.

Βεβαασιν· ἀπὸ τοῦ βεβήκασιν παρακειμένου, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ η εἰς α. ἢ ἡνίκα οἱ Ἴωνες ἐν τῷ ῥήματι ἀφαίρεσιν ποιῶνται τοῦ συμφώνου, τότε καὶ συστολὴ παρακολουθεῖ· οἶον, ἔστηκα, ἔσταα· βέβηκα, βέβαα· βεβαῶς βεβαῖος, καὶ βεβῶς βεβῶτος· καὶ 30 πλεονασμῶ, βεβαῶς, βεβαῖος, καὶ ἐμβεβαῖα· καὶ ἐπειδὴ ἡ γενική τοῦ ἀρσενικοῦ κανὼν ἐστὶ τοῦ θηλυκοῦ, ἐγένετο ἐστῶσα, βεβῶσα, τεθυῶσα.

Βεβαμεν, καὶ βεβάμεν. εἰ μὲν προπαροξύνεται, ἀπὸ τοῦ βεβήκαμεν γέγονε κατὰ συγκοπὴν· εἰ δὲ παροξύνεται, ἀπαρέμφατον ἐστὶν· οἶον, Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν σχεδόθεν τε μάχεσθαι.

Βεβίηκε] — τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς· — καταπεπόνηται, βεβίασται. ἀπὸ τοῦ βιάζω, βιάσω, βεβίακα, κατὰ τροπὴν.

Βεβούλα] — καὶ γὰρ ῥα Κλυταιμνήστρας προβέβουλα· — 40 προκέκρικα, προτετίμηκα. ἀπὸ τοῦ βούλω βαρυτάνου, ὁ μέλλων, βουλήσω, ὡς μέλω, μελήσω· θέλω, θελήσω· ὁ παρακειμένος, βεβούληκα· ὁ μέσος, βεβούλα. καὶ βεβολήατο· Ἰλιάδος ι', Πένθει δ' ἀτλήτω βεβολήατο· — (ἐκτασιν δὲ ἔχει ποιητικὴν τοῦ ε εἰς τὸ η, διὰ τὴν ἐπαλλήλειαν τῶν βραχέων) τὴν ψυχὴν τετραμένον

ἦσαν· ἐλυποῦντο ἐπὶ μὲν σώματος, βεβλήατο· ἐπὶ δὲ ψυχῆς, βεβολήατο. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ πεφοβήατο, καὶ τὸ δεδημάτο. ἀπὸ τοῦ βάλλω, ῥηματικὸν ὄνομα, βολή· ἀπὸ τοῦ βολή, ῥῆμα βολῶ, βολήσω, βεβολήκα, βεβολήμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος ἐβεβολήμην, ἐβεβολήστο, 50 ἐβεβολήτο, [ἐβεβολήντο,] καὶ Ἰωνικῶς, ἐβεβολήατο. λέγει γὰρ ὁ τεχνικός· οἱ μέντοι ἀπὸ περισπωμένων, ταυτοσυλλαβοῦντες, πρὸ τοῦ α ἔχουσι τὸ ε· οἶον, πεποίηται, πεποιέαται. οὕτως οὖν καὶ βεβολήατο· καὶ διὰ τὸ ἐπαλλήλου τῶν βραχέων ἐκτασις γέγονε τοῦ ε εἰς τὸ η, βεβολήατο. οὕτω Ζηνόβιος, καὶ ἄλλοι.

Βέβηλος, ὁ μὴ ἱερὸς τόπος, ἀνάθαρτος καὶ βατὸς πᾶσιν. ἀπὸ τοῦ βῶ, βήσω, βηλός· καὶ διπλασιασμῶ, βέβηλος, 194 ὁ βάσιμος παντί· πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ ἀδύτου. λέγεται βέβηλος ἀνὴρ, ὁ μιᾶρος καὶ ἀνάθαρτος, ἢ καὶ ἀμύητος· ἀπὸ τοῦ τόπου· ὁ ἐν ἀνιέροις τόποις ἀξίος διατρίβειν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Οἰδίποδι, βέβηλον τὸν ἰεῖω-την Φησί.

Βεβρώσεται] Χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται· — ἀπὸ τοῦ βρῶ, βρώσω, βέβρωκα, βέβρωμαι, βέβρωσαι· μετ' ὀλίγον μέλλων, βεβρώσομαι· τὸ τρίτον, βεβρώ-σεται.

Βεβρώθοις] Ὁμὸν βεβρώθοις Πρίαμον· — Φάγοις. βρῶ, 10 βρώσω, βέβρωκα· ἐκ τούτου ῥῆμα βεβρώκω· τροπὴ τοῦ κ εἰς θ, βεβρώθω· ὁ παρατατικός, ἐβεβρώθον· ἢ μετοχή, ὁ βεβρώθων, τοῦ βεβρώθοντος· τὸ εὐκτι-κόν, βεβρώθοιμι, βεβρώθοις.

Βέβρυκες, παρὰ τὸ βρύχω, βρύξω, βρύξ· καὶ ἀναδιπλασιασμῶ, Βέβρυξ.

Βέρης, ὁ δραπέτης· καὶ βερηδεύει, δραπετεύει.

ΒεελΦεγῶρ, ἐστὶν ὄνομα εἰδώλου, τὸ λεγόμενον Βάαλ· καὶ λέγεται παρὰ Ἑβραίοις, Βῆλ· καὶ Φαγῶρ, ὄνομα τό-που· καὶ διαλύσει τοῦ η εἰς δύο εε, καὶ τροπὴ τοῦ α 20 εἰς ε, γίνεται σύνθετον, ΒεελΦεγῶρ, ἡγουν τὸ Βῆλ ἐν Φεγῶρ.

Βέθρον] βέρεθρον· καὶ συγκοπῇ, βέθρον. Κράτης καὶ Εὐφορίων οὕτω.

Βέρεθρον, ὁ πληῶδης τόπος καὶ καταπηγὰς ποιῶν τοὺς ἀνθρώπους. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ οἰονεῖ βέρεθρον εἶναι καὶ βάθος ποιεῖν τῷ ἄρθρῳ τοῦ ποδός, ἢ τὴν γῆν θραύειν. — πολλὸν δὲ κατὰ χθονός ἐστι βέρεθρον· — σημαίνει καὶ τὸ σκότος καὶ τὸ βάθος· Ἐξω δ' ἐξίσχε κεφαλὰς 30 δεινοῖο βερέθρου.

Βέλος· παρὰ τὸ βάλλω, τὸ τιτρώσκω· πᾶν γὰρ τὸ ἀπὸ μήκοθεν βαλλόμενον βέλος εἴρηται.

Βελέκοι, ὄσπρια· Καὶ τῶν βελέκων, Ἀριστοφάνης.

Βέλεμνα, βέλη. ἐστὶ δὲ καὶ ῥῆμα παρὰ τὸ βέλος, βέλε-μος, ὡς ἔχω, ἔχεμος· Τηλεμος· πλεονασμῶ τοῦ ν, βέλεμνος, καὶ βέλεμνον. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. Ἰστέον ὅτι διακρίνονται ἡ εὐθεῖα τῶν οὐδετέρων καὶ ἡ αἰτιατι-κή ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως. ὅτε τὸ ῥῆμα κατ' ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου φέρεται, κατ' οὐ καὶ τὸ οὐδέτε-ρον ὄνομα, τότε τὸ οὐδέτερον εὐθεῖα ἐστίν· ὡς ἐπὶ τοῦ, βέλος ἐπεσεν· αὐτὸ γὰρ πίπτει τὸ βέλος. τοῦτο δὲ 40 ἴδιον εὐθείας, τὸ τὴν διάθεσιν τοῦ ῥήματος ἔλκειν εἰς ἑαυτὴν, παιδίον ἀπέθανε· γύναιον ὕφαινει. ὅτε μέντοι τὸ ῥῆμα ἐξ ἄλλης αἰτίας πρόεισι, τότε τὸ οὐδέτερον αἰτιατική ἐστίν, ὡς ἐπὶ [τοῦ,] τὸ βέλος ἤρπασεν· (ἄλ-λος γὰρ ὁ ἀρπάσας· ἀρπάζεται γὰρ τὸ βέλος) τὸ κρέας ἐκλεψε· τὸ μαχαίριον ἔλαβεν. οὕτω Ζηνόβιος.

Βελόνη, παρὰ τὸ βέλος καὶ τὴν τούτου ὀξύτητα. ἢ παρὰ τὸ ὅλη βάλλεσθαι. τὰ διὰ τοῦ ονη, εἰ μὲν οὐσίαν ση-μαίνει, πάντα βαρύνονται· οἶον, βελόνη, περόνη,

50 ἀγχόνη, τὸ σχοινίον· ἐπὶ δὲ τοῦ πράγματος, ὁξύνεται· οἶον, ἡδονή, καλλονή· ἀγχόνη, ἢ ἀγξίς.

195 Βελλεροφόντης] βέλλερα γὰρ τὰ κακὰ· ἔστιν οὖν ὁ προνοούμενος παύειν τὰ κακὰ. οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο Ἰππόνους· ἀνελών δὲ Βέλλερον τὸν Κορίνθιον, Βελλεροφόντης ἐκλήθη. τὰ εἰς τῆς ἀρσενικά, μὴ ὄντα σύνθετα παρὰ τὸ κράτος, μὴδὲ ἔχοντα οὐδέτερον εἰς ες, εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικήν· οἶον, πολίτης, πολίτος· δεσπότης, δεσπότης· μητιέτης, μητιέτης· Βελλεροφόντης, Βελλεροφόντου. πρόσκειται, ἀρσενικά· διὰ τὸ Φιλότης, μὴ ὄντα σύνθετα παρὰ τὸ κράτος· διὰ τὸ Σωκράτης, σωκράτους· μὴ ἔχοντα οὐδέτερα· διὰ τὸ ἐνναέτης, ἐνναέτους, ἐνναέτης. τοῦτο δὲ, εἰ μὲν σημαίνει τὴν σωματικήν ἡλικίαν, ἐνναέτης βαρύνεται· εἰ δὲ χρόνον, ἐνναέτης ὁξύνεται.

10 Βέλτερος, οὐ παρὰ τὸ βάλλω γέγονεν· ἐπεὶ βάλος ὦφειλεν εἶναι, ὡς παρὰ τὸ θάλλω θάλος· ἀλλὰ παρὰ τὸ βέλλω, ὅθεν καὶ βολή καὶ βέλος, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα, βέλτος· καὶ τὸ συγκριτικόν, βέλτερος. οὕτως Ὠρίων. ὁ δὲ Φιλόξενος εἰς τὰ συγκριτικά λέγει, ὅτι τὸ βέλτερος καὶ Φέρτερος οὐκ εἰσὶ συγκριτικά· θέματα δὲ εἰσὶ συμπεπτωκότες τύποις συγκριτικῶν. οὐδὲ γὰρ πάντα τὰ εἰς δὴς, πατρωνυμικά εἰσιν· οὐδὲ πάντα τὰ εἰς κος, κτητικά. καὶ ὅλον ἐκ τούτου. οὐδὲν εἰς ρος λήγει συγκριτικὸν μετὰ στερήσεως λεγόμενον. εἰ οὖν ἀβέλτερος Φαμέν, δηλονότι οὐ συγκριτικόν· τὸ γὰρ ἀτυχέστερος οὐκ ἐν τῷ συγκριτικῷ εἰληφε τὴν σύνθεσιν, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀτυχὲς ἐσχημάτισται.

20 Βελτίων] ἐκ τοῦ βάλλω ἢ βέλλω, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα βέλτος· ἐκ δὲ τούτου, γίνεται συγκριτικὸς τύπος εἰς ὦν, βελτίων· καὶ ὑπερθετικὸς, βέλτιστος. Ὠρίων.

Βένθος, τὸ βάθος. παρὰ τὸ βάθος, βέθος, καὶ βένθος· πλεονασμῷ τοῦ ν, ὡς πάθος, πέθος, καὶ πένθος.

Βέμβιξ, ὁ στρόμβος ὃν οἱ παῖδες στρέφοντες καὶ παίοντες ἱμάντι, παίζουσι· πέμπιξ τις ὦν, παρὰ τὸ πέμπεσθαι καὶ ἐλαύνεσθαι.

30 Βεμβράς, εἶδος ἰχθύος εὐτελοῦς. Ἐπίχαρμος δὲ αὐτὰς βράδονας καλεῖ· Βράδονες τε καὶ κίχλαι, λαγοὶ, δράκοντες ἄλκιμοι· — γίνεται δὲ ἐξ αὐτῆς σκευασία τις, ἢ περιστορευομένη μεμβραφύα. Ἀριστῶνυμος, ταῖς μεμβραφύασι προσέοικεν ὁ καρκίνοβαίτης· — καὶ αὐθίς, Οὐτ' ἀφύη νῦν ἐστὶ σαφῶς, οὐτ' αὖ βεμβράς κηκόδαυμον.

Βέροια, πόλις Μακεδόνων, ἣν Φασὶν ἀπὸ Φέρητος τινὸς κτισθεῖσαν. Φέροια· καὶ κατὰ Μακεδόνας, Βέροια, τροπὴ τοῦ Φ εἰς β, ὡς Φερενίκη, Βερενίκη, ἢ γυνὴ τοῦ πατρὸς Πτολεμαίου· καὶ τὴν κεφαλὴν, κεβαλήν λέγουσι.

40 Βεστῖνοι, ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ θηριώδεις εἶναι· βέστια γὰρ τὰ θηρία κατὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων διέλεκτον.

Βεχειρ, ἔθνος Σκυθικόν, ὡς Ἀπειρ, ἢ μετὰ τοῦ σ, Σάπειρ.

Βέττον, τὸ ἱμάτιον ὑπὸ Λακόνων· οἱ δὲ, βέττον. Διογένης.

50 Βεῦδος] Καλλίμαχος, Ἐν δὲ Πάρῳ, καλὰ τε καὶ αἰόλα βεῦδ' ἔχουσιν· — σημαίνει δὲ τὰ ποικίλα ἢ πορφυρεῖ ἱμάτια. Δίδυμος, τὰ δέρματα βοεῦδεα, ἢ τὰ εὐδίαν ἡμῖν παρέχοντα. Ἡρωδιανὸς δὲ εὐδεα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βεῦδεα· παρὰ τὸ εὐδεῖν. Διογένης· ἔστι πόλις, καὶ γυναικὸς ἱμάτιον πολυτελές· παρὰ Ἑρμιονεῦσι δὲ καὶ ἀγαλμα.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Γίτα τὸ στοιχεῖον, ὅτι δευτέραν ἔχον τάξιν, ἐπιβέβηκε τῶν λοιπῶν.

196 Βῆ, περισπᾶται· Βῆ δ' ἀκέων· — ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη. παρὰ τὸ βῶ, βῆμι· ὁ β' ἀόριστος, ἔβην. ἢ παρὰ τὸ βίβημι, ὁ β' ἀόριστος ἔβην· τὸ γ', ἔβη· καὶ κατὰ ἀΦαίρεσιν, βῆ. Ἰστέον ὅτι μετὰ τὴν ἀΦαίρεσιν τοῦ κλιτικοῦ μορίου, εἰ μὲν μακρὰ συλλαβὴ ὑπολίποιο, περισπᾶται· οἶον, ἔΦης, Φῆς· ἔβην, βῆν· εἰ δὲ βραχεῖα, ὁξύνεται, ἔβαν, βάν· ἔσαν, στάν.

Βῆ, τὸ μιμητικὸν τῆς τῶν προβάτων Φωνῆς, οὐχὶ βαί λέγεται Ἀττικῶς. Κρατῖνος Διονυσιαλεξάνδρῳ, Ὁ δ' ἡλίθιος ὥσπερ πρόβατον, βῆ βῆ λέγων βαδίζει· — ῥητορικὴ δὲ ἐστὶν ἡ λέξις.

10 Βεῖομαι] Ἰλιάδος ὁ, Τῷ ῥα καὶ οὐτι Διὸς βεῖομαι Φρεσίν· — ἀντὶ τοῦ, οὐδαμῶς κατὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην βιώτομαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἑμαυτοῦ· διὸ οὐδαμῶς τοῦ Διὸς ἐπιστροφῇ ποιήσομαι. Δημήτριος δὲ, ἀποβήσομαι εἰ ζῶ. οὕτως ἔχει καὶ τὸ, Οὐ γὰρ μοι δῆρὸν βεῖ· — οὐ προβήσῃ κατὰ τὸ ζῆν πολὺν χρόνον. βέω ἐστί· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, βεῖω. Ἰλιάδος χ', Ἐκτορ τέκνον ἐμὸν, τί νυ βεῖομαι; — ἀντὶ τοῦ, ἐς τί ἐτι βιώσω καὶ ζήσω;

20 Βηλός, βαθμὸς θύρας, ἢ ὁ οὐρανός· οἶον, Ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίῳ· — ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. ἀπὸ γὰρ τοῦ βεβηκέναι τοὺς θεοὺς ἐπ' αὐτῷ, καὶ τοὺς ἀστέρας κείθι βαίνειν, εἴρηται. τῷ δὲ τόνῳ, κατὰ περ οἱ Ἀριστάρχιοι, βηλὸν ὡς πηλόν, τὸν τῶν θεῶν βαθμόν· ἕτεροι δὲ, τὸν βηλὸν εἶπον τὸν ἀνωτάτω πάγον καὶ περιέχοντα τὸν πάντα αἶρα· ἄλλοι δὲ, τὴν περίοδον τοῦ αἵθερος καὶ τῶν ἀστέρων· τινὲς δὲ, κατὰ Χαλδαίους, τὴν ἀνωτάτω τοῦ οὐρανοῦ περιφέρειαν· οἱ δὲ, κατὰ Δρύοπας, τὸν Ὀλυμπον. ἄμεινον δὲ τὸν βατήρα λέγειν. κοινῶς δὲ σημαίνει ὁ βηλός τὸν οὐδὸν τῆς θύρας, ὃν καλοῦσι Φλιάν· καὶ, Οὐδῶ ἐπὶ λιθέω· — 30 ὁ γὰρ ποιητὴς ὑποτίθεται τὸν οὐρανὸν πύλας ἔχοντα. γίνεται παρὰ τὸν βῆσω μέλλοντα, ὃ ἐπιβαίνουσιν οἱ εἰσιόντες καὶ ἐξιόντες. βηλός ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι, ὡς καὶ ὁδός ἀπὸ τοῦ ὁδεύεσθαι. καὶ ὁ Πανύασις δὲ τὰ πεδία βαίολα λέγει.

Βῆμα, παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω. τὸ δὲ παρὰ τοῖς Φιλοσόφοις σύμβαμα, παρὰ τὸ βίβημι· τὸ δὲ βᾶμα καὶ σχᾶμα, κατὰ τὴν Δωριέων Φωνὴν εἴρηται, ἀντὶ τοῦ βῆμα καὶ σχῆμα. σχῆμα δὲ καὶ βῆμα· δηλονότι οὐκ ἀθρόον δεῖ οὔτε τινὸς τῶν μαθημάτων, ἀλλ' οὐδὲ τινὸς τῶν χωρίων ὑπεράλλεσθαι, κατὰ βαθμόν δὲ τινα καὶ τάξιν 40 προῖεναι, καὶ μὴ τὰ μὲν προηγούμενα παρατρέχειν, ὑπὲρ δὲ τὰ ἐσκαμμένα ἄλλεσθαι. ὅθεν καὶ παροιμία, Γεῖτων, κινῶν τὸν πόδα. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μήπω μυηθέντων τὰ προοίμια, περὶ δὲ τῶν τελῶν κατάληψιν μάτην σπουδαζόντων. βῆμα σημαίνει τὸ λόγιον.

Βῆσσα, ὁ βασιμώτατος καὶ ὑψηλός καὶ κοῖλος τόπος. παρὰ τὸν βῆτω μέλλοντα, γίνεται βῆσσα, πλεονασμῷ ἑτέρου σ· δι' ὃν ἐστὶ βῆναι καὶ πορεύεσθαι. οἱ δὲ, πόλιν Λοκρίδος Φασί. συστέλλει τὸ α, ὡς κνίσσα.

Βῆσαν, κοιλάδα ὕδωρ ἔχουσαν, καὶ μεσότητα ὁρῶν, τὴν 50 συνάγκειαν· ἄλλοι τὸ ἐνυδρον.

Βητάγων, ὁ Κρόνος ὑπὸ Φοινίκων.

Βηχμός, νυσταγμός.

Βήθυλος, εἶδος ὀρνέου· δήθυλος ἦν· τρέπει γὰρ τὸ θ εἰς β, οἶον, Δελφοί, Βελφοί· ἐνδύσαι, ἐνβύσαι.

Μ

197 Βητάρμους, οἱ ὀρχησταί· παρὰ τὸ βαίνειν ἀρμολίως, διὰ τοῦ βαίνειν μετὰ ἀρμονίας. βηάρμων καὶ βητάρμων, πλεονασμῷ τοῦ τ. λέγεται δὲ βηταρμός, καὶ ἐνόπλιος ὀρχηστὴς· οἶον, Σκαίροντα βηταρμόν ἐνόπλιον εἰλίσσοντο.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Βία, σημαίνει β· τὴν δύναμιν, ὡς τὸ, Σὴ δὲ βίη λέλυται· — καὶ τὴν ἐκ δυναστείας ἀδικίαν, ὡς τὸ, — τὴν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· — καὶ, Βίη εἰν ἀγορῇ σχολιάς κρίνεις Θέμιστας· — τῇ ἀδικίᾳ. καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον, Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωνιάς· — ἀμφοτέρω παρὰ τὴν ἴαν, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βία τὸ δὲ μετὰ δυνάμεως καὶ βιαστικῶς τι πράττειν, βία εἴρηται. τὸ δὲ ἴα, παρὰ τὸ ἴς ἰνός· τὸ θηλυκόν, ἴα.

10 Βίβημι· ὁ παρατατικός, ἔβην· "Αν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος· — βαίνειν λέγεται τὸ ἀπλῶς διὰ σκελῶν βυλίζειν· ἀναβαίνειν, ἢ ἐκ τῶν κέτω πρὸς τὰ ἄνω ἀνάδοσις. ὁ μέλλων, βήσω· μετάγεται δὲ εἰς ἐνεστώτα, καὶ μέλλοντα οὐκ ἔχει. τὰ γὰρ ποιητικά, ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστώτα μεταγόμενα, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται.

20 Βιβάζω. βιβῶ· ὁ μέλλων, βήσωμαι, βήσῃ γίνεται ἐκ τοῦ βῶ τὸ βαίνω· δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, βιβάζοντα· — μακρὰ βιβᾶντα· — μεγάλα διαβαίνοντα. καὶ, ὁ δ' ἦε μακρὰ βιβάζων· — παρὰ τὸ βιβάζω, γίνεται βιβαστός· καὶ ὡς ἀρμόζω ἀρμολίως γίνεται ὀρχαστός, οὕτω καὶ βιβαστός· καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ, βιβάζω ἢ ἀπὸ τοῦ βιβῶ, βιβάζω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, βιβάζω· ἢ μετοχή, βιβάζων, ἀντὶ τοῦ περιπατῶν, διαβαίνων.

Βίβλος· διὰ τὸ τοὺς βίους βύλλασθαι ἐν αὐτῇ· ἢ παρὰ τὸ βύω, τὸ ἀσφαλίζω. καὶ βιβλίον.

30 Βιβλίδες, τὰ βιβλία· ἢ σχοινία τὰ ἐκ βίβλου πεπλεγμένα.

Βίβλινος οἶνος· οἶον, "Υδωρ δὲ πίνει, τὸν δὲ βίβλινον στυγεῖ· — ἀπὸ Βιβλίνης οὕτω καλουμένης Θρακίας ἀμπελίου· ἥτις, διὰ τὸ εὐθαλὸς εἶναι, ἐν Ἑλλάδι μετετέθη· καὶ ἐν Σικελίᾳ, ὑπὸ Πόλλιδος τοῦ Σικυωνίου τυράννου· ἐνθεν αὐτὴν τινὲς καὶ πόλλιον καλοῦσιν. Ἐπίχαρμος δὲ, ἀπὸ Βιβλίνων ὀρῶν τῆς Θράκης, ἐνθεν φύεται, λελέχθαι αὐτὴν οἶται· Σίμος δὲ ἐν τῇ ἑκτῇ τῆς Ἰλιάδος, ἐν Νέξῳ Φησὶ ποταμὸν Βιβλίνην· ἀφ' οὗ καλοῦσιν οἶνον βίβλινον, διὰ τὰς πεφυκυίας ἀμπελούς. διὰ δὲ τοῦ μ γράφουσι τὸν ποταμὸν, Βιμβλίνην· καὶ τὸν Νέξιον οἶνον διὰ τοῦ μ, Βιμβλίνον· ἔστιν οὖν ὁ Βίβλινος εἶδος οἶνου, καὶ γένος ἀμπελίου ἐν Θράκῃ· καὶ ὁ παλαιὸς οἶνος.

Βίη, πόλις· μέμνηται ταύτης Ἡρόδοτος, καὶ Φησὶν ὠνομάσθαι ὑπὸ Φιλίππου οἰκισθεῖσαν, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ συνοικισθέντων μοιχῶν. Ωρος.

Βινεῖν, τὸ συνοισιάζειν παρὰ τὸ βίος ἐστίν, ὡς ἐν ὑποθέσει Ἀριστοφάνους· οἶον, Οἱ κοιμίζοντες ἤδη τὴν ἡλικίαν, Ἀρχὰς ἔχουσι τοῦ βίου· — ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ βύειν δαδῶναι τὴν λέξιν, κατὰ τροπὴν τοῦ υ εἰς ι. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανός, ὅτι τοῦτο διφθερεῖται κατὰ τὴν γραφὴν τινὰ γὰρ τῶν ἀντιγράφων, διὰ τῆς εἰ διφθεόγου γράφουσι τὴν λέξιν τινὰ δὲ, διὰ τοῦ ι, ὑπὸ δὲ ἀστυφίας καὶ πλήθους ἐτῶν βινεῖν εἰργόμενον.

Βιπτάζω] Σώφραν καὶ Ἐπίχαρμος τὸ βαπτίζω, βιπτάζω λέγουσιν οὕτως Ἡρωδιανός.

Βιστονίη] Βιστονίη Φόρμιγγι λιγείης ἤρχεν αἰοδῆς· — Θρακίης· ἀπὸ Βίστονος τοῦ Τερψιχώρου.

Βίος ἡ ζωὴ ἢ βιοτὴ προσαγορεύεται· παρὰ τὸ μετὰ βίας 198 καὶ ἀνάγκης ζῆν, ὡς Φησὶν Ὀμηρος, — Θεοὶ βίᾳ ζῶντες· — οὐχ οὕτως οἱ ἄνθρωποι. Ως γὰρ ἐπεκλήσαντο Θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι. Ζῶειν ἀχινυμένους· αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέας εἰσὶν· — ἢ παρὰ τὸ βέω τὸ πορεύομαι. τί γὰρ ἐστὶ βίος, ἢ ὁδὸς καὶ πορεία; τὸ γὰρ βέω, κυρίως τὸ πορεύομαι σημαίνει· "Οφρ' ἂν ἐγὼ βείω προτὶ Ἰλίον· — καὶ τὸ, Ζῆν δὲ βέω· — "Εκτορ, ἐγὼ δειλή· τί νυ βείομαι αἰνὰ παθοῦσα; — τὰ δὲ παρὰ τὸ βίος συγκαίμενα, εἴτε κατ' ἀρχὰς λέγεται, εἴτε κατὰ τὸ μέσον, 10 διὰ τοῦ ι γράφεται οἶον, βιωφελής, βιοτελής, βιοπλανής, καὶ βιοπλανές· (τὸ δὲ ἐντελές, βιοπλανές, ὡς ἀκλεές, ἀκλές) ὀλβιος, αἰφιος, αἰμφίβιος. Ποταχῶς ὁ βίος; πενταχῶς· βίος, ὁ χρόνος τῆς ζωῆς· βίος καὶ ἡ ἐντεῦθεν τῆς ψυχῆς μεταστάσις· βίος καὶ ἐν ᾧ τις διατρίβει· βίος καὶ τὸ ἐπιτήδευμα, εἴτε ἰατρός ἐστιν, ἢ μηχανικός, ἢ τεκτονικός, καὶ τὰ ὅμοια· βίος καὶ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς, καθὼς λέγομεν, τὸν μὲν, σεμνὸν καὶ κόσμιον ἐλίσθαι βίον· τὸν δὲ, ἄστεμνον καὶ ἄκοσμον.

Βιβλιαγίσθος, Ἀνδρέας ὁ ἰατρός ἐπεκλήθη ὑπὸ Ἐρατο- 20 σθένους· ὅτι λάθρα αὐτοῦ τὰ βιβλία μετέγραψε.

* Βιοθρέμμων, ὁ παρέχων τὴν τροφὴν· παρὰ τὸ τρέφω (ὁ μέλλων θρέψω) καὶ βίος.

Βίος, ὁζύνεται τὸ τόξον, διὰ τὴν πρὸς τὸν βίον διαστολήν. ἔοικε δὲ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ὁμωνύμως λέγεσθαι βίος, τὸ τόξον καὶ ἡ ζωὴ. Ἡράκλειτος οὖν ὁ σκοτεινός, Τῷ οὖν τόξῳ ὄνομα βίος· ἔργον δὲ, θάνατος· — ἦτοι παρὰ τὴν βίαν τῆς τάσεως, τὸ ὄπλον οὕτω κεκλήσθαι· ἐπεὶ δὲ μετὰ βίας τείνεται. ἢ ὅτι δι' αὐτοῦ τὰ πρὸς τὸν βίον οἱ ἀρχαῖοι εἶχον, ἐν ταῖς θήραις αὐτῷ χρώμενοι· τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπορίζοντο, τοξεύοντες τὰ πτηνὰ καὶ 30 τὰ τετράποδα.

Βίοςτος, σημαίνει τὴν ζωὴν, ὡς τὸ, "Ενθα κέ τοι Μενέλαε Φάνη βίοτοιο τελευτή, Ἰλιάδος ἡ· καὶ τὰ κτήματα, καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν χρήματα, — βίοτόν γε τεὸν καὶ κτήματα πάντα.

Βιῶν] εὐντικόν, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει, Ἀναβιῶν νῦν 40 πάλιν· — βιῶν, βιοῦντος· βιοῖμι, βιοῖς, βιοῖ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, βιοῖη· καὶ κατ' ἑκτασιν τοῦ ο εἰς ω, βιῶν. ἢ ὡς περ ἀπὸ τοῦ δοῦς, δόντος, δοῖν, καὶ ἐκτάσει, δάη, οὕτω καὶ βιοῦς, βιόντος, βιοῖη· καὶ κατ' 40 ἑκτασιν, βιῶν. τὸ δὲ βιῶ, εἰ μὲν ἐστὶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, βιῶς, γίνεται ἐκ τοῦ βία· ὅθεν καὶ τὸ, — ἐβιῆσατο παῖδα· εἰ δὲ ἐστὶ τρίτης, βιῶ, βιοῖς, καὶ ἐκ τούτου βίος. βίωμι· ὁ δευτέρος ἀοριστος, ἐβίων· τὸ πληθυντικόν, ἐβίωμεν· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, βιῶναι, τὸ ζῆσαι. βίωμι, ἐβίων· βιοῦς, βιόντος· τὸ προστακτικόν, βίωθι· τὸ τρίτον, βιώτω τὸ ζήσάτω. βιάω, βιῶ· βιάομαι βιῶμαι· βιαοίμην, βιῶμην· βιαοίω, βιῶω· βιαοίτο, βιῶτο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, βιῶατο· Τῷ Ἰνέλῃ, ὡς εἰ ἐβιῶατο μῦνον ἐντα Τρώες· 50 — ἀντὶ τοῦ ὠσκει αὐτὸν ἐβιάσαντο.

Βίαιος, παρὰ τὸ βία τοῦτο παρὰ τὸ ἴς ἡ δύναμις· τοῦτο παρὰ τὸ ἔω, τὸ ὑπάρχω, ἢ ὑπάρχουσα ἐν τινί. προπαροξύνεται· τὰ γὰρ ἔχοντα τὸ ι ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ παράγονται ἀπὸ θηλυκῶν, προπαροξύνονται· οἶον, δίκη, δίκαιος· τιμή, τίμιος. οὕτως καὶ βία, βίαιος· καὶ ἐξ αὐτοῦ, βιαία.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Βλάξ, ὁ εὐήθης καὶ ἀργός καὶ ἀνόητος. Ἀριστοφάνους Βλάκες Φυγεργοί· — εἴρηται ἀπὸ τοῦ μαλακός· καὶ τὸ 199

- ὑποκοριστικόν, μάλαξ, ὡς βωμολόχος, βῶμαξ· πλούσιος, πλούταξ· μάλαξ οὖν, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν, βλάξ. εἰς δὲ τὸ λεξικόν τὸ ῥητορικόν εὖρον ἐγὼ εἰρήσθαι τὴν λέξιν, ἀπὸ ἰχθύος τινός, ὁμοίου σιλούρω, ἀχρήστου ὄντος, ὡς μὴδὲ κύνα αὐτῷ χρήσασθαι. πολιτείας δὲ, Βλακικόν τε ἡμῶν τὸ πάθος, ὡς εἰ λέγοι τις πνευμονιᾶν. ἀπὸ τοῦ θαλαττίου ζώου, ὄντος ἀναίσθητου. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Κύμῃ χωρίου τῆς Βλακίας· οὗ μέμνηται καὶ Ἀριστοτέλης. καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τέλος τί βλακεννόμεον, ὃ οἱ ἀστρολόγοι τελοῦσι, διὰ τὸ τοὺς μαροὺς εἰσιέναι πρὸς αὐτούς.
- 10 Βλάπτω] ἔστι βρῶ, τὸ ἐσθίω· κατὰ τροπὴν γίνεται βλῶ· καὶ κατὰ παραγωγὴν, βλάπτω· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐσθιομένων, καὶ μὴκέτι ὑγιῶν ὄντων.
- Βλάβη] ἀπὸ τοῦ βλάβω, βλάβη· βλάβεται δὲ τε γούνατ' ἰόντι· — ἔνθα καὶ τὸ βλάβος· εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ βλάπτω, ὡφείλεν εἶναι βλαφή, ὡς σκάπτω, σκαφή.
- Βλαστός, παρὰ τὸ βλώσκειν, ὃ σημαίνει τὸ αὔξασθαι.
- 20 Βλάσφημος] παρὰ τὸ βλάβη καὶ τὸ Φήμη, γίνεται βλάσφημος, ὃ βλάβας λέγων. ἢ παρὰ τὸ Φήμη καὶ τὸ βάλλω, ὃ τὰς Φήμας βάλλον, ὃ λοῖδορος.
- Βλαιστός, παραλυτικός. οὕτως εἰς τὸ ῥητορικόν. ὃ δ' ἐτυμολόγος, ὃ τοὺς πόδας ἐπὶ τὰ ἔξω διεστραμμένος, καὶ τῷ Λ στοιχείῳ ὁικῶς. διὰ τοῦτο καὶ Λάμβδα ἐκαλεῖτο ἢ γυνὴ μὲν Ἡετίωνος, μήτηρ δὲ Κυψέλου τοῦ Κορίνθου τυράννου. εἴρηται δὲ βλαιστός ὃ βεβλαμμένος τὸ ἴσον τῶν ποδῶν. τὸ ἐναντίον γούν, ὃ ἐπὶ τὰ ἔσω ἔχων τοὺς πόδας, καλεῖται ραμβός, ὃ διερραϊσμένος (ἦτοι διεφθαρμένος) τὸ ἴσον τῆς βάσεως.
- 30 Βλαῖκος, ὃ δαλός, κλάδος, ὄζος.
- Βλαιτόνους, ὃ βλαισόπους.
- Βλέφαρον, τοῦ βλέποντος Φάρος· ἢ παρὰ τὸ αἵρεσθαι ἐν τῷ βλέπειν· αἰρομένων γὰρ αὐτῶν, ἡμεῖς βλέπομεν. ἢ παρὰ τὸ βάλλειν τοὺς ὦπας.
- Βλέψις, βλέψις.
- Βλέννα, μύξα. οἱ δὲ, διὰ τοῦ π, πλέννη. καὶ πλένα τὰ ἀσθενῆ καὶ δυσκίνητα.
- Βλεφαρίδες, αἱ ἐν τοῖς βλεφάροις τρίχες.
- 40 Βλέμμιες, ἔθνος βάρβαρον Λιβυκόν· ἀπὸ Βλέμμιος ἐνός τῶν Δηριάδου τριῶν ὑποστρατηγῶν. ἔστι δὲ Ὀρόντης, καὶ Ὀρουάνδης, καὶ Βλέμμιος. τοὺς καταρράκτας Φασὶ τοὺς περὶ Σύνην· τῆς πάρος αἰθαλέων Βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι.
- Βλεμεαίνω· παρὰ τὸ βρέμω βρεμαίνω· καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε· Ἰλιάδος ὁ, — σθένει βλεμεαίνων· — τῇ ἐκυτοῦ δυνάμει γαυριῶν καὶ ἐπαιρόμενος, μαργαίνων καὶ ἐνθουσιῶν, σφοδρῶς ἐπιρρώννυμενος.
- 50 ἔνιοι δὲ τῷ βλέμματι Φοβῶν, οἶον τὴν δύναμιν διὰ βλέμματος ἐνδείκνυμενος.
- Βλείς] Ἐπίχαρμος, τυροβλείς. Φασὶν οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ βληθεῖς, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η καὶ θ, βλείς. ἢ ἀπὸ τοῦ βλήμι· ὃ δεύτερος ἀόριστος, ἔβλην· (οἶον, Πόθεν δὲ ὠλκὸς εὐπετὲς ἔβλης) ἢ μετοχὴ βλείς. κίνημα γὰρ, καὶ οὐ συγκοπή. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.
- Βλείμην] ἔστι βλῶ, βλήμι, βλήσω, ἔβλην· ὃ μέσος δεύτερος, ἐβλείμην· τὸ εὐκτικόν, βλείμην· τὸ δεύτερον, βλείο. Ἰλιάδος γ', Εἵπερ γὰρ βεβλεῖο πονεύμενος· — ἔάν γὰρ βληθῆς πολεμῶν, ἐνεργῶν.
- Βλήτο] ἀπὸ τοῦ βλῶ, βλήσω, βέβληκα· ὃ παθητικός, βέβλημαι· ἐβεβλήμην, ἐβέβλησο, ἐβέβλητο· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔβλητο· οἶον, Ἐβλητο πρὸς στήθος· — εἴτα ἀφαιρέσει, οἶον, Βλήτο γὰρ οὗτι κακίστος.
- Βλήσθαι, βληθῆναι. ἀπὸ τοῦ βλῶ, βλήσω· βέβληκα, βέ-

- βλημαι, βεβλήσθαι· καὶ κατὰ ἀφαιρέσιν τῆς βε συλλαβῆς, Πρὶν βλήσθαι Μενέλαον.
- Βλήμενος· ἀσκηθεῖς. ὡς περ τὸ οὐτασμένος ἀναδρομὴν ἔπα- 10 θε τοῦ τόνου, οὕτω καὶ τὸ βλήμενος, ἐκ τοῦ βεβλημένος, κατὰ συγκοπὴν.
- Βληχρόν, τὸ ἀσθενὲς παρ' Ὀμήρῳ καὶ Ἀλκαίῳ, καὶ ἄλλοις· Πίνδαρος δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει, ἐκ τοῦ ῥηματικοῦ. εἴρηκε δὲ τὴν λέξιν ἐπὶ μὲν τοῦ ἀσθενούς, παρὰ τὴν βληχρὴν τὴν τῶν προβάτων Φωνήν, οὐδὲν οὖσαν. Βληχρὸς οὖν καὶ ἀβληχρὸς, τοῦ αὐτοῦ σημαίνοντος, ὡς στάχυς, ἀσταχυς. ἢ ἀπὸ τοῦ βέβληται, βληχρὸς, ὃ καταβεβλημένος καὶ πεπτωκός· 20 ἀπὸ τῶν παλαιόντων· ὃ δὲ ἰσχυρὸς, ἀπὸ τοῦ βέβληκα, ὃ καταβέβληται.
- Βλητός, ὃ ἀπόπληκτος, ὃ ὑπὸ τῶν ὀξέων νοσημάτων αἰφνιδίως τελευτῶν.
- Βλήτροισι] βλῶ, βλήσω, βλήτρον· σημαίνει δὲ τοὺς κατὰ τὰς ἀρμονίας γόμφους τοὺς πιούρους. καὶ βλήτρα, ἐμβλήματα.
- Βλήρ, Αἰολικῶς, τὸ δέλεαρ. οἱ Αἰολεῖς τὸ δ εἰς β τρέπουσι. τοὺς γὰρ δελφῖνας, βελφῖνας Φασί· καὶ τοὺς Δελφούς, Βελφούς. οὕτως οὖν δέλεαρ, βέλεαρ· καὶ κα- 30 τὰ συγκοπὴν καὶ συναλοιφὴν, βλήρ πεποιήται. οὕτω καὶ οἱ Βοιωτοὶ ποιοῦσι.
- Βλίσαι, τὸ τὰ κηρία θλίψαι τῶν μελισσῶν. ἀπὸ τοῦ μέλι, μελίζω· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν, βλίζω· καὶ Ἀττικῶς, βλίττω· καὶ βλίττειν, τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων, τουτέστιν ἐκπιέζειν καὶ θλίβεῖν· ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι πως.
- Βλιμάζειν, τὸ τιτθολαβεῖν, ἡγουν ψηλαΦᾶν τὰ στήθη, καὶ τοὺς μαστοὺς καταλαμβάνειν τῇ ἀφῇ, καὶ ἄπτεσθαι τῶν ἀπορρήτων μελῶν τῶν γυναικείων, καὶ διεγεί- 40 ρειν τὰς ἐπιθυμίας, ὡς Φησι Κρατῖνος, Ὡς μαλακὸν καὶ τέρεν τὸ χρωτίδιον, ὦ θεοί· Καὶ γὰρ ἐβλίμαζον αὐτήν· ἢ δ' ἐφρόντιζεν οὐδὲ ἐν· — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ φλίβω, ὅθεν καὶ φλιά· καὶ Ὀμηρος, Ὅς πολλῇσι φλῆσι παραστάς φλίψεται ὦμους· — παράγωγον, φλιμάζω· καὶ ὡς φλίβω, θλίβω, οὕτω φλιμάζω, βλιμάζω. Φαεινὸς δὲ καὶ Σύμμαχος, παρὰ τὸ βλιμάζειν, τοῦ μαζοῦ ἐγκειμένου. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ τὰ κηρία τῶν μελισσῶν τρυγᾶν· καὶ βλιμάζειν, τὸ ἀποστάζειν τοῦ μέλιτος. καὶ βλιμάζομεν. εἰσὶν ἄλλοι οἱ Φασίν, ὡς καὶ βλύω λέγεται παρὰ τὸ φλύω τὸ ἀναδίδωμι· 50 οἶον, — ἀνά δ' ἐφλυε καλὰ ῥέεθρα· — κατὰ τροπὴν τοῦ φ εἰς βῆτα. Ὀμηρος, Οἶνον ἀποβλύζων· — ἀντὶ τοῦ ἀπεμῶν. ὃ τρόπος ὀνοματοποιῖα. καὶ ἐν συνθέσει Εὐπολις, Ἀμα βλυσθαινῆσαι, καὶ χλοῆσαι τὴν πόλιν· — ἄλλοι δὲ Φασὶ κλιμάζειν τὸ διαστρέφειν. κλίμαξ δὲ ἐστὶν εἶδος ὀργάνου βασανιστικόν· οἶον, Τῇ κλίμακι διαστρέφονται· — οἶον, τὰ μέλη στρεβλούμενοι.
- Βλίτυρι καὶ σκινδαψός . . . ἄλογον. γέ- 201 γονε δ' ἡδὴ παροιμιῶδες, ὡς καταριθμεῖσθαι ἐν καταλόγῳ Φαρμάκων. Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαψόν, ὄργανον μουσικὸν ἀποδίδωσι· τὸ δὲ βλίτυρι, χορδῆς μίμημα· οὐκ εὖ.
- Βλοσυρός, καταπληκτικός, φοβερός, δεινός· παρὰ τὸ σοβαρῶς καὶ ἐπηρμένως λεύσσειν ἢ βλέπειν. οἱ δὲ, λαμπρός, ἢ χαλεπός· ἄλλοι, σεμνός. ἢ δὲ Γοργῶ, βλοσυρῶπις τις ἐστὶ, τουτέστι φοβερά, καταπληκτικὴ τὴν πρόσωπον ἀπὸ τοῦ βάλλειν καὶ σύρειν τὰ ὄμματα· βο- 10 λαὶ γὰρ τὰ ὄμματα.
- Βλωμός, ὃ ψωμός. Καλλίμαχος — ὅσον βλωμοῦ πίνος ἡράσατο· — εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ψωμός, βλωμός, τοῦ ψ

εις βῆτα τραπέντος. ἢ παρὰ τὸ Φλωμός, καὶ κατὰ τροπὴν βλωμός· σημαίνει δὲ τὸ κλάσμα τοῦ ἄρτου. ἢ παρὰ τὸ βρῶ τὸ ἐσθίω, βρωμός, καὶ βλωμός, ὡς παρὰ τὸ βῶ, βωμός. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ βάλλειν εἰς τὸ στόμα. Ἡσίόδος, — τετράτρυφον οὐτάβλωμον.

20 Βλῶσις] οἶον, Δίφρου τέτυκται βλῶσις: — ἢ ἔδρα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πορευτικόν. ἴσως μόλησις οὕσα· τροπὴ τοῦ μ εἰς βῆτα.

Βλωθρή] οἶον, Ἡὲ πίτυς βλωθρή: — μακρά, μεγάλη. ἢ ἡ ἀναδρομὴ καὶ αὐξησις. εἴρηται παρὰ τὸν αἰθέρα καὶ τὸ μολεῖν, μολαιθέρη τις οὕσα, ἢ εἰς τὸν αἰθέρα μολίσκουσα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπὴ τοῦ μ εἰς β, διὰ τὴν ἀσυνταξίαν, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, βλωθρή· ἢ παρὰ τὸ μολεῖν καὶ τὸ θορεῖν, ἢ ταχέως μολίσκουσα καὶ θοροῦσα.

30 Βλώσκω, σημαίνει τὸ αὐξάνω. ἀπὸ τοῦ μολῶ, γίνεται παράγωγον μολίσκω· καὶ ὡς τελῶ, τελίσκω· καὶ γαιῶ, γαμίσκω· καὶ μεταθέσει, βολίσκω· καὶ ὑπερθέσει, βλοίσκω· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἐκτασιν τοῦ ο εἰς ω, βλώσκω. Ἰστέον ὅτι τὰ μὲν ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας παραγόμενα, διὰ τοῦ ἴστω γίνονται· οἶον, τελίσκω· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς δευτέρας, διὰ τοῦ ἄστω· οἶον, γελάσκω.

Βλῶ] πᾶσα δὲ λέξις ἀπὸ τῆς βλι συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ ι γράφεται· χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως ῥήματος σχῆ αὐτὴν. πρόσκειται, ἀπὸ κλίσεως ῥήματος· διὰ τὸ βλῆμι, καὶ βλεῖθ.

Βλίσαι, τὸ συνεχῶς βαστάσαι. Βλίσκοι οἱ Βοιωτοί.

40 Ἰλίμη, ὁ προπηλακισμός. Βλίτον, λάχανον.

Βλιαρόν, ἀντὶ τοῦ λαῦρον. Ἰλίνας, Φύλλον συκῆς.

Βλίκανον, σημαίνει τὸν βάτραχον.

Βλίτυρον, ἐστὶ Φυτόν ἢ Φάρμακον, ἢ χορδῆς μίμημα.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

50 Βοᾶ] βοᾶω, βοᾶ. ἐκ τοῦ βοῇ γίνεται βοᾶ βοᾶς. τὸ παθητικὸν βοᾶμαι· τὸ δεύτερον, βοᾶ σὺ, καὶ πειρᾶ σὺ. ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· τὸ δὲ βοᾶν καὶ γελᾶν ἀπαρμυφάτα, οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· ὅτι ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ γέγονε τοῦ ἐβόα καὶ ἐγέλα· καὶ ὁ παρατατικός, οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ἢ ὅτι τὰ εἰς ν λήγοντα ῥήματα, οὐδέποτε ἔχει πρὸ τοῦ ν τί ἀνεκφώνητον. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ βοᾶς καὶ γελᾶς, οἱ Δωριεῖς βοῆς καὶ γελῆς λέγουσι. καὶ μηδεὶς οἰεσθῶ ἀπὸ τοῦ βοᾶς καὶ γελᾶς γέγονε κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βοάεις καὶ γελάεις κατὰ κῆσιν. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ α καὶ ε εἰς η κινῶσιν· οἶον, τὰ ἑμὰ, τῆμά.

202 * Βοήθεια, ἢ συμμαχία· ἀπὸ τῆς βοῆς καὶ τοῦ θεῖν. οἱ γὰρ βοηθοὶ εἰώθασιν μετὰ τῆς βοῆς (τουτέστι βοᾶντες) παραθεῖν.

10 Βοήσω. Ἰστέον ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περισπωμένων, πέντε παραλήγονται τῷ ο· βοῶ, γοῶ, ἀκροῶ, μακροῶ, ἀλοῶ· καὶ τὰ μὲν δύο, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα, βοήσω, καὶ γοήσω· τὰ δὲ δύο, διὰ τοῦ α, ἀκροάσω καὶ μακροάσω· τὸ δὲ ἐν, διφορεται, ἀλοάσω, καὶ ἀλοήσω. ἢ γὰρ δευτέρα ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἔχει τὸ η, ἢ τὸ α, εἰσώ. ἀλλ' ἡνίκα καθαρῶς ὁ ἐνεστώς, τότε ὁ μέλλων διὰ μακροῦ τοῦ α ἐκφέρεται· οἶον, ἀνιῶ, ἀνιάσω· θεῶ, θεάσω· ἰῶ, ἰάσω. καὶ ἡνίκα ἔχη τὸ ρ, διὰ μακροῦ τοῦ α ὁ μέλλων· οἶον, γηρῶ, γηράσω· φυρῶ, φυράσω· ἡνίκα δὲ ἔχη τὸ λ, τότε ὁ μέλλων διὰ βραχέος τοῦ α· οἶον, θλώ, θλάσω· γελῶ, γελάσω· τὰ δὲ ἔχοντα ἐν τῷ ἐνεστώτι σύμφωνον χωρὶς τοῦ λ καὶ τοῦ ρ, διὰ τοῦ

ἢ ἔχει τὸν μέλλοντα· οἶον, ζῶ, ζήσω· νικῶ, νικήσω· πεινῶ, πεινήσω· διψῶ, διψήσω. τὸ δὲ πεινάσω καὶ διψάσω, κατὰ τροπὴν Δωρικὴν γέγονε τοῦ η εἰς α. τὰ δὲ ποιοῦντα παράγωγα εἰς μι, κᾶντε λ· ἔχη, κᾶντε ρ, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα· οἶον, πλῶ, πῖμπλῶ, 20 πῖμπλημι, πλήσω· χρωῶ, κίχρω, κίχρημι, χρήσω· στῶ, ἰστῶ, ἴστημι, στήσω.

Βοῶεν] ἐστὶ βοάοιμι· καὶ κῶσει, βοῶμι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, βοάοιεν, βοῶεν. βοῶντο, πλεονασμῷ τοῦ ο ποιητικῶς.

Βοή, κυρίως ἡ μάχη· ὅθεν καὶ — βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος: — καὶ βοηθεῖν, τὸ εἰς βοὴν θεῖν. βοὴν ἀγαθὸς, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ γενναῖος ἢ μὲν γὰρ δειλία, θραύουσα τὸ πνεῦμα. βραχίστην ἀπεργάζεται τὴν Φωνήν· βλίνει γὰρ ἐπὶ τοὺς ἀκούοντας ἡ βοή.

30 Βοή] ὄνομα προσηγορικόν. παρὰ τὸ βέω, βοή, (ὡς χέω, 30 χοή) τὸ σημαῖνον τὸ βλίνω· ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ ι, βείω· οἶον· ἢ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας βλίνουσα καὶ ἐκπεμπομένη Φωνή. ἢ παρὰ τὸ βέω, τὸ τρέφω. ἢ ἐκ τῶν τρεφόμενων πνευμάτων ἀποπεμπομένη. Τὰ εἰς η λήγοντα καθαρὰ δισύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα, ὥνπερ κατ' ἀρχὰς τὰ ε ὑπάρχον, ὀξύνεται· πνέω, πνοή· χέω, χοή. τὸ βο, μικρόν. διατί; τὰ ἔχοντα τὸ ε ἐγκλείμενον —

Βοηθός, δῆλον τὸ σημαίνον. εἴρηται ἀπὸ τοῦ εἰς βοὴν θεῖν· ἢ ὁ εἰς τὴν βοὴν τοῦς καὶ ταχύς. καὶ βοηθεῖν, 40 τὸ ἅμα τῇ βοῇ θεῖν.

Βοηδρομεῖν, τὸ μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι. Κᾶρες δὲ, ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν, τουτέστιν ἐπὶ τὴν μάχην δραμεῖν. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ βοηδρομία, ἑορτὴ τις Ἀθηναίων καλουμένη· κατ' ἣν ἡμέραν ἐβοήθει ὁ Εὐθύτος σπουδῇ πολλῇ πολεμουμένοις Ἀθηναίοις ὑπὸ Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος. Ἐρεχθεὺς δὲ τότε Ἀθηναίους ἐβασίλευε.

Βοηδρομίας, βοηθείας, συμμαχίας.

Βοηδρομιών, μὴν παρὰ Ἀθηναίους εἴρηται· ὅτι ἐν αὐτῷ ἐτιμᾶτο βοηδρόμιος Ἀπόλλων. τὴν δὲ ἀρχὴν ἔλαβεν, 50 ὅτι πολέμου συστάντος Ἀθηναίους καὶ Ἐλευσινίοις, συμμαχήσαντος Ἴωνος κατὰ συγγένειαν, ἐνίκησαν οἱ Ἀθηναῖοι. ἀπὸ οὖν τῆς τοῦ στρατεύματος βοῆς τῆς ἐπὶ τῷ ἄστει δραμούσης, ὃ τε Ἀπόλλων βοηδρόμιος ἐκλήθη, καὶ ἡ θυρία, καὶ ὁ μῆν· καὶ τὰ βοηδρόμια ἐτελεῖτο ἑορτῇ. Φερεκύδης δὲ ἐν τοῖς Αὐτόχθοσι, διὰ τῆς Φωνῆς σημειῖν· ἢν τὸ πρότερον ἀξύνετον οὕσαν, εὔρε καὶ 203 διηρθρωσεν.

Βοί. Ἰστέον ὅτι ἐνταῦθα οὐ συνκρίνεται ὡς Λητόϊ, Λητοῖ. οὐδέποτε γὰρ δοτικὴ ἐνικὴ μονοσύλλαβος ἐκφωνεῖ τὸ ι· οἶον, τῷ νῷ, τῇ γῇ. εἰ οὖν ἐγένετο κατὰ συναίρεσιν βοί, βοί, ἐμελλεν ἐκφωνεῖσθαι τὸ ι· ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. τὸ γὰρ ι τότε ἐστὶν ἀνεκφώνητον, ἡνίκα ἐστὶ μετὰ μακροῦ Φωνήεντος.

Βοιωτός] Ἀρνη ἡ μήτηρ αὐτοῦ, τεκούσα αὐτὸν, λαθεῖν βουλομένη τὸν πατέρα, ἔρριψεν εἰς βοῶνα. παρὰ τὸ οὖν μετὰ βοῶν τραφῆναι, Βωωτός καὶ Βοιωτός ἐκλήθη. 10 Εὐφορίων, Τὸν ῥα Ποσειδάωνι θαλασσομένη τέκε μήτηρ· Βοιωτὸν δ' ὀνόμηκε· τὸ γὰρ καλέουσι βοτῆρες· Ὅτι ῥα πατρώησι βοῶν ἀπεθήκατο κόπροις.

Βοιωτία, ἡ χώρα, ἀπὸ Βοιωτοῦ τοῦ υἱοῦ Ἀρνης τῆς Αἰολίδος καὶ Ποσειδῶνος, βασιλεύσαντος τῆς χώρας. ἢ ἀπὸ τῆς καθηγηταμένης βοῆς τῷ Κάδμῳ. τὸ πρότερον, Ἀομία ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῶν κατοικούντων αὐτὴν Ἀόνων· μετωνομάσθη δὲ Βοιωτία, ἀπὸ Βοιωτοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀρνης. ἐτι δὲ καὶ οἱ Βοιωτοὶ τιμῶσι τὸν προπάτορα 20 αὐτῶν Βοιωτῶν. κατ' ἐτέρους δὲ, ἀπὸ τῆς ἐλασθείσης

κατὰ τὸ πυθόχρηστον ὑπὸ Κάρμου βοός. ἀγαθοῦσα γὰρ αὐτὸν ἢ βοῦς, εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἀνακλιθεῖσα, ἀπέθανεν.

Βοατῖδας, ὁ Ἡρακλῆς, ὁ τοὺς βόας τοῦ Γηρυόνου ἄγων τῷ Διῖ.

Βοάγρια, τὰ ἐν βοῆς ἀγρευόμενα λάφυρα. ἔστι καὶ Βοάγρος ποταμός.

30 Βοείας, τὰς ἐν βοείων βυσσῶν ἀσπίδας· ἀπὸ τοῦ βεβυσσῶσθαι τοῖς βοείοις. καὶ βοείας, τὰς ἀσπίδας ὁμοίως.

Βοός πόδα] οἱ μὲν Ἀττικοί, ἐπὶ ζῶντος λέγουσιν· ἐπὶ δὲ τῶν τεθνηκότων, βόειον πόδα φασίν· ὡς πατρὸς κληρόν, ἐπὶ ζῶντος· πατρῶον δὲ, τελευτήσαντος. παρ' Ομηρῷ δὲ συγχεῖται· οἶον, "Ὡς εἰπὼν ἔρριψε βοός πόδα· — ἐπὶ τοῦ νεκροῦ. καὶ ἐπὶ τοῦ ζῶντος, "Ἀς ἄρ' ἄφ' ἱππέων ὀπλέων· — καὶ εἰς τὰς Διαφοράς, βοός πούς, ὁ τοῦ ζῶντος· βόειος δὲ, ἐπὶ νεκροῦ.

40 Βοῦς, τὸ ζῶον, παρὰ τὸ βῶ, τὸ τρέφω, τὸ τρέφον ἡμᾶς ἐν τῇ περὶ τὴν γῆν ἐργασίας. οὐ δυνάμεθα δὲ λέγειν ἐπὶ τῇς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, τοὺς βόας καὶ βοῦς. τὸ γὰρ α καὶ ο οὐ κινᾶται εἰς τὴν ου δίφθογγον, ἀλλ' εἰς ω. ἀλλὰ λέγουσιν, ὅτι ὁμοφώνια γέγονε τῇς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, καὶ τῇς αἰτιατικῆς. πᾶσα γὰρ εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ε λήγουσα καὶ συνηρημένη κατὰ τὸ τέλος, ἔχει τὴν αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν ὁμόφωνον αὐτῇ. οὐ κλίνεται βοῦς βούος. τὰ γὰρ εἰς ε λήγοντα μετὰ διφθόγγου, ἀποβάλλουσι τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν ἐν τῇ γενικῇ· πλὴν τοῦ κλείς, κλειδός· παῖς, παιδός· καὶ δαίς, δαιτός. βοῦς, βοός. 50 καὶ τὸ συνηρημένον οὐκ ἔχει. οὐδέποτε δυσύλλαβος γενικῇ, ἀπὸ μονοσυλλάβου εὐθείας γινόμενῃ, συναίρεσιν ἐπιδέχεται. τῷ βοί· καὶ τὸ συνηρημένον οὐκ ἔχει. οὐδέποτε δυσύλλαβος δοτικῇ βραχυκατάλητος συναίρεται. ἢ αἰτιατικῇ, τὸν βόα καὶ βοῦν. ὦ βοῦ.

Βοῶπις, εὐφθαλμος, καλὴ· εἶδος τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, προσηγορικόν.

204 Βοῶν, σημαίνει γ' τὴν μετοχὴν, Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν· — καὶ τὸ ζῶον, Μυκηθμοῦ δ' ἤκουσε βοῶν· — σημαίνει καὶ τὴν ἀσπίδα, Χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' εὐποιητῶν.

Βοῦς, σημαίνει δύο· τὸ ζῶον, Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρειυεν· — καὶ τὴν ἀσπίδα, — βόας αὔας· — καί, — βοῦν ἄζαλέην· — βοῦν Δωρικῶς τὴν ἀσπίδα, ὅτι ἐκ βοείων ἐστὶ δερμάτων· συνεκδοχικῶς, τὸ ὄπλον. ἔστι βοῦς καὶ εἶδος πλακοῦντος δεδομένου τοῖς εἰς Τροφονίου καταβαίνουσι· 10 ὁδοὶ οἱ καταβαίνοντες εἰς τὰ ἄδυτα, μυκηθμῶν αἰσθάνονται.

Βόθρος] δῆλον τὸ σημαίνον. "Ὀμηρος, Βόθρον ὀρύξαι ὅσonte πυγούσιον ἔνθε καὶ ἔνθε· — παρὰ τὸ βῶ, βέω, βέθρος, καὶ βόθρος, κατὰ ἀντίφρασιν, ἐφ' ὃν οὐδεὶς βαίνει· ἢ παρὰ τὸ βάθος, βάθρος, καὶ βόθρος. ἢ παρὰ τὸ βάραθρον, συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο.

Βόθυνος] ὡς π' ρ παρὰ τὸ θρασὺς γίνεται θρασυνος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βαθύς, βάθυνος, καὶ βόθυνος, ὁ λάκκος.

20 Βολβός, ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ἐν γῆς βολβὸν ἐμφερείας. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐσθιομένου, παρὰ τὸ βίε ἀναβάλλεσθαι.

Βόλβιτον, τὴν παντοδαπὴν κόπρον· βόλιτον γὰρ ἦν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β· κυρίως δὲ, ἢ βοός.

Βολεῶνας] οὕτω λέγεται οὗ ἢ κόπρος τῶν βοῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων βάλλεται, οἶον, τοὺς κοπρῶνας. λέγεται καὶ τόπος λιμένος, ἐνθα δέδονται αἱ ἄγκυραι.

Βόλιτον· βόλβιτον δὲ Ἴωνες, οἳ τε ἄλλοι καὶ Ἰππῶναξ.

οἶον, βολβίτου κασιγνήτην· — εἶτα, Νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ βολίτινον· — θάτερον κατὰ παραγωγὴν. εἴρηται δὲ οἶον· 30 εἰ βοός λιτόν, τὸ ἁμάρτημα τὸ κοπρῶδες· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, (ὡς Φέρω, Φέρβω) βόλβιτον.

Βόλινον, κόμη τις τῆς Ἀχαΐας, πλησίον Πατρῶν καὶ τοῦ καλουμένου Δρεπάνου. εἴρηται δὲ, ὅτι νύμφη τις διωκομένη ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἐρώντος, κατὰ τὴνδε τὸν τόπον μέλλουσα ἀγρεύεσθαι, ἔρριψε αὐτὴν εἰς θάλασσαν. ὅθεν τὸ χωρίον οὕτως ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῆς βολῆς τῆς νύμφης.

Βόλιμος] τὴν παραγωγὴν ἀπέδωκε· καὶ τὸ σημαίνον 40 εὔρον εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν. ἔστι μόλιβος· καὶ κατὰ ἐναλλαγὴν, βόλιμος, παρὰ Συρακουσίοις.

* Βομβαύλιος, εἶδος μελίσσης, παρὰ τὸ βομβεῖν.

Βόμβος, ψόφος τῆς ὠνοματοπεποιήται δὲ ἢ λέξις κατὰ μίμησιν τῆς γινόμενης φωνῆς· καὶ βομβεῖν ἐξ αὐτῆς, τὸ ἡχεῖν· καὶ βομβολυξ, πομφόλυξ.

Βομβύκη, ὄνομα αὐλητρίδος· παρὰ τὸν βόμβον τῶν αὐλῶν. καὶ βόμβυξ, αὐλοῦ τί εἶδος· καὶ ζῶον, ἄφ' οὗ τὰ βομβύκινα ὑφάσματα.

Βομβηδόν] Ἡ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἐνὶ καπνιῶσι, Βομβη- 50 δὸν κλονέονται· — κυρίως βόμβος, ὁ τῶν μελισσῶν ἐστὶν ἡχος· ἐνιοὶ δὲ τῆς βοξύνης λεγομένης μελίσσης. Ἀπολλώνιος. τὰ δὲ εἰς δὸν ἐπιβρόηματα ὁξύνονται, χωρὶς τοῦ ἔνδον.

Βομβυλιός, εἶδος παραπλήσιον μελίσση. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ βομβεῖν. ἔστι δὲ καὶ ποτηρίου εἶδος ἀπὸ μεταφοράς τοῦ ζῶου. καὶ γὰρ αὐτὸ ποιῶς πως κατεσκευάζετο, 205 ὥστε πινόντων βομβεῖν. καὶ τὸ ἐλαιερὸν δὲ ἀγγεῖον, κατ' ὁμοιότητα τοῦ στενοπόρου ἐκπώματος, βομβολιός λέγεται.

Βόρμος] βρόμος· καὶ κατ' ὑπερθεσιν, βόρμος, καὶ βόρ-μοξ. ἔστι δὲ τροφὴ τετραπόδων.

Βορά, ἢ τροφή. παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω· ὁ μέλλων, βόσω· βορός, καὶ βορά. ἐξ αὐτῶν βοράζω, τὸ τρέφω.

Βοράς, παρὰ τὸ βορώτατα τὰ σώματα ἡμῶν ποιεῖν καὶ ὑγιεινότερα. ὁ μὲν Ὀρίων, ὠνοματοπεποιήσθαι τὴν λέξιν φησὶ κατὰ μίμησιν τοῦ γινόμενου ἡχου κατὰ τὴν πνοὴν αὐτοῦ· ἄλλοι δὲ, παρὰ τὸ βάρος, βόρέας· ἢ 10 παρὰ τὸ βῶ, τὸ τρέφω, ὁ τρέφων καὶ αὐξάνων τοὺς καρπούς· ἢ παρὰ τὸ βορά· βοράς γὰρ ἡμῖν αἴτιος ἐστὶ τροφῆς, αὐξάνων τοὺς καρπούς. ἢ παρὰ τὸ βαίνειν αὐτὸν ῥαῖον πρὸς ἡμᾶς.

Βόρβορος] παρὰ τὸ βάρος, βάρβαρος· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, βόρβορος. βόρβορος γὰρ λέγεται τὸ περίττωμα τῆς γαστρὸς· τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς ἄνω κείμενον, βάρος ἐμποιεῖ· ἢ παρὰ τὸ βορά, βορός, ἢ ἐκ τῆς βοράς κόπρος· διπλασιασμῷ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, βόρβορος, ἢ ἐκ τῆς τροφῆς γενηθεῖσα ὕλη. 20

Βοσὸρ] Ἐβραϊκῇ ἢ λέξις· σημαίνει δὲ ἱμάτιον ἐκ ποκί-νου βεβαμμένον. λέγεται δὲ καὶ τὸ σῶμα, ὡς τὸ, Οὐ τὸ ἐρύθημα ἐξ ἀμπελου βοσὸρ· — ἀντὶ τοῦ, οὐτινος τὸ σῶμα, ἐξ ἀμπελου ἦν βεβαμμένον.

Βολωσία, ἢ Εἰλείθυια· βολὰς γὰρ τὰς ὠδῖνας ὠνόμαζον. βόλος ὑπὸ Κρητῶν καὶ ἢ διὰ σαγήνης ἄγρα, καὶ ὁ τῶν κύβων καὶ ἀτραγάλων.

Βόστω, παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω, ὁ μέλλων, βόσω· πλεονασμῷ τοῦ κ, βοστω, ὡς τιτρώσω, τιτρώστω· θνήστω, θνήσκω. ἐξ οὗ βόσις ἢ τροφή· καὶ συβώτης. 30

Βόστρυχος, ὁ πλόκαμος τῆς τριχός. Σοφοκλῆς, — νεωρὴ βόστρυχον τετμημένον· — παρὰ τὸν βότρυ· βό-τρυχος καὶ βόστρυχος, ὁ βοτρυειδής· μετὰ σχήματος

γὰρ βοτρυειδοὺς ἀπήρτηται· Πλοχμοὶ βοτρυόντες ἐπερ-
ρώθοντο κινῶντι.

Βόσπορος, οἰονεὶ βοὸς πόρος· ὠνόμασται γὰρ ἀπὸ τῆς
τοῦ τῆς θυγατρὸς Κάδμου. ταύτη γὰρ ἡ Ἥρα κατὰ
ζῆλον οἶστρον ἐπεμψεν. ἥτις ἐλαυνομένη ὥσπερ πόρτις,
τοῦτον παρήλθε τὸν τόπον, ὡς Φησὶ Διονύσιος· Τῷ δ'
ἐπὶ Θρηϊκίου στόμα Βοσπόρου· ὃν πάρος Ἰὼ Ἥρης ἐν-
40 νεσίῃσιν ἐνήξατο πόρτις ἐοῦσα· — Φύλαρχος δὲ, ὅτι οἱ
ἐντὸς τοῦ Εὐξείνου πόντου ἦσαν ἄπειροι γεωργίας· οἱ
δὲ ἐντὸς, ἔμπειροι. διὸ καὶ Βόσπορος ἐκεῖνο τὸ μέρος
ἐκαλεῖτο τοῦ πελάγους, ὅτι ἐσπείρετο. τινὲς δὲ, τοὺς
στενοὺς πορθμοὺς, Βοσπόρους εἰρήσθαι. ἢ ὅτι τὸ πα-
λαιὸν, εἰ ποτὲ τινες ἤθελον εἰς τὸ πέραν διαβῆναι,
σχεδίας πηγνύντες καὶ βοὺς ὑποζεύξαντες, ἐπὶ τούτων
διεπεραιούντο. ὅθεν ἡ ἐπωνυμία.

Βοτάνη, παρὰ τὸ βία τείνεσθαι, ἡγουν αὐξάνει.

Βοτὰ, πρόβατα· καὶ βοσκήματα, καὶ τὸν λεγόμενον βο-
50 τόν· ἀπὸ τοῦ βόσκεισθαι· καὶ βοτεῖν, βόσκειν.

Βοτῆρ, ὁ ποιμὴν. καὶ διὰ τοῦ ο, καὶ διὰ τοῦ ω. ὅθεν
καὶ τὸ, Κτεῖν δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας· — τοὺς βοσκήτο-
ρας καὶ νομέας τῶν μῆλων. παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω,
βόσω, βοτῆρ, καὶ βότεира, ὡς σωτῆρ, σώτειρα· καὶ
βότης· ὅπερ καὶ βούτης λέγεται, πλεονασμῷ τοῦ υ·
καὶ συβώτης καὶ συβώσιον, ἐντάσει τοῦ ο εἰς ω. ὁ δὲ
Φιλίξενος, παρὰ τὸ βόσκειν, βοτῆρ, ἀποβολῇ τοῦ κ.

206 Βόττιον, ἔθνος Μακεδόνων· καὶ Βοττία ἡ χώρα, ἀπὸ τῶν
βοτῶν, ὅτι πολυθρέμματός ἐστι. καὶ τὸ ἔθνος. ἢ παρὰ
τὸν βοτὸν, βοτιανή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, βοττιανή.
ἢ ἀπὸ τοῦ Βόττονος τοῦ ἡγησαμένου τῆς ἐκείσε ἀποικίας.

Βόττεια, πόλις Μακεδονίας. καὶ διὰ τοῦ ε ψιλῶς, Βότ-
τεια. τούτου τὸ ἐθνικόν, Βοττεάτης· τὸ δὲ ἐθνικὸν τοῦ
Βόττεια, διὰ τοῦ ι, ὡς Στράβων ἐν ζ'. καλεῖται δὲ
ἀπὸ Βόττωνος Κρητὸς ἡ πόλις· οἱ οἰκοῦντες, Βοττιαῖοι·
καὶ Βοττική, ἡ Χαλδαϊκὴ γῆ· καὶ θηλυκῶς λέγεται

10 Βοττιαῖς· καὶ Βοτταῖκή, κτητικόν.

Βότρυς] παρὰ τὴν πόσιν, πότρυς, καὶ βότρυς, ὁ τὴν πό-
σιν καὶ τὸ ποτὸν ρέων. ἢ παρὰ τὸ βῶ τὸ πατῶ, ὁ τοῖς
ποσὶ τριβόμενος, τούτεστι πατούμενος.

Βοτρυδὸν, συνεστραμμένως, ὡς ἐν βότρυος σχήματι.

Βουβάλιον, κόσμος χρυσοῦς περιτιθέμενος τῷ καρπῷ.
Διφιλος ἐν Παλλαίῃ, Βουβάλια καρπῶν παρθένου Φρο-
νήματα.

Βουβάρας, εἴρηται διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τοῦ ἄκρου προτομήν
τινα βουβάλου ἐξέχουσιν· (καὶ βούβαλον μέγα καὶ
20 πολὺ) ὁ μεγαλοναύτης. ἢ ὁ μέγας βαρὺς· παρὰ τὸ
βοῦ ἐπιτατικόν, καὶ τὴν βάριν, εἶδος πλοίου. ἢ παρὰ
τὸ βάρος ἔχοντα, καὶ καυχητιῶντα. περὶ ἀλαζόνος γὰρ
λέγεται, ὃν καὶ βαρυγέταν εἰρήκασιν.

Βούβοσις, πολυφαγία. Βουβωνία, κόπος.

Βούβασις, κώμη τῆς Αἰγύπτου καὶ θεός. ὅτι ἡ Ἰὼ ἡ Ἰνά-
χου, εἰς βοῦν μεταβλήθεισα, καὶ μετὰ τὴν διὰ γῆς
καὶ θαλάσσης πλάνην εἰς Αἴγυπτον παραγενομένη, ἐπι-
βᾶσα τὸ βροχιδώδους τόπου τοῦ Νείλου, τῶν χηλῶν
ἴχνη τῷ πληρῷ ἐνεχάραξεν. ὁ δὲ τῆς χώρας βασιλεὺς,
30 ἐωρακὴς τὸ μὲν τῆς ἐμπροστίας χηλῆς, τῷ ι στοιχείῳ
ἐμφερὲς, τὸ δὲ τῆς ὀπισθίας, τῷ ω, Ἰὼ τὴν βοῦν
ὠνόμασε· τὴν δὲ κώμην, Βούβασιν, ἀπὸ τῆς τοῦ βοὸς
βάσεως. ὥστε κατὰ τοῦτον τὸν λόγον καὶ διὰ τῆς εἰ-
διφθόγγου· δεῖ γὰρ Εἰῶ. ὁ μέντοι Ἡρωδιανὸς Φησὶ διὰ
τοῦ ι, παρὰ τὸ ἰέναι σχηματιζόμενον· ὅτι πολλὴν (Φη-
σὶν) ἤλθε γῆν.

Βούβαστος, πόλις Αἰγύπτου· καὶ Βουβατίτις πόλις. τὸ
ἐθνικόν, Βουβαστίτης.

* Βούβοτος, ὁ βόσκων τοὺς βοὺς.

Βούβρωστις, κυρίως ὁ μέγας λιμός· ὅτι καὶ βοὺς λυμαί-
νεται, καὶ τοὺς βοὺς βρώτιν ποιεῖ· ὁ χαλεπὸς λιμός. 40
ἐπὶ δὲ τοῦ, Καὶ ἐ κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν
ἐλαύνει, Ἰλιάδος ω', ἀντὶ τοῦ μεγάλη ἀνία καὶ λύπη.
ἐνιοὶ δὲ βούβρωστιν τὸν οἶκτον.

Βούδιον, πόλις Θεσσαλίας· οἱ δὲ, Ἠπείρου.

Βουγάϊον, ἐργάτην βοῦν· οἱ δὲ, μέγιστον, ἀμαθῆ,
ἀλαζόνα, βοώδη καὶ ἀναίσθητον.

Βουζυγία, γένος τι Ἀθήνησιν ἱερωσύνην ἔχον. Βουζύγης
γὰρ τις τῶν ἡρώων, πρῶτος βοὺς ζεύξας, τὴν γῆν ἡρο-
σεν· ἀφ' οὗ γένος Βουζυγία.

Βουβῶν, τὸ παρ' ἐκότερα τῆς ἡβῆς μέρος, ἐν ἀρχῇ τῶν 50
μηρῶν κείμενον. εἴρηται δὲ, ὅτι τοῦ βαίνειν ἐστὶν ὑπη-
ρέτης. παρὰ γὰρ τὸ βῶ, γίνεται βῶν· καὶ συνθέσει
τοῦ ἐπιτατικοῦ βοῦ, γίνεται βουβῶν, ὁ μέγας βαι-
νων. ἢ δι' οὗ μέγας βαινόμεν. βουβῶν λέγεται καὶ
τὸ πάθος τὸ εἰς ὕψος βαινόν· ἀπὸ τοῦ ἐπαίρεσθαι,
καὶ μέγας βαίνειν εἰς οἶδημα. ὅπερ τινὲς Φασὶ βομ-
βῶνα, ὡς λέγει Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ καθόλου. Μέναν-
δρος ἐν τῷ Γεωργῷ· οἶον, Βουβῶν ἐπήρθη τῷ γέροντι· 207
— καὶ ῥῆμα παρ' αὐτῷ βουβωνιῶ. ἐστὶ καὶ Βουβῶν
πόλις Λυκαονίας, ἀπὸ Βουβῶνος ληστοῦ· ὁ πολίτης,
Βουβῶνιος ὠφείλεν εἶναι· ἀλλ' ἐστὶ Βουβωνεύς. εἴρηται
ἀπὸ τοῦ βοῦ· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ζώου ληφθὲν, σημαίνει
τὸ μέγα, ὡς ἐν τῷ βούτιμος, καὶ Βούπαλος κύριον.
παρὰ δὲ τὸ ἐπιτατικόν καὶ τὸ γαῖα σύνθετον, γίνεται
βουγάϊος· ἢ παρὰ τὸ γαῖειν τὸ γαυριᾶν· ὅπερ καὶ αὐτὸ
παρὰ τὴν γαῖαν γέγονεν· ἢ ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῆς
γῆς, ὁ μεγαλόφρων· οἶον, Αἴαν ἀμαρτοεπὲς βουγάϊε, 10
οἶον εἰπεας.

Βουδόη, πόλις Ἰλλυρίδος. εἴρηται, ὅτι Κάδμος ἐπὶ βοῶν
ζεύγους ἐκ Θηβῶν ταχέως εἰς Ἰλλυρινοὺς παραγεγνόμε-
νος ἔκτισε πόλιν· καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ τοῦ θοῶς
Φυγεῖν, Βουδόην ὠνόμασεν. ἢ ἀπὸ τοῦ βούτου βουτόη,
καὶ βουδόη. τὸ ἐθνικόν, Βουδοῖος.

Βουδοῖη, πόλις τῆς Ἰλλυρίδος. Σοφοκλῆς Ὀνομακλεῖ,
Βουδοῖη Δρίλωνος ἐπὶ προχοῇσιν ἐνάσθη· — εἴρηται
ἀπὸ τοῦ βοηθὸν γενέσθαι. Βουθία, πόλις Ἰωνίας· τὸ
ἐθνικόν, Βουθιαῖος.

Βουθέρι, ἐν ᾧ τόπῳ βόες θέρους νέμονται. 20

Βουκάπη, ἡ Φάτνη τῶν βοῶν. ἀπὸ τοῦ κάπτω τὸ ἐσθίω,
γίνεται κάπη· τούτεστιν ἐν ᾗ οἱ βοὺς κάπτουσι.

Βούκαια, πόλις Φωκίδος ἐν τῷ Παρνασσῷ. ὠνόμασται δὲ,
ὅτι ποτὲ Δευκαλίων καὶ Πύρρα, κατακλυσμὸν Φεύγον-
τες, παρ' αὐτοῖς διεσώθησαν· καὶ σημεῖον τοῦτο· κατ'
ἐνιαυτὸν πυρὰν ἀνάπτουντες, μεγάλην βοῦν ἐπελαύνου-
σιν, αὐτῇ ἐπιβοῶντες, Ἐρπε βοὺς κατὰ τὰ πάτρια·
καὶ κατακαίουσιν αὐτήν. ἀπὸ γοῦν τοῦ καίειν τὴν βοῦν,
λέγεται Βούκαια, καὶ Βουκαεῖς.

Βούκαιος] Νίκανδρος, Βούκαιός τ' ἀλέγοι καὶ ὀροτύπος· 30
— καὶ Θεόκριτος. σημαίνει δὲ τὸν ἀροτριαστὴν, τὸν τοῖς
βουσί καινόντα τὴν γῆν, τούτεστι κόπτοντα καὶ σχί-
ζοντα.

Βουκερα, λίμνη τις ποτὲ μὲν καλουμένη· νῦν δὲ, εἶδος
βοτάνης, ἀπὸ τοῦ σχήματος τοῦ παρὰ τὴν θέσιν· ἐπει-
δὴ κέρατι βοὸς ἔοικε. καὶ Νίκανδρος ἐν ἈλεξίΦαρμά-
κοις παρετυμολογεῖ αὐτήν, λέγων, Ἄλλοτε βουκεραὸς
χιληγόνου, ὁ ῥα κέρατος Εὐναμπεῖς πετάλοισιν ὑπνε-
μίοισιν ἀέξει.

Βουκερας, ἡ τῆλις τὸ σπερμάτιον· Διότιμος. Βουκεραῖς, 40
κρήνη ἐν Πλαταιαῖς, ἥτις ὠνόμασται. Πόλυβος ἐξ
Ἄργους ἐπέκτισε Πλαταιὰς μετὰ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος

κατακλυσμών, βοὸς αὐτῶ ἡγουμένης κατὰ χρησμόν, ὡς ποτε Κάδμω. ἢν ἐκεῖσε κατακλιθεῖται, τῷ κέρατι πατάξαι τὴν γῆν, καὶ κρήνην ἀναφανῆναι· ἢν ἀπὸ τοῦ κέρατος τοῦ βοὸς, Βουκεραῖδα καλεῖσθαι. οὕτω Θεῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τοῦ Ἀΐτιου Καλλιμάχου· οὕτω καὶ Σερῖνος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Φίλωνος περιπόλων. Πολύδωρος λέγει τὸν χρησμόν.

50 Βουκέφαλος, ὁ ἵππος ὃν Ἀλέξανδρος ἐκέντητο· οὐχ, ὡς τινες οὔονται, ὅτι βοὸς κέρατα εἶχεν· τοῦτο γὰρ ψευδές· ἐκασμεῖτο γὰρ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου χρυσοῖς· καὶ οὐ διὰ τὰ κέρατα Βουκέφαλος ὠνόμασται, ἀλλ' ὅτι οὕτως ἐν Θεσσαλίᾳ ἐκαλοῦντο οἱ ἵπποι ἔχοντες ἐγκεκαυμένον βουκεράνιον. ὅτι δὲ τῶν Θετταλικῶν ἵππων τινὲς ἐκαλοῦντο βουκέφαλοι, δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγνώρῳ, Μὴ κλαῖ· ἐγὼ σοὶ βουκέφαλον ὠνήσομαι· — καὶ πάλιν, Ψῆχει ἡρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ κοππατίαν· — λέγεται ὁ ἐγκεκαυμένον ἔχων τοῖς ἰσχυροῖς βούκρανον.

208 Βοῦνις, καὶ βουνίτις, ἡ γῆ. εἴρηται δὲ παρὰ τοὺς βουνοὺς. βουνοὶ δὲ εἰσιν οἱ ὑψηλοὶ καὶ ὁρώδεις καὶ γεώλοφοι τόποι· παρὰ τὸ βαίνειν ἄνω.

Βοῦα· ἀλγεῖ τις· τάχα θ' αἱ βουσοῖαι· — ἔλλειψις τοῦ σ, καὶ πνεῦμα προσῆλθε τὸ δατύ.

Βουκόλοι, οὐ μόνον οἱ τῶν βοῶν νομεῖς, ἀλλὰ καὶ ζῶα τινὰ οὕτω καλοῦνται. καὶ βουκολισμός, μελοποιίας τινὸς εἶδος, καὶ ὀρχήσεως.

10 Βουκόλος, ἦτοι βουκόνος τις ὢν· παρὰ τὸ νομεῖν περὶ τὰς βοῦς, ὃ ἐστὶν ἐνεργεῖν καὶ διατρίβειν. ἢ βουσί κεκλόμενος, ὃ ἐστὶν ἐγχελευόμενος. ἢ παρὰ τὸ κέλλω, ὃ σημαίνει ὁ ἅμα τοῖς βουσί κέλλων. βουκολῶ σημαίνει καὶ τὸ σοφίζομαι. Δίδυμος δὲ, παρὰ τὸ νομεῖν εἴρηκεν· ἢ ἢ βουκόμος, ὡς ἱπποκόμος· καὶ κατὰ τροπὴν, βουκόλος· καὶ βουκολεῖν, βόας νέμειν.

Βουλυτός, ἡ δειλινὴ ὄψις, ὅτε οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων.

* Βουλιμιάω, λίαν πεινῶ· παρὰ τὸ βοῦ, ἥτις ἐστὶ μερίς ἐπιτακτικὴ, καὶ λιμός, ἡ πείνα.

20 Βούλιμος, ὁ μέγας καὶ ἐπιτεταμένος λιμός· παρὰ τὸ βοῦ ἐπιτακτικὸν μόριον, καὶ τὸ λιμός.

Βούλω· βαρύνεται· ἐπεὶ τὰ εἰς λω λήγοντα κατὰ δι-σύλλαβα παραληγόμενα τῇ ου διφθόγγῳ, τὰ μὲν β', βαρύνονται· τὰ δὲ β', περισπῶνται. βαρύνονται, βούλω, καὶ οὐλω. "Ομηρος, Οὐκέ τε καὶ μέγα χαῖρε· — περισπῶμενα, οὐλῶ, παρὰ τὸ οὐλή τὸ τραῦμα (ἐνθα κατουλώσας) καὶ δουλῶ, παρὰ τὸ δαῦλος. ἀπὸ δὲ τοῦ βούλω, παράγωγον βουλεύω, ὡς ἄρχω ἀρχεύω.

30 Βουλή, ὄνομα ῥηματικόν, εἶδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, προσηγορικόν. γίνεται παρὰ τὸ βέλλω, βολή, ἢ σύστοιχος τῆς γνώμης Φορὰ ἢ ἐπιβολή τῆς ψυχῆς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, βουλή, ἢ τοῦ νοός ἐμβολή. ἢ παρὰ τὸ βάλλω, βολή· καὶ πλεονασμῷ βουλή. ἐτράπη δὲ τὸ α εἰς ο, ὡς ἐν τῷ ἡμέρα, ἡμερόβιος· Ἡρα, Ἡρόδοτος· ὦρα, ὠροσκόπος. σημαίνει δὲ τὴν ἄθροισιν καὶ τὸ προβούλευμα· ὡς τὸ, βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴξε γερόντων· — καὶ τὴν γνώμην, Χρεῶ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ διοτρεφές ὦ Μενέλαε· — καὶ — Διὰς δ' ἐτελείετο βουλή· — καὶ τὴν προαίρεσιν, καὶ τὴν θέλησιν, ὡς τὸ, Νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγεράς Θέτιδος ἐξήνεγκε βουλὰς.

Βουληφόρος, πρόβουλος, ἀρχιβουλος, ἡγεμὼν, ἄρχων, βουλευτικός. σημαίνει ποτὲ μὲν τὸν βασιλέα, ὡς τὸ, Οὐ χρὴ παννυχίον εὔδειν βουληφόρον ἄνδρα· — ποτὲ δὲ ἐπιθετικῶς αἱ ἐκκλησίαι, ἐν αἷς αἱ βουλαὶ ἀναφέρονται, ὡς τὸ, Τοῖσι δ' οὐτ' ἀγορὴ βουληφόρος· — τὰ

ἐκ β' τελείων σύνθετα ὀνόματα, ἀπὸ εὐθείας· ὡς τὸ, ζῶη, ζωηφόρος, καὶ ἐωςφόρος· ἀπὸ γενικῆς, οὐδεὶς οὐδενός, οὐδενόστωρα· ἀπὸ δοτικῆς, Ἀρηί, ἀρηίφιλος· ἀπὸ αἰτιατικῆς, πόδα, Ποδαλείριος. ἀπὸ δὲ κλητικῆς 50 μόνον, οὐ γίνεται σύνθετον· ἐπεὶ πᾶσα πτώσις γ' πρόσ-ωπος ἐστὶ, πλὴν τῆς κλητικῆς· ἡ δὲ κλητικὴ, αὐτοτελὴς ἐστὶ, καὶ πολλάκις τέλειον λόγον ἀποπληροῖ, ὡς τὸ, Ὡ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ μοιρηγενὲς Ὀλβιόδοιμον· — καὶ πάλιν, Διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ· — τὸ δὲ τέλειον, μετὰ τοῦ ἀτελοῦς οὐ συντίθεται. τὸ δὲ γυναιμανὲς, οὐκ ἀπὸ τοῦ ὦ γύναι, καὶ τοῦ μαίνομαι ῥήματος, ἀλλ' ἀποκοπὴ ἀπὸ γυναικός. ἐστὶ δὲ τὸ ῥῆμα 209 Φέρω· Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας Φορέει· — ἀφ' οὗ Φορητός· ἀπὸ δὲ τοῦ Φέρω, Φερτός· ἐνθα τὸ συμΦεργή. τὸ συγκριτικόν, Φερέστερος, καὶ προΦερέστερος, καὶ προΦερέστατος ὑπερθετικόν. Ἰστέον ὅτι τὸ Φέρω κατὰ τέλος συντίθεται· σπανίως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν, ὡς τὸ, Φέρεκλος, Φερέσταχυς, Φερσεφόνη· τελεσφόρος, τοξοφόρος. οὕτως οὖν παρὰ τὸ βουλή καὶ τὸ Φέρω, γίνεται βουληφόρος. τὰ δὲ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ σύν- 10 θετα, ἢ Φυλάσσουνσι τὸ η, ἢ τρέπουσιν· οἶον, γῆ, γηγενής· ὀδύνη, ὀδυνήφατος· κρήνη, κρηνοφύλαξ. πάντα δὲ τὰ παρὰ τὸ Φέρω, παροξύνεται, εἰ μὴ ἄρα τύπος κωλύοι, διὰ τὸ εὐ μόριον καὶ τὰς προθέσεις, καὶ τὴν α στέρησιν· εὐφορος, πρόσφορος, ἄφορος.

Βουλεία, ὁ χρόνος τοῦ βουλευεῖν· ὡς περ στρατηγεία ἐστὶν ὅπου στρατηγεῖ.

Βούπρηστις, ἐστὶ λαχάνου ἀγρίου γένος, ὅμοιον τῷ σινάπιν καὶ τῇ λαμψάνῃ. βούπρηστις δὲ φασι λέγεται, διὰ τὸ τοὺς γευσταμένους αὐτῆς, μεγάλως πιμπράσθαι, τούτεστι Φυσᾶσθαι· τὸ γὰρ βοῦς, ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἔτασσαν 20 οἱ ἀρχαῖοι· καὶ βούπαιδα, τὸν μέγαν παῖδα.

Βουπράσιον, τόπος οὕτω καλούμενος, καὶ πόλις, καὶ ποταμός, καὶ χώρα τῆς Ἡλίδος. τὸ ἐθνικόν, Βουπρασιεύς, καὶ Βουπράσιος.

Βούσιρις, ὁ ἥρως ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεύς· ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις οὕτω καλεῖται. εἴρηται παρὰ τὸ βοῦς εἶρειν, ὁ δυνάμενος μόνος ζευγνύειν δύο βοῦς· παρὰ τὸ βοῦς καὶ τὴν σειρὰν, ἢ ἢ ὁ ἰσχυρὸς καὶ ἀνδρεὺς, ὥστε δύνασθαι βοῦν ἄγειν σειραῖς· ὡς περ καὶ Λαέρτης λέγεται. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι· ὦφειλε διὰ διφθόγγου· τὰ γὰρ 30 διὰ τοῦ ιρις, ἀποστρέφεται τὴν εἰ διφθόγγον· οἶον, Ὅσιρις, ὁ Διόνυσος, παρὰ αἶγα· (ἐστὶ καὶ ὄνομα πόλεως οὕτω λεγομένης, καὶ ὁ Νεῖλος) καλᾶσιρις, λινοῦν ἱμάτιον· Ἴρις, ἡ τῶν θεῶν ἄγγελος· Κίρις, ὄνομα ποταμοῦ· Τίρις, ὄνομα δούλης· σίρις, ἢ ξίρις· ποτὲ μὲν γὰρ διὰ τοῦ σ λέγεται αὐτὸ, ποτὲ δὲ διὰ τοῦ ξ· καὶ ποτὲ μὲν διὰ τοῦ ι γράφεται, ποτὲ δὲ διὰ διφθόγγου· κρεῖττον δὲ διὰ τοῦ ι· σημαίνει δὲ ἀρωματικὸν φυτόν· — χωρὶς εἰ μὴ ἔχει τοῦτο ἀπὸ προϋποκειμένου, διὰ τὸ χεῖρ, χείρος, χείρις· σημαίνει τὸ χειρομάνικον. 40

Βούρα, πόλις τῆς Ἀχαΐας, ἢν ᾤκισεν Ἐξάδιος ὁ κένταυρος· καὶ ἐκεῖ αὐτοῦ τὰ βουστάσια ἐφυλάττετο. διὸ καὶ Βούρα ὠνόμασθη· ἀπὸ τοῦ τὰς βοῦς ὠρεῖν, ὃ ἐστὶ φυλάττειν. βούρα τε Δεξαμένοιο βοόστασις Οἰκιάδαο.

Βούπαις] εἶωθε γὰρ τῇ προσθήκῃ τοῦ ἵππου ἢ τοῦ βοός, τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν. ἀπὸ μὲν τοῦ βοός, βούσικον· ἀπὸ δὲ τοῦ ἵππου, ἵπποσέλικον· καὶ θυμὸν ἵππογνώμονα, τὸν μεγάλον νομον.

Βούται, βουκόλοι. Βούτα, Λατῖνοι τὰ ἐκ πυρᾶς καλοῦσι 59 λεῖψανα· παρὰ τὸ Φῶ τὸ λάμπω, γίνεται Φῶτα· τροπὴ τοῦ Φ εἰς β, καὶ ω εἰς ου, βούτα.

Βουτάδαι, δῆμος ἐστὶ τῆς Οἰνηίδος Φυλῆς, ἀφ' ἧς οἱ δη-

μόται. ἢ οἱ ἀπὸ Βούτου. οὗτος δὲ ὁ Βούτης τὴν ἱερω-
σύνην ἔσχε· καὶ ἀπ' αὐτοῦ Βουτάδαι ἐκαλοῦντο. καὶ
βουτρόφος, τάξις (ὡς Φασί) τῆς ἱερωσύνης, ἢ τρέφουσα
τοὺς βοῦς, ὥστε θύεσθαι τοῖς θεοῖς δημοσίᾳ. καλοῦν-
ται δὲ καὶ Ἑτεοβουτάδαι, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Βούτου.

- 210 Βουτίδης] τὰ εἰς ἦς, εἰς οὐ ἔχοντα τὴν γενικὴν, ἢ διὰ
τοῦ ἀδης, ἢ διὰ τοῦ ἰδης ποιεῖ τὸ πατρωνυμικόν· Ἰππό-
της, Ἰππότου, Ἰπποτάδης· δότης, δότου, Δοτάδης,
κύριον. εἰ δὲ διὰ τοῦ ἰδης, διὰ τοῦ ι γράφεται· κορυ-
νήτης, κορυνήτου, Κορυνητίδης· Τριόπης, Τριόπου, Τριο-
πίδης. οὕτω Βούτης, Βούτου, Βουτίδης, τοῦ Ποσειδῶνος
υἱός. τὰ δὲ εἰς ος, διὰ τοῦ ἀδης ποιοῦσι τὰ πατρωνυμικά·
οἶον, Αὐξέντιος, Αὐξεντιάδης· Ἀσκληπιδίος, Ἀσκληπιδιάδης·
10 ἥλιος, ἡλιάδης· Οἰλιάδης οὐκ ἔστιν· Οἰλέως γὰρ· ἐπεὶ
Οἰλείδης εἶχεν εἶναι. οἱ δὲ ποιηταὶ πολλάκις ἀποβάλ-
λουσι τὸ α· οἶον, Ἐριχθονιάδης, Ἐριχθονιδῆς· Τε-
λαμωνιάδης, Τελαμωνιδῆς. τὰ δὲ εἰς ας ἰσοσυλλάβως
κλινόμενα, διὰ τοῦ ἀδης ποιοῦσι τὸ πατρωνυμικόν· βο-
ρέας, βορέου, Βορεάδης· Αἰνέας, Αἰνέου, Αἰνεάδης·
κέας, κέου, Κεάδης· πυλέας, πυλέου, Πυλεάδης, καὶ
κατὰ συγκοπὴν, Πυλάδης· δημέας, δημέου, Δημεάδης,
καὶ Δημάδης.

Βούτυπος, ἱερεὺς τῆς, ὅς τοὺς βοῦς ἐν ταῖς θυσίαις τῷ πε-
λέκει τύπτων ἔθνε· Βούτυπος οἶα πόδα τανύων, Ἀπολ-
20 λώνιος.

Βουτρωτός, ἢ Βουθρωτός, πόλις τῆς Ἠπείρου, ὡς Φησι
Τεῦκρος ὁ Κυζικηνός· ὅτι Ἐλένου ἐκ τῆς πατρίδος εἰς
τὴν Ἠπείρον παραγενομένου, θύοντος δὲ ἐπιβατήρια,
ἢ βοῦς οὐ καιρίαν λαβοῦσα τομὴν, Φεύγει καὶ κόλπον
τινὰ τῆς Ἠπείρου διανηξαμένη, εἰς γῆν ἐξέρχεται· καὶ
καταπεσοῦσα, ἀπέθανεν· ὁ δὲ Ἐλένος, συμβόλῳ θείῳ
χρησάμενος, κτίζει πόλιν· καὶ ἀπὸ τοῦ συμβάντος,
Βουτρωτὸν αὐτὴν ὠνόμασε. τὸ ἐθνικόν, Βουτρώτιος.

- 30 Βουφόνια] ἑορτὴ τῆς παρὰ Ἀθηναίους τὰ βουφόνια· ἐν ἣ
πολλοὶ ἐθύοντο βόες· καὶ ἦγετο αὕτη σιροφοριῶνος
μηνὸς τετάρτη ἐπὶ ι'.

Βουφόνεον, ἐβουφύτουν, βοῦς ἔθουν.

Βούχετα, ἢ Βουχέτιον· ἔστι δὲ πόλις τῆς Ἠπείρου, οὐδε-
τέρως καὶ πληθυντικῶς λεγομένη· ἦν Φησι Φιλόχορος
ὠνομάσθαι, διὰ τὸ τὴν Λητῶ, ἥτοι Θέμιν, ἐπὶ βοὸς
ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ, κατὰ τὸν τοῦ Δευκαλίωνος κα-
τακλυσμόν. μέμνηται δὲ τοῦ ἐθνικοῦ Καλλίμαχος· οἶον,
Ἐξ ἁλὸς οὐ δίκην ἀνέρα Βουχέτιον ἔλκειν.

40 ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Βραδύς] παρὰ τὸ βάρος βαρύς· καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ρ,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ.

Βρά] ἀπὸ τοῦ βράδιον γίνεται κατὰ πλεονασμόν τοῦ β Αἰο-
λικῶς, βράδιον· καὶ κατὰ συγκοπὴν βρά. οὕτως Ἡρω-
διανός καὶ Χοιροβοσκός.

Βραβεῖον, ἀπὸ τοῦ βράβδος, βραβεῖον· καὶ τροπὴ τοῦ δ εἰς
β, καὶ ὑπερβιβασμῷ, βραβεῖον. λέγεται δὲ τὸ βασιλι-
κὸν σκήπτρον. ἐξ οὗ καὶ βραβεύται, οἱ τὰς βασιλικὰς
βράβδους κατέχοντες, καὶ τοῖς νικῶσι τοὺς στεφάνους
50 δίδοντες. καὶ βραβεῖον λέγεται ὁ παρὰ τῶν βραβευτῶν
διδόμενος στέφανος τῷ νικῶντι. τὸ βει, διφθόγγον, τὰ
διὰ τοῦ εἰον κτητικά· —

* Βραβευταί, οἱ τοῦ ἀγῶνος διοικηταί, οἰοῦναι βραβευταί·
βράβδον γὰρ σύμβολον τῆς νίκης ἐδίδουν τοῖς νικῶσι.

Βραβεύει, ἐπιψηφίζεται, διανέμει· καὶ βραβευτής, διοι-
κητής, ὁριστής. βραβευταὶ δὲ κυρίως λέγονται, οἱ τὴν

- 211 βράβδον ἀπὸ Φοίνικος, ἢ τινὸς ἄλλου, δίδοντες σύμβολα

τῆς νίκης. βραβευταὶ τινες ὄντες· καὶ ὑπερθέσει τοῦ ρ.
ἢ οἱ διαλλακταί. καὶ βραβεῖα, αἱ διαλλαγαί.

Βράβηλα, τὰ καλούμενα Δαμασκηνά. Θεόκριτος, Ὀρπα-
κῆς βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔραζε· — Ἀθήναιος δὲ
ἐν τῷ β' τῶν Δειπνοσοφιστῶν, Σέλευκον ὀνομάζειν
κοκκύνηλα, καὶ βράβηλα καὶ βάδρυα. εἴρηται δὲ βο-
ράβηλα τινὰ ὄντα, τὰ τὴν βορὰν ἐμβάλλοντα· ἔστι
γὰρ μαλακτικὰ τῆς γαστροῦς. εἴρηται δὲ καὶ [μάδρυα,] 10
μαλόδρυα τινὰ ὄντα. Δαμασκηναὶ δὲ, κατ' ἐξοχήν, διὰ
τὸ ἐν Δαμασκῷ τῇ πόλει γεωργούμενα εἶναι εὐθαλέ-
στερα καὶ καλλίονα.

Βραγχιᾶζω, ὁ μέλλων, βραγχιᾶσω· ὁ ἀόριστος, ἐβραγχιᾶ-
σα. ἐβραγχιᾶσεν ὁ λάρυγξ· — παρὰ τὸ βρέχω, γίνε-
ται βρόχος, καὶ βροχίον, τὸ συνεχῶς βρεχόμενον· ἐξ
οὗ καὶ βράχος τὸ τῆς θαλάσσης. ὠνοματοπεποιησθαι
Φασὶ τὴν λέξιν κατὰ μίμησιν τῆς γινόμενης αὐτῷ βρα-
χύτητος ἐν τῇ Φωνῇ. ἢ βρόγχος λέγεται ὁ λαιμὸς καὶ
Φάρυγξ· ὅς καὶ βράγχος παρὰ τοῖς παλαιοῖς λέγεται· 20
ἀφ' οὗ, Τόσσον ἐβραγχ' Ἄρης· — ἀφ' οὗ τὸ πάθος
ἐκάλεισαν βραγχιᾶν. ἐγὼ δὲ οἶμαι, παρὰ τὸ βαρεῖαν
ἰαχὴν ἔχειν, τούτεστι Φωνήν, γίνεται βαριχιᾶν, καὶ
βραγχιᾶν. βραγχιᾶν γὰρ, τὸ ἡσύχως ὀδύρεσθαι, καὶ
τὸ σαπρᾶ καὶ τραχεῖα τῇ Φωνῇ χρησθαι. καὶ βράγχος,
νόσημά τι περὶ τὸν βρόγχον.

Βράζει] παρὰ τὸ βῶ τὸ λέγω, γίνεται βάζω· καὶ πλεο-
νασμῷ τοῦ ρ, βράζω.

Βράσσω, τὸ ζέω· ὅπερ καὶ ἀναβράσσω λέγεται Ἀττικῶς.
ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος λαμβάνοντες τὴν λέξιν· — 30
Ἀριστοφάνης, Ἀναβράττω κίχλας· — ἀντὶ τοῦ ἔψω.

Βράσσω, εἴρηται παρὰ τὸ βάρος· ἢ βαρῶ βαράσσω, καὶ
κατὰ συγκοπὴν, βράσσω, ὁ βραδύς καὶ βραχύς· ἐκά-
τερον σημαίνει. καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ βραδύς, γίνεται βρα-
δύτερος, καὶ βραδίων, καὶ βράσσω· καὶ ἀπὸ τοῦ βρα-
χύς, βραχύτερος, βραχίων, βράσσω. ὅθεν ὁ ποιητὴς
εἰδὼς ἀμφοτέρων σημαυτικὴν τὴν λέξιν, ἐπιφέρει, δια-
σαφῶν καὶ λύων τὸ ἀμφίβολον, — βράσσω τε νόος, 40
λεπτὴ δέ τε μήτις, Ἰλιάδος κ', ἀντὶ τοῦ βραδύτερος,
ἐλάσσων. ἢ ταρασσόμενος καὶ ἀναταστατῶν, ἀπὸ τοῦ
βρασμοῦ· οὐ σταθερός, ἢ ἄτακτος.

Βραχύς, κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς ρ. παρὰ γὰρ τὸ ἀποβε-
βλησθαι μέρος καὶ ἐλάσσονα γενέσθαι εἴρηται. οὕτως
Ἡρακλείδης, ὡς Φησιν Ὀρος.

Βραχίων, εἴρηται, ὅτι βραχύτερός ἐστι τοῦ λοιποῦ μέρους
τῶν χειρῶν· ἢ ἐκ τοῦ βραχύς καὶ τοῦ κίων, βραχυ-
κίων τῆς ἐστί.

Βράχω, σημαίνει τὸ ἡχῶ. ὀνοματοποιεῖα ἡ λέξις ἐστίν· —
ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποιήματα χαλκῷ. 50

Βρέχω, ὁ μέλλων, βρέξω· γίνεται παρὰ τὸ βρόχος. ἢ
παρὰ τὸ βάλλω, βλώ· καὶ βρῶ, βρέχω, ἀπὸ τοῦ ἡχου
τῶν ὑδάτων. ὅθεν καὶ Ὀμηρος, [— βράχεν ὑδάτα· —]
ὀνοματοποιεῖα ἐστί. τούτου τὰ ἐνεργητικὰ οὐχ εὐρηται·
ἐπεὶ δὲ τὰ ἐπὶ τῶν εὐθειῶν ἐνεργητικὰ ἐξακουόμενα
ρήματα, πρῶτα καὶ δευτέρως πρόσωπα οὐκ ἔχει. οὐδὲ
γὰρ, βρέχω ἐγώ· οὐδὲ, βρέχεις σύ· ἀλλὰ, βρέχει καὶ
χιονίζει καὶ ἀστράπτει ὁ θεός. πᾶν νόημα, καὶ πᾶς 212
λόγος τέλειος, ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος συνίσταται·
οἶον λέγει ὁ Πλάτων· δημηγορεῖ Δημοσθένης· — χω-
ρὶς τούτων, οὐδὲν ἐστὶ τέλειον. εἰ γὰρ εἶπω, ἀναγι-
νώσκει, ὀφείλω εἰπεῖν καὶ τὸ ἐπαγόμενον, ἢ Θεόδωρος,
ἢ ἄλλος· διότι πολλοὶ εἰσιν οἱ ἀναγινώσκοντες. ὅταν δὲ
ἐρωτηματικῶς εἶπῃ, βρέχει, ἢ βροντᾷ; διατὶ οὐ προς-
τίθῃσι καὶ τὸ ἐπαγόμενον; διότι εἰς ἐστὶν ὁ ταῦτα
ποιῶν, τούτεστιν ὁ θεός· ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ βασιλέως·

- 10 οἶον, ἔδωκεν ἀξίας· ἐποίησε σπαθαρίας: — καὶ οὐ λέγει, ὁ δεῖνα· ἐπεὶ δὲ εἰς ἐστὶν ὁ ταῦτα πράττων.
- Βρέγμα, καὶ βρεχμὸν, τὸ ὑπερμετώπιον μέρος. εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν· ἐν δὲ τοῖς ἐτυμολογικοῖς, τὸ τῆς κεφαλῆς ἄκρον κρανίον· ὅπερ ὁ ποιητὴς βρεγμὸν καλεῖ· (ὥς περ παρὰ τὸ ἔχω γίνεται ἐχμὸς καὶ νεοχμὸς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βρέχω, γίνεται βρεχμὸς καὶ βρέχμα) ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς νεοτοῖς καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις καταχύσεσι τῶν ὑγρῶν, τοῦτο πρῶτον βρέχεται.
- Βρέμει, ἡχεῖ. κυρίως, οἶον, — μέγα βρέμεται χαλεπαίνων: — σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὀρμαῖν. παρὰ τὸν βρόμον τὸν τοῦ πυρὸς ἡχόν πεποιήται. ἐγὼ δὲ τὸν βρόμον, ἀπὸ τοῦ βρέμω.
- Βρεντήσιον, χωρίον τῆς Ἰταλίας περὶ τὸν Ἀδρίαν, ἀπὸ Βρέντου τοῦ Ἡρακλέους. ἢ ὡς εὐλίμενος οὖσα· ἐν γὰρ στόματι λιμένες πολλοὶ συγκλείονται. ὡς εἰκνυῖα τοίνυν κεφαλῇ ἐλάφου, οὕτως ὠνόμασται. ἔχει λιμένας κέρασιν ἐλάφου παραπλησίους. βρένδον δὲ καλοῦσι τὴν ἐλάφον Μεσάππιοι· καὶ βρέντιον Μεσαππίοις ἢ κεφαλῇ τῆς ἐλάφου. τὸ ἐθνικόν, Βρεντεσσίνος.
- 30 Βρεττανοί, ἔθνος ἀπὸ Κελτοῦς τῆς Βρεττάνου θυγατρὸς· Βρεττία δὲ, ἡ νῆσος ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, ποταμὸν ἔχουσα Βρέντιον. οἱ δὲ, Βρεντανίδαι. καὶ τὸ ἐθνικόν ἔδει Βρεντιανὸς, ὡς Πολύβιος· νῦν δὲ λέγονται Βρέντιοι. εἰσὶ καὶ Βρεντανίδες νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ. τὸ ἐθνικόν, Βρεντανοί.
- Βρέφος, τὸ νεογνὸν παιδίον· κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπου· Καλλιμαχος ἐν τρίτῳ τῶν αἰτίων, καὶ ἐπὶ σκύμνου τίθησι. παρὰ τὸ βράττω τὸ ἀμέλγω· τὸ βράττον τὸ γάλα·
- 40 τροπὴ τοῦ α εἰς ε. ἢ ὅτι βροτός ἐστὶν εἰς Φῶς προσελθών.
- Βρένθειον, μῦρον τῶν παχέων, ὡς ἡ βάκχαρις· οἱ δὲ, ἀνθινον μῦρον. καλοῦσι δὲ καὶ ὄρνεόν τι βρένθον· ὁ ἔνιοι κόσσυφον καλοῦσι. Κύπριοι δὲ βρενθισίτην θρίδακα λέγουσι.
- Βρενθία] διότι ῥιζία τινὰ, οἷς ἐρυθαίνονται τὰς γνάθους αἱ γυναῖκες· οἱ δὲ, Φύκος ἀγχοῦσαν· οὐκ εὔ.
- Βρέδον, ἐλάφον, ἢ κεφαλὴν ἐλάφου.
- Βρενθύεται, μεγαλοφρονεῖ, ἐπαίρεται, οἶονεῖ θρύπτεται. Βισαντίνος Φησὶν ἐν τοῖς περὶ χρηστομαθίας οὕτω·
- 50 Βρένθιον ἐστὶ μῦρον. καὶ οὕτως ἐν τοῖς ἰάμβοις. τοὺς οὖν ἀλαζόνας καὶ τρυφεροὺς, μῦρῳ χρίσθαι ἀκολουθεῖ. καὶ ἀπὸ τούτου δηλαδὴ τοὺς θρυπτομένους ἐπὶ παντὶ τὸ ἀπαξιαπλῶς βρενθυμένους λέγουσιν. οὕτως εὖρον ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ.
- Βρενθυόμενοι, δυσχεραίνοντες, ὀργιζόμενοι, θυμούμενοι· καὶ βρενθύεσθαι, τὸ διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι, προσποιεῖσθαι ὀργίζεσθαι· παρὰ τὸ μετὰ βάρους θύειν, ὃ ἐστὶν ὀρμαῖν. σημαίνει καὶ ἐπαιρόμενοι, μέγα φρονοῦντες.
- 213 Βρέτας] παρὰ τὸ βροτός, βρέτας κατὰ τροπὴν, τὸ βροτοειδὲς ἀγαλμα, τὸ βροτῷ ὅμοιον· κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ ξύλου πεποιημένον ἀνθρώπου ἀγαλμα, εἰδωλον, μορφή· Κύρηναιοι δὲ τὸν ἀναίσθητον.
- Βρεττία, μέλαινα πίσσα· καὶ βάρβαρος, ἀπὸ τοῦ Βρετίωνος ἐθνικοῦ.
- 10 Βρέφος] παρὰ τὸ Φέρβω τὸ τρέφω, γίνεται Φέρβος· καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων, βρέφος, τὸ δεόμενον τροφῆς. ἢ παρὰ τὸ εἰς Φῶς βεβηκέναι.
- Βριαρός, ὁ ἰσχυρός· καὶ βριαρώτερος. παρὰ τὴν βίαν, βιαρός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, βριαρός· ἐνθεν Βριαρέως, ὁ ἐνατόγχειρ θεός. ἢ παρὰ τὸ βρίω, ἀφ' οὗ καὶ βρίθος τὸ βάρος· καὶ ὥς περ παρὰ τὸ τάχος γίνεται ταχύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βρίθος βριθός· καὶ βριθῷ, μέγα, στιβαρόν· καὶ βριθοσύνη· καὶ βριάω βριῷ,

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

- ῥῆμα· καὶ παρώνυμον, Βριαρεύς, ὡς πομπός, πομπεύς· καὶ ἀπὸ τοῦ Βριαρεύς γενική, Ἀττικῶς, Βριαρέως· καὶ αὕτη εἰς εὐθεῖαν ἀναχθεῖσα, ἐποίησε τὴν Βριαρέωσ. 20
- Βριαρόν, δεινόν, φοβερόν, ἰσχυρόν· βριηρόν, μέγας κεχαρισμένον.
- Βριαρῆο· οἶον, Βριαρῆο κέρα. ἐστὶ Βριαρῆος ἢ εὐθεῖα ὡς μονῆρες· ἢ γενική, Βριαρήου· καὶ Θετταλικὴ γενική, Βριαρηοιο, καὶ συγκοπὴ, Βριαρῆο.
- Βριαρχος, θηλυκῶς ἢ βάνχη, ἢ βριαρῶς λαγχάζουσα. Σοφοκλῆς, Ἐγὼ δὲ χερσὶν ἄγραν βριαρχον.
- Βριήπτος, μεγαλόφωνος, βαρύφωνος, μέγα καὶ βαρὺ βοῶν· παρὰ τὸ βρι καὶ τὸ ἡπύειν, ὃ ἐστὶ φωνεῖν. ἢ μέγας, ἢ δεινός. 30
- Βρίζω, τὸ κοιμῶμαι· Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον: — Ἰλιάδος δ', ἡσυχάζοντα, ἢ νυστάζοντα καὶ ὑπνοῦντα, ἢ ἀμελοῦντα.
- Βρίξαι, τὸ μετὰ βορᾶν καὶ τροφὴν καθευδῆσαι, βορίξαι τὶ ὄν· σημαίνει καὶ τὸ ἀναπαύεσθαι καὶ καθευδεῖν.
- Βρίζω, θεός παρὰ Δηλίοις παρὰ τὸ βρίζειν, ὃ ἐστὶ καθευδεῖν, βρίζω, θεός διὰ ἐνυπνίων μαντευόμενος.
- Βρίκελλος, ἐστὶ βαρβαρικόν τὸ ὄνομα· τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ 40 προσώπων βαρβαρικῶν. καὶ εἴρηται οἶονεῖ βροτῷ εἰκελος, ἢ Βριξίν εἰκελος. Βρίγες γὰρ ἔθνος βαρβαρικόν. ἄλλοι δὲ βρικέλλους τοὺς κελεύοντας· παρὰ τὸ βρι, καὶ τὸ κέλομαι. ἢ τοὺς ἰστόποδας.
- Βριμαίνω, σημαίνει τὸ ὀργίζεσθαι· παρὰ τὸ βρι, τὸ ὑπὸ ὀργῆς βαρύνεσθαι. λέγεται καὶ βριμῷ, ὃθεν καὶ βριμοῦσθαι καὶ βριμῆσαι. καὶ μοι δοκεῖ παρὰ τοῦτο τὸ βριμῷ παρῆχθαι τὸ βριμαίνω τὸ θυμοῦμαι. καὶ βριμένη, ὀργιζομένη.
- Βριμῷ, ἢ Φερσεφόνη. ἢ αὕτη δὲ λέγεται καὶ Ἐκάτη. Ἀπολλώνιος, Βριμῷ νυκτίπολον χθονίην ἐνέροισιν ἀνασσαν: — Ἐρμῆν ἐρασθέντα, ἐπὶ κυνηγεσίαν ἐξιούσῃ θελῆσαι βικίως μιχθῆναι· ἢ δὲ, ἐνεβριμήσατο αὐτῷ. ὃ δὲ, φοβηθεῖς, ἀπετράπη. καὶ ἐντεῦθεν Βριμῷ προσηγορεύθη. 50
- Βρίσαι, νύμφαι οὕτω καλούμεναι. ἢ ὅτι βλίσαι, (καὶ γὰρ μελισσοῦργίαν αὐταὶ τὸν Ἀρισταῖον ἐδίδαξαν) τροπὴ τοῦ λ εἰς ρ. ἢ παρὰ τὸ βρύειν, ὃ ἐστὶν ἀνθεῖν τὴν ἐλάϊαν· ἢς τὴν ἐργασίαν καὶ αὐτὴν ὑπέδειξεν Ἀρισταίνετος τὴν 214 διὰ τῆς ἀμβροσίας. ἢ ἀπὸ τοῦ βρίξαι καὶ κατακοιμίσαι αὐτόν, καὶ καταβαυκαλίσαι, ὅτι ἐτιθήνουν αὐτόν. βρίσαι, τὸ ἐπελθεῖν βαρέως.
- Βρισάιος] οὕτως ὁ Διόνυσος. καὶ εἰ μὲν διὰ τοῦ ι, παρὰ τὸ βρίζειν ἐστὶν, ὁ ὀρμητικός· εἰ δὲ διὰ τοῦ η, ἀπὸ ἄκρας Λεσβιακῆς Βρίσης, ἢς μέμνηται Ἀνδροτίων. ὅτι τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἐν τῇ Βρίσῃ Φησὶν ἰδρῦσθαι ὑπὸ Μάικαρος.
- Βριλησός, ὄνομα τόπου τῆς Ἀττικῆς.
- Βρίμη, ἢ ἰσχύς. Ἀπολλώνιος Ἀργοναυτικοῖς, Μηδείης 10 ποτὲ βρίμη Φαρμάκου: — παρὰ τὸ βρι, γέγονε ῥῆμα βρίθω· ὁ μέλλων, βρίσω· ὃθεν ὄνομα ῥηματικόν, βρίμη. βαρύνεται. τὰ γὰρ εἰς μη λήγοντα ἐνὶ φωνῇεντι παραληγόμενα βαρύνεται, Φήμη· τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ μ ἕτερον σύμφωνον ὀξύνεται, γραμμή.
- Βρισεύς, ὁ ἥρως· οἶον, Κούρην Βρισῆος: — παρὰ τὸ βρίθω τὸ βαρῶ, βρίσω, Βρισεύς· καὶ πατρωνυμικῶς, Βρισῆς, παρὰ τὸ βρίθω, παρὰ τὸ βαρεῖν τῷ κάλλει πάσας τὰς γυναῖκας. ἢ παρὰ τὸ βαρεῖν τοὺς Ἕλληνας. 20 ἐβάρησε γὰρ καὶ ἐβλάψε τοὺς Ἕλληνας, διὰ τὸ λαβεῖν αὐτὴν τὸν Ἀγαμέμνονα.
- Βριτόμαρτις, καὶ Ἀρτεμῖς καὶ νύμφη. Καλλιμαχος, Ἐλλόφονον Βριτόμαρτιν εὐσκόπον: — τῆς δὲ θεοῦ Βρι-

N

τομάρτιδος· ὅτι ταῖς Βρίσαις νύμφαις ὁμαρτεῖ. καὶ Νεάνθης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τελετῶν Φησὶ χρησμὸν Διὶ δοθῆναι, ὅτι ἐκ τῆς μήτρας τῆς Ἐκάτης γεννησόμενος, μεταστήσει τῆς βασιλείας αὐτόν. γεννηθεῖσης δὲ τῆς Ἐκάτης, τὰς συμπαρούσας κόρας τῇ λεχοῖ ἀναβοῇσαι, Βρίτον, τουτέστιν ἀγαθόν. παρὰ τοῦτο δὴ τὸ ἐπὶ 30 Φθεγμα ὠνομάσθαι τὴν Θεόν.

Βρόδον] βρόδον ἔστι κατὰ διάλεκτον παρὰ τὸ ῥόδον, πλεονασμῷ τοῦ β, ὥσπερ ῥυτίδες, βρυτίδες· καὶ ῥίζα, βρίσδα, κατὰ διάλυσιν τοῦ ζ.

Βρόμος, κυρίως ὁ τοῦ πυρός ἤχος. πεποιημένη δὲ ἔστιν ἡ Φωνὴ κατὰ μίμησιν τοῦ ἀποτελουμένου ψόφου ἐν πυρί· οἶον, — τόσος γε πέλει βρόμος πυρός αἰθόμενοις: — ἢ παρὰ τὸ βρέμω, βρόμος, ὡς λέγω, λόγος. καὶ βρομήσει, Φυσήσει. Διογένης.

Βρόμιος, ὁ Διόνυσος· παρὰ τὸν βρόμον. καὶ γὰρ τῆς Σεμέλης κεραινωθείσης, ἡρπάγη ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ, κατὰ 40 βούλησιν τοῦ Διός, ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

Βροντῆ, παρὰ τὸν βρόμον, βρομῆ, καὶ βροντῆ. ἔμπυρος γὰρ εἰκότως ὠνομάσται.

Βρόταχος, τὸν βάτραχον Ἴωνες, καὶ Ἀριστοφάνης, καὶ παρὰ Ξενοφάνει. βάτραχος, καὶ κατ' ὑπερβιβασμὸν, βράταχος, καὶ βρόταχος.

Βρότος, τὸ αἷμα· ἀπὸ τοῦ βροτοῦ· κυρίως γὰρ βρότος τοῦ ἀνθρώπου, καὶ οὐδέποτε ἄλλου ζώου. καὶ βρότον αἱματόεντα, καὶ ἕναρα βροτόεντα, τὰ ἡμαγμένα, ἢ ἡματτωμένα· οἱ δὲ, βροτόεν τὸ λαμπρόν. σημαίνει καὶ χειμάρρουν.

50 Βροτὸς, ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μέμορα, γίνεται μορτός· καὶ κατ' ὑπερθεσιν, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β. βροτὸς, ὁ μεμερισμένην ἔχων τὴν Φωνήν. ἢ ὅτι καὶ βιβρώσκεται θανών. ἔστι δὲ συνώνυμον, ἄνθρωπος, βροτὸς, μέρος.

Βροτολοιγὲ, ἄνθρωποφθόρε· παρὰ τὸ βροτὸς, καὶ τὸ 215 λοιγός. ὀξύνεται. τὰ γὰρ εἰς ος ὀνόματα δισύλλαβα ὀξύτονα, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον· οἶον, κακός, ἀνακός· σοφός, ἄσοφος· [Φίλος, ἀφίλος· οἶκος, ἀοίκος· Ῥωμαῖκός, πολυρωμαῖκός] χωρὶς τῶν ἐπὶ ἐθνικῶν λαμβανομένων· οἶον, Ἀχαιοὺς, Φιλαχαιούς· Βοιωτὸς, Φιλοβοιωτὸς· καὶ χωρὶς τοῦ ἱατρὸς, ἀρχιατρὸς, καὶ ἀγακλειτός. καὶ χωρὶς εἰ μὴ διὰ σημασίαν τινὰ Φυλαχθῆ ἐν τῇ συνθέσει ἢ ὀξεῖα τάσις, ὡς τὸ βροτολοιγός, ἵνα Φυλαχθῇ ἢ ἐνέργεια. βροτολοιγός γὰρ ἔστιν ὁ Φθείρων τοὺς ἀνδρας. τούτου χάριν καὶ ὁ τόνος ἐφυλάχθη. ἂν γὰρ προπαροξύνοιο, ἤμελλε παρέχειν ἔμφασιν, ὅτι πάθος ἔστί· καὶ γὰρ τὰ προπαροξύτονα χαίρουσιν ἀναλύεσθαι εἰς πάθη· ὡς ἐπὶ τοῦ λιθόβολος, ὁ λίθοις βληθείς· λιθοβόλος δὲ, ὁ λίθοις βάλλων· καὶ καράτομος, ὁ τὴν κάραν τμηθείς· καρατόμος δὲ, ὁ τὰς κάρας τέμνων, ὅον ἐπὶ δημοῦ· τὰ γὰρ παροξύνομενα σημαίνουσιν ἐνέργειαν· οἶον· ἢ μὲν Γοργῶ, λέγεται καράτομος, ὡς ἀποτμηθεῖσα τὴν κεφαλὴν· ὁ δὲ 20 Περσεύς, καρατόμος, ὁ τῆς Γοργοῦς τὴν κεφαλὴν τεμών. τὸ δὲ πλειτός καὶ κλυτός, εἰ μὲν μετὰ ἀπτῶτου συντεθῇ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, φυλάσσει τὴν ὀξεῖαν τάσιν· οἶον, κλειτός, ἀγακλειτός· εἰ δὲ μετὰ πτωτικοῦ, ἢ ἀπτῶτου μονοσυλλαβου, προπαροξύνεται· πρόκλειτος, ὀνομάκλυτος. τὸ δὲ δουρικλυτός, ἐν παραθέσει.

Βρόγχος, ὁ λαιμός· ἢ βρόχθος· ὃν καὶ Φάρυγγα καλοῦσι. καὶ ἐπὶ τῶν ἰχθύων, τὰ βράγχη ἔχοντα. παρὰ τὸ βρέχω, βρόχος τις ὢν, ὁ ἐν τῷ σιτεῖσθαι καὶ πίνειν

βρεχόμενος. ἢ μὲν συνήθεια, βρόγχον καλεῖ· οἱ δὲ ἀρχαῖοι, βράγχον· ἔνθα καὶ βραγχίαν.

30 Βρόχος, ἐπὶ τοῦ σχοινοῦ, τὸ περιτιθέμενον ἐν τῷ λαιμῷ· κυρίως δὲ βρόχος λέγεται, ὁ εἰς τὰς ἀγκύρας ἐνημμένος, καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία, διὰ τὸ βρέχεσθαι. ἢ ὁ ἐπιτιθέμενος τῷ βρόγχῳ, ἡγουν τῷ λαιμῷ. τινὲς δὲ παρὰ τὸ τὸν βρόγχον ἀγχεῖν· σκληρόν δὲ τοῦτο.

Βροτὸς, ὡς μὲν Εὐήμερος ὁ Μεσήνιος, ἀπὸ Βρότου τινὸς αὐτόχθονος· ὁ δὲ Ἡσίοδος, ἀπὸ Βροτοῦ τοῦ Αἰθέρος καὶ Ἡμέρας· ἄλλοι δὲ, ἀπὸ βρότου τοῦ αἵματος. γεννηθεῖς γὰρ, αἰμόβροτος φαίνεται· ἢ ὅτι τροφὴ τῷ ζῳῷ, τὸ 40 ἀπὸ ἥπατος ἐπὶ πᾶν μέρος φερόμενον αἷμα. οἱ γὰρ θεοὶ κατὰ ἀντιδιαστολὴν ἀναιμόνες εἰσιν. ἢ παρὰ τὸ μείρω, μαρτός, ὡς Φθείρω, Φθαρτός· καὶ τροπῇ βροτὸς, ὁ ὑπὸ μοῖραν πεπτωκώς.

Βρουμάλιον, παρὰ τὸ ἐξ ἀλλοτριῶν βρωμάτων τρέφεσθαι ἄλλος. ἔστι δὲ ἡ λέξις Ῥωμαϊκὴ.

Βρυγμός, νόσος· ἀπὸ τοῦ τοῖς ὁδοῦσι πιέζοντα ψόφον ἀποτελεῖν, ὡς ἐν ῥίγῃ συμβαίνει. καὶ βρύκουσα, δάκνουσα. καὶ Ἰπποκράτης τὸ βρύκειν τοὺς ὀδόντας, ἐπὶ τῆς συνερείσεως τέθεικε. βρύκειν γὰρ, τὸ λάβρως ἐσθίειν· ἀπὸ τοῦ τρίβειν τοὺς ὀδόντας.

50 Βρόχθος, τὸ ὀλίγον πόμα, καὶ ἡ Φάρυγξ, δι' ἧς καταπίνομεν. Θεόκριτος, Ὡς μέλι τοῖ γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο: — παρὰ τὸ βρέχω, βέβρωχα, βρόχος· καὶ βρόχθος, κατὰ πλεονασμὸν. τὸ γὰρ πινόμενον, βρέχει· καὶ τὸ πῖνον ὄργανον, βρέχεται. πεποιημένη δὲ ἔστιν ἡ λέξις, ἀπὸ τοῦ γενομένου ποιῶ ἤχου ἐν τῷ καταπίνειν.

Βρωμηστής, χορτοφάγος· καὶ ὄνος διὰ λιμὸν ὀγκούμενος.

Βρώσις] παρὰ τὸν βρώσω μέλλοντα γίνεται βρώσις, ἢ 216 τροφή, ὡς λέξω, λέξις· καὶ βρώμη, ὡς κωλύσω, κωλύμη· καὶ Φιλήσω, Φιλήμη. σημαίνει δὲ τὴν βρώσιν· οἶον, — μνησώμεθα βρώμης: — καὶ βρώμα, παρὰ τὸν βρώσω μέλλοντα· βρῶ γὰρ τὸ ἐσθίω, ἐνεστώς.

Βροῦχος, εἶδος ἀνρίδος. παρὰ τὸ βρύκειν τὸ ἐσθίειν, βρύκος· καὶ βροῦχος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ μασταξ καλεῖται, παρὰ τὸ μαστᾶσθαι· Νίκανδρος, Μάστακι σιτοβόρῳ ἐναλίγκιος: — Κλείταρχος δὲ Φησιν, 10 ὅτι κατὰ Ἀμβρακιώτας μασταξ καλεῖται ἡ ἀνρίς.

Βρυγμός, ἢ σύντομος ἐδωδή· ἢ τρισμός ὀδόντων· ἢ μύλων ἀπόνησις. ἐκ τοῦ βρύκω, βρυγμός, ὡς νύσσω, νυγμός.

Βρύκω] παρὰ τὸ βορᾶν, βορύκω, καὶ βρύκω, τὸ ἐσθίω· ἐκ τούτου βρυκανός, ὡς πείθω, πιθανός· ἱκω, ἱκανός· καὶ ὡς πεύκη, πευκανός, καὶ πευκεδανός, οὕτω καὶ βρύκω, βρυκεδανός, ὁ πολυφάγος, ἢ μακρός· σημαίνει δὲ τὸ ῥῆμα, τὸ συνερείδειν τοὺς ὀδόντας μετὰ ψόφου.

Βρύτια, ἢ καὶ βρύτεια, τὰ τῆς σταφυλῆς πύσματα· ἢ 20 τινὲς στέμφυλα λέγουσι. παρὰ τοὺς βότρυς, βρύτια, οἱ δὲ Ἀττικοί, τὰ τῶν ἐλαιῶν ἀλέσματα.

* Βρώμη, ἢ τροφή, ἐκ τοῦ βέβρωμαι βέβρωσαι, παρὰ τὸ βρώσκω.

Βρύττοντες] οὕτως οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς πυρέττοντας ἔλεγον· παρὰ τὸν βρύχεται, ὁ ἔστιν ὁ πυρετός. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικὸν εὖρον σημαίνει τὴν λέξιν, ἀντὶ τοῦ ὀρύττοντες.

Βρύττειν, ἐσθίειν, Διογενιανός. εὖρον ἐγώ.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

30

Βύβλος, πόλις Φοινίκης ἀρχαιοτάτη. εἴρηται, ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ τιθέμενα βιβλία ἀσηπτα διαφυλάττεται. οἱ δὲ Φασίν, ὅτι Ἰσις ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου πηραγενομένη, κλαί-

οὐσά τε τὸν Ὀσίριν, τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς ἐνεῖσε ἀπέθετο βύβλινον ὑπάρχον, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Νεῖλῳ Φυομένης βύβλου. Ἡσιόδου· Βύβλον τ' ἀγγίχαιον, καὶ Σιδῶν' ἀνθεμόεσσαν: — τὸ ἐθνικόν, Βύβλιος, καὶ Βυβλιάς.

40 Βύβλιον καὶ βιβλίον διαφέρει. βύβλιον, λέγεται τὸ ἀγρα-
φον· οἶον, Ἐπὶ τὸ βυβλίον σου πάντα γράφεται: —
δηλονότι ἀγραφον· βιβλίον δὲ, τὸ γεγραμμένον. ἔστι δὲ
καὶ ὄνομα πόλεως· ἐξ οὗ καὶ Βύβλιος οἶνος, ἀπὸ Βύ-
βλου πόλεως.

Βυζάντιον, ἡ πόλις, διὰ τὸν Βύζαντα τὸν Θράκης βασιλέα.
Βύζην, ἱκανῶς καὶ θαυσιλῶς· ὡς τὸ χυδῆν βεβυσμένους.

Βύκχις, ὄνομα Αἰολικόν. παρὰ τὸ βάνχος, βάνχις, καὶ
βύκχις· ὡς ἵππος, ἵππις· καὶ οἶκος, οἰκίς· καὶ τροπὴ
τοῦ α εἰς υ, ὡς βάθος, βυθίς.

50 Βύκτης, ἡχητικός, ὁ μεγάλα ἡχῶν. Ὀμηρος, Βυκτῶν
ἀνεμων: — καὶ Λυκόφρων, Βύκτας ἐν ἀσπίδι συγκατα-
κλείσας βοός: — παρὰ τὸ βύω, βέβυσμαι, παραγωγὸν
βύζω· ὁ παρακείμενος, βεβυκται· ἐξ αὐτοῦ, βύκτης.
ἡ πεποιήται ἀπὸ τοῦ βυθτοῦ καὶ τοῦ ἀράττειν· ἡ παρὰ
τὸ βῦ, βύκτης· τὸ γὰρ βῦ, ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐλέγετο·
καὶ Σώφρων, βύβα ἀντὶ τοῦ μεστὰ καὶ πλήρη καὶ με-
γάλα βύζειν. εἰς τὸ νῆμα.

217 Βουούσης] μῦθ, τὸ καμῦθ· ὁ μέλλων, μῦθ· τροπὴ τοῦ μ
εἰς β, βυῦθ· καὶ μετὰγεται εἰς ἐνεστώτα, βυῦθ, βυεῖς·
ἡ μετοχή, βυῶν, βυούσα.

Βύνη, ἡ Λευκοθέα ἡ Ἰνώ· οἶον, — Βύνης καταλέντριαι
αὐθιγέσσης: — εἴρηται παρὰ τὸ εἰς βυθὸν δύνειν, βυ-
θοδύνη· καὶ κατὰ συγκοπὴν, Βύνη· ἡ παρὰ τὸ δύνω,
δύνη, ἡ καταδύσα εἰς θάλασσαν· καὶ βύνη, κατὰ τρο-
πὴν. ἄλλοι θάλαμη, ἡ πεύκη, ὡς παρὰ Λυκόφρονι.

10 Βύρσα] παρὰ τὸ δείρω, τὸ ἐνδέρω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς,
δέρσω· καὶ δέρσα, καὶ βύρσα, ἡ ἐνδεδρομένη τῷ σώματι.
ἡ παρὰ τὸ ρύω, ρύσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βύρσα,
καθ' ὑπερβιβασμόν, ἡ περιβρεομένη τῷ ἰδρώτι.

Βυρσοδέψης, παρὰ τὸ δεψῆσαι, ὁ ἐστὶν ἀπαλύναι. ὁ αὐ-
τὸς δὲ καὶ σκυτοδέψης καλεῖται.

Βυθός, τὸ ἄφατον βάθος, τροπὴ τοῦ α εἰς υ. ἡ παρὰ
τὸ βύζω, βυστός καὶ βυθός· τροπὴ τοῦ θ εἰς σ, καὶ
πλεονασμῷ ἑτέρου σ, γίνεταί βυστός, τὸ βάθος.

20 Βύσσος, εἶδος βοτάνης· ἐξ οὗ καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς βαπτό-
μενα ἱμάτια, βύσσινά λεγόνται.

Βύζαντες, Λίβυες, περὶ Καρχηδόνα τῆς Λιβύης ἔθνος.
ἀφ' οὗ ἡ πόλις, Βυζάντιον· καὶ Βυζάντιοι ἐν Λιβύῃ.
Βυζάντιον δὲ τὸ ἐν Θράκῃ βασίλειον, πόλις διασημο-
τάτη πρὸς τῇ προποντίδι, πρὸς τῷ μέρει τῆς Εὐρώπης·
ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Βύζαντος τοῦ Κρεούσης τῆς Ἰούς θυγα-
τρὸς, καὶ Ποσειδῶνος. ἡ ὅτι τοῦ στόλου Βύζης ἦν ἡγε-
μῶν. μετωνομάσθη δὲ Κωνσταντινούπολις καὶ Νέα Ῥώ-
μη. τὸ ἐθνικόν, Κωνσταντινοπολίτης, ἀνευ τοῦ υ· τὸ
κρητικόν, Βυζάντεια, διὰ διφθόγγου.

30

Βυσσοδομεύω] — ὄλον Φρεσί βυσσοδομεύων: — ὁ ἐν ἑαυ-
τῷ ἐν βάθει διαλογιζόμενος, καὶ κεκρυμμένα βουλευό-
μενος, ἡ ἐνθυμούμενος. βυσσοδομεῖν, ἐν βυθῷ τινὶ οἰκο-
δομεῖν· παρὰ τὸν βυσσόν, καὶ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ·
τὸ ἐν βάθει κατασκευάζειν, ὥστε μὴ πρότερον γνω-
σθῆναι πρὶν ὑπερέχειν ἄνω.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

40 Βώκαρος, τὸ ἕαρ ὑπὸ Τροϊζηνίων· παρὰ τὸ τῷ βίῳ χαρὰν
φέρειν, βώχαρος, καὶ βώκαρος. καὶ ποταμὸς δὲ Σαλα-
μῖνος οὕτω καλούμενος.

Βῶλος, ἡ γῆ· παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω· ὅθεν καὶ βῶστρον.
ἐξ αὐτοῦ βῶλαξ, ὡς λίθος, λίθαξ. ἡ παρὰ τὸ ὑπὸ
τῶν βοῶν ἀλοῶσθαι κοπτομένη ἡ γῆ. ἡ παρὰ τὸ πο-
λεῖσθαι καὶ συνεχῶς παρ' αὐτῶν στρέφασθαι, πῶλος
καὶ βῶλος. ἡ ὅτι βαλλόμενος λύεται.

Βωμός, σημαίνει δύο· τέμενος ἱερὸν ὅπου θύουσι τοῖς
θεοῖς, παρὰ τὸ βῶ τὸ βαινῶ, ὁ βεβηκώς καὶ ἰδρυμέ- 50
νος τοῖς θεοῖς πρὸς θυσίαν· ἐπιτίθεται γὰρ τὰ ἱερὰ
παρ' αὐτῷ· ἡ παρὰ τὸ βαινῆν τὸ αἶμα ἐν αὐτῷ. δηλοῖ
δὲ καὶ τὴν βάσιν, ὡς παρὰ Ὀμήρῳ, Ἀρματα δ' ἀνβω-
μοῖσι τίθει: — παρὰ τὸ βῶ, ὅπου τὰ τιθέμενα
βέβηκε.

Βωμολόχοι, κυρίως ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἐπὶ τοῖς
βωμοῖς λοχῶντες, (ὁ ἐστὶ καθεζόμενος) καὶ μετὰ κο- 218
λακείας προσαιτοῦντες· οὕτω γὰρ ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τί
παρὰ τῶν ἀποθύοντων, πολλὰ λιπαροῦσι κολακεύοντες.
μεταφορικῶς δὲ καὶ οἱ παραπλησίως τούτοις ἕνεκα ὠφε-
λείας τινὰ κολακεύοντες ἄνθρωποι, εὐκόλοι καὶ ταπει-
νοί, καὶ πᾶν ὁτιοῦν ὑπομένοντες ἐπὶ κέρδει διὰ τοῦ
παίξιν τε καὶ σκώπτειν. ὅθεν καὶ βωμακεύματα, καὶ
βωμολοχεύματα. ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβανόμενοι ταῖς
θυσίαις αὐληταὶ καὶ μάντιες. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Κυ-
ρηναῖος, ὡς εὐτράπελον καὶ γελωτοποιόν· τινὲς δὲ τὸν 10
μετὰ τινος εὐτραπείας κόλανα, καὶ τὸν πανούργον καὶ
συκοφάντην.

Βωμολοχίαις] Οὐ σύνηδες ἔμοιγε βωμολοχίαις καὶ γλῆ-
σχραις ἐλπίσιν ἐγκαλλωπίζεσθαι: — κολακείαις, γελω-
τοποιίαις.

Βώμαξ, ὁ βωμολόχος, ὁ τὰ ἀπὸ τῶν βωμῶν πρὶν καρ-
πωθῆναι αἶρων. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μαλακισόμε-
νων. λέγεται καὶ βώμαξ ὁ μικρὸς βωμός υποκοριστικῶς.
οὕτω πρότερον ἐκαλεῖτο ὁ Εὐρώτας. εἴρηται παρὰ τὸ 20
βοός μυκηθμὸν παραπλήσιον ἔχειν.

Βωνίτης, σημαίνει τὸν βουκόλον. Καλλίμαχος, Οἶους
βωνίτησιν ἐνὶ κρύπτουσι γυναῖκες: — διὰ τοῦ ι, ὡς
πολίτης.

Βῶξ] παρὰ τὸ βοάω, βοάω, βόαξ· καὶ κατὰ συναίρε-
σιν, βῶξ, εἶδος ἰχθύος. σύνθετον δὲ ἐστὶ, μεταπεπλα-
σμένου τοῦ διπλοῦ· ὥστε ἐγνεῖσθαι τὸ βου ἐπιτατικόν,
καὶ τὸ ὄψ. τοιοῦτος γὰρ ὁ ἰχθύς. ὁμοιον καὶ τὸ κάλυξ,
παρὰ τὸν καλύψω μέλλοντα, τὸ κεκαλυμμένον ῥόδον.
Ἡρωδιανὸς δὲ Φησι καὶ δυσυλλάβως λέγεσθαι, ὡς Ἀρι-
στοφάνης, Ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα μεστήν βοάκων: — 30
καὶ Φερεκράτης, εἰπὼν, — τί ληρεῖς; ἀλλὰ Φωνὴν
οὐκ ἔχειν ἰχθύν γε Φασὶ τὸ παράπαν: — ἐπιφέρει,
Νὴ τῷ θεῷ, Κούη ἐστὶν ἰχθύς ἄλλος οὐδεὶς ἢ βόαξ:
— Ἀριστοτέλης δὲ, ὅτι Φωνὴν προίεται, καὶ οὕτως
ωνόμασται.

* Βωσάτω, ἀντὶ τοῦ βοησάτω.

Βώσεσθε] Πῶς τῆμος βώσεσθε δυσάμμοροι, Ἀπολλώνιος.
σημαίνει τὸ βιώσεσθε.

Βωστρεῖν, καλεῖν, βοᾶν. παρὰ τὸ βῶ, βοάω, βοαστής·
εἴτα ῥῆμα βοαστῶ, ὡς ἀπὸ τοῦ καλῶ, καλίζω, καλλι-
στής, καὶ καλλιστῶ. 40

Βωτῶρες, βοσκήτορες, νομεῖς. παρὰ τὸ βῶ ῥῆμα, βέβοται,
βότης, καὶ βοτήρ, ὡς ἐλάτης, ἐλατήρ· καὶ ἐπεκτάσει
βώτωρ, ὡς Μέντης, Μέντωρ.

Βώτιον, χωρίον περὶ τὸ Ἴλιον· εἰς ὃ καταχθεῖς Ἀγαμέ-
μνων ἐπεβάσατο τὴν Ἀρτεμιν εὐμενῇ αὐτῷ γενέσθαι
πλέοντι. καὶ ὠνόμασται οὕτως ἀπὸ τῆς αἰτίας ταύτης,
Βώτιον.

Βωτιάνειρα, ἡ βόσκουσα τοὺς ἄνδρας καὶ τρέφουσα. ὡς

σωτήρ, σωτήρ· καὶ Δημήτηρ, Δημήτειρα, οὕτως ἀνὴρ
50 ἀνείρα· καὶ μετὰ τοῦ βῶ τὸ τρέφω, βωτιάνεια· καὶ
Καλλιάνεια.
Βῶ, σημαίνει τρία· τὸ τρέφω, ἐξ οὗ καὶ βοῦς, καὶ βό-

σις ἡ τροφή· ὁ μέλλων, βόσω. βῶ τὸ πατῶ, ἐξ οὗ καὶ
βότρυς. βῶ τὸ βαίνω, ἐξ οὗ ὁ μέλλων βήσω· καὶ βί-
βημι τὸ πορεύομαι· καὶ βῆμα, καὶ βῆσα. βῶ τὸ λέγω,
ἐξ οὗ καὶ βάζω.

Τ Ο Γ Α Μ Μ Α Μ Ε Τ Α Τ Ο Υ Α Λ Φ Α.

219 Γάμα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ αἰμᾶν τὴν γῆν, ἥτοι θερ-
ζειν· ὁρεπανῶδες γάρ ἐστιν· ὧ καὶ ὁ τύπος τοῦ γράμ-
ματος ὁμοίος ἐστι.

10 Γάγαι, πόλις Λυκίας. εἴρηται ὅτι Ῥόδιοι Λυκίους αἰτούν-
τες τόπον ἐν ᾧ κατοικήσουσιν, ἐβόων Γᾶ γᾶ, τῇ πατρῴᾳ
Φωνῇ ὠρίζοντες· καὶ ἐντεῦθεν τὸ ὄνομα ἐτέθη τῇ
πόλει. ἢ ὅτι Νέμιος στρατηγῶν Ῥοδίων, καὶ τοὺς Λυ-
κίων καὶ Κιλικίων ληστεύοντας κατὰ θάλασσαν νικήσας,
νυκτὸς χειμῶνι περιέπεσε· καὶ κινδυνεύουσης τῆς νεώς,
τῶν ἐμπλεόντων ἀναβοησάντων τῇ Δωρίδι Φωνῇ Γᾶ γᾶ,
ἐκ τοῦ ἐπιφθέγματος προσέσχον καὶ ἐσώθησαν. ἡμέρας
δὲ γενομένης, κατὰ τὸν τόπον ἔκτισε πόλιν, καὶ ὠνό-
μασεν αὐτὴν ἀπὸ τῆς λεχθείσης Φωνῆς, Γάγαι.

20 Γαγγαμῶν] παρὰ τὸ γῶ τὸ λαμβάνω, γίνεται γάζω· καὶ
ὡς σκεδῶ σκεδάζω σκεδασμός, κλύζω κλυσμός καὶ κα-
τακλυσμός, οὕτω γαζώ, γασμός· καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ
σ, καὶ διπλασιασμῷ, γίνεται γαγγάμων γαγγάμονος.
σημαίνει δὲ τὸ λαμβάνον δίκτυον. ἐστὶ κυρίως γαγγάμη,
σαγήνη, ἢ δίκτυον. ὅθεν καὶ οἱ σαγηνευταὶ γαγγαμουλ-
κοί, οἱ σαγηνεύοντες· καὶ γαγγαμεύς τις, ὁ τῇ γαγγά-
μῃ ἐργαζόμενος.

Γαγγαλίζω] παρὰ τὸ γελῶ, γελίζω· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς
α, γαλίζω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἐτέρου γ, γαγ-
γαλίζω, τὸ εἰς γέλωτα ἄγω.

30 Γάγγραινα, πάθος διαβρωτικὸν σαρκῶν. παρὰ τὸ γράω
(ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίω· Καλλιμαχος, — αἰζῶν ἔγραψε
κηδόμενος· — ἀντὶ τοῦ ἥσθιεν) γίνεται γραίνα· καὶ ἐν
διπλασιασμῷ, γάγγραινα.

Γάδεια] τὰ Γάδεια λέγονται πληθυντικῶς· ἀπὸ τοῦ
γῆ καὶ τοῦ θειρά, οἶονε γῆς θειρά. τὰ γὰρ γάδεια,
τῆς γῆς ἐξοχή ἐστιν. ἢ, ὡς Φησὶ Κλαύδιος Ἰούλιος ἐν
ταῖς Φοινίκης ἱστορίαις, ὅτι Ἀρχαλεὺς υἱὸς Φοίνικος,
κτίσας πόλιν, ὠνόμασε τῇ Φοινίκῃ γραφῇ. γάδον γὰρ
παρ' αὐτοῖς, τὸ ἐκ μικρῶν ὠνοδομημένον.

40 Γαζοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον. γάζα γὰρ θησαυρός· εἰς
τὸ ῥητορικόν. καὶ πλούτος. καὶ ταμιεῖα γάζας· Διογένης.
Γάκινος, ὁ σεισμὸς κατὰ Ἀθηναίους, ὁ τὴν γῆν κινῶν.
ἐστὶ δὲ καὶ ῥητορικὴ ἢ λέξις.

Γάλα, παρὰ τὸ γυῖα καὶ τὸ ἄλλομαι, τὸ ἐκ τῶν γυῖων
ἀλλόμενον.

30 Γαλήψος, πόλις Θράκης· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Γαλήψου τοῦ
ἐκ Θάσου καὶ Τηλέφης. ὁ πολίτης, Γαλήψιος. τὰ δὲ
εἰς ψος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ὀξύνεται, σκινδαψός, (ὁρ-
γάνου ὄνομα, καὶ κύριον· τίθεται καὶ κατ' οὐδενός, ὡς
τὸ τραγέλαφος) χεραψός, καλυψός.

Γάλα] παρὰ τὸ καλὸν εἶναι εἰς ἀνατροφὴν, κάλα, καὶ
γάλα. ἐκ δὲ τοῦ γάλα, γαλήνη, ἢ πραεὶα καὶ ἐφεστα-
μένη θάλασσα. ἢ παρὰ τὸ γελᾶν, γελάνη τίς οὐσα καὶ
γαλήνη, ἢ πρᾶον ἔχουσα καὶ ἡδὺ θάλαμα. ζῆται εἰς τὸ
Γάκινος.

220 Γαλαθηνός, ὁ ὑποτίθιος καὶ ὑπομάζιος· ὥσπερ παρὰ
τὸν δεισὼ μέλλοντα, γίνεται δεινός· κλεισὼ, κλεινός·
οὕτω καὶ παρὰ τὸν θῆσῳ μέλλοντα, (δηλοῖ τὸ θρέψω)
γίνεται θηνός· καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ γάλα, γίνε-
ται γαλαθηνός, ὁ ὑπὸ γάλακτος τρεφόμενος.

Γαλατία, χώρα· ὠνομάσθη (ὡς Φησὶ Τίμαιος) ἀπὸ Γα-
λάτου, Κύκλωπος καὶ Γαλατίας υἱοῦ· ἢ διὰ τὸ ἐν αὐτῇ
ὑπὸ καίσαρος Αὐγούστου καταλεῖφθῆναι Γάλλους στρα-
τιώτας. ἢ χώρα· ἢ δὲ πόλις, Ἀγκυρα.

Γαλῶν] οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἔστι γάλως· εἴτα διαλύσει
τοῦ ω, γάλως, ὡς τὸ, Ἐξ Ἀθῶα δ' ἐπὶ πόντον ἔβη· 10
— ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν λέγει, ὅτι ἔστιν
εὐθεῖα ἡ γάλως. ἐστὶ δὲ ἡ ἀνδρὸς ἀδελφῇ. κλίνεται τῆς
γάλω. ὁ κανὼν· τὰ δὲ βαρύτερα, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ
σ κλίνονται, τῆς Κέω. ἢ δοτικῇ, τῇ γάλω· καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ ο, γαλῶν. διὰ τοῦτο καταβιβάζει τὸν τόνον·
ἐπεὶ δὲ οὐδέποτε ἐπὶ τέλους κειμένου τοῦ ω, τρίτῃ ἀπὸ
τέλους τίθεται ἡ ὀξεῖα· χωρὶς τῶν Ἀττικῶν. κλίνεται
δὲ καὶ γάλως γάλωτος, ὡς γέλως γέλωτος.

Γάλλος, ὁ Φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος· διὰ τὸ Φύλλα κισσοῦ 20
κατεστίχθαι, ὡς οἱ γάλλοι. αἰεὶ γὰρ ταῖς Διονυσιακαῖς
τελεταῖς κισσῷ ἐστὲφανοῦντο.

Γάλλος, ὁ τῇ μητρὶ τῶν Θεῶν ὀργιζόμενος· ὁ ἄλλος τις
γενόμενος καὶ μεταβαλὼν τὴν Φύσιν ἐξ ἀνδρῶν. καὶ
οὔτε ἀνὴρ ὢν οὔτε γυνή· ἐξετέμνοντο γὰρ οἱ τελούμε-
νοι τῇ Θεῷ. ἢ ἀπὸ Γάλλου ποταμοῦ τῆς Φρυγίας, παρ'
ὃν ἐτελοῦντο.

Γαλαάγρα, ἡ τῶν θηρίων ὑποδοχή.

Γαλερόν, ἰλαρόν, ἡδύ, πρᾶον. τάσσεται δὲ ἐπὶ βλεμμά-
των. καὶ γαλερωπός, ὁ γαλερόν καὶ ἐπιτερπὲς βλέπων. 30

Γαλιάγκων, ὁ τὸν βραχίονα ἐλάττω ἔχων.

Γάλωνες, χρώμα ἵππων τὸ ὀνοειδές. τὰ περιφράγματα
Φοίνικες.

Γάμος] παρὰ τὸ δαμῶ τὸ δαμάζω, γίνεται δάμος, καὶ
γάμος, ὁ δαμαστικός τῶν θηλειῶν. ὅθεν καὶ τὰς παρ-
θένους ἀδαμάστους λέγει Ὀμηρος· οἶον, — παρθένης
ἀδμής· — οἱ δὲ, παρὰ τὸ γεννᾶν, γάμος. ἐτυμολογοῦσι
δὲ καὶ παρὰ τὸ δύο ἅμα εἶναι, κατὰ μετάθεσιν τοῦ θ
εἰς γ. γαμβρόν δὲ, τὸν νυμφίον, ἢ τὸν κατ' ἐπιγαμίαν
οἰκεῖον. ἐναλλάσσεται δὲ τὸ ὄνομα πολλάκις. Σοφοκλῆς 40
δὲ τὸν πενθερόν ἀντὶ τοῦ γαμβροῦ λέγει.

Γαμησίω, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀπὸ τοῦ γαμήσω μέλ-
λοντος. καθόλου γὰρ τὰ ἀπὸ ἐνεστώτων ἢ μελλόντων
διὰ τοῦ εἰω γινόμενα παράγωγα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς,
διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, ἀπὸ μὲν ἐνε-
στώτος, ὀλῶ, ὀλείω· κίχῳ, κίχλει· κρατῶ, κρατεῖω·
ἀπὸ δὲ μέλλοντος, ὀψῶ, ὀψείω· βρώσω, βρωτεῖω. οὐκ
ἀντίκειται ἡμῖν τὸ ψῶ ψίω, τὸ ἐμβρωματίζω· ἐπεὶ δὲ
οὐκ ἔστιν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς.

Γαμηλία, ἡ εἰς τοὺς Φράτορας δεδομένη ἐγγραφή, καὶ 50
εἰσαγωγὴ ἐπὶ γάμοις, ἣν ὠνόμαζον καὶ κουρεῦτιν. οἱ δὲ
Φασὶ γαμηλίαν θυσίαν, ἣν ἔθνον τοῖς δημόταις οἱ εἰς
τοὺς ἐφήβους ἐγγραφόμενοι καὶ μέλλοντες γαμεῖν. ἐγί-
νετο δὲ ἡ θυσία τῇ Ἡρᾷ καὶ Ἀφροδίτῃ καὶ Χάρισι.

Γαμηλίου, αἱ ἐπὶ τοῖς γάμοις ἐορταί. Λυκόφρων, — καὶ
γαμηλίους· — ξεῖ θυλαίς.

Γαμήλια] παρὰ τὸ γαμῶ, γαμήσω, γαμήλια, ὡς δεμῶ, 221
δεμήσω, δεμήλια, καὶ θεμήλια· καὶ ὡς παρὰ τὸ κατοι-
κῶ κατοικήσω κατοικήσια, καὶ κατοικέσια, ἐστὶ δὲ θυ-
σία τοῖς ἐν τῷ δήμῳ θεοῖς. ἢ εἰς τοὺς Φράτορας ἐγγρα-

Φῆ τῶν ἐΦήβων, γαμήγυρις ἐλέγεται. γαμήλιος δὲ εἰς τοὺς γάμους πλασσόμενος πλακοῦς.

Γαμβρός] παρὰ τὸ γάμω, γαμρός· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ β. ἢ παρὰ τὸ γάμος.

10 Γαμψός, ὁ κενκαμμένος, παρὰ τὸ κάμπτω, κάμψω, γαμψός, τροπὴ τοῦ κ εἰς γ, ὡς καμψάνυχες, γαμψάνυχες.

Γαμψηλή, ἡ γνάθος, ἡ σιαγών· παρὰ τὸ κάμπτω, γάμπτω· καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ θάπτω γίνεται ταφή, οὕτω καὶ παρὰ τὸ γάμπτω, γαμφή, καὶ γαμψηλή.

Γάνος] παρὰ τὸ γανῶ τὸ λαμπρύνω, γίνεται γάνος· — λαμπρὸν γανόνωντες· — καὶ γεγανωμένος· καὶ, — γάνυται δὲ γε τοῖς ἐνοσίχθων· — χαίρει, καλλωπίζεται. παρὰ τὴν γῆν, γῶ γανῶ, τὴν θαλλουσαν τοῖς φυτοῖς, τὴν λαμπρὰν καὶ χαρὰς ἡμῖν αἰτίαν γινομένην.

20 Γανυμήδης, ὁ ἥρως ὁ οἰνοχόος· παρὰ τὸ γάνος μῆδεσθαι τῷ Διί· ὅπερ ἐστὶ τὸ πόμα τὸ λαμπρὸν. Εὐριπίδης, Ὅπου βότρυος ἐν δαυτὶ γίνεται γάνος· — ἢ παρὰ τὸ γάνυσθαι τοῖς μῆδεσι, συνετός, ὡς Εὐμήδης.

Γαργαλίζει, κινεῖ, υποσαίνει, προτρέπει, ἐρεθίζει. καὶ γαργαρίζει, ἐρεθίζει ἀπὸ τοῦ στόματος ὥστε ἐμέσαι.

Γάργαρας, πόλις τῆς Ἰδης ἐν ὑψηλῷ τόπῳ κειμένη· ἦν κατώκουν Λέλεγες. ἐξ ἧς διὰ τὸ κρυῶδες υποκατέβησαν οἱ Γαργαρεῖς, καὶ ὤκισαν αὐτὴν ὑπὸ πεδίον Γάργαρον. 30 ἐκεῖνη δὲ ἐρημωθείσα, καλεῖται Παλαιὰ Γάργαρας· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Γαργάρου τοῦ Διός, ὡς δηλοῖ Νυμφίος ὁ Φιλόσοφος. οὕτως Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι τῇ Ἰλιάδος, παρατιθέμενος Κλείταρχον Αἰγινίτην λεξικογράφον. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ γαργαρίζειν καὶ ἀναδιδόναι τὰ ὕδατα· ἀπὸ μεταφοράς τοῦ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν γαργαρεῶνος. καὶ γὰρ τὸ σῶμα τοῦτο ἀπὸ παχέος εἰς λεπτὸν καὶ ὀξύ λήγει.

Γαργαρεῶν, ὡς Ἰπποκράτης, ἡ λεγομένη σταφυλή· ἀπὸ τοῦ ἤχου τοῦ γινομένου ἐν τῇ θεραπείᾳ αὐτῆς. ὡς δὲ

40 Σώρανος, τὸ ἄκρον τῆς λάρυγγος· ἀπὸ τοῦ ὁμοφραδοῦς ἤχου τοῦ ἐν τῇ κατακτῶσει γινομένου.

Γαρίκας, ἐκ τοῦ μαρίκας· ἢ ἐκ τοῦ γαρίκας τὸ μαρίκας· βάρβαρον δὲ τὸ ὄνομα, καὶ ἡ κλίσις, καὶ ὁ τόνος. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Γάρκον, τὸ ἔσω τῆς πλήμνης σιδήριον, ὃ τὸν ἄξονα τρίβει.

Γαστριον, πέμμα τι σησαμῶδες, παρὰ Κρησί.

Γαυτὸν, σκαμβὸν, χωλὸν, στρεβλὸν, διεστραμμένον. γαυλοὶ λέγονται καὶ τὰ Φοινικὰ πλοῖα· καὶ γαυλιτικὰ χρήματα παρὰ Ξενοφῶντι, τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων.

50 Γαφάγας, σκώληξ, ὑπὸ Συρακουσίων· ὃ ἡμεῖς ἔντερον. καὶ γηφάγοι, οἱ πένητες, ἄποροι, ὡς τὰς ἐκ γῆς βοτάνας σιτίζόμενοι, τροφῆς ἀμοιροῦντες.

Γαστερόχειρες, καὶ ἐγχειρογάστορες, οἱ ἀπὸ χειρῶν ζῶντες. καὶ γαστέρες, οἱ τροφῆς μόνης ἐπιμελούμενοι· καὶ γαστρίδες, οἱ τὰς ἔλμινδας ἔχοντες.

Γαστήρ] παρὰ τὸ γῶ τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, γίνεται γαστήρ, ἡ πάντα τὸν βίον μὴ πληρουμένη λαμβανούσα. ἐκ τοῦ γαστήρ, γίνεται γάστρα, ἡ εἰς κύτος γεννηθεῖσα τοῦ λαμβάνειν. Γάστρην μὲν τρίποδα.

222 Γαστρίζεσθαι, λαμπρότερον τρέφεσθαι, λαμάρως διαταῖσθαι. γάστρις γὰρ, ὁ πολυφάγος καὶ ἀκρατής περὶ τὴν γαστέρα.

Γαστρίμαργος, πόθεν ἐτυμολογεῖται; οὐδεὶς οὔτε γραμματικῶν οὔτε ῥητόρων ἐμνημόνευσεν. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζῶων μέμνηται, ζῶον μάργον λέγων, καὶ ὅτι γεννᾶται ἀπὸ σήψεως, μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος· καὶ ἀφ' οὗ γεννηθῆ, οὐ παύεται γηίφαγον, ἕως

10 οὐ ἐκτροπῆσαν τὴν γῆν, εἰς ἐπιφάνειαν ἔλθοι· καὶ ἔλ-

θόν, θνήσκει τρεῖς ἡμέρας. ἔρχεται γὰρ νέφος βροχῆς, καὶ βρέχει ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ἀναζῇ, μνηέτι γηίφαγον. καὶ ἐκ τούτου οἱ μετὰ τοὺς ἀρχαίους Φιλοσόφους ὀρμηθέντες, τοὺς πολυφάγους γαστρίμαργους ἐκάλεσαν. δύναται δὲ τις εὐσεβῶς τοῖς οὐσιν ἐπιλαβεῖν τὰ εἰρημένα. πᾶν γὰρ πάθος ἀπὸ σήψεως γίνεται· καὶ ἐπὶ γεννηθῆ, οὐ παύεται ἐσθίου τὴν ὑποστήσασαν καρδίαν, ἕως ἂν διὰ τῆς γνωστικῆς ἕξεως εἰς Φανέρωσιν ἔλθοι· καὶ ἔλθόν, θνήσκει ταῖς τρισὶ δυνάμεσι τῆς ψυχῆς· 20 καὶ οὕτως ἡ χάρις τοῦ ἁγίου πνεύματος διὰ νέφους τῆς διδασκαλίας ἐπιφανείσα, σταλαγμοὺς δίδωσι γνώσεως, καὶ ζωοποιεῖ· οὐ κατὰ τὴν πρότερον ἐμπαθῆ ζωὴν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπ' ἀρετῇ καὶ θεῷ οἰκείαν.

Γαῦλος, ποιμενικὸν ἀγγεῖον ἢ κῆδος, εἰς ὃ τὸ γάλα δέχονται. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ γίνεται γάζω, γάλος, καὶ γαῦλος. καὶ οὐ πάντως δεῖ παρὰ τὸ γάλα λαμβάνειν. λέγεται δὲ καὶ τριήρης γαῦλος, διὰ τὸ πλεῖστα δέχεσθαι, ὡς Φησὶν Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν. ἐστὶ δὲ εἶδος πλοίου ληστικοῦ, ἧτις καὶ Λιβυρνος 30 καλεῖται. ἢ γυῖλος τίς ὢν, τουτέστι κοῖλος. λέγεται καὶ ἀντλητήριον τι.

Γαῦρος, ὁ ἐπιρμημένος καὶ τεθαρσυμένος. παρὰ τὸ γαῖω τὸ γαυριῶ, γίνεται γαῦρος· καὶ τροπὴ τοῦ ι εἰς υ, ὡς κλαίω κλαύσω.

Γαῖω τὸ γαυριῶ· παρὰ τὸ γαῖα· μεγάλη γὰρ ἡ γῆ. τὸ δὲ γαῖα, παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ, ἢ χωρητική· ὡς παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, μαῖα· καὶ παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθέρω, ραῖα· καὶ γραῖα, πλεονασμῶ τοῦ γ. τὰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων μονοσυλλάβων ῥημάτων διὰ τοῦ αἰα γινόμενα 40 θηλυκὰ, διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, μῶ, μαῖα· γῶ, γαῖα. τὸ α, βραχύ. διατί; πᾶν θηλυκὸν εἰς α λήγον, ὀξυνόμενον ἢ περισπώμενον, ἐκτείνει τὸ α· προπαροξυνόμενον δὲ ἢ προπερισπώμενον, συστέλλει αὐτό. ἢ τὰ διὰ τοῦ αἰα παραγωγα ὑπὲρ δύο συλλαβάς εἰσι, καὶ ἐκτείνονται· τὸ δὲ μαῖα, γαῖα, διήλλαξε καὶ περὶ τὸν χρόνον.

Γαῖα ἐστὶ γῶ σημαῖνον τὸ τίκτω· ἐξ οὗ γίνεται γέα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, οἶονεῖ ἡ γεννητική· ἐκ ταύτης, γεωμέτρης, γεωλόφος, γεωργός. τὰ δὲ εἰς α λήγοντα ἐν τῇ 50 κατ' ἀρχὴν συνθέσει, φυλάττει τὸ α, ἢ τρέπει αὐτό, ὀπωροπώλης, γεωμέτρης, γεώλοφος· ἐστὶ δὲ ὅρος, ὕψωμα γῆς· καλοῦσι δ' οὕτω καὶ τὸν παχὺν καὶ ἀνείσθητον ἄνθρωπον. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ. τὸ δὲ γέα, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ α εἰς η, γίνεται γῆ. ἐκ τούτου γίνεται ἄλλη παραγωγή διὰ τῆς αἰ διφθόγγου, γαῖα, ὥσπερ σελήνη, σεληναία· Ἀθήνη, Ἀθηναία. ἀλλ' ἀντίκειται Σέργιος ὁ γραμματικὸς, λέγων ὅτι οὐκ ἐκ τοῦ γῆ ἐστὶ 223 τὸ γαῖα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ γαῖω.

Γαῖήοχος] ἀπὸ τοῦ τὴν γαῖαν ἔχειν, γίνεται γαῖήοχος· καὶ πλεονασμῶ τοῦ η, γαῖήοχος, ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ὀχούμενος· περιλαμβάνει γὰρ αὐτὴν ὁ Ὀκεανός· δεσπότης γὰρ ἐστὶ τῶν ὑδάτων. ἢ ὁ συνέχων καὶ βαστάζων τὴν γῆν· Φασὶ γὰρ ἐπὶ ὕδατος αὐτὴν ἐστηρίχθαι. καὶ ἐννοσίγαιος λέγεται· τῇ γὰρ τοῦ ὕδατος παρὰ χρόνον τινα μεταστάσει, γίνεται ὁ σεισμός. ἢ ὁ χαίρων τοῖς ἄρμασιν· ἵππιος γὰρ ὁ θεός. γαίειν γὰρ τὸ χαίρειν καὶ 10 σεμνύνεσθαι.

Γαῖήος, πλεονασμῶ τοῦ η, ὡς τὸ Νυσίον, Νυσήϊον.

Γαῖζήται, οἱ Γαλαταὶ· παρὰ τὸ τὴν γῆν ζητεῖν. ἐκπεσόντες γὰρ τῆς ἐαυτῶν χώρας, πολλὴν γῆν περιήλθον ζητοῦντες ὅπῃ οἰκήσουσιν. Εὐφορίων ἢ Πολυχαρὴ· ὅθεν καὶ, Γαῖζήται περὶ δαίρεα χρυσοφορεῦντας.

Γαιοδάται, οἱ ἀρχιτέκτονες, ἢ οἰκονόμοι· παρὰ τὸ δεῖν,

20 ὃ σημαίνει τὸ μερίζειν, οἱ τὴν γῆν διαμερίζοντες, ὃ ἐστὶ διαγράφοντες εἰς οἰκήματα. Καλλίμαχος, Γαιόδοται καὶ σπάρτα διηνεκὲς εὐτε βάλονται.

Γαίωv, ἰλαρός, γαυριῶν, τερπόμενος· γαίουςα δὲ, ὑπερφρονούσα· γαίεσκον δὲ, ἔχαιρον.

Γαῖος, ὁ ἐπίγειος ἀνεμος. Γαῖον, τὸν ἐργάτην βοῦν.

Ἰταλιῶται δὲ καὶ Ταραντῖνοι, γαῖον τὸν μισθὸν λέγουσι.

Γαῖτος, ἐμβόλιον σιδηροῦν τριήρων. [οἱ] δὲ, τὴν Φωνὴν τάττεσθαι ἐπὶ τῶν ἀκοντίων, ἃ οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσιν ὕσσους.

* Γαῖται, οἱ γεωργοί· ἀπὸ τῆς γαίας.

30

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Γεωπειῖναι, παρὰ Ἡροδότῳ οἱ ὀλίγην γῆν ἔχοντες, οἰονεῖ πεινῶντες γῆν. Ὄρος.

Γέγειος, ὁ ἀρχαῖος· παρὰ Ἐκαταίῳ, Καὶ καλῶν ἦρ' ὅτι, τῶς ὁ γέγειος ἔχει λόγος· — καὶ ἡχεῖ γέγεια ἀνθεα μήκωνός τε· — παρὰ τὸ γέα τὸ διὰ τοῦ ε ψιλῶ, γίνεται κτητικῶ τύπῳ, γείος· καὶ διπλασιασμῶ καὶ συναίρεσι, γέγειος. ἢ παρὰ τὸ γέα, γέγειος· καὶ πλεονασμῶ τοῦ γ, γέγειος.

40 Γεγάσι, γεγένηται. ἀπὸ τοῦ γείνω, γέγονα, γεγόνασιν· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ α, γεγάσιν· ἐκγεγάσιν, ἐκγεγένηται, κατοικοῦσι.

Γεγανωμένος, λελαμπρυσμένος· ἢ χαίρων, ἢ διακεχυμένος· ἢ κεκαλλωπισμένος. καὶ γανωθεῖς, οἷον καλλωπισθεῖς· καὶ γανῶσαι, ἐπὶ τοῦ λαμπρῦναι· καὶ γανεῖν, λευκάναι· καὶ γανερὸν, λαμπρὸν, λευκόν· καὶ γάνος, ὕδωρ, χάσμα, Φῶς, λίπος, αὐγὴ, λευκότης, λαμπηδών· ὑπὸ δὲ Κυπρίων, παράδεισος.

50 Γεγαυῖα] ῥῆμα γῶ· ἐξ οὗ καὶ τὸ γείνω· ὁ μέλλων, γήσω· ὁ παρακείμενος, γέγηκα· καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ βέβηκα, βέβαα, οὕτω γέγηκα, γέγαα· ἢ μετοχή, ὁ γεγαώς, τοῦ γεγαότος· τὸ θηλυκὸν, γεγαυῖα. — Ἐλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· — ἢ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα. καὶ τὸ γεγῶσα παρ' αὐτό. κανὼν γάρ ἐστὶν ὁ λέγων· αἱ εἰς ὡς μετοχαί, εἰ μὲν ὥσιν ἀπαθεῖς, διὰ τοῦ ο κλινόμεναι, τὸ θηλυκὸν ἔχουσι διὰ τοῦ υἱα· εἰ δὲ κατὰ πάθος, τὴν κλίσιν μὲν ἔχουσι διὰ τοῦ ω, καὶ τὸ θηλυκὸν μεταποιοῦσιν εἰς α· ἐστῶς, ἐστῶσα· γεγῶς, γεγῶσα.

224 Γεγῶσα] ἀπὸ τοῦ γενῶ τὸ γίνομαι, ὁ μέλλων, γενήσω· ὁ μέσος παρακείμενος, γέγηνα· ἀποβολὴ τοῦ ν, γέγηα· ἢ μετοχή, γεγαώς, τροπὴ τοῦ η εἰς α. καὶ ἐστὶ σεσημειωμένον τὸ γεγαώς, μεμαώς, βεβαώς, ἐσταώς· ἅπερ κατὰ κρᾶσιν γίνεται, γεγῶς γεγῶτος, μεμῶς μεμῶτος, βεβῶς βεβῶτος, ἐστῶς ἐστῶτος· καὶ τὰ θηλυκά, γεγῶσα, μεμῶσα, βεβῶσα, ἐστῶσα· καὶ τὰ οὐδέτερα διὰ τοῦ ω μεγάλου, τὸ γεγῶς, τὸ μεμῶς, καὶ τὰ ὅμοια.

10 ζῆται εἰς τὸ κεκοτηότα.

Γεγωνεῖν, σημαίνει τὸ τὴν Φωνὴν ἐξάκουστον ποιεῖν· παρὰ τὸ γνῶν· καὶ ἐν ὑπερθέσει, γωνῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, γεγωνῶ. οἱ γὰρ ἐξάκουόμενοι, γνωστοὶ εἰσι. Δίδυμος δὲ Φησὶ γεγωνεῖν εἶναι, τὸ εἰς πᾶσαν γωνίαν ἀφικνεῖσθαι τὴν Φωνήν. ἢ παρὰ τὸ γνῶν γνῶ, γέγνωα· καὶ κατ' ὑπερθέσιν καὶ αὐξησιν, γέγνωα, καὶ γεγωνῶς ἢ μετοχή.

20 Γεγωνέμεν] ἀπὸ τοῦ Φωνῶ, τροπὴ τοῦ Φ εἰς γ, γεγωνῶ, γεγωνήσω, γεγωνήκα. ἢ ἀπὸ τοῦ γωνῶ, γωνεῖν, καὶ γεγωνεῖν κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν· καὶ ποιητικῶς, γεγωνέμεν. ἢ ἀπὸ τοῦ γνῶν, (ὅθεν καὶ τὸ γνῶσι) γίνεται μέσος παρακείμενος γεγωνῶς, ἐκβῶν, κρᾶζων. ἐκ τοῦ γωνῶ, μέσος παρακείμενος, γέγνωα· ἢ μετοχή, γεγω-

νῶς. ἐξ αὐτοῦ γεγωνότερος συγκριτικόν· καὶ γεγωνότερον ἐπίρρημα, σημαίνει ἐξάκουστότερον καὶ λαμπρότερον. Γεγωνοῦμαι, γυναῖκες αἱ τὰς κώμας ἐμπιπλῶσαι βοῆς.

Γέλως, παρὰ τὸ τὸ γένειον εἰλεῖν, ὃ ἐστὶ συστρέφειν· περὶ γὰρ τὸ γένειον μῦες τινὲς κινούμενοι, ποιοῦσι τὸν γέ- 30 λῶτα. ἢ παρὰ τὸ τὰ γυῖα λύειν, ὃ ἐστὶ τὰ μέλη. ἢ παρὰ τὴν ἑλὴν, ὃ σημαίνει τὴν θερμασίαν· οἱ γὰρ θερμοί, πολλὰ γελῶσιν. ἢ παρὰ τὸ χέω, χέλως, καὶ γέλως· οἱ γὰρ γελῶντες ἐκκεχυμένην ἔχουσι τὴν ψυχὴν.

Γελοῖος, ὁ καταγελαστότατος. παρὰ τὸ γέλως γελῶ, γε- 40 λῶϊος, ὡς πατρώϊος· καὶ Βοιωτικῶς, γελοῖος. οἱ γὰρ Βοιωτοὶ τὸ ω καὶ ι εἰς τὴν οἱ δίφθογγον τρέπουσι, τὸ πατρώϊος, πατροῖος λέγοντες, καὶ τὸ ἡρώϊος, ἡροῖος. ἐξ οὗ καὶ γελοῖον. τὰ διὰ τοῦ οἰος ὀνόματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἅπαντα προπερισπᾶται· οἷον, παντοῖος, ἀλ- 40 λοῖος, ἑτεροῖος· οἱ δὲ μεταγενέστεροι τῶν Ἀττικῶν, τὸ γελοῖος καὶ ὁμοῖος προπαροξύνουσιν· οὐκ εὖ. Γέλοιος λέγεται, ὁ γέλως ἄξιος· γελοῖος δὲ, ὁ γελωτοποιός.

Γελαστός καὶ ἀγέλαστος. Ὀμηρος, Δεῦθ' ἵνα ἔργα γε- 50 λαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδῃσθε· — δι' αὐτὸ δεῖ γελᾶν. καὶ ἀγέλαστα, ἐφ' οἷς δεῖ μὴ γελᾶν, ἀλλ' ὀργίζεσθαι. παρὰ τὸ γελῶ γελᾶζω, γελαστός, ὡς πελῶ πελάζω πελαστός, πλανῶ πλανάζω, καὶ συγκοπῇ πλάζω.

Γεμέωσι δὲ παστᾶδες] γεμῶμεν, γεμῆτε, γεμῶσι· καὶ 50 πλεονασμῶ ποιητικῶ τοῦ ε, γεμέωσιν. οὕτως Ἡρώδιανός. Γεγάμεν, γεγενῆσθαι. παρὰ τὸ γῶ γήσω, γέγημαι· ἀπαρέμφατον, γεγάναι· καὶ Δωρικῶς, γεγάμεν, ὡς τιθέ- 50 ναι, τιθέμεν.

Γεγυρωμένους, ἡτοννηκότας σώμασι, κεκαμμένους.

Γέγυραν, αὐλήν, ἢ δεσμοτήριον.

Γέλα, πόλις Σικελίας. ἀπὸ Γέλα τοῦ ποταμοῦ, ἐν ᾧ 225 παράκειται ἡ πόλις. ἢ ὅτι Ἀντίφημος ἢ Δεινομένης ὁ Ῥόδιος, κατὰ χρόνον εἰς Δελφούς παραγενόμενος, ἦκουσεν, ὡς θεοὶ αὐτὸν πρὸς δυσμὰς ἀπὸντα, πόλιν κτίζειν. ἐπὶ δὲ τῇ ἀπροςδοκίῳ ἀκοῇ ἐγέλασε· καὶ ἀπὸ τοῦ συμβάντος ὠνόμασε τὴν πόλιν καὶ τὸν παρακείμενον ποταμόν. τὸ ἐθνικόν, Γελαῖος.

Γέλαν] οἷον, Γέλαν δ' ἀθάνατοι θεοί· — κατὰ συστολήν λαμβάνεται, ὡς ἡ μετοχή δηλοῖ. γέλαντος γὰρ ἡ γενικὴ, κατὰ συστολήν τοῦ α. τὰ δὲ ἐνδέοντα συλλαβῇ 10 τρίτῃ πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν, καταλήγουσιν εἰς τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς τῶν μετοχῶν. οὕτω Ζηνόδοτος.

Γενῶ, τὸ τίπτω· παρὰ τὴν γῆν τὴν πάντων μητέρα. ἐστὶ γὰρ γέα· ἐξ οὗ ῥῆμα, γέω· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ν, γεν- 20 νῶ. ἢ παρὰ τὸ γείνω, γενυνῶ· ἐπὶ μὲν τῆς γεννήσεως, διὰ δύο νν· ἐπὶ δὲ τῆς ποιήσεως καὶ κτίσεως, δι' ἑνός· ἐξ οὗ καὶ γενητός, ὁ κτιστός. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ γινῶ γινόμενα ὀνόματα, δι' ἑνός ν ἐκφέρονται· οἷον, γένεσις, γενέθλιον.

Γενέθλη, ἢ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος ἡμέ- 20 ρα. παρὰ τὸ γενῶ γενέθρα· καὶ Ἰωνικῶς, γενέθρη, ὡς κολουμβῶ, κολουμβήθρα· καὶ κατὰ τροπὴν, γενέθλη· ὅθεν καὶ τὸ γενή. ἀπὸ τοῦ γενῶ, γενή, ὡς ἀπειλῶ, ἀπειλή· εἰλῶ, εἰλή· ὦνῶ, ὦνή. Καλλίμαχος, Τὴν δὲ γενὴν οὐκ οἶδα.

Γενῶ, τὸ πράττω· ὁ μέλλων, γενήσω· ὁ δεύτερος ἀόρι- 30 στος, ἔγενον, ὁ μέσος, ἐγενόμην. ζῆται εἰς τὸ ἐγκομεῖν.

Γενεθλιαλογία, μαντεία περὶ τῆς γενήσεως.

Γενέθλια, ἢ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτήσασα τοῦ τεχθέντος 30 ἑορτὴ· καὶ γενέσια, ἢ δι' ἐνιαυτοῦ μνήμη.

Γενεά] παρὰ τὸ γένος γενεά· σημαίνει δὲ ἐξ· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ παντός τῶν ἀνθρώπων γένους, Οἴηπερ Φύλλων 30 γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν· — ἐπὶ δὲ τῆς εὐγενείας, —

γενεῇ μὲν ὑτέρτατος ἐστὶν Ἀχιλλεύς: — ἐπὶ δὲ τῆς ἡλικίας, Οὐνεῖ ἐγὼ γενεῇφι νεώτατος: — ἐπὶ δὲ τῶν προγόνων, Τῆς γὰρ τοι γενεῆς, ἥς Τρῶες περ: — ἐπὶ δὲ τῶν ἐκγόνων, Κρείσσων δ' αὐτὲ Διὸς γενεῇ ποταμοῦ τέτυκται: — ἐπὶ δὲ διαστήματος χρόνου, τῶν μὴ κατ' αὐτὸ βεβιωκότων, Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαί.

40 Γένος] ἐκ τοῦ γένω τοῦ σημαίνοντος τὸ τίκτω, γίνεται γένος, ὡς σθένω, σθένος· μένω, μένος· καὶ νείφω, νέφος. ζῆται εἰς τὸ γεννητικόν.

Γένειον] παρὰ τὸ γένος, γένειον, ὡς δάνος, δάνειον. ἀπ' αὐτοῦ γὰρ τὰ γένη διαστέλλονται, καὶ διακρίνει τὰ γένη. λέγεται ἀπὸ ἱστορίας. ἔθνος γὰρ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδων, ἐπελθὼν παρεκάθετο τοῖς Ῥωμαίοις. ἐκεῖνοι δὲ, ὀλίγοι ὄντες, ἀνοίξαντες ἑτέρας πύλας, ἔφερον τὰς σκλαβηνίας. ἔτι δὲ οἱ σκλάβοι, ὀλίγοι ὄντες, ἔφερον τὰς γυναῖκας αὐτῶν· καὶ περιτρεφεμένοι αὐταῖς σχῆμα 50 ἀνδρείου καὶ γενειάδας, ἐξήρχοντο. ἰδόντες δὲ τὸ πλῆθος τὰ ἔθνη, ἡρώτων τοὺς Ῥωμαίους, τίνας εἰσὶν οὗτοι. καὶ ἔλεγον Λογγίβαρδοι, τουτέστι βαθεῖαν ὑπὴν καὶ μακρὰν ἔχοντες.

Γενειάς (ἐκ τοῦ γένειον) ἡ βαθεῖα ὑπὴν· γενειάδες αἱ κατὰ τῶν γενεῶν γενόμεναι τρίχες· τινὲς γὰρ ἐθειράδες· παρὰ τὸν τόπον ἐν ᾧ πεφύκασι, τὰ γενεαί. [γένυς δὲ] οἶονεῖ κένυς τίς ἐστίν· ὅτι κενόν ἐστὶ τὸ κατ' αὐτὴν μέρος τῶν ὀστέων. σημαίνει δὲ καὶ σιαγόνα, — 226 μετὰ γναπτῆσι γένυσιν: — γένυς μὲν, ὁ τόπος τῶν τριχῶν· γένειον δὲ, αἱ τρίχες.

Γενήσεται] γενῶ τὸ πράττω· ὁ μέλλων, γενήσω· ὁ μέσος, γενήσομαι· τὸ τρίτον, γενήσεται.

Γενναῖος, ἀνδρεῖος, εὐγενής, συγγενής, μέγας.

Γέντο] ἐκ τοῦ γένω, γενῶ· ὁ δεύτερος, ἔγενον· ὁ μέσος, ἐγενόμην ἐγένετο, καὶ γέντο· οἶον, Γέντο δ' ἰμάσθλην: — σημαίνει τὸ ἔλαβεν. ἔλω τὸ λαμβάνω· ὁ δεύτερος 10 ἀόριστος, ἔλον, ἐλόμην ἔλου ἔλετο· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔλτο· καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ν Δωρικῶς, ὡς ἤλθεν, ἦνθεν, γίνεται ἔντο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γέντο.

Γενῆται] ἐπὶ γένους σύστημα ἐκ τριάκοντα ἀνδρῶν συνεστώς· οὐ οἱ μετέχοντες, ἐκαλοῦντο γενῆται· τοῦ κατὰ γένος ἀλλήλοις προσήκοντες, οὐδὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος· ἀλλ' ὥς περ οἱ ἐμῶται καὶ οἱ Φράτορες ἐκαλοῦντο, νόμων κοινωνίαν τινα ἔχοντες, οὕτω καὶ οἱ γενῆται συγγενικῶν ὀργάνων ἢ θεῶν· ἀφ' ὧν ὀργεῶνες ὠνομάσθησαν. ἢ οἱ ταυτοῦ γένους μετέχοντες· ἢ ἀπ' ἀρχῆς 20 κοινὰ ἱερά ἔχοντες· οἱ δὲ, ὁμογαλακτοὺς Φράτορας συγγενεῖς τοὺς γενῆτας.

Γένος, ἐπὶ ἔθνος τάσσεται, καὶ ἐπὶ πόλεως, καὶ ἐπὶ συστήματος, καὶ ἐπὶ τέκνου, καὶ ἐπὶ σπέρματος.

Γενούστης, παρὰ Πλάτωνα ἐν Φιλήβῳ· ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ θεοῦ ἐννοίας, οἶον ὁ γεννητικός.

Γέρων] παρὰ τὸ ἔρρω τὸ Φθείρω, ἔρρων καὶ γέρων, ὁ μετὰ Φθορᾶς εἰς τὸν ἄδην πορευόμενος, πλεονασμῷ τοῦ γ. ἢ παρὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἔρρειν, τουτέστι Φθείρεσθαι, διὰ τὸ θανάτου ἐγγὺς εἶναι. ἢ παρὰ τὸ εἰς γῆν ὄραν τῷ κεκυφέναι, καὶ περὶ αὐτὴν νενευκότα περιπατεῖν. ἢ παρὰ τὸ τῆς γῆς ἔραν, πλησίον ὄντας θανάτου καὶ τάφου δεομένους. ἢ παρὰ τὸ γέρας, ὃ σημαίνει τὴν τιμὴν. ἢ παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω· λεκτικοὶ γὰρ οἱ γέροντες· ἔρων καὶ γέρων· καὶ Ὅμηρος, Γῆραϊ δῆπο 30 παπουθότεις, ἀλλ' ἀγορηταὶ Ἑσθλοί.

Γέροντος] ὁ κανὼν· τὰ εἰς ῥων λήγοντα δυσύλλαβα, μὴ ὄντα συγκριτικά, Φυλάσσει τὸ ω· Φάρων, Φάρωνος· Πτέρων, πτέρωνος· Ἀκρων, ἀκρωνος· Ἀμβρων, ἄμβρωνος· σῶφρων σῶφρονος δὲ, κοινόν ἐστὶ. τὸ δὲ γέ-

ρων, ὡς μετοχικὸν ἐκλήθη. συνεξηκολούθησε γὰρ τῇ 40 Φέρων, Φέροντος. οὐκ ἐστὶ δὲ μετοχή, ἀλλ' ὄνομα. εἰ γὰρ ἦν μετοχή, Φυλάττειν εἶχε τὸ ω ἐπὶ τῆς κλητικής· αἱ γὰρ μετοχαὶ καὶ τὰ μετοχικά ὀνόματα, τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικάς· τὸ δὲ ὦ γέρον, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

* Γερητοθεοδώρους, μιμοῦντας τὸν Γερητοθεόδωρον, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Γερόντειον] τὸ τει, δίφθογγον. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὧν βαρυτόνων, διὰ τοῦ ντ κλινομένων, διὰ τῆς εἰ δίφθογγου 59 γράφεται· λέων, λεόντειος δορά· (τὸ κύριον, διὰ τοῦ ι) δράκων, δρακόντειον αἶμα· γέρων, γερόντειος· Ἀνακρέων, ανακρεόντειος· Λαομέδων, λαομεδόντειος· καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὧν περισπωμένων· Ξενοφῶν, ξενοφώντειος· Δημοφῶν, δημοφώντειος· πλὴν τοῦ Ποσειδῶν, ποσειδώνιος. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὧν βαρυτόνων μὴ κλινομένων διὰ τοῦ ντ, δίφθογγον ἔχει· Θέων, θεώνειος· Τρύφων, τρυφώνειος· πλὴν τοῦ Ἀπόλλων, Ἀπολλώνιος, καὶ Ἀμμώνιος. τὰ θηλυκὰ αὐτῶν ταῦτα, δίφθογγογραφεῖται, ἀπολλωνεῖα βάζεις, καὶ ἀμμωνεῖα Φῆμη. γέροντες, γερόντων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, γεροντέων, [ὡς] ναῦται, ναυτῶν, καὶ ναυτέων. τοῦτο διαίρεσις ἐστὶ, καὶ οὐ πλεονασμός· ὁ γὰρ τόνος διελέγχει. εἰ μὲν γὰρ περισπᾶται, δῆλον ὅτι διαίρεσις· εἰ δὲ βαρύνεται, δῆλον ὅτι πλεονασμός, καὶ οὐ διαίρεσις. οὕτως Ἡρωδιανός.

Γέροντα μῦθον, καὶ γέροντα πρῶγμα ἑτέρως, καὶ ἀρσενικόν καὶ οὐδέτερον, καὶ ἀρχαῖον καὶ παλαιόν. 10

Γερούσιος, καὶ γερούσια] παρὰ τὸ γέρων, γερούσιος οἶνος, ὁ ἐντιμος, ὡς ἐκὼν, ἐκούσιος· καὶ ἐθέλων, ἐθελούσιος.

Γέρας, ἡ τιμὴ· παρὰ τὸ γῆρας· αἰδοῦς γὰρ ἄξιοι καὶ τιμῆς οἱ γέροντες. ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἔρας καὶ γέρας, οὐ πᾶς ἐρᾷ. τὰ γέρα, ὃ ἐστὶ τὰς τιμὰς. ἀπὸ τούτου τὰ γέρα, Ἰωνικῶς· καὶ κατὰ συγκοπὴν, γέρα. γέρα πεσέμεν, ἀντὶ τοῦ κατέχειν.

Γεραρός, ὁ ἐντιμος. παρὰ τὸ γέρας, γεραός· καὶ παράγωγον, γεραηρός, ὡς μέλιτος, μελιτηρός· καὶ ἐν συγκοπῇ, γεραρός, ὁ τῶν γερῶν ἄξιος. 20

Γεραῖος, ὁ πρεσβύτερος· ἀπὸ τοῦ γέρας γεραός, καὶ γεραῖος.

Γεραῖτερος] οὐ παρὰ τὸ γέρων ἐσχημάτισται· οὐδ' ὅπως γὰρ ἐστὶ παρὰ τὸ γέρων συγκριτικόν· ἀπαρσχημάτιστον γὰρ ἐστὶ τοῖς τρισὶ γένεσιν· ἀλλὰ παρὰ τὸ γεραῖος γίνεται γεραῖτερος, ὡς παλαιός παλαιότερος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, γεραῖτερος. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ῥος συγκριτικά, ἢ διὰ τοῦ ο λέγεται, ἢ διὰ τοῦ ω μεγάλου. 30 ὅθεν τὸ γεραῖτερος, καὶ μεσαῖτερος, καὶ Φιλαῖτερος, κατὰ συγκοπὴν γέγονεν, ἀπὸ τοῦ μεσαιότερος καὶ Φιλαῖτερος, καὶ τῶν ὁμοίων. ὅθεν ἀμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες μεσαιτάτος καὶ Φιλαῖτάτος, καὶ ἀρσενικώτατος. οὕτω Φιλόξενος εἰς τὰ συγκριτικά.

Γεραῖραι, παρὰ Ἀθηναίοις γυναῖκες τινὲς ἱεραί· ὥς ὁ βασιλεὺς καθίστησιν ἱσαρίθμους τοῖς βωμοῖς τοῦ Διονύσου, διὰ τὰ γεραῖρειν τὸν θεόν. οὕτω Διανύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς.

Γεραιστιάδες· οὕτω νύμφαι καλοῦνται ἐν Γορτύνῃ τῆς Κρήτης· ὅτι τὸν Δία τρέφουσιν, ἐγέραιρον. 40

Γεραιστός, ἀκρωτήριον Εὐβοίας, ἱερὸν Ποσειδῶνος· παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ γεραῖρεσθαι τὸν Ποσειδῶνα. παρὰ τὸ γερῶ, γεράζω, γεραστός.

Γεραῖστιον, χωρίον τῆς Ἀρκαδίας, παρὰ τὸ γέρας· ὅτι τίμιόν ἐστι, διὰ τὸ ἐκεῖ τὸν Δία σπαργανωθῆναι.

Γεραστος γεραστοῦ διαφέρει. γεραστος μὲν γὰρ, ἀπὸ τοῦ γέρας, ὁ ἐντιμος· Γεραστός δὲ, ἀκρωτήριον ἅμα καὶ ἐπίγειον Εὐβοίας· ἐν ᾧ Ποσειδῶνος ἱερὸν.

- Γερήνιος, έντιμος, παρὰ τὸ γέρας· ἢ ἀπὸ τοῦ Γερήνη
 50 Γερήνιος, ὁ ἐν Γερήνῃ κώμῃ τῆς Πύλου τραφεῖς.
 Γέρανος, ὁ ὄμβρος ὑπὸ Κυρηναίων· παρὰ τὴν γῆν
 ῥαίνειν. οὕτως Ἐρρένιος Φίλων ἐν τῷ περὶ χρηστομα-
 θίας. Φησὶ δὲ τὴν δευτέραν δασύνεσθαι.
 Γέρανος, τὸ ζῶον, οἶονεὶ γήρευνός τις οὔσα· ἀπὸ τοῦ τὰ
 τῆς γῆς ἐρευνᾶν σπέρματα· ἥτις καὶ σπερμιολόγος κα-
 λεῖται. ὅτε γὰρ ὁ γεωργὸς σπείρει καὶ οὐ χωνύει αὐ-
 τὰ, ἐκείνη συλλέγουσα ἐσθίει. ἐστὶ δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ
 228 γέρανος. ἐστὶ καὶ ποιά τις ὄρχησις· καὶ ὄργανον ξυλι-
 κόν, ἐν ᾧ κόπτουσιν οἱ ἀλφίτοποιοι τὰ ἀλφίτα. ὅθεν
 καὶ γεράνεια τὰ ἀλφίτα καλοῦσι. γέρανος καὶ ὁ ἐν τῇ
 σκηνῇ ἄρπαξ κατεσκευασμένος ὑπὸ τοῦ μηχανοποιού·
 ἐξ οὗ ὁ ἐσκευασμένος ὑποκριτής . . . τραγωδός.
 Γερασσηνός, ἀπὸ τόπου. Ἀλέξανδρος πόλιν παραλαβὼν,
 τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πάντας κτείνας, ἀπέλυσε τοὺς γέροντας.
 οἱ δὲ, συνελθόντες, κτίζουσι πόλιν· καὶ λαβόντες γυ-
 ναῖκας, ἐκαιδοποίησαν.
 10 Γέρων, σημαίνει τρία· τὸν προβεβηκότα τῇ ἡλικίᾳ, ὡς
 τὸ, Παῖδας πρωθήβας πολιορκητοφους τε γέροντας· —
 καὶ τὸν έντιμον, ὡς τὸ, Δαίνυ δαῖτα γέρονσι· — καὶ
 τὸν παλαιόν, ὡς τὸ, Εἴλετο δὲ σάνκος εὐρὺ γέροντος.
 Γενεά, σημαίνει τέσσαρα· ποτὲ μὲν τὴν ἡλικίαν, — γε-
 νεῇ δὲ νεώτατος ἔσκειν ἀπάντων· — καὶ τὴν εὐγένειαν,
 — γενεῇ μὲν ὑπέρτατος ἐστὶν Ἀχιλλεύς· — καὶ τὴν
 Φυλὴν, Οἴηπερ Φύλλων γενεή· — καὶ, πᾶσαι γενεαί·
 — γενεὰ λέγεται καὶ τὰ εἰκοσιεννέα ἔτη, ὡς τὸ, Τῷ
 δ' ἤδη δύο μὲν γενεαί.
 20 Γεράνεια, ὅρος Μεγάρων. Εὐφορίων, — καὶ ὀχθηρῆς
 Γερανείης· — εἴρηται δὲ, ὅτι Μεγαρεὺς ὁ Διὸς καὶ μίας
 τῶν καλουμένων θηδῶν νυμφῶν, τοῦ κατακλυσμοῦ
 γενομένου, πρὸς Φωνὴν γεράνων νηχόμενος, προσέφυγε
 τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους. ἀπὸ δὲ τῶν γεράνων, Γεράνειαν
 ἐκάλεσαν τὸν τόπον.
 Γεράνδρουν] Ἀπολλώνιος, Ἔσκε δὲ τι βριαρὸν στύπος
 ἀμπέλου έντροφον ὕλη, Πρόχην γεράνδρουν· τὸ μὲν
 ἔκταμον· — ἐστὶ δὲ παλαιὸν φυτὸν· σημαίνει τὸ γεγη-
 30 ρακὸς καὶ παλαιὸν δένδρον· ἢ τὸ ἐν τῇ ρίζῃ συμφύες
 ἐξηραμένον. εἴρηται παρὰ τὴν δρυὶν. δοκεῖ γὰρ πρῶτον
 φυτὸν ἐγνώσθαι δρυὸς· ὅθεν καταχρηστικῶς δρυμοὺς
 ἐκάλουν τοὺς δασεῖς τόπους, ἀφ' οἰωνδήποτε ὄντας φυ-
 τῶν· καὶ δρυφάντους, τοὺς ἀπὸ ξύλων περιορισμούς.
 Γεργύρα, ὁ ὑπόνομος δι' οὗ τὰ ὕδατα φέρεται τὰ ὄμβρια·
 γεώρυγα τινὰ ὄντα· τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ὀρύγματα· καὶ
 κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν καὶ διπλασιασμόν, γερ-
 γύρα. ζῆτει εἰς τὸ Γόργυρα. ὁ δὲ Ἀλκμάν, διὰ τοῦ ε,
 γεργύρα φησί.
 40 Γέρδιος, ἢ ὑφάντρια. εἴρηται παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς γῆς. ἔχειν
 ἔδος, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς ἔζεσθαι.
 Γέρρα, Περσικὰ μὲν ἐστὶν ὅπλα, δερμάτινα κυρίως· κα-
 ταχρηστικῶς δὲ, ἅπαν σκέπασμα, εἴτε δερμάτινον, εἴτε
 ἐξ ἄλλης τινὸς ὕλης, γέρρον ἐλέγετο. λέγεται δὲ οὕτω
 καὶ τὰ γυναῖκεα αἰδοῖα παρὰ Σικελοῖς, οἷον δέρα τινὰ
 ὄντα, τροπῇ τοῦ δ εἰς γ· παρὰ τὸ δέρα, ὃ σημαίνει τὸ
 δέρμα. λέγεται δὲ γέρρα, καὶ τὰ δερμάτινα αἰδοῖα.
 δέρρα καὶ αἱ σκηναί, ἐν αἷς τὰ ὄνια ἐπιπράσσεται· καὶ
 τὰ στρωτήρια. λέγουσι ἂν ὁμοίως καὶ τὰ τῶν σκηναῶν
 50 περιφράγματα· διὸ καὶ Δημοσθένης τὰ τῶν σκηναῶν
 σκεπασματα γέρρα καλῶν, ἐμπιπράσθαι λέγει. ἐπὶ σταυ-
 ροῦ δὲ φησὶν Εὐπολὶς καὶ Δημοσθένης, τὰ γέρρα ἐνε-
 πίμπρασεν· — καὶ οἱ τόποι οἱ περιπεφραγμένοι, καὶ
 ἀσπίδες Περσικαὶ ἐκ λύγων.

- Γεῦσις, κυρίως ἢ ἐπὶ τῶν ὑγρῶν προσφορά, δεῦσις τις οὔ-
 σα· παρὰ τὸν δεύσω μέλλοντα, ὡς γινώσκω, γινώσις.
 Γέφυρα, πόλις Βοιωτίας, ἢ καὶ Τάναγρα καὶ Γραῖα καὶ
 Ποιμανδρία καλουμένη. εἴρηται, ὅτι ἐν σχεδίᾳ κώμῃ κα- 229
 τοικοῦντες, καὶ ἐν τῇ πέραν γῇ τοῦ Ἀσωποῦ, διὰ
 τοῦ χειμῶνος ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους ἐπιμιξίαις, γεφύ-
 ραις ἐχρῶντο.
 Γεφυρεῖς, δῆμος Ἀττικὸς· ὅθεν καὶ Γεφυραία Δημήτηρ.
 εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἔχειν γέφυραν, δι' ἧς ἐπὶ Ἐλευσίνα
 κατείσιν οἱ μύσται.
 Γέφυρα, ἢ κατὰ τὸν τόπον οἰκοδομή, δι' ἧς ὁδοιπόροι πο-
 ρεῦνται. παρὰ τὸ γῆ καὶ τὸ φυρῶ τὸ ἀναμειγνύω, γῆ-
 φυρά τις οὔσα, ἢ τῇ γῇ φυραθεῖσα, καὶ ἐφ' ὑγρῷ 19
 τόπῳ κειμένη. ἢ ἢ ἐφ' ὑγροῦ γῇ, οἶονεὶ γέφυρά τις
 οὔσα. Ὀμηρος δὲ, — πολέμοιο γεφύρας, Ἰλιάδος δ',
 διόδους, τάξεις, ὑπεροχὰς, τὰ μέσα τῆς Φάλαγγος. γε-
 φύρωσε δὲ κέλευθον, ἀντὶ τοῦ διαβατὴν ἐποίησε.
 Γείνατο, σημαίνει τὸ ἐγέννησεν. ἐστὶ γέω τὸ σημαῖνον τὸ
 τίτω· πλεονασμῷ τοῦ ν, γίνεται γένω· καὶ πλεονασμῷ
 τοῦ ι, γίνεται γείνω, τὸ γεννῶ· ὁ μέλλων, γενῶ, ὡς
 μείνω, μενῶ, κείρω, κερῶ· ὁ ἀόριστος, ἐγεινα, ὡς ἐμει-
 να· ὁ μέσος, ἐγεινάμην· τὸ τρίτον, ἐγείνατο· καὶ κατὰ
 συγκοπὴν, γείνατο. 20
 Γεωφανεῖον, χωρίον ἐστὶν ἐν ᾧ γῆς εἶναι μέταλλον. ἢ δὲ
 γῆ ἦν ξανθότερα, πεποιημένη τοῖς ζωγράφοις εἰς τὰς
 γραφάς. τάχα δὲ ἢ μίλτος ἐστίν. ἢ μέταλλον γῆς κε-
 ραμίτιδος, ἢ τινὸς ἄλλης ἐργασίας.
 Γεύλοφα, ἢ γεῶλοφα, ὄχθαι· τινὲς ὄρη γεῶδη.
 Γείτων] παρὰ τὸ γέα γείτων· καὶ κατὰ συναίρεσιν, γεί-
 των. ἢ ἀπὸ τοῦ γείνω τοῦ σημαίνοντος τὸ πλησιάζω,
 γέγνευ γείτων. ἢ παρὰ τὸ γῆ, γηίτων· καὶ κατὰ συναί-
 ρεσιν, γείτων. καὶ ὥςπερ ἀπὸ τοῦ εὐδαίμων εὐδαίμονος,
 γίνεται εὐδαίμωνῳ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γείτων γείτονος, 30
 γειτονῳ, καὶ γειτονίῳ· καὶ γειτινῳ, συγκοπῇ.
 Γεῖσα] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι πληθυντικῶς οὐδετέρως λέγεται·
 ὁδόν, Οὐ γεῖσα χραισμήσουσιν, οὐδ' ἐπάλξεις, Λυκό-
 φρων. σημαίνει δὲ πᾶν ἐξέχον μέρος, καὶ τὰ πρὸ τῶν
 θυρῶν στεγάσματα· καὶ τὸ καλούμενον νῦν περίπτε-
 ρον, τὸ ἄκρον τῆς ὀροφῆς· Ῥήξας παλαιὰ γεῖσα, τε-
 κτόνων πόνον, Εὐριπίδης. γίνεται παρὰ τὸ γέα, γείσα·
 καὶ γεῖσα κατὰ συναίρεσιν. καὶ γεισίποδες, αἱ δοκοί, αἱ
 ἐγκείμεναι δοκίδες, ἐφ' ὧν τὰ γεῖσα τίθενται.
 Γεισίποδες, παρὰ τὸ εἶναι βάσεις τῶν θεμελίων. καὶ γει- 40
 σῶσαι, καὶ γείσωσις, τὸ τῆς γῆς ἐκθεταν. Ἀριστοφά-
 νης δὲ καὶ τὰς ὥας τοῦ ἱματίου, γεῖσα εἶπε.
 Γειόμορος, ὁ γεωργὸς καλεῖται· Τέμνοντα σπορίμην αὐλά-
 κα γειόμορον· — εἴρηται ἀπὸ τοῦ τὴν γῆν μορεῖν, ὃ
 ἐστὶ πονεῖν. γειόμορος οὖν, ὁ γεωπόνος.
 Γειοτόμον ἄροτρον] ἢ γῆ· καὶ ἢ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν οὐκ
 ἔχει. μάχεται ἢ φύσις τοῦ ὀνόματος τῇ φύσει τῆς ση-
 μασίας.
 * Γεωπόνος, ὁ γεωργός· παρὰ τὸ γέα καὶ πονῶ.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

50

- Γῆ, παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, ἢ πάντα χωροῦσα. τοῦτο δὲ
 παρὰ τὸ χῶ· (τροπῇ τοῦ χ εἰς γ, γῶ) ἀφ' οὗ παρὰ-
 γωγον, χεῖω· οἷον, Οὐδὲς δ' ἀμφοτέρωθ' ὅδε χεῖσεται.
 Γηγενής· χωρὶς τοῦ ι. οἱ γὰρ Δωριεῖς γαγενής λεγουσιν,
 ὡς φησὶν Ἡρωδιανός. ὅλα ταῦτα χωρὶς τοῦ ι· ἐπειδὴ
 ἀπὸ τῆς γῆ εὐθείας ἔχει τὴν συνθήκην· οἷον, γῆπεδον,
 γηπόνος, γηλοχής, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Γηλοχέες 250
 θεράποντες ἀσιγήτοιο λέβητος· — Χοιροβοσκός.

Γήδιον] τριῶν ὄντων τῶν πρωτοτύπων, γῆ, καὶ γαῖα, καὶ γέα, ἐκ ποίου τούτων γέγονε τὸ γήδιον; λέγει δὲ ὁ Δίδυμος, ὅτι ἔστι γέα διὰ τοῦ ε· καὶ ἐπειδὴ, ἡνίκα ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχεται καὶ παραλήγει τῷ ε ἢ τῷ ο, τότε γίνεται διὰ τοῦ διον ἡ παραγωγή, καὶ προσέρχεται κατὰ τὴν παραλήγουσαν τὸ ι· οἶον, πράξεως, πραξείδιον· λέξεως, λεξείδιον· βοῦς βοός, βοίδιον· νοῦς νοός, νοίδιον· οὕτως οὖν καὶ γέα γέας, γείδιον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· καὶ κατ' ἔκτασιν Ἀττικὴν τοῦ ε εἰς η, γήδιον, διὰ τοῦ η καὶ ι, ὥσπερ εἰκάζω, ἡκάζον· καὶ εἶδειν, ἡδεῖν. περὶ δὲ τούτου, ζήτει εἰς τὸ περὶ κτητικῶν τοῦ Χοιροβοσίου.

Γήπεδον, σημαίνει τὸ χωρίον, ὥσπερ καὶ οἰκόπεδον, τὸ γῆ καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον. γίνεται δὲ παρὰ τὸ γῆ, γήπεδον.

20 Γήπαιδες, οἱ λεγόμενοι Λογγίβαρδοι· οἰοῦναι, Γετίπαιδες, οἱ Γετῶν παῖδες.

Γήτειον, τὸ χλωρὸν κρόμμυον. Ἀριστοφάνης, — μήτε γητείω νέω· — παρὰ τὸ ἐκ γῆς ἔτειον, τὸ αὐτότερος ἐκ τῆς γῆς ὄν. (λέγεται δὲ καὶ γήθυον.) γράφεται διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος δισυλλάβων οὐδετέρων, διὰ τοῦ εἰον γινόμενα οὐδέτερα μόνον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, δάνος, δάνειον· γένος, γένειον· βρένθος, βρένθειον· ἔστι δὲ εἶδος πολυτελοῦς μύρου. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς, γίνεται γήτος, καὶ γήτειον. πρόσκειται, μονογενῆ, διὰ τὸ ἄγος ἄγιον, διὰ τοῦ ι. ἀλλ' οὐκ ἔστι μόνον. ὁ ἄγιος γὰρ, καὶ ἡ ἀγία, καὶ τὸ ἅγιον.

Γηδοσύνη] παρὰ τὸ γῆ γίνεται γήθω, καὶ γηθήσω, γηδοσύνη, ἡ χαρά. παρὰ τὴν γῆν δὲ· ἐπεὶ θάλλουσα τοῖς καρποῖς, χαίρειν ἡμᾶς ποιεῖ· ὡς τὸ, Ἡ κεν γηθήσαι Πρίαμος· — ἔστι συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων.

Γηρωκομῶ] τὸ ρω, μέγα. ἐκ τοῦ γῆρας γήραος, γήρω· καὶ τοῦ κομῶ, τὸ ἐπιμελοῦμαι. τὰ δὲ παρὰ Ἀττικῶν γενικῶν σύνθετα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· οἶον, ἡρωφόρος, κερωφόρος, γηρωκόμος. καὶ παροξύνονται. τὰ γὰρ ἀπὸ ῥήματος συντεθέντα ὀνόματα, πρὸ μίως ἔχουσι τὸν τόνον· τὰ δὲ ἀπὸ ὀνόματος, προπαροξύνονται.

* Γηροβοσκός, ὁ τὸν γέροντα τρέφων. παρὰ τὸ γῆρας καὶ βοσκῶ.

Γηραιός· παρὰ τὸ γέρας, ὃ σημαίνει τὴν τιμὴν· ἔπεται γὰρ τοῖς γέρουσιν ἡ τιμή. τὰ γοῦν παρ' αὐτὸ συγκεῖμενα διὰ τοῦ η γράφεται· οἶον, καλόγηρος. βαθύγηρος, ὑπέργηρος, κλίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ.

50 Γηράς] λέγεται ὅτι ἀπὸ τοῦ γηράσας, κατὰ συγκοπὴν, γηράς. οὐκ ἔστι δὲ ἐντελής ἡ κλίσις. ἀπὸ τοῦ γηρῶ γίνεται γήρημι· ἡ μετοχή, γηράς, ὥσπερ ἰσθμῖ, ἰστάς· τὸ ἀπαρέμφατον γηράναι, ὡς ἰσθάναι· ἡ γενική, γηράντος, ὡς ἰσθάντος· οἶον, Γηράντων ἀνδρῶν· — καὶ ἡ δοτική, — γηράντεσσι τοκεῦσιν· — ἀντὶ τοῦ τοῖς γηρῶσιν. ἡ αἰτιατική, Γηράντας τιμᾶν· — ἔστι δὲ πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας· τὸ γηράς, ὥσπερ τὸ πιμπλάς· οἶον, πιμπλῶ, πιμπλάς, καὶ πιμπλεῖς. οὕτως οὖν καὶ γηρῶ, γηράς, καὶ γηρεῖς. ἡ μετοχή, Γηρεῖς ἐν οἰκέουσιν· — ἡ γενική, γηρέντος, ὥσπερ τιθέντος. Ξενοφῶν· οἶον, Ἀνδρὸς γηρέντος πολλὸν ἀφαιρότερος.

Γῆρυς, ἡ Φωνή, παρὰ τὸ γέρας· ἡ γὰρ Φωνή τοῖς γέρουσι πρέπει. ἡ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, ἡ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας χωροῦσα.

Γηρυών, ὁ ἥρως ὁ ἐν Ἐρυθείᾳ τὰς βοῦς ἔχων. τριχῶς σχηματίζεται τὸ ὄνομα, Γηρυών, Γηρυονεύς, Γηρυόνης· αὐτὸ οὐκ κλίσιν διάφορος· παρὰ τὸ γηρύω, ὃ ἔστι φθέρω.

γομαι, πλεονασμῷ τοῦ ν. καὶ ἔστι βαρύτονος μὲν ἡ μετοχή· ὀξύνεται δὲ τὸ ὄνομα. καὶ κατὰ μεταπλασμόν, Γηρυονεύς, καὶ Γηρυόνης. πρέπον ὄνομα βουκόλῳ. κραικτικοί γάρ. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παιδῶν, λέγει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ Γηρυόνης εἶναι, κατὰ ἀποκοπὴν τῆς ἡς συλλαβῆς, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, Γηρυών, ὡς πόθεν, πῶς.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Γίγαντος, μεγάλου, ἰσχυροῦ. Γίγαντια, ἡ Λυκία· καὶ Γίγαντες, οἱ οἰκοῦντες. Γίγας] παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, 20 γίνεται γάς· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, γίγας· ἡ παρὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς εἶναι· οἶον, Οὐς καλέουσι γίγαντας ἐπώνυμον ἐν μακάρεσσιν· Οὐνεκα γῆς ἐγένοντο, καὶ αἵματος οὐρανίου· — οὕτως Ὀρφεὺς ἐν τῷ ὀγδόῳ τοῦ ἱεροῦ λόγου.

Γιγώνις, ἄκρα μεταξὺ Μακεδονίας καὶ Πελλήνης. καὶ Γιγών ἐντεῦθεν ὁ Διόνυσος εἴρηται, ἀπὸ τῶν γιγάντων. ἡ ἀπὸ τοῦ ῥέοντος ποταμοῦ Γίγαντος.

Γίγλυμος, ὁ στρεφόμενος γόμφος ἐπὶ τῶν θυρῶν καὶ ἐπὶ 30 τοῦ θώρακος· οἱ στροφεῖς. καὶ Φιλήματος εἶδος τι.

Γινώσκω] ἔστι ῥῆμα νοῶ, νοήσω· καὶ κράσει τοῦ ο καὶ η εἰς ω, νῶσω, ὡς ὀγδοήκοντα, ὀγδῶκοντα· πλεονασμῷ τοῦ κ νῶσκω, ὡς ὀλῶ, ὀλέσκω. καὶ μεταγόνται τὰ τοιαῦτα εἰς ἐνεστώτα· διότι τὸ κ οὐκ ἔστι χαρακτηριστικὸν βαρυτόνου μέλλοντος· πλεονασμῷ τοῦ γ, γνῶσκω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, γιγνώσκω· καὶ ἐκβολῇ τοῦ ἐνός γ, γινώσκω. καὶ μετῆλθεν ἀπὸ τοῦ θέσει εἰς τὸ φύσει μακρόν. ὁ μέλλων οὐκ ἔχει. διατί; τὰ γὰρ εἰς σκω λήγοντα ῥήματα, μέλλοντα οὐκ ἔχει· πλὴν τοῦ θνήσκω, θνήξω· ἀλύσκω, ἀλύξω. τὸ γὰρ διδάξω, οὐκ 40 ἐκ τοῦ διδάσκω, ἀλλ' ἐκ τοῦ διδάχω· αὐτὸ οὐ καὶ διδάχη· ἀλλὰ καὶ τὰ διὰ τοῦ ἀνω βαρύτονα, λανθάνω, λαμβάνω, μανθάνω. καὶ τὰ διὰ τοῦ εἰνω, φαείνω· οὐ δὲ τὸ ὀρίνω καὶ ὠρίνω, καίπερ διὰ τοῦ ι. καὶ τὰ διὰ τοῦ εἰω παρὰ ἐνεστώτων ἢ μελλόντων γινόμενα· οἶον, ὀψείω, βρωσείω, θείω· πλὴν τοῦ κλείω. ταῦτα δὲ παρὰ ἐνεστώτων γινόμενα, ἔχουσι παρατατικόν· οἶον, τελῶ, τελείω, ἐτελειόμην· ἐξ οὗ καὶ, — ἐτελείετο βουλή· — τὰ δὲ παρὰ μέλλοντος γινόμενα, οὐδὲ παρατατικόν ἔχει· οἶον, βρώσω, βρωσείω· πλὴν τοῦ ὀψω, ὀψείω. 50 εὐρέθη γὰρ ὀψειον. καὶ τὰ διὰ τοῦ υθω· οἶον, μινύθω. καὶ τὰ διὰ τοῦ εθω, φλεγέθω, τελέθω. καὶ τὰ διὰ τοῦ αθω, κιάθω. καὶ τὰ διὰ τοῦ εθω, μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, ὡς τὸ ἐρέχθω, ἄχθω. καὶ τὰ εἰς βω τῷ ε παραληγόμενα, ἢ μόνον ἢ μετὰ ἀφώνου, βαρύνεται· ὡς τὸ σέβω, Φέρω. καὶ τὰ εἰς νω βαρύτονα τῷ ε παραληγόμενα, ὡς τὸ στένω, σθένω· τὸ γὰρ μένω, ὡς ἀπὸ περισπωμένου ἔχει τὴν κλίσιν. καὶ τὰ εἰς μνω· 232 οἶον, μίμνω, τέμνω, κάμνω. ὁμοίως ἔχει καὶ δέμω, τέμω· ὁ γὰρ παρακειμένος αὐτῶν, ὡς ἀπὸ περισπωμένου. ὁμοίως αὖ ἔχοι καὶ ἡ πέμπτη συζυγία τῶν βαρυτόνων, τὴν πρώτην συλλαβὴν διπλασιάζει, καὶ λήγει εἰς ἀμετάβολον· οἶον, κερκαίρω, μαρμαίρω, μορμύρω, παμφαίνω. ὁμοίως καὶ τὰ εἰς ω λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ ω, β' σύμφωνα κατ' ἐπιπλοκὴν, ὧν τὸ δεύτερον ἔστιν ἀμετάβολον· οἶον, μέμβλω, ὀφλω, ἔγρω, δάκνω. καὶ τὰ εἰς ω καθάρᾳ τῇ υἱ διφθόγγῳ παραληγόμενα, ὅπουω. 10 καὶ τὰ διὰ τοῦ υω ὑπὲρ β' συλλαβᾶς, ποιοῦσι παράγωγον εἰς μι, πηγνύω, πήγνυμι. καὶ τὰ Ἀττικὰ βαρύτονα, ἀλέξω, αὔξω, ἔψω· καὶ τὰ ποιητικὰ, ὡς τὸ ὄσσω, ἐκ τοῦ ὀπτω· καὶ λεύσσω, ἐκ τοῦ βλέπω· καὶ πέσσω,

ἐν τοῦ πέπτω· καὶ κορύσσω, ἐν τοῦ κορύπτω. καὶ τὰ παραγόμενα ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστώτα, ὡς τὸ ὄρσω· ἐξ οὗ τὸ ὄρσε· καὶ ἄξω, Ἄξετε Πριάμοιο βίην. καὶ τὰ εἰς ὄω, εἰ ἔχει πρὸ τοῦ δ τὸ λ ἢ τὸ ν· οἶον, σπένδω, κυλίνδω, ἔλδω, μέλδω. ταῦτα πάντα ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται.

30 Γίνω, παρὰ τὸ γίγνω. τὸ γι μακρόν· καὶ τὰ θεματικά, ἡνίκα ἀποβάλλωσι σύμφωνον, εἰς φύσει μακρὰ μεταβαίνουσι.

Γίνεται, τὸ σημαῖνον τὸ ἀποτελεῖται, διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ ὥφειλε διὰ διφθόγγου, εἶγε τὰ ἀπ' αὐτοῦ ἔχει τὸ ε, . . . γένουμαι, ἐγενόμην, καὶ ἐγενάμην· ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ γένεται τοῦ ἐπὶ τὸ γεννᾶται. τὸ δὲ γίνεταί ἐπὶ τοῦ τελειοῦται, ἀπὸ τοῦ γίγνεται γέγονε κατὰ ἀποβολήν τοῦ γ. τὸ δὲ γίγνεται διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ γένουμαι γίνεται ἐν πλεονασμῷ συμφώνου γίγνεται. τὸ ε γὰρ ἐν πλεονασμῷ συμφώνου γενόμενον, τρέπεται εἰς τὸ ι· οἶον, μένω, μίμνω· τέκω, τίκτω. οὕτως οὖν καὶ γένεται, γίγνεται.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Γάλας, τὸ γάλα. ἐν τῆς γάλακτος γενικῆς γίνεται γλάκος καὶ γλάγος.

Γλάξ, βοτάνης εἶδος γαλακτοποιητικῆς. παρὰ τὸ γάλακτος εἶναι αὐξητικὴν ταῖς ἐσθιούσαις, γάλαξ, καὶ γλάξ.

40 Γλαῖνους, τὰ λαμπρῶματα τῶν περιπεφαιμένων, οἶον ἀστέρας.

Γλάμυξα, ὄμματα ὧν οἱ κανθοὶ ψωρῶδεις. καὶ γλαμυξῖαν, τὸ γλαμῶν, ὅπερ ἐστὶ λημῶν.

Γλαμυρὸν καὶ γλαμῶδες, ὑγρὸν καὶ κηρόμενον δακρύοις ὄμμα· καὶ γλαμυροῦς, ἐνυγροβίους.

Γλακτοφάγος] Ἰλιάδος ν', — καὶ ἀγαυῶν Ἰππημολγῶν, Γλακτοφάγων ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων· — ἦτοι λαμπρῶν καὶ ἐνδόξων· ἢ ἐθνικὸν ὄνομα αὐτῶν καλούμενον ἵππους ἀμελγόντων· γαλακτοφάγοι γὰρ εἰσιν. ὅθεν καὶ γαλακτοφάγους αὐτοὺς εἶπεν. ἐν τοῦ ἀμελγῶ, ἀμολγός· καὶ ἵππημολγός, ὁ ἵππους ἀμελγῶν. οἶον ἀρκούμενοι γάλακτι, καὶ λεπτῇ ἢ λιτῇ διαίτῃ. καλῶς οὖν εἴρηται δικαιοτάτους. ἐπιθυμία γὰρ πλειόνων ἐπ' ἀδικίαν ἄγει. τοῦτο συνιδὼν καὶ Λυκούργος, κοινὴν καὶ οὐ περιττὴν Λακεδαιμονίοις τράπεζαν εἰσήνεγκεν. ἀβίων δὲ, ἦτοι βιοῖς μὴ χρωμένων, ὅ ἐστι τόξοις· τινὲς δὲ τούτους Σαρματὰς Φασίν. ἢ τὸ α κατ' ἑκτασιν, ἢ ἢ πολυβίων καὶ πολυετῶν. ἢ τὸν ἡμέτερον βίον μὴ ἐγνωκότων· ἐπιφέρει γὰρ, δικαιοτάτων. ἢ μὴ βιαζομένων. ἐστὶ δὲ καὶ ἔθνος ἐν Σκυθία, οἱ Ἀμαξόβιοι καὶ Νομάδες ὀνομαζόμενοι.

233

Γλαρίς, λιθοξοῖκον ἐργασίον. Καλλιμαχος, Καὶ γλαρίδες σταφύλη τε καθεμένη τε μολιβδός· — παρὰ τὸ γλάπτω, τὸ κοιλαντικὸν τῶν λίθων. ἢ ἀπὸ τοῦ γλαφυρός γλαφυρίς· καὶ κατὰ συγκοπὴν, γλαρίς. σμίλην, ἢ ῥίνην, ἢ ὄρυγμα.

70 Γλαυξ, πετηνὸν νυκτερινόν· ὃ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ προσανατίθεται· παρὰ τὸ γλαύσσω, γλαύξω, κατὰ ἀφαιρέσιν τοῦ ω. ἐστὶ γὰρ ὀξυωπέστατον τὸ ζῶον, ἐν νυκτὶ ὄραν δύναμενον. Δημονίκος δὲ ἱστορεῖ, ὅτι μόνον τῶν γλαυφώνυχων καὶ σαρκοφάγων μὴ τυφλὰ τίπτει· ὅτι πολὺ πυρῶδες καὶ θερμὸν περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει· ὃ σφοδρῶς ὀξὺ καὶ τιμητικὸν ὑπάρχον, διαιρεῖ καὶ ἀναμύγνυσι τὴν ὄρατιν· διὸ καὶ ἐν ταῖς σκοτομήνευσιν ὄρα, διὰ τὸ πυρῶδες τῶν ὀφθαλμῶν.

Γλαύουσι, ἀντὶ τοῦ λάμπουσι· — διαγλαύουσι δ' ἀταρ-

ποί· — ἐξ οὗ γλαυκῶπις· καὶ γλαύσσειν, φαύσκειν· 20 γλαυκός τὸ ἐπίθετον τὸ σημαῖνον τὸν ἔχοντα πυρῶδη τὰ ὄμματα. παρὰ τὸ γλαύσσω, γλαυκός, ὡς λεύσσω λευκός. παρὰ δὲ τὸ γλαυκός γίνεται ῥῆμα παράγωγον, γλαυκῶ, καὶ γλαυκίῳ. γλαυκῇ, ἰσχυρᾷ, καὶ λευκῇ. γλαυκὸν γὰρ λαμπρόν, θρασύ, ἰταμόν.

Γλαυκίος, ὁ τὸ γλαυκὸν ἔχων ἐν τῷ ὀφθαλμῷ· παρὰ τὸ γλαύσσω, ὃ ἐστὶ λάμπω.

Γλαυκόπιον, τὴν ἀνρόπολιν οἱ ἀρχαῖοι· ἢ τὸ ἐν ἀκροπόλει τῆς Ἀθηνᾶς ἱερόν. ἀπὸ Γλαυκοῦ τινὸς αὐτόχθονος, ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικήσαντος.

30 Γλαυκῶπις, ἦτοι γλαυκὸφθαλμος, καλὴ· ἢ γλαυκοὺς καὶ καταπληκτικοὺς τοὺς ὄφθαλμοὺς (ὃ ἐστὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς) ἔχουσα· ἢ ἀπὸ τοῦ δεινὸν γλαύσσειν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὃ ἐστὶν ἀπαιδύσειν· ἢ ἀπὸ τοῦ γλαυκῶς ὀπίζεσθαι, τουτέστιν ἐντρέπεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ Γλαυκοπίου ὄρους, ὃ Λυκαβηττός καλεῖται. ἢ παρὰ τὸ γλαύσσω, γλαύξω· ἐξ οὗ καὶ ἡ γλαυξ, τὸ ὄρνεον.

Γλαφυρὴ, ὄνομα. ἢ γλαφυρά· τὸ ἀρσενικόν, ὃ γλαφυρός γίνεται παρὰ τὸ γλάφω τὸ διορύττω· ἐξ οὗ καὶ, γλά- 40 φυ πετρήεν· — σημαίνει δὲ τὸ σπήλαιον. γλάφω, γλάψω, ἐγλάψα· ἢ μετοχή, γλάψας, οἶον, Εὐνὰς ἐν ψαμάθοις διαγλάψας ἀλίησιν, Ὀμηρος, διακοιλάνασα.

Γλαφυρὸν, ἡδύ, κοῖλον, βαθύστονον, ἐμπειρόν, ἀκριβές. ἐπὶ τοῦ κοίλου, παρὰ τὸ γλάπτω, τὸ κοιλαίνω ἢ διορύττω· ἐξ οὗ γλάμματα. καὶ γράμματα. γλάπτω γλαφυρός, ὡς λέπω λεπυρός. ἐπὶ δὲ τοῦ ἡδέος, τὸ διορύττον καὶ κινεῖν τὴν ἀκοήν πρὸς ἡδονήν· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἐστὶ δὲ καὶ ῥῆμα. γλαφυρά 50 φόρμιγξ, ἢ γεγλαμμένη καὶ κεκοιλαιμένη. καταχρηστικῶς λέγεται γλαφυρός ἀνθρωπος, παρὰ τὸ γλάπτω. ἢ παρὰ τὸ γλάφω, γλύφω, γλαφυρός, ὡς θρύπτω, τρύφος· καὶ ὡς δάσος, δασύς· πᾶχος, παχύς· οὕτω γλάφος, γλαφύς. καὶ γλαφὺ τὸ κοῖλον σπήλαιον, ἀντρον. — Γλάφυ πετρήεν, Ἡσίοδος.

Γλήνη, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, γαλήνη τις οὖσα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, γλήνη· παρὰ τὸ γαληνιούσθαι τὸν νοῦν δι' αὐτῆς τῇ τῶν ὁρατῶν ποικιλίᾳ. ἢ παρὰ τὴν αἴγλην, 254 αἰγλήνη· καὶ ἀποβολῇ τῆς αἰ συλλαβῆς. ἢ ἀπὸ τοῦ γλαύσσειν, ὃ ἐστὶ λάμπειν· εἰσὶ γὰρ ἐμπυροὶ. ὅθεν καὶ ὁ λέων παρ' Ὀμήρῳ γλαυκίον.

Γλήνεα, κόσμια, πολλῆς θέρμης ἄξια, ἀξιοθεατότατα χρήματα· παρὰ τὴν αἴγλην τὴν λαμπρότητα· τὰ ποικίλα. οἱ δὲ, ζῶδια.

Γλεῦκος, τὸ ἀπὸ τῆς ληνοῦ ἀπόσταγμα αὐτομάτως καταρρέον ἀπὸ τῆς σταφυλῆς. ἐστὶ δὲ τοῦτο γλυκύτατον καὶ λιπαρώτατον.

10 Γλήνην, κόρην, ὄψιν, ὀφθαλμόν, παίγνιον. οἱ δὲ, κατ' οὐδενὸς ἄξιον· καὶ τὴν πεπλασμένην κόρην, πρόσοψιν. καὶ γλήνας, τὰ κηρία τῶν μελισσῶν.

Γλαυτὸν, λαμπρόν. καὶ γλαύσει, λάμπει, φαίνει, φαύσκει· καὶ γλαύξον, ἐπίλαμψον.

Γλαυκίζειν, τὸ ἀμβλυώττειν.

Γλίσχρον, ἱατρικῶς τὸ ἐχέκολλον καὶ μὴ διασπώμενον. γλίσχρος δὲ, τὸ εὐτελῶς καὶ λεπτῶς διατρίβεται.

Γλίσσας, ὄνομα πόλεως. κλίνεται δὲ Γλίσσαντος· καὶ ὥφειλεν εἶναι γλίσσας, ὡς Θωμάς, Θωμᾶ· Μητράς, μητρά. 20 ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ γλίσσας γλίσσαςεντος, ὡς τιμήεντος, τιμήντος. παράγεται δὲ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ Γλίσσας. ἀποστρέφεται δὲ τὴν εἰ διφθόγγον. γλίον τὸ ἰσχυρόν· γλία, ἢ κόλλα· γλιῶσαι, τὸ παίζειν.

Γλίνα, ὁ ῥύπος. Γλιχύτης, ἢ ατυχῆς, ἢ ἐρατικῆς.

Γλιχῶ, ἢ Φειδωλός, ἢ περίεργος.

30 Γλίσχρος, ὁ λίχνος καὶ ἐπιθυμῶν ἐφουβρίστως· οἶονεὶ
λίσχος, ὁ λίαν ἐπιπολὺ ἐχόμενος, πλεονασμῷ τοῦ γ· ἢ
παρὰ τὸ γλίχω, (ὡς κόπτω κόπρος, κάπτω κάπρος) ὁ
γλιχόμενος τροφῆς ὑπὲρ τὸ δέον. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν
λεξικὸν εὖρον σημαίνει τὴν λέξιν ἐμπαθεῖς, κολλῶδες.
καὶ γλίσχρος, ἀτυχής, Φειδωλός, σκνιφός, πάνυ
ῥυπαρός.

Γλιχόμενος, καρτερῶν, ἢ ἐπιθυμῶν. Ἀριστοφάνης ἐν
Γεωργοῖς, Τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν ὧ παῖ γλίχη;
— γλίχεται, λίαν ἔχεται, ἐπιθυμεῖ· παρὰ τὸ λίαν
ἔχασθαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γλίχεται.

40 Γλουτός, τὸ σφαίρωμα τῆς κοτύλης· ἢ τὸ ὑπὸ τὸν πρω-
κτὸν μέρος ὀπισθεν τῶν μηρῶν· διὰ τὸ τρυφερὸν καὶ
ἀπαλὸν καὶ γλιῶδες, οἶονεὶ γλοιοὶ τινὲς ὄντες· καὶ γὰρ
οὗτοι μετὰ λειότητος ἐνυγροὶ εἰσιν. ἢ τὴν λαγόναν ση-
μαίνει.

Γλοῖης, ὁ νωθρός· καὶ γλοῖητα, τὸν λιπαρὸν καὶ μοχθη-
ρὸν τῷ ἥθει· καὶ γλοιάζειν, τὸ τοῖς ὀμμασιν ἐπιμύοντα
μυκτηρίζειν καὶ κακοηθεύεσθαι. οἱ δὲ, διαγελαῖν.

Γλυκός· παρὰ τὸ γλεῦκος, ὃ ἐστὶν ὁ νεωστὶ ἀποστάζων
ἐκ τῆς ληνοῦ οἶνος. τὰ δὲ εἰς υς τριγενῆ ποιῶσι συγ-
κριτικὰ καὶ ὑπερθετικά· οἶον, ὁ βραδύς, ἢ βραδεῖα, τὸ
50 βραδύ· τὸ συγκριτικόν, βραδύτερος, βραδίων, βράδι-
στος. οὕτως οὖν καὶ γλυκός, γλυκεῖα, τὸ γλυκύ· καὶ τὸ
συγκριτικόν, γλυκύτερος, γλυκίων, γλύκιτος· ὅθεν τὸ
πρεσβύτερος καὶ νεώτερος παραλόγως· ἀπαρσχημάτι-
στα γὰρ τοῖς τριγενέσιν. ἀλλὰ μήποτε ὁμοτυπία συγκρι-
τικῶν ταῦτα ὑπάγονται. Φιλόξενος.

235 Γλύκιον· ὅτι τὰ εἰς ων συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς,
ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς κλητικῆς· ἀρείων, ὧ
ἀρειον· βελτίων, ὧ βέλτιον· ὧ γλύκιον.

Γλύσσαν, ὁ γλυκύτερος, παρὰ Ἀριστοφάνει, — γλύσσανα
σῦκα· — παρὰ τὸ γλυκίων, γλύσσαν, ὡς βραδίων,
βράσσαν.

Γλύκων, εὐήθης.

10 Γλυφίς, παρὰ τὸ γλάφω, γλύφω, γλυφίς, ἢ χηλὴ τῆς
ἀκίδος· ἡγοῦν ἢ ἐκκοπή τοῦ βέλους, ἢ ἐντιθεμένη τῇ
νευρᾷ τοῦ τόξου· παρὰ τὸ ἐγγεγλύφθαι, ὃ ἐστὶ κεκοι-
λάνθαι. ἢ παρὰ τὸ γλάπτω, γλαφίς, καὶ γλυφίς· οἶον,
Ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τὲ λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια· —
τὰς παρὰ τοῖς πτεροῖς ἐντομας τοῦ βέλους. γλυφίς καὶ
ἢ κεφαλή τοῦ κίονος· Λαϊνέαις χαλκίοις ἐπὶ γλυφίδεσ-
σιν ἀρήρει· — λέγεται γλυφίς καὶ τὸ γλύφον ἐργαλεῖον·
ὃ καὶ γλύφανον ὠνόμασε Θεόκριτος. λέγεται δὲ καὶ κατὰ
σύνθεσιν, ὠτογλυφίς.

Γλύφιον, ἀντὶ τὸν τι καὶ ὄρος· ὅθεν νύμφαι γλυφίαι.

20 Γλῶσσα] παρὰ τὸ γνῶ γνῶσω γνῶσα, καὶ γλῶσσα, ἢ ὑπὸ
γνώσιν ἄγουσα τὰ ἐν τῇ διανοίᾳ· ἢ δι' ἧς τὰ τῆς ψυ-
χῆς βουλευμάτα γινώσκουμεν. ἢ παρὰ τὸ κλώθω κλώσω,
κλώσα, καὶ γλῶσσα· κλωθόμενης γὰρ τῆς γλώσσης
ἐξέρχονται οἱ λόγοι. ἢ διὰ τὸ εὐχερῶς κλάσθαι· καὶ
γὰρ κλωμένη τὴν ἐναρθρον Φωνὴν ἀποδίδωσι. διὰ δύο
σσ· τὰ παρὰ Ἀττικοῖς· — τὸ σα, βραχύ· τὰ εἰς α
λήγοντα θηλυκὰ παραληγόμενα ἐν τῶν διπλῶν, ἢ διὰ
δύο σσ ἐκφερόμενα καὶ βαρυνόμενα, συστέλλει τὸ α·
οἶον μάζα, ῥίζα, δίψα, δόξα· — ἢ καὶ οὕτω· τὰ εἰς
α λήγοντα θηλυκὰ ἀπὸ μελλόντων ἢ ἐνεστώτων γινό-
μενα συστέλλει τὸ α· οἶον κνίζω, κνίσω, κνίσα· ἴζω
30 τὸ καθέζομαι, ἴζα, ῥίζα· ἄγω, ἄξω, ἄξα, καὶ ἄμαξα·
μῶ τὸ ζῆτῶ, μῶσω, μῶσα καὶ μούσα. σημαίνει τρία·
τὸ μέρος τοῦ σώματος· ὡς τὸ, Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσ-
σαν πρύμνην τάμε χαλκός· — καὶ τὴν διάλεκτον, ὡς
τὸ, Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς Ἰφρός, οὐδ' ἴα γῆρυς.

Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο· — σημαίνει καὶ σπεῦος· ἐξ οὗ
καὶ γλωσσόμομον, τὸ τὰς γλώσσας δεχόμενον. τὰ δὲ
παρ' αὐτὴν, τὴν αὐτὴν φυλάττει γραφὴν, ἀλλόγλωσ-
σος, ἑτερόγλωσσος, πολὺγλωσσος.

Γλῶσσοσπις, ὁ τῇ γλώσσῃ οἶον ἀσπίδι καὶ προβολῇ κε-
χρημένος· ἀπὸ μεταφοράς τῶν πολεμούντων. 40

Γλωττοστροφεῖν, περιλαλεῖν καὶ στωμύλλεσθαι.

Γλωττοδεψεῖν, αἰσχρορρεγεῖν.

Γλώσσαργον, στόμαργον, ἢ ταχύγλωσσον.

Γλωττοποιός, ὁ τὰς αὐλητικὰς γλώττας ποιῶν.

Γλωττοκομεῖον, ἐν ᾧ οἱ αὐληταὶ ἀπετίθεσαν τὰς γλώτ-
τας. εἴρηται δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ὑπὸ Εὐβούλου
Φοινικιστὴν σκώπτοντος.

Γλυκυθυμία, ἢ ἐπὶ τὸ ζῆν ἡδονή, καὶ οἶον Φιλοψυχία.
λέγεται ἀπλῶς καὶ πᾶσα ἡδονή.

Γλωχίν, ἢ γωνία· καὶ οἷστω τριγλώχινι, τρεῖς ἀκίδας 50
ἔχοντι, τούτεστι τριγώνῳ. παρὰ τὸ γλύψαι καὶ κοιλά-
ναι· ἢ παρὰ τὸ γωνίας ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ γλάφω,
γλωχίν.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Γνάθος, ἢ παρεῖα· παρὰ τὴν γνάμψιν καὶ κἀμψιν ἢ
κλάσιν, ἢ καμπταμένην σιαγών· οἶον, — Φυσίγναθος
ἀντίον ἡῶδα.

Γναθμός, οἶον, χαμαὶ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας Γναθμῶν 236
ἐξελάσαιμι σὺς ὡς ληῖβοτείρης· — ἐστὶ δὲ ἡ γνάθος.
παρὰ τὸ γνάπτω, γέγναπται, γναπτὸς καὶ γναθμός,
ὡς κέκλαυσαι, κλαυθμός. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, γνάθος·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, γναθμός. ὄνομα προσηγορικόν.
γένεον δὲ παρὰ τὸ κἀμπτω, τροπῇ τοῦ κ εἰς γ, ὡς
κόνυ, γόνυ, γίνεται γνάπτω· ὁ παθητικὸς παρακείμε-
νος, γέγναμμαι, γναμμός· καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς θ,
γναθμός.

Γνάμπτω, ἐκ τοῦ κἀμπτω. σύνθετες δὲ τοῖς παλαιοῖς λέ- 10
γειν γνάπτω, — ἀνεγνάφθῃ δὲ ἡ αἰχμή· — ἄνευ τοῦ
μ· καὶ, — ἐπέγναψε γὰρ ἅπαντας· — ἄνευ τοῦ μ. ἐν
τῇ συνηθείᾳ, Οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες· — καὶ
τὸ εἰκόναμεν ὑπὸ συγκοπῆς ἀχθὲν, εἰοίμεν. μετὰ τῆς
ἀνά προθέσεως, ἀναγνάμπτω. ἢ δὲ ἀνα, σημαίνει τὴν
ἐξ ὑστέρου ἐπάνοδον. Τὰ εἰς πτω λήγοντα ῥήματα
βαρύνεται, βλάπτω, βάπτω, ὅπτω· τὸ δὲ ὅπτω, ἐκ
τοῦ ὅπτω βαρυνόμενον διήλλαξε. χωρὶς εἰ μὴ προκα-
τάρχει ὄνομα· διὰ τὸ ἀελπτῶ καὶ ἀπεπτῶ· ἐστὶ δὲ
ἀελπτος καὶ ἀπεπτος. 20

Γνήσιος] γενήσω, γενήσιος, ὡς θαυμάσω, θαυμάσιος·
καὶ κατὰ συγκοπὴν, γνήσιος, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γεννηθεὶς,
καὶ μὴ νόθος· ἢ ἀπὸ τοῦ γενητός, γενητήσιος, ἢ γενή-
σιος, ὡς πλοῦτος, πλούσιος· καὶ συγκοπῇ, γνήσιος. αἱ
δὲ παιδοποιεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ, τετραχῶς λέγονται·
γνήσιος, ὁ ἐκ νομίμων γάμων· νόθος, ὁ ἐκ παλλακίδος·
παρθένιος, ὁ ἐκ παρθένου νομιζομένης· καὶ σκότιος,
ὁ ἐκ λαθραίας μίξεως.

Γνόφος, ἢ συννεφία, ὁ ζοφώδης ἀήρ· παρὰ τὸ κενός Φά-
ους εἶναι, κνόςφος καὶ γνόφος. ἢ παρὰ τὸ νεῖφω, νό- 30
φος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. ἢ παρὰ τὸ δονεῖν καὶ τὸ
νέφος, γίνεται δόνοφος· καὶ ἐν συγκοπῇ, δνόφος καὶ
γνόφος.

Γνοίης] ἐκ τοῦ γνῶμι, ἢ μετοχῇ, γνούς· καὶ τὸ εὐκτινὸν,
γνοίην· Γνοίης χ' οἶον Φωτός· — τὸ πλήρες, γνοίης
κε, ἀντὶ τοῦ μάθοις ἄν.

Γνύξ, ἐπὶ γόνατα. παρὰ τὸ γόνυ, γόναξ· καὶ, Γνύξ δ'
ἔριπ', οἰμώξας· — ἀντὶ τοῦ ἐπὶ γόνυ ἔπεσεν.

Γνύπετον, ἀργόν, ἢ ἐκλυτον.

40 Γνύπετοι, στυγνοί, καὶ οἶον νενυγμένοι. καὶ τὸ κατεγνυ-
πῶσθαι ῥῆμα τοιοῦτον δηλοῖ. ἢ ἐκτεταμένοι, δειλοί.
ἄλλοι δὲ, κατηφείς.

Γνώμη, ποιά τις διάθεσις. παρὰ τὸ νοῶ νοήσω, νοήμη.
καὶ κατὰ κρᾶσιν, νώμη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γνώμη.

Γνωματεύω] καὶ γνωματεύοντες, ἐγίνωσκον ὅσον ἦσαν
ἀφρημένοι: — παρὰ τὸ γνώμη καὶ τὸ ματεύω τὸ ζη-
τῶ. σημαίνει δὲ τὸ διακρίνω καὶ διαγινώσκω ἀκριβῶς.

Γνώμων, ὁ ὁδὸς τῶν ἀλόγων ζώων. ἐνθεν καὶ προβα-
τογνώμων εἴρηται, ἀπὸ τοῦ τὸν χρόνον ἀπ' αὐτοῦ δια-
γινώσκουσιν. ἐνθεν καὶ λειπογνώμων, ὁ ἥδη βεβληκώς
τοὺς ὁδόντας. ἐγὼ δὲ εὐρον ἐν τοῖς ῥητορικοῖς τὴν λέξιν
σημαίνειν οὕτως· Γνώμων· ὁ συνετός. λέγεται καὶ γνώ-
μων κανόνιον τι μηχανικόν· καὶ τι σχῆμα γεωμετρι-
κόν· καὶ διοπτρικοῦ ὀργάνου μέρος, καὶ δὴ καὶ ἀστρο-
νομικοῦ. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τοῖς γνωμονικοῖς ὀργάνοις μά-
λιστα λαμβανόμενον. καὶ Γνώμονες, ἄρχοντες τινὲς
237 Ἀθῆνῃσι λέγονται· καὶ οἱ ἀκριβεῖς, ἀπὸ τοῦ γνῶναι.

* Γνωμοτυπεῖν, γνώμας οἰκείας τυπεῖν.

Γνώριμος] παρὰ τὸν γνώσω μέλλοντα γίνεται γνώσιμος,
ὡς ὀνήσω ὀνήσιμος· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ρ, γνώριμος.

Γνωτός, ὁ ἀδελφός· παρὰ τὸν γνώσω μέλλοντα, γίνεται
γνωτός· ὅτι τῶν ἄλλων μάλλον γινώσκειται. ἢ ὁ ἅμα
τινὶ γεννητός, γνητός καὶ γνωτός. ἔστι δ' ὅτε σημαίνει
καὶ τὸ Φανερόν καὶ γνώριμον, ὡς τὸ, — γνωτὸν δὲ καὶ
10 ὃς μάλα νήπιός ἐστιν.

Γνωσιμαχῆσαι, γνόντα ὅτι πρὸς κρείττονα αὐτῷ ἐστὶν ἡ
μάχη. ἡσυχάσαι· ἢ μεταβουλεύσασθαι, καὶ τὸ ἥδη
κεκυρωμένη γνώμη μάχεσθαι. ἢ τὸ νοεῖν τὴν ἑαυτοῦ
ἀσθένειαν τὴν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύιν.

Γνώσκει] ὁ κανὼν· οἱ Ἴωνες ἐπὶ τῶν τρίτων προσώπων
τῶν παθητικῶν ἀποβάλλοντες τὸ τ, τὸ δεύτερον ποιού-
σιν· οἶον, βούλεται, βούλει· οὕτω γνῶσεται, γνώσει.

20 Γνώτε] ἐκ τοῦ γνῶμι γνῶσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐγνων·
ἢ μετοχή, γνούς γνόντος· καὶ τὸ προστακτικόν, γνῶθι
γνώτω, γνῶτε· Φυλάττει δὲ τὴν παραληγουσαν τοῦ
πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν. ἐκ τοῦ γνῶ γίνε-
ται παράγωγον γνῶμι· ὁ μέλλων, γνῶσω· ὁ δεύτερος
ἀόριστος, ἐγνων· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, εἰάν γνῶ, εἰάν
γνώς, εἰάν γνῶ· Γνω δὲ καὶ Ἀτρείδης.

Γνώσιν] — ἵνα γνῶσι καὶ οἶδε: — ὅπως μάθωσι καὶ
οὔτοι. ὑποτακτικόν ἐστὶν ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.
ἔστι γνῶω ἑκτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. Τὰ διὰ
τοῦ ωω καθαρὰ δισύλλαβα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γρά-
φεται, σῶω, ζῶω, χῶω, ῥῶω· (ἐνθα ῥῶοντο) πλῶω

30 καὶ γνῶω οὕτως. ὁμοίον δὲ τὸ κολῶω κατὰ τὴν γραφὴν,
οὐ κατὰ τὸν τόνον, οὐδὲ κατὰ τὴν ποσότητα τῶν συλ-
λαβῶν. τοῦτο γὰρ καὶ πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας
ἐστὶ, καὶ παρὰ Φιλοξένῳ σὺν τῷ ι γράφεται. τὸ ἀλῶω,
ἡβῶω, ἢ ἐπαύξησιν χρονικὴν ἔσχον, ἢ πλεονασμὸν τοῦ
ω. ἐκ δὲ τοῦ γνῶω ὁ παρακείμενος ἐγνώκα· ὁ παθη-
τικὸς, ἐγνώσμαι· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐγνώσθην.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

40 Γογγύζω] ἀπὸ τοῦ γρύζω τὸ τῇ Φωνῇ ὑποκλαίω καὶ πα-
ρακλαῶ, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, γογγύζω· πλεονασμῷ
τοῦ ἑτέρου γ. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, γογγύζω, αἰοῦναι τὸ
τῇ Φωνῇ ὑποκλαίω. ἢ τὸ γογγυρίζω ἀπὸ τοῦ γογγύζω
πλεονασμῷ τοῦ ρ, ὡς ῥητὸς ἄρρητος.

Γόγγρος, εἶδος ἰχθύος· παρὰ τὸ γρῶ, ὃ σημαίνει τὸ
ἐσθίω· ἀφ' οὗ κλίνεται γράω· καὶ ἔγραεν, ἀντὶ τοῦ

ἦσθιεν· ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα γρὸς, ὃ καθ' ἑαυτὸ
οὐ ῥητόν· ἐν διπλασιασμῷ, γόγγρος· ἀπεσθίει γὰρ τῶν
πολυπόδων τὰς πλεκτάνας.

* Γογγυλίζω, μεταστρέφω, παρὰ τὸ γογγύλη, ἢ ἐστὶν
εἶδος λαχάνου.

Γοισοῦται, πλατύνεται, ἐλαύνεται, χαλκεύεται, κάμπτε-
ται, κοιλαινεται, μελαινεται.

Γόμφιοι, μύλοι, σφῆνες, δεσμά, ἄρθρα, σύνδεσμοι ὁδόν-
των. παρὰ τὸ κάμπτω γίνεται γάμπτω· καὶ ἐξ αὐτοῦ
γόμφιος, δι' οὗ γνάμπτεται καὶ κάμπτεται ἡ τροφή.
ἐπὶ δὲ τῶν σφηνῶν, Γόμφοιτι συνάρηεν: — ἀπὸ με-
ταφορᾶς τῶν ἡμετέρων γομφίων· ὥς περ γὰρ ἀσφα-
λῶς ὁράσονται οὗτοι καὶ σφίγγουσι τὰ παραβαλλόμενα
αὐτοῖς, οὕτω κάκεινα τὰς περιτιθεμένας αὐτοῖς σάνιδας.

Γόμφος, κυρίως τὸ ξύλινον καρφίον. παρὰ τὸν κέκοιμαι
παρακείμενον, κόμφος, καὶ γόμφος.

Γόνος] παρὰ τὸ γείνω, γόνος, ὁ παῖς. σημαίνει τρία·
ποτὲ μὲν ἀπόγονον· Ὁφρα ἰδὼς οἶος Ζηνὸς γόνος: —
τάσσεται καὶ ἐπὶ τῆς γονῆς· — γόνος δ' οὐ γίνεται
αὐτῶν: — ἐπὶ δὲ τοῦ οἰκέτου, — ἀπολήξει τὸν ἐμὸν γό-
νον ἐξερέουσα: — ἀντὶ τοῦ τὸ ἐμὸν γένος.

Γόνυ] παρὰ τὸ κινῶ τὸ ἐνεργῶ, κόνυ καὶ γόνυ. ἢ παρὰ
τὸ ὡς γονίαν ἀποτελεῖν ἐν τῷ κάμπτεσθαι τὸ σκέλος.
ἐτυμολογεῖται δὲ καὶ παρὰ τὸ εἰς γῆν νεύειν. κλίνεται
γόνυος· καὶ ἐν ὑπερθέσει, γουνός· καὶ γόνατα, κόνατα
τινα ὄντα, τροπῇ τοῦ κ εἰς γ· παρὰ τὸ κινεῖν, ὃ ἐστὶν
ἐνεργεῖν. γόνατα, γόνυα, καὶ γούνα· καὶ γούνων, ἀπὸ
τῶν γονάτων, ἢ ἀπὸ τῶν γονύων.

Γόος, ὁ θρήνος. παρὰ τὴν βοήν, βόος· καὶ τροπῇ, γόος.
ἢ παρὰ τὸ γέω τὸ χωρῶ, γέγονε γόος γόου· καὶ ἐξ
αὐτοῦ ὄνομα ἀρσενικόν, γοερός· τὸ θηλυκόν, γοερά·
20 τὸ οὐδέτερον, γοερόν· καὶ ἐπίρρημα, γοερῶς.

Γόης, ψεύστης, ἀπατεῶν, παραλογιστής.

Γόον] Οἱ μὲν ἐτι ζῶν γόνυ Ἐκτορα δῖον: — ἀντὶ τοῦ
ἐγόνων, ἐθρήνον. ὁ μὲν Ἀπολλώνιος, δευτέρας συζυ-
γίας αὐτὸ εἶναι λέγει, καὶ παρατατικοῦ· ὁ δὲ Ἡρωδια-
νός, δευτέρου ἀορίστου· ὥς περ κτυπῶ ἐκτυπον, οὕτω
γοῶ, ἐγοον. κάλλιον οὖν κατὰ συστολὴν λέγεσθαι πα-
ρατατικοῦ χρόνου. πειθόμεθα Ἀπολλωνίῳ. οὕτω Ζη-
νόδοτος.

* Γοργολόφης ὁ Φοβερός, παρὰ τὸ Γοργῶ, καὶ λόφος ἢ 30
τροφάλεια. ἦν δὲ Γοργῶ Φοβερά.

Γοργός, ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὀργός καὶ γοργός· Γοργῶν, τὸ
ζῶον τὸ τερατῶδες· καὶ πληθυντικῶς, Γοργόνες. τρεῖς
γὰρ ἱστοροῦνται καὶ καθ' Ἡσίοδον. παρὰ δὲ τὸ γοργόν
τῶν ὀφθαλμῶν· ἢ παρωνύμως· διὰ γὰρ τῆς γοργότη-
τος καὶ ὀξύτητος τῶν ὀφθαλμῶν ἀπελίσθουν τοὺς ὀρῶν-
τας. Ἰλιάδος δ', Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων: — γοργοτή-
τος· ἢ ἀντὶ τοῦ Γοργόνος, ὃ ἐστὶ Φοβερά. ἀπὸ δὲ
εὐθείας τῆς Γοργῶ, Γοργοῦς εἶπε τὴν γενικήν, ὡς
Σαπφῶ, Σαπφούς.

Γόργυρος, ὁ Διόνυσος· ἀπὸ Γοργύρας τόπου τῆς Σάμου.

Γόργυρον, δεσμητήριον. γοργυρά, ὑπόνομος βορώδης. κα-
θόλου δὲ ἔλεγον οὕτω τὰς δυσεξιτήτους κατασκευὰς,
καὶ μὴ ἐπευθείας. εἰς τὸ Γέργυρα.

Γογγυλόσκηρος, στρογγύλον τὸ σῶμα ἔχων.

Γοῖτον, ῥύπον· οἱ δὲ, τοῖτον.

Γοργεῖα, τὰ τραγικὰ προσωπεῖα. ἐνίοι μορμολύκεια.

Γοργόν, δεινόν· οἱ δὲ Φαῖον ἱμάτιον.

Γοργυθίων, ὄνομα κυρίου. παρὰ τὸ γοργός, γόργυθος. καὶ
ὡς Ἡφαιστας Ἡφαιστίων, οὕτω Γόργυθος Γοργυθίων,
ὁ γοργώτατος. πρέπει γὰρ ἡρωϊ τοῦνομα.

Γούθος, ὁ ἀρχὴν Σκυθῶν τῶν καλουμένων Γούτθων.

ἔοικε γὰρ ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος αὐτῶν κληθῆναι. τὰ γὰρ πολλὰ ἔθνη ἀπὸ τῶν ἡγεμόνων καλοῦνται. οὕτως Ὄρος.

Γούτος, ληκύθου εἶδος. παρὰ τὸ γούτον, ὃ ἐστὶ ρύπος.

239 Γουνοῦμαι καὶ γουνάζομαι, τὸ ἱκετεύω. — καὶ μιν γουνά-
σομαι: — γονυπετήσω, λιτανεύσω, ἱκετεύσω αὐτόν.
κυρίως δὲ τὸ τῶν γονάτων ἀπτόμενον προσπίπτειν. ἀπὸ
μὲν τοῦ γουνῶ, τὸ γουνοῦμαι· ἀπὸ δὲ τοῦ γουνάζομαι,
τὸ γουνάσομαι.

10 Γουνῶ ἀλῶης, ἐν τῷ γονιμωτάτῳ καὶ καρπιμωτάτῳ χω-
ρίῳ τῆς γῆς. λέγεται δὲ γουνός, ὁ ὑψηλὸς τόπος· ἀπὸ
μεταφορᾶς τῶν ἐν τῷ σώματι γονάτων, ἃ ἐξέχει. ὡς
δὲ τινες, ὁ τραχύτατος τόπος· ὁμοίως ἀπὸ τῶν γονά-
των, ὁστωδῶν καὶ τραχέων ὄντων. πλέον γὰρ ἐν τοῖς
ὄρεινοις καὶ πετρώδεσι τόποις τὰ φυτὰ αὖξεται. παρὰ
10 τὸ γένω ῥῆμα γίνεται γόνος βαρύτονον, ὡς λέγω, λό-
γος· ὅπερ σημαίνει τὸ γεγεννημένον. ὁ δὲ γεννητικός,
γονός, ὁξυτόνως· πλεονασμῷ τοῦ υ, γουνός, ὁ γεννητι-
κός τόπος, ὁ γόνιμος καὶ κάρπιμος. Ἡρωδιανός.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Γραικός] Καλλιμάχος, Γραικοὶ καὶ γῆς ἡμετέρης ἀδαεῖς: —
παρὰ τὸ ραῖσαι, ραικος καὶ γραικός· διὰ γὰρ τὴν κατὰ
πολὺ ἀνδρείαν οὕτως οἱ Ἕλληνες ἐκαλοῦντο. ἢ ἀπὸ
τινος Ἑλλήνος Γραικοῦ· ὡς ἀπὸ τοῦ Ἑλλήν Ἑλλήνος
ἐλληνιστί, καὶ γραικιστί.

20 Γραῖα, παρὰ τὸ ραῖω τὸ φθίρω, ἢ ὑπὸ χρόνου διεφθα-
μένη. ἢ παρὰ τὸ γεραῖός, γεραῖά· καὶ ἐν συγκοπῇ, γραῖα.

Γραῦς, ἢ παλαιὰ γυνή· ἀπὸ τοῦ γραῖν, ὃ ἐστὶν ἐσθλύνειν
ἢ ξύειν, ἢ ταῖς ρυτίσι κατεξυσμένη. ἢ παρὰ τὸ ραῖω,
ραῦς καὶ γραῦς, ἢ διαβρυσθεῖσα ὑπὸ χρόνου. ἢ παρὰ
τὸ γράφεισθαι, ὃ ἐστὶν καταξέεισθαι, γραῦς, ἢ κατεξυ-
σμένη τὸ σῶμα διὰ τὸ γῆρας.

Γραβδὶς, ἢ λαμπάς, παρὰ τὸ γράφω τὸ ξύω, ἢ κατεξυ-
σμένη καὶ διεσχισμένη· ἢ παρὰ τὸ γράφεισθαι τὸ ξέε-
30 σθαι, γραβδὶς, ἢ κατεξεσμένη λαμπάς.

Γραπίς, ὁ ἐρρυτιδωμένος· ἀπὸ τοῦ καταγεγράφθαι ταῖς
ρυτίσι. καὶ γραπίνης, οἶνός τις τραχύς.

Γράσων, ἢ χλωρὰ κριθή· παρὰ τὸ γράω ῥῆμα, δηλοῦν τὸ
ἐσθλύνω. Καλλιμάχος, — ὅς αἰζῶν ἔγρασε κηδεμόνος:
— ἄλλως δὲ εὖρον τὸν στίχον ἐγώ· οἶον, Καὶ τόνος
αἰζῶν ἔγρασε κηδεμόνος: — τούτου ὁ μέλλων γραῖσω.
καὶ γράσος ὁ μωρός καὶ ἀνούστατος· κυρίως δὲ ὁ ἐν τοῖς
τῶν προβάτων ἐρίοις συναγόμενος ρύπος· καὶ γράσος, ἢ
τῶν μασχαλῶν δυσωδία.

40 Γράσος, τὸ λιπαρὸν καὶ πιμελῶδες παρὰ Ῥωμαίοις.

50 Γράδιον] σὺν τῷ ι. καὶ λέγουσι τινες, ὅτι ἐπειδὴ καὶ τὸ
γραῖδιον ἔχει τὸ ι, τούτου χάριν καὶ τὸ γράδιον· οἶον,
Γραιδίων κολοσυρτόν, παρὰ Ἀριστοφάνει. οὐκ ἐστὶ δὲ
καταναγκαστικός οὗτος ὁ λόγος. ἰδοὺ γὰρ καὶ τὸ αἰζήν
οὐκ ἔχει τὸ ι, καὶ ὁμοίως τὸ αἰζήνως ἐπλεόνασε τὸ ι.
τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ γράδιον μὴ ἔχον τὸ ι, ἐν τῷ
γραῖδιον ἐπλεόνασε. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὔτε ἀπὸ τῆς
γραῖας εἰ ἐστὶ, δυνάμει ἔχει τὸ ι, οὔτε ἀπὸ τῆς γραῦς
γραός. ἀπὸ μὲν τοῦ γραῦς, ὅτι ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλ-
λαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ Φωνήεντος ἤρ-
ξατο· τότε δὲ, ὡς ἔμαθον, διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ
παραγωγὴ· οἶον, μῦς μῦος, μῦδιον· βότρως βότρως, βο-
τρυδιον· βιβλίον, βιβλίδιον· οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ
γραῦς γραός, γραῖδ· οἶον, ἀπὸ δὲ τοῦ γραῖα γραῖας εἰ
ἐστὶν, οὐ δύναται πάλιν ἔχειν τὸ ι· ἐπειδὴ πάλιν ἡ
τελευταία συλλαβὴ τοῦ πρωτοτύπου τῆς γενικῆς ἀπὸ

Φωνήεντος ἤρξατο, καὶ τῇ αὖ διφθόγγῳ παραλήγεται.
τότε δὲ διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγὴ καὶ ἀποβάλλεται 240
τῆς αὖ διφθόγγου τὸ ι· οἶον, κεφαλῆαιον κεφαλαίου, κε-
φαλάδιον· σπηλῆαιον σπηλαίου, σπηλάδιον· οὕτως οὖν καὶ
γραῖας γράδιον, χωρὶς τοῦ ι. ἀλλ' ἐπεὶ ἡ παράδοσις
ἔχει τὸ ι, συνηγορήσωμεν αὐτῷ, καὶ εἰπώμεν αὐτὸ σὺν
τῷ ι γράφεισθαι. ἐστὶ γραῖς γραῖδι παρὰ Καλλιμά-
χου· καὶ ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ
πρωτοτύπου ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, τούτου χάριν διὰ
τοῦ ἰδίου γίνεται ἡ παραγωγὴ· οἶον, ψυχῆς, ψυχίδιον·
γνώμης, γνωμίδιον· οὕτως οὖν καὶ γραῖς γραῖδος, 10
γραῖδ· οἶον, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ, καὶ συναϊρέσει τοῦ
α καὶ ι εἰς τὴν αὖ διφθόγγον, γραῖδιον. ἢ λέγεται ὅτι
ἀπὸ τοῦ γραῖα, γραῖς γραῖδος γραῖδ· οἶον, καὶ κατὰ
συγκοπὴν τοῦ ἐνός ι καὶ συναϊρέσει, γραῖδιον. ἐστὶν εἰς
τὸ ἀργυρίδιον.

Γραφείδιον] ὡς περ ἀπὸ τοῦ ἄγω γίνεται ἀγεῖον καὶ ἀγ-
γεῖον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γράφω, γραφεῖον καὶ γρα-
φείδιον.

Γραφείην] ἀπὸ τοῦ γράφω· ἡ μετοχή, γραφεῖς γρα-
φέντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, γραφείην. 20

Γραμματοκῦφον, ἀντὶ τοῦ γραμματεῦς· ὅτι οἱ γραμμα-
τεῖς προσκεκυφότες γράφουσιν. ἢ ἐν ἀγορᾷ γραμματεῦς·
ἐπεὶ οἱ ἀγοραῖοι τῷ κύφῳι μαστιγοῦνται. διὰ τοῦτο δ'
αὐτὸν εἶπε καὶ περίτρυμα ἀγορᾶς παρὰ Δημοσθένει.

Γραῦς, ἀττικῶς· ἀναλογώτερόν ἐστι τὸ γρεῦς. ρέω· ὁ
μέλλων. ρεύσω· πλεονασμῷ τοῦ γ, γρεύσω, γρεῦς, τὸ
διερρύηκός γύναιον. γραός· ὁ κανών· δύο μόνον εἰσὶν
εἰς αὐς θηλυκὰ μονοσύλλαβα περισπώμενα· κλίνονται 30
δὲ ἀμφότερα διὰ τοῦ ος· ναῦς, ναός. γραῦς, γραός.

Γράφω] πρὸς διάφορον σημασίαν. εἰ γὰρ εἶπω Γράφω σοι,
δοτική, σημαίνει τὸ ἐπιστέλλω σοι· εἰ δὲ Γράφω σε,
αἰτιατική, σημαίνει τὸ ἐκτύτωμά σου ποιῶ· εἰ δὲ Γρά-
φω σου, γενική, σημαίνει τὸ ἐγγράφω κατὰ σοῦ εἰς
δικαστήριον ἀποτίθηναι· ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ σου.

Γράμμα, ὁ δηλοῖ τὸ ποῖημα, παρὰ τὸ γλάπτω τὸ κοι-
λαίνω· ὁ μέλλων, γλάψω· ὁ παρακείμενος, γέγραφα·
ὁ παθητικός, γέγραμμαι· ἐξ αὐτοῦ γλάμμα· καὶ τροπῇ 40
τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, γράμμα. Ποσαχῶς
τὸ γράμμα; ἐπταχῶς· γράμμα, ὁ τόνος· γράμμα,
ὁ χαρακτήρ· γράμμα, ἡ ἐπιστολή· γράμμα, τὸ ζωγρά-
φημα· γράμμα καὶ τὸ ψήφισμα. γράμματα, οἱ χαρα-
κτῆρες τῶν στοιχείων· οἶον, Γράμματα δ' ἐν Φλοιῷ
γέγραπται: — ἢ παρὰ τὸ γράφεισθαι, ὃ ἐστὶν καταξέε-
σθαι, ὡς τρέφω οὖν θρέμμα, οὕτω καὶ γράφω γράμ-
μα. Ὅμηρος, Εὐνάς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγράψασθαι:
— γράμματα ἐκαλοῦν οἱ παλαιοὶ τὰ συγγράμματα· ὡς

50 Καλλιμάχος, Γράμματα δ' οὐκ ἐλίσσεν ἀπόκρυφα: — καί, — Ὅμηριον δὲ καλεῖσθαι Γράμμα: — ἐνθεν καὶ

Γραμματική, ἢ παρὰ τὸ πολλοῖς γεγραμμένοις αὐτὴν
προσεσχημέναι βιβλίοις· ἢ ὡς περ παρὰ τὸ πρᾶγμα γί-
νεται πραγματικός καὶ πραγματική, οὕτω καὶ παρὰ
τὸ γράμμα γίνεται γραμματικός καὶ γραμματική.

Γραμματεῖον] ἰστέον ὅτι τινες γραμματεῖον λέγουσι τὸ
μικρὸν βιβλίον· ὁ δὲ Ὄρος λέγει, ὅτι οὐ λέγεται τὸ
μικρὸν βιβλίον γραμματεῖον, ἀλλ' ἡ μικρὰ δέλτος. καὶ 241
δῆλον, εἴγε εἶπεν ὁ Δημοσθένης γραμματεῖον καὶ
βιβλίον.

Γραμματείδιον] ἀμφίβολον εἶτε διὰ τῆς εἰ διφθόγγου,
εἶτε διὰ τοῦ ι. καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ γραμματίου τοῦ ση-
μαίνοντος τὸ μικρὸν γράμμα, διὰ τοῦ ι γράφεται, ὡς
ὀψάριον, ὀψαρίδιον· λαχανιον, λαχανίδιον· εἰ δὲ ἀπὸ
τοῦ γραμματεῖον γέγονε τοῦ σημαίνοντος τὴν μικρὰν

- 10 δέλτον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὥςπερ ἀγγεῖον, ἀγγείδιον· γραφεῖον, γραφείδιον.
- Γρήν, τὸ ἐπιπολάζον τῷ γάλακτι. Νίκανδρος εἰς τὰ ἀντιφάρμακα.
- Γρήιον, παλαιόν. Γρήνη, ἄνθη σύμμικτα.
- Γραικός] Γραικός, Ἑλλήν· Ῥωμαῖοι δὲ, τὸ γ προθέντες, Γραικὸν Φασί.
- Γρήνικος, ἔστιν ὄνομα ποταμοῦ. παρὰ τὸ κρήνη, κρήνικος καὶ γρήνικος, ὃ ἐκ τῆς κρήνης. ἢ ἀπὸ τοῦ γῆ καὶ τοῦ νικῶ, γήνικος καὶ γρήνικος, ὃ τὴν γῆν νικῶν. ἢ ἀπὸ τοῦ νικῶ καὶ τοῦ Γραικός, γέγονε γραινικός· καὶ κατὰ
- 20 μετὰθεσιν τῆς αἰ διφθόγγου εἰς η· ἐκεῖ γὰρ οἱ Γραικοὶ ἐνίκησαν τοὺς βαρβάρους.
- Γρίπισμα, τὸ κέρδος.
- Γριπεύς, ὁ ἀλιεύς· παρὰ τὸ γρίπον παρωνύμω. ἢ ὁ ῥάπτων τοὺς γρίπους, τὰ ἀλιευτικὰ λῖνα.
- Γρηγορῶ, παρὰ τὸ ἐγείρω· οὐδ' ὁ μέλλων, ἐγερῶ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ἐγορῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ ρ, γρεγορῶ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, γρηγορῶ.
- Γρίπος, τὸ δίκτυον· παρὰ τὸ ἀγρεύειν, ἐνδεία τοῦ α. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ γρίφος καλεῖται· παρὰ τὸ γράφειν, ὃ
- 30 ἔστι ξύειν, ὃ τὴν γῆν ξύων· γράφος, καὶ γρίφος. λέγονται γρίφοι καὶ τὰ δίκτυα καὶ τὰ συμποσιακὰ ζητήματα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀγρεύειν, ὃ ἔστι ζητεῖν· ὃ παρακολουθεῖ τῇ ἀγρᾷ καὶ τῇ θήρᾳ. Ἡρωδιανός. καὶ γριφῶδες, τὸ δύσκολον καὶ συμπεπλεγμένον λόγιον.
- Γρίφος, ζήτημα, αἰνίγμα δύσκολον, ἐνθεν καὶ τὴν χλεύην γρίπισμα Φασί. γρίφον οὖν λέγεται τὸ δύσλυτον αἰνίγμα. ἴστων γὰρ Φιάλην γέμουσαν οἴνου, καὶ ἔλεγον αἰνίγματα ἐν τοῖς συμποσίοις ἀλλήλοις· καὶ εἰ ἐπέλυεν,
- 40 ὃ ἀπορήθει· ἔπινε τὴν Φιάλην. Τὰ εἰς Φος δυσύλλαβα μονογενῇ ἀρσενικὰ ἐνὶ Φωνήεντι θέλουσι παραλήγεσθαι, λόφος, ζόφος, νέφος, κέπος, εἶδος ὀρνέου. οὕτω καὶ γρίφος. τὸ δὲ Ῥούφος, οὐκ ἔστιν Ἑλληνικόν, ἀλλ' Ἰταλικόν. μονογενῇ· διὰ τὸ κῦφος. δυσύλλαβα· διὰ τὸ Φίλοιφος· σημαίνει δὲ τὸν Φίλοσυνουσιαστὴν. ἄλλως· πᾶσα λέξις ἀπὸ τοῦ γρι ἀρχομένη, διὰ τοῦ ι γράφεται· γρίντις, ὁ οὐρανός· γρίνος, τὸ δέρμα· γρίσων, ὁ χοῖρος. Ἀριστοφάνης δὲ Φησί δρομέως ὄνος.
- 50 Γριπώμενα, συνελκόμενα καὶ σπασμωδῶς συμπαθούντα· οἱ δὲ, συνελίζοντα.
- Γρώνη, ἡ κοίλη καὶ τετριμμένη πέτρα, ἢ δεχομένη τὰ σχοινία. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γώνη καὶ γρώνη. κλίνεται γρώνης.
- Γруνοι, κορμοί, δρύινοι τινὲς ὄντες· κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ δ εἰς γ· οἶον, Γруνοι μὲν δαίοντο, μέγας δ' ἦΦαιστος ἀνέστη· — ἢ γруνοι, τὰ τῶν γερανδρῶν ξύλα, ὡς τὸ γέροντα, γέρυα. κλίνεται γέρυος γруνός· στέλεχος, δαλός. ΛυκόΦρων.
- 242 Γρυπός, ὁ ἐπιτεκαμμένην ἔχων τὴν ῥῖνα. ῥυβὸν γὰρ τὸ ἐπιτεκαμπὲς παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν. ἦτοι ῥαίβον· καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς π, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γρυπός. ἢ παρὰ τὸ ῥέπω, ῥυπός, καὶ γρυπός, ἢ ἐφ' ἐνὶ μέρει ῥέουσα ῥίς, σημαίνει καὶ τὸν στυγνόν.
- Γρυπανίζειν, σείεσθαι τὴν γῆν βαλλομένην, καὶ ὥςπερ ῥυσσοῦσθαι ἀπὸ σεισμοῦ. οὕτως Ἀντιφῶν.
- Γρυποῦσθαι, συγκάπτεσθαι. Γρυπαίνειν, τὸ ῥυποῦσθαι
- 10 λέγεται· οἶον ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν ξυλιφίων, ὅταν κάμψαντες ἀφῶμεν αὐτά. Ἀντιφῶν δὲ Φησιν ἐν ἀληθείας β'. Καίων γὰρ τὴν γῆν καὶ συντήκων, γρυπάνιον ποιεῖ· — καὶ Μελάνθιος, Σεισμός, Φησί, γέγονε· καὶ ἔγρυπεν ἡ γῆ.
- Γύαλον, τὸ κοίλωμα· οἶον, Θώρηκος γύαλον· — ἀντὶ τοῦ

- τὸ κατὰ κοῖλον τοῦ θώρακος· κυρίως δὲ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς λέγεται γύαλον. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ καὶ λαμβάνω, γίνεται παράγωγον γύα· ἀφ' οὗ γύον· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, γύαλον, ἢ πάντα χωροῦσα καὶ λαμβάνουσα, ὡς πτύω, πτύαλον.
- 20 Γύης, καὶ μέτρον τὶ γῆς, καὶ μέρος ἀρότρου· καὶ τοῦ μὲν μέμνηται Ὅμηρος ἐν συνθέσει, πεντήκοντόγυον, πεντήκοντα γύων, ὃ ἔστι πεντήκοντα πλέθρων· γύη γὰρ μέτρον γῆς· οἱ δὲ, πεντήκοντα ζευγῶν. τοῦ δὲ ἀρότρου Ἡσιόδος, — πρίνου δὲ γύην· — παρὰ τὸ γαῖα, γίνεται γύη· ἢ ἡ γύη τῆς γύης· — καὶ μεταχθείσης τῆς γενικῆς εἰς εὐθείαν, γίνεται ὁ γύης τοῦ γύου, ὥςπερ ἡ ἀράχνη τῆς ἀράχνης, καὶ ὁ ἀράχνης τοῦ ἀράχνου.
- Γυῖα, κυρίως ἐπὶ τῶν ποδῶν λέγεται· παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς γύης (ὃ ἔστι τῆς γῆς) ἵεναι· ἐπὶ γὰρ ταύτης βέβηκε· 30 καὶ ἡ πρώτη κίνησις τῶν ἀνθρώπων διὰ χειρῶν καὶ ποδῶν γίνεται. ἢ παρὰ τὴν γῆν, γίνεται γήϊα· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς υ, γυῖα. τάττεται καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν· οἶον, Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν· — γίνεται δὲ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γύω καὶ γύον, ὡς πτῶ, πτύον· καὶ θῶ, θύον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι· ἢ γυῖον, τὸ λαμβάνον καὶ δεχόμενον. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων τάττεσθαι ἢ λέξις· ταῦτα γὰρ χερσὶ καὶ ποσὶ βαίνουσιν ἐπὶ τῆς γύης, τῆς γῆς. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν μερῶν.
- 40 Γυῖωσω, βλάψω, χολῶσω· κυρίως τὸ τὰ γυῖα (τούτέστι τὰ μέλη) βλάπτειν· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς βλάπτειν. λέγεται καὶ ἀπογυῖωσις, βλάβη, τὰ μέλη ἐκλύσης· ἔπειτα καὶ ἐπὶ βλάβης ἀπλῶς.
- Γυμνός, ὁ ἀνευ ἱματίων. ὥςπερ παρὰ τὸ σκύζω σκύμνος, καὶ σέβω σεμνός, οὕτω κύπτω κυμνός, καὶ γυμνός. ὁ γὰρ τοιοῦτος κύπτει κρύπτων τὰ αἰδοῦα ὑπὸ αἰδοῦς. ἢ παρὰ τὸ τὰ γυῖα μόνον ἔχειν, τούτέστι τὰ μέλη.
- Γυμνάσια, οἱ τόποι ὅπου ἐγυμνάζοντο. κυρίως οὖν ἐπὶ 50 τῶν ἀθλητῶν· ἐπειδὴ γυμνοὶ ἡγωνίζοντο· ἐπειδὴ πρῶτον γυμνός ὁ Ὀρσιππος ἔδραμεν ἐν Ὀλυμπίᾳ, ὡς Φησιν Ὀδρος· ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ ἀγὼν γυμνάσια· ἢ λουτρά, ἢ ἵππικοι ἀγῶνες, ἢ κυνηγέσια. ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς περιζώματα φορεῖν ἐν τοῖς αἰδοῖσι, καὶ οὕτως ἀγωνίζεσθαι· κατὰ δὲ τὴν τριακοστὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα, Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου ἀγωνιζομένου, 243 λυθὲν τὸ περίζωμα, αἴτιον αὐτῷ λύπης ἐγένετο. ἐξ οὗ καὶ νόμος ἐτέθη γυμνοὺς τρέχειν.
- Γυμνοπαιδία, ἐορτὴ Λακεδαιμονίων· ἐν ἣ παιδὲς ἦδον τῷ Ἀπόλλωνι παιᾶνας γυμνοὶ εἰς τοὺς περὶ Πύλαιαν πεσόντας. γυμναῖσαι λέγεται καὶ εἰς Φῶς ἀγαγεῖν· ἐξ οὗ καὶ γεγυμνασμένον τὸ Φανερόν καὶ δεδαμασμένον.
- Γύνις, ὁ γυναικῶδης καὶ μαλακός. παρὰ τὸ γυνή, παρωνύμω γύνις, ὡς δάφνη Δάφνις, καὶ νύμφη Νύμφις.
- Γύαλα, τὰ ἄκρα καὶ τὰ τέρματα, ζώνας, τέμπη, πτε- 10 ρύγια, ποτήρια, πτύχας, στολισμούς, περιβόλους.
- Γύαλος, κύβος, τετράγωνος λίθος.
- Γυάλος, εἶδος ποτηρίου παρὰ Μακεδόσι.
- Γυμνηλοὶ, οἱ ἀκτῆμονες πένητες. Γυμνασία, ἀσκησις, μελέτη.
- Γυνή] παρὰ τὸ γῶ τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, γίνεται γυνή, ἢ δεκτικὴ τοῦ σπέρματος. ἢ παρὰ τὸ γείνω, γίνεται γονή· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ Αἰολικῶς, ὡς ὁμοιον, ὕμοιον, γίνεται γυνή. ἀκλιτον δ' ἔστιν· ἐπειδὴ τὰ εἰς υη λήγοντα δυσύλλαβα τῷ υ παραληγόμενα, ἐκτεταμέ- 20 νον ἔχουσιν· οἶον, μύνη, ἢ πρόφασις καὶ προτροπή· Βύνη, ἢ θεός, ἥτις καὶ Ἰνῶ ὕστερον ἐκλήθη· Φύνη,

ὄνομα κύριον· τὸ δὲ γυνή, συστέλλει τὸ υ. εἰκότως οὖν, ὡς μονήρες, ἀκλιτον ἔμεινεν. εὔρηται δὲ παρὰ Φερεκράτη ἢ αἰτιατικῇ, τὴν γυνήν· οὖν, Ὡς ἄτοπον ἐστὶ καὶ μητέρ' εἶναι καὶ γυνήν· — καὶ αἰτιατικῇ τῶν πληθυντικῶν, — ἀλλ' ὁρῶ τὰς γυναῖς.

30 Γυναικός] ἰστέον ὅτι ἐτερόκλιτόν ἐστιν· ἐπεὶ δὲ ἀπέλειψεν ἢ γύναιξ εὐθεία. τὰ γὰρ εἰς αἶξ, κοινὰ εἰσι τῷ γένει· οἶον, ὁ αἶξ καὶ ἡ αἶξ, ὁ γραιξ καὶ ἡ γραιξ, ὁ Θραῖξ καὶ ἡ Θραῖξ. τοῦτο δὲ, ἐπεὶ τὸ σημαίνονμενον κωλύει εἶναι ἀρσενικόν, (οὐ γὰρ λέγεται ὁ γύναιξ) ἀπέλειψεν· ἐστὶ δὲ ἡ γενικῇ, γυναικός, ὡς ἀπὸ τῆς γύναιξ εὐθείας.

40 Γυναιμανές] ἐκ τοῦ μαινῶ μανῶ, καὶ τοῦ γυνή γυναικός, γίνεται γυναιμανές, κατὰ συγκοπὴν. οὐκ ἀπὸ τῆς γύναι κλητικῆς ἔχει τὴν σύνθεσιν· ἀλλ' ἀπὸ τῆς γυναικός, λέγεται γεγενῆσθαι γυναικομανές· καὶ κατὰ συγκοπὴν, γυναιμανές. ἢ λέγεται ὅτι ὥσπερ παρὰ τὸ τιμῇ γίνεται Τιμόθεος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γυνή, γίνεται γυνομανές· καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ο εἰς τὴν αἰ διφθογγόν, (ὥσπερ μεσοπόλιος μεσαιπόλιος) γυναιμανές. σημαίνει δὲ ἥτοι ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενον, ἢ γυναικας εἰς μανίαν φέρων διὰ τὸ κάλλος. ἀλλ' οὔτε τὸ βακχέβακχος ἀπὸ κλητικῆς λέγεται συντεθέν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βάκχου, γέγονε βακχέβακχε· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, ὡς ἀλοτρίβανον, ἀλετριβανον.

50 Γυρινοί, οἱ μικροὶ βάτραχοι· παρὰ τὸ γυρὸν τὸ περιφερές· τοιοῦτοι γὰρ εἰσὶ.

Γυρινῶ, ὄνομα κύριον Λεσβίας κόρης. εἴρηται παρωνύμως, παρὰ τὸ γυρίνος, ὃ δηλοῖ τὸν βάτραχον, γυρινῶ, ὡς ἔρατος, Ἐρατώ· καὶ κλέος, Κλεῶ καὶ Κλειῶ.

Γυρός] Γυρός ἐν ὤμοισιν, Ὀδυσσεύς τ', ὁ περιφερὴς καὶ στρογγύλος, ἢ κυρτός. τὸ θηλυκόν, γυρά. ἐξ οὗ καὶ γυραὶ πέτραι, καὶ βόθρος.

Γυρῶσαι] Ἄρατος, Καὶ Φυτὰ γυρῶσαι· — σημαίνει τὸ Φιαλῶσαι καὶ περιφράζειν, ἢ βόθρον ὀρύξαι, ἐν ᾧ τὰ 244 Φυτὰ κατατίθενται· παρὰ τὸ γύρον ποιεῖν ἐν τῷ περιφράσσειν.

Γύψος, οἶονεῖ γήεψος τις οὔσα, ἢ ἐψηθεῖσα γῆ.

Γύψ, παρὰ τὸ γυρεύειν τὰ ἔλη.

Γῶ] γῶ, σημαίνει τέσσαρα· τὸ χωρῶ, ἐξ οὗ καὶ γῆ ἢ χωρητικῇ πάντων· τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, ἐξ οὗ καὶ γωρυτός, ἢ τῶν βελῶν θήκη, χωρυτός τις οὔσα, παρὰ τὸ χωρεῖν τὰ ῥυτά, τουτέστι τὰ τόξα ἢ τὰ βέλη, εἰς ἣν τὰ ῥυτά χωρεῖται· τὸ γεννῶ, ἐξ οὗ καὶ γυνή· τὸ 10 Φωνῶ, ὅθεν καὶ γεγωνώς.

Γωνία] ἐστὶ πένω τὸ πράττω· ἐξ οὗ γίνεται πόνος πονῶ· καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς κ, κονῶ, κόνυ, καὶ γόνυ, τὸ μετὰ καρπὸν καμπτόμενον. ἐκ τοῦ γόνυ, τὸ κτητικόν, γωνία, κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω· ὅπερ ἐπικαμπεῖ τε καὶ κεκλασμένῳ σχήματι φύσει πεποιήται.

Γωνίδιον, ὡς τὸ ἀργυρίδιον.

Γυπάνειν, τὸ συσπᾶσθαι, καὶ Φρίττειν καὶ τρομαίνειν, καὶ οἴεσθαι τὴν γῆν παλλομένην, καὶ ὥσπερ ἄλλεσθαι ὑπὸ σεισμοῦ. 20

Γυλιός, εἶδος ἐστὶ πῆρας στρατιωτικῆς, ἐν ᾗ ἦν σκόροδα καὶ κρόμμυα. ὀξύνεται δὲ, οὐχὶ παροξύνεται. Διογένης ἀγγεῖον ὁδοιπορικόν εἰς ἀπόθεσιν τῶν ἀναγκαιῶν, ᾧ ἐχρῶντο οἱ στρατιῶται. ἐστὶν οὖν στρατιωτικὸν σκεῦος.

Γύλιον, χοῖρον, ἢ λέαντα. σημαίνει δὲ καὶ τὸν Ἡρακλέα.

Τ Ο Δ Ε Λ Τ Α Μ Ε Τ Α Τ Ο Υ Α Λ Φ Α.

244 Δᾶδες, λαμπάδες. ἔχει τὸ ι· ἐπεὶ δὲ εὔρηται κατὰ διά- 30 στασιν, δαῖδων. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ δαῖω τὸ διακόπτω καὶ καῖω· ὁ μέλλων, δαῖσω· καὶ λοιπὸν ἐκ τοῦ δαῖς, καὶ δᾶς κατὰ συναίρεσιν· ἔμεινε δὲ τὸ ι ἀνεκφώνητον.

* Δᾶ, ἀντὶ τοῦ γᾶ Δωριῶς.

Δάειρα, ἢ Περσεφόνη παρὰ Ἀθηναίοις· παρὰ τὴν δᾶδα· ἐπεὶ δὲ μετὰ δᾶδων ἐπιτελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια· ἢ ὅτι δᾶδα Φορεῖ.

40 Δαῆρ, ἀνδρὸς ἀδελφός. παρὰ τὸ δαῖω τὸ γινώσκω, (ἀφ' οὗ τὸ ἐδάην, δαῆρ, ὁ ἐν γνῶσει ὢν τοῖς κατ' ἐπιγαμίαν οἰκείοις. τινὲς δὲ παρὰ τὸ δαῖω τὸ καῖω, εἶγε τούτοις ἐν τοῖς γάμοις ἔθος ἐστὶ λαμπαδηφορεῖν. οὕτω καὶ παρὰ τὸ πατῶ τὸ συνουσιάζω, πατήρ.

Δαηρόν, λαμπρόν, ξηρόν, καυματηρόν.

Δαήμων] παρὰ τὸ δαῖω δαῶ τὸ μανθάνω, δαήσω, δαήμων, ὡς διδῶ διδήσω, διδήμων. ἐνθα δεδάηκα, καὶ δαῶμεν.

Δαημονέτατα, τεχνικώτατα, ἐμπειρότατα, ἐπιστημονικώτατα· καὶ δαημοσύνη, μάθητις.

50 Δαῖζαν, διακόπτων· ἀπὸ τοῦ δαῖω τὸ κόπτω· ἢ παρὰ τὴν δαῖν τὴν μάχην, ὁ καταμαχόμενος. σημαίνει καὶ τὴν νίκην καὶ πεινὴν.

Δαῖς καὶ δαῖς, ἢ λαμπάς. Ἀριστοφάνης, Σὸν ἔργον ἐστὶ δᾶδ ἰέναι πάλιν Φλόγα· — παρὰ τὸ δαῖω τὸ καῖω, δαῖς, ὡς κόπτω, κοπίς· καὶ λέπω, λεπός. ἐστὶ καὶ δαῖς ἢ μάχη παρὰ τὸ δαῖω τὸ διακόπτω, κατὰ διάλυσιν δαῖω καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, δαῖζω· ὁ μέλλων, δαῖσω. ἐξ αὐτοῦ δαῖς. κλίνεται δαῖδος. ὁ κανὼν· τὰ εἰς ις

ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τοῦ δος κλίνεται· οἶον, ἐλπίς ἐλπίδος. δαῖς δαῖδος, ἢ δοτικῇ 245 δαῖδι· καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς δι συλλαβῆς, δαῖ, ἐν δαῖ λυγρῇ· — ἐξ αὐτοῦ δαῖφρων, ὁ πολεμικὸν Φρόνημα ἔχων, παρὰ τὸ δαῖ δοτικὴν, καὶ τὸ Φρήν, ὁ τὰ περὶ πόλεμον φρονῶν· σημαίνει καὶ τὸν συνετόν, παρὰ τὸ δαῖω τὸ γινώσκω· ἢ ὁ δεδαηκὼς φρόνησιν. ἢ παρὰ τὸ δα ἐπιτατικόν, ὁ μεγάλως φρονῶν. τὰ δὲ ἐκ δύο τελείων συγκείμενα ὀνόματα, ἢ ἀπὸ εὐθείας συντίθεται, ὡς τὸ ἔως, ἔωςφόρος· ἢ ἀπὸ γενικῆς, ὡς τὸ οὐδεὶς οὐδενός, καὶ τὸ ὦρα ἢ φροντίς, οὐδενόσωρα· καὶ 10 Ἑλλη Ἑλλης, Ἑλλήσποντος. ἢ ἀπὸ δοτικῆς, ὡς ἄρηι, ἀρηίφιλος· καὶ δουρί, δουρικλυτός. ἢ ἀπὸ αἰτιατικῆς, ὡς τὸ νοῦν, νουνεχής· καὶ πόδα, Ποδολείριος. ἀπὸ δὲ κλητικῆς μόνον, οὐ συντίθεται. ἐπὶ δὲ τοῦ δαῖφρονος Πηνελοπείης, οὐ σημαίνει τὴν πολεμικὴν, ἀλλὰ τὴν σώφρονα καὶ συνετήν· παρὰ τὸ δαῖω τὸ μανθάνω, δαῖσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ, δαῖφρων. τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων γινόμενα ὀνόματα, ἢ τῷ ο παραλήγουσιν, ὡς τὸ, ἁμαρτῶ ἁμαρτοεπής· μισῶ μισογύνης· ἢ τῷ ι, ὡς τὸ εἰλῶ, εἰλίπους· οἰδῶ, Οἰδί- 20 πους· ἁμαρτίνοος. οὕτω δαῖω δαῖσω, δαῖφρων. ἢ παρὰ τὴν διὰ πρόθεσιν καὶ τὸ Φρήν, δαῖφρων, σημαίνουσης ἐπίτασιν· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, δαῖφρων, σώφρων· ἐχθρόφρων δὲ, πολέμιος.

* Δάκνυμον, τὸν δάκνοντα τὸν θυμόν, τουτέστι λυποῦντα τὴν ψυχὴν.

Δάκνω] παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ καῖω τὸ κόπτω, γίνεται δακαῖνω· ἐξ οὗ καὶ τὸ δαγκάνω, ἀπο-

- βολῇ τοῦ ι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ· εἶτα πάλιν ἀποβο-
 30 λῇ τοῦ ι, καὶ συγκοπῇ, δάνω.
 Δάνετον, θηρίον ἐρπετόν. παρὰ τὸ δάνω, δάνετον καὶ
 δάνετον, καὶ δάνετος. Καλλίμαχος, Ξεῖνος ἐχιδναῖον
 νέρθεν ἄγων δάνετον. Δάνια, τὰ μικρὰ θηρία.
 Δάνος, τὸ θηρίον· παρὰ τὸ δάνω. Πίνδαρος, Ἐμὲ δὲ
 χρὴ Φεύγειν δάνος ἀδεινὸν κακηγορίαν· — σημαίνει καὶ
 δῆγμα, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ, ἔνθα, Σῆμα δὲ τοι δάνεος
 αἰμορροῦ αὐτὶς ἐνίψω.
 40 Δάκτυλος] διατί προπαροξύνεται; τὰ διὰ τοῦ υλος, εἰ ἔχει
 τὴν πρώτην συλλαβὴν διὰ δευτέρου συμφώνου μηκυνόμε-
 νην, προσηγορικὰ ὄντα, προπαροξύνεται· οἶον, σπόνδυ-
 λος, γογγυλος.
 Δάκρυον, ὡς ἐπίπαν παρὰ τὸ ἐκ δέους ἢ ἐπὶ δέοντος ἐκρεῖν·
 παρὰ τὸ δῆκω τὸ δαγκάνω. ἢ παρὰ τὸ δάνω, δάνυον
 καὶ δάκρυον· δακνόμενης γὰρ τῆς ψυχῆς ἢ τῆς καρδίας,
 ἐξέρχεται τὸ δάκρυον. ἢ παρὰ τὸ δάκνεσθαι τὸ ὄμμα-
 τα ὑπ' αὐτοῦ.
 Δάκρυσι] δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν· ἢ εὐθεῖα, τὰ δάκρυον.
 50 καὶ ὠφείλειν εἶναι δακρύοις· ἀλλὰ κατὰ μεταπλασμὸν,
 δάκρυσιν, ὡς περ πρόβασιν· ἢ ἐπὶ τέλους συλλαβῇ ἢ
 τοῖς, εἰς σι τρέπεται, προβάτοις, πρόβασι· ἐγκάτοις,
 ἔγκασι· πετάλοις, πέταλσι· πᾶν γὰρ πληθυντικόν, εἰ
 ἔχει ἀμετάβολον πρὸ τοῦ τέλους, τοῦτο ἔχει καὶ ἐν
 τοῖς ἐνικοῖς· ῥήτορι, ῥήτωρ· Ἐκτοροῖν, Ἐκτωρ. τὸ δὲ
 δάκρυ γέγονεν ἀπὸ τοῦ δάκρυον· οὐ κατὰ ἀποκοπὴν,
 ἀλλὰ κατὰ σχηματισμόν. τὸ δάκρυ τοῖνον· ἢ γενικῇ,
 δάκρεος· ἢ δοτικῇ, δάκρει· καὶ τὸ πληθυντικόν, δά-
 κρεα, ὡς πᾶσα, ἄσπεα.
 246 Δακρυόεις, παρὰ τὸ δάκρυον· τὸ δὲ δάκρυον, ἢ παρὰ τὸ
 κρύος καὶ τὸ δα ἐπιτατικόν· ἢ παρὰ τὸ δα, καὶ τὸ καί-
 νω τὸ κόπτω, ἔστι δάκρυα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, δά-
 κρυ. ἢ παρὰ τὸ δάκρυον, καὶ δάκρυ· ἔστιν ἀπὸ συνθέ-
 του λέξις ἀπλή· ἔστι γὰρ ἀρίδακρυς, καὶ δάκρυον· πο-
 λύδακρυον, δάκρυον. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.
 Δάκρυς] δακρύω, δακρύσω· ἀποβολῇ τοῦ ω, δάκρυς· καὶ
 10 μετὰ τοῦ πολὺς, πολὺδακρυς, πολὺδακρυος. προπαροξύ-
 νεται· τὰ εἰς υς σύνθετα, ἀρσενικὰ ἢ κοινὰ ὄντα τῷ
 γένει, προπαροξύνεται. καὶ ἄλλως· τὰ εἰς υς ὀνόματα,
 εἴτε βαρύνεται, εἴτε ὀξύνεται, εἴτε περισπᾶται, ἐν τῇ
 συνθέσει συστέλλοντα τὸ υ, προπαροξύνεται· οἶον,
 ὀφρὺς, λευκὸφρυς.
 Δάκτυλος, παρὰ τὸ δράσσω, δράκτυλος τις ὢν· παρὰ γὰρ
 τὸ δράσσεσθαι. ἢ παρὰ τὸ δέχω, δέξω, δέδεχα, δέ-
 δεγμαι δέδεκται, δέκτυλος, καὶ δάκτυλος· καὶ δάκτυλοι,
 οἱ δεκτικοὶ ὄντες τῶν διδομένων. ἢ παρὰ τὸ δείκω, τὸ
 20 δεικνύω, δεικνύλοι, καὶ δάκτυλοι· δι' αὐτῶν γὰρ ἡ δεῖ-
 ξις γίνεται. λέγονται δὲ Δάκτυλοι, καὶ οἱ Κορύβαντες.
 καὶ νομίζω αὐτοὺς Δακτύλους ὠνομάσθαι, διὰ τὸ διδά-
 ξαι, δακτύλους τινὰς ὄντας· ἢ δεκτύλους, τοὺς δεκτι-
 κούς καὶ ὑπηρετικούς.
 Δάκτυλα] ζῆται εἰς τὸ λύχνα.
 Δακτύλιος, ἐπὶ τῆς ἑδρας· ἢ διὰ τὸ δακτύλοις ἐφικτὸν
 εἶναι· ἢ ἀπὸ μεταφοράς τῆς στρεγγυλότητος τοῦ ση-
 μαντήρος, τῆς σφραγίδος. ὁ δὲ φορούμενος δακτύλιος,
 ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν δάκτυλον ἰέναι. λέγονται δὲ δακτύλιοι
 30 καὶ οἱ τετρημένοι λίθοι, ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια σχοινία
 ἀνέπτουσιν· ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ. λέγεται καὶ τοῦ πηδα-
 λίου τὸ ἄκρον, καὶ τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας.
 Δαλός, ὁ πεφυρακτωμένος ἀνδραξ ἢ λαμπας, ἢ ξύλου
 ἀπόκαυμα· ἢ δαδίου ἢ μίφλεκτον. λέγεται δὲ καὶ δαλός
 καὶ δαελός παρὰ Σώφρονι. παρὰ γὰρ τὸ δαίω, δαίλος·
 ἢ παρὰ τὸ δαίω, δαερός, ὡς φαίνω, φανερός· καὶ Ἀτ-

τικῶς, δαελός· καὶ Ἰωνικῶς, δαυλός· καὶ κοινῶς, δα-
 λός· παρὰ δὲ τὸν δαίω μέλλοντα, γίνεται δαίλος· καὶ
 τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, δαυλός.

Δάμαρ, ἡ γαμετή. παρὰ τὸν γάμον, γάμαρ καὶ δάμαρ. 40
 ἢ παρὰ τὸ δαμάζεσθαι καὶ ὑπεξεῦχθαι ἀνδρὶ· γυνή,
 Φίλη.

Δαμάζω, παρὰ τὸ δέμας ἄζειν, ὃ ἐστὶ ξηραίνειν.

Δαμεῖεν] δαμῶ τὸ ὑποτάσσω· ὁ μέλλων, δαμήσω· ὁ δεύ-
 τερος ἀόριστος, ἔδαμον, ἐδάμην, καὶ ἐδάμημεν· ἡ με-
 τοχῇ, δαμεῖς· τὸ γὰρ μ τοῦτο οὐκ ἐστὶ κλιτικόν. πᾶν
 γὰρ πρῶτον πρόσωπον καὶ τὰ ἐξῆς εἰς σ ὀξύτονον ποιεῖ
 τὴν μετοχὴν. τὸ εὐκτικόν, δαμείην· τὸ πληθυντικόν,
 δαμείημεν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, δαμεῖμεν, καὶ δαμεῖεν.
 τὰ εἰς μεν εὐκτικά, εἰ μεν διφθόγγῳ· — ἄλλοι δ' ἄλ- 50
 λοισι δαμεῖεν, τούτεστι ὑποταγεῖεν. δαμείσαν δὲ ὠφεί-
 λεν εἶναι.

Δαμά] Ἰλιάδος α', Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμά· — ἀντὶ
 τοῦ δαμάζει, καταπονεῖ. ἐνεστώς. γέγονε δὲ παρὰ τὸ
 δέμα τὸ δαμάζω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδαμον. καὶ περ
 τύχοι τὸ ε σὺν ἀμεταβόλῳ, εἰς α αὐτὸ τρέπει ὁ δεύ-
 τερος ἀόριστος. ὁ μέλλων δεύτερος, δαμῶ καὶ μετάγε- 247
 ται ὁ μέλλων εἰς ἐνεστώτα, καὶ γίνεται δαμῶ δαμάς
 δαμά. τινὲς δὲ οὕτω· δαμῶ· καὶ ὁ μέλλων δαμάσω· τὸ
 τρίτον, δαμάσει· καὶ ἀποβολῇ τῆς εἰ συλλαβῆς, δαμά. ἢ
 ὡς Ἡρωδιανός· ἀπὸ τοῦ δαμάζω γίνεται δαμῶ κατὰ συγ-
 κοπὴν. τὸ πρωτότυπον, δαμῶ· παράγωγον, δαμάζω· ἐξ
 οὗ τὸ δάμνω· καὶ εἰς μι, δάμνημι, ἀπὸ τοῦ δαμνῶ· τὴν
 μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημι ἐπέεσσι· — ἐδάμω, ἐδάμα-
 ζον· ἐδάμην· δεδάμηκα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, δέδμηκα,
 καὶ δεδμήμην· ἐδάμασα, καὶ ἐξῆς αὐτά. 10

Δάμνησι, δαμάζει, ἀναιρεῖ, ὑποτάσσει· — τῷ δάμνησι
 στίχας ἀνδρῶν· — ὁ σίδηρος. ἀνευ τοῦ ι· ὁ δὲ Ἀρί-
 σταρχος, σὺν τῷ ι· τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ δάμνημι· τὸ δὲ,
 ἀπὸ τοῦ δαμνω ὑποτακτικοῦ. τὸ δὲ δάμνω, ἀπὸ τοῦ δα-
 μάζω κατὰ συγκοπὴν.

Δαμάς, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸν δαμάσω μέλλοντα, Δα-
 μάς, ὡς θαυμάσω, θαυμάς· καὶ δώσω, Δώς· καὶ σώσω,
 Σώς.

Δαμασκός, πόλις Συρίας, περὶ τὸν Ἀντιλίβανον. εἴρη-
 ται· ὅτι Δαμάς στρατεύων μετὰ Διονύσου, ἐνεῖσε σιγῇ 20
 νῆν πηξάμενος, ἰδρύσατο ἐκεῖ Συρίας θεοῦ ξόανον.
 ἢ οὖν Δαμά σκηνή, Δαμασκός. ἢ ὅτι Ἀσκός εἰς τῶν γι-
 γάντων· ὃς μετὰ Λυκούργου τὸν Διόνυσον ἔδῃσε, καὶ
 εἰς ποταμὸν ἐνέβαλεν· ἐφονεύθη δὲ ὑπὸ Ἑρμοῦ, καὶ
 Ἀσκός ἐξεδάρη, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη. καὶ ἐκ τοῦ ταφέντος
 ἡ πόλις ἐκλήθη. καὶ τὰ οἰνοδόχα δὲ δέρματα, ἀσκούς
 καλοῦσθαι.

Δάμασος, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δαμάζω, δαμάσω, Δά-
 μασος, ὡς ἱππάζω, ἱππάσω, Ἰππασος. ἐκ δὲ τοῦ δε- 30
 δάμασται Δαμάστωρ, ὄνομα κύριον, ὡς τετέλεσται, Τε-
 λέστωρ· καὶ Δαμαστορίδης.

Δάμις, ὄνομα κύριον. ἐστὶ δὲ παρώνυμον, Δωρίδι δια-
 λέκτω. παρὰ τὸ δῆμος, γίνεται Δῆμις, καὶ Δάμις Δω-
 ρικῶς, ὡς περ ἀπὸ τοῦ δουρός, γίνεται Δούρις ὄνομα
 κύριον.

Δανά, τὰ ξηρὰ ξύλα. οὕτω καὶ εἰς τὸ ῥητορικόν· οἶον, —
 διὰ τε ξύλα δανά κεῖσθαι· — παρὰ τὸ δὴν τὸ ἐπὶ πο-
 λὺν χρόνον, γίνεται δανά, τὰ διὰ τὸν χρόνον ξηρὰ. ἢ
 παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, τὰ εἰς καῦσιν ἐπιτήδεια, εὐκαυ-
 στα, θερμά. 40

Δανάης, νομίσματός ἐστιν ὄνομα βαρβαρικόν, πλεον
 ὀβολοῦ· ὃ τοῖς νεκροῖς ἐν τοῖς στόμασιν ἐτίθεσαν.
 Καλλίμαχος, Τούνεκα καὶ νέκυες πορθητῆριον οὔτι Φέ-

ρονται Μούνη επιπτολίαν ὅτε θυμιονησέμεν· Ἄλλ' οὐ-
 σάνοις ἐκ στομάτεσσι νεὺς Ἀχερουσίας ἐπὶ βάρθρον δα-
 νάκης: — Ἀχερουσία δὲ ἐστὶ λίμνη ἐν ἄδου· ἣν δια-
 πορθεύονται οἱ τελευτῶντες, τὸ προειρημένον νόμισμα
 50 διδόντες τῷ πορθευτῇ· εἴρηται δὲ δανάκης, ὁ τοῖς δαναοῖς
 ἐμβαλλόμενος· δαναοὶ γὰρ οἱ νεκροί, τούτεστι ξηροί· δα-
 νὰ γὰρ τὰ ξηρά· Ἡρακλείδης ἐν τῷ δευτέρῳ Περσικῶν.
 Δάνειον, παρὰ τὸ δάνος, ὃ σημαίνει τὸ δῶρον· Εὐφορίων,
 — τό β' αἰ δάνος ὥπασεν Ἐκτωρ: — ὡς οὖν τέλος,
 τέλειον, οὕτω δάνος, δάνειον, κατὰ ἀντίφρασιν, τὸ μὴ
 δῶρον· Τρύφων δὲ ὁ Ἀπαρκτίωνος Φησὶ τὸ παλαιὸν
 ἐπὶ τοῦ ἀναφαιρέτου δώρου τάττεσθαι τὴν λέξιν· Δί-
 248 δυμος δὲ, τὸ χρονίζον χρόος· παρὰ τὸ δὴν, δάνος καὶ
 δάνειον· ἢ παρὰ τὸ δίδοσθαι μετὰ ἀνίας· Διογένης, με-
 ρίδος ἰσχυρ, γέρας.
 Δαός, ἢ λαμπάς· παρὰ τὸ δαίω· δαός μετὰ χερσὶν ἔχου-
 σαι· τὰ εἰς ος οὐδέτερά ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ α,
 συστέλλει, Φάος, χάος· πλὴν τοῦ Φᾶρος, πρᾶγος.
 Δαπάνη] παρὰ τὸ δάπτω τὸ ἐσθίω, δαπάνη, ὡς θήγω,
 θηγάνη· ἀκονῶ, ἀκόνη· περῶ, περόνη· ἢ δάπτω, δά-
 πτη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς ν· τί
 γὰρ οὕτω δάνει· ὡς δαπάνη; καὶ ῥῆμα, δαπανῶ· καὶ
 παράγωγον, δαπανηρός.
 10 Δάπεδον, παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν γίνεται· τούτεστι τὸ μέ-
 γα καὶ πλατὺ πέδον, ὃ ἐστὶν ἑδάφος· τὸ δὲ δα, γίνεται
 καὶ ζα, κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς ζ· ὅθεν καὶ ζά-
 πλουτος, ὁ πάνυ πλούσιος.
 Δάπιδες, τάπητες· παρὰ τὸ ἐν δαπέδῳ στρώννυσθαι.
 Δάπτω, τὸ ἐσθίω· καὶ τὸ διὰ στόματος σπαράττειν· ἐξ
 οὗ καὶ τὸ δάψαι· Μὴ με ἔα παρὰ νῆυσί κύνας κατα-
 δάψαι Ἀχαιῶν: — καὶ δάπης, ὄνομα· παρὰ τὸ δα μό-
 ριον (ὅπερ ἀπὸ τοῦ ζα γέγονεν Αἰολικῶς) μετὰ τοῦ
 ἄπτω, γίνεται δάπτω· κυρίως γὰρ τὸ λάβρως ἐσθίειν
 σημαίνει.
 20 Δάρας, παρὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ συλληφθῆναι Δαρεῖον
 ὑπὸ Ἀλεξάνδρου· ὑπὸ δὲ Ἀναστασίου κτισθέν, ἐκλήθη
 Ἀναστασιούπολις.
 Δανειζόμενοι, οὐ μόνον οἱ δανειζόμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ δα-
 νεισταί· δανειστὴν δὲ Διογένης, καὶ τὸν δεδανεισμένον.
 Δαρδάπτω] ἀπὸ τοῦ δάπτω κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, δα-
 δάπτω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δαρδάπτω τὸ κατεσθίω·
 τὸ δὲ δάπτω, σημαίνει καὶ τὸ διέλλω, καὶ κόπτω, καὶ
 τέμνω· — διὰ δὲ χρόα καλὸν ἑδάψεν: — ἔτρωσεν, ἔκτει-
 30 νεν· καὶ Δαρδάπτομαι, διασπαράττομαι.
 Δαρεῖος] τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ις διὰ τοῦ εἰος γινόμενα, πρὸ
 μίας ἔχοντα τὸν τόνον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφε-
 ται· δῆρις, δηρεῖος· καὶ τροπῇ Δαρεῖος, οἶονεἰ ὁ πολε-
 μικός· Ἡτις, ὄνομα πόλεως· καὶ Ἡτεῖος, ὁ πολιτο-
 μάντις· μάντις, μαντεῖος, ὁ Ἀπόλλων· ἔφορος γὰρ τῆς
 μαντείας· πρόσκειται, πρὸ μίας τὸν τόνον ἔχοντα· ἐπει-
 40 δὴ ἀπὸ τοῦ μάντις γίνεται κύριον Μάντιος.
 Δαρεῖος, νόμισμα τι ἦν χρυσοῦν, ὅπερ Δαρεῖος πρῶτος
 ἐπενόησεν· ἀπὸ γὰρ τοῦ Δαρεῖος, Δαρεϊανός· καὶ κατὰ
 συγκοπὴν.
 Δάρης] παρὰ τὸ δαίρω καὶ ἐνδείρω, γίνεται δέρης· καὶ
 τροπῇ, Δάρης· εἰκὸς γὰρ, ὡς ἱερεὺς, ἔσχε καὶ τὸ ὄνο-
 μα παρὰ τὸ ἐνδέρειν τὰ θύη· ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω,
 δάρης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, Δάρης· ἢ παρὰ τὸ δαίω
 τὸ μανθάνω, δάρης· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἄρης.
 Δασεῖα, τὸ πνεῦμα· παρὰ τὸ σφοδρὸν καὶ μέγα εἶναι,
 πρὸς σύγκρισιν τῆς ψιλῆς· παρὰ τὸ δα ἐπιτατικόν,
 50 καὶ τὸ σεύω τὸ ὀρμῶ, τὸ σφοδρῶς ἐκπεμπόμενον
 πνεῦμα.

ETYMOLOGICON.

Δάσκιος, ὁ μεγαλόσκιος· οὐκ ἀπὸ τοῦ δασύσκιος κατὰ
 συγκοπὴν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δα ἐπιτατικοῦ· οἶον, Δάσκιον
 εἰσελάσαντος ἔλος σύνδενδρον.

Δασύλλιος, ὁ Διόνυσος· ἀπὸ τοῦ δασύνειν τὰς ἀμπέλους·
 δασύς, ὑλῶδης τόπος καὶ σύνδενδρος· δασυλλίς, ἄρκος.

Δάσαντο] Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσαντο: — καλῶς ἐμερίσαντο· 249
 ἀπὸ τοῦ δαίω, δάσσω, δάζω· καὶ δάσσονται, Φαγοῦνται
 ἢ μεριοῦνται.

Δασμός, ὁ μερισμός, παρὰ τὸ δάζω, (ἀφ' οὗ τὸ δάζομαι
 καὶ ἐδάσαντο) δέδασμαι, δασμός, ὡς σκεδάζω, σκεδα-
 σμός.

Δασπλήτης, ἡ ἐρινύς· — καλὸν δασπλήτα κορυβός: —
 σημαίνει δὲ κυρίως τὸν δυσπροσπέλαστον, ὃ οὐκ ἂν τις
 προσπελάσῃ διὰ τὸν φόβον ἢ τὴν ὀργήν· παρὰ τὸ δα,
 ἢ μεγάλως προσπελάζουσα, ἢ ἄγαν χαλεπὴ ἐν οἷς ἂν 10
 προσπελάσῃ· ἢ δασπλήτης λέγεται ἡ ἐρινύς, παρὰ τὸ
 πλήσσειν τοὺς ἀμαρτωλοὺς· Θεόκριτος δὲ Ἐνάτης αὐτὸ
 εἶναι ἐπίθετον λέγει, ἡ μεγάλων κακῶν ἀναπιμπλαμέ-
 νη· ἢ ἀπληστος τιμωρός· καὶ ἀσπλής.

Δάσληρα] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ Δάσληρα (ὄνομα ἐστὶ λί-
 μνης) καὶ Βρυσμὸς (ἐστὶ δὲ ὄνομα βασιλέως) καὶ Πά-
 σνης καὶ Μάσνης (ὄνόματα ποταμῶν) καὶ Ὀσροήνη (ὅπερ
 τινὲς Ὀρρόϊνη λέγουσιν· ἐστὶ δὲ χῶρα οὕτω καλουμένη 20
 ἐν Συρίᾳ) τὸ σ ἐν συλλήψει ἐστὶ μετὰ τῶν ἐπιφερομέ-
 νων συμφώνων· ὅτι γὰρ οὐκ ἐστὶν ἐν διαστάσει, ὅλῃον
 ἐκ τοῦ μὴ ἄρχεσθαι ἐπιφερομένην συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ
 σ· εἰ γὰρ ἦν τὸ σ ἐν διαστάσει, καὶ ἔληγεν ἡ συλλαβὴ
 εἰς τὸ σῖγμα, εἶχεν ἂν ἡ ἐπιφερομένη συλλαβὴ ἀρχὴν
 ἀπὸ τοῦ σῖγμα, διὰ τὸν κανόνα τοῦτον· Πᾶσα γὰρ
 συλλαβὴ καταλήγουσα εἰς σῖγμα, ἔχει καὶ τὴν ἐξῆς
 συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ σῖγμα ἀρχομένην· οἶον, νύσσω,
 πλήσσω, καὶ τὰ ὅμοια.

Δασμοφορεῖν] τοῦτο ἀποβάλλον τὸ ἰῶτα παρὰ τοῖς Δω-
 ρεῦσι, γίνεται ὀξεῖα τάσει δασμοφορέν· δασμηφορεῖν 30
 δὲ ἐστὶ τὸ τὰ δημόσια φέρειν· δασμός γὰρ μέρος Φό-
 ρου, ἀπαρχή· δασμοφορεῖν οὖν, τὸ Φόρους λαμβάνειν.

Δατῶ, τὸ μερίζω· καὶ δατούμεθα, τὸ μεριζόμεθα· οἶον,
 — δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί: — καὶ — χθόνα ποσσὶ
 δατεῦντο: — ἀντὶ τοῦ ἐμέριζον βαδίζουσαι, Ἰλιάδος ψ'.
 μερισμῷ γὰρ τινὶ ὅμοιον γίνεται κατὰ τὴν πορείαν, ἄλ-
 λοτε ἀλλαχού τῶν ποδῶν τιθεμένων· παρὰ τὸ δαστός,
 δαστῶ· καὶ ἐνδεία τοῦ σῖγμα, δατῶ· ἢ παρὰ τὸ δαίω
 τὸ μερίζω· ἀφ' οὗ τὸ δάζω καὶ δάσσω· ἐξ οὗ τὸ δα- 40
 στός καὶ ἄδαστος· καὶ κατ' ἔλλειψιν, ἄδατος· καὶ ἄδα-
 στα παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι, τὰ ἀμέριστα καὶ
 ἀδικήρετα.

Δατητής, παρὰ Ἀττικοῖς, ὁ διανεμητής· Ἀριστοτέλης,
 Τὶν' οἱ δατηταί· Ἀπολλόδαμος διὰ τοῦ σ Φησὶ· παρὰ
 τὸ δαίω, δαστός· καὶ ῥῆμα, δαστῶ· ὁ παρακείμενος,
 δεδάσθηται· καὶ ἐνδεία τοῦ σ, δεδάτηται· ἀφ' οὗ ὄνο-
 μα δατητής, ὡς πεποιήται, ποιητής· διαμετῆρες, με-
 ρισταί.

Δαῦλον, δασύ, ἡμίφλεκτον ξύλον.

Δαυλός, ὁ δασύς· παρὰ τὸ δάσος, γίνεται ῥῆμα δασῶ, ὡς 50
 τεῖχος, τειχῶ· ἀφ' οὗ Φησὶ Πίνδαρος, τετεῖχεται· ἐκ
 τοῦ δασῶ, γίνεται κατὰ παραγωγὴν, δασαύω, ὡς χρῶ,
 χραύω· καὶ ψῶ, ψαύω· εἴτα κατὰ συγκοπὴν, δαύω·
 ὁ μέλλων, δαύσω· καὶ ὡς παύσω παῦλος, οὕτω δαύσω
 δαῦλος· ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, ὁ μέλλων, δαίσω,
 δαυλός· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, δαυλός, ὁ καιόμενος καὶ
 δασύς· τὰ γὰρ δασέα ταχέως καίονται.

Δαυλὶς, πόλις ἐν τῷ Παρνασσῷ κειμένη· μῦθος δὲ ἐκεῖ 250
 γέγονε τὰ κατὰ τὸν Τηρέα καὶ τὰς ἀδελφὰς Πρηνῆν

P

καὶ Φιλομήλαν. εἴρηται δὲ διὰ τὸ πολὺ δάσος ἔχειν. δαῦλον γὰρ τὸ δασύ. Αἰσχύλος, Δαῦλος ὑπὴν καὶ γενειάδος πυθμὴν: — ἢ διαυλίδα· ὅτι ταῖς δύο ἀδελφαῖς ἐνεῖ συνηυλίσθη ὁ Τηρεὺς· ἐνθεν καὶ τινες Δαυλιάδα καλοῦσι. καὶ ἡ πόλις δὲ νῦν Δαυλία καλεῖται. καὶ Δαυλίαν κορώνην, ἀντὶ τοῦ ἀηδόνα, Ἀριστοφάνης διὰ τὸν μῦθον. ἐνιοι, τὴν δαυεῖαν.

- 10 Δαύω, τὸ κοιμῶμαι. Σαπφώ, Δαύοις ἀπαλᾶς ἐτάρας ἐν στήθετιν: — λέγει δὲ Ἡρωδιανός, ὅτι ἅπαξ ἡ λ' ἔστι παρὰ Σαπφοῖ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ δάω τὸ δεσμῶ. Οὐμῆρος ἐν Ὀδυσσεΐα, Πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι; — ὁ κατὰ συναλοιφὴν γίνεται δῶ. τοῦτο τὸ δῶ κατὰ παραγωγὴν γίνεται δαύω κυρίως τὸ δεσμῶ· εἴρηται καὶ ἐπὶ τοῦ καθεύδειν· οἱ γὰρ καθεύδοντες δεσμονυμένοις εἰκόνασι.

Δαύω, τὸ καίω, παρὰ Σιμωνίδην, — μηρίων δεδαυμένων: — παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, τροπῇ τοῦ ἰῶτα εἰς υ.

- 20 Δαυχιόν, εὐκαυστον ξύλον.

Δαφοινός, ὁ πυρρός, ἢ ἐρυθρός, ἢ μέλας. καὶ μᾶλλον παρὰ τὸ δα καὶ τὸ Φοινός· ἢ ἡ ὁ μεγάλως Φοινός, τουτέστιν ὁ μέλας· Φόνος γὰρ τὸ αἷμα. ἢ ἀπὸ τοῦ ζα, ζαφοινός, καὶ δαφοινός ἐν τροπῇ, ὁ ἄγαν Φόνιος· παρὰ τὸ δα καὶ τὸ Φόνος. ἢ παρὰ τὸ δαίω. ἐκ τοῦ Φόνος, τὸ θηλυκόν, Φοινὴ· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι, Φοινή· καὶ τὸ ἀρσενικόν, Φοινός· καὶ μετὰ τοῦ δα, δαφοινός. διατί οὐκ ἀναβιβάζει τὸν τόνον; τὰ γὰρ εἰς ος ὀνόματα ἐν τῇ συνδέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· οἶον, τελεστός, ὀψιτέλεστος. τοῦτο δὲ, διὰ τὸ σημαίνον, ἐκωλύθη βαρύνεσθαι. χωρὶς γὰρ, Φησὶν, εἰ μὴ διὰ σημασίαν τινὰ κωλυθεῖν· διὰ τὸ λοιγός, βροτολοιγός. καὶ χωρὶς τῶν ἐθνικῶν, Ἀχαιός, Παναχαιός. καὶ χωρὶς τοῦ ἰατρός, ἀρχιατρός.

- 30 Δάφνη, τὸ φυτόν, δαοφώνη τις οὔσα, ἢ ἐν τῷ δαίεσθαι φωνοῦσα· ἡγεῖ γὰρ κειομένη. μαρτυρεῖ Θεόκριτος, — Χ' ὡς αὐτὰ λακῇ μέγα κεικυρίσασα.

Δαφνίτας, ὁ Ἀπόλλων παρὰ Συρακουσίους.

- 40 Δέω, σημαίνει τέσσαρα· τὸ δεσμεύω· τὸ φοβοῦμαι, ἐξ οὗ δέος, ὁ φόβος· τὸ πρέπω, ἐξ οὗ, ἔδεον, ἔδεες, ἔδεε, καὶ κράσει, ἔδει, τὸ ἔπρεπε· τὸ ἰκετεύω, ἐξ οὗ καὶ δέησις. Δαίω, σημαίνει τέσσαρα· τὸ μανθάνω, ἐξ οὗ καὶ ἐδάην τὸ ἔμαθον· δαίω τὸ μερίζω, ἐξ οὗ καὶ δαιτρός, ὁ μαγειρός· δαίω τὸ εὐωχοῦμαι, ἐξ οὗ καὶ δαίς δαιτός, ἢ εὐωχία· καὶ δαιτυμόνες, οἱ φίλοι· δαίω τὸ καίω, ἐξ οὗ καὶ δάδες, αἱ κειόμεναι· ἢ δὲ εὐθεῖα, δάς δαδός. καίω, καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς δ, δαίω. ἢ ἀπὸ τοῦ αἰδω, τροπῇ καὶ ὑπερθέσει.

- 50 Δαίδαλος, τὸ κύριον ὄνομα τοῦ ἥρωος· παρὰ τὸ δαίω, (σημαίνει τὸ ἐπίσταμαι) δαίκαλος, ὁ ἐπ.στήμων· καὶ πλεονασμῶ τοῦ δ, δαίδαλος. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ μανθάνω· καὶ δαίδαλα, ποικίλα κατασκευάσματα, τὰ ἐκ δαήσεως καὶ ἐμπειρίας ὄντα· ἢ παρὰ τὸ δαῖναι, τὰ ἐκ μαθήσεως γεγονότα. ἢ ἀπὸ τοῦ Δαίδαλου, τοῦ ποικιλλόντος τὰ ἴδια ἔργα. ἢ ἀπὸ Δαιδάλης, Ἀθηναῖς μάχης ἢ τροφῆς. πᾶν δὲ τὸ ὑπὸ τῆς παρθένου δημιουργούμενον, ἐπ' αὐτὴν ἀναφέρεται.

- 251 Δαιδάλειον, τὸν ὑπὸ Δαίδαλου κατασκευασθέντα ἀνδριάντα· καὶ δαιδάλεον, τὸ ποικίλον τῇ κατασκευῇ. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δαιδάλειος, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι· τοῦτο, ἀπὸ τοῦ Δαίδαλου κυρίου ὀνόματος μηχανοποιού, ὃς πρῶτος κατασκεύασε ποικίλα καὶ διάφορα ζῶα. ἢ ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω γίνεται δαιδάλεος. ἢ ἀπὸ τοῦ δαιδάλλω τὸ ποικίλλω. παρὰ τὸ δαίω, παράγωγον δαιάλλω, ὡς

ἄγω, ἀγάλλω· καὶ ἰω, ἰάλλω· καὶ πλεονασμῶ τοῦ δέλτα, δαιδάλλω.

Δαίμων] δαίω τὸ μανθάνω, ἐξ οὗ καὶ δαίμων, οἶονεὶ δαή-10 μων τις ὢν. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ γινώσκω γίνεται δαίμων, ὁ πάντα ἐπιστάμενος καὶ γινώσκων· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ δ, αἰμων· — αἶμονα θήρης: — ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω, ὁ ἐκάστω ἀπομερίζων.

Δαιμόνιος, μακάριος, ἢ θαυμαστός· παρὰ τὸ δαίμων δαίμονος. τὸ μο, μικρόν, ὡς κοινόν· τὸ νι, ι, ὡς ἐπίθετον. δαιμόνιε, μακάριε· ἢ κακόδαιμον, Φαυλότατε. καὶ δαιμονίη, εὐδαίμων καὶ μακαρίη· ὅτε δὲ, κακὴ καὶ Φαίλη.

Δαίνυντο, εὐωχοῦντο. ἀπὸ τοῦ δαίνυμι, τὸ παθητικόν, 20 δαίνυμαι· ὁ παρατατικός, ἐδαίνυμην, ἐδαίνυστο, ἐδαίνυτο· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐδαίνυντο· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε. Τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα βαρύνονται ποιούντα παράγωγα διὰ τοῦ νυω, εἰ μὲν διφθόγγῳ παραλήγεται, δι' ἐνὸς ἀμεταβόλου ἐκφέρεται· οἶον, δαίω, δαίνύω· εἰ δὲ ἐνὶ φωνήεντι, διὰ δύο· οἶον, ἔω, ἐννύω· σβέω, σβεννύω. ἢ δαίω· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ν, δαίνω δαίνύω καὶ δαίνυμι, τὸ εὐωχοῦμαι· ἐξ οὗ καὶ τὸ δαίνυμενος, ὡς ὀρέγγω, ὀρεγγύω, ὀρεγγυμι.

Δαίς] παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω, ὁ μέλλων, δαίσω· ἀπο-30 βολῇ τοῦ ω, δαίς, ἢ μεριστὴ εὐωχία· τὸ γὰρ παλαιὸν διένεμον τὰς τροφάς. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω· ἐπεὶ διὰ πυρός γίνεται πάντοτε. διὰ τοῦτο τὰ ἄλλα ζῶα ὠμοφάγα καὶ ὠμῆσταί. — δαιτός εἴσης: — πᾶσιν ὁμοίας, ἢ ἰσομοίρου καὶ μεριστῆς. ὅθεν, Μοίρας δασάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαίτα: — εἰς τὸ παῖς. τρία εἰσὶν εἰς αὐς ὀνόματα· ἀρσενικόν, ὁ παῖς· θηλυκόν, ἡ δαίς· οὐδέτερον, τὸ σταῖς· σημαίνει δὲ τὴν ζύμην, τὸ ἄλευρον. ἃ σεσημειῖται.

Δαιταλεύς, ὁ εὐωχητής· ἀφ' οὗ δρᾶμα Ἀριστοφάνους 40 ὠνόμασται Δαιταλεῖς. γίνεται παρὰ τὸ δαιτεῦς· καὶ πλεονασμῶ τῆς αλ συλλαβῆς· καὶ γίνεται παρὰ τὴν δαῖτα τὴν εὐωχίαν. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ εὐωχοῦμαι, δαιταλεύς, καὶ πλεονασμῶ τοῦ τ. δαιταλεῦσι, δαιτυμόσι, διασάταις, ἢ συμπόταις· καὶ συνδαιταλεῖς, ἡγοῦν εὐωχῆται. δαιταλεύς, ὁ ἐπὶ τὰ δαῖτα πορευόμενος.

Δαισάνη, πτισάνη, ἀπὸ σίτου ἐπτισμένου ἐψηθεῖσα· παρὰ τὸ δαίσασθαι. ὁ ἐστὶν εὐωχεῖσθαι ἢ ἐσθίειν. τὴν γὰρ πρώτην τροφὴν πρὸ τῆς εὐρέσεως τῶν ἄρτων οὕτως 50 ἐποιούντο.

Δαιτήριον, τόπος ἐν Ἰλιάδι σταδίου· ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ καθήμενον Ἡρακλέα μετὰ τὸν πρὸς Αὐγέα πόλεμον τὰ λαφυρα τοῖς συμμάχοις δαῖται, ὁ ἐστὶ μερίσαι. δαιτήριον, οἶονεὶ μεριστήριον.

Δαίτωρ, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δαίω, δαίσω, δαίτωρ, ὡς πράξω πράκτωρ, καὶ ἄξω ἄκτωρ.

Δαιτρός, παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω καὶ νόπτω, γίνεται 252 δαιτρός, μεριστής, μάγειρος, ὁ μερίζων τὰ κρέατα· ἐξ οὗ καὶ δαιτρεύω, τὸ μερίζω. καὶ δαιτρός, μεριστής· καὶ δαιτροπόνος, σιτοποιός.

Δαιτός εἴσης, τῆς ἐξ ἴσου μεριζομένης εὐωχίας καὶ τροφῆς. οὕτω γὰρ εἰστίωντο μεριζόμενοι τὰ τε βρώματα καὶ τὸν ποτόν.

Δαίτης] Τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες: — οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς δαιτός γενικῆς· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ δαίσω μέλλοντος· διὸ καὶ βαρύνεται.

Δαιτίς, τόπος ἐν Ἐφέσῳ. εἴρηται ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Κλυμένη θυγάτηρ βασιλέως, μετὰ κορῶν τε καὶ ἐφῆβων, εἰς τὸν τόπον τοῦτον παραγενομένη, ἔχουσα καὶ ἀγαλμα Ἀρτέμιδος, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ λειμῶνος παιδιάν

καὶ τέρψιν, ἔφη δεῖν τὴν θεὸν εὐωχεῖσθαι. καὶ αἱ μὲν σέλινα καὶ ἄλλα τινα συνάγουσαι, ἀνέκλιναν· οἱ δὲ ἔφηβοι, ἐκ τῶν πλησίον ἀλοπηγίων ἄλας λαβόντες, παρέδθηκαν τῇ θεῷ ἀντὶ δαιτός. τῷ δ' ἐξῆς ἐνιαυτῷ μὴ 20 τοῦτου γενομένου, μῆνις τῆς θεοῦ καὶ λοιμὸς κατέλαβε, καὶ κόραι καὶ νέοι διεφθείροντο. χρησμὸς οὖν ἐδόθη, δι' οὗ ἐξημενίσαντο τὴν θεὸν, καὶ δαίτας αὐτῇ ἐπετέλεσαν, κατὰ τὸν τῶν πορῶν καὶ τῶν ἐφύβων τρόπον. καὶ ἐκ τοῦ συμβάντος παυσάμενος τοῦ λοιμοῦ, ἡ τε θεὸς καὶ ὁ τόπος ἀπὸ τῆς δαιτός Δαιτίς προσηγορεύθη. ἡ ἀπὸ τοῦ Λυδῶν τινα κἀπὴλον αὐτόθι κατοικήσαντα παρέχειν τὰ πρὸς τὴν δαίτα τοῖς ἐπιξενουμένοις. ἦν δὲ τὸ κύριον αὐτοῦ ὄνομα Ἐφέσιος· ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις.

30 Δαίσιον, ἐδώδιμον. δαίσιος μὲν παρὰ Μακεδόσιν. ἐρ . . . σιτογόνος.

Δαιτυμόνες, εὐωχῆται, καὶ εὐωχούμενοι. δαιτυμῶν, ὁ τὴν θοῖνην παρέχων, καὶ μάγειρος. εἰς τὸ Διογένοους.

Δέχεται] ἀπὸ τοῦ δέω, δεδέσθαι, καὶ κατὰ συγκοπὴν, δέσθαι. ἡ ἀπὸ τοῦ δέδεται. καὶ ξυνεδεδέσθαι, ἀντὶ τοῦ δεδεμένοι ἦσαν, Ἰωνικῶς· ἀπὸ τοῦ ἐδέδεντο. Πρὸςθεν δέ μοι αἰκέλιος δέσθαι εἶναι: — ἐστὶ δαίω τὸ καίω· ὁ μέλλων, δαίω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, δάσω· ὁ παρακείμενος, δέσθαι· ὁ παθητικός, δέσθαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδέδμη, ἐδέδατο, ἐδέδατο· ἀποβολῇ τοῦ δευτέρου δ, καὶ 40 συναρχομένως, δέσθαι.

Δέγμενος] ἀπὸ τοῦ δεδεγμένος, κατὰ συγκοπὴν, δέγμενος· ὡς εἶναι παρακείμενος. ἡ ἀπὸ τοῦ δεχόμενος, ὡς εἶναι ἐνεστώς. τὸ δὲ χ εἰς γ μετεβλήθη, τῆς συντάξεως οὕτως ἀπαιτούσης. ζῆται εἰς τὸ ἀρχμενος.

Δεδέχεται] ἐκ τοῦ δέχω, δέξω, δέδεχα, δέδεγμα, δέδεξαι, δέδεκται· καὶ Ἰωνικῶς, δεδέχεται· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δειδέχεται.

50 Δεδαίαται] δαίω τὸ μερίζω· ὁ παθητικός παρακείμενος, δέδαιμαι, δέδαιται· καὶ τὸ Ἰωνικόν, δεδαίαται. καὶ ὥφειλε συσταλῆναι ἢ παραλήγουσα· ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον ἔμεινε τὸ ι, Διχθὰ δεδαίαται.

Δεδμήατο] δαμῶ, δμῶ, δευτέρως συζυγίας· δέδμηκα, δέδμημαι, ἐδέδμητο· καὶ Ἰωνικῶς, δεδμέατο. ὁ κανὼν ταῦτα δὲ τὰ τρίτα Ἰωνικά: — καὶ ἐπτάσει τοῦ ε εἰς η, δεδμήατο, χρόνου ὑπερσυντελικού.

Δεδήει, ἐξῆπτο, διεγήγερτο. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πυρός. 255 δαίω, δαίω, δέδαικα ὁ παρακείμενος· ὁ μέσος, δέδαια· τροπῇ τοῦ α εἰς η, δέδηα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδέδηεν· καὶ συναρχομένως δεδήει. Πάντῃ γάρ σε περὶ στεφάνου πολέμοιο δέδηε: — ἀντὶ τοῦ περιεκύκλωσεν, ἐδέσμευσεν.

Δέδια] ἐστὶ δέω τὸ φοβοῦμαι· ὁ μέλλων, δέσω· ὁ παρακείμενος, δέδεκα· ὁ μέσος, δέδεα· καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς ι, δέδια· ἡ μετοχή, δεδιώς, διὰ τοῦ ι.

10 Δέδοικα] δείω τὸ φοβοῦμαι· ὁ παρατατικός, ἐδειον· ὁ παρακείμενος, δέδοικα· ὁ μέσος, δέδοια. ἐστὶ δειδῶ τὸ φοβοῦμαι· οἷον, Δειδῶ μὴ τι πάθω: — ὁ παρακείμενος, δέδοικα· καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δ, ἐτράπη τὸ ἔσχατον δ εἰς κ, καὶ γέγονε δέδοικα. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Κοτταεὺς θαυμασίως ἀπολογεῖται, λέγων ὅτι πολλὰ εἰσι ῥήματα ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστώτα μεταγόμενα, καὶ τρέπει τὸ σ ἢ εἰς τὸ χ, ἢ εἰς τὸ κ· οἷον, σμῶ σμήσω, σμήχω σμήξω· ὁλῶ ὁλέσω, ὁλέκω· οὕτως οὖν ἐκ τοῦ δείω μέλλοντος ἐγένετο ἐνεστώς, δείκω· καὶ 20 ἐκ τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, δέδοικα. διὰ τὴν δεικῶ ἐγένετο, καὶ οὐχὶ δείχω; ἐπειδὴ τὰ εἰς χω ῥήματα τῇ εἰ διφθόγγῳ παραλήγεται πλὴν τοῦ στείχω, λείχω.

οὕτω Ζηνόδοτος. ἀπὸ τοῦ δεδοίκαμεν, κατὰ συγκοπὴν, δέδοικμεν. τὰ γὰρ εἰς μεν πληθυντικὰ κατὰρ θέλει εἶναι· ἐὰν δὲ πού σύμφωνον γένηται, κατὰ πάθος λέγεται εἶναι· Φέρομεν, Φέρμεν· εἰσάμεν, εἴγμεν· ἐκπέπιδομεν, ἐπέπιδομεν.

Δεδοίκα] λέγει ὁ Ἡρωδιανός, ὅτι εἰσι ῥήματα ἀπὸ παρακείμενου εἰς ἐνεστώτα παραγόμενα· οἷον, δεδοικα, δεδοίκα, ὡς ὁλῶλα, ὁλῶλω.

Δεδουημένος, παθητικός παρακείμενος ἀπὸ τοῦ δοῦναι, ἀντὶ 30 τοῦ δοκεῖν, ἐπιτηρῶν, ἢ δεχόμενος.

Δέδοικα] δέκω, δέξω, δέδοικα ὁ μέσος παρακείμενος. ἡ ἐστὶ δρῶ τὸ βλέπω· ἐξ οὗ δρῆθω τὸ κοιμῶμαι, κατὰ ἀντίφρασιν. ὁ μέλλων, δράσω· ὁ παρακείμενος, δέδρακα· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, καὶ ὑπερθέσει, δέδοικα.

Δέησις, ὄνομα ῥηματικόν. γίνεται ἐκ τοῦ δεῶ, δεήσω, δεδέημα, δεδέημα, δεδέησαι, δεήσις. Τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακείμενου γινόμενα ὀνόματα συνάρχασθαι θέλει. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ δεῶ οὐχ εὐρήται ἐν 40 χρήσει· ἀλλ' οὐδὲ τὸ δέω βαρύνον· ἀλλὰ τὰ παθητικὰ μόνον, δέομαι, ἐδεόμην. κλίνεται δεήσις· ὁ κανὼν τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακείμενου δευτέρου προσώπου γινόμενα ὀνόματα διὰ κατάρου τοῦ ος κλίνεται· καὶ τὸ Ἀττικόν, δεήσεως. ὁ κανὼν· καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν Φωνηέντων εἰς ε μεταβάλλουσι.

Δέκατος, πόθεν; παρὰ τὸ δέχω τὸ λαμβάνω, δέχατος, καὶ δέκατος. δεκτικὴ γὰρ ἐστὶ πάντων τῶν ἀριθμῶν ἢ δεκάς.

Δεκάς, ὁ ἀριθμός. παρὰ τὸ δέχομαι, δεχάς· διὰ τὸ δέ 50 χεσθαι τὸ ἀπειρον. Ὀρφεὺς δὲ κλαδούχον ὠνόμασεν, ὅτι πάντες οἱ ἀριθμοὶ ἐξ αὐτῆς φύονται. δέχομαι δεχάς, καὶ δεκάς, ἢ ἔχουσα ἐν αὐτῇ πάντα ἀριθμὸν. ἐκ δὲ τοῦ δεκάς γίνεται δέκατος· καὶ θηλυκῶς, δεκάτη.

Δεκαχόρδω· παρὰ τὸν δέκα ἀριθμὸν καὶ τὸ χορδῇ· τοῦτο παρὰ τὸ χέω, (σημαίνει τὸ κενῶ) χεορδῇ, καὶ χορδῇ, τὸ χέον ὥδην.

Δεκατευχίριον, ἀπὸ τοῦ δεκατευχής· τοῦτο παρὰ τὸ δε 254 κατεύειν· σημαίνει δὲ τὸ δεκάτην εἰσπράττεσθαι καὶ λαφυραγωγεῖν, τὸ τὴν δεκάτην εἰσφέρειν ὣν εἶχε τίς χρημάτων· ἡ δεκάτην εἰσπράττειν· τὰ γὰρ ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα ἐδεκατεύοντο τοῖς θεοῖς. διὸ κυρίως δεκατεῦσαι, τὸ καθιερωῖν· κατὰ μεταφορὰν δὲ, τὸ δεκάτην ὅπως οὖν λαβεῖν, καὶ ἀπαιτῆσαι. Θουκυδίδης δὲ ἐπὶ τοῦ τελωνεῖν τὴν δεκάτην ἔθηκε καὶ τὸ δεκατεῦειν. ὅθεν καὶ δεκατευτὰς τοὺς τελῶνας ἔλεγον, τοὺς τὴν δε 10 κᾶτην ἐκλέγοντας. καὶ δεκατηλόγους τοὺς αὐτοὺς. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρτεῦειν· ἐπειδὴ ἐθεράπευον τὴν Ἀρτεμιν αἱ παρθένοι περὶ τὸν δέκατον χρόνον.

Δεκαφύια, τὰ δεκαπλάσια. Καλλίμαχος, Τῶν ἔτι σοι δεκαφύια φάτο ζωάγρια τίσειν: — καὶ δεκαφύιον εἴρηται οἶονεἰ δεκάφυον, δεκάκις πεφυκότα. τὸ γὰρ φύω Αἰολικῶς φυίω φασί· καὶ τὸ αἰλύω, αἰλύω.

Δεκαδοῦχος] δέκα μὲν ἤρχον μετὰ τοὺς τριάκοντα καταστάντες· ἐκαλεῖτο μέντοι τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων δεκαδοῦχος, ὡς δηλοῖ Λυσίας. 20

Δεκάδας, τοὺς τῆς αὐτῆς δεκάδος, καὶ ὑπὸ τῷ αὐτῷ δεκάρχῳ.

Δεκαδάρχαι] τὰς ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατασταθείσας ἐν ταῖς πόλεσι δεκαρχίας συνεχῶς ὀνομάζουσιν οἱ ἱστορικοί. καὶ Φίλιππος μέντοι παρὰ Θετταλοῖς δεκαδάρχην κατέστησεν, ὡς Δημοσθένης ἐν ἔκτῳ Φιλιππικῶν.

Δεκάσαι, τὸ διαφθεῖρειν τοὺς δικάζοντας ἢ τοὺς ἐκκλησιαστάς χρήμασι καὶ δώροις. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ κατὰ 30

δέκα ἀθροισμένους λαμβάνειν τὰ δῶρα. πρῶτον δὲ Φησι δεκάσαι Μέλητα. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐριθεύεσθαι, τὸ δεκά-
ζεσθαι· καὶ ἡ ἐρίθεια εἴρηται ἀπὸ τῆς τοῦ μισθοῦ
δόσεως. ἄλλως· Λύκος ἐστὶν ἥρως, μορφὴν ἔχων τοῦ
θηρίου· πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἀνεστήλωται δικαστη-
ρίοις. πρὸς οὗ οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα γινόμενοι
ἀνεστρέφοντο. ἐνθεν καὶ ἡ παροιμία, Λύκου δεκάς. ἐξ
οὗ τῆς δεκάδος τὸ δεκάζειν καὶ δεκάζεσθαι τὸ δωροδο-
κεῖσθαι.

- 40 Δεκελεικὸς πόλεμος, ὁ Πελοποννησιακός. ἀπὸ μέρους τὸ
τελευταῖον. τὸν αὐτὸν δὲ καὶ Ἀρχιδάμειον. Δεκελει-
κὸν μὲν, καθὼς Δεκέλεια Ἀθηναίους ἐπετειχίσθη· Ἀρ-
χιδάμειον δὲ, ὅτι Ἀρχιδάμος αὐτοῦ ἠγεῖτο. τὸ λει, δι-
φθογγον. διατί; ἀπὸ τοῦ Δεκέλεια, Δεκελειανός, καὶ
Δεκελεικός, ὡς βοῦς βοός, βόειος, βοειανός· Βοειανὰ
ζεύγη.

Δέλεαρ, τὸ τῷ ἀγκίστρῳ περιτιθέμενον· ἐφ' ᾧ τοὺς
ἰχθύας ἀγρεύεσθαι καλεῖται. Ἐν δ' ἐτίθει παγίδεσσιν
ὀλέθρια δειλάτα δοιαῖς· — παρὰ τὸν δόλον, δόλοαρ·
καὶ τροπῇ, δέλεαρ. ἢ παρὰ τὸ ἔλος ἔλεαρ, καὶ δέλεαρ·
30 δι' οὗ ἐστὶν ἐλεῖν. ἢ παρὰ τὸ δηλεῖσθαι, τὸ βλαπτικόν.
ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, τὸ περιδεσμούμενον τῷ
ἀγκίστρῳ. ἢ παρὰ τὸ δέλω, τὸ δελεάζω.

Δελήτιον, τὸ δέλεαρ. Σοφοκλῆς, — ἔχε τὸ δελήτιον· —
ἢ Σώφρων. οἱ δὲ, τὸ ἄγρος ἐν ᾧ τὸ δέλεαρ ἐγκείται.
παρὰ τὸ δέλεαρ, δελεάτιον· καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε
α εἰς η, δελήτιον.

- 255 Δελφύς] δελφὺς καὶ δελφίνα, ἡ μήτρα, ἡ γαστήρ· ὅτι
ἀδελφοποιός ἐστι, καὶ ἀδελφὰ ποιεῖ τὰ τικτόμενα.
ὅθεν καὶ ὁμόδελφος, ὁ ἀδελφός.

Δέλφαξ, ὁ γαλαθηνὸς χοῖρος. Ἐπίχαρμος, Δέλφανά τε
τὴν γείτονα τοῖς Ἐλευσινίοις Φύλασσε· — παρὰ τὴν
δελφὺν τὴν μήτραν· κυρίως γὰρ ἐπὶ τῆς θηλείας λέγε-
ται δέλφαξ, ἢ δελφὺν ἔχουσα.

Δελφάκιον, τὸν χοῖρον· καὶ Δελφακοῦσθαι, τελειοῦσθαι
τὰς σῦς. Διογένης.

- 10 Δελφίνα, τὸν τρίποδα Ῥωμαῖοι· ἐπεὶ πρῶτον ἐν Δελφοῖς
γέγονεν· ἢ τρίποδα τὸν Διόνυσον, οἷον ἀδελφικόν, καὶ
δελφικόν· καὶ δελφίς, παρὰ τὸ δέλφω.

Δελφοί· καὶ Δελφὸς ἀνὴρ, τὸ ἐθνικόν· οἱ Πύθιοι, ἀδελ-
φοί τινες ὄντες, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α· ὅτι τὰ Διονύ-
σου μέλη σπαράξαντες οἱ Τिताῖνες, τῷ Ἀπόλλωνι πα-
ρέθεντο, ἐμβαλόντες λέβητι. ὁ δὲ παρὰ τῷ τρίποδι
ἀπέθετο παρὰ τῷ ἀδελφῷ.

- 20 Δελφίνιος, ὁ Ἀπόλλων· ὅτι Κασταλῖα τῷ Κρητὶ ἀποιμίαν
στελλομένῳ, ὁ Ἀπόλλων ὁμοιωθεὶς δελφίνι, προηγῆσα-
το τῆς νεῶς ἕως τοῦ Κρισταίου κόλπου· καὶ ἐκεῖ κα-
τοικήσας, ἐκρατήσε τὸν τόπον· καὶ ἀπ' αὐτοῦ Δελφούς
ἐκάλουν τοὺς ἐνοικοῦντας· καὶ Δελφίνιου Ἀπόλλωνος
ἱερὸν ἰδρύσατο. τινὲς δὲ Φασιν, ὅτι ὁ δελφίς εἰς τὴν
ναῦν ἦλθε, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον ἐπήδησεν εἰς
τὴν θαλάσσαν. δελφῖνες, οἱ ἰχθύες, καὶ μέρος νεῶς.
διὰ τοῦτο δελφίνοφόρους λέγουσι ναῦς, ὡς σχῆμα ἐχού-
σας δελφῖνος.

- 30 Δέμα· Ζηνόδοτος παρὰ τὸ δέω καὶ ζέω. πῶς οὐ λέγεται
δεῦμα καὶ ζεῦμα, ὡς πνέω πνεῦμα, καὶ ρέω ρεῦμα;
ἄλλως· εἰ ἔξεκα ὁ παρακείμενος, ὡφείλεν εἶναι τὸ
ῥηματικὸν ὄνομα ζέσμα· ἔξεσμαι γὰρ ὁ παθητικός. λέ-
γει ὅτι δέμα ὑγιές ἐστίν· ἀπὸ τοῦ δέδεμαι παρακειμέ-
νου· καὶ τὸ ζέσμα, παρητήσατο τὸ σ. οὕτω Φίλων εἰς
τὸ ῥητορικόν.

Δεμεναί, χώρα τῆς Σικελίας· ὅτι ἐν αὐτῇ δέδεται ὁ Τυ-
φῶν ὑπὸ τὴν Αἴτνην.

Δέμας, τὸ σῶμα· παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω· τῇ γὰρ ψυ-
χῇ συνδέεται τὸ σῶμα· ἢ ἀπὸ τοῦ διδῶ διδεῖς, διδῆ-
μι· ὁ παθητικός παρακείμενος, δέδεμαι. ἐξ αὐτοῦ
δέμας· τὸ γὰρ σῶμα δεσμός ἐστὶ τῆς ψυχῆς. ἢ παρὰ
τὸ δεμῶ τὸ οἰκοδομῶ, δέμας· περιδόμημα γὰρ ἐστὶ τῆς 40
ψυχῆς καὶ οἰκητήριον. Ἰστέον ὅτι τὸ βρέτας, δέπας,
δέμας, οὐ κλίνονται· οὐ γὰρ λέγουσι τούτων τὰς γενι-
κάς. ζῆται εἰς τὸ κρέας τὸν κανόνα.

Δέμνια, ἐγνοῖτια στρώματα· ἀπὸ τοῦ τὸ δέμας ἐπ' αὐτὰ
μένειν. ἢ ὡς παίζω παίγνιον, ἀράσσω ἀράχνιον, οὕτω
δέμω, δέμνιον, τὸ εἰς σώματος ἀνάπαυσιν οἰκοδομηθέν,
ἢ συνδεθέν. ἐνθα Ὀμηρος, — μαλακῶ δεδμημένοι
ὑπνω· — καὶ τὴν τοῦ κοιμᾶσθαι παραίτιαν νύκτα, δμη-
τειραν· δέμνιον δὲ, ἢ κλίνη.

Δενδύλλων, διανευόμενος· παρὰ τὸ δινεῖν τοὺς ἴλλους, 50
ἡγουν κινεῖν τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ μεταφέρειν. ἴλλοι
δὲ, οἱ ὀφθαλμοί, οἱ βράδως εἰλούμενοι καὶ εὐμετάφοροι
πρὸς ἐκότερα.

Δενδαλίδες, ἱεραὶ κριθαί.

Δενδρῶζειν, τὸ καταδύνειν καὶ κρύπτεσθαι· κυρίως ὑπὸ
τὰς δρυς· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς δύνειν
καὶ κρύπτειν· ἀπὸ τῶν παλαιῶν ταῖς δρυσὶ σκέπη χρω- 256
μένων· τοὺς γὰρ παλαιούς τῶν ἀνθρώπων πρὸ τῆς τῶν
οἰκῶν εὐρέσεως ἐν τοῖς κοιλάμασι τῶν δρυῶν λέγεται
καταδύνοντας οἰκεῖν. παρὰ τὸ δρύας, δρυάζειν, καὶ
δενδρῶζειν. σημαίνει καὶ τὸ κατ' ὕδατος δύεσθαι καὶ
κρύπτειν ἑαυτόν.

Δεξίων] οὕτως ὠνόμασται Σοφοκλῆς ὑπὸ Ἀθηναίων. με-
τὰ τὴν τελευταίαν Φασίν ὅτι Ἀθηναῖοι τελευτήσαντι
Σοφοκλεῖ, βουλόμενοι τιμὰς αὐτῷ περιποιῆσαι, ἡρώϊον
αὐτῷ κατασκευάσαντες, ὠνόμασαν Δεξίωνα, ἀπὸ τῆς 10
τοῦ Ἀσκληπιοῦ δεξιώσεως. καὶ γὰρ ὑπεδέξατο τὸν θεόν
ἐν τῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ, καὶ βωμὸν ἰδρύσατο. ἐκ τῆς αἰτίας
οὗν ταύτης Δεξίων ἐκλήθη.

Δεξιά, ἡ χεὶρ· καὶ ὁ ποιητὴς δεξιτερὴ λέγει· ἀπὸ τοῦ
δέχεσθαι δι' αὐτῆς τὰ δίδόμενα· ἢ διεξιά τις οὖσα,
ἀπὸ τοῦ τὰς πλείονας δι' αὐτῆς διεξιέναι πράξεις. καὶ
παρωνύμως, δεξιός, ὁ ἐπιτήδειος καὶ αἰσιος. ἢ ἀπὸ τοῦ
δεκτός, δεξιά, ὡς ἀνόμετος, ἀνορεξία· εὐθηγίος,
εὐθηξία.

Δεξιολάβος, παραφύλαξ.

Δεξιμήλων θεῶν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα. 20
εἰσὶν οὖν βωμοί.

Δέοιμι] Πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι; — ἀντὶ τοῦ εὐρίσκοιμι,
καταλαμβάνοιμι. ἀπὸ τοῦ, Δῆεις τὸν γε σύεσσιν· —
Ἀρίσταρχος δὲ, πῶς ἂν εὐθύνοιμι; οἱ δὲ, ἐπὶ τὸ δῆ-
σαι καὶ δεσμεῦσαι.

Δεξιτερός] εἰ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ δεξιός, ὡφείλεν εἶναι δεξιώ-
τερος, ὡς λογιώτερος. ἐστὶν οὖν παρωνύμος ὁ χαρα-
κτήρ. παρὰ γὰρ τὸ δεξιός γίνεται δεξιτερός, ὡς ἄρι-
στος, ἀριστερός· Φθόνος, Φθονερός· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ τ, δεξιτερός. οὕτω Φίλων· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει 30
μὲν καὶ τοῦτο, ὅτι συνεξέδραμε τὸ ἄριστος ἀριστερός,
καὶ τὸ δεξιός δεξιτερός· τοῦτο γὰρ συνεκδρομή, καὶ οὐ
πλεονασμός, ὡς περ καὶ παρὰ τὸ πρόβατον γίνεται προ-
βάτιον· οἶος οἰότερον, ὡς λέγει Σώφρων. τοῦτο γὰρ οὐ
λέγεται πλεονασμός, ἀλλὰ συνεκδρομή τοῦ προβάτεον.
οὕτω δεξιτερός, ὡς ἀριστερός.

Δεξιάδην, Δεξιοῦ υἱόν· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκ δεξιῶν. εἴτε οὖν
πατρωνυμικόν, εἴτε ποιότητος ἢ τόπου ἐπιβόημα δύνα-
ται εἶναι, καὶ τοῖς ἄνω καὶ τοῖς ἐπομένοις συντάττεσθαι. 40
ἢ γὰρ Ἰφίνοον Δεξιάδην βάλεν· ἢ, βάλεν δεξιάδην ὦμον·
ἢ, δεξιάδην ἐπιάλμενον, ἀπὸ τῶν δεξιῶν ὦμων.

Δέος] παρὰ τὸ δέω τὸ φοβοῦμαι, γίνεται δέος ὁ φόβος, ὡς νείφω, νέφος. ἢ ἀπὸ τοῦ δέω τὸ δεσμεύω· ὁ γὰρ φόβος συνδέει τοὺς πόδας καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος.

Δέπας, ἐκπωμα, ποτήριον. παρὰ τὸ δέχω, δέχας καὶ δέπας, δι' οὗ δεχόμεθα τὸν οἶνον. τούτου δὲ γενικὴ οὐ λέγεται, καὶ τῶν ὁμοίων. εἰς τὸ κρέας.

Δέρω, σημαίνει δύο· τὸ ἐκδέρω, ἐξ οὗ καὶ δειρὴ, ὁ τρά-
 50 χηλος· τὸ τύπτω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐδάρην.

Δέρνω, τὸ ὀρῶ. παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω, δρένω· καὶ κατ' ὑπερθεσιν, δέρνω. ἢ παρὰ τὸ διέρχεσθαι, δέρνεσθαι εἴρηται.

Δερκευνέος, ἐπίθετον τοῦ λαγωῦ· ἐπειδὴ δοκεῖ κοιμώμενος βλέπειν. Νίκανδρος εἰς τὰ Ἀντιφάρμακα, — ἢ σκίνακος δερκευνέος.

Δέρη, ὅπερ καὶ δειρὰ καλεῖται· καὶ ἐκ τούτου δειροτομή-
 157 σαι. κυρίως δὲ δέρη καὶ δειρὰ καλεῖται ἐπὶ τῶν τετραπόδων, ὁ τῶν ἀλόγων ζῶων τράχηλος, διὰ τὸ ἐντεῦθεν ἐκδέρεσθαι· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. ἔστι δὲ παράγωγον παρὰ τὸ δέρω, δέρα, καὶ δέρη Ἰωνικῶς, καὶ δειρὴ· ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ δ, εἰρά τις οὔσα, παρὰ τὸ εἶρειν τὸ λέγειν, ἢ Φωνητικῇ· ἢ παρὰ τὸ ῥέειν τὴν ἐδωδὴν· ἢ παρὰ τὸ τὰ χορηγούμενα δεῖν ἡγουν δεσμεῖν.

Δέρος, τὸ κώδιον. αἱ τοιαῦται εὐθεῖαι, ἥτοι Ἰωνικαὶ εἰσιν, ἢ Δωρικαὶ· οἶον, δέρος, κῶος, ἀπὸ τοῦ δέρας καὶ κῶας πεποιήται. ἢ παρὰ τὸ δείρω, δέρος, ὡς μείρω, μέρος· καὶ φθείρω, φθόρος.

Δέρρις, ἱμάτιον παχὺ, ἢ δέρμα, ἢ τρίχινον παραπέτασμα, ἐπὶ ταῖς θύραις ταῖς αὐλαῖς βαλλόμενον. ἔστι καὶ ῥῆμα. Εὐπολις, Γυνὴ μέλαιναν δέρριν ἡμφιεσμένη· — ἐπὶ τοῦ ἱματίου· ἐπὶ δὲ τοῦ παραπετάσματος, Πλάτων. παρὰ τὸ δέρω, δέρις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δέρρις. λέγεται καὶ τὰ ξηρὰ δέρματα καὶ ἀμάλακτα· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πάντα τὰ δέρματα.

20 Δέργματα, τὰ ὅμματα. δέρξεις γὰρ, αἱ βλέψεις. ὡς ἀπὸ τῶν βλεπομένων καὶ τῆς ἐνεργείας ὠνόμασται· δέρνεσθαι γὰρ τὸ βλέπόμενον διέρχεσθαι δηλοῖ. ἐκ τοῦ δρῶ, παράγωγον δρένω· καὶ ὑπερβιβασμῷ. λέγονται καὶ αἱ ὀράσεις· καὶ δέργμα.

Δέρτρον] Δέρτρον ἔσω δυνοντα, Ὀδυσσεύς λ', παρὰ τὸ δέρω, δέρτρον τὸ δέρμα· ὡς μείρω, μέτρον· καὶ φέρω φέρτρον. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὖρον σημαίνει τὸν ἐπίπλουν, τὴν ὑπὸ τὴν σάρκα πιμελήν· ἢ τὸν ὑποκείμενον τῷ ἥπατι ὕμνα· ἢ τὴν δοράν. ἄλλοι δὲ τὸ ὑπὸ τῶν λατρῶν λεγόμενον ἴτρον. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ δέρμα, καὶ πάντα τὸν χρώτα τὸν πρὸ τοῦ ἥπατος. ἀμεινον δὲ τὸ ῥάμφος δέρτρον· ἀπὸ τοῦ δέρειν, ὃ ἔστι κρούειν. τούτῳ δὲ διαβρήσσουσιν ἂν ἂν ἐσθίωσιν οἱ γύπες τῇ κρούσει τοῦ ῥάμφους. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα ῥηματικόν. ὡς παρὰ τὸ πλήσσω πληκτρον, οὕτω καὶ δέρω δέρτρον.

Δερμηστής] Λυσίας μὲν τὸν σκώληκα Φησὶν οὕτω λέγεσθαι· Ἀρίσταρχος δὲ, τὸν ὄφιν. εἴη δ' ἂν μᾶλλον ὁ τὰ δέρματα ἐσθίων· ἐκ τοῦ ἔδω.

Δερμύλλει, αἰμοποτεῖ. οἱ δὲ, ἐκδέρει.

40 Δέρμα, κυρίως ἐπὶ ἀλόγων· παρὰ τὸ δέρω τὸ ἐκδέρω· καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ζῶων, παρὰ τὸ τέρμα εἶναι τοῦ σώματος, ὃ ἔστι πλήρωμα· τροπὴ τοῦ τ εἰς δ, δέρμα· ἔξωθεν γὰρ ἐπιβέβληται παντὶ τῷ σώματι. ἢ δέμας ὄν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δέρμα. ἄλλως· δέρμα τὸ παρατεινόμενον ὅλῳ τῷ σώματι· ὁ ποιητικώτερον λέγεται καὶ ῥιγός, καὶ σφάρ, καὶ στερφνός, καὶ ἀνθρωπή· ἐπὶ ἀλόγων, πέσκος, καὶ νάκος. εἴρηται δὲ τέρμα, οἶον· εἰ τέλος τοῦ σώματος. ἢ δέμα· τί ὄν, τὸ δεσμῷ ἐοικός,

παρέντος τοῦ ρ, ὡς κεντρίον καὶ λατρική· κεντίον γὰρ καὶ λατρική. διὸ κέντευθεν ἢ δορά, τὸ ἀποσεστυμένον 50 δέρμα.

Δερβιστήρ, τὸ δέρμα. παρὰ τὸ δέρος, δεριστήρ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β· πλεονάζουσι δὲ τὸ β Συρακούσιοι· ὡς ἐπὶ τοῦ ὀλβάχνιον· ὀλάχνιον γὰρ ἔστι τὸ ἀπαθές, τὸ τὰς οὐλὰς ἔχον. σημαίνει δὲ τὸ κανοῦν, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰς οὐλὰς, ἢ τὰς ὀλὰς.

Δεσμός] παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, δέδεσμαι, δεσμός. πᾶν ῥῆμα τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἐν τοῖς 258 ὀνόμασιν, ἢ διὰ τοῦ ω ὀξυτόνως προεκφέρεται· οἶον χρυσῷ, χρυσωτής· μισθῷ, μισθωτός, μισθωτής· ἢ διὰ τοῦ ο βαρύνεται, ὁμόσω ὁμότης, ἀρόσω ἀρότης. οὐκ ἄρα οὐν τὸ δεσμώτης, ἀπὸ τοῦ δεσιώσω μέλλοντος· ἐπεὶ ὥφειλεν εἶναι δεσμωτής· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δεσμός.

Δεσπότης] παρὰ τὸ δεσπόζω, δεσπόσω, δεδέσποκα, δεδέσπομαι· τὸ τρίτον, δεδέσποσται. δεσπότης ἐξ αὐτοῦ· καὶ τῇ ἐλλείψει τοῦ σ, ἀνεβιβάσθη ὁ τόνος. ἢ παρὰ τὸ δέω, δεσμώτης, καὶ δεσπότης, ὁ δεσμὸν περιβαλλων καὶ δουλαγωγῶν. ἢ δεσποίτης τις ὢν, ὁ δέος ἐμ-
 10 ποίων τοῖς οἰκέταις, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι. ἢ κλητικῇ, ὡς δεσποτα. καὶ διατὶ οὐκ ἐγένετο ἡ κλητικὴ δεσπότα, ὡς Ὁξόλης Ὁξόλα; καὶ λέγει, ὅτι τὸ δεσποτα ἀπὸ εὐθείας γέγονε τῆς δεσποτος δεσπότου, ὡς μαρτυρεῖ ἡ σύνθεσις, ἀδέσποτος. ἢ κλητικῇ, δεσποτε· καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς α. ἢ κατὰ μεταπλασμὸν ἐφύλαξε τὸν τόνον τοῦ δεσποτε. δεσποτα. δεσπότης, δεσμότης, διὰ τὸ πάντα περιέχειν καὶ συγκρατεῖν.

Δεσποινα, σύνθετον, δεσποια, ἢ δέος ποιοῦσα. ἀπὸ τοῦ δεσποῖος ἀρσενικοῦ κατὰ συγχοπὴν δεσποινα, ὡς θεό-
 20 φατον, θεσφατον· πλεονασμῷ τοῦ ν. ἢ ὥστερ ἀπὸ τοῦ ἀρύτω γίνεται ἀρύταινα, καὶ βαίνω, ἀμφιβαινα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δεσπόζω, γίνεται δεσπόζαινα· καὶ ἄρσει τοῦ ζα, καὶ συναρέσει τοῦ ο καὶ ι εἰς τὴν οι διφθογγον, δεσποινα· οὐ γὰρ παραλήγεται ἀπὸ τοῦ δεσπότης ἀρσενικοῦ· ἐπεὶ ὥφειλεν εἶναι τὸ θηλυκὸν δεσπότις, καὶ οὐ δεσποινα.

Δεσαύχενες, οἱ ἄσχοι, διὰ τὸ ἐκ τῶν αὐχένων δεῖσθαι.

Δετή, ἢ λαμπάς. Ὀμηρος, Καίόμενά τε δεταί· — ἀπὸ 30 τοῦ δίδημι ῥήματος γίνεται δετός καὶ δετή, ἢ ἐκ δεδεμένων δάδων λαμπάς.

Δεύω, σημαίνει δύο· τὸ βρέχω, ὡς τὸ, — δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι· — Ἡσίοδος, Πῖλον ἔχειν ἄσκητόν, ἴν' οὐατα μὴ καταδεύη· — εἴρηται παρὰ τὸν Δία, (ὑέτιος γὰρ ἔστιν ὁ θεός· κυρίως γὰρ, τὸ ὑπὸ Διὸς ὑεσθαι, ὃ ἔστι βρέχεσθαι) διεύω, καὶ δεύω. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ χρήζω πλεονασμῷ τοῦ υ· τὸ δεόμενον βρέχεσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐνδεοῦμαι, ὡς τὸ, — ἐδευσεν δὲ οἰκήϊον ἄκρον ἱεσθαι· — ἐξ οὗ καὶ τὸ, Ἡδ' ἔτι καὶ 40 χρυσοῦ ἐπιδεύει· — ὁ ἐνεστώς, δέω τὸ χρήζω· καὶ ποιητικῶς πλεονασμῷ τοῦ υ, δεύω. ἐκ τοῦ δεύω γίνεται δεύεται· καὶ οἱ Ἴωνες ἀποβάλλουσι τὸ τ τοῦ τρίτου προσώπου, καὶ ποιοῦσι δεύτερον. σημαίνει δὲ τὸ ἐνδεής εἶ, χρήζεις. ἔστι καὶ περισπώμενον, δεῶ, δεήσω, ἐδέησα, ἐδέησε· καὶ πλεονασμῷ ἐδεύησε.

Δευόμενον, ἐνδευόμενον, χρήζοντα· παρὰ τὸ δεύω τὸ χρήζω.

Δενοῖατο] ῥῆμα εὐντικὸν παθητικόν, τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν, μέσου ἀορίστου δευτέρου. καὶ οἱ Ἴωνες ἐπὶ τοῦ εὐντικοῦ τρίτου προσώπου τῶν πληθυν-
 50 τικῶν τιθέασιν ἀντὶ τοῦ ν, α. τὸ γὰρ πίθαιτο, πιθόατο λέγουσιν. οὕτω καὶ τοῦτο. ἔτι οἱ Αἰολεῖς τρέπουσι τὸ ἀμετάβολον εἰς α, — Φρασαίατο, καὶ γενοίατο.

- Δεῦρο, καὶ δεῦτε. ἀπὸ τοῦ θέω, γίνεται θεύσω· καὶ τρο-
πῇ τοῦ θῆτα εἰς δ, καὶ τοῦ σ εἰς τὸ ρ, γίνεται δεῦρο,
καὶ δεῦτε. οἱ γὰρ προκαλούμενοι θέουσι πρὸς τοὺς κα-
λοῦντας. ἔστι δὲ τὸ δεῦρο, χρόνου δηλωτικόν· καὶ γρά-
φεται, ὥσπερ καὶ τὸ δύο, μικρόν· καὶ μέγα, Ἀττικῶς.
ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα προστακτικόν· καὶ σημαίνει δύο. τὸ
ἐνταῦθα, ὡς τὸ Δεῦρ' ἴθι νύμφα φίλα: — καὶ Δεῦρο
μαχησόμενος: — σημαίνει καὶ ἐξελθε, ὡς ἐν τῇ θείᾳ
γραφῇ. Λάζαρε, δεῦρο ἔξω: — ἀντὶ τοῦ ἐξελθε. τὸ
πληθυντικὸν αὐτοῦ, δεῦτε. εἰ γὰρ ὁ κανὼν λάβοι αὐτὸ
ἐπιρρήμα, ἀνοικεῖόν ἐστιν· ἐπεὶ τὰ ἐπιρρήματα ἀρι-
θμὸν οὐκ ἐπιδέχονται. κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων: —
ζῆτε εἰς τὸ ἀγετε, καὶ βάλετε. ἐκ τοῦ δεῦρο, δευρί.
10 Δευστοποιὸς πονηρία, ἢ ἔμμοнос καὶ ἀνάτοξ· ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῆς ἔμμονον ἐχούσης τὴν χροῖαν, διὰ τὸ ἀκρι-
βῶς καὶ κατόχως βεβάφθαι. δευστοποιὸν γὰρ, τὸ δυσ-
ἐκπλυτον καὶ δυσεξίτηλον. Δευστοποιὸν τὸ ἔμμονον καὶ
μὴ ἐκπλυνόμενον βάμμα, τὸ γνησίως βεβαμμένον.
Δεύτερος, ὄνομα ἀρτενικόν, εἶδος παραγώγου· γίνεται πα-
ρὰ τὸ δεύω τὸ λείπω, ὁ λειπόμενος τοῦ πρώτου. ἢ
παρὰ τὸ συνδεδέσθαι ἐτέρῳ ἀριθμῷ. κατ' ὅλου τὰ διὰ
τοῦ τερος ὀνόματα, εἴτε ὀξύνονται, εἴτε βαρύνονται,
20 διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον, κρατερός, σοφώτερος,
ἱκτερός, ὕστερος. οὕτω καὶ δεύτερος. Δεύτερον αὖ θώ-
ρηκα περὶ στήθεσιν: — ἐπιρρήμα χρόνου δηλωτικόν.
Δεύτατος] παρὰ τὸ δεύω καὶ δεύομαι τὸ λείπομαι, γίνε-
ται δεύτερος καὶ δεύτατος, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ φέρω, φέρ-
τερος καὶ φέρτατος· ἢ ἢ ὁ λειπόμενος τινὸς τῇ τάξει,
καὶ μὴ πρώτος· — ὃς δεύτατός ἐστιν Ἀχαιῶν: — καὶ,
Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδῶν.
Δεύνυσος, ὁ Διόνυσος. Ἀνακρέων, Πολλὰ δ' ἐρίβρομον
Δεύνυσον: — τοῦ ι τραπέντος εἰς ε, γίνεται Δεόνυσος·
30 (οὕτω γὰρ Σάμιοι προφέρουσι) καὶ συναίρεσει Δεύνυσος,
ὡς Θεόδοτος, Θεόδωτος. ἐνιοὶ δὲ Φασιν, ὅτι ἐπεὶ ἐβα-
σίλευσε Νύσης· κατὰ δὲ τὴν Ἰνδῶν Φωνὴν δεῦνος ὁ
βασιλεὺς λέγεται.
Δέχομαι, εἴρηται παρὰ τὴν δεξιάν· κυρίως γὰρ δέχεσθαι,
τὸ ἐν τῇ δεξιᾷ λαβεῖν λέγεται.
Δέχεται] ἐκ τοῦ δεδέχεται, κατὰ συγκοπὴν δέχεται.
Δεξιῶ] ἀπὸ τοῦ δέχω, δέξω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δε-
ξιῶ· καὶ, ἐδεξιούτο τὸ λυτήριον, ἀντὶ τοῦ φιλοφρόνως
40 ὑπεδέχετο· εἰς τὸν κανόνα τῆς μεγάλης ἐβδομάδος.
Δέκτο] ἐκ τοῦ δέχω, ὁ παρακείμενος, δέδεχα· ὁ παθητι-
κός, δέδεγμαι, δέδεκται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δεδέ-
χθαι· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ διπλασιασμοῦ, δέχθαι·
ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδέδεγμην· τὸ τρίτον, ἐδέδεκτο· καὶ
συναρχομένως δέδεκτο, καὶ δέκτο.
Δέχυνμαι] ἐκ τοῦ δέχω (οὐ τὸ παθητικὸν δέχομαι) γίνε-
ται δέχυν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δέχυνω, ὡς πληθύω,
πληθύνω· καὶ ὑπερθέσει τοῦ ν, δέχυνω· ἀφ' οὗ δέχυν-
50 μι τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι. ζῆτε εἰς τὸ δέχομαι.
ἐξ οὗ τὸ, Δέχυνσο μήτερ.
Δεῖγμα, κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἀφ' ἐκείνου τῶν πω-
λουμένων. ἔστι δὲ καὶ τόπος τῆς Ἀθήνησιν ἐμπορίου,
εἰς ὃν τὰ δειγμάτια ἐκομίζετο, καλούμενος οὕτως. Ἀτ-
τικὸν δὲ ἐστὶν ἔθνος, τὸ καλεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τόπῳ καὶ
αὐτοὺς τοὺς τόπους. οὕτως εὖρον εἰς τὸ ῥητορικὸν
λεξικόν.
Δειδήμων] παρὰ τὸ δειδῶ δειδήσω, δειδήμων, ὡς Φιλῶ
260 Φιλήσω, Φιλήμων. Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες: —
εὐλαβεῖς, φοβεροί, αἰσχυνηροί.
Δειδία, σημαίνει τὴν ἀσέληνον νύκτα· παρὰ τὸ δέος γίνε-
ται· ἢ φόβου ἐμποιοτική.

Δεῖδω] ἀπὸ τοῦ δέος, δέω καὶ δείω· καὶ κατ' ἐπένθεσιν
τοῦ δ, δειδω. ὅθεν καὶ δεισιδαίμων, ὁ εὐλαβὴς καὶ δει-
λὸς περὶ θεούς.

Δεῖδια] ἐκ τοῦ δείω, ὁ σημαίνει τὸ φοβοῦμαι, γίνεται πα-
ράγωγον δεδία· ὁ μέσος παρακείμενος, δέδια· καὶ πλεο-
νασμῷ τοῦ ι, διὰ τὸ μέτρον, γίνεται δεῖδια· τὸ τρίτον, 10
δεῖδω· Δεῖδω γὰρ, μὴ λαιμόν ἀποτμήσῃ: — ἢ μετοχή,
δειδιῶς δειδιότος. καὶ τὸ δειδμεν, ἐκ τοῦ δεῖδιαμεν, κα-
τὰ συγκοπὴν.

Δειδμεν] εἰ μὲν ἐστὶν ὑπερσυντέλικος, διὰ τῆς εἰ διφθόγ-
γου γράφεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ δείδω ὁ ὑπερσυντέλικος,
ἐδεῖδω, ἐδεῖδμεν· καὶ κατὰ συστολήν, δειδμεν. εἰ δὲ
ἐστὶ μέσος παρακείμενος, διὰ τοῦ ι γράφεται· ἀπὸ γὰρ
τοῦ δεδίαμεν, καὶ δειδμεν, πλεονασμῷ τοῦ ι κατὰ
τὴν ἀρχήν.

Δειδίσσθαι, ἐκφοβῆσθαι· δείδω, δειδίσσω, καὶ δειδίσσω.
ἀπὸ τοῦ δείδω, παράγωγον δειδίσσω, δειδίσσω· καὶ δειδίσσω. 20
δειδισσόμενος, διαφύσεως ἐνεργητικῆς, οὐκ ἐστὶ παθητι-
κῆς, ἀντὶ τοῦ ἐκφοβῶν καὶ οὐ φοβοῦμενος. καὶ — οὐ
σε ἔοικε κακὴν ὡς δειδίσσεσθαι: — δειλιάν, φοβεῖσθαι,
εὐλαβεῖσθαι.

Δειδίθαι] ἐστὶ δειδῶ· καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου δειδῶ. πα-
ράγωγον δειδήμι· ὁ παρατατικός, ἐδεῖδην· τὸ πληθυντι-
κόν, ἐδεῖδμεν· καὶ τὸ προστακτικόν, δειδίθαι.

Δεῖκελον· λέγεται καὶ δεικῆλον· σημαίνει δὲ ἄγαλμα, ἢ
ὁμοίωμα· οἶον, Δεῖκηλα προέλλα: — καὶ, Δεῖκελον
Ἰφιδένης, παρὰ Παρθενίῳ. ὥσπερ παρὰ τὸ πέμπω 30
πέμπελος, (σημαίνει δὲ τὸν πολλῶν ἐνιαυτῶν ὄντα)
οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δεικῶ τὸ δεικνύω, γίνεται δεῖκελος·
καὶ ἐντάσει τοῦ ε εἰς τὸ η, δεικῆλον, τὸ Ἰνδαλμα. κυ-
ρίως εἴρηται ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Διός, τὸ Δι' εἴκε-
λον· καταχρηστικῶς δὲ τὸ οἰονδήποτε Ἰνδαλμα. Ἐπα-
φρόδιτος δὲ λείπειν τὸ ι φησὶ κατ' ἀρχάς· ἰδεῖκελον,
τὸ τὴν ἰδίαν ἐκείνου ἐμφαίνον ὁμοιότητα. ἢ παρὰ τὸ
δείω δεικῶ, δεῖκελον, τὸ ἐπὶ δέει καὶ φόβῳ πεμπόμε-
νον, ὡς εἰδωλον. διαφέρει δὲ τὸ δεῖκελον καὶ εἰδωλον
κατὰ τὴν φωνὴν καὶ κατὰ τὴν σημασίαν. παρὰ δὲ Δη- 40
μοκρίτῳ, κατ' εἶδος ὁμοία τοῖς πράγμασιν ἀπόρροια.

Δεικελίσται, μιμηταὶ παρὰ Λαίῳσι.

Δεῖκανα, τὰ ποικίλα ὑφάσματα καὶ μορφὰς ἔχοντα. καὶ
γὰρ τὰ πρόσωπα δεῖκανα καὶ δεικῆλα.

Δεικανᾶται, προσαιδᾶ, προσασπάζεται, Φιλανθρωπεύεται.

Δεικῆς, λαμπρόν, περιφανές, ὁμοῖον. γράφεται καὶ
δευκῆς.

Δεικνύμενος, δεξιούμενος λόγοις· τῷ καὶ δεικνύμενος
προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς: — παρὰ τὸ δεῖξαι· οἱ 50
γὰρ δεξιούμενοι τινὰς, δοκοῦσι δεικνύειν τοῖς δεξιούμε-
νοῖς τὰ ὅσα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ δεικνύς, — θῆκεν
ἅεθλα Δεικνύμενος Δαναοῖς, Ἰλιάδος ψ'.

Δείκω, σημαίνει δύο· ἐκ τοῦ δεικῶ τὸ βλέπω, τροπῇ τοῦ
υ εἰς ἰώτα· ἐκ τοῦ δεικῶ, γίνεται τὸ δεικνύω. ἔστι καὶ
δείκω τὸ βάλλω· καὶ δῆκω, τὸ δαγιάνω.

Δείκνει] οὕτως ἀναγνώσεις, Οὐ γὰρ οἱ ἥλιος δεικνυ-
νομήν: — ἀπὸ τοῦ δεικνύειν, ἀποκοπῇ. ὅσοι δὲ ἀνέγνω- 261
σαν δεικνύ, βουλόμενοι ἐκ τοῦ δεικνύς παραλαμβάνειν
κατὰ συστολήν, ἡμαρτον· ἀσύστατον γὰρ. οὕτως Ἡρω-
διανός. δεικνύω δεικνύμι· ὁ παρατατικός, ἐδεῖκνυν, ἐδεῖ-
κνυς, ἐδεῖκνυ· καὶ τὸ προστακτικόν, Δείκνυ τὸ τῆς
μῆς γαστρός εὐσεβὲς πολὺανδρος: εἰς τοὺς Μακκα-
βαίους ὁ Θεολόγος· ὥσπερ τὸ ἴστην, ἴστης, Ἰστη μὲν
ἄμμα — προστακτικόν.

Δεικτῆριον, τόπος τῆς Σάμου· ὅτι ἐν αὐτῷ ἡ Ἀθηναῖ
διέγραψε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνης δεικνύουσα τῷ 10

- Περσεῖ, ὅτε αὐτὸν ἀπέστειλεν ἐπὶ τὴν γοργομίαν. παρὰ τὴν δεῖξιν οὖν δεικτῆριον.
- Δεῖξις) δέικω· καὶ ὁ μέλλων, δείξω· δείξις, καὶ ἀπόδειξις.
- Δείελος, Ἀττικοὶ τὸ δέελος· Ἰλιάδος Φ', — εἰσόνειν ἔλθῃ.
- Δείελος ὁφεί δύναι· ἡ δέιλη, δείελος εἴρηται, ὡς ἡ ἐσπέρα, ἐσπερος· ὠνή, ὠνος· χολή, χόλος. σύννηθες ἴωσι τὸ εὐ πλεονάζειν, ἡλῖος, ἡέλιος· δειλινόν, δειλινόν· οἶον, Δειλινόν κλίνοντος ὑπὸ ζῶφον ἡέλιοιο.
- 20 Δεῖλη] παρὰ τὸ ἐνδεῖν καὶ ἐλλείπειν τῇ ἔλῃ, τουτέστι τῇ θερμασίᾳ, δέελη, καὶ κατὰ κράσιν δέιλη. ἀπὸ δὲ τούτου, οἶον, ἡ δέιλη τῆς δέιλης, γίνεται ἐπιρρήματιν συνταξίς· οἶον, Δείλης ἡλθον, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, Ἔσεται ἡ ἡώς, ἡ δέιλης, ἡ μέσον ἡμαρ· — ἄλλως· παρὰ τὸ ἐνδεῖν τῇ καὶ τὴν ἔλῃ· ἀπὸ γὰρ τῆς μεσημβρίας ἀμυδροτέρα γίνεται ἡ τοῦ ἡλίου θερμότης· λέγεται δέιλη καὶ δειέλη καὶ δειλίη.
- Δειλός, σημαίνει δύο· τὸν ἀσθενή, παρὰ τὸ δέος, δειλός· ἡ ὡς περ ἀπὸ τοῦ βῆσω μέλλοντος γίνεται βηλός, οὕτως ἀπὸ τοῦ δειδῶ δεισῶ, σημαίνει τὸ φοβοῦμαι, γίνεται δειλός. ἐπὶ μὲν τοῦ δειλαίου, Ὡμοὶ ἐγὼ δειλός· — καὶ τὸν παρ' ἡμῖν λεγόμενον, ὡς τὸ, Ἐνθ' ὃ τε δειλός ἀνὴρ ὃ τε ἄλκιμος ἐξεφαάνθη.
- Δειλιῶ, ἐκ τοῦ δειλός.
- Δειλακρίων, ὁ δειλός. Ἀριστοφάνης, Ὡ δειλακρίων πῶς ἡλθες; σύνθετος ἡ λέξις παρὰ τὸ δειλός καὶ τὸ ἄκρος, ὁ ἄκρως δειλός. εἴρηται καὶ δειλακρός, καὶ δειλάκρη, καὶ δειλακρίνας. δειλακρίων οὖν, ὁ ἐλεεινός, ταλαίπωρος, ἀχρεῖος.
- 40 Δεῖμος, ὁ φόβος. ὡς περ ἀπὸ τοῦ ἄνθος γίνεται ἄνθιμος, καὶ ἀπὸ τοῦ κῦδος κῦδιμος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δέος δέιμος καὶ δεῖμος, ὁ δέος ἐμποίων. ὄνομα πρέπον Ἀρεος παιδί. Ὀμηρος, — Δεῖμος τε φόβος τε.
- Δεῖμα, ὁ φόβος. ἐστὶ καὶ ῥῆμα. ὡς περ ἀπὸ τοῦ ποιήσω μέλλοντος γίνεται ποιήμα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δέω τὸ φοβοῦμαι, πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, δειῶ· ὁ μέλλων, δειῶ· γίνεται δεῖμα δεῖματος. δειματῶ, πράττω φόβον.
- Δειμαλέος, εὐλαβής. ὡς περ ἀπὸ τοῦ τάρβος γίνεται ταρβαλέος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δεῖμος, δειμαλέος. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὰ διὰ τοῦ αλεος ὑπὲρ τρεῖς συλλαβάς πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχουσιν· οἶον ἀργαλέος, νηφαλέος. σεσημειωμένα δὲ εἰσὶ τέσσαρα ταῦτα· δαιδάλεος, ἀπὸ τοῦ δαιδάλειος. ἐστὶ καὶ κονισάλεος, — κονισάλεον δὲ Φρον, ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ· ἀπὸ τοῦ κονισάλειος, ἀποβολῇ τοῦ ι. ἀτατάλεος, ἀπὸ τοῦ ἀτάσθαλος, πλεονασμῷ τοῦ εὐ γέγονεν· ἡ ἀπὸ τοῦ ἀτασθάλειος. αἰθάλεος· τοῦτο δὲ διφορεῖται, καὶ πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· ἀπὸ τοῦ αἰθῶ γὰρ ὑπάρχει, ὡς νήφω, νηφαλέος. ἡνίκα δὲ πρὸ δύο ἔχει τὸν τόνον, ἀπὸ τοῦ αἰθάλειος γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, ὡς, — πύθ' αἰθάλεος πρηστήρες. παραγωγὴ ἀπὸ ὀνόματος, ὡς τὸ δεῖμα δειμαλέος· ἀπὸ ῥήματος, ὡς τὸ οἶδω οἰθαλέος· καὶ ἀπὸ ἐπιρρήματος, [ὡς τὸ ῥίμφα ῥιμφαλέος.]
- Δειμάμενος] τὸ θέμα δέμω τὸ οἰκοδομῶ· ἐδειμα, ἐδειμάμην· ἡ μετοχή, δειμάμενος.
- 10 Δεῖδεκτο, ἐδεξιοῦτο. — δεῖδεκτ' Ἀχιλῆα.
- Δέδοικα, ἀπὸ τοῦ δείκω.
- Δεῖν] Δεῖν ὡς τὴν· — δέον εἶναι ὑπέλαβον, ἀναγκαῖον ἐνόμισα. ὡς περ ἀπὸ τοῦ πλέον γίνεται κατὰ κράσιν τοῦ εὐ καὶ ο εἰς εἰ διφθόγγον, — πλεῖν σταδίου λαλίστερα· — ἀντὶ τοῦ πλέον σταδίου Φλυαρώτερα· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δέον γίνεται δεῖν. Δεῖν τόδε γενέσθαι· — ἡ ἀπὸ τοῦ δέειν, δεῖν, ὡς πλέειν, πλεῖν.
- Δείους] ἀπὸ τῆς δέους γενικῆς καὶ σπέους γίνεται κατὰ
- πλεονασμὸν τοῦ ι, δέους καὶ σπέους· οἶον, Χλωροὶ ὑπὸ δέους· — καὶ, ἦρα κατὰ σπέους· — εἰς τὸ σῖγμα. 20
- Δεῖνος, προπερισπᾶται, ὁ ψυκτήρ· παρὰ τὸ δέος ἐμποιεῖν.
- Δεινός, ὁ φόβου ποιητικός. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν εὖρον, πανούργος, ἱκανός, ἀκολάκευτος, σοφός, ἐμπειρος. ὡς περ ἀπὸ τοῦ ἔλεος γίνεται ἐλεεινός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δέος γίνεται δεινός· καὶ κράσει δεινός, ὁ φόβου ἐμποποιητικός. ὅθεν καὶ αἰνός, ὁ χαλεπός.
- * Δεινολίνος, ὁ δεινῇ εἰμαρμένῃ ἐφθαρμένος· παρὰ τὸ λίνον τὸ τῶν Μοιρῶν νῆμα, ὥτινι τὸν βίον τῶν βροτῶν νήθουσι. 30
- Δείνων, καὶ Δεινίας, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ δεινός. τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ συγχεόμενα ἅπαντα διὰ διφθόγγου γράφεται, δεινολόχος, καὶ ῥῆμα δεινῶ· σημαίνει τὸ δεινοπαθῶ.
- Δεῖπνος, τὸ παρ' ἡμῖν ἄριστον λεγόμενον· ὅθεν καὶ δειπνῶ· δόρκος δὲ, ὁ ἐσπερινός. ἐκ τοῦ δεῖ τοῦ σημαίνοντος τὸ πρέπει, καὶ πόνος, τὸ δειπονός τις ὄν, καὶ δειπνος, μεθ' ὃν δεῖ πονεῖν. δειπνον, ὁ καιρὸς τῆς τροφῆς, καὶ ἡ ἐν τοιῷδε καιρῷ διδομένη τροφή. οἱ δὲ κωμικοὶ οἱ νεώτεροι συγχέουσι τὸν καιρὸν, ἐσπερινὴν 40 τροφὴν δειπνον ὀνομάζοντες, ὡς καὶ νῦν, μεθ' ὃν δεῖ πονεῖν. ἔωθεν ἐσθίουσιν ἐπὶ πόλεμον ἢ ἐπὶ ἐργασίαν ἐξήρχοντο. Ἐπαφρόδιτος δὲ, παρὰ τὸ δάπτω, δάπτου καὶ δάπνον καὶ δειπνον, κατὰ τροπὴν καὶ πλεονασμὸν.
- Δειπνιστός] ἐστὶ δειπνῶ, δειπνιστός· Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνιστός ἔην· — περισσὸν τὸ σ· διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται. ἀπὸ τοῦ δειπνίζω δειπνιστός. Ὡρος.
- Δειπνολόχος, κλεπτοφόρος. καὶ Ἡσίοδος, γυναικὸς δειπνολόχης, τῆς κακῆς λοχούσης, τῆς λάθρῃ ἐσθιούσης, 50 καὶ μὴ φανερῶς· ἥτις χωρὶς δαλοῦ τὸν ἄνδρα καίει, καὶ γηράσαι πρὸ ὥρας ποιεῖ.
- Δεῖρη, βαρυτόνως ἡ πόλις. Δεῖρη] ἐκ τοῦ δέρω, δέρη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δεῖρη. κυρίως ἀπὸ μεταφοράς· κατὰ τοῦτο γὰρ τὸ μέρος πρῶτον ἄρχονται ἐκδέρεσθαι τὰ ζῶα. ἀπὸ δὲ τούτου μετέλθε καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων. οἱ μέντοι Αἰολεῖς δέρρη λέγουσι· καὶ κατὰ παρασχηματισμὸν δέρρις. σημαίνει δὲ καὶ τὴν τεταμένην βύρσαν.
- Δεῖσα, ἡ ὑγρασία, ὁ ὑγρώδης καὶ βοτανώδης τόπος. παρὰ 263 τὸν δέυσω μέλλοντα (σημαίνει τὸ βρέχω) γίνεται δεῖσα καὶ δεῖσα, ἡ δυσωδία. εἴρηται παρὰ τὸ δῖω τὸ διὰ τοῦ ι γραφόμενον, ὁ σημαίνει τὸ φοβοῦμαι· ἴν' ἡ δῖσα, ἡ δυσωμία, ἢ φεδγομεν. εἴτε οὖν διὰ τοῦ ι, εἴτε διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, τὸ δῖω καὶ δειῶ διφορεῖται· ὅθεν δέος καὶ δῖος διὰ τοῦ ι. ὅθεν, Τρεῖς περὶ ἄστου μέγα Πριάμου δῖον.
- Δεισῆνωρ, ὄνομα ἥρωος· παρὰ τὸν δειῶ μέλλοντα καὶ τὸ ἀνὴρ, ὡς Εὐῆνωρ, Ἀντήνωρ· τὸ γὰρ ἀνὴρ ἐν τῇ 10 συνθέσει τρέπει τὸ μὲν ἄλφα εἰς ἦτα, τὸ δὲ η εἰς ω· — Δεισῆνωρ δ' Ἰππόθον τε.
- Δεισιδαιμονία, λέγεται ἡ πρὸς τοὺς πονηροὺς δαίμονας ἐπιμέλεια· (εἰς τὴν δειδῶ) καὶ φόβος. γίνεται παρὰ τὸ δειδῶ (ὁ μέλλων, δειῶ) καὶ τὸ δαίμων, ὁ σημαίνει τὸν θεόν. Ἰστέον ὅτι παρὰ μὲν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπὶ καλοῦ λαμβάνεται· παρὰ δὲ ἡμῖν τοῖς Χριστιανοῖς, ἐπὶ τῆς ἀσεβείας λέγεται ἡ δεισιδαιμονία.
- Δεισιδαίμων, θεοσεβής, ἡ ἀμφίβολος περὶ τὴν πίστιν, καὶ οἶονεῖ δεδοικώς. 20
- Δηθύνα, τὰ βραδύνα. ἐκ τοῦ δηθᾶ, ὁ σημαίνει τὸ ἐπιπολὺ, δηθύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δηθύνα· πλεονάζει γὰρ τὸ ν ἐν τοῖς ῥήμασι. πολλὰ γὰρ ῥήματα ἀπὸ ἐπιρρήματων γίνεται, ὡς ὄψιον, ὄψίζω· θαμά, θαμίζω.

τὸ Δῆθεν, ποτὲ μὲν ἐστὶ παραπλήσιον δὴ, ποτὲ δὲ ὡς δῆ.

Δηθα, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. ἐκ τοῦ Δὴν γίνεται δηνθα· καὶ ἀποβολῇ· οἶον, Δηθα μάλα στενάχων· — πολλὰ, συνεχῶς.

30 Δῆιος, ὁ πολεμικός· καὶ ἐπίθετον τοῦ πολέμου, Δῆϊον ἐς πόλεμον· — καὶ πάλιν σημαίνει τὸν ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, — καὶ δῆϊοσι· — παρὰ τὸ δέος, δέιος, καὶ δῆϊος, ὁ δέος ἐμποιῶν. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, δαίος, καὶ δῆϊος, ὁ καυστικός. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω, δῆϊος, ὁ διακοπτικός ἀνθρώπων καὶ οἴκων καὶ πόλεων καὶ δένδρων.

Δῆϊων] ἀπὸ τοῦ δῆϊος, γίνεται δῆϊων, ὡς ἀπὸ τοῦ διπλάσιος, διπλασίων.

Δῆϊότης, ἡ μάχη· παρὰ τὸ δηοῦσθαι ἐν αὐτῇ τοὺς τιτρωσκομένους.

40 Δῆώσας, σημαίνει τὸ διακόψας. ἐτι δαίω τὸ κόπτω, ἢ καίω· διαλύσει τῆς αἰ διφθόγγου γίνεται δαίς, καὶ ὄνομα δῆϊος, τροπῇ τοῦ ἄλφα εἰς ἦτα· καὶ ῥῆμα δῆϊω· ἐξ οὗ τὸ δῆϊον· καὶ περισπωμένως δῆϊω· εἴτα κατὰ συναίρεσιν δῆω δῆώσω· δῆώσιν, ἀνελεῖν, Φονεύσειν.

Δῆετε, εὐρίσκετε. παρ' ὃ τινὲς καὶ τὴν Δημήτραν Δῆω λέγουσι· διὰ τὸ τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐτῇ τὴν θυγατέρα [ζητούσῃ] λέγειν, Δῆεις· — ὃ ἐστὶν εὐρήσεις. γίνεται δὲ παρὰ τὸ δέω τὸ σημαῖνον τὸ εὐρίσκω, δῆω.

50 Δῆω, ἡ Δημήτηρ· καὶ διφορεῖται, ὡς Φησὶν ὁ τεχνικός. οἶδε γὰρ ἡ παράδοσις τὸ ἦτα μετὰ τοῦ ἰῶτα, καὶ χωρίς. καὶ εἰ μὲν μὴ ἔχει τὸ ἰῶτα, λέγει ὅτι ἐστὶ παρὰ τὸ δῆω τὸ σημαῖνον τὸ εὐρίσκω· καὶ γὰρ ἡνίκα περιήρχετο εἰς ζήτησιν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, κατ' εὐφημισμὸν ἔλεγον πάντες, Δῆεις· — τούτέστιν εὐρήσεις. ἢ ἐπειδὴ αὕτη ἐφεῦρε τὸν σῖτον. εἰ δὲ ἔχει τὸ ἰῶτα, λέγεται ὅτι γέγονε παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω, κατὰ τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ ἄλφα εἰς ἦτα. καὶ γὰρ ἡ Δημήτηρ γῆ ἐστὶν· ἢ δὲ γῆ διακόπτεται ἐν τῷ ἀροτριᾶσθαι. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω· ὅτι μετὰ λαμπάδων ἐζήτει τὴν θυγατέρα. τινὲς δὲ Φασιν, ὡς λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ὑποκοριστικὸν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Δημήτηρ Δῆω· ἀγνοοῦντες τὸν σχηματισμὸν τῶν τοιούτων ὑποκοριστικῶν. τὰ γὰρ τοιαῦτα ὑποκοριστικά θέλει φυλάττειν τὸ σύμφωνον τῆς δευτέρας συλλαβῆς τῶν ἰδίων πρωτοτύπων· οἶον, Ὑψιπύλη, Ὑψώ· Εἰδοθέα, Εἰδώ. εἰ οὖν Δημήτηρ, Δημώ ὠφείλεν εἶναι. ἀλλ' οὐκ ἐστὶν ὑποκοριστικόν. 10 Δῆω, ἢ ὅτι πολλὴν ἐδῆωσε γῆν, τούτέστι διέκοψε, ζητοῦσα τὴν θυγατέρα· ἢ γῆν τις ἐστὶ, κατὰ τροπὴν τοῦ γάμα εἰς δέλτα. ἢ ὅτι λυπούμενη διὰ τὴν θυγατέρα, ἐδάετο τὴν ψυχὴν. ἢ Δῆω, παρὰ τὰς δῆας· οὕτω γὰρ δῆαί προσαγορεύονται ὑπὸ Κρητῶν αἱ κριταί.

Δῆλος, καὶ εὐδῆλος. παρὰ τὸ δῆω τὸ εὐρίσκω (ὡς τὸ, — δῆομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθῆνης) ὁ μέλλων, δῆσω· καὶ δῆλος, ὁ εὐρετός καὶ προφανής, ὡς παρὰ τὸ ἦσω, ἦλος. ἢ ὅτι πρῶτον ἐστὶ τὸ δέω τὸ σημαῖνον τὸ εὐρίσκω· οὗ μέμνηται Ἀλκίαιος· Ἐγὼ μὲν κ' οὐ δέω ταῦτα μαρτυρεῦντας· — καὶ ὡς εἶκω εἶκελος, οὕτω δέω, δέελος· 20 τὰ γὰρ πρόδηλα ραδίως εὐρίσκονται. ἀπὸ δὲ τοῦ δέω, κατ' ἐκτάσιν δῆω· ἄφ' οὗ τὸ δῆλος.

Δῆλος, ἡ ἱερεία τοῦ Ἀπόλλωνος, εἴρηται ὅτι κρυπτομένην αὐτὴν ἐν τῇ θαλάσῃ ὁ Ζεὺς δῆλην ἐποίησε, καὶ ἀνέδωκεν· ἵνα ἢ Λητώ. Ζεὺς γὰρ ἐρασθεὶς Λητοῦς τῆς Κόϊου θυγατρὸς ἐνὸς τῶν τιτάνων καὶ Φοίβης, ἐγκυον αὐτὴν ἐποίησεν· ἥτις, δεκαμηνιαίου χρόνου διαγενομένου, παρεγένετο διὰ θαλάσσης εἰς Ἀστέριον τὴν νῆσον, μίαν οὖσαν τῶν κυκλάδων· ἐκεῖ τὲ ἐλθοῦσα καὶ

ἀψαμένη δύο Φυτῶν, ἐλαίας καὶ Φοίνικος, διδύμους ἀπέκνησε παῖδας, Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα· καὶ τὴν νῆσον 30 ἐκαλεσε Δῆλον, ὅτι ἐξ ἀδῆλου βάσεως ἐβρίζώθη.

Δῆλος, ὁ Φανερὸς· ἐκ τοῦ δαλός, τροπῇ τοῦ ἄλφα εἰς η, καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου.

Δηλῶ, τὸ Φανερῶ, ἐκ τοῦ δῆλος· καὶ βλάπτω, ἐξ οὗ τὸ δηλήσονται· καὶ ἐδηλήσαντο, ἀντὶ τοῦ ἐβλαψαν. γίνεται παρὰ τὸ δῆρις, ὃ σημαίνει τὴν μάχην, δηρῶ, καὶ δηλῶ· ἢ παρὰ τὸ κῆλα τὰ βέλη (οἶσινε τὰ Φθαρτικά καὶ βλαπτικά) τροπῇ τοῦ κ εἰς δ, (ὡς καίω δαίω) γίνεται δηλῶ τὸ βλάπτω· καὶ δηλητήριον, τὸ θανάσιμον καὶ βλαπτικόν.

40 Δῆμος, τὸ πληθος· παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω. δέω, δέμος καὶ δῆμος, ὁ συνδεδεμένος ὄχλος, ὡς μένω, μένις καὶ μῆνις. ἢ παρὰ τὸ δέμας, δῆμος, οἶον ἐν σώματι τὴν ὑπάρχων. ἢ δίδημι τὸ δεσμῶ· ὁ μέλλων, δῆσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ δῆμος. τὰ δὲ περιληπτικά δύο συντάξεις ἐπιδέχεται, τῷ λόγῳ τῆς Φωνῆς, καὶ τῷ λόγῳ τοῦ σημαίνοντος· ἢ μὲν Φωνή, ἐνική· τὸ δὲ σημαίνον, πληθυντικόν. τὸ δῆ, ἦτα· διότι εὐρέθη παρὰ τοῖς Δωριεῦσι λεγόμενον δᾶμος· καὶ ἡμεῖς τὰ τῶν Δωριέων α εἰς η 50 τρέπομεν.

Δηλονότι] παρὰ τὸ δῆλον τὸ Φανερόν, καὶ τὸ ὅτι· ἐπὶ ἐπιτάσεως, σημαίνει τὸ πάνυ. δηλονότι γὰρ, τὰ πάνυ Φανερόν.

* Δηλήμων, ὁ κακοποιός, παρὰ τὸ δηλεῖν τὸ σημαῖνον τὸ κακοποιεῖν.

Δῆπου, ὡς δῆ. δῆπουθεν, δηλονότι, ἢ ἐκ τινος τόπου.

Δῆτα, οὕτω. δῆθεν, ὡς δῆ μάλιστα· ἐκ τοῦ δῆθύνω.

Δημεύειν, τὸ τινὸς οὐσίαν δημοσιῶσαι· καὶ τὸ ἐνδημεῖν· 265 ἐνιοι τὸ δημαγωγεῖν.

Δημός, σημαίνει δύο· ὀξυγόνως, τὸ λίπος· — ἐν πίοι δημῶ· — παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδαον· δαμός καὶ δημός, τὸ καίόμενον ἐν ταῖς θυσίαις· ἢ δι' οὗ καίονται αἱ θυσίαι· καυστικὸν γὰρ τὸ λίπος. ὡς παρὰ τὸ θύω, θυμός· καὶ χύω, χυμός· οὕτω καὶ δῆω τὸ καίω δημός. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῶ, δεμός καὶ δημός, κατὰ ἀντίφρασιν, τὸ εὐδιάλυτον. καὶ τὸν δημότην κατὰ διάλεκτον, ὡς ἐν τῷ μ' Ὀμηρος δημόν 10 τὸν δημότην Φησί, τὸν δημοτικόν.

Δημάδης, οὐκ ἔχει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ Δημέας γίνεται Δημεάδης· καὶ κατὰ συναίρεσιν, Δημάδης. καὶ ὠφείλεν εἰς τὸ η γίνεσθαι ἢ κῶστις· ἀλλὰ διὰ τὸν χαρακτήρα εἰς α ἐγένετο· τὰ γὰρ εἰς δῆς πατρωνυμικά, ἢ τύπου πατρωνυμικοῦ ὄντα, ἢ τῷ ι θέλει παραλήγεσθαι, ἢ τῷ ἄλφα· οἶον, Πηλείδης, Αἰακίδης· Εὐριμάδης, Πυλάδης. οὕτως οὖν καὶ Δημάδης.

Δημολάλης, περιβόητος.

Δημαρχος, ὁ δήμου τινὸς ἄρχων· ὃς καὶ τοῦ κατὰ χώραν 20 δήμου πρόστατο, καὶ ἀπεγράφετο τὰς οὐσίας ἐκάστῳ πρὸς τὰ δημόσια ὀφλήματα.

Δημόκοινος, δημόσιος βασιανιστής, ἢ ὁ δήμιος· ἡγοῦν ὁ ἐκ τοῦ δήμου τὸ Φονεῦν κληρωθεὶς. Σοφοκλῆς, Οἶος γὰρ ἡμῶν δημόκοινος οἴχεται· — εἴρηται παρὰ τὸ καίνειν τὸ Φονεῦν, ὁ ἐκ τοῦ δήμου ἐπιτετραμμένος καίνειν· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, δημόκοινος.

Δημόσιος, ὁ τῆς πόλεως δούλος, ὃς ὑπηρετεῖ τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς κοινοῖς ἔργοις. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ, Δῆμος, δημότης, καὶ δημόσιος· δημοσιεύειν, τὸ τὰ δημόσια ὑπηρετεῖν ἐπὶ μισθῷ. 30

Δημωδέστερος, ἀσχημονέστερος· διὰ τὸ ἐν ὀψεί πάντα γινόμενα διὰ τὸν δῆμον.

Δημοδοινία, τοῦ δήμου εὐωχία ἢ θυσία.

Δημοῦσθαι, παΐζειν. οὕτω Πλάτων. καὶ δημώματα, παΐ-
γναια.

Δήμια, τὰ δημόσια, τὰ παρὰ τοῦ δήμου ἐξαιρέτως διδο-
μένα τοῖς βασιλεῦσι. Ἰλιάδος ρ', Δήμια πίνουσι καὶ
40 σημαίνουσιν ἕκαστος: — τὰ διδόμενα παρὰ τοῦ δήμου
κατανάλισκον.

Δημιουργεῖον, ἐργαστήριον.

Δημιουργός] πολλά σημαίνει ἡ λέξις. σημαίνει γὰρ τοὺς
τεχνήτας· ἀφ' ὧν καὶ ὁ τῶν πάντων ποιητὴς θεὸς δη-
μιουργὸς εἴρηται. δημιουργοὶ δὲ ἐκαλοῦντο παρὰ τε Ἀρ-
γεῖοις καὶ Θεσσαλοῖς οἱ περὶ τὰ τέλη· ἵνα σημαίνῃ τὰ
δημόσια ἐργαζομένους, καὶ διὰ Φροντίδος ἔχοντας· πα-
ρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ τὰς πλακούντας ἐργαζομένας γυ-
50 ναῖκας. λέγουσι δ' οὕτω τοὺς ἐμπείρους, ἐνίοτε δὲ τοὺς
ὁτιοῦν ποιοῦντας. λέγονται καὶ οἱ περὶ τὰς χειρουργίας
καὶ τὴν τῶν τεχνῶν ἐπιμέλειαν· κοινὰς γὰρ μονονοῦχι
παρεῖχον τὰς χεῖρας.

Δημήτηρ, παρὰ τὸ γῆ καὶ τὸ μήτηρ, γημήτηρ τίς οὖσα·
καὶ τροπὴ τοῦ γ εἰς δ· ἡ δημομήτηρ, κατὰ συγκοπὴν·
ἡ παρὰ τὸ διελεῖν τὴν γῆν καὶ τέμνειν ἐν τῇ ἀροτρί-
σει. ἡ παρὰ τὸ δῆω τὸ εὐρίσκω· ἡ παρὰ τὸ δαίω τὸ
καίω· λαμπροδούχος γὰρ ἡ θεός. σημαίνει δὲ καὶ αὐτὴν
266 τὴν θεὸν καὶ τὸν καρπὸν, καὶ τὸν σῖτον, καὶ τὴν γεωρ-
γικὴν ἐπιστήμην. Δημήτερος ἀκτὴ· διὰ τὸ κατὰ γυνυσθαι
ἐν τῇ ἄλλῳ τὸν στάχυν τὸν εὐαγῆ, ἡ αὐτὸν τὸν σῖτον
ἐν τῷ μύλῳ θραύεσθαι.

Δημήτριος, ὁ πύκτης. τοιοῦτοι δὲ εἰσι καὶ οἱ πύκται· ἡ
ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀμφιβητήσεσιν ἔτυπτον τοὺς ἀμφιβη-
τούντας.

Δήν] Ὅμηρος, Δήν δ' ἄνεω ἦσαν: — τουτέστιν ἐπὶ πό-
10 λυν χρόνον ἄφωνοι ὑπῆρχον καὶ ἥσυχοι. ἀπὸ τοῦ αἰών,
ὃ σημαίνει τὸν τῆς ζωῆς χρόνον, πλεονασμῷ τοῦ δ,
δαῖων· καὶ συγκοπῇ, δών· καὶ τροπῇ, δήν. τὰ δὲ εἰς
τὴν ἐπιβόρῃματα διὰ τοῦ η γράφεται.

Δήνεα] Ἰλιάδος δ', — ἦπια δήνεα οἶδε: — τὰ βουλευμα-
τα· ἀπὸ τοῦ μήδεα, τροπῇ τοῦ μ εἰς ν, ἡ παρὰ τὸ δὴν
ἐπιβόρῃμα· χρόνου γὰρ δεῖται ἡ βουλή. ἐνθα καὶ πᾶσι,
Δήρον βουλευεῖν, ἵν' ἔχῃ καὶ πολλὸν ἄμεινον: — ἡ πα-
ρὰ τὸ δῆω τὸ εὐρίσκω, δήνος, ὡς κτήσω, κτήνος.

Δήρον, ὀνομαστικὸν ἐπιβόρῃμα. πολλὰ γὰρ εἰσὶ τοιαῦτα·
ὡς περ ἡ πέρα, τῆς πέρας, τὴν πέραν· καὶ ἐπιβόρῃμα,
20 Πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν κέδρων: — καὶ πρώϊος, πρώϊα·
ἡ αἰτιατική, πρώϊαν καὶ τροπῇ Βοιωτικῇ, πρώϊην· ἐξ
οὗ τὸ πρώϊν ἐπιβόρῃμα. οὕτω δὴρόν, τὸ ἐπὶ πολὺν
χρόνον.

Δηναῖος, ὄνομα ἀρσενικόν, ὁ πολυχρόνιος. Ἰλιάδος ε',
Ὅττι μάλ' οὐ δηναῖος, ὃς ἀθανάτοισι μάχεται: — τὸ
οὐδέτερον, δηναῖον· καὶ συγκοπῇ, δηνόν· καὶ τροπῇ τοῦ
ν εἰς ρ, δηρόν· καὶ μεταγεται εἰς ἐπιβόρῃματικὴν σύν-
ταξιν. τὸ δὴ, ἡ· καὶ τὸ ρον, μικρόν· ὅτι ἀπὸ ὀνόματος
παρήχθη· τὰ γὰρ ἀπὸ διαφόρων πτώσεων εἰς ἐπιβόρῃ-
30 ματικὴν σύνταξιν μεταγόμενα, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν
ταῖς πτώσεσιν ἔχει.

Δῆρις, ἡ μάχη καὶ ἡ ἔρις· Δῆριν ἀπειρεσίην πολεμόκλο-
νον ἔργον Ἄρης: — παρὰ τὸ δα καὶ τὸ ἔρις, δαερίς
τίς οὖσα, ἡ μεγάλη ἔρις. ἡ παρὰ τὸ δηλεῖσθαι, δῆλις
καὶ δῆρις. ἡ παρὰ τὸ δαίω τὸ σφάζω καὶ κόπτω, γίνε-
ται ὄνομα δαίς βαρύτονον· (Καλλίμαχος, Ἐς δαῖν ἐρ-
χομένων) καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, δῆις· καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ ρ, δῆρις. ἐκ τούτου γίνεται ῥῆμα δηρίω καὶ δη-
40 ρίω, περισπώμενον καὶ βαρύτονον· ὡς κόνις κονίω, δῆ-
ρις δηρίω· καὶ δηριῶ· οἶον, Δῆ τότε δηριῶντο Ποσει-
δάων καὶ Ἀπόλλων.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

* Δῆω, ἡ Δημήτηρ· ἀπὸ τοῦ δῆειν (τοῦ ζητεῖν) τὴν Περ-
σεφόνην.

Δία] ἡ Νάξος οὕτω πρότερον καλουμένη. Ὅμηρος, Δίη ἐν
ἀμφιρύτῃ: — ἀπὸ τῆς Διὸς γενικῆς· διότι ἐν αὐτῇ
ἐτράφη ὁ Ζεὺς. Καλλίμαχος, Ἐν Δίῃ· τὸ γὰρ ἔσπε
παλαιότερον ὄνομα Νάξω.

Διαβασιλίζεται, τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται.

Διάβολος, παρὰ τὸ διαβάλλειν. τὰ δὲ παρὰ τὸ βάλλω
συγκείμενα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται οἶον, ἐλαφ-
βόλος, ἐκατηβόλος. καὶ διάβολοι, ἀπατητικοί. 50

Διαβούλιον] οὐδέτερον ὑποκοριστικόν· παρὰ τὸ βουλή. προ-
παροξύνεται· πᾶν εἰς ον οὐδέτερον καθάρων μονογενὲς
τῷ ι μόνῳ παραληγόμενον ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προ-
παροξύνεται, εἴτε κύριον, εἴτε προσηγορικόν, εἴτε ὑπο-
κοριστικόν.

Διαινῶ, τὸ βρέχω, τὸ ὑγραίνω. Ὅμηρος, — δίαινε δέ
μιν μέλαν ὕδωρ: — κυρίως τὸ ἐκ Διὸς βρέχεσθαι. Διός 267
διῶ, διαίνω, ὡς μιῶ, μιαίνω.

Δίαιτα] δαῖς δαιτός δαῖτα, καὶ δίαιτα.

Διαιτηταί, κριταί· καὶ διαιτεῖν, διακρίνειν.

Διαείσεται, γνωρίσει, διαγνώσεται, γνώσει, μαθήσεται.

Ἰλιάδος θ', Αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται.

Διαδικασία, οὐχ ἀπλῶς πᾶσα δίκη, ἀλλ' ἐν αἷς περὶ τι-
νος ἀμφισβήτησις ἐστὶ. λέγεται διαδικάσαι τισὶ πρὸς τὸ
δημόσιον, ὡς ὀφειλομένων αὐτῷ χρημάτων ἐν τῇ δημευ-
θείσῃ οὐσίᾳ. Διογένης· ἡ ἐπίκρισις τοῦ ἐπιτηδείου πρὸς 10
λειτουργίαν καὶ εἰς τᾶλλα.

Διακέκοπται, οἶον ἀδοκίμαστόν ἐστι. διέκοπτον γὰρ τὸ
ἀδοκίμον νόμισμα οἱ παλαιοί.

Διαβούλια, τὰ ἐκ λογισμῶν ἀτόπων πταίσματα.

Διακναιόμενος, ξεόμενος, ἡ λυπούμενος· καὶ διακναι-
σμένη, διεφθαρμένη.

Διακλιμακίσας, διαπαλαίσας. κλίμαξ γὰρ καὶ κλιμακισμός,
πάλαισμα ποῖον.

Διακυννιεύσαι, διακληρῶσαι. καῦνος γὰρ λέγεται ὁ κληρός.

Κράτης Πυλίνη, Ἀπὸ προτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις: 20
— καὶ ἐγὼ, ὡς Καυνίων μάλιστα χρωμένων.

Διαγράψαι, ἀντὶ τοῦ ἀνελεῖσθαι τὸ ἐγκλημα. λέγεται δὲ
διαγράψαι καὶ τὸ διαξύσαι· ἀπὸ τῶν περιγεγραμμένων
καὶ περαιουμένων.

Διακουράζεσθαι, τὸ ἀγενὲς βλέπειν· παρὰ τὸ διάγειν τὰς
κόρας τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας βλέπειν· ἡ
τὸ ἀτενὲς, διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς [κόρας] λέγεσθαι.

Διακωδωνισθέντες, διαφθμισθέντες. ἐπιπλεῖστον ἐπὶ τῶν
διαπαιζομένων λαμβάνεται· τέτανται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ
διαπειραθέντες. οὕτω Λυσίας. ἀπὸ τῶν ἵππων μετήνε- 30
κται· εἰώθασι γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἵπ-
πους, εἰ μὴ καταπλήσσονται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρυ-
βον, τοὺς κώδωνας ψοφούντες.

Διακριδόν, διακεκριμένως, ἐν διακρίσει, ἐξ ἐπιεικειᾶς.

Διακρινθεῖτε] — ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα, Ἰλιάδος
γάμα, ἀντὶ τοῦ διαχωρισθεῖτε. τὸ θεμα, διακρινῶ·
κρινῶ, κέκρικα, κέκριμαι, ἐκρίθην· κρινθεῖς κρινθέν-
τος, κρινθείην. ἡ ἐκ τοῦ διεκρίθην, πλεονασμῷ τοῦ ν
ποιητικῶς, γίνεται διεκρίνθην· τὸ εὐκτικόν, διακριν- 40
θείμεν, διακρινθείητε· καὶ κατὰ συγκοπὴν, διακριν-
θεῖτε, ὡς τὸ διακοσμηθεῖμεν ἐκ τοῦ κοσμηθεῖμεν κατὰ
συγκοπὴν. εὐκτικὸν παθητικοῦ πρώτου ἀορίστου.

Διεκωδώνησε, διεπείρασεν· ἐπειδὴ περιῶντες τοὺς περι-
βόλους τοὺς κώδωνιν οἱ τειχοφυλακοῦντες, ἀπόπειραν
ἐποιοῦντο τοῖς τεταγμένοις φυλάττειν. ζήτηι εἰς τὸ Διε-
σαρδάνωσε.

Διάθεσις] ἐχρῶντο τῇ διαθέσει οἱ ῥήτορες ἐπὶ γνώμῃς ἢ

Q

- 50 διανοίας τῶν δρώντων, καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, καὶ ἐπὶ τοῦ εξαγγεῖλαι τι, καὶ ἐπὶ διακοσμήσεως. καὶ Διατίθεσθαι, διαθήκας γράφειν· λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν τὰ προσόντα, καὶ ἐπὶ τοῦ πάσχειν. Διαβάτης, ὄργανόν τι τεκτονικόν. Διάγειν, παρέλκειν, καὶ ἐξαπατᾶν. Διαγραφή, ἡ συνθήκη· καὶ ἐπὶ ζωγραφικοῦ πίνακος.
- 268 Διακίγλισον, διάσεισον· κίγλιος δὲ, ὄρνειον, ἡ καὶ σει-σσογίς.
- Διακρία, καὶ Διακρίεις οἱ Εὐβοεῖς, ἀπὸ ὅρου τῆς Εὐβοίας εἴρηται, ὅτι ἐν τινὶ ὄρει τῆς Εὐβοίας διεκρίθησαν πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ καλλίστου τῶν γεγενημένων "Ηφαι-στος καὶ Ἑρμῆς καὶ Ἀθηνᾶ· καὶ "Ηφαιστος μὲν, ὅτι ἄνθρωπος θαυμάσιον θεῶν ἔργον· Ἑρμῆς δὲ, οἰκίαν χρησιμώτατον· Ἀθηνᾶ δὲ, βούν. ἀπὸ τῆς διακρίσεως οὖν τό τε χωρίον καὶ οἱ Εὐβοεῖς ἀπὸ μέρους ἀνομά-σθησαν.
- 10 Διάκτορος] παρὰ τὸ διάγω, διήκται, διάκτωρ διάκτορος· καὶ μετάγεται ἡ γενική εἰς εὐθεῖαν· ὁ τοῦς λόγους διάγων. "Ομηρος, — διακτόρῳ ἀργεῖφόντη. — ἄγοντι τὰς ἀγγελίας τῶν θεῶν, ἀγγελιαφόρῳ. ἡ διακτόρῳ καὶ σαφεῖ κατὰ τὸ λέγειν· καὶ διαγγέλλοντι καὶ σημαίνουντι τὰς ἀγγελίας· ἐν τοῦ τορῶ τὸ σαφηνίζω· ἀφ' οὗ Ἀρι-στοφάνης, Εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λαλήσωμαι: — γίνεται οὖν διάτορος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κᾶππα, ὁ δια-σαφηνίζων ἐν τῷ λέγειν. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ Φασὶ παρὰ τὸ κᾶρ τῶν τετελετηκότων νομίζειν· ἡ ὁ διάγων τὰς ψυχὰς· τοῦ γὰρ Ἑρμοῦ ἐπίθετον· παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ διακόνου τίθεται. Καλλίμα-χος ἐπὶ γλαυκὸς τὸ ἐπίθετον, Ἀλλὰ θεῆς ἦτις με διά-κτορον ἔλλαχε Παλλᾶς: — διάκονον καὶ διαγωγέα τῶν ψυχῶν.
- Διάκονος] ἀπὸ τοῦ ἐνέκω τὸ Φέρω καὶ προσενέκω, ἐν συνθέσει, διαενέκω· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, διαένεκος· καὶ κατ' ὑπερθεσιν καὶ τροπῇ, διαέκονος· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς α μακρὸν διάκονος, ὁ διαφέρων τὰ κε-λευόμενα. τινὲς παρὰ τὸ κινεῖν τὸ ὑπηρετεῖν, καὶ ἐγνο-νεῖν τὸ ἐπείγεσθαι· ὅθεν τὸ ἐγκονέουσαι.
- 30 Διακορῆς, μεμεστωμένος.
- Διακηρυκεύεται, διὰ κηρύκων συνθήκας ἢ πρεσβείας ποιεῖται· παρὰ τὸ κηρυξ κήρυκος, κηρυκεύω καὶ δια-κηρυκεύω.
- Διαλεκτός, ἦτοι κατ' ἡν ἕκαστοι ἄνθρωποι διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν ἰδίαν συνήθειαν· ἡ ἀπὸ τοῦ διαλελέχθαι καὶ διακεκρίσθαι ἀπὸ τῶν ἄλλων· ἐκάστη γὰρ αὐτῶν διακρίνεται τῆς ἐτέρας· ἀπὸ τοῦ ἐξηλέχθαι ὡς κρατιστεύουσα.
- 40 Διαμπαξ, διόλου, διαπαντός, διηνεκῶς, ἐξεναντίας· ἀπὸ τοῦ διαρπάξω διαρπάξω, ἀποβολῇ τοῦ ω, καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς μ.
- Διαμπερές, διαμπάξ, διόλου. παρὰ τὸ πέρας, διαπέρας· κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ, καὶ μεταθέσει Ἰωνικῇ τοῦ α εἰς ε, διαμπερές, τουτέστι τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τοῦ τέλους πέρας.
- Διαλείμματα, διαστήματα, διαχωρίσματα· Θεὸς ἐν σαρκί, καὶ οὐκ ἐκ διαλειμμάτων ἐνεργῶν: — ὡς ἐν τῷ προτρε-πτικῷ ὁ ἅγιος Βασίλειος εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.
- 50 Διαμῶ, τὸ θερίζω· σχήματος συνθέτου, ἐκ τῆς διὰ προ-θέσεως, καὶ τοῦ ἀμῶ τὸ θερίζω· ἐστὶ δὲ δευτέρας συ-ζυγίας· ὁ μέλλων, διαμῆσω, διάμῃσε. τὸ δὲ ἀμῶ, ἐκ τοῦ ἀμη, ὅπερ ἐστὶ γεωργικὸν ἐργαλεῖον, ἡ λεγομένη δρεπάνη.
- Διαμυλλαινέειν, Ἀριστοφάνης, διαμυλλᾶσθαι τοῖς χεῖλεσιν·

- ἀπὸ τῶν μύλλων· μύλλαι γὰρ τὰ χεῖλη· καὶ μύσταξ· ἡ τὸ ἐσθίειν· καὶ κόπτειν καὶ διαστρέφειν τὰ χεῖλη.
- Διαμυδαίνεται, διαμυδαῖ, καὶ διαμυδαῖ, καὶ διηθεῖται.
- 269 Διάνοια, ἡ ἐνθύμησις, διάνοιά τις οὐσα, ἡ διανοουμένη.
- Διαμετρητός] ἡ εὐθεῖα διαμετρητός, σχήματος παρασυν-θέτου. καὶ πόθεν διαχωρίζεται τὰ παρασύνθετα ἐκ τῶν συνθέτων; ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ τόνου. τὰ μὲν γὰρ σύνθετα, προπαροξύνεται· τὰ δὲ παρασύνθετα, ὀξύνε-ται. ταῦτα δὲ ὀξύνεται, ἐπεὶ ἀπὸ ῥήματος ἔσχον τὴν σύνθεσιν· οἶον, ἐκλέγω, ἐκλεκτός· ἐπὶλεκτός δὲ προ-παροξύνεται, ὅτι ἀπὸ ὀνόματος ἔσχε τὴν σύνθεσιν, ἐκ 10 τῆς ἐπὶ προθέσεως, καὶ τοῦ λεκτός. οὕτως οὖν καὶ δια-μετρῶ διαμετρήσω, διαμετρητός.
- Διαπρύσιον] "Ηῦτε δὲ διαπρύσιον: — ἐξάκουστον, μέγα, καὶ διαβόητον. παρὰ τὸ πρύθομαι, ἐπυθόμην, πύσιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ. ἡ ἀπὸ τοῦ περὶ περάσω, περά-σιον· καὶ κατὰ συγκοπὴν, πράσιον· καὶ τροπῇ, πρύ-σιος, καὶ διαπρύσιος, ὡς μάθω, μῦθος, μύθιος.
- Διαπραθεῖν, διαπραθεῖν, ὡς τὸ Φαγέειν. τοῦτο ἀπὸ τοῦ πέρθω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπραθον.
- Διαπαντός, ἐπιβόημα χρόνου δηλωτικόν.
- Διαξιφίσασθαι, ξίφει διαγωνίσασθαι, κυρίως· ἤδη δὲ καὶ τὸ μάχεσθαι.
- Διαπατταλευθήσῃ, τρόπῳ βύρσης διαπατήσῃ παττάλοις.
- Διαποδίζων, βασανίζων, καὶ ἐπιμελῶς ἐξετάζων.
- Διαπεσεῖν, τὸ ἐν πολεμίων διασπῆσθαι.
- Διαπτερωσάι, ἀνευρύναι, διαστῆσαι.
- Διάτορον, ὀξύτονον, ὀξύηχον, σαφές. λέγεται καὶ ὁ στύραξ.
- Διαυλία, ὅταν δύο ἄδωσι.
- Διαπηνιγίζω, ἀπατῶ· Κρατῖνος, Τοῦτον μὲν καλῶς διε-πηνίκισας λόγον: — εἴρηται ἀπὸ τῆς πηνίκης, ἡ ἐστὶ περιθετὴ κόμη, ὡς ἡ Φενάκη, ἡ τοῦς ὀρῶντας ἀπατᾶ, ὡς Φύσει οὐσα. τινὲς δὲ τὸ ποικίλλω ἐξηγοῦνται· ἀπὸ τῶν πηνῶν ἢ πηνίων, αὐτῶν ποικίλων· ἢ ἢ πηνιζῶ, καὶ πηνιγίζω.
- Διαπερδίκισαι, διαλαλήσαι, διαφυγεῖν.
- Διαπιθήκισαι, τὸ διαπαῖξαι· ἀπὸ τῶν πιθήκων· Φιλοπαι-γμονέστατον γὰρ τὸ ζῶον.
- Διαπατταλεύω, τὸ διερευνᾶν καὶ ζητεῖν ἐπιμελῶς· ἡ τὸ 40 διατείνεσθαι παττάλοις, τρόπῳ βύρσης· ἀπὸ τῶν τὰς βύρσας διατεινόντων. καὶ διαπεπατταλευμένα, διεσφη-κωμένα, ὥστε μὴδὲ πάτταλον διεῖραι· που διὰ πυκνότητά. δύναται εἶναι ἀπὸ τῶν τοίχων τῶν μὴ ἐχόντων πασσά-λου τόπον· οἶον ἐπ' ἀκριβὲς ἡγμένα· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ψυχομένων δερμάτων.
- Διαρρήδην, τὸ φανερῶς καὶ σαφῶς. παρὰ τὸ ρῶ τὸ λέ-γω, ὁ μέλλων, ῥῆσω· ἐξ αὐτοῦ ῥήδην· καὶ ἐν συνθέ-σει, διαρρήδην, καὶ ἐπιρρήδην.
- Διαρῥάϊσαι] ῥαίω τὸ Φθείρω· γίνεται ἀπὸ τοῦ Φθαίρω 50 Δωρικοῦ· τοῦτο ἀπὸ τοῦ Φθείρω· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν εἰ διφθογγον εἰς αἰ τρέπουσι, τὸ κύπειρον, κύπαιρον λέγοντες, καὶ τὸ εἶκον, αἶκον. τὸ ραι, διφθογγον· ἡ ὅτι ἐκ τῆς παραγωγῆς αὐτὸ ἔσχηκεν, ἡ ὅτι κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ διὰ τοῦ αἰω ῥήματα ἀσυναίρετα ὄντα, κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον διὰ τῆς αἰ δι-φθογγου γράφεται· οἶον, παλαίω. ἀπὸ δὲ τοῦ Φθαί-ρω, ἀποβολῇ τῶν δύο στοιχείων, αἶρω· καὶ μεταθέ- 270 σαι, ῥαίω.
- Διαρύττειν, διαρύειν, διαντλεῖν· ὡς ἀρύτειν, τὸ ἀντλεῖν.
- Διαρρίκνουσθαι, τὸ τὴν ὀσφύν φορτικῶς περιάγειν. Κρά-της Τροφώνιῳ, Ξίφει καὶ σπῶδιζε καὶ διαρρίκνου: — ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ. ἐρείκω τὸ σχίζω, καὶ ἐρίκνω· ἅμα

γὰρ τῷ πλεονασμῷ τοῦ συμφώνου συνεστάλη ἡ δι-
 Φθόγγος.
 10 Δίας, ὁ ἥρως, εἰς τῶν Τιτάνων. παρὰ τὴν Διὸς γενικὴν,
 Δίας. ἢ εἰς τῶν Πελαπιδῶν. γίνεται παρὰ τὸ Δέος,
 Δείας· καὶ ἐν συναλοιφῇ, Δείας, διὰ τῆς εἰ διΦθόγ-
 γου· ὁ δέος ἐμποιῶν.
 Διασία, ἐορτὴ ἐπιτελουμένη Ἀθήνησι τῷ Δίῃ· παρὰ τὰς
 ἄσας τὰς ἀνίας· οἶον, — μὴ μὴς ἐδουσιν Ἀσαι· — καὶ
 ἀσόμενος, ἢ μετοχή. Διασία οὖν, ἢ ἀποτρέπουσα τὰς
 ἄσας.
 Δίασμα, ἡ πρώτη τοῦ ἱμακίου ἐργασία. Καλλίμαχος, —
 20 διάσματα, Φάρεος ἀρχήν· — ἀπὸ τῆς δαίσεως, τοῦ με-
 ρισμοῦ· ἐπεὶ τοὺς στήμονας διαμερίζουσι. δέδασμαι οὖν,
 δάσμα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, διάσμα. ἢ παρὰ τὸ ἄσ-
 σω, ἄσσα, καὶ ἄσμα, καὶ διάσμα. τοῦτο τὸ ἄσσω γί-
 νεται Αἰολικῶς ἄζω· καὶ ἄζομαι καὶ διάζομαι. οἱ γὰρ
 Αἰολεῖς τὰ δύο σσ εἰς ζ τρέπουσιν. οὕτω γὰρ καὶ τὸ
 μέσσω, ἀπὸ τοῦ μέγας, μέζων Φασὶ καὶ μείζων· καὶ
 τὸ ὀλίσσω, ἀπὸ τοῦ ὀλῖγος, ὀλίζων.
 Διασφάξ, ὁ διστυὸς τόπος. Ἡρόδοτος, τοῦ ὄρεος ἔστι δια-
 σφάξ· — καὶ, διὰ τῆς διασφάγος Ἀσωπὸς ρεῖ· — εἴρη-
 ται ὡς ἀπὸ τοῦ θεριζω θρίζω θρίξ, βαστάζω βαστά-
 30 ξω, βαστάξ, καὶ νεκροβάσταξ· οὕτως ἀπὸ τοῦ σπῶ
 σπάζω σπάξω, σπάξ, καὶ σφάξ, καὶ διασφάξ.
 Διασείστους] ἔοικεν ὠνομάσθαι οἱ διάσειστοι παρὰ τὸ κι-
 νεῖσθαι καὶ διασεῖσθαι πρότερον, εἶτα βάλλεσθαι, ἵν'
 ἀκανούρητοι μᾶλλον ᾧσι.
 Διασετοβημένος, τεταραγμένος, ἄτακτος, τεθορυβημένος·
 σοβεῖν γὰρ τὸ τρέχειν· παρὰ τὸ σεύω ῥήμα, ἢ σῶ, ὃ
 σημαίνει τὸ ὀρμῶ.
 Διασαλακῶνισον, ἀντὶ τοῦ διάθρυψαι, διαγαυρίασον. Ἀρι-
 40 στοφάνης, Τρυφερόν τι διασαλακῶνισον· — σαλάκω-
 νας γὰρ ἐκάλουν τοὺς διαθρυπτομένους, ἀπὸ τοῦ σα-
 λοῦσθαι, ὃ ἐστὶν ἀκριβῶς διαβαίνειν, καὶ οἶονεὶ σείε-
 σθαι· παρὰ τὸν σάλον. Ὁρῶ γὰρ ὡς ὁμῶς διασαυ-
 λούμενον, Ἀριστοφάνης.
 Διασαυλούμενος, ἀβρυνόμενος καὶ διαθρυπτόμενος· παρὰ
 τὸν σαῦλον τὸν τρυφερόν καὶ γαῦρον. Σιμωνίδης ἐν
 ἰάμβοις, Καὶ σαῦλα βαίνων ἵππος ὡς κορωνίτης.
 Διαστέλλειν, ἀντὶ τοῦ ἀποστέλλειν· οἶον, Ἐν τῷ διαστέλ-
 λειν τὸν ἐπουράνιον βασιλέα.
 50 Διασκανδιδίσας, τὸ διευριπιδίσας. σκάνδιξ γὰρ λάχανον· ἡ
 δὲ μήτηρ Εὐριπίδου σκάνδικας ἐπίπρασκεν.
 Διαστήτην, διέστησαν καὶ διεχωρίσθησαν. ἀπὸ τοῦ ἴστη-
 μι, ὃ δεύτερος ἀόριστος, ἔστην· τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν,
 στήτην. τῶν δυϊκῶν χρήσις Ἀττικοῖς ἀρμόδιος.
 Διατοῦτο, δεικτική ἀντωνυμία, ἢ μᾶλλον ἐπίρρημα δει-
 κτικόν.
 271 Διατάχους, ἐπίρρημα ἐπιτάσεως· ἐκ τῆς διὰ προθέσεως
 καὶ τοῦ τάχους.
 Δίας] ὡς ἀπὸ τοῦ δράκωνος δράκοντος, δρακοντίας, οὕτω
 καὶ ἀπὸ τοῦ Διὸς γίνεται Δίας· καὶ κράσει, Δίας.
 Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Δίας καὶ Θείας διὰ τοῦ ντ κλίνον-
 ται· τὸ δὲ Θείας καὶ Δίίας, ἰσοσυλλάβως.
 Διαπαντός, ἐπίρρημα τοπικόν.
 Δί' ἀσπίδεος] Κράτης λέγει, ὅτι τινὲς μὲν ἀπὸ τοῦ α ποι-
 οῦνται τὴν διαστολήν, ἵν' ἢ, δι' ἀσπίδεος πεδίου· ἀσπί-
 10 δα τὸ πεδίον εἰρηκότες, τουτέστιν ἐπιμήκους καὶ μα-
 κροῦ, ἢ πλατέος καὶ περιφεροῦς· ἀπὸ μεταφοράς τῆς
 ἀσπίδος, διὰ [τὸ] τὰ μακρὰ τῶν πεδίων καὶ εὐρέα πε-
 ριφερῇ φαίνεσθαι, μηδενὸς ἄλλου ὀρωμένου τέρατος,
 ἀλλὰ τοῦ ὀρίζοντος ἀέρος· ἄλλοι δὲ ἐκδέχονται οἶονεὶ
 τοῦ ἔχοντος πολλὰς ἀσπίδας ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὅτι

ἐπιφέρει, — ἀνὰ τ' ἔντεα καλὰ, λέγων, ἐν ᾧ τῶν
 ἀνηρημένων αἱ ἀσπίδες ἔκειντο. οἱ δὲ Φασὶ σπιδέος,
 πολλοῦ καὶ μακροῦ. καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις οὕτως
 ἔχειν τὴν λέξιν τίθεται· οἶον, Σπιδίου μῆκος ὁδοῦ· —
 καὶ Ἀντίμαχος, — οὐδὲ σπιδόθεν προνοῆσαι· — ἀντὶ 20
 τοῦ μακρόθεν. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἀρίσταρχος· Κράτης
 δὲ προκρίνει τὴν δίχα τοῦ α γραφὴν καὶ Ζηνόδοτος·
 καὶ Φησί, σπιδέος, τουτέστιν ἀσπόρου καὶ τραχέος καὶ
 μεγάλου. καὶ γὰρ συγκατατίθεμαι τοῖς ἀνδράσιν· ὁρῶ γὰρ
 πολλὴν τὴν χρῆσιν παρὰ ἀρχαίοις.
 Διατρύγιος, τῶν ἅπαξ εἰρημένων, καὶ διαφόρως λαμβάνε-
 ται· ἦτοι γὰρ Φησιν, ἀμπέλου τοιοῦτοι ὄρχοι, ὥστε ἐν
 τῷ μεταξὺ σπείρεσθαι τρύγη· τρύγη δὲ ὁ Δημητριακὸς
 καρπός· ἵν' ἢ διατρύγιος, διὰ μέσου τρύγῃ κατασπειρό- 30
 μενος· ἢ ὁ ἐκ διαφόρων ἀμπέλων καταπεφυτευμένος,
 πρῶτων καὶ ὀψίων, ὡς ἐν διαφόρῳ καιρῷ τρυγᾶσθαι·
 ἢ τρυγήσιμος.
 Διάττειν, ὀρμᾶν, διατρέχειν, ἢ δάκνειν· οἶον διαθεῖν·
 ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω, τροπῇ τοῦ θῆτα, καὶ πλεο-
 νασμῷ ἑτέρου τ. ζήτει εἰς τὸ σήθω.
 Διαττᾶν, τὸ διασῆθαι· ἀπὸ τοῦ σῶ ῥήματος· ἐνθα τὸ
 σήθω, ὡς κνῶ κνήθω, καὶ νῶ νήθω. διασσᾶν οὖν ἦν,
 καὶ διαττᾶν Ἀττικῶς.
 Διατρίβειν, παρασύρειν, παρέλκειν, ἀναβάλλεσθαι, ἐμ-
 ποδίζειν, κωλύειν. 40
 Διάτορον, ἐπίρρημα ἐστίν.
 Δίαυλον, ζήτει εἰς τὸ στάδιον.
 Διαφρῶ, σημαίνει τὸ διακομίζω καὶ εἰσιέναι καὶ ἀφιέναι
 ποιῶ. εἴρηται παρὰ τὸ ῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἀφίημι· ὅπερ
 καὶ ἀφῶ λέγεται, καὶ προῶ· εἶτα κατὰ συγκοπήν, πρῶ
 Φρῶ· καὶ κατὰ δευτέραν σύνθεσιν, διαφρῶ, καὶ εἰς Φρῶ.
 Ἀριστοφάνης, Τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ διαφρήσεται·
 — γέγονε δὲ ἡ τροπὴ τῆς πρὸ, ὡς ἐν τῷ προίμιον,
 Φροίμιον· πρόουρος, Φρουρός.
 Διαφρυκτοῦν, τὸ διαψηφίζεин, ἢ διακληροῦν. εἴρηται ἀπὸ 50
 τῶν κυάμων, δι' ὧν τὸ παλαιὸν ἐψηφίζοντο· ὕστερον
 γὰρ ταῖς ψήφοις ἐχρήσαντο. τοὺς δὲ κυάμους Φρυκτοὺς
 ἐκάλουν· καὶ τοὺς θαλλοὺς, δι' ὧν ἰκέτευον.
 Διαψαίρουσι, διαπνέουσι· ψαίρειν γὰρ τὸ πνεῖν οἱ ναυτι-
 κοὶ λέγουσι. διαψαίρουσα, διασύρουσα. καὶ Τιμόθεος
 τὴν ἐκλυομένην καὶ καταβρέουσαν. σημαίνει καὶ τὴν
 ἡρεμαίαν. Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ καθαίρειν· οἶον, Γλώσση 272
 διαψαίρουσα μυκτῆρων τόπους.
 Δίγονος μάσθλης, διπλοῦς ἰμάς· ἢ ὅτι οὐ μόνον κατὰ
 τὴν βαφὴν ἦν τοιοῦτος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος
 ἐκέχρωστο. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα, Ἰδοὺ δὲ Φοινὸν μά-
 σθλητα δίγονον· — ἐκ τοῦ ῥητορινοῦ· ὁ δὲ δύο χρώμασι
 κεχρωμένος.
 Διδάσκω] δαίω τὸ ἐπίσταμαι· ὁ μέλλων, δαίσω· πλεο-
 νασμῷ τοῦ κ, δαίσκω, ὡς μεθύσω μεθύσκω· καὶ κατὰ
 ἀναδιπλασιασμόν, διδάσκω, ὡς τρώσω, τρώσκω, καὶ 10
 τιτρώσκω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, διδάσκω· οὐδέποτε γὰρ
 τὰ εἰς κω ῥήματα κοινὰ ὄντα διΦθόγγῳ τῇ διὰ τοῦ ι
 παραλήγεται. ὅθεν ἐπιμεμπτὸς Ἀρίσταρχος τὸ, Αἰνέ-
 σε τῷ εἰσκοντες, διὰ τῆς εἰ διΦθόγγου γραφῶν τῆς
 διὰ τοῦ ι. πρόκειται, κοινὰ· διὰ τὰ Αἰολικά. οἱ γὰρ
 Αἰολεῖς θυνάσκω καὶ μιμναίσκω διὰ τῆς αι διΦθόγγου
 λέγουσιν. Ἡρωδιανὸς δὲ λέγει, ὅτι Χρύσιππος Φησὶ παρὰ
 τὸ ἀσκεῖν τὸ σημαῖνον τὸ διδάσκειν τί, ἀσκῶ, διὰ- 20
 σκῶ· καὶ ἐπενδέσει τοῦ δ, διδάσκω. ἀπὸ δὲ τοῦ διδά-
 σκω, διδάσκαλος, ὡς ἔξω, ἔξαλος. ἢ παρὰ τὸ διδόναι
 τὸ καλόν.
 Διδάτκαλον, οὐ καθηγητὴν λευτέρον. ἰδίως δὲ διδασκάλους

λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τοὺς ποιητὰς τῶν διθυράμβων ἢ τῶν κωμωδιῶν, ἢ τῶν τραγωδιῶν, ἢ τοὺς μουσικοὺς. ἐκ τοῦ δαίω, δαίσω, δαίσκω, τὸ μαυθάνω, ὡς ὀλέσω, ὀλέσκω· καὶ ὅτι τὰ εἰς κω ρήματα οὐ θέλουσι παραλήγεσθαι τινὶ ἀνεκφωνήτῳ, γίνεται δάσκω· καὶ μεταίχεται εἰς ἐνεστώτα· καὶ διπλασιασμῷ, διδάσκω, δια-
30 τί ἀναδιπλασιάζει; ἐπειδὴ ὁ διδάσκων διπλοῦς θέλει εἶναι.

Διδύμους] παρὰ τῷ ποιητῇ . . διδύμους τοὺς διφθεῖς, ὡς αὐλοὶ δίδυμοι· διδυμάονας δὲ, οὗς ἡμεῖς διδύμους.

Δίδυμοι, δύο. Διογένης.

Δίδυμος, ὁ ὄρχις. παρὰ τὸ δύο, δύμος· καὶ ἐν διπλασιασμῷ, δίδυμος. τὸ δὲ δύο, ἀριθμοῦ σημαντικόν. ἢ παρὰ τὸ δις ἐπὶ ῥήμα, γίνεται δισός, δίσσυμος· καὶ κατὰ ἀντίθεσιν, δίδυμος.

40 Δίδυμος, ὁ μετ' ἐτέρου τεχθεὶς ἐν μιᾷ συλλήψεως. παρὰ τὸ δύω δύνω, δίδυμος, ὁ σὺν ἐτέρῳ ἐξελθὼν τῆς γαστροῦ. δύω, δίδυμος.

Διδύμη, νῆσος μία τῶν Αἰολίδων. εἴρηται ἀπὸ τοῦ σχήματος, διττῇ πως φαινομένη.

Διδυμαῖος, Ἀπόλλων· καὶ Διδυμεύς· ἀπὸ τῶν ἐν Μιλήτῳ Διδύμων. Καλλίμαχος, Φοῖβέ τε καὶ Ζεῦ Διδύμων γενάρχα.

Διδῶμι] ἐκ τοῦ δῶ, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, διδῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον ῥήμα εἰς μι, δίδωμι. — ἀτὰρ καὶ δῶ-
50 ρα διδώσομεν: — ἔστι δὲ ποιητικόν κατὰ ἀναδιπλασιασμόν· ἀπὸ τοῦ δῶσομεν, διδώσομεν· διδοῦσι περισπωμένως, ἐκ τοῦ διδῶ διδῶ.

Διδῶ, ἡ ἐρασθεῖσα Αἰνείου ἡρώϊς. Φασὶ δὲ αὐτὴν Ἐλέσ-
275 σαρ ἦτοι Ἐλίσσαν ὀνομαζομένην, κληθῆναι ὕστερον τῇ Τυρίων Φωνῇ Διδῶ, διὰ τὸ πολλὰ πλανηθῆναι ἀπὸ Φοινίκης ἀπάρασαν ἐπὶ Καρχηδόνα. τῇ γὰρ Φοινίκων Φωνῇ τὴν πλανῆτιν Διδῶ προσαγορεύουσι. πυρὰν γὰρ αὐτὴν ἀνάψασαν καὶ ἐαυτὴν τῷ πυρὶ ἐμβαλοῦσαν, οἱ Τύριοι κλάοντες, καὶ τὴν πυρὰν περιερχόμενοι, Διδῶ ἀνεκάλουν, ὅ ἐστι πλανῆτιν.

Δίδῃ] ἀπὸ τοῦ δέω, διδῶ· παράγωγον δίδημι, τὸ δεσμῷ· ὁ παρατατικὸς, ἐδίδην, ἐδίδης, ἐδίδῃ· ὅθεν καὶ, — δίδῃ μόσχοισι λύγοισιν: — ἀντὶ τοῦ ἐδήσε ταῖς ἀπαλαῖς λύγοις, καὶ τοῖς βλαστήμασι τοῖς ἀπαλοῖς ἐδέσμευσεν, Ἰλιάδος λ'.

Δίε] δειῶ τὸ φοβοῦμαι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐδίου, ἐδίες,
10 ἐδιε, καὶ διέ· περὶ γὰρ διέ ποιμένι λαῶν: — ἐδεδοίκει.

Δίεπε, ἐδίωκεν, ἢ διέτασεν, διεκόσμη· διέπω τὸ εὐτρεπίζω· ἢ ἔπω τὸ ἀκολουθῶ, καὶ διέπω· ὁ μέσος παρακείμενος, διέϊπα.

Δίεσθαι] ἢ παραδόσις προπαροξύνει. ἀπὸ τοῦ διῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ διῶνω, γίνεται παράγωγον δῆμι· τὸ παθητικόν, δέμαι· τὸ τρίτον, δέται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, δέσθαι. — ὥρτο δέσθαι: — διώκειν. καὶ, —
20 δῆϊους προτὶ ἄστν δέσθαι: — ἢ ἀπὸ τοῦ διῶ βαρυτόνου, σημαίνοντος τὸ διῶνω. καὶ διένται, διώκονται.

Διεξίμεναι, διεξελθεῖν. ἀπὸ τοῦ διεξιέναι, προσθέσει τοῦ μ, διεξίμεναι.

Διέφθορας, ἀντὶ τοῦ διέφθαρσαι· ἀπὸ τοῦ φθείρω μέσου παρακειμένου.

Διέφρασαι, παρὰ Ἰβυκί. ἔστιν ἔφθαρσαι· καὶ κατὰ πάθος, ἔφρασαι· καὶ κατ' ὑπερθεσιν, ἔφρασαι, καὶ διέφρασαι.

Διέτμαγεν] τμήγω τὸ κόπτω· ὁ μέλλων, τμήξω· ὁ μέτος παρακείμενος, ἔτμηγα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτμαγον·
30 ὁ παθητικὸς, ἔτμαγην· καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν κατὰ συγκοπὴν, ἔτμαγεν, διὰ τοῦ ε· καὶ ἐν συν-

θέσει, διέτμαγεν, ἀντὶ τοῦ διεχωρίσθαι· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τεμνομένων σωμάτων· διεσχίσθαι.

Διεσκαριφθάμεθα] ἀντὶ τοῦ διελύσαμεν· σκαριφον γὰρ ἔστι τὸ κάρφος καὶ φρύγανον· ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα εὐδιάλυτα καὶ εὐφύσητα. οὕτως Ἰσοκράτης. ἢ σκαριφῆσθαι ἔστι, τὸ ἐπισεσυρμένως τί ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσηκουσαν ἀκρίβειαν.

Διεκρανώσατε, σημαίνει τὸ ἀνεώξατε. παρὰ τὸ κάρα, διε-
40 καρανώσατε. καρανώ, καὶ διακαρανώ. δοκεῖ γὰρ τῶν πύλων ἢ αἰολίφῃ κάρα εἶναι. οὕτως Ἀμάραντος ὑπομνηματίζων τὸ ἡδύλλιον Θεοκρίτου, οὗ ἡ ἐπιγραφή Λυκίδας, ἢ Θαλύσια.

Διεδοιδύκησε, διέγραψε τῇ χειρὶ, στρογγύλην αὐτὴν ποιήσας ὡς δοιδυκα. ἢ διέτριψεν. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

Διesarδάνωσε, διεγέλασεν· οὐκ ἐπὶ διαχύσει, ἀλλ' οἶονεὶ σαρδάνιον γέλωτα.

Διενωδώνισεν, ἀντὶ τοῦ διεπείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν περιπολούντων τοῖς κώδωσι τὰς φυλακάς νυκτός, ἢ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὀρτυγας ἢ χῶ τοῦ κώδωνος· ἢ ἀπὸ τῶν ἵππων·
50 εἰώθασιν γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἵππους, εἰ μὴ καταπλήσσονται.

Διесμιλευμένον, ἡριβωμένον, ἐξεσμένον, περινεκαθαρ-
μένον.

Διесποδήσατε, διесείσατε, διесτινάξατε.

Διευκρινησάμενος, διαλυσάμενος· ἀπὸ τοῦ εὖ διακρίναι.

Διερὸς, ὁ ὑγρὸς. Καλλίμαχος, — διερὴν δ' ἀπεσεισάτο
274 λαίφην: — λέγεται διερὸς, καὶ ὁ ζῶν, ἐκ μεταλήψεως.

Ὁμηρος, Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτός: — τουτέστι ζῶν καὶ ἐρρωμένος, Ὀδυσσεύς ζ'. οἱ γὰρ ζῶντες ὑγροί· αὐτοὶ δ' οἱ τεθνεῶτες. παρὰ τὸ διαίνω τὸ ὑγραίνω, γίνεται διαρὸς, ὡς μιαινῶ, μιαρὸς· λιπαίνω, λιπαρὸς· καὶ τροπῇ, διερὸς. διερῶ ποδί, Ὀδυσσεύς ι'. μεταφορικῶς τῇ νηὶ· καὶ γὰρ ἄλλος ἵππους τὰς ναῦς καλεῖ τροπικῶς. οἱ δὲ, τῷ ὀξεῖ καὶ ταχεῖ· ἢ τῷ θαλασσίῳ· διερὸν γὰρ, χλωρόν, βεβρεγμένον.
10

Δίζω καὶ δίζομαι, τὸ ζητῶ· διζημένη, ζητοῦσα. παρὰ τὸ δις ἐπὶ ῥήμα· ἀφ' οὗ τὸ διστάζειν· καὶ ἀπὸ τοῦ δοῖος, δοιάζειν. ὁρῶς οὖν τὸ δίζω παρὰ τὸ δις· ὁ γὰρ ζητῶν. ἐν διχονοίᾳ ὢν, ζητεῖ· ὁ γὰρ εἰδώς, οὐ διχονοεῖ, ἀλλ' ἀπλῇ χρηταὶ γνῶμη.

Διηγῶ, ἐκ τῆς διὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἄγω· τὰ δὲ παρὰ τὸ ἄγω συντεθειμένα διὰ τοῦ η γράφεται, ξυληγῶ, στρατηγῶ, ὀδηγῶ· διηγῶ· ὁ μέλλων, διηγῶ.

Διηνεκές] διηνεκές, τὸ ἐπίμηκες καὶ ἀδιάλειπτον. παρὰ τὸ
20 ἐν τὸ ἀριθμητικόν, ἐνεκές, τὸ ἡνωμένον καὶ ἀδιάστατον· μετὰ ἐκτάσεως καὶ συνθέσεως, διηνεκές. ἢ παρὰ τὸ ἐνέκω, ἐνεκές καὶ διενεκές· καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς η, διηνεκές. ἢ παρὰ τὸ διήκω τὸ ἐκτείνω, διηκῆς· καὶ πλεονασμῷ τῆς νε συλλαβῆς.

Διήρης, ὁ ὑπερῶς οἶκος. Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις, — με-
λαθρῶν ἐς διήρες ἔσχατον: — ἀπὸ τοῦ δις, διήρης· ἢ ὁ διστεγής. Ἀπολλώνιος δὲ καὶ τὰς ναῦς τὰς ἐχούσας δύο ἢ καὶ τρεῖς στέγας, διήρεις καὶ τριήρεις λέγει. ἢ ἀπὸ τοῦ δύο διήρεις, ὡς περὶ παρὰ τὸ μόνος μόνήρης. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται οὐ μόνον τὸ διστεγές, ἀλλὰ
30 καὶ τὸ ὀπόσων ἂν ἢ στεγῶν· ὡς περὶ καὶ διέδρων, ἐπὶ πλείονων λέγεται.

Διήρεσα] — διήρεσα χερσὶν ἐμῇσιν: — ἴστέον ὅτι τὸ διή-
ρεσα ἀντίκειται κατὰ τὸν μέλλοντα, ἀπὸ τοῦ ἐρέσσω γινόμενον· ἐρέσσω γὰρ ὁ μέλλων· καὶ ὠφείλεν εἶναι ἐρέξω· τὰ γὰρ διὰ δύο σα ἐκφερόμενα κατὰ τὸν ἐνεστώτα διὰ τοῦ ξ ἐκφέρονται κατὰ τὸν μέλλοντα· χωρὶς

τοῦ πάσσω, πλάσσω. πάσσω· πλάσσω, ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι καὶ τοῦτο σσημειωμένον ἐστίν. Ἡρωδιανὸς δὲ Φησὶν, ἀπὸ περισπωμένου τοῦ ἔρω· ὁ μέλλων, ἐρέσω, ὡς τελῶ
40 τελέσω· ὁ ἀόριστος, ἤρεσα, καὶ διήρεσα.

Διήφυσσε, διέκοψεν· ἀπὸ τοῦ διαφύσσειν, ἢ ἀφύσσειν, ὃ ἐστὶν ἀντλεῖν. ὁ γὰρ ἀντλῶν διακόπτει τὸ ἀντλούμενον.

Δίζυγες, ἐξευγμένοι.

Διθύραμβος, ὁ Διόνυσος. ἐπιθέτον ἐστὶ τοῦ Διονύσου· ὅτι ἐν διθύρῳ ἀντρω τῆς Νύσσης ἐτράφη. καὶ ὁμωνύμως τῷ θεῷ ὁ εἰς αὐτὸν ὕμνος. ἢ ἀπὸ τοῦ δύο θύρας βαίνειν, τὴν τε κοιλίαν τῆς μητρὸς Σεμέλης, καὶ τὸν μηρὸν τοῦ Διὸς· ἀπὸ τοῦ δευτέρου τετέχθαι, ἀπὸ τῆς μητρὸς, καὶ ἀπὸ τοῦ μηροῦ τοῦ Διὸς· ἢ ὅτι δις θύραζε βεβηκώς. Πίνδαρος δὲ Φησὶ λυθύραμβον. καὶ γὰρ Ζεὺς, τικτομένου αὐτοῦ, ἐπεβόα, Λύθι ῥάμμα, λύθι ῥάμμα· — ἢ ἢ λυθύραμβος, καὶ διθύραμβος κατὰ τροπὴν καὶ πλεονασμόν. Ἡρωδιανὸς δὲ Φησὶ τὰ πατρωνυμικά μὴ συντίθεσθαι.

Διῖπασια καὶ ἀνιππασια, τῶν ἵππων ἄμιλλα· ὥςπερ δὴ διωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸν αὐτὸν ἄμφω δηλοῖ.

275 Διῖπολία, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη Διὶ πολιῶν, ἡγουν ἐν ἀκροπόλει τιμωμένων· πόλιν γὰρ τὴν ἀκρόπολιν ἔλεγον. λέγεται καὶ Διῖπολεῖον, ὥςπερ βαλανεῖον. ἢ εἰς ἀπομνημόνευσιν τοῦ πελάγου καὶ βοός.

Διθυμία, διχοστασία.

Διίφιλος] ὥςπερ παρὰ τὴν Ἀρηίδοτικὴν γίνεται ἀρηίφίλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ Διί, διίφιλος· καὶ κράσει τῶν δύο ι ι εἰς ι μακρόν, διίφιλος.

10 Διῖπετής, ὁ Νεῖλος καὶ ὁ Ξάνθος· παρὰ τὴν Διὶδοτικὴν γέγονε καὶ τὸ πεσεῖν· οἶονεῖ ὁ ἀπὸ τοῦ Διὸς πεπτωκώς. καὶ διῖπετός ποταμοῖο, τοῦ διαφανοῦς καὶ μεγάλου, ἢ κατωφεροῦς, ἢ ὑπὸ τοῦ Διὸς πληρουμένου· ἐπειδὴ διαυγέστατον τὸ ὕδωρ ἔχει· καὶ τὸν αἶρα διῖπετῇ καλοῦσιν. Εὐριπίδης, Λαμπρότερος ἢ πρὶν, καὶ διῖπετέστερος· — ἀντὶ τοῦ διαυγέστερος.

Διῖπετεῖς ποταμοί, οἱ χεῖμαρροι· ὅτι ἐκ Διὸς πίπτουν τὸ ὕδωρ πληροῖ τούτους· καὶ πεδίου δὲ διῖπετές, νοτερὸν καὶ δροσῶδες· οἱ δὲ, τὸ διηνεκές· ἄλλοι διαυγές· καὶ ὁ κεραυνὸς διῖπετής, ἀπὸ Διὸς πίπτων, ἢ πετόμενος·
20 ὅθεν καὶ διῖπετεῖς συμφοραί· καὶ διῖπετής γυνή, διαυγής.

Δίκτυον, παρὰ τὸ δίνεσθαι τοὺς ἰχθύας ἐν αὐτῷ, ὃ ἐστὶ βάλλεσθαι. δίκω τὸ βάλλω· δίνυν, καὶ δίκτυον κατὰ πλεονασμόν. ἢ παρὰ τὸ δίκω τὸ ρίπτω δίκος, ὁ ριπτούμενος· καὶ τὸ κατὰ τῶν ἰχθύων ριπτούμενον, δίκτυον, καὶ δίκτυον. ἀπὸ δὲ τοῦ δίκτυον κατὰ ἀποκοπὴν γίνεται δίκυ.

* Δικαλέκτης, ὁ ρήτωρ, ἐκ τοῦ λέγειν τὴν δίκην.

* Δικαστής, ὁ κριτής, οἶονεῖ διχαστής διὰ τοῦ χ, παρὰ τὸ δίχα. κύριον γὰρ τοῦ δικαστοῦ, τὸ δίκαιον εἰς τὰ δύο ἴσα μέρη μερίζεσθαι καὶ νέμειν.

Δικασπόλους, δίκας σπένδοντας· — ἢ περὶ τὸ δίκαιον πολούμενους.

Δικλίδες θύραι, αἱ εἰς δίχα τετμημέναι ἐπιμαρσίαι, ὥστε δύνασθαι τὸ ἕτερον κενεῖσθαι.

Δίκαιος, παρὰ τὸ δίκη δίκαιος· τοῦτο παρὰ τὸ δίχω τὸ διχάζω. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ δύο ἔχειν· ἢ γὰρ δίκη τὰ δύο μέρη διίστησιν. ἄλλο δὲ ἐστὶ παράγωγον, καὶ ἄλλο ἐτυμολογία. ἢ μὲν παραγωγὴ, κατὰ τὴν ἀρχὴν μόνον θεωρεῖται τῆς λέξεως· ἢ δὲ ἐτυμολογία, κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. ἢ παρὰ τὸ δίχω, δίχαιος καὶ δίκαιος, ἐκ τούτου γίνεται δικαιοσύνη. Τὰ διὰ τοῦ οσυνη θηλυκὰ ὀνόματα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται·
40

πλὴν τοῦ ἀγισσύνη, ἀγαθωσύνη, ἱερωσύνη, μεγαλωσύνη. ἢ τὰ διὰ τοῦ οτερος καὶ οτατος, καὶ τὰ διὰ τοῦ οσυνη θηλυκὰ, εἰ μὲν ἔχει τὴν πρὸ αὐτοῦ συλλαβὴν μακράν, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον, γοργότερος, ἐνδοξότερος· εἰ δὲ βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἶον, νεώτερος, σοφώτερος· πλὴν τοῦ στενότητος καὶ κενότητος· ἄπερ Φησὶν ἀπὸ τοῦ στεῖνος καὶ κείνος γέγονε.

Δίκη, ἢ θεός· παρὰ τὸ διχάζειν καὶ διαλύειν τοὺς φιλονεικοῦντας καὶ δικαζομένους, δίχη καὶ δίκη. ἢ παρὰ τὸ διχάζειν καὶ χωρίζειν τὸ ἀδίκον ἐκ τοῦ δικαίου, διχαιοσύνη τις οὕσα, παρὰ τὸ εἰς δύο χεεῖν τὰ πράγματα· ἢ παρὰ τὸ δίχω τὸ ζητῶ, ἢ ζητοῦσα τὸ ἀληθές. ἢ παρὰ τὸ διστάζω· δεῖ γὰρ ἐν δισταγμῷ ἢ ἀπόφασιν τοῦ δικαίου. τὸ δι, ι· τὰ εἰς κη θηλυκὰ ἐνὶ φωνῇεντι πα- 276
ραλήγεται· πλὴν τοῦ ἐρείκη, εἶδος φυτοῦ· Εὐνείκη, ὄνομα κύριον· νείκη, ἢ φιλονεικία, ἐκ τοῦ νεῖκος. καὶ ἄλλως· τὰ ἔχοντα ἀναφαινόμενον τὸ υ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον μῦσος, μῖσος· δύνκη, δίκη· Ἀφροδύτη, Ἀφροδίτη. σημαίνει τέσσαρα· τὴν κοινῶς νοουμένην δίκην· ὡς τὸ, — ὑμεῖς δὲ καταφράσασθε καὶ αὐτοὶ τὴνδε δίκην· — καὶ τὴν δικαιοσύνην, ὡς τὸ, — δίκη δ' ἴθυνε θεμιστάς· — καὶ τὴν τιμωρίαν, ὡς τὸ, Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται· — καὶ τὴν ἀδικίαν, ὡς τὸ, Οἱ 10
ῥα φυλάσσουσι δίκας καὶ σχέτλια ἔργα.

Δίκτη, ὄρος τῆς Κρήτης, καὶ ἄκρα κειμένη κατὰ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος. καλεῖται δὲ καὶ οὐδετέρως. Ἀρατος, Δίκτῳ ἐν εὐώδει ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο· — ἀπὸ τοῦ τὸ Δίκτον. εἴρηται παρὰ τὸ τέκω τίκτω, τίκτα τις οὕσα, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ τεχθῆναι τὸν Δία. Ἀγαθοκλῆς δὲ θηλυκὸν ὄνομα εἶναι τὸ Δίκταιον ὄρος. οἱ δὲ νῆσον Φασὶν εἶναι τὴν Δικτὴν· καὶ ὄνομα ἀπὸ τῶν ἀλιευτικῶν δικτύων· ἐνταῦθα δὲ Διὸς ἄγαλμα ἀγένοιον ἵστατο. λέγεται καὶ Δίκταιον. 20

Δίκρον καὶ δίχροον, τὸ δίκρανον ξύλον. Ἀριστοφάνης, Δίχροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κενράγμασιν· — Καλλίμαχος, Δίχροον φίλτρον ἀειραμένη· — εἴρηται, ὅτι δίκρον τι ἐστὶ, τὸ δύο ἄκρας καὶ δύο κάρη ἔχον· καὶ κατὰ συγκοπὴν, δίκρον. Ἀπολλώνιος δὲ ἀπὸ τοῦ δικάρανον Φησὶ συγκενέσθαι. Ἀλέξανδρος δὲ, ὅτι Ἀσκληπιάδης ἐν τῷ ι τῶν παντοδαπῶν, παρὰ τὸ κόρος, ὃ σημαίνει τὸν κλάδον· ἐνθεν καὶ κορυθαλῆς ἢ δάφνη λέγεται· — καὶ κορεῖν, τὸ τοῖς κλάδοις σαροῦν. ἐγὼ δὲ νομίζω μᾶλλον παρὰ τὸ κέρας, ὃ δὴ καὶ κέρος· ἢ ἢ δίκερος, καὶ 30
ὑπερθέσει δίκρεος, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, δίκροος.

Δίνδυμον, ὄρος Φρυγίας· εἴρηται δὲ διὰ τὴν δίνησιν τὴν τῶν θεοφορήτων· πρῶτον γὰρ ἐκεῖθεν ἤρξαντο θεοὶς κἀτοχοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι. οὕτως Ὀρος ἐν τῷ περὶ ἐθνικῶν. ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ δύο ἀκρωτηρίων, ἐπεὶ δύο ἄκρας ἔχει. Αὖρα γέγονε τις κόρη εὐοπτος Φιλοκύνη-
40 γος, οἰκοῦσα ἐν τῷ Πόντῳ. ταύτην ποτὲ κυνηγοῦσαν σὺν Ἀρτέμιδι Διόνυσος ἐωρακώς, καὶ βιασάμενος, ἐποίησεν ἔγκυνον. ἰδὼν δὲ Ἀρτεμις, ἐδίωξεν ἀπειλήσασα. Φο-
βουμένη δὲ τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ ἢ Αὖρα, ἔρχεται ἐκ τοῦ Πόντου εἰς Κύζικον· καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ ὄρος, δίδυμα τίπτει· δι' α' ἐκάλεσε τὸ ὄρος Δίνδυμον.

Δίνη, ἢ συστροφὴ· ἐκ τοῦ δεύω τὸ βρέχω, δέυνη· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, δίνη. ἢ παρὰ τὸ Ζεὺς Διὸς δίκη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δίνη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰς ἰνός, ἢ δύναμις, ἰνη καὶ δίνη, ἢ μετὰ δυνάμει συστροφῇ. ἢ ἐκ τοῦ εἰλῶ τὸ συστρέφω γίνεται ἴλη καὶ δίνη. ἐκ τούτου ἐστὶ τὸ δι μακρόν. καὶ γὰρ τὸ ἰλαδόν, τὸ ι μακρόν. τὸ δι, ι· τὰ διὰ τοῦ ινη θηλυκὰ μονογε- 50
νῇ, μὴ ἀπὸ ἐπιθέτου γενόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται.

μονογενῇ εἶπε, διὰ τὸ ἐκεῖνος, ἐκεῖνη· μὴ ἀπὸ ἐπιθέ-
των γινόμενα· διὰ τὸ Φωτεινός, Φωτεινὴ· καὶ τὸ κύ-
ριον ὄνομα, Φωτεινὴ· μεταγεται γὰρ ἀπὸ ἐπιθέτου.

Διωμόςια, ὅρκος ἐστὶν ὃν ἤμνουσι οἱ Φόνου ἀγῶνα διώκον-
τες ἢ Φεύγοντες. ἀμφότεροι γὰρ ὤμνουσι, ἢ μὴν ἀληθῆ
λέγειν.

277 Δίκροτος ναῦς, ἡ δύο τοίχους ἐρετῶν ἔχουσα, ὥς περ τριή-
ρης ἢ τρεῖς.

Διονῦς, ὁ γυναικείας καὶ πάνθηλος.

Διὸς αὐγὰς, τὰς ἡμέρας, τὸ Φῶς.

Διοσημία, τὰ ἐκ τοῦ ἀέρος σημεῖα.

Διόσκουροι, οἱ Ἑλένης ἀδελφοί· καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων.

Δινωτοῖσι, πεποικιλμένοις, τετορνευμένοις· παρὰ τὸ δινῶ
τὸ συστρέφω· τορνευτοῖς, ἢ στοργγύλοις, ἀπὸ τῆς τῶν
10 κλινωπόδων περιφερείας. ἢ εὐθεῖα, δινωτὸν λέχος· τὸ
ἀρσενικόν, δινωτός· καὶ τὸ θηλυκόν, δινωτὴ, ἢ περι-
φερῆς, εὐκυῖα δίνω. δίνος δὲ ὁ τόνος, παρὰ τὸ δινεῖ-
σθαι καὶ κυκλοῦσθαι· ὅθεν καὶ τὸ δινῶ. ἢ ἐκ τοῦ δίνη,
δινῶ.

Δῖνος, σημαίνει εἶδος ὀρχήσεως, καὶ εἶδος ποτηρίου, καὶ
συστροφὴν, καὶ τόνον, παρὰ τὸ δινούσθαι, λέγεται δὲ
ἀρσενικῶς.

Δινεῦσι, ἀναστρέφοιτο· ὅθεν καὶ αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέ-
μων δῖναι λέγονται. δινῶ, δινεῶ.

20 Διόγνητος, ὁ ὑπὸ Διὸς γνωριζόμενος, ὁ γενναῖος· Διογε-
νῆς, διογένητος, εὐγενής.

* Διομειαλαζόντας, τοὺς ὑπερῷους εἶπεν Ἀριστοφάνης·
ἀπὸ τῆς Διομείας πάγου τῆς Ἀττικῆς, ὅπου ἡλαζόνευσαν
οἱ ἐκεῖ ἐνοικοῦντες.

Δίμομος, ὄνομα κύριον ἥρωος Ἀθηναίου· ἀφ' οὗ Διομιάς
ἐορτή. παρὰ τὴν Διὸς γενικὴν Δίμομος, ὡς ἀνδρὸς, ἀν-
δρόμεος.

Διομήδης, ὄνομα κύριον· συντίθεται παρὰ τὴν Διὸς
γενικὴν καὶ τὸ μῆδω. τὰ δὲ παρὰ τὴν Διὸς γενι-
κὴν συντιθέμενα ἀποβάλλουσι τὸ ς· οἷον Διογένης,
30 Διοπεΐδης. τὰ εἰς ἧς κύρια παρασύνθετα εἰς οὐς ἔχει
τὴν γενικὴν, παντερπής, εὐπειδής. οὕτω Διομήδης. σε-
σημειώται τὸ Θεοκρίνης· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινῆς εἰς οὐ
ἔχει τὴν γενικὴν, Λεπτίνης, Αἰσχίνης. οὕτω καὶ τὸ
αἰδῆς αἰδου, παρὰ τὸ ἰδεῖν· ὅτι οὐδὲν αὐτίκα ἰδοῖς.

Διόνυσος] οἱ μὲν Διόνυξον αὐτὸν ὀνομάζουσιν· ὅτι σὺν κέ-
ρασι γεννώμενος ἐνυξέ τον Διὸς μῆρον, ὡς Στησίμβρο-
τος. οἱ δὲ, Δεύνυσον· ἐπεὶ δὲ βασιλεὺς ἐγένετο Νύσσης·
δεῦνον δὲ τὸν βασιλέα λέγουσιν οἱ Ἴνδοι, ὡς Ἰόβας. οἱ
δὲ, ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Νύσσης τοῦ ὅρους ὀνομα-
σθαι· ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἐγεννήθη, ὡς Πίνδαρος, καὶ ἀνε-
40 τράφη. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ πολλὰ διανῦσαι καὶ κατορθῶσαι,
ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Θάσιος. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ δονεῦν καὶ
κινεῖν τὰ σώματα, πλεονασμῶ τοῦ ι, ὡς πυκνός, πυ-
κινός. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ Διὸς ὑετοῖς κεράνυσθαι, ὅ ἐστιν
ὑδασιν, ὡς πιθανεύεται Ἀριστόδημος. ἢ ὅτι Διὸς ὕοντος
ἐτέχθη. ἢ παρὰ τὸ δάος δαόσυνος· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς
ι· παρὰ γὰρ Ἡλείοις ὁ αὐτὸς τῷ ἡλίῳ νομίζεται· ἴν' ἢ
ὁ δαίων, ὁ τοῦ δάους (ὅ ἐστι πυρὸς ἢ Φωτὸς) αἴτιος.
ἢ ἀπὸ τοῦ νεύω Διόνευσος καὶ Διόνυσος, ὁ ποιῶν δια-
50 νεύειν καὶ μὴ σταθεροῦς εἶναι τοὺς πίνοντας. ἢ παρὰ
τὸ πολλὰ διαλύσαι, διάλυτος, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο,
καὶ τοῦ λ εἰς ν.

Διονύσιος ὁ Θραξ. Ἰστέον ὅτι Θραξ ἐλέγετο, ἢ διὰ τὸ
τραχὺ τῆς Φωνῆς, ἢ ὅτι τῇ ἀληθείᾳ Θραξ ἦν. οὗτος
δὲ ὁ Διονύσιος μαθητὴς ἦν τοῦ Ἀριστάρχου· καὶ τὸν
ἑαυτοῦ διδάσκαλον ζωγραφήσας, ἐν τῷ στήθει αὐτοῦ

τὴν τραγωδίαν ἐζωγράφει· διὰ τὸ ἀποστηθίζειν αὐτὸν
παρὰ τὴν τραγωδίαν.

Διονύσιος ὁ Ἀσκάλαφος, ἐλέγετο ἢ ὅτι συνεχῶς ἐμμένητο 278
τοῦ Ὀμηρικοῦ στίχου, Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ
Ἰάλμενον ἠδὲ Ὀρέστην· — ἢ ἐπεὶ δὴ μακρὸς καὶ λεπτὸς
ἦν καὶ ὠχρὸς. τοιοῦτον δὲ ἐστὶν ὁ ἀσκάλαφος τὸ ὄρνειον.

Διοπεύειν, τὸ ἐπιμελεῖσθαι.

Δίπος, ὁ βασιλεὺς, ἢ ὁ ἐπιμελητὴς καὶ ἐπόπτης, ἀπὸ
τοῦ διέπειν· ἢ ἀπὸ τοῦ διοπεύειν, παρὰ τοὺς ὠπας·
ἐνθα καὶ Ὀφθαλμὸς βασιλικὸς, ὁ κατὰ σκοπὸν.

Διοπεύω, κατὰ σκοπῶ, ἀπὸ τοῦ ὄπτω· καὶ διοπτῆρα, τὸν ἰο-
σκοπόν· καὶ διοπτρεύων, ἐποπτεύων, ἐφόρων, ἐπισκο-
πῶν· καὶ διοπώπας, τοὺς βασιλεῖς.

Δῖος] ὥς περ ἀπὸ τοῦ Χίος Χίος, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς Διὸς
γενικῆς δῖος· καὶ κράσει τῶν δύο μ εἰς ἐν, δῖος. ση-
μαίνει δὲ τρία· τὸν ἐνδοξον, ὡς τὸ, — δῖος Ἀχιλλεύς,
καὶ — δῖος Ὀδυσσεύς· — καὶ τὸν μέγαν, ὡς τὸ, Εἰς
ἄλλα δῖαν· — ἀντὶ τοῦ εἰς θάλασσαν θείαν, ἢ θαυμα-
στήν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀγαθόν, ὡς ἐν Ὀδυσσεΐᾳ
δῖος συβώτης. τὸ δι, ἰ. τέσσαρα γὰρ εἰσιν δισύλλαβα
κρητικὰ· θεῖος καὶ κεῖος, διὰ διφθόγγου· δῖος καὶ 20
Χίος, διὰ τοῦ ι.

Διόσκουροι, οἱ τοῦ Διὸς ἐπιμελούμενοι· τὸ γὰρ ἐπιμελεῖ-
σθαι κορεῖν λέγουσιν. ἢ ὅτι τοῦ Διὸς κοῦροι, ὅ ἐστι
νέοι.

Διόσκορος· οἱ μὲν, παρὰ θέσει λέγουσιν, ὅτι ἡ Διὸς γενι-
κὴ ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλει τὸ ς. εἰ οὖν τὸ Διόσκο-
ρος ἐφύλαξε τὸ ς, δηλονότι ἐν παραθέσει ἐστὶ. Δεῖ
σημειώσασθαι τὸ δυόσθιος παρὰ Καλλιμάχῳ. ἐν συν-
θέσει γὰρ ὦν ἐφύλαξε τὸ ς. ἐστὶ δὲ ὄνομα μῆνος. οἱ
δὲ ἐν συνθέσει λέγουσιν· ὅτι ἀπὸ δύο λέξεων ἐν συν- 30
θέσει οὕτων γίνονται αἱ παραγωγαί· οἷον Ἰεράπολις,
Ἰεραπολίτης· Νεάπολις, Νεαπολίτης· Ἀρειος πάγος,
Ἀρειοπαγίτης· οὐδέποτε δὲ ἀπὸ δύο λέξεων ἐν παραθέ-
σει οὕτων γίνεται παραγωγή, οὔτε τεμένιον· οἷον, Θε-
τις, Θετίδιον, ὁ ναὸς τῆς Θετίδος· Ἡρακλῆς, ἡρά-
κλειον, ὁ ναὸς τοῦ Ἡρακλέους· Αἰακὸς, αἰακείον, ὁ ναὸς
τοῦ Αἰακοῦ. τέμενος δὲ λέγεται τὸ ἀφιερωμένον χωρίον
θεῷ ἢ ἥρῳ. εἰ οὖν ἐστὶ Διόσκορεϊον τέμενον, τουτέ-
στιν ὁ ναὸς τοῦ Διόσκορου, δηλονότι οὐ παρήχθη ἀπὸ
δύο λέξεων ἐν παραθέσει οὕτων. ἄρα οὖν τὸ Διόσκορος 40
ἐν συνθέσει ἐστὶ.

Διπλοῦς] ἀπὸ συναυρέσεως ἐστὶ τοῦ διπλούς καὶ τριπλούς·
τὸ δὲ διπλός καὶ τριπλός, ἀπὸ τοῦ δις καὶ τρίς εἶπον·
τὸ δὲ διπλοῦς καὶ τριπλοῦς οὐκ εἰσὶ σύνθετα. ζήτει
εἰς τὸ Χοιροβοσκῷ. παρὰ τὸ δύο πέλειν δυοπλός, καὶ
διπλός.

Διπλὴν ἐκταδίην, τὴν μεγάλην, ὥστε καὶ διπλὴ αὐτῇ
χρῶμενον ἔχειν.

Δίπλανα, Ἰλιάδος γ'. σημαίνει δὲ διπλοῖδα, διπλοῦν ἱμά-
τιον, ὅ ἐστι χλανίδα δίπτυχον, διπλὴν. ἢ εὐθεῖα,
δίπλαξ. σημαίνει δὲ τὴν χλαῖναν. οὕτω γίνεται καὶ δι- 50
πτυχα. ἐκ τοῦ διπλοῦς, δίπλαξ, ὡς λίθος λίθαξ.
τοῦτο ἐκ τοῦ διπλούς.

Διπλόη, σημαίνει τὴν πανουργίαν. γίνεται ἐκ τοῦ διπλούς·
τοῦτο ἐκ τοῦ δύο καὶ τοῦ πέλω, δυοπέλος, καὶ διπλός,
τροπῇ τοῦ υ εἰς ι.

Δίπτυχα, ὄνομα οὐδέτερον. γέγονε δὲ ἐκ τοῦ δίπτυξ ἀρτε-
νικοῦ. τοῦτο ἐκ τοῦ πτύσσω τὸ σφαλίζω, πτύξω, πτύξ·
καὶ μετὰ τοῦ δύο, δίπτυξ. δίπτυχος κλίνεται, καὶ με- 279
τάγεται εἰς εὐθεῖαν· καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ δίπτυχον.
— δίπτυχα ποιήσαντες, διπλώσαντες τὴν κνίσαν· νῦν
δὲ λέγει τὸν ἐπίπλουν.

Δίπολις, ἔστιν ἡ Λήμνος· ἔχει γὰρ ἐν αὐτῇ Ἡφαιστίαν καὶ Μύριναν.

Δίς καὶ τρίς· ἀπὸ τοῦ δυνάμις καὶ τριάμις· ἄρον τὸ α καὶ τὸ κ, καὶ κατὰ συνίξιν, δίς καὶ τρίς. τὸ δὲ δίς καὶ τρίς, ἐν συνθέσει ἀποβάλλει τὸ ς, οἷον δίμηνος, δίπηχυς, τρίπηχυς. σσημεῖωται τὸ διςθανέες καὶ τὸ τρίς-Φυλλον, εἶδος βοτάνης παρὰ Νικάνδρῳ. συντιθέμενον δὲ αὐτὶ τοῦ δύο καὶ τρεῖς λαμβάνεται· διπρόσωπος, ὁ δύο πρόσωπα ἔχων· καὶ τρίπους, ὁ τρεῖς πόδας ἔχων. Δίς ἠβήσαντα, τούτεστιν ἀναζήσαντα. Φησὶ γὰρ μετὰ τὴν κρεουργίαν οἱ θεοὶ τὸν Πέλοπα ἀνεζωοποίησαν· καὶ τρισόζως παρὰ Αἰσχύλῳ.

Διστάζειν, τὸ διχῶς βουλευέσθαι, καὶ τὸ δύο στάσεις ἔχειν κατὰ διάνοιαν.

Δίσκος, σημαίνει λίθον τροχρεῖδῃ εἰς γυμνάσιον ἡρώϊκον ἐπιτήδειον· παρὰ τὸ δίνω τὸ ῥίπτω, δίκος ὁ ῥιπτούμενος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. Δίκω] Εὐριπίδης· Δίκετε παῖδα· δίκετε τρομερὰ σώματα μαινάδες· — Πίνδαρος οὕτω παρετυμολογεῖ, Δίκε πέτρῳ χεῖρα κυκλώσας· — ἀπὸ δὲ τοῦ δίσκου τούτου οἱ νῦν ἀργύρεοι δίσκοι ὠνομάσθησαν· ἐπεὶ κυκλωτερεῖς εἰσὶ, καὶ ὅμοιοι ἐκείνοις. παρὰ τὸ δίνω τὸ βάλλω δίσκος πλεονασμῷ τοῦ σ, ὁ βυλλόμενος.

Δίφιλος] ὡς παρὰ τὸ Ἀρή γίνεται ἀρήφιλος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Διτ, διτφίλος· καὶ κράσει, διφίλος.

Δίφρος, κυρίως τὸ ἄρμα, ὡς τὸ, Δίφρος δὲ χρυσεῖς καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσι δέδεται· — ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ δύο φέρειν, τὸν μαχόμενον καὶ τὸν ἡνίοχον, ὡς τὸ, Ἄν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παρὰβάται ἡνίοχοί τε· — λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς καθέδρας· σημαίνει τὸν θρόνον, ὡς τὸ, Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα Φιλομειδῆς Ἀφροδίτη· — καὶ Μένανδρος, Ἐκάθηντ' ἐπὶ δίφρου μήτηρ τε καὶ παρθένος.

Διφροφόροι, αἱ ταῖς κανηφόροις εἶποντο δίφρους ἐπιφερόμενοι. Ἡρωδιανὸς τοὺς Πέρσας φορεῖσις φερομένους διφροφορουμένους.

Διφθέρα] ὅσα κατ' ἐκείνην δῆπου φέρεται τὴν διφθέραν· — τὸ γραμματεῖον, ἡ βυβλίον, ἡ βύρσαν, ἡ δέλτον· οἷον δυοφέραν, τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι φέρουσιν γραμματα.

Διφῶ, σημαίνει τὸ ψηλαφῶ. Ἰλιάδος π', — τήθεα διφῶν· — ζητῶν, ἐρευνῶν. Καλλίμαχος, Μη δ' ἀπ' ἐμεῦ διφᾶτε μέγα ψοφέουσιν αἰοιδῆν· — παρὰ τὸ ἄπτω, ἀφῆ· ἀφῶ καὶ διαφῶ· καὶ κράσει, διφῶ, τὸ τῇ ἀφῇ υποβάλλω. ἐκ τοῦ ἀφῆ γίνεται ἀφῶ ἀφάσσω, ὡς αἰμῶ αἰμάσσω.

Διχῆ, τὸ διχῶς. τὸ αὐτὸ καὶ δίχα. παρὰ τὸ δις ἐπὶ ῥῆμα, διχῆ καὶ δίχα. ὡς τριχῆ καὶ τρίχα. — δίχα φρεσὶν ἠνδανε βουλή· — καὶ ἀπὸ τοῦ δίχα γίνεται διχθα· καὶ διχθαδίας κῆρας· δύο μοῖρας.

Δίψα] παρὰ τὸ ἵπτω τὸ βλέπτω, ἵψα καὶ δίψα, ἡ βλέπτουσα τὸ σῶμα.

280 Διχόμενος, διχομήνου, διχομήνω· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν διχόμενι, ὡς πολυπάταγος πολυπατάγω. ἔστι καὶ διχόμενις, διχομήνιδος, διχομήνιδι· ἡ αἰτιατικὴ, διχομήνιδα. ἔστι δὲ ἡ πέμπτη καὶ δεκάτη. μεταπεπλασμέναι δὲ λέγονται αἱ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς οὗσαι.

Διώνυσος, κατ' ἔκτασιν. αἰεὶ δὲ ἔστιν ἡ ἔκτασις (Ἡρωδιανός) παρὰ τῷ ποιητῇ, διὰ τοῦ ω μεγάλου καὶ τοῦ υ μικροῦ, ὡς τὸ, — Διωνύσοιο τιθήνας· — καὶ, Διωνύσος δὲ φοβηθεῖς, Ἰλιάδος ζ'. ἐγὼ δ' ἀνέγνω παρὰ τινι, πόθεν ἐκλήθη Διόνυσος, ἐν ἐννάτῳ Διονυσιακῶν οὕτω· Τὸν μὲν ὑπερκύψαντα θεηγενέος τοκετοῖο, Στέμ-

ματι κισσῆντι λεχωίδες ἔστεφον ὦρμι· — εἴτα μεθ' ἑτέρους στίχους, — λαβὼν μαμήϊος Ἑρμῆς (τὸν Διόνυσον δῆλον ὅτι) Πατρώην ἐπέθηκεν ἐπωνυμίην τοκετοῖο, Κικλήσκων Διόνυσον· ἐπεὶ ποδὶ φόρτον αἰείρων Ἦιε χωλαίνων Κρονίδης βεβριθότι μηρῷ· Νῦσος ὅτι γλώσση Συρακοσσίδι χῶλος ἀκούει· Καὶ θεὸν ἀρτιλόχευτον ἐφῆμισαν Εἰραφιώτην· Ὅττι μιν εὐώδινι πατήρ ἐβράψατο μηρῷ· — Διόδωρος δὲ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ τόπου τῆς Νύσης λέγει Διόνυσον, ὡς ἐν Νύσῃ παρὰ 20 νυμφῶν ἀνατραφέντα τοῦ Διὸς μηροῦ ἐκτεθέντα· καὶ τὸν μηρὸν ὄνομα λέγει τόπου.

Διονῦς, ὁ θῆλυς λέγεται.

Διωβελία, ὀβελοὶ δύο· οὗς ὁ θῆμος καθήμενος ἐμισθοφόρει.

Διῶκω] παρὰ τὸ διῶ τὸ αὐτὸ σημαῖνον (ἀφ' οὗ τὸ, — πόλεος πεδίοιο δίνονται) γίνεται κατὰ παραγωγὴν διῶκω. Διῶκετον] ὅτι οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἐν τοῖς τρισὶ προσώποις τῶν δυνάμεων τοῖς δυνάμει χρωῖνται, ὡς Ἀριστοφάνης, Καταντιβολεῖτον αὐτὸν ὑποπεπτωκότες· Ἐμβαίνετον τὸν πα- 30 τέρα τοῖς ὀρχήμασι· — τοιαῦτα καὶ τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ, — διῶκετον ἐμμενέες αἰεῖ· — ἅπερ ἐνίοι φασι διὰ τὸν Κρητικὸν πόδα, ἦγουν τὸν ἀμφίμακρον, μὴ δυνάμενον παραλαμβάνειν, εἰς σύμφωνον λήγειν· οὐκ ἡδύνατο γὰρ εἶναι διωκτέην. ἀνὰ θάρτον γὰρ ἦν ἀμφίμακρος. Διῶνται, σημαίνει τὸ διῶκοντα. ἔστι ῥῆμα διῶ· παραγωγόν, δίημι· ἐξ οὗ καὶ, — δένονται ἵπποι ἀερόποδες· — τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν διῶ, διῶμαι· καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, διῶνται. 40

Διώνη, ἡ θεός. ἀπὸ τοῦ Διὸς, Διώνη, κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω· ὅτι αὕτη πρῶτον γέγονε γαμετὴ τοῦ Διός. ἡ ἀπὸ τοῦ διῶ, Διδώνη καὶ Διώνη, ἡ διδοῦσα τὰς τῆς γενέσεως ἡδογάς. ἡ διέωνη τις ἐστίν, ἡ πρώτη διευνασθεῖσα. ἡ ἀπὸ τοῦ διαίνεσθαι τὸ ὑγραίνεσθαι ἀπὸ τῶν ὑετῶν· ἡ αὕτη γὰρ ἐστὶ τῇ γῇ.

Διῶρης, ὄνομα κύριον. ἡ γὰρ παρὰ τὴν διὰ πρόθεσιν καὶ τὸ ὀρῶ, διαῶρης· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, καὶ κράσει τοῦ ι καὶ α εἰς ι μακρόν. ἡ ὡς ἀπὸ τοῦ ὕλη ὑληώρης παραγωγόν, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς Διὸς γενικῆς Διῶρης· — 50

Διῶρεος ἄλκιμος υἱός.

Διῶχης, δίφρος ἄρματος ὁ δύο οἶος τε ἔχειν.

Διῶρυξ, ἀπὸ τοῦ ὀρύσσω ὀρύξω ὀρυξ· καὶ ἐν συνθέσει διῶρυξ.

Διωλύγιον, μακρόν, μέγα, δεινόν, χαλεπόν, ἐπιπολὺ διήκον, καὶ ἐξάκουστον· τὸ δὲ ὅλου ἰόν, ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. Διωλύγια πράγματα, τὰ μεγάλα καὶ χαλεπά· ἅπερ ἀπώλεσεν ἂν τοὺς περιπε- 281 σόντας αὐτοῖς.

* Διωξικέλευθος, ὁ διῶκων εἰς τὴν κέλευθον, παρὰ τὸ διῶκω καὶ κέλευθος.

Διμῶ] παρὰ τὸ δαμάζω, κατὰ συγκοπὴν διμῶ, τὸ ἀναιρῶ, καὶ ὑποτάσσω· ἀδάμαστος γὰρ ὁ ὑποταγῆναι μὴ δυνάμενος.

Διμηθήτω, δαμασθήτω, τούτεστι πρῶτος καὶ ἐπιεικής γενέσθω· καὶ Διμήτειρα, δαμάστρια, ἡ Δημήτηρ.

Διμῶες, οἱ οἰκέται. παρὰ τὸν διμήτω μέλλοντα, ἀποβολῇ 10 τοῦ ω, διμῆς· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, διμῶς, ὡς ῥήξω ῥηγμός καὶ ῥωγμός· ἔν ᾧ ὁ δεδμημένος καὶ ὑποτεταγμένος τινί, ὁ θεράπων.

Δνοφερόν, τὸ μέλαν καὶ σκοτεινόν· — δνοφερόν χέεν ὕδωρ· — παρὰ τὸ νέφος, νεφερόν· καὶ τροπῇ καὶ πλεονασμῷ. ἡ παρὰ τὸ γνόφος γνοφερόν καὶ δνοφερόν· ἡ κνύφος κνοφερόν· ἀμαυρόν καὶ ζοφώδες.

Δνοπαλίζω] δνοπάλιξις, ἡ διὰ χειρῶν κίνησις καὶ ἐκτίνα-

20 ξις. — ἀνὴρ ἀνδρ' ἐδοπαλίζεν: — τούτεστι διὰ χειρὸς εἶχεν, ἢ ἀνῆρει, ἐφόνευεν. ἐχρήσατο δὲ καὶ ἐν τῷ Ὀδυσσεύει ξ', — τὰ σὰ ῥάκεα δοπαλίζεις: — ἀντὶ τοῦ διὰ χειρὸς ἔξεις, ἀμφιέση, συρράψεις· ἢ περιτινάξεις, περιστρέψεις. εἴρηται παρὰ τὸ δονεῖν καὶ τὰς παλάμας, δοποπαλίζαι· καὶ ἐν συγκοπῇ. ἢ παρὰ τὸ δονῶ καὶ τὸ πάλλω, δοπαλίζω· ἀπὸ τῶν δύο ὁμοιοτήτων, ὡς Ἐριχθόνιος καὶ Ἐρεχθεύς· καὶ τροφὸν ἐδίνηθεν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλαπαδνός γίνεται λαπαδνός· καὶ κατ' ὑπέρθεσιν τῶν στοιχείων τῶν τε τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς τρίτης, γίνεται δνόπαλος καὶ δοπαλίζω.

30 Δοάσσατο, ἐνεδοίασε. — δοάσατο κέρδιον εἶναι, ἔδοξεν, ἐνόμισε. λαμβάνεται καὶ οὕτως· ἀπὸ τοῦ δόσσω, ὡς Φασίτινες· ἀλλ' ὠφείλεν εἶναι ὁ ἀόριστος ἄ, ἔδοξα. κυρίως οὖν τὸ μὴ ἐν μιᾷ γνώμῃ εἶσθαι· παρὰ τὸ δοίός, δοιάζω, ὡς ἵππος, ἱπάζω· λίθος, λιθάζω· ὁ μέλλων, δοιάσω· ἐδοιασάμην, ἐδοιάσατο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ Αἰολικῶς, ὡς ἔσεται ἔσεται, ἐδοιάσασατο· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, δοάσατο. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ δοκῶ δοκάζω, δοκάσσατο, ἀποβολῇ τοῦ κ. ὥστε οἱ μὲν, ἔλλειψιν τοῦ κ· οἱ δὲ, τοῦ ι· ἵνα μὴ παρ' ἄλλου ὡς καινὸν ἀκούσης. οὕτως Ἡρωδιανός καὶ ἄλλοι. δοάσασατο, ἔδοξεν· δοιάσασατο, ἐδίστασε.

40 Δόγμα, οὐ παρὰ τὸ δοκῶ δόκημα καὶ κατὰ συγκοπὴν δόγμα· ἀλλὰ παρὰ τὸ δόκω βαρύτονον, ὁ μέλλων, δόξω· δέδογμα, δόγμα.

Δοκεύω, παράγωγον ἀπὸ τοῦ δόκω βαρυτόνου· σημαίνει δὲ τὸ ἐπιτηρεῖν, φυλάσσεσθαι, προσδέχεσθαι· καὶ Δόκησις, σκοπὴ, ἀπάντησις, ὑπόληψις.

Δοκῶ, ἀπλοῦν, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· προσδοκῶ δὲ, σύνθετον, δευτέρας· ὡς περὶ τὸ συλῶ, ἀπλοῦν μὲν, ἔστι συζυγίας δευτέρας· σύνθετον δὲ, πρώτης, ἱεροσυλῶ, ἱεροσυλεῖς.

Δοκίμιον, ἐκ τοῦ δόκιμος· τοῦτο ἐκ τοῦ δοκῶ· παράγωγον, δόκιμος· ἢ παρὰ τὸ δέχω.

* Δοκησίσοφος, ὁ ἐαυτῷ δοκῶν εἶναι σοφός.

Δοκιμασία, ἢ ἐξέτασις.

282 Δοκός, τὸ τὴν στέγην ἀνέχον ξύλον. παρὰ τὸ δέχω, δέχομαι, δοκός, ἢ δεχομένη τὰ ἐπιτιθέμενα βάρη· ἐξ οὗ μελανδόκος, καὶ πανδόκος· ἢ ἀπὸ τοῦ δέκω δοκός· ὥστε μὴ εἶναι πάθος. τὰ δὲ παρὰ τὸ δέχω πάντα διὰ τοῦ κ· οἷον ξεινοδόκος, κατὰ ἀντιστοιχίαν τοῦ χ εἰς κ· σημαίνει δὲ καὶ ἐνέδραν καὶ βούλησιν.

Δόκανα, τάφοι τινὲς ἐν Λακεδαιμονίᾳ· παρὰ τὸ δέξασθαι τὰς Τυνδαρίδας, Φαντασίαν ἐχούσας τάφων ἀνεωγμένων· ἢ παρὰ τὸ δοκεῖν, δόκανον.

10 Δολιχόν· οἷον, Δηθά τε καὶ δολιχόν: — ἐπὶ πολὺν καὶ μακρὸν χρόνον. καὶ δολιχόσκιον ἔγχος, τὸ μέγα καὶ μακρὸν, ἢ μακρὰν σκιὰν ἀποτελοῦν· ἢ μακρὰ πορευόμενον· παρὰ τὸ κτεῖν.

Δολιχαύλους, τὰς μακροὺς αὐλοὺς ἐχούσας· αὐλὸς δὲ τὸ κοῖλον τῆς ἐπιδορατίδος, εἰς ὃ ἐντίθεται τοῦ ξύλου τὸ ἄκρον. αὐτὸ δὲ τὸ ξύλον, καυλός· αὐλὸς δὲ, τοῦ σιδήρου τὸ κοῖλον. καὶ δολιχῆρετμοι, μακρόκωποι. καὶ τὰ ὅμοια.

20 Δόλοψ, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δόλος, τροπῇ τοῦ σ εἰς ψ, Δόλοψ, ὡς αἶθος, αἶθοψ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰθίοψ· καὶ σκόλος, σκόλοψ· ἢ γενικῇ τῶν πληθυντικών, Δολόπων. καὶ ὡς Ἡφαιστος Ἡφαιστίων, δόλων Δολίων, οὕτω Δολόπων Δολοπίων, ὄνομα κύριον. πρέπει δὲ τὸ ὄνομα ἥρωϊ· καὶ γὰρ Δολίωνα ἐγνωμεν οὕτω κληθέντα· οὐ ἐπώνυμοι οἱ Κυζικηνοί, καὶ ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ κατὰσκοπος Δόλων· καὶ Δολίος ὁ οἰκίτης

Πηνελόπης. ἀπὸ δὲ τοῦ Δόλοπος, καὶ ἐθνικὸν οὕτω κληθέν.

Δόλος, παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῷ, ὁ συνδῶν τοὺς ἀλισκομένους, ὡς τὸ, Ἀλλὰ σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει, Ὀμηρος. ὡς χέω χόλος, καὶ θεῶ θεόλος, οὕτω δέω δόλος· ἢ παρὰ τὸ δηλῶ τὸ βλάπτω, δηλός, ὁ δηλούμενος καὶ βλάπτων, τροπῇ τοῦ η εἰς ο.

Δόλιος, παρὰ τὸ δόλος· τοῦτο παρὰ τὸ δέλω τὸ δολιάζω. ἐκ δὲ τοῦ δόλιος γίνεται δολιῷ· ὁ παρατατικὸς, ἐδολίεον ἐδολίουν· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικών, ἐδολιούσαν. καὶ ὠφείλεν εἶναι ἐδολίεον ἐδολιούν, ὡς περὶ ἐποίεον ἐποίου· ἀλλ' οἱ Βοιωτοὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς ε ὀξύτονον, ποιοῦσι τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ ἰσοσύλλαβον· οἷον ἐμάθομεν, ἐμάθουσιν· εἶδομεν, εἶδουσιν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς ε ὀξύτονον, ποιοῦσιν ἐνδείαν καὶ κρᾶσιν· οἷον, ἐκοσμήθημεν, ἐκόσμηθεν· ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν: — καὶ Φυλάσσει τὴν 40 παραλήγουσαν τῆς γενικῆς τῶν μετοχῶν.

Δολομήτα, ὃ δόλια βουλευόμενος. τὰ εἰς ης βαρύτονα τῷ η παραληγόμενα, καὶ εἰς α τὴν κλητικὴν ἔχοντα, προπερισπῶνται, πεδήτα, ἀγνυλομήτα· πλήν τοῦ ἀνάκητα.

Δόμος, ὁ οἶκος· παρὰ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ, ὡς νέμω, νόμος· ὁ οἰκοδομητὸς οἶκος.

Δόμεναι] ἔστι δίδωμι· ἢ μετοχῇ, δοῦς δόντος· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ δευτέρου ἀορίστου, δοῦναι. εἰώθασι δὲ οἱ Δωριεῖς ἐπὶ τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων τοῦ δευτέρου ἀορίστου, προτιθέμεναι τὴν με συλλαβὴν· καὶ εἰ μὲν ὥσι 50 δύο Φωνήεντα, τὸ ἐν ἀποβάλλειν· οἷον δοῦναι, δόμεναι· θεῖναι, θέμεναι· εἶναι, ἔμεναι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἔμμεναι· εἰ δὲ ἐν Φωνῇ ἐστὶ, Φυλάσσειν αὐτό, οἷον, στήναι στήμεναι· βῆναι, βήμεναι.

Δονῶ] ἔστιν ἐνῶ καὶ σημαίνει τὸ κινῶ· πλεονασμῷ τοῦ δ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, δονῶ τὸ συστρέφω. σημαίνει καὶ κινεῖν, σείειν, σκεδανύειν.

Δόναξ, ὁ κάλαμος. Καλλίμαχος, Καὶ δόνακι πλήθοντα 285 λιπῶν ῥόον Ἀστερίωνος: — παρὰ τὸ δίνω τὸ στρέφω, δίνος· καὶ ὡς λίθος λίθαξ, οὕτω δίνος δίναξ· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς ο, δόναξ, ὡς κλίνω, κλόνος· οἱ γὰρ ταρασσόμενοι συστρέφονται· ἢ παρὰ τὸ δονεῖσθαι.

Δόνακες, κάλαμοι ἀλιευτικοί, ἢ αὐλοί· πρότερον γὰρ ταῖς θύραις ἀντὶ κέρατος ἐτίθουν καλάμους. σημαίνει δύο· καλάμους, ἀπὸ τοῦ ἐν δονήσει τὴν Φυτεῖαν ὀράσθαι, οἷον ἐν κινήσει· Συμμάρψας δόνακας, μυρίκης τ' ἐρίθη 10 λούς ὄζους: — καὶ αὐτὸν τὸν καλάμους ἔχοντα, Ἰλιάδος σ', — παρὰ Ῥοδανὸν δονακίᾳ: — τὸν καλαμάδην, εὐδιάσειστον, εὐκίνητον, διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ πεφυκότας καλάμους.

Δοξοποπία, ἢ κενοδοξία.

Δόξα] παρὰ τὸ δέχω δέξω, δέξα καὶ δόξα· ἢ παρὰ τὸ δοκῶ δοκήσω, ἐδόκησα ἔδοξα· καὶ τροπῇ τοῦ κ καὶ σ εἰς ξ· ἢ παρὰ τὸ δόκω βαρύτονον, δόξω. Ἰλιάδος κ', Οὐδ' ἀπο δόξης: — οὐκ ἀπο δοκήσεως καὶ εἰκασμοῦ. ζῆτει εἰς τὰς Διαφορὰς εἰς τὸ δ.

Δόρυ, σημαίνει δύο· τὸ ξύλον, καὶ τὸ ἀκόντιον. καὶ τὸ 20 ξύλον μὲν, ὡς παρὰ Ἡσιόδῳ, — ἑκατὸν δὲ τε δούραθ' αἰμάξης: — καὶ Ὀμηρος, Καὶ δὴ δούρα σέσηπε νεῶν: — καὶ τὸ κοντάριον, ὡς τὸ, Εὐ μὲν τις δόρυ θηξάσθω: — καὶ πάλιν, αἶμα κελαινὸν ἐρώησει περὶ δουρί: — εἴρηται ἀπὸ τοῦ δρυς δρυός, δόρυ· ἐπὶ παντός λεγόμενον ξύλου ὑπὸ τῶν παλαιῶν, ὡς μάρτυς δρυμός, καὶ δρύφακτος· ἢ παρὰ τὸ δέρω τὸ λεπίζω· τοῦ γὰρ Φλοιοῦ λεπίζεται τὰ ξύλα· ἢ παρὰ τὸ δρύπω· ἢ ἐκ τοῦ δρυς· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐκ δρυῖνων κατεσκευάζον· ἢ ἐκ τοῦ

30 Δορυῶν, ὃ σημαίνει τὸ πηδῶ, Δόρυ τί ὄν, τὸ ἐκ τῆς γῆς ἀναστῆναι, ὡς ὁ ποιητὴς λέγει παρατυμολογῶν αὐτὸ, — ἐπεὶ οὐπω τοῖον ἀνῆλυθεν ἐκ δόρυ γαίης: — ἐνιοὶ καὶ τὸ δέρμα, δόρυ.

Δορυξός, ἐκ τοῦ δόρυ καὶ τοῦ ξέω. οὐδεὶς δὲ λέγει Ἑλληνῶν δορυξός, ἀλλὰ δορυξός· καὶ κατὰ συγκοπὴν, δορυξός· ἔστι δὲ τόπος ὅπου ξύονται τὰ δόρατα.

Δορυκτῆτην, δοριάλωτον, αἰχμάλωτον.

Δορύκνιον, παρὰ Νικάνδρῳ, ἀντιφάρμακον. γράφεται καὶ δορυκνιον. τὸ δορύκνιον τῶν θανασίμων ὑπάρχον πινόμενον. ἔστι δὲ κατὰ τὴν ὁσμὴν καὶ τὴν γεῦσιν, γάλακτι παραπλήσιον· εἰ δέ τις αὐτὸ κλάσειε, γάλακτος ἀποστάζει. ὅθεν δυσδιάκριτον τῷ πίνοντι, διὰ τὸ εἶναι γάλακτι παραπλήσιον. Δημοφῶν δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸ οὕτω κεκλήσθαι, διὰ τὸ δόρατι ἴσον εἶναι κατὰ τὴν ἀναίρεσιν.

Δορίαλλος, λέγεται καὶ Δορίλλος. Ἀριστοφάνης, Αἱ γυναῖκες τὸν δορίαλλον Φραγνύνται: — ἔστι δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ἐφ' ὕβρει τραγωδοποιῶν Δορίλλου. ἢ παρὰ τὸ δαίρειν, τὸ τυπτόμενον· ἢ τὸ τιλλόμενον τὰς τρίχας καὶ οἶονεὶ ἐνδεδρόμενον· οὕτω γὰρ πάλαι ἐψίλουν, ὡς 40 δῆλοι Ἀριστοφάνης, Ἡβυλλιδῶσαι κάρτι παρατετιλμέναι.

Δόρπος, ὁ δειπνος, ἢ περὶ τὴν ἐσπέραν ἐστίασιν· κυρίως ἢ ἐσπερινὴ τροφή· ἀπὸ τῶν δερμάτων· ὅτι ἐπὶ τῶν δερμάτων κατὰ τὴν τροφήν, ἐσιτοῦντο. ἢ παρὰ τὸ δρέπεσθαι τοῖς ὀδοῦσιν· ἢ παρὰ τὸ τοὺς πόρους δρέπειν· ἢ παρὰ τὸ ἔρπειν ἡμᾶς εἰς τὸ δαύειν, ὃ ἔστι κοιμᾶσθαι. οὕτως 50 Ὡρος. ἐγὼ δὲ Φημι, ὡς εὖρον σχόλιον παρακείμενον ἐν τῷ β' τῆς Ἰλιάδος· δόρπος εἴρηται, παρὰ τὸ οἶονεὶ παυεσθαι τὴν καὶ τοὺς πολεμοῦντας τοῦ δόρατος, ὃ ἔστι τοῦ πολέμου, καὶ ἡσυχάζειν. οὐ θαῦμα δὲ, εἰ τὸ κοιτὸν πάσης τροφῆς ἐπὶ μιᾷ τάττεται. καὶ γὰρ τὸ ποιητικὸν καὶ χειρουργία καὶ μαθήματα, καὶ ἄλλα μυρία ἐστὶ.

284 Δορκάς, τὸ τῆς ἐλάφου γέννημα. παρὰ τὸ δερκω τὸ βλέπω, δορκάς καὶ δορκάς· ὁξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον, καὶ εὐόματον.

Δόρξ, ὄνομα ζώου· ἐνθεν δορκάς. παρὰ τὸ δερκω δέρξω δέρξ, καὶ δόρξ, ὡς σήπω σήψω, σήψ· ὁξυωπὲς γὰρ τὸ ζῶον.

10 Δορά, δέρμα· Κρήτες δὲ καὶ τὴν δοκόν.

Δορίδες, μάχαιραι μαγειρικαὶ εἰς τὸ ἐνδέρειν τὰ θύματα ἐπιτηδεύει.

Δοράζει, κολάζει. Δορατιζόμενοι, δόρασι μαχόμενοι.

Δορούς, κωρύκους, δέρματα.

Δορκηστός, ἢ τοῦ δόρκου ὥρα. οὕτω καὶ τὸ κατ' ἡμᾶς δειπνον.

Δορυστόν, ἀνδρεῖον· ἢ δόρατι φοβοῦντα καὶ σοοῦντα, καὶ 20 ὀρμῶντα.

Δορυφόρον, τὸν Φύλακα τῶν τυράννων· καὶ τὸ κωφὸν πρόσωπον.

Δόσκον, ἔδων, δεύτερος ἀόριστος παρὰ Αἰολεῦσι· — καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον: — ἀντὶ τοῦ ἐδίδουν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ Ἰωνικῶς κλινόμενα ἐπὶ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι, καὶ τῶν περισπωμένων, διὰ τοῦ ο ἐκφέρονται πρὸ τοῦ σι· ἐδίδων, ἐδίδοσκον· ἔδων, ἐδοσκον· ἐχρύσουν, ἐχρύσοσκον.

Δοτός] ἐκ τοῦ δέδομαι παθητικοῦ παρακειμένον, δέδοται, 30 δοτός, δοτικός, καὶ δοτική.

Δόρει] Ἰστέον ὅτι τὸ σὺν δόρει καὶ σὺν ἀσπίδι παρὰ Ἀριστοφάνει γίνεται οὕτως. ὡς περ ἀπὸ τοῦ γῆρας γίνεται γῆρος καὶ ἀπὸ τοῦ δέρας δέρος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δόρυ δόρατος, γίνεται δόρος· κακεῖθεν ἢ δοτική δόρει, ὡς περ

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

τείχος τείχει. τὸ δὲ δοῦρι, ἀπὸ τῆς δοῦρος γέγονεν γενική. Δοῦρι δ' ἐπαίστων: — ἀντὶ τοῦ σὺν δόρατι. ἢ ἐκ τοῦ δρῦς δρυός, ὑπερθέσει, δοῦρος καὶ δοῦρι. καὶ δοῦρικλυτός, ὁ κατὰ τὴν μάχην κλυτός.

Δοῦρα, δόρατα, ξύλα. Ἰστέον ὅτι τὰ γόνυα καὶ δόρυα 40 γίνεται κατ' ὑπερθέσιν τοῦ υ, γόνυα καὶ δοῦρα. ἢ ἀπὸ τοῦ γούνατα καὶ δούρατα, κατὰ ἀποβολὴν τῆς τα, γόνυα καὶ δοῦρα.

Δοῦρηνες, δόρατος βολήν, δόρατος μῆκος, ἀπόστημα ὅσον δόρυ διατεῖναι.

Δουλιχόχειρος, ὁ μακροτράχηλος· παρὰ τὸ δουλιχὸν τὸ μακρὸν καὶ τὸ δειρὴ, δουλιχόχειρος· ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν γενόμενα —.

Δούλος, παρὰ τὴν δύην, ὃ σημαίνει τὴν κἀκωσιν, δύη- 50 λός τις ὢν· συγκοπὴ καὶ πλεονασμῶ, δούλος. ἢ παρὰ τὸ δεύω τὸ δεσμῶ, δέλος καὶ δούλος· τοὺς γὰρ αἰχμαλώτους ἐδέσμων. ἢ παρὰ τὸ δόλος, δούλος. Ἡρακλῆς δὲ ἐν τῷ περὶ τοῦ χοῦ καὶ δεῖ, σχηματίζει παρὰ τὸ δέω τὸ ἐλλείπω, δέλος καὶ δούλος, ὁ ἐλλείπων τῇ ἀρετῇ, ὡς Φησιν ὁ ποιητὴς, Ἡμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποκί- νηται εὐρύοπα Ζεὺς Ἀνέρος, εὐτ' ἂν μιν κατὰ δούλιον ἤμαρ ἔλῃσι.

Δούλη, εἶδος τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι πρὸς τι· 285 ἔχει γὰρ τὴν δέσποιναν. καὶ πόσοι τρόποι τῆς δουλείας; τρεῖς· τὸ κατὰ δημιουργίαν, Ὅτι τὰ σύμπαντα δούλα σά: — τὸ κατὰ δικαιοσύνην, Ἐπειδὴ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ: — λέγε- ται δουλία καὶ ἐπὶ τῶν ἀργυρωνήτων· ὡς τὸ, Ἠγόρασα δούλον.

Δοῦπος, ὁ κτύπος, ψόφος· οἶονεὶ ὁ δέους ὅπα ἔχων· ἢ ὁ δέος ἐμποῶν. ὠνοματοποιεῖται δὲ ἡ λέξις. ἐξ οὗ, Δούπησε δὲ πεσών: — σημαίνει τὸ ἀποθανεῖν πεσόντα 10 ἐν τῷ πολέμῳ, ἡχῆσαι. καὶ, — δεδουπότος Οἰδίποδος, Ἰλιάδος ψ', ἐν πολέμῳ τεθνεῶτος.

Δόχμιος, ὁ πλάγιος· παράγωγον ἀπὸ τοῦ δοχμός. Θεόκριτος, Δόχμος ἀπὸ προβολῆς κλινθεῖς: — καὶ ἀποδο- χμῶσαι, ἀποκλίνειν. παρὰ τὸ δέχω, δοχμός, ὡς βρέχω, βροχμός· ἢ ἢ ὁ εὐχώρητος, καὶ ὃν ἔστιν εὐχερῶς δέ- 15 ξασθαι ἐν ταῖς εἰσόδοις.

Δοχημή, ἢ παλαιστή, ὃ ἔστι τὸ τετραδάκτυλον τῆς χειρός. Ἀριστοφάνης, Καὶ πρὶν ἡμέραν φορέσαι, μεῖζον ἢν 20 δυοῖν δοχημῇ: — παρὰ τὸ δέχω, γίνεται δοχημή, τὸ δευτικὸν μέρος τῆς χειρός, καὶ δι' οὗ δεχόμεθα τὰ διδόμενα· ὡς δράξω δραχημή, ἢ τῶν ὀβολῶν ἐπίληψις· καὶ αἶσσω αἰχημή. ἢ παρὰ τὸ δοχμός· ἐπειδὴ πλαγίᾳ τῇ χειρὶ μετροῦμεν. ἔστιν οὖν μέτρον τι.

Δοχημικός, εἶδος μέτρου ἀντισπαστικοῦ· ἔστι δὲ μονόμε- 30 τρον ὑπερκατάληκτον· οἶον, Ἐγὼ δ' οὔτε σοί: — ἔστι δὲ Εὐριπίδου Φοινισσῶν. πολλὰ ρυθμῶν ὀνόματα καὶ ἄλλα· ἀτὰρ δὴ καὶ ταῦτα, ἱαμβός, ἱαμβικός, δάκτυ- λος, δακτυλικός· παίων ἐπίτριτος· οὗτοι μὲν οὖν ὀρθοί εἰσι ρυθμοί· ἐν ἰσότητι γὰρ κεῖνται· ἢ γὰρ μονὰς πρὸς 30 δυάδα, ἢ δυὰς πρὸς τριάδα, ἢ τριάς πρὸς τριάδα· ἢ τριάς, πλεονεκτεῖται μονάδος. ἐν τῷ δοχημικῷ, τριάς ἔστι πρὸς πεντάδα, καὶ δυὰς ἢ πλεονεκτοῦσα. οὗτος οὖν ὁ ρυθμὸς οὐκ ἡδύνατο καλεῖσθαι ὀρθός· ἐκλήθη τοίνυν δοχημικός, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἀνισότητος μεῖζον κατὰ τὴν εὐθεῖαν κρίνεται. καὶ τὸ μέτρον οὖν δοχημικόν, ὡς ἐμ- 40 πιπτόντων ἐν αὐτῷ τῶν ὀκτώ χρόνων.

Δρῶ, σημαίνει τέσσαρα· δρῶ τὸ κρατῶ, ἐξ οὗ δράκτυλος καὶ δακτυλος· δρῶ τὸ ὑπηρετῶ, ἐξ οὗ καὶ δραπέτης, 40 ὁ ἀποδρῶν τῆς δουλείας· δρῶ τὸ βλέπω, ἐξ οὗ, ὑπόδρα ἰδών: — καὶ δρήθω, κατὰ ἀντίφρασιν· οἱ γὰρ κοιμώ-

R

μενοι οὐ βλέπουσι· δρῶ τὸ πράττω, ἐξ οὗ καὶ δρᾶμα. ἐκ τοῦ δρῶ παράγωγον δράσσω· ὁ μέλλων, δράξω. διατί οὐκ ἔχει τὸ σ; εἰ δὲ ἔχει σ ὁ ἐνεστώς, τότε ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ· πλὴν τοῦ πλάσσω, πλάσω· ἱμάσσω, ἱμάσω· ἰνάσσω, ἰνάσω· πάσσω, πάσω· λεύσσω, λεύσω.

50 Δράγμα] πληθυντικῶς μὲν λέγονται τὰ δράγματα· σημαίνει δὲ τοὺς στάχνας, ὅσους δύναται ὁ θειστής τῇ ἀριστερᾷ περιλαβεῖν θερίζων. Δράγματα, τὰ τῶν χειρῶν πληρώματα· παρὰ τὸ δράξασθαι· σημαίνει τὸ λαμβάνειν. καὶ Δραγμῆ, τὸ πλῆθος τῶν κερμάτων, ἢ τῶν ὀβολῶν.

Δραθεῖν, σημαίνει τὸ κοιμᾶσθαι· καὶ καταδαρθεῖν, τὸ κοιμηθῆναι. καὶ δραθεῖν κατ' ὑπερθεσιν, ὡς καρδία, κρᾶδία. εἴρηται παρὰ τὸ δέρμα· δραθεῖν γὰρ κυρίως λέγεται τὸ ἐπὶ δερμάτων καθευδῆσαι. ἢ παρὰ τὸ δρῶ τὸ ἐνεργῶ, παράγωγον δρῆθω, τὸ κοιμῶμαι, κατὰ ἀντίφρασιν· οἱ γὰρ κοιμώμενοι οὐδὲν ἐνεργοῦσιν. ὁ μέλλων, δρῆσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδραθον· ὁ μέλλων δεύτερος, δραθῶ· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, δραθεῖν· καὶ κατὰ διάλυσιν τῆς εἰ διφθόγγου γίνεται δραθέειν.

286

Δράκων, παρὰ τὸ δέριον τὸ βλέπω· ὁξυτερὴς γὰρ τὸ ζῶον. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδρακον, ὡς ἐπραθον, ἐκ τοῦ πέρθω· καὶ ἔτραπον, ἐκ τοῦ τρέπω. ἔδρακον ὠφείλεν εἶναι· ἀλλὰ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων· — πόθεν ἔχει τὸ α; κανὼν τύχη τὸ εὐσυνάμεταβόλῳ, εἰς α αὐτὸ τρέπει ὁ δεύτερος ἀόριστος. καὶ Ὀμηρος, — ἐσέδρακον ἀντην· — καὶ, — οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι ἡελίος περ· — ἀντὶ τοῦ ἴδοι.

Δρακίος, ὄνομα κύριον· ἀπὸ τοῦ δράσσω, ἵν' ἢ ὁ δραττόμενος, ὁ ἰσχυρός. ἢ παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω, ἵν' ἢ ὁ πρακτικός.

20 Δράμα, ποίημα, πρᾶγμα. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ἐνεργῶ, (ἀφ' οὗ καὶ δρᾶσαι, τὸ πράξει) ὁ παθητικὸς παρακείμενος, δέδραμαι· ἐξ αὐτοῦ δράμα, λέγεται δὲ δράματα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν θεατρικῶν μιμητικῶς γινόμενα, ὡς ἐν ὑποκρισει, ὡς φησὶν Ἀριστοφάνης· ἐπειδὴ ἐν ἱερῷ Ἡρακλέους δεικνύοντες ἐγίνοντο χοροί. καὶ τὰ ἐκ συσκευῆς δὲ καὶ κακουργίας δρώμενα κατὰ τινος ὑπὸ τινων, δράματα.

Δράναι] οἶμαι ἀπὸ τοῦ δρῆμι ἔδρην· τὸ ἀπαρέμφατον, δράναι. κάλλιον οὖν ἀπὸ τοῦ δράνω δρανώ· ἔδρανα δράναι. ἐστὶν Ἰλιάδος κ'. καὶ Δράνειν, ἰσχύειν, δύνασθαι, ἐνεργεῖν.

30 Δράξ, σημαίνει ἴσον τῇ χειρὶ οἷον τε δράξασθαι καὶ περιλαβεῖν. παρὰ τὸν δράξω μέλλοντα, δράξ, ὡς θῆσω, θῆξ.

Δράξων, ἢ λεγομένη σικελική. σημαίνει δὲ τοὺς κατ' ἀγορὰν τῶν ἀλφίτων ἢ τοὺς ἄλλων τινῶν δραττομένους καὶ ἀρπάζοντας. οὕτως Ἐρατοσθένους καπηδάλους καλεῖ· παρὰ οὖν τὸ δράττεσθαι. εἰς τὸ Διογένηος εὖρον ἐγὼ δράξων σημαίνειν πορνοβοσίων.

Δρέμω, ἢ μέλλων δραμῶ· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδραμον· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, δραμεῖν. τὸ ῥῆμα, δέρμω· ὁ 40 δεύτερος ἀόριστος, ἔδαρμον· καὶ ὑπερθέσει, ἔδραμον· ὁ δεύτερος μέλλων, δραμῶ.

Δραπέτης, ὁ Φυγᾶς· παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὑπηρετῶ· καὶ ἀποδρῶ, τὸ ἀποφεύγω· ὅθεν καὶ ἀπέδρα· ὁ μέλλων, δράσω· καὶ μετὰ τοῦ πέτω (σημαίνει τὸ ἀφίπταμαι) γέγονε δραπέτης, ὁ ἀποπτάς καὶ ἀποστάς τῆς ὑπηρεσίας· ἢ ὁ τὸ δρᾶν (ἡγουν τὸ πράττειν) πεττεύων, τουτέστιν ἐκκλίνων.

50 Δραπετίνδα, ὄνομα παιδιᾶς. ἐστὶ δὲ τῆς μυίνδα καλουμένης τρόπος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ· τῶν παιδῶν ὁ μὲν τις μύει τοὺς ὀφθαλμούς, βοῶν, Τηροῦ, Φυλάττου· — οἱ

δὲ ἄλλοι, Φεύγουσι, Φυλασσόμενοι τοῦ ἀγρευθῆναι. εἴρηται παρὰ τὸ δραπετεύειν καὶ Φεύγειν τοὺς παίζοντας αὐτήν.

Δραπέται, δυνατοί. Δρήστειραι, διάκονοι, θεραπεῖναι. Δρήσται, δρηστήρες, οἱ ὑπουργοῦντες καὶ διακονοῦντες. Δραστήρ, ὁ νοητικὸς κατ' ἐπιβολήν. δραστήρας, μαγείρους, διακόνους.

Δρητισμόνην, θεραπεῖαν, ὑπηρεσίαν.

287

Δράστις, σημαίνει τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν ὄρασιν. παρὰ τὸ δρῶ, τὸ πράττω καὶ τὸ βλέπω, τὸ δρᾶ καὶ δράξ, καὶ ὑπόδρα καὶ ὑπόδραξ· καὶ δρατοί, οἱ ὀφθαλμοί· καὶ δραπέτης, ὁ περιβλεπόμενος μὴ ἀλῶ. δρῶ δράσω οὖν, δρᾶσις, ὡς πράξω, πρᾶξις. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὄρῶ, (ἀφ' οὗ καὶ δρᾶσις ἢ βλέψις) δέδραται, δρατὸς, καὶ δρατοί, οἱ ὀφθαλμοί.

Δρατᾶ] — περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει· — ἐπεσώρευε δὲ τὰ ἐκδεδαρμένα σώματα τῶν ἀνηρημένων ἀνδρῶν, Ἰλιάδος ψ'. ὡς Φθείρω Φθαρτὸς Φθαρτὴ Φθαρτὰ, οὕτω 10 δείρω τὸ ἐκδέρω, δαρτὸς δαρτὰ· καὶ κατ' ὑπερθεσιν, δρατὰ, ὡς ὀφίοσπαρτον, ὀφίοσπρατον.

Δράκαυλος, Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς· ἐπεὶ ἡ Ἀθηναῖα δονεῖ παρ' αὐταῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα ταῖς Κέκροπος θυγατρῶν· [ὅτι] συναυλίζονται κατὰ τὸ εἶδος Κέκροπι 20 ὄντι διφθεῖ· [ὅτι] συναυλίζεται μία τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει δράκοντι, προσημερεύουσα τῇ θεῷ.

Δραχμῆ, σταθμὸς ὠρισμένος· ἢ τὸ συνάθροισμα τῶν ἐξ 20 ὀβολῶν. παρὰ τὸ δέδραγμα, δραχμῆ. τὸ παλαιὸν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὀβολοῖς κεχορημένων ἀντὶ νομίσματος, οὗς τῇ χειρὶ δραξαμένους δυνατόν ἦν περιλαβεῖν, τούτους δραχμὴν ἐκάλουν, παρὰ τὸ δράξασθαι· αἱ δὲ ἐκαστὸν δραχμῆ ποιοῦσι μᾶλλον μίαν. εἰς τὸ ἐρεγμός· καὶ εἰς τὸ ἀρχόμενος περὶ τοῦ χωρὶς γ.

Δρεπτόν, διηνεκῶς ἀπολαυστικόν, τρυγητικόν, καὶ ὅπως ποτε ἀρπαστόν· καὶ τὸ δρεπτόν σκευῶνται παρὰ τοῦ Φίλημα.

Δρέπειν, τρυγᾶν, τέμνειν· καὶ Δρεπεῖς, οἱ τρυγηταί. 30

Δρεπάνη, ἢ Φαιακία· διὰ τὸ ἐκεῖ κενρῶσθαι τὰ δρέπανον ὃ ὁ Κρόνος τὸν πατέρα τῶν αἰδολῶν ἐξέκοψεν· ἢ ὅτι τὸ παρὰ Ἡφαίστου Δημητρί δοθέν, ἵνα τοὺς Τιτᾶνας διδάξῃ θερίζειν.

Δρέπανον, χώρα τῆς Σικελίας. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ κείσθαι τὸ δρέπανον ὃ ἀπέτεμε τὰ αἰδοῖα τοῦ Οὐρανοῦ ὁ Κρόνος. ἢ ἀπὸ τοῦ σχήματος· δρεπανοειδὴς γὰρ ὁ τόπος. Δρέπανον δὲ καὶ χώρα Βιθυνίας πρὸς τῷ Βοσπόρῳ κειμένη.

Δρήσος, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸν δράσω μέλλοντα, Δρά- 40 σος, καὶ Δρήσος τροπῇ, ὡς κτήσω, Κτήσος· καὶ ῥήσω, Ῥήσος· καὶ εἴσω, Ἴσος, κύριον.

Δρία] Ἡσίοδος, — ἀνὰ δρία βησσηέντα Φεῦγε· — οὖν ἀπὸ τοῦ δρία κατὰ συγκοπὴν· ἀλλ' ὡς περ ἀπὸ τοῦ θύος γίνεται θύον, καὶ μέγαρος μέγαρον, οὕτω δρία δρίον· καὶ ὡς μύρον μύρα, οὕτω δρίον δρία· ἀνὰ τοὺς συνδένδρους τόπους.

Δριμύς, παρὰ τὸ τὰς ῥῖνας μύειν· ἢ παρὰ τὸ δόρυ καὶ τὸ μένος.

Δρίφος] δρίφος Συρακούσιοι· Φέρ' ὃ τὸν δρίφον· — δρίφο- 50 ρος γὰρ καὶ δρίφος.

Δρόσος, κατὰ παράλειψιν τοῦ ι· οἶον, ἢ παρὰ τοῦ Διὸς σοουμένη, δρόσος τις οὔσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δρόσος. ἢ παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕσος· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τῶν συμφώνων, δρόσος. δροσίζω δροσίσω, καὶ δροσῶ δροσήσω· καὶ ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, δροσούμενοι. ἢ παρὰ τὸ ῥέω ῥόσος, καὶ δρόσος· ἢ παρὰ

288 τὸ δρῶν τὸ πράττω καὶ τὸ σῶς, ἡ σώους δρῶσα τοὺς καρπούς.

Δροίτη, ἡ πύελος· ὁ δὲ Αἰτωλὸς Φησὶ τὴν σιὰφην ἐν ἣ τιθηνεῖται τὰ βρέφη· Παρθένιος δὲ τὴν σορόν, καὶ Αἰσχύλος, καὶ ἐστὶ παρὰ τὸ δόρυ καὶ τὸν οἶτον, τὸν θάνατον· τὸ δόρυ τὸ εἰς θάνατον ἐπιτήδειον. ἡ ἐκ δρυὸς εἰς οἶτον πεποιημένη, καὶ εἰς τὸ δέχεσθαι τὸ σιῆνος. κατὰ τὸν Ἑρμιππον οὖν διὰ τοῦ υ γράφεται· παρὰ τὴν δρῶν τὴν ξυλίνην· καὶ ἴσως ὅτε μὲν σημαίνει τὴν πύελον, διὰ τοῦ υ· ὅτε δὲ τὴν σορόν, διὰ τῆς οι.

Δρωπανίζεσθαι, ταυτὸν ἐστὶ τῷ πιττοῦσθαι. ἄμφω δὲ τὸ τὰς τρίχας τοῦ παντὸς σώματος μαδᾶν χρίσμασι.

Δρυαχαρνεῦ, δρύνει Ἀχαρνεῦ ἀναίσθητε. ἐκωμωδοῦντο γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς, ὡς ἄγριοι καὶ σιληροί· Ποτάμιοι δὲ, ὡς ραδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους· Ουτάδαι καὶ Προσπάλτιοι, ὡς διασπτικοί.

* Δρυμός, ἡ ὕλη· ἀπὸ τῆς δρυός· δρῦς γὰρ ἅπαν δένδρον σημαίνει.

Δρύϊνος, ξύλινος, ὡς ἂν τις εἴποι λίθινος· πᾶν γὰρ ξύλον δρῦς καλεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· καὶ Δρυμῶν, ὁ σύνδενδρος τόπος, ἀπὸ τῶν δρυῶν· οὕτω γὰρ ἐκάλουν πᾶν δένδρον· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ Ἀνρόδρυα οὐ μόνον βαλάνους, ἀλλὰ παντὸς φυτοῦ καρπὸν ἐδώδιμον· καὶ Γεράνδρυα, πάντα τὰ παλαιὰ φυτὰ· δρῶν γὰρ ἐκάλουν πᾶν δένδρον ἀπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου· καὶ Δρυτόμος, ὑλοτόμος, ξυλοτόμος. τὸ δὲ δρῦς, ἐπὶ μὲν εὐθείας, μακρὸν ἔχει τὸ υ· ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης κλίσεως, βραχύ· ὁμοίως καὶ τὸ ἰχθυς· ἐπὶ σὺς, σὺς· ὕς, ὕς.

Δρύοψ, ὄνομα ἐθνικόν. τοὺς Δρύοπας ὑπὸ τὸν Παρνασσὸν οἰκοῦντας, μετέστησεν Ἡρακλῆς εἰς Πελοπόννησον. καλοῦνται δὲ ἀπὸ Δρύοπος υἱοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Δίας τῆς Λυκάονος.

* Δρυόκοιτος, ὁ ἐν ταῖς ὕλαις κοιμώμενος.

Δρυόχους, τοὺς πελέκας. οἱ μὲν, κρίκους ἀκούουσι τινὰς μεγάλους ἐπ' ὀβελίσκων κειμένους, οὓς καταπήγνυσθαι εἰς τὴν γῆν, ὥστε δι' αὐτῶν τοξεύειν· οἱ δὲ, μολιβάς τὰς θέσεις αὐτῶν κἄτωθεν, ἔπειτα τὸν κύκλον ἄνω ἐπικείμενον. ἄμεινον δὲ ἀκούειν δρυόχους, ξύλα ὀρθὰ, ἐφ' ὧν ἡ τρόπις ἐρείδεται τῆς πηγνυμένης νεῶς, ἡγουν στηρίγματα. καλοῦνται δὲ αὐταὶ καὶ ἐπεγενεῖδες.

Δρυφάνκτους, ξυλίνους θώρακας, ἡ τοὺς νῦν καλουμένους καγκιέλλους, τὰ διαφράγματα ἢ περιτειχίσματα. εἴρηται δὲ κυρίως πάντα τὰ ἀπὸ ξύλων γινόμενα. δρυόφακτος τις ὢν, ὁ ἐκ δρυῶν Φραγμός· πάλαι γὰρ τὰ πάντα ξύλα δρύας ἐκάλουν καὶ δρυμόν. ἡ παρὰ τὴν δρῶν καὶ τὸ πακτῶσαι, ὅ ἐστι πῆξαι, δρύπαντος καὶ δρύφακτος.

Δρύπτω, τὸ σπαράττω. Ὁμηρος, Δρυψάμενοι δ' ὀνύχεσσι παρειάς· — παρὰ τὰς δρῦς. τὸ γὰρ παλαιὸν ἀρπάζοντες τὰς βαλάνους, περιπαλόντες ἀλλήλους ἐσπάραττον· ἀπὸ δὲ τούτου, δρυμάσσω ῥῆμα τὸ σπαράττω. ἡ ἀπὸ τῶν περιλεπιζομένων δρυῶν εἴρηται.

289 Δρύφελλον, τὸ λέμμα, ὁ Φλοιός. Παρθένιος, Οὐδὲ ποροὶ ρίζης δρύφλα ποντιαδος· — παρὰ τὸ δρῦσαι, ὅ ἐστι λεπίσαι, ὁ αποδρυπτόμενος Φλοιός. καταχρηστικῶς δὲ καὶ Φύλλον δρύφελλον, ἐπὶ τοῦ σελίνου ὁ Παρθένιος. Δρύφακτοι, αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι, ἡγουν τὰ καγκιέλλα. Δοῖδυξ, ὁ καλούμενος ἀλοτριβανός· παρὰ τὸ δαδύσσω τὸ ταρασσῶ· ὁ μέλλων, δαδύξω· ἀποβολῇ τοῦ ω, δάδυξ· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δοῖδυξ. τὰ εἰς υξ ἅπαντα διὰ τοῦ υ φιλοῦ γράφονται πλην τοῦ προῖξ.

Δοῖεν] ἐκ τοῦ δίδωμι, ἐδίδων· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐδων·

δοῦς, δόντος· τὸ εὐκτικόν, δοῖην· τὸ πληθυντικόν, δοίημεν· καὶ συγκοπῇ. δοῖμεν· καὶ δοῖεν, τὸ τρίτον.

Δοιάντειον πεδὶον νέμονται, ἀπὸ τοῦ Δοίαντος ἥρωος.

Δοιῶ, ὄνομα· ἡ εὐθεῖα τῶν ἐνιῶν, δοῖός. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν ἐν τοῖς ῥήμασιν ἀναλογίαν φυλάττουσι, καὶ ἐν τοῖς ὀνόμασι πλεονάζουσι τὸ ι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ δέω τὸ δεσμεύω, δός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δοῖός· ἡ γενική, δοιοῦ· ἡ εὐθεῖα τῶν δυῖων, δοιῶ. ἡ ἐκ τοῦ δύο διὰ 20 τοῦ υ φιλοῦ γίνεται κατὰ διάλεκτον, πλεονασμῷ τοῦ ο, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι. ἐκ δὲ τοῦ δοῖός, γίνεται δοιῇ, καὶ δοιαί. Ἰλιάδος ι, — ἐν δοιῇ δὲ σωσέμεν, ἡ ἀπολέσθαι· — τουτέστιν ἐν δισταγμῷ, ἐν διχοστασίᾳ. περισπᾶται· δοτική γὰρ ἀκολουθεῖ εὐθείᾳ τῇ δοῖός.

Δύο, παρὰ τὸ συνδεδέσθαι ἐτέρω ἀριθμῷ. γράφεται καὶ ψιλῷ καὶ διφθόγγῳ. ὅταν βαρυνεται, γράφεται διὰ τοῦ υ φιλοῦ· ὅτε δὲ ὀξύνεται, διὰ τῆς οι διφθόγγου. Αὐτὰρ ὁ δοῖρε δύο· — ὡδε γὰρ διὰ τὸ μέτρον, μέγα. κοινῶς μὲν γὰρ, διὰ τοῦ ο μικροῦ· Ἀττικῶς δὲ, διὰ τοῦ 30 ω μεγάλου. καὶ ποῖον ἐστὶν ἀναλογώτερον; τὸ διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἐμάθομεν γὰρ, ὅτι τρία ἐστὶ στοιχεῖα τελικὰ τῶν δυῖων, α, ε, ω.

Δυάζειν, τὸ διστάζειν· παρὰ τὸ ἐν δύο στάσεσιν εἶναι· ἡ παρὰ τὸ δεδέσθαι τὴν ψυχὴν, καὶ μὴδὲ πρὸς ἐτέραν τρέπεσθαι γνώμην.

Δοιάζω] παρὰ τὸ δοῖός, δοιάζω, ὡς ἵππος ἱπιάζω.

Δυοῖν] ὡς περ ἀπὸ τοῦ ἄμφω γίνεται ἄμφοῖν, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δύο δυοῖν. λέγεται καὶ δυεῖν, τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. 40

Δυάς, παρὰ τὸ δῶ τὸ δεσμῷ· ἵν' ἡ ὁ ἐκ συνθέσεως πρώτος ἀριθμός· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς μονάδος. ἡ παρὰ τὸ συνδεδέσθαι ἄλλω ἀριθμῷ, τῷ ἐνί· τὸ γὰρ ἐν, ἀπολελυμένον ἐστὶ παρὰ τὴν ἐσιν καὶ τὴν ἄφεςιν. ἡ παρὰ τὸ διεῖναι· μόνη γὰρ πρώτη ἡ δυάς διίσταται ἀπὸ τῆς μονάδος· ὅθεν οἱ Πυθαγόρειοι τόλμαν αὐτὴν εἶπον. ἡ παρὰ τὸ δύο, δυάς.

Δυϊκὸς ἀριθμός, οὐ μόνον ὅτι ἐπὶ δυοῖν λέγεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐκάστην πτώσιν δύο πτώσεις ἔχειν.

Δῦ δὲ χιτῶνα] τὸ δῦ, μακρόν. ἐστὶ γὰρ δεύτερος ἀόριστος 50 τῶν εἰς μι, ἔδυν, ἔδους, ἔδυ, δῦ.

Δύω, τὸ ἐνδύσασθαι ἱμάτιον. ἀπὸ τοῦ δέω τὸ δεσμῷ, ὡς χέω χύω· καὶ συνθέσει, ἐνδύω καὶ ἐνδύσις. δοκεῖ γὰρ δεδέσθαι τῇ ἐσθῇτι. ἀπὸ δὲ τοῦ δύω, γίνεται δῦμι τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι· ἡ δὲ τετάρτη, ἀπὸ τῆς ἕκτης τῶν βαρυτόνων· ὅλον δύω δῦμι· ἡ μετοχή, δὺς· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, δύναι (ὡς Φᾶς Φαναι) καὶ δῦμε- 290 ναι, ἀόριστος δεύτερος καὶ μέλλων· ἀπὸ τοῦ δῦμι.

Δύσεαι] — εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκὴν, Ἰλιάδος ι, εἰ μὴ ἀναλάβης τὴν δυνάμιν σου καὶ κατέλθης ἐν τῷ πολέμῳ βοηθήσων.

Δυσετό τ' ἥελιος] ἐχρῆν δέιλετο, εἰς δέιλην ἐτράπη· ἡμέρα γὰρ ἦν ἐτι. δύω, δύσω· καὶ μετὰγεται ὁ μέλλων εἰς ἐνεστώτα· δύσω, δύσομαι, ἐδυσόμην.

Δυσμή] ὡς παρὰ τὸ δέω δεσμῷ, οὕτω καὶ δύω δυσμή, ὅτε συνδεῖται τῷ φωτὶ τὸ σκότος καὶ συνάπτεται. πα- 10

ρὰ τὸ δύω, ἡ δῦμι· ὁ παρακείμενος, δέδυνα· ὁ παθητικός, δέδυσμαι· καὶ ὄνομα ῥηματικόν, δυσμή. καὶ δυσμαὶ δυσμῶν, ὅπου ἐσέρχεται καὶ ὑπείσδυνει ὁ ἥλιος. Δύσις, ὅπερ ἂν σημαίη, παρὰ τὸ δύω εἴρηται τὸν ἀριθμόν, καὶ τὸ Φῶς· παρὰ τὸ σκότει συνδυάζεσθαι.

Δύναμις, ἡ ἰσχὺς· ἡ παρὰ τὸ δαινύω, ἡ παρὰ τὸ δύνω· ἡ δύνουσα καὶ πράττουσα καὶ διαιρούσα τὸ ἀνδιστάμενον.

Δυνάστης, ἀπὸ τοῦ δυνάζω· ὁ μέλλων, δυνάσω· δεδύνα- 20 κα, δεδύνασμαι, δεδύνασται, δεδύνασται.

Δυνήσεαι] ἀπὸ τοῦ δύνω δυνῶ δύνῃμι, δυνήσομαι, δυνήσεται.

Δύνωνται] ἀπὸ τοῦ δύνῃμι· οὗ τὸ παθητικόν, δύναιμαι· τὸ ὑποτακτικόν, εἰάν δύνωμαι. καὶ ὥφειλεν εἶναι εἰάν δυνῶμαι, ὡς τιθῶμαι· ἀλλὰ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι ἥνίκα εὔρεθῇ ὁ ἐνεστώς τῶν εἰς μι ἐν χρήσει, τότε προπερισπᾶται τὰ ὑποτακτικά· οἷον τίθῃμι, εἰάν τιθῶμαι· ἴσθῃμι, εἰάν ἴσθῶμαι. ἥνίκα δὲ οὐχ εὔρισκεται ἐν 30 χρήσει, τότε προπαροξύνηται· οἷον δύνῃμι εἰάν δύνωμαι· τὸ γὰρ δύνῃμι ἐν χρήσει οὐχ εὔρισκεται. καὶ τὸ πληθυντικόν, δύνωνται.

Δύνασαι] Ἰστέον ὅτι τὰ ἔχοντα τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς ε ὀξύτονον, τροπῇ τοῦ κατὰ τὸ τρίτον τ εἰς σ, ποιεῖ τὸ β'· οἷον πεποιήται, πεποιήσαι· ὅτι πεποιήκως. οὕτως οὖν δύναται δύνασαι, ὅτι δυνάς· καὶ ἐπίστασαι, ὅτι ἐπιστάς. ἀπὸ τοῦ δύνῃμι καὶ ἐπίσθῃμι, δύναιμαι καὶ ἐπίσταμαι. τὸ δὲ δύνῃ καὶ ἐπίσθῃ, κατὰ πάθος εἰσὶν ἀπὸ τοῦ δύνασαι καὶ ἐπίστασαι· Ἰωνικῶς, δύνει καὶ 40 ἐπίσσει· καὶ κρᾶσει τοῦ ε καὶ α εἰς η, δύνῃ καὶ ἐπίσθῃ. Χοιροβοσκός.

Δυσί] Ἰστέον ὅτι ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν ὅσοι μὲν ἐν μιᾷ Φωνῇ τὰ τρία γένη δηλοῦσιν, οὗ κλίνονται· τὰ γὰρ ἄρθρα μόνον διαλαμβάνει· ἐπεὶ τὸ ἀριθμητικόν πανταχοῦ τὴν αὐτὴν Φωνὴν ἐφύλαξεν. εἰ ἄρα οὖν τὰ δύο ἐν μιᾷ Φωνῇ τὰ τρία γένη δηλοῖ· οἱ δύο γὰρ, καὶ αἱ δύο, καὶ τὰ δύο· δηλονότι οὐκ ὥφειλε κλίνεσθαι τοῖς δυσίν. ἐστὶ δὲ εἰπεῖν, ὅτι πολλάκις αἱ διάλεκτοι κλίνουσι ταῦτα, ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ, Εἰς τὸν δυοκαίδεον· — ἀντὶ τοῦ δυοκαίδεα. καὶ πάλιν Καλλίμαχος ἐν τοῖς Ἐλεγείοις, Ἐκ δὲ τριηκόντων μοῖραν ἀφείλε μίαν· — ἐκ τοῦ τριηκόντος, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν τριάκοντα. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ δύο εὔρηται κλινόμενον. καὶ παρὰ τὸ δύο, δυσὶν ἀντιφέρεσθαι, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ· οὐχ ἐνὶ μόνον κεῖται, ἀλλ' ὅτε μὲν δυσὶν, ὅτε δὲ πλείοσι. τῇ οὖν χρήσει ἐπακολουθῶν, κλίνεται τὸ δυσί. 50

Δύη, ἡ κακοπάθεια· οἷον, — ἡ γὰρ με δύη ἔχει ἥλιθα πολλή· — ἀπὸ τοῦ δῶ τὸ δεσμεύω· ὅθεν, Συνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον· — οὗ παράγωγον, δέω· ἀφ' οὗ, Πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι; Ὀδυσσεύς θ', ἀντὶ τοῦ δεσμεύοιμι, κρατοῖμι· καὶ δεμός καὶ δεσμός, ὡς θέω, θεσμός. ἀπὸ τοῦ δέω οὖν γίνεται δύω, ὡς βέω βύω βύσις, καὶ χέω χύω χύσις. δύω οὖν δύη, ἡ συνδεδεμένη τῷ πάσχοντι· ἡ ἥτινι συνδέεται τις δυστυχία κακοπαθῶν. ἡ λύη τις οὔσα, ἡ λύουσα τὰ μέλη· ὅθεν καὶ δούλος ὁ δυστυχὴς καὶ κακῶς πάσχων, δῦλος τις ὢν. 10 ἄνευ πόνου· καὶ δυηπαθείας, κακοπαθείας, δυστυχίας.

Δύμη, ἡ πόλις τῆς Ἀχαΐας. Δυμόφρων, Δύμη τε Βουρέοισιν ἡγεμῶν ὄχλου· — λέγεται καὶ Δῦμαι καὶ Δυμαῖαι, ὅτι πρὸς δυσμὰς τῆς Ἀχαΐας κεῖται, δυσμη τις οὔσα καὶ δύμη. ἡ ἀπὸ Δύμης ἡρωίδος.

Δύμας, ὄνομα κύριον. ἀπὸ τοῦ δύω τὸ δεσμῶ, Δύμας· — υἱὸς δὲ Δύμαντος.

Δύπτῃς] δύπται λέγονται αἱ αἰθυσιαί. καὶ ὁ δύπτης. Καλλίμαχος, Δύπται τ' ἐξ αἰλὸς ἐρχόμενοι ἐν διοὶ καύηκες· — παρὰ τὸ δύπτω, δύπτης, ὡς ὀπτω ὀπτης, καὶ ἐπόπτης. δύναται δὲ λέγεσθαι καὶ δύπτης ὁ κολυμβητής, παρὰ τὸ δύνειν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

Δύρεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὀδύρεσθαι.

Δυρράχιον, πόλις Ἡπείρου, ἡ πρότερον κληθεῖσα Ἐπίδαμνος· νῦν δὲ Δυρράχιον, ὅτι κατὰ τὸν τόπον πρεχούσης ἁκρας γεωλόφου, τὸ κύμα προσπίπτου καὶ σχιζόμενον, ραχίαν ποιεῖ μεγάλην· ὅθεν διὰ τὴν

ραχίαν καὶ [τὸ] δύσορμον, Δυρράχιον ὠνόμασαν τὸν τόπον.

Δυσαῆς, ὁ ἄνεμος. — ἀνέμοιο δυσαέος ὀρυμένιοι· — παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω καὶ δυσ, ὁ κακῶς πνέων. τὸ γὰρ δυσαῆων, ἔκτασιν ἔχει τοῦ ε εἰς τὸ η. τινὲς δὲ τοῦ ζεφύρου ἐπίθετον Φασὶ τοῦ ἀπὸ δύσεως ἄοντος, ὅτι δυτικός ἐκ ζόφου ῥέει.

Δυσάμμορος] παρὰ τὸ μόρος δύσμορος· καὶ πάλιν παρὰ τὸ μόρος, ἄμμορος, τοῦ α ἀντὶ τοῦ κακοῦ κειμένου· καὶ κατὰ ἀλλεπαλλήλον σύνθεσιν, δυσάμμορος, ὡς ἡλικες, ὁμήλικες, καὶ συνομήλικες.

Δυσαριστοτοκία, Ἰλιάδος σ', ἐπὶ κακῶ τὸν ἄριστον τετοκῆ, ὡς ἂν τις εἴποι ἐπὶ διχοστασίᾳ εὐτεκνον.

Δυσάλθης, τὸ δυσίατον· οὐδετέρως· τὸ ἀρσενικόν, δυσάλθης. ἐκ τοῦ δυσ καὶ τοῦ ἄλθω τὸ θεραπεύω.

Δυσβήρης, ὁ δύσβατος· παρὰ τὸ δύσβατος, δυσβατήρης· καὶ ἐν συγκοπῇ.

Δυσβάρνακος, δυσκατανόητος. βάρνακα γὰρ ἄγρια λάχανα δύσπλυτα.

Δυσγάρχαλις, δυσυπότακτος· γαργαλίζειν γὰρ, τὸ εἰς γέλωτα ἄγειν καὶ πείθειν.

Δυσερμία, ἡ δυστυχία; ἡ κακὴ ἐπιτυχία. εὐερμίαν γὰρ τὴν ἐπιτυχίαν καλοῦσιν, ἀπὸ τοῦ τὸν Ἑρμῆν εἰς πολλὰ παρακαλεῖσθαι βιωφελῇ.

Δύσερν, Φιλόνεικον· παρὰ τὸ δυσ μόριον, καὶ τὴν ἔριν.

Δυσηχῆς] — καὶ πολέμοιο δυσηχέας· — παρὰ τὸν λυπηρόν ἦχον τὸν ἐν τῷ πολέμῳ γινόμενον.

Δυσηλεγῆς, καὶ τανηλεγῆς, ἐπὶ τοῦ θανάτου λέγεται, ὁ μακροκόμητος· ἀπὸ τοῦ λέγω τὸ κοιμῶμαι· οἷον, Λέξον νῦν με τάχιστα· — ἡ παρὰ τὸν ἔλεγον τὸν θρήνον· ἢ ὁ χαλεπὸς θρήνους περιποιῶν. 292

Δυσηνίους, δυσπειθεῖς, ἀνυποτάκτους, δυσαγῶγους, δυσμετόχους· ἐκ μεταφοράς τῶν ἵππων· ἥνια γὰρ τὰ λῶρα.

Δύσκολος, ὁ δυσάρεστος· παρὰ τὸ κέλλω, ὁ δυσχερῶς τινὲ ἐνούμενος, ἀπὸ τῆς συνδεούσης καὶ ἐνούσης κόλλης. οὐκ εὐθετος, ἄγριος.

Δυσκέλαδος, δύσηχος.

Δυσκλέα, ἄδοξον.

Δυσμενής] παρὰ τὸ μένω γίνεται δυσμενής, δυσμενῶ· καὶ ἀπὸ τούτου δυσμεναίνω, τὸ ἀπεχθῶς διάκειμαι. Εὐριπίδης, — σχέτλια τί μαινόμεαι, Καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλευούσιν εὔ; — τοῦτο τὸ ὄνομα ἐστὶ σύνθετον ἐκ τοῦ δύς· καὶ ἄδηλον, εἴτε παρὰ ῥῆμα γέγονεν, ἡ παρ' ὄνομα οὐδέτερον. ἀκόλουθον μέντοι ἀμφοτέροις τοῖς σχήμασιν ἔχειν τὴν τάσιν. εἴτε γὰρ ἀπὸ τοῦ μένω ὀξύτουμένου, ὡς σπείρω πολυσπερῆς, ἄρδω νεαρδῆς· εἴτε παρ' ὄνομα οὐδέτερον, κατὰ λόγον ὠξύθυ. ὡς γὰρ παρὰ τὸ κρατῶ, γίνεται παγκρατής, ἄγος ευαγῆς, οὕτω παρὰ τὸ μένω, δυσμενής. ἡ γενικὴ δυσμενέος. 20

* Δυσμή] ὡς παρὰ τὸ δέω δεσμός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δύω δυσμή, ὅτε συνδεῖται τῷ φωτὶ τὸ σκότος καὶ συνάπτεται, ὅπου ἐτέρχεται καὶ ὑπείσδυνει ὁ ἥλιος.

* Δυσνομία, ἡ παρανομία· ἀπὸ τοῦ δύς καὶ νόμος.

* Δύσμορος, ὁ δυστυχὴς· παρὰ τὸ δύς καὶ μόρος.

Δύσπαρι, ἐπὶ κακῶ ὠνομασμένε, οἷον ζήσας ὡς Πάρις, 30 δυσώνυμε. καὶ δυσπάρितον χωρίον, τὸ ἄβατον. οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει.

Δυσπρέλας ῥίζας, Ἀπολλώνιος τὰς κακῶς ἀναδιδόμενας· ἀπὸ τοῦ πᾶλλω· ἡ δυσχερῶς γινομένης.

Δυσπέμφελος, δυσάρεστος, δυσπειθής, δυσκίνητος, χαλεπός, μεμψίμοιρος. Εἰ δὲ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλου ἡμερος αἰρή· — εἴρηται ἀπὸ μεταφοράς τῶν δυσπεττούντων σιτίων.

Δυσσός, παρὰ τὸ σός τὸ διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἴν' ἢ ὁ κα-
κῶς σωθισόμενος. ἢ παρὰ τὸ σω, ὃ σημαίνει τὸ διώ-
κω· καὶ κατ' ἐπένθεσιν τοῦ βῆτα, γίνεται σοβῶ· ἴν' ἢ
ὁ κακῶς διωκόμενος. οὕτω δὲ καὶ τὸ δορυσσός καὶ λα-
οσσός τινὲς ἐτυμολογοῦσι.

Δύστηνος, δυστυχής, ταλαίπωρος, ἄθλιος. ἢ παρὰ τὸ
στήναι, οἶναι ὁ μὴ δυνάμενος στήναι· ἢ ἀπὸ τοῦ στέ-
νω, καὶ τοῦ δυσ ἐπιρρήματος, ὁ πάνυ στένων, ὁ αἰεὶ
κακός.

Δυσχερές, τὸ δυσκόλως ὑπὸ τῶν χειρῶν κατεργαζόμενον,
ὡς τὸ εὐχερές.

Δυσωρήσονται, δυσφυλακτῆσουσι, κακὴν Φυλακὴν καὶ νύ-
κτα διάξουσι.

Δυσωπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι, φοβεῖσθαι μεθ' ὑπονοίας, σκυ-
θροπάζειν. οἱ γὰρ παλαιοί, ἐπὶ τοῦ κρίνειν καὶ ἐλέγ-
χειν λαμβάνουσι· δυσωπεῖν γὰρ εἴρηται, παρ' ὅσον οἱ
κατακεκριμένοι κακῶς ἔχουσι τοὺς ὥπας. οὕτως εὖρον
εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικὸν τὴν λέξιν· καὶ εἰς τὸ ἀνεκφώ-
νητον Ἡρωδιανός. ἐνιοὶ δὲ, εἰ καὶ μὴ τῶν Ἀττικῶν,
ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι. ἢ δὲ συνήθεια, καὶ ἐπὶ τοῦ ἰκε-
τεῦν καὶ παρακαλεῖν κέχρηται.

Δωδωναῖος, ὁ Ζεὺς. Ἰλιάδος π', Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε· —
ἐν χωρίῳ τῶν ὑπερβορέων τῇ Δωδώνῃ τιμώμενε ἐν Θεσ-
πρωτίᾳ. Δευκαλίων μετὰ τὸν ἐπ' αὐτοῦ γενόμενον κα-
τακλυσμὸν, παραγενόμενος εἰς τὴν Ἥπειρον, ἐμαν-
τεύετο ἐν τῇ δρυϊ· πελιάδος δὲ χρησμὸν αὐτῷ δούσης,
κατοικίξει τὸν τόπον, συναθροίσας τοὺς περιλειφθέν-
τας ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ· καὶ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ Δω-
δώνης μιᾶς τῶν Ὀμηανίδων, Δωδώνην τὴν χώραν προσ-
ηγόρευσε. ἢ ἱστορία παρὰ Θρασυβούλῳ καὶ Αἰεστοδώρῳ.

Δῶμα, τὸ οἶκημα, ἐκ τοῦ δομῶ δομήσω, δόμημα· καὶ
κατὰ συγκοπὴν, δῶμα. τὸ δὲ δομῶ, παρὰ τὸ δέμω. τὰ
γὰρ εἰς ω λήγοντα βαρύτερα ῥήματα τῷ ε παραληγό-
μενα, ἥνικα περισπῶνται, τρέπει τὸ ε εἰς ο· δέμω,
δομῶ· νέμω, νομῶ. ἢ ἀπὸ τοῦ δέμω δόμα, καὶ δῶμα
κατ' ἔκτασιν. ἢ ἐκ τοῦ δομῶ δομήσω δεδομηκα δεδομη-
μαι, δῶμα τὸ οἶκημα. γράφεται διὰ τοῦ ω μεγάλου·
καὶ κατὰ ἀποκοπὴν γίνεται δῶ· δόμα δὲ τὸ διδόμενον,
διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Δῶρον, ἢ παλαιστή. εἴρηται ἀπὸ τοῦ τὰ πλεῖστα διὰ τῆς
χειρὸς ἡμᾶς δωρεῖσθαι· ἀφ' ἧς μετρεῖται ἢ παλαιστή.
Δῶρον τὸ διδόμενον· παρὰ τὸν δῶσω μέλλοντα, δῶν τι
ὄν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δῶρον. ἢ δοκεῖ σημειώδες
εἶναι τὸ ὄνομα· καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, ὡς-
περ καὶ τὸ αἰωτός. οὐδὲν γὰρ ὄνομα ἀπὸ τῆς τρίτης
συζυγίας τῶν εἰς μι διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται,
πλὴν τῶν δύο τούτων· διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ συγκεί-
μενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· οἶον, Ἀθηνόδωρος,
μεγαλόδωρος· αἰχμαλῶτος, ἀνάλωτος.

Δωροφάγους, ἐμφαντικῶς ἀσώτους, ἐκ τῶν δῶρων τρε-
φομένους.

Δωροδόκος, καὶ ὁ δίδους, καὶ ὁ λαμβάνων.

Δωρίς, ὄνομα θεᾶς· διὰ τὴν γενομένην δωρεάν τοῖς ἀν-
θρώποις.

Δωρίππη, ἢ μήτηρ τῶν οἰνοτρόπων. ἰωνόμασται δὲ διὰ
τὸ ὑπὸ ληστῶν αὐτὴν ληφθεῖσαν ἀπὸ Θράκης, δοθῆ-
ναι Ἀνίῳ τῷ ἱερεῖ τοῦ Δηλίου Ἀπόλλωνος ἀντὶ ἵππου
δῶρον.

Δωριάζειν] ἐκλήθη καθόλου Δωριάζειν τὸ παραφαίνειν 40
καὶ παραγυμνοῦν πολὺ τοῦ σώματος τὰς γυναῖκας· διὰ
τὸ τοὺς Δωριεῖς χρῆσθαι οὕτως. αἱ γὰρ κατὰ Πελο-
πόννησον κόραι διημέρευον ἄζωστοι καὶ ἀχίτνες, ἱμά-
τιον μόνον ἐπὶ θάτερα ἐπιπεπορημέναι, καὶ παρεμ-
φαίνονται πολὺ τοῦ σώματος· καθάπερ καὶ ἐν ἀρχαίοις
ὑμνοῖς ἔστιν εὐρεῖν ἐν ὑπομνήματι Ἐνάβης. οὕτως
Ὡρος.

Δῶς. Ἡσίοδος, Δῶς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ· — σημαίνει
δὲ τὴν δόσιν· καὶ γίνεται παρὰ τὸν δῶσω μέλλοντα,
ἀποβολῇ τοῦ ω. καὶ ἔστιν ἄκλιτος· ἐπειδὴ τὰ εἰς ως 50
μονοσύλλαβα θηλυκά, καὶ περισπῶνται, καὶ κύρια εἰ-
σὶν· οἶον, ἡ Τρῶς, ἡ Τλῶς, ἡ Κρῶς, ἡ Κῶς· εἰσὶ δὲ
ὀνόματα πόλεων. ἐπεὶ οὖν τὸ δῶς θηλυκόν, οὐκ ἔστι
κύριον, οὔτε περισπᾶται, τούτου χάριν ἔστιν ἄκλιτον.

Δῶτη] Δῶτη μὲν τις ἔδωκεν, ἀδῶτη δ' οὐ τις ἔδωκε· —
τουτέστι, τῷ μεταδοτικῷ καὶ εὐσεβεῖ, ἐπλάσατο δὲ τὸ
ὄνομα, καὶ οὐ κλίνεται, ὡς περ καὶ τὸ δῶς. τουτέστι,
τῷ ἔχοντι προαίρεσιν δίδου, καὶ εἰ μὴδὲν ἔχει.

Δῶσαν] οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ εἰς τῶν Ἀντιγόνων, ὁ υἱὸς Δη-
μητρίου· ὃς ἔγημε Χρυσίδα τὴν μητέρα Φιλίππου τοῦ
ὑπὸ Ῥωμαίων γενομένου. εἴρηται δὲ διὰ τὸ Φιλότιμον,
καὶ διὰ τὸ πολλὰ δίδου καὶ χαρίζεσθαι.

Δωτήνη, ἢ δωρεά· παρὰ τὸν δῶσω μέλλοντα δωτήνη· καὶ
τροπῇ τοῦ σ εἰς τ. Ἀλέξανδρος δὲ, σύνθετον εἶναι τὴν
λέξιν, παρὰ τὸ τὴν δόσιν τίνειν· ἴν' ἢ ἡ ἀποτινομένη
δόσις. ἢ ἀπὸ τοῦ δέδοται δοτὸς καὶ δοτήνη· καὶ κατ' ἔκ-
τασιν τοῦ ο εἰς ω, δωτήνη· ὡς περ καὶ δοτῆρες, οἱ καὶ 10
ταμίαι, — παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίτοιο δοτῆρες· — καὶ κατ'
ἔκτασιν, — θεοὶ δωτήρες ἑάων.

Δῶσι] Ἰλιάδος α', — αἰνέ ποθι Ζεὺς Δῶσι πόλιν Τροίην·
— ἀντὶ τοῦ, εἴαν ποτε ὁ Ζεὺς παράσχη Τρωϊκὴν πόλιν·
λέγει δὲ τὴν Ἰλίον. ἔστι δίδωμι, δῶσω· ὁ δεύτερος ἀό-
ριστος, ἔδων· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, εἴαν δῶ, δῶς, δῶ·
καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς σι συλλαβῆς, δῶσι.

Δῶσιν] Εἰ δὲ κε μὴ δῶσιν· — εἴαν δὲ μὴ παράσχωσιν.
εἴαν δῶ· καὶ τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, εἴαν δῶμεν,
δῶτε, δῶσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, δῶσωσι. καὶ δῶησι. 20
δῶαι, πληθυντικόν, ἀπὸ τοῦ δῶσουσι κατὰ συγκοπὴν.

Δῶη] ἀπὸ τοῦ δίδωμι, δῶσω· ἔδων, ὁ δεύτερος ἀόριστος· ἢ
μετοχή, δούς-δόντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, δοῖην· καὶ κατ'
ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, δῶην, δῶης, δῶη.

Δωδέκατος] ἐκ τοῦ δύο καὶ τοῦ δέκα, γίνεται δωδέκατος·
καὶ κρᾶσει τοῦ υ καὶ ο εἰς ω μέγα, δωδέκατος.

Ε.

294 Ε τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὴν ἐπέκτασιν τὴν εἰς μέσον καὶ
30 τὴν κυκλωτέραν. τὸ μὲν γὰρ κυκλωτέρες καὶ πέριξ τοῦ
ἄντος αἰῶνος μιμεῖται τὰ πέριξ· τὸ δὲ εἰς μέσον μακρὰν
ἔχον, τὴν ἐπέκτασιν τοῦ αἰῶνος.

Ε δασύνεται, καὶ ἐγκλινόμενον· δηλοῖ ἀντωνυμίαν τρί-
του προσώπου, πτώσεως αἰτιατικῆς· ὡς τὸ, Οἷ ἐ μ γαν
περ εόντα, ἀντὶ τοῦ αὐτόν. καὶ πάλιν, ἐμέ, σέ, ἔ·

ὁρδοτανούμενον δὲ πάλιν, δηλοῖ ἑαυτόν· ὡς τὸ, — κά-
λεον δέ μιν εἰς ἔ ἐκχαστος.

Εἴ] Ἰστέον ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ εἰμί, εἶς, εἴ, γέγονεν· ἐπεὶ
ᾠφείλεν ὀξύνεσθαι· τὰ γὰρ ἀποβάλλοντα τὸ ς, τὸν
αὐτὸν τόνον φυλάσσει· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔω βαρυτόνου 40
τοῦ ὑπάρχον· ὁ παθητικὸς ἐνεστῶς, ἔομαι. ζῆται εἰς τὸ
εἰμέν.

Εἶα, παρακλεισματοειδὲς ἐστὶν ἐπὶ ῥήματι. ὡς περ παρὰ τὸ ῥέω γίνεται ῥέα καὶ ῥεῖα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἔω σημαίνοντος τὸ ἐνπέμπω, γίνεται ἔα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἶα. παρατίθεται δὲ τὴν χρῆσιν ὁ τεχνικός, οὕτως·

Εἶα δὴ ξύλον ἄγειρέ μοι σεκυτῶ·

Εἶαρ, τὸ αἶμα· καὶ εἰαροπότης, ὁ αἵματοπότης, ὡς Φητι Καλλίμαχος, — τὸ δ' ἐκ μέλαν εἶαρ ἔδαπτεν· — γέγονε δὲ παρὰ τὸ εἶω τὸ πορεύομαι, τὸ τοῦ ἰέναι καὶ πορεύεσθαι ἡμᾶς αἴτιον. ὡς γὰρ εἶλω εἶλαρ, καὶ ἔδω ἔδαρ καὶ εἶδαρ, οὕτω καὶ εἶω εἶαρ. ἢ παρὰ τὴν ἔσιν, ἢ τὸ εὐχερῶς ἐκπεμπόμενον καὶ ἐκρέον.

Εἶαρ, τὸ ἔαρ, παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐνπέμπω, ἔαρ καὶ εἶαρ. τότε γὰρ ἐνπέμπονται οἱ καρποί.

Εἶαται] ῥήμα παρατακτικῷ τῶν εἰς μι· Ἰωνικῶς, ἐκ τοῦ εἶω τὸ κἀθῆμαι, παράγωγον ἔημι· τὸ παθητικόν, ἔεμαι, ἦμαι, ἦμην, ἦμεθα, ἦνται· καὶ τὸ Ἰωνικόν, ἔαται. ὁ κανὼν· εἰ μέντοι ἀπὸ παρακλειμένου φύσει μακρὰ παραλήγεται ταῦτα· οἷον δὴ νῦν ἔαται σιγῇ, ἀντὶ τοῦ καθέζονται· καὶ εἶαται πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς τὸ κέεται κείαται. εἶωθεν ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῶν δύο ῥημάτων λέγειν τοῦ κείνται κέεινται· καὶ Ἰωνικῶς, κέεται· ὡς ἀπὸ τοῦ ω προφερόμενον.

Εἶατ' ἐνὶ μεγάροισι] εἶω, ἔημι· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἔεμεν· τὸ παθητικόν, ἔεμαι· καὶ κρέσσει, ἦμαι· ὁ παρατακτικός, ἔεμην, καὶ ἦμην· τὸ β', ἦσο· τὸ τρίτον, ἦτο· καὶ Ἰωνικῶς, ἔατο, καὶ εἶατο.

Εἶασκεν] ἀπὸ τοῦ εἶω εἶω, ἔας, ἔα· ὁ παρατακτικός, εἶων, εἶας· καὶ Ἰωνικῶς, εἶασκεν. ἐκ τούτου ἔασκεν, ἀποβληθέντος τοῦ ι. τὰ γὰρ τοιαῦτα ἀποβάλλουσι τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν· οἷον, ἔτυπτον ἔτυπτες, τύπτεσκεν· ἦγον ἦγες, ἄγεσκεν. οὕτω καὶ τοῦτο.

Εἰαμενῇ, σημαίνει τὸν κἀθυρον καὶ σύμφυτον τόπον. παρὰ τὸ ῥέω, ῥεαμενῇ, καὶ ῥεαμενῇ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ. ἢ παρὰ τὴν ἔσιν, ὁ σημαίνει τὴν ἀνάδοσιν, γέγονεν ἔσαμενῇ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, εἰαμενῇ.

Εἶβω, σημαίνει τὸ ἀποστάζω· ἀπὸ τοῦ λείβω, ἀποβολῇ τοῦ λ. Ἡσίοδος, — καὶ τῶν βλεφάρων ἔρος εἵβεται.

Εἶδαρ, ἔδεσμα, τροφή, βρώμα. παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω, ἔδαρ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἶδαρ.

Εἰδαλίμας, εὐερεῖς, εὐμόρφους, ὡς Φασι· Τέσσαρας εἰδαλίμας, ὡς ἡθελεν αὐτὸς ἐλέσθαι· — παρὰ τὸ εἶδος, εἶδιμος· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, εἰδάλιμος, ὡς κύδιμος κυδάλιμος. τὸ θηλυκόν, εἰδαλίμη.

Εἶδεχθές, ἀμορφον, ἀπρεπές.

Εἶδύλος, λόγιος, συνετός.

Εἶδυλς, ἐπιστήμων, εἰδυῖα. παρὰ τὸ εἶδω τὸ γινώσκω, εἶδυλη· καὶ παρώνυμον, εἰδυλς.

Εἶδος καὶ μορφή, αἰσθητῶς τὸ εἰδοπεποιημένον καὶ μεμορφωμένον, ἀοράτου τῆς ἀρχῆς ὑπαρχούσης, τουτέστι τῆς ὕλης ἀπλάστου καὶ ἀμόρφου οὐσης. ἢ ὅτι εἶδος τοῦ γενικοῦ σώματος ὅλον βλεπόμενον. εἶδος, τὸν τῆς ὀψews χαρακτήρα· Εἶδος τε μέγεθός τε Φυὴν τ' ἀγχιιστα ἐώκει· — τὸ δὲ ἰδέα, αἰεὶ διὰ τοῦ ι. λέγει δὲ Ὀρος, ὅτι τὸ ἰδικόν, ἡνίκα μὲν σημαίνει τὸ εἶδος, οἷον γένος εἶδος, εἰδικόν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἡνίκα δὲ τὸ ἴδιον, οἷον κοινόν, ἰδικόν, διὰ τοῦ ι. Εἶδος, σημαίνει τρία· τὴν μορφήν, ἢ τὸν τῆς ὀψews χαρακτήρα· ὡς τὸ, Εἶδος τε μέγεθός τε· — καὶ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ, Πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος· — καὶ τὸ ἀπὸ γένους διαιρούμενον, ἵππος, ἐλαία. ἄλλως, σημαίνει τὴν μορφήν· ὡς τὸ, Πρῶτον μὲν εἶδος· — καὶ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ, Ὅς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδάκης· — ση-

μαίνει καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ γένους κατηγορούμενον παρὰ τοῖς Φιλοσόφοις. Εἶδος, ὀψις, πρόσωπον, καὶ ἡ μορφή. παρὰ τὸ εἶδω τὸ ὁρῶ, εἶδος, ὡς θάλπω, θάλπος· τεύχω, τεύχος.

Εἶδοθέα, παρὰ τὸ εἶδος ἐστίν. Εἰδογράφος Ἀπόλλων· ἐπειδὴ εὐφύης ὢν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τὰ εἶδη τοῖς εἰδεσιν ἐπένειμεν. τὰς γὰρ δοκούσας τῶν ὠδῶν Δώριον μέλος ἔχειν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνῆγε, καὶ Φρυγίας καὶ Λυδίας, μιξολυδιστὴ, καὶ ἰαστὴ.

Εἶδωλον, ἢ ἀπὸ τοῦ σώματος σκιοειδὲς ἀπόρροια· ἢ τὸ Φάσμα, σκιδῶδες ὁμοίωμα· ἢ Φαντασία σώματος, σκιά 296 τῆς ἀεροειδῆς· ὡς καὶ Βακχυλίδης, Μελαγκέδες εἶδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου· — καὶ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῆς Ἀντικλείας, Τρεῖς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκίῃ εἶκελον [ἢ καὶ ὀνειρῶ Ἐπτατ'] αὐτὸς δὲ ἡ ὑπόστασις, ἡ ἀλήθεια. δεῖ οὖν νοεῖν, ὡς Φαντασίαν σωμάτων παρέχουσι τοῖς ὁρῶσιν, οὐ μὴν καὶ ὑπόστασιν ἀληθείᾳ. γίνεται οὖν παρὰ τὸ εἶδω τὸ φαίνομαι, ἢ παρὰ τὸ εἶδω τὸ ὁμοιω· ὁμοίωμα γὰρ ἐστὶ τινὸς σώματος τὸ εἶδωλον. εἶδω, εἶδωλον, ὡς ἔω, ἔωλος· Φεῖδω, Φεῖδωλος· αἰτῶ, Αἰτωλός.

Εἶδω, σημαίνει ἐπτά· τὸ ὁμοιω, ὡς τὸ, Εἰδομένη γαλόω 10 Ἀγνηνορίδαο δάμαρτι· — καὶ, Εἰδόμενος Ἀνάμαντι· — ἀντὶ τοῦ ὁμοιωθεῖς. εἶδω τὸ φαίνομαι, ὡς τὸ, — τὸ δὲ τοι κῆρ εἴδεται εἶναι· — καὶ, Πάντα δὲ τ' εἴδεται ἄστρα· — ἀντὶ τοῦ φαίνεται. εἶδω τὸ βλέπω, τὸ θεωρῶ· ὡς εἶδον Ἡφαιστον κλυτοτέχνην· — ὁ παρατακτικός, εἶδον· καὶ τὸ προστακτικόν, ἴδε· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ· — τοῦτο δὲ τὸ εἶδω ἐπὶ τοῦ ὀριστικοῦ ἐνεργητικοῦ μόνον διὰ διφθόγγου· ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν καὶ τῶν λοιπῶν, διὰ τοῦ ι. εἶδω τὸ γινώσκω· εἶσω, εἴσομαι, εἴση, ἀντὶ τοῦ γνῶσι καὶ μαθήσι· Καὶ νῦν δὴ σάφα εἴσεται· — 20 ἐκ τούτου γίνεται περισπώμενον εἶδω εἰδήσω τὸ μαυθάνω· ἐξ οὗ τὸ, Ἡρῆ μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλετο μύθους Εἰδήσειν· — ἀντὶ τοῦ μὴ ἔλπιζε τοὺς ἐμοὺς λόγους μαθήσεσθαι καὶ γινῶναι. εἶδω τὸ ὁρῶ, ὡς τὸ, Εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά· — εἶδω τὸ πηδῶ, ὡς τὸ, Εἴσατο γὰρ λίμνην· — εἰσι καὶ διὰ τοῦ η δυο· — ἵνα εἰδομεν ἀμφο, Ἰλιάδος α', ἀντὶ τοῦ ὅπως μάθωμεν ἀμφοτέροι, ἐγὼ τε καὶ σύ. ἢ δὲ συστολὴ ἀνέδωκε τὸν τόνον· οὐ γὰρ παροξύνεται κατὰ τὸν Πάμφιλον.

Εἰδυήσιν] ἀπὸ τοῦ εἶδω τὸ γινώσκω, ὁ μέλλων, εἴσω· ἐξ οὗ ὁ μέσος παρακείμενος οἶδα· ἢ μετοχή, ὁ εἰδώς, 30 τοῦ εἰδός· τὸ θηλυκόν, εἰδυῖα εἰδυῖας· καὶ, εἰδυήσι πραπίδεςσιν, ἀντὶ τοῦ ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ καὶ ἐμπερίοις Φρεσὶ, διανοαῖς.

Εἰδῆς] ἀπὸ τοῦ μέσου παρακειμένου. εἶδω τὸ γινώσκω, ὁ μέλλων εἴσω· ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα· ἢ μετοχή, ὁ εἰδώς τοῦ εἰδός· τὸ εὐκτικόν, εἶδοιμι· οὐ γὰρ κλίνεται ἢ μετοχὴ διὰ τοῦ ντ, ἵνα ἢ τὸ εὐκτικόν εἰς ἡν· καὶ τροπὴ τῆς μι εἰς ἡν, γίνεται εἰδοῖην, ὡς περιπατοῖμι περιπατοῖην· καὶ τροπὴ τοῦ ο εἰς ε, εἰδείην· καὶ τὰ ἔχοντα τὸ εὐκτικόν εἰς ἡν, περισπῶσι τὸ ὑποτακτικόν· οἷον τυφθεῖην, εἰν τυφθῶ· λεχθεῖην, εἰν λεχθῶ· τούτου χάριν ἐστὶ τὸ ὑποτακτικόν, εἰν εἰδῶ, εἰδῆς, εἰδῆ. Διογένης.

Εἶεν, ἀναφωνούμενον τῶ ἀλλὰ, οὐκ ἐπὶ ἀνταποδόσεως λόγου τίθεται, ἀλλ' ὅτε δὲ ἐπιφέρεται, ἢ ἕτερόν τι ἐν ἀρχῇ λόγου· ἀλλ' ἄγε.

Εἶεν, ἄγε δὴ, συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ εἶα τοῦ παρακειμένου, ἐπὶ ῥήματι εἶεν, ἀντὶ τοῦ, ταῦτα μὲν δὴ οὕτως. ἐστὶ γὰρ ἐπὶ ῥήματι ἀφοριστικόν· ἐπὶ γὰρ τοῖς 50

ἤδη εἰρημένοις ἐπιλεγόμενον, ἀφορίζει αὐτά. τὸ αὐτὸ δὲ καλεῖται ἀπόθεσις λόγου.

Εἶν] εἶμι· ὁ παρατατικὸς ἦν· ἡ μετοχὴ εἰς ἔντος· τὸ εὐκτικόν, εἶην· τὸ πληθυντικόν, εἶμεν· καὶ συγκοπῇ, εἶμεν· καὶ τὸ γ', εἶεν. ὁ κανὼν· ὡς δὲ γίνεται κατὰ συγκοπὴν δοῖμεν ἀπὸ τοῦ δοῖμεν, καὶ εἶμεν ἀπὸ τοῦ εἶμεν, οὕτω καὶ τοῦτο. εἰ δὲ εἶμεν, κατὰ συγκοπὴν γίνεται τὸ τρίτον, ὡς τὸ κοσμηθεῖμεν, καὶ κοσμηθεῖμεν· καὶ τὰ ὅμοια.

Εἶθε] ἀπὸ τοῦ εἰ γέγονεν εἶθε.

Εἶθαρ] ἀπὸ τοῦ εὐθύς εὐθαρ καὶ εἶθαρ.

Εἶκω, σημαίνει πέντε· εἶκω τὸ ὁμοῖω, δοτικῇ συντάσσεται· ἐξ οὗ καὶ εἰκὼν τὸ ὁμοίωμα· καὶ εἰκίζω. εἶκω τὸ πρέπω· ἐξ οὗ καὶ τὸ εἰκεν. εἶκω τὸ ὑποχωρῶ· ἐξ οὗ καὶ οἶκος. εἶκω τὸ ὑποτάττωμαι, καὶ ἐν συνθέσει ὑπείκω· ἐξ οὗ καὶ εἰκτός, ὁ ὑπείκων καὶ ὑποταττόμενος· ἢ καὶ ἕτερον κατὰ περίφρασιν, ἡγουν, ἐκ τοῦ παρεπομένου, τὸ θέλω· παρέπεται γὰρ τοῖς ἐπακούουσι τὸ θέλειν. τὸ γὰρ, Εἶξας ὦ θυμῷ· — ἀπὸ τοῦ εἶκω, εἶξω· ὁ ἀόριστος, εἶξα· ἡ μετοχὴ, εἶξας· οὐδὲν ἄλλο σημαίνει, εἰ μὴ τὸ θελήσει ὑπεχώρησεν· ἐξ οὗ γίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, ἡ ἐκὼν μετοχὴ· ἔστι δὲ καὶ ἕτερον εἶκω. ζητεῖ εἰς τὸ η'.

Εἶξασιν, ἀντὶ τοῦ εἶκασι, παρὰ Ἀττικοῖς· ὅπερ ἴσως τῇ Βοιωτῶν διαλέκτῳ ἐσχημάτισται· οὗτοι γὰρ τὸ κ εἰς τὸ ξ μετατρέπουσιν. οὕτως ἔχει καὶ τὸ, Οἱ δ' ἔξον νοῖλην Λακεδαιμόνα· — δευτέρου ἀορίστου καὶ τὸ κ ἀπαιτοῦντος. Ἀριστοφάνης, Εἶξας γοῦν ἐρίοισι πεπταμένοις· — ἔστιν εἶκω τὸ ὁμοῖω· ὁ μέσος παρακειμένος, εἶκα· καὶ κατὰ τροπὴν Βοιωτῶν τοῦ κ εἰς ξ, εἶξα· τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν, εἶξασιν. ὅτι δὲ παρακειμένος ἐστὶ, δῆλον ἐκ τῆς ἐχούσης σι ληγούσης.

Εἰκάζω] ὡς περ παρὰ τὸ μίμνω μιμνάζω, οὕτω παρὰ τὸ εἶκω εἰκάζω· εἰκασμαί, εἰκασαί, εἰκασται, εἰκαστός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἰκαστος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνεἰκαστος.

Εἰκελος, ἀντὶ τοῦ ὁμοιος. ἀπὸ τοῦ εἶκω τὸ ὁμοῖω, εἶκελος, ὡς σθένω Σθένελος. τοῦτο ἐν μὲν τῇ ἀπλότῃ γράφεται δίφθογγον, πολλάκις καὶ ι· ἐν δὲ τῇ συνθέσει, αἰεὶ διὰ τοῦ ι.

Εἰκοβολεῖν, τὸ εἰκάζειν οἱ Ἀθηναῖοι, παρὰ τοῦ εἰκαίως καὶ ὡς ἔτυχε βάλλειν. εἰκῇ, τὸ ὡς ἔτυχε, τὸ μάτην· ἐκ τοῦ εἶκω τὸ ὑποχωρῶ· παρὰ τὸ τὸν ὑποχωροῦντα ὡς ἔτυχε διοικεῖν τὰ ἑαυτοῦ πράγματα πολιτικῶς.

Εἰκάς] ἀπὸ τοῦ εἰκοσι γίνεται εἰκάς. τὸ δὲ εἰκοσι, ἀπὸ τοῦ εἰκειν τοῖς δυσὶ δέκα, τουτέστι, δις τὰ δέκα.

Εἰκοστός] ὀξύνεται. τὰ εἰς τος λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔχοντα πρὸ τοῦ τ τὸ σ, τὴν τε παραλήγουσαν εἰς ος περατουμένην, ἐπὶ πασότητος τασσόμενα, ὀξύνεται· πολλοστός, εἰκοστός.

Εἰκοσινῆριτα] — εἰκοσινῆριτ' ἄποινα, Ἰλιάδος χ', ἀντὶ τοῦ εἰκοσαριθμα, εἰκοσαπλασίονα, εἰκοσάνις ἐξισοῦσθαι δυνάμενα τῇ τοῦ σώματος σωτηρίᾳ. τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξισοῦσθαι ἐστὶ· καὶ μεγαίνει τὰ τέκνα θεῶν, θεαῖς ἐρίζοντα· — εἰκοσιν ἡριστά, τουτέστιν ἐριστά, ὃ ἐστὶν ἐξισούμενα. οὕτως ἔχει καὶ τὸ, Νέστωρ οἶος ἐρίζει· — καὶ, — ἐρίζεμεν οὐκ ἐδελήσει· — ἔστι γὰρ ὡς εἰκοσάβοια, πρὸς εἰκοσιν ἐρίζοντα, τουτέστιν, ἰσοῦμενα. τὸ δὲ ν, τοῦ εἰκοσιν ἐστίν· ὁ γὰρ εἰκοσιν ἀριθμὸς, προσλαμβάνει αὐτό.

Εἰκός, πρέπον, ἢ ἀκόλουθον, εὐλογον· λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τάχα· εἰς τὸ ῥητορικόν. ἔστι δὲ μετοχὴ οὐδέτερου· ἀπὸ τοῦ εἶκω τὸ πρέπω, εἶξω, εἶκα· ἡ με-

τοχὴ, ὁ εἰκὼς τοῦ εἰκτός· καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ εἰκός· καὶ ἐχώρησεν εἰς ἐπίβλημα συντάξεως.

Εἰκάδιος] ἀπὸ τοῦ εἰκας εἰκάδος, εἰκάδιος. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον. ἐν τῇ εἰκάδι τοῦ μηνός, ἑορτὴ ἐπετελεῖτο τῷ Ἀπόλλωνι· καὶ ἐλέγετο ἡ ἱερεῖα εἰκάς. ἐπειδὴ οὖν ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ ἐγεννήθη, λέγεται Εἰκάδιος.

Εἰλαρ] — εἰλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν· — σημαίνει τὸ Φύλαγμα καὶ τὴν ἀσφάλειαν· καὶ γίνεται παρὰ τὸ εἰλῶ τὸ συγκλείω· τοῦτο παρὰ τὸ ἔλος ἐλῶ καὶ εἰλῶ· οἶονεὶ ὁ τόπος ὁ συγκλειόμενος ὑπὸ δένδρων. τὸ εἰ, δίφθογγον· διότι εὐρέθη τὸ ε ἐν τῇ εὐλῇ, ὃ σημαίνει τὸν σκώληκα.

Εἰλαπίνη, ἑορτὴ, εὐωχία· ἡ συμπόσιον καὶ σύνδειπνον. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖνθαι εἰς τὸ σύνδειπνον ὁμοῦ πλείονας· ἢ παρὰ τὸ εἶλας καὶ τὸ θοίνη, γέγονεν εἰλαθοίνη, καὶ εἰλαπίνη, κατ' ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων· οἶονεὶ ἡ κατὰ εἶλας καὶ συττροφὰς οὔσα εὐωχία. ἡ τὴν πολυτελῆ εὐωχίαν· παρὰ τὸ λαφύσσειν, ἢ λαπίζειν, ὃ σημαίνει τὸ ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν. ἡ παρὰ τὸ λάπτω λαπτήνη λαπίνη· καὶ πλεονάζει ἡ εἰ δίφθογγος· καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος κ', Αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται· — ἀντὶ τοῦ, ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὅτε κατὰ τὰς εἶλας πίνωσιν. εἰρηται δὲ οὕτω παρὰ τὸ ἔλασσαν ἄζεσθαι τοὺς εὐωχοῦντας, τουτέστι ταρασσεσθαι. Εἰλα- 20 πινάζων, εὐωχοῦμενος· καὶ εἰλαπιναστής, ὁ συμπότης.

Εἰλατίδην Πολύφημον, τοῦ Ἐλάτου υἱόν.

Εἰλέωσι, συνειλῶσι, συγκλείωσι. ῥῆμα ὑποτακτικόν, ἐκ τοῦ εἰλῶ. καὶ εἰλει, ἀντὶ τοῦ συνήθροϊζε, συνέκλειε· καὶ εἰλομένων, συναθροισμένων.

Εἰλενία, πόλις· καὶ Εἰλενία Ἀθηνᾶ. Φιλοκτήτης γὰρ παραγενόμενος εἰς Ἰταλίαν, ἰδρύσατο Εἰλενίας Ἀθηνᾶς ἱερόν· ἀπὸ τοῦ ἐν ἐκεῖνῳ συνεκλειεσθαι τῷ τόπῳ. παρὰ τὸ εἰλῶ οὖν, Εἰλενία. ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος. 30 Ὡρος.

Εἰλεόν, σημαίνει τὴν μαγειρικὴν τράπεζαν. παρὰ τὸ ἔλος γίνεται ἐλεός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἰλεός, τὸ μαγειρικὸν τραπέζιον ἢ σανίδιον· καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος ι', — καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευαν· — δασύνεται· ἀπὸ τοῦ ἐλεῖν καὶ κόψαι· ἐφ' οὗ κόπτουσι τὰ κρέα. ἢ ὅτι ἀπὸ ἐλαίων ξύλων, ἢ ἐξ ἐλείων ῥάβδων ἦσαν πεπλεγμένοι αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι.

Εἰλεῖθυιαι, θεαὶ τῶν τικτουσῶν ἑφοροί, Διὸς καὶ Ἥρας θυγατέρες. ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω τὸ παρχίνομαι, ἐλεύθυια· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἰλεύθυια· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς 40 ι, Εἰλεῖθυια. καὶ ἀνεἰλεῖθυια, ἡ ἄτοκος.

Εἰλήλουθα] ἐκ τοῦ ἐλεύθω, ὁ μέσος παρακειμένος, ἤλευθα· καὶ τὸ Ἀττικόν, ἐλήλυθα· πλεονασμῷ τοῦ ο Βοιωτικῶς, ἐλήλουθα· καὶ παρενθέσει τοῦ ι, εἰλήλουθα· ἐξ οὗ τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, εἰληλούθαμεν· καὶ συγκοπῇ, εἰλήλουθμεν.

Εἰληφα] ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω, ὁ παρακειμένος, λέληφα· ἀποβολῇ [τοῦ λ,] καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἰληφα· ἡ μετοχὴ, εἰληφώς εἰληφός. ὡσαύτως καὶ τὸ εἰληχα· ἀπὸ τοῦ λήχω τὸ λαγχάνω, λέληχα καὶ εἰλη- 50 χα. ἐπὶ γὰρ τῶν ἀπὸ τοῦ λ καὶ μ ἀρχομένων ῥημάτων οὕτω ποιοῦσι τοὺς παρακειμένους Ἴωνες καὶ Ἀττικοί.

Εἰλη, σημαίνει τὴν θερμασίαν· ἐκ τοῦ ἔλη, πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, Καὶ τῶν πρὸς εἰλην ἰχθύων ὠπτημένων.

Εἰλικρινής, σημαίνει τὸν καθαρόν καὶ ἀμιγῆ ἕτερον· παρὰ τὸ ἔλη ἢ θερμασία, καὶ τὸ κρίνω, ὃ ἐν τῇ ἔλη κεκριμένος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. αὐ δοκεῖ δὲ ἡ παραλήγουσα συντεθεῖσθαι· εἰ γὰρ παρὰ τὸ ἔλη γέγονεν, 299

ὥφειλεν· ἢ τρέψαι τὸ η εἰς ο, καὶ γενέσθαι εἰλοκρινής· ἢ φυλάσσειν τὸ η, καὶ γενέσθαι εἰληκρινής. τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ τετραχῶς συντίθεται. ἢ γὰρ φυλάττει τὸ αὐτὸ τέλος, ὅποτε καὶ τὸ αὐτὸ γένος φυλάττει· ὅσον μάχη, Ἀνδρουμάχη. ἢ φυλάττει τὸ αὐτὸ τέλος, καὶ προσλαμβάνει τὸ ο· ὡς τὸ γυνή, μισογύνης. ἢ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ος, ὡς μάχη, πρόμαχος καὶ 10 δύσμαχος. ἢ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ον, ὡς πύλη, δίπυλον καὶ τρίπυλον. ἄλλως· τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ, ἐν τῇ συνθέσει ἢ φυλάττει τὸ η, ὡς τὸ γῆ, γηπόνος· βοή, βοηθός. ἢ τρέπουσιν εἰς ο, ὡς νύμφη, νυμφοστόλος· τιμὴ, Τιμόθεος. ἔλη οὖν, ἐλοκρινής· καὶ τροπὴ τοῦ ο εἰς ι, εἰληκρινής. ἔστι γὰρ ὁ ἔχων λαμπράν καὶ κατάραν τὴν ψυχὴν.

Εἰλιτενής ἄγνωστος, Θεόκριτος, ἢ ἐν τοῖς ἔλεσι γινομένη· ῥιζοβόλος γὰρ ἢ ἐπιπολὺ διῆκνουμένη· πλεονασμῷ τοῦ ι.

20 Εἰλίσσω] ἀπὸ τοῦ εἰλῶ εἰλίσσω. γράφεται διὰ τοῦ ι· ἐπειδὴ οὐδέποτε πρὸ τῶν δύο σσ ἔστιν ἢ διφθόγγος· πλὴν τοῦ κρείσσω, καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ῥήματος κρείσσω.

Εἰλίπους, ἐπίθετον τῶν βοῶν, ὅτι ἐλίσσουσι τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν. εἰλίποδες, οἱ εἰλοῦντες ἐν τῷ βαδίζειν τοὺς πόδας. Φησὶν ὁ Ὠρος, ὅτι, εἴτε ἀπὸ τοῦ εἰλῶ γέγονεν, ἢ ἀπὸ τοῦ εἰλίσσω, εἰλίπους διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ εἰς ω λήγοντα τρισύλλαβα μίαν συλλαβὴν συγκοπτουσιν ἐν τῇ συνθέσει· ὅσον, μιάινω, μιαιφόνος· 30 τανύω, τανύπεπλος. οὕτως οὖν καὶ εἰλίσσω, εἰλίπους. σημειοῦται παρὰ Κράτητι τὸ ἐθελόσυχνος, ἀπὸ τοῦ ἐθέλω· σημαίνει δὲ τὸν θέλοντα συχνάζειν. τὸ δὲ ἀλεξίνακος καὶ ἀλεξιφάρμακος, ἀπὸ περισπωμένου γέγονεν. εἰ δὲ ἔστιν ἀπὸ τοῦ εἰλῶ, εὐλόγως πάλιν διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ ἀπὸ περισπωμένου γινόμενα ὀνόματα, ἢ διὰ τοῦ ο γίνεται, ὡς τὸ μισῶ, μισογύνης· Φιλῶ, Φιλόθεος· ἢ διὰ τοῦ ι, οἰδῶ, Οἰδίπους· εἰλῶ, εἰλίπους. τὸ οὖν

Ἡγέστρατος καὶ Ἡγέλοχος, διὰ τοῦ ε γίνεται· ὡς ἀπὸ βαρυτόνου εἰσίν, ὡς τὸ μένω Μενέλαος· εἶγε τὰ 40 εἰς γω δισύλλαβα τῷ η παραληγόμενα, βαρύνεται, θήγω. τούτῳ τῷ κανόνι καὶ τὸ ἡγῶ, ἐξ οὗ τὸ ἡγοῦμαι, ὥφειλε βαρύνεσθαι· ἀλλὰ παραλόγως περισπᾶται. ἐν τῷ οὖν Ἡγέλοχος, ὡς ἀπὸ βαρυτόνου γινόμενον· καὶ τὸ ἡγεμῶν, καὶ ἡγέμαχος. ζῆτει εἰς τὸ Δαίφρων.

Εἰλυός καὶ εἰλυθμός, σημαίνει τὴν κατάδυσιν, τὸν Φωλεόν. Νίκανδρος, Ὅστε κατ' εἰλυθμοὺς πετρώδεις αἰὲν 50 ἰαίνει Τρηχύν ὕφαρπάζων θαλάμην ὀλιγηρέα τεύχων Ἐνθ' εἰλυθμὸν ἔχεσκειν· ἔπειτ' ἐκορέσσατο Φορβῆς· — Τρηχύν θαλάμον λέγει τὴν ἐνδοτάτῳ κατάδυσιν· παρὰ τὸ εἰλύω· ἐνθα εἰλυμένος, τὸ νεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.

Εἴλυμα] ἐκ τοῦ εἰλῶ εἰλύω εἰλύσσω, γίνεται εἴλυμα, τὸ σκέπασμα· καὶ εἰλύεται, τὸ καλύπτεται.

Εἰλυσπᾶσθαι, τὸ ὁμοίως τῷ ὄφει καὶ τῷ σκώληκι κινεῖσθαι· καὶ εἰλυσπώμενα, τὰ παραπλησίως τοῖς ὄφει καὶ σκώληξι κινούμενα. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι καὶ σπᾶσθαι. ι γράπτειν. ζῆτει εἰς τὸ ι.

300 Εἰλυφάζω] παρὰ τὸ εἰλῶ εἰλύφω καὶ εἰλυφάζω. Ἡσίοδος, — ἄνεμος δὲ Φλόγ' εἰλυφάζων· — ἀντὶ τοῦ εἰλῶν καὶ ἀναστρέφω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ Φῶς παρέχω. ὡς τὸ, Τῆλε δέ τ' αἰδομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζεν· — 10 παρὰ τὸ εἰλῶ καὶ τὸ Φῶς, εἰλύφω εἰλυφάζω.

Εἰλυφῶν, εἰλῶν, ταράσσων.

Εἴλωτες, παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι οἱ ἐξ αἰχμαλώτων 10 δοῦλοι γινόμενοι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔλους· ἐπειδὴ ἡγγυήθησαν πρότερον ἐν τῷ ἔλει καὶ ἐδουλώθησαν. Ἐλος δὲ, πόλις

ἐν Πελοποννήσῳ, ἐνθα οἱ οἰκεῖται· καὶ εἴλωτες, ἢ δουλεῖα.

Εἴλωτεύειν, τὸ δουλεύειν. εἴλωτες γὰρ εἰσὶν οἱ τὴν Μεσηνιακὴν οἰκοῦντες Πελοπόννησον, οἱ μὴ γνήσιοι δοῦλοι Λακεδαιμονίων, ἀλλὰ πρῶτον χειρωθέντες.

Εἴματα, ἱμάτια, ἐνδύματα. παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐνδύομαι, εἴ- 20 κα, εἶμαι, καὶ εἶμα. τὸ εἰ, διφθόγγον· (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἡματα τοῦ σημαίνοντος τὰς ἡμέρας. ἢ κατὰ τινὰ διάλεκτον. οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἔμμα λέγουσι· καὶ τὸ σπείρω, σπέρβω.) καὶ λευχείμων. τὸ δὲ ἱματίζω, καὶ ἱματισμός, καὶ ἱματιοπώλης, καὶ ὅσα παρὰ τὸ ἱμά- 20 τιον, διὰ τοῦ ι γράφεται. ὅτι δὲ, ἐκ τῆς συνθέσεως δῆλον· ὅσον τὸ ἱμάτιον, θοίμάτιον. εἰ δὲ ἐγράφετο διὰ διφθόγγου, θουμάτιον ἂν ᾔην· τὸ γὰρ ε καὶ ο εἰς τὴν ου διφθόγγον κινεῖται. τὸ δὲ ἱματισμένον, εὔρον αὐτὸ διὰ διφθόγγου.

Εἴμαρμένη καὶ εἴμαρτο] ὡς ἀπὸ τοῦ λήβω τοῦ σημαίνον- 30 τος τὸ λαμβάνω, γίνεται λήληφα καὶ εἴληφα· οὕτως ἀπὸ τοῦ μείρω τοῦ σημαίνοντος τὸ μερίζω, μερῶ, μέμαρκα, μέμαρμαι· ἀποβολὴ τοῦ μ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴμαρμαι, εἴμαρμένος εἴμαρμένη. ἐκ δὲ τοῦ εἴμαρμαι, εἴμαρμην εἴμαρσο εἴμαρτο, ὁ ὑπερσυντέλικος. 30 ἐκ τίνος δὲ διαγράμματος καὶ ἀστροθεσίας τὴν ἐπωνυμίαν παρ' Ἑλλήσιν ἔλαβε.

Εἰμένος, ἐνδεδυμένος. τὸ θέμα, ἔω τὸ ἐνδύομαι· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ παρακείμενος, εἴκα· ὁ παθητικός, εἶμαι· ἢ μετοχή, εἰμένος, καὶ ἐπιειμένος.

Εἰμέν] ἀπὸ τοῦ εἰμί γίνεται τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν. εἰμέν. φυλάττει τὴν εἰ διφθόγγον· ὅσον, Ἡμεῖς δ' εἰμέν τοιοῖ· — ἀντὶ τοῦ ὑπάρχοντος, ἐσμέν.

Εἰμί] εἰμί τὸ ὑπάρχω, γράφεται διὰ διφθόγγου· ἢ ὅτι 40 τὰ εἰς μι, φύσει μακρὰ παραλήγεται· ἢ ἵνα μὴ συν-εμπέσῃ τῷ ἡμὶ τὸ λέγω· ὁ γίνεται ἀπὸ τοῦ Φημί, ἀποβολὴ τοῦ Φ.

Εἶ] τὸ, σὺ εἶ, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔσμαι παθητικοῦ· τὸ 50 δεύτερον, ἔη. καὶ τὰ παρ' ἡμῖν γραφόμενα δεύτερα πρόσωπα παθητικὰ διὰ τοῦ η, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, καὶ γίνεται κράσει τοῦ ε καὶ τῆς εἰ διφθόγγου. τὸ δ' ἐστὶ, γίνεται ἀπὸ τοῦ εἰμί· οὐ τὸ τρίτον ἀκολουθεῖ εἰσί· καὶ τροπὴ Δωρικὴ τοῦ σ εἰς τ, καὶ ἀποβολὴ τοῦ ι, γίνεται ἐτί· εἶτα προσλαμ- 50 βάνει τὸ σ, ἵνα τὴν ὀφειλομένην μακρὰν ἀπολάβῃ. τὰ γὰρ εἰς σι τρίτα πρόσωπα, μακρὰ παραλήγεται· τύπτουσιν· οὕτω καὶ ἐστίν. ἢ καὶ τοῦ εἰμί, τὸ δεύτερον, ἐς· καὶ τὸ γ', ἐσσί· ἀποβολὴ δὲ τοῦ σ, καὶ προσθέσει τοῦ τ, ἐστί. εἰμί· ὁ παρατατικός, ἦν· ἢ μετοχή, εἰς ἔντος· καὶ τὸ εὐκτιδόν, εἶην· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, εἰάν ᾧ, ἦς, ἦ. ἢ ἀπὸ τοῦ εἰμί, τὸ δεύτερον, εἰς· καὶ ἀπο- 50 βολὴ τοῦ σ, καὶ μεταβολὴ τοῦ τόνου, εἶ. τὰ γὰρ ὑπαρ-κτικὰ ῥήματα, παθητικὰ οὐκ ἔχουσιν, ὅσον ὑπάρχομαι. 501 εἰμί, οὐ λέγεται ἔμαι· οὕτω καὶ ἔω, οὐ λέγεται ἔομαι. τὸ ἐστί, καταρχὰς τιθέμενον, βαρύνεται· ὡς τὸ, ἐστί πόλις· — βαρύνεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ Ὠς, καὶ μετὰ τοῦ Μὴ ἀπαγορευτικοῦ· καὶ μετὰ τοῦ Ἀλλά· καὶ μετὰ τοῦ Καί· καὶ μετὰ τοῦ Τοῦτο.

Εἰμί, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔω· καὶ ἐπεὶ τὰ εἰς μι φύσει μα- 10 κρὰ παραλήγεται, πλεονάζει τὸ ι, καὶ γίνεται εἰμί. καὶ ἐστὶ συζυγίας τετάρτης. οὐκ ἐτράπη δὲ εἰς η, ἵνα φυλάξῃ λείψανον τοῦ Ἀττικοῦ. τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνων, ἰσοσύλλαβα τοῖς πρωτοτύποις, πηγνύω, πηγνύμι· τὰ δὲ 10 ἀπὸ περισπωμένων, περιττοσύλλαβα, δίδω, δίδωμι.

Εἶμι, ἀπὸ τοῦ εἶω τὸ πορεύομαι. τοῦτο παρὰ τὸ ἔω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἶω· καὶ ἐξ αὐτοῦ εἶωμι· καὶ συνηγορῇ,

εἶμι· σημαίνει δὲ τὸ πορεύομαι· καὶ τὰ μὲν ἐνικά, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· τὰ δὲ πληθυντικά, διὰ τοῦ ι· ἔστιν ἴμι διὰ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ ἴμι κατὰ συγκοπήν. τοῦ εἶμι τὸ πληθυντικόν, ἴμεν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἴω τοῦ διὰ τοῦ ι· ὁ παρατατικός, εἶν· τὸ πληθυντικόν, ἴμεν, διὰ τοῦ ι· ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ τῶν εἰς μι, καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται. τὸ τρίτον, ἴσαν· ἀπὸ τοῦ ἴμεν, τὸ ἀπαρέμφατον, ἴμεναι· καὶ κατὰ συγκοπήν, ἴμεν· Οἶκαδ' ἴμεν σὺν νηυσί· — τούτεστιν, εἰς τὰ οἶκαϊα παραγενέσθαι, Ἰλιάδος α'. ἔτι τοῦ εἶμι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, εἶσι· καὶ τὸ Ἰωνικόν, ἴασσι· Καὶ τ' ἀγγελῆδ' ἴασσι, Ἰλιάδος π', ἀντὶ τοῦ ἀπίαςσι, πορεύονται. τὸ δὲ εἶω, γράφεται καὶ διὰ διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ι. τούτου ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἴον. τὸ ι, ἰῶτα. ἔτι καὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων θεμάτων, τὸ ὑποτακτικόν, ἴω· τὸ πληθυντικόν, ἴαν ἴωμεν· καὶ ποιητικῶς, ἴομεν. τὸ ο, μικρόν. διατί; καὶ λέγομεν ὅτι σχῆμα ἐστὶ Κορίνθιον.

Εἶσι, τὸ ὑπάρχουσι. γίνεται ἐκ τοῦ εἶμι, τὸ τρίτον εἰσί, καὶ εἶσι.

Εἶςθα] Ἰλιάδος κ'. Εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἢ μεθώμεν, Ἦτε καὶ ὕστερον εἶςθα θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν· — ἀντὶ τοῦ ἥξεις, παραγενήσῃ, ἐλεύσῃ. ἐκ τοῦ εἶμι, τὸ δεύτερον, εἶς, καὶ εἶςθα· καὶ τὸ ἦτε, εἰ σημαίνει τὸ ἄρα, περισπᾶται.

Εἶναι τὸ ὑπάρχειν. ἀπὸ τοῦ εἶμι, εἰς ἔντος· τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι, εἶναι. καὶ τὸ, τοῖσι εἰμέν, κατὰ πλεονασμὸν ἔχει τὸ ι. ἀπὸ τοῦ εἶμι, τὸ πληθυντικόν, ἐμέν, καὶ εἰμέν. ἔστι καὶ ἔτι ἐκ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, τὸ πληθυντικόν, ἴμεν· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ὠφείλεν εἶναι ἴναι, ἴνα φυλάξῃ τὴν παραλήγουσαν τοῦ πληθυντικοῦ· ἀλλὰ συνεξέδραμε τῷ ὁμοίῳ αὐτοῦ εἶναι· ὅπερ ἐν συνθέσει γίνεται παρεῖναι καὶ ἀπειναι. ἔστι καὶ ἔτι δεύτερος ἀόριστος. ἴμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν· καὶ ὠφείλε τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι εἶναι, διὰ τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρώτου τῶν πληθυντικῶν· ἢ ἦναι, διὰ τὸν ἐκείθεν κανόνα τοῦ τρίτου προσώπου. τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, τοῦ μὲν ἐνὸς ἀκατοῦντος τὸ ε, τοῦ δ' ἐτέρου τὸ η, ἐγένετο εἶναι, φυλάττον τοῦ μὲν η τὸν μακρὸν χρόνον, τὴν παραλήγουσαν δὲ τοῦ ἐμέν. τοῦτο δὲ δασύνεται καὶ ἐν συνθέσει, ἀφείναι, καὶ καθεῖναι, καὶ ἐξεῖναι.

* Εἰνάλιος, ὁ θαλάσσιος· παρὰ τὸ ἐν καὶ ἄλς ἁλός.

Εἰσῆμεν, ἀντὶ τοῦ εἰσῆειμεν, σὺν τῷ ι, Καλλίας Πεδήτας. καὶ εἰσῆσαν, ἀντὶ τοῦ εἰσῆσαν, σὺν τῷ ι, Ἀγάθων Ἀερόπῃ. καὶ εἰσῆα, ἀντὶ τοῦ εἰσῆειν.

302 Εἶνατος, ἐκ τοῦ ἐννατος, κατὰ μεταβολὴν τοῦ ν εἰς ι. καὶ ἡ μὲν τῶν Ἀργείων διάλεκτος μεταβάλλει τὸ ι εἰς ν· καὶ γὰρ τὸ σπείδω σπένδω λέγουσι, καὶ τὸ αἰεῖ, αἰέν· ἡ δὲ τῶν Σικελῶν, τὸ ἀνάπαλιν, τὸ ν εἰς ι μεταβάλλει· τὸ γὰρ ἐννάνυχον, εἰνάνυχον λέγουσι· καὶ τὸ ἐνδον, ἐνδοῖ.

Εἰνάνυχες δὲ μοι ἄμφ' αὐτῶ· — ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἐννέα νύκτας, ὡς μονώνυχες· ἀπὸ εὐθείας τῆς εἰνάνυξ. εἰ δὲ τινα ἐπιφέρει Ταραῖος τὸ, — παρὰ νύκτας ἱαυον· — ἴστω ὅτι σύνθετα οὕτω πολλὰ λέγεται τῷ ποιητῇ, ὡς τὸ, — ποδάνιπτρα ποδῶν.

Εἰνατία, ἐπίθετον τῆς Εἰλειθυίας. Καλλίμαχος, Εἰνατίην ὁμόδελφον ἐπ' ὠδίνεσσιν ἰδοῦσα· — εἴρηται ὅσον Κρητικῇ· Εἶνατος γὰρ τόπος Κρήτης· ἐνθα ἐτιμάτο ἡ Εἰλειθυία.

Εἰνατεῖρ] — ἡ εἰνατέρων εὐπέπλων· — παρὰ τὸ εὐνή, εὐνάτηρ, καὶ εἰνάτηρ. σημαίνει δὲ τὴν σύννυμφον.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

Εἰνόςφυλλον, τὸ κινεῖν τὰ φύλλα. παρὰ τὴν ἐνοσιν, τὴν κίνησιν, πλεονασμῶ τοῦ ι, καὶ τὸ φύλλον.

Εἵνεκα] Ἰστέον ὅτι ἑκτασις μὲν ἐστίν, ἡ ἐν Φωνήσεσι γινόμενη· ἐπέκτασις δὲ, ἡ ἐν στοιχείῳ. τὴν δὲ ἐπέκτασιν εἶωθε λέγειν τὴν κατὰ τὸ τέλος, τοιόσδε, τοσόσδε· ἑκτασις δὲ, εἶν, ἐνείκω, εἵνεκα, πλεονασμῶ τοῦ ι.

Εἶπον, ῥῆμα προστακτικόν. τὸ θέμα, ἔπω τὸ λέγω· ὁ πρῶτος ἀόριστος, εἶπα· καὶ ἔστι σεσημειωμένον· τὸ τρίτον, εἶπε· καὶ τὸ προστακτικόν, εἶπον, εἰπάτω, εἰπάτωσαν. Μένανδρος, Εἶπον δὲ, τί ποιεῖν μέλλετε· ἀντὶ τοῦ εἶπέ. ἔπω· ὁ μέλλων, ἔψω· ὁ ἀόριστος ὠφείλεν εἶναι εἶψα· ἀλλὰ σεσημειωμένον ἔν. ἡ μετοχή ὠφείλεν εἶναι ἔπας καὶ ἐπών· ἀλλὰ μὴν ὁ εἶπας καὶ 30 ὁ εἰπών, ἐφύλαξε τὴν παραλήγουσαν αὐτῶν τὴν εἰ διφθόγγον. Ἰστέον ὅτι λέγει ὁ γραμματικὸς Ἰωάννης ὁ Χάραξ, ὅτι τὸ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ προστακτικόν ὁξύνεται· ὅσον εἰπόν, ἀντὶ τοῦ εἶπέ· δεύτερος ἀόριστος ἔστι κατὰ τὴν Συρακουσίαν γλῶσσαν· καὶ γὰρ οἱ Συρακούσιοι τὰ τρίτα πρόσωπα τοῦ δευτέρου ἀορίστου μεταποιοῦνται εἰς ον, τὸν τόνον φυλάττοντες τῶν προστακτικῶν· ὅσον τὸ λάβε, λάβον· καὶ τὸ ἀνελε, ἀνελον. εἰ οὖν ἐστὶν εἶπε ὁξύνονον, κατὰ τὴν τῶν Συρακουσίων διάλεκτον εἰπόν· τὸ δὲ εἶπον βαρύνεται παρὰ Μενάνδρου. ἔστι δὲ ἀόριστος πρῶτος, ἀπὸ τοῦ εἶπα.

Εἶπηςθα, σὺν τῷ ι, κατ' ἐπέκτασιν τῆς θα· ἐὰν εἶπης, εἶπηςθα. Ἰστέον ὅτι τὸ εἶπεςκεν, τὴν τῆς μετοχῆς ἀρχὴν ἐφύλαξε τῆς εἰπών εἰπόντος· οὐ μὴν τοῦ ἐνεστώτος· ἔπω γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνεστώτης.

Εἶπαισαν] ἔπω τὸ λέγω· ὁ μέλλων, ἔψω· ὁ ἀόριστος, εἶπα· ἡ μετοχή, ὁ εἶπας· καὶ τὸ εὐκτικόν, εἶπαιμι, εἶπαις, εἶπαι· καὶ Ἀττικῇ ἐπεκτάσει, εἶπαίη· καὶ ἐπειδὴ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι πᾶν τρίτον πρόσωπον εἰς η λήγον, προσθέσει τοῦ σ, τὸ δεύτερον ποιεῖ· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ν, τὸ πρῶτον· γίνεται γοῦν ἐξ αὐτοῦ 50 εἶπαίην· τὸ πληθυντικόν εἶπαίημεν· τὸ τρίτον, εἶπαίησαν· καὶ συγκοπῇ, εἶπαισαν.

Εἰραφιώτης, ὁ Διόνυσος. παρὰ τὸ ἐρράφθαι τῷ μηρῷ τοῦ Διός, ἐρράφιώτης, προσελθόντος τοῦ ι, καὶ ἀποβληθέντος τοῦ ρ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρέφεισθαι τὸ στεφανοῦσθαι, γέγονεν ἐράφιώτης· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι· ἢ παρὰ τὸ ἐρίφος· φασὶ γὰρ αὐτὸν ὑπὸ ἐρίφων ἀνατραφῆναι. ἢ παρὰ 303 τὸ ἐρίω αὐτὸν πλέκεσθαι. εἰς τὸ ἐρεψα.

Εἶρερος, παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν, ἡ περὶ τὴν γῆν δουλεία· ἢ παρὰ τὸ ἐρειον ἔρος· καὶ διπλασιασμῶ, ἔρερος· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι. ἢ παρὰ τὸ τείρω τείρερος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ. ἢ παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, καὶ κατὰ ἀντίφρασιν, ὁ προαιρούμενος τοῦ λέγειν μετὰ παρρησίας. ἢ παρὰ τὸ ἐρρεῖν, ἢ τὸ ἐρρεσθαι καὶ φθεῖρεσθαι ποιῶσα.

Εἶρεσία, ἡ κωπηλασία. παρὰ τὸ ἐρέτης, ἐρεσία· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ἰῶτα.

Εἶρεσιον, πόλις Βοιωτῶν· ὅτι, κατακλυσμοῦ ποτὲ γενομένου, συνέβη περὶ Βοιωτίαν πολλὰς λίμνας ἀναφανῆναι. οἱ οὖν ἐγχώριοι πλάταις καὶ κώπαις καὶ εἶρεσίᾳ κεχρημένοι τὰς πρὸς ἀλλήλους ἐπιμιξίας ἐποιούντο. ἐκ τούτου οὖν τὰς πόλεις ὠνόμασαν· ἀπὸ μὲν τῶν πλατῶν, Πλαταιάς· ἀπὸ δὲ τῶν κωπῶν, Κώπας· ἀπὸ δὲ τῆς εἶρεσίας, Εἶρεσιον.

Εἶρεσιώνη, εὐμεγέθης κλάδος, ἐξ ἐρίων ἔχουσα στέμματα, κλώνας καὶ ἰσχάδας, καὶ τῶν καθαρῶν ἀκροδρύων ὄρμαθούς. ἢ θάλος ἐστὶν ἐλαίας πάντας τοὺς καρπούς 20 ἔχον ἀπρητισμένους, καὶ στέμμα λευκὸν καὶ Φοινικοῦν. προετίθετο δὲ ἱκεσία τῷ Ἀπόλλωνι ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,

S

ἢ οἱ περὶ Θησέα σωθῆναι δοκοῦσι. καταχύσματα δὲ καὶ κύλικα οἴνου κεκραμένην καταχέοντες αὐτῆς, ἐπιλέγουσιν· Εἰρεσιώνη σῖνα φέρει καὶ πίνοντας ἄρτους, Καὶ μέλιτος κοτύλην καὶ ἔλαιον ἀποψήσασθαι· Καὶ κύλικ' εὐζώρου οἴνου μεθύουσα καθεύδει· — ὠνόμασαν δὲ οὕτως, οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ ἐρίοις καταστέφασθαι· ἢ παρὰ τὸ εἶρεσθαι, ὃ ἐστὶ συμπλέκεσθαι τοὺς καρπούς· οἱ δὲ, ὅτι εἶροντο τὸν θεόν, σί ποιήσουσι μετὰ τὴν θυσίαν τὸν κλάδον· (καλοῦσι δὲ αὐτὴν καὶ κορυθάλειαν·) ἢ ἀπὸ τοῦ τοῖς κλάδοις ἐνεῖρχθαι τὰ ἐξ αὐτῆς κρεμάμενα· ἢ ἀπὸ τῶν στεμμάτων. στέμματα γὰρ τὰ ἔρια λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Λυκοῦργος δὲ Φησιν, ἀφορίας γενομένης Ἀθηναίοις, τοῦτο ἐπιτελεσθῆναι κατὰ χρησμόν, οἶον ἱετηρίας.

Εἰρήν, ὄνομα ἡλικίας· παρὰ τὸ εἶρεν καὶ λέγειν· ὃ ἤδη λέγων καὶ δημηγορῶν· καὶ γὰρ τὰς ἐκκλησίας εἶρας προσηγόρευον. εἰ μὲν παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, διὰ διφθόγγου· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἱεράς εἶναι, διὰ τοῦ ἰῶτα.

Εἰρήνη, παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω· ἢ παρὰ τὸ εἶρεν ἡμᾶς ἐπ' αὐτήν· ἢ διὰ τὸ ἡρεμεῖν τὸν νοῦν.

Εἰρητή, παρὰ τὸ εἶργω τὸ κωλύω· τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἐέργω, κατὰ κράσιν τῶν δύο εἰς τὴν εἰ διφθόγγον.

Εἰρμός, παρὰ τὸ εἶρω τὸ συμπλέκω.

Εἰροπόκος] τὰ ἔρια, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, γίνεται εἶρια. παρὰ γοῦν τὸ ἔριον, καὶ τὸ πένω τὸ ξαίνω γίνεται εἰροπόκος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ συγχοπῇ, εἰροπόκος.

Εἰροκόμος] τὸ ἔρος, πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται εἶρος, ὡς τὸ, — ἰοδυφές εἶρος ἔχουσα· — σημαίνει δὲ τὸ ἔριον. γίνεται ἐκ τοῦ ἔρρω τὸ κάμνω ἔρρος· καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἰῶτα, εἶρος, ὃ μετὰ ταλαιπωρίας ἐργαζόμενος. ἐκ τοῦ εἶρος καὶ τοῦ νομῷ τὸ ἐπιμελοῦμαι, γίνεται [εἰροκόμος,] ἢ τοῖς ἐρίοις ἐπιμελουμένη.

Εἶρυσθαι, σημαίνει τὸ φυλάξαι. ἐστὶν ἐρύω ἐρύσω εἶρυκα εἶρυμαι εἶρυται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον εἶρύσθαι, ὡς λελύσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐρυμι, τὸ παθητικὸν ἐρυμαι· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἐρυσθαι, προπαροξυτόνως καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς ζεύγνυμι, ζεύγνυσθαι. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ εἰλυῖσθαι. εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐλκύνω, εἰλυῖσθαι· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐλκνυμι, εἰλυσθαι.

Εἰρύεται] Ἰλιάδος α', εἰρύεται, ῥύονται, φυλάττουσιν. εἰρύω, εἶρυμι· τὸ παθητικὸν, εἶρυμαι· τὸ γ', εἶρυται· καὶ Ἰωνικῶς, εἰρύεται.

Εἰρύσασθαι, τὸ φυλάξαι· μέσος ἀόριστος α' παθητικός, ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ ἐρύω, ἐρύσασθαι, καὶ Ἰωνικῷ πλεονασμῷ.

Εἶρυτο, Ἀρίσταρχος προπαροξυτόνως· πάνυ γὰρ ὑγιῶς, ὡς τὸ ἐξεύγνυτο, οὕτω καὶ τοῦτο. ὁ μέντοι Τυραννίων προπερισπᾷ, ἀπὸ τοῦ εἶρυμι, εἶρυτο· Ἰλιάδος θ', Ἀνὴρ δ' οὔτι Διὸς νόον εἰρύσαιο· — κατὰσχοι, κρατήσκειν. ἀπὸ τοῦ ἐρύω.

Εἰρωνεύεσθαι, ψευδολογεῖν, χλευάζειν, ὑποκρίνεσθαι. παρὰ τὸ εἶρων εἶρωνος, εἰρωνεύω· ὅθεν καὶ εἰρωνεία. τὰ δὲ εἶρων, παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω γίνεται εἶρων, ὃ ἀπατεῶν, ὃ διὰ λόγων παραλογιζόμενος, ὃ ἄλλα μὲν φρονῶν, ἄλλα δὲ λέγων.

Εἶρω, τὸ λέγω. παρὰ τὸ ὦ, ὃ σημαίνει τὸ λέγω· οὗ παράγωγον ἡμῖ· ἀφ' οὗ τὸ, Ἡ, καὶ νυανέησιν· — ὡς οὖν ἄγω, ἀγείρω· ἔθω, ἐθείρω· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὦ, εἶρω· ὅθεν καὶ εἶρειν, τὸ κατὰ γλῶσσαν λέγειν· συνείρειν δὲ λέγουσι τοὺς ἐν τῷ ἀναγινώσκειν συνάπτοντας καὶ λόγου ποιοῦντας. εἰς τὸ βητορικόν. ὃ δὲ Σέλευκος, ἀπὸ τοῦ συνειργμένα καὶ συνηρμοσμένα λέγεσθαι τοῦ λόγου τὰ

μέρη. τοῦτο δὲ τὸ εἶρω, ὅτε μὲν ψιλοῦται, σημαίνει τὸ λέγειν· ὅτε δὲ δασύνεται, σημαίνει τὸ συνάπτω. 30
Εἶρω, τὸ ἐρωτῶ· ὁ μέλλων, ἐρῶ· ὁ ἀόριστος πρῶτος, εἶρα· ὁ δεύτερος, εἶρον· οὐκ ἐστὶ δὲ ἐν χρήσει· ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος, εἶρόμην, εἶρου, εἶρετο· τὸ ἀπαρέμφατον ἔρεσθαι· καὶ ὠφείλεν εἶναι ἐρέσθαι· ἀλλ' ἐξηκολούθησε τῷ φέρεσθαι καὶ δέρεσθαι. τοῦ εἶρα τὸ ὑποτακτικόν, εἰάν ἐρω, οὐκ ἐστὶν ἐν χρήσει· τὸ παθητικόν, εἰάν ἐρωμαι, εἰάν ἐρη, εἰάν ἐρηται, ἐν χρήσει· καὶ αὐθυπότακτον· — εἰ τίς σε ἐρηται· — τοῦ εἶρω τὸ παθητικὸν εἶρουμαι. καὶ Ὅμηρος, Εἰρόμεναι παῖδας τε κασιγνήτους τε· — ἀφαιρουμένου τοῦ ι ἐρωμαι, ἐρη, 40 ἔρεται· καὶ ἐπέρεται, τὸ ἐρωτᾷ. ὁ παρατακτικός, ἡρόμην ἡρου ἡρετο, καὶ ἐπήρετο. τοῦτο τοῦ εἶρω ὁ μέλλων ἐστὶν ἐρῶ· καὶ μεταγεται εἰς ἐνεστώτα περισπώμενον, ἐρέω ἐρῶ· ἐστὶ δὲ ἐν χρήσει· ὁ μέλλων, ἐρήσω, καὶ ἐρήτομαι.

Εἶρετο, σημαίνει τέσσαρα· τὸ ἐπηρώτα, ὡς τὸ, Εἶρετο δ' αὐτὴν ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· — καὶ τὸ ἡρώτων, οἶον, Εἶρομαι παῖδας τοῦ κασίου· — σημαίνει καὶ τὸ λέγειν, ὡς τὸ, Εἶρετο δεύτερον αὐτίς· — καὶ πληθυντικῶς εἶροντο ἀντὶ τοῦ ἔλεγον· — εἶροντο δὲ καὶ ἐκάστη.

Εἶς, διατὶ δασύνεται· τὸ ε τῶν ἀριθμῶν δασύνεται. διατὶ 50 περισπᾶται· τὰ εἰς εἰς ὀνόματα μὴ κοινολογούμενα, ἔχοντα οὐδετέρου παρασχηματισμὸν, ἀποστρέφεται τὴν ὀξείαν τᾶσιν. ὀνόματα δὲ εἶπε διὰ τὰς μετοχάς, οἶον τυφθεῖς. κοινολογούμενα δὲ εἶπε διὰ τὸ εὐγενὲς καὶ εὐσεβές· οἱ γὰρ Βοιωτοὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφουσιν. εἶς, ἐνός· ὁ κανὼν· τὰ εἰς εἰς μονοσύλλαβα ὀνόματα ἀρσενικά διὰ τοῦ νος κλίνεται· οἶον κτεῖς, κτενός· δαῖς, δενός· [εἶς, ἐνός] ὅπερ ἰσοδυναμοῦται τῷ 305 τίς· ὅπερ μετὰ τοῦ οὐ, οὐδαῖς, οὐδενός· καὶ μετὰ τοῦ μὴ, μηδαῖς. πρόσκειται, μονοσύλλαβα· διὰ τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβάς· οἶον, χαρίεις, χαρίεντος. πρόσκειται, ὀνόματα· διὰ τὰς μονοσυλλαβὰς μετοχάς· οἶον θεῖς, θέντος· εἶς, ἐντος· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀφείς ἀφέντος, ὃ ἀπολυσας. πρόσκειται, ἀρσενικά, διὰ τὸ κλείς κλειδός θηλυκόν. γίνεται δὲ εἶς παρὰ τὴν ἔσιν καὶ ἄφεςιν, ὃ ἀπολελυμένος καὶ μεμονωμένος. διαφέρει δὲ τοῦ οὐδαῖς κατὰ τρόπους δ'. πρῶτον, ὅτι τὸ μὲν εἶς, δασύνεται 10 καὶ περισπᾶται· τὸ δὲ οὐδαῖς, οὔτε δασύνεται οὔτε περισπᾶται. δεύτερον, ὅτι τὸ μὲν εἶς ἀριθμητικόν ἐστὶ· τὸ δὲ οὐδαῖς, ἀόριστον. τρίτον, ὅτι τὸ μὲν εἶς, οὔτε δυϊκᾶ ἔχει, οὔτε πληθυντικᾶ· τὸ δὲ οὐδαῖς, καὶ δυϊκᾶ ἔχει καὶ πληθυντικᾶ, οἱ οὐδένες, τῶν οὐδέων. τέταρτον, ὅτι τοῦ μὲν εἶς, τὸ θηλυκόν, μία· τοῦ δὲ οὐδαῖς, ὁμοφώνως οὐδαῖς. γίνεται καὶ παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω, ὃ εἶς. τὸ θηλυκόν ἀπέλειψε. δύο γὰρ κανόνες εἰσὶν οἱ μαχόμενοι. ὁ μὲν εἶς λέγει, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ κοινοὶ θέλουσιν εἶναι· οἶον οἱ δύο, καὶ αἱ δύο· οἱ τρεῖς, καὶ αἱ 20 τρεῖς. ἢ οὕτως· τὰ ἀριθμητικὰ ὀνόματα κοινὰ εἰσι τῷ γένει, καὶ ὁμοφωναῖσι τῷ ἀρσενικῷ τὰ θηλυκᾶ· οἶον οἱ πέντε, καὶ αἱ πέντε· οἱ ἑπτὰ, καὶ αἱ ἑπτὰ. οὕτως ὠφείλε καὶ τὸ θηλυκὸν ὁμοφωνεῖν τῷ ἀρσενικῷ. ὁ δὲ ἕτερος λέγει, ὅτι πᾶσα γενική διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέψασα εἰς ἄλφα, καὶ τὴν παραλήγουσαν φύσει μακρὰν ποιοῦσα, τὸ θηλυκόν ποιεῖ· οἶον, χαρίεντος, χαρίεσσα. εἶς, ἐντος, ὠφείλεν εἶναι ἔσσα τὸ θηλυκόν. τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, τοῦ μὲν ἐνός ἀπαιτοῦντος ὁμοφωνεῖν τῷ ἀρσενικῷ, τοῦ δὲ κατὰ παρασχηματισμὸν, ἡγουν ἔσσα, ἀπέλειψε, καὶ ἐγένετο ὡς 30 ἀπὸ τοῦ ἱος ἀρσενικοῦ, σημαίνοντος τὸν μόνον, τὸ

θηλυκόν, ἰα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μία μιάς, καὶ λέγει ὁ κανὼν τὸν τόνον, τὸ γὰρ μιάς καὶ ἰᾶς, Ἰωνικὴν ἔχει τάσιν· ἐπειδὴ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ἐπὶ τῶν εἰς α βραχυκαταληκτούντων εἰώθασιν οἱ Ἴωνες βαρύνειν τὰς λέξεις, ὡς καὶ ἡμεῖς· οἶον, ἄγυια, ὄργυια· Πλάτεια, Θεσπεία. ὅταν δὲ γένηται ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρά, Ἰωνικῷ ἔδει καταβιβάζεσθαι ὁ τόνος· οἶον, ἄγυια, ὄργυια, Θεσπεία. τοῦτο οὖν ἐστὶ τὸ εἰρημένον τῷ τεχνίτῃ, τὸ γὰρ μιάς καὶ ἰᾶς, ἐπειδὴ οὖν τὸ μία καὶ ἰα ἐν τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ μακροκαταληκτεῖ, τούτου χάριν τῷ Ἰωνικῷ ἔδει καταβιβάζεσθαι τὸν τόνον καὶ περισπᾶται· οἶον, ἰᾶς, ἰᾶ· μιάς, μιά. ὅθεν καὶ ἡ αἰτιατική, ἐπειδὴ οὐκ ἐγένετο μακροκατάληκτος, οὐ καταβιβάζεσθαι τὸν τόνον, ἀλλὰ παροξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ· οἶον, ἰαν, καὶ μίαν.

Εἰσόκεν] ἐστὶν ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν· ἐκ τῆς εἰς προθέσεως, καὶ τοῦ ὁ ἄρθρου ἀναφορικοῦ, καὶ τοῦ κεν συνδέσμου· καὶ ἀποροῦσι τινές, ὅτι ἐν συνθέσει ἐστίν, ἢ ἐν παραθέσει· καὶ λέγουσιν, ὅτι κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ε λήγοντα ἐπίρρηματα χρόνου δηλωτικὰ θέλουσιν ἔχειν πρὸ τοῦ ε τὸ τ, ἄλλοτε, ἐνίοτε, ἐκάστοτε· καὶ ὅτι οὐδέποτε ὁ κεν σύνδεσμος καταρχὰς συντίθεται. οὐδέποτε γὰρ τοῦτο τὸ ἐπίρρημα χωρὶς τοῦ κεν συνδέσμου λαμβάνεται παρὰ τῷ ποιητῇ· Εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην ἔλοιται: — Εἰσάκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται: — ἐστὶ δὲ εἰπεῖν, ὅτι αἱ προθέσεις παρατιθέμεναι τοῖς ὀνόμασιν, ἐννοίαν ἔχουσιν τοπικοῦ, ποιοῦνται τὰς σχέσεις· οἶον, οἴκου, ἐξ οἴκου· οἴκον, ἐς οἴκον. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ἄρθρα τὰ σημαίνοντα τὴν ἀναφοράν. ἢ δὲ ἀναφορά, ἐν τῷ χρόνῳ οὕσα καὶ λαβοῦσα τὴν παράθεσιν τῆς προθέσεως, ποιεῖ σχέσιν χρονικὴν. οὐ, ἐξ οὐ· ὦ, ἐν ὧ. οὐ οὖν τρόπον τὸ ἐξ οἴκου, ὅτε ἀποστῇ τῆς προθέσεως, οὐκέτι σχέσιν τοπικὴν σημαίνει, ὁμοίως καὶ τὸ εἰς οἴκον, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ εἰσόκεν, ἐὰν ἀποστῇ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου, ἐκστήσεται καὶ τὸ σημαίνον.

Εἰσω] ὡς ἀπὸ τῆς ἐξ προθέσεως γίνεται ἔξω, καὶ ἀπὸ τῆς πρὸ, πρόσω· καὶ ἀπὸ τῆς ἐς Ἀττικῶς, ἔσω· οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς εἰς προθέσεως γίνεται εἴσω. καὶ ἐστὶν ἀντὶ τῆς εἰς· ὡς τὸ, Καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω: — ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν Ἴλιον.

Εἰσίδημη, ἢ εἰσοδος. ἀπὸ τοῦ ἴω τὸ πορεύομαι, ὁ μέλλων, ἴσω ἴσομαι· οἶον, ἴσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν: — ἀπὸ τοῦ ἴσω, ἴσμη· καὶ μετὰ τῆς εἰς προθέσεως, εἰσίδημη.

Εἰσήρρησεν, εἰσεφθάρη, εἰσεπήδησεν, εἰσήλθεν. εἰσρῶ τὸ εἰσέρχομαι· ὁ μέλλων, εἰσρήσω· ὁ ἀόριστος, εἰσέρρησα· τροπὴ τοῦ ε εἰς η, εἰσήρρησα. καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ἢ ἐκ τοῦ εἰσέρρω.

Εἰσπραξις, ἢ ἀπαίτησις· καὶ εἰσπράττει, ἀπαιτεῖ.

Εἰσπνήλης, ὁ ἐρώμενος. Καλλιμαχος, Μέμβλετο δ' εἰσπνήλαις, ὁπότε νοῦρος ἴοι: — ὁ ὑπὸ τοῦ ἐρωτος εἰσπνεόμενος· Λακεδαιμόνιοι γὰρ εἰσπνεῖν Φασὶ τὸ ἐρᾶν. ἢ παρὰ τὸ ἐπεσθαι τοῖς ἐρωμένοις· ἐπνήλης τις ὢν, καὶ εἰσπνήλης.

Εἰστήκειν, μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐκ τοῦ ἐστήκω ῥήματος. διὰ τὸ μὴ συνεμπεσεῖν κατὰ τὸ δεύτερον καὶ γ' πρόσωπον τῷ ἰδίῳ ἐνεστῶτι, ἐπλεόνασε τὸ ι, καὶ γέγονεν εἰστήκειν.

Εἰσάμενος, ὁμοιωθεὶς· ἐκ τοῦ εἶδω τὸ ὁμοιω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἰδρυτάμενος· Εἰσάμενοι παρὰ θῖνα, θυηπόλης ἐμέλοντο.

Εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἐκάθισεν· καὶ μετὰ τῆς κατὰ καὶ δὲ, κατὰ δὲ εἶπεν· Καθδεῖπεν ἐν θαλάσῃ.

Εἶσατο, ἔδοξεν, ἐφάνη. ἐκ τοῦ εἶδω τὸ φαίνομαι, ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ ἀόριστος, εἶσα· ὁ μέσος, εἰσάμην· τὸ εὐκτικόν, εἰσαίμην.

Εἶτα, ἐστὶν ἐπίρρημα τάξεως. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ δὴ γίνεται δῆτα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἰ, εἶτα.

Εἰώσιν] ἐστὶν ἐὼ τὸ συγχωρῶ, β' συζυγίας τῶν περισπωμένων. τὸ πληθυντικόν, ἐάομεν ἐώμεν· τὸ γ', ἐάουσιν ἐώσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴωσι· Καὶ οὐκ εἴωσιν ἐκπέρσαι: — πλεονάζει γὰρ τὸ ι, ὥσπερ καὶ ἐκ τοῦ ἐώλον γίνεται εἴωλον.

Εἴωθα] ἐστὶν ἔθω σημαίνον τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττομαι· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ παρακείμενος, εἴκα· ὁ μέσος, εἶθα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, εἴωθα· καὶ συναρχομένως, ἔωθα· Αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι νοήσω: — ἀντὶ τοῦ ἐξ ἔθους ἔχει μοι ἐμποδίζειν. οἱ γὰρ Αἰολεῖς, 50 τὸ εἴωθα, ἔωθα λέγουσιν.

Ἐα] Ἡ κεν ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆται: — ἐστὶν ἦν· κατὰ διάλυσιν, ἔα.

Ἐάγη] ἐστὶν ἄγω τὸ κλάνω· ὁ μέλλων, ἄξω· ὁ ἀόριστος, ἤξα· ὁ β', ἤγον· ὁ παθητικός, ἤγην, ἤγης, ἤγη· καὶ κατὰ διάλυσιν, ἐάγη.

Ἐαδῶς] ἐστὶν ἦδω τὸ εὐφραίνομαι· ὁ β' ἀόριστος, ἦδον, ἦδες, ἦδε· καὶ κατὰ διάλυσιν, ἔαδε. ἐστὶν ἄδω τὸ ἀρέσκω· ὁ μέσος παρακείμενος, ἦδα· διαλύσει, ἔαδα· καὶ ἢ μετοχή, ἐαδῶς ἐαδότος· καὶ ἐαδότα θυμὸν, τὸν ἀρέσκοντα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἦδω, ἦσω, ἦκα, ἦδα· καὶ διαλύσει, ἔαδα.

Ἐασας] — ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας: — τουτέστιν ἐχαροποίησας. ἀπὸ τοῦ ἦδω, ἦσω, ἦσας· καὶ ἐν διαίρεσει, ἔασας.

Ἐάλη] Αἰνεῖας δ' ἐάλη: — ἀντὶ τοῦ συνεστράφη· παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ ἐκκλίνω καὶ πλανῶ· οἱ γὰρ ἐκκλίνοντες τινὰς καὶ πλανῶντες, οὐκ ἐπαίρονται, ἀλλὰ συστρέφονται. ὅθεν καὶ τὸ, εἰς ἵππους ἄλλεται, ἀντὶ τοῦ ἀλείται, ὁ ἐστὶ συστράφη. ἀλῶ· ὁ μέλλων, ἀλήσω· ὁ β' ἀόριστος, ἦλον· ὁ παθητικός, ἦλην· (ἐξ οὗ καὶ ἡ μετοχή, ἀλείς) τὸ β', ἦλης· τὸ γ', ἦλη· καὶ διαλύσει, ἐάλη. Ἰστέον δὲ ὅτι, ὥσπερ ὁ ἔστην δεύτερος ἀόριστος, τῇ μὲν Φωνῇ ἐνεργητικός ἐστὶ, τῇ δὲ διαθέσει παθητικός· οὕτω καὶ ὁ ἦλων β' ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ ἀλῶσθαι μέλλοντος γινόμενος, τῇ μὲν Φωνῇ ἐνεργητικός ἐστὶν· ἦλων γὰρ ὡς ἔδων καὶ ἐβίαν· τῇ δὲ διαθέσει παθητικός· ἦλων γὰρ ὑπὸ σοῦ, Φαμέν, καὶ οὐχ ἦλων σέ· ἀντὶ τοῦ, ἐλήφθην ὑπὸ σοῦ, καὶ οὐκ ἐλήφθην σέ. ἐστὶν 20 ἀλῶ τὸ πορθεῖν· ἐξ οὗ παράγωγον, ἄλωμι· ὁ μέλλων, ἀλώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦλων· τὸ τρίτον, ἦλω· καὶ διαλύσει τοῦ η εἰς ε καὶ α, ἐάλω, τὸ ἐλήφθην.

Ἐάν] ἐκ τοῦ εἰ συναπτικοῦ συνδέσμου καὶ τοῦ ἀν παραπληρωματικοῦ, γίνεται εἰάν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, εἰάν.

Ἐάφθην] ἢ παρὰ τὸ ἐὼ ἐάθην, καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ· ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολουθῶ, εἴφθην· (ἐν ἡ, ἐπηκολούθησε) καὶ ἐν διαίρεσει τῆς εἰ διφθόγγου εἰς ε καὶ α, ἐάφθην. ἐστὶ δὲ τὸ πάθος μονήρες, καὶ οὐδὲν αὐτῷ 30 ὁμοιον· οὐ γὰρ εἰς ε καὶ ι διελύθη, οὐδ' εἰς δύο εε, ἀλλ' εἰς ε καὶ α.

Ἐά, σημαίνει δύο· τὰ ἀγαθὰ, ὡς τὸ, θεοὶ δωτῆρες ἑάων: — καὶ τὰ ἑαυτοῦ, ὡς τὸ, — ἑὰ πρὸς δώματα καλὰ: — εἴρηται, ὅτι τὰ ἀγαθὰ ἰδιοποιούμεθα, τὰ δὲ κακὰ ἀπαλλοτριούμεν· ἐὼν γὰρ τὸ ἴδιον. παρὰ τὸ ἐὼ τὸ κορεννύω· οἶον, — ἐπεὶ χ' ἐώμεν πολέμοιο: — σημαίνει τὸ ἀγαθόν· ἀφ' οὗ ἐός. τὸ θηλυκόν, ἐή· ὡς ἀγαθός ἀγαθή· τὸ πληθυντικόν, ἐαὶ ἐών· καὶ ἐν διαλύσει,

40 εάων, ὡς πυλῶν πυλάων. τίθεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν. ἔστι γὰρ ἀρσενικόν, ἐός, ὁ ἀγαθός· τὸ θηλυκόν, ἐή· καὶ τὸ οὐδέτερον, ἐόν. τὸ δὲ ἐόν, οὐκ ἐκλήθη· ἀλλ' ἐὰ τὰ ἀγαθὰ· ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῇ ἐόν μετοχῇ.

Ἐαρ, παρὰ τὸ αὖω, ὃ σημαίνει τὸ φαίνω, ἢ τὸ λάμπω. ἐπὶ τοῦ αἵματος· διὰ τὸ ἐν τῷ ἔαρι πλεονάζειν τὸ αἷμα· ἐπὶ δὲ τοῦ καιροῦ, παρὰ τὸ ἔω τὸ πέμπω· τότε γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί· ἀπὸ τοῦ τὰ συνεχόμενα τῷ χειμῶνι καὶ μεμυκότα τότε προϊέναι.

50 Ἐασι, ῥῆμα τῶν εἰς μι· Ἰωνικῶς. ταῦτα δὲ τὰ τρίτα, Ἰωνικά. ἔστι δὲ ἐκ τοῦ εἰμί, εἷς, ἔστί· τὸ πληθυντικόν, ἐσμέν, ἐστὲ, εἰσί· τὸ Ἰωνικόν, ἔασιν, ὑπάρχουσι. τὸ δὲ εἰμί τὸ ὑπάρχω, τετάρτης ἐστὶ συζυγίας τῶν εἰς μι· καὶ γίνεται ἀπὸ τῆς ἑκτῆς τῶν βαρυτόνων. ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω, παράγωγον εἰμί· καὶ ἐπεὶ τὰ εἰς μι φύσει μακρὰ παραλήγεται, πλεονάζει τὸ ι, καὶ γίνεται εἰμί. τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνου μεταγόμενα εἰς μι, ἰσοσύλλαβα τοῖς πρωτοτύποις· ὅον πῆγνυμι πηγνύω· τὰ δὲ ἀπὸ περισπωμένου πλεονάζει μίαν συλλαβὴν, ὅον τιθῶ, τίθῃμι.

308 Ἐαται, ῥῆμα τῶν εἰς μι· παθητικὸς ἐνεστώς. εἰώθειν ὁ ποιητής ἐπὶ τοῦ κεῖνται καὶ ἦνται ποιεῖν, ὡς ἀπὸ περισπωμένου, τὸ Ἰωνικόν. ἔεμαι γὰρ ἐστὶ, καὶ κράσει ἦμαι, ἦται, ἦνται· καὶ Ἰωνικῶς, ἔαται. οὕτω κεῖνται, κέαται, καὶ κείαται. Δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακείαται ἐνδόν· — καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἦμαι τοῦ κείσθαι, τὰ δύο εε εἰς η κινῶνται· ἐπὶ δὲ τοῦ κείμαι, τὰ δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον, κέεμαι κείμαι. διατί; ἐπειδὴ ἡ ἀρχὴ αὐτῶν ἐστὶν ἡ αἰτία· ὅτι τὸ μὲν, ἀπὸ φωνηέντος ἀρ- 10 χεται· τὸ δὲ, ἀπὸ συμφώνου.

Ἐασκεν] εάω εἶω, εάσω· πλεονασμῷ τοῦ κ, εάσκω. τὸ α, κατὰ συστολήν· τὰ γὰρ διὰ τοῦ σκω παρηγμένα Ἰωνικά βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν.

Ἐανός, τὸ ἱμάτιον· Χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ· — τὸ α μακρὸν καὶ βραχὺ κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν. γένους ἐστὶν ἀρσενικοῦ. ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ἐνδύομαι· ὁ μέλλων, ἔσω· ἐξ αὐτοῦ παράγωγον ἐννύω, πλεονασμῷ ἑτέρου ν. ἐξ αὐτοῦ ἑανόν, τὸ ἐνδύομενον. ὁ δὲ Θραξ ἐξηγεῖται ἑανόν τὸ λεπτόν· παρὰ τὸ ἔω τὸ ἀφίημι, ὡς 20 καὶ τὸ, — ἑανοῦ κασσιτέροιο· — τοῦ ἐπὶ λεπτόν ἐληλασμένου. ἑανόν, σημαίνει τρία· ἐνδύμα γυναικεῖον καὶ πέπλον, παρὰ τὸ ἐννυσθαι· ὡς τὸ, Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανόν πατὴρ ἐπ' οὐδεῖ· — καὶ τὸ εὐδιαχυτον, ὡς τὸ, — ἑανοῦ κασσιτέροιο· — ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν χωνεῖαν ἀνίσταται. ὅταν δὲ λέγῃ, ὅτι — ἑανῶ λιτὶ κάλυψαν· — ἀντὶ τοῦ ἐπιβολαῖω καὶ λεπτῷ ὑφάσματι.

Ἐβασον, ἀντὶ τοῦ ἔασον, συγχώρησον. οὕτως Σαρακουσίοι καὶ Λάκωνες. γέγονε δὲ πλεονασμῷ τοῦ β· τὸ γὰρ ἔασον ἔβασον Φασί· καὶ τὸ ἔαται, ἔβαται· καὶ τὸ ἔα, ἔβα.

30 Ἐβλαστηκότες] Ἐκ τῶν ἀγρῶν ἦκουσιν ἐβλαστηκότες· — Ἀττικῶς· βεβλαστηκότες, ἀποβολῇ τοῦ β, ὡς περ βεβριωμένης, ἐβριωμένης. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἀποβάλλουσι σύμφωνον· οἱ δὲ Αἰολεῖς προσνέμουσι. τὸ ἐπτερύγωμαι. οὕτως Ἡρωδιανός.

Ἐβδομος] ἀπὸ τοῦ ἐπτά, ἑπταμος καὶ ἑβδομος κατὰ ἐν-αλλαγὴν τῶν στοιχείων, ὡς καὶ παρὰ τὸ ὄντω, ὄντος καὶ ὄγδος. ἢ παρὰ τὸ ἐπτά, ἐπτόματος καὶ ἐβδόματος, τροπῇ τοῦ πτ εἰς βδ· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἑβδομος, ὡς παρὰ τὸ τρία, τρίατος καὶ τρίτος.

40 Ἐβδομεύομενα] τοῖς ἀποτεχθεῖσι παισὶ τὰς ἐβδομάδας καὶ τὰς δεκάδας ἦγον, καὶ τὰ γε ὀνόματα ἐτίθεντο αὐτοῖς· οἱ μὲν, τῇ ἐβδόμῃ· οἱ δὲ, τῇ δεκάτῃ. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

Ἐβδομήκοντα] τὰ διὰ τοῦ ἡκοντα ἀριθμητικὰ θέλουσιν ἔχειν πρὸ τοῦ κ φωνῇεν τὸ η. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἕξ, γέγονεν ἐξήκοντα· ἐκ τοῦ ἐξάκισ, ἐξήκοντα, τροπῇ Δωρικῇ τοῦ α εἰς η. τὸ δὲ ἐβδομήκοντα καὶ ὀγδοήκοντα, διὰ τοῦ ο· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ κοντα ἀριθμητικὰ οὐ θέλουσι προπαραλήγεσθαι οὔτε τῷ ο, οὔτε τῷ ε, ἐξ ἀνάγκης ἔτρεψε τὸ ο εἰς η, καὶ γέγονεν ἐβδομή- 50 κοντα καὶ ὀγδοήκοντα· καὶ ὁ ἐνενηκοντα γέγονεν ἀπὸ τοῦ ἐννεάκοντα· καὶ κατ' ὑπερθεσιν, ἐνεναήκοντα· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἐνενηκοντα.

* Ἐγγονος, υἱὸς υἱοῦ· οἶονεῖ ὅς ἐστι ἐν τῇ γονῇ.

Ἐγδούπησεν] ἐδούπησε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ.

Ἐγγυθήκη, σκευὸς τι· οἱ δὲ, ἄγγος χωρητικὸν σκευῶν· ἢ τὴν νῦν ἀγγοθήκην· παρὰ τὸ ἐγγύς κεῖσθαι.

Ἐγγύς, ἐπὶ ῥῆμα τοπικόν. ποίας σχέσεως τῶν τοπικῶν; 309 τῆς ἐν τόπῳ. ἐκ τοῦ ἐγγίζω ἐγγίσω, ἐγγίς, καὶ ἐγγύς, τοῦ ι τραπέντος εἰς υ, ὡς Ἀφροδίτῃ, Ἀφροδύτῃ. ἢ παρὰ τὴν γῆν τὴν καὶ γῆν καλουμένην, μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, γίνεται ἐγγύς· ὡς ἂν τις εἴποι ἐν γῇ, ἢς οὐδὲν τῶν ἄλλων στοιχείων πλησιαιτέρον ἀνθρώπῳ χερσαίῳ ὄντι. ἢ παρὰ τὸ γῆ καὶ τὴν ἐν πρόθεσιν, ὃ σημαίνει τὸ πλησίον, ὃ πλησιέστερος γῆς.

Ἐγγυτέρω] ὡς τὰ ἐν αἱερί καὶ θαλάσῃ ἅπαντα οὐκ ἐπίμικτα ἡμῖν, ἀλλὰ κενχώριστα· παρὰ τὰ ἐν γῇ 10 τυγχάνοντα.

Ἐγγίζω, παρὰ τὸ ἐγγύς· τοῦτο παρὰ τὴν ἐν πρόθεσιν καὶ τὸ γῇ· κυρίως ὁ πλησιαιτέρος ὑπάρχων.

Ἐγγενής] ὁ ἀστὸς ἐξ ἀστών οὕτω καλεῖται.

Ἐγγιον, ἐγγύτερον· παρὰ τὸ ἐγγύς ἐγγιον. τῆς πρώτης οὐσίας ἐστίν. οἱ δὲ ῥήτορες, ὅταν τὸ ἐν τῇ γῇ θέλωσι δηλῶσαι, ἔγγειον λέγουσιν. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

Ἐγγύη, ἢ ἐπὶ ἀσφαλεῖα πίστις, ἢ καὶ δόσις χρημάτων, ἢ γάμου. ἐνθεν ἐγγυῶ, τὸ ἐνδίδωμι· καὶ κατεγγυῶ. παρὰ τὰ γῇ γίνεται γύη, καὶ ἐγγύη, ἢ ἀσφαλὴς καὶ 20 ἐστηριγμαῖν δόσις. δοκεῖ γὰρ ἡ γῇ τῶν ἄλλων στοιχείων σταθεροτέρα εἶναι.

Ἐγγυῶμαι, ὅον ἐν χερσὶ φυλάττω· ὅθεν καὶ ἐγχειρίσαι, τὸ δοῦναι. κυρίως δὲ, ὃ τὸ ὑποκείμενον ἀνέπαφον παρεχόμενος.

Ἐγγυαλίζω, σημαίνει ἐγχειρίσαι, παρασχεῖν. κυρίως τὸ ἐγγυῆσαι παρὰ τὸ γυῖον, ἢ τὸ εἰς χεῖρας παρασχεῖν· γυῖα γὰρ αἱ χεῖρες· παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ καὶ δέχομαι καὶ λαμβάνω· ὥς πρὸς τὸ λαβεῖν καὶ συνέχειν ἐδημιούργησεν ἡ φύσις. ἐκ τοῦ γῶ, παράγωγον γύω· ἀφ' 30 οὗ καὶ γύωρος· καὶ ἑτέρα παραγωγὴ, γυίζω· καὶ ἐν συνθέσει κατὰ πλεονασμὸν τῆς αλ συλλαβῆς, γυαλίζω· κυρίως γὰρ λέγεται γυαλίζειν, τὸ εἰς χεῖρας δοῦναι τι καὶ παρασχεῖν.

Ἐγγυητής, ὁ ἀναδεχόμενος δίκην· λέγεται ἐγγυήσασθαι καὶ τὸ μνηστεύσασθαι.

Ἐγγέγατον] Ἀμφω δ' ἐγγέγατον Φαεσιμβρότου ἡελίοιο· — μέσος παρακειμένος, τρίτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν. ἀπὸ τοῦ γείνω ὁ μέσος παρακειμένος, γέγονα, ὡς κεί- 40 ρω, κέκορα· καὶ τὸ δυϊκόν, γεγόνατον· καὶ ἐν συγκοπῇ, γέγατον· καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐγγέγατον.

Ἐγγεῖνυνται] — μὴ μοι τόφρα Μενoitίου ἀλκιμον υἱὸν Μυῖαι καδῶσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς, Εὐλὰς ἐγγεῖνυνται· — ἀντὶ τοῦ, μὴ σκώληκας ἐγγεννήσωσι. παρὰ τὸ γείνω τὸ γεννῶ, μετὰ τῆς ἐν προθέσεως. ἐν-τίντουσι γὰρ αἱ μυῖαι τὶ ταῖς σαρκί, ἐξ οὗ οἱ σκώληκες τίντονται. εὐλαὶ δὲ εἰρηνταί, παρὰ τὴν εἰλησιν, οἱ σκώληκες. ἐκ τοῦ εἰλῶ τὸ συστρέφω, εἰλή· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, εὐλή.

Ἐγγλωττογάστρω· πεποιήται παρὰ τὸ διὰ γλώτσης καὶ διὰ λόγων τρέφασθαι.

Ἐγέρθω] ἀπὸ τοῦ ἐγείρω ἐγερῶ, γίνεται ἐγερτός· καὶ κατὰ τροπὴν ἐγέρθω.

Ἐγενέσθην] γένω, γενῶ· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγενον· ὁ μέσος, ἐγενόμην· τὸ δυνικόν, ἐγένεσθον· τὸ τρίτον, ἐγενέσθην.

510 Ἐγκάναξον, ἀντὶ τοῦ ἐγγχεε. Ἀριστοφάνης, Ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν· — παρὰ τὸ κανοῦν. οἱ δὲ στρατιῶται ἐπὶ τοῦ θορύβου τάττουσι τὴν λέξιν· παρὰ τὴν καναχὴν, ἣ σημαίνει τὸν κτύπον. ἐγκανᾶξαι οὖν τὸ ἐγγχεῖν μετὰ ψόφου· ὃ ἐστὶ πολὺ, ὥστε ἡχεῖν ἥτοι θορυβεῖν.

Ἐγκατα, τὰ ἔντερα· ἀπὸ τοῦ ἐγκατέχειν τὴν τροφήν· λέγεται δὲ τὸ ἥπαρ καὶ ὁ σπλὴν, καὶ τὰ περὶ τὸν πνεύμονα. ἔντερον δὲ, οὐκ ἐγκατον. τὸ δὲ ἔντερον, οἶον

10 ἔτερον καὶ οὐχ ὅμοιον· ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς κεῖσθαι τῶν μελῶν.

Ἐντερα, οἶονεῖ ἐνδότερά τινα ὄντα· ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ρεῖν τὰ ἀπὸ τῆς τροφῆς περιττώματα· ἢ παρὰ τὸ ἐνδον εἰλεῖσθαι.

Ἐγκασι] ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, τοῖς ἐγκάτοισι· καὶ ἀποβολῇ τῆς τοι συλλαβῆς, ἔγκασι. οὐκ ἐστὶ δὲ συγκοπή· μάχεται γὰρ ἐπέκτασις συγκοπῇ· ἐναντίον γάρ. ἄμεινον οὖν μεταπλασμὸν λέγειν· ἐστὶ γὰρ ἐγκάτοισι· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἔγκασι, ὡς προβάτοις, πρό-

20 βασι· ἄστροις, ἄστρασι.

Ἐγκαφος, τὸ ἐλαχιστον. Εὐπολις, Οὐτ' ἄρ' ἐλέησται τῶν ἐμῶν οὐδ' ἐγκαφος· — παρὰ τὸ ἐγκύπτω, τὸ μηδὲ ἐγκύψαι ἀρκοῦν.

Ἐγκάρσιον, πλάγιον. παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω· ὁ μέλλων Αἰολικῶς, κέρσω· ἐξ αὐτοῦ κέρσιος, καὶ ἐγκάρσιος, κατὰ τροπὴν, ὁ πλάγιος.

Ἐγκάρδιον, τὸ μεγάλως δεινὸν καὶ ἀπτόμενον τῆς καρδίας· ἢ τὸ κρύφιον· ἢ τὸ ἐξ ἰσχυρᾶς διαθέσεως.

30 Ἐγκέφαλος, παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τῇ κεφαλῇ· ἢ παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὰ Φάη· ἢ ἐγκρανός, παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι ἰδιώτερον τῷ κρανίῳ. τί δὲ ἐστὶν ἐγκέφαλος; λευκὸς καὶ μαλακός, ὥσπερ ἐξ ἀφροῦ τινὸς πεπηγὼς, θερμὸς καὶ ὑγρός.

Ἐγκελάδος, ἥτοι ἦχον ἐν τῇ κινήσει τῇ πολεμικῇ ἀποτελοῦσα, ἢ ἐγκελευομένη· ἢ ἀπὸ τοῦ Ἐγκελάδου τοῦ γίγαντος.

Ἐγκενίδας, πλαγίας σανίδας.

Ἐγκαλῶ, ἐγκλησὶν εἰσάγω καὶ καταδίνην.

40 Ἐγκεκαυμένη, ἐζωγραφήμενη· ἐπεὶ ἐγκαυταὶ λέγονται οἱ ζωγράφοι, οἱ διαγραφόντες τοὺς τοίχους. ἴσως παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιλαίνω. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

Ἐγκεκοισυρωμένος, ὑπερήφανος, κεκαλλωπισμένος. Ἀριστοφάνης, Σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην· — εἴρηται παρὰ τὴν Κοισύραν, ἥτις ἦν μήτηρ Μεγακλέους, καὶ Ἀλκμαίωνος γυνὴ, ὑπερήφανος καὶ καλλωπίσματος πολλοῖς χαίρουσα. εἰς δὲ τὸ λεξικὸν κεῖται ἀντὶ τοῦ τρυφῶσαν.

Ἐγκεκορδύλημος, Ἀριστοφάνης κέχρηται ἐπὶ τοῦ ἐνείλημος· ἢ συνεστραμμένος· παρὰ τὴν κορδύλην, ἥτις ἐστὶν οἴδημα τῆς κεφαλῆς, ὑπὸ πληγῆς γενομένη· ἥτις παρὰ τὸ κᾶρα εἴρηται. καὶ γὰρ κορδύλην Κύπριοι λέγουσι τὸ ἐνείλημα τῆς κεφαλῆς, ὅπερ Ἀθηναῖοι μὲν κρώβυλον καλοῦσι, Πέρσαι δὲ κίδαριν. ἐστὶ καὶ ῥητορικῇ.

Ἐγκιλικίζειν, τὸ πονηρεύεσθαι· ἀπὸ τῆς τῶν Κιλικῶν πονηρίας. Κιλικὸς γὰρ ἔθνος ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλόμενον.

Φερεκράτης, Ἀεὶ ποθ' ἡμῶν ἐγκιλικίζουσ' οἱ θεοί· — ῥητορικῇ.

Ἐγκινούμενος, Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνης, Ἀνὴρ τις ἡμῶν 511 ἐστὶν ἐγκινούμενος· — ῥητορικῇ· ταραττων καὶ ἐμποδίζων.

Ἐγκόμβωμα, ὁ δεσμὸς τῶν χειρῶν, ὃ λέγεται παρ' Ἀθηναίοις ὄχθοιβος, ὑπὸ δὲ ἄλλων κοτύμβη. εἴρηται παρὰ τὸν κόμβον· κόμβος γὰρ, ὁ ὑψηλὸς τόπος· ἀφ' οὗ τὸ κομπάζειν τινὲς θέλουσιν εἰρῆσθαι. Ἀπολλόδωρος, — τὴν ἐπωμίδα Πτύξας διπλῶς ἀνωθεν ἐνεκομβώσασθαι· — Ἐπίχαρμος, Εἶγε μὲν ὅτι κεκόμβωται καλῶς αἰμύκω. εἴρηται ἄνω.

10

Ἐγκονεῖν λέγεται, τὸ μετὰ σπουδῆς ἐνεργεῖν καὶ κατεπείγεσθαι. ἀπὸ τοῦ κόνις κονῶ, καὶ ἐγκονῶ· οἱ γὰρ ἐπειγόμενοι τι πράττειν κατὰ τὸν δρόμον ἐγείρουσι κόνιν.

Ἐγένετο] τὸ ἐγένετο σημαίνει ὁκτῶ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ· κατὰ δόκησιν, ὡς τὸ, **ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ** ἐγένετο ὑπὲρ ἡμῶν κητάρα· — κατὰ παραγωγήν, ὡς τὸ, **Εἶπεν ὁ θεός, Γενηθήτω Φῶς**· — κατὰ ὑπερβολὴν τοῦ ὑποκειμένου, οἶον, Ἡ γυνὴ τοῦ Λῶτ ἐγένετο στήλη ἁλός· — κατὰ αὐξήσιν, οἶον, Ὁ κόκκος τοῦ σινάπεος ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα· — κατὰ μείωσιν, ὡς τὸ, **Γέ-** 20 **γονα γέρων**, καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν ἐμοὶ ἰσχύς· — κατὰ ἐνέργειαν, ὡς τὸ, **Ἐγένετο ὁ θεός ἐλπίς σωτηρίας τοῦ κόσμου**· — κατὰ πάθος, ὡς τὸ, **Γέγονα ὡσεὶ κωφός καὶ ἄλαλος**· — κατὰ πρόσληψιν, οἶον, Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι.

Ἐγκώμιον, παρὰ τὸ ἐν κώμαις ἄδεσθαι. κώμας γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωπούς, καὶ τὰ ἄμφοδα. ἤρχοντο γὰρ τῇ νυκτὶ, ὅτινες παρὰ τινος μεγιστάνος ἐβλάβησαν· καὶ εἰς τὰ ἄμφοδα ἰστάμενοι, ἐκακολόγουν καὶ ὕβριζον τὸν ἀδικοῦντα. τὴν γὰρ νύκτα ἤρχοντο 30 τινὲς καὶ ἔλεγον, ὅστις ἐποίει κακὰ πράγματα, καὶ ἐκακολόγουν αὐτούς.

Ἐγκρασίχολοι, ὀξύχολοι, κεκραμένην χολὴν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχοντες. οἱ δ' ἰχθύες ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχουσι τὴν χολήν.

Ἐγκτήνες, οἱ Βοιωτοὶ οὕτως ὠνομάζοντο, ὥσπερ καὶ Ὑάντες· διὰ τὸ κτηνώδεις εἶναι καὶ χοιρώδεις.

* Ἐγκυος, ἡ γυνὴ ἐγγαστρωμένη, παρὰ τὸ κύειν, τὸ κατὰ γαστρὸς ἔχειν.

Ἐγκυτί, ἐπὶ ῥῆμα σημαῖνον τὸ ἐν χρωῖ. Ἀρχίλοχος, 40 Χαίτην ἀπ' ὤμων ἐγκυτὶ κεκαρμένος· — ταυτέστι πρὸς αὐτῷ τῷ δέρματι· παρὰ τὸ κύτος, ὃ καὶ σκύτος καλεῖται.

Ἐγκυσίχλωος· παρὰ τὸν κύτον, ὃ ἀπὸ τοῦ κύσου χλωός, καὶ ἀπὸ τῆς κοτύλης. κύσον γὰρ εἰώθασιν οἱ κωμικοὶ καὶ τὸν πρωκτὸν καλεῖν· περὶ δὲ ἡ κοτύλη. ἐστὶ καὶ ῥητορικῇ.

Ἐγκυκλίους λειτουργίας, τὰς καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν κύκλος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· ἀπὸ τοῦ ἐγκυκλεῖσθαι τῇ τῶν ἡμερῶν περιόδῳ.

50

Ἐγκύκλιον, ἀπανταχῶ καθολικόν.

Ἐγγλαπήναι, ἐγγλυφῆναι· ἐπὶ τῶν νεοσσῶν κυρίως, παρὰ τὸ λέπος.

Ἐγλυμμένος, ἐκ τοῦ γεγλυμμένος· οἶον, Ὡς οἴχεται μὲν τυρός ἐξεγλυμμένος.

Ἐγνώσθην, καὶ ἠδυνάσθην. Ἰστέον ὅτι οὐκ εἰσὶν ἀπὸ τῶν εἰς μι. ἦσαν γὰρ ἀν' οὕτω γινώμι· ὁ μέλλων, γνῶσω· ὁ παρακείμενος, ἐγνώκα· ὁ παθητικός, ἐγνομαι 312 διακτοῦ· ὁ ἐπειδὴ ἐν τοῖς εἰς μι τὴν παραλήγουσαν συστέλλει τὰ παθητικά· οἶον, δέδωκα δέδομαι, ἐδόθην.

πέπων καὶ πέπομαι, ἐπόθην· καὶ ἀπὸ τοῦ δύνημι δυνήσω
 δεδύνηκα· καὶ ὁ παθητικὸς εἶχεν εἶναι δεδύναι καὶ
 ἐδυνάθην, ὡς βίβημι βήσω βέβηκα, βέβαμαι ἐβάθην,
 καὶ παρεβάθην. ἀλλ' εἰσὶν ἀπὸ τῶν εἰς ω. ἔστι γινώω
 10 γήμα· ὁ μέλλων, γνώσω· ὁ παρακείμενος, ἐγνώκα· ὁ
 παθητικὸς, ἐγνωσμαι· ὁ ἀόριστος, ἐγνώσθην. καὶ ἀπὸ
 τοῦ δυνάζω, ὁ μέλλων, δυνάσω· ὁ παρακείμενος, δεδύ-
 νακα· ὁ παθητικὸς, δεδύνασμαι, ἐδυνάσθην· καὶ Ἀττι-
 κῶς, ἡδυνάσθην. καὶ ἀπὸ τοῦ δυνῶ δυνᾶς δευτέρως συ-
 ζυγίας τῶν περισπωμένων, ὁ μέλλων δυνήσω, δεδύνηκα,
 δεδύνημαι, ἐδυνήθην καὶ ἡδυνήθην.

Ἐγρετο δ' ἐξ ὕπνου: — διηγέρθη, ἐγρηγόρησεν. ἐκ τοῦ
 ἐγείρω, ἔγρω, ἔγρομαι, ἐγρόμην ἔγρου ἔγρετο.

Ἐγρεκύνδοιμος, ἡ ἐγείρουσα κυδοιμὸν τοῖς ἐναντίοις.

Ἐγρηγόρειον, τὸ ποιοῦν ἐγρηγορέναι, εἴτε βρῶμα, εἴτε
 20 ἄλλο τι τοιοῦτον. Φερεκράτης ἐγρηγόρειον, τουτέστι
 παυσινύσταλον. ῥητορικὴ.

Ἐγρηγορῶ] ἀπὸ τοῦ ἐγείρω, ἡγερεκα· ὁ μέσος, ἡγερα· καὶ
 Ἀττικῶς, ἐγήγερα· καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς ο, καὶ πλεο-
 νασμῷ τοῦ ρ, ἐγρήγορα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγρήγορα γίνεται
 ἐγρηγορέω ἐγρηγορῶ, ἐγρηγορήσω· ὁ παρακείμενος, ἐγρη-
 γόρηκα· καὶ ὁ μέσος, ἐγρήγορα· ἐνδεῖ γὰρ μιᾷ συλλαβῇ
 ἀπὸ περισπωμένου· καὶ προσθέσει τοῦ θ, ἐγρήγορθα.

Ἐγρηγερμένος] ἐγείρω· ὁ μέλλων, ἐγερώ· ὁ παρακείμενος,
 ἡγερεκα· ὁ παθητικὸς, ἡγερμαι, καὶ ἐγήγερμαι, ὅτε τὸ
 30 θέμα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α, ε, ο, ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ
 ἴδιον παρακείμενον συμφώνου ἐπιφερομένου, μὴ οὔσης
 τῆς προτέρας συλλαβῆς ληκτικῆς, ἀλλὰ τῆς δευτέρας
 ἀρκτητικῆς· μήτε ἄρχεται ἀπὸ μακρᾶς, ὡς τὸ ἄδω. ἡ
 μετοχὴ ἐγρηγερμένος. διατί παροξύνεται; αἱ εἰς μενος
 μετοχαὶ προπαροξύνονται, πλὴν τοῦ παθητικοῦ παρα-
 κειμένου· καὶ οὕτως, εἰ μὴ κατὰ πάθος ᾧσιν, ὡς τὸ
 ὠρμημένος ὠρμενος· καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων. Ἰστέον ὅτι
 τὸ ἐγρήγορα, ἀπὸ τοῦ ἐγείρω· ὁ παρακείμενος, ἡγερεκα·
 ὁ μέσος, ἡγορά· καὶ Ἀττικῶς, ἐγήγορα· καὶ πλεονα-
 σμῷ τοῦ ρ, καὶ ἐπενδέσει, ἐγρήγορθα. Ἰλιάδος κ',
 40 Φθέγγεο δ' ἡ κεν ἴκησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι: —
 καὶ ἐνθα ἂν πορευθῆς, ἐγρηγορέναι κέλευε. ὦφειλε
 παροξύνεσθαι, εἴτε συγκοπὴ ἐστὶ τοῦ ἐγρηγορέναι, εἴτε
 ἀπὸ τοῦ ἐγείρω· ὅτι τὰ εἰς θαι ἀπαρέμφατα ἔχοντα
 πρὸ τοῦ θῆτα ἀμετάβολον, παροξύνονται, κενάρθαι,
 τετλήσθαι, ἐσπάρθαι. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ παραλήγοντα τῇ ορ
 συλλαβῇ Αἰολικὰ εἰσιν, ὡς ἔφθορθαι, μέμορθαι, τέ-
 τορθαι, προπαροξύνονται. ὅθεν ἡ παραλήγουσα αἰολι-
 κωτέρα ἐστὶ, καὶ ὁ τόνος ὁμοίως.

Ἐγχευς, παρὰ τὸ ἔχεσθαι ἐν τῇ ὕλῃ, ὃ ἐστὶ ζῳγεῖ-
 50 σθαι. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν, Ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέ-
 λεις θηρώμενοι πεπόνθασ· Ὅταν μὲν ἡ λίμνη κατα-
 στῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν· Ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν
 βόρβορον κυκῶσιν, Αἰροῦσι.

Ἐγχέλη, χώρα Ἰλλυρικὴ· οἶον, Ἀνδράσιν Ἐγχελέεσσιν
 ἐφέστιοι: — κλίνεται Ἐγχελέως· τὸ δὲ παρὰ Ἀριστο-
 φάνει, — τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχελέων: — ἀπὸ τοῦ ἐγχε-
 λς ἐγχελέως ἐστίν, ὡς ὄφης ὄφεως.

513 Ἐγχος, τὸ δόρυ. παρὰ τὸ ἔχω ἔχος καὶ ἔγχος. Ἰστέον
 ὅτι ἔγχος καὶ ξίφος καὶ δόρυ τὸ αὐτὸ οἶδεν Ὀμηρος· ὁ
 δὲ Σοφοκλῆς τὴν σφαῖραν ἔγχος κέκληκεν· οἶον, Τὸ
 δ' ἔγχος ἐν ποσὶ κυλινδεται: — καὶ τὸ πῦρ, οἶον,
 Ἐγχος ἰέμενος: — τὸ τὴν ὁρμὴν ἔχον. εἰς τὸ ὑλακό-
 μῶρος.

Ἐγχεσίμαργος, τοῖς ἔγχεσι μαινόμενος.

Ἐγχέσπαλοι, πάλλυντες καὶ κινούντες τὰ δόρατα, πολε-
 μικοί. ἔσειον δὲ αὐτὰ πρὸ τῆς ἀφέσεως, μήποτε ἄρα

εἶεν κλασθέντα. ἐκ τοῦ ἔγχος καὶ τοῦ πάλλω τὸ κινῶ, 10
 διαθέσεως ἐνεργητικῆς. διατί; τὰ εἰς ος συνθέτα εἰς
 ἐνέργειαν καὶ εἰς πάθος ἀναλυόμενα δύο τόνους ἐπι-
 δέχονται.

Ἐγχείμαργος, ὁ μαινόμενος τῷ δόρατι· παρὰ τὴν ἔγχει
 δοτικὴν, καὶ μαργαίνω, τὸ μαίνομαι.

Ἐγχεῖσι, ταῖς ἐπιδορατίσιν. ἡ ευθεῖα, ἐγχεῖα. καὶ ὦφει-
 λε προπαροξύνεσθαι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰα ἐπὶ πραγμά-
 των ταττόμενα προπαροξύνεται· οἶον, Ἀμάλθεια·
 (ἐστὶ δὲ ἡ αἰξ ἡ θρεψαμένη τὸν Δία) καὶ ὑπώρεια, 20
 ὑπώρειη. τὸ δὲ ἐγχεῖα ποιητικῶς ἐξετάθη. γίνεται ἐκ
 τοῦ ἔγχος ἐγχεῖα, ὡς ἰτέα καὶ σικέα· καὶ πλεονασμῷ
 τοῦ ι, ἐγχεῖα. οἱ δὲ Ἀττικοί, ἐκτείνοντες τὸ α, ὡς ἐν
 τῷ ἱερεία καὶ ἱερεῖα, ἐναλλαγὴν μὲν τοῦ τόνου ποιοῦ-
 σι, Φυλάττουσι δὲ τὴν γραφὴν.

Ἐγχειρίδιον, βιβλίον, ἡ ἑτερόν τι, ἡ ξίφος, ἡ ὄργανον
 τμητικόν. παρὰ τὴν ἐν χειρὶ δοτικὴν ἐγχειρίδιον. ἡ πα-
 ρὰ τὴν ἔγχει δοτικὴν καὶ τὸ ἴδιον, ἐγχειρίδιον· καὶ πλεο-
 νασμῷ τοῦ ρ, ἐγχειρίδιον, τὸ ἴδιον τοῦ ἔγχους.

Ἐγχειρογάστορες, οἱ ἐκ τῶν χειρῶν ζῶντες.

Ἐγχουσα, εἶδος βοτάνης· ἡ καὶ διὰ τοῦ α λέγεται ἄγχου- 30
 σα· Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ ε. καὶ ἐγχουσίζεται, ἐπὶ τῶν
 γυναικῶν· τὸ τῇ ἐγχούσῃ χρίεσθαι τὸ πρόσωπον.
 Ἀγχούσῃ προσέειπεν ἀκωνίτην πετάλειον: — καὶ Ἀμει-
 ψίας Ἀποκοτταβίζουσι, Δυοῖν ὀβολοῖν ἐγχουσαν καὶ
 ψιμυθιον: — εἴρηται παρὰ τὸ ἐγχεῖν τὸ ἐν τῇ ρίζῃ
 ἐρυθρόν· οἶον, ἐγχέουσά τις οὔσα. ἐστὶ καὶ ῥητορικὴ·
 Κοσμεῖσθαι τε τῇ ἐμῇ στολῇ, καὶ ψιμυθιοῦσθαι καὶ
 ἐγχουσίζεσθαι τὸ πρόσωπον.

Ἐγχυτρίζειν, τὸ ἀποκτείνειν· ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς χύτραις
 ἐκτιθεμένων βρεφῶν· ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ. 40

Ἐγχυτρίστριαι, αἱ τὰς χοᾶς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφέ-
 ρουσαι. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι καταχυτρίσαι, ὡς
 Ἀριστοφάνης· ἐγχυτρίστριάς δὲ λέγει καὶ ὅσαι τοὺς
 ἐναγεῖς καθαίρουσιν, αἷμα ἐπιχέουσαι ἱερείου· καὶ τὰς
 θρηνητριάς· ἐτι γε μὴν καὶ τὰς μαίας τὰς ἐκτιθείσας
 ἐν χύτραις τὰ βρέφη.

Ἐγχρίπτουσα, προστρίβουσα, προσπελάζουσα, προσεγγί-
 ζουσα· οἶονε τοῦ χρωτὸς προσαπτομένη· παρὰ τὸ χρῶς
 καὶ τὸ ἄπτω τὸ προσεγγίζω· ἡ παρὰ τὸ ἐν χρῶ, ὃ
 ἐστὶν εἰς χρῶτα, πάνυ ἐγγύς, ὥστε ἐφάπτεσθαι. ἐγχρῶ 50
 οὖν ἐγχραύω· παράγωγον ἐγχραύπτω, καὶ ἐγχρίπτω,
 ἐκβολὴ τοῦ α, καὶ τροπὴ τοῦ υ εἰς ι.

Ἐνχρῶ, ἐγγύς, καὶ πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτὶ· ἀποκοπὴ τῆς
 τι συλλαβῆς μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐνχρῶ. γράφε-
 ται δὲ μετὰ τοῦ υ, καὶ μετὰ τοῦ γ. ἐνχρῶ κουρά, ἡ
 ψιλὴ καὶ πρὸς τὸν χρῶτα· καὶ ἀπλῶς τὸ ἐνχρῶ τοῦτο
 δηλοῖ ἐγγυτάτω, πάνυ ἐγγύς, ὥστε ἐφάπτεσθαι τοῦ
 χρωτὸς. ἀπὸ τοῦ ὁ χρῶς, τοῦ χρῶ Ἀττικῶς, τῷ χρῶ. 51
 τὸ δὲ ἐνχρωκυρίας, οὐκ ἔχει τὸ ι· ὅφ' ἐν γὰρ εἴρη-
 ται· ἐν χρῶ κεναρμένος, πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτὶ, οἶον
 σύνεγγυς, καὶ πλησίον τοῦ δέρματος, τὰς τρίχας ἐξυ-
 ρημένους.

Ἐγχώριος, ὁ ἐν τῇ χώρᾳ ὢν, τουτέστιν ὁ ἐπιδημῶν, εἴτε
 ξένος εἴη, εἴτε ἀστός.

Ἐγῶ, διατί ὀξύνεται; αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι ἐνικαὶ
 οὔσαι ὀξύνονται. ἐγῶ· ἡ γενικὴ, ἐμοῦ· ὁ κενῶν; οὐκ
 ἔχει. διατί; αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι κανόνως οὐκ 10
 ἔχουσιν. ἡ δοτικὴ, ἐμοί. Ἰστέον ὅτι ἡ ἐμοί καὶ σοί
 δοτικαὶ ὀξύνονται· ἡ δὲ οἱ περισπᾶται, ἔδει γὰρ πᾶ-
 σας περισπᾶσθαι ὡς δοτικὰς· λέγουσι δὲ, ὅτι ἡ ἐμοί καὶ
 σοί καὶ σφίν ἀντωνυμίαι ὀξύνονται. ἡ κλητικὴ; οὐκ ἔχει.
 διατί; οὐδεὶς ἐαυτὸν καλεῖ. τὸ δεύτερον; σύ. τὸ τρίτον;

οὐκ ἔχει. διατί; οὐδεὶς τὸν ἀπόντα καλεῖ πόσοις προ-
 ἄποις σύνεστιν ἢ ἀντωνυμία; τρισὶν· ἐγὼ αὐτὸς, σὺ
 αὐτός, ἐκεῖνος αὐτός. πόσαι εὐθεῖαι τῶν ἀντωνυμιῶν;
 τρεῖς· ἐγὼ, σὺ, ὅς. ἢ γενική, ἐμοῦ, σοῦ, οὗ. ἀπὸ τοῦ
 ἐμοῦ γίνεται ὁ ἐμός, ἢ ἐμή, τὸ ἐμόν· ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ,
 20 ὁ σός, ἢ σή, τὸ σόν· ἀπὸ δὲ τοῦ ὅς, ὁ ὅς, ἢ ἡ, τὸ ὄν.
 δυϊκά· νῶϊ, σφῶϊ, σφῶε. ἀπὸ τοῦ νῶϊ, γίνεται νῶϊτε-
 ρος· ἀπὸ δὲ τοῦ σφῶϊ, σφῶϊτερος· ἀπὸ δὲ τοῦ σφῶε,
 παράγωγος ἀντωνυμία οὐ γίνεται, διὰ τὸ μονόκλιτον
 αὐτῆς. πληθυντικαί, ἡμεῖς, ὑμεῖς, σφεῖς. ἀπὸ τοῦ
 ἡμεῖς, γίνεται ὁ ἡμέτερος· ἀπὸ τοῦ ὑμεῖς, ὑμέτερος·
 ἀπὸ τοῦ σφεῖς, σφέτερος. πόσαι θεματικαὶ ἀντωνυμίαι;
 ἐννέα· οὗτος, αὕτη, τοῦτο· ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό·
 ὁ ἐκεῖνος, ἡ ἐκεῖνη, τὸ ἐκεῖνο· ὅδε καὶ ὁ δεῖνα, κατὰ
 παραγωγὴν. αὗται δὲ καλοῦνται θεματικαὶ καὶ δεικτι-
 30 καὶ καὶ μονοπρόσωποι. θεματικαί, ὅτι ἐκάστη φωνὴ
 ἑαυτῆς ἐστὶ θέμα· καὶ οὐ καλεῖται ἑτέρα ὑπὸ τῆς ἑτέ-
 ρας· μονοπρόσωποι καλοῦνται διὰ τὸ μὴ ἔχειν πρῶτον
 πρόσωπον.

Ἐγὼ, ποίου προσώπου; πρῶτου. ποίου γένους; οὐκ ἔχει.
 διατί; γένη τῶν πρωτοτύπων διὰ μὲν τῆς φωνῆς οὐ
 διακρίνονται, διὰ δὲ τῆς ὑπ' αὐτῶν δείξεως, οἷον ἐγὼ.
 Ἐγὼν, Δωριέων διάλεκτός ἐστι· προσλαμβάνει τὸ ν. καὶ
 τὴν σύ ἀντωνυμίαν λέγουσι μετὰ τοῦ ν, τύν· ὅπερ
 40 προσθέσει τοῦ η γίνεται τύνη. ἢ καὶ ὁ ποιητὴς ἐκκλί-
 νων τὴν χασμωδίαν τῶν φωνηέντων, εἶπε τὸ ἐγὼν με-
 τὰ τοῦ ν· ὡς τὸ, — καὶ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐών· — τὸ
 δὲ τύνη, ὅπερ ἀντὶ τοῦ σύ ἐστίν, ἀντωνυμία· ὡς τὸ,
 Τύνη δ' ἐστηκας· — καὶ Ἡσίοδος, — Ἰδυνε θέμιστας
 Τύνη· — καὶ γὰρ εἰσιν ἀντωνυμίαι κατ' ἐκτασὶν γινόμε-
 ναι. παρὰ γὰρ τὴν ἐγὼν, ἐγώνη· καὶ παρὰ τὴν ἐμίν,
 ἐμίνη· τίν, τίνη· οὕτω καὶ σύνη κατ' ἐπέκτασιν τῆς νη
 συλλαβῆς. οὐ γὰρ μόνον τὸ ν ἐπλεόνασεν, ἀλλ' ἡ νη
 συλλαβὴ· οὐ γὰρ λέγουσιν οἱ Δωριεῖς τύν, ἵνα πλεονά-
 50 ση μόνον τὸ ν, ἀλλὰ τὴν λέγουσι, καὶ τύνα. ὅλη ἄρα
 ἡ νη προσήλθε συλλαβὴ. ἐπεκτέταται δὲ τὸ ν, ἵνα μὴ
 ἡ ἐπέκτασις μείζων τῆς ὅλης λέξεως γίνηται.

Ἐγωγε, ἀσύναρθρος ἀντωνυμία· διότι τὰ ἀρθρα ἀναφο-
 ραν δηλοῦσιν. ἀναφορὰ δὲ ἐστὶν ἐγνωσμένου τινὸς καὶ
 ἀπόντος ἀναπόλησις· ἢ δὲ ἀντωνυμία, πρώτην δείξιν
 515 δηλοῖ· ἐναντία δὲ ἡ δείξις τῇ ἀναφορᾷ. Ἰστέον δὲ ὅτι
 οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ἐγὼ, ἐγωγε λέγουσι. καὶ ἐστὶν ἐν μέ-
 ρος λόγου. εἰ γὰρ ἦσαν δύο μέρη λόγου, ἐγὼ γε ἐμελλεν
 εἶναι. πᾶσα γὰρ λέξις ὀξυνομένη, ἐπιφερομένου ἐγκλιτι-
 κοῦ μορίου, φυλάσσει τὴν ὀξεῖαν τάσιν· οἷον σοφός,
 σοφός γε· καλός, καλός γε· ψευδής, ψευδής γε· οὕτως
 οὖν καὶ ἐγὼ, ἐγὼ γε. ἀλλὰ μὴν ἐγωγέ ἐστὶ προπαροξύ-
 τονον. καὶ δῆλον, ἐν μέρος λόγου ἐστὶ, τῆς γε ἐπεκτά-
 σεως οὐσης. — οὐδέ σ' ἐγωγε λίσσομαι· — προπαροξύ-
 τονως. ἐστὶ γὰρ Ἀττικόν, ὡς ἡ ἔμοιγε· οἷον, — πᾶρ
 ἔμοιγε καὶ ἄλλοι, Οἷ κέ με τιμήσουσιν.

Ἐγῶμαι] ἐγὼ οἶμαι· κατὰ κῆρσιν, ἐγῶμαι.

Ἐγῶδα, ἐγὼ οἶδα. οὕτω Μιλήσιος ὁ Ὀρίων.

Ἐγώνγα. πᾶσα συλλαβὴ εἰς ν λήγουσα ἐν μιᾷ λέξει, εἰ
 συντεθῇ μεθ' ἑτέρας συλλαβῆς ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ γ
 20 κ ξ χ, τρέπει τὸ ν εἰς γ. προσκείται, ἐν μιᾷ λέξει,
 διὰ τὸ, σὺν Γεωργίῳ, ἐν κεφαλαίῳ· — δύο γὰρ μέρη
 λόγου εἰσὶ. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἐγώνγα καὶ ἰώνγα,
 δοκοῦσι τούτω τῷ κανόνι ἀντιπεῖσθαι. ἐστὶ γὰρ ἐγὼ· καὶ
 τοῦτο οἶμαι Δωριεῖς ἐγὼν λέγειν· οἱ δὲ Βοιωτοί, ἰών.
 εἴτα ταῦτα γίνεται κατὰ ἐπέκτασιν ἐγώνγα καὶ ἰώνγα·
 καὶ φέρει τὸ γα ἐν μιᾷ λέξει· καὶ οὐ τρέπει τὸ ν
 20 εἰς γ. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· ὅτι ὡς-

περ τὸ ναι καὶ τὸ εἰ ἐπεκτείνεται, καὶ γίνεται νάχι
 καὶ εἴθε, ἀλλ' ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν τάσιν, ἣν εἶχον καὶ
 πρὸ τῆς ἐκτάσεως· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ἐγὼν καὶ
 ἰών ἐπεκταθέντα καὶ γενόμενα ἐγώνγα καὶ ἰώνγα, τὴν
 αὐτὴν σημασίαν ἐφύλαξε, λέγω δὴ τὴν πρὸ τῆς ἐκτά-
 30 σεως· καὶ τὴν αὐτὴν τάσιν, λέγω δὴ τὴν ὀξεῖαν. τού-
 του χάριν καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν ἐφύλαξε, λέγω δὴ
 τὸ ν.

Ἐδάς, ὄνομα τοῦ Ἑρμοῦ παρὰ Γορτυνίοις· παρὰ τὸ ἐάων
 εἶναι δοτῆρα. παρὰ τὸ ἐά, ἐάς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ,
 ἐδάς. 30

Ἐδανόν, ἡδὺ, εὐώδες. παρὰ τὸ ἡδὺ τὸ εὐφραίνομαι, ἡδα-
 νόν· καὶ συστολῇ, ἐδανόν. Ἀμβροσίῳ ἐδανόν.

Ἐδεσμαι] ἐκ τοῦ ἐδω τὸ ἐσθίω, τὸ παθητικόν, ἐδομαι· τὸ
 τρίτον, ἐδεσμαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ περισπώμενον, ἐδῶ, ἐδέ-
 σω, ἡδεσμαι, ἡδεσμαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐδεσμαι, τὸ εἰς βρω-
 σιν ἐπιτήδειον.

Ἐδέατρος, τὸ μὲν ὄνομα, Ἑλληνικόν· ἡ δὲ χρῆσις, Περ-
 σική. ἦν δὲ προγεύστης τὸ πρῶτον, καὶ προήσθιε τοῦ
 βασιλέως εἰς ἀσφάλειαν· ὕστερον δὲ ἐνομίσθη ἐδέατρον
 καλεῖν τὸν ἐπιστάτην τῆς ὅλης διακονίας, καὶ παρασκευῆς. 40
 οὕτως εἰς τὸ πρῶτον λεξικόν· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ εὗρον
 οὕτως· ἐδέατρος ὁ ἐπὶ τῶν διδύμων, καὶ τῆς τοιαύτης
 παρασκευῆς. ῥητορικὴ.

Ἐδέδμητο, ἀντὶ τοῦ κατεσκευάστο. ἀπὸ τοῦ δέμω, ἐδεδέ-
 μητο, καὶ ἐδέδμητο.

Ἐδδαισεν, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθη. ἀπὸ τοῦ δέω, ἡ δέω τὸ φο-
 βοῦμαι· ὁ μέλλων, δέισω, ἐδδαισα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ,
 ἐδδαισα. ἢ ὡς ἀπὸ περισπωμένου, δειδῶ, δειδήσω, ἐδεί-
 δησα, ὑπερβάσει τοῦ δ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ η.

Ἐδεδίδσαν] δειδιῶ· καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, δειδία· ὁ 50
 ὑπερσυντέλικος, ἐδεδίδειν, ἐδεδίδεισαν· καὶ κατὰ συγκο-
 πὴν, ἐδεδίδσαν.

Ἐδεύετο, ἀντὶ τοῦ ἐνδεής ἦν, ἢ ἐγένετο ἐνδεής. — οὐδέ
 τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσης· — τοῦτο παρὰ τὸ δέω.
 ἐν ἑτέρῳ σημαίνει τὸ ἐκορέννυτο, εὐωχεῖτο. ῥητορικὴ.

Ἐδεύησεν] ἀπὸ τοῦ δέω δεήσω ἐδέησε· καὶ πλεονασμῷ,
 ἐδεύησεν.

Ἐδηλῆσαντο, τὸ ἐβλαψαν· ἀπὸ τοῦ δηλῶ δηλήσω ἐδή- 316
 λησα.

Ἐδήσατο] ἐκ τοῦ δῶ τὸ δεσμῷ, γίνεται δίδημι, δήσω, ἐδη-
 σα· ὁ μέσος, ἐδησάμην, ἐδήσατο.

Ἐδημώθη, ἐν τῷ δήμῳ διεδόθη, δηλὸς πᾶσιν ἐγένετο.
 οὕτω Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν ιζ', Καί τις λόγος περὶ αὐ-
 τῶν τοιόσδε ἐδημώθη· — καὶ ἐδημοσίωσαν, δημόσιον
 ἐποίησαν. ῥητορικὴ.

Ἐδικαιώθησαν, δίκαιοι ἐκρίθησαν, ἐνομίσθησαν. σημαίνει 10
 δὲ καὶ τὸ ἐναντίον, κατεδικάσθησαν δικαίως. Δίων ἐν
 Ῥωμαϊκῶν ιε', Καὶ οὐκ ἦνεγκαν δικαιοφέντες· ἀλλ'
 ἐπεχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου καὶ οἱ Συ-
 ρακούσιοι τοῦ Μαρκέλλου κατηγορῆσαι· καὶ ἐδικαιώθη-
 σαν ἐν τῷ συνεδρίῳ· — πολλαχοῦ δὲ κέχρηται τῇ λέ-
 ξει ταύτῃ ἐπὶ τοῦ εἰρημένου σημαυνομένου, ὡς καὶ ἐν
 τῷ ιε', Πάντες ἀποθανεῖν ἐστὲ ἀξιοί· οὐ μέντοι καὶ
 ἐγὼ πάντας ὑμᾶς θανατώσω· ἀλλ' ὀλίγους μὲν, οὓς συν-
 εἴληφα ἤδη, δικαιοῦν· τοὺς δὲ ἄλλους ἀφίημι· — καὶ
 ἀλλαχοῦ πολλαχοῦ. ῥητορικὴ.

Ἐδίδων. Ἰστέον ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς τὸ ἐδίδων λέγει· ἡ δὲ πα- 20
 ράδοσις διὰ τῆς ου διφθόγγου, ἐδίδουν, ἀπὸ τοῦ διδῶ
 διδοῖς, ὡς χρυσῷ χρυσοῖς, ἐχρύσουν. Χοιροβοσκός.

Ἐδηδώς] ἐδῶ· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ παρακείμενος, ἦκα· ὁ
 μέσος, ἦδα· ὁ Ἀττικὸς, ἐδηδα· ἡ μετοχὴ, ἐδηδώς.

Ἐδηδάται, εἰ μὲν διὰ τοῦ α, ὡς Ἀρίσταρχος καὶ ἄλλοι,

ἔστι πληθυντικόν· οἶον, "Οσσά τοι ἐκπέποται καὶ ἐδή-
 δαται: — εἰ δὲ διὰ τοῦ ε, ἔστιν ἐνικόν· ἀπὸ γὰρ τοῦ
 ἐδῶ, ὁ παρακείμενος, ἦδεκα· διπλασιασμῶ, ἐδήδεκα·
 ὁ παθητικός, ἐδήδεσμαι· τὸ τρίτον, ἐδήδεσται· καὶ
 30 ἀποβολῇ ἐδήδεται· καὶ Ἰωνικῶς, ἐδήδαται. Ἡρωδιανός.

Ἐδητύς, σημαίνει τὴν βρώσιν, ἢ τρυφήν. παρὰ τὸ ἐδῶ
 ἐδήσω, ἐδητύς. εἰ γὰρ ἦν ἐκ τοῦ ἐδῶ βαρυτόνου, ἐτύς
 ὡφείλεν εἶναι ἰσοσύλλαβον τῷ ἐδῶ, ὥς περ γράφω, γρα-
 πτύς· πράσσω, πρακτύς. καὶ παρὰ τὸ ἐδῶ, ἐστὸν ὡφεί-
 λεν εἶναι, οὐχὶ δὲ ἐδεστόν. οὕτω Φίλων.

Ἐδμεναι, ἐσθλύνειν. ὡς ἀγειν ἀγέμεν, καὶ εἰπεῖν εἰπέμεν,
 οὕτως ἐδεῖν ἐδέμεν· καὶ συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῶ τῆς
 αι, ἐδμεναι.

40 Ἐδνα, τὰ πρὸ τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ νυμφίου διδόμενα δῶ-
 ρα τῇ νύμφῃ· ἡγοῦν ἐξώπροικα. παρὰ τὸ ἦδῶ τὸ εὐ-
 φραίνω, ἦδανον· καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ συστολῇ, ἔδνον,
 τὸ αἷτιον ὃν τοῦ παρέζεσθαι καὶ παραμένειν τὴν νύμ-
 Φην τῷ νυμφίῳ. οὕτως Ὀρίων.

Ἐδνωτής, κηδεστής, πενθερός.

Ἐδραμον. Ἰστέον ὅτι τὸ ἔδραμον ἀπὸ τοῦ δρέμω ἐστίν·
 ἐξ οὗ δρόμος ὄνομα ῥηματικόν, ὡς βρέμω βρόμος· ὁ δὲ
 Ἡρωδιανός φησὶν, ὅτι δύναται εἶναι ἀπὸ τοῦ δραμῶ πε-
 ρισπωμένου· ἐξ οὗ καὶ τὸ παρὰ Μενάνδρῳ, οἶον, Δε-
 50 δρέμηνά σοι δρόμον οἶον οὐδεὶς πώποτε: — καὶ ῥηματι-
 κὸν ὄνομα, δράμημα.

Ἐδρανον] παρὰ τὸ ἔζω ἔδανον καὶ ἔδρανον.

Ἐδρίται, οἱ οἰκέται· ἀπὸ τοῦ καταφευγεῖν εἰς τὴν ἐστίαν.
 ἀπὸ τοῦ ἔδρα ἐδρίται. τὸ δὲ ἔδρα, παρὰ τὸ ἔζω. εἰς
 τὸ ἐνέδρα. ἐκ τοῦ ἔδρα γίνεται ῥῆμα ἐδριῶ· ἐξ οὗ τὸ
 ἐδριόωντο.

Ἐδος, ἢ καθεδρά· παρὰ τὸ ἔζω τὸ καθεζομαι, κατὰ
 τροπὴν Δωρικὴν τοῦ ζ εἰς δ· οἶον, ζυγός, θυγός· καὶ
 517 ζωμός, δωμός. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔδαφος, καὶ τὸ ἀγαλ-
 μα, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἱδρύται. καὶ ἔδη τὰ ἱερά. καὶ
 ἐξ ἐδέων, ἐκ τῶν καθεδρῶν. ἔστι δὲ γενικῆς τῶν πλη-
 θυντικῶν, ὡς τειχεῶν.

Ἐδώλια, ἐπὶ τῶν ναυτικῶν καθεδρῶν· κυρίως ἐφ' ὧν οἱ
 ἐρέται καθεζονται. γίνεται παρὰ τὸ ἔζω· καὶ Δωρικῶς,
 ἐδώλιον· καὶ ἐδωλιάσαι, ἀντὶ τοῦ συγκαθίσαι· ἀπὸ τῶν
 ἐν ταῖς ναυσὶν ἐδωλίων. ἐξ αὐτοῦ ἐδοῦμαι καὶ καθεδοῦ-
 μαι Ἀττικῶς. ἢ ἐδωλίον.

10 Ἐδωδή] παρὰ τὸ ἐδῶ τὸ ἐσθλῶ, ἐδή· καὶ κατὰ ἀναδιπλα-
 σιασμὸν, ἐδωδή.

Ἐδωλιάσαι ἐστὶ τὸ οἶονεῖ συνθεῖναι ἐκ τινων ξύλων ἀπλῶς
 πρὸς τόπον τινὰ συντεθέντων· τὸ δ' ἱκριῶσαι, τὰς ἐκ
 μακρῶν ξύλων συντιθεμένας στέγας ὑπὸ στέγαις ἐτέ-
 ραις. ἐκατέραις δὲ αὐτῶν ἐχρήσαντο οἱ ῥήτορες.

Ἐέλδωρ, τὸ ἐπιθύμημα. ἐστὶν ἔλδω τὸ ἐπιθυμῶ· ὅπερ
 γέγονεν ἀπὸ τοῦ ἔλκω, κατὰ μετάθεσιν τοῦ κ εἰς δ·
 εἰς ὃ γὰρ τις ἐπιθυμεῖ, ἐκεῖ ἔλκεται. ἐκ τοῦ ἔλδω ἔλ-
 20 δωρ· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ε, ἐέλδωρ. ἢ παρὰ τὸ ἔλῳ τὸ
 ἐλκύνω, ἔλωρ, καὶ ἐέλδωρ, πλεονασμῶ. τὸ δὲ ἐέλδω,
 παρὰ τὸ ἐέδω. καὶ ἐέλδομεγος· καὶ, — ἐέλδετο γὰρ σε
 ἰδέσθαι: — ἀντὶ τοῦ ἐπεθύμει· παρὰ τὸ θέλω, τοῦ θ
 τραπέντος εἰς δ, κατὰ Μακεδόνους, καὶ ὑπερθέσεως γε-
 νομένης· οἶον, θέλω, δέλω, ἔλδω καὶ ἔλδομαι· καὶ ἐκ
 τοῦ ἐθέλω, ἐδέλω, καὶ ὑπερθέσει, ἐέλδω.

Ἐέρσαι, δρόσοι, ψευκάδες· παρὰ τὸ ἄρσαι, ὃ ἐστὶ ποτί-
 σαι· ποτίζει γὰρ τὰ φυτὰ ἢ δρόσος.

Ἐελέμενοι, συγκεκλεισμένοι· ἐεργμένοι, ἀποβολῇ τοῦ γ,
 30 καὶ τροπῇ.

Ἐέργω, τὸ κρατῶ καὶ κωλύω.

Ἐεστο, ἐνεδέδυτο. ἔω τὸ ἐνδύω· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ παρα-

κείμενος, ἦκα· ὁ παθητικός, ἦσμαι· ὁ ὑπερσυντέλι-
 κος, ἦσμεν, καὶ ἔσμεν ἔσο ἔστο· καὶ προσθέσει τοῦ ε.
 Ἐεῖς, ὁ εἷς, ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ. ἀπὸ τοῦ εἷς ἕεις, πλεο-
 νασμῶ τοῦ ε· οἶον, Κυκλοτερὴς Ὀφθαλμός ἕεις ἐνέκει-
 το μετώπῳ: — ἢ παρὰ τὸ ἴος ἰοεῖς, ὡς ἄνεμος ἀνε-
 μόεις. εἴτα κατὰ συγκοπὴν τοῦ ο, ἴεις· καὶ τροπῇ τοῦ
 ι εἰς ε, ἕεις.

Ἐεικοσόροιο, εἰκοσακώπου νεώς. καὶ γὰρ τὸ εἴκοσι, εἰ- 40
 κοσι λέγεται.

Ἐεισάμενος, ὁμοιωθεῖς. εἶδω, εἶσω, εἶσα· πλεονασμῶ
 τοῦ ε, ἕισα, ἔεισάμενος· καὶ εἰλίξεις, ἀντὶ τοῦ ὁμοίος
 ἔση. Ἀριστοφάνης.

Ἐεῖπεν, φιλοῦται. τὸ ε πρὸ Φωνήεντος πλεονάζον, φι-
 λουμένου μὲν αὐτοῦ, συμφιλοῦται· δασυνομένου δὲ, συν-
 δασύνεται· οἶον, οἶκα, εἰκα· ὦρων, ἐώρων· ἦνδανεν.
 ἐήνδανεν· ἔρτα, ἐέρτα· ὅς, ἐός· εἷς, ἕεις· ἃ, ἔα· ἔ,
 ἔε· ἐλποίμην, ἐελποίμην.

Ἐηκεν, σημαίνει τὸ ἀφῆκεν, ἔπεμψεν. ἐστὶ ῥῆμα ἰῶ τ' 50
 πέμπω· παράγωγον ἱήμι· ὁ μέλλων, ἦσω· ὁ παρακείμε-
 νος, ἦκα· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ε, ἔηκα. ἐστὶ καὶ ἀόρι-
 στος, ἦκα, συνηκα· ἐνθα τὸ τρίτον, πλεονασμῶ τοῦ ε,
 συνεήκεν, ἀντὶ τοῦ συνηκε, συνέβαλεν, Ἰλιάδος α'.

Ἐην γε] ἔω· καὶ ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ β' ἀόριστος, ἦον,
 ἦες, ἦε· καὶ τὸ ν ἐφελκυστικόν, ἦεν· καὶ κράσει, ἦν·
 καὶ πλεονασμῶ τοῦ ε ποιητικῶς, ἔην.

Ἐῆος] — περίσχεο παιδὸς ἔῆος: — Φρόντισον τοῦ σοῦ 518
 παιδός, Ἰλιάδος α'. οἱ δὲ, ἀγαθοῦ, προσηνοῦς, ἰδίου.
 παρὰ τὸ ἐόν, ὃ σημαίνει τὸ ἴδιον, γίνεται ἐὸς ὁ ἀγα-
 θός. ἢ παρὰ τὸ ἔω τὸ κορεννύω· καὶ ὡς παρὰ τὸ ἱπ-
 πος γίνεται ἱππύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐὸς εὖς, καὶ ἐκ-
 τάσει, ἦς· καὶ κλίνεται ἦεος, ὡς ἠδύς ἠδέος· καὶ κατ'
 ὑπερβιβασμὸν, ἔῆος. ἢ ὥς περ παρὰ τὸ τρίβω γίνεται
 τριβεύς, καὶ πνίγω πνιγεύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἔω,
 εὖς· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔῆος.

Εἴσκω] ἐκ τοῦ εἶδω τὸ ὁμοῖω, ὁ μέλλων, εἶσω· καὶ πλεο-
 νασμῶ τοῦ κ, εἴσκω· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστώτα· καὶ 10
 ἐπειδὴ οὐδέποτε ἢ εἰ δίφθογγος πρὸ τοῦ σκ εὐρίσκει-
 ται, διαλύεται καὶ γίνεται εἴσκω. μέλλοντα οὐκ ἔχει.
 — ἀρνεῖω μιν ἔγωγε εἴσκω: — ἀντὶ τοῦ ἀπεικάζω,
 ὁμοῖω.

Εἴκτην, ἀντὶ τοῦ ὁμοιοῦντο. ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοῖω, ὁ
 παρακείμενος, εἴκα· ὁ ὑπερσυντέλικος, εἴκειν· τὸ τρί-
 τον τῶν δυϊκῶν, εἰκέτην· συγκοπῇ καὶ διαλύσει.

Ἐθέλω. Ἰστέον δὲ ὅτι δύο θέματα εἰσὶ, θέλω καὶ ἐθέλω·
 καὶ τὸ μὲν τεθέληκα, ἀπὸ τοῦ θέλω ἐστίν· ἐπειδὴ πᾶς
 παρακείμενος ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενος, πάντως καὶ 20
 τὸν ἐνεστώτα ἔχει ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενον· οἶον τέ-
 τυφα, ὅτι τύπτω. τὸ δὲ θέλημα ἀπὸ τοῦ ἐθέλω ἐστὶ.
 καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι αἰετὶ τὸ τρισύλλαβον εὐρίσκεται
 παρὰ τῷ ποιητῇ ἐθέλω. ἀμέλει ἐν τῷ, Μὴ δὲ σὺ Πη-
 λείδῃθελ' ἐρίζεμεναι: — δηλονότι κράσει ἐγένετο τοῦ
 η καὶ ε εἰς η. μηδεὶς δὲ οἶεσθω, ὅτι τὸ ἐθέλω ἐκ τοῦ
 θέλω ἐστὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε· τὸ γὰρ ε ἐπὶ Φω-
 νήεντι πέφυκε πλεονάζεσθαι, ὡς τὸ εἶπας, εἶπας·
 ἐπὶ συμφώνῳ δὲ οὐ πλεονάζεται. τὸ δὲ θέλω δοκεῖ
 ἐκ τοῦ ἐθέλω εἶναι· τὸ γὰρ ε τὸ μετὰ συμφώνου 30
 ὑπάρχον πέφυκε πολλάκις ἀποβάλλεσθαι, ὡς τὸ ἔφη,
 Φῆ· ἔβη, βῆ. δοκεῖ δὲ τὸ θέλω ἀναλογώτερον εἶναι
 τοῦ ἐθέλω. τὸ γὰρ ἐθέλω παράγωγον κατὰ τι ἐστὶ.
 τὰ γὰρ διὰ τοῦ λω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ε παραλη-
 γόμενα, μὴ ἔχοντα ἕτερον λ προηγούμενον, περισπᾶ-
 ται· οἶον, ὠφελῶ, ἀμελῶ. τὸ δὲ ἐθέλω βαρύνεται.
 τούτου χάριν τὸ θέλω ἀναλογώτερον ἐστὶ τοῦ ἐθέλω.

40 ἔχομεν γὰρ τινα ῥήματα δυσύλλαβα βαρυνόμενα· οἷον μέλω, ἔλω, κέλω. πρόσκειται, μὴ ἔχοντα ἕτερον λ προηγούμενον, διὰ τὸ ἀνατέλλω.

Ἐθελονακήσας, ἐκουσίως τὸ κακὸν ἐκλεξάμενος.

Ἐθελήμοι] οἱ δ' ἐθελήμοι Ἕσυχτοι ἐργ' ἐνέμοντο, Ἕσίοδος. ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ, θελήμοι, ἥσυχτοι.

Ἐθεῖρω, σημαίνει τὸ ἐξ ἔθους ἐπιμελοῦμαι τῶν τριχῶν· ἀπὸ τοῦ ἔθω τὸ ἐξ ἔθους τὶ διαπράττομαι. ἐξ οὗ καὶ τὸ, — ἔθων Οἰνῆος ἀλῶν, Ἰλιάδος ι', ἀντὶ τοῦ, ἐξ ἔθους κατατρέχων καὶ βλάπτων κοινῶς τὴν καρποφόρον χώραν τοῦ Οἰνέως.

50 Ἐθεῖρῃσι, κόμαις, ταῖς ἐξ ἔθους ἐπιμελείας ἀξιουμέναις θριξίν. ἀπὸ τοῦ ἔθω ἐθεῖρω, γίνεται ἔθειρα ἢ θρίξ, οἶον ἐξ ἔθους ἐπιφοιτῶσα τινί· ἢ παρὰ τὸ ἐξ ἔθους ῥεῖν. γράφεται διὰ διφθόγγου· πάντα γὰρ τὰ διὰ τοῦ εἰρα προπαροξυνόμενα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται, δότεира, δώτειρα, ὀλέτειρα, γενέτειρα, εὐπάτειρα, Δηϊάνειρα. οὕτως οὖν καὶ τοῦτο. καὶ καθόλου τὰ εἰς ρα θηλυκὰ, οὐδέποτε ἔχει ἐν τῇ παραληγουσῇ τὸ ι μόνον, ἀλλ' ἢ μετὰ τοῦ ω, οἷον πῶρα· ἢ μετὰ τοῦ α, οἷον σφαῖρα. σσημεῖωται τὸ εἶρα καὶ Κάειρα, ἀμφιβαλλόμενα. ζῆται δὲ περὶ τούτου εἰς τὸ Προώρεια καὶ Κάειρα.

319

Ἐθος, εἴρηται παρὰ τὸ ἐτσὸν τὸ ἀληθές· ὅπερ καὶ ἐτὸς λέγεται· καὶ παρὰ τὸ ἔθος τὸ αἰὲ ὡσαύτως ἔχον. ἢ παρὰ τὸ ἔθω τὸ ἐξ ἔθους ἔχω, γίνεται ἔθος, ὡς μένω, μένος· σθένω, σθένος. ἐκ τοῦ ἔθω, γίνεται ἐθίζω, ὡς ἔλπω, ἐλπίζω. τὸ δὲ ἔθω, γίνεται (ὡς οἶμαι) παρὰ τὸ ἔθος, ἔθω· — οὕς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες, Ἰλιάδος π', οὕς (σφῆκας δηλονότι) οἱ παῖδες ἐρεθίζωσι, συνεχῶς καὶ ἐξ ἔθους παραγινόμενοι καὶ βλάπτοντες.

10

Ἐθνος, τὸ πλῆθος, καὶ αἱ κατὰ γένος ἰδιάζουσαι τῶν ἀνθρώπων διαφοραί. ἐπὶ μὲν τοῦ πλῆθους, Ἡῦτε ἔθνεα εἴσι μελισσῶν ἀδινάων· — ἀντὶ τοῦ ἔθνη, πλῆθη, ἀπεισι, πορεύονται. τοῦ δ' ἐτέρου, — καὶ ἔθνεα μυρία θνητῶν· — παρὰ τὸ ἔθω, ἔθος καὶ ἔθνος, τὸ ἐξ ἔθους τὶ διαπράττειν· ἐκάστω γὰρ ἔθνει ἴδιον ἔθος ἔπεται. ἢ παρὰ τὸ θείνω τὸ φονεύω, θένος· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἔθνος. τὸ ε, ψιλόν· ἐπειδὴ τὰ εἰς ος οὐδέτερα τῷ ε ψιλῷ παραλήγεται· οἷον, βρέφος, μέλος, βέλος, νέφος, γένος, δέος, ἔπος, λέχος, μέρος· πλὴν τοῦ λαΐφος καὶ αἰσχος.

20

Ἐθου] τίθῃμι· ὁ μέλλων, θήσω· ὁ ἀόριστος, ἔθῃκα· ὁ β', ἔθην· ὁ μέσος, ἐθέμην· τὸ β', ἔθεσο· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔθεο· καὶ κράσει, ἔθου· καὶ τὸ προστακτικόν, θού.

Ἐθρίσε] παρὰ τὸ θερίζω, κατὰ συγκοπὴν, θρίζω· καὶ ἀποθρίζω καὶ ἀπέθρισεν.

Ἐθρίκωστε, περιεστῆκατε, περιετείχιστε. θριγκὸς δὲ ἡ στεφάνη, μεθ' ἣν οὐδὲν ἐστίν. ἀπὸ τοῦ θρίξ δὲ ἐστίν, ἢ ἐπίκειται ἡ στεφάνη, ὑπεράνω πάντων οὔσα.

30

Ἐθήκε, σημαίνει β' τὸ προκατέθηκεν, ἢ ἐποίησεν, — ἢ μυρί' Ἀχαιοῖς ἀλγέ· ἔθηκεν· — ἀφ' οὗ καὶ θέσις ἢ πόσις παρὰ Ἀλκαίῳ. καὶ θετοὶ υἱοί, οὕς τις εἰσεποίησατο. σημαίνει καὶ τὸ παρ' ἡμῖν νοούμενον· — κατὰ μὲν σόλον αὐτοχόωνον Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων.

Ἐνάβη, ἢ ἔκαθεν βεβηκυῖα πρὸς τὸν ἄνδρα· ὁ γὰρ πατὴρ Δύμας Φρυξ εἰς Ἴλιον Πριάμῳ ταύτην ἐξέδοτο· ὅθεν καὶ Πριάμος Φρυξὶ συμμαχεῖ· Ἡδὴ καὶ Φρυγίαν εἰσήλυθον.

40

Ἐνάτη, ἢ θεός, οἶον ἐκάστη τις οὔσα, ἢ εἰς ἑκαστα παραλαμβανομένη, πανταχοῦ βοηθοῦσα· ἢ ὅτι ἐκάστου

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

θεοῦ τιμῶν μετέχει. Ἐνάτην τὴν Ἀρτεμιν· ἢ ἢ ἔκαθεν τῶν ἀποθνησκόντων.

Ἐνάλη, ἡρώς· εἰς ἣν καὶ ποίημα ἔγραψε Καλλίμαχος· ἢ πρὸς ἑαυτὴν πάντας καλοῦσα. ταύτην Ἐνάλην ἔλεγον οἱ παλαιοὶ ὑποκοριζόμενοι. ἔθνον δὲ αὐτῇ, διὰ τὸ ξενίσαι. Θητέα.

Ἐνάς, οἷον — ἐνάς Ἀργεος· — τούτεστι πόρρωθεν. γίνεται παρὰ τὸ εἶκω τὸ ὑποχωρῶ. ἢ παρὰ τὸ ἦκω τὸ παραγίνομαι· πόρρωθεν γὰρ τις παραγίνεται.

Ἐκαθεν, πόρρωθεν· παρὰ τὸ ἐκάς.

50

Ἐκάεργος, Ἀπόλλων, παρὰ τὸ ἔκαθεν εἴργειν, τούτεστι κωλύειν· ἢ παρὰ τὸ ἔκαθεν ἐργαζόμενον, τούτεστι μαχόμενον· ἔργον γὰρ τὴν μάχην οἶδεν Ὀμηρος καλεῖν· τούτεστιν ὁ πόρρωθεν ἐέργων, ὁ ἐστὶν ἐργαζόμενος καὶ μαχόμενος, τοξότης. ἐπιθετικῶς δὲ λέγεται ὁ Ἀπόλλων.

Ἐκατηβελέταο ἄνακτος, πόρρωθεν βάλλοντος, εὐστόχου τοξότου. ἐστὶ δὲ γενικὴ Αἰολικὴ. παρὰ τὸ ἐκάς καὶ τὸ βέλος γίνεται ἐκαβελέτης· καὶ πλεονασμῷ τῆς τη συλλαβῆς, ἐκατηβελέτης, ὡς ἔτυμον, ἐτήτυμον· ὁ ἔκαθεν βάλλων· τοξότης γὰρ ἐκατηβόλος, ὡς ἦδη εἴρηται. ἢ παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔμαι, ἔσαι, ἔται, ἔτης· καὶ μετὰ τοῦ βέλους, βελέτης· καὶ μετὰ τοῦ ἐκη, ἐκηβελέτης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ατ, ἐκατηβελέτης, ὁ τὰ βέλη μήκοθεν βάλλων.

Ἐκάτοιο, τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ μακρόθεν βάλλοντος, τοῦ τοξικοῦ. ἐκ τοῦ ἐκάς ἑκάστος ἑκατος.

10

Ἐκάστος, παρὰ τὸ ἐκάς, ὁ μὴ πέλας, οἷον κεχωρισμένος καὶ μὴ συλλήβδην ἂν πρὸς ἕτερον. ἐπιμερίζοντες δὲ τὸ πλῆθος Φασὶν ἐκάτερος ἑκάστος. ποίου εἶδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι; ἐπιμεριζόμενου. ποσαχῶς τὰ ἐπιμεριζόμενα; τετραχῶς· εἰς ἐκ δύο, ὡς ἕτερος· δύο καθ' ἓνα, ὡς ἐκάτερος· εἰς ἐκ πολλῶν, ὡς ἄλλος· καὶ πολλοὶ καθ' ἓνα, ὡς ἑκάστος. τὰ δὲ ἐπιμεριζόμενα κλητικὴν οὐκ ἔχει· ἢ γὰρ κλητικὴ πρὸς παρόν ἐστὶ πρόσωπον ἀπότασις· τὰ δὲ ἐπιμεριζόμενα πρὸς ἀπόν. 20 Ἡμεῖς μὲν τὰ ἑκαστα διείπομεν, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τοῦ, περὶ πάντα εἴχομεν σπουδαίως.

Ἐκάστοτε, ἐπίβλημα. παρὰ τὴν ἐκάστου γενικὴν, παράγωγον ἐκάστοτε, ὡς ἄλλος, ἄλλοτε.

Ἐκαστέρω, τὰ πόρρωτέρω· ἀπὸ τοῦ ἐκάς, ὁ σημαίνει τὸ ἀποθεν· καὶ οὐ παρὰ τὸ ἐκάτερος· ἐκατέρω γὰρ ἦν οὕτως Ἡρωδιανός. Ἰλιάδος κ', τῶν γὰρ νῆες ἑκαστάτω· — ἀντὶ τοῦ πόρρωτάτω. παρὰ τὸ ἐκάς.

Ἐκάτερος] ἀπὸ τοῦ ἐκάς, συγκριτικόν, ἐκάτερος.

Ἐκάτερθεν, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐκατέρου μέρους· γίνεται ἐκ τοῦ ἐκατέρωθεν.

30

Ἐκαμήδη, ἢ Νέστορος παλλανή. ἀπὸ τοῦ ἔκαθεν βουλεύεσθαι· ἢ ἢ κατὰ τοῦ Νέστορος μηδὲν εἰκαῖον μηδομένη.

Ἐκατόν, ὁ ἀριθμός. παρὰ τὸ ἔχω ἑκατὸν καὶ ἑκατόν. ὡς γὰρ οἱ ἐπὶ πέρας ὁδοῦ ἐρχόμενοι ἐπέχονται, οὕτω καὶ οἱ ἐπὶ πέρας ἀριθμοῦ ἐρχόμενοι ἐπέχονται. ἢ παρὰ τὸ ἦκειν καὶ φέρειν δεκά τὸν ἀριθμόν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκάς.

Ἐκατόμβη] ἐκ τοῦ ἐκατόν καὶ τὸ βοῦς βοός, γίνεται ἐκατόμβος· τὸ θηλυκόν, ἐκατομβή· καὶ συγκοπῇ, ἐκατμβη. τὸ μὲν ἐκατόν, τὸ μέγα καὶ πολὺ· τὸ δὲ βοῖον, τὸ τίμιον, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀλφεσίβοιαι. οὐ μόνον δὲ ἢ ἐκ τῶν βοῶν θυσία, ἀλλὰ καὶ ἢ ἐξ ἄλλων ἱερῶν· οἷον, Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέζειν κλειτὴν ἐκατόμβην· — τινὲς δὲ τὴν τελείαν θυσίαν, ἥτοι τὴν ἀπὸ τῶν ἐκατόν βοῶν· ἢ τὴν ἀπὸ ἐκατόν βοσκημάτων, ὁ ἐστὶν εἰ-

Τ

κοσιπέντε ζώων. ἐκατόμβοιος δὲ ἑκστός, τούτεστιν ἐκατὸν βοῶν τιμῆς ἄξιός, ἢ ἐκατὸν χρυσῶν νομισμάτων. οἱ γὰρ παλαιοί, πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ νομίσματα, τὰς συναλλαγὰς διὰ τῶν τετραπέδων ἐποιοῦντο. ὅθεν
50 ὕστερον ἐΦευρεθέντων τῶν νομισμάτων, βοῦν ἐξετύπου ἐν αὐτῷ, τὸ ἀρχαῖον ἔθος ἐπιδεικνύμενοι. βοῖον δὲ λέγουσιν εἶναι σταθμὸν τι, ἢ τὴν βοῶς τιμὴν, ἢ τὸ δίδραχμον, βοῦν ἔχον ἐπίσημον, καὶ τὸν πόδα. ὅθεν καὶ παροιμία, Βοὺς ἐπὶ γλώττης, ὃ ἐστὶ νόμισμα· ἀρμόζει ἐπὶ τῶν ῥητόρων τῶν λαμβανόντων νομίσματα ὑπὲρ τοῦ μὴ συνηγορῆσαι κατὰ τινος, ἀλλὰ σιωπῆσαι. ὅθεν καὶ
521 Ἀριστοφάνης κωμῶδων αὐτοὺς Φησί, Τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων.

* Ἐκγονός, ὁ υἱός, οἶονεῖ ὅς ἐστι ἐκ τῆς γονῆς.

Ἐκατομβαιῶν, μὴν ἐστὶ παρ' Ἀθηναίους, Κρονίων πρῶτον καλούμενος, ἀπὸ τῆς γινομένης τῷ Κρόνῳ θυσίας. ἐκατομβαιῶν δὲ ὠνόμασται, διὰ τὰς τοῦ Ἀπόλλωνος θυσίας· θύουσι γὰρ αὐτῷ ἐκατομβαιῶν, τούτεστι πολυτίμῳ· μᾶλλον δὲ ἐκατὸν βόας εὐχόμενοι. Ἐκατομβαιῶν ὠνόμασται, ἐπειδὴ ἱερός ἐστὶ τῷ ἡλίῳ. ὁ δὲ ἡλῖος τούτῳ τῷ μηνὶ μέγαν ποιεῖ τὸν δρόμον. ἐκάλουν δὲ οἱ παλαιοὶ τὸ μέγα ἀπὸ τοῦ ἐκατόν· ἄφ' οὗ καὶ τὸ, Χρυσέα χαλκείων, ἐκατόμβοι· ἐννεαβοίων.

Ἐκδικον, τὸν ἐκδικητὴν, καὶ τὸν ἔξω τοῦ δικαίου. ἐκ τοῦ ἐκδικός, γίνεται ἐκδικῶ ἐκδικήσω, ἐκδικητής. τοῦτο παρὰ τὸ δίκη.

Ἐκδικός, δίκαιος, ἢ ἄδικος, οἶονεῖ ὁ ἔξω τοῦ δικαίου ὢν. Ἐκδικάσθαι, Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ἄδικον ἐκπράξει διὰ τὸ δικάζεσθαι.

20 Ἐκδηλός, διάδηλος, Φανερός.

Ἐκατόμβεδον, νεῶς ἐστὶ τῆς Ἀθηνᾶς ποδῶν ἐκατὸν ἐκ πάσης πλευρᾶς. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὠνόμασται. καλοῦσι γὰρ αὐτὸν τινες παρθενῶνα.

Ἐκχειρία, ἄνεσις, ἀργία, ἀνάπαυσις, συνθήκη, ἐνδοσις, καὶ πολέμου ἀνοχή· κυρίως ἐπὶ πολέμου. παρὰ τὸ ἔχω καὶ τὸ χειρὶ, γίνεται ἐκχειρία· καὶ τροπὴ τοῦ χ εἰς κ, ἢ πρὸς ὀλίγον τοῦ πολέμου ἡσυχία· παρὰ τὸ ἔχειν τὰς χεῖρας.

30 Ἐκεῖνος, ἢ ἀντωνυμία, παρὰ τὸ ἐκὰς ἐπὶ ῥῆμα· τὴν γὰρ πόρρω δείξιν σημαίνει. καὶ οἱ Δωριεῖς κῆνος αὐτὴν Φασὶ καὶ τῆνος· ἀντιδιαστέλλοντες αὐτὴν ἐπὶ τῆς πλησίον δείξεως. εὐρίσκεσθαι μέντοι Φησὶν Ἀπολλώνιος τὴν τῆνος καὶ ἐπὶ τῆς πόρρω δείξεως.

Ἐκεῖ, ἐκ τοῦ ἐκεῖνος, κατὰ συγκοπὴν. τὸ κει, διΦθογοῦ κατὰ διάλεκτον· ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς ἐκεῖνος λέγουσι διὰ τοῦ η, ὡς πλείων, πλήων· μέλων, μήων. διατί περισπᾶται; αἱ συγκοπαί, ἡνίκα Φυλάσσουσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον Φυλάσσουσιν· οἷον δῶμα, δῶ· ἐκεῖνος, ἐκεῖ.

40 Ἐκεῖθεν] οὐδὲν τῶν εἰς θεὸν τῇ εἰ διΦθογγῇ παραλήγεται πλὴν τοῦ ἐκεῖθεν, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖνοθεν γίνεται κατὰ συγκοπὴν· καὶ τὸ ἐκεῖ, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθε· τοῦτο δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖνοθε· καὶ τὸ ἐκεῖσε, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖνοσε.

Ἐκῆτι] Χρυσὲ κακῶν ἀρχηγέ, βιοΦθόρε, πάντα χαλέπτων· Εἶθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν. Σεῦ γὰρ ἐκῆτι μάχαι τε λεηλασίαι τε Φόνοι τε· Ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφείοι τε, σύναιμοί τ'· — ἀπὸ τοῦ ἐκῶν, γίνεται ἐκάζω, καὶ ἐκαστί, ὡς Δωρίζω, Δωριστί· καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ,

50 ἄμα καὶ ἀναβιβάσει τοῦ τόνου, ἐκῆτι.

Ἐκῆλος, ὁ ἡσύχος. παρὰ τὸ ἐκὰς ἑκαλός, καὶ ἑκῆλος. ἢ παρὰ τὸ ἀκὴν ἀκῆλος, καὶ ἑκῆλος· τὸ γὰρ ἀκὴν ἐπὶ

τοῦ ἡσύχως τάττουσιν. ἢ παρὰ τὸ ἐκῶν ἑκῆλος· ὁ γὰρ ἐκουσίως τί ποιεῖν, ἡσύχως ποιεῖ.

Ἐκῆβόλος, καὶ ἐκῆβελέτης, καὶ ἑκατός. οὕτως ὁ Ἀπόλλων, ὅτι ὁ αὐτός ἐστι τῷ ἡλίῳ καὶ τὰς ἀκτῖνας ἑκαθεν βάλλει, ὃ ἐστὶ πόρρωθεν βάλλοντος τὰ βέλη. εὐστόχου τοξότου. ἐκ τοῦ ἐκὰς καὶ τοῦ βάλλω, γίνεται
522 ἑκαβόλος καὶ ἐκῆβόλος, ὁ μακρὸς βόλος. ἢ ὅτι ἐκατὸν βέλη ἐπαΦῆκε τῷ δελφίνι.

Ἐκῆβολαί, εὐστόχοι τοξῆαι· παρὰ τὸ ἑκαθεν ἐπιτυχάνειν· βάλλειν γὰρ τὸ ἐπιτυχάνειν, ὡς τὸ, Βάλλειν ἄγρια πάντα· — καὶ, — σὺ δὲ Φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· — ἀντὶ τοῦ εὐστόχως ἔχε.

Ἐκῆα] — κατὰ πῖονα μηρί· ἑκῆα· — ἑκαυσα, ἔθυστα, τούτεστιν ἐκάρπωσα. ἐκ τοῦ καίω, καύσω· ὁ ἀόριστος, ἑκαυσα· ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, ἑκῆα. 10 ἢ παρὰ τὸ καίω, ὁ μέσος παρακείμενος, κέκῆα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ.

Ἐκῆρῶθεν, ἐσκοτίσθην· ἢ παρὰ τὸ δέος κήρινος ἐγενόμην.

Ἐκῆχειλωμένην, ἐλευσμένην, ἢ κεχερσωμένην· ὅτι ὁ χεῖλων ἐν χέρσῳ Φύεται· τοῦτο δὲ ἐστὶ χόρτος· οἷον ἐξημελημένην.

Ἐκκορηθῆναι, ἐκκαλλυνθῆναι. τὸ γὰρ κορεῖν, καλλύνειν ἐστὶ καὶ σαίρειν.

Ἐκκεκωφέαται] ἀπὸ τοῦ κωΦῶ, κωΦήσω, κεκώΦηκα, κενώΦημαί, κενώΦηται· καὶ ἰωνικῶς, κενωφέαται· καὶ ἐν συνθέσει, ἐκκεκωφέαται. Αἱ δ' ἐμαὶ Φρένες ἐκκεκωφέαται, καὶ παραβεβλαμμέναι εἰσὶν.

* Ἐκκοκκίζειν, κυρίως τοὺς κόκκους τῆς ροῖας ἐνιπῶς ἐξέλκειν· μεταφορικῶς δὲ εἶπεν Ἀριστοφάνης, ἐκκοκκίσας, ἀντὶ τοῦ πέρσας.

Ἐκκορυφώσω, δύναται μὲν ἀκούεσθαι ἀνακεφαλαϊώσμαι, οἷον κορυφὴν ἐπιθήσω· δύναται δὲ καὶ οὕτως, ἕτερόν σοι λόγον ἀπάρξομαι· ἐπεὶ ἡ κορυφὴ ἀρχὴ τις ἐστὶ
30 τοῦ σώματος.

Ἐκ κλίμακος] ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν, ὅποτε χρονοτριβοῖεν οἱ πύκται, κλίμαξ εἰσεφέρετο, ὥστε διαστάντας καὶ χώραν λαβόντας μένειν ἐν ταύτῃ, ἐνεκεν τοῦ μὴ ἴστασθαι τὰς Φερομένας πληγὰς περιτρέχοντας, ἀλλὰ μένοντας ἐπὶ τούτου τῇ ποιᾷ τῶν χειρῶν ἐκτάσει Φυλάττεσθαι. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

Ἐκκλιμακίζει, παράγει, διαστρέφει· ἀπὸ τῆς κλίμακος, ἥτις οὕσα ὄργανον βασανιστικόν, διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων.

Ἐκκλητεύειν, τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν, ἵνα ἐπάναγνές τις
40 μαρτυρεῖ. οὕτως Αἰσχίνης. καὶ δικαστήριον ἐκκλητον λέγουσιν.

Ἐκκλητός πόλις, ἣν ἂν ἐκκαλῆται τις εἰς τὸ κρίνεσθαι, δηλονότι τὴν πρώτην οὐ στέργων κρίσιν, ὡς πρὸς ἔχθραν κρίνασαν, ἢ πρὸς χάριν. ἐξῆν δὲ τοῖς μὲν ξένοις ἐκκαλεῖσθαι πόλιν ἄλλην· τοῖς δὲ πολίταις οὐκέτι.

Ἐκλαγῆαν δ' ἄρ' οἱστοί· — ποῖον ἤχον ἀπετέλεσαν, ἤχησαν. ἐστὶ ῥῆμα πεποιημένον· κλάζω· ὁ μέλλων, κλάγξω· ὁ ἀόριστος, ἐκλαγῆα· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν,
50 ἐκλαγῆαν.

Ἐκλώζετε] κλωσμὸν ἔλεγον τὸν γινόμενον ἐν τῷ στόματι ψόφον· ὃ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ἀκροαμάτων, ὧν οὐχ ἡδέως ἤκουον. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

Ἐκλογεῖς, οἱ ἐκλέγοντες τοὺς φόρους· ἀπὸ τοῦ ἐκλέγειν τὸ πράττεσθαι καὶ ἀπαιτεῖν.

Ἐκλέλαθα] ἐστὶ λήθω· ὁ μέσος παρακείμενος, λέληθα· μεταπεσόντος δὲ τοῦ η εἰς α βραχύ, λέλαθα, ὡς τὸ μέμηκα, μέμηκα. οἱ δὲ γε Σικελοὶ τὸ τέλος τοῦ α τῶν

παρκειμένων εἰς ὦ μετατιθέμενοι, ἐνεστῶτα ποιοῦσι·
πεποιήκα, πεποιήκω· λέλαθα, λελάθω.

Ἐμυζήσας, ἐμπέσας, ἐκθλίψας.

Ἐμκαγεῖον, ἐκτύπωμα καὶ ἐκσφράγισμα. ἐκ τοῦ μάσσω
γίνεται μάγος, ὁ ἀπομασσόμενος πάντα. ἐκ δὲ τοῦ μά-
γος κτητικοῦ, μαγεῖον καὶ ἐμκαγεῖον, ὡς διδάσκαλος,
10 διδάσκαλεῖον· πάσσαλος, πασσαλεῖον· καὶ ἱατρὸς, ἱα-
τρεῖον.

Ἐνεφίας, ὁ σφοδρὸς ἄνεμος, ἡγουν ὁ ἐκ νεφῶν ἄνεμος.
παρὰ τὸν γνόφον, οἶονεῖ ὁ νέφη συνάγων, καὶ ἐξ αὐ-
τῶν κινούμενος.

Ἐννομίως, μεγάλως, ἐξάλλως, παρὰ τὰ νενομισμένα, ἢ
καθ' ὑπερβολὴν κακίας ἢ ἀρετῆς, οἷον ἔξω νόμου, ὡς
ἐκδίκως τὸ ἔξω τοῦ δικαίου· καὶ ἐνδίκως, τὸ ἐναντίον.

Ἐκνευρισμένοι, ἐψιλωμένοι δυνάμεως.

Ἐκολῶ, ἐθορύβει· παρὰ τὸ κολῶ τὸ θορυβῶ· τοῦτο ἐκ
10 τοῦ κολῶς, ὁ σημαίνει τὸν θόρυβον. τοῦτο ἐκ τοῦ κλῶ
κλῶνος καὶ κολῶς.

Ἐκollάπτω, κόλλη συνήρμοσεν. ἀπὸ γὰρ τοῦ νωτιαίου
κόλλοπος καὶ δέρματος ἐψομένου γίνεται ἡ κόλλα τῶν
βοῶν· ὅθεν καὶ ὦ ἐπιτείνουσι τὰς χορδὰς, κόλλοψ. ἦν
γὰρ δερμάτινος.

Ἐκπαγλος, ὁ καταπληκτικός. παρὰ τὸ πέλαγος, (φοβαρὸν
γὰρ τοῖς πλέουσιν) ἐκπέλαγος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐκ-
παγλος. ἢ ἐκ τοῦ πλήσσω τοῦ σημαίνοντος τὸ θαυμάζω,
30 ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπλάγον· καὶ ὄνομα, ἐκπλαγος·
καὶ ἐπὶ ῥήματι, Ἐκπάγλως κότεοντο.

Ἐκπαγλα] κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅσα ἐν ὁμοφωνίᾳ καθέ-
στηκε πληθυντικῶν οὐδετέρων ὀνομάτων, μετάγεται εἰς
ἐπὶ ῥήματι συνταξιν.

Ἐκπαγλότατε, ἐκπληκτικώτατε, φοβερώτατε· ἢ ἐξοχώ-
τατε. ἐκ τοῦ ἐκπλήσσομαι ῥήματος, ὄνομα ἐκπλαγος·
καὶ ὑπερθέσει, ἐκπαγλος.

Ἐκποδών, ἀφανής, ἐκ μέσου.

Ἐκποίητος τῷ πατρί· καὶ ἐκποίητον γενέσθαι, ἀποκηρυ-
χθῆναι τοῦ γένους. ἢ ὁ δοθεὶς ἑτέρῳ εἰς ποιήτιν. οἱ δὲ
40 Φασίν, διαφέρει ἐκποίητος ἀποκηρύκτου· ὅτι ὁ μὲν
ἀποκηρύκτος, ἐπὶ κολάσει ἐκβάλλεται· ὁ δὲ ἐκποίη-
τος, ὑπὸ τοῦ φύσει πατρὸς δίδεται εἰς ἕτερον οἶκον
πρὸς θεσιν.

Ἐκπτώσις. Ἰστέον ὅτι ὡς περ λέγεται ἐκβίος ὁ ἐστερημέ-
νος τοῦ βίου· καὶ ἐξούσιος, ὁ ἐστερημένος τῆς οὐσίας·
τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐκπτωτος λέγεται ὁ ἐστερημένος
τῆς πτώσεως.

Ἐκπυστα ἐποίησε τὰ πραττόμενα] ἐκ τοῦ πύθω, ὁ ση-
μαίνει τὸ ἀκούω, γίνεται πυστά, καὶ ἐκπυστα. σημαίνει
50 δὲ τὰ ἐξάκουστα καὶ ἐξάγγελτα καὶ ἐκδῆλα.

Ἐκπερδίσσαι, διαδράναι πανούργως· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν
περδίκων· πανούργου γὰρ τὸ ζῶον καὶ διαδιδράσκον τοὺς
θηρώτας.

Ἐκποκίῳ, ἐκτίλλω. ποκάδες γὰρ αἱ τρίχες.

Ἐκτικῶν, τῶν περὶ ἔξιν νοσούντων.

Ἐκτόπως, μεγάλως, κραταιῶς.

324 Ἐκτιλώσαντο, πρᾶως καὶ χειροῦθως μετεχειρίσαντο.

Ἐκμαρτυρεῖν, τὸ λέγειν οὐχ ἄπερ αὐτὸς οἶδεν, ἀλλ' ἄπερ
ἑτέρων ἡκουσα λεγόντων. ἐκμαρτυρία δὲ γενομένη ἀνα-
γνώσκεται, ὅταν τις ἢ τελευτήσῃ, ἢ ὑπερόριος γέ-
νηται.

Ἐκρέμω] ἐκ τοῦ κρεμῶ, παράγωγον κρέμημι, ὡς ἰστῶ,
ἰστημι· τὸ παθητικόν, κρέμαμαι, ὡς ἴσταμαι· ὁ παρα-
τατικός, ἐκρεμάμην· ἐκρέμασο, τὸ β'. (κρεμάς γὰρ
10 ἢ ἐνεστῶτος μετοχή, ὡς περ ἰστάς) καὶ ἀποβολὴ τοῦ σ
ἰωνικῶς, ἐκρέμαο· καὶ κρᾶσσι τῶν φωνηέντων, ἐκρέμω.

καὶ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κρεμῶ· ἦν γὰρ ἂν περισπώμενον,
ὡς ἐβοῶ, ἐγελῶ. Χοιρεβοσκός.

Ἐκ Γῶμης, ἢ ἐξ πρόθεσις, ὅταν αὐτῇ σύμφωνον ἐπι-
φέρηται, τρέπει τὸ ξ εἰς κ. δεῖ δὲ προσθεῖναι, χωρὶς
εἰ μὴ εὔρεθῇ μετὰ παρέλκοντος· οἷον ὡς παρὰ Ἀρχι-
λόχῳ, διεξτωλῆνος· καὶ πάλιν, διεξτομύρτον, ἀντὶ τοῦ,
διὰ τὸ μύρτον· σημαίνει δὲ τὴν μυρσίνην. ἔτι δεῖ προσ-
θεῖναι, καὶ χωρὶς εἰ μὴ εὔρεθῇ ἐν τέλει στίχου· οἷον
ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ, Ἐνθα μίξ πολλοὶ κατὰ κλίμακος 20
ἀμφοτέρων ἐξ Τόλχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ
νῆος· — καὶ χωρὶς τοῦ πάρεξ. ταῦτα πάντα ἐσημειω-
σάμεθα, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων τῶν χρήσεων ἐφύλαξε τὸ
ξ τῆς προθέσεως συμφώνου ἐπιφερομένου.

Ἐκτωρ] παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ, ὁ μέλλων, ἔξω· ἐξ αὐ-
τοῦ Ἐκτωρ, ὁ τοὺς Τρῶας ἐπικρατῶν· ἢ ὁ τῆς Τροίας
κρατῶν· ἢ παρὰ τὸ ἐκθορεῖν.

Ἐκτα σὺν οὐλομένη ἀλόχῳ] εἰς ἀναγνώσεως ἔκταν, Ἀτ-
τικῆς κλίσεως ἐστίν. ἀπὸ τοῦ κτῆμι, ὁ β' ἀόριστος,
ἔκτην· καὶ συστολῇ, ἔκταν. εἰς δὲ κατέκτα, ἐκ τοῦ 30
κτάω κτῶ.

Ἐκτῆσθαι] κτῶ κτήσω κέκτηκα κέκτημαι κεντῆσθαι· καὶ
ἀποβολῇ τοῦ κ. ὅτε γὰρ ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχεται
ὁ ἐνεστώς, οὐκ ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος.

Ἐκτίλλαι] ἐστὶ τείνω· ἀποβολῇ τοῦ ε, καὶ τροπῇ τοῦ ν
εἰς λ, γίνεται τίλλω ῥήμα. σημαίνει τὸ ξαίνω· ὁ γὰρ
ξαίνων τείνει.

Ἐκτυφῆναι] τύφω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐτύφον· ὁ πα- 40
θητικός, ἐτύφην, τυφῆναι. σημαίνει δὲ παρὰ μικρὸν
ἐκτυφλωθῆναι.

Ἐκτραχηλισθῆναι, ἐκπεσεῖν τῶν ἵππων· οἷον, Τὸν αὐ-
χένα ἐπικάμψαντες, ἀποσειόνται τὸν ἐπιβάτην. ἐκτρα-
χληισθῆναι δὲ λέγουσιν, οὐχὶ ἐκσφονδύλισθῆναι. ἐστὶν
οὖν ἀντὶ τοῦ διαμαρτάνειν ἐκπεσόντα ἀπὸ μεταφορᾶς
τῶν τοὺς ἵππους ἀναβαινόντων. μέμνηται Δημοσθένους
ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν.

Ἐκτοῖο, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. ὡς καλὸς, καλοῦ. κα-
λοῖο, οὕτω καὶ [ἐκτός,] ἐκτοῦ, ἐκτοῖο· Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ'
ἐκτοῖο.

Ἐκτιλωμένος, συνήθης· ἐπεὶ ὁ κτίλος ὁ ἡγούμενος τῆς 50
ποιμνῆς κριὸς συνήθης τῷ ποιμένι.

Ἐκυρός, ὁ πενθερός. οὕτως ἀγορεύεται παρὰ τῆς νύμφης
ὁ τοῦ νυμφίου πατήρ, ὡς Πρίαμος ὑπὸ Ἑλένης, Αἰ-
δοῖός τέ μοι ἐστὶ φίλος ἐκυρὲς δεινός τε· — πενθεροὶ δὲ
εἰσι τῷ νυμφίῳ οἱ τῆς νύμφης πατέρες. εἴρηται δὲ
ἐκυρός παρὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν τὴν κόρην ἄγειν. ἢ παρὰ
τὸ δάχω, δεχυρός· καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, καὶ τροπῇ τοῦ
χ εἰς κ. ἐκυρός. ἢ παρὰ τὸ κύρω τὸ ἐπιτυχάνω, κυ- 325
ρός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐκυρός.

Ἐκυδάσματο, σημαίνει τὸ ἐλοιδορήσεν. Ὡς πέπον, ἢ μάλα
δὴ με κακῶς ἐκυδάσκαο· — ἔστι κῦδος ἀρσενικῶς, καὶ
σημαίνει παρὰ Συρακουσίοις τὴν λαιδορίαν. ἀπὸ γοῦν
τοῦ κῦδος, κυδάζω, κυδάζομαι· καὶ κυδάζεται τοῖς πᾶσιν
Ἀργείοις, ἀντὶ τοῦ λαιδορεῖται, Σοφοκλῆς Αἴαντι.

Ἐκφυλλοφορῆσαι, καὶ ἐκφυλλοφορεῖν. εἴποτέ τις τῶν πο- 10
λιτῶν ἀδικεῖν ἐδόκει, καὶ ἀνάξιος εἶναι τοῦ συνεδρίου
τῶν πεντακοσίων, ἐσκόπει περὶ αὐτοῦ ἢ βουλὴ, εἰ χρὴ
αὐτὸν μηκέτι βουλεύειν, ἀλλ' ἐλασθῆναι καὶ τοῦ συνε-
δρίου. ἀντὶ δὲ τῆς ψήφου φύλλοις ἐχρῶντο, ἐν οἷς
ἐπεσήμαινε τὴν αὐτοῦ γνώμην ἕκαστος, ὡς περ ὁστράκων
ἐπὶ τοῦ ὁστρακισμοῦ. καὶ ἐλέγετο ἐπὶ τούτου ἐκφυλλο-
φορῆσαι. μετὰ δὲ τὸ ἀλῶναι κακουργοῦντα Ξενοτίμον
τὸν ὑπρέτην ἐν τοῖς κυάμοις, οὕτως ἢ τῶν φύλλων
ἐπενσήθη. ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι

20 τούς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης Φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

Ἐκωδωνίζοντο, περιβόητοι ἐγίνοντο. εἴρηται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπειράσθησαν, ὡς ἐν τῷ διεκωδωνίσθησαν. εἴρηκεν οὕτω Λυσίας.

Ἐκτεὺς, μέτρον τι, τὸ ἔκτον μέρος τοῦ μεδίμνου, ἔχοντος χοίρικας μῆ· ὡς εἶναι τὸν ἐκτέα χοίρικας οὐκῶ. καὶ ἡμίεκτον, τὸ δωδέκατον τοῦ μεδίμνου.

Ἐλάσσω, ὁ βραχυτέρος. ἀπὸ τοῦ ἐλαχὺς ἐλαχύτερος, ἐλαχίων· ὁ τρίτος τύπος τῶν συγκριτικῶν, ἐλάσσω. τὸ δὲ ἐλαχὺς, παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἀφαιρῶ· ἴν' ἢ, ὁ 30 ἀφαιρεθεὶς· καὶ ἐκ τούτου, μειωθεὶς. καὶ ἐλαχὺν δόμον καλεῖ τὸν μικρὸν καὶ πενιχρόν.

Ἐλαστρῶ, ἀπὸ τοῦ ἐλῶ· ἀφ' οὗ τὸ ἐλαύνω· ὁ ἀττικὸς παρακείμενος, ἐλήλακα· ὁ παθητικὸς, ἐλήλασμαι· ῥηματικὸν ὄνομα ἔλαστον, καὶ ἔλαστρον, πλεονασμῷ τοῦ ρ, ὡς κεντῶ, κέντον, καὶ κέντρον. καὶ ἐκ τοῦ ἔλαστρον γίνεται ἐλαστρῶ· ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ βοῶ βοάζω βοαστῆς, βοαστρῶ καὶ βωστρῶ· καὶ καλῶ καλίζω καλιστῆς καλιστρῶ· οὕτω ἐλῶ ἐλάζω ἐλαστῆς ἐλαστρῶ, 40 πρώτης συζυγίας· ὅθεν καὶ, Ζεύεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἐνθα καὶ ἐνθα· — ἀντὶ τοῦ ἡλαυνον, Ἰλιάδος σ'.

Ἐλασαίατο] ἐλῶ ἐλάσω ἤλασα ἤλασάμην· τὸ εὐντικόν, ἐλασαίμην ἐλάσαιντο· καὶ Ἰωνικῶς, ἐλασαίατο. καὶ ἐξελάσαιμι. ἐκ δὲ τοῦ ἐλῶ, γίνεται ἔλμη.

Ἐλασίβροντα, ἐλαυνόμενα ὡς αἱ βρονταί.

* Ἐλατήρ, μάζα· παρὰ τὸ ἐλαύνω, τὸ πλατύνω.

Ἐλάτη] παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω, ἐλάτη, καὶ ἐλάτης, καὶ ἐλατήρ. ὡσαύτως καὶ τὸ φυτόν.

Ἐλάτεια, πόλις Φωκίδος· καὶ Ἐλατεύς.

Ἐλαύνω. εἴτε τὸ διώκειν, ἐξ οὗ ἀπελαύνω· ἢ ἐπὶ χρυσοῦ, 50 ἢ ἐπὶ χαλκοῦ, τὸ σημαίνοντο πρόδηλον· παρὰ τὸ ἐλῶ· ὅσον, πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων· — καὶ, διαμπαξ διήλασεν ὄμβριμον ἔγχος· — ἔλω, ἐλύω, ἐλύνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἐλαύνω. ἢ ὡς περ βῶ βαίνω, οὕτως ἐλῶ ἐλαίνω· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, γίνεται ἐλαύνω.

Ἐλω, σημαίνει δύο· τὸ λαμβάνω, ὡς τὸ, Ἐγχος δ' οὐχ ἔλετ' ὅσον ἀμύμονος Αλακίδαο· — σημαίνει καὶ τὸ Φοινεύω, ὡς τὸ, — Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρως.

526 Ἐλαφος, τὸ ζῶον· ἢ διὰ τὴν κουφότητα καὶ τὸ τάχος, ἐλαφρὴ τις οὐσα· ἢ διὰ τὸ ἔλκειν τοὺς ὄφεις καὶ ἀναιρεῖν διὰ τῶν μυκήρων· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν τοὺς ὄφεις· ἢ ἀπὸ τοῦ ἔλος, ἔλαφος· ἢ παρὰ τὸ ἔλκειν τοὺς ὄφεις, ἔλοφός τις οὐσα· τούτους γὰρ ἐσθίουσα, καθαίρεται φυσικῶς. οὕτω γοῦν οἱ ὄφεις ὅτε ἀφανίζονται, αὕτη τὸ κέρας αὐτῆς προστρίβει εἰς πέτραν· θερμαινόμενον δὲ, ποιεῖ ἀναθυμιάσιν· ἢ μεταλαμβάνουσιν οἱ ὄφεις, καὶ ἐξέρχονται τῶν Φωλεῶν.

10 Ἐλάφειος ἀνὴρ, ἐπὶ τοῦ δειλοῦ· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων· δειλὸν γὰρ ἡ ἔλαφος.

Ἐλαφιβόλος, κυνηγός· εἴρηται καταχρηστικῶς.

Ἐλαφιβολίων, μὴν Ἀθηναίων· ἀπὸ τῶν ἐλάφων ὠνόμασται, αἱ τῷ μηνὶ ἐθύοντο τῇ ἐλαφιβόλῃ Ἀρτέμιδι.

Ἐλαφρός, εὐκίνητος, ἐλεφός τις ὢν· ἢ ἀπὸ τῆς ἐλάφου, ἢ ἐστὶ κουφότατον καὶ εὐκίνητον. Ἐλαφροτάτους] ἐν ἐπαίνῳ λέγουσι τὸ ὄνομα οἱ παλαιοὶ, ἀντὶ τοῦ πραοτάτους· κατὰ τὸ ἐνεργέσιον, τοὺς βαρυτάτους καὶ φορτικωτάτους.

20 Ἐλαΐζειν, τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθαι. Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης. Ἐλαιοκομεῖν, καὶ ἐλαιοκόμων. τὰ ἔργα τῶν τὰς ἐλαίας ἐργαζομένων. κομεῖν γὰρ τὸ ἐπιμελεῖσθαι.

Ἐλαῖον, ὁ καρπός. παρὰ τὸ λεῖον λέαιον, τὸ λεαῖνον τὸ σῶμα· καὶ ἐν ὑπερθέσει, ἔλαιον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαία τοῦ φυτοῦ παρωνύμως ἔλαιον. τὸ τρωγόμενον. τὸ λαί, διφθογγον· διότι ἀνεφάνη τὸ α ἐν τῷ ἐλάδιον· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐλεός, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· παρὰ γὰρ τὸ ἔλω τὸ λαμβάνω· τὸ γὰρ ἔλεος πάντες λαμβάνομεν. ἔστι δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ ἔλεος· ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. 30

Ἐλαία, παρὰ τὸ λεῖον· ἢ λειῶ, λέαια· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἐλαία, ἢ τὸ λεαῖνον τρίτουσα. ἢ παρὰ τὸ ἔλος, διὰ τὸ ἐν ἔλει ἵστασθαι· ἐν ἔλεσι γὰρ ὑγροῖς τὸ φυτὸν. ἢ παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θερμασίαν· ἐν θερμοῖς γὰρ τόποις χαίρει.

Ἐλαιοῦς, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ· Ἐλαιοῦσιος, ὡς Τραπεζοῦς Τραπεζούσιος.

Ἐλεών, ἢ πόλις· κλίνεται Ἐλεῶνος· παρὰ τὸ ἔλος, ἢ ἐλώδης οὐσα. ἢ ἐλαῶν τις οὐσα, ὅτι πολλαὶ ἐλαῖαι πεφύκασιν ἐν αὐτῇ. ἢ παρὰ τῇ ἔλῃ ἐστίν. 40

Ἐλεοῦσα, νῆσος πλησίον Ρόδου· ὅτι Ἀθηναῖοι βαρεῖς φόρους εἰσπράττοντες Ροδίους, τῶν μὴ διδόντων τὰς θυγατέρας.

Ἐλεοκόπους, Λυσίας τοὺς τὰ ἔλη κόπτοντας, ὡς τὸ ἐλεόθρεπτον σέλινον, τὸ ἐν ἔλει τετραμμένον.

Ἐλέατρος λέγεται ὁ μάγειρος, παρὰ τοὺς ἐλεούς, αἱ εἰσι μαγειρικαὶ τράπεζαι. ζῆται εἰς τὸ εἰλεός.

Ἐλεγος, θρήνος ὁ τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιλεγόμενος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ε ε λέγειν ἐν τοῖς τάφοις. ἢ ἀπὸ τοῦ εὔ λέγειν δι' αὐτοῦ τοῦ θρήνου τοὺς κατοικομένους. καὶ 50 ἐλεγεία, παρὰ τὸ ἐλεεῖν τὸν τετελευτηκότα· ἢ ἐλέγεα, παρὰ τὸ εὔ λέγειν τὸν ἀποβιώσαντα.

Ἐλεγεία, τὸ μέτρον· καὶ ἀρσενικῶς, ἔλεγος· ἢ ὅτι ἐπιλέγεται τῷ ἑξαμέτρῳ τὸ πεντάμετρον· ἢ παρὰ τὸν ἔλεον καὶ τὸν γόνον· ἢ παρὰ τὸ λέγεσθαι ἐπὶ τῶν θανόντων· εἰς ἐπικηδείαν γὰρ ἐλέγοντο. ἢ παρὰ τὸ ε ε λέγειν τοὺς τεθνεῶτας· ἢ παρὰ τὸν ἔλεγον τὸν θρήνον. Δίδυμος δὲ, ὅτι διὰ τοῦτο τῷ ἡρωϊκῷ ἐπῆδον ὡς πεντάμετρον καὶ λειπόμενον τοῦ ἡρωϊκοῦ, μιμούμενοι τὴν ἀποθνησκόντων ἀπόπausιν· ἐπὶ γὰρ μόνοις νεκροῖς πάλαι ἤδετο πρὸς παραίνεσιν καὶ παραμυθίαν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τοῦ τεθνεῶτος. 527

Ἐλεγαίνειν, τὸ παραφρονεῖν· τινὲς τῶν παλαιῶν, καὶ τὸ ὅπωςδὴποτε ἀκολασταίνειν. καὶ τὸ ἐλεγείδον μέτρον ἀπὸ τούτου ἐκλήθη. τινὲς νομίζουσιν, ὅτι Θεοκλῆς Νάξιος ἢ Ἐρετριεύς πρῶτος αὐτὸ ἀνεφθέγγετο μανεῖς. ζῆται εἰς τὸ ἀσέλγειαν. 10

Ἐλεγείς, ἢ θυγάτηρ Νηλέως τοῦ ἡγησαμένου εἰς Κάρϊαν τῆς Ἰωνῶν ἀποικίας· ἢς τὸ κύριον ὄνομα Πειρῶ Φασὶν εἶναι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐλεγένειν, τὸ ἀκολασταίνειν· διὸ οὐδεὶς αὐτὴν Ἀθηναίων ἡβουλήθη γῆμαι.

Ἐλέγχω· ὁ μέλλων, ἐλέγξω· ἐκ τοῦ ἐλεγχος. ἐλεγχος δὲ ἐστὶν ὁ τὸ πρᾶγμα σαφηνίζων· παρὰ τὸ ἔλῃ ἔχειν, ἡγουν λαμπηδόνα καὶ Φῶς, ἐλεχός τις ὢν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ· ὁ φωτίζων τὰ πράγματα. ὁ γὰρ ἐλεγχος εἰς Φῶς ἄγει τὰ πράγματα.

Ἐλεγχεῖν, τὸ ὄνειδος. τὸ χει, διφθογγον· διότι ἀνεφάνη 20 τὸ ε ἐν τῷ ἐλεγχος ἐλεγχεία. σημαίνει δὲ τὸ ὄνειδος.

Ἐλεδώνη, εἶδος πολυπόδος. ἀπὸ τοῦ ἐαυτὴν ἔδειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν, ἐεδώνη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ. Ἡσίοδος, — ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει.

Ἐλεαίρω] ὡς ἀπὸ τοῦ ἔλπω ἐλπαίρω, (ἐκ τούτου Ἐλπήνωρ) οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ ἐλεαίρω ἐλεαρῶ.

Ἐλεεινός, ἀπὸ τοῦ ἔλεος. εἰς τὸ ἀσελγαίνειν.

Ἐλεῶ, κατὰ μὲν τοὺς Ἀττικοὺς, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἐλεεῖς· Ὀλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ

30 δανείζει ὁ δίκαιος: — κατὰ δὲ τὴν κοινὴν, δευτέρας. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἔλεος· τοῦτο παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω.

Ἐλεεῖς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ ἔλους· ἐλώδης γὰρ ὁ τόπος· οἱ γὰρ δῆμοι τῶν Ἀθηναίων, ἢ ἀπὸ τῶν τόπων, ἢ ἀπὸ τῶν παρακειμένων αὐτοῖς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς φυτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς χειροτεχνῶν, ἢ ἀπὸ τῶν οἰκησάντων ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν.

Ἐλεγος] ἐκ τοῦ περὶ Χρηστομαθίας Πρόκλου· ὁ μέντοι ἐπικὸς κύκλος ἀρχεται μὲν ἐκ τῆς μυθολογουμένης οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως· ἀφ' ἧς ἐκατόγχειρες γίνονται: — καὶ ἐξῆς· διαπορεύεται δὲ τὰ τε ἄλλως περὶ θεῶν τοῖς Ἕλλησι μυθολογούμενα, καὶ εἶπου τι καὶ πρὸς ἱστορίαν ἐξαληθίζεται. περατοῦται δὲ ἐκ διαφορῶν ποιητῶν συμπληρούμενος, μέχρι Οδυσσεως· ὧν καὶ ὀνόματα καὶ πατρίδας Φησὶν ὁ αὐτός. σπουδάζεσθαι δὲ τὰ ἐπικοῦ κύκλου ποιήματα, οὐχ οὕτω διὰ τὴν ἀρετὴν, ὡς διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων. τὴν δὲ ἐλεγείαν συγκρίσθαι μὲν ἐξ ἡρώου καὶ πενταμέτρου· ἀρμόζειν δὲ τοῖς κατοικοιμένοις· καὶ εὐλογεῖσθαι μὲν ὑπ' αὐτοῦ τούτους· οἱ μὲντοι μεταγενέστεροι, ἐπὶ διαφοραῖς ὑποθέσεσιν αὐτῷ ἀπεχρήσαντο. τὸ δὲ ἔπος ἐφεῦρε Φιμονόη ἢ Ἀπόλλωνος προφήτις ἐξαμέτροις χρησιμοῖς [χρησαμένη]. οἷς ἐπεὶ τὰ πράγματα εἶπετο, ἔπος τὸ ἐκ μέτρων ἐκαλεῖτο· ἢ διὰ τὴν κατασκευὴν, καὶ τὴν ἄγαν ὑπεροχὴν τὴν ἐν τοῖς ἐξαμέτροις θεωρουμένην, τὸ κοινὸν ὄνομα παντὸς λόγου τὸ ἐξάμετρον ἰδιώσατο· καθάπερ Ὀμηρον τὸν ποιητὴν, καὶ Δημοσθένην τὸν ῥήτορα· ἐπεὶ καὶ τὰ τρίμετρα ἔπη προσηγόρευσαν.

Ἐλένη, ἢ ἡρώϊς· παρὰ τὸ ἔλω τὸ ἐλκύω, ἢ πρὸς τὸ ἴδιον κάλλος ἔλκουσα τοὺς ἀνθρώπους· διὰ τὸ πολλοὺς ἐλεῖν τῷ κάλλει· ἢ παρὰ τὸ Ἑλλάς· ἢ παρὰ τὸ ἐν ἔλει γεγενῆσθαι, ἢ ὑπὸ τοῦ Τυνδάρεω ἐν ἐλώδει τόπῳ ῥιφθεῖσα, θείας δὲ τινος προνοίας τυχοῦσα, καὶ ἀναλφθεῖσα ὑπὸ Διός. ἐκ τοῦ ἔλους οὖν Ἐλένη ὠνομάσθη.

10 Ἐλένη] τὸ λε, ψιλόν· τὰ διὰ τοῦ ἐνθ' ἡλκυά ὑπὲρ β' συλλαβὰς μονογενῆ διὰ τοῦ ε' ψιλοῦ γράφονται, ἐπὶ τε βαρυτόνων καὶ ὀξύτόνων· ἐπὶ βαρυτόνων, ὠλένη, ὁ βραχύνων· Κλυμένη, κύριον· ὀξύτονα, δεξαμένη, εἰαμένη· πρόσκειται, μονογενῆ, διὰ τὸ κελαινῆ.

Ἐλένειον, βοτάνη ἢ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γινόμενη. εἴρηται ὅτι ἐκ τῶν δακρύων τῆς Ἐλένης ἀνεψύη, ὅτε ἐπὶ Κανώβῳ τῷ κυβερνήτῃ Μενέλαος ἐδάκρυσεν, ὑπὸ αἰμορροῖδων ἀποθανόντι.

20 Ἐλεθῆρ, ὕδωρ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου τεθερμασμένον· παρὰ τὴν ἑλὴν τὴν θερμασίαν, καὶ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω.

Ἐλεσπίδας] Πείσεα τε προλιπὼν καὶ ἐλεσπίδας: — οἱ μὲν, τοὺς συμφύτους τόπους· οἱ δὲ, τοὺς ἐλώδεις· ἀμεινον δὲ τοὺς λεπώδεις, παρὰ τὸ λελεπίσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων, ἢ ὑπὸ τῶν κυμάτων· ὅθεν καὶ λέπα, τὰ ἀκρότατα τῶν ὀρέων. Εὐριπίδης, — καὶ Κιθαιρῶνος λέπας.

Ἐλεψε] Ἰλιάδος α', — περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἐλεψε: — περιελέπισε γὰρ αὐτὸ, ὃ ἐστὶν ἐγλυψε καὶ ἐκάθηρεν. ἀπὸ τοῦ λέπω· ἐξ οὗ καὶ λέπυρον τὸ τῶν καρύων ἔλυτρον, καὶ λέπος, ὁ μέλλων, λέψω, ἐλεψα. ἢ παρὰ τὸ λεπῶ πρώτης τῶν περισπωμένων, λεπήσω, ἐλέπησα· τὸ τρίτον, ἐλέπησε· καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η, καὶ κράσει τοῦ πσ εἰς ψ, ἐλεψεν.

30 Ἐλέλικτο] — αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ Κυάνεος ἐλέλικτο δράκων: — ἀντὶ τοῦ ἡλικτο, ἐνέσφιγκτο. ἐλίσσω ἐλίσσω ἡλιχα ἡλιγμαὶ καὶ ἐλήλιγμα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἡλίγην καὶ ἐλήλιγην, ἐλήλιξο, ἐλήλικτο· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε.

Ἐλέλιξεν] — μέγα δ' ἐλέλιξεν ὄλυμπον: — ἀντὶ τοῦ ἐλί- 40 νητεν, ἔσεισε. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἐλελίζω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐλίσσω γίνεται κατὰ ἀναλογίαν. ὁ ἀόριστος, ἐλέλιξα· ὁ μέσος, ἐλελιξάμην· καὶ ἡ μετοχή, ἐλελιξάμενος. σημαίνει καὶ τὸ ἐπιστραφεῖς, ὡς τὸ, Τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν.

Ἐλελίχθησαν, εἰλήθησαν, συνεστράφησαν, ἐτινάχθησαν· ἀπὸ τοῦ ἐλίσσω, Ἰλιάδος ζ'. καὶ, — ὡς ἐλελίχθεν: — ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπεστράφησαν.

Ἐλεπόλεις, σημαίνει τὰ μάγγανα καὶ μηχανήματα τὰ πόλεις πορθεῖντα· παρὰ τὸ ἐλεῖν τὰς πόλεις. ἐλῶ γὰρ 50 ἐστὶ τὸ πορθεῖν. τὰ δὲ παρὰ τὸ πόλις συντεθέντα ὀνόματα, εἰ μὲν ὥσι θηλυκά, τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάττουσι κλίσιν· εἰ δὲ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ μετέχει, διὰ τοῦδος κλίνεται, Φυγόπολις, Φυγοπόλιδος.

Ἐλέφας, τὸ ζῶον· — ἀμετροβίων ἐλεφάντων· ἐλέβας τις ὧν· διὰ γὰρ τὸ βάρος ἐν ὕδατι ἐλώδει τὰς ἐπιβάσεις (τούτ' ἐστὶ τὰς μίξεις) ποιεῖται· ἢ παρὰ τὸ ἐλεφαίρω τὸ βλάπτω· βλαπτικὸς γάρ. ἢ παρὰ τὸ ἐλίσσω γίνεται 329 ἐλίφας καὶ ἐλέφας, ὁ ἐλιγμένον ἔχων ῥῖνα. ἢ παρὰ τὸ ἐν ἔλει ἐπιβαίνειν τῇ θηλείᾳ, ἐλέβας τις ὧν· ἐπιβαίνει γὰρ τῇ θηλείᾳ, οὐκ ἐπὶ γῆς διὰ τὸν ὄγκον, ἀλλ' ἐπὶ ὕδατος ἐλώδους, ὅπου νέμονται· καὶ γίνεται εἰκότως κοῦφος. ἢ παρὰ τὸ λευκὸς γίνεται λεύκας· καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς φ, λέφας· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐλέφας· πάνυ γὰρ ἐστὶ λευκὸν τὸ ὅσπου αὐτοῦ· καὶ Ὀμηρος Ἰλιάδος δ', Ὡς δ' ὅτε τις τ' ἐλεφάντα γυνὴ φοῖνικι 10 μίην: — ἀντὶ τοῦ ἐλεφάντινον ὅσπου τῷ φοινικῷ χρώματι χρῖσθαι, βάψῃ. Ἰλιάδος ε', — ἐκ δ' ἄρα χειρῶν Ἦνιά λευκὴ ἐλεφάντι χαμαὶ πέσον.

Ἐλεφαντίνη, ἢ Αἰγυπτία· καὶ Φησὶν Ἀπίων, ὅτι Ὀνυχίνην χρῆ λέγειν· ὅτι καθάπερ ὄνυξ ἀφαιρεθεὶς ἐπιβλάστανει, διώκων αὐξήσειν τὴν ἀφάρεσιν· οὕτως ὁ Νεῖλος ἀναλισκόμενος εἰς τὰς ἀρούρας τοῖς δαπανωμένοις ἐπαναχεῖται καθ' ἑκάστον ἔτος ἀναλισκόμενος καὶ πάλιν αὐτὰ πελαγίζων. τὸ ἐθνικόν, Ἐλεφαντίνος.

Ἐλεφίνωρ, ὄνομα κύριον· ὁ ἀνδρεῖος, εἰληφάνωρ· τὸ 20 γὰρ ἀνὴρ ἐν συνθέσει τρέπει τὸ α εἰς η· τὸ δὲ η εἰς ω, ἀγίνωρ.

Ἐλατήρ, παρὰ τὸ ἐλῶ ἐλάσω ἐλατήρ. σημαίνει δὲ τὸν ἡνίοχον. καὶ παρὰ τὸ ἐλεύθω τὸ παραγίνομαι, Ἐλευθῆρ, ὄνομα πόλεως τῆς Βοιωτίας· — Ἐλευθῆρος μεδέουσα, Ἡσίοδος.

Ἐλεφαίρατο] — ἐλεφαίρατο φῦλ' ἀνθρώπων: — σημαίνει τὸ βλάπτω. καὶ ἐλεφείρονται καὶ ἐλεφηράμενος, τὸ μετὰ ἀπάτης βλάβας. ἐλεφαίρω δὲ κυρίως, τὸ ταῖς ἐλπίσιν ἀπατῶ καὶ βλάπτω. παρὰ τὸ ἐλπω, παράγω- 30 γον ἐλπαίρω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐλπεαίρω· καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε, ἐλεπαίρω· καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ, ἐλεφαίρω· ὁ ἀόριστος, ἐλέφῃρα· ὁ μέσος, ἐλεφῃράμην· ἐλεφῃράμενος, ἢ μετοχή. δύναται δὲ καὶ παρὰ τὸν ἐλέφαντα τὸ ζῶον εἰρησθαι· βλαπτικώτατον γὰρ τὸ ζῶον.

Ἐλευσίς, διὰ τὴν ἀπὸ Δημήτερος ἔλευσιν· ἐκεῖ γὰρ εὔρε τὸν καρπὸν ἐλθούσα. παρὰ τὸ ἐλεύθω ἐλεύτω, Ἐλευσίν· ἐστὶ δὲ πολὺ πλῆθος Ἀθηναίων. καὶ ὁ Θεολόγος, Οἶδεν Ἐλευσίς ταῦτα: — ἢ ὅτι παρ' αὐτῇ κατέλυσε 40 ἢ Δημήτηρ ἐπὶ ζήτησιν πορευομένη τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. ἢ ἀπὸ Ἐλευσίνου τοῦ Ἑρμοῦ. καὶ Ἐλευσίνια, εορτή· καὶ τοῖς νικῶσι τὰ Ἐλευσίνια ἄθλον ἐδίδοτο.

Ἐλεύθερος, παρὰ τὸ ἐλεύθειν ὅπου ἐρεῖ. Ἐλευθέριος καλεῖται ὁ Ζεὺς, διὰ τὸ τοὺς ἐλευθέρους τὴν στοὰν οἰκοδομῆσαι τὴν πλησίον αὐτοῦ. οὕτω μὲν Ὑπερίδης· ὁ δὲ Δίδυμος, οὐ διὰ τοῦτο Φησὶν, ἀλλὰ διὰ τὸ τῆς Μη-

50 δικῆς δουλείας καὶ ἐπικρατείας ἀπαλλαγῆναι τοὺς Ἀθη-
ναίους. εἰώθασι δὲ καὶ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἰστάναι κρα-
τῆρα τῷ Διὶ, τοὺς πολεμίους ἀπωσάμενοι. καὶ Ὅμηρος
Ἰλιάδος ζ', Κρητῆρα στήσεσθαι ἐλεύθερον.

350 Ἐλεύθω, σημαίνει τὸ παραγίνομαι. παρὰ τὸ κέλευθος, ὃ
σημαίνει τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν, γίνεται κέλεύθω·
καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ, ἐλεύθω· ὁ μέλλων, ἐλεύσω· ὁ
ἀόριστος, ἤλευσα· ὁ β', ἤλυθον· καὶ ἐν συγκοπῇ, ἤλ-
θον· καὶ τὸ προστακτικόν, ἐλθέ· εἰπέ· εὐρέ· τρία εἰσὶ
σεσημασμένα ὀξύτονα, καὶ ἴσως ὡς μακρὰ παρα-
ληγόμενα. ὁ παρακείμενος, ἤλευκα· ὁ Ἀττικὸς, ἐλήλυ-
κα· τὴν γὰρ γ συλλαβὴν: — ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐλη-
λύκειν· καὶ ὠφείλεν εἶναι ἡληλύκειν· ἀλλὰ τὰ Ἀττικὰ
τὰ ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα, ἐν τῷ Ἀττικῷ ὑπερσυντε-
λικῷ χρονικῶς μεγεθύνονται· οἷον ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν·
πλὴν τοῦ ἐλήλυκα, ἐληλύκειν· καὶ ἐλήλυθα, ἐληλύ-
θειν. ὁ μέσος Ἀττικῶς, ἐλήλυθα· ἡ μετοχή, ἐληλυ-
θώς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἐληλουθώς. Ἰστέον δὲ ὅτι
10 ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἀπὸ μακρᾶς οὐκ ἀρχεται. ἡ
γὰρ ἀρχὴ τοῦ Ἀττικοῦ παρακειμένου οὐδὲν ἕτερον
ἔστιν εἰ μὴ ἀντεστραμμένος ἀναδιπλασιασμός.

Ἐλήλατο, διεληλύθει, ἐπέπηκτο. ἐλάω ἐλῶ, ἐλάσω, ἤλα-
κα, καὶ ἐλήλακα· ἐληλαμην.

Ἐλείψασκον] λείπω, λείψω, ἐλείψα· ἐλείψαν, πληθυν-
τικόν· ἐλείψασκον Ἰωνικῶς.

Ἐλειονόμος, ἐν τοῖς ἔλεσι νεμόμενος· Νύμφαι ἐλειονόμοι
ὑπεδείδισαν, Ἀπολλώνιος.

20 Ἐλειήτης, ὁ λέων· Ἐσχατιὴν ὑπὸ πέζαν ἐλειήταο λέον-
τος: — εἴρηται παρὰ τὴν ἑλὴν τὴν θερμότητα, ἡ λέγε-
ται καὶ εἴλη, πλεονασμῷ τοῦ ι. ἡ παρὰ τὸ ἔλος, ὅτι
πρὸ τοῦ καταστερισμοῦ ἐν ἔλεσιν ἐνέμοντο. Ὡρος.

Ἐλελίξω] ἐλίσσω τὸ συστρέφω. ἀπὸ τοῦ εἰλῶ εἰλίσσω·
καὶ ἀφαιρέσει ἡ συστολὴ τοῦ ι, ἐλίσσω· τοῦτο κατὰ
ἀναδιπλασιασμόν γίνεται ἐλελίσσω· ὁ μέλλων, ἐλελίξω.

30 Ἐλιξ] ἐλιξ λέγεται καὶ τὸ τῆς ἀμπέλου νευρώδες ἐκφυ-
μα, ὃ ἐπιλαμβάνεται τοῦ χάρακος, τὸ παρ' ἡμῖν βλα-
στάριον καλούμενον. παρὰ τὸν ἐλίξω μέλλοντα, ἐλιξ,
ὡς χαράξω, χάραξ· δράξω, δράξ.

Ἐλίχρυσος, εἶδος ἀνδρός. Θεόκριτος, Κισσὸς ἐλιχρύσω
κεκονισμένος: — ἀπὸ Ἐλιχρύσης τινὸς Ἐφεσίας, ἥτις
πρώτη ἀπὸ τοῦ ἀνδρός τοῦ χρυσαυτέμου ἔστειλάνωσε
τὴν Ἀρτεμιν. ἡ παρὰ τὸ χρυσοειδὲς εἶναι καὶ ἔλειον
τὸ ἀνδρὸς· ἴν' ἡ ὁ ἐν ἔλει χρυσὸς, ἐλόχρυσος, καὶ ἐλί-
χρυσος, ὡς ἐλοτενῆς, καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις.

40 Ἐλινός, ἡ ἀμπελος, ὡς Ἀπολλόδωρος· Φιλίτας δ' ἐν
γλώσσαις τὸν κλάδον τῆς ἀμπέλου. Νίκανδρος ἐν Θη-
ριακοῖς.

Ἐληλάμενος, μετοχὴ ἐστὶ παρακείμενου, ὡς ὀηλοῖ ὁ
Ἀττικὸς ἀναδιπλασιασμός. ἀπὸ τοῦ ἐλῶ, ἤλακα, καὶ
ἐλήλακα· ὁ παθητικὸς, ἐλήλασμαι· ἡ μετοχή, ἐληλα-
σμένος· ἀποβολῇ τοῦ σ, ἐληλάμενος· μετὰ γὰρ τὴν
ἀποβολὴν τοῦ σ προπαρωξύνθη, καὶ συνέπεσε τῷ χα-
ρακτῆρι τῶν διὰ τοῦ αμενος, ἰστάμενος, καὶ τὰ ὅμοια.
οὕτω καὶ τὸ οὐτάμενος· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ οὔτημι.

50 Ἐλινύειν, ἀργεῖν, σχολάζειν· ὁ δὲ Ταραντῖνος, τὸ ἡσυ-
χάζειν· ὁ δὲ Ἰπποκράτης ἐμφαίνει λέγων, Ἐλινύειν
οὐ ξυμφέρει, ἀλλὰ γυμνασία: — ὁ δὲ ὡς ἀντιδιαστέλ-
λων τῇ κινήσει τὴν ἀργίαν. ἐλινύω, ἐνδίδωμι, ἀναπαύο-
μαι. Θεόκριτος, — ἐλινυσε δὲ τὸ καῦμα: — καὶ Καλ-
λίμαχος, Οὐδὲ βοὴ κήρυκος ἐλινυσε. — παρὰ τὸ εἰλῶ·
ἴν' ἡ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ εἰλεῖσθαι. εἰλῶ, ἐλίνω, ἐλίνω,
καὶ ἐλινύω. ὡς δὲ τὸ ῥῆμα εὖρον· σημαίνει ἡ λέξις τὸ
στρατεύειν διατρίβοντας ἢ ἐγχερονίζοντας. ἐλίνυν, ἀντί

τοῦ διέτριβον, ἀνεστρέφοντο, περιεφέροντο. ἀπὸ τοῦ 331
λίνου εἴρηται. οἷον, — δηρὸν δ' ἀνελίνυν αὐτὶ μέ-
νοντες.

Ἐλκος] ἡ παρὰ τὸ ἔλκω ἔλκος, ἡ διεκλυμένη σὰρξ καὶ
μὴ συμμύουσα· ὅπερ καὶ ἀπελος προσαγορεύεται, παρὰ
τὸ μὴ πελάζειν τὴν σάρκα· ἡ παρὰ τὴν ἀλκὴν, τὸ ἐξ
ἀλκῆς γινόμενον.

Ἐλκεο] — μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ: — ἀπὸ τοῦ ἔλκω
ἔλκομαι εἰλκόμεν ἐλκου· καὶ τὸ προστακτικόν, ἔλκου·
καὶ κατὰ διάλυσιν, ἔλκεο.

Ἐλκύνδριον, λέγει τὴν κἀδον, ὅτι ἀνέλκει τὸ ὕδωρ. 10

Ἐλκεσίπεπλος, ἐφελκομένη τοὺς πέπλους ἐν τῷ Φορεῖν.
ἡ δὲ κατασκευὴ τῆς λέξεως, εἰς τὸ ἀλφεσίβοιαι.

Ἐλλάς, ἀπὸ Ἑλλης τῆς Ζήθου θυγατρὸς.

Ἐλλάς] ἔλλα ὅπερ πλεονασμῷ τοῦ σ γίνεται ἔλλας
Ῥωμαῖος.

Ἐλλανικός, ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικός. ἡ ἀπὸ τοῦ Ἑλλην Ἑλ-
ληνος καὶ τοῦ νίκη, γέγονεν Ἐλλανόνικος· καὶ συγκο-
πῇ, Ἐλλανικός.

Ἐλλανοδίαι, ἄρχοντες Ἡλεῖοι διέποντες κατὰ τὸν ἀγῶ- 20
να τὸν Ὀλυμπιακόν. ἐκλήθη δὲ, ὅτι παρὰ τοῖς Ἑλλη-
σιν ἐδίκαζον τοῖς τε ἀθληταῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγωνι-
σταῖς· ἐκαθέζοντο γὰρ ἐν τῷ ἀγῶνι, πορφυρίδα περιβε-
βλημένοι· καὶ ἦσαν οὗτοι τὸ μὲν πάλαι ἐννέα· εἴτα
δύο· καὶ τὸ τελευταῖον ἡ.

Ἐλλεδανός, ὁ τῶν δραγμάτων δεσμός· παρὰ τὸ συνελεῖν
τὰ δεσμευόμενα.

Ἐλλέβορος, θανάσιμον Φάρμακον· παρὰ τὸ τῇ βορᾷ ἐλεῖν.

Ἐλλεβορίαν, τὸ ἐλλεβοροῦ δεῖσθαι ὡς Φαρμάκου. οὕτω 30
Καλλίας.

Ἐλλέρα, τὰ βλέφαρα· ὀλλύρα τινὰ ὄντα, ὀλλύντα καὶ
ἔρρειν ποιοῦντα.

Ἑλλην, παρὰ τὸ Ἑλλάς, ὃ σημαίνει τὴν πόλιν. ἡ παρὰ
τὸ ἄλλος ἄλλην καὶ Ἑλλην· πλεον γὰρ τῶν ἄλλων
ἐθνῶν ἀλλήλους φιλοῦσιν, ἡ διακρίνεται.

Ἑλληνισμός ἐστι, τὸ κατ' Ἑλληνας διαλέγεσθαι, του-
τέστι τὸ ἀσολοικίστως καὶ ἀβαρβαρίστως διαλέγεσθαι.

Ἑλληνόπολις] Ἀπολλόδωρος, Ἀταλὸς ἐκ τῶν Ἑλληνίδων
πόλεων οἰκητόρας συναγαγὼν, ἐκτίσε πόλιν, καὶ ὠνό- 40
μασεν αὐτὴν Ἑλληνόπολιν.

Ἑλληνοταμίαι, οἱ τῶν Ἑλληνικῶν χρημάτων ταμίαι· καὶ
γὰρ ἦσαν κοινὰ χρήματα τῆς Ἑλλάδος, συγκείμενα ἐν
τῷ δημοσίῳ. ῥητορικῇ.

Ἑλλήσποντος] ἡ πρὸ τῆς Τροίας θάλασσα οὕτω καλεῖται,
ἀπὸ τινος Ἑλλης ἐκείτης πηγείσης, ἀδελφῆς τοῦ Φρύξου.
— ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλήσποντῳ: — κατὰ ἀντίφρασιν εἴρη-
ται πλατύς. στενὸς γὰρ ὁ Ἑλλήσποντος. ἡ τὸ κατ' ἐκεῖ-
νο μέρος πεπλατυσμένος.

Ἑλλοψ, ὁ ἰχθύς· καὶ ἐλλοπεύειν, τὸ ἀλιεύειν. εἴρηται 50
δὲ πᾶς ἰχθύς οὕτως, ἀπὸ τινος ἰχθύος ἰδικῶς καλου-
μένου ἔλλοπος. ἡ ἀπὸ τοῦ ἐλλείπειν τὴν ὅπα· ἄφωνον
γὰρ· Κρήτες δὲ καὶ τοὺς ἀφῶνους ἔλλοπας λέγουσιν.

Ἑλλόποδες καὶ ἔλλοι, οἱ στρουθοί, καὶ οἱ νεβροί· ἀπὸ
τοῦ ἄλλεσθαι. καὶ ἔλλοφόνος ἡ Ἀρτεμῖς, ἡ τοὺς ἔλλους
φονεύουσα, ὃ ἐστὶ τὰς ἐλάφους· κυνηγετικὴ γὰρ ἐστίν.
ἐλλός δὲ ἡ ἐλάφος ὑποκοριστικῶς, ἀπὸ τοῦ ἐλάφος. ἡ
ὁ ἐν ἔλει τὰς διατριβάς ἔχων. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐλλός καὶ
τοῦ ἐλάφος. Ὀδυσσεύς τ', — κύων ἔχε ποιῆλον ἐλ- 552
λόν: — ἀντὶ τοῦ ἐλάφου.

Ἑλίκωπες, (ἡ εὐθεῖα ἐλίκωψ) ἀντὶ τοῦ μελανόφθαλμοι,
εὐόφθαλμοι. ἐλὶ γὰρ, ἡ ἐλίκον, καλεῖται κατὰ γλῶσ-
σαν τὸ μέλαν. ἡ οἱ ἐλικοειδῶς κινούντες τοὺς ὦπας, ὃ
ἐστὶ τοὺς ὀφθαλμούς· εὐεῖδεῖς ἢ ἐλικοβλέφαροι· ὦπας

γὰρ τὰ βλέφαρα φαίν. τὸ πᾶν ἀπὸ μέρους. ἢ οὐλό-
τριχες. ἢ οἱ ἐλικὴν ὥπα ἔχοντες, ἤγουν μεγάλην. ἢ οἱ
10 ναυτικοί, πρὸς τὴν ἑλικὴν ὠπῶντες, ὃ ἐστὶ βλέπον-
τες πρὸς τὴν μεγάλην ἄρκτον. δύο δὲ εἰσιν ἄρκτοι. ἢ
μικρὰ, καλεῖται Κυνόσουρα. καὶ ἡ μεγάλη, ἑλική,
διὰ τὸ ἐλικοειδῶς πῶς τὴν οὐρανὸν ἔχειν. ἢ διὰ τὸ ἔλκε-
σθαι ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ, κατ' ἐξοχήν, ὡς ὁ λέων θῆρ.
ὅθεν οἱ Ἕλληνες, ἐν ἀγνωσίᾳ τῆς μικρᾶς ὄντες, πρὸς
τὴν μεῖζω βλέπουσιν, ὡς Φησὶν Ἀράτος. — ἐλική γὰρ
μὲν ἄνδρες Ἀχαιοὶ ἦν ἀλλ' τεκμαίρονται, ἵνα χρὴ νῆας
ἀγινεῖν: — διὰ τοῦτο ἐλικώπας αὐτοὺς Ὀμηρος φησὶν.
οἱ δὲ εὐοφθάλμους λέγοντες ἀμαρτάνουσι. παρθένων
γὰρ τὸ ἐπιθέτον.

20 Ἑλικώπιδας] ἢ εὐθεῖα, ἢ ἐλικώπιδας. ἐλί κατὰ διάλεκτον
τὸ μέλαν· ἀντὶ τοῦ μελανόφθαλμον· ἀφ' οὗ εὐπρεπῆ.
ἢ τὴν ἀξιοθέατον καὶ εὐμορφοτάτην, πρὸς ἣν πᾶς ἐλίσ-
σει τοὺς ὤπας, διὰ τὸ κάλλιστον εἶδος. κλίνεται δὲ ὡς
ἢ προφῆτις.

Ἑλικῶν] τὸ εἰς πρὸ τῆς λι συλλαβῆς δασύνεται· τὸ δὲ
ἐλικωῶντο ψιλοῦται. τὰ εἰς ὧν βαρύτερα δίχρονα, ἐκ-
τεταμένα παραληγόμενα, τρέπει τὸ ὦ ἐπὶ τῆς γενικῆς,
Ἑλικῶν, ἐλικῶνος· Μαχῶν, μαχῶνος· Ἰκετάων,
ἰκετάονος.

30 Ἐφελκε] — ἢ δ' ἐλκέμεν εἰς ἄλλα δῖαν: — ἀντὶ τοῦ κα-
θέλκειν. τὰ εἰς εἰν ἀπαρέμφατα οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ ἐμὲν
προφέρουσιν. ἔλκω· καὶ ὁ μέλλων, ἔλξω· ὁ ἀόριστος,
εἴλξα· ὁ β', εἴλκων· συνάρχεται τῷ α' ἀόριστῳ· Ἴωνι-
κῶς, ἔλκε· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἄφελκε· καὶ
ἀναβιβάζει τὸν τόνον. πᾶς γὰρ παρωχημένος χρόνος,
τὸν παραγινόμενον αὐτῷ χρόνον κατὰ τὸ ἄρχον μέρος
ἀποβαλὼν, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνεται.

Ἑλλόβια, ἐνώτια, διὰ τὸ ἐν τοῖς λοβοῖς τῶν ὠτῶν εἶναι.

40 Ἑλλωτία, ἢ Εὐρώπη τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο· ἢ ὅτι οἱ Φοί-
νικες τὴν παρθένον ἐλλοτίαν καλοῦσιν· ἢ παρὰ τὸ
ἐλεῖν· ὅτι ὑπὸ ταύρου ἐάλω, κατὰ τὸν μῦθον.

Ἑλλωτίς] Ἀθηναῖα οὕτω καλουμένη, ἐτιμᾶτο ἐν Κορίνθῳ
καὶ ἐορτὴν ἐλλωτία. εἴρηται δὲ Ἑλλωτίς ἢ θεός, ὅτι
Βελλεροφόντης τὸν Πήγασον ἵππον ἐλὼν κατ' ὑποθή-
κην καὶ συμμαχίαν τῆς Ἀθηναῖς ἐχαλίνωσε· καὶ ἀπὸ
τοῦ ἐλεῖν τὸν ἵππον Ἑλλωτίαν προσηγόρευσε αὐτήν·
καὶ ἱερὸν αὐτῇ ἰδρύσατο· καὶ τὰ Ἑλλωτία, ἐορτή. ἢ
ἀπὸ τοῦ πρὸς Μαραθῶνα ἔλους, ἐν ᾧ ἰδρύται, Πίνδα-
ρος ἐπινικίῳ Ξενοφώντος.

50 Ἑλος, σημαίνει ὄνομα πόλεως Λακωνικῆς· ἐξ ἧς εἴλωτες
οἱ πολῖται. σημαίνει καὶ τὸν ὑγρὸν καὶ σύμφυτον τόπον·
παρὰ τὸ ἔλω τὸ λαμβάνω· ἢ μετοχή, ἐλὼν· ἐξ αὐτοῦ
ἔλος, ὡς λαχὼν λαχός, καὶ μαθὼν μάθος καὶ μῦθος.
ἔλος καλεῖται, ὃ ὁμαλὸς καὶ κάθυγρος τόπος.

533 Ἑλωρ, τὸ ἔλυσμα καὶ σπάρραγμα· παρὰ τὸ ἔλω τὸ
ἐλκύω· ἢ παρὰ τὸ ἔλω τὸ λαμβάνω, γίνεται Ἑλωρ. ση-
μαίνει δὲ τὸ θήραμα, ἢ τὸ τῶν κυνῶν ἔλυσμα.

Ἑλωρος, πόλις Σικελίας· ὁ πολίτης, Ἑλωρίτης.

Ἑλουρος, εὐθεῖα. Ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ἐλὼν Ἑλουροὶ κέ-
κληνται· Δέξιππος ἐν δωδεκάτῳ Χρονικῶν. καὶ γράφε-
ται διὰ τοῦ ε' ψιλοῦ· τὸ δὲ ζῶον, διφθογγον.

Ἑλομέθα, λάβοιμεν, Ἰλιάδος β'. ῥῆμα εὐντικόν, μέσος
ἀόριστος δεύτερος. ἐκ τοῦ ἔλω τοῦ δασυνομένου τοῦ ση-
μαίνοντος τὸ λαμβάνω, ἐλῶ εἴλα· εἰ μὲντοι περισπᾶται
10 ὁ μέλλων· ὁ δεύτερος ἀόριστος, εἴλον· ὁ μέσος, εἴλο-
μην, εἴλου, εἴλετο.

Ἑλπεο] ἀπὸ τοῦ ἔλπω, ἔλπομαι, ἡλπόμην ἡλπου· τὸ
προσπακτικόν, ἔλπου· καὶ κατὰ διάλυσιν ἔλπεο, ἀντὶ
τοῦ ἔλπιζε.

Ἑλπωρή, ἢ ἐλπίς, παρὰ τὸ ἔλπω ἔλπωρή, ὡς θάλλω,
θαλπωρή· ἄλέω, ἄλεωρή.

Ἑλσαι, τὸ συνελάσαι· ἀπὸ τοῦ ἐλάσαι κατὰ συγκοπήν.

Ἑλπίς, παρὰ τὸ ἔλπω· ἢ παρὰ τὸ ἔλκω δασύνεται, ἢ
ἔλκυσσα ἡμᾶς. ἐκ τοῦ ἐλπίς, γίνεται ἐλπίζω· ὁ μέλλων, 20
ἐλπίσω. ἐλπίδος· ὁ κανὼν· τὰ εἰς ἱς ὀξυνόμενα θηλυ-
κὰ διὰ τοῦ δος κλίνεται. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ἱς θηλυκὰ
δισύλλαβα, εἰ μὲν βαρύνεται, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβι-
βάζει τὸν τόνον· οἶον, πόλις, ἀκρόπολις· μῆτις, πο-
λύμητις. εἰ δὲ ὀξύνεται, εἰ μὲν θηλυκὰ μονογενῆ ᾧσι,
Φυλάσσουσι τὸν τόνον· οἶον, νυχίς, παννυχίς· αἰγίς,
καταιγίς. εἰ δὲ ἐναλλάσσει τὸ γένος, εἰ μὲν ἐκτείνουσι
τὸ ι, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· οἶον, αἰκίς, χρυσά-
κτις ἡλίας· κνημίς, εὐκνήμις· ἐξ οὗ εὐκνήμιδες. εἰ δὲ
συστέλλει τὸ ι, προπαροξύνεται· οἶον, πατρίς, εὐπα-
τρίς· ἄσπις, ῥίψαςπις. 30

Ἑλυμαῖοι, ἔθνος· ἀπὸ Ἑλύμου υἱοῦ Ἀγχίστου, νόθου ὄν-
τος καὶ ἐλθόντος εἰς Σικελίαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Ἑλύμη
ἢ χάρα· καὶ Ἑλυμαῖος· τὸ θηλυκόν, Ἑλυμαία.

Ἑλυμος, σπέρμα τι ὃ ἐψῶντες οἱ Λάκωνες ἡσθιον. Ἀρι-
στοφάνης Νήσοις. παρὰ τὸ ἔλος, ἔλυμος· χαίρει γὰρ
ἐν ὑγροῖς τόποις καὶ ἐν ἔλεσι φύεσθαι.

Ἑλυμα, μέρος τι τοῦ ἀρότρου ἐν τῷ μέσῳ, ἐνθα συμ-
βάλλεται ὁ γῆς τῷ ἰστοβοῇ· παρὰ τὸ ἐλύειν, ὃ ἐστὶ
καλύπτειν.

Ἑλυτρον, κάλυμμα, ἐκπέτασμα, ἐνείλημα. ὁμοίως καὶ ἡ 40
θήκη τοῦ τόξου. καὶ πληθυντικῶς Σοφοκλῆς ἔλυτρα.
παρὰ τὸ εἴλω εἴλῳ εἴλῳ τὸ συνειλύω, γέγονεν εἴλυ-
τρον καὶ ἔλυτρον.

Ἑλύμην] Ἰστέον ὅτι τὸ, Νῦν δ' ἐλύμην τρίς τόσσα πο-
ρῶν: — οὐκ ἔστιν εὐντικόν, ἀλλ' ὀριστικόν, μέσος
ἀόριστος δεύτερος, ἀντὶ τοῦ ἐλυτρώθην. ἐκωλύετο γὰρ
εὐντικόν εἶναι· καὶ ἡ αἰτία πρόδηλος.

Ἑλύσθη] — ῥυμός δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη, Ἰλιάδος ψ'.
εἰλύσθη] συνετρίβη, ἐξετάθη, καθερπύσθη· οἱ δὲ, πα-
ρειλκυσθη, συνεστράφη μετὰ τῶν ἡνίων. παρὰ τὸ ἐλεύ- 50
θω, ἐλεύσθη καὶ ἐλύσθη. — ἐγὼ δ' ὑπὸ γαστέρ' ἐλυ-
σθεῖς: — ἀντὶ τοῦ κατενεχθεῖς. ἀπὸ τοῦ ἔλω, ἐλύω,
ὡς ἔλκω, ἐλκύω.

Ἑμβάδες, εἶδος ὑποδήματος· ἀπὸ τοῦ ἐμβαίνειν τοὺς
πόδας.

Ἑμβιον, τὸ στερρόν τε καὶ πρέμνον· ἑμβιοὶ τε αἱ ῥίζαι
αἱ εἰς βάθος διικνούμεναι καὶ ἐμβεβηκυῖαι, ἀπὸ τοῦ βῶ.

Ἑμβιβάξαντες, παρὰ Ἰππώναντι, Ἀλλ' αὐτὴν ἀλλήλοισι 534
σιν ἐμβιβάξαντες: — ἀντὶ τοῦ ἐμβοῆσαντες. ἀπὸ τοῦ
βάζω βάξω, βιβάζω· βιβάξας βιβάξαντος, καὶ ἐμβι-
βάξαντες.

Ἑμβαδόν, Ἰλιάδος δ', πεζῇ βαίνοντες· ἀπὸ τοῦ βάδην·
ὅπερ ἀπὸ τοῦ βαίνω.

Ἑμβριμῶμενοι, μετὰ αὐστηρότητος ἐπιτιμῶντες. ἀπὸ τοῦ
ἐμβριμῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ βρίμος βριμῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ
βρι ἐπιτατικοῦ.

Ἑμβραμένα, παρὰ Σώφρονι ἢ εἰμαρμένη, ὑπερθέσει τοῦ 10
ρ· καὶ διὰ τὴν ἀσυνταξίαν, πλεονασμῷ τοῦ β. καὶ Λά-
κωνες οὕτω λέγουσιν.

Ἑμβρυον, ἀπὸ τοῦ ἔσω βρύειν, ὃ ἐστὶν αὔξασθαι· καὶ
ὑπέμβρυον, τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν.

Ἑμβρύσαι, τὸ ἐνδεῖναι· τροπὴ τοῦ δ' εἰς β· ἀπὸ τοῦ ἐν-
δύσαι.

Ἑμβριθές, στιβαρόν, βαρύν, φοβερόν· ἀπὸ τοῦ ἐπιβχεῖν.

Ἑμβολος, παρὰ τὸ τὸν λαὸν ἐμβαίνειν.

Ἑμεια, τόπος ἐστὶ Μυκηναῶν· παρὰ τὸ ἐμῶ Ἑμεια, ὡς
θάλλω θάλλεια. λέγεται δὲ, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἤμυσεν ὁ Κέρ- 20

βερος ἀνελθῶν ἐκ τοῦ ἄδου· ἢ ἐπειδὴ ἐκεῖ ἔμεσεν ὁ
Θυέστης Φαγῶν τὰ τέκνα αὐτοῦ.

Ἐμεῖο, ἐκ τοῦ ἐμοῦ. τὸ δὲ ἐμοῦ ποῖου εἶδους; πρωτοτύ-
που. κατὰ πόσους τρόπους διαφέρει τοῦ παραγώγου; κα-
τὰ τρεῖς· ὅτι τὸ μὲν ἐμοῦ τὸ πρωτότυπον γίνεται κατὰ
διάλυσιν ἐμέο καὶ ἐμεῖο καὶ ἐμεῦ· τὸ δὲ παράγωγον,
οὐδόλως· καὶ ὅτι τὸ μὲν πρωτότυπον ἐγκλίνεται, τὸ
καταρχὰς Φωνῆεν ἀποβάλλον, οἶον, ἤκουσέ μου· τὸ δὲ
30 παράγωγον, οὔτε ἐγκλίνεται, οὔτε τὸ καταρχὰς Φωνῆεν
ἀποβάλλει.

Ἐμβιος, καλεῖται ἢ σηπεδῶν τοῦ ξύλου. ἢ δὲ σηπεδῶν, ἢ
ποιότης ἐστὶν ἢ ἐν αὐτῷ· καὶ εἰ μὲν εὖ ἔχει, τοῦ ἐν-
Φῦσαι αἰτία γίνεται· εἰ δὲ κακῶς, τοῦ κατασαπῆναι.

Ἐμβατεῦσαι· καὶ ἐμβατεία. ἔστιν ἢ νυνὶ λεγομένη διὰ
τοῦ δ' ἐμβαδία· τὸ τὸν δανειστὴν ἐμβατεῦσαι, καὶ εἰς-
ελθεῖν εἰς τὰ κτήματα τοῦ ὑποχρέου, ἐνεχυριάζοντα
τὸ δάνειον.

Εἶο, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ. ἔστι γὰρ, ἐμοῦ, σοῦ, οὗ. αὗται αἱ
40 γενικαὶ γίνονται κατὰ διάλυσιν, ἐμέο, σέο, ἐο· καὶ
ἐπειδὴ αἱ διαλελυμέναι γενικαὶ οὐδέποτε δίφωνον ἔχουσι
μακρὸν ἢ βραχὺ, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν μακρὸν, τὸ δὲ ἑτε-
ρον βραχὺ, τούτου χάριν ἐπλεόνασε τὸ ι ποιητικῶς,
καὶ λέγεται ἐμεῖο, σεῖο, εἶο.

Ἐμεῖο] ἐκ τοῦ ἐμός ἐμοῦ. ἔστι δὲ ἢ ἀντωνυμία παραγώ-
γος, εἶδους τῶν παραγώγων κτητικοῦ· σημαίνει δὲ τὸν
κτητόρα καὶ τὰ κτήματα· καὶ διαλύσει τῆς αὐ διφθόγ-
γους εἰς εο, ἐμέο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐμεῖο. ἐκ δὲ
50 τοῦ ἐμέο συναίρεσει τοῦ εο εἰς τὴν εὐ δίφθογγον, ἐμεῦ
Δωρικῶς· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, μεῦ· ὡς τὸ, Κένλυ-
τέ μευ.

Ἐμισα, πόλις Φοινίκης· τὸ ἐθνικόν, Ἐμισαῖος. καὶ ἔοικε
κλίνειν τὰ Ἐμισα Διονύσιος ὡς τὰ Μέγαρα· οἱ δὲ νῦν
χρῶνται Θηλυκῶς. ἀλλὰ πῶς τὸ Ἐμισαῖος ἀπὸ τοῦ οὐ-
δετέρου γέγονεν; εἰ μὴ τις Φαίη, ὥσπερ τὸ Γάδειρα
Γαδειραῖος. ἢ δὲ Ἐμεσα διὰ τοῦ ε· ὅθεν Ἐμεσηνός, ὡς
τὸ Γέρασα Γερασηνός.

355 Ἐμμαπέως] ἀπὸ τοῦ ἄμα τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ καὶ
ἐξαίφνης, καὶ τοῦ ἔπος τοῦ σημαίνοντος τὸν λόγον,
γέγονεν ἄμπεως· καὶ κατὰ μετὰθεσιν τῶν Φωνηέντων,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἐμμαπέως, οἶονεῖ, ὁ ἄμα τῷ
λόγῳ καὶ τῷ ἔργῳ, ἐσπευσμένως, ταχέως, ἢ προθύ-
μως· — ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν.

Ἐμμενές, αἰεὶ, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, ἐπιμόνως. μένω
καὶ ἐμμένω, ἐμμενές.

Ἐμμεναι, ἀπὸ ἐνεστῶτος· τὸ γὰρ εἶναι τὸ ὑπάρχειν ση-
μαίνει, εἰμί· καὶ ὁ παρατατικός, ἦν· τὸ πληθυντικόν,
ἦμεν· Ἀλλ' ὅπερ ἦμεν γενώμεθα· — ἢ μετοχή, εἰς,
10 ἐντος· τὸ ἀπαρέμφατον, εἶναι· καὶ Δωρικῶς, ἐμμεναι.
εἰς τὸ δόμεναι.

Ἐμμηρον, ὁ καὶ ἐπιμήνιον, τὸ κατὰ μῆνα πλεονάζον
αἷμα ταῖς γυναιξί· τροφή δὲ τὸ αἷμα γίνεται τοῖς βρέ-
φουσιν.

Ἐμμηροι, οἱ ἐπὶ ἐνέχυρα διδόμενοι Φιλίας. Δημήτριος ἐν
Σικελοῖς, Λακεδαιμόνιοι θ' ἡμῶν τὰ τε τείχη κατέλα-
βον, καὶ οὓς ἔλαβον ἐμμήρους· — εἴρηται παρὰ τοὺς
ὁμήρους, τοὺς ἐπὶ ὁμολογίᾳ τῆς εἰρήνης διδομένους παρ'
20 ἀλλήλων παῖδας· ἴν' ἢ, ὁμηροὶ καὶ ἐμμηροὶ.

Ἐμμορε, σημαίνει τὸ ἐτύχεν, ἔλαχε. παρὰ τὸ μορῶ τὸ
ἐπιτυχάνω, μορήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔμορον· καὶ
πλεονασμῷ ἑτέρου μ· τὸ δεύτερον, ἔμμορες· ὅτι δὲ δεύ-
τερος ἀόριστος ἐστὶ, δῆλον. καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυν-
τικῶν, ἔμμορον ἐκεῖνοι. εἰ γὰρ ἦν παρακείμενος, ἐμ-

μόρασιν εἶχεν εἶναι. μείρω, μερῶ· μέσος παρακείμενος,
μέμορα· καὶ κατ' ὑπερβιβασμόν.

Ἐμπα, σημαίνει τὸ ὅμως· καὶ ἐμπης, τὸ αὐτό. ἐμπης,
ποτὲ μὲν σημαίνει ὅμως, ὡς τὸ, — σὺ δὲ χαῖρε καὶ 30
ἐμπης· — ποτὲ δὲ ὁμοίως, ἢ ἐπίσης, ὡς τὸ, Ἐμπης
ἐς γαῖαν τὴν καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.

Ἐμπάζομαι] — καὶ εὐὼν ἐμπάζεο μύθων· — σημαίνει
τὸ ἐπιστρέφουμαι, Φροντίζω, ἐντίθεμαι, λόγον ποιοῦ-
μαι. παρὰ τὸ ἐμπης. ἢ παρὰ τὸ ἐμπαιος· τὸ δὲ ἀπὸ
τοῦ ἐμπάστειν. τὰς γὰρ βουλάς δοιοῦμεν ὡς πάσσειν
τῇ διανοίᾳ ἐμπάσσω· καὶ Αἰολικῶς, ἐμπάζω. τὰ γὰρ
ὄνοσς εἰς ζ τρέπουσιν Αἰολεῖς· τὸ γὰρ ἐπιπλήτσω,
ἐπιπλάζω. Σαπφώ, Τὸν δ' ἐπιπλάζοντα ἄνεμοι
Φέροιεν.

Ἐμπαιος, ὁ ἐμπειρος· — κακῶν ἐμπαιος ἀλήτης· — οἱ
μὲν, παρὰ τὸ ἐμπειρος, ἄρσει τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ ε
εἰς α, ὡς τὸ δεινός, αἰνός· οἱ δὲ, παρὰ τὸ αἶω, αἶος·
καὶ ἐν συνθέσει, ἐπάιος· εἶτα κατὰ πλεονασμόν τοῦ
μ, καὶ συναίρεσει, ἐμπαιος, ὁ αἰσθανόμενος. ἢ παρὰ
τὸ ἐμπάζεσθαι, τὸ Φροντίζειν. ἢ παρὰ τὸ ἐμπεδόν, ὁ
βέβαιος.

Ἐμπήκτης, ὁ θεσμοθέτης.

Ἐμπεδόν, ἐδραῖον, ἰσχυρόν· ἐκ τοῦ πέδον ἢ γῆ· πρὸς
ἀντιδιαστολήν τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ· ὅθεν καὶ ἐμπεδῶς, 50
ἐπίρρημα. ἢ ἀπὸ ἐμπεδίων θεμελίων κειμένων. ἐκ τοῦ
πέδον, γίνεται ῥῆμα πεδῶ, καὶ ἐμπεδῶ, τρίτης συζυ-
γίας. Τὰ μὲν ὁμωμοσμένα τοῖς ἔργοις αὐτοῖς ἐμπε-
δῶσαι· — ἀντὶ τοῦ βεβαιῶσαι, ἐνισχύσαι, ἀσφαλίσαι-
σθαι, ἐδραῖῶσαι. καὶ ἐμπεδόν, τὸ βέβαιον. τὸ δὲ πέδον,
παρὰ τὸ ἔω τὸ καθεζομαι, ἔδον καὶ πέδον· ἢ παρὰ τὸ
ἔζω τὸ καθεζομαι, ἔζον καὶ πέδον.

Ἐμπελάτειρα, ἢ ἑταῖρα· ἀπὸ τοῦ ἐμπελάζειν πᾶσι. Καλ- 556
λίμαχος, τοὺς αὐτῷ σκοτίους ἐμπελάτειρα τέκεν Γυνή.

Ἐμπελαδόν, σημαίνει τὸ πλησίον, ἢ τὴν γονήν· παρὰ τὸ
πελάζω.

Ἐμπεράμος] παρὰ τὸ πεῖρα, ἐμπεύραμος, καὶ ἐμπεράμος·
σημαίνει δὲ τὸν ἐμπειρον.

Ἐμπερονήσασθαι, καὶ ἐμπορπώσασθαι. ἀπὸ τῆς περόνης
γίνεται περονῶ. ἀντὶ τοῦ πόρπη βελόνῃ συλλαβεῖν.

Ἐμπεφυῖα, Ἰλιάδος α', ἀντὶ τοῦ ἐμπλέξασα τὰς χεῖρας, 10
ἰσχυρῶς κρατοῦσα· Ὡς ἔχει ἐμπεφυῖα· — καὶ ἐμπε-
Φύασι. Φῦμι τὸ προσπελάζω· ὁ μέλλων, Φύσω· ὁ πα-
ρακείμενος, πέφυκα· ἢ μετοχή, πεφυκώς· ἀποβολῇ
τοῦ συμφώνου, πεφυός· καὶ τὸ θηλυκόν.

Ἐμπλην, πλησίον, ἐγγύς. παρὰ τὸ πέλω ῥῆμα τὸ πλη-
σιάζω, συγκοπῇ πλώ· καὶ συνθέσει, ἐμπλώ· καὶ ἐμ-
πλην· Βοιωτῶν δ' ἐμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Ἐμπορος, ὁ πραγματευτής, (καὶ ὁ τόπος αὐτός ἐμπο- 20
ριον λέγεται) ὁ κατάβολος, ὁ ναύλου πλέων ἐπ' ἄλλο-
τρίας νεώς, ἢ πραγματείας· ἡγρουν, ὁ διὰ παντός τοῦ
βίου τὴν πορείαν ποιούμενος.

Ἐμπολεμῶσαι, τὸ ἐχθρούς ποιῆσαι, ἢ ἐπὶ πόλεμον τι-
νὰς παροξύναι· ἐκπολεμῆσαι δὲ ἐστὶ τὸ ἐκπορθεῖν.

Ἐμποδῶν, Θουκυδίδης, ἀντὶ τοῦ προχειρώς. Φησὶ γὰρ,
Τὰς ἐμποδῶν αἰτίας μόνον ἐπισκοπεῖν· — Λυκοῦργος
ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος ἀντὶ τοῦ Φανερόν· Πλάτων
δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ· Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ὑπόγυον καὶ ἐν
χερσίν· Ἀλλὰ τὸ πρῶτον, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι· τούτῳ 30
γὰρ παντελῶς ἐμποδῶν ἐστὶν· — ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει
Ἰεροκλῆς τε καὶ ἄλλοι ἀντὶ τοῦ ἐμποδίου, ἐν δευτέρῳ
Φιλοσοφουμένων, περὶ τῶν Φιλοσόφων· Τίς γὰρ αὐτῶν
οὐχὶ καὶ ἐγγημεν καὶ παῖδας ἀνείλατο, καὶ οὐσίας ἐπε-
μελήθη, μηδενὸς ἐμποδῶν ὄντος· — Ἀντιφῶν δὲ τοὺς

ἐμπεδόντας. λέγει γὰρ, Τοὺς ἐμπεδὼν ἐκολάσατε: — ἐμποδῶν, ἐμπόδισμα, κώλυμα.

40 Ἐμπουσα, Φάντασμα δαιμονιώδες, ὑπὸ τῆς Ἑκάτης πεμ-
πόμενον· ὃ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς ἀλλάσσειν. ἐμπουσα
δὲ, παρὰ τὸ ἐμποδίζειν· ἢ ἀπὸ τοῦ τὸν ἕτερον πόδα
χαλκοῦν ἔχειν· ἢ ὅτι ἀπὸ σιοτεινῶν τόπων ἐφαίνεται
τοῖς μυουμένοις. ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη καὶ Ὀνοπόλη. ἄλλοι
δὲ λέγουσιν, ὅτι Φάντασμα ἦν τῆς Ἑκάτης τοῖς δυστυ-
χοῦσι φαινόμενον. ὅτι ἐμπουσα ψιλοῦται· εἰ καὶ δοκεῖ
παρὰ τὸ ἕνα συγκεῖσθαι.

Ἐμποίνιμος, τούτεστιν ἐνοχος ποινῆς· οἷον ἐφ' οἷς ἡμαρτε
δοὺς τιμωρίαν. καὶ ποινή λέγεται, ἢ ἐπὶ φόνῳ δραστη-
σα κόλασις.

50 Ἐμπύρευμα, κυρίως λαιψάνον πυρὸς ἐναπομεῖναν σποδιά·
καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ λαιψάνου· ὡς Φέρε εἰπεῖν, γνῶ-
σεως, ἀρετῆς ἢ κακίας μνήμη.

Ἐμπυρίζω] ἐκ τοῦ πῦρ πυρός, πυρίζω καὶ ἐμπυρίζω.

Ἐμφαντικῶς, ἐννοηματικῶς.

Ἐμφορῶ· πρώτη συζυγία. παρὰ τὸ ἐμφέρω, γίνεται ἐμ-
φορος, ὃ ἐν αὐτῷ φέρων τί. ἐξ αὐτοῦ, ἐμφορῶ· ἢ με-
τοχή, ἐμφορῶν ἐμφοροῦντος· καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ ἐμ-
φοροῦν, ἡγουν τὸ πληροῦν.

537 Ἐμῶ, τὸ τὴν τροφὴν ἐμβάλλω. Ἀριστοφάνης, Δότε μοι
λεκάνην, ἵν' ἐξεμέσω: — ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ἀφίημι, κατὰ
πλεονασμὸν τοῦ μ, ἐμῶ, ὡς ὀρούω, ὀρυῶ· τίω, τιμῶ.

Ἐμῶκυμῶρ, ἐμῶ ὠκυμῶρ· καὶ ἐκθλίβεται τὸ ι τῆς ἐμῶ
ἀντωνυμίας, διὰ τὸ μηδέποτε γίνεσθαι κρᾶσιν τοῦ ι
μέσου ὄντος· καὶ λοιπὸν κινεῖται τὰ δύο ὡς εἰς ω, καὶ
γίνεται ἐμῶκυμῶρ, χωρὶς τοῦ ι.

10 Ἐναγίζειν, τὸ χοῶς ἐπιφέρειν ἢ θύειν τοῖς κατοικομένοις,
ἢ Φονεύειν· ἄγος γὰρ τὸ μῖασμα· ἐνάζω δὲ, τὸ λιτα-
νεύω πρὸς τοῖς ναοῖς. ἢ ἐναγίζειν, τὸ κατακαίειν· ἀπὸ
τοῦ ἀγίζειν.

Ἐναβρύνω· ἐξ οὗ ἐναβρύνεσθαι, μέγα Φρονεῖν, καυχᾶ-
σθαι. τοῦτο παρὰ τὸ ἄβρος ὁ κοῦφος.

Ἐναγχος, ἀρτίως· πρὸ μικροῦ, ἢ πρὸ ὀλίγου, ἐν τῷ
ἐγγιστα παρελθόντι χρόνῳ. παρὰ τῆς ἀγχοῦ γενικῆς,
ἀγχος· καὶ συνθέσει, ἐναγχος. ἢ πρῶην, προσφάτως,
ἐγγύς.

Ἐναλλάξ, ὡς παρὰ τὸ μίχω μίξω μίξ ἐπιμίξ, οὕτω καὶ
παρὰ τὸν ἀλλάξω μέλλοντα ἀλλάξ καὶ ἐναλλάξ.

20 Ἐναλίγκιος, ὁμοιος, παραπλήσιος. ὡς παρὰ τὸ πῆσσω γί-
νεται πάγιος, ἀρμόζω ἀρμόδιος, οὕτω παρὰ τὸ εἶνω τὸ
ὁμοῖω, εἶκιος· καὶ ἐπειδὴ πολλάκις τὰ τοιαῦτα διὰ
χρείαν μέτρου ἀποβάλλει τῆς εἰ διφθόγγου τὸ ε, οἷον,
Εἴκελος ἀστεροπῆ· — καὶ, Τῶδ' ἵκελος, Τρώων κα-
τέδου πόλιν: — τούτου χάριν καὶ τοῦτο ἀποβάλλει τὸ ε,
καὶ γίνεται ἵκιος καὶ ἐνίκιος· καὶ προσθέσει τῆς αλ συλ-
λαβῆς μετὰ τοῦ γ, διὰ τὰ ἐπ' ἀλλήλα βραχέα, γέγονεν
ἐναλίγκιος.

Ἐναπήρεισται, ἐντετίναχεν. εἴρηται ἀπὸ τοῦ διατεινομέ-
νους ἐμπίπτειν.

30 Ἐναποψύχειν, παρὰ Ἡσιόδῳ τὸ ἀποπατεῖν καὶ ἀποφυ-
σᾶν, παρὰ τὸ ψύχω· παρ' Ομηρῷ, τὸ λειποθυμεῖν,
παρὰ τὸ ψυχῆ, ὡς τὸ, Εἶλεν ἀποψύχοντα πολύτλας
δῖος Ὀδυσσεύς.

Ἐναίρω] παρὰ τὸν ἄρην τὸν πόλεμον γίνεται ἐναίρω τὸ
Φονεύω· ἢ παρὰ τὸ ἐνω τὸ Φονεύω· ὅθεν καὶ Ἐνωῖ,
καὶ Ἐνωάλιος. τὸ δὲ ἐνω, παρὰ τὸ ἔλω τὸ Φονεύω· ἐξ
οὗ, εἴλω καὶ ἀνεῖλε.

40 Ἐναρίζειν κυρίως τὸ σκυλεύειν· ἔναρα γὰρ τὰ σκύλα· κα-
ταχρηστικῶς δὲ, ἀναιρεῖν.

Ἐναρα, σκύλα, λάφυρα, τὰ πολεμικὰ ὄπλα, ὡς ἐπὶ Θω-
ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ρακος καὶ περιεΦαλαίας καὶ κνημίδος· ἐκ τοῦ αἵρω τὸ
λαμβάνω τὰ βασταζόμενα, ὡς τὸ, — Φέροι δ' ἔναρα
βροτόεντα: — τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου λαμβανόμενα. ἢ
παρὰ τὸ αἶρω τὸ ἀρμόζω, ὃ ἡρμостαι τοῖς σώμασιν.

Ἐναρίζοι, ἀντὶ τοῦ Φονεύοι· ἐκ τοῦ ἐναρίζοιμι εὐκτινοῦ,
τὸ τρίτον. ἐκ τοῦ ἐναίρω, ἐναρίζω. σημαίνει δὲ τρία·
τὸ Φονεύω, καὶ τὸ ἀπολαμβάνω· κυρίως δὲ τὸ σκυλεύειν·
ἀπὸ τοῦ ἐναρηρότα σώματα ἀΦαιρεῖσθαι.

Ἐνάρφορος, πολεμική· ἀπὸ τοῦ Φέρειν τὰ ἔναρα, ἢ τοὺς 50
ἄνδρας Φονεύειν.

Ἐναργές, σαφές, καὶ πρὸς ὀφθαλμῶν. Ἐνάργεια, ἢ
τῶν λόγων λευκότης καὶ Φανότης. ἀργὸν γὰρ τὸ καθα-
ρόν· ἐνάργεια δὲ καὶ ἢ ἐν τοῖς λόγοις ταχυτής.

Ἐναυλον, οὐ πρὸ πολλοῦ ἐνηχούμενον ἢ μνημονευόμενον,
ἀλλ' ἔτι ἐνηχούμενον. αὐλὸς γὰρ πᾶν τὸ στενὸν καὶ
ἐπίμηκες· τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ τῶν ὠτων τόπος.

Ἐναυλος, ἐνηχος, ἔμπνους. σημαίνει δὲ καὶ ῥοῦν καὶ χα- 338
ράδραν καὶ χειμαρρῶν· καὶ ἐναυλιζόμενον, ἀντὶ τοῦ
ἐνοικοῦντα· καὶ ἐναύλους, τοὺς χειμερινούς τόπους·
παρὰ τὸ ἐπίμηκες εἶναι ὡς αὐλούς· αὐλὸς γὰρ ἢ ἐπί-
μηκος παράτασις· οἷον, — αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας
παχὺς ἤλθεν Αἵματος ἀνδρομέου: — καὶ, τάχα κεν
πλήσειαν ἐναύλους.

Ἐναυλήματα, ἄλφιστα οἶνω καὶ ἐλαίῳ δεδευμένα. ἐνιοὶ δὲ
καὶ αὐτὰ καθ' αὐτὰ ἄλφιστα ἐναυλήματα προσαγο-
ρεύουσιν. 10

Ἐναυσμα, ἐμπύρευμα, σποδιά πυρός, ὑπέκκνυμα· ἀπὸ
τοῦ αἵω τὸ καίω, ὃ ἅγιος Βασίλειος, Εἰ οὖν βλέμμα
τοσούτου πυρός ἐναυσμα γίνεται, ἀκούωμεν τοῦ ὑποφω-
νοῦντος, Οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὀρθὰ βλέπέτωσαν· καὶ τὰ
βλέφαρά σου νεύετω δίκαια.

Ἐνδεῖα] τὰ ἐλλείποντα μιᾷ συλλαβῇ κατὰ τὸ θηλυκὸν
διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ἐνδεῆς, ἐνδεῖα, καὶ
ἐνδεῖα· ἀδεῆς, ἀδεῖα, καὶ ἀδεῖα. ἢ ὡς εὐκλεῆς εὐκλεῖα,
καὶ κατὰ κρᾶσιν εὐκλεῖα, οὕτω καὶ ἐνδεῆς ἐνδεῖα, καὶ
ἐνδεῖα. 20

Ἐνδεῖα. ἔστι δὲα ἐκ τοῦ δέω τὸ χρήζω· κατὰ πλεονασμὸν
τοῦ ι, δεῖα· καὶ μετὰ τῆς εἰ προθέσεως, ἐνδεῖα. ἐξ
αὐτοῦ ῥῆμα, ἐνδέω· ἢ μετοχή, ἐνδέων· καὶ τὸ οὐδέτε-
ρον, τὸ ἐνδέον. καὶ ἀπὸ μετοχῆς παρήχθη εἰς ὄνομα.

Ἐντελέχεια, σημαίνει τὸ αἰεὶ ὄν· παρὰ τὸ ἐντελῶς ἔχειν.

Ἐνδελεχεστάτης, συνεχεστάτης καὶ ἀδιαλείπτου.

Ἐνδελεχεστάτα, καὶ ἐνδελεχῶς, τὸ συνεχῶς. παρὰ τὸ
ἐνδέχομαι, γίνεται ὄνομα ἐνδεχής· καὶ πλεονασμῷ τῆς
λε συλλαβῆς, ἐνδελεχής· καὶ ἐνδελεχῶς, ἐπίρρημα. 30

Ἐνδεκα] κληρωταὶ ἄρχοντες ἦσαν οὗτοι, προεστηκότες
τοῦ δεσποτηρίου· καὶ τοὺς ἀπαγομένους κακούργους ἐπὶ
θάνατον παραλαμβάνοντες ἐζημίουν· τοὺς δὲ ἀμφισβη-
τοῦντας εἰσῆγον εἰς τὸ δικαστήριον· καὶ τὸ γνωσθὲν
περὶ αὐτῶν ἐπραττον. εἰσῆγον δὲ καὶ τὰ ἀπογραφόμε-
να χωρία, οἰκίας· καὶ τὰ δημόσια εἶναι δόξαντα παρε-
δίδουν τοῖς πολίταις. εἰσῆγον δὲ ἐνίας ἐνδείξεις. ῥητορικῇ.
Ἐνδέκατος] ἐκ τοῦ εἰς ἐνός, τὸ οὐδέτερον, ἐν· καὶ μετὰ
τοῦ δέκα, γίνεται ἐνδέκατος. 40

* Ἐνδέχεται, τὸ ἐνεστι. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ δέχομαι· καὶ
ἔστι μεταφορὰ ἀπὸ τόπου πλατέος, τοῦ δεκτινοῦ.

Ἐνδεξία, σὺν τῷ ι, τοπικὸν καὶ περισπώμενον· ὅταν δὲ
ἢ προπαροξύτονον, ἄνευ τοῦ ι, ἀντὶ τοῦ ἐπιδεξίως. ἢ
ὡς αἴσια καὶ καλὰ. ἐνδεξιῶν, ἐπίρρημα τοπικόν.

Ἐνδυνε· ἐκ τοῦ δύω, δύνω· ἔδυνον, ἔδυνες· τὸ τρίτον,
ἔδυνε. καὶ οἱ Ἴωνες αὐξήσεις οὐ δέχονται. μετὰ τῆς ἐν,
ἐνδυνε.

Ἐνδείξις, εἶδος δίκης δημοσίας· ὅφ' ἦν τοὺς ἐκ τῶν νό-

50 μων εἰργαζομένων τινῶν ἢ τόπων ἢ πράξεων, εἰ μὴ ἀπέχονται αὐτῶν, ὑπῆγον εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐδείκνυνται εἶναι. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος.

Ἐνδημος, ὁ μὴ ἀποδημῶν· ἐπίδημος δὲ, ὁ ἐπιδημῶν ξένος. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νήσοις, — ἀλλ' οὐ τυγχάνει Ἐπίδημος ὧν· — λέγεται δὲ περὶ τοῦ Ποσειδῶνος, ὅτι οὐκ ἐπιδημεῖ Ἰσθμοῖ. κυρίως εἰρημένον. οὐχ οὕτω γὰρ Ἰσθμῖος ὁ θεὸς, ὡς διαπαντὸς ἐκεῖ διατρίβειν.

339 Ἐνδῖος, ἡ μεσημβρία, ἡγουν ὁ μεσημβρινὸς καιρὸς· παρὰ τὸ ἐνδεῖν καὶ ἐλαττοῦσθαι τὴν ἡμέραν. ἢ παρὰ τὸ ἰδίῳ τὸ ἰδρῶ, γέγονεν ἐνδῖος, καὶ ἐνδῖος.

Ἐνδίνως, καὶ ἐνδίκη, ἀντὶ τοῦ δικαίως, καὶ κατὰ τροπὴν.

Ἐνδῖνα, τὰ ἔντερα, οἶονεῖ ἐνὶά τινα ὄντα, τὰ ἐντοσθεν τῶν ἰνῶν, ἢ ἀπλῶς τῶν μελῶν. ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς εἶναι τῶν ὀπλων. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι, ὡς ἀνθρώπινος. ἐνδῖμος γάρ.

10 Ἐνδίνουσιν, ἐν τοῖς ἐγκατοῖς. ἔστι δίνη, ὃ σημαίνει τὴν συστροφὴν· καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ δίνος, τοῦ δίνους, τοῖς δίνεσι· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, δίνουσιν. ἢ τὸ δίνον τοῦ δίνου, δίνους καὶ δίνουσι· καὶ γὰρ τὰ ἐγκατα αἰεὶ συστρέφονται. Ψαύση δ' ἐνδίνων διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα, Ἰλιάδος ψ', τούτεστι τῶν ἐντὸς ὀπλων· ἀπὸ τοῦ ἐντείνεσθαι αὐτὰ τῷ θώρακι καὶ τοῖς λοιποῖς ὀπλοῖς. οἱ δὲ ἀποδιδόντες ἐντέρων, ἀγνοοῦσιν· οὐ γὰρ μέχρι θανάτου μόνον ἔχουσιν.

20 Ἐνδρομίδες, ὑποδήματα· Ἀττικῶς εἴρηται, παρὰ τὸν δρόμον, τὰ εἰς τὸν δρόμον ἐπιτήδεια.

Ἐνδυνέως, παρὰ τὸ ἐνδύνως. οὕτω καὶ ἐνδυνέως τὸ Φιλοτίμως καὶ ἀξίως, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας καὶ ἐπιστροφῆς.

Ἐνέδρα] παρὰ τὸ ἔζω τὸ κατέζομαι, ἔδρα καὶ ἐνέδρα, ἐν ἢ καθήμεναι τινες, μέχρις ἂν ἔλωσι τούτους, οἷς ἂν ἐπιβουλεύωσιν. ἔδρα σημαίνει τὴν καθέδραν, καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος. ὡς παρὰ τὸ αἰθῶ αἰθρα καὶ χύω χύτρα, οὕτως ἔζω ἔδρα, ἐν ἢ καθήμεθα, ἢ δι' ἧς καθήμεθα.

30 παρ' αὐτὸ δὲ καὶ ἐνέδρα· ἐγκαθίζοντες γὰρ λοχῶσιν.

Ἐνδοξος, παρὰ τὸ ἐν ἐαυτῷ τὴν δόξαν ἔχειν.

Ἐνεῖναι, σημαίνει τὸ ἐνέγκαι· ἔστι γὰρ Ἰωνικόν. παρὰ τὸ ἐνέκω ἐνέξω· πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐνέκω, ἥνεκα· (ἐξ οὗ, Ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν· — ἀντὶ τοῦ ἐξήνεγκαν, ἐξήγαγον) καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἐνεῖναι. ὁ ἀόριστος, ἥνεξα· ὁ δευτέρος ἥνεκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν καὶ τροπῇ, ἥνεγκα· καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ αἰεὶ γίνεται αἰέν, τροπῇ τοῦ ι εἰς ν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐνέκω γίνεται ἐνέγκω διὰ τοῦ γ.

40 Ἐνεῖσι, καὶ ἔξεισι. ταῦτα εἰ μὲν δασύνεται, δύο μέρη λόγου εἰσὶ, καὶ ἔχει τὸ ἐν καὶ τὸ ἐξ ἀριθμητικόν· εἰ δὲ ψιλοῦται, ἐν μέρος λόγου εἰσὶ, καὶ ἔχει τὸ ἐν ἐξ, πρόθεσιν.

Ἐνεῖμεν, σημαίνει τὸ ὑπάρχομεν· τρίτην δὲ ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν. τὸ γὰρ ἀπλοῦν αὐτοῦ εἰμέν ἐστί. πᾶν δὲ ῥῆμα ὀξύτονον ἐν τῇ συνθέσει βαρύνεται.

Ἐνεσαν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. εἰμὶ τὸ ὑπάρχω· ὁ παρατατικός, ἦν· τὸ πληθυντικόν, ἔμεν, ἔτε, ἔσαν, καὶ ἔνεσαν.

50 Ἐνείρω, ἐμπερονήσω, συναρμόσω, συμπλέξω, συνάψω. εἴρω οὖν παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἀρμόζω, τροπῇ τοῦ α εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. εἴρω· ὁ μέλλων, ἐρῶ· ὁ ἀόριστος, εἶρα· καὶ συνεῖρα, καὶ παρενεῖρα, τὸ συνέβαλον, συνέπλεξα ἑμαυτόν. Ἰστέον ὅτι ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων τὸ ἐνεπεῖρουν ἐπένθεσιν τοῦ ε ἔχει, ὡς ἐνεποῖουν· ἐν τοῖς πλείστοις δὲ οὐκ ἔχει τὴν τοῦ ε ἐπέκτασιν· ἡμπεῖ-

ρου γὰρ πιττουργὸς καὶ στυππιοποιός. καὶ ἐνείρων τῷ ῥαιστῆρι τὸν στελεόν.

Ἐνερσις, συμπλοκή. παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω, πλεονασμῷ τοῦ σ, εἴρω, εἴρσις, καὶ ἐνερσις, καὶ ἐνέρσει. 340

Ἐνεργμός· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐνεργίς· κρούμα κιθαριστικόν· Εὐφρόνιος δὲ τὸν ἐν μέσῳ τῇ κιθάρᾳ πασσαλίστιον, δι' οὗ ἡ χορδὴ διήρτηται. Φρύνιχος, Κοινοτῖδην ἐνεργμόν· — κρούμα, διάσχεσιν. ῥητορικῇ.

Ἐνεροι, οἱ νεκροί· ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρα κείσθαι, ὃ ἔστιν ἐν τῇ γῇ· (ὅθεν καὶ πίπτειν ἔραζε) τούτεστιν ἐν τῇ γῇ ὄντες.

Ἐνερόχρωτες, νεκρόχρωτες, νεκροῦ χροῖαν ἔχοντες· καὶ, 10 — ἀναξ' ἐνέρων Αἰδωνεύς· — τούτεστι, τῶν νεκρῶν.

Ἐνερθεν] ὑπένερθεν· δύο μέρη λόγου· ὑπὸ, πρόθεσις· ἐνερθεν, ἐπὶ ῥῆμα τοπικόν. γίνεται ἐκ τοῦ ἐνερος ἐνέρου, ὃ σημαίνει τὸν νεκρόν. ἐξ αὐτοῦ ἐνέροθεν· καὶ συγκοπῇ, ἐνερθεν· ἢ παρὰ τὸ ἔρα ἔραθεν καὶ ἐνερθεν· (σημαίνει δὲ τὸ ὑποκείτωθεν) καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, νέρθεν.

Ἐνέρτερος, κακώτερος. ἀπὸ τοῦ ἐνερθεν, ἐνέρτερος, καὶ ἐνέρτερος.

Ἐνετοί, Ἐνετήϊος, παρὰ Παφλαγόσι· — τοῖς δ' Ἐνετήϊος ἐμβασίλευεν. Πρῶτα Πέλοψ· — περὶ Παφλαγο- 20 νίαν δοκεῖ Πέλοψ κατανηκέναι· ὅθεν καὶ Ἐνετήϊον αὐτὸν εἶπεν. Ἐνετοὶ γὰρ οἱ Παφλαγῶνες οἱ Λυδοί.

Ἐνετήσι] Χρυσείης δ' ἐνετήσι κατὰ στήθος περονᾶτο· — ταῖς περόναις· διὰ τὴν Ἀθηναίαν· ὅτι κατὰ τὸ στήθος ἐπερονῶντο, οὐχ ὡς ἡμεῖς κατὰ τὴν κλεῖδα τοῦ ὤμου. δασύνεται δὲ τὸ ἐνέτησιν· ἀπὸ τοῦ ἐνέσθαι τοῖς ἱματίοις, ὃ ἔστιν ἐμπορπᾶσθαι καὶ ἐμβαλλέσθαι πρὸς τὸν πέπλον. σημαίνει δὲ τὰς περόνας· καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἴμι τὸ πέμπω· ὁ μέλλων, ἦσω· ὁ παρακείμενος, εἶνα· 30 ὁ παθητικός, ἔμαι, ἔσαι, ἔται. ἐτός, καὶ ἄφετος· τὸ θηλυκόν, ἐτή, καὶ ἐνετή.

Ἐνεκολλήβασε, κατέπιεν. ἴσως ἀπὸ τοῦ κόλου καὶ τοῦ βύσαι.

Ἐνεοῦρησεν] ἀπὸ τοῦ οὔρησεν, εοῦρησε· καὶ ἐν συνθέσει, ἐνεοῦρησεν. ζήτει.

Ἐγγυῆς καταβολήν] καταδικασθέντων τινῶν δημοσιεύεσθαι τὰς οὐσίας, εἰ λέγοιεν τινες, ὡς εἶσαν δανεισταὶ τῶν δημευομένων, ἀπογράφεσθαι τούτους ἐκέλευον, πότε 40 καὶ πόσον ἐδάνεισαν ἀργύριον· ὅπερ ἔλεγον ἐνεπίσημα καὶ ἐνεπισκήψασθαι· εἰ μένοιγε παρίστων ἐγγυητὰς τοῦ μὴ ἂν διαψεύτασθαι περὶ τοῦ δανείσματος οἱ δανείσαντες, τοῦτο ἐγγυῆς καταβολὴν ἔλεγον. ἐξῆν δὲ τῇ γυναικὶ πρῶτον τὴν ὀφειλομένην προῖκα ζητεῖν· καὶ τῷ δανειστῇ τὸ ὀφλήμα. ἀποδεικνύντες ὃ ἔλεγον, ἀπελαμβάνον τὰ ὀφειλόμενα. ἐκαλεῖτο οὖν τοῦτο, ἐνεπισκήψασθαι.

Ἐνεός, ὁ ἄφρων· ἀπὸ τοῦ τὴν ἰωὴν παρ' ἑαυτῷ ἔχειν· ἢ ὁ διὰ μωρίαν λήθαργος καὶ ἀμνήμων· ἀφ' οὗ καὶ ἐνεά- 50 ζειν λέγουσι τοὺς διὰ μωρίαν περιβλέποντας.

Ἐνέχυρον, τὸ εἰς ἀσφάλειαν ἀντάλλαγμα· ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ κρατῶ, ἔχυρον καὶ ἐνέχυρον.

Ἐνεχειλιδῶ, τόπος Ἀθήνησι σταδίων ὀκτώ, ἐν ᾧ αἱ ἵπποδρομίαι· ἀπὸ τινος Ἐχέλου.

Ἐνη καὶ νέα, ἡ τριακοστὴ ἡμέρα τοῦ μηνὸς παρὰ Ἀθηναίοις· ἢ ἡ τριακας τῆς σελήνης· ἐπειδὴ τῆς σελήνης συμβαίνει τοὺς δύο μῆνας ἢ ἐννάτη ἡμέρα ὡς ἐγγιστα εἶναι, καὶ τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ὑπάρχειν καινὴν· 341 καὶ κελεύειν νῦν μὲν ἡκεῖν εἰς ἐσπέραν, αὐθις δὲ ἐνῆς· ἢ ἐφ' ἐνῆς.

Ἐννοχα] ἀπὸ τοῦ ἐνέχω, ὁ μέλλων, ἐνέξω· ὁ παρακεί-

μενος, ἤνεχα· ὁ μέσος, ἤνοχα· καὶ ὁ Ἀττικὸς, ἐνή-
νοχα.

10 Ἐνηλύσια, ἐνκίνητα· καὶ ἤλυσιν, τὴν ἔλευσιν. Αἰσχύλος
ἐν Ἀργείοις, Καπανεύς μου καταλείπεται λοιποῖς ἀνέ-
ραυνος ἀρούρων ἐπηλυσιῶν ἀπέλιπεν· — οἱ δὲ, τὰ κα-
τασηφθέντα. οὕτως εἰς τὸ ῥητορικόν· εἰς δὲ τοὺς ἐτυ-
μολόγους εὖρον, εἰς ἃ κεραυνὸς εἰσβέβηκεν· ἃ καὶ
ἀνατίθεται Διὶ καταιβάτη, καὶ λέγεται ἄδυτα καὶ
ἄβατα.

Ἐνήης, ὁ πρῶτος καὶ προσηνὴς καὶ ἡδύς· παρὰ τὸ ἡδῶ
ἦσιν· ἢ παρὰ τὸ ἡῦς γίνεται ἐνήης, ὥςπερ παρὰ τὸ
βριθῦς, ἐμβριθῆς. κλίνεται ἐνήεος. τὸ δὲ ἡῦς, σημαί-
νει δύο, τὸν γενναῖον καὶ ἰσχυρόν, καὶ τὸν ἀγαθόν.
ἐπὶ μὲν τοῦ ἰσχυροῦ, παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω, εὔς καὶ
ἡῦς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ, παρὰ τὸ ἡδῶ ἡδύς· καὶ ἐμβο-
λῇ τοῦ δ, ἡῦς· ἐξ οὗ καὶ ἡεῖα, ὡς ταχύς ταχεῖα καὶ
ἐνηεῖα ἐνηεῖης, Ἰλιάδος ρ', Νῦν τις ἐνηεῖης Πατροκλῆος
δειλοῦ Μνηστᾶσθω· — τούτεστι τῆς πραότητος.

20 Ἐν-θους] κατὰ συναλοιφὴν ὁ ἐνθεαζόμενος, ἐνθεος καὶ
ἐνθους.

Ἐνθυμιαζόμενοι, ἐνθυμούμενοι.

Ἐνθρυπτά, τὰ ἐκ περμάτων, ἢ τὰ ἐνθρυβόμενα βρώ-
ματα. ἔνιοι δὲ ταῖς τελεταῖς αὐτὰ προσοικειοῦσι. καὶ
Ἀπόλλων δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἐνθρυπτός.

Ἐνθα, ἐπὶ μὲν τοῦ τότε δὴ, χρονικὸν ἐπίρρημα· Ἐνθ'
αὐτὸ Τυδείδης Διομήδης· — καὶ, Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες
ἐπευφύμησαν Ἀχαιοί· — ἀντὶ τοῦ τότε. ἢ τοπικόν.
ἐπὶ δὲ τοῦ τοπικοῦ, Ἐνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς
ἡγεμόνευεν· — ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν τούτῳ ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ
τόπῳ, Ἐνθα μὲν Αἴας κεῖται, ἐνθα δ' Ἀχιλλεύς, ἐν-
θα δὲ Πατροκλῆς.

Ἐνθαδὲ, ἐκ τοῦ ἐνθα τοπικοῦ ἐπίρρηματος, ἐπεκτάσει
τῆς δε· καὶ ὠφείλειν εἶναι ἐνθαδὲ· ἀλλὰ κανὼν ἐστὶν
ὁ λέγων, ὅτι τὰ κατὰ Φωνὴν παραχθέντα εἰς δε, μη-
δὲν πλέον τοῦ πρωτοτύπου σημαίνοντα, πρὸ μιᾶς ἔχει
τὸν τόνον· ἐνθα, ἐνθαδὲ· τοῖος, τοῖοςδε· τῆμος, τη-
μόςδε· τηνῖα, τηνικάδε· καὶ ἀποροῦσι τινὲς λέγοντες,
πόθεν γίνεται τὸ ἐνθα; καὶ λέγομεν ἐκ τοῦ ἐνθεν.

40 πόθεν δὴλον ἐντεῦθεν· τὰ εἰς θα διπύλλαβα ἐπίρρη-
ματα, οὐκ ἐκ μεταθέσεως ὄντα τοῦ θε οξύνεσθαι θέ-
λουσιν· οἷον δηθά, τριχθά. εἰ οὖν ἐνθα οὐκ ἐκ μετα-
θέσεως ὑπῆρχε τοῦ ἐνθεν, ὠφείλειν οξύνεσθαι. οὐκ ἄρα
ἐστὶ τὸ ἐνθεν ἐκ τοῦ ἐνθα. Ἰστέον ὡς Φησὶν ὁ τεχνι-
κός, ἔθος ἔχουσιν αἱ λέξεις αἱ εἰς σύμφωνον λήγουσαι
δέχεσθαι ἐπέκτασιν τὴν διὰ τοῦ ι· οἷον νῦν, νυνί· οὐ-
τας, οὐτοσί· ἐκεῖνος, ἐκεινοσί· αἱ δὲ εἰς Φωνὴν λήγου-
σαι τρέπουσιν εἰς ι· ὁδε, ὀδί· δεῦρο, δευρί· ἐνθαδὲ,
ἐνθαδί· ἢ τὸ ι προσλαμβάνουσι κατὰ διάστασιν· οἷον

50 αὕτη, αὕτηί· τούτου, τούτουί· τούτῳ, τούτῳί· τὸ δὲ
οἶονεἰ καὶ ὥςπερ εἶ, γράφεται διὰ διφθόγγου· διὰφορα
γὰρ μέρη λόγου εἰσίν· ἐστὶ γὰρ οἶον, ὄνομα· καὶ εἰ,
σύνδεσμος συναπτικός· τὸ δὲ ὥςπερ εἶ, τρία μέρη λόγου
εἰσίν· ὡς, ἐπίρρημα· περ, σύνδεσμος παραπληρωματι-
κός· καὶ εἰ, συναπτικός. Ἰστέον ὅτι ἐκ τῶν μονοσυλ-
λαβων προθέσεων δύο ἐπεκτείνονται, ἢ ἐν καὶ ἢ πρὸς.
ἢ ἐν, προσλαβούσα τὸ ι, γίνεται ἐνι· ὡς τὸ, Οὐκ ἐνι
ἐκεῖ δούλος οὐδὲ ἐλεύθερός· — ἢ πρὸς, προσλαμβάνει
342 τὸ ι, καὶ γίνεται ποσί· ἐκβολὴ τοῦ ρ, ποσί· καὶ τρο-
πῇ τοῦ σ εἰς τ, ποτί· ἐξ οὗ καὶ τὸ, — Διὸς ποτί χαλ-
κοβατὲς δῶ· — διαφέρει δὲ, ὅτι ἢ ἐν γίνεται ἐνι, καὶ
μετάγεται εἰς ῥηματικὴν σημασίαν· ἢ δὲ πρὸς, γίνεται
ποτί, καὶ ὡσαύτως μένει πρόθεσις.

Ἐνὶ οἴκῳ· ὀρθοτονεῖται μετὰ τοῦ ὀνόματος, ἵνα μὴ ἀνα-

στρεφομένη σημαίνῃ ῥῆμα. ἐστὶ δὲ κατὰ πλεονασμὸν
τοῦ ι· τότε δὲ ἀναστρέφονται αἱ προθέσεις, ὅτε λείπει
ῥῆμα. γίνεται δὲ ἀντὶ ῥήματος· ὡς τὸ, — ἐνι τοι Φρέ-
νες οὐδ' ἡβαιαί· — καὶ, πάρα γὰρ θεοὶ εἰσι· — καὶ 10
ὅτε μεταξὺ δύο ὀνομάτων τεθῇ, — ξύλοχον κἄτα βο-
σκομενάων· — Ἐάνθω ἐπὶ δινηέντι· — καὶ ὅτε ὑποτέ-
τακται τινὶ ἀμέσως· οἶον, ᾧ ἐπὶ· — ἀντὶ τοῦ ἐφ' ᾧ.
καὶ ὅτε εὐρεθῇ ἐπὶ τέλους· οἶον, Ἀρτέμιδι ξύν· — εἰ
δὲ μὴ οὕτως ἔχει, ὀρθοτονεῖται, καὶ φυλάσσει τὸν ἴδιον
τόνον· Ἰλιάδος ο', Ὡς δ' ὅταν αἵξῃ νόος ἀνέρος, ὅςτ'
ἐπὶ πολλὴν Γαῖαν ἐληλουθῶς Φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ,
Ἐνθ' εἴη ἢ ἐνθα· — καὶ οὐκ ἐστὶ τρίτον πρόσωπον
εὐντικόν, ἀλλὰ πρῶτον· οὐ γὰρ δύναται τὰ τρίτα τῶν
εὐντικῶν προσλαμβάνειν τὸ ν, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τοῖς
πρώτοις. Φιλόξενος δὲ λέγει κατὰ διάλεκτον γερονέ- 20
νοι· ἐστὶ ῥῆμα εἰῶ τὸ πορεύομαι· εἴεις, εἴει· τὸ ἀπα-
ρέμφατον, εἴειν· τὸ δὲ λέγειν καὶ φέρειν, οἱ Αἰολεῖς
λέγην καὶ φέρην λέγουσι διὰ τοῦ η· οὕτως οὖν καὶ τὸ
εἴειν, εἴην Αἰολικὸν ἀπαρέμφατον· ἢ ἐκ τοῦ ἦν τρίτου
προσώπου δεύτερος ἀόριστος, πλεονασμῷ τοῦ ε ποιητι-
κῶς· καὶ γίνεται ἐην· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴην, τὸ
τρίτον, εἴη.

Ἐνιαυτός, ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ ἵεναι· ἀπὸ γὰρ τοῦ κέντρου
καὶ τοῦ ὀρίζοντος οὗ ἦν ὁ ἥλιος κατὰ τὸν Μάρτιον μῆ-
να, δι' ὅλου κινούμενος τοῦ χρόνου, ἐν ἐκείνῳ πάλιν
ἔρχεται, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς ἀπὸ τοῦ πατρός· ἢ παρὰ 30
τὸ ἐν ἑαυτῷ διεληφέναι πάντα, τοὺς τε καρπούς καὶ
τὰς τροπὰς, ἢ τοὺς χρόνους καὶ τοὺς μῆνας· ἢ παρὰ
τὸ ἰαύω σύνθετον ἐνιαύω τὸ ἐνδιατρίβω· καὶ ὄνομα,
ἐνιαυτός, ὁ ἐνδιατρίπτος χρόνος· καὶ Ὅμηρος, Ἐνθα
Κύκλωψ ἐνίαυεν.

Ἐνιαυθμός] παρὰ τὸ ἐνιαύω τὸ ἐνδιατρίβω ἐνιαυσμός καὶ
ἐνιαυθμός· ἐκ δὲ τοῦ ἰαύω, καὶ μολιαυθμός.

Ἐνιλλῶπειν, τὸ κατακεκλεισμένῳ ὄμματι βλέπειν καὶ
καταμωκῶσθαι· ὅθεν καὶ ἐνιλλῶψας τὸ καταμωκησάμε-
νος· Ἰλλους γὰρ Φασὶ τοὺς ὀφθαλμούς· ἐνθα καὶ κα- 40
τιλλῶπειν, καὶ πτίλος· καὶ σιλληνοὺς δὲ ἔνιοι τοὺς τοῖς
Ἰλλοῖς ἐπιστίνειν· εἰ μὴ ἄρα τίλλος τις ἐστὶν ἀπὸ τοῦ
τετίλλθαι τὰ βλέφαρα· καὶ τὸ διανεύειν, δενδίλλειν
Ὅμηρος.

Ἐνιπή, ἢ διὰ λόγων ἐπίπληξις· ἀπὸ τοῦ ἐνέπω ῥήματος,
ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνίπτω.

Ἐνιπεύς, ὄνομα ποταμοῦ· ἀπὸ τοῦ ἐνιπή ἢ ἀπειλή· καὶ
γὰρ οὗτος ὁ τόπος ἄγριός ἐστι, καὶ ἀπειλοῦντι ὅκειν.

Ἐνίπτω, ἐπιπλήσσω, λοιδορῶ· παρὰ τὸ ἐνέπω τὸ λέγω,
κατ' ἐπέμψασιν τοῦ τ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι· τὸ γὰρ
ε, ἡνῖκα πλεονάσῃ σύμφωνον, τρέπεται εἰς ι· ἐνέπω, 50
ἐνίπτω· Μὴ με γύναι χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἐνι-
πτε· — Εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπεν·
— ἀντὶ τοῦ εἶπεν, ἢ ἔλεγεν, Ἰλιάδος β'· ἀπὸ τοῦ
ἐνέπω, πλεονασμῷ καὶ τροπῇ· ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα περι-
σπώμενον, ἐνίσπῳ, ἐνισπήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἡνι-
σπον· καὶ κατὰ συστολὴν, ἐνισπον.

Ἐνιστέμεν] — ἐνιστέμεν ἐκπᾶγλοις ἐπέεσσιν· — κακολο-
γεῖν, ἐπιπλήσσειν· ἀπὸ τοῦ ἐνίσσω· ὁ μέλλων, ἐνίσσω. 343

Ἐνίψει, Ἰλιάδος η'· κυρίως μὲν, ἐπιπλήξει διὰ λόγων·
νῦν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐρεῖ, λέξει.

Ἐνισπεν, ῥῆμα, χρόνου ἀορίστου, ἢ ἐνεστώτος καὶ παρα-
τατικοῦ· ἀπλῆ δὲ ἡ λέξις αὐτοῦ, ἴσπῳ· ἐνίσπῳ· ὁ πα-
ρατατικός, ἡνισπον, ἡνισπες, ἡνισπεν· καὶ ἐνισπεν,
ὡς ἡλαυνεν, ἔλαυνεν· καὶ, — σὺ δέ μοι νημερτές ἐνι-
σπες· οὕτω καὶ σχῶ, ἴσχον· καὶ σπῶ, ἴσπον· καὶ ὡς-
περ ἔσχον ἔσχες, οὕτω καὶ ἴσπον ἴσπες, καὶ ἐνισπες.

10 τὸ μέντοι προσταπτικὸν παροξύνεται, ἐνίσπες, ὡς ἐπίσπες, ἐπίδες. τὸ δὲ ἄνευ τοῦ σ προσταπτικὸν προπαροξύνεται, ἐνίσπε. ἀκολουθεῖ τῷ ὀριστικῷ.

Ἐννέα, ἀπὸ τοῦ ἐνδεῖν εἰς τὸν δέκατον ἀριθμὸν· ἢ παρὰ τὸ νέα καὶ τὸ ἐν. ἐκ τοῦ ἐννέα διὰ δύο νν, ἑνατος δι' ἐνὸς ν· ψιλοῦται· τὸ εὖ πρὸ τοῦ ἐνὸς ν ψιλοῦσθαι θέλει. ὁμοίως δὲ τὸ η, χωρὶς τῶν συνδέσμων· καὶ εἰ μὴ ἐκ κλίσεως εἴη· οἶον, Ἐννώ, ἐνδιοί· ἥνις, ἡκέστας· τὸ ἡνία, ἐπεὶ παρὰ τὸν ἥσω μέλλοντα γέγονεν, ὁμοίως τῷ ποιήσαντι ἐδάσυνθη. πρόσκειται, χωρὶς τῶν συνδέσμων· διὰ τὸ ἔνεκα καὶ εἴνεκα.

20 Ἐννέωροι, ἐνναετέες· ὥρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός. Ὀδυσσεύς ν', Ἐννέωροι γὰρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχες ἦσαν Εὐρος· ἀτὰρ μῆκος γε γενέσθην ἐννεόργυιοι· — Ὀδυσσεύς τ', ἐνθά τε Μίνως Ἐννέωρος βασίλευε, Διὸς μεγάλου ὀαριστής· — οἱ μὲν, ὅτι ἐνναετὴς βασιλεύειν ἤρξατο· ἢ ὅτι ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν· ἢ ὅτι οἱ ὑποτεταγμένοι οὐ ραδίως πείθονται ταῖς τῶν βασιλέων γνώμας. ὅθεν Φασίν, ἀνιόντα αὐτὸν εἰς Ἴδην δι' ἐνναετίας συντιθέσθαι νόμους, καὶ Φέροντα διαβεβαιοῦσθαι, ὡς ὑπὸ Διὸς εἶεν δεδομένοι. Τῇσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς μεγάλη πόλις,

30 ἐνθά τε Μίνως Ἐννέωρος βασίλευε, Διὸς μεγάλου ὀαριστής· — σημαίνει δὲ τὸν ὁμιλητὴν. ὅαροι γὰρ οἱ λόγοι, καὶ ἡ μετὰ λόγου συνουσία. καὶ ὀαριστὺς πάρφασις, ἀντὶ τοῦ ὁμιλία παρασκευαστική. ὁ μῦθος τὸν τῆς Εὐρώπης καὶ Διὸς Μίνωα δι' ἐνναετίας ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸν πατέρα παιδευθῆσόμενον, καὶ ὡς παρὰ σοφιστοῦ μανθάνειν τὰ δέοντα· ὅθεν τῇ τε γνώμῃ καὶ κρίσει τοσοῦτον διενεγκεῖν, ὡς βασιλέα αὐτὸν ποιῆσαι, καὶ ἐν ᾧ δὴ δικαστὴν γενέσθαι τῶν ἀδίκων ψυχῶν. ἡ ἱστορία παρὰ Πλάτωνι.

40 Ἐννεάψυχος κύων, παροίμιωδώς. Ἐννεάκρουρος, κρήνη Ἀθήνησι παρὰ τὸν Ἰλιστόν, ἢ πρότερον Καλλιρόη ἔσκεν· ἀφ' ἧς τὰ λουτρά ταῖς γαμουμέναις μετίασι. Πολύζηλος δημοτυνδάρειω δὲ ἴζει· ἐννεάκρουρον ἐνυδρον τόπον. ῥητορικὴ.

Ἐννῆμαρ, ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας. καὶ παρὰ τὸ ἡμαρ ὄνομα συνετέθη, οὐκ ἔστιν ὄνομα, ἀλλ' εἰς ἐπὶ ῥήμα καὶ ἀκλίτον μετέπεσε σύνταξιν, καὶ σημαίνει χρόνον τινὰ ἢ καιρόν. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐξῆμαρ, αὐτῆμαρ, πανῆμαρ. οὐδὲν δὲ τῶν εἰς αἶρ σὺν τῷ ι γράφεται, οἶον ἐξῆμαρ· τὸ δὲ ἡμαρ αἰεὶ μετὰ ἀκλίτων γράσσεται. ἐχρῆν δὲ αὐτὸ προπαροξύνεσθαι, ὡς παρ' οὐδενὸς συνηγμένον. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ τόπος παρηλλάγη, ἐπεὶ καὶ ξένη ἢ σύνθεσις, (οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς αἶρ συντεθέντων οὐδέτερον προπαροξύνεται) διὰ τοῦτο περισπᾶται. ἔστι δὲ τὸ ἐννῆμαρ ἐπὶ ῥήμα, ὡς τὸ ἐξῆμαρ, αὐτῆμαρ· καὶ περισπᾶται.

344 Ἐννη] ἔστι νῶ· σημαίνει τὸ νήθω· ὁ παρατατικός, καὶ ἐπὶ πρώτης συζυγίας, καὶ ἐπὶ δευτέρας. ἂν γὰρ ἔστι νῶμενος καὶ κλῶμενος, δηλονότι ἔστι δευτέρας. τοῦ νῶ ὁ παρατατικός, ἐνων, ἐνης, ἐνη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἐννη. οὕτως Ἡρωδιανός.

Ἐννεον] ἔστι ῥῆμα, ναιῶ· ὁ παρατατικός, ἔννεον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἔννεον.

Ἐνναέται, οἱ περίοικοι. ἀπὸ τοῦ ναιῶ τὸ οἰκῶ, ναιέτης ναιέτου.

10 Ἐννεσίησι, διανοήσεσιν, ἐννοίαις, βουλήσεσιν, ὡς Φησι Διονύσιος. καὶ Ὀμηρος Ἰλιάδος ε'. γίνεται παρὰ τὸ ἐννοίαισι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, (ὡς περ πηγόμαλλα, πηγείμαλλα) γίνεται ἐννεσίησι, καὶ ἐκτάσει.

Ἐν πύῃ, τινὲς ἐν χάρτῃ· Ἀρίσταρχος ἐν πυροῖς καὶ κρι-

34 ῥῃ· πύον γὰρ τὸν πυρὸν δίχα τοῦ ρ. ἄλλοι δὲ, ἐν καρπῷ.

Ἐν μεσάτῳ, ἐν μεσωτάτῳ τόπῳ, κατὰ συγκοπὴν.

Ἐν προδοκῆσιν, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν, τοῖς πρὸς ἐνέδραν ἐπιτηδεύουσιν τόποις.

* Ἐντακείη] ἀόριστος δεύτερος ἀπὸ τοῦ ἐντήκω.

Ἐν τοῖς κατωτάτῳ] κατὰ κατώτατος· ἢ δοτική, κατωτάτῳ, καὶ ἐν τοῖς κατωτάτῳ. ἀπὸ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπὶ ῥήμα.

Ἐν Φρεατοῖ, δικαστήριον τῶν ἀκουσίων Φόνων ἐν Ἀθήναις. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος, ἀκριβῶς διέρχεται περὶ αὐτοῦ. ὠνομάσθαι δὲ τὸ δικαστήριον ἔοικεν ἀπὸ τινος Φρεάτου ἥρωος, ὡς Θεόφραστος ἐν ἐκτοικαδεκάτῳ νόμων μαρτυρεῖ.

Ἐνσιρωθείσης, ἐμπαγείσης· σιῖρωμα γὰρ λέγεται τὸ 30 ἀνίατον πάθος.

Ἐντερα] διὰ τὸ ἐντὸς ρεῖν, ἔντερα. ζῆται εἰς τὸ ἔγκυα.

Ἐντελέχεια, τὸ αἰεὶ ὄν· παρὰ τὸ ἐντελῶς ἔχειν.

Ἐνορχα] Ἰλιάδος ψ', Πεντήκοντα δ' ἐνορχα παρ' αὐτόθι μὴ λ' ἱερεύσειν· — ὀρχεῖς ἔχοντα. τοιαῦτα γὰρ ἔθουον τοῖς ποταμοῖς.

Ἐνολμῖς, ἦν τι γένος μάντεων οὕτω καλούμενον, διὰ τὸ ἐν ὄλμῳ νοιμηθῆναι γίνεσθαι· ὄλμοι δὲ λέγονται οἱ τρίποδες τοῦ Ἀπόλλωνος. ὅθεν καὶ παροιμία, Ἐν ὄλμῳ εὐνάσω· — ἀντὶ τοῦ μαντικός. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν ὄλμῳ.

Ἐνονυχίζει, ἀποδέχεται.

Ἐνοδία, ἢ Ἐκάτη· ἐπεὶ κυνηγός. Ἡρακλείδης.

Ἐνοσίχθων καὶ Ἐνοσίγαιος, ὁ Ποσειδῶν· ἐκ τοῦ ἐνοσις, ὁ σημαίνει τὴν κίνησιν· καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ γαῖα, ὁ σείων καὶ κινῶν τὴν γῆν.

Ἐνοχλῶ, ἐκ τοῦ ὄχλος· τοῦτο παρὰ τὸ ἀχλὺς.

Ἐνοπαῖς, τοῖς ἐνωτίοις· ἀπὸ τοῦ ταῖς τῶν ὠτων ὀπαῖς κείσθαι. Σοφοκλῆς.

Ἐνοπῇ] Ἰλιάδος γ', Τρῶες μὲν κλαγγῇ ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὡς· — ἐνοπῇ καὶ κλαγγῇ, ἐπὶ ῥήματα εἰς 50 ποιότητος, ὡς τὸ σιγῇ. γίνεται παρὰ τὸ ὄψ, ὁ σημαίνει τὴν Φωνήν· ἢ γενική, ὁπός· καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως γίνεται ἐνοπῇ. ὁ κινῶν· τὰ ἀπὸ διαφόρων πτώσεων· —

Ἐνωπῇ] Ἰλιάδος ε', — ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ· — ἀντὶ τοῦ ἐν ὄψει, Φανερώς· παρὰ τὴν ὠπα. καὶ Δωριῶς, ἐνωπᾶ. τὸ δὲ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κατενώπα· — μεταπλασμός ἐστιν, ὡς κρόκην κρόκα.

Ἐνωπιδίως ἐσίδεσκειν] τινὲς ἐναπαδίως γράφουσι, τὸ εἰς 345 αὐτοὺς τοὺς ὠπας ὁρᾶν καὶ γινώσκειν.

Ἐνωπίδες, αἱ θανάπαινοι· παρὰ τὸ ἔπεσθαι. Δίδυμος.

Ἐνώδια, σὺν τῷ ι, τὰ ἐνώτια· ἴσως παρὰ τὸ ἐνοιδεῖν τὰ περὶ τὸν τόπον εὐθύτρητα ὄντα. οὕτως Ὁρίων ὁ Μιλήσιος.

Ἐνωρᾶ] ἔχει τὸ ι· λέγεται δὲ ἐπὶ δοτικῆς μόνης, ἀντὶ τοῦ θᾶττον. Ἀριστοφάνης Εἰρήνη.

Ἐνώμοτος, ἐνοχος ταῖς ὀρκοῖς, βέβαιος. ῥητορικὴ.

Ἐνωμοτὶς, τάξις τις στρατιωτικὴ παρὰ Λακεδαιμονίοις. 10 εἴρηται ἀπὸ τοῦ ὀμνύναι αὐτοὺς μὴ λείπειν τὴν τάξιν.

Ἐνωμοτάρχης, τάξεως τινὸς στρατιωτικῆς ἀρχὴν παρὰ Λακεδαιμονίοις. ῥητορικὴ.

Ἐνώμα, ἐκίνει, ἐκούφισεν. ἀπὸ τοῦ ὤμος ἢ μεταφορά· γίνεται ἐνωμῷ. καὶ, Ἀρης δ' ἐν χερσὶ πελωρίον ἐγχος ἐνώμα.

Ἐντεα, τὰ ὅπλα· παρὰ τὸ ἐντὸς περιλαμβάνειν τὸ σῶμα, καὶ ἐντὸς εἶναι τὸν φοροῦντα· οἶονε σκεπαστήριά τινα ὄντα, διὰ τὸ περιλαμβάνειν τὰ σώματα.

Ἐντέσθια, παρὰ τὸ ἐντὸς ἐπὶ ῥήμα, ὁ σημαίνει τὸ ἔσθαι, 20

τὰ ἔσωθεν τοῦ σώματος κείμενα. οἱ δὲ λέγουσιν ἐν-
δόσθια.

Ἐντύνω, σημαίνει τὸ εὐτρεπίζω.

Ἐντομα, τὰ τοῖς κατοικοῦμένοις θυόμενα. ἐντέμνεται γὰρ
τούτων ὁ τράχηλος· τὰ δὲ τῶν οὐρανίοις θεοῖς ἀνα-
κλᾶται. ἢ ἔντομα τὰ εὐνουχισθέντα τῶν προβάτων·
τοιαῦτα δὲ ἔθουν τοῖς νεκροῖς, ἄγωνα, διὰ τὸ καὶ αὐ-
τοὺς εἶναι ἄγόνους. Καὶ μιν κυδαίνοντας ὑπὸ κνέφας
ἔντομα μῆλα· — καὶ — ἤγνισαν ἔντομα μῆλων.

30 Ἐντρέχεια, σημαίνει τὸ μετα δρόμου καὶ θερμῶς ἐπιπη-
δᾶν τῷ πράγματι.

Ἐντροπαλιζόμενος, κατ' ὀλίγον καὶ συνεχῶς ἐπιστρεφό-
μενος. ἐν τοῦ τρέπω, τροπῶ, τροπίζω· καὶ προσθέσει
τῆς αλ συλλαβῆς μετὰ τῆς ἐν προσθέσεως γίνεται ἐν-
τροπαλίζω. εἴρηται καὶ χωρὶς τῆς ἐν. Ἰλιάδος υ', πρὶν
δ' οὐ τι με τροπαλίζεο Φεύγων· — ἀντὶ τοῦ οὐδὲ
ἐπεστρέφου. τοιαῦτα δὲ εἰσι ῥήματα ἀπὸ τῶν εἰς ης,
πλεονασμῷ τῆς αλ· οἶον πύκτης, πυκνίζω, πυκταλίζω.
Ἀνκρέων καὶ Σώφρων Φησὶν, ἀπὸ τοῦ πυκτεῦω,
40 πυκταλεύω.

Ἐντο] — ἐξ ἔρον ἔντο· — δασύνεται· σημαίνει δὲ τὸ
ἐξεβαλον τὸν τῆς τροφῆς ἔρωτα, ὃ ἐστὶν ἐκορέσθησαν.
ἀπὸ τοῦ ἴημι τὸ πέμπω, ἦσω, ἦκα, ἔμαι· ὁ ἀόριστος,
ἔθην· ὁ μέσος δευτέρως ἀόριστος, ἔμην· τὸ τρίτον τῶν
πληθυντικῶν, ἔντο. ἢ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἦν·
ὁ μέσος, ἔμην. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔω, εἶμι· ἢ μετοχή, εἶς,
καὶ ἀφείς· ἔμαι, ἔμην ἔσο ἔτο· καὶ τὸ πληθυντικόν,
ἔμεθα ἔσθε ἔντο.

Ἐνύπνιον, κατὰ τοὺς ὕπνους· ὀνομαστικὸν ἐπὶ ῥήμα, ἀντὶ
τοῦ ἐνυπνίως, ἢ ἐν ὕπνῳ. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα· ἀπὸ δὲ
50 ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπὶ ῥήμα. — θεῖός μοι ἐνύπνιον
ἦλθεν ὄνειρος.

Ἐνυῶ, πολεμικὴ θεός. ἢ παρὰ τὸ ἐναύειν, ὃ ἐστὶν ἐμ-
Φωνεῖν· ἢ παρὰ τὸ ἰω, ἀπὸ τοῦ ἐνίειν τοῖς πολέμου-
μένοις τὴν μάχην· ὅθεν καὶ ὑσμίνη. Ὀμηρος, — οὔτε
πτολίπορθος Ἐνυῶ.

Ἐνυάλιος, πολεμικός. παρὰ τὴν Ἐνυῶ δαίμονα, ἣτις ἐστὶ
προστάτις τοῦ πολέμου, κτητικὸς τύπος γέγονεν· Ἐνυῶ
346 ἐνύιος· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἐνυάλιος, ὁ
προσφιλὴς τοῖς τῆς θεᾶς Ἐνυῶς ἔργοις. Ἐπήχουρδν τι
καὶ Ἐνυάλιον. ἀπὸ τοῦ φένω τὸ φονεύω, ἀποβολῇ τοῦ
φ, ἔνω· κατὰ παραγωγήν, ἐνύω· καὶ ὄνομα ῥηματικόν,
Ἐνυῶ, καὶ ἐνυάλιος.

Ἐνώπιον, ἐπὶ ῥήμα τοπικόν. παρὰ τὸ ὦψ ὠπός, ὠπιον,
καὶ ἐνώπιον. πᾶν δὲ ἐπὶ ῥήμα εἰς ἰον, τύπου ὑποκορι-
στικοῦ ὑπάρχον, διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ προπαροξύνε-
ται· οἶον βράδιον, τάχιον, ῥάδιον, μετώπιον, ἐνώπιον.
10 τὸ δὲ προσωπεῖον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ προπερι-
σπᾶται. τὸ δὲ προσενώπιον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοὺς ἐξ-
ευαντίας τῶν εἰσόδων τοίχους, διὰ τὸ φωτίζεσθαι ὑπὸ
τῶν θυρῶν.

Ἐξάκλινον, ἐξάπουν. Ἀττικῶς μὲν ἐξέπουν καὶ ἐξκλινον
λέγεται, ὥς περ καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐξπηχυστί·
καὶ παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ ἐξέπουν. φυλάττει γὰρ
τὸ τέλος τῶν ἀριθμῶν ἐν τῇ συνθέσει πεντέμνηνον λε-
γόμενον, καὶ, ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ· ἡμεῖς δὲ, πεντά-
μνηνον. ὀκτώπουν· καὶ ἡμεῖς, ὀκτάπουν. εἰ οὖν ἄρα τὸ
20 τέλος τῶν ἀριθμῶν φυλάσσει, ὃ δὲ ἐξ ἀριθμὸς τὸ ξ
ἔχει, φυλάσσει ἄρα τὸ τέλος, ἐξκλινον λέγοντες, ἀλλ'
ἔστιν εἰπεῖν πρὸς τοῦτο, ὅτι οὐδὲ μίαν λέξιν ἔχομεν
εἰς διπλοῦν καταλήγουσαν, καὶ ἐν τῇ συνθέσει φυλασ-
σομένην. εἰσι δὲ αἱ φυλασσόμεναι, ἐν παραθέσει· οἶον,
Πύξ μὲν ἐνίκησε· — Λάξ ποδὶ κινήσας· — εἰ οὖν ἐξ-

πους ἐν συνθέσει, ὀφείλει τρέπεσθαι καὶ μὴ καταλή-
γειν εἰς διπλοῦν. ἀνάλογον· ὅτι πεφύλκνται τὸ τέλος
τοῦ ἀριθμοῦ· ὥς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· οἶον, ἐξέτης·
Ἐξέτε ἀδμήτην· — καὶ, Ἐξάετες ἦνασεν· — οὐκ
ἔστιν οὖν πλεονασμός, ὥς πλανῶνται τινες. τὰ εἰς ις 30
ἐπὶ ῥήματα ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλει τὸ νις· οἶον,
ἐπτάκις, ἐπτάμνηος· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐπτά ἀριθμοῦ.
τέσσαρες ὁ ἀριθμὸς, τετράκις τὸ ἐπὶ ῥήμα· παρὰ τοῦ-
το τετράμνηον. οὕτως οὖν ἐξάκις, ἐξάκλινον, ἐξάπουν.
Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἐξάγιστος, ἀκάθαρτος, ἢ πονηρός. Αἰσχίνης δὲ ἐπὶ τινος
λιμένος εἴρηκεν.

Ἐξάδιος, ὄνομα κύριον, ὃ ἐξοχήν ἔχων ἐν τῷ διώκειν.
τὸ ε πρὸ τοῦ ξ δασύνεται· τὸ δὲ ἐξάδιον, ψιλοῦται·
ἐπεὶ διφορεῖται τὸ ὄνομα, Λεξάδιος καὶ Ἐξάδιος, ὥς 40
Ὀβριάρεως καὶ Βριάρεως, Οἰλεύς καὶ Ἰλεύς.

Ἐξάντης, ἐξεστηνώς, μαινόμενος· ἢ ἀβλαβὴς καὶ ὑγιής,
ὃ ἐξω ἄτης· οἶον, Ὡ Ζεῦ, γενέσθαι τῆςδε μ' ἐξάν-
την νόσου· — τὸ ν ἔγκειται δι' εὐστομίαν.

Ἐξ ἀλός] τινες κατὰ συναλοιφήν, ἐξω ἀλός· οἱ δὲ, ἐκ
τῆς ἀλός, ὥς τὸ, Ἐκτορα δ' ἐκ βελών, ἀντὶ τοῦ ἐξω
βελῶν.

Ἐξακέσαιο, ἰάσαιο. ἀκῶ τὸ θεραπεύω· ἀκέσω· ὁ ἀόρι-
στος, ἦκεσα, ἦκεσάμην· καὶ τὸ εὐκτικόν, ἀκεσαίμην.

Ἐξαρκος, ὃ τῷ ἀρνεῖσθαι ἐπιμένων, καὶ ἀρνούμενος κα- 50
θόλου.

Ἐξαρχάσασθαι, τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀράς, τουτέστι τὰς εὐ-
χάς, ἃς ἐπὶ ταῖς ἰδρύσεσι τῶν ναῶν εἰώθασιν ποιεῖσθαι.

Ἐξαπάφοιτο, ἐξαπατήσοι.

Ἐξαργυρῶσαι, οὐκ ἐξαργυρίσαι, Θουκυδίδης.

Ἐξαυστήρ, σημαίνει σκευός τι. παρὰ τὸ αὖω, αὖσω, αὖ-
στήρ, καὶ ἐξαυστήρ. Αἰσχύλος.

Ἐξαμβλοῦν, τὸ διαφθεῖρειν· καὶ ἐξήμβλωσεν, ἀντὶ τοῦ 347
οὐ διέσωσεν, οὐδὲ συνηύξησε. κυρίως μὲν ἐπὶ ἀμπέλου
ἐπιμεκαυμένης τοὺς λεγομένους ὀφθαλμοὺς φασὶ τὸ
ἐναμβλῶσαι· μεταφορικῶς δὲ, καὶ βρέφος διαφθαρήναι
ἐν κοιλίᾳ, ἐξαμβλῶσαι· καὶ ἀμβλωθρίδιον, τὸ ἐφθαρ-
μένον.

Ἐξαμφοτερίσαι, τὸ τὰ σαφέστερα εἰς ἀμφίβολον περι-
στήσαι.

Ἐξ Ἀθῶν] Ἐξ Ἀθῶν δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο· — ἐκ δὲ
τοῦ Ἀθῶ, ὃ ἐστὶν ὄρος ὑψηλὸν τῆς Θράκης, ἐπὶ τὴν 10
θάλασσαν ἔβη, Ἰλιάδος ξ'. πλανώμενοι τινες ἀναγινώ-
σουσιν ἐξ Ἀθῶν· οὐ γὰρ δύναται τρίτη ἀπὸ τοῦ ω
πίπτειν ἢ ὀξεῖα· οὐ γὰρ ἔχει πρὸ τοῦ ω τὸ ε, ὥς τὸ
πόλεων. ἀμφίβολον· εἰ γὰρ παρὰ τὸ Ἀθῶς Ἀθῶ, ἐστὶ
πλεονασμῷ τοῦ σ· εἰ δὲ εἴρηται Ἀθός· ἀθόου ἀθῶν,
οὐκ ἔτι πλεονάζει. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἐξάπινα, ἐπὶ ῥήμα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀφανής, ἀφίνα
καὶ ἄπινα.

Ἐξαίρετοι, εὐεεῖς, ἐπίλεκτοι, αἱ κατὰ τιμὴν διδόμεναι
ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων γυναῖκες. τὸ ἀρσενικόν, ἐξαίρε- 20
τος. ἐκ τοῦ αἰρῶ τὸ διακρίνω καὶ προκρίνω, γίνεται αἰ-
ρετός, καὶ ἐξαίρετος. προπαροξύνεται· ἐπεὶ δὲ τὰ διὰ
τοῦ ετος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνεσθαι θέλου-
σιν, ἀρδεύετο, ἀμμαιμάνετο· χωρὶς εἰ μὴ ἀπλᾶ ὄν-
τα πρὸ τοῦ ε τὸ π ἔχει, διὰ τὸ Ἰαπετός· ἢ ἀπὸ
ῥήματος συντεθείη, διὰ τὸ ἐπαινετός. σεσημείωται τὸ
ἀφυσγετός.

Ἐξαίτους, ἀπὸ τοῦ ἐξαίρετους κατὰ συγκοπήν· ἢ ἀπὸ
τοῦ ἐξαίτειν.

Ἐξαίρεσις, τόπος· τίς Ἀθήνησιν, ἔμθα ὑπεξαίρουμένοι 30
τὰ φορτία ἀπερίθεντο.

Ἐξαίσιον, ὅτε μὲν δηλοῖ τὸ ἄδικον, καὶ γίνεται παρὰ τὴν αἴσαν, ἥτις δηλοῖ τὸ πρέπον, οἶονεὶ τὸ ἔξω τοῦ πρέποντος· ὅτε δὲ τὸ μέγα, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ κατῆκον, ὥσπερ τὸ ἐκνομίως παρὰ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ μεγάλως.

Ἐξαίσια, παντὸς ἐπέκεινα θαύματος, ὑπερβαλλόντως.

Ἐξεσίην] ἐξεσίην ἐλθόντι, Ἰλιάδος ω', ἀντὶ τοῦ κατὰ δημοσίαν ἔξοδον καὶ πρεσβείαν. ἐξεσία γὰρ, ἡ δημοσία πομπή καὶ πρεσβεία· ἀπὸ τοῦ τὸν πρεσβεύοντα πού ἐξιέναι· ἢ παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω.

Ἐξέμεν] — μὴ δ' ἐξέμεν ἄψ ἐς Ἀχαιοὺς· — ἀντὶ τοῦ ἐκπέμψαι καὶ ἀπολύσαι. σημαίνει καὶ τὸ κρατῆσαι καὶ φυλάξαι. ἐκ τοῦ ἴημι, τὸ ἀπαρέμφατον, εἶναι καὶ ἔμεν, ὡς θεῖναι, θέμεν.

Ἐξαίρω] εἰς τὸ ἡεροφείτης.

Ἐξέτρω, ἐξεβλάβη, ἐξεκόπη ἡ κῆσις. παρὰ τὸ τρῶ ρῆμα, ὃ σημαίνει τὸ κόπτω· ὅθεν τρώσαι, τὸ σιδήρῳ τέμνειν καὶ κόπτειν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ βλάπτω, ὡς τὸ, Οἶνός σε τρώει μελιηδής· — τὸ δὲ παράγωγον αὐτοῦ, τρώω· ἐξ οὗ παράγωγον τρώμι· καὶ παρωχημένος χρόνος, ἔτρων, καὶ ἐξέτρων, ὡς ἔδων ἐξέδων.

Ἐξειδίον, σημαίνει τὴν ἔξιν· καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἔξεως γενικῆς ἐστὶ, γράφεται διφθόγγον· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς ἔξις, ἐξειδίον διὰ τοῦ ι.

Ἐξει, ἀντὶ τοῦ ἐξειθι. ἐκ τοῦ εἶω τὸ πορεύομαι, παράγωγον, εἶμι· ὁ παρατατικὸς, εἶν· τὸ δεύτερον, εἰς· τὸ τρίτον, εἶ· καὶ ὥσπερ ἀπὸ τῶν εἰς ω γίνεται προστακτικὸν ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἰς μι σχήματος, Αἰολικὸν καὶ Ἀττικόν· οἶον, ἴστη, ἀντὶ τοῦ ἴσταθι· καὶ ἐμπίπλη, ἀντὶ τοῦ ἐμπίπλαθι. οὕτω καὶ ἐκ τοῦ εἶ τρίτου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ γίνεται εἶ· ἐν συνθέσει δεύτερον προστακτικόν, — ἔξει τὸν ἀσκήντην λαβών· — ἢ ἐκ τοῦ ἔξειμι συνθέτου σχήματος τῷ εἰρημένῳ τρόπῳ.

Ἐξείης, ἐφεξῆς, ὀρδινάως. ἐστὶ δὲ ἐπὶ ῥῆμα τάξεως, ἀπὸ τοῦ ἐξῆς, πλεονασμῷ τῆς εἰ διφθόγγου.

Ἐξειλήσαι] τοῦτο λέγουσιν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐπὶ τοῦ ἐκφυγεῖν. εἰκόνασι δὲ μεταφορικῶς λέγειν· ἀπὸ τῶν ἐν τῷ παλαίῳ ἀναλυόντων ἑαυτοὺς. λέγει γὰρ Πλάτων ἐν ἐβδόμῳ Νόμῳ περὶ πάλης οὕτω· Τὰ δὲ ἀπ' ὀρθῆς πάλης, ἀπ' αὐχένων καὶ χειρῶν καὶ πλευρῶν ἐξειλήσεως, μετὰ Φιλουικίας τε καὶ καταστάσεως διαπονούμενα.

Ἐξηγηταί, οἱ τοὺς νόμους τοῖς ἀγνοοῦσι διδάσκοντες καὶ ὑποδεικνύοντες περὶ τοῦ ἀδικήματος οὗ ἕκαστος γράφεται· καὶ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια. ῥητορικῇ. ἐξηγητῆς οὖν ὁ τοὺς νόμους ἐξηγούμενος, καὶ πᾶν ὁτιοῦν πράγμα. ζῆται εἰς τὰς Διαφοράς.

Ἐξηγήθην, ἀντὶ τοῦ κατηντήθην· ὅθεν καὶ ἡῖνες οἱ αἰγιαλοὶ, διὰ τὸ καταιονᾶσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. αἰονήματα γὰρ τὰ καταντήματα φασὶν οἱ ἱατροί.

Ἐξηυλημένα καὶ παρεξηυλημένα] αἱ παλαιαὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν οὕτω λέγονται, καὶ κατὰ μεταφορὰν πάντα τὰ παλαιὰ καὶ κατατετριμμένα.

Ἐξίτηλον, τὸ ἀφανές· παρὰ τὸ ἐξιέναι τοῦ δήλου, ὃ ἐστὶ τοῦ φανεροῦ· ἢ παρὰ τὸ ἔξω εἶναι· ἢ τὸ ἀμυρόν καὶ ἐγγύς ὃν ἀφανισμοῦ, ἐξίτηλα παρὰ τῷ Θεολόγῳ, ἡγοῦν ἀφανῆ, εὐτελῆ, χαῦνα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πορφύρας, ἥτις ὅταν μὴ ἔχῃ τὸ τῶν δευσοποιῶν βαμμα, τὸ χρῶμα ἐξίτησι τὸ τοῦ ἐθλήλου, ὃ ἐστὶ τὸ τοῦ ὁμοίου. ἐξίτηλος οὖν καὶ ἐξίτηλος οἶνος, ὁ ἀνόμοιος ἑαυτῷ· ὅθεν τὸ ἔτυμον τῆς λέξεως εὖρον τὸ δευσοποιόν. τίθεται κυρίως ἡ λέξις ἐπὶ τῶν βαπτρμένων ἐρίων· δευσο-

ποιός γὰρ λέγεται βαφῇ, ἡ ἔμμονον καὶ δευσοποιόν εἶχοντα τὸ ἄνθος. καὶ Πλάτων δὲ δόξαν δευσοποιόν εἶρηκε τὴν ἔμμονον· καὶ δευσοποιός πονηρία, ἀντὶ τοῦ ἔμμονος καὶ δευσοποιός.

Ἐξιτηρίους, εὐχὰς ἐφοδούς τοῖς πρὸς ἔξοδον ἔχουσιν ἢ πρὸς θάνατον. παρὰ τὸ ἴημι τὸ πορεύομαι. ἢ εἶμι· τὸ πληθυντικόν, ἴμεν, ἴτε, ἴτός, ὄνομα ἰτήριος, καὶ ἐξιτήριος.

* Ἐξολισθεῖν] παρὰ τὸ ὀλισθαίνω ἀόριστος β'.

Ἐξούλης. ὄνομα δίκης. οἱ δίκην νικῆσαντες ὥστε ἀπολαβεῖν χώραν ἢ οἰκίαν, ἔπειτα ἐμβατεύειν κωλύμενοι, μὴ ἐμβατεύσαντες, ἐξελαυνόμενοι, δίκην εἰσάγουσι πρὸς τοὺς ἐξελαύνοντας, ἢ οὐκ ἔδοντας ἐμβατεύειν· καὶ αὕτη ἡ δίκη λέγεται ἐξούλης, ἀπὸ τοῦ ἐξίλλειν, ὃ ἐστὶ κωλύειν. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὸ κωλύειν καὶ ἀπελαύνειν ἐξίλλειν ἔλεγον. ῥητορικῇ.

Ἐξ οὐρίας πλεῖς, ἀντὶ τοῦ καλῶς. ἐστὶν ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος· παρὰ τὸν οὐρον, ὃ σημαίνει τὸν φορὸν ἀνεμον.

Ἐξοιχνεύσιν, ἀντὶ τοῦ ἐξείσιν. οἶχω, οἶχῶ· οἶχνοῦσι, καὶ ἐξοιχνεύσιν.

Ἐξυπανέστη] τὸ αὐτὸ ἐστὶν ὑπανέστη καὶ ἐξυπανέστη, Ἰλιάδος β'. ἢ ὅτι αἱ προθέσεις ἐπισυντιθέμεναι, (λέγει ὁ κανὼν) διεγείρουσι τὴν ἐμφασιν περὶ τι πλεόν· οἷον ἐστὶ τὸ, προπροκυλινδόμενος, καὶ παρακαταθήκη. ἐξυπανέστη. διὰ τῆς ὑπὸ, τὴν κατ' ὀλίγον σχέσιν· διὰ τῆς ἐξ, τὴν εὐθύ· διὰ τῆς ἀνὰ, τὴν εἰς ὕψος σχέσιν.

Ἐξ ὑπογυίου, ἐξ ἐτοίμου, ἐκ τοῦ πρὸ ὀλίγου, ἐκ τοῦ σύν-εγγυς· παρὰ τὰ γυῖα τὰ μέλη. σημαίνει δὲ καὶ παρ' αὐτὰ, καὶ ἀπερικέπτως. ὑπόγυιον γὰρ σημαίνει πρόσφατον, ἐγγύτατον, τὸ ἐγγύς γεγονός, πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον.

Ἐξοστρακισμός, ἐξορισμός, Φυγή. πῆγμα δὲ γίνεται ἐν τῇ ἀγορᾷ εἰσόδους ἔχον, δι' ὧν εἰσιῶν πολίτης ἕκαστος, ὁστρακὸν ἐτίθει ἐπιγεγραμμένον. ἐξακισχιλίων δὲ γινόμενων, Φυγή δεκαετῆς ψηφίζεται τοῦ κρινόμενου. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ὁστράκου, εἰς ὃ ἐνέγραφεν ἕκαστος Ἀθηναῖος, εἰ δέον μεθίστασθαι τῆς πόλεως. ἐνομίσθη δὲ τοῦτο ἐπὶ τῷ τοὺς ὑπερέχοντας τοῖς Φρονήμασι κωλύειν. ζῆται εἰς τὰς Διαφοράς.

Ἐξορία, παρὰ τὴν ἐξ προθέσιν καὶ τὸ ὄρος, ὃ σημαίνει τὸν ὀρισμόν. καὶ τί ἐστὶν ὄρος; λόγος σύντομος δηλωτικός τῆς φύσεως τοῦ υποκειμένου πράγματος. καὶ ἐξορος τοῖνον ὁ ἔξωθεν τοῦ ὀρισμένου τόπου ὢν.

Ἐξορίσαι, ἀπὸ τοῦ ὀροῦ τοῦ γάλακτος. Προβατίοις δὲ καὶ σιυδίσις ὁμιλῶν, οὗτ' αὖ τὴν ψυχὴν βελτίαν ἐγένετο, ἢ δεῖ πλεόν τοῦ βόηλαι καὶ ἐξορίσαι τυρόν καὶ πλυναι κωδίων.

Ἐξοχος, παρὰ τὸ ἐξέχω· τὸ οὐδέτερον, ἐξοχόν· ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἐξοχα· καὶ ἀποβολή τῆς ἐξ, ὅχα· ὅθεν τὸ, — ὅχ' ἀριστος ἀπάντων.

Ἐξουσία] ἔχω, ἔξω· ἢ μετοχή, ἔξων ἔξοντος· τὸ θηλυκόν, ἔξουσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἔξουσία.

Ἐξομώσασθαι] οἱ μαρτυρήσειν τισὶν ἐν δικαστηρίῳ ὑπὸ σκηνῶν, εἰ μετὰ ταῦτα μὴ βούλοιντο καταμαρτυρεῖν, ὠμνουν μηδὲν ἐπίστασθαι· καὶ τοῦτο ἐστὶν ἐξομώσασθαι.

Ἐξωμοσία] τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πράξιν τινὰ διὰ νόσον ἢ πρόφασιν ἑτέραν τινὰ, ἐξομώσασθαι ἐστίν. οὕτω Δημοσθένους.

Ἐξωμῖς, χιτῶν ἅμα τε καὶ ἱμάτιον· ἦν γὰρ ἑτερομάσχαλος, καὶ ἀναβολὴν εἶχεν ἦν ἀνεδοῦντο κοσμηθῆναι· οἷον περ καὶ αἱ κωμικαὶ ἐπ' αὐτῆς, ποτὲ μὲν ἐνδύθι, ποτὲ δὲ ἀναβάλλου φασὶν. ἦν δὲ τῶν δούλων ὁ τοιοῦτος χι-

- τῶν· ὁ δ' ἀμφιμάσχαλος τῶν ἐλευθέρων καὶ ἀστῶν, οὐκ ἐπισκεπάζων τοὺς βραχίονας· οἱ δὲ νεώτεροι, καὶ 50
 50 ῥοιμάτιον ἐξωμίδα τὸ μικρὸν καὶ εὐτελές· ῥητορικῇ.
 Ἐξωμῖς, χιτῶν ὁμοῦ καὶ ἱμάτιον· τὴν ἐκατέρου γὰρ χρεῖαν παρείχετο· χιτῶνος μὲν, ὅτι ἐζώννυτο· ἱματίου δὲ, ὅτι ἀνεβάλλετο. τάχα δὲ ὅτι ἀχειρίδωτον ὄν, καὶ πρὸς τοῖς ὤμοις ἀνοίγματα ἔχον, ἀφ' ὧν αἱ χεῖρες ἐξεχαλῶντο, ὁπότε καὶ ἐζώννυτο, κατὰ τοῦτο ἐξωμῖς ἐκαλεῖτο. ἀνεβάλλετο δὲ, θατέρως χεῖρὸς ὑποστελλομένης, καὶ κἀτωθεν πρὸς τοὺς πόδας ὡς τῷ ὤμῳ ἐπανατιθείσης αὐτὸ, μηδὲν ζώνης δεόμενον.
 350 Ἐξωρος, παλαιός· ἢ ἐξαέτης· (ἄρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· λέγονται ἄροι καὶ αἱ γραφαί.) λέγεται καὶ ὁ ἀκαιρός.
 Ἐξω] Ἐξω στηλῶν, ἔξω τῆς οἰκουμένης· ἕως ὅπου γὰρ (Φασίν) ἔστι πορεύεσθαι, στήλας ἔστησεν Ἡρακλῆς· πάντα γὰρ τὰ ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα ἐπιρρήματα χωρὶς τοῦ ἰ γράφονται· οἷον ἀνά, ἀνώ· κατὰ, κἀτω· εἰς, εἴσω· οὕτως οὖν καὶ ἐξ, ἔξω· καὶ πρὸς, πρόσω.
 10 ὁμοίως καὶ τὰ εἰς ὦ ἀπὸ ἐπιρρήμάτων γινόμενα χωρὶς τοῦ ἰ γράφονται· οἷον ἐγγύς, ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω· ἔξω, ἔξωτέρω, καὶ ἔξωτάτω· πέραν, περαιτέρω, καὶ περαιτάτω· ὅσοι γὰρ τὸ ἐγγυτάτω· — ζῆτει εἰς τὸ Περαιτέρω.
 Ἐξώκειλεν, ἀντὶ τοῦ ἔξω τοῦ κέλλειν ἐγένετο· κέλλειν δὲ ἔστι, τὸ εἰς τοῦμπροσθεν ἵεναι· ἐξ οὗ καὶ κέλευθος ἢ ὁδός· παρὰ τὸ κέλλω ὁ μέλλων, κελῶ· ὁ ἀόριστος, ἐκειλα· ὁ δευτέρος, ἐκελον· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐνεστῶς κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς ο, ὁκέλλω· ὁ μέλλων, ὁκελῶ· ὁ ἀόριστος, ὠκειλα· ἀντὶ τοῦ ἐξῆλθεν, ἔπεσεν· ἐπὶ νηὸς, 20
 20 ἐξέβαλεν, ἐβρίψεν· καὶ ἐξοκειλῆαι, ἐξορμῆσθαι καὶ ἐκδραμεῖν· ἀπὸ τῆς τοῦ πνεύματος Φορᾶς.
 Ἐξωφρυωμένοι, ἐξηρμένοι, ὑπερηφανεύμενοι· ἀπὸ τῶν ὀφρύων.
 Ἐξουδένωται] ἐκ τοῦ οὐδεὶς οὐδενός, γίνεται ῥῆμα περισπῶμενον οὐδενῶ, οὐδενώσω, οὐδένωκα, οὐδένωμαι, καὶ ἐξουδένωμαι.
 Ἐξουθενῶ] ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως καὶ τοῦ τε συνδέσμου καὶ τοῦ εἰς ἑνός, γίνεται οὐτενῶ· καὶ τροπὴ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ, οὐθενῶ, καὶ ἐξουθενῶ.
 30 Ἐούσης] ἔω τὸ ὑπάρχων· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ δευτέρος ἀόριστος, ἦον· ἢ μετοχὴ, ἐών· καὶ κατὰ συναίρεσιν, ὦν· καὶ τὸ θηλυκόν, ἐούσα ἐούσης, καὶ οὔσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ, γίνεται οὐσία· ἢ παρὰ τὸ ἴσος.
 Ἐών, μετοχὴ ἔστιν ἀορίστου δευτέρου· διότι οὐδέποτε μετοχὴ ἐνεστῶτος ὀξύνεται, πλὴν τοῦ ἐκῶν· καὶ οὐδέποτε δευτέρου ἀορίστου μετοχὴ βαρύνεται, πλὴν τοῦ πέφω· ὥστε τὸ ἐών, δευτέρος ἀόριστος ἐστὶ· κλίνεται ἐόντος· καὶ ὄντος τὸ δὲ ἐών τοῦ ὦν ἐντελέστερόν ἐστιν· ἔω ὦ· καὶ ἐών, ἐνεστῶς καὶ παρατατικῆς.
 40 Ἐοικῶς εἰκότος] ἐκ τοῦ εἶνω τὸ ὁμοίῳ ὁ μέσος παρακειμένος, εἶκα· καὶ ἐν διαλύσει, καὶ ἐπενδύσει τοῦ ο, εἰκα· ἢ μετοχὴ, εἰκῶς· ἢ ἀπὸ τοῦ εἶνω, ὁ μέσος παρακειμένος, οἶκα, τῷ λόγῳ τῆς παραληγούσης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, εἰκα· ἢ ἐκ τοῦ εἶκα μέσου παρακειμένου εἶκα καὶ εἰκα· σημαίνει δὲ τρία· τὸ ὁμοιοῦν, τὸ πρέπειν, καὶ τὸ φαίνεται· παρὰ τοῖς Φιλοσόφοις· τὸ ὁμοίῳ, ὡς τὸ, — ὁ δ' ἦν νυκτὶ εἰκῶς· — τὸ πρέπει, ὡς τὸ, — εἰκέ μοι οὗτοι αἰεῖς, Ἰλιάδος ἰ, ἀντὶ τοῦ πρέπον σοι ἐστίν, καὶ οὐκ ἔστι σοι ἀπρεπές· τὸ 50
 50 φαίνεται, ὡς τὸ, Ὡς εἰκεν ἢ τῶν Φρενῶν ἐναλλαγή· — καὶ ὁ Πορφύριος, Ἐοικε δὲ μήτε τὸ γένος μήτε τὸ εἶδος ἀπλῶς λέγεσθαι·
 Ἐοιγμεν] ἐκ τοῦ εἰκαμεν πρώτου τῶν πληθυντικῶν γί-

- νεται, κατὰ συγχοπὴν καὶ τροπὴν, εἰγμεν, ὡς δεδοκαμεν, δεδοιγμεν.
 Ἐοικυῖα] ἐκ τοῦ εἰκότος, τὸ θηλυκόν εἰκυῖα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ, Ἰλιάδος σ', — ζῶσι νεήνισιν εἰκυῖαι· ζητεῖται, ποίου χρόνου ἐστὶ τὸ εἰκε καὶ εἶκα· ἐπειδὴ γίνεται καὶ ἀπὸ τοῦ εἶδω εἴσω τὸ ὁμοίῳ, ὁ παρακειμε- 351
 νος, εἶκα· καὶ ἀπὸ τοῦ εἶνω εἴξω εἶχα, ὁ μέσος, εἶκα· λέγουσιν οὖν, ὅτι μέσος ἐστὶν ἀπὸ τοῦ εἶνω· οὐ γὰρ δύναται εἶναι ἀπὸ τοῦ εἶδω· ὅτε γὰρ ὁ ἐνεστῶς ἐνεργητικῶς δηλοῖ, τότε καὶ οἱ λοιποὶ χρόνοι ἐνεργητικῶς σημαίνουσιν· οἱ δὲ μέσοι πολλάκις ἐκφεύγουσι τὴν σημασίαν, ὥσπερ τὸ πέπηγα.
 Ἐώκειν] εἶνω· ὁ μέσος παρακειμένος, εἶκα· κατὰ διάλυσιν, εἶκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, εἰκα· ἢ ἐκ τοῦ εἶνω, ὁ μέσος παρακειμένος, οἶκα· τὸ γὰρ ε, ἡνίκα εὔρεθῃ 10
 ἐν διτυλλάβῳ μέλλοντι, ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ἰ, εἰς ο τρέπεται ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ· οἷον, λέξω, λέλογα· πείσω, πέποιθα· οὕτως εἶνω, οἶκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, εἰκα· ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐώκειν· καὶ ὠφείλεν εἶναι ἡοίκειν· ἀλλὰ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι οὐδέποτε λέξις Ἑλληνικὴ εὐρίσκεται ἀπὸ τοῦ ἠ ἀρχομένη ἐπιφερομένου τοῦ ο· χωρὶς εἰ μὴ ἐν διφθόγγῳ εἴη, ἢ κατὰ διάλεκτον· πρόσκειται, εἰ μὴ ἐν διφθόγγῳ, διὰ τὸ ἦοῦς ἦοι· καὶ, Πρωτὶ δ' ὑπ' ἦοι· — κατὰ διάλεκτον, διὰ τὸ ἦω· οἱ γὰρ Ἴωνες διαλύοντες λέγουσιν 20
 ἦοα· κατὰ τοῦτον τὸν κανόνα ἐγένετο ὑπερβιβασμός τοῦ χρόνου· καὶ τὸ μὲν ε, ἐφυλάχθῃ διὰ τὸ ο· τὸ δὲ ο, ἡμεῖςθῃ εἰς ὦ· καὶ ἔμεινε τὸ ἰ προσγεγραμμένον· ἢ γὰρ πρώτη συλλαβὴ συνέστειλε τὸ ἠ εἰς ε· ἢ δὲ δευτέρα ἐξέτεινε τὸ ο εἰς τὸ ὦ, καὶ ἐγένετο ἐώκειν· τούτου τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐώκεισαν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ἰ, ἐώκεσαν.
 Ἐοργα] ἀπὸ τοῦ εἶργω εἶρξω ὁ παρακειμένος, εἶρχα· ὁ μέσος, εἶργα· διαλύσει, ἔεργα· καὶ τροπῇ, ἔοργα· οὕτως ἐγένετο καὶ τὸ ἐώλπειν καὶ ἐώργειν καὶ τὰ ὅμοια· ῥέξω· ὁ μέλλων ῥέξω· ὁ παρακειμένος, ἔρρεχα· ὁ μέ- 30
 σος, ἔρρογα· ἀποβολῇ τοῦ ρ, καὶ ὑπερθέσει, ἔοργα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐώργειν· καὶ ὠφείλεν εἶναι ἡοργεῖν· ἀλλὰ κανὼν ἐστὶ· — τούτου χάριν ἔσωθεν γίνεται ἢ ἐπέτασις· καὶ ἢ μετοχὴ, ἐοργῶς· Κάτθαν' ὁμῶς ὁ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὁ τε πολλὰ ἐοργῶς, ἀντὶ τοῦ εἰργασμένος, Ἰλιάδος ἰ.
 Ἐώρταζον] ἐορτάζω· καὶ ὁ παρατατικὸς ὠφείλεν εἶναι ἡορταζον· καὶ ἐπειδὴ οὐδέποτε λέξις εὐρίσκεται ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἠ, ἐπιφερομένου τοῦ ο, τούτου χάριν ἐγένετο 40
 ὑπερβιβασμός· καὶ ἢ μὲν παραλήγουσα, ἐξέτεινε τὸ ο εἰς ὦ· ἢ δὲ ἀρχουσα, συνέστειλε τὸ ἠ εἰς ε, καὶ ἐγένετο ἐώρταζον.
 Ἐώρων] ἀπὸ τοῦ ὀρῶ, ὁ παρατατικὸς, ὠρων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐώρων, τῆς δασείας φυλαττομένης· ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τοῦ οἰνοχοῶ, ὁ παρατατικὸς, ὠνοχόουν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐωνοχόουν· καὶ ἀπὸ τοῦ ὠνῶ ὠνοῦμαι, ὠνημαι, καὶ ἐώνημαι.
 Ἐώρην] ἀπὸ τοῦ ὠρῶ τὸ ἀπώρην, ὁ μέλλων, ὠσω· ὁ ἀόριστος, ὠσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔωσα.
 Ἐώρην] ἀπὸ τοῦ οἶγω, ὁ παρατατικὸς, ὠγον, ὠγε· καὶ 50
 πλεονασμῷ τοῦ ε, — χηλοῦ δ' ἀπὸ πᾶμ' ἀνέωγε· —
 Ἐορτάζω] ἐκ τοῦ ἐορτή· τούτο παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἐροτῇ, καὶ ἐορτῇ κατ' ὑπερβιβασμόν, ἥς ἐρῶσι πάντες· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ εἰς τὰ εἰς ὀρούειν, ὅ ἐστιν εἰς τὰ ἀγαθὰ ὀρμαίν· ὅθεν καὶ δατύνεται· οἱ μέντοι Ἴωνες ψιλοῦσιν.
 Ἐόλητο, ἐκεκίνητο καὶ ἐτετάρακτο· γράφεται καὶ διὰ τῆς 525

αι διφθόγγου. Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἐόλητο νόον μελεδήματι
κούρη: — Ἀπολλώνιος.

Ἐῶμι, ἐν τῷ, Κεῖσε δ' ἂν οὐ μιν ἔγωγε μετὰ μνηστῆ-
ρας ἔῶμι: — ἀνέρχεται οὐκ ἔῶ. ὅταν δὲ εὐκτικὸν ᾖ,
ἔξει τὸ ι, ἔῶμι, ἔως, ἔῶ· βοῶμι, βοῶς, βοῶ· Δωρι-
κῶς γὰρ τὸ α ε εἰς η κινῶται, ἄπερ ἡμεῖς εἰς α μα-
κρόν. καὶ γὰρ βοῆς λέγουσι, καὶ ὄρης, καὶ τιμῆς.

10 Ἐως] ἢ ἔως, τῆς ἔω· παρὰ τὸ εὖω τὸ Φωτίζω, εὖως· καὶ
ἀποβολῇ τοῦ υ, ἔως· σημαίνει δὲ τὴν ἡμέραν. ἢ διὰ
τοῦ ἔως ταύτης ἡμᾶς κατακλίνεσθαι, ἢ διὰ τοῦ ἵεσθαι
ἡμᾶς ἐν αὐτῇ. ἀπὸ τῆς ἔω γίνεται ἔως κτητικὸν σὺν
τῷ ι. — ἐπικλείοντες ἔωον Ἀπόλλωνα, Ἀπολλώνιος.
ἐν τῆς ἔως Φέρεσθαι, τούτεστιν ἐν τῆς ἀνατολῆς.

Ἐωσφόρος, ὁ ἀνατολικὸς ἀστὴρ πρωινός, ὁ τὴν ἔωαν ἐν
αὐτῷ Φέρων· ὁ αὐτὸς καὶ Φωσφόρος καλεῖται.

20 Ἐωλος, ὁ χθεσινός· καὶ ἔωλον ὄψον, τὸ χθεσινόν. πα-
ρὰ τὴν ἔω τὴν ἡμέραν γίνεται ἔωλος. Φιλόξενος δὲ
λέγει, ὅτι γίνεται ἀπὸ τῶν εἰς ω ῥημάτων ὀνόματα εἰς
λος· οἶον, Φεῖδω, Φεῖδωλος· αἰτῶ, αἰτωλός· ἀμαρτῶ,
ἀμαρτωλός. οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἔω τὸ καρεννύω γίνεται
ἔωλος· ὅταν γὰρ κορεσθῶμεν τινός, εἰώθαμεν τὰ λοι-
πὰ τὰ εἰς τὴν ἐξῆς φυλάττοντες ἔωλα λέγειν.

30 Ἐωλοκρασία] ἔθος ἦν τοῖς νέοις δειπνοῦσι καὶ νυκτερεύ-
ουσι, κχταχεῖν τῶν ἐώλων δείπνων τοὺς ζῶμους· πρὸς
τοιαύτην παιδιὰν τετραμμένοι. ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω
πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ ῥήτορος ἀπὸ τῶν ἐώλων,
ἃ ἔστιν ἀρχαῖα· ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκεράσας κα-
τηγόρει ὁ Αἰσχίνης. ἢ ἔωλοκρασία, ἢ χθεσινὴ μέθη·
ἔωλον γὰρ τὸ χθεσινόν· παρὰ τὸ τὴν ἔω λαθῆναι. ἢ
ἔωλον τὸ λίτον, ἢ τὸ μὴ πρόσφατον, ἀλλὰ χθεσινόν·
παρὰ τὸ ἔω, ὃ σημαίνει τὸ περιπατῶ· ἢ μάταιον, ψυ-
χρόν, ἀνωφελές, ἀνίσχυρον. καὶ ἄλλως· ἡνίκα συνέπι-
νον ἀλλήλοις παρὰ Ἀθηναίους οἱ νέοι, ἐπὶ ἐκάστου
κρατῆρ οἶνου ἐτίθετο. καὶ εἴ τις ἐκαθεύδῃσε, μὴ πίων
τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρῶτ' ἀπὸ τῆς ἐαυτοῦ κεφαλῆς
ἐξεχέετο· καὶ ἐκαλεῖτο ἔωλοκρασία. λαμβάνεται δὲ
ἐπὶ κατηγορίᾳ ἀρχαίων πραγμάτων.

40 Ἐω, σημαίνει ἔξ· τέσσαρα βαρυνόμενα, καὶ δύο περι-
σπώμενα. ἔω, τὸ ἐνδύομαι, ἀφ' οὗ καὶ ἱμάτιον· ἔω, τὸ
πορεύομαι, ἀφ' οὗ καὶ ἔος καὶ ὁδός· ἔω τὸ τελειῶ,
ἀφ' οὗ καὶ ἔως καὶ ἐσπέρα, ἢ τῆς ἡμέρας τελείωσις.
ἔω τὸ ὑπάρχω, ἀφ' οὗ καὶ ἔσεται καὶ ἔσται. ἔω τὸ
συγχωρῶ, ἀφ' οὗ καὶ ἑάσας. ἔω τὸ κατέζομαι, ἀφ'
οὗ καὶ τὸ ἔημι, ἔεμαι ἤμαι, κάθημαι.

Ἐπαγωγή, πειρασμός, ἢ ζημία, ἢ αἰχμαλωσία, ἥτοι τὸ
ὁπωσοῦν ἐπαγόμενον κακόν.

Ἐπαγωνιέται, Φιλονειπῇσει, προσκαρτερῇσει· ἐν τοῦ ἐπα-
γωνίζω.

50 Ἐπάκριος Ζεὺς· ἐπ' ἄκρας γὰρ τῶν ὀρῶν ἰδρύοντο βω-
μοὺς τῷ Διί, οἶον τοῦ Ἑμῆττου, τοῦ Παρνήτου. Πο-
λύζηλος Μουσῶν γοναῖς, ἱερὸν γὰρ ὃν τέτυχεν ἐπα-
κρίου Διός.

Ἐπακρία χώρα] Ἀθηναίους πάλαι κωμηδὸν οἰκοῦντας
πρῶτος Κέκροψ συναγαγὼν κατῴκισεν εἰς πόλεις δυο-
καίδεκα· καὶ τὴν τῶν πολιτῶν ἐπωνυμίαν ἀφ' ἐαυτοῦ
Κεκροπίαν προσηγόρευσε· δύο δὲ τετραπόλεις ἐκάλεσεν,
353 ἐν τεσσάρων πόλεων ἐκατέραν μοῖραν καταστήσας· τρεῖς
δὲ τὰς λοιπὰς, ἐπακρίδας ὠνόμασε· καὶ ἡ προσεχὴς
χώρα ταύταις ταῖς τρισὶν ὀμωνύμως αὐταῖς ἐπακρία
ἐκαλεῖτο. ῥητορικῇ.

Ἐπακτρεῖς, οἱ κυνηγέται, ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τὰς κύνες.
ἐντεῦθεν καὶ ἡ ναῦς ἢ ἁλίας ἐπακτρία, καὶ ἐπακτρίς
ἐπακτρίδος.

Ἐπακτροκέλης· συνετέθη ἐκ τε κέλης καὶ ἐπακτρίδος·
πλοῖα δὲ ἦν βραχέα ληστρικά· ἢ μὲν ἐπακτρίς, ἐκ
τοῦ κατὰγειν τὰ συλόμενα· ὁ δὲ κέλης, εἰς τὸ διώκειν 10
καὶ Φεῦγειν· κουφότατος γὰρ ἦν. πρῶτος δὲ δοκεῖ εὐ-
ρηκέναι τὴν ἐπακτρίδα Μίνως.

Ἐπακτός ὄρκος, ὃν ἂν τις ἐκὼν αὐτὸς ἐαυτῷ ἐπάγῃται·
τούτεστιν ὃν αἰρεῖται. ἄλλοι δὲ τούναντίον, ὁ ἀλλαχό-
θεν ἐπιφερόμενος, ἀλλ' οὐκ αὐθαίρετος. εἰσὶ δὲ ὄρκου
τρία εἶδη, ἀπώμοτος, κατώμοτος, ἐπακτός.

Ἐπακτῆρες, οἱ κυνηγοί· ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τοὺς κύνες.

Ἐπάκτιον, μέγαν, ὑψηλόν.

Ἐπάλμενος, ἐφορμήσας. ἀπὸ τοῦ ἄλλομαι τὸ πηδῶ, ἄλ-
λόμενος· καὶ συγκοπῇ.

Ἐπαλξίς, ὁ προμαχὼν τοῦ τείχους. ἐκ τοῦ ἄλλω τὸ βοη- 20
θῶ, ὁ μέλλων, ἄλξω· ὄνομα ῥηματικόν, ἄλξις· καὶ,

Ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεως περιπατεῖς· — ἢ ἐπαλέξεισι
τίς οὔσα· οἶον, Πολλοὺς ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις ἤγαγεν ἢ
τῆς ἀπιστίας ὑπερβολή, μόνοις τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σα-
φές ἐπιτρέψαντας· Διβάνιος. ἀπὸ τοῦ ἀλεξῶ περισπω-
μένου. ἔστι δὲ ἐξοχή τειχῶν, ἀψίς. ἔστι δὲ καὶ δικα-
στήριον τῶν Φονικῶν.

Ἐπαλξίτης, ὁ λίθος ὁ ἐπάνω τῆς ἐπάλξεως, τῷ κανόνι
τοῦ Ἀσκαλωνίτου· ἢ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ις διὰ τοῦ
ιτης γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, Ναυκράτις, 30
Ναυκρατίτης· Ταμιάτις, Ταμιαδίτης.

Ἐπανακροῦσαι, Ἀριστοφάνης· ἀπὸ τῶν κωπηλατούντων,
ὅταν ἀναστρέψαντες πρὸς πᾶσαν ἀνακρουῶνται, ἵνα εἰς
τοῦπίσω ἀναχωρήσῃ τὸ πλοῖον.

Ἐπάρουρος, Ὀδυσσεύς λ'. οἱ μὲν, πάρουρος ἀπέδοσαν, ὃ
ἔστι Φύλαξ· οὗρος γὰρ ὁ Φύλαξ. δεήσει οὖν ὀξύτῳως
προφέρεσθαι, ὡς θυρωρός. βέλτιον ἐπάρουρος, ἀντὶ
τοῦ ἐπίγειος. τὴν γῆν γὰρ ἄρουραν λέγουσιν.

Ἐπαιοδῇ] Ἰστέον ὅτι ἀρχαῖα ἐστὶν ἢ διὰ τῆς ἐπαιοδῆς
θεραπεία. Ὀμηρος, — παῦε δ' ἐπαιοδῇ αἶμα κελαι- 40
νόν· — καὶ Πίνδαρος ἐπὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Τούς μὲν
μαλακαῖς ἐπαιοδαῖς· —

Ἐπαγγελία καὶ ἐπαγγελία, σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα, ἰδίως
δὲ λέγεται ἐπὶ πεπορνευμένων καὶ δημηγορούντων, οὐκ
ἐξόν. καὶ ἐπήγγελλε, παρενελεύετο, προσέταττε. λέγε-
ται καὶ παθητικῶς, καὶ ἐπαγγεῖλασθαι λέγεται, τὸ
κελεύειν, ἢ καταγγέλλειν.

Ἐπάσαντο, ἐγεύσαντο. παρὰ τὸ πατῶ (ὃ δηλοῖ τὸ ἐσθίω·
ἐξ οὗ πάτην καὶ Φάτην, ἐν ᾗ ἐσθίουσι τὰ ἄλογα) ὁ
μέλλων, πατήσω· καὶ συγκοπῇ, πάσω· καὶ τὰ λοιπὰ 50
ὁ δῆλα. ἢ παρὰ τὸ μαστῶ μασήσω ἐμάσησα· συγκοπῇ,
ἔμασα· ἐμάσαντο, καὶ ἐπάσαντο· παρὰ τὸ μασάσθαι,
τροπῇ τοῦ μ εἰς π, καὶ τοῦ τόνου ἐναλλαγέντος.
καὶ πάσασθαι, τὸ γεύσασθαι· καὶ, — σπλάγχν' ἐπά-
σαντο.

Ἐπασσύτεροι] ἔστιν ἄσπον τὸ ἐγγύς· ἐξ αὐτοῦ ἀσσότερος·
καὶ ἐπασσύτερον, τὸ συνεχές καὶ πυκνόν.

Ἐπαύλεις, μάνδραι βοῶν, καὶ προβάτων αὐλαί.

Ἐπαυλία λέγεται, καθ' ὅσον ἐν τῇ τοῦ νυμφίου οἰκίᾳ [ἢ 354
νύμφῃ τότε πρῶτον ἐπηύλισται. καλεῖται δ' ἐπαύλια
καὶ τὰ μετὰ τὴν ἐχομένην ἡμέραν τῶν γάμων παρὰ
τοῦ τῆς νύμφης πατρὸς δῶρα φερόμενα τῷ νυμφίῳ]
καὶ τῇ νύμφῃ ἐν πομπῇ σχήματι. παῖς γὰρ ἡγεῖται
χλανίδα λευκὴν ἔχων, καὶ λαμπάδα καιομένην· ἐπει-
τα μετὰ τοῦτον ναυηφόρος· εἴθ' αἱ λοιπαὶ ἀκολου-
θῶς ἐφεξῆς φέρονται χρυσίου λεκανίδας, σμήγματα,
Φορεῖα, κτένας, κοίτας, ἀλαβάστρους, σανδάλια, θή-
κας, μυράλιπτρα· ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν προῖκα αἶμα τῷ 10
νυμφίῳ φέρουσιν. οἱ δὲ Φασὶν ἐπαυλίαν τὴν δευτέραν

μετὰ τοὺς γάμους ἡμέραν καλεῖσθαι, ἐν ᾗ πρῶτον ἐπαυλίζεται τῷ νυμφίῳ ἢ νύμφῃ.

Ἐπαυρῶ, τὸ ἀπολαύω· ἀπὸ τοῦ αὐρῶ τὸ ἀρμόζω, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, γίνεται αὐρῶ, ὡς παίω, παύσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπηύρον· ἐὰν ἐπαύρω, ἐπαύρωμαι, ἐπαύρηται. Οὐ μὲν οἶδ' εἰ αὐτὲ κακοῖραφίης ἀλεγεινῆς Πρώτῃ ἐπαύρηται, Ἰλιάδος ο', ἀντὶ τοῦ ἐπιφάυση, ἀπολαύση.

20 Ἐπαυτοφῶρῳ, σὺν τῷ ι. ἐκ γὰρ τοῦ Φῶρ Φωρὸς ὁ κλέπτῃς, καὶ τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας, γίνεται αὐτόφωρος, καὶ ἐπαυτοφωρος. σημαίνει δὲ τὸν ἐν αὐτῇ τῇ κλοπῇ ληφθέντα· ἢ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι αἰλούς.

Ἐπαψέμεναι, πάλιν ἐπιπλεῖσαι, καὶ ἐπιθεῖναι.

Ἐπαιγίζων] Λάβρος ἐπαιγίζων· — σφοδρὸς ἐπιπνέων. ἐκ τοῦ αἰγίς, αἰγίζω. αἰγίς δὲ ἐστὶ, συστροφὴ ἀνέμου.

Ἐπαίτης] ἀπὸ τοῦ αἰτῶ αἰτήσω αἰτητής, καὶ ἐπαίτης.

30 Ἐπένεξις] ἀπὸ τοῦ ἐνέκω ἐνέξω, ἐνεξις καὶ ἐπένεξις.

Ἐπενεγκεῖν δόρυ, ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ, καὶ προσαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι. εἰς τοὺς βιαίως ἀποθανόντας ταῦτα ἐπράττετο. καὶ Ἰστρος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἀτθίδων Φησὶν, ὅτι τινὲς δόρυ ἐπὶ τοῦ τάφου Φασὶ καταπεπηχέναι τὸν Ἐρεχθέα, τὸ πάθος σημαίνοντα, διὰ τὸ νόμον εἶναι τοῖς προσήμοις, τοῦτον τὸν τρόπον μετέρχεσθαι τοὺς Φονέας. ῥητορικῇ.

Ἐπενήνεον, ἐπεσῶρευνον. ἐκ τοῦ εἰς ἐνός, ἐνῶ ῥῆμα· ἦγον τὰ διηρημένα εἰς ἐν ἄγω. ἦνεον, ἐνήνεον· καὶ

40 ἐπενήνεον.

Ἐπενήνοθε] κάλλιόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. εἰ γὰρ ἐφελωμένην καὶ μαδῶσαν καὶ ὀλιγότριχον σημαίνει, πῶς ἂν ἀρμόζοιτο τὸ ἐπανθεῖν, ὃ σημαίνει μᾶλλον τὸ δασύ; ἐστὶ δὲ μέσος παρακείμενος· οἱ μὲν, παρὰ τὸ ἔθω τὸ ἐξ ἔθους ἐπιμελοῦμαι· ὅθεν καὶ ἔθειρα ἢ θρίξ· μετὰ τῆς ἐν προθέσεως γίνεται ἐνέθω· ὁ μέλλων, ἐνέσω· ὁ παρακείμενος, ἦνεκα· ὁ μέσος, ἦνεθα· καὶ Ἀττικῶς, ἦνοθα, ὡς πέπεμφα, πέπομφα. ἦνοκα οὖν καὶ ἦνοθα· καὶ Ἀττικῶς, ἐνήνοθα. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλως· ὅθω τὸ κινῶ· ὁ μέλλων, ὅσω· ὁ παρακείμενος, ὦνα· ὁ μέσος, ὦθα· καὶ μετὰ ταῦτα προσθέσει, ἐνόθω ἐνόσω· καὶ Ἀττικῶς παρακείμενος, ἐνήνοκα, καὶ ἐνήνοθα. ἄλλως· ἐκ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω, γίνεται ἐέθω· καὶ κατὰ συνάρεσιν καὶ σύνθεσιν, ἐνήθω· ὁ μέσος παρακείμενος, ἐνηθα· καὶ Ἀττικῶς, ἐνένηθα· εἴτα ὑπερθέσει καὶ τροπῇ, ἐνήνοθα. ζῆτει εἰς τὸ ἀνήνοθεν.

Ἐπέται, οἱ θεράποντες· ἀπὸ τοῦ ἐπεσθαι τοῖς δεσπόταις.

555 Ἐπέτειον, ἐπὶ ταῦ νῦν ἔτους. ἐπετος γὰρ δεῖ λέγεσθαι τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν, οὐχὶ διὰ τοῦ Φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὡς Φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης. ῥητορικῇ.

Ἐπεσβόλος, ὁ λοιδορὸς ὁ τοῖς ἐπεσι βάλλων· ἐκ τοῦ ἔπος καὶ τοῦ βάλλω. τὰ δὲ παρὰ τὸ βάλλω μὴ μετὰ προθέσεως συντεθέντα πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον, ἐλαφιβόλος, ἐκηβύλος. μὴ μετὰ προθέσεως εἶπε, διὰ τὸ ἀμφιβόλος, πρόβολος, ὁ προβεβλημένος πρόμαχος.

Ἐπεδίνασε] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀλυμπιοδώρου, τὸ μὲν ἐπεδίνασεν, οἷον προέκρινε· τὸ δὲ ἐπεδίνασκατο, οἷον ἔπεισε τοὺς δικαστὰς ἑαυτοῖς προσνεῖναι τὸν κλῆρον.

Ἐπέζεσεν, ἀντὶ τοῦ ἦρθη καὶ ἠυξήθη· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζέοντος ὕδατος, καὶ ἐν τοῖς λέβησιν αἰρομένου ἐν τῷ ζεῖν. Εὐριπίδης, Δεινὸν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε.

Ἐπεπλήκειον, ἐψόφουν, ἐκρότουν· ἴσως ἀπὸ τοῦ ληκῶ ληκνῆς.

Ἐπεμαίετο, ἐπεζῆτει, ἐπεθύμει· παρὰ τὸ μαίω τὸ ζητῶ.

ETYMOLOGICON.

Ἐπέντευεν, ἡτοῖμαζε, παρεσκευάζε· παρὰ τὸ ἔντος, ὃ σημαίνει τὸ ὄπλον.

Ἐπέπλως] τινὲς λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πλῶμι, ὅπερ ἐν κινήσει οὐχ εὐρηται. οὐκ ἐστὶ δὲ ἀληθές· ἀλλ' ἐστὶν ἀπὸ τοῦ πλῶω πλώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπλων, ἐπλως· εἴτα τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸ δεύτερον πρόσωπον ἐπλωσας, καὶ ἐπέπλωσας· καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἐπέπλως.

Ἐπέπιθον] ἐκ τοῦ πεῖθω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπιθον· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἐπέπιθον· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἐπεπίθμεν· καὶ κατὰ συγκαπὴν, ἱλιάδος β', — καὶ δεξιά ἦς ἐπέπιθμεν, ἀντὶ τοῦ αἰς ἐπεπιστεύκειμεν.

Ἐπερρώσαντο, ἀντὶ τοῦ ἐπεσεῖσθαι, ἐκινήθησαν. ἐστὶ ῥῶω σημαῖνον τὸ κινῶ καὶ σείω· ὁ μέλλων, ῥώσω· ἐρῶσα, ἐρῶσάμην, ἐρῶσαντο. Ἀμβρόσιος δ' ἄρα χαίεται ἐπερρώσαντο ἀνακτος, Ἰλιάδος α'.

Ἐπεσκήψατο, ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε ψευδομαρτυριῶν· σπανιάκις δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φόνον, ὡς Ἀντιφῶν. τὸ δὲ ἐπέσκηψεν, ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐνετεῖλατο, ἢ προεφασίσατο. ἐστὶ καὶ ἐπισκηψάμενον, ἐπιβαρῆσαντα· καὶ ἐπισκήψασθαι, τὸ ἐπιβαρῆσαι, καὶ ἐπισημειῶσαι· σθαι. τὸ δὲ ἐπισκήπτω, ἀντὶ τοῦ μετὰ τινος ἐπιθειαςμοῦ λέγω, καὶ οἷον ἐξορκίζω, Ἀνδοκίδης καὶ Λυσίας ἔλαβον.

Ἐπεσσεύοντο, ἀντὶ τοῦ ἐπηκολούθουν, ἐφώρμυν. ἐκ τοῦ σῶ, γίνεται παράγωγον σεύω· ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, σεύομαι· ὅθεν τὸ, — ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί· — ἐκ τοῦ σῶ τὸ ὀρῶ, παράγωγον σύω· ἐξ αὐτοῦ, σύμι· ὁ μέλλων, σύσω· ὁ παρακείμενος, σέσυκα· ὁ παθητικὸς, σέσυμαι· τὸ τρίτον, σέσυται· καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ε, ἔσσυται. Εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται, Ἰλιάδος ι', ἀντὶ τοῦ ἐφορμεῖται, ἐπιθυμεῖ.

Ἐπετοξάζοντο, ἀντὶ τοῦ ἐπ' αὐτῷ τὰ τόξα ἔτεινον. ἐκ τοῦ τοξάζω.

Ἐπεφνεν] ἐκ τοῦ Φῶ, Φένω· συγκοπῇ, Φνῶ· καὶ διπλασιασμῷ, πεφνῶ, συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων. Φένω· καὶ ὁ β' ἀόριστος, ἔφενον· διπλασιασμῷ, ἐπέφενον· συγκοπῇ, ἐπεφνον· ἐὰν πέφνω. τινὲς δὲ παρατακτικῶς αὐτὸ νομίζουσιν, ἀγνοοῦντες τὴν κλίσιν αὐτοῦ. 556 τὸ γὰρ πέφνω ὑποτακτικῶς ἐστὶν, οὐχ ὀριστικῶς. ἢ Φῶ· παράγωγον, Φημί, ἐπὶ τοῦ ἀναιρῶ· οὐ ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πέφαμαι, πέφαται· ὅθεν καὶ Φατός. πέφνων, βαρύτονον. ζῆτει εἰς τὸ βαλάν.

Ἐπέφραδον, ἀντὶ τοῦ εἶπον, Ἰλιάδος κ'.

Ἐπεῖ, ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως, καὶ τοῦ εἰ συναπτικοῦ συνδέσμου. διὰ διφθόγγου· ἐπεὶ οἱ Δωριεῖς αἰ λέγουσιν. ἔθος γὰρ ἔχουσιν οἱ Δωριεῖς, τὸ ε εἰς α τρέπειν· τὸ γὰρ Ἀρτεμῖς, Ἀρταμῖς λέγουσι· καὶ τὸ τρέχω, τράχω. οὕτω καὶ τὸ εἰ, αἰ. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἐπεῖ, ἦνίκα ἐστὶ χρονικὸν ἐπίρρημα, ὡς τὸ, — ἐπεῖ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν· — ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ ἐστὶ· καὶ πάλιν, Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν· — ἀντὶ τοῦ ὅταν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ. σημαίνει καὶ ὅτε· ὡς τὸ, Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῳάς τε καὶ Ἔκτορα· — ἦνίκα δὲ αἰτιολογικῶς παραλαμβάνεται, σύνδεσμος ἐστίν· ἐπεὶ ἡμέρα ἐστὶ, Φῶς ἐστίν.

Ἐπειῖ] περισπᾶται τὸ η ἀντὶ τοῦ δὴ παραπληρωματικοῦ. ὁ η σύνδεσμος μετὰ τοῦ ἐπεῖ, περισπᾶται ἐν μέσῃ φράσει· τὸ δὲ τίη, εὐθύνεται.

Ἐπειτα, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν, ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα. ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως καὶ τοῦ εἴτα, ἐπίετα· καὶ συγκοπῇ, ἐπειτα.

Ἐπεισι] παρὰ τὸ εἶμι τὸ πορεύομαι, τὸ τρίτον, εἴσι· καὶ

X

μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἔπεισι. τὸ δὲ εἶμι, παρὰ τὸ
ἔω τὸ περιπατῶ, γίνεται εἴω, ὡς βῶ, βέω καὶ βείω·
κῶ, κέω καὶ κείω ἐξ αὐτοῦ εἶμι.

30 Ἐπεισόδιον, τὸ ἐπιφρομένονον τῷ δράματι γέλωτος χάριν,
ἔξω τῆς ὑποθέσεως ὄν· καταχρηστικῶς δὲ, τὸ ἐξαγώ-
γιον ἅπαν πρᾶγμα.

Ἐπειοί, οἱ Ἡλεῖοι· ἀπὸ Ἐπειοῦ τοῦ Ἡλείου βασιλέως
αὐτῶν.

Ἐπείγω, τὸ σπεύδω· ἐξ οὗ καὶ ἐπείκτης· καὶ ἐπειξίς καὶ
ἐπειγώλη, ἡ σπουδή, ἀπὸ τοῦ ἐπείγεσθαι. γράφεται
διὰ διφθόγγου· ἀντιπαράκειται γὰρ αὐτῷ τὸ οἶγω. ὁ
γὰρ κατεπείγων, ὡς πάνυ βουλούμενος κατεπείγει.

Ἐπὴν] ἐκ τοῦ ἐάν, ἄν· καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως,
ἐπάν· καὶ Ἰωνικῶς, ἐπὴν.

40 Ἐπηετανός] παρὰ τὸ ἔτος, ἐτανός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ
η, ἐπηετανός.

Ἐπητής] παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, γίνεται ἔπης· ἔδει γὰρ
ἰσοσυλλαβεῖν τῷ ῥήματι· καὶ πλεονασμῷ τῆς τη συλλα-
βῆς, ἐπητής. δηλοῖ δὲ οὐ μόνον τὸν τοῦ λέγειν δυνά-
μενον, ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ φρονεῖν ἐν δυνάμει ὄντα·
Οὐνεκ' ἐπητής ἐστί· — ἀντὶ τοῦ, συνετός. λέγεται καὶ
ἐπητύς. Θηλυκῶς, ὡς ἐδητύς ἐδητύος· οἶον, [οὐ γὰρ
τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις Ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ· — ἀντὶ
τοῦ ἐπαιτήσεως.] συγγνώμης.

Ἐπήτριμοι, ἐπάλληλοι, πυκνοί.

50 Ἐπημοιβοί, Ἰλιάδος β', διαλλάσσοντες, ἐξ ἀμοιβῆς ἀλ-
λήλοις ἐπικείμενοι, εἰς ἐφ' ἓνα.

Ἐπηλυγάζονται, ἐπιτιμιάζονται, ἐπικρύπτονται. λυγὴν γὰρ
καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ τὴν σκιάν, ἢ τὴν σκοτίαν. τινὲς
δὲ ἀπὸ τῶν λύγων· διὰ γὰρ τούτων σχοίνους πλέκουσι.
ῥητορικῇ, ομίχλης ἐπηλυγάζουτης· — καὶ ἐπηλυγασά-
μενος, ἀντὶ τοῦ προβαλούμενος, ἐπίπροσθεν ποιησάμε-
νος, ὥστε σκοτισθῆναι. λύγη γὰρ ἡ σκοτία καὶ ἡ σκιά.
ἔστι τὸ ὄνομα παρὰ τῷ Φιλοσόφῳ. καὶ ἐπιλύγεα, τὰ
ἐπινέφελα.

357

Ἐπηγευίς, τὸ ἐπὶ μῆκος παρατεταμένον μακρὸν ξύλον
ἡγουν ἢ μακρὰ σανίς. παρὰ τὸ ἐνέκω ἢ ἐνέγκω, γίνε-
ται ἐνεγκίς· καὶ ἐκτάσει, ἐνηγίς· καὶ καθ' ὑπερβι-
βασμὸν, καὶ μεταθέσει τοῦ ν εἰς γ, ἐπηγευίς ἐπηγ-
κανίδος.

10 Ἐπήρεια, κυρίως ἢ ἐν τῷ πολέμῳ ἀπειλή καὶ καταδρομή.
ἐκ τοῦ ἄρης ἄρεια· καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ, ἐπάρεια, ἐπήρεια.

Ἐπηράτου, ἐπεράστου, καλῆς, ἡδέιας· ἀποβολῇ τοῦ σ,
καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η· Ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπήρατος ἔργα
μέμηλεν.

Ἐπήλυδες, οἱ ἐξ ἄλλης γῆς εἰς ἄλλην μετελθόντες καὶ
οἰκίσαντες.

Ἐπήβολον, ἐπιτυχῇ καὶ ἐπιρροπῇ πρὸς τύχην. τινὲς δὲ
λοῖδορον, τὸν πρὸς τὰ ἔπη ἐπιβάλλοντα ὡς βέλη.

20 Ἐπίβολος, ἐπιτυκτικός, ἐπιτυχής, ἐγκρατής· ἀπὸ τῆς
βολῆς καὶ τοῦ βάλλειν· ὁ σημαίνει τὸν τυγχάνοντα
τοῦ σκοποῦ. μετῆκται γὰρ ἀπὸ τῶν πορρωθέν ἐπιβολὴν
ποιουμένων, ὥστε τυχεῖν. οὕτω τῇ λέξει καὶ οἱ μεθ'

Ὁμηρον κέχρηται. Πλάτων, Νόμων πρώτῳ, Ἐπήβο-
λοι γεγόνασι τῆς καλλίστης ᾠδῆς· — Ξενοφῶν τετάρ-
τῳ Παιδείας, Γίνονται κατὰ δύνάμιν ἐπήβολοι· —

Ἐπ-ρίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάρχου, Μῆτε πόλιν μῆτε
πολιτείας ἐπήβολον γενέσθαι· — Ἀρχιππος, Πλουτῶν
νῦν ἐγενόμην χρημάτων ἐπήβολος· — ἔστι δὲ οὐ ποιη-
τικὴ ἢ λέξις, ἀλλ' Ἀττικὴ.

30 Ἐπηβολία, καὶ συνηβολία, διὰ τοῦ η. Ἀπολλώνιος, —
ἀριστῆες δὲ συνηβολίῃ κεχάροντο· — ἀντὶ τοῦ συντυ-
χία, ὑπαντήσεσι.

Ἐπί] πρόθεσις ἐστὶ παραλαμβάνουμένου ἢ σημαينوμένου
ῥήματος. ἐστὶν ἰδίωμα τοῦ ποιητοῦ. λέγει ὅτι ὥσπερ τὰ
ῥήματα πολλὰν ελλειπτικὰ εἰσι τῶν προθέσεων, ὡς
τὸ, Ἐρχομαι εἴ τι τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λείλειπται
Οἰσόμενος, Ἰλιάδος ν'· καὶ Ἐρχομαι ὄφρ' Ἀχιλλῇ δαί-
φρονι μῦθον ἐνίσπω, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τοῦ ἀτέρχομαι·
οὕτω καὶ αἱ προθέσεις ελλειπτικαί εἰσι τῶν ῥημάτων,
σημαίνουσιν ῥῆμα· οἶον, — ἐπεὶ οὐ τοι ἐπὶ δέος· —
καὶ, — οὐνεκα καλὸν Εἶδος ἐπὶ· — ἀντὶ τοῦ ἔπεστιν. 40

Ἐπιβάτης] οὕτως ἐκάλουν τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευο-
μένους, καὶ μὴ κωπηλατοῦντας μὲν, ἐπιτηδεύουσιν δὲ
πρὸς τὸ μάχεσθαι. καὶ ἐπεβάτευσεν, τὸ ἐπῆλθε καὶ
ἐπέβη· κυρίως δὲ ἐπὶ νηός. καὶ ἐπιβάται λέγονται οἱ
μὴ ἐρέσσοντες, ἀλλὰ μαχόμενοι. καὶ ἐπιβατικά ἐν τοῖς
πλοίοις, ἃ ἡμεῖς παρενθήκας λέγομεν.

Ἐπιβασκόμεν, κακοποιεῖν, κακῶν ἐπιβαίνειν, καὶ ἐν κα-
κοῖς ποιεῖν. Ἰλιάδος β'.

Ἐπιβάλλει, ἀντὶ τοῦ προσήκει· ἴν' ἢ ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἀντὶ
τοῦ δέον· τέτακται δὲ τὸ ἐπιβάλλειν καὶ ἐπὶ τοῦ ζῆ- 50
μιούσθαι· καὶ ἐπιβολὴ ζῆμια ὠνόμασται.

Ἐπιβωσόμεθα, εἰς βοήθειαν ἐπικαλεσόμεθα. γράφεται
καὶ ἐπιδωσόμεθα· ἴν' ἢ δώροις τιμήσομεν.

Ἐπίβδαι, αἱ μεθέορτοι ἡμέραι· διὰ τὸ πρὸς ἐπίδειξιν
ταῖς προτέραις ἡμέραις γενέσθαι, ἄλλης ἐπιβιουούσης.
Δίδυμος πλεονασμῷ τοῦ β· ἔστι γὰρ ἐπίδαι. ἐνίοι,
ἐπίμνας· ὅτι ἐπίμνησις ἐν αὐταῖς γίνεται. οἱ δὲ, ἐπί-
βδαι, ἀπὸ τοῦ ἐπιβαίνοντος τῇ ἐορτῇ συμπορεύεσθαι. 358

Ἐπιβλής, ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός. τὰ εἰς τῆς
λήγοντα ἀρτανικά σύνθετα ὑπάρχοντα, ἔχοντα ἐν τῷ
τέλει μίαν συλλαβὴν τοῦ ῥήματος, καὶ διὰ τοῦτος
κλινόμενα, ἅπαντα ὀξύνονται· οἶον, προβλής, ἡμιθύης,
ἀδμήης, ἀσπιδαποβλής, παρὰ Ἀριστοφάνει. οἱ μὲν βα-
ρύνουσιν, ὅτι δοκός ἐστίν· οἱ δὲ, ποιότης δοκοῦ· οὐ γὰρ
βαρύνεται. οὐ γὰρ ἐστὶ βλής μονοσύλλαβον καθ' ἑαυτὸ
ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας, ἵνα ἐν τῇ συνθέσει βαρύνηται, 10
ὥσπερ τὸ Κρής, ἐταόκρης.

Ἐπίβοιον, καὶ Ἐπιβόιον, ὅταν τις τῇ Ἀθηνᾷ θύει βοῦν,
καὶ τῇ Πανδώρα ὄν μετὰ βοός· καὶ ἐκαλεῖτο θῦμα
ἐπίβοιον καὶ ἐπιβόιον, τὸ ἐπὶ τῇ θυομένῃ βοὶ θυό-
μενον.

Ἐπιγνώμονες, ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους γραφῆας τοὺς καθε-
στηκότας ἐπὶ τὸ γράφειν ἐκάστω, ὅσον εἰς Φέρειν
ᾠφείλον εἰς δημόσιον. Φασὶν ἐπιγραφεῖς εἶναι τοὺς ὀρί-
ζοντας καὶ ἐπιγράφοντας τὰ ἐπιτίμια τῶν ἐν ταῖς δι-
καις ἀλισκομένων.

Ἐπιγραφεῖς, οἱ τὰ δημόσια διαγράφοντες, ἢ οἱ ὀρίζοντες 20
καὶ ἐπιγράφοντας τὰς εἰς Φερὰς ἐκάστω.

Ἐπιγράβδην, ἄχρι τοῦ ἐπιξέσαι μόνον τὸ δέρμα.

Ἐπιγράμματα, καλοῦνται οἱ πεζοὶ καὶ ἑμμετροὶ λόγοι.

Ἐπιγονατὶς, τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνωθεν σαρκώδες τοῦ
μυροῦ. ἐνίοι τὴν ἐπωμίδα, διὰ τὸ ἐπὶ γόνατος κεῖσθαι.
ἢ χιτῶν ἀνάκολος γυναικεῖος, ὃν ἐνδοθεν ἐπενδύονται.
παρὰ οὖν τὸ γόνυ γίνεται ἐπιγονίς καὶ ἐπιγονατὶς, ὁ
πρὸς τὰ γόνατα μῦς. ὡς δὲ ἄλλοι Φασὶν, ἢ δι' εὐξίαν
ἐπιτραφεῖσα σὰρξ τῷ γόνυτι.

Ἐπιγύης, ὄνομα δίης. ὁδός ἐστι καὶ τρίβος μεταξύ δύο 30
γειτόνων διατέμνουσα τὰ χωρία ἐξ ἑκατέρου. οἱ οὖν κρί-
νοντες ξενίας ἐκατέρωθεν ἐκ τε πατρὸς καὶ μητρὸς,
δύο γύας ἔχουσιν· οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐτέρου, ἓνα.

Ἐπίδαυρος, Θηλυκόν· ὄνομα πόλεως· ὁ πολίτης, Ἐπι-
δαύριος. λέγεται καὶ Ἐπιδαυρίς καὶ Ἐπιδαυρία. καὶ
Ἐπιδαυριώτης ὁ πολίτης, ὡς ἀπὸ τῆς Σικελίας Σικε-
λιώτης.

Ἐπίδρομον, καὶ ἐπίδρομος. — ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος,
40 Ἰλιάδος ζ', ἀντὶ τοῦ ἐπιτρεχόμενον, ὁμαλὸν ἐξ ἐπι-
δρουῆς, καὶ δὲ ἐστὶν ἐπιδραμεῖν τὴν ὁδὸν κατερχομένην
τὴν ἀπὸ τοῦ τεύχους, καὶ ἀναβῆναι τὴν αὐτήν.
Ἐπιδάσιον οἶκον, τὸν ἐπίκοινον καὶ ἀμέριστον· ἡ δὲ ἐξίσου
καταμεριφθεῖς δύο τισίν.

Ἐπιδέξια] Ἰλιάδος β', Ἀστράπτων ἐπιδέξια: — ἀντὶ τοῦ
ἐπιδεξίως, αἰσίως. ἔστι δὲ ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος. ἡ εὐ-
δεῖα, ἐπιδέξιος· κλίνεται, τοῦ ἐπιδεξίου· τὸ οὐδέτερον,
τὸ ἐπιδέξιον καὶ τὰ ἐπιδέξια· καὶ ἐπιρρηματικῶς ἐπι-
δέξια, ὡς ἐνδέξια· καὶ φυλάσσει τὸν αὐτὸν τόνον. κα-
50 νῶν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ ἀπὸ ὀνόματος εἰς ἐπιρ-
ρηματικὴν σύνταξιν μετενηνεγμένα ὁμοτονοῦσιν· οἶον,
ἐπισικνές, ὡς ἐπισικνές· συνεχές, διαμπερές, ἀτρεκές. τὸ
δὲ ἄλλῃς ἀντὶ τοῦ ἄλλῃς παρὰ Ἀττικοῖς οὐχ ὁμό-
τονον. ὁμοίως καὶ τὸ ἐπάναγκες· καὶ τὸ χάριεν, ἀντὶ
τοῦ χαριέντως.

Ἐπὶ Δελφινίῳ, δικαστήριον Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῶν ὁμολο-
γεύωντων φόνους δεδρακέναι. οἱ δὲ Φασίν, ὅτι Κρητῶν
359 χειμαζομένων, εἰκασθεῖς δελφῖνι ὁ Ἀπόλλων, ἔσωσεν
αὐτοὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν κομίσας· ἀνθ' ὧν Ἀπόλλωνι
Δελφινίῳ ἰδρύθη ἱερόν. ὕστερον δὲ δικαστήριον γενέσθαι
τῶν Φοινικῶν ἐν ᾧ καὶ Θησέα κενρίσθαι ὑπὲρ τῶν φόν-
ων τῶν περὶ Σικεῖρωνα καὶ Σίνιν.

Ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες, Ἰλιάδος ω', τὰ τῶν πολιτῶν ἀρ-
πάζοντες, καὶ οὐ τὰ τῶν πολεμίων.

Ἐπιδήμιου πολέμου, ἐμφυλίου, κοινοῦ καὶ δημοσίου, τοῦ μὴ
πρὸς πολεμίους, ἀλλὰ πρὸς οἰκείους γινομένου.

10 Ἐπεδίφριος, ἀργὸς καὶ γυναικώδης.

Ἐπὶ Δηλῷ μάχῃ] χωρίον ἐστὶ τῆς Βοιωτίας τὸ Δήλιον·
ἐν ᾧ μαχομένοι Ἀθηναῖοι ὑπὸ Βοιωτῶν ἐνίκηθησαν.

Ἐπεδιφριάς ἐπιδιφριάδος, ἡ τοῦ ἄρματος περιφέρεια, ἥτις
καὶ ἀντιξ καλεῖται. ἐκ τοῦ δίφρου.

Ἐπεδίετες ἡβῆσαι, τούτεστιν ἐτῶν ἐκκαίδεκα γενέσθαι·
τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι δεκατεσσάρων ἐστίν. ἄλλοι, ἔφη-
βοι παρὰ Ἀθηναίους ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν γινόμενοι ἐλέ-
20 γοντο· καὶ ἔμενον μὲν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη δύο· ἔπειτα
εἰς τὸ ληξιαρχικὸν ἐγράφοντο γραμματεῖον.

Ἐπεδιατίθεσθαι, τὸ συνθήκας τινὰς ποιεῖσθαι κατατιθε-
μένους ῥητόν τι ἀργύριον παρὰ τινι τῶν μεταξὺ γινομέ-
νων· ὅπερ ἐγγυᾶται, εἰ ἡ πρᾶξις γίνοιτο, θατέρῳ πάν-
τως τὸ ὁμολογημένον ἀργύριον ἀποδοῦναι.

Ἐπίδικος] ἐπίκληρός ἐστιν, ἡ ἐπὶ κλήρῳ παντὶ καταλε-
λειμμένη ὀρφανή, μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφοῦ. ἡ δὲ αὐτὴ
καὶ ἐπικληρίτις. ἐπίπροικος δὲ, ἡ ἐπὶ μέρει τινὶ τοῦ
κλήρου, ὥστε μὴ ἦν προῖκα ἔχειν, ἀδελφὸν ἔχουσα. ἐπί-
30 δικος δὲ, ἡ ἀμφισβητούμενη ἐπίκληρος, τίνι χρὴ αὐτὴν
γαμῆσθαι. Ἰσοκράτης δὲ τὴν ἐπίκληρον ἐν τῷ πρὸς
Λυσίαν ἐπικληρίτιν ἐκάλεσεν.

Ἐπιεικής, παρὰ τὸ εἶναι καὶ ὑποχωρεῖν. καὶ γὰρ οἱ
πραεῖς ὑποχωροῦσι, καὶ οὐκ ἀντιτείνουσιν. ἐνθεν ἐπι-
εικεία.

Ἐπιεικῶς] τὸ ἐπὶ ῥῆμα τούτο σημαίνει τὸ πάνυ· σημαί-
νει καὶ τὸ παραδόξως καὶ παρ' ἐλπίδα· καὶ τὸ μετὰ
ἐπισικνείας καὶ χρηστότητος. σημαίνει καὶ τὸ μετρίως,
ἥτοι συμμέτρως, καὶ τὸ ἱκανῶς.

Ἐπιεικὲς, πρέπον.

40 Ἐπίηρα, τὴν μετ' ἐπισικνείας χάριν. ἔστιν ἥρ, ἡ ἐπικου-
ρία· ἡ γενική, ἥρος, ἥρα, καὶ ἐν συνθέσει, ἐπίηρα. ἡ
ἔρω ἔρανον, ὡς ὄχανον· καὶ ἥρανα· εἶτα συγκοπῇ, ἡ
ἀποκοπῇ, ἥρα. Ἀρίσταρχος δὲ ὑφ' ἐν κατ' ὀρθὴν ση-
μασίαν λέγει ἐπίηρα.

Ἐπίηρανα, προσηνῇ, κεχαρισμένα.

Ἐπίθημα, ἀνάθημα· παρὰ τὸ θῶ, θήσω. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ
τοῦ τίθημι, ἐπίθημα ὠφείλεν εἶναι. Ἰλιάδος ω', Ἡ, καὶ
Φωριαμῶν ἐπιθήματα καλ' ἀνέωγεν.

Ἐπιθορυμένη, ἐπιούσα, καὶ σπερμαίνουσα. θορόν γὰρ τὸ
σπέρμα ἔλεγον. 50

Ἐπὶ Θρασύλλῳ] Δημοσθένους ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον πα-
ραγραφῇ, τὸ ἐπὶ Θρασύλλῳ Φησίν. Ἀττικὸν ἔθος, ἀντὶ
τοῦ, ἐπὶ τοῦ Θρασύλλου μνήματος.

Ἐπιθέτους ἑορτάς, Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγιτικῷ. τὰς μὴ πα-
τρίους ἑορτάς, ἄλλως δὲ ἐπιψηφισθείσας, ἐπιθέτους
ἐκάλουν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ἄλλα ἐπίθετα τι-
νὰ, ὅσα μὴ πάτρια ὄντα, ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή 360
ἐδίδασκε. Λυσίας δὲ ἐπιθέτους ἐπιστολάς λέγει, τὰς δο-
θείσας τισίν, ὥστε διακομίσαι· καὶ ἐπιθεῖναι ἐπιστολάς,
ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι· καὶ ἐπέθηκεν, ἀντὶ τοῦ παρέδω-
κε· ῥητορικῇ.

Ἐπίθετα, τὰ οὐκ ἐκ τῶν νόμων τῇ βουλῇ προστεταγμέ-
να ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ προστεθέντα.

Ἐπιάρ] Ἰλιάδος π', — ῥέουσαι Ἐξ ὀρέων ἐπιάρ: —
ἥτοι ἀνῶθεν ἐκ τοῦ προσάντους· ἡ ἐπιάρσται καὶ πλά-
γιοι· ἡ ἐπὶ κεφαλὴν καὶ εἰς τὸ κἄταντες ἀπὸ τοῦ κἄ-
ρη, ἀποκοπῇ τοῦ η· καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ κἄρα. τὸ δὲ κἄ-
10 ρη, οὐ κἄρηνόν ἐστιν ἀποκοπῇ· τὰ γὰρ εἰς ἡ οὐδέτερα
δυϊκά εἰσιν ἡ πληθυντικά.

Ἐπιεικηνυχέαι] ὁπότε βούλοιο πόλις ἡ ἀρχῶν ἀναίρε-
θῆναι τινὰ τῶν μὴ ὑφ' αὐτοῖς, ἐκήρυττε δώσειν χρή-
ματα τῷ ἀνελόντι, ἡ καὶ ζῶντα προσαγαγόντι, καθὰ
καὶ Ξέρξην ἐπεκήρυξαν οἱ Ἕλληνες, τῷ καταγαγόντι
ἡ ζῶντα ἡ τεθνηκότα Ἀθήναζε, ἑκατὸν δώσειν τάλαν-
τα. ἡ ἐπιεικηνυχέαι, τὸ κηρύττειν τινα λαβεῖν χρήματα,
ὥστε ἀποκτείναι τὸν δοκοῦντα ἀδικεῖν.

Ἐπίηρα, ἐπιθανάτια· κῆρ γὰρ ὁ θάνατος. 20

Ἐπικηρυκεύεται, διὰ κήρυκος τινὸς συνθήκας τινὰς ἡ
πρεσβείας ποιεῖται· καὶ ἐπικηρυκεία, ἡ ἐκ τῶν πολε-
μίων Φιλία· ἡ τὸ περὶ Φιλίας καὶ διαλλαγῶν κήρυ-
κας πέμπειν· τὸ διὰ κήρυκος εἰς Φιλίαν ἐλθεῖν ἐχ-
θρούς ὄντας.

Ἐπίκλοπος, ἀσύνητος, καὶ παραλογιστικός· ἡ ἀπατεῶν·
οἶον. Θηκτῆρ ἐπίκλοπος: — νῦν ὁ ἐπιθυμητής· ἐν ἄλ-
λοις δὲ καὶ τὸν παραλογιστὴν σημαίνει, οἶον, Ἀλλά τις
ἀρτισπῆς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων.

Ἐπικλώσειαν] ἀπὸ τοῦ κλώθω, κλώσω, ἐκλώσα, κλώσειαν 30
τὸ εὐκτικόν.

Ἐπικνημίδιοι] τῶν Λοκρῶν οἱ μὲν, Ἐπικνημίδιοι· οἱ δὲ,
Ἐπικνημίδιοι ὀνομάζονται· ἀπὸ Κνήμιδος τοῦ ὄρους.

Ἐπὶ κόρρης τύπτοντες, ἐπὶ κεφαλῆς ἡ γνάθου ἡ κροτά-
φου. κόρρη γὰρ καὶ κόρη τὴν ὅλην κεφαλὴν ἔλεγον
σὺν τῷ αὐχένι. τινὲς δὲ καὶ ῥάπισμα λέγουσι, τὸ ἐπὶ
τῆς γνάθου ἐκλαμβάνειν, ἀπτόμενον καὶ τοῦ κροτά-
φου. βέλτιον δὲ, ἐπὶ τῆς γνάθου ἐκλαμβάνεσθαι· ὁ
κατ' ἔθος λέγεται ῥάπισμα. οὕτω γὰρ ἐχρῶντο καὶ οἱ
ῥήτορες. 40

Ἐπικοποι, οἱ κακῶς τὸ πρῶτον πληγέντες χαρακτῆρες,
καὶ διὰ τοῦτο ἐπικοπτόμενοι.

Ἐπίκωπος, ὁ παρὰ τῇ κώπῃ καθήμενος. ἐπικωπαστῆρ,
καὶ ἐπικωπητῆρ, λέγεται ὁ τροπωτῆρ ἡμᾶς, παρὰ τὴν
κώπην.

Ἐπίκλημα, ἐπωνυμίαν· ἀπὸ τοῦ κλῶ, ὁ γέγονεν ἀπὸ τοῦ
καλῶ κατὰ συγκοπῇ.

Ἐπίκληρος λέγεται, ἡ ἐπὶ πολλῷ κλήρῳ μονογενὴς ὑπὸ
τοῦ πατρὸς καταλειφθεῖσα.

Ἐπικουρεῖν, τὸ βοηθεῖν. ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἐνταῦθα ση-
μαίνει τὸ δέον καὶ τὸ πρέπον· οἶον, πρέπει καὶ προσήκει

τοῖς κούροις, τούτέστι τοῖς νέοις, πολεμεῖν καὶ συμμαχεῖν. ἐπίκουροι δὲ λέγονται οἱ ἀπὸ ξένης χώρας σύμμαχοι τῶν πολεμουμένων καὶ βοηθοί. Σαρπηδῶν ἐπίκουρός ἐστι τῶν Τρώων· οἶονε, τῶν πολεμουμένων βοηθός· οἱ γὰρ Τῶες ἐπολεμοῦντο. σύμμαχος δὲ τῶν Ἑλλήνων ὁ Ἀχιλλεύς, τῶν πολεμούντων· σύμμαχοι γὰρ οἱ τοῖς πολεμοῦσι βοηθοῦντες· ἐπίμαχοι δὲ πάλιν εἰσὶν οἱ τοῖς πολεμουμένοις βοηθοῦντες.

361

Ἐπιπράτης, Ἀθηναῖος δημαγωγός, ὁ καὶ ἔφορος ἐπικαλούμενος. ἔστι δὲ ὁ Αἰσχίνου κηδεστής· καὶ ἄλλος, οὗ μέμνηται Λυκούργος.

Ἐπιπράναι, τῇ κεφαλῇ κατανεῦσαι.

Ἐπικύλλωμα, τὸ μετὰ τὴν τῶν ἄρτων διάρτησιν περισσεύμενον. κολίξ γὰρ ὁ ἄρτος· ὅθεν καὶ τὸ ἱατρικὸν κολλύριον, ἀπὸ τοῦ κολοβόν. καλεῖται δὲ κυλλίστην, τὸν Αἰγύπτιον.

10

Ἐπικυνεῖν, σημαίνει ἐπὶ τοῦ στόματος φιλεῖν· [κύλοι γὰρ τὰ βλέφαρα· ὅθεν καὶ κυλοιδιὰν λέγεται, τὸ ἐπὶ ῥῥῥα τοὺς ὀφθαλμούς· (καὶ Χρύσιππος· γράφεται Κυλλήνιος ὁ Ἑρμῆς, ἐπειδὴ ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει.) ἀπὸ τοῦ ἐπιπολὺ καθεύδοντας οἰδεῖν τοὺς ὀφθαλμούς. Φαίανες δὲ θύουσιν αὐτῷ ἐσπέρας, οὐ διὰ τὸ καθεύδειν, ὡς Ὀμηρος, — ὅτε μνησαίετο κοίτης· — οὐχ ὅτι ὄνειροπόλος πομπὸς ἦν· ἀλλ' ὅτι ὕπνου ἡδέος αἵτιος.] ὅθεν καὶ ἐπισκύνιον τὸν περὶ τὸν κύκλον, ἢ τὸν περὶ τοὺς κύκλους τόπον καλοῦμεν.

20

Ἐπὶ λάει· λᾶς λαός λαί· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, λαεῖ.

Ἐπιλάρκισμα, λάρκου βύσμα. λάρκος δὲ, ἀγγεῖον ἀνδράκων πλεόντων. ῥητορικὴ.

Ἐπιλαχών· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, Οὔτε λαχών, οὔτ' ἐπιλαχών· ἀλλ' ἐν παρασκευῇς πριάμενος· — τοιοῦτον δὲ ἐστὶ τὸ λεγόμενον. ἐκληροῦντο οἱ βουλευεῖν ἢ ἄρχειν ἐφιεμένοι· ἔπειτα ἐκάστου τῶν λαχόντων ἕτερος ἐπελάγχανεν· ἵνα ἐὰν ὁ προλαχὼν ἀποδοιμασθῇ ἢ τελευτήσῃ, αὐτ' ἐκείνου γένηται βουλευτῆς ἢ ἄρχων ὁ ἐπιλαχών.

30

Ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχη, χώρα ὑπὸ τὴν Πάρνηθον, ἣν ἐτείχισαν οἱ Φυγάδες τῶν τυράννων· οὗ οἱ Ἀλκιμακιοῖδαι προσετήκεσαν· ἐκπολιορκηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ Πεισίστρατον, σκολιδὸν εἰς αὐτοὺς ἤδετο, Αἰ αἰ Λειψυδρίον προδοσέταρον· οἷους ἀνδράς ἀπώλεσας μάχεσθαι ἀγαθοὺς τε καὶ εὐπατρίδας, ὅπότ' ἐδείξαν οἶων πατέρων ἕασιν.

Ἐπιλησμονέστατον, ὡς σωφρονέστατον.

40

Ἐπιληναῖω· περιαιυλός τις μέγας Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ ἱερὸν Διονύσου Ληναίου, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἤγον τοὺς σικηνικούς.

Ἐπιλλίζουσι, τὸ διανέουσιν· οἶον, Οὐκ αἶεις, ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίζουσιν Ἀχαιοί· — ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμούς διανέοντα εἰλεῖν· ἐξ οὗ καὶ ἱλλάδες, οἱ συνεστραμμένοι ἱμάντες.

50

Ἐπιλίδην· Ἰλιάδος ρ', Βλῆτα γὰρ ὦμον δουρὶ πρόσω τετραμμένος αἰεὶ Ἄκρον ἐπιλίδην· — οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ' ὡς ἐπιψαῦσαι τρώσαντα ἐξ ἐπιπολαίου τὴν ἐπιφάνειαν· — γράψε δὲ οἱ ὁστέον ἄχρις· — ἀντὶ τοῦ ἕως τέλους ἔξεσε τὸ ὀστέον. ἐν τοῦ λείχῳ γίνεται λίδην.

Ἐπίμαστον ἀλήτην, τὸν ἐπιμαστεύοντα τὴν τροφὴν ἐπαίτην. ἢ τὸν ἐν παιδός, οἶον τὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐπαίτην.

Ἐπίμαχον, πρὸς ὃ ἐστὶ μάχεσθαι· καὶ ἐπιμαχώτατον, τὸ ἀσθενέστατον.

562

Ἐπιμεληταί, ἐχειροτονοῦντο τῶν χορῶν, ὡς μὴ ἀτακτεῖν τοὺς χορευτάς ἐν τοῖς θεάτροις. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι

ἐμπορίου ἄρχοντες εἰσὶ κληρωταί, ἐκάστου ἔτους καθιστάμενοι· οἷς προσετέτακτο ἐπιμελεῖσθαι τοῦ καταπλέοντος σίτου εἰς τὸ εὐπόριον τὸ Ἀττικόν, καὶ τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς ἄστυ κομίζειν. δέκα δὲ ἐπιμελητὰς ἐμπορίου ἐκληροῦντο οἱ Ἀθηναῖοι, τῶν τε ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῦ σίτου· καὶ τὰ δύο μέρη εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν.

Ἐπιμελητῆς τῶν μυστηρίων· παρὰ Ἀθηναίοις ὁ λεγόμενος ἱο βασιλεὺς, πρῶτον μὲν μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, οὓς ὁ δῆμος ἐχειροτόνει. τέσσαρες δὲ ἦσαν· δύο μὲν, ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων· εἰς δὲ, ἐξ Εὐμολπιδῶν· καὶ εἰς ἐκ κηρύκων.

Ἐπιμήνια, τὰ κατ' ἐκάστον μῆνα θύόμενα· ἢ τὰ ὑπὲρ ὅλου τοῦ μηνὸς ἅπαξ ποτὲ γινόμενα θύματα ὑπὲρ τῆς πόλεως.

Ἐπιμίζ, παρὰ τὸν μίζω μέλλοντα, ὡς τὸ ἐναλλάξ· εἰ γὰρ ἐβαρύνετο, ὡς ὄνομα ἐκλίνετο.

* Ἐπινῆιος, ναυτικός, θαλάσσιος· ἀπὸ τῆς νῆος.

Ἐπίνητρον, τὸ ἐπὶ τῶν γονάτων, ἐφ' οὗ τὴν κρόκην ἐνήθον.

Ἐπίξηνον, ξύλον, ἐφ' οὗ κρέα κόπτουσι, τὸ νῦν ἐπίκον· παρὰ Ἀριστοφάνει καὶ Δημοσθένει.

Ἐπὶ ξυροῦ, ἐπὶ κινδύνου, ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πράγματος ἐπιτάσει. Ἰλιάδος κ', — ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς· — αὐτὶ τοῦ, τὰ πράγματα ἡμῶν τριχὸς ἤρτηται· ὁ ἐστίν, ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ. ἔστι καὶ ἐπὶ ὀξύτητος κινδύνου, μεταφορικῶς.

Ἐπίουρος, ὁ ἐφεστηκὼς Φύλαξ· παρὰ τὸ ὄρω, γίνεται ἐπίουρος· καὶ ἐπενθέρσει τοῦ υ. Ἐπίουρα, ὄρια, ὁρμήματα· παρὰ τὸ ὄρω.

Ἐπιούσιος ἄρτος, ὁ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ἡμῶν ἀμύζων.

Ἐπιουρεῖν· ἢ ἐπὶ πρόθεσις ἐνταῦθα ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κεῖται· καὶ δηλοῖ τὸ ὑπὲρ ἄνω τῶν ὀρκίων γίνεσθαι, καὶ ὑπερβαίνειν αὐτούς.

Ἐπιόψομαι· Ἰλιάδος ι', Τοὺς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι· — ἐπικρίνω, ἐπιλέξω.

Ἐπιώψατο ἄρρηφόρους, Πλάτων ἐν Νόμοις. ἔστι δ' Ἀττικόν, ἀντὶ τοῦ κατέλεξεν, ἐξελέξατο.

Ἐπιωγαί, οἱ συγκλεισμοί, οἱ παραθαλάσσιοι τόποι, οἷς τὰ κύματα προσάγνυνται· ἀπὸ τοῦ ἐποῖσαι, ὃ ἐστὶ συγκελεῖσθαι.

Ἐπὶ Παλλαδίῳ, δικαστήριον Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ περὶ ἀκουσίου φόνου ἐδίκαζον. Κλειτόδημος Φησὶν ὅτι, Ἀγαμέμνωνος σὺν τῷ Παλλαδίῳ προσενεχθέντος Ἀθήναζε, Δημοφῶντα ἀρπάσαι τὸ Παλλάδιον· τοῦ δὲ Ἀγαμέμνωνος δυσχεραίνοντος, κρίσιν ὑποσχεῖν ἐπὶ πεντήκοντα Ἀθηναίων καὶ ν' Ἀργείων· οὓς ἐφέτας κληθῆναι, διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἐφεθῆναι αὐτοῖς περὶ τῆς κρίσεως.

Ἐπίπαστα, τὰ ἐπιπασσόμενα τῷ ἔτνει ἀλφίτα. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν, Ἐπίπαστα λείχων δημιόπρακτα ὁ βᾶσκανος· — ῥητορικὴ.

Ἐπὶ πρυτανίῳ, ὅταν τὸ μὲν ἀποκτεῖναν βέλος, ἢ λίθος, ἢ τοιοῦτον, ἢ Φανερόν· ὁ δὲ δράσας μὴ ἦ· ἀρχαῖον γὰρ ἔθος, τὸ καὶ τὰ ἀψυχα κρίνειν εἰ χρὴ ἐξορίζεσθαι.

Ἐπὶ πρύμνῃ ἀνεκρούοντο καὶ ὠνελλον τὰς νέας· κατὰ πρύμναν ὑπεχώρουν οὐχὶ ἐπιστραφέντες· καὶ ἐξέκλιναν τὰς ἐπιούσας τῶν πολεμίων ναῦς. κυρίως, τὸ κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον. ὁ γὰρ ὄντως κωπηλατῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ δόξωσι Φεύγειν Φανερώς, κατ' ὀλίγον ὑπαπίοντες, ἵνα μὴ νῶτα τοῖς πολεμοῖς δόντες τιτρώσκωνται.

Ἐπιπλα, τὰ ἐξ ἐπιπολῆς σκευή· οἶον ἐπιπόλαιος κτῆσις, 10

καὶ ὅση δυνατὴ πλωίζεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἔγγειος· ἢ τὰ σπείν' τὰ ἐν χερσὶ, καὶ χρειώδη· οἶον τὰ ἐπιπόλαια καὶ ἐπιπολάζοντα ἐν τῇ οἰκίᾳ, διὰ τὸ ἐκάστοτε ἐν χερσὶν εἶναι. ἢ ἐπιπλα, τὰ ἱμάτια· ἀπὸ τοῦ πέπλου, ἐπιπλον. καὶ τὰ ἐλαφρότατα τῶν κτημάτων οὕτω Φασί, παρὰ τὸ ἐπιπολάζειν.

Ἐπίπλους, τὸ λῆπος· ἀπὸ τοῦ ἐπιπλεῖν καὶ ἐξ ἐπιπολῆς εἶναι.

Ἐπιπλῶς] [— καὶ ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον: —] καὶ, Πόντον ἐπιπλῶσας, ἀντὶ τοῦ ἐπιπλεύσας. ἐν τοῦ πλέω γίνεται πλώω· καὶ ἐπαυξήσῃ τοῦ ο, πλώω βαρύτονον· οὐδ' ὁ ἀόριστος, ἐπλωσα· μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπέπλωσα· καὶ ἡ μετοχή, ἐπιπλῶσας· καὶ συγκοπῇ ἐπιπλῶς.

Ἐπιπόλαιος, διὰ τῆς αἰ διφθόγγου καὶ ο μικροῦ. ἔστι δὲ ἐπὶ ῥῆμα τοπικόν, ἀντὶ τοῦ ἀνωθεν καὶ οὐκ ἐν βαθυτάτῳ.

Ἐπίπολις, τόπος ἐν Συρακούσαις· καὶ ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ἐπιπολῆς τῶν ἄλλων εἶναι.

Ἐπιπόρημα] ἐπιπόρημα ἔστι, τὸ ἐπὶ τῇ πόρῃ προκόμισμα λίθινον, ἢ χρυσοῦν, ἢ ἀργυροῦν. πόρη δὲ ἔστιν ἢ ἄνω τῆς χλαμύδος σύνδεσις. παρὰ τὸ πείρω τὸ κεντῶ καὶ διεκβάλλω, πόρη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, πόρη.

Ἐπιπτέσθαι μενεαίνων, Ἰλιάδος δ', ἐπιπετασθῆναι, ἐφάψασθαι προθυμούμενος. δύο μέρη λόγου εἰσὶ. τὸ ἀπλοῦν, πτέσθαι καὶ ἐπιπτέσθαι. πᾶν δὲ ἀπαρέμφατον φυλάσσει τὸν αὐτὸν τόνον. πτῶ, πτῆμι· πτήσω, ἐπτακα, ἐπτάθην· ἐπτάμην, ἐπτασο, ἐπτατο· πτάσθαι· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε. οὐκ ἀπὸ τοῦ πτῶ πτᾶς γίνεται· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πέτω βαρυτόνου, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπετον· ὁ μέσος, ἐπετόμην ἐπέτου ἐπέτετο, πετέσθαι· καὶ συγκοπῇ, πτέσθαι.

Ἐπερῥῆδην] παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω, γέγονε ῥῆδην, καὶ ἐπερῥῆδην, ὡς παρὰ τὸ τμῶ, τμηδην.

Ἐπερῥῆσις, ὁ ψόγος καὶ ἡ κακηγορία· ἐνθα καὶ ἐπὶ ῥῆτος.

Ἐπερῥήματα] ἐν τοῖς χοριακοῖς, ὅτε συστροφὴν ἄσειαν μέλος, ἐπελέγετο ποιημάτων ἰς στίχων· εἶτα τὴν ἀντιστροφὴν ἀποδόντες, ἐπελέγετο πᾶν τετράμετρον ποιημάτων τῶν ἴσων στίχων. ἐκαλοῦντο δὲ ταῦτα ἐπερῥήματα.

Ἐπὶ ῥοδος, ἐπικούρος, βοηθός· οἶον ἐπὶ ῥωννύων καὶ ἐπικελεύων· ἀπὸ μεταφοράς τῶν ἐν τῇ θήρᾳ ἐπὶ ῥωννυμένων κυνῶν ὑπὸ τῶν θηρώντων.

Ἐπίσιον] τὸ συρίζοντας ἐποτρύνειν τοὺς κύνας ἐπὶ τὰ ἔργα ἐν τοῖς κυνηγεσίαις, ἐπίσιον καλεῖται.

Ἐπίσιον, τὸ ἐφήβαιον· ἀπὸ τοῦ τὰ σία τὰ ξηρά· ξηρὸν γὰρ ἔστιν. ἢ παρὰ τὸ εἰσιέναι, ἐπίσιον. σημαίνει δὲ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς γυναικός.

Ἐπισίτια, τὰ εἰς τροφὴν καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενα. ταῦτα δὲ ἐνίοτε καὶ σιτία ἐκάλουν.

Ἐπισκύνιον] Ἰλιάδος ρ', Πᾶν δὲ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσπερ καλύπτειν: — τὸ περὶ τὰς ὀφρῦς δέρμα, (κατὰ μεταθέσιν τοῦ λ εἰς ν· σκύλος γὰρ λέγεται τὸ δέρμα· ἐνθα καὶ σκυλοδέψης) τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν μέρος ἦτοι δέρμα, τὸ συνοφρύωμα τοῦ μετώπου· ὃθεν καὶ σκύνεσθαι, τὸ ὀργίζεσθαι, διὰ τὸ ἐνδιάθετον γίνεσθαι τοῦτο τὸ μέρος τοῖς ὀργιζομένοις· καὶ ἐπισκύναι, τὸ χαλεπῆναι, ἀπὸ τοῦ τὸ ἐπισκύνιον κατέλκειν τοὺς χαλεπαίνοντας· ἐξ οὗ τὸ ἐπισκύνονται, ἀντὶ τοῦ ὀργίζονται, χαλεπαίνουσιν.

Ἐπίσκοπος, κατάσκοπος· ἢ ὁ ἐπὶ τὰ σκοπεῖν ὢν. καὶ ἐπι-

σκέπται, ἄρχοντες ἐπὶ σκηνῆς. . . . ἀντὶ τοῦ θεατρικῶς.

Ἐπίσπαστον, τὸ ἐπὶ τῆς ἀγχόνης καὶ τοῦ βρόχου ἐπισπᾶσθαι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἐκούσιον, ὃ ἑαυτῷ τις ἐπισπᾶται.

Ἐπισπείν] ἐκ τοῦ σπῶ μονοσυλλάβου, σπείν, ὡς πλεῖν· 20 καὶ φυλάττει τὸν τόνον ὡς ἀπαρέμφατον. τὸ δὲ ἐπίσπη, ἀντὶ τοῦ καταλάβη, διώξῃ· ἀπὸ τοῦ ἐπείγω· Ὁφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη: — τουτέστιν, ὅπως εὐθύς πρὸ πάντων ἐκείνος ἐπὶ θάνατον ἔλθῃ, καὶ ἀναπληρώσῃ τὴν εἰμαρμένην.

Ἐπίσσωτρα, οἱ ἐκτὸς τῶν τροχῶν σιδήρειοι κύκλοι οἱ ἐπὶ τὴν γῆν κυλιόμενοι, τὰ κύκλω τῶν τοῦ ἄρματος τροχῶν σιδηρᾶ, τὰ ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδηρᾶ ἢ χαλκᾶ, ἃ κανθοὶ καλοῦνται. παρὰ τὸ σῶ τὸ ὀρμῶ, ὁ μέλλων 30 σῶσω· ὄνομα ῥηματικὸν σῶτρον· καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐπίσσωτρον, ὁ ἔξω τῶν τροχῶν συνέχων σίδηρος.

Ἐπισταδόν] ἐκ τοῦ ἴστημι ἴσταμαι, σταδόν. Νώμηνεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν: — ἐπιστημόνως διήνεγκεν ἴσα διελὼν, ἢ ἐφιστάμενος ἐκάστω ἐν αὐτῷ.

Ἐπίσταθμοι, ἄρχοντες εἰσὶ· παρὰ τὸ ἐν σταθμοῖς εἶναι ὠνομασμένοι. σταθμοὶ δὲ εἰσὶν αἱ καταγωγαί. Ἀρμοστάς δὲ τοὺς τοιοῦτους Λακεδαιμόνιοι καλοῦσιν.

Ἐπιστάται, οἱ σατράπαι, οἱ κατέχοντες βουλῇ τὰς ὑποκειμένας πόλεις. δύο ἦσαν Ἀθηναίων· ὧν ὁ μὲν, ἐκ 40 πρυτάνεων ἐκληροῦτο· ὁ δὲ, ἐκ προέδρων· φυλάσσει δὲ τοῦ ἱεροῦ τὰς κλεῖς, ἐν ᾧ τὰ δημόσια χρήματα· ἔτι μὴν καὶ τὴν δημοσφραγίδα. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐφεστηκὴς εἰς πρᾶγμα ὀτιοῦν, ῥηματικῶς. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐπιστάμενος τινὶ, καὶ ἐπαίτης· παρὰ τὸ ἐφίστασθαι· οἶον, — σῶ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλλα δοίης: — πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διδασκάλου λαμβάνεται ἡ λέξις. ὅτι τῶν Φ' οἱ μὲν ν', πρυτάνεις· οἱ δὲ δέκα, πρόεδροι· ὁ δὲ εἷς, ἐπιστάτης.

Ἐπίσταμαι] εἶδω τὸ γινώσκω· ὁ μέλλων, εἶσω· ῥῆμα 50 περισπώμενον, ἰσάω ἰσῶ· καὶ εἰς μι, ἴστημι· τὸ παθητικόν, ἴσταμαι· πλεονασμῷ τοῦ τ, ἴσταμαι· καὶ ἐφύλαξε τὸ π Ἰωνικῶς· οἱ γὰρ Ἴωνες ψιλωτικοὶ εἰσιν. εἰς τὸ αἴστος.

Ἐπίστη, ζῆτει εἰς τὸ Δύνη.

* Ἐπιστολή· παρὰ τὸ ἐπιστέλλειν τὸ πέμπειν.

Ἐπιστοβέωσιν] Ἀπολλώνιος, Μὴ μιν κερτομέουσαι ἐπιστοβέωσι: — ἐπιστομέωσι· καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β. 365

Ἐπιστροφάδην] Ἰλιάδος κ', Κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην: — μετ' ἐπιστροφῆς, ἐφ' ἐκάτερα μέρη στρεφόμενος. ῥητορικῇ· ἢ ἐνεργῶς, σπουδαίως.

* Ἐπιστολιμαίους, στρατιώτας ἀγελαίους εἶπεν Δημοσθένης· παρὰ τὸ στόλος, τὸ στρατός.

Ἐπισύστασις] σύστασις καὶ σύστημα, σημαίνει τὸ πλῆθος. ἢ δὲ ἐπὶ πρόθεσις τὴν ἐπὶ δευτέρου ἐπιδιόρθωσιν σημαίνει. ἐπισύστασις οὖν, ἢ ἐπὶ δευτέρου ἐπανόρθωσις. 10

Ἐπίσφατον, ἐπὶ ῥῆτον. παρὰ τὸ Φημί Φατός, ὡς βίβημι βατός· τὸ οὐδέτερον, Φατὸν καὶ ἐπίφατον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Ἐπισχερά, ἐφεξῆς, συνέγγυς. καὶ σεσημειῖται ὀξύτῳ ὡς περ ἰώ· οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς ω ληγόντων ἐπὶ ῥημάτων ὀξύνεσθαι θέλει. γράφεται χωρὶς τοῦ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ σχεδόθεν, σχεδῶ, ὡς πόθεν, πῶ· καὶ αὐτόθεν, αὐτῶ· καὶ κατὰ μεταθέσιν τοῦ δ εἰς ρ, ἐπισχερά. ἢ παρὰ τὸ σχέσιν ἔχειν.

Ἐπισχόμενος, στοχαζόμενος· ἐξ οὗ τὸ, Ἐπίσχεσ τὰ πά- 20 λαι θρυλῶν: — ἐνιοὶ ἐπισχόμενον συσσημαίνει τὸν

προσάγοντα τῷ ἔρματι τὸ ποτήριον. ἐνταῦθα ὁ Θραῦξ Διονύσιος Φησὶ τὴν παροιμίαν, Πολλὰ μεταξύ κύλικος. Ἐπιτάξ] παρὰ Καλλιμάχου, ἐπὶ ῥήματι, παρὰ τὸν ἐπιτάξω μέλλοντα. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικὸν εὖρον τὴν λέξιν σημαίνειν συντόμως, κωμικῶς. Ὅστις τῆς ὁδοῦ ἡγήσεται σοὶ τὴν ἐπιτάξιν: — οὐχ ὡς οἱ τραγικοὶ, μακρῶς.

30 Ἐπιτάβροθος, βοηθὸς ἰσχυρὸς, σύμμαχος. παρὰ τὸ ῥόθος (ῥοθῶ τὸ παρορμῶ) γίνεται ἐπὶ ῥόθος· καὶ πλεονασμῶ τῆς τὰρ συλλαβῆς, ἐπιτάβροθος, ὁ ἐν τῷ βοηθεῖν πρόθυμος καὶ παρορμῶν.

Ἐπίτασις καὶ ἀνεσις, οἷον τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον. ταῦτα δὲ εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χορδῶν· ἐκεῖ γὰρ ἡ μὲν ἀποτελειομένη σφοδρὸν ἀποτελεῖ ψόφον· ἡ δὲ παρειμένη ἐλάττονα. οὕτως οὖν οἱ Φιλόσοφοι ἐπίτασιν μὲν λέγουσι τὴν σφοδρὰν ἀντίληψιν τοῦ πράγματος· ἀνεσιν δὲ, τὴν ἐλάττονα.

40 Ἐπιτεῖλαι] Ἰλιάδος δ', — σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι: — προπερισπᾶται. ἔστι γὰρ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ ἐπιτεῖλον, ὃ ἔστι πρόσταξον. ἐπιτεῖλαι παροξύτονον, τρίτον ἔστι πρόσωπον εὐκτικόν.

Ἐπιτέλλω] ἔστι τέλλω τὸ προστατῶν· τέλλομαι, ἐτελλόμην, ἐτέλλου. τὸ προστακτικόν, τέλλου· καὶ διαλύσει Ἰωνικῇ, τέλλεο.

Ἐπιτελὲς καὶ ἐπιτελέωμαι, τὸ ἐπὶ πᾶσι γινόμενον· ἀπὸ τοῦ τελείας γενέσθαι τὰς πρότερον θυσίας, ἐπιτεθυμένον.

50 Ἐπιτετυφλωμένον, πεπηρωμένον.

Ἐπιτετράφαται] Ἰλιάδος β', Ὡς λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται: — ἐπιτετραμμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσιν. Ἰστέον ὅτι τὰ δισύλλαβα τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τὰ τρέποντα τὸ εἰς ο κατὰ τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον, ἐν τοῖς παθητικοῖς παρακείμενοις ἀναδέχεται τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἐνεστώτος· οἷον, λέγω, λέλοχα, λέλεγμαι· στέφω, ἔστοφα, ἔστεμμαι· κέκλωφα, κέκλεμμαι· εὐρέθη καὶ κέκλαμμαι. δεῖ προσθεῖναι, χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου· ἐκεῖνα γὰρ τρέπουσι τὴν παραλήγουσαν, ἡγουν τὸ εἰς α, κατὰ τὸν παθητικὸν παρακείμενον· οἷον στρέφω ἔστροφα καὶ ἔστραμμαι· τρέφω τέτροφα τέτραμμαι. οὕτω καὶ τρέπω τέτροφα τέτραμμαι, τέτραπται· τετραμμεθα· τέτραπται· καὶ τὸ Ἰωνικόν, τετράφαται, τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ, καὶ προσθέσει ταῦ α. δεῖ προσθεῖναι, καὶ χωρὶς τοῦ βρέχω βρέξω βέβροχα καὶ βέβρεγμαι· τούτου γὰρ οὐκ ἐτράπη τὸ εἰς τὸ α.

Ἐπιτηδή, ἡ τῆς τιθῆς μήτηρ. ὥστε εἶναι τὴν μὲν τηθὴν μητρός ἢ πατρὸς μητέρα· τὴν δὲ ἐπιτηθὴν, τῆς τοῦ πατρὸς μητέρα, καὶ τῆς μητρός μητέρα· ἡγουν ὡς ἐπίπαππος. Θεόπομπος Πάμφιλος, Ἀὐτὴ δ' ἐκείνη πρότερον ἐξηπίστατο Παρὰ τῆς ἐπιτηθῆς: — ῥητορικῇ.

Ἐπιτήδειος, φίλος καὶ συνήθης. λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἡμεῖς τὸ ἀρμόττον, ἐπιτήδειον. ἀπὸ τοῦ ἔθος, ἔθης, καὶ ἔτης· ἐξ οὗ καὶ ἐπιτήδειος φίλος, ὁ συνήθης. ἢ ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἡδῆς καὶ ἐπιτηδῆς· ἐξ οὗ τὸ ἐπιτήδεος. ἐκ δὲ τοῦ ἐπιτηδῆς γίνεται ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ἐπιτηδέες ἐπιτηδεῖς· καὶ ἡ αἰτιατικὴ ὁμοίως. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἐπιτηδῆς. — ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδεῖς: — ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδεύου, πρέποντας καὶ ἐπισταμένους· οἱ μὲν, ἐκ τοῦ ἐπιτηδέας· οἱ δὲ, ἐκ τοῦ ἐπιστηδεῖς· ἐπιστηδῆς οἶμαι. δεῖ γινώσκειν· ὅτε μὲν λέγεται ἐπιτηδῆς καὶ ἀληθῆς ὁξυτόνως, ὀνόματά εἰσιν· ὅτε δὲ βαρυτόνως ἐπιτηδῆς καὶ ἀληθῆς, ἐπὶ ῥήματά εἰσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδεῖως καὶ ἀληθῶς.

Ἐπιτηδῆς] ἀπὸ τοῦ ἀδεῆς ὁ ἀφόβος, καὶ τῆς ἐπὶ προθέσεως, γίνεται ἐπιταδῆς· καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε, καὶ πλεονασμῶ τοῦ τ, καὶ τροπῇ τοῦ α ἐπιτηδῆς, ὁ ἀφόβος τὶ ποιῶν. ἐκ τούτου καὶ ῥήμα ἐπιτηδεύω.

Ἐπίτιμος καὶ ἐπίτιμον, πλούσιον, ἢ τὸν μὴ ἄτιμον κατὰ νόμους, ἀλλ' ἔχοντα ἐξουσίαν καὶ δημηγορῆσαι καὶ δικάσασθαι. Λουκιανός, Ἡ δὲ βουλὴ ἐπικλασθεῖσα πρὸς αὐτὸν, ἀφίησι τῷ Μενεπράτει τὴν καταδίκην· καὶ ἡδὴ ἐπίτιμός ἐστι. ῥητορικῇ.

Ἐπιτιμία, ἡ εὐπορία, ἢ ἡ μὴ αἰτιμία. Κέφαλος ῥήτωρ, Ὅσάνις αὐτὸν κινδυνεύοντα περὶ τῆς ἐπιτιμίας, ἢ τῆς πατρίδος, ἢ τοῦ βίου παντός, διεσώσατε.

Ἐπιτιμηταὶ] οἱ πρῶτον τι τιμώμενοι, ἐκαλοῦντο τιμηταί· ἐπιτιμηταὶ δὲ, οἱ χρόνῳ ὕστερον τὰ αὐτὰ τιμώμενοι.

Ἐπιτνω] Ἡσιόδου ἐν Ἀσπίδι, Οἶδ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον, (ἀντὶ τοῦ τὰ κῶλα τῶν ἀσταχύων) καὶ ἐπιτνω ἀλῶν: — ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ἀλῶν ἐπλήρουν, ἐρρίπτον, ἐξέτεινον, ἡπλουν ἐπὶ τῷ ξηρανθῆναι, ἐψυγον. ἀπὸ τοῦ πίπτω, πίτνω· ἢ πέτω, πίτνω.

Ἐπιτοαυτό, ἐπὶ ῥήματι συλλήψεως ἢ ἀθροίσεως, οἷον ἐμοναδικόν· ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως, καὶ τῆς αὐτὸς ἀν- 50 τωσυμίας.

Ἐπιτραπέζια, τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα.

Ἐπιτρίτας] Ἰσαῖος ἐν τῷ δευτέρῳ [κατὰ] Καλλιφώντος, Ἐξακοσίαις [δραχμαῖς] ἐπιτρίταις: — ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ὀκτῶ ὀβολοῖς. κατὰ τὸ τρίτον εἶναι μερίδα τοὺς ὀκτῶ ὀβολοὺς τοῦ τετραδράχμου.

Ἐπίτριπτον, τὸν πονηρὸν, τὸν ἄξιον τοῦ ἐπιτριβῆναι, 367 τούτεστι πληγωθῆναι.

Ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν: — ἀντὶ τοῦ ἡπειγμένως ὡς παρατρέχων, ἢ κεφαλαιωδῶς, ἢ ταχέως· ἀπὸ τοῦ τρέχω ῥήματος, ὅπερ ὁ ποιητὴς τρώχω εἴρηκεν· ὡς τὸ, — εὐ μὲν τρώχον: — ἐκ τοῦ τροχάδην. ἢ ἐκ τοῦ τροχός ἐπιτροχάδην, Ἰλιάδος γ', τὸ σύντομον καὶ ταχύ. τὰ γὰρ ἀπὸ ὀνομάτων τῶν εἰς ος γινόμενα ἐπὶ ῥήματα διὰ τοῦ α ἐκφέρονται· οἷον, μόνος, μονάδην· σπόρος, 10 σποράδην· τροχός, τροχάδην. τὸ δὲ παμπήδην, ἐκ τοῦ πάμπαν.

Ἐπιτροπή] οἱ μὲν, παρὰ τὸ ἐπιτροπεύειν· οἱ δὲ, παρὰ τὸ ἐπιτρέπειν. Ἀνέντες ἐπιτροπὴν, Φησὶ Θουκυδίδης, τούτεστι τὸ ἐπιτρέπειν. Ἐπιτροπεύουσι] ἐπιτροπὴ καὶ ἡ τῶν ὀφθανῶν ἐπιμέλεια παρὰ τοῖς ῥήτορσι. καὶ τὸ συγχωρῶ τοὺς ἀμφισβητοῦντας διακρίναι.

Ἐπιφυλλίδες, τὰ πρὸς τοὺς βότρυας, οἱ καλούμενοι ἐπιτραγοί.

* Ἐπιχάριττα, ἀντὶ τοῦ ἐπιχαρίζου, Βοιωτικῶς, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Ἐπὶ Χαριξένης] αὐλητρίς ἡ Χαριξένη ἀρχαία, καὶ ποιήτρια κρουμάτων· οἱ δὲ, μελοποιῶν. Θεόπομπος Σειρήσιν, Αὐλεῖ γὰρ σαπρὰ αὕτη γε κρουμάτια τὰ ἐπὶ Χαριξένης: — Κράτης Ὀδυσσεῦσιν, Οὐκ ἴδ' αὖ τὰδ' οὐνετόν θοι τὰπὶ Χαριξένης: — Ἀριστοφάνης, οὐ τὰ κατὰ μισθόν, ἀλλ' οἷον καὶ ἄλλα τινά.

* Ἐπίχειρα, οἱ μισθοί, οἷον οἱ τῶν χειρὶ πονούντων μισθοί.

Ἐπιχθόνιοι, οἱ ἐπίγειοι (χθῶν χθονός, χθόνιος) διότι κατὰ φύσιν ἐπὶ τῆς χθονός εἰσι· πρὸς ἀντιδιαστολήν 30 τῶν οὐρανίων θεῶν.

Ἐπίχυτος, ὁ ἐγχυτός πλακοῦς. Νικοφῶν Χειρογαστορσι, Κόλικας, ὀβελίαν, μελιτοῦτταν, ἐπίχυτας.

Ἐπλεο, σημαίνει τὸ ἐγένου. ἐκ τοῦ πέλω ὑπερβιβασμῶ, πλέω, πλέομαι, ἐπλεόμην· τὸ δεύτερον κατὰ διάλυσιν, ἐπλεο, καὶ ἐπλετο.

40 "Επληντ' ἀλλήλοισ] ἐν τοῦ πλῶ τὸ πλησιάζω, ὁ παρακεί-
μενος, πέπληκα· λέγεται καὶ πέπλακα· ὁ παθητικός,
πέπλημαι, πέπληται· καὶ παρὰ Σιμωνίδην, πεπλήσεται·
ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος παθητικός, ἐπλήμην· τὸ τρί-
τον τῶν πληθυντικῶν, ἐπληντο.

"Επλινθεύθησαν, σημαίνει τέσσαρα· ἢ ὅτι εἰς πλίνθους
μετεπλάσθησαν· ἢ ὅτι πλίνθοις ἀπετειχίσθησαν· ἢ ὅτι
ὑβρίσθησαν· ἐστὶ γὰρ καὶ ὄργανον βασανιστικόν· ἢ ὅτι
ἠχμαλωτίσθησαν· ἐπεὶ οἱ αἰχμαλῶτοι πιπρασκόμενοι
εἰς πλίνθους ἐβάλλοντο.

50 "Εποικομένην] Ἰσθὺν εποικομένην· — τὸν ἰσθὺν ἐπιπο-
ρευομένην, ἡγουν ἰστουργοῦσαν καὶ ὑφαίνουσαν. ἐκ τοῦ
οἴχω, οἴχομαι· οἰχόμενος. αἱ πόλεις γυναῖκες ἐστῶσαι
ὑφαίνον, καὶ ἐπιπορευόμεναι τὸν ἰσθύν. πρώτην δὲ γυ-
ναῖκα Αἰγυπτίαν τοῦνομα Ὑδὸν καθεζομένην ὑφαίνει
Φασίν· ἀφ' ἧς καὶ Αἰγύπτιοι τῆς Ἀθηνᾶς ἀγαλμα ἰδρύ-
σαντο· ὡς Φησὶν Ὑφορος ἐν τῇ Εὐρώπῃ.

* "Εποποιῖα, ἡ ποιήσις, παρὰ τὸ ἔπος τὸ μέτρον, καὶ
ποιέω.

"Επος, ὁ λόγος· παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ὡς τεύχω, τευ-
χος· ἔπος λέγεται κυρίως ὁ ἔμμετρος λόγος· καταχρη-
στικῶς δὲ, πᾶς λόγος. ζήτει περὶ τοῦ ἐπικοῦ κύκλου
εἰς τὸ ἔλεγχος.

568 "Επορθρεῦσαι, τοῦ ὀρθρου ἐπεγερθῆναι, καὶ ἀφεςπε-
ρεῦσαι.

"Εποστρακίζεῖν, παιδιά τις, ἣν παίζουσιν οἱ παῖδες,
ὀστρακα ἀφιώντες εἰς τὴν θάλασσαν.

"Επτά, ἀπὸ τοῦ ἐπιέναι τῷ δεκάτῳ ἀριθμῷ. οὕτω Σέλευ-
νος. καὶ ἐπτάς, ἀπὸ τοῦ σέβω, σεπτὰς τις οὕτα, ὡς
θεῖα καὶ ἀμήτωρ καὶ παρθένος.

* "Επύλλια, λόγοι μικροί. ὑποκοριστικῶς, παρὰ τὸ ἔπος.

10 "Επτάπεντος, ἡ τὴν βαθεῖαν ἔχουσα κόμην· ἡ δυναμένη
ἐπτάκις τμηθῆναι.

"Επω, σημαίνει τέσσαρα. ἔπω τὸ λέγω· ὡς τὸ, "Ανδρά-
μοι ἔννεπε Μοῦσα· — ἔπω, τὸ ἀκολουθῶ· ὡς τὸ, "Η
οὐχ ἐπέσθην Λακεδαιμονίοις· — ἔπω τὸ εὐτρεπίζω·
ὡς τὸ, Τὸν δ' εὐρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔπον-
τα· — ἔπω τὸ διοικῶ· ὡς τὸ, Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον
πολυαῖκος πολέμοιο Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσιν· καὶ, "Ὡς
ὄγε κοιρανέων διέπε στρατόν· — διαφέρει δὲ τὸ λέγω
τοῦ ἀκολουθῶ κατὰ τρόπους δύο· ὅτι τὸ μὲν ἔπω τὸ
λέγω, ψιλοῦται· τὸ δὲ ἔπω τὸ ἀκολουθῶ, δασύνεται·
καὶ ὅτι τοῦ μὲν ἔπω τοῦ λέγω τὰ ἐνεργητικὰ εἴρηται·
ἔπω, καὶ ὁ παρατατικός, εἶπον· ὁ ἀόριστος, εἶπα· ὁ
δεύτερος, εἶπον· ἡ μετοχή, ὁ εἰπών· τὰ δὲ παθητικά,
οὐχί. τοῦ δὲ ἔπω τοῦ ἀκολουθῶ, τὰ μὲν παθητικά,
οἷον ἔπομαι· ὁ παρατατικός, εἰπόμεν· καὶ ποιητικῶς,
ἐπόμεν· τὸ δυνάμει, ἐπόμεθον· τὸ τρίτον, ἐπέσθην·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐσπέσθην· τὰ δὲ ἐνεργητικά,
οὐχί· ἀμφιέπω δὲ καὶ περιέπω.

* "Επωδός, μέλος μεταμεμελισμένον, τουτέστιν ὡδὴ μετὰ
τὰς ἄλλας ὡδὰς μεμελισμένη.

30 "Επωνία, τέλος ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῇ ὥνῃ διδόμενον· εἴη δ' αὖ
ἴσως ἡ πέμπτη.

"Επωπίδα] εἰ μὲν δασύνεται, σημαίνει τὴν ἀκολουθον· εἰ
δὲ ψιλοῦται, τὴν ἐπίσκοπον, διὰ τοὺς ὤπας. Λυκό-
φρων, ἐκ τοῦ ἔπω, ἐπωπίδες αἱ θεραιπαινίδες.

"Επώχατο, σὺν τῷ ι. ἢ ἐπὶ πρόθεσις ἀντὶ τῆς ἀπὸ, ἀπώ-
γμαι καὶ ἀπώγμην· τὸ τρίτον πρόσωπον κατὰ διάλυ-
σιν, ἀπώχατο, ἀπὸ τοῦ οἴγω, ἀντὶ τοῦ κεκλεισμένοι
ἦσαν.

40 "Επωμαδόν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων. — Ζῆθος μὲν, ἐπω-
μαδὸν ἤερταζεν Οὐρεος ἡλ. βράττοιο κάρη μογέοντι ἐοι-

κώς· "Αμφίων δ' ἐπὶ οἱ χρυσῆ Φόρμιγγι λιγαίνων
"Ἦσε· δις τόσση δὲ μετ' ἰχθὺα νίσσεται πέτρῃ· — δι-
πλα· ἠκολούθει τῇ "Αμφίονος κισθάρᾳ κρου-
ούσῃ εἶπετο καὶ ἀπῆει τῆς βασταζομένης ὑπὸ Ζήθου.
Ζῆθος γὰρ καὶ "Αμφίων ἐτείχισαν τὰς Θήβας, ὅτι
"Αργεῖδι.

"Επωβελία] πολλῶν εἰς χρήματα συκοφαντούντων τοὺς
ἐπιεικεῖς καὶ ἀπράγμονας τῶν πολιτῶν, καὶ μάλιστα 50
τοῦτο πράττειν διαβαλλομένων τῶν περὶ τὸ ἐμπόριον
συμβαλλόντων ἐπὶ ναυτικοῖς τόκοις, "Αθηναῖοι ζημίαν
ἔταξαν κατὰ τῶν ἐγκαλούντων ὀβολὸν ἐκτίθειν, εἰ μὴ
καθ' ὧν ἐνεκάλουν, τούτους ἔλοιεν. ταύτην τὴν ζημίαν
ἐπωβελίαν ἐκάλουν. ἄλλως· ἐπωβελία ἐστὶν ἐπιτίμιον
τοῖς διώκουσι τινὰ χρηματικὴν δίκην, (ἣν δὲ τοῦτο
ἔκτον μέρος τοῦ τιμήματος) ἐπειδὴν μὴ ἔλυσιν οὐδ'
ἐπεδικάζοντο καὶ ἐπεγράφοντο. ἐκάλουν δὲ οὕτως, ὅτι 569
ἐπὶ τῇ δραχμῇ ὀβολὸς ἦν, τῆς δραχμῆς ἑξαπλασίου
λογιζομένης. ἐλάμβανε δὲ τὴν ἐπωβελίαν ὁ Φεύγων
παρὰ τοῦ διώκοντος, εἰ τὴν δίκην ἀπέφευγε. λέγεται
δὲ καὶ ὁ τόκος παρὰ τῷ Πλάτῳ Νόμων ἐνδεκάτῳ.

"Επώνυμοι] οἱ κατὰ τὴν ἀρετὴν διαπρέποντες ἄστοι καὶ
ξένοι χαλκῶς εἰκόσιν ἐτιμῶντο· ἀφ' ὧν ἐνίων καὶ ταῖς
φυλαῖς ἐτίθετο ὄνομα. Φασὶν ἐκείθεν δόξαι πρῶτον τὰς
φυλας ἐξηγήσασθαι· ἀπορούντων γὰρ αὐτῶν ὄνομα ταῖς 10
φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τοῦτο ποιῆσαι,
[καὶ ἕκαστον ἑκατὸν ὀνόματα ἰδίᾳ γραψάμενον κληρώ-
σαι.] παρὰ γοῦν τὰς εἰκόνας τῶν ἐπώνυμων τούτων
εἰσηγοῦντο τοὺς νόμους, πρὶν ἢ γενέσθαι κυρίους· ἵν'
ἐντυγχάνοντες οἱ βουλόμενοι κατηγοροῖεν. ἢ ἄλλως·
"Επώνυμοι] διττοὶ εἰσιν οὗτοι· οἱ μὲν, λεγόμενοι τῶν
ἡλικιῶν· καὶ εἰσὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα, οἱ καλοῦνται
καὶ λήξεων ἐπώνυμοι· οἱ δὲ δέκα, ἀφ' ὧν αἱ φυλαὶ
προσηγορεύθησαν, οἷον "Ερεχθεύς, Αἰγεύς, Πανδίων,
Λεώς, Ἀλμᾶς, Οἰνεύς, Κέκροψ, Ἴπποθῶν, Αἴας, 20
"Αντίοχος. ταῦτα δὲ τὰ δέκα ὀνόματα ἄπορα, ὁ Πύθιος
εἴλετο· Κλεισθένης οὕτω διαταξάμενος, τὸ πᾶν πλη-
θος εἰς δέκα φυλάς.

"Επωτίδες, τὰ ἐκατέρωθεν πρῶτης ἐξέχοντα ξύλα.

"Ερα, ἡ γῆ· ὅτι ἐνεβρίζωται. καὶ οὕτω καλεῖται ἐρίσαι,
τὸ περὶ ἴσης γῆς φιλονεικεῖσθαι, παρὰ τὴν ἔραν. "Ομη-
ρος, "Ὡς τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης· — ἐν-
θεν καὶ τὸ ἔρχζε, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

"Ερᾶν, ἐπιθυμεῖν· πρῶτον ἐπὶ τῆς γῆς ἐβρέθη· ἀφ' οὗ
ἔρα ἡ γῆ· καὶ ἐρωῆσαι, τὸ ἀπ' αὐτῆς ὑποχωρῆσαι. ἐστὶ
καὶ ἐρῶ τὸ καθαίρω· ἐξ οὗ καὶ ἔρατος καὶ ἐορτή. 30

"Ερανός, τὸ ἐκ συνεισφοράς δῶρον· ἡ ἐντολή, ἡ συλλογή·
ἡ εἰσφορά· ἡ σπουδαιότερον ἀπὸ τοῦ συνεῖν καὶ ἐπι-
θυμεῖν καὶ συνεισφέρειν τί τοῖς φίλοις καὶ εὐωχεῖσθαι.
ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ὁ μέλλων, ἐράσω· ἐξ αὐτοῦ
ἔρανος.

"Ερανίστας, Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας, ἡ λα-
βὼν καὶ συλλέξας παρὰ τινῶν.

"Ερανιστής, κυρίως ὁ τοῦ ἔρανον μετέχων, καὶ τὴν Φορὰν
ἣν ἑκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν εἰςΦέρων.

"Ερατίζων, ἐπιθυμῶν, ἐφιέμενος. ἐρῶ, ἐράσω, ἥρακα, 40
ἥραμαι, ἥραται, ἐρατός, ἐρατίζω.

"Εράσθην, σὺν ἀπὸ τοῦ ἐρῶ· ἦν γὰρ ἡράσθην, ὡς μα-
κρὰς οὔσης τῆς παραληγουσῆς· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐρῶ γίνε-
ται ἐράζω, τετάρτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων.

"Ερατίνος, ὄνομα κύριον, παρὰ τὸν ἐράσω μέλλοντα.

"Ερατίναι, οἱ γηπόνοι.

"Ερατεινός] ἐκ τοῦ ἐρῶ τὸ φίλῳ γίνεται ἐρατός, ὁ ἐπιθυ-
μητός· καὶ ἐκ τοῦ ἐρατός, ἐρατεινός.

- Ἐραυνῆς, ἐπεράστου, καλῆς· ἀπὸ τοῦ ἐρατεινῆς κατὰ
50 συγκαπὴν.
- Ἐργάνη, ἡ Ἀθηνᾶ· παρὰ τὸ τῶν ἔργων ἐπιστατεῖν, ταύ-
της εὐραμένης τὰς τέχνας.
- Ἐργαθεν, ἐκώλυσεν, ἐχώρισεν.
- Ἐργίσκη, τῆς Θράκης ἐστίν, ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσει-
δῶνος καὶ Ἀβας νύμφης.
- Ἐργᾶ] ὅτι ἐργᾶ τὴν γῆν. ἐστὶν ἐργάζω ἐργάσω· καὶ ἐπει-
370 δὴ πᾶς μέλλων βραχεῖα παραληγόμενος περισπᾶσθαι
θέλει, οἷον περῶ, κερῶ, γίνεται ἀποβολὴ τοῦ σ, ἐρ-
γαῶ περισπῶμενον, καὶ μετὰγεται εἰς ἐνεστώτα, ἐργῶ,
ἐργᾶς, ἐργᾶ· ὁ παθητικός, ἐργῶμαι, ἐργᾶ.
- * Ἐργμα, ἡ Φυλακὴ· παρὰ τὸ εἶργειν, τὸ καθεργνύειν.
- Ἐργον, σημαίνει τρία· τὴν παρασκευὴν τοῦ πολέμου,
Ἐνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο: — καὶ τὰ
γεωργία, Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε καλῆς
10 αἰζήτων: — σημαίνει καὶ κύριον ἔργον, Ἀλλ' εἰς οἶκον
ιοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα νόμιζε.
- Ἐργολάβος, ὁ Φλαύροις πραγμασι χρώμενος, παρὰ τοῖς
ρήτορσι· καὶ οὐχ ὁ ὑπὲρ τινων ἔργων μισθὸν λαμβά-
νων καὶ ἔχων τοὺς συνεργαζομένους· ὁ καὶ ἡ συνήθεια.
- Ἐρῶ, τὸ πράττω· παρὰ τὸ ῥέζω τὸ πράττω, ὑπερθέσει
ῥέζω· καὶ τροπῇ Δωρικῇ· ἐπειδὴ ἐν ἀπλῇ λέξει σύμ-
φωνον πρὸ τοῦ ζ οὐχ ὁράται, γίνεται ἔρῶ. πρόσκει-
ται, ἐν ἀπλῇ λέξει, διὰ τὸ ἐνζευξάι σύνθετον, καὶ με-
20 λάνζοφος. ἐκφέρεται δὲ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος διὰ τοῦ ξ,
τῷ λόγῳ τοῦ ῥέζω· ἵνα φυλάξῃ τὸ κεχρεωσσημένον
τοῦ ζ· οἷον, Ἐρξον ὅπως ἐδέλεις: — ἀντὶ τοῦ πρᾶξον.
σημαίνει δὲ καὶ τὸ τελῶ καὶ θύω· οἷον, Ἐρδομεν ἀθα-
νατοῖσι τεληέσσας ἐκατόμβας: — ἀντὶ τοῦ ἐπετελοῦ-
μεν, ἐθύομεν.
- Ἐρεβος, τὸ ὑπὸ τὴν γῆν σκότος· παρὰ τὸ ἐρέφω, τροπῇ
τοῦ φ εἰς β· τὸ κατεστεγασμένον ὑπὸ τῆς γῆς. ἡ παρὰ
τὴν ἔραν τὴν γῆν, τὸ ὑπὸ τὴν ἔραν βαῖνον.
- 30 Ἐρεγμός, ὁ διακεκομμένος κύαμος· παρὰ τὸ ἐρεῖκω. εἰς
τὸ ἐρεχμός.
- Ἐρεθίζω, τὸ παροξύνω· ἀπὸ τοῦ ἐρέθω καὶ τῆς ἔρας. ἡ
παρὰ τὸ εἶρω ἢ ἐρῶ τὸ λέγω, γίνεται ἐρέθω καὶ ἐρε-
θίζω. ἡ ἐκ τοῦ ἐρις ἐρίζω καὶ ἐρεθίζω. ἡ παρὰ τὸ
ἐρέθω τὸ ἐρεθίζω, ὡς λέπω λεπίζω· ἐρεθισμόν δὲ
λέγει τὸν τῶν ἐχθρῶν ἔπαινον, ἐκ τοῦ ἐρέθω. ὅθεν
τὸ, Μὴ μ' ἐρεθε σχετλίη: — καὶ τὸ, ἐρέθισιν, ἀντὶ
τοῦ παροξύνῃ. γίνεται ἐρέθω ἐρεθεύω· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ι, ἐρεϊτεύω. οὕτω Φιλόξενος· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἐρι-
δος ἐρεϊτεύω Φησὶν.
- 40 Ἐρεμβοί, οἱ Ἀραβες. εἰσὶ γὰρ ἀπὸ Ἀραβος βασιλέως
Βαβυλῶνος. Ἐρεμβοὺς οἱ μὲν τοὺς Ἀραβας Φασίν,
ὡς Ἑλλάνικος· ἔνιοι δὲ τοὺς Τρωγλοδυτας ἠκούσαν,
ἀπὸ τοῦ εἰς ἔραν βαίνειν· Κράτης δὲ Ἐρεμβοὺς γράφει,
καὶ ἀποδίδωσι τοὺς Ἰνδοὺς, ὅπῃ μέλανες οὗτοι. λέγον-
ται δὲ Ἐρεμβαῖοι.
- Ἐρεμνὴ, ἡ σκοτεινὴ. παρὰ τὸ ἔρεβος, ἐρεβεννή· καὶ
κατὰ συγκαπὴν, ἐρεμνὴ καὶ ἔρεμνος.
- Ἐρεπτόμενοι, κυρίως ἐπὶ τῶν ἀλόγων· σημαίνει δὲ τὸ
ἐσθίειν· οἷον, — κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι: — παρὰ τὸ
50 ἔρας (ὅ ἐστι τῆς γῆς) τὴν τροφὴν ἔχειν.
- Ἐρέτης, ὁ κωπηλάτης· παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω, ἐλέτης
καὶ ἐρέτης· ἐξ οὗ καὶ πεντηκόντορος καὶ, ἡ ἔχουσα
πεντήκοντα ἐρέτας.
- Ἐρέσσειν, τὸ κωπηλατεῖν. παρὰ τὸ ἐρῶ ἢ ἐλῶ, παρὰ-
γωγὸν ἐλέσσω, καὶ ἐρέσσω· ὅθεν καὶ ἐρέτης.
- Ἐρετμός, ἐπὶ τῆς κώπης. παρὰ τὸ ἐρέσσω ῥῆμα, ὄνομα
ἐρεσμός· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, ἐρετμός.

- Ἐρεσχελία, ἡ Φλυαρία· παρὰ τὸ ἔριν ἐν τοῖς χεῖλεσιν 371
ἔχειν.
- Ἐρεσχελεῖν, σημαίνει τὸ ἀπατᾶν· ἀπὸ τοῦ ἐρᾶν καὶ τῆς
λέσχης. πολὺ παρὰ Πλάτωνι τῷ Φιλοσόφῳ, καὶ παρ'
Ἰωσιν.
- Ἐρέτρια, πόλις Εὐβοίας· ὁ πολίτης, Ἐρετρίεύς, καὶ Ἐρε-
τριάδης· τὸ θηλυκὸν, Ἐρετριάδα καὶ Ἐρετριάς.
- Ἐρεύγω, παρὰ τὸ ἔρα, ὃ σημαίνει τὴν γῆν. ἡ παρὰ τὸ
ἐρέπτω τὸ βλάπτω· ἡ παρὰ τὸ ἐρέσσω, σημαίνει τὸ
ἐλαύνω. 10
- Ἐρευνα, παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐρευνῶ· Ὀμηρος, Τὰς ἐρέων:
— ἡ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐρωτῶ, καὶ τὸ εὖνῃ, ὃ σημαίνει
τὴν διατριβὴν· ὁ γὰρ ἐρευνῶν, ἐπὶ πολὺ ἐρωτῶν ἐνδια-
τρίβει.
- Ἐρευνῶ, ἐκ τοῦ ἐρέω τὸ ζητῶ, πλεονασμῷ τοῦ υ καὶ ν·
ἐξ οὗ καὶ ἔρευνα ἢ ζήτησις.
- Ἐρεύω] ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω, γίνεται ἐρεύω.
- Ἐρεύθων, ἐρυθρὸν ποῖων.
- Ἐρεχμός, καὶ ἐρεγμός. παρὰ τὸ ἐρεύγω ἐρεγμός· ὃς
λέγεται καὶ ἐρεγχιμός. δοκεῖ δὲ ταῦτα παρὰ τοῖς Αἰο- 20
λεῦσιν ἐκφέρεσθαι διὰ τοῦ χ· διωχμὸν γὰρ λέγουσι
καὶ ληχμὸν, ὡς Ἀντίμαχος, — ληχμὸν δ' ἐμπάζεσθαι
ἀλεείνων.
- Ἐρεχθῶν] οὕτω διὰ τοῦ ε Ἀρίσταρχος· καὶ Φησὶν στε-
ναγμοῦ τινὸς καὶ ποιάς φωνῆς ἐμφασιν δηλοῦν· καὶ
ἴσως παρὰ τὸ ἐρεῖκω. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ φωνῆς ἀπλῶς,
ὡς τὸ, Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ:
— ὁ δ' Ἀπίων ἐριχθῶν λέγει διανόπτων.
- Ἐρεχθεύς, ὁ Ἐπιχθόνιος καλούμενος, ἀπὸ τοῦ ἐσπᾶ-
σθαι εἰς τὴν ἔραν· ἢ ἀπὸ τῆς ὀρέξεως τοῦ Ἡφαίστου· 30
ἢ παρὰ τὸ ἐρεῖκω, Ἐρεχθεύς κύριον· παρὰ τὸ διασχί-
σαι αὐτὸν τὴν γῆν καὶ γεννηθῆναι ἀπὸ τοῦ σπέρματος
Ἡφαίστου, ἥνικα ἐκρυψεν αὐτὸ ἡ Ἀθηνᾶ ἐν τῇ γῇ.
ὁ αὐτὸς δὲ λέγεται καὶ Ἐριχθόνιος· ὅτι ὁ Ζεὺς βουλό-
μενος ἀποκυῖσαι ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου αὐτοῦ τὴν Ἀθηνᾶν,
ἐδεῖτο συνεργοῦ τοῦ πλήξοντος τὴν κεφαλὴν, ἵνα ἀπο-
κυηθῇ· καὶ δὴ λόγους προσφέρει τῷ Ἡφαίστῳ περὶ
τούτου. ὁ δὲ Ἡφαίστος οὐκ ἄλλως εἴλετο σχίσαι τὴν
κεφαλὴν τοῦ Διὸς, εἰ μὴ τὴν γεννωμένην διαπαρθε- 40
νεύσει· καὶ ἠνέσχετο ὁ Ζεὺς, καὶ λαβὼν τὴν βουπλή-
γα, τέμνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐξέρχεται ἡ Ἀθη-
νᾶ· καὶ ἐπιδίδωκεν αὐτὴν ὁ Ἡφαίστος, ἵνα συγγενηται·
καὶ ἐπιδίδωκεν, ἀπεσπέρμηκεν εἰς τὸν μηρὸν τῆς Ἀθη-
νᾶς· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, λαβοῦσα ἔριον, ἐξέμαξε τὸ σπέρμα,
καὶ ἔρριψεν ἐν τῇ γῇ· καὶ ἐγένετο ἐκ τῆς γῆς καὶ τοῦ
ἐρίου ἄνθρωπος δρακοντόπους, ὃς ἐκαλεῖτο Ἐριχθό-
νιος, ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ τῆς χθονὸς λαβὼν τὸ ὄνομα
τούτο.
- Ἐρέχθειον, κτητικόν, τὸ τοῦ Ἐρεχθέως.
- Ἐριχθόνιος, ὁ Ἐρμῆς. μετασυντέθειται ἡ λέξις. ὡς περ
λέγεται Φθινόπωρον καὶ μετόπωρον, καὶ πάλιν Φθινο- 50
μετόπωρον, καὶ συνομήλινες· οὕτως ἐριούνιος Ἐρμῆς,
καὶ χθόνιος καὶ ἐριχθόνιος Ἐρμῆς.
- Ἐρεχθόμενος, σαλευόμενος· καὶ ἐρεχθόμενη, ἡ σαλευο-
μένη καὶ ἐλαυνόμενη καὶ ὀχλουμένη ὁμοίως.
- Ἐρεψα, Ἰλιάδος α', ἀντὶ τοῦ ὠρόφωσα, ἐστεφάνωσα,
ἐκόσμησα. τὸ θέμα, ἐρέφω· οἱ μὲν, ὅτι πρωτότυπον·
ἢ ἀπὸ τῆς ἔρας. παρὰ τὸ ἐρέφω καὶ εἰραφιώτης ὁ
Διόνυσος λέγεται· ἐστεφετο γὰρ κισσῷ· ἢ παρὰ τὸ τὴν 372
Ἐρέφω τροφὸν αὐτοῦ γενέσθαι· ἢ ὅτι ἐν Ῥαφία πό-
λει τῆς Ἀσσυρίας ἐτράφη· ἢ ὁ στεφάνοις ἡδόμενος· ἐκ
τοῦ ἐρέφω· ἢ ἀπὸ ἐρίφης τροφοῦ αὐτοῦ· οἷον, Κεῖτι

- δέ οἱ πρώτη μαζὸν ἐπέσχ' ἐρίφῃ, Χωρὶς ἀπ' ἄνθρω-
πων· καὶ ἐπωνόμασ' Εἰραφιώτην.
- Ἐρέω, σημαίνει δύο· βαρυτόνως μὲν, τὸ ἀπαγγέλλω·
Ἄλλ' ἐκ τοῦ ἐρέω: — περισπωμένως δὲ, ἐρεῶ τὸ ἐρευ-
νῶ καὶ ἀναζητῶ. Ἰστέον ὅτι πάντοτε ὁ ποιητὴς τὸ
10 ἐρέω προφέρει· καὶ σημαίνει τρία· τὸ λέγω, ὡς τὸ,
Ἄλλο δὲ τοῦ ἐρέω: — καὶ τὸ ἐρωτῶ, ὡς τὸ, Πάντων
Ἀργείων ἐρέων γενεὴν τε τόκον τε: — καὶ τὸ ζητῶ,
ὡς τὸ, Ἴππους τὰς ἐρέων Ὀδυσσῆϊ συνήντει: — τὸ ῥή-
μα, εἶρω ὁ μέλλων, ἐρῶ· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ, ἐρειῶ,
ὡς τελῶ τελειῶ.
- Ἐρείκω, τὸ σχίζω· διφθόγγον· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῷ
ἐρέκθω τὸ σχίζω. ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐρείκη εἶδος δένδρου
εὐχερῶς σχιζομένου· καὶ ἐρεΐξις, ἡ ἐσχισμένη γῆ.
- Ἐρείδω, τὸ ἐπακουμβίζω· Τῷ ὃν ἐρεϊσάμενος: — ἐκ τοῦ
ἐρι ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ εἶδω τὸ γινώσκω, γίνε-
20 ται ἐρειδῶ· καὶ συγκοπῇ, ἐρείδω. εἰς ὃν γὰρ γινώσκει
τις ἐπερείδεται. τὸ ρεῖ, διφθόγγον. διατί; ἢ ὅτι ἀνε-
φάνη τὸ ε ἐν τῷ ἐπειρέδαται· ἢ τὰ διὰ τοῦ εἶδω ῥή-
ματα, εἴτε δισύλλαβα εἴτε τρισύλλαβα, διὰ τῆς εἰ
διφθόγγου γράφεται, εἶδω, Φεῖδω, ἐρείδω, ὑπερείδω·
ἐξ οὗ καὶ τὸ, ὑπερείδοντας τοὺς νεανίας: — πλην τοῦ
μῆδω τὸ βουλευομαι, καὶ κῆδω τὸ φροντίζω· καὶ πῆδω
περισπωμένως.
- Ἐρείπω, καὶ ἐρείπια, σημαίνει τοὺς πεπτωκότας τόπους·
καὶ λέγει ὁ Δίδυμος, ὅτι διὰ τοῦ ι ὠφείλε γράφεσθαι·
30 ἐπειδὴ παρὰ τὸ ἐρίπνῃ ἐστίν, ὅπερ σημαίνει τὴν μεγά-
λως περιπνεομένην· τὸ δὲ ἐρίπνῃ, διὰ τοῦ ι, παρὰ
τὴν ἐρι ἐπίτασιν. ὁ δὲ Φιλόξενος λέγει, ὅτι διὰ διφθόγ-
γου γράφεται, τῆς παραδόσεως οὕτως ἐχούσης· ἀπὸ
γὰρ τοῦ ἔρα ἢ γῆ, γέγονεν ἐρέπτω· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ι, καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἐρείπω. σημαίνει δὲ καὶ
ἐνέργειαν καὶ πάθος, τὸ καταβάλλω καὶ τὸ πίπτω.
ἐρείπω καὶ ἐρείπτω, τὸ εἰς γῆν βάλλω· ὁ μὲν Ἡρωδια-
νος, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· οἱ δὲ ποιηταί, διὰ τοῦ ι·
οἶον, Ἡριπε δ' ἐξ ὀχέων: — καὶ, Ἡριπε δ' ἀμφοτέ-
40 ροισιν ἐπιρρήδης κεραεσσιν, ἀντὶ τοῦ περιβραγείας.
- * Ἐρημία, ἡ τῶν ἐνοικούντων μονοθεῖσα χώρα· παρὰ
τὸ ἔρα, ἢ γῆ.
- Ἐρηρώτηκα] ἐρωτήσω, ἡρώτηκα, ὁ κοινὸς παρακειμένος·
ἐρηρώτηκα, ὁ Ἀττικὸς.
- Ἐρηρέδαται] Ἰλιάδος ψ', Λᾶς δὲ τοῦ ἐνάτητος ἐρηρέδα-
ται: — ἐρηρεϊσμένοι εἰσὶν ἐν τῇ γῇ, προσπελάζονται.
ἀπὸ τοῦ ἐρείδω ἐρείσω ἡρεῖμαι, ἡρεῖσμαι, ἡρεῖσται· καὶ
Ἀττικῶς, ἐρηρέδαται, τῆς γ' συλλαβῆς συσταθείσης.
ζήτει. ὁ Ἀττικὸς παρακειμένος ἐστὶν ἐρήρεμα· καὶ οὐ
συστέλλει, ἵνα μὴ συνεπῆσθαι τῷ ἀπὸ τοῦ ἐρίζω.
- 50 Ἐρήριστο, ἥριστο καὶ ἐπέπηκτο. Φυλάσσει δὲ τὴν εἰ
διφθόγγον, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐρήρισται, ὅπερ
σημαίνει τὸ Φιλονεικῶ. ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ οἱ Δωριεῖς Φυ-
λάττουσι τὴν Φύσει μακράν· οἶον ὀρῶ, ὀρήσω, ὠρηκα·
καὶ ὀρώρηκα ὁ Ἀττικὸς· καὶ Φυλάσσεται παρὰ Δωριεῦ-
σιν ἢ μακρά. ὁμοίως δὲ καὶ ἀκήκοα ἐν αὐτοῖς. ἡνίκα δὲ
ἔχει τὴν εἰ διφθόγγον τὸ θεμα, ἢ τὴν ευ, ἐν τοῖς
Ἀττικοῖς παρακειμένοις ἀποβάλλεται τὸ ε· αἱ δὲ ἔχου-
σαι τὴν ου, τὸ ὑποτακτικὸν ἀποβάλλουσιν· οἶον ἀκούω,
ἀκήκοα. καὶ ἢ οἱ διφθόγγος τὸ ὑποτακτικὸν ἀποβάλλει·
οἶον ἐτοιμάζω, ἐτοιμάσω, ἡτοιμάκα καὶ ἐτητόμακα.
- Ἐρήριδα] ἀπὸ τοῦ ἐρείδω, ὁ Ἀττικὸς παρακειμένος ἐρή-
ριδα· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐρίζω, ἐρήριδα.
- Ἐρητύσειέ τε θυμόν: — ἐπίσχη καὶ παύση τὴν ὀργήν.
ἐκ τοῦ εἰρητῆ γέγονεν εἰρητύω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐρητύω·
ὁ μέλλων, ἐρητύσω· ὁ παρακειμένος, ἡρήτυκα· ὁ πα-

- θητικὸς, ἡρήτυμαι· ὁ ἀόριστος, ἐρητύθην· ἐρήτυθεν οἱ
Βοιωτοί, ἐπὶ τοῦ ἔχοντος τὴν μετοχὴν εἰς ε ὀξύτονον· 10
— ἐρήτυθεν δὲ καθεδράς: — ἀντὶ τοῦ κατεῖχον ἔπα-
στος τὰς αὐτῶν καθεδράς.
- Ἐρημος, ἀπὸ τοῦ ἥρεμος κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων·
ἢ παρὰ τὸ ἔραν μόνην ἔχειν. τοῦτο παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς
προπαροξύνεται· παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ προπερισπᾶται,
Ἰλιάδος κ', Ως ἴδε χῶρον ἐρήμον, ὃν ἔστασαν ὠκείας
ἵπποι: — ἀντὶ τοῦ ἡρημωμένου, μονήρη. ἔρημον ἐμβλέ-
πειν, ἀκίνητον καὶ νωθρόν. οἶον ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ
πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν· Ἀριστοφάνης 20
Πολυεῖδω.
- Ἐριβόλακι, μεγαλοβώλω, εὐγείω. παρὰ τὸν βῶλον, βῶ-
λαξ· καὶ μετὰ τοῦ ἐρι, ἐριβόλαξ.
- Ἐριβρεμέτης, μέγα βροντῶν· παρὰ τὸ ἐρι ἐπιτατικὸν καὶ
τὸ βρέμω.
- Ἐρίγδουπος, μεγάλους ψόφους ποιῶν διὰ τῶν βροντῶν.
ἐκ τοῦ δουπῶ ἐρίδουπος καὶ ἐρίγδουπος.
- Ἐριδαίνω] ἐκ τοῦ ἐρις, ἐρίδω καὶ ἐριδαίνω.
- Ἐριδαίνοντες, ἐρεδίζοντες, Ἰλιάδος π'· παρὰ τὸ ῥῶ τὸ
λέγω· διὰ λόγου γὰρ γίνεται ἡ Φιλονεικία. ἐρίζειν κυ- 30
ρίως, τὸ ἐπὶ ψυχῆς διαφθεῖρεσθαι· ἀπὸ τῆς ἔρας, ἐρί-
σαι, τὸ περὶ ἴσης γῆς Φιλονεικεῖν. ἐκ τοῦ ἐρις ἐρίζω
καὶ ἐρίδω.
- Ἐρίηρ, εὐάρμοστος. παρὰ τὸ ἐρι ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ
τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω. παρὰ τὸ ἄγαν ἀρρῆναι, ὁ Φίλος,
ἢ παρὰ τὸ ἥρα, ὁ σημαίνει τὴν χάριν. Ἰλιάδος γ', —
ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας: — ἄγαν εὐάρμοστους καὶ
ἐπεράστους τουτέστι Φίλους συναθροίσας σαυτῷ ὁμοίους,
ἄρπαγας, καὶ πλεονέκτας, καὶ μοιχοὺς.
- Ἐρίδος, σημαίνει τὸν ἐργάτην καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐργα-
ζομένην τὰ ἔρια· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐργάτου, παρὰ τὴν 40
ἔραν τὴν γῆν κατὰ μετὰθεσιν τοῦ α εἰς ι. ἢ παρὰ τὸ
ἐρις καὶ τὸ θῆς, ὃ σημαίνει τὸν μισθωτόν. ἐπὶ δὲ τῆς
γυναίκος, ἀπὸ τοῦ ἐριον γέγονεν ἐρίδος. κυρίως δὲ ὁ τὴν
γῆν ἐργαζόμενος ἐργάτης ἐπὶ μισθῷ.
- * Ἐριθλής, λίαν θάλλων· ἐρι γὰρ λίαν σημαίνει.
- Ἐριθεύς, εἶδος ὀρνέου. παρὰ τὸ ἐριδος ἐριθεύς.
- Ἐριθλής, καὶ ἡ ἐριθλής. Ἰλιάδος ε', — ἀλωάων ἐρι-
θλέων: — τῶν ἀμπελοφύτων χωρίων, ἢ δειδροφύτων,
τῶν μεγάλως θαλλουσῶν, αὐξομένων. ἐνιοὶ δὲ κήπων, 50
ἀρούρων.
- Ἐρικυδέα, μέγα ἐνδοξον. παρὰ τὸ κῦδος, ἐρικυδῆς ἐρι-
κυδέος.
- Ἐρινός, ἀγρία συκῆ. ἐκ τοῦ ἐρίζω, ἐρινός, καὶ ἐρινός·
ἐριστικὸν γὰρ ἐστὶ τὸ δένδρον· ἀνέρχεται γὰρ καὶ εἰς
τοίχους καὶ εἰς ἑκάστον τόπον.
- Ἐρινεὸν σῆκον, ἀπὸ Ἐρινεοῦ τῆς Θετταλίας, ὅπου πρῶ-
τον ὠφθῆ.
- Ἐρινύειν, κατὰ Ἀρκάδας τὸ ὀργίζεσθαι. 574
- Ἐρινύες, θεαὶ τιμωροὶ τῶν πατρικῶν ἀσεβημάτων, ἡγοῦν
τῶν εἰς τοὺς γονεῖς ἀμαρτημάτων· παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρα
ναῖειν, ὃ ἐστὶν οἰκεῖν ἐν τῇ γῇ. ἢ ἡ ἐκ τῆς γῆς ἀνερ-
χομένη, ἔρανος, καὶ ἐρινύς· καταχθονία γὰρ ἡ δαίμων.
ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀράς ἀνύειν, οἶον εἰ ἀρανὺς τις οὔσα
καὶ ἐρινύς, ἢ τὰς ἀράς ἢ τὰ αἵσια ἀνύουσα καὶ ἐκτε-
λοῦσα. ἢ παρὰ τὸ ἐρι καὶ τὸ ἀνύειν, ἢ μεγάλως ἀνύου-
σα. ἢ παρὰ τὸ ἐλινύειν τὸ ἡσυχάζειν, γέγονεν ἐλινύς
καὶ ἐρινύς, ἢ ἡσυχάζουσα, κατὰ ἀντιφρασιν, τουτέστιν 10
ἢ μὴ ἡσυχάζουσα.
- Ἐριον, καὶ εἶρος, ὁ πόκος· παρὰ τὸ ἔρρω τὸ μοχθῶ καὶ
φθείρω· περὶ ὃ ἐταλαιπώρου ἐργαζόμεναι αὐτό· ἢ
ὅτι τῷ ἔαρι κείρεται τὰ πρόβατα.

Ἐρι, ἐπὶ ῥῆμα· παρὰ τὴν πέρι, ὃ σημαίνει τὸ περισσῶς· οἶον, — πέρι μὲν σε τίω: — ἢ παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν· αὕτη γὰρ ἐστὶ μεγίστη πάντων τῶν ζώντων.

Ἐριόυνιος, χθόνιος, ἀγαθός, πολυωφελής, κλέπτης, μέγας. ἐστὶ δὲ ἐπίθετον Ἑρμοῦ. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπλούστερον. παρὰ τὴν ἐρι ἐπίτασιν καὶ τὴν ὄνησιν, ἐριόυνιος, ὃ μέγα ὠφελῶν· ὠφελιμώτατος γὰρ ὁ Ἑρμῆς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. ἢ ἀπὸ τῆς ἐρευνήσεως· καὶ γὰρ ὁ τὴν Φαρυγίδα γράφων Φησί, Ἑρμείαν δὲ πατὴρ Ἐριόυνιον ὠνόμασ' αὐτόν· Πάντας γὰρ μάκαράς τε θεούς, θνητούς τ' ἀνθρώπους, Κέρδεσι κλεπτοσύναις τ' ἐξαινοῦτο τεχνήεσσας.

Ἐρίηρες ἐταῖροι, εὐάρμοστοι· παρὰ τὸ ἐρι καὶ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω.

Ἐρίπναι, οἱ συριγγώδεις τόποι καὶ παρατεταμένοι· ἢ ἀπερρώγυται πέτραι, δι' ὧν μεγάλαι πνοαὶ εἰσδύνουσιν, ἐρίπναι. ἐρίπναι, διὰ τοῦ ι· ἀπὸ τοῦ β' ἀορίστου. ἐρείπω, ἤριπον· καὶ ἐριπώσας, τὸ καταβαλὼν.

Ἐρίπνη, ἢ ἄκρα τοῦ ὄρους· ἢ σπήλαιον. ἐστὶ δὲ καὶ ὄρος Ἀρκαδίας· καὶ τὸ ἀποσίτισμα· παρὰ τὸ ἐρίπτειν τὸ πεσεῖν, ἐρίπη τις οὔσα, τὸ ἀπόκλιμα καὶ πτώμα τοῦ ὄρους. καὶ γὰρ ὄχμοι καλοῦνται τὰ ῥήγματα τῶν ὄρων ἢ τῶν τόπων· ἀφ' οὗ ῥήγνυται τι. ἢ πάνυ πνευμένη, ἐριπνὴ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρέφω ἐρέψω τὸ καλύπτω [ἢ ἐρέπτω] σιέπουσι γὰρ καὶ καλύπτουσι καὶ σκιάζουσι τὰ ἀκρωτήρια.

Ἐρις, σημαίνει δύο· παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, ἢ διὰ λόγου Φιλονεικία· ἢ παρὰ τὸ Ἄρης, ἔρις, ὡς βάλλω βέλος, καὶ σάλος σέλας, τὸ αἰκίνητον πῦρ. ἢ ἐκ τοῦ ἐρίζω τὸ Φιλονεικῶ, ἐρίσω, ἔρις, τὴν σωματοειδῆ καὶ πολεμικὴν θεόν· ὡς τὸ, Ζεὺς δ' Ἑριδα προΐαλλε Ἰοῆς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν: — καὶ, — Ἐρις ἄμοτον μεμαυῖα: — σημαίνει καὶ τὴν Φιλονεικίαν, ὡς τὸ, — Ὡς ἔρις ἐκ τε θεῶν ἐκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο: — καὶ, Αἰεὶ γὰρ τοὶ ἔρις τε Φίλη, πόλεμοι τε μάχαι τε.

Ἐρίσχηλος, ὁ λαιδωρός· ἀπὸ τοῦ ἐρίζειν διὰ τῶν χειλέων· ἢ ἐρίχελός τις ὦν, παρὰ τὴν ἔριν καὶ τὴν λίσχην, ὃ ἐξ ἔριδος λισχαίνων. Παρθένιος ἐν Ἡρακλεῖ, ἐρίσχηλοις κορυφαῖς: — καὶ ἐρίσχηλεῖν, τὸ εἰς ἔριν προκαλεῖσθαι.

Ἐρίτιμος, ὁ μεγαλότιμος, ὁ ἐνδοξος. Ἰλιάδος β', Αἰγὶδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον: — μέγα ἐντιμον. καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ τῇ ἐριτίμῳ, ὑψώσεως κανόνι: — παρὰ τὸ ἐρι τὸ ἐπιτατικόν, καὶ τὸ τιμῇ. τὸ δὲ ἐρι, παρὰ τὸ πέρι, ἀποβολῇ τοῦ π' σημαίνει τὸ περισσῶς. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἐρι συντιθέμενον, ἢ μακροσύλλαβον ἐπιφέρεται, οἶον ἐρίτιμος· ἢ διπλοῦν, οἶον ἐρίζηλος, διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἐριόυνιος, ἐπλεόνασε τὸ υ. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ περὶ τοῦ ἀριμορίου.

Ἐριφος, ὁ μικρὸς αἰξ, ἢ ἡ μικρὰ αἰξ. παρὰ τὸ ἔαρ καὶ τὸ φῶ τὸ φαίνω, ἐάριφος καὶ ἔριφος κατὰ συγκοπὴν, ὃ ἐν τῷ ἔαρι φαινόμενος, ἤγουν ὁ πρῶτος. ὁ γοῦν ἐν τῷ χειμῶνι τεχθεὶς, χίμαρος.

Ἐριώλη, ἢ πνοή· παρὰ τὸ ἐρι καὶ τὸ ἄω τὸ πνέω, ἢ μεγάλως πνέουσα.

Ἐρκος, τεῖχος, ἀσφάλεια. παρὰ τὸ ἐρύκω τὸ κατέχω καὶ κωλύω καὶ ἀσφαλίζομαι, γίνεται ἔρκος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔρκος. σημαίνει δ' τὴν ἀσφάλειαν, ὡς τὸ, Ἐρκος Ἀχαιοῖσι πέλεται: — καὶ, Ἐρκος ἔμεν πολέμοιο: — καὶ, Ἐρκος ἔμεν βελέων: — καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ τεύχους, ὡς τὸ, Αἰμασίας λέγοντες ἀλῶνς ἔμμενοι ἔρκος: — καὶ τὸ Φράγμα τῶν ὀδόντων, ὡς τὸ, — ποῖόν σε ἔπος Φύγεν ἔρκος ὀδόντων: — σημαίνει καὶ τὰ δι-

κτυα, ὡς τὸ, — ὅτε δὴ παρὰ λίνου Ἐρκει ἐνιπλήξωσιν: — ἐρύκεά τινα ὄντα, ἀπὸ τοῦ ἐρύκειν. ἢ ἀπὸ τοῦ εἶργω, ὃ καὶ ἐέργω λέγεται.

Ἐρκιος Ζεὺς, ὃ βωμοὶ ἐντὸς ἔρκους ἐν τῇ αὐλῇ ἰδρυνται. τὸν γὰρ περιβόλον ἔρκος ἔλεγον. καὶ, Ἐρκίου Διὸς. ἔρκος Ἀθηναῖοι τὸν οἶκον ἐκάλουν. τὸν οὖν Φύλακα τοῦ οἴκου ἰδρυσάμενοι, Ἐρκιον Δία καλοῦσιν.

Ἐρκίον, περίφραγμα, τειχίον. παροξύνεται. τὰ ἀπὸ μακρῆς ἀρχόμενα ὑποκαριστικὰ παροξύνεται, τυρός, τυρίον· τεῖχος, τειχίον· ὡτός, ὡτίον. τὰ δὲ ἀπὸ βρα-
30 χείας, οὐκέτι· ῥάκος, ῥάκιον· Φάκος, Φάκιον. σεσημειώται τὸ ἰχνιον, μὴ ποιοῦν μακρὰν τὴν ἀρχὴν, ὡς ὑγρὸν σύμφωνον ἔχον.

Ἐρκύνιος δρυμὸς, ὃ τῆς Ἰταλίας ἐνδοτάτω, ὡς Φησιν Ἀπολλώνιος ἐν δ' Ἀργοναυτικῶν, σκοπέλοιο καθ' Ἐρκυνίου ἰσχυσε: — καὶ Παρθένιος, Ἄλλ' ὅτ' ἀφ' ἐσπερίης Ἐρκυνίδος ὤρετο γαίης: — διὰ τὸ εὐρεῖν ἐν αὐτῷ χοῖρον ὑπὸ κυνὸς ἐσθιόμενον. ὅθεν τὸν μὲν δρυμὸν, ἔρκος Φασί· τὸν δὲ κύνα, κύνον· καὶ ἐν συνθέσει, ἔρκυνος καὶ ἐρκύνιος.

Ἐρκτωρ, ὁ πρακτικός. Ἀντίμαχος, — τῶν μεγάλων
40 ἔρκτορες εἰσὶ κακῶν: — παρὰ τὸ ἐρέω ἔρκτωρ, ὡς ἄγω ἄκτωρ, καὶ ἔχω ἔκτωρ.

Ἐρμα, εἰ μὲν δασύνεται, σημαίνει ἐρεῖσματα, στηρίγματα, βαστάγματα· οἶον, — ὑπὸ δ' ἥρεον ἔρματα νηῶν, Ἰλιάδος β'. εἰ δὲ φιλοῦται, σημαίνει τὰ ἐνώτια· οἶον. Ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσι μακρὰ τανύσας: — ἀμφοτέρα ἀπὸ τοῦ εἶρω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀρμόζω, εἶρμα καὶ ἔρμα, ὡς κείρω κέρμα. ἢ παρὰ τὸ ἐνῆρθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἔρμα, κατὰ συγκοπὴν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρεῖσμα, συγκοπῇ.
50

Ἐρμαφρόδιτος· ἢ τὸν ἀμφοτέρα ἔχοντα μόρια, ἀρρένων καὶ θηλειῶν· ἢ τὸν αἰσχροὺ καὶ ποιοῦντα καὶ πράττοντα.

Ἐρματα, τὰ πετρώδη τῆς θαλάσσης μέρη καὶ ὕφαλα· παρὰ τὸ εἶναι ἐρύματα καὶ κωλύματα τοῦ πρόσω πλεῖν.

Ἐρμαῖον, τὸν σορὸν τῶν λίθων, καὶ συνόλως τοὺς ἐνοδίους λίθους. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Ξάνθος, ὅτι ἀποκτεῖ-
376 ναντος Ἑρμοῦ τὸν Ἄργον, καὶ δίκας εἰσπραττομένου καὶ ὑπέχοντος ἐν τοῖς θεοῖς διὰ τὸ πρῶτον ἄψασθαι, τοὺς λοιποὺς ἀφοσιουμένους τὸ ἄγος, καὶ ἀπολύοντας τοῦ φόνου, προσβάλλειν αὐτῷ τὴν ψῆφον· ὅθεν διαμένειν ἐτι καὶ νῦν. Ἰλιάδος π', — ὅθι Ἐρμαῖος λόφος ἐστίν: — Ἐρμῆς κατὰ Διὸς κέλευσιν ἀνελὼν Ἄργον τὸν Ἰοῦς Φύλακα, ἤχθη ὑπὸ δίκην, Ἦρας αὐτόν καὶ τῶν ἄλλων θεῶν εἰς κρίσιν ἀγόντων. κρίνοντας δὲ τοὺς θεούς, εὐλαβεῖσθαι μὲν Δία, διὰ τὸ ὑπόδικον γενέσθαι τὸν Ἑρμῆν· ἅμα δὲ ἀφοσιωσάμενους ἦν εἶχον ὀργήν, προσβαλεῖν αὐτῷ τὰς ψῆφους· καὶ οὕτως ἐπισωρευθῆναι πλήθος πολὺ. διὰ τοῦτο λέγεται σωρούς ποιεῖν λίθων· καὶ τοὺτους καλεῖν Ἐρμαῖους λόφους.

Ἐρμαῖον, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος· ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ὡς οἱ ὁδοιπόροι κτεσθίουσιν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν ἔδει λεγομένου Κοινός Ἐρμῆς, ἐπὶ τῶν εὐρισκόντων τι, οἶον κοινὸν τὸ εὖρημα. παρὰ τὸ οὖν Ἐρμῆς ἔρμαιος· καὶ ἔρμαῖον, τὸ οὐδέτερον.

Ἐρμῆς] παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω, Ἑρέας καὶ Ἑρμέας καὶ
20 Ἑρμείας. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐστὶ καὶ Ἑρμείας ὄνομα κύριον, ὃ εὐνοῦχος ὁ τρίπρατος· οἰκείως δὲ διέκειτο πρὸς Ἀριστοτέλην, καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ Φιλοσόφῳ. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὴν ὁρθογραφίαν αὐτοῦ, διὰ τοῦ ἰ γράφεται, ὡς παρ' Ἀριστοτέλει, Εὐνοῦχος ὦν καὶ δοῦλος ὁ Ἑρμείας.

- Ἐρμῆς, ἀπὸ τοῦ εἶρω τὸ λέγω ἢ τὸ ἀρμόζω· ὅθεν ἔρμα-
τα, διὰ τὸ ἔρμα ἡμῶν εἶναι, καὶ ὀχύρωμα τοῦ βίου·
30 μέγιστον γὰρ τῷ βίῳ λόγος εὐρέθῃ. ἢ παρὰ τὸ εἶρω τὸ
λέγω Ἐρμῆς, ὁ τοῦ λόγου ἔφορος· ἢ ὅτι μέγιστον ἐστὶν
ἔρμα τῶν περὶ τὸν βίον· ὅθεν καὶ τὰ ἀπὸ τύχης ἀγα-
θὰ καὶ κέρδη, Ἐρμαία.
Ἐρμῆς στροφαῖος, ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος· ἀπὸ τοῦ
στροφαίου τῆς θύρας.
Ἐρμῆς, δικατάληκτος ἐστὶ, καὶ σημαίνει τοῦ κραβάτου τὸν
πόδα. Ὀμηρος, Ἐρμῖν ἀσκήσας· — παρὰ τὸ εἶρω τὸ
ἀρμόζω, ὁ ἐνείρομενος καὶ ἀρμόζων τῇ κλίνῃ. ἢ παρὰ
τὸ ἔρμα εἶναι τοῦ παντός, ὁ ἐστὶν ἔρεϊσμα. ἢ παρὰ τὸ
40 ἐνείρεσθαι. ἢ παρὰ τὸν Ἐρμῆν. Ἐρμῆς, ὁ κλινόπους·
ἐπεὶ δὲ ἐν αὐτοῖς ἐγλυφον ἀγάλματα Ἐρμοῦ, ὡς ἐφόρου
ὑπνου καὶ ὀνείρων. καὶ Φιλοξένης, χάρισιν.
Ἐρμιόνη ἢ θυγάτηρ Μενελάου καὶ Ἑλένης. ἐστὶ καὶ ὄνομα
πόλεως, Ἐρμιόνην Ἀσίην τε· — παρὰ τὸ εἶρω τὸ ἀρ-
μόζω, ἀφ' οὗ Ἐρμῆς, Ἐρμίων· καὶ παράγωγον, Ἐρ-
μιόνη.
Ἐρμηγεύς, παρὰ τὸ Ἐρμῆς.
Ἐρμῳνεία, προσωπεῖα οὕτω καλούμενα ποιά, ἀπὸ Ἐρμῳ-
νος τοῦ πρῶτον εἰκονίσαντος, ὡς ἡ Θηρίλειος κύλιξ,
καὶ Ἰφικράτης τὸ ὑπόδημα.
50 Ἐρνος, Φυτόν κλάδου· τὸ ἐκ τῆς ἔρας γινόμενον.
Ἐρξίας, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ῥέζω ῥέξω, ῥεξίας· ὑπερ-
βιβασμῷ, ἐρξίας, ὁ πρακτικός· ὁμοίως τῷ ἐρέτης,
ἐρκτης.
Ἐρπετῖν, ζῶον χερσαῖον· παρὰ τὸ ἐρείπειν τὸ καταπί-
πτειν, τὸ μὴ ὀρθὸν περιπατοῦν. καὶ ψιλοῦσι τινὲς τὸ
ὄνομα. κυρίως γὰρ λέγεται ἐπὶ τῶν συρογάστρον ζώων·
παρὰ τὸ ἔρπω ἐρπετόν, ὡς κόπτω, κοπετός. ἢ παρὰ
τὸ ἐν τῇ ἔρα πέτειν. κυρίως δὲ τὰ ἀποδα εἴρηται ἐρπε-
τὰ, ἀπὸ τοῦ πίπτειν ἐν τῇ ἔρα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ
τὰ τετράποδα. ἐρπῶ, ἐρπήσω, ἐρπητόν, καὶ ἐρπετόν.
Ἐρπῆν, ὄνομα πάθους. παρὰ τὸ ἔρπω, ἐρπῆν. ἐστὶ δὲ
πάθος χαλεπὸν· ἀπὸ τοῦ ἔρπειν κατ' ὅλου τοῦ σώμα-
τος. ἐπιπλατύνεται γὰρ τῷ σώματι, οὐκ εἰς ὄγκον,
ἀλλ' εἰς πλάτος καὶ μῆκος. λέγεται δὲ καὶ ἐρπήνη,
ὡς εὖρον εἰς τὸ λεξιόν.
Ἐρπηστικός] ἐκ τοῦ ἔρπω γίνεται περισπώμενον ἐρπῶ,
ἐρπήτω· ἐξ αὐτοῦ, ἐρπητικός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ,
10 ὡς χηρῶσω χηρωτής, καὶ χηρωστής.
Ἐρπυλλος, παρὰ τὸ ἔρπειν ἐν τῷ αὐξέσθαι.
Ἐρράδαται] ἀπὸ τοῦ ῥάζω ῥάσω, ὁ παθητικός παρακει-
μένος ἔρρασμαι ἔρρασται· καὶ Ἰωνικῶς, ἐρράδαται.
Ἐρρέθην] ἀπὸ τοῦ ῥῶ, ῥήσω, ἐρρήκα ἐρρήμαι, ἐρρέθην·
ἢ ἐρρήθην, καὶ τροπῇ ἐρρέθην. τὸ δὲ ῥῶ σημαίνει τὸ
λέγω.
Ἐρρέντι, παρὰ Ἀλκίῳ· ἀπὸ τοῦ ἔρρω, ἢ ἐρρῶ περισπω-
μένου· ἢ μετοχῇ, ἐρρέεις ἐρρέντος· καὶ ὡς παρὰ τὸ ἐθέ-
λοντος, ἐθέλοντί, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐρρέντος ἐρρέντι.
Ἐρρηνοβοσκός, ὁ προβατοβοσκός· ἐν Τυροῖ β' Σοφοκλῆς.
Ἐρρίγῃσιν] ἀπὸ τοῦ ῥίγῳ, ῥιγῆσω, ἐρρίγῃκα· ὁ μέσος,
ἐρρίγα· καὶ κατὰ μεταπλασμόν, ἐρρίγῳ· καὶ τὸ ὑποτα-
κτικόν, ἐρρίγῳ· τὸ δεύτερον, ἐρρίγης· τὸ τρίτον, ἐρρί-
γῃσιν, ἀντὶ τοῦ εὐλαβηθῆναι, φοβηθῆναι.
Ἐρρώπιζομεν, εὐμικτα καὶ συμπεφορημένα ἐποιοῦμεν·
30 ῥῶπος γὰρ ὁ ποιμήλιος καὶ λεπτὸς φορτός.
Ἐρρῶ σημαίνει τὸ φθεῖρω· ἐξ οὗ, Ἐρρε κακὴ γλῆνη· —
καὶ, Ἐρρ' ἐκ νήσου θάσσαν· — ἀντὶ τοῦ φθεῖρου.
καὶ, — ἐνθάδ' ἐρρών· — ἀντὶ τοῦ ἐπὶ φθορᾷ παρα-
γενόμενος μετοχῇ. παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθεῖρω, μετὰ τοῦ
ἐρι ἐν συγκοπῇ ἐρρῶ, ὡς τὸ ἐριθυρίς, ἢ μεγάλη θυρίς,

- καὶ ἐριθυρίς. τινὲς δὲ παρὰ τὸ φθεῖρω Αἰολικῶς, κατὰ
ἀποβολὴν τῶν δύο συμφώνων, καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ρ.
Ἐρσαι, αἱ ἐν ἔαρι γεννηθεῖσαι· ἢ αἱ ἀπαλαί, καὶ τελείως
νέαι, μεταφορικῶς, ὡς Ἀριστόνικος ἐν σημείοις. ἔρση
γὰρ ἐστὶν ἡ δρόσος. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι, τοὺς
σύνκμους τῶν λεόντων, δρόσους κέκληκε, μεταφράζων 40
τοῦτο. ἐστὶ δὲ καὶ ῥῆμα σημαῖνον τὸ πνίγω· ὡς τὸ,
Ὅν ῥά τ' ἐναυλος ἀποέρσει· — γίνεται δὲ παρὰ τὸ
εἶρω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ἔρσω. ἀπὸ τοῦ εἶρειν καὶ
ἐπέχειν τὴν ἀναπνοήν. ὅθεν καὶ εἰρηκτῇ, παρὰ τὸ ἔρ-
κος· καὶ ἐρχθέντα, ἀντὶ τοῦ ἐν ὕδατι ἀποπνιγέντα.
ψιλοῦται. παρὰ τὸ εἶργω, ὁ παρακείμενος, εἶρχα, εἶρ-
γμαι, εἶρχθην· ἢ μετοχῇ, ἐρχθεῖς ἐρχθέντος· Ἀττι-
κῶς δὲ δασύνεται.
Ἐρχαται] ἀπὸ τοῦ εἶργω, ὁ παθητικός παρακείμενος,
εἶργμαι· τὸ τρίτον, εἶρκεται· καὶ Ἰωνικῶς εἶρχαται, 50
καὶ ἔρχαται. ὡσαύτως καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος εἶρκετο· καὶ
Ἰωνικῶς, ἔρχατο.
Ἐρση, ὁ δρόσος, νοτῖα, ὀμίχλη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε,
ἐέρση. παρὰ τὸ ἄρδω ἄρσω, ἄρση, καὶ ἔρση· ποτίζεται
γὰρ ὑπ' αὐτῆς πάντα τὰ φυτὰ, καὶ κατάρδεται. ἢ πα-
ρὰ τὸ ἔραζε σεύεσθαι· ἢ παρὰ τὸ τὴν ἔραν δεύειν.
Ἐρσήεις, ὁ δροσώδης· ἐκ τῆς ἔρσης· ἢ ὁ ἐν ὕδατι πεπνι- 578
γμένος.
Ἐρύω] ὡς περ γέγονεν τὸ ἀρτύω ἐκ τοῦ ἀρτῶ κατὰ πλεο-
νασμόν τοῦ υ, καὶ ἀπὸ τοῦ μνῶ μνύω καὶ μηνύω πλεο-
νασμῷ τοῦ η, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ῥῶ, ὁ σημαίνει τὸ
ἰσχύω, ἐπενθέσει τοῦ υ, ῥύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε,
ἐρύω· ὁδόν, δυνάμει ἐλκύνω. ἢ παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω,
ἐρύω. ὁ μέλλων, ἐρύσω· ἐρυσάμην, ὁ μέσος πρῶτος
ἀόριστος· ἢ μετοχῇ, ἐρυσάμενος· καὶ ποιητικῶς διὰ
δύο σσ' ὁ παθητικός παρακείμενος, ἔρυμαι, ἐρυσαι, 10
ἐρυται· καὶ Ἰωνικῶς, ἐρύαται· ἢ ἐρύω· καὶ ὁ παρατα-
τικός, εἶρυον· ὁ παρακείμενος, εἶρυκα· ὁ παθητικός,
εἶρυμαι· καὶ Ἰωνικὸν πληθυντικόν, εἶρύαται· ἢ παρὰ
τὸ εἶρυμι, τὸ παθητικὸν εἶρυμαι εἶρυται· καὶ Ἀττικῶς,
εἶρύαται.
Ἐρυτο, ἐφύλαξεν, ἐβοήθησεν· ἀπὸ τοῦ εἶρύμην εἶρυτο.
Ἐρυκε, κατεῖχεν, ἐκώλυεν.
Ἐρυξαν, κατέσχον, ἐκώλυσαν. ἐρύκω, ἐρύξω, ἔρυξα· πα-
ρὰ τὸ ἔρκος ἐρκύνω· καὶ κατ' ὑπερθεσιν, ἐρύκω. ἀπὸ
τοῦ ἔρα ἢ γῆ, γίνεται ἐράκω, καὶ ἐρύκω, κατὰ τροπὴν
τοῦ α εἰς υ. ἢ παρὰ τὸ εἶργω τὸ κωλύω ἐργύνω. κυ- 20
ρίως γὰρ ἐρύκειν τὸ ἐν τῇ γῇ κατέχειν· καὶ ἀπερύκειν,
κατέχειν, κωλύειν, κρατεῖν.
Ἐρυμα χροός, Φύλαγμα καὶ ἀσφάλισμα τοῦ σώματος·
παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ παρὰ τὸ ῥύω τὸ φυλάσσω, ὡς λύω
λύμα, καὶ θύω θύμα, καὶ εἰλύω εἰλυμα· Εἰ τί μοι
εἰλυμα σπείρων ἔχες.
Ἐρύμας Ἐρύμαντος, ὄνομα ἥρωος· παρὰ τὸ ἐρύω, ἔρυμα
καὶ Ἐρύμας. τὸ δὲ ἐρύω, καὶ εἶρύω Φησὶν ὁ ποιητής,
— εἶρυτο δὲ αὐτῷ καὶ αὐτοῦς. 30
Ἐρυμνάσας, ἰσχυροποιήσας, πυκνώσας, ἀσφαλίσάμενος.
παρὰ τὸ ἔρυμα, ὁ σημαίνει τὴν ἀσφάλειαν, ἐρυμνῶ,
πλεονασμῷ τοῦ ν.
Ἐρυμνή, ἰσχυρή, ὑψηλή· παρὰ τὸ ἐρυμνόν· ἐρύματος
τάξιν ἐπέχουσα.
Ἐρυσίπτολις, ἢ ἐρύουσα καὶ ἀνθέλουσα ἐν ταῖς μάχαις
τὰς πόλεις· ὡς ἐρυσάρματας ἵππους, τοὺς ἔλκοντας τὰ
ἄρματα. ἢ παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὰς πόλεις· ἄμεινον δὲ
οὕτως· ὅθεν καὶ Πολιοῦχος· καὶ εἶρύσθαι, τὸ φυλάσ-
σειν. Ἰλιάδος ζ', Πότνι Ἀθηναίη ἐρυσίπτολι· — φυ-
λάττουσα τὴν πόλιν. 40

Ἐρυσίπτερος, πάθος πλανώμενον καὶ σῆπον· παρὰ τὸ ἐρύεσθαι ἐπὶ τὸ πέλας, ὃ ἐστὶν ἔλκεσθαι καὶ ἐπιρρεῖν τοῖς πλησίον ἐπινεμόμενον.

Ἐρυσίβη, πόλις Σικελίας· ἀπὸ τοῦ Ἐρυκος υἱοῦ Ἀφροδίτης.

Ἐρυσίβη, τὸ ἐκ τοῦ αἵματος καὶ τῆς πάχνης ἐπιγινόμενον φθαρτικὸν τῶν καρπῶν· ἢ τὴν τοῖς στάχυσιν ἐπανθούσαν ὠχρίαν καὶ συγχιλονούσαν τοὺς καρπούς· ἢ τινὲς ἐκθαλάσσεια καλοῦσιν· ἀερυγίνη τις οὖσα, ἢ ἐκ τοῦ αἵματος γινόμενη· ἢ παρὰ τὸ ἐρύειν καὶ γίνεσθαι, ἢ ἐπισκοπώμενη νόσος τῶν καρπῶν. παρὰ τὸ ἐρύω τὸ κωλύω, καὶ τὸ βῶ τὸ τρέφω, ἢ κωλύουσα τρέφεσθαι τοὺς καρπούς. σημαίνει δὲ τὴν πάχνην τὴν γινομένην ἐν δυσαιερίᾳ καὶ φθείρουσαν τοὺς καρπούς.

Ἐρυσίβη] τὸ σι, ι. διατί; τὰ ἀπὸ μελλόντων συντιθέμενα, τῷ ι παραλήγεται· στήσω, στήσιχορος· ἐρύσω, ἐρυσίβη, ὃ ἐστὶν (ὡς τινες) ζῶον μικρόν.

379 Ἐρυξ, πόλις Σικελίας ἀρσενικῶς. τὸ ἐρυνικόν, Ἐρυκίνος· τὸ θηλυκόν, Ἐρυκίνη. ἐστὶ δὲ καὶ Ἐρύκη πόλις, καὶ Ἐρυκαῖος.

Ἐρυθρόν] παρὰ τὸ ἐρύω ἐρύσω, ἐρυθρόν καὶ ἐρυθρόν. λέγεται δὲ τὸ ἐρύον καὶ κωλύον. ἢ παρὰ τὸ ἐρεῦδω τὸ βάπτω, ἐρευθόν καὶ ἐρυθρόν.

Ἐρυθρὰ θάλασσα, ἀπὸ Ἐρυθροῦ βασιλέως, πετόντος ἐκεῖ καὶ πνιγέντος· ἢ ἀπὸ τῶν παρακειμένων ὀρέων ἐρυθρῶν, ἃ εἰσὶν ἐρυθρὰ δεινῶς καὶ πορφυρᾶ· καὶ ἐπὶ τὴν βάλλῃ ὃ ἥλιος αὐτοῖς τὴν αὐγὴν, καταπέμπει εἰς τὴν θάλασσαν σκιάν ἐρυθράν. καὶ ὁμβρῶν δὲ κατακλυσθέντων τῶν ὀρέων, οὕτω γίνεται ἡ θάλασσα τὴν χροάν.

Ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀπὸ Ἐρυθραίου τινὸς βασιλέως. ἀποθανόντος γὰρ αὐτοῦ, ἔρριψαν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάσῃ, ἐπιγράψαντες τῷ τάφῳ, Ἐνθάδε τάφος ἀλὸς παμμεδέοντος Ἐρυθροῦ.

Ἐρύθεια, νῆσος ἐν τῷ Ὠκεανῷ· ὁ νησιώτης, Ἐρυθεύς, ὡς Μαντινεύς· ἢ Ἐρυθείτης, ὡς Ζελεΐτης.

Ἐρυθαίνω, Φοινίσσω, μολύνω.

20 Ἐρύγμηλος] τὰ διὰ τοῦ ἡλὸς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προσηγορικὰ ἢ κύρια, προπαροξύνονται· οἷον κᾶμηλος, Φάσηλος· τὰ μέντοι ἐπίθετα ὀξύνονται, ὅτι ἔχει παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ· οἷον, σιγηλός, ὑψηλός. μὴ οὕτω δὲ ἔχοντα βαρύνεται, βέβηλος, κίβδηλος, κᾶπηλος, ἐρύγμηλος. γέγονε παρὰ τὸ ἐρύγω, ἐρύγμηλος τις ὦν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ· ὅθεν, Ἡρυγεν ἐλκόμενος· ἢ παρὰ τὴν ἐρυγὴν. ἐρυγμήλη δὲ, ἐπίθετον ῥαφανίου, ἴσως ἀπὸ τῆς ἐρυγῆς. Ταῦρων ἐρυγμήλων.

30 Ἐροίη, ὡς περιπατοίη.

Ἐροτίς, ἢ ἐορτή. ὡς γὰρ παρὰ τὸ κᾶλπη γίνεται κᾶλπις· καὶ Φήμη Φήμις· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐορτῇ παρώνυμον ἐορτίς· καὶ καθ' ὑπερθεσιν, ἐροτίς, ὡς αὐλή, αὐλίς. ἢ θυρία ἐστὶ, παρὰ τὸ ἐρεῖν αὐτῆς.

Ἐρος] Ἐξ ἔρον ἔντο· ἔρον τὸν ἔρωτα οἱ Αἰολεῖς λέγουσιν. ὁ ἔρος τοῦ ἔρου τῷ ἔρω τὸν ἔρον Αἰολικῶς. λέγουσι δὲ τὸ μὲν ἔρος, ἐπὶ πάντων· τὸ δὲ ἔρως, ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης· ὃ ἐστὶν ἀπίθανον. Πίνδαρος γοῦν, Καὶ γὰρ ἐταίροις ἐταίρων ἐννιζεν ἔρως Φρένας.

40 Ἐρως] Πλάτων ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ ἔλω ἔλως· καὶ τροπῇ, ἔρως. ἴσως δὲ ὅτι ἔρρει πᾶς ὑπ' αὐτοῦ. ἢ παρὰ τὸ ἐλεῖν τὸν ἐλόντα. ἢ παρὰ τὸ εἶρειν τὸ δεσμεῖν, ὃ συνδέων ἡμᾶς πόθος. ἢ παρὰ τὸ ἐρεῖν τὰς ψυχὰς τῶν ἐρώντων τοῖς ἐρωμένοις, ὃ ἐστὶν ἔπεσθαι· τυφλὸς γὰρ ὁ ἐρῶν περὶ τὸν ἐρώμενον. ἢ παρὰ τὸ ἐρρώσθαι, ὃ ἰσχυρὸς, ὁ πάντων περιγινόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ Ἄρης ἄρως καὶ ἔρως· Ἄρεως γὰρ μυθολογεῖται υἱός. ἢ παρὰ

τὸ εἶρω τὸ λέγω· λάλοι γὰρ οἱ ἐρώντες. ἢ παρὰ τὸ ὀρῶ τὸ βλέπω, ὃ διὰ τῆς αἰσθητικῆς ὁράσεως ἐγγινόμενος τοῖς ἀνθρώποις πόθος. ἔρος δὲ, παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ 50 ἐπιθυμῶ.

Ἐρω] εἰ μὲν χωρὶς τοῦ ι, ἀποκοπή ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἔρωτος γενικῆς καὶ ἔρωτι δοτικῆς· εἰ δὲ μετὰ τοῦ ι, ὁ ἔρος τοῦ ἔρου, τῷ ἔρω.

Ἐρως, ὁ στίφαινος (παρὰ Νικαεῦσιν) ἐκ πάντων ἀνθρώπων, τοῖς νέεσσι παλούμενος· παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν, ὃ ἐραυισμένος ἐκ γῆς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐρῶ, ἐρανός, καὶ ἐρανός, ὡς πεῖδω πιθανός, ἄγω ἀγανός, ὃ διὰ τοῦ ἡθους 380 ἐπαγόμενος.

Ἐρωτῶ] παρὰ τὴν ἔρωτος γενικὴν, γίνεται ἐρωτῶ· οἱ γὰρ ἐρωτῶντες ὁ εὐχονται μαθεῖν, τοῖς ἐρώσιν εὐκασι. τὸ παθητικόν, ἐρωτῶμαι· ἡρωτάομην ἡρωτῶμην· τὸ εὐντικόν, ἐρωταοίμην ἐρωτῶμην, ἐρωτάοιτο ἐρωτῶτο.

Ἐρωδίδς, ἐτυμολογεῖται διαφόρως· οἱ μὲν, παρὰ τὸ ἔαρ, ὃ σημαίνει τὸ αἶμα, ὡς παρὰ Κυρηναίῳ, Αἶμα γὰρ λύχνου τὸ ἐλαιον· τί ἐλειξαν ἔαρ. γίνεται ἔωρ, ὡς τέκω τέκμωρ· ἀπὸ γοῦν τοῦ ἔωρ καὶ τοῦ ἰδῆιν τὸ ἰδρῶν, γίνεται ἐν ὑπερθέσει· ἐν γὰρ ταῖς μίξεσιν (ὡς Φασιν) 10 ὁ ἐρωδίδς αἶμα ἰδρῶς. ἀντιλέγει δὲ Κλαύδιος ὁ Φιλόσοφος, ὅτι τὸ τέκμωρ οὐκ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ τέκμωρ, ἀλλὰ προὔπαρχει· ἀπὸ γὰρ τοῦ τέκω γίνεται τέκωρ καὶ τέκμωρ, πλεονασμῷ τοῦ μ. καὶ κακῶς λέγει τὸ ἔαρ ἔωρ γίνεσθαι· οὐδαμῶς γὰρ εὐρίηται ἔωρ. εἰ δὲ καὶ οὕτως ἐγένετο, ἐωρίδιος εἶχεν εἶναι. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐρωίδιος γέγονε κατὰ συναίρεσιν ἐρωδίδς. ἔτι δὲ λέγεται, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔλου καὶ τὸ ἰδίον γίνεται ἐλωίδιος· καὶ ἐντάσει τοῦ ο εἰς ω, ἐλωδίδς· καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ· 20 πολλάκις γὰρ τρέπεται τὸ λ εἰς ρ· οἷον, θλῶ θλάσω καὶ θραύσω. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἔρωτος καὶ τοῦ ἰδῆιν, γίνεται ἐρωτίδιος· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ τ καὶ συναίρεσει, ἐρωδίδς· καὶ γὰρ (ὡς Φασιν) ἀφροδίσιον ἐστὶ τὸ ὄρνειον. ἀλλ' οὐκ ἐστὶν ἀφροδίσιον· ἀντιλέγει ὁ Κλαύδιος· ἀλλὰ τούναντίον τῆς Ἀθηνᾶς, ὡς Φησιν ὁ ποιητής, Τοῖσι δὲ θεοῖσι ἦεν ἐρωδίων ἐγγὺς ὁδοῖο Παλλὰς Ἀθηναίη· — ἐστὶ δὲ εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν, ὡς Φησιν Ἀριστοτέλης, ὅτι πολλὰ εἰσὶν ἐρωδίου εἴδη. δύναται οὖν τὰ μὲν αὐτῶν, τῇ Ἀθηνᾷ ἀνακεῖσθαι· τὰ δὲ, τῇ Ἀφροδίτῃ. ὁ δὲ Ἡρωδιανός λέγει, ὅτι ὡς περ ἀπὸ τοῦ 30 ἀρμόδω γίνεται ἀρμόδιος, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ ροίζου γίνεται ροίδιος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, καὶ ἐντάσει τοῦ ο εἰς ω, ἐρωδίδς· καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον. καὶ λέγουσι τινες, ὅτι ὠφείλε βαρύνεσθαι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ διος πάντα βαρύνονται, παυρίδιος, μαλίδιος. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ἐξηκολούθησε τοῖς ἐπὶ ὀρνέων· τὰ γὰρ εἰς ος καθάραι τῷ ι παραληγόμενα ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς, ἐπὶ ὀρνέων, ὀξύνονται, αἰγυπιός, χαρδριός, βομβυλιός· οὕτω καὶ ἐρωδίδς. λέγεται καὶ ῥωδίδς παρὰ Ἰππώναντι· Κνεφαῖος ἐλθὼν ῥωδιῷ κατην- 40 λίσθην· — καὶ ὡς μὲν πρὸς τὴν συνήθειαν, ἐστὶν ἀφαιρέσεις· ὡς δὲ πρὸς τὸν σχηματισμὸν, ἐντελές. ἢ παρὰ τὸ ἔλος ἐλωδίδς καὶ ἐρωδίδς· Φιληδεῖ γὰρ τοῖς ἐλωδέσι τόποις.

Ἐρωή, σημαίνει τρία· τὴν κατάπαυσιν τοῦ πολέμου, ὡς τὸ, — πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή· — καὶ τὴν ὁρμήν, ὡς τὸ, Ὁφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὦχετ' ἐρωήν· — καὶ τὴν υποχώρησιν, ὡς τὸ, — ὑπερῶησαν δὲ οἱ ἵπποι Ὠλέες· — ὑπεχώρησαν.

Ἐρωή, κυρίως ἢ ὁρμή· καὶ κατὰ μετάληψιν, ἢ ἰσχύς· ὡς τὸ, — ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωήν· — παρὰ τὸ ῥῶ 50 τὸ ὁρμῶ, γίνεται ῥῶω, ὡς τὸ ζῶ, ζῶω· καὶ ὡς ζῶ

καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἔσθῃσις· ἐξ οὗ, Ἦσαν ἄγγελοι ἐν ἔσθῃσεσιν ἀστραπτούσαις.

383 Ἔσθος, τὸ ἐνδύμα, τὸ ἱμάτιον. παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐνδύομαι, γίνεται ἔστος, ὡς ἔδω, ἐδεστός· καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, ἔσθος· ἢ παρώνυμον τοῦ ἐσθῆς.

Ἔσθω, ἀφ' οὗ παράγωγον τὸ ἐσθίω. παρὰ τὸ ἔδω γίνεται ἔστος· καὶ ἐκ τοῦ ἐστός, ἔσθω, ὡς ἐγείρω, ἐγερτός, καὶ ἐγέρθω· ἢ μετοχή, Ἔσθων καὶ πίνων.

Ἔσθλόν, τὸ ἀγαθόν· ἐθέλον τι ὄν. παρὰ τὸ ἐθέλω, ἐθλόν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐσθλόν.

10 Ἔσμός, κυρίως τὸ πλήθος τῶν μελισσῶν, παρὰ τὸ ἅμα πετομένας ἴσθαι. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ τίθῃμι, θेतός· καὶ βίβῃμι, βασμός καὶ βαθμός· καὶ ἴστημι, στήσω, στασμός, καὶ σταθμός· οὕτω καὶ ἴημι, ἦσω, ἐσμός. ἢ παρὰ τὸ ἔπεσθαι τῷ βασιλεῖ τὰς μελίσσας· ὡς γὰρ παρὰ κόμπω, κόμπος· λείπω, λιμός· οὕτως ἔπω, ἐσμός. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πλήθους καὶ ὄχλου λαμβάνεται. λέγεται δὲ ἐσμός καὶ ὑπὸ Ταναγραίων ἢ γεννηῶσα. ῥητορικῇ. λέγεται καὶ ἡ καθέδρα. καὶ τὰ ἔδνα δὲ τὰ εἰς τὴν ἔδραν τῆς νύμφης διδόμενα.

20 Ἔστωρ, πασσαλίσκος ἐμβαλλόμενος διὰ τοῦ ῥυμοῦ ἐπὶ τὸν ζυγόν, ὡς Φησιν Ὀμηρος, — ἐπὶ δὲ κρίνον ἔστορι βάλλον· — ἀντὶ τοῦ, τῷ δὲ ὀκνιάβω τὸν ἔστορα ἐβαλλον. παρὰ τὸ ἔσω, ἔστωρ, ὁ ἐνιέμενος, ὡς ἔχω, ἔκτωρ· θέω, θέστωρ· μῆσω, μῆστωρ.

Ἔστορι, τῷ ἐνιέμένῳ πασσάλῳ κατὰ τοῦ ῥυμοῦ τοῦ ζυγοῦ, Ἰλιάδος α'. τινὲς δὲ γράφουσιν ἔκτορι, οἶονεῖ ἔχέτορι.

Ἔσσην, ὁ βασιλεὺς, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Οὐ σε θεῶν ἔσσηνα πάλιν θέσαν· — παρὰ τὸ ἦσσω, ἦσσην, ὁ ἡττῶν τοὺς ὑφ' ἑαυτόν· καὶ κατὰ συστολήν τοῦ η, ἔσσην.

30 Ἔσσην, ὁ βασιλεὺς κατὰ Ἐφεσίους· ἀπὸ μεταφοράς τοῦ μελισσῶν βασιλέως, ὃς εἴρηται ἔσσην, ἀπὸ τοῦ ἔσω ἐνέζεσθαι· ἢ ἦ, ἐζήν, καὶ ἔσσην, ὁ προκαθήμενος. ἢ ἔσσην, ὁ σεύων καὶ περισκοπῶν τὰ τῆς πόλεως. ἢ ὁ οἰκιστής, παρὰ τὸ ἔσσαι καὶ ἰδρύσαι. ὅθεν Ὀμηρος, Εἴσθεν δὲ σχεδὴν· — ἢ ὁ ἦσσων καὶ ἡττονας ποιῶν τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἀρχομένους.

Ἔσσατο] ἔστιν ἔω τὸ ἐνδύομαι· ὁ μέλλων, ἔσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔσσω· ὡς τὸ, Ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινόν· — ἀντὶ τοῦ ἐνεδύσατο, Ἰλιάδος κ'. καὶ, — ἔεσσατο δέρμα λέοντος· — πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀντὶ τοῦ περιέθετο, ἡμφιέσατο.

40 Ἔσσευα] Ἰλιάδος ε', Ἀτρεΐδης αἶμ' ἔσσευα· — ἀντὶ τοῦ ἀληθὲς καὶ φανερόν αἶμα ῥυῖναι ἐποίησα. ἔστι σῶ, τὸ ὀρυῶ· παράγωγον, σῦμι· ὁ μέλλων, σύσω, σέσυκα, σέσυμαι· καὶ ἐν ὑπερθέσει, ἔσσυμαι· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐσσυμένως. ἐκ τοῦ σῶ, σεύω· ὁ ἀόριστος, ἔσσευα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔσευα.

Ἔσπετε, λέγετέ μοι, ὦ μοῦσαι, εἶπατε, ἐξηγεῖσθε. τὸ φιλούμενον σημαίνει τὸ λέγω· ἐξ οὗ καὶ ἔπος ὁ λόγος, καὶ τὸ τοιόνδε μέτρον, καὶ πᾶν μέτρον· τοῦ ἔπω τὸ β' τῶν πληθυντικῶν, ἔπετε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔσπετε. εὐρίσκομεν δὲ αὐτοῦ καὶ ἐνικὸν τρίτον, μετὰ τοῦ σ, ἔσπε· οἶον, Πολλὰ δέσπε. ἔσπετο, ποίου εἶδους τοῦ πλεονασμοῦ; παρεμπιπτώσεως. καὶ τί ἐστι παρεμπιπτώσις; πλεονασμὸς συμφώνου κατὰ τὸ μέσον οὐ ποιούντος συλλαβὴν· οἶον, πόλις, πτόλις· ἔπετο, ἔσπετο.

384 Ἔσπερος] Ἔσπερος ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστήρ· — καὶ ἔσπερα· ἀπὸ τοῦ ἔσω ποιεῖν περὶ τὰ ζῶα ἀναπαυόμενα· ἢ ὁ πέρας τῆς ἔω Φέρων. Σαπφῶ, Ἔσπερε πάντα Φέρων ὅσα Φαινολίς ἐσκέδασ' αὖτως· — τὸ γὰρ ἐναγτίον ἔως καλεῖται, παρὰ τὸ εἶν πάντα καὶ

ἀπολύειν. Ἠσίοδος, Ἦως εἴτε Φανείσα πολλῆς ἐπέβητε κελεύθου.

Ἔσπερα θάλασσα, καὶ Ἀτλαντικὸν πέλαγος· ἐβασίλευε γὰρ αὐτῆς Ἀτλας καὶ Ἔσπερος. ἀπὸ μὲν Ἀτλαντος, τὸ πέλαγος· ἀπὸ δὲ Ἐσπέρου, ἡ θάλασσα.

Ἔσχάρα] Ἰλιάδος κ', — πυρὸς ἐσχάροι· — ἀντὶ τοῦ πυραί, πυρκαϊαί. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὴν ἐστίαν καὶ τὸν ῥύπον, καὶ τὸ καυθὲν ἔλκος, καὶ τὸν βωμόν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ. καὶ τὴν κυρίως λεγομένην ἐσχάραν Φασί καλεῖσθαι ἐστίαν, τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἰδρυμένην, ἢ κοίλην· παρὰ τὸ καὶ τοὺς λατροὺς τὰ ἐν τῷ σώματι κοῖλα ἔλην ἐσχάρας καλεῖν. ῥητορικῇ.

Ἔσχατος, ὁ τελευταῖος. παρὰ τὸ ἔχω ἔχατος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔσχατος. περὶ γὰρ τὰ τέλη γεόμενοι, ἐνεχόμεθα ἢ βαδίζειν, ἢ ἀριθμεῖν, ἢ ὅ τι ποιεῖν. ἢ 20 παρὰ τὴν σχέσιν καὶ κώλυσιν, ὁ τελευταῖος. καὶ ὕστατος δὲ, ὅτι ὑπ' αὐτόν ἐστιν ἡ στάσις, καὶ οὐκέτι προβῆναι δύναται, ἀλλὰ ὕστερος εἰστήκει, τοῦ πρώτου μὴ ἐώντος. καὶ πύματος, ἀπὸ τοῦ πεπαῦσθαι. καὶ τερμῖον, τὸ ἔσχατον, ἀπὸ τοῦ τέρματος, ὃ ἐστὶ τέλους.

Ἔσχατιά, ὁ ἀγρός, ἢ τὸ ἔσχατον τοῦ ἀγροῦ. τὰ γὰρ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχατιάς ἔλεγον· οἷς γειννῆ, εἴτε ὄρος, εἴτε θάλασσα. σημαίνει δὲ καὶ ἐξοχίαν τινὰ εἶναι τὸ ἐξοχώτατον. Ἀττικοὶ δὲ τὰ τελευταῖα τῶν ἀγρῶν καλοῦσιν, ὡς Φησιν Ὀμηρος, Ἀγροῦ 30 ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης.

Ἔσχατιώτις, λίμνη κειμένη μετὰ τὸν Ἰσθμόν· ὅτι πολλοὶ τῶν ἀπὸ Θράκης σὺν Εὐμόλῳ στρατευσάμενοι ἐπ' Ἀθήνας, ἐπ' αὐτῇ λουσάμενοι ἀπέθανον, ὡς περ ἐσχάτῳ λουτρῷ χρησάμενοι. ἢ ἀπὸ τῆς Ποσειδῶνος θυγατρὸς Ἔσχατιώτιδος, ἣτις ἐκεῖ κατώκησε, Ποσειδῶνος αὐτῇ χρησαμένου ἀπόσπασμα θαλάσσης εἰς λουτρόν. ὕστερον δὲ Γοργῶπις ἐκλήθη, ἀπὸ Γοργῆς τῆς Μεγαρέως θυγατρὸς, γυναικὸς Κορίνθου· ἣτις ἀκούσασα τὸν τῶν παίδων φόνον, περιαλγὴς γενομένη, ἔβριψεν ἑαυ- 40 τὴν εἰς τὴν λίμνην.

Ἔσχατιόωντα, ἔσχατον ὄντα καὶ πεπλανημένον, καὶ περὶ τὰ ἔσχατα μέρη διατρίβοντα.

Ἔσπαθᾶτο] Δημοσθένους ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυτο· παρὰ τὴν σπάθην. ἢ τὸ ἐρρίπτο, ἢ διεκόπτετο· ἢ ἀντὶ τοῦ συνετίθετο· ἀπὸ τῆς τῶν ὑφαντῶν σπάθης, ἣτις συντίθησι τὸ ὑφαινόμενον. καὶ ἐσπάθα, σπάθη ὑφαίνειν· ἢ διέφθειρε τὰ οἰκεία.

Ἔσπαθήμενος, πετυκνωμένος· ἀπὸ τῶν κατακρουουσῶν 50 σπαθῶν τὴν κρόκην.

Ἔσκορδισμένος, παρωξυμένος· ἀπὸ τῶν σκορόδων. ἢ μεταφορά δὲ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρούων τῶν διὰ τὴν νόσον χρισμένων σκορόδα.

Ἔσκληκῶτα, προσκληπαροῦντα, προσεσκληκῶτα. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν προσξηραίνοντων.

Ἔσφυρσις, σμύρνη ἐπεστυμμένη· μύρον γὰρ, παρὰ τὸ μύρα συνέψεσθαι. ῥητορικῇ.

Ἔσφηνκόμενος, ἐσφίγμενος· ἀπὸ τῶν σφηνῶν, οἱ κατὰ τὸ 385 μέσον εἰσὶν ἐσφίγμενοι. ἐνθα καὶ ὁ σφῆν. Σοφοκλῆς τοὺς ἐσφίγμενους μύρμηκας τῇ σαρκίῳσει· Τετράπτεροι γὰρ νῦτον ἐνδεσμώνεσσι Σφηνοὶ μελαινόρινας· — καὶ Ὀμηρος Ἰλιάδος ρ', Πλοχμοὶ θ', οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφίγκοντο· — ἀντὶ τοῦ ἐσφίγμενοι ἦσαν, ἐδεδεύοντο· ὅθεν καὶ σφῆνικα εἴρηται. ἢ ὅτι πεπλεγμένοι ἦσαν. καὶ Νίκανδρος, Δειρὴν δ' ἐσφῆκῶται ἄλις.

Ἔσυνῆκεν] Ἀλκαῖος, ἐσυνῆκε· καὶ Ἀνακρέων, ἐξυνῆκε, πλεονασμῷ. οὐκ ἐστὶ δὲ πλεονασμὸς, ἀλλ' Ἀττικῇ κλι- 10

σις· ὡς περ παροινῶ, πεπαρῶνῃκα· καὶ ἐνοχλῶ, ἡνώ-
χληκα, καὶ παρηνώχληκα.

Ἐσκαλευκότες, σεσαλευκότες, ἐρευνήσαντες. ἀπὸ τοῦ σκα-
λεύω· Ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐσκαλευκότες φαινόμεθα.

Ἐσκευωρῆσθαι, κατεστοχᾶσθαι, ἐπιβεβουλευσθαι· ἀπὸ
τοῦ σκευωρῶ· τοῦτο ἀπὸ τοῦ κεύθω τὸ κρύπτω, πλεο-
νασμῶ τοῦ σ, καὶ ἐκβολῇ τοῦ θ.

Ἐστόβειον, ἐλοιδόρουν, ὑβρίζον· ἀπὸ τοῦ ἐστόμεον· τὸ
20 διὰ στόματος λέγειν. σταβῶ γὰρ τὸ στομῶ κατὰ ἐναλ-
λαγὴν.

Ἐστιχώντο] ἐκ τοῦ στιχῶ τοῦ ἐν τάξει πορεύομαι, ὁ
παρατακτικός, ἐστίχων ἐστίχων· τὸ γ', ἐστιχώντο· καὶ
πλεονασμῶ τοῦ ο, ἐστιχώντο.

Ἐς Φοινικίδας καταξάναι, αἰμόρρυτον ποιῆσαι. οἱ δὲ, ὅτι
εἰς Φοινικίδα κατέξαινον τὰ ἔρια· οἱ δὲ, ὅτι Λάκωνες
ἐν Φοινικίσι παρετάττοντο.

Ἐσκληνεύομην, συμπεριεφερόμην.

Ἐς χεῖρα, παραχρῆμα.

30 Ἐταῖρος, βοηθός, συνναύτης, φίλος. εὐσημος ἢ λέξις κα-
τὰ τὸ δηλούμενον. παρὰ τὸ ἡθεῖος, ἡθαῖος κατὰ Δωρι-
εῖς, ὡς εἶθε, αἶθε. ἢ παρὰ τὸ ἡθος, ἡθαῖος, καὶ
ἑθαῖος· καὶ κατὰ ἐναλλαγὴν, ἐταῖρος, πλεονασμῶ τοῦ
ρ· καὶ τὸ ε δασύνεται. ἢ ὡς δρόμος δρομαῖος, οὕτως
ἑθος ἑθαῖος, ὁ συνήθης· εἶτα μεταθέσει τοῦ θ εἰς τ,
ἐταῖος, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ, ὡς τάξ, τράξ· ἄτεμις,
ἄρτεμις· ἴδις, ἰδρις· ἀκωῶμαι, ἀκρωῶμαι. ἢ ἐκ τοῦ
ἑθω, ἑθαῖρος· καὶ μεταθέσει τοῦ θ, ὡς θρίξ τριχός,
γίνεται ἐταῖρος, ὁ ἐξ ἑθους τινὶ ἐπιφοιτῶν· καὶ ἀποβο-
λῇ τοῦ ι, ἐτᾶρος, τὸ ται, δίφθογγον· τὰ εἰς ος καθα-
40 ρά, ἀπὸ πρωτοτύπου τῶν εἰς ος παρηγμένα, διὰ τῆς
αὐτῆς διφθόγγου γράφεται· οἷον λῆνος, ληναῖος· δρόμος,
δρομαῖος· οὕτω καὶ ἑθος, ἑθαῖος· ἐξ οὗ ἐταῖρος, ὁ συν-
ήθης φίλος. σημαίνει δύο· τὸν φίλον, ὡς τὸ, Σοὺς τε
μάλιστα ἑτας καὶ ἐταίρους, Ἰλιάδος κ'· καὶ τὸν σύμ-
πλουν καὶ συνεργὸν εἰς τὸν πλοῦν, ὡς τὸ, Οὐ γάρ μοι
πέρα νῆες καὶ ἐταῖροι.

Ἐταιρήσας, πορνήσας· καὶ ἡταιρηκώς, ὁ πεπορνευμένος,
ἢ πεπορνευκώς, ἢ ἡτακτηκώς.

Ἐτέρωθεν, ἐν ἐτέρῳ τόπῳ· καὶ ἐκατέρωθι· μέγα. δεῖ δὲ
γινώσκειν, ὅτι τὸ ἐκτοσθε καὶ προτέρωθεν καὶ τὰ ὅμοια,

50 χωρὶς τοῦ ν γράφεται, εἰ μὴ Φωνῆεν ἐπιφέροιο.

Ἐτερογνάθος ἵππος, ὁ σκληρόστομος· οἷον, ὁ ταῖς γνά-
θοις ὡς μὴ ἰδίαις χρώμενος· ἢ ὁ ἀπληστος, καὶ ἀμφο-
τέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων.

Ἐτέος, ὁ ἀληθής· ἐκ τοῦ ἐτός κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε.
ἐκ τοῦ εἰμι τὸ ὑπάρχω, ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς ἔμαι·
τὸ τρίτον, ἔται· καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἐτός. τὸ γὰρ ἀληθές
ὑπάρχον, ἐστὶ καὶ πεπηγὸς καὶ ὄν· ὡς περ τὸ ψεύδος,
386 οὐχ ὑπάρχον. ἐδόκει μὲν καὶ ἐτεᾶ εἶναι· — ἀντὶ τοῦ
ἀκριβῆ, ἀληθῆ.

Ἐτεοβουτάδαι, γένος τι ἐπίσημον καὶ περιφανὲς τοῖς Ἀθη-
ναίοις, οἱ ἀληθῶς ἀπὸ τῆς τοῦ Βούτου γεγονότες. ἐκ
δὲ τούτου καθίστανται ἱερεῖαι τῆς πολιᾶδος.

Ἐτεόκητες, οἱ ὡς ἀληθῶς Κρήτες, οἱ αὐτόχθονες.

Ἐτάζω] ὡς περ παρὰ τὸ μάταιον γίνεται ματαιάζω, οὕτω
καὶ παρὰ τὸ ἐτεὸν τὸ ἀληθές, γίνεται ἐτεάζω, τὸ τὴν
ἀλήθειαν ἐρευνᾶ καὶ ἐμφανῶ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε,
10 ἐτάζω, καὶ ἐξετάζω. Ἐξεταστής, σημαίνει μὲν καὶ
ἄλλα· ἰδίως δὲ τοὺς πεμπομένους ἄρχοντας τοῦ ἐξετά-
σαι πόσοι εἰσὶν, ἵνα μισθὸς αὐτοῖς σταλῇ. ἐγένετο δὲ
τοῦτο, ὅτι οἱ στρατηγοὶ ἐψεύδοντο, ἐν ξέναις μισθού-
μενοι χώραις.

Ἐπεποίηκεν, ἐπεποίηκεα. δεῖ γινώσκειν, ὅτι οἱ Ἴωνες

τὴν εἰ δίφθογγον τοῦ ὑπερσυντελείου ἐν μὲν τῷ α' προσ-
ώπῳ διὰ τοῦ ε καὶ α προφέρουσιν· οἷον ἐτετύφειν,
ἐτετύφεα. τὸ ν ἀπεβλήθη· ἐπεὶ δὲ τὸ α ἀποβλήτεον
ἐστὶ τοῦ ν· οἷον, Ξέρξην, Ξέρξεα. τὸ δὲ μούσα, μού-
σαν· καὶ ἔτυφα, ἔτυφαν, ἀπὸ κλίσεως ἔχει τὸ ν. ἐν
τῷ τρίτῳ δὲ προσώπῳ εἰς δύο εε διαλύεται· οἷον, ἐτε- 20
τύφει, ἐτετύφει· ἐπεὶ δὲ τὸ α χαρακτηριστικὸν ἐστὶ τοῦ
πρώτου προσώπου· τὸ δὲ ε, τοῦ τρίτου. διὰ τοῦτο δια-
λύεται ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τρίτῳ. ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ προσ-
ώπῳ τὴν διάλυσιν εἰς δύο εε, καίπερ τοῦ β' προσώπου
εἰς ας λήγοντος· ἐπεὶ δὲ γνησία ἐστὶν ἡ διάλυσις τῆς εἰ
διφθόγγου εἰς δύο εε, οὐ μέντοι εἰς ε καὶ α· τὰ γὰρ
δύο εε συναϊρούμενα τὴν εἰ δίφθογγον ἀποτελοῦσιν,
οἷον Πηλέες, Πηλεῖς. ὁφείλουσιν οὖν εἰς ἐνεῖνα ἀναλυ-
θῆναι ἐξ ὧν καὶ συνέστηκεν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ διαλυ- 30
θῆν ἐκ τοῦ Ἰωνικοῦ συναϊροῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ
ποιοῦσιν εἰς η, πεποιήκη λέγοντες· ὅθεν παρὰ Ἀριστο-
φάνει, — ἐνεχῆνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον· — ἦν
γὰρ ὁ ὑπερσυντελείος ἐνεχῆνειν· καὶ διαλύσει, ἐνεχῆ-
νεα· καὶ κράσει, ἐνεχῆνη. ἐφυλάχθη δὲ ἡ συναϊρεσις
καὶ ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ τῶν δύο εε εἰς η· τὰ γὰρ
δευτέρα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν τὰ ἴσα Φω-
νήεντα θέλει ἔχειν τῶν ἰδίων πρώτων, ἡνίκα ἰσοσυλλα-
βῇ· οἷον, ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· τέτυφα, τέτυφας,
τέτυφε. εἰ οὖν τὸ α δι' ἐνὸς Φωνήεντος, οἷον ἐνεχῆνη 40
ἐγὼ, δῆλον ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ δευτέρα καὶ τρίτα πρόσωπα
δι' ἐνὸς Φωνήεντος ἀναγνωσθήσεται. ἐτετύφεσαν, κατὰ
Ἴωνας καὶ Ἀττικοὺς, οὐχὶ κατὰ κανόνα· ἐτετύφει-
σαν γάρ.

Ἐτης, ὁ ἐταῖρος, ἑθης τις ὧν, παρὰ τὸ ἑθος, ὁ συνή-
θης. λέγεται δὲ καὶ ὁ συνηλικιώτης, παρὰ τὸ ἑτος, ὁ
τῶν αὐτῶν ἐνιαυτῶν ὧν, οἷον ὁμοέτης. Ἡ μὲν πολλοὶ
ἔται καὶ ἀνεψιοί· — ἢ παρὰ τὸ ἐτεόν, τουτέστιν ὁ
ἀληθῆς φίλος.

Ἐτήσιος, οἷονεἰ ἐθόσιος καὶ ἐθήσιος, ὁ συνήθης· καὶ ἐτή-
σιοι, οἱ ἐν ἑθῇ ὄντες, οἱ πρόσκαιροι. λέγονται ἐτήσιοι 50
καὶ οἱ ἀπὸ βορέου ψυχροῦ πνέοντες ἄνεμοι· παρὰ τὸ
ἑτος. ῥητορικῇ.

Ἐτησίας, τοὺς κατ' ἑτος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὁπώρας πνέον-
τας ἄνεμους. ἢ εὐθεῖα ὁ ἐτησίας, τοῦ ἐτησίου· ἢ εὐ-
θεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ ἐτησῖαι, τῶν ἐτησίων. σε-
σημειῶται τὸ χλούων, χρήστων, ἐτησίων. γίνεται ἐκ
τοῦ ἑθος, ἐθηςσίας, καὶ ἐτησίας· οἱ ἑθος ἔχοντες κατὰ 387
ἐν ἑτος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὁπώρας πνεῖν ἄνεμοι.

Ἐτήτυμος, ὁ ἀληθής· καὶ ἐτήτυμον, τὸ ἀληθές. ἐκ τοῦ
ἔτυμος ὁ ἀληθής, πλεονασμῶ τῆς τη συλλαβῆς.

Ἐτνήρυσις, λέγεται καὶ ζωμήρυσις. Ἀριστοφάνης Ἀχαρ-
νεύσιν, Ὡ μῆτερ ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν· — ῥη-
τορικῇ.

Ἐτνος, οὐδετέρως, ὁ νῦν Φάβα καὶ ἰδιῶται καὶ ἀγροῖκοι
ὀνομάζουσιν. ἐστὶ δὲ ὄσπριον· καὶ δασύνεται· παρὰ τὸ
ἔω τὸ ἀπολύω· ἄφ' οὗ ἔως ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ πάντα ἀφίεν- 19
ται· καὶ ἔαρ. ἀπὸ οὗν τοῦ ἔω, ἔτος· καὶ πλεονασμῶ
τοῦ ν, ἔτνος, τὸ διαλελυμένον ὑπὸ τῆς ἐψήσεως καὶ
τῆς τορύνης· τορύνη δὲ ἐστὶν ὁ χυτρόπους. ὅτι δὲ τῶν
κατερηγμένων ἐστὶ, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης λέγων,
Ὅφει κατερικτῶν χύτρας ἔτνους δύο ἢ τρεῖς.

Ἐτι, ἐπιβόημα ἐπιτάσεως δηλωτικόν, ἢ παρατάσεως. εἰ
γὰρ εἴπωμεν, τρέχοντός τινος, ἔτι δραμεῖν, τοῦτο ἐπι-
τασις· εἰ δὲ νυκτός οὔσης, ἔτι νύξ, παρατάσις. τὸ τι,
ι. διατί; τὰ εἰς ι λήγοντα ἐπιβόηματα βαρύτερα συνε- 20
σταλμένα, δυσύλλαβα ὑπάρχοντα, διὰ τοῦ ι γράφε-

ται· οὖν, αὖθι, κείθι, νόσφι, ἄχρι, ἄρτι, ἤχι, ἴφι, μέχρι.

Ἔτος, βαρύνεται· σημαίνει τὸν χρόνον. παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω καὶ τελειῶ, γίνεται ἔτος· ἢ παρὰ τὸ ἔτι καὶ ἔτι εἶναι καὶ λέναι. ἔτος δὲ ὀξύτως, σημαίνει τὸν ἀληθῆ, ὡς Φησὶν Ἀριστοφάνης, Οὐκ ἔτος ἄρ' ὡς ἔμ' ἤλθεν οὐδεπώποτε· — παρὰ τὸ εἶναι τὸ ὑπαρτικὸν ἔτος, ὁ ὑπάρχων, ὡς θεῖναι, θετός, δοῦναι, δοτός· καὶ παρὰ τὸ ἔτος, ἐτεός, ὡς θετός, θετεός· καὶ δοτός, δοτεός.

30 Ἐτώσιος, ὁ μάταιος καὶ ἀνωφελής. ἀπὸ τοῦ ἀήτης ὁ ἀνεμῶς, τὸ πληθυντικόν, ἀήται ἀητῶν· ἐξ αὐτοῦ ἀητώσιος καὶ ἐτώσιος, ὁ μὴδ' ὑλσιτελὲς ποιῶν, ἀλλ' ἀνέμου δίκην ὢν. ἢ ἐκ τοῦ ἀητῶν γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α, καὶ συστολῇ τοῦ η, ἐτῶν· ἐξ οὗ κατὰ παραγωγὴν ἐτώσιος. γίνεται γὰρ καὶ ἀπὸ γενικῆς πληθυντικῆς παραγωγῆς διὰ τοῦ ιος, ὡς τὸ, ἀνέμων ἀνεμώνιος καὶ ἀνεμώνιος· ἢ ἐλίκη, αἱ ἐλίκαι ἐλικῶν, Ἑλικώνιος, — Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἀνακτα· — Φιλόξενος δὲ καὶ Τρύφων

Φασὶν, ὡς περ παρὰ τὸ πλησίον τὸ ἐγγύς, γίνεται κατὰ ἀντιφράσιν τὸ πλὴν ἐπὶ ῥήματι σημαίνον τὸ χωρὶς, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ἐτός, ὁ σημαίνει τὸν ἀληθῆ, γίνεται κατὰ ἀντιφράσιν ἐτώσιος ὁ μάταιος.

Ἐτώσιον, ἐπὶ ῥήματι μεσότητος. τὸ τῶ, μέγα. ἐκ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω ἔτος, ὁ ἀληθής· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄετος· τὸ πληθυντικόν, ἄετοι ἄετων, ἄετώσιος· καὶ ἀφαιρέσει, ἐτώσιος. κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, αἱ διὰ τοῦ ιος γινόμεναι παραγωγαὶ ἀπὸ γενικῆς τῶν πληθυντικῶν διχῶς σχηματίζονται, καὶ διὰ τοῦ σ, καὶ διὰ τοῦ ν· ἢ μὲν τῶν Ῥηγίων διάλεκτος, διὰ τοῦ σ, ὡς ἐτώσιος· ἢ δὲ τῶν Αἰολέων, διὰ τοῦ ν, ὡς Ἑλικώνιος.

50 Ἐτοιμάσατε, παρασκευάσατε· καὶ ἐτοιμασία· ἐκ τοῦ ἐτοιμῶ· τοῦτο ἐκ τοῦ ἐτοιμος. παρὰ τὸ οἶμος, ὁ σημαίνει τὴν ὁδόν, καὶ τὴν ἐπὶ πρόθεσιν, γίνεται ἐτοιμος, καὶ ἐτοιμος, ὁ ἐπὶ τὴν ὁδὸν ὢν παρεσκευασμένος, τροπῇ τοῦ π εἰς τ. ἢ παρὰ τὸ οἶμα, ὁ σημαίνει τὸ ὄρμημα καὶ τὸ ἔθος, τροπῇ τοῦ θ εἰς τ, γίνεται ἐτοιμος, ὁ πρόχειρος εἰς τὸ ὀρμῆσαι καὶ πράξει.

388 Ἐτυμος, ὁ ἀληθής· καὶ τὸ οὐδέτερον ἐν ἐπιρρήματι συντάξει εἶπεν Ὀμηρος· οὖν, Ἀλλ' ἔτυμόν τοι ἤλθ' Ὀδυσσεύς· — παρὰ τὸ ἔτος ὁ ἀληθής (ὁ λέγεται καὶ ἐτὴ θηλυτῶς) γίνεται, ὡς ἔλος ἔλυμα τὸ σπέρμα τὸ ἐν ἔλεσι χαῖρον καὶ ὕδασιν. τοῦτο κατὰ πλεονασμὸν γίνεται ἐτήτυμος. ἐκ τοῦ ἔτυμος ὁ ὑπάρχων καὶ ἀληθής, καὶ τοῦ λόγος, γίνεται ἐτυμολογία, οἶονε ἀληθινολογία τίς οὕσα.

Ἐτύχθη, κατεσκευάσθη, ἐγένετο, ἐποιήθη· ἀπὸ τοῦ τεύχω, κατ' ἄλλειψιν τοῦ ε, ὡς καὶ τὸ, — γυναικὸς ἄρ' ἀντετέτυξο· — τούτεστιν, ἀντὶ γυναικὸς ἐγένου, ἐπίσης γυναικὸς τετίμησαι, Ἰλιάδος θῆτα. γράφεται καὶ ἀντιτέτυξο.

Εὖ, σημαίνει τὸ ἰσχυρῶς καὶ καλῶς. παρὰ τὸ εὖς, εὖ· καὶ ἐν συναιρέσει, εὖ, ὡς ἀπὸ τοῦ ταχύς ταχύ ἐπὶ ῥήματι, καὶ ὄνομα ταχύ παιδίον· καὶ ἀπὸ τοῦ εὐρύς, ἐπὶ ῥήματι εὐρύ, καὶ ὄνομα εὐρύ. ὡφείλε δὲ βαρύνεσθαι· ὅτι ἡ βαρεῖα εἰς ὀξεῖαν, οὐκ εἰς περισπωμένην, μεδισταται. περισπᾶται δὲ ὅτι πᾶσα διφθογγος τελικὴ εἰς

20 υ λήγουσα.

Εὐαγγέλιον, τὸ ἀγαθὰς ἀγγελίας δωρούμενον· — εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω.

Εὐαδς, Ἰλιάδος ξ', — ἐπεὶ γύ τοι εὐαδεν εὐνή· — ἀντὶ τοῦ ἥρεσε. παρὰ τὸ ἥδω, ὁ β' ἀόριστος, ἄδον, ἄδες, ἄδε· καὶ μετὰ τοῦ ευ, εὐαδς. ἢ ἔστιν ἥδον, ἥδες, ἥδε· κατὰ διάλυσιν, ἔαδε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, εὐαδεν.

Εὐαδς] Χώρῳ ἐν εὐαεῖ καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλώῃ· — εὐανέμῳ, εὖ πνέοντι· εὐτροχάλῳ δὲ, καλῶς κεντρατημένῳ διὰ τὴν κόνιν· ἢ ὁμαλῶ, ὅπου τίς εὐκόλως τροχάζει, 30 ὅ ἐστι τρέχει.

Εὐάζω, τὸ βαρυντικὸν ἐπὶ ῥήματι καὶ ἐπὶ φθεγματι, ὡς Φησὶν Εὐριπίδης, Εὐάζω ξένα μέλεσι βαρβάροις· — παρὰ τὸ εὖος τὸ ἐντελὲς εὐιάζω, ὡς ἂν τις εἴποι διονυσιάζω, ὡς ἡλῖος, ἡλιάζω· βαρυντικός, βαρυνιάζω· ἀντίος, ἀντιιάζω· καὶ συνηοπῇ.

Εὐάντης, ἢ Ῥέα· ἀνταῖαν γὰρ αὐτὴν ἐκάλουν, διὰ τὸ δυσάντητον εἶναι καὶ τοῖς ἀπαντῶσιν ἐν τοῖς ὄρεσι δυσχεραίνειν. τὸ Νικαδίου ὑπόμνημα· — Θεοφορουμένης, κατ' εὐφημισμὸν· δυσάντης γὰρ ἐπὶ καὶ ὀργίλη τοῖς ἀντιάζουσιν ἐν τοῖς ὄρεσι. τὸ Ἀρτίου· — σημαίνει δὲ 40 καὶ τὸν εὐνέτευτον· ἀντέσθαι γὰρ τὸ ἵκετεῦσαι.

Εὐαρχος] οὕτως ἐκκαλεῖτο ὁ Κύνος διὰ τὸ ἐπιτυχῶς καίνισται τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως. καὶ γὰρ οἱ μετάβολοι, εὐφημιζόμενοι τοὺς πρώτους ὀνητάς, εὐάρχους καλοῦσι. Φασὶ δὲ καὶ ποταμὸν τινα παρὰ τὴν Σινώπην Εὐαρχον ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν προσηγορεῦσθαι, ἀφ' οὗ πρῶτον ἔπιον, ὡς Φησὶν Εὐφορίων, Ἡ οἱ Εὐαρχοιο Φέρε κλέος ἀμφὶ ῥέεθρον.

Εὐαρεστώ, ἐκ τοῦ εὖ καὶ τοῦ ἀρετῶ, πλεονασμῷ τοῦ σ· τοῦτο παρὰ τὸ ἀρετή· τοῦτο παρὰ τὸ ἐρῶ, ἐρατή· καὶ 50 ὑπερβιβασμῷ, ἀρετή.

* Εὐάσται, αἱ βάνχαι· παρὰ τὸ εὐάζειν ἐν τοῖς ὄρεσι· τούτεστι, τὸ βοᾶν.

Εὐβοϊκὸν νόμισμα· ἐπεὶ δὲ Φεῖδων ὁ Ἀργεῖων βασιλεὺς, ἐν Εὐβοίᾳ χωρίῳ τοῦ Ἀργους, πρῶτος ἐκοψε χρυσὸν νόμισμα. ὠνόμασται δὲ τὸ χωρίον ἀπὸ Εὐβοίας τροφῶς τῆς Ἡρας.

Εὐβοῖδες, τὰ καστάνια.

Εὐβοία, ἡ νῆσος ἢ καὶ Μάκρις καὶ Δολιχὴ· ὅτι τῇ Ἰσιδι εἰς βοῦν μεταβληθεῖση, ἐκεῖσε πολλὰς βοτάνας ἢ γῆ ἀνεβλάστησεν· ἢ ὅτι εὐβοτὸς τε καὶ εὐθαλής ἢ νῆσος ἐστίν· ἢ ὅτι ἐν αὐτῇ βοὺς γενομένη καλλίστη, διέτριψεν ἢ Ἰώ. τὸ ἐθνικόν, Εὐβοεύς, κατ' ὀφθαλμοσκόπων τοῦ ἰ· τὰ γὰρ εἰς α λήγοντα φυλάττει τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρωτοτύπου καὶ ἐν τοῖς εἰς εὐς· οἷον Ἑλλοπία, Ἑλλοπιεύς· Ὀρθωσία, Ὀρθωσιεύς. οὕτω καὶ Εὐβοία Εὐβοεύς ὡφείλεν εἶναι· οἱ δὲ λέγοντες τὸ Εὐβοεῖς 10 καὶ Φωκαεῖς σὺν τῷ ἰ ἀμαρτάνουσιν. εἰκοις δὲ τὰ πολλὰ τοῖς τοιούτοις τὸ ἰ ἀποβάλλειν, ὡς Νύσσα, Νυσσαεύς· Νήκεια, Νικαεύς.

Εὐβοεῖς, τὰ εἰς εὐς ἐθνικά, εἰ μὲν ἔχουσι προηγούμενον σύμφωνον, εἰς ἰς ποιοῦσι τὸ θηλυκόν· οἷον, Ἀλεξανδρεὺς, Ἀλεξανδρίδης γυνή· Ἀντιοχεύς, Ἀντιοχίς γυνή· εἰ δὲ Φωνῆεν, εἰς ας, Ἰλιεύς, Ἰλιάς. οὕτως Ὀρος· ὁ δὲ γραμματικὸς Σωκράτης ἀντιλέγει, ὅτι ἰδὼν τὸ Εὐβοεύς προηγούμενον ἔχει Φωνῆεν, καὶ ἔστιν Εὐβοεῖς γυνή. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ Ἰλιεύς καὶ Πηλῖεύς, 20 ἐπεὶ δὲ τὸ ἰ ἔχει ἐν τῇ παραλήγουσῃ, ἵνα μὴ εὐρεθῇ ἀλλεπάλληλον, ἐγένετο εἰς ας· τὸ δὲ Εὐβοεύς, ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔχει τὸ ἰ, ἐγένετο εἰς ἰς.

Εὐβύριον, τὸ εὐοικόν, ὡς Φησὶν Εὐφορίων, Ἀστὺ κατ' εὐβύριον· — εἴρηται ὅτι κατὰ τὴν Βαυρίαν, ἢ κατὰ Μεσαπίους, σημαίνει τὴν οἰκίαν, ὡς Φησι Κλέων ὁ ἐλεγειοποιός· Τοῦτο μὲν οὖν ῥέξαντες, ἀολλέες ἡγρέθοντο Βαυριόθεν βριαροὶ γοργοφόνοι νέποδες· — κατ' ἄλλειψιν οὖν τοῦ α, τὸ βαύριον, βύριον· καὶ ἐν συνθέσει, εὐβύριον.

* Εὐγαμος, ὁ εὐτυχὴς ἐν τῷ γάμῳ.

Εὐδῖος, καὶ εὐδία ἢ τοῦ αἵματος ἡρεμία, καὶ κυρίως ἀβρο-

χία· παρὰ τὸ δεῦν τὸ βρέχω δευία· καὶ κατὰ μετά-
 ρεσιν, εὐδία· δοκεῖ γὰρ κοιμᾶσθαι ὁ ἀήρ, ὡς Φησιν
 Ὅμηρος, — ὅφρ' εὐδῇσι μένος βορέας καὶ ἄλλων Ζα-
 χρειῶν ἀνέμων· — ἢ ὅτι ὁ Ζεὺς σημαίνει καὶ τὸν
 οὐρανόν· καὶ εὐδίας, ὁ αἰθήριος· ἢ εὐδία τις ἐστὶ, χρή-
 σιμος τοῖς ὁδοιποροῦσιν· ἢ σύνθετόν ἐστι τὸ εὐδίας πα-
 ρὰ τὸ Δία, ἢ ἢ ὁ εὐάερος· Δία γὰρ καὶ τὸν αἶρα
 Φησὶ Πλάτων ὁ καμικός· Ἀήρ, ὃν ἂν τις ὀνομάσειε
 καὶ Δία.

40 Εὐδείελον, ἦτοι ἐπιφανῆ, εὖ πρὸς τὴν δαίτην κείμενον.
 εἰ δὲ σημαίνει τὴν εὐκρατον, δασύνεται ἀνάγκη. ἔλη
 γὰρ ἐστὶν ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή· ὅθεν καὶ εἰληθερεῖν, τὸ
 ἡλίῳ χρῆσθαι.

Εὐδμητον — εὐδμητον περὶ βωμόν· — τὸν καλῶς ἀνοδο-
 μημένον. ἐκ τοῦ δέμω τὸ οἰκοδομῶ κατὰ συγκοπήν,
 δμῶ, δμήσω, δέδμητο, δμήτο, δμητόν· καὶ συνθέσει,
 ὡς εὐνητος.

Εὐδῶ, τὸ καθεῦδω· ὅθεν, Εὐδῶν παννύχιος· — ἀντὶ τοῦ
 ἐκάθευδον, ἐκοιμῶντο· ἀπὸ τοῦ ἔω, ὃ σημαίνει τὴν
 50 ἡμέραν· κυρίως γὰρ εὐδεῖν ἐστὶ, τὸ μέχρι τῆς ἡμέρας
 κοιμᾶσθαι, μέχρι τῆς ἔω. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἔδος Φα-
 σιν, ὃ σημαίνει τὴν καθεδράν· ἐπεὶ ἐδράα τὰ τῶν κοι-
 μωμένων σώματα. γίνεται ἔδω· καὶ ἵνα μὴ συνεμπέσῃ
 τῷ ἐσθίῳ, πλεονασμῷ τοῦ υ γίνεται εὐδῶ.

Εὐδῶνος, ποταμὸς τῆς ποτὲ μὲν Δίης τε καὶ Ἐρύμνης
 καὶ Λαρίσης, νῦν δὲ Τράλλεων καλουμένης τῆς Ἀσίας·
 590 ὅτι Λάβρανδος καὶ Πανάμορος, καὶ Πάλαξος, ἢ Σπά-
 λαξος, οἱ κούρητες, κατὰ χρησμόν ἐπὶ τὴν Καρίαν
 ὁρμῶντες, νυκτὸς ἐπικαταλαβούσης, ἐπὶ ταῖς ὄχθαις
 αὐτοῦ κατεκοιμήθησαν. παρὰ τὸ εὐδῆσαι οὖν Εὐδῶνον
 τὸν ποταμὸν ὠνόμασαν.

Εὐδοκῶ, παρὰ τὸ εὖ μόριον, καὶ τὸ δοκῶ· τὸ δὲ δοκῶ,
 παρὰ τὸ δέχω· ἅπερ γὰρ δέχεται ὁ νοῦς, ταῦτα καὶ
 δοκεῖ. παρὰ τὸ εὐδοκῶ δὲ εὐδοκία, ἢ ἀρίστη καὶ καλλί-
 στη τοῦ θεοῦ ἐκούσιος θέλησις· ὅθεν καὶ εὐδοκία κυ-
 ρίου, παρὰ τὸ εὖ καὶ καλῶς δοκεῖν αὐτοῖς· οἶον, προη-
 10 γουμένως γὰρ θέλει ὁ θεὸς πάντας σωθῆναι. τοῦτο εὐ-
 δοκία. εὐδοκούμενος, ὁ συγκατατιθέμενος καὶ μὴ ἀντι-
 λέγων. εὐδοκία σημαίνει τρία, τὴν πόλιν, καὶ ὄνομα
 κύριον, καὶ τὴν θέλησιν· ὡς τὸ, Ἡδόκησας κύριε τὴν
 γῆν σου· — ἀντὶ τοῦ ἡθέλησας.

Εὐεργής, εὐεργέος εὐεργοῦς· — εὐεργέος ἐκπεσε δίφρου·
 — καλῶς καὶ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου.

Εὐερκέος, ἀσφαλῆ περίβολον ἐχούσης. εὐερκής, καὶ εὐερ-
 κίας, εὐπρεποῦς ἀσφαλείας καὶ περιφράξεως.

Εὐέρειος, ὁ ἔχων καλὸν ἔριον· καὶ εὐέρεια.

20 Εὐεργεσία, ἐκ τοῦ εὐεργέτης εὐεργετία, ὡς ἱκετία· καὶ
 τροπὴ Ἰωνικῇ τοῦ τ εἰς σ.

Εὐεστῶ, ἢ εὐετηρία καὶ εὐθυρία. παρὰ τὸ ἔτος εὐετώ,
 καὶ εὐεστῶ, πλεονασμῷ τοῦ σ. ἢ παρὰ τὸ εὖ εἶναι·
 καὶ γὰρ ἡ εὐηπέλεια, τὸ συνώνυμον εἴρηται. ἐν δὲ τῷ
 ῥητορικῷ εὐρον σημαίνουσιν τὴν λέξιν, εὐσθένειαν,
 παρὰ τὸ εὖ ἐστάναι. εὐετή δὲ, εὐθυρία, εὐνομία, εἰ-
 ρήνη, τὸ καλῶς διοικεῖσθαι.

Εὐέκτης, ὁ πλούσιος· ἐστὶ ῥηματικὸν κατὰ σύνθεσιν. ἀπὸ
 τοῦ ἔχω, ἔκτης, ὡς ψάλλω, ψάλτης· τρώγω, τρώ-
 30 κτης· καὶ ἐν συνθέσει εὐέκτης.

Εὐεῖλος, ὁ εὐάερος τόπος· παρὰ τὸ εἶλη, ὃ σημαίνει τὴν
 θερμασίαν.

Εὐεῖκτον, εὐπειθές, ἢ καλῶς εἶκον. ῥητορικῇ.

Εὐηγενέων] — Τρώων εὐηγενέων· — ἢ τῶν εὐγενέων,
 πλεονασμῷ τοῦ η· ἢ τῶν εὖ ἀρχομένων, παρὰ τὸν
 ἡγόν, ὃ σημαίνει τὸν ἡγεμόνα. καί, Ἐξ εὐηγεσίης· —

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

σημαίνει δὲ τὴν εὐδαιμονίαν· ἡγόν γὰρ τὸν εὐδαίμονα
 λέγουσιν Ἴωνες. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ εὐαρχίας λαμβά-
 νεσθαι, παρὰ τὸ ἡγεῖσθαι.

Εὐηπέλεια, ἢ εὐετηρία καὶ εὐθυρία, καὶ τὸ εὖ εἶναι, ὡς 40
 Φησὶ Καλλιμαχος, Ἐν τ' εὐωπέλεια, Φέρε δ' ἀγρόθι
 νόστιμα πάντα· — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ πέλειν ὠπέλης·
 καὶ ἐν συνθέσει, εὐωπέλεια· καὶ τροπῇ, εὐηπέλεια,
 ἐναντίον τῷ κακηπέλεια.

Εὐήτης, λέγεται καὶ ὁ χρηστοθήτης καὶ ὁ ἄνους καὶ βλάξ·
 καὶ εὐήτες, τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀπόνηρον· τάττεται καὶ
 ἐπὶ καλοῦ, καὶ ἐπὶ κακοῦ. εὐήθεια, μωρία, ἄνοια. Θου-
 κυδίδης ἐν τρίτῳ τὸ εὐήτες ἐπὶ τοῦ βελτίονος λαμβά-
 νει· καὶ ὁ Φιλόσοφος.

Εὐήρεια, ἢ εὐπειθία καὶ εὐχέρεια· ἀπὸ τῆς εἰρεσίας καὶ 50
 τοῦ εὖ. ὡς οὖν εὐήνιος ὁ εὐχερής καὶ εὐπειθής, ἀπὸ
 τῶν ἵππων τῶν εὐχερῶς χαλιναγωγούμενων, οὕτως εὐή-
 ρεια ἢ εὐπειθία, παρὰ τὴν εἰρεσίαν.

Εὐήρες, εὐάγωνον, ἐπιεικές, πρᾶον· ἀπὸ τῆς εἰρεσίας.

Εὐήνιον, εὐπειθές, καλῶς ἡνιοχούμενον· καὶ εὐήνος, ὁ
 πρᾶος καὶ μέτριος, καὶ μὴ ταραχώδης· ἀπὸ μεταΦο-
 ρᾶς τῶν ἵππων. καὶ εὐηνιώτατα, τὰ εὖ ἔχοντα· ἀπὸ 391
 τῶν ἵππων, αἱ θέουσαι τὰ ἡνία ἄγουσιν.

Εὐηνέμους, εὐδιηνοῦς, καλοῦς, ἀχειμάστους. ῥητορικῇ.

Εὐήκεα Φάσγανα, τὰ εὖ καὶ καλῶς ἡκονημένα· ἢ εὐθεῖα,
 τὸ εὐήκες· παρὰ τὸ ἡκω ἡκης καὶ εὐήκης.

Εὐήνορα χαλκόν, τὸν εὖ τοὺς ἄνδρας κοσμοῦντα ἐν τῷ
 καθοπλίζειν. ἢ εὐένορον, δι' οὗ ἐστὶ καλῶς ἐνοπτρίσα-
 σθαι, ἢ καλὸν ἐν τῷ ὀρᾶσθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνδρείου, ὃ
 εὖ τῇ ἡνιόρῃ χρώμενος, τουτέστι τῇ ἀνδρίᾳ.

Εὐίλατος, παρὰ τὸ εὖ μόριον καὶ τὸ ἱλατός· τοῦτο παρὰ
 τὸ ἱλῆμι τὸ συγχωρῶ· ὁ μέλλων, ἱλάσω, ἱλακά, ἱλα- 10
 μαι, ἱλαται, ἱλατός, καὶ εὐίλατος.

Εὐῖος, καὶ εὖσιος, ὁ Διόνυσος· καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐπίφθε-
 γμα, Εὖστοι, καὶ Εὖοί, κατὰ Λάκωνας· Δωρικῇ γὰρ
 διαλέκτῳ μεταγενεστέρῃ, κατ' ἐνδειαν τοῦ σ Φασὶ γε-
 γενῆσθαι εὖδος· καὶ Εὖοί, καὶ Εὐάν. ἔθος δὲ ἔχουσι
 Δωριέων τινές· ὡς γὰρ οἱ Ἀργεῖοι καὶ Λάκωνες καὶ
 Παμφύλοι καὶ Ἐρετριεῖς καὶ Ὠρώπιοι, ἐνδειαν τοῦ σ
 ποιοῦντες, δασεῖαν χαράττουσι τοῖς ἐπιφερομένοις Φω-
 νήεσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ ποιῆσαι ποίηαι· καὶ Βουσόα, Βούόα·
 καὶ μουσικά, μωικά. κέχρηται τούτῳ τῷ εἶδει τῆς δα- 20
 σείας καὶ Δέρκυλλος.

Εὐθηνία, παρὰ τὸ εὐθηνός· τοῦτο παρὰ τὸ εὖ μόριον,
 καὶ τὸ θύω τὸ ὀρμῶ. ἢ παρὰ τὸ θάλλω, θαλῶ, θα-
 λία· καὶ κατὰ τροπὴν, θηνία καὶ εὐθηνία.

Εὐθήμονι] — εὐθήμονι μέλπεν αἰοιδῇ· — εὐποιήτω. ἐκ τοῦ
 θεῖναι τὸ ποιῆσαι. καὶ Πίνδαρος δι' ὅλου θεσιν τὸ ποίη-
 μα λέγει.

Εὐθημοσύνη, τάξις. παρὰ τὸ θῆμος, θημοσύνη, ὡς ἱπο-
 σύνη, καὶ εὐθημοσύνη.

Εὐθικτον, εὐαφές, εὐψηλάφητον· παρὰ τὸ θίγω. 30

Εὐθεῖς] ἢ εὐθεῖα εὐθής. παρὰ τὸ εὖ μόριον καὶ τὸ τίθη-
 μι θήσω θής, καὶ εὐθής, ὁ καλῶς διακείμενος πρὸς
 πάντας. ἢ ἐκ τοῦ θεῶ τὸ τρέχω εὐθής, ὁ καλῶς τρέ-
 χων. τὸ θηλυκόν, ἢ εὐθής· τὸ οὐδέτερον, τὸ εὐθέες.

Εὐθύτης] παρὰ τὸ τίθημι, θήσω, θύς, καὶ εὐθύς. εὐ-
 θύς καὶ εὐθύ, καὶ ὡς ὄνομα καὶ ὡς ἐπίρρημα εὐρίσκε-
 ται. παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ θύω τὸ ὀρμῶ· ὁ μέλλων, θύ-
 σω, θύς, καὶ εὐθύς. ἢ ἐκ τοῦ εὐθής, εὐθύς, τὸ δὲ
 εὐθύ, σημαίνει τὸ καλῶς ὀρμῶ, τουτέστιν ὀρθῶς· καὶ
 τὸ παραχρῆμα καὶ τὸ ταχύ. ἐκ τοῦ εὐθύς γίνεται 40
 εὐθύνω.

Εὐθύωρον] Εὐθύωρον τὴν ἀναχώρησιν ἐποιήσαντο· — εὐ-

Ζ

δυτάτην. σύντομον· παρὰ τὸ εὐθύ καὶ τὸ ὥρα· οἶον αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

Εὐθυδικία] ὅταν εἰσάγῃται τις κριθητόμενος, περὶ ᾧ μηδέπω γνώστις ἐγένετο δικαστηρίου, τοῦτο εὐθυδικία καλεῖται. περὶ ᾧ γὰρ κενρίσθαι τις Φησὶ, περὶ τούτων παρὰ γράφεισθαι ἐφεῖται. ῥητορικῇ.

Εὐθύροον, τόπος ἐπ' εὐθείας ἔχων τὸν ὄρον.

Εὐθυνοί, δικασταί, εὐθύνται· οὗς ἡμεῖς λογιστὰς λέγομεν. παρὰ τὸ εὐθύναι. Νόμων δωδεκάτῳ, Διὸ δεῖ πάντας τοὺς εὐθύνους θαυμαστῶς πᾶσαν ἀρετὴν μεταῖναι.

Εὐθύναι, ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Ἀθηναίους· δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἦσαν· παρ' οἷς ἐδίδουσαν οἱ πρεσβεύσαντες, ἢ οἱ ἀρχαυτες, ἢ οἱ διοικήσαντες τι τῶν δημοσίων, τὰς εὐθύνας. καὶ πάλιν κυρίως εὐθύνη λέγεται, ἣν εἰσάγουσιν οἱ λογισταί πρὸς τοὺς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως, ἢ πρεσβεῦσαι κακῶς· καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ δικασταὶ κληροῦσι, κατηγορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος, καὶ τοῖς δικασταῖς δὲ ἐφεῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἀλοῦσιν.

Εὐναμία, ἡσυχία, ἥτοι εὐφημία, Δωρικῶς. εἴρηται παρὰ τὸν κημὸν τὸν ἐν τῷ στόματι τῶν ἱππῶν ἐμβαλλόμενον, εὐναμία.

Εὐκηλος, ὁ ἥσυχος. παρὰ τὸ εἶνω τὸ ὑποχωρῶ ἐκηλος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. ἢ εἴκηλος· καὶ τροπῇ τοῦ ι, εὐκηλος· ὁ γὰρ ὑποχωρῶν ἥσυχάζει.

Εὐκηλον, εὐσχιστον, εὐναυστον. Ἐξανδρακιδίας πυθμένα εὐκηλον ὄρυς· — οὕτως εἴρηται εἰς τὸ ῥητορικόν.

Εὐκηλήτειρα, εἰς τὸ ἀλεξιάρη.

Εὐκλεία] ὡς εὐγενὴς εὐγένεια, οὕτως εὐκλεῆς, εὐκλέεια καὶ ἐνδέεια· καὶ κράσει, εὐκλεία καὶ ἐνδεία· Φασὶ γὰρ ἐπιφερομένου Φωνήεντες, καὶ οὐ συμφῶνους. ὅπου γὰρ Φωνῆεν ἐστὶ, καὶ κῶσις· ὅπου δὲ σύμφωνον, συγκοπή. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Εὐκλείας] Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι, Ἰλιάδος κ', ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦ πτόσω εὐκλείας ἀφικέσθαι, ἀντὶ τοῦ εὐκλεῖς καὶ ἐνδόξους ἡμᾶς ὑποστρέψαι. ὁ εὐκλεῆς· καὶ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, τοὺς εὐκλεῆας· καὶ κατὰ συναίρεσιν, εὐκλείας· ἢ ἀπὸ τοῦ εὐκλεῆας, ἐπανδέσει τοῦ ι.

Εὐκόμιστος, ἐπιμελείας εὐ τετυχημένος· νομιδὴ γὰρ, ἢ ἐπιμέλεια.

Εὐκολίνη, ἢ Ἐνάτη λέγεται παρὰ Καλλιμάχῳ, κατὰ ἀντίφρασιν, ἢ μὴ οὕτω εὐκολος.

Εὐκράς, ἀντὶ τοῦ εὐκράτος. ῥητορικῇ.

Εὐκρινὴς, συνήθως μὲν ὁ ἐξ ἀρρώστιας ἀναλαμβάνων καὶ ὑγιάνας, διὰ τὸ εὐ κενρίσθαι· Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τίθενται· ἴσως κατὰ ἀντίφρασιν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν εὐχερῆ.

Εὐκτά, εὐχῆς ἄξια. ἐκ τοῦ εὐχω, εὐχα, ἡῡγμαι· ἡῡκται, εὐκτά.

Εὐκτήριον, παρὰ τὸ εὐχῆς εἶναι οἰκητήριον.

Εὐκτιστον, ἐκ τοῦ κτίω, κατ' ἐνδειαν τοῦ σ· εὐκτιστον γὰρ. ἢ ἐκ τοῦ κτίω· ἐξ οὗ καὶ πρωτόκτιστος· καὶ εὐκτίμενον πτολίεθρον.

Εὐλαβής, ὁ εὐ τῶν πραγμάτων ἐπιλαμβανόμενος, καὶ ὁ εὐ προσλαμβάνων τὸ μέλλον· οἶον, εὐλαβὴς μάχαιρα, καὶ εὐλαβὴς λίθος· ὅθεν δυσχερὴς, ὁ δύσληπτος, ἀπὸ τῶν χειρῶν. τινὲς δὲ τὸν δειλὸν καὶ δειλαιὸν. γίνεται παρὰ τὸ λήβω, ἔλαβον, εὐλαβής, ὡς παρὰ τὸ πῆσσω ἔπαγον παγῆς, καὶ πρωτοπαγῆς.

Εὐλαί, αἱ σκαλῆες, παρὰ τὸ εἰλῶ εἰλαί, αἱ εἰλούμεναι· καὶ εὐλαί, ὡς χαῖνω, χαῖνος. ἢ παρὰ τὸν αὐλόν, ὁ σημαίνει τὸ ἐπίμηκες, αὐλαὶ καὶ εὐλαί. τὰ εἰς λη θηλυκὰ

διφθόγγῳ παραληγόμενα, εἰ μὴ ἔχει ἐννεσίαν συνθέτου, 50 ὡς τὸ δειλῆ, ὀξύνεται· τὸ μέντοι εὐλή βαρύνεται πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ εὐλή μονογενεῖς.

Εὐλογία, παρὰ τὸ εὐλογῶ· τοῦτο παρὰ τὸ εὐ καὶ τὸ λόγος· τὸ δὲ εὐ, παρὰ τὸ εὖς, ὁ σημαίνει τὸν ἀγαθόν· οὐδέτερον, τὸ εὖ, καὶ κράσει εὖ. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ω περισπωμένων διὰ τοῦ ια γινόμενα θηλυκὰ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον εὐδοκῶ, εὐδοκία· εὐλογῶ, εὐλογία· μαρτυρῶ, μαρτυρία.

Εὐληρα, οὐδέτερος, τὰ ἡνία, τοὺς ἱμάντας· ἐστὶ δὲ τῶν 595 ἄπαξ εἰρημένων. παρὰ τὸ εἰλῶ, εἰληρα, καὶ εὐληρα κατὰ τροπὴν, τὰ εἰλούντα καὶ συνέχοντα τὰ ὑποζύγια. παρὰ δὲ Ἐπιχάρμῳ, αὐληρα εἴρηται, παρὰ τὸν αὐλόν· ἢ ἢ τὰ ἐπιμήκη.

Εὐληνής, παρὰ τὸ λῆνος οὐδέτερος. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ος οὐδέτερον εἰς ης γινόμενα σύνθετα ὀνόματα τῷ η παραληγόμενα, εἰ μὴ ἔχει τὸ ν, βαρύνεται· ὅθεν τὸ εὐληνής ὀξύνεται.

Εὐμαρής, εὐκολος, εὐχερής, εὐληπτος, καὶ δῆλος. παρὰ 10 τὸ μαίρω τὸ λάμπω, γίνεται μαρῶ μαρής, καὶ εὐμαρής, ὁ μὴ ὑπὸ σιότητι κείμενος, ὁ λαμπρὸς, κατὰ μετάληψιν.

* Εὐμένεια, ἢ εὐνοία· παρὰ τὸ μένος, τουτέστι βῶμη, ὃ χρώμεθα τινὶ βοηθοῦντες.

Εὐμαρίς εὐμαρίδος, εἶδος ὑποδήματος, διὰ τὸ εὐμαρῶς (ὁ ἐστὶν εὐχερῶς) βαδίζειν τοὺς ὑποδεσμένους. Εὐριπίδης, — βαρβάροις ἐν εὐμαρίσιν.

Εὐμαιος, κυρίως ἀπὸ τῆς εἰς τὸν δεσπότην εὐμενείας· καὶ Φιλοίτιος, ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν Φιλίας· Ὀδυσσεὺς 20 δαῦλος.

Εὐμενής, ὁ εὐ τισὶ κατὰ ψυχὴν διακείμενος· ὅπερ ἐστὶ μένος· ἀντίκειται αὖ, τὸ δυσμενής.

Εὐμελίω] εὐμελίας, εὐ περὶ τὴν μελίαν ἡσχημένος, πολεμικός· ἢ καλῶς τῇ μελίᾳ χρώμενος· μελία δὲ ἐστὶν εἶδος δένδρου, ἐξ οὗ τὰ δόρατα ποιοῦσι τὰ πολεμικά. ὁ εὐμελίας τοῦ εὐμελίου. εἰς τὸ ἄσιος.

Εὐμολπίδαι, γένος Ἀθήνησιν, ἀπὸ Εὐμόλπου τοῦ Θρακῆος, 30 ὃς καὶ τὴν μῆσιν εὔρεν. ἢ ἀπὸ τοῦ Μουσαίου· ὃς ἦν ἀπὸ β' πέμπτου.

Εὐνείη, ῥοδόπηχος· ὄνομα Νηρηίδος· οὐ παρὰ τὸ νῆη, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἐνεῖνω τὸ νομίζω, ὡς τὸ, — μελιηδέα οἶνον ἐνεῖνω· — Εὐνείη οὖν, ἢ τὰ καλὰ νομίζουσα, ἢ ἢ ββαρίς, ἣν οἶοντε καλῶς ἐνεγενεῖν.

Εὐνεῖδαι, γένος Ἀθήνησι μουσικόν· ἀπὸ Εὐνέως τοῦ Ἰάσονος καὶ Ὑψιπύλης. γράφεται διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὡς ἀπὸ τῶν εἰς εὐς.

Εὐνις, σημαίνει τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα· ὁ εὐνις, καὶ ἢ εὐνις. σημαίνει δὲ καὶ τὸν μεμονωμένον καὶ ἐστειρημένον, ὡς τὸ, Ὅς μ' υἱὸν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὐνιν 40 ἔθηκε· — παρὰ τὸ εἰς ἐνός, γίνεται ἐνις καὶ εὐνις· ὅτε δὲ σημαίνει τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα, γίνεται παρὰ τὸ εὐνή, εὐνις.

Εὐναῖος, ἐγκεκρυμμένος, Σοφοκλῆς Δόλοψιν, Εὐναῖος εἴη δραπέτην στέγην ἔχων.

Εὐνάς] Ἐκ δ' εὐνάς ἔβαλον, Ἰλιάδος α'. τὰς ἀγκύρας νῦν λέγει τὰς σιδηράς· παρὰ τὸ εὐνάζειν τὴν ναῦν χαλωμέναν εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ποιεῖν ἴστασθαι τὴν ναῦν ἐν ἡσυχίᾳ, ὅπερ ἡμῖν ἐν τῇ εὐνῇ (ὁ ἐστὶ τῇ κοίτῃ) συμβαίνει· καὶ, Εὐναίας τ' ἔβαλοντο, ὁμοίως.

Εὐνή, ἢ κοίτη. παρὰ τὸ εὐδὲ εὐδύνῃ· καὶ συγκοπῇ, εὐ- 50 νή, ἐφ' ἣ καθεύδομεν. ἢ παρὰ τὸ νῶ τὸ σωρεύω, μετὰ τοῦ εὐ, γίνεται εὐνή, οἶονε τὰ καλῶς νεύησιν καὶ σεσωρευμένα στρώματα, παρὰ τὸ εὐ σεσωρεύσθαι ταῦ-

τα ἐν τῇ κοίτῃ. ἡ δὲ λέξις παρὰ τῷ ποιητῇ, τρία ση-
μαίνει, τὴν κοίτην, ὡς ἔστιν λέγειν, Εὐνὴ ἐνὶ μαλακῇ: —
καὶ, — Φιλότῃτι καὶ εὐνῇ: — τὴν ἄγνοιαν, ὡς τὸ, 'Εκ
δ' εὐνάς ἐβχλον: — καὶ, 'Υψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμήσο-
μεν, 'Ιλιάδος ξ'. καὶ τὴν διατριβήν, ὡς τὸ, — ὅθι
Φασὶ Τυφώος ἐμμεναι εὐνάς.

594

Εὐνοστός, θεὸς ἐπιμύλιος, ἡ δοκοῦσα ἐφορᾷ τὸ μέτρον
τῶν ἀλεύρων.

Εὐνοέστατος] θεὸν εὐνοώτατον. ῥητέον ὅτι ἔθος ἐστὶν Ἰάδει
διαλέττω οὕτω τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, ὥς περ ἀφθονώτερον
καὶ ἀφθονέστατον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ο συγκριτικῶ, διὰ
τοῦ εσ προφερουσιν· οἶον δικαιοέστερος, ἀντὶ τοῦ δικαιο-
10 τερος, καὶ τὰ τοιαῦτα. πᾶν ὄνομα εἰς οὐς λήγον παρα-
κείμενον συγκριτικῶ τε καὶ ὑπερθετικῶ, προσδέσσει τοῦ
τος ἀποταλεῖ· οἶον ἀπλούστατος, εὐχρούστατος. ζητεῖ-
ται δὲ, τί ὁῦποτε εὐνοὺς ἐστὶ τὸ ἀπλοῦν, καὶ τὸ συγ-
κριτικῶν εὐνοώτερος, τὸ δὲ συνηρημένον σχηματίζεται
εὐνοώστερος, καὶ οὐχὶ εὐνούτερος. ῥητέον ὅτι ὅσα μὲν
τῶν πρωτοτύπων βραχυκαταληγτεῖ, ταῦτα οὐκ ἔχει
σύμφωνον ἐν τῷ συγκριτικῶ καὶ ὑπερθετικῶ· οἶον τα-
χύς, ταχύτερος καὶ ταχύτατος. ὅσα δὲ μακροκαταλη-
γτεῖ, ταῦτα μετὰ συμφώνου ἐν τοῖς συγκριτικοῖς ἐκφέ-
ρονται καὶ ὑπερθετικοῖς· οἶον εὐγενής, εὐγενέστερος,
20 εὐγενέστατος· καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὡσαύτως. τὸ δὲ εὐ-
νοώστατος, ὅτε μὲν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ εὐνοός, δεῖ εἶναι εὐ-
νοώτερος· ὅτε δὲ ἀπὸ τοῦ εὐνοός, εὐνοώστερος. Ἰστέον
ὅτι τὰ μετὰ συμφώνου γινόμενα ἐν τοῖς συγκριτικοῖς
βραχύνονται κατὰ τὰ φωνήεντα, οἶον σμφρονέστερον,
υγιέστερον. τὸ οὖν εὐνοώστερον, ἢ περισσὸν εἰρητέον ἔχειν
τὸ σ, ἢ ὀφείλει βραχύνεσθαι κατὰ τὴν τρίτην ἀπὸ τέ-
λους. ὥστε τὸ μὲν εὐνοώστερος ἡμάρτηται, ὑγιῶς δὲ
ἔχει τὸ εὐνοώτερος. Φιλόξενος.

Εὐνοῦχος, σπάδων, τομίας· ἀπὸ τοῦ τὴν εὐνὴν ἔχειν καὶ
ἐπιμελεῖσθαι καὶ φυλάσσειν. τινὲς δὲ Φασὶ, παρὰ τὸ
30 εὐ τοῦ νοῦ ἔχειν, καὶ ἀπηλλάχθαι τῶν ἀφροδισίων· οἱ
γὰρ ἀρχαῖοι τὰ ἀφροδίσια ἀνόητα ἐκάλουν, ὡς πα-
ρὰ Ἀριστοφάνη, 'Υπνου τε ἀπέχασθαι καὶ τῶν ἀνοή-
των πάντων.

Εὐξαντίδος γενεῆς] Εὐξάντιος· τὸ πατρωνυμικόν, Εὐξαν-
τιάδης, τὸ θηλυκόν, Εὐξαντιάς εὐξαντιάδος. ἄρον τὸ
ἄλφα, καὶ γίνεται Εὐξαντίς εὐξαντίδος. Ἡρωδιανὸς
περὶ παθῶν.

Εὐξείνος πόντος] οὗτος τὸ πρῶτον ἄξιμος ἐκκαλεῖτο, διὰ
40 τὸ ὑπὸ ληστῶν οἰκεῖσθαι, καὶ μηδένα ἐκεῖ παραβάλλειν
τῶν ξένων. Εὐξείνος δὲ ἐκλήθη νῦν κατὰ ἀντίφρασιν·
ὅτι Ἡρακλῆς ἐμβάλων ἐκεῖθεν τοὺς ληστας, Φιλοξένους
κατώκισεν.

Εὐξοον] — εὐξοῦ δουρὸς ἀκωνή: — ἀπὸ τοῦ εὐξοός εὐ-
ξοός, ὡς εὐνοός εὐνοός· καὶ εὐξοῦ καὶ εὐνου. ἐκ τοῦ
ξέω, καὶ μετὰ τοῦ ευ, εὐξοός· εὐξοον, τὸ καλῶς ἐξα-
σμένον καὶ κατεσκευασμένον. διατὶ ἀναβιβάζει τὸν τό-
νον; τὰ εἰς ος ὀνόματα ἔχοντα τὸ εὐ μόριον κατ' ἀρ-
χήν, ἅπαντα προπαροξύνονται, χωρὶς τῶν παρὰ τὸ
ἔργον συγκειμένων, ὡς τὸ εὐεργὸς γυνή.

50 * Εὐόροφος, ὁ εὐ σκεπασμένος, παρὰ τὸ εὐ, καὶ τὸ ἐρέ-
φω τὸ σκεπάζω.

Εὐπαλῆς, ῥαδίον, εὐχερὲς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιόν-
των, καὶ εὐχερῶς ὑπεικόντων τοῖς ἀνταγωνισταῖς. τὸ
γούν δυσχερὲς, δυσπαλῆς ἔλεγον. ἢ εὐπαλῆς, τὸ εὐμε-
ταχείριστον, ἀπὸ τῆς παλάμης· ἢ ἀπὸ τῆς τῶν δοράτων
πάλσεως. καὶ γὰρ εὐλαβὲς Φαμὲν, ἀπὸ τῶν ῥαδίως λα-
βόντων.

Εὐπαλῆας, εὐχερεῖς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐπαλαίστων 395
ἀνδρῶν· τοῦτοις γὰρ εὐχερεῖς δοκοῦσιν οἱ ἀγῶνες.

Εὐπατέρεια, εὐγενής, καλὸν πατέρα ἔχουσα.

Εὐπινής, εὐειδής· πίνος γὰρ τὸ ὕδωρ.

Εὐπυρίδαι, δῆμος Ἀθηναίων· ὅτι ἐν Ἀθήναις πρῶτον τὸ
πῦρ εὐρήσθαι Φασὶ, κατὰ τὸν δῆμον τοῦτον τῆς ἐκλάμ-
ψεως αὐτοῦ γενομένης.

Εὐπρυμνοί, καλὰς πρύμνας ἔχουσαι· πρύμνα γὰρ τὰ ὀπι-
σθεν μέρη τῶν νεῶν.

* Εὐπόρος, ὁ πλούσιος· ἀπὸ τοῦ πόρου.

10

Εὐπλίσσοντο, καλῶς ἐβάδιζον καὶ διέβαινον· πλίσσασθαι
γὰρ τὸ βάδην διαβαίνειν· καὶ πλίγμα, τὸ διάστημα τῶν
ποδῶν. Σοφοκλῆς Τριτολέμῳ, Δράκοντα δ' αἶρεν ἀμ-
Φιπλῖξ εἰληφότες: — περιβάδην.

Εὐράξ, ἐκ πλαγίου· Στῇ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν: —
ἀντὶ τοῦ εἰς πλάγιον. παρὰ τὸ εὐρος, ὡς μόνος μῦθος
καὶ μουνάξ. ἢ παρὰ τὸ πλευρόν, πλευράξ· καὶ ἀφαιρέ-
σει, εὐράξ. ἀφ' οὗ εὐρος, οἶονεὶ πλευρός ὢν. ἐκ δὲ
τούτου καὶ πλάτος εἴρηται τὸ πλάγιον, ὡς πρὸς τὸ 20
ὀρθὸν μήκος.

Εὐράχαντες, ἡμοντες· ῥαχίας γὰρ ἐκάλουν τοὺς τραχεῖς
καὶ παρήκοντας τόπους.

Εὐρίζος] παρὰ τὸ εὐ καὶ τὸ ῥίζα γίνεται ὄνομα ὁ εὐρι-
ζος, ἢ εὐρίζος, τὸ εὐρίζον.

Εὐρίπος, παρὰ τὸ ῥιπίζω, οἶονεὶ ὁ εὐχερῶς ῥιπιζόμενος·
ἢ παρὰ τὸ εὐρὺ, κατὰ ἀντίφρασιν, ὁ μὴ ὢν πλατύς·
πέλαγος γὰρ ἐστὶ στενὸν ὁ Εὐρίπος μετὰ τῆς Εὐ-
βοίας· ὅπερ ἐπτάκις κατ' ἡμέραν ἐναλλάττει τὴν ἰδίαν
κίνησιν, καὶ πάντως ἐναντίως τῇ κινήσει τοῦ ἀνέμου 30
κινεῖται. ἐκεῖσε δὲ ἐτελεύτησεν ὁ Ἀριστοτέλης ὀλι-
γοψυχήσας, μὴ εὐρηκὼς τὴν αἰτίαν τῆς τοιαύτης κι-
νήσεως.

Εὐριπίδης, ἀπὸ τοῦ Εὐρίπου. καὶ γὰρ ἐν Εὐρίπῳ Φασὶ
γεννηθῆναι αὐτόν. Εὐριπίδης εὐριπίδου.

Εὐρίς κύων. τὰ εἰς ἰν διακατάληκτα ἀπλᾶ ὀξύνονται, ῥίν,
καὶ ῥίς· εἰ δὲ σύνθετα, παροξύνονται· οἶον εὐρίν, καμ-
πυλῶριν. εὐρίνων κυνῶν καὶ στυλάκων· ἀπὸ τῆς ῥινός,
ἥτοι τῶν τὴν ὄσφρησιν ἔχόντων ὀξυτάτην· κυρίως διὰ
τὸ ταῖς ῥίσιν ἰχθυοποιεῖν τὰ θηρία· διὸ καὶ παρατηροῦ-
σιν οἱ κυνηγοὶ πρὸ ἡμέρας ἐξάγειν τοὺς κύνας, ἵνα, 40
πρὶν ἥλιον ἀνατεῖλαι, εὐχερῶς ἰχθυηλατῶσι ταῖς ῥίσιν.
καὶ Ξανοφῶν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ κελεύει κύνας ἐκλέ-
γεσθαι εὐρίνας, ἵνα ὀσφραίνωνται τοὺς λαγῶους. καὶ
Νίκανδρος, "Αρτεμις εὐρίνων ἐσμὲν ἄγει.

Εὐπλοὺς εὐπλόου· καὶ εὐπλοὺς εὐπλου. τὰ σύνθετα γὰρ
τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάσσει κλίσιν. δεῖ προσδεῖναι, Φυ-
λαττομένου τοῦ αὐτοῦ γένους· διὰ τὸ πόλις πόλεως θη-
λυκόν· εὐπολις δὲ εὐπόλιδος, ἀρσενικόν. Φυλαττομένης
δὲ τῆς αὐτῆς καταλήξεως, διὰ τὸ τύχη τύχης, εὐτυ-
χῆς, εὐτυχοῦς δέ.

Εὐπατρίδαι, ἐκκαλοῦντο οἱ αὐτὸ τὸ ἄστυ οἰκοῦντες, καὶ 50
μετέχοντες βασιλικῶν γένους, τὴν τῶν ἱερῶν ἐπιμέ-
λειαν ποιούμενοι· γεωργοὶ δὲ, οἱ τῆς ἄλλης χώρας οἰκή-
τορες· ἐπιγεωργοὶ δὲ, τὸ τεχνικὸν ἔθνος.

Εὐβρῆνος καὶ εὐβοτός, ὁ καλλιπρέβατος. ἐκ τοῦ ῥήν ῥη-
νός, εὐβρῆνος, πλεονασμῶ τοῦ ρ· πολὺ ῥρῖνος δὲ, ὁ πο-
λύδερμος· καὶ, Πολύῥρῖνον νόμα σάκκιον ἔγχος: — τὸ
ἐκ πολλῶν βυσσῶν κατεσκευασμένον.

Εὐρείτης ἄνεμος, παρὰ τὸ εὐρὺ καὶ σφοδρὸν τῆς πνοῆς 396
ἢ ὁ ἀπὸ τῆς ἑω ῥέων· ἀνατολικὸς γὰρ. παρὰ τὸ ῥέω
ῥεΐτης, καὶ ῥεΐτης κατὰ συναίρεσιν· ἐξ οὗ εὐρείτης καὶ
βαθυρείτης.

Εὐρεῖος ποταμοῦ, τοῦ καλῶς ῥέοντος· παρὰ τὸ ῥέω γίνεται

ρεεύς· καὶ εὐρεῦς εὐρέος· καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς τὴν ει διφθόγγον, εὐρεῖος.

Εὐρος, ἀπὴλιώτης ἄνεμος· καὶ τὸ πλάτος, καὶ ὁ ῥοῦς τοῦ πυρός. ὁ ἄνεμος, Ὡς δ' εὐρός τε νότος τε: —
10 παρὰ τὸ εὐρος τὸ πλάτος, ἵν' ἢ ὁ πλατύς καὶ ἐπίπλατος πνέων. ἢ εὐρός τις ὢν· ἐπεὶ ἰδρωτοποιός, διὰ θερμότητα. ἢ ὁ ἀπὸ τῆς ἑω ῥέων, ἀνατολικός· ὁ γὰρ ἐναντίος αὐτῷ δυτικός· ζέφυρος δὲ, ὁ ἐκ τοῦ ζόφου ῥέων. ἢ παρὰ τὴν αὐραν τὴν πνοήν. εὐρος οὐδετέρως, τὸ σημαντικὸν τοῦ πλάτους· δι' οὗ ἐστὶν εὐ ρεῖν καὶ φέρεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἑω, τὸ πορευόμενον εἰς πλάτος.

Εὐρύς, ὁ πλατύς, παρώνυμον· παρὰ τὸ εὐρος εὐρύς, ὡς θράσος, θρασύς· κότος, κοτύς· ἵππος, ἱππύς. καὶ εὐρύ τὸ πλατύ· παρὰ τὸ εὐδω, οὗ ἐστὶ κοιμηθῆναι· πλά-
20 τούς γὰρ χρήζει, διὰ τὸ περιστρέφεσθαι, ὁ κοιμώμενος. ἢ παρὰ τὸ εὐ μόριον, καὶ τὸ ῥοῦν τὸ ὄρω.

Εὐρυάγνιαν, πλατυάμφοδον, μεγάλην· ἀγνικὶ γὰρ τὰ ἀμφοδα.

Εὐρυοδεία, παροξυτόνως, ἢ μεγάλη. — ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης: — μέγα τὸ ἔδος ἐχούσης, ὃ ἐστὶν ἔδρασμα. ἐστὶ δὲ ἐπίθετον τῆς γῆς.

Εὐρυκώσα, ἢ μέγα χάσμα ἔχουσα· παρὰ τὸ εὐρύ καὶ τὸ κόν· ἢ μεγάλη καὶ πλατεῖα· κόν γὰρ λέγουσι τὸ μέγα οἱ Λάκωνες. Εὐφορίων, Ὅσους εὐρυκώσα Τυ-
30 Φάονι κύσσατο Κητώ.

Εὐρυνόμη, ἢ θεὰ ἢ τῶν Χαρίτων μήτηρ· παρὰ τὸ εὐ-
ρέως καὶ μεγάλως νέμειν αὐτὴν καὶ δίδοναι· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ μητέρα Χαρίτων Φασίν.

Εὐρύπυλος, ὄνομα κύριον· ἀπὸ τοῦ εὐρύς καὶ τοῦ πύλη. τὰ δὲ εἰς υς ὀξύτονα συντιθέμενα ἀποβάλλει τὸ ς· ὀδον, ὠκύς, ὠκύμορος· ταχύς, ταχυθάνατος. σεσημείω-
ται τὸ Πολύμνια, ἀπὸ τοῦ πολυῦμνια, ἀποβάλλον τὸ υ. καὶ τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ ἐν τῇ συνθέσει ἢ
40 φυλάττει τὸ τέλος, ὡς Ἀνδρομάχη· ἢ τρέπει εἰς ος, ὡς Φωνή, εὐφωνος· ἢ εἰς ον, ὡς τρίπυλον· ἢ προσλαμβάνει τὸ ς, ὡς μισογύνης.

Εὐρύαλος. Ἰστέον ὅτι αἱ συνθέσεις πολλάκις φυλάσσουν τὸ πνεῦμα τῶν ἀπλῶν· ὀδον, ἰστημι, ἐφίστημι· Ῥω-
μαῖος, Φιλορωμαῖος. πρόσκειται, πολλάκις· διὰ τὸ εὐ-
ρύαλος· τοῦτο γὰρ, ὅτε μὲν ἐστὶν ἐπίθετον, καὶ ση-
μαίνει τὸν πλατυθάλασπον τόπον, δασύνεται κατὰ τὴν
δευτέραν ἀπὸ τέλους συλλαβὴν τῶν ἀπλῶν· ὅτε δὲ ἐστὶ
κύριον, ψιλοῦται. ζῆται εἰς τὸ ὠκύς.

50 Εὐρυμέτωπος, ὁ μεγαλομέτωπος.

Εὐρυτίων, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ εὐρύς Εὐρυτος Εὐρυ-
τίων· ἵν' ἢ ὁ μέγας· ὡς αἰπύς, Αἰπύτης.

Εὐρύοψ, ὁ μεγαλόφωτος. Εὐρύοπα Κρονίδην: — ψιλοῦ-
ται. ἦτοι μεγαλόφθαλμον, παρὰ τοὺς ὠπας· ἢ μεγα-
λόφωτον, παρὰ τὴν ὄπα, ὃ ἐστὶ Φωνήν. εἰ μὲν μεγα-
λόφθαλμον, τὸν μεγάλως τὰ πάντα ἐφορῶντα, διὰ τὸ
397 προνοητικόν· εἰ δὲ μεγαλόφωτον, τῷ βροντοποιὸν εἶναι
τὸν θεὸν τοῦτον, ὡς ἐριβρεμέτην.

Εὐρύοπα Ζεὺς, ὡς Ἑρμείας ἀνάκητα. ζῆται εἰς τὸ ἀκῶν.

Εὐρυσθενές, ὡς μεγάλην δύναμιν ἔχων, μεγαλοσθενές.

Εὐρυφύς, ὄνομα παρὰ τὸ εὐρύ καὶ τὸ φύ· ἐξ οὗ Φυά
τὸ Φυτόν.

Εὐρυμίδης, ὁ ποιητὴς Τήλεμος. παρὰ τὸ εὐρος Εὐρυμος,
ὡς σκόλος, σκόλυμος· καὶ πατρωνυμικόν, Εὐρυμίδης.

Εὐρυάδης, εἰς τῶν μνηστήρων. παρὰ τὸ εὐρύς πατρωνυ-
10 μικῷ τύπῳ, Εὐρυάδης.

Εὐρυμνάσαι, ἐρευνῆσαι.

Εὐρυπώδης. ἐστὶν Εὐρύπων εὐρύποντος Εὐρυποντίδης· καὶ

κατὰ συγχοπὴν, Εὐρυποῖδης· καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ
ο καὶ ι, καὶ ἐκτάσει πάλιν τοῦ ο εἰς ω, Εὐρυπώδης.
ἢ καὶ τὰ εἰς δης πατρωνυμικὰ πρὸ τοῦ δ, ἢ τὸ ι ἔχει,
ἢ τὸ α· ὄδον Πηλείδης, Ἀλκιβιάδης. οὕτως οὖν καὶ Εὐ-
ρυπώδης τῷ ι παραλήγεται. λέγει δὲ ὁ Ὡρος, ὅτι εἰσι
τινὰ δύο ἀντιπεπονθότως ἔχοντα. ἐστὶ γὰρ Λεώς καὶ
Εὐρύπων. καὶ τὸ μὲν Λεώς εἰς ς λήγον ἐποίησε τὸ
Λεῶνις Φυλή, ὡς τὰ γινόμενα ἀπὸ τῶν εἰς ων ληγόν-
20 των· ὀδον, Θεών, Θεῶνις. τὸ δὲ Εὐρύπων ὠφείλεν
εἶναι Εὐρυποντίδης, ὡς περ Λέων Λεοντίδης· καὶ ἐγένε-
το Εὐρυπώδης, ὡς περ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ως ληγόντων γι-
νόμενα, Μίνως μίνω, Μινώδης· ἦρως ἦρω, ἠρώδης.

Εὐρώ, δασύνεται καὶ βαρύνεται, ὡς ἱππεύω καὶ βασι-
λεύω. τὰ γὰρ τῇ ευ διφθόγγῳ παραληγόμενα πάντα
βαρύνονται. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, οὐ τῷ λόγῳ
τῆς παραλήξεως ἔμεινεν ἡ μακρὰ, ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῆς
ἀρχῆς ἐφυλάχθη ἢ ευ διφθόγγος. δασύνεται δὲ καὶ πε-
30 ρισπᾶται· ἐξ οὗ εὐρῶ, εὐρήσω, εὐρήκαμεν.

Εὐρεν, ῥῆμα ἀόριστος δεύτερος· ὁ γὰρ ἐνεστώς οὐκ ἐστὶ
ῥητός· ἀλλ' ἐξ ὑπομνήσεως τοῦ μέλλοντος καὶ τοῦ πα-
ρακειμένου λέγεται καὶ ὁ ἐνεστώς· ὡς οὐδὲ τοῦ ἑω τοῦ
ὑπάρχω ἐστὶν ὁ ἐνεστώς ῥητός, ἀλλ' ἐξ ὑπομνήσεως
(ὡς εἴπομεν) τοῦ ἦον δευτέρου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ,
καὶ τοῦ ἑω ὑποτακτικοῦ. — ὦρα μὴ ὅς Ἀργείων
ἀγέραςτος ἑω: — οὕτως ἐστὶ καὶ τὸ ὑπόλοιπον.

Εὐρέμεν] εὐρον· τὸ ἀπαρέμφατον, εὐρεῖν· καὶ οἱ Ἴωνες
καὶ οἱ ποιηταὶ διακροῦσιν εἰς εμεν.

Εὐρώπη, ἀπὸ μητρὸς Μίνως καὶ Ῥαδαμάνθυος καὶ Σαρ-
40 πηδόνο. Λυκόφρων.

Εὐρώπεια] τὰ διὰ τοῦ εια θηλυκὰ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημα-
νομένου ὄντα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· Πλειστο-
δόκη, Πλειστοδόκεια. καὶ Εὐρωπαϊός· καὶ οὐδετέρως,
τὰ Εὐρωπαϊᾶ· καὶ θηλυκόν, Εὐρωπαϊς. ἀπὸ τοῦ Εὐρω-
πος ἢ Εὐρώπη. ἐστὶ καὶ Εὐρωπος πόλις Μακεδονίας·
τὸ ἐθνικόν, Εὐρωπαϊός· ὡς ἡπειρος ἡπειραίος, νησαῖος.
ἐστὶ καὶ ἄλλη Καρίας. τὸ ἐθνικόν ταύτης, Εὐρώπιος,
ὡς Ὠρώπιος.

Εὐρώς, ἢ τοῖς σνεύεσιν ἐπιχεομένη ἐν τῆς ὑγρότητος ἢ
50 νοτίας λευκὴ τις ἐπίχυσις, τουτέστιν ὑγρότης σεσηπιῖα.
Θεόκριτος, [Χά σύριγξ εὐρῶτι παλύνεται: — κλίνεται
εὐρώς, εὐρῶτος· καὶ ῥῆμα, εὐρωτιῶ. ἐν τοῦ αὐρα ἢ
νοτίς, γίνεται αὐρώς· καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς ε, εὐρώς,
ὡς βάθος, βένθος· καὶ πάθος, πένθος. ἢ παρὰ τὸ εὐ-
ρος τὸ πλάτος, ὁ ἐπιπλατυνόμενος τοῖς σνεύεσιν.

Εὐρώεντα, πλατέα, ἀναπεπταμένα· ἢ σιοτεινά. παρὰ
τὸν εὐρῶτα γίνεται εὐρωτόεντα· καὶ συγχοπῇ, εὐρώεντα. 398
ἢ παρὰ τὸ εὐρος εὐρώεντα· καὶ ἐκτάσει, εὐρώεντα.

Εὐς, ὁ ἀγαθός. ὡς ἦδω ἠδύς, καὶ βρίθω βριθύς, οὕτω
καὶ παρὰ τὸ ἑω τὸ ὑπάρχω, εὐς· τὸ γὰρ ἀγαθόν καὶ
βέλαιον ἔδραϊον ὑπάρχει. ἢ παρὰ τὸ ἑω τὸ εὐφραίνο-
μαι καὶ ἠδομαι· ὀδον, — ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας: — ἀντὶ
τοῦ ἠδυνας. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι παρὰ τὸ ἑω γίνε-
ται εὐός ὁ ἀγαθός· τὸ θηλυκόν, ἐή· καὶ ἐκ τοῦ εὐός, εὐς.

Εὐσέλμος, καλὰ σανιδώματα ἔχουσας· σέλματα γὰρ αἱ
10 τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. γίνεται παρὰ τὸ ἑω τὸ κά-
θημαι, ἔημι, ἔεμαι, ἔμα· πλεονασμῷ τοῦ λ, ἔλμα·
καὶ προσθέσει τοῦ σ, σέλμα· ἐξ οὗ καὶ σέλλα, καὶ
σελλόν· καὶ παρὰ τὸ εὐ.

Εὐσέλμοιο νηός, τῆς εὐκαθέδρου. ὡς περ ἐκ τοῦ ἔρεισμα
γίνεται κατὰ συγχοπὴν ἔρμα, οὕτως ἐστὶ καὶ σελλίς·
(καὶ σημαίνει τὴν καθέδραν) ἢ γενική σελλίδος· ἐξ αὐ-
τοῦ ῥῆμα σελλίζω· καὶ παραγωγὸν ὄνομα, σέλισμα· καὶ
συγχοπῇ, σέλμα. καὶ μετὰ τοῦ εὐ, εὐσελμος, τροπῇ

20 τοῦ α εἰς ος, ὡς σχῆμα, εὐσχημος· καὶ διαλύσει, εὐ-
σελμος.
Εὐσχήμων, ὁ κόσμιος καὶ πειθόμενος τοῖς νόμοις. παρὰ
τοῦτο ῥητέον, οὐχ ὁ πλούσιος καὶ πολλὰ κεκτημένος.
Εὐσκαρθμοί, εὐσκαρθστοί, ὃ ἐστὶν εὐκίνητοι, ταχεῖς. πα-
ρὰ τὸ σκαίρω σκαρμός, καὶ σκαρθμός πλεονασμῷ τοῦ
θ. λέγεται δὲ κατὰ διάλεκτον ὁ πούς. σκχλμοὶ δὲ τὰ
ξύλα, ὧν ἐκδέονται αἱ νῶπαι πρὸς τὴν εἰρεσίαν.
Εὐσύμβολος, ἀντὶ τοῦ ῥαδίως καὶ εὐ συμβάλλων. Ἀντι-
φῶν ἐν τῷ πολιτικῷ.
* Εὐστολος, ὁ εὐκόσμος· ἀπὸ τῆς στολῆς. στολή δὲ ἀπὸ
30 τοῦ στέλλειν τοῦ κοσμεῖν.
Εὐστρα, βόθρος ἐν ᾧ τοὺς σὺς εὐοῦσι· καὶ ὁ στάχυς,
ὅταν μῆπω πέπειρος ἀποφλογισθῇ. Εὐστραί, βόθρυοι
ἐν οἷς οἱ χοῖροι ἡγουν οἱ σὺς εὐοῦνται, καὶ καίεται
ἰερεῖα.
Εὐσσαι τὸ χοιρίδιον. οἱ οὕτω λέγοντες ἀμαρτάνουσι. δεῖ
γὰρ θῦσαι λέγειν· καὶ παρ' Ὀμήρῳ δὲ κακῶς γράφε-
ται, σιάλους τ' εὐοντας ἐν αὐλῇ.
Εὐστιπτον, εὐ πεπλυμένον καὶ πεπατημένον· ἐκ τοῦ στεί-
βω τὸ πατῶ· οἶον, Ἐνθ' αὖ Τυνδαρίδης μὲν εὐστιπτον
θέτο Φᾶρος.
40 Εὐτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνου Οὐνήσιοντες
πίπτωσιν, Ἰλιάδος α'. ἀντὶ τοῦ ὁπόταν. δύο μέρη λό-
γου· εὐτε, ἐπὶ ῥῆμα παραβολῆς δηλωτικόν· καὶ ὁ μὲν
Ἀπολλώνιος λέγει, ὅτι ἐκ τοῦ ὅτε γίνεται πλεονασμῷ
τοῦ υ, οὔτε· καὶ μεταθέσει τοῦ ο εἰς ε, εὐτε· ὁ δὲ
Ἡρωδιανός, ὅτι ἐκ τοῦ ὅτε, πλεονασμῷ τοῦ ε, καὶ
κράσει Δωρικῇ τοῦ εο εἰς τὴν ευ, γίνεται εὐτε· Εὐτ'
ὄρεος κορυφῇσιν· — ἀντὶ τοῦ καθάπερ, ὃν τρόπον. δεῖ
γινώσκειν, ὅτι τὸ εὐτε οὐκ ἐστὶ παραβολῆς, ἀλλ' ὁμοιω-
ματικόν, ἰσοδυναμοῦν τῷ ἤυτε. Ἀρίσταρχος μέντοι
50 διὰ τοῦ ε, εὐτε, ὡς καὶ ἐτέρωθί που λέγει, Τῷ δ'
εὐτε πτερὰ γίνετ'· — ἀντὶ τοῦ, ὡς πτερὰ ἐγένετο τὰ
ὄπλα τῷ Ἀχιλλεῖ, Ἰλιάδος τ'. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ ἐτέρως
ἀκούουσι τὸ εὐτε, ἀντὶ τοῦ ὅτε, καθὰ καὶ ἐν ἄλλοις·
οἶον, Εὐτε γὰρ ἥελιός Φαέθων· — καὶ, Εὐτ' ἀστὴρ
ὑπερέσχευ· — λαμβάνεται δὲ ὑπὸ μίαν παραγραφὴν
τὸ ὅλον, Εὐτ' ὄρεος κορυφῇσιν.
Εὐτε, δύο σημαίνει· ἐπὶ ῥῆμα παραβολῆς, ὡς τὸ, Εὐτ'
ὄρεος κορυφῇσι· — καὶ χρόνου δηλωτικόν.
599 * Εὐταρσος, ὁ καλῶς πτερωτός· παρὰ τὸ εὐ καὶ ταρσός
ἢ πτέρυξ.
Εὐτείχεον, τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ
Ποσειδῶνος. τὰ εἰς ος ἀπὸ οὐδετέρων συντιθέμενα ἀπὸ
εὐθείας συντίθεται· οἶον, ξίφος, ἄξιφος· ῥίγος, δύρι-
γος· πλὴν τοῦ εὐτείχεος, ἀπὸ γενικῆς συντιθέμενον.
ᾧ Φεῖλε γὰρ ἡ σύνθεσις ἀπὸ εὐθείας εἶναι· ἐγένετο δὲ
10 ἀπὸ γενικῆς, διὰ τὸν κανόνα. γίνεται ἐκ τοῦ, τὸ τ
τοῦ τείχεος, καὶ μετὰ τοῦ εὐ μορίου, εὐτείχεος.
Εὐτυκτον] — κυνέην εὐτυκτον, καλῶς κατεσκευασμένην.
ἐκ τοῦ τεύχω τέτευχα, τέτευγμα τέτευκται· καὶ ἀπο-
βολῇ τοῦ ε, τέτυκται. ὄνομα ῥηματικόν, τυκτός, καὶ
εὐτυχτός. ὁ κανὼν· τὰ εἰς ος σύνθετα κοινὰ εἰσι τῷ
γένει, καὶ ὁμοφανεῖ τὰ δηλυνὰ τοῖς ἀρσενικοῖς.
Εὐτυκίζειν, ἐτοιμάζειν.
Εὐτρήσιος, παρὰ τὸ τετρήσθαι τὸν Αὐτόλυκον, ὁ Εὐπο-
λὶς σκώπτει. Εὐτρήσις, πόλις Ἀρκαδική.
Εὐτραφής] παρὰ τὸ εὐ καὶ τὸ τρέφω, τραφῆς καὶ εὐ-
20 τραφῆς εὐτραφέος.
Εὐτελής, ἐκ τοῦ τέλος, ὃ σημαίνει τὴν δαπάνην. εὐτελεῖς
λέγει τοὺς μὴ ἐπὶ πολὺ χωροῦντας ταῖς δαπάναις.
Εὐτράπελος, ὁ κοῦφος καὶ μωρός καὶ ἀπαίδευτος. ὡς περ

γὰρ παρὰ τὸ εἶνω τὸ ὁμοίῳ γίνεται εἶκελος, οὕτω καὶ
ἀπὸ τοῦ τρέπω, οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔτραπον, γίνε-
ται τράπελος καὶ εὐτράπελος. ἢ ἀπὸ τοῦ στρέφω εὐ-
στρεπτος, εὐστράπελος, καὶ εὐτράπελος· καὶ εὐτραπε-
λῷ, ῥῆμα· ἐξ οὗ εὐτραπελία ἢ μυρολογία, κοῦφότης, 30
ἀπαίδευσία. παρὰ τὸ εὐ τρέπεσθαι τὸν λόγον εἴρηται.

Εὐφάλαρα, λαμπρά. Εὐφαιμία, σιωπῇ, εὐλογία.

Εὐφραδέως, πεφρασμένως καὶ συνετῶς, παρὰ τὴν Φρά-
δην· ἢ εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως, ἀπὸ τοῦ Φράζειν συνε-
χῶς. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφραδον· Φράδης, καὶ εὐ-
φραδής.

Εὐφύα, ᾧ Φεῖλε διὰ διφθόγγου, ὡς γίνεται ἀπὸ τῶν εἰς
ης, ὡς εὐτεβής, εὐτέβεια· ἀλλὰ τὰ παρὰ τὸ Φύω
καὶ δυς σύνθετα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον εὐωδία,
δυσωδία· ἀφύα, καὶ εὐφύα. 40

Εὐφραίνω] παρὰ τὸ Φρῶ τὸ προῖω, γίνεται Φραίνω· καὶ
μετὰ τοῦ εὐ, εὐφραίνω, τὸ καλῶς προῖω. ὁ μέλλων,
εὐφρανῶ· ὁ παρακείμενος, εὐφραγκα. εἰ δὲ εἴη ὁ μέλ-
λων δι' ἀμεταβόλου, ὁ παρακείμενος δι' αὐτοῦ καὶ τοῦ
κ. καὶ ᾧ Φεῖλεν εἶναι ἡφραγκα· ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τοῦ εὐ
μορίου καὶ τοῦ δυς ἀρχόμενα ῥήματα ἀτρεπτον τηρεῖ
τὴν ἀρχὴν, ἔστωθεν δὲ αὐξάνεται· οἶον, εὐορκῶ, εὐώρ-
κουν. ὁ παθητικός, εὐφραμμαι· ὁ ἀόριστος, εὐφραν-
θην· ἢ μετοχῇ, εὐφρανθεῖς, τοῦ εὐφρανθέντος.

Εὐφρόνη, ἢ νύξ· παρὰ τὸ εὐ Φρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ· καὶ 50
ὁ χρησμός, καὶ ἡ βουλή· καὶ γὰρ ὁ λογισμός, ὅτε
ἀσχολεῖ, κριτὴς γίνεται τῶν πραγμάτων. ἢ παρὰ τὸ
εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως. ἢ παρωνυμὸν
ἐστίν, ἀπὸ τοῦ εὐφρων εὐφρονος εὐφρόνη, ὡς ἀμύμονος
ἀμυμόνη.

Εὐφροσύνη· ἐκ τοῦ εὐφρων· τοῦτο ἐκ τοῦ Φρῶ τὸ προῖω·
οἶονεῖ ἢ καλῶς προερχομένη, κατὰ συνηγορίαν καὶ τρο-
πήν. ἐκ τοῦ Φρῶ δὲ γίνεται ὄνομα ῥηματικόν Φρών, 400
καὶ εὐφρων· καὶ κλίνεται εὐφρονος. ὁ κανὼν· τὰ εἰς
ων ῥηματικά τρέπει τὸ ω εἰς ο· εὐφρων οὖν, ὁ εὐ-
φραυνόμενος.

Εὐχερής, κυρίως ὁ εὐκαταπάλαιστος, ὁ εὐκαταγώνιστος
καὶ εὐκατάγνωστος· ἀπὸ μεταφοράς τῶν παλαιστῶν ἢ
πολεμιστῶν· παρὰ γὰρ τὴν χεῖρα ἢ συνθήκη· κατα-
χρηστικῶς δὲ ὁ ἐπιεικής, καὶ μὴ ἀντιπαλαίων· καὶ δυς-
χερής, ὁ δυσπειθής.

Εὐχηνωρ δὲ τις ἦν, Πολυίδου μάντιος υἱός· — παρὰ τὸ 10
εὐχῇ Εὐχηνωρ, ὡς μάντιος υἱός, ἀπὸ τῆς παρατάξεως
τοῦ πατρὸς κληθεῖς.

Εὐχή, παρὰ τὸ εὐ μόριον καὶ τὸ σχῶ τὸ προῖω, εὐχω
εὐχή· ἢ ἡ τοῦ εὐ ἔχειν αἰτήσις· ἢ παρὰ τὸ ἔχεσθαι
τὸ ἀκολουθεῖν, εὐχω· ἀφ' οὗ τὸ εὐχομαι· τοῦτο γὰρ
ἐστὶν ἐν χρήσει· καὶ ἐστὶ τῇ μὲν Φωνῇ παθητικόν,
τῷ δὲ σημαίνοντι ἐνεργητικόν· τὰ δὲ ἐνεργητικά ἀπέ-
λειψαν. παρὰ τὸ εὐ καὶ τὸ ἔχω· ἢ ἡ, εὐέχω· τὰ γὰρ
καλὰ ἔχειν αἰτούμεν. ἢ παρὰ τὸ ἔχω πλεονασμῷ τοῦ
υ· ἃ αἰτούμεν ἔχειν. σημαίνει δὲ γ· τὸ κυρίως λέγειν, 20
καὶ ἀπλῶς· Ὁμηρος, — Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὐχομαι
εἶναι υἱός· — καὶ, Εὐχετο δ' ἐξ Ἰθάκης ἔμεναι· —
καὶ τὸ εὐχομαι· ὡς τὸ, Εὐχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκῆγε-
νεί· — καὶ τὸ ναυχῶμαι, ὡς τὸ, Ὡς ἔφατ' εὐχόμε-
νος· τὸν δ' οὐ βέλος.

Εὐχόμεν, καὶ εὐφραυνόμεν. Ἰστέον ὅτι παρ' ἡμῖν Φυ-
λάττεται, παρὰ δὲ Ἀθηναίοις τρέπεται· ὡς περ ἢ εἰ
διφθόγγος ἔχουσα τὸ ε, παρ' ἡμῖν μὲν οὐ τρέπεται
κατὰ τὸν παρατατικόν· οἶον εἴργω, εἴργον· οὕτω καὶ
ἢ εὐ, ὡς ἔχουσα τὸ ε, οὐ τρέπεται· παρὰ δὲ Ἀττικοῖς 30
πολλάκις τρέπεται τὸ ε τῆς εἰ διφθόγγου· οἶον, εἰκά-

ζω, ἥμαζον. τούτου χάριν καὶ τὸ εἰς τῆς εὐ διφθόγγου εἰς ἡ τρέπεται· οἶον, εὐχομαι, ἡνύχουην.

Εὐχος, τὸ καύχημα. παρὰ τὸ αὐχῶ, αὐχος· καὶ εὐχος, τροπὴ τοῦ α εἰς ε.

Εὐχολή, εὐχή, δέησις· ἐκ τοῦ εὐχω, κατ' ἐπέκτασιν τῆς λη συλλαβῆς, ὡς παύσω παυσωλή. σημαίνει δὲ καὶ καύχησιν, ὡς τὸ, Καδδὲ κεν εὐχολὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀργεῖην Ἑλένην, Ἰλιάδος β'.

40 Εὐχομαι, καὶ ἐπεύχομαι, ἀντὶ τῆς πρὸς, ὡς καὶ τὸ ἐπιόρκω, ἀντὶ τοῦ ὑπεράνω τῶν ὀρκῶν γίνομαι· καὶ ἐπιβλέπειν, ὑπεράνω τὴν διάνοιαν ἔχειν. ἐπευχόμενος οὖν, προσευχόμενος· καὶ ἐπὶ γούνασιν, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῖς γόνασι, ἢ πρὸς τὰ γόνατα. τὰ ἐνεργητικὰ δὲ οὐκ ἔστι· τότε γὰρ ἀπολιμπάνουσιν τὰ τε ἐνεργητικὰ καὶ τὰ παθητικὰ, ἐν ᾧ ἂν ῥήματι ἐναντίως ἔχῃ τὸ σημαίνονμενον τῷ τῆς Φωνῆς χαρακτήρι· οἶον, ῥιγῶ, κάμνω, πυρέσσω, Φρίσσω, πᾶσχω· ὁμοίως, ἄλλομαι, εὐχομαι, ὀρχοῦμαι, 50 ἱππάζομαι, Φεῖδομαι, τύπον μὲν ἔχουσι παθητικοῦ, σημαίνουσι δὲ ἐνέργειαν. τετραχῶς γὰρ ἀπολιμπάνονται αἱ Φωναὶ τῶν ῥημάτων· ἢ διὰ σημασίαν, ὡς τὰ ῥήματα τὰ Φωνὴν ἔχοντα ἐνεργητικὴν, σημαίνονμενον δὲ παθητικόν· οἶον, ῥιγῶ, καὶ ἐξῆς· τρέχω, ὀφθαλμιῶ, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων. ἀπολιμπάνει γὰρ τὰ παθητικὰ, ὅτι τὴν σημασίαν τοῦ παθητικοῦ ἀνεδέξαντο τὰ ἐνεργητικὰ. ὁμοίως καὶ τὰ Φωνὴν ὄντα παθητικὰ, σημασίαν δὲ ἐνεργητικὰ, ὡς τὸ ἄλλομαι, καὶ ἐξῆς· πορεύομαι, μά- 401 χομαι· ἀπέλειψε τὰ ἐνεργητικὰ· τὴν γὰρ σημασίαν αὐτοῦ προῦφῆρπασε τὰ παθητικὰ· ἢ διὰ σύνταξιν, ὡς τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου καὶ τὸ πρῶτον τῶν δυϊκῶν ἐνεργητικῶν, δι' ἀσύνταξιν τῶν συμφώνων ἀπέλειψεν· ἀσύντακτον δὲ ἔστι, τὸ μὴ ἔχειν χαρακτήρα Ἑλληνικόν, ἢ καταφορτικόν, ὡς τοῦ ῥέω ὁ μέλλων, καὶ τοῦ ἐκτρώσασα τὸ ἀρσενικόν· οὐ γὰρ ἀνὴρ ἐκτρώσκει· ἢ κατὰ τύχην, ὡς τοῦ γυνῆ ἢ κλη- 10 τική, καὶ τοῦ ὕδωρ ἢ γενική, καὶ τοῦ ὕδατος ἢ εὐθεῖα, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων. Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι εἰσὶ τινὰ ῥήματα, ἅτινα οὔτε ἐνέργειαν, οὔτε πάθος σημαίνουσι, καὶ οὐδέτερα λέγονται, ὡς ἐπὶ τοῦ ζῶ, πλουτῶ, ὑπάρχω.

Εὐοχθεῶν δ' ἴξαι πολὺν ἔαρ, Ἡσίοδος, ἀντὶ τοῦ χαίρων, πλήθων τῆς ὀχῆς· ὀχῆ δὲ ἡ τροφή· εἴρηται δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ. ἢ ὀχθος λέγεται ὁ κόπος· εὐοχθεῶν οὖν, ὁ καλῶς ἔχων τοῦ κόπου, τουτέστιν, ὁ εὖ κενοπιανῶς. ἢ ἄχθος, ἢ λύπη· εὐαχθῶν δὲ, τούναντίον, χαίρων. πλήθοντος τοῦ καρποῦ, εὐοχθεστέρον παραγένη ἐπὶ τὸν καθαρὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος. Ἰστέον 20 ὅτι τὸ εὖ μόνον αἰεὶ καὶ διαπαντὸς ἀντὶ τοῦ καλῶς παραλαμβάνεται, πλὴν τοῦ εὐώνυμος χεῖρ. εἰς τὸ ἀριστερά.

Εὐώ, σημαίνει τὸ Φλογίζω, ὡς τὸ, Εὐόμενοι τανύοντο διὰ Φλογὸς ἡ Φαίστοιο.

Εὐώδης] ἐκ τοῦ ᾧ τὸ πνέω γίνεται αἴης· ἐξ αὐτοῦ εὐαῆς καὶ δυσαῆς· ἢ γενική τῶν πληθυντικῶν, εὐαῆων καὶ δυσαῆων· ἐξ οὗ εὐαώδης καὶ δυσαώδης· καὶ κατὰ συγκοπὴν, εὐώδης καὶ δυσώδης. τὰ διὰ τοῦ ωδῆς μετουσιαστικά, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, χωρὶς τῶν παρὰ τὸ πούς, οἶον τριπόδης, τετραπόδης.

30 Εὐωχία, παρὰ τὸ εὖ ἔχειν, ὅτε ἐπὶ τὰς τῶν θεῶν παραγίνονται τιμᾶς. βέλτιον δὲ ἀπὸ τοῦ τὴν τροφὴν ἡμῖν εὖ ἔχειν· καὶ γὰρ ἡ παροχή, ὅτι πολλὴ ὀχῆ πρόκειται. ἐκ τοῦ ὀχῆ οὖν γίνεται εὐωχία, κατ' ἐπαύξεισιν τοῦ ο· εἰς ω, ἢ καλῶς τρέφουσα τὸ σῶμα.

Εὐωροι, ἀπαραφύλακτοι, ἀμελεῖς· ἢ ὀλιγωροι, καταφρο-

νητικοί. παρὰ τὸ εὐωρεῖν, ὃ ἔστι Φυλάσσειν, κατὰ ἀντίφρασιν, οἱ ἀπαραφύλακτοι. Εὐφορίων, Οὐδέ τοι εὐωροι θυέων· — ἢ παρὰ τὸ εὖ καὶ τὴν ὥραν τὴν 40 Φροντίδα, κατὰ ἀντίφρασιν εὐωρος, ὃ μὴ Φροντίζων. ἐξ οὗ καὶ εὐωρία, ἢ ὀλιγωρία καὶ ῥαθυμία.

ΕΦαν] οἱ Βοιωτοὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς ὁξύτονον, ἔβημεν ἔβαν. οὕτως ἐκ τοῦ Φημί τὸ λέγω, ὁ παρατατικὸς ἔΦην· τὸ πληθυντικόν, ἔφαμεν· τὸ τρίτον, ἔφασαν· καὶ Βοιωτοὶ, ἔΦαν. Φημί· ὁ μέλλων, Φήσω· ὁ μέσος δευτέρος ἀόριστος, ἐΦάμην. ἔφασο, ἔφατο.

Εφεζόμενος, ἐκ τοῦ ἐζῶ. τοῦτο ἐκ τοῦ ἐω τὸ καθεζομαι.

ΕΦεσις, ἡ δικαστηρίου οἰουδήποτε ἐφ' ἑτερον δικαστήριον 50 μεταγωγὴ, ἢ εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφιεμένη δίκη ὑπὲρ τοῦ κριθῆναι πάλιν. ἐγένετο δὲ Ἀθηναίων ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἀποψηφισθέντων. ἐφεῖνται γὰρ αὐτοῖς ἐξῆν αὐτοῖς εἰς δικαστήριον περὶ τῆς πολιτείας. καὶ εἰ μὲν ἐάλωσαν, ἐπωλοῦντο ὡς ξένοι· εἰ δὲ μὴ, ἐπανίσταντο εἰς τοὺς ἐξ ὧν ἐξώσθησαν δήμους. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐκκλητος καλεῖται. καὶ τὸ ἐφεῖναι, ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ.

ΕΦεταί, ἄνδρες ὑπὲρ ν' ἔτη γεγονότες, καὶ ἀριστα βε- 402 βιωμέναι ὑπόληψιν ἔχοντες, οἱ καὶ τὰς Φοινίκας καὶ ἐφ' αἵματος δίκας ἐκρινον. ἐκαλεῖτο δ' αὐτῶν τὰ δικαστήρια ἐφετῶν. ἐφεταί δὲ ἐκλήθησαν, ἥτοι ὅτι ἐπὶ αἵματος διμάζειν ἔλαχον, ἢ ὅτι ἐφεσις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι, τουτέστιν ἐκκλητος.

Εφεσος, ἡ πόλις· ἀπὸ Ἐφέσου ἐκείσε καπηλεύοντος καὶ Φιλοξενούντος τοὺς παριόντας, καὶ πάντα λέγοντος πρὸς Ἐφεσον στέλλασθαι. ἢ ἀπὸ Ἐφέσου Λυδῆς Ἀμαζόνος, ἢ πρώτη Ἀρτεμιν ἐτίμησε καὶ ὠνόμασεν Ἐφε- 10 σίαν· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος τοὺς οἰκούντας καὶ τὴν πόλιν κληθῆναι. ἢ ὅτι Θησεὺς συστρατεύσας Ἡρακλεῖ ἐπὶ τὸν Ἱππολύτης ζωστήρα, ἐδίωξε τὰς Ἀμαζόνους ἄχρι Λυδίας· κακεῖ καταφευγούσας ἐπὶ τινὰ βωμὸν Ἀρτέμιδος, δεῖσθαι σωτηρίας τυχεῖν· τὴν δὲ ἐφεῖναι αὐτοῖς τὴν σωτηρίαν· ὅθεν Ἐφεσον κληθῆναι τὸ χω- 20 ρίον, καὶ τὴν Ἀρτεμιν ἐφεσίαν. τὸ ἐθνικόν, Ἐφεσεύς. ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ τόξα μὴ ἔχειν ἐκεῖ, ὑπὲρ τοῦ μὴ βάλλειν τινά. ἱεσία γὰρ ἡ θεός· στεφάνοις δὲ διὰ θαλά- 20 λῶν τὰς ἱεσίας ποιρῶσιν. ὅθεν οὐδὲ πρόβατα αὐτῇ θύουσι, διὰ τὸ τοὺς ἱεστας μαλλοὺς προσφέρειν.

Εφέσια γράμματα, ἐπωδαί τινες δυσπαρακολούθητοι, ὥς καὶ Κροῖσον ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἰπεῖν· καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ Μιλησίου καὶ Ἐφεσίου παλαιόντων, τὸν Μιλησίον μὴ δύνασθαι παλαῖειν, διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τὸν ἀστράγαλον ἔχειν τὰ ἐφέσια γράμματα. Φανεροῦ δὲ τούτου γενομένου, καὶ λυθέντων αὐτῷ τριάκοντα, τὸ ἐξῆς 20 πεσεῖν τὸν Ἐφέσιον. ἢ ἀπὸ ἐφεσίων τινῶν οὐσῶν ἐπασιδῶν δυσπαρακολούθητων, ὡς προεῖρηται· ὅθεν καὶ ἐφέσια λέγονται. Ἐφέσια ἀλεξιφάρμακα καὶ γράμ- 30 ματα· ὀνόματα ἅττα καὶ Φωναὶ, ἀντιπάθειαν Φυσικὴν ἔχουσαι.

Εφεστῖοι, ἐποικοί, ὃ ἔστιν αὐτόχθονες πολῖται. παρὰ τὴν ἐστίαν, ὃ σημαίνει τὴν οἰκίαν, γίνεται ἐφεστῖος.

Εφετμή, ἡ ἐντολή. παρὰ τὸ ἴημι ἥσω ἐσμή· τροπὴ τοῦ σ εἰς τ, ἐτμή, καὶ ἐφετμή ἐν συνθέσει. ἢ παρὰ τὸ ἐφεῖναι ἐφετμή, ὡς βῆναι βαθμός, καὶ στήναι σταθμός· καὶ τροπῇ, ἐφετμαί, προσταγματα, ἐντολαί, 30 νουθεσίαι.

Εφετίνδα, ὄνομα παιδιᾶς Φενακικῶς. ὡς γὰρ Ἀριστοφάνους Φησί, τὸ ὀστρακίνδα παρὰ τὸ ὀστρακὸν ἀναπλάσας, 40 αἰνιττόμενος τὸν ἐξοστρακισμόν· οὕτω Κρατῖνος ἀνέπλασε τὸ ἐφετίνδα, παρὰ τὰς ἐν τοῖς δικαστήρισι γε-

νομένους ἐφέσει, παρὰ οὖν τὴν ἔφειν, ἐφαίνδα παι-
δῶν, κατὰ τροπὴν τοῦ σ εἰς τ. καὶ γὰρ ἐφέτης λέγε-
ται ὁ πέμπων τὴν ἔφειν.

Ἐφεκτοὺς τόκους] οἱ ἐγγραφοὶ τόκοι, οἷον ἐπεχόμενοι καὶ
ὠρισμένοι, μὴ μέντοι προϊέντες, μήτε συλλεγέμενοι. ῥη-
τορικῇ. ἢ ὁ ἐπὶ τὸ ἔκτου κεφαλαίου.

50 Ἐφετρίς, τὸ ἐπὶ τοῖς ἱματίοις ἐπίβλημα· ἦν μανδύαν καὶ
χλαμύδα καὶ πόρπην καλοῦσιν.

Ἐφείω] — ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω, Ἰλιάδος
α', ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλω, ἐπενέγκω. ἐκ τοῦ εἶω τὸ πορεύ-
ομαι, καὶ ἐν συνθέσει ἐφείω.

Ἐφειμένον, ἐντεταλμένον, προστεταγμένον. ἀπὸ τοῦ ἐφίη-
μι, ὁ μέλλων, ἐφίησω· ὁ παρακείμενος, ἐφείκα· ὁ πα-
θητικός, ἐφείμαι, πλεονασμῷ τοῦ ι· ἢ μετοχῇ, ἐφει-
μένος· καὶ τὸ οὐδέτερον.

405 Ἐφείντο] ἀπὸ τοῦ, ἔδω τὸ ἐσθίω, ἔσω· εἶκα, εἶμαι, εἶμην
εἶντο, καὶ ἐφείντο. οὕτως εὖρον· ἀλλὰ κακῶς. ἔστιν ἔω
ῥῆμα, καὶ σημαίνει τὸ κορεννύω, ὡς τὸ, — ἐπεὶ χ
ἔωμεν πολέμοιο· — ἀντὶ τοῦ κορεσθῶμεν. παράγωγον
ἔημι· τὸ παθητικόν, ἔεμαι· καὶ κράσει, εἶμαι· ὁ παρα-
τατικός, εἶμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, εἶντο· καὶ
μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐφείντο· οἷον, Ἐπεὶ οὐκ
εἶχον, οὐδὲν ὅτου ἐφείντο· — ἀντὶ τοῦ ἀπολαύσουσιν.

Ἐφῆπται] παρὰ τὸ ἄπτω τὸ ἀρτῶ καὶ ἐπίκειμαι, ἦμαι
10 ἢ ψαιῖπται, καὶ ἐφῆπται.

Ἐφημοσύνη, ἢ ἐντολή· παρὰ τὸ εἰς τὸ αὐτὸ συμβάλλειν
τὸν ἀμφοτέρων λόγον. ἀπὸ τοῦ ἦμι ἦσω· ὄνομα ῥημα-
τικόν, ἦμων ἦμονος, καὶ ἐφήμονος· καὶ ἐφημοσύνη.

Ἐφημερία, ἢ πατρία. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λει-
τουργία, διὰ τὸ εὐμετάβλητον πρὸς τὴν τῆς ἐκαστης
ἡμέρας κατάστασιν. Ὀμηρος, Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν
ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, Οἷον ἐπ' ἡμᾶρ ἀγῆσι πατὴρ
ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Ἐφηλῖς, σημαίνει καὶ τὴν ἐκ τοῦ ἡλίου περὶ τὸ πρόσω-
20 πον ἐκκαυσιν καὶ μελανίαν, καὶ πάθος τι περὶ τὸ
πρόσωπον γενόμενον, τραχύτητα παρέχον καὶ περόνην.
εἴρηται ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἐκκαύσεως, καὶ γράφεται
Ἐφῆλος.

Ἐφήγησις, ἔστι δίκη εἰσαγομένη, ἀπὸ τοῦ τοὺς ὑποδεξα-
μένους τὸν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαίνειν τῆς
χώρας, οἷον, Φυγάδα ἢ ἀνδροφόνον· ἢ ὅταν τῶν δημο-
σίων κατέχειν δοκεῖ τις κρύφα.

Ἐφίεις] — βέλος ἐχευεὺς ἐφίεις Βάλλεν· — ἀντὶ τοῦ
ἐπιπέμπων. ἐκ τοῦ ἦμι, ὁ παρατατικός, ἦν· ἢ μετο-
χῇ, ἰεῖς ἰέντος· καὶ ἐν συνθέσει ἐφίεις, καὶ διεῖς.

30 Ἐφίεμην] ἀπὸ τοῦ ἦμι, τὸ παθητικόν, ἴεμαι, ἴεμην,
καὶ ἐφίεμην.

Ἐφιάλτης, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ἰάλλω τὸ ἐντείνω γέ-
γονεν ἰάλτης, καὶ ἐπιιάλτης, καὶ Ἐφιάλτης.

Ἐφθῆ, ἐφθασεν, ἢ ἐβλαψεν. ἀπὸ τοῦ φθῶ, φθῆμι,
ἐφθην.

Ἐφθιάτο] ἐκ τοῦ φθίνω κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν, γίνεται
φθίω· ὁ παθητικός παρακείμενος, ἐφθίμαι· ὁ ὑπερ-
συντέλικος, ἐφθίμην, ἐφθισο, ἐφθιτο· καὶ πλεονασμῷ
40 τοῦ α. ἢ τὸ πληθυντικόν ἐφθίμεθα, ἐφθιάτο. — δύο
μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων Ἐφθιάτο· — ἀντὶ τοῦ
διεφθάρσαν.

Ἐφθός, ὁ ὠπτημένος ἢ ἠψημένος. οἷον πυροὺς ἐφθούς·
ὁ καὶ ἐν συνθέσει λέγεται ἀνεφθός καὶ πάνεφθός. ἐκ
τοῦ ἐψῶ ἐψήσω, γίνεται ἐψήτος, ὡς ἀγαπῶ ἀγαπή-
σω, ἀγαπητός· καὶ τροπῇ τοῦ ψ εἰς φ, καὶ τοῦ τ εἰς
θ, κατὰ συνηκρότην, ἐφθός.

Ἐφλαδον, σημαίνει τὸ ἐσχίσθην ἢ ἐθλάσθην, ἢ διερρή-

γην, ὡς Φησὶν Αἰσχύλος, Λινοφθόροι ὑφασμάτων λα-
κίδας ἐφλαδον ὑπ' ἀλγεσιν· — παρὰ τὸ θλῶ, κατὰ
τρόπην, φλῶ· παράγωγον, φλάζω· ὁ δεύτερος ἀόρι- 50
στος, ἐφλαδον, ὡς χάζω ἐχάδον.

Ἐφειπερεύω, ἐσπέρας ἐγρηγορῶ.

Ἐφολκίον, πηδάλιον. Ἐφολκία, τὰ ἐν περιττοῦ ἐπιφε-
ρόμενα τοῖς ἀποδημοῦσιν.

Ἐφόροι, ἄρχοντες ἦσαν ἐν Λακεδαίμονι ἐννέα· ἀπὸ τοῦ
πάντας ἐφορᾶν. ἦν δὲ μεγίστη ἡ ἀρχή.

* Ἐφώριος, πέπειρος· ἀπὸ τῆς ὥρης, ἢ δηλοῖ χρόνον, ὃ 404
πεπαίνονται οἱ καρποί.

* Ἐφῶτε, ἀντὶ τοῦ ἴνα.

Ἐχελος, ἦρος παρὰ Ἀθηναίοις τιμώμενος· καὶ δῆμος
τῆς Ἀττικῆς Ἐχελίδα, ἀπὸ τοῦ κειμένου ἔλους τῷ
τόπῳ, ἐν ᾧ ἱδρύται τὸ τοῦ Ἐχέλου ἀγαλμα. παρὰ τὸ
ἔλος ἔχειν, ἔχελος. καὶ Ἐχελιδῶν δῆμος, ἀπὸ Ἐχέλιος.

Ἐχέδαρος, ποταμὸς Μακεδονίας, ὁ πρότερον Ἡδονὸς κα-
λούμενος· ὁ ἔχων (Φησὶ) δῶρα· χρυσοῦ γὰρ καταφέ- 10
ρων ψήγματα· οἱ ἐγχώριοι ἀρύονται, δέρματα αἰγῶν
κείραντες, καὶ καθιέντες εἰς τὸ ὕδωρ. ἢ ἀπὸ Δώρου
τινὸς Ἀρριάδος, ἀρίστου τὰ πολεμικά· ὃς συμμαχῶν
Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλαδέλφῳ, ἐμπεισὼν τῷ ποταμῷ αἴτιος
γένετο τῆς ὀνομασίας.

Ἐχέτλη, τὸ κράτημα τοῦ ἀρότρου, οὗ ἔχεται τῇ χειρὶ
ὁ ἀροτριῶν. ὡς παρὰ τὸ ἔξυσται, ἔυστρα· πέφυται,
φύτρα· (καὶ Ἰωνικῶς, φύτλη) γενέτρα γενέτλη· οὕτως
ἔχέτρα ἔχέτλη· ἢ παρὰ τὸ ἔχω καὶ τὸ τελῶ, (οὗ ἔχο-
μενος ὁ ἀροτριῶν τελεῖ τὰ τοῦ ἔργου) γίνεται ἔχετέλη
καὶ ἔχέτλη. 20

Ἐχέτης, ὁ πλούσιος, ὡς Πίνδαρος· ἀπὸ τοῦ ἔχω ἔχέτης·
σθένω, σθενέτης καὶ ἐρισθενέτης.

Ἐχης, ὁ πλούσιος· παρὰ τὸ ἔχειν. τοὺς γὰρ πένητας
τοῦναντίον ἀχῆνας προσαγορεύουσι, κατὰ στέρησιν τοῦ
ἔχειν.

Ἐχίς, τὸ θηρίον] Πᾶς δὲ τοι ὀξυκάρηνος ἰδεῖν ἔχίς· —
κυριώτερον ἐπὶ τῆς θηλείας· παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ
τὴν γονὴν, ἄχρι θανάτου· ὠτοκοῦντων γὰρ τῶν ἄλλων
ἔρπετῶν, αὕτη δεξαμένη τῷ στόματι τὴν τοῦ ἀρρένος 30
κεφαλὴν, οὕτως ἐγκυος γίνεται, κατὰ τὴν μίξιν ἀπε-
σθίονσα· διαβρωθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν ἐντὸς τὴν γαστέρα,
ἀπόλλυται. ἢ παρὰ τὸ ἄχος ἔχίς, ἢ πάνυ λυπαύσα. καὶ
Νίκανδρος, Κωνιτὸν δ' ἐχίναϊον ἐπιπλείουσιν οἰῶται·
— ἢ παρὰ τὸ ἔχειν καὶ κρατεῖν τοῖς ὀδοῦσιν.

Ἐχίς, ὅτι μόνον τῶν ὀφειῶν μὴ ὠφορήσαν, παρ' ἑαυτῷ
κατέχει· καὶ ζωοφορήσαν, πίνκει οὐκ ὦον, ἀλλὰ τέλεια
τὰ ἔρπετά. ἀπὸ τοῦ κατέχειν οὖν.

Ἐχιδνα] παρὰ τὸ ἔχίς, ὁ σημαίνει τὸν ὄφιν καὶ τὸν ἰόν,
γίνεται ἔχικ· καὶ πλεονασμῷ τῶν συμφῶνων γίνεται 40
ἐχιδνα, ἢ ἐν αὐτῇ τὸν ἰόν ἔχουσα.

Ἐχίων] ἀπὸ τοῦ ἔχίς ἔχιος γίνεται Ἐχίων, ὄνομα κύ-
ριον.

Ἐχιλιώδη, χίλια ἐζημιώδη.

Ἐχίνος, χερσαῖον ζῶον· παρὰ τὸ συνέχειν ἑαυτὸν στρογ-
γυλούμενον. ἐν γὰρ τῷ ἀλέεσθαι τὸν ἐπερχόμενον συν-
εيلόμενος τὸν τῶν ἀκανθῶν περίβολον περιβάλλεται
ὡς ἔρυμα. ἔχινος δὲ καὶ ἡ γαστήρ, ὡς Φησὶ Καλλίμα-
χος, Ὅντε μάλιστα βοῶν ποθέουσιν ἐχίνον· — καὶ
αὕτη δὲ παρὰ τὸ ἐπέχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν τροφήν. καὶ ὁ
λέβης· οἷον, — ἐχίνον βουδόκον, ἀντὶ τοῦ λέβητα. 50
ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας, καλουμένη ἀπὸ ἐχίνου
ἐνὸς τῶν σπαρτῶν, ἐνταῦθα οἰκήσαντος. Λυκόφρων.
μνησθῆναι δὲ αὐτοῦ καὶ Δημοσθένους ἐν πέμπτῳ Φιλιπ-
πικῶν. σημαίνει καὶ μέρος γαστέρος. εὖρον δὲ σημαίνει

τὴν λέξιν εἰς τὸ ῥητορικόν, καὶ ἄλλο, ἡγοῦν καθίστους, ἀγγεῖα τινά· τὰ μὲν, ἐν χαλκοῦ· τὰ δὲ, ἐν κεράμου· εἰς ἃ αἱ τε μαρτυρίαι καὶ αἱ προκλήσεις ἐγγράφοι ἐνεβάλλοντο ὑπὸ τῶν δικαζομένων, καὶ κατεσημαίνοντο, ἵνα μηδεὶς κακουργήσῃ τὰ ἐμβαλλόμενα. εἴρηται δὲ ἐχῖνος καὶ ὁ θαλάσσιος. καὶ ἄλλως· ἀπὸ τοῦ ἔχειν ἑαυτὸν, ἀφανῶν τῶν σαρκῶν οὐσῶν. ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ἔχεισθαι διὰ τὰς ἀκάνθας, ὅ ἐστιν ὁ ἀκράτητος.

405 **Ἐχινάδες**] ἀπὸ τοῦ ἐχῖνος, Ἐχινάδες εἰσὶν νῆσοι· ἢ παρὰ τὸ ἔχειν πλῆθος ἐχίνων· ἢ ἀπὸ Ἐχίνου τοῦ μάντεως τοῦ μετὰ Ἀμφιτρύωνος στρατεύσαντος· ἢ παρὰ τὸ ἐνέχεισθαι πλησίον ἀλλήλων· ἢ ἐπειδὴ ἰλὺς ἐκ τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ κατερχομένη, ἐκεῖσε ἐνέχεται καὶ ἀπογαίεται.

10 **Ἐχινόπους**, ἀκάνθης εἶδος· παρὰ τὸ ἐπέχειν τοὺς πόδας τῶν βαδίζοντων ἐπ' αὐτῆς· ἢ ὅτι ἐχίνων θαλασσίων ποσὶν ὅμοιος.

Ἐχυρός, ἰσχυρός, ἀσφαλής. παρὰ τὸ ἔχω ἐχυρός, (ὡς λέπω, λεπυρός) καὶ ὀχυρός, ὁ ἀντέχων· ὅθεν καὶ ἐνέχυρον. ἐκ τοῦ ἐναντίου ἄχυρον, ἀέχυρόν τι ὄν.

Ἐχυρόφρονες, οἱ ἀσφαλεῖς ἐν φρονήσει.

20 **Ἐχμα**, κώλυμα, ἐρεισμα. παρὰ τὸ ἔχω ἔχμα. — ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης· — τοῖς ἀναχώμασι, καὶ ταῖς ῥίζαις, καὶ τοῖς συνέχουσι λίθοις ταῦτα.

Ἐχθές, καὶ χθές. οἱ Ἀττικοί, χθές· οἱ δὲ κοινοί, ἐχθές. πρῶτον δὲ τὸ ἐχθές τοῦ χθές· καὶ δῆλον, πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας, ὅτι ἐχθές εἴρηται παρὰ τὸ ἐκτός γεγενῆσθαι τῆς σήμερον. παρὰ τὸ ἐκτός τοῦ χρόνου γεγονὸς κατὰστημα, ἐκτός· καὶ τροπῇ τῶν ψιλῶν εἰς δασέα, ἐχθές· τὸ γὰρ ἀπόβλητον ἐκτός ἡμῶν. δεύτερον δὲ, ὅτι πᾶν μονοσύλλαβον ἐπὶ ῥήμα ἢ φύσει ἢ θέσει γίνεται κατιδίαν μακρόν· οἷον ναί, νή, πλήν, γνύξ, μάψ. οὐ μάχεται τὸ δίς καὶ τρίς· ἀπὸ γὰρ τοῦ δυάκις καὶ τριάκις, συγκοπῇ. οὐ μάχεται τὸ ψό ἐν Ποιμέσι ΣοΦουλέους· ἐπὶ φθεγμα γὰρ. χωρὶς τοῦ πρίν. πῶς οὖν τὸ χθές βραχύνεται; εἰν οὖν εἰπώμεν χθές, ἡλόγηται· εἰν δὲ ἐχθές, μιμεῖται τὸ αἰές. τρίτον δὲ, ὅτι τὸ ε Φωνῆεν πέφυκε πλεονάζειν, ἢ εἶπον, εἶπον· ἀφαιρεῖται δὲ, ὅτε μετὰ συμφώνου ὑπάρχει, ἐβη, βῆ. οὕτως οὖν καὶ ἐχθές, χθές. ἀφαιρέσει ἄρα, καὶ οὐ πλεονασμῷ. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐθέλω καὶ θέλω· πρῶτον τὸ ἐθέλω, καὶ δεύτερον τὸ θέλω.

30 **Ἐχθός**, ἢ ἐχθρά, ἢ τὸ μῖσος· ἀπὸ τοῦ ἔχω· ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, ἐκτός· καὶ συνθέσει, καθεκτός, καὶ ἀκάνθεκτος. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἀκτός γίνεται ἄχθῶ καὶ ἄχθος, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐκτός ἐχθῶ ἐχθόμοι, γίνεται ἐχθός, τὸ ἀπόβλητον καὶ ἐκτός ἡμῶν.

Ἐχθοδοπὸν, τάττεται ἀντὶ τοῦ ἀπεχθοῦς· καὶ ἐχθοδοπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεσθαι. Ἰλιάδος α', — ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφίσεις Ἥρη, ἀντὶ τοῦ ἐχθρόν καταστήσαι ἐποτρυνεῖς, ἐφορμήσεις, ὅ ἐστιν ἀναγκάσεις. ἐχθροποιῆσαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δο, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, ἐχθοδοπῆσαι. ἢ τὸ διὰ λόγων μαχέσασθαι· παρὰ τὸ ἐχθρῶς τοὺς ὅπας προσενέγκασθαι.

50 **Ἐχθιστός**] **Ἐχθιστός** δὲ μοι ἐσσι διотреφέων βασιλῆων· — ἀντὶ τοῦ ἐχθρότατος. παρὰ τὸ ἐχθρός ἐχθρότατος, ἐχθρίων· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, ἐχθίων ἐχθιστός. ἢ παρὰ τὸ ἐχθρός γίνεται τὸ συγκριτικόν, ἐχθρότερος· τὸ ὑπερθετικόν, ἐχθρότατος· καὶ ὁ δεύτερος τύπος, ἐχθιστός.

Ἐχθρός] ἐκ τοῦ θορῶ τὸ πηδῶ· καὶ ἐκ τοῦ θορῶ θορήσω, γίνεται ἐκθορός· καὶ συγκοπῇ, ἐχθρός, ὁ ἐξω ἡμῶν προδιερχόμενος· παρὰ τὸ ἐξω ἡμῶν εἶναι καὶ πηδᾶν.

406 **Ἐψεύσθησαν**] ἀπὸ τοῦ ψεύδω ψεύσω, ὡς περ ἄδω ἄσω· ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, ψεύδομαι· ὁ παρακείμενος, ἐψεύσμαι· ὁ ἀόριστος, ἐψεύσθην, ἐψεύσθημεν· τὸ γ', ἐψεύσθησαν, ὡς ἠνέσθησαν.

Ἐχυρόν, δυσαντίρρητον, ἀσφαλές.

Ἐψία, τὰ ἀπὸ λόγων ἔχοντα παίγνια· οἷον ἔπεα ἔπη· καὶ Φιλέψιος· δασύνεται μὲν, Φιλοπαίγμων· ψιλοῦται δὲ, Φιλόλογος.

10 **Ἐψίω**, σημαίνει τὸ λέγω. ἀπὸ τοῦ ἔπω ἔψω, ἐψίω.

Ἐψιάσθαι, τὸ παίζειν, ἢ ὁμιλεῖν· παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ἔψω ἔψίω, καὶ ἐψίω· ἐψιάσμαι ἐψιάμαι, ἐψιάη, ἐψιῶ. — δαίτ' ἄμφι πανήμεροι ἐψιῶντο, Ἀπολλώνιος.

Ἐχθήρῳ] καὶ ἐχθῆρει γέροντα, ἀντὶ τοῦ μισήσειε.

Ἐχόμενα, ἐπὶ ῥήμα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ παραπλησίως καὶ ἐγγύς· ὡς τὸ, Ἐχόμενα τρίβου σιάνδαλα· — ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ πλησιάζω.

20 **Ἐχω**, σημαίνει ὀκτώ· τὸ πλησιάζω· τὸ βαστάζω, Τόξ' ὁμοῖσιν ἔχων· — τὸ κρατῶ, Ἀλλ' οὐ κ' Ἀγαμέμνονα ὕπνος ἔχε γλυκὺς· — τὸ οἰκῶ, — θεοὶ ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες· — τὸ ἐλαύνω, Τῷ δὲ διὰ σκαιῶν πεδίονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους· — τὸ φυλάσσω, Ὅς μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον· — τὸ κτῶμαι, — ἔχω δ' ἄχε' ἀκρίτα θυμῷ· — τὸ συνοικῶ γυναικί, Τῇ δ' ἔχε κρείων Ἑλικίων· — τὸ κρύπτω, Ἀλλὰ γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσῃ· — ἄλλως τὸ κρατῶ, ὡς τὸ, Αἰνεῖα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῶ ἵππω· — τὸ

30 **Φυλάττω**, ὡς τὸ, Ὡς οἱ μὲν Τρῶες Φυλακὰς ἔχον· — τὸ ἐπιμελοῦμαι, ὡς τὸ, Ὅς μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον. **Ἐψιμυθίσθαι**, προστετριφθαι τρίμματι λευκὸν τὸν χρῶτα ποιοῦντι, ὡς περ τὸ φύκος ξανθόν. ἐχρῶντο δὲ τῷ φύκει εἰς τὰ μῆλα, ἵνα ξανθίζῃ· τῷ δὲ ψιμυθίῳ, εἰς ὅλον τὸ πρόσωπον, ἵνα λευκὸν ᾖ.

Ζ.

406 **Ζῆτα** τὸ στοιχεῖον, ἀπὸ τοῦ Ζήτου τοῦ Βορέου· οὗ μέμνηται Ἀπολλώνιος.

40 * **Ζα**, ἐπιτατικὸν μόριον, ὡς ζαπλούσιος, πλεύσιος πάνυ, καὶ τᾶλλα πολλά.

Ζαβάλλω, τὸ ἐξαπατῶ.

Ζαλαίνω, τὸ μωραίνω.

Ζαβουλών. παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ βουλή, γίνεται ζαβουλών, ὁ πάνυ βουλευτικώτατος.

Ζαγρεὺς, ὁ Διόνυσος, παρὰ τοῖς ποιηταῖς. δοκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς μιγῆναι τῇ Περσεφόνῃ· ἐξ ἧς χθόνιος ὁ Διόνυσος.

Καλλίμαχος, Ἰῖα Διώνυσον ζαγρέα γιναμένη· — παρὰ τὸ ζα, ἵν' ἢ ὁ πάνυ ἀγρεύων. τινὲς τὸν αὐτὸν Φατῖν εἶναι τῷ Πλούτωνι.

Ζάγκλον, τὸ δρέπανον. ὡς Φησι Καλλίμαχος, Κένρυπται γυνὴ ζάγκλον ὑποχθονίη· — παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἀγκύλον, ζάγκλον· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ζάγκλον, τὸ λίαν ἀγκύλον.

Ζαῆς, ὁ σφοδρὸς ἄνεμος. Ὅμηρος, Ὡρσε δ' ἐπὶ ζαῆν ἄνεμον· — τὸν σφοδρῶς πνέοντα. ἀπὸ τοῦ ζα καὶ τοῦ ἄω τὸ πνέω, γίνεται ζαῆς· καὶ ἐν συναλοιφῇ, ζαῆς. ἢ ὡς παρὰ τὸ πέτω γίνεται πέτην, οὕτω καὶ παρὰ τὸ

ἄω, ἄην· καὶ ζῆην, μετὰ τοῦ ζα. τὸ γὰρ τέλειον, ζῆηνα, ὡς πέτηνα, εἰ μὴ κατ' ἐνθλιψιν γέγονε.

Ζαθεός, ἅγιος, εὐδαίμων, μεγαλότιμος, εὐώδης. ἢ ὁ πᾶνυ θεὸς καὶ θεϊότατος. παρὰ τὸ θεός καὶ τὸ α ἐπιτατικόν, ἄθεος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, ζάθεος. ἢ Αἰολικῶς γέγονεν. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ δια, ζα Φασί· καὶ τὸν διάπλουτον, ζάπλουτον. ἢ παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικόν καὶ τὴν θεάν, ἢ ἢ ὁ ἀξιοθέατος, ὡς καὶ ἡγάθεος, ὁ ἅγαν τῆς θεας μετέχων, ὁ θαυμαστός. τὸ δὲ ζα, τὸ μέγα καὶ ἰσχυρόν καὶ πολὺ σημαίνει.

Ζαθέην] ἐκ τοῦ ζα καὶ τοῦ θεός, γίνεται ζαθέα· καὶ Ἰωνικῇ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ζαθέη· Κίλλαν τε ζαθέην: — τὴν ἅγαν θεάν καὶ θαυμαστήν.

Ζαθερές, τὸ μεσημβρινὸν καῦμα.

Ζάκοτος, ὁ ἅγαν ὀργίλος, ὁ μεγαλόκοτος· κότος γὰρ ἡ ὀργή. ἢ διὰ πρόθεσιν ἐστὶν ὅτε ἐπίτασιν σημαίνει· καὶ τρεπομένη ὑπὸ Αἰολέων, γίνεται ζα, ὡς τὸ διαφλεγής, ζαφλεγής· καὶ ἀπλῶς τὸ δια, εἴτε πρόθεσιν σημαίνει, εἴτε μόνως συλλαβὰς, τρέπεται εἰς ζα. καὶ γὰρ τὴν καρδίαν, καρζάν Φασί· καὶ τὸ διαμενής, ζαμενής.

Ζάκορος, νεωκόρος, ἡγουν ἢ διακονοῦσα περὶ τὸ ἱερόν. Μένανδρος, Ζάκορος ἢ κοσμοῦσα τὸν ναὸν τέκνον: — καὶ ὁ ὑπρέτης. Λευκαδία, Ἐπίθεος τὸ πῦρ ἢ Ζάκορος οὕτως· καλῶς: — ἢ ὁ ἱερεὺς ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ σαρών. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ Ἀττικοῖς. τὸ δὲ ζα, οὐκ ἐστὶν ἐνταῦθα ἐπιτατικόν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς διὰ πρόθεσεως. ἢ ἢ διακόρος, καὶ Ἀττικῶς, καὶ Αἰολικῶς.

Ζάλη, τὴν σύνομβρον πνοήν, ἢ τὴν μεγάλην ἅελαν, καὶ τὴν ταραχὴν τῆς θαλάσσης ἢ τοῦ αἵματος· ἀπὸ τοῦ σφόδρα ἀλίζεσθαι. παρὰ τὸ ζα καὶ τὴν ἅελαν. Πλάτων, Εἴτε Ζάλη πνεύματος ὑπὸ αἵματος Φαινομένη καταληφθεῖη: — συστροφὴν γὰρ καὶ συρμὸν βούλεται δηλοῦν. τινες, ἄνεμος λάβρος, πνεῦμα θορυβῶδες. Κλήμης, δύναται Ζάλη τις εἶναι, μεγάλη συστροφὴ ἀνέμου. τινες Ζάλην τὴν χάλαζαν. ἢ παρὰ τὸ ζεῖν τὴν ἅλα, ἡγουν κορυφοῦσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων, ἢ ζέουσα. κυρίως γὰρ ἐπὶ τῆς θαλάσσης· παρὰ τὸ ζεῖν τὴν ἅλα.

Ζαμενής, εὐψυχος, μέγα μένος ἔχων, τουτέστι ψυχικὴν προθυμίαν· ἢ ὁ ἅγαν ὀργίλος. παρὰ τὸ μένος, ὁ σημαίνει τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμόν.

Ζάμολξις, Πυθαγόρα δουλεύσας· ὡς Ἡρόδοτος τετάρτη, Σκύθης· ὃς ἐπανελθὼν, ἐδίδασκε περὶ τοῦ ἀθανάτου εἶναι τὴν ψυχὴν. Μνασέας δὲ παρὰ Γέταις τὸν χρόνον τιμᾶσθαι καὶ καλεῖσθαι Ζάμολξον. Ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς νόμοις Φησὶν, ὅτι ἑλληνικὸς τε γεγωνὴς, τελετὰς κατέδειξε Γέταις τοῖς ἐν Θράκη, καὶ ἔλεγεν οὗτ' ἂν αὐτὸς ἀποθάνοι, οὐδ' οἱ μετὰ τούτου, ἀλλ' ἔξουσι πάντα τὰ ἀγαθὰ. ἅμα δὲ ταῦτα λέγων, ὠνοδόμει οἶκημα κατὰ γαίον· ἐπειτα ἀφανισθεὶς αἰφνιδίον ἐκ Θρακῶν, ἐν τούτῳ διητάτο. οἱ δὲ Γέται ἐπὶ θοῦν αὐτόν. τετάρτῳ δὲ ἔτει πάλιν φαίνεται· καὶ οἱ Θραῖκες αὐτῷ πάντα ἐπίστευσαν. λέγουσι δὲ τινες, ὡς ὁ Ζάμολξις ἐδούλευσε Πυθαγόρα, καὶ ἐλευθερωθεὶς, ταῦτα ἐσοφίζετο. ἀλλὰ πολὺ πρότερόν μοι δοκεῖ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρα γενέσθαι. ἀθανατίζουσι δὲ καὶ Τέριζοι καὶ Κρόβυζοι· καὶ τοὺς ἀποθανόντας ὡς Ζάμολξιν Φασὶν οἶχεσθαι, ἢ ξεῖν δὲ αὐτοῖς. καὶ ταῦτα αἰεὶ νομίζουσιν ἀληθεύειν. θύουσι δὲ καὶ εὐχχοῦνται, ὡς αὐτοῖς ἢ ξόντος τοῦ ἀποθανόντος.

Ζάραξ. Λυκόφρων, Ὀφέλτα καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ: — Ζάραξ καὶ Ὀφέλτα, ὄρη Εὐβοίας, περὶ ἃ γέγονα τὰ ναυάγια τῶν Ἑλλήνων. Ζάραξ δὲ ὠνόμασται ἀπὸ Ζάρακος τοῦ Πετραίου υἱοῦ Καρύστου.

ETYMOLOGICON.

Ζατῶ, τὸ Φράζω· καὶ ζατῶσαι, τὸ Φράσαι.

Ζατρεύω, κυρίως τὸ ἐν μύλωνι βασανίζω· ἀπὸ τοῦ ζητρεῖν, ὁ σημαίνει κατὰ Ἰωνας τὸ βασανιστήριον.

Ζατρεφείων, ἐκ τοῦ ζα καὶ τοῦ τρέφω, ἅγαν εὐτραφῶν.

Ζαφλεγές, πολὺφλογον· παρὰ τὸ ἅγαν φλέγειν.

Ζάφελος] ἐπιζάφελος χόλος, ἀντὶ τοῦ ἅγαν ἠϋξημένος· καὶ, — ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνει, ἀντὶ τοῦ ἐπιμόνως, ἠϋξημένως, Ἰλιάδος ι'. παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ ὀφέλλω τὸ αὖξω, γίνεται ζαόφελος· καὶ συγκοπῇ, ζάφελος, ὁ ἐπὶ ἠϋξημένος καὶ σφοδρὸς καὶ θυμώδης καὶ ἰσχυρός. ἢ παρὰ τὸ ὀφελῶ· καὶ σημαίνει τὸν μεγάλως ὀφελημένον, ἢ ἐπιμόνως ἠϋξημένον. καὶ τὸ μὲν ζάφελος, βαρύνεται· ἐπειδὴ τὰ εἰς ὅς λήγοντα συγκείμενα παρὰ τὸ ζα προπαροξύνεται, ζάκοτος, ζάθεος· τὸ δὲ ζαφελῶς περισπᾶται· τὰ γὰρ διὰ τοῦ λως ἐπιρρόηματα παραληγόμενα τῷ ε ὡς ἐπιτοπλεῖστον Φιλεῖ περισπᾶσθαι, εὐτελῶς, ἐπιμελῶς. πρόσκειται, ὡς ἐπιτοπλεῖστον, διὰ τὸ εὐτραπέλως, εἰκέλως.

Ζαχρεῖς] Ζαχρεῖες ἐστὶ κυρίως τὸ βιαίως ταῖς χερσὶ πραττόμενον· παρὰ γὰρ τὰς χεῖρας πεποιήται ἡ λέξις· Ζαχερής· καὶ ὑπερθέσει, Ζαχρεής καὶ Ζαχρεῖς. ἢ, ὡς λέγει Ὀρος, ἐστὶ ῥῆμα χρω τὸ πλησιάζω, παρὰ τὸν χρωτὰ· παράγωγον χραύω, ὡς ψαύω· ὄνομα ῥηματικόν, χρής· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, μετὰ τοῦ ζα, γίνεται Ζαχρεής· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. σημαίνει τὸν ἅγαν χρεῖωδῆ, ἢ τὸν σφοδρόν· καὶ Ζαχρεῖων ἀνέμων, ἰσχυρῶν, εὐχρήστων, ἐξαπιναιῶν, ἢ μεγάλως πνεόντων.

Ζέμον, τὸ θερμόν· παρὰ τὸ ζέω.

Ζεύω, τὸ γεύω· καὶ ζεύσασθαι, γεύσασθαι.

Ζέλεια, ὠνόμασται ἀπὸ Ζέλως τινος· ἢ διὰ τὸ τὸν ἥλιον ἐν αὐτῇ λῖαν εὐσεβεῖσθαι.

Ζέλλω, τὸ βάλλω· ἐξ οὗ ζέλλειν, τὸ βάλλειν.

Ζέφυρος, ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος, ὁ καὶ λίψ καλούμενος. παρὰ τὸ ζῶη καὶ τὸ Φέρω, ὁ τὸ ζῆν πᾶσι Φέρων καὶ παρέχων, Ζήφυρος, Ζέφυρος· (καὶ τί μετέχει τοῦ ζῆν; τῷ γὰρ φέρει πνέοντος αὐτοῦ, οἱ καρποὶ αὖξονται) Ζωοφόρος τίς ὢν, ὁ τὰ πρὸς ζῶην Φέρων· ἐπειδὴ τὰ φυτὰ κυτρεῖν ποιεῖ. Ὀμηρος, — αὖρη Ζεφυρίη πνέουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει: — ἢ παρὰ τὸ ζόφος, ζόφυρος καὶ ζέφυρος, ὁ ἐκ ζόφου ῥέων. ὁ αὐτὸς καὶ λίψ καλεῖται.

Ζεὺς, ὁ θεός. Κορνοῦτος ἐν τῷ περὶ Ἑλληνικῆς Θεολογίας, ὅτι ψυχὴ ἐστὶ τοῦ παντός κόσμου, παρὰ τὸ ζῶη καὶ αἰτία εἶναι τοῖς ζῶσι τοῦ ζῆν· καὶ διὰ τοῦτο βασιλεὺς λέγεται τῶν ὄλων, ὡς καὶ ἐν ἡμῖν ἡ ψυχὴ. ἢ ὅτι ἐζῆσε μόνος τῶν τοῦ Κρόνου παίδων, καὶ οὐ κατεπόθη. ἢ ἀπὸ τοῦ ζῆν καὶ τοῦ ἄω· τὸ γὰρ ζωοποιόν ἐστὶ πνεῦμα. ἢ παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ αὖω τὸ βοῶ, ὁ μεγάλως αὖων. ἢ παρὰ τὸ δέος· Φοβερός γάρ. ἢ παρὰ τὸ δεύω τὸ βρέχω, δεύσω, Δεὺς καὶ Ζεὺς· ὑέτιος γὰρ ὁ θεός. ἢ παρὰ τὴν ζέσιν· θερμότατος γὰρ ὁ αἷρ. ἢ παρὰ τὸ ζέω, Ζεὺς, ὡς τρέω Τρεὺς, καὶ Ατρεὺς. σημαίνει δὲ τέσσαρα· τὸν θεόν, ἢ τὸν οὐρανόν, ὡς τὸ, Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶας: — τὸν Ποσειδῶνα, ὡς τὸ, Ζεὺς δὲ κατὰ πόντον ἐτάραξεν: — τὸν καταχθόνιον θεόν, ὡς τὸ, Ζεὺς τε καταχθόνιος: — ὁ Πλούτων, Ἰλιάδος ι'. καὶ τὸν ἥλιον, — ἔκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς: — Διὸς· ὁ κανὼν· δύο κανόνες εἰσὶν οἱ μαχόμενοι· ὁ μὲν εἰς λέγει, ὅτι πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον ὀξύτονον μακροκατάληκτον εἰς ε λήγον, διὰ καθαρῶ τοῦ ὅς κλίνεται, καὶ τὸν χρόνον τῆς εὐθείας φυλάττει καὶ ἐν τῇ γενικῇ· ὅλον, δμῶς, δμῶς· θῶς, θῶς· καὶ ὠφείλεν εἶναι Ζεὺς, Ζεὺς. ὁ δὲ ἕτερος λέγει, ὅτι τὰ εἰς εὐς διὰ

Λ α

τοῦ εὐός κλίνονται· καὶ ὠφείλεν εἶναι Ζεὺς, Ζέος. τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, εἰσῆλθεν ἡ τῶν Βοιωτῶν διάλεκτος, καὶ ἐγένετο Ζεὺς Διός.

20 Ζεὺς με μέγα] αἱ ὀξυνόμεναι λέξεις, αἱ διὰ τὴν συνέπειαν τρέπουσι τὴν ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν, ἐπιφερομένου τοῦ ἐγκλιτικοῦ μορίου, τὴν ἰδίαν τάσιν φυλάττουσι. τὸ ἐμὲ δὲ πρωτότυπός ἐστιν ἀντωνυμία. αἱ δὲ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι ἐγκλίνονται· καὶ αἱ ἐγκλινόμεναι ἀποβάλλουσι τὸ Φωνῆεν.

Ζεῦξαι, τὸ βόας ἢ ἡμιόνους ἐνῶσαι ὑπὸ τὸν αὐτὸν ζυγόν. καὶ ζεύξεν τὸ πρᾶγμα, παρὰ τὸ Ζεὺς· αὐτὸς γὰρ πρῶτος ἐξεύξεν ἡμιόνους ἐπὶ σπορᾷ καρπῶν.

Ζευξιδί[α] ἢ "Ηρα οὕτω τιμᾶται ἐν "Αργεῖ. Φασὶ γὰρ, ὅτι

30 "Απὶς μεταναστὰς ἀπὸ τοῦ "Αργους εἰς Αἴγυπτον, ἐπεμ-
ρου ἐργασίαν ἐδίδαξεν· ὁ δὲ, ζεύξας ἐπὶ τῷ σπόρῳ τὰς
βοῦς, "Ηρας ἱερὸν ἀνέθηκεν. ὅτε δὲ τοὺς στάχους συνέ-
βαινε βλαστάνειν καὶ ἀνθεῖν, ἀνθεα "Ηρας ἐκάλεσε.

Ζεῦγος ἡμιονικὸν ἢ βοϊκόν. Ζεύξαντες τὴν λεγομένην κλι-

νίδα, ἢ ἐστὶν ὁμοία δένδρῳ, τὴν τῆς νύμφης μέθοδον

ποιοῦνται. παραλαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς πατρῴας

ἐστίας, ἐπὶ τὴν ἄμαξαν ἄγουσιν εἰς τὰ τοῦ γαμοῦντος

40 μέση μὲν ἡ νύμφη· ἐξ ἐκατέρου δὲ ὁ νυμφίος καὶ ὁ

πάροχος· οὗτος δὲ ἐστὶ Φίλος ἢ συγγενής, ὁ μάλιστα

τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος. ἐπειδὴ ἡ ἄμαξα ὄχημα λέ-

γεται, ὁ ἐκ τρίτου παροχούμενος πάροχος ἐκλήθη.

ἀπὸ ταύτης τῆς συνηθείας, κἂν πεζοὶ τινες μετίωσι

κόρην, ὁ τρίτος συμπαρὼν πάροχος λέγεται.

Ζεῦγος. οὐ μόνον τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον, ἀλλὰ

καὶ τὸ ἐκ πλειόνων. καὶ γὰρ Ἰσοκράτης τέτριπτον

ζεῦγος εἶπε, καὶ Αἰσχύλος. ὥστε κἂν ἐκ τεσσάρων,

κἂν ἐκ πέντε ἢ, ζεῦγος αὐτὸ καλεῖται. γίνεται δὲ πα-

50 ρὰ τὸ ζεύγω, ὡς τεύχω τεῦχος.

Ζεῦγμα, οὐ τὸ σχοινίον, ἀλλ' ἡ ἐξευγμένη σχεδία ἐν πο-

ταμῷ ἢ ἐν θαλάσσῃ. καὶ Θουκυδίδης ἐβδόμη, Τὸ ζεῦ-

γμα τοῦ λιμένος.

Ζεύγη, τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ. καθ' ὃ ἐντίθενται τοὺς τρα-

χήλους τὰ ζῶα· ἢ τὸ τοῦ τραχήλου μέρος, καθ' ὃ ὁ

ζυγός. ἀπὸ τοῦ ζεύξω, ζεύγη, ὡς ἀπὸ τοῦ αἶξω, αἶγλη.

εἰς τὸ πεπάλῃ.

410 Ζευγίστιον, ὃ ἐτέλει ὁ ζευγίτης. τρεῖς δὲ τάξεις "Αθήνησιν

ἦσαν· πεντακοσιομέδιμνοι, οἱ πλουσιώτατοι· ἱππεῖς, οἱ

ἱππάδα τελούντες· καὶ τὸ θητικόν.

Ζεῖδωρος ἄρουρα. παρὰ τὸ ζῆν ζῆδωρος, ἢ τὰ πρὸς τὸ

ζῆν δωρουμένη, (τοῦ ἢ εἰς τὴν εἰ διφθόγγον τραπέντος

Βοιωτικῶς, ὡς οὐτήσω, οὐτειλή) βιόδωρος. ἢ παρὰ τὸ

τὰς ζεῖας δωρεῖσθαι, ζεῖδωρος. ἢ παρὰ τὸ ζῆω ζεῖς

καὶ ζεῖ, ἀποβολὴ τοῦ ι, ζεῖδωρος, ὡς μένει, Μενέ-

λαος· καὶ συναίρεται ἢ κράσει γίνεται ζεῖδωρος· καὶ

γὰρ τὸ ζῶ ζῆω λέγεται, ἢ τὸ ζῆν δωρουμένη.

10 Ζεῖαι, αἱ οὐραὶ· κατὰ δὲ ἑτέρους αὐτῇ ἢ κριθῇ· πλεο-

νατμῷ τοῦ ζ, εἰαί τινες οὔσαι. εἰαί γὰρ αἱ τροφαί·

οἶον, Θῶων παρδαλίων τε λύκων τ' ἥϊα πέλονται· —

ὅτι ζῶων εἰαί εἰσιν. ἢ παρὰ τὸ ζῆω, ζεῖαι καὶ ζεῖαι,

αἱ τοῦ ζῆν αἰτιαί. ἢ ἀπὸ τοῦ Ζεὺς, ὅτι Διὸς εὐρημα

ἐστὶ κατὰ τὸν μῦθον. Τὰ εἰς ἄλφα τῇ εἰ διφθόγγῳ

παραληγόμενα ἢ τῷ ι, ἐπὶ μὲν οὐσίας, ὀξύνεται, ζεῖα,

Φεῖα, Χεῖα· ἐπὶ δὲ πράγματος, βαρύνεται· αἶαν, μνεῖα,

Χρεῖα.

20 Ζεῖραι, χιτῶνες ἀνακεκολλημένοι, ἢ ἀνάκωλοι. Ξενο-
Φῶν, Καὶ ζεῖρας μέχρι τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἱππῶν
ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ χλαμύδα· — οὕτως εἰς τὸ ῥητορικόν.

ἄλλοι δὲ ζῶνην καὶ χλαμύδα σημαίνειν τὴν λέξιν Φασί·
παρὰ τὸ εἶρειν, πλεονασμῷ τοῦ ζ, ἢ ἐνείρμεν· τινὲς
δὲ παρὰ τὸ δεῖν, ὃ ἐστὶ δετμεύειν, δεῖρά, καὶ ζεῖρά,
κατὰ μετάθεσιν τοῦ δέλτα εἰς ζ. τινὲς δὲ παρὰ τὴν
δέσιν, δεῖρά, ἱμάτιον, ἢ ἐφαπτίς, ἢ διάδημα, ἢ πορ-
φυροῦν ἐνδυμα.

Ζέω καὶ ζεῖν· εἴρηται κατὰ μίμησιν τοῦ κατὰ τὴν θερ-
μασίαν τῶν ὑδάτων ἤχου· ἢ ἀπὸ τοῦ ζα καὶ τοῦ αῶ
τὸ πνέω, ζῶω καὶ ζέω.

Ζῶ καὶ ζῆν] τὸ τῆς ζωῆς σημαντικὸν ῥῆμα, ἀπὸ τοῦ

30 ζέω κατὰ μεταφορὰν· ἀναπνέομεν γὰρ, ὥς πάρεστιν

ἐν ἡμῖν τὸ θερμὸν καὶ ἡ ζέσις τοῦ αἵματος. ἢ ἀπὸ

τοῦ αῶ τὸ πνέω, πλεονασμῷ τοῦ ζῆτα ἢ τοῦ ζα, γί-
νεται ζῶω· εἴτα κατὰ κρᾶσιν, ζῶ. παθητικὰ οὐκ ἔχει·

τὰ γὰρ οὐδέτερα ῥήματα, μήτε ἐνέργειαν μήτε πάθος

δηλοῦντα, παθητικὰ οὐκ ἔχει· οἶον ζῶ. πλουτῶ, ὑγιαί-
νω, ὑπάρχω. τοῦ ζῆμι, κίνησις οὐχ εὐρηται. ἀπὸ τοῦ

ζῶω, ζάεις, ζάει, κατὰ κρᾶσιν Δωριεὴν τοῦ αε εἰς η,

γίνεται ζῆς, καὶ ζῆ. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ζάεις ζᾶς, συνη- 40

ρημένον γέγονε τὸ ζῆς καὶ ζῆ.

Ζῆ[τι] ἐστὶν εἰς τὸ βοῆς. ὁ παρατατικὸς, ἔζαον ἔζων,

ἔζαες ἔζης, ἔζαε ἔζη· καὶ τὸ προστακτικὸν ζῆ, ὡς

παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἰφιγενείᾳ, Ἄλλ' ἔρπε καὶ ζῆ καὶ

δόμους οἶκει πατρός· — καὶ ἐν Φοῖβῳ, Δι' ἐλπίδος ζῆ,

καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου· — τὸ γὰρ ζῆ[τι] κατ' ἐπέτα-

σιν ἔχει τὴν τι συλλαβὴν· καὶ μετὰ τῆς σὺν προθέ-

σεως, σύζητι. τινὲς λέγουσι, τὸ ζῆς ζῆ μὴ ἔχειν τὸ ι

προσγεγραμμένον, κατασπενδύζοντες ἀπὸ τοῦ εἰς μι τοῦ

ζῆμι. οἵτινες οὐκ ἀκριβῶς λέγουσιν. εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ εἰς

50 μι, ὠφείλεν εἶναι ἡ μετοχὴ ζᾶς, ὥςπερ στάς· καὶ τὸ

θηλικόν, ζᾶσα, ὥςπερ στάσα· νῦν δὲ ζῶν ἐστὶν ἡ

μετοχὴ· καὶ τὸ θηλικόν, ζῶσα. καὶ εἰ ἀπὸ τοῦ εἰς μι,

ὠφείλεν εἶναι τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ζάμεν, ὥς-

περ Φαμέν· νυνὶ δὲ ζῶμεν ἐστὶν, ὥςπερ βοῶμεν. ἄρα

οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τῶν εἰς μι.

Ζητῶ, συζυγίας πρώτης. ἐν τοῦ ζα ἐπιτατικοῦ καὶ τοῦ

αἰτῶ, γίνεται ζαετῶ· καὶ συγκοπῇ, ζατῶ· καὶ τροπῇ

τοῦ ἄλφα εἰς η, ζητῶ.

Ζητήται, ἀρχὴ τις ἦν "Αθήνησι κατὰ καιροὺς καθίστα- 411

μένη, πρὸς ἣν ἐμνηύοντο αἱ ὀφειλούμεναι χρήματα τῇ

πόλει, καὶ μὴ ἀποδεδωκότες.

Ζήτης, ὁ υἱὸς Βορρᾶ· οἶον, Ζήτης αὖ Κάλαις τε βορήϊοι

υἱὲς ἱερόσθην, Ἀπολλωνίος ὁ Ρόδιος ἐν τοῖς Ἀργοναυ-

τικοῖς. Ζαήτης, παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ αἰήτης, ὁ μεγάλως

πνέων· υἱὸς γὰρ ἐστὶ τοῦ βορρᾶ.

Ζῆθος] Ἀπολλωνίος, Ἐν δ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσωπίδος υἱέε

δοῖω, Ἀμφίων καὶ Ζῆθος· ἀπύργωτος δ' ἔτι Θήβῃ Κεῖ-

10 το πέλας, τῆς οἴγης νέον βάλλοντο δομαίους Ἰεμενοί· —

εἴρηται παρὰ τὸν ζῆσω μέλλοντα, Ζῆθος, ὡς ἐρίσω,

ἐρίδος. ἢ ὅτι ἡ μητὴρ αὐτοῦ ἐζήτηε εὐμαρῶς τεκεῖν

αὐτὸν, ὡς Φησὶν Εὐριπίδης, Τὸν μὲν κήλητκε Ζῆθον·

ἐζήτησε γὰρ Τόκοισιν εὐμαρείαν ἢ τεκοῦσά νιν.

Ζῆλος, ὁ Φθόνος. παρὰ τὸ ζῆω καὶ τὸ λίαν γίνεται ζέ-

20 λος καὶ ζῆλος· θερμὸς γὰρ ἐστὶ λίαν. ἢ παρὰ τὸ ζέειν,

ὁ φλεγμαίνειν καὶ ἐκκαίεσθαι τὴν ψυχὴν ποιῶν· φλέ-

γει γὰρ ἐν τῷ βάθει. ἢ ὁ ἐκ τῆς ζέσεως τοῦ θυμοῦ

γινόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ ζάλη, ζάλος καὶ ζῆλος· ὁ γὰρ

ζῆλος ζάλην βάλλει εἰς τὸν ἄνθρωπον. ἢ ὁ ζητῶν 20

πρὸς τινα ἄλλον ζῆν· οἶον, — ζῆλοῦ δὲ τε γείτονα γεί-

των· — τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ συγμείμενα, εἴτε κατ' ἀρ-

χὰς εἴτε κατὰ τὸ τέλος, τὴν αὐτὴν φυλάττει γραφὴν·

οἶον, πολὺζῆλος, δὺςζῆλος, ὁ Φθονερός, παρὰ τὸ ζέειν

ὅλος.

- Ζημία, ἡ τῶν ὄντων πρὸς τὸ ζῆν μείωσις, ἡ τοῦ κέρδους καὶ τῆς ὠφελείας ἀτῆ, ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν μειοῦσα, ἡ τὴν ζωὴν μειοῦσα, τούτεστι τὴν περιουσίαν· παρὰ τὴν ζῆσιν τὴν γινομένην ὑπὸ τοῦ θυμοῦ ἐν τῷ ἐκτίνειν τὰ ἐπαγόμενα. ἡ δημία τις οὖσα· ἡ πολιτική.
- 30 Ζηρυνθία, Ἀφροδίτη ἐν Θράκη. Ζήρυνθον γὰρ ἄντρον ἐν Θράκη. οὐ γὰρ μόνον Ἀρεως ἱερά ἐστὶν ἐν Θράκη, ἀλλὰ καὶ Ἀφροδίτης. Λυκόφρων.
- Ζήτρειον, σημαίνει τὸ τῶν δούλων δεσμωτήριον, ἡγοῦν τὸν μύλωνα, παρὰ Χίοις καὶ Ἀχαιοῖς· ἐκεῖ γὰρ ἐδεσμεύοντο οἱ δούλοι. Εὐπολις, Ὡς περ γὰρ εἰς ζήτρειον ἐμπεσών· — καὶ Θεόπομπος, — ὥς μοι δοκεῖν εἶναι τὸ πρόθυρον τοῦτο βασιανιστήριον, τὴν δ' οἰκίαν ζήτρειον, ἡ κηλὸν μέγα· — σύνθετον δὲ ἐστὶν ἐκ τοῦ ζα καὶ τοῦ τρέω τὸ φοβοῦμαι, ζάτρειον καὶ ζήτρειον. ἡ παρὰ 40 τοῦ τρέω τὸ δεσμεύειν καὶ τὸ τρέω, γίνεται δῆτρειον, καὶ ζήτρειον, κατὰ τροπὴν τῆς εἰ διΦθόγγου εἰς τὸ η· ἐν ᾧ δεῖσθαι τρέουσιν. εὐρηται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι συνεσταλμένον. καὶ παρὰ Ἡροδότῃ, Ἀγε αὐτὸν εἰς τὸ ζήτρειον. ἐστὶ δὲ χορίαμβον τὸ μέτρον. τοῦτο δὲ ὁ μὲν Ὀρος προπαροξύει, ὥς τὸ γήτειον· ὁ δὲ Ὀριγένης προπερισπᾷ. Χοιροβοσκός.
- Ζιζάνιον, τὸ ἀνευ σπορᾶς συμπαραφυόμενον τῷ σίτῳ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ σίτος καὶ τὸ σίνω τὸ βλάπτω, σισάνιον καὶ ζιζάνιον, τὸ βλάπτων τὸν σίτον. ἡ παρὰ τὸ σίτος καὶ τὸ ἰζάνω τὸ κιάθημαι, σιτοῖζανον, τὸ τῷ 50 σίτῳ παρεδρεῦον καὶ συναυξάνον.
- Ζίσω, τὸ ζητῶ· ἐξ οὗ καὶ ζίσται, τὸ ζητεῖται.
- Ζιγνῶ, τὸ σκυθρωπάζω· καὶ ζιγνῶσαι, τὸ σκυθρωπάσαι.
- Ζυγός] παρὰ τὸ δύο ἄγειν, δυαγός· καὶ ἐν συγκοπῇ, δυγός καὶ ζυγός· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ δ εἰς ζ τρέπουσιν. ἡ παρὰ τὸ ἄγεσθαι καὶ ἐφέλκεσθαι ὑπ' αὐτοῦ, δυγός καὶ ζυγός. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ζ διαλύουσιν οἱ Δωριεῖς εἰς σ καὶ δ· οἶον, ζυγός, σδυγός· ζευκτηῖρες, σδευκτηῖρες· — 412 θερίζω, θερίσδω· συρίζω, συρίσδω. Θεόκριτος, Ἀ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσσεται· — ἡγοῦν μελίσσεται καὶ ἡχεῖ, καὶ ἀποτελεῖ μελωδίαν. σημαίνει τρία· τὸ ἄρμα τῶν ἵππων, ὥς τὸ, Ἰππεῖον δὲ ζυγοῦ θεᾶ ἡφαῖστο· — καὶ τὸν τῆς κισθάρας πῆχυν, ὥς τὸ, — ἐπὶ δ' τοῦτο· — καὶ τὸν τῆς κισθάρας πῆχυν, ὥς τὸ, — ἐπὶ δ' 10 ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν· — σημαίνει δὲ καὶ τὰς τῶν ἐρεσάωντων κατὰδράς. εἴρηται καὶ ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν, καὶ ἐπὶ ἀρμάτων καὶ πλοίων. καὶ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ποιητῶν τάλαντον, ἡγοῦν ἡ τρυάνη, δυαγόν, τὸ δύο ἄγον, καὶ ζυγόν. λέγεται ζυγός καὶ ὁ τῆς κισθάρας πῆχυς, καὶ ᾧ ἐγκνέονται οἱ κόλλαβοι· οὕτω δὲ λέγονται οἱ πάσσαλοι, ᾧν ἐξάπτονται αἱ χορδαί, παρὰ τὸ κενολῆσθαι. Ἰλιάδος ἰῶτα.
- Ζυγομαχεῖν, στασιάζειν, ὥς οἱ βόες συνεζευγμένοι. μετῆ- 20 κται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης μὴ συμφώνως ἐργαζομένων· ἐκεῖνοι γὰρ πολλάκις ὅταν ἔλκωσι κάμνοντες, ἐπερείδουσι τὸ βάρος, πρὸς ἀλλήλους κεχρημένοι ὑπερὶ ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εἰς τὸν σταθμὸν φιλονεικούντων, ἡ τῶν πωλούντων σταθμῶ, καὶ διαφερομένων πρὸς τοὺς ὠνούμενους· τῶν ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων, ἡ βοῶν, ἡ ἵππων, ἡ τινων τοι- 30 ᾧ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων, ἡ βοῶν, ἡ ἵππων, ἡ τινων τοι- ούτων· ὥς Ἡρόδοτος, Οὐκ ἂν τῶν ἐρίσαντες ἐν αὐλακὶ καμμέν ἄροτρον Ἀξίαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐτῇ λίποιεν· — ὁ δὲ Ἡρόδοτος, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πλοίοις ζυγῶν δύναται φύσει εἶναι· ἐπεὶ περὶ τῶν κατὰδράων διαφέρονται οἱ ἐρέσσοντες.
- Ζύγαστρον, τὸ κισθῶτιον, ὥς Φησι Σοφοκλῆς, Κόλῳ ζύγαστρον· — κυρίως ἡ ἐυλύγη σπορός· παρὰ τὸ ἐνεζεύ- 30 χθαι καὶ ἐνδεέσθαι ἀλλήλαις τὰς σανίδας. παρὰ δὲ

Δελφοῖς καὶ ζύγαστρον καλεῖται τὸ γραμματοφυλά-
κιον. ῥητορικὴ ἡ λέξις.

Ζύμη, τὸ σταῖς τὸ συμπεφθῆν εἰς ὀπτησίαν. παρὰ τὸ ζέω, ζύμη, (ὥς λύω, λύμη· δύω, δύμη) τὸ ζέον σταῖς· ἡ παρὰ τὸ ζῶης οἶμον εἶναι. ζέω, ζύω, ὥς ξέω, ξύω· χέω, χύω· ζύμη, καὶ ζύμωμα· ἐκ τοῦ ζέσαντος, ζευ-
στός, ἡ σταῖς τι γεγονός. ἐκ τοῦ ζύμη ζυμήτης, ἄρτος
ποιός· οἶον, ἄρτοι ζυμῆται, οἱ μεγάλοι.

Ζόφος, σκότος, ἀχλύς. παρὰ τὸ νέφος, μετὰ τοῦ ζα, ζάνοφος· καὶ συγκοπῇ, ζόφος. ἡ παρὰ τὸ Φάος κατὰ 40 προτέλευσιν τοῦ α, ὁ Φαός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, ζό-
φος, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α. ἡ ἀπὸ τοῦ γνόφος, δνόφος καὶ ζόφος, δηλονότι ἀποβολὴ τοῦ ν. σημαίνει δὲ δύο· τὸν ἐν ἄδου τόπον, οἶον οὐμιχλώδη· καὶ τὸν εἰς δύσιν, ὥς τὸ, Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖγε ποτὶ ζόφον ἡέρόεντα.

Ζωάγρια, τὰ ὑπὲρ τοῦ ζῆν διδόμενα ἄποινα.
Ζώγρει] Ζώγρει Ἀτρείς υἱέ· — ἀντὶ τοῦ ζῶντα λάμβαν-
νε. παρὰ τὸ ζῶ καὶ τὸ ἀγρεύειν, ζωγρῶ, τὸ τὰ ζῶντα
ἀγρεύω. 50

Ζωγράφος. Θεόκριτος, Ποῖοι ζωογράφοι τὰνριβέα γράμ-
ματ' ἐγραψαν; οὐχ ὅτι γράμματι χρῆται, ἀλλ' ὅτι τῇ
γραφίδι προσκαταξέει· γράψαι γὰρ τὸ ξύσαι. οὐν ἔχει
δὲ τὸ ι προσγεγραμμένον. ἐστὶ γὰρ ζῶον ζῶου ζωογρά-
φος· καὶ ἐπειδὴ οὐδέποτε μεταξὺ τοῦ ι ὄντος ἡ τοῦ υ
ἡ συμφώνου, κρᾶσις γίνεται, ἀλλὰ πρῶτον ἀποβάλλει
αὐτὸ, καὶ οὕτω γίνεται ἡ κρᾶσις, βελτίονα, βελτίω·
τῷ ἐμῷ, τῷμῷ· τοῦ ἀνθρώπου, τάνθρωπου· καὶ τὸ 413
ἀνθρώπος, τάνθρωπος· τούτου χάριν καὶ τὸ ζωογράφος
πρῶτον ἀποβάλλει τὸ ι, καὶ οὕτω ποιεῖ τὴν κρᾶσιν
τοῦ ω καὶ ο εἰς ω, χωρὶς τοῦ ι.

Ζωπυρεῖν, κυρίως τοὺς ἀνδρακὰς Φυσᾶν· Ὡς τρεῖς κατὰ-
ρατε ζωπύρει τοὺς ἀνδρακὰς· — καὶ ζωπυρῆσαι. ἀπὸ
μεταφορᾶς τοῦ τυρός λέγεται καὶ ἐπὶ τοὺς ἐξ ἀρρώ-
στίας ἀναβρῶννυμένους. καὶ ἐξην· Κάγω γ' ἂν ἐξην καὶ
σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον· — ὠφείλεν εἶναι ἐξην. κοινῶς
μὲν, ἐξας ἐξα· οἱ Δωριεῖς δὲ τὸ α εἰς η συναίρουσιν, 10
ἐξας ἐξης λέγοντες, καὶ ἐξας ἐξη. πλάνης οὖν γινομέ-
νης, ἐγένετο πρῶτον πρόσωπον ἐξην, προσθέσει τοῦ ν,
ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου.

Ζώδιον, σὺν τῷ ἰῶτα· ἐπειδὴ εὐρηται κατὰ διάστασιν.
Ἄρατος, Ζωῖδιον δὲ ἐ κύκλον ἐπίκλησιν καλέουσιν· —
ἡ ἐπειδὴ ἐστὶ, ζῶον ζῶου· ὅπερ ἔχει προσγεγραμμένον
τὸ ἰῶτα· καὶ ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς
τῶν πρωτοτύπων ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχεται, γίνεται ζῶί-
διον, ὥς εἴρηται, τοῦ ι ἀπὸ τοῦ πρωτοτύπου ὄντος. τὸ
γενικὸν ὄνομα, παρὰ τὸ ζῶ, τὸ τοῦ ζῆν δεκτικόν. ἡ 20
ἀπὸ τῆς ζωῆς, τὸ ζῶν ἔχον, ἡ ζῆσιν ἔχον καὶ θερμό-
τητα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μὴ ζῶν. ὅθεν καὶ ζε-
στὸν ἀνθρώπου Φαιμέν, τὸν εὐκίνητον καὶ θερμόν. γρά-
φεται δὲ μετὰ τοῦ ἰῶτα, ἐπειδὴ εὐρηται κατὰ διάστα-
σιν καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ, οἶον, Τόδ' ἡμῖν ἐρπετὸν πα-
ρέπτατο ζῶιον κἀνιστον· — καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα
τῶν διὰ τοῦ ων. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ων οὐδέτερα μονο-
γενῆ θέλει ἔχειν τὸ ἰῶτα· οἶον, Πτώον, ὄνομα ὄρους·
προστώον, περιστώον, ὑπερώον. οὕτω καὶ ζῶον σὺν τῷ ι.
Ζῶς· ἀξιοῖ ὁ Ἀσκαλωνίτης περισπᾶσθαι· οὐχ ὑγιῶς· μό- 30
νον γὰρ ἐστὶ τὸ σῶς περισπῶμενον ἀρσενικὸν εἰς ὡς
λήγον, εἴτε ἀπὸ τοῦ σῶος, ἡ ἀπὸ τοῦ σῶος· ὅπερ
ἀμεινον. εἰ δὲ ἐκ τοῦ ζῶος ἀξιοῖ αὐτὸ περισπᾶσθαι,
ἴστω ὅτι τὰ ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας πάλιν βαρύνονται.
εἰ μέντοι κλίνει αὐτὸ, ἰσοσύλλαβον εὐρεθήσεται. γίνε-
ται δὲ ἐκ τοῦ ζῶω, ζῶος ζῶς· ἡ ἀπὸ τοῦ ζῶ, ζῶς.
Ζῶη] ἐκ τοῦ ἄω καὶ τοῦ ζα, γίνεται ζῶω, ζῶ· οἱ γὰρ

ζῶντες πάνυ ἐμπνέουσιν. ὁ ζῶν, ὁ ζῶν· τοῦ ζῶντος, τοῦ ζῶντος. τὸ εὐκτικόν, ζῶμι· τὸ δεύτερον, 40 ζῶις, ζῶς· ζῶι, ζῶ· καὶ ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ οἱ Ἀττικοὶ προστιθεῖσι τὸ η, καὶ γίνεται ζῶη. ἀπὸ δὲ τρίτου ποιοῦσι τὸ δεύτερον, προσθέτει τοῦ σ, ζῶης· καὶ τροπὴ τοῦ ς εἰς ν, τὸ πρῶτον, ζῶην, ὡς ἀγαπῶην.

Ζωή] ἀπὸ τοῦ ζῶ, γίνεται ζωή, κατὰ πρόκληψιν συλλαβῆς. ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ ρέω, γίνεται ροή, καὶ χέω χοή, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ζέω, ζοή· καὶ τροπὴ τοῦ ο εἰς ω ζωή. τὰ γοῦν παρ' αὐτοῦ συγχεόμενα τὴν αὐτὴν φυλάττει γραφὴν, ζωηφόρος, ζωοτόκος, αἰείζωος.

50 Ζωμός] κυρίως τὸ ἐπὶ τοῖς κρέασι τῶν ζῶων ἄρτυμα ζωμός καλεῖται· ζῶμα δὲ, τὸν χιτῶνα, ἀπὸ τοῦ ζῶννυσθαι· ἢ τὸν θώρακα.

Ζῶννυσθαι, τὸ καδοπλίζεσθαι· συνεδοχικῶς ἀπὸ μέρους. τὸ περιεζωσμένον· ἐκ τοῦ ζῶω βαρυτόνου· εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ ζῶ ζῶσω, οὐκ ἂν φείλετο προσλαμβάνειν τὸ σ· τοῦ δὲ ζῶ (ἐπὶ τῆς ζῶης) ὁ μέλλων, ζήσω. ἔχει δὲ τὸ ζῶννύω πρὸς τὸ ζῶ συγγένειάν τινα· ἐπεὶ τὸ ζῆν ἐπὶ τοῦ θερμοῦ λαμβάνεται, παρὰ τὸ ζέω, διὰ τὴν 414 ἐν αὐτῷ θερμασίαν, ὥσπερ καὶ κατὰ περίφρασιν ἀλίβας ὁ νεκρός· ἀπὸ δὲ μεταφοράς τοῦ ζῆν, καὶ τὸ ζῶννύω· ἐπεὶ κατ' ἐκείνον τὸν τόπον ζῶννύμεθα, ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ τοῦ σώματος θερμόν, ἢ καρδίαν.

Ζώνη, τὸ τοῦ σώματος μέρος· παρὰ τὸ ζῶ· ἐν ᾧ μάλιστα τὸ τοῦ ζῶντος ἐστὶ ζωτικόν· καὶ τὸ περὶ αὐτὸ ὕψωμα, ζώνη ὁμωνύμως λέγεται, ὡς καὶ θώραξ τὸ μέρος τοῦ σώματος, καὶ τὸ περιτιθέμενον ὄπλον. ἢ παρὰ τὸ δεῖν, 10 δῶνη καὶ ζώνη, ἢ περιδεομένη καὶ δεσμοῦσα ἡμᾶς· διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ συγχεόμενα, διὰ τοῦ ω μεγάλου, οἶον ἄζωνος, βαδύζωνος, εὐζωνος. σημαίνει δὲ τρία· τὸ μέρος τοῦ σώματος, ὡς τὸ, Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον

δὲ Ποσειδάωνι, Ἰλιάδος β'. παρὰ τὸ ζῶ τὸ ζῶγοννῶ, τὸ παρὰ τὴν καρδίαν μέρος κείμενον, ἐν ᾧ μάλιστα ἐστὶ τὸ τοῦ ζῆν δεκτικόν. σημαίνει καὶ τὸ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον, ὡς τὸ, Ζώσατο δὲ ζώνην ἐκατὸν θυτάνοις ἀραρυῖαν· — σημαίνει καὶ τὸν συνουσιασμόν, ὡς τὸ, Λῦσε δὲ παρθευῖν ζώνην.

Ζωστήρ, θώραξ, ζώνη· καὶ τόπος τῆς Ἀττικῆς. Εὐφορίων, Οὗτος μὲν Ζωστήρ Φοίβου πέδον· — καὶ Ζώστριος 20 Ἀπόλλων, παρὰ Ἀθηναίοις τιμώμενος. καὶ, ἢ δ' ἐπαπλήσασα Ζωστήρῳ Ἀπόλλωνι· — Φασὶ γὰρ, τὴν Λητὴν ὠδίνουσαν ἐκείσε τὴν ζώνην λῦσαι. Ζωστήρ, ὁ ἐπάνω τοῦ θώρακος, ᾧ χρώνται· Λῦσαι δὲ οἱ ζωστήρα παναίοιλον· — ζῶμα δὲ καὶ αὐτὸς ὁ θώραξ κατὰ Ἀριστάρχον. ἀντίγραφον οὖν Φησι, Διὰ μὲν ἄρ ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο· — λέγεται ζῶμα καὶ τὸ περιζῶμα· Ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν· αὐτὰρ ἔπειτα Θῆκεν ἱμάντας εὐδμήτους.

Ζωρότερον] Ζωρότερον δὲ κέραιρε, Ἰλιάδος ι'. ζωτιώτερον, ἀκρατιώτερον, ἐνεργές· οἱ δὲ, θερμότερον· παρὰ τὸ ζωρός, ὁ ἀκρατός· καὶ οὐδέτερον, ζωρόν· καὶ ζωρότερον ποτόν. ἀπὸ τοῦ ζῆν ἢ ζεῖν, γίνεται ζωότερον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ· ἐν ᾧ ὁ οἶνος οὐκ ἠφάνισται, ἀλλ' 30 ἔτι ζῆ· ἢ ζεῖ καὶ θερμός ἐστίν· ἀπὸ δὲ τούτου τὸ ἀκρατιώτερον καὶ ἰσχυρόν ἐμφαίνει. ἢ ἀπὸ τοῦ ζα καὶ τοῦ ὠρον, ὃ σημαίνει τὸν ἐνιαυτὸν, γίνεται ζάωρος, καὶ ζωρός, ὁ πολυετής καὶ παλαιός οἶνος, καὶ εὐποτός ὑπὲρ τὸν νέον.

Ζώτειον, προπαροξυτόνως ὁ μύλων· παρὰ τὰς ζεῖας, αἱ 40 καὶ ζεαὶ καλοῦνται· ὅπου αἱ ζεαὶ ἐνόπτοντο, οἶον ἐξόντειον, οἱ δὲ, τόπου ὄνομα, ὅπου ἐκολάζοντο οἱ οἰκέται. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ζώτειον, ὡς Ὡρος ὁ Μιλήσιος εἴρηκεν.

Η.

414 Ἡτα τὸ στοιχεῖον, ἐκ τοῦ ἦτα καὶ ταῦ ἔχειν τὸν χαρακτῆρα τοῦ στοιχείου. ἦνίκα γὰρ πλάγιον τεθῆ, εὐρήσεις ταῦ· εἰ δὲ ἀπὸ πρώτης γραμμῆς τοῦ ἦτα βαρεῖαν δώσει διὰ τῆς ἐν μέσῳ γραμμῆς, τὸ ἦτα εὐρήσεις ἀλφα.

Ἡ] τοῦτο τὸ η φιλούμενον καὶ περισπώμενον δηλοῖ σύνδεσμον παραπληρωματικόν, ἦτοι ἴσον τῷ δῆ· οἶον, — ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερον ἐστὶ· — καὶ παραλλήλως, Ἡ δὴ λοῖγια ἔργα· — δηλοῖ δὲ καὶ ἀπορηματικόν σύνδεσμον· οἶον, Ἡ οὐχ' Ἐλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο· — Ἡ μῦνοι Φιλέουσι· ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων Ἀτρεΐδαι· — δηλοῖ 415 δὲ καὶ τὸ ἔφη· Ἡ, καὶ νυνανέσιν ἐπ' ὀφρύσι· — καὶ σεσημειῶται Ἀριστάρχῳ, ὅτι ὁ μὲν Ὀμηρὸς αἰεὶ ἐπὶ προειρημένοις λόγοις ἐπιφέρει τὸ ἦ, τὸ δηλοῦν τὸ ἔφη· ὁ δὲ Πλάτων μετ' αὐτὸ ἐπιφέρει τὸν λόγον. καὶ πάλιν, ἡ φιλούμενον καὶ περισπώμενον, σημαίνει τέσσαρα· τὸν δὴ παραπληρωματικόν σύνδεσμον· ὡς τὸ, — ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερον· — καὶ ἐπὶ ῥήματι βεβαιώσεως, ἀντὶ τοῦ ὄντως, ὡς τὸ, Ἡ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἀλκιμος υἱός· — καὶ ἀντὶ τοῦ εἶπεν· ἐστὶ δὲ ῥῆμα ἴσον τῷ ἔφη· ὡς τὸ, Ἡ, καὶ νυνανέσιν ἐπ' ὀφρύσι· — καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπορηματικοῦ τοῦ ἄρα, ὡς τὸ, Ἡ μῦνοι φίλοι· — δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀληθές, ὡς ἐπὶ τὸ, Ἡ δὴ λοῖγια ἔργα, ὅτε μ' ἐχθροδοπῆσαι ἐφῆσεις Ἡρη· — τὸ γὰρ ὄντως, ἐπὶ τοῦ ἀληθῶς λαμβάνεται. Ἡ μάλα δὴ τέθνηκεν· — ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς, δῆλον, Ἰλιάδος σ'. οὕτω γὰρ καὶ ἐν Ὀδυσσεῖα ἔχει, Ἡ μάλα δὴ τις ἐγγυμέν.

415 Ἡ, καὶ νυνανέσιν ἐπ' ὀφρύσι· — καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπορηματικοῦ τοῦ ἄρα, ὡς τὸ, Ἡ μῦνοι φίλοι· — δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀληθές, ὡς ἐπὶ τὸ, Ἡ δὴ λοῖγια ἔργα, ὅτε μ' ἐχθροδοπῆσαι ἐφῆσεις Ἡρη· — τὸ γὰρ ὄντως, ἐπὶ τοῦ ἀληθῶς λαμβάνεται. Ἡ μάλα δὴ τέθνηκεν· — ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς, δῆλον, Ἰλιάδος σ'. οὕτω γὰρ καὶ ἐν Ὀδυσσεῖα ἔχει, Ἡ μάλα δὴ τις ἐγγυμέν.

10 Ἡ, καὶ νυνανέσιν ἐπ' ὀφρύσι· — καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπορηματικοῦ τοῦ ἄρα, ὡς τὸ, Ἡ μῦνοι φίλοι· — δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀληθές, ὡς ἐπὶ τὸ, Ἡ δὴ λοῖγια ἔργα, ὅτε μ' ἐχθροδοπῆσαι ἐφῆσεις Ἡρη· — τὸ γὰρ ὄντως, ἐπὶ τοῦ ἀληθῶς λαμβάνεται. Ἡ μάλα δὴ τέθνηκεν· — ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς, δῆλον, Ἰλιάδος σ'. οὕτω γὰρ καὶ ἐν Ὀδυσσεῖα ἔχει, Ἡ μάλα δὴ τις ἐγγυμέν.

Η φιλούμενον δὲ καὶ βαρυνόμενον δηλοῖ σύνδεσμον διαζευκτικόν· Ἡ εὖ, ἢ κακῶς νοστήσομεν· — ἐστὶ δ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ συναπτικοῦ τοῦ εἰ τίθεται, ὡς τὸ, — ἢ καὶ γένει ὕστερος ἦεν· — ποτὲ δὲ παρέλκει, ὡς τὸ, Ἀλλὰ τί ἢ ἐμὲ ταῦτα παρεξερέσθαι ἐκαστα; — καὶ 20 πάλιν, ἡ φιλούμενον καὶ βαρυνόμενον σημαίνει τέσσαρα· ἡ διαζευκτικός ἐστίν, ἡ υπερδιαζευκτικός, ἡ διασαφητικός, διαζευκτικός, ὃ τὰ ἐναντία τῇ συντάξει διίστων· οἶον, — ἢ νέος ἢ παλαιός· — καὶ, Ἡ ἡμέρα ἐστίν, ἢ νύξ· — ὑποδιαζευκτικός δὲ ἐστίν, ὃ διάφορα πράγματα τιθεῖς, καὶ μὴδ' ἕτερον ἐν τῇ αἰτήσει διερωτῶν· οἶον, Δός μοι χρυσὸν ἢ ἀργυρον ἢ λίθους τιμίους· — διασαφητικός δέ ἐστιν, ὅταν τῶν δύο προτεθέντων, τὸ ἐναίρηται· οἶον, Κρεῖσσον πένεσθαι ἐν γῇ ἢ πλουτοῦντα πλεῖν· — καὶ, Θέλῳ τύχης σταλαγμόν, ἢ φρενῶν πίθον· — Ῥανὶς 30 φρενῶν μοι μᾶλλον, ἢ βυθός τύχης· — οὗτος ὁ σύνδεσμος γίνεται μετὰ τοῦ ἀλλὰ συνδέσμου, ἀλλὰ ἢ· ἐν συγκοπῇ, ἀλλ' ἢ· δηλοῖ δὲ καὶ τὸν καὶ, ὡς τὸ, Βούλομαι ἐγὼ λαὸν σοὺν ἐμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.

Ἡ τοιόςδε εἰναι· — ὃ ἡ σύνδεσμος διαζευκτικός μὲν ἐστὶ, παρελήφθη δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ ἀντὶ τοῦ συναπτικοῦ εἰ· οἶον ἐστὶ καὶ ἄλλο, — ἐπεὶ οὐ πολὺ μύθος, Οὐδ' ἀφαρμαρτοεπής, ἢ καὶ γένει ὕστερος· — ἢ ἀντὶ τοῦ εἶναι καὶ τῷ γένει. οὕτω καὶ τὸ, ἢ τοιόςδε εἶναι· — ἀντὶ τοῦ, εἶναι τοιοῦτος ὑπάρχῃ. Οὐκ ἂν δὴ μεί- 40 νειας ἀρῇ Φίλον Μενέλαον, Ἰλιάδος γ'. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ πότερον, ὡς τὸ, Ἡ ὅγε φασγανὸν ὀξύ.

- Ἡ γηθήσαι Πρίαμος: — σύνδεσμος διαβεβαιωτικός· καὶ δεῖ περισπᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ, ὅντως ἂν χαρεῖται. ὅτι τὸν ἢ σύνδεσμον ἐξ διαφόρων σημαίνειν Φησὶν Ἡρωδιανός· περισπώμενον, τρία· καὶ βαρυνόμενον, τρία. περισπώμενος μὲν γὰρ, ἔστι παραπληρωματικός, βεβαιωτικός, διαπορητικός· βαρυνόμενος δὲ, ἔστι διαζευκτικός, παραδιαζευκτικός, διασαφητικός. ὁ μὲν οὖν διαζευκτικός οὕτως, Ἡ ἡμέρα ἐστίν, ἢ νύξ: — ὁ δὲ παραδιαζευκτικός κεῖται ἀντὶ τοῦ καί, ὡς παρὰ Πλάτωνι, Μίνως, ἢ περὶ νόμων: — ἀντὶ τοῦ, καὶ περὶ νόμων. τὸ δὲ, Βούλομαι πλουτεῖν ἢ πένεσθαι: — τοῦ διασαφητικοῦ ἐστίν. ἔθος δὲ τοῖς διασαφητικοῖς συνδέσμοις, δύο πραγμάτων τοῦ μὲν ἑνός, ποιεῖσθαι αἵρεσιν· τοῦ δὲ ἑτέρου, ἀποβολήν. καὶ ἀποβολή μὲν, ὡς τὸ, Βούλομαι ἐγὼ λαὸν σὺν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι: — αἵρεσις δὲ, ὡς τὸ, Ῥα νῆς Φρενῶν μοι μάλλον, ἢ βυθὸς τύχης: — τὸ ἢ, δασυνόμενον καὶ ὀξύτονον, δηλοῖ ἄρθρον προτακτικόν, ὡς τὸ, Ἡ δ' ἑτέρη, θέρει προρέει: — δηλοῖ δὲ καὶ ἄρθρον ὑποτακτικόν· οἶον, — ἢ μυρὶ Ἀχαιοὺς ἄλγε' ἔθηκε: — δηλοῖ καὶ ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν· οἶον, Ὡς ἢγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένης ἀδμής. δηλοῖ δὲ καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου συζυγοῦσαν τῇ ἐμῇ, σῇ. ὑποδείγματα δὲ αὐτῆς παρ' Ὀμήρῳ οὐχ εὐρίσκειται· ἐν δὲ τοῦ ἀναλόγου νοεῖται· αἱ γὰρ πλάγιοι πᾶσαι δι' αὐτῆς παρ' Ὀμήρῳ σώζονται, ἦς, ἦ, ἦν.
- 10 Ἡ, σύνδεσμος αἰτιολογικός, ἀντὶ τοῦ καθὸ παραλαμβανόμενος. ἦχι· ἢ πολεμητέα ἦν αὐτοῖς: — ἀντὶ τοῦ ὅπου, τοπικὸν ἐπίρρημα. τὸ γὰρ ἦχι, τοπικὸν ἐπίρρημα, κατ' ἐπέκτασιν ἐστὶ τῆς χι συλλαβῆς, ἐκ τοῦ ἢ δασυνόμενου καὶ περισπωμένου. ἔχει δὲ καὶ ἰ προσγεγραμμένον. τὰ γὰρ εἰς ἢ λήγοντα ἐπίρρηματα ἔχει τὸ ἰ προσγεγραμμένον· οἶον ἄλλη, τριπλῇ, νομιδῇ. σεσημείωται πέντε, νῆ, μῆ, δῆ, ἦδῃ, δηλαδῇ. διατὶ βαρύνεται; ζῆται εἰς τὸ ὀψιτέλεστον.
- Ἡ δὲ οἱ, αὕτη δὲ αὐτῶ. περισπᾶται. ἐν μέρος λόγου ἐστίν· ἐπειδὴ δεικνύται ἐκ τοῦ ἄρσενικοῦ, Ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ: — καὶ εἰς τὸ Λεξικόν· Ἰλιάδος γ', γράφεται, Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικί: — ἢ διὰ τοῦ δε παραγωγῇ, εἰ ἔχει πρὸ τέλους μακρὸν, προπερισπᾶται. σεσημείωται τὸ, Τῶδε δὲ νῶϊ.
- Ἡ] ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃ: — ἀντὶ τοῦ ἔφη, εἶπεν. Ἡ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτου: — ἔστι δὲ ῥῆμα χρόνου ἀόριστου δευτέρου. Ἡ, καὶ ἀπὸ στομάχων ἀρνῶν: — ἔστι Φῶ τὸ λέγω· οὐ παρὰ γων, Φημί· καὶ Ἀττικῇ ἀποβολῇ, ἡμί, τὸ αὐτὸ σημαίνειν· καὶ ἐστὶ τὸ μὲν Φημί, δευτέρως συζυγίας· τὸ δὲ ἡμί, πρώτης. ἡμί οὖν, ὁ μέλων, ἦσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν, ἦς, ἦ.
- 30 Ἡ δ' ὅς] οἱ μὲν περὶ Ἐρατοσθένην, ἀντὶ τοῦ, ἔφη δὲ οὗτος· διὸ καὶ δασύνει τὴν ἐσχάτην· ἐντετάχθαι γὰρ ἄρθρον τὸ ὅς. καὶ, ἢ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ. καὶ, ἦν δ' ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ ἔφην ἐγώ. παρ' ὁ δὲ Ἑρμιππος καὶ Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ, ἔφη δὲ· ὡς Χάρης δὲ καὶ Κριτόλαος, ἀντὶ τοῦ ἔφασαν, καὶ ἀντὶ τοῦ ὦ Φίλε, σημαίνει, Φασί. διελέγχεται δὲ ὑπὸ πλείονων. Χαῖρε, ἔφη, παιδίον. τί δὲ ὁ πατήρ; πῶς δὲ ἡ μήτηρ καὶ οἱ οἰκέται; Καὶ μάλ', ἦδ' ὅς, ὡς πάντες. Ἐκομίσθης δὲ πῶς; Ὡς ἂν διὰ θαλάττης, ἔφην.
- 40 Ἡ μὴν, ὅντως δη. τὸ ἦ, σύνδεσμος βεβαιωτικός· τὸ μὴν, σύνδεσμος παραπληρωματικός. διαφέρει δὲ ὁ ἐναντιωματικός τοῦ παραπληρωματικοῦ· ὅτι ὁ μὲν παραπληρωματικός, ἐπιφέρειται συμφῶν τε καὶ Φωνήεντι· ὁ δὲ ἐναντιωματικός, οὐδέποτε Φωνήεντι. ἢ μὴν, μάλιστα

- μὲν ἀπαρεμφάτω συντάσσεται, τάχα δὲ καὶ ὀριστικῶ, ἢ μὴν τότε ἐγένετο, ἢ τότε ἔσται. Ἡρόδοτος ἐν α', Ἡ μὴν σ' ἐγὼ αἵματα νορέσσω.
- Ἡ, ἐπίρρημα ὀρμητικόν· ὅπερ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται, 50 Εἴ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε: — ἢ ὅντως καὶ ἀληθῶς. καὶ ἔστιν ἐπίρρημα βεβαιώσεως.
- Ἡτοι, ἀντὶ τοῦ μὲν ποιητικῶς· διαφέρει δὲ τοῦ μὲν· ὅτι τὸ μὲν ἦτοι, κατ' ἀρχὴν τίθεται· ὁ δὲ μὲν, οὐχι, ἀλλὰ παρέπεται. καὶ ὁ μὲν μὲν, συνήθης ἐστίν· ὁ δὲ ἦτοι, ποιητικῶς. συνετέθη δὲ ἐκ τοῦ ἦ συναπτικοῦ καὶ τοῦ τοι παραπληρωματικοῦ, ἦτοι. τοῦτο καὶ προτάσσεται καὶ ὑποτάσσεται. ὅτε μὲν οὕτως, ἦτοι τότε, ἢ τότε: — ὅτε δὲ οὕτως, ἦτοι τότε, ἢ τότε. Ἰστέον ὅτι 417 τὸ ἦχι, τὸ γινόμενον ἐπεκτάσει τῆς χι συλλαβῆς, ὡς τὸ ναί, ναίχι, οἱ Δωριεῖς ἄχι λέγουσι διὰ τοῦ α, Ἀχι Λίχα μέγα σᾶμα: — τουτέστιν, ὅπου τοῦ Λίχα τὸ μέγα μυημεῖον. καί, — ἄχι ὁ κλεινὸς Ἀμφιτρωνίδης: — πολλῶν δὲ λεγόντων συν τῷ ἰ γράφεσθαι, καὶ πολλῶν ἀντιλεγόντων χωρὶς τοῦ ἰ, τῆς μέντοι παραδόσεως ἐχούσης τὸ ἰ, δίκαιον ἡγημαὶ πάντας παρακρουσάμενος, τῇ παραδόσει μόνῃ ἔπεσθαι, καὶ μὴ διακενῆς γράφειν ἃ χρεῖα οὐκ ἐστὶ· καὶ μάλιστα πολλαῖς καὶ ἀνεικᾶ- 10 στοῖς συμφοραῖς καὶ τῇ τῶν ἀναγκαίων πιεζόμενος σπᾶναι· ἀλλὰ τῷ τῶν λόγων ἀνθελκόμενος ἔρωτι, οὐδ' ὅλως τοῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνον δέδωκα, ὥστε καὶ αὐτὸς ὠφελήσθηναι τὰ μέγιστα, καὶ τοῖς μετ' ἐμὲ καταλιπεῖν μνήμης ἄξιον.
- Ἡβαιόν, ὀλίγον καὶ ὀλιγοχρόνιον· παρὰ τὴν ἦβην· ἐπεὶ αὕτη ὀλίγη καὶ ταχέως αὖξεται καὶ ἐλαττοῦται. ἀφ' οὗ παρώνυμον ἦβαιός. τὸ ἦ, ἦτα. ἐκ τοῦ ἦβη ἢ ἀκμή, ἦβαιός καὶ ἦβαιός, ὁ ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἀκμάζων καὶ μαραινόμενος πάλιν. καὶ εἰ ἐκ τοῦ ἦβη γίνεται, ὠφείλει 20 δασύνεσθαι. οὐκ ἐστὶ δὲ οὕτως· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βῆναι γίνεται βαιός· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ἦ, βαιός, ὁ ἐπ' ὀλίγον χρόνον βεβηκώς· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ἦ, ἦβαιός. ὡς τὸ μῦει, ἡμῦει· βαιόν, ἦβαιόν. καὶ ἄλλως· ἐκ τοῦ γράφεσθαι διὰ τῆς διφθόγγου, δεικνύται πλεονασμόν εἶναι τὸ ἦ. λέγει ὁ κανὼν· Τὰ διὰ τοῦ αἰος δισύλλαβα ὀξύτονα τριγενῇ, διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, σκαιός, λαιός, Φαιός· πλὴν τοῦ θεός. οὕτω καὶ βαιός. δῆλον ὅτι πλεονασμός ἐστὶ τοῦ ἦ. ἦβαιός, ὀξύνεται, ὡς τὸ γηραιός, δηναίος· ἵνα μὴ βαρυνόμενον, σχῇ κτητικόν 30 τύπον, ὡς περὶ Ῥώμη, Ῥωμαῖος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, τὸ οὕτως ὀλίγον, ὥστε μόνον βῆναι παυσάμενον· καὶ τὸ ἐλάχιστον ἅμα τῷ ἄρξασθαι πέπαυται. ἢ παρὰ τὸ βῶ βαιόν· καὶ κατὰ σύνθεσιν τῆς στερήσεως, ἀβαιόν, τὸ μὴ ἔχον βάσιν· καὶ ἦβαιόν, ὡς ἄπειρος, ἡπειρος. πρὸς οὖν διαφορὰν σημαινομένου τὸ πάθος.
- Ἡβη, σημαίνει δύο· τὴν θεόν, ὡς τὸ, — μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἡβη: — καὶ τὴν ἀκμὴν καὶ νεότητα, ὡς τὸ, — λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἦβην: — Καὶ δ' ἔχει ἦβης ἄνθος, ὅτε κρᾶτος ἐστὶ μέγιστον: — ἦδῃ τις οὔσα· 40 ἦδῃ γὰρ ἡμᾶς, ὡς ἄνθος οὔσα τῆς ἡλικίας· κατὰ τροπὴν τοῦ δέλτα εἰς βῆτα Βοιωτικῶς. ἢ παρὰ τὸ ἄπτω, ἀφῆ, καὶ ἦβη τροπῇ τοῦ α καὶ τοῦ φ· πυρῶδεις γὰρ οἱ ἦβῶντες. ἢ ἀφῆ τις οὔσα· τότε γὰρ ἀπτόμεθα καὶ ἔργων γυναικός. ἢ παρὰ τὸ ἦβαιόν, ἢ ἐπ' ὀλίγον χρόνον οὔσα. ἢ ἀπὸ τοῦ βεβηκέναι, ἄβη καὶ ἦβη. ἀπὸ τοῦ βῶ τὸ πορεύομαι, βῆ καὶ ἦβη.
- Ἡβηδόν, ἀθρόον ὅλα κατ' ἡλικίαν. ἢ κατὰ νεότητα ἦβῶντας, ὡς τὰς στρατείας.
- Ἡγαχον, δεύτερος ἀόριστος. ἀπὸ τοῦ ἄγω, ὁ δεύτερος ἀό- 50

ριστος, ἄγον· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἄγαγον, καὶ ἡγαγον.

Ἠγάθεον, τὸ θεῖον καὶ θαυμαστόν. παρὰ τὸ ἄγαμαι, ἀγάθεον. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὴν θεάν, οἶνει τὸ ἀξιοθέατον. Ἠγαθέην, θεῖαν, θαυμαστήν. παρὰ τὸ ἄγαμαι, ἀγάθεος, καὶ ἡγαθέη. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ θεῖον, ὃ δηλοῖ τὸ θαυμαστόν.

418 Ἠγαλέην κάλπιν ἀειρομένην: — τὴν κατεργεῖσαν ἢ κολοβωθεῖσαν, ἢ κοιλωθεῖσαν. παρὰ τὸ ἄγος, ὃ σημαίνει τὸ ῥήγμα. ἐκ τοῦ ἄγω τὸ κλάνω, ἄγος ἀγαλέος, ὡς τάρβος ταρβαλέος.

Ἠγαλλεν, ἐθεράπευε. Δῶν ἐν ἐκτωικαιδεκάτῳ λόγῳ Ῥωμαϊκῶν, Διά τε οὖν ταῦτα, καὶ ὅτι τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἡγαλλεν: — κέχρηται δὲ τῇ λέξει ἄλλοι τε, καὶ Εὐνόμιος ὁ δυσσεβὴς καὶ αὐτὸς οὕτω πολλάκις.

Ἠγάμην, ἀπεδεξάμην.

10 Ἠγάσσατο, ἐθαύμασεν, ἐξεπλάγη. παρὰ τὸ ἄγαν, ἀγάζω, ὡς λίαν, λιάζω. ἢ παρὰ τὸ ἄγῳ, ἀγαίω, ἀγαίομαι, ἡγαίομην· ἡγάσμην, ἡγασάμην· καὶ πλεονάζει τὸ σ, διὰ τὸ μέτρον.

Ἠγεμών] παρὰ τὸ ἡγῶ ἡγήσω, ἡγημῶν, καὶ ἡγεμῶν ἡγεμόνος. συστέλλεται ὡς ῥηματικόν. ἡγεμῶν συμμορίας, ὁ προέχων πλούτῳ, καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν ἀπειλημένος.

Ἠγεμόνεσι] ζῆται εἰς τὸ Ἀτρεΐδῃσι. ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ· ἐπὶ δὲ οὐδετέρου, ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν, ἢ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ε· στόματος, στομάτεσι· δέπας, δεπάσειν.

Ἠγερθεν, συνηγέρθησαν, συνηθροίσθησαν. ἀγείρω· ὁ παρακείμενος, ἡγερμαι· ὁ ἀόριστος, ἡγέρθη· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἡγέρθησαν· Αἰολικῶς καὶ Δωρικῶς, ἡγερθεν. Τὰ ἔχοντα τὴν μετοχὴν εἰς ε ὀξύτονον, ποιοῦσιν Ἰωνικόν.

Ἠγέρεσθαι, ἀθροίζεσθαι. ἀγερῶ ἀγερῶ.

Ἠγεμονία δικαστηρίου, ὀνομά ἐστι δίκης.

30 Ἠγέροντο, συνηθροίζοντο. ἀπὸ τοῦ ἐγέρθω, ἐγέρσω· ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, ἐγέρθομαι· ὁ παρατατικὸς, ἡγερθόμην, ἡγερθόμεθα· τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν, ἡγέρθοντο· καὶ προσθήκη τοῦ ε, ἡγέροντο. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγείρω ἀγερῶ, ἀγέρεθω.

Ἠγορόωντο, ἐδημηγόρουν, ἢ ἡθροίζοντο. ἀπὸ τοῦ ἀγορεύειν ἀγοράω ἀγορῶ· ἡγορῶντο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἡγορόωντο.

Ἠγγύα, ὠμολόγει δώσειν· ἡγγυάτο ὁ λαμβάνων.

40 Ἠγηλάζω, ἄγω, ὀδηγῶ, ἐπιμελοῦμαι· ὡς Φησιν Ὁμηρος, — καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις: — παρὰ τὸ ἄγω, ἀγάζω· πλεονασμῷ, ἀγαλάζω· καὶ τροπῇ, ἡγηλάζω.

Ἠγήμων· Δημοσθένους ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. εἰς ἣν τῶν μακεδονιζόντων, καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων.

Ἠγήσιππος] οὗτος ἐστὶν ὁ Κρώβυλος ἐπικαλούμενος· οὐ δοκεῖ εἶναι ὁ ἑβδομος Φιλιππικῶν Δημοσθένους ἐπιγραφόμενος.

Ἠγητορία, παλάθη σύκων, ἣν ἐπὶ τῇ πομπῇ τῶν πλουτηρίων φέρουσιν, ὅτι ἡμέρου πρώτης ταύτης τροφῆς ἐδέξαντο. ἢ διὰ τὸ πρῶτον τοῖς ἀνθρώποις ἡγῆσθαι σύκον, ἱερὰ συκὴ τὸ δένδρον κέκληται· καὶ ὁ τόπος ἱερὸς παρὰ Ἀθηναίους, ἐν οἷς πρῶτον εὗρέθη τὸ δένδρον. καὶ ἀπ' αὐτῆς καρπὸς ἡγετορία. οὕτω Φώτιος ὁ πατριάρχης.

Ἠδῆ, ἐπὶ ῥῆμα χρόνου δηλωτικόν. συντάσσεται δὲ μετὰ

τρίων χρόνων, καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ νῦν. ἡδῆ, σημαίνει 419 ἀντὶ τοῦ τότε· ἐπειδὴ τὰ ἐπιβήματα μὴ διορίζοντα χρόνον, κοινὴν δὲ παράτασιν δηλοῦντα, ἐπὶ παντὸς χρόνου παραλαμβάνεται· οἶον, νῦν Φρονῶ, νῦν ἐφρόνησα, νῦν Φρονήσω· ἡδῆ γράφω, ἡδῆ ἐγραψα, ἡδῆ γράψω. τὸ ἡδῆ ἀόριστόν ἐστι, καὶ τρεῖς χρόνους δηλοῖ· ἐπὶ μὲν τοῦ παρωχημένου, Ἠδῆ γὰρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ὠμίλησα: — ἐπὶ δὲ ἐνεστώτος, Ἠδῆ γὰρ μοι τόδε εἰκιστόν ἔτος ἐστίν: — ἐπὶ δὲ μέλλοντος, Ἠδῆ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσται.

Ἠδῆ] ἐκ τοῦ ἡδεῖν ὑπερσυντελικόν, διαλύουσιν οἱ Ἰωνεῖς 10 τὴν εἰ διφθόγγον· ἐν μὲν τῷ πρώτῳ προσώπῳ, εἰς ε καὶ α· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν, γίνεται ἡδεα, ὡς τὸ ἦν, ἔα· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, εἰς δύο εε, καὶ γίνεται ἡδεε· εἴτα οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ τὸ ε καὶ α εἰς η συναυροῦσιν· οἶον, ἡδῆ ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ ἡπιστάμην· καὶ ἐν τῷ τρίτῳ τὰ δύο εε εἰς η, οἶον, ἡδῆ ἐκεῖνος, ἀντὶ τοῦ ἐγίνωσκε· καὶ ὁμοφωνεῖ τῷ πρώτῳ. καὶ λέγουσι τινες, ὅτι ἰδοὺ εἴρηται ὁμοφώνον, τοῦ τεχνικοῦ λέγοντος, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἢ χρόνον ὁμοφωνεῖν. ἐστὶν οὖν εἰπεῖν, 20 ὅτι οὐκ ἐστὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον· ἢ γὰρ κρᾶσις τοῦ πρώτου προσώπου, τῆς παλαιᾶς Ἀττικῆς ἐστὶν ἰδίωμα· τοῦ δὲ τρίτου, τῆς νέας. ὥστε παρὰ τῷ ποιητῇ, Ὅς ἡδῆ τὰ γ' ἔοντα: — καὶ οὐδὲ τὰ, ἡδῆ. Ἀριστάρχειόν ἐστιν ἀμάρτημα· καὶ οὐκ ὠφείλε γὰρ εἶσαι αὐτὸ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὃν τῆς παλαιᾶς Ἀττικῆς. ἢ γὰρ παλαιὰ Ἀττικῆς, ὡς εἴρηται, τῷ πρώτῳ κέχρηται. ζῆται.

Ἠδεῖ] εἶδω τὸ γινώσκω καὶ ἐπίσταμαι· ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ παρακείμενος, εἶκα· ὁ μέσος, εἶδα· ὁ ὑπερσυντελικός, εἶδειν· καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ε τῶν παρωχημένων 30 εἰς η τρέπουσι· τὸ ἐβουλόμην, ἡβουλόμην λέγουσιν. οὕτω καὶ τὴν εἰ διφθόγγον ἐποίησαν εἰς η καὶ ι προσγεγραμμένον, ἡδεῖν. οἱ γὰρ παρωχημένοι, ἢ ἴσα φωνήεντα θέλουσιν ἔχειν πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνεστώτος, ἢ πλείονα, οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα. ἴσα μὲν, αὐλῶ, ἡλουν· οἰκῶ, οἰκουν· πλείονα δὲ, ἔχω, εἶχον· ἐῶ, εἶαον· εἶων, εἶουν· τὸ εἶδω, εἶκω, εἶκάζω, δύο φωνήεντα ἔχοντα κατὰ τὴν ἀρχὴν, δηλὸν ὅτι τὸ ἦκον, ἦκαζον, ἡδεῖν, δύο φωνήεντα ἔχει, ἵνα μὴ εὗρεθῇ ἐλάττονα. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λέγει χωρὶς τοῦ ι· οἱ γὰρ Δωριεῖς πολ- 40 λάκις τὴν εἰ διφθόγγον εἰς η τρέπουσιν, οἶον ἦχον, ἦλκον. ἀλλ' οἱ Δωριεῖς τότε τρέπουσιν, ἡνίκα τὸ ι ἐν τῇ μετοχῇ ἀποβάλληται· ἔχων γὰρ καὶ ἔλκων, ἢ μετοχῇ. ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἔχει, οὐ τρέπεται· τὸ γὰρ εἰκονίζον καὶ εἶργον οὐ γράφεται διὰ τοῦ η· εἰκονίζων γὰρ καὶ εἶργων ἢ μετοχῇ. εἰ οὖν εἰδῶς καὶ εἶκων καὶ εἰκάζων ἢ μετοχῇ, οὐ τρέπουσιν οἱ Δωριεῖς εἰς τὸ η· ἄρα οὖν διὰ τοῦ η καὶ ἰῶτα γράφεται. καὶ διατί μὴ τὸ ἐν τῇ ληγούσῃ ἐτράπη, ἀλλὰ τὸ ἐν τῇ παραληγούσῃ ἄρχον; ἐπειδὴ ἰδίον ἐστὶ τῶν παρωχημένων τὸ κατὰ 50 τὴν ἀρχὴν μέγεθος· οἶον, ἄγω, ἡγον. ἄλλως· εἰ τὸ ἐπὶ τέλους ἐτράπη, ἔμελλε τὸ ι ἀνεμφώνητον εἶναι· ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. τὰ γὰρ εἰς ν λήγοντα ῥήματα οὐ θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ν τί ἀνεμφώνητον, οἶον βοᾶν. ζῆται εἰς τὸ ἐτετύφειν.

Ἠεῖδει] — οὐδὲ τις ἄλλος Ἠεῖδει δμῶν: — ἐστὶ καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ. ὡς οἶμαι, πλεονασμός ἐστι τῆς εἰ διφθόγγου, ἐκ τοῦ ἡδεῖ, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἔξης, ἐξεῖς.

Ἠεῖν, ἡεῖς, ἡεῖ. ζῆται εἰς τὸ ἀπῆειν. ἐκ τοῦ εἶα μέσου 420 παρακειμένου, Ἀττικῇ ἐπιτάσει, ἡα, ἡεῖν ἡεῖς ἡεῖ· καὶ πληθυντικῶς, ἡμεν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, Ἐπειτα

πρὸς τὸ τέμενος ἤμεν τοῦ Θεοῦ: — καὶ ἐν Γηρυτάδι,
 — ἦσαν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου: — ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο.
 *Ἡεῖρεν, ἔδῃσεν, ἐδέσμευσεν. ἀπὸ τοῦ εἶρω, εἶρε· (σημαί-
 νει τὸ δεσμεύω) πλεονασμῷ τοῦ η, ἡεῖρω, ὡς μῦω,
 ἡμύω· Σὺν δ' ἡεῖρεν ἱμάσιν.
 10 *Ἠδεῖς·θ] ἀπὸ τοῦ εἶδειν γίνεται κατὰ ἔκτασιν, ἡδεῖν,
 ἡδεῖς· τὸ πληθυντικόν, ἡδεῖμεν, ἡδεῖτε, ἡδεῖσαν· καὶ
 κατ' ἑλλειψιν, ἡδεμεν, ἡδεταν. ἐκ τοῦ ἡδεῖν, ἡδεῖς·
 καὶ κατὰ ἔκτασιν τῆς θ] συλλαβῆς, γίνεται ἡδεῖς·θ]·
 τὸ κοινότερον, διὰ τοῦ ε· τὸ δὲ Ἀττικώτερον, διὰ τοῦ
 η, ἡδεῖς·θ] Εὐπολῖς.
 *Ἠδῶ, ἀντὶ τοῦ ἡδῶνα, Ἀττικῶς.
 *Ἠδέσθην, σὺν τῷ ι· παρὰ τὸ αἰδῶ περισπώμενον. Εὐρι-
 πίδης· Ἀλύπη, Οὐ μὴ σύ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ἡδέσω.
 20 *Ἠδονή] — ἡδονή δέ τις Γυναιξὶν ἀλλήλαις μηδὲν ὑγιὲς
 λέγειν: — παρὰ τὸ δονῶ, δονή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η,
 ἡ δονοῦσα καὶ συγχέουσα τὴν ψυχὴν. ἡ παρὰ τὸ ἡδῶ
 τὸ εὐφραίνομαι, ἡδονή, ὡς Φλέγω, Φλεγμονή· πλήθω,
 πλησμονή.
 *Ἠδος] — οὐδέ τι δαιτὸς Ἑσθλῆς ἔσσεται ἡδος, ἐπεὶ τὰ
 χερεῖονα νικᾷ: — ἡδονή, ὁ Φελος. ἔστιν ἄδος, καὶ ση-
 μαίνει τὸν κόρον καὶ τὴν πλησμονήν. Ἰλιάδος λ', —
 ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν. ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, ἡδος. ἡ
 παρὰ τὸ εἶω τὸ κορέννυμι, παράγωγον, ἔδω τὸ ἐσθίω·
 καὶ ἡδῶ· ἐξ αὐτοῦ ἡδος· καὶ κατὰ συστολήν, ἄδος. ἡ
 30 ὅτι κατὰ μετασχηματισμὸν ἐστὶ τὸ ἡδος, ὡς Ἡρωδία-
 νὸς ἐν τῇ Ἰλιακῇ προσόδῳ. τὸ ἡδονή γὰρ δατυνόμενον,
 μετασχηματίζεται εἰς τὸ ἡδος φιλούμενον, ὡς περ τὸ
 ἡμέρα δατυνόμενον, μετασχηματίζεται εἰς τὸ ἡμαρ φι-
 λούμενον· καὶ τὸ ἅμα δατυνόμενον, εἰς τὸ ἅμυδις φι-
 λούμενον. Ἡρωδιανὸς ἐν Ἰλιακῇ προσόδῳ· ἐν δὲ τῷ
 Συμποσίῳ, Φησὶν ὅτι τὸ ἡδος βούλονταί τινες δατυνεῖν.
 ἐκρίναμεν δὲ μᾶλλον φιλοῦσθαι· ἐπεὶ τὰ εἰς ος λή-
 γοντα οὐδέτερα δισύλλαβα τροχαῖκα, ἀρχόμενα ἀπὸ
 φύσει μακρᾶς, φιλοῦσθαι θέλει, ὅσον αἰσχρος, εἶδος.
 40 *Ἠδῶ· παρὰ τὸ ἄδω τὸ ἀρέσκω, — ἄδον Φίλον ὡς κεν
 ἄδῃσι: — τὰ γὰρ ἀρέσκοντα ἡδέα.
 *Ἠδύς, παρὰ Πλάτωνι ὁ εὐήθης καὶ ἄφρων.
 *Ἠδύσμος, ὁ ἀρωματιστὴς κάλαμος.
 *Ἠδύ, ἐπὶ βῆμα. ἀπὸ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπιβήματι-
 κὴν σύνταξιν, ὡς περ καὶ τὸ, Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν.
 *Ἠδυμος, ἀπὸ τοῦ νήδυμος· ἡ ἀπὸ τοῦ ἡδύς, ἡδυμος. Ἐπί-
 χαρμος, Καὶ λόγων ἀκούσας ἡδύμων: — τὸ συγκριτι-
 κόν, ἡδυμώτερος· καὶ Ἰωνικῶς, ἡδυμέστερος, ὡς ἀνια-
 50 ρώτερος, ἀνιηρέστερος. τὸ δὲ ὑπερθετικόν, ἡδυμέστατον,
 Ἀλκμαν ἔφη.
 *Ἠετίων, ὁ ἥρως, ὁ πατήρ Ἀνδρομάχης. παρὰ τὸ αἰετός,
 Ἀετίων ὑποκοριστικόν, ὡς Ἠφαιστος, Ἠφαιστίων· καὶ
 Ἰωνικῶς, Ἠετίων. ἔθος γὰρ αὐτοῖς τρέπειν τὸ α εἰς η,
 ὡς τὸ βορέας, βορέης.
 *Ἠερέθονται, αἰωροῦνται, ἀθροίζονται, πλανῶνται, δια-
 σείρονται, ὅσον ἐπὶ ἡμέρῃ, κοῦφοι, καὶ ἀστήρικτοι εἰσίν.
 ἐπὶ μὲν τοῦ παροξύνονται καὶ προπετεῖς γίνονται, παρὰ
 τὸ ἐρέθω τὸ παροξύνω καὶ ἐρεθίζω, γίνεται ἐρέθονται,
 καὶ πλεονασμῷ τοῦ η· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπαιωροῦνται καὶ
 κρέμονται, ὅσον, Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν Φρένες ἡε-
 421 ρέθονται: — παρὰ τὸ αἰεῖρω τὸ κουφίζω καὶ ἐπαίρω,
 ὁ μέλλων, αἰεῶ· ἐξ αὐτοῦ αἰερέθω, ὡς ἀγείρω ἀγερῶ,
 ἀγερέθω· καὶ τρέπεται τὸ α εἰς η, καὶ μεταγεται εἰς
 ἀγερῶτα, ἡερέθω, ἡερέθουμαι· ὁ παρατατικὸς, ἡερε-
 θόμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἡερέθοντο, ὡς
 ἡγερέθοντο. ἡ ἀπὸ τοῦ αἰεῖρω αἰεῶ, αἰερέθω· πλεονασμῷ
 τοῦ ε, αἰερέθω.

*Ἠερίη, ἡ Αἴγυπτος τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο· ὅτι τοῖς ἐπ' αὐ-
 τὴν πλέουσι, κοίλῃ οὖσα, οὐ φαίνεται, πρὶν ἂν σχεδὸν
 ὁρμισθῶσι, καὶ τότε ὡς περ ἐξ ὀμίχλης καὶ αἰέρος κε-
 καλυμμένη φαίνεται. Ἀπολλώνιος, Ἠμος ὅτ' Ἠερίη
 πολυλήϊος ἐκλήϊστο Μήτηρ Αἴγυπτος προτερηγενέων
 αἰζηῶν.

*Ἠερίη] Ἰλιάδος α', Ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανόν: —
 ἐωθινή, ὀρθρινή. καὶ, Ἠερίαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν
 ἔριδα προφέρουσαι: — Ἰλιάδος γ'. τὸ πληθυντικόν, ἀπὸ 20
 τοῦ ἡέριος ἀρσενικοῦ. ἀπὸ τοῦ αἰῖρ αἰέρος, αἰέριος. Τὰ
 ἀπὸ τῶν εἰς ηρ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ιος γινό-
 μενα, διὰ τοῦ ι γράφεται, ἀστήρ ἀστέρος, ἀστέριος·
 αἰθήρ αἰθέρος, αἰθέριος· ὀλετήρ ὀλετήρος, ὀλετήριος·
 συντακτὴρ συντακτήρος, συντακτήριος. οὕτω καὶ αἰέριος·
 καὶ τροπῇ, ἡέριος. πρόσκειται, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν,
 διὰ τὸ θῆρ θήρος, θήρειος. λοιπὸν τὸ θηλυκὸν ἡερίαι
 παροξύνεται· καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἡερίαι.
 *Ἠερίβοια] ἀπὸ τῆς ἡέρι δοτικῆς, γέγονεν ἡερίβοια, ὄνομα 30
 κύριον, ὡς Φησὶν Ὀμηρος Ἰλιάδος ε', ἡ αἰερίαι καὶ με-
 γάλα βοῶντα, ὡς τοῦ Ἑρμοῦ μητριά. ἡ παρὰ τὸ ἐρι
 ἐπιτατικόν, καὶ τὸ βοή. τὸ δὲ, Ἠέρι δ' ἐγχοῦς ἐνεκλι-
 το: — ἀντὶ τοῦ, ἐν ὀμίχλῃ καὶ ἀορασίᾳ ἐνεκάλυπτο
 τὸ δόρυ καὶ οἱ ἵπποι· γίνεται παρὰ τὸ αἰω τὸ πνέω,
 τὸ αἰῖρ αἰέρος· καὶ κατ' ἔκτασιν Ἰωνικὴν, ἡέρος, — δι
 ἡέρος αἰθέρ· ἵκανεν. ἡ δοτικὴ, ἡέρι· ἡ αἰτιατικὴ, ἡέρα,
 — περὶ δ' ἡέρα πολλὴν ἔχευεν: — θηλυκὸν δὲ ἐστὶ
 παρὰ τῷ ποιητῇ ὁ αἰῖρ· — αἰῖρ δὲ βαθεῖα ἦν: — καὶ
 εἰ μὲν ἀρσενικόν, σημαίνει τὸν περιεχυμένον ἡμῖν,
 οὐ τὸν ἐκτοσθεν αἰέρα· θηλυκῶς δὲ, τὴν ἀορασίαν. τὸ 40
 δὲ ἡερίαι, ὃ σημαίνει τὸ ὀρθρίαι, ἡ παρὰ τὴν ἡέρι δο-
 τικὴν, ἀντὶ τοῦ σκοτία· ἡ παρὰ τὸ ἡρι, ὃ δηλοῖ πρωί,
 (Ἡρι μάλα) γίνεται ἡρίαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἡε-
 ρία, ὡς πλέθρον, πέλεθρον. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς
 σκοτίας, — ἐς τάρταρον ἡερόεντα: — ἐκ τοῦ αἰερόεις.
 σημαίνει δὲ τὸν ὀμίχλωδον καὶ σκοτεινόν.
 *Ἠεροειδὲς ἄντρον ἐπήρατον: — αἰεροειδὲς, σκοτεινόν· τι-
 νὲς δὲ Φασὶν οὐκ εἰς σκοτεινόν τὸ σπήλαιον, ἀλλ' ἡε-
 ροειδὲς εἰρησθαι, ὡς τὸ, Μέγα αἰερομέτρητον, ὁμοίως
 τὸ, Ὅσσον δ' ἡεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὁ Φαλμοῖσι: — ἀνα- 50
 πεπταμένου τοῦ μεταξὺ αἰέρος, καὶ μηδενοῦ, ἐμποδίζον-
 τος· καὶ γὰρ ἄτοπον θεοῖς σκοτεινὸν ἀνεῖσθαι. Ἠρα-
 κλέων ἐνοδίοις.
 *Ἠεροφοῖτ·ς ἐρινύς, ἡ ἐκ τοῦ σκότους Φοιτῶσα· ἡ διὰ τοῦ
 σκότους ἐρχομένη, ἀόρατος· παρὰ τὸ περὶ τὸν αἶρα
 Φοιτᾶν, ἡ ἀοράτως Φοιτῶσα. ἡ παρὰ τὸ ἔαρ, ὃ σημαί-
 νει τὸ αἶμα· καὶ ὁ αἵματοπότης, ἡεροπότης. ἡ ἡ ἐρο-
 422 φοῖτις, ἡ περὶ τὴν γῆν Φοιτῶσα· (ἐξ οὗ καὶ ἐξεράσαι,
 τὸ τὴν τροφὴν εἰς τὴν γῆν ἀποβρίψαι) καὶ τὸ η, ὡς
 ἄρθρον ἐκδεκτέον.
 *Ἠθεῖος] Ἰλιάδος κ', Τίφθ' οὕτως ἡθεῖς κορύσσει; καὶ
 Ἰλιάδος ζ', Ἠθεῖ', ἡ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατε-
 ρύκω: — ἔστι δὲ προσφώνησις τιμητικὴ νεωτέρου ἀδελ-
 φοῦ πρὸς πρεσβύτερον καὶ παλαιότερον κατὰ τιμὴν. ἡ
 Φίλοφρονητικὴ προσαγόρευσις ἡττονος πρὸς τιμιώτερον,
 ὡς Φησὶν Ὀμηρος Ἰλιάδος ψ', Τίπτε μοι ἡθεῖη κεφα- 10
 λὴ δεῦρ' εἰλήλουθας;
 *Ἠθεῖος, ἀδελφός, συγγενής, φίλος· ἡ πατρὸς ἀδελφός.
 γίνεται δὲ παρὰ τὸ θεός, θεῖος· καὶ συναρᾶται τοῦ ε
 καὶ ι εἰς τὴν ει διφθογγον, θεῖος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ
 η, ἡθεῖος· πλεονάζει γὰρ τὸ η ἐν πολλαῖς λέξεσιν, ὡς
 τὸ, μῦει, ἡμῦει· βαιός, ἡβαιός· εὐγενής, εὐηγενής· ἡ
 παρὰ τὸ ἔθος, ἔθειος· καὶ κατ' ἔκτασιν, ἡθεῖος. καὶ
 γὰρ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων διὰ τοῦ ιος γινόμενα,

20 εἰ μὲν τῷ α παραλήγεται, τὰ διὰ τούτων παραγόμενα, διὰ τοῦ ι γράφονται, ὡς τὸ ἄγος, ἄγιος· εἰ δὲ μὴ παραλήγεται τῷ α, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, ὡς τὸ τέλος, τέλειος· ὅρος, ὅρειος. ἔθος οὖν, ἔθειος καὶ καταβιβασμῶ τοῦ τόνου, ἡθεῖος. ἀναλογώτερον δὲ ἐστὶν ἐκ τοῦ θεός αὐτὸ κανονίζειν, ἥπερ ἐκ τοῦ ἔθους. ἐκ γὰρ τοῦ θεός, καὶ ἡ αὐτὴ τάσις σώζεται, καὶ ὀλίγα πάθη δίδονται· ἐκ δὲ τοῦ ἔθους, καὶ ἀλλότριος ὁ τόνος, καὶ πολλὰ τὰ πάθη δίδονται.

30 Ἡθος, ὁ τρόπος· παρὰ τὸ ἔθος, ἡθος, κατ' ἐκτασιν τοῦ ε· καὶ τὸ ἡθεῖος τινὲς ἐπὶ τοῦ συνήθους λαμβάνουσιν, ἢ ἡ ἔθειος. ἡ παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω· Ἡσω γὰρ καὶ ἐγώ, Ἰλιάδος ρ', ἀντὶ τοῦ ἀκουτίσω, πέμψω. ἴημι οὖν, ἡσω· ἡθος· ἀφ' οὗ καὶ αἱ κατὰ μέρος ἐκπέμπονται πράξεις.

Ἡθμός, καὶ ἡθένειον, ἐργαλεῖον διατετρημένον πολλαῖς τρύπαις, δι' οὗ τὸ ὑγρὸν εἰσθε διακρίνειν τῶν παχυτέρων, ὡς Φησι Μενεράτης ἐν Ἐργωνᾷ, Ἡθμῶ δὲ προπάροιθεν ἀφαρπάζει νέον αἰεὶ Ἀφρόν· — παρὰ τὸ ἡθω. καὶ παρὰ Νικάνδρῳ, Οὔρον ἀπηθῆσαι· — καὶ Ἀριστοφάνει, Ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν· — ἀπὸ γοῦν τοῦ ἡθω, ἡσω, ἡμός, καὶ ἡθμός, δι' οὗ διηθεῖται καὶ διαβιβάζεται.

40 Ἡίθεος, ὁ ἀπειρος γάμου νέος, ἀπὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων ἕως δεκαοκτώ. Ἰλιάδος δ', Ἡίθεον θαλαρὸν Σιμοεσίον· — τὸν ἀπαιδα καὶ ἀγαμον. σπανίως δὲ ἐπὶ παρθένου, ὡς παρ' Εὐπολί, Εἰ μὴ κόρη δεύσεις τὸ σταῖς ἡίθεος· — παρὰ τὸ αἵτης αἵτεος καὶ αἵθεος, ὁ καιρὸν ἄγων αἵτου, τουτέστιν ἐρωμένου. ἡ παρὰ τὸ αἵθω τὸ καίω· καὶ ἐν διαιρέσει, αἵθεος καὶ ἡίθεος· διάπυρος γὰρ ἡ νεότης· ὁ καιρὸν ἄγων τοῦ θερμαίνεσθαι. ἡ αἵθεος τίς ὦν, διὰ τὸ νέον τοῦ σώματος. ἡ μᾶλλον διὰ τὸ ἀμίαντον εἶναι καὶ ἀπείρον μολυσμοῦ γυναικός, ἡ γάμου. γέγονε δὲ ὡς τὸ πῦρ αἰδήλον.

50 Ἡῖών, ὁ αἰγιαλός· παρὰ τὸ αἶειν τὸ ἀπούειν. ἐκ τοῦ αἶω οὖν γίνεται ἡῖών, ἡ ἐξακουμένη τοῖς κύμασιν· οἶον, Ἡῖόνες βοῶσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἕξω· — ἡ παρὰ τὸ καταιονᾶσθαι παρὰ τῶν κυμάτων, τουτέστι καταντλήσθαι καὶ καταβρέχεσθαι· αἰονήματα δὲ τὰ καταντλήματα Φασὶν οἱ Ἀττικοί. ἡ παρὰ τὸ ἰω, ἐφ' ᾧ ἐστὶν ἰέναι ἐξ ἁλός, ἡ εἰσιέναι. Λυκόφρων, Ἰππων Φριμαγμὸν ἡῖόνες δεδεγμένοι· — ἡ παρὰ τὸ εἶω ῥῆμα, εἰς ὃν προτρέχει ἡ θάλασσα. ἡ ἡῖόνας, τοὺς μὴ πετρώδεις, ἀλλὰ τοὺς διοδευομένους, δι' ὧν ἐστὶν εὐχερῶς ἵεσθαι. ἡῖών, τὸ βάσιμον μέρος τῆς θαλάσσης. λέγονται καὶ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, διὰ τὸ δι' αὐτῶν φέρεσθαι τὰ δάκρυα, ὡς καὶ τὰ τῶν αἰγιαλῶν κύματα.

Ἡῖοις, ὁ καλὰς ἡῖόνας ἔχων· οἶον, — ἐπὶ ἡῖοεντι Σηαμάνδρῳ· — τουτέστιν ἐπὶ τῷ αἰγιαλούς καὶ ὄχθας ἔχοντι ποταμῷ. παρὰ τῆς ἡῖόνος γενικῆς γίνεται ἡῖονόεις· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἡῖοεις· γίνεται γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς εἰς ὅς γενικῆς, ὡς ὕδατος ὑδατόεις, ὑδατοέσσας. ἡ παρὰ τὰ ἀνθη εἴρηται, (παρὰ γὰρ τοῖς ποταμοῖς ἀνθη εἰσί· καὶ γὰρ ἰονοβόστρυχος εἴρηται) ὥσπερ θύον θυοίς, θυόεν νέφος. οὗ καὶ παρὰ τὸ ἰον, γίνεται ἰοίς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ὡς εἶδει ἡεῖδει, γίνεται ἡῖοεις, ὁ ἴα ἔχων Σηάμανδρος· ἀρμόζει γὰρ ἐπὶ ποταμοῦ. πρὸς διάφορα οὖν σημαίνοντα, ἡ συγκοπή ἐστὶν, ἡ πλεονασμός.

Ἡῖονεύς, ὁ ἥρως ὁ πατήρ Ῥήσου τοῦ Θρακός, ὡς Φησὶν Ὀμηρος. ἀπὸ τῆς ἡῖόνος, παρώνυμον Ἡῖονεύς.

20 Ἡῖα, βρώματα, οὗ τὰ ἐν οἴκῳ ἐσθιόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὁδῷ καὶ πλῶ. Ὀμηρος, — ἐν δ' ἡῖα κωρύκῳ· — καὶ,

Δεῦτε Φίλοι, ἡῖα φερώμεθα· — ἐφῶδια, σιτία ἀγαθὰ, χορτάσματα. ἐστὶν εἰω τὸ πορεύομαι, διὰ διφθόγγου, ὡς Φησι Σώφρων ἐν Οὐνοθήρῳ, Ἐγνίκρα ὡς εἶω· — ὁ παρακείμενος, εἶα· ὁ μέσος, εἶα· καὶ κατὰ διάλυσιν, ἡῖα. ἡῖα οὖν κυρίως, τὰ πρὸς ὁδὸν ἐπιτήδεια βρώματα, καὶ πρὸς τὸ ἰέναι χρήσιμα, ἡ τοῖς ἰούσιν ἐπιτήδεια. λέγονται καὶ τὰ ἄχυρα· Ὡς δ' ἄνεμος ζαῆς ἡῖων θημῶνα τινάξει· — παρὰ τὸ εἶω, τουτέστι τὰ εὐκίνητα 30 καὶ εὐχερῶς μεταρρίπιζόμενα ὑπὸ τῶν ἀνέμων. γενηθέντος γὰρ ἀνέμου, δεῦρο κἀκεῖσε φέρεται. καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων, Θῶων πορδελίων τε λύκων τ' ἡῖα πέλονται.

Ἡῖε Φοῖβε· ζῆτει εἰς τὸ ἰήε. ἐκ τοῦ εἶω, ὁ μέσος παρακείμενος, εἶα· καὶ διαλύσει, εἶα· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἡῖα, ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμεν· Ἡῖα πολλὰ θεοὺς γουνοῦμενος· — καὶ τὸ τρίτον, ἡῖε, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο. — ὁ δ' ἡῖε νυκτὶ εοικώς· — εἶτα κατὰ συναλοιφήν, γίνεται ἡα καὶ ἡε. εἰ μέντοι χωρὶς τοῦ ι γράφεται, γίνεται ἐκ τοῦ ἔω· ὁ μέσος, ἔα· καὶ Ἀττικῶς, ἡα· καὶ 40 σημαίνει τὸ ὑπῆρχον.

Ἡῖσαν] τοῦτο, εἰ μὲν συνέλθῃς, σημαίνει τὸ ἐπορεύοντο· εἰ μὲν δὲ μὴ εὖρης τὸ ι, σημαίνει τὸ ὑπῆρχον. ἐστὶ γὰρ εἶμι τὸ παρεῖμαι· τὸ πληθυντικόν, ἴμεν, ἴτε, ἴσαν. Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ· — πλεονασμῷ τοῦ η, ἡῖσαν· τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς Ἡῖσαν· ἡ, ὡς οἶμαι, ἀπὸ τοῦ εἶω τὸ πορεύομαι, ὁ ἀόριστος, εἶσαν, εἶσαν, καὶ ἡῖσαν.

Ἡῖσαν ἐγώ] παρὰ τὸ ἴσαι, ὁ παρατατικὸς, ἴσαν· τὸ πληθυντικόν, ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσαν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἡῖσαν. διὰ τοῦτο προστέθη τὸ ἐγώ, ἵνα γένηται 50 πρῶτον, ἀντὶ τοῦ ἡπιστάμην ἐγώ.

Ἡῖσκομεν] ἐστὶν ἴσκω τὸ λέγω, ἡ τὸ εἰκάζω. ἴσκομεν, τὸ πληθυντικόν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, γίνεται ἡῖσκομεν. οἱ δὲ, εἴσκω ῥῆμα· τὸ πληθυντικόν, εἴσκομεν· καὶ ἐπτάσει, ἡῖσκομεν.

Ἡῖκτο] — δέμας δ' ἡῖκτο γυναικί· — ἀντὶ τοῦ ὁμοιοῦτο. ἐκ τοῦ εἶκω, ὁ παρακείμενος, εἶχα, εἶγμα, εἶγμην, 424 εἶξο, εἶκτο, εἶκτο καὶ ἡῖκτο.

Ἡῖχθη, ἐξέδραμεν, ἡνέχθη, ἐξώρμησεν. ἀπὸ τοῦ αἴστω, αἴξω, ἡῖχα, ἡῖγμα, ἡῖχθην.

Ἡῖα] Ἡῖα πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· — ἀντὶ τοῦ ἡρέμα καὶ ἡσύχως. ἐστὶ δὲ ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος· γίνεται παρὰ τὸ ἀκή, ὁ σημαίνει τὴν ἡσυχίαν· οὗ τὴν αἰτιατικὴν ἔχει ἐν ἐπὶ ῥῆματος συντάξει, — ἀκὴν δ' ἐγένοντο σιωπῇ· — παρὰ τὸ ἀκή οὖν, ἡῖα κατὰ ἀντιστροφὴν. ὥσπερ σιγῇ, σίγα ἐπὶ ῥῆμα· σαφές, σάφα· λίγυς, λίγα· οὕτως ἀκή ἀκά· καὶ κατὰ τροπὴν, ἡῖα, ὡς ἄγυρις, παν- 10 ἡγυρις· ἄνεμος, εὐήνεμος, καὶ ἡνεμόεις· ἡ ὥσπερ παρὰ τὸ πρόσθεν, πρόσθα· καὶ ἐνερθεν, ἐνερθα· καὶ ἐνθεν, ἐνθα· οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀκὴν, ἀκά, ἡῖα κατὰ μετάληψιν τοῦ αὐτοῦ φωνήεντος. ἀναγκάτως οὖν ἀπόβλητον ἐγένετο τὸ ν.

Ἡῖαλον, τὸ ἡσυχον ἢ ἡσύχως. παρὰ τὸ ἡῖα ἐπὶ ῥῆμα· ἡ παρὰ τὸ ἀναλόν, τουτέστι παρὰ τὸ εὐκηλον.

Ἡῖη, ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου. Ἀρχιλοχός, Ἰστη κατ' ἡῖην κύματός τε κἀνέμου· — παρὰ τὸ ἡῖω τὸ πορεύομαι. ἡῖη οὖν, ἡ ὀξύτης, ἡ διατέμνουσα καὶ διὰ τῶν τμητῶν 20 ἡ τμημάτων ἰούσα· ἀπὸ δὲ τούτου καὶ ἡ τοῦ βέλους ἀκὴ παρωνύμως· καὶ ἀκὴν, ἐπὶ ῥῆμα. τὸ δὲ ἡῖω τὸ ἔρχομαι, ἐπὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν, παρὰ τοῖς λάμβοις καὶ τοῖς πεζολόγοις, διὰ τοῦ η γράφεται· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, πάντοτε διὰ τοῦ ι· ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν, αἰεὶ διὰ τοῦ ι· ὅθεν καὶ ἀφῖγμα, ἀφιγμένος.

30 "Ημιστος] "Ημιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμενος ἄρμ' ἐν ἀγῶνι: — ἀντὶ τοῦ ἐλάσσω, ἀσθενής, ἄτεχνος, πάντων ἡτ-
τώμενος, Ἰλιάδος ψ'. ἀπὸ τοῦ ἦκα ἐπιρρήματος γίνε-
ται ἡμιστος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἦκα καὶ τοῦ ἥσσαν· ὅθεν καὶ
ἡμιστα τὸ οὐδαμῶς· ὡς τὸ, ἦκα μάλα ψύξατα.

"Ημιστα] Ἀττικῶς ἐκ τοῦ ἥσσω τὸ ἡττώ δασυνομένου, γί-
νεται ἥσσιστα, καὶ ἡμιστα. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς Φησὶν, ὅτι
ἡ προπαραλήγουσα δασύνεται. δεικνύται ἐκ τῆς συναλοι-
φῆς δασυνομένου· οὐχ ἡμιστα γάρ· καὶ σημαίνει τὸ μά-
λιστα. παρὰ γοῦν τὸ ἦκα, γίνετα ἡμιστος, καὶ ἡμιστα,
ὡς μάλα μάλιστα. τὸ δὲ λέγειν παρὰ τὸ ἥσσαν, οὐχ
ὕγιες· οὐ γὰρ λέγεται ἥσσιστα. εἰ δέ τις λέγει, παρὰ
τὸ θάσσαν οὐ λέγεται θάσσιστα, καὶ παρὰ τὸ κρεῖσσαν
40 κρεῖσσιστα, ἀλλὰ τάχιστα καὶ κράτιστα, εἴσεται ὅτι
παρὰ τὸ τάχιστος, καὶ παρὰ τὸ κράτιστος, ἐγένετο
τάχιστα καὶ κράτιστα οὐδετέρως κατ' ἐπιρρηματικὴν
σύνταξιν.

Ἡλακίτη, τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ὄργανον περὶ ὃ εἰ-
λουσιν αἱ γυναῖκες τὸ νῆμα. ἐκ τοῦ ἡλάσκω, ἡλακίτη,
ὡς διδάσκω, διδαντή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἡλακίτη.
εἰς ιδιότητα . . . εἰς ἣν τὸ αὐτὸ εἶλημα εἰλεῖται.
σημαίνει καὶ τὸ βέλος· ὅθεν καὶ χρυσηλάκατος ἢ χρυ-
σῷ βέλει χρωμένῃ, καλλίτοξος. καὶ τὸ ὑπερίστιον,
50 ὅταν λέγῃται, Καδδ' αὐτῶν λῖνα χεῦον ὑπὲρ λῆκατα
τανύσαντες.

Ἡλάσκω, σημαίνει τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου εἰλεῖσθαι· καὶ
ἡλασκάζω ἐκ τοῦ ἡλάσκω, ὡς ῥίπτω ῥιπτάζω. σημαίνει
δὲ ἀμφοτέρω, τὸ περὶ αὐτὰ πλανᾶσθαι καὶ διατρίβειν.
Αἶτε κατὰ σταθμὸν ποιμνίον ἡλάσκουσιν: — ἀντὶ τοῦ
ἡλάσκουσαι· ὁ ἐστὶ, περὶ τὸν αὐτὸν τόπον εἰλούνται.
καὶ — ἐμὸν μένος ἡλασκάζει: — περὶ τὸν αὐτὸν εἰλού-
μενος τόπον ἐκκλίνει, κρύπτεται, πλανᾶται. παρὰ τὸ
425 εἰλῶ εἰλήσω, γίνεται εἰλήσκω, καὶ εἰλάσκω, καὶ ἡλά-
σκω κατὰ τροπὴν. ἢ ἐκ τοῦ ἄλῶ τὸ πλανῶ, γίνεται
ἀλάσκω, ὡς γηρῶ, γηράσκω· εἴτα ἡλάσκω, ἡλασκάζω.
Ἡλαξός, ἀπὸ τοῦ ἡλαξόος, ἡλαξός, ὡς περ βοηθόος,
βοηθός.

Ἡλαίνω, τὸ μωραίνω· καὶ ἡλαίνουσα περὶ παρθένου· καὶ
ἡλαίνειν, τὸ μωραίνειν καὶ μαίνεσθαι.

10 Ἡλαίθερες] ἡλαίθερες, τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενον.
Ἡλεκτρον. Ὀμηρος, — μετὰ δ' ἡλέκτροισιν ἔερτο: — εἴ-
ρηται ὅτι διακεχυμένον καὶ ὑγρὸν ὄν, περὶ τὰς τοῦ
ἡλίου δυσμὰς πῆγνυται. ἢ ἡλεκτρον τι ὄν· ὅτε γὰρ ἐπὶ
λέκτρον ἢ ἡὼς ὄρμα, πῆγνυται. ἢ παρὰ τὸ ἐλίσσω,
ἔλεκτρον καὶ ἡλεκτρον· κόσμῳ γὰρ αὐτῷ εἰς περιδέρ-
βειν καὶ ὄρμους ἐχρῶντο περιελίσσοντες. ἢ παρὰ τὸ
ἐλεῖν τὰ ἐκτός, ἔλεκτρον καὶ ἡλεκτρον· τριβόμενον γὰρ
ἀρπάζει τὰ πελάζοντα Φρύγανα. ἢ παρὰ τὸ ἡλῖος ἡλέ-
κτωρ ὄνομα, τὸ τοῦ ἡλίου· Φασὶ γὰρ αὐτὸ δάκρυον εἶ-
20 ναι τῶν ἡλιάδων· ὅπερ ἐπὶ τῷ Φαέδοντος οἰκτῶ στά-
ζουσιν· ὥς καὶ κλαίουσας αὐτὸν Φασὶ μεταβληθῆναι
εἰς αἰγείρους, Διὸς κατελεήσαντος· καὶ τὸ καταφερομέ-
νον παρ' αὐτῶν δάκρυον ἐν τῷ ποταμῷ πῆγνυται, καὶ
ποιεῖ τὸ ἡλεκτρον. ἢ ὅτι ἡλιαυγές ἐστὶν ἀλλότυπον χρυ-
σίον μεμιγμένον ὑέλῳ, καὶ λιθιᾷ τούτου ῥῆμα.

Ἡλέκτραι, πόλεις Θηβῶν· ἢ ἀπὸ τοῦ Ἡλεκτρύωνος
τοῦ πατρὸς Ἀλκμήνης· ἢ ἀπὸ Ἡλέκτρας· ταύτης δὲ
μήτηρ κατ' ἐνίους Ἀρμόνιαν. ἢ τὰ ἐν τοῖς κλινόποσι
τῶν σφιγγῶν ὄμματα· ἢ τῶν ἐν ταῖς κλῖναις ποικιλ-
30 λομένων.

Ἡλέκτωρ, ὁ ἥλιος· ἢ ὅτι οὐ κοιμᾶται, ἀεὶ εἰλούμενος·
ἀλέκτωρ, ὁ ἀνευ λέκτρων ὢν. ἢ ὅτι ἀληκτός ἐστι καὶ
ἀνάμας· ἢ ὅτι ἐκ τῶν λέκτρων καὶ τῆς κοίτης ἡμᾶς

ἐγείρει διὰ τὸ ἐπιλάμπειν, ὁ ἀλέκτρος ἡμᾶς ποιῶν.
παρὰ δὲ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι, λέκτωρ καὶ ἀλέκτωρ,
καὶ ἡλέκτωρ· ἐνιοὶ δὲ, ἀπὸ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἡλέ-
κτρου· ἐξ οὗ λαμπρός· Τεύχεσι καμφαίνων ὥστ' ἡλέ-
κτωρ ἐβεβήκει, Ἰλιάδος ζ'. ἐστὶ δὲ ἐπίθετον τοῦ ἡλίου.
τὸ δὲ ζῶον ἀλέκτωρ ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ λέκτρον
καὶ τὸ ἐπιτατικὸν α· πολυόχητον γάρ.

Ἡλέματος, ὁ μάταιος. παρὰ τὸ ἡλεῖς, ἡλέατος· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ μ, ὡς μέσος, μέσατος· καὶ τρίτος, τρί-
τατος· καὶ ἐπιρρήμα, ἡλεμάτως. ἢ παρὰ τὸ ἄλη, ὁ
σημαίνει τὴν πλάνην (ἐξ οὗ τὸ, — Φρένας ἡλέ) καὶ
τὸ μάτην μάτως. ἡλεμάτως οὖν, τὸ ματαίως. οὕτως εὐ-
ρον ἐγώ.

Ἡλεός, μάταιος, μαινόμενος, μωρός. Καλλίμαχος, — ὁ
δ' ἡλεός οὐτ' ἐπὶ σίττην Βλέψας: — καὶ οὐδετέρως,
Ἡλεῖ μὲν ῥέξας, ἐχθρὰ δὲ πεισόμενε: — παρὰ τὴν
ἄλην τὴν πλάνην, γίνεται ἄλεος ὁ πεπλανημένος, καὶ 50
ἡλεός. ἢ παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θερμότητα· ἴν' ἣ ὁ θερ-
μὸς καὶ προπετής. ἢ παρὰ τὸ ἀλεᾶσθαι εἴρηται, ὃν δεῖ
ἐκκλίνειν διὰ τὴν ἀφροσύνην καὶ ἐκφεύγειν. τοῦ ἡλεός
ἢ κλητικὴ, ὡς ἡλεε· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἡλέ. Ἰλιάδος
ο', Μαινόμενε Φρένας ἡλέ: — ἀντὶ τοῦ μάταιε. λέγε-
ται καὶ ὁ οἶνος ἡλεός, ὁ μανιοποιός, — ὅστ' ἐφέηκε
πολύφρονά περ χαλεπήναι.

Ἡλθσαν] ἐκ τοῦ ἐλεύθω, ὁ δεύτερος ἀόριστος συγκοπῇ, 426
ἡλθον· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἡλθον. καὶ πῶς
γίνεται ἡλθσαν; οἱ γὰρ Βοιωτοὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων
τὴν μετοχὴν εἰς ε ὀξύτονον, ποιοῦσιν ἰσοτύλλαβον.

Ἡλέκτρα, ἢ παρ' Ὀμήρῳ Λαοδίη, διὰ τὸ πολυχρόνιον
τῆς παρθένης, ὅσον ἀλεκτρός τις, ὡς Εὐριπίδης, Ὡ παρ-
θένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἡλέκτρα χρόνου.

Ἡλις, ἢ πόλις· ἦτοι, ὡς Λέανδρος, διὰ τὸ τοὺς ἐκ τοῦ
κατακλυσμοῦ περισωθέντας ἐν αὐτῇ ἀλίσσθηναι, ὁ ἐστὶν 10
ἀθροισθῆναι· ἢ διὰ τὸ κατὰ κώμας οἰκοῦντας ὕστερον
εἰς μίαν πόλιν ἀλίσσθηναι· ἢ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος
Ἡλέως βασιλεύσαντος τῆς χώρας, τὴν πόλιν λαβεῖν
τὸ ὄνομα. τὸν δὲ Ἡλέα, καὶ μετὰ τοῦ β Βηλέα προσ-
αγορεύεσθαι, κατὰ τι ἔθος τῆς Δωρίδος διαλέκτου τὸ
β προσγράφεσθαι ταῖς ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχομέναις λέ-
ξεσι. Πρὸ τοῦ διακτῆσθαι τὴν Ὀλυμπίαν παρὰ τῆς
γῆς, αὐτὴν παρελήφθησαν Ἡλῖος τε καὶ Κρόνος. γνῶ-
ρισμα δὲ τοῦ κτήματος κοινός ἐστι βωμός ἀμφοῖν αὐ-
τοῖν ἐν Ὀλυμπίᾳ. σύμβολον δὲ καὶ τὸδε· τοῦ μὲν, ὁ 20
Κρόνιος λόφος καλούμενος· τοῦ δὲ, ἢ Ἡλις μέχρι τοῦ
νῦν καλουμένη ἐπώνυμον τοῦ θεοῦ. διὰ τοῦτο καὶ Αὐ-
γείας τῆς χώρας ἐβασίλευσε, μοῖρας οὗσης Ἡλίου,
παῖς αὐτῷ ὢν. Ὀμηρος ἐν Ἰλιάδος λ', — ἐν Ἡλίδι
δίη: — τουτέστι θαυμαστῇ, ἱερᾷ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐτιμάτο
Ὀλύμπιος Ζεὺς· οὗ καὶ πανηγυρίαι περὶ τριετὴ χρόνον
ἦγετο τὰ Ὀλύμπια· ἐνθα ἡγωνίζοντο οἱ ἀπὸ τῆς Ἑλλά-
δος πάντες. ἐστὶ δὲ πόλις Πελοποννήσου. ὁ κτίσας δὲ αὐ-
τὴν Ἡλεός, παῖς Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυπύλης τῆς Ἐνδυ-
μίωνος· Ἡλεῖου δὲ, Ἀλεξίς καὶ Ἐπειός βασιλεύς· ἀφ' οὗ 30
Ἐπειοὶ οἱ Ἡλεῖοι, ὡς Φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Πέπλῳ.
Ἡλεῖος, ὁ πολίτης τῆς Ἡλίδος· διφθορογραφεῖται. ὡς-
περ ἀπὸ τοῦ Εὐπόλις εὐπόλιδος γίνεται Εὐπολίδειος,
καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀδωνίς Ἀδωνίδειος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ
Ἡλῖς Ἡλίδος, Ἡλίδειος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, Ἡλείος·
καὶ κράσει τοῦ ι καὶ τῆς εἰ διφθογγου, Ἡλεῖος. ζῆτει
εἰς τὸ Δαρειὸς τὸν κανόνα.

Ἡλιεύς] τὰ εἰς εὖς λήγοντα οὐ θέλουσι διφθογγῶν παρα-
λήγεσθαι ὡς ἐπιτοπλεῖστον· χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ πρωτο- 40
τύπου σχῶσι τὴν εἰ διφθογγον, Ἐρετριεύς, Ἐρεχθιδεύς,

Στεριεύς, Ἡλιεύς, Ἡτιεύς, Κιτιεύς, Καμπεύς, Μι-
ρύς, ὄνομα κύριον. πρόσκειται, ὡς ἐπιτοπλεῖστον· διὰ
τὸ Νειλεύς, οὐκ ἐπὶ πατρὸς τοῦ Νέστορος. πρόσκειται,
μὴ ἀπὸ πρωτοτύπου· διὰ τὸ Ῥοίτειον, Ῥοιτειεύς· καὶ
Σίγειον, Σιγισεύς.

Ἡλιος] παρὰ τὸ δηλος, δηλιος ὁ Φανερός· καὶ ἥλιος, ἀπο-
βολὴ τοῦ δ, ὡς διώκω, δική, ἰωκή· Διωξίππη, Ἰω-
ξίππη. ἢ παρὰ τὸ σέλας τὴν λαμπρότητα, σέλιος· ἀπο-
βολὴ τοῦ σ, ἔλιος· καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς η. ἢ παρὰ τὸ
50 ἄλς ἁλός, ἄλιος καὶ ἥλιος· ἀνιμᾶσθαι γὰρ Φασὶν οἱ
Φυσικοὶ τὸν ἥλιον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ἐκ γὰρ τῆς
θαλάσσης ἀνιμᾶται τὴν ὑγρότητα· ὅθεν καὶ Ποσειδῶν,
παρὰ τὸ τὴν πόσιν ἀναπέμπειν τῷ δέει, ἤγουν τῷ ἡλίῳ.
ἢ παρὰ τὸ ἄλις ἄλιος καὶ ἥλιος· ἐπεὶ πρὸς πάντας ἰκα-
νῶς καὶ ἀρμόδιως ἔχει. ἢ παρὰ τὸ ἄλς τὸ συνηθρο-
σμένον πῦρ· λέγεται γὰρ παρὰ τὸ ἀλίζω τὸ συναθροί-
ζω, ὡς Ἐμπεδοκλῆς, Ἀλλ' ὁ μὲν ἀλισθεῖς, μέσον οὐ-
ρανὸν ἀμφιπολύει· — ἢ παρὰ τὸ ἔλη, ὃ σημαίνει τὴν
λαμπρότητα, ἔλιος, καὶ ἥλιος. ἡέλιος δὲ, κατὰ πλεο-
νασμὸν τοῦ ε ποιητικῶς, ὡς παρ' ἐπὶ τὸ στήτον, μετὰ
τῆς παρὰ, παράστητον· καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ε, παρστήτεον.

Ἡλιος, ἢ ἕως, διὰ τὸ ἴεσθαι τὸ ἕως, ἤγουν Φέρειν τὸ
Φῶς· ἕως γὰρ ἢ ἀνατολή.

Ἡλιάδης] Φασὶ τὸν Φαέδοντα πείσαντα τὸν ἑαυτοῦ πατέ-
ρα, μίαν ἡμέραν παρὰχωρῆσαι αὐτῷ τὴν τοῦ τεθρίπ-
που κυρείαν· ἀμελήσαντα δὲ αὐτὸν, καὶ τῶν ἡνίων ἐκ
10 χειρὸς πεσόντων, ἐκπεσεῖν ἐκ τοῦ δίφρου· καὶ πεσόν-
τα ἐπὶ τὴν γῆν τελευτῆσαι· τὰς δὲ ἀδελφὰς αὐτοῦ,
Ἡλιάδας ὀνομαζομένους, ἄρασθαι πένθος ὑπερβάλλον,
καὶ διὰ τὴν λύπην μετασχηματισθῆναι πάσας [εἰς] αἰ-
γείρους· κλαιούσας δὲ κατ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν τεταγμέ-
ναις ἡμέραις ἀφιέναι πολλὰ δάκρυα· ἐξ ὧν Φασὶ γε-
νέσθαι τὸ καλούμενον ἡλεκτρον· — Ἡριδανοῖο. Οὐ ποτ'
ἐπὶ προχοῇσιν ἐρημαίην ἀνὰ νύκτα Ἡλιάδες κώκυσαν
ὀδυρόμεναι Φαέδοντα. Κεῖθε δὲ Κελτῶν παῖδες ὑφί-
20 μανοι αἰγείροισι, Δάκρυ' ἀμέλγονται χρυσαυγέος ἡλέ-
κτροιο. Διονύσιος ἐν περιγηγῆσει. ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Διο-
δώρῳ.

Ἡλιάδες, αἱ κατὰ χρυσοὺς κλίνει· ἥλιος γὰρ καὶ ὁ θεός,
καὶ τὸ ἄστρον, καὶ ἡ αὐγὴ, καὶ ὁ τόπος ἐξ οὗ ὁ ἥλιος
ἀνατέλλει.

Ἡλιαία, εἰς τὸ ὑπαιθρον προκαθημένων τῶν δικαστῶν·
ἢ παρὰ τὸ ὑπαίθριον· καὶ προϋποτίθεται ἥλιον εἶναι·
παρὰ τὸ ἡλιούσθαι τοὺς ἐκεῖ ἀθροισζομένους. ἡλιαία, ἢ
ἐκ πολλῶν συναγωγή· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης·
30 ὅτι ἐκ πολλῶν συνάγεται· παρὰ τὴν ἁλὸς γενικὴν, ἄλις
ἐπίβλημα· ἐξ οὗ γίνεται κτητικὸν ὄνομα ἁλιά· καὶ ἀπὸ
τούτου ἕτερον κτητικὸν, ἁλιαία· ἀφ' οὗ καὶ ἡλιασταὶ
λέγονται οἱ ἐκκλησιάζοντες· καὶ ἡλιαστικὸς ὄρκος, ὁ
ἐκ συναγωγῆς γανόμενος. ἢ παρὰ τὸ ἀλίζεσθαι τὸ συν-
αθροίζεσθαι, ἁλιαία, καὶ ἡλιαία· ἐστὶ δὲ τὸ μέγα
δικαστήριον Ἀθηναίων, ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πρυμνά-
των ἐκρίνετο· ἢ βουλὴ συνεστῶσα ἐξ ἀνδρῶν χιλίων.
ἡλιαζεσθαι καὶ ἡλιασις ἐστὶ τὸ ἐν ἡλιαίᾳ δικάζειν.

Ἡλίβατος, δύνβατος καὶ ὑψηλὸς τόπος, μέγας καὶ ἄβα-
40 τος· καὶ Πέτραι τ' ἡλίβατοι· — μεγάλα καὶ ὑψηλά.
ἀπὸ τοῦ ἀλιτῶ, ἀλιτόβατος· καὶ συγκοπῇ, ἀλίβατος·
καὶ ἐκτάσει, ἡλίβατος πέτρα, ἐφ' ἣν ἂν τις βαίνων
ἀμαρτάνει καὶ ἀποτυγχάνει. οἱ δὲ δασύνουσι, λέγοντες
παρὰ τὸν ἥλιον, ἡλιόβατος, ἡλίβατος, ὅπου πρῶτον ὁ
ἥλιος βαίνει· οὐκ ἐπέσθη δὲ αὐτοῦ ἡ παράδοσις· ἢ ἀλί-
βατος, ἥς οὐδὲν προβαίνει· ἐκ τοῦ θέλω, συγκοπῇ, λῶ·

καὶ ἀλῶ, ἀλίβατος. ἢ παρὰ τὸ θαλάσση, τῇ ἀλὶ βαί-
νούσα, καὶ βεβηκυῖα. Στησίχορος δὲ, τάρταρον ἡλί-
βατον, τὸν βαθὺν λέγει· ἐνιοὶ ἡλίφατον ἀποδιδάσιν,
ἡλίῳ φαινόμενον· καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἰππολύτῳ, Ἡλι- 50
βάτοις κευθμῶσιν· — βαθυτάτοις· ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν
τῆς βάσεως.

Ἡλίθιος, ὁ ἀνόητος καὶ μωρός· παρὰ τὸ ἄλιον τὸ μά-
ταιον. ἐκ τοῦ ἄλιος οὖν, ἀλίθιος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ,
ἀλίθιος καὶ ἡλίθιος. ἢ παρὰ τὸ ἡλίθα ἐπίβλημα, ὃ πάν-
τα χύδην ποιῶν, καὶ ἀδιακρίτως. ἢ παρὰ τὸ λίθος,
πλεονασμῷ τοῦ α. ἢ παρὰ τὴν ἄλα.

Ἡλίθα πολλή, ἀντὶ τοῦ μάλα ἢ πάνυ πολλή· ἐστὶ δὲ 428
ἐπίβλημα ἀθροίσεως, καὶ σημαίνει τὸ σφόδρα, ἢ ἀθρόως.
γίνεται παρὰ τὸ ἄλις ἄλισθα, καὶ ἡλίσθα. τάττεται
καὶ ἀντὶ τοῦ ματαίως· οἶον, — ἐπέχραο ἡλίθα χερσί·
— τὸ ματαίως.

Ἡλικία] παρὰ τὸ ἐλῶ, ἡλιξ ἡλικος ἡλικία· ἢ ἀπὸ τοῦ
πάλλω τὸ κινῶ, πάλιξ· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ
ἀποβολῇ τοῦ π, ἡλιξ. ἡλικιώτις ἡλικιώτιδος· ὁ κανὼν·
καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν μεταπίπτει· —

Ἡλιτόμηρος, καὶ ἀλιτήμερος· σημαίνει δὲ τὸν ἐπταμη- 10
νιαῖον γεννηθέντα παῖδα, ὡς Φησι Καλλιμαχος, —
τὸν οὐκ ἔκλῃσε Φέρουσα μήτηρ οὐς ὠδινε μῆνας· —
τὸν διημαρτηκότα τοῦ κηθῆκοντος μηνὸς εἰς τὸ τεχθῆ-
ναι· ἀλιτεῖν γὰρ τὸ ἀποτυχεῖν καὶ ἀμαρτάνειν. καὶ
Ἄλκμης Ἡλιάδος τ', Ἐκ δ' ἄγκυς προφώως καὶ ἡλι-
τόμηρον εἶντα· — διημαρτηκότα τοῦ τελείου ἀριθμοῦ
τῶν ἐννέα μηνῶν. ἐπτάμηρος οὖν Εὐρυθεύς. παρὰ τὸ
ἀλίτης, ἀλιτόμηρος, ὡς ποιητής, ποιητοδιδάσκαλος.

Ἡλος] παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω, ὁ μέλλων, ἦσω· ἐξ αὐτοῦ 20
ἦλος, ὁ πεμπόμενος.

Ἡλώνη, πόλις· Ὀμηρος· ὅτι ἐκεῖθεν ὑπὸ Ἡρακλέους ἐκ-
λώσαν οἱ Κένταυροι· καὶ ὑπὸ τοῦ ἥρωος, ἐκτίσθη ἡ πό-
λις· καὶ οὕτως ὠνόμασται παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἀλῶναι αὐ-
τοὺς, Ἀλώνη καὶ Ἡλώνη.

Ἡλύγη, σκιάν δηλοῖ, ἢ σκιοτήν.

Ἡλυγέτην] τοῦτο ποιητικόν, ὡς τὸ ἦγανον, τήγανον.

Ἡλακτο βοῦς, Ἰβυκος, παρὰ τὸ ἡλάσατο.

Ἡλύσιον πεδίον, τὸ τῶν εὐσεβῶν χωρίον· παρὰ τὸ λυτὰς 30
σωμάτων ἐκεῖ μένειν τὰς ψυχὰς· τοῦ α πλεονάζοντος,
ὡς τὸ ἀλάλητος, ἀσταφίς. ἢ ἐν ᾧ λύνονται οἱ τελευτῶν-
τες· ἢ ὅτι οὐ διαλύονται αἱ ψυχαί, ἀλλὰ διαμένουσιν
ἀπαθείς· ἢ ἐν ᾧ λύνουσιν, ἀντὶ τοῦ δέχονται· ἢ ὅπου
οὐ διαλύονται αἱ ψυχαί τῶν σωμάτων· ἢ ἀλύσιον, ὅθεν
οὐκ ἀναλύει τις· ἢ παρὰ τὴν ἔλευσιν, ἐνθα οἱ εὐ-
σεβεῖς παραγίνονται. ἡλύσιον οὖν, ἢ μακάρων νῆσος.
λέγεται δὲ ἡλύσιον, καὶ ἱερὸν πεδίον περὶ Ῥόδον· οἱ
δὲ, περὶ Αἴγυπτον ἢ Λέσβον. καλεῖται δὲ καὶ ἐν ἡλυ-
σία. Πολέμων δὲ Ἀθηναίους Φησὶ τὸ κατασκαφέν χω 40
ρίον καλεῖν.

Ἡμα, τὸ ἀκόντισμα. ἀπὸ τοῦ ἴημι τὸ πέμπω, (ὁ μέλλων,
ἦσω) γίνεται ἥμα· καὶ ἐκτάσει, ἥμα, ὡς θέμα, θῆμα,
ἐπίθημα. Ἡμασιν ἔπλετο ἄριστος· — καὶ ἥμων ὁ ἀκον-
τιστής. Ὀμηρος Ἰλιάδος ψ', — καὶ ῥ' ἥμονες ἄνδρες
ἀνέστησαν.

Ἡμαρ, ἢ ἡμέρα. οὐχ εὖρον τὴν ἐτυμολογίαν· ὡς οἶμαι
δὲ, ἀπὸ τοῦ ἡμέρα γίνεται ἡμαρ. κλίνεται ἡματος, ὡς
ἦπαρ, ἦπατος.

Ἡμαθίων, υἱὸς Ἡοῦς κατ' Ἡσίοδον. παρὰ τὴν ἡματι δο- 50
τικὴν, τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, Ἡματίων, καὶ Ἡμαθίων.

Ἡμαθόεις, ψαμμώδης, τραχεῖα. παρὰ τὴν ἄμμον, ἀμα-
θόεις καὶ ἡμαθόεις, [ὡς ἡνεμόεις,] εὐήνεμος. ἢ ἀπὸ
Ἀμάθου ποταμοῦ παραρρέοντος, — Πύλου ἡμαθέεντος.

Ἡμάλαψε, σημαίνει τὸ ἐβλάψε. Λυκόφρων. παρὰ τὸ
ἡμα βλάπτειν.

Ἡμβροτες, ἡμαρτες, ἀπέτυχες. τὸ αὐτὸ δὲ σημαίνει καὶ
τὸ, — οὐδ' ἐτυχες.

429 Ἡμεδαπῶν, τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους συγγενῶν, ἢ τῆς
αὐτῆς χώρας, ἰδίων, ἐγχωρίων, αὐτοχθόνων· δάπαδον
γὰρ τὸ ἐδάφος. καὶ τὸ ποδαπός; ποίας χώρας ἢ πατρί-
δος; ἀντίκειται τῷ ἀλλοδαπῷ.

Ἡμενος, καθεζόμενος. ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ κάθημαι, γίνεται
ἔημι· τὸ παθητικόν, ἔεμαι, ἤμαι· ἢ μετοχή, ἡμενος.

Ἡμερίς] Ἡμερίς ἡβώωσα: — ἄμπελος κληματὶς. εἴρηται
διὰ τὸ ἡμερῶσθαι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, εὐρεθέντος
10 τοῦ καρποῦ τούτου. ἢ ὅτι οἱ Ἴωνες, ὅταν τι τῶν θη-
ρίων ἢ ὀρνέων ἐκ τῆς θηριότητος μεταστῆσωσι, τίθασιν
εἶναι Φασί· διὸ καὶ τὰς ὑπὸ τινων καλουμένας ἀναδεν-
δράδας, ἐπειδὴν ἐκ τινων τόπων ἐρήμων μετανέγκαντες,
πρὸς τὴν αὐλὴν φυτεύσασιν, τίθασιν ὀνομάζουσιν, ὡς
τῆς ἀγριότητος παρειμέναις. ἄλλοι δὲ τὸ ἐξεστηκὸς τοῦ
ἀγρίου Φασί γεγονέναι ἡμερον. τινες δὲ λέγουσιν, εἶδος
δρυὸς αὐτὴν εἶναι· εἶναι γὰρ τὴν μὲν, ἀγρίδα· τὴν δὲ,
ἡμερωτέραν· ἣν καὶ ἡμερίδα προσαγορεύουσιν. ἐναντιοῦ-
ται δὲ αὐτοῖς τὸ Ὀμήρου, — τεθήλει δὲ σταφυλῆσιν:
20 — ἢ ὅτι ἄγει τις αὐτὴν ὅπῃ ἐλκύσει ἡμερον οὖσαν,
καὶ οὐκ ἀντισπῶσαν. μηδέπω δὲ τῆς τομῆς εὐρεθείσης
αὐταῖς, εἴρπυζον αἱ ἄμπελοι, ἀγρίους καρποὺς φέρου-
σαι· ὡς δὲ εὐρέθη, καθήραντο, καὶ ἡμερον καὶ τὴν
ἔψιν καὶ τὸν καρπὸν ἔσχον.

Ἡμεριοί, οἱ ἀνθρώποι· ἀπὸ τοῦ πρὸς ἡμέραν ζῆν.

Ἡμέρα] Ἡσίοδος σωματοποιῶν λέγει, Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰ-
θέρ τε καὶ Ἡμέρα ἐξεγένοντο: — παρὰ τὸ μεῖρω τὸ
μερίζω, γίνεται μέρα, ἢ πανταχοῦ μεμερισμένη· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ η, ἡμέρα. ἢ ζῆμέρα, ἢ τοῦ ζῆν μέρος
ἔχουσα, ἀποβολῇ τοῦ ζ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡμερος, πρὸς ἀν-
τιδιαστολὴν τῆς νυκτὸς Φοβερᾶς οὐσης. ἢ παρὰ τὸ ἡμέ-
ρους ποιεῖν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἔω, τὸ ἀπολύω· ἢ καὶ ἡὺς εἴ-
ρηται. ἢ παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω, ἢ ἐκπέμπουσα ἡμᾶς
πρὸς πάντα. Πλάτων δὲ, ὅτι ἡμεῖροντες αὐτῆς οἱ ἀν-
30 θρώποι διετέλουν, ἀσχάλλοντες ἐπὶ τῇ σιοτίᾳ τῆς νυ-
κτός. δασύνεται· τὸ δὲ ἡμαρ, ψιλοῦται· τὸ γὰρ ἀπὸ
δασέος μετασχηματιζόμενον ψιλοῦται.

Ἡμερόκοιτος] Ἡσίοδος, Μήποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ
χρήμαθ' ἔληται: — ὁ τὴν ἡμέραν καθεύδων, τὴν δὲ
νύκτα ἀγρυπνῶν· τούτεστιν ὁ κλέπτης.

40 Ἡμερόλεγδον, τὸ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐξαριθμεῖν.

Ἡμεροδρόμος, ὁ ἥλιος. λέγονται καὶ οἱ ταῖς βασιλικαῖς
διατάξεις ταχύτατα διακονούμενοι.

Ἡμεροκαλλές, ἄνθρωπος σπειρόμενος ὁ Δίδυμος Φησὶν. οὐκ
ἔστι δὲ ἄνθρωπος, ἀλλὰ Φοινικοῦν ἔριον διαπεποικιλμένον,
ὃ χρῶνται πρὸς τὰς ἱερουργίας Ἀθηναῖοι, ὡς Θεόδω-
ρος ὁ Πανάρχης προσαγορεύει ἐν τῷ πρώτῳ περὶ κηρύ-
κων γένους. λέγεται δὲ, ὅτι καλεῖται οὕτω διὰ τὸ πε-
πλῆσθαι καὶ βεβᾶσθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. κάλλη δὲ προσ-
αγορεύεται τὰ ἀνδρῶν.

50 Ἡμετέριος, κτητικόν ἐστι· σημαίνει δὲ τὸν τοῦ ἡμετέρου.
ἐχράτο δὲ τῇ λέξει Ἀνακρέων, Οὔτε γὰρ ἡμετέρειον
οὔτε καλόν: — ὑπάγεται δὲ κανόνι τοιοῦτῳ· τὰ γὰρ
διὰ τοῦ ραίος, ἀπὸ τῶν εἰς ρος ἔχόντων τὸ τ, τῆς
προηγούμενης συλλαβῆς ἐχούσης τὸ ε, διὰ τῆς εἰ δι-
φθόγγου γράφεται· οἶον, ἀβέλταρος, ἀβελτέρειος· ἐται-
ρος, ἐταιρείος. οὕτω καὶ ἡμέτερος ἡμετέριος, τῆς προη-
γουμένης συλλαβῆς ἐχούσης τὸ ε. τὸ νεότερος νετέρειος,
οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει Φύσει ἐν τῇ προη-
430 γουμένῃ τοῦ τ συλλαβῇ τὸ ε· ἐνερότερος γὰρ ἦν· πα-

ρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν, συγκοπῇ τοῦ ο, καὶ ἀφαιρέσει
τοῦ ε, γίνεται νεότερος· καὶ λοιπὸν, ὡς μὴ ἐχούσης
Φύσει ἐν τῇ προηγούμενῃ τοῦ τ συλλαβῇ τὸ ε, οὐκ
ἠκολούθησε τούτοις.

Ἡμην, ὅτε δασύνεται, σημαίνει τὸ ἐκαθεζόμενον. ἀπὸ τοῦ
ἔω, ἔημι, ἔεμαι ἤμαι· ὁ παρατατικὸς, ἡμην· ὅθεν καὶ
ἐκαθήμην. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ ὑπάρχω, ψιλοῦται· ἀπὸ 10
τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω, τὸ παθητικόν, ἔομαι μόνῃ τῇ Φωνῇ·
τῇ δὲ σημασίᾳ ἀπέλειψεν· ὁ παρατατικὸς, ἡμην· καὶ
συγκοπῇ, ἡμην· ἢ ἀπὸ τοῦ εἰμί, ὁ παρατατικὸς ἦν· ὁ
παθητικὸς ἐνεστώς, ἔμαι· ὁ παρατατικὸς, ἡμην. ἀπα-
γορεύεται δὲ· πλὴν εὐρήσεις παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἑλένης
ἀπαιτῆσαι, οἶον, Ἐγὼ δὲ προδότης οὐκ ἡμην τέκνον: —
ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἦν. ζῆται.

Ἡμισυς] παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ ἴσος, γίνεται ἀμείστος· συγ-
κοπῇ, ἡμισυς· καὶ κατὰ τροπὴν, ἡμισυς, ὁ ἅμα ἴσος
τινὶ· ἢ τοῦ ὅλου διαιρεθέντος, ἢ τὸ ἅμα ἄλλῳ ἴσον.
ὡς ἵππος, ἵππῳ παρώνυμον, οὕτως ἴσος ἴσος, καὶ ἡμι- 20
σος. Ὀμηρος Ἰλιάδος ι', Ἴσον ἐμοὶ βασιλεὺς, καὶ ἡμισυ
μεῖροσ' τιμῆς: — ἡμίσεα, ἡμισα· καὶ ἅμα τῇ συγκοπῇ
καὶ ὁ πλεονασμὸς γίνεται, ἡμισα.

Ἡμικύκλιον] τὰ εἰς υς λήγοντα, ὁπόταν μὴ ἀπὸ γενικῆς,
ἀπὸ δὲ εὐθείας συντίθεται, ἀποβάλλει τὸ σ· βραδύς,
βραδυήκοος, ὀξύήκοος· Δίβυς, Διβυφοῖνιξ· θῆλυς, θη-
λύμορφος. οὕτως ᾤφειλεν ἡμισυκύκλιον· ἀλλὰ δηλονότι
κατὰ συγκοπὴν ταῦτα γίνεται, ἡμίθεος, ἡμίφωνος, ἡμι-
μέδιμνον, ἡμίραιρον, τὸ ἡμισυ τῆς κεφαλῆς· καὶ τὸ 30
ἡμιτύμβιον, τὸ δίμυρον. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀβρων λέγει, ὅτι
τὰ εἰς υς συντεθέντα φυλάττει τὸ υ· τὸ δὲ ἡμισυς
ἐμβάλλει τὴν συ συλλαβὴν. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἡμίολος] ἡμίολος ἐστὶν ἀριθμὸς, ὁ ἔχων ὅλον ἄλλον
ἀριθμόν, καὶ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ. καὶ ἡμιολία, τὸ ἡμισυ
τοῦ κεφαλαίου. ἡμιολία δὲ πάλαι ἐλέγετο ληστρικὸν
πλοῖον, οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος ψιλῶν ἐρετῶν ἐστὶ πρὸς
τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσθαι· Ἀλλὰ καὶ ἀρπάξεις καὶ ἀσέλ-
γαίνεις ὥσπερ ἐκ Καρικῆς ἡμιολίας ἀποπεπῆδηκώς· καὶ
ταῦτα, υἱὸς ἀνδρὸς αἰετὸς τοὺς νόμους καὶ τὴν δημοκρατίαν 40
βοῶντος.

Ἡμιμέδιμνον] ἡμιμέδιμνον ἐστὶ μέτρον χωροῦν ἡμισυ με-
δίου, τούτεστι χεῖνικας εἰκοσιτέσσαρας. ἡμικτον δὲ,
τὸ ἕκτον μέρος τοῦ μεδίμου. ῥητορικὴ. ζῆται εἰς τὸ
ἐκτεῦς.

Ἡμιδιπλοῦδιον, γυναικεῖον βραχὺ περίβλημα, ὃ ἐνδον φο-
ροῦσιν ὑπὸ τοὺς μηρούς. ῥητορικὴ.

* Ἡμιτελής λέγεται ὁ οἶκος, ἐτέρου τῶν συζύγων ἐστε-
ρημένος, οἷονεὶ μὴ τέλειος· ἡμι γὰρ τὸ ἡμισυ.

Ἡμίφωνα, ὠνόμασται τινὰ τῶν συμφώνων, οὔτε κατὰ τὴν 50
εἰς δύο ἴσα τομὴν, καθ' ὃν τρόπον τὸ ἡμικύκλιον· οὔτε
κράτει τινῶν, ὡς ἡμίονος· οὔτε κατὰ τὴν ἐπὶ ποσὸν
μεταβολὴν, ὡς ἡμίσηρον καὶ ἡμίφθον κρέας· ἀλλ' ὡς-
περ ἡμιθνής καλεῖται ὁ ἐγγὺς τοῦ τεθνάναι, οὕτως
ἡμίφωνα τὰ ἐγγὺς ὄντα τῶν Φωνηέντων κατὰ τὴν
φθέγγιν.

Ἡμῶ· ἐκ τοῦ μῶ, πλεονασμῷ τοῦ η. ὁ δὲ Ἡσίοδος, —
ἀμύνοντα χαμᾶζε, εἶπε, διὰ τοῦ α. καὶ ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι
ὥσπερ τὸ σταφίς γίνεται ὄσταφίς καὶ ἄσταφίς κατὰ 431
πλεονασμόν καὶ τοῦ α καὶ τοῦ ο, οὐ κατὰ τροπὴν, οὐ-
τω καὶ ἐπὶ τοῦ μῶ πλεονάζει καὶ τὸ α καὶ τὸ η· —
ἐπὶ τ' ἡμῶι ἄσταχος: — ἐπικατακλίνει δὲ τοὺς στάχους.

Ἡνυσχέδην] ἀπὸ τοῦ σχῶ σχῆμι, σχήσω, ἔσχηκα, ἔσχη-
μαι, ἐσχέθην· καὶ συστολῇ, ἐσχέθην· μετὰ τῆς ἀνά
προθέσεως, ἄνυσχέδην· ἐκτάσει κατὰ Ἀθηναίους, ἡνε-
σχέδην.

Ἦν δὲ μηχανῶν λόγος, Λυσιόφρων. ἀπὸ τοῦ ἔαν, κράσει
10 τοῦ εἰς η, γίνεται ἦν.

Ἦν] ἀπὸ τοῦ ἔω, ἔεις, ἔει· ὁ παρατατικός, ἦον, ἦες,
ἦεν· καὶ τροπῇ τοῦ η καὶ ε, ἡ κράσει εἰς ἐκεῖνο αὐτὸ
τὸ η, γίνεται ἦν· ἐπειδὴ τὸ μείζον, τὸ ἔλαττον ἀνα-
λίσκει, ὥςπερ τῇ ἐμῇ, τῇμῃ. τὸ πληθυντικὸν, ἦμεν,
ἦτε, ἦσαν. τὸ μὲν ἦν ἐγὼ, παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν
Πλούτῳ, γίνεται οὕτως. ἔστιν εἰμί· ὁ παρατατικός, εἶν,
τροπῇ τῆς μι εἰς ν, ὥςπερ ἀπὸ τοῦ δίδωμι, ἐδίδων·
καὶ ἐκτείνεται τὸ ε εἰς η Ἀττικῶς, ὡς τὸ ἐμελλον,
ἡμελλον· καὶ γίνεται ἦν, χωρὶς τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς ν
20 λήγοντα οὐ θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ν τι ἀνεκφώνητον.
τὸ δὲ ἦν ἐκεῖνος, τρίτου προσώπου· ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ
ὑπάρχων, ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ μέσος παρακείμενος, ἦα·
ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦον, ἦες, ἦε· τὸ δὲ ε, ἐφελκυ-
στικὸν ἐστὶ τοῦ ν, ἔλεγεν. οὕτως ἦε, ἦεν· καὶ κράσει
τοῦ ηε εἰς η, γίνεται ἦν. τὸ δὲ ἦεν, οὐδέποτε εὐρίσκε-
ται χωρὶς τοῦ ν. ὅτι δὲ δεύτερος ἀόριστός ἐστι, δῆλον
ὅτι ἐὼν οὔσα ἡ μετοχή, ὡς λαβὼν. Δεῖ δὲ γινώσκειν,
ὅτι οὐχ ὁμοφώνουσιν ἀλλήλοις. τὸ μὲν γὰρ ἦν ἐγὼ,
Ἀττικὸν ἐστὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ εἰμί· τὸ δὲ ἦν ἐκεῖνος, κοι-
νὸν, καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ω. λέγεται δὲ τετραχῶς. λέγεται
30 γὰρ ἦν, καὶ ἦν, καὶ ἦεν, καὶ ἦην παρὰ τῷ ποιητῇ
ἐν Ὀδυσσεύς τ', — καὶ κεν πάλας ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς
Ἦν· — οὕτω Ζηνόδοτος. καὶ ἐν Ἰλιάδος λ', — ἵνα σφ'
ἀγοσθένης ἦν. τοῦ ἦν ἐγὼ πρώτου προσώπου, τὸ δεύ-
τερον ἦς· καὶ ἐπεκτάσει γίνεται ἦςθα. καὶ ἔστιν ὀρι-
στικὸν, καὶ ι οὐ προσγράφουσιν· οἶον, Χθες ἦςθα
θεατρί· . . . σημαίνει τὸ ὑπάρχων. εἰ δὲ ἔστιν
ὑποτακτικὸν, μετὰ τοῦ ι γράφεται. ὅτε δὲ πάλιν λαμ-
βάνεται ἀντὶ τοῦ ἠδειςθα, κατὰ συγκοπὴν γίνεται ἦς-
θα, μετὰ τοῦ ι· καὶ τὸ ἦς, ὅτε μὲν ἐστὶν ὀριστικὸν,
οὐ προσγράφεται τὸ ι· ὅτε δὲ ὑποτακτικὸν, ἔχει καὶ
40 τὸ ι· ἔαν ὦ, ἔαν ἦς, ἔαν ἦ· καὶ κατ' ἐπένδεσιν τῆς
σι συλλαβῆς γίνεται ἦσι.

Ἦνεμόεσσα] ἐκ τοῦ ἀνεμῶεις ἀνεμῶεσσα· σημαίνει δὲ τὴν
ὑψηλὴν καὶ ὑπὸ ἀνέμων καταπνευμένην.

Ἦνεικα. ἀπὸ τοῦ ἐνέκω, ἐνέξω, ἦνεκα· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ι, ἦνεικα· καὶ ἦνεικα κατὰ τροπὴν Βοιωτικὴν τοῦ
κ εἰς ξ. ἐπλεόνασε δὲ τὸ ι· διότι πᾶς ἀόριστος μὴ ἔχων
σ ἢ ξ ἢ ψ μακρὰ θέλει παραλήγεσθαι· οἶον, ἔνειρα,
ἔνειμα, ἔτειλα.

Ἦνεγκα, ζῆται εἰς τὸ ἐνεῖναι.

50 Ἦνίπαπε] Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν, χαλεπῶ ἠνίπαπε μῦθον·
— ἀντὶ τοῦ ὕβρισην, ἐλοιδόρησεν, ἐκακολόγησεν. ἀπὸ
τοῦ ἔπω τὸ λέγω, γίνεται ἐνέπω, καὶ ἐνείπω· καὶ κα-
τὰ μέτρον διπλασιασμὸν, ἐνειπάπω, καὶ ἠνείπαπεν.
Ἰστέον ὅτι παρακείμενος ἐστίν. ὁ γὰρ ἐνεστὼς ἐνίπτω
ἐστί, κυρίως τὸ διὰ λόγων ἐπιπλήσσω· ὁ μέλλων, ἐνί-
ψω· ὁ παρακείμενος, ἠνίφα· ὁ μέσος, ἠνίπα· καὶ ἐπεκ-
τάσει τῆς πα συλλαβῆς γίνεται ἠνίπαπα.

452 Ἦνις] Ἦνις ἠέστας, ἐνιαυσιαίας βοῦς, νέας. καὶ, —
βοῦν ἦνιν εὐρυμέτερον· — ἐνιαυσιαίαν, νέαν· ἔγος γὰρ
ὁ ἐνιαυτός· ἀφ' οὗ παρώνυμον, ἔνις· καὶ κατὰ ἐκτασιν,
ἦνις. κλίνεται ἦνιος, ὡς ὄφις· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυν-
τικῶν, ἦνιες· καὶ ἐν συναλοιφῇ, ἦνις· καὶ ἡ αἰτιατική,
ἦνιας καὶ ἦνις, τὰς ἐνὸς οὔσας ἐνιαυτοῦ. ἔνιοι δὲ ἐπὶ
ἡλικίαν βοῶς τάττουσιν, ὡς τὸ μόσχος καὶ ἡ πόρτις
καὶ ἡ δάμαλις. καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς ἐπὶ βοῶν μόνον τάτ-
τει τὴν λέξιν. ἡ κατ' ἑλλειψιν τοῦ α στερητικῆς, ἴν
10 ἢ ἄννις, ὁ μηδέπω ζευχθεὶς καὶ ἠνία δεξάμενος. ἠέ-
στας δὲ ἀντὶ τοῦ ἀδαμάστους, ἀνεκτῆτους, ἀνεκτρί-
στους, ἀνοχεύτους. παρὰ τὸ κέντω βαρύτονον, ὁ μέλ-

λων, κένσω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, κένεσται· κε-
στός καὶ ἄκεστος· καὶ ἡλικιὸν, ἀκῆστη, ἀκῆντητος
βοῦς· καὶ τροπῇ, ἠέστη· ἡ αἰτιατική τῶν πληθυντι-
κῶν, ἠέστας. ἡ ἀπὸ τοῦ κένσω κέστος, ἀποβολῇ τοῦ ν.

Ἦνία, λῶρα, χαλινούς· παρὰ τὴν ἔνωσιν· ἐνοῦται γὰρ δι'
αὐτῶν τὰ ὑποζύγια. ἡ ἐκ τοῦ ἐνίσθαι ἢ ἀνίσθαι· ἡ
ἀπὸ τοῦ ἀνύω, δι' ἧς ἀνύομεν τοὺς ἵππους πρὸς τὴν
εὐθεῖαν ὁδόν. ἡ παρὰ τὸ εἰς ἐνός, ἐνία καὶ ἠνία. ἡ 20
παρὰ τὸν ἦσω μέλλοντα.

Ἦνίοχος, κυρίως ὁ τὰς ἠνίας ἔχων· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ
τοῦ παραιβάτου. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἔχω γινόμενα, εἰ μὲν
τῇ ου διφθόγγῳ παραλήγεται, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τό-
νον, οἶον κλειδοῦχος, καὶ τὰ ὅμοια· εἰ δὲ παραλήγεται
τῷ ο, προπαροξύνεται· οἶον αἰγίοχος, λιμενίοχος. ἐκ
τοῦ ἀνύω, ἀνύον καὶ ἠνίον· διὰ γὰρ τῶν λῶρων τῶν
ἵππων ἀνύομεν τὰς ὁδοὺς.

Ἦμιν, ἀντωνυμία· ἐστὶ δὲ διαλέκτου ἴδιον Δωρικῆς· συ- 30
στέλλει γὰρ αὐτὴν καὶ ὀξύνει. αἱ ἀντωνυμίαι γὰρ, ἠνί-
κα μὲν ὀρισμὸν δηλοῦσι, μένουσιν ἐν τῷ αὐτῷ τόνῳ·
Ἦμιν δὲ τόδ' ἔφηνα· — καὶ, Ὑμῖν δὲ νεμεσῶμαι· —
ὅτε δὲ ἀπόλυτον ἔχει τὸ σημαίνον, ἐκκλίνεται·
Ὅφρ' ἡμιν ἐκάεργον· — σὺν δ' ὕμιν δαῖτα ταραῆξ· —
Εἰ δ' ὕμιν δοκέει τόδε λωίτερον.

Ἦνοψ, ὁ λαμπρός· καὶ, ἦνοπι χαλκῷ. παρὰ τὸ ὄπτω,
ὄψω, ὄψ· καὶ συνθέσει, ἐνοψ καὶ ἦνοψ, ἐν ᾧ ἐστὶν
ἐνοπτρίσασθαι καὶ ἰδεῖν· παρὰ τὸ [ἐν] αὐτῷ ὁρᾶν τοὺς
ὄπας· λαμπρός γάρ. ἡ παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ἔψω, ἔψ,
καὶ ὄψ, ὡς κλέπτω, κλέψ, κλόψ καὶ κλώψ· καὶ 40
βλέψω, βλέψ, βλόψ, καὶ βλώψ. καὶ ἰδίως τὰ παρὰ
τὸ ὄψομαι ῥηματικὰ ὀνόματα τὸ ο εἰς ω τρέπει· οἶον,
τύφλωψ, κύνλωψ. δύναται οὖν καὶ τὸ ἦνοψ χαλκός
εἶναι παρὰ τὸ ὄψ, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν· φωνητικὸς
γὰρ παρὰ τὰ ἄλλα τῶν μετάλλων ὁ χαλκός.

Ἦνορέη, ἡ ἀνδρεία. οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἀνὴρ ἀνέρος, ἀλλ'
ἀπὸ τοῦ εὐήνωρ· ἀφ' οὗ παράγωγος ἐν τύπῳ κτητικοῦ
τὸ ἦνορέα καὶ εὐήνορέα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἦνορέα,
καὶ εὐήνορέα. τὸ δὲ εὐήνωρ, ἀπὸ τοῦ ἀνὴρ· ὅπερ συν-
τιθέμενον τρέπει τὸ α εἰς η, καὶ τὸ η εἰς ω· τὸ γὰρ 50
εὐφράνωρ καὶ νικάνωρ Δωρία εἰσιν· ἔδει γὰρ εἶναι
εὐφρήνωρ καὶ νικήνωρ.

Ἦνυστρον, τὸ μέρος τῆς κοιλίας, ὅθεν διανύεται ἡ τρο-
φή, ἦγουν διέρχεται· ἡ ἐνθα διανύεται καὶ πέττεται·
ὅτι εἰς γ' τέτμηται ἡ γαστήρ, ἦνυστρον, ἐχῖνον, καὶ
κρύφαλον. ῥητορικῇ.

Ἦνυτετο] — καὶ διπλὸς ἦνυτετο θῶρηξ· — ἀντὶ τοῦ ἀπὴν-
τα, ὑπέκειτο. Ἰστέον ὅτι οἱ παλαιοὶ θῶρακας ἐφόρου· 455
ἐνὰ μὲν, ἀπὸ τοῦ ὤμου μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, ὃς καὶ
κυρίως θῶραξ· ἄλλον δὲ, ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ ἄχρι τῶν
γονάτων, ὃς ζῶμα ἐκαλεῖτο. οὕτως ὠκινόμητο εἰς τὸ
ραδίως κύπτειν εἰς γῆν. τὸ δὲ ἦνυτετο οὐχ εὖρον· ἐγὼ
δὲ φημι οὕτω γεγονέναι· ἐκ τοῦ ἔω τὸ ἐνδύομαι ἢ ὑπαρ-
χω, παράγωγος ἦμι· ὁ μέλλων, ἦσω· ὁ δεύτερος ἀό-
ριστος, ἦν· ὁ μέσος, ἔμην· τὸ δεύτερον, ἔσα· ἐτο, τὸ
τρίτον· μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἔνατο· εἶτα πλεονασμῷ
τοῦ τ, καὶ ἐκτάσει, ἦνυτετο.

Ἦπαρ, παρὰ τὸ ἐπῆρθαι καὶ κενυρῶσθαι· ἡ παρὰ τὸ
ἐπαρδεύειν τῷ σώματι καὶ χορηγεῖν τὸ αἷμα· ἡ παρὰ
τὸ ἐπαίρεσθαι ἔπαρ, καὶ ἦπαρ· ἡ παρὰ τὸ ἦδω τὸ
εὐφραίνομαι, ἦδαρ καὶ ἦπαρ· δι' αὐτοῦ γὰρ εὐφραινό-
μεθα, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέρει τὰ τῆς ἡδονῆς καὶ τὰ
τῆς ἐπιθυμίας ἐγκνέται.

Ἦπανία, ἀπορία, σπάνις, ἀμηχανία. ὡς κόνις κονία, οὐ-
τω σπάνις σπανία· καὶ ἀποβολῇ καὶ πλεονασμῷ. ἡ

20 παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ, πενία· καὶ κατὰ στέρησιν, ἀπειρία· ἐπεὶ οἱ μὴ ἐργαζόμενοι ἀποροῦσιν· ἴν' ἢ ἀεργασία κυρίως, κατὰ ἀντίθεσιν τοῦ αε εἰς τὸ ἡα. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴνω βαρυτόνου τὸ λαμβάνω, ὃ καὶ ἀπαίνω καὶ ἀπαινύω καὶ ἀπαίνυμι παράγωγον. ἀπαίνω οὖν ἀπανῶ ἀπανίζω, ὡς κυρῶ κυρίζω· καὶ τροπῇ ἡπαίζω· ἐξ οὗ ἡπανία· ὁ γὰρ μὴ λαμβάνων σπανίζει.

30 Ἡπεδανός, ἀσθενής, ἡλίθιος, ἀναίσθητος, ἀσύνετος. γίνεται παρὰ τὸ πέδον, ὃ σημαίνει τὴν γῆν, πεδανός· καὶ κατὰ στέρησιν, ἀπεδανός, ὃ μὴ βέβαιος, ἀλλ' ἀσθενής, ὃ ἐκ τῆς γῆς μὴ ἀναστῆναι, ἢ ἐν τῇ γῇ στήναι δυνάμενος δι' ἀσθενείαν. τὸ γοῦν ἐναντίον, ἔμπεδον, βέβαιον, καὶ ἰσχυρόν· τὰ γὰρ ἐπὶ τοῦ πέδου, βεβηκότεα καὶ ἐδραῖα.

Ἡπεροπευτής, ὁ ἀπατεῶν καὶ ὑπερήφανος. παρὰ τὸ ἡμερον καὶ τὴν ὅπα, ἡμεροπευτής, ὃ ἡμέρῳ ὅπῃ χρώμενος, ὃ διὰ ἡμέρου ὅπος (ὃ ἐστὶ Φωνῆς) ἀπατῶν. ἢ πειροπευτής τις ὢν· καὶ πλεονασμῶ τοῦ α, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἀπερόπευτος, ὃ διὰ τῆς Φωνῆς ἀπατῶν καὶ πειρῶν τὰ γύναια, ὃ ἐστὶ προσκαλούμενος· τὸ γὰρ προσκαλεῖσθαι τὰ γύναια, πειρᾶν ἔλεγον· Ἀριστοφάνης,

40 Πειρᾶ μὲν ἴσως σου, καὶ τὰ τῶν τιτθίων ἐφάπτεται· — ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω γίνεται ὁπεύς, ὡς Φέρω Φορεύς, καὶ ἔχω ὀχεύς· καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ καλόν, ὃ καλῶ λόγῳ χρώμενος καὶ ἀπατῶν τινά. ἢ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ κακόν καὶ τοῦ περ περιττοῦ συνδέσμου, ἀπεροπεύς, ὃ τῶ λόγῳ κακῶς χρώμενος καὶ ἀπατῶν· οἶον, Ἄττε μὲν καὶ ἐπίλοπον ἀπεροπέα· — καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι, Βούλεται ἀπεροπέος ἡμῖν εἶναι· — καὶ Θηλυκόν, ἀπεροπή. ἢ ἄοπος, οὐδὲ προσλαλῆσαι ἡμῖν θέλων. ἢ ὁ ἀπρόσβλεπτος καὶ οὐδ' εἰς

50 ὄψιν ἐλθεῖν θέλων. ἀπεροπεύς οὖν, καὶ ἡπεροπεύς. Ἡμος δ' ἡπεροπήας ἀπεροπήσεν ὀνείρους Ἡέλιος ἀνασχών· — ἐκ τοῦ ῥήματος τοῦ ἡπεροπῶ ἡπεροπεύω, καὶ ἡπεροπευτής.

Ἡπειρος, σημαίνει τὴν γῆν, ἀπερός τις οὖσα, ἢ μὴ ἔχουσα πέρας, ὡς πρὸς συγκρίσιν τῶν νήσων· αὗται γὰρ εὐδείλοιο εἰσὶ, καθὼ μεμερισμέναι εἰσὶ τῇ θαλάσσῃ. λέγεται ποτὲ μὲν ἢ εἰς ἀπειρον διήκουσα γῆ· οἶον, — 454 ἐριβώλακος ἡπειροιο· — καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἢ γῆ· Ἐκ δὲ πάντου βᾶς ἰοειδέος ἡπειρόνδε. [Ἡπειρήθεν δὲ] τὴν μὲν ἀπειρήθεν νέες ἡγάγον· — ἀντὶ τοῦ ἡπειρόθεν. καὶ, Δώδεκ' ἐν ἡπειρῷ ἀγέλαι· — καὶ ἐν τῷ καταλόγῳ περὶ αὐτῆς, Οἶδ' ἡπειρον ἔχον.

Ἡπιάλος καὶ ἡπιάλης καὶ ἡπιόλης· σημαίνει τὸν ῥιγοπύρετον, καὶ δαίμονα τοῖς κοιμωμένοις ἐρχόμενον. ὡς Ὀμηρος καὶ οἱ πλείους, ἡπιόλης λέγουσι διὰ τοῦ ἡ· πλὴν διαφόρως ἐχρήσαντο τῇ λέξει. εἴρηται κατὰ ἀντίφρασιν, ἡπιος· ἐπαχθής γὰρ ἐστίν· ἢ παρὰ τὸ πέμπεσθαι ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀπίαλος, ἀπὸ τοῦ ἀπιέναι, ὃ ὀφείλων ἀπιέναι. ὃ δὲ Ἀλκαῖος ἐπίαλον αὐτὸν ἔφη. Ἀπολλώνιος δὲ Φησι τὸν ἐπιάλην, ἡπιάλην καλεῖσθαι· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ἡπιόλην.

Ἡπιος. οὕτω πρότερον ἐκαλεῖτο ὁ Ἀσκληπιός· ἢ ἀπὸ τῶν τρόπων, ἢ ἀπὸ τῆς τέχνης καὶ τῆς τῶν χειρῶν ἡπιότητος· ὃ καὶ γυναῖκα παραδίδωσιν Ἡπιόνην, ἐξ ἧς αὐτῶ γενέσθαι Ἰάσονα, Πανάνειαν· Δευκτίων ἐν ὑπομνήματι 20 Λυκόφρονος. ἡπιος σημαίνει κυρίως τὸν λογισμόν. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ἔπιος καὶ ἡπιος, ὃ ἐν λόγῳ πάντα ποιῶν, καὶ μὴ πάθει· ἐκ μεταλήψεως δὲ καὶ ὁ διὰ λόγου προσηγῆς καὶ πρῶτος· καὶ ἡπιώτατος, ὃ ἐν λόγοις πρῶτατος καὶ ἡτυχός.

Ἡπιόδωρος, ἢ τοῦ Ἑκτορος μήτηρ Ἐκάβη, ἢ τὰ προσηγῆ καὶ ἡδέα δωρουμένη κατὰ τὴν παιδοτροφίαν.

Ἡπου] τοῦτο ἄρχει μὲν λόγου, ὡς παρὰ Ἡροδότῳ· Ἡπου ἂν, ὃ ξεῖνε Λάκων, ἐθαύματα· — καὶ Ὀμηρος, Ἡπου καυχалоόωσιν· — ἀντὶ τοῦ ὄντως δὴ. ὅτε δὲ ὑποτέτακται, 30 ἀνταποδίδεται τινὶ προκειμένῳ. ἀνταποδίδεται δὲ διχῶς· ὅτε μὲν οὕτως, Εἰ δὲ μὴ πιστεύω τῷ δεσπότη, ἡπου πιστεύσαιμ' ἂν τῷ θεράποντι; ὅτε δὲ κατὰ τὸν ἀντίον· οἶον, Εἰ ὁ θεράπων ἐστὶ μοι πιστός, ἡπου ὁ δεσπότης αὐτοῦ ἂν εἴη πιστός· — βαρύνεται δὲ, ἀντὶ τοῦ πολλῶ πλέον, καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως σχεδόν.

Ἡπύη, τὰ Φωνεῖ καὶ κηρύσσει. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, παράγωγον ἐπύω, ὡς πλήθω πληθύω· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἡπύω· ἐξ οὗ ἡπύτης, ὁ μεγαλόφωνος καὶ κραυκτικός.

Ἡπυτον, ὅρος Θράκης· ὅτι Πρωτεύς διὰ τὸν Φόνον τῶν παίδων ἀναβάς ἐπὶ τοῦτο, ἡπύει τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἀποκαταστῆσαι. ἀπὸ τοῦ ἡπύσαι, ἡπυτον.

Ἡρα, ἢ θεός· ὅτι ἢ αὐτὴ τῷ αἰερί ἐστίν. ὡς γὰρ πατήρ πάτρα, καὶ μήτηρ μήτρα, οὕτως αἴρ, καὶ καθ' ὑπερθεσιν ἦρα. ἢ ὅτι ἢ ῥέα αὐτὴν ἔτεκεν· ὡς γὰρ ἦσθετο ὁ Κρόνος, ἐκέλευσε δεῖξαι τὸ παιδίον. ἢ ὅτι παρὰ τοῦ Κρόνου ἢ ῥέα ἐπιδιδωκομένη, ἀπὸ τύχης πρῶτα ἔτικτε τὴν Ἡραν· τὸν δὲ Δία ἔτι ἐν γαστρὶ εἶχεν. ὁ δὲ Κρόνος, ὡς ἦσθετο, παραπορεύεται, καὶ ἐκέλευσε δεῖξαι 50 τὸν παῖδα· ὡς δὲ εἶδεν, ἐκέλευσεν ἄραι καὶ ἐκτρέφειν· οἱ δὲ Κρήτες τὸ ἄραι ἦραι Φασί· καὶ Ἡραν ὠνόμασαν αὐτήν. ἢ παρὰ τὴν ἔραν. σημαίνει δὲ τὴν σωματοειδῆ θεόν, ὡς τὸ, Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους Εἰδήσειν· — σημαίνει καὶ τὴν χάριν καὶ τὴν ἐπικουρίαν.

Ἡράσθην, ἀπὸ τοῦ ἐράζω γίνεται, ὡς πειράζω ἐπειράσθην, καὶ πελάζω ἐπελάσθην. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ ἐράς γίνεται. ὠφείλε γὰρ εἶναι ἐράσθην, ὡς Φυρῶ, 435 Φυράς, ἐΦυράσθην, μακροῦ ὄντος τοῦ α. εἰς τὸ βοῶ ἢ τεχνολογία.

Ἡρακλῆς, ὁ ἥρως· οὐ παρὰ τὸ ἐκ τῆς Ἡρας τὸ κλέος ἐσχηκέναι, ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἀλλὰ μάλλον παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς Ἡρας ἀκλεᾶ εἶναι· ὅσον γὰρ κατὰ τὴν Ἡραν, ἄδοξος ἦν· μικροῦ γὰρ αὐτοῦ ὄντος, ἐπ' αὐτὸν ἐπεμψεν Ἡρα δράκοντας ὀφείλοντας ἀνελεῖν αὐτόν· οὗς περ αὐτὸς ἐφόνευσεν. ἢ παρὰ τὴν ἔραν καὶ τὸ κλέος, ὃ ἐν τῇ γῇ ἐνδοξος. ἢ ὅτι Νεῖλος ἐκ γενετῆς καλούμενος, ἐν τῷ 10 κατὰ γιγάντων πολέμῳ, ἀνώνυμον ἕνα τῶν γιγάντων πυρίπνοον ἐπερχόμενον Ἡρα Φονεύσας, Ἡρακλῆς ὠνομάσθη. ἄλλοι δὲ, παρὰ τὴν ἦραν τὴν σημαίνουσαν τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν, καὶ τὸ κλέος, γέγονεν Ἡρακλῆς· πρὸ τούτου γὰρ Ἀλκείδης ἐκαλεῖτο· ἀλλ' ἐκ τοῦ πᾶσι βοηθεῖν ἐκλήθη Ἡρακλῆς, ὡς καὶ ὁ χρησμὸς δηλοῖ, λέγων, Ἡρακλέην δὲ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει·

Ἡρα γὰρ ἀνθρώποισι Φέρων κλέος ἀφθιτον ἔξεις· — ἢ ἀπὸ τοῦ Ἡρα, ὃ σημαίνει τὴν δαίμονα, μετὰ τοῦ 20 κλέος, γίνεται Ἡροκλῆς, ὡς Ἡρόδοτος, Ἡρόφιλος· καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡροκλῆς, γίνεται Ἡρακλῆς κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς τὸ συνεσταλμένον α, ὡς ἐπὶ τοῦ ποδόνηπτρα, ποδάνηπτρα. ἢ ὅτι τὸ α τοῦ ἀκλεοῦς καὶ τοῦ ἦρα ἐστίν, ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι εἰ ἄρα ἀπὸ τοῦ ἦρα καὶ τοῦ ἀκλεῆς ἐστὶ, διατὶ μὴ ὀξύνεται; κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ἧς ὀνόματα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀδιαίρετα, ἐν τῇ συνθέσει φυλάττει τὸν τόνον τοῦ ἀπλοῦ· οἶον, ληστής, ἀρχιληστής· δανειστής, μισοδανειστής· εὐρετής, ἐφευρετής· χωρὶς τοῦ κριτής, καὶ ἀληθής· ταῦτα γὰρ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν 30

τόνον· οὗον ὄνειροκρίτης, Φιλαλήθης. ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν εἶπε, διὰ τὸ Κρής, ἐτερόκρης· καὶ γνής, ἐτερόγνης. τὰ γὰρ μονοσύλλαβα ὀνόματα ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· οὗον, χθών, αὐτόχθων· Θράξ, Σαμόθραξ· παῖς, εὐπαις· χωρὶς τοῦ πτώξ, πολυπτώξ. αὐτὴ ἀντίκειται ἡμῖν τὸ, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς· — παρέρλουσαν γὰρ ἔχει τὴν ὑπὸ πρόθεσιν. ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι τῷ λόγῳ τῶν κυρίων ἐβαρύνετο· τὰ γὰρ εἰς ης κύρια ἀποστρέφεται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, καὶ ἡ βαρύνονται, ἡ περισπῶνται, χωρὶς τῶν παρασπασμένων· 40 εἰσὶ δὲ ταῦτα, εὐρετής, εὐμενής, εὐσεβής, εὐτυχής, εὐπρεπής, νημερτής, διοτρεφής, ψευδής· καὶ ἐπὶ τοῦ συνήθους, καλοετής. δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ κριτής μετὰ προθέσεως ὀξύνεται· οὗον, προκριτής, παρακριτής, ὑποκριτής· μετὰ ὀνόματος δὲ ἀναβιβάζει τὸν τόνον· οὗον, δικαιοκρίτης. ἀναβιβάζει δὲ, ἐπειδὴ παράλογός ἐστιν ἐν ἀπλότητι ἡ ὀξεῖα τάσις· ὡφείλε γὰρ βαρύνεσθαι· ἐπειδὴ τὰ εἰς τῆς δυσύλλαβα φύσει ἀρσενικὰ βαρύνονται, οὗον δότης, πλύτης, κράτης, ψάλλτης. φύσει 50 δυσύλλαβα εἶπε, διὰ τὸ ληστής· τοῦτο γὰρ ἀπὸ τρισυλλάβου τῆς ληστής. ἀρσενικὰ, διὰ τὰ θηλυκά. ἐπεὶ οὖν τὸ κριτής παραλόγως ὀξύνεται, τούτου χάριν ἐν τῇ συνθέσει τὸν ὀφειλόμενον τόνον ἀναδέχεται. τὸ δὲ ἀληθής, ἀνεβίβασε τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει· ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ ηθῆς σύνθετα ὀνόματα βαρύνεται· οὗον, ἦθος, εὐήθης, συνήθης, κακοήθης. τούτοις συνεξηκολούθησε καὶ τὸ Φιλάληθες, πανάληθες. τὰ εἰς τῆς ἔχοντα τὴν 456 παραλήγουσαν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν, ἀπρόσληπτα ὄντα τοῦ σ κατὰ τὴν γενικὴν, βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη μετοχικά, ὑφάντης, ἀγύρτης, εὐφράντης· τὸ δὲ ἐκοντής, ἐθελοντής, μετοχικά. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ὀξύνεται τὸ καθαρτής· ἀμυντής, ἐπὶ τοῦ βοηθοῦ· Φαιδρυντής, ποικιλτής, καλλυντής, πραῦντής· ὅτι οὐκ ἔχει τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν. τὰ γὰρ εἰς τῆς λήγοντα ἀρσενικὰ, καθαρὸν ἔχοντα τὸ τ, βραχεῖα 10 παραληγόμενα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, βαρύνεται καὶ ἀπλᾶ ὄντα· οὗον, ἱξιβάτης, ἀρέτης, ἐργάτης. σεσημειώται τὸ εὐρετής. τὸ μέντοι λυριστής, λεπιστής, χλευαστής, ὀξύνεται, ὅτι οὐ καθαρὸν ἔχει τὸ τ· τὸ ἀθλητής, μαχητής, μαθητής, ὅτι οὐ βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν.

Ἡράκλεις, ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν· ἀντὶ τοῦ, ὃ τοῦ θαύματος. Λουκιανός, Ἡράκλεις, χρυσοῦς αὐτῷ Ὀμηρος· — ἔστι δὲ κλητικὴ συναλοιφὴ ἀπὸ τοῦ Ἡράκλεος τοῦ ἐντελοῦς· ὃ κατὰ συγκοπὴν γίνεται Ἡρακλῆς χαλκόςζωνε· — βίης Ἡρακληείης, ὡς Ἰφικληείης. ἀπὸ τοῦ 20 Ἡρακλῆς γίνεται Ἡράκλειος κτητικόν· τὸ θηλυκόν, Ἡρακλείη· Ἡρακλεία χεῖρ· καὶ κατ' ἐκένθεσιν τοῦ η προ τῆς εἰ διφθόγγου γίνεται Ἡρακληείη. τὸ γὰρ η οὐδέποτε μετὰ τὴν εἰ διφθόγγον πλεονάζει, ἀλλὰ προ αὐτῆς· μᾶλλον δὲ μετὰ τοῦ ι πλεονάζει πολλαῖς τὸ η.

Ἡραθεν] παρὰ τὴν ἔραν γίνεται ἔραθεν· καὶ κατ' ἐκτασιν, Ἡραθεν.

Ἡρανος, βασιλεὺς, ἡ βοηθός. παρὰ τὴν ἔραν τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρας, ἔρανα καὶ 30 Ἡρανα. Ὀμηρος, Οὐ μὲν μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ· — ἀντὶ τοῦ ἐράσμια καὶ καταθύμια. τοῦτο δὲ τὸ ἐπιήρανα κατὰ συγκοπὴν ποιεῖ τὸ ἐπίηρα. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἐρῶ, ἔρανον, ὡς κόπτω, κόπανον· πέπτω, πόπανον· ἔχω, ὄχανον. καὶ Ἡρανος, ὁ ἐράσμιος.

Ἡρᾶς, ὄνομα κύριον γραμματικόν. οὐ φέρει ἀμειβοντας καὶ . . . εἴρηται παρωνύμως ἀπὸ τῆς Ἡρας, Ἡρέας·

καὶ ἐν συναίρεσει, Ἡρᾶς, ὡς βορά, βορέας· πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ συναίρεσει, βορᾶς.

Ἡραῖον τεῖχος, χωρίον ἐν Θράκη· ὑπὸ Σαμίων δὲ ὠκίσθη. 40 Ἡρδάλωσε. Φιλήμων, Αἰγύπτιος θοίματιον Ἡρδάλωκέ μου· — ἀντὶ τοῦ ἡσβόλωσεν, ἐμόλυνεν.

Ἡρεμία, ἡ ἡσυχία. ἀπὸ τοῦ ἡρεμος, ἡρεμία, ὡς ἡσυχος, ἡσυχία. ἔστιν ἡρεμὸς ἐρημία· καὶ κατ' ὑπέρθεσιν γίνεται ἡρεμία. ἡ ἀτρεμία, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν, ἡρεμία.

Ἡρέμα, ἡσυχως. ἀπὸ τοῦ ἀτρέμας, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἡρέμα.

Ἡρεσίδες, αἱ ἱέρειαι τῆς ἐν Ἀργεὶ Ἡρας· ἀπὸ τῆς Ἡρας· ἡ παρὰ τὸν ἀρύσω μέλλοντα, ἀρυστίδες, αἱ ἀρούμεναι 50 τὰ λουτρά.

Ἡρικον, σημαίνει τὸ ἔσχιζον. Ἡσίδοτος, Ἡρικον χθόνα δῖαν.

Ἡρεον] ὑπὸ δ' ἦρεον, ὑφῆρουν, ἐλάμβανον. ἀπὸ τοῦ περισπασμένου· καὶ δασύνεται.

Ἡρήκαμεν, ἥρημεν, διὰ τοῦ η γράφεται. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἡρήρει· ἀπὸ τοῦ ἐρεῖδω.

Ἡριγένεια, ἥτοι ἡ τὸν ὄρθρον γεννώσα ἡμέρα· ἡ ἡ ὑπὸ 457 τοῦ ὄρθρου γενομένη. ἀπὸ τοῦ ἥρι καὶ τοῦ γενῶ.

Ἡρι μάλα, ὄρθρου πάνυ, τὸ πρωί, ἔωθεν. ἀπὸ τοῦ αἵρεσθαι ἡμᾶς τῆς κοίτης κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον. τὸ δὲ ἥρι, ὀνοματικὸν ἐπίρρημα. ἀπὸ τοῦ αἵρ ἀέρος ἀέρι· καὶ κατὰ κράσιν, ἥρι. τὸ δὲ ἀέρι, καὶ διὰ τοῦ η φησὶν ὁ ποιητής, Ἡέρι γὰρ κατείχετο.

Ἡρος] ἐν τοῦ ἔαρ ἔαρος, γίνεται κατὰ κράσιν ἦρος· τὸ δὲ ἔαρ, ἐν συναίρεσει γίνεται ἦρ.

Ἡρία, καὶ ἥρια· ὁ διάφορος τόνος διάφορον ποιεῖ καὶ τὴν σημασίαν. προπαροξύτωνος, σημαίνει τὰ ἔρια· καὶ κατ' ἐκτασιν, ἥρια· παροξύτωνος δὲ, τοὺς τάφους, παρὰ τὴν ἔραν· τὸ γὰρ παλαιὸν ἐν τοῖς κοιλήμασι τῆς γῆς ἔθαπτον, μήτε σιδήρῳ μήτε χαλκῷ κεκρημένοι. ἡ 10 παρὰ τὸν αἶρα, ἦγουν τὸν ἐπικείμενον σκότον τοῖς τεθνεῶσι. Θεόκριτος, καὶ ἥρια κεκμηῶτων· — καὶ Καλλίμαχος, — τίνος ἥριον ἴσταται τοῦτο;

Ἡριά, αἱ πύλαι Ἀθηναίων· διὰ τὸ τοὺς νεκροὺς ἐκφέρεισθαι ἐκεῖ ἐπὶ τὰ ἥρια, ὃ ἐστὶ τοὺς τάφους. 20

Ἡριννα, ἡ ποιήτρια· εἴρηται παρὰ τὸν ἔρωτα, ἡ ἐρασμία· ἡ παρὰ τὸ ἔαρ.

Ἡριτο, σὺν τῷ ι, ἀπὸ τοῦ αἵρω. τὸ δὲ, παρηέρθη δὲ κάρη, οὐκ ἔχει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ αἵρω ἔστιν.

Ἡρύλλος, ὁ Ἡρακλῆς· ὑποκοριστικῶς, ὡς τὸ Ἀριστοκλῆς, Ἀρίστυλλος.

Ἡρόπτω, σημαίνει τὸ κόπτω.

Ἡρόμην. εἰ μὲν ἔχει τὸ ι, σημαίνει τὸ ἐκουφίζομην· καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ αἵρομαι, ἥρόμην, ὡς αἰσχύνομαι, ἡσχυνόμην· εἰ δὲ σημαίνει τὸ ἥρωτων, οὐκ ἔχει τὸ ι· καὶ 30 ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἔρω τὸ ἐρωτῶ, ἔρομαι, ἥρόμην.

Ἡρωες, οἱ παῖλαι καὶ πρωτογενεῖς ἄνθρωποι, οἱ ἡμίθεοι ἄνδρες. ἥρωας δὲ Φασὶ κληθῆναι ἀπὸ τῆς ἔρας τῆς γῆς, ὅτι ἐκ γῆς ἐπλάσθη τὸ γένος τῶν ἥρώων· ἡ ἀπὸ τῆς ἐρωτήσεως· διαλεκτικοὶ γάρ. ἡ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς· ἡ ἀπὸ τοῦ αἵρος, ὡς φησὶν Ἡσίδοτος, Ἡέρα ἐσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν· — ἡ ἀπὸ τῶν ἐρώτων· ἐξ ἐρώτων γὰρ θεῶν ἐγένοντο· ἀπὸ τῆς ἐράσεως, τουτέστι μίξεως τῶν θεῶν· οἱ γὰρ θεοὶ, θνηταῖς γυναῖξιν συνερχόμενοι, ἐποίουν τὸ τῶν ἥρώων γένος. ἡ παρὰ τὸ ἄρω 40 τὸ ἀρμόζω, ἡ παρὰ τὸ αἵρω τὸ κουφίζω.

Ἡρύγγιον, λεπτὸν τι μάρφος ἀκανθῶδες, ὃ καὶ ἐπὶ τοὺς τοῦ σίτου σωρούς εἰώθασιν ἐπιτιθέναι.

Ἡραία, ἄκρα οὕτω λεγομένη κατ' ἀντικρὺ Χαλκηδό-
νος. αὐτὴν δὲ ἐν τῇ συνηθείᾳ Ἡρίαν Φασί, κακῶς.
ἄλλοι δὲ Ἡρίον, μυθοποιούντες, ὡς ἐκεῖσε ὀρύξαντες
τάφους, χύτρας εὗρον καὶ ὅσῃ. πειστέον δὲ μᾶλλον
τῷ Βιθυνῷ Δημοσθένους ἐν τῷ τετάρτῳ βιβλίῳ. Ἔστι
δὲ προπάροιθε κλυτῆς Χαλκηδόνος ἄκρη Ἡραία. Φαίης
50 κεν ἰδὼν, βαθυδινέα πάντη ἔμμεναι· εἰαμενὴ δὲ καὶ
οὐ βάθος ἐστὶ θαλάσσης. Ἐνθα θοὰς νηὺς ἦγον διό-
μενοι σκέπας εἶναι Αὐτοφθοῦς ὄρμιοι· κακῶν δ' ἐνέκυρ-
σαν ἐτοίμως.

Ἡρώ Δημόδοκον· — δοτικὴ ἐστίν, ἀντὶ τοῦ ἥρωϊ· κλίσσις,
καὶ οὐκ ἀποκοπή.

Ἡρώδης, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ἐστὶ γὰρ ἥρως,
ἥρως, ἥρωϊ· καὶ γίνεται ἥρωϊδης· καὶ κατὰ συναίρεσιν
458 τοῦ ω καὶ ι εἰς τὴν ω δίφθογγον, ἥρῳδης. καὶ ἄλλως·
τὰ εἰς δὴς πατρωνυμικά ἢ τύπου πατρωνυμικοῦ, θέλει
ἔχειν πρὸ τοῦ δ, ἢ τὸ ι ἢ τὸ α· οἶον Πηλείδης, Πυ-
λάδης, Μινώδης.

Ἡρωδιανός] ἀπὸ τοῦ Ἡρώδης, γίνεται Ἡρώδιος, καὶ Ἡρω-
διανός, ὡς ἀπὸ τοῦ εὐτυχῆς, Εὐτύχιος, Εὐτυχιανός.
τὸ α μακρόν. διατί; τὰ διὰ τοῦ ανος ὑπὲρ τρεῖς συλλα-
βὰς ἐπετεταμένον ἔχει τὸ α, Μαριανός, Σεβαστια-
νός, Ἰουλιανός· (τὸ εανός, οὐκ ἐστὶν ὑπὲρ τρεῖς συλ-
10 λαβὰς) χωρὶς εἰ μὴ κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν συσταλῇ·
ἐπειδὴ παρὰ τοῖς νεωποιοῦσι τὸ Ἰουλιανός συστέλλει
τὸ α. χωρὶς τοῦ ὠκεανός, ὅτι συνεσταλμένον ἔχει τὸ α.

Ἡρώων, τὸ καλούμενον ἔπος, ὅτι δι' αὐτοῦ τὰς ἥρωϊκὰς
πράξεις ὕμνησεν Ὀμηρος· ἢ παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν·
ἣτις ἀρχαιοτέρα ἐστὶ τῶν στοιχείων. ἀπὸ γοῦν τῆς ἀρ-
χαιότητος ἑρῶον καὶ ἥρῳον. Σὺ δ' αὐτόχρομα ὁ ἐν
Τροίῃνος Ἰππόλυτος συνεκλύσας τὰς ὀφρῦς, καὶ τὸ
χεῖλος δακνὼν, καὶ κάτω κύψας, ὡς ἥρῳον ἡμᾶς ἀφθόγ-
γος παρατρέχεις.

Ἡσίδοτος, ὄνομα κύριον, ὁ τὴν αἰσίαν ὁδὸν πορευόμενος·
Ἔργα γὰρ καὶ Ἡμέρας ἔγραψε πρὸς τὴν τοῦ βίου ἐρ-
γασίαν καὶ νομοθεσίαν. ἢ ὅτι ὁσίως ἐβάδισε· συνέτυχε
γὰρ ταῖς Μούσαις, καὶ οὐχ ὡς Θάμυρις διετέθη· ὅθεν
καὶ ποιητὴς ἀριστος. παρὰ τὸν ἥσω μέλλοντα, καὶ τὸ
ὁδός. τὰ γὰρ παρὰ μέλλοντα συντιθέμενα τρέπει τὸ
ω εἰς ι· μνήσω, Μνησίθεος· στήσω, Στησίχορος· οὕτως
ἥσω, Ἡσίδοτος.

Ἡσῶν, ὁ ἐλάσσων. ἀπὸ τοῦ ἡμισυς, γίνεται τὸ συγκρι-
30 τικὸν ἡμισύτερος· ὁ δεύτερος τύπος, ἡμισίων· καὶ ὁ
τρίτος, ἡσῶν· καὶ Ἀττικῶς, ἡττων. ἢ ἀπὸ τοῦ ἦκα,
ἢ ἀπὸ τοῦ ἡμιστά, ἢ ἀπὸ τοῦ ἡδύς. οἱ γὰρ ἐν ἡδοναῖς
καταγινόμενοι πολὺ ἐαυτῶν ἡσσονές εἰσιν.

Ἡσθαι, τὸ καθεζεσθαι. ἐκ τοῦ ἑῶ, ἔημι, ὡς κέω, κέη-
μαι· τὸ παθητικόν, ἔεμαι, ἦμαι· ἔεται, ἦται· καὶ τὸ
ἀπαρέμφατον, ἦσθαι. ὁ παρατατικός, ἦμην, ἦσο, ἦστο·
Ἀλλ' ἀνέων δὴν ἦστο· — ἡσυχάζων ἐπὶ πολὺν χρόνον
ἐκαθέζετο, Ἰλιάδος α'. καὶ Ἰλιάδος γ', Ἡσο παρ' αὐ-
τὸν ἰούσα· — ἐστὶ δὲ προστακτικὸν χρόνου ἐνεστώτος
40 καὶ παρατατικοῦ. ἐκ τοῦ ἦμι. ἢ παρὰ ἀντὶ τῆς πρὸς·
καὶ σημαίνει τὸ πλησίον καὶ ἐγγύς.

Ἡσθεῖν, εὐφρανθεῖν· ἀπὸ τοῦ ἦδω.

Ἡστόν, τὸ ἡδύ. ἀπὸ τοῦ ἦδω, ἦσω, ἦσμαι, ἦσται, γίνε-
ται ἡστόν. Ὀμηρος, — ἦσατο δ' αἰνῶς Ἡδὺ ποτὸν
πίνων.

Ἡσυχος, παρὰ τὸ ἦδω, ἦσω, ἦσυχος. ἡδονται γὰρ τῇ
ἡσυχίᾳ οἱ ἀσκηταί.

Ἡσκειν] Ἡσκειν εἶρια καλὰ· — ἀντὶ τοῦ εἰργάζετο. τὸ
ῥῆμα, ἀσκήω· καὶ σημαίνει τὸ μετὰ πολλοῦ πόνου καὶ
κόπου ἐργάζομαι· γίνεται ἐκ τοῦ ἀσκήος. ὁ παρατατικός,

ἡσκεον, ἡσκουν· ἡσκεε· καὶ τὸ ν, ἐφελκυστικόν ἐστίν 50
ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ· καὶ γίνεται ἡσκεεν· καὶ κατὰ
συναίρεσιν, ἡσκειν.

Ἡσμην. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἡδεῖν ἡδεῖς ἡδεῖ, τὸ δυνάμει,
ἡδεῖτον ἡδεῖτην· καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς εἰ διφθόγγου,
καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς σ, γίνεται ἡστην· οἶον, τὸ δ'
ἄρ' οὐδὲν ἡστην ἄλλο πλὴν δάκνειν· — ἀντὶ τοῦ ἡδε-
σαν. καὶ τὸ πληθυντικόν, ἡσμεν· Εὐριπίδης Ἐκάβῃ, —
εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν Πύργους πεσόντας ἡσμεν· — ἀντὶ τοῦ 459
ἡδμεν. καὶ Σοφοκλῆς Κόλχοις, Ὑμεῖς μὲν οὐκ ἄρ'
ἦσθε τὸν Προμηθεά· — ἀντὶ τοῦ ἡδεῖτε. Εὐριπίδης
Ῥήσω, — οὐδ' ἀφίγμενον Τὸν Πάνα ἦσαν· — ἀντὶ
τοῦ ἡδεσαν.

Ἡτῶ, παρὰ τὸ ἦσσω· τοῦτο παρὰ τὸ ἦσων· τοῦτο πα-
ρὰ τὸ ἡδύς ἡδύτερος ἡδίων ἦσων· ὑπὸ γὰρ τῶν ἡδῶν
ἡττώμεθα. ὁ γὰρ πορνέων διὰ τὴν ἡδύτητα τοῦ πά-
θους νικᾶται ὑπὸ τοῦ διαβόλου. ἡττων] ἐστὶ τῷ, τὸ
λαμβάνω· τὸ δεύτερον, τὰς, τᾶ. ἐξ αὐτοῦ γίνεται τῶν·
καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄτων, ὃν οὐδεὶς θέλει λα- 10
βεῖν· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, γίνεται ἡττων.

Ἡτω] εἰμί τὸ ὑπάρχω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν· ἢ με-
τοχή, εἰς ἔντος· καὶ τὸ προστακτικόν, ἔς, ὡς σεση-
μειώται· τὸ τρίτον, ἔτω· καὶ ἐπαυξήσει, ἦτω. ἢ ἐκ
τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦον, ἦες, ἦε·
τὸ προστακτικόν, ἔε· τὸ τρίτον, ἐέτω· καὶ κρᾶσει τῶν
δύο εε εἰς η μακρόν, ἦτω.

Ἡτορ] χάλκεον ἦτορ· — ἡ ψυχὴ. ὥσπερ παρὰ τὸ Φέρω
γίνεται Φόρ, καὶ κατ' ἐντασιν Φώρ, ὁ ληστής καὶ κλέ-
πτης, ὁ τὰ ἀλλότρια Φέρων, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τείρω 20
τὸ καταπονῶ, ὁ μέλλων, τερῶ· γίνεται ῥηματικὸν ὄνο-
μα τέρ· καὶ τὸρ μονοσύλλαβον· καὶ μετὰ τοῦ στερητι-
κοῦ α, ἄτορ· καὶ τροπῇ, ἦτορ, ἢ ἀθάνατος καὶ ἀκα-
ταπόνητος· ὡς τὸ κυρίως ἐπ' ἀφόβου ψυχῆς μὴ ὑποδε-
χομένης τρωσίν, δεδέχθαι. ἢ ἐκ τοῦ τείρω, γίνεται
ατειρῶ, καὶ ἄτορ, καὶ ἦτορ, τὸ ἀτειρὲς πνεῦμα, ὃ
ἐστὶν ἀπαθές. ἢ μᾶλλον πολυτερές. ἐν σώματι γὰρ
οὔσα, πολυπαθὴς ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω· καὶ
γὰρ πνεῦμα ἢ ψυχὴ· οἶον, — δίχα δὲ σφιν ἐνὶ φρεσὶ
θυμός αἴητο· — ἢ ἀπὸ τοῦ αἴητης, ὃ σημαίνει τὸν ἀνε- 30
μον, γίνεται αἴητορ· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α, ἦτορ·
πνεῦμα γὰρ λέγεται ἡ ψυχὴ, ὡς ἐν τοῖς θεοῖς Εὐαγ-
γελίοις, Πνεῦμα ὁ θεός· καὶ τοὺς προσκυνούντας αὐτὸν
ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν· — τουτέστιν,
αἰσώματόν ἐστι τὸ θεῖον, καὶ τοιαύτην θέλει καὶ τὴν
θυσίαν αὐτῷ, διὰ τοῦ ἐν ἡμῖν αἰσώματος, προσφέρεσθαι,
τουτέστι διὰ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς τοῦ νοῦ κατάρτητος.

Ἡτρον, τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος. ὅθεν Νίκανδρος ἐπὶ
τῆς ἐντεριώνης τίθησι. παρὰ τὸ ἄτριον, (ὃ ἐστὶν ὕφα- 40
σμα) ἄτρον καὶ ἦτρον. ἢ παρὰ τὸ ἵεναι τὸ οὖρον διὰ
τούτου. ἦτριον, ἐνδύμα ὑμενώδες. Ἀριστοφάνης ἡτριαῖον
λέγει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· καὶ ἡτριαία, θηλυκόν, ἐν
Ταγηνισταῖς· παρὰ τὸ ἦτρον. οὕτω δὲ καλεῖται τὸ με-
ταξὺ τοῦ ὀμφαλοῦ καὶ τῆς ἥβης· καὶ τῶν θυγῶν τὸ
μετὰ τὸν ὀμφαλὸν τέμαχος. παρὰ τὸ ἄτριον· διὰ τὸ
συνυφάνθαι καὶ συμπεπλέχθαι τὴν σάρκα τῷ λίπει.

Ἡτρημένον, ἀντὶ τοῦ κεχρημένον· καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι
ἔλεγον τὸ κηχεῖσθαι. αἰτῶ ἦτουν, ὡς αἰνῶ, ἦνουν. οἱ
γὰρ παρῆχήμενοι τὰ ἴσα φωνήεντα θέλουσιν ἔχειν 50
κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνεστώτος, ἢ μείζονα, οὐδέποτε
δὲ ἐλάττωνα.

Ἡύς, ὁ πρῶτος, ἢ ὁ μέγας· καὶ ὁ μὲν ἰσχυρὸς καὶ γεν-
ναῖος, παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω· ἢ ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ φω-
νῶ, ἵν' ἢ ὁ διαβόητος. ὁ δὲ αἰγας, παρὰ τὴν ἡύ, ἵν'

440 ἢ ὁ ἡμερος, ἢ ἐκ τοῦ ἡδύς, ἀποβολὴ τοῦ δ. ἐξ οὗ τὸ
 440 θηλυκόν, ἡεῖα· καὶ ἐννεῖης, γενική· τὸ οὐδέτερον, ἡύ.
 καὶ ἐπιρρήμα ἡύτε, ἀντὶ τοῦ καθά· Ἡύτε ἔθνεα εἴσι·
 — ἀντὶ τοῦ καθάπερ, ὃν τρόπον. ἐκ τοῦ ὡς γίνεται
 πῶς. κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τοῖς εἰς ὡς λήγουσιν
 ἐπιρρήμασι συνυπάρχει τινὰ εἰς ἣ λήγοντα, καὶ ὁμο-
 τονοῦσιν αὐτοῖς· οἶον, ἄλλως, ἄλλη· διχῶς, διχῇ· οὐ-
 δαμῶς, οὐδαμῇ. ὁξύνεται ἄρα. τοῦ ὡς ἀντίκειται τὸ ἦ,
 ὡς ἐν τῷ, — ἦτε ξείνων θέμις ἐστίν· — ἦ θέμις,
 10 ἀντὶ τοῦ ὡς νόμος ἐστί. καὶ τοῖς εἰς ἣ λήγουσιν ἐπιρ-
 ρήμασιν ἀντιπαράκειται τινὰ συντονούμενα τούτοις·
 οἶον πάντως, πάντῃ· ὡς, ἦ. τοῦτο προσθέσει τοῦ τε
 καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ γίνεται ἦτε. ψιλοῦται· τὸ γὰρ
 υ πλεοναζόμενον ψιλοῦται. δεῖ δὲ γινώσκειν ἦτε ἐν
 διαστάσει. κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἐπι-
 νοῆσαι τὸ η καὶ τὸ υ ἐν μιᾷ συλλαβῇ, χωρὶς εἰ μὴ ἐν
 κλίσει ῥήματος, ὡς αὐδῶ, ἡύδων· αὐχῶ, ἡύχουν. ἀναγ-
 καίως οὖν ἡ διάστασις τοῦ ἦτε, ὁμοίως τῷ γρηῦς καὶ
 νηῦς· καὶ τὰ λοιπὰ πλεονασμός ἐστίν.

20 Ἡφαίστος· ἐπὶ μὲν τοῦ θεοῦ, Ἡφαιστος ποίησ' εἰδυῖσι
 πρᾶκτιδες· — ἐπὶ δὲ τοῦ πυρός, Σπλάγχνα δ' ἄρ'
 ἀμπεύραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο· — γίνεται παρὰ τὸ
 ἄπτω ἄψω, ἄψαυστός τις ὢν· τοῦ γὰρ πυρός οὐκ ἐστὶν
 ἄψασθαι· καὶ οἱ μὲν φασὶν αὐτὸ σύνθετον εἶναι, ὁ
 τῇ ἀφῇ αἰστά ποιῶν τὰ πάντα· ἐπεὶ τὸ πῦρ πάντα τὰ
 πελάσαντα καίει· οἱ δὲ, ἀπλοῦν, παρὰ τὴν ἀφῆν, οὐ
 οὐκ ἐστὶν ἄψασθαι. οἱ δὲ Αἰολεῖς ἄφατον αὐτὸ λέγου-
 σιν. ἡ παρὰ τὸν Ἡφα παρακείμενον.

Ἡχος, παρὰ τὸ χέω, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἄχος καὶ

ἦχος, ἢ εἰς αέρα χεομένη φωνή· ἢ παρὰ τὸ αὖω· τὰ
 γὰρ ξηρὰ ἦχεῖ.

30

Ἡών, πόλις ἐστὶ Μενδαίων ἀποικία. Δημοσθένους ἐν τῷ
 κατὰ Τιμοκράτους.

Ἡωρῆσθαι, ἡρτῆσθαι, κρέμασθαι. ἀπὸ τοῦ αἰωρῶ, ὁ πα-
 ρακείμενος, ἡώρηκα· ὁ παθητικός, ἡώρημαι· καὶ τὸ
 ἀπαρέμφατον, ἡωρῆσθαι. τοῦτο παρὰ τὸ ἀήρ αἰηρῶ·
 καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰωρῶ,
 καὶ ἀπαιωρῶ.

Ἡώς] παρὰ τὸ αὖω τὸ λάμπω, αὖως· καὶ ἐκβολὴ τοῦ υ,
 ἄως· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἡώς. σημαίνει δὲ τέσσα- 40
 ρα· ποτὲ μὲν τὴν σωματοειδῆ θεόν· Ἡώς δ' ἐκ λεχέων
 παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο· — τὸ κατὰστημα τῆς ἡμέρας,
 ὡς τὸ, Ἡώς μὲν προνόπεπλος· — ὅτε δὲ τὸ ἀπὸ ἀνα-
 τολῆς ἕως μεσημβρίας τοῦ ἡλίου διάστημα, ὡς τὸ,
 Ὁφρα μὲν ἡώς ἦν· — καὶ, — ἀέξετο ἱερὸν ἡμῶν· —
 ὅτε δὲ τὸ νυκτός καὶ ἡμέρας διάστημα, ὡς τὸ, Ἡώς
 δέ μοι ἐστὶ δυωδεκάτη ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα. διαφέ-
 ρει δὲ τὸ ἡώς καὶ ἕως κατὰ τρόπους τέσσαρας, κατὰ
 τόνον, κατὰ κλίσειν, κατὰ χρόνον, καὶ κατὰ πνεῦμα.
 Ἀττικοὶ μὲν ἕως λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ πέμπω·
 ὅτι ἀφίενται τότε τὰ ζῶα· ἢ ἡ ἡμᾶς ἐξιοῦσα καὶ ἐξιέ- 50
 ναι ποιοῦσα. Αἰολικῶς δὲ αὖως, ἀπὸ τοῦ αὖω τὸ φω-
 νῶ· αὖει γὰρ τὰ ζῶα, ὅ ἐστι καλεῖ· καὶ αὖουσι πάντα
 δι' αὐτῆς· καὶ γὰρ κατὰ τοῦτο καὶ τὸν Ἴβυκον εἰρημέ-
 ναι κλυτὸν ὄρθρον, τὸν τοῦ κλύειν αἴτιον. ἡώς δὲ ὑπὸ
 Ἰώνων ἡλιώτης, ἢ τὰ τοῦ ἡλίου ἐκπληροῦσα· ἢ ἡ ἐκ
 τοῦ ἡλίου γινομένη.

Θ.

441 Θῆτα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ τὴν θέσειν τοῦ παντός μι-
 μεῖσθαι· ἦτοι τοῦ οὐρανοῦ τὸ κυκλοτερές ἔχον, καὶ τὸν
 διὰ μέσον ἄξονα τῇ κατὰ τὸ μέσον μακρὰ ἔχει.

Θαάσσω, ἐγκαθήμενος. Ἰλιάδος ι', — λιπὼν ἔδος ἐνθα
 θαάσσειν· — ἀντὶ τοῦ ὅπου ἐκαθέζετο. ἐκ τοῦ θῶ
 γίνεται θαάζω· καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς δύο σσ, θαάσσω·
 καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς α, θαάσσω. τὸ δὲ θῶ, ἐκ τοῦ
 10 θῶθ θαάζω, ὡς βοῶ βοάζω.

Θάκος, ὁ καὶ θῶκος καλούμενος, ἡ καθέδρα. παρὰ τὸ
 θῶ τὸ τιθῶ, θῶκος καὶ θάκος, ὁ θρόνος.

Θάλαμος, εἰ μὲν σημαίνει τὸν νέον οἶκον, ἐν ᾧ εἰσέρχε-
 ται ἢ τε νύμφη καὶ ὁ νυμφίος, γίνεται παρὰ τὸ θάλλω·
 δεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ θάλλοντα εἰσιέναι σώματα, τουτέστιν
 ἀκμάζοντα καὶ μὴ ἀπεσβηκότα. εἰ δὲ σημαίνει τὴν οἰ-
 κίαν, γίνεται παρὰ τὸ θαλπω τὸ θερμαίνω, θάλπα-
 μός τις ὢν. Ἰστέον ὅτι θάλαμος μὲν ἐστὶν ὁ ἔσω τῆς
 αὐλῆς μικρός· τὸ δὲ πρὸ αὐτοῦ, πρόδομος· αἰθουσα δὲ,
 20 ἢ πρὸς ἡλίον τετραμμένη, ἀπὸ τοῦ αἰθεσθαι. θάλαμος
 οὖν, ὁ κοιτῶν, ὁ οἶκος· καὶ θαλαμηπόλος, ἡ περὶ τὸν
 θάλαμον ἀναστρεφόμενη.

Θαλαμίδιαι κῶπαι, αἱ ἥρεμα ἐλαύνουσαι. ὁ κατώτατος
 ἐρέτης, θαλάμιος λέγεται· ὁ δὲ μέσος, μεσοζύγιος· ὁ
 δὲ ἀνώτατος, θρανίτης.

Θάλασσα] παρὰ τὸν θάλον, θάλασσα καὶ θάλασσα, με-
 ταθέσει τοῦ σ εἰς θ, ὡς ὀρχησμός, ὀρχηθμός. ἢ παρὰ
 τὸ ἄσσω εἶναι θανάτου, γίνεται θάνασσα, καὶ θά-
 λασσα. ἢ παρὰ τὴν ἀλὸς γενικήν, ἄλασσα· καὶ πλεο-
 30 νασμῷ τοῦ θ, θάλασσα. ἢ παρὰ τὸ τείνω, ἐκ τοῦ ἐπι-
 τεταμένην ἔχειν τὴν ὁδόν.

Θαλερός, ὁ ἐν ἀκμῇ ὢν τοῦ θάλλειν, ὁ ἀκμάζων νέος·

καὶ θαλερὸν δάκρυ, τὸ ἀπαλόν· καὶ θαλεροί, δῖυγροι,
 ἀκμαῖοι, νέοι· παρὰ τὸ θάλλω τὸ αὖξω· τοῦτο παρὰ
 τὸ θῶ τὸ τρέφω· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς τῶν ἀνθρώπων
 φύσεως· ὁ γὰρ θηλῆς μαστοῦ μετέχων ἀνεισιν εἰς
 αὖξιν. σημαίνει εἰ· τὸ οἰκτρὸν, ὡς τὸ, — θαλερὸν
 κατὰ δάκρυ χέουσα· — τὸν ἀκμαῖον, ὡς τὸ, — θαλε-
 40 ροί τ' αἰζηοί· — τοὺς καλοὺς καὶ ὠραίους, ὡς τὸ, —
 θαλερῶ πεπλήγετο μηρῶ· — τοὺς ἀγαπητοὺς, ὡς τὸ,
 Τάων ἐν νομῇσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας· — τὸ
 πολύ, ὡς τὸ, — θαλερῇ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.

Θάλλω] παρὰ τὸ θῶ τὸ τρέφω, παράγωγον θάλλω· καὶ
 γὰρ τὸ τρεφόμενον αὖξει. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς τῶν
 ἀνθρώπων φύσεως· θηλῆς γὰρ μεταλαμβάνουσι καὶ εἰς
 αὖξιν ἀνίστα· καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ πάντων τὸ τρέ-
 φεσθαι καὶ αὖξεσθαι θάλλειν εἴρηκε. καὶ θαλλόν
 λέγει τὸν στέφανον τὸν τῆς ἐλαίας· οὐ μόνον δὲ τὸν
 τῆς ἐλαίας, ἀλλὰ καὶ πᾶν ὃ θάλλει. Ἀρχιλόχος,
 50 ἔχουσα θαλλὸν μυρρίνης ἐτέρπετο.

Θαλλοφόρος, ὁ πομπεύων Ἀθήνησι τοῖς παναθηναίοις,
 καὶ ἐλαίας κλάδον φέρων. λέγουσι δὲ καὶ γέροντας θαλ-
 λοφόρους, πρὸς οὐδὲν ἄλλο χρησίμους ἢ πρὸς τὸ θαλ-
 λὸν φέρειν.

Θαλία] — τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ, Ἰλιάδος ι', ἀντὶ
 τοῦ ἐν πολλῇ εὐωχίᾳ, ἐν πολλοῖς ἀγαθοῖς· παρὰ τὸ
 θάλλειν τοὺς εὐωχουμένους. καὶ Ἰλιάδος θ', — τίθεν-
 442 το δὲ δαῖτα θάλειαν· — τὴν θάλλουσαν τοῖς ἀγαθοῖς.
 παρὰ τὸ θάλλω οὖν, θάλεια, ἐπὶ τοῦ θάλλειν, διὰ
 διφθόγγου· προσκειμένου καὶ τοῦ, δαίς θάλεια· καὶ,
 δαιτὶ συνήροός ἐστι θαλεῖη, τῇ εὐθηνίαν ἐχούσῃ. ἐπὶ
 δὲ τῆς εὐωχίας αὐτῆς, διὰ τοῦ ι.

20 Θεήλατος, παρὰ τὸ θεός καὶ τὸ ἐλάω ἐλῶ, ὁ ὑπὸ θεοῦ πεμφθεὶς. διχῶς γὰρ γίνεται ἡ τροπὴ τῶν φωνηέντων· ἢ γὰρ τὸ μακρὸν εἰς μακρὸν, ὡς ἀμαρτηλός, ἀμαρτωλός· ἢ τὸ μακρὸν εἰς βραχὺ, ὡς νεὸς ναός· ἢ τὸ βραχὺ εἰς βραχὺ, ὡς ἐν τῷ Αἴαντι, Αἴαντα· ἢ τὸ βραχὺ εἰς μακρὸν, ὡς θεοτόκος, θεητόκος.

* Θεημοσύνη, ἢ θεότης.

Θεηπολεῖν, θεῶν εἰκόνας ἔχοντας περιπολεῖν.

Θεαρχικώτατος] ἐστὶ θεός καὶ ἄρχων· ἐκ τούτων γίνεται

30 Θεαρχικός, κτητικόν· τὸ ὑπερθετικόν, Θεαρχικώτατος.

Θέλημα] ἀπὸ τοῦ θέλω, θελήσω, τεθέληκα, τεθέλημαι, θέλημα. τοῦ δὲ θέλω ὁ μέλλων περιττοσυλλαβεῖ· τὰ γὰρ δι' ἐνός λ ἐκφερόμενα βαρύνοντα, ἄχρι τοῦ παρατατικού κλίνεται ὡς βαρύνοντα· ἀπὸ δὲ τοῦ μέλλοντος, ὡς περισπώμενα· διότι τὸ ἐν λ χαρακτηριστικόν ἐστὶ περισπωμένου μέλλοντος· καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ περισπωμένου μέλλοντος οὐ δύναται εἶναι χαρακτηρι-

40 στικὰ βαρυτόνου ἐνεστώτος· καὶ διὰ τὰ φθάσαντα γενέσθαι βαρύνοντα δι' ἐνός λ ἀνεμερίσαντο τὴν κλίσιν· οἱ γὰρ βαρυτόνοι ἐνεστώτες διὰ δύο λλ ἐκφέρονται· οἶον, ψάλλω, τίλλω, ποικίλλω. τὰ γὰρ ἔχοντα δύο λλ ἢ δύο σσ χαίρουσι τῇ βαρυτόνῳ τάσει· χωρὶς εἰ μὴ ἔχει ὄνομα προϋποκείμενον, ὡς τὸ λυσσῶ. τὰ δὲ ἔχοντα ἐν λ ἢ σ χαίρουσι περισπᾶσθαι. οὐδέποτε δὲ βαρυτόνος ἐνεστώς ὀφείλει δι' ἐνός λ ἐκφέρεσθαι· διότι αἰεὶ ἡ πέμπτη συζυγία τῶν βαρυτόνων μακρὰ θέλει παραλήγεσθαι, ἢ φύσει, ἢ θέσει. θέλω οὖν, θελήσω· καὶ μέλω, μελήσω. τὰ διὰ τοῦ ελω ῥήματα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται, πέλω, κέλω, φέλω, θέλω· τὸ δ' ἐθέλω, ζῶ, πλουτῶ, ὑπάρχω, οὐδετέρας ἐστὶ διαφέσεως· διότι οὗτ' ἐνέργειαν οὔτε πάθος δηλοῖ.

Θελήσω, μέλλων, ὡς ἀπὸ περισπωμένου τοῦ θελῶ. ἐκ τοῦ θελήσω γίνεται θελησμός· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, θελημός, ὡς μελήσω μελησμός καὶ μελημός.

Θέλονται, εὐφραίνονται, ἢ ἀπατῶνται. παρ' Ὀμήρῳ δὲ σημαίνει τὸ σκοτίζω, ὡς τὸ, — Ἀχαιῶν θέλγε νόον· — καὶ, — Ἀχαιῶν ὄμματα θέλγεν.

445 Θέλγει, ἀγαπᾷ, θάλλει· ἢ ἀπατᾷ, ἀμαυροῖ, κακοῖ, σκοτοῖ. θέλγειν κυρίως ἐστίν, εἰς ὃ θέλει τις ἄγειν τινα· ὅθεν καὶ θελητήρια πολλαχῶς, τὰ ἄσματα ἀπὸ τῶν ὠδῶν, ἃ τοὺς ἀκούοντας θέλγει καὶ ἄγει εἰς τέρψιν· διὸ καὶ ἡ Πηνελόπη τὰς ὠδὰς θελητήρια εἶπε· Φήμε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελητήρια οἶδας· — καὶ ἡ Κίρκη Ὀδυσσεῖ φαρμαχθέντι λέγει, Θαῦμα μ' ἔχει ὡς οὐ τι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης· — Ἐνομήδης δὲ ὁ τὰ θεῖα γράψας, καὶ τοὺς τελεχίνας ἐτυμολογήσας

30 εἶπεν, ὅτι θελγῖνες ἦσαν.

Θέμα] ἀπὸ τοῦ τίθημι, θέσω, τέθεικα, τέθειμαι· κατὰ ἑλλειψιν, τέμαι· ἐκβολῇ τῇ ι, τέμα· καὶ τροπῇ, θέμα.

Θέμις, δηλοῖ καὶ τὸ πρέπον καὶ τὴν σωματικὴν θεάν. γίνεται παρὰ τὸν θεσμόν, θέσμις· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ. τὸ δὲ θεσμός ὄνομα, ἀπὸ τῆς θέσεως. ἐκαστος γὰρ νομοθέτης, ὡς ἐβούλετο, ἐτίθετο τοὺς νόμους. ἐκ τοῦ θεσμός οὖν, ὃ σημαίνει τὸν νόμον, γίνεται θέμις· ἐκ τοῦ τίθημι, θεμός καὶ θεσμός, καὶ θέμις καὶ θέμις. κλίνεται θέμιδος· καὶ Δωρικῶς, θέμιτος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, θέμιστος. Ὀμηρος, — οἳ τε θέμιστας

20 Πρὸς Διὸς εἰρύαται· — τὰς δίκας (ἥτοι τοὺς νόμους) ῥύονται καὶ φυλάττουσι.

Θεμιστεύων, ἀντὶ τοῦ χρησμεύων· Λυσίας· ἀπὸ γὰρ τοῦ

Θέμιν ποτὲ ἐσχηκέναι τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος· ἢ ἄρξαντος, δικάσαντος. Οὐ σε θεμιστεύω· περι-

καλλέος ἐξιθι ναοῦ.

Θεμισκῦρειον ὑπ' αἴρην Μύρεται εὐρείης διείμενος ἡπειροῖο· — ὅτι Θεμισκῦδων ποταμός ἐστι περιβρέων τὴν Ἀμαζόνων χώραν. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερος Βοιωτίας. τρεῖς δὲ πόλεις εἰσὶν, ἐνθα κατῴκουν αἱ Ἀμαζόνες. Ἀπολλώνιος, Ἐνθα Θεμισκῦρεια Ἀμαζόνες ὠπλίζοντο.

Θεμῶ] — θέμωτε δὲ χέρστον ἰκέσθαι· — ἡγγίστε· καὶ τὸ θαμίζειν, ἐγγίζειν. ἐνιοὶ δὲ, ἐποίησε· παρὰ τὸ θεῖναι.

Θέμεθλα, τὰ ἐσώτερα μέρη.

Θεμελίαι] παρὰ τὸ θέμω ἢ δομῶ τὸ οἰκοδομῶ, γίνεται θεμελίον καὶ θεμέλιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, θεμελίον.

Θέναρ, τὸ κοῖλον τῆς χειρός· παρὰ τὸ σθένος· ἢ παρὰ τὸ θέσεως εἶναι χωρίον, εἰς ὃ ἐντίθεται τὰ διδόμενα. ἢ παρὰ τὸ θεῖνω, παρὰ τὸ θένειν καὶ τύπτειν ἐν αὐτῷ 40 τῷ μέρει· καὶ δι' αὐτοῦ γὰρ πληγὴ γίνεται.

Θεός, παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω, εἰς ὃν πάντες τρέχομεν. παρὰ τὸ θέω καὶ θεύω, θεός, ὡς Φωλεύω Φωλεύς· οἱ γὰρ ἄρχαῖοι, ὡς ἐπιτοπλεῖστον, ἐπὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστέρων (ἀστατοῦσι γὰρ) ἐτίθεσαν τὸ ὄνομα· παρὰ τὸ αἰεὶ θεῖν καὶ κινεῖσθαι. καὶ ἐπὶ τοῦ χωρὶς τούτων λεγομένου θεοῦ λέγοιτ' ἄν, παρὰ τὸ πανταχοῦ εἶναι καὶ περιθεῖν· ἢ παρὰ τὸ θεῶ τὸ κατασκευάζω καὶ ποιῶ, ὁ πάντων ποιητής, καὶ τῆς τῶν πάντων κατασκευῆς αἴτιος, γίνεται θεός καὶ θεός.

Θεοστιβής, ὁ ὑπὸ τοῦ θεοῦ πατούμενος. ἐκ τοῦ θεός καὶ τοῦ στεῖβω τὸ περιπατῶ, γίνεται στιβής καὶ θεοστιβής.

Θεοδημάτων ἐπὶ πύργων, τῶν ὑπὸ θεοῦ ὠκοδομημένων. παρὰ γὰρ Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος ὠκοδομήθη Ἀπολλώνιος.

Θεοκλυτήσαντες, θεοῦ ἀκούσαντες· καὶ θεοκλυτοῦσιν, ὡς θεοὺς ἐπικαλοῦνται· παρὰ τὸ θεός καὶ τὸ κλύω τὸ καλῶ.

Θεοπρόπιον, τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα· ἢ τὸ θεοῖς πρέπον· 446 οὔτοι γὰρ, ὡς πάντα ἐπιστάμενοι, λέγουσι τὰ τοῖς ἀνθρώποις ἡγνοημένα· οἶονεὶ θεοπρέπιόν τι ὄν. ἢ θεοπροέπειον, τὸ ἐκ θεοῦ προλεγόμενον. καὶ θεοπροπία, θεληκόν. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, γίνεται ἔπιον, ὡς λέγω, λόγιον· καὶ μετὰ τῆς πρό, γίνεται προέπιον· συγκοπῇ, πρόπιον· καὶ μετὰ τοῦ θεός, θεοπρόπιον.

Θεοπρόπος, ἐκ τοῦ θεός καὶ τοῦ πρέπω τὸ λέγω, ὃ τὰ ἐκ θεοῦ προλέγων. ἐκ τοῦ θεοπρόπος, γίνεται θεοπροπῶ, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· καὶ θεοπρο- 10 πῶν, μετοχή, ὥσπερ τὸ κοιρανέων.

* Θεόσσυτος, ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐσσυμένος· παρὰ τὸ σεύω καὶ θεός.

Θεούπολις, ἢ μεγάλη Ἀντιόχεια ἐκαλεῖτο, ἀπὸ θεοδυσίου τοῦ μεγάλου Ἰουστίνου.

Θεουδής, ὁ θεοσεβής. οὐκ ἐστίν (ὡς τινες φασί) θεοαδής παρὰ τὸ ἄδειν, ὃ ἐστὶν ἀρέσκειν τῷ θεῷ· τὸ γὰρ ο καὶ α εἰς ω ποιοῦσι κρᾶσιν, ὁ ἄριστος, ὠριστος· ἀλλὰ παρὰ τὸ ἔδος θεοαδής, ὃ τὰ ἔδη τῶν θεῶν σέβων, τουτέστι τὰς συνεδρίας· καὶ κράσει, θεουδής, ὡς τὸ ἐμόν, 20 τοῦμόν. θεός δὲ, παρὰ τὸ τεθεικέναι τὰ πάντα· ἢ παρὰ τὸ τὰ πάντα θεάσασθαι· ἢ παρὰ τὸ θεῶ τὸ κατασκευάζω καὶ ποιῶ, ὁ πάντων ποιητής, καὶ τῆς τῶν πάντων κτίσεως αἴτιος, γίνεται θεός· καὶ ἐπεὶ οὐδέποτε μονοσύλλαβον ὄνομα βραχυκαταληκτεῖ, πλην τοῦ τίς, πλεονασμῷ τοῦ ε, γίνεται θεός· ἢ παρὰ τὸ θεῶ τὸ ὀρῶ, ὁ πάντων ἐφορός· ἢ παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω, ὁ πανταχοῦ παρών. τὰ διὰ τοῦ αἰος ὀξύτονα δυσύλλαβα διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεται, πλην τοῦ θεός. ἢ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς θε συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ 30 γράφεται, πλην τοῦ θαίρος, ὃ σημαίνει τὴν στρόφιγγα. ὡς τὸ, Ὁ θεός ἀπὸ Θεμῶν ἤξει· — θέλει δὲ βαρύνε-

σθαι . . . τὰ εἰς ὅς καθαρόν λήγοντα, παρα-
ληγόμενα τῷ εἴ τῷ ο, ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου μὴ
τοῦ θ, βαρύνεται, πλῆθος, νόος, γόος. τὸ θρόος οὐκ
ἀπὸ τοῦ κοινοῦ θ. θρόος δὲ καὶ θεός, ὁξύνεται.
Θέμενος τὰ ὄπλα, ἀντὶ τοῦ περιθέμενος. θέμενος καὶ
ὁ ἐνέχυρον θεῖς, καὶ ὁ λαβών τι σκεῦος εἰς ὑπο-
θήκην.

40 Θεοίνιον, ἱερὸν Διονύσου.

Θεράπων, δούλος, ὑπηρετής· παρὰ τὸ θεραπεύειν τὸν
κρείττονα. παρὰ τὸ θεῖνω τὸ τυπῶ, γίνεται θεράπων,
καὶ θεράπων.

Θεράποντας, οὐχ ὥσπερ οἱ νεώτεροι, δούλους, ἀλλὰ πάν-
τας τοὺς θεραπευτικῶς ἔχοντας, ὡς, — Δαναοὶ θερά-
ποντες Ἄρης· — καὶ τὸν ἐν δευτέρᾳ τάξει Φίλον, ὡς
Πάτροκλος Ἀχιλλέως θεράπων.

Θεραπναῖον] — κλειδὸν δὲ Θεραπναῖον Διὸς υἱά, Ἀπολ-
50 λώνιος, τὸν Πολυδεύκην· ὅτι Λακεδαιμόνιος· Θεράπνη
δὲ, πόλις Λακεδαιμονίας.

Θέρος, παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, (ἐξ οὗ καὶ θέρεται,
τὸ θερμαίνεται) τὸ ἐν καιρῷ τοιοῦτῳ ὄν, ἢ παρὰ τὸ θέ-
ρειν καὶ θερμαίνειν. τὸ δὲ θέρω, παρὰ τὸ θέω τὸ τρέ-
χω, πλεονασμῷ τοῦ ρ· τὸ γὰρ ταχὺ, καὶ θερμὸν εἴ-
ναι λέγεται. Θέρος καὶ οἱ συγκομιζόμενοι καρποὶ τῶν
σπερμάτων παρὰ τοῖς ῥήτοσι.

Θέρεια ὥρα, σημαίνει τὸν καιρὸν τοῦ θέρους. παρὰ τὸ
447 θέρω θέρεια, ὡς παρὰ τὸ θάλλω θάλεια· ἢ ἐκ τοῦ
θέρειος κτητικῷ, τὸ θηλυκόν, θέρεια.

Θερεϊτάτη ἴσταται ἀκτίς, Νίκανδρος. παρὰ τὸ θέρειος.
οὐδέποτε γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ὅς οὐδετέρων σχηματίζεται
συγκριτικόν. παρὰ τὸ θέρος οὖν γίνεται κτητικόν θέ-
ρειος, ὡς τέλος, τέλειος· ὑπερθετικόν, θερειότατος,
θερειοτάτη· καὶ συγκοπῇ, θερειτάτη. Ἡμῶς δὲ ἡε-
λοῖο θερειτάται εἰσι κέλευθοι, Ἄρατος.

Θερεῖβοτον, σημαίνει τὸν τόπον τὸν ἔχοντα ἐν τῷ θέρει
10 βοσκίας. Θέρος θέρους· ἢ δοτικῇ, θέρει· καὶ μετὰ τοῦ
βοτοῦ, ὃ σημαίνει τὴν βόσκησιν.

* Θερμερῶπις, θερμαίνουσα τὸν ὥπα· ἐπίθετον τῆς αἰ-
δοῦς, παρὰ Αἰσχύλῳ.

Θερήγαγον, ἢ ἄμαξα· παρὰ τὸ τὰ θέρη ἄγειν.

Θερμός· παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, γίνεται θερμός, ὡς
εἴρω, εἰρμός, ἢ ἀπὸ τοῦ θέρμω βαρυτόνου· ὅθεν τὸ, —
θέρμετο δ' ὕδωρ.

Θερμοπύλαι· ἐνιοὶ μὲν τὴν πόλιν ταύτην Πύλον καλοῦσι·
20 Φιλέας δὲ Θερμοπύλας λέγει καλεῖσθαι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἢ
Ἀθηναῖα θέρμα λουτρά Ἡρακλεῖ ἐποίησε.

Θερσίτης· παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, ὁ μέλλων Αἰολι-
κῶς, θέρσω, γίνεται Θερσίτης, ὁ θερμαντικός ἐν τῷ
λέγειν· θερμός γὰρ καὶ προπετής. ἢ παρὰ τὸ θάρσος,
ὁ οἱ Αἰολεῖς θάρσος λέγουσιν· οἶονεῖ ὁ εὐτολμος, κατὰ
ἀντίφρασιν, τούτεστιν ὁ ἀσθενής· ἢ ὁ θάρσος ἔχων ἐν
τῷ ὑβρίζειν. τὸ σι, ι. διατί; ὡς παρώνυμον· καὶ μα-
κρόν· ἅπαντα τὰ διὰ τοῦ ιτης μακρὰ εἰσι.

Θερμόν· παρὰ τὸ τομόν, τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, καὶ τοῦ ο
εἰς ε, γίνεται θεμόν· ἐπλεόνασε δὲ τὸ ρ, εἰς παράτα-
30 σιν τοῦ εὐκίνητου. διὰ τοῦτο καὶ τὸ πῦρ τὸ ρ ἔχει, καὶ
ὁ ἀνὴρ, καὶ τὸ ὕδωρ, διὰ τὸ εὐκίνητον.

Θεσσαλονίκη, πόλις Μακεδονίας, ἣτις Ἀλία ἐκαλεῖτο·
Κασάνδρου κτίσμα. ἢ ὅτι Φίλιππος ἐκεῖ Θετταλοῦς νι-
κήσας, οὕτως ἐκάλεσεν. ἢ ὅτι Φίλιππος Θεασάμενος
κόρην εὐπρεπῇ, ἔγχε· καὶ τεκοῦσα, τῇ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ
τῆς λοχείας τέθνηκεν. ἀναλαβὼν οὖν ὁ Φίλιππος τὸ
παιδίον, ἔδωκε Νίκη τρέφειν· καὶ ἐκάλεσε Θεσσαλονί-
κην. ἢ γὰρ μήτηρ τοῦ παιδίου Νικασίπολις ἐκέκλητο.

Στράβων δὲ Θεσσαλονίκειαν αὐτὴν Φησι. τὸ ἐθνικὸν 40
Θεσσαλονικεύς.

* Θερίδδεν, ἀντὶ τοῦ θερίζειν, Βοιωτικῶς, παρὰ Ἀριστο-
Φανει.

Θέσπις· ἐστὶ θεός, καὶ ὁ ψῆ ή φωνή· καὶ γίνεται θεόσπις·
καὶ κατὰ συγκοπῇ, θεσπὶς θεσπίδος· ἢ αἰτιατικῇ,
θεσπίδα καὶ θεσπιν. σημαίνει δὲ τὴν θεῖαν φωνήν.
καὶ θεσπιν αἰδόν, ἐκ θεοῦ τὴν ὅπα ἔχοντα. εἰς τὸ
ἀσπίς.

Θεσπέσιος· παρὰ τὸ θεός καὶ τὸ πέτω, ὃ σημαίνει τὸ πί-
πτω, (οὐ ὁ μέλλων, πέσω) γίνεται πέσιος, καὶ θεός-
πέσιος· καὶ συγκοπῇ, θεσπέσιος, ὁ ἐκ τοῦ θεοῦ πε- 50
σών. ἢ θεός καὶ θαυμαστός. παρὰ τὸ ἔσπεσθαι θεῶ·
καὶ θεσπεσία, θεῖα, θαυμαστή, οἶονεῖ θεσπεσία·
παρὰ τὸ σπένθαι καὶ ἐπακολουθεῖν θεοῖς. ἢ παρὰ τὸ
πεσεῖν, θεοσπεσία τις. ἢ παρὰ τὸ θεσπὶς.

Θεσπίζω, σημαίνει τὸ ὀρίζω καὶ νομοθετῶ· ἀφ' οὗ καὶ
θεσπισμα τὸ θεῖον δόγμα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μαν-
τεύουμαι.

448

Θεσπίδαες πῦρ, τὸ θεῖον.

Θέσφατον, ἀθέσφατον, ἀποβολὴ τοῦ α. ἢ ἀπὸ τοῦ θεό-
φατον, ὃ σημαίνει τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ λεγόμενον, κατὰ
συγκοπῇ καὶ πλεονασμὸν τοῦ σ.

Θέσμελα ἔργα. θεῖα, θαυμαστά. θεοείκελος, καὶ συγκο-
πῇ, θεόκελος, καὶ θεόκελον, καὶ θεσκέλον, ὡς θεό-
φατον, θέσφατον.

Θεσμός, ἐστὶ τὸ ὅλον σύνταγμα τῆς πολιτείας. εἰς τὸ
θέμις.

Θεσμοθέται, ἀρχὴ ἐστὶν Ἀθηναίων ἀνδρῶν ἑξ. καλοῦν- 10
ται δὲ οὕτως, ὅτι τῶν νόμων ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο·
θεσμὸν γὰρ ἐκάλουν τὸν νόμον. καὶ διαφέρουσι προ-
σώποις· θεσμὸν γὰρ εἶναι τὸν Δράκοντος, νόμον δὲ
τὸν Σόλωνος.

Θέσθαι, τὸ θησαυρίσασθαι, ἐν Ὀδυσσεύς ν'. καὶ τὸν
θησαυρὸν Ἀνακρέων θεσμὸν καλεῖ. εἰς δὲ τὸ ῥητορικόν
λεξικόν, ἀντὶ τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν, Ὑπερίδης· ἀντὶ
τοῦ προέσθαι καὶ κυρῶσαι μόνον, Δημοσθένους ἐν τῷ
περὶ ἀτελειῶν· ἐν μέντοι τῷ κατὰ Στεφάνου Φησίν,
ἑαυτῷ νόμους ἰδίους θέμενον· — ἀντὶ τοῦ θέντα.

Θετός υἱός, προσποιητός· τοὺς γὰρ εἰσποιητοὺς καὶ θετούς 20
ἔλεγον· καὶ θέτην, τὸν εἰσποιησάμενον παῖδας θετούς.
ἢ θέτης, ὁ εἰς ὑποθήκην λαβὼν ὀτιοῦν.

Θέτι καλλιπλοκάμῳ. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ μήτις μήτιδος μήτιδι,
κατὰ ἀποβολὴν τοῦ δ, μήτιι, καὶ κράσει μήτι μακρόν·
οἶον, Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων· — οὕτω καὶ
ἀπὸ τοῦ Θέτις Θέτιδος Θέτιδι, Θέτιι καὶ Θέτι, κατὰ
κράσιν τῶν δύο ι εἰς ἐν μακρόν· καὶ νεάνις, κράσει
νῆνις νῆνιος νῆνιι· καὶ κράσει, νῆνι.

Θευδᾶς, υποκοριστικὸν τοῦ Θεόδαρος.

Θεὺν Ἀρτεμιν, σημαίνει τὴν θεόν· καὶ κράσει Δωρικῇ 30
τοῦ εο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, ὡς ἐκ τοῦ ἐρέβεος, Ἐξ
ἐρέβεος ἄξοντα.

Θεύσεσθαι, δραμεῖν. ἀπὸ τοῦ θέω, θεύω, θεύσω, θεύ-
σομαι. τὸ δὲ θέω, κατὰ μὲν τὸ πρῶτον πρόσωπον, οὐ
συναιρεῖται, κατὰ δὲ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον.

Θετταλικός, ἐκ τοῦ Θετταλός· τοῦτο δὲ ἐστὶ πολίτης
Θετταλίας.

Θετταλικά πτερά· τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν
τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας. πτέρυγες δὲ καλοῦνται αἱ 40
ἐκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ εοικέναι πτέρυγι.

Θεωρός, παρὰ τὸ θεός, καὶ τὸ ὀρῶ· ἢ παρὰ τὸ τὰ
θεῶν ὀρᾶν. θεωροὶ γὰρ οἱ θεαταί· ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς
θεῶν πεμπόμενοι, οἱ Φύλακες τῶν θυσιῶν καὶ Χρη-

σμων· ἢ τὸ θεῖον φροντίζοντες. ὥρην γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα.

- Θεωρικὸν ἀργύριον, τὸ εἰς θεῶν τιμὴν καὶ ἐορτὴν διδόμενον θεωρίας ἕνεκα, καὶ τοῦ τοὺς πένητας μετέχειν τῶν θεωρικῶν· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ διανεμόμενα θεωρικὰ ἔλεγον. ἦν τοίνυν κοινὰ χρήματα Ἀθηνησιν, ἃ ἐκάλουν θεωρικὰ, εἰς διανομὴν διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις· ἐπειδὴ φασὶ τὸ παλαιὸν ὄχλου γενομένου ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ τῶν ξένων προκαταλαμβανόντων τὰς θέας, καὶ ἐκκλειομένων τῶν ἀστών, ἔδοξε δίδοσθαι θεωρικόν, ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες παρὰ τῆς πόλεως οἱ πολῖται, δίδωσιν αὐτοῖς τὸν τόπον τῆς θέας. ἦν δὲ τοῦτο ὀβολοὶ δύο. Φησὶν οὖν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, Ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἄν, εἰ μὴ τοῦτο ἐγράφη ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις θεωρίαις: — ἀγώνων τελουμένων Φιλοτίμων, συνέβαινε τινὰς τῶν πολιτῶν εἰς ὕβρεις καὶ τραύματα διαφέρεισθαι. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ, μηκέτι προῖνα θεωρεῖν τὰς θέας, ἀλλὰ δίδοναι τοῖς πολίταις τὸ θεωρικόν, δύο ὀβολούς. ὁ τοίνυν ἐπιμελούμενος τὸν χρόνον τοῦτον ἐλέγετο ἀρχων τῶν θεωρικῶν. ἦν δὲ καὶ τὰ θεωρικὰ χρήματα, ἃ διενέμετο ἢ πόλις ταῖς κοιναῖς ἐορταῖς, ὅντα κοινὰ· ἃ καὶ ἡξίου Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς στρατιωτικὰ γίνεσθαι, καὶ ἄλλα εἰς τὸ τὰς τῆς πόλεως χρείας φυλάττειν· καὶ ἐκαλοῦντο στρατηγικά· ὕστερον δὲ ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ θυσίαις.

Θεῖος] ἀπὸ τοῦ θεός, θείος· καὶ κατὰ κρᾶσιν, θεῖος.

Θεῖα, σημαίνει τὴν μητέρα τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου. παρὰ τὴν θεάν, γέγονε θεία· καὶ κατὰ συναίρεσιν, θεῖα. καὶ γὰρ αὕτη ἐστὶν αἰτία τῆς θέας, καὶ τοῦ θεωρεῖν ἡμᾶς.

- Θεῖον, τὸ ἐπιθυμιώμενον εἰς κάθαρσιν καὶ ἀβλαβὲς ποιοῦν. ἐνθα καὶ τὸ, Πάσσε δ' ἄλός θεῖοιο: — θεῖους κέκληκε τοὺς ἄλλας, διὰ τὸ ἄσσηπτα τηρεῖν τὰ πασθέντα. καὶ θεῖου καιομένου, φησὶν ἐπὶ τοῦ κεραυνοῦ. ὁ δ' Εὐδαίμων, παρὰ τὸ θεός, θείον· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ε, θεῖον.

- Θειλόπεδον, ὁ τόπος ἐν ᾧ ξηραίνονται αἱ σταφυλαί, ἢ ἕτερα τινά. τὴν μέντοι τῶν συκῶν ψύξιν τρασίαν ἐκάλουν. παρὰ τὸ ἔλη, ὃ σημαίνει τὴν θερμασίαν, γίνεται εἴλη, πλεονασμῷ τοῦ ι· μετὰ τοῦ πέδον, ὃ σημαίνει τὴν γῆν, τὸ χαμαὶ, γίνεται εἰλόπεδον. παρὰ τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ.

- Θείομεν, ἐνθῶμεν, ἐμβάλωμεν. Ἰστέον ὅτι ἡμαρτεν Ἡρωδιανὸς ἀρνησάμενος τὸ θεῖον ἐνεστῶτα εἶναι, ἀφ' οὗ τὸ θεῖομεν. ἐστὶ δὲ ὑποτακτικὸν δευτέρου ἀορίστου, ἔχον διαίρεσιν καὶ πλεονασμόν. Ὁφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω: — καὶ τὸ, ἐάν στῶ. — μήπως με περιστείωσ' ἕνα πολλοί: — ὥσπερ δαμῶ δαμείω, οὕτω θῶ, θέω· καὶ παρὰ Σαπφοῖ, Ὅστινας γὰρ εὖ θέω, κείνοι με μάλιστα σίνονται: — τοῦτο ἐν πλεονασμῷ, Θείω ἀναρπάξας: — εἴτα ἀκολουθεῖ θεῖωμεν· καὶ κατὰ συστολήν, θεῖομεν, ὡς τὸ καταβεῖωμεν συστολή, Δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβεῖομεν: — Μὴ εἴομεν Δαναοῖσι μαχισόμενοι: — Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπέιομεν: — οὕτω ζῆται. ἐν ἄλλοις δὲ, ἀπὸ τοῦ θῶ θεῖω, ὡς ὄψω ὀψείω, καὶ τελῶ τελείω.

Θειάζοντων, μαινομένων, ἢ θεολήπτων γινομένων. καὶ θειάσαντες· καὶ ἐπιθειάσας, τὸ ἐπιθαυμάσας.

- Θειάσας, τὸ θεῖον εἰςδεδεγμένος, θεοφορούμενος. παρὰ τὸ θεός, γίνεται θεῶ· ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἐθεάσω· θεάσας, ἢ μετοχή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, θειάσας. ἢ παρὰ τὸ θειάζω. ὁ δὲ Μιλήσιος παρὰ τῷ συγγραφεῖ, θεούς

ἐπικαλεσάμενος καὶ κατευξάμενος. ἐστὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐπιθεάζειν.

- Θίασος, ὃφειλε διὰ διφθόγγου γράφεσθαι· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τὰ θεῖα ἄσαι· ἢ δὲ παράδοσις, διὰ τοῦ ι. λέγεται δὲ ὁ χορός· παρὰ τὸ τὰ θεῖα ἄδειν. ἢ ἀπὸ τοῦ θεῖν, ὃ ἐστὶ θεύειν· ὅθεν θιασώτας λέγουσι τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον. καὶ θιασῶται, χορευταί, οἱ τὰ θεῖα ἄδοντες. θιασώτης, ι, καὶ μέγα· ἀπὸ παραδόσεως. 450
- Θίς, θηλυκῶς, λέγεται ὁ αἰγιαλός· Εὐβάντες ἐπὶ θῖνα: — παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω· ἐν γὰρ τῷ αἰγιαλῷ θεύουσι καὶ τρέχουσι τὰ κύματα. ἢ παρὰ τὸ θένω τὸ τύπτω· ἐν γὰρ τῷ αἰγιαλῷ θένονται καὶ τύπονται τὰ κύματα· εἰς ὃν ἐγκρούουσι τὰ κύματα. ἀρσενικῶς δὲ σημαίνει τὸν σωρὸν· καὶ γίνεται παρὰ τὸ θῶ, ὡς τὸ, — πολὺς δ' ἀμφ' ὅστεόφιν θίς: — ὃ ἐστὶ σωρός. τὸ δὲ θεῖνῳ σημαίνει δύο· τὸ τύπτω, καὶ τὸ φονεύω.

Θῆβαι, τὸ νῦν Ἀδραμύττειον καλούμενον. 10

Θιγγάνει καὶ ἐπιθιγγάνει, τὸ ἐφάπτεται καὶ προσεγγίζει. ἐκ τοῦ θίγω, γίνεται θιγγάνω. θήγει δὲ, ὀξύνει, ἀκονῶ· γίνεται ἀπὸ τοῦ θήγω, θηγάνω, ὡς παρὰ τὸ ἦδω, ἀνδάνω· πήθω, πανθάνω· μήθω, μανθάνω· καὶ δῆνω, δαγκάνω. τὸ δὲ θήγω τὸ ἀκονῶ, παρὰ τὸ θῶ, θοήγω, καὶ θήγω, τούτεστι τὸ θοῶν καὶ ὀξὺ ποῖω· — ἐγὼ δ' ἐθώσω παραστάς.

Θηεῦντο] θηεῦντο μέγα ἔργον: — ἐθεῶντο, ἐθαύμαζον, ἢ ἐθεώρουν. ἐθέοντο· ὑπερθέσει, θεέοντο· καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ εο εἰς τὴν ευ διφθόγγον, θεεῦντο· καὶ ἐκ- 20 τάσει τοῦ ε εἰς η, θηεῦντο. θεάω θεῶ, θεάσω· καὶ τὸ παθητικόν, θεάομαι θεῶμαι· ὁ παρατακτικός, ἐθεαόμην ἐθεώμην· τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν, ἐθεαόντο, ἐθεῶντο· καὶ οἱ Δωριεῖς τὸ ω τρέπουσιν εἰς τὴν ου διφθόγγον· καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης, καὶ τροπῇ, θηεῦντο. Θηλαμῶν, ἢ τροφός. παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα· δηλοῖ τὸ θηλάσω. τὸ γὰρ θήσω δύο σημαίνει, τὸ ποῖω, καὶ τὸ θηλάζω, ἐστὶ θῶ ῥῆμα, δηλοῦν τὸ τρέφω· οὗ ὁ μέλ- 30 λων, θήσω. Ὀμηρος, — γυναῖκα τεθήσατο μαζόν: — ἀντὶ τοῦ ἐθήλασεν. ἐκ τοῦ θήσω οὖν γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα θηλή· καὶ τροπῇ, θήλυς, ὡς κάρη, κάρυς. εἴρηται γὰρ καὶ θηλυκῶς κάρη, ὡς παρὰ Καλλιμαχῶ, — ἦν τε κάρην ὥμοσα σὸν τε βίον.

Θίς] τὸ θίς ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀρσενικόν καὶ θηλυκόν ἐστὶ· καὶ ἐπὶ τοῦ σωροῦ, ὁμοίως ἀρσενικόν καὶ θηλυκόν ἐστὶ. — θινὶ φρονιόεντι: — καὶ ἐπὶ τοῦ σωροῦ θηλυκῶς παρὰ Αἰσχύλῳ, — θινὸς ἐμβολὰς ἄλός.

Θήβησι] τὸ Θήβησιν, ὅτε μὲν ἔχει τὴν πρόθεσιν, τότε δοτικὴ ἐστίν, ὅον ἐν Θήβησιν· ὅτε δὲ χωρὶς αὐτῆς ἐστὶ Θήβησι, τότε ἐπιρρήματινῶς κεῖται. 40

Θήβα, Συριστὶ λέγεται ἡ βοῦς· ὅθεν ἐκλήθησαν αἱ Θήβαι ὑπὸ τοῦ Κάδμου κτισθεῖσαι· ὅτι ζητῶν τὴν ἀδελφὴν, χρησμόν ἔλαβε κατοικῆσαι ὅπου ἡ βοῦς ἑαυτὴν καταθήσει. ἢ ἀπὸ Θήβης θυγατρὸς Μετώπης, γυναικὸς Ἀσωποῦ. ἀφ' ὧν καὶ ὠνομάσθησαν ἐκεῖ πολῖται καὶ πόλις, ὡς εὖρον εἰς τὸ σχόλιον τοῦ Πινδάρου ἐπι- 50 νικίῳ ὕμνῳ Ἀγασίᾳ Συρακουσίῳ.

Θήλεια] ἐκ τοῦ θήλυ, γίνεται θήλυς· καὶ ἐκ τοῦ θήλυς, θήλεια. ἢ παρὰ τὸ θάλλειν καὶ γεννᾶν· ὅθεν καὶ ἡ ὑπομβρος νύξ παρὰ Σοφοκλεῖ θήλεια καλεῖται. θηλή 50 δὲ ἐστὶν ὁ μαστός. Θηλύτεροι δὲ γυναῖκες, Ἰλιάδος θ', αἱ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφορώτεροι, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἀλόγων ζώων· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, ὠρισμένον ἔχει καιρὸν, ἐν ᾧ μίγνυνται· αὐταὶ δὲ, διηνεκῶς πλησιάζουσι.

* Θηλυμανής, τῆς θήλυος ἔρωτι μαινόμενος.

151 Θηλυτεράων] ὅτι τὰ λοιπὰ ζῶα ὅρον ἔχει τῆς μίξεως τὴν σύλληψιν· αὐταὶ δὲ αἰεὶ διὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου οἱ ἄνδρες ἀλφιστὰ λέγονται οἱ κατωφερεῖς· κατὰ μεταφοράν ἀπὸ τῶν ἰχθύων· ἀλφιστὰ γὰρ εἶδος ἰχθύος· ἢ οὖν κατωφεράν, ἢ θαλλουσῶν, ἢ εὐκάρπων· καρπὸς γὰρ αὐτὸς ἄνθρωπος, οὐ βελτίων οὐδεὶς, οὐ βέλτιον οὐδέν· ὡς ἐπὶ τοῦ, Νήσων Θηλυτεράων.

Θημῶν· παρὰ τὸν θῆσω μέλλοντα· δηλοῖ τὸ τιθῶ· σημαίνει τὸν σωρὸν τῶν δραγμάτων· καὶ θημωνία, σωρὸς καρπῶν.

10 Θημακεύς] δῆμὸς ἐστὶ Φυλῆς τῆς Ἑρεχθίδος, Θημακός, Θηραμένης, ὄνομα κύριον· οὗτος ἀνῆρέθῃ κατηγορήσαντος αὐτοῦ Κριτίου ἐπὶ τῶν τριάκοντα.

Θήρ θηρός, παρὰ τὸ ραδίως θέειν, ἤγουν εὐκόλως τρέχειν· ἢ παρὰ τὸ φθεῖρω, φθερῶ, φθῆρ καὶ θήρ.

Θηρίον, παρὰ τὸ θήρ· τὰ διὰ τοῦ ἰον οὐδέτερα μονογενῆ, εἰ μὲν ὡς δακτυλίαν, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· οἶον, φορτίον, κλειδίον, φυκίον· εἰ δὲ τριβραχέα, προπαροξύνεται, φλέβιον, τόπιον· φακός, φακίον· λαγός, λαγίον· νάκος, νάκιον· οὕτως ἰχνος, ἰχνίον, ὡς βραχέα·

20 εἰς τὸ ἐρίον.

* Θηρόβοτος, ὁ θήρας βόσκων.

Θηροδίωξ καὶ αἰγοδίωξ· ἰστέον ὅτι παροξύνεται.

Θηρωτής, κυρίως λέγεται ὁ σῶας καὶ λέοντας θηρεύων, παρὰ τὴν θήραν· τούτους γὰρ θήρας ἐξαιρέτως ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ πάντων.

Θηρίκλειον κύλικα, ποτήριον ὑέλινον, τὸ τοῦ Θηρικλέους ποτήριον· Θηρικλέους τέκνον κύλιξ· — ἦν λέγουσι πρῶτος κεραμεὺς Θηρικλῆς ἐποίησε, ὡς Φησὶν Εὐβουλος ὁ τῆς μέσης κωμωδίας ποιητής.

30 Θησαύιστο] ἀπὸ τοῦ θεῶ, θεήσω, ἐθεασάμην· τὸ εὐντικόν, θεασάμην, θεάσαιντο· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς η.

Θηήσαντο, ἐθαύμασαν· ἀπὸ τοῦ ἐθεάσαντο γίνεται ἐθεήσαντο· καὶ ὑπερθέσει, θεήσαντο· καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς η, θηήσαντο.

Θησεύς, ὠνόμασται διὰ τὴν τῶν γνωρισμάτων θέσιν, τοῦ τε ξίφους καὶ τῶν πεδίων, ὡς ἡ ἱστορία δηλοῖ· οἱ δὲ, ὕστερον Ἀθήνησι παῖδα θεμένου τοῦ Αἰγέως αὐτοῦ.

40 Θήσειον, τέμενός ἐστι τῷ Θησεῖ· ὁ τοῖς οἰκέταις ἄστυλον ἦν· ἐλέγοντο δὲ δῖναι ἐνταῦθα· ἢ ναὸς τοῦ Θησεῶς· ἐφ' ὃν οἱ ἀποδιδράσκοντες δοῦλοι προσέφευγον· Φιλόχορος δὲ οὐ μόνον τοὺς οἰκέτας τὸ παλαιὸν Φησὶ καταφεύγειν εἰς τὸ Θήσειον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὁπωσοῦν ἰκετεύοντας· δηλοῖ δὲ καὶ φυτὸν τι ποῖον, καὶ τὸ δεσμωτήριον παρὰ Ἀθηναίους· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς εὐς διὰ τοῦ εἰον γινόμενα μονογενῆ προπερισπᾶται, βαλανεῖον, βαφεῖον· πλὴν τοῦ Θησεύς, θήσειον· καὶ τὸ Φύτειον πόλις, ἀπὸ φυτέως τοῦ κτίσαντος αὐτήν· πρόσκειται μονογενῆ, διὰ τὸ βασιλεὺς, βασιλείον· ἐστὶ δὲ τριγενές, οἶον βασιλείος οἶκος, βασιλεία χεῖρ, βασιλείον οἶκημα.

Θησειότριψ, ὁ ἐν τῷ Θησεῖω διατρίψας· Ἀριστοφάνης Πολυίδω· καὶ θησομύζειν δὲ, τὸ ἐν αὐτῷ λέγειν.

Θήττα, ἐπίκλην, οὐκ ἔχουσα φερὴν, πενιχρὰ καταλειφθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ ὑπὸ τῶν ἀγχιστέων προικιζομένη κατὰ νόμον· ἐκ τοῦ θῆς θητός, τὸ θηλυκόν, θήσσα, ἢ μισθωτός καὶ πενιχρά.

452 Θητεία, δουλεία· καὶ θητεύς· εἰς τέσσαρα διαιρουμένης παρὰ Ἀθηναίους τῆς πολιτείας, οἱ ἀπορώτατοι θῆτες ἐλέγοντο· εἰς τέσσαρα δὲ τέλη, πεντακοσιομέδιμνον, ἱππέα, ζυγίτην, θῆτα.

Θητικόν] Καὶ θητικὸν τελεῖ· — θεραπευτικόν, ὑποχεί-

ριον, ἐργαστικὸν τῶν δεόντων, μισθαρνικόν· σημαίνει δὲ τὸ ἔσχατον τίμημα παρὰ Ἀθηναίους, εἰς τέσσαρα τέλη διηρημένου τοῦ πολιτεύματος· γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ θῆς θητός θητικόν, κτητικῶ τύπῳ· τὸ δὲ θῆς, παρὰ τὸ τῷ, ὁ σημαίνει τὸ λαμβάνω· ὅπερ μετὰ τῆς τη στερή- 10 σεως γίνεται τητῷ, τὸ οὐ λαμβάνω· θῆτες οὖν, οἱ μισθῷ διὰ πέναν ἐργαζόμενοι· παρὰ τὸ τητᾶσθαι, ὁ ἐστὶ στέρεσθαι· ὡς εἶναι τῆτες καὶ θῆτες οἱ πένητες, οἱ ἐπὶ συντάξεσι τισι καὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύοντες· οὗτοι δὲ οὐδὲ μιᾶς μετεῖχον ἀρχῆς, οὐδ' ἐστρατεύοντο.

Θίς, ὁ αἰγιαλός· παρὰ τὸ θέω· ὁ παραθέων τῇ θαλάσῃ, καὶ παρήκων, ὁ εἰς ὕψος ἀναθέων· οὕτως Ὀρος· Ὀμηρος, — πολὺς δ' αἰμὴ ὅστεόφιν θίς· — παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἀναθεῖν· θίς, ἐπὶ τοῦ σωροῦ· παρὰ τὸ θῷ, αἶψ' οὐ θεῖναι καὶ ἐπιθεῖναι.

20 Θῆτες, παρὰ τὸ τητᾶν, ὁ ἐστὶ σπανίζειν τροφῆς, καὶ διὰ τοῦτο δουλεύειν ἐλευθέρους ὄντας· ἢ οἱ ποιητοὶ δοῦλοι· ἢ παρὰ τὸ τῷ τὸ ζητῶ, ὁ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων.

Θανῆ] θνῶ, θνήσκω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐθανον· ὁ μέλλων δεύτερος, θανῶ, θανοῦμαι, θανῆ.

Θνητός, παρὰ τὸν θάνατον· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν θεῶν· γέγονε θανῶ, θανήσω, θανητός, καὶ θνητός.

Θνησιμαῖος] ἐκ τοῦ θνήσιμος, θνησιμαῖος.

Θνήσκω] ὡς παρὰ τὸ τρώ, τρώσω, τρώσκω· καὶ βρῶ, βρώσω, βρώσκω καὶ βιβρώσκω· ὁ Δίδυμος χωρὶς τοῦ 30 ι· ὡς περ ἀπὸ τοῦ ἀρέσω μέλλοντος γίνεται ἀρέσκω καὶ μεθύσκω πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ μεταγόνται εἰς ἐνεστώτα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μνῶ μνήσω, καὶ θνῶ θνήσω, γίνεται θνήσκω καὶ μνήσκω· καὶ οὐκ ἔχει τὸ ι· οἱ δὲ λέγουσι σὺν τῷ ι, ὅτι οἱ Αἰολεῖς θναίσκω καὶ μναίσκω λέγουσι, διὰ τῆς αἰ διφθόγγου· ἀλλ' ἰδοὺ τὸ Ἡσιόδου καὶ ἡμίονος Αἰσιόδου καὶ αἰμίονος λέγουσιν, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔχει τὸ ι· ἢ μέντοι παράδοσις ἔχει τὸ ι· ἴσως ἐκ τοῦ λέγειν τοὺς Αἰολεῖς θναίσκω καὶ μναίσκω· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι διὰ τοῦ ἰσκῶ γίνεται ἡ πα- 40 ραγωγή, θνήσκω καὶ μνήσκω· οὐ καλῶς δὲ λέγουσι· καὶ γὰρ τὰ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων διὰ τοῦ ἰσκῶ ποιοῦσι τὴν παραγωγήν, οἶον, εὐρῶ εὐρεῖς, εὐρίσκω· στερῶ στερεῖς, στερίσκω· τὰ δὲ τῆς δευτέρας, διὰ τοῦ ἄσκω, ἡβῶ ἡβᾶς, ἡβάσκω· τὰ δὲ τῆς τρίτης, διὰ τοῦ ὠσκω, βιῶ βιοῖς, βιώσκω· εἰ οὖν ὡς ἀπὸ τοῦ θνῶ θνήσω θνήσκω γέγονε, καὶ μνῶ μνήσω μνήσκω, ταῦτα δὲ δευτέρας συζυγίας εἰσὶν, ὥφειλε διὰ τοῦ ἄσκω εἶναι ἡ παραγωγή, καὶ οὐ διὰ τοῦ ἰσκῶ· ὥστε δευτέρας συζυγίας εἰσὶ· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ μνῶμαι, 50 ὡς περ βοῶμαι· καὶ τὸ τέθνημι, τέθναμι γινόμενον διὰ τοῦ α, ὡς περ ἴστημι, ἴσταμι, ἔχει δὲ τὸ η τὰ δύο ταῦτα.

Θοός] ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω, γίνεται θοός, ὁ ταχύς· καὶ τὸ θηλυκόν, θοή· διατί; ὡς περ ἀπὸ τοῦ πλόος γράφεται πλοὺς, μὴ καὶ ἀπὸ τοῦ γόος γοὺς, καὶ θοός θοὺς· καὶ περὶ μὲν τοῦ γόος, ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ος δυσύλλαβα οὐκ ἔχει ῥῆμα παρακείμενον τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· οἶον, γοῶ, γοᾶς· οὐ 455 χάριν παρήλλακται· περὶ δὲ τοῦ θοός, ὅτι ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ ος δυσύλλαβα, πάντα βαρύνεται· τὸ δὲ θοός, ὀξύνεται· οὐ χάριν διήλλαξε κατὰ τὸ μὴ κινᾶσθαι· ἐν δὲ τῇ συνθέσει τὸ θοός βαρύνεται, Πανθός, Πάνθους.

Θοή, σημαίνει πέντε· τὸ μέγα, οἶον, — θοαῖς ἀφροσύναις, ἀντὶ τοῦ μεγάλας· καὶ, — θοῇ δ' ὑπεδέξατο γαῖα, ἀντὶ τοῦ μεγάλη· εἴτα εὐρίσκεται θοόν τὸ ταχύ, ἢ ὀξύ, ἢ ἰσχυρόν· καὶ, — ἀκόντισε δοῦρὶ θοῶς, ἰσχυ-

- 10 ρως. — νῆας θοάς, ταχέας. — νήσοισι θοῇσιν. ὁξεύ-
αις· ὁξεύει γὰρ οὕτω καλοῦνται νῆσοι περὶ τὴν Κεφα-
ληνίαν. Αἰνείας δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολέμι-
στής· — τὸ γὰρ λεγόμενον ἀγαθόν, πταῖσμα· ἡγοῦμαι
γὰρ τὸν ἀνδρείον καὶ ἰσχυρόν. καὶ, θοός δ' ἐπὶ δεσμὸν
ἦλθα· — ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῶς· ἐκ δὲ τούτου, τὸ ἐδραῖον·
καὶ ἐκ τοῦ ἐδραίου, τὸ ἰσχυρόν. καὶ θοὴν δαῖτα, τὴν
ἐδραίαν καὶ ἀκίνητον, διὰ τὸ καθεζομένους ταύτης
τυγχάνειν. καὶ θοὴν νύκτα, τὴν ἐδραίαν, οὐχ, ὥς τινες,
τὴν μέλαιναν, ἀλλὰ τὴν ἀκίνητον· ἢ τὴν ταχέως ἐπι-
λαμβάνουσιν τὴν γῆν.
- 20 Θοηρός, ὁ τεταραγμένος.
Θόραι, δῆμος Ἀντιοχίδος.
Θόρυκος, δῆμος Ἀκαμαντίδος.
Θόρυβος] παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω καὶ τὸ βοή. ἢ παρὰ τὸ
θέω τὸ τρέχω, γίνεται θέρυβος καὶ θόρυβος.
Θολερῶς προβαίνει· — μὴ καθισταμένην καὶ ἀσφαλῆ πο-
ρείαν ἔχων, ἀλλ' ἀναστάτως καὶ τεταραγμένως προΐων.
Θολερός· παρὰ τὸ θολόν, θολερός· θολός δὲ ἐστὶ τὸ μέ-
λαν τῆς σηπίας· ἐξ οὗ καὶ ῥήμα θολῶ.
- 30 Θόλος, περιφερὲς οἰκοδόμημα· ἀπὸ τοῦ περιθεῖν. Θόλος,
τόπος τις ἐν τοῖς ἀρχαίοις κληθεὶς, διὰ τὸν τρόπον τῆς
κατασκευῆς· ἦν γὰρ λιθοειδής, καὶ ὀροφὴν εἶχε περι-
φερῇ οἰκοδομητῇ, οὐχὶ ξυλίνῃ, ὡς τὰ ἄλλα οἰκοδομή-
ματα. λέγεται θηλυκῶς ἢ θόλος.
- Θορός, ὁ σπόρος τοῦ σώματος· ἀπὸ τοῦ θορῶ τὸ ὀρμῶ·
ὁ μετ' ὀρμῆς πεμπόμενος. τοῦτο παρὰ τὸ θέειν ῥαόν.
- Θοῦρος, ὁ ὀρμητικὸς, ὁ πολεμιστής· καὶ θοῦρον, τὸν πη-
δητικὸν καὶ ταχύ· οἶονεὶ ὁ θοῶς ὀρούων, ἢ ὁ κούφως
ὀρούων. παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, θόρος καὶ θοῦρος·
ἀπὸ μεταφοράς τῆς τοῦ πυρός ὀρμῆς· καὶ θορεῖν, τὸ
πηδᾶν, παρὰ τὸ αὐτό. ἢ ἀπὸ τοῦ θέω ῥήματος· ὅθεν
καὶ τὸ θεῖον τὴν ἀρχὴν εἰληφεν· ὥστε τὴν γεννητικὴν
τοῦ πυρός οὐσίαν ἀπὸ τοῦ θέω ῥήματος ὀνομάσαι τοὺς
ἀρχαίους. ταύτῃ γοῦν τοὺς μὲν ταχεῖς, θερμούς λέ-
γουσι· τοὺς δὲ βραδεῖς, ψυχρούς. ἀπὸ δὲ τοῦ θοῦρος,
γίνεται θορῶ τὸ ὀρμῶ καὶ πηδῶ.
- * Θουριομάντις, ὁ σοφός· ὅτι ἐπὶ τὸ κτίσαι τὴν Θουρίαν
πόλιν μάντις σοφοὶ ἐπέμφθησαν.
- 50 Θοῦρις, ἢ ἀσπίς. παρὰ τὸ θύειν, θύρις· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ο, θοῦρις. ἀπὸ τῶν περιεχομένων τὸ περιέχον εἴ-
ρηται. ἢ θοῦρις ἢ θοροποιός. καὶ, — θοῦριν ἐπιειμένον
ἀλκήν.
- Θοῖνη, εὐωχία, τροφή, κατάβρωμα. παρὰ τὸ θῶ, ὁ μέλ-
λων, θῶσω, τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, γίνε-
ται ῥηματικὸν ὄνομα θώνη, καὶ θοῖνη.
- Θιάσμος, εὐωχία· ἐστ' ὅτε καὶ τὸ βακχεῖον Φησί· κυ-
ρίως δὲ τὸ πῆλθος. Εὐριπίδης θιάσμος, ἐσμός γυναικῶν.
- 454 Θιασώτης, ὁ κοινωνὸς τῶν θυσίων. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ οὗ-
τοι ὀργεῶνες. ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ θιάσου, ὅπερ ἐστὶ
σύνοδος καὶ συναγωγή· ἀπὸ τοῦ θεῖν.
- Θλίψις] ἐκ τοῦ θλίβω, θλίψω, θλίψις. τοῦτο παρὰ τὸ
θλῶ θλίβω, ἢ παρὰ τὸ θρῶ θρύβω, καὶ θλίβω κατὰ
τροπὴν. τὰ εἰς βω λήγοντα ῥήματα ἐνὶ φωνήεντι πα-
ραλήγεται· πλὴν τοῦ ἀμείβω, στείβω, εἴβω τὸ στάζω,
ὡς τὸ, — τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεν.
- Θρασύς] παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, ὁ μέλλων Αἰολι-
κῶς, θέρσω, γίνεται θερσύς· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α,
καὶ ὑπερθέσει, θρασύς· οἱ γὰρ θρασεῖς, θερμοί.
- Θρανήτιδες, κῶπαι θηρευτῶν.
- Θρανίου δίφρου. θράνος ὑποπόδιον καὶ θρανίδιον λέγεται·
θράνεται γὰρ καὶ κλᾶται.
- Θραῦσις] ἐκ τοῦ θραύω θραύσω, θραῦσις. ἐστὶ δὲ φθορά,

θάνατος, ἀβρωστία, συντριβή, πληγή. θραύματα, νευ-
ροσπάσματα.

Θραυκάριος, θρασύς, τολμηρός.

Θράττειν, ταρασσειν, (ἐνοχλεῖν, νύσσειν, κινεῖν, δυσωπεῖ-
σθαι, ὑφορᾶσθαι) τράττειν, καὶ θράττειν.

Θράξ|Θράξ· (ἐξ οὗ τὸ, Θρήνες ἀκρόκομοι· —) καὶ κα-
τὰ συνάρεσιν, Θράξ. καὶ πάντα τὰ ἀπ' αὐτοῦ συγκεί-
μενα θηλυκὰ διὰ τοῦ ι γράφεται, Θρήσσα γυνή, καὶ
Θράισσα. Ἀθηναῖοι δὲ, Θράττα λέγουσι. καὶ τὸ Θράκη
δὲ ἔχει τὸ ι. Θρακίας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, Θρασιίας,
ὁ ἄνεμος.

Θρέπτα, λέγεται τὰ τετραμμένα· Θρέπτρα δὲ τὰ θρε-
πτήρια, ὡς περ λύτρα τὰ λυτήρια. οὕτως εὖρον ἐγώ.

Θρέξαττον, ἀντὶ τοῦ ἔτρεχον. τρέχω· ὁ μέλλων, θρέξω·
ἔθρεξαν· καὶ Ἰωνικῶς, θρέξασκον.

* Θρέμματα, τὰ βοσκήματα, παρὰ τὸ τρέφειν. οὐδὲν
γὰρ ἄλλο φροντίζει, εἰ μὴ ὡς τρέφεται.

Θρέψας, τὸ πήξας· ὡς τὸ, Ἡμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο
γάλακτος· — καὶ τροφαλός, ἐνθα τὸ πῆγμα τοῦ γά-
λακτος καὶ τετραμμένον· ἐνθα καὶ τρέφεται, τὸ περι-
πηγνύμενον. σημαίνει καὶ τὸ σύνηδες, τὴν μὲν ἄρα
θρέψασα τεκούσα· — διατὶ τρέφω θρέψω, καὶ τρέχω
θρέξω, καὶ ἔχω ἔξω, οὐ συνάρχεται τῷ ἐνεστώτι,
ἐπειδὴ τὸ μὲν ἔχω, φιλοῦται· τὸ δὲ ἔξω, δασύνεται·
τὰ δὲ λοιπὰ, ὅτι Ἰωνικὰ, ἐτράπη τὸ φιλὸν τ εἰς θ 40
δασύ· οἱ γὰρ Ἴωνες ἔθος ἔχουσι τὸ παρ' ἡμῖν φιλούμε-
νον εἰς δασύ τρέπειν· τὴν γὰρ χύτραν, παρὰ τὸ χεῖν
ἡμᾶς ἐξ αὐτῆς, κύτραν λέγουσιν. ἐστὶ δὲ ἄλλως εἰπεῖν,
ὅτι θρέφω καὶ θρέχω ὠφείλεν εἶναι, ἵνα συνάρχεται
τῷ μέλλοντι· ἀλλ' ἕτερός τις κανὼν ἐναντιοῦται, ὃν
δεῖ τὸν Φιλόπονον ἐν τῷ τοῦ Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκτοῦ
ῥηματικῷ ζητεῖν.

Θρήνος] παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν, θράνος καὶ θρήνος·
ἢ παρὰ τὸ θέρειν (ὃ ἐστὶ καίειν) τὸν νοῦν· ἢ παρὰ τὸ
θρηβῆς καὶ ἀνατεταμένη βοή εἶναι. διαφέρει δὲ ἐπικη- 50
δεῖον· ὅτι τὸ μὲν ἐπικηδεῖον, παρ' αὐτὸ τὸ κῆδος, ἐπὶ
τοῦ σώματος προκειμένου, λέγεται· ὁ δὲ θρήνος, οὐ
περιγραφόμενος χρόνῳ.

Θρήνυς, ὑποπόδιον· λέγεται καὶ ἀρσενικῶς· εἴρηται παρὰ
τὸ θράνος, ὃ ἐστὶ μικρὸν ὑποπόδιον. λέγεται θρήνυς,
καὶ ἡ μέση τῆς νηὸς διηκουσα σανίς· ἀφ' ἧς καὶ θρα-
νίται λέγονται, παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἰζάνειν. Ἰλιάδος δ',
Θρήνυν ὑφ' ἐπτάποδα.

Θρήνυς, ὑποπόδιον. βέλτιον δὲ θρήνυν καλεῖσθαι ὑπὸ 455
Ὀμήρου τὰς καθεδράς τῶν ἐρετῶν· ἀναχωρῶν γὰρ ἀπὸ
τῶν τῆς νεῶς καταστρωμάτων ἐπὶ ταύτην ἀφικνεῖται.
τινὲς δὲ τόπον τῆς νεῶς βάσιν ἔχοντα, ἐφ' οὗ τὸν κυ-
βερνήτην τοὺς πόδας τιθέναι· ὁ καὶ ἐδώλιον Φασίν.
ἄλλοι δὲ τὴν ὑποδεχομένην τὸν ἰστὸν τράπεζαν εἶπον·
οἱ δὲ, διαβάθραν ἀπὸ νεῶς ἐπὶ νῆα. ἐπτάποδον δὲ,
ἐπτά ποδῶν τὸ μέγεθος ἔχουσαν.

Θρήσκος, ἑτερόδοξος· ἐκ τοῦ Θράξ θρακός· καὶ θρησκεῖα, 10
παρὰ τὴν τῶν Θρακῶν ἐπιμέλειαν τὴν πρὸς τὸ θεῖον
καὶ τὴν Ὀρφείως ἱεουργίαν· οὗτοι γὰρ πρῶτον ἐξεῦρον
τὴν περὶ τὸ θεῖον ἐννοίαν. ἢ παρὰ τὸ τοὺς θεοὺς ἀρέ-
σκεσθαι ἢ ἀρέσκειν, ὃ ἐστὶν ἐξευμενίζεσθαι· καὶ ὁ
Θεολόγος, Οὐ Θρακῶν ὄργια· παρ' ὧν καὶ τὸ θρη-
σκεῖν, ὡς λόγος.

Θρίαμβος, ἐπίδειξις νίκης, πομπή, καὶ τὸ σεμνύνεσθαι.
ἐν τισὶ πόλεσιν, ὅταν ἦνθουν αἱ συναῖ, παῖδες περιε-
λόντες σὺκα σὺν αὐτοῖς τοῖς θρίοις, ἔπαιζον, προσφέ-
ροντες λαμβεῖα τετράμετρα, ἢ ἡμιάμβεια. θρία δὲ εἰσὶ 20
τὰ τῆς συκῆς φύλλα· ἐπεὶ εἰς τρία διέσχισται. ἐτυμο-

λογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἐν αἰθρία βάζεσθαι, ὃ ἐστὶ λέγεσθαι. γίνεται ἐν τοῦ τρία, θρία· καὶ γὰρ τριμερές ἐστὶ τὸ Φύλλον τῆς συκῆς. ἐκ τούτου γίνεται θρίαμβος, καὶ θριαμβεύω· λέγεται γὰρ, ὅτι ὁ Διόνυσος ἐποίησε στέφανον ἀπὸ συκῆς, καὶ οὕτως ἐθρίαμβευσεν, ἡγουν ἐπὶ μέσης διέβη. καὶ ἔτι Φασὶν ἐν τῷ δήμῳ τοῦτο γίνεσθαι. λέγεται καὶ θρίαμβος ὁ Διόνυσος, ὅτι ἐπὶ θηρῶν ἐπὶ λεόντων βέβηκεν, οἷον θηρίαμβος· τῷ γὰρ ἄρματι αὐτοῦ λέοντας ὑποζευγνύειν Φασὶν. ἢ ὅτι καὶ συκῆς εὐρετής ἐστίν. ἢ ἀπὸ τοῦ θορεῖν· πηδητικός γάρ. λέγεται καὶ θυστήριος, ἀπὸ τοῦ θύειν, ὃ ἐστὶν ὀρμαίν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ αἰωρούμενον, θύσανον. Θριαμβεύσας, δημοσιεύσας.

Θρία, αἱ μαντικάι ψῆφοι, οἷονεὶ τρίαί τινες οὖσαι· καὶ γὰρ αἱ τρεῖς νύμφαι αἱ θυγατέρες τοῦ Διὸς, εὐρηνηταί τρεῖς ψήφους μαντικᾶς, παρέσχον τῇ Ἀθηνᾷ· ἥτις ἐγκαλουμένη ὡς ἀλλότριον πρᾶγμα μετιούσα, (τοῦτο γὰρ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐστίν) ἔρριψεν αὐτὰς εἰς τὸ λεγόμενον Θριάσιον πεδίον. παρὰ τὸ τρία, γέγονε θρία καὶ θριάσιον· ἐκεῖ γὰρ ἔρριψεν ἡ Ἀθηνᾶ τὰς μαντικὰς ψήφους, αἵτινες θρίαί λέγονται· ὅθεν καὶ τὸ μαντεύεσθαι, θριάσθαι λέγεται. καὶ αὗται τρεῖς εἰσὶ τὸν ἀριθμόν. ἢ παρὰ τὸ τρισσαί· ἢ ἀπὸ Θρασίου τινὸς οὕτω καλουμένου.

Θρία, κυρίως τὰ τῆς συκῆς Φύλλα· καὶ θρίαζειν, τὸ φυλλολογεῖν· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐνθουσιάζειν. καὶ Θριάσιον ἐκλήθη πεδίον ἀπὸ τῶν βληθειῶν εἰς αὐτὸ θριῶν ὑπ' Ἀθηνᾶς. θρίαί δὲ εἰσιν αἱ μαντικάι ψῆφοι. νύμφαι δὲ τινες εἰσὶ Θρίαί ὀνομαζόμεναι, αἱ πρωτομάντις, αἱ ἐξεῦρον τὴν τοιαύτην μαντείαν. ἦσαν δὲ Ἀπόλλωνος τιθῆναι.

Θριγκῶ, τῷ τροχώματι· παρὰ τὸ θρέξαι· ὁ περιτρέχων κυκλόθεν οἷον στέφανος. θριγκὸς οὖν τὸ ἀνώτατον τῆς τοῦ τοίχου οἰκοδομήσεως, καὶ ὁ ὑπὸ τὸν κλινόποδα τοῦ τοίχου τόπος· καὶ ἡ στεφάνη, καὶ τὸ περιχαράκωμα. καὶ θριγκὸς τειχίου, στεφάνη, περίφραγμα· ὡς οἶμαι, παρὰ τὸ θρέξω.

456 Θρίδαξ θρίδακος, θριδακίνη, εἶδος μάξης καὶ λαχάνου. τινὲς ἀπὸ τῶν τριῶν Φύλλων· τρίφυλλος γὰρ κατ' ἀρχὰς, ὡς καὶ θρίναξ. τινὲς δὲ, ὅτι τρίζει δακνομένη· ἢ ὅτι τῷ θέρει γίνεται, θεριδακίνη τις, τὸ μαϊούλιον.

Θρίναξ, σημαίνει τριαυνοειδὲς ἐργαλεῖον ἐργατικόν. παρὰ τὸ τρία, τρίναξ καὶ θρίναξ.

Θρινακία, σημαίνει τὴν Σικελίαν· παρὰ τὸ ἐν τριῶν συγκεῖσθαι ἄκρων, οἷονεὶ τρινακρία τις οὖσα. καὶ γὰρ τρία ἀκρωτήρια ἔχει ἡ Σικελία, λύβαιον, πάχυνον, πέλωρον.

Θρίξ] ἀπὸ τοῦ θεριζῶ, θεριζῶ, Δωρικῶς· θρίξω· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ω, θρίξ. κλίνεται τριχός, καὶ οὐχὶ θριχός· ἐπεὶ δὴ τὸ ρ, μετὰ δασείας, δασύ ἐστὶ· καὶ ψιλὸν μετὰ ψιλῆς· οἷον, ἀφρός, Ἀτρεὺς. οὐδέποτε δὲ εὐρίσκειται λέγεσθαι δισύλλαβον ἐν χρήσει ἀρχομένης ἀπὸ θ δασέως, καὶ τῆς ἐξῆς συλλαβῆς ἀρχομένης ἀπὸ δασέως. τὸ γὰρ, — ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι — ὁ φθίθω ἐνεστὼς οὐχ εὐρήται ἐν χρήσει. τούτου χάριν ἡ θρίξ εὐθεῖα ἔτρεψεν ἐν τῇ γενικῇ τὸ θ εἰς τ· ἐν δὲ τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν ἐπαναλαμβάνει αὐτὸ διὰ τοῦ ξ, θριξί.

Θριπηδέστατον, ἀντὶ τοῦ βεβρωμένου καὶ διεφθαρμένου· ἀπὸ τοῦ θρίψ θριπός, καὶ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω. θρίψ δὲ ἐστὶ ζῶον κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα· καὶ θριπηδέστα, τὰ ὑπὸ τῶν θριπῶν διαβεβρωμένα ξύλα, οἷς ἀντὶ σφραγίδος ἐχρῶντο.

Θρόνος· θρόνιον· ἐστὶ καὶ πόλις Λοκρίδος. ἐκ τοῦ θρόνος, θρόνιον. τοῦτο ἐκ τοῦ θορῶ τὸ πηδῶ, θόρονος· καὶ ἐν συγκοπῇ, θρόνος, ἢ ἐπηρμένη κατέδρα.

30

Θρύον, εἶδος πόας, ὁ λεγόμενος θρύσιος.

Θρυαλλίς, ἄνθος λυχνίδος, ἀκτίς. ἡγουν τὸ περικαϊόμενον τοῦ ἐλλυχνίου. ἐστὶ δὲ καὶ βοτάνη πρὸς λύχνον ἀρμόζουσα. παρὰ τὸ θέρω καὶ τὸ ἄλλω τὸ πηδῶ, γίνεται θεραλλίς· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς υ, καὶ ὑπερθέσει, θρυαλλίς.

Θρύλλος, ἢ βοή καὶ ὁ θόρυβος. παρὰ τὸ θρούς, ὁ σημαίνει τὴν βοήν, θρόος θρούλλος καὶ θρύλλος.

Θρυλοῦντες] ἀπὸ τοῦ θρούς καὶ τοῦ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω, οἷονεὶ θρούν ἐλόντες, τουτέστι θόρυβον ἐγείροντες· καὶ ἐπιθρυλοῦντες, ἐνοχλοῦντες, θορυβοῦντες. ἐκ τοῦ θρυλῶ· τοῦτο παρὰ τὸ θρούς θρόος. θροῶ περισπώμενον· πλεονασμῶ τοῦ λ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ, θρυλῶ.

40

Θρυλίζω, τὸ ψιθυρίζω. παρὰ τὸ θραύω, θραυλίζω· κατὰ παραγωγὴν καὶ ἀποβολὴν τοῦ α, θρυλίζω.

Θρυλίχθη δὲ μέτωπον, Ἰλιάδος ψ', ἐθραύσθη, συνετρίβη, ἐκλάσθη. ἀπὸ τοῦ θραυλίχθη, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α. παθητικὸς ἀόριστος ἐστὶ.

Θρώσκω, σημαίνει τὸ πηδῶ. ἀπὸ τοῦ θορῶ θορήσκω, θορίσκω· καὶ θρώσκω κατὰ τροπὴν. ἔχει δὲ τὸ ι. ὥςπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ εὐρῶ καὶ στερῶ γίνεται εὐρίσκω καὶ στερίσκω διὰ τοῦ ι, οὕτως ἀπὸ τοῦ θωρῶ θωρίσκω διὰ τοῦ ι· καὶ καθ' ὑπερθέσιν, θρωίσκω· καὶ κατὰ συναίρεσιν, θρώσκω. τινὲς δὲ κατὰ νύμα ἔλεγον αὐτό.

50

Θρωσμός, σημαίνει τὸν ὑψηλὸν τόπον, ὅθεν ἐστὶ θεωρεῖν καὶ πηδᾶν· ἀφ' οὗ καὶ θρόνος, ὁ ἐφ' ὑψηλοῦ ποιῶν ἡμᾶς. ἀπὸ τοῦ θορῶ θορίζω, θορισμός· κατ' ἐπαύξησιν καὶ ὑπερθέσιν, θροῖσμός· καὶ συναίρεσει, θρωσμός. ἐστὶ δὲ καὶ τόπος ὑψηλὸς ἐν τῷ πεδίῳ πρὸ τῆς Ἰλίου, ὃς ὀνομαστικῶς καλεῖται Θρωσμός, ὡς καὶ ἕτερος Καλλικολώνη, ᾧ στρατοπέδῳ ἐχρῶντο οἱ Τρῶες, εἴ ποτε τῆς πόλεως ἔξω τάσσοιντο.

457

Θύα, ἐφ' ἧς τὰ θύα, ὃ ἐστὶ τὰ θυμιάματα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ θύαι.

Θύον, τὸ ἐπιθύομενον εἰς κἄθαρσιν, καὶ ἀβλαβεῖς ποιῶν· ἐνθα τὸ, Πάσσε δ' ἄλῃς θεοῖο· — καὶ, — θεοῖο καιομένου· — Φησὶν ἐπὶ τοῦ κεραυνοῦ· διὰ τὸ τούτου ἀπόζειν τὸν οὐρανόν· πῦρ τὸ τοῦ κεραυνοῦ. θεῖα δὲ τὰ οὐράνια. ὁ δὲ Εὐδαίμων ἐν τῇ Ὁρτογραφίᾳ λέγει κτητικὸν εἶναι· τοῦ θεός θεοῖος ἐμβαλὼν τὸ δεύτερον ε, ἐποίησε τὸ θεῖος. καὶ ὁ πατράδελφος, θεῖος, οὕτως σεπτικὸς ὢν· ὅτι καὶ οἱ γονεῖς θεοὶ ἡμῖν εἰσι.

10

Θυόεις] ὡς παρὰ τὸ νεῖφω γίνεται νειφόεις, καὶ πνίγω πνιγόεις, οὕτω καὶ παρὰ τὸ θύω, θυόεις, καὶ θυόεν νεφός.

Θυάδες, αἱ βάσχει· παρὰ τὸ θύω τὸ ὀρμαίν· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι, θυιάδες. θυάσιν ὠμοβόροις ἱκελοι.

20

Θυγατριδῇ, ἐγγόνῃ, τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ.

Θυγάτηρ· παρὰ τὸ θύειν καὶ ὀρμαίν κατὰ γαστρός· ἐκ τοῦ θύω καὶ τοῦ γαστήρ· λέγεται γὰρ τὰ θήλεα τάχιον κινεῖσθαι ἐν τῇ μητρῷ. τὴν θυγατέρα· καὶ συγκοπῇ, θυγάτρα· αἱ γὰρ συγκοπαὶ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· ἀρμόσαντες, ἀρσαντες· ὁμόπατροι, ὁπάτροι.

Θυέλλα] ὡς ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω, ἀελλα, οὕτως ἀπὸ τοῦ θύω τὸ ὀρμαίν, θυέλλα· ἐστὶ δὲ συστροφὴ ἀνέμου. σὺν θυέεσσι, σὺν τοῖς θυμιάμασι· τουτέστι μετὰ θυσιῶν. ἐκ τοῦ θύω τὸ θυμῶ, παράγωγον θυόεις θυόεντος· ἢ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, θυόεσι· καὶ τροπῇ, θυέεσι.

30

Θυηλαί] παρὰ τὸ θύω, θυηλή· κυρίως μὲν τοὺς θύλακας, εἰς οὓς τὰ θυμιάματα ἐμβαλλεται· καταχρηστικῶς δὲ

πασι θυσία. θυλάι οὖν, αἱ ἀπαρχαὶ τῶν θυσιῶν, ἡγοῦν αἱ θυσίαι. Φιλόχορος, Γῆς παιδάς εἶναι θυλάς, ἅς πρώτας θυσαι θεοῖς.

Θυλάκιον] θυλάκιον δέ ἐστι δερμάτινον σακκίον, ἢ βαλλάντιον.

40 Θυητός· θρίαινος γάρ φασι κατὰ διαίρεσιν· ὁ ἐπιθανάτιος αἴνος.

Θυοκόος, ὁ μάντις· ὁ ἀπὸ τῶν θυομένων κοῶν, ὃ ἐστι νοῶν. θυοκόοι εἰσὶν, οἱ ἀπὸ τῶν θυομένων διὰ πυρὸς μαντευόμενοι· ἱερεῖς δὲ, οἱ ἀπὸ τῶν ἱερῶν σπλάγχχνων μαντευόμενοι.

Θυώδης, ὁ ἀπὸ τῶν θυομένων κοῶν καὶ νοῶν τὸ μέλλον· ἀπὸ τοῦ θυώ το ἱμῖω. λέγεται καὶ τὸ διὰ πυρὸς βάλλειν, θυόν· ἐξ οὗ καὶ τεθυμένον τὸ διὰ πυρὸς βεβλημένον.

50 Θυωρίτης] Θυωρίτην τριπλαῖς· τὸν τραπεζίτην, ἀργυρογνώμονα, κριτήν. θυωρός δὲ κυρίως, ἢ τραπέζα· παρὰ τὸ τὰ θυή δέχεσθαι τῶν θεῶν· ἢ παρὰ τὸ τὰ θυά ὠρεῖν, ὃ ἐστι φυλάσσειν. παρὰ Λυκόφρονι· νῦν δὲ μεταφορικῶς εἶπεν ἐπὶ τῆς ἄλλης, ὅτι ἐκρινον τὰς θεάς.

Θύω, τὸ σφάζω καὶ ἱεουργῶ· ὁ μέλλων, θυῶ· ἐξ οὗ καὶ θυσία. θυῶ, τὸ ὀρμῶ· ἐξ οὗ καὶ θύρα, δι' ἧς ὀρμῶμεν· καὶ τέθυμαι, θυμός. τὸ θυ, μακρόν. τὸ θυῶ καὶ λύω καὶ ῥύω, κατὰ μὲν τὸν ἐνεστώτα ἔχουσι καὶ μακρόν καὶ βραχύ τὸ δίχρονον· κατὰ δὲ τὸν μέλλοντα, αἰεὶ μακρόν· ἐν δὲ τῷ παρακειμένῳ, συστέλλει αὐτὸ, τέθυκα καὶ λέλυκα· ὁμοίως καὶ ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ· τὸ δὲ θυμα καὶ λῦμα, ἐντείνουσιν Ἀττικοί.

Θυμός, σημαίνει πέντε. ἀπὸ τοῦ θυεῖν καὶ ὀρμᾶν τὸ αἷμα ἀπ' αὐτοῦ, θυαιμός τις ὢν· κυρίως δὲ θυμός, μέρος τῆς ψυχῆς. τρία δὲ αὐτῆς μέρη· λογικόν, — ἕτερος δὲ με θυμός ἀνήκεν· — θυμικόν, θυμός δὲ μέγας ἐστὶ

10 διοτρεφέων βασιλέων· — ἐπιθυμητικόν, Εἶξας ὦ θυμῶ· — ποτὲ μὲν οὖν ὁ θυμός παρὰ τῷ ποιητῇ σύμπασαν τὴν ψυχὴν σημαίνει, ὡς ἐν τῷ, "Εὐθ' ὄγε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξάλυντο θυμόν· — ἐνίοτε δὲ τὰ μέρη αὐτῆς· τὸν μὲν ἐπιλογισμὸν, — ἕτερος δὲ με θυμός ἀνήκεν· — τὸ δὲ θυμικόν, ὡς τὸ, — σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμόν Ἰσχεῖν ἐνὶ στήθεσιν· — καὶ, θυμός δὲ μέγας ἐστὶ· — ἐνταῦθα τὴν ὀργήν· καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, ὡς τὸ, Εἶξας ὦ θυμῶ, μίγη Φιλότῃ καὶ εὐνῇ· —

20 σημαίνει καὶ τὴν ὁμόνοιαν, ὡς τὸ, — ἐνὰ θυμόν ἔχοντες καὶ ἐπιφρονα βουλήν· — εἶδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι· εἰ μὲν σημαίνει τὴν ψυχὴν, γενικοῦ· εἰ δὲ σημαίνει τὴν ὀργήν, εἰδιοῦ. διαφέρει γὰρ ὀργή, μῆνις, κότος, χόλος, θυμός. ζῆτει εἰς τὰς Διαφοράς.

Θυμοβάρεια, ὡς ἀπὸ τοῦ θυμοβαρεῦω.

Θυμαρής] — ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα, Ἰλιάδος ι', τῇ ψυχῇ ἀρέσκουσιν, θυμῆρη. παρὰ τὸ θυμός καὶ τὸ ἀρῶ, γίνεται θυμαρής. καὶ σιῆπτρον θυμαρές, ὀξύτωνος· οὐ γὰρ ἐστὶ παρώνυμον παρὰ τὸ ηρης· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ηρης καὶ ωδης βαρύνεται, ξιφῆρης, ὀνώδης.

30 Θυμέλη, ἢ τοῦ θεάτρου μέχρι νῦν, ἀπὸ τῆς τραπέζης ὠνόμασται· παρὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς τὰ θυή μερίζεσθαι, τουτέστι τὰ θυόμενα ἱερεῖα. τραπέζα δὲ ἦν, ἐφ' ἧς ἐστῶτες ἐν τοῖς ἀγροῖς ἦδον, μήπου τάξιν λαβούσης τραγωδίας.

Θυμιάμα· παρὰ τὸ θυῶ, θυμῖω· ἢ παρὰ τὸ θυόν, ὅπερ ἐστὶν εἶδος πόας μυρεψικῆς. θυμιάμα δὲ, θυμοῦ ἱμα. ἢ ἀπὸ τοῦ τυφώως καπνοῦ· ἀφ' οὗ καὶ θυμα, παρὰ τὸ θυῶ. ἢ ὅτι διὰ τῶν θυμάτων καιομένων ἐθυμιάζον οἱ παλαιοί.

Θύμενον, δηλοῖ τὸ ὑπὸ πυρὸς βεβλημένον ἢ κεκαυμένον. καὶ παρὰ γεωργοῖς αἱ ὑποκεκαυμένοι ὑπὸ πάχνης ἄμπελοι ἐντεθυμμένοι καλοῦνται. καὶ τὸ κακῶσαι τῷ καπνῷ τοῦ πυρὸς τὰς μελίσσας θυσαι λέγουσι μελιττουργοί.

Θύμβρα, τόπος τῆς Ἰλίου, κληθεὶς κατὰ μὲν τινας, ἀπὸ ἐνὸς τῶν Δαρδάνων μετοικησάντων· κατ' ἑτέρους δὲ, ἀπὸ Θύμβρης. Ἰλιάδος κ', πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Μήονες ἀγέρωχοι· — ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸ θυμβραῖον πεδῖον κλήρω ἔλαχον Λυδοί, αὐθάδεις καὶ θρασεῖς. ὅτε δὲ δηλοῖ καὶ τοὺς ἄγαν ἀνδρείους. ἐνθα καὶ θυμβραίου 50 Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐπιφανές.

Θύκος, κυρίως εἰς ὃν ἐμβάλλομεν τὰ θυμιάματα.

Θύκη, σκάφη ἢ τὰ θυμάτα δεχομένη· ἀπὸ τοῦ θυῶ.

Θύρα· παρὰ τὸ θυῶ τὸ ὀρμῶ. ἢ παρὰ τὸ θεῶ καὶ τὸ ἀήρ, θέαρα καὶ θύρα. καὶ θυρωρός, ὁ τῶν πυλῶν φύλαξ.

Θύραζε, κυρίως μὲν εἰς τὸ ἔξω τῆς θύρας· ὅτε δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς ἔξω.

Θυρέος, τὸ ὄπλον. γίνεται παρὰ τὴν θύραν θυρός· καὶ 459 πλεονασμῷ τοῦ ε, θυρέος, ὁ θύρας τάξιν ἔχων.

Θυρεπανοίκτης] σύνθεσιν ἐπὶ συνθέσει ἀνεδέξατο. ἦν γὰρ ἀνοίκτης· προσήλθεν ἢ ἐπὶ, καὶ ἐγένετο ἐπανοίκτης· καὶ οὕτω τὸ θύρα προσετέθη, καὶ ἐγένετο θυρεπανοίκτης. ὁμοίως καὶ τὸ δυοκακαιοσίπηχυς· πρῶτον τὸ εἰκοσίπηχυς· καὶ οὕτω συνετέθη. καὶ τὸ Σφραγιδοσυχαργοκομήτης, σύνθεσιν ἐπὶ συνθέσει ἀνεδέξατο. ὡς περ γὰρ τόνος οὐ τίθεται περαιτέρω τῶν τριῶν συλλαβῶν, οὔτε πού τις μετρικὸς ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβὰς, 10 οὕτω οὔτε λέξις σύνθετος θέλει εἶναι περαιτέρω τῶν τριῶν λέξεων.

Θυρηβόλιον, ἢ ἐπαυλις, θυρβόλιόν τι ὄν.

Θύνον κρύνοντες, Ἰλιάδος β', ὥρμων διαχωρίζοντες τὸν λαόν. ὁ παρατατικὸς ἐστίν, ἔθυνον. ἀπὸ τοῦ θύω πλεονασμῷ τοῦ ν γίνεται θύνω τὸ ὀρμῶ· καὶ ὄνομα ῥηματικόν, θύνος· καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου ν, θύννος· ὅπερ ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ καλεῖται θύννα. κλίνεται δὲ ἢ θύννος, ὡς ἢ παρθένος· καὶ αἱ θύννοι, ὡς αἱ μυρο- 20 φόροι.

Θυννίδες, οἱ νῦν θύννοι, ἢ ἄλλοι τινὲς ἰχθύες.

Θυσσανόεσσα, κροσσούς ἔχουσα. ἀπὸ τοῦ θύω τὸ ὀρμῶ καὶ κινῶ, γίνεται θύσανος θυσανόεις· καὶ τὸ θηλυκόν, θυσσανόεσσα.

Θύσθλα, θυρσοὶ ἢ κλάδοι, οὓς βάνχαι κατέχουσιν. ἢ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου· ἢ τὰ ἐπὶ τὴν θυσίαν φερόμενα. παρὰ τὸ θυῶ τὸ ὀρμῶ· ὁ μέλλων, θυῶ· γίνεται θύσθλον. Ἰλιάδος ζ', Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν· — οἱ μὲν, τοὺς κλάδους· οἱ δὲ, τοὺς θύρσους, τουτέστι τὰς βακχικὰς δράκας· ἃ ἐστὶ διονυσιακὰ μυστήρια· ἐνιοὶ δὲ 30 πάντα κοινῶς τὰ πρὸς τὴν τελετήν.

Θυσιαστήριον, τὸ τὴν θυσίαν τηροῦν.

Θυραυλεῖν, τὸ παρὰ ταῖς θύραις τινὸς αὐλίζεσθαι καὶ προσεδρεύειν καὶ περιμένειν.

Θύρσος, ὁ κλάδος ὁ παρὰ Διονύσω· παρὰ τὸ συνεχῶς ταῖς μαινάσι κινούμενος· οἶονεὶ θυεῖν (ὃ ἐστὶν ὀρμᾶν) ὀρθός, οὐκ ἐγκεκλιμένος.

Θύρσος, ὄνομα κύριον· θυρσος τὸ στέμμα τῶν γάμων.

Θωή, ἢ ζημία, ἢν κατατίθεται ὁ ζημιούμενος. γίνεται ἐκ 40 τοῦ θῶ τὸ καταβάλλω καὶ ζημῖω.

Θῶες] ἀπὸ τοῦ θεῶ τὸ τρέχω, γίνεται θῶς. ἢ ἀπὸ τοῦ θοός· ταχέως γὰρ εἰσὶ, καί περ βραχυστελεῖς ὄντες. ἐστὶ δὲ ὁ θῶς ζῶν ἄλιμον καὶ ευνίητον.

Θωπεῖα, ἢ κολακεία· ἐκ τοῦ θωπεύω· καὶ θῶπες, οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες ἐπὶ κολακείᾳ.

παρὰ τὸ θῶψ, ὅπερ ἐστὶ θηρίον ἀπατηλόν. τοῦτο παρὰ τὸ θῶ, ὃ σημαίνει τὸ εὐωχοῦμαι.
 Θῶμαι, καὶ ἐπίθωμαι. πᾶν ὑπερτρισύλλαβον εἰς μαι λή-
 γον ἐπὶ τοῦ δευτέρου μέσου ἀορίστου, ἐν τῇ συνθέσει
 50 ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· δῶμαι, ἀπόδωμαι· σχῶμαι,
 ἀπόσχωμαι.

Θωμοί, οἱ τῶν σπερμάτων σωροί. ἐκ τοῦ τίθμι, θήσω.
 Θωμός, ὁ σωρός. Θωμίξ, λεπτὸν σχοινίον.

Θωμίζειν, τὸ τῶ κέντρῳ ἐρεθίζειν καὶ μαστίζειν.

Θῶν, ὄνομα κύριον· καὶ κλίνεται θῶντος, ὡς πρὸς τὸν
 χαρακτήρα τῶν εἰς ὧν περισπωμένων, ὡς Ξενοφῶν,
 Ξενοφῶντος.

460 Θῶνος παράκοιτις: — λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ἀπὸ τῆς Θῶ-
 νις θῶνιδος, γίνεται θῶνιος, ὡς Πάρις πάριδος, πάριος·
 καὶ συγκοπῇ, Θῶνος. ἢ ἀπὸ τοῦ Θῶων θῶωνος· καὶ κρᾶ-
 σει τοῦ ο καὶ ω εἰς ω μέγα, Θῶνος. κρεῖττον λέγειν ἀπὸ
 τῆς Θῶνιος γενικῆς κατὰ συγκοπὴν. ζῆτει περὶ τούτου
 διεξοδικώτερον. Χοιροβοσκὸς περὶ τόνου τῆς εὐθείας
 τῶν δυνάμεων.

Θῶκος, ἢ καθεδρά· παρὰ τὸ θῶ τὸ ἐδραῖω· ἢ γίνεται
 κατὰ ἀντίφρασιν ἀπὸ τοῦ θῆω· ἢ ἀπὸ τοῦ θῶω· ἐξ οὗ
 10 παράγωγον, θῶάω· ἐνθα Σοφοκλῆς Οἰδίποδι, Τίνας
 ποθ' ἔδρας τάδε μοι θῶάζετε; ἀντὶ τοῦ προσκαθεζε-
 σθε. θῶ οὖν· ὁ μέλλων, θῶσω· γίνεται θῶκος, ἢ τοῦ
 θεῖν ἡμᾶς ἐπέχουσα καθεδρά.

Θῶραξ] παρὰ τὸ θῶ τὸ ἀπολαύω· οὗ ὁ μέλλων, θῶσω·
 θῶρος καὶ θῶραξ· οἶονεῖ τὸ ἀπολαυστικὸν μέρος τοῦ
 σώματος, τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τῶν αἰδοίων κα-
 θήκων κύτος· ὃ καὶ ὄλμος καλεῖται. λέγεται δὲ θῶραξ
 τὸ ὄπλον, ὃ σιδηροῦς χιτῶν· ὅπερ ἐστὶ λουρίκιον· ἀφ'
 οὗ θωρηχθῆναι, τὸ καθοπλισθῆναι. λέγεται καὶ τὸ
 20 παχὺ ἱμάτιον, καὶ ὁ πύργος, καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὸ
 στῆθος, τὸ μέρος τοῦ σώματος. γίνεται παρὰ τὸ οὐρῶ
 τὸ φυλάσσω, οὐρος καὶ ὦρος· ὅθεν καὶ θυρωρός καὶ
 πυλῶρος. ἐκ τοῦ ὦρος, παρώνυμον, ὦραξ· καὶ πλεονα-
 σμῶ τοῦ θ, θῶραξ, ὃ φύλαξ τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ θυ-
 μικοῦ. ἢ παρὰ τὸ θορῶ τὸ πηδῶ, θῶραξ, τροπῇ τοῦ
 ο εἰς ω, ὃ φύλαξ τῆς θορούσης (ὃ ἐστὶ τῆς πηδῶσης)
 καρδίας· ἀπὸ γὰρ ταύτης καὶ τὰ λοιπὰ μέρη κινεῖνται·
 ἢ τοῦ θείου καὶ ἡγεμονικοῦ τῆς ψυχῆς, ἢ τοῦ θυμι-
 κοῦ· οἶον θῶάραξ· ἢ παρὰ τὸ πᾶν πρᾶγμα κινεῖσθαι
 30 διὰ τοῦ περιχομένου τοῦ ἡγεμονικοῦ ἐν αὐτῷ, οἶον
 θῶάραξ· ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ εὐωχοῦμαι ἢ τοῦ εὐωχῆσθαι
 εἰμί· ἀφ' οὗ Δωριεῖς θωρεῖσθαι λέγουσι τὸ εὐωχεῖσθαι·
 τούτου ὁ μέλλων, θῶσω· ῥηματικὸν ὄνομα, θῶρος· ἀφ'
 οὗ θῶραξ, ὡς λίθος, λίθαξ. θῶρος οὖν ἢ τροφή καὶ
 ἢ μέθη· καὶ θῶραξ, ὃ δευτικὸς τῆς τροφῆς τόπος·
 ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐμπίπλασθαι οἶνου, θωράσασθαι λέγε-
 ται, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, — πρὸς τοὺς συμπότας
 θωράξομαι: — εὐωχηθήσομαι, ἢ μεθύσθῃσομαι. καὶ
 Πίνδαρος διθυράμβων πρώτῳ, Ἀλόχω ποτὲ θωρηχθεὶς
 40 ἐπ' ἀλλοτρίᾳ: — παρὰ δὲ τὸ θῶ εἴρηται καὶ ἐνθεσις
 ἢ τροφή· καὶ ἐνθου τὸ ῥόφησον, παρὰ Ἀριστοφάνει·
 καὶ θωρήσσω καὶ θωρήξις. λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς καθο-
 πλίσσεως, καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ οἶνου ἀκρατοποσίας. ἐπὶ δὲ
 τοῦ ὅπλου, θῶραξ, ἀπὸ τοῦ περιχομένου τὸ περιέχον
 ἔξωθεν παρίσθῃ μετωνυμικῶς τρόπῳ, ὡς Ὅμηρος,
 Τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατὸς τε καὶ ὤμων: — ἀπὸ
 τῶν περιχομένων τὰ περιέχοντα, ἀπὸ τε τῆς ἀσπί-
 50δος καὶ τῆς περικεφαλαίας. ὁ τρόπος, μετωνυμία. τὸ
 θωρήσσω, ἀπὸ τοῦ θοῦρος, ὃ εἰς τὸν πόλεμον ὀρμητι-
 κός· ἀπὸ τοῦ θεῖν ῥᾶον. Δούρις ὁ Σάμιος ἐν τῷ περὶ
 νόμων Φησὶν, ὅτι Διόνυσος ἐπιστρατεύσας Ἴνδοις, καὶ

μὴ δυνάμενος αὐτοὺς χειρῶσθαι, κρατῆρα οἶνου πλη-
 ρώσας, πρὸ τῆς χώρας αὐτῶν ἔθηκεν· οἱ δὲ, ἐμφορη-
 θέντες τοῦ ποταμοῦ ἀσυνήθεις ὄντες, οὕτως ἐχειρώθη-
 σαν μεθύσθῃντες. ὅθεν οἱ ποιηταὶ τὸ μεθύειν θωρήσ-
 σθαι λέγουσιν. τὰ εἰς ἀξ ὀνόματα, φύσει μακρᾶ
 παραληγόμενα, εἰ μὲν ὥσιν ἀρσενικοῦ γένους, ἐκτελ-
 νουσι τὸ α· οἶον, θῶραξ, οἶαξ· εἰ δὲ θηλυκοῦ, συστέλ-
 λουσιν αὐτὸ, οἶον, αὐλαξ, πῖδαξ.

Θῶσθαι] θῶσθαι λέγουσιν οἱ Δωριεῖς τὸ εὐωχεῖσθαι· 461
 ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ εὐωχοῦμαι.

Θῶσσειν, τὸ θηριώδει Φωνῇ χρῆσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ θῶες·
 ἢ θρηνώδη.

Θῶ, σημαίνει τὸ κατασκευάζω καὶ ποιῶ, ἐξ οὗ θεός·
 θῶ τὸ τρέφω, ἐξ οὗ καὶ θοίνη ἢ εὐωχία· θῶ τὸ θη-
 λάω, ἐξ οὗ καὶ θηλή ὁ μαστός· καὶ θῆλυς, ἢ ἔχου-
 σα μαστούς καὶ θηλάζουσα· θῶ τὸ ἐδραῖω, ἐξ οὗ καὶ
 θῶκος ὁ θρόνος· θῶ τὸ τίθμι, ἐξ οὗ καὶ θίς, ὁ σωρός
 τῶν χρημάτων· θῶ τὸ ἀπολαύω, ἐξ οὗ καὶ θῶραξ. ἐστὶ 10
 δὲ καὶ ἄλλα δύο διὰ τοῦ ο καὶ ω· θῶ τὸ καταβάλλω καὶ
 ζημιῶ, ἐξ οὗ καὶ θωή· τὸ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ σημαίνει
 τὴν ταχύτητα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ θῆω τὸ τρέχω. ση-
 μαίνει δὲ καὶ τὸ τρέχω, καὶ τὸ βλέπω· οἶον, Ἔργα
 θεόν. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ος ὀνταχῶς συντίθενται· ἢ
 γὰρ φυλάσσει τὸς, ὡς τὸ λαός σός, λαοσσός· καὶ θεός
 δοτός, θεόςδοτος· ἢ ἀποβάλλει τὸς, ὡς τὸ νίκος λαός,
 Νικόλαος· ἢ ἀποβάλλει τὸς καὶ προσλαμβάνει τὸ ι, ὡς
 τὸ Πύλος πυλογενής, καὶ πυλογενής· καὶ ὁδός, ὁδοπό-
 ρος καὶ ὁδοπόρος· ἢ ἀποβάλλει τὸς καὶ τρέπει τὸ ο 20
 εἰς η, ὡς τὸ ἔλαφος, ἐλαφοβόλος καὶ ἐλαφηβόλος· καὶ
 θεός τόκος, θεοτόκος, καὶ θεητόκος· ἢ ἀποβάλλει τὸς
 καὶ τρέπει τὸ ο εἰς ε, ὡς τὸ μένος Μενόλαος καὶ Μενέ-
 λαος· καὶ Μενοπτόλεμος, Μενεπτόλεμος· ἢ ἀποβάλλει
 τὸς καὶ τρέπει τὸ ο εἰς ι, ὡς τὸ ὄρος, Ὀροβάσιος καὶ
 Ὀριβάσιος· ἢ ἀποβάλλει τὸς καὶ τρέπει τὸ ο εἰς ε καὶ
 προσλαμβάνει τὸ ἰῶτα, ὡς τὸ ὄρος ὀροφοίτης καὶ ὀρε-
 φοίτης, καὶ ὀρειφοίτης· καὶ Ἄργος ἀργεφόντης, καὶ
 ἀργεφόντης· ἢ ἀποβάλλει τὸς καὶ τρέπει τὸ ο εἰς α
 καὶ προσλαμβάνει τὸ ἰῶτα, ὡς τὸ κλυτός Κλυτομνή- 30
 στρα καὶ Κλυταιμνήστρα.

Θυσία] τὰ διὰ τοῦ ια θηλυκὰ παρὰ μέλλοντα παρηγμένα
 βαρύνεται, ὅσια, ἐξουσία, προδοσία· τὸ μέντοι πρα-
 σία, αἵμασις, ὡς περιεκτικῶς ἔχοντα ἔννοιαν, ὀξύνεται.
 τὰ δὲ τοῦ ια θηλυκὰ μονογενῆ πρὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν
 τόνον ὑπερδυσύλλαβα μὴ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς εὐς ἢ εὐω
 ἢ υς, μήτε ἀπὸ τῶν εἰς ος προπερισπωμένων, μήτε
 σύνθετα ἀφ' ἀπλοῦ ἔχοντα τὴν εἰ διφθόγγον, μήτε
 λεγόμενα εἰς ον οὐδέτερα, μήτε προπαροξύτονα κατὰ 40
 κρᾶσιν γινόμενα, μήτε κατὰ διάστασιν εὐρισκόμενα,
 μήτε Ἀττικὰ ἐκτείνοντα τὸ ἄλφα καὶ παροξυνό-
 μενα, διὰ τοῦ ι γράφεται, ἀνία, ξενία, πενία, γωνία,
 ἡρεμία, ὀφθαλμία, αἰθρία, καρδία. πρόσκειται, μονο-
 γενῆ, διὰ τὸ πολυδευκεία χεῖρ, καὶ ἀγαμεμνόνεια·
 ὁ ἀγαμεμνόνειος γὰρ, καὶ τὸ ἀγαμεμνόνειον. πρὸ
 μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τὸ εὐσέβεια. ὑπὲρ δύο
 συλλαβὰς, διὰ τὸ μνεῖα, χρεῖα, θεία. μὴ ἀπὸ τῶν
 εἰς εὐς, εὐω, καὶ υς, διὰ τὸ δουλεύω, δουλεία· ταχύς,
 ταχεῖα. μὴ σύνθετα ἀφ' ἀπλοῦ· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ δεία 50
 τοῦ σημαίνοντος τὴν ἐνδεῖαν γέγονε σιτοδεία. μὴ λε-
 γόμενα εἰς ον, διὰ τὸ ἐλεγείον, ἐλεγεία. μὴ προπαρο-
 γόμενα κατὰ κρᾶσιν γινόμενα, διὰ τὸ υγίης, υγεία
 καὶ υγία. μὴ κατὰ διάστασιν, διὰ τὸ ἀνδρεία, τὸ ἐπὶ
 τῆς ἀρετῆς· τοῦτο δὲ Ἀπολλώνιος διὰ τοῦ ι γράφει·
 ὁ δὲ Ὀρος, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. εὔρηται γὰρ κατὰ

462 διάστασιν ἀνδρεία. οὕτω καὶ ἡ παράδοσις. πρόσκειται, ἐπὶ τῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ ἐπὶ γυναικὸς παρὰ Φιλοξένῳ οὐ λέγεται ἀνδρεία γυνή, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνδρική γυνή. πρόσκειται, μὴ ἀπὸ τῶν εἰς ὅς προπερισπωμένων, διὰ τὸ Ἀργεῖος ἀργεία, ἀνδρεῖος ἀνδρεία· μὴ Ἀττικά· ἐπεὶ δὴ τὸ ἰέρεια καὶ εὐκλεία Ἀττικῶς καταβιβάζουσι τὸν τόνον, καὶ τὸ α ἐκτείνουσι. τοιοῦτον καὶ τὸ θύεια, ὃ σημαίνει τὴν ἰσθμὴν. Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὸ α, καὶ καταβιβάζουσι τὸν τόνον, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν φυλάττουσι. τὸ δὲ νωθρία ἢ ἀργεία, ἀπὸ τοῦ νωθρός ἐστι νωθρεύω, νωθρεία, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ρ. τὰ εἰς ὅς 10 ἔχοντα ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον διὰ τοῦ εὐω, εἰ μὲν ὥσιν ἀπλᾶ, τῷ ῥήματι ἀκολουθεῖ τὰ θηλυκά· οἷον πόρος πορεύω, πορεία διφθόγγον· εἰ δὲ ὥσι σύνθετα, διὰ τοῦ

ἢ γράφεται τὰ θηλυκά, οἷον Φιλάνθρωπος, Φιλάνθρωπεύω, Φιλάνθρωπία, ὑπερηφανία, καὶ παρθεύα. τὰ παρὰ τὸ ἦθος διφορεῖται, ἀήθεια καὶ ἀήθια· (πολιτικώτερον δὲ διὰ τοῦ ι) καὶ τὰ παρὰ τὸ κέρδος, Φιλονέρδεια καὶ Φιλονερδία, αἰσχροκέρδεια καὶ αἰσχροκερδία· καὶ τὰ παρὰ τὸ παθεῖν καὶ μαθεῖν, εὐπάθεια καὶ εὐπαθία, εὐμάθεια καὶ εὐμαθία, προμήθεια καὶ προμηθία· εὐέπεια καὶ εὐεπία, ὠφέλεια καὶ ὠφελία, εὐ- 20 μάρεια καὶ εὐμαρία· οἰνωφελία καὶ ποινωφελία μόνως, καὶ ἀμαθία· καὶ τὸ ι, πολιτικόν. τὰ παρὰ τὸ Φυή, διὰ τοῦ ι, εὐφύα. εὐρηται καὶ εὐφύεια παρὰ Ἀλέξειδι. τὰ παρὰ τὸ τύχη, διὰ τοῦ ι, εὐτυχία. εὐρηται καὶ εὐτύχεια παρὰ Σοφοκλεῖ. τὰ παρὰ τὸ ἔτος διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ δὲ παρὰ τὸ ἄλλο, διὰ διφθόγγου.

I.

462 Ἰῶτα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸν ἰὸν τῶν ἰοβόλων ζώων· 30 ὥς περ γὰρ ὁ ἰὸς εἰς ὄρθον βαδίζει ὧ καὶ πέπρωται, οὕτω καὶ ἡ τούτου γραφὴ ὄρθη οὔσα, ἰῶτα καλεῖν ἠνίξατο. ἢ ἀπὸ τῶν ἰῶν τῶν βελῶν. Ἰστέον ὅτι τὸ ἰῶτα καὶ Ἰάσων τινὲς ἐν συλλήψει λέγουσιν εἶναι. ἐστὶ δὲ ἀνατρέψαι αὐτούς· ἐπεὶ τὰ ὑποταττόμενα τινὲς ἐν συλλήψει, εἰς ἀντιπροσηγόντων, ἐν διαστάσει ἀντιπροηγούνται· οἷον, πρῶτος, ἔρπω· κλέος, ἔλκω. εἰ ἄρα οὖν τὸ ἰῶτα ὑποτέτακται τοῦ α καὶ τοῦ ω κατὰ σύλληψιν, οἷον τῷ κοχλία, τῷ καλῷ, δηλονότι ἀντιπροηγούμενον αὐτῷ ἐν τῷ ἰῶτα καὶ Ἰάσων κατὰ διάστασιν 40 ἀντιπροηγέσθαι. ζῆται περισστιζόμενον τὸ ι καὶ υ εἰς τὸ αὐλός. τὸ δὲ ἰῶτα, παράγωγον ἐστίν, ι· μονόγραμμα γὰρ ἐστίν· ἀλλὰ κατὰ παραγωγὴν γίνεται ἰῶτα.

Ἰανῶβ, ἀκλιτόν ἐστι· καὶ διαφέρει μονοπτώτου. τὸ μὲν γὰρ ἀκλιτόν, ἐπ' εὐθείας καὶ γενικῆς καὶ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς καὶ κλητικῆς, μετὰ διαφόρων ἄρθρων λέγεται· οἷον, ὁ Ἀβραάμ, τοῦ Ἀβραάμ, τῷ Ἀβραάμ, τὸν Ἀβραάμ, ὦ Ἀβραάμ· τὸ δὲ μονόπτωτον, ἐπ' εὐθείας μονης· οἷον τὸ ὄφελος, τὸ οὐς.

50 Ἰακχος, αὐτὸς ὁ Διόνυσος, ἡ ἑορτή. παρὰ τὴν ἰαχὴν τὴν ἐν ταῖς χορείαις γινομένην, τούτεστι τὴν βοήν, γίνεται Ἰακχος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, Ἰακχος. ἢ ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς πότοις ἰαχῆς.

465 Ἰάλεμος, σημαίνει τὸν θρήνον. ἐστὶ γὰρ εἶδος θρήνου. ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος λέγεται, δασύνεται, [ἀπὸ τῆς] ἰήσεως (ὃ ἐστὶν ἀφάσεως) τῶν βελῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ θρήνου, ψιλοῦται. γηγόναντι δὲ ἀμφότερα οὕτως. ἐστὶν ἰῆμι τὸ πέμπω. ἐκ τούτου γίνεται ἰῆος· εἴτα ἰῆμος διὰ τοῦ ε κατὰ τὴν παραλήγουσαν· τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, ἰάλεμος, ἐπὶ τοῦ θρήνου. ἢ ἐκ τοῦ ἰῆος, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ε, γίνεται ἱεμος· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἰάλεμος· καὶ ἰαλεμῆσαι, τὸ θρηνῆσαι, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Εἰδυῖα Φαλιον ταῦρον ἰηλεμῆσαι· — οὕτω Φιλόξενος περὶ μονοσυλλαβῶν, ὡς Φησὶν Ὀρίων. ἐν ἄλλοις δὲ εὖρον ἐγὼ τὸ ἰάλεμος ἐπὶ τοῦ θρήνου ἐτυμολογούμενον παρὰ τὸ ἐπὶ τοῖς ὀλώλοσιν ἰωὴν φέρειν.

Ἰαλλοί, τὰ σκώμματα, οἷον τίλλοι τινὲς ὄντες, ὡς παρὰ Ἀνακρέοντι τίλλειν ἀντὶ τοῦ σκώπτειν.

10 Ἰάλλω] παρὰ τὸ ἰῶ παράγωγον ἰάλλω τὸ πέμπω, οἷον ἰέναι ποιῶ· καὶ — χεῖρας ἰαλλον, ἀντὶ τοῦ ἐξέτεινον. εἰς τὸ προῖηλεν.

Ἰάλεμος, υἱὸς Καλλιόπης, ὁ κακοδαίμων καὶ οὐδενὸς ἀξίος· ὁ θεὸς καὶ Ἰαλέμου ὠδή, ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἀξία· καὶ

παροιμία, Ψυχρότερος Ἰαλέμου· καὶ, Οἰκτρότερος Ἰαλέμου· καὶ τὸ θρηνεῖν, ἰαλεμίζειν λέγεται. ἰῆος, ἐπὶ τοῦ θρήνου ψιλοῦται· καὶ Σοφοκλῆς, Ἰῶν καμάτων, τῶν θρηνητικῶν. παρὰ δὲ τὸ ἰῆος, γίνεται ὄνομα εἰς 20 μος τῷ ε παραλήγον, ἰῆμος, ὡς τῆλε, τῆλεμος· τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, γίνεται ἰάλεμος, ὁ θρήνος.

Ἰαμβη] τινὲς ὅτι Ἰαμβη Ἦχος καὶ Πανὸς θυγάτηρ· τὴν Δήμητραν δὲ λυπούμενην παίζουσα καὶ ἀχρηστολογούσα, καὶ σχήματα ἀχρηστα ποιούσα, ἐποίησε γελάσαι· καὶ ἰαμβεῖον εἴρηται, ἀπὸ τοῦ ἰαμβίζειν τὸ ὑβρίζειν, ἀπὸ τοῦ ἰὸν βάζειν, ἢ ὡς βέλη βάλλειν τὰ λεγόμενα· ἢ ἀπὸ τῆς εὐρύσεως γυναικὸς βάνκης τινός, Ἰαμβῆς καλουμένης· ἢ ἀπὸ τοῦ ἰαν βάζειν. ἢ γὰρ κοινὴ τῶν ἀνθρώπων φωνὴ ἰα καλεῖται. 30

Ἰαμενός, ὄνομα κύριον. Ἀρίσταρχος ψιλοῖ· ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης Φησὶν· εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἰάσεως, ψιλοῦται· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς ὀρμῆς, δασύνεται. ἀμείνον Ἀρίσταρχος. Ἰαίνετο] Αἶψα δ' ἰαίνετο κῆρ· — ἀντὶ τοῦ διεχεῖτο. καὶ ἐπὶ τῆς ψυχικῆς διαχύσεως· καὶ ἰάνθη, τὸ διεχύθη, εὐφράνθη, ἐχάρη. ἀπὸ τοῦ ἰαίνω, ἰανῶ, ἰαμμαι, ἰάνθη· — καὶ ἰδοῦσα θυμὸν ἰάνθη· — τάχα δὲ καὶ τὰ ἄνθη, ἐπεὶ τὴν ψυχὴν ἰαίνει καὶ διαχεῖ τέρποντα τὴν ὄψιν. σημαίνει καὶ τὸ ἐθερμαίνεται, ὡς τὸ, — ἰαίνετο 40 δ' ὕδωρ.

Ἰαμβοφαγός, λοιδορός· ἐπεὶ δὲ ἰαμβος ἔμμετρός ἐστι λοιδορία. ὁ φαγὼν οὖν ἐν τῷ στόματι, ὁ ἔχων τοὺς ἰαμβούς, τούτεστιν ὁ ἔχων διὰ στόματος τὴν Φιλολοιδόριαν. μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου, τάχα καὶ παραπαίζων εἰς τὸ Αἰσχίνην, ὅτι τὰ ἰαμβεῖα τῆς τραγωδίας ἔλεγεν, ὑποκριτῆς ὢν. καὶ ἰαμβίζειν, τὸ λοιδορεῖν καὶ κακολογεῖν· ἀπὸ Ἰαμβῆς τῆς λοιδορίας.

Ἰαπετός] παρὰ τὸ ἵπτω τὸ βλάπτω, ἱπετός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, Ἰαπετός. τὸ δὲ ἵπτω, παρὰ τὸ ἰός, ὃ ση- 50 μαίνει τὸ βέλος· ἢ παρὰ τὸ ἰῆμι τὸ πέμπω, γίνεται ἰάπτω· ἢ τὸ ἰάπτω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, ἀπὸ τοῦ ἵπτω. πᾶν ῥῆμα εἰς πτω λῆγον βαρύνεται· εἰ μὴ προκατάρχοι ὄνομα, ἢ διαστολὴ γένοιτο σημαυνομένου, σκάπτω, θάπτω· (τὸ γὰρ ῥίπτω, Ἀττικὸν ἢ ποιητικόν) νίπτω, τύπτω· τὸ δὲ τυπτήσω, ὡς ἀπὸ περισπωμένου. πρόσκειται, εἰ μὴ προκατάρχοι ὄνομα· διὰ τὸ ἀβλεπτός, ἀβλεπτῶ· ἀπεπτός, ἀπεπτῶ· ἀλείπτῆς, Φιλαλειπτῶ. 464 ἢ διαστολὴ γένοιτο σημαυνομένου· διὰ τὸ ὀπτῶ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὀπτω.

* Ἰατροτέχνης, ὁ ἱατρός, παρὰ τὸ τέχνη καὶ ἱατρός.

Ἰαψεν, ἐβλαψεν· ἀόριστος πρῶτος· τὸ θέμα, ἰάπτω· ὁ μέλλων, ἰάψω· καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. παρὰ τὸ ἰός, ἰάπτω· ἀπὸ μεταφοράς· ὅς ἐστι βλαπτικὸς χαλκοῦ καὶ σιδήρου· ἐσθίει γὰρ αὐτά. τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο ποιητικόν· ὁ ἐνεστώτης μόνος εὐρίσκεται· ὁ γὰρ ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἵπτω γέγονε κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, ὡς ἐν ἑτέρῳ λέγει ὁ ποιητής, — μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν· — ἐκ τοῦ ἵπτω ἵψω· ὁ μέσος ἀόριστος παθητικὸς, ἰψάμην· ἵψω, Ἰωνικῶς μόνως λεχθέν.

Ἰατος] παρὰ τὸ ἰάω ἰῶ, ὁ μέλλων, ἰάσω· ὁ μέσος μέλλων, ἰάσομαι· ὅθεν καὶ τὸ ἰασαὶ προστακτικόν. τούτου δὲ ἐνεργητικὸν οὐχ εὐρήσεις ἐν χρήσει. παρὰ τὸν ἰάσω οὖν μέλλοντα γίνεται Ἰατος, καὶ Ἰάσων. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὴν ἰασιν· οἷσιν ἀντίκειται ἡ κλίσις· εἰ γὰρ παρὰ τὴν ἰασιν, ὥφειλε φυλάττειν τὸ ω κατὰ τὴν γενικὴν ὡς παρώνυμον, θεός, θεῶν θεῶνος· τρυφή, τρύφων τρύφωνος. εἰ οὖν οὐ φυλάττει τὸ ω, οὐκ ἔστι παρώνυμον. ἀλλὰ λέγομεν, ὅτι, ἐπειδὴ ἔχει τὸ α ἐκτεταμένον, τούτου χάριν συστέλλεται, ὡς Μαχάων Μαχάονος. κρεῖττον δὲ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι παρὰ τὸν ἰάσω μέλλοντα γίνεται Ἰάσων Ἰάσονος, ὡς Φιλῆσω, Φιλῆμων Φιλῆμονος. πολλὰ γὰρ εἰσὶν ἀπὸ μελλόντων γινόμενα ὀνόματα συστέλλοντα τὸ ω κατὰ τὴν γενικὴν, οἶον, μνήσω, μνήμων μνήμονος.

Ἰατρική, ἰατρική τις οὐσα· παρὰ τὸ ἰᾶσθαι, πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Ἰαχῶ, τὸ βοᾶ· ἐκ τοῦ ἰαχή· τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἰα, ὁ σημαίνει τὴν φωνήν· ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πᾶσι τὴν ἰαχὴν ἰέναι.

Ἰαύω· τὸ κοιμῶμαι· παρὰ τὸ αὔω, πλεονασμῷ τοῦ ι· ἡ παρὰ τὸν ἰον, ὁ δηλοῖ τὸν μόνον, γίνεται ἰύω τὸ μονάζω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἰαύω· καὶ γὰρ (Φησὶν) ἡσυχάζει τὸν καθεύδοντα ὁ βίος· Ὡρος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει παρὰ τὸ αὔω· τούτου ὁ ἀόριστος, αὔσα· καὶ διαλύσει καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ε, γίνεται ἄεσα· οἶον, Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικέλιω ἐνὶ κοίτῃ Ἄεσα· — καὶ τὸ πληθυντικόν, ἄεσαμεν, ὡς περ καὶ τὸ αὔζεται, ἀέξεται. — αὔπνους νύκτας Ἰαυον· — διὰ νυκτὸς ἀγρυπνός διετέλουν, Ἰλιάδος ι'. καὶ, Τῇ παριαύων τερπέσθω· — ἀντὶ τοῦ συναναπαυόμενος, συγκαθεύδων.

Ἰβις, ὄρνειον ὀφιοφάγον· καὶ Ἰβίξ· εἶδος ὀρνέου κρακτικοῦ· ἐξ οὗ Ἰβυκος ὄνομα κύριον· καὶ Ἰβυκηλίσαι· ὅπερ κατὰ μεταφορὰν λέγεται βουκηλίσαι.

Ἰβηρ, πόθεν; ἐθνικόν ἐστι, καὶ παραγωγὴν οὐκ ἔχει. τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸ παράγεσθαι παρὰ τὸ ἱμερος, ὁ σημαίνει τὴν ἐπιθυμίαν.

Ἰγδῆ, ἡ θυσία, ἐνθα μίσγομεν τὰ ἀρτύματα· παρὰ τὸ μίσγειν τὰ θύη· ἀπέβαλε τὸ μ, ὡς τὸ μία, ἰα. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως ἰγδίσματα, ἐν ᾗ ἐλύγισον τὴν ὀσφύν ἐμφερῶς τῷ δοίδυκι.

Ἰγνύη, ἀπὸ τοῦ τὴν καμπὴν ἰκνεῖσθαι τῶν γονάτων. ἰγνύαι, τὰ ὀπισθεν τῶν γονάτων· ἡ ὅτι αἰτία ἡμῖν ἐστὶ τοῦ ἰκνεῖσθαι καὶ βαδίζειν. ἡ διὰ τὸ ἡκεῖν ἐν ταῖς κάμψεσι καὶ συνικνεῖσθαι. ἡ ἢ τὸ γόνυ συνέχουσα γαστροκνήμη. λέγεται καὶ ἰγνύς· ὅθεν καὶ ταῖς ἰγνύσι, καὶ ταῖς ἰγνύας.

465 Ἰγνης] παρὰ τὸ γνῆς γνητός, μετὰ τῆς ι ἀντωνυμίας, γίνεται ἰγνης.

Ἰδέ] τὸ ἡμέν, ἡδέ, ἰδέ, ἃ εἰσιν ἀντὶ τοῦ καὶ, οὐκ εἰσὶ πλεονάζοντα, ἀπὸ τοῦ μὲν καὶ δέ, ἀλλὰ θεματικά εἰσι. πρὸς δὲ τὸ μέτρον γίνεται ἡδέ καὶ ἰδέ· ἐγὼ δὲ εὖρον· οὗτοι σύνδεσμοι εἰσὶν· ὡς περ δὲ πλεονάζει τὸ η

ἐν πολλαῖς λέξεσιν, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ μὲν καὶ δέ παραπληρωματικῷ, ἡμέν, ἡδέ.

Ἰδας, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ Ἰδῆ, οἶονεὶ ὁ μέγας ὡς περ 10 ἡ Ἰδῆ. Τὰ εἰς δας δισύλλαβα, εἰ μὲν περιττοσυλλάβως κλίνονται, διφθόγγῳ παραλήγεται, οἶον Φεῖδας, Φεῖδαντος· Οἶδας, οἶδαντος· εἰ δὲ ἰσοσυλλάβως, ἐνὶ φωνῇεντι, οἶον Λήδας, λήδου· Μείδας, μείδου· τὸ ῥ διὰ τοῦ ντ κλινόμενον, Μείδας μείδαντος, διὰ διφθόγγου. οὕτως οὖν καὶ Ἰδας ἰδου· ὅθεν καὶ Ἀντίμαχος ἡμαρτεν εἰπὼν διὰ τοῦ ι, Ἰδαντος κούρη.

Ἰδάλιμος] Ἡσίοδος, Καύματος Ἰδαλίμου· — τοῦ ἰδροῦν ποιούντος· ἡ τοῦ διαυγοῦς καὶ καθαροῦ· ἐν γὰρ τῷ χειμῶνι καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἡλίου ἀσθενεστέρα ἐστὶ· καὶ 20 ῥῆμα ἰδίω τὸ ἰδρῶ· ἐξ οὗ γίνεται ἰδιμος· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἰδάλιμος.

Ἰδαῖος, ὄνομα κύριον κήρυκος. ἀπὸ τοῦ Ἰδῆ, γίνεται Ἰδαῖος· οἶονεὶ ὁ εἰδὼς καὶ προγινώσκων τὰ κεκρυμμένα.

Ἰδαῖοι] Δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταῖες· οὓς ποτε νύμφῃ Ἀρχιάλῃ Δικταῖον ἀνὰ σπέος ἀμφοτέρῃσι Δραξαμνῇ γαίης Οἰαξίδος ἐβλάστησεν· — εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα· διὸ καὶ Δάκτυλοι προσηγορεύθησαν, ἀπὸ τῶν 30 ἡμετέρων δακτύλων· ἡ ἐπειδὴ ἐν τοῖς δακτύλοις ἐρρίφθησαν. Ἰδαῖοι δὲ, ἐπειδὴ ἐν Ἰδῆ ὄρει τῆς Κρήτης ἐγεννήθησαν· ἡ ὅτι ἡ κόνις, ἣν ἐρρίψαν, ἐξ Ἰδῆς τοῦ ὄρους ἦν. Στησίμβροτος δὲ ἐν τῷ περὶ τελετῶν, Διὸς καὶ Ἰδῆς νύμφης αὐτοὺς λέγει· Φησὶν ὅτι Ζεὺς ἐκέλευσε τὰς ἰδίας τροφούς λαβεῖν κόνιν καὶ ρίψαι εἰς τοῦπίσω· καὶ ἐκ τῆς κόνινος γενέσθαι τοὺς Ἰδαίους δακτύλους. Ἀπολλώνιος Ἀργοναυτικοῖς.

Ἰδος. Ἡσίοδος, Ἰδεῖ ἐν αἰνοτάτῳ ὅτε τε χρόα σείριος ἄζει· — τὸ Ἰδος τοῦ Ἰδους· καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἰδίω 40 τὸ ἰδρῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὑδωρ, γίνεται ὑδρῶ, καὶ ἰδρῶ· καὶ πλεονασμῷ, ἰδρίω· εἴτα ἀποβολὴ τοῦ ρ, ἰδίω· ἐξ οὗ καὶ, Ἰδίων ὡς ἐνόησα· — Ἰδος δὲ σημαίνει τὸ θέρος. Ἰδουμάς· ἐκλήθη ὁ ἀπόγονος τοῦ Ἡσαῦ. Ἰδουμα γὰρ λέγεται εἶδος φακῆς ξανθῆς· ἥς (λέγουσιν) ἐπιθυμήσας φαγεῖν, ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόνια αὐτοῦ. ἐκ τούτου ἐπωνομάσθησαν Ἰδουμάοι, οἱ τούτου ἀπόγονοι.

Ἰδέειν, ἀόριστος δεύτερος καὶ μέλλων. ὁ κανὼν· οἱ Ἴωνες ἐπὶ τῶν εἰς εἰν ἀπαρεμφάτων, πλεονάζοντες τὸ ε, διὰ 50 τοῦ εἰν προφέρουσι, θανεῖν, θανέειν.

Ἰδῆ, ὄρος ἐστὶν ὑψηλόν· γίνεται ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν· ὅθεν ἐστὶν ἅπαντα θεωρεῖν τὰ μήκοθεν. γράφεται διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς δὴ βαρύτονα οὐ θέλει διφθόγγῳ παραλήγεσθαι, κνίδῃ, (ἐστὶ δὲ βοτάνη στυπτική) Σίδῃ, ὄνομα πόλεως· ἐδῇ, (σημαίνει δὲ τὸν δεσμόν) κράδῃ, σημαίνει τὴν συκὴν. πρόσκειται, βαρύτονα, διὰ τὸ σπουδῇ καὶ 466 αὐδῇ. πᾶν δὲ σύμφυτον ὄρος Ἰδῆ καλεῖται.

Ἰδῆθεν, ἐπὶ ῥῆμά· ἐστὶ τοπικόν· ἐπὶ δὲ τοῦ, Ἰδῆθεν μεδέων· — οὐδὲν πλεον σημαίνει ἡ ὁ τῆς Ἰδῆς βασιλεύς· ἐνία γὰρ ὁ ποιητής τῶν ἐκ τόπου ἐπὶ ῥημάτων ἀντὶ γενικῆς συντάσσει πτώσεως.

Ἰδῆαι, ὑποτακτικὸν παθητικόν, μέσου ἀορίστου δευτέρου. ὁ κανὼν· οἱ Ἴωνες, ἀποβάλλοντες τὸ τ τοῦ τρίτου προσώπου, δεύτερον ποιοῦσιν, ὡς τὸ, κέλεαί με· οὕτως Ἰδῆται, ἰδῆται.

Ἰδιώτης, ὁ πολίτης λέγεται· καὶ ὁ ἄπειρος, καὶ ὁ ἴδιος. 16 Ἰδιώτερον, ἰδικώτερον.

Ἰδμεν] Ἰδμεν γὰρ οὐδὲν τρανές· — ἀντὶ τοῦ ἐπιστάμεθα. ῥῆμα ἐνεστώτος τῶν εἰς μι, συζυγίας πρώτης. ἐκ τοῦ ἴσημι, ἡ μετοχή, ἴσας· καὶ ὥφειλεν ὀξύνεσθαι, ὡς ἰστάς· ἀλλὰ συνεξηκολούθησε ταῖς δισυλλάβοις μετοχαῖς, τῷ σχίσας, πρίσας, κτίσας· αἱ γὰρ εἰς ας μετοχαὶ δισύλλαβοι

τῷ ἰ παραληγόμεναι βαρύνονται. ἴσημι οὖν· καὶ τὸ πλη-
 20 θυντικόν, ἴσαμεν· καὶ συγκοπῇ, ἴσμεν· καὶ τροπῇ τοῦ
 σ εἰς δ, ἴδμεν. γίνεται καὶ ἄλλως· ἐκ τοῦ εἶδω τὸ γι-
 νώσκω· ὁ μέλλων, εἶσω, ἴς· καὶ νῆϊς, ὁ ἀμαθής καὶ
 ἄπειρος· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἴδον, ἴδομεν· καὶ συγκο-
 πῇ, ἴδμεν. ἢ ἐκ τοῦ εἶδω, ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα·
 τὸ πληθυντικόν, οἶδαμεν· συγκοπῇ, οἶδμεν· καὶ ἀπο-
 βολῇ τοῦ ο, ἴδμεν.

Ἰδνῶ] ἰδνωθεῖς, ἐπιστραφεῖς, καμψθεῖς, ὅσον τὸ ἰνῶν
 30 δονηθεῖς. ἀπὸ τοῦ ἰδνῶ τὸ ἀποστρέφωμαι· παρὰ τὸ ἴζω,
 οὗ παράγωγον ἰζάνω, τοῦ ζ τραπέντος εἰς δ· καὶ Δω-
 ρικῶ πλεονασμῷ τοῦ ν, γίνεται ἰδνῶ, ὡς ἀλαπάζω,
 ἀλαπαδνῶ.

Ἰδρις, ὁ ἔμπειρος. ἀπὸ τοῦ εἶδω ῥήματος, ῥηματικὸν ὄνο-
 μα εἶδης· ἀποβολῇ τοῦ ε, ἴδης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ,
 ἴδρις· καὶ αἰδρις, ὁ ἄπειρος.

Ἰδριας, σοφούς, ἐπιστήμονας, ἐμπείρους.

Ἰδρύω] ἐκ τοῦ ἴζω τὸ καθίζω, γίνεται ἴδω, τροπῇ τοῦ ζ
 εἰς δ Αἰολικῶς, ὡς δυγός, ζυγός· καὶ κατὰ παραγωγὴν,
 ἰδύω· καὶ πλεονασμῷ, ἰδρύω. τὸ ἰ πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται,
 40 χωρὶς εἰ μὴ ὑπὸ τὸ ρ μακρόν, ὡς τὸ ἰδρώς· ἰδρύω· καὶ
 ἰδρύε, ἀντὶ τοῦ καθεζεσθαι κέλευε. τὸ δὲ ἰδρις, οὐκ
 ἔχει τὸ ρ μετὰ φύσει μακροῦ, ὡς τὸ, Γέρων μὲν εἰμι,
 καὶ κακῶν πολλῶν ἰδρις.

Ἰδρυσις, ἐδραία ἀσφάλεια.

Ἰδρώς] ἀπὸ τοῦ ἰδῶ τὸ νοπιῶ, γίνεται ἰδίως· καὶ συγκο-
 πῇ, ἰδώς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἰδρώς. ἢ παρὰ τὸ
 ὕδωρ, ὑδαρός· καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι,
 ἰδρώς. ἢ αἰτιατική, ἰδρῶτα· καὶ συγκοπῇ, ἰδρῶ· Ἰδρῶ
 50 ἀπεψύχοντο· — ἀνευ τοῦ ι· εἰ δὲ δοτική, μετὰ τοῦ ι.
 ἢ ἰ συλλαβῇ, εἴτε κατ' ἀρχὴν λέξεως εἴτε κατὰ τὸ
 μέσον, ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς δύο σύμφωνα ἐν ἀπλῇ καὶ
 ἀκινήτῳ λέξει, ὧν τὸ μὲν δεύτερον ἀμετάβολον, τὸ δὲ
 ἡγούμενον καθ' ἐν ἁφῶνόν ἐστι, διὰ τοῦ ι γράφεται·
 οἶον, ἰδρώς, Ἰγνάτιος, καταρχάς· [τὸ] δὲ τίγρις τίτλος,
 κατὰ τὸ μέσον. τὰ εἰς ως, ἔχοντα τὴν γενικήν ἢ εἰς
 τος, ἢ διὰ καθάρου τοῦ ος, ἢ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ,
 διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. εἰς τος, ὡς ἰδρώς, ἰδρῶ-
 τος· διὰ καθάρου τοῦ ος, ὡς ἥρως, ἥρωος· κατὰ ἀπο-
 βολὴν τοῦ σ, ὡς Μενέλεως, Μενέλεω.

467 Ἰέναι, παραγενέσθαι. ἐκ τοῦ ἴημι τὸ πορεύομαι, τὸ πλη-
 θυντικόν, ἴεμεν· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἰέναι, ὡς τίθε-
 μεν, τίθεναι. ἢ ἐκ τοῦ ἴημι, ὁ παρατατικός, ἴην· ἢ
 μετοχή, ἰεῖς, ἰέντος· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἰέναι. ἴη-
 μι σημαίνει τρία· ἴημι τὸ πέμπω, ὅπερ καὶ δασύνεται·
 τὸ πορεύομαι, καὶ ψιλοῦται· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ πο-
 ρεύομαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἰῶ περισπωμένου γίνεται. καὶ ἴημι
 τὸ ἐφίεμαι· ὅθεν καὶ ἴμερος ἢ ἐπιθυμία. τὸ δὲ ἴμι,
 10 ἀπὸ τοῦ ἴημι γίνεται κατὰ συγκοπὴν τοῦ η. ἔστιν οὖν
 εἶμι τὸ πορεύομαι, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ
 ι· καὶ τὰ μὲν ἐνικᾶ, διὰ διφθόγγου· οἶον, εἶμι, εἶς,
 εἶσι· τὰ δὲ δυνικᾶ καὶ τὰ πληθυντικᾶ, ἀπὸ τοῦ ἴμι τοῦ
 διὰ τοῦ ι, οἶον, ἴτον, ἴτον· ἴμεν, ἴτε, ἴσι· καὶ πλεο-
 νασμῷ τοῦ α, ἴασι. ζῆται εἰς τὸ εἶμι. — καὶ τ' ἀγγελ-
 δὸν ἴασι· — οὕτω Ζηνόδοτος, καὶ πάντες οὓς ἀνέγνω·
 τὸ δὲ ξυνιάσιν, ἀπὸ τοῦ ἴημι· τὸ τρίτον τῶν πληθυν-
 τικῶν, ἰεῖσι· Ἰωνικῶς, ἰέασι· καὶ κράσει, ἰᾶσι. εἶμι τὸ
 πορεύομαι· τὸ πληθυντικόν, ἴμεν· τὸ ἀπαρέμφατον,
 ἴναι διὰ τοῦ ι, ἵνα Φυλάξῃ τὴν παραλήγουσαν τοῦ
 20 πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν· καὶ Ἀττικῶς, ἴμ-
 μεναι· καὶ Ἰωνικῶς, ἴμεν, ὡς τὸ εἶναι, ἔμμεναι, ἔμεν.
 [ποταμούς δ' ἔτρεψε νέεσθαι Καρρῶον,] ἢ περ πρόσθεν
 ἴεν καλλίροον ὕδωρ· — ἀντὶ τοῦ ἀφίεσαν, Ἰλιάδος μ'.

ψιλοῦται τὸ ἴεν, καὶ ἐνικῶς, ἐπὶ τοῦ ὕδατος· εἰ δὲ
 δασύνεται, ἀντὶ τοῦ ἴεσαν. τινὲς δὲ οὕτω φέρουσι τὴν
 γραφὴν τοῦ ἴεν, ὡς τίθεν· καὶ γίνεται ἀμφίβολον,
 πότερον αὐτοὶ οἱ ποταμοὶ ἴεν, ἵνα ἐκ τοῦ ἴεσαν συγκο-
 πῇ ὑπάρχη, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐτίθεσαν, τὸ ἐτίθεν· καὶ δέον
 δασύνεσθαι. εἰ δὲ ἐνικὸν εἴη τὸ ἴεν ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο,
 ψιλοῦται, ὁμοίως τῷ, ἄσπον ἴεν.

Ἰεντο, προεθυμοῦντο. ἀπὸ τοῦ ἴημι τὸ ἐπιθυμῶ, τὸ πα- 30
 θυντικόν, ἴεμαι· ὅθεν ἢ μετοχή, ἴεμενος, ἀντὶ τοῦ ἐπι-
 θυμῶν· — καὶ, — Οἶκαδε ἰεμένων· — ἐπὶ μὲν τοῦ
 πέμπω, δασύνεται· ἐπὶ δὲ τοῦ πορεύομαι, ψιλοῦται.
 ἴεμαι οὖν· ὁ παρατατικός, ἴεμην· τὸ τρίτον τῶν πλη-
 θυντικῶν, ἴεντο. — ἐνίετε θεσπιδάες πῦρ· — ἀντὶ τοῦ
 ἐμβάλλετε, προπέμπετε. ἐκ τοῦ ἴημι τὸ πέμπω, (ὅθεν
 καὶ ἀφίημι) ὁ παρατατικός, ἴην· ἢ μετοχή, ἰεῖς, ἰέν-
 τος· τὸ προστακτικόν, ἴεθι, ἰέτω· ἴετῃ, καὶ ἐνίετε.

Ἰε· ἐκ τοῦ ἴω τοῦ διὰ τοῦ ἰῶτα. πόθεν δῆλον; δείκνυται
 γὰρ ἐν τῷ εἶμι. ἴω οὖν· καὶ ὁ παρατατικός, ἴον, ἴεσ, ἴε. 40

Ἰεῖ· καὶ μετὰ τῆς πρὸ, προίει, τὸ προέπεμψεν. ἔστι τὸ
 ῥῆμα ἰέω ἰῶ, πρώτης τῶν περισπωμένων· ὁ παρατατι-
 κός, ἴεον, ἴουν· ἴεες, ἴεις· καὶ ἴεε, ἴει, καὶ προίει. —
 κατὰ λαιμὸν ἰεῖη· ὡς ἀπὸ τοῦ τίθημι, τιθεῖη, οὕτως
 ἀπὸ τοῦ ἴημι, ἰεῖη, τὸ ἀπιέναι.

Ἰετο, ἀντὶ τοῦ ἐφίετο· καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἴημι τὸ ἐπι-
 θυμῶ. Ἰετο γὰρ βαλέειν, ἀντὶ τοῦ προεθυμεῖτο. ἴημι,
 ἴεμαι, ἴεμην, ἴετο· ἀπὸ δὲ τοῦ ὦ, ἰῶ ἴημι, γράφεται
 διὰ τοῦ ι, ὡς ἀναδιπλασιασμός.

Ἰούσα] Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα· — ἀντὶ τοῦ πορευθεῖσα. 50
 ἰῶν ἐστὶ μετοχή δευτέρου ἀορίστου· κλίνεται ἰόντος·
 τὸ θηλυκόν, ἰούσα· τὸ οὐδέτερον, ἰόν.

Ἰησιν] Ἰλιάδος ι', — κείνον μὲν ἔασομεν ἢ κεν ἴησιν, ἢ
 κε μένη· — ἀπέλθῃ, ἢ παραγένηται.

Ἰέραξ, παρὰ τὸ ἴεσθαι, ἡγουν φέρεσθαι ἐν τῷ ἀέρι βί-
 αως. γίνεται δὲ κατὰ κράσιν, ἴραξ· Ὡδ' Ἰρηξ προσ-
 ἔειπεν ἀηδόνα, Ἡσίοδος. καὶ γὰρ τὸ ι εἰ μὲν ἐπιφέρει
 τὸ ε μόνον, εἰς τὸ ι γίνεται ἢ κράσις· οἶον ἱερεύς, 468
 ἱερεύς, κράσει τοῦ ι καὶ ε εἰς ι· ἴεραξ, ἴραξ· ἱερόν,
 ἱρόν· ἱερά, ἱρά· εἰ δὲ ἐπιφέρει τὸ εἰ ἐν διφθόγγῳ, ἢ
 εἰ διφθόγγος ἐπικρατεῖ, οἶον ὑγεία, ὑγεία.

Ἰερεύς, παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω, ὁ τὰς θυσίας ἀναπέμ-
 πων τῷ θεῷ· ἢ παρὰ τὸ ἱερεύω τὸ θύω· ἢ παρὰ τὸ
 ἱερός.

Ἰερός, ὁ εἰς τιμὴν θεοῦ ἀποτεταγμένος τόπος. παρὰ τὸ
 ἰῶ, (ἀφ' οὗ τὸ ἀφίω σύνθετον) γίνεται ῥηματικὸν ὄνο-
 μα ἱερός, ὡς τῆκω τακερός.

Ἰερόν, σημαίνει τρία· τόπον ἀποκείμενον τῷ θεῷ, ὡς τὸ,
 Ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν προσεύξασθαι· — καὶ τὸ ὅστον,
 ὡς τὸ, ἱερόν ὅστον· — καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ, ἱερόν
 ἰχθύον· — ἱερός λέγεται καὶ ὁ μάντις, παρὰ τὸ ἱερολο-
 γεῖν καὶ προσημαίνειν.

Ἰερεύς· ἐπὶ μὲν τοῦ ψιλῶς προεστῶτος τῆς θραπείας
 τοῦ θεοῦ, Χρύσης ἱερεύς Ἀπόλλωνος· — ἐπὶ δὲ τοῦ
 εἰδούς τοῦ μάντεως τοῦ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευομένου,
 Ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερεῖα.

Ἰερόν ἰχθύον· — τινὲς παρὰ τὸ διαίνω τὸ βρέχω, διερός· 20
 καὶ ἱερόν, τὸ αἰεὶ ἐν ὕδατι βρεχόμενον, κατὰ ἀποβο-
 λὴν τοῦ δ· οἱ δὲ, παρὰ τὸ δίω τὸ διάκω, διερός, καὶ
 ἱερός, ὁ ταχύς καὶ διωκτικός. ἢ τὸν μέγαν· τὸ δὲ μέ-
 γα ἱερόν ἔλεγον οἱ παλαιοί.

Ἰερόν ὅστον, τὸ ἄκρον τῆς ὀσφύος. οὕτω γὰρ κέκληται,
 ὅτι μέγα ἐστίν· (ἢ ὅτι κύριόν ἐστι πάθος, παρ' ὅσον
 ἀναιρεῖ) ἢ ὅτι ἱερολογεῖται, ἢ ἱεουργεῖται τοῖς θεοῖς.
 Μένανδρος, Οἱ δὲ τὴν ὀσφύν ἄκραν θύσαντες· — ἢ

- ὅτι (Φησὶν) ἡ ὁσφὺς πρώτη Φύεται τῶν ζώων, ἡγουν
 30 τῶν ἱερείων.
 Ἱερὸν ἡμαρ, σημαίνει τὸν πρὸ τῆς μεσημβρίας καιρὸν, τουτέστιν ἀπὸ πρωῒ ἕως δελφης· κατὰ τοῦτον γὰρ τὸν καιρὸν ἔθιον τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς· ἀφ' οὗ ἔσχε τοῦ νομα παρὰ τὸ ἱερεύειν· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας ἔθιον τοῖς καταχθονίοις.
 Ἱερᾶσθαι, ἱεουργεῖν· καὶ Θουκυδίδης, Κατὰ δὴ τινὰ παλαιὰν αἰτίαν οὐ καθαρὸς ὄντας ἱερᾶσθαι: — σημαίνει τὸ ἱερούς νομισθῆναι, καὶ οἶον καθιερωθῆναι.
 Ἱερεῖον, τὸ πρόβατον. εἴρηται διὰ τὸ ἱεσθαι (ἡγουν Φέ-
 40 ρειν) τὸ ἔριον· λοιπὸν ἱερεὺς, ὁ τὸ ἱερεῖον θύων.
 Ἱερῶσυνα, τὰ εἰωθότα δίδοσθαι ἐξαιρετα τοῖς ἱερεῦσιν.
 Ἱεράτω, κατὰ νόμον ὀργιαζέτω καὶ θυέτω· ὀργιῶνες γὰρ οἱ θῦται. ἱεράω ἱερῶ· καὶ τὸ προστακτικόν, ἱεραέτω.
 Ἱερὸν τέλος, τὸ μέγα τάγμα λέγουσιν οἱ γλωσσογράφοι, ὡς ἱερὸν ἰχθῦν τὸν μέγαν. ἱερὸν μὲν οὖν τέλος, τὸ θεῖον τάγμα· ἱερὸν δὲ ἰχθῦν, τὸν ἀνετον, ὡς ἱερὸν βοῦν, ἀπὸ τοῦ ἱεσθαι.
 Ἱερώνυμος, στρατηγὸς Ἀθηναίων.
 50 Ἱερομνήμονες, οἱ συνθύοντες εἰς τὸ συνέδριον τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξ ἐκάστης πόλεως· ὠνομάσθησαν δὲ παρὰ τὸ μνημονεύειν τῶν ἱερῶν. Ἀθηναῖοι εὐρτην Διὸς ἄγουσι καὶ Ἥρας, οὕτω καλοῦντες. ἱερά δὲ εἰσι τὰ Ἀμφικτυονικά δόγματα· καὶ ἱερὸν τὸ συνέδριον τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων.
 Ἱεροποιοί] κληρωτοὶ ἄρχοντες εἰσὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν, οἱ τὰ τε μαντεύματα ἱεροθετοῦσι, καὶ τι καλλιεργῆσαι δέη, καλλιεροῦσι μετὰ τῶν μάντεων, καὶ θυσίας τὰς νομιζομένας ἐπιτελοῦσι, καὶ τὰς πενταετηρίδας ἀπάτας διοικοῦσι, πλὴν παναθηναίων. ταῦτα δὲ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῶν τετάρτῳ, Οἱ λογοποιοὶ τὰς πομπὰς πομπεύουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν: — μὴ ἀγνοῶμεν δὲ, ὅτι καὶ ἄλλοι εἰσὶν ἱεροποιοὶ τῶν σεμνῶν θεῶν, τὸν ἀριθμὸν δέκα. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, Οὐ περιεῖδε ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν αἰρεθέντα ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων, καὶ περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν καταρξάμενον: — Δείναρχος δὲ ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου εὐθύων Φησί, Καὶ τὰς σεμνάς θεὰς αἷς ἐκεῖνος ἱεροποιὸς καταστάς δέκατος αὐτός.
 10 Ἱερομηνία, ἱερά εὐρτή κατὰ μῆνα, ἡ ἐν τῷ μηνὶ ἱερά ἡμέρα.
 Ἱερά συκῇ, οὕτω καλουμένη.
 Ἱερά ὁδός, ὁδός τις ἦν ἡ εἰς Ἐλευσίνα ἄγουσα, ἣν ἀπίασιν οἱ μύσται ἄλαδε.
 20 Ἱεραὶ τριήρεις, αἰτινές εἰσι, Πάραλος, Σαλαμινία, Ἀντικονίς, Δημητριάς. αὗται ἐπέμποντο ἐπὶ στρατηγούς καὶ τοιαύτας τινὰς χρείας.
 Ἱερὸν πόλεμον· οὕτως ἔλεγον ὃν ἐπολέμησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ. ἐβοήθησαν δὲ Φωκεῦσιν Ἀθηναῖοι, καὶ παρέδωκαν πάλιν τὸ ἱερὸν.
 Ἱερουσαλήμ. Σαλήμ ἐλέγετο πρότερον ἡ πόλις· ἐλθὼν δὲ ὁ Χριστὸς εἰς αὐτήν, ἐκλήθη Ἱερουσαλήμ.
 Ἱξευ καὶ Ἱξεο, ἀντὶ τοῦ καθέξου· χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ. ἔστι δὲ τὸ κοινόν, Ἱξου· καὶ Ἰωνικῇ διαλύσει, Ἱξεο· καὶ Δωρικῇ κρᾶσει τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν εὐδίφθογγον, Ἱξευ, ὡς Ἰδομενέος Ἰδομενεύς. ἔστιν οὖν τὸ ῥῆμα Ἱξω· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνεστώτος, ἔστι Φύσει μακρὸν τὸ ι· ἐπὶ δὲ τοῦ παρατατικοῦ, θέσει. δασύνεται· ἐκ τῆς συναλοιφῆς καθίστω.
 Ἱζω, τὸ καθήμαι. Ὀμηρος, Νέστορα δ' αὐτόθι ἔφριζεν.

- Ἱησοῦς, τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα· παρὰ τὸ ἰέναι εἰς τὸ σῶζειν.
 Ἱηλα, τὸ ἐδέσμευσα· ἀπὸ τοῦ εἰλῶ, ἐν ὑπερθέσει γίνεται ἰέλω· καὶ ἰήλαι, τὸ ἐπικάμψαι, ἡ κατακλεῖσθαι.
 Ἱητήρ] ἐκ τοῦ ἰῶ ἰῶμαι, ἰητήρ, ὁ ἰώμενος.
 40 Ἱήϊε] οἶον, Θαρσύνεσκον ἔπεσιν Ἱήϊε κεκληγυῖται· Ἐνθεν δὴ τότε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοῖβῳ, ἰήϊε. ὅτε (Φησὶν) ἐτόξευσε τὸν δράκοντα, ἀνεφώνουν, Ἱη ἰη βέλος: — ἀφ' οὗ τὸ ἐφύμνιον τοῦτο ἐγένετο, Ἱη παῖ· ἡ τὸ διὰ χοροῦ ἀδόμενον. Ἱήϊος δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων λέγεται, ὡς μὲν Δοῦρις, ὅτι ἐν ἀγκάλαις βαστάσασα τὸν ἥλιον ἡ Λητώ, ἐνεκελεύσατο εἰποῦσα, Ἱήϊε παιῖον. ἔστιν οὖν τὸ ἰήϊος, ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, ὁ τοξότης· ἀπὸ τοῦ ἰήμι, παρὰ τὴν ἔσιν τῶν βελῶν, ἥτοι τὴν ἀφῆσιν. τινὲς δὲ ψιλοῦσιν· ἐπεὶ ἰάσεως αἴτιος ὁ θεός. τὸ δὲ ἦϊε 50 Φοῖβε, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι γέγονεν· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐστὶ τῷ ἡλίῳ, ὅτι πανταχοῦ ἴησι τὴν ἀκτῖνα· Ὡς ῥα σὺ ἦϊε Φοῖβε: — Ἀρίσταρχος δασύνει· ἐπεὶ παρὰ τὸ ἰήμι ἐγένετο. ἀπὸ γὰρ τῆς ἰέσεως τῶν βελῶν ἐκλήθη ἦϊος· οἱ δὲ ψιλοῦσιν, ἀπὸ τῆς ἰάσεως. ἄμεινον δὲ ψιλοῦσθαι· τὸ γὰρ ἡ πρὸ Φωνήεντος ψιλοῦται. ἦϊος δὲ λέγεται ὁ τοξικός, παρὰ τὴν ἀφῆσιν τῶν βελῶν.
 Ἱθαγενής, ὁ γνήσιος καὶ αὐτόχθων, ὁ ἰθὺ καὶ ἀδιάστρο- 470 Φον ἔχων τὸ γένος· καὶ Ἱθαγενεῖς, οἱ γνήσιοι παῖδες, καὶ μὴ ἐκ παλλακίδος· καὶ οἱ γνήσιοι πολῖται, οἶον αὐθιγενεῖς τινὲς ὄντες, οἱ αὐτόθι γεγεννημένοι. Ἱθαγενέεςσι, γνησίοις τέκνοις καὶ καθαροῖς.
 Ἱθακος, ὄνομα κύριον· ἀπὸ τῆς Ἱθάκης. λέγεται καὶ Ἱθακός τὸ ἐθνικόν, καὶ Ἱθακήσιος. καὶ Ἱθάκη πόλις ἀπὸ Ἱθάκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιμέλης.
 Ἱθώμη, πόλις. ὡς τὸ, Ἱθώμην κλιμακώεσσαν: — Θώμη ἡ πόλις· πλεονασμῷ τοῦ ι, Ἱθώμη.
 10 Ἱθύ καὶ ἰθύς, σημαίνει τὸ ἐπ' εὐθείας. παρὰ τὸ ἰέναι γίνεται ἰθύς· ἀπὸ τοῦ ἰθύς, ἰθεῖα· καὶ ἰθείας δίκας· ἐπ' εὐθείας, ὀρθῶς.
 Ἱθυσαν, ἐπ' εὐθείας ὥρμησαν. ἀπὸ τοῦ ἰθύς ἰθύω, καὶ ἰθύνω· σημαίνει τὸ ὀδηγῶ. Αὕτη δ' αὐτ' ἰθύνειν.
 Ἰκάνω, σημαίνει ἐνταῦθα τὸ ἰκετεύω· Ἡμεῖς δ' ἰκάνομεν τὰ σὰ γούνατα: — σημαίνει καὶ τὸ παραγίνομαι, καὶ τὸ καταλαμβάνω· Ἡ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.
 Ἰκέτης] παρὰ τὸ ἰκεσθαι, ἰκέτης· ὅθεν καὶ ἰκανός· ὁ 20 γὰρ ἰσχυρὸς εἰς πάντα δύναται παραγενέσθαι.
 Ἰκμάς, ἡ ὑγρὰ σταγὼν· ἡ λιπαρότης. παρὰ τὸ ἰκω ἰκμάς.
 Ἰκνοῦμαι] ἀπὸ τοῦ ἰκω τὸ ἰκετεύω καὶ παραγίνομαι, παράγωγον ἰκάνω· καὶ συγκοπῇ, ἰκνώ, ἰκνοῦμαι, καὶ ἀφικνοῦμαι. τὸ δὲ ἰκάνω, ἀπὸ τοῦ ἰκον δευτέρου ἀορίστου, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔφυγον, Φυγάνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, Φυγγάνω.
 Ἰκμενον] ἰκω, ἰκόμενον· καὶ συγκοπῇ, ἰκμενον· σημαίνει δὲ τὸν πορευτικόν· ἡ ὑγρὸν, παρὰ τὴν ἰκμάδα.
 30 Ἰκρία] πάντα τὰ ἀπλῶς μετέωρα ἰκρία λέγεται, διὰ τὸ εἰς ὕψος ἦκειν, οἶονεῖ ἰκρία τινὰ ὄντα. ἡ τὰ σανιδώματα, διὰ τὸ δι' αὐτῶν ἰκνεῖσθαι.
 Ἰκτινα, σημαίνει τὴν λεγομένην λούπην, παρὰ τὸ ἰκνοῦμαι. Πλάτων δὲ προπαροξύτωνως λέγει, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, Ἰκτινα παντόφθαλμον ἄρπαγα τρέφων: — οὐ γὰρ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἰκτίν εὐθείας, ἀλλ' ἐκ τῆς ἰκτινός· ἥς ἡ γενική, ἰκτίνου· ἡ αἰτιατική, ἰκτινον· καὶ κατὰ μεταπλασμόν, ἰκτινα, ὡς ἀλίτροχον, ἀλίτροχα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἰνος προπαροξύτονα, μὴ ὄντα ἀπὸ 40 ἀπλοῦ, ἔχοντα τὴν εἰ δίφθογγον, διὰ τοῦ ι γράφεται,

οἶον Φήγιος, λίθινος, ξύλινος. οὕτως οὖν καὶ ἱκτινός. πρόσκειται, μὴ ὄντα ἀπὸ ἀπλοῦ, ἔχοντα τὴν εἰ διφθογ-
γον· διὰ τὸ ξένος ξείνος, εὐξείνος.

Ἰκόνιον, πόλις Λυκαονίας· ὁ πολίτης, Ἰκονιεύς. Ἰκόνιον,
ἢ πόλις. γυναῖκα Φασί κατοικεῖν τὸν τόπον παράνομον,
ἢ τοὺς ἐπιξενουμένους ἐκέλευε συγγενέσθαι αὐτῇ· καὶ
μετὰ τὴν συνουσίαν ἀνῆρει, ἵνα μὴ ἡ ἀσέλγεια αὐτῆς
ἐπιγνώσθῃ. Περσέα δὲ τὸν Δανάης ἐπὶ τοῦ τόπου ἀφι-
κόμενον, καὶ μέλλοντα ταῦτά πάσχειν, δείξαντα τὸ
τῆς Γοργοῦς πρόσωπον ἀπολιθῶσαι αὐτήν· τὴν δὲ εἰ-
κόνα ἐπὶ πολὺν χρόνον διαμεῖναι λιθίνην· ἀφ' ἧς αἰ-
τίας καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν πόλιν οὕτως ὠνόμασαν.
γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι· ἐπειδὴ εὐρέθη ἡ ἀρχὴ συστελ-
λομένη παρὰ Μενάνδρῳ. γενομένου τοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος
κατακλυσμοῦ, πάντες διεφθάρησαν. ἀναξήραν· θείσης δὲ
τῆς γῆς, ὁ Ζεὺς ἐκέλευσε τῷ Προμηθεΐ καὶ τῇ Ἀθη-
νᾷ, εἰδῶλα διαπλάσαι ἐκ τοῦ πηλοῦ· καὶ τοὺς ἀνέμους
ἐμφυσῆσαι ἐκέλευσε, καὶ ζῶντα ἀποτελέσαι διὰ τὸ οὖν
τὰς εἰκόνας ἐκεῖσε γραφῆναι, ἐκλήθη Ἰκόνιον.

* Ἰμαντοπέδη, ἢ παγίς· ἀπὸ τοῦ ἱμάς καὶ πέδη.

Ἰνα, σημαίνει τέσσαρα· τὸν αἰτιολογικὸν σύνδεσμον, ὡς
τὸ, ἵνα γνῶσι καὶ οἶδε· — ἀντὶ τοῦ ὅπως μάθωσι καὶ
οὔτοι. ἔστι καὶ ἀντὶ τοῦ ὅπου, ὡς τὸ, — ἵνα γὰρ σφιν
ἐπέφραδον ἡγερέσθαι· — ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ· ἐκεῖ γὰρ
αὐτοὺς εἶπον συναθροισθῆναι, Ἰλιάδος κ'. ἔστι καὶ ἀντὶ
τοῦ ἐάν, ὡς ἐν Ἰλιάδος ἦτα, — ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε·
— ἀντὶ τοῦ ἐάν μὴ πράξωμεν οὕτως. σημαίνει καὶ τὴν
δύναμιν, ὡς τὸ, ἵνα κρατοῦντος ὤλεσεν θυμοφθόρου·
— τοῦτο δὲ ἔστιν ὄνομα πτώσεως αἰτιατικῆς. καὶ τὸ
νεῦρον, ὡς τὸ, ἵνα τάμεν διὰ πᾶσαν· —

Ἰνατί; ἀντὶ τοῦ διατί; ἴστέον ὅτι τὸ ἵνα σύνδεσμος ὑπο-
τάσσει· ὅταν δὲ κεῖται ἀντὶ τοῦ ὅπου, οὐχ ὑποτάσσει.
τὸ μέντοι ἵνα καὶ τὸ τί συντεθειμένα, γίνεται ἐπὶ ῥή-
μα ἐρωτήσεως, καὶ οὐχ ὑποτάσσει· ἐπ' αὖν γὰρ εἰς τὸ
ἵνα τὸ τί προσέληθ', μετὰ γὰρ εἰς παρωχημένον, καὶ
λύεται ἢ ὑποταγή.

Ἰνις, σημαίνει τὸν νέον υἱόν, τὸ βρέφος, ἢ τὸν ἀπόγο-
νον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἱς ἰνός, γίνεται παρωνυμὸν Ἰνις· δύνα-
μις γὰρ εἰσι τῶν πατέρων οἱ υἱοί, καὶ τῶν υἱῶν οἱ πα-
τέρες. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰαίνειν γίνεται· καὶ γὰρ τὰ τέκνα
τοὺς πατέρας εὐφραίνουσιν.

Ἰνώ] παρὰ τὸ ἱς ἰνός· ἢ παρὰ τὸ δύειν, Δυνώ· ἀποβολῇ
τοῦ δέλτα, καὶ τροπῇ· καὶ γὰρ εἰς τὴν θάλασσαν ἐδυ-
νεν ἢ Ἰνώ.

30 Ἰνωπός, ὄνομα ποταμοῦ. ἀπὸ τοῦ ἱς ἰνός, καὶ τοῦ ὄψ
ὀπός, ὃ σημαίνει τὴν Φωνήν, γίνεται Ἰνωπός, κατὰ
ἐκτασιν τοῦ ο εἰς ω.

Ἰνδάλλω] ὥσπερ παρὰ τὸ ἄγω, γίνεται ἀγάλλω· καὶ ἴω
τὸ πέμπω, ἰάλλω· οὕτω παρὰ τὸ εἶδω τὸ ὁμοῖω, γίνε-
ται ἰδάλλω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. γράφεται δὲ διὰ
τοῦ ι· ἐπειδὴ κανὼν ἔστιν ὁ λέγων· ἐν τοῖς παραγώγοις
εἰώθασιν πολλάκις τὴν φύσει μακρὰν εἰς θέσει μετα-
βάλλειν· ὥσπερ ἔστι τὸ πένης πενιχρός· λήβω, λαμ-
βάνω· ἦδω, ἀνδάνω· δῆκω, δαγκάνω· οὕτω καὶ παρὰ
τὸ εἶδω, παράγωγον Ἰνδάλλω· ἐξ οὗ καὶ Ἰνδαλμα.

40 Ἰξαλος] — Ἰξάλου αἰγός· — ἦτοι τελείου, ἢ πηδητικοῦ
καὶ ὀρμητικοῦ· παρὰ τὸ ἰκνεῖσθαι. ἢ, ὡς ὁ Πορφύριος,
λέγει τὸν τομίαν· συμβαίνει γὰρ πολλάκις τῶν ἀγρίων
αἰγῶν τοὺς τελείους διωκομένους ἐν ταῖς παρατρίψεσιν
ἀποβάλλειν τὰ γεννητικὰ μόρια. παρὰ τὸν ἱξω μέλλον-
τα γέγονεν Ἰξαλος· ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγω ἄξω, ἄξιος, οὕ-
τως ἱνω ἱξω ἱξιος, καὶ Ἰξαλος. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι
πολλάκις τὰ παράγωγα ἀλλάσσουν τὸ πνεῦμα· καὶ

ἀπὸ μὲν δασέος, γίνεται ψιλόν, ὡς τὸ ἄμα, ἄμυδις·
ἥλιος, ἀπηλιώτης. οὕτως ἀπὸ τοῦ ἱξω, ἱξαλος.

Ἰξίων] ἀπὸ τοῦ ἱνω ἱξω, ἱξιος καὶ Ἰξίων, ὡς ὄφιος ὄφιος,
Ὀφίων.

Ἰξεύω· τὸ ἰῶτα, θέσει μακρόν· ἱξευον δὲ, φύσει μακρόν·
χρονικῶς μεγαθύνεται. καὶ τὸ ἱξίον, τῶν θανάσιμων
ἐστὶ Φαρμάκων· ὠνόμασται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τὰς ἐν-
τὸς τροφᾶς κατέχει ὡς ἱξός· ὁδμήν δ' ἔχει παραπλή-
σιον ὠκίμῳ.

Ἰξός] ἱξός δὲ ἔστιν ἡ παγίς τῶν στρουθίων, ἄξός τις ὦν·
παρὰ τὸ ἄγειν τὰ ὄρνεα. ἢ παρὰ τὸ ἱνω ἱξω ἱξός, ὃ
φθάνων μέχρις ἂν ἢ ἱπτάμενα τὰ ὄρνεα, μέχρις ὦν
ἂν φθάνωσι τὰ πτηνὰ τόπων, ἀντὶ τοῦ ἐνθα ἱκνοῦνται
καὶ παραγίνονται.

Ἰξός, ἢ ὁσφός, ἡγουν τὸ ἰσχίον· οἶονεῖ ἄξός τις οὔσα,
ἣν οὐχ οἶον τε νῆσαι καὶ ξύσαι, διὰ τὸ μὴ φθάνειν
τὴν χεῖρα κνήσασθαι. ἀλλαχοῦ δὲ ἀκνηστὶν λέγει ταύ-
την, μεσάνωτον τὸν τόπον λέγων.

Ἰξον] Οἱ δ' Ἰξον κοίλην Λακεδαιμόνα· — Ἀπολλώνιος, 10
ἀπὸ τοῦ ἱνω τοῦ διὰ τοῦ ι γραφομένου, λέγει, ὃ δεύ-
τερος ἀόριστος, Ἰκον· καὶ τροπῇ Βοιωτικῇ τοῦ κ εἰς ξ,
Ἰξον. οὕτως Ἀπολλώνιος· ὃ δὲ Ἡρωδιανὸς τοῦτο καὶ τὰ
ὅμοια ἐκ μέλλοντος λέγει μετατεθεῖσθαι εἰς ἐνεστώτα·
ἱξω, καὶ ὁ παρατατικὸς, Ἰξον, ἱξες, ἱξε· τὸ πληθυν-
τικόν, ἱξομεν, ἱξετε, Ἰξον. ὅτι δὲ οὐκ ἔστι δεύτερος
ἀόριστος, ἀλλὰ παρατατικὸς, τὰ τοιαῦτα ἐλέγχει, καὶ
τὰ προστακτικά· εὐρήσεις γὰρ βῆσε, καὶ ἱξε, καὶ οἶσε,
ὡς τύπτε καὶ γράφε. εἰ δὲ ἦν ἀόριστος, ἦν ἂν βῆσον,
καὶ ἱξον. ἔστι δὲ οἶσω μέλλων· οὐ ἄλλο κίνημα οὐχ εὐ- 20
ρηται πλην τοῦ αὐτοῦ μέλλοντος. τὸν δὲ Ἀπολλωνίου
λόγον, δεόν εἶναι μᾶλλον ἀληθέστερον· οὐ γὰρ παρά-
τασιν σημαίνει, τὸ, Οἱ δ' Ἰξον· — ἀλλὰ συντέλειαν·
ὅτι παραγωγὰν γεγονόσιν. οὐ γὰρ ταῖς Φωναῖς τὰ μέρη
τοῦ λόγου ἀκολουθεῖ, ἀλλὰ τοῖς σημαυνομένοις ζητή-
μασιν.

Ἰουλος, τὸ πολὺ πουν ζῶον· ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ τῆς λειό-
τητος τῆς πορείας· ἢ ἀπὸ τοῦ ἰέναι οὐλον καὶ πυκνόν·
ἢ ἀπὸ τοῦ οὐλως καὶ πυκνῶς εἰλεῖσθαι, Ἰουλος ἐκλήθη·
ὅθεν ἀπὸ μεταφορᾶς καὶ αἱ πολύνωποι νῆες, Ἰουλόπε-
ζοι ἀπ' αὐτοῦ κέκληνται. Ἰουλος λέγεται καὶ ἡ πρώτη 30
ἐξάνθησις τῶν τριχῶν κατὰ τὰς παρεΐας, αἱ κατὰ πα-
ρειῶν ἐπ' εὐθείας ἐν πυκνότητι πρῶτον ἀναβλαστάνου-
σαι τρίχες· ἀπὸ τοῦ ἰούλου τοῦ ζώου, τοῦ πολλοῦς
καὶ πυκνοῦς ἔχοντος ποδας. ὅτι — ἔτι χνουόντας ἰού-
λους· — ἀντὶ τοῦ νεωστὶ ὡς χνουῦν τοὺς ἰούλους ἀνα-
φέρων. ἔστι δὲ καὶ ὠδῆς ὄνομα, ὡς Φησὶν Ἐρατοσθένης
ἐν τῷ Ἑρμῇ, Ἡ χερνῆτις θεὸς ἐφ' ὑψηλοῦ ἐλεῶνος
Δανδαῖτις στείχουσα, καλὰς δ' ἤειδεν ἰούλους· — ἢ
Ἰουλος, ἢ πρώτη τῶν γενείων ἐκφύσις, θερμωτάτη
οὔσα καὶ πυκνωτάτη· ἀπὸ τοῦ ἰέναι λείως καὶ οὐλως. 40
γένειον δὲ, ἢ ἐκ τῆς γένους ἦτοι σιαγόνος ἐπιφερομένη
τρίχωσις.

Ἰος, σημαίνει τὸν μόνον. τὰ διὰ τοῦ ἰος δισύλλαβα, δια-
φόρως τονούμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται, βίος, βίος· χίος,
χίος· θρίος, μνίος· ὁ ἀπαλὸς παρὰ Εὐφορίωνι. καὶ ἰῶ
ἡματι, Ἰλιάδος ζ', ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ἢ εὐθεῖα, τὸ ἴον
οὐδετέρως, τοῦ ἴου· σημαίνει τὸ μόνον. ἢ δοτικὴ ἰῶ,
περισκώμενον· καὶ σπσημεῖται μὴ φυλάξαν τὸν τόπον
τῆς γενικῆς.

Ἰός, σημαίνει τὸ βέλος· διὰ τὸ βλαπτικὸν εἶναι· ὥσπερ
γὰρ ὁ ἰός Φάρμακον ἐστὶ τοῦ σιδήρου, οὕτω καὶ οὗτος 50
τοῦ σώματος. ἢ παρὰ τὸν ἰόν, τὸ δηλοῦν τὸ Φάρμακον
τοῦ ὀφθαλμοῦ· καὶ γὰρ ἔχριον τὰ βέλη ἀπὸ τοῦ ἰοῦ τοῦ

- ὁΦεως· ἵνα τιτρωσκόμενός τις εὐθέως ἀναιρεθῇ. ἢ παρὰ τὸ ἰέναι ποιεῖν τοὺς τιτρωσκομένους εἰς ἄδου. ἀπὸ τοῦ ἰήμι γίνεται τὸ ἰέναι· καὶ γὰρ λίαν πορεύεται τὸ βέλος· καὶ ὁ ἰὸς πορευτικός ἐστίν.
- 473 Ἰόμωροι, οἱ περὶ τοὺς ἰοὺς καὶ τὰ τόξα πεπονημένοι καὶ μεμορημένοι, ὃ ἐστὶ κάμνοντες, τοξόται. παρὰ τὸν μόρον, κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω· ὃ σημαίνει τὴν εἰμαρμένην καὶ τὴν κακοπάθειαν· οἶον, τρίγληνα μορόεντα· — ἢ ἀμελοῦντες.
- Ἰοχέαιρα, ἢ Ἀρτεμις, ἢ περὶ ἰοὺς καὶ τόξα χαίρουσα· ἢ παρὰ τὸ χέειν τοὺς ἰοὺς, ὃ ἐστὶ τὰ βέλη· τοξότις γὰρ ἢ θεός.
- Ἰότης ἰότητος, λέγεται ἢ βουλή καὶ ἢ φροντίς. ἀπὸ τοῦ ἰοῦ τοῦ βέλους, ἰός, ἰότης· ἀπὸ τοῦ ἴεσθαι καὶ εἰς πάντα ἰέναι.
- 10 Ἰον, ὄνομα βοτάνης, τὸ ἄνθος· παρὰ τὸ ἀνιέναι ταχύ. καὶ Ἡσίοδος, — περὶ κρήνην ἰοειδέα· — ἀντὶ τοῦ τὴν ἀνθώδη· Ὀμηρος δὲ, ἰοειδέα πόντον· — τὸν μελανώδη ἔλαβεν.
- Ἰόπη, πόλις Παλαιστίνης. εἴρηται δὲ, οἶονεῖ Αἰθίοπη τίς οὕσα· κατεῖχον γὰρ αὐτὴν Αἰθίοπες.
- Ἰόνιος κόλπος, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς, ὡς Αἰσχύλος.
- Ἰονθος, ἢ πρώτη ἐκφυσις τῶν τριχῶν· ἀπὸ τοῦ εἰς τὰ ἄνω ἰέναι τὴν τρίχα, ὡς ἄνθος βλαστάνουσιν.
- Ἰορδάνης, παρὰ τὸ ἰορ καὶ τὸ δάνος· ὄνομα ποταμῶν· 20 δύο γὰρ εἰσι ποταμοὶ ἐν ταυτῷ μεμιγμένοι. κλίνεται Ἰορδάνου· τὰ εἰς ἧς κύρια, μὴ παρ' οὐδετέρου συντιθέμενα, εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικὴν, οἶον, Ἑρμιόνης Ἑρμιόνου.
- Ἰπνος, κάμινος ἢ Φοῦρνος, ἢ Φανός· καὶ τὸ μαγειρεῖον, καὶ μέρος τί τῆς νεώς.
- Ἴπος, σημαίνει τὴν παγίδα τῶν μυῶν, καὶ τὸ πραιτώριον. παρὰ τὸ ἵπτω τὸ βλάπτω, γίνεται ἵπος· καὶ γὰρ τοῦτο εἶδος Φθαρτικόν ἐστὶ τῶν μυῶν. καὶ παρὰ τὸ ἵπος, γίνεται ἵπῳ ῥῆμα, σημαῖνον τὸ θλίβω. καὶ Ἀριστοφάνης, Ἰπούμενος ταῖς συμφοραῖς· — ὡς κόπτω 30 κόπος, οὕτως ἵπτω ἵπος.
- Ἴππος, παρὰ τὸ ἴεσθαι τοῖς ποσί. γράφεται διὰ δύο ππ, πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ ἵπος τοῦ σημαίνοντος τὴν παγίδα. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Ἴωνες πάσας τὰς ἀγέλας ἐκθελύνουσι τῇ προφορᾷ, τὰς ἵππους, καὶ τὰς ὄνους, καὶ τὰς βοῦς λέγοντες.
- Ἰππῆς, δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐπὶ τῶν εἰς εὐς ὀνομάτων ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν τὰ δύο εε εἰς τὴν εἰ διΦθόγγον κινεῖ ἐπὶ κυρίου· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ κυρίου, παρ' ἡμῖν 40 μὲν, διὰ τῆς εἰ διΦθόγγου· παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις, εἰς η, βασιλέες βασιλῆς. Χοιροβοσκός.
- Ἰππιος ὁ Ποσειδῶν· ὅτι δονεῖ πρῶτον ἵππον γεγεννημέναι Σίσυφον ἐν Θεσσαλίᾳ, τῇ τριαίνῃ πέτρᾳ παίσας· ὃθεν ἱερὸν Ποσειδῶνος Πετραίου καθίδρυται ἐν Θεσσαλίᾳ. ζῆται Ἰπποκρόντος, ἱππασία.
- Ἰππιόθων, κερηνῶνος. πῶς; ὅτι λάθρα αὐτὸν ἐκ Ποσειδῶνος κυήσασα, ἐξεθήκεν· ἵππος δὲ αὐτὸν ἐξέθρεψεν.
- Ἰππιόχαρμην, τὸν χαίροντα τῇ ἱππικῇ. ἢ ἱππόμαχον· 50 χάρμην γὰρ τὴν μάχην φασίν.
- Ἰππόβοτος, ὁ βόσκων τοὺς ἵππους.
- Ἰππουρίν, ἱππουρίς ἱππούριδος, εἶδος ἐστὶ περικεφαλαίας· ἐκ τοῦ ἵππος καὶ τοῦ οὐρά, ἢ ἐξ ἱππέας οὐράς, ἢ ἐξ ἱππίων τριχῶν λόφον ἔχουσα. λόφος δὲ ἐστὶ τὸ περιτεῦον τῆς περικεφαλαίας ἀνάστημα χάριν κόσμου καὶ καταπλήξεως.
- 474 Ἰππουρίς, διατὶ προπαροξύνεται; τὰ εἰς ρις λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διΦθόγγῳ τῇ διὰ τοῦ υ παραληγόμενα,

ἅπαντα ὀξύνεται, οἶον μελουρίς, (σημαίνει δὲ τὴν σιτοφάγον ἀκρίδα) κυνοσουρίς. σεσημείωται τρία, λάμπουρίς, ἢ ἀλώπηξ· Τόμουρίς, ὄνομα πόλεως· καὶ ἱππουρίς.

* Ἰπποκάνθαρος, ὁ ἱππεύων τὸν κάνθαρον, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Ἰππότα, ὄνομα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἱππότης· κατὰ μεταπλασμόν, ἱππότα, ἀντὶ τοῦ ἱππικός. ἐπὶ δὲ τοῦ, — ἱππότα Νέστωρ, ἀντὶ τοῦ Φυγάδα ἐστίν. 10

Ἰπποσύνη, ἱππικὴ ἐμπειρία. δασύνεται· τὸ ἰ πρὸ δύο συμφώνων τῶν αὐτῶν ψιλοῦται, ἱλλάς, ἱλλοί· ἱκκος, σημαίνει τὸν ἵππον. σεσημείωται τὸ ἵππος.

Ἰππόβοτον, τὸ ἵππους τρέφον. ἀπὸ τοῦ βῶ βόσω, γίνεται βοτός· καὶ μετὰ τοῦ ἵππος, Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· — ἀπὸ δὲ τοῦ ἀγῆνορος ἵππου, ὠνόμασται τὸ Ἄργος ἱππότροφον. διατὶ ἀνεβίβασε τὸν τόνον; τὰ εἰς ος ὀξύτονα δισύλλαβα ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνεται· βατός, Ἄμβατος ἐστὶ πόλις· Φατός, ἀρηίφατος. χωρὶς εἰ 20 μὴ παρασύνθετα ὦσι, διὰ τὸ μετρῶ μετρήσω μετρήτός· καὶ, — διαμετρητῶ ἐνὶ χώρῳ.

Ἰπποκορυσταί, ἐφ' ἵππων ὀπλιζόμενοι· ἢ ἵππους κορύσσοντες, τουτέστι πολεμικοί· ἢ ἐφ' ἵππων μαχόμενοι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἵππος καὶ τὸ κορυστής· τοῦτο ἐκ τοῦ κορύσσω· τοῦτο ἐκ τοῦ κορύνη· ἐστὶ δὲ ἐπικαμπὲς ῥόπαλον. ἱπποκορυστής· διατὶ οὐκ ἀνεβίβασε τὸν τόνον; ἐπεὶ δὲ τὰ εἰς ἧς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἐν τῇ συνθέσει τοῦ ἀπλοῦ φυλάσσει τὸν τόνον, ἐρανιστής, ἀρχερανιστής. ζῆται εἰς τὸ Ἑρακλῆς.

Ἰππία. ἐκλήθη οὕτως ἢ Ἀθηνᾶ· ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ 30 Διὸς μεθ' ἵππων ἀνήλατο, ὡς ὁ ἐπ' αὐτῆς ὕμνος δηλοῖ. ἢ ὅτι Ποσειδῶνος οὕσα θυγάτηρ καὶ Κορυφῆς τῆς Ὀλισσανοῦ, ἔχουσα ἄρμα, οὕτως ἐγεννήθη. ἢ ὅτι Ἀδραστος Θήβηθεν Φεύγων, ἐπὶ κολωνῷ στήσας τοὺς ἵππους, Ποσειδῶνα καὶ Ἀθηνᾶν ἱππίους προσηγόρευσε.

Ἰπποκένταυρος, ἀναγωγικῶς νοεῖται· φασὶ γὰρ αὐτὸν ἱατρικὴν ἐπιδείξασθαι. ἀνάγεται δὲ καὶ οὕτως· ἐπεὶ δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ μὲν ἡμισυ, ἵππου ἦν· τὸ δὲ ἡμισυ, ἀνθρώπου· πεφανέρωται ὅτι διὰ τοῦ ἀλόγου μέρους ἐδήλωσε τὸ πρακτικόν· διὰ δὲ τοῦ ἀνθρωπείου, τὸ 40 λογικόν.

Ἰππομανῆς. Σοφοκλῆς Αἴαντι, Σὲ τὸν ἱππομανῆ· — ἦτοι πολεμικὸν καὶ ἵπποις ἐπιμαίνόμενον. εἶωθε γὰρ ἢ προσθήκη τῶν τοιούτων ζώων τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν, ὡς θυμὸν ἱππογνώμονα, τὸν μεγάλῃς γνώμης· καὶ βούκαις. ἱππομανῆς· ἐστὶ καὶ ἐπὶ τοῦ λειμῶνος, ἦτοι ὅπου ἵπποι μαίνονται· ἢ τὸν μέγαν καὶ ἀνετον, ἢ τὸν εὐανθῆ, ἐν ᾧ εὐανθῆς βοτάνη, ὥστε μαίνεσθαι τοὺς ἵππους διὰ τὸν καιρὸν ἐπ' αὐτῆς τῆς χλόης τοῦ 50 λειμῶνος, τὴν μεγάλως μεμνηυῖαν· καὶ τὸν ἀνθούντα τῇ χλόῃ· ἐπεὶ καὶ Φυλλομανῆς.

Ἰπποδάμοιο] αἱ διὰ τοῦ οιο Θετταλικάι γενικάι, εἰ μὲν ἀπὸ περισπωμένου γενικῆς ὦσι, προπερισπῶνται, καλοῦ καλοῖο· εἰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνου, προπαροξύνονται, ἀχράντου ἀχράντοιο.

Ἰππονομοὶ κορυφες. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν συνταθέντα μεταβάλλοντα τὸ τέλος εἰς ος, προπαροξύνεται, 475 ὡς ἄφωνος, ἀναυδος· οὕτω καὶ κόμη, ἱππόνομος πῆληξ. ὅτε δὲ παροξύνεται τὸ ἱππονόμος, τότε τὸ κομεῖν ἐγκείται, καὶ δηλοῖ τὸν ἐπιμελούμενον τῶν ἵππων· ἐκ τοῦ ἵππος καὶ τοῦ κομῶ τὸ θεραπεύω.

Ἰρός, σημαίνει τὸν ἱερὸν. ἀπὸ τοῦ ἰω τὸ πέμπω, γίνεται παράγωγον ἱερός, ὡς τήκω, τακερός· καὶ κράσει τοῦ ἰ καὶ ε εἰς ἰ μακρὸν, γίνεται ἱρός· ἡνίκα γὰρ ἐπιφέρεται

- τῷ ι τὸ ε, τὸ ι ἐπιπράττει. ἱέραξ. ἱρηξ· ἡνίκα δὲ τὸ ε
 10 καὶ ι ἐν διφθόγγῳ ἐστὶ, τότε ἢ εἰ διφθόγγος ἐπιπρά-
 ττει, ταμειῖον, ταμειῖον· Ἀπολλωνίεια, ἀπολλωνεία.
 ἱρι. αἰ ἐκκλησίαι, ὡς τὸ, ἱράων προπάροιθεν· ἢ παρὰ
 τὸ εἶρω τὸ λέγω, ἢ ἀπὸ τοῦ ἱεραὶ εἶναι. ζῆτει εἰς τὸ
 Κάειρα.
 ἱρος, ὄνομα κύριον ἐν Ὀδυσσεΐα, ὁ πτωχὸς καὶ πένης·
 ὃς κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφε-
 ται· παρὰ γὰρ τὸ εἶρω τὸ λέγω καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ
 λέγων, — ἱρον δὲ νέοι κῆκλησκον ἅπαντες, Οὔνεκ'
 20 ἀπαγγέλλεσκε κίων, ὅτε ποῦ τις ἀνώγει: — ἀλλ' ἐστὶν
 εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἱερός γίνεται κράσει ἱρός, καὶ ἱρος
 κύριον. πολλὰ γὰρ εὐρίσκονται ὀξύτονα, ἅτινα γινόμενα
 κύρια, βαρύνονται· οἶον, ξανθός, Ξάνθος· πυρρός, Πύρ-
 ρος· γλαυκός, Γλαῦκος· λευκός, Λεῦκος. οὕτως οὖν καὶ
 ἱρός, ἱρος. καὶ ἄλλως· τὰ διὰ τοῦ ἱρος δισύλλαβα κύ-
 ρια, καὶ βαρύνονται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφονται, οἶον,
 Κίρος, ὄνομα κύριον· Πίρος, ὄνομα ποταμοῦ· καὶ Τίρος,
 ὄνομα ποταμοῦ· Μίρος, ποταμός Φρυγίας· σκίρος, ὁ γύ-
 ψος· Σβῆρος δὲ, ὄνομα κύριον. πρόσκειται κύρια, διὰ
 τὸ λῆρος, ἢ Φλυαρία· καὶ νειρός ὀξύτονον· οὐκ ἐστὶ δὲ
 30 κύριον· σημαίνει τὸν ὀρηκτικόν. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον
 ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ ἱρος ἐλέγτο, ἀλλὰ καὶ ἄλλος
 πρὸ αὐτοῦ ἦν ἱρος λεγόμενος. ἐστὶ δὲ καὶ ἱρος πόλις
 Θεσσαλίας, ἀπὸ ἱρου τοῦ κτίσαντος αὐτήν.
 ἱρις, σημαίνει καὶ ποπάνου τὴν εἶδος, καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ
 τὴν περὶ τὴν κόρην κύκλον, καὶ τῶν λίθων τοὺς κρυ-
 σταλλώδεις· καὶ ἀρωματικὴ πῶα.
 ἱρις, σημαίνει τὴν ἀγγελὸν τῶν θεῶν· καὶ γίνεται παρὰ
 τὸ εἶρειν καὶ λέγειν τὰ μέλλοντα· σημαίνει καὶ τὴν νε-
 40 Φελώδη ζώνην, τὸ τόξον τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ φαινόμενον·
 καὶ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ εἶρω· παρὰ τὸ σημαίνειν καὶ προλέ-
 γειν τὸ μέλλον ἐσσεσθαι, χειμῶνα ἢ εὐδίαν. ἢ παρὰ τὸ
 τηρεῖν καὶ κινεῖν τὸν ὄμβρον. σημαίνει καὶ ποταμόν,
 ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ, — ποταμὸν ἀγχίροον ἱριν: —
 σημαίνει καὶ τὴν φιλοσοφίαν, καὶ ἔριν, καὶ φήμην. τὰ
 εἰς ρις θηλυκὰ ῥηματικὰ δισύλλαβα ἐνὶ φωνῇεντι θέ-
 λει παραλήγεσθαι, οἶον, χαίρω, χάρις· εἶρω, ἔρις καὶ
 ἱρις· δαίω, δῆρις· τὸ δὲ κουρίς, ὃ σημαίνει τὸ ἐργα-
 λεῖον τοῦ κουρέως, ὀξύνεται· τὸ δὲ Χαῖρις Χαίριδος,
 ὄνομα κύριον, ἀρσενικόν ἐστὶ. τὸ θούρις ἀπὸ τοῦ θούρος
 50 γίνεται.
 ἱσαν, σημαίνει τὸ ἐπορεύοντο. τοῦ εἶμι τὰ πληθυντικά
 διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται, ὡς ἀπὸ τοῦ ἱω βαρυτόνου, οὗ
 ὁ παρατατικός, ἱεν, οἶον, — ἄσπον ἱεν πολυκάρπου
 ἁλῶης: — ἐξ οὗ καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦεν. ἐστὶ δὲ
 καὶ τοῦτο σχῆμα κατὰ Ἀπολλώνιον. ἐστὶν εἶω· εἶτα
 διαιρέσει, εἶω· καὶ κατὰ ἀφαιρέσιν τοῦ ε, γίνεται ἱω,
 καὶ ἱῶ περισπωμένως. ζῆτει. ἐκ τοῦ εἶμι οὖν, ὁ παρα-
 476 τατικός, εἶν· τὸ πληθυντικόν, ἱμεν· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πα-
 ρατατικοῦ τῶν εἰς μι καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται·
 τὸ τρίτον, ἱσαν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἱημι· οὗ ὁ μέλλων, ἦσω·
 ὁ ἀόριστος, ἦσα· τὸ πληθυντικόν, ἱσαμεν· τὸ τρί-
 τον, ἱσαν.
 ἱσασι, σημαίνει τὸ γινώσκουσιν. ἀπὸ τοῦ εἶδω τὸ ἐπίστα-
 μαι, ὁ μέλλων, εἶσω· γίνεται ῥῆμα περισπωμένον διὰ
 τοῦ ι, ἱῶ· οὗ παράγωγον, ἱσημι· σημαίνει τὸ αὐτό· τὸ
 πληθυντικόν, ἱσαμεν· καὶ συγκοπῇ, ἱμεν· τὸ δεύτε-
 ρον, ἱσατε· καὶ συγκοπῇ, ἱστε· τὸ τρίτον, ἱσασιν ὁμο-
 10 φώνως τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν τῆς μετοχῆς τοῦ
 ἱσαντος ἱσασι. καὶ οὐ προπερισπᾶται, ὥς περ τὸ ἱστάσι
 καὶ κυχράσι. διατί δὲ ἡ ἱσας μετοχὴ βαρύνεται, πάν-
 των των εἰς ας ὀξύτονουμένων, οἶον ἱστάς, κυχράς;

ἐστὶν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ὁ χαρακτήρ ἐστὶν αἴτιος τῆς βα-
 ρυτόνου τάσεως· πᾶσα γὰρ μετοχὴ διὰ τοῦ ἱσας βαρύ-
 νεται· οἶον γεμίτας, λεπίσας.

ἱσθι τὸ σημαίνειν τὸ ὑπαρχε, ἀπὸ τοῦ εἶμι· τὸ πρῶτον
 τῶν πληθυντικῶν, ἐμέν· τὸ προστακτικόν, ἔθι· καὶ
 πλεονασμῷ τοῦ σ, ἱσθι· τὸ γὰρ ε, πλεονάζοντος συμ-
 φώνου. τρέπεται εἰς ι· τοῦτο δὲ τὸ ἱσθι, κατὰ τὸ τρί- 20
 τον πρόσωπον τὸ ὀφειλόμενον ε ἀναδέχεται, καὶ γίνε-
 ται ἔστω.

ἱσθι, σημαίνει τὸ γινώσκει. ἐκ τοῦ ἱσῶ. τὰ εἰς ω λήγον-
 τα ῥήματα, κατ' ἐνδειαν χρόνου ἐκ βαρυτόνων εἰς πε-
 ρισπώμενα μεταγόμενα, διχρόνῳ βραχεὶ παραλήγεται,
 οἶον πεῖθω, πιθῶ· στείχω, στιχῶ· Φεῖδω, Φιδῶ· τεύ-
 χω, τυχῶ. οὕτως οὖν καὶ εἶδω, εἶσω, ἱσῶ· καὶ ἱσημι
 παράγωγον· ὅπερ Δωρικῶς γίνεται ἱσαμι, ὡς παρὰ Θεο-
 κρίτῳ, — καλῶς μάλα τοῦτο γ' ἱσαμεν: — καὶ τὸ
 προστακτικόν, ἱσαθι· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἱσθι· τὸ 30
 τρίτον, ἱσάτω, καὶ ἱστω κατὰ συγκοπὴν, ἀντὶ τοῦ γι-
 νωσκέτω· ἱστω νῦν τόδε γαῖα: — ἄλλως· ἱσημι τὸ
 γινώσκω· ὁ μέλλων, ἱσω· ὁ ἀόριστος, ἱσα· ἢ μετοχὴ,
 ἱσας ἱσαντος· καὶ τὸ προστακτικόν, ἱσαθι καὶ ἱσθι· τὸ
 δυνικόν, ἱστον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε γίνεται ἱστέον.

ἱθι, σημαίνει τὸ πορεύου, καὶ ἐλθέ, καὶ παραγενεῖ. ἐκ
 τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, τὸ πληθυντικόν, ἱμεν· τὸ προσ-
 τακτικόν, ἱθι· τὸ τρίτον, ἱτω.

ἱσκειν] ἱσκειν ψεύδεται πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα: —
 τινὲς βούλονται τὸ ἐλεγε σημαίνειν· ἄλλοι δὲ, ἡῖσκειν 40
 εἵκαζεν καὶ ὁμοίου· τὸ γὰρ ὅλον, πολλὰ ψευδῇ λέγων
 εἵκαζεν, ὥστε ὁμοῖα εἶναι ἀληθείαι. ἀπὸ τοῦ εἶδω τὸ
 ὁμοῖω ὁ μέλλων εἶσω· πλεονασμῷ τοῦ κ, εἶσκω· καὶ
 ἐπειδὴ οὐδέποτε τὰ διὰ τοῦ ἱσχω θέλει ἔχειν πρὸ τέ-
 λους τὴν εἰ διφθόγγον, γίνεται κατὰ διαίρεσιν εἶσκω·
 καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, ἱσχω. ἱλιάδος λ', Αἴνέ σε τῷ ἱσκον-
 τες ἀπέσχονται πολέμοιο: — ἀντὶ τοῦ ὁμοιοῦντες.

ἱσις, δαίμωνός ἐστιν ὄνομα τιμωμένης παρὰ Αἰγυπτίοις.
 ἱσὸν γίνεται ἱσις· ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ τῇ γῇ· καὶ γὰρ ἡ
 γῇ ἱση ἐστὶ, καὶ σφαιροειδής. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, αὕτη 50
 ἐστὶν ἡ ἱῶ· τούτου χάριν διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐπειδὴ
 παρὰ τὸ ἱεσθαι ἐστὶ· καὶ γὰρ πολλὰ ἐπλανήθη ἡ ἱῶ
 μεταβληθεῖσα εἰς βοῦν ταῦτα. ὑπάγεται δὲ τὸ ἱσις τῷ
 κανόνι τοῦ Βιθυνία· καὶ γὰρ ἔχει τὸ ι ἐν τῇ δευτέρᾳ
 συλλαβῇ ὡς ἱρις.

ἱσίδωρος, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ ἱσις καὶ τὸ δῶρον.

ἱσανδρος] ἐκ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῦ ἱσος, γίνεται ἱσανδρος.

ἱσοφάρίζειν, ἐξισοῦσθαι, ἱσος φαίνεσθαι.

ἱσμαρος, πόλις Θράκης· ἀπὸ ἱσμάρου τοῦ Ἀρεως καὶ 477
 Θράσσης παιδός. Ὡρος.

ἱσμα, τὸ ἱδρυμα· παρὰ τὸ ἱζω.

ἱσράηλ, παρὰ τὸ ἱς, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, καὶ τὸ δρῶ
 τὸ βλέπω, καὶ τὸ ἦλ, ὃ σημαίνει τὸν θεόν· ὁ δυνάμε-
 νος βλέπειν θεόν· ἢ νοῦς ὁρῶν θεόν. ἢ παρὰ τὸ ὁρῶ,
 ὁ μετὰ δυνάμει βλέπων τὸν θεόν.

ἱσος, ὁ ὁμοῖος ἐξίσου. παρὰ τὸ εἶδω τὸ ὁμοῖω, ὁ μέλλων,
 εἶσω· ῥηματικόν ὄνομα, ἱσος, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε.
 εὔρηται τὸ ι μακρὸν καὶ βραχύ· παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ, 10
 αἰεὶ μακρὸν· παρὰ δὲ τοῖς πεζολόγοις, βραχύ. καὶ παρὰ
 τοῖς ἐποικοῖς εὔρηται καὶ συνεσταλμένον, ὡς παρὰ
 Καλλιμάχῳ· παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς καὶ κωμικοῖς συ-
 στέλλεται αἰεὶ τὸ ι, ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ, ἱσους ἱσοῖσι
 πολεμίοισιν ἀντιθεῖς: — καὶ πάλιν, Κοινῆς τραπέζης
 ἀξίωμ' ἔχων ἱσον: — κατὰ δὲ ἱαμβικούς ἐπαμφοτερίζει.
 ἱσως δὲ ὁ ποιητὴς Δωρικῶς ἐκτείνει τὸ δίχρονον, ὡς τὸ
 ὕδωρ καὶ ἱλύς, Κεῖσθαι ὑπ' ἱλύος: — καὶ, Ἀρες ἄρες.

20 * ἰσόχυρος, ἐπίθετον τῶν μῆλων ἴσον χυρὸν ἔχοντων, ὅτε πεπαίνει.

Ἰσθμός, οὐ μόνον ὁ λαιμός, ἀλλὰ καὶ στενὴ γαῖα μεταξὺ δύο θαλασσῶν· πορθμός δὲ, στενὴ θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν. ἰσθμός δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ ἴημι, ἢ παρὰ τὸ ἴω ἴσω, ἰσμός· καὶ πλεονασμῶ τοῦ θ, ἰσθμός· ἢ παρὰ τὸ εἶμι τὸ πορεύομαι, τὸ πληθυντικόν, ἵμεν· ἐξ αὐτοῦ ἰμός· καὶ πλεονασμῶ τοῦ σ, καὶ ἐπενδύεται τοῦ θ, ἰσθμός, εἰς ὃν τις πορεύεται. ἢ ἰσθμός ἐστὶν ὁ βάσιμος τόπος, ἐκατέρωθεν θάλασσαν ἔχων, ἰσμός τις τυγχάνων, παρὰ τὰ ἰσθματὰ τὰ βήματα.

30 Ἰσθμιον, ὁ περιτραχήλιος κόσμος, ὁ περιτιθέμενος τῷ ἰσθμῷ· παρὰ τὸ ἰσθμός, ἰσθμιον, καὶ παρίσθμιον, παρίσθμια. ἰσθμός δὲ καὶ ὁ τραχήλος, παρὰ τὸ εἰσιέναι δι' αὐτοῦ τὰ ποτὰ καὶ τὰ βρώματα. ζῆται εἰς τὸ παρίσθμια.

Ἰσθμι, ἐκ τοῦ στῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἰσθῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα παράγωγον, ἰσθμι. τὸ ι, ἰῶτα· πᾶς ἀναδιπλασιασμός διὰ βραχείας ἐκφέρεται. ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἔστι κυρίως· ἀναδιπλασιασμός γὰρ κυρίως ἐστίν, ὅταν τὸ ἐξῆς τῆς λέξεως δις τὸ αὐτὸ σύμφωνον παραλαμβάνει· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ὁ ἐξ ἑνὸς φωνήεντος, οἷον ὦ, ἰῶ· στῶ, ἰσθῶ. ποταχῶς γίνεται ὁ ἀναδιπλασιασμός· τετραχῶς· εἰν ἀρχῇται ἀπὸ τοῦ στ τὸ ῥῆμα ἢ ἀπὸ φωνήεντος, διὰ τοῦ ι μόνου γίνεται ὁ ἀναδιπλασιασμός, στῶ, ἰσθῶ· ὦ, ἰῶ· εἰ δὲ ἀπὸ ἀφώνου, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀφώνου καὶ τοῦ ι μόνου γίνεται, οἷον θῶ, θισθῶ, καὶ τιθῶ, τίθῃμι. εἰ δὲ δύο σύμφωνα ἔχει ὁ ἐνεστώς, διὰ τοῦ προτέρου· οἷον πλῶ, πίπλῶ, πίπλημι, πλήσω· χρῶ, κίχρῶ, κίχρημι, χρήσω. τῶν εἰς μι ἢ 40 πρώτη καὶ δευτέρα συζυγία, τῷ η παραλήγεται· ἢ δὲ τρίτη, τῷ ω· καὶ ἡ τετάρτη, διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ. τὸ παθητικόν, ἰσταμαι· ἰστάμην, ἰστασο· καὶ κατ' ἐνδειαν τοῦ σ, γίνεται ἰσταο, ὡς, — ἔπος Φάο· — ἀπὸ τοῦ ἐφάμην, ἐφασο· καὶ μάρναο, ἀντὶ τοῦ ἐμάρνασο· καὶ ἔσσο, ἀντὶ τοῦ ἔσσο.

Ἰσθι μὲν ὄμμα· — ποικίλον ἐστίν· οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ὅταν ἀποκοπῇ γίνοιτο τῶν εἰς θι προστακτικῶν, ἐπαύξῃσις ἀκολουθεῖ, οἷον ἰσταθι· καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἰστα· καὶ ἐκτάσει, ἰσθι· — μέγεθος δ' ὅς ἰσθι· — τὸ δὲ, Μείζονα δὴ Κρήτης καθίστα· — ἀντὶ τοῦ εὐτρέπιζεν. εἰν μὲν βραχὺ, ἀποκοπὴ ἐστίν· εἰν δὲ κατὰ 478 ἔκτασιν, ἀπὸ τοῦ ἰσθῶ ἰστα, ὡς βόα. οὕτω Φίλων καὶ Τρύφων· λέγομεν δὲ καὶ ἡμεῖς, ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ τῶν εἰς ω ῥημάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν παρατατικῶν δευτέρα γίνεται τῶν προστακτικῶν, οἷον νόει, Φίλει, βόα. οὕτω καὶ οἱ Ἀττικοί, εἰν μὴ χρήσονται τῇ θι καταλήξει, χρῶνται τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν παρατατικῶν ἐν τοῖς προστακτικοῖς· οἷον, ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη, τίθη· ἐπίμπλην, ἐπίμπλης, ἐπίμπλη, πίμπλη. οὕτως Ἰσθι δὲ μέγα κῶμα· — ὅτι τὰ τοιαῦτα καὶ Δωρικά εἰσιν· οἱ γὰρ Δωριεῖς λέγουσι πίμπλη κοιῖα· καὶ γὰρ τὸ ὄρα, ὄρη λέγουσιν· οὕτω πίμπλα, πίμπλη. Ἡρωδιανός.

Ἰστωρ] ἀπὸ τοῦ εἶδω εἴσω τὸ γινώσκω, ῥηματικὸν ὄνομα ἰστωρ· καὶ ἐπίστορι, ἀντὶ τοῦ μάρτυρι, ἢ κριτῇ· καὶ ἱστορία· καὶ συνίστωρ, συμπράκτωρ, σύμβουλος, συγγνώστης· συνίστωρ, συνόμιλος, γνωστός, μάρτυς, συνειδώς ἐπὶ πράγματα.

30 Ἰστός, παρὰ τὸ ἰσθμι, ἀπὸ τοῦ αἰεῖ ἐστάναι· ὅθεν καὶ στύλος. ἐπὶ μὲν τοῦ ὑφαντικοῦ, Ἰστὸν ἐποιχομένην· — ἐπὶ δὲ τοῦ καταρτίου, Ἰστὸν δ' ἰστοδόκη πελέμιξεν· — ἰστός, τὸ μέγιστον ξύλον, ἢ κατάρτιος λεγομένη ὑπὸ

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

τῶν ναυτικῶν· ἰστία δὲ, τῆς νηὸς ἡ ὁδόνη, ὅ ἐστι τὸ ἄρμενον. ἀπὸ τοῦ ἰζω, τὸ καθεζομαι, ὁ μέλλων ἴσω· ὄνομα ῥηματικόν, ἰστός καὶ ἰστίον· παρὰ τὸ ἰζειν ἐφ' ἑνὸς τόπου καὶ ἰδρύσθαι.

Ἰστοπέδη, ὁ ἐν μέσῳ τῆς νεῶς κοῖλος τόπος, ὃν τινες λιπίδα καλοῦσιν, εἰς ὃν ὁ ἰστός ἐντίθεται.

Ἰστοδόκη, ἡ ὑποδεχομένη τὸν ἰστὸν ἰστοθήκη· λέγεται δὲ 3α τὸ κατὰ τὴν πρύμναν ἀνέχον ξύλον, καθ' οὗ κλίνεται ὁ ἰστός. τὰ δὲ παρὰ τοῦ δέχω πάντα διὰ τοῦ κ, ξεινοδόκος καὶ τὰ ὅμοια.

Ἰσχω, τὸ κρατῶ. ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ κρατῶ, πλεονασμῶ τοῦ σ, ἔσχω· καὶ τὸ ε, ἡνίκα πλεονάσῃ σύμφωνον, τρέπεται εἰς ι, καὶ γίνεται Ἰσχω· τὸ παθητικόν, ἰσχομαι, ἰσχόμην ἰσχου· τὸ προστακτικόν, ἰσχου· καὶ κατὰ διάλυσιν, ἰσχεο· — σὺ δ' ἰσχεο· — ἀντὶ τοῦ παύου καὶ κάτεχε τὴν ὀργήν. ἢ ἀπὸ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ γίνεται κατὰ πλεονασμόν τοῦ ι, ἰσχω· οὐδὲρ σχηματίζεται 4ε τὸ αὐτό· ἐξ οὗ παράγωγον, ἰσχάνῳ· ὅθεν τὸ, Τόνδ' οὐτ' ἄρτι γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχάνόωσιν· — ἀντὶ τοῦ κατέχουσι καὶ κωλύουσιν.

Ἰσχάνων] Ἰσχάνων Φιλότητος εὐστεφάνου Κυθρεΐης· — σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶν. ὡς περ ἀπὸ τοῦ φῶ γίνεται φαίνω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἰσχω, γίνεται ἰσχαίνω· ὁ μέλλων, ἰσχάνῳ· καὶ ἐκ τούτου γίνεται ἰσχάνων. γράφεται καὶ ἰχανόνων. παρὰ τὸ λίαν ἔχεσθαι, ἰχαλῶ· καὶ τροπῇ, ἰχανῶ. ἢ ὡς περ παρὰ τὸ παμφαίνω, ὁ μέλλων, παμφανῶ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἰχῶ ἰχαίνω, ἰχανῶ· καὶ ὡς περ τὸ γινώσκω, ἅμα τῇ ἀποβολῇ τοῦ 5α γ ἐξετάθη τὸ δίχρονον, καὶ μετῆλθεν ἡ θέσει μακρὰ εἰς φύσει μακράν· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἰσχάνῳ μέλλοντος γίνεται ἰχανῶ ἀποβληθέντος τοῦ σ, καὶ ἐκταθέντος τοῦ ι· καὶ μετὰγεται ὁ μέλλων εἰς ἐνεστώτα, καὶ γίνεται ἰχανῶ ἐνεστώς, ὡς ἀπὸ τοῦ εἶρω ἐρῶ, γίνεται ἐνεστώς ἐρῶ.

Ἰσχία, ὅτι ἰσχει τοὺς καθημένους· σημαίνει δὲ ἰσχιον τὸ ὑπὸ τὴν ὀσφύν ὀστέον, εἰς ὃ ἐγκνέται τὸ ἱερὸν ὀστέον, ὅπερ καὶ γλουτός καλεῖται, καὶ κοτύλη, παρὰ τὴν 479 κοιλότητα· ἢ τὸ κοῖλον τοῦ γλουτοῦ, ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται.

Ἰσχνός, ὁ λεπτός. παρὰ τὸ ἰσχω, ἰσχνός καὶ ἰσχνός· ἢ παρὰ τὸ ἰσχω, ἰσχνῶ καὶ ἰσχνός· καὶ ἰσחנוμυθούντες, τὸ ἀκριβολογούντες.

Ἰσχυρός] ἀπὸ τοῦ ἰσχω κατὰ παραγωγὴν γίνεται ἰσχύω· ὁ μέλλων, ἰσχύσω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, ἰσχύς· καὶ ἰσχυρός, ὁ ἰσχειν καὶ ἀντέχειν δυνάμενος. τὰ διὰ τοῦ υρὸς ἀρσενικά, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τοῦ υ φιλοῦ γράφεται. τὸ υ, μακρόν· τὰ εἰς ρος λήγοντα ὀξύτονα, 1α ἔχοντα τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους μακράν φύσει ἢ θέσει, μακράν ἔχει τὴν πρὸ τέλους καὶ ὀξύνεται, οἷον τολμηρός, ὀκνηρός.

Ἰσχάς, ἀπὸ τῆς ἰσχύος· ἐπειδὴ πρὶν τὴν κρεωδοσίαν δαδῆναι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐχρῶντο τῇ ἰσχαδί. ἢ ἰσχάς ἐστὶν οἶονεῖ τὸ κατισχνωμένον σῆκον. παρὰ τὸ ἰσχω, ἰσχνῶ ἰσχνάδες, τὰ λεπτυνθέντα σῆκα ἐν τῷ ξηραίνεσθαι. ἢ ὅτι ἕως τούτου προβαίνει ὁ καρπός. πρῶτον γὰρ ἐστὶν ὀλυνθος· εἴτα Φήληξ· εἴτα σῆκον· καὶ λοιπὸν ἔσχατον ἰσχάς, ἢ ἰσχειν ποιοῦσα τὴν αὐξησιν· 2α Φθινόπωρον γὰρ ἐστίν.

Ἰσχνόν, θαλπεινόν, ἢ σαπρόν· καὶ εἰ μὲν σημαίνει θαλπεινόν, παρὰ τὸ ἰαίνω τὸ εὐφραίνομαι· εἰ δὲ τὸ σαπρόν, παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω, οἶονεῖ τὸ ἀποπεμπόμενον.

Ἰταμόν, τὸ ἀναιδές· παρὰ τὸ ἰεσθαι, ὅ ἐστιν ὀρμαίν. τοιοῦτοι δὲ οἱ ἀναιδεῖς.

Ε ε

Ἰτέα, παρὰ τὸ ἰέναι· ταχέως γὰρ αὖξεται· ἢ παρὰ τὸ ἰτόν, τὸ πορευτόν· ὁρμητικόν γὰρ τὸ Φυτόν.

Ἰτέον, ἐπὶ ῥῆμα ποιότητος, ἀντὶ τοῦ πορευτέον, ἀπὸ τοῦ
30 εἶμι ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν· ἢ μετοχή, εἰς, ἔντος·
καὶ τὸ προστακτικόν, ἔθι· καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς ι, ἴθι·
καὶ ἐξ αὐτοῦ ἰθέον, καὶ ἰτέον, τροπὴ τοῦ θ εἰς τ.

Ἰτην, — τὴν δ' αὖτις Ἰτην παρὰ νῆας· — οὗτοι δὲ πάλιν
παρεγένοντο. ἔστιν ἴημι τὸ πέμπω· καὶ συγκοπὴ
τοῦ η, γίνεται ἴμι· ὁ παρατατικὸς, ἴν, ἴς, ἴσι· τὸ δυνά-
κον, ἴτον, ἴτην.

Ἰτης, ὁ ἐπὶ πάντα ὁρμῶν· ἀπὸ τοῦ ἰέναι. ἀπὸ τούτου καὶ
εἰσιτήρια. οὕτως ὦρος.

40 Ἰτρίον, τὸ καπυρῶδες τραῦμα ἢ πλάσμα, ἀπὸ τοῦ ἰέναι·
ἐπὶ λεπτόν γὰρ ἔλκεται.

Ἰτυς, ἡ περιφέρεια τοῦ ἄρματος ἢ τοῦ τροχοῦ· ἀπὸ τοῦ
ἰέναι.

Ἰτυλος, ὄνομα κύριον, ὁ ἐκ τοιούτων γάμων Τηρεῖ γενό-
μενος, ὅν οὐ σύμβολον συμφορᾶς· τύλους γὰρ καὶ τύπους
τὰ σημεῖα λέγουσι τῆς ταλαιπωρίας.

* Ἰττω, ἀντὶ τοῦ ἴστω, Βοιωτικῶς.

Ἰτωνίς καὶ Ἰτωνία ἢ Ἀθηναῖα εἴρηται παρὰ τοῖς Θεσσα-
λοῖς, ἀπὸ τινος πόλεως Ἰτάνος. Φησὶ δὲ ὁ γενηαλόγος
Σιμωνίδης, Ἰτάνου θυγατέρας γενέσθαι δύο, Ἀθηναῖαν
50 καὶ Ἰοδάμαν· ἃς ἐξηλωκυίας τὴν ὀπλομαχικὴν, εἰς
ἔριν τὴν εἰς ἀλλήλους χωρῆσαι, καὶ ἀναιρεθῆναι τὴν
Ἰοδάμαν ὑπὸ τῆς Ἀθηναῖας. οἶον, Πηλιάδες σκοπιῇσιν
ἐδάμβεον εἰσορόωσαι Ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος, Ἀπολ-
λάωνιος.

Ἰϋξ, ὁ ἔρως, καὶ ὄρνέον τι τὸ λεγόμενον σεισοπυγῆς,
ὃ χρῶνται αἱ Φαρμακίδες εἰς φίλτρα. Ἰϋγγας ἔχουσιν
ἐν τοῖς λόγοις οἱ σοφισταί· — Ἰϋγγι, βοῇ, Φωνῇ· καὶ
480 Ἰϋζει, βοᾷ, κραυγὴν ποιεῖ. λέγεται δὲ καὶ Ἰϋγξ σύριγξ
μονοκάλαμος, σημαίνει δὲ καὶ ῥοήν. καὶ Ἰϋγμός Φωνή,
συριγμός. Ὀμηρος, — οἱ δ' ἰϋζόντος ἔποντο· — του-
τέστι συρίζοντος. ἔστι δὲ πεποιημένη ἢ λέξις. καὶ ἰϋζου-
σιν, ἀγροικῇ Φωνῇ προφέρονται, Φωνοῦσι. πεποιήται
δὲ τοῦνομα, παρὰ τὸ ἰού ἐπὶ ῥῆμα.

Ἰφι, τὸ ἰσχυρῶς. ὡς ἀπὸ τοῦ νόστος νόστου γίνεται νο-
στόφι, καὶ κατὰ συγκοπὴν νόσφι, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ
ἴς ἰνός, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, γίνεται ἰνόφι· καὶ κα-
10 τὰ συγκοπὴν, Ἰφι. τὸ δὲ ι ἐστὶ μακρόν, ὡς δικατά-
ληκτον, ἴς, καὶ ἴν.

Ἰφια μῆλα, εὐτραφῆ, ἢ ἰσχυροποιὰ τῶν ἐσθίωντων· ἢ
κατ' εὐφημισμὸν, τὰ ἀσθενῆ, καὶ οὐκ ἰσχυρά.

Ἰφισ, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ Ἰφι. τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ πάν-
τα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον Ἰφιμέδουσα, Ἰφιγενής,
Ἰφικλῆς. Εὐφορίων αὐτὴν ἐτυμολογεῖ Ἐλένης καὶ Θη-
σέως ὑποβλητὴν δὲ δοθῆναι Κλυταιμνήστρᾳ· — οὕνεκα
δὴ μιν Ἰφι βιασαμένη Ἐλένη ὑπεγέλαιτο. Θησεῖ· — ἐξ
Ἐλένης καὶ Θησέως.

20 Ἰφικλος, ὁ ἥρως, Ἰφικλός τις ὦν· ταχύτατος γὰρ ἱστο-
ρεῖται· καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, Πρωτεσίλαος καὶ Πο-
δάρκης.

Ἰφθιμος, ὁ ἰσχυρὸς καὶ γενναῖος. ὡς παρὰ τὸ ἄνθος γί-
νεται ἄνθιμος, καὶ κύδος κύδιμος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ
Ἰφι, Ἰφθιμος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θῆτα· ἢ ὡς περ παρὰ
τὸ πρῶτ, πρῶτιμος καὶ ὀφέ, ὀψιμος· ἅμα δὲ τῷ πλεο-
νασμῷ τοῦ θῆτα, καὶ ὁ χρόνος ὑπερεβιβάσθη· καὶ ἡ
μὲν ἀρχουσα, θέσει μακρὰ ἐστίν· ἢ δὲ παραλήγουσα,
φύσει. οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι σύνθετός ἐστι, παρὰ τὸ Ἰφι
30 καὶ τὸ θυμός, Ἰφίθυμος· καὶ συγκοπὴ, Ἰφθιμος. οἷστι-
σιν ἀντίκειται τὸ θηλυκόν, Ἰφθίμη ὄν. εἰ γὰρ ἦν σύν-
θετον, ἡμελλεν εἶναι κοινὸν τῷ γένει· τὰ γὰρ σύνθετα

κοινὰ εἰσι τῷ γένει· οἶον, ὁ Φιλόσοφος, καὶ ἡ Φιλόσο-
φος· ὁ πάνσοφος, καὶ ἡ πάνσοφος· ὁ αἰοικος, καὶ ἡ
αἰοικος· χωρὶς εἰ μὴδὲν πλέον σημαίνει τοῦ ἀπλοῦ· διὰ
τὸ ἐναντίος, ἐναντία· ἐναντίβιος, ἐναντιβία· ἐναλίγκιος,
ἐναλιγκία. ταῦτα γὰρ κοινὰ εἰσι τῷ γένει· ἀλλ' οὐκ
ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐδὲν πλέον σημαίνει τοῦ ἀπλοῦ.
τὸ γὰρ ἀντίος καὶ ἐναντίος, καὶ τὸ ἀλίγκιος καὶ ἐνα-
λίγκιος, τὰ αὐτὰ σημαίνει ἅπερ καὶ τὰ ἀπλά. σημαίνει 40
δὲ τρία, τὸν ἰσχυρόν, ὡς τὸ, Ἰφθίμους ψυχὰς· —
τὸν πολὺν, ὡς τὸ, Οἱ ἐ μέγαν περ εόντα, καὶ Ἰφθιμον
καὶ ἀγαθόν· — τὴν συνετήν, ὡς τὸ, Ἰφθίμη ἄλοχος
Διομήδους Ἰπποδάμεια.

Ἰχθύς παρὰ τὸ ἰθύω τὸ ὁρμῶ, ἰθύς, καὶ ἰχθύς.

Ἰχνος, παρὰ τὸ ἰσχεῖν (ὃ ἐστὶ συνέχειν) ὅλον τὸν πόδα·
ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνέχεσθαι τῆς γῆς.

Ἰχνιον, Ἰχνος, πάτημα· ἀπὸ τοῦ αἰζω· ἢ παρὰ τὸ ἰζω,
ἰγμαι, ἰχνιον, ὡς παίζω, παίγνιον. προπαροξύνεται,
ὡς τὸ ἀράχνιον· οὐ γὰρ ἐστὶν ὑποκοριστικόν, ἀλλ' ἀπὸ 50
ῥήματος ἐσχημάτισται. εἰς τὸ θηρίον.

Ἰχώρ, τὸ σσηπὸς αἷμα. ἀπὸ τοῦ ἰσχω τὸ λεπτύνω,
ἰσχώρ, καὶ ἰχώρ, τὸ λεπτύνον τὸ σῶμα ἐν τῷ κατα-
στάζειν· ὅθεν καὶ τὸ ἰῶτα φύσει μακρόν, ὡς ἐν τῷ
γίνεται, γίνεται. ζῆται εἰς τὸ ἰσχανόων. κλίνεται ἰχω-
ρος· ἢ αἰτιατικῇ, ἰχώρᾳ· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἰχώ· —
ἀπ' ἰχώ χειρὸς ὁμορξεν, Ἰλιάδος ε'. τὰ γὰρ εἰς ὠρ
ὁξύνει ἀρσενικὰ διὰ τοῦ ὠ κλίνεται, ἰχώρ, ἰχώρος· 481
ἰχώρ, ἰχώρος.

Ἰψ, ὁ σκώληξ. τὰ εἰς ιψ πᾶσαν δίφθογγον ἀποστρέφε-
ται. γίνεται παρὰ τὸ ἰπτω τὸ βλάπτω, ἰπω, ἰψ. κλί-
νεται ἰπός, ὡς θρίψ, θριπός, καὶ ἱξ, ἰκός· καὶ σῆς,
σητός. ἴπες δὲ εἰσιν οἱ σκώληκες οἱ ἐσθιόντες τὰ κέρα-
τα, οἶον, Μὴ κέρα ἴπες ἔδοιεν· — θρίπες δὲ εἰσιν,
οἱ ἐσθιόντες τὰ ξύλα σκώληκες· σῆτες δὲ, οἱ ἐσθιόν-
τες τὰ ἱμάτια· ἴνες δὲ, οἱ ἐσθιόντες τὰς ἀμπέλους,
ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων· κίες δὲ, τῶν πυρῶν
καὶ κριθῶν.

Ἰώ τὸ ἐπὶ ῥῆμα, ἐκ τοῦ ἰωὴ κατὰ συγκοπὴν· Τρύφων 10
δὲ λέγει, ὅτι τὸ ἰω τὸ κλητικόν προσέλαβε τὸ ι καὶ
ἐγένετο ἰώ· εἴτα τὸ ἰω περισπᾶται· τὸ δὲ ἰώ ὁξύνεται,
οἶον, ἰώ ὦ Ἀπόλλων, ἰώ ὦ Ἀπολλώνιε, ἰώ Λακεδαι-
μον. ἀλλὰ σχετλιαστικόν καὶ βακχευτικόν, οὐχ ὑπο-
πίπτει ἀναλογία. περὶ παθῶν.

Ἰωή, σημαίνει τὴν πνοήν. παρὰ τὸ ἴημι, γίνεται ἰή· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ω. ἰωὴ καὶ ἡ Φωνή, παρὰ τὸ ἰω γίνε-
ται, ἢ διάνουμένη εἰς ἀκοήν.

Ἰών, μετοχὴ δευτέρου ἀορίστου· τὸ θέμα, ἰω· ὁ δεύτερος
ἀόριστος, ἰόν· ἰών, ἢ μετοχὴ. 20

Ἰωγή, ἡ σιέπη· ἀπὸ τοῦ ἰέναι· τὸ γὰρ σιέπον ἐπὶ πᾶν
ὃ σιέπει ἴεται· καὶ ὑπωγαί δὲ αἱ ὑπαγωγαί καὶ
σιέπει.

Ἰωκή, ἢ διώξις. παρὰ τὸ διώκω, διωκή· καὶ ἀποβολὴ τοῦ
δ, ἰωκή. σημαίνει καὶ τὴν ἀπειλήν.

Ἰωκά τε δακρυόεσσαν. τινὲς γὰρ ἰώ· εἴτα, καταδακρυό-
εσσαν. γίνεται δὲ ἐκτεσμον· ὁ γὰρ Ὀμηρος ἰώκα τὴν
ἰωκὴν λέγει, ἡγοῦν τὴν διώξιν, ὡς Ἡσίοδος τὴν κρόκην,
κρόκα. ὥστε μεταπλασμός ἐστιν.

Ἰωξίς, ὡς ἐκ τοῦ λέγω λέξω γίνεται λέξις, καὶ ἔξω ἔξις, 30
οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ διώκω, διώξω, διώξις· καὶ ἀποβολὴ
τοῦ δ.

Ἰωχμός, διώξις, τάραχος. παρὰ τὸ διώξω, διωγμός· καὶ
τροπὴ τοῦ γ εἰς χ, καὶ ἀποβολὴ τοῦ δ, ἰωχμός.

Ἰώ, τὸ πορεύομαι· ἐξ οὗ καὶ ἱερόν, ὁ ἀνεκτός τόπος
εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ.

Κ.

Κάππα τὸ στοιχεῖον· ὅτι Κάπυός ἐστιν εὖρεμα· ἢ κάππά
 40 τι ὄν, τὸ ἔχον ὄπα, ὃ ἐστὶ Φωνήν· τὰ γὰρ ψιλὰ ὑπο-
 νάτω τῆς γλώττης ἔχει τὴν προφορὰν τῆς Φωνῆς· καὶ
 κῆπος, χῆπος τις, ὃ ἔχων τὴν πόσιν διὰ τοῦ ὕδατος
 τοῖς Φυτοῖς.

Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ· ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ.
 διαφέρει δὲ ἀποχειροτονία καὶ διαχειροτονία· καταχει-
 50 ροτονία γὰρ ἐγένετο οὕτως· ἔλεγεν ὁ κῆρυξ οὕτω·
 Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν· ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· εἴτα οἱ
 θέλοντες ἐξέτειναν τὰς χεῖρας· καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο
 καταχειροτονία· λοιπὸν πάσας ἠρίθμουν τὰς χεῖρας·
 καὶ ἐώρα ὁ κῆρυξ, ποῖαι πλείους εἰσὶ τῶν Φασκόντων
 αὐτὸν ἀδικεῖν, ἢ μὴ· καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν πλείους, ἢ
 γνώμη ἐκείνη ἐπεκράτει.

ΚαΦρεὺς ἔχει μὲν καὶ Εὐβοία πρὸς τῇ ἐξῆς Θαλάσῃ
 ΚαΦρεά· — καΦρεὺς δὲ λέγεται τόπος Θαλάσσης
 πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς τραχὺς καὶ τεναγῶδης, σκοπέλοις
 482 διειλημμένος, καὶ ἔρμασι καὶ χοιράσι, καὶ τὰ πρὸς
 ἀπόβασιν ἀπορώτατος, ἅτε κρημνοῖς περιστοιχιζόμενος,
 καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἐστὶ καὶ διηνεκῆσι τοῖς
 ἀνέμοις καταπνεύμενος, ὡς ὁ παρ' Ὀμήρῳ προβλής
 σκόπελος, τὸν οὐποτε κύματα λείπει Παντοίων ἀνέ-
 μων· — καΦρεὺς ὦν καὶ αὐτός, καὶ ἴσως εἴρηται ἀπὸ
 τοῦ καταπνεῖσθαι ἀνεκτότως· κάπος γὰρ τὸ πνεῦμα·
 ἀφ' οὗ καὶ Ὀμηρος, Αἶαντα εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον
 ἄγον κεκαφῆότα νίκη· — οἶονε πνευστιῶντα, ἦτοι τὰ
 τοῦ πολεμικοῦ ἀγῶνος καμάτω, ἢ τῇ ἀγερῶχίᾳ τῆς νί-
 10 κης, τῆς χαρᾶς αὐτῶ τοὺς ἀναπνευστικούς πόρους κα-
 τευρυνάσης, καὶ πέρα τοῦ συνήθους ἐπισπᾶσθαι τὸ
 πνεῦμα κατεπειγούσης· παρ' ὃ δὴ καὶ τινες ἔλαθον τε-
 λείως ἐμπνευστιότες, μὴ δυνηθέντες τοσούτον τὸ ἐκτο-
 σθεν ἐπισπᾶσθαι πνεῦμα, ὅσον ἐξήρνεσε τὴν ἀπὸ
 τῆς χαρᾶς εὐρυχωρίαν πληρῶσαι· ἢ ὅτι συναπέρχεται
 τῇ εὐρύτητι τοῦ συμπτώματος πᾶν τὸ ψυχικὸν πνεῦμα,
 ὡς ἀπὸ τινος παρὰ λόγον ἐκραγέντος στόματος ἀμέτρως
 ἐκχεόμενον.

Κάββαλις, ὁ καταβάλλων, ὁ ἀπὸ κάπης ἄλις ἐσθίων·
 ἢ καββάλης, ὁ καταβάλλων, οἶον ὁ ἀπὸ ἄλλης κάπης
 20 ἐσθίων.

Κάβαισος, ὁ ἀπληστος, διὰ διφθόγγου, προπαροξύνεται·
 παρὰ τὸν κάβου, ὃ ἐστὶ μετασιτικόν. Κρατίνος Μαλθα-
 νοῖς, ἐστὶ δὲ κύριον πεποιημένον παρὰ τὴν αἴσαν. Ὠρος
 ὁ Μιλήσιος.

Καβήσος, πόλις Θράκης· ἀπὸ Καβήσου.

Κάβαξ, πανούργος.

Κάβειροι, ὀνόματα θεῶν τεσσάρων, Ἀξίερος, Ἀξιώκερ-
 σα, Ἀξιώκερτος. Ἀξίερος μὲν οὖν ἐστὶν ἡ Δημήτηρ·
 Ἀξιώκερτα, ἢ Περσεφόνη· Ἀξιώκερτος δὲ, ὁ ἄδης. Κά-
 30 βειροι δὲ δοκοῦσι προσηγορεῖσθαι ἀπὸ Καβείρων ὀρέων
 Φρυγίας· ἐπεὶ ἐντεῦθεν μετηνέχθησαν. οἱ δὲ, δύο εἶναι
 τοὺς Καβείρους· πρεσβύτερον μὲν, Δία· νεώτερον δὲ,
 Διόνυσον.

Κάγκαννα, τὰ ξηρὰ ξύλα καὶ εἰς καῦσιν ἐπιτήδεια, οἶον-
 εἰ κατὰκινά τινα ὄντα· παρὰ τὸ καίνειν τὸ κόπτειν,
 συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ τέκω,
 γίνεται τέκνον καὶ τέκνον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ καῖω,
 γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κάνον· καὶ κατὰ ἀναδιπλα-
 40 σιασμόν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, κάγκανον.

Καγχαλώσι, χαίρουσιν. ἐκ τοῦ χαίρω, χαρῶ· κατὰ με-
 ταθεσιν τοῦ ρ εἰς λ, χαλῶ· ἢ παρὰ τὸ χῶ, χλῶ, καὶ
 χαλῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, χαχαλῶ· καὶ πλεο-

νασμῷ τοῦ γ, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ, καγχαλῶ· ἐστὶ
 δὲ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· παρὰ τὸ ἐν
 χαλάσματι εἶναι τὴν ψυχὴν χαίρουσαν· εἶγε τὸ ἐναν-
 τῖον ἐν τῇ λύπῃ συνέσταλται. ἐνθα τὸ ἄχεσθαι, παρὰ
 τὸ μὴ διαχεῖσθαι. ἐστὶ δ' ὅτε καὶ τὸ ἐν τῇ λύπῃ συ-
 στέλλεσθαι σημαίνει. τὸ πληθυντικόν, καγχαλάομεν
 καγχαλῶμεν· τὸ τρίτον, καγχαλάουσι, καγχαλῶσι· καὶ 5^ο
 πλεονασμῷ τοῦ ο ποιητικῶς, καγχαλωσι, τουτέστιν ἐν
 χαλάσματι ποιοῦσι τὴν ψυχὴν, Ἰλιάδος γ'.

Κάδος, σπυῖός τι. παρὰ τὸ χαδῶ χαδῆσω, ὃ δηλοῖ τὸ χω-
 ρῶ, ῥηματικὸν ὄνομα χάδος, καὶ κάδος, τὸ χωρητικόν
 ἀγγεῖον. καὶ καδίσκοι, ὑδρῖαι χαλκαῖ, εἰς αἷς καθίσεντο
 αἱ ψῆφοι τῶν δικῶν.

Κάδης, ὄνομα τόπου παρὰ τῷ προφῆτῃ Δαβὶδ, Καὶ συσ- 485
 σείσει κύριος τὴν ἔρημον Κάδης· — σημαίνει καὶ τὸν
 ἀγιασμόν καὶ τὴν ἀγίαν, παρὰ τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ.
 Κάειρα, σημαίνει τὴν ἀπὸ Καρίας γυναῖκα. τὸ εἶρα (ὃ
 σημαίνει τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν μαρτυρίαν) καὶ τὸ Κάει-
 ρα ἀμφιβάλλονται. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ μάναρ μάναρος
 γίνεται μάκαιρα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Κάρ Καρός γίνεται
 Κάϊρα· καὶ κατὰ διάλυσιν Κάϊρα· καὶ τῷ λόγῳ τῶν
 εἰς ρα θηλυκῶν, Κάειρα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. ζῆται 10
 εἰς τὸ πρῶειρα.

Κάθαρμα, παρὰ τὸ καθαίρω· ὁ μέλλων, καθαρῶ, κειά-
 θαρμα, κειάθαρμα· οἶονε τὸ ἀποκαθάρισμα. Δεῖ γι-
 νώσκειν, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀορίστου τῶν ἀπὸ μελλόντων περι-
 σπωμένων τῶν διὰ τῆς αἰ διφθόγγου οἱ Ἴωνες τρέπου-
 σι τὸ α εἰς η, καθαρῶ, κειάθηρα· μιανῶ, ἐμίηνα· ση-
 15 μανῶ, ἐσήμηνα, καὶ ἐσημηνάμην. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ
 οἱ Ἀθηναῖοι.

Καθίζω, ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἴζω· Ἄλλους
 μὲν Τρῶας κάθισον· — ἀντὶ τοῦ καθίδρυσον, καθεσθῆ-
 ναι ποίησον. ὁ μέλλων, καθίσω. ἢ δὲ τέταρτη διαφορῆ- 20
 ται· ὁ Ἀττικὸς μέλλων, καθιῶ· ἐπὶ γὰρ τῶν διὰ τοῦ
 ἴζω ῥημάτων· — τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβῶς πρόσκειται,
 ἐπεὶ καὶ ἐπὶ τῶν δυσυλλάβων οὐ ποιοῦσι.

Καθ' ἡμῶν] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι δασέος Φωνήεντος ἐπιφε-
 25 ρομένου, τρέπεται τὸ ψιλὸν σύμφωνον εἰς δασύ· οἶον
 κατὰ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν· ἐπὶ ἡμᾶς, ἐφ' ἡμᾶς. ψιλοῦ δὲ
 Φωνήεντος ἐπιφερομένου, οὐ τρέπεται τὸ δασύ σύμφω-
 νον, Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱόν· — τοῦτο δὲ γίνεται,
 ἐπεὶ καὶ τὰ δασέα ἐπικρατέστερά εἰσι καὶ ἰσχυρότερα τῶν 30
 ψιλῶν.

Κάθημαι] ἔω, ἔημι, ἔεμαι· καὶ κράσει, ἦμαι· καὶ μετὰ
 τῆς κατὰ, κάθημαι. διατὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον; πᾶν
 παθητικόν εἰς μαι λῆγον ἀπὸ τῶν εἰς μι κλινόμενον,
 ἐν τῇ συνθέσει, τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν·
 κειμαι, ἀπόκειμαι.

Κάθου] ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ καθέζομαι, ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ
 δευτέρος ἀρίστος, ἔον· ὁ μέσος, ἐόμην, ἔου· καὶ κρά-
 35 σει, οὐ· τὸ προστακτικὸν μετὰ τῆς προθέσεως, κάθου.
 ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἀπὸ τοῦ κάθησο, ἀποβολῇ τοῦ σ,
 καὶ τροπῇ.

Καθηκόντως, δεόντως, πρεπόντως.

Καθωσιωμένος, ἀνακείμενος, ἐγγεγραμμένος.

Καθεῦθε] Ἐνθα καθεῦθε ἀναβάς· — ἀντὶ τοῦ ἐκοιμᾶτο.
 τὰ ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἀρχόμενα ῥήματα, κατὰ τοὺς
 παρωχημένους χρόνους ἐν τοῖς ὀριστικοῖς ἀπαθῇ ὄντα,
 Φυλάττει τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει· οἶον, εἶχον, κατεῖ-
 40 χον· εὔδε, καθεῦδε. καὶ τὸ καθῆσθαι· Πᾶν ἀπὸ ὁμο-
 τόνου καὶ ὁμοχρόνου θέλει· —

Καθῆστο] ἀπὸ τοῦ ἔζω, εἶσμαι· καὶ ἦσμαι, Δωρικῶς·
 50 ἦσμεν, ἦσο, ἦστο· καὶ ἐν συνθέσει, καθῆστο. οἱ δὲ
 τοιοῦτοι παρακείμενοι καὶ ὑπερσυντέλειοι, εἴαν ἔχωσι
 δύο σύμφωνα, ἐν τῇ συνθέσει φυλάττουσι τὸν τόνον·
 οἷον, ἦγμαι, κατῆγμαι· ἦργμαι, κατῆργμαι. εἰ δὲ ἀπὸ
 τοῦ ἔμι ἦν, ἦν ἂν ἦτο, καὶ ἀνεδίδου τὸν τόνον. ἔω,
 ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ παρακείμενος, ἦμα· ὁ παθητικός,
 ἦμαι· ὁ ὑπερσυντέλειος, ἦσμεν· τὸ τρίτον, ἦστο καὶ
 484 καθῆστο. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔμι, ὁ μέλλων, ἦσω. οὐκ ἀνεδόθη
 δὲ ὁ τόνος· ἐπειδὴ καὶ ὡς ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι πᾶς πα-
 ρωχημένος ὀριστικὸς ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχόμενος, καὶ
 ἀπὸ Φύσει μακρᾶς, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει καὶ ἐν
 τῇ συνθέσει· χωρὶς τοῦ οἶδα, σύνοιδα, Αἰολικῶς· καὶ
 τοῦ οἶδα, κατόισδα, Αἰολικῶς· καὶ τοῦ εἶξα, ὑπόειξα·
 καὶ τοῦ εἶκον, ὑπόεικον. ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ
 κανόνος ταῦτα· εἶχον, κατεῖχον· ὦγε, ἀνῶγε· ὤσμαι,
 ἀπῶσμαι· ὦγμαι, ἀνῶγμαι. πρόσκειται, παρωχημένος
 ὀριστικὸς, διὰ τὸ εἶπε, ἔειπε· εὐρέ, ἔφευρε· καὶ κά-
 10 θευδε. ταῦτα γὰρ οὐκ εἰσὶν ὀριστικά, ἀλλὰ προστακτι-
 κά. πρόσκειται, ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχόμενα, διὰ τὸ κείτο,
 κατέκειτο· χεῦε, κατέχευε. πρόσκειται, ἀπὸ Φύσει μα-
 κρᾶς, διὰ τὸ ἴξε, ἔφισε. τοῦτο δὲ τὸ ἴξε, κοινῶς μὲν,
 μακρὸν ἔχει τὸ ἰῶτα Φύσει, ἐξ οὗ τὸ ἐφίξε προπερι-
 σπώμενον· Ἀττικοὶ δὲ, ἢ ποιηταί, συστέλλουσιν αὐτὸ,
 τουτέστι θέσει μακρὸν αὐτὸ ἔχουσιν· ἐξ οὗ τὸ ἐφίξε
 προπαροξύτανον.

Κάθη] ὅτι τὸ κάθη, καὶ δύνη, καὶ μέμνη, καὶ
 τὰ ὅμοια, παράλογά εἰσι. τὸ μὲν γὰρ κάθη καὶ δύνη,
 20 ἐνεστώτες εἰσὶ παθητικοὶ τῶν εἰς μι· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ
 εἰς μι παθητικὸς ἐνεστώς, τροπῇ τοῦ κατὰ τὸ τρίτον
 πρόσωπον τ εἰς σ, ποιεῖ τὸ δεύτερον, ὡς ἴσταται, ἴστα-
 σαι. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ κάθημαι κάθηται κάθη-
 σαι, καὶ δύναμαι δύναται δύνασαι. τὸ δὲ μέμνη, πα-
 θητικὸς ἐστὶ παρακείμενος· πᾶς δὲ παθητικὸς παρακεί-
 μενος, τοῦ τρίτου τὸ τ τρέπων εἰς σ, τὸ δεύτερον ποιεῖ
 οἶον, νενόηται νενόησαι. οὕτως οὖν καὶ μέμνηται, μέ-
 30 μνησαι. παραλόγως ἄρα καὶ τὰ τρία. ἐστὶ δὲ εἰπεῖν
 περὶ αὐτῶν οὕτως· ἐστὶ μέμνημαι· τὸ δεύτερον, μέμνη-
 σαι· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἰωνικῶς, γίνεται μέμνηται·
 καὶ κατὰ συστολήν, μέμνεαι· καὶ κατὰ κράσιν τῶν
 Φωνήεντων, μέμνη· καὶ μένει τὸ ι ἀνενφώνητον.
 ὁμοίως καὶ τὸ κάθημαι καὶ δύναμαι, κάθησαι καὶ δύ-
 νασαι· ἀποβολῇ, κάθηται καὶ δύναται· καὶ συστολῇ, κά-
 θεται καὶ δύναται· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς η, κάθη
 καὶ δύνη. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.

Κακία, παρὰ τὸ κάτω κειωρημέναι.

Κακός, ἐπὶ τοῦ δειλοῦ, παρὰ τὸ χάζω χάζομαι κακός
 καὶ κακός, ὁ ὑποχωρῶν καὶ Φεύγων· ἐπὶ δὲ τοῦ ἄλλου,
 40 καταχρηστικῶς· ἐκεῖνον γὰρ πάντες ὑποχωροῦμεν. ση-
 μαίνει τὸν δειλόν, ὡς τὸ, Τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέ-
 πεται χρεὼς ἄλλυδις ἄλλη· — καὶ τὸν εὐτελεῖ, ὡς τὸ,
 Ὅς δ' ἦτοι εἶδος μὲν ἦν κακός, ἀλλὰ ποδώνης· —
 σημαίνει καὶ τὸν πονηρόν, ὡς τὸ, Λαμπρότερος μὲν
 ὄγ' ἐστὶ, κακὸν δὲ τε σῆμα τέτυκται· — Κακός χρόλος,
 ὁ χρόνον διατιθέμενος ἐπὶ τὸ χειρόν. ἢ σκώπτων, ἢ
 σινόμενος.

* Κάκοσμος, ὁ κακῶς ὄζων.

Κακόχαρτος ἔρις, Ἡσίοδος. ἀμφίβολος· ἦτοι γὰρ ἢ ἐπὶ
 κακῷ χαίρουσα, ἢ ἐφ' ἢ οἱ κακοὶ χαίρουσι.

50 Κακοδαίμων, ὁ θεῷ ἐπαχθής, καὶ τὴν ψυχὴν ἔχων
 ἐμπαθῆ.

Κάκη] τὴν κάκην ἐπὶ τῆς κακίας τάττουσι· παρὰ τοῦ μετὰ
 κακίας τὸ ζῆν περιποιουμένου διὰ τὸ ρίπτειν τὰ ὄπλα.

Κάκητος, σημαίνει τὸν κολαζόμενον, ἢ κακίζόμενον. παρὰ
 τὸ κακίζω κακίσω κάκιστος καὶ κάκητος, ὁ κάκιστος.

Κακηάβη, σπείος πρὸς ἔψησιν ἐπιτήδειον. παρὰ τὸ κά- 485
 πτω, ὁ σημαίνει τὸ κοιλαίνω, ὄνομα κάβη· καὶ πλεο-
 νασμῷ τοῦ κ, καὶ διπλασιασμῷ, κακηάβη. ἀναλογώτε-
 ρον δὲ θέλει λέγεσθαι ἢ κακηάβος. τὸ γὰρ ἀρσενικὸν
 ὁ κακηάβος, παντελῶς ἀδόκιμον.

Κακκείοντες] Οἱ μὲν, κακκείοντες ἔβαν· — κατακοιμη-
 θήσόμενοι ἐπορεύθησαν. ἐν τοῦ κω τὸ κοιμῶμαι, κέω·
 καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κείω· ἢ μετοχή, κείων κείοντες,
 κείοντες· καὶ κακκείοντες κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. ἐστὶ
 δὲ ἐνεστώς καὶ παρατατικός· σημαίνει δὲ ἐμφασιν μέλ- 10
 λοντος. τὸ δὲ κω, σημαίνει δύο· τὸ κοιμῶμαι, ἐξ οὗ
 καὶ κώτη· τὸ κείω, ἐξ οὗ καὶ τὸ, Κειάμενοι πυρὰ
 πολλά· — ἐν τοῦ κείω τὸ κοιμῶμαι, κείοντες· ἢ εὐ-
 θεῖα τῶν πληθυντικῶν, κείοντες· μετὰ τῆς κατὰ, κα-
 τακκείοντες· καὶ συγκοπῇ, κακκείοντες. τὰ δὲ τοιαῦτα
 τῶν ῥημάτων, ὡς αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἐπιθυμητικῶς
 ἔχοντος δηλοῦνται. τὸ γὰρ βρωσείω, τὸ βρωτικῶς· καὶ
 τὸ κακκείοντες, τὸ κοιμητικῶς· καὶ τὸ ὀφείοντες, τὸ
 ὀπτικῶς ἔχειν. Τῷ ῥ' οἷγ' ὀφείοντες, Ἰλιάδος ξ', ἀντὶ
 τοῦ ὀπτικῶς ἔχοντες, ἰδεῖν θέλοντες· καὶ τὸ πολεμη- 20
 σείοντες, τὸ πολεμικῶς ἔχοντες.

Κάλαθος, κυρίως εἰς ὃν τὰ κάλλη ἀποτίθεται· κάλλη
 δὲ εἰσι τὰ βεβαμμένα ἔρια· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ
 ἐπὶ τοῦ δεκτικοῦ τῶν τυρῶν καὶ σταφυλῶν. ἢ παρὰ τὸ
 γάλα, γάλαθος, εἰς ὃν τὸ γάλα ἐπιτίθενται τυρεύοντες.

* Καλαμευτής, ὁ ἀλιεύς· ἀλλὰ κυρίως ὁ τοῖς καλάμοις
 ἀλιεύων.

Κάλαμος, παρὰ τὸ καλῶς ἀμαρῆσθαι. καλαμίδας, τὰς νῦν 30
 λεγόμενας ὠλένας· ἐπεὶ ἀπὸ καλάμων γίνεται. ἢ τοὺς
 θηλυκοὺς καλάμους τοὺς προσυνδέσμους.

Καλαμογλυφεῖν] οὔτε ἐν τῷ γλύφῳ ἐνεστώτι, οὔτε ἐν τῷ
 γλύφειν ἅπαντα ἢ σύνθεσις ἐγένετο, ἀλλ' ἐν τῷ ὀνό-
 ματι· οἷον, καλαμόγλυφος, καλαμογλυφῷ.

Καλαύροψ καλαύροπος, ἢ βοσκολικὴ ῥάβδος. ἐστὶ δὲ ξύλον
 κατὰ τὸ ἕτερον μέρος ῥοπήν ἔχον, ὃ ἐστὶ καμπήν· πα-
 ρὰ τὸ ῥέπειν τὸ κάλον εἰς ἓν μέρος, ἐν ᾧ ἐστὶ παχύ·
 καὶ ἡ καλουμένη κορδύλα, καὶ κορύνη, καὶ ῥόπαλον. 40

Καλήζω, κατὰ διάλεκτον. οἱ Αἰολεῖς τὰ τῆς πρώτης συ-
 ζυγίας διὰ τοῦ η προφέρουσιν, ἀδικῶ· Ὡψά τ ἀδι-
 κήη· — ποθέω, ποθήω· οἶον, Καὶ ποθήω καὶ μάχο-
 μαι· — οὕτως οὖν καὶ καλῶ· παρὰ μὲν Ἰωσι, καλέω·
 παρὰ δὲ Αἰολεῦσι, καλήω· παρὰ δὲ Κυπρίοις, καλήζω.
 τοῦτο δὲ ἡγοῦνται κατὰ συγκοπὴν γεγονέναι κλήζω· οὐκ
 ἐστὶ δὲ· εὐρίσκωμεν γὰρ αὐτὸ σὺν τῷ ι· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
 κλέος κλεῖζω καὶ κληῖζω καὶ κλήζω, ὡς χρέος, χρεῖ-
 50 ζω, χρήζω, καὶ χρήζω.

Καλήμεναι, καλεῖν· ἀπὸ τοῦ καλήω ἀπαρέμφατον.

Καλία, κυρίως ἢ ἐκ κάλων κατασκευαζομένη οἰκία, μήπω
 εὐρεθέντων λίθων εἰς ἐργασίαν· καταχρηστικῶς δὲ καὶ
 ἐπὶ τῶν λιθίνων οἰκιῶν. Ἡσίοδος, Οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς
 ἀνὴρ πίμπλησι καλίην.

Καλός, ἐκ τοῦ κάλλος· ἢ παρὰ τὸ κάζω· ὁ μέλλων, κά-
 σω· ῥηματικὸν ὄνομα, καλός. ἢ παρὰ τὸ καλῶ, ἐκ τοῦ
 καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον, ὡς ἀγαθόν, ἐφ' ὃ ἀγαπ
 486 θέομεν. ἢ παρὰ τὸ κηλεῖν· πάντες γὰρ κηλούμεθα τῷ
 καλῷ καὶ θελγόμεθα. ἢ παρὰ τὸ θέλω.

Καλοκαγαθία· ἀπὸ συντιθεμένου ὀνόματος γίνεται· οἷον
 θεοῖς ἐχθρός, θεοεχθρία, οὕτω καλὸς καὶ ἀγαθός, κα-
 λοκαγαθία.

Καλόπους, κυρίως ὁ ξύλινος πούς· κάλον γὰρ τὸ ξύλον.
 Κάλοι, χάλοι τινὲς ὄντες, οἷς χαλᾶται τὰ ἴστια.

- Καλινδοῦμαι, τὸ κυλίσσασθαι· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ υ εἰς α
10 τρέπουσι, τὰς σάρκας σύρκας λέγοντες. ἐπεὶ οὖν τρέ-
πεται τὸ α εἰς υ, δηλονότι τρέπεται καὶ τὸ υ εἰς α·
καὶ οὕτως ἐκ τοῦ κυλίω γίνεται καλίω· καὶ πλεονα-
σιῶ τῶν συμφώνων, καλίνδω.
Κάλα, ἡ διδασκαλία.
Καλῳδῖον, τὸ σχοινίον. σὺν τῷ ι γράφεται· καὶ ὠφείλεν
εἶναι καλίδιον· ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενι-
κῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ συμφώνου ἀρχεται, οἷον κά-
20 λος κάλου· τότε γὰρ διὰ τοῦ ἰδίου γίνεται ἡ παραγωγή·
οἷον, γνώμη γνωμίδιον. ἀλλὰ συνεξηκολούθησε τῷ λα-
γῳδίον, στῳδίον· σημαίνει τὴν στοάν.
Καλύβη, ἐκ τοῦ καλύπτω κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς φ,
οἷον καλύφη τις οὔσα.
Καλυψά, ἡ μὴ ἀπλή, καλύπτουσα δὲ τὸ διανοούμενον·
Ὅμηρος, — δολόεσσα Καλυψά.
Κάλυμνος, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος· ἀντὶ τοῦ καλίμμιος· ὁ
γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδονῶν μετήνεγκε τὸ σπέρμα.
Νήσους περὶ Καλυδνάς: — ἃς ὁ Ἀπολλόδωρος φησὶ
λέγεσθαι Καλύδνας, ὡς καλύβας.
Κάλχας, παρὰ τὸ καλχαίνειν, ὃ ἐστὶ κατὰ βάθος μερι-
30 μνᾶν· καὶ κάλχη, ἡ πορφύρα· ὅθεν παρ' αὐτὴν πορ-
φύρειν, τὸ μεριμνᾶν. ἡ παρὰ τὸ κάλχη, ὃ σημαίνει
τὴν βοτάνην, δι' ἧς ἡ πορφύρα βάπτεται. κάλχας δὲ,
ὁ τὰ βάθη τῶν μαντείων ἐρευνῶν· ἡ ὁ τοῖς βασιλεῦσι
τὰ ἐκ θεοῦ μαντεύματα φανερῶν.
Καλχηδών] περὶ τὸν ποταμὸν πόλιν ἰκτίζουσι· καὶ ὁμωνύ-
μως αὐτῷ τὴν πόλιν ὠνόμασαν.
Κάλυξ, ἄνθος ῥόδου μεμνός· παρὰ τὸ καλύψω. ἡ ἡ τοῦ
ῥόδου κεφαλὴ, καὶ ἡ νύμφη, καὶ τὸ ἐνώτιον.
Καλά] τὸ καλὰ, παρὰ Ἀλκμαῖν ἐστίν· οἷον, Καλὰ με-
40 λισδόμεναι.
Καλλάτις, πόλις ἐστὶ κτισθεῖσα ὑπὸ Ἡρακλεώτου. ὠνό-
μασται δὲ ἀπὸ τῆς παρακειμένης λίμνης. Ὄρος.
Κάλλη, τὰ ἀνδρ' ἢ τὰ πορφυρὰ ἱμάτια, ἢ τὰ βαπτὰ
ἔρια.
Κάλλαια, καλοῦνται τὰ κάτωθεν τῶν ἀλεκτρονίων ὥσπερ
γένεια, διὰ τὸ εἶναι ἀνδρᾶ καὶ πορφυρῶδη. τὰ πορ-
φυρὰ γὰρ κάλλη ἐκαλοῦντο. Εὐπολις, Βάπτειν τὰ
κάλλη περίσμενα τῇ θεῷ: — καὶ Αἰσχύλος, Ἐν ποι-
κίλοις γὰρ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν: — ἔνθα καὶ τὸ καλ-
50 λάϊνον. ἐστὶ δὲ χρῶμα ἀνδρῶν, ἢ τὸ βένετον χρῶμα
οὕτω λεγόμενον. ἐξ οὗ καὶ κέραμος καλλάϊνος.
Κάλλυντρον, κόσμιον· παρὰ τὸ κορῶ, ὃ ἐστὶ σαίνειν καὶ
καλλύνειν.
Καλλωπίζω, ἐκ τοῦ κάλλος, καὶ τοῦ ὦψ ὠπός τὸ πρὸς-
ωπον.
Κάλλος, παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ· ἢ παρὰ τὸ ἄλλω τὸ
πῆδῶ.
487 Καλλιπάρηον] τὰ δὲ παρὰ τὸ κάλλος ἐν συνθέσει γινόμε-
να διὰ τοῦ ι γράφεται. Καλλιπάρηον, καλὰς παρειὰς
ἔχουσαν· ἀπὸ μέρους, καλήν. παρειὰ δὲ, παρὰ τὸ ἐπαί-
ρω, τὸ συνεσταλμένον μέρος τοῦ σώματος. τὸ ρη, ἡ.
διατί; Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν εἰ δίφθογγον εἰς
ἡ τρέπουσιν· ἢ οἱ Αἰολεῖς.
Καλλισφύρου, εὐπρεποῦς, καλῆς· ἀπὸ μέρους, τῶν σφυρῶν.
Κάλλος, ἐπὶ τοῦ ἡμῖν νοουμένου· τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ
10 μύρου τῆς Ἀφροδίτης, Ὀδυσσεύς θ'. καὶ, Ἀχαιῖδα
καλλιγύναικα, ἀπὸ τῆς καλλιγύναιξ εὐθείας, τὴν καλὰς
γυναῖκας ἔχουσαν.
Καλλυντήρια, καὶ πλυντήρια, ἑορταὶ β' Ἀθήνησι.
Καλλιέρημα, ἐκ τοῦ κάλλος καὶ τοῦ ἔρημον, ὃ σημαίνει
τὸ πρόβατον, ὅπερ ὁ ποιητὴς προπερισπωμένως προφέ-

- ρει, — τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται: — σημαίνει δὲ τὸ ἱερεῖον,
καὶ τὴν θυσίαν. ἡ ἐκ τοῦ καλλιέρω καλλιέρῳσω καλ-
λιέρωμα· καὶ τροπὴ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν. καλλιέρημα
δὲ ἐστὶν ἑκαστον τῷ θεῷ Φίλον θυμα· καὶ Χριστιανοὶ
μὲν τότε καλλιεροῦσιν, ὅταν ἑαυτοὺς τῷ θεῷ προσά- 20
γῶσι πνεῦμα καὶ καρδίαν συνετριμμένην· Ἕλληνες δὲ
τότε καλλιερεῖν νομίζουσιν, ὅταν δαίμονι τινὶ θυσαντες,
ἐντόχῳσι τινὸς σημείου ἐν τῷ ἥπατι τοῦ ἱερέως· καὶ
τοῦτο καλοῦσι καλλιέρημα, ὅταν τῷ δαίμονι Φίλον τὸ
θυμα διὰ τῶν φαινομένων ἀπειτηλῶν ὀφείη σημείων.
Κάλλιμος, παρὰ τὸ κάλλος. ἡ δὲ διὰ τοῦ ἰμος παραγωγή
διὰ τῶν τριῶν γενῶν γίνεται· οἷον, σπόρος, σπόριμος·
ἀγωγή, ἀγώγιμος· κῦδος, κῦδιμος. γίνεται καὶ ἀπὸ ῥή-
ματος, προσδοκῶ, προσδόκιμος· θηράω θηρῶ θηράσω, 30
θηράσιμος.
Καλλίων καὶ κάλλιστος, οὐκ ἀπὸ τοῦ καλός, ἀλλ' ἀπὸ
τοῦ κάλλος. καὶ τοῦτο δηλοῖ καὶ ἡ γραφὴ καὶ ἡ σημα-
σία. ἡ γραφὴ, ὅτι καλός δι' ἐνός λ· τὸ δὲ κάλλιστος
διὰ δύο· ἡ σημασία, ὅτι ὁ ποιητὴς τὸ καλὸν ἐπὶ τοῦ
ἀνδρείου εἴωθε τάττειν, ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸν κακὸν
ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς· τὸν δὲ Νιρέα εἰδὼς ἀσθενῆ, ὅμως
φησὶ περὶ αὐτοῦ, Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ
Ἴλιον ἦλθεν.
Κάμαξ, ἀρσενικῶς μὲν, σημαίνει τὸ ὄρυγμα, ἢ τοὺς ἐν
τάφῳ πεπηγμένους πασσάλους πρὸς τὴν τῶν πολεμίων 40
ἐρωήν· θηλυκῶς δὲ, τὰς ῥάβδους ἢ δόνακας παραπεπη-
γότας ταῖς ἀμπέλοις. Ἡσιόδος, Σειόμενος φύλλοισι
καὶ ἀργυρέσι κάμαξι: — καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος σ', Εἰ-
στήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέσι: — τούτεστι,
πᾶσα δὲ ἐνεχαράκωτο ἡ ἀμπελος κάμαξι, τούτεστι
στύλοισι, οἵτινες εἰσὶ ξύλα ὀρθὰ πεπηγότα ταῖς ἀμπέ-
λοις· παρὰ τὸ κάμνειν ἐν τῷ βαστάζειν τὴν ἀμπελον,
οἷον καίμαξ τις οὔσα, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν.
Καυσία, εἴρηται μὲν καμελαύνκιον, παρὰ τὸ ἐλαύνειν τὸ 50
καῦμα· καὶ γὰρ ἡ καυσία εἶκε διὰ τὸ πρὸς τὸ καῦμα
εἶναι ἐπιτήδειον· ἐστὶ γὰρ τι κάλυμμα κεφαλῆς τοιοῦ-
τον. Ἀντίπατρος Θεσσαλονικεὺς ἐν ἐπιγράμματι, Καυ-
σίη ἢ τὸ πάροιθε Μακεδόσιν εὐνολον ὄπλον Καὶ σκέ-
πας ἐν νιφετῷ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ: — Ὄρος.
Κάμηλος, τὸ ζῶον· ὅτι χαμαὶ καθήμενη αἶρει τὸ φορ-
τίον, κάμηλος, καὶ κάμηλος. ἐτυμολογεῖται δὲ καὶ
παρὰ τὸ καμπτεῖν τοὺς μηρούς ἐν τῷ καθέζεσθαι, κά- 488
μηρός τις οὔσα καὶ κάμηλος.
Κάμιμος, παρὰ τὸ ὑπομένειν κισομένην. τὸ ι, μακρόν·
τὰ διὰ τοῦ ἰνος πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα ἐντείνουσι
τὸ ι, πλὴν τοῦ ἐχίνο, καμίνος· πρὸ δύο δὲ τὸν τόνον
ἔχοντα, συστέλλει, πλὴν τοῦ κάμιμος.
Κάμιρος, ὄνομα πόλεως, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, Λίνδου
Ἰήλυσσόν τε, καὶ ἠνεμόεντα Κάμιρον: — τὰ διὰ τοῦ
ἰρος ἐπὶ πόλεως λεγόμενα καὶ μὴ οὐδέτερα διὰ τοῦ ι
γράφεται, Πίστιρος, Στάλιρος, Κύστιρος, Δύστιρος, 10
Σίτιρος. τὸ ἡπειρος οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν· οὐκ ἐπὶ πό-
λεως γὰρ, ἀλλ' ἐπὶ χωρίου· οὔτε τὸ Στάγειρος· ἔχει
γὰρ οὐδέτερον τὰ Στάγειρα. τὰ δὲ ἄλλα πάντα διὰ
τῆς εἰ δίφθογγου γράφεται· χωρὶς εἰ μὴ ὥσιν ἀπὸ δι-
συλλάβου, μ' ἄγειρος, κάμειρος. εἰ μὴ ὥσιν ἀπὸ δι-
συλλάβου πρόσκειται, διὰ τὸ αἶρος.
Κάμνειν, ἐπὶ τοῦ ποιεῖν καὶ ἐργάζεσθαι, καὶ ἐπὶ τοῦ
νοσεῖν, καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων· προσλαμβάνον δὲ
τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, σημαίνει τὸ ἀπειπεῖν καὶ ἀπαγο-
ρεῦσαι καὶ ἀπογνῶναι, οἷον, Ἀπέκαμνον νοθετῶν· 20
ἀποκάμνω παραινῶν: — κάμνω σημαίνει τέσσαρα τὸ
κοπιῶ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἀναίρων: — τὸ κατα-

σπενάζω, ὡς τὸ, — κάμε τεύχων: — καὶ τὸ ἀσθενῶ, ὡς τὸ, Καμνόντων αἰχμαλώτων: — σημαίνει καὶ τοὺς τεθνεώτας, ὡς, — βροτῶν εἶδωλα καμόντων: — καὶ καμόντας ἀνθρώπους, ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντας, ἀποθανόντας. κάμω, ὁ μέλλων, καμῶ· ὁ μέσος παρακείμενος, κέκαμα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐκαμον· ἡ μετοχή, καμών καμόντος.

30 **Κάμπτω**] ἐκ τοῦ γόνυ γονάπτω, κατὰ παραγωγήν· καὶ συγκοπῇ, γνάπτω· καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς κ, καὶ ἐν ὑπερθέσει, κάμπτω.

Καμπή, ἡ καμπτομένη καὶ κεκαμμένη· καὶ καμπάς Φαμὲν, τόπον, ὡς κλάσιν πεπονθότων χωρίων. λέγεται δὲ καὶ ζωδάριον τι κάμπη, ἡ κάμπτουσα· τὰ μὲν τελευταῖα μέρη ἀποτείνει· τὰ δὲ πρὸς τῷ τραχήλῳ κάμπτει· εἰδ' οὕτως ἐπισύρει τὰ ὀπίσθεν.

Καμπύλος, ἐκ τοῦ κάμπτω.

40 **Καμπανοί**, ὅτι Κάμπον ἐκτίσαν πρὸς τὴν Κύμην, τόπον οὕτω λεγόμενον· ὅθεν καὶ κάμπη ἐκλήθη. οὕτως Ὄρος.

Κάμμορος, οἶονει κακόμορος· καὶ συγκοπῇ, κάμμορος.

Καμμύω, ἐκ τοῦ καταμύω, κατὰ τροπὴν.

Καμμονίην] κακῶς τῇ λέξει νέχρηται· καμμονία γὰρ ἐστὶ κυρίως, ἡ ἐκ μονομεροῦς νίκη, ἡ [ἐκ κατὰ μόνας μάχης] γινομένη νίκη, τούτεστιν ἡ μετὰ καταμονῆς νίκη, ἐπὶ πάλης καὶ πυγμῆς, καὶ τῶν ὁμοιοτρόπων ἀγωνισμάτων· ἐπὶ δὲ ἵππων οὐδ' ἂν χρῆζοι τὸ λεξεῖδιον.

50 **Καναχίζεν**, ἡχει· καναχή, ἡ βοή· ἀπὸ τοῦ κενὸν ἀχεῖν. καί, — καναχηδὰ κυλινδόμενοι Φορέοντο: — ἀπὸ τοῦ καναχῶ καναχήσω.

Κανάστρα, ἀκρωτήριον τῆς Παλλήνης.

Κανδύλη, βρωμά ἐστὶ διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος κατασπενυζόμενον, ὡς τὸ, Ἀμοιτάην ἔροικον βρωμα.

Κανθός ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, οἶονει κνήθος τις ὢν, ἀπὸ τοῦ κνήθεσθαι συνεχῶς, δακνομένου ὑπὸ τοῦ παρεισρέοντος ὑγροῦ δακρύου.

489 * **Κάνθων**, ὁ κάνθαρος οὕτω εἰρημένος. ἐκ γὰρ τῶν κάνθων (τούτεστι τῶν ὄνων) κόπρου γεννᾶται.

Κάνθαρος, παρὰ τὸ ἐνθος ἡ κόπρος, καὶ τὸ ὀρούω τὸ ὀρμῶ.

Κάνναθρον] Δίδυμος τὴν πείρινθον πλεκομένην λέγει ρίπινθον, καὶ κατὰ ἀντίθεσιν πείρινθον· τούτο δ' ὑπὸ Ξενοφῶντος καλεῖσθαι κάνναθρον· ἐπεὶ καὶ κάνη ἡ ψίαθος. οὕτως Ἐπαφρόδιτος. Ὄρος.

10 **Κανοῦν**, εἰς ὃ Φέρονται ἱεουργικαὶ μάχαιραι· σημαίνει κυρίως τὴν μάχαιραν, οἶονει τὸ καίνειν ἔχον κείμενον, ὃ ἐστὶ κόπτειν· ἀπὸ τῶν γινομένων ἐν ταῖς θυσίαις σφαγῶν. σημαίνει δὲ καὶ κανίστιον. παρὰ τὸ καίνειν χανοῦν καὶ κανοῦν, ἀπὸ τοῦ νεχηνέαι. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὰ κανᾶ καὶ ὀστᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ χαλκᾶ οὐκ ἐγένοντο ἀπὸ τοῦ ὀστέα καὶ χρυσέα καὶ χαλκέα· ὥφειλε γὰρ ἂν εἰς ἡ εἶναι ἡ κρᾶσις· ἀλλὰ λέγεται, ὅτι αἱ ἐνικαὶ αὐτῶν διχῶς λέγονται καὶ ἐντελῶς καὶ κατὰ κρᾶσιν· οἶον χαλκεον, χαλκοῦν· ὀστέον, ὀστοῦν· αἱ δὲ ἐντελεῖς εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆς ἐντελοῦς εὐθείας τῶν ἐνικῶν γίνονται· αἱ δὲ συνηρημέναι ἀπὸ τῶν συνηρημένων, ἀπὸ τοῦ κανοῦν, ὀστοῦν, κανᾶ καὶ ὀστᾶ.

* **Κανηφόρος**, παρθένος τὰ κανᾶ μετὰ τῶν λοιπῶν Φέρουσα ἐν ταῖς θυσίαις, παρὰ Ἀριστοφάνει.

20 **Κάνωπος** δεῖ λέγειν, οὐ Κάνωβος· ἐπειδὴ οὐδὲν εἰς ας λῆγον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενον τῷ ω ἔχει τὸ βῆτα ἀρκτικὸν τῆς τελευταίας συλλαβῆς, ἀλλ' ἡ ἕτερον, ἡ τὸ π, Κρότωπος, ἀνθρωπος· οὕτω καὶ Κάνωπος.

Κανών, παρὰ τὸ καίνω τὸ κόπτω, ὃ τὰ τῶν λέξεων κόπτων ζητήματα. ἐστὶ δὲ εἶδους περιεκτικοῦ. εἴρηται δὲ 30 κανὼν ἀπὸ τοῦ τεκτονικοῦ κανόνος· ὡς περ γὰρ ὁ τέκτων νέχρηται κανόνι διὰ τὸ ἐπανορθῶσαι τὸ ἀποτελούμενον, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμεῖς νεχρήμεθα τῷ κανόνι διὰ τὸ ἐπανορθῶσαι τὰς λέξεις. ἐστὶ δὲ κανὼν, λόγος ἐντεχνος δηλωτικός, ἀπευθύνων ὁμοιότητα πρὸς τὸ καθόλου. κανόνας ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, τὰς ῥάβδους, αἷς ἐκράτουν τὰς ἀσπίδας· οὕτω γὰρ ἐχρῶντο τοῖς πόρπαξι, οὓς ὄχανα ἐκάλουν· ὕστερον γὰρ ἐπενοήθη ὑπὸ Κερῶν, ὡς Ἀνακρέων Φησί.

40 **Κάπη**, ἡ Φάτνη· παρὰ τὸ κάπτειν (ὃ ἐστὶν ἐσθίειν) ἰσταμένους τοὺς ἵππους ἐν αὐταῖς. Ἰλιάδος θ', — δῆσε δ' ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπησι· — γίνεται κάπη καὶ καπη. ἡ παρὰ τὸ κάπος, καπη· κάπος δὲ ἐστὶ τὸ πνεῦμα· καὶ Ὀμηρος, — ἀπὸ δὲ ψυχῇ ἐκάπυσσεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέπνευσε· τούτεστιν ἡ ὑπὸ τῶν ἀσθμάτων καταπνεομένη τῶν ἵππων. ἡ παρὰ τὸ ἐσθιάσθαι καὶ κεκοιλάνθαι.

Καπνίζω, ἐκ τοῦ καπνός· τούτο παρὰ τὸ καίω καὶ τὸ πνοῇ· κυρίως γὰρ καπνός λέγεται ἡ ἐκ τῆς καύσεως πνοή· ὅθεν καὶ καπνίζω. ἡ παρὰ τὸ κάπω τὸ πνέω, οὐ παράγωγον καπύω καπύσω. καπνός οὖν ὁ ἀποπνέων 50 τὸ πῦρ, ὡς ἐρέφω, ἐρεμνός· στίλβω, στίλπνός. ἐνθεν πολλακίς Φησί πυρὸς αὐτμὴν τὸν καπνόν. ἡ παρὰ τὸ κάπος τὸ πνεῦμα, καπός καὶ καπνός. Καπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο, Ἰλιάδος β', ἀντὶ τοῦ πῦρ ἀνῆψαν, καὶ ὠψοποίησαν.

Κάπετος, ἡ τάφος. ἐκ τοῦ σκάπτω σκάπετος καὶ κάπετος, παρὰ τὸ ἐσθιάσθαι.

490 **Καπύη**, πόλις Ἰταλίας, ἣν Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος υἱοὶ Ἄρεως ἐκτίσαν, ὡς Φησι Κεφάλων ὁ Γεργήθιος. οὕτως Ὄρος· ἄλλοι δὲ ἀπὸ Κάπυος τοῦ Τρωικοῦ.

Κάπηλος, ὁ μετάβολος καὶ οἶνοπώλης· παρὰ τὸ χέειν τὸν πηλόν, ἡγουν τὸν οἶνον. τινὲς οἶονται ἐν ἀνθ' ἐνός εἶναι· οἶον ἐκ τοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ, Πολὺς δὲ πηλός ἐκ πίδων τυρβάζεται: — ὁ μὲν οὖν Σοφοκλῆς, εὐεπίφορος εἰς τὸν πηλόν· ὁ μέντοι οἶνος, οὐκ ἐστὶ πηλός. πόθεν δὲ ἐν τῷ καπήλῳ ὁ οἶνος ἐγχεῖται; καὶ γὰρ ἕτερον ἐστὶν οἶνοπώλης, καὶ ἕτερον καπηλεῖον. καθόλου γὰρ 10 τοὺς πωλοῦντάς τι καπήλους ἔλεγον· ὁ δὲ Αἰσχύλος τὰ δόλια πάντα καλεῖ καπήλα· — καπήλα προφέρων τεχνήματα.

Κάππαρις, ὅτι ἡ πολλὴ καὶ καλὴ ἐν κάμποις Φύεται, οὐχ οὕτω δὲ ἐν κρημοῖς. εἴη ἂν οὖν κάμπαρις, παρὰ τοὺς κάμπους· καὶ μεταβολῇ τοῦ μ εἰς π, κάππαρις. Ὄρος.

Καππάδοξ, σεσημειώται ἐκ τῶν εἰς ὠξ ἀρσενικῶν διὰ τοῦ ο μικροῦ γραφόμενον· καὶ κλίνεται Καππάδοκος· καὶ 20 μεταγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν, καὶ κλίνεται Καππαδόου· τὸ δὲ Καππαδόκης, κατὰ μεταπλασμόν· ἐξ οὗ καὶ ὁ Θεολόγος, Οἱ σεμνοὶ Καππαδόκαι, λέγει.

Κάρα, ἡ κεφαλὴ· ἀπὸ τοῦ κέρας (ὃ σημαίνει τὴν τρίχα) γίνεται κέρα καὶ κára, διὰ τὸ τετριχῶσθαι. κλίνεται τῆς κέρας. οἱ δὲ ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ἄκρα· καὶ καθ' ὑπερβίβασμόν κára, ἡ ἀποτερμάτως τοῦ ἀνθρώπου. καὶ κατωκára σύνθετον.

Κάραβος, τὸ θαλάσσιον ζῶον, παρὰ τὸ τῇ κára βαίνειν, τῆς κεφαλῆς προεχούσης. ἐξ αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ 30 πλοίου λεγόμενον. σημαίνει καὶ τὴν ναῦν, ὡσαύτως· κára γὰρ ἡ τρόπις.

Καραδοκῶ] καραδοκῆν, τὸ τοῦ πράγματος κεφάλαιον ἐπιτηρεῖν ὅπῃ χωρήσει· παρὰ τὸ κára, καὶ τὸ δοκῶ τὸ ἐπιτηρῶ· ἡ τὸ τῇ κεφαλῇ προβλέπειν καὶ ἐλπίζειν

ἐκδεχόμενον. μήποτε τὸ κῆαρ ἐγκείται· τὸ μὲν γὰρ κα-
ρηβαρεῖν, ἢ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν, ἢ παρὰ
τὸ βάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης. Τιμαχίδας δὲ Φησιν,
40 ὅτι σύνθετόν ἐστι παρὰ τὸ κατω κῆρα φέρειν τὸ καρα-
δοκεῖν.

Κάρχυβις, ἀρωγὴν Παφλαγονίας· παρὰ τὸ κῆρα καὶ
τὸ βαίνειν· τὸ γὰρ ἄκρον αὐτῆς ἔξω εἰς τὸ πέλαγος
βέβηκεν, ὡς ὁ περιηγητὴς Φησί.

Καπετώλιον, κεφαλὴ τῆς πόλεως· ἢ ὅτι ἐκεῖτε, μέλλον-
τες κτίσαι, εὖρον κεφαλὴν νεόσφакτον. κάπουτ γὰρ
παρὰ Ῥωμαίοις ἢ κεφαλῇ.

Καρβαῖνες, οἱ βάρβαροι οἱ ἔχοντες Καρὸς βοήν. Λυκό-
φρων, Κάρβανον ὄχον.

Κάρδοπος, λίθος ἢ μάντρα ἀλεύρου. Νίκανδρος, Καρ-
δόπῳ ἐντρίψας.

Καρδία, διὰ τὸ ἀπαύστως σαλεύεσθαι. εἰς τὸ καρκίνος.

Καρδαμύττειν, τὸ συνεχῶς τὰ βλέφαρα κινεῖν καὶ εἰς
ἐπίμυσιν ἄγειν οἱ Ἀττικοὶ Φασίν. εἴρηται ἀπὸ τοῦ καρ-
δάμου.

Κάρη] ἢ εὐθεῖα τὸ κάρηνον· σημαίνει δὲ τὸ ἀκρότερον·
σημαίνει δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν. ἢ αἰτιατικὴ τῶν πληθυν-
τικῶν, τὰ κάρηνα· καὶ συγκοπῇ, κάρη. ὅτι δὲ πέπονθε
τὸ κάρη, καὶ οὐχ ὕγιες, δῆλον. τὰ γὰρ εἰς ἡ λήγοντα
οὐδέτερα οὐδέποτε ἐνικῆς πτώσεως ἐστίν, ἀλλ' ἢ δυϊκῶς,
ἢ πληθυντικῶς, ὡς τὰ βέλη. τοῦτο δὲ τὸ κάρη, οὔτε
εὐθεῖα ἐστὶν ἐνικῆ, οὔτε πληθυντικῇ. κατὰ συγκοπὴν
ἄρα ἐστὶν αἰτιατικὴ πληθυντικῶν οὐδετέρων ἐκ τοῦ
κάρηνα. κάρη, ὄνομα οὐδέτερον· ἢ αἰτιατικὴ τῶν πλη-
θυντικῶν, τὰ κάρηνα· ἢ εὐθεῖα τῶν ἐνικῶν, τὸ κῆρα.
10 τὸ ρα, μακρόν, ὡς περὶ τὸ ἡμέρα. ἢ ὅτι τὰ εἰς α λή-
γοντα οὐδέτερα συστέλλει τὸ α, πλὴν τοῦ κῆρα.
Ἰστέον ὅτι, ὡς λέγει ὁ τεχνικός, τὸ κῆρα, λίπα, ἄλει-
φα, ἀποκοπὴ ἐστίν. αἰεὶ δὲ ὁ ποιητὴς τῷ κάρη χρῆται.
ἐκ τοῦ κῆρας γίνεται, ὃ σημαίνει τὴν τρίχα, τροπῇ
Ἰωνικῇ τοῦ α εἰς η. ἢ παρὰ τὸ κείρω ἔκαρον· ἢ ἐκ τοῦ
κῆρας κρατός. ἀπὸ τοῦ κῆρα γίνεται οὐδέτερον τὸ κάρη-
νον, ὅς δὲ πολλὰν πολλῶν κατέλυσε κάρηνα: —
ἄκρα, πόλεις, ἐξοχάς· ἐξ οὗ βασιλεία. σημαίνει καὶ
τὴν κεφαλὴν, ὡς τὸ, τῇ ῥα μάλιστα ἀνδρῶν πίπτε
κάρηνα.

20 Κάρητος] τῶν εἰς αρ οὐδετέρων τὰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλα-
βάς, διὰ τοῦ τος κλίνονται, ὄνειαρ, ὄνειατος· ἄλειφαρ,
ἀλείφατος. οὕτω κάρηαρ, κάρηατος· οὐ γὰρ ἀπὸ
τῆς κάρηας εὐθείας πεπλάσθαι· οὐδὲν γὰρ εἰς ας λή-
γον ὑπὲρ β' συλλαβάς, ἐστὶν οὐδέτερον. τὸ γὰρ καλλι-
κῆρας καὶ βοικῆρας, σύνθετα. ὡς δὲλεαρ οὖν, οὕτω
κάρηαρ κάρηατος, καὶ κατὰ συγκοπὴν, κάρητος. ἢ δο-
τικῇ, κάρητι. τῶν δὲ δισυλλαβῶν τὰ φύσει μακρὰ πα-
ραληγόμενα, διὰ τοῦ τος, ἡμαρ, ἡματος· εἶδαρ, εἶδα-
τος· οὐθαρ, οὐθατος, ὁ μαστός. τὰ δὲ βραχεῖα παρα-
ληγόμενα, ἢ θέσει μακρὰ, διὰ τοῦ ρος, θέναρ, θένα-
ρος· ὕπαρ, ὕπαρος, τὰ ἀληθῆς ἐνύπνιον, τὴν λεγομένην
30 ὄπτασίαν· ἄλφαρ ἄλφαρος· σημαίνει τὴν βοήθειαν. σε-
σημείωται Φρέατος, στέατος. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι
Φρεῖαρ καὶ στεῖαρ ἦν, καὶ ὡς ἔχοντα φύσει μακρὰν
τὴν παραλήγουσαν, ἐκλήθη διὰ τοῦ τος, Φρεῖατος,
στεῖατος· ἀποβολὴ τοῦ ι, στέατος. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδια-
νὸς ἐν Μονοβίβλῳ, ὅτι τὰ εἰς αρ οὐδέτερα παραληγό-
μενα τῷ ω, ἀκλιτὰ εἰσι βῶμαρ, σημαίνει δὲ τὸν βω-
μόν· μῶμαρ, σημαίνει τὸν μέγαν· γῶμαρ, σημαίνει τὴν
στέρησιν τῆς ψυχῆς· οὕτως ὁ Χοιρόβοσκός.

40 Καρίς, ὡς παρὰ Κρατίνῳ, ἔχων πρόσωπον καρίδος
μασθλητίνης: — ἀντὶ τοῦ δερματίνης, παρὰ τὸ σκαίρω

σκαίρω καὶ καρίς· ἢ παρὰ τὸ κῆρα καρίς· καὶ γὰρ ὅλη
ἢ καρίς σχεδὸν κεφαλὴ ἐστὶ. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἀπὸ
τοῦ κῆρα καὶ τοῦ ις ἰνός, ἢ ἔχουσα ἐν τῇ κεφαλῇ ἰνας·
οἷς ἀντίκειται καὶ ὁ τόνος, (ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τῆς ἰνός,
βαρύνεσθαι ὥφειλε· πᾶν γὰρ μονοσύλλαβον ἐν τῇ
συνθέσει βαρύνεται) καὶ ἡ κλίσις· ἐπειδὴ τὸ μὲν καρίς
διὰ τοῦ δος κλίνεται· εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ις, εἴχεν ἂν
κλίνεσθαι διὰ τοῦ νος· τὰ γὰρ εἰς ις σύνθετα τὴν
τῶν ἀπλῶν φυλάττει κλίσιν· οἶον, ἀκτίν, ἀκτίνος· 50
εὐάκτιν, εὐάκτινος· γλῶχιν, γλῶχινος· τριγλῶχιν,
τριγλῶχινος.

Καρκίνος, ζῶον θαλάσσιον, ὃ λεγόμενος πάγουρος· παρὰ
τὸ τῇ κῆρα κινεῖσθαι, καράκινός τις ὢν, ὃ κινῶν τὴν
κῆραν ἐπὶ συχνῷ, ἡγουν τὴν κεφαλὴν.

Καρκαίρε, εἰς τὸ καρδία.

Καρδία, παρὰ τὸ κῆρας, ἢ ἡγεμονικωτάτη, ἢ ἡ κρανο-
μένη, οἶονεὶ κραδία, ἢ ευγενεστάτη· ἢ παρὰ τὸ κρα-
δαίνω τὸ σείω· ἀεικίνητος γὰρ ἡ καρδία· καὶ γίνεται 492
κραδία. ἀλλὰ τὸ γὰρ πάθος τῆς λέξεως μετάθεσις ἐστὶ.

Κάρος, ἢ σιότῳσις· παρὰ τὸ κῆρα βλάπτειν. τὸ δὲ ἐν
Ἰλιάδος ι', τίω δὲ μιν ἐν καρὸς αἵση, ἀντὶ τοῦ ἐν μοί-
ρα θανάτου, ὡς θάνατον πέφρακεν· ἴν' ἢ ἀπὸ τοῦ κῆρ,
κηρός, κατὰ συστολὴν τοῦ η, καρός. ἢ, ὡς ἐνιοί, ἐν
τάξει μισθοφόρου· πρῶτον γὰρ Κᾶρες ἐπολέμησαν ἐπὶ
μισθῷ· καὶ ἐδόξαν εἶναι ἀτιμώτατοι.

Καρδαμύττειν, ἀπὸ τοῦ καρδάμου· ὃ ἂν τις προσενέγκη- 10
ται, συνεχῶς τὰ βλέφαρα μύει· ἢ παρὰ τὸ τὰς κῆρας
μύειν.

Καρδιωσάμενοι, τὴν τοῦ θυμάτος καρδίαν τῇ πιμελῇ κα-
λύψαντες καὶ ἐπιθέντες τῷ πυρί.

Καρπός] παρὰ τὸ κάρφος, ὃ σημαίνει τὸν ξηρόν, γίνεται
καρφός, καὶ καρπός, παρὰ τὸ κενάρφθαι, ὃ ἐστὶν ἐξη-
ρανθαι. ἢ παρὰ τὴν ἄρπην, τούτεστιν ὃ τῇ δρεπάνῃ
συναγόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ κείρω τὸ κόπτω, ὃ παρακείμε-
νος, κέκαρμα· ὁ παθητικός, κέκαρμαι· ἐξ αὐτοῦ καρ-
πός, ὁ κοπτόμενος καὶ προσφερόμενος εἰς βρώσιν. πρὸς 20
ἀντιδιαστολὴν δὲ ἐβαρύνθη τὸ Κάρπος κυρίον ὄνομα.
σημαίνει δὲ δύο· κυρίως γὰρ καρπός λέγεται, ὁ πρὸς
ἄμνητον ἡτοιμασμένος ἄσταχυς· οὗτος γὰρ ἡνίκα λευ-
κανθῇ καὶ ξηρανθῇ, ἐτοιμός ἐστι πρὸς θείρισμόν. ση-
μαίνει καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, ὡς τὸ, κύστε χεῖρ
ἐπὶ καρπῷ: — ἐνθεν καὶ ὁ τῆς χειρὸς ξηρός τόπος
καὶ ἄσκαρος, καρπός λέγεται.

Καρπαλίμως, ἀντὶ τοῦ ταχέως. παρὰ τὸ ἀρπάζω ἀρπάσω,
ἄρπιμος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, καὶ συνήθει πλεονα-
σμῷ τῆς αλ, καρπάλιμος. ἢ ἐκ τοῦ κραιπνός κραιπνι- 30
μός· ἐκβολὴ τοῦ ι, καὶ μεταθέσει τοῦ ρ, κάρπνιμος·
πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμε-
τάβολον. ἢ παρὰ τὸ κῆρω τὸ πνέω, ἐνθεν κακῶ· ἀφ'
οὗ τὸ ἐκάπυσεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέπνευσεν. ἐκ τούτου γίνε-
ται κῆπος τὸ πνεῦμα· πλεονασμῷ τοῦ ρ, γίνεται καρ-
πός· καὶ κάρπιμος, ὡς γόνος γόνιμος, καὶ πόμπος
πόμπιμος· εἴτα πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, γίνεται
καρπάλιμος.

Κάρβων· οἶον, καὶ κάρβων βῶς: — τρίτος τύπος ἐστὶ
συγκριτικοῦ. ὡς ἀπὸ τοῦ παχύς παχύτερος, παχίων
πάχιστος, ὁ τρίτος τύπος, πάσσων, ὁ παχύτερος· οὕτω 40
κρατύς κρατύτερος, κρατίων κρατίστος, ὁ τρίτος τύπος,
κράσσων· ὑπερθέσει, κάρσων, καὶ κάρβων, ὡς ἡ μυρ-
σίνη, μυρρίνη.

Κάρτα] παρὰ τὸ κρατύς κρατέα, ὡς ταχύς ταχέα· καὶ
κατὰ συγκοπὴν, καὶ μεταθέσει, κάρτα.

Καρνεμάτων, ἀρτυμάτων· καὶ καρνεύοντα, ἡδύνοντα,

γλυκαίνουσα· καρύνη γὰρ βρώμα Λύδιον ἐκ πολλῶν ἡδυσμάτων συνεστηκός καὶ αἷματος. ἔστι δὲ εἶδος ὑποτρίμματος, ἐκ πλειόνων ἀρτυμάτων συντιθέμενον· καρυκεύειν δὲ, τὸ πράττειν, καρύνη, ἔφημά τι, ἐκ πολυτελοῦς σκευασίας συγκείμενον· ἐγὼ δὲ δι' αἵματος καὶ ἀρτυμάτων παντοίων. ὁ δὲ Δίδυμος Λύδιον βρώμα Φησὶν ἐκ πολυτελοῦς· ἐγὼ δὲ οἶμαι καρύνην αὐτὸ λέγειν, ἐπειδὴ μέλαν ἐστὶ· Φησὶ γὰρ ἐν τῷ κωμικῷ λέγων οὕτω, Καρύνιον καρυοβαφές· καὶ κάρνος ῥόος, ὁ μέλανος ῥόος. οὐκοῦν ἐκ τούτου οἶμαι λέγειν καρύνην.

493 Καρχαρέος κύων] καρχαρέοι κύνες, οἱ τραχεῖς, ἀπὸ τοῦ κάρφος· καὶ καρχαρόδους, ὁ κερχαρχαχμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας, τουτέστι στρογγύλους καὶ ὀξεῖς καὶ ἐναλλάσσοντας ἑαυτῶν, ὡς λύκος, πάρδαλις, λέων. ἀπὸ τοῦ χαράσσω μετὰ τοῦ ὀδούς, γίνεται χαρόδους· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, χαρχαρόδους, καὶ καρχαρόδους· σημαίνει δὲ τοὺς τραχεῖς· τὸ γὰρ τραχύ καὶ σκληρὸν δύναται χαράσσειν· ἢ τοὺς ἀπώξυμένους. ἀμφοδόντα δὲ λέγεται ζῶα, ὅσα οὐκ ἐνηλλαγμένους ἔχουσι τοὺς ὀδόντας στρογγύλους καὶ ὀξεῖς, ἀλλὰ παχεῖς καὶ πλατεῖς, ὡς ἐστὶν ἄνθρωπος, ἵππος, ὄνος, καὶ τὰ ὅμοια. χαυλιόδοντα δὲ, ὅσα ἐξωθεν ἔχουσι τοὺς ὀδόντας ὑπερφερεῖς, ὡς ἐστὶ σῦς, ἐλέφας, ἀσπάλαξ.

Κασίγνητος, παρὰ τὸ κάσις, ὃ σημαίνει τὸν ἀδελφόν, καὶ τὸ γνῆς γνητός, ὃ σημαίνει τὸν γνήσιον· τοῦτο ἐκ τοῦ γενῶ. καὶ αὐτοκασίγνητος, σχήματος ἐστὶ συνθέτου· τὸ γὰρ καταρχὰς συντιθέμενον, μένει ὡσαύτως σύνθετον· τὸ δὲ κατὰ τὸ τέλος συντιθέμενον, λέγεται παρασύνθετον, ὡς τὸ Φίλιππος, Φιλιππίδης.

20 Κάστωρ, σημαίνει δύο· ὄνυμα κύριον, ὡς τὸ, Κάστορα θ' ἱππόδαμον· — καὶ γίνεται παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ. σημαίνει καὶ τὸ ζῶον, καὶ γίνεται παρὰ τὸ γαστήρ, γάστωρ καὶ κάστωρ· ὑπογάστριον γὰρ τὸ ζῶον, καὶ σχεδὸν ὅλον κοιλία.

Καστανέα, πόλις Μαγνησίας· ὅθεν καὶ τὰ καστάνεια κάρυα, τὰ ἀπὸ Καστάνης τινός.

Κασσίτερος, παρὰ τὸ θάσσειν τείρεσθαι.

Κάσσα καὶ κασσαβάς, ἡ πόρνη, ἡ κατωφερής· παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν· ἢ παρὰ τὸ καῖω καῖσω, καῖσα καὶ κάσσα.

30 Κασσωρίς, ἡ κατωφερής, ἡ πόρνη· καὶ κασσωρεύουσα, τὸ πορνεύουσα. κασσαβάς λέγεται ἡ πόρνη, παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν. ἐξ αὐτοῦ γίνεται κατὰ παρασχηματισμόν, κασσωρίς. αἱ χρήσεις παρὰ Λυκόφρονι.

Καυσία, εἶδος πύλου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς καὶ τιάρα. ζήτει εἰς τὸ καμελαύνιον.

Κασία, εἶδος μύρου· γίνεται δὲ παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ, ὁ μέλλων, κασῶ. ἐξ αὐτοῦ κασία, ἡ κοσμοῦσα διὰ τῆς εὐσμίας τὰς αἰσθήσεις.

40 Καῦστρος, ποταμός Λυδίας· ἀπὸ Καῦστρου· Καῦστρος δὲ ἐστὶν υἱὸς Πενθεσιλείας τῆς ἀμαζόνος· ὃς ἐν Ἀσκάλῳ ἐγήμε τὴν Δερμετώ, καὶ ἐξ αὐτῆς ἔσχε τὴν Σεμίραμιν. ἥτις καὶ τὰ Βαβυλώνια τείχη κατεσκεύασε.

Καυστειρός] ἀπὸ τοῦ καῖω καῖσω, κέκαυκα, κέκαυμαι κέκαυσται κέκαυσται, καυστηρός· καὶ κατὰ τροπὴν Βοιωτῶν τοῦ ἡ εἰς τὴν εἰ δίφθογγον, καυστειρός.

Καττύεσθαι, ὑποδύεσθαι· ἐν τῶν καττυμάτων.

Καύηξ, ὁ γλᾶρος, διὰ τὸ ἀδηφάγον· καύη γὰρ ἡ τροφή· ἢ ἀπὸ τοῦ λέγειν καῖ καῖ. Εὐφορίων, Τῆς οὐδ' αἰθυσίαι οὐδὲ κρυεροὶ καύηρες.

Καῦμα, τὸ κερκαυμένον ἄημα.

Καῦρος, ὁ κοῦφος ταῖς φρεσὶ, πλεονασμῷ τοῦ κ, αὔρος τις ὧν· τὸν γὰρ κατὰ νόον ἐλαφρόν, καῦρον ἐπονομά-

ζουσι. βέλτιον γαῦρον λέγειν διὰ τοῦ γ. ἢ ἡ ὁ σφοδρῶς ἐπηρμένος καὶ ὑπερήφανος· παρὰ τὸ ἀπὸ γῆς αἶρεσθαι.

Καυλός, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, ὃ εἰς τὸ ὀξύ ἐντίθεται. γίνεται κατὰ πλεονασμῷ τοῦ κ· αὐλῶ γὰρ ἔοικε. πᾶν δ' ἐπίμηκες αὐλός λέγεται. 494

Καυχῶ καυχῆσω. συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων· γίνεται παρὰ τὸ καῦχος· τοῦτο, παρὰ τὸ αὔχος· τοῦτο, παρὰ τὸ εὖχῳ τὸ καυχῶμαι. ἢ παρὰ τὸ αὔχεῖν ἐστὶ. σημαίνει δὲ τὸ αὔχεῖν ἐπὶ χρηστοῖς πράγμασι· Λυκόφρων δὲ ἐπὶ Φαύλων κέχρηται, ὡς τοὺς ἀκούοντας αἰσχύνεσθαι.

Καυλωνία, ἐκ τοῦ Αὐλωνία, κατὰ πλεονασμῷ τοῦ κ.

Καχλάζω· οἶον, Κοῖλαι δὲ σπάλλυγες ὑπὸ σπιλάδας τρηχέας, Λευκῇ καχλάζοντος ἀνέπνεον· — ἄχνη, ὁ λεπτός ἀφρός τοῦ κύματος καχλάζοντος, οἶονεῖ ταρασσομένου πρὸς ταῖς σπιλᾶσι ταῖς τραχεῖαις καὶ ταῖς κοίλαις ἐμβράσσειν. πεποιημένον δὲ τὸ καχλάζω· ὁ γὰρ ἡχος τοῦ κύματος ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν πετρῶν γινόμενος δοκεῖ μιμεῖσθαι τὸ κάχλα κάχλα· ἢ ἐκ τοῦ χλῶ γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμόν καχλάζω· σημαίνει καὶ τὸ σφοδρῶς καταγεῖν. εἰς τὸ ὄχλος.

Κάψα] κάπτω ῥῆμα δηλοῦν τὸ χωρῶ· παρὰ τὸ κάψω, 20 κάψα (ὡς δόξω δόξα) ἡ χωρητικὴ οὐσα τῶν ἐντιθεμένων αὐτῇ. δύναται καὶ παρὰ τὸ κάμπτω κάμψω, κάμψα εἶναι καὶ κάψα· ἐπειδὴ ἐκ κερκαυμένων ξύλων αὐτὴν συνεστήσαντο. Δίων.

Κατανίπτης, ἡ ἐπώνυμον τινός, ἡ ἱερωσύνη Ἀθήνησι, ὃ τὰ κάτω τοῦ πέπλου τῆς Ἀθηνᾶς ῥυπαίνόμενα ἀποπλύνων.

Καταίτυξ, εἶδος περικεφαλαίας μὴ ἐχούσης λόφον κατωφροῦς· παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι ὡς πρὸς τὴν αὐλώπι- 30 δα, τὴν ἀνάτασιν ἔχουσαν.

Κατάρρους, τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καταφερόμενον ρεῦμα διὰ τῶν μυκήτων, ὃ καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ κατασταγμόν· ἢ τὴν διάρροϊαν, ἢ τὸ δυσεντέριον.

* Καταρρώγες πέτραι, κατεβῆγμέναι· ἀπὸ τοῦ ῥῆγνυμι.

Κατάκρας, ἀντὶ τοῦ κατὰ κράτος. ἀπὸ τοῦ ἀκή ἡ ὀξύτης, ἄκρη καὶ ἄκρα, πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Κατακάσα, ἡ κατωφερής καὶ πόρνη εἴρηται· ἢ παρὰ τὸ κατὰχέεσθαι ἐπὶ παντὶ, ἢ ἡ τοῦ κατακαυθῆναι ἀξία 40 διὰ τὴν ἀσέλγειαν αὐτῆς.

* Καταιβάτης, ὁ Ζεὺς, ἀπὸ τοῦ καταβαίνειν, τουτέστι καταπέμπειν τοὺς κεραυνούς.

Καταβόστρυχος, κομῶν τοῖς βοστρύχοις· τὸ γὰρ κατα, πλήθους ἐμφαντικόν ἐστίν.

Καταίρειν, ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν, ἀποπλεῖν· ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος· συμβαίνει γὰρ ἀποπλεύσεως τῆς νηὸς, ἐπαίρειν τὰ ἱστία.

Καταίγδην, ἀπὸ τοῦ καταίσσων, ἢ εἰς τὸ ἐμπροσθεν ὀρμῶσα καὶ αἰσσοῦσα. — ἐπέτρεχε κύματι λάβρω Προ- 50 προκαταίγδην κοίλης ἁλός.

Καταγύναι, κατᾶσσειν, κατακλᾶν, συντρίβειν· ἀπὸ τοῦ ἄγνυμι.

Κατείνυον] Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνουν, Ἰλιάδος ψ', ἀντὶ τοῦ κατεκάλυπτον· ἀπὸ τοῦ εἶω, ἐννύω καὶ εἰνύω.

Καταείμενον ὕλη, μεταφορικῶς, ἡμφιεσμένον ἐν αὐτῷ.

Καταείσατο γαίης, ἀντὶ τοῦ κατάρμηνσε, κατῆλθε. πᾶν 495 ὀριστικὸν ὑποτακτικὸν μονοσύλλαβον εἰς ὠ λῆγον, ἔχον τὴν μετοχὴν εἰς ε ὀξύτονον, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει ἐν τῇ συνθέσει· οἶον βᾶς, βῶ, εἰς ἀναβῶ· δούς, δῶ, εἰς παραδῶ· εἰ δὲ μὴ ἔχει τὴν μετοχὴν εἰς ε ὀξύτονον, ἀναπέμπει τὸν τόνον· σχῶ, κατᾶσχῳ· σπῶ,

ἐπίσπῳ· ὁμοίως καὶ τὰ πληθυντικά, κατὰσχῳμεν, πρόσχῳμεν.

Καταλογεύς, ὁ συγγραφεύς, ὁ συγγράφων κατ' ὄνομα.

10 Κάχους, αἱ πεφρυγμέναι κριταὶ κυρίως· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ πεφρυγμένα· καὶ βοτάνη ποιά· καὶ τῆς πεύκης ἢ βλάστησις· λέγονται καὶ πυροὶ τινές.

Καταλλήλως] καταλλήλως τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ὁ Χριστὸς ἦλθε καὶ ἐνήργει· — ἦγουν ὡς ἐνάστη πέφυκεν, ἀκολούθως, ἀρμοζόντως.

* Κατάλυμα, τὸ καταγώγιον, ξενοδοχεῖον· παρὰ τὸ καταλύω, τὸ τελῶ τὴν ὁδόν· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν εἰς τὸ καταγώγιον πορευόμενοι.

20 Κατακλεις· ἐκ τοῦ κλείς· ἀπὸ τοῦ ἐγκεκλεισθαι μέχρι αὐτῆς τὰ ἐντός· καὶ αἱ μὲν τοῦ σώματος κατακλειδῆες εἴρηται, διὰ τὸ ἐπικαμπεῖς εἶναι καὶ εὐκινεῖν τοῖς τῶν θυρῶν κλεισίν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐρεσσόντων, ὅτι ἐπ' αὐτοῖς ἐζόμενοι τὸ σῶμα ἐκλυν.

Κατάκλωθες] — κατάκλωθες τε βαρεῖται· — αἱ ἐπικλίσσεις τῶν Μοιρῶν, παρὰ τὸ κλώθω· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κάτω κατέλκειν τοὺς τῶν νημάτων ὀλκούς· κλώθειν γὰρ τὸ νήθειν· ὅθεν καὶ κλώστης, παρὰ τὸν κλώσω μέλλοντα, καὶ κλωστήρ.

30 Κατακρήθεν, κατὰ κρατός· παρὰ τὸ καρὴ ὀξυνόμενον γίνεταί· καρῆθεν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, κρήθεν· καὶ Ἡσίοδος ἀποκρήθεν εἶπεν.

Καταπροΐξασθαι· ἀπὸ τῆς προικός· ἣν διαιροῦντες οἱ Ἴωνες, προῖκα λέγουσιν· ὥσπερ οὖν ἡ προῖξ ὠρεᾶν δίδοται, οὕτω Φασίν, Οὐ ὠρεᾶν με καταγνώσεται τις· ἀλλ' ἀποδώσει μισθὸν ὧν ἐπραξε· — καὶ ἐπαίτης, καὶ ὁ προῖκα αἰτῶν, προίκτης λέγεται.

Καταπροέσθαι, ἀντὶ τοῦ καταπροδοῦναι, ἀπὸ τοῦ ἵμι ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἔμαι· ὁ ἀόριστος, ἔθην· ὁ μέσος δευτέρως ἀόριστος, ἔμην· τὸ ἀπαρέμφατον, ἔσθαι, καὶ προέσθαι.

Κατασπιλάζοντες] Καὶ Φιλεπίδημον Φόνον· κατασπιλάζοντες· — κατακρύπτοντες· ἀπὸ μεταφοράς τῶν ὑφάλων πετρῶν, αἵτινες ὑπὸ ὕδατος καλυπτόμεναι, τοῖς ἀπρόοπτος προσπελάζουσι κίνδυνον ἐπιφέρουσι.

Καταλεύσιμον, τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι.

Καταχῆνη, ἡ χάσμησις· παρὰ τὸ χαίνω χῆνη καὶ καταχῆνη.

50 Καταψήχειν, τὸ ἥρέμα κολανεύειν καὶ κρατεῖν· εἴρηται ἀπὸ τοῦ καταψῶ καταψήσω· καὶ ἀνεδόθη εἰς ἐνεστῶτα, καταψήχω.

496 Κατέκταθεν] ἀπὸ τοῦ κτείνω κτενῶ, ὁ πρῶτος ἀόριστος παθητικὸς, ἐκτάνθην, ὡς Φαίνω ἐφάνθην· τὸ πληθυντικόν, ἐκτάνθημεν, ἐκτάνθητε, ἐκτάνθησαν, ἐκταθεν, ὡς ἐφάνθημεν, ἐφάνθητε, ἐφάνθησαν, ἐφανθεν· ἡ ἔστιν ἕτερον ῥῆμα κτῶ· παράγωγον, κτῆμι· ὁ δευτέρως ἀόριστος, ἐκτῆν· ὅπερ γίνεται ἐκταν· ὅλον, Τὸν σὸν κατέκταν παῖδα· — καὶ, — ὅτε διὸν Ἑρευθαλίωνα κατέκταν· — τὸ β', ἐκτας, ἐκτα· ἡ μετοχή, κτάς, — ἄνδρα κατακτάς· — ὁ μέσος ἀόριστος, ἐκτάμην· τὸ δευτέρως, ἐκτασο· ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἐκτάθην, ὡς ἐφάθην· ἐκτάθημεν, ὡς ἐφάθημεν· τὸ τρίτον, ἐκτάθησαν, ὡς ἐφάθησαν· καὶ ἐκταθεν ἑταροὶ, καὶ κατέκταθεν.

10 Κατ' ἐνώπα, ὡς κατὰ δῶμα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὠψ· ἡ αἰτιατική, ὠπα· ὁ δὲ Ἀλεξίων καὶ οἱ πλείους, κατενῶπα· οἷς καὶ δεῖ πείθεσθαι· ἢ ἡ ἀπὸ τοῦ ἐνώπια συγκοπῇ ἐνώπα, ὡς μῆρια, μῆρα· σιτία, σῖτα· ἐνεστί δὲ βοήθεια καὶ τῷ Ἀριστάρχῳ ὁτῶς· ἐστὶν ἐνωπὴ ἢ πρόσοψις· παρ' ἣν ἡ αἰτιατική, ἐνωπὴν· ὃν οὖν τροπον

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΟΝ.

τὴν ἰωκὴν, Ἰωκᾶ εἶπε μεταπλάσας, οὕτω καὶ τὴν ἐνωπὴν ἐνώπα.

Κατεπόθη] ἔστι ῥῆμα πῶ· παράγωγον, πῶμι· ὁ μέλλων, πῶσω, πέπωκα, πέπομαι, μικρὸν εἰς τὰ παθητικά· ὁ ἀόριστος, ἐπόθην, ἀντὶ τοῦ ἐβυθίσθην.

Κατεμαυτόν] Ἰστέον ὅτι ἡ εὐθεῖα ἑμαυτὸς καὶ ἑαυτὸς οὐ δύναται εἶναι· ὅτι πᾶσα σύνθετος ἀντωνυμία θέλει εἶναι καὶ ὁμοιόπτωτος καὶ ὁμοιοπρόσωπος καὶ ἰσάριθμος· 20 ὅλον τὸ ἑμαυτοῦ, καὶ ἰσάριθμόν ἐστὶ καὶ ὁμοιόπτωτον καὶ ὁμοιοπρόσωπον, ἀπὸ τοῦ ἑμοῦ αὐτοῦ· ἀμφοτέρω γὰρ, τὸ τ' ἑμοῦ καὶ αὐτοῦ, ἐνικά εἰσι καὶ τρίτου προσώπου καὶ πτώσεως γενικῆς· εἰάν οὖν γένηται ἡ εὐθεῖα τούτων ἑμαυτὸς, ἐμελλεν ἂν εἶναι ὁμοιόπτωτος· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον ἐπὶ συνθέτου ἀντωνυμίας· τὸ γὰρ αὐτὸς, ἐστὶν εὐθεῖα· τὸ δὲ ἐμέ, αἰτιατική, καὶ οὐκ ἐστὶν εὐθεῖα· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐμός οὐκ ἠδύνατο γενέσθαι· ἐπεὶ οὐδέποτε κτητική ἀντωνυμία ποιεῖ σύνθετον ἀντωνυμίαν· ἀπὸ γὰρ τῶν πρωτοτύπων ἀντωνυμιῶν γίνονται αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι· ὅλον ἑμοῦ αὐτοῦ, ἑμαυτοῦ· 30 ἑμοὶ αὐτῷ, ἑμαυτῷ· ἐμέ αὐτόν, ἑμαυτόν· ἑαυτὸς οὐ δύναται εἶναι· ἐπεὶ αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι πρότερον ἐν τῇ ἀπλότητι τὰς δύο συνθέσεις ἐπιδέχονται, τὴν τε αὐτοπαθῆ καὶ τὴν ἀλλοπαθῆ· καὶ οὕτω συντίθενται· ὅλον, ἑμοῦ ἦκουσας, καὶ ἑμοῦ ἦκουσα· διὰ τοῦτο γὰρ ἐπενοήθησαν αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι, ἵνα διακρισιν ποιήσωσι τῆς ἀλλοπαθοῦς, καὶ σχῶσι τὸ αὐτοπαθὲς μόνον· αἱ δὲ ἀπλάι, τὸ ἀλλοπαθές· τὸ οὖν ἐγὼ αὐτὸς, ἐπεὶ ἐν τῇ ἀπλότητι οὐκ ἐπιδέχεται τὰς δύο συντάξεις τὴν τε ἀλλοπαθῆ καὶ τὴν αὐτοπαθῆ, εἰκό· 40

τως οὐ δύναται ποιῆσαι σύνθετον ἀντωνυμίαν· ὅτι γὰρ ἡ ἐγὼ αὐτὸς τὴν ἀλλοπαθῆ μόνον ἔχει καὶ οὐκ ἐν τῇ αὐτοπαθῇ, ὅλον ἐντεῦθεν· λεγόντων ἡμῶν ἐγὼ αὐτὸς ἦκουσα, λέγοντος τίνος; ἄρα Σωκράτους; ἀλλὰ Ἀλκιβιάδου· ὥστε οὖν ἀλλοπαθῆς ἐστὶν, αὐτοπαθῆς δὲ οὐ δύναται εἶναι ἡ ἐγὼ αὐτὸς· ἐπεὶ οὐδέποτε εὐθεῖα εἰς εὐθεῖαν ὁρᾷ, ἦγουν ἐνεργεῖ· οὐδεὶς γὰρ λέγει Σωκράτης Πλάτων ἦκουσεν, ἀλλὰ Σωκράτης Πλάτωνος ἦκουσεν· ἐπεὶ οὖν ἐγὼ αὐτὸς εὐθεῖαι εἰσι δύο, ἡ ἐγὼ καὶ αὐτὸς, τούτου χάριν οὐ δύναται εἶναι αὐτοπαθῆς· τοι· 50 αὐτὰ ἔχομεν εἰπεῖν καὶ περὶ τοῦ μὴ δύνασθαι στήναι τὸ ἐγὼ αὐτὸς, καὶ τὰ δυῖκα καὶ τὰ πληθυντικά· ζῆται. Κατήφεια· ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ Φάη βάλλειν τοὺς ὄνειδιζομένους ἢ λυπομένους· καὶ κατηφῆς, ὁ ὑπὸ αἰσχυρῆς κάτω νεύων τοὺς ὀφθαλμούς, ἦγουν ὁ αἰσχυρόμενος· παρὰ τὸ Φῶ τὸ Φαίνω γίνεται παράγωγον Φάω καὶ Φάος· καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως γίνεται καταφαῆς, ὁ ἔχων κάτω τὰ Φάη ἦγουν τοὺς 497 ὀφθαλμούς.

* Κατήλυσις, ἡ κατάβασις, ἀπὸ τοῦ ἐλεύθειν καὶ κατὰ· Κατηφόνες, Ἰλιάδος ὧ, Σπεύσατέ μοι κατὰ τέκνα κατηφόνες· — ἄξιοι καταφονεῖσθαι· ἡ ἐπονείδιστοι, αἰσχυρῆς μεστοί, ἀπὸ τοῦ κατηφῆς· θηλυκὴν γὰρ προσήγορίαν ὄνειδίσαι τοὺς υἱοὺς ἠθέλησε.

Κατήλυσί] — κατηλυσίη ζεφύροιο· — σημαίνει τὴν καθόδον καὶ τὴν ἐπέλευσιν, ἐλευσίη τις οὔσα καὶ ἡλυσίη, καὶ μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως· 10

Κατηρόνων, κατήντλουν· ἔχει τὸ ἰῶτα· ἀπὸ γὰρ τοῦ καταιονῶ καταιονᾷς.

Κατημαξευμένα, κοινὰ, καταπεπατημένα, τετριμμένα, γεγυμνασμένα.

Κατήρες, κατελάμβανε· παρὰ τὸ αἰρῶ περισπώμενον, ὁ σημαίνει τὸ καταλαμβάνω· — μῆδέ σε λήθῃ Αἰρείτω.

Κατηγορεῖν, λέγεται κοινῶς τὸ κατὰ τινος ἀγορεύειν· ὅλον

FF

20 τὸ γένος λέγεται κατηγορεῖσθαι τῶν εἰδῶν. λέγομεν καὶ τοὺς περὶ τινῶν ὡς ἀδικούντων λέγοντας. ζῆται κατηγορίαν ποιοῦμενοι τῆς πόλεως, καὶ κατὰ τῆς πόλεως.

Κατισχυωθέντα, λεπτυνθέντα. ἐκ τοῦ ἰσχυρῶ ἰσχυῶ ἰσχυῶσω, τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Κατουλάς, καλεῖται ἡ σκοτεινὴ νύξ, διὰ τὸ ὅλην αὐτὴν εἶναι ὄλον, Νύξ ἐφόβει, τήνπερ τε κατουλάδα κικλήσκουσιν.

Κατόπι.] Κατόπιον ἑορτῆς ἦκομεν: — οἶον, μετὰ τοῦτο.

Κατωμαδόν, κατὰ τοὺς ὤμους τῶν ἵππων.

30 Κατέλευταν, ἀντὶ τοῦ ἔχωσαν λίθοις. τὸ θέμα, καταλεύω· ὁ μέλλων, καταλεύσω. σημαίνει δὲ τὸ κατὰ τινος λίθους βάλλω. παρὰ τὸ λάας.

Καταμόνας, ἐπίβλημα τοπικόν· οἱ δὲ λέγουσι μοναδικόν. γίνεται δὲ ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ τοῦ μόνος· τοῦτο παρὰ τὸ μὴ εἶναι μετὰ ἐτέρου· ἢ παρὰ τὸ μένω τὸ ἐπιμένω.

Καί, σύνδεσμος συμπλεκτικός, ἰσοδυναμῶν τῷ τε· διαφέρει δὲ αὐτοῦ κατὰ τάξιν. ὁ μὲν γὰρ τε, τὰ ὀπισθεν συμπλέκει· ὁ δὲ καί, τὰ ἐπιφερόμενα, ὡς τὸ, Ἀρκεσίλαός τε καὶ Λέων· Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος.

40 Καίω.] ἐκ τοῦ καῶ, γίνεται καίω· ὁ μέλλων, καύσω· ἀφ' ὧν γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ι ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστώτα, πλεονάζουσι τὸ υ κατὰ τὸν μέλλοντα· κλαίω κλαύσω.

Καινός, ὁ νέος· οἶμαι ὅτι ἐκ τοῦ κραίνω τὸ τελειῶ, κραινός τις ὢν, κατ' ἔλλειψιν τοῦ ρ, οἶονεὶ ὁ ἥδη ἐπιτελεσθεὶς.

Καινεύς, ὄνομα κύριον, ὁ ἥρως, διὰ τὸ καινὸν τοῦ γένους, διὰ τὸ γυναῖκα καὶ ἄνδρα γενέσθαι. ἦν δὲ Ἐλάτου μὲν παῖς, Λαπίθων δὲ βασιλεὺς.

50 Καικίας. Καίικος ἐστὶν ὄνομα ποταμοῦ· ὅθεν καὶ καικίας, ὁ ἐκείθεν πνέων ἄνεμος. τὰ διὰ τοῦ ἱκος ἀποστρέφεται τὴν εἰ δίφθογγον, Γρήνικος, Καίικος.

Καιρός, ὄνομα ἀπλοῦν. γίνεται παρὰ τὸ κάρη, ὃ σημαίνει τὴν ὥραν· ἐξ οὗ καὶ ἀκαριαῖος· καρός καὶ καιρός.

Καίριος, διὰ τοῦ ι, ὡς δεσμός δεσμιος, βωμός βωμιος.

498 Καίριον, εὐκαιρον, εὐστοχον, μέτριον· καὶ, Καίριον οὐδὲν λέγεις: — ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἐπιτηδεῖον τῷ καιρῷ. σημαίνει καὶ τὸ ἐπικινδυνόν· Οὐκ ἐν καιρῷ ὅξυ πάγη βέλος, Ἰλιάδος δ', ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐν ἐπικινδύνῳ τόπῳ, οὐδ' ἐν τῷ πρὶς ἀντίρροπον ἐπιτηδεῖω τόπῳ τοῦ σώματος. οἶμαι ἀπὸ τοῦ κῆρ, ὃ σημαίνει τὴν θανατηφόρον μοῖραν, γίνεται κερὸν καὶ καιρίον, ἡγουν τὸ θανάσιμον καὶ ἐπικινδυνόν.

10 Καιροσέων· οἱ μὲν, τῶν κροσσῶν· οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν καιρωμάτων· οὕτω δὲ καλεῖται καιρῶς καὶ κέρωμα, ἢ παραπλοκή τοῦ στήμονος, ἢ διαπλεκομένη ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχέσθαι αὐτόν. καὶ τὰς ἐρίθους, κερωτίδας εἶπε Καλλίμαχος, καὶ τὸ Δηλίων ὕψασμα ὑδάτινον. πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς κε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται, πλὴν τοῦ κερὸς καὶ καινός, Καῖσαρ Καίσαρεὺς, Καίσαρεια.

Καί σφεας. Ἰστέον ὅτι τὸ Καί σφιν, οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ σφίσιν, βαρυτόνου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σφίν ἐγένετο Καί σφιν· καὶ μετὰ τὴν ἔγκλισιν παρηκολούθησε πάθος, καὶ ἐγένετο Καί σφισιν· καὶ τὸ Καί σφεας, οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ σφέας βαρυτόνου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σφᾶς γίνεται

20 Καί σφας· καὶ μετὰ τὴν ἔγκλισιν παρηκολούθησε πάθος, καὶ γίνεται Καί σφεας· καὶ τὸ, — ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐστι χερσίων: — οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἔθεν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ οὐ τρίτου προσώπου σημαίνοντος τοῦ αὐτοῦ, γίνεται

οὐθεν, τουτέστιν οὐδαμῶς· καὶ μετὰ τὴν ἔγκλισιν, παρηκολούθησε πάθος, καὶ ἐγένετο Οὐ ἔθεν. οὕτω Ζηνόδοτος.

Καῖσαρ, ῥωμαϊστὶ ἀνατομὴ ἐρμηνεύεται· ἀποθανούσης γὰρ τῆς μητρὸς Ἰουλίου Καίσαρος, ἀνατεμόντες αὐτῆς τὴν γαστέρα, ἐξέβηλον αὐτὸν ἀγέννητον.

* Κέαρ, ἀντὶ τοῦ κῆρ, κατὰ διάλυσιν.

Κέαςτε, συνέτριψε, διέσχισεν. Ἰστέον ὅτι τὸ Κέας καὶ 30 Κλεύας οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ, ὡς Αἶας Αἶαντος, ἐπεὶ οὐκ ἔχει τὸ α φύσει μακρόν· Κέας γὰρ ἦν καὶ Κλεύας· καὶ τροπῇ Δωρικῇ, Κλεύας καὶ Κέας· καὶ Φυλάττει τὴν ἰσοσύλλαβον κλίσιν· δηλοῦσι δὲ καὶ τὰ πατρωνυμια, Κεάδης καὶ Κλευάδης ὄντα.

Κεγχρίνης, εἶδος ὄφeos. Νίκανδρος, Δήσις κεγχρίνεω δολιχὸν τέρας: — οὕτως ὠνόμασται διὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτὸν τὸν καιρὸν τοῦ κέγχρου· ἢ διὰ τὸ ποικίλον εἶναι καὶ κατεστῆχθαι· ὥςπερ γὰρ κέχρους τινὰς ἐπὶ τὰ νῦτα 40 ἔχει.

Κέβλη, ἐκ τοῦ κεφαλὴ γίνεται κατὰ συγκοπὴν.

Κέδρος, θηλυκῶς λέγεται τὸ δένδρον· οὐδετέρως δὲ ὁ καρπός· Ἀλλὰ θύε τὰς κέδρους: — ἡ κέδρος, παρὰ τὸ κέσσθαι ῥαδίως· ἢ παρὰ τὸ κεντῶ· κεντρώδης γὰρ ἐστίν· ἢ παρὰ τὸ ἔδος, ὃ σημαίνει τὸ ἔδαφος, πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἔδρος καὶ κέδρος· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἐδραῖως ἵστασθαι· ἢ παρὰ τὸ ἐν τῷ κλίεσθαι ἰδρῶν· ἢ ἐκ τοῦ κέω κέδρος· τὸ γὰρ πρωτότυπον τούτου, ἐστὶ διὰ τοῦ ε, κέω· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α, κάω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καίω. 50

Κεδνός, συνετός, σώφρων, τίμιος, κηδεμονικώτατος. ἐστὶ ῥῆμα κοῶ σημαίνον τὸ νοῶ, ὁ μέλλων, κοῆσω· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, κεδνός, ὡς τέρω, τερπνός, κατὰ συγκοπὴν· ἢ κηδανός τις ὢν, οὗ ἂν τις κηδοίτο.

Κεδάζω, τὸ σκορπίζω. ἀπὸ τοῦ κέω, κεδάζω καὶ κεδάζω· ἢ ἀπὸ τοῦ σκεδῶ. λέγεται καὶ μετὰ τοῦ σίγμα, καὶ χωρὶς τοῦ σίγμα. γράφεται διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· ἔδω τὸ ἐσθίω· μέδω. ταῦτα γὰρ διφθοροῦνται· εἰσὶ γὰρ βαρύνοντα καὶ περισπώμενα, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, Δωδώνης μεδῶν· καὶ ἐδῶ, ἐξ οὗ ἔδεται, ἐδεστόν, καὶ ἀνέδεστον τὸ μὴ ἐσθιόμενον. περισπώμενα, πεδῶ, μεδῶ, σκεδῶ· σεσημειῶται τὸ αἰδοῦμαι. 499

Κεκάμω] — ἐπὶν κενάμω: — ἐπειδὴν νοτιάσω, Ἰλιάδος α'. κάμω· καὶ ὁ δευτερός ἀόριστος, ἐκαμον· ἐὰν κάμω· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, κενάμω, ὡς λάχωσι λελάχωσιν. ἐὰν γράφηται — ἐπεὶ κε κάμω, ὁ κε ἐστὶ σύνδεσμος 10 παραπληρωματικός, ὁμοίως τῷ, Ἡδ' εἶπερ τε τύχησιν: — ἐὰν δὲ — ἐπὶν κενάμω πολεμίζων, ἐνδιπλασιάζεται τὸ ῥῆμα κενάμω· ἀναδιπλασιασμός ἢ κε συλλαβὴ, καὶ ἐστὶν ἐνεστώς.

Κεκαδών] Θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεναδών: — ἀντὶ τοῦ στερήτας, χωρίσας. παρὰ τὸ χάζω, ἔχαδον· ἢ μετοχή, χαδών καὶ κεναδών.

Κεκαδόντο, ταρασσόμενοι ἐσκορπίζοντο καὶ ἔφευγον. ἀπὸ τοῦ χάζω χάσω κενάδω· ὁ δευτερός ἀόριστος, ἔχαδον, ὡς Φράζω, ἔφραδον· καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς ψιλόν, ἐκαδόν· ὁ παθητικὸς μέσος, ἐκαδόμην, ἐκαδόμεθα, ἐκαδόντο· καὶ προσελεύσει τοῦ κ, κενάδοντο. ἀπὸ τοῦ χάζω τὸ ὑποχωρῶ, ὁ β' ἀόριστος, ἔχαδον, ἔχαδονην, ἔχαδόντο· καὶ κατὰ τροπὴν, ἐκιδόντο· καὶ ποιητικῷ ἀναδιπλασιασμῷ, — ὑπὸ δὲ Τρῶες κενάδοντο Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος. 20

Κεκαδησόμεθα] ἀπὸ τοῦ χάζω γίνεται χαδῶ, χαδήσω· τὸ τρίτον, χαδήσει· τροπῇ, καδήσει· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, κεκαδήσει. — οὐκέτι νῦν Ὀλλυμένων Δαναῶν κε-

30 καδῆσόμεθ', ὑστάτιόν περ: — ἀντὶ τοῦ λυπησόμεθα, Φροντιοῦμεν, Ἰλιάδος θῆτα, τούτεστιν οὐκέτι σώους θώμεν τοὺς Ἕλληνας, καὶ κηδεμονίαν αὐτῶν καὶ Φροντίδα ποιησόμεθα. καὶ ἐν ὑστέροις. οἶμαι ἀπὸ τοῦ ἄχος, ἄχῳ, ἄχάζω καὶ ἄχαδῶ· καὶ ἀποβολῇ, χαδῶ χαδῆσω χαδῆσμαι, καδῆσται· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

Κεκασμένε, κεκοσμημένε. ἀπὸ τοῦ κάζω τὸ κοσμῶ, κάσω, κέκασμαι, κέκασμαι, κεκασμένε.

40 ΚεκαΦηότα] — κακῶς κεκαΦηότα θυμὸν, ἀντὶ τοῦ ἐκπεπνευκότα, Ἰλιάδος εἰ· καΦος γὰρ τὸ πνεῦμα· παρὰ τὸ καΨτω, καΦῶ, καΦήσω, κεκαΦηα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ· ἢ μετοχῇ, κεκαΦηώς.

Κεκινέεται. ἀπὸ τοῦ κινῶ κινῆσω, κενίηκα, κενίημαι, κενίηνται· καὶ Ἰωνικῶς, κεκινέεται.

Καιροσσέων δ' ὁθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον: — ἐκ τοῦ καιρόεις καιρόεντος, τὸ θηλυκὸν καιρόεσσα καιροέσσης· τὸ πληθυντικὸν, καιροέσσαι, καιροέσσων· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, καιροσσέων.

50 Κέκληκα] ὡς ἀπὸ τοῦ καμῶ, καμήτω, κεκάμηκα, καὶ ἐν συγκοπῇ, κέμμηκα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ καλῶ κεκάληκα, κατὰ συγκοπὴν, κέκληκα. — ὅσοι κεκλήκατο βουλήν: — ἀντὶ τοῦ κεκλημένοι ἦσαν εἰς τὴν συμβουλήν. κλῶ κλήσω κέκλημαι κεκλήμην.

Κεκλήση] — Φίλη κεκλήση ἀκοιτίς: — οἱ μὲν λέγουσι, σύνδεσμον εἶναι παραπληρωματικὸν τὸν κε· οἱ δὲ, ῥήμα. καὶ εἰ ἐστὶ ῥήμα, μέλλοντος μέσου ἐστί, κεκλήσμαι, κεκλήση.

500 Κεκληγώς, κεκραγώς, βοῶν· μετοχῇ ἐστὶ συζυγίας τετάρτης· ἐκ τοῦ κράζω, ὁ παρακείμενος, κέκραγα· καὶ οἱ Ἴωνες τρέπουσι τὸ α εἰς η, καὶ τὸ ρ εἰς λ, καὶ γίνεται κέκληγα· καὶ ἢ μετοχῇ, κεκληγώς.

Κεκλήγοντες, ὡς ἀρήγοντες· μετοχῇ ἐστὶν εὐθείας τῶν πληθυντικῶν. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πέπληγα μέσου παρακείμενου γίνεται πεπλήγω ἐνεστώς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κέκληγα γίνεται κεκλήγω ἐνεστώς· καὶ ἢ μετοχῇ, κεκλήγων κεκλήγοντος.

10 Κεκλίεται] Ἰστέον ὅτι οἱ καθαριεύοντες παρακείμενοι τὸ α μόνον προσλαμβάνουσι κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν ἐνικῶν· καὶ εἰ μὲν μακρὰ παραλήγονται, συστέλλουσι ταύτην, καὶ οὕτω ποιοῦσι τὸ Ἰωνικόν· ὡς πεποιήται πεποιέεται, οὕτως ἀπὸ τοῦ κλείω γίνεται κέκλειται· καὶ συστολῇ τῆς εἰ διΦθόγγου, Αἶθ' ἀλλ' κεκλίεται: — ἡερί δ' ἐγγος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἴππῳ: — ἀντὶ τοῦ ἐκεκάλυπτο, περιεκέκλειστο, καὶ περιέκειτο. οἶμαι ἀπὸ τοῦ κλίνω· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ κλείω κλείσω· ὁ παρακείμενος, κέκλεικα, κέκλειμαι, χωρὶς τοῦ σ παρ' Ἑλληνιστῶν· ἔλλειψαι τοῦ ε, κέκλειμαι. οὕτω καὶ τὸ, Στήλη κεκλιμένος: — ἀντὶ τοῦ ὑπὸ στήλης περιεχόμενος, καὶ 20 τὴν ἐπὶ τοῦ τάφου στήλην προβεβλημένος ἀντὶ ἀσπίδος. τοιοῦτον καὶ τὸ, Λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι: — ἀντὶ τοῦ παρακείμενος, γειννίων, περιεχόμενος. ἐνθεν καὶ τὸ, — ἐκέκλιτο λίμνη: — ἔλλειψις ἄρα τοῦ ε, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κλείω κλείσω κλείς, καὶ δικλῆς, καὶ, Δικλίδες ὑψηλαί: —

Κεκλιμένοι, ἀντὶ τοῦ κεκαλυμμένοι, κεκρυμμένοι· ἀπὸ τοῦ κλείω τὸ σφαλίζω, κατὰ συστολήν τοῦ ε.

Κεκλαμένων Φύλλων εἰ μὲν οὕτως, ἀντὶ τοῦ κεκλασμένων· εἰ δὲ τινες εἰρηκότες κεκλιμένων, ὥστε πρὸς ἀντίθεσιν εἶναι πρὸς τι, ἐνδεῖα τοῦ σ. ἀλλ' εἰπόμεν, 30 ὅτι τὰ τοιαῦτα ποιητικὰ εἰσι.

Κέκλετο, παρεκλεύσατο· ἀπὸ τοῦ κέλετο, πλεονασμῷ τοῦ κ· καὶ ἐκέκλετο, ἀντὶ τοῦ ἐκέλευεν ἀπὸ τοῦ κέλω ἐκέλετο, καὶ ἐκέκλετο. ἢ ἀπὸ τοῦ κλῶ κλήσω. εἰ παρὰ

τὸ κέλω λαμβάνεται, πλεονασμὸς ἐστὶ τοῦ κ, κέλω, κελόμενοι, καὶ, Ἀλλήλοισί τε κελόμενοι: — πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀντὶ τοῦ παρεκλεύομενοι. εἰ δὲ παρὰ τὸ καλῶ κλῶ, οὐκ ἐστὶ πλεονασμὸς, ἀλλὰ ἀναδιπλασιασμός. ἐστὶ γὰρ κλῶ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, κέκλω· οὐ γὰρ μόνον διὰ τοῦ ι γίνονται οἱ ἀναδιπλασιασμοί, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ε, μένω, μνῶ, μέμνω· Φένω, 40 Φνῶ, πέφνω. οὕτως Ἡρωδιανός. καὶ ἐπεκέκλετο, ἀντὶ τοῦ ἐπεκαλεῖτο. ἀπὸ τοῦ κέκλω.

Κεκορυθμένα χαλκῶ, ἀντὶ τοῦ ἐστομωμένα τῷ σιδήρῳ, ἡμφισμένα, ἡτρεπισμένα· ἢ ἡκονημένα τῷ σιδήρῳ, ἀπὸ τοῦ τὴν κορυθὴν θῆγειν (ἡγουν ἀκονᾶν) εἰς οξύτητα· ἀπὸ τοῦ κορύσσω τὸ καθ'οπλίζω. ἢ ἐκ τοῦ κόρυς κόρυθος, κορύθω· ὁ μέλλων, κορύσω· ὁ παρακείμενος, κεκόρυκα· ὁ παθητικός, κεκόρυμαι· ἢ μετοχῇ, κεκορυσμένος· καὶ οἱ Ἀττικοὶ τρέπουσι τὸ σ εἰς θ, τὸ κλαυσμός, κλαυθμός λέγοντες, καὶ τὸ ἀριστός, ἀριθμός. 50

Κεκορυθμένος] — κεκορυθμένος ἀΐδοπι χαλκῶ: — ἀντὶ τοῦ καθ'οπλισμένος τῷ λαμπρῷ σιδήρῳ· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· ἀπὸ τοῦ κόρυθος κορύθω· κεκορυθμένος, καὶ κεκορυθμένος.

Κέκονα] παρὰ Σοφοκλεῖ· ἀπὸ τοῦ κτείνω, ὁ μέσος παρακείμενος, ἐκτονα, πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ ἐκβολῇ τοῦ τ.

Κεκοτηότα] ἀπὸ τοῦ κοτῶ κοτήσω, κεκότηκα, κεκοτηκώς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ. οἱ Ἴωνες γὰρ εἰώθασιν ὑποστέλλειν τὸ κ, πεπτηκώς. Πεπτηκῶς γὰρ ἐκείτο: — κεκορηκῶς, — ἅμφω κεκορηότε ποιῆς: — οὕτως ἔχει καὶ τὸ — κεκοτηότι θυμῷ: — πάλιν δὲ τὸ η εἰς βραχυὰ μεταβάλλουσιν, ὡς τὸ λεληλυῖα, λελανυῖα· μεμηνυῖα, μεμηνυῖα· οὕτω καὶ βεβηκῶς βεβαῶς· κλίνεται βεβακός, ἐστακός, γεγακός, τεθυκός· καὶ κατὰ συναλοιφήν, βεβῶτος, ἐστῶτος, γεγῶτος, τεθυῶτος. τὸ δὲ ἐστῶς καὶ τὰ ὅμοια οξύγονται· ἐπειδὴ οὐκ ἦν ἡ συναίρεσις οξείας καὶ βαρείας.

Κεκρύφαλον, μέρος κοιλίας· παρὰ τὸ κρύπτεσθαι. ὡς 10 Φύλλον δὲ ἐστίν.

Κέκρικα] τὰ γὰρ εἰς νω ῥήματα ἐνὶ Φωνήεντι παραληγόμενα, ἀποβάλλει τὸ ν κατὰ τὸν παρακείμενον. οἱ ποιηταὶ δὲ προσλαμβάνουσιν, ὡς τὸ, — ὁ δ' ἐκκλίνθη: — Ἰστέον ὅτι λέγει ὁ κανὼν· Ὅτε δὲ δι' ἀμεταβόλου ὁ μέλλων, ὁ παρακείμενος δι' αὐτοῦ καὶ τοῦ κ· ὅον κείρω, κερῶ, κέκαρικα· πλὴν τῶν ἡμαρτημένων, τοῦ νενέμμηκα, καὶ τῶν ὁμοίων. εἰσι δὲ ταῦτα, τέμω, τεμῶ· νέμω, νემῶ· δέμω, δεμῶ· βρέμω, βρεμῶ. τούτοις συνεξηκολούθησε καὶ τὸ μένω, μενῶ. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι 20 σστημεῖται καὶ ταῦτα, κρίνω κρινῶ κέκρικα, πλύνω πλυνῶ πέπλυκα, κλίνω κλινῶ κέκλικα, καὶ τείνω τενῶ τέτακα· ταῦτα γὰρ ἀπέβαλε τελείως κατὰ τὸν παρακείμενον τὸ ἀμεταβόλον. καὶ κερδαίνω δὲ εὖρηται χωρὶς τοῦ ἀμεταβόλου κεκέρδακα. ζῆται εἰς τὰ ῥήματα τοῦ Χοιροβοτοῦ.

Κέκτημαι] λέγει ὁ Ἡρωδιανός, ὅτι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ Αἰολικῶς· τὸ γὰρ κοινὸν ἐκτμηαί ἐστίν, ὡς τὸ, Ἴλιον ἐκτῆσθαι: — τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ κτ οὐκ ἀναδιπλασιάζονται· ὃν τρόπον οὐδὲ τὰ ἀπὸ τοῦ πτ. ὁμοίως καὶ τὸ πέπταμαι ἀπὸ τοῦ ἐπταμαι, πλεονασμῷ τοῦ π πρὸ π. 30 Κελαδαινός, παρὰ τὸ κελαδός γίνεται, ὁ σημαίνει τὸν θόρυβον καὶ τὴν ταραχὴν, ὡς τὸ, Ἡ δ' αὖφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτὴν: — καὶ κελαδαινὴ κέκληται ἢ Ἀρτεμις, παρὰ τὸν γινόμενον ἐν τοῖς κυνηγίοις κέλαδον, τούτεστιν ἡ κυνηγετική. — ῥόος κελαδῶν, βαρυτόνω· κλίνεται κελαδόντος.

Κελαρύζω] κυρίως ἐπὶ τῶν ὑδάτων, τὸ μετὰ ποιού
ἤχου καὶ ψόφου ῥεῖν, ὡς Ὅμηρος Ἰλιάδος Φ', — τὸ
40 ἦχον ἀποτελεῖ τὸ ὕδωρ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς
ἠχεῖν. γίνεται παρὰ τὸ κρῶ (σημαίνει τὸ Φωνῶ) πα-
ράγωγον κρύζω· καὶ μετὰ τοῦ λα, ἐπιτατικοῦ μορίου,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, κελαρύζω.

Κελαινόν, τὸ μέλαν· κελαινόν γὰρ λέγεται κατὰ διάλε-
κτον τὸ μέλαν. τὰ δὲ εἰς νοσ, καθάρᾳ τῇ αἰ διφθόγγῳ,
ἢ τῇ οι, παραλήγεται, εἰ μὴ τριγενὲς ἦ, ἢ θηλυκὸν
ἔχει βαρύτονον, ὡς αἶνος.

ΚελαινεΦής· ἐπὶ μὲν τοῦ Διός, παρὰ τὸ κελαινόν καὶ τὸ
νέφος γίνεται κελαινεΦής, ὃ τὰ νέφη μελαινῶν· καὶ
50 συγκοπῇ τῆς νο συλλαβῆς, κελαινεΦής. κανὼν γὰρ ἐστὶν
ὁ λέγων, ὅτι καθόλου τὰ ὑπερδισύλλαβα βαρύτονα σύν-
θετα ἐκκόπτει μίαν συλλαβὴν, ὅπως ἀναλογῇ τοῖς δι-
συλλάβοις, χωρὶς τοῦ ἀλέξω ῥήματος· οὐ γὰρ φύσει
βαρύτονον· ὁ μέλλων γὰρ αὐτοῦ, ἀλεξήσω· οἶον γανύω,
γανύεις, γανύει, Γανυμήδης· ὑφαίνω, ὑφαίνει, ὑφαι-
μένης, καὶ οὐ λέγεται ὑφαινομένης· οὕτως ἐκ τοῦ με-
502 λαινῶ καὶ τοῦ νέφος γίνεται κατὰ συγκοπὴν, ὡς τανύω
τανύπεπλος. ἐπὶ δὲ τοῦ αἵματος, ἐκ τοῦ Φῶ (τὸ φαί-
νω) καὶ τοῦ κελαινόν γίνεται κελαινεΦής, ὡς ἐπὶ τοῦ
θηροφόνᾳ, θηρεφόνᾳ· καὶ δῆλον ὅτι οὐ συγκοπῇ. οὕτως
Ἡρωδιανός.

Κέλειαι] κέλω σημαίνει τὸ προστάσσω· ἐκ τοῦ κελεύω,
κατὰ συγκοπὴν τῆς ευ διφθόγγου. τὸ παθητικόν, κέλο-
μαι· τὸ γ', κέλεται· Ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας· —
ἀντὶ τοῦ κελεύει· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, Ἰωνικῶς, κέ-
λεσι· — κέλειαι δὲ με· — ἀντὶ τοῦ κελεύεις δὲ με.

10 Κελεύς, ὄρνειον ταχύτατον· ἀφ' οὗ κέλλειν τὸ ταχέως
βαδίζειν· καὶ τὸν ἰστόποδα κελεὸν λέγουσιν, ἀστεϊζό-
μενοι.

Κελέοντες, κυρίως οἱ ἰστόποδες· καταχρηστικῶς δὲ καὶ
τὰ καταπεπηγότα ξύλα, ἃ καὶ σταυροὺς καλοῦσι.

Κελέβη, εἶδος ποτηρίου ξυλίνου· παρὰ τὸ κάλον, ὃ ση-
μαίνει τὸ ξύλον, καὶ τὸ εἴβω τὸ ῥέω.

Κελευτιῶ, τὸ κελεύω. ὡς κυνηγέτης κυνηγετῶ, οὕτω κε-
λευτής κελευτῶ· παράγωγον, κελευτιῶ, ὡς Φυσῶ,
Φυσιῶ. ἐνιοὶ δὲ διὰ τοῦ σῖγμα, κελευσιῶ.

Κέλευμα· ἐκ τοῦ κελεύω. Σώφρων, Οἶγε μὴν κόχλοι
20 ὥς περ ἐξ ἐνὸς κελεύματος.

Κέλευθος, ἡ ὁδός, ἀπὸ τοῦ ἔλευθος, ἐλεύθω, πλεονα-
σμῷ τοῦ κ. τὸ δὲ — ὑγρά κέλευθα, ὃ σημαίνει τὴν
διὰ θαλάσσης ὁδόν, κατὰ μεταπλασμὸν γένους ἐστίν·
ἀντὶ γὰρ θηλυκοῦ οὐδέτερον εἶπε. γίνεται γὰρ μετα-
βολὴ γένους εἰς ἕτερον γένος, ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ τράχηλος,
τὸ τράχηλον· ἐνθεν πληθυντικῶς παρὰ Καλλιμαχῶ —
τὰ τράχηλα γυμνάζει· — καὶ λύχνους, λύχνα· δι-
φρους, δίφρα· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρετμός, τὸ ἐρετμόν· ἐν-
θεν, ἐρετμὰ προήκεα· καὶ δακτύλους, δάκτυλα· ὁ τάρ-
30 ταρος ἀρσενικῶς, καὶ κατὰ μεταβολὴν ἢ τάρταρος παρὰ
Πινδάρῳ· καὶ οὐδέτερον, τὸ τάρταρον, Ἡσίοδος, Τάρ-
ταρα τ' ἡρόεντα· — τοιοῦτον καὶ τὸ, — ὑγρά κέλευθα.

Κελητίζει] Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς·
— ἀντὶ τοῦ ἵππεύειν, ἵππον κέλητα ἐλαύνειν. ἐκ τοῦ
κέλης κέλητος γίνεται κελητῶ· καὶ κατὰ παραγωγὴν,
κελητίζω. κέλης δὲ ἐστὶν ἵππος ὁ μονάμπυξ καὶ δρομι-
κός, ὁ νῦν σελλάριος λεγόμενος· ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ὡς
ἐπίπαν τοῖς ἄρμασιν ἐχρῶντο. κέλης δὲ λέγεται παρὰ
τὸ διεσκηλισμένον τινα καθῆσθαι εἰς αὐτόν. οὕτως
40 Ἐπαφρόδιτος, ὡς λέγει Ὀρως· ὁ δὲ Ὀρίων λέγει, ὅτι
κέλης λέγεται παρὰ τὸ κέλλειν, ὃ σημαίνει τὸ βαδίζειν

καὶ τρέχειν· ὅθεν καὶ κέλευθος· παρὰ τοῦτο καὶ τὸ
ἐξώκειλεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέβηλεν, ἐρρίψεν· καὶ ἐπακτο-
κέλης· ἐστὶ δὲ εἶδος πλοίου ληστρικοῦ, ὃ ἐστὶ γαλία.

Κελτοί. Κελτῶ, Πρεσάνου θυγάτηρ, ἐρασθεῖσα Ἡρα-
κλέους, παρεκάλει αὐτὸν αὐτῇ μιγῆναι· καὶ τοῦτο
πράξας Ἡρακλῆς, ἀπέλιπε τὸ τόξον αὐτῇ, εἰπὼν, εἰ δύναται
ἄρρην γεννηθῆναι, βασιλεῖα αὐτὸν γενέσθαι, εἰ δύναται
τεῖναι τὸ τόξον· καὶ ἐγεννηθῆ παῖς Κελτός· ἀφ' οὗ
Κελτοὶ ἔθνη. Κελτικὴ ἀπὸ τοῦ Κελτοῦ, υἱοῦ Ἡρα- 50
κλέους καὶ Στερόπης τῆς Ἀτλαντος θυγατρὸς.

Κελύφη, τὰ καλύμματα· ἀπὸ τοῦ καλύπτειν. καὶ κάλυξ,
ἢ καλύπτουσα τὰ ῥόδα. Κέλυφος, τὸ λέπυρον τοῦ ὠοῦ.

Κέλωρ, σημαίνει τὴν Φωνήν, παρὰ τὸ κέλω τὸ προστάσ-
σω· ἢ παρὰ τὸ καλῶ, κάλωρ καὶ κέλωρ.

Κέλερ, ὄνομα κύριον. ἀπὸ δὲ τούτου τοὺς ταχεῖς Ῥω-
μαῖοι καὶ ὀξεῖς κέλερας λέγουσι.

Κεμάς] Ὡς δ' ὅτε κερχαρόδοντες δύο κύνε εἰδότε θήρης 505
Ἡ κεμάς ἢ ἐλαφὸν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ, Ἰλιάδος
κ', τούτεστι νεογνὸν ἐλαφὸν ἢ δορκάδα. — τρέσσε δ'
Ἡὐτέ τις κεμάς, ἦντε κυνῶν ἐφόβησεν ὁμοκλή· — κε-
μάς ἐστὶν ἢ ἐκ νεβροῦ μεταβληθεῖσα ἐλαφος, κοιμάς
τις οὗσα· ἢ ἡ νεογνὴ ἐλαφος. διαφορὰν δὲ φασι εἶναι
κεμάδος καὶ νεβροῦ· κεμάδα γὰρ εἶναι τὴν ἐπικοιμωμέ-
νην τῷ σπηλαίῳ· νεβρὸν δὲ, τὸν μείζονα, καὶ ἐπὶ βο-
ρὰν νεμόμενον· καὶ ἀχηνέα, παρὰ τὸ ἄχειν καὶ λυπεῖ- 10
σθαι περὶ τὰ ἴδια τέκνα, καὶ μήπω δυναμένην ἐξιέναι
τοῦ σπηλαίου διὰ σμικρότητα.

Κενός] οἱ μὲν, παρὰ τὸ σκηνῶ, σκηνός, σκενός καὶ κενός,
ἐν ᾧ ἐστὶ τί σκηνώσασθαι καὶ βάλλειν. ἢ παρὰ τὸ
καὶ κενός καὶ κενός, ὁ κεναιμένος καὶ σποδός ὧν. ἢ
ὅτι τὰ κεναιμένα ποῦφα καὶ ἐλαφρά γίνεται· ἢ παρὰ
τὸ κινῶ κινός καὶ κενός· τὰ γὰρ ποῦφα καὶ κενὰ εὐ-
κίνητα καὶ εὐβάστακτα. ἢ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γενός
καὶ κενός, ὁ χωρῆσαι δυναμένος τί διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν·
ἢ παρὰ τὸ χέω χενός καὶ κενός· ἢ παρὰ τὸ ξέω, ξε-
νός ὁ κατεξεσμένος, καὶ κενός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, 20
κενός. σημαίνει τρία· διὰ τοῦ ε ψιλῶς, σημαίνει τὸν
μάταιον καὶ ποῦφον· καὶ διὰ τῆς αἰ διφθόγγου σημαί-
νει τὸν νεωστὶ κατεσκευασμένον· ἐξ οὗ καὶ ἐγκαινιον·
σημαίνει καὶ τὸ παράδοξον καὶ θαυμαστόν.

Κενός· ποῖον εἶδος; πλεονασμοῦ ἐπέκτασις. καὶ τί ἐστὶν
ἐπέκτασις; συλλαβῆς πλεονασμός κατὰ τὸ μέσον τὸν
οἰκῶν τόνον φυλάττων, οἶον ἀδελφός ἀδελφεός.

Κενεών, ὁ κατὰ τὸν λαγόνᾳ τόπος, ἢ λαπάρα· παρὰ τὸ
κενός εἶναι ὀστέων· καὶ γὰρ λαπάρα λέγεται διὰ τὸ
λελάφθαι (ὃ ἐστὶ κενενῶσθαι) τὸν τόπον, πρὸς σύγκρι- 30
σιν τῶν πλευρῶν. λαπάξαι γὰρ τὸ κε ὕσαι.

Κενεμβατῶ, τὸ κενῶς ἐπιβαίνω.

Κενθίπη, τόπος Ἀργούς· διὰ τὸ πρῶτον ἐκεῖ κεντῆσαι
τὸν Πήγασον ἵππον Βελλεροφόντης.

Κένσαι] προστακτικὸν μέσου ἀορίστου· ἀπὸ τοῦ κέντω
κένσω. δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ κεντῶ κεντῆσαι· καὶ συγκο-
πῇ, κένσω· ἐκέντησα, κεντῆσαι, καὶ κένσαι συγκοπῇ.

Κέντριον] παρὰ τὸ κέντω, πλεονασμῷ τοῦ ρ, κέντρον καὶ
κέντριον. 40

Κεντρηνεέας] — κεντρηνεέας ἔχον ἵππους· — τοῖς κέν-
τροις (ὃ ἐστὶ ταῖς μαστιξίν) εἰκοντας· παρὰ τὸ συνε-
χῶς καὶ διηλεκτικῶς κεντρίζεσθαι.

Κεντρῶνες, κυρίως λέγονται τὰ ἐκ διαφορῶν χορῶν
συνεραμμένα εἰς ἓν· οἷς ὁμοίωται πῶς Ὀμηρόκεντρα.

Κεντροτύπτον, τὸν μαστιγίαν, ἀπὸ τοῦ τύπτειν.

Κένται. ἐστὶ διαλέκτου. ὡς γὰρ τὸ παρ' ἡμῶν Φίλτατον
Φίντατον, καὶ δέλτα δέντα, οὕτω Κέλται Κένται.

50 Κένταυρος, ἅφ' οὗ τὸ τῶν Κενταύρων γένος· ὃς οὕτως ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰξίονα κεντεῖν τὴν αὖραν· Φασὶ γὰρ αὐτὸν τῆς Ἥρας ἐρασθέντα, συγγενέσθαι αὐτῇ ὁμοιωθεῖσιν νεφέλῃ· ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Κένταυρος, μέχρι μὲν οὐφαλοῦ τὸ τοῦ πατρὸς ὁμοίως ἔχων· τὰ δὲ κάτω, ἀλόγου, διὰ τὸ τὰς νεφέλας τοῖς ἀλόγοις ὁμοίως εἶναι. ζῆται τὴν ἱστορίαν πλατύτερον ἐν Ὀδυσσεύει λ'.

504 Κέπφος· ἀπὸ τοῦ ὀρνέου, ὃ ἐστὶ κοῦφον καὶ ἐπιπλέον τοῖς ὕδασιν· ὃ τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὀρέων (τούτεστι τὰς κορυφὰς) βαίνων, οἶονεὶ ὀρειβάτης· κέρχτα γὰρ καλοῦσι πάντα τὰ ἀκρ., ὡς Φησι Πίνδαρος Ὑψικέρχτα πέτραι· — ἀντὶ τοῦ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια.

Κεραΐζειν, τὸ πορθεῖν, καὶ κενοῦν, καὶ διαφθεῖρειν· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κέρασι χρωμένων ζώων· ἢ παρὰ τὴν κῆρα τὸν θάνατον.

Κεραϊστής, τόπος Μιλήτου· ἀπὸ τοῦ τὸν Ἀπόλλωνα κέρατα τοῦ ἄρρενος τράγου ἀμελγομένου ὑπ' αὐτοῦ πῆξαι ἐκεῖ, ὡς Καλλιμάχος.

Κεραμεύς, παρὰ τὸ κέραμος· τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν ἔραμος, καὶ κέραμος· Ἀπολλόδωρος τὴν κεκαυμένην γῆν ἔραν Φησὶν· οἱ δὲ, παρὰ τὸ κεκαυθῆναι τῇ ἔρα.

Κεραμεῖκος, ἀπὸ τοῦ κεραμεύς κεραμεύς, κεραμεῖκος· καὶ συναρξέει, κεραμεῖκος, γίνονται δὲ τρεῖς λαμπαδιδρομίαι ἐν Κεραμεῖκῳ, Ἀθηνᾶς, Ἡφίστου, Προμηθέως· ἄλλως· Κεραμεῖκος, τόπος Ἀθήνησι, ὅπου ἐπετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατ' ἐνιαυτὸν λαμπαδοῦχον ἀγῶνα. πρὸς δὲ τὸν τόπον τοῦτον πύργον τινὰ ὑπάρχειν Φασὶν· ἐφ' ὃν συμβουλεύει ἀναβάντα θεωρεῖν τὴν λαμπαδα, [καὶ ὅταν ἀφεθῇ, ἀφεῖναι καὶ αὐτὸν κάτω.] Ἀριστοφάνης.

Κεραυνός, μετοχὴ ἀντὶ τοῦ κεράσας· ἐστὶ κέρας· ἐξ αὐτοῦ κερῶ ἀντὶ τοῦ κεραυνῶ, ὡς πετῶ πεταννύω· ἢ κερῶ κερύω, καὶ κεραυνῶ· καὶ παράγωγον, κεράννυμι· ἢ μετοχὴ, κεραυνός· πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα διὰ δύο νυν γράφεται, ζωννύω, σβεννύω, καὶ τὰ ὅμοια. Κεράσαι δὲ ἐστὶ, τὸ ἐπιχεῖν οἶνον· ἀπὸ παλαιοῦ ἔθους· πάλαι γὰρ ἐχρῶντο κέρατι ἀντὶ προχόου. οὕτω Πείσανδρος· καὶ Ὀμηρὸς Ἰλιάδος δ', Οἶνον τ' ἐγκεράσασα πιεῖν· — ἀντὶ τοῦ ἐγγχεῖσθαι εἰς κέρας· πρὸ γὰρ τοῦ εὐρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν ἐν τοῖς κέρχτιν ἐπινον.

Κέραϊρε, κίρνα· ἀπὸ τοῦ κεράω κερῶ, κεραίρω, ὡς μενῶ, μεναίνω, μεναινῶ· ἢ κέραϊρε, ἐκ τοῦ κερῶ, κεραίω.

Κέρας, παρὰ τὸ κῆρα· ἐπεὶ τῆς κεφαλῆς ἐστὶν· ἐνθεν καὶ τὸ κεραΐζειν ἐπὶ τῶν ζώων· ἐπεὶ τοῖς κέρασι μάχονται· καὶ ὁ κεραυνός, φθαρτικός ὢν, ὃ διὰ τὸ αὖειν βλάπτων, ὃ ἐστὶ καίων· καὶ τὸ κεράω· καὶ τὸ κέρμα, κατακεκομμένον εἰς πολλὰ.

Κέρας, ἢ Τρίξ, διὰ τὸ τοῖς κέρασιν ὁμοίως ἐκφύεσθαι· οἱ δὲ Φασιν, ὅτι ἢ ἐκ τοῦ βάθους ἱμάς ὑπὸ τῆς θερμασίας ἀναφερομένη, καίπειτα τῇ τοῦ δέρματος τάσει σφιγχθεῖσα, κερατοῦται· ἢ ἢ συνεχῶς κειρομένη. λέγεται κέρας καὶ ὁ ποταμός, ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ, Ἔστι δὲ τις ποταμός ὑπατον κέρας Ὀκεανοῖδ· — κέρας δὲ λέγουσι πάντας τοὺς ποταμούς τοὺς ἀπὸ Ὀκεανοῦ καταφερομένους, κέρας λέγεται καὶ ἡ κεφαλὴ· σημαίνει καὶ τὴν δόξαν, ὡς τὸ, Καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ· — καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἔρας, καὶ κέρας· τὴν γὰρ δόξαν πάντες ἐπιθυμοῦσι· σημαίνει καὶ τὸ κέρατον, ὡς τὸ, Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαίδεκάδωρα πεφύκει· — σημαίνει καὶ τὴν τρίχα, καὶ γίνεται παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω, ὡς τὸ, Τοξότα λωβητὴρ κέρα ἀγλαέ· — ἀντὶ τοῦ καλλωπιζόμενε τῇ τοξικῇ, ἢ τῇ τριχώσει· κέρας γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τὴν τρίχα ἐκά-

λουν· κλίνεται κέρατος κέραος καὶ κέρως· καὶ μετάγεται εἰς εὐθεῖαν· ὅθεν γίνεται μονόκερως μονοκέρωτος· ἢ γενική τῶν πληθυντικῶν, τῶν μονοκέρωτων.

Κεραός] — ἔλαφον κεράον· — εὐκερων, μεγάλα κέρατα ἔχοντα, ἄρρενα· αἱ γὰρ θήλειαι τῶν ἐλάφων οὐ κερατοφουῶσιν. ἐκ τοῦ κέρας κέρατος γίνεται κέραος· καὶ ὀξύνεται, ὀφείλον βαρύνεσθαι· ἀλλὰ συνεξηκολούθησε τῷ Δαναός, ἀλαός.

Κεραξός] — κεραξός ἦραρε τέκτων, κερατοουργός, κερατογλύφος· ἀπὸ τῆς κέρας Ἰωνικῆς γενικῆς γίνεται καὶ τοῦ ξέω.

Κερόεις] ἀπὸ τῆς κέρατος γενικῆς, κερατόεις· καὶ συγκοπῇ, κερόεις· τὸ θηλυκόν, κερατόεσσα· καὶ συγκοπῇ, κερόεσσα· καὶ κράσει, κερούσα.

Κέρας βοός· οἱ μὲν, κυρίως· οἱ δὲ, τὴν τρίχα· ἄμεινον δὲ νοεῖν κεράτιόν τι προσκεισθαι τῷ ἀγνίστῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποβιβρώσκωσι τὴν ὀρμιν· Ἰλιάδος ω'.

Κερασβόλον, ἐστὶ μὲν τῶν ἄπαξ εἰρημένων τῷ Πλάτῳ· φαίνεται δὲ ἐπὶ σπερμάτων ταττόμενον, τῶν οὔτε ἐν-Φερόντων κερπὸν, οὔτε πυρὶ οὐδ' ὕδατι τηγομένων· ταῦτα γὰρ εἶναι Φασὶ τὰ ὑπὸ τῶν σπορέων κατὰ τῶν κεράτων βληθέντα τῶν βοῶν· ἅφ' ὧν καὶ τὸ ὄνομα ἔσχε· παραδέδοται γὰρ τις περὶ αὐτῶν λόγος τοιοῦτος, ὡς ἀτεράμνων ὄντων τῶν οὕτως εἰς τὴν γῆν καταπεσόντων σπερμάτων· τοὺς οὖν ὑπὸ ἀπαιδευσίας ἀπαθεῖς τε καὶ ἀπειθεῖς τοῖς νόμοις, κερασβόλους προσηγόρευσαν.

Κέρδος] παρὰ τὸ χεῖρ χειρός, χέρδος, καὶ κέρδος, τὸ διὰ τῶν χειρῶν δίδόμενον ἐπ' ὠφελείᾳ· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κέαρ καὶ τὸ ἄδω τὸ ἀρέσκω, τὸ τὴν ψυχὴν εὐφραίνειν· ἢ παρὰ τὸ κέαρ καὶ τὸ ἡδύ.

Κερδαίνων, ἀπὸ τοῦ κέρδους, ἢ ἀπὸ τοῦ τὸ κέαρ λαίνειν· Κερδῶ, ἢ ἀλώπηξ· ὡς παρὰ τὸ Εἶδοθῆα Εἶδῳ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κερδαλέα ἢ ἀπατητική γίνεται κερδῶ ὑποκαριστικῶς.

Κερδαλέος, ὁ συνετός καὶ παραλογιστικός· τὰς γὰρ ἐντρεχείας κέρδη ἐκάλουν· παρὰ τὸ ἡδύνειν τὸ κέαρ, ὃ ἐστὶ τὴν ψυχὴν διὰ λόγων κλεπτειν.

Κερδαλέοφρον, πανοῦργε τὸ φρόνημα· ἢ περὶ τὰ κέρδη τὸν νοῦν ἔχων, τούτεστι κερδαίνειν φρονῶν· παρὰ τὴν φρένα καὶ τὸ κέρδος· τούτεστιν, ὁ κερδαίνειν φρονῶν· ἢ διὰ λόγων τὴν ψυχὴν ἀπατῶν.

Κέρδιον, βέλτιον, κρεῖσσον· ἀπὸ τοῦ κέρδους· ἐστὶ δὲ οὐδέτερον· τὸ ἀρσενικόν, κερδίον· τρίτον τύπον οὐκ ἔχει· τὸ δὲ οὐδέτερον ὁμοφωνεῖ τῇ κλητικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ, ὡς κέρδιον· διατί προπαρξύνεται; διότι τὰ συγκριτικὰ ἅπαντα προπαροξύνεται, ἐνδοξότερος· ἐπεὶ οὖν τὸ καλλίων καὶ τὰ ὅμοια διὰ τὴν ἐπὶ τέλους μακρὰν οὐκ ἡδύνατο προπαροξυνθῆναι, τὸν κεχρεωσθημένον τόνον ἐν τῇ εὐθείᾳ ἀναδεῖξατο ἐν τῇ κλητικῇ· εἰς τὸ γλύκιον· Ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκειν, ὁ κέρδιοςτος γένετ' ἀνδρῶν· — ἀντὶ τοῦ συνετώτατος· κέρδιοςτος γὰρ τὸν συνετώτατον Φασὶν· οὐ γὰρ ἂν τὸν πρόγονον αὐτοῦ πανουργότατον εἶπεν· οἱ δὲ νεώτεροι τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ Φιλοκερδοῦς λαμβάνουσιν· Ἰλιάδος ζ'.

Κερκίς· κρέκω γὰρ προκατάρχει ῥῆμα· οἶον, Γλυκεῖα μάτερ, οὐτὶ Δύναμαι κρέκειν τὸν ἱστόν· — παρὰ τὸ κρέκω τὸ πλήττω, κερκίς τις οὕσα· παρὰ τὸ κρέκειν, ὃ ἐστὶν ἡχεῖν· καὶ κατ' ὑπερβιβασμὸν, κερκίς· καὶ τοῦ λέοντος ἢ οὐρά, κέρκος· ἐκ τοῦ κέρκω, κέρκος· πληκτική γάρ ἐστι· καὶ εἶδος φυτοῦ· Τῷ μοι ἀναδραμέτην ἄτε κερκίδες· — καὶ ἴσως ἐκ τοῦ φυτοῦ ἐποίουν τὰς κερκίδας ταῖς γυναιξί.

10 Κέρκωπες] οὕτω πρότερον ἐκαλοῦντο οἱ Κύκλωπες· ὅθεν καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ κακοὺς ἀνδράς Κέρκωπας Φαμέν. ἐκλήθησαν δὲ, ἢ διὰ τὸ κερδαλέον αὐτῶν καὶ πανουργόν· ἢ ἀπὸ μητρὸς Κερκώπης. ἢ Κέρκωπες λέγονται οἱ ἀπατεῶνες, ἀπὸ τῆς τῶν κυνῶν μεταφορᾶς, οἱ ταῖς ὄψεσι καὶ ταῖς κέρκοις σκάνοντες δάκνουσιν.

Κέρκουρος, τὸ μακρὰν ἔχον πρύμναν σιάφος.

Κέρκουρος, εἶδος πλοίου βραχέος.

Κέρκος, θηλυκῶς σκεῦος τι, ὥσπερ καὶ τρίπους, ἢ θύρα χαλκῇ. οὕτως ὁ Ἀλκιμᾶν ἐχρήσατο.

Κέρσαι, κόψαι. ἐκ τοῦ κείρω, κερῶ· Αἰολικῶς, κέρσω.

20 Κέρκυρ] πρὸς τοῦτο Κέρκυρ οὐκ εἴρηται. οὐ πρόσκειται ἡμῖν, εἰ ἄρα δύναται γενέσθαι. ἀλλὰ τί εἰρήκασιν Ἕλληνες; Ἀλκιμᾶν Φησι. Καὶ Κέρκυρος ἡγεῖται· — ἀπὸ εὐθείας τῆς Κέρκυρ. ἀλλ' οὐκ εἴρηται. οὐκ ἄρα ἔχεται τῆς ἀποκοπῆς· ἀλλὰ κλισεῶς ἐστὶ μᾶλλον, οὐ μεταπλασμός, εἴπερ εὐθεῖα Κέρκυρ, ὃ μὴ εἴρηται, ὥσπερ τὸ ψίδυρ, μάρτυρ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ Ἰλλυρ· ἀλλὰ τὸ Ἰλ-
30 λυρας μεταπέπλασται κατὰ τὴν αὐτὴν πτώσιν. ὥστε ταῦτα μεταπλασμός· τοὺς Ἰλλυριοὺς καὶ Κερκυραίους· οὐ γὰρ εἴρηται οὔτε ἡ εὐθεῖα, οὔτε ἡ γενική, οὔτε ἡ δοτική· ἀλλὰ κατὰ τὴν αὐτὴν πτώσιν μεταπέπλασται. εἴρηται δὲ ψίδυρ καὶ μάρτυρ, ἀφ' ὧν ἡ κλίσις. οὕτως Ἡρωδιανός.

Κέρτομος, ὁ χλευαστής, ὁ τὸ κέρ τένων τῶν ἀκουόντων, διὰ τὸ παραλογιστικὸν τῶν λόγων· (καὶ κερτόμιον, τὸ παραλογιστικόν) ὁ τὴν ψυχὴν χλευάζων λόγοις τοιοῦτοις· καὶ κερτομίσις ἔπεςιν, ἐρεθιστικοῖς, παροξυντικοῖς, χλευαστικοῖς.

Κερτομέων, ἐρεθίζων, χλευάζων· σχῆμα παρασύνθετον. ἐτεκερτόμει, ἐπεχλεύαζεν, ἐσκωπτεν, ἠρέθιζεν.

40 Κερκώπων, δολίων, πανουργων. ἢ γένος πιθήκων. καθάπερ τῇ κέρκω ἢ ἀλώπηξ τοὺς θηρευτικοὺς κύνας ἀπατᾷ τῇδε κἀκεῖσε περιτρεπομένη, ἐφαιμίλλως καὶ οὗτοι τοὺς ἀπλουστέρους Φενακίζουσι τῇ κέρκω τῶν λόγων.

Κεστρίνους, τὰ τομῖα καὶ τεμάχια τῶν ἰχθύων.

Κεστός, ἐνδυμα Ἀφροδίτης· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν γυναικῶν Φαντασιῶδες ἐνδυμα· Ἰλιάδος ξ', Ἡ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα· — ζωστήρ ἐστὶν
50 οὕτω καλούμενος, ἀπὸ τοῦ πολυκέντητος εἶναι ταῖς ραφαῖς. ἢ παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα καττός καὶ κεστός, ὁ κεκοσμημένος καὶ διαπεποικιλιμένος καὶ διακεκεντημένος. ἢ παρὰ τὸ κέντω βαρύτονον (ἐνθα καὶ — κέντορες ἵπποι) ὁ μέλλων Αἰολικῶς, κένσω· (ὅθεν τὸ, Κένσαι, ὁμοκλήσας) ὁ παρακείμενος, κέκεκα· ὁ παθητικὸς, κέεσμαι, κέεσται, κεστός.

Κεύθω, τὸ κρύπτω. ἐκ τοῦ κεύτω, γίνεται κευμός καὶ
507 κευθμός, ὡς μηνισμός, μηνιθμός. ἐκ τούτου γίνεται κευθμών. ἀπὸ τοῦ κεύθω, γίνεται κευθάνω, ἐκευθάνων, ἀντὶ τοῦ ἐκρυπτον.

Κεφαλή, ἥτοι παρὰ τὸ κάρφεσθαι τὸ ξηραίνεσθαι, ὁ κατάξηρος τόπος καὶ ὁστώδης· ξηρὰ γὰρ καὶ ὁστώδης· ἢ κατὰ Ἀπολλόδωρον, καλύφῃ τις οὖσα, παρὰ τὸ καλύπτειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέφαλον. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἐνεῖ κεῖσθαι τὰ Φάη, κεφαῇ τις οὖσα, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ λ. οἱ δὲ, παρὰ τὸ κᾶπω τὸ πνέω, καπαλή, καὶ κεφαλή, οἶονεῖ ἢ διαπνεύουσα· παρὰ τὸ πνεῖν· ὅθεν
10 καὶ κῆπος, ὁ διαπνεόμενος τόπος· διὸ καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις τὸν ἀποτετμημένον τόπον πρὸς ἀνεμὸν, ἀνάπνευσιν καὶ κῆπον λέγουσιν. ἢ παρὰ τὸ κέλυφος, ὃ σημαίνει τὸ καλυμμα.

Κεφαλέων. ὁ κανὼν· οἱ Αἰολεῖς, διὰ τοῦ αων· οἱ Δαρρεῖς,

διὰ τοῦ εων· ὁ δὲ Ζηνόδοτος γράφει τὸ λαὶ διΦθογ-
γον, ὡς κτητικὸν αὐτὸ λαμβάνων. κακῶς δὲ· κανὼν δὲ
ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὸ κτητικὸν ἐπὶ τῶν σωματικῶν
μερῶν παραλαμβάνόμενον, κατὰ τεθνηκότος θέλει πα-
ραλαμβάνεσθαι· οἶον, βόειος κεφαλή, ἢ τοῦ τεθνηκό-
20 τος βοῦς κεφαλή· ἀνθρώπειος πούς, ὁ τοῦ τετελευτη-
κότος. οὐ γὰρ ἐπὶ ζῶντος εἶποι τις ἄν. διὸ καὶ μεμφον-
ται τὸν Ζηνόδοτον· ἐπειδὴ τὸ, ἀρῶν ἐν κεφαλαίῳ,
κτητικὸν ἀνεγίνωσκεν· κτητικῇ γὰρ Φωνῇ ἐχρήσατο ἐπὶ
ζώντων ἀρῶν. οὐκ ἔπαθε πλεονασμὸν, ἀλλὰ συνεί-
ρεσιν.

Κεφαλληνία· ἀπὸ Κεφάλου τινός· ὃς ἀκουσίως ἀνελὼν
Πρόκνην τὴν Ἐρεχθίδος μητέρα, ἐξείσι τῆς Ἀττικῆς,
καὶ σὺν Ἀμφίτρονι στρατεύεται κατὰ Τηλεβόων·
ἐπειτα δὲ ἐκ Λυσίππης ἔσχευ Σκυαῖον καὶ Κράνεον
καὶ Παλαῖον· ἀφ' ὧν οἱ ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ Πρόνοι, 30
Σαυαῖοι, Κράναιοι, Παλεῖς, προσηγορεύθησαν. οὕτως
Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι τῆς Ὀδυσσεΐας.

Κεχανδότα, ἀντὶ τοῦ χωροῦντα. ἐκ τοῦ χάζω, χάσω,
κῆχαδα, κῆχαδῶς κῆχαδότος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν.

Κεχαροῖατο] χαίρω· ὁ β' ἀόριστος, ἔχχρον· ὁ μέσος,
ἐχαρόμην· καὶ τὸ εὐντικόν, χαροίμην· κατὰ ἀναδιπλα-
σιασμὸν, κῆχαροίμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, κῆ-
χάροιτο· καὶ τὸ ἰωνικόν, κῆχαροῖατο, ἀντὶ τοῦ χα-
ρεῖσθαι, ὡς μνήσαιντο, μνησάιατο· λέγοιντο, λεγοῖατο·
πύθοιντο, πυθοῖατο. εἰς τὸ δευροῖατο. 40

Κεχαρηότα] οὔτε ἀπὸ τοῦ χαίρω γίνεται, ἐπειδὴ ὁ παρ-
κείμενος κῆχαρκα ἐστίν· οὔτε ἀπὸ τοῦ χαίρω· ἀλλ'
ἀπὸ τοῦ χαίρω, γίνεται χαρῶ, ὡς φαίνω, Φανῶ· οὐ
ὁ παρακείμενος, κῆχαρηκα· ἢ μετοχή, κῆχαρηκώς· καὶ
κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ κ, κῆχαρηότα.

Κεχολώσεται] Ὁ δὲ κεν κεχολώσεται, ἀντὶ τοῦ ὀργισθή-
σεται. ἐκ τοῦ χολῶ χολώσω, κεχόλωκα, κεχόλωμαι
κεχόλωσαι· καὶ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, κεχολώσεται.
διαφέρει δὲ τοῦ μέλλοντος· ὅτι ὁ μὲν μέλλων, ἀόριστός 50
ἐστίν· ὁ δὲ μετ' ὀλίγον μέλλων, ὠρισμένος.

Κεῖος, σημαίνει τὸν πολίτην τῆς Κέως· Κέως δὲ νῆσος
ἐστίν. ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ Κέω τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ῥο-
δοέσσης νύμφης. ἐκ τοῦ Κέω γίνεται Κεῖος· καὶ κατὰ
συναίρεσιν, Κεῖος. Κῶς, νῆσος ἐστίν· ὠνομάσθη ἀπὸ
Κῶ, ἥτις θυγάτηρ Μέροπος καὶ Ἐχεμείας ἦν. ἢ Κῶς,
τῆς Κῶ. τὸ δὲ παρ' Ὀμήρῳ Ἰλιάδος ξ'. Καὶ μιν ἔπειτα
Κόωνδ' εὐ νομομένην ἀπενεικας· — ἀπὸ ἄλλης εὐθείας
ἐστὶ, τῆς Κόως.

Κεῖρειν, τὸ κόπτειν· ἀπὸ τοῦ αἶρειν καὶ ἀποκόπτειν τὸ 508
κέρας, ἡγουν τὴν τρίχα.

Κεῖω, σημαίνει τὸ καίω· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε, ὡς ἐν τῷ,
Κέδρου τ' εὐνεάτοιο· — κείων, τὸ νοιμησόμενος, ἀπὸ
τοῦ κέω· Ὅρσο κέων· — πλεονασμῷ, κείων· κίω δὲ
τὸ πορεύομαι, διὰ τοῦ ἰῶτα, ἀπὸ τοῦ ἰω.

Κεῖμήλια, τὰ ἀπόθετα χρήματα. ὡς παρὰ τὸν θῆσω
μέλλοντα γίνεται θεμέλιον, οὕτω καὶ παρὰ τὸν κείσω
κείσομαι μέλλοντα γίνεται κειμήλιον. ἢ παρὰ τὸ ἐκεῖ
κεῖσθαι τὰ μελίχια, δι' ὧν τινὰ ἐμμελίσσόμεθα, ἡγουν 10
τὰ χρήματα.

Κεῖρία, σημαίνει τὰ σχοινία, τὰ ἐντάφια δεσμά. ἢ κειρία
σημαίνει τὸ σχοινίον τὸ δεσμεῖον τὴν κλίνην. λέγεται
δὲ καὶ θηλυκῶς· παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω, τουτέστι
παρὰ τὸ εἰς λεπτὰ κόπτεσθαι αὐτά. ἢ παρὰ τὸ κέρας,
ὃ σημαίνει τὴν τρίχα, κ' ρία· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι,
κειρία· καὶ γὰρ ἐν τῶν τριχῶν ἦσαν τὸ παλαιόν. ἢ
παρὰ τὸ εἶρω τὸ συμπλέκω, εἶρία· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ κ.

20 Κεῖθι, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε, ἐπὶ τόπου· γίνεται ἐκ τοῦ ἐκεῖ-
 νος, τὸ κει, διφθόγγον· διατρί; τὰ εἰς θι λήγοντα ἐπιβ-
 ρήματα τὴν παραλήγουσαν θέλει φυλάττειν τῶν εἰς
 θεν ἐπιβρῆμάτων.

Κεῖθεν, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθεν γίνεται· ἢ ἀπὸ τοῦ κείνος, κει-
 νοθεν, ὡς Λέσβος, Λεσβόθεν· καὶ κατὰ συγχοπὴν,
 κείθεν.

30 Κεῖνός θ' ὡς ἀγόρευεν: — ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς ἀναγινώσκει
 εἰς τὸ κει, περισπωμένην· καὶ εἰς τὸ νος, ὀξεῖαν· καὶ
 εἰς τὸ ὡς βαρύναν· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, Κεῖνος τόσσ'
 ἀγόρευεν: — ζητοῦσι δὲ τινες, ποῖον ἐστὶν ἀναλογώτε-
 ρον, τὸ κείνος, ἢ τὸ ἐκεῖνος· ἐστὶ δὲ εἰπεῖν, ὅτι κατὰ
 30 τὴν μὲν ἐστὶν ἀναλογώτερον τὸ κείνος· κατὰ τι δὲ τὸ
 ἐκεῖνος· καθὸ μὲν ἐστὶ λέγειν, ὅτι οὐδέποτε πρωτότυπος
 ἀντωνυμία ἀπαθῆς οὔσα ὑπερβαίνει τὴν δυσπλασίαν,
 οἷον ἐγώ, αὐτός, οὗτος· τὸ κείνος ἐστὶν ἀναλογώτερον.
 πρόσκειται, πρωτότυπος, διὰ τὸ νωίτερος, σφωίτερος·
 παράγωγοι γὰρ αὐταὶ αἱ ἀντωνυμίαι. ἀπαθεῖς εἶπε, διὰ
 τὸ οὐτοσί, ἐκεῖνοσί. καθὸ δὲ αἱ μονοπρόσωποι ἀντωνυ-
 μίαι ἀπὸ Φωνήεντος θέλουσιν ἀρχεσθαι, οἷον οὗτος,
 αὐτός, ὅδε, ἀναλογώτερον ἐστὶ τὸ ἐκεῖνος, ἵνα ἀπὸ
 Φωνήεντος ἀρχῇται.

40 Κεῖνος] οὐκ ἐστὶν ἐνταῦθα σχῆμα· θεματικὴ γὰρ ἐστὶ·
 τὸ ε γὰρ Φωνήεν πέφυκε πλεονάζειν, οἷον ὦρων, ἐώ-
 ρων· ἀφαίρεται δὲ, ὅτε μετὰ συμφώνου ἐστὶν· οἷον
 ἔφη, φῆ· οὕτως ἐκεῖνος, κείνος· ἀφαίρεσις ἀρχ. καὶ
 πάλιν οὐδέποτε μονοπρόσωπος ἀντωνυμία ἀπὸ συμφώνου
 ἀρχεται, ἀλλ' ἀπὸ Φωνήεντος, αὐτός, ὅδε· μήποτε
 ἀρχεται, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν κείνος· πρόσθεσις δὲ
 50 ἀρχ. ἐκεῖνος, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν κείνος· πρόσθεσις δὲ
 λέγεται τοῦ ε, ἐπειδὴ αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι ἀπα-
 θεῖς οὔσαι οὐ θέλουσιν ὑπερβαίνειν τὴν δυσπλασίαν.
 ἀπαθεῖς εἶπε, διὰ τὰς ἐπεκτεταμένας, αὐτοσί, οὐτοσί.
 ὅθεν τὸ ἐκεῖνος, ὑπὲρ τὴν δυσπλασίαν· μήποτε τὸ κεί-
 νος ἐστὶ κυριώτερον· ὅθεν πρὸς μὲν τὴν ποσότητα τῶν
 συλλαβῶν, κείνος· πρὸς δὲ τὸ ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχόμε-
 νον, ἐκεῖνος· ὅθεν διὰ διφθόγγου γράφεται, ἐπειδὴ οἱ
 Δωριεῖς κείνος λέγουσι διὰ τοῦ η, ὡς μεῖον, μῆον.

509 Κεῖμαι] Ἰστέον ὅτι τὸ κεῖμαι καὶ ἤμαι ἐλέγχονται, μήτε
 ἀπὸ τῶν εἰς ω εἶναι, μήτε ἀπὸ τῶν εἰς μι· ὅτι τὰ
 ἀπὸ τῶν εἰς ω, ἢ τῶ ο παραλήγεται, ὡς τὸ τύπτομαι·
 ἢ τῶ ω, ὡς τὸ βοῶμαι· ἢ τῶ ου, ὡς τὸ χρυστοῦμαι·
 καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἢ τῶ ε παραλήγεται ἐν τοῖς
 παθητικοῖς, ὡς τὸ τίθεμαι· ἢ τῶ ἄλφα συνεσταλμέ-
 νω, ὡς τὸ ἴσταμαι· ἢ τῶ ο, ὡς τὸ δίδομαι· ἢ διχρόνω
 10 συνεσταλμένω, ὡς τὸ ζεύγνυμαι· ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι
 ἐλέγχονται ταῦτα εἶναι ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἀπὸ τοῦ δευ-
 τέρου προσώπου τοῦ ἦσαι καὶ κείσαι· πᾶς γὰρ ἐνεστώς
 εἰς μι λήγων ἔχει τὸ δεύτερον εἰς σαι λήγον, ἀπὸ τῶν
 εἰς μι ὦν· οἷον, τίθεμαι, τίθεσαι· οὕτως ἤμαι, ἦσαι·
 κείμαι, κείσαι· ἐστὶ δὲ ὁ σχηματισμὸς αὐτοῦ οὕτως·
 ἐστὶν ἔω (τὸ κείθημαι) καὶ κέω βαρύνον· καὶ κατὰ
 παραγωγὴν, ἐώ καὶ κέω, περισπώμενα, ὡς κύω, κυῶ·
 ἔλκω, ἐλκῶ· ῥίπτω, ῥιπτῶ· εἴτα κατὰ παραγωγὴν τῶν
 εἰς μι γίνεται ἔημι καὶ κέημι· ὁ παθητικὸς ἐνεστώς,
 ἔεμαι καὶ κέεμαι· καὶ κρᾶσει τῶν δύο εε, πῆ μὲν εἰς
 η, πῆ δὲ εἰς ει διφθόγγον, ἤμαι καὶ κείμαι· ζῆται εἰς
 τὸ ἔαται.

20 Κήδω, τὸ Φροντίζω· παρὰ τὸ κήδω τὸ ἀνιδῶμαι, γίνεται
 ἐκ τοῦ παρεπομένου· τοῖς γὰρ Φροντίζουσι παρέπεται
 τὸ ἀνιδῶσθαι· ἢ ἐκ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω, τροπῇ τοῦ ε εἰς
 η, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ· κατεσθίουσι γὰρ τρόπον τινα
 20 ἑαυτοὺς οἱ μεριμνῶντες· ὅθεν καὶ μελεδῶνῃ, ἢ Φρον-
 τίς, παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν· τὸ δὲ κήδω τὸ λυποῦμαι,

οὐχ εὖρον ἐτυμολογούμενον· ὡς οἶμαι δὲ, ὅτι ἀπὸ τοῦ
 καίεσθαι εἴρηται· καίω γὰρ κήδω· τοῖς γὰρ λυπούμενοις
 παρέπεται ἡ ἔκκαυσις· — καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
 ἀντὶ τοῦ λυπούμενη· Κήδετο γὰρ Δαναῶν: — ἀντὶ τοῦ
 ἐφρόντιζεν· Ἀρίσταρχος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἡνιάτο, καὶ ἐστὶ
 μετὰ τῆς περὶ ἴν' ἢ, ἡνιάτο γὰρ περὶ Δαναῶν· — σέ
 τε κήδων ἡδὲ σά τέκνα: — Καλὸν τοι σὺν ἔμοι τὸν
 κήδειν, ὅς κέ με κήδει: — ἀντὶ τοῦ λυπεῖν καὶ βλά- 30
 πτεῖν.

Κατακείσθαι] διατρί πάντων τῶν ἀπαρεμφάτων τὸν τόνον
 Φυλασσόντων, καταφιλεῖται, καταφιλεῖσθαι, τὸ κατὰ-
 κείται οὐκ ἐγένετο κατὰκείσθαι; λέγεται, ὅτι καθόλου
 ἐπὶ τῶν τοῦ ὀριστικοῦ, παθητικῶν ἀπαρεμφάτων ἐνε-
 στώτος καὶ παρατατικοῦ, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, εἰ
 μὴ που μακρὰ Φύσει παραλήγεται· ποιεῖσθαι· οὕτω
 καὶ περικείσθαι.

Κήδεα, λύπας, πένθ'· ἐκ τοῦ κήδω· παρὰ τὸ ἀνιδῶσθαι
 καὶ οἶονε καίεσθαι.

Κήδαρ, σημαίνει τὸ σκοτεινόν· παρὰ τὸ κήδω τὸ κοι- 40
 μῶμαι.

Κήδω, σημαίνει τὸ θάπτω· καὶ γίνεται παρὰ τὸ χῶ, τὸ
 χωνύω· οὐδ' ὁ μέλλων, χήσω· καὶ μεταγεται ὁ μέλλων
 εἰς ἐνεστώτα, καὶ γίνεται κήδω κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς
 κ, καὶ τοῦ σῖγμα εἰς δ· ἐκ τούτου γίνεται παράγωγον
 κηδεύω· ἢ ἐκ τοῦ κήδω τὸ φροντίζω· καὶ ὡς Φωλεύω,
 Φωλεός, οὕτω κηδεύω, κηδεός· ἐστὶ νέκυς ὁ φροντίδος
 καὶ κηδεμονίας ἄξιος, καὶ κηδεύσεως, τούτεστι ταφῆς.
 Κηδεσταὶ λέγονται ὁ τε πατήρ τῆς γεγαμημένης, καὶ αὐ- 50
 τὸς ὁ γαμῶν· κήδος γὰρ ἐστὶν ἢ κατ' ἐπιγαμίαν συγ-
 γένεια· ἐπεὶ ἐκ προνοίας καὶ κηδεμονίας συνίσταται.
 γίνεται δὲ παρὰ τὸ κήδω τὸ φροντίζω· ἐκ δὲ τοῦ κήδος,
 κηδεστής, ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής, τούτεστιν ὁ
 τε πατήρ τῆς γεγαμημένης, καὶ αὐτός ὁ γαμῶν· ἐκ
 προνοίας γὰρ καὶ φροντίδος οἱ ἀμφοτέροι συνίστανται.
 τὸ δὲ Κηδεστής, τὸ κύριον ὄνομα, βαρύνεται, ὡς θύος,
 Θυστήης· ὅρος, Ὁρέστης· τὸ δὲ κηδεστής, ὀξύνεται ὡς 510
 προσηγορικόν.

Κηδεστοί, οἰκειότατοι, Φροντιστικώτατοι· καὶ, "Ὅς μοι
 κηδιστος ἐτάρων ἦν κενώτατός τε: — ἀντὶ τοῦ ὁ φροντι-
 ζόμενος, ὡς παρὰ τὸ κάλλος, γίνεται καλλίων· καὶ τὸ
 ὑπερθετικόν, κάλλιστος· οὕτω παρὰ τὸ κήδος κηδίων
 κηδιστος.

Κηκῆς, ἢ λαιδορία· ἐκ τοῦ κηκός· ἢ κηκῆς ἐστὶν ἢ κηκό- 10
 λογος λαιδορία· ἐξ οὗ καὶ κηκασμός, ἢ λαιδορία· Λυ-
 κόφρων, Βρίξουσι κηκασμοῖσιν ὠκρυωμένοι: — ἡγουν
 τὰς λαιδορίας καὶ χλεύαις τετραχημένοι· καὶ Καλλί-
 μαχος, Κηκᾶδι σὺν γλώσση: — καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ
 οὕτως ἐκδέχονται, Ἀλλὰ κηκῆς ἀφίει: — ἀντὶ τοῦ
 λαιδορίας καὶ μεθ' ὕβρεως· οἱ δὲ κηκᾶ τὴν μελανίαν
 λέγουσιν· ὅθεν Ῥωμαῖοι τὸν τυφλὸν κέκον λέγουσιν.
 ἐστὶ καὶ κηκῆς ἀλώπηξ, κηκωτική, κηκοῦργος, καὶ πό-
 νηρά· ὡς Νίκανδρος, — ἐνθα, Πιοτέρην ὅτε βότρυν
 ἐσίνατο κηκῆς ἀλώπηξ.

Κήκιε, τὸ ἔρρει καὶ κατέβαινε, ἐκ τοῦ κίω τὸ περιπα- 20
 τῶ, ὡς τὸ, — μέλαν δ' ἀνεκίκειεν αἷμα: — ἐκ τοῦ
 ἀνέκαθεν.

Κήλα, τὰ βέλη· ὅτε δὲ, σημειᾶ· παρὰ τὸ καίω· ἢ παρὰ
 τὸ ἴημι τὸ πέμπω, (οὐδ' ὁ μέλλων, ἦσω, ἀντὶ τοῦ ἀφῆ-
 σω, πέμψω) γίνεται ἦλον καὶ κήλον· κυρίως δὲ τὸν
 κεραυνὸν καὶ τὸν πρηστῆρα σημαίνει ἢ λέξις· καὶ βέλη
 θεῖα, τούτεστιν ἀστραπὰς καὶ βρονταί· παρὰ τὸν κήσω
 μέλλοντα, δηλοῦντα τὸ καύσω· ὅθεν καὶ — πυρὶ κηλέω,
 τούτεστι καυστικῷ, πλεονασμῷ τοῦ ε· εἰς τὸ κηλῖς.

παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα, ὡς τὸ, Αὔα πάλαι περίη-
λα. τὰ οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς: — τουτέστι τὰ πάνυ κε-
30 ναυμένα ὑπὸ ἡλίου, καὶ ξηρά.

Κηληθμός, ἡ μεθ' ἡδονῆς ἡσυχία, ὡς τὸ, Κηληθμῶ δ'
ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα, Ὀδυσσεύς. κυρίως ἡ
διὰ τῆς ἀνοῆς ἡδονὴ καὶ τέρψις καὶ θέλξις, οἷον κηλη-
δηθμός, καὶ συγκοπῇ ἡ χαλῆθυμός τις ἐστὶ καὶ συγκο-
πῇ καὶ τροπῇ, κηληθμός. γίνεται ἐκ τοῦ χῶ, χήσω.
χαλῶ, καὶ κηλῶ, οἶονεϊ τέρπω καὶ χαλῶ καὶ κηλού-
μενος, ὁ τερπόμενος· οἱ γὰρ πραυνόμενοι, διακεχυμένοι
καὶ ἐφηπλωμένοι γίνονται. καὶ κατεκλήλησεν, ἀντὶ τοῦ
κατεπραῦνε καὶ κατέτελεξεν, ἢ κατεμάρανεν. οἱ δὲ, οὐκ
40 ἀποθεν τοῦ κλάσθαι ἐτυμολογοῦσι.

Κήλη, τὸ πάθος· παρὰ τὸ κάλον, ὃ ἐστὶ ξύλινον καὶ
σκληρόν· ἀφ' οὗ παρώνυμον κήλη· ἐπεὶ τὰ μέρη ἐκείνα
εἰς ὄγκον ἐπιδιδόμενα, μείζονα τοῦ συνήθους γίνεται·
ἀφ' οὗ καὶ σκληρά.

Κήλον] κήλον λέγεται τὸ ξύλινον βέλος, παρὰ τὸ κάλον,
ὃ δηλοῖ τὸ ξύλον· ἀφ' οὗ καὶ καλοπόδιον, ὃ ξύλινος
πούς· ἐξ οὗ μετὰ τοῦ νεύειν γίνεται καλόνειον καὶ
κηλόνειον, τὸ ἀνανεῦον καὶ κατανεῦον ξύλον, ὃ ξύλινος
50 ἀντλητήρ, τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον γεράνειον. κηλάνιον
δὲ, ἐπὶ τοῦ ἵππου· κήλων γὰρ λέγεται ὁ θερμός εἰς
συνουσίαν· παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα· δηλοῖ τὸ καύσω.

Κηκίς, βάμμα τι, ἡ καρπὸς δρυὸς ἐπιτηδεύς εἰς βαφὴν
κλινῶν.

Κηκίς, ρύπος, μίasma, μόλυσμα· ἔνθα ἐπὶ τῆς ἐσθῆτος
τῆς ἐχούσης σημεῖον καὶ μολύνον αὐτήν. κηλα δὲ τὰ
σημεῖα, οἷον δῆλα, τροπῇ τοῦ δ εἰς κ. καὶ ἐφ' ὕβρεως
511 λέγεται, Οὗτος κηλίδας ἔχει: — οἷον μολύσματα, οὐ
καθαρός ἐστι.

Κημός] παρὰ τὸ κάμπτω καμμός καὶ κημός, τῆς θέσει
μακρᾶς τραπέσης εἰς φύσει μακρόν. ἐστὶ δὲ καὶ πλέ-
γμα τι ἐκ σχοινίων.

Κήπος, ὁ ἀποτετμημένος τόπος πρὸς ἀνάπνευσιν, καὶ κα-
ταπνεόμενος. παρὰ τὸ κάπω τὸ πνέω, κάπος καὶ κήπος.
ἢ παρὰ τὸ σιάπτω, κάπος καὶ κήπος, καὶ ἀφαιρέσει
καὶ ἐκτάσει. ἐκ δὲ τοῦ κήπος καὶ τοῦ οὐρῶ τοῦ φυλάτ-
τω, γίνεται κηπουρός, ὡς οἰκουρός.

Κῆρ, περισπωμένως σημαίνει τὴν ψυχὴν· γένους οὐδετέ-
ρου· γίνεται παρὰ τὸ κέαρ, ὃ δηλοῖ αὐτὴν τὴν ψυχὴν·
τὸ δὲ, παρὰ τὸ κερᾶσθαι ἐκ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ ἐπί-
σης ἔχοντος· κέρνεται δὲ ἐκ τῶν στοιχείων. κῆρ δὲ,
ἀπὸ τοῦ δίκην κηροῦ ἀπομάττεσθαι τὰ μαθήματα· ἢ
παρὰ τὸ καιρίαν δέχεσθαι τὴν πληγὴν· ἢ παρὰ τὸ
καίω. καὶ τί μετέχει; τὸ γὰρ ἐμψυχον καὶ θερμόν
Φασὶν εἶναι τὴν ψυχὴν. παρὰ τὴν καῦσιν· ἢ παρὰ τὸ
κῶ τὸ καίω, κέαρ· καὶ κατὰ συναίρεσιν, κῆρ· ἢ παρὰ
20 τὸ ἔαρ, ὃ ἐστὶ πνεῦμα. ἐκ τοῦ κῆρ κηρός κηρόθεν
καὶ κηρόθι ἐπὶ ῥήμα, τὸ ἐκ ψυχῆς.

Κῆρ, ὀξύτόνως, γένους θηλυκοῦ, καὶ σημαίνει τὴν θανα-
τηφόρον μοῖραν· καὶ γίνεται παρὰ τὸ καίω, κένηα·
καυστική γὰρ ἐστὶ καὶ ἀφανιστική, ἥτοι καῆναι ἐπιφέ-
ρουσα· καὶ ἐν ἁδου ποταμοί, Πυριφλεγέθων καὶ Ἀχέ-
ρων. ἐκ τοῦ κένηα. τοὺς γὰρ ἀποθνήσκοντας ἐκαίον οἱ
παλαιοί. κῆρ οὖν, ὁ θάνατος· καὶ κηραμύντης, ὁ Ἡρα-
κλῆς, ὁ τὰς κῆρας διώκων· ἀλεξίτακος γὰρ. παλαιῶν
δὲ αὐτός, διὰ τὸ παλαῖσσαι αὐτὸν τῷ Δίῳ· πευκεὺς δὲ,
30 ἐν Ἀβδήρῳ τιμᾶται.

Κηρεσιφορήτους, τοὺς ὑπὸ εἰμαρμένης ἡγμένους, μοιρο-
φορήτους· ἢ οὓς αἱ Μοῖραι ἀποίσουσι.

Κηρουλός, ἡ ἔλκουσα εἰς κῆρα, ὃ ἐστὶν εἰς θάνατον·
ἀφ' οὗ, θανατηφόρος.

* Κηροχυτέω, τὸν κηρὸν χέω.

Κῆρυξ, ἀπὸ τοῦ κηρύσσω κηρύξω, γίνεται ἀποβολῇ τοῦ
ω· τοῦτο παρὰ τὸ γῆρυς, ὃ σημαίνει τὴν Φωνήν, γηρύσ-
σω καὶ κηρύσσω. παρὰ τὸ γέρας, γῆρυς, ἐπὶ τῶν ἐντί-
μων λέγεται. κυρίως προφητῶν ψαλμωδία. ἢ ὥσπερ
παρὰ τὸ πτερόν γίνεται πτερῶ πτερύσσω, οὕτω καὶ 40
παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω, γίνεται ἐρύσσω καὶ ῥύσσω·
καὶ πλεονασμῶ τοῦ κ. κλίνεται κήρυκος, ὡς πέρικος.
τὸ ρυ, μακρόν· ἢ γὰρ ὀφειλομένη ἐν τῇ εὐθείᾳ μακρὰ
μετῆλθεν ἐν τῇ γενικῇ. ὠφείλε δὲ καὶ ἡ εὐθεῖα ἔχειν
μακρόν τὸ υ. ἄλλως· οὐδέποτε πρὸ τῶν διπλῶν εὐρήσεις
δύχρονον ἐκτεταμένον ἐπὶ μονοστίχου. συνεστάλη ἐν τῷ,
Κῆρυκι Ἡπυτίδῃ: — εἰσὶ τινὰ ἀπὸ τῶν εἰς διπλοῦν
ληγόντων διὰ τῆς ε καὶ ι διφθόγγου γραφόμενα, ὡς
κυκλώπειον, τὸ τοῦ Κύκλωπος· Φοινίκειον, τὸ τοῦ Φοί-
νικος. οὕτω καὶ κηρύκειον. ἰστέον ὅτι ἐστὶ καὶ κηρύκειον 50
διὰ τοῦ ι· ὅπερ ἐπὶ μόνῃς τῆς ῥάβδου λέγεται τοῦ
Ἑρμοῦ.

Κηρύκειον, ἐστὶ προσηγορικόν καὶ σημαίνει πᾶσαν ῥάβδον
κήρυκος· ἐστὶ καὶ κτητικόν σημαίνει τὸ τοῦ κήρυκος,
ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, Γράμμα κηρύκειον: — ἐστὶ καὶ
ὄνομα λόφου τῆς Ἐφέσου, ἐν ᾧ ἀνῆλθεν ὁ Ἡρακλῆς
κατὰ βούλησιν τῶν θεῶν, καὶ ἐκήρυξε τὴν γέννησιν
τῆς Ἀρτέμιδος. διὰ διφθόγγου. ἐστὶ καὶ κηρύκειον ση-
μαίνει τὴν κήρυξιν. ἐστὶ καὶ πληθυντικῶς, τὰ κηρύ- 512
κεια, καὶ σημαίνει τὸν μισθὸν τὸν διδόμενον ἐπὶ τῇ
κηρύξει· ὅπερ λέγεται ἐν τῇ συνηθείᾳ, μῆνυτρα. τὸ
κηρύκειον, ῥάβδος ἦν μετρίου μήκους, ἄνω πρὸς τὴν ἀρχὴν
ὀφείας ἐσχηματισμένους ἀντεμβαλλομένους ἀλλήλοις εἰς
τύπον τοῦ Φ στοιχείου. ταύτην οἱ κήρυκες φέροντες
ᾤδευον τοῦ ἀσφαλούς χάριν.

Κηρυβίων] κατάρματῶδες ἐστὶ τὸ ὄνομα· κηρύβια γὰρ
κυρίως τὰ ἀποβράσματα τῶν κυάμων. Κρατῖνος, Δα-
σύν ἔχων τὸν πρωκτόν, ἄτε κηρύβι ἐσθίων: — εἰ μὴ
ἄρα περιεπικτὴ ἔννοια ἐστὶν ἕνεκα ἐμφάσεως. καὶ ὑγιᾶς 10
ὀξύεται. ὡς ἀπειρος, ἀπείρων· καὶ ἀναιμος, ἀναιμῶν·
οὕτω κατὰ πύγος, καταπύγων καταπύγονος· καὶ συστέλ-
λεται ἐν τῇ γενικῇ.

Κηφῆδα γαῖαν, Νίκανδρος, ἀπὸ Κηφέως· τὴν Αἰθιοπίαν.

Κηφισός, ποταμός ἐστὶ παρακείμενος τῇ λίμνῃ· ἐξ οὗ
λίμνη ἐκλήθη Κηφισίς.

Κηφῆνες] ἐκ τοῦ κωφός, κωφὴν καὶ κηφὴν.

Κηρός] παρὰ τὸ καίω, καύσω, ἐκαυσα· ἀποβολῇ τοῦ σ,
ἐκῆα ἐξ αὐτοῦ καρός καὶ κηρός, καϊόμενος. ἐτυμο- 20
λογεῖται δὲ παρὰ τὸ καίεσθαι ῥαδίως· ἢ ὅτι καϊόμε-
νος ῥεῖ.

Κῆχος, ἐπὶ ῥήμα· ἀντὶ τοῦ ποῦ. τὸ κη, ἡ Δωρικῶς· καὶ
τροπῇ τοῦ π εἰς κ· πῆχος γὰρ ἦν. ἀπὸ τοῦ πῆ, ὃ
σημαίνει τὸ ποῦ, ὡς τὸ, Πῆ ἔβη Ἀνδρουμάχῃ; ἐκ τοῦ
πῆ καὶ τοῦ ἄγχι, γίνεται πῆχος καὶ κῆχος. ζῆται εἰς
τὸ πόπανον.

Κηώεις] ἐκ τοῦ κέω τὸ κοιμῶμαι, κεώεις· καὶ τροπῇ,
κηώεις· ἐπὶ τοῦ θαλάμου, ὃ πρὸς τὸ κοιμᾶσθαι ἡντρε-
πισμένος καὶ εἰργασμένος οἶκος· καὶ ὁ ποιητής, Ὅρσο 30
κέων, ὃ ξεῖνε: — ἀντὶ τοῦ κοιμήθητι διεγερθεῖς. ση-
μαίνει καὶ τὸν τεθυμιαμένον· ἀπὸ τοῦ τὰ θυμιάματα
εἰς αὐτὸν καίεσθαι.

Κηώδης, ὁ τεθυμιαμένος· παρὰ τὸ καίω.

Κητώδεις, παρὰ τὸ κῆτος· τοῦτο παρὰ τὸ κῶ τὸ κεῖμαι·
ἢ παρὰ τὸ χῶ χήσω τὸ χωρῶ, χῆτος καὶ κῆτος.

Κιανίς] — ἀφίκοντο Κιανίδος ἡθεα γαίης: — Κίος πόλις
Μυσίας, ἀπὸ Κίου τοῦ ἡγησαμένου τῶν Μιλησίων τῆς
ἀποικίας. τὸ ἐθνικόν, Κιανός· Τοῦνεκεν εἰς ἔτι νῦν

40 Παρύλαυ ἐρέουσι Κιανοί: — κατὰ κίσαν δὲ αὐτὴν Μυσοί. εἴτα Κάρες· καὶ τρίτον, Μιλήσιοι. ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς ὁμωνύμως τῆς Μυσίας παραρρέων τῇ γῇ. ἡ δὲ Κίος, ἔστι πόλις, ἡ νῦν Προυσίς ἢ Προῦσα.

Κίβδηλον· ἀπὸ ἱστορίας· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τῷ πρὸς τοὺς Χίους μίσει Φερόμενοι, ἐν τοῖς ἀδοκίμοις ἑαυτῶν ὀνόμασι τὸν τοῦ χ τύπον ἐγχαράττοντες, ἀπέρριπτον βδελυσσόμενοι. κυρίως δὲ λέγεται κίβδηλον, τὸ ὑπόχαλκον χρυσίον.

Κιβωτός, παρὰ τὸ κείσθαι ἐκεῖ τὴν βόσιν, ἡγουν τὴν τροφήν. ὠφέιλε διὰ διφθόγγου· ἀλλ' ἡ παραδοσις τὸ ι ἔχει· καὶ λέγει Ὡρος, ὅτι ἴσως παρὰ τὸ κίβος ἔστι τὸ σημαῖνον τὴν τροφήν.

Κιβδηλὶς, ἡ ἐν τοῖς μετέλλοις σκωρεῖα.

Κίβισις, σημαίνει κιβωτὸν ἢ πῆραν. Καλλιμάχος, Εἰ γὰρ ἐπιθήσει πάντα ἐμὴ κίβισις: — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐκεῖ κείσθαι τὴν βόσιν· ἢ παρὰ τὸ κίειν τὸ πορεύεσθαι καὶ ὀρμᾶν, ἢ εἰς τὸ κίειν καὶ λέναι βόσιν ἔχουσα, τουτέστι τροφήν. καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι, — ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις θέε θαῦμα ἰδέσθαι: — ἐβάσταζεν ἐν δεκτικῷ τιγί ἀγγεῖω τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνης ὁ Περσεύς.

Κιγκλὶς, ἡ καγκελοθυρίς, θύρα δικτυωτή. μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν δικαστηρίων τοιαῦται ἦσαν, ἵνα ταχέως ἀνοίγουνται καὶ κλείωνται· συνεχῶς γὰρ εἰσῆσαν καὶ ἐξῆσαν· γέγονεν οὖν παρὰ τὸ κλείω, ἢ κυκλὶς τις· παρὰ τοὺς κύκλους τοὺς ἀποτελούμενους κλειομένης αὐτῆς. καὶ κιγκλίσαι, τὸ ἀσφαλίσαι· παρὰ τὴν Ἀττικὴν κιγκλίσαι καὶ κιγκλίζειν, τὸ πειράζειν. καὶ κίγκλος, ὀρνιθᾶριον· ἢ κιγκλὶς, ὄρνις λεγομένη, πυκνὰ τὴν οὐρὰν κινούσα· ἦν ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐνιοὶ σεισοπυγίδα καλοῦσιν· εἴρηται διὰ τὸ συνεχῶς τὰ οὐραῖα πτερὰ ἐν τῷ αὐτῷ κινεῖν· ἢ παρὰ τὸ σείειν τὴν πυγὴν, ὃ ἔστι τὴν οὐρὰν· σεισοφίης παρ' ἡμῖν ὀνομάζεται.

Κίδαρις] Τὴν κίδαριν ἀνεδήσατο: — ἐκ τριχῶν ὕφασμα, καμελαύκιον· ἢ περίθεμα κεφαλῆς· πῖλος βασιλικός.

20 Κιδαλία· οἶον, Κιδαλὴς κρήνιδος ἐπλανήθη. ἐκ Πινδάρου, Χεῖρα Κιδαλίας. εἰς τὴν χεῖρα αἰτιατικὴν, μὴ ποιήσης ἐκθλιψιν. Κιδαλία γὰρ ἐστίν.

Κίδαρις, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸν ἔρωτα· ἢ κιθαρωδία.

Κίδαρις, κιθάρα· παρὰ τὸ κινεῖσθαι βαδῶς· ἢ παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα τοὺς ἀκούοντας· ἢ παρὰ τὸ κινεῖν τοὺς θαιρούς.

Κίδαρος καθ' ὁμοιότητα τῶν ὀστέων πρὸς τὰς χορδὰς· ὃ δὲ Δοῦρις ἀπὸ τοῦ Κιθαριῶνος φησὶν· ὅτι Ἀμφίω ἐκεῖσε ἐμουσικεύετο· ὅτι τὸ Κιθαριῶν ὀξύνεται, τοπικὴν ἔχον ἔννοιαν· ὁμοίως καὶ Μαραθῶν, καὶ τὸ Ἀργανθῶν· τὸ μέντοι Ἱπποθῶν περισπώμενον διαιρεῖται· Ἱπποθῶν γὰρ τὸ Κολοφῶν καὶ Κατηφῶν, ὀξύνεται ὡς θηλυκὰ· σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλκαίου.

30 Κίκις, γίνεται παρὰ τὸ κίκυς, ὃ σημαίνει τὴν ἰσχύν, τροπὴν τοῦ υ εἰς ἰῶτα. παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι· γίνεται κίκυς· ὃ γὰρ ἰσχυρὸς ἐκ τῆς κινήσεως φαίνεται.

Κίκονες, ἔθνος, ἀπὸ Κίκονος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ῥοδόπης.

Κικλήσκω] ἀπὸ τοῦ κλῶ τὸ καλῶ· γίνεται κλήσκω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, κικλήσκω, ὡς τρώσω, τιτρώσκω.

40 Κιλίκιοι τράγοι, λέγονται οἱ δασεῖς· τοιοῦτοι γὰρ ἐν Κιλικίᾳ γίνονται τράγοι· ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα κιλίκια λέγονται.

Κιμμερίους] φησὶν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός, ὑποκάτω τοῦ Πόντου εἶναι. γράφεται καὶ Κερβερίων· καὶ ἔοικε καὶ Σοφοκλῆς περιπεπτωκένα τῇ τοιαύτῃ γραφῇ· ὁμοίως καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις· οἶον, Ἡ Κερβερίους

ETYMOLOGICON.

λέγω: — Πρωτεύας δὲ ὁ Ζευγματίτης χειμερίους γράφει· αἰεὶ γὰρ οὗτοι ἐν χειμῶνι εἰσιν. ἐνιοὶ δὲ Κεμμε- 50 ρίους· κέμμερον γὰρ λέγουσι τὴν ὀμίχλην. καὶ Σκυθικὸν ἔθνος Κιμμέριοι.

Κινῶ] ἔστιν ἰν καὶ ἰς, δικατάληκτον ὄνομα, καὶ σημαίνει τὴν δύναμιν· ἐξ οὗ γίνεται ῥῆμα ἰνῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, κινῶ. σεσημεῖωται τὸ κίω κινῶ, καὶ κύω κυνῶ. καὶ ἔστι μακρὸν τὸ ι. ἀπὸ δὲ τοῦ κινῶ κινήσω, γίνεται κίνησις καὶ Κινησίας, ὡς παρὰ τὸ σώσω, Σωσίας.

Κινώπετα, τὰ ἐρπετὰ θηρία, οἶονεῖ κινούμενα ἐν τῷ πέδῳ, ὃ ἔστι τῇ γῇ· κινώπεδα τινὰ ὄντα.

Κινάμωμον] Ἡρόδοτος ἐν τρίτῃ λέγει οὕτως· "Ὀρνιθας λέγουσι ταῦτα τὰ κάρφεα φέρειν, ἃ ἡμεῖς παρὰ Φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν κινάμωμον.

Κίναδος, ἐπὶ τοῦ θηρίου, παρὰ τὸ ἀδδην κινεῖσθαι· πολυκίνητα γὰρ τὰ θηρία. καὶ ἡ λοιδορία οἰκείως ἂν ἔχοι ἐπὶ τῶν πολυκινήτων. εἴρηται δὲ παρὰ Μιλησίῳ, Οἱ δὲ καταποθῆναι ὑπὸ τοῦ κινάδεος: — καὶ τῷ κινάδει Σοφοκλῆς, καὶ ὑπεστρέψατο πανδημεὶ καὶ συνέμιξε τῷ 10 κινάδει. εἰ δὲ ὄντως ἐρᾷ καὶ τὴν ψυχὴν, τί, ὡς ἂν καὶ αὐτὴ ἀνθρώπος ἔχουσα ἐξ ἀνθρώπων, πέπονθεν: — εἴρηται παρὰ τὸ κίναδος τοῦθ' ὅπερ τοὺς Σικελιώτας ἐπὶ τῇ τῶν κακούργων φθέγγεσθαι καταδίκη.

Κίναδος, ὁ κενὸς αἰδοῦς, ὡς Διόνυσος. ἢ ἀσελγής, παρὰ τὸ κινεῖν.

Κινύμενος, κινούμενος, ἐπὶ πρᾶξιν ὀρμῶν. ἀπὸ τοῦ κινῶ κινύω κινύμι.

Κινυρή, ὀδυρτικὴ, θρηνητικὴ. κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐπὶ βόδις εἴρηται, παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυκᾷ- 20 σθαι. καὶ Ἀπίων δὲ εὐρῶν τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην παρὰ Ἀπολλοδώρῳ· φησὶν ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τεῖνειν τὴν οὐρὰν· καὶ μετέθηκε τὴν εὐρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

Κινυρόμεναι, μέλπουσαι, ἄδουσαι· ἀπὸ τῆς κινύρας· καὶ κινύρετο, ἐθρήνει.

Κινάκη, ὁ ἀκινάκης παρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ μὲν γὰρ Ἀνακρεόντειον, χωρὶς τοῦ ἰῶτα γράφεται καὶ γέγονεν ἐκθλιψὶς τοῦ ἰῶτα· καὶ κρᾶσει τοῦ ωα, τῷ κινάκη, ὡς περ ὦ Ἀπολλων, ὦ πολλον. εἰ δὲ ἔχη τὸ ι, δηλονότι 30 ἀφαιρέσει τοῦ α, οἶον, ἀστεροπή, στεροπή· ἀστραπή, στραπή· οἶον, Σὺν τῇδε τῇ στραπῇ: — ἐν δὲ τοῖς ἀντιγράφοις ἔχει τὸ ι, καὶ δῆλον ὅτι στραπῇ.

Κίνδαφος, εἶδος ὀργάνου. λέγει δὲ καὶ ὁ Διονύσιος, ὅτι ἔθνος ἐστὶν Ἰνδικόν· οἶον κινδαψά. ἔοικεν οὖν ἀπὸ τοῦ ἔθνους ὀνομάσθαι.

Κίνδυνος, κινδυνός τις ὢν, παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ὀδύνην ἢ εἰς δέος. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς υν λήγοντα προσθέσει τοῦ ος κλίνεται· οἶον, Φόρκυν, Φόρκυνος· ἢ γὰρ Φόρκυν αἰτιατικὴ, οἶον, Φόρκυν θ' Ἱππόδοόν τε: — ἀπὸ 40 τοῦ Φόρκυς Φόρκυος ἐστὶ τὸν Φόρκυν, ὡς βότρυς, τὸν βότρυν. κίνδυν, κίνδυνος· καὶ μετὰγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθείαν, καὶ γίνεται ὁ κίνδυνος τοῦ κινδύνου, ὡς περ ὁ ψάρ τοῦ ψαρός, καὶ ὁ ψάρος τοῦ ψάρου. ἡ κυνός γενικὴ οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τῆς κυν εὐθείας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κύων κύονος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, κυνός.

Κιονίς, ἥτις λέγεται καὶ γαργαρεῶν παρ' Ἱπποκράτη, παρὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν ἡχόν ἐν τῷ ἀναγαργαρίζειν· οἱ δὲ, σταφυλήν, ἀπὸ τοῦ συνεχῶς καταστάζεσθαι. κιονίς δὲ εἴρηται ἢ παρὰ τὴν χύσιν τῶν ὑγρῶν, ἢ παρὰ 50 τὸ κίονος ἔχειν τύπον καθ' ἑαυτὴν οὖσαν ἐπιμήνη.

Κιόκρανα, ἐκ τοῦ κιοκάρανα κατὰ συγκοπὴν, ὡς ἀπὸ τοῦ κάρανος, κράνος.

Κίων, ὁ λίθος· ἀπὸ τοῦ κίειν καὶ ἀνιέναι εἰς ὕψος· ἢ

Gg

παρὰ τὴν ἰὼν μετοχὴν, πλεονασμῷ τοῦ κ. καὶ οἱ μὲν Ἀττικοί, ἀρσενικῶς λέγουσιν· οἱ δὲ Ἴωνες, θηλυκῶς· οἶον, Χρυσᾶς ὑφιστᾶν κίονας τῷ θαλάμῳ, Πίνδαρος.

515 Κινάβρας, ἔστι κυρίως ἡ τῶν τράγων δυσωδία· λέγεται καὶ ἀπλῶς ἡ δυσωδία, ἡ καὶ ἡ πύρα.

Κιών] ἐν τοῦ κίω τὸ πορεύομαι· ἐκίον, δεύτερος ἀόριστος· κίων, ἡ μετοχή, ἀντὶ τοῦ πορευθεῖς. ἔστι καὶ κείω τὸ ποιμῶμαι· καὶ κήω τὸ κείω, διὰ τοῦ η.

Κίρκη, ἡ κερνώσα τὰ Φάρμακα· ἡ παρὰ τὴν κερνίδα. τὰς δὲ παιπαλώδεις γυναῖκας ἀπ' ἐκείνης κίρκας καλοῦμεν, ἐπεὶ Φαρμακίς ἦν ἐκείνη.

Κίρκαιον, τόπος καὶ πεδίου Σκυθίας, ἐνθα ἡ Κίρκη διέτριβε. Κίρκαιον δὲ εἶπε, τὸ ριζοφόρον· Κίρκαιον τὸ τε δὴ κικλήσεται· — τὴν δὲ Κίρκην Φασὶ θυγατέρα Αἰήτου εἶναι καὶ Ἑκάτης [τῆς] Περσέως, ἀδελφὴν Μηδείας. Ἀπολλώνιος.

Κίρρις, ὁ ἰχθύς· ἐπειδὴ κίρρις ἔστι τὴν χροιάν· κερὶς δὲ, διὰ τοῦ ε ψιλῶς. κίρρις, εἶδος ἰέρακος. ὁμοίως δὲ λέγεται παρὰ Κυπρίοις κίρρις ὁ Ἀδωνις· παρὰ Λάκωσι δὲ, ὁ λύχνος.

Κρίσα, πόλις τῆς Φωκίδος. ἀπὸ τούτου λέγουσι Κρισαῖον κόλπον. καὶ Ὅμηρος, Κρίσαν τε ζαθέην· — ὑπερθέσει γίνεται Κρίσα, ὡς χερσονήσος, χερρόνησος. Λεωκρίνης δὲ ἡγεῖται δύο εἶναι πόλεις, ἄλλην τὴν Κρίσαν, καὶ ἄλλην τὴν Κίρραν. ἀντίκειται δὲ ὑπὸ πολλῶν· οὔτε γὰρ τῶν γεωγράφων εἶπε τις πόλεις δύο διαφόρους, ἀλλ' οὐδὲ τῶν περιηγητῶν· μόνος δὲ αὐτὸς καὶ τοῦτο δι' ἀγνοίαν καὶ ἰδιωτισμὸν τοῦ πάθους· ὅθεν ἱστορίαν δίδωσι διεφυσμένην. ἡ αὐτὴ οὖν Κρίσα καὶ Κίρρα. περὶ παθῶν.

Κίσσηρις, τὸ κισήριον, παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν τῷ σαίρειν· ἡ ὅτι κίσσηρις ἦν· καὶ κατὰ μεταβολὴν τοῦ λ εἰς ρ, κίσσηρις. παρὰ τὸ κίς καὶ τὸ λίς, ὁ ὑπὸ κίος λίς· λίθος γὰρ ἔστι διαβεβρωμένος· κίς δὲ θηρίον ἐστὶν ἐσθίων πυροῦς καὶ κριθᾶς.

Κισσύβιον, τὸ ἀγροικικὸν ποτήριον· ἴσως ἀπὸ τοῦ κισσαῦ, ἐξ οὗ κατεσκευάζον τὰ ποτήρια· κοινοτέρως δὲ, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων ἡ λέξις τίθεται· παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οἶνον· οἶον, χύω χύσω, χυσίβιον, καὶ κισσύβιον.

Κισσῶ, συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων. σημαίνει τὸ μετὰ ἡδονῆς συλλαμβάνειν τὴν γυναῖκα. γίνεται παρὰ τὸ κίσσα· ἐπειδὴ τὸ ὄρνεον λιχνότατον ἐστὶ, καὶ πρὸς τὰς συνουσίας καὶ τὰς ἡδονὰς κατωφερές. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ κίειν καὶ μετὰ σφοδρότητος σεύεσθαι πρὸς τὸ συνουσιάζειν, καὶ κίττα λέγεται, ὅταν ἐν γαστρὶ ἔχουσα γυνὴ περὶ τὸν δεύτερον καὶ τρίτον μῆνα ὀρέγηται ἀτόπων τιμῶν, οἶον ὄστρακος, λίθου, ἢ ἀνδρακός, ἢ ὀμφακός. γίνεται δὲ ἀπὸ τῶν μοχθηρῶν τῆς μήτρης αἰμῶν, φερομένων ἐπὶ τὸν στόμαχον.

Κίτριον] Φάνης ὁ Ἑρέσιος ἐννοίαν ἡμῖν δίδωσι, μήποτε ἀπὸ τῆς κέδρου τὸ κίτριον ὠνόμασται· καὶ γὰρ τὴν κέδρον Φασὶν ἀνάνθας ἔχειν περὶ τὰ φύλλα, ὡς τὸ κίτριον. Ἀθηναῖοι δὲ ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτὸ ἐτυμολογοῦσιν. Ὄρος.

Κιχάνω] ἀπὸ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι καὶ περιπατῶ, πλεονασμῷ τοῦ χ, γίνεται κίχω βαρύνονον, καὶ περισπώμενον κιχῶ· καὶ παράγωγον εἰς μι, κίχημι· ὅθεν τὸ, Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχεῖν· — εὐνιτικὸν δευτέρου ἀόριστου, ἀντὶ τοῦ καταλάβαι. τινὲς κιχοῖν. γίνεται καὶ κιχῶ κιχεῖω, ὡς βρώσω βρωσεῖω· ἐκ τοῦ κιχῶ, παράγωγον κιχάνω, τὰ διὰ τοῦ κχω ῥήματα, μὴ ἔχοντα ὀνόματα ἀντιπαρακείμενα, εἰ μὲν

βαρύνεται, διὰ τοῦ η γράφεται· — μὴ ἔχοντα ὀνόματα, εἶπε, διὰ τὸ λείχω τὸ κατεσθίω, ὡς τὸ, Καὶ τὸν χοῦν ἔλειξαν· — ἐξ οὗ καὶ λοιχός ὁ λαίμαργος· καὶ τραπεζολοιχός. εἰ δὲ περιπατᾶται, διὰ τοῦ ι γράφεται, στιχῶ, (ἐξ οὗ τὸ, — ἐστιχόωντο· καὶ, Ἀλὲν ὁμοστί· χάει) διχῶ, ἐξ οὗ, — διχόωσι σελήνην· — σεσημειώται δύο· βληχῶ, ὅ ἐστι ποῖα Φωνή τῶν προβάτων· καὶ τὸ ἦχῶ, ἐξ οὗ ἦχησαν· ἐν δὲ τοῖς βαρυτόνοις τὸ γλίχω.

Κιχήλας, πλεονασμῷ τοῦ η· κίχλας γάρ· οἶον, — κρέα τ' ὀρνίθια κιχηλῶν.

Κιχρῶ] ἐκ τοῦ χρῶ τὸ παρέχω, γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν χιχρῶ· καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν, κιχρῶ· ἐξ οὗ, χρηστός ἀνὴρ, ὁ οἰκτεῖρων καὶ κιχρῶν.

Κιχλισμός, πορνεῖος γέλως, πολὺς καὶ ἀκοσμος· διὰ δὲ τοῦ κ, κικλισμός, ἦχον τινα ἀποτελοῦν.

Κλαγγή] — κλαγγή τ' ἐνοπή τ' ἴσαν ὀρνίθες ὡς, ἐπιβήματα εἰς ποιότητα. γίνεται δὲ τὸ κλαγγή ἐκ τοῦ κλάζω· πέπονθε δὲ ἡ Φωνή ἐπὶ τῆς προσκυρούσεως τῶν βελῶν. κλαγγή δὲ ἡ βοή τῶν γεράνων. Ἰλιάδος γ', Ἡῦτέ περ κλαγγή γεράνων πέλει· — ἀπὸ γὰρ τῆς τοῦ ἦχου ιδιότητος οἱ σοφώτατοι τῶν ποιητῶν τὰ τοιοῦτότροπα τῶν ὀνομάτων σχηματίζουσι.

Κλαγγηδόν] Κλαγγηδὸν προκαθίζοντων, Ἰλιάδος β', ἀντὶ τοῦ μετα βοῆς. ἔστι δὲ ἐπιβήματα ποιότητος· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ κλαγγή· τοῦτο ἐκ τοῦ κλάζω, κλάγξω, ἐκλαγξαν, ἦχησαν, ἐντύπησαν· μιμεῖται δὲ τὴν τοῦ χαλκοῦ βοήν. ἡ ἀπὸ τοῦ κράζω, τροπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ὡς τὸ ἐρίδουπος, ἐρίδουπος. καὶ ὥφειλεν ὁ ἐνεστώς ἔχειν τὸ ν· ἀλλὰ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι οὐδέποτε τὸ ν πρὸ τοῦ ζ ἐν μιᾷ λέξει εὔρηται. τὸ ἐνζεύξαι δύο λέξεις εἰσὶν. ὁμοίον ἐστὶ καὶ τὸ πλάγχθη, ὃ σημαίνει τὸ ἐπλανήθη καὶ ἀπεκρούσθη· — πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκοῦφι χαλκός· — ἀπὸ τοῦ σιδήρου ὁ σίδηρος. ἀπὸ τοῦ πλάζω, πλάζομαι, πλάχθη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, πλάγχθη. ἀπὸ τοῦ πλάζω γίνεται, καὶ οὐκ ἔχει τὸ ν· ἔστι γὰρ πλανῶ πλανάζω· καὶ συγκοπῇ πλάνζω· καὶ ἔχει τὸ ν. ἀλλὰ διὰ τὸν εἰρημέγον κανόνα ἀποβάλλει τὸ ν. πλάζω οὖν, ὁ μέλλων, πλάγξω· καὶ ἔχει οὗτος· ὁ δὲ ἐνεστώς οὐκ ἔχει. λοιπὸν ἐκ τοῦ κλάζω, ὅπερ γίνεται ἐκ τοῦ κρῶ κράζω καὶ κλάζω· ὁ μέλλων, κλαγξω, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κλαγγή.

Κλάδος, παρὰ τὸ καλὸν εἶδος ἔχειν.

Κλῶ, σημαίνει πάντες· τὸ καλῶ, ἐξ οὗ καὶ κληρός· τὸ ἐπαινῶ, ἐξ οὗ καὶ κλεῖ τὸ ἐπαινέει· τὸ κλάνω, ἐξ οὗ καὶ κλαίω· κλῶ τὸ Φωνῶ, ἐξ οὗ καὶ κατὰ παραγωγὴν, κλύω· κλῶ τὸ ἐμποδίζω, ἐξ οὗ καὶ κλᾶν τὸ ἐμποδίζειν.

Κλαίω, διχῶς παράγωγόν ἐστιν· ἐκ τοῦ κλῶ τὸ κλάνω· διακλᾶται γὰρ ἡ Φωνή τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ κλαίειν· ἡ καὶ ἡ ψυχὴ ἐστὶν ἡ τὸ κλαῖσθαι παρέχουσα· ἡ ἀπὸ τοῦ κλῶ κλαίω τοῦ σημαίνοντος τὸ καλῶ· εἰώθασιν γὰρ οἱ ἄνθρωποι καλεῖν τοὺς ἀποθανόντας ἐν τῷ κλαίειν καὶ θρηνεῖν· ἡ ἐκ τοῦ καλῶ κλάω, κατ' ὑπερθεσιν· εἰώθασιν γὰρ οἱ κλαίοντες ἀνακαλεῖσθαι τοὺς τεθνεώτας, τὸ παθητικόν, κλαίομαι. αἴτιον τῆς τῶν παθητικῶν ῥηματικῶν γενέσεως, ἡ τῶν ἐνεργητικῶν ἐστὶ πλάγιον μετάβασις. εἰκότως. καὶ τὰ παθητικὰ ἀρχ τῶν προκειμένων ἐνεργητικῶν τοῦ κλαίω καὶ θρηνῶ καὶ τῶν ὁμοίων, ὑφίσταται. Διὰ τὴν τρέπεται τὸ ι εἰς υ ἐν τῷ κλαύσω μέλλοντι; ἐν δὲ τῷ κλαίω καὶ τοῖς ὁμοίοις οὐ τρέπεται; λέγομεν, ὅτι ἐπειδὴ τὸ κλαίω ἀποβάλλει τὸ ι καὶ γίνεται κλάω, ὡς κλαῖω κλάω, καὶ αὐτὸ τὸ ἀπο-

βαλλόμενον, καὶ ὑ ἐν τῷ μέλλοντι· τὸ δὲ παῖω καὶ δαίω, οὐ γέγονε παῖω, ἢ δαίω· καὶ εὐλόγως οὐκ ἐγένετο ὁ μέλλων παύσω καὶ δαύσω, ἀλλὰ παῖσω καὶ δαῖσω.

Κλαυθμός] παρὰ τὸ κλαίω, κλαύσω, κλαυσμός, καὶ κλαυθμός, ἢ παρὰ τὸ κλαῖω τὸ κλάνω· κλαῖνται γὰρ αἱ Φωναὶ τῶν θρηγνούντων.

Κλέος, ἢ δόξα, παρὰ τὸ κλείω τὸ δοξάζω. "Ομηρος, ἐγὼ δέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν· — ἀντὶ τοῦ, ἂν μοι δῶς τι, περιφημισαί σε ἔχω εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. ἢ παρὰ τὸ κλύειν τὸ ἀκούειν, ἢ ἐξακουσμένη Φήμη. ἢ παρὰ τὸ καλῶ· τὴν γὰρ δόξαν πάντες καλοῦμεν πρὸς ἑαυτούς.

Κλέα, δόξας. παρὰ τὸ κλύεσθαι, ὃ ἐστὶν ἀκούεσθαι. — αἶεδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν· — Ἰστέον ὅτι τὸ κλέα καὶ χρέα ἀπὸ τοῦ κλέα καὶ χρέα γέγονε κατὰ συγχοπὴν. ζῆται εἰς τὸν πρῶτον κανόνα τοῦ Χοιροβοσκίου.

Κλέος. Πίνδαρος, οὐκ οἶδα ὅπου Φησὶ κλέος, κελεός, καὶ συγχοπῇ, κλεός. ὁξύναι σε δεῖ.

Κλεωναί, τόπος ἐστὶ περὶ τὴν Νεμέαν, ὅστις οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸν ἐκεῖ Φονευθέντα ὑπὸ Ἡρακλέους λέοντα.

30 Κλεωναί, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ καὶ αὐξησιν, Κλεωναί.

Κλεοφόντης] τὰ εἰς ης παρ' οὐδετέρων συντιθέμενα εἰς οὐς ἔχει τὴν γενικήν· — παρ' οὐδετέρων συντιθέμενα εἰρήται, ἵνα κατὰ τὸ τέλος ἔχει τὸ οὐδέτερον, καὶ μὴ κατὰ τὴν ἀρχήν. τὸ γὰρ Κλεοφόντης Κλεοφόντου παρ' οὐδετέρου συντίθεται· ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔχει τὴν γενικήν εἰς οὐς· ὅτι οὐ κατὰ τὸ τέλος, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀρχήν ἔχει τὸ οὐδέτερον. παρὰ τὸ κλέος γὰρ καὶ τὸ Φόντης, ὃ σημαίνει τὸν Φονεύσαντα.

40 Κλέπτῃς, ἀπὸ τοῦ καλύπτω, καλύπτῃς τίς ὢν· λάθρα γὰρ ὑφαίρεται. κλέπτω σημαίνει δύο· ἐπὶ τοῦ κυρίως νοουμένου· τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν καὶ παραλογίζεσθαι. Κλέπτε νόω.

Κλεψύδρα, ὄργανον ἀστρονομικόν, ἐν ᾧ μετροῦνται αἱ ὥραι.

Κλεύδομαι, εἰάν μὲν ὑπὸ τὸν ἄδην κρύπτομαι, ἔστι κεύδομαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ· εἰάν δὲ παράγωγον, κελεύδομαι κλεύδομαι.

Κλειτός] ἐκ τοῦ κλέος γίνεται κλέω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κλείω· σημαίνει τὸ δοξάζω. ἐκ τούτου γίνεται κλειτός καὶ Κλειτοφῶν καὶ Κλειταγόρας.

50 Κλεισθένης] παρὰ τὸ κλέος καὶ τὸ σθένος Κλεισθένης· καὶ κρᾶσσι τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν εἰ διφθόγγον, Κλεισθένης, ὥσπερ δέον δεῖν, καὶ πλεον πλεῖν.

Κλειτή, μία τῶν Ἀμαζόνων, ἣτις ἐλθοῦσα εἰς Ἰταλίαν, ᾤκησε καὶ πόλιν ἐκτίσεν, ἣν ἀπ' αὐτῆς Κλειτὴν ὠνόμασαν· καὶ ἐβασίλευσε τοῦ τόπου· καὶ αἱ ἀπ' αὐτῆς δεχόμεναι τὴν βασιλείαν, Κλειταὶ ὠνομάσθησαν. εὗρον δὲ ἐν Ἀπολλωνίῳ καὶ σχόλιον, ὅτι Κυζίκου γαμετὴ ἦν Μέροπος θυγάτηρ Περικώπη, τὸ γένος μάντεως. διχῶς δὲ ὁ τόνος· οἱ δὲ πλείους, ὁξύνουσι, καὶ σημαίνει τὴν ἐνδοξον.

Κλεῖν, ἀπὸ τοῦ κλείς κλειδός κλειδί κλεῖδα· καὶ συγχοπῇ τῆς δα, κλεῖ· ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ μονοσύλλαβος ἀρσενικὴ ἢ θηλυκὴ, αὐτὴ κατ' ἑαυτὴν οὔσα, εἰς υ θέλει λήγειν, τούτου χάριν προσέλαβε τὸ ν, καὶ γέγονε κλεῖν.

10 Κλεῖθρα, ἀπὸ τοῦ κλείς γέγονεν, ἢ ἀπὸ τοῦ κλείσω. τὸ κλείω δὲ οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ η καὶ ι γράφουσιν· ἐξ οὗ καὶ τὸ κληῖθρα διὰ τοῦ η καὶ ι γράφεται.

Κληῖς] παρὰ τὸ κλείω κλείσω, ἀποβολῇ τοῦ ω, κλείς· καὶ διαλύσει, κλεῖς· καὶ ἐπαυξήσει τοῦ ε εἰς η, κληῖς. τὸ ι, μακρόν· ἐπειδὴ τὰ εἰς ις ὁξύτονα θηλυκὰ, ὅτε ἐκτείνουσι τὸ ι, σύμφωνον ἔχουσι πρὸ αὐτοῦ, οἷον σφρα-

γίς, βαλβίς· ὅτε δὲ καθαρὸν, συστέλλει αὐτὸ, οἷον Βρισηῖς, Χρυσήϊς, νηῖς. σεσημεῖται τὸ κληῖς καθαρὸν, καὶ ἐκτείνον τὸ ι· τὸ δὲ κλείς, ἐπεὶ εἶχε καὶ βαρεῖαν καὶ διὰ διφθόγγου. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δῖς, μετὰ τοῦ 20 κληῖς, γίνεται δικληῖς· καὶ κατὰ συγχοπὴν τοῦ η, καὶ συστολῇ τοῦ ι, δικλῖς. ὅμοιον δὲ ἐστὶ καὶ τὸ ἐγκλῖς· οὕτω δὲ λέγεται ἡ καγκελωτὴ θύρα. σημαίνει δὲ τὴν κατακλεῖδα, παρὰ τὸ κατακλεῖσθαι ὑπ' αὐτῆς τὸν τε αὐχένα καὶ ὤμον. ὅθεν καὶ Δημοσθένης Φησὶ, Τὴν κλεῖν κατεαγότα.

Κληῖδες, αἱ τῶν ἐρεσπόντων καθέδραι, παρὰ τὴν κλάσιν τῶν γονάτων, ἣν ποιοῦνται οἱ καθεζόμενοι· ἐνθεν καὶ ὀκλαδαί, οἱ ταπεινοὶ διφθοροὶ· καὶ τὸ μετοκλάζειν, πα- 30 ρὰ τὸ ἐγκλᾶν καὶ ἀμπτειν τὸ γόνυ. τὸ κληῖς μετὰ τοῦ πολὺς, γίνεται πολυκληῖς· καὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον. τὰ γὰρ εἰς ις θηλυκὰ· — καὶ εἰ μὲν βαρύνεται, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνεται, οἷον πόλις, ἀκρόπολις· μῆτις, πολὺμητις, καὶ ἀγνυλόμητις. εἰ δὲ ὁξύνεται, εἰ μὲν τοῦ αὐτοῦ γένους ᾧσι, τὸν αὐτὸν φυλάττει τόνον· οἷον αἰγίς, καταιγίς· νυχίς, παννυχίς· οἰκίς, περιοικίς. εἰ δὲ ἀρσενικοῦ γένους ᾧσιν, εἰ μὲν ἐκτείνουσι τὸ δι- 40 χρόνον ἐν τῇ συνθέσει, παροξύνονται· οἷον ἀντίς, χρυσάντις ἥλιος· κνημῖς, εὐκνήμις· κληῖς, πολυκληῖς· εἰ δὲ βραχὺ αὐτὸ ἔχει, προπαροξύνεται ἐν τῇ συνθέ- 40 σει· οἷον πατρίς, εὐπατρίς καὶ λειπόπατρίς· ἀσπίς, ῥίψασπις· σημαίνει τὸν δειλὸν στρατιώτην, παρὰ τὸ ῥίπτειν τὴν ἀσπίδα καὶ Φεύγειν. Ἰλιάδος βῆτα, Καὶ Φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκληῖσι κελεύω· — πολυκαθέδροις· ἐξ οὗ καὶ πολυκώποις. τινὲς πολυκληῖσι προπερισπῶσιν, ὡς καὶ τὸ ἀπλοῦν, — ἐπὶ κληῖσι καθίζον· — οὐκ ἔχει δὲ οὕτως ἡ ἀνάγνωσις. ἐστὶν οὖν ὁ λόγος ὑπὲρ τοῦ βαρυτόνου λέγων οὕτως· τὰ εἰς ις λήγοντα θηλυκὰ ὁξύτο- 50 να, εἰ μὲν ἐν τῇ συνθέσει φυλάσσει μόνον τὸ θηλυ- 50 κὸν γένος, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει· εἰ δὲ μεταληπτικὸν γένοιτο καὶ ἀρσενικόν, μεθίσταται καὶ εἰς βαρυτόνον τάσιν. κανόνος παραδείγματα· τοῦ μὲν προτέρου, περισκελῖς· τοῦ δὲ δευτέρου, δύσελπις. ταύτη οὖν τὸ μὲν καταιγίς, ὁξύνεται· τὸ δὲ μελάναιγίς, βαρύνεται· οὕτως οὖν καὶ τὸ εὐκλήϊς καὶ πολυκλήϊς βαρύνεται· τίθεται γὰρ καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ, ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ λευκασπις· καὶ γὰρ ἐπὶ Ἀμαζόνος 519 ταγείῃ ἂν τὸ εὐκλήϊς· καὶ τὸ εὐκνήμις, ἐπὶ τῆς Ἀθηναῖας· — ἐπὶ νηὸν εὐκνήμιδος Ἰτώνης.

Κληῖρος] ἐκ τοῦ καλῶ γίνεται κλῶ, κλήσω· ῥηματικὸν ὄνομα, κληῖρος, ὁ καλῶν ἐφ' ἑαυτὸν τὸν λαχόντα. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ κάλον, ὃ σημαίνει τὸ ξύλον· ἐπει- 10 δὴ ἐν τοῖς ξύλοις ἐχαράσσοντο οἱ κληῖροι· ἢ ἐπεὶ ἐν ξύλοις ἐνεγράφοντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν. καὶ ὁ ποιητής, "Ὅς μιν ἐπιγράψας, κυνέη βάλεν, Ἰλιάδος η', ἀντὶ τοῦ ἐπιξέσας, γράμμασί τισι σημειωσάμενος. σημαίνει δὲ 10 ψήφους τινὰς· ὅπερ καὶ λαχμός λέγεται· ἐν αἷς ἐσημειοῦντο καὶ ἐγράφον τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὡς τὸ, "Ω φίλοι ἢ τοι κληῖρος ἐμός· — καὶ, "Εβαλον κληῖρους· καὶ ἐπεσεν ὁ κληῖρος ἐπὶ Ἰωνᾶν· — σημαίνει καὶ τὴν ὑπαρξίν καὶ κληρονομίαν, ὡς τὸ, Παιῖδες ὑπέρθυμοι διὰ κληῖρους ἐδάσαντο· — καὶ, — κληῖρος ἀκήρατος· — ὃ ἐστὶ τὰ κτήματα. λέγεται κληῖρος καὶ τὸ σύστημα τῶν διακόνων καὶ πρεσβυτέρων. λέγεται παρὰ Ἀθηναίοις κληῖρος καὶ μέτρον γῆς· ὅθεν καὶ κληροῦχοι, οἱ τοὺς κληῖρους (τὰ μέτρα τῆς γῆς) κατέχοντες.

Κληρονομία, ἐκ τοῦ κληρονομῶ· τούτο, ἐκ τοῦ κληρονό- 20 μος· τούτο, ἐκ τοῦ κληῖρος καὶ τοῦ νόμος. τὸ α, μακρόν. διατί; τὰ διὰ τοῦ ια παροξύτονα θηλυκὰ τῷ ι

μόνῳ παραληγόμενα, ἐντείνει τὸ α, οἶον ἀργία, καρδία. πρόσκειται, παροξύτονα· τὰ γὰρ προπαροξύτονα συνεσταλμένον ἔχει τὸ α, οἶον ψάλτρια, καὶ τὰ ὅμοια. πρόσκειται, τῷ ι μόνῳ παραληγόμενα· τὰ γὰρ διφθόγγῳ παραληγόμενα συστέλλει τὸ α· οἶον ταχεῖα, εὐσέβεια· χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευῶ· ταῦτα γὰρ ἐντείνει τὸ α, οἶον χορεύω χορεῖα, ῥητορεύω ῥητορεῖα.

30 Κλητῆρες, ζῆτει εἰς τὸ τέλος.

Κλήζω, σημαίνει τὸ Φημίζω· εἴρηται ἐκ τοῦ καλήζω. τὸ δὲ κλήδην, οὐκ ἔχει τὸ ι· ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ κληίζω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κλῶ κλήσω.

Κλήδην καλοῦντας, κηρύσσοντας. ἀπὸ τοῦ καλῶ κλῶ κλήσω κλήδην· ἐξ οὗ καὶ κληδὼν καὶ κλησίς.

Κληδὼν, ἡ θεία φήμη· παρὰ τὸ κλέος, ὃ σημαίνει τὴν φήμην. ὡς τὸ, Ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν.

Κλητός, διὰ τοῦ η, σημαίνει τὴν ἐλευσιν καὶ τὴν συνάθροισιν· καὶ ἔστιν οὐδέτερον, καὶ βαρύνεται· εἰ δὲ ὀξύ-

40 νεται, ἀρσενικόν ἐστι, καὶ σημαίνει τὸν κηκλημένον· καὶ διὰ τοῦ ι, σημαίνει δύο, μέρος τι τῆς οἰκίας, τὸ καλούμενον πρόσκλητον ἢ κατὰκλητον· ὡς τὸ, ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· — σημαίνει καὶ τὸν εὐώνυμον τόπον, τὸ εὐώνυμον μέρος· ὡς τὸ, Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλίας, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου.

Κλειτός] ὁ μὲν Ἀπίων τὸ κατωφερὲς τῶν ὑδάτων· ἀμεινον δὲ τὰ ἀποκλίματα καὶ ἐξέχοντα τῶν ὀρέων, παρὰ τὸ κελίσθαι· ἢ παρὰ τὸ κλειτός (ὃ σημαίνει τὸ αὐτὸ) γίνεται κλειτός· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι, κλειτός.

50 Κλιτόριον, ὄνομα πόλεως. ἀπὸ τοῦ κλύω, Κλιτόριον, τροπὴ τοῦ υ εἰς ι. ἔστι δὲ καὶ πηγὴ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει· ἥς ὁ γεόμενος ἀποστρέφεται τὸν οἶνον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός· ὅθεν καὶ κλιτοριάζειν λέγεται, τὸ αἰσχυρῶς ἄπτεσθαι.

Κλίμαξ, ἡ σκάλα. ἀπὸ τοῦ κλίνω κλίναξ καὶ κλίμαξ. εἰ δὲ σημαίνει τὴν ἀμπελον, γράφεται διὰ τοῦ η· καὶ γίνεται παρὰ τὸ κλάνω κλάμαξ καὶ κλήμαξ. κλίμα

520 μὲν ἐστὶ μέρος τι τοῦ κόσμου· κλήμα δὲ, εἶδος ἀμπέλου.

Κλινοπέτης, κλινήρης· κλινήρης δὲ, παραλελυμένος.

Κλίνη, ἀπὸ τοῦ κλίνω· εἰς αὐτὴν γὰρ ἐγκλίνοντες ἀναπαύομεθα. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κλῶ· κλάσιν γὰρ λαμβάνουσι τὰ κλινόμενα, στερισκόμενα τῆς ὀρθότητος.

Κλισμοῖς, θρόνοις ἔχουσιν ἀνακλίσεις. παρὰ τὸ κλίνω, τὸ ἀνακλίνω.

Κλισία, ἀπὸ τοῦ κλίνω, ὃ σημαίνει τὸ περιέχω, γίνεται· ὅθεν καὶ κλίσις, ἡ περιέχουσα· καὶ κλισία. σημαίνει δὲ

10 τὴν σκηνὴν, ὡς τὸ, Τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ Ἡμενον· — σημαίνει καὶ τὸν θρόνον, ὡς τὸ, Τῇ δ' αὖ μ' ἀδρήστοιο κλισίῃν εὐτυχτον ἔθηκε· — σημαίνει καὶ τὴν ἐπαυλιν, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ κλίνεσθαι τὰ θρέμματα.

Κλίσιον, σημαίνει τὸν τόπον εὖθα ἵσταται τὰ ζεύγη. ὁ μὲν τεχνικός, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφει· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, διὰ τοῦ ι λέγει, ὅτι παρὰ τὸ κλίνω ἐστὶ, καὶ σημαίνει τὸ περιέχω. καὶ ἐκεῖθεν κλίσις· καὶ κλίσιον, τὸ ὑποκοριστικόν. τοῦτο παρὰ μὲν Ὀμήρῳ συστέλλει τὸ ι καὶ προπαροξύνεται, οἶον, — περὶ δὲ κλίσιον θέε

20 πάντη· — παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἐντείνεται τὸ ι, καὶ παροξύνεται, ὡς τὸ θηρίον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ι παρώνυμα τριβραχέα προπαροξύνεται, στόμα, στόμιον· θρόνος, θρόνιον· πτύξ πτυχός, πτύχιον. οὕτω καὶ κλίσις κλίσιον. τὰ δὲ δακτυλικά, πρὸ μιας ἔχει τὸν τόνον.

Κλιντῆρες, εἶδος φορέου, ἢ κλινίδιον ἔχον ἀνακλίσεις, οἶον τὸ νῦν κλινονκαθέριον.

Κλιμαχίδες, αἱ τῶν πλοίων ἀποβάθραι.

Κλιμακίστας, ζῆτει εἰς τὸ Ἐκ κλίματος.

Κλύω, σημαίνει δύο· τὸ δοξάζω, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ 30 κλέος ἢ δόξα κλέω καὶ κλύω, ὡς ἀπὸ τοῦ βέω βύω, καὶ χέω χύω, καὶ ξέω ξύω· σημαίνει καὶ τὸ ἀκούω, καὶ γίνεται παρὰ τὸ καλῶ κλῶ, κλύω· κατὰ παραγωγὴν, κλύμι, ἐκλυν ἐκλυσ, κλύθι· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, κέκλυθι.

Κλύτε Φίλοι· ἀντὶ τοῦ ἀκούσατε· ῥῆμα ἀορίστου δευτέρου· ἐξ οὗ ἔχει μακρὸν τὸ υ· ὁ γὰρ ἐνεστώς, βραχύ.

Κέκλυτέ μεν· — τὸ κλυ, βραχύ. τὰ γὰρ προστακτικὰ τοῦ ἐνεστώτος, βραχεῖα θέλει παραλήγεσθαι. ἔστι τῶν εἰς μι προστακτικῶν, χρόνου ἐνεστώτος. ἀπὸ τοῦ κλύω 40 κλύμι, κλύθι· τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν, κλύτε· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, κέκλυτε. ἀλλ' ἴσως τις ἐρεῖ, ὅτι ταῦτα συστέλλει· τὸ δὲ κλύθι, μακρὸν ἔχει τὸ υ. Ἰστέον ὅτι πολλὰ παρατίθησιν ἡμῖν ὁ Ἀπολλώνιος μακροκατάληπτα, ὡς τὸ, δῶθι· Δῶθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν· — ἀπὸ τοῦ δίδωθι. οὐδὲν οὖν ἄτοπον, εἰ καὶ τὸ κέκλυθι μακρὸν ἔχει τὸ υ. Ἰστέον ὅτι τὸ κέκλυθι, καὶ τὸ κέκρυχθι, ὡς οἱ πλείστοι καὶ ἡ χρῆσις μαρτυρεῖ, παρακειμένου εἰς· τοῦ γὰρ παρακειμένου τὰ προστακτικὰ, ποτὲ μὲν εἰς ε λήγει, οἶον τέτυφε· ποτὲ δὲ εἰς θι, 50 οἶον τέτυθθι· οὕτως οὖν καὶ κέκλυθι. οὕτως εὖρον ἐν τῷ Ζηνοδότῳ.

Κλυτός] παρὰ τὸ κλύω τὸ δοξάζω γίνεται κλυτός ὁ ἐνδοξός· καὶ κλυτὰ, τὰ λαμπρὰ καὶ ἐνδοξὰ· καὶ, — Αἰδι κλυτοπῶλω, ἐπιθετικῶς, ἀντὶ τοῦ τῷ ἵππικῳ, τῷ ἰσχυροῦς καὶ ὀνομαστοῦς ἵππους ἔχοντι, διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Περσεφόνης· ἢ ὅτι οὐδεὶς τὸν θάνατον διαφυγεῖν 521 δυναταί· ἢ οὗ κλυτὴ γίνεται ἢ ἐπιπώλησις· οἶον ἀκουστή· διὰ τὰς ἐπὶ τοῖς ἀποθανούσιν οἰμωγὰς.

Κλύμενος, ὄνομα κύριον ἥρωος· παρὰ τὸ κλύω τὸ δοξάζω. ἔστι καὶ ἐπίθετον ἄδου, τουτέστιν ὁ πάντας καλῶν πρὸς ἑαυτὸν· ἢ ὁ ὑπὲρ πάντων ἀκούμενος.

Κλοιός, σημαίνει τὰ σίδηρα, ἃ φοροῦσιν οἱ κατὰδικοι. παρὰ τὸ κλειώ κλοιός· καὶ κατὰ ἔκτασιν, κλωός· κλείει γὰρ παρατιθέμενος.

Κλονίος, ὄνομα κύριον. διατί παροξύνεται; τὰ εἰς ος λή- 10 γοντα τριβραχέα, ἐπὶ κυρίων παροξύνεται· οἶον Σχεδός, Χρομῖος, Κλυτίος, Ὀδός, Δολός, Τυχῖος. ἀντιπίπτουσι δὲ κατὰ παράδοσιν, τὸ ἥλιος, ἄνιος, ξένιος, κρόνιος. τὰ εἰς ος ἀρσενικά, μὴ ὄντα κύρια, τῷ ι παραληγόμενα, προπαροξύνεται· οἶον δήλιος ὁ Φανερός, δόλιος, Λύδιος, Πύλιος, Φλόγιος.

Κλυταιμνήστρα] παρὰ τὸ κλυτὸν, ὃ σημαίνει τὸ ἐνδοξόν, καὶ τὸ μῆδω τὸ φροντίζω, γίνεται Κλυτομνήστρα, τουτέστιν ἡ ἐνδοξὰ φροντίζουσα· τροπὴ τοῦ ο εἰς α, καὶ 20 προσθέσει τοῦ ι, γίνεται Κλυταιμνήστρα.

* Κλών, ὁ κλάδος· ἀπὸ τοῦ κλάσθαι τὸ κάμπτεσθαι.

Κλονόεντα, ταράσσοντα· ἀπὸ τοῦ κλίνω.

Κλοπιτεύειν, κολοπιτεύειν, ὑπερθέσει τοῦ λ.

Κλώψ, ὁ κλέπτης, ὁ ληστής. παρὰ τὸν κλέψω μέλλοντα, γίνεται ἀποβολὴ τοῦ ω κλέψ, καὶ κλόψ· καὶ κατ' ἔκτασιν, κλώψ, ὡς βλέπω βλέψω βλέψ καὶ βλώψ, ὁ 30 στραβός.

Κμέλεθρα. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ κ πρὸ τοῦ μ οὐδέποτε εὐρίσκεται ἐν ἀρχῇ λέξεως· τοῦ γὰρ πολύνμητος οὐχ 30 εὖρηται ἐν χρήσει τὸ ἀπλοῦν αὐτοῦ, ἡγουν τὸ κμητός· καὶ τὸ κέμημα, ὃ δηλοῖ τὸ κενόπιακα, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ κμῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κενάμημα. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανός, τὸν Πάμφιλον ἀναγαγεῖν ἐν ταῖς Γλώσσαις τὸ κμέλεθρα· σημαίνει δὲ τὰς δοκούς.

Κνέμψω] ἀπὸ τοῦ κνῶ γίνεται κνάπτω, ὡς χῶ χνάπτω·

καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κνᾶφος· σημαίνει δὲ τὸ ἀκυνθώ-
δες φυτὸν, ὃ τὰ ἄθικτα τῶν ἱματίων ἐπισύρουσας κατερ-
γάζονται. Ἀλκαῖος, Μὴ μέγαν περὶ κνᾶφον περιστεί-
χει ἕνα κύκλον.

40 Κναφεύς, παρὰ τὸ κνᾶπτω· ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κνῶ τὸ
ξύω· ξύουσι γὰρ τὴν τῶν ἀκυνάπτων ἱματίων κροῖδα.
οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων.
ἐὰν δὲ διὰ τοῦ γ γναφεύς, παρὰ τὸ κνᾶπτω, ὑπερθέ-
σει τοῦ ν, καὶ τροπὴ τοῦ κ εἰς γ.

Κλισία, ἡ σκηνὴ καὶ ὁ θρόνος. παρὰ τὸ ἀνακλίνεσθαι
ἡμᾶς ἐν αὐταῖς κεκοπωμένους. κελίσαι, κλίσσις, καὶ
κλισία, ὡς κόνις κονία, θέσις θεσία, καὶ συνθεσία.

Κλώδωνας, οἱ Μακεδόνες τὰς μαινάδας καὶ βάνχας κα-
λοῦσιν. ἴσως ἀπὸ τοῦ κατόχους γινόμενης κλώζειν, ὃ
ἐστὶ τὸ διὰ τῶν στομάτων ποῖον ἤχον ἀποτελεῖν καὶ
θορυβεῖν.

Κνέφας, τὸ σιότος· παρὰ τὸ κενὸν φάους εἶναι, κενέ-
φας, καὶ συγκοπῇ. ἢ ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου καὶ
τοῦ φάους, γίνεται νήφας· καὶ κατὰ συστολήν, καὶ
πλεονασμῷ τοῦ κ, κνέφας. εἴρηται δὲ καὶ κνέφος, ὡς
οὐδὲς οὐδός.

Κνήμη, παρὰ τὸ κινῶ κινήσω, κινήμη· καὶ συγκοπῇ,
522 κνήμη, οἶονεῖ τὰ τῆς κινήσεως αἰτία τὰ ὀπισθεν τοῦ
σκέλους. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἰγνύη· μυῶν δὲ, παρὰ τὸ
σαρκώδες καὶ νευρώδες. κνημίδες δὲ εἰσι τὰ ἐν ταῖς
κνήμας φορούμενα φυλακτήρια τῶν στρατιωτῶν. ἢ πα-
ρὰ τὸ ἰκνεῖσθαι ἰκνήμη καὶ κνήμη. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ
ἐμπροσθεν λέγεται ἀντικνήμιον· τὸ δὲ ὀπισθεν, γα-
στροκνήμιον, διὰ τὸ σεσαρκώσθαι καὶ γέμειν σάρκας,
ὥστε ὑπερέχειν. κυρίως δὲ κνήμη λέγεται καὶ τὰ διαι-
ροῦντα ξύλα τὴν χοινικίδα τοῦ τροχοῦ. κνήμαι δὲ εἰσιν
10 αἱ ἐντὸς τοῦ τροχοῦ ῥάβδοι ἐμπεπηγμέναι πρὸς τῇ χοι-
νικίδι. καὶ τὰς ἐξοχὰς καὶ προβάσεις καὶ καθύγρους
τόπους τῶν ὁρῶν κνημοὺς λέγουσιν, ὡς τὸ, Ἰδὼς ἐν
κνημοῖσι.

Κνή] — ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρόν, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τοῦ,
ἐπέκοπτε δὲ καὶ τυρόν.

Κνήστει χαλκείῃ, μαχαιρίῳ τυροκόμῳ. ἐκ τοῦ κνῶ κνύω
τὸ ξέω, γίνεται κνήμι· ὁ παρατατικὸς, ἐκνην, ἐκνης,
ἐκνη, κνή· ἐξ οὗ καὶ κνήσις ἡ μάχαιρα, καὶ κνη-
στήριον.

20 Κνημός, ὁ τραχύς καὶ σκληρὸς τόπος.

Κνίστα, ἡ ἀναθυμίασις τοῦ καπνοῦ. ἀπὸ τοῦ κνῶ, ὃ ση-
μαίνει τὸ ξύω, γίνεται κνίζω· ὁ μέλλων, κνίσω· ἐξ οὗ
κνίστα. κνισμός γὰρ τῆς ψυχῆς ἡ ὁσμη κατὰ τῆς ὁσφρή-
σεως. ἢ ἀπὸ τοῦ κνίζω, ὃ σημαίνει τὸ λεπτύνω· λεπτό-
τατος γὰρ ἐστὶν ὁ ἐπίπλους, τουτέστι τὸ λεγόμενον
κνισάριον· καὶ τὸ, Συναμίνα κνίζων· — τουτέστι τῷ
ὄνυχι διακαθαίρων. καὶ ἐν τῷ Νόμῳ, Ἀποκινεῖ ὁ ἱερεὺς
τὸ ὀλοκάρπωμα· — δοκεῖ δὲ ἡ λέξις τέσσαρα σημαίνειν,
30 ὡς καὶ τῷ Πορφυρίῳ δοκεῖ· αὐτὸ τε τὸ λίπος, καὶ
τὸν ἐπίπλου, καὶ τὸ κρέας, καὶ τὴν ἀναθυμίασιν. τὸ
κνι, βραχύ· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἰζω ῥήματα, τὸ ι βραχύ
ἔχει. καὶ τὸ σα, βραχύ· ἐπεὶ δὲ τὰ εἰς α ληγοντα
θηλυὰ ἀπὸ μελλόντων ἢ ἐνεστώτων γινόμενα, βραχύ
ἔχει τὸ α. ἐκτέταται δὲ ἀμφοτέρω ποιητικῶς. [τὸ δὲ,
Ἐμπλεῖν κνίσσης τε καὶ αἵματος· — ἀντὶ τοῦ λίπους,
Ὀδυσεΐας σ'.]

Κνώδαλα, κυρίως μὲν τὰ τῆς θαλάσσης ζῶα, διὰ τὸ ἐν
ἀλὶ κινεῖσθαι, κινῶδαλά τινα ὄντα· καταχρηστικῶς δὲ
40 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν θηρίων, κινῶδαλά τινα ὄντα, διὰ
τὸ ὑπὸ τῶν κνῶν ἀλίσκεσθαι.

Κνώσσειν, τὸ κοιμάσθαι παρὰ τὸ κενᾶ καὶ ἀργᾶ εἶναι

τὰ ὅσα, τουτέστι τοὺς ὀφθαλμοὺς, κενώσσειν· καὶ
κατὰ συγκοπὴν, κνώσσειν.

Κνύσσω, παρὰ τὸ ὅσσω τὸ βλέπω· ἢ παρὰ τὸ κενούτθαι
τοῦ βλέπειν.

Κνυζηθμός, κλαυθμός, ἄσημος φωνὴ ἐπὶ τῶν κνῶν.
ἀπὸ τοῦ κνυζῶ κνυζήσω. τὸ δὲ κνυζῶ, ἐστὶ πρώτης
καὶ δευτέρας συζυγίας· ἐστὶ καὶ τρίτης, ὡς τὸ, Κνυ-
ζῶσω δὲ τοι ὅσσε· — τὸ δὲ κνυζοῦν, ἐπὶ τοῦ κνῶσαι 50
καὶ διαφθεῖραι· ἐπιφέρει γὰρ, — πάρος περικλήλ-
έοντα· — τινὲς ἀπὸ τῶν κνῶν, κνῶ καὶ κνυζῶ· ὅπερ
ἐστὶν ἀπρεπές. οἱ δὲ, παρὰ τὴν κόνυζαν (ὃ ἐστὶν εἶδος
φυτοῦ) κόνυζῶ· ὅπερ ἐστὶν ἀπίθανον. εἴρηται δὲ κνυ-
ζοῦν, τὸ ξύειν παρὰ Δωριεῦσι, καὶ τὸ ἀχρεῖοῦν. Φι-
λόξενος· ἀπὸ τοῦ κνῶ γίνεται παράγωγον κναῖω τὸ
διαφθεῖρω. ὡς ἀπὸ τοῦ στῶ στίζω, καὶ πρῶ πρίζω,
οὕτως ἀπὸ τοῦ κνῶ κνίζω παράγωγον, καὶ κνύζω· ἐξ 525
οὗ καὶ κνύζα· ἢ κνίζα ἢ τῆς ὁσφρήσεως προίξις· καὶ
ὡς ῥίζα ῥίζω, οὕτω καὶ κνύζα κνυζῶ. τὸ δὲ κνύζω
σημαίνει τὸ ξύω, ὡς παρὰ Σώφρονι ἐν Μίμοις, Κνυ-
ζῶμαι οὐδὲν ἰσχύων· τὸ δὲ κνύζα, ὡς λέγει Ἡρωδια-
νός, εἰ μὲν ἐπὶ τοῦ φυτοῦ, συγκοπὴ ἐστὶν, οἶον, —
χαμαιζήλοιο κονύζης· — εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ παρεφθαμένου
καὶ ἐβρύτωμένου, οὐ συγκοπὴ ἐστὶν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
κνύω· ἀφ' οὗ κνύος ἡ φθορά, οἶον, — κατὰ κνύος
ἔχευεν, ψλωτο δὲ κάρηνα· — γίνεται κνύζα, ὡς παρὰ
Ἀνακρέοντι ἐν ἱάμβῳ, Κνίζη τίς ἤδη καὶ πέπειρα γε- 10
νομένη σὴν διὰ μαργοσύνην.

Κοιλία, ἀπὸ τοῦ κοίλῃν εἶναι· — ἢ ἀπὸ τοῦ λεαίνειν τὴν
τροφὴν καὶ χυλοῦν, χολία καὶ κοιλία. ἢ παρὰ τὸ κοί-
λον, ὃ σημαίνει τὸ περιφερές· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κει-
σθαι ὅλον. ἢ παρὰ τὸ κῶν τὸ κοῖλον τὸ βαθύ. ἢ κοι-
λία, παρὰ τὸ κλύειν τὰ λεία.

Κοιμῶμαι] ὁ μὲν Θεόγνωτος, ἀπὸ τοῦ κῶ τοῦ σημαίνοντος
τὸ ὑπνῶ, γίνεται κείω, ὡς θῶ, θείω· σῶ, σείω· ὁ
παθητικὸς ἐνεστώς, κείομαι· καὶ συγκοπῇ, κείμαι·
ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα κοιμή· ἐξ οὗ ῥῆμα, κοιμῶ κοι- 20
μᾶς· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ἡ θηλυκῶν δευτέρας συζυγίας
εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ὁ δὲ Ὠρος, παρὰ τὸ κείω
κοιμός, ὡς λείπω λοιμός· καὶ ῥῆμα κοιμῶ. εἰς δὲ τοὺς
Ἐπιμερισμοὺς, ἐκ τοῦ κῶ τὸ κοιμῶμαι· ἐξ οὗ γίνεται
κῆω κῆμι, κέμαι κείμαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ κοιμῶ, κοι-
μήσω.

Κοινός, σημαίνει τρία· τὸν μεμολυσμένον, ὡς τὸ, Ὁ τὸ
αἷμα τοῦ Χριστοῦ κοινὸν ἡγήσάμενος· — καὶ γίνεται
ἀπὸ τοῦ Κοινός, τροπὴ τοῦ δασέος εἰς ψιλόν, κοινός·
κυρίως γὰρ, ὁ ἐξ αἵματος μεμολυσμένος. σημαίνει καὶ
τὸν μηδὲν πλέον τῶν ἄλλων διαφέροντα· διὰ τὸ εἰς 30
κοινὸν εἶναι τὰ μέρη. σημαίνει καὶ τὸν ἀναμειγμένον
τοῖς πᾶσι· ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα κοινῶ, κοινῶσω· ὅθεν καὶ
κοινωνός ὁ κεκοινωνημένος καὶ ἀναμειγμένος πολλοῖς·
οἶμαι ὅτι παρὰ τὸ κείω τὸ κείμαι, κεινός καὶ κοινός, ὁ
πᾶσι προκείμενος. ἢ ὁ εὐκόλος γινόμενος πᾶσι, γινός
καὶ κοινός. ἢ κοιμός, ὁ συγκοιμώμενος τινί. ἢ παρὰ τὸ
γῶ τὸ δέχομαι, γοινός καὶ κοινός, ὁ δευτικὸς καὶ εὐ-
πρόσδεκτος. λέγεται δὲ Κοινός βασιλεὺς Μακεδόνων.
Μαρσύας ἱστορεῖ, ὅτι Κνωπίς, τὸ γένος Κόλχος, εἰς
Μακεδονίαν ἐλθὼν, διέτριβε παρὰ Καράνῳ. υἱοῦ δὲ 40
γενομένου τῷ Καράνῳ, καὶ βουλευθέντι τὸν παῖδα ἀπὸ
τοῦ ἰδίου πατρὸς ὀνομάζειν Κιράρον, ἀντίστατο ἡ μή-
τηρ, καὶ αὐτὴ ἀπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς ὀνομασθῆναι τὸν
παῖδα βουλομένη· Κνωπίς δ' ἐρωτηθεῖς, εἶπε μὴδ'
ἑτέρου ὀνομάζεσθαι αὐτόν· διόπερ Κοινός ἐκλήθη. ἔνιοι
δὲ ἀμαρτάνουσι, Καῖνόν αὐτὸν καλοῦντες.

Κοῖος, ὁ πατήρ Λητοῦς· παρὰ τὸ κοεῖν, ὃ ἐστὶ νοεῖν καὶ συνιέναι, ὃ ἐστὶ συνετός. Κοῖον τε Κρεῖον δ', Ὑπερίονα τ' Ἰαπετόν τε: — οἱ Αἰολεῖς τὸ κ ἀντὶ τοῦ π κέχρηται. οὗτοι δὲ Τιτᾶνες καὶ Τιτανίδες καλοῦνται, ὡς 50 Ἀκουσίλαος· ἀλληγορία δὲ, Κοῖον τὴν ποιότητα· Κρεῖον δὲ, τὴν κρίσιν· Ὑπερίονα, κουφότητα· τὸν δὲ Ἰαπετόν, βαρύτητα. Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ.

Κοίρανος, ὁ ἀρχηγός, ὁ ἡγεμὼν, ὥσπερ παρὰ τὸ ἀθρεῖν τὸ βλέπειν, λέγεται Ὁδρὺς τὸ ὅρος κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο, ἀφ' οὗ ἐστὶν ἀθρεῖν τὰ μακρὰν ἀφεστηκότα· οὕτω καὶ παρὰ τὸ καιρὸς γίνεται κοίρανος, κοίρανός τις ὢν, ὁ τοῦ καιροῦ κύριος καὶ ἄρχων. ἐκ τούτου ῥήμα, κοιρανέω κοιρανῶ· καὶ ἡ μετοχή, Ὡς ὅγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν: — ἀντὶ τοῦ διατάσσω ἐπερχόμενος, καὶ τὸ τοῦ κοιράνου ἔργον ἐπιτελῶν. ἐντελής ἐστίν, ἢ συνηρημένον. τὰς γὰρ εἰς ων μετοχὰς ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων γινομένης οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ εων προφέρουσιν· οἶον, Φρονῶν, Φρονέων· νοῶν, νοέων· οὕτω κοιρανῶν, κοιρανέων.

10 Κοῖμος, ὁ πάντα ἐν αὐτῷ διατεταγμένα ἔχων καὶ κεκοσμημένα.

Κοίτη] ἐκ τοῦ κεῖμαι κεῖται, κοίτη, ἐν ἣ ἐστὶ κεῖσθαι κοιμωμένους. ὁ δὲ Θεόγνωτος, ἐκ τοῦ κῶ τὸ ὑπῶ, γίνεται κείω κείομαι κεῖμαι.

Κοῖτις, Ἀττικῶς ἢ μικρὰ κίστη· τὴν γὰρ κίστην κοίτην λέγουσιν. ἐστὶ δὲ ἐν αἷς κοιταζόμενοι αἱ γυναῖκες ἀποτίθενται τὰ χρήματα.

Κοῖφι] κατὰ συνήθειαν κοῖφι καλοῦμεν· κυρίως δὲ κῆφι 20 ῥητέον ὡς Ἑλληνίζων, εἴπως ἱεροῦ ἀτμοῦ ἀριθμός. οὕτως ἐρμ.

Κοάλεμον, αἵματοπότην, Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι. σημαίνει τὸν μωρὸν, παρὰ τὸ κοῶ ῥήμα, δηλοῦν τὸ νοῶ, ὡς τὸ, Ἡ δ' ἐκόησεν οὐνεκα γένος ἔσπεν· Καλλίμαχος. γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κόεμος, ὡς ἔχω ἔχεμος· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, κοάλεμος· οἱ δὲ, παρὰ τὸ κοεῖν καὶ τὸ ἡλέματον τὸ μάταιον, ὁ μάταια νοῶν.

Κόβαλος, ὁ ληστής· ἀπὸ τῆς κόπιδος, κοπίβαλος τις ὢν. ὅθεν καὶ κολεύειν καταχρηστικῶς εἴρηται, τὸ μεταφέρειν τὰ ἀλλότρια μισθοῦ κατ' ὀλίγον. ἄλλοι δὲ, ὡν 30 ἐστὶ καὶ Ὡρος, ὅτι κόβαλα λέγονται τὰ κατεστρωμμένα· καὶ κοβάλους, τοὺς λάλους· ἀπὸ τοῦ κόψαι πεποιημένης τῆς λέξεως· ὅθεν καὶ κόπιν λέγουσι τὸν λάλον καὶ κομψόν. ἀπ' αὐτοῦ καὶ δημοκόπος, καὶ ὀρυγοκοπεῖν· καὶ κοβαλία, ἢ προσποίητος καὶ μετὰ ἀπάτης κατὰ μίμησιν παιδιά· καὶ κόβαλος, ὁ ταύτη χρώμενος· καὶ ἡ παρὰ πονηροῦ ἀνδρώπου κολακεία.

Κοδρίτης] ἀπὸ τοῦ Κόδρος Κοδρίτης γίνεται· σημαίνει τὸ τοῦ Κόδρου, ὥσπερ παρὰ τὸ Κρόνος Κρονίτης.

40 Κόθορνος, γυναικείον ὑπόδημα τετραγώνον τὸ σχῆμα, ἀρμόζον ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ.

Κόθουρος, σημαίνει τὸν κούνδουρον· — κηφῆνεσι κοθούροις εἵκελος ὀργήν: — γένος μελισσῶν ὁ κηφὴν ἀργότατον καὶ ἄκεντρον, κεύθουρος τις ὢν, ὁ τὸ κέντρον κεκρυμμένον ἔχων, παρὰ τὸ κεύθειν τὴν οὐράν· ἢ ὁ κολοβὴν οὐρὰν ἔχων, κόλουρος. ἢ κοθούροις, κόρω πλήθουσιν. ἢ κοτούροις, τοῖς κότον ἔχουσιν ἐν τῇ οὐρᾷ. ἢ ἀργοῖς, παρὰ τὴν καθέδραν· κάθηνται γὰρ παρατηροῦντες τὴν ὥραν, ἐν ἣ ἐκβαίνουσιν αἱ μέλισσαι, ἵνα εἰσελθόντες ἐσθίσωσι τὸ μέλι.

50 Κόκκυξ, ὄρνεον ἐαρινόν, παραπλήσιον ἱέρακι· ἢ δειλότατον, ὡς Φησὶν Ἀνακρέων.

Κόκκυ, Ἀττικοὶ τὸ ταχύ. Κοκκύας, ὁ πρόγονος. ἐστὶ δὲ Ἰωνικῇ ἢ λέξις· σημαίνει δὲ τοὺς ἤδη κεκομμένους.

Κοκκώτιον, ὁ δῆμος ἐλληνιστὶ, κυρίως ἀπάσης τῆς οἰκουμένης γῆς.

Κόλαξ, ὁ ταπεινῶς θεραπεύων τινά· παρὰ τὸ κόλον· σημαίνει δὲ τὸ ταπεινὸν καὶ μὴ ὀλόκληρον. κόλος καὶ ἐπὶ 525 τινος ἐντέρου, παρὰ τὴν κοιλότητα. ἢ παρὰ τὸ κολλᾶσθαι, κόλλαξ τις ὢν· σημαίνει δὲ τὸν παράσιτον, καὶ παραμένοντα τινί.

Κολαφίζω, καὶ κόλαφος, παρὰ τὸ κόλον ἀφείσθαι ἀπὸ τοῦ τυπτομένου μέρους, ἢ γαῖαν ἀσθενῆ καὶ ταπεινὸν πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη. ὁ δὲ Ἀπίων, ἀπὸ τοῦ κολᾶσθαι. τὸ δὲ ὄνομα Ἑλληνικὸν παρὰ Ἑπιχάρμῳ, Ὡς ταχύ κόλαφος περιπατεῖ δεινός: — ἢ ἀπὸ τοῦ τοῦς κονδύλους ἀφείσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ μέρει. κόλαφος ἢ διδομένη 10 διὰ τῶν μέσων δακτύλων πληγὴ. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ κολοῦειν τὸ Φῶς.

Κολεός, ἢ ξιφοθήκη. παρὰ τὸ κειοιλάνθαι. ἢ παρὰ τὸ τὰ κῆλα τὰ τόξα.

Κολακρίται, οἱ τῶν ἀργυρίων ταμίαι, οἱ τὸ τριηραρχεῖν ἔταττον.

Κολοσσός, σημαίνει καὶ τὸ εἶδωλον· κυρίως δὲ κολοσσοὶ λέγονται οἱ ὑπερμεγέθεις ἀνδριάντες, παρὰ τὸ κολοῦειν (ὃ ἐστὶν ἐλαττοῦν) τὰ ὅσα (τούτέστι τοὺς ὀφθαλμοὺς) 20 διὰ τὸ μέγεθος, ὡς μὴ ἐφικνουμένων τῶν ὀφθαλμῶν ὁρᾶν.

Κολοσυρτός, ἢ τῶν Φρυγῶν κόνις, ὁ συρφετός· κόλα γὰρ τὰ Φρύγανα· ἀπὸ τοῦ τὰ κόλα σύρειν. Νεοπτόλεμος, Μεγάλως αἰρομένης τῆς κόνεως, καὶ ἐπὶ ἡέρα ἰννευμένης: — τὸ γὰρ κοῖλον, κυρτώσεως καὶ ὑπεροχῆς μετέχει. διαφέρει κόνεως· βέλτιον ὁ ὑπὸ τῶν κόλων συρόμενος κονιορτός. σημαίνει καὶ τὴν ταραχὴν, καὶ τὸν θόρυβον, Ἰλιάδος μ', Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα: — παρὰ τὸ τὰ κόλα ἐπισύρειν· ἢ τὸν κολῶν καὶ συριγμόν.

Κόλλοψ, ὁ ἐκ τῶν αὐχενίων δερμάτων καὶ τοῦ τραχήλου 30 γινόμενος πασσαλίσκος, περὶ ὃν δεσμοῦσι τὴν νευράν. κόλλοψας δὲ τὰ μέρη ἐκείνα καλοῦσιν, ἐπειδὴ ἐξ αὐτῶν ἐφομένη ἐγένετο ἡ κόλλα.

Κολώνη, καὶ κολωνός, ἄμφω ἀκρωτήρια σημαίνουσι.

Κολοφών, τὸ μέγα πέρας καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον· λαμβάνεται καὶ ἐπὶ μεγάλων ναυῶν.

Κολώνεια, κτητικὸς τύπος εἰς ιδιότητα ἀναπέμπεται. Φασὶ γὰρ τότε τὸν Διόνυσον τὸν ἐπὶ Ταρσηνοὺς ἀπίοντα πό- 40 λεμον, τοὺς γεγηρακότας τῶν σείληνῶν μετὰ τῆς ἀχρηστοῦ ἡλικίας ἐν Ἰταλίᾳ καταλιπεῖν· τοὺς δὲ τραπήναι ἐπὶ ἀμπελῶν ἐπιμέλειαν, καὶ εὖοιον γενέσθαι τὴν Ἰταλίαν· τοὺς δὲ γεωργοὺς οἱ Ἰταλοὶ κολώνους ἐκάλουν· ὡς καὶ ἰδρύσασθαι τοιαῦτα ἀγάλματα οἶνοφοροῦντα ἐν ἀσχοῖς. ἐσπούδαζον δὲ, καὶ ἄς ὦκουν πόλεις οἱ Ἰταλοὶ, τιμὴν ταύταις παρέχειν, ἀνιστάντες δαίμονά τινα ὡς πρεσβύτην ὅμοιον Σείληνῳ, ἵνα καὶ τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἱερῶν συγκραθῶσιν. αἱ δὲ πέδαι περιτιθέμεναι δηλοῦσι τὸ ὑπήκοον, τῷ συνδεδέσθαι αὐτοῖς τὰς πόλεις τὰς 50 ἐχούσας τὰ τοιαῦτα ἀγάλματα. ταῦτα εἴρηται Χάρακι ἱστοριογράφῳ.

Κολῶος, ὁ θόρυβος· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κολοιοῦ, ὃ ἐστὶ θόρυβῶδες καὶ κραυγαστικὸν ὄρνεον. ἀπὸ τοῦ κλῶ τὸ Φωνῶ καὶ κλάζω, γίνεται κλός· καὶ πλεονασμῷ, κολοίος· κρακτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. ἀπὸ γὰρ τοῦ κλῶ γίνεται κλύω· καὶ κατ' ὑπερθεσιν, κύνλος, τὸ κυνλοτερές 526 ἔχον τὸν τράχηλον.

Κολόφρυξ, ὁ ὀλόφρυξ. τὸ κ περισσόν.

Κολυμβᾶν] ἐτυμώτερον οἱ Δωριεῖς λέγουσι κολυμφᾶν, ἀπὸ

τοῦ κολοῦς φαίνεται τοὺς ἐν ὕδασι, ὃ ἐστὶ κολοβοῦς καὶ μὴ ὀλοτελεῖς.

Κόλπος] παρὰ τὸ κοῖλον, ὃ σημαίνει τὸ βαθύ, κοῖλος· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ι, κόλπος. ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολουθῶ. ἔπεται γὰρ τῷ κοῖλῳ καὶ περιφέρει βάδει.

Κολλῶ] ἐκ τοῦ κόλλα κολλῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἔλω τὸ κρατῶ ἔλλα καὶ κόλλα, ἢ τὰ διηρημένα συγκρατοῦσα. Ναύμαχα κολλήεντα, Ἰλιάδος ο'. ναύμαχα, μακρὰ δόρατα πρὸς ναυμαχίαν ἐπιτήδεια, κολλήσκει ἐκ πολλῶν συγκολλημένα, ἵνα γένηται μακρὰ, οἷον σύνθετα καὶ οὐ μονόξυλα. κόλλα δὲ, παρὰ τὸ κεκομμένην οὔσαν εἰς ὀλότητα μετελθεῖν.

Κολλητὰς σανίδας, Ἰλιάδος ι', περιφραστικῶς τὰς θύρας, ἀπὸ τοῦ καλῶς συνηρμόσθαι.

* Κολλομελέω, τὰ μέλη συγκολλῶ, παρὰ Ἀριστοφάνει.

20 Κόλλοπος, τὰ τῶν ὤων καὶ βοῶν σκληρὰ δέρματα περὶ τὸν τράχηλον, ἐξ ὧν καὶ τοὺς νῦν λεγόμενους κολλάβους ἐποιοῦν. κόλλαβοι δὲ οἱ μικροί· παρὰ τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κολοβοῦσθαι. ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ νωτιαῖον δέρμα, διὰ τὸ τὴν κόλλαν ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι. ὅθεν Ἀριστοφάνης τὴν σκληρότητα Αἰσχύλου ἐνδεικνύμενος, ἔφη, Οἴμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι εἰπέναι.

Κολλούρια, τὰ κολοβάς ἔχοντα τὰς οὐράς. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄρτων δύναται λέγεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἱατρικῶν Φαρμάκων.

30 Κόμανα] παρὰ τὸ κόμη γίνεται θηλυκὸν κομάνη· τὸ οὐδέτερον, κόμανον, καὶ τὰ κόμανα· λέγεται γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονος υἱὸν Ὀρέστην Φεύγοντα μετὰ τῆς ἀδελφῆς, ἐκεῖσε τὴν κόμην ἀποκείρασθαι. πόλις Κόμανα θύλλος, μετερμηνεύεται σύσκια, κατὰ τὴν τῶν Ἰωνῶν Φωνήν. ἐνθα ἡ Κομαγήνη· καὶ ἡ κόμη, ὅτι σκιάζει τὴν κεφαλὴν.

Κομμεῖν, τὸ τὸ σῶμα ὠραίζειν· ἐπεὶ καὶ κομμωτικὴν λέγουσι τὴν κομμοῦσαν· εἴρηται ἀπὸ τοῦ κόμπου. καὶ κομμός. ὥσπερ παρὰ τὸν γράφω μέλλοντα γίνεται γραμμός καὶ υπογραμμός, οὕτω καὶ παρὰ τὸν κόψω, κομμός.

* Κομπολακύνθης, ὄνομα ὀρνέου παρὰ Ἀριστοφάνει· ἀπὸ τοῦ κόμπος καὶ λακῶ, τούτεστι μετὰ κόμπου λακῶν.

Κομῶ, ἢ μὲν πρώτη συζυγία, σημαίνει τὸ ἐπιμελείας ἀξίω· ὅθεν καὶ τὸ κομείτην οὐκόν, ἀντὶ τοῦ ἐκόμενον, ἐπιμελείας ἡξίου, Ἰλιάδος ο'. ἐξ οὗ καὶ κατὰ παραγωγὴν γίνεται κομίζω, τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ περιποιῶ· ἐξ οὗ καὶ τὸ, Φίλε κασίγνητε κόμισαί τέ με· — ἀντὶ τοῦ ἐπιμελείας με καταξίωσον καὶ περίσῳσον, Ἰλιάδος ε'.

50 ἢ δευτέρα συζυγία, σημαίνει τὸ ἀγάλλομαι καὶ εὐφραίνομαι, καὶ τὸ τὰς τρίχας Φέρω, ἢ τρέφω· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ κόμη. κομῶ· ποίας συζυγίας; εἰ μὲν σημαίνει τὸ ἐπιμελοῦμαι, πρώτης· κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ συνθέσει τῶν ῥημάτων εἰώθασι μεταβολαὶ γίνεσθαι συζυγιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀπλότητι· οἷον συλῶ, συλᾶς, δευτέρας τῶν περισπωμένων· ἱεροσυλῶ δὲ, πρώτης. καὶ ὀρκῶ, τρίτης· εὐορκῶ δὲ, πρώτης· τὸ καυχῶ, δευτέρας· τὸ δὲ αὐχῶ, πρώτης. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι· Φημί τὸ λέγω, δευτέρας ἐστὶ συζυγίας· ἡμὶ δὲ, κατὰ ἀφαιρέσιν τοῦ Φ, πρώτης. Καρηνομώνας, τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ἀνδρείας χαρίν, καὶ θεραπευτάς. ἀπὸ τοῦ κομῶντας, ἐν διαίρει, κομῶντας.

* Κομᾶν, σημαίνει ὑπερφηφανεύειν· οἱ γὰρ κομῶντες εἰώθασιν ὑπερφηφανεύειν.

Κόμη] ἐκ τοῦ κείρω τὸ κόπτω, κόρη· καὶ τροπὴ τοῦ ρ εἰς μ, κόμη, ἢ θρίξ. ἢ παρὰ τὸ κόσμον εἶναι τοῦ σω-

ματος· ὥσπερ γὰρ κόσμον ὁ δημιουργὸς ἐνέθηκε τῷ ἀνθρώπῳ τὰς τρίχας. οἱ δὲ, παρὰ τὸ κομεῖν τὸ ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι. καὶ κυρίως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἴρηται τοῦτο.

Κομίζω] ἐκ τοῦ κόσμος κομίζω· καὶ ἀποβολὴ τοῦ σ, κομίζω. ἐκ δὲ τοῦ κομίζω γίνεται κομιδὴ, ἢ θεραπεία καὶ ἐπιμελεία, καὶ συναγωγὴ, ἢ λήψις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν συγκομιδῆς· ἥτις γίνεται τελειωθέντων τῶν καρπῶν. ἀπὸ γοῦν τοῦ κομιδὴ ὀνόματος γίνεται ἐπίρρημα κομιδῇ νέος, ἀντὶ τοῦ πάνυ νέος καὶ λίαν, 20 πᾶμπαν, τελείως. τὸ ὄνομα, ὀξύτονόν ἐστι· τὸ δὲ ἐπίρρημα, περισπώμενον, καὶ σημαίνει τὸ παντελῶς. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀπόληψις τινὸς κομιδῇ, ἀπὸ τοῦ κομίσσθαι καὶ ἀπολαβεῖν. καὶ κομίστρια, ἢ τροφός.

Κομενταρήσιοι, τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματογράφων πράττοντας ὁ νόμος καλεῖ, καὶ ὑπηρετοῦντας ταῖς ἐκκληματικαῖς δίκαις, ὑπασπισζόντων αὐτῶν ἀπληκταρίων καὶ κουβικουλαρίων μετὰ πλήθους βιβδούχων, σιδηρέων δεσμῶν καὶ ποιναίων ὀργάνων, σαλευόντων τῷ Φόβῳ τὸ 30 δικαστήριον. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ νῦν λεγόμενοι χαρτουλάριοι.

Κόμης. Ἰστέον ὅτι τὸ κόμης τὸ ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀξίας κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν οὐ δύναται διὰ τοῦ ι γράφεσθαι, ἀλλὰ διὰ τοῦ η. τὸ δὲ κύριον ὄνομα, διχῶς εὗρεθῇ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κληνόμενον. εὕρισκεται γὰρ ἡ γενική, Κόμου καὶ Κόμεω Ἰωνικῶς, ὥσπερ Ἀτρεΐδης Ἀτρεΐδew· καὶ Κομάδης τὸ πατρωνυμικόν, ὥσπερ Βορεάδης. εὕρισκεται δὲ κλίνεσθαι καὶ τῷ λόγῳ τῶν λαμβινῶν, Κόμητος· ὅταν δὲ ἰσοσύλλαβον εὗρεθῇ, ἀπολογίαν ἔχει τοιαύτην. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν, εἰς 40 ἡς γινόμενα, μὴ ἔχοντα οὐδέτερα εἰς ες, εἰς τὴν ου δι-Φθογγον τὴν γενικὴν ἔχει· λέσχη, ὁ λέσσης, τοῦ λέσχου· ἀράχη, ὁ ἀράχης, τοῦ ἀράχου· γυνή, μισογύνης, μισογυνου· κόμη, ὁ κόμης, τοῦ κόμου· γῆ, ὁ γῆς, τοῦ γῆου.

Κόμπος, ὁ ψόφος· παρὰ τὸ κενὴν ὅσα ἔχειν, τούτεστι Φωνήν. τὸ μὲν οὖν προσηγορικόν οὕτως ὡς τέμπος· Κόμπος εἶ· — Εὐριπίδης Φοινίσσης· κομπός δὲ λόγος, τὸ ἐπίθετον.

Κομψός, εἴρηται μὲν ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ πανούργου, καὶ ἐπὶ τοῦ μετρίου καὶ ἐπιεικοῦς. ἀμφότερα οὖν παρὰ τὸ 50 κάμπτω, καμπτός καὶ κομψός· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ πανούργου, τὸ καμπύλον καὶ διεστραμμένον τῇ διανοίᾳ· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιεικοῦς, παρὰ τὸ εὐκαμπῆ αὐτὸν εἶναι, οἷον εὐπειθῆ καὶ προσηνῆ. οὕτως Εἰρηναῖος ὁ ἀττικιστῆς ἐν τῷ π στοιχείῳ.

* Κόμμα, τομή· ἀπὸ τοῦ κόπτειν. Κομματίον, ἀπὸ τοῦ κόμμα ὑποκοριστικῶς· καὶ λέγεται κομματίον ἐν ταῖς 528 κωμῳδαῖς, ὅτε μέρος χοροῦ παρασκευάζει πάροδον εἰς τὴν σκηνήν.

Κομῳτρία, ἐμπλέκτρια, ἢ κοσμοῦσα καὶ φιλοῦσα τὰς γυναῖκας κούρισα.

Κολωνός, ὄρος, βουνός, λόφος, ἀνάστημα. πᾶν οὖν ἀνάστημα γῆς, κολωνός λέγεται. σημαίνει δὲ καὶ σκόπελον. Ἀθήνησι δὲ δύο κολωνοί, ἵππιος καὶ ἀγοραῖος, ἐφ' οὗ τοὺς μισθαρνοῦντας ἀνέφερον· καὶ μισθαρνοῦσαι, κολωνικαί· καὶ ἄλλο χωρίον ἐκαλεῖτο κολωνός ἵπποτης.

Κόναβος, ὁ ἥχος· παρὰ τὸ βοῆν κινεῖν· ἢ παρὰ τὸ δονᾶ 10 δόναβος καὶ κόναβος. ἢ ἐκ τοῦ κόνις καὶ τοῦ βοή· κυρίως γὰρ κόναβος λέγεται ἢ ἐν τῇ γῇ βοή· ὥσπερ καὶ ἔρα ἢ γῇ, ἔραβος καὶ ἄραβος, ἢ ἐν τῇ γῇ βοή. λοιπὸν λέγουσι τινες, ὅτι ἐκ τοῦ κόνις γίνεται κονίβος· καὶ τροπὴ τοῦ ι. οὐκ ἐστὶ δὲ· οὐδέποτε γὰρ τὰ ι εἰς α τρέπε-

ται· ἀλλ' ἔστι μᾶλλον ἐκ τοῦ κονία (τὸ αὐτὸ σημαίνον-
τος τῷ κόνις) καὶ τοῦ βοή, κονίαβος· καὶ συγγοπῇ,
κόνιαβος. καὶ ῥῆμα κοναβῶ ἐξ αὐτοῦ.

Κόνδαξ] παρὰ τὸ κῶ τὸ κείμαι γίνεται κόναξ· καὶ πλεο-
20 νασμῶ τῶν συμφώνων, κόνδαξ.

Κόνδυλος, παρὰ τὴν κάμψιν τῶν δακτύλων, ὡσανεὶ κόν-
δυλοι ὄντες· περὶ αὐτοὺς γὰρ ἡ κάμψις τῶν δακτύλων
ἐγγίνεται. καὶ ἡ πληγὴ δὲ ὁμωνύμως τῷ σχήματι τῶν
κονδύλων λέγεται κόνδυλος· καὶ κόλαφος, ἡ δεδομένη
διὰ μέσων δακτύλων πληγὴ. ἐτυμολογεῖται δὲ ὁ κόνδυ-
λος καὶ οὕτω· κένδυλός τις ὢν, ὁ εἰς τὰ κενὰ δυνάμε-
νος τῶν ραπίζομένων. κενὰ δὲ σαρκῶν τὰ μέρη. οὕτως
ὦρος.

Κόνις, ἡ πεδιάς, ὡς τὸ, Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα ψά-
μαθός τε κόνις τε: — καὶ ἡ ἐκ τέφρας σποδός, ὡς τὸ,
30 Ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν Χεύα-
το κακκεφαλῆς: — ἐνταῦθα τὴν σποδὸν, παρὰ τὸ ἐκ-
κεκαῦθαι. λέγει δὲ καὶ τὴν αὐτὴν κόνιν· — ὑπὸ δὲ
στέρνοισι κόνιη ἴστατ' ἀειρομένη.

Κονία, κόνις, μάχη. παρὰ τὸ κονῶ, κόνις κόνιος, καὶ
κονία, ὡς Κύπρος Κύπριος, Κυπρία. ἡ ἀπὸ τῆς κινή-
σεως, κίνις τις οὖσα καὶ κόνις. ἡ ἐκ τοῦ καίνω τὸ κό-
πτω καὶ διαφθείρω, ἡ εἰς μικρὰ κεκομμένη γῆ καὶ τε-
40 τμημένη· δηλοῖ γὰρ τὴν εἰς λεπτομερῆ οὐσίαν χωρήσα-
σαν γῆν. ἡ ἐκ τοῦ καίνω γίνεται κατὰ συγγοπῇν κνῶ
τὸ ξύω· ὅθεν καὶ κνῆμι παράγωγον· ἐξ οὗ τὸ, — κνῆ
τυρόν: — ἐκ τοῦ κνῶ οὖν τὸ διακόπτω γίνεται κνίς·
καὶ πλεονασμῶ τοῦ ο, κόνις· ἀπὸ μεταφοράς τῶν ξυ-
σμάτων. ἐκ δὲ τοῦ κόνις, γίνεται ῥῆμα κονίω· ὅθεν,
Εὐρύ κονίσουσι πεδίον: — ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος
νοεῖται τὸ Φεύγονται· οἱ γὰρ Φεύγοντες κατὰ τὸν δρό-
μον ἐγείρουσι κόνιν.

Κονίζω, τὸ ἀγωνίζομαι καὶ παρασκευάζομαι πρὸς τὸν πό-
λεμον· ἀπὸ τοῦ κόνις· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, ὅταν ἐμελλον
50 ἀγωνίζεσθαι, εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν πτύοντες, κόνιν
προσελάμβανον, διὰ τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν.

Κονίσταλος, ὁ κονιορτός, οἶονεὶ ἡ σεσαλευμένη κόνις· ἡ ὡς
ἴξω ἴξαλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸν κονίσω μέλλοντα γίνε-
ται κονίσταλος. σημαίνει καὶ τὸ αἰδοῖον.

Κονιορτός] παρὰ τὸ ὄρω ῥῆμα, (σημαίνει τὸ διεγείρω) ὁ
μέλλων Αἰολικῶς, ὄρσω· ῥηματικὸν ἔνομα, ὀρτός, ὡς
σπεῖρω, σπαρτός· καὶ κείρω, καρτός· καὶ ἐν συνθέσει
529 μετα τοῦ κόνις, κονιορτός, ὁ τὴν κόνιν ὀρούων καὶ
ὀρῶν.

Κονιόπους, πολυσχιδὲς ὑπόδημα, τὸ μὴ σκεπάζον ὅλον τὸ
σῶμα, ἀλλὰ καὶ καταπασσόμενον ὑπὸ τῆς κόνεως· ἡ
δὲ κόνις, ἀπὸ τῆς χύσεως.

Κοντός, παρὰ τὸ κέντω ῥῆμα βαρύτονον κοντός, ὡς τρέ-
φω τροφός, καὶ πέμπω πομπός. ἔστι δὲ καὶ περισπώ-
μενον κεντῶ· ὁ μέλλων, κεντήσω.

Κόντιλος] Εὐπόλις, Εἰ μὴ παίξῃ Αὐτοῦ δ' ὀπισθεν κατέ-
λαβε τὸ κόνδυλον: — ἔστι κοντός, κόντιλος.

10 Κόπτος, ἡ πόλις. ἔστιν εἰς τὸ κωφός· ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ
κόπτω, γίνεται καινόπτω· καὶ συγγοπῇ, κόπτω.

Κοπάειν, ξίφος παρὰ Ἀρχιλόχῳ· ἀπὸ τοῦ κοπάγειν.
ζῆται.

Κόπρος, οἶονεὶ κόπος τις οὖσα· βαρεῖ γὰρ τὸ περισσὸν
καὶ κοπροποιόν. ἡ χόπορος τις οὖσα, ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι
διὰ τοῦ πόρου, κατὰ συγγοπῇν καὶ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ.

* Κοπρολόγος, ὁ τὴν κόπρον συλλέγων.

Κοπιῶ, παρὰ τὸ κόπτω. καὶ τί μετέχει; ὁ γὰρ κόπος κό-
πτει τὴν δύναμιν.

Κόπρια, παρὰ τὸ τὸν κόπον ἡμῖν ἐνεῖσθαι ρεῖν· πᾶς γὰρ 20
κόχθος ἀνθρώπου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ.

Κόπερα, τὰ κόπρια Αἰολικῇ διαλέκτῳ, ὡς ὁ Πρίαμος,
Πέραμος· ἀλλότριος, ἀλλότερος. ζῆται εἰς τὸ Πέραμος.

Κόπις] Κυριπίδης, Ὁ ποικιλόφρων κόπις ἡδυλόγος δημο-
χρηστικός: — σύντομος, ὁξὺς τῷ λόγῳ, ἡγουν λάλος·
ἐνθα καὶ ὁ δημοκόπος καὶ κόβχλος. καὶ τὰς τῶν λόγων
τέχνας κοπίδας ἔλεγον. Μὴ τὸν Πυθαγόραν εὔρομεν
ὄντα ἀληθινῶν κοπίδων.

Κόραξ, παρὰ τὸν κόρον, ὁ σημαίνει τὸ μέλαν· ἡ παρὰ τὸ 30
κάραν μεγάλην ἔχειν.

Κόρη, ἡ παρθένος καὶ ὑγροφυῆς καὶ τρυφερά· ἀπὸ τοῦ
κορεῖν τὸ καλλωπίζειν· ὁ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρη-
ται. ἡ ἡ καθάραν καὶ ἀφθονον ἔχοντα τὴν ἡλικίαν·
κορεῖν γὰρ τὸ καθαίρειν· ἐνθα καὶ νεοκόρος· ἡ παρὰ
τὸ κόρον ἐμποιεῖν τῇ ιδέᾳ. ἡ παρὰ τὸ κείρω, ἡ κειρο-
μένη ἔτι νεάζουσα. κόρη δὲ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, οἶονεὶ
χόρη τις οὖσα, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ ὁρατικὸν
πνεῦμα. καὶ κατὰ κόρρης, λέγεται τὸ τὴν σιαγόνα πλη-
ξαι. ὁ δὲ Ἐρατοσθένης ἀπύσαν τὴν τῆς κεφαλῆς πλη- 40
γὴν. κόρσιν γὰρ τὴν κεφαλὴν λέγεσθαι Φησί· μεταβε-
βλησθαι δὲ τὸ σ εἰς τὸ ρ Ἀττικῶς, ὡς ἐπὶ τῆς μυρρί-
νης καὶ τοῦ ταρρύου· ἔστι γὰρ μυρσίνη καὶ ταρσός.

* Κόρημα, τὸ σάρον, παρὰ τὸ κορεῖν.

Κορήσατε, σύρατε, ποιήσατε· κόρημα γὰρ τὸ σάρον· καὶ
κορῶ, τὸ σαρῶ· καὶ περικόρημα, τὸ περισάρωμα.

Κορίνθος, ἀπὸ Κορίνθου τοῦ Μαραθῶνος· ἡ ἀπὸ Κορίν-
θου τοῦ Πέλοπος.

Κόρριον, παρὰ τὸν κόρον ἔστιν· οἶον, Νῦν μανῶ κόρριον.

Κορεσθῆναι] ὅτι κουροτρόφον τὴν γῆν καλοῦσι· καὶ τὸν 50
ἐκ ταύτης καρπὸν, κόρην· ὅθεν καὶ τὸ πληρωθῆναι
τῆς τροφῆς, κορεσθῆναι λέγουσιν· ἀπὸ τῆς Κόρης·
ἣν παρὰ Πλούτωνι καὶ κατὰ γῆν οὖσαν, κἀκείνου νομι-
ζομένην γυναικα, ὅμως κόρην λέγουσι, διὰ τὴν τοῦ
καρποῦ κατ' ἐνιαυτοῦ γινομένην γέννησιν. Φῶτιος.

Κορθύεται] Ἰλιάδος ἰ, — ἄμυδις δὲ τε κῦμα κελαινὸν
Κορθύεται: — κορυφοῦται, αὔξεται· ἀπὸ τοῦ κορύσσω. 530
ἡ ἀπὸ τῆς κόρυς κόρυθος, κορυθῦω, καὶ κορθύω. ἐνιοὶ
ἐπὶ τοῦ σωρεῦσθαι ἠκούσαν· κόρθυς γὰρ ὁ σωρός.

Κόρη, κώλυσις τοῦ ρεῖν, ἥτοι πρὸ τοῦ τόκου, ἥτοι πρὸ
τῶν αἱμάτων. καὶ ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ· ὡς ἐκ τοῦ
κοίλου ρεῖν τὸ δάκρυον. λέγεται ἐκ τούτου καὶ κολλού-
ριον, τὸ κωλύον τὸ ρεῖν.

Κόρος, ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ὁ παλαιός· ἡλίου γὰρ
ἔχει τὸ ὄνομα· κούρον γὰρ καλεῖν εἰώθασιν οἱ Πέρσαι
τὸν ἥλιον. ὦρος. 10

Κοροπλάστης, ὁ τὰ ζῶα διαπλάττων· οὐ γὰρ μόνον κού-
ρους ἡ κόρας ὁμοίως πλάσσει, ἀλλὰ πᾶν ζῶον· καὶ
κοροπλάτους, τοὺς ἐκ κηροῦ ἢ πηλοῦ, ἡ τοιαύτης τινὸς
ύλης, πλάττοντας κόρας ἢ κούρους· κόρη γὰρ, τὸ σμι-
κρὸν ἀγαλμάτιον, τὸ γύψινον ἢ πήλινον.

Κορώνη, τὸ ζῶον· παρὰ τὸ κρῶζω κρώνη· καὶ πλεονα-
σμῶ τοῦ ο, κορώνη· ἡ παρὰ τὸ καῦρον ἢ γαῦρον, ὅπερ
σημαίνει τὸ κακόν. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ ὀρ-
νέου καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπικαμποῦς τόξου, καὶ ἐπὶ τοῦ κρήνου
τῆς θύρας. τὸ ζῶον, ὡς τὸ, Οἱ δὲ κορώνησιν ἱκελοι 20
περὶ νῆα μέλαιναν, Κύμασιν ἐμφορέοντο: — εἶναι δὲ
Φησὶν ὁ Ἀπίων τὴν αὐτὴν τῷ λάρῳ καὶ τῇ αἰθύνῃ.
ἐπὶ δὲ τοῦ κρήνου τῆς θύρας, Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύ-
ριον, χρυσῇ δὲ κορώνῃ: — ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ τόξου ἐγκο-
πῆς, Πᾶν δ' εὐ λειήνας, χρυσῇν ἐπέθηκε κορώνην: —
νῦν τὸ ἐπικαμπὲς ἄκρον λέγει τοῦ τόξου, ὅθεν ἀπήρτι-
σται ἡ νευρά.

Κορωνός, ὁ γαῦρος καὶ ὑψαύχην· παρὰ τὸ κάρη, κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ο. Ἀρχιλόχος, Βαῦς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ κορωνός ἐργων ἰδρις.

30 Κορωνίσσι] — σὺν νηυσὶ κορωνίσσι· — ἐπιναυπεῖς ἐχούσαις τὰς ἀκρας, ὃ ἐστὶ τὰς πρύμνας, τούτεστι καμπυλοπρύμνοις· παρὰ τὸ ἄνω ἐξηρμένους εἶναι, διὰ τὸ εἰς ὕψος ἀνέχειν· ἐκ τοῦ κάρη, δι' ἧς ὕψος ἀνέχεται. ἐστὶ δὲ ὑποκοριστικόν. ἐκ τοῦ κορώνη, κορωνίς. τίθεται ἐπὶ τῆς πρύμνης τῆς νεώς, διὰ τὸ ἐν ἀκρῇ τοῦ πλοίου γίνεσθαι. σημαίνει καὶ τὸ ἀκρότατον τῶν αἰρέσεων, οἶον, ἡ κορωνίς τῆς σοφίας.

Κορωνίς, ἀκρώρεια· ἡ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς. σημαίνει καὶ ὄνομα κύριον· καὶ τὸ προσηγορικόν τὸ ἐπιτιθέμενον ἐν τῷ τέλει τῶν βιβλίων· καὶ εἶδος στεφάνης πεπλεγμένης ἐξ ἰου.

Κόπρος, σημαίνει τρία· τὴν τῶν κήπων, ὡς καὶ ἡμεῖς· Διῶτες ἀναγκασθῆναι τέμενος μέγα κοπρίσαντες· — λέγουσιν οὕτω καὶ τὴν κόριν, οἶον, — κυλινδόμενος κατὰ κόπρον· — καὶ, — ἀμφὶ δὲ πολλῇ Κόπρος ἔην κεφαλῇ· — καὶ τὴν στάσιν τῶν βοῶν· οἶον, Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε.

Κόρση, ἡ κεφαλὴ· ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἐκ τοῦ κορυφούσθαι· οἱ δὲ Φασὶ κέρση, ἀπὸ τοῦ κείρεσθαι· ὅθεν καὶ κορσωτήρ, ὃ τὰς τρίχας τίλλων καὶ κουρεύων· κλίνεται κορσωτήρος· καὶ κόρσαι, αἱ τρίχες. Αἰσχύλος, Λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ· — ἡ παρὰ τὸ κείρεσθαι· καὶ γὰρ τὸ κείραι, κόρσαι λέγεται.

Κορώνη, καὶ ἐπὶ τοῦ τόξου, καὶ ἐπὶ τῆς θύρας, καὶ ἐπὶ τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου, ἡ καὶ κορωνίς, διὰ τὸ ἐπιναυπεῖς. εἴρηται δὲ ταῦτα ἀπὸ τῆς κορώνης τοῦ ζώου· εὐλύγιστον γὰρ ἔχει καὶ οἶον ἐπιναυπῇ τὸν τράχηλον. καὶ ἐπὶ μέρους δὲ σώματος, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος, οἶον τε παράγασθαι. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῇ περὶ Ῥωμαίων διαλέκτῳ.

531

Κορυβαντιά, μαίνεται, ὀρχεῖται.

Κορύβαντες, δαίμονες τινες, οἱ ἐτάχθησαν φυλάσσειν τὸν Δία, κρύβαντές τινες, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο, ἀπὸ τοῦ κρύβειν τὸν Δία, ὅτε κατέπινεν ὁ Κρόνος τὰ ἀπὸ τῆς Ῥέας τέκνα. ἡ οἱ τὴν κόρην καταβάντες ἀναγαγεῖν καὶ μὴ ὑποστρέψαντες.

40 Κορυφή, τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς, ὅτι τῆς κέρας ἐστὶν ὀροφή, ἡ γουν σκεπασμός τῆς κεφαλῆς. ἡ ἀπὸ τοῦ κρύπτω κρύψω, κέρυφα, κρυφή καὶ κορυφή, παρὰ τὸ κρύπτεσθαι ὑπὸ τῶν τριχῶν. Φιλόξενος δὲ ἐν τῷ περὶ Ἰάδου διαλέκτου λέγει, ὅτι παρὰ τὸ κάρη γίνεται κάρυπτω καὶ κορύπτω· ἐκ τούτου κορυφή. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ αὐτὸ ἐστὶ κορύσσω καὶ κορύπτω· ὅθεν καὶ Ὀμηρος, Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται· — ἐπήγαγε τὸ κορυφούται, ὡς εἰς τὸ αὐτὸ καταστρεφόμενον τοῦ ῥήματος. κορύσσω δὲ σημαίνει καὶ τὸ καθοπλίζω, καὶ τὸ παρασκευάζω. ὀξύνεται· ὁ κανών· τὰ εἰς Φη λήγοντα ὀνόματα, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς υ συνεσταλμένον, ὀξύνεται, γλυφή, τρυφή, κορυφή.

20 Κόρσαιφος] οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν· ὅθεν καὶ Θεόκριτος Φησί, Εὐγ' ὦνδρωπε Φιλοῖφα· τό τοι γένος ἡ σατυρίσκει· Ἐγγύθεν ἡ Πάνεσσι κακοκνέμοισιν ἐρίσδει· — ἡ τὸν ὡς κόρην οἰφόμενον, τούτεστιν ὀχευόμενον. ἡ παρὰ τὸ τὴν τρίχα ὑφειμένην καὶ ἡπλωμένην ἔχειν, οἶον κέρουφος τις ὦν· κέρας γὰρ ἡ θρίξ. οἱ δὲ κέρας λέγουσι τὸ αἰδοῖον· καὶ κέρουφον, τὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα ὑφειμένον καὶ μάλακόν.

30 Κορύνη, ῥόπαλον· παρὰ τὸ κόρη, ὅπερ παρὰ τὸ κέρηνον γέγονε· κατὰ ἀπόκοπην, κορύνη· καὶ τροπή, κορύνη, ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ἡ κατὰ τὸ κάρη νεύουσα ῥάβδος, τὸ παχεῖαν κεφαλὴν ἔχον ξύλον· ἡ κατὰ τὸ κάλον νεύουσα.

Κόρυς, ἡ περικεφαλαία. παρὰ τὸ κάρη κάρυς καὶ κόρυς· ἡ παρὰ τὸ κόρση γίνεται, ὃ σημαίνει τὴν κεφαλὴν.

Κορυθαίει πολέμῳ. ἀπὸ τῆς κόρυθος καὶ τοῦ αἵσσω τὸ ὀρμῷ (αἵξω αἵξ) γίνεται κορυθαίξ.

Κορυθαίολος, ὁ τὴν κόρυθα εὐκίνητον ἔχων, ἡ ποικίλην· 40 ἐξ οὗ πολεμικός. ἀπὸ τῆς κόρυθος καὶ τοῦ αἰολῶ ῥήματος. Ἰστέον ὅτι τὸ — κορυθαίολος Ἔκτωρ, οὐκ ἔχει ἐγκείμενον τὸ αἰόλος, ἀλλὰ τὸ αἰόλλω ῥήμα δηλοῦν τὸ κινῶ· ὅπερ ἐκ τοῦ ἄελλα γίνεται αἰόλλω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς τὸ, Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ αἰόλλει· — ὃ ἐστὶ συνεχῶς στρέφει καὶ κινεῖ· ἡ ἀπὸ τοῦ ἄελλω γίνεται, ἡ ἀπὸ τοῦ ἄειν (τὸ πνέειν) καὶ τοῦ εἰλεῖν τὸ αἰόλλω. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ αἰόλος ὀνόματος, ὥφειλε προπαροξύνεσθαι. κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, πρὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνεται· οἶον, πλησίος, παραπλή- 50 σιος· αἰόλος, παναίολος· χωρὶς εἰ μὴ σύνθετα εἴη ἐνεκὲν ἐνεργείας παροξύνομενα.

Κορυθαίη, ἡ πρὸ τῶν θυρῶν τιθεμένη δάφνη· ὅτι οἱ κλάδοι (οὓς κόρους καλοῦσι) θάλλουσιν, ὡς καὶ Χρυσίππος· Ἀλλὰ δάδας ἡμμένας μοι δότω τίς ἐνδοθεν, καὶ κορούς πλεντοὺς ἀπραπνεῖς μυρρίνης· — οἱ γὰρ ποιηταὶ ἀνάπαλιν τοὺς κλάδους καὶ ὄρους καὶ ὀρηκὰς λέ- 532 γουσι. τινὲς δὲ, ὅτι ἡβησάντων τῶν νέων καὶ θυγατέρων, δάφνας προετίθουν ἐφηβίοις καὶ γάμοις. εἰς τὸ δῖπρον.

Κόρυς κόρυθος· ὁ κανὼν· πᾶσα γενικὴ διὰ τοῦ θος κλινόμενη μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, ὄρνις, ὄρνιθος· μέρμις, μέρμιθος· κώμυς, κώμυθος· (σημαίνει δὲ τὴν δέσμην τοῦ χόρτου) πλὴν τοῦ κόρυς κόρυθος· τοῦτο γὰρ τὸν χρόνον τῆς εὐθείας ἐφύλαξεν ἐν τῇ γενικῇ.

* Κορύπτης, ὁ κριός· ἀπὸ τοῦ κορύπτειν τὸ κεραιτίζειν.

Κόσμος, παρὰ τὸ κείσθαι ἄμικ, ἡ παρὰ τὸ κοσμῶ, ὃ τὰ 10 πάντα ἐν ἑαυτῷ ἔχων κεκοσμημένα καὶ διατεταγμένα. ἡ ἀπὸ τοῦ κάζω κέκασμαι, ῥηματικὸν ὄνομα κασμός· καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ο, καὶ ἐναλλαγῇ τοῦ τόνου, κόσμος. σημαίνει τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύστημά τε καὶ σύγκριμα· σημαίνει καὶ τὸ καλλώπισμα. — κόσμος θ' ἱππῶ, ἐλατῆρι δὲ κῦδος· — σημαίνει καὶ τὸν πρὸς πλάνην καὶ ἡδονὰς ἄγοντα, ὡς παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, Ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου· — καὶ, Ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω· — ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ 20 Ἰωάννην, Ἐνταῦθα κόσμον τὸ πλῆθος Φησὶ τὸ διεφθαρμένον καὶ τοῖς γήϊνοις προστετηκὸς πράγμασι, τὸν χυδαῖον καὶ ταραχώδη καὶ ἀνετον λαόν· — καὶ, Τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν· — κόσμον δὲ ἐνταῦθα τοὺς πονηροὺς Φησί.

Κοσμήσαι, σημαίνει τὸ διατάξαι, ὡς τὸ, Τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλεῖς ἐκόσμεον οὐτάμενοι περ· — καὶ τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν· — ἀντὶ τοῦ διατάχθησαν, ἐκοσμήθησαν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κόσμου. ὅθεν ἡ τῶν ὄλων τάξις, κόσμος ὑπὸ Πύθωνος εἴρηται. ἡ δὲ διάλεξις, 30 Δωρικῇ. ἀπὸ τοῦ κοσμῶ, κοσμήσω, κεκόσμημα, κεκόσμημαι· ὁ ἀόριστος, ἐκοσμήθην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐκοσμήθησαν· εἴτα ἀφαίρεσι τοῦ ε καὶ συγκοπῇ, γίνεται κόσμηθεν. ὁμοίως καὶ τὸ τράφειν, δευτέρου ἀορίστου τρίτον τῶν πληθυντικῶν Δωρικῶς καὶ Ἰωνικῶς, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὸ φάνθην, ἀπὸ τοῦ φαίνω, ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος ἐφάνθην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐφάνθησαν· καὶ ποιητικῶς ἡ Αἰολικῶς ἡ

Hh

Δωρικῶς, Φάανθεν, πλεονασμῷ τοῦ α· ἔθος γὰρ ἔχουσιν οἱ Αἰολεῖς καὶ Δωριεῖς τὰ ἔχοντα ῥήματα τὴν μετοχὴν εἰς ε ὀξύτονον, σχηματίζουσιν τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν, ὡς τὸ κόσμηθεν. καὶ τὸ, — ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι: — ἀπὸ τοῦ φθίμι, φθίσω, ἐφθικα, ἐφθικαι, ἐφθίθην, ἐφθίθημεν, ἐφθίθησαν· καὶ Βοιωτικῶς, ἐφθιθεν.

Κότινος, ὁ ὀλυμπιακὸς στέφανος· ὅτι πάλαι ἐφυλλοβόλουν τοὺς νικῶντας, ἀπὸ τῶν παρακειμένων φύλλων ἐπιρρίπτοντες, ἃ δὴ στῶμα αὐτοῖς πρὸς τὴν εὐνὴν ἐπιπτον· ὅθεν καὶ κότινον Φασὶ τὸν στέφανον τὸν ὀλυμπιακόν. ἢ ἀπὸ τῆς κοίτης ἀρξάμενον στέφανον εἶναι τοῖς νενικηκόσι. σημαίνει δὲ καὶ ἀγριαελίαν.

Κότος, ἡ ὀργή. παρὰ τὸ κεῖμαι κεῖται, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κότος· ἡ ἐναπομένουσα γὰρ ὀργὴ κότος λέγεται. ἢ παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι, γίνεται κέος κέος καὶ κότος, ἡ κοιμωμένη καὶ ἡσυχάζουσα ὀργὴ καὶ μῆνις ἐν τῇ ψυχῇ. ποίου εἶδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι; 533 εἰδικοῦ. τὸ γενικόν, θυμός. ἐκ τοῦ κότος γίνεται ῥήμα κοτῶ· ὅθεν τὸ, Ἀλλήλοισ κοτέοντες: — θυμὸν, ἀντὶ τοῦ ὀργιζόμενοι.

Κοτύλη, ὁ γλουτός, ὅπου ἐγκλίνεται ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ, παρὰ τὴν κοιλότητα τὴν ἐν αὐτῇ τῇ κοτύλῃ γενομένην. λέγεται κοτύλη καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός· ὅθεν καὶ κοτυλήρυτον αἶμα, τὸ πολὺ καὶ τοσοῦτον τῷ πλήθει, ὥστε καὶ τῷ κοίλῳ τῆς χειρός δύνασθαι ἀρύεσθαι. παρὰ τὸ ἀρύω ἀρίσω, ἀρυτόν· καὶ ἐν συνθέσει, κοτυλήρυτον. 10 λέγεται κοτύλη καὶ εἶδος ποτηρίου, καὶ εἶδος μέτρου· κυρίως δὲ τὸ ὅπως οὖν μέτρον κοτύλην ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, διὰ τὴν κοιλότητα· καὶ πᾶν τὸ κοῖλον κοτύλην ἔλεγον.

Κοτταβίζω] Συνεπίνομέν τε καὶ συνεκοτταβίζομεν: — καὶ, τῶν κοτταβίων τὰ πολλὰ ἡμέτερα ἦν: — κοτταβίζειν, τὸ τῷ κοττάβῳ χρῆσθαι Φασὶν Ἀττικοί, οὐχὶ τὸ εμεῖν, ὡς περ οἱ νῦν λέγουσιν. ὁ δὲ κότταβος ἦν τοιοῦτόν τι λεκάνιον ἐν τῷ μέσῳ κείμενον τοῦ συμποσίου, ἔχον ἐπιπλέον ἕτερον σμικρόν, ὃ ἔδει καταδύσαι τὸν πέμψαντα 20 τὸ περιττόν τοῦ πόματος. ἦν δὲ τοῦτο σημεῖον τοῦ ἐρασθαι ὑπὸ γυναικὸς ἢ παίδων. καὶ ἄλλα οἱ νικῶντες ἐλάμβανον πλακουντίσκους, πυραμοῦντας ἢ σησαμοῦντας, ἅπερ κοττάβια ἔλεγον. ὁ ἦχος δὲ ἐκαλεῖτο λάταξ, καὶ ἀποκοτταβίζειν, τὸ ἀπὸ τοῦ ποτηρίου τὸ ὑπολείποντον πόμα ἐξαίρειν.

* Κότταβος, εἶδος συμποσίου· ἀπὸ τοῦ κοτταβίζειν τοῦ σὺν ἔριδι πίνειν.

Κουλεύς, ἡ ξιφοθήκη. ἐκ τοῦ κοῖλον κοιλεύς· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, κουλεύς, τὸ κοῖλον καὶ βαθυτάτον.

30 Κούρειον] τὰ διὰ τοῦ εἰον τρισύλλαβα ἰδιάζοντα, τουτέστιν ἐνὶ τύπῳ μόνον λεγόμενα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται καὶ προπαροξύνεται· οἶον, Λάγσειον, τὸ ἱπποδρόμιον Ἀλεξανδρίας, ἀπὸ Λαγαῦ τινός· Χλούνειον, τόπος ἐν Αἰτωλίᾳ, ὅπου ἦν ὁ χλόνης· Λαύρειον, τόπος ἐν Ἀττικῇ ἔχων μέταλλα. οὕτω καὶ κούρειον· οὕτω δὲ καλεῖται ἐν Ἀττικῇ τὸ ἱερεῖον τὸ θυόμενον, ἥνικα ἐγράφοντο οἱ κούροι εἰς τοὺς Φράτορας. τοῦτο δὲ καὶ μεῖον ἐλέγετο· καὶ μσιαγωγός, ὃ τοῦτο εἰσάγων. ἐκλήθη δὲ, ὅτι τὸ ἱερεῖον [εἰς τὸν ζυγὸν ἐντιθέντες] ἔκραζον μεῖον 40 μεῖον, τουτέστιν ὀλίγον. ἢ δὲ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐποιούντο, ἐλέγετο κουρεῶτις.

Κουρεῶτις, ἑορτὴ ἐστὶν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τελουμένη. Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς πόλεμον ἔχόντων περὶ Οἰνός καὶ Μελαίνης, Ἐάνθος ὁ τῶν Βοιωτῶν βασιλεὺς, θυμοῖτην τὸν τῶν Ἀθηναίων δυνάστην εἰς μονομαχίαν προσεκα-

λέσατο. τοῦ δ' οὐχ ὑποστάντος, Μελάχιος ὁ Κέδρου πατὴρ ἐμονομάχησε· καὶ νικήσας, ἐνομοθέτησε τὴν ἑορτήν. τῇ μὲν οὖν πρώτῃ ἡμέρᾳ δειπνοῦσι, καὶ καλοῦσιν ἀναρρύσια, διὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας ἀνικλῶντας τὰ ἱερεῖα καὶ ἄνω ἐρύοντας, θύειν. καὶ Ὀμηρος, Αὐτοῖς 50 σάν μὲν πρῶτα: — τῇ δὲ τρίτῃ, τοὺς κούρους εἰτάγουσιν εἰς τὴν ἑορτήν, καὶ συνιστᾷσι τοῖς συγγενέσι καὶ γνωρίμοις, καὶ ἐγγράφουσιν εἰς τὴν πολιτείαν. ἢ δὲ ἑορτὴ καλεῖται κουρεῶτις.

Κουρόσυνα] κούρος λέγεται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἡλικία τις, ἐν ᾗ ποιοῦντες τραπέζας, ἐταπτον ἑαυτοὺς μετὰ τῶν νεωτέρων. λέγεται δὲ καὶ ὁ ξυρᾶν αὐτοῦ τὸ γένειον. Κούριξ, ἐκ τῆς κόρσης, τουτέστι τῆς κεφαλῆς· ὅθεν καὶ ἡ κουρὰ ἐν ὑπομνήματι χ' Ὀδυσσεύς. Ἀλέ- 534 ξης δὲ κούριξ, τῶν τριχῶν· ἢ νεανίσκος, παρὰ τὸν κούρον.

Κουρᾶ] ἀπὸ τοῦ κέρω κέραιμαι κορά καὶ κουρά.

Κούρη] παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάσσω, οὐρῇ· καὶ πλεονασμῷ. ἢ παρὰ τὸ κέρω τὸ κουρεύω, κόρη καὶ κούρη, πλεονασμῷ τοῦ υ, ἢ κειρομένη ἔτι καὶ νηπιάζουσα.

Κουρίδας, μαχαίρας. εἰ μὲν παρὰ τὴν κουρὰν παρήχθη παρωνύμως κουρίς, οὐδὲν ζήτημα· εἰ δὲ παρὰ τὸ κου- 10 ρεύς, ἐνέλλιπε τὸ η· κουρεύς, κουρῆς, κουρήϊς, καὶ κουρίς.

Κούστος, Φύλαξ.

Κουρήτες, προπερισπᾶται ἐπὶ τοῦ ἔθνους, ὡς τὲ. Κουρή- 20 τές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί: — οἱ τὴν Πλευρῶνα κατοικοῦντες, ἀπὸ ὄρους τοπικοῦ. ἢ ἀπὸ τῆς κορᾶς, παρὰ τὸ μὴ κείρεσθαι. ἐπὶ τῶν νέων δὲ προπαροξύνεται, ὡς τὸ, — κούρητες Ἀχαιῶν: — τουτέστιν οἱ νεανοὶ. Κουρήτες δὲ, οἱ τὸν Δία διαθρέψαντες.

Κόφινος, παρὰ τὸ κόπον ἀφεῖναι τοῖς βαστάζουσιν. ἢ πα- 20 ρὰ τὸ κοῦφον, ὃ σημαίνει τὸ βαθὺ καὶ κοῖλον χάρημα.

Κοχλίδιον, ἀπὸ τοῦ κόχλος γίνεται· καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ κοι- 30 λία γίνεται κοιλίδιον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κοχλίας κοχλίου, κοχλίδιον. κοχλίας δὲ, παρὰ τὸ κόχλω τὸ γυρίζω· ἢ παρὰ τὸ ὀλῶ τὸ συστρέφω, γίνεται ὀλίας· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κχ, κοχλίας.

Κόχλος] παρὰ τὸ χαλῶ συγκοπῇ χλῶ, γίνεται χλός· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, κόχλος, διὰ τὴν ἐπαλλη- 30 λίαν, τὸ κατ' εἰλησιν χαλαῶμενον κάτω· ὅθεν καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ διὰ τοῦ α λέγει κῶχλανας, ὡς παρὰ τὸ ἱερὸς γίνεται ἱέραξ, καὶ νέος νέαξ, (ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Καὶ τῶν νεήκων εὐθύς οἱ τομῶτατοι) καὶ μύρμος μύρμαξ, οὕτω καὶ κόχλος κόχλαξ.

Κραδάων δολιχάσκιον ἔγχος: — ἀντὶ τοῦ κινῶν καὶ σείων. 40 ἔστι δὲ ἐκτὸς συζυγίας τῶν βαρυτόνων. ἐκ τούτου καὶ τὸ κραδαίνω. οἶμαι δὲ ἀμφότερα γέγονεν ἀπὸ τοῦ κᾶρα, κραδαίνω καὶ κραδαίνω.

Κράδη, ἡ συκὴ, διὰ τὸ συνεχῶς κραδαίνεσθαι τοὺς θα- 45 λούς τῶν κραδῶν. κράδη δὲ οὐ μόνον τῆς συκῆς οἱ κλάδοι, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἀκροδρύου· ἀπὸ τοῦ κραδαίνεσθαι.

* Κραδία, ἀντὶ τοῦ κραδία, μεταθέσει τοῦ ρ· ἀπὸ τοῦ κραδαίνεσθαι τὸ κινεῖσθαι· καρδία γὰρ αἰεὶ κινεῖται.

Κράμβη] τινὲς κοράμβη, ἡ ἀμβλύνοσα τὰς κόρας· βέλ- 50 τιον δὲ ἡ τῶν κούρων ἀντιβαίνουσα· ὅθεν καὶ πρῶτον ἐν τοῖς συμποσίοις δίδεται, καὶ παρὰ ἀμπέλῳ οὐ φέεται.

Κράμα, παρὰ τὸ κέραιμαι.

Κραναή, ἡ τραχεῖα· — ἰδέσθης κραναῆς περ εὐρύσης: — 50 τραχεῖας, ὀρείου, κάρηνα ἐχούσης· ἢ παρὰ τὸ κραναόν· αὐτὰ παρὰ τὸ κᾶνιον, ὅπερ ἐστὶ τραχὺ καὶ ὀστῶδες. ἀπὸ δὲ τοῦ κᾶρα, κᾶνιον καὶ κᾶνιον.

Κράσπεδον, τὸ κρεμάμενον (ἦτοι καχλασμένον) εἰς τὸ πέδον. παρὰ τὸ ἄκρα καὶ τὸ πέδον ἢ γῆ, κατὰ ἀφαιρέσιν τοῦ α καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, κράσπεδον, οἶονεἰ τὸ ἔξω ὄν, καὶ τῇ γῇ πλησιάζον.

555 Κραταίπεδον, λιθόστρωτον ἑδάφος, ἢ ψηφολογικόν, τὸ ἀντίτυπον.

Κράτα, τὴν κεφαλὴν· ἀπὸ τοῦ κράτους, ὡς ἐνταῦθα τοῦ ἡγεμονικοῦ τυγχάνοντος· ἢ παρὰ τὸ κραίνειν καὶ βασιλεύειν τοῦ ἄλλου σώματος· ὅθεν καὶ κρανίον· καὶ κέρχτα, τὰ ἐν τοῦ κρανίου Φυόμενα· οὕτω Σωρανός· ὁ δὲ Χοιροβοσκός, παρὰ τὸ ὁ κράς, τοῦ κρατός, τῷ κρατί, τὸν κράτα, καὶ κράτα. Κρατός ἀπ' ἀθανάτοιο· — ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ἀθανάτου κεφαλῆς. ἢ εὐθεῖα, κράς, κρατός. ὁ κανὼν· τὰ εἰς ας ὀξύτονα μονοσύλλαβα κύρια εἰσὶ, καὶ διὰ τοῦ ντ κλίνονται· οἶον, Ζάς, Φθάς, Πράς· τὸ δὲ κράς, προσηγορικόν ἐστι· καὶ ὡς διήλλαξε περὶ τὸ σημαίνον, διήλλαξε καὶ περὶ τὴν κλίσιν. καὶ, — ὑπὸ κρασίν, Ἰλιάδος κ', ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

Κρατῶ, παρὰ τὸ κράτος· τοῦτο, ἐκ τοῦ κάρα κάρατος καὶ κράτος· ὁ γὰρ κρατῶν καὶ ἄρχων, ἐκεῖνος ἐστὶ κεφαλῆ.

Κράτεια. παρὰ τὸ κρατῶ κράτεια, ὡς ἀνθῶ, ἀνθεια.

20 Κρατευτάων, τῶν βάσεων, ὁ ἐστὶ τῶν λίθων, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται ὀπταμένων τῶν κρεῶν. οἱ δὲ τῶν λαβῶν τῶν ὀβελίσκων, εἶπον κακῶς.

Κράστις, ὁ ἡμίξηρος χόρτος· ὅθεν καὶ τὰ ζῶα κραστίζεσθαι φασίν, οἶον, ἐμφορεῖσθαι τοῦ τοιούτου χόρτου.

Κρατηρίζων, ἦτοι τὸν οἶνον ἐν κρατῇρι κινῶν, ἢ ἀπὸ τῶν κρατῆρων σπένδων.

Κρατερός, ἰσχυρός, ἀπειλητικός. τὰ εἰς τερος τρισύλλαβα προπαροξύνεται· τοῦτο δὲ ὀξύνεται, διότι οὐκ ἐγένετο ἢ παραγωγή διὰ τοῦ τερος, ἀλλὰ διὰ τοῦ ερος. ὁμοῖον ἐστὶ καὶ τὸ βλαβερός, ἐκ τοῦ βλάβη. τὰ δὲ διὰ τοῦ ερος ὑπὲρ δύο συλλαβάς ὀξύτονα τριγενῇ διὰ τοῦ σ ψιλοῦ γράφεται, μυσερός, κρυερός, κρατερός. διατὶ ὀξύνεται; διότι τὰ μὲν ἄλλα, ἀπὸ τοῦ παραγωγίου ἔσχον τὸ τ· τὸ μὲν πρότερος, ἐκ τῆς πρὸ προθέσεως κατὰ παραγωγήν· τὸ σφέτερος, ἐκ τῆς σφῶν γενικῆς τῶν πληθυντικῶν· τὸ κύντερος, ἐκ τῆς κυνός κυνότερος· καὶ συγκοπῇ, κύντερος καὶ κύντερον, τὸ χαλεπώτερον. τὸ δὲ κρατερός, ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ἔχει τὸ τ.

40 ἐκ τοῦ κράτος, γίνεται κρατερός, ὡς θάλλω, θαλερός.

Κρατὺς ἀργειφόντης· — ἀπὸ τοῦ κράτος κρατὺς, ὡς πλάτος πλατὺς.

Κραυγῇ, ὄνομα ῥηματικόν· ἐκ τοῦ κράζω, κράξω, κέκραχα, κέκραγα, γίνεται κραγῇ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, κραυγῇ. κράζω· τὸ κρα· βραχύ· διατὶ; τὰ διὰ τοῦ αζω ῥήματα δισύλλαβα βαρύτονα ἐκτείνονται, οἶον σφάζω, φράζω· πλὴν τοῦ κράζω· εἰ δὲ ὥσιν ὑπὲρ δύο συλλαβάς, συστέλλεται, οἶον ὑποπιάζω, ἀλαπάζω· πλὴν τοῦ σφαδάζω, μοτάζω, τεράζω. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κρῶ κατὰ παραγωγήν· τοῦτο ἐκ τοῦ κλῶ· τοῦτο ἐκ τοῦ κελῶ, κατὰ συγκοπὴν. ἐκ δὲ τοῦ κράζω, καὶ Ἀττικῶ καὶ Αἰολικῶ διπλασιασμῷ, γίνεται τὸ ἐκέκραξα· ἔθος γὰρ τοῖς Ἀττικοῖς, διπλασιασμοῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ κράζω, ἀναλογιώτερόν ἐστι τοῦ κρώζω τοῦ παρὰ Ἀθηναίους.

556 Κραίνω, τὸ ἐπιτελῶ. παρὰ τὸ κάρα, καραίνω, ὡς χειμα, χειμαίνω· καὶ συγκοπῇ, κραίνω. εἴρηται δὲ κυρίως ἢ λέξις ἐπὶ τοῦ τελειοῦσθαι, καὶ τῇ κεφαλῇ κατὰ νεύειν τὸν ὑποσχόμενον. Εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσω, ὅφρα πεποίθῃς· — ὁ παρατατικός, ἐκράμινον· πλεονασμῷ τῆς αἰ διφθόγγου, κραιαίνον, καὶ ἐπικραιαίνον· ὁ

μέλλων, κρανῶ· ὅθεν καὶ τὸ κρανέσθαι· (σημαίνει τὸ κεφαλὴν ἐπιθεῖναι τῷ πράγματι, τελειωθήσεσθαι, ἢ τελείως λαίψεσθαι) ὁ ἀόριστος, ἐκράνα· Ἰωνικῶς, ἐκρηνα· τὸ προστακτικόν, κρήνον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, κρήνον, ἀντὶ τοῦ ἐπιτέλεσον.

Κραιπνός, ὁ ταχύς· καὶ τὸ συγκριτικόν, κραιπνότερος· παρὰ τὸ κᾶπτω τὸ πνέω· ὅθεν καὶ κᾶπος τὸ πνεῦμα· καὶ καπνός, τὸ ἐκ καυθέντων ξύλων ἀναπνεύμενον πνεῦμα. τοῦτο κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ, γίνεται καρπνός· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, κραιπνός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κραιπνός.

Κραιπαλῶ, δευτέρως συζυγίας τῶν περισπωμένων· γίνεται ἐκ τοῦ κραιπάλη, ὁ σημαίνει τὴν μέθην· τοῦτο παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ πάλλω, ὑπερθέσει καὶ συγκοπῇ.

Κρεββάτιον, παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις.

Κρέας, παρὰ τὸ κέαρ, ὁ σημαίνει τὴν ψυχὴν, καθ' ὑπέρθεσιν· πᾶν γὰρ κρέας ἐμψυχόν ἐστιν, εἴγε πᾶν ἐμψυχον κρέας ἔχει. ἢ παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω· ἢ παρὰ τὸ κερῶ, τὸ συγκεκραμένον ἐκ τεσσάρων στοιχείων. τινὲς δὲ παρὰ τὸ κρατύνειν καὶ ἰσχυροποιεῖν τὸ σῶμα. τὸ ας, βραχύ· τὰ εἰς ας οὐδέτερον συστέλλει τὸ α, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων. καὶ εἰ μὲν ὥσι καθάρα, ἢ ἔχει πρὸ τοῦ α τὸ ρ, ἐπιδέχεται καὶ κλίσιν· εἰ δὲ μὴ, οὐ κλίνεται· οἶον, βρέτας, δέπας, δέμας· χωρὶς τῶν παραληγομένων τῷ λ· οἶον ἄλας, 30 ἄλατος· ἐρυσιπέλας, ἐρυσιπέλατος.

Κρενύδειλος, ἀπὸ τοῦ κροκόδειλος, κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων.

Κρεγμῶ, τῇ κρούσει, Ἀπολλώνιος.

Κρεμόν] ἀπὸ τοῦ κρεμῶ κρεμᾶς, γίνεται ποιητικῶ πλεονασμῷ τοῦ ο, κρεμόν, ὡς περ γελῶ γελῶν, καὶ ὀρῶ ὀρώ· ἐνεστώς δὲ ἐστὶ, καὶ οὐ μέλλων· ἐὰν γὰρ τὸ κρεμῶ καὶ ἀγορῶ ὤμειν μέλλοντας εἶναι ἀπὸ τοῦ κρεμάζω καὶ ἀγοράζω, εὐρεθήσονται ἐλάττονας συλλαβάς ἔχοντες τοῦ ἐνεστώτος· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀγοράζω καὶ κρεμάζω γίνεται ὁ μέλλων ἀγοράσω καὶ κρεμάσω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἀγοράω καὶ κρεμάω· καὶ κράσει, ἀγορῶ καὶ κρεμῶ· καὶ μετὰγεται εἰς ἐνεστώτα. ταῦτα δὲ μέχρι τοῦ παρατατικού κλίνεται· ὁ γὰρ κρεμάσω μέλλων, οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κρεμῶ· ἐπειδὴ κρεμήσω ὀφείλειν εἶναι, ὡς περ βριμῶ βριμᾶς, βριμήσω· ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν ἐκ τοῦ κρεμάζω· καὶ τὸ ἀγοράσω, οὐκ ἐκ τοῦ ἀγορῶ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀγοράζω· ἐπειδὴ ὀφείλειν εἶναι τὸ α μακρόν· ἀλλ' ἐστὶ βραχύ. μήποτε οὖν καὶ τὸ ἀμφιῶ ἢ ἐνεστώς ἐστὶν, ἢ μεταβέβηκεν εἰς ἐνεστώτα. χωρὶς εἰ μὴ τις εἴποι, ὅτι τὰ τῷ ι παραληγόμενα τῶν περισπωμένων δευτέρως συζυγίας εἰσὶ, καὶ οὐ πρώτης· οἶον, ἀνιῶ, κοπιῶ.

Κρεῖον] παρὰ τὸ κρέας, κρέον καὶ κρεῖον. λέγει δὲ Ὀρος, ὅτι τὸ κρεῖον ὁμοῖον ἐστὶ τῷ θεῖον, ἐν τῇ Ἰλιάδι καὶ προσόδῳ. Ἰστέον ὅτι ἢ μὲν κοινὴ δόξα ἔχει, ὅτι τὸ κρεῖον κρεωδόχον ἀγγεῖον σημαίνει· ὁ δὲ Εὐφορίων τὸ κρέας λέγει εἶναι· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, τὴν ἐκ τῶν ὠμῶν 537 κρεάτων πεπληρωμένην τράπεζαν· ὁ δὲ Πτολέμαχος, τὸν ἀπὸ τοῦ στέατος πλακοῦντα Φησὶν αὐτὸ σημαίνειν. Χοιροβοσκός, — ὁ δὲ κρεῖων ἐρατίζων· — ἀντὶ τοῦ τῶν κρεάτων ἐπιθυμῶν· ἀπὸ τῶν κρεῶν γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. οὐκ ἐστὶ δὲ μετοχή, ἀλλ' ὄνομα.

Κρεῖων, ὁ βασιλεὺς. ἐστὶ δὲ ὄνομα μετοχικόν· ἀπὸ γὰρ μετεχῆς παρήχθη εἰς ὄνομα. ἐστὶ γὰρ κρατῶ, καὶ σημαίνει τὸ ἄρχω· ἐξ οὗ κατὰ παραγωγήν γίνεται κρατεῖω, ὡς ὄψω ὄψείω· ἢ μετοχή, κρατεῖων· καὶ συγκοπῇ, — κρεῖων Ἀγαμέμνων· — καὶ ἀπὸ μετεχῆς με-

τήχθη εἰς ὄνομα. ὁμοίως καὶ τὸ θηλυκόν, κρατεῖσθαι καὶ συγκοπῇ, κρείουσα· σημαίνει τὸ βασιλεύουσα.

* Κρείττων, ὁ ἐπικρατέστερος, ἀπὸ τοῦ κρατεῖν· κυρίως ὁ νικῶν τὰς ἡδονάς· ὁθεν καὶ ἐγκράτεια.

20 Κρείσσων, παρὰ τὸ κρατὺς ὄνομα συγκριτικόν· ὁ πρῶτος τύπος, κρατύτερος· ὁ δεύτερος, κρατίων· καὶ ὁ τρίτος, κράσων· καὶ κατὰ τροπὴν Αἰολικὴν τοῦ α εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. οὐδέποτε δὲ πρὸ τῶν δύο σσ εὐρίσκεται διφθόγγος, πλὴν τοῦ λεύσσω, γλαύσσω τὸ φωτίζω, καὶ κρείσσων, καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ῥήματος γινόμενου.

Κρήνυον, τὸ ἀληθές καὶ ἀγαθόν· παρὰ τὸ κῆρ ἢ ψυχὴ καὶ τὸ ἡδύ, γίνεται κηρήδιον, τὸ τῷ κέαρι ἡδύ καὶ προσηγνός· (ὁ ταυτόν ἐστι τῷ θυμῷ) καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς γ, γίνεται κρήνυον, τὸ τὴν ψυχὴν ἡδύνον.

30 Κρήδεμνον, τὸ κεφαλοδέσμιον. παρὰ τὸ κάρη καὶ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, κηρήδεμνον· καὶ συγκοπῇ, κρήδεμνον, τὸ τὴν κεφαλὴν δεσμεύον. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς Φησὶ, κρήδεμνον λέγεται παρὰ τὸ δέμω, τὸ κατεσπινευασμένον καὶ πεποιημένον εἰς κεφαλὴν τῶν νέων. σημαίνει δὲ καὶ τὰ τεῖχῃ, οἶον τὰ περιβλήματα.

Κρήμνη] Κρήμνη σεαυτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος· — ὡς ἀπὸ τοῦ ἴστημι, ὁ παρατατικός, ἴστην ἴστης ἴστη· καὶ τὸ προστακτικόν, ἴστη· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κρημνῷ, γίνεται κρήμνημι· ὁ παρατατικός, κρήμνην, κρημνῆς, κρήμνη· καὶ τὸ προστακτικόν, κρήμνη.

40 Κρημνός] παρὰ τὸ κρεμῷ κρεμός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς η, γίνεται κρημνός. ἢ παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ νεύω, γίνεται κάρανος, καὶ κρημνός, ὁ ἐπὶ κάρα νεύων.

Κρήνη, ἢ πηγή. παρὰ τὸ ῥέω ῥήνη, καὶ κρήνη. ἢ ἐστὶ ῥήμα κρῷ μονοσύλλαβον, συγκοπὴν ἐκ τοῦ κερῷ, ὁ δηλοῖ τὸ ἐγχεῖν· καὶ ὡς παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω γίνεται εἰρήνη, οὕτω κρῷ κρήνη· καὶ νεοκράτας σπονδὰς Αἰσχύλος, τὰς νεωστὶ ἐγχυθείσας. καὶ Ὀμηρος, — κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν· — ἀντὶ τοῦ ἐπέχεεν· οὐ γὰρ ὕδατι κινᾶται τὸ νέκταρ.

50 Κρηπίς] παρὰ τὸ ἔρπω ἐρπίς· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ῥεπίς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, τροπῇ τοῦ ε εἰς η, γίνεται κρηπίς, δι' ἧς ἔρπειν καὶ βαδίζειν δυνάμεθα· ἢ παρὰ τὸ ῥάπτω.

Κρήτες, παρὰ τὸ ἐπὶ κέρασι βιοτεύειν· κυνηγετικοὶ γάρ. ὁ Ἀπολλόδωρος, παρὰ τὸ εὐ κερᾶσθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον αἶρα.

538 Κρησφύγετα, Φρούρια τινὰ οὕτω λεγόμενα, ἐν οἷς ἐκρύπτοντο οἱ νησιῶται τὸν Μίνωα Φεύγοντες· παρὰ τὸ κριτὴν αὐτῶν εἶναι Κρήτα. τὸ οὖν κρησφύγετον ἔλεγον σπήλαιον χρήσιμον τοῖς Φεύγουσιν εἰς τὸ κρύπτεσθαι.

Κρητέρα, δηλοῖ τὸ πῶμα. κυρίως δὲ ἐστὶν ἐπιβόλαιον τι τῆς κεφαλῆς ποῖον. ἐνιοὶ δὲ περιτραχήλιον ποῖον εἶναι Φασί. κακῶς. ἢ γὰρ λέξεις ἀπὸ τοῦ κάρα ὠνόμασται. τὸ τοῦ κοφίνου ἐπιβόλαιον κρητέραν εἴρηκε κατὰ μεταφοράν. Ἀπολλώνιος δὲ γελοῖως ἵστασθαι· Φησὶ γὰρ ἐπὶ τὰ ἐσκοτωμένα κόσμινα, οἷς ἐπικαλύπτουσι τοὺς κοσμήτους. Ὄρος.

10 Κρῖ λευκόν, σημαίνει τὴν κριθὴν. ἢ ἀπὸ τοῦ κριθῆ γέγονε κατὰ ἀποκοπὴν· ἢ ἀπὸ τοῦ κρῖνον τοῦ σημαίνοντος τὸ παχὺ τοῦ αλεύρου, ὁμοίως κατὰ ἀποκοπὴν κρῖ· ἐστὶ γὰρ κρῖνον καὶ γένος κριθῆς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀποσταγμα τοῦ πυκνῶτος.

Κρίβανος, σημαίνει τὴν κάμινον, ἐνθα ὥπτων τοὺς ἄρ-

τους· παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βαῦνος ἢ κάμινος· οἱ δὲ Δωριεῖς κλίβανον λέγουσι.

Κριθῆ, παρὰ τὸ προκριθῆναι τῶν ἀκροδρύων· (ἀκρόδρυα 20 γὰρ ἡσθιον πρὸ τῶν καρπῶν) παρὰ τὸ προκριθῆναι τῶν δρυῶν· ὅπου γὰρ βαλάνους ἔτρωγον οἱ ἀρχαῖοι· καὶ πάλιν ἤρξαντο ἀπὸ κριθῆς ὕστερον ἄρτον ἐσθίειν. ἢ διὰ τὸ κρίνεσθαι καὶ διαχωρίζεσθαι αὐτὴν ἐκ τῶν ἀχύρων ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. τὰ εἰς θῆ βαρύνεται, τίθῃ· πλὴν τοῦ κριθῆ, ποθῆ.

Κρητήρ, ἐκ τοῦ κρατήρ, κατὰ τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η, ὡς πρᾶγμα, πρῆγμα. τὸ κρα, μακρόν· ἐκ τοῦ κρῷ κράσω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ κερῷ· τοῦτο ἀπὸ τοῦ κέρας, ὁ σημαίνει τὸ κέρατον. οἱ παλαιοὶ γὰρ κέρατι ἐχρῶντο 30 ἀντὶ προχέου.

Κριτής, ὁ τῆς διαφορᾶς χωριστικός· κρίναι γὰρ τὸ διαχωρίζαι καὶ διακρίναι· ἐνθα καὶ ἀκριτόμυθος, ὁ ἀκριτα καὶ ἀδιαχώριστα λέγων, καὶ μὴ διακρίνων τὰ λεγόμενα. κλίνεται κριτοῦ· τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου τρίτου προσώπου γινόμενα ὀνόματα εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν. κρίνω, σημαίνει τρία· τὸ διαχωρίζω, ὡς τὸ, Κρίν' ἀνδρας κατὰ Φύλα· — καὶ, Κρίνον τὸ διακρινόμενον ταχέως· — καὶ τὸ διμάζω· σημαίνει καὶ τὸ ἐπιλέγω, 40 ὡς τὸ, Κρίνας ἐκ Λυκίας εἰκοσι Φῶτας.

Κρίνος, τὸ κρικέλλιον. παρὰ τὸ κλεῖω, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε, κλίνος, ὁ πάντοθεν περιεκλεισμένος· καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ, κρίνος. ἢ ὡς ἄλγος ἀλγέος καὶ ἀργαλέος. ἐστὶ δ' ὅτε καὶ ἐν ὑπερθέσει γίνεται κρίνος, ὡς καρδία κηδία. βαρύνεται· ἐπεὶ δὲ τὰ εἰς κος μονογενῆ διβραχέα βαρύνεται· εἰ δέ τι ὀξύνεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν σημασινομένου, ὡς ἔχει τὸ ὀκός ἐπὶ τῆς δοκήσεως πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δοκοῦ, σπασμειώται τὸ Φακός ὀξύτονον· τὸ δὲ Φακῆ περισπᾶται· ἀπὸ γὰρ τοῦ Φακῆα. τὸ δὲ κακός, τριγενές. 50

Κρίνε. Ἰστέον ὅτι τὸ, — κρίνε δὲ ζυγόν· — μιμητικῶς ἐστὶν εἰρημένον. ἐφ' οὗ τινες οὐ προσεσχηκότες τῇ μιμήσει τῆς Φωνῆς, ἠπόρησαν, ὡς Ἡρωδιανός, πῶς ἀπὸ θέματος τοῦ κρίζω ὦν ὁ δεύτερος ἀόριστος, οὔτε διὰ τοῦ γ ἐστίν, οὔτε διὰ τοῦ δ, ὡς τὸ Φράζω ἐφραδον, καὶ στίζω ἐστιγον, ἀλλὰ διὰ τοῦ κ. ὅτι δὲ ἐστὶ τὸ κρίζω θέμα, ὁλόν ἐκ τῶν κινήματων· ὁ γὰρ ποιητὴς Φησὶ κερκισθῆναι· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κριγῆ, ὡς παρὰ 559 Ἰππῶνακτι, Κριγῆ δὲ νεκρῶν ἀγγελός τε καὶ κηρυξ· — σχηματίζει δὲ τὸ κρίζω ὁ Ἡρωδιανός οὕτως. ἐστὶ μονοσύλλαβον κρῷ· ἀφ' οὗ τὸ κρᾶζω, καὶ κρῶζω. ἀπὸ δὲ τοῦ κρᾶζω, γίνεται κρίζω, ὡς στάζω στίζω, σεβάζω σεβίζω. τοῦτο δὲ τὸ κρίζω, ἡμαρτημένον ἀόριστον παραλαμβάνει, τὸ κρίνε. ἡμεῖς δὲ οὐ φαμέν ἡμαρτησθαι, ἀλλὰ πεποιῆσθαι. οὕτω Ζηνοδότος. σημαίνει δὲ τὸ ἐφόφησεν, ἤχησε, ποιὸν ἤχον ἀπετέλεσε.

Κριός] ὡς περ λέγεται κρείων ὁ βασιλεὺς, οὕτω καὶ κριός 10 ὁ ἐξέχων τῆς ποίμνης. ὁ δὲ Ἡρωδιανός Φησὶ παρὰ τὸ κερκίσθαι τὰς τρίχας· διαφέρουσι γὰρ αἱ τρίχες τοῦ κριοῦ τῶν ἄλλων. σημαίνει δὲ πολλά· ἐστὶ γὰρ ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης. ἐστὶ καὶ ὄργανον πολιουρητικόν· ἐστὶ καὶ εἶδος πλοίου· ἐστὶ δὲ καὶ εἶδος ἐρεβίνθου· ὁ ἐρεβίνθος δὲ ἀρσενικῶς λέγεται. τινες δὲ λέγουσι παρὰ τὸ κέρας γίνεσθαι κερῖός· καὶ συγκοπῇ, κριός. οὐ καλῶς. κερᾶϊος γὰρ ὠφείλεν εἶναι, ὡς κνέφας κνεφαῖος, οὐδὰς οὐδαῖος.

Κριός, ὄνομα Τιτᾶνος· παρὰ τὸ κερκίσθαι. προπερισπᾶται 20 πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ κριός τοῦ προσηγορικοῦ. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος καὶ τὸ κύριον ὀξύνει· τὰ διὰ τοῦ ιος διαύλλαβα ἀρσενικά, τὴν εἰ διφθόγγον ἀποστρέφεται,

βίος, δῖος· Χῖος, ὁ πολίτης τῆς Χίου· Θρῖος, ὄνομα ποταμοῦ· Κῖος, ὄνομα κύριον· Πῖος, ὄνομα κύριον· Τῖος, ὄνομα κύριον· οὕτως οὖν καὶ Κρῖος· πρόσκειται, ἀρτενικά, διὰ τὸ νεῖος, ὃ σημαίνει τὴν ἀρουμένην γῆν· ἔστι δὲ θηλυκόν· σπασμαίνεται ταῦτα, θεῖος, κεῖος, ὃ τῆς Κέω πόλεως· πλεῖος, μεῖος, λείος, ῥεῖος· οὕτω δὲ λέγουσιν οἱ Κύπριοι τὸν ἀσθενῆ, παρὰ τὸ ρεῖα, ὃ σημαίνει τὸ εὐχερές· χρεῖος, παρὰ τὴν χρεῖαν· τὸ δὲ Φλῖος, (σημαίνει δὲ τὸν Διόνυσον) διαφορεῖται· τινὲς μὲν γὰρ, διὰ τοῦ ι γράφουσιν αὐτό· τινὲς δὲ, διὰ τῆς ει διφθόγγου.

Κρίμα, σημαίνει πῇ μὲν τὸ κατὰκριμα καὶ τὴν καταδίκην, ὡς τὸ, Κρίμα δίκαιον κρίνατε· — σημαίνει καὶ τοὺς ἐξητασμένους τοῦ θεοῦ λόγους.

Κροαίνω, τὸ κτυπῶ καὶ ἡχῶ· Ἀριστοφάνης, τὸ τοῖς ποσὶ σμιρτᾶν καὶ κροτεῖν· παρὰ τὸ κροτῶ, κροταίνω· ἀποβολῇ τοῦ τ, κροαίνω· ἢ παρὰ τὸ κρούω, κροαίνω, κατὰ παραγωγὴν, καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ.

* Κροκάλη, ὁ αἰγιαλός· ἀπὸ τοῦ κρέκειν τὸ ἡχεῖν.

Κρόκη, παρὰ τὸν κρούω μέλλοντα γίνεται, ἀποβολῇ τοῦ ω· ἢ τὸ κρούεσθαι διόλου παρηκολούθησε.

Κροκύφαντος, ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίνεται· οἱ δὲ Ἀττικοί, κερκύφαλον αὐτὸ καλοῦσιν, ὅτι κρύπτει τὸν Φαλόν, ὃ ἔστιν ἐξοχή τῆς κεφαλῆς.

Κρόνος, παρὰ τὸ κρίειν καὶ ἀναβλαστάνειν ἐν τῷ κρύει, κρύσιος τις ὢν.

50 Κροκόδειλος, ἐκ τοῦ κρόκος καὶ τοῦ δειλός· καὶ γὰρ ὁ χερσαῖος κροκόδειλος φοβεῖται τὸν κρόκον· ὅθεν καὶ οἱ μελιτουργοί, ἐπειδὴ ἀνέρχεται καὶ ἐσθίει τὸ μέλι, ἐπιτίθενται ἐξωθεν κρόκον· ὅνπερ ὀρών, Φεύγει· ὃ δὲ θαλάσσιος, παρὰ τὸ δειλαίνεσθαι τὰς κρόκας, ὃ σημαίνει τοὺς αἰγιαλούς· οἶονεῖ περὶ τὴν γῆν δειλός, ὃ δὲ κροκόδειλος, ζῶφίον ἔστι μικρόν.

540 Κρόκαλα, λέγονται αἱ ψῆφοι τῶν ποταμῶν· ἀπὸ τοῦ κροτεῖν καὶ ψοφεῖν.

Κρόμμον, παρὰ τὸ τὰς κόρας μύειν τῶν ἐσθιόντων αὐτό· ὀρμιὺ γὰρ.

Κρόνος] ὁ Κρόνος τῆς νοεῖας ζωῆς ἔστι δοτήρ· κóρος ὢν τοῦ νοῦ· μᾶλλον δὲ κορός νοῦς καὶ καθάρως· πάντες οὖν οἱ νοεῖας ζῶντες κρονίαν ἔχουσι πολιτείαν· ὅθεν καὶ βασιλεὺς αὐτῶν ὁ Κρόνος λέγεται· τὸν Κρόνον Φασὶν ἐκ τοῦ κρᾶν καὶ κρινᾶν ἕκαστα τῶν γενεθλιωμάτων, καὶ μίξαντα τὸ θῆλυ τῷ ἄρρενι· Χρῦσιππος δὲ Φησὶν ὅτι, κατὰ γῶν ὄντων τῶν ὄλων, καὶ ὀμβρῶν κατὰ φερομένων πολλῶν, τὴν ἐκκρίσιν τούτων Κρόνον ὀνομάσθαι· τὰ δὲ περὶ τὴν ἐκτομὴν ἐνιοὶ οὕτως ἀναλίσκουσιν· ὅτι τῆς τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως γινομένης, ἐξωγονεῖτο πολλά· εἴτα τοῦ Κρόνου (ἦτοι τοῦ χρόνου) ἕκαστα διακρίναντος, καὶ τῶν γεννηθέντων ἐκ τῆς πρὸς ἀλλήλα μίξεως [ἕκαστον] ζωογονοῦντος, ἐκτετμήσθαι τὸν Οὐρανὸν εἰρήκασιν· ἄλλοι δὲ Φασὶν αὐτὸν Κρόνον εἰρησθαι, ὅτι πρῶτος θεῶν εἰς κρίσιν ἐπέβαλε· νομίζεται παῖς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, ὅτι ἐκ τῆς ἐπιτολῆς τῶν ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆν ἄστρων, ὁ χρόνος γίνεται· διὰ γὰρ τούτων καὶ ἡμερονύκτιον, καὶ μῆνα καὶ καιρὸν διορίζομεν· κατὰ πίνειν δὲ λέγεται τὰ τέκνα, ὅτι ὅσα διὰ χρόνον γίνεται, τῷ χρόνῳ πάλιν συνδιατρίβεται· Φώτιος πατριάρχης.

Κρονίων, πατρωνυμικόν· κλίνεται Κρονίωνος· τὰ εἰς ὦν πατρωνυμικά· φυλάττουσι τὸ ὦ ἐπὶ γενικῆς· εὐρίηται καὶ συνεσταλμένη ἢ νι συλλαβῇ, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, Ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳνι κἀθητο· — τὸ γὰρ, Ζηνὸς κἄν ἐγὼ Κρονίωνος· — ὑπερβιβασμὸν ἔπαθε χρόνου, καὶ

τὴν μὲν προπαραλήγουσαν ἐξέτεινε, τὴν δὲ παραλήγουσαν συνέστειλεν· ἄλλως· τὸ Κρονίων διὰ τοῦ ι· ἐπειδὴ τὸ Κρονίδης διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς ὦν πατρωνυμικά τὴν παραλήγουσαν θέλει ἔχειν τῶν εἰς δης· Ἀτρείδης, Ἀτρείων· Πηλείδης, Πηλείων· οὕτω καὶ Κρονίδης, Κρονίων· τὰ δὲ εἰς ος, εἰ μὲν καθάρᾳ, διὰ τοῦ ἄδης ποιοῦσι τὸ πατρωνυμικόν· οἶον, Θυέστιος, Θυεστιάδης· Τελαμώνιος, Τελαμωνιάδης· εἰ δὲ μὴ καθάρᾳ, διὰ τοῦ ἰδης, οἶον, Πρίαμος, Πριαμίδης· Κρόνος, Κρονίδης· Κρόσσας· οἱ μὲν Φασὶ κεφαλίδας τοῦ τείχους σημαίνειν, 40 ἄλλοι δὲ τοὺς προμαχῶνας· Ἀρίσταρχος δὲ κλίμακας τινὰς, ἢ ὄργανα πρὸς τειχομαχίαν ἐπιτήδεια· ἄλλοι δὲ τὰ κρηπιδώματα· καὶ γὰρ κροσσούς τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων λέγουσιν· ὃ καὶ βέλτιον, οἶονεῖ κροσσούς τινὰς ὄντας· παρὰ τὴν κόρσιν τὴν κεφαλὴν, (ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοκάμων) κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ, κρόσσας· οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ἰάδος διαλέκτου· τὸ δὲ τῆς κλίμακος ὄνομα οὐ γινώσκει· Ὀμηρος· οὐδέπω γὰρ ἦν τὰ πολεμικά ὄργανα· καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ὀρίων· ἐγὼ δὲ 50 εὐρον σχόλιον παρακείμενον ὑπόνοιαν παρέχον μοι ἵνα σημαίνῃ καὶ τὰς κλίμακας, καὶ τὰ ἐξέχοντα τοῖς τοίχοις· ἔχει δὲ οὕτως· ὅτι εἰ μὲν διαστέλλοιμεν εἰς τὸν μὲν σύνδεσμον, γένοιτ' ἂν, Κρόσσας μὲν πύργων ἔρουν· — οἶον, ἐπὶ τοὺς πύργους τὰς κλίμακας εἴλκον· εἰ δὲ συνάπτοιμεν κρόσσας πύργων, τὰς ἐξοχὰς Φησὶ, περὶ ὧν ἐν ταῖς περὶ ναυστάθμου διαλέξεσι, Στήλας τε προβλήτας· — ἀντὶ τοῦ τοὺς προκαταβεβλημένους θε- 541 μελίου· ζῆται εἰς τὸ προκρόσσας.

Κρόνος, παρὰ τὸ ἐν κρυφῇ ἔχειν τὴν πορείαν, ὃ ἔστι τὴν αὔξησιν, οἶον κρύσιος τις ὢν· οὕτως εὐρον ἐν ὑπομνήμασι τ' Ἰλιάδος.

Κροσός, παρὰ τὸ ἄκρα καὶ τὸ κᾶρα· ἢ παρὰ τὸ ἄκρον καὶ τὸ σείω, τὸ ἐν ἄκρῳ σείομενον καὶ κρεμάμενον· ἐκ δὲ τοῦ κροσός, γίνεται κροσῶ, κροσῶσω, καὶ κροσώτος.

Κρότων, ὁ Φθεῖρ· ἀπὸ τοῦ κρατεῖν οἷς ἂν ἐμψυῇ· ὃ δὲ Ὀρος, βοτάνης ὄνομα λέγει, διὰ τὸ ὅζειν αὐτῆς τὸ 10 σπέρμα, διατριβόμενον ἐν τοῖς δακτύλοις, ὁμοίως τῷ ζῶν· διὰ τοῦτο κρότων ἐκλήθη· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως παρ' αὐτῷ, ἀπὸ Κρότωνός τινος, ὅστις ὑπὸ Ἡρακλέους ἀνῆρέθη.

Κρότος, ἐκ τοῦ κρούω, κρούσω, κέρρουκα, κέρρουμαι, κέρρουται, κρότος, κροτῶ.

Κρόταφοι, κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων τῶν κερατοφόρων, διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ τῶν μερῶν φύεσθαι κέρατα, οἶονεῖ κερατοφύεις ὄντες· ἢ ὅτι κρούουσι τὴν ἀφὴν παλλόμενοι, 20 οἶον κρούταφοι· ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι συγκεκρότηνται ἀμφοτέρωθεν· ὡς δὲ Ἀπίων, ὅτι τῆς κόρσης ἄπτονται, τούτεστι τῆς κεφαλῆς· οὕτω Σωραῖος· ἢ παρὰ τὴν κόρσιν, κόρσαφος, καὶ κόρταφος· καὶ ἐν ὑπερθέσει, κρόταφος· ἢ ὅτι τῆς κόρσης ἀφὴ ἔστι· κόρση, κροση· καὶ κρόσσας· καὶ τὸ κροσός οὕτως ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ τέλους· Φησὶ γὰρ, ἢ κεφαλὴ τὸ τελευταῖον ὁ κροσός καλεῖται· ἢ ὅτι ὁ κρούμενος εἰς αὐτὸν, τάφον ἔχει, καὶ ἐμπληκτός γίνεται, ὡς τὸ, — τάφος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοὺς.

Κρωσσός, ὕδρια, ἢ τι ἄλλο ἄγγος εἰς τὸ ἐπιχεῖν ὕδωρ· 30 παρὰ τὸ κρῶ τὸ ἐπιχεῖν· τοῦτο ἐκ τοῦ κερῶ· ὅθεν κέρρασεν.

Κρώβυλος, εἶδος ἐμπλοκῆς· ἢ ὄνομα κύριον.

Κρώμνα] — Κρώμναν τε καὶ ὕληντα Κύτῳρον· — αὗται δὲ πόλεις Παφλαγονίας· ἐν δὲ τῇ Κυτῳρῷ φύεται πύξας πολλὴ καὶ διάφορος· Ἀπολλώνιος Ἀργοναυτικοῖς.

Κρούω] ἐκ τοῦ κρῶ, κατὰ παραγωγὴν, κρόω· καὶ πλε-

40 νασμῶ τοῦ υ· ἡ κρύω, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ο. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν κεραιοφόρων· κορούειν γὰρ τὸ τοῖς κέρασι παῖειν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, κρούειν· ὁ παθητικὸς παρὰ κείμενος, κέκρουμαι, κέκρουται, κρότος· καὶ ῥῆμα, κροτῶ.

Κρουός, τὸ ῥεῦμα· καὶ κρουῶν, ῥευμάτων. ἐκ τοῦ κερῶ κρῶ, γίνεται κρονός καὶ κρουός· ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέω, ῥου- νός καὶ κρουός.

Κρούζω] κροβύζω, ἀφαιρέσει τοῦ β, καὶ κράσει τῶν στοι- χείων, κρούζω.

50 Κρύος] παρὰ τὴν γινομένην κρούσιν τῶν ὀδόντων ἐν τῷ κρύει ἡγουν ψύχει, γίνεται κρούος καὶ κρύος. ἐκ τού- του, κρυερός καὶ κρυόεις, Φρικτός, Φοβερός· συμβαί- νει γὰρ τοὺς Φοβουμένους συγκρούειν τοὺς ὀδόντας. ἢ παρὰ τὸ κρατῶ κρατύω, κρύω καὶ κρύος· καὶ κρύος κρυόεις, κρυόεσσα, Φρικτή, Φοβερά. ἢ ψυχροποιός· ἀφ' οὗ νεκροποιός.

Κρύσταλλος, τὸ διὰ τοῦ κρύους ἡλλοιωμένον ὕδωρ. ἢ πα- ρὰ τὸ σταλάσσω καὶ τὸ κρῶ.

542 Κρυμός. παρὰ τὸ κρύπτω κερκρυμαι, κρυμός· καὶ ἀπο- βολῇ τοῦ μ. κρυμός δὲ ὠνόμασται αὐτὸ τὸ πάχος, ὃ ἐπιερυπτόμεθα· χειμερίου γὰρ καιροῦ τὸ πάχος.

Κρύπτω] ἐκ τοῦ καλύπτω, καρύπτω, καὶ κατὰ συγκοπὴν· ἢ ἐκ τοῦ κάρα, καρύπτω καὶ κρύπτω.

Κτέανον, εἰς τὸ Φιλοντεανώτατε.

Κτέρας, κτήμα· ἀπὸ τοῦ κτῶ τὸ κτῶμαι.

10 Κτεάτεσσι, κτήματιν· ἀπὸ εὐθείας τῆς κτέας. ἄμεινον δὲ μεταπλασμὸν παραδέχεσθαι, ἀπὸ τῆς κτεάτοις δοτικῆς, ὥς περ καὶ προβάτοις πρόβασιν. ἅμα δὲ τῇ μεταπλά- σει καὶ ἐπέκτασιν ἔπαθε.

Κτάμενος] ἐκ τοῦ κτῶ τὸ Φονεύω καὶ ἀναιρῶ, γίνεται κτήμι· ὁ μέλλων, κτήσω· ὁ παρὰ κείμενος, ἔκταμα, ἔκταμαι, ἔκταθην, ἔκταμην· ἢ μετοχή, κτάμενος.

Κτέννω, διὰ δύο νν· ὁ μέλλων, κτανῶ· οὐ γὰρ ἔστι κταί- νω κτανῶ.

20 Κτεῖς, τὸ μόριον, ἡγουν τὸ αἰδοῖον· κλίνεται κτεγός· πα- ρὰ τὸ ἐκτείνεσθαι ἐν ταῖς συνουσίαις. ἐπὶ δὲ τοῦ κόσμου τῶν τριχῶν, παρὰ τὸ ἐκτείνειν τὰς τρίχας, ἢ τὰς χεῖρας. ἢ παρὰ τὸ κτείνειν τὰς Φτεῖρας. ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης, παρὰ τὸ ἐκτείνεσθαι καὶ ἐξαπλοῦσθαι.

Κτῆνος] παρὰ τὸ κτῶ τὸ Φονεύω, κτήσω, κτήνος· ἢ παρὰ τὸ κτῶ τὸ κτῶμαι, ἐξ οὗ καὶ κτήμα καὶ κτήσις. ἢ ἀπὸ τοῦ κτείνω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκτανον· ἐξ αυ- τοῦ κτάνος, καὶ κτήνος. Κτήνη, κυρίως ἐπὶ τῶν σφα- ζομένων εἰς βρώσιν· κτᾶσθαι γὰρ τὸ Φονεύεσθαι· κα- ταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. κυρίως μὲν, τὰ θυόμενα ὅσα νόμος σφάζει καὶ κτέννει· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν θυσίμων τε καὶ μὴ.

30 Κτίλος, ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων καὶ προεξάρχων τῆς ποίμνης κριός. παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι, κίλος καὶ κτίλος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κίειν τῶν λοιπῶν, ἡγουν προπορεύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἄγω· ὁ μέλλων, ἄξω· ῥηματικὸν ὄνομα, ἀκτίλος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ α, κτίλος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἱνω, κίτος, ὡς τάσσω, τακτός· καὶ πλέκω, πλεκτός· καὶ ὥς περ παρὰ τὸ πένθος γίνεται πενδί- λος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κίτος κτίλος· καὶ μετὰ τῆς ἐπάρσεως τοῦ ι, κτίλος. οἱ δὲ νεώτεροι τάσσουσι τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ εἰδισμένου καὶ γεγονότος ἡμέρου ζῶου.

Κτύπος] παρὰ τὸ τύπτω τύπος· καὶ πλεονασμῶ τοῦ κ· τὰ γὰρ τυπτόμενα ψοφεῖ.

40 Κτώμην, σὺν τῷ ι· Σοφοκλῆς· ἀπὸ τοῦ κταοίμην. Κυάδος, ἀντλητήριον, μέτρον ὕγρου.

Κυανός] ἐκ τοῦ κύμα γίνεται κυμανός· καὶ ἀποβολῇ τοῦ

μ, κυανός, ὁ μέλας· κυάνειος, καὶ κυάνεος· καὶ ἡ κυ- νέα τῆς κυανέας.

Κυάρης] Ἰβυκός, Οὐδὲ Κυάρης ὁ Μηδῶν στρατηγός· — τινὲς λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ Κυαξάρης γέγονε κατὰ συγκο- πὴν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ κυρά, κατὰ πλεονασμὸν.

Κύβελον, ὅρος ἐν Φρυγίᾳ· ἐνθα τῆς μητρὸς τῆς Κυβέλης ἱερὸν ἄγιον ἔστιν. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ πολυίστωρ, ἐν τῷ περὶ Βιθυνίας, Ἔοικεν οὖν Κυβέλη ἀπὸ τοῦ ὅρους κλη- θῆναι· — ἴσως δὲ καὶ κύβηλις ὁ πέλεκυς. ἐκ τούτου 543 κυβέλη, ἢ ὁπὴ τοῦ ὠτός, καὶ μέλος σώματος.

Κυβερνήτης] ἀναλόγως οἱ Αἰολεῖς κυμερνῆτην λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἐρευνᾶν τὰ κύματα, καὶ πρὸς αὐτὰ ἰθύνειν τὴν ναῦν· ἡμεῖς δὲ, τροπὴ τοῦ μ εἰς β, κυβερνήτην Φαμέν.

Κύβητος, ἀπὸ τοῦ κύψαι· ὅθεν καὶ κύβος καὶ κύφος, καὶ ἀμφικύπελλον, καὶ ἀμφικύπετον. καὶ Ῥωμαῖοι τὸ ἐγκω- μα, κύμητον λέγουσι· καὶ κύμβιον, τὸν σπόνδυλον τοῦ βοός· κυρτός γάρ ἐστι.

Κύβητος, παρὰ τὸ κύπτω, ὁ κατακύψας.

Κυβήβειν, κυρίως τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν· καὶ κύμ- βαχος· ἐπεὶ οἱ μανιῶδεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, πάθους γινόμενοι, τοιοῦτοι γίνονται· ὅθεν καὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ Κυβήβην λέγουσιν· αἰτία γὰρ ἐνθουσιασμοῦ τοῖς μύσταις γίνεται. ἔστι δὲ καὶ ἐν Φρυγίᾳ ἱερὸν μητρὸς θεῶν. ἢ ἐκ τοῦ κυβῶ κυβήσω τὸ καταστρέφω· καὶ κύβος, τὸ γεωμετρικὸν σχῆμα.

Κύβος, ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων· ἢ πᾶσα τετράγωνος ψῆφος· Ἀπολλόδορος δὲ ἀπὸ τῆς κουφότητος· τὰ γὰρ 20 ἐπὶ κεφαλὴν κύψαντα κυλισθῆναι, κυβιστῆσαι ἔλεγον· καὶ κυβιστᾶν, τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πηδᾶν· κύβην γὰρ ἔλε- γον τὴν κεφαλὴν. παρὰ τὸ κύπτω κύψω, γίνεται κύ- βος· ἐξ αὐτοῦ κυβιστής, καὶ κυβιστήρ, ὁ κολυμβητής.

Κῦδος, ἢ δόξα· παρὰ τὸ κύειν δέος· ἢ παρὰ τὸ κύειν ἡδονήν, κῦδος· καὶ κράσει, κῦδος. ἢ παρὰ τὸ κύω τὸ Φιλῶ· ὁ μέλλων, κύσω· τροπὴ τοῦ σ εἰς δ. τὴν γὰρ δόξαν πάντες φιλοῦμεν. κῦδος κυδότερος κυδότατος, καὶ κῦδιστος, ὑπερθετικόν. πλεονασμῶ τοῦ ρ, γίνεται κυ- 30 δός, τούτεστιν ἀγαθός, τίμιος.

Κυδάλιμος] ἐκ τοῦ κῦδος γίνεται κῦδιμος· καὶ πλεονα- σμῶ τῆς αλ συλλαβῆς, κυδάλιμος, ὁ ἐνδοξος.

Κυδοίμεον, ἐκλόνουν, ἐθορύβουν. ἀπὸ τοῦ κυδοιμός, γίνεται ῥῆμα κυδοιμῶ. κυδοιμός δὲ, τάραχος, θόρυβος, ἢ πό- λεμος, ἀπὸ τοῦ κύειν δέος ἢ δαῖμα.

Κύθρα] ἀπὸ τοῦ κύτος, κύθρα· ἢ παρὰ τὸ κεύθω.

Κυθρίσαι, ἐπὶ τοῦ σκῶψαι καὶ γελάσαι. πανήγυρις ἔστι παρὰ Ἀθηναίους οἱ κύθροι, ἐν ᾗ ἀλλήλους ἐσκώπτουν.

Κύθρον, εἶδος πλοίου.

Κυθέρεια, ἢ Ἀφροδίτη· παρὰ τὸ κεύθειν τὸν ἔρωτα, ἢ 40 κεύθουσα τοὺς ἔρωτας. ἢ παρὰ τὸ χύδην θέρειν καὶ Φλέγειν τῷ πάθει· ἢ παρὰ τὸ κεύθειν καὶ κρύπτειν τὸ αἰσχρὸν, κρυφαίαν οὖσαν τὴν μίξιν. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀπὸ τῆς Κυθήρων πόλεως. ἢ ἀπὸ τοῦ χέειν τὸν ἔρωτα. ἢ δὲ κοινὴ ἐννοια, ἧς ἔδει ἀπονεκρῶσθαι τὸ ὄνομα, ἀκούει· ἐπεὶ μυστηριώδης ἡ γέννησις αὐτῆς. τινὲς δὲ τὰ Κύθρηα ἀπ' αὐτῆς, ὅτι γεννηθεῖσα, ἐκεῖ ἐκρύπτετο. τὴν δὲ Κυθέρειαν νοοῦσι τινὲς, ὡς κρυψίποdon· διὸ καὶ σκο- τίας Ἀφροδίτης ἐν Φαιστῷ ἱερὸν εἶναι Φασι.

Κυκεών, ἢ πόσις. ἀπὸ τοῦ χύεσθαι χυκεών τις ὢν, πό- 50 μα κατασκευασθῆν, παυστικὸν δίψης. ἔστι δὲ δίψους ἱάμα ὁ κυκεών, ἐκ διφόρων εἰδῶν σκευαζόμενος.

Κυκυνᾶ, ἀπὸ τοῦ κυκῶ τὸ ταρασσῶ· ἐὰν δὲ κυκυνᾶ, πλεονασμῶ τοῦ ρ.

Κύνος, ὄνομα ἐστὶν εἰδικόν· τὸ γὰρ γένος ἐστὶ, τὸ τε

544 ὄρνις καὶ τὸ πετηνόν· ὁ γὰρ ποιητὴς πάντοτε τὰ γενι-
κὰ προτάσσει, καὶ οὕτω τὰ εἰδικά· γίνεται δὲ παρὰ τὸ
κλώ τὸ Φωνῶ· κρητικὸν γὰρ ἔστι τὸ ζῶον, ὡς καὶ
ἡ χήν. ἐκ τοῦ κλώ οὖν, παράγωγον κλύω· καὶ ἐξ αὐ-
τοῦ ὄνομα ῥηματικόν, κλύος· καὶ ὑπερθέσει καὶ μετα-
θέσει τοῦ λ εἰς ν, κύκνος. ἢ παρὰ τὸ κύκλος. ἔστι καὶ
εἶδος πλοίου. ὀνομάζεται δὲ, ὅτι κύκνους ἔχει ἐντετυ-
πωμένους ἐπὶ τῆς πλώρας.

Κύκλωπες] Κύκλωπες δ' ἔσαν οὖνομ' ἐπώνυμοι, οὕνεκ'
ἂρ' αὐτοῖς Κυκλοτερὴς ὀφθαλμοῦς εἰς ἐνέκειτο μετώ-
πῳ· — κυκλώπες· καὶ κατὰ συγχοπὴν, κύκλωπες. καὶ
10 Κυκλώπειον ὄρος ἐν Λιβύῃ. παρὰ τὸ κύκλος, καὶ τὸ
ὦψ· ἢ παρὰ τὸ κυκλοτερὴ ὦπα ἔχειν.

Κύκλω, ἐπίβρημα τοπικόν. παρὰ τὸ κυλίω, γίνεται κύλος
καὶ κύκλος. ἔχει δὲ τὸ ἰ προσγεγραμμένον, ὡς ἀπὸ δο-
τικῆς. τὸ μέντοι πόρρω, καὶ ἔξω, καὶ ἄφνω, οὐ παρὰ
δοτικῆς· διὸ οὐδὲ προσγεγραμμένον ἔχει τὸ ἰ. ἢ ἔστι
ῥῆμα κλώ· ἐξ οὗ μονοσύλλαβον ὄνομα, κλός· καὶ ἐπει-
δὴ οὐδὲν εἰς ος λήγει μονοσύλλαβον, διπλασιασμὸν ἀνα-
δεξάμενον, ἐγένετο κύκλος, ὡς παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλά-
ζω ἐγένετο θός καὶ τηθή. ἢ κύκλος λέγεται ὁ εὐκύλι-
στος. τὸ δὲ κύκλα, ὃ σημαίνει τοὺς τροχοὺς, κατὰ μετα-
20 πλάσμων ἐγένετο ἀπὸ τοῦ κύκλους, κύκλα, ὡς ταρσοὺς
ταρσά. ὁ δὲ τοιοῦτος μεταπλάσμος, Φυλακτικός ἐστὶ
τῶν τόνων. εἰς τὸ κέλευθος.

Κυκλήσομεν] — κυκλήσομεν ἐνθάδε πάντας, Ἰλιάδος ἡ,
ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἀμαξῶν ἄξομεν· ἀπὸ τοῦ κυκλῶ κυκλήσω.
κύκλα γὰρ οἱ τροχοί.

Κυλίω] παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, ἀλίω καλίω καὶ κυλίω.
ἢ παρὰ τὸ κινῶ κινίω καὶ κυλίω. ἐξ αὐτοῦ τὸ κυλινδῶ
βαρύτονον.

30 Κυλίστανος, πόλις Ἰταλίας· Πάρθαξ δὲ τὸ πρῶτον ἐκα-
λεῖτο· διὰ δὲ τὸ τὸν Ἡρακλέα Φονεῦσαι δράκοντά τινα
ὑπερμεγέθη, καὶ κυλίσθηαι εἰς αὐτόν, Κυλίστανος
ἐκλήθη.

Κυλινδῶτρα, κυλίστρα· ἀπὸ τοῦ κυλινδῶ.

Κύλιξ, τὸ ποτήριον, κύκλιξ τίς ὢν, ἀπὸ τοῦ κυκλοειδὲς
εἶναι. ἢ παρὰ τὸ χύω, χύλιξ, καὶ κύλιξ.

Κυλίχνη, λεκανίδες καὶ τρύβλια, ἢ Φιάλαι. λέγεται δὲ
καὶ κυλίχνη, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ. καὶ κυλικνίδες
παρὰ Ἀθηναίοις αἱ πυλίδες. οἱ δὲ, οἱ λιβανωτοί· ἄλλοι,
40 ἀγγεῖα κεράμεια.

Κυλλήνιος, ὁ ἐν Κυλλήνῃ ὄρει τῆς Ἀρκαδίας. Κυλλήνη
δὲ Ἀρκαδίας, ἱερὸν Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος· καὶ ὑπ'
αὐτῷ πόλις ὀμώνυμος. ἢ ὁ ὕπνου δωρητικὸς, ὡς τὸ κυ-
λάδων ἔχων τὰς ἡνίας. — κυλάδες γὰρ συνεσταλμένου
τοῦ υ, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μέρη· ὅθεν καὶ τὸ
ταῦτα οἰδεῖν, κυλοιδιᾶν καλοῦσιν. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον.

Κυλλοποδίων] ὡς ἀπὸ τοῦ Οἰδίκους Οἰδίοπος γίνεται Οἰ-
διποδίων, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κυλλόπους κυλλόποδος, γίνε-
ται Κυλλοποδίων.

50 Κύκλοι οὐ δίδονται· — ὁ δὲ ποιητὴς, παρὰ τὸ κύλον· καὶ
Ἀττικῶς καὶ τῶν ἀκύλων καὶ τῶν βαλάνων· καὶ ἡ ἐτυ-
μολογία βοηθεῖ, ἀκύλους λέγει, κατὰ τροπὴν τοῦ χ
εἰς κ. πρὸς τὴν ἐτυμολογίαν, ἀφαιρέσει ὁ δῶκαμεν.

Κύκλαρος, ἵππος Καστορος· παρὰ τὸ κέκλειν, ὁ ταχύς.
Στησίχορος, τὸν μὲν Ἑρμῆν δεδωκέναι Φησί [τοῖς Διός-
κourois] Φλόγεον καὶ Ἄρταγον ὠκέα τέκνα Ποδάργης·
Ἦσαν δ', Εἰάλιθον καὶ Κύκλαρον.

545 Κύμα] κυῶ, κυήσω, κύμα, καὶ κύμα· παρὰ τὸ κύω, τὸ
κυόμενον. ἢ παρὰ τὸ κυῶ συζυγίας δευτέρας τῶν πε-
ρισπωμένων· καὶ ἡ χρῆσις, Δεινὸν δ' αἰφ' Ἀχιλλῆα
κυκώμενον ἴστατο κύμα· — καὶ ἔστι μακρὸν τὸ υ· τὰ

εἰς μα διτύλλαβα τῷ υ παραληγόμενα, συστήλλει αὐτὸ,
οἶον χύμα, πλύμα, θύμα. σεσημείωται τὸ κύμα· τὸ
γὰρ λύμα ποιητικῶς ἐκτείνεται. τὸ δὲ θύμα ἱστορεῖ
Ἀριστοκλῆς ἐν τῷ περὶ διαλέκτου, ἐκτεινόμενον. Κύ-
ματι κυφῷ, τῷ δίχῃ ἀνέμου ἐπαιρομένῳ, τῷ ἀψόφῳ, 10
καὶ μηδὲνα ἤχον ἀποτελοῦντι· ἀνευ γὰρ ἀνέμου τὸ
κύμα ἡρεμεῖ, μηδέπω ἀνέμου εὐκρινεὺς ὄντος.

Κύμη, πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ τινος Κύμης βασιλίδος, ἣτις
ἐπράτει τὸν τόπον. οἱ δὲ, ἀπὸ ἐγκύμονος γυναικὸς οὕτως
ὀνομάσθαι τὸν τόπον· οἱ δὲ, διὰ τὸ πολυκύματον αὐ-
τὴν εἶναι.

Κύμινδις, ὄρνεον, οἶονεὶ κρύμινδις· κρύπτει γὰρ ἐαυτῆς
τὴν κεφαλὴν, εἰς τὰς σήραγγας τῶν δένδρων καταδύ-
νουσα. ἢ διὰ τὴν τῆς Φωνῆς ὁμοιότητα ταύτης ἔτυχε
τῆς ὀνομασίας.

Κύμβαχος, σημαίνει τὸ ἄκρον τῆς περιεφαιλάας, ὡς
τὸ, Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἐγχεῖ ὀξύοντι· — ἐπὶ
δὲ τοῦ ἐπὶ κεφαλὴν πτώματος, ὡς τὸ, Κύμβαχος ἐν
κονίῃσιν ἐπὶ βρεγμόν τε καὶ ὤμους· — ἔπεσε δηλονότι.
κύμβαχος οὖν, τὸ σκεπάζον τὴν κεφαλὴν βρέγμα, τὸ
σκαμβόν, τὸ δέρμα, παρὰ τὸ κύφον, τουτέστι τὸ πε-
ριφερὲς καὶ περιαγές· κύμβη γὰρ ἡ κεφαλή· ὅθεν
κυμβητιάδων, κυρίως τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν. εἰς τὸ
κυβήβειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κατ' ἄκρον τῆς περιεφα-
λαίας, ὃ ἐμβάλλεται ὁ λόφος.

Κυμβεῖον, εἶδος ποτηρίου, παραπλήσιον τῷ σχήματι πλοῖω,
ὃ καλεῖται κύμβη.

Κύμβαλα, παρὰ τὸ κύφος, κύφαλά τινα ὄντα. καὶ κυμ-
βία, τὰ κύφα ἐκπώματα, διὰ τὸ περιφερῆ εἶναι· κύ-
φον δὲ τὸ κυρτοειδὲς καὶ περιφερές. καὶ κύμβαι, πλοῖα
περιφερῆ παρὰ Ῥωμαίοις.

Κυνέη, εἶδος περιεφαιλάας· κυρίως ἡ ἐκ κυνείου δέρμα-
τος κατασκευασθεῖσα. ἐκ τοῦ κύων κυνός, κύνειος, καὶ
κυνέα, ἀποβολὴ τοῦ ι. ἢ κυνέη, ἀπὸ τινος κυνός κα- 40
τασκευασθεῖσα πρῶτον.

Κυνικοὶ Φιλόσοφοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνῶν· ὅτι ἀναι-
δέστατοι ὑπῆρχον ὥσπερ καὶ οἱ κύνες· οὗτοι γὰρ ἡλεγ-
χόν τινα δημοσίᾳ, οὐ κατ' ἰδίαν· καὶ ὅτε ἥσθιον, ἢ
ἄλλο τι ἐπραττον, ἀναφανδὸν αὐτὸ ἐποίουν, ὡς οἱ
κύνες.

Κυνίζω, παρὰ τὸ κίω τὸ κινῶ, κινίζω καὶ κυνίζω· τὸ δὲ
κίω, παρὰ τὸ ἰω τὸ πορεύομαι.

Κυνόμυια, τουτέστιν ἀναιδής. ἐσχημάτισται τὸ ὄνομα ἐκ
δύο ἀναιδῶν τελείων, τοῦ τε κυνός, καὶ τῆς μυίας, διὰ
τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀναιδεύσεως· ὁ μὲν γὰρ, ἀναιδής· ἢ
δὲ, θρασεῖα.

Κυνίδαι, γένος ἱερὸν Ἀθηνησιν· ἀπὸ Κύνου ἢ Κυνίδου
ἥρωος.

Κυνῶπα, ὃ ἀναιδέστατε, ἀναιδὲς πρόσωπον ἔχων καὶ κυ-
νός. ἀπὸ τοῦ κύων κυνός, καὶ τοῦ ὦψ ὠπός, γίνεται
κυνῶπης, ὡς γλαυκῶπης. κλίνεται ἡ γενική εἰς ου·
καὶ ἡ κλητική εἰς α· καὶ τὸ θηλυκόν, κυνώπις κυνώ-
πιδος· καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν.

Κύντερον] παρὰ τὴν κυνός γενικήν γίνεται κυνότερον· 546
καὶ συγχοπῇ, κύντερον, τὸ χαλεπωτέρον, ὡς μέλαν
μελανότερον, καὶ μελάντερον. ἢ παρὰ τὸ κύνθω.

Κύπελλον, παρὰ τὸ κύφος· ἢ παρὰ τὸ κύπτω, τὸ κεκυρ-
τωμένον καὶ περιφερές. ἐτυμολογεῖται κύπελλον τι ὄν,
παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, ἡγοῦν τὸν οἶνον· ὅθεν καὶ
κάπηλος, παρὰ τὸ χέειν τὸν πηλόν.

Κύπρος, παρὰ τὸ κυοφόρον καὶ λιπαρὰν γῆν ἔχειν.

Κύπτω] παρὰ τὸ γυῖον γύπτω, καὶ κύπτω.

10 Κυνοραϊστέων, κροτώνων, οἷον Φθειρῶν· βάλουσι γὰρ τοὺς κύνας, πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν.

Κύμβαλον] παρὰ τὸ κύπελον, κύπαλον καὶ κύμβαλον· ἢ παρὰ τὸ πεπονημένον Φωνὴν ἔχειν· κύμβαλον γὰρ ἐκ πεπονημένης Φωνῆς εἴληπται· αἱ δὲ πεπονημέναι Φωναὶ αὐταί, κυμ, καρ, κεν, ρε, κρι, κε, τρι, χθα.

Κύπρις, τὸ ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης· ὃ οὐκ ἐνόησαν οἱ πρὸ ἡμῶν τί σημαίνει· συμπλανηθέντες δὲ τῷ Ἡσιόδῳ, 20 ἔδοξαν ὅτι Κύπρις λέγεται, ὡς Φησὶν Ἡσίοδος, Κυπρογένεια, διὸ γεννᾶται περιλύτῳ ἐνὶ Κύπρῳ. ὥσπερ καὶ τὴν Φιλομειδῆ, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη. "Ομηρος δ' οὐκ ἐπέστησεν, ἀλλὰ τὴν μειδιάματα Φιλοῦσαν, οἷον ἱλαρὰν διὰ τὴν ἐγκειμένην αὐτῇ δύναμιν ἀπὸ τῆς συνουσίας. ὥσπερ γὰρ τὸ πῦρ ἡφαιστον λέγουσιν ὁμω- 30 νύμως τῷ εὐρόντι, οὕτω καὶ τὴν ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα συνουσίαν, ἡνίκα περὶ τῶν μνηστήρων λέγῃ, — καὶ ἐκλελάθοντ' Ἀφροδίτης, "Ην ἄρ' ὑπὸ μνηστήρσιν ἔχον, μίσγοντο δὲ λάθρη: — τὸ μὲν οὖν ἐπίθετον τὸ διὰ τοῦ

30 κύπρις σημαίνει, ἀπὸ τῆς παρ' αὐτὴν δυνάμεως Ὀμήρῳ παρελήφθη. ἔστιν οὖν κατὰ συγκοπὴν εἰρημένον, ἀπὸ τοῦ κύω, κυόπορις, ἢ τὸ κύειν πορίζουσα, τουτέστι παρέχουσα· ἴδιον γὰρ Ἀφροδίτης τοῦτο. οὐ γὰρ ἄλλως γυναῖκες κυίσκουσι χωρὶς τῆς ἀφροδισιακῆς συνηθείας. τὸ δὲ πλανῆσαν τὸν Ἡσίοδον καὶ τοὺς ἄλλους, 40 ἔστι τὸ ἐν θ' Ὀδυσσεύας λεγόμενον, "Η δ' ἄρα Κύπρον ἔκανε Φιλομειδῆς Ἀφροδίτη Ἐς Πάφον· ἐνθα δὲ οἱ τέμενος βωμὸς τε θυώεις: — οὐκ εἴτις ἐν τινι τόπῳ τετίμηται, κείθι καὶ γεγένηται· διὰ τοῦτο τῷ ἐπιθέτῳ

40 κοσμεῖται. οὐδέπω γοῦν Δήλιός Ἀπόλλων παρ' Ὀμήρῳ, οὐδὲ Πύθιος· καίτοιγε καὶ ἐκάτερον τῶν ἱερῶν οἶδε. διὸ Φησὶ ποτὲ μὲν, Δήλῳ δὴ ποτὲ τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ, Φοῖνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησε: — ποτὲ δὲ, Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφῆτορος ἐντὸς ἐέργει Φοῖβου Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσση: — οὐδ' ἐπεὶ Φησὶν, Ἴκετο εἰς Αἰγᾶς, ὅθι δὴ κλυτὰ δῶματ' ἔασι: — Αἰγαῖος ποτὲ ὁ Ποσειδῶν εἴρηται παρ' Ὀμήρῳ. Κυθήρεια δὲ καθ' Ὀμηρον οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθή- 50 ροις. οἶδε μὲν τὰ Κύθηρα· οὐκ ἀπὸ τούτου δὲ εἴρηται, ἀλλ' ἢ κευθόμενον ἔχουσα ἐν αὐτῇ τὸν πᾶσι τῆς ἐρω- 50 τικῆς Φιλίας ἐξηρητημένον ἱμάντα, οἷον τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσι τοῖς νέοις ἐφίησι. διὰ γὰρ τοῦ κευτοῦ ταῦτα πα- 50 ρέπεται· "Ενθ' ἐνὶ μὲν Φιλότῃς, ἐν δ' Ἰμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς Πάρφασις, ἢτ' ἐκλεψε νόον πύκα περ Φρο- 50 νέοντα: — καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη παραλογιζομένοις ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, ἢ ἀπαλλάξουσα τῷ ἴδιῳ μένει τοὺς ἐναντίους· οἱ γὰρ πιθόμενοι τοῖς νεωτέροις, Φασὶν ἀπὸ Ἀλαλκομενίου τινὸς εἰρησθαι. οὐδ' ὡς Ἐρατοσθένης πα- 547 ρήκουσεν Ὀμήρου εἰπόντος, Ἑρμείας ἀνάκητα: — ὅτι ἀπὸ Ἀνακῆσιος ὄρους, ἀλλ' ὁ μηδενὸς κακοῦ μετα- 547 δοτικός· ἐπειδὴ καὶ δοτὴρ ἑάων. πᾶν γοῦν ἀπὸ τῶν πα- 547 ρεπομένων τοῖς θεοῖς· καὶ γὰρ ἡ γλαυκῶπις, οὐκ ἀπὸ τοῦ, Ἡ τὰ κρηστινὰ γλαυκῶπιον ἵζει: — ἀλλ' ἀπὸ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καταπλή- 547 ξεως. καὶ τᾶλλα δὲ τῶν ἐπιθέτων ἐπιούσιν ἡμῖν πάρε- 547 στιν ὁρᾶν, οὐκ ἀπὸ τῶν ἱερῶν τόπων ὠνόμασται, ἀπὸ δὲ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ψυχικῶν· ἢ διὰ συμβεβηκὸς τῶν 547 περὶ τὸ σῶμα, ὡς λευκῶλενος Ἥρη, καὶ ἀργυρόπεζα Θέτις, καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων, καὶ ἀκερσευόμης· καὶ 547 πάλιν ἀπὸ πράξεων, ἐκατηβελέτης· Ἄρτεμις δὲ καὶ 547 ἀγροτέρη καὶ ἰοχέαιρα· καὶ πάντα τὰ παραπλήσια· 547 καὶ γὰρ, εἰ σπανίως, Ἑλικώνιον τὸν Ποσειδῶνα εἴρη- 547 κεν ἀπὸ Ἑλικῶνος, ὡς Ἀρίσταρχος βούλεται· ἐπεὶ ἡ 547 Βοιωτία ὅλη ἱερὰ Ποσειδῶνος· οὐ γὰρ ἀρέσκει ἀπὸ Ἑλι-

κῆς· ἐπεὶ Φησὶν, Οἱ δὲ τοι εἰς Ἑλίων τε καὶ Αἰγᾶς 547 δῶρ' ἀνάγουσιν: — Ἑλικῶν γὰρ ἂν εἶπε, συγχωροῦν- 547 τος τοῦ μέτρου. δύναται δὲ Ἑλικῶνιος λέγεσθαι διὰ τὸ 20 ἑλικᾶς καὶ περιφερεῖς εἶναι τὰς δῖνας τῆς θαλάσσης. 547 ἔτι δ' εἶπερ ἦν ἡ Κύπρις ἀπὸ τῆς Κύπρου, καθὼ ἐν 547 Κύπρῳ τιμᾶται, πολὺ μᾶλλον ἀπὸ τῆς Πάφου, ἐν ἣ 547 βωμὸς θυόεις αὐτῇ, Παφίη ἐλέγετο. ἀλλ' οὐδέποτε 547 Παφίην αὐτὴν εἶπεν Ὀμηρος, ὡς οἱ νεώτεροι. καὶ γὰρ 547 εἶποτε σπανίως ἐπίθετα ἐξενήνοχεν ἀπὸ τόπου, οὐδέ- 547 ποτε ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξ ἡρωϊκοῦ προσώπου, κατὰ τὸ 547 εἰκὸς αὐτῶν λέγων. Ἀχιλλεὺς μὲν γὰρ Θεσσαλὸς ὢν, 547 Φησί, Ζεῦ ἄνα Δωδωναίῃς Πελασγικέ: — καὶ Ἐκάβη, 547 Ἀλλ' εὐχου σύ γ' ἐπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι Ἰδαίῳ, 547 ὅστε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται: — εἰ γὰρ Ἰδῆ τῆς 30 547 Τροίας, οἰκείως ἢ Ἐκάβη ἐσχηκὲ παρωνομασμένον τὸν 547 Ἰδαῖον. ὁ δ' Ὀμηρος οὐκ ἂν εἶποι ἀπὸ τῆς Κύπρου τὸ 547 ἐπίθετον ἐξ ἴδιου προσώπου λέγων, — ὁ δὲ Κύπριν 547 ἐπώχετο νηλεὲς χαλκῷ.

Κύρῳ] τὰ διὰ τοῦ νρῷ ῥήματα, βαρυνόμενα μὲν, ἐκτεί- 547 νει τὸ υ· περιστώμενα δὲ, συστέλλει· κύρῳ, κυρῷ· Φύ- 547 ρῳ, Φυρῷ· πύρῳ, πυρῷ.

Κύριος, τῶν πρὸς τι ἐστίν· ἔχει δὲ πρὸς τὸν οἰκέτην.

Κύρβαντες, δαίμονες περὶ τὴν Ῥέαν, οἱ τὸν Δία φυλά- 547 ξαντες· βαίνειν γὰρ τὸ φυλάσσειν· οἷον, — ὃς Χρῦσθην 40 547 ἀμφιβέβηκας: — ἢ παρὰ τὸ κρύβειν Κρύβαντες καὶ 547 Κύρβαντες· ὅθεν καὶ κυρβασία, καὶ κρυβασία. ἐνιοὶ δὲ 547 τὸ τὴν κεφαλὴν καλύπτειν. ἄλλοι δὲ τὰς περινεφαλαίας 547 κυρβασίας Φασί.

Κύρβεις, αἱ τὰς τῶν θεῶν ἐορτὰς ἔχουσιν, ἦτοι ἀπὸ κα- 547 τασνευῆς· εἰσὶ γὰρ κυρβασταί· ἢ κύρβιες· ἐπεὶ τὰ τῶν 547 θεῶν ἀποκρυπτόμενα δεῖ εἶναι. Ἀσιληπιάδης δὲ ἀπὸ 547 Κύρβως τοῦ τὰς οὐσίας ὀρίσαντος, ὡς Φησὶ Φανίας ὁ 547 Ἐφέσιος. ἢ ἀπὸ τοῦ ταῦτα κυρωθῆναι τοῖς γράμμασιν. 50 547 Ἐρατοσθένης τριγώνους αὐτὰς Φησὶν εἶναι, οὐ τετρα- 547 γώνους· Ἀριστοφάνης δὲ ὁμοίως εἶναι τοῖς ἄξοσι· πλὴν 547 ὅτι οἱ μὲν ἄξονες, νόμους· αἱ δὲ κύρβεις, οὐτίας ἔχου- 547 σιν. ἀμφοτέρων δὲ τὸ κατασνεύασμα τριούτον. πλιν- 547 θεῖον μέγα ἀνδρόμηκες, ἡρμοσμένα ἔχον ζύλα τετρα- 547 γωνα τὰς πλευρὰς πλατείας ἔχοντα, καὶ γραμμάτων 547 πλήρεις· ἐκατέρωθεν δὲ δόνακας, ὥστε κινεῖσθαι καὶ 547 περιφέρεισθαι ὑπὸ τοῦ γράφοντος.

Κυρίσσει, κέρασι τύπτει καὶ μάχεται· κυρίως δὲ ἐπὶ 548 548 κριῶν. καὶ κυρίζοντες, κερατίζοντες, κέρασι πλήσ- 548 548 σοντες.

Κυρίβια, τὰ πίτυρα.

Κυρηβάσει, μαχήσεται. λέγεται μὲν ἀπὸ τῶν κριῶν· ἐλέ- 548 548 γετο τὸ τοιοῦτον καὶ κορύττειν, οἷον κερύττειν· καὶ 548 548 κυρηβάττειν. Ὄρος.

Κύρητα παρὰ Κνιδίοις ἢ Δημήτηρ· παρὰ τὸ κυρία εἶναι 548 548 τοῦ ζῆν. Ὄρος.

Κύριος, ἐκ τοῦ κύρος, ὃ σημαίνει τὴν ἐξουσίαν· ἐξ οὗ καὶ 10 548 548 ῥῆμα κυρῷ κυρώσω, τρίτης συζυγίας. ἐκίρωσε σημαίνει 548 548 τὸ ἐποίησεν αὐτὸν δεσπότην τοῦ πράγματος. ὅτε δὲ ἐστὶ 548 548 πρώτης συζυγίας, σημαίνει τὸ ἐπιτυχάνω· κυρῷ κυρή- 548 548 σω, ἐκύρησα· ἢ μετοχή, κυρήσας, καὶ κύρσας κατὰ 548 548 συγκοπὴν· οἷον, — μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας: — 548 548 αὐτὶ τοῦ μεγάλῳ ζῶν ἐπιτυχῶν. ἐστὶ καὶ βαρύτονον 548 548 κύρῳ, τὸ ἐπιτυχάνω· οὗ ὁ μέλλων, κυρῷ· Αἰολικῶς, 548 548 κύρσω· ὥσπερ ὄρω ὄρῳ, ὄρσω. πλεονάζει δὲ τὸ σ· οἱ 548 548 γὰρ Αἰολεῖς, βαρυντικοὶ ὄντες, οὐκ ἄλλο πλεονάζουσιν 20 548 548 ἀλλ' ἢ τὸ σ. πᾶς γὰρ βαρύτονος μέλλων πρὸ τοῦ ω 548 548 θέλει ἔχειν τὸ σ, ἢ δυνάμει, ὡς τύψω, λέξω· δυνάμει 548 548 γὰρ διαίρεθῆσεται εἰς πσ καὶ ησ· ἢ ἐνεργείᾳ, ὡς τὸ

ποιήσω. τοῦτο δὲ γίνεται, ἵνα μὴ εὐρεθῇ τὰ χαρακτη-
ριστικά τοῦ βαρυτόνου ἐνεστώτος. τούτεστι τὰ ἀμετά-
βολα, χαρακτηριστικά τοῦ βαρυτόνου μέλλοντος· καὶ
διὰ τοῦτο αἰεὶ ὁ μέλλων τῆς πέμπτης συζυγίας περισπώ-
μενος· καὶ πᾶς μέλλων ἐνεργητικὸς μὴ ἔχων τὸ σ, ἢ
δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ, περισπᾶσθαι θέλει· οἱ δὲ περι-
σπώμενοι μέλλοντες αἰεὶ βραχέα θέλουσι παραλήγε-
σθαι, χωρὶς τῶν Δωριέων· (οἱ γὰρ Δωριεῖς πάντας
τοὺς ὀριστικούς μέλλοντας περισπῶσιν) ὁ δὲ μετ' ὀλίγον
μέλλων ἐπενοήθη· ἐπεὶ δὲ ὁ παρωχημένος χρόνος εἰς
πολλὰ εὐρίσκεται καταμερισθεὶς, τούτου χάριν καὶ ὁ
μέλλων πρῶτος ὢν, εἰ ἄρα μετ' οὐ πολὺ μέλλει· εἰ ἄρα
μετ' ὀλίγον, ἐπενοήθη ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων.

30 Κύρον, τὸ ὄνομα, ἀπὸ τοῦ κυρεῖν, οἷον ἀπτόμενον καὶ
συγερειδόν· ὡς τὸ, Αἰέν ἐπ' αὐχένι κύρε Φαεινοῦ δου-
ρὸς ἀκικῇ· — τούτεστιν ἤγγισεν, ἐπέτυχεν.

40 Κυρτονεφέλη] ἐταίρα οὕτως ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ μέλαν ἔχειν
τὸ ἐφ' ἡβαιον· διὸ καὶ ἐν ταῖς συνουσίαις οὐκ ἀνεκαλύ-
πτετο. Ὄρος.

Κυρκάνη, ἡ ταραχὴ καὶ ὁ θόρυβος. εἴρηται παρὰ τοῖς
παλαιοῖς, παρὰ τὸ κυκῶ τὸ ταρασσῶ, κυκάνη· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Κύρμα, ἐπιτύχημα, εὔρεμα· παρὰ τὸ κύρω τὸ ἐπι-
τυγχάνω.

Κυρτός, ὀξύτόνος, τὸ ἐπίθετον· ἀπὸ τοῦ κύπτω, κυπτός·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ συμφώνου,
κυρτός, ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος· κύρτος δὲ βαρυτόνος,
50 εἶδος δικτύου ὡς πυρίδιον τὸ λεγόμενον κυρτάρα. κυρ-
τόν σημαίνει καὶ τὸ μετέωρον καὶ ὑψηλόν, ὡς τὸ ἐπὶ
τῷ κύματι Ἰλιάδος δ', — τὸ μὲν ἔπειτα Κυρτόν ἐὼν
κορυφούται, διογκοῦται, αὖξεται· ἀπὸ τοῦ κύειν εἰς
ὑψος, ἥτοι ἐπαύρεσθαι.

Κύστις, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸ οὖρον· σημαίνει δὲ καὶ τὸ
οὐροδόχον ἀγγεῖον, τὴν λεγομένην Φύσαν.

Κύταια, πόλις Σκυθίας. — δεῖ γὰρ τε Κυταίδος ἡθεα
549 γαίης· — καὶ Κύτα, πόλις Κολχίδος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα
Κυταίς τῆς Εὐρώπης.

Κύσθος, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ γίνεσθαι τὴν ὕψιν· ἢ ἀπὸ
τοῦ κεύθειν τὸ ἐντός.

Κυρία, σημαίνει τὴν προθεσμίαν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἐν
ἣ τοὺς ἀρχοντας ἐχειροτόνουν.

Κύφωνι, σημαίνει τῷ κυρτώματι. ἢ εὐθεῖα, κύφω· καὶ
ὡς παρώνυμον φυλάττει. γίνεται γὰρ παρὰ τὸ κύφος·
ὅπερ ἐστὶ σκεῦος ἐγγεγλυμμένον κοῖλον, τὸ λεγόμενον
10 σκαφίδιον. παρὰ τὸ κύπτω, κύφος. ὅθεν καὶ τὴν κεφα-
λήν τινες ἀπὸ τῆς κυφότητος ἐτυμολογοῦσι· τὸ γὰρ
περιφερὲς κυφόν λέγουσιν· ἀφ' οὗ καὶ κύμβιον τὸ
περιφερὲς ποτήριον ἥτοι κυφίδιον· καὶ ἀμφικύπελλον,
τὸ περίκυφον ἐκπάμα. Ὀμηρος, Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν·
— ἐπὶ κεφαλῇ, ἐπὶ τὸ κεκυρτωμένον μέρος.

Κύφελλα, τὰ νέφη, οἰοῦναι κρύφελα· ἀπὸ τοῦ κρύπτειν
τὴν σελήνην. ἢ κύφελλα, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὴν ἔλλην,
ἥγουν τὸν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην. ἢ τὰ κούφως
20 ἐλαυνόμενα. καὶ κύφελον, τὸ ποτήριον, ἀπὸ τοῦ κύφον,
ὃ σημαίνει τὸ βαθύ.

Κυφέλη, πλεκτόν ἀγγεῖον· (λέγεται δὲ καὶ τὸ κοῖλον
τοῦ ὠτίου, διὰ τὸ κύφον τε καὶ κογχοειδὲς καὶ τοῖς
ἀγγείοις εἰσέναι· καὶ κυφέλης ῥυπος, ὁ ἐν τῷ ὠτίῳ
φύομενος) καὶ σιτηρὰ ἀγγεῖα, καὶ τὰ κενὰ σμήνη.

Κύων, τὸ κάτω τῆς πόσθης συμπεφυκὸς τῷ δέρματι· πα-
ρὰ τὸ κεκυνῶσθαι καὶ ἀναδίδεσθαι ἢ συνδεῖσθαι. κύων
λέγεται ἐπὶ μὲν τοῦ ἀλόγου ζώου, παρὰ τὸ κυνεῖν καὶ
σαίνειν· ἢ παρὰ τὸ ὠκύς, (τὸ γὰρ ζῶον ταχύ ἐστίν)

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ὑπερβιβασμῷ, καὶ ἀναδύσει τοῦ τόνου. ἢ παρὰ τὸ ὀξύ 30
εἶναι τὸ ζῶον, κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων. ἢ παρὰ
τὸ κῖω τὸ κινῶ· κινοῦνται γὰρ οἱ δεσπόται ὑπὸ τῆς
ὕλακῆς αὐτοῦ. ἢ παρὰ τὸ κύω τὸ Φιλῶ κυνῶ· ἐξ αὐ-
τοῦ κύων· Φιλοδέσποτον γὰρ τὸ ζῶον, καὶ Φιλοτιμεῖται
πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ δεσπότας. τὸ δὲ κύω σημαίνει τρία·
τὸ Φιλῶ, τὸ προσκυνῶ, καὶ τὸ τίκτω. κύων δὲ ἐπὶ τοῦ
Φιλοσόφου, ὁ κυστὴν ὁμοία ποιῶν. ἐπὶ μὲν τοῦ ὕλακτι-
κοῦ ζώου, Ὡς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάνεσσι βε-
βῶσα· — ἐπὶ δὲ τῶν ἀναιδῶν, Ἐξελάαν ἐνθύνδε κύ-
νας κηρессиφορήτους· — καὶ ἐπὶ τῶν τετορνευμένων, 40
Χρῦσειοι δ' ἐκατέρωθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν· — καὶ
ἐπὶ τοῦ ἄστρου, Ὅντε κύν' Ὀρίωνος ἐτίκλυσιν καλέον-
ται· — καὶ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου, Δελφίνας τε κύνας
τε· — κύων, παρὰ τὸ συνεχῶς κύειν. κυνός· ὁ κανών,
δύο κανόνες εἰσὶν οἱ μαχόμενοι ἀλλήλοις. ὁ μὲν εἰς λέ-
γει, ὅτι τὰ εἰς αὐτὸν βαρυτόνα κατὰ διχρόνῳ παραλη-
γόμενα συνεσταλμένῳ φυλάττει τὸ ω ἐπὶ τῆς γενικῆς,
Ἀμφιτρύων Ἀμφιτρυῶνος. ὁ δὲ ἕτερος λέγει, Τὰ δὲ
κοινὰ τῷ γένει διὰ τοῦ ο κλίνεται. ἀπαιτοῦντος οὖν
τοῦ μὲν, τὸ ω· τοῦ δὲ, τὸ ο· συνεκλήπη τὸ ἀμφίβολον 50
καὶ ἐγένετο κυνός. ἢ μέντοι κλητικὴ εὔρηται διὰ τοῦ ο
μικροῦ, ὡς ἀπὸ τῆς τοῦ κύονος γενικῆς· Ἐξ αὐτοῦ νῦν
ἐφυγεν θάνατον κύων.

Κῶεα, κῶδια, στρώματα. μεταπέπλασται τὸ κῶας εἰς τὸ
κῶος, ὡς τὸ ὕδας εἰς τὸ ὕδος. Ἡσίодος, Γαῖαν ὕδει
φύρειν· — τὸ κῶος οὖν τοῦ κῶους, ὡς τὸ τεῖχος τοῦ
τείχους· ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, τὰ κῶεα καὶ ἡ
δοτικὴ, κῶεσσι.

Κῶδεια, ἡ τῆς μήκωνος κεφαλὴ, ἢ εἶδος βοτάνης· ἀπὸ
τοῦ τοὺς γενομένους αὐτῆς κωματώδεις φιλεῖν ποιεῖν. 550
κῶμα δὲ ὁ ὕπνος. ὅθεν κῶδιον, ἐφ' οὗ κοιμᾶμεθα. κῶ-
δεια σημαίνει καὶ τὸ σφαιρίον· καὶ κῶδιξ, ἀπὸ τῆς
ὁμοιότητος τῆς πρὸς τὴν κωδείαν. κῶδη, ὁ καρπὸς τῆς
μήκωνος.

Κῶδιον. Ἰστέον ὅτι τὸ κῶδιον καὶ στῶδιον, εὐλόγως ἔχει
τὸ ι· τὸ δὲ λαγῶδιον, παραλόγως. ἔστι γὰρ στοιᾶ
στοιᾶς· καὶ ἐπεὶ δὲ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς
τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχεται, ἐγένετο ἡ
παραγωγὴ διὰ τοῦ διον, στοῖδιον, ὡς γραφεῖον, γρα- 10
φείδιον· καὶ κατὰ ἑπτάσιν, στῶδιον· καὶ ἔχει τὸ ι. τὸ
δὲ κῶδιον σημαίνει τὸ τῶν προβάτων δέρμα, παρὰ τὸ
ἐπ' αὐτῶν κοιμᾶσθαι. παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι γίνε-
ται ὄνομα ρηματικόν, κῶς. Νικόχαρις Λημνία, Ἐπλέο-
μεν ὦ κῶρη ἐπὶ κῶς· — τοῦτο γίνεται κατὰ πλεονα-
σμὸν κῶας, ὡς ἀπὸ τοῦ ὡς ὠτός γίνεται ὡας· Κῶας
ἀγειν κριοῖο μεμαῶτας· — κλίνεται κῶατος· καὶ γίνε-
ται διὰ τοῦ ἰδίου ἢ παραγωγῇ, κωατίδιον· (ζῆται εἰς
τὸ ἀργυρίδιον) καὶ συγκοπῇ τοῦ ατ, γίνεται κῶδιον·
καὶ συναίρεσει, κῶδιον. τὸ δὲ λαγῶδιον, εἴτε ἀπὸ τοῦ 20
λαγῶος λαγωῦ γέγονεν, ὥφειλεν εἶναι χωρὶς τοῦ ι·
ἐπεὶ δὲ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύ-
που ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχεται, καὶ διὰ τοῦ ἰδίου γίνεται
ἡ παραγωγὴ. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ λαγῶος λα-
γωῦ γέγονε λαγῶδιον· καὶ ἔχει τὸ ἰῶτα κατὰ συνεκ-
δρομὴν τοῦ κῶδιον καὶ στῶδιον. συνεξέδραμε τούτοις καὶ
τὸ καλῶδιον.

Κῶθωνες] νῦν ὑβρίζοντες τὴν λέξιν ἔλεγον, ὅτι διὰ μέ-
θην οὕτως ἐκλήθη· κῶθων γὰρ εἶδος ποτηρίου.

Κωκυτός, σημαίνει δύο· τὸν θρήνον, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ
κωκύω· ὅθεν καὶ κωκύματα, τὰ πένθη τῶν στενα- 30
γμῶν· καὶ Κωκυτός, ὁ κατὰ ἄδην ποταμός, ἀπὸ τοῦ
τὰ ἄχῃ εἰς αὐτὸν χεῖσθαι, χωχυτός, χωχυτός· ὁ δὲ

κύτος, Φωνῆς ἐστὶ μίμημα. λέγει δὲ καὶ Ἀλίβαντα πάλιν τινὰ εἶναι ποταμὸν, ἀπὸ τοῦ ἅπαντα καταξηραίνειν, καὶ μὴδὲ λιβάδα ἔχειν.

Κωλὴν, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ κῶλον, ὃ σημαίνει τὸ ὀστοῦν· διὰ τὸ ἰσχυρὸν τοῦ ἀνδρός· στρατηγὸς γὰρ ἦν.

Κῶλα, κυρίως ἐπὶ τῶν μελοποιῶν· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πεζολόγων, κῶλοισι μὴ χρωμένων· καὶ ἰσόκωλα δὲ λέγουσιν οἱ λογογράφοι.

Κωλιάδος Ἀφροδίτης. Τυρρηνὸς νικήσαντος Ἀθηναίους, ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι. μία γυνὴ τῶν Τυρρηνῶν ἐφίλησεν ἕνα, καὶ ἔλαβεν αὐτόν· καὶ Φυγῶν, ἔκτισεν ἱερὸν Ἀφροδίτης κωλιάδος· ἀπὸ τοῦ λυθῆναι τὰ κῶλα. ἢ ἄλλου θύοντος ἤρπασε τὸ ὄρνεον τὸ κῶλον, καὶ ἐκεῖσε ἀπέθετο. ἐστὶ δὲ καὶ ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς· ἐξ οὗ τὸ, Κωλιάδος γενετυλίδος, Ἀριστοφάνης.

* Κωλύω, τὸ ἐμποδίζουμαι, οἶονεῖ τὰ κῶλα λύω.

Κωμάζειν, τὸ ποιῶς ὀρχεῖσθαι· ἐξ οὗ καὶ κῶμος εἶδος ὀρχήσεως· οἱ δὲ, μέλους. κῶμος ἐστὶ μεθύστηκός αὐλὸς ἐγχρονίζων οἶνοισι, καὶ κυμβάλοισι καὶ αὐλοῖς καταθέλων τοὺς δαιτυμόνας. κωμάζειν δὲ κυρίως, τὸ ἐπὶ τὸ κοιμᾶσθαι βαδίζειν. ἐκ τοῦ κῶμος, κωμάζω· κῶμος γὰρ ὁ κυρὸς ὁ ἀπὸ τῶν δείπνων πρὸς ὕπνον καλῶν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι· οὗ ὁ μέλλων, κᾶσω· ὅθεν καὶ κῶμη τὸ χωρίον, ἢ κοιμητηρία καὶ ἀνάπαυσις ζῶων τε καὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν ἀγρῶν.

551 Κῶμος, παρὰ τὸ αὐτὸ ῥήμα· ἐμφαίνει γὰρ τὸν ἀπὸ δείπνου καὶ μέθης ἐπὶ τὸ κοιμηθῆναι βαδίζειν κυρὸν· καὶ τὸ κωμάζειν τοὺς ἐρῶντας πρὸς τὰς ἐρωμένας· οἱ ἐπὶ τὸ συγκοιμᾶσθαι βαδίζουσι.

Κῶμα, ὁ ὕπνος, ἢ ληθώδης καταφορά. ἀπὸ τοῦ κοιμῶ κοιμήσω, γίνεται κοίμημα· συγκοπή, κοῖμα· καὶ τροπή τῆς οἱ εἰς ω, κῶμα. ἢ παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι· τοὺς γὰρ τόπους οἱ παλαιοὶ κῶμους ἐκάλουν· καὶ κῶμαι, ἐν αἷς ἐμελλον κοιμᾶσθαι. λέγεται καὶ κῶμη τὸ χωρίον, ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ· χῶμη καὶ κῶμη, ἢ χωρητική.

Κωμωδία, ζήτησις εἰς τὸ τραγωδία.

Κῶνειον] Καὶ τε σὺ κῶνειον βλαβείον τεκμαίρεο πῶμα Κεινόποτον, Νίκανδρος. ἐνθα τὸ κῶνειον παραπλήσιον ἐστὶ τῷ καυλῷ τῆς λαπάθης· τὰ δὲ φύλλα, σελίνω ἀγρίω. λέγεται δὲ καὶ ὑπόπικρος· καλεῖται δὲ καὶ ἐφήμερον, διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς ἀναιρέσεως. κῶνειον δὲ αὐτὸ καλοῦσι διὰ τὸν γινόμενον εἰλιγμὸν καὶ σκότον τοῖς πίνουσι· τὸ γὰρ στρέφαι κωνῆσαι ἔλεγον οἱ παλαιοί· ἢ παρὰ τὸ καίνειν καὶ κόπτειν· ἢ παρὰ τὸ κοίμημα.

Κωνῆσαι, κυρίως τὸ κέραμον πιστῶσαι· κωνᾶν γὰρ τὸ στρέφειν. καὶ τοὺς βείμηντας κῶνους λέγουσι· καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ταγηνισταῖς τὸ περιενεῖκειν κωνῆσαι λέγει.

Κῶνος, ἀντὶ τοῦ καὶ οἶνος, κατὰ συναλοιφήν· ὃ μετὰ τοῦ

ἰ γράφεται. Ἀριστοφάνης Βατράχοις, Κῶνον κεράννυ γλυκύτατον· — ἀντὶ τοῦ καὶ οἶνον. Ὡρος ὁ Μιλήσιος. Κῶος, σὺν τῷ ἰ γράφεται· ἐπειδὴ εὐρήται κατὰ διάστασιν. Καλλίμαχος, Τῷ Ἰνελον τὸ γράμμα τὸ Κῶιον· — 30 ἢ ὅτι τὰ εἰς ος κτητικὰ τῷ ἰ θέλει παραλήγεσθαι· χωρὶς τοῦ θηλυκός, ὁ τοῦ θήλεος· Λιβυκός, ὁ τῆς Λιβύης· ἄλκυός, ὁ τῆς θαλάσσης. ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, Ἡροδότειος, Θηβαῖνός, πατρώϊος· οὕτως οὖν καὶ Κῶος.

Κῶπη, ἢ τῶν ἐρετῶν· παρὰ τὸ κόπτειν τὸ ὕδωρ. λέγεται καὶ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ἢ κόπτειν δυνάμεθα. κόπτω κοπή· ἀναβιβασμῶ καὶ τροπῇ, κῶπη. ἐκ τοῦ κόπτω, κόπη· τῆς θέσει μακρᾶς, γενομένης φύσει, ὡς ἀπὸ τοῦ κολλῶ κωλύω. καὶ κωπήεντα ξίφη, μελάνδετα, σι- 40 δηρόεντα· ἢ μέλανας λαβὰς ἔχοντα· ἐστὶ γὰρ ἡ λαβὴ δεσμός τις τοῦ ξίφους.

Κῶνος] κῶνος ἐστὶ τὸ στροβιλοειδές, τὸ ἀπὸ πλατείας βάσεως εἰς ὀξὺ λήγον.

Κωρύκιον, εἴρηται εἰς τὸ Πλειστοῖο. ἐνταῦθα δὲ Κωρύκιον ἐστὶ τόπος Λυκίας, ἐν ᾧ διάφορος κρόκος γίνεται· ὅον, τοῦ δ' ἦτοι ἄνθος μὲν ὅσον πηχυῖον ὑπερθεῖν Χροῖῃ κωρυκίῳ Ἰνελον κρόκῳ ἐξεφαάνθη Καυλοῖσι διδύμοισι μετῆροιν· — ὅτι Φησὶν ἡ γῆ ἀνέδωκε βοτάνας ἐκ τοῦ 50 ἰχώρος τοῦ Προμηθέως ἥπατος, ὃν ἀφῆκεν ὁ αἰετὸς ἐσθίων αὐτοῦ τὸ ἥπαρ ἐν τῷ Καυκίῳ ὄρει. καὶ Ὀππιανὸς ἐν τρίτῳ Ἀλιευτικῶν, Πανὶ δὲ Κωρυκίῳ βυθίην παρακᾶτθεο τέχνην Παιδί τεῶ.

Κωρύκιον σπήλαιον ἐν Σικελίᾳ ἀκρωτήριον.

Κωτίλλων, πανούργως κολακεύων καὶ λέγων, ἀπὸ τινος ὀρνέου χελιδῶν καλουμένου· ἀφ' οὗ καὶ οἱ πολλὰ λαλοῦντες καὶ κολακεύοντες κωτίλλοι λέγονται.

Κωφός, παρὰ τὸ κενόφθαι καὶ ἀφαιρεῖσθαι τὴν ὅπα ἐν 552 τῷ ἀκούειν· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλάλου τὸ αὐτό. ἢ παρὰ τὸ ἐκκενόφθαι τὴν ὅπα, κενόπος τις ὢν, ὁ μῆτε φθεγγόμενος, μῆτε ἀκούων. τὸ ἔτυμον τῆς λέξεως ἀρμόζει αὐτῷ. οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν ταῖς γλώσσαις Ἡροδότου. ὅτι δὲ κωφός καὶ ὁ μὴ φθεγγόμενος, μαρτυρεῖται. ὁ αὐτὸς λέγεται ἐκ παραλλήλου εἶναι τὸ, Καὶ κωφοῦ ξυνίημι, καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω· — δύναται διαφέρειν. καὶ κωφὸν μὲν, τὸν κενὸν ὁπός, ὁ παντελῶς κενόπος· 10 οὐ λαλέοντος δὲ, τὸν δυνάμενον λαλεῖν, οὐ λαλοῦντα δὲ.

Κοπτός, πόλις Αἰγύπτου, εἰς ἣν Φασὶ τὴν Ἰσιν ἀφικομένην, τὸν Ὀσιριν τὸν υἱὸν ἀναζητεῖν· μαθούσαν δὲ αὐτὸν διεσπαράχθαι, τὴν κόμην τὴν ἐαυτῆς ἐκκόψαι· παρ' ὃ καὶ Κοπτός ἀνόμασται ἡ πόλις. ἐδείκνυτο δὲ καὶ ὁ πλέκαμος τοῖς ἐπίδημοῦσιν αὐτόθι, ἀπιστόν τι τριχῶν πλήθος, ὅσον ἐξ ἀνθρώπου κεφαλῆς εἰκάσαι.

Κλητῆρες] ἄνδρες ἦσαν δι' ὧν τὰς δίκας προκαλοῦνται οἱ 20 δικαζόμενοι· καὶ κλητεύσεις, τὸ μαρτυρήσεις· ἔδει γὰρ παρεῖναι τινὰς ὥσπερ μάρτυρας τῆς προσκλήσεως· ἵνα μὴ ἀπρόκλητοι αἱ δίκαι εἰς τὰ δικαστήρια εἰσάγωνται, μὴδὲ ἐκλείπη τὴν δίκην ὁ κατηγορούμενος.

Λ.

552 Λάμβδα τὸ στοιχεῖον, οἶονεῖ λάβα τι ὄν· παρὰ τὸ λείως βαίνειν ἐν τοῖς μέτροις, καὶ ἀσθενές εἶναι πρὸς τὸ μηκύνειν τὰς συλλαβάς.

30 Λάας, σημαίνει δύο, τὸ κύριον ὄνομα, καὶ τὸ προσηγορικόν, τουτέστι τὸν λῖθον· διαφέρει δὲ κατὰ δύο τρόπους, κατὰ χρόνον καὶ κατὰ κλίσιν. πῶς οὖν; τὸ μὲν κύριον Λάας, μακρὸν ἔχει τὸ α· τὸ δὲ προσηγορικόν,

βραχύ. καὶ τὸ μὲν κύριον, ἰσοσυλλάβως κλίνεται· ἀποβολῇ γὰρ τοῦ σ ποιεῖ τὴν γενικήν· οἶον, ὁ Λάας τοῦ Λάα· τὸ δὲ προσηγορικόν, περιττοσυλλάβως· οἶον, λάας λάαος. καὶ ἐπεὶ τὸ κύριον μακροκατάλητον καὶ δισύλλαβόν ἐστι καὶ πάντα φυλάττει τὰ τοῦ κανόνος, ὥσπερ τὸ Αἶας, διατὶ οὐκ ἐκλίθη διὰ τοῦ ντ; ἐπειδὴ κωνῶν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ συνηρημένα τὴν τῶν ἐντελῶν 40

Φυλάττει κλίσιν· καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ λάας τοῦ προσηγο-
ρικοῦ γίνεται τὸ κύριον· καὶ γὰρ ἐκεῖνος λιθογλύφος
ἦν· διὰ τοῦτο ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ προσηγορικοῦ κέλι-
ται τὸ κύριον. ἐκ γοῦν τῆς λάας γενικῆς γίνεται εὐ-
θεῖα, ἐτέρα, λάας· καὶ κλίνεται λαάου, ὥςπερ Καπ-
πάδοξ Καππάδοκος, ὁ Καππάδοκος τοῦ Καππαδόκου·
τὸ γὰρ Καππαδόκης, μεταπλασμός· καὶ ὁ Θεολόγος,
Τοὺς ἐμούς Καππαδόκας Φησί. καὶ ὥςπερ Μενέλαος
Μενέλας, καὶ Πτερέλαος Πτερέλας, οὕτως ἀπὸ τῆς
50 λάας εὐθείας γίνεται λάας κράσει τοῦ αὐο εἰς α μα-
κρόν· καὶ κλίνεται λαου. καὶ ἐπεὶ τὴν κλίσιν τοῦ ἐντε-
λοῦς ἐφύλαξε, διατί καὶ μὴ τὴν κατάληξιν αὐτοῦ;
ἐπειδὴ τὸ ὄνομα Δωρικόν ἐστίν· οἱ δὲ Δωριεῖς εἰς α
περατοῦσι τὴν γενικὴν, τοῦ Παπία καὶ τοῦ Ἑρμεία.
καὶ πάλιν ἐκ τῆς λάας τρισυλλαβίου γενικῆς γίνεται
τρίτη κράσει τῶν δύο αα εἰς α μακρόν, λαός· καὶ
Ἄσπερος Ἰλιάδος μ', Λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς: — τούτέστιν,
555 ὑπὸ τῆς τοῦ λίθου Φορᾶς. αὕτη πάλιν ἡ λαός γενικὴ
μετάγεται εἰς εὐθεῖαν· καὶ κινωμένη, γίνεται Λᾶς,
καὶ κλίνεται Λᾶ· σημαίνει δὲ τοῦτο καὶ ποταμὸν, καὶ
πόλιν, καὶ λίθον.

* Λάβευ, ἀντὶ τοῦ λάβου, δέχου· ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν.
Λαός, οἱ ὄχλοι. λαῖες κατὰ διάλεκτον οἱ λίθοι λέγονται.
Ζῆτει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ Λεξικῷ τῆς α Ἰλιάδος· Προ-
μηθεὺς παῖς Δευκαλίων γινόμενος: —

Λαός, ὄνομα ἀρσενικόν, εἶδους παραγώγου ῥηματικόν·
10 εἶδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι περιληπτικόν.
γίνεται παρὰ τὸ λαλῶ, λαλός καὶ λαός. ἡ παρὰ τὸ
λάας, ὃ σημαίνει λίθον, ἡ γενικὴ, λάας· καὶ κράσει,
λαός· καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν, καὶ ὀξύνε-
ται. διατί; αἱ γὰρ γενικαὶ μεταγόμεναι εἰς εὐθεῖαν,
πολλὰκις ἀμείβουσι τοὺς τόνους· οἶον, υἱς υἴος, υἴος
υἱοῦ. οὕτως οὖν καὶ λάας λάας λαός λαός. καὶ ἄλλως.
τὰ εἰς ος λήγοντα κατὰ μόνον γενεὴν μακρὰ παραληγόμε-
να προπερισπᾶται· ὅσα δὲ μὴ κύρια, μηδὲ ἔχοντα

20 οὐδέτερου παρασχηματισμὸν, ὀξύνεται· οἶον λαός, κριός·
τὸ δὲ πρᾶος καὶ Χῖος οὐκ εἰσὶ προσηγορικά. τὸ δὲ λάας
τὸ προσηγορικόν, καὶ τὸ μέγας τὸ ἐπίθετον, συστήλλει
τὸ α· σσημειώται γὰρ τὸ μέγας λάας. τὰ δὲ κύρια
ἰσοσυλλαβίως κλίνεται, καὶ ἔχει τὸ α μακρόν· οἶον, ὁ
Μέγας τοῦ Μέγα, ὁ Λάας τοῦ Λάα. τὸ δὲ λάας τὸ
προσηγορικόν, καὶ τὸ μέγας τὸ ἐπίθετον, διὰ κατάρου
τοῦ ος κλίνεται· ἐναλλάξαντα γὰρ κατὰ τὸν τόνον,
ἐνῆλλαξαν καὶ κατὰ τὴν κλίσιν· οἶον, ὁ λάας τοῦ
λάας, ὁ μέγας τοῦ μέγατος· ἡ γὰρ μεγάλου γενικὴ
30 ἑτεροκλιτός ἐστιν, ὡς ἀπὸ τῆς μεγάλης εὐθείας. ἐξέ-
λειψε δὲ πάλιν ἡ μέγας εὐθεῖα· ἐπειδὴ γὰρ τὰ διὰ
τοῦ αλος ὑπὲρ δύο συλλαβίας ὀξύνεται, ὡς τὸ ὀμφαλός,
Ἰταλός· ἡ προπαροξύνεται, ὡς τὸ κεκρύφαλος, Ἀττα-
λος· τὸ μέγας μόνον παροξυνόμενον, διὰ τὸ ἀχαρ-
κτῆριστον τοῦ τόνου ἐξέλειψεν. ὅτι δὲ παροξύνεται τὸ
μεγάλος, δείκνυται ἐκ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν·
οἱ μεγάλοι γὰρ Φαμέν. διὰ τοῦτο κλίνεται ἑτεροκλιτῶς·
οἶον, ὁ μέγας τοῦ μεγάλου. τὸ μέντοι μέγας τὸ ἐπίθε-
τον συστήλλει τὸ α, ὡς ἔχει καὶ τὸ οὐδέτερον τὸ μέγα.

40 καὶ τὰ εἰς ς λήγοντα μετὰ διχρόνου, ἀποβολῇ τοῦ ς
τὸ οὐδέτερον ποιοῦντα, συνεσταλμένον ἔχει τὸ δίχρο-
νον. τὸ δὲ λάας τὸ προσηγορικόν ἔχει ὁμοίως βραχὺ
τὸ α, δι' αἰτίαν τοιαύτην. τὰ εἰς ας κατὰ ὀνόματα
δισύλλαβα ἀρσενικά οὐδέποτε εἰσὶ προσηγορικά· ἀλλ'
ἢ κύρια, ὡς τὸ Θόας, Δρύας· ἢ ἐθνικά, ὡς τὸ Ἰάας
Ἰαντος· (Ἰαντες γὰρ λέγονται οἱ κατοικοῦντες τὴν
Βοιωτίαν) ἢ ἐπίθετα, ὡς τὸ εὐας εὐαντος· ἐστὶ δὲ

ἐπίθετον τοῦ Διονύσου. ἐπειδὴ οὖν τὸ λάας προσηγορι-
κόν ἐστίν, ὡς διήλλαξε περὶ τὸ σημαίνον, διήλλαξε
καὶ περὶ τὸν χρόνον. τὸ δὲ λαός, μακρόν ἔχει τὸ α· ἢ
ὅτι ἀπὸ κράσεως, ἢ ὅτι κράσει· ἢ τὰ εἰς ος ὀξύτονα 50
ἀρσενικά δισύλλαβα κατὰ διχρόνον παραληγόμενα,
ἐκτείνει αὐτὸ, οἶον ναός, λαός, κριός, ἰός, βίος. ἐνθεν
καὶ ὁμαδος εἴρηται τὸ πλήθος, οἶον ὁμαυδός τις ὢν.
ἄλλοι δὲ παρὰ τοὺς λίθους.

Λάβρος, ὁ ἀδηφάγος. ἐκ τοῦ βορά (ὃ σημαίνει τὴν τρο-
φήν) καὶ τοῦ λα ἐπιτατικῷ μορίου. ἐστὶ δὲ καὶ ἀπὸ
τοῦ βορέας, ὃ σημαίνει τὸν ἄνεμον, ὡς τὸ, Λάβρος
ἐπαιγίζων: — σφοδρὸς ἐπικαταπνέων. ἡ παρὰ τὸ λα 554
καὶ τὸ βῶ τὸ βαίνω.

Λάβραξ] ἐκ τοῦ βορά γίνεται λάβρος· καὶ συγκοπῇ, λά-
βρος· καὶ λάβραξ παρώνυμον, ὡς λίθος λίθαξ. ἐστὶν
οὖν παρὰ τὸ λάβρος ἐσθλὴν· ἀδηφάγον γὰρ ἐστὶ τὸ
ζῶον, ὡς ἱστορεῖ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς Ἀλιευτικοῖς.

* Λαβρόσσυτος, ὁρμικός· ἀπὸ τοῦ σέω καὶ λάβρος.

Λαβραγόρη, προπετὴ ἐν τῷ λέγειν, οἶον λάβρον καὶ
θρασύν.

Λαβή, ἀφορμή, μέμψις.

Λαγρόν, ὡς λαγρόν· ἐκνεκένωται γὰρ αὐτοῦ τὸ πάχος
εἰς πλάτος· καὶ λιανθέν, ἀσθενέστερον γίνεται· παρὰ
τὸ πλήγω.

Λαγγών, ὁ εὐθέως λαυθάνων τοῦ ἀγῶνος καὶ φόβου.

Λαγαρία, πόλις Ἰταλίας· ἀπὸ Λαγάριδος τινὸς νομέως.

Λάγυνος, ἡ πάνυ δεκτικὴ· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ
τὸ γῶ τὸ χωρῶ.

Λαγνεία, λαγνεία τις οὔσα· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ 20
τὴν γυναῖκα.

Λαγός, παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ ὡς ὠτός Δωρι-
κῶς γίνεται, ὃ μεγάλα ὠτα ἔχων. ἡ παρὰ τὸ λάειν,
ὃ ἐστὶ βλέπειν· λέγεται γὰρ μὴ μύειν κοιμώμενος. ἐκ
τοῦ λαγός, γίνεται λαγῶς τὸ ἐπίθετον· καὶ λαγῶα
κρέα.

* Λαγώδιον, μικρὸς λαγός, ὑποκοριστικῶς.

Λαβύρινθος, ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ ἐστὶν ὄρος, ἐν ᾧ ἐστὶ
σπηλαιὸν ἀντρώδες, δύσκολον περὶ τὴν κάθοδον, καὶ
δυσχερὲς περὶ τὴν ἀνοδὸν· ἐν ᾧ λέγεται ὁ Μινώταυρος
ἐμβληθῆναι. ἐπεὶ οὖν δυσχερὲς τὸ ἐκβῆναι τὰς Λαβυ- 30
ρίνθους, λαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἀφύκτων λόγων, οὓς
οὐδεὶς δύναται ἐκφυγεῖν.

Λαδρέοντι] παρὰ τὸ λα καὶ τὸ βέω, λαρέοντι, μεγάλως
ρέοντι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ.

Λαερτιάδης, πατρωνυμικόν ἐκ τοῦ Λαέρτιος. τὰ γὰρ εἰς
ος ὀνόματα, εἰ μὲν κατὰ, διὰ τοῦ ἀδης ποιοῦσι τὸ
πατρωνυμικόν· οἶον, Νηληϊός, Νηληϊάδης· Θυέστιος,
Θυεστιάδης· εἰ δὲ μὴ κατὰ, διὰ τοῦ ἰδης, Κρόνος,
Κρονιάδης· Λαγός, Λαγιάδης. Ἰστέον ὅτι οὐ ποιοῦσιν 40
ἀπὸ προσηγορικοῦ πατρωνυμικά· τὰ γὰρ προσηγορικά
κοινὰ εἰσι καὶ κατὰ πολλῶν λέγονται. εἰ οὖν ἄνθρωπος
ἀνθρωπίδης εἶπωμεν, ἐδηλώσαμεν τινὰ ἐκ πολλῶν γε-
γενῆσθαι· ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. μόνον δὲ λέγουσι γεγε-
νησθαι τὸν Πᾶνα ἐκ πολλῶν· ὅθεν καὶ αὐτὴν εἴληφε
τὴν ονομασίαν.

Λαέρτιος] ὥςπερ δὲ λέγεται Βούστις, οὕτω καὶ Λαέρτις
Λαέρτιος· παρὰ τὸ δύνασθαι λαῶς ἀεργάζειν, ἡγοῦν
κουφίζειν λίθους.

Λαίγγες] παρὰ τὴν λαός γενικὴν γίνεται λαίγξ· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ γ, λαίγξ· κλίνεται λαίγγος· ὥςπερ 50
καὶ παρὰ τὸ ψῆφος γίνεται ψῆφιξ, καὶ ψᾶφιξ, καὶ
ψᾶφιγξ.

Λάζετο] — λάζετο δ' ἔγχος: — ἐκράτει. ἐκ τοῦ λήβω

τὸ λαμβάνω, ὁ δεύτερος ἀρίστος, ἔλαβον· ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα λαβάω· καὶ συγκοπῇ, λάω· λάωμαι, ἐλαζόμην, ἐλάζου, ἐλάζετο· καὶ συναρχομένως, λάζετο.

555 Λάβιος, κρήνη περὶ τὴν Οἶτην· ἥτις οὕτως ὠνόμασται, διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα πίνοντα ἐξ αὐτῆς, ἐπιλαθέσθαι τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν.

Λαθινηδής, παρὰ τὸ κῆδω (ὅθεν κηδομαι τὸ λυποῦμαι) μετὰ τοῦ λήθω γίνεται, ὁ ἄλυπος. ὁξύνεται δὲ, ὅτι παρὰ ῥῆμα ἐστὶ βαρύτερον τὸ λήθω, κῆδω. εἰ γὰρ ἦν παρὰ τὸ κῆδος, ἐβαρύνετο ἂν, ὡς παρὰ τὸ μήκος εὐμηνος. — λαθινηδέα μαζόνι. — τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν πάντων. Ἰλιάδος χ'.

10 Λάκκος] ἀπὸ τοῦ λακίζω λακίσω, (ὃ σημαίνει τὸ διακόπτω) ὁ δεύτερος ἀρίστος, ἔλακον· καὶ ἐξ αὐτοῦ λάκκος πλεονασμῷ ἑτέρου κ. ἢ παρὰ τὸ λαχαίνω.

Λακαίρια, ὄνομα πόλεως· παρὰ τὸ λα καὶ τὸ ῥέειν, οἰονεῖ ἢ μεγάλως ἐπιρρέομένη.

* Λαικάστρια, ἢ πόρνη· ἀπὸ τοῦ λακιάζειν, τὸ ἐξαπατᾶν τοὺς προσιόντας.

Λακίνιον, ὄρος Κρότωνος· ἀπὸ ἥρωος Λακινίου ὠνόμασται. Λακινία πόλις, ἀπὸ τοῦ Λακίνος· ὅθεν καὶ τὸ νι ι.

Λάκτιν, σημαίνει ἢ λέξις σκυτάλην, τορύνην. Καλλίμαχος, Αὔθις ἀπαιτίζουσιν ἐκνῶν εὐεργέα λάκτιν.

20 Λαμπρός, παρὰ τὸ λάμπω· τοῦτο παρὰ τὸ λῖαν καὶ τὸ φῶ τὸ φαίνω· γίνεται λῖανφω· καὶ τροπῇ, λάμπω. ἐτυμολογεῖται δὲ λαμπρός, παρὰ τὸ λύειν τὴν πῆρσιν.

Λακεδαίμων ἀνὴρ, ἀπὸ τῆς πόλεως· καὶ ἡ Λακεδαίμων πόλις, λαχεδαίμων τίς οὐσα· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ θεοὶ πρῶτοι ἔλαχον καὶ ἐκληρώσαντο τὰς πόλεις.

30 Λακέρυζα κορώνη, Ἡσίοδος. ἐκ τοῦ κρῶ κρύζω, ὄνομα κρύζα· πλεονασμῷ τοῦ ε, κέρυζα· καὶ μετὰ τοῦ λα ἐπιτατικῷ μορίου, λακέρυζα, ἢ μεγάλως κράζουσα· ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα λακερύζω. τοῦ λακεῖν ἢ λέξις πεποιήται ἀπὸ τοῦ ἤχου.

Λαλῶ, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω, γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, λαλῶ· ἃ γὰρ τις θέλει, ταῦτα καὶ λαλεῖ. τὸ δὲ λῶ, σημαίνει τὸ ἀπολαύω· ἐξ οὗ καὶ λάρυγξ. ἐστὶ παράγωγος τοῦ λῶ, λάσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, λάσω. ὅθεν Εὐριπίδης, Τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους.

Λαλίδες, ἐπισχίσματα ἱματίου· παρὰ τὸ λακεῖν καὶ ψοφεῖν ἡρέμα ἐν τῷ σχίζεσθαι.

40 * Λακκοκαταπύγων, ὁ πόρνος, ἀπὸ τοῦ λάκκος καὶ πυγῇ ὁ πρωκτός.

Λαλία, παρὰ τὸ λῶ τὸ λαλῶ. ὁξύνεται· τὰ σημαίνοντα ἄθροισιν, ἢ περιεκτικὰ τινῶν προσηγοριῶν, ὁξύνεται· οἶον, ἀχυρμιά, πυρκαϊά.

Λάλαξ, ἀπὸ τοῦ λαλαγῇ τοῦ σημαίνοντος τὸν θόρυβον.

Λάλλα] ἐκ τοῦ λαλῶ γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα λάλη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, λάλλη. λάλληαι δὲ εἰσιν αἱ ψῆφοι αἱ παραθαλάσσιαι, αἱ ὑπὸ τῶν κυμάτων κινούμεναι καὶ ψόφον τινὰ ἀποτελοῦσαι.

50 Λάμια, θηρίον. ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμόν, λαίμια, λάμια. Λαμία, πόλις· οἱ μὲν, ἀπὸ Λαμίου τοῦ Ἡρακλέους ὀνομάζουσιν· οἱ δὲ, ἀπὸ γυναικὸς Λαμίας, ἥτις ἐβασίλευσε Τραχινίων. καὶ προσηγορικὸν καὶ σημαίνει τὰ χάσματα.

Λάμυρος, ὁ λάλος, ὁ στωμύλος· καὶ λαμυρία, ἢ στωμυλία, ἢ ἡ ἀλόγιστος ἀνδρεία· καὶ λαμυρόν, τὸ πολὺ καὶ ἄθροον· καὶ λαμυρῇν, τὴν θάλασσαν, οἶον πολλήν.

556 Λαμπετώ] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ εὐχω γίνεται εὐχέτης, καὶ

βάλλω βελέτης καὶ ἐκατηβελέτης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ λάμπω, λαμπετής· καὶ ἐκ τούτου λαμπετώ. ἐστὶ δὲ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· καὶ οἱ ποιηταὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας ἔθος ἔχουσι πλεονάζειν τὸ ο· καὶ γίνεται λαμπετόω· ἢ μετοχῇ, λαμπετόων λαμπετόωντος λαμπετόωντι.

Λάμψακος] — ὅτι τοῖς Λαμψακηνοῖς χρησμός ἐδόθη, ὅπου ἂν αὐτοῖς λάμψη, ἐκεῖ πόλιν κτίσει. ἀστραπῆς οὖν γενομένης, εἶδον τὸν τόπον, καὶ ἐκτίσαν τὴν πόλιν, Λάμψακον ταύτην προσαγορεύσαντες· καὶ τοὺς πολεμοῦντας αὐτοῖς βαρβάρους λόχον ποιήσαντας, διὰ τῆς ἀστραπῆς ἰδόντες, κατέκαυσαν.

Λάξ] ἀπὸ τοῦ λήγω ῥήματος, ὁ μέλλων, λήξω· λήξ καὶ λάξ, τὸ τῷ λήγοντι μέρει τοῦ ποδός (τουτέστι τῷ ἄκρῳ) πλήττειν. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος κ', Λάξ ποδὶ κινήσας· — εὐτόνως τῷ μεγάλῳ δακτύλῳ τοῦ ποδός, τοῦ κοίλου μέρους ἀψάμενος τοῦ Διομήδους ποδός, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἐπιφερομένων, — ὥτρυνέ τε νείκεσέ τ' αὐτὴν: 20 — ὁ Νέστωρ δηλονότι.

Λάξις, ὃ ἐστὶν οἰκοδόμημα αἵμασιᾶς· οἱ δὲ Ἀττικοί, λίθους ἐκλέγοντες, ἀνωκοδοῦναι.

Λαοδίη, ὄνομα κύριον· ἐκ τοῦ λαός καὶ τοῦ δῖη. τὰ δὲ εἰς ος ὀπταχῶς συντίθενται. ζῆτει εἰς τὸ θ.

Λαομεδοντιάδης] εἶδους τῶν παραγῶν πατρωνυμικοῦ. τὸ τι; ι· πᾶσα γενεὴ εἰς ος διὰ τοῦ ἰδης ποιεῖ τὸ πατρωνυμικόν· Λαομέδοντος, Λαομεδοντίδης· καὶ ὡς περ Τελαμών Τελαμώνος Τελαμωνίδης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, Τελαμωνιάδης· οὕτω καὶ Λαομέδων Λαομέδοντος 30 Λαομεδοντιάδης· ἢ κλητικῇ, ὡς Λαομέδων.

Λαοσσός τὸν Ἀμφιάραιον τὸν διὰ μαντικὴν σώζοντα τοὺς ἀνθρώπους. ἢ λαοσσός ἢ Ἀθηνα, καθὼ σώζει καὶ παρορμα τοὺς λαούς.

Λάπαθος, ἢ κενωτικὴ τῆς γαστρος βοτάνη· παρὰ τὸ λειαίνειν τὰ πάθη· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν καὶ τὸ πάθος, ἢ ἀπελαύνουσα τὸ πάθος. ἢ ἀπὸ τοῦ λαπάσσειν· ἐστὶ γὰρ τὸ λάχανον εὐθετον εἰς γαστέρα· ἀπαλύνει γάρ. οἱ δὲ Ἀττικοὶ λάπαθον λέγουσι τὰ ὀρύγματα τῶν θηρίων, ὅτι λανθάνει τοὺς θεωροῦντας· οἵτινες, μὴ 40 εἰδότες, ἔρχονται εἰς τὸ παθεῖν τι. καὶ ὑπολαπάξας, τὸ ὑποκυνώσας ὁμοίως.

Λαξευτήριον, παρὰ τὸ λάας (ὃ σημαίνει τὸν λίθον) καὶ τὸ ξύω, τὸ τοὺς λίθους ξύον· ἢ ξέω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ μετὰ τοῦ λα ἐπιτατικῷ, λαξεύω τὸ πάνυ ξέω· ὅθεν καὶ λαξευτήριον.

Λαπάρα, γίνεται ἐκ τοῦ λαπάζω, ὃ σημαίνει τὸ κενῶ· ὅθεν καὶ τὸ ἐξαλαπάξας· καὶ λαπάξαι, τὸ κενῶσαι· παρὰ τὸ λάπαθον τὴν βοτάνην, κενωτικὴν οὖσαν γαστρός· ὅθεν καὶ λάφουρα, ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς πόλεως. καὶ, Λάπτουτες γλώσσαις: — οἶον κενοῦντες καὶ 50 ἐξαντλοῦντες, Ἰλιάδος π'. καὶ οἶον ταῖς γλώσσαις προσκείμενοι τῷ ὕδατι. τί δὲ ἐστὶ λαπάρα; ὁ κενός τῶν ὀστέων τόπος, ὁ ὑποκάτω τῶν πλευρῶν κείμενος.

Λαπιδόρχας, ὁ μεγάλους ὄρχεις ἔχων.

Λαπίζειν, ἀλαζονεύεσθαι.

Λάρναξ, κυρίως ἢ διὰ λάραν (ὃ ἐστὶ λίθων) κατασκευασθεῖσα θήκη· ἢ παρὰ τὸ λῖαν ὑάσσεσθαι τὸν ἐκτιθέμενον. 557

Λάρισα πόλις, ἀπὸ Λαρίσσης τινὸς κληθεῖσα.

Λαρός τὸ ὄρνειον, τὸ ἀπολαυστικὸν ἔχον τὸν νοῦν, — λάρω ὄρνιθι ἐοικώς.

Λαρόν, τὸ ἡδὺ πόμα. παρὰ τὸ ἰλαρόν, ἰλαρόν· ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω, τὸ κατὰ γευσιν ἢ κατ' ὄψιν θελῆται. ἢ παρὰ τὸ λῖαν γέγονε. λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπαλαῦ·

- Ἡσιόδος, Βαίνου λαροῖς ποσίν: — ἐκ τούτου τὸ λαρινός. ἢ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν μετὰ τοῦ ρινός.
- 10 Λάρυγξ] παρὰ τὸ λαρύσσω λαρύξω, λάρυγξ· τὸ δὲ λαρύσσω, παρὰ τὸ λῶ τὸ ἀπολαύω· ἐξ οὗ καὶ τὸ λείων· διὰ γὰρ τοῦ λαιμοῦ καὶ τοῦ Φάρυγγος τὴν ἀπόλαυσιν ἔχομεν τῶν τροφῶν· ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ λαλῶ· καὶ γὰρ τρεῖς πόροι εἰσὶ τοῦ τραχήλου, λάρυγξ, Φάρυγξ, καὶ ὁ νωτιαῖος μυελός· λάρυγξ μὲν, δι' οὗ λαλοῦμεν καὶ ἀναπνέομεν· Φάρυγξ δὲ, δι' οὗ ἐσθίομεν καὶ πίνομεν· ὁ δὲ νωτιαῖος μυελός, δι' οὗτινος τὰ νεῦρα ἐκφύονται.
- Λαρυγγίζειν, εἰς τὸ λαχανίζειν.
- 20 Λάσιος, ὁ δασύς. ἐκ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ, καὶ τοῦ σεύω τὸ ὀρμῶ· ὀρθῶς γὰρ ὀρμῶνται δι' αὐτοῦ τὰ νοήματα· ἢ γὰρ θέρμη αἰτία τῆς ἐκφύσεως τῶν τριχῶν· νῦν δὲ περὶ τοῦ θερμοειδοῦς μέρους τῆς ψυχῆς φησὶν. ἀφ' οὗ λέγεται, Στήθεσσι λαίοισιν: — τουτέστι θερμοῖς· ἢ γὰρ θέρμη ἐν τοῖς δασέσι καὶ συνετοῖς τόποις. ὑπὸ γὰρ τὰ στήθεα κεῖται ἡ καρδιά, ἐν ᾗ ἐστὶ τὸ πυρῶδες ἢ ξηρῶδες καὶ θερμὸν καὶ μακρὸν τῆς ψυχῆς. λάσιοι οὖν, πολύτριχες ἢ συνετοί.
- Λάσανον, ἐφ' οὗ οἱ δασεῖς τόποι οἰζοῦσιν, ὡς, — λαισιήϊα τε πτερόεντα: — λάσεα δὲ, τὰ περὶ τὸν Φόρτον.
- 30 Λάσταυρος, παρὰ τὸ λᾶς· οἶδαμεν γὰρ τί σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.
- Λάταυρος, τὸ ἱμάτιον· ἀναλογεῖ γὰρ τῇ λαπίᾳ τῷ δέρματι.
- Λάτρις, ὁ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων· λάτρον γὰρ ὁ μισθός· ἢ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι. ἐστὶ δὲ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν.
- * Λατύπος, ὁ λατόμος, ἀπὸ τοῦ λᾶς καὶ τυπῶ.
- 40 Λατρεία, ἐκ τοῦ λατρεύω· τοῦτο, ἐκ τοῦ λάτρις, ὃ σημαίνει τὸν μισθὸν δουλόν· τοῦτο, ἐκ τοῦ λατρον, ὃ σημαίνει μισθόν· τοῦτο, ἐκ τοῦ τηρῶ τὸ βλέπω καὶ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ, λατήριον· καὶ συγχοπῇ, λάτρον, πρὸς ὃ ἀποβλέπει ὁ μισθωτός.
- Λαῦρα, ἢ πλατεῖα ῥύμη· οἶον, Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην: — παρὰ τὸ λίαν ἔχειν αὐραν· ἢ δι' ἧς ὁ λαὸς ῥεῖ εἰς τὴν ὁδόν. Λαῦρας, τὰς ὁδοὺς, ἢ τὰ ἀμφοδᾶ, ἢ τὰς πλατείας ῥύμας. ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτῶν τὸν λαὸν ὁρῶειν, τουτέστιν ὀρμᾶν.
- Λατῶς, ποταμός οὕτως ὠνόμασται, ἀπὸ τοῦ τὴν Λητῶ ἐκεῖ ἀποκυῆσαι.
- 50 Λαφύστιος, ὁ Διόνυσος· ἀπὸ τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ Λαφυστίου ὄρους.
- Λάσκω, σημαίνει τὸ λαλῶ. Εὐριπίδης, Τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους.
- Λάταξ] παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ στάζω στάξω στάξ· καὶ λάταξ, ἢ μεγάλη σταγὼν. Ἡσιόδος.
- 558 Λάχεια, σημαίνει τὴν καλῶς ἐσθλαμμένην γῆν· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν. ὡς ἀπὸ τοῦ χαίρω χαρεία, καὶ ἀνδῶ ἀνδεια, καὶ κρατῶ κράτεια, οὕτω καὶ τὸ λαχῶ λάχεια· τὰ γὰρ ἀπὸ ἐνεστώτος γινόμενα προπαροξύτονα, διὰ διφθόγγου γράφεται, μῆδω, Μῆδεια· θέρω, θέρεια.
- Λαχαίνειν, τὸ σκάπτειν· ἦτοι παρὰ τὸ λάχεια γίνεσθαι τὴν γῆν θρυπτομένην· ἢ παρὰ τὸ σφόδρα χαίνειν αὐτὴν σκαπτομένην. καὶ λαχων ἐντεῦθεν, παρὰ τὸ δεῖσθαι τοῦ σκάπτεσθαι. καὶ λάχεια νῆσος, ἀπὸ τοῦ σκάπτεσθαι, εἰς βάθος δύεσθαι· οἱ δὲ λέγουσιν αὐτὴν ἐλάχεια εἶναι, ὃ ἐστὶ ἀμικρᾶν· ἀλλ' ἐκ τοῦ περιεχομένου ἐλέγχονται· — πάρος λιμένος τεταλυσται: — πῶς γὰρ παρατέταται, μικρὰ οὕσα;
- 10 Λαχανίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ λαχῶνα συλλέγειν.
- Λαρυγγίζειν, τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύ-

σιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῷ λαρυγγί χρῆσθαι.

Λάχνη, ἢ τρίχωσις. ἐκ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ καὶ τοῦ ἔχω τὸ κρατῶ· γίνεται λαέχνη· καὶ κατὰ κράσιν, λάχνη, ἧς ἐστὶν ἔχεσθαι καὶ λαβέσθαι. ἢ τὸ πάνυ κεκρατημέ- 20 νον· ἢ γὰρ τρίχωσις εὐληπτος. παράγεται δὲ παρὰ τὸ λάζω τὸ κρατῶ· ὁ μέλλων, λάξω· καὶ ἐξ αὐτοῦ, λάχνη· οὐδὲν γὰρ εὐληπτότερον τῆς τριχός.

Λαχμῶ, τῷ δασεῖ τῶν ἐρίων· παρὰ τὸ λίαν ἔχεσθαι. Ἀντίμαχος δὲ τῶν ἵππων τὸν λακτισμόν· οἶον, — λαχμὸν δ' οὐ δείδειεν ἵππων: — Σέλευκος δὲ ἀξιοῖ διὰ τοῦ ν γράφεσθαι λάχνω, ὃ σημαίνει λάχνην.

Λαχόνη] ἐστὶ λάχοιμι λάχοις λάχοι. τοῦτο γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η Ἀττικῶς, λαχοίη· εἴτα προσθέσει τοῦ ς, λαχοίης· καὶ τροπῇ τοῦ ς εἰς ν, γίνεται τὸ 30 πρῶτον· καὶ ἀποβολῇ Αἰολικῇ τοῦ ι, λαχόνη.

Λαυκιανή, ὁ λαιμός· ἀπὸ τῆς ἀπολαύσεως.

Λαιμός, παρὰ τὸ λίαν μᾶν· ἢ παρὰ τὸ λάπτω, ὃ σημαίνει τὸ κατὰ δίψης φλέγομαι. ἢ παρὰ τὸ λάειν, ὃ ἐστὶν ἀπολαύειν. εἰς τὸ λῆμα.

Λαιδρός, ὁ θρασύς. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ δρῶ, τὸ πράττω.

Λαῖθαργος κύων, ὁ λαθραῖα δάκνων· ἐκ τοῦ λήθω.

Λαῖς, κᾶπρος ὁ λάγνος καὶ λάμυρος· παρὰ τὸ λα ἐπιτα- 40 τικόν, πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς ἐν τῷ μαιστροπός, ἀντὶ τοῦ μαστροπός.

Λαισιήϊα τε πτερόεντα, μικρὰ ἀσπίδιστῖα ὠμοβύρστια· ἐστὶ δὲ βαρβαρικὸν ὄπλον. γίνεται παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ σεύω τὸ ὀρμῶ. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ λαίᾳ βαστάζεσθαι· ἢ παρὰ τὸ λάσιον· ἀπὸ τοῦ ὠμαῖς βύρστιας περιβεβλησθαι.

Λαῖα χεῖρ, ἢ ἀριστερά· ἀπὸ τοῦ λελιάσθαι καὶ κεχωρίσθαι τῶν πράξεων.

Λαῖφος, λινοῦφες ἄρμενον· ἢ παρὰ τὸ λῶπος, λάφος καὶ λαῖφος, ὡς γλῶσσα γλάσσα. 50

Λαῖμμα, τὸ χάσμα, καὶ μέγα πέλαγος. ἢ τὸ οἶδημα τῆς θαλάσσης.

Λαίλαψ] παρὰ τὸ λάπτω λάψω λάψ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, λαίλαψ· ὁλοῖ δὲ τὴν σφοδρὰν καὶ ἐπιτεταμένην λαβρότητα τοῦ πνεύματος. τὸ δὲ λάπτω, ἐκ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ, καὶ σημαίνει τὸ λίαν ἄπτεσθαι.

Λέα, ἢ ἐν τοῖς ἰστίοις λίθος· ὅτι λίθους ἐξήρτουν.

Λεβηρίς, τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ γῆρας.

Λέβης, τὸ χέρνιβον, ἀπὸ τοῦ τὰς λιβάδας τῶν χειρῶν ὑποδέχεσθαι· ἢ ὁ χυτρόπορος, εἰς ὃν λείβεται καὶ ἐμβάλλεται τὸ ὕδωρ. σημαίνει δ'· ἐπὶ μὲν τοῦ παρ' ἡμῖν λεγομένου χέρνιβος, Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόω ἐπέχευε φέρουσα, Καλῇ χρυσεῇ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβη- 10 τος: — ἐπὶ δὲ τῆς λεκανῆς, Γρηῦς δὲ λέβητ' ἔλε παμφανόωντα· τῷ πόδας ἐξαπενίζοντο: — ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμῖν συνήθους, Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ: — ἐπὶ δὲ τῶν ἀναθεματικῶν, Αἰθωνας δὲ λέβητας εἰκόσι.

Λεγεών, τὸ στῖφος τὸ ἐκλεκτόν· ἀπὸ τοῦ λέγω τὸ συλλέγω. τὸ δὲ λέγω σημαίνει ἔξ· καὶ γίνεται παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. λέγω τὸ λαλῶ, ἐξ οὗ καὶ λόγος· λέγω τὸ μετρῶ, ἐξ οὗ καὶ ὠρολόγιον, τὸ τὰς ὥρας μετροῦν· λέγω τὸ κοιμῶμαι, ἐξ οὗ καὶ λέχος ἢ κοίτη· λέγω τὸ φροντίζω, ἐξ οὗ καὶ ἀλέγω· λέγω τὸ συλλέγω, ὡς τὸ, — ἐπὶ δὲ, ξύλα πολλὰ λέγοντο: — λέγω τὸ λαγχάνω, ἐξ οὗ καὶ ὁ μέσος παρακεῖμενος, λελογχα, ὡς τὸ, — 20 τιμὴν δὲ λελογχασιν ἴσα θεοῖσιν.

Λέγω, τὸ λε, ψιλόν· διατρί; τὰ διὰ τοῦ ἐγὼ ῥήματα διὰ

τοῦ ε ψιλῷ γράφεται, Φλέγω, Ψέγω· ἢ καὶ τὰ ἔχον-
τα τὸ ο ἐγκείμενον ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἔχουσι τὸ ε ἀν-
τιπαρκειμένον ἐν τοῖς ῥήμασιν. ὁ δεύτερος ἀόριστος,
ἔλεγον· καὶ ὠφείλεν εἶναι ἔλαγον, κατὰ τὸν λέγοντα
κανόνα, Κᾶν πρὸς τύχην τὸ ε σὺν ἀμεταβόλῃ, εἰς α αὐτὸ
τρέπει ὁ δεύτερος ἀόριστος. ἀλλὰ σσημεῖται τὸ λέγω,
ἔλεγον· Φλέγω, ἔφλεγον· καὶ αἰείω, ἤερον· καὶ ὠφεί-
λω, ὠφελον. τὸ λεγόμεθα καὶ φερόμεθα, οἱ Αἰολεῖς
εἰς ε ποιοῦσι λεγόμεθεν καὶ φερόμεθεν, μετὰ τοῦ ν.
ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς θεν λήγοντα ἐπιρρήματα εἰς α ποι-
οῦσιν, ὀπισθεν, ὀπισθα· ἄτερθεν, ἄτερθα, χωρὶς τοῦ
ν. ὅτε γὰρ ἦν εἰς ε τὰ ἐπιρρήματα, τότε καὶ τὸ ν·
ὅτε δὲ εἰς α, ἀφίσταται τὸ ν, ὥσπερ καὶ τὸ λεγόμε-
θα, φερόμεθα· εἴτα λεγόμεθεν, ἐπλεόνασε τὸ ν.

Λῶ, σημαίνει δ· τὸ λαλῶ· λῶ, τὸ ἀπολαύω· λῶ, τὸ
βλέπω, ἐξ οὗ καὶ λέων· λῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἐξ οὗ τὸ, —
λιλαύμενοι χροὸς ἄσαι.

Λεηλατῶ] παρὰ τὸ λεῶς καὶ τὸ αὐτῷ τὸ βλάπτω, γίνε-
ται λεωλατῶ, πλεονασμῷ τοῦ λ· εἴτα τρέπεται τὸ ω
εἰς η· καὶ σημαίνει τὸν λαὸν βλάπτω· καὶ ἐλεηλάτει,
ἡχμαλώτευεν, ἐλήστευεν, ἥρπαζε.

Λεκάνη, ἥς τὸ χάσμα ἐστὶ λεῖον· πεπλατύεται γάρ. λειο-
χάνη οὖν ἡ ἐτυμολογία, καὶ λεκάνη.

Λελησθαι, πρὸς διάφορον σημαίνοντα διάφορον· ἔχει
καὶ τὴν γραφήν. εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ λήθω τὸ λανθάνω
ἐστίν, οὐκ ἔχει τὸ ι· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ λήζω, λήσω, λε-
λήκα, λεληίσμαι, λεληίσται, λεληίσθαι καὶ λελησθαι
κατὰ συναίρεσιν.

50 Λελογχῶς, ἀπὸ τοῦ λήχω, ἔλογχα, καὶ λέλογχα· καὶ
λέληκας. ζῆται εἰς τὸ λεπτός.

Λελύντο, πρόπερισπᾶται τὸ εὐκτικόν.

Λελυμασμένος] παρὰ τὸ λύμη, λυμαίνω· ὁ παρακείμενος,
λελύμαγκα, λελύμαμμαι, λελυμαμμένος· καὶ τροπῇ τοῦ
ἀμεταβόλου εἰς σ, γίνεται, ὡς παρὰ τὸ ἡδύνω, ἡδυγκα
ἡδυμμαι, καὶ ἡδυσμαι, ἐξ οὗ καὶ ἡδυσμα. ἐστὶ δὲ καὶ
λυμάζω, λυμάσω, λελύμακα, λελύμασμαι.

560 Λελίηκα] ἀπὸ τοῦ λίω τοῦ σημαίνοντος τὸ προθυμοῦμαι,
περισπῶμενον λιῶ, λήσω, λελίηκα.

Λελιημένος, προθυμούμενος· παρὰ τὰ μένος, ἢ παρὰ τὸ
λίαν τετραμμένος. ἢ ἐστὶ ῥῆμα λιῶ σημαίνον τὸ θέλω
καὶ προθυμοῦμαι. ἐκ τοῦ λιῶ γίνεται λιλῶ· καὶ κατὰ
παραγωγὴν, λιλαίω· τοῦ λιλῶ ὁ παρακείμενος, λελί-
ηκα· ὁ παθητικός, λελίημαι, λελιημένος· καὶ κατὰ
ἀποβολὴν τοῦ λ, λελιημένος.

10 Λέληκα] οὐκ ἀπὸ τοῦ λέγω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ λαλῶ, λαλή-
σω, λελάληκα, καὶ συγκοπῇ τοῦ λα.

Λεξειδίων, εἰ μὲν ἀπὸ τῆς λέξις λέξεως, διὰ τῆς εἰ δι-
φθόγγου· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς λέξις Ἰωνικῶς, διὰ τοῦ ι· ὡς
καὶ ἀπὸ τῆς ῥήσεως, ῥησιδίων· ἀπὸ δὲ τῆς ῥήσιος γε-
νικῆς Ἰωνικῶς, ῥησιδίων· καὶ τὰ ὅμοια. Χοιροβοσκός.

Λέξασθαι, τὸ κοιμηθῆναι· παρὰ τὸ λέχριον πεσεῖν. κυ-
ρίως οὖν ἐπὶ ἀνθρώπων· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀλό-
γων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιλέξασθαι, ὃ ἐστὶ λεχθῆ-
ναι, καταριθμηθῆναι.

20 Λεοντοκόμος, ὁ τὸν λέοντα ἐπιμελούμενος· ἐκ τοῦ κομῶ
τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ τοῦ λέων· τὸ δὲ λέων, παρὰ τὸ
λάω τὸ θεωρῶ· ὁξυδερκέστατον γὰρ τὸ θηρίον, ὡς Φη-
σιν ὁ Μανέθων ἐν τῷ πρὸς Ἡρόδοτον, ὅτι οὐδέποτε
καθεύδει ὁ λέων. τοῦτο δὲ ἀπίθανον· οὐκ ἐνδέχεται
γὰρ αἰετὶν ἐγρηγορεῖν· ἀλλ' ἴσως ὡς ἡ δορκὰς ἀνεω-
γμένους ἐν τῷ καθεύδειν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει, καὶ
λοιπὸν ὑπόνοιαν παρέχει τοῦ μὴ καθεύδειν, οὕτω καὶ
ὁ λέων ἀνεγγμένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμοὺς· ἐπεὶ δὲ τῶν

ὀφθαλμῶν μεγάλων ὄντων, τὸ ἐπικείμενον δέρμα τοῖς
ὀφθαλμοῖς μικρότερόν ἐστι, καὶ οὐ δύναται σκεπᾶσαι
αὐτούς.

Λεῶς, εἰ μὲν ὁξύνηται, Ἀττικόν ἐστίν, ἀπὸ τοῦ λαός· 30
εἰ δὲ βαρύνεται, ἀποβολή ἐστὶ τοῦ τελέως· ὃν γὰρ
τρόπον προσέρχεται ἢ τε ἐν τῷ τέτρομος, ἀφαιρεῖται
ἐν τῷ τελέως, λέως.

Λεωκόριον, ἱερὸν Ἀθήνησι τῶν Λεῶ θυγατέρων· ὁ δὲ
Λεῶς, υἱὸς Ὀρφέως.

Λέντιον, παρὰ τὸ λειαίνω τὸ καθαίρω, λελεῖαμμαι λε-
λείανται, γίνεται λειάντιον· καὶ συγκοπῇ, λέντιον.

Λέπαδνα, οἱ κατὰ τῶν ἵππων στηθῶν ἱμάντες, οἱ μα-
σχαλιστῆρες. πλεονάζει δὲ τὸ δ. ὡς γὰρ κόπτω κόπα-
νον, οὕτω λέπω λέπανον καὶ λέπαδνον.

Λεπτός, παρὰ τὸ λείπω λεπτός, ὁ λείπων καὶ ἐνδέων· ἢ
λέπτω λεπτός, ὁ ἐξελεπτισμένος· ἢ παρὰ τὸ λέπος·
τοῦτο παρὰ τὸ λέπω τὸ λεπίζω· ὁ μέλλων, λέψω· ὁ
παθητικός παρακείμενος, λέλεμμαι, λέλεψαι, λέλε-
πται, λεπτός.

Λέλογχα] ἀπὸ τοῦ λήχω, ὁ μέλλων, λήξω· ὁ παρακεί-
μενος, λέληχα· πλεονασμῷ τοῦ ν, λέληγχα· καὶ τρο-
πῇ τοῦ η εἰς ο, λέλογχα. τὸ δὲ λέληκα, οὐκ ἀπὸ τοῦ
λέγω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ λαλῶ, λαλήσω· ὁ παρακείμενος, 50
λελάληκα· καὶ συνεκὸς ἢ λα συλλαβή.

Λέπτυνιν, αἰτιατική ἐστὶ παρὰ Λυσιόφρονι. οἱ μὲν τὸν
ἄδην· οἱ δὲ, τὴν Περσεφόνην, ὅσον τὴν λεπτύνουσαν
τὰ σώματα τῶν ἀποθνησκόντων. οἱ δὲ τὴν ψυχὴν· λε-
πτομερέστατον γὰρ ἐστὶ.

Λέμβος, τὸ ἐφόλιον· παρὰ τὸ λίαν βαίνειν (ὃ ἐστὶ πο-
ρεύεσθαι) διὰ σμικρότητα· καὶ λέμβαρχοι, οἱ ἐν ἐφολ-
κίῳ πλεοντες.

Λέντρον, ἡ κοίτη· πλεονασμῷ τοῦ ρ· ἀπὸ τοῦ κατακλίνε- 561
σθαι καὶ λήγειν ἡμᾶς εἰς αὐτό.

Λεπρός, παρὰ τὸ λέπος λεπαρός· καὶ συγκοπῇ, λεπρός·
καὶ λέπρα, (σημαίνει τὸν ἐλεφαντιασμόν) παρὰ τὸ λέ-
πος, ὃ σημαίνει τὸ δέρμα, γίνεται λέπηρα· καὶ συγκο-
πῇ, λέπρα. εἰς γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος γί-
νεται ὁ ἐλεφαντιασμός. ἐστὶ δὲ ἐλεφαντιασμός, ὁ δίνην
ἐλέφαντος τινὰ μὲν λευκὰ, τινὰ δὲ μελάντερα τοῦ σώ-
ματος ἔχων. ἢ παρὰ τὸ λέπος καὶ τὸ ραίω τὸ φθείρω, 10
ἢ διεφθαρμένη σὰρξ.

Λέσχη] λέσχει παρὰ Βοιωτοῖς τὰ κοινὰ δειπνητήρια· τι-
νὲς δὲ τὰ Φρύγια καὶ τοὺς ἀλλοενοὺς τόπους λέσχας
καλοῦσι· συμβαίνει γὰρ τοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ταύταις
χάριν θέρμης καθεζομένους λόγους συναίρειν. γίνεται
παρὰ τὸ λέγω· ὁ παρακείμενος, λέλεχα. ἐξ αὐτοῦ λέ-
σχη, κατὰ πλεονασμόν τοῦ σ.

Λεσχάροι, ὅσον αἱ σχολαί· ἀπὸ τοῦ λέξαι τί· ἐκεῖ γὰρ
ᾠεῖσιν.

Λέχος, σημαίνει τὴν κοίτην· παρὰ τὸ λεχρίους ἡμᾶς
(ἡγουν πλαγίους) ποιεῖν· ἢ παρὰ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι· 20
καὶ λεχεποῖην Ὀμηρος ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, λεχοποῖην
καὶ λεχεποῖην, κατὰ τροπὴν, ἐν ᾧ ἐστὶ λέχος ποιῆ-
σαι, ὃ ἐστὶ κοίτην· ἢ λοχεῦσθαι, τούτεστιν ἐνεδρεῦσαι.
εἰ δὲ τὸ ἔχειν ἐγκνέται, πλεονασμός ἐστὶ τοῦ λ, καὶ
σημαίνει τὴν ἔχουσαν πολλὴν πόναν, ὃ ἐστὶ δάση.

* Λεχῶτος, τῇ λεχοῖ ἐπιτήδειος.

Λευγαλέον, τὸ ὑγρόν· Σοφοκλῆς, Μύρῳ λευγαλέῳ· καὶ
Ὀμηρος Ἰλιάδος Φ', Νῦν δὲ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἰ-
μαρτο αἰλῶναι, τούτεστι τῷ δι' ὕδατος· ἢ χαλεπῷ, ἀδό- 30
ξῷ· παρὰ τὸ χεύω, χευαλέον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὀλέ-
θριον, παρὰ τὸ λοιγὸν λογαλέον· καὶ μεταθέσει τῶν
στοιχείων, λευγαλέον.

Λευκός] παρὰ τὸ λεύσσω τὸ βλέπω, λευκός, ὁ διαφανής καὶ λαμπρός καὶ εὐσύνοπτος καὶ εὐεΐδης· ἐξ οὗ καὶ λευκὸν λέγεται χρῶμα, διακριτικὸν ὀφθαλμοῦ· τὸ μὲν γὰρ λευκὸν, διακρίνει καὶ διαχέει τὴν ὄψιν· τὸ δὲ μέλαν, συγκρύπτει καὶ συνέχει τὴν ὄψιν.

Λευκὴ νῆσος ἐν Πόντῳ, διὰ τὸ πλῆθος τῶν λευκῶν ὀρέων, τῶν ἐνδικοιτῶμένων αὐτῇ.

40 Λευκανοί, ἀπὸ τινος Λευκίου προσαγορευθέντες.

Λευκιμα, πῖναξ γυφώδης εἰλημμένος, πρὸς γράμματα πολιτικὰ γραφόμενα ἐπιτήδειος.

Λευκοθέα, ἡ Ἰνώ· ὅτι ἐμμανὴς γενομένη, διὰ τοῦ λευκοῦ πεδίου θέουσα (ὅ ἐστι περὶ τὴν Μεγαρίδα) εἰς τὴν εἰς τὴν θάλασσαν ἔρριψε. Μυρσίνος δὲ οὐ μόνον τὴν Λευκοθέαν Ἰνὴν Φησὶν, ἀλλὰ καὶ τὰς Νηρηίδας Λευκοθέας ὀνομάζει.

* Λευκοόπωρος, λευκὰ μῆλα φύων.

50 Λεῦκτρα, τόπος τῆς Θεσπιῆς, ἀπὸ τινος ἐγχωρίου Λεύκτρου.

Λευστήρα, τὸν λιθοβόλον. Λυκόφρων.

Λευρόν, τὸ λεῖον καὶ πλατὺ· ἀπὸ τοῦ λίαν εὐρύ· ἡ λελιθευμένον· λεύειν γὰρ τὸ λίθους βάλλειν.

Λευκαρίων, κατ' ὑπερθεσιν Δευκαλίων· καὶ Λευκάδιον, τροπὴ τοῦ δ εἰς ρ, Λευκάριον.

562 Λευκανία, στόμαχος, λαιμός, τὸ ἀπηρτισμένον τοῦ γαργαρεῶνος· παρὰ τὸ λευκὸν εἶναι φύσει· ἡ ὅτι λίαν κέχηεν· ἡ παρὰ τὸ χεύω χευαλία, καὶ λευκανία· καὶ διαιρεθείσης αὐτῆς, ὁ τῆς τροφῆς ἀφανίζεται πόρος.

Λεύσσω, τὸ βλέπω. ἔστι ῥῆμα βλέπω· (ὅθεν καὶ ἀποβλεπῶ) ὅπερ Αἰολικῶς γίνεται βλέσσω, ὡς ὅπτω, ὅσσω· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ β, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, γίνεται λεύσσω.

Λεύσσετε, ὁράτε. ἄλλοι δὲ ἐνὸς σ γράφουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ λεύσω μέλλοντος· ὡς περ καὶ τὸ, Ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην· — καὶ, Οἴσετε δ' ἄρνας· — καὶ, καταβήσεο δίφρου.

10 Λεαίνω, ἐκ τοῦ λειαίνω, τὸ οἶονε ἀποσπογγίζω καὶ ἐκμάσσω· οὗ δὲ μέλλον, λειανῶ, ἐλείηνα· Λεῖηναν δὲ χορόν· — τοῦτο ἐκ τοῦ λεῖον, ὃ σημαίνει τὰ ὀμαλόν· τοῦτο ἐκ τοῦ λαύω, ὃ σημαίνει τὸ ἀπολαύω· τοῦτο ἐκ τοῦ λῶ τὸ θέλω, γίνεται λαύω· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, λαῦος· καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς ε, τοῦ δὲ υ εἰς ι, γίνεται λεῖος, οὗ πᾶς τις ἐφίεται· τὰ γὰρ λεῖα καὶ ὀμαλὰ θέλομεν, ὡς περ τὰ κρημνώδη ἐκφεύγομεν.

Λεῖαξ, παρὰ τὸ λεῖον.

20 Λεῖόβατος, εἶδος ἰχθύος· παρὰ τὸ λεῖον.

Λεῖωδης, ὄνομα κυρίου· οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ λεῖον λέγουσι· λεῖος γὰρ ἦν· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ, λέγων, — ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἀνέλικων Ἀτρέπτους ἀπαλάς· — οἱ δὲ, παρὰ τὸ λεῶ ἄδειν, ἡγουν ἀρέσκειν, οἶον Λεῶδης καὶ Λεῖωδης· ἐμῖσει γὰρ (Φησὶ) τὰς μάχας· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λέγων, — ἀτασθαλίαι δὲ οἱ οἶω ἔχθραι ἦσαν· — κρεῖττον δὲ λέγεσθαι παρὰ τὸ λεῖον. ζῆτει εἰς τὸ ἀκτῖνα.

30 Λειμών, ὁ παράδεισος· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· παρὰ τὸ λείβω τὸ καταστάζω, λειβών καὶ λειμών. ἔστι δὲ περιεκτικόν, ὡς καὶ τὸ χειμῶν.

Λεῖμαξ, ὁ λειμών· παρὰ τὸν λειμῶνα γίνεται.

Λεῖριον, τὸ ἄνθος· παρὰ τὸ λεῖον λείριον, πλεονασμῷ τοῦ ρ, ὡς ἐγχος ἐγγχει ἐγγχείδιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἐγγχειρίδιον. ἐκ τούτου λειριόεις· καὶ λειριόεσσα, γλυκεῖα, ἐπιθυμητή, ἡδεῖα.

Λειρόφθαλμος, εἰ μὲν σημαίνει τὴν προσηνῆ, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, καὶ γίνεται παρὰ τὰ λείρια τὰ ἄνθη· εἰ δὲ σημαίνει τὸν ἀναιδῆ, διὰ τοῦ ι γράφεται· καὶ γίνεται παρὰ τὸ λῖρός, ὃ σημαίνει τὸν ἀναιδῆ, παρὰ τὸ λίαν ὀρᾶν· οἱ γὰρ ἀναιδεῖς λίαν ὀρῶσιν· ἡ παρὰ τὸ λίαν προσρῆναι.

Λεῖνον, σημαίνει τὸ πτυάριον. διφορούμενον· καὶ εἰ μὲν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, σχηματίζεται οὕτως· ἐκ τοῦ λέχος, γίνεται λέχον καὶ λέκνον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, λείκνον· καὶ γὰρ οἱ ἀρχαῖοι ἐν τοῖς πτυαρίοις ἐποίουν τοὺς οἰκείους υἱοὺς καθεύδειν διὰ τὸ πολυγονον. εἰ δὲ διὰ τοῦ ι, οὕτως· ἔστι λιμᾶν· ὃ γίνεται παρὰ τὸ λίαν καμῖν· ἐξ οὗ γίνεται λίμνον· καὶ μεταθέσει τοῦ μ εἰς ν, λίκνον. τινὲς λείπον αὐτὸ λέγουσι· καταλείπει 50 γὰρ τὰ χρήματα, καὶ τὰ ἄχυρα ἀποβάλλει.

Λειτουργός, ὁ τοῖς διοικηταῖς ὑπουργῶν καὶ διακονῶν· τὸ γὰρ πρυτανεῖον, ἡγουν τὸ δημόσιον, λήϊτον ἐκαλεῖτο. ἐκ τοῦ λήϊτον οὖν καὶ τὸ ἔργον, γίνεται κατὰ συστολήν λειτουργός· καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν εἰ διφθόγγον· καὶ λειτουργεῖν, τὸ ὑπηρετεῖν.

Λειχήν, παρὰ τὸ λείχω· καὶ γὰρ φασὶν ἐκ τοῦ λείχειν τὸ πάθος ἐπαίρεται· ἡ παρὰ τὸ λεῖον, κατὰ ἀντίφρα- 563 σιν, τὸ μὴ ὂν λεῖον· τραχύνει γὰρ τὸ σῶμα, ὡς τὸ, — ἀπαλοῖο δὲ αὐχένος· — καίτοι παρὰ τὸν αὐχμόν· καὶ αὐχὴν, τράχηλος, παρὰ τὸ τραχύ.

Λεῖψανον, παρὰ τὸ λείπω λείψω· λείψανον γὰρ εἰσι, τὰ ἐγκαταλείμματα· ἡ παρὰ τὸ λείβω λείψω· καὶ γὰρ ἔσπενδον ἐπὶ τῶν τεθνεώτων.

Λειψύδριον, τόπος τῆς Ἀττικῆς· παρὰ τὸ λείβω [καὶ τὸ ὕδωρ].

* Λεωργός, ὁ τῶν ἀνθρώπων πλάστης· ἐπίθετον Προμη- 10 θέως, παρὰ Αἰσχύλῳ.

Λήϊα, τὰ σιτοφόρα χωρία· καὶ συναίρεσει, λῆα. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ ἰέναι, λᾶϊον, καὶ λῆϊον· παρὰ τὸ λίαν ἰέναι καὶ αὐξέσθαι τὸ σιτοφόρον πεδίον· ὅθεν καὶ λεία, ἡ τῶν τετραπόδων κτη- σεις ἡ νεμομένη τὰ λῆϊα.

Λεῖα, ἡ λαφυραγωγία, ἡ πραιδα· καὶ ἐν διαίρεσει, λῆϊς. Ληϊάδες καὶ λῆϊτίδες, ἐπὶ τῶν γυναικῶν αἱ αἰχμάλωτοι, 20 λαφυραγωγοί, πολεμικά.

Ληῖστοί, οἱ ἐκ λείας καὶ ληστείας κτητοί· ἀπὸ τοῦ λῆϊζω τὸ πραιδεύω. λῆϊζεσθαι δὲ κυρίως, τὸ τὰ σιτοφόρα χωρία ἐκκῶπτειν. λῆϊστής οὖν ἐκεῖθεν· καὶ συναίρεσει, ληστής. λῆϊστής κυρίως, ὁ τὰ τετράποδα ἀπελαύνων· λεία γὰρ ἡ τούτων κτήσις, διὰ τὸ ἐν τοῖς λῆϊοις βόσκεισθαι· καταχρηστικῶς δὲ λῆϊζεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ πολέμου κτηθέντων· ἐνθεν, — οὗς μοι λῆϊσάτ' Ὀδυσσεύς· — καὶ, Ληῖστοί μὲν γὰρ τε βόες· — ἀπὸ τινος γὰρ ἂν τὸ λῆϊον ὀνομάζοιτο, ἡ ἀπὸ τῶν ἐξ αὐτοῦ τρεφόμενων λαῶν; λῆϊα γὰρ λέγονται τὰ ἐκ πολέμου λά- 30 φυρα, ἡ τὰ ἀπὸ ληστείας.

Ληῖδιον, Φιλήμων Φησὶ σημαίνειν εὐτελὲς χιτῶνιον, ἡ χλανίδα παλαιάν. ζῆτει εἰς τὸ ἀκτῖνα. Ληδαριον, ἱμάτιον.

Ληΐταργος, ἔστιν ἐκ τοῦ ἀργός.

Ληκνύτος, ἀγγεῖον ἐλαμοδόχον· ἡ τὸ λεγόμενον λαγύνιον· λάχυντός τις οὖσα, παρὰ τὸ μέγας χωρεῖν. ἡ παρὰ τὸ κύτος λάκνυτος, ἡ μεγαλόκνυτος. ἡ λεῖον κύτος ἔχουσα· ἡ τὸ προχούδιον, παρὰ τὸ ἐλαῖον κεύθειν. 40

Λῆμα, καὶ λῆμμα· ὅον τὸ θέλημα. ταύτῃ δὲ διατελλέσθαι χρὴ εὐλόγως τὸ λῆμμα τοῦ λήματος. τὸ μὲν γὰρ τίθεται ἐπὶ ψυχικοῦ παραστήματος· τὸ δὲ, ἐπὶ τοῦ λαμβανομένου. καὶ ἔστι τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω·

τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω. Λήμμα, κέρδος·
θράσος, δύναμις, τόλμημα, ἀξίωμα.

Λημῶ, τὸ ἀμβλυώττω· λήμη γὰρ λέγεται τὸ συνιστάμε-
νον ἐν τῷ ὀφθαλμῷ λευκὸν ὑγρὸν, καὶ ἀμβλυώττειν
50 παρασκευάζον· παρὰ τὸ λάω τὸ βλέπω καὶ τὴν μὴ
ἀπαγόρευσιν· ἔστιν εἰς τὸ λιγύς. Ἡρακλείδης δὲ ὁ Σω-
ρανὸς λέγει λημῶν λέγεσθαι τὸ ἀπολαυστικῶς βλέπειν,
παρὰ τὸ λάειν, ὃ ἔστιν ἀπολαύειν. καὶ Ὅμηρος,
Ἀσπαιρόντα λάων· — ἔνθεν καὶ λαίμος· ἐπεὶ καὶ
τῶν ἐδεσμάτων καὶ τῶν ποτῶν οὕτως ἀπολαύει.

Λήμνος, ἡ πόλις· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ὕπνος,
λαῦπνος· καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, Λήμνος.

564 Ληνός] παρὰ τὸ λεαίνω τὸ λεπύνω· λεανῶ λεανός· καὶ
κράσει, ληνός, παρὰ τὸ λεαίνεσθαι πατουμένης τῆς
σταφυλῆς.

Ληνίς, σημαίνει τὴν βάκχην· παρὰ τὸ ληνόν· ὡς θηλυ-
κὸν ὀξύνηται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται.

Ληναίων] Ἡσίοδος, Μῆνα δὲ ληναίων καὶ ἡματα, βού-
δορα πάντα· — τὰ τοὺς βοῦς ἐνδέροντα διὰ τὸ κρύος·
τὸν κατ' Αἰγυπτίους χύακον καλούμενον. ἐκλήθη δὲ λη-
10 ναιών, διὰ τὸ τοὺς οἶνους ἐν αὐτῷ κομίζειν. οὗτος δὲ ὁ
μῆν ἀρχὴ μηνῶν ἔστιν. οἱ δὲ ληναῖονα φασίν, ἐπεὶ
Διονύσου ἐποιοῦν ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ, ἣν Ἀμβρο-
σίαν ἐκάλουν· καὶ λήναιον, ἱερὸν Διονύσου.

* Λῆξις, εἶδος γραφῆς· ἀπὸ τοῦ λαγχάνειν.

Λῆρος, ὁ διαρρέων καὶ τὴν μνήμην λανθάνων· παρὰ τὸ
λήθω λήσω λῆρος· σημαίνει τὴν Φλυαρίαν· καὶ ληρεῖν,
παραφρονεῖν, ματαιολογεῖν.

Λητώ, παρὰ τὸ λήθω τὸ λανθάνω. ὁ μὲν Πλάτων, Φη-
σὶν ἐλεητῶ· ἐλεήμων γὰρ ἡ θεὸς καὶ πραεὶς, καὶ πάν-
τας ἐλεοῦσα· κατὰ δὲ τινὰς, Ληθώ· τὸ γὰρ ἡμερον καὶ
20 πρῶτον ἐκ τοῦ ἐπιλελῆσθαι τῶν εἰς αὐτὴν πεπλημμελη-
μένων ἐμφαίνεται. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, παρὰ τὸ λῶ τὸ
θέλω· ὅθεν καὶ τὸ λῆς, ἀντὶ τοῦ θέλεις, μετὰ τοῦ ι,
Εὐριπίδης· καὶ τὸ λῆ τὸ θέλει, Δωρικῶς· ἐπεὶ δὲ ὁ ἄν-
τις θέλη, παρ' αὐτῆς λαμβάνει.

Λιαρός, Ἰλιάδος λ', Καὶ ὕδατι λιαρῶ· — εὐκράτῳ, χλια-
ρῶ, προσηνεῖ. ἀπὸ τοῦ χλιαρός, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ
χ· τὰ γὰρ χλιαρά, προσηνεῖ. ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω,
γίνεται λαρὸν, ὃ θέλομεν, ὡς νῶ, ναρὸν· καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ ι, λιαρόν. ἢ λιλῶ τὸ λίαν θέλω· καὶ ὡς μα-
30 δῶ μαδαρός, πλαδῶ πλαδαρός, οὕτω λιλῶ λιλάρός· καὶ
ἀποβολῇ τοῦ λ, λιαρός· τὰ γὰρ προσηνεῖ θέλομεν καὶ
ἐπιθυμοῦμεν.

Λιάμαθοι, οἱ αἰπόλοι· ἀπὸ τοῦ εἶναι λίαν ἀμαθεῖς.

Λιασθεῖς] ἔστιν ἀλῶ τὸ πλανῶ καὶ ἐκκλίνω· ὅθεν ἀλί-
ζω· καὶ κατὰ μετάθεσιν, λιάζω· ἐξ οὗ τὸ λιασθεῖς.

Λίβανος, παρὰ τὸ λίαν βαίνειν· ἢ παρὰ τὸ λείβω τὸ
στάζω ἢ σπένδω, ὃ λειβόμενος καὶ σπενδόμενος· δοκοῦ-
σι γὰρ αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ὅλον εἶναι πνεῦμα καὶ θεόν·
ἀνωφερῆς γὰρ ἔστιν· ὅθεν καὶ αὐτὸν σέβονται.

40 Λιβανωτός, ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου· παρὰ τὸ λείβω· κατα-
στάζεται γὰρ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ. Λίβανος, παρὰ τὸ λείβω
τὸ σπένδω, τὸ εἰς σπονδὰς καὶ θυσίας ἐπιτήδειον.

Λιβδόουμεθα, ἀπὸ τῆς λιβάδος· οἶονεῖ ἐμβυθίζομεθα· ἀφ'
οὗ καὶ ἡ Ἰνῶ Βύνη ἐπεκλήθη· ἐπεὶ βεβύθισται· Εὐ-
φορίων δὲ, βύνην τὴν θαλάσσαν λέγει· οἶον, — πο-
λύτροφα δάκρυα βύνης· — τοὺς ἄλλας βουλόμενος εἰ-
πεῖν· καὶ κατὰ συναλοιφὴν, ἀλιβδοῦμαι, οἶον εἰς ἄλλα
βυθίζομαι.

50 Λιβρός, ὁ σκοτεινός· καὶ λιβρὴν, τὴν λίαν ἐρεβεννήν·
διότι ἐπίθετον τῆς νυκτός· ἢ λιβρὴν διὰ τὴν λιβάδα,
διὰ τὰ ἐνδρόσον τῆς νυκτός.

Λιμβρός, ἡ σκοτεινὴ νύξ· παρὰ τὸ λίαν βαίνειν.

* Λιγυηχίς, ἡδέως ἄδων· ἀπὸ τοῦ λιγύς καὶ ἡχέω.

Λιγύς, σημαίνει δύο· τὸν ἡδὺν, ὡς τὸ, — λιγύς Πυλίων
ἀγορητής· — ὁ ἡδὺς ἐν τῷ λέγειν· ἢ ὀξύς. γίνεται
παρὰ τὸ λέγω λεγύς καὶ λιγύς· ἢ παρὰ τὸ λίαν εἶναι
ἡδύς.

Λιγνός] παρὰ τὸ λυγός λυγνός καὶ λιγνός· ἢ παρὰ τὸ λυ- 565
γίζω, λυγινός καὶ λιγνός.

Λιγυρῇ] Μάστιγι λιγυρῇ· — λιγεῖς καὶ ὀξεῖς τοὺς ἵππους
ποιούσῃ κατὰ τὸν δρόμον· ἢ ὀξὺν ἤχον ἀποτελούσῃ.

Λίγεια] τὰ εἰς α λήγοντα θηλυκὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσε-
νικῶν γινόμενα, εἰ μὲν βαρύνεται τὰ ἀρσενικά, προ-
παροξύνεται τὰ θηλυκὰ· οἶον πρέσβυς πρέσβεια, ἡμι-
σὺς ἡμίσεια· εἰ δὲ ὀξύνεται τὰ ἀρσενικά, προπερισπᾶ-
ται τὰ θηλυκὰ. σεσημεῖται τὸ ἐλαχύς, ἐλάχεια· (ση- 10
μαίνει δὲ τὴν μικράν) καὶ τὸ λιγύς, λίγεια· καὶ ἔστιν
εἰπεῖν, ὅτι ἀντιπαράκειται αὐτῷ τὸ λίγω, τὸ ὑμῶν, ῥή-
μα· ἐξ οὗ καὶ τὸ λιγαίνειν γίνεται παρὰ τὸ λίαν λαί-
νειν, ὃ ἔστιν εὐφραίνειν. τὰ δὲ ἀπὸ ἐνεστῶτος παρη-
γμένα διὰ τοῦ εἰα θηλυκὰ, προπαροξύνεται· οἶον μῆδω,
Μῆδεια· λίγω, λίγεια· τὸ δ' ἐλάχεια· τὰ εἰς υς ὑπὲρ
δύο συλλαβὰς συστέλλοντα τὸ υ προπαροξύνεται· οἶον,
λευκοφύς, ἡμισὺς, ἀτράφαξ· ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης
χρυστολαχάνου. οὕτως οὖν καὶ ἐλαχὺς ἀφείλεν εἶναι·
ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἰς υς ἔχοντα οὐδετέρου παρασχημα-
τισμὸν, παραληγόμενα τῷ α, ὀξύνεται, οἶον πρᾶύς, 20
ταχύς, τούτου χάριν καὶ τὸ ἐλαχύς ὀξύνεται. τὴν
οὖν κεχρεωστημένην τάσιν τὴν ἐν τοῖς θηλυκοῖς ἀνε-
δέξατο.

Λιγνός, ἡ ἀνάδοσις τοῦ πυρός, ὁ καπνός· παρὰ τὸ δει-
κνύω, δεικνύς τις οὐσα, ἢ δεικνύουσα τὸ πῦρ· ἢ παρὰ
τὸ λίαν ἰνέσθαι. καὶ λιγνῶδες, τὸ ἀσβολῶδες καὶ
καπνῶδες· Ὅμηρος, Λιγνὺν αἰθαλόεσσαν· — διαφέρει
γὰρ παρ' Ὁμήρῳ καπνός καὶ κνίσσα καὶ λιγνός καὶ αἰ-
θάλη· καπνός γὰρ λέγεται, ὁ ἀπὸ ξύλων γινόμενος·
κνίσσα δὲ, ἀπὸ κρεῶν καιομένων· λιγνός, ὁ ἀπὸ κνι- 30
μένων ἐλαιωδῶν γινόμενος καπνός· αἰθάλη δὲ, ὁ ἀπὸ
ἀσβέστου καπνός· τὸ αἰθαλόεν δὲ, θερμὸν ἢ λαμπρόν·
σημαίνει καὶ τὸν καταιθαλωθῆναι ἄξιον· καὶ ἡ τοῦ
πυρός ἀποφορά, καὶ ἡ τῇ ὀροφῇ προσεγγίζουσα μελα-
νία· καὶ ἐπὶ τοῦ μελάθρου, Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ὑπὲρ
μεγάρου μελάθρα· — καὶ ἐπὶ στοᾶς, παρὰ τὸ αἰθα-
λην μὴ ἔχειν ἀπὸ τοῦ καιομένου πυρός· οἱ γὰρ πα-
λαιοὶ οὐκ ἐχρῶντο ἐλαίῳ καὶ λύχνῳ, ἀλλὰ ξύλοις·
Ὅμηρος, Νῆησαν ξύλα πολλὰ, Φάος τ' ἔμεν, ἡδὲ θέ-
ρεσθαι· — διὸ καὶ σεσημεῖται τὸ, Χρύσειον λύχρον 40
ἔχουσα.

Λήμη] ἢ παρὰ τὸ λήθω, λήσω, λέληκα, λέλημαι, λή-
μη· τοὺς γὰρ λημῶντας μὴ βλέποντας λανθάνοντας πα-
ρερχόμεθα· λήμη, ἢ περὶ τοὺς κινδύνους τῶν ὀφθαλ-
μῶν πεπηγυῖα σύστασις· ἢ παρὰ τὸ λίαν μᾶν, ὃ ἔστι
ζητεῖν· οἱ γὰρ λημῶντες καὶ τοῦ φωτός στερούμενοι
λίαν ζητοῦσιν· ἢ παρὰ τὸ λα καὶ τὸ μὴ ἀπαγορεύ-
σεως· ἐν τῷ τέλει τίθεται, ὁμοίως τῷ χελώνῃ, ὅπερ
γίνεται παρὰ τὸ κέλλω τὸ τρέχω, καὶ τὸ νη στερητι-
κὸν μόριον.

Λίθος, παρὰ τὸ λίαν θέειν, κατὰ ἀντίφρασιν.

50 Λικριφίς, ἔστιν ἐπίρρημα, καὶ σημαίνει τὸ πλαγίως· λέ-
χριον γὰρ τὸ πλαγίον· οἶον λεκριφίς· ἢ παρὰ τὸ ἱκρια
τὰ πλαγία ξύλα ἱκριφίς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ· ἄλλοι
δὲ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ κῦπτειν, λικυφίς,
κατὰ μετάθεσιν τοῦ υ εἰς ι· παρὰ τὸ λίαν κενυφέναι·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, λικριφίς.

566 Λιλαϊόμενοι] — ὁλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιοι: — ἐπιθυ-
μούντες. παρὰ τὸ λῶ, διπλασιασμῶ, γίνεται λιλῶ τὸ
πάνυ θέλω· καὶ λιλαιῶ κατὰ παραγωγήν, ὡς κερῶ,
κεραίω· περῶ, περαίω.

Λιμός, ἡ λείψις τῶν ἐπιτηδίων. γίνεται παρὰ τὸ λείπω
λείψω, λιμός· καὶ ὠφείλε διὰ διφθόγγου γράφεσθαι·
ἀλλὰ συνέπαθεν ἡ Φωνὴ τῷ σημαίνοντι· ἐπεὶ γὰρ
ἐνδειαν δηλοῖ, τοῦτου χάριν καὶ ἐνδειαν Φωνήεντος ἀνε-
δέξατο, ὁ Τρύφων· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ
10 λιμπάνω. Ἰστέον ὅτι παρὰ μὲν τοῖς Ἀθηναίοις, ἀρσε-
νικῶς λέγεται ὁ λιμός· παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσι, θηλυ-
κῶς ἡ λιμός. ἔστιν εἰς τὸ λοιμός.

Λίμνη, τὰ συνεστῶτα ὕδατα· παρὰ τὸ λίαν καὶ διόλου
μένειν· διὸ καὶ ὁ Ὀκεανός, ἀκαλαρείτης ὢν, λίμνη κέ-
κληται· Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν περιπαλλέα λίμνην·
— οὕτως εὖρον ἐν ὑπομνήμασι τῆς Ἰλιάδος. καὶ ἐν ἄλ-
λῳ, παρὰ τὸ λείβειν, ὅ ἐστι ρεῖν. καὶ λιμὴν ὁμοίως,
παρὰ τὸ λίαν μένειν ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ. λίμνη λέγεται
καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

Λίμνη, σημαίνει τρία· ἐπὶ τῆς θαλάσσης, — βαθεῖν δ'
20 ἔμπησε λίμνη: — ἐπὶ τοῦ Ὀκεανοῦ, ὡς εἴρηται· καὶ
ἐπὶ τοῦ συνήθως ἡμῖν νοουμένου, Λίμνη κεκλιμένος Κη-
φισίδι.

Λιμβός, παρὰ τὸ λίαν καὶ τὴν βόσιν τὴν τροφήν· ὁ σφό-
δρα περὶ ταύτην ἔχων.

Λιμπάνω, ἀπὸ τοῦ λείπω γίνεται· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἀνω,
εἰ μὲν πλεονάζει τὸ ν, συστέλλει τὴν ἀρχήν· οἷον λή-
θω, λανθάνω· πήθω, πανθάνω· ἤδω, ἀνδάνω· οὕτως
οὖν καὶ λείπω, λιμπάνω. εἰ δὲ μὴ πλεονάζει τὸ ν,
Φυλάττει τὴν ἀρχήν· οἷον, αὖξω, αὖξάνω.

* Λιμὴν, ὁ ὅρμος· ἐκ τοῦ λίαν μένειν ἐν αὐτῷ τὰς νῆας.
30 Λιμενήοχος ἄκρα, ἡ Ἡράκλειος ἄκρα· ἐπεὶ τὰς πλέου-
σιν ἀπὸ Σινώπης μέχρι Τραπεζοῦντος τῆς Κολχικῆς
ἐπὶ τριεχιλίους σταδίους, ἄλλος οὐχ ὑπόκειται πλὴν
τοῦ κατὰ τὸν Ἡράκλειον.

Λιμήρη, Πίνδαρος. τοῦτο δισδόν ἐστίν· ὁπότε παρὰ τοῦ
λιμένος, λιμενήρη· ἢ παρὰ τὸ λειμῶνος, λειμωνήρη,
λιμήρη. οὕτως Ἡρωδιανός.

Λινόν] τὸ λίνος, σημαίνει τὸ ἔριον· λινόν δὲ, τὸ λινούν.
τὸ ἔριον, ἀπὸ τῆς λειότητος. ἢ τὸ λεπτόν ὕφασμα, λι-
νόν ἔλεγον, παρὰ τὸ λίαν νεῖσθαι.

40 Λιπαίνω, παρὰ τὸ λίπος· τοῦτο παρὰ τὸ λίαν πιότῃτα
ἔχειν. ἀπὸ δὲ τοῦ λιπᾶναι, γίνεται λιπαρός. τὰ γὰρ
εἰς ναι ἀπαρέμφατα ποιοῦσιν εἰς ὅς ὀνόματα ἰσοσύλ-
λαβα τοῖς ῥήμασι· καὶ ἡ τῷ α παραλήγεται, ἢ τῷ ε·
μιᾶναι, μιαρός· μυσᾶναι, μυσαρός· χλιαῖναι, χλιαρός·
θλιβῆναι, θλιβερός· στυνῆναι, στυγερός· τακῆναι,
τακερός.

Λιπαρεῖν, σημαίνει τὸ παρακαλεῖν· παρὰ τὸ λίαν παρεῖ-
ναι τοὺς παρακαλοῦντας. ἀπὸ δὲ τοῦ λιπαρὸν γίνεται
κατὰ ἀποκοπὴν, λίπα· οἷον, — λίπ' ἐλαίω: — ἀντὶ
τοῦ λιπαρῶς ἐπίβλημα, ἢ ἐκτενῶς.

50 Λιπερνῆτις, θηλυκόν· τὸ ἀρσενικόν, λιπερνῆτης. σημαίνει
τὸν ἐνδεῆ καὶ πτωχόν· παρὰ τὸ λ-λίπεσθαι ἐρνέων, ὅ
ἐστι Φυτῶν. ἢ λιπερνῆτας Φησὶν Ἀριστόξενος τοὺς ἀλγεῖς
καὶ θαλασσίους, ἀπὸ τοῦ τὰ τῆς ἀλὸς διαπιπράσκειν
καὶ ζῆν. τινὲς δὲ λιπερνῆτας τοὺς λιπόντας τὸ βλάστη-
μα τοῦ ἀνδρός τοῦ πλούτου.

567 Λίπτω, σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶ· οἷον, — λίπτοντα γάλα-
κτος: — ἐκ τοῦ λῶ τὸ θέλω, γίνεται παράγωγον λίπτω.
ἢ παρὰ τὸ λίαν ἄπτεσθαι, ὅ ἐστι προσεγγίζειν· ὁ γὰρ
ἐφίεται τις, προσεγγίζει.

Λίς, ὁ λέων, παρὰ τὸ λιάρων· ἐνθερμον γὰρ ἐστὶ τὸ
ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ζῶον. — ὥστε λῖς ἡ ὑγένης: — οὐ ἡ αἰτιατική, — ἐπεὶ
τε λίν' ἤγαγε δαίμων Σίντιν: — τὸ πλήρες λῖνα, ὅ ἐστι
λέοντα, Δωρικῶς. ἔδει μέντοι περισπᾶσθαι, ὡς μῦς,
μῦν· Ἀριστάρχῳ δὲ ἐπέσθη ἡ παραδόσις ὀξύνειν. τὸ
δὲ πληθυντικόν παρὰ Καλλιμάχῳ λῖες· καὶ λῖεσιν, ὡς
μύεσι. λαμβάνει δὲ καὶ ἐπίθετον ἐπὶ τῆς λείας πέτρας, 10
ὡς τὸ, Πέτρη γὰρ λῖς ἐστὶ, περιξεστῇ εἰκνύα.

Λισσῇ] — λισσῇ ἐπικέλλεται νήτῳ: — λισσὸν τὸ ὁμαλόν·
παρὰ τὸ λίαν ἴσον· Ἀμερίας δὲ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ αὐτὸ
λαμβάνει. αὕτη δὲ ἡ νῆσος ὄρνιθας ἔχει τοξευούσας τοῖς
πτεροῖς ὡς βέλεσι, τὰς καλουμένας Στυφελίδας. ἢ
δὲ νῆσος καλεῖται Ἀρηα· ἐπεὶ ἐν αὐτῇ ἐστὶν ἐπιφα-
νέστατον ἱερὸν Ἀρης.

Λίστροισι, ξυστήρι, πτύοις· ἀπὸ τοῦ λίαν στορευνύειν
δι' αὐτῶν τὴν ὑποκειμένην ὕλην.

Λίσφοι, τὰ ἰσχία οἱ Ἀττικοί· παρὰ τὸ λείπειν αὐτὰ σαρ- 20
κῶν. δύναται καὶ λίσφοι εἶναι κατὰ τὴν ὁσφύν.

Λίσσεσθαι, παρὰ τὸ λίαν ἴζω. τὸ θέμα, λίσσω· ὁ μέλ-
λων, λίσω. ἢ παρὰ τὸ λιτῶ τὸ παρακαλῶ· ἢ, ὡς Φασι-
τινὲς, ἀπὸ μέλλοντος περήχθη εἰς ἐνεστῶτα, καὶ ἐγέ-
νετο πλεονασμῶ ἑτέρου σ, λίσσω· καὶ σημαίνει τὸ ἰνε-
τεύω. Ἰλιάδος α', Δία λίσαι.

Λιτέσθαι] ὠφείλε προπαροξύνεσθαι, ὡς τὸ ἔρεσθαι, πύ-
θεσθαι, ἐπεὶ μέσου ἀορίστου δευτέρου ἐστὶ· προπαρο-
ξύνεται ὁμοίως τῷ ἔρεσθαι καὶ Φέρεσθαι ἐνεστῶτος.
οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ, — κῆρα λιτέσθαι: — ὠφείλε μὲν 30
προπαροξύνεσθαι, ὅτι ἐνεστῶς ἐστίν, ἀπὸ τοῦ λίτομαι
βαρυτόνου· ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἰς θαι ἀπαρέμφατα τῷ ε
παραληγόμενα, οὐκ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἔχοντα ἐν
τῇ τρίτῃ ἀπὸ τέλους συλλαβῇ τὸ ι συνεσταλμένον, μὴ
ἐπιφερομένου αὐτῷ διπλοῦ, παροξύνεται, οἷον λιπέ-
σθαι, ἰνέσθαι, πιθέσθαι· οὕτως οὖν καὶ λιτέσθαι, οὐ
τῷ λόγῳ τοῦ ἐνεστῶτος παροξύνεται, ἀλλὰ τῷ χα-
ρακτῆρι.

Λίταργος κύων, σημαίνει τὸν ταχύ· παρὰ τὸ λίαν ἀρ-
γὸν εἶναι, ἡγουν ταχύ.

Λιτός, ὁ πένης καὶ δημότης· ἢ ὁ ἐκ λιτανείας ζῶν· ἢ ὁ 40
ἐπὶ τῆς γῆς νοιμώμενος. λιτός σημαίνει καὶ τὸν εὐτελῆ
χιτῶνα καὶ ἀπομίμιλον· παρὰ τὸ λείος. τὰ διὰ τοῦ ἰτος
ἀποστρέφεται τὴν εἰ διφθόγγον, σῖτος, μῖτος, τρίτος,
λιτός.

Λιτί] — ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν, Ἰλιάδος σ', ἀντὶ τοῦ λε-
πτῶ πέπλῳ· ἢ λιτῶ καὶ ἀπομίλτῳ ὕφασματι, ὅ ἐστι
λινῶ. οἱ δὲ, ἐξ ἀντιφράσεως, τῷ ποιμίλῳ. οἱ δὲ, ὁ Φα-
σιν Ἀττικοὶ ληίδιον. δεῖ δὲ ὀξύνεσθαι τὸ λιτί, κατὰ
τὸν κανόνα Ἡρωδιανοῦ· Πᾶσα δοτικὴ δισύλλαβος, ἐπὶ
ὀνόματος ὀξύνεσθαι θέλει, Φωτί, θητί. εἰσὶ δὲ οἱ προ- 50
περισπῶσιν· οὐ καλῶς. παραιτητέον δὲ τὸν Ἀσκαλωνί-
την, οἰόμενον ἀπὸ τῆς λῖς εὐθείας κεκλίσθαι τὴν λιτί
δοτικὴν, καὶ λῖτα αἰτιατικὴν· οὐ γὰρ ποτε ἐμελλε τὰ
εἰς ις μονοσύλλαβα διὰ τοῦ τος κλίνεσθαι· μεταπλασις
δὲ ἐστίν· ἀπὸ τοῦ λιτόν λιτοῦ τῷ λιτῷ, καὶ λιτί, ὡς
ἀπὸ τοῦ κλάδος κλάδου τῷ κλάδῳ, κατὰ μεταπλασμὸν
κλαδί. καὶ ἡ αἰτιατικὴ ὁμοίως κατὰ μεταπλασμὸν, ἐκ 568
τοῦ λιτόν λῖτα, ὡς ἐκ τοῦ κρόκη κρόκα· οἷον, — κατὰ
λῖτα πετάσας, Ἰλιάδος θ', ἀντὶ τοῦ ἱμάτιον λινούν ἢ
λιτόν καταπετάσας, τουτέστιν ἀπλώσας. οὐχ ὁμότονος
δὲ ἡ λῖτα τῇ λιτόν· ἐπεὶ πᾶσα αἰτιατικὴ εἰς α λή-
γουσα βαρύνεται.

Λίχνοι, οἱ πολυπράγμονες καὶ ὀφθαλμοὶ ἢ λαίμαργοι·
παρὰ τὸ λίαν χαίνειν, ἢ ἰχαίνειν, ὅ ἐστιν ἐπιθυμεῖν.

Λιχμώμενος, περιλείχων, ἀποσπογγίζων· ἀπὸ τοῦ λιχμῶ
δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· τοῦτο ἀπὸ τοῦ 10

λείχω πλεονασμῷ τοῦ μ. τὸ λι, ι. διατί; ἐπειδὴ πάντα ἀκόλουθα τὰ παράγωγα τοῖς πρωτοτύποις.

Λίψ, σημαίνει τὸν ἀνεμὸν καὶ τὴν ἥτταν, καὶ λιβάδα. ἀμφότερα παρὰ τὸ λείβω λείψω γέγονεν· ἢ παρὰ τὸ λείπω λείψω. τὰ δὲ εἰς ψ λήγοντα πάντα τὴν διφθόγγον ἀποστρέφεται, κνίψ, κνιφός καὶ κνιπός. Νίψ νιβός, ὄνομα κρήνης. οὕτω καὶ λίψ λιβός. ὁ δὲ ἀνεμὸς λέγεται, καὶ δὲ λείπει ὁ ἥλιος.

20 Λοιγός, ὁ ὄλεθρος. παρὰ τὸ λείπω λοιπός καὶ λοιγός. λείψιν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ἐργάζεται. τὸ δὲ λοιμός, σημαίνει τὴν λοιμικὴν νόσον· μεταφορικῶς δὲ τὸν βλαπτικὸν αἶρα. γίνεται γὰρ παρὰ τὸ λείπω λοιπός, καὶ λοιμός ἢ φθορά. ἢ παρὰ τὸ λίαν μᾶν, πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ παρὰ τὸ λιμός. λιμός μὲν ἐστὶν ἐνδεῖα σίτου· λοιμός δὲ, ἐνδεῖα τῶν σωματίων. γράφεται τὸ λι, ι· πολλὰ γὰρ εἰσὶν ὀνόματα ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα γραφομένων τῶν ῥημάτων διὰ διφθόγγου, τῶν δὲ ὀνομάτων διὰ τοῦ ι· οἶον, πείθω, πιθάνος· οἰκτεῖρω, οἰκτιρμός· σείω, σίτος· νείφω, νιφετός· λείχω, λιχανός. ἢ παρὰ τὸ λίαν χαίνειν· ἢ ὅτι πολλὰ εἰσὶ συμπτώσχοντα τῷ δηλουμένῳ· οἶον χεῖρ, διὰ διφθόγγου· χιράς δὲ, πάθος περὶ τὴν χεῖρα, διὰ τοῦ ι. καὶ ἐμιμήσατο τὸ πάθος ἢ γραφή. ἢ ὅτι τὰ εἰς μος ὀξύτονα τῷ υ ἐκτεταμένῳ παραλήγονται, οἶον θυμός, ῥυμός, δρυμός. σεσημεῖται τὸ λοιμός διὰ τῆς οἰ διφθόγγου γραφόμενον. τὰ εἰς μος κατὰρὰ δυσύλλαβα διφθόγγῳ παραληγόμενα, ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, σπάνια εἰσὶ, καὶ ὀξύνονται· οἶον λαιμός, λοιμός· τὰ δὲ μὴ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, βαρύνονται, οἶον Αἴμος, οἶμος.

40 Λοιδορία] παρὰ τὸ λοιμός, λοιμορία καὶ λοιδορία· ἢ παρὰ τὸ βάλλειν τοὺς λόγους ὡς δόρατα.

Λοῖσθος, ὁ ἔσχατος. παρὰ τὸ ὀλισθος, κατ' ὑπερθεσιν τοῦ λ, λοῖσθος καὶ λοίσθιος, οἶον ὁ ἐξολισθήσας καὶ ἐμποδισθείς. ἢ παρὰ τὸ λείπω, λῶστος καὶ λοῖσθος. ἢ παρὰ τὸ λάσθη, ὁ σημαίνει τὴν λοιδορίαν, λαῖσθος καὶ λοῖσθος· ὁ γὰρ ἔσχατος ὕβριςται.

Λούτρον, βαρύνεται· ἐπειδὴ πᾶν εἰς τρον λήγον ἀπαρασχημάτιστον βαρύνεται, κέντρον, δένδρον, σεῖστρον· τὸ δὲ λουτρόν, πρὸς διαφορὰν σημασινομένου· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ τόπου, βαρύνεται· ἐπὶ δὲ τοῦ ὕδατος ὃ λουόμεθα, ὀξύνεται.

Λουτρά, τὰ εἰς λύσιν ἄγοντα τῆς ἀκαθαρσίας· καὶ γὰρ λῦμα καλεῖται ὁ ῥύπος. Δύματα πάντα κάθηραν.

Λουτρόν, παρὰ τὸ λούω, τὸ λούον· οὐ γὰρ αὐτοὶ καθάριζον τὸ ὕδωρ. ἀλλὰ καθαιρόμεθα. δεῖ δὲ βαρύνεσθαι, ὥστε παραλόγως ὀξύνεται.

569 * Λουτροφόρος, τὰ λουτρά φέρων τοῖς γαμοῦσι· οἷς ἔθος ἦν κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν τὰ λουτρά μεταπέμπεσθαι ἐκ τῆς ἐννεακρούνου καλουμένης κρήνης Ἀθηναίοις, ἢ καὶ Καλλιρρόῃ καλεῖται. ἔθος δὲ ἦν καὶ τῶν ἀγάμων ἀποθανόντων λουτροφορεῖν. ταῦτα δὲ ἀμφότερα ποιῶν ἦν παῖς ἄρρην ὁ ἐγγύτατα γένους.

Λοεσάμενος] ἐστὶ λουσάμενος· καὶ κατὰ διάλυσιν τῆς ου, γίνεται λοεσάμενος. τὸ γὰρ λούω γίνεται ἀπὸ τοῦ ὀλύω κατ' ὑπερβιβασμόν.

10 Λοβοί. λοβοὶ λέγονται τὰ κάτω μέρη τῶν ὠτων, Ἰλιάδος ξ· παρὰ τὸ λαμβάνειν τι καὶ δέχεσθαι, λαβός καὶ λοβός· οἶον, Εὐτρήτοισι λοβοῖσι· — τοῖς ἄκροις τῶν ὠτίων τοῖς ἀπαλοῖς τοῖς καλῶς τετρημένοις. καὶ παρὰ τοῖς θυτικοῖς τὰ κάτω μέρη τοῦ ἥπατος οὕτω λέγεται. καὶ ἀγγεῖον ἐρεβίνθης καὶ κυάμου. Λοβοὶ λέγονται, ἐπειδὴ μαρτυρούμενοι τινὶ λαμβανόμεθα αὐτῶν· οἱ δὲ, ὅτι λωβώμενοι τινὰς ἀποτέμνουσι ταῦτα τὰ μέρη.

Λογάδες, οἱ ἐκλεκτοί. εἴ ποτ' ἀνάγκη γένοιτο ἐκπέμψαι στρατιάν, ἢ ἐνεστήναι τις ἄλλος κίνδυνος. κατάλογος ἐλέγγο τῶν ἐπιτηδείων πρὸς τὰς μάχας. οὗτοι οὖν λογάδες ἐκαλοῦντο. καὶ παρὰ τὸ ἐκλέγω καὶ διαλέγω λεκτός. ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ λέγω λεκτός, καὶ ἐκλεκτός, σύνθετον ὀξύτονον· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐκλέγω συνθέτου παρασύνθετον, διάλεκτος, βαρύνεται. ἐστὶν εἰς τὸ λύχνος.

Λογεῖον, σημαίνει εἶδος κρατῆρος· καὶ τὸν τόπον τοῦ θεάτρου. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ αἰδῶ γίνεται αἰδεῖον, κείρω κουρεῖον, σιάφω σιαφεῖον, γράφω γραφεῖον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λέγω λογεῖον· καὶ γὰρ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ω ῥημάτων διὰ τοῦ εἰον παραγόμενα, προπερισπᾶται, καὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται.

Λογισταί, ἄρχοντες εἰσὶ κληρωτοὶ δέκα· ἐφ' ὧν πάντες οἱ ἄρχαντες ἀρχὴν τινα, λόγον ἀπέφερον τῶν διοικημένων.

Λόγχα] λόγχα τὰς μερίδας Ἰωνες λέγουσιν. Ἰων ἐν Κίου κτήσεται, ἐκ τῆς Τέω λόγχης λόγχα ποιεῖν· — εἴρηται δὲ παρὰ τὴν λῆξιν, λάχην τινα οὔσαν· καὶ κατὰ μετὰθεσιν τοῦ α εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, λόγχη. παρὰ τὴν λόγχην καὶ ῥῆμα λογχῶ· ὁ παρακείμενος λελόγχηκα· ὁ μέτος παρακείμενος, λέλογχα.

40 Λογγῶν] ἐν Συρακούσαις λιμένας εἰσὶ διττοὶ λογγῶνες. λογγῶνες δὲ καλοῦνται, οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων τρητοὶ λίθοι· οὗς τρυπῶσιν, ἵν' ἐξαρτῶσι τὰ σχοινία τῶν νεῶν ἐξ αὐτῶν· τοὺς δὲ τοιοῦτους λίθους καὶ λογγάσια ἐλεγον.

Λοξίας ὁ Ἀπόλλων· ὡς μὲν οἱ Πυθαγορικοί, ἀπὸ τοῦ λοξὴν ἔχειν τὴν ἴαν, τουτέστι τὴν φωνήν· ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἵνα τὸν ἥλιον διὰ τοῦ ζωδιακοῦ· καὶ λοξίας, ὁ λοξὴν κίνησιν κινούμενος· ὁ αὐτὸς γὰρ τῷ ἡλίῳ. τὸ δὲ λοξός, παρὰ τὸ λέχος ἢ κοίτη.

50 Λόπος, τὸ λέπισμα· παρὰ τὸ λέπω ῥῆμα. Ὀμηρος, Οἶον δὲ κρομύσιο λοπός.

Λόφος, ὁ ὑψηλὸς τοῦ ὄρους τόπος· παρὰ τὸ λέπω τὸ λεπτόν. ἐνθεν καὶ λοπός τὸ τοῦ κρομύσου λεπτόν. ἢ λοφοὶ πάντα τὰ μετέωρα καὶ εἰς ὕψος ἀνέχοντα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν· λόφος γὰρ ἐπ' αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ λέπεσθαι καὶ ἐνδέρεσθαι. παρὰ τὸ λέπω τὸ λεπίζω λόπος καὶ λόφος· ἀπὸ τούτου γὰρ τοῦ μέρους ἀρχονται ἐνδέρειν τὰ ζῶα. σημαίνει καὶ τὸν τράχηλον, ὡς τὸ, Ἐρβάντες κνήμας τ' ἠδὲ λόφον ἀμφὶ τε μηρούς· — νῦν αὐχένα, τράχηλον. λέγεται καὶ λοφίη θηλυκῶς· σημαίνει ἄκρον, καὶ τὸ ἐπανάστημα τῆς περιεφθαλαίας, ὡς τ', Ἄκρον ὑπὲρ λόφον αὐτόν· — καὶ, — δεινὸν δὲ λόφος κατ' ὑπερθεσιν ἐνευεν.

Λοφνίς] — τὰς ἀνὰ λοφνίδας ἴσχαν· — τὰς λαμπάδας. κυρίως δὲ λοφνίδες λέγονται αἱ μονόξυλοι λαμπάδες, καὶ δαλφὶ παραπλήσιοι δᾶδες, κατασκευῆς τινος καὶ κόσμου γεγονούαι· λαμπάδες δὲ, αἱ ὅπωςδήποτε κατεσκευασμέναι, καὶ ἂν ἀνόσμως δεδεμέναι ᾤσι. καὶ Ὀμηρος δὲ τὰς λέξεις ἴσως μὲν οὕτως αὐτὰς, ἀλλὰ τὸ πῦρ τὸ δι' αὐτῶν. ἐνιοὶ δὲ λοφνίδας λέγουσι, τὰς ἐκ τοῦ Φλοιοῦ τῆς ἀμπέλου γενομένας.

Λόχος, ἢ ἐνέδρα· παρὰ τὸ λέγω τὸ ἐπιλέγομαι· ὅθεν καὶ ἐπιλεκτός· ὅτι τοιοῦτοι ἐπιλεκτοὶ ἐπελέγοντο εἰς τὰς ἐνέδρας. ἢ παρὰ τὸ λέχος· οἱ γὰρ λοχῶντες οἶονεὶ κοιτάζονται, καὶ ὡς εἰς λέχος ἀνακλίνονται, ἵνα ἀθεώρητοι ᾤσιν. Ὡς ἄρα φωνήσαντες παρ' ἐξόδου ἐν νεκύσσει Κλυθῆτην, Ἰλιάδος κ'. παρὰ τὸ λόχος γίνεται λοχίτης, καὶ σημαίνει τὸν ἐνεδρεύοντα. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ος διὰ τοῦ ιτης γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται, τό-

πος, τοπίτης· στύλος, στυλίτης· τέμενος, τεμενίτης. ἐν τοῦ λέχους γίνεται λοχῶ λοχήσω.

Λόχη, θάμνος, ὕλη, σύνδενδρος τόπος· παρὰ τὸ λοχῶν ἐν αὐτῷ, τουτέστιν ἐνεδρεῖν ἐν τοῖς τοιούτοις τόποις. 30 λοχῶ οὖν, λόχη· καὶ πλεονασμῷ, λόχη. ὁ δὲ Φιλόξενος, παρὰ τὸ λάζω ῥήμα, εὐληπτοτέρων ὄντων τῶν δασέων. ὁ μέλλων, λάξω· ὄνομα, λαγμός· ὡς παρὰ τὸ κράζω κράξω κραγμός· τοῦ δὲ γ εἰς τὸ χ μεταπεσόντος, λαχμός· τούτου τὸ θηλυκόν, λόχη.

Λάβη, ἡ ὕβρις ἢ ἐπὶ κακῷ περιβόητος. παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω, κατὰ ἀντίφρασιν, ἣν οὐδεὶς θέλει· ἢ παρὰ τὸ βλάβη. ἢ ἐκ τοῦ λωβός· τούτο ἐκ τοῦ λοβός, τοῦ διὰ τοῦ ο μικροῦ κατ' ἐπαύξησιν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἡρω- 40 τηριασμένων· οἱ γὰρ παλαιοὶ τοὺς ἐν τινι ἀτοπήματι ἀλόντας ἐνυβρίζοντες, τὰ ἄκρα τῶν ὧτων ἀπέτεμνον, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς πρὸς τὴν Ἰρίν. καὶ ταῦτα ὁ Ὀρίων· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι ἐκ τοῦ λαβή, ὃ σημαίνει τὸ ξίφος, γίνεται λάβη· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω, λάβη, ὡς Φάρος Φωριαμός. τὸ λω, μέγα· τὰ εἰς βη λήγοντα δισύλλαβα βχυτόνα φύσει μακρὰ θέλουσι παραλήγεσθαι· οἶον, ἡβη, Θήβη, στίβη.

Λάϊον, παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω· καὶ τὸ συγκριτικόν, λῶων, ὡς ῥάων· καὶ ὄνομα ἐξ αὐτοῦ, λῶϊος, καὶ λῶϊον· τὸ γὰρ καλὸν πάντες θέλομεν· κρείσσον, βέλτιον· ὁ γὰρ 50 νοεῖ τις ἐαυτῷ συμφέρον, τούτο καὶ θέλει.

Λῶστοι, βέλτιστοι, ἡγαπημένοι, πεποθημένοι. ἔστι δὲ ὄνομα ὑπερθετικὸν ἀπὸ τοῦ λῶος.

Λῶμα, τὸ γυναικεῖον, ὃ ἐπὶ Ἀττικῶν ὀχθοβος λέγεται. λῶμα λέγεται καὶ τὸ εἰς τὸ κατώτερον τοῦ ἱματίου ἐπιβλημα, ἐκ βύσσου καὶ πορφύρας καὶ κόκκου.

* Λωποδύτης, ὃς ἀποδύει τοὺς παριόντας τὰς ἐσθῆτας· παρὰ τὸ λῶπος τὸ ἱμάτιον, καὶ δύω τὸ ἀποδύω· ληστής. 571 Λῶπος, τὸ ἱμάτιον· ἀναλογεῖ γὰρ τῇ λωπίᾳ τῷ δέρματι. Λωτεῦντα, ἀνδοῦντα· ἡγουν λωτὸν ἔχοντα· λωτὸς δὲ ἔστιν εἶδος βοτάνης. ἀπὸ τοῦ λωτέοντα, ὑπερθέσει λωτέοντα· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν εὐ δίφθογγον, λωτεῦντα. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ λωτέοντα, λωτοῦντα ὡφείλει εἶναι.

Λωφῶ λωφήσω, πρώτης συζυγίας ἔστι. κυρίως δὲ λωφῆσαι, τὸ παύσασθαι, ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων, τὸ ἀποθέσθαι 10 ἀπὸ τοῦ λόφου τὸν ζυγόν, καὶ ἀπολύεσθαι ἀπὸ τῶν ἔργων. ἐκ τοῦ οὖν λόφος, λοφῶ, κατ' ἐπαύξησιν τοῦ ο εἰς ω· καὶ ἔστιν ἡ λέξις μεταφορικῇ, ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ὑπὸ λόφον, ἢ ἐν τῷ λόφῳ ἀναπαυομένων, ἥνικα ἀνεθῶτι τοῦ ζυγοῦ, ὡς τὸ, Τειρόμενοι καμάτῳ μετελώφειον· — σημαίνει τὸ παύω. καὶ λωφήσασα, παυσάμενη, λήξασα. μετενήνεκται ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τὰ φορτικὰ κατατιθεμένων.

Λυαῖος, ἀπὸ τῆς λύσεως τοῦ ῥάμματος· προσεβράβη γὰρ τῷ μηρῷ τοῦ Διός. ἢ παρὰ τὸ λῦεσθαι τῷ οἴνῳ τοὺς μεθυσκομένους.

Λυγαῖον, τὸ φοβερόν, ἢ τὸ σκοτεινόν· παρὰ τὸ λύνειν τὸ αὖγος, καὶ μὴ εἶναι στήναι αὐτό. καὶ Ὀμηρος, Νύχθ' ὑπὸ λυγαίην.

Λύγος, τὸ σκότος οὐδέτερος· ἀπὸ τοῦ λύνειν τὴν αὖγην· καὶ τὸ κρύπτεσθαι ὑπολγίζεσθαι λέγουσι. σημαίνει δὲ καὶ φυτὸν, ὡς ἐν τῷ μ στοιχείῳ εἰσόμεθα.

Λύθρος, τὸ μετὰ κونيόρτου αἵμα· κυρίως τὸ τοῦ λύματος καὶ καθάρματος δεόμενον. λέγεται καὶ ἡ ἀκαθαρσία.

Λύμη, ἐπὶ τῆς στάσεως. παρὰ τὸ λύνειν τὴν ὁμόνοιαν· καὶ 30 λύμη ἢ φθορά, ἢ λύουσα τὸ σῶμα· ὅθεν καὶ λυμαίνω.

Λυκέα, ἀγὼν ἐν Ῥώμῃ· συνήθεια δὲ ἔστιν αὐτοῖς δορὰς ἔπαθλον δίδοναι.

Λύκιον, τόπος ἐστὶ Θετταλίας· ἐνθα λύκος ἐπιὼν τοῖς τοῦ Πηλέως βουσὶν, ἀπέλιθώθη.

Λυκόφως] τινὲς λυκόφως τὸ σκοτεινόν, οἶον διαλελυμένον Φάος, ἢ αὖγὴ διαλυθεῖσα· ἢ λυκόφως λέγεται τὸ μετέχον σκότους καὶ φωτός· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τριχῶν τῶν λύκων, αἵτινες τὸ μὲν κάτω μέρος τὸ πρὸς τῷ δέρματι, λευκὸν ἔχουσι· τὸ δὲ ἄνω, μέλαν.

Λύμη, φθορά τις ἐστὶν ἐπὶ ψυχὴν διαβαίνουσα· παρὰ τὸ λῶ. σημαίνει δὲ τὴν ἀκαθαρσίαν.

Λυμαντήρ] — δαιτῶν ἀπολυμαντήρα· — ἢ ἀπὸ παρέλκει. λυμαντήρα, τὸν καθαρτήρα τῶν δαιτῶν, τὸν ἐκ τῶν σκυβάλων τὰ βρώσιμα ἀποκαθαίροντα· ἢ τὸν ἐσθίουντα καὶ λυμαίνοντα τὰς δαῖτας.

Λυωρεία, πόλις Δελφίδος, ἐν ᾗ τιμᾶται ὁ Ἀπόλλων· ἀπὸ Λυῶρου κτίσαντος αὐτήν, υἱοῦ Κωρυκείας, οἰκούντων ἐν τῷ Παρνασσῷ· καὶ τὸ παρακείμενον ὄρος ἐκάλεσε Κωρυκείον ἀπὸ τῆς ἐαυτοῦ μητρὸς Κωρυκείας. 50

Λύπη, παρὰ τὸ λύνειν εἰς δάκρυα τοὺς ὧπας, λυώπη τις οὔσα· ἢ διὰ τὸ λυμαίνεσθαι δι' αὐτῶν τοὺς ὧπας. οὔτω Σωρανός· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ λῶω, λύη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, λύπη· λύσις γὰρ ψυχῆς τὸ πάθος τὸ λυπηρόν· διαιρεῖται δὲ εἰς δ', εἰς ἄχος, ἄχος, φθόνον, καὶ ἔλεον. ἢ λύπη, λείπη τις· ἐπὶ λείψει γὰρ συνίσταται.

Λύτρον, παρὰ τὸ λῶω λύσω· ὅθεν καὶ λύρα, λύτρα τις 572 οὔσα· ἐδόθη γὰρ τῷ Ἀπόλλωνι παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ, ὑπὲρ ὧν ἐκλεψε βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Ἑρμῆς.

Λύσσα, ἡ μανία· παρὰ τὸ λύνειν τὸν νοῦν· παρὰ τὴν λύσιν τῶν κατὰ ψυχὴν λογισμῶν, καὶ τοῦ παλαιοῦ τῶν φρενῶν κατασπέρματος· ἢ παρὰ τὸ ἀφέτους εἶναι τοὺς κατεχομένους ἐξ αὐτῆς.

* Λυσιτελεῖ, συμφέρον ἐστὶ· παρὰ τὸ λύνειν τὰ τέλη· λύνει γὰρ τὰ τέλη, συμφέρει ταῖς πόλεσι.

Λῦτο] Λῦτο δ' ἀγὼν, Ἰλιάδος ω'. εἰ μὲν ἐστὶ μέσος ἀόριστος β' ἀπὸ τῶν εἰς μι, ὡς περ ἤδη ἐπίσταται λέγεσθαι, (οἶον, Νῦν δ' ἐλύμην τρεῖς τόσσα πορῶν· — καὶ, Τῆς δ' ἄρα κλειούσης λῦτο γούνατα) ἑπτασις ἐγένετο διὰ τὸ μέτρον· εἰ δὲ παρατατικὸν τινὲς ἐκδέχονται, δύναται εἶναι κρᾶσις ἀπὸ τοῦ ἐλύετο λῦτο, ὡς τὸ ῥύεσθαι, ῥύσθαι καὶ ἰχθύες, ἰχθύς. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλέλυτο, ὡς βέβλητο, βλήτο.

Λύχνος, ἀρσενικῶς· λέγεται καὶ τὸ λύχνον, οὐδέτερον, ὡς παρὰ Ἰππώνακτι· παρὰ τὸ λύνειν τὸ νύχθος, του- 20 τέστι τὸ σκότος, λύνυχνος καὶ λύχνος· οὕτως Ἀριστόνικος ἐν τῷ περὶ σημείων τοῦ Ὀμήρου. Λύχνα, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, — λύχνα φανεῖν· — κατὰ μεταπλασμόν· οὐδὲ γὰρ ἐστὶν εὐθεία τὸ λύχνον, ὡς περ οὐδὲ τὸ δάκτυλον· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὁ λύχνος οἱ λύχνοι, μεταπλασμός γένους, τὰ λύχνα, ὡς ὁ δάκτυλος οἱ δάκτυλοι τὰ δάκτυλα. Δεῖ δὲ εἶδέναι, ὡς ὁ τοιοῦτος μεταπλασμός ἐπὶ προσηγορικῷ γίνεται ὀνόματος· ἐνθα μὴ δυνατόν τῇ εὐθείᾳ τοῦ οὐδετέρου τὴν γενικὴν παραδέξασθαι· ἐν γὰρ τοῖς ἐπιθέτοις πάντα κατὰ ἀναλο- 30 γίαν ἀποτελεῖται· τὸ οὐδέτερον ἐν παρασχηματισμῷ, ὁ καλός, τὸ καλόν· διὸ καὶ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν τὰ καλὰ, οὐ φανερὸν μεταπλασμόν ἀπὸ τοῦ οἱ καλοὶ ἀρσενικοῦ πληθυντικοῦ γεγονέναι· πρόσκειται γὰρ ἢ εὐθεία ἐνικὴ τοῦ οὐδετέρου ἀνάλογος.

Λογχαῖδες, τὰ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λευκὰ. Καλλιμάχος, —

ἔστις ἀλιτρούς Αὐγάζειν καθααίς οὐ δύναται λοχάσιν:
— εἴρηται δὲ οἶον λοχάδες, ἐν αἷς αἱ κόραι λοχῶσι,
40 καὶ οἶον λέχος εἶσιν αὐταῖς. ἢ οἶον λευκάδες, κατὰ
συγγένειαν τοῦ κ πρὸς τὸ γ. ἢ ὅτι λοχῶνται ἐν τῷ

βλέπειν κατὰ τὰς ἐπιστροφάς. Σώφρων ἐν Θυνοθήραις,
λοχῶν τὰς λοχάδας: — οὕτω Σωρᾶνός.

* Λυχνοῦχος, ὁ φέρων τοὺς λύχνους· ἀπὸ τοῦ ἔχειν καὶ
λύχνος.

Μ.

572 Μῦ τὸ στοιχεῖον, ὅτι μυγμόν τινα ἔχει ἡ τούτου ἐκφώ-
νησις. μυγμός δὲ ἐστίν, ὁ τοῦ μῦ ἦχος διὰ τοῦ μυκτῆ-
50 ρος ἐξερχόμενος.

Μαγίστερ, διδάσκαλε, ἐπιστάτα. λέγεται δὲ καὶ ὁδηγός.

Μάγος, παρὰ τὸ μάσσω τὸ μαλάσσω, ὁ διὰ τῶν μαγι-
κῶν ἐμπλάστρων τὰ μέλλοντα προλέγων.

Μαγγανεία, ἐκ τοῦ μαγγανεύω· τούτο παρὰ τὸ μάγγανον.
ἐκ δὲ τοῦ ἄγω, ἄγανον, καὶ μάγγανον.

573 Μαγίς, ἡ τράπεζα ἐνθα τὰ μεμαγμένα. μαγίς δὲ λέγεται
παρὰ Ἀραψι τὸ σκουτάριον. λέγονται δὲ μαγίδες καὶ οἱ
μετάπολλοι, ὡς ἀπομάττουσι καὶ καθαίρουσιν. ἔτι μα-
γίδες, μάζαι· τούτέστιν ἄρτοι οὓς καταφέρουσιν οἱ εἰς
Τροφῶνιου κατιόντες.

Μάγειρος, παρὰ τὸ μάσσω· Ἡρωδιανός· οἶον ὁ τὰς μάζας
μερίζων· ὁ δὲ Φιλόξενος πλεονασμὸν λέγει τοῦ μ· πα-
ρὰ τὸ ἀγείρειν τὸ συναθροίζειν, ἥτοι ἐξ ὧν ἀρτύει, ἢ
ὧν παρασκευάζει ὄψων.

10 Μαγνήτις] ὅτι ἡ τὸν σίδηρον ἔλκουσα λίθος καλεῖται σι-
δηρίτις καὶ Ἡράκλεια καὶ Μαγνήτις καὶ Λυδία· σιδηρί-
τις μὲν, ἀπὸ τῆς δυνάμεως ἣν περὶ τὰ σίδηρα ἐπιδεί-
κνυται. εἰ βούλει δὲ, καὶ ἐπὶ τῆς ὀψευς· ἐμφορῆς γὰρ
ἐστὶ κατὰ τὴν χροιάν ἀργῶ καὶ ἀκαθάρτῳ σίδηρῳ. Φα-
σὶ δὲ καὶ διότι ἐξ ἀρχῆς εὐρηται συμμεμιγμένη τοῖς
τοῦ σιδήρου μετάλλοις. Ἡράκλεια δὲ, ἢ διὰ τὸ ἰσχυρὸν
καὶ κρατερόν τῆς ὀκκῆς· ἢ μᾶλλον διότι περὶ Ἡρά-
κλειαν τὸ πρῶτον ἐφάνη· οἱ μὲν, περὶ τὴν ἐν Πόντῳ
Φασίν· οἱ δὲ, περὶ τὴν ἐν Σαμοθράκῃ. Μαγνήτις δὲ,
ὅτι (ὡς Φασιν) ἄνδρες λιθοφόροι Μάγνητες εὗρον αὐτῆς
20 τὴν ἐνέργειαν· αἱ γὰρ κρηπίδες, ὡς εἶπκε, λίθους ἔχου-
σι βαδίζοντων ἥρέμα.

* Μάδδα, ἀντὶ τοῦ μάζα, Δωρικῶς· ἀπὸ τοῦ μάττειν.

Μάζα, ἡ τροφή· ὅθεν καὶ ὑπερμαζᾶ, τὸ ὑπερτροφᾶ,
πλουτεῖ, στρηνιά. Ἡσίοδος, Μάζα τ' ἀμολγαίη: — ἄρ-
τος, ψωμός. ἀπὸ τοῦ μάσσω τὸ μαλάσσω γίνεται τρο-
πῇ Δωρικῇ τῶν δύο σσ εἰς ζ· ἢ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ,
γίνεται μάζα, ἡ ζητούμενη τροφή. λέγεται δὲ μάζα,
Φύραμα γινόμενον, ποτὲ μὲν, ἐξ ὕδατος, ποτὲ δὲ, ἐξ
ὀξύκράτου, ἢ ὀξύμελιτος, ἢ ὕδρομελιτος· ἐστὶ γὰρ τρά-
30 Φιμον. ἀμολγαίην δὲ, τούτεστι κρατίστην, ἀιμαίαν· τὸ
γὰρ ἀμολγόν, ἐπὶ τοῦ αἱμαίου τίθεται. Ἑρατοσθένης
δὲ ποιμενικήν.

Μαζονομεῖον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἡ μάζα Φυράται· ἢ ξύλινον
πινάκιον καὶ κανοῦν.

Μαθητής, ἀπὸ τοῦ μαθόν δευτέρου ἀορίστου.

40 Μακάριος] ἀπὸ τοῦ κῆρ τοῦ σημαίνοντος τὴν θανατηφό-
ρον μοῖραν, γίνεται κατὰ παραγωγὴν κήριος, ὁ τῇ Φθο-
ρᾷ ὑποπεπτωκώς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἰή-
ριος, ὁ ἐστερημένος τῆς Φθορᾶς· καὶ τροπὴ τοῦ η εἰς
α, καὶ πλεονασμῶ τοῦ μ, μακάριος. πλεονάζει δὲ τὸ
μ ἐν πολλαῖς λέξεσιν, ὡς ἐν τῷ μία, καὶ μεστός, καὶ
ἄλευρον μάλευρον. μακάριος οὖν ὁ μὴ κηρί (τούτε-
στι Φθορᾷ) ὑποκείμενος. ἐστὶ δὲ εἶδους τῶν ὑποπε-
πτωκῶν τῷ ὀνόματι ἐπιθέτου· καὶ λαμβάνεται ἀπὸ
ψυχῆς.

Μάκρ, πόσας εὐθείας ἔχει; τρεῖς. μακάριος, ἀποκοπῇ

τῶν δύο συλλαβῶν, γίνεται μάκρ· καὶ μένοντος τοῦ ς,
γίνεται μάκαρς. μάκαρες, οἱ μὴ πεπτωκότες ὑπὸ κῆρας·
οἱ δὲ μακαρίται, οἱ ἀποθανόντες, οἱ ἤδη τὸ μῆκος ἐπι-
λαμβανόμενοι, οἱ μῆνιστοι· ὅθεν καὶ μακρῶν, ὁ 50
τύμβος ὁ ἐς μακράν.

Μακάρτατος. ἰστέον ὅτι τὰ συγκριτικὰ σχηματίζονται ἀπὸ
τῶν ληγόντων εἰς ων, ἢ εἰς ας, ἢ εἰς υς, ἢ εἰς ους·
καὶ ταῦτα, εἰς Φυλάττη τριγένειαν. διόπερ μεμπτέον
Σώφωνα λέγοντα, Φωροτάτους αἰεὶ καπήλους παρέχε-
ται: — οὐδὲ γὰρ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα παρασχη-
ματίζει συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικόν. ἔτι ἀμαρτάνουσιν
οἱ λέγοντες μακάρτατος. τὸ μέντοι Φέρτερος Φέρτατος, 574
βέλτερος βέλτατος, ὕστερος ὕστατος, οὐκ οἶονται εἶναι
συγκριτικὰ ἢ ὑπερθετικὰ, συμπεπτωμέναι δὲ τοῖς συγ-
κριτικοῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πρότερος. εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ
πρώτος, ὡφείλε διὰ τοῦ ω μεγάλῳ γράφεσθαι.

Μάκαιρα, ἀπὸ μάχης. ὁ δὲ Ἴων, κατ' ὁμοιότητα ἀπὸ
τοῦ εἶπειν καὶ ὑποχωρεῖν· δειλὸν γάρ. μάκαιρον οὖν ἡ
μακαρία.

Μάκελλα, ἡ μὴ κέλλουσα τοῖς ὁδοῦσι.

Μακκοῦν, τὸ ἀνοηταίνειν καὶ μωραίνειν. παρὰ τὸ μὴ καὶ 10
τὸ κοῦ τὸ νοῦ, μακκοῦ· καὶ κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέ-
γοντα, ὅτι ἡ ἐπεισδοδος τῶν συμφῶνων τροπὴν ποιεῖ, ὡς
ἦδω ἀνδάνω, ἐπεισῆλθε τὸ κ, καὶ ἔτραπη τὸ η εἰς α.
ἢ ὅτι Ἀκκῶ γυνὴ γέγονεν, ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένη·
ἢ Φασὶν ἐνοπτριζομένην, τῇ εἰκόνι ὡς ἐτέρᾳ διαλέγε-
σθαι. Ἀκκῶ οὖν αἰκκοῦ· καὶ πλεονασμῶ, μακκοῦ.

Μακρύνω, παρὰ τὸ μακρός· τούτο ἐκ τοῦ μῆκος μακρός·
καὶ συγκοπῇ, μακρός καὶ μακρός. ἀμα γὰρ τῷ πλεο-
νασμῶ τοῦ συμφῶνου ἐτραπή τὸ μακρὸν εἰς βραχύ. 20
ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ μέχρις ἀκροῦ διήκειν, τούτεστιν
ἀρχῆς. τὸ θηλυκὸν μακρά· ἐξ οὗ γίνεται μακράν, ἐπίρ-
ῥημα τοπικόν, ἢ μεσότητος. τὸ δὲ — μακρά βιβῶντα:
— ἐστὶν ἐπίρῥημα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. τὸ δὲ
μακρόθεν, ἐπίρῥημα τοπικόν.

* Μαλακογνώμων, ὁ τὴν γνώμην μαλακὴν ἔχων.

* Μάντις, ἀπὸ τοῦ μάνεσθαι· ἐνθουσιασμένοι γὰρ οἱ
μάντιες ἐμαντεύοντο.

* Μαριλάδης, ὁ ἀνδρακεύς· ἀπὸ τῆς μαρίλης, τοῦ
σποδοῦ. 30

Μέγα, σημαίνει τρία· τὸ πολὺ, ὡς τὸ, Νῦν δ' ἐμεῖο μέγ'
ἐπέγρετο: — σημαίνει καὶ τὸ μεγάλως, ὡς τὸ, Ἦ κα
μέγ' οἰμῶξεις γέρων: — σημαίνει καὶ τὸ ἐπίμηκες, ὡς
τὸ, — μέγα τόξον ἔτεινεν.

Μέγας, σημαίνει δύο· τὸ κύριον ὄνομα, ὡς τὸ, Καὶ Πέρι-
μον Μεγάδην: — σημαίνει καὶ τὸν πλατὺν καὶ μέγαν,
ὡς τὸ, Οἱ ἐ μέγαν περ' ἔοντα: — καὶ, — ἥς τε μέγας
τε: — γίνεται παρὰ τὸ μὴ ἀπαγορευτικόν, καὶ τὸ γῆ,
μέγας τίς ὦν, ὁ μὴ αἰεὶ ἐν τῇ γῇ ὦν, ἀλλ' ὑπαρέχων
αὐτῆς, καὶ εἰς ὕψος ἐπαιρόμενος. 40

Μεγακῆτεα πόντον, τὸν μέγαν κῆτη ἔχοντα· ἢ ἀπλῶς
μέγαν· παρὰ τὸ κῆτος. Μεγακῆται νῆς, μεγάλη, πα-
ρὰ τὸ κῆτος· ἢ μέγα κύτος ἔχουσα, ὁ ἐστὶ πλατεῖα.

Μεγαλοπρεπεῖα, ἐκ τοῦ μεγαλοπρεπῆς· τούτο παρὰ τὸ
μεγάλως καὶ τὸ πρέπω γίνεται ἐν συνθέσει.

- 577 τὸ βραδύνω, ὡς τὸ, Τί μέλλεις; τί ἀναδύη; — καὶ μέλλῃσι, ἢ βραδυτής· καὶ μέλλων, ὃ ἐκείθεν χρόνος.
- Μέλαινα, σημαίνει τρία· τὸ σκοτεινόν, ὡς τὸ, Ἐλκὸν νύκτα μελαιναν· — καὶ τὴν σύνεσιν, ὅθεν καὶ, — Φρένες ἀμφιμέλαινα· — καὶ τὸ βαδύ, ὅθεν καὶ, — κρήνη μελάνυδρος, ἢ βαθεῖα. τοῦ γὰρ μελαίνεσθαι αἴτιον τὸ βάθος· Φύσει δὲ μέλαν τὸ ὕδωρ· ἀλλὰ λάμπεται ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσι.
- Μέλη, ἢτοι συνωνύμως, ἀπὸ τοῦ μεμερίσθαι, μέρη καὶ μέλη· ἢ ἀπὸ μεταφοράς τῶν μουσικῶν μελῶν· ἐπεὶ δὲ παρ' ἐνίοις ἐδόκουν οἱ ἄνθρωποι μεθ' ἀρμονίας συνεστάναι. οὕτω δὲ καὶ τὰ σώματα. τὰ μέλη, ἢτοι συνωνύμως καὶ αὐτὰ μέρη κατὰ μέζονα καὶ ὁλοσχερεστέραν νοούμενα περιγραφῇ· ἢ ἀπὸ τῶν κατὰ μουσικὴν μελῶν· ἐπεὶ κατὰ ἀρμονίαν συνίσταται τὸ σῶμα.
- Μέλος, κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἔπους, τὸ μεμελισμένον· ἢ ἀπὸ τῆς τοῦ μέλιτος γλυκύτητος. Μύσιμβλος δὲ, τὰς ἐν Λέσβῳ γενομένας παρθένους Μούσας ἐπὶ τὰ πένθη Φοιτᾶν καὶ θρηνεῖν· ὅθεν ἐπεκράτησε τὰ ἀδόμενα μέληα κληθῆναι. οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς μελιγῆρους· Μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὰ γλυκερώτερα ὁμφακος· — καὶ ἐτι τὸ μέλος τὸ ἐκαστῶ μεμελημένον· καὶ γὰρ μετὰ Φροντίδος σκευάζεται. σημαίνει δύο· τὴν ᾠδὴν, παρὰ τὸ μέλω τὸ Φροντίζω, ἢ παρὰ τὸ ἔλω τὸ ἐλαύνω· σημαίνει καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος· παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μέρος· καὶ τροπῇ, μέλος.
- Μελίφρονα πυρόν, τὸν ἡδύν· παρὰ τὸ μέλισσα. καὶ, μελιηδέα θυμόν, τὴν προσφιλεστάτην ψυχὴν.
- Μελιηδέα· ψιλῶς· ἀρκεῖ γὰρ τὸ μέλι πρὸς τὸ ἐμφανίσαι τὴν ἡδονήν. ὅταν δὲ εἴπῃ, Τυρῶ καὶ μέλιτι γλυκερῶ· — οὐκ ἐκ περιουσίας τοῦτο προσέθηκεν, ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολήν· ἐπεὶ καὶ πιρὸν γίνεται τὸ μέλι.
- Μελιτίδης] καὶ οὗτος τῶν εὐήθων, ὡς ὁ Μαργίτης, καὶ ὁ Κόρυβος.
- Μέλισσα, παρὰ τὸ μέλειν· οἰκονομικὸν γὰρ τὸ ζῶον καὶ ἐπιμελές· ἢ ἐκ τοῦ μῆλον, ὃ σημαίνει πάντα τὸν καρπὸν, μήλιζά τις οὔσα, ἢ πᾶσιν ἐφιζάνουσα τοῖς μήλοισι· ἢ γὰρ μέλισσα, τῶν ἀνθῶν τὰ χρησιμώτατα συλλέγουσα, τὸ μέλι ποιεῖ, τὰ μὲν καλὰ ἐκλέγουσα, τὰ δὲ φαῦλα ἀπορρίπτουσα. λέγονται δὲ καὶ μέλισσαι καὶ ἱέρειαι παρὰ τῷ ποιητῇ, παρὰ τὴν μέλισσαν τὸ ζῶον καθαρῶτατον ὄν. καὶ μελισσοκόμοι, μελιουργοί, οἱ τὰς μελίσσας νομοῦντες, τουτέστιν ἐπιμελείας ἀξιοῦντες. ἀπὸ τῶν εἰς αἰ, οἱ Αἰολεῖς, μελισσάων· οἱ δὲ Δωριεῖς, πυλέων.
- Μελίχλωρος, ἐπίθετον ἐστὶ τοῦ δέου.
- Μέλινος] οἶον, μελίνου οὐδοῦ· — παρὰ τὸ μελέα μελεῖνος, ἀποβολὴ τοῦ ε.
- Μελίνη, εἶδος ὀσπρίου· λέγεται θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς· μέμνηται Δημοσθένους καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ξενοφῶν.
- 50 Μελιταῖα κυνίδια, λέγεται ὅτι πλησίον Ἰταλίας νῆσος ἐστὶ Μελίτη, ἐξ ἧς γίνεται ἢ τὰ μικρὰ τὰ ἐπιμελείας χρεῖαν ἔχοντα· παρὰ τὸ μέλω τὸ Φροντίζω.
- Μέλος, ἢ ᾠδὴ, ἀπὸ μεταφοράς τῶν μελῶν τοῦ σώματος· ὡς περ καὶ ἐπὶ τούτοις τὰ μὲν, ἐστὶ βραχέα, τὰ δὲ, μακρὰ· καὶ τὰ μὲν, εἰσὶν εἰς ἐργασίαν, ὡς ἐπὶ τῶν χειρῶν· τὰ δὲ, εἰς τὸ περιπατεῖν, ὡς ἐπὶ τῶν ποδῶν, καὶ τὰ ὅμοια· οὕτως ἐπὶ τούτων, τὰ μὲν, εἰσὶν ὀξύφωνα· τὰ δὲ, βαρύφωνα· καὶ οὕτως ἀποτελοῦσι τὴν τῶν ὀργάνων Φωνήν.
- 578 Μέλλω, τὸ βραδύνω. παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, κατὰ παραγωγὴν γίνεται μέλλω· καὶ γὰρ ὁ βραδύνων, αἰεὶ ἐν ζητήσει ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν· ὁ γὰρ Φροντί-

ζων, τήκεται ὑπὸ Φροντίδων· καὶ ἀμελῆσαι, τὸ ἀΦροντιστῆσαι.

Μελύγειν, πομάτιον Σκυδικόν, γινόμενον ἐν μόνου μέλιτος μεθ' ὕδατος, βοτάνης τινὸς ἐμβαλλομένης.

Μέλπηθρα, παίγνια· παρὰ τὸ μέλπω τὸ παίζω. — δῆλ' οὖν 10 μέλπεσθαι Ἀρηί· — κυρίως, παίζειν· νῦν δὲ, κινεῖσθαι εὐχερῶς, ἢ τέρπεσθαι εὐχερῶς καὶ ἐμπείρως κατὰ τὴν μάχην· ἢ κινεῖσθαι καθάπερ παίζων καὶ ὀρχεῖσθαι. γίνεται παρὰ τὸ τὰ μέλη (ἡγουν τοὺς ὀφθαλμούς) ἔπειν ἢτοι λέγειν.

Μέλπω, τὸ ὕμνω· ἐξ οὗ καὶ μολπὴ ἢ ᾠδὴ καὶ ὁ ὕμνος· Μέλποντες ἐκέργον· — ἀντὶ τοῦ ὕμνουντες.

Μελχισεδέκ. τὸ χι, ἰ· ἀπὸ παραδόσεως. μελχί λέγεται βασιλεύς· τὸ σεδέκ, εἰρήνη. λέγεται οὖν βασιλεὺς εἰρή- 20 νης· καὶ ἀνάγεται εἰς τὸν Χριστόν.

Μεμαῶτες, προθυμούμενοι παρὰ τὸ μέμνω, ὃ δηλοῖ τὸ προθυμοῦμαι, ὃ μέλλων, μεμῶ· ὅθεν καὶ μέμονα, ὃ μέσος παρακείμενος· Ἀλλ' ἄγε πῶς μέμονας; — πῶς προθυμῇ; τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, μεμακα, ἢ μέμεγκα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, μεμακῶς· καὶ ἀποβολῇ, μεμαῶς. κλίνεται μεμαότος, μεμῶτος, κατὰ συναίρεσιν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ποιητικῶς, μεμαῶτος· τὸ θηλυκόν, μεμαῶσα, ἢ μεμαυῖα. ἐστὶν εἰς τὸ γεγαυῖα. ἢ ἀπὸ τοῦ μῶ μᾶσω· ἀφ' οὗ μεμᾶνασιν, ἀποβολῇ τοῦ κ. ἢ ἀπὸ τοῦ μῶ, μῆσω, μέμηκα, μεμηκῶς· κατὰ συστο- 30 λὴν καὶ ἀποβολὴν, μεμαῶς.

Μέμβλωνε. — τῷ δ' αὐτῇ Φιλομείδης Ἀφροδίτῃ Αἰεὶ παρμεμβλωνεν, Ἰλιάδος δ', ἀντὶ τοῦ παραμένει, πάρεστιν. ἀπὸ τοῦ μολῶ μολήσω μεμόληκα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, μέμληκα· καὶ διὰ τὸ ἀσυντακτον, πλεονασμῷ τοῦ β, γίνεται μέμβληκα· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, μέμβλωνκα. ἢ ἀπὸ τοῦ μέλω μεμέληκα καὶ μεμέλωνκα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, μέμβλωνκα. Μέμβλεται, ἐν Φροντίδι ἐστίν· ἀπὸ τοῦ μέλω. καὶ μέμβλεσθαι, τὸ ἐπιμελεσθαι. 40

Μεμετρέαται] μετρώ, μετρήσω, μεμέτρηκα, μεμέτρημαι μεμέτρηται· καὶ Ἰωνικῶς μεμετρέαται· παρὰ Ἰππώνυκτι, Ὁ μὲν οὖν Βόσπορος καὶ ὁ Πόντος κατὰ πάντα μοι μεμετρέαται.

Μεμηλῶς] παρὰ τὸ μέλω τὸ Φροντίζω, ὃ μέσος παρακείμενος, μέμελα· καὶ κατ' ἐπέκτασιν γίνεται μεμηλα· ὅθεν ἢ μετοχή. ἢ ἀπὸ τοῦ μεμέληκα γέγονεν. Ἰλιάδος ε', — μέγα πλούτοιο μεμηλῶς· — ἀντὶ τοῦ πάνυ πε- Φροντικῶς τοῦ πλούτου, καὶ ἐπιμελείαν αὐτοῦ ἔχων.

Μέμνη, ἐστὶν εἰς τὸ Κᾶθῃ. 50

Μεμνήτο] ἀπὸ τοῦ μένω, κατὰ συγκοπὴν, μνῶ μνήσω, μέμνηκα, μέμνημαι· τὸ εὐκτικόν, μεμνήμην μεμνήτο μεμνήτο.

Μεμνέωτο] Ὡς μεμνέωτο δρόμους, Ἰλιάδος ψ', ὅπως ἐπισκοποῖ καὶ ἐπιμελοῖτο τὸν δρόμον, μή τις περὶ τὸν καμπτήρα πανουργήσῃ. προπαροξύνηται, καὶ σὺν τῷ ἰγράφεται· ἀπὸ τοῦ μεμνέοιτο, αὐξήσει τοῦ ο εἰς ω, μεμνέωτο. Ξενοφῶν δὲ μεμνέωτο ἄνευ τοῦ ε. Κράτης 579 δὲ, μεμνοῖτο· τὸ δὲ ἀνάλογον, μεμνήτο, διὰ τοῦ η, προσκειμένου τοῦ ι. Πίνδαρος δὲ Δωριώτερον διὰ τῆς αἰ, μεμναῖατο.

Μεμυκέναι, κρύψαι, κολλῆσαι, ἢ καμυῦσαι· σημαίνει δὲ ἡχῆσαι. ἀπὸ τοῦ μυκῶ, ὃ μέλλων, μυκήσω· ὃ παρακείμενος, μεμύκηκα· ὃ μέσος, μέμυκα· τὸ τρίτον, μέμυκε· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, μεμυκέναι. Ἡσίοδος, — μέμυκε καὶ γαῖα καὶ ὕλη· — ἀντὶ τοῦ ἡχῆσεν. εἰ μὲν οὖν σημαίνει τὸν ἡχον οἶονεῖ ἀποτελεῖν, ἀπὸ τοῦ μυκῶ 10 ἐστίν· εἰ δὲ δηλοῖ τὸ συνεσφίχθαι καὶ πεπιλῆσθαι ἀπὸ

τοῦ κρύους, δηλονότι ἀπὸ τοῦ μύω ἐστί. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος ε', Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ: — ἀντί τοῦ ἤχησαν, ἀνεψύχθησαν, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος.

Μέμφομαι· μέμφεται· καὶ ἀποβολὴ τοῦ τ, μέμφεται. ἐν-εργητικὸν οὐκ ἔχει. τοῦτο γίνεται ἐκ τοῦ μομφή· παρὰ τὸ μέμφω τὸ λαμβάνω.

Μενέλαος] Μενέλαος τε καὶ Ἀγαμέμνων: — ἀπὸ τοῦ Μενέλαος. ἀμφίβολον, εἴτε συγκοπὴ Μενέλαος καὶ Δορύλαος, εἴτε κράσει τοῦ ο καὶ α εἰς α μακρόν, ὡς ἐλέξαο ἐλέξα· ἐπρίαο, ἐπρία· ἐπαιδεύσαο, ἐπαιδεύσα.

Μενέσθης] ὡς ἀπὸ τοῦ ἄργος γίνεται Ἀργέστης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μένος Μενέσθης, καὶ Μενέσθης κατὰ τροπὴν.

Μενέας] ὡς παρὰ τὸ θράσος Θρασέας, καὶ θάλος Θαλέας, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μένος Μενέας· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, Μεννέας.

Μέταβος, υἱὸς Ἀλίβαντος. Ἡρακλέα λέγεται ἐπὶ τὰς 30 Γηρυόνου βοῦς ἀπιόντα, ξενισθῆναι παρὰ Ἀλύβαντι· καὶ τότε γεννηθῆναι τὸ παιδίον· καὶ διὰ τοῦτο Μέταβον προσαγορευθῆναι, ἐπεὶ μετὰ τοὺς βοῦς τοῦ Γηρυόνου ἴει.

Μένω, τὸ προθυμοῦμαι, ἐξ οὗ καὶ μένος· μένω, τὸ ἐπιμένω· καὶ μῆνις, ἡ πολυχρόνιος μνησικακία. ταῦτα διὰ τοῦ ε ψίλου· μαίνω δὲ, τὸ ὀργίζομαι, διὰ διφθόγγου.

Μενέλαος] παρὰ τὸ μένος, ὃ σημαίνει τὴν ψυχικὴν προ- 40 θυμίαν. καὶ τὸ λαός, γίνεται μενόςλαος· ἀλλὰ τὰ εἰς ας ὀνόματα, ἐν τῇ συνθέσει τῆς ἐπαγομένης λέξεως τῆς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένης, ἀποβάλλει τὸ σ καὶ φυλάσσει τὸ ο· οἶον, θεός, Θεόδωρος· λόγος, λογοποιός· καὶ δῆμος, Δημοσθένης. καὶ τὸ Ἀττικόν, ὃ Μενέλεως. πόθεν γίνεται; παρὰ τὸ μένω καὶ τὸ λεώς, καὶ γίνεται Μενώλεως· ἀλλὰ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα 45 δισύλλαβα βαρύνοντα σύνθετα μετὰ τοῦ ἀμεταβόλου, τρέπουσι τὸ ω εἰς ε· οἶον Φέρω, Φερέοικος· μένω, Μενέλαος· πλὴν τοῦ τέρπω, τερπιμέραυνος. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι οὐ πάντοτε ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ ἰδίαν κλίσιν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐκτεταμένων ἔχοντων τὸ α.

50 Μένος] παρὰ τὸ μένω τὸ παραμένω, μένος, ὡς παρὰ τὸ σθένω, σθένος. σημαίνει τρία· ἐπὶ μὲν τοῦ θυμοῦ, — μένος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναν Πίμπλαντ', Ἰλιάδος α', ἀντὶ τοῦ θυμοῦ, ὀργῆς. ἐπὶ δὲ τῆς ἰσχύος, Δῶκε μένος καὶ θάρσος: — ἀντὶ τοῦ ἰσχύον καὶ δύναμιν. καὶ πάλιν, — ἔτι μοι μένος ἐμπεδόν ἐστιν: — ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς, μένος Ἄρης, περιφραστικῶς ὁ πόλεμος. παρὰ τὸ μένος γίνεται μενεαίνω· καὶ σημαίνει 55 τρία· ἐπὶ μὲν τοῦ χολοῦσθαι, — οὐδέ τι σε χρή Ἀσπελέως αἰεὶ μενεαίνεμεν: — ἐπὶ δὲ τοῦ προθυμεῖσθαι, — μενεαίνε δὲ κῦδος ἀρέσθαι: — ἐπὶ δὲ τοῦ λειποψυχεῖν, Κτεινόμενος μενεαίνειν.

Μενδήσιος] ἐκ τοῦ Μένδης Μένδητος Μενδήσιος, τροπὴ τοῦ τ εἰς σ. μένδης δὲ λέγεται παρ' Αἰγυπτίοις ὁ τράγος. ἢ ὅτι τοπικόν ἐστιν, ὡς θαλάσσιος, οὐράνιος.

Μενθῆραι, αἱ Φροντίδες, οἶον μενεοθῆραι, αἱ θηρώμεναι τὸ μένος, τουτέστι τὴν ψυχὴν· οὐ γὰρ ἄλλω θηράται ἡ ψυχὴ καὶ κρατεῖται ἢ ταῖς Φροντίσιν.

Μενοεικές, τὸ τῷ μένει καὶ τῇ ψυχῇ εἰκὸς καὶ ἀρεστόν.

10 Μέντοιγε, ἐπιβῆμα μεσότητος· ἐκ τοῦ μὲν καὶ τοῦ τοι παραπληρωματικῷ συνδέσμου.

Μενούργε, ἐκ τριῶν συνδέσμων, καὶ σημαίνει τὸ ἀληθές.

Μέριμνα] ὡς παρὰ τὸ λεπίζω γίνεται λέπαδνα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μερίζω, μέριδνα, καὶ τροπὴ τοῦ δ εἰς μ.

Μεριμνῶ, παρὰ τὸ μέριμνα· τοῦτο παρὰ τὸ μερίζω, με-

ρίζω, μεμέριμα, μεμέρισμαι, μέριμνα· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ μερίζειν τὸν νοῦν.

Μέρη, ἀπὸ τοῦ μεμερίσθαι, καὶ ἄλλο ἄλλου διαφέρειν· 20 συστατικὰ δὲ τοῦ ὅλου σώματος ἐστί.

Μέρμις μέριμος, τὸ σπάρτινον σχοινίον. παρὰ τὸ εἶρω τὸ συμπλέκω, ἔρμις, καὶ μέρις.

Μέρμερα ἔργα, τὰ μερίμνης καὶ Φροντίδος ἄξια ἔργα, οἶον χαλεπά.

Μεριμήριξε, παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, ἃφ' οὗ τὸ Φρον- 30 τίζω. Ἀλλ' ὄγε μεριμήριξεν: — εἰς μέρη ἐμερίζετο, ἐμερίμνα. καὶ διάνοια μὲν, ἡ ἐδραία· μέριμνα δὲ, ἡ μεριζομένη. ἀπὸ τοῦ μερίζω, διπλασιασμῷ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, μεριμηρίζω· οἱ γὰρ Φροντίζοντες μερίζονται τὴν γνώμην. ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὰδε καὶ τὰδε μερί- 35 ζεσθαι τὴν ψυχὴν τοῦ μεριμνῶντος. ὅθεν μέριμνας τὰς μερίμνας ἐνιοὶ λέγουσι. τὸ δὲ μερίζω, παρὰ τὸ μείρω μερῶ μερίζω· ἢ παρὰ τὸ μέρος· τοῦτο, παρὰ τὸ μειοῦσθαι πρὸς τὸ ὅλον· ἢ παρὰ τὸ μείρω· μερίζεται γὰρ κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη τὸ σῶμα. καὶ τὸ μηρὸς δὲ, ὁμοίως.

Μέροψ, συνώνυμον· γίνεται παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, ὃ 40 μεμερισμένην τὴν ὄπα (ὃ ἐστὶ τὴν Φωνήν) ἔχων καὶ ἐναρθρον, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων· ἐπειδὴ, εἰς εἶπω ἄνθρωπος, μερίζεται εἰς συλλαβάς. ἢ ὅτι οὐ πάντες τὴν αὐτὴν Φωνὴν ἔχουσι.

Μέσος] παρὰ τὸ μερίζω μερίσω, μεριστός· καὶ συγκοπῇ, μέσος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τὰ μέρη ἴσα ἔχειν· 45 ὅθεν καὶ μεσίτης, ὁ μεσάζων.

Μεστός] παρὰ τὸ εἶω τὸ πληρῶ· ὁ μέλλων, ἔσω· ἐκ τοῦ- 50 του ἐστός, ὁ πλήρης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μεστός· καὶ οὐδέτερον, μεστόν, τὸ πλήρες.

Μεταλλῶ, δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· καὶ σημαίνει τὸ πολυπραγμονῶ· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ μέταλ- 55 λον. καὶ τί μετέχει τὰ μέταλλα πρὸς τὸ μεταλλῶ; ἐπειδὴ ταῦτα ἐρευνῆς οὐ τῆς τυχεύσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναγκασίας δέονται. μέταλλον δὲ σημαίνει τὸν τόπον ἐν ᾧ ὁ χρυσὸς τίκεται, ἢ τὴν χρυσίτιν γῆν· καὶ γίνεται παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, ἀπὸ τοῦ ζητεῖν ἐν αὐτῷ τί. καὶ τὸ ζητεῖν μετὰλλῶν ἔλεγον· καὶ οἱ ἐργαζόμενοι με- 60 ταλλεῖς.

Μετάφρενον] ἢ μετὰ τὸ ἔσχατον σημαίνει καὶ τὸ ὀπί- 65 σω, ὡς τὸ, Μετ' Ἀχιλλῆα καὶ μετὰ Θησέα: — σημαίνει καὶ τὴν ἄνω σχέτιν, ὡς τὸ μέτωπον. ὥδε δὲ τὸ ἔσχατον (ὡς εἵπομεν) σημαίνει, τὸ ἀπὸ τοῦ ἥπατος καὶ τῆς κοιλίας· ἀπὸ γὰρ τούτων ἐστὶν ἐκεῖνο.

Μέσος, παρὰ τὸ μετέχειν τοῦ ἴσου.

Μεσόδημη, μεσοδόμη συγκοπῇ.

Μεσαύλιος, ἢ κατὰ τὸν ἀγρὸν ἑπαυλις· Ἀττικῶς καὶ τὴν 70 μέσην τοῦ πυλῶνος καὶ τῆς αὐλῆς, ἢ τῆς ἀνδρωνίτιδος καὶ γυναικωνίτιδος.

Μεσότητος] μεσότητος λέγεται εἶναι ἐπιβῆματα, ἀπὸ τοῦ 75 μεταξὺ εἶναι ὀνόματα καὶ ῥήματα· οἶον ἀπὸ τοῦ Φίλοσοφῶ, καὶ Φιλόσοφος καὶ Φιλοσόφως. τοῦτο δ' οὐκ αἰεὶ εὐρίσκεται· διὸ καὶ σεσυκοφάνηται· τὸ γὰρ καλῶς καὶ σοφῶς ῥῆμα οὐκ ἔχει παρακείμενον. βέλτιον οὖν ση- 80 μειώσεις ποιότητος δηλωτικὰς αὐτὰς καλεῖν. Ὄρος.

Μέσμα, πόλις κτισθεῖσα ὑπὸ Λοκρῶν ὁμωνύμως τῷ πο- 85 ταμῷ. Ὄρος.

Μετάφρενα, τὰ ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς, ἡγουν μετὰ τὰς 90 φρένας· ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ αἱ φρένες.

Μετάφρενα, τὰ νῶτα· ὅτι ἐξόπισθεν τῶν φρενῶν κεῖ- 95 ται. φρένες δὲ ὑμένες εἰσὶ μετὰ τῆς καρδίας καὶ τοῦ ἥπατος.

Μετριοπαθεῖν, ἐκμέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι, συγγινώσκειν.

Μεσημβρία] παρὰ τὸ μέσος καὶ τὸ ἡμέρα, γίνεται μεσημερία καὶ μεσημβρία.

Μεταμέλειν, σχῆμα παρατύνθετον, ἐκ τοῦ μεταμέλομαι καὶ μετανοῶ καὶ μεταγινώσκω.

30 * Μετεωροφέναιες, οἱ περὶ τῶν μετεώρων διαλεγόμενοι, ὥστε ἐξαπατᾶν· ἀπὸ τοῦ Φενακίζειν καὶ μετέωρα.

* Μετέμφυτος, ὁ ἐγκεκεντρισμένος· ἀπὸ τοῦ Φύειν καὶ μετὰ.

Μετέησι] τὸ θέμα, εἰμί· ἢ μετοχή, εἰς ἔντος· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ὦ, ἦς, ἦ· καὶ πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς, ἦσι· καὶ τοῦ ε ποιητικῶς, ἔησι καὶ μετέησι.

Μετεωρισμός, ἐκ τοῦ μετεωρίζω· τοῦτο παρὰ τὸ μετέωρος· τοῦτο παρὰ τὸ αἰέρω τὸ κουφίζω· ῥηματικὸν ὄνομα, αἰερος· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, θειρος· καὶ ἐν

40 ὑπερθέσει, ἔοιρος· καὶ τροπῇ τῆς οἱ διφθόγγου εἰς ω, ἔωρος· καὶ μετὰ τῆς μετὰ προθέσεως, μετέωρος, ὁ κουφός. τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ καὶ τὸ μεταχρόνιος. μετέωρος οὖν, παρὰ τὸν ὥρον, ὁ σημαίνει τὸν χρόνον.

Μετανάστης, ὁ μέτοικος καὶ Φυγάς· ἐκ τῆς μετὰ προθέσεως καὶ τοῦ νάσσω τὸ οἰκῶ.

* Μετόπωρον, ὁ μετὰ τὴν ὀπώραν καιρός.

Μέτρον] ὡς ἀπὸ τοῦ Φέρω γίνεται Φέρτρον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μέρω τὸ μερίζω καὶ ἀριθμῶ, γίνεται μέτρον· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, μέτρον. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δείρω δέρτρον.

50 Μέτριον, τὸ ταπεινόν· παρὰ τὸ μετρώ, τὸ ὑποταπεινούμενον· τοῦτο παρὰ τὸ μέτρον· τὸ δὲ μετροῦν, μεθοροποιοῦν ἐτυμολογεῖται.

Μετώπων] ἔστιν ἐνταῦθα πρόθεσις ἀντὶ προθέσεως· τουτέστιν ὑπέρωπον, τὸ ὑπὲρ τοὺς ὦπας ὄν. καὶ ἐπὶ τὰς Φάλαγγας μετωπηδὸν στησάμενοι, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν.

582 Μείων. παρὰ τὸ μείων (ὁ ἐλάττων) μείστος, ὡς πλείων πλείστος, τῷ λόγῳ τῶν συγκριτικῶν.

Μεῖον] παρὰ τὸ μέρος, μερίων· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, μείων· καὶ συναϊρέσει τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει διφθόγγον, γίνεται μείων μείονος· τὸ οὐδέτερον, τὸ μεῖον. σημαίνει δὲ τὸ μικρόν· ὅθεν καὶ μειονεκτεῖν, τὸ μεῖον ἔχειν. καὶ ἔστιν ἐναντίον τὸ μειονεκτεῖν τῷ πλεονεκτεῖν· καὶ μειονεκτεῖσθαι, τὸ μικροῖς ἡττᾶσθαι, καὶ οἷον ἐπὶ μικρῶν ἔχεισθαι, τουτέστι κρατεῖσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ μικρός γίνεται, ἢ ἀπὸ τῆς μίας· τῆς γὰρ μίας οὐδέν ἐστιν ἐλαττότερον.

Μεῖζων, εἶδους τῶν παραγῶγων συγκριτικοῦ. ἐκ τοῦ μέγας ὁ πρῶτος τύπος, μεγαλύτερος· ὁ δεύτερος, μεγάλων· ὁ τρίτος, μέσων· καὶ τροπῇ Αἰολικῇ τῶν δύο σς εἰς ζ, μέζων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μεῖζων. τὸ δὲ μέγας, εἶδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι πρὸς τι ἔχον· πρὸς γὰρ τὸ μικρόν ἔχει.

Μειδιῶ, παρὰ τὸ μεῖον γίνεται· ὁ γὰρ μειδιῶν μέλοι κέχρηται γέλωτι. καὶ παρὰ τὸ μειδιῶ, γίνεται Μειδίας ὄνομα κύριον, ὡς παρὰ τὸ Φεῖδω Φειδίας.

20 Μειδυλος] οὕτως ἐλέγετο ὁ πατήρ Βακχυλίδου· καὶ γίνεται παρὰ τὸ μειδιῶ, ὡς παρὰ τὸ Φεῖδω Φειδυλος. εἰς τὸ ἀμειδής.

Μεῖλιος, σημαίνει τὸν ἀπὸ μελίας γεγεννημένον. παρὰ τὸ μελία, γίνεται μελίγιος· καὶ συγκοπῇ, μέλιος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μελινος, ὡς καὶ παρὰ τὸ μέλας μέλανος, — μεῖλανι πόντω· καὶ Μελανίων, Μειλανίων.

Μειλίγματα, σημαίνει τὰ πραῦντικά. ἀπὸ τοῦ μειλίσσω, μειλίγμα.

Μεῖλια, σημαίνει τὰ προικῶνα πράγματα, τὰ ἐξώπρεια· 30 παρὰ τὸ μειλίσσω γίνεται Ἰλιχός ι. — πολλὰ δ' ἐπὶ μεῖλια δώσω· τὸ ἐξῆς, Ἐπιδώσω μεῖλια, οἷς μειλίσσονται τοὺς ἄνδρας. τὴν προίκα δὲ λέγει τὴν ἡδέως διατιθεμένην τὴν ψυχὴν.

Μεῖλιχος καὶ μειλίχιος, σημαίνει τὸν πρᾶον καὶ πραῦντικόν. γίνεται ἀπὸ τοῦ μέλι, ὡς τινὲς Φασιν· ἢ παρὰ τὸ μέλος γίνεται μελίσσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μειλίσσω· καὶ ἐκείθεν μεῖλιχος. ὡς ταρατσω τάρχχος. ἢ ἀπὸ τοῦ μέλος μελινός· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς χ, καὶ ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου, μέλιχος, ὡς Ὀλυμπικός, Ὀλύμπιχος· καὶ πατρικός, πάτριχος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, 40 μεῖλιχος· εἴτα πάλιν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, καὶ διπλασιασμῷ τῶν συμφώνων αἰολικῶς, γίνεται μελλίχος, ὡς κείρω, κέρρω. οὗτοι δὲ κακῶς λέγουσιν, ὡς λέγει ὁ Ἡρωδιανός· ὅτι οὐδέποτε οἱ Αἰολεῖς ἐπὶ τοῦ πλεονασμοῦ τοῦ ι ἀναδιπλασιάζουσι τὰ σύμφωνα· οἷον, τὸ κενὴ γίνεται κεινή, καὶ οὐ γίνεται παρ' αὐτῶν κέννη· τὸ γὰρ ξέννος, οὐκ ἀπὸ τοῦ ξείνος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ξένος ἔστιν· ἐπὶ γὰρ τῶν βραχέων ποιοῦσιν ἀναδιπλασιασμόν· οἷον, θεράπων, θερράπων· ἔνη, ἔννη· ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως.

Μεῖρεται· εἰ μὲν σημαίνει τὸ μερίζεται, γίνεται ἀπὸ τοῦ 50 μέρος μέρω μέρομαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μείρομαι· εἰ δὲ σημαίνει τὸ ἐπιθυμεῖ, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἱμερος ἱμέρω καὶ ἱμεῖρω· τὸ παθητικόν, ἱμείρομαι· τὸ τρίτον, ἱμεῖρεται· καὶ κατὰ ἀφάρεσιν, μεῖρεται.

Μεῖραξ] παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω γίνεται εἶραξ· ὅθεν εἶράκιον καὶ μεῖράκιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μεῖραξ, ὁ 583 δυνάμενος ἡδὴ λέγειν. Ἰστέον δὲ ὅτι θηλυκῶς λέγεται· καὶ κρεῖττον λέγειν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱμεῖρω ἱμεῖραξ καὶ μεῖραξ, ἢ τοιοῦτου χρόνου οὔσα, ὥστε καὶ ἐπιθυμεῖσθαι.

Μεῖς, σημαίνει τὸν μῆνα. μῆν ἦν· καὶ ἐτράπη τὸ η Δωρικῶς εἰς τὴν ει διφθόγγον· ἐπειδὴ τὰ εἰς ν λήγοντα ἀρσενικά οὐ θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ν διφθόγγον, οἷον σωλήν, Πλάτων· ἔτρεψε τὸ ν εἰς ς, καὶ ἐγένετο μεῖς. πρόσκειται, ἀρσενικά, διὰ τὸ χρυσοῦν, οὐδέτερον. ἔστι δὲ ἀκλιτον· εἰ γὰρ ἐκλίνετο, μενός εἶχεν εἶναι ἢ γενική· ἢ παρὰ τὸ μεῖος γίνεται· ὡς δὲ παρὰ τὸ ῥήσω το ῥηγμῖς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μειῶ, μεῖς. ἐσχημάτισται μακρῶς τε ἅμα καὶ ὀξύτόνως. παρὰ τὸ μεῖος, μειῶ εἴρηται, ὅτι μειουμένης εἰς ἄκρον τῆς σελήνης, πληροῦται ὁ μῆν. τὸ δὲ μῆν, γίνεται ἀπὸ τοῦ μῆνη. ὁ σημαίνει τὴν σελήνην· δι' αὐτῆς γὰρ τελειοῦται ὁ μῆν. ἢ παρὰ τὸ μεῖον τὸ μικρόν γίνεται μειήν· καὶ συγκοπῇ, μῆν, ἢ εἰς ἄκρον ἐλάττωσις καὶ ἀποτερωμάτωσις τῆς σελήνης. τὸ δὲ μῆνη, ἢ ἀπὸ τοῦ μῆνις, ὁ σημαίνει τὴν ὀργήν· αὐτῇ γὰρ τὸ πάθος ἀνάπτουσιν· ἢ ἀπὸ τοῦ μῆ μένειν ἐν τῷ αὐτῷ, ἀλλὰ ποτὲ μὲν μειοῦσθαι, ποτὲ 20 δὲ αὐξέσθαι. τὸ δὲ μῆνις, παρὰ τὴν μανίαν, μάνις τις οὔσα· εἰκόνασι γὰρ μαινομένοις οἱ ὀργιζόμενοι. ἢ παρὰ τὸ μένω τὸ ἐπιμένω, ἢ ἐπιμένουσα ὀργή· ἢ παρὰ τὸ ἐμμένειν τῷ μνηῖοντι καὶ ὀργιζομένῳ· ἔνθεν [ὀργίζεσθαι μὲν τὸ] πρὸς Φίλους καὶ ἰδίους καὶ υἱούς· μνηῖον δὲ, τὸ πρὸς ἐχθρούς· ἐφ' ὧν μὲν γὰρ, ταχὺ διαλλάττονται· ἐφ' ὧν δὲ, ἐπιμένουσι πολὺ μνησικακούντες· καὶ ἀπομνησας, τὸ μνησικακήσας καὶ ὀργισθείς. ἀπὸ δὲ τοῦ μῆνις μνηῖω, ὡς μῆτις μητίω. ἔστι καὶ μνηῖω μνηῖας, ἀπὸ τοῦ μνηῖω μνηῖσω γινόμενον.

* Μηδαμᾶ, κατὰ ἐκθλιψιν, ἀντὶ τοῦ μηδαμῇ.

Μήνιγγες, λέγονται οἱ σκέποντες ὑμένες τὸν ἐγκέφαλον, διὰ τὸ μένειν ἐν αὐταῖς τὸν ἐγκέφαλον.

Μήδεα, ἐπὶ τῶν αἰδοίων, παρὰ τὸ μέδειν καὶ ἄρχειν τῆς

γενέσεως· ἐκτάσει τοῦ εἰς ἡ. λέγεται δὲ μῆδεα καὶ τὰ βουλευματα. ἢ εὐθεῖα, μῆδος.

Μηονία, ἢ Λυδία. γίνεται ἐκ τοῦ Μαιών Μαιόνος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον) Μαιονία· καὶ τροπῇ τοῦ αἰς ἡ, Μηονία. ὁ κανὼν· τὰ εἰς ὧν ὀξύτονα τῇ αἰ διφθόγγῳ παραληγόμενα, εἰ μὲν ὧσιν ἐθνικά, τρέπουσι τὸ ω εἰς ο ἐπὶ τῆς γενικῆς· οἶον, Παιών παιώνος, Παίονας ἀνδρας ἄγων· — Μαιών Μαιόνος· εἰ δὲ μὴ ὧσιν ἐθνικά, φυλάττει τὸ ω· οἶον, βαιών βαιώνος· ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος· Παιών Παιώνος κύριον.

Μήνυμα, παρὰ τὸ μηνύω· τοῦτο παρὰ τὸ ἀνύω, ὃ σημαίνει τὸ διέρχουμαι· πλεονασμῷ τοῦ μ, μανύω. ἢ παρὰ τὸ μνῶ μνύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η.

Μήλη ἱατρικῇ, δι' ἧς ψηλαφᾶται τὰ πονοῦμενα· μηλοῦν γὰρ τὸ ψηλαφᾶν λέγεται· καὶ μῆλωθρα, τὰ πορφυρεῶν βάμματα. γίνεται παρὰ τὸν μήσω μέλλοντα δηλοῦντα τὸ ἐργάζομαι. Ὅμηρος Φησί, Μῆσατο ἔργα· — μῆλη οὖν, ἢ πολλῶν κατὰ τὴν ἱατρικὴν ἐργασίαις.

Μήθομαι, παρὰ τὸ μήθω δηλοῦν τὸ μανθάνω· ὃ γίνεται κατὰ τροπὴν τοῦ θ εἰς θ, ἀπὸ τοῦ μήδω. ὁ δεῦτερος ἀόριστος, ἔμαθον· ἀφ' οὗ τὸ μαθεῖν.

Μηκώνη, εἴρηται, ὅτι ἐνταῦθα πρῶτον εὔρε τὸν τῆς μήκωνος καρπὸν ἢ Δημήτηρ. μήκων δὲ ἢ βοτάνη, παρὰ τὸ μήκος ἐστὶ· μήκος δὲ, τὸ ἐπιπολὺ ἦιον μακρόν.

584 Μήκιστος] παρὰ τὸ μακρὸς μακρίων καὶ μακίων· καὶ τροπῇ μηκίων· ὅθεν τὸ μῆκιστος.

Μῆλα, πάντα τὰ τετράποδα· ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα μηλωτή λέγεται· κατὰ περιφράττησιν καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἴγες· ἐπειδὴ καρποφορεῖ ταῦτα τῇ τριχί· κείρεται γὰρ, καὶ πάλιν φέρεται. Φησί γοῦν ἐπεξηγούμενος, προσθεῖς τὸ γένος, ἐπήνεγκε τὰ β' εἶδη· καὶ σημαίνει γ'· μῆλον, Μῆλ' οἷες τε καὶ αἴγες· — λέγεται δὲ καὶ ὁ καρπὸς τῆς μηλέας. λέγεται δὲ μῆλα καὶ πάντα τὰ δένδρα, ὡς ὅταν λέγῃ· Αὐτῇσι ρίζησι καὶ αὐτοῖς ἀνδρασι μῆλων· — ἀντὶ τοῦ σὺν τοῖς καρποῖς. Μῆλα, τὰ πρόβατα· οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ μνηᾶσθαι· ὅπερ ἀνάμυστον· ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τοῦ μηλώδη καρπὸν ἔδεσθαι· Ἀτταλος δὲ, παρὰ τὸν μαλλόν· ἐγὼ δὲ Φημι, μᾶλλον ἀπὸ τοῦ μῆλα ὁ μαλλὸς εἴρηται. ἀπὸ γοῦν τοῦ μέλω καὶ μέλομαι, γίνεται μῆλον καὶ μῆλα· ἐπιμελείας γὰρ ἡξίωται, καὶ διὰ πολλῆς φροντίδος ἦσαν τοῖς παλαιοῖς. ἢ παρὰ τὸ μηλόν, τὸ ἥσυχον καὶ ἡμερον καὶ χαῦνον· τοιοῦτον γὰρ τὸ πρόβατον. ὁ δὲ καρπὸς, κατ' ἐξοχὴν· πᾶς γὰρ οὕτως ἐλέγετο· οἶον, — καὶ αὐτοῖς ἀνδρασι μῆλων· — ἀνεστραμμένως δ' εἴρηται· ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἀνδρών. Ἰλιάδος ι'.

* Μηλόβοτος, ὁ τὰ μῆλα (τούτέστι τὰ πρόβατα) βόσκων. Μηλωτή, προβάτειος δορά· ἀπὸ τοῦ μῆλα· ἢ ἀπὸ τοῦ μηλώσω.

Μηρός, παρὰ τὸ μέλας, τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, καὶ ἐκτάσει τοῦ εἰς ἡ· ἢ παρὰ τὸ μέρος, ἢ παρὰ τὸ μεῖρω, διὰ τὸν μερισμὸν τοῦ σώματος.

Μήρυμα, ἀπὸ τῆς ὑποστατικωτέρας ὑπάρξεως εἰς τὸ μεῖδον καὶ ἐλαττον ἔλκεσθαι· οἱ δὲ, μόρημα, ἐπεὶ διὰ πόνου ἐργάζονται· μορεῖν γὰρ τὸ πονεῖν.

Μήρινθος, ἢ σχοῖνος· καὶ μῆρίνθους, σχοινία, σπάρτα, δεσμούς· παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ καταρβεῖν ἐν τῷ μύρεσθαι αὐτοῦς, τούτέστι συνάγεσθαι· ἢ παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ ἔλκεσθαι ἐν τῷ γίνεσθαι.

Μήρινθος, ἢ σπάρτος· παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ καταρβεῖν ἐν τῷ κλώδεσθαι αὐτήν, ἥτοι νήδεσθαι.

Μηρυκισμός, ἐκ τοῦ μηρυκίζω· τοῦτο ἐκ τοῦ μηρύκω· μηρύκειν γὰρ λέγεται τὸ ἐκ βάθους ἀρύεσθαι καὶ εἰς

μικρὰ κόπτειν. τοῦτο παρὰ τὸ μηρύω, τὸ ἀναλέγομαι· 40 τοῦτο παρὰ τὸ μέρος μερύω καὶ μηρύω, τὸ εἰς μέρη κοπτόμενον.

Μήτηρ, παρὰ τὸ μὴ τηρεῖσθαι· αἱ γὰρ γυναῖκες, πρὶν γένωνται μητέρες, φυλάττονται πρὸς τὸ μὴ λυμανθῆναι τὴν αὐτῶν παρθενίαν· ἡνίκα δὲ γένωνται μητέρες, οὐ τηροῦνται. ἢ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, ἢ ὑπὸ τῶν τέκνων ζητούμενη· ἢ ἡ μαστεύουσα τὰ πρὸς τροφὴν τοῖς νηθεῖσιν· ἢ ὅτι φυσικῶς αὐτὰ μαστεῖται τὰ νηθέντα ἢ μήτηρ. ἢ ἐκ τοῦ ματῶ, μάτηρ καὶ μήτηρ, ὡς μάτις μήτις, ἢ τῶν ἀδῆλων ζητητική. τὸ μη, ἢ ἐκ τοῦ μήσω 50 μέλλοντος. ζῆται εἰς τὸ ἀστήρ.

Μήτρα] παρὰ τὸ μήτηρ μητέρος μήτερα· καὶ συγκοπῇ, μήτρα· ὅτι μήτηρ ἐστὶ τοῦ γεννωμένου. ὡς πατήρ πατέρα κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ, καὶ μήτηρ μήτρα.

Μῆτις, σύνεσις, τέχνη, βουλή· ὅθεν καὶ μητιώσασθαι, τὸ κατεργάσασθαι καὶ βουλεύσασθαι. γίνεται παρὰ τὸ μήδω· ὁ μέλλων, μήσω· ῥηματικὸν ὄνομα, μῆτις· καὶ μεταθέσει τοῦ σ εἰς τ, μῆτις. ἀπὸ τούτου γίνεται μη- 585 τίσεις· καὶ, μητιόεντα Φάρμακα, εὖ ἐπινοημένα καὶ ἐνεργά. ἐκ τοῦ μῆτις γίνεται καὶ μῆτις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, μῆτιέτης· ἢ αἰτιατική, τὸν μῆτιέτην, καὶ μῆτιέτα κατὰ μεταπλασμόν. προπαροξύνεται· αἱ γὰρ κατὰ μεταπλασμόν εἰς α αἰτιατικαὶ μὴ ἀπὸ ἡγουμένης γενικῆς ἢ δοτικῆς εἰς α μεταπλασθεῖσαι, (ὡς τὸ ἰππότης ἰππότου ἰππότα· προμετεπλάσθη γὰρ. ὑπὲρ δύο συλλαβάς· διὰ τὸ λίτα) προπαροξύνονται· οἶον εὐτροχον, εὐτροχα· ἀλίτροχον, ἀλίτροχα· ἢ κλητική, μη- 10 τίετα· καὶ ὥφειλεν εἶναι μῆτιέτα, ἀπὸ τῆς μῆτιέτης εὐθείας· κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ἡς ἰσοσύλλαβα, εἰ τὸ τ ἔχει, εἰς α ποιοῦσι τὴν κλητικὴν. ἀλλ' ἐτι κανὼν, ὅτι πᾶσα πτώσις συνεπιπίπτουσα ἑτέρᾳ πτώσει, τὸν αὐτὸν τόνον ἀναδέχεται. τούτου χάριν καὶ ἡ κλητικὴ τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξε τῆς αἰτιατικῆς· καὶ ἡ εὐθεῖα πάλιν τῇ αἰτιατικῇ ὁμοφώνησε.

Μηχανή, παρὰ τὸ μήδω μήσω, μηχανή.

Μῆχος, μηχανήμα, τέχνασμα· ὄνομα ἐστὶν οὐδέτερον. καὶ λέγουσι τινες, ὅτι ἐκ τοῦ μηχανή, γίνεται μῆχος 20 κατὰ παρασχηματισμὸν, ὡς ἡδονή, ἡδός.

Μηρία, τὰ μηριαία ὀστά. ἀπὸ τοῦ μηρός, ὑποκοριστικόν, μηρίον. ἐκ δὲ τοῦ μεῖρω ἢ μερίζω, γίνεται μέρος καὶ μηρός· ἀπ' αὐτοῦ γὰρ τοῦ τόπου μερίζεται τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου· μέχρι γὰρ αὐτοῦ ἔνεστι τὸ αὐτό. — ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη· Πτολεμαῖος τὸ ε τελευταῖον λαμβάνει τοῦ μῆρε, ἵν' Ἰωνικώτερον ἐκδέξηται τὸ κᾶη· καὶ Ἀρίσταρχος δὲ οὕτω. δύναται δὲ καὶ ἐκάη εἶναι τὸ πλήρες, ἐκθλίψεως γενομένης τοῦ α, ὡς περ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐντελέστερον εἰρημένου, — κατὰ πίονα μῆρ' ἐκῆα· 30 — τὸ δὲ τοιοῦτον πολὺ παρὰ τῶν ποιητῶν. ἀπεφηνάμεν δὲ ἐντελέστερον εἶναι τὸ μῆριον τοῦ μηρόν· ἐκ γὰρ συγκοπῆς αὐτοῦ ἐγένετο· ἐπεῖτοι εὐθύνεται ὁ τόνος· τὰ γὰρ εἰς ὅς λήγοντα μεταπλαζόμενα εἰς οὐδέτερον, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει· ὁ ζυγός, τὸ ζυγόν· ὁ δίφρος, τὸ δίφρον· ὅθεν καὶ μῆρός μῆρόν καὶ μῆρα. εἰ δὲ μῆρα καὶ μηρούς, μεταπλασμός ἐστι· καὶ ὥφειλεν εἶναι μῆρά, ὀξύτόνως· τὰ γὰρ ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ εἰς οὐδέτερον γένος μεταπλασθέντα, τοῦ αὐτοῦ σημαينوμένου ὁμότονα κηδεστήκασιν, ἐρετμοί, ἐρετμά· 40 αἱ πυραί, τὰ πυρά· αἱ οἰκίαι, τὰ οἰκία. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν· ἔδειξε γὰρ ὁ τόνος τὸ πάθος. ἔστι γὰρ τὰ μῆρια· καὶ κατὰ συγκοπὴν, τὰ μῆρα· διαφέρει γὰρ τὸ ἀρσενικόν τοῦ οὐδέτερου· ὅτι τὸ μὲν ἀρσενικόν ὁ ποιητὴς τίθησι καὶ ἐπὶ τῶν ἀγιαζομένων, ὡς τὸ, Μηρούς ἐξέτα-

μον: — καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, — μίανθην αἵματι
μῆρο: — τὸ δὲ οὐδέτερον, ἐπὶ τῶν ἀγχιζομένων, ὡς
τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκώη.

Μῆ] μῆ, ἀπαγορευτικὸν ἐστὶν ἐπὶ ῥήμα· οἶον, Μῆ Φά-
γῃς· Μῆ μοιχεύῃς· ὅπερ καὶ ὑποτάσσει. σημαίνει καὶ
50 διαστατικόν· οἶον, Μῆ ἀπέθανεν ὁ δεῖνα: — καὶ, Μῆ
μάτην τρέχου: — ὅπερ οὐχ ὑποτάσσει. καὶ ὅταν
κεῖται ἀντὶ τοῦ οὐ ἀπαγορεύσεως, οὐχ ὑποτάττει· τὸ
δὲ οὐ μῆ, ὑποτάσσει. σημαίνει δὲ πέντε· ἄρνησιν, ὡς
τὸ, Μῆ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων Πη-
μαίνει Τρῶας: — ἀπαγορεύσιν, ὡς τὸ, Μῆ μοι οἶνον
ἄειρε: — δισταγμὸν, ὡς τὸ, Μῆ μιν ἐγὼ μὲν ἴω-
μαι ἰών, ὁ δὲ μ' οὐκ ἐλεύσει: — συλλογισμόν, ὡς τὸ,

586 Μῆ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι: —
καὶ ἀντὶ τοῦ εἶθε, Μῆ δέ τι σοῖσι πόδεςσιν ὑπερβάλ-
λεις: — συντάττεται δὲ μετὰ τριῶν ἐγκλίσεων· μετὰ
προστακτικοῦ, ὡς τὸ, — μῆ ψευδὲ ἐπιστάμενος σάφα
εἰπεῖν: — μετὰ εὐκτικοῦ, ὡς τὸ, Εἰ μῆ ἐγὼ τάδε
τόξα Φαινώ ἐν πυρὶ θείην: — καὶ μετὰ ὑποτακτικοῦ,
ὡς τὸ, Μῆ δὴ πω ὑπ' ὄχρεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵπ-
πους: — καὶ μετὰ ποίων προσώπων συντάττεται ἐν
τοῖς προστακτικοῖς· εἰς μὲν τὸν ἐνεστώτα, μετὰ δευτέ-
ρου καὶ τρίτου· οἶον, Μῆ δὲ ἔα νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν:

10 — καὶ μετὰ τρίτου, ὡς ὁ Παῦλος Φησὶν, Ὁ ἐσθίων
τὸν μῆ ἐσθίωντα μῆ ἐξουθενείτω, καὶ μῆ κρινέτω: —
ἐπὶ δὲ τοῦ ἀορίστου πρώτου ἐνεργητικοῦ, παθητικοῦ
καὶ μέσου, μετὰ τῶν τρίτων μόνον συντάττεται· οὐ
γὰρ λέγεται Μῆ τύπον, ἢ Μῆ τύψαι, ἢ Μῆ τύπτου:
— εἰ δὲ τῇ ὀριστικῇ ἐγκλίσει συντάττεται, οὐ μετὰ
τῆς ἰδίας δυνάμεως τάσσεται, ἀλλ' ἀντὶ τῆς οὐ ἀποφά-
σεως, ὡς ἐν τῷ, Μῆ δὲ ἐμὴν ἰότητα: — ἀντὶ τοῦ, οὐ
διὰ τὴν ἐμὴν βούλησιν. καὶ ἐν τῷ, Μῆ ὄφελος λίσσε-
σθαι, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ὄφελος. ἀπαρέμφατῳ δὲ εἰ συν-
τάσσεται ἢ μῆ ἀπαγορεύσει, οὐ ξένον· διότι παντὸς
20 ῥήματος ἄρχει τὸ ἀπαρέμφατον. κρεῖττον δὲ ἐστὶν εἰ-
πεῖν, ὅτι ἡνίκα μετὰ ἀπαρεμφάτου συντάσσεται, ἀντὶ
προστακτικῆς ἐγκλίσεως κεῖται, ὡς ἐν τῷ, Μῆτ' αὐτὸν
κτείνεις, (τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ Αἰγισθος) μήτε μνάσ-
σθαι ἄκοιτιν: — ἀντὶ τοῦ, μῆ ἔσο μνηστὴρ τῆς γυναι-
κὸς αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι, Μῆ μὲν ἐγὼ κούρη Βρι-
σηΐδι χεῖρ' ἐπενείμαι: — συνεχῶς γὰρ ὁ ποιητὴς τοῖς
ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προστακτικῶν ἐχρήσατο, ὡς ἐν τῷ
πειρᾶν, ἀντὶ τοῦ ἀπόπειραν ποιησάτω· καὶ ἀγορευμέν,

30 ἀντὶ τοῦ ἀγορευσον.
Μῆποτε, ἐπὶ ῥήμα δισταγμοῦ· ἐν μέρος λόγου· συντίθεται
ἐκ τῆς μῆ ἀπαγορεύσεως, καὶ τοῦ ποτέ ἐπὶ ῥήμα.
Μηλιαυθμός] Λυκόφρων, Καὶ μηλιαυθμὸν ἠδὲ χερσαίας
πλάτης: — σημαίνει τὸν ἐν τοῖς προβάτοις κοιμήσεως
τόπον, ἡγουν τὴν μάνδραν. παρὰ τὸ μῆλα τὰ πρόβατα,
καὶ τὸ λαῶν τὸ κοιμῶμαι, γίνεται λαυθμός ἢ κοιμήσις·
καὶ ἐν συνθέσει, μηλιαυθμός· ὡς κλαῖω, κλαυθμός.
40 Μῆν] ὡς παρὰ τὸ Κέφαλος γίνεται Κεφαλὴν, κῶλος κω-
λὴν, μέγιστος μεγιστὴν καὶ μεγιστάν, οὕτω καὶ παρὰ
τὸ μέδος μειήν· καὶ κατὰ συνηγορίαν, μῆν· ἀφ' οὗ καὶ
μῆνη ἢ σελήνη.

Μηριόνης, ὁ διὰ τῶν μηρῶν τὴν ὄνησιν Φέρων, καὶ ἐαυ-
τῷ ἐμποιδῶν· ταχὺς γάρ· καὶ Μόλος δὲ ὁ τούτου πα-
τήρ, ἀπὸ τοῦ μολίσκειν.

Μηδαμινός, ἀπὸ τοῦ μηδαμῶς· ἐπὶ τοῦ ὄντος· ἀπὸ τοῦ
μηδαμός ὀνόματος, συγκειμένου ἀπὸ τοῦ μῆ ἀπαγορευ-
τικοῦ καὶ τοῦ δαμός τοῦ ἰσοδυναμοῦντος τῷ τίς.

Μῆστωρ, ἐπιστήμων· παρὰ τὸ μῆδω μῆσω, ὁ δυνάμενος
50 μῆσασθαι, ὁ ἐστὶ βουλευτάσθαι.

Μεταίχιμιον, σημαίνει τὸ μεταξὺ δύο τινῶν πραγμάτων
ὑπάρχον· κυρίως δὲ ὁ μεταξὺ δύο στρατῶν τόπος· ἀπὸ
τῆς αἰχμῆς.

Μεταμάξιον, μεταξὺ τῶν μαζῶν. ἐν ἐν ποιητέον ὡς με-
τάφρενον καὶ ἐνώτιον· παρήκται δὲ παρὰ τὸ μαζός καὶ
τὴν μετὰ πρόθεσιν, ὡς περ παρὰ τὸ χθονός καὶ τὴν
ἐπὶ, ἐπιχθονίος· καὶ τὴν παρὰ καὶ ποταμός, παραπο-
τάμιος. γίνεται γὰρ καὶ ἀπὸ [δύο] λέξεων ἐν τι παρὰ-
γωγόν, ὡς τὸ Νεαπολίτης, καὶ ἄλλα μυρία.

Μετανάστην, μέτοικον, Φυγάδα. ἀπὸ τοῦ νάσσω, ὁ μέ-
λων, νάσω, νένασμαι, νάστης καὶ μετανάστης.

Μεταδρομάδην, ἐπιδραμῶν· ἢ ἐν τῷ τρέχειν ὁμοῦ.

Μετάλλειον] οὕτω μύρον ἐλέγετο ἀπὸ τινος Μετάλλου
Σικελιώτου, εὐρόντος αὐτοῦ τὴν κατασκευὴν· ὁ καὶ διὰ
τοῦ γ γράφει Ἀριστοφάνης Τελμισεῦσιν. Ὄρος.

Μεταπόντιος, πόλις Ἰταλίας· ἀπὸ Μεταπόντου τινὸς βα-
σιλεύσαντος ἐν αὐτῇ.

Μέτερρα] τοῦτο τὸ πάθος τῆς Αἰολικῆς ἐστὶ διαλέκτου·
οἶον, Αἰτιάο τὰ μέτερρα: — ὁ γὰρ μέτριος, μέτερρος
παρ' αὐτοῖς εἴρηται.

Μιάρων] παρὰ τὸ μιᾶν, ἢ παρὰ τὸ μία, γίνεται παρὰ-
νυμον μιάρων, ὡς σκιά σκιαρόν, οἶονεὶ τὸ μεμινωμένον,
ὧ οὐκ ἂν τις ἐπὶ τῷ αὐτῷ συνέλθῃ διὰ τὸ μῦσος·
τουτέστι τὸ Φευκτόν.

Μία] ἐκ τοῦ εἰς, τὸ θηλυκόν, μία· ὁ κανὼν. δύο κανόνες
εἰσὶν οἱ μαχόμενοι. ζῆτει εἰς τὸ εἰς.

Μιαιφόνος, μιαινόμενος φόνους· [ἢ] κατὰ τροπὴν Δωρι-
κὴν τοῦ β εἰς μ, οἶον βιαιφόνος· ἢ κατὰ πλεονασμὸν
τοῦ μ, οἶον ιαινόμενος τῷ φόνω.

Μίγδ' ἄλλοις: — ἀναμειγμένος τοῖς ἄλλοις. ἀπὸ τοῦ
μίσγω ἢ μίγω μίγδα.

Μιγέωσι. ῥῆμα ὑποτακτικὸν δευτέρου ἀορίστου. εἰ γὰρ ἦν
ἐνεστώς, μακρόν ὦφειλεν ἔχειν τὸ ι· ὥδε δὲ ἐστὶ βρα-
χύ· οὐ χάριν ἐστὶ δεύτερος ἀόριστος. ἐστὶ μίγω· τὸ μι,
μακρόν· (εἰς τὸ μίσγω) καὶ ἡ θέσει μακρὰ μετεβλήθη
30 εἰς φύσει. τὸ μι, ι· εἰ γὰρ ἐγράφετο διὰ διφθόγγου,
ὦφειλεν εἶναι ὁ μέσος παρακείμενος μέμοιγα. ὁ δευτε-
ρος ἀόριστος, ἐμιγον· βραχύ τὸ ι· ὁ παθητικός, ἐμί-
γην· μιγείς μιγέντος· ἐάν μιγῶ· μιγῶμεν, μιγῶσι· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ε, — ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσι.

Μίκκος, σημαίνει τὸν μικρόν. Καλλιμάχος, — τοῖς μί-
κοις μίκα διδοῦσι θεοί: — ἀπὸ τοῦ μικρός γίνεται.
τοῦτο παρὰ τὸ μεῖον τὸ ἔλαττον, γίνεται κατὰ διάλυ-
σιν, μεῖον· καὶ ἐκτάσει, μῆϊον, μῆικρός· καὶ συνηγορίᾳ
τοῦ η, μικρός. τὰ ἔχοντα προηγούμενον σύμφωνον, 40
ἀποστρέφεται τὴν εἰ διφθόγγον· Ἰμβρος, ὄνομα πόλε-
ως· Κίβρος, ἐθνικόν· λιβρός, ἢ σκοτεινὴ νύξ· Φιτρός·
δίκρος, τὸ Φουρκίον· ἴγκρος, ὁ ἐγνεφάλος· λίστρος, ὁ
ξυστήρ.

* Μικκίλος, μικρός, ὑποκοριστικῶς.

Μίλητος, πόλις· ὅθεν καὶ Μιλήσιοι· ἀπὸ Μιλήτου υἱοῦ
Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρίας.

Μιλιγάτα δαιτός, τὰ λείψανα· οἱ δὲ, τὸ σταῖς ὧ κατέ-
μασπον τὰς χεῖρας, καὶ τὸ λίπος ἀπέψων· ὅπερ ἀπο-
μαγδαλίαν οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν. ἴσως ἀπὸ τοῦ μελίζω 50
μέλιγμα καὶ μίλιγμα· τὰ δὲ πραῦντικά, τὸ μεῖ δι-
φθόγγον.

Μιμαλῶνες, ἐκλήθησαν κυρίως αἱ γυναῖκες· πολεμικαὶ
γὰρ· παρὰ τὸ μιμεῖσθαι τοὺς ἀνδρας· ἥτοι διὰ Μακε-
δονικὴν ἱστορίαν, ἥτις κεῖται ἐν τοῖς Καλλιμάχου.

Μίμητις, παρὰ τὸ μῖμος ἢ μνήμη τίς οὐσα.

Μίμαντος, λέγεται πόλις καὶ χώρα ἐν Θράκη. ἔοικε δὲ 588
λέγεσθαι ἐκ τοῦ Μίμαντος. Μίμας γὰρ ὄρος ἐν Θράκη,

ὡς παρὰ Ἀμμωνίῳ, Ἡδὴ δ' ὑψιτενὴς τε Μίμας ὑπελάπειτ' ὀπίσσω, καὶ Πιμπληίδος ἀκρῆς.

Μίνθη, ἣν τινες ἡδύοσμον καλοῦσιν. ἔστι δὲ καλάμινθος, ἀγρίου ἡδύοσμον· ὅπερ λυπούμενη ἢ Δημήτηρ ἰδοῦσα, ἐκίστησε καὶ ἀκαρπον ἐποίησε. μήποτε οὖν ἡμεῖς μίθρον κατὰ ἀντίφρασιν τὴν δυσωδίαν καλοῦμεν.

10 Μίν, ἀντωνυμία ἐστὶ τρίτου προσώπου πρωτότυπος· ἐγώ, σύ, ἱ. τοῦτο γὰρ τὸ ἱ, ὡς τρίτον βραχυνόμενον πρόσωπον, ἐφελκύσατο τὸ ν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἐγένετο μίν σημαίνει δὲ τρία γένη, ἀρσενικόν, θηλυκόν, καὶ οὐδέτερον, αὐτόν, αὐτήν, καὶ αὐτό.

Μίνυνθα, ἐπ' ὀλίγῳ χρόνῳ. παρὰ τὸ μινύθω, μίνυνθα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, μίνυνθα. καὶ παραγωγῇ γίνεται μινυνθαδίας, ὁ ὀλιγοχρόνιος.

Μινυρίζειν, σημαίνει τὸ ἥσυχῃ κλαίειν καὶ θρηνεῖν· ἢ ἀπὸ τοῦ μύρω (ὃ σημαίνει τὸ κλαίω) κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, μυμυρίζω· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς τὸ ι, καὶ τοῦ μ εἰς τὸ ν, μινυρίζω. ἢ παρὰ τὸ μύω, μυρίζω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, μυμυρίζω· καὶ τροπῇ.

Μίνως] τινες διὰ διφθόγγου· παρὰ τὸ μένω Μένως καὶ Μείνως· ἐπεὶ κατέμεινεν ἡ Εὐρώπη ἐν Κρήτῃ Ἀστερίωνι γαμηθεῖσα· ἐξ ἧς γέγονεν ὁ Μίνως. ἢ δὲ παράδοσις ἔχει τὸ ι· ἐπειδὴ παρὰ τὸ μίμνω Μίμνως καὶ Μίνως. ἢ παρὰ τὸ ἱς ἱνός, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, ἱνως καὶ Μίνως. ὅθεν καὶ Μινώταυρος. κλίνεται δὲ Ἀττινῶς Μίνω, ὥςπερ λεώς λεώ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, γίνεται 30 Μίνως. οὐ γὰρ ἡ Μίνως γενική ἀποβολὴν τοῦ ς πέπονθεν· οὐδέποτε γὰρ ἀποβάλλει τὸ ς.

Μιξονίδης. παρὰ τὸ μίσγω μίξω γίνεται μίξις, ὡς πράξω πράξις· καὶ Μιξίας, ὡς θώσω, Σωσίας· καὶ λέξω, Λεξίας· καὶ Μίξων Μίξνος, Μιξονίδης.

Μισγάγκεια] παρὰ τὸ μίσγω καὶ τὸ ἄγνος, γίνεται ἄγκεια καὶ μισγάγκεια. ἔστι δὲ τόπος κοῖλος, εἰς ὃν καταφερόμενα τὰ ὕδατα ἐν τῶν ὀρῶν μίσγονται. ἐκ δὲ τοῦ νέω τὸ κεῖμαι, ὃ γίνεται κατὰ συναλοιφὴν κῶ, γίνεται 40 ὄνομα μονοσύλλαβον κός, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α, πλεονασμῷ τοῦ γ, γίνεται ἄγνος, τὸ πάνυ κοῖλον καὶ βαθύ.

Μιμαλλόνες, αἱ βάνχαι καὶ βοηδρόμοι, ἥτοι αἱ μετὰ βοῆς καὶ ἐκπλήξεως, διὰ τὸ κάτοχοι εἶναι, προῖδυσαι δρόμῳ· αἷς καλοῦσι καὶ γεγωνοκόμας ἔνιοι, τῷ γεγωνίσκειν ἥγουν θορυβεῖν τὰς κώμας.

Μίτρα, κυρίως οἱ ἀπὸ Φασίλων καὶ ὠαρίων γινόμενοι στέφανοι· ἐν καταχρήσει δὲ πᾶς στέφανος μίτρα λέγεται, ὡς καὶ ἐνταῦθα. οὕτως εὐρον εἰς τὸ σχόλιον τοῦ Πινδάρου, ἘΦαρμόστῳ Ὀπουντίῳ.

50 Μῖτος, παρὰ τὸ μῆ ἴσος εἶναι, ὡς ἀνάρσιος ὁ ἐχθρός· ἢ ἀπὸ τοῦ μύω μύσω, μύσος καὶ μῖτος, ὃ πάντες μύοντες ἐκφεύγουμεν. ἔστι δὲ τὸ μι μακρόν, ἀπὸ παραδόσεως.

Μισητός] παρὰ τὸ μισῶ μισήσω. μισητός, ὡς λαλῶ λαλήσω, λαλητός. μισητή δὲ, ἢ πόρνη, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ γ, μισγητή τις οὖσα, παρὰ τὸ μίσγεσθαι.

Μισθός, κυρίως ὁ εἰς μῆνα κατατιθέμενος· καταχρηστικῶς καὶ ὁ ἐφ' ἡμέραν· παρὰ τὸ πείθω πείσω, οἶονε 589 πισθός τις ὢν, ἐν ᾧ τις πείθεται, ὁ πείθων τινὰ ὑπηρετεῖν· ἢ παρὰ τὸ μῖσος ὠθεῖν.

Μισθαρνία] ἐκ τοῦ μισθός καὶ τοῦ ἀρνῶ τὸ ἀντικαταλάσσομαι, γίνεται μισθαρνία.

* Μισθαρχίδης, ὁ ἀρχός ἐν τῷ λαμβάνειν τὸν μισθόν. Μίστυλλον, εἰς μικρὰ διέκοψαν. ἢ παρὰ τὸ μείον, γέγονε μῖστος, καὶ μιστύλλω.

Μίτρα, λέγεται ὁ γυναιμετός τῆς κεφαλῆς ἀνάδεσμος.

μίτρα, ζώνη ἢ διὰ τοῦ μίτου ὑφαινομένη. ἐφορεῖτο δὲ ἐσωτέρα τῆς λαγόνος ἢ χαλκῇ λεπίς, ἣν ζώννυνται 10 περὶ τὸν κενεῶνα, χάριν πλείονος ἀσφαλείας. ἔστι δὲ προγαστρίδιός τις ὀπλισίς ἀλυσειδωτή, τῶν πρὸ τοῦ ἥτρου Φυλακτικῇ.

Μνεῖα] ἀπὸ τοῦ μένω μενία· καὶ κατ' ὑπερβιβασμόν, μνεῖα· καὶ συναϊρέσει, μνεῖα.

Μνήμη, παρὰ τὸ μένω, μενήμη· καὶ συγκοπῇ, μνήμη· ὅθεν μνημοσύνη ἢ ὑπόμνησις· καὶ μνήμα, τὸ μνημόσυνον.

Μνήμων, ὁ προεστὼς καὶ ἐπιμέλειαν ποιούμενος Φόρτου, 20 ὃν ἡμεῖς ἐπίπλουν καλοῦμεν.

* Μόγισ, μόλις, μετὰ πόνου· ἀπὸ τοῦ μόγος ὁ πόνος.

Μοῖρα] ὥςπερ ἀπὸ τοῦ στείρω γίνεται σπορά, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μείρω μορά ὠφείλε λέγεσθαι· ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τάγματος τῆς μορᾶς, ἐγένετο βαρύτονον μόρα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μοῖρα· ἢ αὐτὴ εἰμαρμένη· παρὰ τὸ μεμερίσθαι ἐκάστω. σημαίνει τὴν εὐτυχίαν, ὡς τὸ, Ὡ μάκαρ Ἀτρείδῃ μοιρηγενὲς ὀλβιόδομον· — τουτέστιν ἐν ἀγαθῇ μοῖρᾳ γεγεννημένε. σημαίνει καὶ τὸν θάνατον, ὡς τὸ, Μοῖραν δ' οὕτινα Φημί 30 πεφυγμένον ἔμμεναι ἄνδρα· — σημαίνει καὶ τὴν μερίδα, ὡς τὸ, Μοῖρας δαστάμενοι δαίνυντο· — σημαίνει καὶ τὸ πρέπον, ὡς τὸ, — κατὰ μοῖραν ἔειπες.

Μοιχός, ὁ πόρνος. παρὰ τὸ εἶνω τὸ πρέπω, ὁ παρακείμενος, εἶχα· ὁ μέσος, οἶνα, οἶκός· καὶ μετὰ τοῦ μῆ ἀπαγορευτικοῦ, μοιικός· καὶ τροπῇ, μοιχός, ὁ τὰ μῆ πρέποντα πράσων. ἢ ὁ ἔξω ὢν τοῦ οἴκου. καὶ μοιχαγρία, τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα, ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτινόμενα, καὶ οἶονε ἢ τοῦ μοιχοῦ μοῖρα ἀγρευομένη.

Μοῦσα] τινες Φασὶ μούσαν εἶναι αὐτήν· ἢ γὰρ μουσική 40 οὐδὲν διαφέρει μυστηρίων. ὡς δὲ ἄλλοι, μῶσα τις ἐστὶ· μῶ γὰρ καὶ μῶμαι τὸ ζητῶ· Ἐπίχαρμος ὁ κωμικός, Πύρραν γε μῶ καὶ Δευκαλίωνα· — καὶ τὴν τοῦ Ἑρμοῦ (ὃ ἐστὶ τὴν τοῦ λόγου) μητέρα, Μαῖαν λέγει, παρὰ τὴν ζήτησιν καὶ εὑρεσιν τῶν μαθημάτων· καὶ μαῖω τὸ ζητῶ· ὅθεν καὶ μαῖα καὶ μοῦσα. ἐτυμώτερον δὲ οἱ Δωριεῖς λέγουσι, Μῶσα γε μοῦσα λίγεια.

Μουνυχία, τόπος τοῦ Πειραιῶς, ἀπὸ Μουνυχίας Ἀρτέμιδος· ἢ ἀπὸ Μουνύχου τοῦ Παντακλέους.

Μόγος, ταλαιπωρία, κάματος· παρὰ τὸ μέγας· ἐν γὰρ 50 τοῖς μεγάλαις πράγμασι κοπιῶμεν. ἢ παρὰ τὸ οἰμωγῇ· ἢ παρὰ τὸ μῆ εἶναι τὴν ψυχὴν γάννυσθαι, ὃ ἐστὶ χαλεπὸν. μόγος γὰρ λέγεται ἢ κακοπάθεια.

Μόθος, ὁ πόλεμος, ἢ μάχη· παρὰ τὸν μολυσμόν τῶν Φόνων· ἢ παρὰ τὸ οἰοῦναι τοὺς μαχομένους καὶ εἰς ταῦτό συντρέχειν.

Μοθωνία, ἀλαζονεία τις τοῦ σώματος κινητική· ὅθεν καὶ 590 μόθος καὶ μοθων ταρακτικός.

Μόλις, ἐστὶν ἐπίβλημα μεσότητος· παρὰ τὸ μέλλω. οὕτως εὐρον· οὐκ εὖ δέ· ἀπὸ τοῦ μόγισ, ὅπερ παρὰ τὸν μόγον γίνεται, ἢ ἀπὸ τοῦ μολῶ.

Μολοβρός, ὁ γαστρίμαργος· ἢ ὁ προσέτης, ὁ πτωχός· κατὰ συγκοπὴν, μολοβορός τις ὢν, παρὰ τὸ μολεῖν ἐπὶ τὴν βοράν.

Μόλιβος, καὶ μόλυβδος. εἰ μὲν ἰ ἐστὶν, τὸ δ' οὐκ ἐστὶν· οἶον, Καὶ μόλιβος ὥστε δίκτυον κατήγε, Σοφοκλῆς. εἰάν δὲ τὸ υ, τὸ δ· Ἡ δὲ, μολυβδαίνη ἱκέλη, Ἰλιάδος 10 ὡ, τουτέστι μολίβη ὀρμία. μόλιβος δὲ ἐπίκειται τῷ ἀγκίστρῳ εἰς τὸ κατέλκειν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω· παρὰ τὸ μολεῖν εἰς βάθος.

Μόθων μόθωνος. οὕτω καλοῦσι Λακεδαιμόνιοι τὸν οἰκογενή δοῦλον, ὃν αἱ Ἀθηναῖοι οἰκόντριβα Φασί.

Μολύνω, παρὰ τὸ ὀλύω ὀλύνω καὶ μολύνω καὶ μολυσμός· ἢ παρὰ τὸν μῶλον, ὃ σημαίνει τὴν συμβολὴν τοῦ πολέμου· κατὰ τροπὴν τοῦ ω εἰς ο.

Μολπή, σημαίνει δύο· ἐπὶ μὲν τοῦ ὕμνου, — μολπῇ 20 θεὸν ἱλάσκοντο· — ἐπὶ δὲ τῆς παιδείας, — Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.

Μόνος, σημαίνει δύο· τὸ μοναδικόν, ὡς ὅταν λέγωμεν, "Ἐνα θεὸν μόνον· — καὶ τὸ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὁμοζύγων λεγόμενον· οἶον, Ἀπελείφθη τίς ἐν τῇ πόλει δόρυ μόνον ἔχων· — καὶ, Ἀπελείφθη τίς ἐν τῷ ἀρίστῳ ἄρτον μόνον ἔχων· — οὐχ ὅτι χεῖρας καὶ πόδας οὐκ εἶχεν, ἀλλ' ὅτι τὰ ὁμόζυγα τούτων οὐκ εἶχεν, οἶον οἶνον, κρέας, καὶ τὰ λοιπὰ προσφάγια.

Μονίος, σημαίνει τὴν μεμονωμένην ἀρτην· παρὰ τὸ μονία.

30 Μοναχός, παρὰ τὸ μόνω θεῷ προσεύχεσθαι· ἢ παρὰ τὸ μόνος ἄχῃ ἔχειν, ἤγουν λύπας, ζῆτει εἰς τὰς Διαφοράς.

Μόρα, τάγμα ἐστὶ στρατιωτικόν παρὰ Λακεδαιμονίοις οὕτω λεγόμενον· καὶ εἴρηται παρὰ τὸ μείρω μορὰ, ἐπὶ μέρους ὄχλων, ὡς Φθείρω Φθора. ἐστὶ δὲ ἡ μόρα τάξις ἐξ ἀνδρῶν πεντακοσίων ἢ ἑπτακοσίων, ἢ τριακοντα.

Μορίον, ἐπὶ τοῦ αἵματος, κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων μορίων τοῦ σώματος· ἐπειδὴ γενέσεως ἐστὶν ὄργανον. οἱ μὲν 40 παρὰ τὸ μείρω· ἐγὼ δὲ Φημι, ἀπὸ τοῦ μὴ ὀραῖσθαι, παρὰ τὴν αἰδῶ, ἀλλ' ἐν κρυφῇ ταῦτα κατέχειν.

Μορίαν] οἱ μὲν, πᾶσαν ἐλαίαν οὕτω καλοῦσιν· οἱ δὲ, τὰς 50 ἱεράς τῷ θεῷ· ὅτι δημοσίαν μοῖραν ἐν τῶν καρπῶν ἐλάμβανον· Ζήνων δὲ ὁ μύθος, ὅτι τὸ βρύον τῶν ἐλαιῶν ἐκάλουν μόρον· ἐνθεν αἱ ἀνθούσαι ἐλαίαι μορία ἐλέγοντο. τινὲς δὲ Φασὶ διὰ τὸν ἐπὶ Ἀλιροθίου μῦθον· ὃν Ἀρης ἀνείλε πελέκει, βιασάμενον τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀλκίπην. ἀπὸ οὖν τοῦ περὶ αὐτὸν μόρου, ὅτι ἀνῆρέθη κόπτων τὰς ἐλαίας, μορία ἐκλήθη. Σέλευκος, μορία, τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὰ ἐλαίαι.

Μορμολυκεῖον, προπερισπᾶται. ἐστὶ προσωπεῖον ἐπίφοβον. Ἀριστοφάνης Γῆρα. δηλοῖ δὲ καὶ Φόβητρον ἀπλῶς, ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. ἐστὶ δὲ πεποιημένη ἡ Φωνή. ἢ τὰ τῶν τράγων προσωπεῖα λέγονται. αἰνιγμα, παρὰ τὴν 50 Μορμῶ· ἐστὶ δὲ ὄνομα γυναικός· μεταφορικῶς ἐν ταύτης τὰ πρὸς κατάκληξιν τυπωθέντα προσωπεῖα ἐκάλουν μορμολυκεῖα.

591 Μορμύροντα, πλημμυροῦντα. ὀνοματοπεποιήται· πέπονθε δὲ ἡ λέξις· ἀπὸ τοῦ φόφου τοῦ ἐν τοῖς ὕδασι γινόμενου· καὶ μόρμυρος, ὄνομα ἰχθύος· ἀπὸ τοῦ μορμύρα.

Μόρος, ὁ θάνατος. ὡς περ παρὰ τὸ σπείρω γίνεται σπόρος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μείρω μόρος, ὁ μεμερισμένος τοῖς πᾶσιν. ἐκ δὲ τοῦ μόρος γίνεται μόριμον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, μόρσιμον, τὸ πεπρωμένον ἢ τὸ εἰμαρμένον. παρὰ τὴν μοῖραν μοίριμον· συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

10 Μορόντα, τὰ μετὰ πολλοῦ μόχθου καὶ κακοπαθείας γεγενημένα· μόρος γὰρ ἡ κακοπάθεια· ἀπὸ τοῦ μορῆσαι, ὃ ἐστὶ κακοπαθεῖν.

Μορφῇ, παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μορῇ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ Φ, μορφῇ.

Μόρφον] Μόρφον θηρητήρα, "Ομηρος, ἐπὶ τοῦ ἀετοῦ, Ἰλιάδος ω· παρὰ τὸ μάρπτω τὸ καταλαμβάνω, γίνεται μάρπνος· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, καὶ τοῦ π εἰς Φ, 20 μόρφνος, ὁ καταλαμβάνων· ἐξ οὗ γίνεται ὁ ταχύς καὶ δυνατός καταλαμβάνειν. ἢ παρὰ τὴν ὄρφυην, πλεονασμῷ τοῦ μ, ἵνα σημαίνεται ὁ μέλας. οἱ δὲ, παρὰ τὸ

μέρος ἢ μόρος, καὶ τὸ Φόνος, μοροΦόνος, οἶονεὶ ὁ διὰ μόρου Φόνον ἐπιφέρειν ταῖς ὀρνισιν, ὁ μεμορημένος καὶ πεπονημένος περὶ τοὺς Φόνους· καὶ συγκοπῇ τῶν δύο οο, μόρφνος, ὁ Φόνιος. βαρύνεται· τὰ γὰρ εἰς ος λήγοντα δυσύλλαβα μὴ ἔχοντα παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ γένους, ἔχοντα πρὸ τέλους τὴν ορ σύλλαβην, πάντα βαρύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς μος ληγόντων· οἶον, ὄρθος, τὸ μονογενές· Φόρτος, πτόρθος, καὶ μόρφνος· πρόσκειται, τὰ εἰς μος, διὰ τὸ κορμός, Φορμός. τὸ μέντοι περηνός, ἐξύνεται, ὡς τὸ πυκνός· — ὃν καὶ 30 περηνόν καλέουσιν· — τὸν αὐτὸν τὸν προειρημένον μέλανα· ἀφ' οὗ καὶ τὸν μελανόμενον καρπὸν, περηνάζειν λέγουσι.

Μόσυν, παρὰ τὸ μῶ τὸ συντιθῶ· σημαίνει δὲ τὴν ξυλίνην οἰκίαν. ἢ παρὰ τὸ μάσσω τὸ μαλάσσω· σημαίνει δὲ τὸν μεμαλαγμένον λῶρον.

Μόσχος, ὁ ἀρωματικός, παρὰ τὸ ἐκ μέσου χεῖσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ, ὁ τοῖς πᾶσι ζητούμενος· ἢ ἀπὸ τοῦ ὄζω γίνεται ὄσχος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ· ἢ κατὰ 40 στέρησιν τῆς δυσωδίας, ἀπὸ τοῦ ὄζω ὄσχος, καὶ μόσχος· δύο γὰρ σημαίνει τὸ ὄζω. καὶ μόσχος τὸ μοσχάριον, παρὰ τὸ ἐν τῷ κρᾶζειν αὐτὸν λέγειν μῶ· ἢ παρὰ τὸ ὀσμᾶσθαι τῇ μητρὶ· ἢ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, καὶ τὴν σχέσιν ἣν ἔχουσι πρὸς τὰς μητέρας.

Μόσχοισι λύγοισιν· — σημαίνει ἱμαντῶδες Φυτόν· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀπαλῶν ἐτι βοῶν ἐπὶ τὰ τρυφερά τῶν Φυτῶν ἀγομένη. λύγος δὲ ἐστὶν ἱμαντῶδες Φυτόν, καὶ ἀπαλόν· ὃ καὶ οἶσον καλοῦσιν· ἐξ οὗ καὶ τὸ οἶδό- 50 καρπον· καὶ μοσχύνεται, τρέφεται. κυρίως τὰ μοσχεῖα, ἢ τῶν λεπτῶν λαχάνων Φυτεῖα, ἢ Φυτῶν. τινὲς δὲ αὐτὸ καὶ ἄγνον καλοῦσιν· ὁ γὰρ τούτου καρπὸς ἐσθιόμενος, ἀφανιστικός ἐστὶν ἀφροδισίων. καὶ οἱ ἱερεῖς δὲ τοῦ Φυτοῦ τούτου τὰς κόμας τῇ ἑαυτῶν κλίτῃ ὑποτίθεασιν, ὡς Φυσικὴν τινα δύναμιν ἐχούσας πρὸς ἀγνείαν.

Μοτόν, τὸ εἰς ἀναπλήρωσιν σαρκὸς τιθέμενον· ἐνθεν καὶ ὁμολύτειον, οἶον πεπληρωμένον σαρκός. παρὰ τὸ βῶ, βιβῶ βίβημι, βήσω, βέβηκα, βέβημαι, βατός· καὶ 592 τροπῇ τοῦ β εἰς μ, καὶ τοῦ α εἰς ο, μοτός. μοτῶ μοτώσω καὶ μότησις, καὶ μοτάριον.

Μοχθηρία, λέγεται ἡ κακία· ἀπὸ τοῦ μοχθηρός, ὃ σημαίνει τὸν κακόν. τοῦτο ἐκ τοῦ μόχθος· τοῦτο παρὰ τὸ ἄχθος, πλεονασμῷ τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο. ἢ παρὰ τὸ μόγος, ὃ σημαίνει τὸν κόπον, πλεονασμῷ τοῦ θ, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ. μοχθηρός οὖν κυρίως, ὁ περὶ μόχθον ἀναστρεφόμενος· καὶ πονηρός, ὁ περὶ πόνον. ἀπὸ δὲ τοῦ σώματος ἐπὶ τὴν διάνοιαν μετενήνεται, ὃ τῇ διαθέσει κακός. 10

Μοχλός, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἔχειν τὴν κλεῖν, ὃς ἅμα αὐτῷ τὴν κλεῖν ἔχει. ἢ παρὰ τὸ μολῶ, πλεονασμῷ τοῦ χ. ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ συνέχω, ὄχος· ἐπεὶ καὶ "Ομηρος ὄχηα λέγει τὸν μοχλόν. ἢ παρὰ τὸ ὀχλεῖν καὶ ὀχλίζειν παρ' "Ομήρῳ καὶ ἄλλοις τῶν παλαιῶν, τὸ μετὰ βίας κινεῖν. σημαίνει καὶ τὸ ὀχλῶ ῥῆμα· τὸ μα προσήλθεν, ἐπίτασιν δηλοῦν, μάοχλος, καὶ μοχλός. Φιλόξενος δὲ Φησὶν, ὅτι οὐ κατὰ τὴν νῦν χρῆσιν εἴρηται ὁ μοχλός παρ' "Ομήρῳ, ἀλλ' ἐπιβλής καὶ ὄχους εἴρηται παρ' 20 αὐτῷ. μοχλὸν γὰρ λέγουσιν οὐ τὸν συνέχοντα τὰς θύρας, Φησὶν· ἀλλὰ μοχλὸν λέγουσιν, ἥνίκα ἂν δέη μοχλεῖσθαι τι καὶ σαλεῖσθαι. οὕτως οἶδε τὴν ἐτυμολογίαν τοῦ ὀνόματος ὁ ποιητής· ὅτι παρὰ τὸ ὀχλῶ τὸ κινῶ καὶ μοχλεῖω. τοιγαροῦν ἐπὶ τοῦ κύκλωπος Φησὶν, — ἐμοὶ συν μοχλὸν ἄϊρας Τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ· — καὶ, Οἱ μὲν, μοχλὸν ἐλόντες, ἐμοχλευον· — Στήλας

30 τε προβλήτας ἐμόχλευον: — καὶ, Μοχλοῖσιν ἄρα τήν-
γε κατεΐρυσαν εἰς ἄλλα δῖαν: — ἐν τοῦ ὀπισθεν τήν
σχεδίαν μοχλοῖς ἐρείδων, ἐκίνει εἰς τοῦμπροσθεν. οἱ δὲ
μετὰ τὸν ποιητὴν, ὡς ἡ συνήθεια ἐχρήσαντο τῷ ὀνό-
ματι. εἰς τὸ ὀχλίζω.

Μῶλος, ἡ πολυχρόνιος μάχη· κυρίως παρὰ τὸ μὴ λύε-
σθαι ταχέως· ἢ ὅτι ὁμοῦ ὀλλύει, τουτέστιν ὀλοθρεύει·
ἢ παρὰ τὸ μωλεῖν· καὶ μῶλον Ἄρης, τὸν ἐν τῷ πο-
λέμῳ μολυσμὸν καὶ τὴν μάχην· ἢ μῶλωπα, τραῦμα·
ἀπὸ τοῦ μόλις δύνασθαι ἐκφυγεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ μόλις κί-
νεῖσθαι αὐτόν. καὶ μωλεῖν, τὸ μάχεσθαι· μολεῖν δὲ, τὸ
παράγινεσθαι, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

40 Μῶλυ, εἶδος βοτάνης, ὅπερ δέδωκεν Ὀδυσσεὺς τοῖς ἐταί-
ροις αὐτοῦ, καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ
τῆς ἀλλοιωσεως τῆς Κίρκης· παρὰ τὸ μωλύειν (του-
τέστι πράττειν καὶ καταστέλλειν) τὰς Φθοροποιούς ἐν-
νοίας. μωλύειν δὲ ἐστὶ τὸ ἀμβλύειν καὶ κωλύειν· ἀπὸ
τοῦ μὴ ὀλλύειν, ἢ ἀπὸ τοῦ κωλύειν. Ἐχων μὲν ἐν τῇ
χειρὶ μῶλυ: — ἀντιΦάρμακον γὰρ δέδοται.

Μωλύτερον, τὸ ἀμβλύτερον καὶ ἀσθενέστερον, καὶ ἄνθος
ἔχον.

Μῶλωψ] ἐστὶν ὄλλω, καὶ σημαίνει τὸ συστρέφω καὶ Φθεί-
ρω· ὁ μέλλων, ὄλλω· ὁ παρακείμενος, ὄλλω· ὁ παθη-
τικός, ὄλλμαι· ἐξ αὐτοῦ ὄλλμος· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ,
50 μῶλος, ἡ συστροφή· ἐξ οὗ μῶλωψ, ἡ γυνὴ ἢ ἐκ πολέ-
μου γενομένη πληγή. ἢ παρὰ τὸ βοῦς βοῦς καὶ λέπω
τὸ λεπίζω, βῶλωψ καὶ μῶλωψ. Δημήτριος ὁ πύκτης
ἐν τῷ περὶ Διαλέκτου· βῶλωψ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ
βοῦς λέπος, ὃ ἐστὶ δέρμα, οὗ οἱ ἱμάντες σκευάζονται.
μήποτε οὖν ὁ ἔλλος ὁ νεβρός, καὶ οἱ ἔλλοπες ἰχθύες,
οὐκ ἀπὸ τοῦ τήν ὄπα ἔχειν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τοὺς μὲν,
595 ἐλλίπει· εἶναι· τοὺς δὲ, ἐλλόπους· λεπίς γὰρ καὶ λέπος,
τὸ περικείμενον τῇ σαρκὶ δέρμα. λῶπος μὲν γὰρ, τὸ
ἱμάτιον· κατὰ μεταφοράν. λούσις δὲ καὶ λέπυρον καὶ
λεπίς. κυρίως τὴν Φωλίδα, τοῦ Φωλεύειν ἐν αὐτῇ. κυ-
ρίως γὰρ μῶλωπες λέγονται, αἱ ἐν τῶν βοείων λῶρων
πληγαί.

Μωρός, χλευαστής, μωρός, σκώπτης· ἐξ οὗ καὶ μωκωμέ-
νης, ἡ γυνὴ χλευαζομένης.

Μώνυχας ἵππους. ἀπὸ τοῦ μόνος καὶ τοῦ ὄνυχ· ὄνυχος,
10 γίνεται μονόνυχος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν καὶ κρᾶσει,
μώνυχας.

Μωρός, παρὰ τὸ ὦρα, ὃ σημαίνει τὴν Φροντίδα, μετὰ τῆς
μὴ ἀπαγορεύσεως, καὶ συγκοπῇ, οἶονεῖ ὁ μηδὲν Φρον-
τίζων· ἢ παρὰ τὸ μὴ ὄραν τὸ συμφέρον.

Μῶμος, παρὰ τὸ μῶ· οὗ ὁ μέλλων, μῶσω· δηλοῖ καὶ τὸ
ζητῶ. μῶμος οὖν, ὁ αἰεὶ ἐπιζητῶν, καὶ μηδὲν τῶν ἄλ-
λων ἱκανὸν εἶναι νομίζων, ἀλλ' ἐνδεῖν τοῦ κρείττονος,
αἰεὶ πᾶν ὁτιοῦν λέγων καὶ διασύρων.

20 Μυδᾶν] ἐστὶ δευτέρως συζυγίας τῶν περισπωμένων· σημαί-
νει τὸ ὀζειν, καὶ τὸ οἰδαίνειν, ἡ γυνὴ τὸ φυτᾶσθαι καὶ
ὀγκοῦσθαι. οἰδαίνουσι τοίνυν οἱ τάφοι κατὰ τὸ ἐνθόν.
γίνεται οὖν παρὰ τὸ μύω. ἢ ἀπὸ τοῦ μύζειν καὶ ἐκθλί-
βειν τὸ ὑγρόν· κυρίως γὰρ τὸ ὄζω καὶ σήπω σημαίνει·
καὶ μυδᾶντα σημαίνει τὸν ὄζοντα· παρὰ τὸ μύειν τοὺς
μυκτῆρας ἡ γυνὴ κλείειν. ἐξ αὐτοῦ μυδᾶ μυδᾶς· καὶ, —
μυδῶσα δ' ἀπὸ χροῶς ἔρρεε λάχνη: — ἀντὶ τοῦ διῶ-
γραινομένη. ἀπὸ τοῦ ὑδωρ ὑδᾶ ὑδᾶσω· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ μ, μυδᾶ καὶ μυδαλέον, τὸ σεσηπὸς καὶ ὄζον, καὶ,
— ἔρρεας μυδαλέας, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τοῦ διαβρέχους,
30 διῶγρους· καὶ ἐμύδαμε, τὸ ἔβρεχε.

Μύδρος, ὁ πεπυρακτωμένος σίδηρος. εἴρηται παρὰ τὸ μύρε-

σθαι καὶ διαβρεῖν. λέγεται δὲ καὶ ὁ χρυσός, παρὰ Λυ-
κόφρονι, Παντώλιον σταθμοῖσι τηλαυγῇ μύδρον.

Μυελός, παρὰ τὸ ἐν τῷ μυχῷ εἰλεῖσθαι, μυχελός τις
ὢν. ἢ παρὰ τὸ μύω τὸ ἀσφαλίζω, ὃ ἐσφαλισμένος
ὑπὸ τοῦ ὀστέου· ὅθεν καὶ μυαλῶ.

Μύζεις] τί μύζεις; Ἀριστοφάνης. παρὰ τὸ μύω, μύζω,
ὡς τρύω, τρύζω. σημαίνει δὲ τὸ θηλάζω.

Μύησις, τὸ μυστήριον· παρὰ τὸ μεμυημέναι· ἀπὸ τοῦ 40
μύω τὸ μανθάνω· ἀφ' οὗ καὶ τὸ, Μυεῖται πνεύματος
γνώσιν.

Μῦθος, σημαίνει δύο· τὸν τε σιοτεινὸν λόγον, παρὰ τὸ
μύω τὸ καμμύω· καὶ τὸν ἀπλῶς λόγον, παρὰ τὸ μύω
μύησω τὸ διδάσκω, μύηθος καὶ μῦθος. — κρατερόν δ'
ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν: — μῦθος σημαίνει καὶ τὴν στάσιν.
ἅπαξ εἴρηται παρ' Ὀμήρῳ, οὐδέ τιν' ἄλλην Μύθου
ποιήσασθαι ἐπιτρεσθῆν ἐδύνασθε: — ὅθεν καὶ Ἀνα-
κρέων ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν, — μυθίας, τοὺς
στασιαστάς, ἐπὶ τῶν ἀλιέων λέγει.

Μυῖα· ἐκ τοῦ μυῖων· σημαίνει δὲ τὸ παχὺ καὶ σαρκώδες 50
τῶν ὀπισθίων, τὸ συνεσφιγμένον ὑπὸ τῶν νεύρων μέ-
ρος· — ὀρεξάμενος πρύμνον σκέλος, ἐνθα πάχιστος
Μυῖων ἀνθρώπου πέλεται: — γίνεται παρὰ τὸ μύω τὸ
συσφίγγω, ὃ συνεσφιγμένους τόπος. μυῖων οὖν, ἡ λεγο-
μένη γαστροκνημία, Ἰλιάδος π', ἥτις συνέστηκεν ἐκ
πολλῶν νεύρων καὶ συνεστραμμένων σαρκῶν. ἐξ αὐτοῦ
γίνεται μυῖα, ἡ σαρκώδης οὖσα καὶ παχεῖα.

Μυκάλη, παρὰ τὸ ἐκεῖ μυκάσθαι τὰς Γοργόνας διωνού- 594
σας τὸν Περσέα.

Μυκαλησός, ἡ πόλις· ὅτι ἐκεῖτε ἐμυκήσατο ἡ βοῦς ἡ
προηγησαμένη τοῦ Κάδμου εἰς τὴν κτίσιν τῶν Θηβῶν
κατὰ χρησμόν Ἀπόλλωνος.

Μύκης] μύκης ἐστὶν ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους· νῦν τὸ ξίφος.
καὶ ἀπὸ τοῦ μύκητος τοῦ ξίφους τοῦ Περσέως ἐκεῖ ὄν-
τος, ἐκλήθη ἡ πόλις Μυκήνη. μύη δὲ, τὸ κατακτεῖν
τὴν θῆκην τοῦ ξίφους, τὸ κατὰ τὴν λαβίδα ὅπερ κρα-
τεῖται· παρὰ τὸ μύω τὸ κατακτεῖν. Νίκανδρος, ἐνθα, 10
Κηφῆος νέα δῶρα, μύκης ὅτι κάππεσεν ἄρκης: — ση-
μαίνει δὲ τὰ κερβῶνια, ἡ γυνὴ τοὺς σπινθῆρας ἀπὸ τῶν
λύχνων ἀναπεμπομένους ἐν χειμῶνι· ὡς τὸ, — λύχνοιο
μύκητες ἀγείρωνται περὶ μύξαν, Ἀρατος.

Μύκον] — ἀμφὶ δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, Ἰλιάδος ε', ἀν-
τὶ τοῦ ἡχῆσαν, ἡνεώχθησαν. ὀνοματοπεποίηται ὁ τρό-
πος, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. μυκῶ.

Μυκλος, καλεῖται ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων ὑποδόπλω-
σις. μύκλους οὖν εἶπεν ἐνταῦθα τοὺς μνηστῆρας, διὰ 20
τὸ ἀδηφάγον καὶ κατωφερές· ὡς καὶ Καλλιμάχος,
Ἔστι μοι μάγνης ἐννεάμυκλος ὄνος: — οἱ δὲ, μύκλους
Φασὶ τὰς κατωφερεῖς γυναικάς. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἐνός
Μύκλου αὐλητοῦ κωμωδηθέντος ἐπὶ μαχλότῃτι. Λυκό-
φρων, Μυκλοῖς γυναικίονκλωψιν· ἡ δὲ βασσάρα: —

Μυκτῆρ] παρὰ τὸ μύξω μυκτῆρ· ἢ ἀπὸ τοῦ τὴν μύξαν
δι' αὐτῶν ἐξίεναι· ἢ ἀπὸ τοῦ μύξας τινὰς ἐφ' ἑαυτοῦ
ἔχειν, τουτέστι πόρους· ἢ ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ τετα-
γμένος τῆς αἰσθήσεως· ὅθεν καὶ μυκτῆρίζειν λέγεται
τὸ ἐν τῷ διαπαύζειν τινὰς, τοῦτο πως τὸ μέρος ἐπι- 30
σπῶντας.

Μύξα, παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ μυκτῆρος ἐκκρίνεσθαι.

Μύλη] μύλαι τινὲς τῶν ὀδόντων οὕτως λέγονται, διὰ τὸ
ἐπ' αὐτῶν λεαίνεσθαι (ἥτοι τρίβεσθαι) τὴν τροφήν· ἢ
παρὰ τὸ μειοῦν λίαν· ἢ παρὰ τὸ εἰλῶ. ἐπὶ τῆς ἐπι-
γονατίδος, ἀπὸ τῆς ἑξω πρὸς τὴν μηχανὴν ἐμφρεσίας,
διὰ τὸ εἶναι ἄνω τοῦ ἄρθρου τὸ κοῖλον, ὡς καὶ τῆς
μύλης τὸ ὑπερθεῖν, καὶ τὰ ἐμβαλλόμενα πρὸς τὸ

ἀλεσθῆναι τὰ σπέρματα. ἢ μύλη, ἢ μόλις κατεργαζομένη.

40 Μυλήκορον] κόρημα, τὸ σαροῦν λέγεται· ἐνθα μηλύκορον. Μυλήφατος, παρὰ τὸ ὑπὸ μύλης συντετρίφθαι.

Μύλη, παρὰ τὸ μείον καὶ τὸ ἀλοῦν· οἶον εἰς λεπτὰ ἀλοῦν.

Μυλωθρίς, πλεονασμῷ τοῦ ρ· οἶον ὁ τὴν μύλην ὠθῶν, μυλωθός τις ὢν. λέγεται ὁ μυλῶνα κεντημένος.

Μυλιόωντες, Ἡσίοδος, τὰ χεῖλη κινεῖντες ἀπὸ τῆς ψυχρότητος, ἢ συναγοντες· ἢ τὰς μύλας συγκρούοντες. Κράτης δὲ γράφει, μαλκίόωντες. ἔστι δὲ τὸ διὰ ψύχος μὴ ἔχειν εὐκινήτω δυναμει χρήσασθαι.

50 Μύνη, πρόφασις· ἐπιμονῆς γὰρ χρεῖα τῷ προφασιζομένῳ εἰς τὸ ψεύδεσθαι καὶ μὴ εἰπεῖν τὰληθές· ὥστε ἀπὸ τοῦ μονή, μύνη, ὡς γονή, γυνή. τὰς προφάσεις δὲ μύνας καλοῦσιν οἱ Αἰολεῖς· ἐνθεν ἴσως καὶ τὸ ἀπροφασίστως τιμὴ βοηθεῖν, ἀμύνειν λέγουσιν. Οὐδὲ μυνάμενος· — ἀντὶ τοῦ προφασισάμενος. Ἀλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκεαι· — προφάσει· παρὰ τὸ μεμυκέναι τοῖς χεῖλεσι.

595 Μύνδος] μύνδος ἰχθύς, Σοφοκλῆς, ὁ μὴ αὐδῶν· ὅθεν καὶ ἔλλοψ, ἀπὸ τοῦ ἐλλειπῆ τὴν ὅπιν ἔχειν.

* Μυιοσόβης, ὁ τὰς μυίας ἐλαύνων· ἀπὸ τοῦ σοβεῖν.

Μύουρον, τὸ ἐπὶ τελευτῆς ἀπολεπτυνόμενον.

Μυρία, τινὲς τὰ μὴ ὠρισμένα· οἱ δὲ, τὰ πολλά· οἱ δὲ, τὰς δέκα χιλιάδας· ἀπὸ τοῦ μεμυκέναι τοὺς δακτύλους ἐν τοῖς ψήφοις· ἀντὶ τοῦ πολλά ἀορίστως. τὸ μυ, βραχύ· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἄλλου τοῦ σημαίνοντος ὠρισμένον πληθός, ἐκτεταμένον ἐστίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ μυ γίνεται

10 στοιχείου, τοῦ μακροῦ· τὸ δὲ σημαῖνον τὸ ἀόριστον πληθός, συστέλλεται. μύρια· τὸ μυ, ψιλόν· οὐδὲν στοιχείου ὄνομα εἰς δίφθογγον λήγει. ἢ οὕτως· ὁ τεσσαράκοντα ἀριθμὸς ὕφ' ἑαυτὸν πολυπλασιαζόμενος γίνεται χίλια ἑξακόσια· εἴτα τὸ χίλια ἑξακόσια ἐφ' ἑαυτὰ ἑξαπλασιασθέντα γίνεται ἐννακισχίλια ἑξακόσια· εἴτα λείπει τὸ υ στοιχείον τὰ τετρακόσια· καὶ προστεθὲν γίνεται δέκα χιλιάδες, ὅ ἐστι μύρια. παρὰ τὸ μυ στοιχείον γίνεται μύριος· ἐξ οὗ μυριάς· κλίνεται μυριάδος. τὸ ας βραχύ· τὰ εἰς ας ὀξύτονα θηλυκὰ συστέλλει τὸ α. ὀξύνεται· τὰ εἰς ας ὀνόματα διὰ τοῦ δος κλινόμενα, βραχὺ ἔχοντα τὸ α, ὀξύνεται· οἶον, ἐθάς, Φυγὰς.

* Μυριωπός, ὁ μυρίους ὀφθαλμούς ἔχων· ἐπίθετον Ἀργου παρὰ Αἰσχύλῳ.

Μυρίννα] δύο πόλεις ἦσαν τῆς Λήμνου, Μυρίννα καὶ Ἡφαιστία. οὐχ, ὡς τινες Φασί, παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ ρεῖν, ἀλλ' ἀπὸ Μυρίνης τῆς Θόαντος γυναικός.

Μύρεσθαι, τὸ κλαίειν· παρὰ τὸ ρεῖν τὰ δάκρυα· ἀπὸ τοῦ μύρω τὸ ρέω.

Μύρον, τινὲς ἀπὸ τῆς Μύρρας, ἢ ἀπεδενδρώθη· ἢ μύρον ἀπὸ τοῦ ἐκπιέζεσθαι τὰ ἀρώματα καὶ ἀποστάζειν ἐνεῖνα.

30 Μυροπόλος] εἰ μὲν ὁ τὰ μύρα πωλῶν, τὸ πω μέγα· εἰ δὲ ὁ περὶ τὰ μύρα ἀναστρεφόμενος, μικρόν.

Μύρσος] Μύρσον ἐς ὧτ' ὅσοντα παλαιφαμένης τε ἄγνοιο· — μύρσος πλετόν ἐστιν ἄγγεῖον ἐξ ἄγνου πλεόμ' ἔχον λύγων.

Μύστις, παρὰ τὸ μύστης· τοῦτο παρὰ τὸ μύω. οὐ μόνον δὲ ἀπὸ βαρυτόνου γίνεται εἰς ἰ παρώνυμον, οἶον πλανήτης, πλανήτης· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὀξύτονου· οἶον, ὕβριστης, ὕβριστης· αἰχμητής, αἰχμητής· βουλευτής, βούλευτης. — τῶνδε βουλευτῆς πόνων· — ἐν ταῖς Ξαντρύαις.

Μύσταξ, ἐν ᾧ οἱ μυκτῆρες στάζουσιν.

Μῦς, σημαίνει δ'· τὸν θαλάσσιον καὶ τὸν γηγενῆ, καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος, καὶ ὄνομα ἔθνους· ἐξ οὗ καὶ Μυσία ἢ πόλις.

Μύστης, παρὰ τὸ μύω τὸ καμύω· μύοντες γὰρ τὰς αἰσθήσεις, καὶ ἔξω τῶν σαρκικῶν φροντίδων γινόμενοι, οὕτω τὰς θείας ἀνκλαμψεῖς ἐδέχοντο.

Μυστήρια, μυθήρια· μῦθος γὰρ ὁ λόγος. βέλτιον οὖν, ἂν δεῖ μύσαντας τηρεῖν ἔκδοι.

Μύστρον, ἀπὸ τοῦ μυστίλλεσθαι, τουτέστι μικρὰ ἐπαίρειν. 50 καὶ μύστρον, τὸ κοῖλῳ τῷ ἄρτῳ ἐσθίειν. μυστίλλας δὲ ἔλεγον· ὅθεν καὶ τὸ μύστιλον. ἐγὼ δὲ μύστιλον τὸ κοῖλον, παρὰ τὸ εἰκέναι θαλασσίῳ μύτ. καλεῖται δὲ μῦς ἐκεῖνο, ὅτι μύεται καὶ συγκαίεται ὅτε θέλει.

Μύσαχθες, παρὰ τὸ μύσος· τὸ δὲ μῦσος, παρὰ τὸ μύσω· τοῦτο, παρὰ τὸ μύω τὸ καμύω· ὃν γὰρ μισοῦμεν, τοῦτον καὶ ἀποστρεφόμεθα εἰς τὰ μύσταξ. παρὰ τὸ μυσάττω, οὗ παθητικὸν μυσάττωμαι. μύω βαρύτονον, 596 τὸ καμύω· περισπώμενον δὲ, τὸ διδάσκω.

Μυττωτόν, τρίμμα ἐξ ἄρτυμάτων πολλῶν συντιθέμενον. οἱ Ἀπτικοί, ὑπότριμμά τι μετὰ σκορόδων καὶ τυροῦ γίνεσθαι λέγεται· ἐνίοι δὲ πλακοῦντα διὰ λαχάνων συντιθέμενον. βέλτιον δὲ τὸ διὰ σκορόδων τρίμμα· ὡς εἶναι παρὰ τὸ μυσάττεσθαι τὴν δυσωδίαν, μυστωτόν, καὶ μυττωτόν.

Μυχότατος, ἀντὶ τοῦ ἐσώτατος· ἀπὸ τοῦ μυχός. ἀντίκει- 10 ται δὲ, ὡς Φησιν Ἀρίσταρχος, τῷ, ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἀργεος ἱπποβότοιο· — οὐ γὰρ ἐσώτατη ἐστὶ τοῦ Ἀργεος, ἀλλὰ προκάθηται αὐτοῦ. — δεῖ δὲ νοεῖν, ὅτι οὐ τῆς πόλεως λέγει, ἀλλὰ τῆς Πελοποννήσου. μυχός δὲ σημαίνει τὸν ἐνδότερον τόπον· παρὰ τὸ νύξ νυχός· καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, μυχός, οἶονεῖ ὁ ἐνδότερος καὶ σκοτεινὸς τόπος.

Μύδρος, ὁ ἀργὸς σίδηρος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀναισθήτου. καλεῖται δὲ καὶ ὁ διάπυρος σίδηρος, μύδρος. ἐστὶ δὲ ἡ 20 Φωνὴ πεποιημένη, ἐκ τοῦ μύζω τοῦ ἡχώ ῥήματος.

Μύωψ· ἐστὶ δὲ μυῖα τις ἐρεθίζουσα τοὺς βούς, ὁ μύειν συνεχῶς τοὺς ὄπας ποιῶν· παρὰ τὸ μύω τὸ καμύω.

Μῶν, ἀπορηματικὸς σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ ἄρα· συνετέθη δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ἀπαγορευτικοῦ καὶ τοῦ οὖν συνδέσμου· καὶ ἐγένετο μὴ οὖν, ἀποβολῇ τοῦ η, μούν· καὶ τροπῇ Δωριεῖ τῆς ου εἰς ω, γίνεται μῶν· διὸ καὶ περισπᾶται.

Μετόπωρον] τὰς ὥρας τοῦ ἔτους ἀπὸ τῶν καρπῶν ὀνομάζονται. Θέρος οὖν, ὅτε θερίζεται ὁ πυρός· ὁπώρα, 30 ὅτε ρυγᾶται ἡ ὁπώρα· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, μετόπωρον.

Μετασσαι] ἡγοῦντο πάντες τοῦτο εἶναι μεσαιτάται, αἱ μεταξὺ· καὶ ἐν ὑπερθέσει, μετασσαι· ὥστε εἶναι μεταξὺ τινάς. δύναται δὲ καὶ οὕτως ἐπίστας λέγεσθαι Ἰωνικῶς, παρ' Ἐκκασίῳ· ἐστὶν ἐπίσσαι, αἱ ἐπιγιγνώμεναι τοῖς προγόνοις. ὡς ἐπὶ οὖν, ἐπίσσαι, οὕτω μετὰ, 40 μετασσαι.

Μενοινή] τὰ διὰ τοῦ οἰνῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔχοντα πρὸ τοῦ ν τὴν οἱ δίφθογγον, οὐκ ἐστὶ γνήσια. γίνεται παρὰ τὸ μένω τὸ προθυμοῦμαι, μενή, καὶ μενοινή, 40 κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ὡς καὶ παρὰ τὸ ἐδω ἐδή, καὶ ἐδωδή· καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς τὴν οἱ δίφθογγον, ὡς παρὰ τὸ ἀγνώνως ἀγνώνη καὶ ἀγνοῖνη. καὶ μενοινῶ ῥημα, ὁ σημαίνει τὸ προθυμοῦμαι· ὅθεν μενοινῶ, δευτερον πρόσωπον Ἰωνικῶς, ἐνεστώτος παθητικοῦ. τὰ δὲ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ τρισύλλαβα ἀπὸ ῥήματος γινόμενα, ἔχοντα ἐν τῇ τελευταῖα συλλαβῇ, καὶ τῇ πρὸ αὐτῆς τὸ αὐτὸ σύμφωνον ἢ ἀντίστοιχον, τῷ ω μεγάλῳ παρα- 50 λήγεται. ὁ δὲ λόγος ἐπὶ τρισύλλαβων· οἶον, ἀγαγή, ὁδωδή, ἐδωδή· ὅπτω, ὁπώπη· ἔχω ὀχή, ὀκωχή· ἦνω 50

αἰκή, ἀκκή. οὕτως οὖν καὶ μένω μενωή ὥφειλεν εἶ-
ναι· ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τὰ οὐδέτερα διπλασιάζοντα
ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχεται· τὸ δὲ μενοινή, μόνον ἀπὸ
συμφώνου· καὶ ὡς διήλλαξε κατὰ τοῦτο πρὸς τὰ ἄλλα,
παρήλλαξε καὶ κατὰ τὴν παραλήγουσαν. οὕτως Ἡρω-
διανός, ὡς λέγει Θεόγνωτος.

597 Μύρμηξ] παρὰ τὸ μερμερίζω τὸ φροντίζω, μερμερίζω·
καὶ συγκοπῇ, μέρμηξ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς υ, μύρμηξ,

ἡγουν ὁ τοῦ χειμαρινοῦ κάρου τὴν τροφὴν μεριμνῶν.
ἢ παρὰ τὸ μείρω. οὕτως γάρ, διὰ τὸ μὴ ἀναφύειν τὸν
σῆτον, εἰς δύο μερίζων ἀποτίθεται. καὶ τοὺς Μυρμιδόνας
Φασὶν ἀπὸ τῶν μυρμηκῶν γεγονέναι, ἐπινεύσαντος τοῦ
Διὸς διὰ τὸ ὀλιγοῦσθαι τοὺς ἀνθρώπους.

Μωσῆς] κλίσιν ἐπιδίδωται. Μωσῆς μωσοῦ· Μωϋσῆς μωϋ-
σέος, ὡς εὐσεβὴς εὐσεβέος· καὶ Μωσαῖος μωσαίου, ὡς
Πηλεὺς πηλέως. Μωϋσῆς μωϋσοῦ μῦλλον ὁ Θεοσχώρητος. 10

N.

Νῦ τὸ στοιχεῖον, ὅτι νυγμόν τινα ἔχει ἢ τούτου ἐκφώ-
νησις.

Νάκη, τὸ αἰγεῖον δέρμα· κωδία καὶ κώδιον, τὸ προβά-
τιον. οὐκ ἄρα τὸ ἐν Κόλχοις, νάκος ῥήτεον. κακῶς οὖν
Σιμωνίδης νάκος Φησί. τὸ δὲ νάκη, ἐστὶν ὄνομα προση-
γορικόν. ὁ νάκης, τοῦ νάκου, τῷ νάκη, τὸν νάκην·
τὸ γὰρ θηλυκόν, παρὰ τὸ νάκος, νάκη, ὡς παρὰ τὸ
βλάβος, βλάβη· ἄκος, ἄκη· σκέπος, σκέπη. τὸ τε ἀρ-
σενικόν παρὰ τὸ νάκη· τὰ γὰρ θηλυκὰ, προσθήμῃ τοῦ
ς, μὴ κωλυόμενα ὑπὸ χαρακτῆρος, ἐπὶ γενικῆς εἰς ου
λήγει, πλάτη, πλάτης πλάτου· λέσχη, λέσχης λέ-
σχου· αἴτου· ἀράχου. μὴ κωλυόμενα ὑπὸ χαρακτῆρος,
διὰ τὸ πλάνης καὶ κόμης.

Νάμα, παρὰ τὸ νῶ τὸ βέω· οὗ ὁ μέλλων, νάσω· ἐξ
αὐτοῦ νάμα, ὡς δράσω δράμα.

Νάνος, ὁ μὴ αὐξόμενος, ὁ πίθηκος. παρὰ τὸ ἄνω, ὁ δη-
λοῖ τὸ αὐξάνω, γίνεται ἄνος· καὶ μετὰ τοῦ νη στερητι-
κοῦ, καὶ συγκοπῇ.

30 Νάπυ, τὸ σίνηπι, κατὰ στέρησιν τοῦ ἡπίου, διὰ τὴν δρι-
μύτητα. τὰ εἰς υ λήγοντα οὐδέτερα μακρὰ παραληγό-
μενα, διὰ τοῦ εὐς κλίνονται. σεσημεῖωται τὸ νάπυος.

Νάπαι, δρυμοί, Φάραγγες, κοιλάδες. παρὰ τὸ πῖω ῥῆμα
γίνεται μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄπη· καὶ μετὰ τοῦ νη
ἐτέρας στερήσεως, γίνεται νηάπη· καὶ συγκοπῇ, νάπη,
οἶονεῖ ἢ ἄγαν πίνουσα· αἱ γὰρ δύο στερήσεις ποιοῦσι
μίαν ἐπίτασιν. ἢ παρὰ τὸ νη καὶ τὸ φῶ, γίνεται νῆφαι,
καὶ νάπαι, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α. ὡς νηάνος καὶ
40 νᾶνος, οὕτω νῆπαι καὶ νάπαι. σημαίνει δὲ τοὺς συμφύ-
τους καὶ κατασκήτους τῶν ὀρῶν τόπους, ἢ τοὺς ὀρεινοὺς
καὶ ὑλώδεις.

Ναρόν, τὸ ὑγρόν, παρὰ τὸ νῶ ῥῆμα (δηλοῖ τὸ βέω) ὁ μέλ-
λων, νάσω, γίνεται ναρός· καὶ τὸ οὐδέτερον, ναρόν.
Σοφοκλῆς. Πρὸς ναρὰ δὲ κρηναῖα χωροῦμεν ποτά· —
οὕτω Φιλόξενος. καὶ ἴσως ἢ συνήθεια τρέψασα τὸ α
εἰς ε λέγει νερόν.

Νάρθηξ, σημαίνει δύο· τὸν τῆς ἐκκλησίας νάρθηκα, καὶ
γίνεται παρὰ τὸ νέρθεν εἶναι τοῦ ναοῦ. σημαίνει καὶ
50 τὸν ἐν τῇ κοινῇ συνήθειᾳ λεγόμενον νάρθηκα· καὶ γί-
νεται παρὰ τὸ νεαρὸν νεάρηξ καὶ νάρθηξ. ἢ παρὰ τὸ
ναρόν, ὃ σημαίνει τὸ ὑγρόν, νάρηξ, καὶ νάρθηξ. νάρ-
θηξ ἐστὶ καὶ ἱατρικόν τι τευχος· κυρίως, τὸ ἐκ νάρ-
θηκος γεγεννημένον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἐξ οἴας-
δήποτε ὕλης.

Ναστός, ὁ πεπιλημένος ἄρτος, ὁ μεστός πλήρους, καὶ
μὴ ἔχων τί κοῦφον· ἀπὸ τοῦ νάσσεσθαι ἀρτύμασιν ἢ
598 τραγήμασί τισι. Λυκόφρων, Οὐ γὰρ τις αὐτῶν ψήσε-
ται πύρρον γνάθῳ, Πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστὸν εὐστόχῳ
λίθῳ· — νῦν ἐπὶ ἄρτου καταχρηστικῶς ἔθηκε. ναστός
δὲ κυρίως ὁ πλακοῦς ὁ μετὰ σταφίδων πεπεμμένος, ὁ
πυκνός.

Νασμός, ὁμβρός· ἀπὸ τοῦ νάω· ὅθεν καὶ νάμα καὶ ναύ-

της. Λυκόφρων, Ζηνὸς καυχλάζων νασμός· — σημαί-
νει δὲ ἐνταῦθα τὸν κατακλυσμόν. Ἰλιάδος ξ', — πα-
τήρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθῃ Πλαγχθεῖς· — ἀντὶ τοῦ
ἀπωκίσθῃ. 10

Νάρκησεν, Ἰλιάδος θ', ἐνάρκησεν, ἐλύθη· ἀπὸ τῆς νάρ-
κης τοῦ ἰχθύος.

Ναῦς, ἡ εὐθείας ἔχει· ναῦς, ναός· νηῦς, νηός· νεῦς,
νεός. ναῦς, ναός· ὁ κανὼν· δύο μόνον εἰσὶν εἰς αὐς θη-
λυκῇ, ναῦς καὶ γραῦς· κλίνονται δὲ ἀμφοτέρω δια κα-
θαρῶ τοῦ ος· ναός, ἡ γενική· καὶ Ἀττικῶς, νεώς· γί-
νεται δὲ παρὰ τὸ νῶ τὸ πολυμβῶ ἢ νέω, παράγωγον
νεύω· ὁ μέλλων, νεύσω· νεῦς καὶ ναῦς. Ὀμηρος πα-
ρετυμολογεῖ, ἀπὸ τοῦ νῆσαι, ὃ ἐστὶ σωρεῦσαι. Ἰλιάδος
ι', Νῆα ἄλῃς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νησάσθω. 20

Ναῦφι] ὥςπερ ἀπὸ τοῦ ταναόποδος γίνεται ταναύποδος
κράσει τοῦ α ο εἰς τὴν αὐ δίφθογγον, (σημαίνει δὲ
τὸν σύροντα τὸν πόδα) οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ναῦς ναός γί-
νεται ναόφι, καὶ κατὰ κράσιν, Ναῦφιν ἀμυνόμενοι,
ἀντὶ τοῦ, ἐκ τῶν νεῶν ἀποσοβοῦντες.

Ναύπαντος, πόλις· παρὰ τὸ ναυπήγιον γενέσθαι τῶν
Ἡρακλειδῶν ἐκεῖ.

Ναυσικάα, κενασμένη (ὃ ἐστὶ κενοποιημένη) ταῖς ναυσί.

Ναύτης, ὁ ἄγων τὴν ναῦν· ἢ διὰ τὸ τὰ νάματα τέμνειν·
ἢ διὰ τὸ τὰ νάματα τείνειν, ἡγουν ἐλαύνειν. 30

Νάφθα] ἀπὸ τοῦ ἀνάπτω ἀνάψω ἀνῆφα, ἀνῆμμαι,
ἀνῆψαι, ἀνῆπται, νάπτα καὶ νάφθα. παρεσκευάσται
γὰρ ἐξάπτειν.

Ναῦλον, τὸ εἰς τὸ στόμα τῶν νεκρῶν ἐμβαλλόμενον νο-
μισμάτιον.

Ναύλοχος, ὁ λιμήν· ἐν ᾧ αἱ ναῦς κοιμῶνται· ὅθεν καὶ
εὐναὶ αἱ ἄγκυραι· εὐνάζουσι γὰρ τὴν ναῦν.

Ναύαιθος, ποταμός Ἰταλίας. τῶν ἐξ ὀλίγου πλεόντων
Ἑλλήνων κατήχθησαν τινες εἰς τὸν ποταμὸν ταῦτον·
αἱ δὲ αἰχμαλῶτοι, εὐλαβούμεναι τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι 40
δουλείαν, καὶ τὴν ἐσομένην ζηλοτυπίαν τῶν γυναικῶν
αὐτῶν, ἐνέπρησαν τὰς ναῦς· καὶ ὁ μὲν ποταμὸς ὠνομά-
σθη Ναύαιθος, ἀπὸ τοῦ αἰθῶ· αἱ γὰρ γυναῖκες, ναυ-
πρηστίδες· καὶ αἱ νῆες, πρηστίδες.

Ναῖω, σημαίνει τὸ οἰκῶ· διὰ τῆς αἰ διφθόγγου, ὡς τὸ.
Ναῖε δὲ Σατυρίεντος εὐρεῖται παρ' ὄχθας· — ἐξ οὗ
γίνεται καὶ ναός. νέω διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, τὸ πορεύομαι,
ὡς τὸ, Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε Φίλην ἐς πατρίδα
γαίαν· — καὶ τὸ πολυμβῶ, ὡς τὸ, — στόμα καλλιρόοιο
ἴξε νέων. 50

Ναιετάωσιν] ἀπὸ τοῦ ναῖω γίνεται ναιέτης· καὶ ὡς κυνη-
γέτης κυνηγετῶ, οὕτω καὶ ναιέτης ναιετάω ναιετῶ·
(ναιέτης δὲ σημαίνει τὸν μέτοικον) ἢ μετοχή, ναιετάων·
τὸ θηλυκόν, ναιετάουσα· καὶ Δωρικῶς, ναιετάωσα, ὡς
ἰδρούσαι, ἰδρώσαι· καὶ βεῦν, βῶν.

Νεάιρα, τὸ ἐσχατον τῆς κοιλίας μέρος· παρὰ τὸ νέω τὸ
πορεύομαι γίνεται· εἰς αὐτὴν γὰρ πορεύονται τὰ ἐσθία- 599

μενα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, νεῖαιρα, ὡς τὸ, Νεῖαίρη
δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασεν: — ὡς νέατος, νεῖα-
τος, Νεῖατον ἐς κενεῶνα: καὶ, ἔπειτα δὲ νεῖατος
ἄλλων: — παρὰ τὸ νέος γίνεται νέατος· καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ ι, ὥςπερ παρὰ τὸ μέσον γίνεται μέσατος. νεά-
τον δὲ, τὸ ἔσχατον· ὅθεν καὶ λαγῶν τὸ αὐτὸ εἴρηται
παρὰ τὸ λήγειν.

Νεῖατη, ἡ ἐσχάτη· ἀπὸ τοῦ νέος· οἱ γὰρ νέοι ἀτελεῖς
εἰσὶ καὶ ἐσχατοί.

10 Νεαλῆς, ὁ νεωστὶ ἐαλωκὼς ἰχθῦς· ἡ ὁ νεωστὶ ὀτιοῦν πε-
ποιηκὼς ἢ πεπονθῶς.

Νεαροί, παρὰ τὸ νέω καὶ τὸ ἀρύω, τὸ νεωστὶ ἀρυθὲν
ὑδωρ. μεταφορικῶς δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν
νεωστὶ γεννηθέντων.

Νεανίας] παρὰ τὸ νέος γίνεται νεάν, ὡς μέγιστος μεγα-
στάν· καὶ παράγωγον ἐξ αὐτοῦ νεανίας, καὶ νεανίσκος,
καὶ νεάνις.

Νεάνδρος, κύριον ὄνομα· ἐπεὶ νέος ἠνδρεύσατο· ἡ νέος ὦν,
ἀνδρεῖος ἦν.

20 Νέαται, Ἰλιάδος ι', Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἀλὸς νέαται Πύλου
ἡμαθόεντος: — ἦτοι ἐσχατοί, ἢ κατωπισμέναι εἰσὶ.
συγκοπὴ δὲ ἐστὶ τοῦ νενέαται. ἐστὶ δὲ νῶ ῥῆμα· (δηλοῖ
τὸ σωρεύω) οὐδ' ὁ παρακείμενος νένημα, νένημα· ἐξ οὗ
γίνεται Ἰωνικῶς, νενέαται· Φρυγῶν Φάνελοι συνε-
νέαται: — νῶ, σημαίνει τὸ οἰκῶ· ὁ παρακείμενος, νέ-
νηκα· ὁ παθητικὸς, νένημα· νενήμεθα νένησθε νένη-
ται· καὶ Ἰωνικῶς, νενέαται. τὸ νέαται οὖν ὁμοίον τῷ
δεδέχαται δέχεται.

Νέηαι, πορευθῆς, ἐπανέλθης. νέω τὸ πορεύομαι· τὸ ὑπο-
τακτικόν, εἰς νέωμαι· τὸ τρίτον, νέηται· καὶ Ἰωνικῶς,
30 νέηαι· συστέλλουσι γὰρ τὸ τ οἱ Ἴωνες τοῦ τρίτου προσ-
ώπου, καὶ ποιοῦσι δεύτερον πρόσωπον. Ἰλιάδος α', σω-
τερος ὥς κε νέηαι.

Νέηλος] τὰ υς σύνδετα, εἰ μὲν ὥσιν ἀπὸ τῶν εἰς εὐς
ἀπλῶν συνδέτων, τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάττει κλίσιν·
οἷον βραχύς, βραχέος· τριβραχὺς, τριβράχEOS· ὁ Φρύς
ὁ Φρύος· λευκόφρυς, λευκόφρυος· εἰ δὲ ἀπὸ ἄλλων τι-
νῶν εἰσὶ σύνδετα, διὰ τοῦ δος κλίνονται· οἷον ἐπηλὺς,
ἐπήλυδος· νέηλος, νεήλυδος· σημαίνει δὲ τὸν ξένον. οὐκ
ἐστὶν ἀπὸ τῶν εἰς εὐς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω γίνεται

40 ἦλος, καὶ νέηλος ὁ νεωστὶ ἐληλυθῶς, Ἰλιάδος β'. κα-
νῶν τοῦ Χοιροβοσκοῦ· δεκάπηχυς, δεκαπήχεος· ἀρσε-
νόθηλος, ἀρσενοθήλεος· καλλίχθους, καλλίχθEOS.

Νεβροί, ἐλάφων γεννήματα· οἱ νεωστὶ ἐπὶ βοράν ἐλθόν-
τες ἢ ἰόντες· ἢ παρὰ τὸ νεωστὶ πρὸς πορείαν ἰέναι· ἢ
νέποροι, οἱ μηδέπω πορεύεσθαι δυνάμενοι· ἢ παρὰ τὸ
νε στερητικόν καὶ τὸ βορά, τὸ ἐστερημένον τῆς βορᾶς, ὃ
ἐστὶ τῆς τροφῆς. καὶ νεβρίζειν, τὸ νεβροῦ δέρμα φορεῖν.

Νεκρός, παρὰ τὸ κῆρ (ὃ δηλοῖ τὴν ψυχὴν) μετὰ τοῦ νε
στερητικοῦ, γίνεται νέκρος, ὁ ἐστερημένος τῆς ψυχῆς·

50 καὶ κατὰ συγκοπὴν, νεκρός· ἢ ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ.

Νεαλῆς, κυρίως ὁ νεωστὶ ἐαλωκὼς ἰχθῦς, ἢ ἀλισθεῖς,
ὁ πρόσφατος.

Νέμειν, διαίρειν, μερίζειν, βόσκειν, νομίζειν, ἀναγινώ-
σκειν· καὶ χειρονομεῖν Ἴωνες.

Νέκυς] ὥςπερ κότος κότυς, οὕτω καὶ νεκρός νέκυς· καὶ
ἀποβολῇ τοῦ ρ, νέκυσ· ἢ παρὰ τὸ κίνυς (ὃ σημαίνει
τὴν δύναμιν καὶ ἰσχύον) μετὰ τοῦ νε στερητικοῦ γίνεται
600 νέκυς, ὁ ἐστερημένος τῆς κίνυος· κατὰ συγκοπὴν, νέ-
κυσ· σημαίνει δὲ τὸν νεκρόν.

Νεκᾶδες] Ὀμηρος εἶωθε λέγειν νεκᾶδας, τὰς τῶν νεκρῶν
τάξεις, παρὰ τοὺς νέκυας, νεκυᾶδας τινὰς οὐσας· οἱ
δὲ νεώτεροι, καὶ τὰς τῶν ὀπλιτῶν τάξεις, οὕτω κα-

λοῦσι· παρὰ τὸ νεῖκος, αἱ εἰς πόλεμον ἡτοιμασμέναι·
ἢ ἀχώριτοι· τὸ γὰρ νε στερητικόν ἐστὶ· καὶ καθεῖν,
τὸ χωρῆται· Ἰλιάδος θ', — Δαναῶν νεκᾶδὸς μεθα. πα-
ρὰ μὲν τοῖς κυκλικοῖς, αἱ ψυχὰι νεκᾶδες λέγονται· —
ἦτε κε δηρὸν αὐτοῦ πῆματ' ἐπασχον ἐν αἰνῇσι νεκᾶδες· 10
σιν. Ἰλιάδος ε'.

Νέκταρ] Νέκταρ ἐφνοχόει: — τὸ τῶν θεῶν πόμα, οἶονεῖ
τὸ συνέχον τοὺς πίνοντας αὐτὸ ἐν νεύτητι· παρὰ τὸ
νέον, καὶ τὸ ἔχω, νεοέκταρ· καὶ κατὰ συγκοπὴν, νέ-
κταρ· διὸ καὶ ἡ Ἥβη αὐτὸ κερνῶ, Ἰλιάδος δ'. τινες δὲ
ἐπὶ τοῦ θεοῦ πόματος· παρὰ τὸ νε στερητικόν καὶ τὸ
κτῶ τὸ Φονεύω καὶ ἀναιρῶ, γίνεται, οἶονεῖ τὸ στεροῦν
τοῦ κτᾶσθαι καὶ Φονεύεσθαι τοὺς πίνοντας αὐτό· ἀφ'
οὗ δηλοῖ τὸ ἀθάνατον, ὅον τὸ μὴ κτεινομένοις, ἀλλὰ
τοῖς ἀθανάτοις δίδόμενον. κλίνεται νέκταρος· καὶ τὸ 20
κτῆτικόν, νεκτάρειος· ὁ νεκτάρεις, τοῦ νεκταρέου, του-
τέστι θεοῦ, θαυμαστοῦ, ἀκηράτου.

Νεμέα. τόπος ἐν Ἀργεῖ· ἀπὸ τῶν νεμομένων ἐνεῖτε βοῶν,
αἱ ἦσαν Ἥρας· ἢ ἀπὸ τῶν Δαναῶν, οἱ κατενεύησαντο
καὶ ἐκλήρωσαντο τὸ χωρίον. Ἡρακλῆς δὲ διέθηκε τὴν
ἐορτὴν, τὸν λέοντα Φονεύσας.

Νεμειαῖον, ὄρος Πελοποννήσου· καὶ πόλις Νέμεια, ἐνθα
ἦν ὁ Νεμειαῖος λέων.

Νεμέσις, μέμψις, μομφή. οἶμαι ἀπὸ τοῦ νεμῶ γίνεται.
ἢ δοτική. νεμέσει· ἐκ τούτου, νεμέσσι, τροπῇ τοῦ ε 30
εἰς σ· ἢ κατὰ συγκοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. Ἰλιά-
δος ζ', Οὗτοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ, οὐδὲ νεμέσσι,
Ἥμην ἐν θαλάμῳ.

Νεμεστής, μεμπτής· ἀπὸ τοῦ νεμεσῶ, δευτέρως συζυ-
γίας· ὅθεν καὶ τὸ, — νεμέστηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ: — αν-
τί τοῦ ἐμέμφοντο, Ἰλιάδος β'. ἐστὶ δὲ ἀόριστος πρῶ-
τος παθητικὸς· καὶ οἱ Βοιωτοὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων τὴν
μετοχὴν, ὥςπερ κόσμηθεν. τὸ δὲ νεμεσῶ, γίνεται ἐκ
τοῦ νεμῶ περισπωμένου.

Νέος, ἀπὸ τοῦ νέεσθαι (ὃ ἐστὶ πορεύεσθαι καὶ ἔρχεσθαι) 40
εἰς ἀΐξιν· ἢ παρὰ τὸ ὀρμᾶσθαι· ὀρμῆς γὰρ ἡ ἡλικία
ἀνάπλεως.

Νεογνός, ὁ νεωστὶ γεγεννημένος· ἢ νεόγονός τις ὦν, καὶ
κατὰ συγκοπὴν.

Νεομηνία, παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ μῆν μηνός.

Νεοσός, ὁ νεωστὶ σευόμενος· ἢ παρὰ τὸ νεάζω.

Νεώτερος, ὁ νέος τῇ ὀράσει. ζῆται εἰς τὸ νεοῦν.

Νεοχμουῦντες, μετακιομοῦντες· καὶ νεόχμωσιν, τὴν νεο-
κλήσιν· καὶ νεοχμός, ἄνοπος, ἄπονος· ἢ ἀπειρος, νεω-
στὶ εἰργασμένος. 50

Νεοαρδᾶ, νεωστὶ πεποτισμένην καὶ ἀρδευθεῖσαν, Ἰλιά-
δος φ'.

Νεωκόρος, παρὰ τὸ κορῶ τὸ καθαίρω καὶ ἐπιμελείας
ἀξίῳ. καὶ τὸ νεός Ἀττικῶς, ὁ τοῦ νεῶ ἐπιμελούμενος.

Νεωστή] οἱ νέοι, τῶν νέων· ἐπίβρῆμα, νέως, καὶ νεωστή.

Νέωτα] Αἰεὶ γεωργός ἐς νέωτα πλούσιος: — καὶ, Ἐς
νέωτα τὸν πόλεμον μεταθέσθαι: — τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἢ
τὸ μέλλον. παρὰ τὸ ἔτος, ὃ σημαίνει τὸν ἐνιαυτὸν, γί- 601
νεται ἐνοστα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἐνοτα· καὶ ἐκτάσει
τοῦ ο εἰς ω, καὶ ὑπερθέσει τοῦ ν, νέωτα. Ἀττικοὶ δὲ,
παρὰ τὸ νέος νέωτα κατ' ἐκτασιν. ἢ νέος νέωτε, κατ'
ἐκτασιν, ὡς ἄλλος ἄλλοτε· καὶ τροπῇ Αἰολικῇ τοῦ ε
εἰς α, νέωτα.

Νεόχμωσεν, ἡλλοίωσεν, ἢ ἐκαινοποίησεν. ἀπὸ τοῦ νέος
καὶ τοῦ ἔχω, γίνεται νεοέχω· καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ
πλεονασμῷ τοῦ μ, νεοχμῶ.

Νεωλκῶ] ἐκ τοῦ ναῦς ναός καὶ τραγικῶς νεός καὶ τοῦ
ἐλκω γίνεται νεωλκῶ, τρίτης συζυγίας. 10

Νεοῦν, τὸ ἀροτριᾶν. ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ἀροτριάσεως νέαν ἀναλχυβάνειν τὴν γῆν.

Νεοῦτατος, νεότατος.

Νεοσπός, παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τὸ σεύω τὸ ὀρυῶ· τὰ, πρὶν ἢ πτεροφυῆσαι, σεύεσθαι μὴ δυνάμενα. ἐκ τούτου καὶ τὸ νοσσίον. ζῆται εἰς τὰς Διαφοράς.

Νεώσοικοι, καταγόνια εἰσὶν ἐπὶ θαλάσσης οἰκοδομημένα πρὸς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν· νεώρια δὲ, ἢ τῶν ὄρων περιβολή.

20 Νένωται· ἢ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η, ἀπὸ τοῦ νενόηται, ὅπερ καὶ νενόεσθαι Ἰωνικῶς γίνεται· ἢ ἀπὸ τοῦ νένωται κατὰ συστολήν. ἔστι γὰρ νῶ ῥῆμα τρίτης συζυγίας, ἃς παρὰ Σοφοκλεῖ· οἶον, Ἐλένης γάμῳ νένωται· — καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι, ἢ μετοχή, Ὁ δ' ὑψηλὰ νενωμένος· — καὶ ὁ Ἀθλιος, ἐν τοῖς Σαμίων ὄροις, Ἀλλὰ λέξασθαι νένωνται· — καὶ πάλιν ὡς χρυσόονται χρυσούνται, οὕτω καὶ νόνονται νούνται· Δημόκριτος, Φῆνι θεα νούνται· — περὶ παθῶν.

Νέποδες, οἱ ἰχθύες· παρὰ τὴν νε στέρησιν καὶ τοὺς πόδας, οἱ ποδῶν ἐστερημένοι· καὶ ὅτε τίθεται ἐπὶ ἀπόδων γενῶν, ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν βρεφῶν τῶν μήπω τοῖς ποσὶ κεχρημένων. Ὡρος.

Νέπως] παρὰ τὸ πῶμι, (ὃ σημαίνει τὸ πίνω) ὁ μέλλων, πῶσῳ ἀποβολῇ τοῦ ω, μετὰ τοῦ στερητικοῦ, Νέπως· ἀνδρὸν γὰρ τὸ ὄρος ἐκεῖνο.

Νέστιωρ, παρὰ τὸ νέα ἱστορεῖν· ἢ παρὰ τὸ στερεῶν ἔχειν τὸν νοῦν.

Νεῦρον, παρὰ τὸ νεῖσθαι δι' ὅλου τοῦ σώματος.

Νευρέας, ἀπὸ τῆς νευρᾶς, πλεονασμῷ τοῦ ε.

40 * Νευρολάλος, ὁ εὐφωγος· ἀπὸ τοῦ νεῦρον καὶ λαλέω.

Νεφρός, παρὰ τὸ νείφεσθαι τῷ οὐρῷ, ὃ ἔστι βρέχεσθαι· φέρεται γὰρ εἰς αὐτοὺς τὸ οὐρον· ἢ διὰ τὸ ἐν νώτῳ φέρεσθαι.

Νέφος, οἶον νέφας, τὸ ἐστερημένον φάους, ὃ ἔστι φωτός· ἢ παρὰ τὸ νείφω τὸ βρέχω· τὸ δὲ νείφειν, κυρίως ἐπὶ τὰς ἐκ νέφους καταφοράς τῶν ὑδάτων εἴρηται τοῦ νιφετοῦ· ἀπὸ τοῦ νέφος, νέφω καὶ νείφω· σημαίνει τὸ χιονίζει. ὁ κανὼν· τὰ διὰ τοῦ εφος οὐδέτερα 50 δισύλλαβα μονογενῇ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· χωρὶς τοῦ λαῖφος. καὶ τὰ διὰ τοῦ ελη θηλυκὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεται, ἐνὶ φωνήεντι παραληγόμενα, Σεμέλη.

Νεφέλη, παρὰ τὸ νάμα ἐφέλειεν ἐκ τῆς θαλάσσης.

Νεφεληγερέτης, ὁ τῶν νεφῶν ἀθροιστικὸς Ζεὺς.

Νεῖκος, ἢ Φιλονεικία· παρὰ τὸ νέοις εοικέναι· ἢ γὰρ Φιλονεικία τοῖς νεαροῖς ἀρμόζει. Σοφοκλῆς, — ὕβρις 602 δέ τοι Οὐ πῶποθ' ἠβήτηι τῷ σῶφρονι ἦνετο· Ἀλλ' ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ φθίνει πάλιν· — ἢ παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τὸ εἶκω τὸ ὑποχωρῶ, γίνεται νέεικος· καὶ κατὰ κράσιν τοῦ ε καὶ τῆς εἰ διφθογγου εἰς τὴν εἰ διφθογγόν, νεῖκος· ἢ γὰρ Φιλονεικία τοῦ ὑποχωρεῖν ἐστέρηται· εἰ γὰρ ὑποχωρήσουσιν, οὐκέτι γίνεται Φιλονεικία· καὶ παρὰ τὸ νεῖκος γίνεται νεικῶ, ἐπὶ τοῦ ὀνειδίζω καὶ λοιδορῶ.

Νεῖλος, ὁ ποταμός. παρὰ τὸ νέω τὸ ῥέω καὶ τὸ ἰλύς, 10 Νεῖλος· καὶ κατὰ συναίρεσιν, Νεῖλος, οἶονεἰ ὁ ῥέων ἰλύν· ὁ γὰρ Νεῖλος ἰλυώδης ἐστίν. ἢ ὥςπερ παρὰ τὸ πένθος γίνεται Πένθιλος, καὶ Τρώς Τρωῖλος, καὶ Ζωή Ζωῖλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέος Νεῖλος καὶ Νεῖλος· καὶ γὰρ νέος κατ' ἔτος γίνεται· πλημμυρεῖ γὰρ κατ' ἔτος, καὶ ποτίζει πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον. ἢ παρὰ τὸ νέαν ἰλύν ἄγειν ἐν τῇ ἀναβάσει, καὶ πῶς ἔχει νέαν ἰλύν; ἐπειδὴ ἐναντίως φέρεται, ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς ποτα-

ETYMOLOGICON.

μούς. οἱ μὲν λοιποὶ τῷ χειμῶνι πλημμυροῦσι, τῷ δὲ θέρει ἀνεκτότερον προῖοῦσι τὸν ῥοῦν· οὗτος δὲ τοῦναντίον· τῷ μὲν γὰρ χειμῶνι ἀνεκτότερον βεῖ· τῷ δὲ θέ- 20 ρει πλημμυρεῖ, καὶ ἐξερχόμενος, ποτίζει πᾶσαν τὴν γῆν ἐκεῖνην.

Νεῖλεως, ἢ παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ λεώς, ἢ ὥςπερ ἢ ἀβλή-τος καὶ ἢ ἀτρώτος γενικαὶ μεταγόνται εἰς εὐθεῖαν καὶ προπαροξύνονται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἢ Νηλέως γενικὴ ἀπὸ τῆς Νηλεύς εὐθείας μεταγεται εἰς εὐθεῖαν, καὶ προπαροξύνεται, οἶον Νεῖλεως, κατὰ τροπὴν Βοιωτῶν τοῦ η εἰς εἰ διφθογγόν, ὥςπερ οὐτήσω, ὠτειλή.

Νεικείησι] — ὅφρα μὴ αὐτὲ Νεικείησι πατήρ, Ἰλιάδος 30 α', ὅπως μὴ πάλιν κακολογῇ καὶ ὀνειδίζῃ. ἀπὸ τοῦ νεικῶ τὸ πλήσσω, γίνεται νεικείω· τὸ ὑποτακτικόν, εἰν νεικείω, εἰν νεικείῃ· καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς σι συλλαβῆς. ὁ παρατατικὸς, ἐνεῖκεον ἐνεῖκεες ἐνεῖκεε· καὶ συναρχομένως, νείκεε· καὶ νεικείεσκε, ῥῆμα παρατατικοῦ τρίτου προσώπου.

Νειός, ἢ ἀρόσιμος γῆ. παρὰ τὸ νεῶ, νεός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, νειός. σημαίνει δὲ τὴν ἀνανεουμένην γῆν· ἀνανεοῦται γὰρ ἢ γῆ ἀρουμένη. νεῶ γὰρ τὸ ἀνανεῶ.

Νη, στερητικὸν ἐστὶν ἐπίρρημα· ὁράται δὲ καὶ ἐπιτατι- 40 κόν, ὡς ἐν τῷ νηλῆς, νῆνεμος, νῆχυτον ὕδωρ. Φιλήτας, καὶ μαράθου δὲ νῆχυτος ὄρηξ.

Νηγάτεον, τὸ νεωστὶ κατεσκευασμένον ἢ νενησμένον. ὥςπερ παρὰ τὸ τείνω τείνομαι γίνεται τατός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ γείνω γείνομαι, γατός, καὶ νεήγατος, τροπῇ τοῦ ο εἰς η, ἀπὸ τοῦ νέος· καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε γίνεται νηγάτεος, ὁ νεωστὶ γεγονώς. ἢ παρὰ τὸ θεῶ τὸ θαυμαζω καὶ νήθω τὸ κλώθω, γίνεται νηγάθεον τὸ ἄγαν θαυμαστόν· ἢ ἡγάθεον τὸ θαυμαστῶς νενησμένον καὶ εἰργασμένον, Ἰλιάδος β'. ἢ τὸ ἐστερημένον τῆς βλάβης, 50 πλεονασμῷ τοῦ γ.

Νήγρετος, ἡδιστος, ἢ ἀνέγρετος δι' ἡδονήν, βαθύς.

Νηδυμος ὕπνος, ἡδύς καὶ γλυκύς. τινὲς ἐκ τοῦ ἡδύς· λέ- 603 ξεως δὲ δακτυνομένης, οὐ συντίθεται τὸ ν κατ' ἀρχάς· ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δύω δύσω, ῥηματικὸν ὄνομα, δύμος· καὶ μετὰ τοῦ νη ἐπιτατικοῦ. ἢ ἄδυμος, ὃν οὐ δυνατόν ἀποδύσασθαι διὰ τὸ βάθος. Φασὶ δὲ τινὲς, ὅτι τὸν βα- 603 θύν σημαίνει κατὰ μεταφοράν, παρὰ τὴν νηδύν, ἢ ἔστι νοῖλλα· βαθύτατον δὲ ἐστὶν ἐν ἡμῖν τοῦτο τὸ μέρος. ἢ τὸν ἀνώδυνον σημαίνει.

Νηδύς, ἢ γαστήρ. ἀπὸ τοῦ νῶ νήσω τὸ σῶρεῦν, νηδύς, εἰς ἣν σῶρεῦνται αἱ τροφαί. ἢ οὖν ἀπὸ τοῦ διανενῆ-σθαι τὰ τῆς τροφῆς ἐν αὐτῇ, ὃ ἔστι σεσωρεῦσθαι τὰ βρώματα· ἢ ἀπὸ τοῦ νάειν, ὃ ἔστι βεῖν· ἢ γὰρ ἐπάρ-δουσιν τῷ σώματι τῆς τροφῆς ἀπὸ ταύτης γίνεται. ση-μαίνει τὸ νηδύς καὶ τὴν βαθεῖαν.

Νηδυμός] τὸ δυ βραχύ· τὰ εἰς μὲς λήγοντα ὀνόματα 10 ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνονται, μὴ ὄντα σύνθετα, τῷ υ παραληγόμενα, συστέλλει αὐτὸ, ἔρυμος, ἔλυμος, ἔσσυμος, δίδυμος· τὸ γὰρ πρόθυμος σύνθετον.

Νηίτης] ἀπὸ τῆς νεώς νείτης καὶ νηίτης· ἢ ἀπὸ τῆς νηός. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς αὐς θηλυκῶν μονοσυλλαβῶν, διὰ τοῦ 20 ιος παράγωγα, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, ναῦς ναός, νάϊος· καὶ τροπῇ, νηῖος· καὶ νηῖον ξύλον, τὸ πρὸς νηῶν κατασκευὴν ἐπιτήδειον· (ἐστὶ δὲ καὶ ὄρος πλησίον τῆς Ἰθάκης οὕτω καλούμενον· οἶον, Ἡμεῖς δ' ἐξ Ἰθάκης 20 ὑπὸ Νηῖον· — τῆς ὑπὸ τῷ Νηῖω ὄρει κειμένης. οὕτω δὲ Θήβη ὑποπλανίη, ἢ ὑπὸ τῷ Πλανίω ὄρει) γραῦς γραός γραῖος· καί, γρήϊον εἶδος ἔχουσα.

Νηλῆς, ἀνηλῆς, σκληρός. ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω καὶ τοῦ νη στερητικοῦ, οἶονεἰ ὁ μὴ θέλων, ἀλλ' ἀκαμπῆς ὢν.

M m

Νηλεὺς, ἀπὸ τοῦ ἔλεος καὶ τοῦ νη στερητικοῦ γίνεται, οἶον· ὁ ἐστερημένος τοῦ ἔλεος. γίνεται καὶ ἐπίβλημα πλεονασμῷ τοῦ ι· οἶον, Νηλεὺς μελεῖστί κεδαίμενος θανέσθαι: — ἀντὶ τοῦ ἀνηλεὺς καὶ κατὰ μέρος κατακοπτόμενος καὶ κατατεμνόμενος.

30 Νήλιπος, ἀνυπόδητος καὶ μονοχίτων, κατὰ στέρησιν τοῦ νη. τὸ δὲ νήλιποι ἀνυπόδητοι, συνήρηται ἀπὸ τοῦ νηλίποδος. εἰς τὸ ἀνήλιπος.

Νῆμα, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ νήθω· νῆσμα γὰρ ἂν ᾗν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νῶ, ὃ σημαίνει τὸ νήθω· ὅθεν καὶ, νεῖ νήματα, Ἡσίοδος· καὶ ὁ παρατατικός, μάλιστα μὲν ἐνεῖ· ἀπὸ τούτου οὖν γίνεται νῆμα, οὐκ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ· οἶον, Νήματος ἀσκητοῦ βεβυσμένον: — τοῦ πρὸς νῆσιν ἐπιτηδεῖον μηρύματος. βεβυσμένον δὲ, τὸ πεπληρωμένον·

40 καὶ βυκταίων ἀνέμων, τῶν πλησιastiάν ἀπέδωκαν τινές. Νηλεὶ χαλκῷ. ἡ εὐθεῖα, νηλῆς. γίνεται ἐκ τοῦ ἔλεω ἔλεῖς· καὶ συγκοπῇ, νηλῆς, ὁ ἐστερημένος τοῦ ἔλεος. ἔστι δὲ καὶ νηλεὺς (δύο γὰρ ἔχει εὐθεῖας) ἐξ οὗ καὶ ἡ κλητική, ὦ νηλεὺς· καὶ νηλεὺς ἦτορ, οὐδετέρως, τὸ ἀπηνές καὶ ἀπότομον.

Νημερτής, ὁ ἀληθής. παρὰ τὸ ἀμαρτῶ ἀμαρτής· τροπῇ τοῦ α εἰς ε, μετὰ τοῦ νη στερητικοῦ, καὶ συγκοπῇ, νημερτής, οἶον· ὁ ἐστερημένος τοῦ ἀμαρτεῖν.

Νηλήτεις, σημαίνει τοὺς ἀμαρτωλοὺς. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ εὐσεβῆς γίνεται εὐσεβέες εὐσεβεῖς, οὕτως ἀπὸ τοῦ νηλήτης νηλήτεες, νηλήτεις. γίνεται δὲ παρὰ τὸ νη τὸ ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἀλιτεῖν, ὃ σημαίνει τὸ ἀμαρτάνειν. καὶ ἄξιον ζητεῖν, διατί τὸ νηλήτης διὰ τοῦ η γράφεται, τὸ δὲ ἀλιτεῖν διὰ τοῦ ι; ὅτι Αἰολικῶς ἐτράπη τὸ ι εἰς η· οὕτω γὰρ καὶ τὸ ἀπτεῖν καὶ τὸ ψιμυῖδιον διὰ τοῦ η προφέρουσιν Αἰολεῖς. ἕτεροι δὲ τοὺς ἀναμαρτήτους λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ καὶ τοῦ ἀλιτεῖν.

604 Νῆις· ἐπὶ μὲν τῆς δαίμονος, βαρυτόνως λέγεται· νήιδες (αἵτινες καὶ νύμφαι ὀρεστιάδες προσαγορεύονται) παρὰ τὸ νάω τὸ βέω, αἱ ἐν νάμασιν οὔσαι, ὥς φησιν Ἡσίοδος· Καὶ τε περὶ νῆην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν Λοῦσαντο: — ἐπὶ δὲ τῆς νύμφης, ὀξυτόνως· Ἰλιάδος ζ', οὓς ποτε νύμφη Νῆις Ἀβαρβαρέη τέκ' αἰνύμονι Βουκολίῳ: — ἡ παρὰ τὸ νεάνις, κατὰ συναλοιφὴν νῆνις· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν, νῆις· ὀξύνεται. ἡ παρὰ τὸ εἶδω τὸ γινώσκω, ὁ μέλλων, εἶσω· ἀποβολῇ τοῦ ω καὶ τοῦ ε, 10 γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἴς· καὶ μετὰ τοῦ νη στερητικοῦ γίνεται νῆις, ἡ ἀπειρος γάμων, ἡ μὴ γινώσκουσα γάμον. ὅθεν καὶ τὸ νῆις τὸ ἀρσενικὸν καὶ βαρύτονον, ἀντὶ τοῦ ἀπειρος· οἶον, — νῆις ἀέθλων.

Νήπιος, ἄφρων, ἀνόητος. παρὰ τὸ ἥπιος, πλεονασμῷ τοῦ ν, ὁ πρᾶος καὶ προσηνής, καὶ νήπια ποιῶν. ἡ παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ εἰπεῖν, γίνεται νηέπιος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. ἡ νήβιος, ὁ ἐστερημένος τοῦ βίου· καὶ νήπιον, τὸ ἐστερημένον τῶν βιωτικῶν φροντίδων. ἡ παρὰ τὸ νη ἐπιτατικὸν καὶ τὸ πῖον τὸ λιπαρόν. ἡ ἥπιον τὸ πρᾶον καὶ μὴ ἔχον ὀργήν, 20 μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ. ἡ νέον πῖον.

Νηπιάχος, παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ ἰάχω· τοῦτο ἐκ τοῦ ἰα, ἡ ἐκπεμπομένη βοή· τοῦτο παρὰ τὸ ἐπὶ πᾶσαν ἀκοὴν ἰέναι.

Νηπιῆ ἀλεγεινῇ, Ἰλιάδος ι', ἐν τῇ χαλεπῇ παιδοτροφίᾳ. ἐκ τοῦ νήπιος κτητικὸς τύπος νηπίεος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι τῆς διφθόγγου, νηπίεος, νηπίεα· καὶ τροπῇ, νηπιῆ, ὡς νέα νέη ἰωνικῶς· ἡ αἰτιατική τῶν πληθυντικῶν, νηπιέας· καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς α, Νηπιάας ὀχέειν: — ἡ κατὰ πλεονασμὸν γίνεται τοῦ α, ἀπὸ τοῦ νηπίεος.

Νηπύτιος, ἄφρων, ἀνόητος. παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ πινυτόν, γίνεται νηπινύτιος· καὶ συγκοπῇ, νηπύτιος. Νηπενθές, ἀπένθητον, μέγα· ἡ μεγαλοπενθές, προσφάτως πενθούμενον, ὡς τοῦ νη στέρησιν καὶ ἐπίτασιν δηλοῦντος.

Νηποινί, ἀτιμωρητί· καὶ νήποινον, τὸ ἀτιμώρητον. ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ καὶ τοῦ ποινή, ὃ σημαίνει τὴν τιμωρίαν καὶ τὴν ἐκδίκησιν.

Νηρεὺς, ὁ θαλάσσιος δαίμων· ἀπὸ τῆς νήξεως καὶ τοῦ ἁεραδῶς νεῖν, οἶον· ὁ νηχόμενος θεός.

Νηρίτης, σημαίνει τὸν θαλάσσιον κοχλίαν. τινὲς λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ Νηρεὺς γίνεται· ἀλλ' ὠφείλει γράφεσθαι διὰ διφθόγγου· ὁ δὲ τεχνικὸς λέγει ἀπὸ τοῦ Νηρήϊς· ἀλλ' ὠφείλει εἶναι νηρηίτης, ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρεὺς ὀρέος ὀρεῖτης καὶ ὀρείτης· ἀλλ' ἔστιν νέω νῶ· τὸ ἀπαρέμφατον, νεῖν· οἶον, Πεζῇ πορεύου· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται: — ὁ μέλλων, νήσω. ἐκ τούτου γίνεται νηρός· λέγεται ὁ ἰχθύς, ἀπὸ τοῦ νήχεσθαι· ἐξ οὗ νηρίτης, ὡς τόπος τοπίτης.

Νήριτος ὕλη, Ἡσίοδος, μεγάλη, πρὸς ἣν οὐδεὶς Φιλονει- 50 κῆσειεν διὰ τὸ πληθός.

Νηρός] Λυκόφρων, — ἐν χθονὸς νηροῖς μυχοῖς: — τοῖς κοίλοις, ἢ τοῖς καθύγρας.

Νηρῆδες, ἔχει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ Νηρηίδες καὶ Βρισηίδες καὶ Χρυσήιδες καὶ Καδμηίδες συνήρέθη Νηρῆδες, Βρισηῖδες, Χρυσῆῖδες, καὶ Καδμηῖδες.

Νῆσαντες, σωρεύσαντες· ἐκ τοῦ νῶ νήσω τὸ σωρεύω, ἐξ 605 οὗ καὶ νηδύς· καὶ νῶ νήσω τὸ κολυμβῶ, ἐξ οὗ καὶ νήσος, καὶ ναῦς, ἡ πᾶν μέρος ἐν τῇ θαλάσῃ ἔχουσα, ὥσπερ τὰ νηχόμενα σώματα. νῶ τὸ βέω· οὗ ὁ μέλλων, νάσω· ἐξ οὗ καὶ ναρόν τὸ ὑγρόν. νῶ, τὸ νήθω· οὗ ὁ μέλλων, νήσω· ἐξ οὗ καὶ νῆμα.

Νησιδίον, ἀπὸ τοῦ νήσος γίνεται νησιδίον, ὥσπερ ὠφάριον, ὠφαρίδιον· βιβλίον, βιβλίδιον. οὐ δύναται δὲ λέγειν, ὅτι ἀπὸ τοῦ νήσος νήσου γίνεται· ἐπεὶ καὶ βραχὺ ἔχει τὸ ι· ἡνίκα γὰρ ἡ τελευταία συλλαβή: —

Νῆσος, ἀπὸ τοῦ νῶ νήσω τὸ κολυμβῶ· νῆσος δὲ ἔστι γῆ 10 περιτετειχισμένη ὑπὸ θαλάσσης, πάντοθεν ἔχουσα ἐν αὐτῇ πόλεις πολλὰς ἢ καὶ ὀλίγας. ἴσως δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς νήσσης, ἥτις καὶ αὐτὴ διαπαντός τοῖς κύμασι τῶν ὑδάτων νήχεται. ὡς παρὰ τὸ δόξα δόξα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέω νῶ τὸ κολυμβῶ, νῆσω· καὶ ἐπ' ἀναδιπλασιασμῷ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου, νῆσσα.

Νῆστις, ἐντερον οὕτω λεγόμενον, οἶον· νῆστις, παρὰ τὸ κενὸν εἶναι σιτίων· καὶ ὁ νῆστις ἄνθρωπος, παρὰ τὸ αὐτό· καὶ τὸ νηστεύειν, παρὰ τὸ στερεῖσθαι σιτίων. 20 ἔγκειται γὰρ τὸ νη στερητικόν. ἡ παρὰ τὸ εἶδω ἔσω, ἔστις καὶ νῆστις. κλίνεται νῆστιος.

Νῆς, γίνεται παρὰ τὸ νέω τὸ νήχομαι. τοῦ ὀνόματος αἱ εὐθεῖαι ποικίλαι· οἶον, νεῦς, διὰ τοῦ ε· νῆς, διὰ τοῦ η· ναῦς, διὰ τοῦ α· νᾶς, παρὰ Δωριεῦσι. χρῆται οὖν ὁ ποιητὴς ταύταις ταῖς Φωναῖς, νησί, νευσί, νέεσσιν, νῆεσσιν· οἱ Αἰολεῖς, νάεσσι. τί οὖν; οὐκ οἶδεν Ὅμηρος τὴν ναυσί; καί, ἐν συνθέσει, Ναυσίθοος, ναυσικλυτος.

Νῆγμος. Ἡσίοδος, Κεῖται νῆγμος: — ἄπνους, ἄφρωνος. Νῆφω, τὸ ἐγρηγορῶ, διὰ τοῦ η· ἀπὸ τῆς τοῦ ὕδατος 50 προσφορᾶς· οἱ γὰρ τούτω χρώμενοι ἐγρηγοροὶ εἰσιν· ὅθεν καὶ νηφάλια λέγουσι θύειν, ὅταν ὕδωρ ἐπισπένδωσιν. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τοῦ Ἀρχιβίου, καὶ τὸ νῆφω τὸ θύω, καὶ τὸ νήφω τὸ μεθύω, ἀπὸ τοῦ νείφω τὸ χιονίζω λέγει γεγενῆσθαι, κατὰ τροπὴν Βοιωτικὴν τῆς εἰ διφθόγγου εἰς η· τοὺς γὰρ λειποψυχούντας πολλα-

κίς ταῖς τοῦ ὕδατος βάνισι νήφειν ποιοῦμεν, ὡς Φησιν Ὡρος. παρὰ δὲ τὸ νήφω, ὄνομα ῥηματικὸν νήφιος· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, νηφάλιος.

40 Νήχω, τὸ κολυμβῶ. νῶ καὶ νέω· καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς η, νήω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, νήχω.

Νίξε, σημαίνει τὸ νίπτει. οἱ Αἰολεῖς τὰ εἰς πτω ῥήματα εἰς δύο σσ μεταβάλλουσι, νίπτω, νίσσω. Ταραντίνων δὲ Φωνῇ γίνεται νίζω· παρὰ τὸ νίζω γίνεται νίτρον, ὡς μᾶσσω, μάντρον· καὶ πλήσσω, πλήκτρον.

Νίκη, ἡ παρὰ τὴν ἐνὶ δοτικὴν καὶ τὸ ἴκω τὸ παραγίνομαι γίνεται ἐνίκη· καὶ κράσει τῶν β' μ εἰς ἐν μακρόν, νίκη, ἀποβολῇ τοῦ ε· καὶ γὰρ πολλάκις πέφυκεν ἀποβάλλειν κατὰ τὴν ἀρχὴν τὸ ε· οἶον, ἐρύω, ἐρυτήρες, ῥυτῆρες· ἔχω, ἔχειρ, χεῖρ. ὅθεν καὶ ἡ Ἀθηναῖα

50 Νίκη προσαγορεύεται· νομιζομένης γὰρ αὐτῆς πολέμικῆς καὶ Φρονητικῆς, ἀκόλουθον ἂν εἴη καὶ τὸ τὴν νίκην αὐτῇ ξυνέπεσθαι· τὸ γὰρ ἐμφρόνως πολεμεῖν νικητικόν· τὸ δὲ ἀφρόνως, καὶ προπετῶς, καὶ χωρὶς νοῦ, σφαλερόν καὶ ἐλαττωτικόν. ἡ παρὰ τὴν ἐνὶ δοτικὴν καὶ τὸ εἴκω τὸ υποχωρῶ γίνεται ἐνείκη· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τῶν δύο εε, καὶ κράσει τῶν δύο μ, γίνεται νίκη, οἶονεἰ ἡ ἐνὶ υποχωροῦσα· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λέγων, ἑτεραλιέα νίκην, τὴν ἑτεροκλινῇ. τινὲς δὲ σχηματίζουσιν οὕτω· παρὰ τὸ νη στερητικόν καὶ τὸ εἴκω τὸ υποχωρῶ, οἶονεἰ ὁ μηδενὶ υποχωρῶν. κακῶς δὲ λέγουσιν· ἀντίκειται γὰρ αὐτῷ ἡ γραφή. ἐκ τοῦ νίκη δὲ γίνεται τὸ νικῶ· ὁ μέλλων, νικήσω· καὶ ἔστι δευτέρως συζυγίας· οἶον, νικᾷς· νεικῶ δὲ ἐπὶ τὸ Φιλονεικῶ, πρώτης ἐστὶ συζυγίας.

606 Νίκων, παρὰ τὸ νικῶ γίνεται, ὡς παρὰ τὸ κρατῶ, Κράτων· καὶ μέδω, Μέδων. Νικίας δὲ ἡ παρὰ τὸ νίκη, ἡ παρὰ τὸ νικῶ, ὡς ἄρχω, Ἀρχίας.

Νίσσομαι, τὸ πορεύομαι· καὶ, νισόμενον πόλεμον, σημαίνει τὸν περιγεννησόμενον. ὥφειλε γὰρ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· (ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῷ νέομαι) ἀλλ' ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι θεματικόν, ὡς ἀπὸ τοῦ νίω ἐνεστῶτος· ὁ μέλλων, νίσσω. τὸ νι, μακρόν.

Νικῶ· καὶ ἡ μετοχή, νικῶντος· τὸ εὐντικόν, νικῶμι· τὸ γ', νικῶ, πλεονασμῷ τοῦ η. Ἀττικῶς, νικῶ· ἔξ οὗ νικῶν.

20 Νίφα] — νίφα λευκὸν ἀλευάμενοι· — ἀπὸ τοῦ νιφᾶς νιφάδος, ἡ αἰτιατική, νιφάδα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, νίφα. ἡ παρὰ τὸ νίφος· τοῦτο παρὰ τὸ εἰς ἓνα ἦκειν.

Νόες] ὅτι κακῶς λέγεται, καὶ παρὰ ἀνυπολόγιστον οἱ Φιλόσοφοι χρῶνται, λέγοντες τὸν νόα τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἐνικῶν· καὶ οἱ νόες, καὶ τοὺς νόας. δέον γὰρ τὸν νοῦν λέγειν, καὶ οἱ νοί. οἱ νοί σεσημειώνονται παρὰ Φιλήμονι τῷ κωμικῷ. τὸ οἱ εὐνοὺς γὰρ εὐνοες, τὸ παρὰ Φιλοσόφοις εἰρημένον, γέγονε κατὰ κῆρσιν εὐνοῦς· οἱ εὐνοὶ δὲ δεῖ λέγεσθαι. Πόθεν νόος; παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι· οὐδὲν γὰρ ταχύτερον τοῦ νοός. Ὁμηρος, Ὡς δ' ὅταν αἰξή νόος ἀνέρος.

30

Νόθος] παρὰ τὸ ὄνῳ τὸ μέμφομαι καὶ βλάπτω, γίνεται ὄνοτος· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ο, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, γίνεται νόθος. εἰς τὸ γνήσιος.

Νουνεχόντως. ὕφ' ἐν ἀναγνωστέον· πολλάκις γὰρ ἀπὸ δύο διεστώτων μερῶν τοῦ λόγου γίνεται ἐνότης· οἶον Ἀρείος πάγος, ἀρειοπαγίτης· Νέα πόλις, Νεαπολίτης· τὸ αὐτὸ, ταυτότης. οὕτω νοῦν ἔχων, σύνθετον νουνεχόντως.

40 Νέμω] νέμω σημαίνει τέσσαρα· τὸ μερίζω, ἔξ οὗ καὶ νόμος καὶ ὄνομα, ἐκ τοῦ νένομα μέσου παρακειμένου· τὸ βότνω, ἔξ οὗ καὶ νομεύς ὁ βοσκός, καὶ νομή ἡ βοσκή· τὸ πορεύομαι· τὸ φθονῶ καὶ μέμφομαι, ἔξ οὗ καὶ νέμε-

σις, ἡ μέμψις. νέμω· καὶ ὁ μέλλων, νεμῶ· ὁ παρακειμένος ὥφειλεν εἶναι νένεμα· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μ πρὸ τοῦ κ οὔτε κατὰ σύλληψιν ἐστίν, οὔτε κατὰ διάστασιν, ἐξέλειψε καὶ ἐγένετο ὡς ἀπὸ περισπωμένου, νενέμηκα. ὁμοίον ἐστὶ καὶ τὸ μεμένηκα. ἔξ εἰσι τὰ ἡμαρτημένα· νέμω νεμῶ, νενέμηκα· δέμω δεμῶ, δεδέμηκα· βρέμω βρεμῶ, βεβρέμηκα· τρέμω τρεμῶ, τετρεμηκα· τέμω 50 τεμῶ, τετέμηκα.

Νόμος] νόμος σημαίνει πέντε· νόμος ὁ γραπτὸς, ὃν ἔχομεν καὶ ὃν ἔθηκεν ὁ θεὸς τῷ Μωϋσῇ· νόμος καὶ τὸ νόμισμα· νόμος καὶ ὁ τὴν γῆν μερίζων παρ' Αἰγυπτίοις· νόμος καὶ ἡ χώρα· νόμος καὶ ἡ συνήθεια· σημαίνει καὶ μέτρον γῆς, καὶ τὸ εὐαγγέλιον. νομός δὲ, πρὸς διάφορον σημαίνονμενον, ἡ νομή τῆς βοσκῆς· νόμος δὲ, ὁ νέμων πᾶσι τὸ δέον.

Νόμοι κίθαρωδικοί. τὸν Ἀπόλλω μετὰ τῆς λύρας κατα- 607 δείξαι τοῖς ἀνθρώποις νόμους Φασὶ κατ' οὓς ζήσονται, πρᾶυνοντα τῷ μέλει τὸ καταρχὰς θηριῶδες ἡμῶν· ὅθεν τὰ κίθαρωδόμενα καλοῦσι νόμους.

Νόμισμα, παρὰ τὸ νομίσω· τὸ νομιζόμενον μηδὲν εἶναι.

Νόστος, παρὰ τῇ συνήθειᾳ ὁ γλυπασμός λέγεται· μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων. νόστος λέγεται καὶ ἡ εἰς τὸν οἶκον ἀνακομιδὴ καὶ ἀναστροφὴ· παρὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ· καὶ Ὁμηρος, Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἢς πα- 10 τρίδος οὐδὲ τοκήων γίνεται· — παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι, ὁ μέλλων, νέσω, νεστός, καὶ νόστος· καὶ νοστῶ νοστήσω· καὶ ἀπονοστήσειν, τὸ ἐπανελθεῖν, ὑποστρέψαι.

Νόσφι, σημαίνει χωρὶς, πόρρω. παρὰ τὸ νο στερητικόν, καὶ τὸ ἔπω τὸ ἀκόλουθῶ, γίνεται νόεπι, ἐπίβρῃμα· συγκοπῇ καὶ τροπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, γίνεται νόσφι, τὸ μὴ ἀκολουθοῦν, ἀλλὰ πόρρωθεν καὶ χωρὶς ὑπάρχον. ἡ ἐστὶ νόστος ἡ ἐπάνοδος· νόστου, κατὰ ἐπέκτασιν γίνεται νόστοφι· καὶ συγκοπῇ, νόσφι· ὅθεν καὶ νοσφίζω τὸ χωρίζω. βαρύνεται· τὰ εἰς ι λήγοντα ἐπὶ ῥήματα συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ ι βαρύνεται, νόσφι, 20 ἴφι, ἡχι, ναίχι. ὅθεν καὶ τὸ πρῶτ' ἀναλογώτερόν ἐστι παρὰ τῷ ποιητῇ βαρυνόμενον, πρῶτ' ὁ ὑπ' ἡοί· — τὸ δὲ χωρὶς ἀποβάλλει τὸ ς, καὶ διὰ τὸν κανόνα βαρύνεται, χῶρι. πρόσκειται, ἔχοντα τὸ ι συνεσταλμένον, διὰ τὸ δευρί, νυνί, καὶ κοί· ἐστὶ δὲ μίμημα Φανῆς χοίρων· ἐχρήσατο Ἀριστοφάνης τῇ λέξει. τὸ ἀρι, ἐπιτατικόν ἐπὶ ῥήμα, συνεσταλμένον ἔχει τὸ ι, καὶ οὐ βαρύνεται· καὶ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν· οὐδέποτε γὰρ εὐρίσκεται αὐτὸ κατ' αὐτὸ, εἰ μὴ ἐν συνθέσει. τὸ δὲ οὐχί, ὥφειλε βαρύνεσθαι· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως γέγονε κατὰ 30 ἐπέκτασιν τοῦ χι, παραλόγως ὀξύνεται καὶ κατὰ τὴν ἐπέκτασιν.

Νόσος, παρὰ τὸ ἐστερηῆσθαι τοῦ σώου, κατὰ τροπὴν τοῦ ω εἰς ο· (τὸ γὰρ νο, στερητικόν ἐστὶ, κατὰ μεταβολὴν ἀπὸ τοῦ νο στερητικοῦ) καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, Ἰω-νικῶς, νοῦσος, ὡς κόρος, κοῦρος· μόνος, μούνος. ἡ παρὰ τὸ νο στερητικόν καὶ τὸ σεύω τὸ ὀρμῶ, ἡ μὴ εἴωσα ἡμᾶς κινεῖσθαι καὶ σεύεσθαι. ἡ παρὰ τὸ νο στερητικόν, καὶ τὸ διὰ τοῦ ο γραφόμενον σός ὁ ἀκέραιος.

Νότος, ὁ ἄνεμος. παρὰ τὸ ὄνῳ τὸ βλάπτω, ὁ μέλλων, ὄνόσω, ὄνοτος, καὶ νότος, ἀφαιρέσει τοῦ ο, οἶονεἰ ὁ 40 βλαπτικὸς τῶν καρπῶν καὶ τῶν σωματῶν. ἡ ἀπὸ τοῦ νοτεῖν καὶ τῆς νοτίδος· αὕτη δὲ ἡ νοτίς, ἀπὸ τοῦ νεῖσθαι, ὃ ἐστὶ διέρχεσθαι καὶ πορεύεσθαι. σημαίνει δὲ τὴν ὑγρασίαν.

Νοτάριος, ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις· νότα γὰρ τὰ γράμματα, ῥωμαϊστὶ. νῶτα οὐδετέρως, σημαίνει εὐθεῖαν τῶν πληθυν-

τικῶν· τὸ ἀρσενικόν, ὁ νῶτος· τὸ νω· μέγα· πρὸς ἀντι-
διαστολὴν τοῦ ἀνέμου· καὶ ἡ εὐθεΐα τοῦ οὐδετέρου; οὐκ
ἔχει· ὥσπερ καὶ ἡ κέλευθος, τὸ οὐδέτερον οὐκ ἔχει·
μόνον ἡ εὐθεΐα τῶν πληθυντικῶν, τὰ κέλευθα· οὕτω
καὶ τοῦτο καὶ νῶτοισι, τοῖς νωτιαίοις μέρεσι. τὸ δὲ
νῶτος, ἐπειδὴ τῶν ἄλλων μερῶν νοτίζεται μᾶλλον, καὶ
εἰς τοῦτο τὸ μέρος ὁ ἰδρῶς καταρρεῖ, ὡς παρὰ τῷ ποιη-
τῇ. — κατὰ δὲ νότιος ῥέειν ἰδρῶς: — ἀντὶ τοῦ κατὰ
νῶτου ἐφέρετο ὁ ἰδρῶς. ὥστε τροπὴν εἶναι τοῦ ω εἰς ο.
ἢ παρὰ τὸ ὦ τὸ ὑπάρχω, ὦτος καὶ νῶτος. νότιος δὲ, ὁ
ὕγρὸς ἢ πολὺς, ἐκ τοῦ νοσεῖν τὸ σῶμα γινόμενος. νῶτος
δὲ τὴν ψῖαν σημαίνει· καὶ γίνεται παρὰ τὸ νοτίς, κατ'
ἐπαύξησιν τοῦ ο εἰς ω.

608 Νῶε, παρὰ τὸ νῶ τὸ κολυμβῶ.

Νωθής, ὁ βραδὺς καὶ ἐκλελυμένος. παρὰ τὸ νω τὸ στε-
ρητικόν καὶ τὸ θῆω τὸ τρέχω, γίνεται νωθής, (ὡς ἄρ-
δω, νεαρδής) ὁ ἐστερημένος τοῦ θῆιν. καὶ νωθρός· πα-
ρὰ τὸ νω, καὶ τὸ θορῶ τὸ πηδῶ. νωθρός· καὶ κατὰ
συγκοπὴν, νωθρός, οἶονε τοῦ θορεῖν καὶ ὀξέως κινεῖ-
σθαι ἐστερημένος.

Νῶκαρ, τὸ δυσκίνητον καὶ οὐδ' ὅπως οὖν ἐρρωμένον· ἀπὸ
τοῦ νω στερητικοῦ καὶ τοῦ σκαίρω τὸ σιρτῶ, ἢ καίρω
τὸ τρέχω, γίνεται νωκαίρω· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ
ω, νῶκαρ.

Νωλεμέως, συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως. παρὰ τὸ νω στε-
ρητικόν μόριον καὶ τὸ λείπω τὸ λιμπάνω, γέγονε νωλε-
πέως· καὶ τροπῇ, νωλεμέως, οἶονε τοῦ μὴ λειπόμενον,
ἀλλ' ἀδιαλείπτως ὃν καὶ μὴ παύόμενον.

Νωνύμους, Ἰλιάδος μ', ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὕμνων καὶ εὐφημίας
τῆς διὰ τῶν θρήνων γινόμενης· ἢ ἀνωνύμους.

Νώσατο δ' Ὀρφεύς: — ἀντὶ τοῦ ἐπέγνω. ἀπὸ τοῦ νοήσα-
το, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ ἡ εἰς ω, ὡς ὀγδοήκοντα,
ὀγδώκοντα.

Νωμῆσι βῶν ἀζαλέην, Ἰλιάδος η', διενεγκεῖν, βαστάξαι,
ἢ κινήσαι. ἀπὸ τοῦ ὦμος ἢ μεταφορά, (ὡς οἶμαι) ὦμῳ
καὶ νωμῳ· ἐπὶ δὲ τοῦ διεμέρισαν καὶ διέδωκαν, ὡς τὸ,
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν: — ἐκ τοῦ νέμω γίνεται νωμῳ
νωμῆσω, ἐνώμησα.

Νώροπα χαλκόν, σημαίνει τὸν λαμπρόν. παρὰ τὸ νω τὸ
στερητικόν, καὶ τὸ ὄψ, πλεονασμῷ τοῦ ρ, γίνεται νώ-
ροψ, ὁ μὴ ἔων εἰς αὐτὸν ἀφορᾶν τὴν ὄψιν, διὰ τὸ
ἄγαν λαμπρόν· ἀμυροῖ γὰρ τὴν ὄψιν τὰ πάνυ λαμπρά,
καὶ διαχεῖ.

Νωχελής, ὁ νωθρός καὶ ἀσθενής καὶ δυσκίνητος, κατὰ
τροπὴν τοῦ κ εἰς χ, νωκελής τις ὢν, ὁ ἐστερημένος
τοῦ κέλλειν· κέλλειν δὲ ἐστὶ τὸ ταχέως τρέχειν· ὅθεν
καὶ κέλης ὁ μονέζυξ ἵππος, καὶ δρομικός.

Νύμφη] ὥσπερ παρὰ τὸ νέος γίνεται νυός, καὶ τροπῇ
Αἰολικῇ νηός, (ὡς τὸ, — νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν, ἀντὶ
τοῦ νύμφην) οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ Φῶ τὸ Φαί-
νω, γίνεται νεόμφη· καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ, νύμφη,
ἢ νέον Φαινομένη.

40 Νυμφίος, ὁ γαμετῆς τυχεύς· παρὰ τὸ νῦν ἡμφιάσθαι κα-
λῶς. ἢ νυμφίος, ὁ νῦν Φιλῶν τὴν νύμφην. νύμφιος δὲ,
ὁ νυμφικός οἶκος.

Νῦν] τὸ νῦν, κατ' ἐντάσιν τοῦ ι, γίνεται νυνί· καὶ διαφέ-
ρει τοῦ νῦν. τὸ μὲν γὰρ νῦν, καθόλου ἐπιρρήματινῶς
τάσσεται ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων· τὸ δὲ νυνί, ἐπὶ μόνου
τοῦ ἐνεστώτος.

Νῦν, ἐπιρρήμα· χρόνου δηλωτικόν. σημαίνει δὲ γ'· ἐνεστώ-
τα, ὡς τὸ, Νῦν μὲν πειράται, τάχα δ' ἴφεται λαὸν
Ἀχαιῶν: — καὶ, Νῦν γὰρ δὴ, γένος ἐστὶ σιδήριον: —
50 παρεληλυθότα, ὡς τὸ, Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκη-

σεν σὺν Ἀθηναῖς: — καὶ, — νῦν ὤλετο πᾶσα κατ'
ἄκρης: — καὶ μέλλοντα, ὡς τὸ, Νῦν αὐτ' ἐγχείη πει-
ρήσομαι, αἴ κε τύχοιμι: — καὶ, Νῦν ὁ Αἰνείας βίη
Τρώεσσιν ἀνάζει.

Νυκτάλωψ, παρὰ τὸ ἐν τῇ νυκτὶ ἀλᾶσθαι, ὁ ἐστὶ πλα-
νᾶσθαι.

Νύξ] παρὰ τὸ νύσσω, νύξω, νύξ, δι' ἧς κοπτόμεθα, ἢ
νύσσουσα ἡμᾶς πρὸς ὕπνον· ὁ δὲ Βησαντῖνος ἐν τῷ περὶ 609
Χρηστομαθίας, παρὰ τὸν νύξω μέλλοντα, (δηλοῖ τὸ
πληῆξι) διὰ τὸ νύσσασθαι καὶ προσπαθεῖν τοῖς ἐνεργού-
σι τι ἐν σκότει· ἢ παρὰ τὸ προσκοπτεῖν καὶ πλήττε-
σθαι τοὺς βαδίζοντας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. κλίνεται νυκτός·
ὁ κανών· Πᾶν ὄνομα ἔχον ἐπὶ τῆς εὐθείας τὸ σύμφω-
νον τοῦ μέλλοντος θέλει ἔχειν καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς,
ποτὲ μὲν τὸ σύμφωνον τοῦ παρακειμένου, ποτὲ δὲ τοῦ
μέλλοντος. καὶ ποῖον ἐστὶ τοῦ παρακειμένου; τὸ χ, καὶ
γίνεται νυχός· πλεονάζει γὰρ τὸ τ ἐν πολλαῖς λέξεσιν·
ὡς τὸ ἀναξ ἀναχος, καὶ ἀνακτος, καὶ ἐπὶ ψιλόν ψι- 10
λοῦ, καὶ δασύ δασέος πρηνεῖται, ἐστράπη τὸ χ εἰς κ,
καὶ γέγονε νυκτός. σημαίνει τέσσαρα· τὴν σωματοειδῆ
θεόν, ὡς τὸ, Εἰ μὴ Νύξ δμητήρα θεῶν: — καὶ τὴν
παρ' ἡμῖν νοουμένην ἐπὶ τῇ συνηθείᾳ, ὡς τὸ, Νύξ ἡδ'
ἢ διαρρήσει στρατὸν, ἢ σαώσει: — καὶ τὴν σκοτίαν
καὶ γνοφώην κατάστασιν, ὡς τὸ, Ἀλλ' ἐπὶ νύξ ὅλοη
τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι: — σημαίνει καὶ τὸν θάνατον
καὶ σκοτασμόν τῶν ὀφθαλμῶν, ὡς τὸ, Τὸν δὲ κατ'
ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.

Νυκτέλιος, ὁ Διόνυσος, ὃ νύκτωρ τὰ μυστήρια ἐπιτελεῖ 20
ται. καλεῖται καὶ Νυσήϊος, ἀπὸ Νύσης ὄρους Θράκης·
οἶον, Ἦλυθον ἐνθ' ἐνέπουσι Διὸς Νυσήϊον υἱά: — ἐστὶ
δὲ καὶ Νυσήϊον ὄνομα πεδίου. ἢ τὴν λεγομένην Νύσαν
ὄρος Θράκης, Ἰλιάδος ζ'. εἰ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ Νύ-
σιον, τὸ η πλεονάζει· εἰ δὲ παρὰ τὸ Νίσσα, ὀφείλει
εἶναι Νυσεῖον· καὶ διαιρέσει καὶ ἐντάσει Νυσήϊον, ὡς
ἄρειον ἀρήϊον.

* Νυκτοπεριπλάνητος, ὁ ἐν νυκτὶ πλανώμενος.

Νύσσα, ὁ καμπτός· παρὰ τὸ νύσσω τὸ κάμπτω, ἢ τὸ
πλήττω· ἐπεὶ ἐκεῖ νύσσονται οἱ ἵπποι· ἢ παρὰ τὸ νεύω 30
νεύσω, νεῦσα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ
σ, νύσσα.

Νυκτάλωψ, παρὰ τὸ τὴν νύκτα ἀλᾶσθαι, πλανᾶσθαι.

Νυστάζω· ἀπὸ τοῦ νευστάζειν, παρὰ τὸ ἐπινεύειν κάτω,
διὰ τὴν ἐπιγινόμενὴν ἐκ τοῦ ὕπνου καταφορὰν· ἐπειδὴ
ἐπινεύουσιν οἱ κοιμώμενοι τὴν κάραν. παρὰ τὸ νεύω οὖν
νευστάζω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε· καὶ ῥηματικόν ὄνομα νυ-
σταλογερόντιον.

Νῶ] ἅπαξ ἐχρήσατο ταύτῃ τῇ λέξει ὁ ποιητής ἐν τῇ
Ὀδυσσεΐᾳ. καὶ ἐν Ἰλιάδῳ ε', Πρίν γ' ἐπὶ νῶ τῶδ' ἄν- 40
δρε: — ἀντὶ τοῦ πρίν ἡμᾶς· ἐπὶ τούτων πληθυντικῶς
τῶν ἀνδρῶν· ἢ κατὰ τούτου τοῦ ἀνδρός· ὅτι τὸ νω καὶ
τὸ σφω σὺν τῷ ι τινὲς γράφουσι. λέγοντες ἀπὸ τοῦ
νῶϊ καὶ σφῶϊ γίνεσθαι, κατὰ συναίρεσιν τοῦ ω καὶ ι εἰς
τὴν ω διφθογγον· ἀλλ' ἡ παράδοσις οὐκ οἶδε τὸ ἐγκει-
μενον· ἐτι γὰρ κατὰ συγκοπὴν λέγουσι χωρὶς τοῦ ι.
ἀλλὰ λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι εἰ ἀπὸ τοῦ νῶϊ καὶ σφῶϊ
συνεκόπη, ὥφειλε περισπᾶσθαι. ἄλλοι δὲ λέγουσι, τὸ
νω καὶ σφω οὐκ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ νῶϊ καὶ σφῶϊ, ἀλλὰ
καὶ ταῦτα ἑτέρων θέματα εἰσι· καὶ ἐκεῖν' ἕτερα θέ- 50
ματα. λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι ἀπὸ τοῦ νῶϊ καὶ σφῶϊ
γέγονε κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι, καὶ ἐξήνεται ἀναλόγως·
καὶ γὰρ τὸ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ω ἀποστρέφεται τὴν περι-
σπωμένην τάσιν. διατί δὲ ἡ νῶϊ καὶ σφῶϊ δυῖναι αὐτω-
νυμῖαι ἀποκόπτονται καὶ γίνονται νῶ καὶ σφῶ; ὅτι οὐ-

610

δέποτε ἐν τοῖς πτωτικοῖς τὸ ω εὐρίσκεται πρὸ τοῦ ι περισπώμενον, ἀλλ' ἢ προπαροξύνομενον, ὡς ἐπὶ τοῦ ἡρώϊ· ἢ ὀξύνομενον, ὡς ἐπὶ τοῦ Τρωί. ἐπεὶ οὖν αὗται προπερισπῶνται, διὰ τοῦτο πάσχουσιν, ἵνα διὰ τῆς ἀπονοπῆς ἐξαμαυρωθῇ ἢ παράλογος τάσις. τοῦτο γὰρ ἔπαθον καὶ ἡ νῶϊν καὶ ἡ σφωῖν, κατὰ συναίρεσιν γενομέναι νῶν καὶ σφῶν, ἵνα διὰ τῆς συναίρεσως ἐξαμαυρωθῇ ἢ παράλογος τάσις. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι Ἀρίσταρχος τὸ,

III.

Ξυ τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ξέεσθαι ἐν τῷ γράφεσθαι τῶν ἄλλων πλέον· καὶ ἄλλως, ὅτι ὡσεὶ ξύσματά ἐστίν ἀπὸ σιδήρου ὁ τούτου ἦχος.

20 ξάνθος, κυρίως ὁ ποταμός, παρὰ τὸ ξανθὰς τρίχας ποιεῖν τοῖς λουομένοις ἐκεῖτε· ξανθός δέ, τὸ ἐπίθεται, ἐκ τοῦ ξαίνω ξαντός, καὶ ξανθός· διὰ τούτου γὰρ (Φησὶν) αἰνίττεται τὸ θερμὸν καὶ ὀργίλον τοῦ ἥρωος· οἱ γὰρ ξανθόχλοοι τοιοῦτοι. ἢ παρὰ τὸ ἄνθος, πλεονασμῷ τοῦ ξ, καὶ καταβιβάζει τοῦ τόνου. ξανθός· εἶδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, εἰδικού· τὸ γενικὸν πῶς ἐστὶ; χλόη· διαιρεῖται εἰς δύο, εἰς ἀτμῶδες καὶ ὠχρόν.

Ξενοφῶν, παρὰ τὸ ξένος καὶ τὸ φαίνω, ὁ ἐν τοῖς ξένοις τόποις Φαινόμενος· καὶ Δημοφῶν, ὁ ἐν τῷ δήμῳ Φαινόμενος· καὶ τὰ ὅμοια ὁμοίως.

30 ξένος, διχῶς· καὶ ὁ ὑποδεχόμενος τὸν ξένον, καὶ ὁ ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς ἦκων. καὶ πέπονθε τοῦνομα· παρὰ τὴν σκηνὴν, τὸν παρέχοντα σκέπη, ἵν' ἢ σκένος καὶ ξένος. ἢ παρὰ τὸ ἄγω· ἄξω ἄξενος, καὶ ξένος, ὃν ἄγει τις εἰς ἑαυτὸν καὶ ὑποδέχεται· ἢ παρὰ τὸ ἴξω ἴξενος καὶ ξένος. Ὡρος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται ξεῖνος. σημαίνει δὲ τρία· τὸν φίλον, Ἡ ρὰ νύ μοι ξεῖνος πατρώϊος ἔσσι παλαιός· — σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ λεγόμενον, Ξεῖνε τίς εἶ; πόθεν δ' εἰλήλουθας; — σημαίνει καὶ θαυμαστικόν, ὡς τὸ, Ξένον καὶ

40 παραδόξον· — ἐκ δὲ τοῦ ξένος καὶ τοῦ δέχομαι γίνεται ξεινοδόκος, ὁ τοὺς ξένους Φιλοφρονῶν· οὗτινος ὁ μὲν χαρακτήρ, παθητικός· τὸ δὲ σημαίνον, ἐνεργητικόν.

Ξεινοδόκον, ὁ μὲν Ὅμηρος, τὸν ξένους δεχόμενον συνήθως ἡμῖν ὑποτίθησι· Σιμωνίδης δὲ καὶ Πίνδαρος, καὶ ἄλλοι τινες, τὸν ἐπιμάρτυρα ἐξεδέξαντο. Σιμωνίδης, Ξεινοδόκησε Τελχιδῶν· — ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ Πίνδαρος, Ξεινοδόκων δ' ἄριστος χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων· — ἀντὶ τοῦ μαρτυρῶν.

50 ξένος, παρὰ τὸ ἔξω ἵεναι. ἢ παρὰ τὸ ἐκτὸς τῆς ἐνότητος εἶναι· ἢ παρὰ τὸ ξέω, ὁ ἐξεσμένος καὶ ἀποκεχωρισμένος. τὸ ξενίζω, σημαίνει δύο· παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ, αἰεὶ τὸ ἐξεινοδόκησα· παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσι, τὸ θαυμάζω. ξένος, παρὰ τὸ ἔξω εἶναι τῆς πατρίδος.

611 ξέστης] Ῥωμαϊκὸν ἐστὶ τὸ ὄνομα· τὸν γὰρ παρ' ἡμῖν ἐξ ἀριθμὸν αὐτοὶ λέγουσι σέξ· καὶ μέτρου τινός παρ' αὐτοῖς τὸ ἔκτον, λέγεται σέξτον. διὰ δὲ εὐφωνίαν τὸ σέξτης λέγεται ξέστης, κατὰ μετὰθεσιν τῶν στοιχείων. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ῥωμαίων διαλέκτου. Ὡρος.

Ξηρόν καὶ ξερὸν· παρὰ τὸ ξῶ ῥῆμα, ἢ ξέω· ἀπὸ μεταφοράς τῆς ὕλης τῶν ξύλων· εἴ τι γὰρ ἐξυσται, ξηρόν· γίνεται δὲ κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ε, ξερὸν. ἢ παρὰ τὸ σκληρόν, ἐμβολῇ τοῦ λ καὶ κράσει.

Ξίφος, παρὰ τὸ ξαίνειν· ἢ παρὰ τὸ ὀξύνεσθαι πρὸς Φό-

Οὐ γὰρ σφῶν ἀπόλωλε τοιῶν, (ἐστὶ δὲ Ὅμηρου) χωρὶς τοῦ ι ἀξιοῖ γράφεσθαι, λέγων ὅτι τρίτου προσώπου ἐστὶ τῶν πληθυντικῶν, ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν, ἀντὶ δευτέρου δυϊκού· ἀντὶ γὰρ τοῦ σφῶϊν κεῖται. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι χωρὶς τοῦ ι γράφεται· ἐπειδὴ οὐδέποτε τῇ 10 γενικῇ καὶ δοτικῇ τῶν δυϊκῶν κέχρηται ὁ ποιητής, εἰ μὴ κατὰ διάλυσιν, τοῖν, τοῖν· ὡμοῖν, ὡμοῖν. εἰ οὖν ἐνταῦθα τὸ ι εἶχεν, ὡφείλε κατὰ διάλυσιν εἶναι.

νον. ἀπὸ τοῦ ξύω, ξύσω, ξύφος, καὶ ξίφος. ἢ παρὰ τὸ σκηρίπτω, σκίπος σκίφος, καὶ ξίφος.

Ξιφίσματα, σημαίνει ὀρχήσεις τινὰς ποίας, ὡς τῶν ὀρχουμένων ξιφίσεων ὄντων.

Ξόανον, παρὰ τὸ ξέω ξέανον· καὶ τροπῇ, ξόανον. διαφέρει δὲ ξόανον, καὶ βρέτας, καὶ εἰδῶλον. ξόανον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐξυσμένον εἰδῶλον, λίθινον, ἢ ἐλεφάντινον, ἢ ξύλινον· βρέτας δὲ, τὸ βροτῷ ὅμοιον, ἥτοι χαλκοῦν, ἢ ἐξ ἐμφεροῦς ὕλης πεποιημένον· ἀγαλλᾶ δὲ, τὸ παράμυρον, ἢ ἐκ τινος ἑτέρου λίθου κατεσκευασμένον.

Ξύλον, παρὰ τὸ ξύω· τὸ ἐπιτήδειον πρὸς τὸ ξέεσθαι· οὐδεμία γὰρ ὕλη πρὸς ξύσιν ἐπιτηδαιότερα ξύλου.

Ξύλοχος, ὑλώδης καὶ σύνδενδρος τόπος.

Ξυλήφιον, ὑποκοριστικῶς. δοκιμώτερον δὲ τὸ ξυλήριον καὶ ξυλάριον.

* Ξύμφυτος, ὁ συγγενής, ἀπὸ τοῦ ξύν καὶ Φύω.

Ξυρός, παρὰ τὸ ξύειν ῥᾶον.

Ξυστός, κατὰ παράληψιν τοῦ τῶν ποδῶν δρόμου, ὁ εὖ ἐξυσμένος καὶ ὁμαλὸς τόπος. σημαίνει δὲ καὶ δόρυ· οἶον, Νύσσοντες ξυστοῖσι.

Ξυνός, ὁ κοινός. οἴμαι ὅτι συνός, ὁ συνὼν τινί· ἢ ξύνιος, παρὰ τὸ συνιέναι τινί· ἢ παρὰ τὴν σύν πρόθεσιν παρῆνται· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὸ σ πῇ μὲν εἰς τ τρέπουσι· πῇ 30 δὲ εἰς ξ· τὸ γὰρ σύν, ξύν Φασί· καὶ τὸ σοί, τοί.

Ξυνωρίς, σημαίνει τὴν δυάδα· παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἀρμόζω, ξυνάωρός τις ὢν, ὁ μετὰ τινος συναρμολόμενος· καὶ τὸ θηλυκόν, ξυναορίς· καὶ κράσει τοῦ αὐο εἰς ω μέγχι, ξυνωρίς.

Ξυνάρασθαι, συναρμόσασθαι, συγκαταθέσθαι. ἀπὸ τοῦ ἄρω τὸ ἀρμόζω, ὁ μέλλων, αῤῷ· ὁ μέσος πρῶτος ἀόριστος, ἡράμην· τὸ ἀπαρέμφατον, ἄρασθαι.

Ξυναλιζόμενοι, συναθροίζόμενοι, ἢ συνεσθιόντες· παρὰ 40 τοὺς ἄλλας. ἐκ τοῦ ἄλς ἄλός, ἀλίζω. ἢ ἐκ τοῦ αὐλίζω.

Ξυνεβρώγη, συνεβρώγη, διελύθη. ἀπὸ τοῦ ῥήτσω, ὁ μέσος παρακείμενος, ἐβρώγα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐβρώγειν· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, ἐβρώγη.

Ξυνεδεδάτο, συνδεδεμένοι ἦσαν. δέω, ὁ παθητικός, ὑπερσυντέλικος, ἐδεδέμην, ἐδεδεντο, καὶ ἐδεδέατο· καὶ μετὰ τῆς ξύν πρόθεσως, ξυνεδεδάτο. οὐχ ὡς τινες δὲ, ἀπὸ τοῦ δῶ, δήσω, ἐδεδηντο, καὶ Ἰωνικῶς ἐδεδέατο, ὡς 50 ἐπεποίητο, ἐπεποιέατο· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐδεδεντο, καὶ Αἰολικῶς, τροπῇ τοῦ ν εἰς α.

Ξύνες, σύνες, ἀκουσον. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὴν συμφορὰν, ξυμφορὰν Φασί, καὶ τὸ σύμπαν, ξύμπαν· καὶ τὸ συνεσθῆν, ξυνίσταν. ἀπὸ τοῦ ξυνίημι, ὁ παρακατακινῶς ξυνίην· ξυνίμεν, τὸ πληθυντικόν· τὸ δεύτερον, ξυνίετε· τὸ τρίτον, ξυνίεσθαι.

Ξύγκλυδες, σύμμαχοι, παρείσαντο.

Ξυνίστωρ, συμπράκτωρ, σύμβουλος, συγγνώστης. παρὰ τὸ 612 εἶδω ῥῆμα, τὸ σημαῖνον τὸ γινώσκω, ὁ μέλλων, εἴτω· ἐκ τούτου ἴστωρ, καὶ ξυνίστωρ.

Ξύνιον] Καί μὲν μεν βουλέων Ξύνιον· — ἀντὶ τοῦ ἐπει-
θουτο, ἐπήκουον. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐπὶ σκοπὸν
βαλλόντων· συνίειν γὰρ, τὸ ἐπιτοαυτὸ τῇ τοῦ συμβου-
λεύοντος γνώμῃ συμφέρεσθαι. συνῶ οὖν· καὶ ὁ παρα-
τατικός, συνίου· ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος, σύνιον καὶ
Ξύνιον.

10 Ξυνήτα, κοινὰ χρήματα. ἀπὸ τοῦ Ξυνός, Ξύνειος· Ξυνόν,
Ξυνεῖον· (κτητικός τύπος, ὡς περ κοινόν κοίνεον) καὶ
δικαιρέσει Ἰωνικῇ, Ξυνείον· καὶ τροπῇ τοῦ εἰς ἡ,
Ξυνήϊον.

* Ξυντεκνῶ, ὁμοῦ τὰ τέκνα Φύω.

Ξενίζεῖν, τὸ Ξενικῇ χρῆσθαι Φωνῇ καὶ μὴ ἐπιχωρίῳ· ἢ
τὸ Ξενικοῖς χρῆσθαι ἐπιτηδεύμασι, καὶ ἐνδεδιητῆσθαι

τῶν πατρίων ἐθῶν. σημαίνει καὶ τὸ ἐπὶ Ξένης εἶναι,
καὶ τὸ ὑποδέχεσθαι Ξένον.

Ξηραλοφείν, τὸ ἐν ταῖς παλαιστραῖς γυμναζόμενον κίνει 20
χρῆσθαι.

Ξυστίδες, οἱ μὲν, εἶδος ὑποδημάτων· οἱ δὲ, κόσμου γυ-
ναικείου· οἱ δὲ, σκεύους ἢ ἱματίου.

Ξάνιον, κτένιον, ὃ Φοροῦσιν αἱ γυναῖκες, ἢ ἐν Φυλακτη-
ρίοις ἔχουσι.

Ξυστός, ανειμένος τόπος τοῖς ἀθληταῖς εἰς γυμνάσιον· καὶ
Ξυστόν, δόρυ, ἀκόντιον. σημαίνει καὶ τὸ Ξυλεῖον. ἔστι
δὲ καὶ χιτῶν γυναικεῖος· οἱ δὲ, τραχιὸν ἔνδυμα.

Ξουδόν, λεπτόν, ἀπαλόν, ἐλαφρόν, χλωρόν, ὑγρόν.

Ξηρός ἰδρώς, ὃ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων καὶ 30
πόνων γενόμενος.

Ο.

Ο τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἐμφερῆ εἶναι τῷ χαρακτήρι
τὴν ἐκφώνησιν· κατὰ γὰρ περίκλασιν Φωνῆς ἐκφέρεται
τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου.

40 *Οα] τὰ εἰς α λήγοντα καθαρὸν τῷ ο παραληγόμενα,
σπάνια, καὶ σχεδὸν ἀπὸ πάθους γέγονεν· ἔστι γὰρ τὸ
ὅα· ὅπερ ἀπὸ τοῦ οἶα γέγονεν· ἐξ οὗ καὶ τὸ διὰ τῆς
ω διφθόγγου ὡα· (δηλοῖ δὲ δῆμον Ἀττικόν, καὶ τοῦ
χιτῶνος τὸ ἄκρον) καὶ τὸ χροά, ἀπὸ τοῦ χροιά· καὶ
τὸ στοά, ἀπὸ τοῦ στοιά. ἴσως δὲ καὶ τὸ πόα ἢ βοτά-
νη, ἀπὸ τοῦ ποιά γέγονε. Θεόγνωτος.

50 *Οαροι, αἱ γυναῖκες, αἱ γαμεταί, οἶονεῖ ὁμόαροι τινες
οὔσαι, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρῆρῆναι γάμῳ καὶ συνηρμόσθαι.
ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ὀαρίζεῖν λέγεται, τὸ τοὺς ἀνδρας γυ-
ναεῖν ὁμιλεῖν. Ἰλιάδος ζ', — ὅθι ἢ ὀαρίζε γυναικί·
— καὶ ὀαρίζεμεναι, τὸ γυναικῶδεις προσομιλέσθαι
λόγους, Ἰλιάδος χ'. ἐνθεν ὀαριστὺς, — ὀαριστὺς πάρ-
50 Φασις, ἀντὶ τοῦ ὁμιλία παρασκευαστική, Ἰλιάδος ξ'.
καὶ, μετὰ προμάχων ὀαριστύν· — ἀντὶ τοῦ, ἐν τῇ τῶν
πρωταγωνιστῶν ὁμιλία καὶ συναναστροφῇ, Ἰλιάδος ν'.
ὀαριστύν οὖν, συνόμιλον, συναναστρεφόμενον· ἀπὸ τοῦ
ὀαρίζεῖν.

*Οβδην, ἐπίβρῃμά ἐστι μεσότητος. ἀπὸ τοῦ ὠμμαι, ὀβδην,
ὡς ἀπὸ τοῦ ἔσθηκα στάδην. συνέστειλε τὸ ω εἰς ο. —
Μούση γὰρ ἦλθεν ἐς ὀβδην.

613 *Οβελίσκος, οἶονεῖ ὀφελίσκος τίς ὢν, ὃ εἰς μῆκος ὀφελλό-
μενος· ὀφέλλειν γὰρ τὸ αὔξειν. καὶ ὀβελός. σημαίνει
δὲ ἀμφοτέρω τὰς σούβλας. παρὰ τὸ βάλλω ἢ βέλλω
γίνεται· τὸ μὲν αὐδέτερον, βέλος· τὸ δὲ ἀρσενικόν,
βελός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀβελός, ὃ εἰκῶς βέλει.
Φώτιος δὲ ὁ πατριάρχης ὀβολὸν κλητῆναι Φησίν, ἐπει-
δὴ τὸ ἀρχαῖον χαλκοῦν νόμισμα τῶν Ἀθηναίων ὀβε-
λίσκον εἶχεν. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Βατράχοις, Ναύτης
διάξει, δὴ ὀβολῷ μισθὸν λαβάν· — Φεῦ, ὧς μέγα
10 δύνασθον πανταχοῦ τῷ δὴ ὀβολῷ· — τροπῇ δὲ γίνε-
ται τοῦ ε εἰς ο· πρὸ τούτου γὰρ ὀβελίσκοις τραχέειν
ἐνομίστευον. οἱ μὲν οὖν Ἴωνες, ὀβελός· ἡμεῖς δὲ, ὀβο-
λός. πάντων δὲ πρῶτος Φεῖδων Ἀργεῖος νόμισμα ἐκο-
ψεν ἐν Αἰγίνῃ· καὶ διὰ τὸ νόμισμα ἀναλαβάν τοὺς
ὀβελίσκους, ἀνέθηκε τῇ ἐν Ἀργεῖ Ἥρᾳ. ἐπειδὴ δὲ τότε
οἱ ὀβελίσκοι τὴν χεῖρα ἐπλήρουν, τουτέστι τὴν δράκην,
ἡμεῖς, καί περ μὴ πληροῦντες τὴν δράκην τοῖς ἐξ ὀβο-
λοῖς, δραχμὴν αὐτὴν λέγομεν, παρὰ τὸ δράξασθαι.
ὅθεν καὶ νῦν λέγομεν ὀβολοστάτην τὸν τομιστὴν, ἐπει-
δὴ σταθμοῖς παρεδίδουν οἱ ἀρχαῖοι. ὃ δὲ Ὡρος λέγει,
20 ὅτι τὸ στῆσαι, δανείσασθαι δηλοῖ· ὀβολοστάτης οὖν ὁ

τὰ μικρὰ δανείζων Φίλοις, ἢ ὁ τοκογλύφος λεγόμενος·
καὶ ὀβολοστατῆσαι, τόκους λαβεῖν.

*Οβριμος, ἰσχυρός, γενναῖος, ἀπειλητικός, δυνατός. παρὰ
τὸ βρι ἐπιτατικὸν μόριον (δηλοῖ τὸ ἄγαν, ἢ τὸ μεγά-
λως καὶ ἰσχυρῶς) γίνεται βρίμος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ
ο, ὀβριμος· καὶ ὀβριμοεργός, ὁ μεγάλοις ἐργοῖς ἐπιτι-
θέμενος, καὶ ἰσχυρὰ διαπραττόμενος.

*Οβρυς, παρὰ τὸ ἄβρον, ὃ σημαίνει τὸ τρυφερόν.

*Ογδοος] παρὰ τὸ ὀκτώ, ὀκτοος καὶ ὀγδοος. τὰ διὰ τοῦ 30
οος ὀνόματα προπαροξύνεται· οἶον, σίγδοος, πείροος.
ψιλοῦται· πᾶν Φωνῆεν τῶν ἀριθμῶν δασύνεται, πλήν
τοῦ ὀκτώ καὶ εἴκοσι.

*Ογμεῖω, κατὰ τάξιν Φερίζω.

*Ογμος, ἢ ἐπίστιχος Φυτεῖα τῶν δένδρων, καὶ κατὰ τά-
ξιν ἀγωγή. ὡς περ γὰρ παρὰ τὸ δαίζω γίνεται δαίγμος,
καὶ παρὰ τὸ Φράζω Φραγμός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄγω
ἀγμός, καὶ ὄγμος, κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ο Αἰολι-
κῶς, καὶ παροξύνεται. ἢ παρὰ τὸ ἔχω ἔχμος, καὶ
ὄγμος, παρὰ τὸ ἔχεσθαι ἄλλο ἐπ' ἄλλο, καὶ πρὸς ἄλ-
ληλα ἔχειν τὴν σχέσιν. δηλοῖ δὲ ὄγμος τὴν τομὴν τοῦ 40
ἀρότρου· παρὰ τὸ ὀλγῆσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀρούντος.

*Ογκαι, πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἀπὸ *Ογκου τινὸς ὀνομα-
σθεῖσαι.

*Ογκιον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἀποτίθενται τινά· παρὰ τὸ ὀγκοῦ-
σθαι πληρούμενον· ἢ ὅπου ἀποτίθενται τὰ σίδηρα τῶν
βελῶν· ὀγκους γὰρ τὰς ἀκίδας λέγουσι καὶ ἐξοχὰς τῶν
βελῶν, ἀπὸ τοῦ ἐξέχειν. Ἰλιάδος δ', Ὡς δ' εἶδε νεῦ-
ρόν τε καὶ ὄγκους· — νεῦρον δὲ, ἐν ᾧ δέδετα τὸ σι-
δήριον τοῦ βέλους πρὸς τὸν κάλαμον.

*Ογε, δύο μέρη λόγου εἰσίν, ἢ ἓν; δύο· ὃ, ἄρθρον· γε, 50
σύνδεσμος. ἐν συνθέσει ἐστίν, ἢ ἐν παραθέσει; παράλ-
ληλος σύνταξις ἐστὶ λέξεων, ἐκάστης τὸν ἴδιον τόνον
Φυλαττούσης. τὰ ἐπεκτεινόμενα διὰ τοῦ δε, διὰ τοῦ γε
οὐκ ἐπεκτείνονται· οἶον, τοῖος, τοιόσδε· τοιόσγε οὐ λέ-
γεται· τόσος, τοσόσδε. καὶ τὰ ἐπεκτεινόμενα διὰ τοῦ
γε, διὰ τοῦ δε οὐκ ἐπεκτείνονται· οἶον, ἐγώ, ἐγωγε·
ἐμοί, ἐμοιγε.

*Ο, ἄρθρον ὑποτακτικὸν μεταχθὲν εἰς ἀντωνυμίαν ἀνα- 614
φορικὴν· ἔθος γὰρ τῷ ποιητῇ, τὰ ὑποτακτικά τῶν
ἄρθρων εἰς ἀντωνυμίαν μεταγεῖν, ὅτε οὐκ ἔχει ὄνομα
προϋποκείμενον εἰς ὃ συνταχθῇ. σημαίνει δὲ τὸ ο, ἐξ·
ἄρθρον προτακτικόν, ὡς τὸ, Τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσαστο·
— καὶ ὑποτακτικόν, ὡς τὸ, *Ο σφιν εὖ Φρονέων· —
καὶ ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου, ἀντὶ τοῦ οὗτος, ὡς
τὸ, — ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας· — καὶ ἀντὶ τοῦ

- 10 τοῦτο, ὡς τὸ, ὃ μὲν οὐτι τόσον τελέθει κακὸν, ἐνδοθι μίμνον: — καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι, ὡς τὸ, Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη: — καὶ ἀντὶ τοῦ διότι, Τοῖου γὰρ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.
- "Ο σφιν, ἀντὶ τοῦ ὅς ἐν αὐτοῖς, ἔστι προτακτικόν· καὶ εἰώθεν ὁ ποιητὴς τὰ προτακτικὰ ἀντὶ ὑποτακτικῶν χρῆσθαι, ὡς τὸ, "Ενθα Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιος γένετ' ἀνδρῶν: — καὶ, Αἰδοῖος νεμεσητός, ὃ με προέηκε πυθέσθαι: — ἀντὶ τοῦ, ὅστις, χωρὶς εἰ μὴ τὸ μέτρον κωλύσει, — ὅς μάλα πολλὰ πλάγχθη: — καὶ λέγεται ὅτι, ἄρα ἀναλόγως τούτῳ χρῆται ὁ ποιητὴς, ἢ
- 20 παραλόγως; ἀναλόγως· ἐπεὶ δὲ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ἄρθρων ὁμοιοκατάλητα θέλει εἶναι τοῖς ἰδίῳις προτακτικοῖς, τοῦ, οὐ· τῷ, ὦ. ἐνθα Ἀρίσταρχος εἰδώς ὅτι ὁ ποιητὴς προτακτικοῖς χρῆται ἀντὶ ὑποτακτικῶν, τὸ, ὃ σφιν προείει, καὶ τὰ λοιπὰ, δι' ἐνὸς σ' γράφεται.
- "Οτις ἐπίορκον ὁμόσσει: — ἀόριστον ὄνομα· συνετέθη ἐκ τοῦ "Ο ἄρθρου προτακτικοῦ, καὶ τοῦ τίς· σημαίνει δὲ τὸ, ὅστις, αἰεὶ γὰρ ὁ ποιητὴς τὰ προτακτικὰ ἄρθρα ἀντὶ ὑποτακτικῶν χρῆται· χωρὶς εἰ μὴ μέτρον κωλύσει.
- 30 "Οστις, ὄνομα ἀναφορικόν· καὶ συνετέθη ἐκ τοῦ "Ος ἄρθρου ὑποτακτικοῦ, καὶ τοῦ τίς ὀνόματος ἀορίστου. τὸ γὰρ τίς τὸ ἐρωτηματικόν αἰεὶ τὸν οἰκεῖον τόνον φυλάττει, καὶ οὐδέποτε ἐγκλίνεται.
- "Οου] — ὅου κρᾶτος ἐστὶ μέγιστον: — ἄρθρον ὑποτακτικόν· τὸ δὲ ο λέγεται πλεονάζειν. λέγει δὲ Ἡρωδιανός, ὅτι ὁ πλεονασμὸς τὸν οἰκεῖον τόνον φυλάττει· οἶον, ὦρακα, ἐώρακα. εἰ ἄρα οὖν καὶ τὸ ο κατὰ πλεονασμὸν ἐγένετο, ὥφειλεν εἶναι οὐ περισπώμενον. οὐκ ἔστι δὲ
- 40 πλεονασμὸς, ἀλλὰ διαίρεσις· τὰ γὰρ ἄρθρα εἰώθε διαίρεσθαι, οὐχὶ πλεονάζειν· οἶον, ἦς, ἔης· οὐ, ὅου. τί διαφέρει διαίρεσις πλεονασμοῦ; διαφέρει, ὅτι ὁ μὲν πλεονασμὸς, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει, οἶον, εἴκοσι, εἰκοσι· ἢ δὲ διαίρεσις, ἀλλάσσει τὸν τόνον. δασύνεται· τὰ πλεονάζοντα φωνήεντα ἐν δασυνομένῃ λέξει μεταληπτικὰ γίνεται τοῦ δασέος πνεύματος. ζητεῖ εἰς τὸ εἶπεν.
- "Ο δεῖνα] ὥσπερ τὸ Νέα πόλις δύο ὀνόματα εἰσὶ καθ' ἐνὸς ὑποκειμένου, οὕτω καὶ τὸ ὁ δεῖνα δύο ἀντωνυμῖαι εἰσὶ καθ' ἐνὸς ὑποκειμένου. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι μία λέξις ἐστὶ, καὶ οὐ δύο· οἵτινες κακῶς λέγουσιν. εἰ γὰρ ἦν μία λέξις, οὐκ ὥφειλε κατὰ πτώσιν ἐναλλάττεσθαι ἢ ἀρχή· οἶον, ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνατος· τῆς γὰρ μιᾶς λέξεως φυλάττεται ἐν τῇ κλίσει ἢ ἀρχῇ· οἶον, Φιλάνθρωπος Φιλανθρώπου Φιλανθρώπων. γράφεται διὰ διφθόγγου οὕτως ἐχούσης τῆς παραδόσεως· καὶ ἴσως πλανηθείσης ἐκ τοῦ τινος λέγειν ὅτι μία λέξις ἐστίν· οἱ γὰρ λέγοντες ὅτι μία λέξις ἐστίν, λέγουσιν ὅτι παρὰ
- 50 τὴν ὁδὸν ἀντωνυμίαν γέγονεν ὁδεῖνα καὶ ὁδεῖνα. αἱ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν μονοπρόσωποι ἀντωνυμῖαι θέλουσιν ἔχειν διφθόγγον, αὐτός, οὗτος, ἐκεῖνος· μόνον τὸ ὁδε οὐκ ἔχει· τούτου χάριν τὸ ὁ δεῖνα ἔχει τὴν εἰ διφθόγγον. πρόσκειται, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν· διὰ τὴν μὴ καὶ σφιν μονοπρόσωπον. μονοπρόσωποι δὲ λέγονται αὗται· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔχουσι πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον κατὰ τὴν ἀκολουθίαν· τὸ γὰρ ἐγώ, σύ, οὐκ εἰσὶ τούτων, ἀλλὰ τοῦ ἴ.
- 615 "Οδός] παρὰ τὸ ἔω τὸ πέμπτῳ ἐδός καὶ ὁδός, ὡς σβέω σβεδός καὶ σποδός. τὸ δὲ οὐδός, πλεονασμὸς ἐστὶ τοῦ υ. καί, — ἐπὶ γήραος οὐδῶ: — ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἐξόδου τοῦ γήραος, ὅτε ἤδη πεπέρασται ὁ βίος καὶ διελήλυθε δι' αὐτοῦ. καὶ, Οὐδὸν ἐς λαύρην, βατῆρα, βαθμόν. σημαίνει δὲ τὴν δημοσίαν ὁδόν· λαύρην δὲ Φιλόξενος τὴν ῥύ-

- μην Φησί. καὶ τινὲς μὲν ὁδὸν ἀπέδωκαν, τινὲς δὲ τὸν νοπρῶνα, ὡς Ἰππῶναξ.
- "Οδός, πρὸ τέλους ἢ ὀξεία· ἐπεὶ κύριόν ἐστι· τὸ δὲ προσηγχορικὸν ὄδιος, ὡς σιότιος.
- "Οδᾶξ λαζόλατο γαῖαν: — ἀντὶ τοῦ, τοῖς ὁδοῦσι δάκοιεν τὴν γῆν. τοῦτο δὲ σημαίνει αὐτοῖς ὀδυνωμένοις. παρὰ τὸ δάκω δάξω δάξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὁδᾶξ.
- 20 "Οδόντες, οἱ ἐπὶ ἐδωδῇ ὄντες, ἔδοντες τινες. παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω γίνεται ὁδούς· καὶ κλίνεται ὁδόντος· ὁξύνεται δὲ, καὶ διὰ τοῦ ντ κλίνεται ὡς μετοχή. αἱ δὲ εἰς οὐς μετοχαὶ διὰ τοῦ ντ κλίνονται· οἶον, διδούς διδόντος. ἄξιον δὲ ἐστὶ ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὰ εἰς οὐς λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀνόματα οὐδέποτε συντίθενται, διὰ τὸ ὁδούς, οἶον τριόδους, κυνόδους. πρόσκειται, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τὰ μονοσύλλαβα, εὔνους, εὔχρους. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς οὐς ὀνόματα οὐδέποτε ὁξύνονται, ἀλλ' ἢ βαρύνονται ἢ περισπῶνται. ἐπεὶ οὖν τὸ
- 30 ὁδούς ὁξύνεται, τούτου χάριν συντίθεται, ἵνα βαρυνθῇ ἐκφύγη τὴν παράλογον τάσιν.
- "Οδύνη, παρὰ τὸ ἔδειν τὴν ψυχὴν· καὶ ὁδυνήματα φάρμακα, τὰ τὰς ὁδύνας παύοντα καὶ φθείροντα, παρὰ τὸ φθίω. παρὰ τὸ ἔδω οὖν ὁδύνη· καὶ ῥῆμα ὁδύνω· (σημαίνει τὸ τήκομαι καὶ καταπονοῦμαι) καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς ρ, γίνεται ὁδύρω. τὸ ἐνεργητικὸν οὐχ εὔρηται· τὸ δὲ παθητικόν, — ὁδυρομένη Φίλα τέκνα.
- "Οδυσεύς, εἴρηται ἀπὸ ἱστορίας. Ἀντίλχειαν γὰρ Φασί 40 τὴν Ὀδυσσέως μητέρα ἐγκύμονα ὀδεύουσαν τὸ Νήριτον τῆς Ἰθάκης ὄρος, ὕσαντος πολὺ τοῦ Διός, ὑπὸ ἀγωνίας τε καὶ φόβου καταπεσοῦσαν, ἀποτεκεῖν τὸν Ὀδυσσεά. οὕτω ταύτης τῆς ὀνομασίας ἔτυχεν, ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν ὕσεν ὁ Ζεὺς.
- "Οδμή] παρὰ τὸ ὄζω ὀδή, καὶ ὀδμή, πλεονασμῷ. ὄζω ὀξέσω· ὅθεν τὸ προσώζεσθαι· ὥσπερ πιέζω, πιεζῶ. ἐκ δὲ τοῦ ὄζω, ὁ μέλλων, ὅσω· ὁ παρακείμενος, ὥνα· ὁ μέσος, ὥδα· καὶ Ἀπτικῶς, ὀδωδα. ἢ ἐκ τοῦ ὀδῶ ὀδῶσω, ὥδωκα· ὁ μέσος, ὥδα.
- "Οζος, ὁ κλάδος, παρὰ τὸ ἴζω τὸ καθίζω· ἢ παρὰ τὸ 50 ἔζω τὸ κάθημαι, ἔζος καὶ ὄζος, τὸ ἐγκαθήμενον καὶ ἐμπεπαρμένον τῷ ξύλῳ, εἰς ὃν κάθηνται οἱ νεοσσοί· οἶον, "Οζω ἐπ' ἀκροτάτοις πετάλοις ὑποπεπτηῶτες.
- "Οζομαι] Οὐδ' ὀζομαι κοτέοντος: — ἀντὶ τοῦ ἐπιστροφὴν ποιῶμαι ὀργιζομένου σου. ἢ ὀζομαι, τὸ ταραττομαι, παρὰ τὸν ὀταβον, ὃ σημαίνει τὸν τάραχον. οὕτω δὲ λέγουσιν Ἰωνες. ἢ ἐκ τοῦ ὄθω τὸ συστρέφω καὶ κί 616 νῶ, ἀντὶ τοῦ οὐ κινῶμαι, οὐκ ἐπιστρέφομαι. ὅθεν καὶ ὀθόνη, ἢ εὐκίνητος διὰ τὸ λεπτότατον. δύναται δὲ λέγεσθαι τὸ λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον· παρὰ τὸ ὄθμα τὸ ὄμμα, ὀθμάνη καὶ ὀθόνη. ἢ ἐκ τοῦ ὄθω τὸ ἐπιστρέφομαι, οἶονεὶ τὸ μαλακὸν καὶ εὐένδοτον, καὶ εὐεπιστρόφον.
- "Οθνεῖον, τὸ ξένον. ὥσπερ παρὰ τὸ ἄριστος γίνεται ἄριστεῖον, καὶ κότταβος κοτταβεῖον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νόθος νοθεῖον. ἢ ἐκ τοῦ νοθεύω· καὶ ὑπερβιβασμῷ, ὀθνεῖον, οἶονεὶ τὸ νόθον· καὶ ὀθνεῖα.
- 10 "Οθεν καὶ ὄθι] ἀπὸ τοῦ πόθεν, ἀποβολῇ τοῦ π, ὅθεν· καὶ δασύνεται· καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ ὑψόθεν ὑψόθι, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὅθεν γίνεται ὄθι. σημαίνει δὲ τὸ ἐνθα, ὅπου. διαφέρει δὲ ὅτι τὸ μὲν ὄθι, ἐπίρρημα ἐστὶ τοπικόν, καὶ δηλοῖ τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν· τὸ δὲ ὅθεν, τὴν ἐκ τόπου. ἢ ἐκ τοῦ ο ἄρθρου, κατ' ἐπέκτασιν τῆς θι, γίνεται ὄθι.
- "Οθρυς, ὄρος Θεσσαλίας, οἶονεὶ ἄθρυς τίς ὦν· ὅθεν ἐστὶν ἄθροῖται, διὰ τὸ ὕψος.

- 20 Οι, σημαίνει ἕξ· ἄρθρον προτακτικὸν ἀρσενικὸν πληθυν-
τικόν, ὡς τὸ, Οἱ δὲ θεοὶ παρ' Ζηνὶ καθήμενοι: — καὶ
ὑποτακτικόν, ὡς τὸ, Ἀγχοῦ Κυκλώπων, οἱ πόδεςσι
σινέσκοντο: — καὶ ἀντὶ τοῦ οὗτοι, ὡς τὸ, Οἱ μὲν παρ'
νηυσὶ κορωνίσιν ἐμάχοντο: — καὶ ἄρθρον ἀντωνυμικόν
συζυγοῦν τῇ ἐμοί, σοί, οἱ· ἥτις ἐγκλιθεῖσα, σημαίνει
ἀντωνυμίαν ἀντὶ τοῦ αὐτῶ· ὡς τὸ, "Ἦδε δὲ οἱ κατὰ
θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή. ὀρθοτονοῦμένη δὲ, σημαί-
νει ἑαυτῶ, ὡς τὸ, "Ἡ ὀλίγον οἱ παῖδα εὐκότα γέιναιτο
Τυδεΐς: — ὡς περ δὲ λέγεται σφεῖς αὐτοί, καὶ ἐξῆς
30 σφῶν αὐτῶν, σφᾶς αὐτοὺς, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνικού,
οἱ αὐτῶ.

- Οἱ νεώ, σὺν τῷ ι. πρῶτον ἀπὸ τοῦ οἱ Μενέλαοι καὶ οἱ
ναοί, γέγονε κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω, καὶ μένει τὸ ι
προσγεγραμμένον· δεύτερον δὲ, ὅτι πᾶσα εὐθεῖα ἀρσε-
νικῶν τε καὶ θηλυκῶν πληθυντικῶν, εἰς Φωνῆν λή-
γουσα ἀνεπέκτατος, εἰς ι θέλει λήγειν· οἶον, οἱ κα-
λοί, αἱ μουσαι. αἱ γὰρ θεματικαὶ εὐθεῖαι πληθυντικαί,
ἡγουν αἱ μὴ ἀπὸ ἐνικού κεκλιμέναι, οἶον, οἱ πέντε,
καὶ οἱ ἑπτὰ, οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, μὴ λήγουναι εἰς ι·
ἐπεὶ δὲ οὐκ εἰσὶν ἀπὸ ἐνικού κεκλιμέναι. εἰ ἄρα οὖν οἱ
40 Μενέλαω καὶ οἱ νεώ εἰς Φωνῆν λήγουσιν, εἰς τὸ ι δη-
λονότι θέλουσι καταλήγειν.

Οἶαξ, ὁ κανὼν δι' οὗ τὸ πηδάλιον φέρεται. γίνεται παρὰ
τὸ ο ω τὸ νομίζω καὶ φέρω· ὁ μέλλων, οἶσω· ἐξ αὐτοῦ
οἶαξ· καὶ κλίνεται οἶακος. ἐξ οὗ γίνεται οἶημιον· καὶ
κατ' ἑλλειψιν τοῦ η, οἶημιον. σημαίνει δὲ τὸ πηδάλιον
τῆς νηὸς, ἀφ' οὗ φέρεται ἡ ναῦς. ἢ ἀπὸ τοῦ οἶω οἶσω,
γίνεται οἶον· καὶ πλεονασμῶ τοῦ η. οὕτω Φιλόξενος
περὶ Ἰάδος διαλέκτου. Ἰλιάδος τ', Οἶτε κυβερνῆται,
καὶ ἔχον οἶηια νηῶν.

- 50 * Οἰακοστροφός, ὁ οἰακονόμος, ὁ ἰθύνων τὴν νῆα· ἀπὸ
τοῦ οἶαξ (ὅς ἐστι κανὼν δι' οὗ τὸ πηδάλιον φέρεται)
καὶ ἀπὸ τοῦ στρέφειν.

Οἶαξις, χωρίον Κρητικὸν ὑψηλόν. τινὲς δὲ, ὅτι πλεονασμός
ἐστὶ τοῦ ι· "Οαξις γὰρ ἦν· Δραξάμενος γαίης Οἶα-
ξίθος.

Οἰδίπους] ὁ μὲν Θεόγνωτος, ἀπὸ τοῦ οἰδήσω Οἰδησίπους,
κατὰ συγκοπὴν τῆς ησ συλλαβῆς· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς
λέγει, μὴ εἶναι οὕτως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ οἰδῶ οἰδίπους·
617 ἄμεινον γὰρ τὸ ἀπαθὲς τοῦ πεπονθότος. ζῆτει εἰς τὸ
εἰλίπους.

Οἶδα, ζῆτει εἰς τὸ οἶδα.

Οἰδαίνει, εἰς ὕψος αἵρεσθαι ποιεῖ, πληροῦται ὑπὸ τῆς
ὀργῆς, ἀπὸ μεταφοράς τῶν οἰδημάτων, ἡγουν τῆς
Φλεγμονῆς· παρὰ τὸ οἰδῶ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ οἶω γίνεται.
Ἰλιάδος ι', Ἀλλ' ὅτε δὴ Μενέλαον ἔδω χάλος, ὅρτε καὶ
ἄλλων Οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ Φροῦόντων.

- 10 Οἶδμα, τὸ κῦμα. ἐκ τοῦ οἰδῶ τὸ ἐξογκοῦμαι, οἰδήσω οἰδη-
μα· καὶ συγκοπῇ, οἶδμα. — οἶδματι θύων, Ἰλιάδος ψ'.
Οἶδματα, ἐπάρματα, Φυσήματα· καὶ οἶδημα, ὄγκωμα,
Φλεγμονή.

Οἰέτεας, ὡς διομήδεας. ἐστὶ δὲ ἐπὶ τούτου τοῦ σχήματος
παράλογος ὁ τόνος. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος ληγόντων
οὐδετέρων δισυλλάβων σύνθετα εἰς ης λήγοντα ἐπιθε-
τικά, μὴ ἔχοντα τὸ ο πρὸ τέλους, πάντα ὀξύνεται,
εὐγενής, ἀκλεής. ἐχρῆν οὖν καὶ παρὰ τὸ ἔτος τὸ αὐτὸ
20 ἀναδέχεσθαι· νυνὶ δὲ κατὰ βαρεῖαν τάσιν ἀναγινώσκε-
ται, ὡς εὐσεβέα.

Οἶκαδε, ἐπὶ ῥῆμα τοπικὸν τῆς εἰς τόπον. καὶ διατί ἐστὶ
προτέρα ἢ ἐν τόπῳ; ἐπεὶ δὲ εἰ μὴ ἐν τόπῳ ἦς, εἰς τό-
πον οὐ δύνασαι ἀπελθεῖν.

* Οἶκαδες, ἀντὶ τοῦ οἶκαδε, Δωρικῶς.

Οἶκος, παρὰ τὸ εἶκω τὸ ὑποχωρῶ· ὅφ' οὗ χωρούμεθα·
ὅθεν καὶ οἶκος· οἱ γὰρ οἰκτερόντες εἰκόντι καὶ ὑπο-
τάσσονται.

Οἶκος, παρὰ τὸ εἰκός· καὶ κατὰ ἀφάρεσιν τοῦ ε, οἶκός.
Οἰκῆας, οἰκείους, οἰκέτας, δούλους· οἶμαι ἀπὸ τοῦ οἰκέυς,
ὡς Ἀχιλλεύς.

Οἶκτος, σημαίνει τὸν θρήνον. ἐστὶν ὅχῳ τὸ πορεύομαι·
ἢ μετοχῇ, οἰχόμενος· κατοικώμενος, ὁ κατὰ πορεύο-
μενος, ἡγουν ὁ νεκρός. τούτου ὁ παρακείμενος, ὥχα·
ὁ παθητικός, ὥγμαι, ὥνται· καὶ ἐξ αὐτοῦ οἶκτός, ὁ
ἀποθανών· οἶκτος δὲ βαρύνεται, ὁ ἐπὶ θανάτῳ θρήνος.

Οἰκτρός, ἐλεεινός.

Οἰδαίνειν, θυμοῦσθαι, ἐπαίρεσθαι, Φυσᾶσθαι. παρὰ τὸ
Φῶ, ὁ σημαίνει τὸ προῖω, γίνεται Φοιτῶ· ἐκ τούτου Φοι-
ταίνω· ἀποβολῇ τοῦ Φ, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς δ, οἰδαί- 40
νω· καὶ ὁ παρατατικός, οἰδανον· τρέπεται γὰρ τὸ ο
ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ εἰς ω· οἶον, οἰκῶ, ὥκουν· πλην
ἔνδεκα· οἶω οἶουν, τὸ μονῶ· οἶμῶ, οἶμουν· οἶστρω,
οἶστρουν· οἶωνίζομαι, οἶωνίζομην· οἶωνοσκοπῶ, οἶωνο-
σκοποῦν· οἶωνοπόλῳ, οἶωνοπόλουν· οἶακονομῶ, οἶακονό-
μουν· οἶακοστροφῶ, οἶακοστροφουν· οἶκουρῶ, οἶκούρου·
οἰδαίνω, οἰδανον· οἰμάζω, οἰμαζον. ταῦτα δὲ διαφορεῖ-
ται. οὐ τρέπονται δὲ διὰ εὐφωνίαν, Ἰωνικῶ ἔδει, ὡς
τινὲς Φασίν.

Οἶδα] ὡς περ ἀπὸ τοῦ εἶκω γίνεται εἶοικα, οὕτω καὶ ἀπὸ 50
τοῦ εἶδα μέσου παρακειμένου γίνεται διαλύσει εἶδα καὶ
εἶοικα, καὶ οἶδα· τὸ μέντοι συνοῖδα Αἰολικόν ἐστὶ, κα-
θὸ τὸν τόνον ἀνεβίβασε· ἔδει γὰρ ὡς εἶπα συνεῖκα,
οὕτως οἶδα συνοῖδα.

Οἶμος, ἢ ὁδός· παρὰ τὸ οἶμῶ τὸ σημαίνει τὸ ὁρμῶ· ὁ
μέλλων, οἶμήσω· ἐν ἡ ὁρμῶσι τινὲς καὶ ὀδεύουσι. καὶ ἡ
βᾶδδος οἶμος λέγεται· παρὰ τὸ ὁρμᾶν εἰς εὐθὺ ἐν
τῷ φύεσθαι· οἶον, Τοῦ δῆτα δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος 618
κυνάνοιο, Ἰλιάδος λ'. ὁ δὲ Φιλόξενος παρὰ τὸν οἶσω
μέλλοντα οἶμος, ἢ ὁδός, δι' ἧς παντοίας φέρονται Φο-
ράς οἱ κατ' αὐτὴν ὀδεύοντες τῆδε κἀκεῖσε.

Οἶμη, ἢ ὠδή· παρὰ τὸ ἐν ταῖς οἶμοις, τουτέστι ταῖς
ὁδοῖς, ψάλλεσθαι· Ὡρος· ἀφ' οὗ καὶ προοίμιον ἐπὶ
τε ποιημάτων, καὶ μεταφορικῶς ἐπὶ τῶν πεζῶν.

Οἶμα] Οἶμα λέοντος ἔχει, Ἰλιάδος π'. ἀπὸ τοῦ οἶμῶ
οἶμήσω· Οἶμησε δὲ αἰεὶς ὥστ' αἰετός· — οἶμημα· καὶ
κατὰ συγκοπὴν, οἶμα, τὸ ὀρμημα.

Οἶμῶζειν, τὸ θρηνεῖν· παρὰ τὸ οἶμοι θρηνητικὸν ἐπὶ ῥῆ-
μα. ἢ ἐστὶν ὥ, σχετλιαστικὸν ἐπὶ ῥῆμα· ὅθεν τὸ
ὥμοι· ὑπερ οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ἰῶτα. ἐκ γοῦν
τοῦ ὥμοι ἐπὶ ῥῆματος γίνεται κατ' ὑπερβιβασμὸν
οἶμῶζω· ὁ παρατατικός, οἶμωζον καὶ ὥμωζον, διαφο-
ρεῖται.

Οἶμωγή, στεναγμός, ὀλοφυρμός. ἀπὸ τοῦ οἶμῶζω. τὸ δὲ
οἶμοι, ἐπηύξηται (Φησὶν Ἡρωδιανὸς) ἀπὸ τοῦ οἱ ψι-
λουμένου· τὰ δ' ἄλλα, δασύνονται. ὁμοίως καὶ Θεό-
γνωτος. Ὡρος.

Οἶνος, οἶνους τίς ὦν· παρὰ τὸ οἶσσεως καὶ πλάνης αἴτιος
τοῖς ἀνθρώποις γινόμενος· ὡς Ἀριστοφάνης, Τολμᾶς σὺ
εἰς ἐπίνοϊαν οἶνον λοιδορεῖν; Ὁρᾶς; ὅταν πίνωσιν ἄν-
θρωποι, τότε Πλουτοῦσι, διαπράττουσι, κρίνουσι δίκας·
— ἢ παρὰ τὸ ὄνῳ τὸ ὠφελῶ, παρὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ
ὄνησιν, Ἰλιάδος ζ', — ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὸς ὀνήσεται, αἶνε
πίηςθα: — ἢ παρὰ τὸ οἶς, ὁ σημαίνει τὸ πρόβατον· οἱ
γὰρ παλαιοὶ ἐγαλακτοτρόφουν πρὸ τοῦ εὐρεθῆναι τὸν
Δημητριακὸν καρπὸν.

Οἶνίζεσθαι, σημαίνει τὸ οἶνον ἀγοράζειν.

Οἶνοποτάζων, οἶνον πίνων.

Οἶνοπε] — βόε οἶνοπε, τούτεστι μέλανες· ὡς αἰθοπα οἶνον, τὸν μέλανα ἐν αὐτῷ. οὕτως Ὠρος.

Οἶνόφλυξ] Φλύειν ἐστὶ τὸ ὄρυγν ἔχειν πρὸς τι· ὅθεν οἶνόφλυξ· ὁ εἰς τὸν οἶνον ὄρυγν.

Οἶο κασιγνήτοιο, τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ. ἢ εὐθεῖα, ὅς, οὐ· καὶ Ἰωνικῶς, οἶο. ὁ κανὼν· οἱ Ἴωνες καὶ οἱ Θετταλοὶ τὰς εἰς ὅς εὐθεῖας διὰ τοῦ οἶο προφέρουσιν.

Οἶονει, εἰς τὸ ἐνθαδί.

40 * Οἶονόμος· ὁ ποιμὴν ὁ τὰς οἶας νέμων.

Οἶοπόλῳ] Χώρῳ ἐν οἶοπόλῳ, ἐν ᾧ οἶες πολοῦνται, ἢ οἶος τις πολεῖται μόνος· ἐξ οὗ, ἐν ἐρήμῳ. οἶος, ὁ μόνος· καὶ οἶη, ἡ μόνη· παρὰ τὸ ἴος, ὃ σημαίνει τὸ αὐτό· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο, οἶος· — προκαλέσσεται οἶοθεν οἶος Ἀντίβιον μαχέσασθαι, Ἰλιάδος ἢ, ἐκ μόνου μόνος· νῦν δὲ μόνος πρὸς μόνον.

Οἶός] εὐστρόφῳ οἶος αὐτῷ, καλῶς ἐστρεμμένῳ ἐρίῳ, τούτεστι ἐρίῳ σφενδόνη· προβάτου ἀνδρεί, ὃ ἐστὶν ἐρίῳ.

50 Οἶσθα, ἀντὶ τοῦ γινώσκεις. ἐστὶν εἰδῶ περισπώμενον, καὶ ἄλλο εἰδῶ βαρύτονον· ὁ μέσος παρακειμένος, οἶδα· τοῦ δὲ περισπώμενου ὁ μέλλων, εἰδήσω· παράγωγον, εἰδήμι· τὸ δεύτερον, εἰδής· καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς θα συλλαβῆς, εἰδήςθα· καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς δη, καὶ τροπῇ Αἰολικῇ τοῦ ε εἰς τὸ ο, οἶσθα. ἢ τὸ οἶδα Αἰολικῶς, οἰδημι λέγεται· τὸ δεύτερον, οἰδής· καὶ κατ' ἐπέκτασιν, οἰδήσθα· καὶ συγκοπῇ, οἶσθα.

619 Οἶσσετε, ῥῆμα προστακτικὸν ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ. ἐστὶ γὰρ οἶσω μέλλων· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστώτα· τοῦτο μεταγόμενον, μέλλοντα οὐκ ἔχει· τὰ γὰρ ποιητικὰ ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστώτα μεταγόμενα, ἀχρεὶ τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται. τούτου τὸ προστακτικόν, οἶσε οἰσέτω· καὶ οἶσσετε, ἀντὶ τοῦ ἄγετε. Ἰστέον ὅτι τοῦ Φέρω μέλλων οὐκ ἐστὶ· τοῦ δὲ οἶσω, ἐνεστώως οὐκ ἐστὶ· πλὴν ἔθος τῷ ποιητῇ μετάγειν ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστώτα. οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἄξετε, ἀντὶ τοῦ Φέρετε.

10 Οἰσπώτῃ, ὀπλή προβάτου. ἐκ τοῦ οἶς καὶ τοῦ πατῶ, οἰσπάτῃ· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω.

Οἰσπηρὰ ἔρια, τὰ ῥυπαρά. καὶ οἰσυπον λέγουσιν· ἀλλ' Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιστράτῃ, οἰσπώτην εἴρηκεν. οὐκ εὖ δὲ τὸ μαρτυρούμενον παρατίθεται· ἐστὶ γὰρ οἰσπότη τὸ τοῦ προβάτου διαχώρημα. ἐστὶν οὖν (ὡς οἶμαι) οἰσυπος, οἰσρυπος οἶος ῥυπος· καὶ ἐκ τούτου οἰσυπος, οἰσυπηρός.

20 Οἰσύνῃ] Γέβρα οἰσύνῃ· — οἰσύνῃ, γένος τι ἰτέας, ἀφ' ἧς ἐπλεον τα κανῶ. ἐκ τούτου δὲ καὶ τὰ γέβρα· σκεπαστήρια ταῦτα πολεμικά· οὐ κυκλοτερῆ δὲ, ὡς αἱ ἀσπίδες, ἀλλὰ τετράγωνα· καὶ οὐδὲ ταῖς παρατάξεσιν ὑφ' ἐκαστοῦ στρατιώτου Φερόμενα ὡς αἱ ἀσπίδες, ἀλλὰ τοῖς σταθμοῖς καταπηγνύμενα· ἢ εἴπερ ἄρα ἐξόπισθεν τῆς παρατάξεως, ὡς σιέπη ἐσόμενα τῷ στρῆτοπέδῳ, ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῆς παρατάξεως Φερομένων βελῶν.

Οἶτος, θρήνος, μόρος, θάνατος. παρὰ τὸ οἰ καὶ μοι στεναγμοῦ ἐπίβλημα· παρὸ καὶ τὸν μόχθον δηλοῖ. Ὠρος.

Οἶστρεῖ, ἐρεθίζει, ἐκμαίνει.

30 * Οἶστρος, τὸ θηρίδιον τὸ ἐγχρίπτει τοῖς βουσί καὶ δάκνον· ἀπὸ τοῦ οἶω, τούτεστι Φέρω· ὄρυγν γὰρ Φέρεται.

Οἶσχος, κλημα βότρυας Φέρον ὀργῶντας καὶ γενναίους· καὶ ὀσχοφορία, τὰ τῆς ἀμπέλου κλήματα περιέχοντα βότρυας, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Οἶχνεῖν, ἀμφίβολον· ἢ παρὰ τὸ ἴχνος ἰχνῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, οἶχνῶ· ἢ παρὰ τὸ οἶχω οἶχνῶ, ὡς ὀρέγω, ὀριγνῶ· σιέδω, σιιδνῶ. ἔχεις δὲ ἀμφοτέρω εἰς τὸ περὶ παθῶν.

Οἶωνός· ὄρνις, ὁ γύψ· παρὰ τὸ οἶω τὸ μονῶ γίνεται·

Φασὶ γὰρ τινὲς, ὅτι καὶ χωρὶς μίξεως πέφυκε πολλάκις 40 τίντειν, ἐξ ἀνέμου καὶ θερμασίας, καὶ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων. ὡς περ δὲ παρὰ τὸ κοινῶ κοινῶσθαι γίνεται κοινῶς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ οἶω τὸ μονῶ ὁ μέλλων, οἶωσω, οἶωνός· ὁ παρακειμένος, οἶωκα, οἶωμαι, οἶωθην, σημαίνει τὸ ἐμονώθην· ἀπὸ τοῦ οἶος γίνεται.

Οἶωνοπόλος, ὄρνεοσκόπος μάντις, ὁ περὶ οἶωνούς, ἤγουν γύπας καὶ κόρακας καὶ ἄλλους ὄρνιθας, περιπολῶν, ἤγουν ἀναστρεφόμενος καὶ μαντευόμενος. ὅθεν καὶ οἶωνιστής, ὁ μάντις.

Οἶζυρός, ἐπίπονος, ἄθλιος, ταλαιπῶρος, χαλεπός, ἀτυ- 50 χής· καὶ οἶζύς, ἡ ταλαιπωρία. παρὰ τὸ ἴζω (δηλοῖ τὸ καθίζω) γίνεται ἰζύς, ὡς ἦδω ἠδύς· καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ δηλοῦντος τὸ κακόν, γίνεται αἰζύς, ἡ κακῶς καὶ δυστυχῶς ἰζάνουσα τοῖς ἀνθρώποις· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο. ἐκ δὲ τοῦ οἶζύς, ῥῆμα οἶζύω· (σημαίνει τὸ μοχθῶ καὶ ταλαιπωρῶ) ἐξ οὗ γίνεται οἶζυρός. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λέγει, ὅτι ἐστὶν οἶ ἐπίβλημα σχετλιαστικόν ἢ θρηνητικόν. ἐκ τούτου γίνεται οἶζω, ὡς λίαν λιάζω, καὶ 620 αἱ αἱ αἰάζω. ἐκ δὲ τοῦ οἶζω, γίνεται οἶζύω· καὶ κατὰ διάλυσιν, οἶζύω, καὶ οἶζυρός. τὸ ζυ, μακρόν· ἐπειδὴ τὰ εἰς ρος ὀξύτονα, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ὅτε ἔχει τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους μακρὰν φύσει ἢ θέσει, πάντοτε ἔχουσι καὶ τὴν πρὸ τέλους μακρὰν· οἶον, ἰσχυρός, οὐνηρός.

Οἶστοί, τὰ βέλη. παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω, γίνεται οἶστός, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο· ἢ παρὰ τὸ οἶσω τὸ Φέρω, οἶστός, καὶ οἶστός· ἐξ οὗ οἶστεύω· σημαίνει τὸ τοξεύω. οἶστοί, τὰ βέλη, ἦτοι τὰ τόξα. εἴρηται δὲ τόξον, ὅταν τείνηται 10 ἐν τῇ νευρᾷ· παρὰ τὸ τάζω τὸ τανύω· οἶστός δὲ, ὅταν Φέρηται καὶ βαστάζηται, ἐκ τοῦ οἶω τὸ κομίζω. βέλος γὰρ, τὸ συστάδην καὶ οὐ μακρόθεν, ἀλλ' ἐγγύθεν βαλλόμενον, καὶ οἶον κρατουμένου καὶ τοῦ βέλους ἐν τῇ χειρὶ. ἴος δὲ, παρὰ τὸ ἴημι, ὅταν μακρὰν πού πέμπηται ἀπὸ τῆς νευρᾷς. βιός δὲ, ἀπ' αὐτῆς τῆς βίας, ἦτοι συντονίας τῆς τάσεως εἴρηται· ἢ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι δι' αὐτοῦ τὰ πρὸς τὸν βίον εἶχον, θηρῶντες ἢ κυνηγετοῦντες.

Οἶσθεις, ὑπονοήσας· ἐκ τοῦ οἶω.

Οἶω, σημαίνει δύο· τὸ ὑπολαμβάνω, — ἅτιν' οὐ πείσε- 20 σθαι οἶω· — καὶ τὸ προσδέχομαι, Κεῖνον οἶομένη τὸν νάμμορον.

Οἶων] ἴστ' οἶων μέγα πῶϋ, Ἰλιάδος γ'. Ἀρίσταρχος καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσιακωνίτης, διςυλλάβως ὡς αἰγῶν· λέγει γὰρ, ὅτι ἡ εὐθεῖα μόνη ἐστίν, οἶς· διαμαρτάνει δὲ. οὐδέποτε γὰρ ὁ ποιητὴς μονοσύλλαβον εἶπε τὴν εὐθεῖαν, ἀλλὰ διςυλλάβον, Τοῖσι δ' οἶς λάσιος· — καὶ τὰς πλαγίας κατὰ διάστασιν λύνει, εἰ μὴ κωλύει μέτρον, Νῶτον ἔθνη· οἶος· — καὶ, Ἡδ' ἀπάνευθεν οἶν· — καὶ, Μῆλ' οἶες τε καὶ αἶγες· — εἰ δὲ κωλύει μέτρον, 30 οὐ κατὰ διάστασιν λέγει, — οἶος αὐτῷ· — καὶ ἄλλως· ὅτι τὸ οἶς διςυλλάβον ἀναλογώτερον ἐστὶ τοῦ μονοσυλλάβου. πολλὰ γὰρ ἐστὶν εἰς ἰς λήγοντα ἐπ' εὐθείας εὔρεῖν, οὐδὲν δὲ εἰς οἶς, εἰ μὴ μόνον τὸ οἶς παρ' Ἀττικοῖς, καὶ τὸ Φθοῖς.

Οἶκα δὲ τύνῃ εἶην, παρὰ Ἀλκιμαῖνι. τὸ ὅτε, ὅκα λέγει ἡ διάλεκτος· εἶτα διπλασιάσασα, ὅκκα. περὶ παθῶν.

Οἶκαδιᾶν, οἶκάζειν. παρὰ τὸ ἐγκλᾶν καὶ κάμπτειν τὰ γόνατα ἐν τῷ καθέζεσθαι. ἐκ δὲ τοῦ κλῶ κλάσω, γί- 40 νεται ῥηματικὸν ὄνομα κλάς· καὶ Δαρικῶς, κλάξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, οἶκλάξ, ὡς ὀδάξ· καὶ οἶκάζει, χωλεύει, ἐπὶ γόνυ κάμπτεται.

Οἶκνείω, οὐκ ἐστὶ πλεονασμός· λέγει γὰρ, ὅτι ἐστὶν οἶκνῶ· καὶ κατὰ Ἴωνας, οἶκνέω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, οἶκνείω.

οὐκ ἔστι δὲ οὕτως, ἀλλὰ κατὰ παραγωγήν· ὥσπερ παρὰ τὸ θάλλω γίνεται θαλπέω, ρίγῳ ριγέω, οὕτως οὐνὼ οὐνεύω. περὶ παθῶν. καὶ Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Φιλιππικῶν τὸ οὐνεῖν ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι εἶπε καὶ δέδοικα· οὐνηροὶ γὰρ, φοβούμενοι καὶ δεδιότες. τάττεται δὲ ἐπὶ ἀργίας καὶ ραθυμίας καὶ ἀμελείας. ὄκνος, ἡ ἀκινησία τὸ πάθος, οἶονεὶ ἄκινός τις ὢν· συγκοπῇ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὄκνος.

* Οὐνῶ, τὸ ραθυμῶ, οἶονεὶ οὐ κινῶ.

Οὐκρίβαντες, ἐφ' ὧν ἄκρων ἐστᾶσιν οἱ ὑποκρίται, οἶονεὶ ἀκρίβαντες τινὲς ὄντες· παρὰ τὸ ἄκρον. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι, ὡς ἀργὸν ἀργικέραυνον.

621 Οὐκρίδα, ταυτὸν ἔστι τὸ οὐκρίεις διὰ τὴν τραχύτητα. φαίνεται δὲ ὁ σχηματισμὸς παρὰ τὰς ἄκρας καὶ τὰς ἐξοχάς. πόθεν δὲ ἔχει τὴν ἀφορμὴν; πλεονασμῷ τοῦ ο λέγεται. παρὰ τὸ ἀκρίζω ῥῆμα, ἀκρίς καὶ οὐκρίς.

Οὐκρίεις, ὁ τραχὺς λίθος· οὐκρίας δὲ τὰς πέτρας Φησὶν Ὀμηρος, — δι' οὐκρίας ἠνεμοέσσας· — παρὰ τὸ ἄκρος καὶ τὴν ἐξοχήν, πλεονασμῷ τοῦ ι. ἡ κατὰ παραγωγήν γίνεται ἄκριος, ὡς Βοιωτίας· ἐκ δὲ τοῦ ἄκριος, γίνεται ἀκρίοεις, ὡς βροτός βροτόεις· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, οὐκρίοεις· καὶ τὸ θηλυκὸν, οὐκρύοεσσα· καὶ ῥῆμα οὐκρύω. ἀπὸ δὲ τοῦ οὐκρίοεις, γίνεται οὐκρύοεις, ὁ ἀκρότατος καὶ ἄκρατος φόβος. ἡ παρὰ τὸ κρύος κρύοεις, καὶ οὐκρύοεις, πλεονασμῷ τοῦ ο, ὁ κρύους καὶ φόβου ποιητικὸς.

Οὐτάκνημα, οὐτάραβδα, οὐτανέρμιδα· κνῆμαι γὰρ εἰσιν αἱ ἐντὸς τῶν τροχῶν ῥάβδοι ἐμπεπηγμέναι πρὸς τῇ χοίτικι.

Ὀλέκρανα, τῶν ἀγκώνων τὸ ὀστοῦν.

20 Ὀλεχον, καὶ ὀλβαχον, εἰς τὸ Δερβιστήρ.

Ὀλβιος, μακάριος, εὐδαίμων, πλούσιος, καὶ ἐν μηδενὶ ἐνδεής ὢν, οἶονεὶ οὐλβίος τις ὢν· οὐλον γὰρ ἐνταῦθα τὸ ὑγιές. ἡ παρὰ τὸ ὀλβος, ὁ ἔστιν ὀλόκληρος καὶ τέλειος· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ὄλος· πλεονασμῷ τοῦ β, ὀλβος. ὀλβιοὶ δὲ λέγονται οἱ ὄλον τὸν βίον τῆς ζωῆς ἡ χρόνον ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγοντες.

Ὀλέκοντο] — ὀλέκοντο δὲ λαοί· — ἀπώλλοντο. παρατατικὸς Ἰωνικός· ἀρχεται ἀπὸ τοῦ ο· καὶ ἔστιν ἄκλιτον, ὡς ἀπὸ μέλλοντος· παρὰ τὸ ὀλῶ ὀλέσω ὀλέσω· καὶ κατ' ἐνδειαν τοῦ σ, ὀλέω. καὶ τὸ ὀλέεσθαι, τὸ ἐπιστρόφως καὶ ἐρῶμένως ἐπ' αὐτοὺς στρέφεσθαι.

30 Ὀλῆαι] Τυραννίων προπερισπᾶ, καὶ τὸ ἰῶτα προσγράφει, οἶονεὶ παρὰ τὴν αἰ. οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐπαύρηαι. ἔστι δὲ μέσος ἀόριστος δεύτερος, καὶ οὐ περισπᾶται, οὐδὲ προσγράφεται τὸ ι. τὸ μέντοι, Αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι· — ἐκ τοῦ ὄρεαι γίνεται ἐνεστώς, ὡς ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας κατ' ἑκτασιν, ὡς δίζεαι, δίζηαι. λέγουσι γὰρ οἱ Ἴωνες ὄρέω, ὡς ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας. Ὡρος ὁ Μιλήσιος.

40 Ὀλίγον, παρὰ τὸ ὄλον κατὰ ἀντίφρασιν, τὸ μὴ ὄν σῶν· καὶ ὀλίγος, ὁ μικρός, παρὰ τὸ ὄλος, ὁ σημαίνει τὸν ὀλόκληρον.

Ὀλιγορία, ἡ ἀμέλεια· παρὰ τὴν ὥραν τὴν φροντίδα καὶ τὸ ὀλίγον· τὸ δὲ ὀλίγον, καὶ ἐπὶ τοῦ οὐδαμῶς εἴρηται, ὡς τὸ, Ἡ ὀλίγον οἱ παῖδα εὐκότα γείνατο Τυδεύς· — ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Ὡρος.

Ὀλιγαρτία, ἡ ἐνδεια τοῦ σίτου.

Ὀλιγαίμους, παρὰ τὸ αἷμα ἔστιν. Ὡρος ὁ Μιλήσιος.

Ὀλιγηπελέων, ὀλιγοδρανέων, ὀλίγον ἰσχύων, ἐξησθενήκως· δραίνειν γὰρ τὸ ἰσχύειν.

50 Ὀλῖος, κατὰ διάλεκτον· Ταραντῖνοι γὰρ τὸ ὀλίγος, ὀλῖος λέγουσιν, ἀνευ τοῦ γ. ἐν Δούλοις Μελεάχρου, Ὀλῖοισιν ἡμῶν ἐμπέφυκ' εὐτυχία· — καὶ ὀλίον μισθόν. Πλά-

των μέντοι ὁ κωμικὸς διαπαίζει τὴν λέξιν ὡς βάρβαρον· καὶ τὸ, ὀγίννος, γίννος Φησί. τοῦτο δὲ εἴρηκε τὸ ἐξ ἵππου μὲν μητρός, πατρός δὲ ὄνου. περὶ παθῶν.

Ὀλίζων] — ὀλίζονος ἔμμορε τιμῆς, (Διονύσιος ὁ περιη- 622 γητής) ὀλίγης, μικρᾶς, εὐτελοῦς. παρὰ τὸ ὀλίγον γίνεται.

Ὀλκός, ἡ ἰσχυρὰ Φορά. παρὰ τὸ ἔλκω, ὀλκός, ὡς Φέρβω, Φορβός· ὅθεν καὶ ὀλκάδες αἱ νῆες· καὶ ὀλκοί, οἱ τόποι δι' ὧν ἔλκονται αἱ νῆες· ἡ σχοινία τινὰ εἰς τὸ ἔλκειν ἐπιτήδεια. λέγεται δὲ καὶ ὀλκός, ὁδός, συρμός, ἀγωγός, ἡ πόρος ὕδατος.

Ὀλαιτος καὶ ὀλεμεύς, ὁ σπερμολόγος, παρὰ τὰς ὀλὰς, ὁ τὰς ὀλὰς βάλλων. Ὡρος ὁ Μιλήσιος. 10

Ὀλος, παρὰ τὸ ὀλῶ τὸ πληρῶ.

Ὀλοκαύτωμα, ἐκ τοῦ ὀλῶ τὸ φθείρω καὶ τοῦ καίω.

Ὀλισθος, παρὰ τὸ ὅλως θέειν· ἡ παρὰ τὸ ὄλος καὶ τὸ ἴζω τὸ κἀθημαι, ὁ ὄλος καταπίπτων· καὶ ῥῆμα ὀλισθαίνω τὸ καταπίπτω.

Ὀλεθρος, παρὰ τὸ ὀλέω, ὀλέσω, ὤλεκα, ὤλεσμαι· ἐξ αὐτοῦ ὀλεθρος. ἡ παρὰ τὸ ὅλως θραύειν.

Ὀλιγορηκότες, ἡφροντικότες, ἡμεληκότες.

Ὀλλύω] οἱ μὲν, παρὰ τὸ ὀλῶ ὀλύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, ὀλλύω· οἱ δὲ, παρὰ τὸ ὀλλω ὀλλύω, τὰ δὲ διὰ τοῦ 20 υω ποιοῦντα παράγωγα, εἰ μὲν ὥσιν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται· οἷον ὀλλύω, ὀλλυμι· εἰ δὲ ὥσι δισύλλαβα, κλίνεται καὶ μετὰ τὸν παρατατικόν, κλύμι, κλύσω.

Ὀλοή, καὶ ὀλειή, σημαίνει τὴν ὀλεθρίαν. παρὰ τὸ ὀλῶ, ἡ ὀλλω, γίνεται ὀλοός ὀλοή, ὡς θοός θοή.

Ὀλολυγή, Φωνὴ γυναικῶν, ἣν ποιοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμεναι· ἡ ἀπλῶς ὁ μετὰ ἤχου κλαυθμὸς καὶ θρήνος· παρὰ τὸ ὀλολύζω· τοῦτο παρὰ τὸ ὀλῶ ὀλύω ὀλύ- 30 ζω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ὀλολύζω.

Ὀλοφυνόν, γοερὸν, θρηνητικόν· παρὰ τὸ ὀλοφύρω, ὀλοφύρον καὶ ὀλοφυνόν.

Ὀλοφυρόμενος, κλαίων, θρηνῶν. κυρίως δὲ τὸ μετὰ τιμοῦ τῶν τριχῶν κλαίνειν· παρὰ τὸ ὅλως φύρειν ἐαυτόν.

Ὀλοφώϊα, ὀλέθρια καὶ χαλεπά· παρὰ τὸ τοὺς φῶτας ὀλλύειν, ὁ ἔστιν ὀλοφρεύειν. παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Θηριακοῖς.

Ὀλοοῖτροχος, Ἰλιάδος ν', Πτολεμαῖος καὶ Ἀριστόνικος ψιλοῦσι παροξύνοντες, ἀκούοντες τὸν ἐπὶ τὸ τρέχειν 40 ὀλεόν· ἐπένθεσις δὲ τοῦ ι περιττή. οἱ δὲ, δασύνουσιν, ἴν' ἡ ὄλος τροχοειδής, καὶ κατὰ πᾶν μέρος ἀστήρικτος. Δημόκριτος δὲ, τὸ κυλινδρικὸν σχῆμα ὀλοοῖτροχον καλεῖ· ἐκ δὲ τοῦ ὀλοός γίνεται ἡ κλητικὴ ὀλοέ· καὶ κατὰ συγκοπὴν ὀλέ. εἰ δὲ ὀλός ἡ εὐθεῖα, γένοίτ' αὖ ἡ κλητικὴ ὀλέ· καὶ οὐκ ἔστι συγκοπὴ· οἷον, — ἔχει μ' ἄχος, ὃ ὀλέ δαῖμον· — τοῦτο περὶ παθῶν Ἡρωδιανός.

Ὀλωότερος, ἐκ τοῦ ὀλοός. ἔστι δὲ συγκριτικὸν ἀντὶ ἀπλῶ· τὸ γὰρ δικαιοτάτος καὶ ὀλωότερος, παρὰ τῷ ποιητῇ 50 ἀντὶ ἀπλοῦ παραλαμβάνεται· τύπου γὰρ ἔστι συγκριτικοῦ, σημαينوμένῳ δὲ ἀντὶ ἀπλοῦ παραλαμβάνεται.

Ὀλμος, ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῶν ἡμετέρων σωμάτων, διὰ τὴν εὐρυχωρίαν τῶν ἀποκεκλιμένων τῶν χειρῶν, ὄλμῳ εοικώς· οἷον, Ὀλμον δ' ὡς ἔσσευε κυλινδεσθαι δι' ὀμίλου· — παρὰ τὸ λύω, λόμος· ἐμβολή τοῦ υ, λόμος· καὶ κατ' ὑπερθεσιν, ὄλμος. ἡ παρὰ τὸ ἄλλω τὸ πηδῶ. 623

Ὀλπια, τὰ ὄρη, τὰ διεύροντα Ἰταλίαν καὶ Κελτικήν.

Ὀλπις. Καλλίμαχος, Καί ῥα παρὰ σκαιοῖο βραχίλιος ἐμπλεον ὀλπιν· — σημαίνει δὲ ἡ λέξις τὴν λήκυστον· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ οἶονεὶ ἐλαϊόπιν τινὰ εἶναι, διὰ τὸ δι' αὐτῆς ὀπιπεύεσθαι τοῦλαιον.

10 Ὀλυμπος, δύο σημαίνει· τὸν οὐρανὸν, καὶ τὸ ὑψηλότατον ὄρος τοῦ Ὀλύμπου· εἴρηται παρὰ τὸ ὀλολαμπής εἶναι τοῖς ἀστροῖς· ἢ παρὰ τὸ ὀλλύειν τοὺς ὅπας διὰ τοῦ κρύους. καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐτυμολογία, μόνον τῷ τοῦ οὐρανοῦ ἀρμόζει σημαίνοντι· ἢ δὲ ἑτέρα, καὶ τῷ ὄρει, ὡς ἀγγινεφεῖ καὶ οὐρανομηκεῖ ὄντι.

Ὀλυμπία, ὁ ἐν Ἡλίδι τόπος· Φασὶ γὰρ τὸν Δία ἡσθέντα τῷ τόπῳ, ἑαυτῷ ὡς κλῆρον κατασχεῖν. ὁμωνύμως οὖν τοῦνομα τοῦ οὐρανοῦ τὸν τόπον ὠνόμασε· διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς Ὀλύμπιος προσηγόρευται· οὐ γὰρ δέχομαι τοὺς λέγοντας ὠνομάσθαι τὸν τόπον ἀπὸ Ὀλυμπίας τῆς Ἀρκάδος, ἣν ἔγχευε Πῖτος. Ὡρος.

Ὀμαδος] — ὁμαδος δ' ἦν, Ἰλιάδος β', Θόρυβος, κραυγῇ· οἶονεῖ ἁμαυδός τις ὦν· παρὰ τὸ πολλοὺς ὁμοῦ αὐδᾶν.

20 Ὀμαρτεῖν καὶ ἀμαρτεῖν, ἀμφοτέρω ἐπὶ τοῦ ἐπιτυχεῖν καὶ ἀπολουθεῖν· τὸ δὲ δεύτερον, καὶ ἐπὶ τοῦ συμπτᾶσαι· οἶον, Τῷ δ' ἐξ οἴκου ἔβησαν ἀμαρτήσαντες ἅμ' ἅμῳ· — διὰ δὲ τοῦ ο, Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον· — παρὰ τὸ ἄρῳ βαρύτονον, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ἄρῳ· ὄνομα ῥηματικόν, ἄρτός· ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα, ἄρῳ· καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ἅμα ἐπιβρῆματος τοῦ δηλοῦντος τὸ ὁμοῦ, γίνεται ἀμαρτῶ· καὶ ἐν συγκοπῇ, ἀμαρτῶ καὶ ὁμαρτῶ. καὶ ὁμαρτήσαντες, ὁμοῦ ἀρμόσαντες· καὶ παρομαρτοῦντες, τὸ παρὰ τοῦ οὐρανοῦ, ἢ συντυχόντες· παρὰ τὸ ἄρῳ τὸ ἀρμόζω.

30 Ὀμβρος] παρὰ τὸ ὁμοῦ ρεῖν, ὁμόροος, ὁμορος· καὶ συγκοπῇ ὁμρος· καὶ ἐπεὶ τὸ μ πρὸ τοῦ ρ οὐ δύναται εἶναι, πλεονάζει τὸ β, καὶ γίνεται ὁμβρος, ὁ ὁμοῦ ῥέων καὶ κατερχόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ Φέρω κατὰ συγκοπὴν Φρός καὶ βρός· καὶ προσθήκῃ τοῦ ο, ὄβρος, ὡς περ στοῦν ὄστουν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ὁμβρος. ἢ ἀπὸ τοῦ βάρος βρός καὶ ὁμβρος, ὁ βαρέως Φερόμενος.

Ὀμαιχμία, ἢ συμμαχία. παρὰ τὸ αἰχμή καὶ τὸ ὁμοῦ γίνεται ὁμοαιχμία, καὶ συγκοπῇ· σημαίνει δὲ τὴν εἰρήνην. σημαίνει γὰρ, εἰρηνεύοντων τινῶν, ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς ἔχειν.

Ὀμευνέτης, ὁ σύγκοιτος.

Ὀμηγυρίς, ἀθροισμα, πληθος.

Ὀμηγερέες, ἐπιβρῆμα ἀθροίσεως. παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὸ ἀγείρω τὸ συναθροίζω, ὁμοαγειρέης, ὁμοαγειρέος ὁμηγερέος· καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν.

50 Ὀμηρος] παρὰ τὸ ὄρῳ καὶ τὸ μὴ ἀπαγορευτικόν, μήρορος· καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ ὑπερθέσει, Ὀμηρος. ἢ παρὰ τὸ πηρός, ὁ σημαίνει τὸν τυφλόν, γίνεται ὀπηρος καὶ ὀμηρος· καὶ Ὀμηρίδαι, γένος τι. Ὀμηρος, παρὰ τὸ συνεῖναι τοῖς λαμβάνουσιν, οἶον ὁμοῦ συνών. ἢ ἀπὸ τοῦ ἅμα ἀρῆρῆναι. ὡς οἶνος οἰνήρος, οὕτως ὁμός ὀμηρος. εἰς τὸ ὠμῆρευσεν. Ἡσίοδος, Φωνῇ ὀμηρεύουσαι· — τούτεστιν ὁμοῦ εἰρουσαι.

Ὀμήλιξ ὀμήλικος, ὁ ἴσην ἡλικίαν ἔχων. γίνεται ἐκ τοῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ ἡλιξ.

624 Ὀμιλος, ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου, παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς ἱλας βάλλειν, ὁ ἐστὶ τὰς συστροφάς· ἐπὶ δὲ τῆς ἀναστροφῆς τοῦ ὄχλου, παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι. οὕτως Ὡρος.

Ὀμιλαδόν, κατὰ ἱλας καὶ συστροφάς, ἢ ἀθροίσματα.

Ὀμιχεῖν, σημαίνει τὸ αὐρεῖν· παρὰ τὸ ὁμοῦ ρεῖν καὶ χεῖν τὴν αἰίδα, οἶον αἰίδαχεῖν· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ α εἰς ο, ὀμιχεῖν. ἐστὶ δὲ καὶ βαρύτονον ῥῆμα· οἶον, ὀμίχω· ὁ μέλλων, ὀμίξω, ὡς παρὰ Ἰππώνακτι, οἶον, Ὀμιξεν αἶμα, καὶ χολὴν ἐτίλησεν.

10 Ὀμίχλη, ὁ παχύς καὶ ὑγρότατος ἀήρ. παρὰ τὴν ὁμοῦ εἰλησιν τῶν νεφῶν, ὀμίλη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ. ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ ἔχειν εἰλησιν· ἢ παρὰ τὸ τοῖς ὁμίμασι

παρέχειν ἀχλύν. δασύνεται· τὸ ο πρὸ ἑνὸς μ δασύνεται. τὸ ὀμίχῳ σσημεῖται· καὶ τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ λεγόμενον, Ἡὐτ' ὀμίχλη· — κατὰ διάλεκτον Ἰωνικὴν. οἱ γὰρ Ἴωνες τοῖς φίλοις ἀντὶ δασέων χρῶνται· τὸ ἀφινόμεθα γὰρ ἀπινόμεθα λέγουσι· καὶ τὸ οὐχί, οὐκί. οὕτω καὶ τὸ ἡὐτ' ὀμίχλη, ἡὐτ' ὀμίχλη.

Ὀμματα, οἶονεῖ ἔματα καὶ οἷματα ὄντα· ἐπεὶ δὲ αὐτῶν ἀφίεται καὶ ὀρμάται τὰ ὀρατικόν. Αἰολικῶς ὄπτα, τὰ περὶ τοὺς ὄπας.

20 Ὀμνύω] ὁμῶ, ὁμονύω· καὶ συγκοπῇ, ὁμνύω· περὶ παθῶν. ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὸ νεύειν. ἢ παρὰ τὸ ὄμμα καὶ τὸ νεύειν· οἱ γὰρ ὁμνύοντες κατανεύουσιν.

Ὀμοῖος, ἐκ τοῦ ὁμοιος, πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς γελοῖος, γελοῖος. ὁμοιος, ὁ αὐτός· προπερισπᾶται ἐπὶ τῶν ἐπῶν.

Ὀμοκλήσασκεν] ἐκ τοῦ ὁμοκλή, ῥῆμα ὁμοκλῶ· ὁ μέλλων, ὁμοκλήσω· ὁ ἀόριστος, ὁμοκλήσα· τὸ τρίτον, ὁμοκλήσε, καὶ ὁμοκλήσασκεν. ἔλθωμεν καὶ διαλεξόμεθα περὶ 30 αὐτῶν. Ἰστέον ὅτι ταῦτα τὰ Ἰωνικὰ γίνεται διὰ τοῦ σκ· ἀπὸ μὲν βαρυτόνου ὄντα, ἔχει πρὸ τοῦ σκ τὸ ε· οἶον τύπτεσκε, λάβεσκε, λέγεσκεν· ὑπερταλμένου τοῦ πρώτου ἀορίστου· περὶ οὗ μετ' ὀλίγου εἰρήσεται. καὶ τὰ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων καὶ τῶν εἰς

μι ὁμοῖως τὸ ε ἔχει πρὸ τοῦ σκ· οἶον, ποῖεσκε, τίθεσκε· τὰ δὲ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἐν τῷ παρατατικῷ μόνῳ τὸ α ἔχει πρὸ τοῦ σκ· οἶον, βόασκε, γέλασκεν. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, ἐὰν ὅλως γένωνται, τὸ ε ἔχει πρὸ τοῦ σκ· οἶον, μυκῶ μυκᾶς, ἔμυκον, μύκεσκε· τὰ δὲ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς 40 μι, καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, διὰ τοῦ α ἐκφέρονται· οἶον, ἴστημι, ἴστην, ἔστην, στάσκε. τὰ δὲ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι, διὰ τοῦ ο ἐκφέρονται, ἐχρύσου, ἐχρύστοσκεν· ἐδίδων, ἐδίδοσκε. τὰ δὲ τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι, συστέλλει τὸ δίχρονον μόνον πρὸ τοῦ σκ, ἐξεύγνυ, ξεύγνυσκεν· ἔδυν, ἔδυσ, ἔδυ, δύσκεν. ὁ δὲ ἀόριστος πρῶτος, ἐπὶ τῶν βαρυτόνων καὶ περισπωμένων, καὶ τῶν εἰς μι, τὸ α ἔχει πρὸ τοῦ σκ· οἶον τλάσκε, γράψασκε, βοήσασκε, Φήσασκε, πήσασκε· καὶ 50

τοῦτο εἰκότως. τὸ γὰρ κεχρεωστημένον α τοῦ τρίτου προσώπου ἀνεδέξατο ἐνταῦθα. προσερχομένου γὰρ τοῦ σκ ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ τοῦ ἀορίστου, οὐκέτι ἐγένετο ὁμόφωνον μετὰ τοῦ α. ταῦτα δὲ οἱ Ἴωνες· οἱ δὲ ποιηταὶ κατὰ μίμησιν τῶν Ἰωνικῶν πολλάκις καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον πρόσωπον ποιοῦσιν· οἶον, τύπτεσκον, χαίρεσκον· τύπτεσκε, χαίρεσκε. λέγει δὲ ὁ Ἀμβρων, ὅτι εἴ τι προσλαμβάνει ταῦτα κατὰ τὸ τέλος, 625 ἀποβάλλει κατὰ τὴν ἀρχὴν· καὶ γὰρ τὸ ἐτυπτε ποιοῦσιν οἱ Ἴωνες τύπτεσκεν· ἀποβάλλουσιν ἐκ τῆς ἀρχῆς, καὶ προστιθεῖσι κατὰ τὸ τέλος. διὰ τοῦτο ἐτυπτεν ἐν τῷ τύπτεσκεν ἀποβάλλει τὸ ε τῆς ἀρχῆς· ἐπειδὴ τὰ ποιητικὰ Ἰωνικὰ ταῖς ἰδίαις μετοχαῖς θέλουσι συνάρχεσθαι· οἶον, ἐτυπτε, Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· — πρὸς τὴν τύπτων μετοχὴν. ἡψατο, Ἠψατο δήμου· — πρὸς τὴν ἡψας μετοχὴν· καὶ ἀκούσα, πρὸς τὴν ἀκούσας. διατί δὲ εἶπε ταῖς ἰδίαις μετοχαῖς, καὶ οὐ τοῖς ἰδίαις 10 ἐνεστώσι; διὰ τὸ εἶπεσκε· τοῦτο γὰρ τῇ εἰπὼν μετοχῇ συνάρχεται, οὐ μὴν τῷ ἐνεστώτι· ἔπω γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνεστώς. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ὀμοκλή, ἢ ἀπειλή. — ὁμοκλήτηρος ἀκούων· — σημαίνει δὲ τὸ ὁμοῦ ἐγκλεῦσθαι, ὡς τὸ, Πέπληγόν θ' ἱμάσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν· — ὅταν δὲ λέγῃ, Τὸν, σιήπτῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκε τε μύθῳ· — ἀντὶ τοῦ ἡπέλησε· γίνεται παρὰ τὸ κέλω (τὸ προστάσσω)

20 καὶ τὸ ὁμοῦ, ὁμοκλή· καὶ συγκοπῇ, ὁμοκλή. ἢ ἔστι ῥῆμα κλῶ τὸ Φωνῶ καὶ λέγω· ἐξ οὗ καὶ ὁμοκλῶ, τὸ μεθ' ὕβρεως ἀπειλῶ· καὶ ὁμοκλή, ἢ ὁμοῦ πᾶσι λεγομένη Φωνή· οἶον, — μετὰ δὲ Τρώεσιν αὐτὸς ὁμόκλα· — ἀντὶ τοῦ, πᾶσιν ἐπεφώνει καὶ ἔλεγεν. ὅθεν καὶ τὸ ἐνικλᾶν. τοῦτο δὲ ὁ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγειν Φησί· τὴν γὰρ ἐν πρόθεσιν ἀντὶ τῆς ἀντὶ εὐρίσκει, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι· οἶον, — τὸν σὸν ἐνστάτην λέγει, ἀντὶ τοῦ ἀντιστάτην. Ὡς.

Ὁμογονίῳ, ὁμογενεῖ· τούτεστιν ἀδελφῶ, οἶον ὁμογονίῳ, τῷ ἐκ τῆς αὐτῆς γονῆς.

30 Ὁμονηδύϊος] ἀπὸ τῆς νηδύος γενικῆς, ὁμονήδους, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι.

Ὁμόσφυρος, ὁ ἀδελφός· διὰ τὸ περὶ τὰ αὐτὰ σφυρὰ τῆς μητρὸς πεσεῖν γεννηθέντα.

Ὁμόργνω, ἀπεπόρξεν, ἀπέμασεν. ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω· τροπῇ τοῦ α καὶ τοῦ ε εἰς ο, καὶ τοῦ λ εἰς τὸ ρ· πλεονασμῷ δὲ τοῦ ν, γίνεται ὁμόργνω, ὁμοργνύω, ὁμόργνυμι· ἢ μετοχῇ, ὁμοργνύς.

Ὁμῶλακες, ὁμοαύλακες, ὁμοροί· ὡλακα γὰρ τὴν αὐλακα Δωρικῶς· καὶ ὁμοροί, γειτνιάζοντες.

40 Ὁμφαλός, κυρίως ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου σώματος κατὰ τὸ μέσον· εἴρηται ἀπὸ τοῦ εἶναι εἰς τὸ ἐμπνεῖν. παρὰ οὖν τὸ ἐμπνεῖν, ὃ ἔστιν ἀναπνεῖν, γίνεται ὁμπναλός· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ, ὁμφαλός, δι' οὗ τὸ ἐμβρυον ἀναπνεῖ· τὸ γὰρ βρέφος, κατὰ γαστρὸς ὄν, περὶ αὐτὴν εἰλεῖται καὶ ἀναπνεῖ καὶ τρέφεται· ὅθεν καὶ τὴν Δήμητραν, τροφὸν οὔσαν, ὁμπνίαν ὀνομάζουσι Κυριανοί, (ὡς παρὰ Λυκόφρονι, Καὶ κτῆσιν ἄλλην ὁμπνίαν κειμηλίω) τὴν συντελοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν, παρὰ τὸ πνέω· καὶ ὁμπνους, τοὺς Δημητριάκους καρπούς· ἢ παρὰ τὸ Φαλῶ εἰκέναι· ἐκκρεμῆς γὰρ ἐστὶν ἐν ἀρχῇ πρὸ τῆς ἀποτομῆς. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς καὶ ἐπὶ ζυγοῦ καὶ ἀσπίδος, καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν.

Ὁμπή, πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι, μεμελιτωμένοι.

Ὁμφαξ, τὸ ὀξεῖνόν. Βάβριος, ὁμφαξ ὁ μὴ πέπειρος βότρυς, ὡς ὦμην· καὶ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, Γονεῖς Φάγωσιν ὁμφακας, καὶ τέκνα ὠμωδιάσωσιν· — οἶονεὶ ὠμόφαξ τις ὦν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ συστολῇ τοῦ ω εἰς ο, ἢ ὠμῇ εἰς τὸ Φαγεῖν.

626 Ὁμφή, θεία Φήμη, κληδών· παρὰ τὸ Φῶ τὸ φαίνω καὶ τὸ ὄν, ἢ τὸ ὄν φαίνουσα, ἡγουν τὸ ἀληθές.

Ὁνειάτα, σημαίνει τὰ βρώματα τὰ τὴν ὄνησιν παρέχοντα, καὶ πάντα τὰ ὠφελοῦντα. ὡς περ παρὰ τὸν οὐτήσω μέλλοντα γίνεται ὠτειλή κατὰ τροπὴν Βοιωτῶν, οὕτω καὶ παρὰ τὸν ὄνήσω μέλλοντα γίνεται ὄνειρα ὄνειρατος, κατὰ τροπὴν Βοιωτικὴν τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον.

10 Ὁνῶ, σημαίνει δύο· τὸ ὠφελῶ, ἐξ οὗ ὄνησις ἢ ὠφέλεια, ὡς τὸ, — ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὸς ὄνησεν· — ἔστι δὲ συζυγίας πρώτης. σημαίνει καὶ τὸ μέμφομαι· ὁ μέλλων, ὀνόσω, ὡς τὸ, οὐδέ κ' Ἀθήνη Τόνγε ἰδοῦς ὀνόσαιτο· — ἔστι δὲ συζυγίας τρίτης. τὸ δὲ ὄνῶ τὸ ἀγοράζω, ἔστι δευτέρας.

Ὁνειδος] παρὰ τὸ ὄνῶ τὸ μέμφομαι μετὰ τοῦ εἶδω γέγονεν ὄνειδος, ὁ μεμπτὸν εἶδος ἔχων· καὶ ὀνειδισμός, ὁ κατὰ τὸ εἶδος μεμπτός.

Ὁνειρος, παρὰ τὸ ὄνῶ τὸ ὠφελῶ· πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ὀνειράτων ὠφελήθησαν· ὡς πέπτω, πέπειρος, ὁ ἀκμαῖος βότρυς.

20 Ὁνειροπόλος] ὡς περ λέγεται θυηπόλος ὁ περὶ τὰς θυσίας ἀναστρεφόμενος, οὕτω καὶ ὁ περὶ τοὺς ὀνείρους πολῶν καὶ ἀναστρεφόμενος, ὀνειροπόλος.

* Ὀνίς, δός, ἢ τοῦ ὄνου κόπρος.

Ὀνομα] παρὰ τὸ νέμω τὸ μερίζω, νένομα, νόμα καὶ ὄνομα· ὅθεν καὶ ῥῆμα, ὀνομαίνω, ὡς πῆμα πημαίνω· ἀφ' οὗ τὸ ἐξονομήνης, ὃ δηλοῖ τὸ ἐξ ὀνόματος εἶπης. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀορίστου τῶν ἀπὸ περισπωμένων τῶν διὰ τῆς αἰ διφθόγγου οἱ Ἴωνες τρέπουσι τὸ α εἰς η· καθάρῳ, ἐκαθήρα· χρωῖνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, μιανῶ, ἐμίηνα· σηκανῶ, ἐσήμηνα, καὶ 30 ἐσημηναμην.

Ὀνος, ἐπὶ τοῦ ζώου, παρὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ γινομένην ὄνησιν ἐν τοῖς ἔργοις· ἐπὶ δὲ τοῦ παρὰ τέκτονος εἰργασμένου, καὶ ὁμοίως εἴρηται παρὰ τὸ βαστάζειν.

Ὀνῶνις, παρὰ τὸ ὄνῶ τὸ ὠφελῶ καὶ τὸ ὄνος, ἢ τοὺς ὄνους ὠφελούσα. ἔστι δὲ ἀκαυτῶδες φυτόν.

Ὀνειδος, λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ κλέους, ὡς Εὐριπίδης ἐν Φοινίσταις. ἔστι δὲ τῶν μέσων λέξεων, ὡς τύχη, καὶ ζῆλος, καὶ δόλος.

Ὀνθος, τὸ τῶν βοῶν κοπρίδιον.

40 Ὀνυξ] παρὰ τὸ νύσσω νύξω νύξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ονυξ. ἢ παρὰ τὸ ἀνοίγω ἀνοίξω ἀνοίξ καὶ ὄνυξ, δι' οὗ ἀνοίγεται ἢ σάρξ καὶ ἀραιούται.

Ὀξυθύμια, τὰ καθάρματα τῶν νεκρῶν· ἃ δὴ καὶ ἐκαταῖα λέγονται· ἢ τὰ τῶν οἰκίων καθάρματα, τὰ ἐν τοῖς τριόδοις τιθέμενα.

Ὀξυλαβῆται, τὸ ὀξέως λαβεῖσθαι τοῦ πράγματος.

Ὀξίς, τὸ ὀξηρὸν ἀγγεῖον.

Ὀξύς] παρὰ τὸ ξέω ξόος· καὶ ὡς πλάτος πλατύς, οὕτω καὶ ξόος ξοῦς· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ὀξύς. ἐκ δὲ τοῦ 50 ὀξύς γίνεται ὀξος (ὡς ταχύς, τάχος· παχύς, πάχος) τούτεστιν ὁ εἰς ὀξύ μεταβεβλημένος οἶνος, ἐπειδὴν τέμνη καὶ κεντρίζῃ (ὡς εἰπεῖν) τὴν γεῦσιν. οὕτω καὶ ὀξεῖαν σταφυλὴν λέγομεν τὴν κεντρίζουσαν τὴν γεῦσιν· καὶ ὀξύν ἄνθρωπον, τὸν ταχέως θυμούμενον· καὶ μάχαιραν ὀξεῖαν, τὴν ἡκουημένην. οἱ δὲ Κυρηναῖοι τὸ ὀξος ἡδὸς Φασί, καὶ ἄλλοι γλυκάδιον. Ὡς.

Ὀξυβελής, ὁ ταχέως βάλλων, ἢ ταχέως βαλλόμενος. 627

Ὀξύων, ἐκ τοῦ ὀξύς. ὡς περ δὲ παρὰ τὸ χέω χόος χοῦς, οὕτω παρὰ τὸ ξέω ξόος ξοῦς· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ὀξύς· καὶ ὀξύ, τὸ ἀντιδιαστελλόμενον τῷ ἀμβλεῖ.

Ὀξος, ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ (ἔχει γὰρ αἰσθήσεις) ἢ παρὰ τὸ ὀξύνειν τὰς αἰσθήσεις ἐν τῷ γεύεσθαι.

Ὀπα] παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ὁ μέλλων, ἔψω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, ἔψ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ὅψ. κλίνεται ὁπός· σημαίνει δὲ τὴν Φωνήν.

Ὀπαδός, ὁ ἀκόλουθος. ὡς περ παρὰ τὸ πέμπω γίνεται 10 πομπός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀπολουθῶ γίνεται ὁπός· ἐξ οὗ παράγωγον ὀπάζω, ὡς γυμνός, γυμνάζω· μόνος, μονάζω· καὶ ἵππος, ἱπάζω. Ὡς Ἐκτωρ ὀπάζε· — οἶονεὶ ἐπόμενος ἐδίωκε· παρέπετα γὰρ τῷ διώκοντι, ἔπεσθαι τῷ διωκόμενῳ. Δὴ τότε ἐγὼ κήρυκα τ' ὀπασσάμενος καὶ ἐταίρους· — ἀντὶ τοῦ ἔπεσθαι ποιήσας, ὡς τὸ, Οἶνον δὲ Φθινύθουσιν· — ἀντὶ τοῦ Φθίνειν ποιούσι. καὶ ὀπή, ἢ ἐξόπισθεν ἐπομένη τισίν. ἐκ τοῦ οὖν ὀπάζω ὀπάσω, γίνεται ὀπαδός, ὡς Φράζω Φράσω, Φραδῇ· κομίζω κομίσω, κομίδῃ. ἐκ δὲ τοῦ ὀπα- 20 δός γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν ὀπηδός· ἐξ οὗ ῥῆμα, ὀπηδῶ καὶ ὀπηδεῦω. Ὁμηρος Ἰλιάδος β', — ὅς οἱ ὀπηδεῖ· — καὶ, μῆλα ὀπηδεύοντα νομῇ, Ἀπολλώνιος. ἐκ τοῦ ὀπαδός, γίνεται κατ' ἑλλειψιν, ὀπάος· καὶ ἐκ τοῦ ὀπάος, — ὀπάων Ἰδομενεύς· — σημαίνει τὸν ἀκόλουθον.

Ὀπάζω· σημαίνει δὲ ἢ λέξις πλεονα· ποτὲ μὲν, τὸ περιποιεῖν καὶ διδόναι, ὡς τὸ, — Τρώσιν τε καὶ Ἐκτορι κῆδος ὀπάζει· — ποτὲ δὲ, τὸ καταφέρεισθαι· οἶον, Χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὶς ὁμβρῶν· —

30 ποτέ δὲ τὸ ἐπιλέγεσθαι· οἶον, Ἦ, καὶ νεώτερον υἱὸν ὁπάσματο κύδος· — ποτέ δὲ τὸ διώκειν, Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν κατ' ὅμιλον ὁπάζων.

Ἄπατρος, κασίγνητος. ψιλοῦται· τὸ οὖν πρὸ τοῦ π, μὴ κατὰ ἀναφορικὴν ἔννοιαν, ψιλοῦται, ὁπώρα. οὕτω καὶ ὁπατρος· παρὰ τὸ ὁμός καὶ τὸ πατρός. τὸ δὲ ὁμός, σημαίνει τὸ ὁμοῖος· οἶον, Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμός θρόος· — πρόσκειται, κατὰ ἀναφορικὴν, διὰ τὸ ὁπόσος. τὸ ὁπλή, ἀντιπίπτει.

40 Ὀπή, κυρίως τόπος τετρημένος, ἀφ' οὗ τις δύναται ὁπῆσασθαι καὶ περιβλέψασθαι. οὕτως Ἀριστόνικος ἐν σημείοις.

Ὀπή, εἰς τὸ ἀμαρτῆ.

Ὀπήτιον, παρὰ τὸ ὁπᾶς ἐμποιεῖν.

Ὀπις, σημαίνει τὴν μῆνιν· ἐκ τοῦ ἔπω· παρὰ τὸ ἔπεσθαι καὶ ἀκολουθεῖν τοῖς ἀμαρτάνουσιν· ἐξ οὗ καὶ Φίλοπις· καὶ θεῶν ὅπιν.

Ὀπίζεσθαι, τὸ ἐντρέπεσθαι· ἀπὸ τῶν ὠπῶν τῶν ὀφθαλμῶν· οἶον, — θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν· — ἀντὶ τοῦ προόρα τὴν τῶν θεῶν μῆνιν, καὶ ἐπιστροφὴν ποιοῦ.

50 καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς λέγει ὀπίζετο, ἀντὶ τοῦ ἐπεστρέφετο.

Ὀπισθόδομος, τὸ ὀπισθεν παντὸς οἰκήματος· Ἀθηναῖοι δὲ, τὸ ταμιεῖον τῶν ἱερῶν χρημάτων· ἐπεὶ ἦν ὀπισθεν τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀθηνᾶς.

Ὀπιπτεύεις, Ἰλιάδος δ'. παρὰ τὸ ὀπτω τὸ βλέπω, παράγωγον ὀπτεύω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ὀπιπτέω ὀπιπτέω, τὸ περιβλέπομαι.

628 Ὀπίσω, ἐπὶ ῥῆμα τοπικόν. ποίας σχέσεως; τῆς ἐν τόπῳ. ἔστι δὲ καὶ χρόνου δηλωτικόν, καὶ σημαίνει τὸ μέλλον. πόσαι σχέσεις τῶν τοπικῶν; ἔξ, ἄνω, κάτω, ἔμπροσθεν, ὀπισθεν, δεξιᾷ, ἀριστερᾷ. γίνεται δὲ παρὰ τὴν ἐπὶ, ἐπίσω, ὡς παρὰ τὴν ἔξ, ἔξω· καὶ τροπὴ τοῦ ε, ὀπίσω. σημαίνει δὲ τὸ μετὰ ταῦτα. ἢ παρὰ τὸ ὀπίσω τὸ ἐπιστρέφωμαι· ἢ παρὰ τὸ ὀπίσω τὸ ἀκολουθῶ, καὶ κατόπιν διώκω. τὸ δὲ ὀπίσω, ἐκ τοῦ ὀπις, ὃ σημαίνει τὴν ἐπιστροφήν, — θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες. καὶ ὀπισθεν, διχῶς· Στῆ δ' ὀπιθεν· — ἀπὸ τοῦ ὀπίσω, ὀπίσωθεν, καὶ συγκοπῇ τῆς σω συλλαβῆς. εἰ δὲ ὀπισθεν, ἀποκοπῇ τοῦ ω· καὶ μετόπισθεν, Ἰλιάδος α'.

Ὀπίστατον, τὸ τελευταῖον.

Ὀπλα] παρὰ τὸ ὀφέλλω τὸ αὔξω, ὀφλα καὶ ὄπλα, τὰ κατὰ μῆκος ἐξελαυνόμενα ἐπὶ τοῦ ἀκμῶνος. ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολουθῶ, ἔπλον καὶ ὄπλον. Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὄπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυῆεις· — σημαίνει καὶ τὰ τῆς νηὸς σχοινία, — ὄπλα τὰ πάντα εἰς αὐτὸν

20 κατέχευε· — σημαίνει καὶ τὰ χαλκευτικὰ ὄργανα, ἧγουν ἐργαλεῖα, φύσας, ὡς Φησὶν Ἀπίων, Ἰλιάδος σ'.

Ὀπλή, οἶονεἰ ἀπλή τις ἐστὶ, κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο· ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολουθῶ.

Ὀπλότεροι, οἱ νέοι, οἱ μᾶλλον ὄπλα φέρειν δυνάμενοι, ὡς τὸ, Αἰχμᾶς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵπερ ἐμοῖο Ὀπλότεροι γεγάσι· — οἱ γὰρ προβεβηότες τούτων ἀπηλλάγησαν· Ὀμηρος, Γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι· — ἀπὸ τῶν ὀπλων οὖν ὀπλότεροι· ἐπεὶ πρὸς ὀπλων ἀναίρεσιν εἰσὶν ἐπιτήδαιοι, ὡς πρὸς τοὺς γέροντας. καὶ ὀπλοτέρων, ἀντὶ τοῦ νεωτέρων. εἶδους τῶν παραγῶγων συγκριτικοῦ· ὡς περὶ τὸ νεώτερος πρεσβύτερος, τύπου μὲν εἰσι συγκριτικοῦ, τὴν δὲ Φωνὴν ἀντὶ ἀπλοῦ παραλαμβάνουσιν.

30 Ὀπότερος] τὸ ἐρωτηματικόν, πότερος; καὶ τὸ ἀναφορικόν, πλεονατμῶν τοῦ ο, ὀπότερος. σχήματος συνθέτου· ἐκ τοῦ ὁποῖος καὶ τοῦ ἕτερος, ὁποῖότερος καὶ ὀπότερος,

ὁ ἕτερος τῶν δύο. πλεονάζουσι δὲ τὸ π οἱ ποιῆται, ὡς περ καὶ τὸ ὄπη, ὄπη· καὶ ὁποῖος, ὀποῖος.

Ὀπός, Ἀπίων τὸ τῶν δένδρων δάκρυον· ὅθεν καὶ ἡ σμύρνα καὶ ὁ λίβανος οὕτω λέγεται. ἀφ' οὗ καὶ ἡ ὁπώρα, 40 ὅτι ὁπός αὐτὴν ὠρεῖ, ὃ ἐστὶ φυλάσσει· οὐκ ἀπιθάνως· ὁπός γὰρ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἐπεῖναι κατὰ τὴν ἐπιτομήν.

Ὀμηρος ἰδικῶς ὁπὸν καλεῖ· Ὡς δ' ὅτ' ὁπός γάλα λευκὸν ἐπειγόμενον συνέπηξεν, Ἰλιάδος ε'.

* Ὀπωροφορεῖν, τὰς ὁπώρας φέρειν, τούτεστι Φύειν.

Ὀπώρα, παρὰ τὸ ἔπεσθαι τῇ ὥρᾳ.

Ὀπυιομένη, μεμνηστευμένη, γεγαμημένη.

Ὀπωπή, πρόσοψις· ὃ δ' Ἀπίων, τὴν ἐν τῷ προσώπῳ ἀποδίδωσι· παρὰ τὸ ὀπτω γίνεται ὀπή, ὡς κόπτω, κοπή· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν καὶ ἔκτασιν, ὀπωπή. 50

Ἀπολλώνιος δὲ τὴν χρῆσιν εἶπε, Δρύψε δὲ οἱ βλέφαρον, γυμνὴ δ' ἀπελείπεται ὀπωπή· — βλέφαρον καλεῖται τὸ ἐπικαλύπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς δέρμα· ὀπωπή δὲ, ἡ κόρη, ἡ ἡ ὄρασις. ἀπὸ τοῦ ὀπτω, ὄψω, ὁ παρακείμενος, ὡφα· ὁ μέσος, ὡπα.

Ὀπωπα] ἀπὸ τοῦ ὀπτω ὡπα καὶ ὄπωπα. τούτων δὲ οἱ κοινοὶ μέσοι παρακείμενοι, Φημι δὴ τοῦ ὡπα καὶ τῶν 629 λοιπῶν, οὐχ εὐρίσκονται ἐν χρήσει, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσπός.

Ὀπταλέα, ὀπτά· παρὰ τὸ ὀπτῶ· τούτο παρὰ τὸ πέπτω πτῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀπτῶ. ἢ παρὰ τὸ ὀπτω· δεῖ γὰρ βλέπειν συνεχῶς πρὸς τὸ μὴ καίεσθαι τὰ ὀπτάμενα.

Ὀπτανεῖν. δεῖ γινώσκειν, ὅτι διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· σημαίνει δὲ τὸ μαγειρεῖν· πρῶτον μὲν, ὅτι λέγεται ὀπτανήιον· δεύτερον δὲ, τῷ λόγῳ τοῦ βαλανεῖον. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ 10 καθόλου, ὅτι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ προπαροξύνεται, οἶον ὀπτάνιον.

Ὀργή, ἀπὸ τοῦ ῥέζω τὸ πράττω, ὅθεν τὸ ἔοργα γίνεται· ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ, ὀρεγή· καὶ συγκοπῇ, ὀργή. ἢ παρὰ τὸ εἶργω, εἰργή· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ὀργή, ἢ κωλύουσα ἡμᾶς τὰ δέοντα βουλεύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω, ὀρή καὶ ὀργή. σημαίνει δὲ δύο· αὐτὴν τὴν ὀργὴν, ὡς τὸ, Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με· — καὶ τὴν κρυφίαν, ὡς τὸ, Ἐμοὶ 20 μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο.

Ὀργεῶνες, σύνταγμα τι ἀνδρῶν, ὡς τῶν γεννητῶν, καὶ τῶν Φρατόρων. ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ κοινῆ ὀργιάζειν τὸ θύειν τοῖς θεοῖς· παρὰ τὰ ὄργια, ἃ εἰσι μυστήρια ἱερά.

Ὀρασις, ὅριστις τις οὕσα, διὰ τὸ τοὺς ὄρους (τούτεστι τὰ πέρατα) τῶν σωματίων καταλαμβάνειν.

Ὀργάδα γῆν, παρὰ τὸ ὀργή τις εἶναι καὶ ἀνέργαστος· ἢ διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ φυτὰ πρὸς αὔξῃσιν ὀργᾶν. τάχα δὲ βέλτιον παρὰ τῆς κατεργασίας εἴρηται, ὡς Φύγω 30 Φυγᾶς, ἔθω ἔθᾶς, ἔργω ἔργας· ἐλέγετο γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι τὸ εἶργειν. Καλλιμάχος δὲ Φησὶν, ὀργάδα λέγεσθαι τὴν μελάγγειον καὶ ἐνυδρον γῆν· καὶ γὰρ ὀργάσαι τὸ πηλοποιῆσαι ἐστὶ καὶ ὑγρῷ ξηρὸν μίξει. Σοφοκλῆς, Θέλαιμι πηλὸν ὀργάσαι· — ἐστὶ δὲ γῆ ἐν Μεγάρῳ οὕτω καλουμένη ὀργᾶς. λέγεται δὲ καὶ ἡ εὐγείας καὶ σύμφυτος.

Ὀργια, τὰ μυστήρια· κυρίως δὲ τὰ Διονυσιακά, διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργᾶσιν αὐτοῦ ἐπιτελεῖσθαι. ἢ διὰ τὸ ὀργᾶν καὶ ἐπιθελιάζειν· ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ· τὸ δὲ 40 ὀρέγω σημαίνει καὶ τὸ ἐπεκτείνω τὰς χεῖρας· ὅθεν τὸ ὀρεγνύς.

*Ὀργανον] ἀπὸ τοῦ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ. γίνεται ὀρέγανον καὶ ὄργανον· γάννυσθαι γὰρ καὶ χαίρειν τοὺς καταυλουμένους ποιεῖ. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ διεγείρω.

*Ὀργυιά, σημαίνει τὴν ἔκτασιν τῶν χειρῶν, σὺν τῷ πλάτει τοῦ στήθους· παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰ γυῖα, ὃ ἐστὶ τὰς χεῖρας.

50 *Ὀργῶντας, ἐπιτεταμένως ἐπιθυμοῦντας· ἀπὸ τοῦ ὀργῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἀκμάζω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ γίνεται κατὰ συγκοπὴν.

*Ὀρειτύπος, ξυλοτόμος· ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ τοῦ τύπτειν, τούτεστι τὸ τέμνειν.

*Ὀρεσίβατος, ὀρεινός, ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ τοῦ βαίνειν, τούτεστιν ὃ ἐν ὄρεσι βαίνων.

*Ὀρέσμιος, ὀρεινός, ἀπὸ τῆς τῶν ὀρῶν σκιάς.

650 *Ὀρεντῆσι μελήσι, παρωνύμως, αἷς ὀρέγδην χρωῦνται ἐκ χειρὸς νύσσοντες.

*Ὀρεύς, ὃ ἡμίονος· παρὰ τὸ ἐν ὄρεσι μᾶλλον τῶν ἄλλων ζῶων δύνασθαι ἐργάζεσθαι. ὄρος, ὀρεύς, ὡς τὸ ἡνίοχος ἡνιοχεύς· πλεονασμῶ τοῦ υ, οὔρεύς· κλίνεται οὐρῆος κατὰ Ἰωνας· ἢ αἰτιατικῇ τῶν πληθυντικῶν, οὔρηας. ἢ παρὰ τὸ οὐρώδη γονὴν ἔχειν· ὅθεν ἐν ταῖς συνουσίαις οὐ συλλαμβάνουσιν οὐδὲ τεκνογονοῦσιν.

*Ὀρηχι] ἀπὸ τοῦ ὄρω ὄρσω ὥρκα ὥρμαι. εἰς τὸ ὄλλαι.

10 *Ὀρεσκέυειν, τὸ [ἐν ὄρεσι] διατρίβειν. Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς.

*Ὀρεσιῶας, ὃ ἐν ὄρεσι διαιτῶμενος. ἀπὸ τοῦ κείω τὸ κοιμῶμαι, γίνεται ὀρεσίκοιος· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω, ὀρεσιῶος· καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον.

*Ὀρίνω, τὸ διεγείρω καὶ ταράσσω. ἀπὸ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὀρύω καὶ ὀρύνω· καὶ τροπὴ τοῦ υ εἰς ι, γίνεται ὀρίνω.

*Ὀρίγανον] ὥφειλεν ἐκ τῆς ἐτυμολογίας διὰ διφθόγγου γράφεσθαι· τὰ γὰρ ἀπὸ δοτικῆς τῶν εἰς ος οὐδετέρων συντιθέμενα γίνεται τοῦτον τὸν τρόπον· εἰ μὲν Φωνῆεν ἐπιφέρηται ἢ ἐν ἀπλοῦν σύμφωνον, φυλάττεται ἢ εἰ

20 διφθόγγος· οἶον, ὄρει, ὀρεῖαυλος, ὀρειγενής, ὃ ἐν τῷ ὄρει γενηθεῖς· (τὸ γὰρ κύριον ὄνομα καὶ βαρύνεται, καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι) ἔγχει, ἔγχειμορος. εἰ δὲ δύο σύμφωνα ἐπιφέρηται, ἀποβάλλουσι τὸ ε· ἔγχει, ἔγχιτυπος· ὄρει, ὀρίτροφος· χωρὶς τῶν παρὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ ὕψος, οἶον καλλιπάρθενος, ὑψίθρονος. κρεῖττον δὲ σημειοῦσθαι μόνον τὰ παρὰ

30 τὸ κάλλος· περὶ γὰρ τῶν δοκούντων παρὰ τὸ ὕψος εἶναι, λέγεται ὅτι παρὰ τὸ ὕψι ἐπὶ ῥήμα εἰσὶ. τούτων οὕτως ἐχόντων, τὸ ὀρίγανον ὥφειλε διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεσθαι. παρὰ γὰρ τὴν ὄρει δοτικὴν, καὶ τὸ γάνος τὸ σημαῖνον τὴν χαρὰν, γίνεται· τὸ γὰρ ὀρίγανον ἐν τῷ ὄρει χαίρει. ἢ παρὰ τὸ ὄραν καὶ τὸ γανῶ τὸ λαμπρύνω, οἶον τὸ λαμπρύνον τὴν ὄρασιν· ὄραν γὰρ καλῶς ποιεῖ τὸ ὀρίγανον. Ἡρωδιανός· ὃ δὲ γραμματικὸς Θεόδοτος λέγει διὰ τοῦ ι γράφεσθαι· ἐπειδὴ παρὰ τὸ ῥιγῶ γίνεται ῥίγανον· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ο,

40 ὀρίγανον, οἶον τὸ ψύχον τινα, κατὰ ἀντίφρασιν· θερμαίνει γάρ. ἢ ἐπειδὴ (ὡς Φησὶν Ὀριγένης) εὐρηται ἐν συστολῇ ἢ ρι συλλαβῇ, ὡς παρὰ τῷ Τιμοθέῳ τῷ ἡιδαρῶδῳ· οἶον, Τεταμένον ὀρίγανον διὰ μυελοτεφῆ. Ὀδυσσεύς δ'· σύγκειται δὲ οὗτος ὁ στίχος ἀπὸ προκελευσματικῶν· ὃ δὲ τελευταῖος πρὸς ἀναπαιστός ἐστι, τῶν δύο βραχέων εἰς μίαν μακρὰν συναίρεσθαι. Ἰστέον δὲ ὅτι λέγεται καὶ ὁ ὀρίγανος καὶ ἡ ὀρίγανος καὶ τὸ ὀρίγανον· καὶ θηλυκῶς μὲν εὐρηται παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἐκκλησιαζούσαις· ἀρσενικῶς δὲ, παρὰ Ἀναξανδρίδῃ

ἐν Φαρμακομάντει· οὐδετέρως δὲ ἐν ἐλεγείοις, καὶ 50 Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἀταλάντῃ. Χοιροβοσκός.

*Ὀρείχαλκος, εἶδος ὕλης οὕτω καλουμένης, ἣτις νῦν οὐχ εὐρίσκεται. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι χυμευσίς ἐστι χαλκοῦ, τοῦ νυνὶ εὐρισκόμενου λευκοῦ χαλκοῦ· οὗτος γὰρ σπενασία τινὶ γίνεται, λευκὸς φύσει.

*Ὀρθός, ἐκ τοῦ ὄρω ὄρσω, ῥηματικὸν ὄνομα, ὀρθός καὶ ὀρθός. ἢ ἐστὶν ὄρω τὸ διεγείρω. καὶ θεῶ τὸ βλέπω· γίνεται ὀρθός· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ὀρθός, ὃ διεγειρόμενος καὶ πρὸς τὰ ἄνω βλέπων.

*Ὀρθωσία, ἢ Ἀρτεμις· παρὰ τὸ ὀρθοῦν τοὺς βίους τῶν ἀνθρώπων.

*Ὀρθογόη, ἢ μεγάλως θρηνοῦσα· ἢ ὑπὸ τὸν ὀρθρον ἡχοῦσα. Ἡσίοδος. Πρὶν ὀρθαι· — διεγέρθαι· ἀπὸ τοῦ ὀρθαι ἀπαρεμφάτου· καὶ συστολῇ, ὀρθαι.

*Ὀρθοκράϊράων, τῶν τὰς κεφαλὰς ὀρθὰς ἔχουσῶν· κραιράν γὰρ λέγουσι τὴν κεφαλὴν. λέγεται δὲ διὰ τὰς πρύμνας καὶ τὰς πῦρας ἀνατετάσθαι· ἐκ μεταφορᾶς 10 τῶν βοῶν. σημαίνει δὲ καὶ τῶν ἐχόντων ὀρθὰ κέρατα.

*Ὀρθρος, παρὰ τὸ αἶρειν, καὶ ὀρθροῦς ἡμᾶς ποιεῖν λεχέρεις ὄντας· ὅθεν καὶ ἡρι ἐλέγετο, ὁμοίως παρὰ τὸ αἶρειν.

*Ὀρκος, ἐκ τοῦ ὄρος· οἱ γὰρ ὀμνύοντες ὀρίζονται καὶ ὀμνύουσιν· ἢ παρὰ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ· ὡς περὶ γὰρ βοηθήματι αὐτῷ ἐχρῶντο οἱ ἀδικούμενοι· ἢ παρὰ τὸ εἶργω· ἐπισχετικὸν γὰρ ἐστὶ τῶν παραβῆναι βουλομένων· παρὰ οὖν τὸ εἶργειν καὶ κωλύειν τοῦ παραβαίνειν, ὄργος· καὶ τροπὴ τοῦ γ εἰς κ, ὄρκος, ἀπὸ δὲ τοῦ ὄρκου, γί- 20 νεται ὄρκιος. ἢ παρὰ τὸ ἔρκος καὶ τειχίον εἶναι τῷ ὀμνύνοντι, μὴ παραβῆναι τὰς συνθήκας. προπαροξύνεται· τὰ διὰ τοῦ ιον ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προσηγορικὰ, ἔχοντα πρὸ τοῦ ι δύο σύμφωνα, προπαροξύνεται, ὅποτε πρὸ τοῦ ι οὐκ ἐστὶν ἀμετάβολον· οἶον κυμβίον, ἰσχύον, ἐρκίον· τὸ μέντοι ὄρκιον προπαροξυνόμενον, κτητικὸν τύπου ἔχεται· ἐπεὶ δὲ αὐτόσημόν ἐστι τῷ ὄρκῳ, παρωνύμῳ εἶδει ὑποπεπτωκέναι Φαμέν, ὡς τὸ κάπριος, αἰζήριος. εἶπεν, ὅποτε πρὸ τοῦ ι· διὰ τὸ ἱρκιον καὶ ἱχνιον.

*Ὀρμος, σημαίνει δύο, τὸν λιμένα, καὶ τὸν περιτραχήλιον 30 κόσμον. παρὰ τὸ ἔρμα τὸ ἀσφάλισμα, γίνεται ὄρμος ὁ λιμὴν· ὅθεν καὶ ὀρμίσαι, τὸ ἐν ἀσφαλείᾳ εἶναι τὴν ναῦν. ἢ παρὰ τὸ εἶρω τὸ συμπλέγω· ἐξ οὗ καὶ ὀρμιά, ἢ σείρα πρὸς ἣν τὸ ἀγιστρον ἐπησφάλισται δεδεμένον.

*Ὀρμῶ, εἰ μὲν ἐπὶ ἐμφύχων, δευτέρας συζυγίας, ἀπὸ τοῦ ὀρμῆ· εἰ δὲ ἐπὶ ἀψύχων, πρώτης, ἀπὸ τοῦ ὄρμος· καὶ διαφέρει· ὀρμεῖ μὲν, τὸ πλοῖον· ὀρμᾶν δὲ, τὸ ἀπλῶς ἐπέρχεσθαι· ἀπὸ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, πλεονασμῶ τοῦ 40 μ γίνεται. Ἡ ῥα καὶ ὀρμήθη ὄρεῖ υἱόθεντι εοικώς, Ἰλιάδος η'.

*Ὀρμενον ἐξαίφνης, Ἰλιάδος φ'. ἀπὸ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὄρσω, ὥρκα, ὥρμαι, ὥρμενος· καὶ κατὰ συστολὴν καὶ ἀνάδοσιν τοῦ τόνου, ὄρμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρόμενος ὄρμενος κατὰ συγκοπὴν.

*Ὀρμήματα, ἐνθυμηματα, Φροντίδας.

*Ὀρματός, στίχος, ἡγουν τὸ σύστημα· ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτοῖς ἀρμόζεσθαι.

*Ὀρμασται] ἀπὸ τοῦ ἀρμόζω, ὃ παθητικὸς παρακείμενος, ἡρμσμαι· τὸ τρίτον, ἡρμσται· ὑπερθέσει, ὀρμησται· 50 καὶ κατὰ συστολὴν τοῦ η, ὀρμασται.

*Ὀρνεον, παρὰ τὸ ὀρούειν· ἢ ἀπὸ τοῦ αἶρεσθαι. Ἰλιάδος ν', "Ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήμεος ἄρθεῖς Ὀρμήσαι πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο· — Ὀμηρος, διὰ τὸν ἱέρακα. ἢ παρὰ τὸ τὰ ὄρη νέειν ἡγουν διώκειν, γίνεται ὄρνεον.

632 Ὀρνις] παρὰ τὸ ὄρω, ὄρις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, (τί γὰρ ὀρμητικώτερον πτηνοῦ;) γίνεται ὄρνις· οὐδὲν γὰρ ὀρμητικώτερον τούτου τοῦ ζώου. ὄρνιθος· ὁ κανὼν· τὰ εἰς ἱς λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ ι δύο ἀμετάβολα, διὰ τοῦ θος κλίνεται· δέλλις δέλλιθος, (ἔστι δὲ εἶδος ζώου ὅμοιον μελίττῃ) μέρμις μέρμιθος, τὸ σχοινίον· ἔλμινς ἔλμινθος· πλὴν τοῦ Τράλλις Τράλλεος· (ἔστιν ὄνομα πόλεως) τοῦτο γὰρ διὰ κατάρου τοῦ ος κλίνεται. τὸ ὄρνις Ἀττικῶς ἐκτείνεται· ὥστε βραχύ ἐστι· τὰ γὰρ εἰς ἱς βαρύτονα, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά, συστέλλει τὸ ι. ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς μακρόν ἐστι· κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι οὐδέποτε παραλήγουσα γενικῆς περιττοσυλλάβου μείζων τῆς ληγούσης τῆς ἰδίας εὐθείας εὐρίσκεται, πλὴν τοῦ ὄρνιθος καὶ κώμυθος καὶ πόλῃος. ὡς ἐμάθεμεν, ὅτι ἐπὶ τῆς εὐθείας βραχύ ἐστι τὸ ι, ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς μακρόν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὄρνις καὶ τὸ πετεινόν, γενικά εἰσι· τὰ δὲ εἰδικά, ταῦτα, χήν, γέρανος, κύκνος.

Ὀρνιθοκλόος] ἀπὸ τοῦ κοεῖν τὸ συνιέναι, γίνεται ὀρνιθοκλός· εἴτα ὀρνιθοκλόος.

20 Ὀρνιθευτάς, ὀρνιθοθήρας.

Ὀρνύω] ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὀρύω· καὶ πλεονασμῷ Δωρικῷ τοῦ ν, ὀρύνω· καὶ ὑπερβιβασμῷ, ὀρνύω· ἐξ οὗ ὀρνυμι, καὶ ὠρνυτο· Ἀλλὰ σύ γ' ὀρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός.

Ὀρκάνη, περίφραγμα τι ἀνακτιῶδες.

Ὀροβος, ὁσπρίου εἶδος.

30 Ὀρος, σημαίνει δύο, τὰ ὄρια, καὶ τῆς χώρας τὰ τέλη· καὶ σανίδιον ἐπιτιθέμενον ταῖς οἰκίαις καὶ τοῖς χωρίοις ἐκείνοις πηγνύμενον τοῖς ἐνεχυριαζομένοις πρὸς αὐτὸ Φείλουσιν οἱ δεσπόται. καὶ ὀρισταί, ἀρχή τις ἐστίν, ἣτις ἀφορίζει τὰ ἴδια καὶ τὰ δημόσια οἰκήματα, ὡς περ τινες γεωμέτραι καὶ ὀριοδεῖνται. ὄρος καὶ γεωργικὸν σκεῦος, ὃ Φασί τινες σχοινίον.

40 Ὀρος ἐστίν, ὃ τὸ ὄντι εἶναι δηλῶν· ἡ λόγος ἐκ τῶν κατόλου καὶ ποιῶν, ἰδίον τι ἀποτελῶν· οἶον, Ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον λογικὸν θνητόν· — ἐκ τοῦ κατόλου καὶ κοινοῦ, ἰδίον τι ἀπετέλεσε, τὸν ἄνθρωπον. τῶν κατόλου ἐστὶ, τὸ ζῶον· τῶν κοιῶν, τὸ λογικόν. εἰληπται δὲ ὄρος ἀπὸ μεταφοράς τῶν τῆς γῆς ὀροθεσίων. ὡς περ γὰρ τὰ ὀροθεσία χωρίζουσι τήνδε τὴν γῆν ἀπὸ τῆςδε, καὶ ἐκάστω τὸ ἴδιον φυλάττει, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ ὄρος ὁ τοῦ ἀνθρώπου χωρίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ τῶν ὁμοίων. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ εἶρω τὸ συνάπτω καὶ συμπλέκω, ὡς σπείρω σπόρος. ἐπὶ δὲ τοῦ οὔδετέρου, οἶον τὸ ὄρος, παρὰ τὸ αἶρω ἄρος καὶ ὄρος, τὸ ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος αἰρούμενον· ἡ παρὰ τὸ ὄρω τὸ ὀρμῶ· ἡ παρὰ τὸ ὄραν εἰς ὕψος δι' αὐτοῦ. ὄρος δὲ, ἡ ἀπόστασις τοῦ γάλακτος· ὀξύνεται.

50 Ὀρουσε καὶ ἀνόρουσεν, ἐκ τοῦ ὀρούω τὸ ὀρμῶ γίνεται. ἀπὸ τοῦ ὄρω ὀρύω, ὡς πλήθω πληθύω, πηδῶ πηθύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο Βοιωτικῶς, γίνεται ὀρουω· οἱ γὰρ Βοιωτοὶ τότε πλεονάζουσι τῷ υ στοιχείῳ τὸ ο, ἥνικα τὸ υ οὐχ ὑποτάσσεται Φωνήεντι· οἶον, κύνες, κοῦνες· κύμα, κοῦμα. οὐ πλεονάζει δὲ τὸ ο, ἥνικα ὑποτάσσεται· οἶον εὐνή, αὐλή.

Ὀρούεινε, παρωρμησεν. εἰς τὸ ἀγλαϊεῖσθαι.

653 Ὀρπηξ] ὀρόδαμνος καὶ ὀρπηξ ὁμοίως ἐπὶ τῶν κλάδων λέγεται, παρὰ τὸ ὀρούειν κατὰ τὴν αὐξήσιν· ὀρπηξ ὁ κλάδος, παρὰ τὸ ἔρπειν καὶ ὀρούειν εἰς ὕψος πεποιήται· ἡ ὀρμηκες τινες ὄντες· ἡ ὀρφηκες, οἱ εἰς ὀροφὴν ἐπιτήδειοι.

Ὀρογυῖα] ὀρέγω τὸ ἐκτείνω· ὁ μέσος παρακείμενος, ὠρε-

γα· ἡ μετοχή, ὠρεγώς· τὸ θηλυκόν, ὠρεγυῖα· συστολή καὶ τροπή, ὀρόγυια.

Ὀροθύνω, τὸ παρορμῶ καὶ διεγείρω, καὶ ἐρεθίζω, παρὰ τὸ ὀροθῶ· ἡ παρὰ τὸ ὄρω ὀρῶ καὶ τὸ θύνω, γίνεται ὀροθύνω.

Ὀρῶν, παρὰ τὴν ὄρασιν, ὃ διὰ τῆς ὀράσεως τί καταλαμ- 10 βάνων· ἡ παρὰ τὸ ὄρος, ὃ διὰ τῶν ὀρῶν τὰ πέρατα τῶν σωμάτων καταλαμβάνων. ἔστι καὶ ὀρῶ περισπῶμενον, τὸ διεγείρω καὶ ὀρμῶ· ἐνθα τὸ — Νεῖκος ὀρεῖται· — τούτου ὁ μέσος παρακείμενος ὠρα καὶ ὄρωρα· καὶ κατ' ὑπερβιβασμὸν, ὠρορα. ἡ ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὁ μέσος παρακείμενος, ὠρα, καὶ Ἀττικῶς ὄρωρα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ὀρώρειν.

Ὀρόωτε, Ἰλιάδος δ', ἀπὸ τοῦ ὀράοιτε ὀρῶτε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. ὀρῶ οὖν, ὁ μέλλων, ὀρήσω· ὁ παρακείμενος, ὠρηκα· ὁ μέσος, ὠρα· καὶ τὰ ἐξῆς. 20

Ὀρωρέχατο, Ἰλιάδος λ', ἡγουν ἡ τῷ κυρτώματι, ἡ τῷ χρώματι, ἡ πρὸς τὴν διάστασιν αὐτῶν ἡ ὁμοίωσις. σημαίνει τὰ ἐκρέμαντο. ἀπὸ τοῦ ὀρέγω ὀρέξω· ὁ παρακείμενος, ὠρεχα, ὠρεγμαί· ὁ ὑπερσυντέλικος, ὠρέγμην, ὠρεκτο, ὠρέχατο· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ὠωρέχατο.

Ὀροτύπος] ὡς ἀπὸ τοῦ χορότυπος γίνεται πλεονασμῷ τοῦ ι, χοροτύπος, καὶ δολοφονῆσαι δολοφονῆσαι, οὕτως ὀρότυπος καὶ ὀροτύπος, ὃ ἐν ὄρει τὰ στύπη (ὃ ἐστὶ στελέχη) κόπτων. Ἀρχίλοχος, Οὐρέων ἀπετύπα- 30 ζον· — σημαίνει δὲ τὸν ξυλουργόν.

Ὀρυγμαδός, θόρυβος, κρᾶυγή· ὃ ἐν ὄρει γινόμενος. παρὰ τὸ ὄρος καὶ τὸ ὄμαδος. οἱ δὲ Φασί παρὰ τὸ θορυβάζω θορυβάσσω· καὶ Δωρικῶς, θορυβάξω· ὁ μέσος παρακείμενος, τεθορύβαγα, θορυβαγός· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ θ, καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς μ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ὀρυγμαδός. ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς θορύβου.

Ὀρῶδῶ καὶ ἄρῶδῶ, ζήτηι εἰς τὰς Διαφοράς· καὶ κατωρῶδηνότες, τὸ Φοβούμενοι· ἀπὸ τοῦ ῶ τὸ ὑγιαίνω, (ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔρῶμαι) παράγωγον ῶζω· καὶ μεταθέ- 40 σει τοῦ ζ εἰς δ, ῶδῶ, ὡς μύζω μυδῶ, καὶ ἐρίζω ἐριδῶ· (ἐνθα τὸ, ἐριδῆσασθαι) μετα τοῦ στερητικοῦ α, ἄρῶδῶ· (Ἡρόδοτος, Καὶ ἀπεμάχετο τὴν ψυχὴν ἀρῶδέων) καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὀρῶδῶ, τὸ μὴ ἐρῶσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ φόβου. Φιλόξενος. ὀρῶδῶ, παρὰ τὰ τὸν ὀρῶν ἰδεῖν· ὀρῶς δὲ ἐστὶ τὸ ἱερὸν ὅσπου. συμβαίνει δὲ πως τοῖς Φοβούμενοις ἰδῶτα γίνεσθαι κατὰ τοῦ ἱεροῦ ὁστέου.

Ὀρσεο, ῥῆμα προστακτικὸν ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ. 50 ὁ κανὼν· οἱ Ἴωνες τὴν ου δίφθογγον εἰς ε καὶ ο διαλύουσιν, ὄρσεο ὄρσεο. τὸ ῥῆμα, ὄρσω· γίνεται ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ὄρσω· καὶ μεταγεται εἰς ἐνεστώτα, καὶ κλίνεται ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ. ὄρσω, ὄρσομαι· ὠρσόμην ὠρσου· καὶ ὄρσεο τὸ προστακτικὸν Ἰωνικῶς, κατὰ συστολὴν τῆς πρώτης συλλαβῆς, ὡς ἐμοῦ, ἐμέο· τύπτου, τύπτεο.

Ὀρσοθύρη, θυρίς δι' ἧς εἰς ὑπερῶν ὑπάρχει ἀνάβασις. 634 παρὰ τὸ ὄρω ὄρσω καὶ τὸ θύρα. Ὀρσοθύρη δὲ τις ἔστιν· — θυρίς τις ἔοικεν ἐπὶ τὴν δημοσίαν ὁδὸν φέρουσα, ἐφ' ἣν ἔδει ἀναβῆναι διὰ τινος κλίμακος. δύναται δὲ καὶ δι' αὐτοῦ ἀνοδος τις εἶναι φέρουσα ἐπὶ τὴν θύραν ταύτην. εἴρηται παρὰ τὸ ὀρούειν ἐπ' αὐτήν. λέγει δὲ Σιμωνίδης κακασχόλως, Καὶ τῆς ὀπισθεν ὀρσοθύρης ἡλσάμην· — Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, ὀρσορόνα ὑπ' ἐνίων λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὀρνυται· Κράτης δὲ, ὀρσοθύρη, θύρα πρόβασις ἔχουσα, καὶ εἰς τὰ ὑπερῶα φέρου- 10 σα. τινες ὑψηλὴν θύραν.

Ὀρσολέπος, ὀρσοπός, ἵνα λάβῃ τὸ λ. περὶ παθῶν.

Ὀρτή, ἀπὸ τοῦ ἑορτή, κατὰ ἀφαίρεσιν. περὶ παθῶν.

Ὀρταλίζειν, τὸ ῥίπτειν, ὡς Ἀριστοφάνης· οἶον, Ἀνωρ-
τάλιζες κἀκερουτίας· — ἀντὶ τοῦ ἀναβρίπτειν ἐποίεις.
παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος,
ᾧ ῥται· ῥηματικὸν ὄνομα ὀρτός· ἀφ' οὗ περισπώμενον
ῥήμα ὀρτῶ· καὶ παρὰ ὠγον ὀρτίζω· καὶ πλεονασμῷ τῆς
αλ. συλλαβῆς, ὀρταλίζω. δηλοῖ δὲ κυρίως ἡ λέξις τὸ
ἀναβρίπτειν τὰ νήπια τῶν παιδίων, οἷον εἰς
20 ὕψος. κατεχρῶντο δὲ τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τὸ ἄλλην ἡν-
τιναοῦν ποιεῖσθαι κίνησιν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται παρὰ
Ἀριστοφάνει.

Ὀρτάλιχος, παρὰ τὸ γλίχασθαι τοῦ ὀρούειν καὶ πέ-
τεσθαι.

Ὀρτυγομήτρα, παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω.

Ὀρφανός] ἀπὸ τοῦ ὀρφος ὀροφάνος, καὶ ὀρφανός, ὁ μὴ
ἔχων τινὰ βοηθόν. ἢ παρὰ τὸ ὀρφνόν, ὁ σημαίνει τὸ
σκοτεινόν. ζῆται εἰς τὸ Ὀρχομενόν.

Ὀρφυη, ἡ σποτία. καὶ, Νύκτα δὲ ὀρφναίην· — τὴν σκο-
τεινὴν. ἀπὸ τοῦ ἐρέφω τὸ σκέπω, γίνεται ὀροφή· πλεο-
30 νασμῷ τοῦ ν, ὀροφνή· καὶ συγκοπῇ ὀρφυη, ἡ σκέπουσα
τὸ φῶς.

Ὀρχαμος, ἡγεμών· παρὰ τὸ ἄρχω, ἄρχαμος καὶ ὀρ-
χαμος.

Ὀρχατος, σημαίνει τὸν παραδείσειον, τὴν φυτεῖαν δι' ἧς
ἐρχόμεθα. διαφέρει δὲ ὀρχοῦ· ὀρχός γάρ ἐστὶν ὁ βόθρος,
εἰς ὃν ἐκτίθεται τὰ φυτὰ πρὸς μωσχείαν· παρὰ τὸ
ὀρύττω, ὀρυχόν τινα ὄντα. ὀρχατος δὲ, ἡ ἐπίστιχος
φυτεῖα, παρὰ τὸ ἐρχεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης τὸ με-
ταξὺ τῶν φυτῶν, μετόρχιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωρ-
40 γοῖς. ὁ δὲ Ἡσίοδος, ὀρχὸν λέγει τὴν ἐπίστιχον φυτεῖαν
τῶν ἀμπέλων· Οἱ δ' αὖτ' ἐς τάλάρους — ἔφερον βό-
τρυας μεγάλων ἀπὸ ὀρχῶν· — καὶ πάλιν, — παρὰ δὲ
σφισιν ὀρχός Χρύσεος ἦν· — ἐστὶ δὲ ὅτε δηλοῖ καὶ
κῆπον. Ἀπίων δὲ ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ ὀρυσθαι τὴν
γῆν πρὸς φυτεῖαν. καὶ Ὅμηρος, — πολλοὶ δὲ φυτῶν
ἔσαν ὀρχατοὶ ἀμφίς, Ἰλιάδος ξ'.

Ὀρχησται] τὴν τάξιν τῆς φυτείας, ὀρχοὺς εἰώθασι λέγειν
οἱ ποιηταί· καὶ ὀρχησται ἐντεῦθεν, ὅτι κατὰ τὴν τῶν
50 βοτρυῶν συγκομιδὴν ἐν τοῖς τόποις τούτοις, ἐπειδὴν
ἔτυχον τρυγῶντες, ἀπῆρχοντο τῷ θεῷ χορεύοντες, κα-
θάπερ κωμῳδοί· ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀρχῶ ὀρχήσω. οἱ δὲ,
παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, κατὰ τρο-
πὴν τοῦ γ εἰς χ. καὶ ὀρχηστής Ἀρης, ὁ εὐκίνητος κα-
τὰ πόλεμον, ὡς τὸ, Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχη-
στήν περ εόντα, Ἰλιάδος π'. ἐπυρρίχιζον γὰρ ὅπλοις
οἱ Κρήτες πρὸς Ἀσκησιν τῶν πολεμικῶν, ὁ ἐστὶ σὺν τοῖς
ὅπλοις τὴν πυρρίχιον καὶ ἐνοπλον ὀρχησιν ἡσκούντο·
655 τρία γὰρ εἶδη ὀρχήσεως, πυρρίχη, σίικινις, ἥτις ἐστὶν
ἰερατικὴ· καὶ ὁ κορδακισμός, αἰσχυρός τις ὢν, καὶ μάλ-
λον κωμικοῖς ἀρμόδιος.

Ὀρχομενός] δύο εἰσί, Βοιωτικὸς καὶ Ἀρκαδικός· ἀλλ' ὁ
μὲν Βοιωτικὸς, Μινύειος καλεῖται· ὁ δὲ Ἀρκαδικός,
πολύμηλος· καὶ τοῖς ἐπιθέτοις διαστέλλεται ἡ ὁμωνυμία.

Ὀρφανός] ἢ παρὰ τὸ οἶος ὁ μόνος, γίνεται οἰοφάνος καὶ
ὀρφανός, ὁ μόνος φαινόμενος, καὶ γονεῖς μὴ ἔχων· ἢ
10 παρὰ τὸ ἀρπάζω, ἀρπανός καὶ ὀρφανός, οὗτινος οἱ γο-
νεῖς ἠρπάγησαν.

Ὀς, ἄρθρον ὑποτακτικόν· σημαίνει δὲ καὶ ἀντωνυμίαν
κτητικὴν τρίτου προσώπου, ἐμός, σός, ὅς. σημαίνει καὶ
ἀντωνυμίαν ἰσοδυναμοῦσαν τῇ οὗτος· οἶον, Ὀς γὰρ δεύ-
τατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· — δύναται ση-
μαίνειν καὶ τὴν αὐτός· οἶον, Ἀλλὰ καὶ ὅς δεῖδοικε

Διὸς μέγα· κεραυνόν· — ἐστὶ δὲ καὶ ἀόριστον μόριον
ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅστις, ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ ὁμόφωνον·
οἶον, Ὀς ἂν ἔλθοι, μεινάντω· — καὶ, Ἀνδρῶπος ὅς
ἦλθε· — Ἀξίον δὲ ζητῆσαι, διατί οὐκ εἰσὶν εἰς ὅς ὀνό- 20
ματα μονοσύλλαβα· τὸ γὰρ ὅς, ἄρθρον ἐστίν, ὡς εἴ-
πεῖν· καὶ τὸ πός, (οἶον, Ὡς πός χεῖμαινόμενος) ἀπὸ
τοῦ πούς γέγονε, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ. καὶ ἐστὶν εἴ-
πεῖν, ὅτι κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι πᾶν ὄνομα μονοσύλ-
λαβον μακροκαταληγτεῖν θέλει· Φύσει ἢ θέσει, χωρὶς
τοῦ τίς· ἄλλως τε, ὁ κανὼν εἶχον μάχεσθαι· καθὼ
μὲν γὰρ εἰς ὅς εἰσὶν, ὠφείλειν εἰς οὐ ἔχειν τὴν γενι-
κὴν· καθὼ δὲ πάλιν ὅτι πᾶσα μονοσύλλαβος εὐθεῖα,
ἰσοσυλλάβως κλινομένη, ἀποβολὴ τοῦ σ ποιεῖ τὴν γενι-
κὴν, ὁ Χνάς, τοῦ χνα· ὁ Δρῆς, τοῦ δρη· τῶν δύο οὖν 30
κανόνων μαχομένων, ἀπέλιπον τὰ εἰς ὅς μονοσύλλαβα
ὀνόματα.

Ὀρφῶς] περὶ δὲ τοῦ ὀρφῶς, ἐστὶν εἰπεῖν ὡς λέγει ὁ αὐ-
τός Χοιροβοσκός, ὅτι τὰ εἰς ὡς Ἀττικὰ τῆς κοινῆς εὐ-
θείας ἔχουσι τὸν τόνον· καὶ φθάσῃ προπαροξύνηται
ἢ εὐθεῖα, πᾶσα πτώσις προπαροξύνεται. σεσημειώται
τὸ ὀρφῶς καὶ τὸ λαγῶς· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξε τὸν
τόνον τῶν κοινῶν. τοῦ μὲν γὰρ ὀρφῶς ὁ τόνος, ὀρφος
ἐστὶ, βαρύτονος· τοῦ δὲ λαγῶς, λαγός, ὀξύτονος· ὡς
Ἡρωδιανός φησὶν, ὅτι ἐν τοῖς εἰς ὡς ὑπὲρ μίαν συλλα-
βὴν, οὐδὲν περισπᾶται, πλὴν τοῦ ὀρφῶς καὶ λαγῶς. 40
Ὀσιος, παρὰ τὸ ἄζω τὸ σέβομαι γίνεται, τροπὴ τοῦ α
εἰς ο· διὸ καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ παρὰ μέλ-
λοντος διὰ τοῦ ιος γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται· ἄζω,
ἄσω, ἄσιος καὶ ὄσιος· καὶ κτήσω, κτήσιος· ἀλέξω,
ἀλέξιος. τὸ δεξιός καὶ ἀνεψιός, κατὰ τόνον μόνον διήλ-
λαξεν.

Ὀσημέραι, πάντοτε, καθ' ἡμέραν, ὅσαι ἡμέραι.

Ὀσπριον δεῖ λέγειν, καὶ οὐκ ὄσπρεον. παρὰ τὸ σπόρος
σπόριον· καὶ ὑπερβιβασμῷ, ὄσπριον. Χοιροβοσκός.

Ὀσσα, θεῖα φήμη καὶ κληδών· Ὀσσαν ὅδ' ἀμβροτον ἰεῖ- 50
ται. οἶμαι παρὰ τὸ ὄπτω. Ἡσίοδος τὴν πασαν φωνὴν
ὄσσαν λέγει. σημαίνει καὶ τὸ ὄρος τὸ Θετταλικόν.

Ὀσσε, σημαίνει τοὺς ὀφθαλμούς. παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέ-
πω, Αἰολικῶς ὄσσω, ὡς κόπτω κόσσω, καὶ πέπτω πέσ-
σω. ἐστὶν οὐδέτερον τὸ ὄστος· κλίνεται τοῦ ὄσσεος καὶ
ὄσσους· ὄσσεε, καὶ ἀφαίρεσει τοῦ ἐνός ε, ὄσσε. κλίνε-
ται δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ ὄστος, ὥς περ καὶ ὁ σκότος.

Ὀστόμενος, σημαίνει τὸ περιβλεψάμενος.

Ὀσσετο θυμός, προσώρα, τουτέστι κατὰ ψυχὴν προσεδέ-
χετο, οἶον ἢ κατ' ἐπίνοιαν γνώσις· ἀπὸ τῶν ὄστων τῶν
ὀφθαλμῶν.

Ὀσταφίς, πλεονασμῷ τοῦ ο· καὶ ἀσταφίς, πλεονασμῷ
τοῦ α· σταφίς γάρ· σπάνιον τὸ σταφίς· σχεδὸν γὰρ ἢ
εἰς α χρήσις ἀσταφίς ἔχει. περὶ παθῶν.

Ὀστέον] παρὰ τὸ στῶ στέον, καὶ ὀστέον, τὸ αἷτιον τῆς
στάσεως· ἢ παρὰ τὸ ἴστημι.

Ὀστρακον, παρὰ τὸ στερεὰν ἀκὴν ἔχειν.

Ὀστλίγγες] Ὀστλίγγες μαλεροῖο πυρός· — αἱ λαμπρό-
νες· παρὰ τὸ ὄσσε καὶ τὴν ἱλιγγα, ὀστίλιγγες τινὲς
οὔσαι· καὶ κατὰ συγκοπὴν. σημαίνει δὲ καὶ τρίχας, ὡς
παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν τῷ πρώτῳ, Αἰπῶν ἀπ' ὀστλίγγων
αἰὲν ἄλειφα ῥέει· — παρὰ τὸ ὄστον εἰλεῖσθαι, ὀστοί-
λιγγες τινὲς οὔσαι, αἱ περὶ τὸ ὄστέον εἰλούμεναι· ἢ
περὶ τὰ ὀστώδη μέρη τῆς κεφαλῆς εἰλῆσθαι καὶ συνη-
θροῖσθαι. Ὡρος, καὶ ἄλλοι.

Ὀσφύς, ῥάχις, καὶ ψῦα· ὡς μὲν Ἀριστοτέλης, ἡ ἴση
πρὸς [τὰ] ἄνω ἐμπεφυῖα, ἰσόσφύς τις οὔσα· ὡς δὲ 20
Ἀπολλόδωρος, οἷον εἰς ὄστοφύς τις οὔσα· ὀστώδης γάρ.

ὁσφύς λέγεται τὸ τρίτον μέρος τῆς ῥάχεως· ἡ γὰρ ῥά-
χις τρεῖς ἐπωνυμίας ἔχει· καὶ ἡ μὲν πρώτη, καλεῖται
αὐχὴν· ἡ δὲ δευτέρα, ἰξύη· ἡ δὲ τρίτη, ὁσφύς, οἶονε
ὁσφοϋής.

Ὀσχεός] ὀχεύω, ὀχεός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ὀσχεός,
ὡς Φωλεύω, Φωλεύς.

30 Ὅτ' αὖ] τὸ ὅταν ἐπὶ ῥήματα οὐ δύναται εἶναι. τὰ γὰρ εἰς
αὐτὰ ἐπὶ ῥήματα, ἐκτείνεται. τὸ πᾶμπαν . . . τὸ δὲ
ὅταν, κατὰ συστολήν, δύο μέρη λόγου εἰσὶν, ὅτε αὖ.
ὁμοίως καὶ τὸ ὁπόταν.

Ὅτέοισιν, Ἰλιάδος ὁ, Ἡμὲν οτέοισι κῦδος ὑπέρτατον ἐγ-
γυαλίζει, Ἡδ' ὅτινας μινύθει: — ἀντὶ τοῦ οἷστισι. τὸ
ὅτισι τρισύλλαβον, ἐπὶ τοῦ ο ἔχει τὸν τόνον· τὸ δὲ
ὁτέοισιν, οὐκ ἔτι.

Ὅτλος, ὁ μόχθος, ἡ κακοπάθεια. παρὰ τὸ τλῶ τὸ κα-
κοπαθῶ, ῥηματικὸν ὄνομα τλός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ
ο. ἡ μετὰ τοῦ ἐπιτατικῆς α, ἄτλος καὶ ὅτλος, ὡς ἄχθος,
ὀχθήσατο.

40 Ὅτι] Ἰστέον ὅτι τὸ ὅτι, πῇ μὲν ἐστὶ σύνδεσμος αἰτιολο-
γικός, πῇ δὲ ὄνομα οὐδέτερον· ὅπερ γέγονεν ἀπὸ τοῦ
ὅστις ἀρσενικοῦ· τὸ θηλυκόν, ἥτις· καὶ τὸ οὐδέτερον,
ὅτι. καὶ ὡς περ ἐν τῷ ὅστις δύο λέξεις εἰσὶν, οὕτω καὶ
ἐν τῷ ὅτι, ὅπερ ἐστὶν ἐν μέρος λόγου· τοῖς γὰρ πυσμα-
τικοῖς εἴωθε προσέρχεσθαι ἀναφορικὸν μόριον τὸ ὁ-
ποῖος, ὁποῖος· τίς, ὅστις. τὸ δὲ τίς, κοινόν ἐστὶ τῷ γέ-
νει, καὶ ὄνομα ἀναφορικόν. εἰ δὲ ἀναδιπλασιασμὸν δε-
ξήται τοῦτο ὅτι, μόνον ἐστὶν ὄνομα ἐν μιᾷ λέξει ἀκού-
μενον, καὶ οὐκέτι συμπύπτει συνδέσμῳ, ἀλλ' ἐστὶν οὐ-
δέτερον ὄνομα. Ἰστέον ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ ὁποῖος καὶ τῶν
50 ὁμοίων, οὐκ ἐστὶ τὸ ο ἄρθρον, ἀλλὰ μόριον προσιόν
τοῖς πύσμασιν· οὐδέποτε γὰρ ἄρθρον μετὰ πυσμάτων
συντάσσεται· τὰ γὰρ πύσματα, ἀγνοεῖ· τὸ δὲ ἄρθρον,
ἀναφέρει τὸ προεγνωσμένον.

Ὁτοβος, ψόφος· διὰ τὸ ἀσαφές τῆς λέξεως, ἡγουν τοῦ
λέγειν· ἡ δὲ τῶν ὠτων βοή. Ἡσίδοις, ἐνθα, — ὅτο-
βος δ' ἄτλητος ὁρώρει.

637 Ὁτραλέως, σπουδαίως. παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβοῦμαι καὶ
σπεύδω, γίνεται τρεῖς· καὶ κατὰ συναλοιφήν τοῦ ε καὶ
η εἰς τὸ αὐτὸ η, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀτρή· ἀφ' οὗ
ἐπὶ ῥήματα εἰς ὡς, ὀτρώς καὶ ὀτρέως, ὡς εὐτυχῆς εὐτυ-
χῶς, εὐγενῆς εὐγενῶς· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλα-
βῆς. Ἰλιάδος γ', — τοῖ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο: — ἐστὶ
ῥήμα τρῶ τὸ φοβοῦμαι· ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ῥηματικόν,
τρεύς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικῆς α, ἄτρεύς, ὁ ἄφοβος·
τροπή, Ὁτρεύς· ὅθεν τὸ, λαοὺς Ὁτρήος: — ἡ γενική
10 τῶν πληθυντικῶν, ὀτρέων· καὶ τὸ, ἔπος ὀτρέως: — καὶ
ὡς περ παρὰ τὸ κάρπιμος πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς
γίνεται καρπάλιμος, οὕτω καὶ ὧδε.

Ὁτρηρός] — ὀτρηρῶ θερᾶποντε: — δραστηκοί, σπουδαῖοι.
παρὰ τὸ ὀτρήνω, ὀτρηρός· καὶ τροπή, ὀτρηρός, ὁ δὲ
ἑαυτοῦ παρωξυμμένος πρὸς τὸ ἐνεργεῖν, ἡ δὲ ἐτέρου.
ὁ δὲ Φιλόξενος, παρὰ τὸ τρῶ τρέω, γίνεται ῥηματικὸν
ὄνομα τρερός, ὡς σφάλλω, σφαλερός· καὶ κρᾶσει,
τρηρός, ὁ δειλός· (ἀφ' οὗ παρωνυμῶν τρήρων) μετὰ τοῦ
στερητικῆς α, ἄτρηρός, ὁ μὴ δειλός, ἀλλὰ δραστήσιος,
20 καὶ ἐρρωμένος τὴν γνώμην· καὶ μεταθέσει, ὀτρηρός.

Ὁτριχας, οἰετέας, καὶ ὀπατρας: — οἶονε ὁμοετέας καὶ
ὁμοῖοτριχας καὶ ὁμοπάτρας· καὶ κατὰ συγκοπήν, ὀτρι-
χας. ἡ ὁμοῦ λέγει τὸ αὐτό· ὅθεν καὶ ὁμώνυμον.

Ὁτρυγηφάγος] τρύγη, ὁ Δημητριακὸς καρπός· ἐξ οὗ τρυ-
γηφάγος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀτρυγηφάγος.

Ὁτρήνω] ὄρω τὸ διεγείρω, ὄρύω, ὀρύνω· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ τ, ὀτρήνω· σημαίνει τὸ ἐπισπεύδω καὶ παρορμῶ

καὶ διεγείρω, ὡς τὸ, Ὁτρυνε δὲ γέροντα παριστάμενος
ἐπέεσσι: — σημαίνει καὶ τὸ παρακατασκευάζω, ὡς τὸ,
Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνηται.

30 Οὐκ ἔα] τρεῖν μ' οὐκ ἔα παλλὰς Ἀθήνη, Ἰλιάδος ὁ. συ-
στέλλεται τὸ α, καὶ βαρύνεται. τὸ μὲν οὖν ἐντελές τοῦ
ἐνεστώτος ἐστὶν ἐῶ, ἐᾶς, ἐᾶ, μετὰ τοῦ ι· τοῦ δὲ πα-
ρατατικῆς, εἶων, εἶας, εἶα, οὐ μετὰ τοῦ ι· καὶ τὸ
προστακτικόν, ἔα. εἰ τοίνυν ἐστὶ τοιοῦτο τὸ, τρεῖν μ'
οὐκ ἔα, μόνον συνεστάλη τὸ α· καὶ ὁ παρατατικὸς
ἐστὶν ἰσοδύναμος τῷ ἐνεστώτι. εἰ δὲ ἐνεστώτης ἐστὶν, αἰεὶ
περισπᾶται καὶ σὺν τῷ ι γράφεται, δῆλον ὅτι πολλὰ
πάθη, συστολή τοῦ α, καὶ ἐμβολή τοῦ ι, καὶ μεταβο-
λή τοῦ τόνου· εἰ μὴ ἐκδεξαίμεθα, ὡς ἔθος τῷ ποιητῇ
τὰ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας κατὰ τὸ δεύτερον καὶ 40
τρίτον πρόσωπον πολλάκις διαλύειν εἰς δύο αα· ὧν τὸ
μὲν πρῶτον συνεσταλμένον· τὸ δὲ δεύτερον, ἐκτεταμέ-
νον καὶ σὺν τῷ ι γραφόμενον· οἶον, Οὐχ ὁράας οἶος
κἀγώ: — καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου, Οὐκ ἐᾶα Κρονίδης: —
τοῦτο γοῦν τὸ ἐᾶα, δύναται κατὰ ἀποκοπὴν εἰρῆσθαι·
οἶον, — τρεῖν μ' οὐκ ἔα: — ἐνθα καὶ συστέλλεται τὸ
α καὶ βαρύνεται. οὐκ ἄηδες δὲ καὶ ἐνεστώτα ἀποκό-
πτεσθαι καὶ ἄλλους χρόνους, ὡς τὸ, Οὐτα κατὰ λα-
πάρην: — εἰ δὲ τις ἐπιζητῶν ὁμοιότητα, ἀπὸ τῶν εἰς
ω περισπωμένων ἢ βαρυτόνων ἐπὶ τοῦ τρίτου ἀποκοπὴν 50
οὐχ εὐρήσει, καὶ οὐδὲ τοῦτο παραδέξαιτο, ἑαυτὸν λή-
γει. περὶ γὰρ πάθους καὶ λαμβάνομαι.

Οὐ σε ἔοικε: — τί διαφέρουσιν αἱ ἐγκλινόμεναι ἀντωνυ-
μῖαι τῶν ὀρθοτονονομένων; διαφέρουσιν, ὅτι αἱ μὲν ὀρθο-
τονούμεναι, διαστολήν ἔχουσιν ἐτέρου προσώπου· οἶον,
ἐμοὶ ἔδωκε, καὶ οὐκ ἄλλω· ἐμοῦ ἤκουσας, καὶ οὐκ ἄλ-
λου: — αἱ δὲ ἐγκλινόμεναι, ἀπόλυτα πρόσωπα δηλοῦ-
σιν, Ὡς σεο νῦν ἔραμαι.

Οὐ μὲν πως: — τὸ μὲν, ὀξύνεται· ἐπειδὴ αἱ ὀξυνόμεναι 638
λέξεις, διὰ τὴν συνέπειαν, τρέπουσι τὴν ὀξεῖαν εἰς βα-
ρεῖαν· ἐπιφερομένου δὲ ἐγκλιτικῆς μορίου, τὴν ἰδίαν τά-
σιν φυλάττουσι. Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν: — καὶ, Ζεὺς με
μέγα Κρονίδης.

Οὐ ἔθεν, ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως καὶ τῆς ἔθεν Ἀπτικῶς
παραγωγῆς ἀντωνυμίας. Ἰστέον ὅτι τὸ οὐ ἔθεν χωρὶς
τοῦ κ εὐρέθη, διότι ἐγκλίνεται· τὰ δὲ ἐγκλινόμενα οὐ-
δέποτε προσλαμβάνει· οἶον, ἐμοῦ, ἤκουσέ μου. ἄλλως
δὲ, αἰτία μὲν ἐστὶν ἡ Οὐ ἀρνήσις τοῦ πλεονασμοῦ, 10
ἀλλ' οὐ δύναται λήγειν εἰς κ· οὐδέποτε γὰρ ἐστὶ λέξις
Ἑλληνικὴ εἰς ἄφωνον λήγουσα. δεῖ οὖν αὐτὸ ἐπιφέρειν
τῇ ἐτέρᾳ λέξει. εἰ οὖν ἔλαβεν αὐτὸ ἐν τῷ ἔθεν, ἡμελ-
λε φυλάττειν ἐν πλεονασμῷ, καὶ οὐκέτι ἐνεκλίνετο.

Οὐ θῆν μιν] πόσοι τόνοι; δύο. διατί; ἡνίκα εὐρεθῇ ἐγκλι-
τικὰ ἐφεξῆς ἀλλήλων κείμενα, πολλαὶ ἔσονται καὶ πα-
ράλληλοι αἱ ὀξεῖαι, Ἡ ῥά νύ που: — περὶ παθῶν.

Οὐχ ἄπτομαι] πότερον ἀπὸ τῆς οὐ ἀρνήσεως γέγονεν, ἡ
ἀπὸ τῆς οὐχί; οὐ γὰρ ἔχει ἀπόστροφον· καὶ τοῦτο δῆ-
λον καὶ ἐξ ἐτέρου ῥήματος, Οὐκ ἔρχομαι, Οὐκ ἄγω: 20
— εἰ γὰρ ἐκ τοῦ οὐχί αἱ συνθέσεις ἐλέγοντο, ἄτρεπτον
αὖ τὸ χ ἐφυλάττετο· ψιλὴ γὰρ οὐ δύναται μεταβάλλ-
λειν τὸ δασὺ εἰς ψιλόν, ὡς τὸ, ἀμφ' ἐμοί: — ἡ δα-
σεῖα δὲ μᾶλλον τὸ ψιλόν μεταβάλλει πρὸς δασύ. προ-
φανές οὖν, ὅτι ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως μᾶλλον τὰ ῥήματα
συντίθεται, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν
μεταβάλλεται, ὅπηνικα δασὺ τὸ ῥήμα, ὡς τὸ Οὐχ
ὄρῳ. ἀτοπον οὖν, εἰ τὸ μὲν Οὐκ ἄγω ἐκ τοῦ οὐ συντί-
θεται, τὸ δὲ Οὐχ ἄπτομαι, ἐκ τοῦ οὐχί· ὥφειλε γὰρ
λέγεσθαι οὐχ' ἔρχομαι. Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τὸ 30
σύμφωνον προσελθόν, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν Φω-
Ο ο

νηέντων, τῇ κάτω συλλαβῇ ἀκολουθεῖ, διιστάμενον τῆς οὐ ἀρνήσεως. οὕτως εὖρον ἐγὼ εἰς τὴν ἀπορίαν καὶ λύσιν Εὐλογίου σχολαστικοῦ. Οὐ. τὸ οὐ ἐπὶ ῥῆμα ἔστιν ἀρνήσεως· τὸ δὲ κ πλεονάζει διὰ τὴν χασμαδίαν καὶ ὅτι ψιλὸν ψιλοῦ ἡγεῖται, καὶ δατὺ δασέος· καὶ ὅτι ἡ οὐ ἀρνήσις συντιθεμένη ἑτέρα λέξει τῇ ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχομένη, ψιλουμένης μὲν αὐτῆς, πλεονάζει τὸ κ, ὡς τὸ, Οὐκ ὄνοστά, ἀντὶ τοῦ, οὐ μεμπτά· καὶ, — οὐκ ἐπιεικτὸν, ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑποχωροῦν τινί, οὐ νικώμενον· δατυνομένης δὲ, πλεονάζει τὸ χ, ὡς τὸ, Οὐχ οὕτως· ἔστι δὲ ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος, ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως καὶ τῆς οὗτος ἀντωνυμίας.

40 Οὐχί] τὸ οὐχί κατ' ἐπέκτασιν ἔστι τῆς χι συλλαβῆς ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως, ἢ κατὰ πλεονασμόν· τὸ δὲ οὐκί κατὰ πλεονασμόν καὶ μόνον, καὶ οὐ κατ' ἐπέκτασιν· αἱ γὰρ ἐπεκτάσεις διὰ δατέων γίνονται, καὶ οὐ διὰ ψιλῶν, οὐκί, καὶ οὐχί, καὶ οὐκί· σημαίνει τὸ οὐδὲν, καὶ ἔστιν ἐπὶ ῥῆμα ἀρνήσεως· καὶ οἱ ἴωνες ἀντὶ τῶν δατέων: —

50 εἰς τὸ Οὐίχλη. τὸ δὲ οὐχί παράλογόν ἔστι κατὰ τὸ νόον· ὥφειλε γὰρ βαρύνεσθαι· ἐπεὶ δὲ παραλόγως ὀξύνεται, τῷ εἶναι ναίχι, ἢ ἦχι πρὸ τῆς ἐπεκτάσεως, τούτου χάριν καὶ μετὰ τὴν ἔκτασιν παραλόγως ὀξύνεται. εἰς τὸ νόσφι.

659 Οὐας, σημαίνει τὸ οὐς. παρὰ τὸ αὖω τὸ Φωνῶ, γίνεται οὐας· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, οὐας, τὸ τῆς Φωνῆς ἀντιληπτικὸν αἰσθητήριον. κλίνεται οὐατος, ὡς δέρας δέρας· ἐκ δὲ τούτου γίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ, ὐας· καὶ κατὰ κρᾶσιν, οὐς· καὶ κατὰ Δωριεῖς, ὦς. τὸ δὲ, Ἀμφῶς νεοτευχῆς, παρὰ Θεοκρίτῳ, γίνεται οὕτως· ὡς παρὰ τὸ οὐδας γίνεται τὸ οὐδος, καὶ παρὰ τὸ γῆρας γῆρος, καὶ παρὰ τὸ κῶας κῶος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὐας ὐος. εἴτα πάλιν, ὡς περ παρὰ τὸ εἶδος εὐειδῆς, γένος εὐγενῆς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὐος γίνεται ἀμφῶεις· ἀπὸ γὰρ τῶν εἰς ας οὐ γίνεται σύνθετον, ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς ος περὶ παθῶν. τὸ δὲ οὐς ἄκλιτόν ἐστιν, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκός· οὐδὲν γὰρ οὐδέτερον εἰς οὐς λήγει, εἰ μὴ μόνον τὸ οὐς. ὅθεν, ὡς μονῆρες, ἔμεινεν ἄκλιτον, ὡς περ τὸ δέμας ἄκλιτόν ἐστιν· οὐδὲν γὰρ οὐδέτερον εἰς ας εὐρίσκεται ἔχον πρὸ τοῦ α τὸ μ· καὶ μὴ ἔχον τὸ μ, ἔμεινεν ἄκλιτον.

Οὐδαμῶς, ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος· ἀπὸ τοῦ ἀμός γίνεται· ἐξ οὗ καὶ τὸ οὐδαμόθεν. ζῆται εἰς τὸ ἀμωσγέπως.

Οὐδεῖς] Ἰστέον ὅτι τὸ οὐδεῖς, ὅτε ἰσοδυναμεῖ τῷ οὐτίς, δύο μέρη λόγου εἰσὶ, τὸ τε οὐ, καὶ τὸ δεῖς· οὐδὲ γὰρ ἔστι σύνθετον. εἰ γὰρ ἦν σύνθετον, ἤμελλεν πρὸ μιᾶς ἔχειν τὸν τόνον. πᾶν γὰρ ὄνομα μονοσύλλαβον συντιθέμενον ἀναβιβάζει τὸν τόνον, παῖς, εὐπαῖς· χθῶν, αὐτόχθων· Θράξ, Σαμόθραξ· χωρὶς τοῦ πτώξ, πολυπτώξ. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ γενικὴ ὀξυνουμένη. εἰ δὲ ἦν ἐν συνθέσει, ἤμελλεν ἡ γενικὴ βαρύνεσθαι· πᾶσα γὰρ γενικὴ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς ος λήγουσα ἀπέστραπται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, χωρὶς τοῦ γυναικὸς καὶ θυγατρὸς. λέγει δὲ ὁ Φιλόπονος, ὅτι [κατὰ] τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν περισπᾶσθαι ὀφείλει, διὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ες λήγουσα δισύλλαβος περισπᾶται κατὰ τὴν γενικὴν, ἄνδρες, ἀνδρῶν. ἡ δὲ παράδοσις ἀντίκειται αὐτῷ· πάντες γὰρ οἱ ῥήτορες οὐδένων βαρύνοντες ἀναγινώσκουσιν. αὐτοῦ δὲ τοῦ οὐδεῖς τὸ οὐδέτερον, δέν, χωρὶς τῆς οὐ παραθέσεως, ἔχομεν παρὰ Ἀλκίῳ ἐν τῷ ἐνάτῳ, Κούδεν ἐκ δένος γένοιτο: — Ζηνόβιος.

Οὐδενόσῳρα, Ἰλιάδος θ', τὰ οὐδὲ μιᾶς Φροντίδος ἄξια. ὅθεν δὲ κατὰ σύνθεσιν· εἰ καὶ σπανίως ἢ τοιαύτη σύν-

θεσις, ἐκ τῆς οὐ ἀποφάσεως, καὶ τῆς δένος γενικῆς, καὶ τοῦ ὥρα ἢ φροντίς. καὶ εἶναι δὲ αὐταὶ συνθέσεις ποιητῶν τολμήματα· καὶ γὰρ οὐκ ἔχει τί ἕτερον μιμήσασθαι· τὸ γὰρ ἐκκαίδεκάδωρα, πρῶτον ἔστιν ἐκκαίδεκα καὶ οὕτω τὸ ὥρα προτελθόν· ἐγένετο ἐκκαίδεκάδωρα. καὶ ὁ μὲν Ἡρωδιανός, οὕτως· ἕτεροι δὲ, ἐκ τῆς οὐ ἀποφάσεως, τοῦ δὲ συνδέτου, τῆς ἐνός γενικῆς, καὶ τοῦ ὥρα, τοῦτο Φασὶ συγκεῖσθαι.

Οὐδέτερον] οὐδέτερόν ἐστι τὸ μὴ ὂν ἐκ τῶν αὐτῶν προ-ὑποκειμένων γενῶν, λέγω δὴ τοῦ ἀρτενικοῦ καὶ θηλυκοῦ. εἰ γὰρ εὐρίτκισεν καὶ ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ ἀρχόμενον, ὡς τὸ ἄφιλος, ἄσθενος, τί ἄτοπον καὶ ἀπὸ τῆς οὐ ἀποφάσεως ἀρχεσθαι τούτο; οὐδὲ γὰρ διαφέρουσιν ἀλλήλων ἢ τε ἀπόφασις καὶ στερησις, ὅσον κατὰ 50 τὸ εἶναι ἄμφω ἀναιρετικά· εἴτε κατὰ ἕλλον τρόπον διαφέρουσι, καθ' ὃ ἡ μὲν στερησις, ἐπιβάλλοντος ἡγοῦν ἀρα ζοντος) ἔστιν ἀτευχία, τουτέστιν ἀτοτυχία· ὡς ὅταν εἴπωμεν, ἀτευχος ὁ ῥήτωρ· ἐπιβάλλει μὲν γὰρ (ἡγοῖ ἀρμύζει) αὐτῷ τὸ εἶναι ἄτευχον, οὐκ ἔτυχε δὲ τούτου ἢ δὲ ἀπόφασις, ὡς ἔτυχε λαμβάνεται δυνατόν γὰρ λέγειν· Οὐ τεχνικός ὁ ὄνος· ἄτευχος δὲ ὁ ὄνος, οὐ δυνατόν λέγειν· ἐπειδὴ, ὡς εἴρηται, οὐχ ἀρμόζει τῷ 640 ὄνῳ τὸ εἶναι τεχνικόν. ἀμέλει ἡνίκα ἡ α στερησις μὴ σημαίνει ἐπιβάλλοντος ἀτουχίαν, τότε ἀντὶ ἀποφάσεως λέγουσιν αὐτὴν εἶναι, καὶ παραλαμβάνεται ὡς ἐν τῷ ἀθάνατον, ἄλογον, ἀντὶ τοῦ οὐ θανατούμενον, οὐ λογικόν. οὐδὲ γὰρ ἔστιν ἐνταῦθα ἐπιβάλλοντος ἀτευχία· οὐ δύναται γὰρ ὁ ἀθάνατος εἶναι θνητός, οὐδὲ τὸ ἄλογον λογικόν. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός εἰς τὰ προλεγόμενα τῶν οὐδετέρων. σύγκειται δὲ ἐκ τριῶν μερῶν τοῦ λόγου, τῆς οὐ ἀποφάσεως, καὶ τοῦ δὲ συνδέτου, καὶ 10 τοῦ ἕτερον ὄνομα. καὶ ἔστιν ἀναλογώτερον τοῦ οὐδέτερον· ὅπερ ἀπὸ τοῦ τε συνδέτου γίνεται οὐδέτερον· καὶ διὰ τὴν ὁμοειδίαν ἐστράπη τὸ τ εἰς θ· ὁ γὰρ τε σύνδεσμος ἀπαιτεῖ καὶ ἕτερον σύνδεσμον, Οὔτε τοῦτο, οὔτε τοῦτο. ὅθεν σαστημῶνται τὸ παρὰ Μενέδρῳ, Οὐδὲν μέλει σοι: — ἔτι οὐκ ἔχει ἑτέρου συνδέσμου ἐπιφοράν. μήποτε δὲ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ τε συνδέσμου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δὲ, κατὰ τροπὴν, οὐδέτερον, οὐδέτερον, ὡς δάσος, Θάσος.

Οὐδάρ ἀρούρης, τὸ λιπαρώτατον καὶ καρπιμώτατον καὶ 20 κἄλλιστον τῆς γῆς. οἶμαι ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ τρέφω ἢ θάλλω, γίνεται πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω, γίνεται θάρ καὶ πλεονασμῷ τῆς ου συλλαβῆς, οὐδάρ σημαίνει δὲ τὸν μαζόν.

Οὐδέν. ἔστιν ὄνομα δεῖς· καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ τίς· ἀπὸ τοῦ εἰς ἐνός· καὶ τὸ οὐδέτερον, δέν· μετὰ τῆς οὐ ἀρνήσεως, καὶ συγκοπῇ, οὐδέν καὶ τροπῇ τοῦ ὁ εἰς θ, οὐδέν.

Οὐλαμός, παρὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, ἡ τάξις, παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι· ὅθεν καὶ τὰς τρίχας οὐλὰς Φασίν. 30 Ἰστέον ὅτι οὐλαμός ἐστιν τάξις συνεστηκυῖα ἐκ τεσσαρακοντατεσσάρων ἀνδρῶν· Φάλαγξ δὲ ἔστιν ἐξ ἑκατὸν εἰκοσι ἀνδρῶν.

Οὐλος, σημαίνει τέσσαρα· τὸν ὀλόκληρον καὶ προσηνῆ, ὡς ἐν Ὀδυσσεΐ, Οὐλόν τ' ἄρτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ: — καὶ τὸν ὀλέθριον, ὅθεν, — οὐλῶν τε ταπήτων: — καὶ τὸν ὀλέθριον, ὡς [τὸ] οὐλος Ἀρης, ὁ ὀλέθριος· (παρὰ τὸ ὄλλω ὀλλύω, οὐλος) καὶ τὸν συνεστραμμένον, ὡς τὸ οὐλοκάρηνος, ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσεως, παρὰ τὴν τῶν τριχῶν διαστροφὴν. σημαίνει καὶ τὸ ὑγίαινε, ὡς τὸ, Οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε· οὐλον δὲ ὄνειρον, οὐκ αὖ 40 τὸν ὀλέθριον ὄντα, ἀλλὰ τὸν ἐπ' ὀλέθροισι πεμπόμενον. ἢ οὐλον τὸν ὑγίῃ, ὡς περ λέγεται οὐλή τραύματα. Οὐ-

- λη δ' ἐπενήνοθε λάχνη: — ἀπαλή, ἢ τρυφερὰ. καὶ
 πάλιν, Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας: — ἐνταῦθα ση-
 μαίνει τὰς συνεστραμμένας. εἰσι δὲ αἱ ἐλικοσιδαῖς τρί-
 χες· παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι· ὡς ἐξ ἐναντίας αἱ ἄλλαι
 τέτανες λέγονται, παρὰ τὸ τετάνθαι. οὐλή δὲ βαρύ-
 νεται· καὶ τὸ ἀρσενικὸν αὐτοῦ. καὶ μήποτε ἀνάλογος ἢ
 50 παρὰ τῷ ποιητῇ ἀνάγνωσις πρὸς τὴν κοινὴν συνήθειαν,
 εἶγε ὀξύνεται τὸ ὄνομα λεγόμενον οὐλὸς ἄνθρωπος, καὶ
 οὐλή κόμη. οὐ δέον δέ· τὰ γὰρ εἰς λος λήγοντα δυσύλ-
 λαβα, μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ λ ἄλλο σύμφωνον, παραλη-
 γόμενα δὲ τῷ ο, ἢ πρὶ μόνῳ ἢ μεθ' ἑτέρου Φωνήεντος,
 βαρύνεται, πόλος, στόλος, κοῖος, κειὸς, δοῦλος. προσέ-
 θηκε δὲ, μὴ ἔχοντα σύμφωνον, διὰ τὸ μοχλός. τὸ μὲν-
 τοι θολός, ὀξυνόμενον, πρὸς ἀντιδιαστολήν ἐστιν.
 641 Οὐλή, τὸ ὑγιαίναν τραῦμα· παρὰ τὸ οὐλῶ τὸ ὑγιαίνω.
 Οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε: — οἶονεῖ ἢ τὴν ὅλην ἀναλα-
 βούσα σάρκα. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ εἰλῶ τὸ συ-
 στρέφω γίνεται οὐλή ἢ συνεστραμμένη σάρξ· τὸ γὰρ
 ἐναντίον, ἀπὸ τοῦ διελκυσθαι ἔλκος λέγεται. ἢ οὐλή ἢ
 συναχθεῖσα σάρξ, παρὰ τὸ ἐλῶ ὅλη καὶ οὐλή.
 Οὐλιος ἀστήρ, Ἰλιάδος λ'. οὕτω γράφεται, καὶ οὐχὶ αὐ-
 λιος, ὡς τινες· ἵνα σημαίνῃ τὸν Φθοροποιὸν κύνα καὶ
 λαμπρότατον. αὐλιος δὲ, ὁ ἔσπερος, ὁ εἰς ἀνάπαυσιν
 ἄγων τὰ ζῶα, ἀλύπιός τις ὢν. ἴσως δὲ καὶ οὐ τὸν τοῦ
 10 κυνὸς λέγει, ἀλλ' ἕνα τῶν κομητῶν. διὸ καὶ Φθοροποιός,
 ὁ Φθορὰν προμηνύων. παρὰ τὸ ὀλός, ὁ σημαίνει τὸν
 ὀλέθριον, γίνεται οὐλος.
 Οὐλον, ἢ συνέχουσα τοὺς ὀδόντας σάρξ. ὠνόμασται δὲ διὰ
 τὸ τρυφερόν· οὐλον γὰρ τὸ ἀπαλόν· οἶον, Οὐλας ἦκε
 κόμας: — ἢ παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι περὶ τοὺς ὀδόντας· τρῶ-
 πῳ γὰρ τινι τειχῶν τάξιν ἐπέχει εἰς διακράτησιν τῶν
 ὀδόντων. ἢ παρὰ τὸ οὐλήν ἔχειν, ἐκ τῆς γινομένης
 διακοπῆς τῶν φυομένων ὀδόντων.
 20 Οὐλομένην] Οὐλομένην μῆνιν: — σημαίνει τὴν ὀλεθρίαν.
 ἀπὸ τοῦ οὐλόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ οὐλος ὁ ὀλέθριος, γίνε-
 ται οὐλῶ οὐλήσω. μετοχὴν δὲ εἶπεν ἀντὶ ὀνόματος. ἀλ-
 λά καὶ Ἡσίοδος ἔλαβε τὴν χρῆσιν, οὐλομένην πενήν
 εἰπών. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀλῶ ὀλέσω· ἢ παθητικὴ μετοχὴ τοῦ
 θηλυκοῦ, ὀλουμένη· καὶ ὑπερθέσει, οὐλομένη. ἢ ἀπὸ
 τοῦ ὀλω τὸ ἀπολλύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, καὶ ἔστι
 μετοχὴ ἀντὶ ἐπιθετικοῦ ὀνόματος τοῦ ὀλόη, ὡς καὶ τοῦν-
 αντίον ἐστὶν εὐρεῖν ὄνομα ἀντὶ μετοχῆς, ψάμμω κυ-
 νῇ, ἀντὶ τοῦ κυανίζουσα.
 30 Οὐλοχύτας προβάλλοντο: — κριθαί εἰσι μετὰ ἄλῶν μεμι-
 γμέναι· ὥς ἐπέχεον τοῖς ἱεουργουμένοις ζώοις πρὸς τὸ
 θύεσθαι, ἦτοι πολυπληθείας χάριν, ἢ μνήμην ποιούμε-
 νοι τῆς ἀρχαίας βρώσεως· πρὶν γὰρ μάθωσιν οἱ ἄν-
 θρωποι ἀλείν τὸν Δημητριακὸν καρπὸν, οὕτω σώας αὐ-
 τὰς ἦσθιον. ὅθεν ὅλας αὐτὰς Φησὶν ὁ ποιητής. ἐκ τοῦ
 ὅλος, πλεονασμῷ τοῦ υ, γίνεται οὐλος ἄρτος, ὁ ὀλό-
 κληρος· καὶ θηλυκῶς οὐλή, ἐπὶ τῶν κριθῶν. λοιπὸν ἐκ
 τοῦ οὐλή καὶ τοῦ χύω, γίνεται οὐλοχύτης· πρὸ τοῦ γὰρ
 εὐρεθῆναι τὸν Δημητριακὸν σῖτον, ὀλοκλήρους τὰς κρι-
 θὰς ἦσθιον.
 40 Οὐμός] ὅτι Ἀπολλώνιος Φησὶν ἐν τοῖς πνεύμασι τὴν δα-
 σεῖαν ἐπικρατεῖν, ὁ ἐμός, οὐμός· ἃ ἔπαθον, ἄπαθον.
 καὶ ὅτι Φησὶ τὸ ὠπόλος δατυνόμενον καὶ ψιλούμενον
 συναλλήλῃται.
 Οὐνεκα, σύνδεσμος αἰτιολογικός, σχήματος ἀπλοῦ· ἔχει
 δὲ ἔννοιαν σύνθετον, ἀντὶ τοῦ οὐτινος ἕνεκα. ἀλλὰ κα-
 νὼν ἐστὶν ὁ λέγων, τὰ ἐν ἀνταποδόσει τούτοις παρα-
 λαμβανόμενα, ἀπλᾶ καθεστήκασιν· οἶον, τέως, ἕως·
 τόσος, ὅσος. τὸ οὖν ἕνεκα, ἐν ἀνταποδόσει τούτου πα-

ραλαμβανόμενον, λέγεται τούνεκα. τούτου χάριν ἐν 50
 ἀπλότητι καθεστήκασιν. τὸ δὲ τούνεκα, σύνδεσμος ἀν-
 ταποδοτικός.

Οὐπω, ἐπὶ ῥῆμα ἀρνήσεως. συνετέθη ἐκ τοῦ οὐ ἀρνητικοῦ,
 καὶ τοῦ πω παραπληρωματικοῦ συνδέσμου.

Οὐπὶς, ἐπίθετον Ἀρτέμιδος· ἢ παρὰ τὸ ὑπίζεσθαι τὰς
 τικτούσας αὐτὴν· ἢ παρὰ τὴν θρέψασαν αὐτὴν Οὐπὶν·
 ἢ διὰ τὰς ὑπερβορέας κόρας, Οὐπὶν, Ἐναέρην, Λο-
 ξῶ· ὥς ἐτίμησεν Ἀπόλλων καὶ Ἀρτεμις. καὶ ἀπὸ μὲν 642
 τῆς Οὐπιδος, ἢ Ἀρτεμις οὐπὶς· λοξίας δὲ, καὶ ἐναέρ-
 γος, ἀπὸ τῶν ἄλλων [ὁ Ἀπόλλων].

Οὐράδιον, εἰς τὸ γράδιον.

Οὐρά] κυρίως οὐρά λέγεται ἐπὶ τοῦ λέοντος, παρὰ τὸ ὄρω
 τὸ διεγείρω καὶ ὄρμῳ, παρορμητικῇ τις οὔσα, ὡς Φησὶν
 Ὀμηρος, Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
 Μαστίεται, ἔς δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι: — ὄρα
 οὖν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, οὐρά.

Οὐρανός, παρὰ τὸ ὄρῳ τὸ βλέπω, ὁ πᾶσιν ὀράμενος,
 ἦτοι Φαινόμενος· ἢ παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάττω, ὁ πάν- 10
 τα περιέπων, ὡς Φησὶν Ἡσίοδος, Γαῖα δὲ [τοί] πρῶτον
 μὲν ἐγένετο ἴσον ἑαυτῇ Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μὴν
 περὶ πάντα καλύπτοι: — ὁ δ' Ἡρακλείδης οὐρανὸν
 Φησὶ καὶ τὸν Φύλακα τὸν ἐν τοῖς ἀγροῖς· ὅροι γὰρ
 (Φησὶν) οἱ Φυλάσσοντες τὸ ἴδιον ἀπὸ τοῦ ἀλλοτρίου.

Οὐρανίσκος, ἢ ἡ ὄρασις ἄνω, ἢ ὁ ὀράμενος ἄνω· ἢ ὅτι
 ὀρούει ἄνω. ὑποκοριστικὸν ἐπὶ τοῦ σωματικοῦ μέρους,
 οἶονεῖ ὁ μικρὸς οὐρανός· ὅτι μετεωρότατός ἐστι τῆς εὐ- 20
 ρυχωρίας οὗτος ὁ τόπος· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν ὅλῳ
 τῷ κόσμῳ οὐρανοῦ.

* Οὐρεσιφοίτης, ὁ ἐν ὄρεσι Φοιτῶν.

Οὔρος, σημαίνει τέσσαρα· τὸν Φύλακα, ὡς τὸ, — οὔρος
 Ἀχαιῶν: — διὰ τὸν Νέστορα, Ἰλιάδος θ'. καὶ γίνεται
 παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάσσω, ὁ ἐπὶ τῶν ὀρίων τεταγμέ-
 νος καὶ προορῶν. λέγεται οὔρος καὶ ὁ Φορὸς ἄνεμος,
 Ἰλιάδος α', Τοῖσιν δ' ἵμενον οὔρον ἴει: — παρὰ τὸ
 ὀρούειν καὶ ὀρμῆς αἴτιον εἶναι. λέγεται δὲ καὶ ὁ εὐθυ- 30
 τήρ, καὶ ἡ διὰ θαλάσσης ὁδός. σημαίνει καὶ τοὺς τό-
 πους ἐν οἷς ἔλκονται αἱ νῆες, Ἰλιάδος β', Οὔρους τ' ἐξε-
 καθήρον: — καὶ γίνεται παρὰ τὸ ὀρούω ὀρούσω, ἀπο-
 βολῇ τοῦ ω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, οὔρους· δι' αὐτοῦ
 γὰρ ἐγείρονται καὶ κατέλκονται αἱ νῆες εἰς τὴν θάλασ-
 σαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὅρον τῆς γῆς, ὡς τὸ, — ἀμφ'
 οὔροισι δηρίσονται: — καὶ, — ἔαμεναι οὔρον ἀρούρης:
 — λέγεται δὲ οὐδετέρως καὶ οὔρα τὰ ὅρια, ὡς τὸ, ὅσ-
 σόν τ' ἐπίουρα πέλονται Ἡμιόνων: — καὶ, Ὅσσα δὲ
 δίσκου οὔρα.

Οὐριοδρομήσαντες, ἀντὶ τοῦ Φορῶ ἄνέμῳ πλεύσαντες.

* Οὐρίς, δος, ἢ ἀμὶς· ἀπὸ τοῦ οὔρεῖν.

Οὐσία] παρὰ τὸ ἴσος ἴσια· τροπὴ τοῦ ι εἰς υ, καὶ πλεο- 40
 νασμῷ τοῦ ο, οὐσία. ζήτει εἰς τὸ εὐούσης.

Οὔσα, τὰ σχοινία οἷς Φέρεται ἡ ναῦς. παρὰ τὸ οἶσω τὸ
 κομίσω, ὄνομα οὐδετέρου οἶσον· καὶ τροπὴ τοῦ ι εἰς υ,
 οὔσον· παρὰ Λυκόφρονι. οὐκ ἄρα πλεονασμός, ἀλλὰ
 παραγωγή.

Οὐτά με Τυδέος υἱός: — ἀντὶ τοῦ ἔτρωσέ με. ἀπὸ τοῦ
 οὐτάζω, ὁ μέλλων, οὐτάσω· ὁ ἀόριστος, οὐτασα, οὐτα-
 σε· καὶ κατὰ συγκοπὴν, οὐτα.

Οὐτάμενοι] παρὰ τὸ οὐτῶ περισπώμενον γίνεται παρὰ- 50
 γωγον εἰς μι, οὐτῆμι· ἀφ' οὗ ἀπαρέμφατον οὐτάναι
 καὶ οὐτάμεν, ἀπὸ τοῦ οὐτάμεναι, ὁ δηλοῖ τὸ τρῶσαι·
 τὸ παθητικόν, οὐταμαι· ἢ μετοχὴ, οὐτάμενος. ἢ παρὰ
 τὸ οὐτάζω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος, οὐτασμαι, οὐ-
 τασμένος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, οὐτάμενος. προπαροξύ-
 Οο 2

645 νεται δὲ ὑπὸ Ἀριστάρχου, διὰ τὸν χαρακτῆρα· ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται μετοχαὶ προπαροξύνονται, [ὡς τὸ] ἰστάμενος, κυχράμενος· ὁ γὰρ ποιητὴς τῷ χαρακτῆρι μᾶλλον τοὺς τόνους προσνέμει· ἢ ὅτι καὶ ἡ ἀφαίρεσις τοῦ σ ἀναδρομὴν ἀπεργάζεται τοῦ τόνου, εἰς τὸ ἐληλάμενος.

Οὐτιδανός, οὐδενός λόγου ἄξιος, ἐλάχιστος. ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως καὶ τοῦ τίς γίνεται οὐτις, ὃ σημαίνει τὸ οὐδεῖς· ἢ γενική, οὐτινος, οὐτιανός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. δύο εἰσὶ σύνθετα εἰς ος, οὐτιδανός οὐτιδανή, καὶ μηδαμινός μηδαμινή· καὶ τὸ μὲν, γίνεται παρὰ τὸ οὐτις οὐτιδος· τὸ δὲ, παρὰ τὸ μηδαμός. διὸ ἀπολογούμεθα ὑπὲρ αὐτῶν, ὅτι παρασύνθετά εἰσι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰ θηλυκὰ ἐνῆλλαξε καὶ γέγονεν εἰς δύο· τὰ γὰρ κοινὰ τῷ γένει σύνθετά εἰσιν.

10 Οὐτις] τὸ οὐ, ἐπιρῥήμα· τὸ τίς, ἀόριστον· τὸ δὲ οὐτις, ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσέως, ἀντὶ ὀνόματος κυρίου λαμβάνεται, καὶ ἔστιν ἐν μέρος λόγου, καὶ προπερισπᾶται. τὸ δὲ, Ἄλλ' οὐτιν δύναμαι ιδέειν· — κατὰ συγκοπὴν ἔστιν ἀπὸ τοῦ οὐτινα. ἐπλανήθη δὲ ἐξ Ὀμήρου, οἶον, — Οὐτιν δέ με κικλήσουσιν· — ἐπεὶ οὕτω κέκληται. παρέλαβε δὲ αὐτὸ ὡς κύριον, Οὐτιν ὡς Πάριν· ὁ δὲ γε ὡήθη τὸ οὐτινα οὐτιν. εἶγε οὖν δύο μέρη λόγου ἦν, οὐτινα ἐγένετο. περὶ παθῶν.

20 Οὗτος, ἀντωνυμία μονοπρόσωπος· τὸ δὲ δεικτικόν, οὗτοςί. τὸ γὰρ οὗτοςί, ἐκείνοσί καὶ ὀδί, γίνεται κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ι, πρὸς ἑμφασιν πλείονος δείξεως. ἢ δὲ αὐτός, στερηθεῖσα τῆς δείξεως, ἐστέρηται καὶ τῆς διὰ τοῦ ι ἐπεκτάσεως. οὗτος· καὶ ἡ κλητική, ὦ οὗτος, Ἀττικῶς. ὁμοίως καὶ τὸ ἐκεῖνος. ἢ δὲ αὐτός, κλητικὴν οὐκ ἔχει· ἢ γὰρ οὗτος καὶ ἡ ἐκεῖνος ἀντωνυμίαι, δεικτικαὶ εἰσιν· ἢ δὲ αὐτός, ἀναφορὰν δηλοῖ· ἐναντία δὲ ἡ δείξις τῇ ἀναφορᾷ. τὸ οὗτοςί, παραγωγὴ ἀντωνυμίας, καὶ πλεονασμός. αἱ τοιαῦται γὰρ ἀντωνυμίαι ἐπεκτείνονται, καὶ οὐ πλεονάζουσιν.

30 Οὕτω, ἐπιρῥήμα μεσότητος. οὐκ ἔστι γὰρ ἀπὸ τῆς γενικῆς, σεσημειωμένον· ἀλλ' ἀπὸ εὐθείας γίνεται. εἰ γὰρ ἀπὸ τῆς γενικῆς, ὡφείλεν εἶναι τούτως, ἐκ τοῦ εἰπεῖν καὶ τὸν τεχνικόν. τὸ δὲ ὡς, ὀξύνεται, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ὅς γεγόνε. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ὅτε μὲν ἐπιφέρεται σύμφωνον, ἐξέρχεται τὸ ς· ὅτε δὲ φωνῆεν, φυλάττεται τὸ ς. ἔστι δὲ τὸ οὕτως, ἀναλογώτερον τοῦ οὕτω· ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ τριγενῶν ὀνομάτων γινόμενα μεσότητος ἐπιρῥήματα εἰς ὡς λήγειν ὀφείλει· ὅταν δὲ μὴ τριγενὴ ἦ, εἰς ω λήγει, κύκλος, κύκλω. ἴδωμεν οὖν, εἰ τοῦτο τριγενές· οὗτος, οὗτοι, αὐταί, ταῦτα· οὕτως ἄρα τὸ ἀνάλογον· τὸ δὲ οὕτω, κατ' ἔλλειψιν.

40 Ὁφελος, ῥῆμά ἐστι κατὰ παντὸς ἀριθμοῦ φερόμενον. γράφεται καὶ μέγα καὶ μικρόν. Καλλίμαχος δὲ, ἐπιρῥήμα εὐκτικόν, Ὡφελε μὴδ' ἐγένοντο θοαὶ νῆες.

50 Ὁφελον] κανὼν ἔστιν ὁ λέγων, ὅτι τὸ ὀφελον ἀδιάπτωτόν ἐστι, καὶ ἀπαρεμφάτω συντάσσεται, καὶ οὐκ ἄλλη τινὶ ἐγκλίσει. σημαίνει δύο· ἔστιν εὐχῆς σημαντικόν, καὶ ῥῆμα.

Ὁφελος, ἀκλιτόν ἐστι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ελος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὐκ εἰσὶν οὐδέτερα· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ελος οὐδέτερα δυσύλλαβά εἰσι. τοῦτο οὖν, ὡς μὴ ἔχον τι μιμήσασθαι, ἔμεινεν ἀκλιτόν.

Ὁφείλω, σημαίνει τὸ αὐξω· διαβάλλω· ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ ι γίνεται ὀφείλω· ὅθεν καὶ ὀφείλημα τὸ αὐξανόμενον ἐν τῷ τόκῳ δάνειον.

644 Ὁφελτρεύω] — ὀφελτρεύουσι κοσμοῦσαι πέδον, Λυκόφρων. σημαίνει τὸ καλλύνουσιν.

Ὁφειλή, σημαίνει τὸ χρέος. γίνεται παρὰ τὸ ὀφείλω·

σπανίως δὲ εὔρηται ἐν χρήσει· εὐρίσκεται δὲ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τοῖς περὶ πόρων.

Ὁφίς, παρὰ τὸ ὅπτω τὸ βλέπω· ὀπτικόν γάρ· ὅτι κοιμώμενον ἀνεωγμένους ἔχει τοὺς ὤπας· ἢ παρὰ τὸ ἰός· ἐν ὑπερθέσει, ὅις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ. ὡς δὲ παρὰ τὸ φύσις, γίνεται Φυσικός· μάντις, μαντικός· οὕτως ὀφίς ὀφικός, καὶ ὀφιακός κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α. συν- 10 ἐξηκολούθησε γὰρ τῷ θηριακός.

Ὁφλω, σημαίνει τὸ χρεωτῶ· καὶ γίνεται κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ ὀφείλω· ὅθεν καὶ βαρύνεται. ὀφλεῖν, ὀφείλειν, ἐκ καταδίκης χρεωστεῖν.

Ὁφθαλμοί, ὄνομα προσηγορικόν· γίνεται παρὰ τὸ ὅπτω καὶ τὸ ἄλλομαι τὸ πηδῶ, ὀπταλμός καὶ ὀφθαλμός, δι' οὗ ἄλλεται τὸ ὁρατικόν. ἢ ἀπὸ τοῦ παρέχειν ἅπαντα ὀφθῆναι· ἢ ὀφθαλμοί τινες, κατὰ τροπὴν τοῦ ἐνός λ εἰς μ, ἐξ ὧν ἐνῆλλαται ἡ ὀφίς. ἢ ὀπῶν θάλαμοι ὄντες, κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπὴ τοῦ π εἰς φ. ἢ ὁρασις θο- 20 λουμένη ὡμῶς, τούτεστι χαλεπῶς.

Ὁφθαλμίων, ἀντὶ τοῦ ὁρῶντες ζηλῶεν καὶ ἐπιθυμοῖεν τῶν αὐτῶν.

Ὁφρα] τὰ ἐπιρῥήματα συνεμπεσόντα συνδέσμοις, οὕτως διακρίνονται. εἰ μὲν ὑποτακτικόν ἐπιφέρεται, σύνδεσμός ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ὅπως· ὡς τὸ, Ὁφρα καὶ οὐκ ἐθέλει, Ἰλιάδος β'. εἰ δὲ ὀριστικόν ἐπιφέρεται, ἔστιν ἐπιρῥήμα, ὡς τὸ, Ὁφρα μὲν ἡὼς ἦν· — ἀντὶ τοῦ ἕως, Ἰλιάδος θ'.

Ὁφρῦς] παρὰ τὸ φέρω φερῦς· καὶ ἐν ὑπερθέσει, ὀφρῦς. 30 ἢ ἀπὸ τοῦ φέρω, συγκοπῇ, φρῶ, φρῦς καὶ ὀφρῦς. ὁ δὲ Ἡρωδιανός παρὰ τὸ ὁρῶ ὀρῦς, πλεονασμῷ τοῦ φ· οἱ δὲ, παρὰ τὸ ὅπτω, ὡφα, ὀφῦς καὶ ὀφρῦς, πλεονασμῷ τοῦ ρ. ἢ ὠπορύες, ἢ μᾶλλον ὠπόφρυες τινὲς οὔσαι, αἱ τοὺς ὤπας ἢ τὴν ὅπα φρουροῦσαι ἀπὸ τε τῶν ὀμβρῶν καὶ τῶν καταφερομένων ἰδρώτων, ὡς μὴ ἐπ' αὐτοὺς φέρεσθαι. ἢ ὠποφρύες τινὲς οὔσαι, κατὰ συγκοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, αἱ ἐπὶ τῶν ὠπῶν φυόμεναι. ἢ ὠποροφύες τινὲς οὔσαι, οἱ ὄροφοι τῶν ὠπῶν. δη- 40 λοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὴν προβολὴν ὁπουδήποτε τόπου καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν ὀψεων ἡμῶν· ἢ κατὰ τὸν ὄρον ἡμῶν τῶν ὀψεων.

Ὁφρυάζειν, λέγεται τὸ ταῖς ὀφρύσι νεύειν· ἀπὸ τῆς ὀφρύος, ὀφρυάζω.

Ὁχ' ἄριστος, σημαίνει τὸν ἐξοχόν, ἢ ἐξόχως ἐνδοξόν. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐξέχω, ἐξοχος· τὸ οὐδέτερον, ἐξοχόν· ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἐξοχα· καὶ ἀφαιρέσει τῆς ἐξ προθέσεως, ὀχα. ἔστι δὲ ἔπος ὀνομαστικόν.

Ὁχετοκράνις, τὰ κηλῶνεια, ἢ ἐκχύσεις αἱ λεγόμεναι τῶν μηχανημάτων. εἰσὶ δὲ αὐταὶ ξύλινα ἢ κεραμαῖα. οἱ δὲ 50 φασὶ τοὺς ὑπονόμους καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν γῆν ὀχετοὺς.

Ὁχανον, ὁ δεσμός καὶ ὁ λῶρος. ἐξ οὗ ἀποκρέμαται ἡ ἀσπίς. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἔχω, ὃ σημαίνει τὸ κρατῶ, ἔχανον καὶ ὀχανον.

Ὁχεύς, ὁ συνέχων καὶ συσφίγγων τὴν περιεφθαλαίαν ἱμάς· ἀπὸ τοῦ συνέχειν· παρὰ τὸ ἔχω ὀχεύς. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τῆς θύρας μοχλόν, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας. λέγουσι δὲ καὶ ζωστήρος ὀχῆας, τὴν τοῦ θώρακος ζώνην.

Ὁχεσφιν] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ ὀχεσφιν καὶ ὄρεσφιν, ὃ 645 μὲν Δίδυμος λέγει γεγονέναι ἀπὸ τῆς ὀχεσι καὶ ὄρεσι δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν, κατ' ἐπένθεσιν τοῦ φ· ὁ δὲ Τρύφων ἐναντιοῦται αὐτῷ, λέγων ὅτι οὐ δύναται ἀπὸ δοτικῆς γενέσθαι, ἐπειδὴ γενικῆς σημασίαν ἐπέχουσι· τὸ γὰρ κατ' ὄρεσφιν, ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ ὄρους· καὶ τὸ ὀχεσφιν, ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἄρματος, σχηματίζεται οὕτως· ὡς περ ἀπὸ τοῦ θεόφαντον γίνεται θεσφατον, τὸν

αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τῆς ὄρεος καὶ ὄχεος γενικῆς, γίνεται ὀρέσφι· καὶ κατὰ συγμοπὴν τοῦ ο, καὶ πλεονασμῷ τῆς φι συλλαβῆς. οὕτως Ἡρωδιανός.

Ὀχεῖον, ἀντὶ τοῦ ὄχημα· ἢ καὶ τόπος εἰς ὀχεῖαν ἐπιτήδειος.

Ὀχος, σημαίνει τὸ ἄρμα· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ ἔχω τὸ ἐλκύνω. ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα ὄχω ὀχέτω· ὅθεν ὄνομα ῥηματικόν, ὄχημα· σημαίνει δὲ τὸ ἄρμα.

Ὀχθαί, τὰ χεῖλη τοῦ ποτάμου, τὰ ἐξέχοντα· παρὰ τὸ ἔχω ὄχος· τὸ θηλυκόν, ὄχη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ὄχθη. σημαίνει καὶ τὸ ἀνάστημα τῆς γῆς, ὡς τὸ, Αὐτὰρ ὁ διογενὲς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθη· — εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξέχειν.

Ὀχθωβος] τὸ λῶμα τὸ γυναικεῖον, ὑπὸ Ἀττικῶν ὄχθωβος λέγεται.

Ὀχθήσας, δεινοπαθήσας, στενάξας· παρὰ τὸ ἄχθω βαρύτονον· ἀφ' οὗ περισπώμενον, ἄχθω· καὶ ὄχθήσας, κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο· σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετεωρισθεὶς τὴν ψυχὴν, ἀπὸ τῶν ὄχθων, οἱ ἀναστήματά εἰσι τῶν ποταμῶν.

Ὀχλος] παρὰ τὸ χλῶ ῥῆμα, ὄνομα κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ο, ὄχλος· ὅθεν καὶ τὸ παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὀλυμπιονίκῃ, Τριπλόος ὁ κεχλαδώς· — ἀντὶ τοῦ ὁ πληθύων. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ ἔλλω τὸ συστρέφω, πλεονασμῷ τοῦ χ, ἔχλω· ἀφ' οὗ ῥηματικόν ὄνομα ὄχλος, ὁ συνεστραμμένος λαός.

Ὀχλίζω, σημαίνει τὸ κινῶ· ἐνθεν καὶ μοχλός, ὁ μὴ ἐὼν κινεσθῆναι τὰς θύρας. ὄχλος δὲ σημαίνει τὴν ὄχλησιν καὶ τὸ πληθος.

Ὀχιάζω, σημαίνει τὸ κατέχω. ἐκ τοῦ ἔχω τὸ κατέχω, παραγωγὸν ἐχιάζω, ὡς κύπτω κυπτάζω· προσθήκη τοῦ μ, καὶ τροπὴ τοῦ βραχέος εἰς βραχύ. ἢ ἐκ τοῦ ἔχω ὄχος ὄχμαζω, ὡς πλένω πλοχμός. ἢ ἐστὶν ἔχω τὸ κρατῶ· ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, εἴημι· ἐξ αὐτοῦ ὄνομα, ὄχμας ὄχμάδος. καὶ ἐκ τούτου ὄχμαζω· ὁ μέλλων, ὄχμασώ· ὁ ἀόριστος, ὠχμασα· ἢ μετοχή, ὄχμασας· σημαίνει δὲ τὸ κρατήσας καὶ κόψας.

Ὀχνη, ἢ ἀχράς· ἐστὶ δὲ εἶδος φυτοῦ, οἶονεῖ ἀχρή τις οὕσα, διὰ τὸ μὴ ποτίζεσθαι, ἀχρη καὶ ὄχνη κατὰ πλεονασμόν. ἢ παρὰ τὸ ἄγειν, ὡς τραχεῖα οὕσα. ἐστὶ δὲ

καὶ ἄλλη ἑτέρα, ἣτις καὶ ἄπιος καλεῖται, οἶονεῖ ἡ ἡμι- 50 στα πίνουσα.

Ὀψίς] ὡς μὲν Ποσειδάωνιος, παρὰ τὸ ἄπτω ἄψω, ἄψις τις οὕσα, ἢ Φῶς ἐμποιοῦσα καὶ καταυγάζουσα τῶν ὑποκειμένων ἕκαστα, ὡς πῦρ· ὡς δὲ τινες, παρὰ τὸ ἄπτω τὸ συνάπτω ἄψις καὶ ὀψίς, ἢ διὰ τῶν ὁρατῶν ψαῦσιν ποιούμενη πρὸς κατανόησιν. ἢ παρὰ τὸν ὀψω μέλλοντα.

Ὀψία, οἶονεῖ ἐψία τις οὕσα· παρὰ τὸ ἔπω ἔψω τὸ ἀπο- 646 λουθῶ, ἢ ὅπισθεν ἰοῦσα καὶ ἐπακολουθοῦσα ἀπὸ τῶν ἔργων. ὅθεν καὶ πρωία, τὸ ἐναντίον κατὰστημα.

Ὀψέ, ἐπὶ τῆς ἐσπέρας· παρὰ τὸ τὴν ὥραν ἐπιτηδεῖαν εἶναι εἰς τὸ ἄψ ἰέναι οἴκαδε, τροπὴ τοῦ α εἰς ο, ὀφέ. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ βραδύ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον· οἶον, Ὀψέ δὲ δὴ μετέειπε γέρων· — ἐκ δὲ τοῦ ὀφέ, γίνεται κατὰ μεταπλασμόν, ὄψι βαρύτονον· τὰ γὰρ εἰς ἰ λήγοντα ἐπιρρήματα· — ζῆται εἰς τὸ νόσφι. τὸ δευρί δὲ καὶ νυνί, μακρὸν ἔχει τὸ ι. παρὰ τὸ ὄψι καὶ τὸ τελεστόν, γίνεται ὀψιτέλεστον, ὡς ἀπὸ τοῦ γόνος ὀψιγονος, καὶ ἀπὸ τοῦ ἔμαθον καὶ ταῦ ὀφέ ἐπιρρήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ βραδύ, (ὅπερ ἐστὶ καιροῦ παραστατικόν) γίνεται ὀψιμαθής.

Ὀψον, σημαίνει τὸ προσφάγιον. ἐκ τοῦ ὀπτῶ ὀπτον· τροπὴ τοῦ τ εἰς σ, καὶ κράτει τοῦ πσ εἰς ψ, ὄψον· καὶ ὀψάριον, παρὰ τὸ ὄψον αἵρεσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης· καὶ ὡς περ παρὰ τὸ οἰκία γίνεται οἰκίδιον, καὶ γωνία γωνίδιον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὀψάριον ὀψαρίδιον.

Ὀψείοντες, εἰς τὸ κακκείοντες. τὸ δὲ, Ὀψεσθε Τρῶες καὶ Τρωάδες Ἑκτορα, ἐνεστώτα εἶναι Φησὶν Ἡρωδιανός, 20 ἀπὸ τοῦ ὀψομαι γινόμενον μέλλοντος. οὐ γὰρ μαντεύεται αὐτός, Φησὶν· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἴδετε. καὶ πάλιν, Ἀλλ' ὄψεσθέ νιν· — οὐκ ἐστὶ δὲ οὕτως, ἀλλὰ μᾶλλον μέλλοντός ἐστιν ἡ σημασία· οὐ γὰρ παροῦσι καὶ ὁρῶσι τὸν Ἑκτορα λέγει ἡ Κατάνδρα· ὄψεσθε γὰρ (Φησί) προσιοντες. ὥστε εἰς θεῶν αὐτοὺς προσκαλεῖ· ὡς τὸ, Ἀλλ' ὄψεσθ' ἵνα τώγε καθεύδεται· — προσκαλεῖται τοὺς θεοὺς εἰς θεῶν, ὡς ἂν εἴ τις λέγῃ, Δεῦτε καὶ ἀκούσεσθε· Δεῦτε καὶ ὄψεσθε. ἢ ὅτι οὐδὲ τὸ ψ ἐστὶ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἐνεστώτος. οὐκ ἄρα ἐστὶν ἐνεστώς, 30 ἀλλὰ μέσος ἀόριστος πρῶτος ὄψαι ὀψάσθω, ὄψασθε ὀψάσθωσαν. οὕτω Ζηνοδοτος.

Π.

646 Π' τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ παῖω· ὁ γὰρ τούτου Φθόγγος ὥσει παῖοντος καὶ κρούοντος ἤχος ἐστὶ.

Πᾶα] τὸ πᾶα, ὡς λέγει Ἡρωδιανός περὶ παθῶν, ἀπὸ τοῦ πᾶσα γίνεται.

Παγασαῖος λέγεται ὁ Ἀπόλλων ἀπὸ Παγάσης. ἐστὶ δὲ 40 τόπος τῆς Θεσσαλίας καὶ πόλις, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὴν Ἀργὴν πεπηχθαι. Ἡσιόδος ἐν Ἀσπίδι, Πᾶν δ' ἄλτος καὶ βωμός· Ἀπόλλωνος Παγασαίου.

Παγίς] παρὰ τὸ πήσσω τὸ πηγνύω πηγίς καὶ παγίς. λέγεται καὶ πάγη δίκτυον ἢ θηρατικὸν ὄργανον τετραγώνον.

Παγιωθείς, ἐδραιωθείς, βεβιωθείς· ἀπὸ τοῦ παγιῶ· τοῦτο, παρὰ τὸ παγίος· τοῦτο, παρὰ τὸ πήσσω, πήξω· ὅθεν καὶ τὸ ἐπάγην· καὶ ἡ μετοχή, παγείς. ἐκ τοῦ ἔπαγον γίνεται παγίος, ὁ πεπηγμένος.

* Πάγος, τὸ πεπηγμένον ὕδωρ ὑπὸ ψύχους· ἀπὸ τοῦ 50 πηγνύμι.

Πάγουροι, οἱ καρκίνοι· παρὰ τὸ οὐρεῖν καὶ φυλάττεσθαι ἐν τοῖς πάγοις. πάγοι δὲ εἰσὶν οἱ κρημνώδεις τόποι, παρὰ τὸ πεπηχθαι εἰς ὕψος. καταστρεφεί δὲ εἰς τὸ

διατρίβειν ἐν τοῖς πάγοις, ὡς τὸ, — δυσκηδὲς νύκτα Φυλάξω· — ἀντὶ τοῦ διατρίψω.

* Παιδεραστής, ὁ τῶν παιδῶν ἐραστής· ἀπὸ τοῦ ἔραμαι καὶ παῖς.

Πάγχυ, τὸ παντελῶς σημαίνει· γίνεται δὲ παρὰ τὸ πάνυ, 647 κατὰ πλεονασμόν τοῦ χ.

Παγκρατιαστής, ἀθλητής, πύκτης· καὶ πυγμή, ἀγὼν καὶ ἀθλησις.

Παλαιός, παρὰ τὸ πάλαι ἐπὶ ῥῆμα· καὶ παλαιόν, παρὰ τὸ ἐκπαλαι εἶναι. τὰ δὲ εἰς αἰ λήγοντα ἐπιρρήματα, ὧν σχετικιστικὰ εἰσι τὰ πλείω, διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφεται, παπαί, βαβαί, οὐαί. οὕτως οὖν καὶ πάλαι. τὸ λαι, βραχύ. διαιτί; Ἰστέον γὰρ, ὅτι ἡ αἰ καὶ οἱ 10 διφθόγγος ἐν τοῖς εὐκτικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐπιρρήμασι τέλειαι λογίζονται μακραί, πλην τοῦ πάλαι· ἐξ οὗ καὶ τὸ πρόπαλαι καὶ ἐκπαλαι.

Παλαιφάτου, παλαιφάμενης, ἀντὶ τοῦ τῆς πάλαι τετμημένης δρυός· ἢ τῆς ἐκ παλαιῶν χρόνων πεφημισμένης, ὡς ἀνθρώπων γεννητικῆς ὑπαρχούσης· μυθολογεῖται

γὰρ, ὅτι πάλαι ἄνθρωποι ἐν δρυὶν καὶ λίθων ἐγένοντο· οἶον, Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαιφάτου.

20 Παλαίμων, ἐκ τοῦ πάλη (ὃ σημαίνει τὴν παλαίστραν) γίνεται καὶ τοῦ αἵμων, τούτεστιν ὁ ἔμπειρος τῆς παλαιστικῆς.

Παλαίω, παρὰ τὸ πάλλω τὸ σείω· ἢ ἀπὸ τῆς παλάμης. Παλαιστίνη, ἀπὸ τοῦ πάλαι ἐπιβρῆματος.

Παλαιστή, σημαίνει τὴν τῶν τεσσάρων δακτύλων ὀρδινιαίαν σύνθεσιν, πελαστή τις οὕσα· ὅτι πέλας συναγει τὰ ὀστά, τούτεστι πλησίον ποιεῖ τοὺς δακτύλους. παρὰ τὸ πελάζειν οὖν τὰ ὀστά, παλαιστή. ἔστι δὲ τετραδάκτυλον μέτρον. λέγεται καὶ δόχη, ὅτι πλατεία τῇ 30 χεὶρὶ μετροῦμεν· ποιεῖ δὲ ἀπὸ τῶν μεγάλων δακτύλων πρὸς τὸν λιχανὸν ἄκρον, δακτύλους δέκα· ἢ δὲ σπιθαμή, ἔχει δόχμας τρεῖς, οἶον παλαιστὰς τρεῖς, δακτύλους δὲ δώδεκα, ὡς ἐχούσης τῆς δόχμης δακτύλους τρεῖς· ὁμοίως καὶ τῆς παλαιστῆς. ἀπὸ δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου διίσταμένων τῶν δακτύλων ἕως τοῦ ἀντίχειρος, λέγεται σπιθαμή, παρὰ τὸ ἀποσπασμὸν ποιεῖν, διὰ τὸν ἀποσπασμὸν τὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου τοῦ ἀντίχειρος, πρὸς τὸ τοῦ μικροῦ ἄκρον· ὡς δὲ Χρυσίππος, διὰ τὸ ἀποσπᾶσθαι τὴν ὅλην χεῖρα. καὶ παλαιστὰς ἐν τῷ λή ψαλμῷ ἀντὶ τοῦ μετρητάς. γίνεται ἀπὸ τοῦ παλαίω.

40 Παλάμη, ἐκ τοῦ πάλλω τὸ κινῶ· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πέπαλμαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ παλάμη, δι' ἧς ἡ χεὶρ κινεῖται. εἰς τὸ παλιμπετές.

Παλαμναῖος] ὁ τοὺς αὐτοχειρὶ Φονεύσαντας τιμωρούμενος, Ζεὺς παλαμναῖος. λέγεται καὶ ἐν Χαλκίδι παλαμναῖος. καὶ ἄσπις δὲ τις τῶν θηρίων, παλαμναία καλουμένη. καὶ ὁ ἐχθρὸς δὲ καὶ πολέμιος παλαμναῖος καλεῖται, ὁ διὰ χειρῶν καταγωνιζόμενος τὴν μάχην, παρὰ τὴν παλάμην. παλαμναῖος, Φονεὺς, ἀντίθετος τῷ θεῷ, 50 μεμιασμένος, πιπρός, Φόνιος, σοβαρός. παλαμᾶσθαι γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὸ διὰ χειρὸς ἐργάζεσθαι. γίνεται παλαμνος, καὶ παλαμναῖος ἐξ αὐτοῦ.

Παγγενῆ, ἐπιβρῆμα μεσότητος· μετεβλήθη δὲ ἐξ αἰτιατικῆς πτώσεως εἰς ἐπιβρῆμα· ὁ παγγενῆς, τοῦ παγγενούς, τὸν παγγενῆ· παρὰ τὸ πᾶν καὶ τὸ γένος.

648 Πάλη, ἀπὸ τῆς Παλαίστρας θυγατρὸς Πανδόκου οἰκοῦντος ἐν τριόδῳ, καὶ τοὺς καταγομένους παρ' αὐτῷ ἀναιρούντος· ὃν Ἑρμῆς καταχθεὶς ἐφόνευσεν ὑποθήκῃ τῆς Παλαίστρας· ἀφ' οὗ καὶ τὰ τῶν ξένων καταγῶγια πανδοκεῖα λέγουσιν. ἢ ἀπὸ τῆς κόνεως, ἢ χρωῖνται οἱ ἀγωνιζόμενοι. πάλιν δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν πυρίνων αἰλεύρων ἢ κριθίνων. οὕτω γὰρ καλοῦσι τὴν διαλυομένην γῆν. καὶ Ὁμηρος, ἐπάλυνε, διέλυσε καὶ ἔθρυψε· χαύνην γὰρ αὐτὴν ἀπὸ τῆς χιόνος συμβαίνει γίνεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ παλάειν τὸ θηρᾶν τι τῶν τοῦ ἀντιπάλου 10 μερῶν, δι' οὗ δυνήσεται αὐτὸν ἀνατρέψαι. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ βάλλειν καὶ ὥσανει μεσολαβεῖν, βάλλιν τινα οὕσαν. — παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ, Ἰλιάδος ε', ἀντὶ τοῦ ἐμολύνετο, ἐβρέχετο. ἀπὸ τοῦ πάλλω τὸ βρέχω, γίνεται παλάσσω· σημαίνει τὸ μολύνω. τὸ δὲ πάλλω, παρὰ τὸ ἄλλω τὸ πηδῶ· ἐν γὰρ τῇ βροχῇ ἄλλονται τὰ ἐκ τῆς γῆς ὕδατα.

Πάλη, ἢ ἀπὸ τῶν παλμῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι τὸ σῶμα, ἢ ἀπὸ τοῦ καταπάσσεσθαι τὸ σῶμα τῇ κόνει.

20 Πάλιν, σημαίνει τρία· τὸ εἰς τοῦπίσω, ὡς τὸ, Χεὶρὶ πάλιν ἐρύσαντο· — καὶ τὸ ἐκ δευτέρου, ὡς τὸ, Οὐ θῆν μιν πάλιν ὀνήσεται θυμός· — σημαίνει καὶ τὸ ἐξεναντίας, ὡς τὸ, Οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσει, Οὐδὲ πάλιν ἐρέει.

* Παλίγκριτος, ὁ μνήμων τοῦ κότου, ἀπὸ τοῦ πάλιν καὶ κότης ἢ ὀργή.

Παλίσκιον, τὸ ὑποσκιαζόμενον ὑπ' ἄλλου.

Παλινάγρετον, παλίσυλλετον, εἰς τοῦπίσω ληπτόν· ἐξ οὗ ψευδές· ἢ μεταβλητόν.

Παλινόρτος] παρὰ τὸ ὄρω γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ὀρτός, καὶ παλινόρτος. ἐχρῆν διὰ τοῦ τ γράφεσθαι, οὐχὶ διὰ τοῦ σ· ἴν' ἢ, ὁ πάλιν ὠρμημένος. σημαίνει δὲ τὸ ὅτι- 30 σφόδρητος. ἐκ τοῦ πάλιν τοῦ σημαίνοντος τὸ εἰς τοῦπίσω, καὶ τοῦ ὄρω Αἰολικοῦ μέλλοντος.

Παλινορμένω, Ἰλιάδος λ'. Τυραννίω, δύο μέρη λόγου ποιεῖ· ὁ δὲ Ἑρμακίας, σύνθετον ἐκδέχεται, καὶ Ἀρίσταρχος, ἀντὶ τοῦ ὀπισθεν ὀρμῶντες, ὡς παλιμπλαγ- 40 χθέντες καὶ εὐρυκρεῖων. σημαίνει δὲ τὸ ὑποστρέψαντες καὶ παλινδρομήσαντες. κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον.

Παλινωδία, ὡδὴ τῇ προτέρᾳ ἐναντία· ἢ δόγμα ἀνόμοιον τοῖς πρώην· οἶον, Ἀλλὰ πειράσθῃσι τὰ κατὰ Στήσιχο- 40 ρον παλινωδίαν ἄσαι.

Παλίωξις λέγεται, ὅταν οἱ διωκόμενοι εἰς τοῦπίσω στραφέντες, τοὺς πρώην διώκοντας ἐλαύνωσι. γίνεται ἐκ τοῦ πάλιν καὶ τοῦ δῖωξις, παλινδῖωξις· κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν καὶ τοῦ δ, καὶ κράσει τῶν δύο ι ι εἰς ι μακρόν, παλίωξις. σημαίνει δὲ τὴν ἐκ δευτέρου δῖωξιν καὶ Φυγὴν τοῖς ἐναντίοις· ἢ τὴν ἐξ ὑποστροφῆς τῶν Φευγόντων δῖωξιν· ὅταν οἱ πρότερον Φεύγοντες ὕστερον πάλιν αὐτοὶ διώκωσι θάρρησαντες. Ἰλιάδος μ'.

Παλιγυῖαπῆλος, ὁ μεταβολεύς, ὁ τὸ αὐτὸ ἀγοράζων καὶ 50 πωλῶν.

Παλίμφημα, κακὰ, ἐναντία.

Παλίλλογα, Ἰλιάδος α', ἀντὶ τοῦ πάλιν σύλλετα, ἐκ δευτέρου πάλιν συναγόμενα· παρὰ τὸ πάλιν καὶ τὸ λέγω τὸ συλλέγω, πλεονασμῷ τοῦ λ.

Παλίμβολος, ὁ τρίπρατος καὶ ἀποδόκιμος, καὶ ὁ πολλὰ- 649 κισ τῇ μεταβολῇ ἀπεμπολημένος· ἢ ἀκατάλληλος καὶ ἀπερίστατος καὶ ἀνάριστος· ἢ ὁ πονηρὸς, ὁ πολλάκις μεταβαλλόμενος, ὃν Ὁμηρος ἄλλοπρόσαλλον Φησίν. ἢ ὁ δοῦλος ὁ διὰ πονηρίαν πιπρασκόμενος.

Παλιμπετές, τὸ ὀπισθόρμητον, παρὰ τὸ ἔμπαλιν καὶ εἰς τὸ ἐναντίον πεσεῖν. Ἰλιάδος π'.

Παλάμη, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ κινεῖν καὶ σείειν· ἢ ὅτι δι' αὐτῶν παλαμώμεθα καὶ τεχνώμεθα· παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι, παρ' ὅσον δι' αὐτῶν παλαμώμεθα. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ πολλοὺς ἀμᾶν· ἐξ οὗ καὶ παλαμᾶτος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, παλαμναῖος. σημαίνει δὲ τοὺς αὐτο- 10 χειρὶ Φονεύσαντας τιμωρούμενον, καὶ τὸν ἐπὶ τινι μιάσματι κατεχόμενον.

Παλιμπλαγχθέντας] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι εἰς ἐν συνθέσει ἐν μέρος λόγου, διὰ τοῦ μ γράφεται· εἰ δὲ ἐστιν ἐν παραθέσει, διὰ τοῦ ν. λέγουσιν τινες, ὅτι ἐν παραθέσει ἐστὶ τὰ σημαντικὰ ἐπιβρῆματα μετὰ τῶν ῥημα- 20 των καὶ τῶν μετοχῶν ἐν παραθέσει παραλαμβάνεται· οἶον καλῶς γράφω, καλῶς γράφων· μεγάλως γράφας, μεγάλως ἔγραψε. τὰ δὲ συστηματικὰ ἐν συνθέσει παραλαμβάνονται· οἶον, ἐστὶ χῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀχῶ- 20 μαι, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α· ὁ γὰρ λυπούμενος οὐκ ἐστὶ χωρητικὸς τῆς λύπης. εἰ ἄρα οὖν τὸ πάλιν σημαντικόν ἐστι, δηλονότι μετὰ τῆς πλαγχθέντας αἰτιατικῆς ἐν παραθέσει ἐστὶ. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν συνθέσει ἐστὶ, λέγοντες ὅτι τὸ πάλιν ἐν παραθέσει μὲν ὃν, σημαίνει τὸ ἐκ δευτέρου· οἶον, πάλιν ἤλθον, ἀντὶ τοῦ ἐκ δευτέρου· ἐν συνθέσει δὲ ὃν, σημαίνει τὸ εἰς τοῦπίσω, οἶον παλίσσυτος. εἰς οὖν τὸ παλιμπλαγχθέντας λαμβάνηται ἐν παραθέσει, εὐρίσκεται σημαίνον τὸ ἐκ δευ-

30 τέρου πλανηθέντας· ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· ὁ γὰρ ποιητὴς οὐκ οἶδεν οὐδὲ ἄπαξ τοὺς Ἑλληνας πλανηθέντας· τὴν γὰρ πλάνην τῆς Μυτίας ἀγνοεῖ. ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι κακῶς λέγουσιν· οὐδέποτε γὰρ λέξις ἄλλο σημαίνοντα ἔχει ἐν παραθέσει οὕτα, καὶ ἄλλο ἐν συνθέσει, ἀλλὰ πάντως τὸ αὐτό· αἱ γὰρ συνθέσεις φυλάττουσι λείψανόν τι τῆς σημασίας τοῦ ἀπλοῦ· οἶον, καλῶς γράφω, καλλιγρᾶφῶ. πῶς οὖν δύναται τὸ πάλιν ἄλλο καὶ ἄλλο σημαίνειν; ἄλλως· τὸ πάλιν ἐν τῇ παραθέσει καὶ ἐν τῇ συνθέσει δύο σημαίνοντα ἔχει· σημαίνει γὰρ καὶ ἐν τῇ παραθέσει καὶ τὸ ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ εἰς τὰ ὀπίσω· καὶ ἐν τῇ συνθέσει ὡσαύτως, σημαίνει καὶ τὸ ἐκ δευτέρου καὶ τὸ εἰς τὰ ὀπίσω. λέγουσιν οὖν, ὅτι τὸ παλιμπλαγχθέντας ἐν τῇ συνθέσει ἐστὶ· καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς ἔθος ἔχει τὰς συνθέτους λέξεις διαλύειν· οἶον, κηρεσσιφορητοῦς, οὐς κῆρες φορέουσι· γρηῖς πυκιμηδέος· εἴτα διαλύων τὴν σύνθεσιν, ἐπιφέρει, — πυκινὰ φρεσὶ μῆδε· ἐχούσης· — εἰ ἀρα οὖν τὸ παλιμπλαγχθέντας διέλυσεν εἰπὼν, ἄψ ἀπονοστήσειν· — ὁ γὰρ ὅτι ἐν συνθέσει ἐστὶ.

50 Παλλάδιον] Παλλάδια ἐκάλουν, ὡς λέγει Φερεκύδης, τὰ βαλλόμενα εἰς γῆν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀγάλματα· πάλλειν γὰρ τὸ βάλλειν.

Πάλλας, ἡ Ἀθηνᾶ· ἡ παρὰ τὸ ἀναπεπάλθαι ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός· ἡ ὅτι Πάλλαντα, ἓνα τῶν γιγάντων, ἀπέκτεινεν· ἡ παρὰ τὸ καὶ πάλλειν καὶ κραδαίνειν τὸ δόρυ· πολεμικὴ γὰρ ἡ θεός. ἡ διὰ τὸ παλλομένην τὴν κερδαίναν τοῦ Διουτύου προσκομίσαι τῷ Δί.

Πάλλαξις, ἡ παις· κατὰ Δωριεῖς, πάλλαξ λέγεται.

650 Πάλλων, ὡς μὲν Ἀπίων, τὸ μολύνειν καὶ βρέχειν· ἄμεινον δὲ τὸ λευκαίνειν. Ἰλιάδος κ', — ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας· — παρὰ τὴν πάλην ἢ παλίνην, ἣν οἱ Ἀττικοὶ πασπάλην λέγουσιν. ἔστι δὲ τὸ λεπτομερέστατον τοῦ ἀλεύρου· παρὰ τὸ ἀποτάλλεσθαι (τοῦτέστιν ἀπορρίπτεσθαι) ἐκ τοῦ ἀλεύρου.

Παμφαίνησι, ἔχῃσι, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἔχει τὸ ἰ προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν· ἔστι γὰρ ἐὰν παμφαίνω· καὶ τὸ τρίτον, παμφαίνῃ· καὶ λοιπὸν κατ' ἔκτασιν τῆς σι συλλαβῆς γίνεται παμφαίνῃσι καὶ χησιῖν. ἡ ἔστι φαίνω, φαίνεις, φαίνει· διαλέκτῳ δὲ Ῥηγίωνων γράφεται τὸ τρίτον πρόσωπον διὰ τοῦ ἡ μετὰ τοῦ ἰ· τὸ γὰρ νοεῖ καὶ Φιλεῖ, νοῆσι καὶ Φιλῆσι λέγουσιν ἐκείνοι, πλεονασμῶ τῆς σι συλλαβῆς. οὕτω καὶ τὸ παμφαίνῃσι, Ἰλιάδος ε'.

Παμφαλῶν, σημαίνει τὸ ἐπιφέρεσθαι καὶ περιβλέπεσθαι παντί· παρὰ τὸ τὰ Φάη ἄδε κακείσε ἄλλεσθαι. Φαῶ καὶ παμφαῶ· καὶ πλεονασμῶ τοῦ λ, παμφαλῶ· Πόλλ' ἐπιπαμφαλῶντες ὁμοῦ.

20 * Πανήγυρπος, ὁ αἰεὶ γρηγορῶν· ἀπὸ τοῦ πᾶν, καὶ ἄγριος, καὶ ὕπνος.

Πάμπαν, ἀντὶ τοῦ παντελῶς, Ἰλιάδος α'. γίνεται ἀπὸ τοῦ πᾶν, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, πάμπαν.

Πᾶν, Φάν τις ὢν, διὰ τὸ ἐπιφαίνεσθαι ἀκαίρως τοῖς ἐνδουσιῶσιν.

Πάνδορος, πάντων ἀρά· τοξότης γὰρ ἦν.

Πανδαρεὺς κυρίως, ὁ πάντα δράσας ἕνεκα κέρδους καὶ πλεονεξίας. Ὄρος.

30 Πανδώρη, εἴρηται ὅτι παρὰ πάντων δῶρα ἔλαβεν· ἡ ὅτι δῶρον πάντων τῶν θεῶν, ὡς φησὶν Ἡσίοδος.

Πανδίων] παρὰ τὴν ἰὼν μετοχὴν καὶ τὸ πᾶν, γίνεται πανίων· καὶ πλεονασμῶ τοῦ δ, Πανδίων.

Πανδοκεύς, πανδοχεύς, ὁ παντας δεχόμενος.

Πανέφθου κασιτέρειο, Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι, ἀντὶ τοῦ

ἐψητοῦ καὶ διαλελυμένου καὶ ὕγρου τὴν φύσιν. Ἡρόδοτος δὲ ἀπέφθου φησὶν, ἀπὸ τοῦ ἐφθός.

Πανήγυρις, ἑορτή, συνάθροισις· ἀπὸ τοῦ ἀγυρις· εἰς ἣν πάντες ἀγείρονται.

Πανόψιον ἔγχος, τὸ οἶονεῖ πανόρατον καὶ ἐπιφανές. δύ- 40 νάται δὲ καὶ τὸ πάντων τελευταῖον ἀκούεσθαι· ἵνα τὸ ὄψε ἐγκριταί, καὶ μὴ ἐπὶ τοῦ ἐγχους δεχόμεθα, ἀλλὰ τοιούτως νοῶμεν. τὸ δὲ πάντων ἔσχατον, αὐτὴ τὸ ἔγχος λαβοῦσα, ἐπ' ἐμὲ ὥσε.

Πανομφαίω Ζηνί, πάσης Φήμης καὶ κληδόνας ἀκούοντι. οὐκ ἔστι δὲ καθόλου τὸ ἐπίθετον ὁ πανομφαίος, ὁ κληδόσιος καὶ πάσης κληδόνας παραίτιος· ἀλλ' ἄπαξ.

Παννύχιον, ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος ἀντὶ τοῦ παννυχίως· ὄνομα γὰρ ὄν, μετήχθη εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν, ὥσπερ τὸ ἥδιστα. ἐκ τοῦ νύξ νυχός, νύχιος, καὶ παν- 50 νύχιος.

Πανσαγία, ἡ πανοπλία· καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ σάκου εἴρηται. οὕτως εὖρον εἰς τὸν Σέλευνον.

Πανσυδίη, ἐπὶ ῥῆμα ἐστὶν ἀθροίσεως, παμπληθεῖ· ἔστι δὲ καὶ πανσυδίην μετὰ τοῦ ν, παντὶ τῷ πληθεῖ, πανστρατιά. παρὰ τὸ ὁμοῦ τάττεσθαι καὶ σεύεσθαι, ἥγουν ὁμοῦν καὶ ἐπακολουθεῖν.

Παπῶ παπᾶς, δευτέρας συζυγίας. Τὸν ἀπαλῇ χειρὶ πα- 651 πῆσαντα· — ἀπὸ τοῦ ἀπῶ τὸ ψηλαφῶ, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, Φαφῶ· καὶ τροπῇ τῶν δασέων εἰς τὸ ψιλόν, παπῶ.

Πάππα, προσφώνησις τιμητικὴ υἱῶν πρὸς πατέρα. Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνατα παππάζουσιν, Ἰλιάδος ε'. οὕτω λέγεται παρὰ Συρακουσίοις ὁ πατήρ, πᾶς· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν τοῦ π, πάππα.

Παπταίνων, περιβλεπόμενος, ἐπιτηρῶν. πανταχοῦ τὰ Φάη τιταίνειν· γίνεται Φαπταίνω· καὶ τροπῇ, παπταί- 10 νω. σημαίνει δὲ τὸ βλέπειν καὶ περισκοπεῖν τῆδε κακείσε. ἡ παρὰ τὸ πέτω, πτῶ, παράγωγον. πταίνω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, παπταίνω, οἶονεῖ τὸ περιάγω παντὶ τὰς ὀψεις, καὶ περιπέτεσθαι ποιῶ, καὶ οἶον πεπταμένους ἐοικέναι. Ἰλιάδος δ'.

Παπτίας, παρὰ τὸ πάπα, ὁ σημαίνει τῇ τῶν Ῥωμαίων Φωνῇ τὸν πατέρα.

Πανοργος, παρὰ τὸ εἰς πᾶν ἐνεργεῖν· σημαίνει καὶ τὸν Φρόνιμον καὶ νοήμονα ἐπὶ καλοῖς· σημαίνει καὶ τὸν κακοποιεῖν δυνάμενον διὰ τῆς ἐαυτοῦ σοφιστικῆς κακίας. 20

Πάνθεια, ἑορτὴ Ἀθηνῶν· ἀπὸ πανθείας τῆς σελήνης· ἡ ἀπὸ Πανδίωνος, ὃ καὶ ἡ Φυλὴ ἐπώνυμος· ἡ ὅτι τῷ Δί' ἄγονται τὰ Πάνθεια. ἀνύμασται δὲ ἀπὸ τοῦ πάντα δινεύειν τῷ Δί.

Πάρα, σημαίνει τρία. Τίς ἐσθ' ὁ πωλῶν τάνδράποδα; ἐγὼ πάρα· — ἀντὶ τοῦ πάρεμι· — πάρα δ' ἀνὴρ· — ἀντὶ τοῦ πάρεστι· — πᾶρ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι· — ἀντὶ τοῦ πάρεσι μοι. τίνας ἀρα ἡ ἀποκοπή; πρὸς τὸ σημαίνοντα καὶ ἡ ἀποκοπή. περὶ παθῶν.

Παρά ἡ πρόθεσις, σημαίνει τρία· τὴν ἐκτὸς σχέσιν, ὡς 30 τὸ ἄνομος, παράνομος· λαλῶ, παραλαλῶ· καὶ εἶπω, παρείπω· καὶ τὴν πλησιότητα, ὡς τὸ, ἔζετο, παρέζετο· καὶ τὴν πλείονα σχέσιν, ὡς τὸ, ὄρω, παρορώ· — παρὰ θιν' ἄλός· — ἡ παρὰ, τὸ ἔξω δηλοῖ, ὥσπερ καὶ παραπλεῖν, τὸ ἔξω πλεῖν. αἰγιαλός μὲν οὖν εἴρηται νοινῶ ὀνόματι, παρὰ τὸ αἶαν ἔχειν ἐγγὺς ἄλός. ἔχει δὲ διαφοράς τρεῖς, ἀκτῖνα, καὶ ῥηγμῖνα, καὶ θῖνα. ἀκτῖν μὲν οὖν εἴρηται, ὁ πετρώδης αἰγιαλός· ῥηγμῖν δὲ, ὁ πρὸς ἀνεμὸν αἰγιαλός· θῖν δὲ, ὁ εὐδὸς καὶ ἡσυχός αἰγιαλός, παρὰ τὸ μετὰ γαλήνης καὶ νηνεμίας 40 ἐκείσε τὰ κύματα ἀποτίθεσθαι.

Παραβλῶπες τ' ὀφθαλμῶν, Ἰλιάδος ι'. παρὰ τὸν βλέψω μέλλοντα, ἀποβολῇ τοῦ ω, βλέψ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο καὶ ἐντάσει, βλώψ, καὶ παραβλώψ. ἀντὶ τοῦ στραβαί. Παραδείσιος] παρὰ τὸν δεύσω μέλλοντα, ὃς δηλοῖ τὸ βρέχω, ῥηματικὸν ὄνομα δεῦσος, καὶ παράδεισιος, κατὰ τροπὴν τοῦ υ εἰς ι. οἱ δὲ Φασί παρὰ τὸ δεῖσαν ποιεῖσθαι, ὃ ἐστὶ τὴν τῶν βοτανῶν συλλογὴν.

Παραβολή, εἰς τὸ παροιμία.

50 Παράβυστον, παρακεκρυμμένον, λάθρα γινόμενον· παρὰ τὸ βύω, ὃ σημαίνει τὸ κλείω. σημαίνει γὰρ καὶ τὸ πληρῶ· Ὀδυσσεύς δ', Νήματος ἀσκητοῦ βεβυσμένον· ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένον. ἦν δὲ καὶ παράβυστον διαστήριον, ὃ λάθρα ἔκρινε.

* Παράκοπος, ὁ Φρενόπληξ· ἀπὸ τοῦ κόπτειν καὶ παρά. παράξενος, ὁ ἡμίξενος, οὐκ ἀληθινὸς πολίτης· ἀπὸ τοῦ παρά καὶ ξένος.

652 Παραπλήγες, οἱ πεπληγμένοι. παραπλήξ, μαινόμενος· παράφρων, τὰς Φρένας βεβλαμμένος.

Παρακαίρια βέζων, Ἡσίοδος. καίρια τὰ εὐκαίρως γινόμενα· παρακαίρια, τὰ ἀκαιρία καὶ σαπρὰ καὶ ἄτοπα. ἡ παρὰ παρέλκεται.

Παράσημα, τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων λέγονται, τὰ Φαῦλα καὶ ἀδόκιμα. παρὰ τὸ κακῶς σεσημάνθαι, ὃ ἐστὶν ἐσφραγίσθαι· καὶ παράσημος ῥήτωρ, μεταφορικῶς ὁ Φαῦλος.

10 Παραίφάμενος, παραινούμενος· πλεονασμῷ τοῦ ι, ποιητικῶς· — παραι ποσὶ κάππεσε θυμός.

Παρασάγγαι, τὰ τρίακοντα στάδια παρὰ Πέρσας· παρ' Αἰγυπτίοις δ' ἐξήκοντα. παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀνδρομάχῃ ἐπὶ τοῦ ἀγγέλου εἶρηται.

Παραστάται, ὑπ' ἐνίων καλοῦνται αἱ γόνιμοι Φλέβες, αἱ τῇ γενέσει παρεστῶσαι. λέγονται καὶ οἱ νῦν ὑπηρετοῦντες βασανισταί.

Παραίσια, ἐναντία, ἀπρεπῇ, χαλεπὰ· παρεκτός τοῦ αἰσίου.

20 Παρατεῖσθαι, οὐχ εὔρηται ἐν χρήσει ἐπὶ τοῦ σημαυνομένου τοῦ ἀρνεῖσθαι καὶ ἀποβάλλεσθαι καὶ μὴ δέχεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἰτεῖν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ, — παραιτοῦμαι σε συγγνώμην ἔχειν· — ὥστε περιττὴν εἶναι τὴν πρόθεσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ καθεύδω· τὸ γὰρ εὔδω δηλοῖ σπανίως δὲ εὐρίσκεται καὶ ἐπὶ τοῦ σημαυνομένου τοῦ λεγομένου ἐν τῇ συνηθείᾳ παραιτεῖσθαι, παρακαλεῖν, συγγνώμην αἰτεῖν.

30 Πάρδαλις] πότε πόρδαλις, καὶ πότε πάρδαλις, Φυλακτέον· ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ ζώου, διὰ τοῦ ο δεῖ προφέρεσθαι· ἐπὶ δὲ τοῦ δέρματος, διὰ τοῦ α. τὸ ζῶον οὖν, παρὰ τὸ προάλλεσθαι καὶ ἀτάκτως κινεῖσθαι, πρόαλις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, καὶ ὑπερθέσει. ὡς δὲ Ὄρος, παρὰ τὸ τὸν πόρον αὐτῆς ποιεῖσθαι μεθ' ἄλματος· πορευτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. οἱ Ἴωνες τὸ ι τῆς εἰ διφθόγγου ἀποβάλλουσιν· οἶον, παρδάλειος, παρδάλεος· καὶ τὸ θηλυκὸν, παρδαλή παρδαλῆ, ἐπὶ τῆς δορᾶς, ὡς περ λεοντῆ λεοντῆ· καὶ τὴν παρδαλέαν τὴν παρδαλῆν, ὡς τὴν λεοντῆν.

40 Παρέξ, παρὰ τὴν παρὰ πρόθεσιν καὶ τὴν ἐξ, ἥτις δηλοῖ τὸ ἐκτός. βαρύνεται δὲ καὶ ὀξύνεται πρὸς διάφορα σημαυόμενα. τὸ μὲν οὖν βαρυνόμενον, σημαίνει τὸ χωρίς, καὶ συντάσσεται γενικῇ· οἶον, Πάρεξ τοῦ κυρίου· — καὶ, Πάρεξ τοῦ Σκυθικοῦ ἔθνους· — ἀντὶ τοῦ χωρίς. τὸ δὲ γε ὀξυνόμενον, ἰσοδυναμεῖ τῇ παρὰ ἢ τῇ ἐξ προθέσει, ἥτις σημαίνει τὴν ἐξω σχέσιν, ὡς παρ' Ὀμήρῳ, παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκυέσσιν· — ἀντὶ τοῦ, ἐκτός τῆς ὁδοῦ. καὶ, — παρέξ ἄλλα Φῦκος ἔχευεν· — ἀντὶ τῆς παρὰ

μόνον. καὶ, — παρέξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε· — ἀντὶ τοῦ ἐκτός.

Παρακρούεται, ἀπατᾷ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν οὐ καταβαλλόντων, ἀλλ' ἐν ὥρᾳ παρακρούοντων ἢ ποδὶ 50 ἢ χειρὶ, καὶ οὐ ριπτόντων· ἢ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ζυγοῖς ἰστώντων, οἱ τοῖς σταθμοῖς παρακρούουσιν, ἵνα ὁ βούλονται μέρος κατέλκη βαρυνόμενον τῇ κρούσει.

* Παράσημος, ὁ ἀδοκίμαστος, κακὸς, μεταφορικῶς· λέγεται γὰρ παράσημος ἐπὶ τῶν νομισμάτων ὑποκίβδηλων· ἀπὸ τοῦ σῆμα, ὃ κόπτεται τὰ νομίσματα.

Παραστητάμενος, ἐλὼν, παραλαβὼν, καταστρεψάμενος· καὶ παρακατάστασις.

Παρέστησαν, Δημοσθένης, ἐνίκησαν· ἐπεὶ οἱ ἡττώμενοι 653 παρίστανται τοῖς νενικηκόσιν ὡς δοῦλοι δεσπότηαις.

Παρακατάστασις] ἀργυρίδιόν ἐστι παρακαταβαλλόμενον ἐν τοῖς διαιτηταῖς ὑπὸ τῶν δικαζομένων, ἢ παρακατάστασις. λέγεται καὶ παρακαταβολή· καὶ παρακαταβάλλειν, τὸ πρᾶγμα.

Παρασκηνία, αἱ εἰς τὴν σκηνὴν ἄγουσαι εἰσοδοί· σκηνὴ δὲ ἐστὶν, ἡ νῦν θυμέλη λεγομένη.

Παρεὶν νόον ἡγάγεν Ἐκτωρ, Ἰλιάδος κ', ἀντὶ τοῦ παρηπάτησε τὸν νοῦν, ἐξηπάτησε.

Παρεκτικός] παρὰ τὸ παρέχω παρέξω, ὁ παρακείμενος, παρεῖχα· ὁ παθητικὸς, παρεῖγμαι, παρεῖκται· καὶ ἐξ αὐτοῦ παρεκτός· καὶ παρεκτικός, κτητικόν.

Παρεβάθην, ἀπὸ τοῦ βίβημι, βέβηκα· ὁ παθητικὸς, βέβαμαι, ἐβάθην, καὶ παρεβάθην.

Παρέσομαι, οὐκ ἀπὸ τοῦ εἶμι σχηματίζεται, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔω. εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, εἶσομαι ἂν ἦν, καὶ παρεῖσομαι, ἵνα τὴν αὐτὴν ἔχῃ τῷ ἐνεστώτι παραλήγουσαν.

Παρεῖατο δακρυχέουσα, ἀντὶ τοῦ παρῆν ἢ κόρη δακρύουσα. ἔω τὸ κἀθημαι, ἢ τὸ ὑπάρχω· παράγωγον, εἶμι· ὁ μέσος ἀόριστος, ἔμην, ἔσο, ἔτο, καὶ εἶτο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, εἶατο, καὶ παρεῖατο. οἱ δὲ, πληθυντικὸν ἀντὶ ἐνικοῦ· τὰ γὰρ εἰς τὸ λήγοντα πληθυντικά εἰσιν, εἰ ἔχει τὸ α, πυθόατο.

Παρεῖα, Ἰλιάδος γ', χωρὶς τοῦ σ· ἵν' ἢ οὐδέτερον· τὰ γὰρ ἀπὸ τοιοῦτου θηλυκοῦ μεταποιούμενα εἰς οὐδέτερον γένος, τοῦ αὐτοῦ σημαυνομένου μένοντος, τὸν αὐτὸν Φυλάττει τόνον· πλευραί, πλευρά· πυραί, πυρά· οὐκ ἀντίκειται τὸ νευραί, νεῦρα· διάφορον γὰρ σημαυόμενον· ἐστὶ δὲ μεταπλασμός· τὸ δὲ ἐπίθετον ὀξύνεται. οὕτως αἱ παρειαί, τὰ παρειά. τὸ ρεὶ διφθόγγον κατὰ διάλεκτον· οἱ γὰρ Αἰολεῖς παρηά λέγουσι διὰ τοῦ η· ἐξ οὗ καὶ παρήιον· τὴν γὰρ εἰ διφθόγγον εἰς η τρέπουσι. τὸ γὰρ πλεῖον, πλῆον λέγουσι.

Παρεῖας, παρὰ τὸ πεφυσιωμένας ἔχειν τὰς γνάθους, ἡγουν τὰς παρειάς· αἱ καὶ Φοῦνγαι λέγονται. οὗ τὸ δῆγμα βλάβης ἀλλότριον.

Παρήιον, τὸ παρὰ τὰς παρειὰς χαλινάριον. ζῆται εἰς τὸ 40 καλλιπάρης.

Παρήορος ἐνθα καὶ ἐνθα, Ἰλιάδος ν', ἀντὶ τοῦ, κατὰ πλάτος καὶ κατὰ μῆκος παρηωρημένος τῷ σώματι, τουτέστιν ἐκτεταμένος ἐν ἄλλῳ. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μέγας, παραιωρούμενος καὶ εἰς μῆκος ἐκτεταμένος. γίνονται δὲ ἀμφοτέρω ἀπὸ τοῦ αείρω· ῥηματικὸν ὄνομα, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, ἄωρος· καὶ μετὰ τῆς παρὰ προθέσεως, καὶ ἐντάσει τοῦ α εἰς η, παρήορος. καὶ Ὀμηρος παρηορίας λέγει τὰς τοῦ παρήορος ἵππου ἡνίας, ὑφ' αἷς ὁ τρίτος ἵππος τῇ ξυνοδίᾳ δέδεται· καὶ ὁ μὴ κατὰ χώραν ἔχων ἀραρυίας τὰς Φρένας, ἀλλ' αἰφρομένους, 50 οἶονεὶ ὁ ἄφρων. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω· καὶ ὁ πεπτω-

κὼς τῷ σώματι, παραιωρούμενος ἐν τῷ ἐντάσθαι· καὶ ὁ ἐντὸς τοῦ ζυγοῦ παρεξυγμένος ἵππος.

Παρηρημένην, ἐμβεβλημένην, ἀποκεχωρισμένην, καὶ οἶονεῖ κατρηρημένην· ἀπὸ τοῦ αἰρῶ τὸ καταβάλλω, ὁ παρα-
κειμένος, ἤρηκα.

654 Παρίσθμια, τὰ περὶ τὸν Φάρυγγα, διὰ τὸ παρακείσθαι τῷ ἰσθμῷ· ἰσθμός δέ ἐστι στενὸς τόπος, δι' οὗ ἵενται τὰ ἐσθιόμενα καὶ πινόμενα, ἢ παρὰ τὸ ἵεναι τὴν πνοήν. οὕτως Ἡρωδιανός. λέγονται δὲ καὶ ἀντιάδες, ἀπὸ τοῦ ἀντικείσθαι ἀλλήλοις.

Παροιμία, ἢ ἐν οἴῳ ἀταξία.

Παροιτέρος, παλαιότερος καὶ ἀρχαιότερος. ἀπὸ τοῦ πάρος, ὁ σημαίνει τὸ πρὶν ἢ πάλαι, γίνεται παροιτέρος καὶ παροιτάτος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ περαιτέρω· οἶον, Καὶ δέ με μηκέτι τόνδε παροιτέρω ἐξερέεσθαι· — σημαίνει 10 δὲ καὶ τὸ πρῶτος, — ὥς μιν ἐτυψε παροιτάτος· — εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πάρος, ἀποβολῇ τοῦ ς.

Πάρθις, ὁ παρθένιος· εἴρηται οὐκ ἀποκοπή, ἀλλὰ μετα-
ποίησις καὶ μετασχηματισμός. περὶ παθῶν.

Παροψίς, τὸ μέγα τρυβλίον.

Παροιμία] παρὰ τὸ οἶμος, ὁ σημαίνει τὴν ὁδόν, οἶμα καὶ παροιμία. ἐστὶ δὲ παροιμία, λόγος ὠφέλιμος μετ' ἐπι-
κρυψεως μετρίως αὐτόθεν ἔχων τὸ χρήσιμον, καὶ πολ-
λὴν τὴν ἐν τῷ βᾶθει διάνοιαν. ὅθεν καὶ ὁ Κύριος ταῦ-
τά Φησιν, Ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν.

20 Παραβολή] ἢ παραβολή πρᾶχως· παραβολή, ὁ ὄνειδι-
σμός, ὡς τὸ, Ἐδοῦ ἡμᾶς εἰς παραβολήν· — παραβο-
λὴ, ἀνιγματοῦδης λόγος, ὁ πολλοὶ λέγουσι ζήτημα,
ἐμφαίνον μὲν τι, οὐκ αὐτόθεν δὲ πάντως δῆλον ὂν ἀπὸ
τῶν ῥημάτων, ἀλλ' ἔχον ἐντὸς διάνοιαν κεκρυμμένην,
ὡς ὁ Σαμψὼν ἔλεγεν, Ἐξῆλθεν ἀπὸ στόματος πικροῦ
γλυκύ· — καὶ Σολομῶν, Τότε νοήσεις παραβολὴν καὶ
σκοτεινὸν λόγον· — παραβολή καὶ ἡ ὁμοίωσις· Ἀλλην
γὰρ παραβολὴν (Φησί) παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων·
30 Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σπεύροντι· —
παραβολή ἐστὶν ἡ τροπικῶς λεγομένη· οἶον ἐστὶ τὸ,
Τίς ἀνθρώπου, εἶπον αὐτοῖς τὴν παραβολὴν ταύτην·
ὁ αἰσὸς ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτερυξ· — αἰτὸν λέγων τὸν
βασιλέα. εἰς τὸ ἄλλος ἔως.

Πάρις, παρὰ τὸ παρίεναι τὸν μόρον, τουτέστιν ἐκφυγεῖν
τὸν θάνατον· ἢ παρὰ τὴν πῆραν, ὁ σημαίνει τὸ μαρ-
σίπιον· ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ποιμαντικῇ πῆρᾳ ἀνατραφῆναι.

Παρεγγεγραμμένος, ὁ μὴ κατὰ νόμον τοῖς πολίταις τετα-
γμένος· δημοποίητος δὲ, ὁ ὑπὸ δήμου προῖκα πολιτευ-
θεῖς· παρεγγράπτους δὲ, νόθους.

40 Παρθένος, παρὰ τὸ παρακαταθέειν τὴν παιδικὴν ἡλικίαν·
ἢ παρὰ τὸ παραθέειν τῇ μητρὶ, ὡς ὁ ποιητής, — ἢ θ'
ἅμα μητρὶ θεοῦς ἀνελεσθαι ἀνώγει· — ἢ παρὰ τὸν
θῆσω μέλλοντα γίνεται θήνη· καὶ μετὰ τῆς παρὰ προ-
θέσεως, παραθήνη· καὶ κατὰ συγκοπήν, παρθένος, ἢ
περὶ ταύτην τὴν ἡλικίαν οὔσα, καθ' ἣν ὥραν ἔχει
ἐκτρέψαι καὶ ἐκτῆσθαι μαζούς, ἣν ἡ Φύσις ἔταξε.
τὰς γοῦν μικρὰς παῖδας οὐ προσαγορεύουσι παρθένας,
ἀλλὰ τὰς ἡδὴ ἐπὶ τὸ γυναικῆς μέλλειν ἰούσας. οὕτω
Φιλόξενος· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἢ παρ' οὐδενὸς οὐδὲν λα-
βοῦσα εἰς ἔδνα.

50 Παρθενία, ὅτι παρὰ θεοῦ ἐδόθη. Φησὶ γὰρ, Ἐλαβε
Καὶν ἑαυτῷ γυναῖκα· — τουτέστιν, οὐκ ἐκ τοῦ θεοῦ.

Παρθενοπίτης, Ἰλιάδος γ'. σημαίνει τὸν περιβλεπόμενον
τὰς γυναῖκας. παρὰ τὸ ὅπτω ὀπτεύω, γίνεται ὀπίτης·
καὶ ἐν συνθέσει, παρθενοπίτης, διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ
παρὰ τὸ ὀπιπτεύω διὰ τοῦ ι γράφεται, οἶον παιδοπίτης.

Παρμέμβλωκε, Ἰλιάδος δ', παρῆστι, προθυμεῖται. ἐν
ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

τοῦ μέλω, μεμέληκα, καὶ μεμέλωκα, ὡς ὥχηκα, πα- 655
ρῶχωνα· εἶτα κατὰ συγκοπήν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β,
μεμβλωκα. ἢ παρὰ τὸ μολῶ μολήσω μεμόληκα, καὶ
ἐξῆς.

Παρνασός, ὅρος ἐστὶ Δελφῶν· ἀπὸ Παρνασοῦ ἐγχωρίου
ἤρωτος. Ἀνδρῶν δὲ Φησιν, ἐπειδὴ προσώρμισεν ἢ λάρ-
ναξ τοῦ Δευκαλίωνος· καὶ τὸ μὲν πρότερον Λαρνησσός
ἐκαλεῖτο· ὕστερον δὲ, κατ' ἐναλλαγήν τοῦ λ εἰς π,
Παρνασός.

Παρθησία, οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ παντορησία, κατὰ συγκοπήν·
ὁπέρ ἐστὶν ἀτοπον· ἀλλὰ παρὰ τὸ πᾶν γίνεται· συγκο- 10
πῇ γὰρ οὐ, ἀλλὰ τροπῇ, ἢ πάντα ἐν αὐτῇ ἔχουσα καὶ
λέγουσα. περὶ παθῶν. οὕτω καὶ Ὄρος.

Πᾶς, δύο σημαίνει· καὶ τὸν πατέρα, ὁ κατὰ ἀναδιπλασια-
σμόν παπᾶς. τοῦτο δὲ οἱ μὲν Ῥωμαῖοι βαρύνουσι, πά-
πας λέγοντες· ἡμεῖς δὲ περισπῶμεν. ἀμφίβολον. οὐδέ-
ποτε γὰρ δασυνόμενον α ἀφαιρεῖται. πῶς οὖν τὸ ἅπας
γένεονε πᾶς; ἐπλεόνασε τὸ α. πῶς δασύνεται; τὸ γὰρ
πλεονάζον α οὐδέποτε δασύνεται. ὥστε ἀμφίβολον.
ὁρῶ δὲ καὶ τὸ θροῦς ὄνομα λαμβάνον τὸ α καὶ βαρυ- 20
νόμενον καὶ δασυνόμενον ἔνεκεν ἐμφάσεως, ἐν τῷ
ἄθροους. οὐκ ἄρα κενώλνται κατὰ ταύτην τὴν ἀναλογίαν
καὶ τὸ πᾶς, ἅπας. ὥστε μᾶλλον εἶναι πρόσσος, ἢ περ
ἀφαιρέσεως. ὁ δὲ Ἡρωδιανός βούλεται ἐκ τοῦ ἅμα πᾶς
εἶναι ἐν συγκοπῇ. περὶ παθῶν. Πόθεν παράγεται τὸ
πᾶς; πρωτότυπον ἐστὶ, καὶ παραγωγὴν οὐκ ἔχει· τὰ
δὲ εἰς ας μονογενῇ διὰ τοῦ ντ κλινόμενα ὀξύνηται·
οἶον ζᾶς, ζαντός· πρᾶς, πραντός· ἰσοσυλλάβως δὲ κλι-
νόμενα περισπᾶται, Θωμᾶς, Θωμᾶ. τὸ μέντοι πᾶς πε-
ρισπᾶται ὡς διαλλάξαν κατὰ τὴν γενικὴν, καὶ ὂν τρι- 30
γενές· τὸ θηλυκόν, ἢ πᾶσα· καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ πᾶν.

Πάσσαλος, παρὰ τὸν πήσσω μέλλοντα. ἐστὶ δὲ ξύλον
ἐπίμηκες πρὸς τὸ κρεμαῖσθαι ὅπερ δεῖ.

Πάσασθαι, εἰς τὸ ἐπάσαντο.

Πάσων, ὄνομα συγκριτικόν· γίνεται ἀπὸ τοῦ παχύς πάσ-
σων, ὡς βραδύς βράσσων.

Πάσσονα, τὴν εὐπαγεστέραν· ἀπὸ τοῦ πήσσω.

Πάσσω, σημαίνει τὸ ἐπιβάλλω καὶ ἐπιπάττω, ἢ τὸ ποι-
κίλλω. πόθεν δῆλον; ἐπειδὴ καὶ τὰ ποιμίλα παραπε-
τάσματα καλεῖται. 40

Παστός, ἢ ἐκ παραπετασμάτων ποικίλων κατεσκευασμένη
σικηνή· ἥτις ἐστὶ πεποιμιλμένη· καὶ νυμφικὸς οἶκος,
παρὰ τὸ πάσσειν· ἐξ οὗ καὶ τὸ, — πολέας δ' ἐνέπα-
σεν ἀέθλους, Ἰλιάδος γ', ἀντὶ τοῦ ἐνεποιίκεν.

Παστάς, ἣν ἡμεῖς παστάδα λέγομεν· καὶ εἴρηται οὕτω
διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἡμᾶς σιτεῖσθαι· παρὰ τὸ πάσασθαι.
Ἀπολλώνιος.

Παστεῖλη, σημαίνει τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ·
γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πᾶς καὶ τοῦ τέλος, ἐν ᾗ τελειοῦται
πάντα τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ. 50

Πατάσσω] ἐκ τοῦ πτῶ τὸ φοβοῦμαι, ὁ μέλλων, πτήσσω·
συστολῇ τοῦ η, πτάσσω· καὶ πλεονασμῷ, πατάσσω·
μεταγομένου τοῦ μέλλοντος εἰς ἐνεστώτα. ἢ παρὰ τὸ
πατῶ, πατάσσω. — θυμός ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν,
Ἰλιάδος η', ἀντὶ τοῦ ἐπαλλεν, ἐπήδα ὑπὸ τοῦ φόβου.

Πατήρ, παρὰ τὸ πατεῖν ἐν τῇ συνουσίᾳ· ἀπὸ μεταφοράς
τῶν ἀλόγων ζώων. ἢ παρὰ τὸ σπεῖρω σπατήρ καὶ πα- 656
τήρ· ἢ παρὰ τὸν ἤχον τὸν γινόμενον ἐν τῷ καταφι-
λεῖν τὰ παῖδια. πάππος δὲ, ἀπὸ τῆς τῶν παίδων τῶν
μικρῶν προσφωνήσεως, ὡς Φησιν Ὀμηρος. — ποτὶ
γούνασι παππάζουσιν· — ὀνομαστοπεποιήται οὖν ἡ λέξις.
οἱ δὲ, ὅτι κατὰ συνήθειαν πίττα λέγουσιν ἀντὶ τοῦ
Φίλει, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ, Ἰκάνον γὰρ αὐτὴν

ἐπίττων: — ἀντὶ τοῦ ἐφίλου. Ὡς. πατήρ, παρὰ τὸ τοὺς παῖδας τηρεῖν· ἢ ὅτι ἵπποι ἐν τῇ συνοσίᾳ πρῶτον πατῶσι τὰς θηλείας. πατήρ οὖν, ὁ τοὺς παῖδας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἔχων. εἰ δὲ σημαίνει τὸν θεόν, γίνεται παρὰ τὸ τὰ πάντα ὁρᾶν.

Παταικός, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α ἀπαταικός. Ὡς.

Παταικίων, ὁ ἐπὶ συνοφαντίᾳ καὶ κλοπῇ καὶ τοιχωρυχίᾳ τὸν βίον ποιούμενος.

Πάτος] Ὁμηρος, — πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων, ὡς λόγον, Ἰλιάδος ζ'. τὰ γὰρ εἰς τὸς λήγοντα δισύλλαβα βραχεῖα παραληγόμενα μονογενῇ, βαρύνεται, κρότος, νότος, μίτος, πότος· οὕτω καὶ πάτος. δοκεῖ ἀντικεισθῆαι τὸ στρατός· τὸ γὰρ βροτός, κατὰ δύο τρόπους ἀποφύγει· ὅτι καὶ κοινόν, καὶ ἔχει ἀντέμφασιν. σημαίνει δὲ τὴν πεπατημένην γῆν τὴν λεωφόρον.

Πατῶ, πατήσω· ἐκ τοῦ πάτος· τοῦτο, ἐκ τοῦ τόπος.

Πάτρα, λέγεται ἢ πατρίς.

Πατρίσιος, οἶονεῖ πατήρ τοῦ κοινοῦ.

Πατριά, ἀπὸ τοῦ πατήρ πατέρος γίνεται, διαφέρει δὲ πόλεως.

Πατρώος, ὄνομα κτητικόν· ὅπερ διαλύσει γίνεται πατρώιος. διαφέρει δὲ τοῦ πατρώος· πατρώος γὰρ λέγεται ὁ παρὰ τῇ συνηθείᾳ πατρίος. πατρώος, τὸ κτητικόν· οἶον, πατρώος δούλος, πατρώων κτήμα.

Παῦρον, τὸ ὀλίγον. γίνεται παρὰ τὸ παύω παύσω, παῦρος, ὁ ταχύς, καὶ δι' ὀλίγων ῥημάτων τοῦ παύεσθαι ἀφιστάμενος· ἢ ὁ μὴ μέχρι πολλῶν διατελῶν, ἀλλὰ ταχύ παύομενος, ὁ μὴ μέχρι πολλοῦ διήκων, ἀλλὰ ταχέως παύων· καὶ τὸ οὐδέτερον, παῦρον· τὸ γὰρ ὀλίγον, ταχέως παύεται.

Παυσωλή, ἢ ἀνάπαυσις· ἀπὸ τοῦ παύσω μέλλοντος, κατὰ προσθήκην.

Παφίη, ἢ Ἀφροδίτη· ἀπὸ τῆς Πάφου τῆς ἐν Κύπρῳ πόλεως· ἢ παρὰ τὸ ἀπαφῶ τὸ ἀπατῶ, ἀπαφίη, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α· ὅθεν καὶ παρήπαφεν, τὸ ἐξηπάτησε. παρὰ τοῦτο καὶ τὸ βουκόλω συνοικεῖν αὐτὴν, ἀπὸ τοῦ βουκολεῖν καὶ ἀπατᾶν πεπλάσθαι τὸν μῦθον· εἴρηται γὰρ βουκολεῖν ἀπὸ τούτου τὸ ἀπατᾶν· ὅθεν καὶ τὸ, Ἀπεβουκολήθη ποιμνής.

Παφλάζω, σημαίνει τὸ ἐκ βρασμοῦ ἀνάδοσιν γίνεσθαι. ταύτην δὲ τὴν λέξιν πεποιήσθαι παρὰ Ὁμήρῳ, ὡς ἤχου μιμητικὴν· ὅπερ ὁ τῶν κυμάτων ἀναπέμπειν εἶωθε βρασμός. ἐστὶ δὲ φλέω, ὃ καὶ φλύω λέγεται, τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδίδωμι· κατὰ συγκοπὴν, φλῶ· ἀφ' οὗ παράγωγον φλάζω, ὡς ῥίπτω ῥιπτάζω, καὶ ἐνθουσιῶ ἐνθουσιάζω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, παφλάζω.

Πάχετον, παχύτερον, κατὰ συγκοπὴν τοῦ υ καὶ ρ.

Πάχνη, παρὰ τὴν πῆξιν, πάγη τις οὔσα. καὶ Ὁμηρος παχνοῦται, ἀντὶ τοῦ φθίρεται, λυπεῖται, Ἰλιάδος ρ'. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς πάχνης τῆς φρίκης ἐμποιοῦσης καὶ φθειρούσης τὰ φυτά.

657 Παχνώσω, Ἡσίοδος, — ἐπάχνωσε φίλον ἦτορ: — ἐλύπησεν, ἐφθείρε.

Παῖαν, ὕμνος ὧδης ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενος, ὡς τὸ, Καλὸν αἰείδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν Μέλποντο ἐνάεργον: — οὕτω γὰρ ἰδίως αὐτοὺς τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἀρτέμιδι προσέφερον, ὡς αἰτίοις τῶν λοιμικῶν παθῶν. τὸν μὲν γὰρ Ἀπόλλωνα, ταυτὸν φασιν εἶναι τῷ ἡλίῳ· τὴν δὲ Ἀρτεμιν, τῇ σελήνῃ· οἱ δὲ αὐχομοὶ καὶ τὰ λοιμικὰ συστήματα καὶ αἱ νόσοι δι' ἡλίου καὶ σελήνης ἐμπίπτουσιν, ἀπὸ τῆς τοῦ αἵρος παχύτητος τοῦ περιέχοντος τοὺς ἀνθρώπους. εἴρηται οὖν ἀπὸ τοῦ παύω παυάν καὶ παῖαν, τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, ὁ καταπαύων

ὕμνος τὸν λοιμόν. καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ παύω παυάν, ὁ παύων τὰς νόσους καὶ τὰ λυποῦντα· καὶ πλεονασμὸς τοῦ η, γίνεται παιήων. Παιῖον δὲ ἐστὶ καὶ ἔθνος Θρακικόν, ὃ Παννονίους Φασί· νῦν δὲ Μακεδόνας.

Παιωνίσαντες, εὐφημήσαντες, ἀλαλάξαντες, τὸν παιῖνα ἐπικαλεσάμενοι. ἦν δὲ ἔθνος καὶ ἐπὶ ἔργου ἀρχομένους, καὶ ἐπὶ τινι νίκῃ, τοῦτο λέγειν.

Παιήων, σημαίνει δύο, τὸν τε ὕμνον καὶ τὸν τῶν θεῶν λατρὸν.

Πᾶσαι] ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμῖν συνήθους, Φύσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐνίοσι πᾶσαι ἐφύσων: — ἐπὶ δὲ τοῦ ὅλαι, Πᾶσαι δ' ὠίνυντο πύλαι: — οὐ γὰρ πολλαὶ ὑπέκειντο πύλαι, κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον. καὶ, — πᾶσαι γὰρ ἐπ' ἄχατο: — ἀντὶ τοῦ κεκλεισμέναι ἦσαν.

Πάσσειν] ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμῖν νοουμένου, Πάσσει δ' ἄλως θείοιο: — ἐπὶ δὲ τοῦ ἐποίκιλλε, — πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους.

Παῖλλος] ἀπὸ τοῦ παῖσω μέλλοντος, παῖλος· καὶ παῖλ-30 λος, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν τοῦ λ. Ὡς.

Παλιπάλημα, σημαίνει τὸν πανούργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ, καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίᾳ. λέγεται δὲ καὶ ὁ τραχύς ἀνθρώπος καὶ ἀνώμαλος· ἐπεὶ καὶ τῶν ὁρῶν τὰς ἀνωμαλίας παιπαληματα καλοῦσι.

Παίζω] παρὰ τὴν παιδὶ δοτικὴν, γίνεται παράγωγον παιδίζω, ὡς ποδῶ ποδίζω· καὶ συγκοπῇ, παίζω· φίλον γὰρ τοῖς παισὶ τὸ παίζειν.

Παῖς, παρὰ τὸ παίζω· ὁ μέλλων, παῖσω· ἀποβολὴ τοῦ ω· ἢ παρὰ τὸ πάλλεσθαι· εὐκίνητος γὰρ ἢ ἡλικία. ἢ παρὰ τὸ βαῖον, γίνεται βάις καὶ παῖς· ἐκ δὲ τοῦ παῖς, 40 γίνεται κατὰ συναίρεσιν παῖς. καὶ κλίνεται παιδός· ὁ κινῶν· τὰ συνηρημένα τῶν ἐντελῶν φυλάττει τὴν κλίσιν. ἢ οὕτω· δύο μόνα εἰσὶν εἰς αἷς μονοσύλλαβα· κλίνεται δὲ ἀμφοτέρω διὰ τοῦ δος. καὶ ὠφείλειν εἶναι δαῖς δαιδός· ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο δδ: ἐστὶ δὲ καὶ τὸ σταῖς. ταῦτα δὲ τὰ τρία, κλίσιν μὲν ἀνεδέξαντο, κανόνι δὲ οὐχ ὑπέπεσον. ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα παιδεύω· ὅθεν καὶ τὸ παιδεῖα· σημαίνει δὲ πολλὰ· σημαίνει τὴν παιδευσιν, καὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν ἀνατροφὴν, καὶ τὴν μίξιν. τὸ γὰρ σημαῖνον τὸ παίγιον, 50 διὰ τοῦ ι γράφεται· καὶ παρ' ἡμῖν μὲν ὀξύνεται, οἶον παιδιά· παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις βαρύνεται, οἶον παιδία· τὰ δὲ σημαίνοντα ἄθροισιν ἢ περιεκτικὰ τιμῶν προσηγορικὰ, ὀξύνεται, λαλιά, παιδιά, πυρκαϊά.

Παιδνός, κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωτάτου παιδός. παρὰ τὸ παίζω.

Παιδίον, παρὰ τὸ παιδεῖας δεῖσθαι.

Παισός, σημαίνει τὴν πόλιν. εἰς τὸ Ἀπαισός.

Παιπαλόεντος, τοῦ τραχέος, κατὰ πλεονασμόν τοῦ π· ἀπὸ τοῦ ἄλη, διὰ τὸ σκολιότητα ἔχειν. καὶ ἐστὶ κατὰ τὸ ἔτυμον αἰπαλήματα, τὰ μεγάλα ἀλήματα. ἢ παρὰ τὸ αἶπος, ὃ σημαίνει τὸ μέγα καὶ τραχύ, αἰπαλόεν· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, παιπαλόεν τὸ τραχύ.

Παιφάσσουσα, ἐνθουσιωδῶς ὀρμῶσα· ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς, Ἰλιάδος β'. ἐπὶ δὲ τοῦ Τυδέως, ὅτε λέγει, — πολεμίζειν οὐκ εἵασκον Οὐδ' ἐκπαιφάσσειν: — ἀντὶ τοῦ οὐκ εἶων ἐμφανῇ αὐτὸν καὶ περιφανῇ ποιεῖν τοῖς Θηβαίοις, 10 ἀλλ' ἐν τῷ τοῦ ἀγγέλου σχήματι μένοντα εὐωχεῖσθαι· αὐτὸς δὲ τῇ ἐμφύτῳ αὐτοῦ ἀνδρείᾳ ἐκφερόμενος, προσεκαλεῖτο τοὺς Θηβαίους. ἐστὶν οὖν ῥῆμα φῶ, δηλοῦν τὸ φαίνω· παράγωγον φάσω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, παφάσσω· καὶ προσθέσει τοῦ ι, παιφάσσω. οὐ γὰρ ἀρμόζει τὸ ἐνθουσιᾶν· δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ἄλλη καὶ ἄλλη περιάγειν τὰς ὀψεις.

Πέδη, σημαίνει τοὺς δεσμούς· ὡς οἶμαι, παρὰ τὸ δέω

20 ἔδῃ καὶ πέδῃ· ἢ παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας. Ἰλιάδος
 ν', Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλεν: — ἢ παρὰ τὸ πεδῶ
 πεδήσω· τοῦτο παρὰ τὸ πύς ποδός, γίνεται ποδῶ· καὶ
 τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, πεδῶ· πεδήσαι γὰρ κυρίως, τὸ τοὺς
 πόδας δεσμῆσαι. λέγεται δὲ πέδιον προπαροξυτόνως τὸ
 ὑποκοριστικὸν τῆς πέδης, τουτέστιν ὁ μικρὸς δεσμός·
 30 πέδιον δὲ, λέγεται ἐπὶ τοῦ ἀναπεπταμένου καὶ μακροῦ
 καὶ ἐπιμήνου τόπου· παρὰ τὸ πέδον, ὃ σημαίνει τὴν
 γῆν ἀπλῶς, γίνεται πεδόν καὶ πεδίον, τροπῇ τοῦ βρα-
 χέος εἰς βραχύ. τάσσεται δὲ τὸ πέδον, καὶ ἐπὶ τοῦ οἰ-
 κήματος· τὸ δὲ πεδίον, μείζον ἐστὶν ἐν σημαυνομένῳ
 τοῦ πέδου· οὐκ ἐστὶ δὲ ὑποκοριστικόν· πέδον δὲ ἢ γῆ,
 30 ἐφ' οὗ βεβήκαμεν τοῖς ποσὶ τοῦ πεζεύειν· καὶ πεζούς
 Φασὶ τοὺς διὰ τῶν ἰδίων ποδῶν τὴν ὁδὸν ποιουμένους,
 οἰονεῖ πεδούς· καὶ κατὰ τροπὴν, ἀπὸ τοῦ πέδον. πεζός
 γὰρ, ὁ διὰ τοῦ πέδου πορευόμενος. παρὰ τὸ ἔζω τὸ
 κάθηναι, ἔδον καὶ πέδον ἢ γῆ.

Πέζαι, ἐταῖραι αἱ χωρὶς ὀργάνων εἰς τὰ συμπόσια Φοι-
 τῶσαι. Ὡρος.

* Πέδον, τὸ ἔδαφος· παρὰ τὸ πεζεύειν, τὸ πορεύεσθαι.

Πεζέτεροι. πολλὰ περὶ τούτου φέρονται ἐξηγήσεις. οἱ μὲν
 40 γὰρ αὐτῶν, λέγουσιν ὄνομα στρατεύματος οὕτω λεγο-
 μένου· οἱ δὲ, ὅτι τινὲς ἦσαν παρ' αὐτοῖς στρατιῶται,
 τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχοντες, τὸν δὲ ἕτερον ὤπλι-
 σμένον. διό Φασὶ καὶ πεζετέρους αὐτοὺς καλεῖσθαι, πα-
 ρὰ τὸ τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχειν· πέζα γὰρ τὰ
 κάτω τοῦ ποδός· ὅθεν καὶ πεζεύειν, τὸ χαμαὶ περι-
 πατεῖν. οἱ δὲ Φασὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν πεζῶν
 ὧν εἶχε ξένων ἐταίρους καὶ φίλους γενομένους αὐτῶ,
 οἰονεῖ τινὰς ἐκλελεγμένους διὰ τὸ ἀνδρεῖν, ἵνα φυλάτ-
 τωσιν αὐτόν. ἢ δὲ γραφῇ, πρὸς διάφορον ἐξήγησιν.
 50 ζῆται εἰς τὸ τέλος τοῦ γραμματος.

Πέδιλα, τὰ ὑποδήματα· παρὰ τὸ περιελεῖσθαι αὐτὰ τοῖς
 ποσίν· ἢ παρὰ τὸ ἐν τῷ πέδῳ εἰλεῖσθαι· οὐ πάντως
 δὲ τὰ ῥηματικὰ ὀνόματα φυλάττει τὴν γραφὴν τοῦ
 ῥήματος, ὥσπερ εἶρω ἶρος, καὶ νεῖφω νεφάς. ἢ ὅτι πέ-
 διλλα λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς, ὥσπερ ὁμιλος ὁμιλλος. εἰ δὲ
 ἐγράφετο διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, πέδελλα ἂν ἐλέγετο,
 ὥσπερ νεῖρω κέρρω, φθέρω φθέρρω.

659 Πέλας, καὶ τοπικὸν καὶ χρονικόν, καὶ ἐπὶ συγγενείας.

Πελιώματα, τὰ ἵχνη τῶν πληγῶν.

λευκὸν δὲ τὸ πέμμα. ἢ ἀπὸ τοῦ πελά-
 ζειν καὶ ἰκετεύειν τὸν θεὸν διὰ τούτων.

Πελαγός, τὸ μὴ πέλας τῆς γῆς. ἢ παρὰ τὸ τῆλε καὶ τὸ
 γῆ, τήλεγός τι ὄν, τὸ πόρρω τῆς γῆς ὄν.

Πελαγός, ἔλλειψις τοῦ ρ, ποιητικῶς· πελαργός γάρ· τοῦ-
 το ἐπειδὴ λευκὰ καὶ μέλαινα πτερὰ ἔχει, οὕτω καλεῖ-
 10 ται τὸ ζῶον· πέλον γὰρ, τὸ μέλαν· καὶ τὴν ἐπιφά-
 νειαν τοῦ σώματος, ἥνικα ἂν ὑποδρομὴν αἵματος δέξη-
 ται καὶ μελαίνηται, πελιώματα καλοῦμεν.

Πελαργικόν, τὸ ὑπὸ Τυβέρηνων κατασκευαζόμενον τεῖχος· οὗς
 καὶ θεασάμενοι τινὲς, Πελαργούς ὠνόμασαν, διὰ τὰς
 σινδόνας αἷς ἐφόρου.

Πέλαντοι, πέμματα εἰσὶ τινὰ ποιά· Ἀττικοὶ δὲ λέγουσι
 πέλανον πᾶν τὸ πεπηγός, ὡς Ἑυριπίδης περὶ τοῦ ἀφροῦ
 τοῦ πεπηγός περὶ τοὺς ὀδόντας, οὕτως ἔθηκε τὴν λέ-
 ξιν, ἀφρώδῃ πέλανον εἰπών. Ἀπολλώνιος, Πανδήμοιο
 20 μύλης πελανούς ἐπαλετρεύουσι: — πέλανοι λέγονται
 τὰ πόπανα, ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι, ἢ ἀπὸ τῆς παιπά-
 λης· ἀπὸ γὰρ τοῦ λευκοτάτου κατασκευάζονται. καὶ
 Ὅμηρος τὸ λευκῶσαι παλύναι φησί. πόπανα δὲ, ἀπὸ
 τῆς πέψεως· πέττειν γὰρ ποιοῦσιν. οὕτως Εὐριπίδης
 Τρωσί.

Πέλεος, παρὰ τὸ πέλειν ὠκύς· τὸ γὰρ πέλω, σημαίνει
 καὶ τὸ γίνεσθαι καὶ εἶναι· σημαίνει καὶ τὸ ἀναστρέφε-
 σθαι· ὅθεν ὁ μέλλων, πελήτω· ἐξ οὗ καὶ πόλος ὁ
 οὐρανός.

Πελεμήχθη, ἐκινήθη, ἐσεῖσθη· ἀπὸ τοῦ πάλλω, ὡς οἴ-
 15 μαι· ἢ ἀπὸ τοῦ πέλω. καὶ τὸ πτελεμίζετο, ἐκινεῖτο
 σημαίνει.

Πέλεια καὶ κῆρος· ἐστὶν εἶδος ἱέρακος· εἰσὶ δὲ γένη ἱέρα- 30
 κος ὄντων, ὡς Φησὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς περὶ ὀρνέων.
 πέλεια δὲ, περιστερᾶς εἶδος, οἷον φάσσαι. ἐτυμολογεῖ-
 ται δὲ παρὰ τὸ πέλαν, ὃ σημαίνει τὸ μέλαν. καὶ ὥσπερ
 παρὰ τὸ μαῖα γίνεται μαῖας μαϊάδος, οὕτω καὶ παρὰ
 τὸ πέλεια, πελειᾶς πελειάδος. καὶ πελίωμα, τὸ μέλαν·
 καὶ γὰρ πέλλην λέγουσι βοῦν, τὸν τοιοῦτο χρώμα ἔχον-
 25 τα· καὶ Πέλλη, πόλις Μακεδονίας, ὅτι βοῦς αὐτὴν
 εἶρε πέλλη τὸ χρώμα· καὶ ὁ πελίας ὄνος.

Πελῶ, βαρυνόμενον μὲν, σημαίνει τὸ ὑπάρχω· περισπώ- 40
 μένον δὲ, τὸ προσεγγίζω.

Πέλλας Ἰλιάδος π', — γλαγέας κατὰ πέλλας: — ἀπὸ
 τοῦ πεπελεκῆσθαι. εἰσὶ δὲ ξύλινα ἀγγεῖα.

Πέλμα, παρὰ τὸ πεπιλῆσθαι πλέον τοῦ ἄλλου δέρματος·
 ἢ παρὰ τὸ πέλας αἰεὶ καθεστάναι τῶν πέδων.

Πελοπῆς ὥσπερ παρὰ τὴν Κεκροπί δοτικὴν γίνεται
 Κεκροπῆς, Αἰθίοπι Αἰθιοπῆς, οὕτω Πέλοπι Πελοπῆς·
 καὶ πλεονασμῶ τοῦ η. περὶ παθῶν.

Πελοπόννησος δύναται καὶ τοῦτο πλεονασμῶ ἔχειν τὸ ν·
 παρὰ γὰρ τὴν Πέλοπος γενικήν. ὡσαύτως καὶ τὸ Προ-
 κόννησος, ἀπὸ τῆς Προκόνησος. περὶ παθῶν. 50

Πελωρίς, νῆσος, ἢ τόπος· Διονύσιος ὁ περιηγητής. γρά-
 φεται δὲ μικρὸν, ὡς τὸ, Ἀκρά δὲ οἱ Πάχυνος, Πε-
 λωρίς τε Λύβη τε: — καὶ μέγα, ὡς τὸ, Ἡνεμόεσσα
 Πελωρίς, ἐς Αὐσονίην ὁρώσα: — λέγεται δὲ πελωρίς
 καὶ εἶδος ὀστρέου· παρὰ τὸ πέλωρον, ὃ σημαίνει τὸ
 μέγα· ἐπειδὴ μείζον ἐστὶ τῆς χήμης καὶ τῶν ἄλλων
 ὁμοίων ὀστρέων.

Πελώριος, μέγας· παρὰ τὸ πέλω τὸ ὑπάρχω καὶ τὸ
 ὦρα ἢ φροντίς, ὃ πέλει φροντίς διὰ τὸ μέγεθος. καὶ 660
 πελώριον, τὸ μέγιστον.

Πεμπάσεται, ἀπὸ τοῦ πεμπάζω· σημαίνει τὸ διελθεῖν
 καὶ ἐρευνῆσαι· ἴσως ἀπὸ τοῦ πέμπω. Αἰολικῶς δὲ τὸ
 κατὰ πέντε ἀριθμήσειν.

Πέμπelos, Λυκοφρων, ἢ γραῦς· παρὰ τὸ εἶναι πλησίον
 τοῦ πέμπεσθαι εἰς ἄδην.

Πένθος, κυρίως ἐπὶ τῶν κατοικομένων· παρὰ τὸ ἐν βα-
 θυτάτῳ εἶναι τὴν ἐπ' αὐτοῖς λύπην· παρὰ τὸ βάθος, 10
 πλεονασμῶ τοῦ ν, καὶ τροπῇ τῶν στοιχείων· ἢ διὰ τὸ
 ἐν βαθυτάτῳ εἶναι τοὺς τεθνεώτας. τὸ δὲ κατωτάτω
 καὶ ἀφανές, βένθος ἐλέγετο. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ
 βάθος λέγει.

Πένης, σημαίνει τὸν ἐκ πόνου καὶ ἐνεργείας τὸ ζῆν ἔχον-
 15 τα· παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ καὶ πράττω. ἐκ τούτου
 πενιχρός, ὡς μελιχρός.

Πένοντο, καὶ ἀμφεπένοντο, ἀντὶ τοῦ ἐνέργουν καὶ ἡτχο-
 λούντο, ἀπὸ τοῦ πένω το κάμνω· ἀφ' οὗ καὶ πόνος
 καὶ πόντος.

Πένταχα κοσμηθέντες, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τοῦ πενταχῶς.

Πεντηκόντορος, εἰς τὸ ἐρέτης. Πεντηκοντόγουν, εἰς τὸ 20
 γύης.

Πέντορος, ἢ χεῖρ, παρὰ τὸ πέντε ὄζους ἔχειν.

Πενέσται, οἱ δούλοι τῶν Θετταλῶν, ὡς οἱ τῶν Λακεδαι-
 μονίων, εἰλωτες· καὶ τῶν Κρητῶν, κλαρόται.

Πελτασταί, τοξόται τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. Πέλτη,
 ἀσπίς ἵπυν μὴ ἔχουσα· ὅθεν καὶ πελτασταὶ στρατιῶται

τινές οἱ πέλτην ἔχοντες. ὁ δὲ πέλτης, εἶδος ἐστὶν ὄπλου οἷον ἀσπίς.

Πεντηκοστευόμενον] τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸν Πειραιᾶ 30
Φορτίων ἐκ τῆς ἁλλοδαπῆς πεντηκοστὴν ἐτέλουν οἱ ἔμποροι· καὶ τοῦτο ἐκάλουν πεντηκοστεύεσθαι· καὶ οἱ τὸ τέλος εἰσπράττοντες, πεντηκοστολόγοι καλοῦνται.

Πέλωρα, ὄνομα οὐδέτερον· τὸ ἀρσενικόν, ὁ πέλωρ. τί σημαίνει; τὸ ἐξαίσιον καὶ φοβερόν· παρὰ τὸ πέλω καὶ τὸ ὦρα, οἷς ὑπάρχει αἰεὶ ἡ Φροντίς διὰ τὸ μέγεθος. οὕτως ἐτυμολογεῖται. παρὰ γὰρ τὸ προσπελάζειν καὶ προσεγγίζειν τῷ Ὠρίωνι, ὡς λέγει ὁ ποιητὴς ἐν τῷ χ', διὰ τὸ μέγεθος αὐτοῦ. Παμφαίνονθ' ὥστ' 40
ἀστὲρ ἐπεσσύμενον πεδίῳ, "Ὅς ῥά τ' ὀπάρης εἰσι: — καὶ ἐξῆς. λοιπὸν, πέλωρ πέλωρος· καὶ τὸ οὐδέτερον, πέλωρον· καὶ πελώριος. τὸ ρι, ι, ὡς ἔλωρ ἔλωρος ἐλώριος· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ὦρ, εἰ μὲν τρέπει τὸ ω, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γίνεται τὰ κτητικά, Νεστόρειος· εἰ δὲ φυλάττει, διὰ τοῦ ι.

Πενταέτηρον] τὰ διὰ τοῦ ἡρος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύτονα καὶ βαρύτονα, μὴ ἔχοντα ἀναφαινόμενον τὸ ο, μήτε ῥῆμα ἀντιπαραινόμενον, διὰ τοῦ η γράφεται. Αὐδῆρος, τόπος· Ἀβλήρος, κύριον· Φάληρος, ἐξ οὗ τὸ τετραφά- 50
ληρος· πενταέτηρος. σσημεῖται βαρυνόμενα δύο, Κάμῃρος, Αἶρος. ὀξύνεται καυστεῖρος· ὅπερ γίνεται κατὰ διάλεκτον Βοιωτῶν, ὡς τὸ τέθηκα τέθεικα. μὴ ἔχοντα ἀναφαινόμενον τὸ ο· διὰ τὸ ὄνειρος· ὄνειρος γὰρ λέγεται Αἰολικῶς. μὴ ἔχοντα δὲ ῥῆμα· διὰ τὸ μάγειρος. ζῆται εἰς τὸ Κάμειρος.

Πέος, σημαίνει τὸ αἰδοῖον· οἶμαι ὅτι κατ' ἔλλειψιν τοῦ σ, ὅτι σπᾶ καὶ ἐντείνεται· ἢ κατ' ἔλλειψιν τοῦ λ, πλέος, 661
παρὰ τὸ πλησιάζειν· ἢ παρὰ τὸ πῶ τὸ κτῶμαι, δι' οὗ κτῶμεθα τέκνα· ἢ Φέος, οἷον Φύος, δι' οὗ Φύομεν τέκνα. ἐγὼ ἐπενόησα.

Πεπάλασθε, κληρώσασθε, λάχετε· πάλος γὰρ, ὁ κλη-
ρος· παρὰ τὸ πάλῳ ῥῆμα, τὸ κινῶ καὶ σείω, παλῶ
παλάσω· ἐπειδὴ, ἡνίκα ἂν κληθῶσιν οἱ κληροί, πάλ-
λονται· οἷον, — πάλλεν δὲ γεγῆνιός ἱππότα Νέστωρ·
Ἐκ δ' ἔθορε κληρος κυνέης.

Πεπαλαγμένον, μεμολυσμένον καὶ κατεστυμμένον· ἀπὸ 10
τοῦ παλάσω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ πάλῃ τοῦ ἀλεύρου γίνε-
ται. πάλῃ δὲ εἴρηται τὸ λεπτόν τοῦ ἀλεύρου, ὅπερ δύ-
ναται ἐπιπάσσεσθαι διὰ λεπτότητα. παρὰ τὸν πάσσω
μέλλοντα πάλῃ, ὡς δαμάσσω δαμάλη, ἀνθήσω ἀνθήλη·
καὶ γὰρ ὁ εἰς σω μέλλων τὴν σω τρέπει εἰς λη· εἰ δὲ
ἔχει διπλοῦν, προσέρχεται, οἷον ζεύξω, ζεύγλη· τρώ-
ξω, τρώγλη. οὕτως οὖν πάσσω, πάλῃ· καὶ κατὰ ἀνα-
διπλασιασμόν, παπάλη· καὶ τροπῇ, πεπάλη· οἱ δὲ Ἀτ-
τικοὶ πασπάλη λέγουσι, πλεονασμῷ τοῦ σ.

Πέπειρος, εἰς τὸ ὄνειρος.

Πέπερι, παρὰ τὸ πέπτω πέσσω, τὸ εἰς πέψιν ἄγον τῇ 20
θερμότητι τοῦ πνεύματος.

Πεπαρμένον] Χρυσεῖσις ἡλοισι πεπαρμένον· — διαπεπερο-
νῆμενον. ἐστὶ δὲ πείρω τὸ κεντῶ, περῶ, πέπαρκα, πέ-
παρμαι· ἢ μετοχή, πεπαρμένος.

Πεπείθεται] ἀπὸ τοῦ πείθω, πείσω, πέπεικα, πέπεισμαι, 30
πέπεισται· καὶ Ἰωνικῶς, πεπείθεται. καὶ τὸ ἐπέπιθον, πείθω· ὁ δευτέρως ἀόριστος, ἐπιθον· καὶ ἀναδιπλασια-
σμῷ Ἀττικῶ, ἐπέπιθον· ἐξ οὗ καὶ τὸ, Σπουδῇ παρ-
πεπιθόντες· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, πεπιθεῖν, πεπι-
θεσθαι· καὶ τὸ πεπιθόμεν, ἀντὶ τοῦ πείσαιμεν· καὶ
30 πεπιθοῦσαι, μετοχή ἀορίστου δευτέρου καὶ μέλλοντος·
εἰώθασι γὰρ τοὺς δευτέρους ἀορίστους ἀναδιπλασιάζειν

οἱ ποιηταί. τὸ δὲ πεπιθήσω, γίνεται ἀπὸ τοῦ πιθῶ πι-
θήσω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

* Πεπεμμένος, ὁ μεμαχμένος· ἐπὶ τοῦ ἄρτου λέγεται·
παρὰ τὸ πέπτειν, τὸ μάττειν.

Πεπίλημένος, συνεσφιγμένος· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πῖλου·
ὅπερ ἐν τῇ ἀργασίᾳ ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν κατασφίγγεται.

Πέπληγε. πλήσσω, ἐπλάγον, ἐπὶ τοῦ ψυχικοῦ πάθους·
ἐπὶ δὲ τοῦ σωματικοῦ, διὰ τοῦ η. ὁ δὲ ποιητὴς εἶπε 40
κατεπλήγη, διὰ τοῦ η· ἵνα μὴ νομίσωμεν ἐπὶ τοῦ σω-
ματικοῦ λέγεσθαι, εἶπε Φίλον ἥτορ, ἥγουν τὴν ψυχὴν.

Πέπλος, τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον καὶ ποικίλον· οἶονεὶ περί-
πελός τις ὦν, ὁ περὶ τὸν φοροῦντα περιπελούμενος καὶ
εἰλούμενος· καὶ πέπλος, κατὰ συγκοπὴν τῆς ρι συλλα-
βῆς καὶ τοῦ ε· ἢ παρὰ τὸ πρέπω, πρεπαλός· καὶ
συγκοπῇ, πέπλος.

Πεπνυμένος, εἰς τὸ ἀπινύσσω.

Πεποιήκαντι, Δωρικῶς. οὗτοι γὰρ τρέπουσι τὸ σ εἰς τ, 50
ἐπεισόδῳ οὐ πλεονασμῷ τοῦ ν· τὸ γὰρ κοινόν, πεποιήκασι.

Πέπονες, ὡς πέπον· ὅτε μὲν τὸν εὐδιάλυτον δηλοῖ καὶ
ἀσθενῆ, ὅτε δὲ τὸν προσηνῆ, καὶ τότε λαμβάνεται ἐπὶ
ἐπαίνου· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐκλύτου, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν
πεπαινομένων καρπῶν· οἱ, μετρίως μὲν πεπανθέντες,
εὐχρηστοί εἰσι καὶ ἀπόδεκτοι· ὑπερπεπανθέντες δὲ,
ἐκλυτοὶ καὶ σσαπτότες· διόπερ ἡ λέξις τὰ ἐναντία ση-
μαίνει, ἀπὸ τοῦ πεπεῖρου καὶ ἀσφαλοῦς, καὶ ἀπὸ τοῦ 662
σσεπαπμένου· ἢ τῶν πεπόνων, ἃ τῇ μὲν γεύσει ἐστὶν
ἡδέα, τῇ δὲ θίξει καὶ τῇ ἀφῇ μαλακὰ καὶ ἀνένδοτα.
ὅταν δὲ σημαίνει τοὺς γενναίους, ἐκ τοῦ Φόνος· Φόνους
δὲ ἔλεγον οἱ Δωριεῖς τοὺς ἐπονειδίστους, ἥγουν τοὺς
ἄξια Φόνου δεδρακότας· καὶ παρὰ Φρυγικῷ ἔδει καὶ
ἀναδιπλασιασμῷ, πέφονες· καὶ τροπῇ, πέπονες. συστέλ-
λεται δὲ, ὡς κοινόν τῷ γενεῖ.

Πέπονθα] ἀπὸ τοῦ πονῶ, πονήσω, πεπόνηκα, πέπονκα·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, πέπονθα. 10

Πέποσχε, ἀπὸ τοῦ πάσχω, πάσξω, πέπασχα· τὸ τρίτον,
πέπασχε· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α, πέποσχεν. ἐν Ἀρ-
παγαῖς Ἐπιχάρμου, Ἀ δὲ Σικελία πέποσχε.

Πέποσθε, Ἰλιάδος γ', ἀντὶ τοῦ πεπόνθατε· ὁ μὲν Ἡρω-
διανός, ἀπὸ τοῦ πῆθω τὸ πανθάνω, ὁ μέλλων, πῆσω·
πέπηκα, πέπησμαι, πεπήσαμεθα, πέπησθε· καὶ συστο-
λῇ τοῦ η εἰς ο. ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τοῦ πεπόνημαι, πεπονή-
μεθα, πεπόνησθε· καὶ συγκοπῇ τῆς νη, πέποσθε.

Πεποτήνεται] ἀπὸ τοῦ πέτω γίνεται πεπότημαι, πεπότηται, 20
πεποτέεται Ἰωνικῶς· καὶ κατὰ Ἰωνας καὶ ἐκτάσει, πε-
ποτήνεται.

Πέπρακα] ἀπὸ τοῦ περῶ περάσω, πεπέρακα· καὶ κατὰ
συγκοπὴν, πέπρακα. ζῆται εἰς τὸ ἐμπρῆσω.

Πεπρωμένον, σημαίνει τὸ εἰμαρμένον καὶ ὠρισμένον, καὶ
οἶονεὶ πεπερατωμένον· ἀφ' οὗ γίνεται κατὰ συγκοπὴν
πεπρωμένον, οἷον τύχην τὴν τὸ πέρας τοῦ βίου ὀρίζου-
σαν καὶ περατοῦσαν. Βάβριος, "Α σοι πέπρωται, ταῦ-
τα τλήθῃ γενναίως· Καὶ μὴ σοφίζου· τῶν χρεῶν γὰρ
οὐ Φεύξῃ· — καὶ Πρίαμος λέγει, Ζεὺς μὲν που τότε
οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, Ὅπποτέρῳ θανάτοιο 30
τέλος πεπρωμένον ἐστίν, Ἰλιάδος γ'.

Πέπταμαι. ἐκ τοῦ ἵπτημι γίνεται ὁ παθητικὸς παραινέ-
μενος, ἐπταμαι, ἐπτασαι, ἐπταται· καὶ πλεονασμῷ τοῦ
π, πέπταμαι Αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς εἰώθασι προσ-
τιθέναι σύμφωνον, ὡς περ τὸ ἐπτερύγωμαι, πεπτερύγω-
μαι· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπτακα, πέπτακα. ἢ ἀπὸ τοῦ πτῶ,
ὁ παραινέμενος, ἐπτωκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π.

Πέπτωκα] ἀπὸ τοῦ πετῶ, πετήσω πεπέτηκα, καὶ κατὰ
συγκοπὴν, πέπτηκα καὶ πέπτωκα, ὡς οἰχῶ, οἰχήσω, 40

ῥχηκα καὶ ῥχωνα. ἀπὸ τοῦ πετώ, παράγωγον πετέω, ὡς χαλῶ χαλέω. τοῦτο γίνεται κατὰ συγκοπὴν, πεπτῶ, πεπτήσω· ὁ παρακείμενος, πέπτηκα· καὶ τροπή. ἀπὸ τοῦ πέδον γίνεται πεδῶ, πεδώσω, πεπέδωνα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, πέπδωνα· ἐπεὶ δὲ δασέα δασέων, καὶ ψιλὰ ψιλῶν, καὶ μέσα μέσων προηγούνται κατὰ σύλληψιν, οἷον πτώσις, κτήμα, ἐτράπη τὸ δ εἰς τ, καὶ γέγονε πέπτωνκα.

50 Πεπτηῶτα, Ἀπολλώνιος, Κύζικος ἐν νονίῃ τε καὶ αἵματι πεπτηῶτα· — ἀντὶ τοῦ ἐκτεταμένου· σημαίνει δὲ καὶ τὸν πεπτωκότα, ὡς τὸ, — πετάλοις ὑποπεπτηῶτα. ἢ ἀπὸ τοῦ πέτω, ἢ ἀπὸ τοῦ πτήσσω, πτήξω, ἐπτηχα, ἐπτηχῶς· καὶ Ἰωνικῶς, πεπτηχῶς· καὶ ἀποβολῇ, πεπτηῶς.

Πέπυσμαι. ἀπὸ τοῦ πεύθω, πεύσω, πέπευκα· ὁ παθητικός, πέπευσμαι· ἄρον τὸ ε, πέπυσμαι. εἰ δὲ τις εἴποι, ὅτι ἀπὸ τοῦ πυθάνω δύναται εἶναι, εἴπερ ὅτι τὰ διὰ τοῦ ανω ἀκλιτὰ εἰσιν. ὥστε πέπυσμαι ἐνδεία τοῦ ε, ὡς καὶ τὸ τέτογμαι ἀπὸ τοῦ τεύχω.

Πεπρωμένον· ἀπὸ τῆς μετοχῆς μετήχθη εἰς ἐπιρρήματικὴν σύνταξιν, ὥσπερ καὶ τὸ εἰμαρμένη· ἢ δὲ μετοχῇ, ἐκ τοῦ περατόω περατῶ περατώσω· καὶ ἔστι πεπερατωμένον· καὶ συγκοπῇ, πεπρωμένον. σημαίνει δὲ τὸ προωρισμένον καὶ εἰμαρμένον. ἔστι δὲ παρ' Ἑλλήσιν ἢ λεγομένη παρ' ἡμῖν πρόνοια. τὴν δὲ αὐτὴν εἰμαρμένην ἔλεγον καὶ ἀδράστειαν, διὰ τὸ μὴ ἀποδιδράσκειν ἅπαντα τὰ προορισθέντα.

10 Πέρας. παρὰ τὸ τέλος, τέλας· καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς π καὶ τοῦ ἀμεταβόλου, πέρας· ἢ παρὰ τὸ τῆς ἔρας παῦσις εἶναι. ἐκ τοῦ πέρας γίνεται ῥῆμα περῶ· καὶ σημαίνει τὸ τελειῶ. ἢ ἐκ τοῦ περῶ περάσω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, πέρας.

Περάτη, λέγεται ἢ ἀνατολή, ὡς τὸ, Ἐκ περάτης ἀνιούσα, διαγλαύσσουσι δ' ἀταρποί· — δύναται δὲ καὶ ἐπὶ δύσεως καὶ ἐπ' ἄρκτου καὶ μεσημβρίας. λέγεται περάτη καὶ τὸ τέλος.

20 Περαιτέρω, πλέον πάνυ. ἀπὸ τοῦ πέρας περατέρω· πλεονασμῷ τοῦ ι, περαιτέρω. ὅσοι τὸ ἐγγυτέρω καὶ ἐγγυτάτω καὶ τὰ ὅμοια σὺν τῷ ι βούλονται γράφεσθαι, ἀπὸ δοτικῆς λέγουσιν αὐτὰ εἶναι, ὁ ἐγγύτατος τοῦ ἐγγυτάτου τῷ ἐγγυτάτῳ· καὶ ὁ ἀνώτατος τοῦ ἀνωτάτου τῷ ἀνωτάτῳ· καὶ λέγει ὁ Ἐπαφρόδιτος, ὅτι τινὰ τῶν ἀρχαίων ἀντιγράφων σὺν τῷ ι εἶχον αὐτὰ γεγραμμένα. κρεῖττον δὲ ἔστι χωρὶς τοῦ ι ταῦτα γράφεσθαι. λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι εἰ τις τὸ ἔξω σὺν τῷ ι γράφει, ἐπειδὴ οἱ Συρακούσιοι ἔξοι λέγουσιν, οὐκ ἐπιχειρεῖ καλῶς· ἰδοὺ γὰρ τὸ ἐνδον ἐνδοῖ λέγουσιν, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ, Ἐνδοῖ Πραξινόα· — καὶ ὅμως τὸ ἐνδον οὐ γράφεται διὰ τοῦ ο καὶ ι. τί οὖν ἄτοπον καὶ τὸ ἔξω γράφεσθαι χωρὶς τοῦ ι, εἰ καὶ λέγουσιν οἱ Συρακούσιοι ἔξοι; ζῆται εἰς τὸ ἔξω.

Πέπταται] πτῶ, πτήμι· ὁ μέλλων, πτήσω· ὁ παρακείμενος, πέπτηκα· ὁ παθητικός, πέπταμαι, πέπταται.

Πέρδιξ, παρὰ τὸ περισσῶς ἄδειν· ἢ παρὰ τὸ πηδᾶν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. ἢ πέρδιξ, ὁ περισσῶς διωκόμενος καὶ Φεύγων· ἢ παρὰ τὸ πέδον, ὃ σημαίνει τὸ χαμαί, τὴν γῆν· χαμαιπετές γὰρ τὸ ζῶον, καὶ μὴ σφόδρα εἰς ὕψος αἰρόμενον, μηδὲ περιδινεῖσθαι ἐν ἀέρι δυνάμενον.

40 Πέρθω, τὸ πορθῶ, τὸ πολιορκῶ· γίνεται παρὰ τὸ περιθῆω, ταυτέστι περιτρέχω τὴν γῆν καὶ τὴν πόλιν· ὁ παρακείμενος, πέπερκα· ὁ παθητικός, πέπερμαι, πέπερται· τὸ ἀπαρέμφατον, πέπερθαι. ἄρον τὸν διπλασιασμόν, καὶ γίνεται πέρθαι.

Περιδέραιον, περιτραχήλιος κόσμος· ἀπὸ τοῦ δέβρη Αἰολικῶς, ὃ σημαίνει τὸν τράχηλον. ὁ δὲ Ὡρος ὁ Μιλήσιος διὰ τῆς αὐ διφθόγγου γράφει, καὶ δι' ἐνὸς ρ· ὃ μᾶλλον πειστέον.

Περιδῶμεθα. καὶ Ἀριστοφάνης, — περιδοῦ νῦν ἐμοί: — 50 καὶ, Ἐμέθεν περιδώσομαι, ἀντὶ τοῦ, κατ' ἐμαυτὸν συνθηκοποιήσομαι· εἴρηται ἀπὸ τοῦ δῶ τὸ δεσμεύω.

Περιδόξω, ζῆται εἰς τὸ τέλος.

Περίηρος] ἐκ τοῦ περιήρης, ἄρον τὸ η, περίηρος. ταύτη εἰς σοι προτεθῇ παρ' Ἀλκιμᾶνι, ὅτι, κλῖνον αὐτό, μὴ κλίνης· οὐ γὰρ ἀκολουθεῖ ἢ κατάληξις, εἰ γένοιτο περιήρους, πρὸς τὴν περιήρης εὐθεῖαν. περὶ παθῶν.

Περικαλλῆς, ἐκ τοῦ κάλλος γίνεται. — ὅσσε πάρος περι- 664 καλλέ εόντες: — ἀδύνατον τὴν μετοχὴν ἀπὸ τοῦ ο ἀρχεσθαι· θέλει γὰρ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχεσθαι, — ἐκτός εόντας: — καὶ, Ἐνθάδ' εόντ' ἐμάχοντο: — ὥστε κατ' ἐκθλιψιν ἐστί. ζητεῖται δὲ καὶ τοῦτο, τίνας ἐγένετο ἢ ἐκθλιψίς, τοῦ α, ἢ τοῦ ε· περικαλλέα, ἢ περικαλλέε. ὁμοίον ἐστί καὶ τὸ, — δύο Φάρε' εὐνήτον τε χιτῶνα: — καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σύνηδες τῷ ποιητῇ ἐκθλίβειν ἐπὶ τῶν θυῖκων τῶν ἀρσενικῶν, τὸ ε· ἐπὶ δὲ τοῦ οὐδετέρου, τὸ α.

Περιπίτται, σημαίνει τοὺς κτίστας. ἔλλειψις οὖν τοῦ σ· 10 ἢ δὲ χρήσις, παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

Περιπιόνων] παρὰ τὸ οἰκῶ γίνεται περιοικῶ· πλεονασμῷ τοῦ τ, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ο· σημαίνει δὲ τοὺς περὶ κύκλῳ οἰκοῦντας.

Περίπατος] ἢ περὶ σχέσιν κυκλοτερῇ δηλοῖ, ὡς τὸ, περιέχεσθαι, περιάμπτειν. οὕτως ἔχει καὶ ὁ περίπατος· πάτος γὰρ τὸ πατούμενον· ἐξ οὗ τὸ κατὰ κυκλοτερίαν, περίπατος λέγεται. ἢ δὲ περὶ, ἔστι καὶ ἀντὶ τῆς ὑπὲρ, ὡς τὸ, — περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι: — ἀντὶ τοῦ ὑπέρεστε ἐν τῷ βουλευεῖν, καὶ 20 περίεστε ἐν τῇ μάχῃ, ὅπερ ἐστί τὸ ὑπερέχετε. ἐπὶ δὲ τοῦ περισσοῦ, — περὶ γὰρ με φέλει καὶ κήδετο: — καὶ, — περὶφρων Πηνελόπη: — ἢ περισσόφρων, περισσῶς φρονούσα, φρονιμος. ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμῖν συνήθους, Αἰ περιναμετάουσι.

Περιπατοίης] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι πολλάκις εὐρίσκεται εἰς ἡν καθάρων, εὐκτικῶν, μὴ οὔσης τῆς μετοχῆς εἰς ς ὀξύτονον, διὰ τοῦ ντ κλινομένης· τὸ γὰρ περιπατοίην ὁ Ἀπολλώνιος οὕτω σχηματίζει· ἔστι περιπατοῖμι· καὶ τὸ τρί- 30 τον, περιπατοῖ· καὶ Ἀττικῶ πλεονασμῷ τοῦ η, περιπατοίη· εἶτα προσθέσει τοῦ ς, γίνεται τὸ δεύτερον, περιπατοίης· τὸ τρίτον, περιπατοίη.

Περιπέζια, τὰ παρὰ τὴν γῆν προσπελάζοντα. πέζα γὰρ οὐ μόνον ὁ πούς, παρὰ τὸ ἐν τῷ πέδῳ ἔζεσθαι· ἀλλὰ καὶ ἡ γῆ, παρὰ τὸ ἔξω.

Περιπλομένων ἐνιαυτῶν· ἀπὸ τοῦ πέλεσθαι, ὃ ἐστί γίνεσθαι· οἷον, περιπελομένων, τῶν διαγινομένων· καὶ κατὰ συγκοπὴν. καὶ περιτελλομένων, περιερχομένων.

Περιρρήδης, περιρράγης, περιρρύης. οὕτως Ἀλέξανδρος ὁ Κοτιαεύς· Πῖος δὲ, περιφερής, περιρρύης. Ὡρος. 40

Περιρθενής, περιρτῶς τῷ σθένει χρώμενος, καὶ οὐ δυνάμενος αὐτὸν κατέχειν. ἐν οἷῳ τρόπῳ λέγεται τὸ περιώδυνος καὶ περιαλγής.

* Περισκελής, ὁ σκληρότατος· ἐκ τοῦ περὶ τοῦ λίαν, καὶ σκέλος, ὁ σκληρόν ἐστί.

Περισνέπτω] — περισνέπτω ἐνὶ χώρῳ: — τῷ ὑψηλῷ, ὃθεν ἐστί περισνέφασθαι διὰ τὸ ὕψος καὶ ἀπιδεῖν· ἢ ὃθεν ἐστί τὸ πέριξ ἰδεῖν· ἢ περισκεπτον, ὃ τις ἂν κατανοῶν θαυμάσειεν· οἷον, — ὄφρα γένωμαι σοι περισκε-

50 πτον παίγνιον Ἀρσινόη: — Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι ἔ'
Ὀδυσσεύας. οὕτως εὖρον ἐγώ.

Περιστερά, παρὰ τὸ πέτεσθαι στερεῶς· ἢ παρὰ τὸ πε-
ρισσῶς ἐρᾶν· θερμόταται γὰρ κατὰ συνουσίαν εἰσί· διὸ
καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ ἀνάκεινται· καὶ πολλάκις τίττουσιν
ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, τῶν ἄλλων ὀρνέων μὴ ποιούντων τοῦ-
το. τὸ δὲ περισσῶς, παρὰ τὴν περὶ πρόθεσιν παρῆνται.

665 Περίστων, σὺν τῷ ἰ γράφεται τῷ χαρκτηῖρι τῶν διὰ
τοῦ ων· καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ στοιᾶ γίνεται τοῦ σημαίνον-
τος τὸ στοιᾶ, περίστοιον· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, πε-
ριστώϊον, εὐλόγως προπαροξύνηται· τὸ δὲ προστώον προ-
περισπᾶται· καὶ ὠφείλεν ἢ τὰ δύο προπερισπᾶσθαι, ἢ
τὰ δύο προπαροξύνησθαι· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ στοιᾶ ἀμφό-
τερα γέγονεν· ἀλλ' ἢ παράδοσις τὸ μὲν ἐν οἷδε προπα-
ροξύτονον· τὸ δὲ ἕτερον, προπερισπῶμενον.

10 Περίστος, παρὰ τὴν περὶ πρόθεσιν καὶ τὸ σεύω τὸ ὀρμῶ.
Περίστοιχίζω· ζήτησις εἰς τὸ τέλος.

Περιουσιασμός, πληθός, ὑπαρξίς Φυσική.

Περίστατοι, περίβλεπτοι, ἐφ' οἷς ἂν τις σταλή βουλούμενος
θεάσασθαι.

Περίττωμα, τὸ περὶ τὸ σῶμα καθάρσιον, (οἶονεῖ τὸ πε-
ρισσόν· ἀπὸ τῶν τρεφόντων τὸ σῶμα) καὶ εἰς οὐδὲν
ἡμῖν ὠφέλιμον· ἢ ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ σῶμα εἶναι, καὶ
οὐκ ἐν τῷ σώματι μένειν.

Περιφραδέως, ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐπιστημόνως καὶ ἐντέχνως·
20 ἐμπειρίας γὰρ προσδεῖ τοῖς ὀπτιῶσι, διὰ τὸ συχνότερως
ἐποπτεύειν. παρὰ τὸ Φράζω, Φράδμων, Φραδής· καὶ
Φραδέως, ἐπὶ τῶν μετὰ λόγου καὶ ἐπιστήμης τι ποιού-
των· Ὡπτησάν τε περιφραδέως.

Περιωπή, ὁ κάτοπτος τόπος· καὶ ἐστὶ παρὰ τὸ περιόπτω
ῥῆμα, περιοπῆ, ὡς κλέπτω κλοπῆ· ἢ δὲ τοῦ ο μετὰ-
θεσις εἰς ω σεμνοτέραν ἐποίησε τὴν λέξιν. σημαίνει
ἀκράτεια, ὑψηλὸν τόπον.

Περιώσιον, Ἰλιάδος δ', περισσῶς, παρὰ τὸ προσῆκον. πα-
ρὰ τὸ ὅσιον γίνεται κατ' ἑκτασιν τοῦ ο εἰς ω· καὶ
30 ὑπερώσιον ὁμοίως.

Περόνη, παρὰ τὸ πείρειν, ὃ ἐστὶ κεντῶν καὶ διαπερᾶν·
[ἐκ τούτου] γίνεται ἐμπερονῶ. πόρπη δὲ, ἢ Φίβλα.

Πέρπερος, ὁ Φλύαρος. ἀπὸ τοῦ περιφέρω γίνεται περίφε-
ρος· καὶ συγνοπῆ, πέρφερος· καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς π,
ὃ τοῖς λόγοις περιφερόμενος. ἢ παρὰ τὸ πτερόν, περί-
πτερος· καὶ ἐν συγνοπῇ, πέρπερος· ὅθεν καὶ περπε-
ρεύεται, ἀντὶ τοῦ ματαιοῦται, ἀτακτεῖ, κατεπαίρεται
μετὰ βλακειᾶς.

40 Πέρρᾶμος, Πρίαμος Αἰολικῶς. πότε δύο ρρ, καὶ πότε ἓν;
καὶ ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι εἰς σύμφωνον ἐπιφέρηται ἓν, οἶον
τρίτος, τέταρτος, οὐκέτι δύο ρρ· οὐ γὰρ ἡδύνατο δύο
ρρ. καὶ γε εἰς μὲν ἢ καθάρων, δύο· εἰς δὲ σύμφωνον,
ἓν· οἶον κοπρία κόπερρα, ὑπερθέσει· Πρίαμος, Πέρρα-
μος. περὶ παθῶν.

Περσεύς] Τὸν μὲν καὶ Περσῆα μετακλήσαν Ἀχαιοί, Οὐ-
νεκεν ἄστεα πέρθεν ἀπειρεσίων ἀνθρώπων: — Ὡρος.

Περσεφόνη, παρὰ τὸ Φέρω καὶ τὸ Φόνος, οἶονεῖ Φερσε-
φόνη τις οὐσα, πρὸς ἣν ἀποφέρονται οἱ πεφονευμένοι·
κατὰ τροπῇ.

50 Πέσκιος, σημαίνει κυρίως τὸ τοῦ προβάτου δέρμα. παρὰ
τὸ πέλω πέκω πέκος, καὶ πέσκιος, κατὰ πλεονασμὸν
τοῦ σ· ἢ παρὰ τὸ σκέπω σκέπος οὐδετέρως· καὶ μετα-
θέσει, πέσκιος· τὸ γὰρ δέρμα τὸ σκεπάζον σημαίνει·
ἢ οὐ τοῖς ἐρίοις ἐπὶ σκέπην χρώμεθα.

Πεσεῖν, ἀπὸ τοῦ πέδου, ὃ ἐστὶ τῆς γῆς. τὸ ῥῆμα πεσῶ,
πόθεν; παρὰ τὸ πέδον, ὃ σημαίνει τὴν γῆν· κυρίως γὰρ
πεσεῖν ἐστὶ, τὸ ἀπὸ ὕψους εἰς γῆν κατενεχθῆναι· καὶ

πεσόντος, μετοχὴ δευτέρου ἀορίστου, ἀντὶ τοῦ ἀνκίρε- 666
θέντος, Φονευθέντος. ἐκ δὲ τοῦ πεσῶ πεσήσω, γίνεται
ὁ δεύτερος ἀορίστος, ἔπεσον· καὶ τὸ προστακτικόν, πέ-
σε πεσάτωσαν· σσημεῖται γὰρ ὁ ἔπεσον καὶ ἔχεσον
δεύτερος ἀορίστος, ἔχοντες τὸ σ χαρκτηριστικόν. ἐκ
δὲ τοῦ ἔπεσον ἢ μετοχῇ, πετών πεσόντος· ὅθεν τὸ
εὐκτικόν, πέτοιμι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πίπτω πέσω.

Πέσσει, κατασχεῖ, ἢ καταπραύνει· καὶ πεσσεμέν, ἀπὸ
ἐνεστώτος. τὸ θέμα ἐστὶ πέσσω· ὅθεν τὸ καταπέψῃ,
ἀντὶ τοῦ κατάσχη, καταδαπανήσῃ. ὃ ἐστὶ καταπραύνῃ. 10
ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ γαστρὶ πλείονι χρόνῳ
κατεχομένων σιτίων· καὶ γὰρ αὐτὰ, ἂν μὴ κρατηθῇ
τὸν ὠρισμένον καιρὸν, ἀσθενούσης τῆς κατεκτικῆς δυ-
νάμεως, οὐ πέττεται. διὰ τὴν πέψιν οὖν τὴν ἐν αὐτῇ
γινομένην. τὸ θέμα, πέττω· ὁ μέλλων, πέψω.

Πεσσοί, βόλια κυβιστῶν. πέσσα ὁμωνύμως, ἢ τε γραμμὴ
καὶ ὁ ψῆφος. πέντε δὲ ἦσαν, οἷς ἐχρῶντο· καὶ πέσσα
πεντάγραμμος· καὶ τάχα ἢ πεττεῖα οἶονεῖ πεντεῖα τις
οὐσα. εὔρε δὲ αὐτὴν Παλαμῆδης· καὶ δηλοῖ τὸ ἐπίγραμ- 20
μα τῶν λς' πρὸς τοὺς τοπούς, οὗς ἔχει τὸ Παλαμῆδειον
αβάκιον. ἐστὶ πέτω, ὃ σημαίνει τὸ καταπίπτω· ὁ μέλ-
λων, πέσω· ἐξ αὐτοῦ ὄνομα πεσσός, ὁ πίπτων ἐν τῷ
βάλλεσθαι· καὶ τροπῇ, πεττός· καὶ πεττεύειν, τὸ με-
ταφέρειν· ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι τῶν κύβων. πετ-
τεύειν δὲ καὶ τὸ ταυλίζειν· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ πεττός,
πεττεύω· δηλοῖ δὲ τὸ μετατιθέναι καὶ παίζειν. ἐπὶ δὲ
τῶν πέντε γραμμῶν τὰς ψήφους ἐτίθουν· ὧν ἡ μέση
γραμμὴ ἱερά ἐκαλεῖτο.

Πεταλον, σημαίνει τὸ Φύλλον· παρὰ τὸ πέτω πίπτω·
πίπτουσι γὰρ ὁμοίωνται. Ἰλιάδος β'. 30

Πέτασαν] ἀπὸ τοῦ πετάζω πετάσω, ἐπέτασα, καὶ τὰ λοι-
πὰ δῆλα. Ἰστία λευκὰ πέτασαν: — τοῦτο ἀπὸ τοῦ πέ-
τω βαρυτόνου· πετῶ γὰρ οὐκ εἴρηται.

Πεφωριώσθαι, τὸν ὀφθαλμὸν πεπαχύνθαι.

Πετεινόν] οἱ μὲν, διὰ διφθόγγου γράφουσιν, ἐκ τοῦ τὴν
πτέρυγα τείνειν ἐτυμολογούντες· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἐκ
τοῦ πετῶ πετάσω, πτῶ πτήσω πτηνόν καὶ πετηνόν·
τὸ δὲ πετεηνόν, ὡς ῥηματικόν, διὰ τοῦ η· ἐκ τοῦ πε-
τῶ πετήσω, πετηνόν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ποιητικῶς,
πετεηνόν. πάντοτε δὲ ὁ ποιητὴς διὰ τοῦ ε καὶ ἡ προ- 40
φέρει. ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο γενικόν. ἔχεις εἰς τὸ ὄρνις.

Πετῶ] ἢ εὐθεῖα ὁ Πετέως τοῦ Πετέω· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ο Ἀττικῶς.

Πέτεσθαι, ἐπὶ τῆς πτήσεως· παρὰ τὸ πέτω τὸ πίπτω·
παντὶ γὰρ τῷ τοῦ σώματος μέρει δοκεῖ πίπτειν τὰ πε-
τόμενα ἐπὶ τοῦ αἵρος. ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, πέτομαι·
ὅθεν καὶ πέτονται. ἐκ τούτου γίνεται πέτος, καὶ ση-
μαίνει τὸ ὕψος· ἐξ οὗ γίνεται πετῶ πετᾶς· καὶ τροπῇ,
ποτῶ. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ πετῶ, γίνεται προπετής καὶ
χαμαιπετής· ἀπὸ δὲ τοῦ πέτω, ὁ δεύτερος ἀορίστος 50
ἔπετον· οἶον, — ἔπετον κυπρογενῆς.

Πέτρα, παρὰ τὸ πέττεσθαι ραδίως, κατὰ ἀντίφρασιν.

Πεύθω, σημαίνει τὸ ἀκούω· ἀπὸ τοῦ κεύθω· ὁ γὰρ ἐρω-
τῶν καὶ μανθάνων τί παρὰ τινος, ἀποκρυπνόμενον πρά-
γματος γινώσκιν ἐρωτᾷ μαθεῖν. — ἢ μάλα λυγρῆς Πεύ-
σεσθ' ἀγγελίης: — τὸ δὲ πεύθω, σημαίνει καὶ τὸ ἐρω-
τῶ. ζήτησις εἰς τὸ πυθέσθαι.

Πευκαλίμας Φρένας, οἶονεῖ δριμείας καὶ σώφρονας. ἀπὸ 667
δὲ τῆς πεύκης ἢ μεταφορὰ· ἢ δὲ πεύκη εἶδος ἐστὶ
δένδρου.

Πευκεδανός, καυστικός, θερμός· λέγει δὲ τοιοῦτον τὸν
πόλεμον, παρὰ τὴν πεύκην τὴν πρὸς καυσίν ἐπιτηδεῖαν·
σύνηδες δὲ Ὀμήρῳ τὸν πόλεμον πυρὶ παραβάλλειν,

διὰ τὸ τῶν μαχομένων πυροῦσθαι τὸ περιπάρδιον αἷμα.
ἢ ὁ πικρὸς, διὰ τὸ τὴν πύκην εἶναι πικράν, ὡς ὁ
ὁπὸς δηλοῖ.

10 Πέφνη, ζῆται εἰς τὸ ἐπεφνον. ἐκ τοῦ φῶ τὸ φονεύω,
παράγωγον φένω· καὶ ἐξῆς. ἐστὶ καὶ τὸ παράγωγον
τοῦ φῶ τὸ φονεύω, φίζω, φίσω, πέφικα, πεφισμένος.
δύο σημαίνει, ἢ τὸ λεγόμενον, ἢ τὸ πεφονευμένον.

Πέφαται] ἐκ τοῦ φῶ, παράγωγον φημί, φήσω, πέφηκα,
πέφαμαι, πέφασαι, πέφαται· καὶ τὸ πέφανται, πεφο-
νευμένοι εἰσιν, ἀναιροῦνται. ἐστὶ καὶ ἐκ τοῦ πέφαγμα,
πέφαμαι.

Πεφοβήατο, εἰς τὸ βεβολήατο.

Πεφήσεαι, ἀντὶ τοῦ φονευθήσῃ· ἀπὸ τοῦ φῶ τὸ φονεύω.

20 Πεφιδήσεται, ἀντὶ τοῦ φείσεται, πεισθήσεται. ἀπὸ τοῦ
φείδω φιδῶ, ὡς πείδω πιδῶ.

Πεφαργμένος, ἀντὶ τοῦ πεφραγμένος· καὶ ἐφάρξαντο,
ἀντὶ τοῦ ἐφράξαντο· καὶ τὸ φαρκτόν, φρακτόν. ὥστε
ὑπέρθεσις. περὶ παδῶν.

Πεφωσμένος, ἀντὶ τοῦ κευκαυμένος· ἀπὸ τοῦ φῶζω, ὡς
χρῶζω· ἅπερ ἔχει τὸ ι.

Πέφνηα] φαίνω, φανῶ· ὁ παρακείμενος, πέφαγμα· ὁ
μέσος, πέφνηα.

Πεφυζότες] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κίσσα γίνεται ῥῆμα κισσῶ,
30 οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ φύζα, φυζῶ, φυζήσω, πεφύζηκα,
πεφύζηκός· καὶ συγκοπῇ, πεφυζώς· πεφυζηκότες, καὶ
συγκοπῇ πεφυζότες· οὐ δύναται γὰρ εἶναι μέσος παρα-
κείμενος· οὐδέποτε γὰρ μέσος παρακείμενος διὰ δύο συμ-
φώνων κατὰ σύλληψιν ἐκφέρεται, οὐδὲ διὰ δύο διπλῶν
χαρᾷκτηρίζεται.

Πεῖνα, παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ· τὰ δὲ διὰ τοῦ ινα Ἰτα-
λικά, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τοῦ ι γράφεται,
Φαυστίνα, Μαρίνα· πλὴν τοῦ πεῖνα.

Πεῖρα, παρὰ τὸ πείδω τὸ πιστεύω.

40 Πείκω καὶ πέκτω, ἐστὶ τὸ κτενίζω· ὅθεν καὶ πεξαμένη.
ἢ παρὰ τὸ πένω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται πεί-
κειν· σημαίνει τὸ ξαίνειν.

Πειραταί, οἱ κατὰ θάλασσαν λησταί καὶ καταποντισταί·
παρὰ τὸ πείρειν, ὅ ἐστι διαπερᾶν· οἶον, — ἀλεγεινά τε
κῦματα πείρων· — ἢ παρὰ τὴν πείραν, ὅ δηλοῖ τὴν
ἐφοδὸν καὶ ἐπέλευσιν.

Πεινῶ, παρὰ τὸ πένω πένομαι· ὧ παρέπεται πολλάκις
τοῦτο.

Πείρησαι, ἀντὶ τοῦ ἀπόπειραν λάβε· παρὰ τὸ πειράζω·
50 ἢ παρὰ τὸ πειρῶ πειρᾶς ἐπείρασά· καὶ τὸ προστακτι-
κόν, πείρασαι· καὶ τροπῇ, πείρησαι.

Πεῖραρ, πέρας, τέλος. τὸ μὲν πέρας τοῦ σχοινίου, Πεῖ-
ραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν· — ἐπὶ
δὲ τοῦ πέρατος, Πεῖραρ οἰζύος· — καὶ πείρατα, ἐπὶ
μὲν τῶν δεσμῶν, — ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθη· —
ἐπὶ δὲ τοῦ πέρατα, — ἐς ἡλύσιον πεδίον καὶ πείρατα
γαίης.

Πεῖραιεύς, πλεονασμῷ τοῦ ι, περαιεύς τις εἴν· ἦν γὰρ
668 ὅτε οὐ συνήπτετο τῇ γῇ, ἀλλ' ἦν νῆσος. γίνεται δὲ πα-
ρὰ τὸ περαιούσθαι· ἀπὸ τοῦ περῶ περαίω περαιεύς,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι.

Πεῖρήνη, πηγὴ ἐστὶν ἐν Κορίνθῳ, παρὰ τὸ πείρα· ἢ πα-
ρὰ τὸ πέρας ἀπειρήνη, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α, οἶονεῖ ἢ
πολλή· ἢ ἀπὸ Α' εἰρήνης τινὸς ὀνόμασται.

Πειρατήριον, ἀπὸ τοῦ πείρα, ὅ σημαίνει τὴν ἐμπειρίαν·
τοῦτο δὲ γίνεται παρὰ τὸ πείδω, τὸ καταπείδω. ἢ πα-
ρὰ τὸ περῶ τὸ τελειῶ.

10 Πείδω, σημαίνει τρία· τὸ ἐλπίζω, ἐξ οὗ καὶ πίστις· τὸ
Φιλονεικῶ, ἐξ οὗ καὶ πείσμα· σημαίνει διὰ τοῦ η καὶ

τὸ πάσχω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπαθον δεύτερος ἀόριστος. ἐκ
δὲ τοῦ πείδω τὸ ἐλπίζω, γίνεται ὁ μέσος παρακείμενος,
πέποιθα.

Πειρίδους] παρὰ τὸ περιτέειν περίδους· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ι· ὁ γὰρ Ζεὺς, ὁμοιωθεὶς ἵππῳ, περιέτρεχε τὴν
μητέρα αὐτοῦ Δίαν, καὶ οὕτω συνεγένετο αὐτῇ, καὶ
ἐκείθεν οὗτος ἐτέχθη. ἡμάρτηται δὲ κατὰ δύο τρόπους,
ὅτι πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε, μηδέποτε τῆς περι πλεο-
ναζούσης· καὶ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι διὰ τοῦ η γράφεται. 20

Πείρινδος, ἢ καὶ πείρινθα λέγεται· σημαίνει δὲ τὸ τε-
τράγωνον τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὰ νο-
μισζόμενα. οὕτως Ἀπίων· ὁ δὲ Δίδυμος, τὸ ἐκ ῥιπῶν
πεπλεγμένον πλινθίου, ῥίπενθα· καὶ κατ' ὑπέρθεσιν,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πείρινθα. ἢ παρὰ τὸ περιτέειν,
γίνεται πείρινθος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. ἢ περὶ οὐ μόνον
ἐν τῷ Πειρίδους, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πείρινθος.

Πείρων, ἀντὶ τοῦ περῶν, Ἰλιάδος ψ'. Πάμφιλος περι- 30
σπώμενως, λέγων τὴν πρόσθεσιν τοῦ ι μὴ ἐξαλλάσσειν
τὸν τόνον· ὁ μὲντοι Ἀρίσταρχος βαρύνει· Φησὶ γοῦν,
Πεῖρε κέλευθον· — εἰ γὰρ περιεσπᾶτο, ἦν ἂν ὁ παρα-
τατικὸς ἐπείρου. ἐστὶν οὖν διπλὸν τὸ ῥῆμα· καὶ τὸ
μὲν σὺν τῷ ι, βαρύνεται, πείρω· τὸ δὲ χωρὶς, πε-
ρισπᾶται.

Πειώλης, σημαίνει τὸν πόρνον. παρὰ τὸ πέος καὶ τὸ ὄλω
γίνεται πεώλης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πειώλης, του-
τέστιν, ὁ διὰ τὸ πέος ἀπολλύμενος.

Πεῖσμα, εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένου, εἴτε
ἐπὶ τῶν ἀπογείων σχοινίων, διὰ διφθόγγου γράφεται. 40
παρὰ γὰρ τὸ πείδω πείσω γίνεται· τὰ γὰρ ἀπόγεια
σχοινία πείθειν καὶ εἴκειν τὴν ναῦν ποιοῦσιν. ἐκ τοῦ
πείσω μέλλοντος γίνεται καὶ πείσα ἢ πειδῶ. τὸ δὲ πεί-
σεται ἐπὶ τοῦ παθεῖν, ἀπὸ τοῦ πῆδω πῆσω ἐστὶ, κατὰ
τροπὴν τοῦ η εἰς εἰ διφθόγγον.

Πεισίστρατον, παρὰ τὸν πείσω μέλλοντα. Φησὶ δὲ Ὀρος,
ὅτι ταῦτα τὰ δυσύλλαβα ῥήματα συντιθέμενα, κατ' ἀρ-
χὰς εἰς ε μεταβάλλει τὸ ω, Φέρω, Φερέοικος· ἢ εἰς
ι, τέρπω, τερπιέραυνος· τὰ δὲ ἔχοντα τὸ ο, ἀπὸ τῶν
εἰς ων εἰσὶν ὀξύτόνων μετοχῶν, ἐφανον, φανών, φα- 50
νόδημος· Φυγών, Φυγόπολις. ἐνια δὲ τὸ ε ἔχει· δακίων,
δακέθυμος, δακεπαρδῖος. καὶ τὰ παρὰ μέλλοντος, ὡς
ἐπὶ τὸ πλείστον διὰ τοῦ ι· Φύσω, Φυσίζω· μέμψω,
μεμψίμοιρος· σείσω, σείσιχθων. ἐστ' ὅτε καὶ εἰς ο·
βρίσω, βρισόμαχος. εἰ δὲ τῷ ι παραλήγεται ὁ μέλλων,
διὰ τοῦ ο συντίθεται, μιξόθηρος, μιξοβάρβαρος. σεση-
μειῶται τὸ δρυφόπαις, μὴ παραληγόμενον τῷ ι, καὶ 669
διὰ τοῦ ο γινόμενον· σημαίνει δὲ τὸν κατεσπαργμένον
παῖδα. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνεστώτος, ἐκθλιψίς γίνεται ἐν τῷ
ῥήματι Φωνήεντος· τέρπω, Τέρπανδρος· ἔχω, ἐχέγ-
γυος· Φεῖδιππος, ἀλεξάνεμος, Πείσανδρος, πεισήνωρ.
ἐπὶ δὲ μετοχῆς ὁμοίως ἐκθλιψίς γίνεται· λιπών, λι-
πανδρος, λιφαιμος. ἀντίκειται τὸ ἡσιεπής, μὴ ἐκθλιψί
ποιήσαν τοῦ Φωνήεντος· σημαίνει δὲ τὸν εὐστοχον ἐν
τῷ λέγειν, παρὰ τὸν ἦσω μέλλοντα.

Πῆ, ἐπίρρημα ἐρωτήσεως, ἀντὶ τοῦ ποῦ; ἐστὶ καὶ ἀόρι- 10
στον· ὅτε δὲ ἐστὶν ἐρωτηματικόν, περισπᾶται. διαφέρει
δὲ τοῦ ποῦ· ὅτι τὸ μὲν πῆ, τὴν εἰς τόπον σχέσιν ση-
μαίνει, ὡς Ὀμηρὸς Φησιν, Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχῃ; τὸ δὲ
ποῦ, τὴν ἐν τόπῳ, — ποῦ δεῦρο κίων λίπες Ἑκτορα;
ὅθεν οὐ δεῖ λέγειν, ποῦ ἀπέρχῃ; ἀλλὰ πῆ;

Πηγῇ, παρὰ τὸ πηδῶ ῥῆμα.

Πηγεσιμᾶλλον, σημαίνει τὸν εὐπαγῇ καὶ εὐτραφῇ, ὁ εὖ
πεπηγμένους καὶ δασεῖς ἔχων τοὺς μαλλούς. παρὰ τὸν
πῆσσω μέλλοντα, καὶ τὸ μαλλός, γίνεται πηγεσίμαλ-

20 λος, πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς· καὶ σημαίνει τὸν μέλανα μαλλοῦς ἔχοντα. πόθεν δῆλον; ἐκ τοῦ εἰπεῖν τὸν ποιητὴν, "Ὅστ' οἷων μέγα πῶϊ διέρχεται ἀργενυάων· — ὁ γὰρ τοιοῦτος φοβερός φαίνεται ἐν πλήθει προβάτων.

Πηγός, σημαίνει δύο· τὸν εὐπαγῆ καὶ εὐτραφῆ, ὡς τὸ, Πηγούς ἀθλοφόρους· — σημαίνει καὶ τὸ μέλαν, κατὰ διάλεκτον, ὡς τὸ, — κύματι πηγῷ· — ἢ τῷ ἠϋξημένῳ.

Πηός· τὸ πη, ἢ ἢ ὅτι κατὰ διάλεκτον εὐρέθη παός, ἢ ἐκ τῆς παραγωγῆς αὐτῆς· ἐστὶ γὰρ πῶ, τὸ κτῶμαι· ὁ 30 μέλλων, πᾶσω· ἐξ οὗ καὶ πάμων καὶ πολυπάμων. γίνεται οὖν παός· καὶ τροπῇ, πηός, ἢ παρὰ τὸ πάσασθαι (ὃ ἐστὶ γεύσασθαι ἐξ ἐπιπολῆς) τῆς συγγενείας, καὶ οἶονεῖ ἐπίκρητον ἔχειν καὶ μὴ ἐξ αἵματος αὐτῷ προσωκειωμένην· πηός γὰρ κυρίως ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής, ὡς παρ' Ομηρῷ, — πηούς τε φίλους τε· — διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων· φίλοι μὲν λέγονται, οἱ μὴδὲν τῷ γένει προσήκοντες· πηοὶ δὲ, οἱ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενεῖς καὶ οἰκεῖοι.

Πηδάλιον] πῆδος ἐστὶν εἶδος δένδρου· οἶον, — μέγα δ' 40 ἔβραχε πῆδινος ἄξων· — λέγεται οὖν πῆδος, ἢ πλάτη, διὰ τὸ ἐκ πίδου κατασκευάζεσθαι ξύλου.

Πηλαμύς, παρὰ τὸ ἐν τῷ πηλῷ μύειν.

Πάληξ, κυρίως σημαίνει τὴν ὕβριν· ἐστὶ δὲ ἡ λέξις πεποιημένη, ὡς περ καὶ τὸ παροινία· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν παλήκων ὕβρεως, πάληξ πάληκος παληκίζω, οἶονεῖ παληκισμός· καὶ ἐν ὑπερθέσει, πηλακισμός, προπηλακισμός. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι, ὅτε ἤθελον 50 ὑβρίσαι τινα καὶ ἐμπαῖξαι, πηλὸν ἔχριον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἀπὸ τοῦ πηλός, πῆλαξ πῆλακος πηλακίζω.

Πηλαγόνες, οἱ γίγαντες. Καλλιμάχος, Πηλαγόνων ἐλατῆρα· — εἴρηται παρὰ τὸ ἐκ πηλοῦ γεγονέναι, τούτεστιν ἐκ γῆς.

Πηλεύς] παρὰ τὸ πάλλω τὸ κινῶ, γίνεται παλεύς· καὶ 670 τροπῇ τοῦ α εἰς η, Πηλεύς. τὸ πατρωνυμικόν, Πηλείδης· κατὰ διάλυσιν, Πηλείδης· τροπῇ τοῦ ε εἰς η, Πηλείδης. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ευς, εἰ μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ ε, συναϊρεῖται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, Στεϊριεύς Στεϊριεύς, Στεϊριῶς. ζῆται εἰς τὸ βασιλεύς. εἰ δὲ μὴ καθαρὸν ἔχει τὸ ε, οὐ γίνεται κρᾶσις ἐπὶ τούτων, καὶ ἡ αἰτιατικὴ εἰς α μόνον κινᾶται, καὶ οὐκ εἰς η· τῆς γὰρ κλητικῆς εἰς φωνῆν ληγούσης, οὐ θέλει ἡ αἰτιατικὴ εἰς η καταλήγειν, οὔτε παρ' ἡμῖν, οὔτε παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις· παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσιν, εὐρίσκειται ἡ αἰτιατικὴ εἰς η, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, — ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στείλαν Ἀχαιοί· — ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὸν Τυδέα.

10. διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὐ γίνεται ἐπὶ τοῦ ἔχοντος σύμφωνον ἢ κρᾶσις· οὔτε ἐπὶ τῶν καθαρῶν γίνεται κρᾶσις κατὰ τὴν κοινὴν γενικὴν, ἀλλὰ αἰτιατικὴν· οὔτε ἐπὶ τῶν εἰς υς, ἠδύς ἠδέος· οὔτε ἐπὶ τῶν εἰς ις, ὄφιος ὄφεως· ἐπεὶ δὲ ἐμμελλον αἱ αἰτιατικαὶ τούτων εἰς η καταλήγειν. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τοῦ Πέρσης ἡ κλητικὴ τοῦ κυρίου ὀνόματος, εἰς η ἐστὶ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐθνικοῦ· τὰ γὰρ εἰς ης, ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, καὶ ἐξῆς. δεῖ προσθῆναι, χωρὶς τοῦ Αἰήτη παρὰ Ἀπολλωνίῳ· καὶ ὦ Καλλιλαμπέτη, καὶ ὦ Εὐαρέτη. σημειοῦνται τὸ λάγνης λάγνου, ὦ λάγνα· Πυραίχης πυραίχμου, ὦ πυραίχμα· καὶ Μενέχθης, ὦ μενέχθα. πρὸς 20 κεῖται ἐν τῷ κανόνι, ἐθνικὰ, διὰ τὸ Σκύθα καὶ Καππαδόκα. παρὰκεῖται ῥηματικά, διὰ τὸ ἀρτοπώλης ἀρτοπῶλα. ἢ εἰς πης ὥσι, διὰ τὸ κυνώπης κυνώπα. ταῦτα δὲ τὰ εἰς πης ποιητικὰ λέγονται εἶναι· διὸ καὶ κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν εἰς α ἔχει τὴν κλητικὴν. Χοιροβο-

σπός εἰς τὸν τέταρτον κανόνα τῶν ἀρσενικῶν. ἐκ τοῦ Πηλείδης, διαλύσει καὶ τροπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, διὰ τὴν κακοφωνίαν ἢ διὰ τὴν συνέμπτωσιν, γίνεται Πηληϊάδης. ἔχει δὲ τεχνολογίαν τῶν πατρωνυμικῶν· τὸ 30 ἄλλο ἐτυμολογικόν, ὡς δε.

Πήληξ, ἢ περινεφαλαία· ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι· καὶ σείεσθαι τὰς περινεφαλαίας ἐν τῷ κλήρῳ, ὡς Ὀμηρος, Κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες.

Πηλός, ἐκ τοῦ πάλλω ἢ παλάσσω τὸ βρέχω καὶ μολύνω, γίνεται πηλός, ἢ βαβρεγμένη γῆ. πηλός λέγεται καὶ ὁ οἶνος, παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν ἡμῶν τὰς Φρένας· οἱ γὰρ πίνοντες αὐτὸν, σείονται· ὅθεν καὶ κραιπάλη.

Πηλυγίς] Πηλυγίς ὀκρυάεντος ἀναπνεύουσα μυχοῖο, Συνε- 40 χῆς ἀργινέσσων αἰεὶ περιτέτροφε πάχυν· — ἢ ἐκ τοῦ κρύους πῆξις. εἴρηται παρὰ τὸ πῆτσω πηλός, ὡς πῆτσω πηλός· ἐξ οὗ πηλυγίς. ἐκ γὰρ τῆς Ἀχερουσίας ἄκρας ἐπὶ τὴν γῆν ἐστὶ κοίλη νάπη, ἐν ᾗ ἐστὶ σπηλαιον τοῦ ἄδου, ὕλη καὶ πέτραις κατὰ τὸ στόμιον πεπυκνωμένη· ὅθεν ἀνάπνοια ψυχροτάτη ἀνιούσα, πηγνυσιν ἐκεῖ τὸ ὕδωρ, καὶ γίνεται πάχυν.

Πῆμα, σημαίνει τὴν βλάβην καὶ τὸ κακόν· παρὰ τὸ πῆτσω τὸ πάσχω. ἐξ οὗ πημαίνω· ὅθεν πημηνειαν, τὸ βλάψειαν.

Πηνέλεως] παρὰ τὸ πένω Πενέλαος, καὶ Πηνέλεως Ἀτ- 50 τικῶς.

Πήρα, τὸ σακκοπάδιον, ἥτοι σακκίον μικρόν· Φέρα τις οὔσα, ἢ πρὸς τὸ Φερεῖν τὴν εἰργασμένην· ἐντάσει τοῦ ε καὶ τροπῇ τοῦ φ. ἢ ἢ πρὸς τὸ τηρεῖν καὶ φυλάττειν τὰ παρ' αὐτῆς κατεχόμενα εἰργασμένη, τῆρά τις οὔσα· διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτὴν συγκείμενα διὰ τοῦ η γράφεται, κακόπηρος, μονόπηρος.

Πηρός, ὁ τυφλός. ἀπὸ τοῦ πῆτσω πῆσω, πηρός, ὁ ἐπὶ παν- 671 τὸς μέρους πεπονθώς, ἐξαιρέτως δὲ ἐπὶ τῆς ὄψεως.

Πηρίν, δικατάληκτόν ἐστι· σημαίνει δὲ τὸν ὄρχιν· ἀπὸ τοῦ σπείρω σπειρίν καὶ πηρίν· παρὰ τὸ σπείρειν δι' αὐτοῦ τέκνα.

Πῆχυς, ἐπὶ τῆς χειρός· ἀπὸ τοῦ πεπηγέναι ἄκρῳ τῷ βραχίονι.

Πήχυιον προῦχοντα, Ἀπολλώνιος· οἱ μὲν, μικρὸν ἱμαντίδιον τὸ συνέχον τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμόν, ὅπερ Ἀττικοὶ πηχυαλέα καλοῦσιν· οἱ δὲ, τὸ ὀπισθεν μέρος 15 τῆς κώπης, ὅπερ κατέχων ὁ ναύτης κωπηλατεῖ. τὸ δὲ, Πήχυιον βόθρον ὀρύξας ἐν Ὀδυσσεῖα, ἀντὶ τοῦ πηχυαῖόν ἐστι.

Πῖαρ, παρὰ τὸ πῖον, ὃ σημαίνει τὸ λιπαρόν. ἀπὸ τοῦ πιεῖν δὲ, ὃ ἐστὶν ὑγραίνεσθαι, γίνεται πῖον, ἐξ ἀναδόσεως τῶν σιτίων· παρὰ τὸ πῖω, ὃ σημαίνει τὸ ποτίζω· ὁ μέλλων, πῖσω. καὶ πιαλία, ἢ κάθυγρος, λιβάδα ἔχουσα· ἐκ τοῦ πῖω.

Πίδαξ, σταγών, πηγῇ· παρὰ τὸ πῖω, ἀφ' οὗ καὶ πιεῖν. 20 τινὲς δὲ παρὰ τὸ πηδᾶν, κατὰ μετάθεσιν τοῦ η εἰς τὸ 20 Βοιωτικῶς, ὡς περ ἦνω ἱνω· πηδᾶν γὰρ λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλλομένου ὕδατος· κατὰ μετάθεσιν Αἰολικὴν. ἀπὸ τούτου γίνεται καὶ πιδύω, καὶ Πιδύτης κύριον.

Πιέζω καὶ ὑποπιάζω] γίνεται παρὰ τὸ ἰπῶ τὸ θλίβω, 30 ἰπάζω· καὶ ὑπερθέσει, πιάζω· τοῦ γὰρ πιέζω τὸ πιάζω ἀναλογώτερον ἐστὶ. τρία γὰρ μόνα εἰσὶν εἰς ζω δι-σύλλαβα τῷ ε παραληγόμενα, ῥέζω, ἔζω, χέζω· οὐδὲν δὲ ὑπερδισύλλαβον τῷ ε παραλήγεται. κατὰ τροπὴν οὖν γίνεται πιέζω. Ἴωνες μὲν οὖν καὶ Ἀττικοὶ, πιέζω λέγουσιν· οἱ δὲ Δωριεῖς, πιάζω.

Πιδήεσσης, πηγᾶς ἐχούσης, καθύγρου· πίδαξ γὰρ ἢ πηγῇ· 30 ὅθεν καὶ πολυπίδακα, τὴν πολλὰς πηγὰς ἔχουσαν κα-

θυγρον Ἰδην λέγει· καὶ, Ἰδης ἐν κορυφῇσι κατέζετο
πιδήσσης, Ἰλιάδος λ'.

Πιερία, ὄνομα τόπου, ἐνθα αἱ Μοῦσαι ἐγεννήθησαν. πα-
ρὰ τὸ Πίηρ γέγονεν· ἢ ἀπὸ τοῦ Πιεροῦ ἀδελφοῦ τῆς
Μεθώνης· ἢ ἀπὸ Πιερίας νύμφης. τὸ δὲ Πίηρ, παρὰ
τὸ πῖω ῥήμα· ἢ παρὰ τὸ πῖον, ὃ σημαίνει τὸ λιπαρόν·
ἐστὶ δὲ ὄνομα κύριον. καὶ πείρα, ἢ λιπαρά, παρὰ τὸ
πῖον, Ἰλιάδος σ'.

Πίδι Πανταλοῦ ῥοάς· — ἀντὶ τοῦ πῖε, Ἰων ἐν Ὀμφά-
λῃ. ἀπὸ τοῦ πῖω γίνεται πῖε· καὶ κατ' ἐκτασιν τῆς θι
συλλαβῆς, πῖεθι· καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ι καὶ ε εἰς ι
μακρόν, πῖθι.

Πίδος, παρὰ τὸ πῖω, ἀφ' οὗ ἐστὶ πιεῖν.

Πιδάκνη, τὸ μικρὸν πιδάριον.

Πίδημος, παρὰ τὸν πιδήσω μέλλοντα· ὅπερ ἀπὸ τοῦ πι-
δῶ γέγονεν, ἐξ οὗ καὶ τὸ πιδέσθαι· πείθει γὰρ ἡμᾶς
τὸ ζῶον, εἰδεχθὲς δὲ, προσέχειν αὐτῷ.

Πικρός, παρὰ τὸ πεῦκος τὴν πικρίαν· σημαίνει ὀδυνηρόν,
χαλεπόν, ἢ παρὰ τὸ πέκος, ὃ σημαίνει τὴν πευκὴν,
πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ τροπῇ πικρός, πικραίνω.

Πιλᾶτος] ἀπὸ τοῦ σπῖλος, ὃ σημαίνει τὸν ῥύπον, γίνεται
σπιλᾶτος· καὶ κατὰ ἀφαιρέσιν τοῦ σ, πιλᾶτος. τὸ λα,
μακρόν Φύσει.

Πῖλος, τὸ ἐξ ἐρίων εἰργασμένον πρὸς τὸ κοιμάσθαι ἐπι-
τήδειον· ὃ ἡμεῖς πιλῶν Φαμέν. Ἰλιάδος κ', — μέση
δ' ἐντὶ πῖλος ἀρήρει· — ἐν τῇ περικεφαλαίᾳ. καὶ Ἡσίο-
δος, — κεφαλήφι δ' ὑπερθεῖν Πῖλον ἔχειν ἀσκητόν· —
τὸ καμελαύνιον λέγει. σημαίνει δὲ καὶ ὀρτάρια, παννύα,
ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ, — πέδιλα· καὶ ἐξῆς, Πῖλοις ἐν-
τοσθεν πυκάσας· — γίνεται παρὰ τὸ πιέζω πιέσω, οἶον-
εἰ πῖεός τις ὢν, καὶ κατὰ κρᾶσιν πῖλος· ἐπεὶ συμ-
πεπίληται. ὃ δὲ Ἀπολλώνιος, παρὰ τὸ πῖλῶ ῥήμα, ὃ
σημαίνει τὸ πρόσπελάζω· καὶ γὰρ πῖλῶται (Φησί) καὶ
συνάπτεται, ἵνα κατασκευασθῇ· οἱ δὲ, παρὰ τὸ πελάζω·
ἐπεὶ συμπελάζεται ἀλλήλοις τὰ ἔρια. ὥςπερ δὲ παρὰ
τὸ Φῖλος γίνεται Φῖλῶ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ πῖλος πῖλῶ·
καὶ ἐστὶ πρώτης συζυγίας· ὃ μέλλον, πῖλήσω, καὶ οὐ
πῖλώσω, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ Φαμέν.

Πιμπλάντω] ἀπὸ τοῦ πέλω γίνεται καὶ κατὰ συγκοπὴν
πλῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν [ἐπενθέσει] τοῦ μ, πιμ-
πλῶ· παράγωγον, πιμπλήμι· σημαίνει τὸ πληρῶ· καὶ
τὰ λοιπὰ δῆλα. ἀπὸ δὲ τοῦ πιμπλῶ, τιμπλάνω, καὶ
πιμπλάνεται, σημαίνει τὸ πληροῦται, Ἰλιάδος ι'.

Πιμελή, παρὰ τὸ πῖον καὶ τὸ μέλος, πιομέλη τις οὔσα,
ἢ πιαίνουσα τὰ μέλη· ἢ ὅπια μέλη ἔχουσα. σημαίνει
δὲ τὸ λίπος· καὶ ἐστὶ θηλυκόν, καὶ ὀξύνηται.

Πιτράσαι, Φυσῶσαι· Ἀπολλώνιος.

Πίναξ, ἢ σανίς· πίνακας τε νεῶν· — καταχρηστικῶς
δὲ καὶ τὸ σκεῦος λέγεται, ὡς τὸ, — κρεῖων πίνακας
παρέθηκεν· — ἐνταῦθα γὰρ τὰ σκεῦῃ λέγει· ἐπεὶ δὴ
πάλαι ἐπὶ σανίδων ἴσως τὰ κρέα ἐτίθεσαν ὀπτῶντες ἢ
κατακόπτοντες. οὕτως Ὡρος· ὃ δὲ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ
ἀνεκφώνητον, λέγει πίνακας ἐν οἷς αἱ ἀναγραφαὶ ἦσαν
τῶν δραμάτων. ὃ οὖν Καλλιμάχος ὁ γραμματικὸς ἐποίει
πίνακας ἐν οἷς ἦσαν αἱ ἀναγραφαὶ παρὰ τῶν ἀρχαίων·
οἷς ἐντυχῶν ὁ γραμματικὸς, ἐποίησατο τὰς ὑποθέσεις
τῶν δραμάτων.

Πινάκιον, παρὰ τὸ τῇ πείνῃ ἄκος Φέρειν. λέγεται καὶ ἡ
γραφὴ, ὡς παρὰ τῷ Δημοσθένει, Μικρὸν πινάκιον
ταῦτα ἐπισχεῖν ἐδύνατο· — καὶ τὸ νῦν πινάκιον τῶν
κοινῶν γραμμάτων, σημαίνει συμβόλαιον δικαστικόν ἐν
ᾧ ἐπεγέγραπτο τὸ πρᾶγμα τοῦ κρινομένου, καὶ ὁ δῆμος.

Πιναρός καὶ πινάδης, ὁ ῥυπαρός· παρὰ τὸ πῖνος, ὃ σημαί-
ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

νει τὸν ῥύπον· τοῦτο παρὰ τὸ σπῖνος, ἀποβολῇ τοῦ
σ· τοῦτο παρὰ τὸ σπῖλος, τροπῇ τοῦ λ εἰς ν.

Πινοτήρης, ὃ τὴν πῖναν τηρῶν, ἡγουν τὸν λίθον. παρὰ
τὸ πῖνα οὖν ὁ λίθος, καὶ τὸ τηρῶ. τὸ πι, ι· διατί; τὸ
γὰρ πείνα τὸ ἐπὶ τῆς ἐνδείας, διφθογγον.

Πινύσκω] παρὰ τὸ πνέω πνύω· ὃ μέλλων, πνύσω· πλεο-
νασμῷ τοῦ κ, πινύσκω· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι, ἢ ἀναδι-
πλασιασμῷ, πινύσκω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ π καὶ ἐκτά-
σει τοῦ ι, πινύσκω, ὡς γινώσκω, γινώσκω. ἄμεινον
δὲ λέγειν πλεονασμόν, ἢ περ διπλασιασμόν. περὶ παθῶν. 5e

Πινυτός, ὃ σώφρων καὶ συνετός. ἀπὸ τοῦ πνύω πνυτός·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πινυτός. ἢ παρὰ τὸ πονῶ πονύω,
πνυτός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὃ διεγυγερμένος. ἐκ τού-
του πινυτή, ἢ σωφροσύνη καὶ ἡ φρόνησις.

Πίνω, ἀπὸ τοῦ πῖω γίνεται κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ν. καὶ
ἰστέον, ὅτι τὸ πίνω μόνον ἐκτείνει τὸ ι, — πίνοντά
περ ἔμπης. Ἰλιάδος π'· τὸ δὲ πῖω ἐκτείνει καὶ συ-
στέλλει· ἐκτείνει μὲν, ὡς τὸ, Πίωμεν ἐκ βοτάνης, 673
Ἰλιάδος ν'· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἡρώσι, Πῶς πίωμαι·
— συστέλλει δὲ, ὡς τὸ, Οἷ κ' ἐμὸν αἷμα πίνοντες,
ἀκρόντο τε δῖψαν.

Πίπτω] ἀπὸ τοῦ πέτω πτῶ· διπλασιασμῷ, πίπτω· τὰ
γὰρ πετόμενα τοῖς πίπτουσι τοῖς εἰς πτω
λήγοντα ῥήματά διχρόνῳ παραληγόμενα, συστέλλει αὐ-
τὸ, βάπτω, σκάπτω, τύπτω, ἵπτω, λίπτω· σεσημειώ-
ται τὸ πίπτω, Φύσει μακρᾷ παραληγόμενον· ἀλλὰ καὶ
ρίπτω. ἀπὸ δὲ τοῦ πέτω γίνεται πίπτω· τὸ γὰρ ε ἐν
πλεονασμῷ συμφώνου γινόμενον, τρέπεται εἰς ι. ὡς 10
περ δὲ ἀπὸ τοῦ ὀπτω Αἰολικῶς ὄσσω, οὕτω καὶ πίπτω
πίσσω.

Πίσα, ὄνομα πόλεως· οἱ μὲν, ἀπὸ Πίσου τινὸς ὠνομά-
σθαι. ἢ ὅτι κάθυγρός ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ πολὺ ὕδωρ
ἔχουσα. πίση δὲ τὰ τοιαῦτα λέγουσιν οἱ παλαιοί, ὡς
Ὀμηρος, — καὶ πίσσα πῖνεντα, ἀντὶ τοῦ τοὺς καθύ-
γρους τόπους. καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ, Πίσσα τε προλι-
πὼν καὶ ἐλεσπίδας· — διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐπεὶ δὴ πα-
ρὰ τὸ πῖω πίσω, ὡς λύω λύσω. ἐκ τούτου ῥηματικόν
ὄνομα πίσος, καὶ πίσσα. τὸν δὲ πίσω μέλλοντα ὁ τεχνι- 20
κὸς μὴ εἰρήσθαι Φησί· καὶ ταῦτα, εἰρημένου αὐτοῦ,
καὶ παρὰ Πινδάρῳ, οἶον, Πίσσω γε Δίρκης ὕδωρ· —
καὶ παρὰ Εὐτόλιδι, Τῷ δ' ἄν οἶνος εἴη πολὺς, πίσσει· —
ἀλλὰ μήποτ' ἐστὶν εἰπεῖν ὅτι μὴ εἰρήσθαι ἐν πλάτει.

Πισός] παρὰ τὸ πτίσαι τὸ καθαιρεῖν, πτισός καὶ πισός.

Πιστός, παρὰ τὸ πείθω γίνεται.

Πίστρα σημαίνει τὴν πιτίστραν, καὶ γίνεται παρὰ τὸν πί-
σω μέλλοντα.

Πίσυνος Δι', πεπιστευκός, τεθαρρήνικος, πεποιθώς. παρὰ 30
τὸ πιστός πιστόσυνος, ὡς δοῦλος δουλόσυνος· καὶ συγκο-
πῇ, πίσυνος.

Πίσυρες, ἀντὶ τοῦ τέσσαρες, κατὰ τὴν κοινωσίαν τοῦ τ
πρὸς τὸ π, καὶ τοῦ ε πρὸς τὸ ι, καὶ τοῦ α εἰς τὸ υ·
οἶον, τέσσαρες καὶ πίσυρες.

* Πίτταλος, ὄνομα ἱατροῦ, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Πιτνῶ, σημαίνει τὸ διαβρῆσσω. ἀπὸ τοῦ πέτω πιτνῶ, ὡς
ὀρέγω ὀριγνῶ· ὡς γὰρ λέγει περὶ παθῶν Ἡρωδιανός,
οὐ δύναται εἶναι ἀπὸ τοῦ πίπτω κατὰ πλεονασμόν τοῦ
ν· ἐπεὶ δὴ μετὰ δύο ἀντιστοίχων μόνον τὸ ρ τίθεται,
οἶον ἐχθρός. 40

Πίτυς] παρὰ τὸ πίπτω πίπτως καὶ πίτυς· Ὁλολυζέτω πί-
τυς ὅτι πέπτωκε κέδρος.

Πιτύεια, ἄκρον ἐστὶ περὶ τὴν Λάμψακον· καὶ Πιτύεια
πρότερον ἢ Λάμψακος ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ἔχειν πίτυς
πολλὰς. Ἀπολλώνιος.

Πίτυλος, κτυπιστής, Φαντασιόκοπος. παρὰ τὸ τύπτω τύ-
πιλος· καὶ ἀποβολὴ τοῦ τ, καὶ μεταθέσει τῆς ἐν ἀρ-
χῇ συλλαβῆς, πίτυλος.

50 ΠιΦαύσκω, ἐμφανίζω, ὃ ἐστὶ Φανεροποιῶ. [ἐστὶ Φῶ τὸ]
λέγω· παράγωγον, Φάζω· ὃ μέλλων, Φάσω· καὶ Φά-
σκω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, Φαύσκω· καὶ ἀναδιπλα-
σιασμῷ, πιΦαύσκω. ὃ δὲ Φιλόξενος, ἀπὸ τοῦ Φῶ, πα-
ράγωγον Φαύω· ὃ μέλλων, Φαύσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ
η, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, πιΦαύσκω. λέγεται καὶ πι-
Φραύσκω, πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Πίφιξ, εἶδος ὀρνέου· παρὰ τὸ πῖω· χαίρει γὰρ τὸ ὄρνενον
τοῦτο τοῖς ὕδασι.

674 Πῖων, σημαίνει τὸν λιπαρόν. ἐστὶ πῖω· ἐξ οὗ καὶ πῖω· ὃ
δωύτερος ἀόριστος, ἐπίον. λοιπὸν ἐκ τοῦ πῖω γίνεται
ὄνομα πῖων· ὃ γὰρ λιπαρὸς πιότῃται ἔχει· αὐτοῦ [δὲ
ἢ] πιότης, διὰ τὸ ὑγραίνεσθαι τῇ ἀναδόσει τῶν σιτίων.
οἱ δὲ, παρὰ τὴν πόαν, τὸ πι, μακρόν. κανὼν ἐστὶν ὃ
λέγων, ὅτι τὰ εἰς ὡν δισύλλαβα τῷ ι παραληγόμενα,
μὴ ὄντα κύρια, ἐκτείνει αὐτό· οἶον, κίων, πρίων· οὐ-
τως οὖν καὶ πῖων.

10 Πλαγγών, οὐκ ἀπὸ τοῦ πλάσσω· ἐγένετο γὰρ ἂν πλάδων,
ὡς σπᾶσσω σπᾶδων· ἀλλὰ παρὰ τὸ πλάζω, πλαγγών·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, πλαγγών· τοῦτο γὰρ εἰς πλάνην
γίνεται καὶ ἀπάτην τῶν κορωνῶν.

Πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκίφει χαλκός· — ἀπεκρούσθη δὲ
ἀπὸ τοῦ σιδήρου. παρὰ τὸ πλάζω πλάζομαι πλάχθη·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. τὸ δὲ πλάζω, ἐκ τοῦ πλανῶ
πλανάζω, καὶ κατὰ συγκοπήν· ἢ ἀπὸ τοῦ πελάζω
πλάζω. καὶ πλάζουσι τὸ πλανῶσιν, Ἰλιάδος β'. τὸ δὲ
πλανῶ, ἐκ τοῦ πλάνη· τὸ δὲ πλάνη, ἐκ τοῦ ἄλη·
ἢ διὰ τὸ πλαγιάζειν τὸν νοῦν. ζῆτει καὶ τοῦτο ἐν τῷ
πλαγγηδῶν.

20 Πλάστιγξ, ἡ μᾶστιγξ· ἀπὸ τοῦ πλήσσειν, παρ' Αἰσχύλῳ·
πλάστιγξ δὲ, [ἢ τοῦ ζυγοῦ,] παρὰ τὸ πλατεῖα εἶναι.

Πλαδαρόν, χαῦνον, ὑγρόν· καὶ πλάδος, ἡ ὑγρασία ἢ ἐν
τῷ στομάχῳ. παρὰ τὸ πλάζω τὸ πλανῶ, ἢ παρὰ τὸ
περιπεπλάσθαι· καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ, — πλαδῶσαν
ἐπιτιχίζοντες ἄρουραν· — ἀντὶ τοῦ διῶγρον οὔσαν.

Πλακοῦς, πλάκας ἐκάλουν πάντα τὰ εἰς πλάτος ἐκτεταμέ-
να· ὅθεν πλακοῖς· καὶ Ἀττικῇ συναιρέσει, πλακοῦς.
τὰ δὲ εἰς οὐς συνηρημένα τῶν ἐντελῶν ἔχει τὴν κλί-
30 σιν. καλῶς δὲ εἴρηται, τὰ συνηρημένα, καὶ οὐχὶ τὰ πε-
πονθότα τῶν ἀπαθῶν· ἰδοὺ γὰρ ἡ εἰκὼν· καὶ ἀποβολὴ
τοῦ ν, γίνεται εἰκῶ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαίνοντος· καὶ
οὐ φυλάττει τὴν αὐτὴν κλίσιν· ἢ μὲν γὰρ, κλίνεται εἰ-
κόνης· ἢ δὲ, εἰκοῦς, ὡς Σαπφοῦς.

Πλάτος, παρὰ τὸ πλῶ τὸ πληρῶ· ἢ παρὰ τὸ ἐπιπολὺ
τεταῖσθαι· ἢ παρὰ τὸ πολὺς καὶ τὸ ἄτος, ὃ σημαίνει
τὸ εὖρος.

Πλαταγὴ, κρόταλόν ἐστι χαλκοῦν. Ἀπολλώνιος, — χαλ-
κεῖν πλαταγὴν ἐνὶ χερσὶ τινάσσων Δούπει.

40 Πλατάνιστος, ὄνομα παρώνυμον· τὸ γὰρ πλατάνιστος καὶ
πρώτιστος, τῇ μὲν Φωνῇ εἰσιν ὑπερθετικά, τῷ δὲ ση-
μαινόμενῳ καὶ τῷ χαρακτῆρι ἀντὶ ἀπλῶν εἰσι, καὶ
εἰσὶ παρώνυμα. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πλάτους· λέγεται
γὰρ εἶναι αὐτὴν πλατύφυλλον. εἰς τὸ χαριέστατος.

Πλαίσια, τὰ ποιοῦντα πλίνθους· οἶον πλάσια, παρὰ τὸ
πλάττεσθαι ἐν αὐτοῖς τοὺς πλίνθους. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν
τετραγωνοειδῆ τῶν στρατιωτῶν σύνταξιν, ὡς λέγει Ἡρω-
διανός· καὶ γίνεται παρὰ τὸ πέλας, πελάσιον· καὶ συγ-
κοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πλείσιον.

50 Πλέας] ἐκ τοῦ πλείων, πλέων· ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντι-

κῶν. πλέωνες· ἄρου τὴν οὐ συλλαβὴν, πλέες· ἢ αἰτια-
τικὴ ὁμοίως, πλέας.

Πλευραί, οἶον αἱ πλήρεις οὔσαι καὶ ἀμύχωτοι· ἢ πλευραὶ
τινὲς οὔσαι, αἱ φυλάττουσαι τὸν πνεύμονα· ἢ πολέευ-
ραὶ τινὲς οὔσαι, ὡς πλατεῖαι. καὶ πλευρόν, παρὰ τὸ πέ-
λειν εὖρύ, ἡγουν πλατύ. καὶ πλευρά, παρὰ τὸ πολὺς
καὶ τὸ εὖρος, πολέυρά τινα ὄντα, τουτέστι πλατέα. 675
τὰ γὰρ ἀρσενικά ἢ θηλυκά, εἰς οὐδέτερον γένος μετα-
πλαττόμενα, τοῦ σημαίνοντος ὄντος, τὸν αὐτὸν τόνον
φυλάττει· οἱ δασμοί, τὰ δασμά.

Πλείαι] Πλείαι τοι χαλκοῦ· — ἀντὶ τοῦ πλήρεις, γέμου-
σαι. ἀπὸ τοῦ πλείων, κατὰ μεταπλασμόν, γίνεται
πλείος, καὶ πλεία· τὸ θηλυκόν, πλείαι. ἐκ τοῦ πλείος,
ὡς τὸ, πλείοι μέλανος θανάτοιο· — ἐκ δὲ τοῦ πολὺς,
πολέος· ἐν συγκοπῇ, πλέος· καὶ μετὰ τοῦ ι, πλείος·
καὶ τὸ συγκριτικόν πλείων· καὶ τὸ οὐδέτερον, πλείον.
σημαίνει δὲ τὸ πλείστον. ἢ παρὰ τὸ πολὺς πολείον· καὶ 10
συγκοπῇ, πλείον.

Πλείοτερος, οὕτω κατεσκευάσται. ὅτι οὐ πάντα τὰ εἰς ὡν
ὀνόματα ποιοῦσι συγκριτικά, ἀλλὰ μόνον τὰ παραληγό-
μενα θηλυκῶ καὶ οὐδετέρῳ γένει. τῶν γέ τοι ὀξύτερου-
μένων οὐδὲν εἰς σύγκρισιν κλίνεται· οὐδὲ γὰρ τοῖς γέ-
νεσι παρασχηματίζεται· οἶον, σωφρονέστατος, τλημο-
νέστατος, ἀπὸ τοῦ σώφρων καὶ τοῦ τλήμων· οἶον, Ἀλλ'
εἴμι γὰρ ἤδη τλημονεστάτην ὁδόν· — τὸ οὖν παρὰ Καλ-
λιμάχῳ πλείοτῃ οὐ παρὰ τὸ πλείον πεποιήται· πλείο- 20
νέστερον γὰρ ἂν ἐλέγετο· ἀλλὰ παρὰ τὸ πλείος, ἀφ'
οὗ καὶ Ὀμηρος, — πλείοι μέλανος θανάτοιο· — καὶ,
Πλείαι τοι οἴνου κλισίαι· — πλείος οὖν καὶ πλείοτερος.
ἡμάρτηται δὲ ὁμολογουμένως τὸ, πολὺ χειριότερον πα-
ρὰ Ἡσιόδῳ. καὶ γὰρ συγκριτικόν ὃν τὸ χειρόν, ἐξ αὐ-
τοῦ συγκριτικόν ἐποίησεν· ὅπερ ἀδύνατον. καὶ εἰ ὅπως
ᾠφεῖλεν εἰπεῖν, χειρούτερον ᾠφεῖλεν. ἴσως οὖν ὁ
Ἡσιόδος παρὰ τὸ χειρὸς τοῦτο ἐποίησεν, ὡς ἀπὸ τοῦ
πλείος τὸ πλείοτερος. οὕτω Φιλόξενος.

Πλείαρειν. τὸν γὰρ πλήρην, οὗτος ἔφη πλείαρειν· οἱ γὰρ
Αἰολεῖς τὸ ἢ εἰς εἰ διφθογγὸν μεταβάλλουσι. τὸ γὰρ 30
πένης, πένεις λέγουσι. περὶ παθῶν.

Πλέκω] παρὰ τὸ ἔλκω τὸ σύρω, γίνεται λέκω· καὶ πλεο-
νασμῷ τοῦ π, πλέκω.

Πλείας, ὡς ἐκ πλείονων ἀστέρων οὔσα. Πλείας, ἀπὸ τῆς
Πληϊόνης, θυγατρὸς μὲν Ὀλυνθοῦ, γυναικὸς δὲ Ἀτλαν-
τος. λέγει δὲ Πίνδαρος περὶ τοῦ καταστερισμοῦ αὐτῶν,
ὅτι, τῆς Πληϊόνης πορευομένης μετὰ τῶν θυγατέρων
κατὰ τὴν Βοιωτίαν, συναντήσαι αὐτῇ Ὀρίωνα· εἴτα
ἐρασθεῖς, ὤρμησα πρὸς τὸ ἀρπάσαι. τὴν δὲ, Φεύγουσαν 40
μετὰ τῆς θυγατρὸς, Ὀρίων ἐδίωκε. γενέσθαι δὲ αὐτῶν
τὸν δρόμον πέντε ἔτη ἀδιάλειπτον. τὸν δὲ Δία, διὰ τὴν
κακοπάθειαν αὐτῶν, αἰνεῖ μνήματα κατηστερίσθαι τὰς
πλείαδας Φευγούσας τὸν Ὀρίωνα, ὅς ἐστιν ἐνιαυτός.
σημαντικαὶ δὲ καὶ θέρους καὶ χειμῶνος αὐταί. ἢ παρὰ
τὸ πλείον, ὃ σημαίνει τὰ πλήρες, γίνεται· καὶ πλείων
ἐξ αὐτῶν ὁ ἐνιαυτός, οἶον ὁ πλήρης χρόνος· ἢ ἀπὸ τοῦ
πλείονος χρόνους περιέχειν ἐν ἑαυτῷ· ἢ παρὰ τὸ πο-
λεῖν καὶ διέρχεσθαι κατὰ τοὺς τεταγμένους χρόνους,
καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἀναστρέφεσθαι, πολείων· καὶ
συγκοπῇ, πλείων. ἢ παρὰ τὸ πλείας γίνεται· καὶ γὰρ 50
αἱ Πλείαδες σημαντικαὶ εἰσι τοῦ ἐνιαυτοῦ· δύνουσαι
μὲν γὰρ, τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ δηλοῦσιν· ἀνατέλλου-
σαι δὲ, τὸ τέλος. ὀξύνεται δὲ τὸ πλείων, ἐπειδὴ δοκεῖ
περιεπτικὸν εἶναι.

Πλεισθένης] ἀπὸ τοῦ πλέον καὶ τοῦ σθένος, Πλεισθένης·
καὶ κατὰ κράσιν Ἀττικῇ, Πλεισθένης.

676 Πλειστοδίκη. τὸ μὲν Πλειστοδίκη, παρὰ τὸ Πλειστο-
δίκη ἐστίν, ὅπερ ἀπὸ τοῦ δίκη ἐστὶ· τὸ δὲ Πλειστο-
δόκη, παρὰ τὸ Πλειστοδόκη, ὅπερ ἀπὸ τοῦ δέχομαι
Ἰωνικοῦ ἐστὶ, τοῦ σημαίνοντος τὸ δέχομαι. ἀμφοτέρω
διὰ διφθόγγου, τῷ λόγῳ τοῦ Πηνελόπεια.

Πλειστοῖο] Ἀπολλώνιος, Πολλὰ δὲ Κωρύκισι νύμφαι Πλει-
στοῖο θυγατρὲς: — τινὲς ἀναγινώσκουσι προπερισπωμέ-
ως· ἐπειδὴ καὶ ὑπὸ τῶν ἀγχωρίων λέγεται Πλειστός
ὀξύτωνος· ἐστὶ δὲ ποταμὸς ἐν Δελφοῖς. Ἡρωδιανὸς δὲ
10 ἐν τῷ καθόλου, Πλειστός βαρύνει. Κωρύκιον δὲ ἐστὶν
ἄντρον ἐν Παρνασσῷ· ἀπὸ νύμφης Κωρυκίας καὶ Ἀπόλ-
λωνος.

Πλειστός] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὰ εἰς στος ὑπερθετικά, δι-
σύλλαβα ὄντα, Φυλάττει τὴν διφθόγγον· λῶν, λῶ-
στος· ῥῶν, ῥῶστος· μείων, μεῖστος· πλείων, πλειστός.
εἰ δὲ εἴη ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἀποβάλλει τὸ ε· ἀρείων,
ἄριστος· χερίων, χερίστος.

Πλειστηριάσαντες, τὸ πλείονος πωλῆσαι τιμῆς ὃ τις ἀνῆ-
σαιτο.

* Πλέκος, εἶδος τοῦ πλέγματος, ἀπὸ τοῦ πλέκειν.

30 Πλημμελεια, ἀπὸ τοῦ πλημμελές· τὸ δὲ πλημμελές, πα-
ρὰ τὸ πάλιν, ὃ σημαίνει τὸ ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ μέλω
τὸ Φροντίζω, γίνεται καλιμμελῶ· καὶ συγκοπῇ, πλημ-
μελῶ· σημαίνει δὲ τὸ ἐκ δευτέρου τὰ αὐτὰ Φροντίζειν
τοῦ λέγειν ἢ ἐπαναλαμβάνειν.

Πλημμυρίς, ἢ πλημμύρη. τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνου ῥήματος
ὀξύνεται· βασιλεύω, βασιλῆς· πλημμύρω, πλημμυρίς.
τοῦτο ἀπὸ τοῦ πλήθω πλήσω, πλήμη, καὶ πλημμύρα.
ἐνιοὶ δὲ ἐπὶ ῥῆμα εἰσὶν εἶναι, ὡς τὸ λικριφίς καὶ
30 ἀμοιβαδῖς. εἰ μέντοι ὄνομα ἐστίν, εὐλόγως βαρύνουσιν
αὐτὸ διὰ τὴν παρὰ Βακχυλίδη αἰτιατικὴν· οἶον, Πλημ-
μύριν πόντου Φυγών: — τὰ μὲν γὰρ ὀξύτονα τῶν εἰς
ις θηλυκῶν, μόνως περιτοσύλλαβα κατὰ τὰς πλαγίους
πτώσεις, ἀσπίς, ἀσπίδος, ἀσπίδι, ἀσπίδα· τὰ δὲ βα-
ρύτονα, ἰσοσυλλάβως ἔχει τὴν αἰτιατικὴν, Θέτις, Θέ-
τιδος, Θέτιδι, Θέτιν. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ ἐκατέρως, Κύ-
πριδα μὲν πρώτῃ: — καὶ, — ὃ δὲ Κύπριν ἐπώχετο.

Πλῆναι, δι' ἧν ὁ ἄξων στρέφεται· παρὰ τὸ πληροῦσθαι
ὑπὸ τοῦ ἄξονος· ἢ παρὰ τὸ πλήθω. Πλήμνας, τοὺς
40 τροχοὺς, τὰς σύριγγας· ὥς ἐνιοὶ χοινικίδας καλοῦσιν,
εἰς αἷς ὁ ἄξων ἐνστρέφεται.

Πλήν, τὸ χωριστικὸν ἐπὶ ῥῆμα. εἴρηται δὲ κατὰ ἀντίφρα-
σιν, ἀπὸ τοῦ πλῶ τοῦτο δὲ, ἀπὸ τοῦ πέλω τὸ πλη-
σιαζω, κατὰ συγκοπὴν σημαίνει τὸ χωρίς· σημαίνει καὶ
τὸ ὅμως. ἐστὶ δὲ ἐπὶ ῥῆμα τάξεως.

Πλήντο· ἀπὸ τοῦ πέλω πλῶ· σημαίνει δύο· τὸ προσεπέ-
λασαν, ὡς τὸ, — καὶ ῥίνες οὐδεὶ πλήντο, Ἰλιάδος ξ'.
σημαίνει καὶ τὸ ἐπληροῦντο, ὡς τὸ, Πλήντο δ' ἄρ' αἰ-
50 θύουσαι τε καὶ ἔρκε' ἀνδρῶν.

Πληθύω, ἐκ τοῦ πληθύω· τοῦτο παρὰ τὸ πληθύς καὶ
πλήθος· τοῦτο παρὰ τὸ πλῶ πλήθω, ὡς νῶ νήθω.

Πλήρης] παρὰ τὸ πολὺ, πολυήρης· καὶ κατὰ συγκοπὴν,
πλήρης. ἢ ἐστὶ πλείος πλειήρης· καὶ κατὰ συγκοπὴν,
πλήρης· κλίνεται πλήρους· καὶ ἐστὶ τριγενές.

Πληστόν, ἐστὶν αἰτιατικὴ ὀνόματος, καὶ μετήχθη εἰς ἐπὶ ῥ-
ῆμα· καὶ ἐστὶ μονόπτωτον. ζῆται εἰς τὸ ἀσπάζιος.

677 Πλόος] ἀπὸ τοῦ πλέω γίνεται πλόος καὶ πλοῦς. καὶ τί
δήποτε τὸ γόος καὶ χλόος μὴ ἐποίησε γόος καὶ χλοῦς,
εἴπερ τὸ πλόος γίνεται πλοῦς, καὶ τὸ νόος νοῦς; καὶ
Φαμεν, ὡς τὰ ἀπαθῆ οὐκ εἰσὶ διηνεκῆ· ὅθεν οὐδεὶς
ἐγκαλεῖ τοῖς ἀπαθέσιν· ἀλλὰ τούναντίον ὑπὲρ πεπον-
θῶτων ἀπολογοῦνται.

Πλύτης, εἰς τὸ ὑφάντης.

Πλόκαμοι, αἱ μακραι τρίχες, αἱ ἐπιτήδαιαι οὔσαι πρὸς
τὸ πλέκεσθαι· παρὰ τὸ πλέκω ὅθεν καὶ πλοχμός καὶ
πλόκαμος.

Πλούσιος, οἶονεῖ πολυούσιος, κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ πολύς τε
καὶ τὸ οὐσία, ὃ πολλὴν οὐσίαν ἔχων.

Πλοῦτος] παρὰ τὸ πολὺς, καὶ τὸ τῷ τὸ λαμβάνω καὶ δέ-
χομαι, πολούτος· καὶ συγκοπῇ, πλοῦτος· καὶ Πλού-
των λέγεται ὁ ἄδης, ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀποθανόντας μηδενὸς
δεῖσθαι, ὡς οἱ πλούσιοι· ἢ ὅτι ἐκ τῆς γῆς ὁ πλοῦτος εὐ-
ρίσκεται τοῖς ἀνθρώποις· ὅθεν καὶ Ἡσίοδος, Δημήτηρ
μὲν πλοῦτον ἐγείνατο.

Πλυνοί, τόποι ἐν οἷς πλύνουσι τι· καὶ πλυνέας, τοὺς
πλύτας.

Πλώζω, ἔχει τὸ ι. σημαίνει δὲ τὸ πλῆζω. ὥστερ ἀπὸ ας
τοῦ λέπω γίνεται λεπίζω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πλώω
πλώζω· καὶ κατὰ συναίρεσιν. ἢ ὥστερ ἀπὸ τοῦ λέγω
λόγος, οὕτως ἀπὸ τοῦ πλέω γίνεται πλόος· ἐξ οὗ πλοῖ-
ζω, ὡς ἀνθρώπος ἀνθρωπίζω· καὶ κατὰ ἐκτεσιν τοῦ ο
εἰς τὸ ω, πλωίζω· καὶ κατὰ συναίρεσιν, πλώζω, ὡς
χρῶίζω χρῶίζω.

Πλύνθος, παρὰ τὸ πῆλινον θέσιν εἶναι· καὶ πλινθεῖον, τὸ
πλινθουργεῖον, ὅπου πλύνθοι γίνονται.

Πνευματέμφορον στόμα, τὸ ἀπὸ πνεύματος πεπληρωμέ-
νον· παρὰ τὸ πνεῦμα πνεύματος καὶ τὸ ἐμφορος γίνε-
30 ται. τὸ δὲ πνεῦμα, παρὰ τὸ πνέω· καὶ πνεύμων, ἀνα-
λογώτερον διὰ τοῦ ν· ταμίης γὰρ τοῦ πνεύματος, καὶ
ἐν αὐτῷ τὸ πνεῦμα ἐστὶ πεπιλημένον.

Πνιγεύς, παρὰ τοῖς κωμικοῖς ὁ Φοῦρνος. ἐστὶ δὲ καὶ τοῦ
ὕδραυλικοῦ ὀργάνου μέρος τι· σημαίνει καὶ τὸν Φιμόν.
καὶ γίνεται παρὰ τὸ πνίγω· ὁ δεύτερος ἄριστος, ἐπνι-
γον. ἐξ αὐτοῦ πνίγος οὐδετέρως· καὶ σημαίνει τὸ καῦ-
μα καὶ τὸ θέρος, καὶ παρώνυμον πνιγεύς, καὶ σημαίνει
τὸν κρίβανον καὶ τὸν Φιμόν τῶν ὑποζυγίων· τοῦ μὲν
πρωτέρου, τὸν οὐρανὸν λέγοντος, Ὡς ἐστὶ πνιγεύς: —
τοῦ δὲ δευτέρου, Περίθες σεαυτῷ τὸν πνιγεύα: — ἀντὶ 40
τοῦ τὸν Φιμόν. καὶ ἐστὶ τοῦ μὲν πνίγος τὸ ι μακρόν,
ὡς γίνεσθαι παρὰ τὸ τὴν πνοὴν ἄγχειν, πνίχος καὶ
πνίγος· τοῦ δὲ πνιγεύς, βραχὺ, ἀπὸ δευτέρου ἀορίστου
γινόμενον.

Πνύξ, παρὰ Ἀθηναίοις ἡ ἐκκλησία, παρὰ τὸ πνικνῶ-
σθαι τῷ πλήθει τῶν ἐκκληνόντων ἐκεῖσε ἀνθρώπων· ἢ
ὅτι πνικνὰ ἐστὶ περὶ αὐτὴν οἰκήματα. ἢ γενικῇ, πνικνός·
διὰ δὲ εὐφωνίαν, πνικνός.

Πόα, ἢ βοτάνη· ἀπὸ τοῦ ποιά, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι. ἢ
ποιά ἐστὶν ὁ ἐνιαυτός· ἐξ οὗ πόα, ἐπειδὴ κατ' ἐνιαυ- 50
τὸν πολλάκις αὔξεται καὶ ξηραίνεται ποιά δὲ εἴρηται
ὁ ἐνιαυτός. παρὰ τὴν ποιότητα, διὰ τὸ ἄπαξ καὶ μόνον
ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τὴν βοτάνην φύεσθαι. Καλλίμαχος, Αἴ-
γυπτος προπάροιθεν ἐπ' ἐννέα κάρφετο ποιάς: — ση-
μαίνει δὲ καὶ τὴν βοτάνην, ὡς τὸ, — νεοθελέα ποιήν,
Ἰλιάδος ξ'. ποιά, ἢ πεποιημένη φωνή. διατὶ ὀξύνεται;
ζῆται εἰς τὸ ροιά.

Ποδάβρος, ὁ τὸν πόδα ἀβρός. πόδες, διὰ τὸ παῖεν τὸ 678
ἔδαφος.

Ποδάρκης, σημαίνει τὸν ταχὺν περὶ τὸν δρόμον, ὁ τοῖς
ποσὶ τοῖς ἑαυτοῦ ἐπαρκεῖν δυνάμενος πρὸς τὸ ὑπεκφυ-
γεῖν ἢ διώκειν τοὺς πολεμίους. Ὅμηρος, ποδάρκης δῖος
Ἀχιλλεύς: — ἐστὶ δὲ καὶ ὄνομα κύριον. ὦφειλε δὲ εἶ-
ναι ποδαρκῆς ὀξύτωνος, ὡς ἐπίθετον· ἀλλὰ σεσημειώ-
ται τὰ παρὰ τὸ ἀντὶ καὶ ἀρκῶ, καὶ αὐθάδης. γίνεται
δὲ ἡ κλητικὴ, πόδαρκης, ὡς αὐταρκῆς· καὶ τὸ οὐδέτερον 10
ποδαρκῆς ὀξύτωνος, τῶν ἄλλων ὁμοφωνούντων τῇ κλη-
τικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ.

Ποδοκνήκη, ὁ ἐν τῷ ξύλῳ δεσμός τῶν ποδῶν· ἦτοι διὰ τὸ τοὺς πόδας κακοῦν. ἐστὶ δὲ εἶδος παγίδος, ᾧ χρωῦνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὰ θηρία· καὶ ξύλον ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι δεσμοῦνται, ποδοκατόχη τίς οὕσα, ἐν ᾗ οἱ πόδες κατέχονται.

Ποδαλείριος, ὄνομα κύριον· οἱ μὲν λέγουσι διὰ τὸ ἔχειν τὸν πόδα λείριον, ἡγοῦν ἀπαλόν· ἀτοπον γὰρ ἥρωος πόδα λέγειν ἀπαλόν. αἱ δὲ, λέγουσι κατὰ στέρησιν αλείριος· καὶ ἐκεῖθεν ποδαλείριος· οἶον, ὁ τοὺς πόδας μὴ ἔχων ἀπαλούς, ἀλλὰ σκληρούς. κρεῖττον δὲ παρὰ τὸ ἔχειν τοὺς πόδας περὶ τὰ λείρια, ἡγοῦν περὶ τὰ ἀνθη· βοτανικὸν γὰρ ἱατρὸν τοῦτον ἡμῖν ὑποτίθῃσιν· ἱατρὸς μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων, Ἰλιάδος λ'.

Ποδοστράβη, τὸ γινόμενον πρὸς τὰ στρέμματα τῶν ποδῶν ξύλον· Ξενοφῶν δὲ τὴν ταῖς ἐλάφοις ἵσταμένην πάγην· παρὰ τὸ πούς καὶ τὸ στρέφω.

Ποδορρήρη, ἐπώνυμον Ἀταλάντης· παρὰ τὸ πούς καὶ τὸ ὀρούειν· οἶον, ἡ τοῖς ποσὶν ὀρμῶσα.

Ποδεῶνες, οἱ ἐνατέρωθεν τοῦ ἀσχοῦ προῦχοντες.

Πόθος] παρὰ τὸ πῆθω τὸ πάσχω γίνεται πόθος, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ο· ἢ ἀπὸ τοῦ πείθω τὸ εἰς συγκατάθεσιν ἄγειν, ἐξ οὗ τὸ πέποιθα· ὁ γὰρ πόθος πείθει τὸν ποθοῦντα ποθεῖν ὁ ποθεῖ. ἐκ τοῦ πόθος γίνεται ποθεινός· καὶ ποθή, Ἰλιάδος α'. Ἀρίσταρχος ὀξύνει· ὥσπερ γὰρ χρόλος τὸ πάθος, χολή δὲ ἀφ' οὗ τὸ πάθος, οὕτω καὶ πόθος τὸ πάθος, ποθή δὲ ἡ ἐπιπόθησις καὶ ἐπιθυμία. ἢ ὅτι τὰ εἰς ος δισύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα, ποιοῦντα θηλυκά, ὀξύνονται αὐτά· οἶον στρόφος, 40 στρόφη· νόμος, νομή· ῥόος, ῥοή. ταῦτα δὲ Ἡρωδιανός· ὁ δὲ Φιλόξενος εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ λέγει, ἀπὸ τοῦ πεύθω γέγονε πουθή, καὶ ποθή.

Ποῖ, παρὰ Ἀργείοις ἀντὶ τοῦ ποτί, ἀφαιρέσει τοῦ τ, εἴτα συνόδω. περὶ παθῶν.

Ποικίλος] παρὰ τὸ πέλω τὸ ὑπάρχω γίνεται πεκίλος· καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ποικίλος· ὁ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένος, παρὰ τὸ πύκα, ὁ πολλὴν ἔχων πυκνότητα ποικιλίας. λέγεται καὶ ὁ πανούργος.

* Ποικιλότραυλος, ὁ τραυλίζων, ἀπὸ τοῦ ποικίλος καὶ τραυλός.

Ποιμήν, παρὰ τὸ ἐν τῇ πόα μένειν· κλίνεται ποιμένος. ἐξ αὐτοῦ γίνεται ποιμένη· καὶ συγκοπῇ, ποίμνη. ἐκ τοῦ ποιμένος γίνεται ποιμένιον· καὶ συγκοπῇ, ποίμνιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ποιμνήϊον.

679 Ποινή, ἡ ὑπὲρ Φόνου ζημία καὶ ἀντέκτισις καὶ τιμωρία, Φονὴ τίς οὕσα, πλεονασμῷ τοῦ ι· ὅθεν καὶ παρ' Ὀμήρῳ ἄποινα· οἶον, Λυσόμενός τε θύγατρα, Φέρων τ' ἀπερέσι' ἄποινα· — σημαίνει δὲ τὰ ὑπὲρ ἀπολυτρώσεως Φόνου προσαγόμενα δῶρα. καὶ ἄποινον ὥδην τῷ κυρίῳ ὁ θεόπτης ἦσε Μωϋσῆς ὑπὲρ τῶν Ἰσραηλιτῶν ῥυσθέντων τοῦ παρ' Αἰγυπτίων Φόνου, καὶ εἶπεν, Ἄισωμεν τῷ κυρίῳ· — Ἰστέον ὅτι ἐστὶ τείνω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἐξ οὗ γίνεται τοινή καὶ ποινή. Εἰ δ' ἂν ἐμὴν τιμὴν Πρίαμος, καὶ ἐξῆς· Τίθειν οὐκ ἐθέλῃσι, 10 μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς· — ἢ ἀπὸ τοῦ πόνος γίνεται πονή καὶ ποινή. ἐκ δὲ τοῦ ποινή, γίνεται ποινάϊος, καὶ ποινάϊω, ἀντὶ τοῦ τιμωρητικῷ.

Ποιπνύειν, ἐνεργεῖν, διακονεῖν, οἶονεῖ τὸ μετὰ σπουδῆς καὶ πνεύματος ποιεῖν τί· τῷ γὰρ ἐσπουδακίῳ ἐνεργεῖν ἔπεται τὸ πνευστίαν. πνέειν οὖν καὶ πνύειν· καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ποι ποιπνύειν. ἢ παρὰ τὸ πονῶ πονύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π καὶ τοῦ ι, ποιπνύω.

Πνεῦμα] Πνεῦμα ὁ θεός· καὶ τοὺς προσκυνούντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν· — πνεῦμα ὁ

ἄγγελος, ὡς τὸ, Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα· — σημαίνει καὶ τὴν ψυχὴν, ὡς τὸ, Ζήσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ· — σημαίνει καὶ τὸν ἄνεμον, ὡς τὸ, Πνεῦμα βίαιον· — παρὰ τὸ παρέχειν ἡμῖν πνεῖν.

Ποιῶ, παρὰ τὸ ποῖον· ἢ παρὰ τὸ πονῶ, ἀποβολῇ τοῦ ν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. Ἰστέον ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλουσι τὸ ι, λέγοντες ποῶ, καὶ ἀποροῦσι τινές, λέγοντες ὅτι εἰ ἄρα οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ κλαίῳ καὶ κλαίῳ ἀποβάλλοντες τὸ ι ἐκτείνουσι τὸ δίχρονον, διατί καὶ ὥδε ἀποβάλλοντες τὸ ι, οὐκ ἐκτείνουσι τὸ ο εἰς τὸ ω. καὶ ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι, ἀποβάλλοντες τὸ ι, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν ἐν τῷ κλαίῳ κλαῶ· τὸ δὲ 30 ποῶ καὶ μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ι ἀναγινάσκεται περισπᾶσθαι· εἰ δὲ ἐξετάσῃ τὸ ο εἰς τὸ ω, οὐκ ἡδύνατο περισπᾶσθαι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ω, μὴ ἔχοντα ὀνόματα προὔποκείμενα, βαρύνονται. μὴ ἔχοντα δὲ ὀνόματα εἶπε, διὰ τὸ ἐρωῶ. λέγουσι δὲ τινες, ὅτι οὐ πάντως οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλοντες τὸ ι καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν· ἰδοὺ γὰρ τὸ χροῖα, γινόμενον παρ' αὐτοῖς κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι χροῖα, βαρύνεται. ἐστὶ δὲ εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ χροῖα ὀξύτονου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χροῖα βαρυτόνου. καὶ γὰρ τὸ χροῖα, χροῖα λέγε- 40 ται βαρυτόνως. ἢ ἀπὸ τοῦ χροῖος χροῖος γέγονεν ἡ χροῖα Ἀττικῶς· καὶ ἐκεῖθεν ἡ χροῖα, ἐν ὁξείᾳ τάσει.

Πόνος, τὸ συνειλιγμένον ἔριον· παρὰ τὸ πείνω τὸ ξαίνω, ὡς σπείρω, σπόρος. ἐξ αὐτοῦ γίνεται καὶ πόντος.

Πόλεμος, παρὰ τὸ τὰς πόλεις μειοῦν· ἢ παρὰ τὸ πολλοὺς ἀμαῖν, ὁ ἐστὶ θερίζειν καὶ κόπτειν. ἢ παρὰ τὸ πόλεις ὀλύειν· ἢ παρὰ τὸ ὀλῶ, ὀλεμος. καὶ πολέμιος· οὐδετέρως, τὸ πολέμιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, πολεμήϊα ἔργα.

Πολέμων ὁ Ἡρακλῆς, διὰ τὸ παλαῖσαι Ἀνταῖον. Φερεικὴς λέγει, ὅτι μετὰ τὸ παλαῖσαι αὐτὸν Ἀνταῖον καὶ 50 ἀποκτεῖναι, συνήλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἰφινόῃ, καὶ ἐγέννησε Πολέμωνα. Ὡρος.

Πολεμώνιος, πόλις Πόντου· ἀπὸ Πολέμωνος βασιλέως, ὃς ἦν ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ ἐπ' Αὐγούστου.

Πολεῖς, ἀπὸ τοῦ πολὺς πολεος, ὡς ἡδύς ἡδέος. ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, πολέες· καὶ κρᾶσει, πολεῖς. ἢ αἰτιατικῇ πολέας, ἀντὶ τοῦ πολλούς.

Πόλις, σημαίνει δύο· τὰ κτίσματα, ὡς τὸ, Ἀλλ' ἄγε δὴ 680 τὸν δύστηνον ἄγ' εἰς πόλιν· — σημαίνει καὶ τὸ πληθὺς καὶ τὸν λαόν, ὡς τὸ, — Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε Θάρσυνος· — γίνεται ἐκ τοῦ πέλω τὸ ἀναστρέφομαι· παρὰ τὸ πολεῖν ἐν αὐτῇ, ἐν ᾗ ἀναστρέφονται οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὸ αὐτό. ἢ παρὰ τὸ πολίζω τὸ οἰκῶ· ἢ παρὰ τὸ ἐν πολλῶν συνίστασθαι. ἐκ δὲ τοῦ πόλις γίνεται πολίτης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, πολιήτης.

Πολίσταμεν, τὴν πόλιν ἐτειχίσταμεν, περιεβάλομεν, ἡγοῦν 10 οἰκοδομήσαμεν, Ἰλιάδος η'.

Πολίειον, πόλις ἐστὶν Ἰταλίας, πρότερον· Σίρις καλουμένη· ἀπὸ Πόλιδος ἐμπορίου· ἢ ὅτι Ἀθηναῖς πολιᾶδος ἱερὸν ἐν αὐτῇ ἐστίν.

Πολιά, ἐπὶ τῆς τριχὸς, παρὰ τὸ λευκὴν εἶναι· τὸ γὰρ λευκόν, πολίον λέγεται· ἢ παλαιᾶ, καὶ πολιά· ὡς γὰρ ἐπιτοπλεῖστον ἐν γῆρᾳ γίνεται. ὅθεν καὶ πολίης αἰὼς, τῆς λευκῆς, διὰ τὸν ἀφρόν· ἢ τῆς παλαιᾶς.

Πολιοκροτάφους τε γέροντας, Ἰλιάδος θ', ἀπὸ μέρους 20 πόλιους συνεκδοχικῶς· ἢ τοὺς ἐντίμους καὶ λαμπροὺς ταῖς διανοαῖς.

Πολιοὶ λύκοι· γράφονται καὶ πελειοί, πυρρῶι ἢ μέλανες· ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ Ἰλιάδος κ', — ρινὸν πολιοῖα λύκοιο· — ἢ ὑπότεφροι· ἢ τίμιοι· τίμιον γὰρ τὸ ζῶον·

καὶ παρ' Ἀθηναίοις ὁ ἀποκτείνων λύκον ἀγείρει αὐτῷ
τὰ πρὸς ταφὴν. καὶ ἴσως ἐπειδὴ ἡ Λητώ, ἔγκυος οὖσα,
διὰ δώδεκα ἡμερῶν εἰσῆλθε μεταβαλοῦσα εἰς λύκον·
διόπερ κατὰ τὸ ὠρισμένον τίνεται παῖδα λύκαινα. ἡ πο-
λιὸς λέγει τοὺς λευκοὺς· αἱ γὰρ τρίχες αὐτῶν, τὸ μὲν,
ἔχουσι πυρρόν· τὸ δὲ, λευκόν· τὸ δὲ, μέλαν ἐν αὐταῖς·
50 οἶον, τὸ μὲν κάτω πρὸς τῷ δέρματι, λευκόν· τὸ δὲ μέ-
σον, μέλαν· τὸ δὲ ἄνω, πυρρόν, καὶ τὸ ἀνάπαλιν. εὐ-
ρίσκεται οὖν ἡ θρίξ τρεῖς ἔχουσα χροιάς. πολιὸς οὖν,
ἀπὸ τοῦ λευκοῦ μέρους τῶν τριχῶν, τοὺς λύκους εἶπεν.
Πολιὸν τε σίδηρον: — ἐνιοι Φασίν, ὅτι πυρωθεὶς ὁ σίδη-
ρος λαμπρότερος γίνεται, φύσει μέλας ὢν. καὶ ἄλλα
δὲ πολλὰ ταυτὸ πάσχει. ἄλλοι πολιὸν, ἀντὶ τοῦ ἐντι-
μον, διὰ τὰς χρεῖας· ἢ ὅτι λαμπρυνθεὶς καὶ ἀκονηθεὶς
λευκὸς φαίνεται.

Πόλιον, σημαίνει βοτάνην, διὰ τὸ πολιὸν εἶναι, ἡγοῦν
40 λευκὴν, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Ἀλεξίφαρμακίοις.

Πόλλοι] ἡ εὐθεῖα ὁ πολλός· εἶδους τῶν ὑποπεπτωκότων
τῷ ὀνόματι ἀρίστου, σχήματος ἀπλοῦ, εἶδους πρωτο-
τύπου. ὀξύνεται· τὰ εἰς λος λήγοντα δισύλλαβα τρι-
γενῇ ἐπίθετα, ἐτέρῳ λ παραληγόμενα, μὴ ἔχοντα τὸ
ω, ὀξύνεται, κυλλός, ἰλλός, ψελλός. σεσημειῶται τὸ
ἄλλος, ὡς ἐπιμεριζόμενον· τὰ γὰρ ἐπιμεριζόμενα ἅπαν-
τα βαρύνονται. τὸ δυνὸν οὐκ ἔχει· τὰ δὲ δυνὶα τοῦ
πολλός ἀπέλειψαν κατὰ σημασίαν. γίνεται δὲ παρὰ
50 τὸ πέλω, τὸ μάλλον τῶν ἄλλων ὑπαρκτικόν. τὸ θηλυ-
κὸν πολλή· διαφέρει τοῦ πολὺς, ὅτι δι' ἐνὸς λ.

Πόλοι, οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ· ἔστι δὲ ἄστρον θέσις· παρὰ
τὸ περὶ αὐτοὺς ἀναστρέφεσθαι τὸν κόσμον, ἡγοῦν τὸν
οὐρανόν, ὅτε πόλον καλούμενον.

Πολυαῖκος πολέμοιο: — πολλὰς ὁμάς καὶ κινήσεις ἔχον-
τος, ἀτάτου· ἀπὸ τοῦ αἴσσω, αἶξω, γίνεται πολυαῖξ.

Πόλυβος, συγκοπή, καὶ οὐχ ὑφαίρεσις· εἰ γὰρ κατ' ἑλ-
681 λειψίν ἐγένετο τοῦ υ, ὥφειλεν εἶναι πολύβος, ὡς ὠκύ-
πος· προπαροξύνεται τοίνυν. ἢ ἀπὸ τοῦ πολύβους, συγ-
κοπή· ἢ ἀπὸ τοῦ πολύβιος, περὶ παθῶν.

Πολυδίψιον Ἄργος: — πολλὴν δίψαν ἐκφέρων· ἢ τὸ πολ-
λοῖς ἔτεσι διψῆσαν· ἀνδρὸν γὰρ οὖσαν τὴν Πελοπόν-
νησον ἐνυδρὸν ἐποίησε Δαναός, ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Αἰγύ-
πτου, καὶ οἰκήσας αὐτήν. τῶν γὰρ θυγατέρων αὐτοῦ
ζητουσῶν ὑδρεύσασθαι, μίᾳς αὐτῶν τῆς Αμυμώνης
ἡράτῃ Ποσειδῶν, καὶ ἔδειξεν αὐτῇ, τῇ τριαίνῃ πλη-
10 ξας, τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς. ἢ τὸ πολυπόθητον, μετα-
φορικῶς ἀπὸ τῶν διψώντων. ἄλλοι δὲ πολυδίψιον, πο-
λυβλαβές· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. Ἰλιάδος δ'.

Πολυδεύκης Πολυδεύκου: τὰ εἰς ης ὀνόματα κύρια σύν-
θετα ἀπὸ ῥήματος παρηγμένα, εἰς ους ἔχει τὴν γενι-
κὴν, ὡς Ἀριστοφάνης Ἀριστοφάνους. ζῆται εἰς τὸ
ἀδερμής.

Πολλά, σημαίνει δύο· ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ πολλαχῶς,
Πολλά δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα: — ἐπὶ δὲ τοῦ
ἡμῖν συνήθους, Πολλά δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκεν.

20 Πόλτυν, παρὰ τὸ πέλω τὸ ἀναστρέφομαι, κατὰ ἀντί-
Φρασίμ· σημαίνει δὲ τὸ ξυλόναστρον.

Πολυεῖδος] Ἰλιάδος ε', ὁ δ' Ἀβαντα μετῴχετο καὶ Πο-
λύειδον: ἐν ἄλλοις δὲ διὰ τοῦ ι συνεσταλμένου, ὡς
παρὰ Σοφοκλεῖ, Ὀρῶ πρό χειρῶν Πολυίδος τοῦ μάν-
τεως: — καὶ πάλιν ὁ αὐτός, Οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυεί-
δω: — Χοιροβοσκός.

Πολυ-θρύλητον, πεφθμισμένον, διαβεβοημένον, ὀνομαστό-
τατον.

Πολυζυγος, ὄνομα θηλυκὸν ἐκ τοῦ πολὺς καὶ τοῦ ζυγός.
30 καίων ἔστιν ὁ λέγων, Ὅσα τὸ πολὺ ἔχει ἐν τῇ συνθέ-

σει κατὰ τὴν ἀρχὴν, ὀνόματος ἐπιφερομένου ἢ ῥήματος
ἐν τέλει, προπαροξύνεται, πολύναρπος, πολυίδος· τὸ
δὲ πολυφάγος, παροξύνεται. καὶ τὰ παρὰ τὸ φαγεῖν
συντιθέμενα, κατὰ τὸ τέλος παροξύνονται, ποηφάγος,
ὁ ποιμὴν· παμφάγος, ὠμοφάγος.

Πολύκρημος, μὲν διὰ τοῦ η, ἢ πολλοὺς κρημνοὺς ἔχου-
σα· διὰ δὲ τοῦ ι, ἢ πολλὰς κριθὰς ἔχουσα, διὰ τὸ
εὐναρπον τοῦ τόπου.

Πολυνάγκης, πολύξηρος, ξηραντικός. ἐκ τοῦ κῶ τὸ καίω, 40
γίνεται πολύκης· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, πολυνά-
κης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, πολυνάγκης. πολυνάγκεα
δίψαν, Ἰλιάδος λ'.

Πολύκεστος, πολυκέντητος, πολύραφος, ποικίλος.

Πολυκτόριον, τόπος ἐν Ἰθάκῃ· ἀπὸ Πολύκτορος, οὗ καὶ
ὁ ποιητὴς μέμνηται.

Πολυλήϊος, πλούσιος, πολλὰ λήϊα ἔχων, ἢ πολλὰ θρέμ-
ματα· τὸ δὲ πολύλιτος, ἐλλείψει τοῦ σ.

Πολυπάμμων] — πολυπάμμονος ἀνδρὸς, ἀντὶ τοῦ πολυ-
θρεμμάτου, πλουσίου. πάω, πῶ· (ἔστι τὸ κτῶμαι) ὁ
μέλλων, πάσω· ῥηματικὸν ὄνομα, πάμμων καὶ πολυ- 50
πάμμων. καὶ πάσασθαι, τὸ κτήσασθαι, κυρίως, θρέμ-
ματα· καταχρηστικῶς δὲ, πᾶν ὀτιοῦν· καὶ πασάμενος
πολλάκις Ξενοφῶν λέγει ἀντὶ τοῦ κτησάμενος· καὶ
Θεόκριτος, Πασάμενος ποτίτασσε. Συρακοσίοις ἐπι-
τάσσεις: — ἀντὶ τοῦ κτησάμενος.

* Πολυστέλεχος, ὁ πολὺπρεμνος· ἀπὸ τοῦ στέλεχος.

Πολυφόρβην, τὴν πολλοὺς τρέφουσαν γῆν· ὅθεν καὶ ἱπ-
ποφόρβια καλεῖται, τὰ τοὺς ἵππους τρέφοντα χωρία. 682

Πολυωπὸν τὸ δύντυον, ἀπὸ τοῦ πολλὰς ὀπὰς ἔχειν. τοιοῦ-
το καὶ τὸ περιωπὴ, ἐκτεῖναν τὸ ο εἰς ω.

Πολυωρῶ] πολυωρήσεις με: — ἔστιν ὠρῶ τὸ φυλάσσω·
καὶ μετὰ τοῦ πολὺ ἐπιρρήματος, γίνεται πολυωρῶ, πο-
λυωρήσω, ἡγοῦν ἐπιτόλῳ φυλάξω.

Πομπός, ἄγγελος, σύνδοδος· καὶ πομπή, ἢ ἀποστολή.
Ἰλιάδος ζ'. λέγεται δὲ πομπή καὶ ἡ μετὰ σταυροῦ
λιτὴ καὶ ἄφοδος καὶ δημοσίευσις.

Πομφόλυγες, αἱ ἐκ τῶν ὀμβρῶν, ἢ ἄλλων καταφερομέ- 10
νων ὑδάτων, ἐπὶ ὕδασι εὐδιάλυτοι κυρτώσεις, ἡγοῦν
τὰ φυσητάτα· ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν διακενῆς Φυσιομέ-
νων, ἢ ὅπως ἐκαιρομένων, λαμβάνεται ἡ λέξις. παρὰ
τὸ παμφλάζω ῥῆμα ἄλλο παράγωγον, παμφαλύζω·
ὁ μέλλων, παμφαλύξω· ῥηματικὸν ὄνομα, παμφαλύξ·
καὶ τροπὴ τῶν δύο αα εἰς ο, πομφόλυξ.

Πόνος, παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ καὶ κάμνω. σημαίνει δὲ
τὸ γυμνάσιον, ὡς παρὰ Ἱπποκράτει, Ἀσκήσις ὑγείης, 20
ἀκορίη τροφῆς, ἀκορίη πόνων: — σημαίνει δὲ τὴν ὀδυ-
νην, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ, Δύο πόνων προκειμένων μὴ
κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον: — σημαίνει καὶ τὴν βλάβην,
ὡς ὁ αὐτὸς πάλιν, Ἐν ᾧ νοσήματι ὕπνος πόνον ποιεῖ,
θανάσιμον: — ἐκ δὲ τοῦ πόνος γίνεται πονῶ πονήσω.

Πονηρεύω] παρὰ τὸ πονηρός, πονηρεύω· καὶ εἰ μὲν κατὰ
ψυχὴν, πονηρός, ὀξύνεται· εἰ δὲ κατὰ τὸ σῶμα, πό-
νηρος, βαρύνεται· ἐξ οὗ καὶ τὸ, Ἰωβ ἔπεσεν ἔλκει
πονηρῶ: — ζῆται εἰς τὰς Διαφοράς.

Πονεύμενον, ἐπιπονούντα, μαχόμενον. ἐκ τοῦ πονέομαι
πανεόμενος· καὶ κρᾶσει Δωρικῇ, πανεύμενος. 30

Πόντος, σημαίνει τὴν θάλασσαν· ἀπὸ τοῦ πνέω· ἐν ᾧ αἱ
πνοαὶ καὶ οἱ ἄνεμοι· ἢ ἀπὸ τοῦ πόνος πόντος, κατ' ὃν
πεπόνηται περὶ τὸν πλάυν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.
καὶ ἀπὸ τοῦ πνέω πνότης καὶ πόντος, ἐξ οὗ καὶ αἱ
πνοαὶ γεννῶνται· Ὀμηρος, Αἴψα δὲ πόντον ἱκνουν ἀή-
μενοι: — καὶ πόνων ἐπωνύμως ὁ πόντος. ἢ παρὰ τὸ

πίνω, ὃ πίνων τοὺς κινδυνεύοντας. ἢ παρὰ τὸ πέποιται, ἀπὸ τοῦ πῶμι.

40 Πολύτροπος, Ὀδυσσεύς α'. οὐδαμοῦ τῆς Ἰλιάδος παλίμ-
βολον τινὰ τῶν ἡρώων ἀνόμασε. τάχα οὖν πολύτροπον
Φησὶ τὸν λόγιον, τὸν ἱκανῶς πηδαλίῳ τῇ γλώττῃ χρώ-
μενον, ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὴν διάνοιαν, συνετόν. ἢ
πολλῶν ἐμπειρον τόπων.

Πομπεία, τὰ εἰς τὰς πομπὰς κατασκευαζόμενα, οἷον θυ-
μιατήρια καὶ Φιάλαι· πομπὴ γὰρ, ἄφοδος ἐξ ἀποστο-
λῆς δημοσία τις· καὶ πέμψαι, οὐ μόνον τὸ ἀποστεῖλαι,
ἀλλὰ καὶ τὸ πομπεῦσαι.

Ποπτύσματα, κολακεῖαι ἵπποις ἀδαμάστοις.

Πόπανα, πλακούντια ἀπὸ ἄρτου· παρὰ τὸ πέπτω τὸ
50 χωνεύω· ἢ παρὰ τὸ κόπτω κόπανον, καὶ τροπῇ, πό-
πανον.

Ποῖ κῆχος] ζῆτει καὶ τοῦτο, Ποῖ κῆχος; εἰς τὸν οὐρανόν·
— καὶ Ἀριστοφάνης, Ποῖ κῆχος; εὐθύς Σικελίας· —
καὶ παρὰ Φερεκράτει, Ποῖ κῆχος; καὶ εἰ μὲν παρε-
ξευγμένον εὐρήσεις τὸ ποῖ τῷ κῆχει· Ἐρατοσθένους δὲ
λαμβάνει ἐκ ταύτης τῆς συντάξεως, ποῦ ἐγγύς, καὶ εἰς
683 τίνα τόπον· ποῦ ἄγχος, ποῦ κῆχος; τὸ πῆ, κῆ. πῆ,
ἐγγύς· πῆ ἄγχος· ὅπερ ἐστὶν ἐν τῷ ἑναγχος κῆχος.
ἔλλειψις ἄρα τοῦ γ, κῆχος, ἄγχος· ἔχει αὐτὸ ἐν τῷ
ἑναγχος. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Πορεύω, παρὰ τὸ πόρος· τὸ δὲ πόρος, παρὰ τὸ περῶ
τὸ τελειῶ. σημαίνει δὲ τρία· τὸν περάσιμον τόπον τοῦ
ποταμοῦ, ὡς τὸ, Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον· — καὶ τὸν
τραχύν καὶ λιθώδη τόπον· καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου,
σημαίνει κύριον ὄνομα.

Πόροι, διέξοδοι, τρίβοι· ἀπὸ τοῦ πορεύεσθαι τι δι' αὐ-
10 τῶν· εἴληπται δὲ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν· πόρους
δὲ λέγουσι καὶ τοὺς ποταμούς, ὅτι πορεύεται αὐτῶν τὸ
ρεῖθρον εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ, τὸ διαβατὸν μέρος
τοῦ ποταμοῦ, πόρον Φασὶ λέγεσθαι, ἀπὸ τοῦ πορεύε-
σθαι τι δι' αὐτοῦ.

Πορθμός] ὡς περ ἀπὸ τοῦ κείρω γίνεται κορμός, οὕτω καὶ
ἀπὸ τοῦ πείρω τοῦ σημαίνοντος τὸ περῶ, γίνεται πορ-
μός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, πορθμός, ἢ μεταξὺ δυο
ἡπείρων θάλασσα. ζῆτει εἰς τὸ ἰσθμός.

Πόρκις πόρκιος] οἱ μὲν, πόρκιον δίκτυον ἀπέδωκαν, οὐκ
20 εὖ· ἐστὶ δὲ σχοινίου πλέγμα· οἱ δὲ, κύρτον· οὐδὲ οὗτοι
ὀρθῶς· ὁ γὰρ Πλάτων ἕτερον Φησὶν εἶναι τὸν κύρτον
τοῦ πόρκου, ἐν Σοφιστῇ λέγων οὕτως, Κύρτους δὴ καὶ
δίκτυα καὶ βρόχους καὶ πόρκους, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ
ἄλλο τι πλὴν ἔρηκε δεῖ προσαγορεύειν· — καὶ Φίλων δὲ
μνημονεύει τοῦ πόρκου, Θάττον πλέκειν κέλευε τῶν
πόρκων πυκνοτέρους· — καὶ Ἀντιφάνης Κιθαρῳδῶ, Εἰς-
δύομενος εἰς πόρκον, ὅθεν ἔξω πάλιν Οὐ ραδίως ἔξειμι
τὴν αὐτὴν ὁδόν· — ἔλεγον δὲ τὸ πλέγμα πόρκον, διὰ
τὸ περιλαμβάνειν καὶ ἀμπεχεῖν τὸν εἰσδύνοντα ἰχθύν·
30 καὶ καθάπαξ τὰ ἐν κύκλῳ πάντα καὶ περιφερῆ οὕτως
ἔλεγον, ἀπὸ τοῦ οἰοῦναι περικεῖσθαι. καὶ ὁ ποιητὴς δὲ
πόρκην Φησὶ, τὸν περὶ τῷ ὁρατῇ κρῖνον, — περὶ δὲ
χρύσεος θέε πόρκης· — ἤχουν ὁ συνέχων τὸ σίδηρον
πρὸς τὸ ξύλον τοῦ ὁρατος, Ἰλιάδος ζ'. παρὰ τὸ πε-
ριέχειν. οὕτως Ὠρος· ὁ δὲ Ὠρίων, ἀπὸ τοῦ πείρω.

Πόρνη, παρὰ τὸ πέρνω τὸ πωλῶ· ὅθεν τὸ, — περνὰς
μῆσων ἐπὶ τηλεδαπάων· — ἀντὶ τοῦ πιπράσκων, οἰοῦναι
πέρνη τις οὔσα, ἢ τὴν μίξιν πωλοῦσα. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀν-
δρός, παρὰ τὸ πεπαρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν, τουτέστιν
40 ἐσκοτισμένον.

Πόρπη, ἐκ τοῦ περόνη.

Πόρρω] παρὰ τὴν πρὸς πρόθεσιν γίνεται πρόσω· καὶ κα-

τὰ μετὰθεσιν, πόρσω· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ρ, πόρρω,
ὡς κυρσίγη, κυρρίγη.

Πορύνω, σημαίνει τὸ εὐτρεπίζω καὶ ἐτοιμάζω καὶ κοσμεῶ.
ἀπὸ τοῦ πόρος πορύνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, πορσύ-
νω· ὅθεν καὶ τὸ Ἰλιάδος ν', Κείνου πορσανέουσα λέχος·
— ἀντὶ τοῦ ἐτοιμάζουσα, δωρουμένη. ἢ παρὰ τὸ πόρος
καὶ τὸ σάινω τὸ καλλωπίζω καὶ εὐτρεπίζω, γίνεται
πορσαίνω· ὁ μέλλων, πορσανῶ· καὶ τὸ θηλυκόν, πορ- 50
σανοῦσα, καὶ πορσανέουσα, διαλύσει Ἰωνικῇ, ἢ πλεο-
νασμῷ τοῦ ε. ἢ ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, Αἰολικῶς
ὄρσω· ὄρσαίνω κατὰ παραγωγήν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π.
ἢ ἐκ τοῦ τὸρω τὸ παρέχω, ὁ μέλλων, πορῶ· καὶ Αἰο-
λικῶς, πόρσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ πορσαίνω. Θυγατέρ' Ἰφθί-
μην ἀδελφὴν πορσαίνεσκον, Ἀπολλώνιος.

Πόρτα, παρὰ τὸ τὸν πόρον τηρεῖν.

Πόρτις, Ἰλιάδος ρ. πόρτις δὲ ἐστίν, ἢ μικρὰ βοῦς, ἢ δά- 684
μαλις· παρὰ τὸ ἄρτι εἰς πορείαν καὶ νομὴν ἔρχεσθαι·
οἷον ὁρος πόρις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, πόρτις. ἢ πο-
ρεία πόρις καὶ πόρτις, ἢ ἀρξαμένη νῦν τὴν κατὰ νομὴν
πορείαν.

Πορνεία, εἴρηται πηρονεία, ἢ διὰ τὸ τὸν νοῦν πηροῦν,
ἡγοῦν ἐκτυφλοῦν· ἢ διὰ τὸ πόρρωθεν νεύειν.

Πορεῖον, τὸ δίδομενον τοῖς πρεσβευταῖς περὶ τοῦ πορευ-
θῆναι εἰς τὴν πρεσβείαν, ὡς περ ἐφόδιον.

Πορφύρα, ἀπὸ τοῦ πορφύρω ρήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ
10 βουλεύομαι, γίνεται πορφύρα· τοῦτο παρὰ τὸ περιφέ-
ρειν τὸν νοῦν ὡς κἀκεῖτε. Ὀδυσσεύς δ', πολλὰ δὲ οἱ
κράδιῃ πόρφυρε κίοντι. Ἰλιάδος ξ', Ὡς δ' ὅτε πορφύ-
ρει πέλαγος· — ἀντὶ τοῦ μελανίζει. καὶ γὰρ πορφύρεον
θάνατον λέγουσι τὸν μέλανα· καὶ κῆμα πορφύρεον, τὸ
μέλαν. ἐνιοὶ δὲ μετέφρασαν τὸ πορφύρει, ἀντὶ τοῦ κα-
τὰ βάθος κινεῖται· ἐνθεν καὶ τὸ κατὰ βάθος μερι-
μνάν, πορφυρεῖν λέγουσι.

Πόσις, δύο σημαίνει, τὸ τε πόσις καὶ τὸν ἄνδρα. λέγεται
ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὕδατος, ὁ ἄνθρωπος, πόσις, παρὰ τὴν 20
τοῦ ὕδατος φύσιν· ἐπεὶ δὲ μιγνύμενον τῇ γῇ, γεννητι-
κὸν γίνεται τῶν φυτῶν καὶ σπερμάτων. οὕτω καὶ ὁ
ἄνθρωπος, μιγνύμενος τῇ γυναικί, αἴτιος γίνεται τῆς τῶν
παίδων γενέσεως.

Ποσειδῶν, γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι, καὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγ-
γου· καὶ εἰ μὲν διὰ διφθόγγου γράφεται, ἔχει λόγον
τοιοῦτον· ἀπὸ τοῦ πέδον καὶ τοῦ σείω γίνεται πεδο-
σίων· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ποσειδῶν, παρὰ τὸ σείειν
τὸ πέδον· ὁ αὐτὸς γὰρ καὶ ἐνοσίχθων. εἰ δὲ διὰ τοῦ ι,
παρὰ τὸ τοῦς πόδας δεῖν, ὁ ἐστὶ δεσμεύειν· σημαίνει 30
γὰρ τὴν θάλασσαν· ἐκεῖτε γὰρ ἀφικόμενοι, βαδίζειν
οὐ δυνάμεθα. ἢ παρὰ τὸ τὴν πόσιν δεσμεῖν· οὐδεὶς γὰρ
ἐκ τοῦ τῆς θαλάσσης πίνει ὕδατος ἀνταίρετως. ἢ παρὰ
τὸ τὴν πόσιν τὰ πάντ' ἀπ' αὐτῆς ἔχειν, κατὰ ἀντί-
φρασιν· οὐδεὶς γὰρ (ὡς εἴρηται ἐκ τῶν θαλάσσης ἀπο-
γεύεται ρεῖθρων. ἢ παρὰ τὸ τὴν πόσιν τῷ δάει ἡγοῦν
τῷ ἡλίῳ) ἀναπέμπειν· ἐκ γὰρ τῆς θαλάσσης ὁ ἥλιος
ἀνιμάται τὴν ὑγρότητα. ἐκ τούτου γίνεται καὶ Ποσει-
δάων. ἢ παρὰ τὸ τῇ πόσει ἐνδεῖν γίνεται καὶ Ποσει-
δέης· καὶ ἐξ αὐτοῦ, Ποσειδῶν· ὅθεν Ποσειδῶν καὶ 40
τροπῇ Δωρικῇ τοῦ ε εἰς α, ὡς ἐπὶ ἄλλων πολλῶν,
γίνεται Ποσειδάων· καὶ κλίνεται Ποσειδάωνος· καὶ ὡς
παρώνομον φυλάσσει τὰ ω. οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ·
ἐπεὶ δὲ τὰ εἰς ων περισπώμενα οὐδέποτε εἰσὶ παρασύν-
θετα, ἀλλὰ σύνθετα, Ξενοφῶν, Ἀγλαοφῶν· τὸ δὲ
Ποσειδῶν παρασύνθετόν ἐστιν· ἐκ γὰρ τοῦ Ποσειδέης
γέγονε· καὶ ὡς διήλλαξε περὶ τὸ σχῆμα, διήλλαξε καὶ
περὶ τὴν κλίσιν, καὶ ἄλλως· τὰ εἰς ων περισπώμενα

οὐ παραλήγεται Φύσει μακρὰ· οἶον, Κτησιφῶν, Δεξι-
 50 Φῶν· τὸ δὲ Ποσειδῶν Φύσει μακρὰ παραλήγεται· εἰ-
 κλῶτως οὖν σεσημειώται. ὦ Ποσειδῶν, ὁ κανὼν· τὰ εἰς
 ἀμετάβολα λήγοντα μακροκατάληκτα· — καὶ ὡς οὐκ
 ἔστι βαρύτονον. ἀλλὰ πάντα τὰ περισπώμενα, δυνάμει
 βαρυνόμενα εἰσὶν· οἶον Ποσειδάων Ποσειδῶν, Ξενοφῶν
 Ξενοφῶν.

Πόσθη, τὸ αἰδοῖον, πλεονασμῷ τοῦ σ, οἶον πόσθη· δι' ἧς
 τὰ τοῦ πόθου γίνεται. Ὡς, ὁ δὲ Ἡρωδιανός, πρό-
 σθη· περὶ παθῶν.

685 Πόστος] ὡς μυχός μύχτος, τρίτος τρίτατος, ἑβδομος
 ἐβδόματος, οὕτω ποσος πόσατος· καὶ κατὰ συγκοπὴν,
 πόστος, περὶ παθῶν.

Ποταμός, παρὰ τὸ πότος παρώνυμον· ποτός δὲ, ὀξυνόμε-
 νον, σημαίνει τὴν πόσιν· παροξυνόμενον δὲ, σημαίνει
 τὸ συμπίσιον. ἢ παρὰ τὸ ποτάζω τὸ ρέω· ἢ παρὰ τὸ
 πότιμον ὕδωρ ἔχειν.

Ποταίνιον, τὸ ξένιον, τὸ πρόσφατον· καὶ οἶμαι παρὰ τὸ
 νέον, ἵνα ἢ ποτένεον τὸ νεαρόν· ἀπὸ τοῦ παρακολου-
 10 θῶντος· ὡς παρὰ Πινδάρῳ Ἀγηςιδάμω.

Ποτή, ἢ πτήσις, ὡς ἔχω ὄχη, οὕτω πέτω ποτή.

Ποτήριον, παρὰ τὸ τὴν πόσιν τηρεῖν. λέγεται ποτήριον
 καὶ τὸ ἐξ ἐρίων ἐνδυμα· ἐπεὶ ποτὲ ἔριον ἦν. σημαίνει
 καὶ τὴν τιμωρίαν, ὡς τὸ, Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυ-
 ρίου· — καὶ, Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι· — καὶ τὸν
 θάνατον, ὡς τὸ, Πάτερ, εἰ δυνατόν, παρελθέτω ἀπ'
 ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· — σημαίνει καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐν
 ᾧ πίνομεν· οὐ παρὰ τὸ ποτός ἢ πότον· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
 ποτῆς ποτήτος, ποτήρ, ὡς ποιητής ποιητήρ (ὅθεν καὶ
 20 οἶνοποτήρ) παρ' ὁ κτητικόν, ποτήριον.

Ποτινίσσεται, ἀντὶ τοῦ προσοδεύεται, προσέρχεται, ὃ ἔστιν
 ἀνάκειται. ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι· ἢ ἀπὸ τοῦ νίω
 νίσω νίσεται, καὶ ποτινίσσεται, πλεονασμῷ τοῦ σ. τὸ
 δὲ ποτί, τὴν πρὸς πρόθεσιν σημαίνει Δωρικῶς· ἢ γὰρ
 πρὸς κατ' ἐπέκτασιν γίνεται προσί, ὡς ἐν ἐνί· (ἀνα-
 λόγως· παρέπεται γὰρ ταῖς προθέσεσι τὸ μέχρι τῆς
 δυσυλλαβίας αὐξάνεσθαι) καὶ τροπῇ Δωρικῇ τοῦ ς εἰς
 τ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, ποτί, ὡς περ σός, τός.

Πότμος, μύρος, θάνατος. παρὰ τὸ πέτω ποτῶ πότος·
 30 καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, πότμος. ἢ παρὰ τὸ πίπτω κατὰ
 συγκοπὴν πτώ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα, πτός· καὶ
 πλεονασμῷ τοῦ μ, πτμός· καὶ διὰ τὴν ἀσυνταξίαν
 ἐπλεόνασε τὸ ο, καὶ γίνεται πότμος, ἢ ἐσχάτη σύμπτω-
 σις τοῦ βίου· ἀπὸ τοῦ πεσεῖν. ἢ ὁ ποιῶν πεσεῖν εἰς τὴν
 γῆν. ἐπὶ δὲ τῆς τύχης, ἀπὸ τοῦ μεταπίπτειν, ἢ ὑπὸ
 τὴν πρώτην γένεσιν τοῦ βρέφους ἐπιμεριζομένη τύχη·
 παρὰ τὴν μετάπτωσιν καὶ μεταβολὴν τῶν πραγμάτων.
 ὅθεν Μένανδρος Φησί, Τὸ τῆς τύχης γὰρ ρεῦμα με-
 ταπίπτει ταχύ.

40 Ποτινάδες θεαί, αἱ μανισποαί. Εὐριπίδης Ὀρέστη, περὶ
 τῶν Ἐρινύων. Πότνια γὰρ χωρίον Βοιωτίας· ἐνθα
 φαγοῦσαι βοτάνην αἱ Γλαῦκος Ἰπποὶ τοῦ Βελλεροφόν-
 του, καὶ μανεῖσαι, διασπᾶσαντο τὸν ἴδιον δεσπότην.
 ἀλλὰ καὶ Γλαῦκος ὁ Ἀνθηδόσιος ἀλλεὺς, ἐωρακῶς
 ἰχθύων παρὰ ψάμματος βοτάνης γευσάμενον καὶ αναζη-
 σάντα, φαγὼν καὶ αὐτός, ἐμμελὲς γέγονε καὶ ἤλατο
 εἰς τὴν θάλασσαν. ἢ ὅτι ἀθάνατος μὲν, οὐκ ἀγήρως
 δὲ γεγωνός, ἐπὶ τούτῳ ἑαυτὸν κατεπόντισε.

Ποτινάσθαι, τὸ μετὰ λύπης τὸν θεὸν ἐπιβοᾶσθαι.

50 Πότνια, σεβασμία, ἐντιμος. παρὰ τὸ πέτω ποτῶ καὶ
 ποτῶ· οἱ γὰρ σεβόμενοι προσπίπτουσιν· ὅθεν ποτινά-
 σθαι, τὸ προσπίπτειν καὶ παρακαλεῖν· παρὰ τὸ πίπτειν
 τοῖς ποσί, κυριώτερον δ' αὖ τις φῆσειεν ἐπὶ γυναικῶν·

ὅταν γυνὴ κακὸν τι πάσχη καὶ θήλειαν ἱκετεύη θεόν,
 ὃ ποτνια λέγει. ποτινάσθαι δὲ ὅταν εἴπῃ τις ἄνδρα,
 περιφανῶς ἀμαρτάνει. οὕτω Βησαντίνος ἐν τῷ περὶ
 Χρηστομαθίας. Ὡς.

* Ποττάν, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὰν, Δωρικῶς· ποττὸ πῦρ, ἀντὶ 686
 τοῦ πρὸς τὸ πῦρ.

Πότνα, ἀπὸ τοῦ πότνια.

Πούς] ἀπὸ τοῦ παύω παύσω, παύς, καὶ πούς, εἰς ὃν
 ἀναπέπαυται τὸ ὅλον μέρος τοῦ σώματος· καὶ γὰρ ἐν
 τοῖς ποσὶν ἀναπαύεται καὶ καταλήγει τὸ σῶμα. ἢ ὅτι
 εἰσὶ τινὰ εἰς ος ὀνόματα πρὸς διάφορον σημαίνοντα
 διάφορον ἔχοντα καὶ τὸν τόνον· οἶον, Φορός ἔστιν ὁ
 Φέρων· Φόρος δὲ, ὁ Φερόμενος· τρόχος, ὁ τόπος ἐν ᾧ 10
 τρέχουσι· τροχός δὲ, ὁ τρέχων. Τὰ γὰρ εἰς ος ὀνό-
 ματα δυσύλλαβα ῥηματικά, ἡνίκα μὲν παθητικά ἢ τῷ
 σημαίνοντι, βαρύνεται· ἡνίκα δὲ ενεργητικά, ὀξύνε-
 ται. ἐκ τοῦ περὶ οὖν γίνεται πόρος βαρύτονον, ὁ δια-
 περώμενος τόπος· πορός δὲ ὀξύτονως, ὁ διαπερῶν. εἴτα
 ἀποβολῇ τοῦ ρ, γίνεται ποός· καὶ κατὰ συναίρεσιν
 πούς, ἐν ὀξείᾳ τάσει· ἢ γὰρ βαρεῖα καὶ ἢ ὀξεῖα εἰς
 ὀξεῖαν συνέρχεται· οἶον ζῳός, ζῳς· ἢ ἐκ τοῦ πόρος γί-
 νεται κατὰ συγκοπὴν πρὸς· ἐκβολῇ τοῦ ρ, πός· καὶ,
 πλεονασμῷ τοῦ υ, πούς. κλίνεται διὰ τοῦ δος· τὰ γὰρ 20
 ἀπὸ μελλόντων δυσύλλαβων κατὰ ἀποβολήν· —

Πραύς] ἀπὸ τοῦ ῥαῶν, ὃ σημαίνει τὸ εὐκόλον, γίνεται
 ῥαύς· πλεονασμῷ τοῦ π, πραύς, ὁ εὐκόλος καὶ ἀγαθός.

Πραός, παρὰ τὸ πάντα ῥαδίως ποιεῖν.

Πρανές, τὸ κάταντες καὶ κατωφερές, οἶον προνευικός·
 καὶ πρανίζει, τὸ καταφέρει.

Πράμνειος οἶνος, πραῦμένης, ὁ πραύνων τὸ μένος καὶ
 στέλλων· οἱ δὲ, τὸν ἐπὶ τοῖς πρέμνοις φυταγωγούμενον 30
 Φασίν· οἱ γὰρ τῶν Ἰταλῶν γεωμοροὶ βότρυν ἐπὶ ταῖς
 τῶν δένδρων χαίταις μεταρσίους ἐλευθεριάζοντα κλή-
 μασι τιθηνοῦνται. ἢ ἀπὸ πραμνείας ἀμπέλου. πρέμνον
 δὲ, τὸ ἀπογηράσκον τῶν στελέχων λέγεται, καὶ τὰ
 μεγάλα ξύλα· καὶ πρεμνίζειν. οἱ δὲ, τὸν ἀκριφῆ καὶ
 μὴ μετεωριζόμενον πρὸς τὴν ἀηδεστέραν χρῆσιν, ἀλλὰ
 τῷ γῆρα συνεάζοντα καὶ συναυθούντα. ἢ ἀπὸ τοῦ πα-
 ραμένειν παραμένειον Φασί λέγεσθαι καὶ πράμνειον.
 ἢ τὸν μέλανα.

Πραπίδεςσι, Φρεσί, διανοαίς, ἰὼ τὸ πέμπω· ἐν συνθέσει 40
 προῖω· συγκοπῇ, πρῶ, καὶ Φρῶ. ἐκ τούτου Φραπίς
 καὶ πραπίς, ἀφ' ἧς προτείνονται τὰ βουλευμάτα· ἢ εὐ-
 θεῖα τῶν πληθυντικῶν, πραπίδες· καὶ κατὰ ἐπέκτασιν
 τῆς σι συλλαβῆς, πραπίδεςσι.

Πράσις, ἢ ἐπὶ τῆς πραγματείας, οἶονεὶ πέρασις τις οὔσα,
 ἢ ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον μεταβαίνειν ποιούσα τὰ ππρα-
 σιόμενα· κατὰ συγκοπὴν τοῦ ε.

Πρασιαί, τετράγωνά τινα σχήματα ἐν τῇ γῇ, οἶονεὶ πε-
 ρασίαι τινὲς οὔσαι, παρὰ τὸ πεπερατώσθαι· καὶ κατὰ
 συγκοπὴν, τὸ γεωργικὸν σχῆμα, πρασιά· ἔστι δὲ καὶ 50
 ὄνομα πόλεως.

* Πράτα, ἀντὶ τοῦ πρῶτα, Δωρικῶς.

Πραιτώριον] εἴρηται παρὰ τὸ πράττω πραιτώριον πλεο-
 νασμῷ τοῦ ι, ὅπου τὰ πραττόμενα ὠροῦνται, ὃ ἔστι
 φυλάττονται καὶ αὐξάνονται.

Πρέπω, παρὰ τὴν προ πρόθεσιν καὶ τὸ ἔπω τὸ λέγω.

Πρευμένης, ὁ ἄγαν εὐμένης· ἀπὸ τοῦ πρᾶν μένος ἔχειν· 687
 ἢ ἀπὸ τοῦ πρᾶος καὶ εὐμένης. Λυκόφρων.

Πρέσβα θεά, πρεσβυτάτη, ἐντιμοτάτη· ἀπὸ τοῦ πρέσβεια,
 κατὰ συγκοπὴν, οἶονεὶ ἢ πρεσβευτική· ἀπὸ δὲ τοῦ
 πρέσβυς, πρέσβεια, ὡς θήλυς θήλεια· ἢ ἀπὸ τοῦ πρέσ-

βειρα· Ὅμηρος, — πρέσβειρα Θέμις: — οἱ δὲ τὸ πρέσβειρα ἀπὸ τοῦ πρέσβεια.

Πρεσβῆες] ἀπὸ τοῦ πρεσβεύσω πρεσβεύς, ὡς ἱππεύσω, ἱππεύς· πρεσβευτής, ἐκ τοῦ πρεσβεύω.

10 Πρεσβῆιον, Ἰλιάδος 9, τὸ ὑπὲρ τιμῆς διδόμενον δῶρον.

Πρέσβις, ὁ ἐκπεμπόμενος πρὸς βασιλέα, ἢ πολίτης ἐντιμότερος ὢν· ἀπὸ τῆς ἡλικίας τοῦ πρεσβύτεου· πρεσβύτης γὰρ ὁ γηραιός, παρὰ τὸ προβεβηκέναι τὴν ἡβην· ἢ παρὰ τὸ περισσῶς βεβιωκέναι. ἀπὸ τοῦ πρέσβις πρέσβιος, πρέσβεις πρέσβεις, καὶ πρέσβυς ὁ γηραιός· οἶον, πρέσβυς ἄττα γεραιέ: — κλίνεται πρέσβυος καὶ πρέσβεως Ἀττικῶς. σεσημεῖται δὲ καὶ τοῦτο ὡς πῆχυς πῆχεως, καὶ πέλεκυς πελέκεως.

20 Πρέσβεις, γέροντες, βασιλεῖς, ἄρχοντες προτιμώμενοι· καὶ οἱ νῦν πρεσβευταί.

Πρηνής, εἰς τοῦμπροσθεν, ἐπὶ στόματος, ἐπὶ προσώπου. παρὰ τὸ πρόσω νενευκέναι, πρηνής, καὶ κατ' ἔκτασιν. τὸ πρη, ἢ· διότι ἀνεφάνη τὸ α ἐν τῷ πρανής. τὸ οὐδέτερον, πρηνές· καὶ ἀπὸ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπίρρηματινὴν σύνταξιν· καὶ ἔστιν ἐπίρρημα τοπικόν τὸ πρηνές. γνῶξ' ἐστὶ κυρίως, τὸ εἰς γόνυ πεσεῖν. τινὲς δὲ αὐτὸ Φάσι ταῦτόν τῷ πρηνίξαι· κακῶς· διαφέρει γάρ· οὐ δύναται γὰρ τις ἅμα πρηνιχθῆναι καὶ ὀκλακέναι ἐπὶ τὰ γόνατα. τὸ δὲ πρηνιχθῆναι, ἐπὶ τὸ πρόσωπον. ὁ γὰρ Ἡρόδοτος τὸ τοιοῦτον ἐξέφησε· μεταφορικῶς γὰρ χρησάμενος εἶπε τὴν πόλιν εἰς γόνυ πεσεῖν, τοῦτο δηλῶν, ὡς εἰς δουλείαν αὐτὴν ἐπήγαγεν. ὁ δὲ Εὐφορίων οὐκ ὀρθῶς λέγει περὶ τοῦ Διονύσου, ὅτι ταῖς γυναικεῖσιν τάξεσιν ἐγκελευσάμενος, ἐπρήνιξε τὴν Εὐρυμέδοντος πόλιν, τουτέστι τὸ Ἄργος. Εὐρυμέδων δὲ ὁ Περσεύς ἐκαλεῖτο.

Πρηξίνος] παρὰ τὸν πράξω μέλλοντα γίνεται Πρηξίνος κατὰ ἔκτασιν.

Πρήθω] ἀπὸ τοῦ πρίω γίνεται κατὰ παραγωγὴν πρίθω· καὶ καθ' ὑπαλλαγὴν, πρέθω· ἐξ οὗ Ἡσίοδος, — πάσας ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς· ἐξ οὗ γίνεται κατ' ἔκτασιν τοῦ ε εἰς η. σημαίνει δὲ τὸ ἐμπυρίζω, ὡς τὸ, — πρῆσαι δὲ πυρὸς δηλοῖο θύρετρα: — σημαίνει καὶ τὸ φυσῶ, ὡς τὸ, ἔπρησε δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον: — καὶ, Δάκρυον πρήσας, ἀντὶ τοῦ ἀνάφυσήσας. ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ τοὺς πεφυστημένους πεπρησμένους λέγομεν. γίνεται παρὰ τὸ πιμπρῶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, παράγωγον, πίμπρημι· ὁ μέλλων, πρήσω· ὁ ἀόριστος, ἔπρησα. σημαίνει δὲ τὸ πνεῦμα τῆς φύσης. ἔστι καὶ πρῶ τὸ πιπράσκω, ἀπὸ τοῦ περῶ· ὅθεν τὸ πέπρακτα· καὶ γὰρ τὸ πωλούμενον περῶ ἀπὸ τοῦ πωλοῦντος πρὸς τὸν ἀγοράζοντα. πρῶ οὖν, ὁ μέλλων, πρήσω· ἢ μετοχή, πρήσων· καὶ, διαπρήσουσα κελεύθους: — ἢ ἐκ τοῦ πρῶ τὸ περῶ γίνεται πρήθω, ὡς κνῶ κνήθω· καὶ ἐμπρήθω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἐμπέπρησμαι· ἐξ οὗ ἐμπρησμός.

688 Πρήσσω] τοῦτο ἐνεστώς ἐστι, καὶ μέλλοντα οὐκ ἔχει, ὡς ἀπὸ μέλλοντος. παραχθέν. περῶ, περάσω· συγκοπῇ, πράσω· καὶ τροπῇ, μετὰ πλεονασμοῦ ἐτέρου σ, πρήσσω· ὁ παρατατικὸς, ἔπρησσον· καὶ, — διέπρησσον πεδίοιο.

Πρίαμος] παρὰ τὸ πρίμι τὸ ἀγοράζω, τὸ παθητικόν, πρίαμαι· ἐξ αὐτοῦ Πρίαμος· ἐπράθη γὰρ, ὡς ἡ ἱστορία δηλοῖ παρὰ Λυκόφρονι.

Πρίε] ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ λάβε ἐστί, Λευγαλέος δὲ οἱ πρίεν χόλος, Ἀπολλώνιος.

Πρίων, παρὰ τὸ πρίζω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ περῶ περίζω· ἢ 10 πρῶ πρίζω, ὡς κτῶ κτίζω.

Πρίεται. Ἰστέον ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι οὐ λέγουσι πρίζω, ἀλλὰ χωρὶς τοῦ ζ, πρίω· καὶ παρὰ Μενάνδρῳ, — ἐνδοθεν δὲ πρίεται· — ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ πρίζω. εὔρηται δὲ καὶ ἐν συστολῇ.

Πρίαμος, ἐκ τοῦ πρίω τὸ πωλῶ, τῆς ὀνομασίας ταύτης ἔτυχε. τὰ διὰ τοῦ αμος ὀνόματα, εἰ μὲν ὥσι κύρια, βαρύνεται, ὡς Σίσαμος· εἰ δὲ μὴ, ὀξύνεται, ὡς Φωριαμός, χηραμός.

Πρίν, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. ἐκ τοῦ πάρος παρίν· 20 καὶ συγκοπῇ, πρίν.

Πρόβατον] πολλάκις κατὰ κοινοῦ ἐπὶ πάντων τῶν βοσκημάτων εἴρηται ἢ λέξις· παρὰ τὸ πρὸ τῆς ὀπισθίας βάσεως ἑτέραν βάσιν ἔχειν· ὅθεν καὶ πρόβασις, ἐπὶ τῆς τῶν τετραπόδων βάσεως· παρὰ τὸ πρὸ τῆς ὀπισθίας βάσεως ἔμπροσθεν βάσιν ἔχειν. ἢ πρόβατον, παρὰ τὸ προβαίνειν τῇ βοσκῇ· ἢ παρὰ τὸ πράως βαίνειν τοῦ ὀπισθεν ποδὸς τὸν ἔμπροσθεν πόδα.

* Πρόβα, ἀντὶ τοῦ πρόβηθι.

Προβατεία, ἢ τῶν προβάτων νομὴ καὶ κτήσις.

Προβλήτι, τόπῳ προβεβλημένῳ καὶ προνενευκότε εἰς τὴν 30 θάλασσαν. εἰς τὸ ἀβλήτα. ζῆται εἰς τὸ τέλος προβολῇ καὶ ἄλλα.

Προηγoreών, τόπος ἐστὶν ὅπου ἀγείρεται ἡ τροφή.

Πρόδομος, ἢ πρὸ τῆς οἰκίας στοά, ἣν καὶ αἰθουσαν καλεῖ Ὅμηρος. ἐνίοι μὲν παστάδα· τινὲς δὲ προσταδα προσταγορεύουσιν, ἣν Ὅμηρος πρόδομον εἴρηκε.

Πρόες, εἰς τὸ ἔς.

Προοῦ] ἀπὸ τοῦ ἴμι τὸ πέμπω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν· ὁ μέσος, ἔμην· τὸ δεύτερον, ἔσο, ἔτο· ἀποβολῇ γίνε- 40 ται ἔο, καὶ οὗ· καὶ συνδέσει, προοῦ, ἡγουν πρόπεμψον. καὶ περισπᾶται· ἦνίκα γὰρ συντεθῇ μετὰ μονοσυλλάβου προθέσεως, περισπᾶται, οἶον προοῦ· ἦνίκα δὲ μετὰ δισυλλάβου, βαρύνεται, ἀπόθου, κατάρθου.

Προηροσία, ὄνομα θυσίας ὑπὲρ τῶν καρπῶν γινομένη.

Προθέλυμνος, πρόρριζος, ἢ πυκνός. παρὰ τὸ τέλος τέλυμνος καὶ θέλυμνος. θέλυμνα λέγεται τὰ ἐπαλλήλως ἔχοντα τοὺς κλάδους δένδρα· διὰ τὸ θηλυμανεῖν, μεταφορικῶς. Ἰλιάδος ν', Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάνει· προθέλυμνω.

Προθεσμία, ἀπὸ τοῦ προθεῖναι τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε 50 γενέσθαι χρησίμον, οὐκ ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν· ἢ ἀπὸ τοῦ θεσμός, ὁ σημαίνει τὸν νόμον.

Προίηλε. ἀπὸ τοῦ εἰλῶ εἶλε· ἐν ὑπερθέσει, ἔλεε καὶ ἴηλε. σημαίνει δὲ δύο· ἐπὶ μὲν τοῦ προσέφερε καὶ προέετεινε καὶ προέθηκε, — πρῶτον μὲν ἐπιπροίηλε τράπεζαν, Ἰλιάδος λ'· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξέπεμψε, Ζεὺς δ' ἐρίδα προίηλεν, Ἰλιάδος λ'.

Προίκτης, προσαίτης· ἢ πρὸ, ἀντὶ τῆς παρὰ· παρὰ τὸ 689 ἰννεῖσθαι. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἰζεσθαι δαρεῖν τινα λαμβάνειν, ὡς Ἀρχίλοχος, Ἐμεῦ δ' ἐνεῖνος οὐ καταπρόξεται: — ζῆται εἰς τὴν κατά. ὁ δὲ Ἱπρωδμενός παρὰ τὸ ἴσσω, ὡς Ἀρχίλοχος, Προτρίνω χεῖρα προίσσομαι.

Προῖξ, παρὰ τὸ προίκω, προῖξω, ἢ προῖδομένη εἰς τὸν τοῦ ἀνδρὸς οἶον· καὶ, οὐ καταπρόξεται· — ἀντὶ τοῦ οὐ προδώσει, οὐ καταφρονήσει. ἢ παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὸ οἶκος, προῖξ, ἢ προῖκνουμένη εἰς τὸν οἶκον, κα- 10 τὰ ἀποκοπὴν, ἢ κατὰ συναίρεσιν. τὸ δὲ προῖκα, ἐπίρρημά ἐστι ποιότητος· Προῖκα χρηστὸς ἦν: — ὁ Θεολόγος, ἀντὶ τοῦ, δαρεῖν ἀγαθὸς ἦν.

Προικόννητος, ἐκ τοῦ προῖξ προικός καὶ τοῦ νῆτος, ἢ πάσαις ταῖς νήσοις προῖκα τῷ μνηστέρῳ μεταδόντα. ἔστι δὲ ὄνομα νήσου. ἢ προῖξ ἐστὶ ζῶον ὅμοιον ἐλάφῳ, ὁ λεγόμενος νεβρός. Διωνύσιος δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς

κτῆσιν οὕτω λέγει τὰς ἐλάφους πρόκας· ὅθεν καὶ ἡ Προκόννησος· ἐν αὐτῇ γὰρ πληθύνει ἐλάφαι. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς πρόχου Φασίν, ἣν ἔχουσα συνήντησε τοῖς Μιλησίοις ἢ παρθένος, ὅτε τὴν ἀποικίαν ἐστείλαντο. οἱ δὲ τὴν πρόχον, νῆσον ἐτυμολογοῦσι, καθάπερ, πρότερον οὖσα νῆσος, ὕστερον προσεχώσθη. ὑπὸ τινων δὲ ἡ Προκόννησος, Ἀδελφόννησος κέκληται. Φιλήτας δὲ Φησι, πρόκας λέγεσθαι τὰς πρῶτον τικτομένας ἐλάφους, οἷον πρωτοτόκας, ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

Προκρόσσας ἔρουν· — διὰ τὰς νῆας λέγει, Ἰλιάδος ζ', ἀντὶ τοῦ ἄλλας ἐπ' ἄλλαις, ἐξισουμένας, οἷον μίαν κατὰ μίαν· προκρόσσοι τινες οὖσαι· παρὰ τὸ κάρα, αἱ κατὰ κεφαλὴν συντιθέμεναι, καὶ οἰοῦναι τὰς κεφαλὰς ἀλλήλαις ἐπιθεῖσθαι· ἐπεὶ καὶ ἡ συνήθεια λέγει τὰς κεφαλὰς τῶν ὀφθύνων καὶ ἀρχὰς, κροσσούς· καὶ τῶν τειχῶν αἱ κεφαλαὶ καὶ ἴσως ἀρχαὶ κροσσοὶ λέγονται· οἷον, Κρόσσας μὲν πύργων ἔρουν.

Προμολή, ἔστιν ἡ προαυλία καὶ προέξοδος· ἀπὸ τοῦ προμολεῖν καὶ προαυλίζεσθαι· παρὰ Ἀπολλωνίῳ. καὶ πρόμαλοι, εἶδος ἀγρίας δρυός.

Προμηθεύς, κατὰ μεταβολὴν, προμηθεύς, ὁ προῶν τὰ μῆδεα, τὰ βουλευόμενα.

Προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μὴ δ' ἅμα πάντες· — ἀντὶ τοῦ παραδεχόμενοι ἀλλήλους καθ' ἓνα. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγαθός Ἀγαθῖνος, οὕτως ἀπὸ τοῦ μένω μενηστῖνος· καὶ συγκοπή, καὶ μετὰ τῆς πρὸ προθέσεως, προμνηστῖνος.

Πρόμος, δηλοῖ τὸν πρόμαχον· ἀπὸ τοῦ πρόμαχος, κατὰ συγκοπήν. βέλτιον δὲ παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω πρόβος ὁ προβαίνων ἐν τῇ μάχῃ· καὶ κατὰ μετάθεσιν, πρόμος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ νῶ τὸ παρεύομαι, πρόνος καὶ πρόμος.

Προμῶτος] Ρωμαϊκὴ ἔστιν ἡ Φωνή, καὶ δηλοῖ ὁ προμῶψας, τὸν προκόψαντα. ὅθεν καὶ προμωτίωνες, αἱ προκοπαί. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν πόρρω ὡσθέντα.

Πρόνοια] ἡ πρὸ, ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κεῖται, οἰοῦναι τὸ ὑπὲρ τιναν νοῆσαι.

Πρόπαρ, εἰς τὸ ῥά. Προπετής, εἰς τὸ πετῶ.

Προπαροῖθεν, ἐπὶ ῥήματι τοπικόν· ἐκ τῆς πρὸ προθέσεως, καὶ τοῦ πάροιθεν· τοῦτο ἐκ τοῦ πάρος πάροθεν· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι. τὸ δὲ πάρος, ἐκ τῆς πρῆς, ὡς τὸ, Μικρόν τι πρὸς, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. σημαίνει δύο· τὸ ἔμπροσθεν, ἐπὶ τόπου, ὡς τὸ, — πάροιθ' αὐτοῦ καθήκει· — καὶ ἐπὶ χρόνου, ὡς τὸ, Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπαροῖθεν ἰδὼν, Ἰλιάδος κ'.

Προπηλακισθέντα, ἀδικηθέντα, ὑβρισθέντα, διασυνθέντα, προπηλακισμὸς λέγεται ὑβρις μετὰ προσφῆς τοῦ σώματος· ἀπὸ τοῦ πᾶλλω τὸ κινῶ· ἢ ἀπὸ τοῦ παλλᾶν· ἢ παρὰ τὸ πηλός· ὁ καὶ βέλτιον· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὸν ἐπὶ τινι ἀμαρτήματι αἰλόντα πηλῶ χρίοντες ἐδημοσίεον.

Πρὸς τοῦ Διός· — ἡ πρὸς πόλλας λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τῆς παρὰ· καὶ τὸ, πρὸς ἄλλης, τοῦτέστιν ὑπὸ δεσποίνης.

Προσέληνοι] πρὸς ἐλθεῖν λέγουσι τὸ ὑβρίζειν· καὶ οἱ Ἀρκάδες, ἐπειδὴ λοιδορητικοὶ εἰσιν. οὕτως ἐν ὑπομνήματι Προμηθεὺς δεσμών.

Προσεῖλος οἰκία, ἢ πρὸς τὴν ἑλὴν τετραμμένη· ἑλὴ γὰρ, ἢ τοῦ ἡλίου αὐγή· ἐξ οὗ πρόσλος καὶ προσεῖλος.

Προσήλυτος] ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω, ἤλευσμαι, ἤλευσται, ἤλυτος καὶ προσήλυτος, ὁ μέτοικος καὶ Φυγάς.

Προσήματο, σημαίνει τὸ προσελάβετο· ἀπὸ τοῦ προσήμι, μέσου ἀορίστου. σημαίνει δὲ μετὰ τῆς πρὸ προθέσεως τὸ προδίδωμι· οἷον, Οὐ προίημι τὴν ψυχὴν μου.

Προσήκον, τὸ πρέπον. ἐκ τοῦ ἦνω τὸ ἐρχομαι, μετὰ τῆς

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

προθέσεως· ἢ γὰρ πρόθεσις τὸ πλησιάζον καὶ προσεγγίζον σημαίνει. τὸ γὰρ πρέπον καὶ ἀρμόζον πλησιάζει· ὡς περὶ τὸ ἀπαρέσκον πόρρω καθίσταται.

Πρόσθεμα καὶ προσθέματα, ἐπὶ τῶν αἰδοίων· παρὰ τὸ ἀλλήλοισιν ἐν ταῖς συνουσίαις προστίθεσθαι. ἢ διὰ τὸ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν μέρη εἶναι.

Πρόσθων, ζῆται εἰς τὸ τέλος.

Πρόσκλιντρον, τὸ λεγόμενον προσκλιτόν· καὶ κλιντήρ, ὁ θρόνος ὁ ἔχων πρόσκλιντρον.

Προσκυνῶ, συζυγίας πρώτης· ἐκ τῆς πρὸς προθέσεως καὶ τοῦ κύνῳ· τοῦτο παρὰ τὸ κύνω τὸ Φιλῶ.

Προσώδια, παρὰ τὸ προσιόντας ναοὺς ἢ βωμοὺς, πρὸς αὐτὸν ἄδειν· διὰ δὲ τῶν ὕμνων· ὅτι τοὺς ὕμνους πρὸς κινδάρων ἐσθῶτες ἄδουσιν. οὕτω Δίδυμος ἐν τῷ περὶ λυρικῶν ποιητῶν. ἢ παρὰ τὸ πρὸς αὐτὰς ἄδειν ἡμᾶς ταῖς Φωναῖς· ἢ παρὰ τὸ πρὸς αὐτὰς ἄδεσθαι τὰ ποιήματα· ὥσπερ γὰρ οἱ παλαιοὶ τὰ ποιήματα ἐκάλουν· ἢ παρὰ τὸ προσάδειν καὶ ἀρμόζειν τῇ ὑποκειμένη λέξει. ἐκ τῆς πρὸς προθέσεως καὶ τοῦ ὠδή.

Προσώδιον, λιτανεῖα μετὰ ὕμνων· παρὰ τὸ προσιέναι μετὰ τοῦτο τοῖς θεοῖς. Ἰστέον ὅτι τῶν μελῶν καὶ τῶν ὕμνων, τὰ μὲν, καλεῖται προσώδια· τὰ δὲ, ὑπορχήματα· τὰ δὲ, στάσιμα. καὶ προσώδια μὲν, τὰ λεγόμενα ἄσματα, εἰςφερομένων εἰς τὸν βωμὸν τῶν ἱερῶν· παρὰ τὸ, προσιόντων εἰς τὸν βωμὸν τῶν θυμάτων, ταῦτα λέγειν. ὑπορχήματα δὲ, ἅτινα πάλιν ἔλεγον ὀρχοῦμενοι καὶ τρέχοντες κύκλῳ τοῦ βωμοῦ, καιομένων τῶν ἱερῶν. στάσιμα δὲ, ἃ ἐσθῶτες ὕστερον ἔλεγον, ἀναπαύομενοι μετὰ τὸ κύκλῳ δραμεῖν τοῦ βωμοῦ. ὅτε δὲ περιέτρεχον τὸν βωμὸν, ἀπίεσαν πρότερον μὲν ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους ἐπὶ τὸ δεξιόν, κατὰ μίμησιν τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τὴν ἐναντίαν τῷ οὐρανῷ ποιεῖται κίνησιν, ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ ἀνατολὰς φερόμενος· ὕστερον δὲ πάλιν, ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ἐπὶ τὸ ἀριστερόν ἴεσαν, κατὰ μίμησιν τοῦ οὐρανοῦ· τελευταῖον δὲ, πάντα τὸν βωμὸν περιέτρεχον.

Πρόσωπον. ἐκ τοῦ ὦψ ὠπός, ὁ σημαίνει τὸν ὀφθαλμόν, ὦπον, καὶ πρόσωπον, τὸ πρὸς τὴν ὦπα ὄν· ἢ ἀπὸ τοῦ πρόσω, (τοῦτέστιν ἔμπροσθεν) ἀλλ' οὐκ ἐκ πλαγίου τοὺς ὦπας ἔχειν· διὸ καὶ μόνοις ἀνθρώποις ἐπικατηγορεῖται.

Πρόσφατον, κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωστὶ πεφονευμένου εἴρηται· οἷον, Νῦν δὲ μοι ἐρσηεις καὶ πρόσφατος· — ἐκ τοῦ Φῶ τὸ φονεύω. καὶ πρόσφατον κρέας, τὸ νεοσφαγές· καταχρηστικῶς δὲ ὁ πρὸς ὀτιοῦν νεωστὶ ἐληλυθὼς πρᾶγμα.

Πρότερος, παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν.

Προτέρω, πορρωτέρω, εἰς τοῦ ἔμπροσθεν· ἢ ἐνδοτέρω· ἢ πρότερον. γίνεται κατὰ συγκοπήν ἀπὸ τοῦ πορρωτέρω. καὶ προτέρωσε. Ἀπολλώνιος.

Πρότονον, σημαίνει τὸ σχοινίον.

Πρότμησις, ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὴν λαγόναν τόπος· ἐπεὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον προτέμνεται τὰ ζῶα καὶ προέρχεται. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων· ἐνίοι δὲ κακῶς πρότμησιν τὴν ὀσφύν ἀποδεδώκασιν.

Προυνεῖκος, σημαίνει τοὺς ὑβριστάς, καὶ τοὺς ἀνδράς τοὺς ἰσταμένους ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ φέροντας τὰ ὄνια καὶ λαμβάνοντας ὑπὲρ τούτων μισθόν. καὶ εἰ μὲν τοὺς ὑβριστάς σημαίνει, γίνεται παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὸ νεῖκος, προυνεῖκος, καὶ πλεονασμῶ τοῦ υ· εἰ δὲ τοὺς ἄλλους, παρὰ τὸ ἐνεῖνω Βοιωτίον, ὁ σημαίνει τὸ ἐνέγκω, γίνεται προένεικος· καὶ κρᾶσει τοῦ ο καὶ ε εἰς τὴν ου διφθογγον, προυνεῖκος.

R r

Προϋργαίτερον, προφανές καὶ φανερόν, καὶ οἶον πρὸ τῶν
ὀφθαλμῶν κείμενον, τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἰρετώτερον· ἐκ
τῆς πρὸ προθέσεως, καὶ τοῦ αἰρῶ τὸ προαιρούμαι.

30 Προϋργου, τῶν ἀναγκαίων καὶ τῶν πρὸ τοῦ ἔργου· οἶον,
τὸ μὲν ἔργον, αὐτὸς ὁ γάμος· τὰ δὲ πρὸ τοῦ ἔργου,
τὰ εἰς τὸν γάμον ἀναγκαῖα. οὕτως Ὡρος ὁ Μιλήσιος.

Πρόφασις, ἀπὸ τοῦ Φημί, Φήσω, πέφασμαι, πέφασαι· ἢ
ἀπὸ τοῦ λόγου Φάσις.

Πρόφρων, προθύμως· παρὰ τὴν πρὸ καὶ τὸ Φρῶ.

Πρόφρασσα] ἐνόησαν τινες εἶναι θηλυκόν· οὐκ ἔστι δέ·
Φιλόξενος γὰρ ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων Φησίν, ὅτι
ἔστιν ἰδιότυπου ῥήματος χαρακτηριστὴρ· ὡς παρὰ τὸ βήσω,
40 βήσσα, οὕτως ἀπὸ τοῦ Φρῶ Φρήσσα καὶ Φράσσα· καὶ
ἐν συνθέσει, Ἰλιάδος κ', Σὺν σοὶ διὰ θεᾶ, ὅτε οἱ πρό-
φρασσα παρέστης· — σημαίνει δὲ τὸ προδιανοηθεῖσα
πρὶν ἐκεῖνον προσκαλέσασθαι, αὐτεπάγγελτος, ἢ πρό-
θυμος.

Προχέοντο, προήρχοντο· μεταφορικῶς ὁ τρόπος· κυρίως
γὰρ τὸ χέω ἐπὶ τῶν υδάτων λέγεται.

Προφήτης] Φῶ, Φήσω· ὁ παθητικὸς, πέφημαι, πέφηται,
Φήτης, καὶ προφήτης.

* Πρόψδος, μέλος πρῶτον μεμελισμένον ἐν κωμωδίαις.

50 Πρόχυν] Πρόχυν καθεζομένη· — οἶον ἐπὶ γόνυ· καὶ
κατὰ συγκοπὴν, πρόγυν καὶ πρόχυν· ἢ γὰρ πρὸ ἀντὶ
τῆς ἐπὶ κεῖται· οἶον ἐπὶ γόνυ, ὃ ἔστι παντελῶς ὀκλά-
σαι, Ἰλιάδος ι'. ἐπὶ δὲ τοῦ παντελῶς, — ὡς ὦφειλ'
Ἑλένης ἀπὸ Φύλον ὀλέσθαι Πρόχυν, ἐπεὶ πολλῶν ἀν-
δρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.

692 Πρῶζον, σημαίνει τὸ προχθесινόν. ἔχει τὸ ι. ὡς περ ἀπὸ
τοῦ χθές γίνεται χθίζον, οἶον, Χθίζά τε καὶ πρῶζά·
— τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ πρῶτ' γίνεται πρῶι-
ζον· καὶ κατὰ συναίρεσιν, πρῶζον. ἐκ τοῦ πρῶτ', πρῶι-
ζός καὶ πρῶιζά· καὶ πρῶιζον, ὑπόγυον.

Πρῶι, καιροῦ παραστατικόν· παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν, κατ'
ἐπέκτασιν τοῦ ο εἰς ω μετὰ τοῦ ι, γίνεται πρῶι· ἐξ
οὗ καὶ κατὰ παραγωγὴν, πρῶιός· τὸ θηλυκόν, πρῶια,
10 ὡς ὀψέ, ὀψιος, ὀψία· ἢ αἰτιατικὴ, πρῶιαν· καὶ Ἰωνι-
κῶς, πρῶιην· καὶ κατὰ συναίρεσιν, πρῶην· καὶ χωρεῖ
εἰς ἐπιρρήματικὴν σύνταξιν αὕτη ἢ αἰτιατικὴ, ὡς καὶ
ἢ ἀκῆ, τῆς ἀκῆς, τῇ ἀκῇ, τὴν ἀκῆν· καὶ ἐπιρρήμα, —
ἀκῆν ἐγένοντο σιωπῇ· — Δεῖ οὖν γινώσκειν, ὅτι τὸ
πρῶην σὺν τῷ ι γράφεται, ὡς γινόμενον ἀπὸ τοῦ πρῶι·
ὅπερ οἱ μὲν ποιηταὶ βαρύνουσιν· οἶον, Πρῶι δ' ὑπ' ἡοῖ·
— οἱ δὲ κοινοὶ καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἀθηναῖοι, ὀξύνουσιν.
ὀξύνεται δὲ εἰς ταύς Ἐπιμερισμούς· τὰ εἰς ι λήγοντα
ἐπιρρήματα δυσύλλαβα, καὶ ἐξῆς· ζῆτει εἰς τὸ νόσφι·
βαρύνεται, οἶον τὸ καὶ τό. σεσημειώται τὸ πρῶι.

Πρῶια, παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν χρόνον δηλοῦσαν· ἢ ἀπὸ
τοῦ προῖεναι ἡμᾶς, καθὸ ταύτης ἐπιφανεῖσης προϊάσιν
20 οἱ ἄνθρωποι· ἢ ἀπὸ τοῦ προῖνεῖσθαι τῆς ἡμέρας τὸν
καιρὸν τούτου· ἢ ἀπὸ τοῦ πρῶιός· ἐξ οὗ τὸ οὐδέτερον,
πρῶιον, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, Ἰλιάδος ο', οἶον, Νευρὴν
δ' ἐξέβρησε νεόστροφον ἣν ἐνέδησα Πρῶιον· — ἀντὶ
τοῦ ἔωθεν, ὄρθρου· ἢ πρόσφατον, νεωστὶ ἐστραμμένην,
καινήν.

Πρῶρα, σὺν τῷ ι. οἱ μὲν λέγουσι παρὰ τὸ προέχειν καὶ
προορᾶν τοῦ σκάφους· ἢ παρὰ τὸ πρῶτην εἶναι· ἢ πα-
ρὰ τὴν ὥραν, ὃ δηλοῖ τὸν καιρὸν, γίνεται πρῶρα· ἐξ
οὗ καὶ πρῶρεύς· ἔργον γὰρ τῷ πρῶρεῖ, πρὸ ὥρας ὄραν.
ἀλλ' οὕτως εἰ εἶπεν, οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον,
30 ἀπὸ δὲ τῆς ἐτυμολογίας ἀπὸ τοῦ προῖεναι, καὶ ἀπὸ τῆς
διαστάσεως· ἐπεὶ δὲ εὗρηται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ
τῷ ποιητῇ, — κυανοπρῶιρους· καὶ παρὰ Σιμωνίδην, κυα-

νοπρῶιραν· — τὸ δὲ πρῶιρα, οἱ μὲν, διὰ τοῦ ι λέγου-
σιν, ὡς ἀπὸ τοῦ πρῶρα, κατὰ διάστασιν τοῦ ι, πρῶι-
ρα· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφει,
πρὸς τὸν χαρακτηριστὴρα τῶν διὰ τοῦ εἰρα. ζῆτει εἰς τὸ
ἐθείρησι. τὸ δὲ Ἰρα, ἠνίκα μὲν ἐπὶ τῆς πόλεως ἔστι,
διὰ τοῦ ι γράφεται· (ἔστι γὰρ καὶ πόλις οὕτω λεγομέ-
νη) τὸ δὲ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, διφθερεῖται κατὰ παράδο-
σιν. ἔστι περὶ τούτου καὶ εἰς τὸ εἶρην.

Πρῶρα, ἀφ' οὗ ἔστι προορᾶν καὶ προβλέπειν τὰ ἐμπρο-
σθεν.

Πρῶιαιτερον, θᾶττον, πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.

Πρῶθῆβαι, οἱ ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ ὄντες· παρὰ τὴν ἥβην
καὶ τὸ πρῶτον.

Πρῶνιός, προακτός τις ἔστι· παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ προάγε-
σθαι τὰ περιττώματα.

Πρῶνες, οἱ ὑψηλοὶ τόποι. παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ
τὴν ἰὼν μετοχὴν, γίνεται προῖων καὶ προών· καὶ κατὰ
συναίρεσιν, πρών. κλίνεται πρωνός· ἢ εὐθεῖα τῶν
πληθυντικῶν, πρῶνες· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, πρώνονες 50
ἄνθρωποι.

Προχοαί, αἱ τῶν ποταμῶν διεξοδευτικαὶ ἀφέσεις εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ ἡ ἐκ παντός ὕδατος ἐκροή.

Πρῶτος] παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν, γίνεται καθ' ὑπερθε-
σιν πρότατος· ἀποβολῇ τοῦ τ καὶ κράσει, πρῶτος. πο-
σαχῶς λαμβάνεται; πενταχῶς· καταχρηστικῶς, ὅτι,
πρῶτοι εἰσὶν οἱ προφήται τῶν ἀποστόλων· — κατὰ
Φύσιν, ὡς περ πρῶτον ἔστι τὸ ζῶον τοῦ ἀνθρώπου· κατὰ 695
τάξιν, ὡς περ τὰ στοιχεῖα τῶν συλλαβῶν· κατὰ ἀξίαν,
ὡς περ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρχομένων· κατὰ αἶτιον, ὡς περ
ὁ πατήρ τοῦ υἱοῦ· αἷτιος γὰρ ὁ πατήρ τοῦ υἱοῦ· πρῶτος
γὰρ ἔστι· σημαίνει δὲ οὗ· τὸ παρ' ἡμῶν λεγόμενον, ὡς
πρῶτος ἔστιν ὁ Πέτρος τοῦ Παύλου· καὶ τὸ ἄκρον τοῦ
ῥυμοῦ, ὡς τὸ, Ἀξάντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ.

Πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες, πρῶτως πεπηγότες, νεοκατα-
σκευάστοι, νεωστὶ κατασκευασμένοι. εἰς τὸ εὐλαβεῖς. 10

Πρωτόλεια, τὰ πρῶτα τῶν ληίων, καὶ τῶν τοῦ πολέμου
λαφύρων ἐξαίρετα καὶ πρῶτιστα· ἅπερ εἰώθασιν οἱ
πρῶτιστοι λαμβάνειν· οἶον ἡ Χρυσῆς ἐδόθη τῷ Ἀγα-
μέμνονι, καὶ ἡ Βρισηὶς τῷ Ἀχιλλεῖ· δηλοῖ δὲ τὰς
ἀπαρχάς.

Πρῶτα] Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσι πειρήσομαι· — ἀντὶ τοῦ
πρότερον, ἢ πρῶτως. ἔστι δὲ ἐπιρρήμα μεταχθὲν ἀπὸ
οὐδέτερου ὀνόματος.

Πρῶτιστος] πρῶτος· καὶ τὸ συγκριτικόν οὐκ ἔχει· τὸ δὲ
ὑπερθετικόν, πρῶτιστος, χαρακτηριστὴρ μόνῳ· ἐπεὶ δὲ τὰ 20
ὑπερθετικά τριγενῆ εἰσὶ· τὰ δὲ οὐδέτερα, οὐκ ἔχει.
ζῆτει πλατάνιστος. τινὰ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσὶ καὶ χα-
ρακτηῖρι καὶ σημαινόμενῳ, ὡς περ τὸ σφώτατος· διαφέ-
ρει δὲ, ὅτι τὰ μὲν ὑπερθετικά, ἀπληρισμένην καὶ
ἀκροτάτην ἔχοντα ὑπερθεσιν, οὐκ ἐπιδέχεται ἐπιτατι-
κὸν ἐπιρρήμα· οὐ γὰρ λέγομεν ἄγαν ἢ λίαν τιμιώτατος·
τὰ δὲ συγκριτικά, ἅτε τελειοτάτην οὐκ ἔχοντα ἐπίτα-
σιν, ἔστιν ὅτε δευτέραν ἐπιτατικὴν ἐπίτασιν ἐπιδέχε-
ται· ὡς παρ' Ὀμήρῳ, Πολλὸν παυρότεροι· — καὶ,
30 Ῥήϊτεροι μᾶλλον ἔσεσθε.

Πρυλέες, Ἰλιάδος μ', πεζοὶ ὀπλῆται. ὡς δαμῶ δαμάζω
δάμαλις, οὕτω πέρῳ πέρύω πέρυσω πέρυλις· καὶ συγ-
κοπῇ, πρύλις. καὶ πρύμνη, οὐκ ἐπὶ νηὸς μόνου, ἀλλὰ
πᾶν τὸ τελευταῖον καὶ ὕστατον, τὸ συνορίζον τινὶ πέ-
ρατι· παρὰ τὸ πέρας πέρυμνον· καὶ συγκοπῇ, πρυμνόν,
καὶ πρύμνη. ἐκ τοῦ πρυμνός, γράφεται πρυμνή ἢ ἔσχατη.
Πρυμνήσια, τὰ ἀπόγεια σχοινία, οἷς ἐκ τῆς πρύμνης δε-
σμεῖται ἡ γαῦς πρὸς τὴν γῆν.

40 Πρυμνωρείας, τὰ κατώτατα καὶ ἑσχατα τῶν ὀρῶν κα-
λεῖται.

Πρυτανεῖα, ἀριθμὸς ἡμερῶν τριάκοντα· καὶ θηλυκῶς
πρυτανεία. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Πρυτανεῦσαι, διοικῆσαι, προστατεῦσαι, Φυλάξαι, βασι-
λεῦσαι, ταμιεῦσαι· κυρίως γὰρ ἐπὶ τούτου τοῦ σημαίνο-
μένου τάττεται ἡ λέξις· πρύτανις γὰρ ὁ σιτοΦύλαξ· ὅσον
πυρόταμις τις ὦν· συγκοπῇ, πρύταμις· καὶ τροπῇ τοῦ
μ εἰς ν.

* Πρυτανεῖον, τόπος ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ἐν ᾧ κοιναὶ σι-
50 τήσεις τοῖς δημοσίοις εὐεργέταις ἐδίδοντο· ὅθεν καὶ πρυ-
τανεῖον ἐκαλεῖτο, οἷον πυροταμεῖον, (πυρός γὰρ ὁ
σίτος) τούτεστι τοῦ δημοσίου σίτου ταμεῖον.

Πρύτανις, τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων
καὶ πενήκοντα ἀνδρῶν, ἀπὸ μιᾶς Φυλῆς. οἱ διοικοῦν-
τες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα πρυτά-
νεις ἐκαλοῦντο. ἐπρυτάνεον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλων
694 αἱ δέκα Φυλαὶ κληρολαχοῦσαι κατὰ ἐνιαυτόν. καὶ πρυ-
τανεῖον λέγεται παρὰ τὸ ἐκεῖ Φυλάττεσθαι τὸν πυρόν,
ἡγοῦν τὸν σίτον· οἷον πυροταμεῖον καὶ πρυτανεῖον.
γράφεται δι' ὁμοφώνου, διὰ δύο αἰτίας· ἢ ὅτι εὐρηται
καὶ κατὰ διάστασιν πρυτανήιον.

Πταῖω] παρὰ τὸ πέτω, συγκοπῇ, πτώ· καὶ κατὰ παρα-
γωγῇν, πταίω· ἀπὸ τοῦ πίπτειν πολλάκις τοὺς προσ-
πταίνοντας. ἐκ δὲ τοῦ πτώ, γίνεται πτήν καὶ πτανές.

Πτέρνα] παρὰ τὸ πετῶ πετέρνα· καὶ συγκοπῇ, πτέρνα·
10 ἢ ἀπὸ τοῦ πεπτωκέναι αὐτῇ ὅλον τὸ σῶμα· ἢ παρὰ
τὸ τὴν ἔραν πατεῖν.

Πτερόν] παρὰ τὸ πέτω πετερόν, ὡς θάλλω θαλερόν,
τήκω τηκερόν· καὶ συγκοπῇ, πτερόν. ἢ παρὰ τὸ πτώ,
ὃ δηλοῖ τὸ πέτομαι· ἢ παρὰ τὸ πτερῶ, ἐξ οὗ τὸ ἀνα-
πτέρωθῆναι.

Πτερόεντα] — ἔπεα πτερόεντα: — ἐπειδὴ νικήσασαι αἱ
Μοῦσαι τὰς Σειρήνας, τοῖς πτεροῖς αὐτῶν ἐστέφθησαν.

Πτέρυξ, παρὰ τὸ πτερύσσω πτερύξω· τοῦτο παρὰ τὸ
πετῶ πετήσω, πτώ πτήσω, πτέρυξ. ἢ παρὰ τὸ πτερόν
πτερύσσω. ἢ ἀπὸ τοῦ πτερύς, ὡς χλαμύς· τροπῇ,
40 πτέρυξ. διαφέρει πτέρυξ καὶ πτερύξ. πτέρυξ, λέγεται
τὸ ὅλον μέρος· πτερύξ δὲ, τὸ ἄκρον· ὡς τὸ, — πτε-
ρύγος λάβειν, Ἰλιάδος β'. ἢ ὅτι τὸ πτερύξ ὀξυτόνως,
περιεκτικὴν τινα ἔννοιαν σημαίνει, ἡγοῦν ὅλην, καὶ
περιεκτικὸν ἐστὶ πολλῶν πτερῶν· πτέρυξ δὲ, μέρος τι
τοῦ πτεροῦ παροξυτόνως. ἢ πτέρυξ ἢ σάρξ ἢ ἐκφύεται
τὰ πτερὰ· πτερύξ δὲ, τὸ πτερύγιον δι' οὗ πέτονται.

Πρυτανεῖα· ὅτι τὸ ἱερόν πῦρ ἐπὶ τούτων ἀπόκειται· καὶ
τοὺς ὅποι ποτὲ ἀποικίαν στέλλοντας, αὐτόθεν αὖεσθαι
30 τὸ ἀπὸ τῆς ἐστίας πῦρ, ὅπερ ἐστὶ ζωπυρεῖσθαι.

Πτήσσω, τὸ Φοβοῦμαι. παρὰ τὸ πέτω, πτώ, πτήσω, καὶ
πτήσσω· ὁ γὰρ Φοβούμενος πίπτουσι ἔοικε.

Πτίλα, τὰ ἄρμενα. παρὰ τὸ τίλλω, τίλα καὶ πτίλα.

Πτίλος, ὁ ἐκπεπτωκὴς τῶν ἰλλων, τούτεστι τῶν ὀφθαλ-
μῶν· ἐπὶ τῶν ἀποτετιλμένων τὰ βλέφαρα.

Πτίσανη, ἡ λελεπισμένη κριθῇ· παρὰ τὸ πτίσσω τὸ κα-
θαίρω· καὶ ἐπτισμένον, τὰ κενάθαρμένον.

Πτολίεθρον] ἐκ τοῦ πόλις κατὰ ποιητικὸν ἔθος γίνεται
πτόλις καὶ πτολίεθρον. διαφέρει δὲ· ὅτι πόλις λέγε-
40 ται καὶ χωρὶς τοῦ τ· τὸ δὲ πτολίεθρον, ἀνευ τοῦ τ
οὐ λέγεται.

Πτολίπορθος, ἐκ τοῦ πορθῶ. καὶ διατί μὴ πρὸ μιᾶς εἶχε
τὸν τόνον, ὡς περ καὶ τὸ καλλιγράφος ἐκ τοῦ γράφω;
ἐπειδὴ τὰ εἰς ας ὀνόματα ἀπὸ ῥήματος δισυλλάβου συν-
τιθέμενα προπαροξύνεται, οἷον συλῶ, ἱερόσυλος· μυκῶ,
ἱερόμυκος. οὕτω καὶ πτολίπορθος, ὃ τὰς πόλεις πορθῶν.

Πτόρθος] οὐχ εὖρον τὴν ἐτυμολογίαν· ὡς οἶμαι δὲ, παρὰ
τὸ πέτω πτώ, γίνεται πτεῖρω· ἐξ οὗ ὁ δεύτερος ἀόρι- 50
στος, ἔπταρον, ὡς Φθεῖρω ἔφθαρον. ἐκ δὲ τοῦ πτεῖρω,
ῥηματικὸν ὄνομα πτόρος, ὡς Φθεῖρω, Φθόρος· καὶ
πλεονασμῶ τοῦ θ, πτόρθος.

Πτωῶ] ἐκ τοῦ πετῶ ποτῶ· καὶ ὑπερθέσει, πτωῶ πτοή-
σω· ἐνθεν τὸ, Ἐπτοήθην ὡς περ καταπέπτωκε: — τὸ
δὲ πτωῶ λέγεται καὶ πτοιῶ· ἐξ οὗ τὸ διεπτολήσε· καὶ
πτοῖα ἢ πτοήσις.

Πτοῖα, παράλογοι Φόβοι, ἐκπλήξεις, κίνδυνοι· οἱ δὲ,
ταραχαί. ἀπὸ τοῦ πτωῶ ῥήματος γίνεται πτοῖα καὶ 695
πτοῖα.

Πτωσκαζέμεν, παρὰ τὸ πτώ, ὃ σημαίνει τὸ Φοβοῦμαι,
καὶ τὸ σκάζω τὸ ἐκκλίνω.

Πτωχεύειν, ἀπὸ τοῦ πτώσσειν καὶ προσπίπτειν τοὺς δεο-
μένους· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκπεπτωκέναι τοῦ ἔχειν. ὡσαύτως
δὲ καὶ πτωχός. ὁ δὲ Ὠρος ἐτυμολογεῖ τὸ πτωχός ἀπὸ
τοῦ πτήσσειν περὶ τὴν ὀχὴν, τούτεστι τὴν τροφήν. ἢ
πτηχός τις ὦν· πτωχός γὰρ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν.

Πτύον, παρὰ τὸ πτύω, τὸ ἀποπτύον καὶ ἀποβρίπτειν τῶν 10
καρπῶν τὰ ἄχυρα. τὸ δὲ πτύω σημαίνει τὸ ἀποβρί-
πτειν καὶ ἐκβάλλειν· ἐνθεν καὶ τὸ ἀποπτύω. ἀπὸ τοῦ
πετῶ πετύω· καὶ συγκοπῇ, πτύω, τὸ δίκην ἀποπεταν-
νύμενον καὶ ἀποβρίπτόμενον.

Πτύσσω] παρὰ τὸ πέτω πετύσσω· τὸ γὰρ πτύσσειν οὐ-
δὲν ἐστὶν ἄλλο ἢ τὸ ἐπιπίπτειν ἕτερον ἑτέρῳ, ὡς τὸ,
Ἐγχεα δ' ἐπτύσσοντο, Ἰλιάδος ν', ἀντὶ τοῦ εἰς αὐτὸν
συνήγετο καὶ ἐκάμπετο κραδαινόμενα.

Πτώξ] παρὰ τὸ πτώ, παράγωγον πτώσσω· ὁ μέλλων,
πτώξω· καὶ ἀποβολῇ. ἢ ἀπὸ τοῦ πτήσσω τὸ Φοβοῦ- 20
μαι, πτήξω πτήξ· καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν.
σημαίνει δὲ τὸν λαγών.

Πτύχες, σημαίνει τὰς τῶν ὀρῶν κατακλίσεις, ὡς τὸ, —
πολυπτύχου οὐλύμπου: — τοῦ πολλὰ ἀποκλίματα ἔχον-
τος. λέγονται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος πτύχες, τὰ διά-
φορα ἐπαλλήλως ἐλάσματα.

Πύγελα, πόλις περὶ τὴν Ἐφεσον, οὐδετέρως λεγομένη
τὰ Πύγελα. ὠνόμασται παρὰ τὰς πυγὰς, αἷς ἡλγησαν
οἱ Ἀγαμέμνονος ἐρέται· κἀντεῦθεν ἀπομείναντες, τῆς
συμφορᾶς ἐπώνυμον ἐποίησαν τὴν πόλιν. 30

Πυγοστόλος, Ἡσίοδος· οἱ μὲν, τὴν μαυλίστριαν· οἱ δὲ,
αὐτὴν τὴν ἐταῖραν, τὴν περὶ τὴν πυγὴν στολιζομένην,
τούτεστιν ἐκεῖνα τὰ μέρη πανούργως τοῖς ἱματίοις [συγ-
κοσμοῦσαν] στέλλειν γὰρ ἐστὶ τὸ συγκοσμεῖν. ἄλλοι
δὲ, τὴν κοσμοῦσαν τὰς χεῖρας· πυγούσιον γὰρ ὁ πῆχυς
κεκλεισμένων τῶν δακτύλων.

Πυγμαῖος, Ἰλιάδος γ'· ἡγοῦν ἴσως γρόνθω· πυγμὴ γὰρ
σημαίνει τὸν γρόνθον τῆς χειρός· παρὰ τὸ πτώ πτύσ-
σω, πτυγμὴ καὶ πυγμὴ· ἐξ οὗ γίνεται καὶ πτυχία, τὰ
ἡσφαλισμένα. πυγμὴ σημαίνει καὶ τὸν πῆχυν, ἐξ οὗ 40
παρώνυμον πυγμαῖος. ζῆται εἰς τὸ πτύξ.

Πυλαγόρας, οἱ προσετώτερος Πυλαίας. Πυλαία δὲ ἐστὶν ἡ
εἰς Θερμοπύλας γινομένη σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων· ἢ
οἱ πεμπούμενοι ἀπὸ τῶν πόλεων εἰς Ἀμφικτυονίαν ῥή-
τορες, ὥστε ἐκεῖ ἀγορεύσαι. ἐκαλεῖτο δὲ πυλαγόρας,
παρὰ τὸ ἐπὶ τῇ Πυλαίᾳ ἀγορεύειν. Πύλαι δὲ ἐστὶ τὸ
Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον.

Πύαργος, εἶδος αἰετοῦ· Λυκόφρων· δειλὸν ἢ ἄρπαγα.
Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ δειλοῦ, ἀπὸ τῆς λευκῆς πυγῆς, ὡς 50
περ ἐναντίως μελαμπύγης ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς.

Πύξ] Πύξ ἀγαθός· — ἐστὶν ἐπὶ ῥῆμα ποιότητος. γίνεται
παρὰ τὸ πτύσσω πτύξω τὸ ἀσφαλίζω, ἀποβολῇ τοῦ ω
καὶ τοῦ τ, πύξ· παρὰ τὸ πτύσσειν τοὺς δακτύλους ἐν

696 τῷ πλήττειν· κατακλείοντες γὰρ τοὺς δακτύλους ἐν τῇ πυγμομαχίᾳ, ἐκάλαιον. Ἡσίοδος, — οἶον δ' ἐμάχοντο Πύξ τε καὶ ἐλκηδὴν: — ἔστι δὲ καὶ πυγμή, εἶδος ἀγῶνος, παρὰ τὸ πτύσσειν· κλείοντες γὰρ τοὺς δακτύλους πλήσσομεν.

Πυδαρίζειν, ἐπὶ τοῦ ἄλλεσθαι, ἤτοι ποδαρίζειν, ὡς ὄνομα ὄνυμα Αἰολικῶς· ἢ πυγαρίζειν, παρὰ τὴν πυγὴν. δηλοῖ δὲ τὸ λακτίζειν. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν, Ἀπεπυδάρισα μόθωνα παρὰ τοὺς πόδας: — οὕτως Εἰρηναῖος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξανδρέω διαλέκτου.

10 Πύελος, κυρίως ὅπου τοὺς πυροὺς πλύνουσι· πυρέλους τινας ὄντας· ἐκβολὴ τοῦ ρ, πυέλους· πυοὺς δὲ λέγουσι καὶ δίχα τοῦ ρ, τοὺς πυροὺς. εἰσὶ δὲ σκαφίδες ἐν αἷς λούονται· παρὰ τὸ πεπυθὸς (τουτέστι τὸ σεσηπὸς) ἐλεῖν. αὐτῷ δὲ ἐλεγον τοὺς πλυνούς, ὡς Θέων ἐν ὑπομνήματι Ὀδυσσεύας.

Πύθεσθαι, τὸ σήπεσθαι· ἐκ τοῦ πύθω τὸ σήπω.

Πυθέσθαι, τὸ ἀκούσαι καὶ μαθεῖν. ἐκ τοῦ πεύθω, πεύσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπύθον· ἐπυθόμην, ἐπύθετο· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, πυθέσθαι.

Πυνθάνεσθαι, μανθάνειν, διδάσκειν· ἱστορεῖν, ἐρωτᾶν. ἐκ δὲ τοῦ πεύθω, γίνεται πύθω τὸ μανθάνω καὶ ἀκούω· ἐξ οὗ καὶ τὸ πυνθάνω.

20 Πυθοῖατο] ἐκ τοῦ ἐπυθόμην, τὸ εὐκτικόν, πυθοίμην, πύθοιο, πύθοιτο, καὶ πυθοῖατο. ζῆται εἰς τὸ δευοῖατο.

Πύθεια καὶ Πυθαῖος, ὄνομα ἐορτῆς Ἀγαμέμνονος τῷ Ἀπόλλωνι.

Πυθώ, πόλις Φωκίδος· ἥς οἰκήτορες, Δελφοί· ἀπὸ τοῦ σεσηφθαι αὐτόφι τὸν δράκοντα, ὃν ἀνείλεν ὁ Ἀπόλλων. ἢ παρὰ τὸ πεύθεσθαι καὶ ἀκούειν τῶν χρησμῶν· ἐκεῖ γὰρ ἦν τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος.

Πύθων· ὀξυνόμενον μὲν καὶ θηλυκόν, ὁ τόπος· βαρυνόμενον δὲ καὶ ἀρσενικόν, ὁ δράκων.

30 Πυθμήν. Φυτοθεμήν τις ἐστίν, οἶον τοῦ φυτοῦ θέσις· φυθμήν καὶ πυθμήν. οὕτως Ὠρος· ἢ παρὰ τὸ φύω φύσω φυθμήν· καὶ σημαίνει τὸν κοῖλον τόπον. ὁ δὲ Θεόγνωτος, παρὰ τὸ κεύθω τὸ κρύπτω, κευθμήν καὶ κυθμήν· πλεονασμῷ τοῦ μ καὶ τροπῇ, πυθμήν, βαθυπυθμήν, ἀπυθμήν. τὸ υ, ψιλόν.

Πύκασε, περιεκάλυψεν, ἐσκέπασεν. ἀπὸ τοῦ πτύσσω πυκάζω.

40 Πυκνά, τὰ συνεχῇ καὶ συνετά· ἢ γὰρ Φρόνιμος διάνοια πεπυκνωμένη ἐστίν, ὥς περ τούναντίον ἢ ἐξηχος ἡραιωμένη. τὸ ἀρσενικόν, ὁ πυκνός· τοῦτο ἐκ τοῦ πυκινός· ὅθεν καὶ πυκινὴν βουλήν, τὴν πυκνὴν καὶ συνετήν καὶ σώφρονα. ἢ ἐκ τοῦ πτύσσω πυκνός καὶ πυκνός· τὸ δὲ πυκινός, ἐκ τοῦ πύκα ἐπιβρόματος, ὁ σημαίνει τὸ ἐπιμελῶς ἔχειν. τοῦτο ἐκ τοῦ πτύσσω τὸ σφαλίζω, πτύκα καὶ πύκα. τὸ δὲ πτύσσω, ἐκ τοῦ πέτω. τὸ γὰρ πτύσσειν οὐδὲν ἄλλο ἐστίν ἢ τὸ ἐπιπίπτειν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον.

50 Πύλη, ἐκ τοῦ πτύσσω τὸ σφαλίζω· καὶ, — πυλάρταο ἄδου, τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἀρτάντος, ὁ ἐστὶ κατασκευάζοντος καὶ συναρμόζοντος. καὶ Πύλαιος τὸ κύριον ὄνομα, προπαροξύτωνος, πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ τόπου.

Πύματος, ἔλλειψις τοῦ θ· παρὰ τὸ πυθμήν ὄνομα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀγγείων· ὁ γὰρ πυθμήν, ἔσχατος, εἰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἔχει. πύματος οὖν· καὶ ἀποβολὴ τοῦ θ, πύματος. σημαίνει δὲ τὸ ἔσχατον.

697 Πυξίς, τεῦχος ἱατρικόν· καὶ κυρίως ἢ ἐκ πύξου γενομένη· καταχρηστικῶς δὲ, ἢ ἐξ οἰαομένης ὕλης, καὶ χαλκοῦ οὖν καὶ μολύβδου.

Πῦος, τὸ σεσηπὸς αἷμα καὶ μεταβεβλημένον· παρὰ τὸ πύθω τὸ σήπω· καὶ τὸ γάλα ὁμοίως. οὕτως Ἀριστοφάνης, Πῦος ἡμῖν ἔνδον: — τὸ πεπηγὸς γάλα, διὰ τὸ καὶ αὐτὸ μεταβεβλησθαι. καὶ ἐμψυον, τὸ γαλακτώδες τῇ ὁμοιότητι ὑγρὸν. τὸ πρωτόγαλα, πῦος, ἐπὶ τοῦ παρеспарμένου ὑγροῦ ἐν τῷ σώματι. ἔστι δὲ οὐδέτερον τὸ πῦος.

Πῦρ, πυρός. ἐστὶν ἐπὶ τῆς εὐθείας μακρὰν· ἐπὶ δὲ τῆς 10 γενικῆς, βραχύ· πρὸς ἀντιδιαστολήν ἑτέρου σημανομένου. ἐστὶ γὰρ πυρός· τὸ πυ, μακρὸν· καὶ σημαίνει τὸν σίτον. τὸ δὲ πῦρ, Φῦρ τι ἐστίν, ὅτι Φυσάμενον ἐξάπτεται, ἢ παρὰ τὸ φύω τὸ ἀναβλαστάνω, Φῦρ. τί γὰρ πυρός εὐφύεστερον, ἢ ἵνα ἐπιλαβῆται ὕλης; Φῦει γὰρ, λαβόμενον ὕλης. ἐκ δὲ τοῦ πῦρ πυρός, πυράζω· ὁ μέλλων, πυράξω· ὄνομα ῥηματικόν, πυρακτός· καὶ ῥῆμα, πυρακτῶ· ἐξ οὗ ἐπυρακτεον.

Πυραί, πυραιαί· ἀπὸ τοῦ Φύρω.

Πυργοβάρεις, προμαχῶνες οἱ ὀχυρώτεροί τῶν πύργων. 20

Πυρχνος, ὁ χυτρώπους· παρὰ τὸ πῦρ ἐνιαιεῖν ἐν αὐτῷ.

Πυρρίχισταί, οἱ τὴν ἐνοπλον ὀρχούμενοι ὀρχηστῖν.

* Πυρορράγες, ὁ ἥχος τῶν κεραμικῶν σκευῶν ἐν τῷ πυρὶ κατεαγόντων· ἀπὸ τοῦ πῦρ καὶ ῥήγνυμι.

Πύραμος, ποταμὸς Κιλικίας. ὠνόμασται δὲ οὕτω, διὰ τὸ πολὺν πυρὸν περιποιεῖν τοῖς ἐν τῇ Κιλικίᾳ οἰκοῦσι.

Πυραμίς, ἢ ἐκ πυρῶν καὶ μέλιτος, ὥς περ σησαμίς, ἢ ἐκ σησαμῶν καὶ μέλιτος. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος αὐτῇ σχήματος, πλατέος κάτωθεν ὄντος, καὶ εἰς ὀξύ 30 λήγοντος, ὁ ἐστὶ τὸ Φλογὶ ἀναφερόμενον εἰκόσις. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ πύργος, ἢ παρὰ τὸν πυρὸν. πυραμίδες δὲ πάλιν λέγονται ὠρεῖα βασιλικὰ σιτοδόχα, ἃ κατεσκευάσθη Ἰωσήφ.

Πύργος, παρὰ τὸ ὑπεράνω γῆς ἵστασθαι. σημαίνει δὲ ὅτε μὲν κυρίως, τὸν πύργον, ὡς τὸ, Πύργω ἐφαστήκει γοῶσα: — ὅτε δὲ τὸ τεῖχος, — ὡς εἶδον Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰούσαν: — καὶ τὴν τάξιν, ὡς τὸ, Εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν: — καὶ ἐπιβρόμα, πυργήδον· καὶ μέρος τι τοῦ τεῖχους· Τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν, Ἰλιάδος μ'. ὅτε δὲ μεταφορικῶς, ἀσφαλείας καὶ Φυλακῆς, Τοῖος 40 γὰρ σφιν πύργος ἀπώλετο: — λέγεται δὲ καὶ μέρος τι τῆς νεώς.

Πυρήϊα] — πυρήϊα δινεύεσθαι, Ἀπολλώνιος. λέγεται τὰ ξύλα, ἃ τριβόμενα πῦρ ἐγγενεῖν. τινὲς δὲ τοὺς πυροβόλους λίθους.

Πυρρός, σημαίνει τὸν ψωμόν· κοινοτέρως δὲ ἡ τροφή· ἀπὸ τοῦ πυροῦ, ὁ ἐστὶ τοῦ σίτου.

Πυρός] οἱ μὲν, παρὰ τὴν ἐκφυσιν, Φυροὺς καὶ πυρούς· οἱ δὲ, σπόρους σπυρούς καὶ πυρούς. σημαίνει καὶ κριθήν· κυρίως δὲ σῖτον.

Πυρόεις] — πυρόεις ἀπολάμπεται ἀστὴρ, Ἀπολλώνιος, 50 ὅτι ὁ ἀστὴρ ὁ Ἄρης, ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων Ἄρης λέγεται· ὑπὸ δὲ Αἰγυπτίων καὶ ἀστρονόμων, πυρόεις· ὑπὸ δὲ Χαλδαίων, Ἡρακλῆς. περὶ παθῶν.

Πύστις] μήπως παρὰ τὸ πέπυσμαι πύσις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ. οὐ δύναται δὲ πλεονασμὸς εἶναι, ἀλλὰ παραγωγῇ. ἀπὸ τοῦ πυστός πύστις, ὡς ὕβριςτος ὕβριστις.

Πυτίζω] παρὰ τὸ πτύω πτυτίζω παραγωγῶν· καὶ ἀποβολὴ τοῦ τ. τινὲς δὲ παρὰ τὸ φύω φύσιζω· καὶ ἐναλ- 698 λαγῇ τοῦ φ, πυτίζω.

Πώγων, ὡς μὲν Ἀπολλόδαμος, ὅτι πῆξιν ἡλικίας σημαίνει· ὡς δὲ ἄλλοι, ὅτι ἐπὶ τὸ εἰπεῖν ἄγει· ἱκανοὶ γὰρ ἦδη οἱ γενειῶνες πρὸς τὸ λέγειν. παρὰ τὸ πῆξω οὖν, πῆξω πέπηγα, πῆγων, καὶ πώγων, ὁ πεπηγὼς καὶ ἐδραῖος τόπος.

Ρ.

Ῥῶ τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ῥέω· ὑγρὸν γάρ ἐστι καὶ εὐ-
μάλακτον, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ῥεῖ ἐν τοῖς μέτροις τὰ ἀμε-
τάβολα.

Ῥά, σημαίνει τὸ εὐχερές. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ῥέα σχηματι-
ζουσιν αὐτό· οἷς καὶ ὁ τόνος καὶ ἡ παράδοσις ἀντίκειν-
ται, καὶ ἡ τῶν Αἰολέων διάλεκτος. ὁ τόνος μὲν, ὅτι εἰ
ἦν ἀπὸ τοῦ ῥέα, ὥφειλε περισπᾶσθαι· ἡ παράδοσις δὲ,
30 ὅτι οὐκ ὥφειλεν ἔχειν τὸ ι· ἡ τῶν Αἰολέων δὲ διάλε-
κτος, ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥέα, οὐκ ὥφειλον οἱ Αἰολεῖς
προστιθέναι τὸ β, καὶ λέγειν βρά. τότε γὰρ προστι-
θέασι τὸ β τῷ ρ, ἥνικ' ἐπιφέρεται τὸ κ ἢ τὸ δ, ἢ τὸ
τ ἢ τὸ ζ. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τὸ ῥάδιον λέγεται βρά-
διον Αἰολικῶς, ὡς ἐπιφερομένου τοῦ δ. ἐκ τούτου γίνε-
ται κατὰ ἀποκοπὴν, καὶ εὐλόγως ἔχει τὸ ι. οὐδὲν δὲ
ξένον, εἰ δύο συλλαβῶν γέγονεν ἀποκοπή· καὶ γὰρ πολ-
λάκις καὶ δύο συλλαβῶν γίνεται ἀποκοπή· οἷον μακά-
ριος, μάκαρ· προπάροιθεν, πρόπαρ. οὕτως οὖν καὶ ῥά-
διον, ῥά. τὸ δὲ ῥάδιον ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον·
40 ἐπεὶ δὲ εὐρίσκεται τὸ ι κατὰ διάστασιν ἐν τῷ ῥήδιον,
ὃ σημαίνει τὸ εὐκὸλον καὶ εὐχερές· καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ
ῥέα γίνεται ῥεῖδιον· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς τὸ η, ῥήδιον.
ἢ ἀπὸ τοῦ ῥᾶος ῥᾶον· εἰσὶ γὰρ παράγωγα καὶ διὰ τοῦ
διον καὶ διὰ τοῦ ιδιον. ζῆται εἰς τὸ γραῖδιον. ἀλλ' εἰ ἦν
ἀπὸ τοῦ ῥᾶος, οὐκ ὥφειλε τρέψαι τὸ α εἰς ἡ ἐν τῷ
ῥήδιον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ διον ἀπὸ πρωτοτύπου Φωνῆεν
ἔχοντα τὸ α, οὐ τρέπεται, ὡς κεφάλαιον [κεφαλάδιον]
καὶ ἐλάδιον καὶ σπηλάδιον· καὶ οὐ λέγεται κεφαλήδιον
καὶ ἐλήδιον καὶ σπηλήδιον.

50 Ῥαδιουργεῖν, σημαίνει τὸ μετὰ πανουργίας τι διαπράττε-
σθαι. τὰ δὲ παρὰ τὸ ῥάδιον ἔχουσι τὸ ἰῶτα προσγε-
γραμμένον· οἷον ῥάθυμος, ῥαστώνη.

Ῥάθυμος, ἐκ τοῦ ῥά καὶ τοῦ θυμός, ὃ εὐκόλως μεταστρε-
φόμενος, ἢ ὁ περὶ τὰ ἀπόντα τῆς ψυχῆς ἔχων· τὸ
γὰρ ῥεῖα σημαίνει τὸ ἡδέως.

Ῥᾶον, παρὰ τὸ ῥέω· τὸ γὰρ εὐχερῶς γινόμενον ῥύσει
ἔοικε. τὰ δὲ εἰς ὧν συγκριτικὰ δισύλλαβα διφθόγγῳ
701 παραλήγεται· οἷον πλείων, ῥᾶων· καὶ ῥᾶον ὁμοίως
ἔχει τὸ ι, ὅτι εὐρίσκεται καὶ κατὰ διάστασιν.

Ῥαστώνη, εὐρους· ἢ κατὰ τινος, περιστάσις, ἡσυχία πάν-
τοθεν. παρὰ τὸ ῥᾶον τὸ εὐκὸλον, ῥᾶστον· καὶ ἐκ τού-
του ῥαστώνη, ἄδεια, ἀνάπαυσις, ἡδυπάθεια· ἢ εὐκολία,
παρὰ τὸ ῥᾶστος.

Ῥάμνος, παρὰ τὸ ῥᾶον μένειν. σημαίνει δὲ τὴν μεγάλην
ἀκानθάν.

10 Ῥαιβός, ὃ διεστραμμένος, ὃ πλάγιος· ὃν καλοῦσιν οἱ πολ-
λοὶ σκελόν. παρὰ τὸ ῥᾶον βαίνειν, κατὰ ἀντίφρασιν·
ἢ παρὰ τὸ ῥαῖω τὸ φθείρω καὶ τὸ βαίνω, ὡς παρὰ
Λυκόφρονι. καὶ ῥαιβώσας, καὶ ῥαιβηδόν.

Ῥαικός, ἀπὸ τοῦ Γραικός, ἀποβολὴ τοῦ γ. εἰς τὸ δια-
ραῖσται.

Ῥαιστήρ, ἢ σφύρα, (παρὰ τὸ ῥαῖω τὸ φθείρω, ὃ μέλλων,
ῥαῖσω, ῥαιστήρ) ἢ φθείρουσα καὶ συντρίβουσα τὰ ὑπο-
κείμενα.

Ῥέα, ἐπὶ τῆς θεοῦ. Πλάτων μὲν, παρὰ τὸ ῥεῖν καὶ μὴ
μένειν τὸν χρόνον· οἱ δὲ, ἐπεὶ δὲ παρὰ τοῦ παιδὸς αὐ-
20 τῆς Διὸς ὄμβροι καταρέουσι. Κρόνῳ δὲ λέγουσιν αὐτὴν
συνεῖναι, καθόσον ἐξ αἰδίου χρόνου ἢ τοιαύτη ῥύσις
γίνεται. Αἰγύπτιοι δὲ φασιν αὐτὴν εἶναι ῥύσιν καὶ Φο-
ρᾶν τῶν γινόμενων πραγμάτων. Χρύσιππος δὲ λέγει
τὴν γῆν Ῥεᾶν κεκληθῆσθαι, ἐπεὶ δὲ ἀπ' αὐτῆς ῥεῖ τὰ

ὑδάτα. Κρόνος δὲ ἐστὶ τὸ εὐμηχάνημα, αἵτιον κατάρ-
χον μεθόδων.

Ῥέα, παρὰ τὴν ἐπὶ τὰδε ῥεῦσιν. τὴν αὐτὴν γὰρ Φασὶ τῇ
προνοίᾳ, ἀνωθεν ἐπὶ γῆν ἡκουση.

Ῥέθη, σημαίνει τὰ μέλη· Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη·
— διὰ τὸ ῥαδίως φαίνεται τὰ ἡθη δι' αὐτῶν. οὕτω 30
γὰρ ἐκ τῆς ποιᾶς αὐτῶν συστάσεως τὰ πάθη τῆς ψυ-
χῆς θεωροῦμεν, χαίρουσας, λυπούμενας. ἐτυμολογεῖται
δὲ παρὰ τὸ ῥεῖν τὰ ἡθη τῆς ψυχῆς. Αἰολικῶς δὲ ῥό-
θος ἢ ῥεῦθος λέγεται τὸ πρόσωπον, ἢ προσώπου ἐρύ-
θημα· μέλος, σπλάγχχνον.

Ῥέξας] παρὰ τὸ ἔρδω τὸ θύω, ὑπερβιβασμῶ, ῥέδω· τρο-
πῇ Δωρικῇ, ῥέξω· ὃ μέλλων, ῥέξω. σημαίνει τρία· τὸ
πράττω, ὡς τὸ, — μέγ' ἐν Ἀργεὶ ἔρεξας· — τὸ θύω,
ὡς τὸ, Ἀλλος ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν· — καὶ τὸ τῇ χειρὶ
καταψῶ, ὡς τὸ, Χειρὶ τέ μιν κατέρεξε. 40

Ῥάβδος, παρὰ τὸ ῥάσσω· ἢ παρὰ τὸ ῥαπίζω· ἢ παρὰ τὸ
ῥάπτω τὸ ῥαπίζω, ῥάπδος καὶ ῥάβδος. ἐτυμολογεῖται
δὲ παρὰ τὸ ῥᾶον βαίνειν ἐν τῇ ὁδῷ. βαρύνεται· τὰ εἰς
δος δισύλλαβα, εἴτε ἀρσενικὰ εἴτε θηλυκὰ, εἴτε κῦρια
εἴτε προσηγορικὰ, μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, βαρύνεται,
Φροῦδος, παρδος, σάρδος, ῥάβδος ὄνομα προσηγορικόν.

Ῥαδάμανθυς· ἢ ὅτι περὶ τὰ ῥόδα ἐμάνη τὰ ὑπὸ τοῦ ταύ-
ρου προέμενα, ἢ ὅτι ἐν Ῥόδῳ παρὰ ταῖς Ἰλιάδεσιν 50
ἐπαιδεύθη.

Ῥαδαλὸν δονακῆα, Ἰλιάδος σ'. οὕτω Ζηνόδοτος· Ἀρίσταρ-
χος δὲ ῥαδηλόν. ῥαδαλὸν δὲ ἀκουστέον τὸ εὐκράδαντον
καὶ εὐδιάσειστον διὰ τὸ ὕψος. γράφεται δὲ καὶ — παρὰ
Ῥοδανόν· ἐστὶ δὲ ποταμός.

Ῥαθυμεῖν, τὸ ἀργεῖν, ἢ καὶ τρυφᾶν, ἢ τὸ τοῖς ἀφροδι-
σίοις σχολάζειν.

Ῥαῖσαι, τρισύλλαβον· οἱ Ἀπτικοὶ τὸ ἐκ νόσου ἀναλαβεῖν.

Ῥάμνος, ὃ καὶ ἄγνον Φασὶ διὰ τὸ συγγενές· παρὰ τὸ στε- 702
ρέμνιον καὶ καρτερόν πρὸς ἡδονάς· ὅθεν καὶ τὸν Ἥλιον
ἐκ προσώπου τῆς Ἰεζάβελ Φεύγοντα, ὑπὸ ῥάμνον ἐλ-
θεῖν· ὅτι τῶν Φευγόντων τὸν οἶστρον καὶ τὴν γυναικὸς
ἡδονὴν καταγώγιόν ἐστὶ τὸ τῆς ἀγνίας ξύλον, ἀπὸ
τοῦ ἀρχιπαρθένου Χριστοῦ πεφυτευμένον τοῖς τὴν ἀγνίαν
ἀσπάζομένοις.

Ῥαδανίζειν, τὸ τινάσσεσθαι καὶ κινεῖσθαι, τὸ παρὰ ταῖς
γυναιξὶ λεγόμενον, ὡς Ἡρακλέων ἐν ὑπομνήματι σ' 10
Ἰλιάδος. Ὀρος.

Ῥάδικα, ῥάβδον, βακτηρίαν· ἐπεὶ δὲ τὰ βοτὰ ταύτη ἐλαύ-
νεται. ἢ βάτος, ἀπὸ τοῦ ἐπ' αὐτῇ βαίνειν. Νίκανδρος
ἐν Θηριακοῖς.

Ῥαδινώτερον, κοῦφον, ἐλαφρότερον· παρὰ τὸ δαμαζέσθαι
ῥᾶον· ἢ ἐκ τοῦ ῥέω ῥεάδην· ἐξ οὗ ῥαδινός.

Ῥαδάμιγες, σταγόνες, ῥανίδες. γίνεται παρὰ τὸ θαμά
θαμίζω, θαμίξ· κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ μετὰ τοῦ ῥέω,
ῥεθάμιγξ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α, ῥαθάμιγξ. σημαίνει
δὲ τὰς συνεχεῖς καὶ πυκνάς καὶ ἀλληπαλλήλους ῥανίδας, 20
Ἰλιάδος λ'. ἢ ὁ ἀπὸ τῶν Ἰππων κονιορτός.

Ῥάκος] παρὰ τὸ ῥήσσω ῥήξω, γίνεται ῥήχος καὶ ῥάκος,
καὶ ῥάκιον ὑποκοριστικῶς.

Ῥάμνος, εἶδος ἀκανθώδους φυτοῦ· παρὰ τὸ ῥᾶον τέμνε-
σθαι, κατὰ ἀντίφρασιν. ἢ παρὰ τὸ ῥᾶον δονεῖσθαι,
κατὰ τροπὴν τοῦ δ εἰς μ. ἢ παρὰ τὸ ῥάπτω (ὃ σημαίνει
δύο, τὸ τε πλήττω, καὶ τὰ διεστώτα συνάπτω) ὃ παθη-
τικός παρακείμενος, ἔρραμμαι τὸ πέπληγμαι· ἐξ αὐτοῦ
ῥάμμος· καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον,
ῥάμμος, ἢ πλήσσοσα.

30 'Ραπίσαι, τὸ πατάξαι τὴν γνάθον ἀπλήστῳ χειρί.

'Ραντίζω] ἐκ τοῦ ραίνω ρανῶ ρανίζω· καὶ πλεονασμῶ τοῦ τ, ραντίζω.

'Ραπίδες· κρηπίδες· ἄρον τὸ κ, καὶ τρέφον τὸ η εἰς α. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρπίς ὀξύτονου, μετὰ τοῦ ι, ὑπερθέσει καὶ συστολῇ χρονικῇ, ραπίς.

'Ράρος, οἱ μὲν, λέγουσιν ὄνομα τόπου· οἱ δὲ, τὴν γαστέρα· ἐξ οὗ καὶ ράριον λέγεται τὸ βρέφος. οὕτως εὖρον τὸ λεξείδιον.

40 'Ράσφιν] τὸ πλήρες, ἄρα σφιν· πέπονθεν ἐκθλιψιν τοῦ α. εὖρηται ἢ σφί· ἀντωνυμία παρὰ τῷ ποιητῇ σὺν τῷ ν· Συρακούσιοι δὲ ψίν λέγουσι· Λάκωνες, σφίν.

'Ράχις, ὡς μὲν Ἀπολλόδορος, ἀπὸ τοῦ ῥῆξις εἶναι, καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων· ὡς δὲ τινες, τράχις, διὰ τὴν τραχύτητα τῶν συνεστηκότων αὐτῇ κονδύλων· διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀκωνοτότας ἐκ τούτων ἀποφύσεις εἶναι. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ πέτρας καὶ ἐπὶ σώματος· καὶ ἐπὶ μὲν σώματος, εἴρηται παρὰ τὸ τραχὺ,

ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ ἀκωνοτότῃ εἶπε τὴν ράχιν· ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ προσράσσειν πάντα τὰ πλευρά. ἐπὶ δὲ τῆς πέτρας, παρὰ τὸ ὅξεν τινὰ ἔχειν καὶ τραχέα. κυρίως δὲ πᾶς ὁ πετρώδης αἰγιαλὸς ραχίας καλεῖται. καὶ γῇ δὲ τις ἐν τοῖς μετάλλοις οὕτω καλουμένη· παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ραχία λέγεται ἢ τοῦ ὄρους· παρ' ἑτέροις δὲ, ὁ σύνδεσμος τόπος. εἴρηται ραχία παρὰ τὸ ράχει εἰκέναι· ἢ παρὰ τὸ ράσσω· οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔρραγον.

703 'Ράχος, ἀρσενικῶς, ὁ σκόλοψ ὁ ἀκωνοτότης· καὶ ἐπὶ τῆς ἀμπέλου, ἐπεὶ ἀποξύνεται ἐν τῷ ἀποτέμνεσθαι· καὶ ραγῶσαι, τὸ τέμνειν.

'Ρεῖα διακρίνω. λέγεται καὶ ρέα· καὶ γράφεται παρὰ τὸ ρέα, ρέα· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι, ρεῖα. καὶ τί μετέχει; τὸ γὰρ εὐχερὲς ρεύσει εἰκεν. ὡς τὸ ἥρεμα παρὰ τὸ ἥρεμα.

'Ρεῖθρον] παρὰ τὸ ρέα, ρεεθρον· καὶ κράσει, ρεῖθρον. σημαίνει δὲ δύο, τὸ ρεῦμα, καὶ τὸν λιμένα, ἐν Ὀδυσσεΐα.

10 'Ρεῖωνη, τὴν Ἥραν Φησὶν Εὐφορίων.

'Ρεΐτης] ἐκ τοῦ ρέα, ρεΐτης· καὶ κατὰ συναίρεσιν ρεΐτης· ἐξ οὗ τὸ βαθυρρεΐτης καὶ εὐρρεΐτης. ρεΐτος, ἢ ρίτος. ρεῖτοι δὲ ποταμοὶ εἰσι δύο, διὰ Φάραγγος ὑπὸ γῆν ρέοντες ἐν τῷ Θριασίῳ πλησίον Ἐλευσίνος. λέγει Ὀδρὸς διὰ διφθόγγου ρεΐτος, καὶ ὀξύνεται· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, διὰ τοῦ ι ρίτος, καὶ βαρύνεται, ὡς σίτος.

'Ρηγνύμενον, προσρησόμενον, φθειρόμενον τὸ κῆμα, ἀπὸ τοῦ ῥήσσω· τοῦτο παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φτεῖρω· καὶ ρηγνύω ρηγνύω, ρηγνύσκω.

20 'Ρηγαίν, κυρίως ἐπὶ τοῦ προσρησσομένου τῇ γῇ ὕδατος, ὡς τὸ, — αἰλὸς ρηγμῖνα βαθεῖαν· — καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, — βαῖνον ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης· — παρὰ τὸ ἐκεῖ ῥήσσεσθαι καὶ οἰνεῖ κεκλᾶσθαι τὰ κύματα.

'Ρήγιον, πόλις πλησίον Σικελίας· ἐπεὶ δὲ σεισμῷ γενομένου, ἀπετελέσθη τὰ ἐκεῖ, ραγέντος τοῦ τόπου ἐκεῖνου.

'Ρήγος, τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον· ῥέξαι γὰρ τὸ βάψαι, καὶ οἶον μεταποιῆσαι. ὅτι δὲ ραγεῖς ἔλεγον τοὺς βα-

30 Φεῖς, καὶ ῥέγος τὸ βάμμα, σαφὲς Ἀνακρέων ποιεῖ, — ἀλιπόρφυρον ῥέγος· — καὶ παρὰ Ἰβύκῳ, Ποικίλα ῥέγματα.

'Ραψαδοὶ καὶ ραψαδοῦντες, οἱ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἀπαγγέλλοντες ἐν τοῖς θεάτροις· ραψαδῆσαι οὖν ἐστὶν ἥτοι τὸ Φλυαρῆσαι, ἢ ἀπλῶς λαλεῖν καὶ ἀπαγγέλλειν, χωρὶς ἔργου τινός.

'Ρήτωρ, πόθεν ὠνόμασται; ἢ ἀπὸ τοῦ ῥύδην λέγειν· ἢ

ἀπὸ τοῦ συνηγορεῖν τῷ νόμῳ· ῥήτρα γὰρ κατὰ Δωριεῖς ὁ νόμος.

'Ρῆμα· ἀπὸ τοῦ ῥῶ τὸ λέγω· (ἐστὶ δὲ δευτέρως συζυγίας) ὁ μέλλων, ῥήσω· ἐξ οὗ ῥῆσις, καὶ ῥήτωρ, καὶ ῥητήρ, 40 Ἰλιάδος ι', Μύθων τε ῥητήρ' ἔμεναι· — ἀντὶ τοῦ διδάσκαλον τῶν ἐσόμενων λόγων.

'Ρήτρη, ἢ ἐπὶ τοῖς ῥητοῖς συνθήκη. 'Ρήτρα, συνθήκη, ὁμολογία. Ταραντῖνοι δὲ, νόμον καὶ οἶον ψήφισμα· οἱ δὲ, σύγγραμμα. καὶ ῥητροφύλακας, τοὺς γραμματοφύλακας.

'Ρήτωρ, παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω· ὁ τῷ δήμῳ συμβουλευὼν τὰ συμφέροντα, καὶ ὁ ἐπὶ οἰκείοις λήμμασι σύμβουλος.

'Ρηξήνορα, τὸν ῥηγνύντα τῇ ἡγορῇ, τούτεστι τῇ ἀνδρείᾳ, 50 ἀνδρείον· ἢ τὸν ῥέξαι τι καὶ πρᾶξαι τῇ ἡγορῇ δυνατόμενον.

'Ριγεδανῆς Ἐλένης, Ἰλιάδος γ'. παρὰ τὸ ῥίγος, ῥιγεδανός, ὡς μῆκος μηγεδανός.

'Ρίγησε] ῥίγῳ· ὁ μέλλων, ῥιγήσω, συζυγία δευτέρα, ἐπὶ τοῦ φοβοῦμαι, ὡς τὸ, 'Ρίγησεν δ' ὁ γέρων· — ῥίγῳ δὲ ῥιγῶσω, συζυγία τρίτη, ἐπὶ τοῦ ψυχους, ὡς τὸ, — οὐκ ἐφάμην ῥιγασέμεν· — ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπέλαβον ῥι- 704 γῶσαι. ἀμφοτέρω δὲ ἐκ τοῦ ῥίγος γίνεται· τοῦτο ἀπὸ τοῦ Φρίσσω Φρίγος καὶ ῥίγος· ὅθεν τὸ ι μακρόν· ἢ γὰρ ἀποβολὴ τοῦ φ ἔκτασιν πεποιήται τοῦ ι. σημαίνει δὲ τὸν φόβον. ἐκ δὲ τοῦ ῥίγος, ῥίγιον τὸ κτητινόν· σημαίνει δὲ τὸ Φρικτῶδες καὶ χαλεπόν· ὅθεν καὶ, ῥίγιστα, Ἰλιάδος ε', τὰ Φρικτὰ καὶ χαλεπὰ. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς νόσου, τὸ μὲν ῥίγος, παροξύνεται· τὸ δὲ Φρικτόν, ὀξύνεται.

'Ρίζα, δι' ἧς ῥέει τὸ ζῆν ἄνω τοῖς δένδροις· παρὰ τὸ ῥεῖν 10 δι' αὐτῆς τὸ ζῆν· ἢ παρὰ τὸ ἵζω τὸ κᾶθημαι, ἵζα καὶ ῥίζα, παρὰ τὸ προσίζανειν ἐν τῇ γῇ· ἢ παρὰ τὸ ἔρα ἢ γῇ, ἔριζα τις οὔσα, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε.

'Ρικνοῖσι] ῥικνοῖσιν ἐπισκάζουσι πόδεςσιν· — ἀντὶ τοῦ ἐφθαρμένους, καὶ, ἄψα ρικνά· — μέλη τὰ ῥυτίδας ἔχοντα. παρὰ τὸ τὸν ῥινὸν κατακεκνίσθαι, ἡγουν τὸ δέρμα φθειρεσθαι.

'Ρίμφα, σημαίνει τὸ ταχέως· παρὰ τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχος. ὡς παρὰ τὸ κρύπτω, κρύφα, οὕτω παρὰ τὸ ῥίπτω ῥίφα· καὶ πλεονασμῶ τοῦ μ, ῥίμφα. 20

'Ρίν, ὠφείλε διὰ διφθόγγου γράφεσθαι· ἀπὸ γὰρ τοῦ ρέα γίνεται· ἐκ γὰρ τῆς ῥινὸς ῥέουσι καὶ κατέρχονται τὰ περιττώματα τῆς κεφαλῆς. ἀλλ' ἢ παράδοσις διὰ τοῦ ι, ὡς δικατάληκτον.

'Ρινός] 'Ρινὸς ὑπὲρ πυμάτης· — ὧδε ἐπὶ τοῦ μυκτῆρος δέρματος· ἐπὶ δὲ τῆς ἀσπίδος, Σὺν δ' ἔβαλον ῥινούς· — σημαίνει βύρσας, ἀσπίδας. ῥινός, τὸ δέρμα, ἀπὸ τοῦ ῥίνη, ὅπερ ἐστὶν εἶδος ἰχθύος· ἢ παρὰ τὸ ῥίον, ὁ σημαίνει τὸ ἄκρον· καὶ γὰρ τὸ δέρμα ἄκρον ἐστὶ, καὶ οἰνεῖ ἐπιφάνεια τῆς σαρκός. Χοιροβοσκός· ὁ δὲ Ὀδρὸς 30 λέγει, ῥινὸς λέγεται, ὅτι δι' αὐτοῦ ῥέουσιν οἱ ἰδρώτες.

'Ρινοτόρος, σημαίνει τὸν διακόπτοντα καὶ τιτρώσκοντα τοὺς ῥινούς. ῥινοὶ δὲ καλοῦνται αἱ ἀσπίδες. Ἡσίοδος, 'Ρινοτόρα Κυτέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτεν· — ἡγουν ἀφροσύνη τῷ θράσει συνεμίσγετο.

'Ριον, τὸ ἀκρωτήριον· ἐπεὶ περιφρεῖται ὕδατι. ἴσως δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀκρωτήριον γέγονε μείωσις· ἵν' αἱ τρεῖς πρῶται συλλαβαὶ ὧσιν ἀφρημέναι· ἢ ὅριον ἐστὶν· ἐξ οὗ ἐστὶν ὄραν· καὶ γὰρ σιοπή λέγεται.

'Ρίπες, σημαίνει τὰ κατεσκευασμένα πλέγματα ἐκ τῆς 40 οἰσῆς· ἢ ψάδοι· ἴσως ἀπὸ τοῦ ῥίπτεισθαι ἐν παντί. καὶ ῥίπεα, πλέγμα τι ἐστὶν ἐκ λυγῶν.

'Ριπή, παρὰ τὸ ῥίπτω ῥιπή, ἢ ῥιπτομένη. τίθεται δὲ ἢ

λέξις ἐπὶ βίας πνευμάτων. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκὸς παρὰ τῷ ποιητῇ, παρὰ τὸ ρί-
πίζω· εὐρίπιστος γάρ ἐστιν ἡ πόλις. σημαίνει δὲ καὶ
φορὰν. ἀπὸ δὲ τοῦ ρίπτω, ρίπίζω· καὶ ἀπὸ τοῦ ρίπτω,
ρίπτῃ καὶ ριπή.

50 **Ῥιπτάζων**, ρίπτων. παρὰ τὸ ρίον τὸ ἀκρωτήριον, ρίπτω
ἐστὶ τὸ πετάζω, βαρύτονον· ριπτῷ δὲ τὸ ἐξουθενῶ,
περισπώμενον· ἐξ οὗ καὶ τὸ, Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖ-
σθαι: — τὸ δὲ ρίπτασκον, οὐκ ἐστὶν ἰωνικόν· οὐδὲ γὰρ
τῷ ε παραλήγεται· καὶ τινὲς μὲν Φασὶν ἀπὸ ἐνεστώτος
αὐτὸ εἶναι· παρῆνται γὰρ ἀπὸ τοῦ ριπτάζω ριπτάσκει,
ὡς Φάζω Φάσκω· ἢ συγκοπῇ Ἰωνικῇ, ριπτάζεσκον, ρί-
πτασκον· τὸ δὲ ρίπτω παραγωγόν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ρέπω.

705 **Ῥοιά]** τὰ εἰς α λήγοντα θηλυκά, εἰ μὲν τῷ ο παραλή-
γεται, παροξύνεται, οἷον χροῖα, ῥοῖα, ποῖα· εἰ δὲ τῇ οι
διφθόγγῳ, ὀξύνεται· οἷον, χροῖα, ῥοῖα, ποῖα.

Ῥοδωνία· οἱ μὲν, τὴν ῥοδέαν Φασὶν· οἱ δὲ, τὴν ῥοδοδά-
φνην· ἄλλοι δὲ εἶδος ἀμπέλου, τῆς ἐχούσης ξανθὴν
σταφυλήν.

Ῥόδος, ἡ νῆσος· παρὰ τὸ πολὺν ῥοῦν αὐτόθι δονεῖσθαι
πρὶν Φανῆναι τὴν νῆσον.

Ῥόδον] παρὰ τὸ ὄζω, ὄδον, καὶ κατὰ ἀντίφρασιν, τὸ μὴ
ὄζον, ἀλλ' εὐοσμον ὄν.

10 **Ῥόθος**, θόρυβος· καὶ ῥόθιον, σημαίνει τὸ ὀρμητικόν. ῥό-
θιον λέγεται καὶ τὸ κύμα τὸ καταταχύνον τῇ ῥοῇ·
καὶ ἀπλῶς τὸ κύμα, καὶ ἡ σφοδρὰ τῶν κωπῶν κίνησις·
καὶ ὁ ἐκ τούτων ἦχος, παρὰ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κω-
πῶν ἀκουόμενον.

Ῥοῖζος, πεποιημένη Φωνή· σημαίνει δὲ ῥύμην, ὄρμην,
ἦχον. ἀπὸ τοῦ τρίζω, γίνεται τρίζος· πλεονασμῷ τοῦ
ο, τροῖζος· ἀποβολῇ τοῦ τ, ῥοῖζος. ἢ ἀπὸ τοῦ πῦρ πυ-
ρὸς πυρίζω· καὶ συγκοπῇ, πρίζω· πλεονασμῷ τοῦ ο,
προῖζω· καὶ ἐξ αὐτοῦ προῖζος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ π,

20 **ῥοῖζος**· ὅθεν καὶ ῥοῖζηδόν· καὶ ῥοῖζησεν, Ἰλιάδος κ',
ἀντὶ τοῦ ποῖον ἦχον ἀπετέλεσε, τούτεστι συριγμόν. πε-
ποιημένη δὲ ἡ λέξις.

Ῥόπαλον, παρὰ τὸ εἰς ἕτερον μέρος ῥέπειν· ἢ παρὰ τὴν
ῥοπήν καὶ τὸ ἀλοιᾶν τὸ τύπτειν.

Ῥομφαία] παρὰ τὸ ῥέπω ῥοπή ῥοπαῖα καὶ ῥομφαῖα.

Ῥοφῶ. οἱ Ἀττικοὶ ῥόφω λέγουσι βαρυτόνως· οὐχ ὑγιῶς·
ὁ γὰρ μέλλων, ῥοφῆσω. ἐστὶν οὖν ῥοφῶ· οἱ δὲ Δωριεῖς,
ῥυφῶ.

30 **Ῥοχθεῖ]** Ῥοχθεῖ δὲ κύμα: — πλεονασμῷ τοῦ χ, παρὰ
τὸ ῥόθιον, ῥοθῶ ῥοθεῖ. ἐν ἄλλοις δὲ σημαίνει τὸ πρὸς
τὴν ξηρὰν ἀντιπρούειν· ἴσως παρὰ τὸν ῥοῦν καὶ τὸν
ἦχον, ῥοηχεῖ καὶ ῥοχθεῖ. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥοχῶ, ὡς
λέγω, λοχῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ῥοχθῶ, ὡς τὸ,
Ῥοχθεὸν ὑπὲρ κύμα: — ποῖα Φωνή ἐστὶ. τὸ γὰρ ὕδωρ
εἰς τὰ κοιλώματα τῶν πετρῶν εἰσιόν, δακρύει τινὰ ποιεῖν
ἦχον, ῥόχθ, ῥόχθ.

40 **Ῥῶ**, σημαίνει ἐπτά· τὸ λέγω· (ἐξ οὗ καὶ ῥῆσις καὶ ῥῆμα
ὁ λόγος· ἀπὸ τοῦ ἑρῆκα· ὁ παθητικὸς, ἑρῆμαι) τὸ
ῥέω, ἐξ οὗ καὶ ῥεῖθρον· τὸ φθείρω, ἐξ οὗ καὶ ῥαῦς
καὶ γραῦς, ἢ διεφθαρμένη· τὸ ὀρμῶ, ἐξ οὗ καὶ ῥώσα-
σθαι, τὸ ὀρμησθαι· τὸ σπεύδω, ἐξ οὗ καὶ ῥώσασθαι τὸ
σπουδάζειν· τὸ πράττω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ῥέζω· τὸ ὑγιαί-
νω, ἐξ οὗ καὶ ῥώμη.

Ῥωγὰς μεγάλη] παρὰ τὸ ῥήσσω ῥηγὰς καὶ ῥωγὰς, ὡς τὸ
πτήσσειν, πτώσσειν· ῥωγάδες δὲ, πέτραι εἰσὶ· καὶ τὴν
ὀρσοθύραν, ῥωγάδα καλοῦσιν, οἷον ἐκρηγμα οὔσαν καὶ
διακοπὴν τοῦ τοίχου. ζῆται εἰς τὸ ἀνὰ ῥωγὰς. καὶ ῥω-
γαλέον, τὸν διεβρωγόντα καὶ ἐσχισμένον.

Ῥώμη· ἐπὶ μὲν τῆς ὑγείας, παρὰ τὸ ῥῶ· οὐ ὁ παρακεῖ-

μενος, ἑρῶμαι· ὁ μέλλων, ῥώσω· ῥηματικὸν ὄνομα,
ῥώμη, ὡς γνῶσω γνῶμη. ἐπὶ δὲ τῆς πόλεως, ἀπὸ Ῥῶ· 50
μου καὶ Ῥωμύλου τῶν Αἰνείου παίδων. Ῥωρος.

Ῥῶξ, ζῶον ἐστὶ μικρόν, ῥαγίω σταφυλῆς ὅμοιον· περιφε-
ρὲς γὰρ ἐστὶν, ὡς οἱ ἑωρακότες μοι εἶπον. Ῥωρος. παρὰ
τὸ ῥήσσω ῥήξω ῥήξ καὶ ῥῶξ· ἐστὶ δὲ εἶδος σκορπίου.

Ῥῶπες, ὕλη καὶ ὑλῶδη φυτά. καὶ ῥωπογράφοις, τοὺς τὰ
τοιαῦτα ὑπογράφοντας. καὶ τὸν κοῦφον φάρτον, ῥῶπον
λέγουσιν· ὅθεν καὶ ῥῶπια, τὰ οὐ στερέμνια· καὶ ῥω-
πήια, δρυμοί, Φρύγανα, ἱκαντώδη φυτά. ἀπὸ τοῦ ῥέπω 706
ῥέψω· τροπῇ, ῥόψ· καὶ αὐξήσῃ, ῥῶψ, ὡς βλώψ· καὶ
ῥῶπος, ὁ παντοδαπὸς φάρτος.

Ῥωχμός] Ῥωχμός ἐστι γαίης, Ἰλιάδος ψ'· τόπος ἐστὶ κε-
χαραγμένος ὑπὸ ομβρίου ὕδατος. παρὰ τὸ ῥήσσω, ῥη-
γμός· καὶ μεταθέσει, ῥωχμός, σημαίνει δὲ ῥήξιν.

Ῥυδόν] — ῥυδόν ἀφνειότατον· ἀγαθὸν πλουσίον· ἀπὸ τοῦ
περιβρεῖν τὸν πλοῦτον.

Ῥυθφένεια] σημαίνει ἡ λέξις πλοῦτον· καὶ ῥυθφένειαν
ἀνδρῶν, τῶν πλουσίων· παρὰ τὸ ῥυθῆναι τὸν ἀφενον. 10
σύγκειται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ ῥύδην καὶ ἀφενος, του-
τέστι τὴν τοῦ πλουσίου ῥύσιν.

Ῥυθμός] τῇ τῆς κινήσεως τάξει, ῥυθμός ἀνόμασται· ῥύ-
μη γὰρ ὅμοιον ὑποποιεῖ· ὁ δὲ Ῥωρος, ἀπὸ τοῦ ῥύω
ῥύσω· ῥηματικὸν ὄνομα, ῥυσμός· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς θ,
ἢ ἐκ τοῦ ἐρύω τὸ ἐλκύω, ἐρυσμός· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ
α, καὶ τροπῇ, ῥυθμός· καὶ ῥυθμίζει, ἀντὶ τοῦ διατυ-
ποῖ, κανονίζει, εὐθύνει.

Ῥυμβόνες, εἰσὶν αἱ εἰλήσεις καὶ κινήσεις τῆς σπείρας,
οἰοῦναι τὰς κοτυλώδεις καμπὰς· Ῥεμβόνας ἀζαλέησιν 20
ἐπηρεφέας βολιδέσσιν. Ἀπολλώνιος.

Ῥυμβος] ῥύω ἐστὶ ῥῆμα· ἀφ' οὗ ῥύσις καὶ ῥυτός καὶ ῥυ-
σμός· εἴτ' ἐλλείψει τοῦ σ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β,
ῥυμβός.

Ῥυμβῶ] Ῥυμβῶ καὶ τυπάνῳ Ῥεῖν Φρύγες ἱλάσκονται·
— μυστικῶ σανιδίῳ, ὃ στρέφουσιν εἰς τὸν αἶρα, καὶ
ἦχον ἐμποιοῦσι. ῥυμβός δὲ καὶ ῥόμβος διχῶς λέγεται.
ἐστὶ δὲ τροχίσκος, ὃν τύπτοντες ἱμάσι καὶ στρέφοντες,
ποιοῦσι περιδονεῖσθαι καὶ ψόφον ἀποτελεῖν. ῥυμβόν δὲ 30
αὐτὸν Εὐπόλις εἶπε. καλεῖται δὲ καὶ βρυτήρ.

Ῥύμη] ῥέω ἐστὶ ῥῆμα· καὶ ῥύω ῥύσω ῥύμη· τὸ δὲ ῥύω
παρὰ τὸ λύω, τροπῇ τοῦ ἀμεταβολοῦ εἰς ἀμετάβολον.

Ῥυμός, τὸ μεταξὺ κατὰ μῆκος ξύλον τοῦ ἄρματος, ἡγουν
τὸ προηρητημένον τῷ ζυγῷ ὀρθὸν ξύλον. παρὰ τὸ ἐρύω
ἐρύσω, ῥηματικὸν ὄνομα, ἐρυσμός· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε
καὶ σ, ῥυμός.

Ῥυσμός, εἰπών, ἰδέα, σχῆμα· Διονύσιος ὁ περιηγητής,
Σχῆμα δὲ τοῦ ἰσχυροῦς ῥυσμός πέλει.

Ῥύκος, παρὰ τὸ χροῦς καὶ τὴν ὑπὸν μετοχήν, ὁ ὑπὸν
τῷ χροί.

40 **Ῥύσια**, ἐνεχυρώματα σωτήρια· Ῥύσι ἐλαυνόμενος, Ἰλιά-
δος λ', ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα, τὰ ἀντὶ τινῶν ἐλκόμενα,
ἅπερ ἀντὶ τῶν ἡρπασμένων ἀρπάζονται. λέγεται ῥύσια
καὶ τὰ ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐτυχίας εὐχαριστήρια, παρὰ
τὸ ῥύεσθαι, ὡς παρὰ Διονυσίῳ τῷ περιηγητῇ, Ῥύσια
δ' Ἀπόλλωνι χοροὺς ἀνάγουσιν ἅπασαι.

Ῥυσός, παρὰ τὸν ἐρύσω μέλλοντα, ὁ συνελκυσμένος τὴν
σάρκα καὶ ῥυτιδῶν.

Ῥυσά] αἱ ἀπογεγηρακυῖαι καὶ ῥυτίδας ἔχουσιν· ῥυτίδες 50
δὲ καλοῦνται αἱ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ δερματος συστρο-
φάι. παρὰ τὸ ἐρύω, ἐρυτίς καὶ ῥυτίς, ἡ συνελκυσμένη
σάρξ.

Ῥυστάζειν, τὸ μετὰ βίας ἔλκειν· παρὰ τὸ ἐρύω ἢ ῥύω·
καὶ πλεονασμῷ, ῥυστάζειν. ἐστὶ δὲ τὸ μετὰ βίας καὶ

ἀνάγκης ἔλκειν καὶ μίγνυσθαι γυναικί. καὶ Λυκόφρων
ρύσταγματων λέγει.

707 Ῥυτήρ, ἐλκυστήρ. ἀπὸ τοῦ ἐρύω ἐρυτήρ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ
ε. Ἰλιάδος ἦ, — ἐν δὲ ρυτήρσι τάνυσθεν· — παρὰ τὸ
ἐρύειν, ὃ ἐστὶν ἐλκύνειν.

Ῥυτοῖς, μεγάλοις, ἐλκυστοῖς, ἢ κυλιστοῖς· ἀπὸ τοῦ ἐρύω.
καὶ, Ῥυτοῖσι λάεσσι, τοῖς ἐλκυστοῖς λίθοις διὰ τὸ μέ-
γεθος.

Ῥυτήρ, ὁ ἱμάς· κυρίως καὶ τὰ ἡνία· παρὰ τὸ ῥύεσθαι
ἵππους καὶ τοὺς ἐποχουμένους, ὅπερ ἐστὶ σῶζειν.

Σ.

10 Σίγμα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ σίζω, σίγα, καὶ σίγμα·
ἀπὸ τῆς περὶ τὸν Φθόγγον δυνάμεως. τὸ σι, ι· τὰ γὰρ
εἰς α λήγοντα ὀνόματα τῶν στοιχείων ἐνὶ Φωνήεντι
θέλει παραλήγεσθαι, α, β, γ, δ.

Σαβάζιος, ὁ Διόνυσος· διὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θία-
σον· τὸ γὰρ εὖ βαδίζειν οἱ βάρβαροι σεβάξιν λέγου-
σιν. ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες τὸν
εὐασμὸν σαβασμὸν προσηγόρευσαν.

20 Σάγαρις, ποταμὸς Φρυγίας· ἀπὸ Σαγάριδος τοῦ υἱοῦ Μί-
δου. Σάγγαρις, ποταμὸς Φρυγίας· ὅτι Σάγγαν τινὰ
ἀσεβήσαντα εἰς τὴν Ῥεάν μετέβαλεν εἰς τοῦτο τὸ
ὑδωρ· καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸν τόπον κληθῆναι.

* Σάγμα, παρὰ Ἀριστοφάνει ἀποθήκη τῶν ὅπλων· πα-
ρὰ τὸ σάγη, τουτέστιν ἀσπίς.

Σαθρός, σημαίνει τὸν σεσημμένον. ἐν τοῦ σήπω, σήψω·
ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσαπον· καὶ ἐκεῖθεν σαπρός, κατὰ
πλεονασμὸν τοῦ ρ· καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς θ. ἢ ἀπὸ τοῦ
σταθῆναι σταθρός, καὶ σαθρός, κατὰ ἀντίφρασιν. ἢ
παρὰ τὸ σείεσθαι ῥαδίως· ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι τὰ ἄρ-
θρα· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ σεσημμένον ἔχειν τὸ
ἄρθρον.

30 Σακέρδως, Ῥωμαῖστὶ ἱερεὺς· σάκρα γὰρ παρ' αὐτοῖς λέ-
γεται τὰ ἱερά. σακέρδως οὖν, ὁ τὰ ἱερά ἔρδων, ἐλλεί-
ψει τοῦ ρ. λέγεται δὲ καὶ σέβω τὸ σφάζω· δύναται καὶ
παρ' αὐτοῖς εἶναι ὁ σέβων ἐν τῷ ἔρδειν.

Σακέσπαλος, πολεμικός· ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ σάκος καὶ
κινεῖν τὴν ἀσπίδα. σάκος δὲ ἡ ἀσπίς, ἀπὸ τῶν Σάκων
τῶν πρῶτως εὐρόντων. οἱ δὲ Σάκες ἔθνος ἐστὶ Θράκης.
ἢ παρὰ τὴν σάγην σάγος καὶ σάκος. ἢ παρὰ τὸ σαῖω
σάκος, ὡς σῶζω σῶκος.

40 Σάκος, παρὰ τὸ σάσσω τὸ φορτῶ. τέσσαρα δὲ εἰσὶν εἰς
κος ὀνόματα γραφόμενα διὰ δύο κη, σάκος, λάκος,
μάκος, κόκος.

Σαλαμῖς, πόλις· ἀπὸ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς·
ὅς ἐλθὼν εἰς Σαλαμῖνα καὶ εὐρὼν Ὀφιν βασιλέα, ἀνεί-
λε, καὶ αὐτὸς ἐβασίλευσε.

Σαλαμβας, σημαίνει τὰς θυρίδας τὰς αἰεὶ ἐν σάλῳ οὕσας·
Λυκόφρων· ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτὰς εἰσβαίνειν τὸ Φῶς,
τὸ σέλας. καὶ Σαλαμβάς ἡ δαίμων, παρὰ τὸ αἰεὶ περι-
φέρεσθαι καὶ ἐν σάλῳ εἶναι, καὶ ὅτι περιέρχεται θρη-
νοῦσα τὸν Ἀδωνιν. καὶ σαλαΐζειν Ἀνακρέων, ἐπὶ τοῦ
50 θρηνεῖν· σαλεύει γὰρ καὶ ταράττει τὴν διάνοιαν ἢ τοιαύ-
τη ὁδύνη τοῦ θρήνου.

Σαλυδησσός, ποταμὸς Θράκης· καὶ οἱ κατοικοῦντες Σαλ-
μυδησσοί. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἀλμυδησσός τις ὢν, ὁ εἰς
τὴν ἅλα ἄττων, ὃ ἐστὶν εἰσιών. οὕτως ἐγώ.

Σαλεύω, ἀπὸ τοῦ σάλος· τοῦτο παρὰ τὸ ἅλς, ἅλός.

Σαλακωνεία, ἡ βλακειά.

708 Σάλπιγξ, παρὰ τὸ σαλπίζω· τοῦτο παρὰ τὸ σέλας καὶ
τὸ ὄψ ὅπως ἡ Φωνή, ὀπίζω, σελαπίζω· καὶ συγκοπῇ
καὶ ὑπερβιβασμῷ, σαλπίζω. Σάλπιγξ Ἀθηνᾶς· διὰ
τὸ πρῶτον αὐτὴν εὐρεῖν σάλπιγγα, καὶ ἰδρύσασθαι σάλ-
πιγγος Ἀθηνᾶς ἱερόν ἐν Ἀργεῖ.

Σαμάρεια, πόλις· εἴρηται ἀπὸ τοῦ σήματος τοῦ Ἀρεως·

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ὅτι ἐν αὐτῇ Ἀρης Ἀσπυλάφῳ τῷ υἱῷ τύμβον ἔχω-
σεν, ἐν ᾧ καὶ ἐπέγραψε τοῦτο, Σῆμ' Ἀρεως ἐτυμον
βεβοημένον ἐλλάδι Φήμῃ· Οὔνεκ' Ἀρης τέκνον ἔχων
πολ.

Σαμοθράκη, ἀπὸ Σαμόθρακος υἱοῦ Διός· ἢ ὅτι κεῖται ἡ 10
νῆσος αὕτη καταντικρὺ τῆς Θράκης. Φασὶ δὲ Σαμίους
αὐτὴν οἰκῆσαι.

Σανίς, οἶον τανίς, παρὰ τὸ τετάσθαι, τὸ ἐπίμηκες ξύ-
λον. σανίδες δὲ, ἐν αἷς ἐγγράφονται οἱ ὀφειλόντες τί
καὶ οἱ ἡδίκηκότες τί.

Σάπειρος, ἐπίθετον· ἢ εὐθεῖα, Σάπειρ. παρὰ δὲ τοῦτο
γενέσθαι καὶ ὁ σάπφειρος λίθος λέγεται.

Σαπρός, ὁ σεσηπώς καὶ παλαιός. εἰς τὸ σαθρός.

Σαπφώ, παρὰ τὸ σάφω τὸ σαφηνίζω· ἢ παρὰ τὸ σάφω 20
τὸ ψηλαφῶ. σάφω Σαφώ, ὡς κλώθω Κλωθώ· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ π, Σαπφώ. ἢ παρὰ τὸ σαφής.

Σαργάνη] σάσσω ἐστὶ ῥῆμα· καὶ σαγάνη· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ρ, σαργάνη. ἐστὶ δὲ πλεγμάτιον ἀπὸ σχοινοῦ γι-
νόμενον εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων.

Σάρδις] καὶ οἱ πολῖται καὶ ἡ πόλις διὰ τοῦ ι. ὥςπερ πα-
ρὰ τὸ πόλιες καὶ ὄφεις γίνεται πόλις καὶ ὄφης κατὰ
κρᾶσιν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ Σάρδιες Σάρδις. τί οὖν; οἱ
πολῖται Σάρδις λέγονται; οὐχί· ἀλλ' ὅτι ἀμφοτέρω διὰ
τοῦ ι γράφονται· Σαρδινοὶ γὰρ λέγονται οἱ πολῖται.

Σαρμάζω, σημαίνει τὸ ψευδέσι λόγοις μέχρι τῶν σαρκῶν 30
κεῖσθαι. ἐτυμώτερον δὲ λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς σύρκα· πα-
ρὰ τὸ ἀποσύρεσθαι τὸ δέρμα ἀπ' αὐτῆς· τὰς γὰρ σάρ-
κας σύρκασι οἱ Δωριεῖς λέγουσι· παρὰ τὸ σύρω σύρξω,
σύρξ καὶ σάρξ.

Σάρισσα, εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ.

Σάω] — σάω δ' ἐρήρας ἐταίρους· — ἐστὶ ῥῆμα σέω τὸ
σῶζω· τροπῇ γίνεται σάω· τὸ παθητικόν, σάομαι, ἔσαό-
μην. ἔσαο· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τῆς ου εἰς ω, καὶ συν-
αρχομένως, σάω.

Σαπέρδας] Σαπέρδας πέντε, καὶ τέσσαρας πέρας· Λυκό- 40
φρων. σαπέρδα, αἱ ἀφυῖται καλάμοις διηρμέναι καὶ τε-
ταριχευμέναι. ἢ τὰ ὕεα τεμάχη, ἃ ἰόνδην Παφλαγό-
νες καλοῦσιν. αἱ πέρας δὲ, εἶδος ἰχθύος καὶ αὐτὸ τε-
ταριχευμένον. καὶ ἔοικεν ἀπὸ τούτου καὶ ὁ σαπέρ-
δης τὰ ἀπὸ τῶν ἀφυῶν νῦν ταρίχη σημαίνειν. οἱ δὲ
ἀκριβέστεροι σαπέρδην Φασὶ τέμαχος τεταριχευμένου
ἰχθύος· τὸν γὰρ καρκίνον ἰχθύν σαπέρδην οἱ Ποντικοὶ
Φασί.

Σαρπηδών, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ἄρπη, ὃ σημαίνει τὴν 50
δρεπάνην.

Σαρωνίς, Εὐφορίων Φησί· ἐπειδὴ Σάρων τις κυνηγὸς ἐπι-
διώκων, ἐκεῖθεν κατεκρημνίσθη εἰς θάλασσαν, διὰ
τοῦτο Σαρωνικὸν ἐκλήθη τὸ πέλαγος. Διονύσιος ὁ περιη-
γητής, — τὴν μὲν τε Σαρωνίδα κηλήσκουσι.

Σαρούμενον, κλυδωνιζόμενον· Λυκόφρων· ἀπὸ τοῦ σαίρω·
τοῦτο παρὰ τὸ αἶρω τὸ κουφίζω· πᾶς γὰρ ὁ κλυδωνι-
ζόμενος, αἶρεται, καὶ κουφίζεται. ὁ μέλλων, σαρῶ· 709
καὶ μεταγεται εἰς ἐνεστῶτα· καὶ γίνεται σαρῶ σαρώ-
σα. καὶ ἐπὶ τοῦ χανεῖν· σάρμα γὰρ τὸ χάσμα Φασί,
Ss

ἄφ' οὗ καὶ ὁ γέλως σαρκώνιος· καὶ σαρκωνίδες, αἱ κοῖ-
λαι δρύες.

Σάτυρος] παρὰ τὸ σάθη τὸ αἰδοῖον, σάθηρος καὶ σάτυ-
ρος· κατωφερές γὰρ τὸ γένος τῶν σατύρων.

Σαυρωτήρ, ξυστὸν δόρυ· ἢ ὁ στύραξ, ὃ ἐνιοὶ καὶ οὐρία-
χον καλοῦσιν, ὅπου ἐμπήσσεται τὸ σιδήρειον τοῦ δό-
ρατος παρὰ τὸ σταυροῦσθαι καὶ ὀρθοῦσθαι ἐπ' αὐτὸ
τὸ δόρυ, σταυρωτήρ τις ὢν. οἱ δὲ αὐτὸ τοῦτο τὸ σιδή-
ρειον στύρακα καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος δένδρου στύ-
ραξ· οὗ καὶ ὁ καρπὸς ὁμωνύμως λέγεται στύραξ. λέγε-
ται δὲ σαυρωτήρ καὶ ἡ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στη-
ρίζεται.

Σαώτερος] ἔστι ῥήμα σῶ τὸ ὑγιαίνω· παράγωγον, σῶ· ἐξ
οὗ ὄνομα σῶος· ἐξ αὐτοῦ σαώτερος. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ
σῶ ῥήματος καὶ σέω, ἐξ οὗ σῶος.

Σαῖνω, σημαίνει τὸ κολακεύω· καὶ σαίνουροι, οἱ τὰς οὐ-
ρὰς συνεχῶς κινουντες ἵπποι καὶ κύνες.

Σέλας, ἢ λαμπρότης τοῦ πυρός, ἢ γουν ἢ λαμπηδών. πα-
ρὰ τὸ σάλος, σέλας, (ὡς βάλλω, βέλος) τὸ ἀεικίνητον
πῦρ· ἢ παρὰ τὸ σαλεύεσθαι πνοῇ, τὸ κινούμενον καὶ κε-
ραύνιον πῦρ· οἱ δὲ, τὴν ἀστραπὴν· οἱ δὲ, τὸ Φῶς. ἢ
παρὰ τὸ σεύω τὸ ὀρμῶ.

Σελήνη, παρὰ τὸ σέλας νέον ἔχειν· ἢ παρὰ τὸ σέλας αἰε-
τὸν ἔχειν· ὅθεν καὶ ἕνος ὁ ἐνιαυτός, ὁ αἰετὸς νεάζων.

Σέλιον, ἐτυμολογεῖ Ὡρος, τὸ ἐξ ἔλους σευόμενον, ὡς
Ὅμηρος Φησὶν, — ἐλεόθρεπτον σέλιον.

Σέρκετον, παρὰ τὸ σείειν τὰς κρίσεις.

Σελλοί, Ἰλιάδος κ'. ὅτι Ἕλλος καὶ Ἐλλοί, τὸ ἐν Δωδών-
ῃ τῆς Ἠπείρου κατοικοῦν ἔθνος· καὶ γὰρ οὕτω τινὲς
λέγουσι τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ, — ἀμφὶ δὲ Ἐλλοί Σοί
ναίουσιν: — εἴρηται δὲ αὐτὸ παρὰ τὸ ἔλος· ἐκ γὰρ τοῦ
κατακλυσμοῦ τῆς γῆς, ἐνθα ὤκουν ἐλώδους γενομένου,
μετῴκησαν ἐν Δωδώνῃ. καὶ οἱ μὲν, Ἐλλοὺς αὐτοὺς ἐξε-
δέξαντο, ὡς Πίνδαρος· δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ σ ἀρχεσθαι
τὴν λέξιν Σελλοὺς, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ.

Σελμών, ὄνομα βάρβαρον. ἀπὸ τοῦ ἔλκω, ὁ παθητικός
40 παρακείμενος, εἴλωμαι· ἐξ αὐτοῦ εἰλμών· ἀποβολὴ τοῦ
ι, ἐλμών· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σελμών. ἢ ἀπὸ τοῦ
ἐλεύθω, ἐλμών καὶ σελμών.

Σεμέλη, παρὰ τὸ σέλας μέλειν, ἢ γουν Φροντίζειν· Δία
γὰρ ἡγήσατο μετὰ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν συγγενέσθαι
αὐτῇ· οὗ γενομένου καὶ κεραυνωθείσης, ἐσεῖσθη τὰ μέ-
λη· καὶ ἐντεῦθεν Σεμέλη.

Σεμίδχλις, παρὰ τὸ σμῶ καὶ τὸ ἄλις, τουτέστι τὸ ἄλις
σμῆμα, τὸ πάνυ, οἶον τὸ λεπτομερέστατον.

Σεμνός] παρὰ τὸ σέβω σεβνός, καὶ σεμνός, ὁ σεβασμοῦ
ἄξιος, ὁ θαυμαστός καὶ ἄξιος ἐντροπῆς. καὶ τὰ ἄρρητα
50 δὲ καὶ ἀνεξιχνίαστα σεμνὰ λέγεται. καὶ παρὰ Λυκό-
Φρονι, Σεμνῶς κασσωρεύουσα, ἀντὶ τοῦ αἰσχυρῶς.

Σεύς, σημαίνει τὸν σιῶληκα, οὐχ εὑρηται δὲ ἐν χρήσει ἢ
εὐθεῖα, ἀλλ' αἱ πλάγιοι, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, Ἵπο
τῶν σέων κητακαμπτόμενος: — ὥφειλε δὲ περισπᾶ-
σθαι, ὡς χῆνες χηνῶν· ἀλλὰ σεσημείωται καὶ τοῦτο
μετὰ τῶν ἄλλων ἐννέα, ὡς περ καὶ τὸ οὐδένης οὐδένων,
καὶ τὸ Φῶδες Φῶδων. Χοιροβοσκός.

710 Σεύω] ἀπὸ τοῦ σῶ, γίνεται σεύω· σημαίνει τὸ ὀρμῶ καὶ
τὸ διώκω. ὁ μέλλων, σεύσω· ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἔσει-
σα· οἱ δὲ ἀόριστοι πρῶτοι, ἢ τὸ σ ἔχουσιν, ἢ τὸ ξ, ἢ
τὸ ψ, ἢ ἐν τῶν ἀμεταβόλων. σεύσας οὖν ἔστιν ἡ με-
τοχή τοῦ πρώτου ἀορίστου, καὶ χεύσας, ὡς ἀλεύσας
καὶ ἱππεύσας· ἀλλὰ κατ' ἐνδειαν τοῦ σ γίνεται σεύας
καὶ χεύας καὶ ἀλεύας· καὶ τὸ σευάμενος, ἀπὸ τοῦ σευ-
σάμενος, καὶ ἀλευσάμενος.

Σειληνός] σειληνοὶ λέγονται οἱ γέροντες τῶν σατύρων·
παρὰ τὸ σεῖεσθαι περὶ τὸν ληνόν. ἢ παρὰ τὸ σεσηρέ- 10
ναι καὶ χαίνειν, γίνεται σέρηνος· καὶ κατὰ πρόσθεσιν
τοῦ ι, καὶ μεταθέσει τοῦ λ εἰς ρ, σειληνός. Χοιροβο-
σκός. σειληνός, ὁ γέρον· παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, σειρη-
νός καὶ σειληνός. σειληνοὶ δὲ, οἱ τὰς σταφυλὰς πατούν-
τες, παρὰ τὸ σεῖεσθαι ἐν τῷ ληνῷ. σιληνός, διὰ δύο
λλ. καὶ διὰ τοῦ ι.

Σειρά] παρὰ τὸ εἶρω τὸ συμπλέκω, γίνεται εἶρά· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ σ, σειρά. σημαίνει δὲ τὴν ἄλυσιν.

Σειρήν. παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω εἶρήν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ
σ, σειρήν.

Σειραίνω, σημαίνει τὸ ξηραίνω, ὡς λέγει Ὡρος ὁ Μιλή-
σιος· παρὰ τὸν σεῖριον τὸν ἀστέρα. σεῖριος δὲ ὁ κύων
ἐστὶν ἀστὴρ· καὶ εἴρηται παρὰ τὴν ζέσιν ζέριος. ἢ πα-
ρὰ τὸ ἐκκενοῦν ἡμᾶς ἰδρῶσι βρομένους· σειρεῖν γὰρ τὸ
ἀποκενοῦν λέγεται. ἢ παρὰ τὸ σεσηρέναι, σεῖριος καὶ
σεῖριος· τοὺς γὰρ κύνας διαχάσκειν τότε ποιεῖ. ἢ παρὰ
τὸ εἶρω τὸ λέγω, εἶριος καὶ σεῖριος· λέγει γὰρ καὶ μη-
νύει ἡμῖν τὸν καιρὸν τοῦ θέρους. ἐνιοὶ δὲ πάντα τὰ
ἄστρα σεῖρια καλοῦσι, τείρια ὄντα καὶ σημεῖα τῶν
πλεόντων. ὁ δὲ Ἀντίμαχος σεῖρινα τὸν Δία ἔφη, διὰ 30
τὸ ἄστρον.

Σεισάχθεια, τὸ κόσμιον, παρὰ τὸ ἀποσεῖεσθαι τὸ ἄχθος·
τὸ δὲ, παρὰ τὸ σεῖω, Χοιροβοσκός. Πλούταρχος ἐν Σό-
λωνι, Ἡ σεισάχθεια χρεῶν ἦν ἀποκοπὴ παρὰ Ἀθη-
ναίους: — τινὲς δὲ Φασι τόκων μετριότητα εἶναι, καὶ
μέτρων ἐπαύξῃσιν, καὶ τιμὴν τοῦ νομίσματος. ἐγὼ
ἀνέγνω.

Σεῖω] ἐκ τοῦ σῶ, σέω καὶ σεῖω, ὡς πλέω πλείω, καὶ πνέω
πνείω· ἐκ δὲ τοῦ σεῖω γίνεται σεῖστρον.

Σήθω] ἐκ τοῦ σῶ, ὁ δηλοῖ τὸ σεῖω, ἕτερον παράγωγον
ῥήμα σήθω, τὸ κοσμινίζω· ὁ δηλοῖ τὴν αὐτὴν κίνησιν 40
συνεχῇ τὴν ἐν τῷ κοσμίνῳ. Ἡρόδοτος δὲ τοῦ σῶ τὸ
τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν σῶσιν, ἀντὶ τοῦ σή-
θουσιν. οἱ δὲ Ἀττικοί, τὸ σῶ, τῷ λέγουσιν, ὡς σήμε-
ρον, τήμερον. παρὰ δὲ τὸ τῷ σύνθετον καὶ πλεονασμῷ
τοῦ τ, διὰ τῷ λέγουσιν Ἀττικοί.

Σηγῶρ, ἐκ παραδόσεως διὰ τοῦ η· κατὰ δὲ τὴν ἐτυμολο-
γίαν διὰ τοῦ ι· καὶ γὰρ ἐρμηνεύεται μικρὰ ἢ ταπεινὴ·
ἢ γουν παρὰ τὸ σιγᾶν· ὁ γὰρ ταπεινός ὁ μὴ δυνάμενος,
κχθ' ἐαυτὸν σιγᾶ.

Σηλῶμ, ψαλμός ος'. τὸ ση, η· τῶν ἐθνικῶν καὶ βαρβά- 50
ρων αἱ προστακτικαὶ παραδόσεις εἰσὶ μᾶλλον, οὐχὶ δὲ
παραθέσει ὑποπίπτουσι.

Σηκός, στηκός τις ἐστί· καὶ γὰρ σταθμός ἐστίν, ἀπὸ τοῦ
ἴστασθαι ἐν αὐτῷ τὰ θρέμματα· ὅθεν καὶ οἱ νεώτεροι
τῶν ποιητῶν σηκὸν λέγουσι τὸν ναόν, παρὰ τὸ ἴστα-
σθαι ἐν αὐτῷ τὸ ἄγαλμα· καὶ σηκοόρος, παρὰ τὸ κο-
ρεῖν τὸν νεών, ὃ ἐστὶ καλλύνειν· κορεῖν γὰρ τὸ σαίνειν
καὶ καλλύνειν· ὅθεν καὶ μηλοκόρος. ἐν Ἰλιάδος θ', Καί 711
νύ κε σήμασθεν κατὰ Ἴλιον ἡύτε ἄρνες: — ἀντὶ τοῦ,
εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. ἀπὸ τοῦ σηκός σηκῶ. σημαί-
νει δὲ ποτὲ μὲν περὶΦραγμα, ποτὲ δὲ τὴν ἔπαυλιν καὶ
τὴν παραγωγὴν τῶν προβάτων, καὶ τὴν πολὺκαρπον
ἐλασίαν.

Σηλυμβρία, ἀπὸ Σήλυος τοῦ Θρακὸς ὀνόμασται. Ὡρος.

Σῆμα, παρὰ τὸ σῶ τὸ ὑγιαίνω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ γράμ-
μα· Ἰλιάδος ζ', — καὶ ἦτε σῆμα ἰδέσθαι: — τὸ ση-
μεῖον· ὡς τὸ, Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριΦραδές: — 10
καὶ τὸν τάΦον, ὡς τὸ, Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι
κατατεθνηῶτος.

Σημάντορες, ἡγεμόνες· παρὰ τὸ σημαίνω τὸ προσταῖσσαι.

Ἰλιάδος α', — μὴ γὰρ ἔμοιγε Σήμαιν'. οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἶω.

Σήμων, παρὰ τὸ σῶ τὸ σωρεύω.

Σήπω] παρὰ τὸ σῆς σήτος, ὃ σημαίνει τὸν σκώληκα, σήτω καὶ σήπω· ὁ μέλλων, σήψω· ὁ ἀόριστος, ἔσηψα· ὁ δεύτερος, ἔσαπον ἐσάπην.

20 Σηπιάς, ἄκρα ἐν Μαγνησίᾳ· οὕτω λέγεται διὰ τὸ τὴν Θέτιν ἐνταῦθα εἰς σηπίνην μεταβληθῆναι ὑπὸ Πηλέως διωκομένην.

Σῆς, ὁ σκώληξ. παρὰ τὸ σῶ τὸ κινῶ, ὁ μέλλων, σήσω· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ω, σῆς.

Σημαίας, Ἰταλοὶ τὰ σίγνα καὶ τὰ λεγόμενα βάνδα καλοῦσι, τὰ ἐν ταῖς τάξεσιν ἐπίσημα· ἃ κοντοῖς ἤρτηνται, αἰτῶν ἢ λεόντων ἢ ὀρακόντων ὑφάσμασι ποικίλα καὶ παρασήμοις κατὰστιντα, ἐκάστην τῶν τάξεων παραδελούντα.

30 Σηστός· ἐπὶ μὲν τῆς πόλεως, διὰ τοῦ η γράφεται· ἐπὶ δὲ τοῦ σειομένου, διὰ διφθόγγου.

Σήραγξ, ὁ βαθὺς καὶ κρημνώδης τόπος. γίνεται παρὰ τὸ ῥήσσω τὸ ῥηγνύω καὶ διακόπτω, ῥήσαγξ· καὶ ὑπερβιβασμῶ, σήραγξ. καὶ σήραγγες, αἱ ὑπὸ γῆν ἐπιμήκεις ἐκρήξεις, οἷον Φλέβες τινὲς οὔσαι τῆς γῆς· ἃς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ, διέξοδον ζητεῖ. ἐντεῦθεν σήραγγώδης τόπος εἴρηται, ὁ κοῖλος καὶ διατετρημένος· ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι καὶ διεστράφθαι.

Σηταῖον, χωρίον ἐστίν· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς Σηταίας 40 τῆς αἰχμαλωτίδος Τρωάδος· ἥτις ἔπεισε τὰς λοιπὰς συμφλέξαι τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων· διόπερ γνόντες οἱ Ἕλληνες, ἀνεσκολόπισαν αὐτήν.

Σητάνειοι, πυροί. εἴρηται παρὰ τὸ σῆτες· σῆτες δὲ λέγουσιν οἱ Ἴωνες τὸ ἐπέτους. Δωριεῖς μὲν σᾶτες σφόδρα σύνηδες ἔχουσι τὸ ὄνομα· Ἀττικοὶ δὲ, μεταβαλόντες τὸ σ εἰς τ, ὡς σεῦτλον τεῦτλον, τῆτες λέγουσιν· ὅθεν Δωριεῖς μὲν, σατίνους λέγουσιν· Ἀττικοὶ δὲ, τητίνους. Φαβωρίνος δὲ περὶ παντοδαποῦς ὕλης, οὕτως· τητάνειος σῖτος· δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τὸν καθαρόν· καὶ σητανείους 50 πυρούς, ἐπετείους· ὦρος.

Σθένος, δύναμις· καὶ σθένω, τὸ δύναμαι. οἶμαι παρὰ τὸ θέω, θένος καὶ σθένος· ὁ γὰρ ταχύς καὶ δυνατὸς θέει. ἢ παρὰ τὸ ἴστημι στήσω, στένος καὶ σθένος.

Σιαγών· ὅτι σείονται περιεγόμεναι· ἢ παρὰ τὸ σιγᾶν· αἷς ἐστὶ σιγᾶν, καὶ λέγειν ἀνοιγομέναις· ὦρος. ἢ παρὰ τὸ τὰ σιτία ἄγνυσθαι δι' αὐτῶν. τοῦτο ἐγὼ εὖρον.

Σιάλος, τὸ λεπτόν καὶ οἶον ὁρὸς τῶν ἄλλων ὑγρῶν ἀποσειόμενον ἄλλις καὶ ἀθρόως. διαφέρει πτυάλου· πτύαλον, τὸ ἀποπτύμενον κατὰ προαίρεσιν κατὰ τὴν τῶν χειλέων ἐπίπτυσιν· ὁ δὲ σιάλος αὐτομάτως ρεῖ· καὶ σιαλίζει μὲν τὰ βρέφη, καὶ οἱ ὑπεργηγῆσαντες, οὓς ἀναισθήτους λέγουσι· πτύειν δὲ, τοὺς κατὰ προαίρεσιν ἐκρίπτοντας αὐτό. πιθανόν δὲ καὶ τοῦ παρακολουθούτος ἐν τῷ πτύειν ψόφου. λέγεται δὲ σιάλος, καὶ ὁ εὐτραφὴς σὺς, παρὰ τὸ ἄλλις σεσιτεῦσθαι· ἢ ὁ ἄρρην σὺς, παρὰ τὸ ἀφρόν προῖεσθαι, ὃν λέγουσι σιάλον.

10 Σίβδαι, αἱ ροαί, πλεονασμῶ τοῦ β.

Σιγαλόεντα, σημαίνει τὰ πεποικιλμένα· παρὰ γὰρ τὸ στίζω, στιγαλόεντα, καὶ σιγαλόεντα.

Σίγειον, ἀκρωτήριον Τροίας· παρὰ τὴν σιγῆν, κατὰ ἀντίφρασιν· πολύηχος γὰρ ὁ τόπος.

Σίγρον, λιμὴν Τενέδου, ἥρῳν ἔχων σίγρου Ἀρτέμιδος. οὕτως ὦρος.

Σιγύνους ἰθὺς ἀνασχόμενοι, Ἀπολλώνιος. ἀλλαχοῦ μὲν ἀσπιδίσκια μικρὰ πελτάρια λεγόμενα· ἐνταῦθα δὲ δόρατα ὀλοσίδηρα. ταῦτα δὲ ἐπεποίητο εἰς θήραν συῶν τὸ 20

παλαιόν, διὰ τὸ ἄγαν θερμόν καὶ ἰσχυρόν τοῦ ζώου· ἐνθεν καὶ σίγυνος εἴρηται, συϊκαίνος τις ὢν, ὁ τοὺς σὺς καίνων, οἷοναι κεντῶν. καὶ οἱ Κύπριοι δὲ τὰ δόρατα σιγύνους Φασί.

Σιγῶ] παρὰ τὸ σιγῆ, σιγῶ, ὡς παρὰ τὸ τιμῆ, τιμῶ· ἢ ἐκ τοῦ σίζω τὸ ἤχῳ, κατὰ ἀντίφρασιν.

Σίδηρος, ἀπὸ τοῦ σίζω τὸ ἤχον ἀποτελῶ. τὸ δη, ἡ· σίδαρος γὰρ Δωρικῶς λέγεται ἢ Αἰολικῶς. τὸ δὲ σίδηρᾶ, ἔστι κτητινὸν ἀπὸ τοῦ σιδηροῦς.

Σίζω, ὀνοματοποιεῖται. ὀνοματοποιεῖται δὲ ἐστὶ Φωνῆς μί. 30 μῆσις πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ ὑποκειμένου ἤχου, ὡς τὸ σίζε. ἐπεὶ γὰρ καιομένου τοῦ Κύκλωπος ὀφθαλμοῦ, ποικίλ' ἀπετέλει Φωνήν, κατὰ μίμησιν Φησίν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Λίγξα βίος, μίμησις ἐστὶ τοῦ ἤχου, ὃν ἀφιεμένου τοῦ βέλους ποιεῖ ἡ νευρά. τοῦ οὖν σίζω ἐνεστῶτος, ἕτερον μὴ ζῆται χρόνον μήτε ἐγκλισιν, μηδὲ ὡς τὸ πρίζω κλίνης τὸ σίζω. πάλιν τοῦ λίγξε ἀορίστου ὄντος, μὴ ζῆται θέμα μήτε ἄλλο τι. πάλιν τὸ παφλάζοντα μὴ κλίνης παφλάσω παπάφλανα, ὡς τὸ θανυάζω· ἀφαιρήσεις γὰρ τὴν λέξιν τῆς ἐμφάσεως τῆς τοῦ ἤχου μίμησης. τὸ γὰρ σίζω, χαρακτηῖρα ἔχει ἐνεστῶτος· 40 καὶ τὸ λίγξα, χαρακτηῖρα ἔχει ἀορίστου· ὅθεν Νίκηνδρος ἐν τοῖς Ἀλεξιφαρμάκοις, — ἐπιλίζοντας οἷστους· — τοῦ λίγξε τὸ θέμα θελήσας εἰπεῖν, ἔφθαιρε τὴν τοῦ ἤχου μίμησιν. οὐκ ἀπὸ θέματος οὖν ταῦτα, ἀλλ' ἀπὸ τῶν Φωνῶν αὐτῶν ἢ ὀνοματοποιεῖται πεποιήται. οὕτω Ζηνόβιος.

Σικελός, ἀπὸ ἡγεμόνος Σικανοῦ. οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ Σικάνοι εἴρηται· ἐκαλεῖτο γὰρ πρότερον ἢ Σικελία, Σικανία.

Σίκινος, νῆσος ἐστὶ πρὸς τῇ Εὐβοίᾳ, Οἰνοῖη τὸ πρότερον καλουμένη, διὰ τὸ εἶναι ἀμπελόφυτον. μετωνομάσθη δὲ 50 ἀπὸ υἱοῦ Θόαντος Σικίνου, καὶ νυμφῆς Οἰνοναίδος. Ἀπολλώνιος, — καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνοῖην ἐρύσαντο Πρόσθεν, ἀτὰρ Σίκινόν γε μεθ' ὕστερον αὐδήθεισαν.

Σίκινις, σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμελία δὲ, τραγική· κόρδαξ δὲ, κωμική, ὡς Ἀριστόξενος ἐν πρώτῳ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως. εἴρηται σίκινις, παρὰ τὸ σείεσθαι καὶ κινεῖσθαι. ἢ ἀπὸ Σικανοῦ τοῦ Ἀθηναίων βασιλέως· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ παιδαγωγοῦ τῶν Θεμιστοκλέους παίδων Σικανοῦ.

Σίκημα] Σίκημά ἐστὶ τὸ ἐξαίρετον χωρίον τοῦ Ἰωσήφ, 713 παρὰ τοῦ Ἰακώβ δεδομένον· τύπος τῆς διαθήκης τῆς μόνῃ δοκούσης τῷ Ἰσραὴλ δεδωρῆσθαι. ἐστὶ δὲ ὄνομα τόπου. γράφεται ἀπὸ παραδόσεως τὰ δύο μ' εἰς τὸν νθ' ψαλμόν. εἰς δὲ τὸ ἄλλο ἐτυμολογικόν, ἐγχεῖται καὶ αὐτῇ ἢ προφητικῇ ῥῆσις γεγραμμένη.

Σίλλοι, ἐπισκώμματα, κατὰ τροπὴν τοῦ τ εἰς σ, τίλλοι τινές· τίλλειν δὲ, τὸ σκώπτειν, ὡς λέγει Ἀνακρέων, τίλλει τοὺς κυάμους ἀσπιδιώτης· — οἷον σκώπτει καὶ χλευάζει. δηλοῖ δὲ καὶ χλευαστικὸν ποίημα· παρὰ τὸ 10 διασεῖν τοὺς ἴλλους καὶ διασύρειν τῷ σχήματι τῶν ὀφθαλμῶν· ἴλλοι γὰρ λέγονται οἱ ὀφθαλμοί· καὶ σιλλαίνειν, τὸ στραβίζειν· ὁ γὰρ σίλλος λοιδόριος καὶ διασυρμούς πεφεισμένως ἀνθρώπων ἔχει· μέλος δ' ἐστί.

Σιμός] παρὰ τὸ σίγμα σιγμός καὶ σιμός· καὶ γὰρ τοῦ σιμοῦ ἢ ρίς δοκεῖ τὸν τύπον τοῦ σίγμα μιμεῖσθαι.

Σιμωνίδης, ἐπὶ μὲν τοῦ Ἰαμβοποιοῦ, διὰ τοῦ η γράφεται, καὶ ἴσως παρὰ τὸ σῆμα ἐστί· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ λυρικοῦ, διὰ τοῦ ι, καὶ ἴσως παρὰ τὸ σιμός ἐστί. Χοιροβοσκός.

Σίμβλα, τὰ ἀγγεῖα τῶν μελισσῶν· παρὰ τὸ συμβεβλή- 20 σθαι ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ, εἶον σιμβλήϊά τινα ὄντα. Ἡτίος, — ἐπηρσεφέας κατὰ σίμβλους· — ἢ ὅτι σιμάς ἐκά- λουν οἱ ἀρχαῖοι τὰς μελίσσας· αἱ γὰρ μέλισσαι, πρὸς

σύγκρισιν τῶν σφηνῶν, ἀμβλύτερα ἔχουσι τὰ κέντρα· καὶ ἐκ τούτου σίμβλους τὰ κύθρα, οἶονε σιμβόλους.

Σινάμοροι πολεμίζουσι θυρωροί: — ἐν δευτέρῳ Ἀνακρέων· μεμνημένοι Φησί πρὸς τὸ σίνεσθαι· ἐξ οὗ ἠκούσμεθα τοὺς ἐξ ἅπαντος κακουργεῖν προαιρουμένους. οἱ μὲν Ἀτ-
30 τικοὶ λέγουσι σινάμορεῖν τὸ λιχνεύειν· καὶ Φερεκράτης τὰ τοιαῦτα κλέμματα σινάμορεύματα καλεῖ. Ὡρος.

Σινά, ὄνομα ὄρους· παρὰ τὸ ἴς ἑνός· ὅτι ἐκεῖ ἐδόθη ἡ τοῦ νόμου δύναμις.

Σιδῶν, ἀπὸ Σιδῶνος τῆς πόλεως. οἱ γὰρ Σιδόνες ἐφεύ-
ρον πρῶτοι κάμνειν σιδόνας. Σιδῶν δὲ σημαίνει δύο, τὴν πόλιν καὶ τὸν πολίτην· καὶ ἐπὶ μὲν τῆς πόλεως, ἐντείνε-
νεται· ἐπὶ δὲ τοῦ πολίτου, συστέλλεται.

Σίνηπι, τὸ νη, ἡ· διότι ἀνεφάνη τὸ α ἐν τῷ σινάπιον.
τὸ πι, ι. διατί; τὰ εἰς ι λήγοντα οὐδέτερα διὰ τοῦ ι
40 γράφεται. παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὥπας, ὡς ὁ ἱατρικὸς λόγος μαρτυρεῖ· βλάπτει γὰρ τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ σί-
νος, τὸ βλάβος.

Σιντήϊδα Λῆμνον ἴκοντο· Ἀπολλώνιος· τὴν ὑπὸ πολιτῶν
Σιντίων κατοικισθεῖσαν. ἔθνος δὲ τυραννικὸν τοῦτο καὶ
ληστρικόν. τινὲς δὲ καὶ Σιντίους τοὺς Λημνίους Φασίν·
οἱτοὶ γὰρ λαβόντες πλοῖα, τοὺς παριόντας ἔσινον, ὃ
ἐστὶν ἐβλάπτειν· ἢ ὅτι δοκοῦσιν αὐτοὶ πρῶτοι ἐπινενοη-
κέναι τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ὅπλα· ἅπερ ὁμολογουμένως
βλάπτει.

50 Σινιάσαι, κοσκινῆσαι.

Σινώπη, πόλις ἐστίν· εἴρηται δὲ ἀπὸ Σινώπης τῆς Ἀσω-
ποῦ θυγατρὸς· ἣν ἐκόμισε Ζεὺς ἀπὸ Ἀσυρίας εἰς τὸν
Πόντον, βουλόμενος αὐτὴν διαφθεῖραι, ὁμῶς δῶσειν
αὐτῇ ὃ βούλεται· ἢ δὲ τὴν παρθενίαν ἠτήσατο. ὃ δὲ
Ἀνδρῶν Φησὶν, μίαν τῶν Ἀμαζόνων Φυγοῦσαν εἰς
Πόντον παρὰ τὸν βασιλέα τοῦ τόπου, πίνουσάν τε πλεῖ-
στον οἶνον, προσαγορευθῆναι Σινωπὴν· μεταφράσει δὲ
714 τοῦτο σημαίνει τὴν πολλὰ πίνουσαν.

Σιπτοί, πυκνοὶ καὶ στεγροί. Ἀριστοφάνης. εἴρηται δὲ ἀπὸ
τῶν καινῶν ἐσθῆτων· αἵτινες πατηθεῖσαι, ἀπὸ τῆς
ἀραιότητος εἰς πυκνότητα συναγόνται.

Σίπαλος, ὁ εἰδεχθῆς καὶ ἄμορφος· Ἀλλὰ σὺ μὲν σίπα-
λός τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔφηλος.

Σίπυλον, τὸ ὄρος, οὕτω κέκληται ἀπὸ Σιπύλου τοῦ Ἀρ-
γου παιδός.

Σιπύη, σημαίνει τὴν ἀρτοθήκην· οἶονε σιτοβοή τις οὖ-
10 σα· παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι.

Σίρις, πόλις Ἰταλίας, ἢ πρότερον οὕτω καλουμένη, εἴτα
Πολιεῖον. Σίρις δὲ ὠνάμασται ἀπὸ Σίριδος θυγατρὸς
Μόργητος τοῦ Σικελίας βασιλέως, γυναικὸς τε Σκίν-
δου· ἢ ἀπὸ Σίριδος μιᾶς τῶν Νηρηίδων· ἢ ἀπὸ τοῦ πα-
ραρρέοντος αὐτῇ ποταμοῦ.

Σιροί, τὸ ἐπιτήδειον ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρῶν καὶ τῶν
ἄλλων ὀσπρίων. Ἀμμόνιος δὲ ἱστορεῖ, ὡς οἱ Ἀττικοὶ
ὀξύνοντες τὸ ὄνομα, τὸ ι βραχύνουσι, καὶ ἡ τριβὴ
20 τῆς ἀναγνώσεως ἐκτείνεται. εὐρίσκειται δὲ καὶ βραχὺ,
ὡς παρ' Εὐριπίδῃ Φρίξῳ, — ἀνοῖξαι μὲν σιρούς οὐκ
ἠξίου: — εἴρηται δὲ οἶονε σιτηρός τις ὢν· καὶ ἐν συγ-
κοπῇ, σιρός, ὃ εἰς τὰ σιτία ὢν ἐπιτήδειος. εἰσὶ δὲ καὶ
ὀρύγματα τινὰ σιροί.

Σισύρα, αἴγειον στέγαστρον, τετριχωμένον δέρμα. πολλά-
κις δὲ καὶ τὸ τραχὺ καὶ ἄγναπτον ἱμάτιον· ὡς Ἀριστο-
φάνης, Ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.

Σισύρνα, ἐστὶ παχὺ περιβόλαιον· ἢ δερμάτινον ἱμάτιον.
Λυκόφρων, Σισυρνοῦται καρκίνοι.

30 Σίσυφος, κύριον. τὸ θεός οἱ Λάκωνες σιός λεγούσιν. ἀπὸ
οὗν τοῦ σιός καὶ τοῦ σοφός, γίνεται σιόσσοφος καὶ σί-

σοφος, οἶονε καθάπερ θεός. Χοιροβοσκός καὶ Ὡρος.
ἢ ἀπὸ τῶν σιῶν (τούτέστι τῶν θεῶν) σοφός.

Σίτος] λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ὥσπερ παρὰ τὸ ἐργάζομαι
γίνεται ἐργαστής, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἐργάτης, βαρυνό-
μενον· καὶ ἀπὸ τοῦ δεσποστικῆς δεσπότης, οἰστός οἶτος·
οὕτω καὶ παρὰ τὸ σέσεισται, σειστός· ἀποβολῇ τοῦ σ
κχὶ τοῦ ε, σίτος. λέγει δὲ ὁ Ὡρος, ὅτι κρεῖττον ἐστὶν
ἀπὸ τοῦ σίω τοῦ διὰ τοῦ ι γραφομένου γεγονέναι. ἐστὶ
γὰρ καὶ σίω διὰ τοῦ ι, ὃ χρῆται Ἀνακρέων· οἶον,
Θρηϊκὴν σίοντα χαίτην: — ἢ ὅτι πολλὰ εἰσιν ὀνόματα
ἀπὸ ὀνομάτων γινόμενα γραφομένων. ἢ τὰ διὰ τοῦ ιτος
ἀποστρέφεται τὴν εἰ δίφθογγον. τὸ σι, μακρὸν κατὰ
ποιητικὴν ἀδειαν. βαρύνεται· τὰ εἰς τοὺς δυσύλλαβα μο-
νογενῆ παραληγόμενα τῷ ι ἐκτεινομένων βαρύνεται,
κρίτος, μῖτος, Τρίτος ὄνομα ποταμοῦ· ἐπὶ γὰρ τοῦ
ἀριθμοῦ, βραχύνεται τὸ ι. οὕτω καὶ σίτος. τὸ λιτός,
οὐ κατὰ τὴν γραφὴν, οὐδὲ κατὰ τὸν χρόνον, εἰ μὴ
μόνον περὶ τόνον διήλλαξε· τὸ μέντοι λιτός, τριγενὲς
ὄν, ὀξύνεται.

Σῖτα, ἢ ἐκ τοῦ σίτος μεταπεποιήται, ἢ ἀπὸ τοῦ σιτία.
Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Σιτώνης σιτώνου, σημαίνει τὸν σῖτον ἀγοράζοντα καὶ ἀπο-
τιθέμενον.

Σιτοδεία] σίτου ἐνδεία, σιτοένδεία καὶ σιτοδεία. πάντες
οὕτως. ἢ ἀπὸ τοῦ σιτοδείης, σιτοδέεια· καὶ κατὰ ἀφαί-
ρεσιν τοῦ ε.

Σιφλός, πλεονασμῷ τοῦ φ· καὶ κυρίως, ὁ ἐσινωμένος
τοὺς ὀφθαλμούς· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ ἄλλου
μέρους σώματος. Ἰλιάδος ξ', — θεὸς δὲ ἐ σιφλώσει: 715
— ἐκλύσει, μωμητὸν ποιήσεις· ἀπὸ τοῦ φλῶ, τὸ ὄρμη
ἔχω. ἄλλοι δὲ τὸν εἰδεχθῆ. ἢ ἀπὸ τοῦ σιφλός σιφλῶ·
ἵνα σημαίνῃ τὸ βλάψει.

Σίφων, παρὰ τὸν ποῖον ἦχον τὸν ἐν τῷ ἀποσπᾶν καὶ
πίνειν· ἢ παρὰ τὸ σίζω.

Σιφνεύς, σημαίνει (ὡς οἶμαι) τὸν ἀσπάλακα. Λυκόφρων.

Σιών, εἰ μὲν σημαίνει τὴν πόλιν, γράφεται διὰ τοῦ ι,
κατὰ παράδοσιν· εἰ δὲ σημαίνει τὸ κύριον ὄνομα, γρά-
φεται διὰ τοῦ η· ὡς τὸ, Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορ-
10 ραίων: — τὰ εἰς ν λήγοντα βαρβάρων ὀνόματα ὀξύν-
νουνται· οἶον Θεατάν, Ἐρατάν, Ἀτμών, Τελαμών. οὕτω
καὶ Σιών· χωρὶς τοῦ Μεγάν, Βαραβάν, Βαριωνάν.
ταῦτα δὲ περισπᾶται. ἐστὶν ἀκλιτα.

Σιωπῇ] ἐκ τοῦ σιγῇ καὶ τοῦ ὦψ ὠπός, ἢ τοῦ ὄπα, ὃ ση-
μαίνει τὴν φωνήν, γίνεται σιγηοπή· καὶ ἀποβολῇ τοῦ
γ, καὶ κράσει τοῦ η καὶ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, γί-
νεται σιωπῇ· ἢ ἐκ τοῦ σιγῶ σιγωπῇ· καὶ ἐκβολῇ τοῦ
γ. τὸ δὲ σιωπῇ καὶ σιγῇ, ἐστὶν ἐπίρρημα μεσότητος.
καὶ ἐστὶ τὸ σιγῇ, μακρὸν· τὸ δὲ σιωπῇ, βραχὺ, ὡς 10
παρὰ τῷ ποιητῇ.

Σκαλμός, περὶ ὃν δεσμεύουσι τὰς κώπας πᾶσκαλον· ὑπο-
σκαλμὸς δὲ, ἢ τοῦ σκαλμοῦ βᾶσις. ἐκ τοῦ σκαίρω σκαρ-
μός, γίνεται τὸ ὑποκοριστικόν, σκαρμὸς· καὶ τροπῇ τοῦ
ἀμεταβόλου εἰς ἀμεταβόλον, σκαλμὸς· ἐπὶ τοῦ πλοίου,
παρὰ τὸ μὴ εἶναι τὴν ναῦν σκαίρειν, ἡγοῦν πηδᾶν.

Σκάλοψ, ὁ σπάλαξ λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. καὶ λέγει
Νικοκλῆς σκάλοπας ὡς παρ' Ἀριστοφάνει, ὁ κενκαλυμ-
μένους ἔχων τοὺς ὄπας.

Σκάμανδρος, ποταμὸς Τροίας· ἀπὸ Σκαμάνδρου υἱοῦ 30
Τεύκρου, ὃς ἦν Κρής τὸ γένος. ἢ Ἡρακλῆς δίψει κα-
τατχεθεῖς, ἠῦξάτο τῷ Διὶ· ὃ δὲ ἀνέδωκεν αὐτῷ μι-
κρὸν λιβάδα· ἣν θεασάμενος, καὶ σκάψας, θαψιλέ-
στερον ἐποίησε φέρεσθαι. παρὰ τὸ ἐσκάφθαι οὖν εἴρηται.
Σκάμανδρος] διὰ τὸ γεγονέναι καμάτου παραίτιος· ἢ, διὰ

- τὸ ἐσκέφθαι ὑπ' ἀνδρός, ἐκλήθη Σκάμανδρος· Εὐάνθος δὲ, ἐπειδὴ ἐκεῖ λουσαμένοι αἱ θεαί, ξανθὰς ἔσχον τὰς κόμας, ὁπότε Ἀλεξάνδρῳ ἦγον ἔνεκα κάλλους κριθιόμενοι. Ὅμηρος, "Ὀν Εὐάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκαμανδρον.
- Σκάνδαλον, παρὰ τὸ σκάζω, ὃ σημαίνει τὸ χωλαίνω. λέγεται καὶ σκάνδαλον ἢ διαστροφὴ.
- Σκάνδαλον, τὸ σκάζον περὶ τὴν ἀλήθειαν.
- Σκανδάλιθρον, τὸ πέταυρον τῶν παγίδων· ἀπὸ τοῦ σκαζόμενον συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν. ἔστι δὲ τὸ ἐν τῇ παγίδι καμπύλον ξύλον, ᾧ ἐρείδεται. Ἀρίσταρχος δὲ ῥόπτρον ἔφη· οἶον, Ῥόπτρῳ ἐρείδόμενον.
- Σκαλεύω, εἰς τὸ σκῆψις.
- Σκαμβή, παρὰ τὸ σκαῖως προβαίνειν. ἢ παρὰ τὸ σκάπτω τὸ κατορύσσω· ὃ γὰρ διεστραμμένος πολλὰ κατορύσσει κατὰ τοῦ πλησίον.
- Σκαληνόν, σκολιόν, πολύγωνον· τοῦ γὰρ τριγώνου εἶδη τρία, ἰσόπλευρον, ἰσοσκελές, σκαληνόν.
- Σκαφίς, ὁ καδίσκος ἐν ᾧ καταχέονται αἱ γυναῖκες. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ἐπεὶ καὶ σκάφη εἶδος τι πλοίου, καὶ ὁμοιότητος ἔστι τῷ πλοίῳ ὁ καδίσκος. ἔστι δὲ καὶ κουράς εἶδος, καὶ σμινύης γεωργικῆς.
- 716 Σκίρτης λόχος, ἀνδρῶν ἐξακοσίων, οἱ αὐτοὶ κατ' αὐτοὺς ἐστρατεύοντο, καὶ οὐχ ἅμα τοῖς ἄλλοις Λακεδαιμονίοις. Σκαρδαμύσσειν, παρὰ τὸ μύω μύσσω παράγων, καὶ παρὰ τὸ σκαίρειν τὸ κινεῖν, παρὰ τὴν συνεχῆ κίνησιν τῶν βλεφάρων, ἃ δὴ τὸ μύειν παρέχει· τὸ δὲ σκαίρω, ἀποβολὴ τοῦ σ, κίρω· καὶ διπλασιασμῷ, καρκαίρω· ἐνθεν καὶ τὸ, — καρκαίρε δὲ γαῖα πόδεσσιν Ὀρνυμένων ἄμυδις· — οἶον ἐν κινήσει καὶ ταραχῇ ἢ γῇ ἐγίνετο, διὰ τὸ πλῆθος τῶν σείοντων αὐτὴν ποδῶν. καὶ τὸ καρδαμύσσειν ἀπὸ τοῦ σκαίρω ἀποβολὴ γέγονε, τὸ κινεῖν καὶ μύειν τὰ βλεφάρα, ὡς τὸ, — βλέψον εἰς ἐμὲ ἀσκαρδαμυτί, Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι· παρὰ τὸ σκῶ, σκαίρω, ὡς σπῶ σπαίρω.
- Σκάφος] παρὰ τὸ σκάπτω τὸ κοίλαίνω, σκάψω, ἔσκαφα· ἐξ αὐτοῦ σκάφος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σκαπτομένων καὶ γινομένων βαθέων.
- Σκαίαι πύλαι, αἱ τῆς Ἰλίου· ἢ ἀπὸ τοῦ Σκαίου τοῦ κατασκευάσαντος αὐτάς· ἢ ὅτι ἐν τοῖς σκαίοις μέρεσι τῆς πόλεως κεῖνται, ἡγουν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς· ἢ παρὰ τὸ σκαῖως βουλευσάσθαι τοὺς Τρῶας· τὸν γὰρ δούρειον ἵππον κατ' αὐτάς ἐδέξαντο. αὐταὶ δὲ καὶ Δαρδάνιαι προσηγορεύοντο, δι' ὧν ἐξήσαν εἰς τὸ πεδῖον οἱ Τρῶες.
- Σκαῖός, ἐκ τοῦ σκάζω τὸ χωλαίνω, ἢ τὸ οὐκ ὀρθῶς βαδίζω· ἐξ οὗ καὶ σκαμβός, ὁ μὴ ὀρθῶς βαδίζων· καὶ σκαῖός ἀνθρωπος, σκαμβός τις ὢν καὶ μὴ ὀρθός, σκαῖός καὶ σκαῖός· καὶ σκαῖή, ἢ ἀριστερὰ χεῖρ· σκαῖός γὰρ ἔχει πρὸς τὰς πράξεις, παρὰ τὸ σκάζειν οὖν περὶ τὰς πράξεις ἐνδέονταν· ἢ ὅτι ἀσθενεστέρα τῆς δεξιᾶς· ὃ δὲ ἀσθενὴς σκάζει.
- 30 Σκέλος, ἢ παρὰ τὴν σχίσιν· διέσχισται γὰρ ἀπ' ἀλλήλων· ἢ παρὰ τὴν κέλευθον, δι' ἧς βαδίζομεν· ἢ παρὰ τὸ ἐσκληνέαι καὶ σκληρότερα εἶναι τῶν ὑπερθεν· ἢ κέλευθος, πλεονασμῷ τοῦ σ, σκέλευθος· καὶ συγκοπῇ, σκέλος· δι' αὐτῶν γὰρ τὴν ὁδὸν τελοῦμεν. ἢ παρὰ τὸ σχίζω, σχέλος, καὶ σκέλος· ἀπεσχισμένα γὰρ εἰσιν ἀπ' ἀλλήλων. ἐκ δὲ τοῦ σκέλος γίνεται σκελίζω.
- * Σκελετός, ὁ νεκρός, ἀπὸ τοῦ σκέλλεσθαι τὸ ξηραίνεσθαι.
- Σκέλλω, σημαίνει τὸ ξηραίνω· Ἰλιάδος ψ', — μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο Σκῆλη ἀμφὶ χροῶ ἵεναι· — καὶ σκελτός, ὁ ἀπεξηραμμένος.
- 40 Σκεῦος] παρὰ τὸ σχῶ τὸ κρατῶ καὶ φυλάττω σχεῦος καὶ σκεῦος· ἢ παρὰ τὸ κεύθω τὸ κρύπτω.
- Σκεπάζω, ἐκ τοῦ σκέπω· τοῦτο παρὰ τὸ σχέθω τὸ κωλύω, σχέπω· καὶ τροπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, σκέπτω· ἢ παρὰ τὸ σκιά καὶ τὸ ἔπω.
- Σκείρων, ὄνομα ληστοῦ, πολλῆς Φθορᾶς γεγονότος αἰτίου· τὸ σκεί, δι' Φθογγόν, κατὰ ἀναλογίαν· ἀπὸ τοῦ κείρω κείρων καὶ σκείρων· καὶ τὸ κούσειρων.
- Σκηνῶ, παρὰ τὸ σκηνή· τοῦτο παρὰ τὸ σχῶ τὸ κρατῶ, 50 σχηνή καὶ σκηνή, ἢ κρατοῦσα καὶ φυλάττουσα ἡμᾶς. ἢ παρὰ τὸ ἴστημι. σκηνὴν δὲ ἣν ἔχουσι· — Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδαῖον.
- Σκῆνος· εἶκοι δὲ σκεῦός τι εἶναι· ὅπερ οἱ μὲν, κόσμον τινα γυναικεῖον εἶναι Φασίν· οἱ δὲ, σκιάδειον. ῥητορικῇ. σκῆνος καὶ τὸ σῶμα, παρὰ τὸ σκῆνωμα καὶ σκηνήν εἶναι τῆς ψυχῆς, οἶον οἰκητήριον.
- Σκηπάνιον, σκῆπτρον, ῥάβδος· Ἰλιάδος ν'.
- Σκῆπτρον, παρὰ τὸ σκῆπτω τὸ ἐπακουμβίζω· ἀπὸ τοῦ 717 σκῆπτεσθαι καὶ ἐπερείδεσθαι αὐτῷ, πλεονασμῷ τοῦ ρ. ἔστι δὲ βασιλικὴ ῥάβδος.
- Σκῆψις, ἢ πρόφασις· ἀπὸ τοῦ σκῆπτω τὸ προφασίζομαι. τοῦτο παρὰ τὸ σκέπτω· οἱ γὰρ προφασίζόμενοι σκέπτονται, τί εἴπωσιν. καὶ ἐπέσκηψε σημαίνει ἐνετείλατο, ἢ προεφασίσατο. ἔστι καὶ δίκη τις ὑπωμοσία καὶ παραγραφή. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Πανταίνετον, 10 Ἄλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκῆψεως εἰσελθὼν, ἀμφοτέρ' αὐτῶν ἐπιδείξω· — ἔστι δὲ καὶ ὄρχησις τις ἢ σκῆψις. σημαίνει καὶ ἀναβολήν, ἢ Φροντίδα. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Τροίᾳ, ἧς μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. λέγεται δὲ σκῆψις, καὶ ἢ ἐκ μελέτης ψευδομαρτυρία· παρὰ τὸ σκέπτω σκέψις καὶ σκῆψις, ὃ σκεπτόμενός τι εἰπεῖν ψευδές. ἔστι δὲ καὶ ἐπισκηψάμενον, καὶ τὸ ἐπιβαρῆσαντα· καὶ ἐπισκῆψασθαι, τὸ ἐπιβαρῆσαι καὶ ἐπισημειώσασθαι.
- Σκαλεύω· ὡς τὸ, Ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐσκαλευκότες Φαινόμεθα· — σεσαλευκότες, ἐρευνήσαντες. παρὰ τὸ σάλος, 20 σαλεύω.
- Σκέπτεσθαι] σκέπτεσθαι μὲν ἔστι τὸ βουλεύεσθαι τι· σκῆπτεσθαι δὲ, τὸ προφασίζεσθαι μεθ' ὑποκρίσεως.
- Σκέπαρνον, τὸ ἔριον, διὰ τὸ σκέπειν τὸν ἄρνη.
- Σκείρων, ἄνεμος ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν καταπνέων.
- Σκειρά, ἐορτὴ Ἀθηναίων· καὶ σκειράφια, τὰ κυβεῖα· ἢ τοῖς ἐπεὶ σκειράφός τις ἐστὶν ὄργανον κυβευτικόν· ἢ ἀπὸ Σκειράφου τινὸς κυβευτοῦ· ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς σκειράδος 30 Ἀθηναίων ἱερῷ οἱ κυβεύται ἔπαιζον.
- Σκειράς Ἀθηναῖ, εἶδος ἀγάλματος Ἀθηναίων· ὀνομάζεται δὲ οὕτως ἀπὸ τόπου τινός.
- Σκιά, παρὰ τὸ κῖω τὸ ἀκολουθῶ, κιά· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σκιά, ἢ συνακολουθοῦσα· καὶ σκιάς, ὁ σκῖαν ἀποτελῶν.
- Σκιάς, τὸ ὠδεῖον ἐκαλεῖτο τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τὴν ἀρχαίαν Φωνήν· οἶκος γὰρ ἐστὶ στρογγύλος. τοὺς δὲ τοιοῦτους, διὰ τὸ τὴν ὀροφὴν ἔχειν μιμήματα τῶν σκιαδίων, σκιάδας οἱ πάλαι προσηγορεύσαν. ἐπεὶ δὲ μετὰ 40 τῶν ὀνομασται σκιάδης, καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων θολιάς ἐκάλουν αὐτάς· καὶ τοὺς οἴκους τοὺς περιφερεῖς οἱ μὲν θόλους, οἱ δὲ θολιάς προσηγορεύουσι.
- Σκιδνῶ] ἐκ τοῦ σκεδῶ σκιδνῶ, ὡς πέτω πινῶ, κερῶ κερνῶ· ἐξ οὗ παράγων, σκιδνῆμι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, σκιδνάσι· τὸ παθητικόν, σκιδνάμαι, ἐσκιδνάτο, καὶ ἐσκιδνάντο.
- Σκίπων] παρὰ τὸ σκηρίπτω κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τ καὶ

50 τοῦ ρ, καὶ συγκοπῇ τοῦ η, σκίπων· σημαίνει δὲ τὴν βακτηρίαν.

Σκίμπος σκίμποδος, παρὰ τὸ σκηνή καὶ τὸ πούς ποδός· γίνεται· σκηνίπους τις ὢν, ὃ σκηνοῦσι τὰ σώματα· καὶ συγκοπῇ, σκίμπος. λέγεται δὲ τὸ μέρος τοῦ κραββάτου· μεταφορικῶς δὲ, ὅλος ὁ κράββατος. λέγεται καὶ σκίμπος χωρὶς τοῦ υ, ὡς ἀελλόπος, σκηνόπους τις ὢν, ὁ σκηνῇ ὅμοιος.

718 Σκιρωθῆναι, Φαμέν ἐπὶ τοῦ ῥύπου τοῦ σφόδρα ἐμμένοντος καὶ δυσεκπλύτου. Σώφρων ἐν τοῖς γυναικείοις τροπαίοις, Πρὶν αὐτὰν τὰν νόσον εἰς τὸν μυελὸν σκιρωθῆναι: — σκίρον δὲ τὸν ἀειδῇ ῥύπον καὶ Κρατίνος λέγει, καὶ Εὐπολὶς ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ τυρῷ ῥύπου· ἀλλὰ καὶ Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ ἱππικῆς οὕτω λέγει.

Σκιρροφοριών, ὄνομα μὲν παρὰ Ἀθηναίοις. λέγεται δὲ παρὰ τὸ φέρειν σκίραν ἐν αὐτῷ τὸν Θησέα, ἡγοῦν γύψον· ὁ γὰρ Θησεύς, ἀπερχόμενος μετὰ Μινωταύρου, τὴν Ἀθηνᾶν ποιήσας ἀπὸ γύψου, ἐβάσταζεν. ἐπεὶ οὖν

10 τῷ μηνὶ τούτῳ ἐποίησε, λέγεται σκιρροφοριών.

Σκίφος, τὸ ξίφος, διαίρεσει τοῦ ξ εἰς κσ, καὶ ὑπερθέσει.

Σκιρτώ, παρὰ τὸ σκαίρειν τὸ πηδᾶν, ὑφαιρέσει τοῦ α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, μετὰ περισπωμένου τοῦ τόνου.

Σκληρός, παρὰ τὸ σκληρῷ μονοσύλλαβον, ὃ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ σκέλλω.

Σκνιπός, ὁ μικρολόγος καὶ σκνιφός· παρὰ τοὺς σκνίπας καὶ τὴν τούτων σμικρότητα. σκνίψ δὲ ἐστὶ κωνωποειδὲς πτηνόν. Ὡς, λέγει δὲ ὁ Χοιροβοσκός, ὅτι λέγεται σκνίψ καὶ κνίψ· καὶ τὸ μὲν σκνίψ, κλίνεται καὶ διὰ

20 τοῦ π, καὶ διὰ τοῦ φ, ὅσον σκνιφός καὶ σκνιπός· τὸ δὲ κνίψ, διὰ τοῦ π μόνον κλίνεται. ἐστὶ δὲ ζῶον εὐτελές· ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν μικροψύχων ἀνδρῶν εἴωθε λέγεσθαι, ὅτι σκνιφός ἐστι· μεταγεται γὰρ ἡ γενικὴ εἰς εὐθείαν.

Σκόλοπες, ὁξέα ξύλα, ἅπερ ἐπήγνυνον τῷ τείχει· παρὰ τὸ κολάπτω, κολάψω, κόλαψ· ἢ παρὰ τὸ σχίζω σχόλαψ, καὶ σκόλοψ, τὸ διεσχισμένον καὶ ἀπωξυμένον ξύλον.

30 Σκολιός, παρὰ τὸ σιάζω τὸ χωλαίνω, ὁ μὴ εὐθεῖαν ὁδὸν πορεύομενος, ἀλλὰ διεστραμμένην· ἢ παρὰ τὸ σκαιοός· ἢ παρὰ τὸ σκόλον, ὃ σημαίνει τὸ σκολιόν. [σκολιόν] πόρον λέγουσι καὶ τὸν ἀπὸ Βυζαντίου πλοῦν ἕως τοῦ στομίου τοῦ Πόντου· ἐνθα εἰσὶν αἱ κυάνεαι πέτραι· ἢ διὰ τὸ σκαμβὸν εἶναι καὶ οὐκ ἴσον· εἴκει δὲ τῷ ξ στοιχείῳ, καὶ θηρίῳ ἔρποντι.

Σκολιά, τὰ συμποτικά ἄσματα. Δίδυμος Φησὶν διαφοροὺς ἐτυμολογίας ἐν τῷ τρίτῳ τῶν συμποσιακῶν. Ὡς, ἀπὸ τοῦ μεθύουσι καὶ σκολιῶς ἔχουσι τὰ αἰσθητήρια ἄδεσθαι.

40 Σκολύθριον, Πλάτων τίθησιν ἀντὶ τοῦ ὕφ' ἡμῶν λεγόμενου ὑποποδίου, ὑπὸ ποιητῶν δὲ ὑποθρονίου. Πλάτων, Ὡς περ οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καδιζήσεσθαι ὑποσπῶντες χαίρουσι καὶ γελῶσιν, ἐπειδὴν ἴδωσιν ὕπτιον ἀνατετραμμένον: — τινὲς δὲ ἐπὶ τῶν μικρῶν διφριδίων ἐξεδέξαντο τὴν λέξιν.

* Σκόπελος, λίθος προβεβλημένος τῆς θαλάσσης· ἀπὸ τοῦ σκοπεῖν, ὅτι ἐπιτηδείως ἐνεῖθεν γίνεται περιωπή.

50 Σκοπός, σημαίνει β'· τὸν κατάσκοπον, ὡς τὸ, Σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπός ἐσσομαι, Ἰλιάδος κ'· ἐπὶ δὲ τῆς ἀπλῶς παρατηρήσεως, Δμωῶν σκοπός ἐσσί κατὰ μέγαρ ἡμετεράων.

Σκοπία, ὁ ὑψηλὸς τόπος, καὶ σκόπελος· ὁμοίως καὶ σκοπαί, ὑψηλοὶ τόποι· ἀμφοτέρω, ἀφ' ὧν ἐστὶ περισκο-

πῆσαι καὶ ἰδεῖν τὰ πόρρω καὶ κύκλῳ. ἐκ δὲ τοῦ σκοπία, γίνεται καὶ σκοπιάζω· σημαίνει τὸ βλέπω.

Σκρινιάριος, τῆς δουρικῆς ὑπάρχων τάξεως, Λατίνων 719 Φωνῇ· ὃ ἐστὶ νοτάριος Ἑλληνικῶς, ἢ χαρτοφύλαξ· σκρινίον γὰρ τὴν θρονακτικὴν λάρνακα οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσι.

Σκορακισμός] οἱ παλαιοὶ παρὰ δύο λέξεις διεzeugμένους παράγωγα ποιοῦσι πολλάκις· Νέα πόλις, Νεαπολίτης· παρὰ ποταμόν, παραποτάμιος. οὕτω καὶ τὸ σκορακίζειν· ἐς κόρακας, ἐσκορακίζειν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, σκορακίζειν. οὕτως Ὡρος. ἀλλὰ καὶ Ὡρίων καὶ Ἡρωδιανός περὶ παθῶν.

Σκορδιᾶσθαι, τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐντείνειν μετὰ 10 τοῦ χασμάσθαι διακλώμενον λέγεται· γίνεται δὲ παρὰ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμάδεις ὄντες ἐκτείνωσι τὰς χεῖρας· ὅπερ καὶ παρὰ τοὺς ἄλλους πῶς βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη· ὅσον σκορδιᾶσθαι, δινεῖσθαι ἀπὸ κόρου ὕπνου καὶ τροφῆς· ἢ κερηδιᾶσθαι τὴν κεφαλὴν. Ὡρος.

Σκορπίζω] ἐκ τοῦ καρπὸς καρπίζω καὶ σκορπίζω. ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἡ λέξις, ἐπεὶ ὁ καρπὸς σκορπίζεται.

Σκορπίος, σημαίνει τρία· τὸν χερσαῖον, καὶ γίνεται παρὰ 20 τὸ σκορπίζειν τὸν ἰόν· καὶ τὸν θαλάσσιον, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ πλήττειν καὶ τὸν ἰόν ἐπιβάλλειν· ἢ παρὰ τὸ σκαίως ἔρπειν. σημαίνει καὶ τὸν ἀστέρα· καὶ λέγουσιν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν χερσαῖον ὁμοιότητος· ἐπειδὴ, ὅτε ἐναντίος ἐστὶν ὁ ἥλιος, τότε τὰ σπέρματα ἐπὶ τὴν γῆν σκορπίζομεν σπείροντες· ἢ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ κόλπου σκορπίζειν τὰ σπέρματα [εἰώθαμεν.]

* Σκοροδον, οἶονεϊ σκαμον ῥόδον.

Σκότος, ἀπὸ τοῦ σκιάζειν ὠνόμασται. οἱ δὲ Φασιν, σκοπός ἐστίν, ὅτι δεῖ προσηοπεῖσθαι τὸν προσερχόμενον ἐν 30 τῷ αὐτῷ. οὕτως Ἡράκλειτος· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ σκέθειν ἡμᾶς πολλάκις προΐεναι, ὃ ἐστὶν ἐπισχεῖν. Ὡρος.

Σκοτόμιννα, νύξ ἐστὶν ἐν ἣ μαίνεται καὶ ἀναταστατεῖ τὰ οὐράνια.

* Σκοτοδασυπυκνόθριξ, παρὰ Ἀριστοφάνει, μελανόθριξ· ἀπὸ τοῦ σκότος, καὶ δασύς, καὶ πυκνός, καὶ θρίξ.

Σκῶλος, εἶδος ἐστὶν ἀκάνθης· ἢ πυρωθεῖσα εὐτονώτερος γίνεται. Ἰλιάδος ν', — ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος: 40 — ὁ δὲ Ἀπίων ῥάβδος πετυρακτωμένη. ἐστὶ δὲ καὶ πόλις ἐν τῇ Βοιωτίᾳ. ἐστὶ δὲ ἅπαξ τὸ ὄνομα. λέγεται δὲ παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω, ὁ ὑπὸ πυρὸς ἐξηραμμένος.

Σκῶληξ, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν κῶλον, ἡγοῦν ὀστέον, κατὰ ἀντίφρασιν, πλεονασμῷ τοῦ σ· τὸ δὲ κῶλον, παρὰ τὸ κλῶ· τὸ δὲ κλῶ, παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω· καὶ γὰρ σκληρότερον ἐστὶ καὶ ξηρότερον.

Σκῶπες] ἐστὶ τὶ ζῶον σκῶψ λεγόμενον· κόβαλλον δὲ καὶ μιμηλὸν τὸ ὄρνεον. τινὲς δὲ κακόφρωνον αὐτὸ λέγουσι. καὶ εἴρηται οὕτως παρὰ τὸ σκαίαν ἔχειν ὅπα. Φασὶ 50 δὲ ἀπὸ τοῦ ζῶου καὶ τὸ σκῶπτειν εἴρησθαι, τουτέστι τὸ λοιδορεῖν.

Σκύβαλον, τὸ δι' ἐντέρων ἐκιδόμενον, κυσίβαλόν τι ὄν.

Σκυδαίνειν, τὸ σκυθραπάζειν καὶ ὀργίζεσθαι· κυρίως ἐπὶ τῶν λεόντων, ἐπὶ τοῖς ἀφαιρουμένοις σκύμοις ὀργιζομένων. ἀπὸ οὖν τοῦ σκύμνος καὶ τοῦ μεναίνειν γίνεται τὸ σκυδαίνειν· ἢ ἀπὸ τοῦ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον συστολῆς τοῦ σκύλλους, ὃ ἐστὶ δείγμα, ὃ συμ- 720 βαίνει ἐπὶ τῶν ὀργιζομένων, Ἰλιάδος ω'.

Σκύνιον λέγεται ἡ ὀφρὺς· καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται σκυνίζω καὶ σκύζω.

Σκύζεσθαι, σημαίνει τὸ ὀργίζεσθαι, παρὰ τοὺς Σκύθας· οἵτινες, ὀργιλώτατοι ὄντες, τὸ ἐπισκύνιον καθέλκουσι.

Σκυθρωπάσαι, πλεονασμός ἐστι τοῦ ρ· σκυθρωπάσαι γὰρ ἐστίν, παρὰ τὸ Σκυθικὸν ἔχειν ὥπας· ἡ σκυθρωπός παρὰ τὸ σκύζω τὸ ὀργίζομαι, καὶ τὸ ὥψ ὥπος ὁ 10 ὀφθαλμός· ἡ παρὰ τὸ χύτρα καὶ τὸ ὥψ γίνεται χυθρῶπος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ, τοῦτέστιν ὁ ἀφανὲς πρόσωπον κεντημένος.

Σκύλα, σημαίνει τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου συναγόμενα λήϊα, καὶ τὰ ἐκ τῶν πολεμίων λαμβανόμενα ἐπὶ ζώωντων λάφυρα. τὰ δὲ τῶν θηατῶν σκύλα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ συλῶ σύλον καὶ σκύλον· ὅθεν τὸ σκυ μακρόν· παρὰ τὸ Φωνὴν ἔχειν σκύλακος. Ὁμηρος, Τῆς δ' ἦν Φωνὴ μὲν ὅσον σκύλακος νεογίλλης· — Ὁρίων.

20 Σκύλλος, κυρίως ἐπὶ κυνὸς νεογνοῦ· ἀπὸ τοῦ ἐπιτχεῖν ἐπὶ τὸ ὑλακτεῖν, σκύλλαξ τις ὢν. Ὁρος.

Σκύμνος, τὸ τῶν λεόντων ἐκγονόν· παρὰ τὸ σκύζω τὸ ὀργίζομαι. σκύμνος λέγεται ἐπὶ λέοντος· σκυμνός δὲ, ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων.

Σκύρος, ἡ νῆσος· ἐπεὶ ἀργιλώδης ἐστὶ καὶ λευκόγεως· σκύρος γὰρ ἡ λατύπη· Δίδυμος λέγει ἐν ὑπομνήματι ξ' Ὀδυσσεύς· αἱ ἀργιλώδεις Φαῦλαι εἰς καρπῶν ἀνέσεις, 30 μηλόβοτοι δὲ, καθάπερ Σκύρος καὶ αἱ λεγόμεναι Ἀργινοῦσαι. Ὁρος.

30 Σκύτος, τὸ δέρμα· καὶ σκυτοδέψης, παρὰ τὸ ξύω, ξύτος· εἴτα διαλύσει τοῦ ξ, καὶ ὑπερθέσει, γίνεται σκύτος, τὸ ξυόμενον· οὐδὲν γὰρ οὕτω ξύεται· ἡ παρὰ τὸ σχίζω, σχίτος, καὶ σκύτος, κατὰ ἐναλλαγὴν καὶ τροπὴν· ἐσχισμένον γὰρ ἐστὶν ἅπαν· σκύτος δὲ λέγεται πᾶν τὸ μεταξὺ τῶν τενόντων τοῦ τραχήλου δέρμα, ὡς Πετρώνιος Φησι. τινὲς δὲ Φασί, σκύτος λέγεσθαι τὸν νωτιαῖον μυελόν· οἱ δὲ, τὸν μεταξὺ τῶν ὀφρύων καὶ τοῦ μετώπου τόπον· οἱ δὲ, τὸ ἰνίον, ὅπερ ἐπισκύνιον καλοῦμεν. ἄλλοι δὲ τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα· παρ' ὃ καὶ σκύτος εἴρηται ἡ κεφαλὴ.

40 Σκυτίνας, περιζώματα ἀπὸ λώρων· παρὰ τὸ σκύτος, ὃ ἐστὶ δέρμα.

Σκυταλωτοὺς τροχοὺς, ραβδωτοὺς· ἡ σκυτάλη παρ' Ἀττικοῖς βακτηρίαν σημαίνει. καὶ ὅφως δὲ ἐστὶ τι εἶδος οὕτω καλούμενον. καὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐπὶ βακτηρίας τάττεται. καὶ σκυταλίδες, καμπῶν εἶδος· ὃ ἐστὶ ζῶον τι. παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι τε εἶδος καρίδων, καὶ σκευὸς τι ἐν τῇ νηϊ· καὶ σκυταλουμένη, ξύλων τυπτομένη. σκυτάλη δὲ, πίναξ, δέλτος. ἔθος δὲ Λακεδαιμονίοις χρῆσθαι σκυτάλῃ ἀντὶ τῶν γραμματοῶν.

50 Σμαράγεϊ, ψοφεῖ, κτυπεῖ· ἀπὸ τοῦ σμάραγος, σμαραγῶ· τοῦτο παρὰ τὸ σπαράσσω σπάραγος καὶ σμάραγος, ψόφος, ἡχος. κυρίως γὰρ σμάραγος, ὁ ἀπὸ σπαρχμοῦ ἡχος. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερον σμαραγῶ, καὶ σημαίνει τὸ λάμπω· ἐξ οὗ καὶ σμάραγδος, ὁ λαμπρότατος λίθος. παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω, ὁ μέλλων, μαρῶ· κατὰ 721 παραγωγὴν, μαράσσω· πλεονασμῷ τοῦ σ, σμαράσσω· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, σμάραγος καὶ σμάραγδος.

Σμερδαλέος, καταπληκτικός, Φοβερός. ἐκ τοῦ σμερδόν, σμερδαλέος, ἀποβολὴ τοῦ ν· καὶ σμερδόν, τὸ καταπληκτικόν, ἀπὸ τοῦ μερίζειν τὴν ψυχὴν τῶν ὀρώντων τῷ φόβῳ, καὶ μὴ εἶναι αὐτὴν ἐν τῷ μένειν. παρὰ τὸ μερίζω μεριδνός· καὶ συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Σμῆνος, τὸ μελισσόβοτον· ἡ τὸ σύστημα τῶν μελισσῶν· σημαίνει καὶ τὸ πλήγμα· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ σμῶ σμήσω, τὸ πλήσσω.

10 Σμήριγγα, τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς· ἀπὸ τῆς μήριγγος, ὅπερ σημαίνει τὴν κεφαλὴν, πλεονασμῷ τοῦ σ· Λυσιό-

Φρων· καὶ σμικρός, ἀπὸ τοῦ μικρός, πλεονασμῷ τοῦ σ.

Σμινθεύς, ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. οὕτω καλοῦσι Κρήτες τοὺς μῦας. ζῆται τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ α τῆς Ἰλιάδος.

Σμυγερή, ἅμα ἐπίπονος καὶ αἰσχυρά. Ἡσίοδος.

Σμῶξαι, καῦσαι. ζῆται εἰς τὸ ὑποσμήχουσα.

Σμῶδιξ, ἡ ὕφαιμος πληγὴ· παρὰ τὸ σμῶξαι· οὕτω δὲ 20 λέγουσιν οἱ Ἴωνες τὸ πατάξαι. ὁ δὲ Θεόγνωτος, ἀπὸ τοῦ σμῶ τὸ πλήσσω, κατὰ παραγωγὴν, σμήγω· καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν, σμῶγω, σμῶξω, καὶ σμῶδιξ· ἡ ἐκ τοῦ σμῶ σμήσω· ἐξ οὗ καὶ σμήνος, τὸ πλήγμα. ἡ παρὰ τὸ μῶλωψ μῶλωπος μῶλωπίξω· ὁ μέλλων, μῶλωπίξω· ἐξ αὐτοῦ μῶλιξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς δ, σμῶδιξ.

Σμῶνη, ἡ ἐκ τοῦ ἀνέμου πληγὴ. ἀπὸ τοῦ σμῶ ῥήματος. τὸ σμω, μέγα, ὡς τὸ ζῶνη. δύο δὲ εἰσιν εἰς γω δισὺλ- 30 λαβα τῷ ω παραληγόμενα βαρύτανα, τρώγω, καὶ σμῶγω.

Σμύρνα, παρὰ τὸ μυρίζω μύρνα καὶ σμύρνα. ἡ παρὰ τὸ μύρον, πλεονασμῷ τοῦ ν, καὶ προθέσει τοῦ σ. τὸ δὲ ὄνομα τῆς νήσου, Σμύρνη.

Σοβαρός] παρὰ τὸ σεσοβῆσθαι, ἡ παρὰ τὸ σεσεῖσθαι, 40 σοαρός καὶ σοβαρός, πλεονασμῷ τοῦ β. εἰς τὸ δυστός· εἴρηται γὰρ περὶ σοβαροῦ, ὅλον ὁ σοβῶν καὶ μετὰ σεμνότητος προΐαν.

Σόλος, ὁ δίσκος· ἀπὸ τοῦ σῶ τὸ σείω, τὸ ὀρμῶ καὶ κινῶ· τούτου δὲ τοῦ σῶ ὁ μέλλων, σῶσω· καὶ ῥηματι- 40 κὸν ὄνομα κατὰ συστολὴν τοῦ ω εἰς ο, σόλος. ἡ παρὰ τὸ ὄλον σέυεσθαι.

Σόλυμος, ἔθνος περὶ Κιλικίαν· ἀπὸ Σόλυμου τοῦ Καλδῆ- νης τῆς Πισίου καὶ Ἀρεως· οἱ νῦν Ἰσαυροί.

Σόλοι, ἡ ἐν Κύπρῳ πόλις. Πλούταρχος ἐν Σόλωνι, ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Ἀθηναίων νομοθέτου· διὸ καὶ τῷ Σόλωνι τιμὴν ἀποδίδους, Αἰπεῖαν τὴν πόλιν καλουμένην πρό- 50 τερον, ἀπ' ἐκείνου Σόλους προσηγόρευσε.

Σόλοικοι, οἱ βάρβαροι· ἀπὸ Σόλωνος Κιλικίος. Ἰστέον 50 ὅτι διαφέρει τὸ βαρβαρίζειν τοῦ σόλοικίζειν· καθὸ τὸ μὲν βαρβαρίζειν, περὶ μίαν λέξιν ἐστὶν ἀμαρτήμα· κατὰ τὸν μὲν, ὡς ὅταν τὸ ἄνθρωπος ὀξύτῳως εἰπωμεν ἄνθρωπος· κατὰ γραφὴν, ὡς ὅταν τὸ Νεῖλος διὰ τοῦ ι γράψω· κατὰ κλίσιν, ὡς ὅταν τὸ Αἶας, αἶου κλίνω· κατὰ χρόνον, ὡς ὅταν τοῦ Αἶας τὸ α συστέλλω· κατὰ πνεῦμα, ὡς ὅταν τὴν ὑπὸ πρόθεσιν ψιλῶ. σόλοικίζειν δὲ ἐστὶ, τὸ περὶ σύνταξιν καὶ τὴν φράσιν ἀμαρτάνειν, τοῦτέστιν, ἐκάστης λέξεως καθ' ἑαυτὴν κειμένης, κα- 722 λῶς ἐχούσης, ἐν δὲ τῇ συντάξει, ἀτάκτως καὶ ἀνακο- λούτως παραλημνομένης, ὡς ἐπὶ τοῦ, ἐγὼ περιπα- τῶν ὁ τοῖχος ἔπεσεν. ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα ἐκάστη λέξις καθ' ἑαυτὴν οὔσα, καλῶς ἔχει· ἐν δὲ τῇ συντάξει, ἀτάκτως καὶ ἀνακολούτως παραλαμβάνεται. ὅθεν καὶ σολοικισμός λέγεται ὅλον ὁ τοῦ σώου λόγου αἰκισμός, ἡγουν ὕβρις τοῦ ὀλοκλήρου λόγου. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι σολοικίζειν καὶ βαρβαρίζειν δεῖ λέγειν, καὶ σολοικίζο- 10 μενον καὶ βαρβαρίζομενον· σολοικισμός δὲ καὶ βαρβα- ρισμός οὐ δεῖ λέγειν. Χοιροβοσκός.

Σορός, ἡ τῶν λειψάνων· παρὰ τὸ σεσυρέναι τὰ σώματα ἐν αὐτῇ· ἡ παρὰ τὸ εἶρω τὸ κωλύω, σορός, ἡ κωλυτική.

Σοφός] παρὰ τὸ σέβω, σοβός καὶ σοφός· σέβουσι γὰρ τὸν σοφὸν ἅπαντες.

Σοφιστής, κυρίως ὁ σοφισζόμενος· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης σοφι- 10 στὰς λέγει τοὺς ἐπὶ σοφούς. ἐλέχθη δὲ καὶ ὁ εἰθε- λοφιλόσοφος, σοφιστής· ὁ δὲ τῷ ὄντι, σοφός· ὅθεν ἐπε- πόλαζε λέγειν, Φιλοσόφει, Ὅφρ' εὖ γινώσκῃς ἡμῶν

20 Θεὸν ἢ δὲ σοφιστήν: — ὕν σοφιστὰς, τοὺς διατριβῶν προΐσταμένους. οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν ἐξηγήσει τῶν Ἡροδότου γλωσσῶν. Ὄρος· λέγεται καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἐκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

Σοῦσα, ἡ πόλις· ἀπὸ τῶν περιπεφυκότων κρίνων· σοῦσα γὰρ τὰ λείρια λέγεται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἱππασίμου αὐτὴν εἶναι σουσίαν γὰρ ὑπὸ Σύρων τὴν ἵππον λέγεσθαι.

Σούσιον μύρον, τὸ κρίνινον Ἕλληνες προσαγορεύουσι· τὰ γὰρ λείρια ὑπὸ τῶν Φοινίκων σοῦσα λέγεται· σοῦσον δὲ τὸ κρῖνον ὑπὸ Φρυγῶν λέγεται.

30 Σπάδων, σημαίνει τὸν εὐνοῦχον· παρὰ τὸ ἀποσπᾶσθαι τι μέρος αὐτοῦ.

Σπάθη, τὸ ὕφαντικὸν ἐργαλεῖον· παρὰ τὸ κατασπᾶν τὴν κρόκην.

Σπάσθαι, αἱ τῶν πλευρῶν, ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι πρὸς ἐπι-καμπίαν.

Σπάργανον] παρὰ τὸ σπαράσσω σπαράγανον· καὶ συγκο-πῇ. λέγονται δὲ αἱ πρῶται Φασκίαι σπαργανώματα, ἐνθα δεσμοῦνται οἱ παῖδες ῥυθμίζοντες ἐπὶ τὸ ὀρθό-τερον.

40 Σπάνιον, τὸ ὀλίγον· ἐκ τοῦ σπάνιος· τοῦτο ἀπὸ τοῦ σπα-νίζω, ὃ σημαίνει τὸ ἐλαττώει καὶ φθείρω· τοῦτο παρὰ τὸ σπάνις ἢ λείψις· τοῦτο παρὰ τὸ σπᾶ σπαίνω, σπαίνις καὶ σπάνις. ἢ παρὰ τὸ παίνω· καὶ κατὰ παρα-σχηματισμὸν, πάνις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Σπάρτα λέλυνται, Ἰλιάδος β'. παρὰ τὸ σπείρω τὸ εἰλίσ-σω, σπαρτίον· καὶ ὥσπερ μῆρια μῆρα, οὕτω καὶ σπαρ-τία σπάρτα, κατὰ συγκοπὴν, ὡς ὑποκοριστικόν.

Σπαρτιάτης] ἀπὸ τοῦ Σπάρτη Σπαρτίτης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, Σπαρτιάτης. ὁμοίον ἐστὶ καὶ τὸ Κροτωνιάτης.

50 Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Σπαίρω, ἐξ οὗ τὸ ἀσπαίρω γίνεται· τὸ δὲ σπαίρω, ἐκ τοῦ σκαίρω. διαφέρει δὲ κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν. Ἡ δ' αἱ οἱ σπαίρουσιν καὶ οὐρίαχον πελέμιξε: — καὶ ἡσπαι-ρεν, ὡς τὸ, — ὅτε τις βοῦς ἀσπαίρει: — καὶ διότι τὸ μὲν σπαίρειν καὶ ἀσπαίρειν, αἰμουσὸν τινα κίνησιν δη-λοῖ, ὃ γίνεται ἐν ἰχθύσι καὶ ἐν τῇ δεδεμένῃ κατὰ τὸν ποιητὴν βοῖ· τὸ δὲ σκαίρειν, εἰμουσὸν τινα ὀρχηστικὴν τε καὶ εὐρυθμον κίνησιν δηλοῖ· ὅθεν παράγονται σκα-ρος καὶ σπάρος ἰχθύες. ὅθεν τὸ σκάρος εἰμουσὸν τινα καὶ εὐρυθμον κίνησιν δηλοῖ· ἐξ οὗ καὶ τὸ σκιρτᾶν πα-ράγεται. σπαρίζειν, ἐπὶ ἰχθύων λέγεται.

Σπένδω] παρὰ τὸ σπείω σπένδω, παραγωγὴ καὶ οὐ πλεο-νασμός, ὡς κυλίω κυλίνδω, ἀμείρω ἀμέρδω. σημαίνει δὲ τὸ μετὰ θυσιῶν Φιλιεῖν καὶ καταλλάσσομαι καὶ θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

Σπέος, τὸ σπήλαιον, τὸ ἀφώτιστον οἶκημα· παρὰ τὴν σβέσιν τοῦ φωτός· ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γὰρ φῶς ἐστερη-μένον ἐστίν· ὅθεν Φησί, — σπέος ἡεροειδές: — παρὰ τὸ σβῶ σβέω, σβέος καὶ σπέος. κλίνεται σπέος· ἢ εὐ-θεῖα τῶν πληθυντικῶν, τὰ σπέα· καὶ συγκοπῇ, σπέα.

Σπέρμα, παρὰ τὸ συνεσπαρμένην ἔχειν ἐν ἑαυτῷ τὴν δυνάμιν τῆς τελειότητος· καὶ σπερμαίνειν, τὸ παιδο-ποιεῖν.

Σπέργυς] παρὰ τὸ πρέσβυς, τροπὴ τοῦ β εἰς γ, πρέσγυς· καὶ ὑπερθέσει, σπέργυς. περὶ παθῶν.

Σπεύδω] παρὰ τὸ πέδον γίνεται πεύδω· καὶ προσθέσει τοῦ σ· ὁ γὰρ ἀγωνιζόμενος γῆν διεγείρει. ἢ παρὰ τὸ ἔω τὸ περιπατῶ, γίνεται ἔδω, πεύδω, καὶ σπεύδω.

Σπέργω, σημαίνει τὸ κατεπείγομαι, σπεύδω, καὶ συστρέ-φω· ἴσως ἀπὸ τοῦ περιέχεσθαι. συμπεριέχω οὖν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, σπέρχω.

Σπέρθαι, τὸ ἀκολουθεῖν. ἀπὸ τοῦ ἔπεται, τὸ ἀπαρέμ-

φατον ἔπασθαι· πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔσπασθαι, καὶ σπέρθαι.

Σπείρους] αὐταὶ εἰσὶ μόναι παρὰ τῷ ποιητῇ εἰς οὓς λήγου-σαι ἀπὸ τῶν εἰς οὐ οὐδετέρων· αἰεὶ γὰρ ἐντελῶς λέγεται τείχεος, σάνκεος. τὸ δὲ αἷτιον, ἢ εὐθεῖα, κατὰ σπέος 30 καὶ δέος· εἰ προσέλαβεν ἢ γενικὴ ἕτερον ε, σπέος καὶ δέος, κακὸφωνον ἂν ἐγίνετο. ἐνθεν ἐποίησε δέους, σπέους· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δείους καὶ σπείους.

Σπείρα, τὰ ἱματῖα· παρὰ τὸ ἐνσπείρεσθαι καὶ συσφίγγε-σθαι ἐν αὐτοῖς· καὶ σπείρημα, τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἰλιγμα. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι· ὠφειλε δὲ διὰ διφθόγγου· ἀλλ' ἢ παράδοσις ἔχει τὸ ι· καὶ ἴσως τῷ λόγῳ τῶν ῥηματικῶν. εἰσὶ γὰρ τινα ὀνόματα τὰ ἀπὸ ῥήματος γι-νόμενα, αἵτινα διὰ τοῦ ι γράφεται, λείβω λιβὰς. οὕτως 40 ἀπὸ τοῦ σπείρω σπείριον καὶ σπῖρα.

Σπῆσσι] ἐκ τοῦ σπέος, ἢ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, σπέσι· καὶ ἐκτάσει, σπῆσσι· καὶ ἐν σπέσι, κατὰ συγκοπὴν.

Σπερμολόγος, μικρὸν ὀρνίθιον κολοιῶδες· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν. λέγεται ἀπὸ τούτου καὶ ὁ εὐτελής καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος· καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν.

Σπείρων, ἀπὸ τοῦ σπῶ τὸ κατασπῶ· σπωμένη γὰρ ἢ γῆ δέχεται τὰ σπέρματα. παράγωγον ἐστὶ τοῦ σπῶ· ἅμα γὰρ τῷ καταβληθῆναι τὴν σποράν, σπᾶται ὑπὸ τῆς 50 γῆς τὸ χωρῆσαν εἰς αὐτήν. οὕτω Φιλόξενος. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν, ὅτε δέχονται τὸ σπέρμα.

Σπείσαι, παρὰ τὸ πῖσαι, ὃ ἐστὶ ποτίσαι τὴν γῆν τῷ οἴνῳ.

Ὄρος.

Σπήλαιον, παρὰ τὸ σπῶ τὸ κατασπῶ καὶ τὸ λάας ὁ λί-θος· σπήλαιον γὰρ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ λίθος κατεσπα-σμένος.

Σπήλυγγες, τὰ βεβρωμένα τῶν πετρῶν· παρὰ τὸ σπᾶν. 724

Σπιλάδες, αἱ ὕφαλοι πέτραι, οἷον ἀποσπᾶδες· ἢ ὅτι με-λαίνεται τὸ κατ' αὐτὰς μέρος. ἢ σπήλυγγώδεις εἰσὶν αἱ κοῖλαι πέτραι, παρὰ τὸ σπέος. οὕτως Ὀρίων· ὁ δὲ Ὄρος, ἀπὸ τοῦ λεπίζεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων τῆς θα-λάσσης, οἶονεῖ λεπίς τις οὔσα. ἢ παρὰ τὸ σχίζεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ σχάζεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ συμπεπιλῆσθαι.

Σπιθαμὴ, εἰς τὸ παλαιστή.

Σπινθήρες, βολίδες καὶ ακοντισμοὶ πυρός. παρὰ τὸ σπεί-10 ραι πεποιῆται, τὸν τοῦ πυρός ἔχων λόγον, οἷον σπορεύς τις ὢν τοῦ φέροντος πυρός. ἢ παρὰ τὸ μετὰ σπουδῆς ἵεσθαι ἢ θηρᾶσθαι· ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ σποδῷ θεω-ρεῖσθαι.

Σπλάγχχνα, οἶονεῖ πέλαχνα, διὰ τὸ πλησίον ἀλλήλων ὑπάρχειν καὶ ἐφάπτεσθαι, καὶ διὰ τὸ σπᾶν τὴν τρο-Φήν. Ὄρος.

Σπλήν, ἀπὸ τοῦ εἰς ἑαυτὸν ἐπισπᾶσθαι τὰ φαυλισθέντα τῶν ὑγρῶν.

Σπόγγος, εἰ μὲν διὰ τοῦ π, παρὰ τὸ σπᾶν τὰ ὑγρά· εἰ 20 δὲ διὰ τοῦ φ, παρὰ τὸ σφίγγειν κατὰ τὰς ἐκθλίψεις. ζῆται εἰς τὸ φῶς.

Σποδός] ἀπὸ τοῦ σβέσω, σβοδός καὶ σποδός, ἢ ἀμαυροῦ-σα τὴν φλόγα. ἢ ἀπὸ τοῦ πούς ποδός, πλεονασμῷ τοῦ σ, τὸ ἐν ποσὶ κείμενον. ἢ παρὰ τὸ σπένδω· παρὰ γὰρ τῷ πυρὶ ἔθιον οἱ Ἕλληνες.

Σποράδες νῆσοι, ἢ διὰ τὸ σποράδην κεῖσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ σπαρτόν καὶ σπρατόν.

Σπουδῇ, ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος, ἢ ἀθροίσεως. τὸ δη, ἢ τὰ παρὰ δοτικὴν γινόμενα ἐπὶ ῥῆματα καὶ τὴν αὐτὴν 30 γραφὴν φυλάσσει.

Σπυρίς· πλεονασμός ἐστι τοῦ σ. ἀπὸ τοῦ πυρός, πυρίς.

Ἡρόδοτος λέγει, ὅτι τοὺς πυροὺς σπυροὺς λέγουσιν οἱ Συρακοῦσιοι· παρὰ τοὺς σπόρους.

Σταγών, παρὰ τὸ στῶ ῥῆμα· οὐ παράγωγον στάζω· οἶον, οὐ ῥύμην, ἀλλὰ στάσιν τῆς Φορᾶς τοῦ ὑγροῦ λαβούσης. Σταδίου, ἥτοι διὰ τὴν στάσιν· ἐστῶτες γὰρ ἐθεῶντο. οἱ δὲ Φασὶ περιττὸν εἶναι τὸ σ· εἶναι γὰρ τάδιον, παρὰ τὴν ἐν τῷ δρόμῳ τάσιν.

Σταδίη, ἡ ἐν τῇ συστάσει μάχη· ἡ ἀπὸ τοῦ διαστήματος τοῦ ὀρισθέντος· ἡ ἀπὸ τοῦ στάντα τὸν Ἡρακλέα τοῦ δρόμου διαπνεῦσαι.

Σταθερὸν ἡμᾶρ, Ἀπολλώνιος, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, τὸ μεσημερινόν, ὅτε ἴσταται ὁ ἥλιος· ἥττον γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι. οἱ δὲ, ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ τεθεῖκασι.

Σταθμός, λέγεται καὶ τὸ σταθμίζον καὶ τὸ σταθμιζόμενον, καὶ ἡ παραστάς. σταθμός δὲ λέγεται καὶ ἡ μάνδρα τῶν προβάτων. ἀμφοτέρω παρὰ τὴν στάσιν.

Σταθμῶ, παρὰ τὸ στάθμη· τοῦτο παρὰ τὸ ἴστασθαι.

Στακτὴ] παρὰ τὸ στάζω στάξω, ἐσταγμαί, ἐστακται, 50 στακτὴ.

Σταλαγμός] στῶ ῥῆμα· οὐ παράγωγον, στάσσω· ὁ μέλων, στάξω· ἐξ οὗ σταγμός, ὡς Φράξω Φραγμός· πλεονασμῶ τῆς αλ συλλαβῆς, σταλαγμός. ἡ ἐκ τοῦ σταλάσσω· τοῦτο ἐκ τοῦ στάσσω, πλεονασμῶ τῆς αλ συλλαβῆς.

Σταμῖνες, τὰ καταστρώματα τῆς νηὸς, ἐφ' ὧν ἰστάμεθα. Ἀρίσταρχος δὲ ὀρθὰ ξύλα, οἷον στημοσιν εἰκνότα. 726

725 Στάμνος, μέτρον τι. Στάν, ἀπὸ τοῦ ἕσταν.

Στάτιμον, τὸ μέρος τοῦ χοροῦ· ὅταν γὰρ ὁ χορὸς μετὰ τὴν πάροδον διατίθεται τι μένων ἀκίνητος, πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἂν εἰκνὼς στάσιμον λέγοιτο.

Σπένεται] καὶ, περιστένεται θυμούμενος· περιττῶς καὶ πέρα τοῦ δέοντος θυμοῦται καὶ ὀργίζεται.

Στασιάζειν] ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς πλεονασμὸν λέγει εἶναι τοῦ α, ἀπὸ τοῦ στάσις στασιάζω· ὁ δὲ Ὀρος λέγει, ὅτι τοῦνομα ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ἴστασθαι καὶ συστρέφασθαι 10 τινὰς περισσοτέρως πρὸς ἀλλήλους.

Στατήρ, ἀπὸ τοῦ ἴστημι, στήσω· καὶ παρ' ἡμῖν, ἐπὶ τοῦ νομίσματος τίθεται· οἱ δὲ ἀρχαῖοι, ἐπὶ τοῦ δανείζειν. ὀβολοστάτας γοῦν οἱ Ἀττικοὶ τοὺς ὀλίγα δανείζοντας ἔλεγον ὑπερβολικῶς· καὶ τὸ παρ' Ομηρῷ τοιοῦτόν ἐστι, Δείδω μὴ τὸ χθίζον ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ Χρεῖος, Ἰλιάδος ν'. ἀντὶ τοῦ, δέδια μὴ ὁ χθὲς οἱ Ἕλληνες ἐδάνεισαν χρεός, σήμερον ἀπολάβωσι· τουτέστι, τὴν νικῆν ἣν δεδώκασιν ἡμῖν χθὲς ἡττηθέντες ὑφ' ἡμῶν, μὴ σήμερον ἡμᾶς νικήσωσι. τὸ γὰρ ἀποστήσωνται, ἀντὶ τοῦ ἀπολάβωσιν. ὁ οὖν πρὸς τὸ δίδόναι καὶ λαμβάνειν ἐπιτήδειος στατήρ ὠνόμασται· παρὰ τὸ ἴστασθαι. ὁ δὲ Ὀρος, στατήρ τὸ νόμισμα· ἀπὸ τοῦ ἴστημι τὸ δανείζεσθαι παριστῶντος, τὸ νόμισμα ἂν ἐβρήθη, ὁ πρὸς δανεισμοὺς καὶ ἀποδόσεις ἐπινοηθεὶς τῷ βίῳ· ὅθεν καὶ στατήρες, οἱ χρεῶσται· οἷον, Πολλοὶ στατήρες, ἀποδοτήρες οὐδ' ἂν εἰς. — Ἐπίχαρμος Προμηθεΐ.

Σταυρός, παρὰ τὸ στάσις καὶ τὸ εὖρος· οἷον, ὁ μήκος ἔχων καὶ πλάτος. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ σταυροὶ λέγονται ὀρθὰ καὶ ἀπωξυμένα ξύλα, παρὰ τὴν στάσιν, 30 ἅπερ ἔξωθεν περιτίθενται ταῖς αὐλαῖς πρὸς τὸ μὴ στενοχωρεῖσθαι τὰ ζῶα ἐν τοῖς συφεοῖς.

Σταφυλή] παρὰ τὸ σήπω σαφυλή καὶ σταφυλή· πεπανθείσης γὰρ τῆς ἀμπέλου, τότε καὶ ἡ σταφυλή γίνεται σταπίς. ζῆται εἰς τὸ τέλος.

Στέαρ, παρὰ τὸ στάζω, ἡ ἴστημι στήσω· παρὰ τὸ στάσιν καὶ πῆξιν ἔχειν.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

Στεγάζω, παρὰ τὸ στέγη· τοῦτο παρὰ τὸ στέγω τὸ ὑπομένω.

Στεγανός, ὁ ἐστεγασμένος καὶ ἐσκηπασμένος· παρὰ τὴν στέγην. λέγεται δὲ στεγανόν καὶ τὸ στενότερον· καὶ 40 στεγανόποδες ὄρνιθες, οἱ ἐν ὕδασι διατρίβοντες, καὶ τοὺς πόδας ἔχοντες στεγανούς, οἷς αἱ μεταξύ τῶν δακτύλων εὐρυχωρεῖται δερμάτια εἰλημμένα εἰς· καὶ στεγανώματα ἐν τοῖς τοίχοις οἱ ἐνδεσμοί. τὸ δὲ στέγη, παρὰ τὴν σύν πρόθεσιν, καὶ τὸ τέγγω τὸ βρέχω, ἡ ὑπὸ τῶν βροχῶν συντεγγομένη.

Στελγίσματα, ἀποξύσματα· στελγίδες γὰρ αἱ ξύστραι αἱ τὰς παλῆας τοῦ σώματος ἀποξύουσαι. Λυκόφρων.

Στελεός, τὸ τοῦ πελέκειος ξύλον.

* Στεγνοφυής, ὁ στερεᾶς φύσεως· ἀπὸ τοῦ στεγνός καὶ 50 φύσις.

Στεναγμός, παρὰ τὸ στενάζω· τοῦτο παρὰ τὸ στενω. τὰ δὲ παθητικὰ οὐχ εὐρηται ἐν χρήσει· ἐναντίως γὰρ ἔχει τὸ σημαίνονμενον τῷ τῆς Φωνῆς χαρακτῆρι.

Στέργω, εἰ μὲν συντάττεται μετὰ δοτικῆς, σημαίνει τὸ ἀρνοῦμαι· εἰ δὲ μετὰ αἰτιατικῆς, σημαίνει τὸ ἀγαπᾶν καὶ Φιλᾶν. γίνεται παρὰ τὸ στέγω, ὁ σημαίνει τὸ ὑπομένω· τοῦτο παρὰ τὸ στῶ ῥῆμα, ὁ σημαίνει τὸ ἰστῶ 726 καὶ ἐδραιῶ καὶ βεβαιῶ. ἀπὸ τοῦ στῶ οὖν, στέγω· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ, στέργω, ὡς Φῶ, Φέβω, Φέρβω.

Στέλεχος, εἰ μὲν ὁ κορυφός, ἦγουν ἡ ρίζα, παρὰ τὸ τέλος ἔχειν, ἡ παρὰ τὸ στερεόν· εἰ δὲ οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι, παρὰ τὸ εἰς τέλος ἔχεσθαι.

Στέλλω, τὸ εὐτρεπίζω καὶ κοσμῶ· ἀποστέλλω δὲ, ἡ πρόθεσις περισσόν τι δηλοῖ, ἦγουν ἐκπέμπω τοῦ προετοιμάσαι καὶ κοσμήσαι καὶ διευθετῆσαι πάντα. σημαίνει τὸ κοσμῶ, ἐξ οὗ καὶ στολή· τὸ κρύβω, ἐξ οὗ καὶ συστολή· τὸ ἐπιστέλλω, ἐξ οὗ καὶ ἐπιστολή· καὶ τὸ 10 πλέω, [ἐξ οὗ καὶ στόλος.]

Στέρνον, ἀπὸ τῆς στερεότητος, ἡ παρὰ τὸ στερεόν εἶναι· ἡ παρὰ τὸ στερεόν εἶναι. παρὰ τὸ στῶ στείς· τὸ ἐντελές, στέω· στερόν· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ν, στέρνον, τὸ στήθος.

Στερρός] βούλονται τινὲς ἀπὸ τοῦ στερεός εἶναι συγκοπῇ στερός· καὶ πλεονασμῶ ἑτέρου ρ, στερρός· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μᾶλλον τὸ στερεός ἀπὸ τοῦ στερρός εἶναι· τὰ γὰρ εἰς ναι ἀπαρέμφατα ποιεῖ εἰς ρος ὀνόματα ἰσοσύλλαβα· οἷον, μῆναι, μιανός· ῥυπῆναι, ῥυπαρός· διῆναι, διερός· σταθῆναι, σταθερός· οὕτω στήναι, στερός, καὶ 20 στερρός.

Στέρφος] ἔστιν ἔρεφος καὶ στέρφος· οἱ δὲ, παρὰ τὸ στέφειν (ὃ ἐστὶ σκέπειν) τὸ σῶμα, στέφος· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ, στέρφος. σημαίνει τὸ δέρμα, παρὰ τὴν στρυφνότητα καὶ πυκνότητα· ἡ παρὰ τὸ ἐρέφειν καὶ σκέπειν. καὶ στερφόπεπλος ὁ Ἡρακλῆς, διὰ τὸ δέρμα τοῦ λέοντος, ὃ ἐχρῆτο ἀντὶ περιβολαίου. λέγεται δὲ καὶ σκαπάνευς, διότι ἔσκαψε τὰς κόπρους τῶν Αὐγείου βοῶν· βουγαμάδας δὲ, διὰ τὰς Γηρυόνου βοῦς. Λυκόφρων.

Στεῦται, διαβεβαιοῦται, ὑπισχνεῖται· παρὰ τὸ στήθος, οἷον ἐν τοῖς στήθεσι διανοεῖται· ἐκεῖ γὰρ τὸ λογιστικόν, κατ' Ὀμηρον· οἷον, Στήθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ· — ἡ ὡς παρὰ τὸ ἀθλῶ ἀθλεύω, οἰνοχοῶ οἰνοχοεύω, λωβῶ λωβεύω, οὕτω στῶ στεύω, στεύομαι, στεύεται, στεῦται, ἐπὶ τοῦ ὠρισμένου τῇ ψυχῇ, καὶ στάσιμον λαβεῖν· καὶ ὑποθέμενός τι, περὶ οὗ δισχυρίζεται εἰπεῖν.

Στεφανίτης, ἀπὸ τοῦ στέφανος· τοῦτο παρὰ τὸ στέφω.

Γτ

στεφανίτην δὲ λέγουσιν Ἀττικοὶ τὸν ἀγῶνα ἐφ' ᾧ στέφεται ὁ νικῶν. Χοιροβοσκός.

- 40 **Στεφάνη**, εἶδος περικεφαλαίας. ἔστι καὶ κόσμος γυναικεῖος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ὄρους, ἐπὶ τῆς κυλιότερου καταφορᾶς, Ἰλιάδος ν', "Οὔτε κατὰ στεφάνης [ποταμὸς χειμάρρως ὥσει.] Ἰστέον δὲ, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ στεφανῶ, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ λήθω τὸ λανθάνω, καὶ μήθω τὸ μανθάνω· τὸ γὰρ σημαίνον, ὁμοίον· τὸ δὲ στέφω καὶ στεφανῶ, οὐχ ὁμοίον. εἴ τις μὲν γὰρ στεφανοῖ, οὗτος πάντως καὶ στέφει· οὐκ εἴ τις δὲ στέφει, οὗτος πάντως καὶ στεφανοῖ. στέμματα μὲν γὰρ ἐστὶ παντὸς ἐν οἰωδῇποτε τρόπῳ περιτιθέμενον καὶ περὶ
- 50 **χειρὰ καὶ περὶ τράχηλον**· στέφανος δὲ μόνῃ τῇ κεφαλῇ περιτίθεται. ὥς οὖν ἀπὸ τοῦ στέφος γίνεται στέφω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ στέφανος στεφανῶ.

Στειλεῖα, τὸ τρήμα τοῦ πελέκειος, δι' οὗ τὸ στελεὸν ἐνέιρεται, ἣν τρήμην Ἀττικοὶ λέγουσι. Ἀριστοφάνης, Τρήμας ἔχει· — καὶ τὸ τρύπημα δὲ, ὥς Εὐπολὶς, Οὐδὲν καὶ γὰρ τρύπημα ἐν ταῖς οἰκίαις ἂν εὖρης· — ἡ δὲ τρώγλη, Δάριον.

- Στεῖνος** — στεῖνος γὰρ ὅθι τρώσεται ὁῖον· — προπερισπᾶται· οὐδέτερον γὰρ· πᾶν δὲ εἰς ος οὐδέτερον ὀνόμασι βαρύνεται· καὶ μακρὸν ἀρσενικὸν ὑπάρχον, ὀξύεται· εἰ δὲ οὐδέτερον γένος, βαρύνεται. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ κατὰ τὴν γέφυραν στένωμα λέγεται στεῖνος. τὸ δὲ τρώσεται, ἀντὶ τοῦ ἐλαττωθῆσθαι καὶ τραπήσθαι· τρώματα γὰρ τὰς τροπὰς οἱ Ἴωνες καλοῦσι. καὶ, Οἶνός σε τρώει μελιθής· — οὕτως εὖρον, ἐγώ.
- 727 **Στεῖρα**, ἐπὶ πλοίου εἴρηται· παρὰ τὸ στερεῖν εἶναι καὶ εὐτονος. στερεῖν, ἀποβολὴ τοῦ ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, στεῖρα· ἀφ' οὗ καὶ τὴν μὴ τετοκυῖαν γυναῖκα στεῖραν λέγουσι, διὰ τὸ στερεωτέραν καὶ εὐτονωτέραν εἶναι τῆς τετοκυίας· ἢ ἀπὸ τοῦ στερεῖσθαι στέρα καὶ στεῖρα, ἢ στερουμένη τοῦ τίκτειν. ἢ παρὰ τὸ σῶ στεῖω (ὥς σῶ σεῖω, καὶ θῶ θεῖω) στεῖρα, ἢ τοῦ κυῖσαι στάσιν ἔχουσα.

Στεριεύς παρὰ τὸ στερεὸν γίνεται στεριεύς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι.

Στήθος, παρὰ τὸ ἴστημι, στήσω. καὶ τί μετέχει; τὸ ἰστάμενον, ὀρθόν. ἀπὸ τοῦ ἐστάναι οὖν· διότι ἔστηκεν ἀσάλευτον· τὰ γὰρ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος, κλίνεται· τὸ δὲ στήθος, οὐ κλίνεται. ὥς δὲ ἄλλοι, ὅτι ἐν αὐτῷ τὸ ἡγεμονικὸν ἔστηκεν· ἢ ὅτι δι' αὐτοῦ τὰ σιτία διωθεῖται, σιτίωθός ἐν· καὶ συγκοπῇ, στήθος· καὶ τροπῇ, στήθος.

Στηθίνιον, ὑποκοριστικῶς μέρος τι τοῦ στήθους.

Στήλη, παρὰ τὸ σῶ, στήσω· σημαίνει δὲ τὸν ἐν τῇ κεφαλῇ κείμενον τοῦ τεθνεῶτος λίθον· ἐξ οὗ καὶ στηλῆτης, καὶ στηλιτεύω τὸ θριάμβεύω, ὥς πολίτης πολιτεύω. παρὰ τὸ σῶ στήσω γίνεται καὶ στήμων. τὸ δὲ σῶ σημαίνει ὑπομένω, Ἰλιάδος λ', Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθαι μένοντες.

- 30 **Στήωσιν**, εἰ μὲν χωρὶς τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ σῶ στήω· τὸ πληθυντικόν, σῶμεν, σῶσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, στήωσιν· εἰ δὲ μετὰ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ ἔαν σῶ στήσιν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, στήη· καὶ στήην, στήημεν στήητε, στήησι καὶ στήωσιν· ὁ καὶ βέλτιον.
- Στίβος**, σημαίνει τὴν ὁδόν· παρὰ τὸ στείβω τὸ περιπατῶ· ἐξ οὗ καὶ θεοστιβής. σημαίνει καὶ τὸ σωρηδὸν τίθηναι· ἐξ οὗ καὶ στοιβή ἢ στοιβασία.

Στιβάς, παρὰ τὸ στοιβάω· Ῥυθμῷ δὲ τὸ ψεῦδος στιβάουσι· — ἀντὶ τοῦ δραπετεύουσι, διαφέρουσι· καὶ

40 **στιβεύειν**, τὸ ἰχνεύειν.

Στιβαρόν, εἰς τὸ στείβω τὸ περιπατῶ. καὶ τί μετέχει;

οἶονεὶ τὸ πεπιλημένον καὶ συνημμένον καὶ ἡσφαλισμένον, ἦγουν μὴ ἔχον ἔξοδον μηδὲ ὀπήν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἴστημι στιβαρόν, τὸ ἰσχυρόν. ἀπὸ τοῦ στείβω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστιβον· ὁ παθητικός, ἐστίβην· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, στιβῆναι· καὶ ἐπειδὴ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τοῖς εἰς ναὶ ἀπαρεμφάτοις εἰώθεν ἀντιπαρακεῖσθαι ὀνόματα εἰς ρος, οἶον μιάναί, μιάρως· οὕτω στιβῆναι, Δωρικῇ τροπῇ στιβάναι· ἐξ οὗ τὸ στιβαρός.

Στήριγμα, παρὰ τὸ στηρίζω· τοῦτο παρὰ τὸ ἴστημι στήσω· κατὰ παραγωγὴν, στηρίζω.

Στιγματίας, καλοῦσι τοὺς οἰκέτας τοὺς στιζομένους ὡς ἀχρησίμους.

Στιγμή παρὰ τὸ στίζω, στιγή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ. ὥς δὲ Φοιτῶ Φοιτίζω, οὕτω σῶ στίζω, τὸ τὸν διακεχυμένον καὶ πεπλανημένον λόγον στήσαι· ὁ δὲ Φιλόξενος στίζειν, τὸ τῆς ἐν τῇ ἀναγνώσει Φορᾶς στάσιν ποιεῖν. στίζω, στίξω, στιγμή.

Στίλβω, τὸ λάμπω. παρὰ τὸ στέλλω, στίλβω· ἐξ οὗ καὶ στιλπνός, ὡς τέρπω τερπνός. ἢ παρὰ τὸ σέλας καὶ τὸ βῶ τὸ βαίνω· ἢ παρὰ τὸ τῆλε, οἶον τὸ πόρρωθεν λάμπω καὶ διαυγάζω.

Στιχάει, παραγίνεται· ἀπὸ τοῦ στείχω τὸ ἐν τάξει παραγίνομαι, γίνεται περισπώμενον δευτέρως συζυγίας, στιχῶ· ἐξ οὗ καὶ στίξ, ἢ τάξις τῶν τεσσαράκοντα ἀνδρῶν. ἐκ τοῦ στείχω στείχω· ἢ ἀπὸ τοῦ στίζω, στίξω, ἔστιχα, στιχῶ, καὶ στοῖχος καὶ στοιχεῖον.

Στοά, ἀπὸ τοῦ στοιά. στοαὶ δὲ αἱ καμάραι· ἢ τὸ λεγόμενον προσκλιτόν.

Στολή, ἀπὸ τοῦ στέλλω, ἀποβολὴ τοῦ ἐνός λ. κυρίως ἀποστέλλειν ἐστὶ, τὸ διὰ νεῶς ἐκπέμπειν· (ὅθεν καὶ στόλος, ὁ πολλῶν πλοίων ἀπόπλους) καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ δι' ἐτέρου τινὸς ἐκπέμπειν ἐν αὐτῷ. Ὄρος. παρὰ τὸ στέλλω οὖν τὸ πλέω, γίνεται στόλος.

Στόμα ἀπὸ τοῦ τέμνω, τέτομα, τόμα καὶ στόμα· ἢ παρὰ τὸ τὰ σιτία ἀμαῖν. στόμα δὲ λέγεται ἢ ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ τέμνονται τὰ σιτία, ἢ ἐπειδὴ αὐτὸ μόνον τὸ μέ-

20 ρος τετμημένον ἐστὶ τῆς ὀψευς.

Στόμαχος, σημαίνει τὸν Φάρυγγα, δι' οὗ καταπίνομεν τὴν ὑγρὰν καὶ ξηρὰν τροφήν· παρὰ τὸ στόμα καὶ τὸ χεῶ· δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ τροφή πρὸς τὴν γαστέρα χεῖται· καὶ ἦτοι ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ στόματος εἰς αὐτὸν χεῖται, ἢ ὅτι στόμα ἐστὶ τῶν χεομένων. ἢ ἐκ τοῦ στόμα καὶ τοῦ μῆχος, ὁ σημαίνει τὴν μηχανήν· ἢ σιτομαχος, ὁ τοῖς σιτίοις μαχόμενος· θλίβουσι γὰρ αὐτόν· ἢ ὁ θλίβων ἐμπαλιν ταῦτα.

Στόνος, στεναγμός, λύπη· ἀπὸ τοῦ στένω· καὶ στονόεντα, τὰ τῶν πολλῶν στεναγμῶν αἴτια.

Στόνουξ, καλεῖται τὸ εἰς ὄξύ λῆγον· Πτερὲν στόνουχι τρέψε σφυρόν.

Στορέσας, καταστρώσας· οἶμαι ἀπὸ τοῦ στροφῶ, ὑπερθέσει καὶ ἀποβολῇ τοῦ φ, στορῶ· Ἐστόρεσε δὲ θεὸς μεγαλήτεα πόντον· — ἀπὸ τοῦ στορέω στορῶ στορέσω, τὸ γαληνῶ.

Στοχάζομαι, ἐκ τοῦ στείχω τὸ κατὰ τάξιν σκοπῶ καὶ βλέπω καὶ βαδίζω· στοχάζεσθαι γὰρ λέγεται, τὸ πρὸς εὐθεῖαν ὁδὸν τὸν λογισμὸν ἀπενδύνειν.

Στρατός, τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων. παρὰ τὸ στρέφω, στρέψω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, ἔστραπται, στραπτός, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ π, στρατός, ὁ εὐπερίστρεπτος, ἢ ὁ συνεστραμμένος καὶ συνδεδεμένος ὄχλος. ἀλλὰ μὴ οἱ Αἰολεῖς στροφῶ λέγουσι τὸ ῥῆμα· καὶ στροτόν λέγουσι τὸ συνεστραμμένον πλῆθος. ἢ παρὰ τὸ στερεῖν

ἵστασθαι, στρατός· ἢ παρὰ τὸ στερεῶς ἄττειν, ἡγουν ἐφάλλεσθαι.

Ὀρβικίου, τῶν περὶ τὸ στράτευμα τάξεων.

Ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν περὶ τὸ στράτευμα τάξεων καὶ ἡγεμονιῶν, ὁ μὲν πέντε ἀνδρῶν ἀριθμὸς, καλεῖται πεμπάς· ὁ δὲ ἄρχων, πεμπάδαρχος· ὁ δὲ τῶν δέκα, δεκάς, καὶ δεκάδαρχος· ὁ δὲ τῶν πέντε καὶ εἴκοσι, λόχος, καὶ λοχαγός· ὁ τῶν πεντήκοντα, πεντηκοστής, καὶ πεντηκοντάρχος· ὁ τῶν ἑκατὸν, τάξις, καὶ ταξίαρχος· ὁ τῶν πεντήκοντα καὶ διακοσίων, σύνταγμα, καὶ συνταγμαστάρχης· ὁ τῶν πεντακοσίων, πεντακοσιοστής, καὶ πεντακοσιάρχος· ὁ τῶν χιλίων, χιλιοστής, καὶ χιλίαρχος· ὁ τῶν δις χιλίων μεραρχία καὶ τέλος, καὶ μεράρχης καὶ τελέαρχης· ὁ τῶν τετρακισχιλίων, Φάλαγξ, καὶ Φαλαγγάρχης· ὁ τῶν μυρίων, μυριοστής, καὶ μυρίαρχος. αἱ δύο διΦαλαγγαρχίαι, τετραΦαλαγγαρχία, ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχιλίων· καὶ ὁ ἄρχων, τετραΦαλαγγάρχης. τὸ μέντοι πεζικὸν ἅπαν στράτευμα, ὁμωνύμως τοῖς μερικοῖς τάγμασι, λέγεται Φάλαγξ· καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός· τοῦ δὲ ἵππικοῦ, ἵππαρχος. τὸ δὲ συναμφοτέρων πεζοῖ τε καὶ ἵππεις, στρατιά· τῆς δὲ στρατιάς τὸ μέτωπον λεγόμενον, ὁ καὶ πρῶτον ζυγὸν καλοῦσι, πρωτοστάται· καὶ ὁ ἡγούμενος, πρωτοστάτης· οἱ δὲ παρ' ἐκάτερα ταττόμενοι κέρατα, δεξιὸν τε καὶ εὐώνυμον, οἱ αὐτοὶ καὶ παραστάται· ὁ δὲ ἄρχος, ὁμωνύμως· οἱ δὲ ὀπισθεν αὐτῶν, ὡς ἐπὶ τὸ βάθος ταττόμενοι, ἐπιστάται· τὸ δὲ ἐπὶ τούτοις πρὸς τὸ βάθος ἑσχατον ζυγὸν, οὐρὰ καὶ οὐραγία, καὶ οὐραγός· ὁ αὐτὸς δὲ ὀπισθοΦύλαξ· ἢ συνήθεια, πεντηκοντοΦύλακα αὐτὸν καλεῖ. ὁ δὲ γε τοῦ παντὸς στρατοῦ ἡγεμονεύων, βασιλεύς.

Στρατεία, τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ ἐκστράτευσις· στρατιά δὲ κοινῶς τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν, καὶ τῶν ἀγγέλων ὁμοίως.

Στίφος, ὄχλος, ἄθροισμα, τὸ πλῆθος καὶ ἡ τάξις τῶν ἀνδρῶν. ἐξ τοῦ στίξ στιχός, μεταγεται ἡ γενική εἰς εὐθείαν καὶ βαρύνεται, καὶ τρέπεται τὸ χ εἰς φ, καὶ τροπερισπᾶται.

Στωϊκοί, οἱ Φιλόσοφοι, ἐκ τοῦ στοαί· ἐκεῖ γὰρ ἦν αὐτῶν τὸ διδασκαλεῖον. Ζήνων ὁ Κιτιεύς διέτριβεν ἐν τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ ποιικίλῃ· ὅθεν λαβεῖν τὴν αἵρεσιν καὶ τὸννομα συνέβη, κατ' ἐπαύξησιν τοῦ ο εἰς τὸ ω.

Στωμύλος, λάλος, πολύνομψος, πιθανολόγος, εὐτράπελος, ἑΦεδρος τῶν λόγων, ἀπατεῶν, κόλαξ, πέρπερος· καὶ στωμύλεσθαι, τὸ περιτράνω λέγειν· καὶ στωμύματα, τὰ περιλαλήματα.

Στρατόπεδον] Στρατόπεδον ἐποιήσατε· — ἀντὶ τοῦ σιγνάς. δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις· καὶ τὸ στράτευμα λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν στράτευσιν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Στράτιος Ἄρης καὶ Ζεύς· ἡ δευτέρα συλλαβὴ βραχεῖα· καὶ στρατεῖον, τὸ μέγα καὶ σοβαρόν.

Στράττις] ὡς περ παρὰ τὸ Βάνχος γίνεται Βανχίς, Κρόνος Κρόνις, δῆμος Δῆμις καὶ Δάμις, οὕτω στρατός Στράτις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, Στράττις.

Στραβός, παρὰ τὸ στρέφω, τροπῇ τοῦ ε εἰς α, οἷον ὁ δις στραμμένος τοὺς ὀφθαλμούς.

Στράγξ, παρὰ τὸ στάζω στάξω στάξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ τοῦ ρ, στράγξ· ἢ γὰρ ἐπισχεθεῖσα ῥύσις ἐστί· καὶ Μένανδρος, Ὑδατος στράγγα ἔχων.

Στραγγαλίδες, τὰ δύσλυτα ἄμματα.

Στρεβλός, παρὰ τὸ ἐστραμμένα τὰ βλέμματα ἔχειν· στρεβλὸν γὰρ τὸν στραβὸν λέγαμεν. παρὰ δὲ τὸ στρέφω στρέψω, γίνεται στρέβλη, ὡς στήσω, στήλη.

Στρεύεσθαι, Ἰλιάδος ὁ, οἷον στραγγίζεσθαι, τουτέστι 50 κατ' ὀλίγον κινεῖσθαι καὶ ἐκλείπειν. Στρευγομένη, στρεφομένη.

Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος, ταλαίπωρος, κακοπαθής.

Στρέψον] προστακτικόν· ἐκ τοῦ στρέφω, ὁ μέλλων, στρέψω· ὁ παρακείμενος, ἐστροφα· ὁ παθητικός, ἐστραμμαι· καὶ ὥφειλεν εἶναι ἐστρεμμαι· ἀλλὰ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα, [ἔχοντα] τὸ ε καὶ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τρέπει 730 τὸ ε εἰς ἄλφα ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἐστρέφθην· καὶ ὥφειλεν εἶναι ἐστράφθην· ἀλλ' αἰεὶ ὁ παθητικὸς ἀόριστος φυλάττει τὴν παραλήγουσαν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου· πλὴν τῶν παρὰ τὸ αἰρῶ περισπωμένων, συνήρημαι, συνήρέθην, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ πλὴν τοῦ ἐπῆννμαι ἐπηνέθην· καὶ τοῦ εὐρῶ εὐρημαι εὔρέθην· καὶ τοῦ ῥῶ ἔρρημαι ἐρρέθην· καὶ τοῦ μέμνημαι ἐμνήσθην, προσλαμβάνοντος τὸ σ· καὶ τοῦ ἀέσασμαι ἐσώθην, ἀποβάλλοντος τὸ σ· τὸ 10 δὲ ἐρρώσθην, οὐκ ἀπὸ τοῦ ῥῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ῥώζω· καὶ χωρὶς τῶν ἔχοντων τὸ ρ καὶ ε μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων· ταῦτα γὰρ ἐν μὲν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ, τρέπει τὸ ε εἰς α· ἐν δὲ τῷ παθητικῷ ἀορίστῳ, πάλιν ἐπαναλαμβάνει αὐτό· οἷον, στρέφω, ἐστραμμαι, ἐστρέφθην.

Στρηνιάν, παρὰ τὸ στερεῖν καὶ ἀποσπᾶν τὰς ἡνίας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων. τινὲς δὲ παρὰ τὸ στρήνως τὸ σιληρόν· — στρήνος δὲ περιστυφελὴ γίνεται 20 ἀκτὴ· — ὅθεν γίνεται τὸ στρηνιάν.

Στρηνόν, οἱ μὲν, τὸ ὀξύ καὶ ἀναπεπταμένον· Νικόστρατος δὲ, τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες τῇ ἀνοῇ φθέγμα.

Στριφνόν, σημαίνει τὸ σφιγνικόν καὶ στερεόν. παρὰ τὸ στρύφνω στρυφνός καὶ στριφνός· ἐκ τοῦ στύφω, πλεονασμῷ τοῦ ρ. σημειῶσαι δὲ, ὅτι τὸ υ μακρόν ἔχει, τῶν ἄλλων τῶν εἰς νος μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχοντων, οἷον σκύμνος, κύκνος, καὶ τὰ ὅμοια. [δύναται δὲ καὶ τροπῇ εἶναι τοῦ υ εἰς τὸ ι, ὡς, Φιτρῶν καὶ λαῶν· — παρὰ γὰρ τὸ φύω.]

Στρουθός, παρὰ τὸ μετὰ οἴστρου θέειν· ἢ παρὰ τὸ στερεῶς 30 θέειν· ἐξ αὐτοῦ καὶ στρουθίον. ὥφειλε βαρύνεσθαι· τὰ γὰρ εἰς θος διςύλλαβα μονογενῇ φύσει μακρὰ παραληγόμενα βαρύνεται, Εοῦθος, κύριον· μῦθος, κῶθος, Ζῆθος. ἀλλὰ τὰ παρὰ τὸ θέω συντιθέμενα ἅπαντα ὀξύνεται· βοηθός, ἀγαθός. οὕτω καὶ στρουθός. Στελγιδόποιος, ὁ χαλκεύων καὶ ποιῶν τὰς στελγίδας, αἱ εἰσι ξύστραι.

Στρόβιλος] παρὰ τὸ στρέφω στρόφιλος καὶ στρόβιλος. σημαίνει δὲ ἡ λέξις τοὺς κοχλίας, καὶ τοὺς θαλασσίους κήρυκας, καὶ εἶδος ὀρχήσεως καὶ ἀνέμων, καὶ τὸν τοῦ 40 δένδρου καρπὸν, ἡγουν τῆς πίτυος.

Συστρός, ἀπὸ τοῦ στροβῶ· σημαίνει τὸ περιερχόμενος κύκλῳ.

Στρόμβος, ῥόμβος, ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι· καὶ στροβεῖ, ταραττει, κινεῖ.

Στροφαῖος, ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος Ἑρμῆς· παρὰ τὸν στροφέα τῆς θύρας.

Στροφάδες, νῆσοι εἰσὶν ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει. Ἰόνιον δὲ πέλαγος, ὁ νῦν Ἀδρίας καλούμενος.

Στροφάλιγγι, τῇ συστροφῇ, Ἰλιάδος π'. παρὰ τὸ στρέφω 50 στρόφος στρόφιγξ· πλεονασμῷ τοῦ γ, καὶ τῆς αλ συλλαβῆς προσιούσης, στροφάλιγξ· γίνεται γὰρ εἰς ιξ ὄνομα ἀπὸ τῶν εἰς ος, ὡς Φοῖνος Φοῖνιξ, λαός λαίξ· καὶ ῥῆμα στροφαλίζω· ὡς καναχή καναχίζω, ὀργή ὀργίζω, οὕτω στρέφω στροφή στροφίζω, προσδέσει τῆς αλ.

Στρόφιον, τὸ στρογγύλον ζωνάριον. Ἀριστοφάνης, — τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι.

751 Στρόφος, ὁ τῆς πήρας κρεμαστήρ, παρὰ τὸ ἐστράφθαι· καὶ πᾶν τὸ στρεφόμενον ὁμοίως.

* Στρώμα, τὸ λέχος, ἀπὸ τοῦ στρωννύω.

Στρωμνή, παρὰ τὸ στρῶ στρώσω. ἢ παρὰ τὸ στορῶ στορέσω (ὃ σημαίνει τὸ γαληνῶ) γίνεται στορεμνή· καὶ συγκοπῇ, στρωμνή. ἀπὸ δὲ τοῦ στορῶ γίνεται στρωννύω· καὶ στρωτήρ λέγεται μὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ πλέγμα τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σιγῆας καὶ κελύβας πεποιημένον· οἱ δὲ ῥήτορες στρωτήρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δοκίδια, τὰ ἐπάνω τῶν δουροδόκων τιθέμενα· ἢ τὰ εἰς ὄροφας πεποιημένα. ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι τὸν στρωτήρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὄροφῇ πεποιημένον.

Στρωφᾶσθαι, Ἰλιάδος ι', ἀναστρέφασθαι, διάγειν. ἀπὸ τοῦ στρέφω στρωφῶ.

Στυγνός] ὡς παρὰ τὸ ἔτραγον τραγανός, ἐπιθον πιθανός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ στύζω στύξω ἐστυγον, στυγανός· καὶ συγκοπῇ, στυγνός. οἱ δὲ παρὰ τὴν Στύγα Φασὶν εἰρησθαι· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὰ μὲν ἀηδὴ καὶ λυπηρὰ ἀπὸ τῶν ψυχρῶν ὠνόμασαν· τὰ δὲ ἡδέα καὶ τερπνὰ ἀπὸ τῶν θερμῶν. τὸ οὖν στυγεῖν, ἀπὸ τῆς Στυγός· ἢ περ μυθεύεται ψυχρότατον ἔχειν ὕδωρ. ὁμοίως καὶ ὁ στυγνός παρ' αὐτὴν εἴρηται. ὡσαύτως καὶ τὸ, φόβου κρύεντος, ἀπὸ τοῦ κρύους τοῦ ψυχροῦ. ἀπὸ δὲ τῶν θερμῶν τὴν τέρψιν θαλπωρὴν ἔλεγον· καὶ τὸ τέρπεσθαι λαμβανέσθαι. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαίων διαλέκτου. καὶ κατέστυσαν, ἐφόβησαν, ἢ ἐφοβήθησαν, ἀπὸ τοῦ στύζω ἢ στύγω· καὶ τὸ ἐστυγημένῃ, ἀπὸ τοῦ στυγῶ στυγήσω· ἐξ οὗ καὶ στυγητός, ὁ μισητός. καὶ στυγερή, ἐκ τοῦ στυγῶ, ὃ σημαίνει τὸ φοβοῦμαι καὶ τὸ μισῶ· τοῦτο ἐκ τῆς στυγός. καὶ τί μετέχει; μυθεύονται οἱ ἀρχαῖοι, ὅτι τὰ μὲν ἀηδὴ, ἐκ τῶν ψυχρῶν καθεστῆ-
30 κασι· τὰ δὲ ἡδέα, ἐκ τῶν θερμῶν.

Στύξ] ἢ Στύξ μία ἐστὶ τῶν Ὠκεανοῦ θυγατέρων, ἣν ὁ Ζεὺς Φρικωδέστατον ὄρνιον τῶν θεῶν ἐποίησε, τιμήσας αὐτήν, ὡς Φησὶν Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ. ἐστὶ δὲ κρήνη ἐν Ἄδου.

Στύλος] ὡς ἀπὸ τοῦ ἄνω ἀνύω, οὕτω καὶ στῶ στύω στύλος, ὡς χῶ, χύω, χύσω, χυλός· τὰ γὰρ ῥηματικά ταῦτα ὀνόματα διαφόρως τονίζεται.

40 Στυμφαλίδας ὄρνιθας, τὰς πλωάδας· ἐπεὶ Στύμφαλος πόλις Ἀρκαδίας· πλησίον δὲ αὐτῆς λίμνη, ἐνθα διέτριβον αἱ ὄρνιθες. ἐξεδίωξε δὲ αὐτὰς ὁ Ἡρακλῆς πλαταγῇ, μὴ δυνάμενος αὐτὰς κατατοξεῦσαι διὰ τὸ πληθός.

Στύπος, Λυκόφρων, — πύκης πρέμνον ἢ στύπος δρυός· — καλεῖται τὸ πρέμνον τῆς ἀμπέλου· ἀφ' οὗ Ἀρχιλοχος, — Θυρέων ἀπεστύπαζον· — πᾶν δὲ δένδρον σκληρόν καὶ στερεὸν στύπος λέγεται. ἢ τὸ ταπεινόν, παρὰ τὸ στρέφασθαι ἐν συμφύτοις τόποις· σημαίνει δὲ
50 στέλεχος, κλών, κλάδον. παρὰ τὸ τύπτω, τύπος, καὶ στύπος.

Στυπεῖον, τὸ τυπτόμενον λινάριον, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ. τυπεῖον γάρ· καὶ αὐτὸ παρὰ τὸ τύπτω.

* Στυππειοπώλης, ὁ τὰ στυππεῖα πωλῶν, τουτέστι καννάβινά λινά. δηλοῖ δὲ ὁ Ἀριστοφάνης τὸν Εὐκράτη, ὃς στύππαξ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ στυππειοπώλης εἶναι.

Στύπιον ἢ στίπυον, εἶδος λινοῦ.

752 Στύραξ, τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασιν. καὶ Θουκυδίδης στυρακίῳ Φησὶν ἀκοντίῳ ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν· ἢ ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος, ἢ τοῦ δόρατος ἀρχῇ, ἐφ' ἣ στηρίζεται τὸ δόρυ.

Στυρακίζειν, κεντρίζειν· ἀπὸ τοῦ στύρακος.

* Στυφοκομπός, ὁ κῆχιμος ὄρνυξ, παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν· ὄνομα ὀρνέου· ἐπλασεν Ἀριστοφάνης, παρὰ τὸ κολάπτειν τὴν κεφαλὴν, ὃ συμβαίνει τοῖς ὄρνυξι.
10

* Στωϊκοὶ Φιλόσοφοι, οἱ ἐκ τῆς στοῆς· ἐκεῖ γὰρ ἦν αὐτῶν τὸ διδασκαλεῖον.

Στυφελός] Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ, — στυφελῶ διὰ χά-
ρου· — ἀντὶ τοῦ σκληροῦ, τραχέος· καὶ στυφελίζειν, τὸ σκληρῶς διατρίβασθαι· ἀπὸ τοῦ στροφαλίζω, ἀποβο-
λῇ τοῦ ρ, καὶ τροπῇ. κυρίως δὲ ἀπὸ πέτρας, στυφελὺς ἄλλεσθαι· καὶ στύφελον, τὸ σκληρόν. ἢ στυφελίζειν, κινῆσαι, σείσαι· ἀπὸ τοῦ τοῖς στύφεσιν ἐλαύνειν, ὃ
ἐστὶ στελέχεσι.

Στύφλα νάσσονται κλίτη· — λέγονται δὲ τὰ τραχεὰ κλί-
ματα Λυκόφρων.

* Συβαρίζειν, παρὰ τὴν Συβαριτῶν τρυφὴν· Φασὶ γὰρ τοὺς Συβαρίτας πολυτελεῖσι χρῆσθαι τρυφῇ. ἐστὶν οὖν ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν. ἢ παρὰ τὸ συβάριον ἐπιφθέγμα-
τα, ἃ εἰσι παρ' Εὐριπίδου.

Συβήνη, ἡ δερματίνη αὐλοθήκη, ἢ ἡ Φαρέτρα.

Συβριαζειν, ἀπὸ τοῦ συβαρίζειν, ἐν ὑπερθέσει. Συβα-
ρίζεται γὰρ ἐπὶ τρυφῇ διεβέβληντο.

Συβόσια, τὰ τῶν συῶν νόμια.

Συγε. ἐστὶ τοῦτο δεῖξαι ἀπὸ διαλέκτου ὅτι ἐν μέρος λό-
γου ἐστίν· ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς σύγα λέγουσιν. εἰ δὲ ἦσαν 30
δύο μέρη λόγου, οὐκ ἂν οὕτως ἔλεγον· ἐπὶ γὰρ συνδέ-
σμου οὐ τρέπουσι τὸ ε εἰς α· οὐδὲ γὰρ τοῦ μὲν συν-
δέσμου, ἢ τοῦ δὲ, τὸ ε τρέπουσιν. ἐστὶ δὲ εἰπεῖν, ὅτι
κακῶς λέγουσι· καὶ γὰρ ἐπὶ συνδέσμου τρέπεται· οἶον,
αἶκε, — αἶκα μὴ θαλφθῇ λόγοις· — καὶ ἐπ' αὐτοῦ
δὲ τοῦ γε τρέπεται· οἶον, Τοῦτό γε τὸ τοῦ γόγγρου
τέμαχος· — ἀλλὰ μᾶλλον κάλλιον ἐστὶ δεῖξαι ἀπὸ
τῆς Ἀτθίδος διαλέκτου ἐν μέρος λόγου. τὸ σύγε ἐπέ-
τασιν ἔχει τὸ γε, ὡς τὸ ἔγωγε. εἶχον καὶ ἄλλο, ἐγώ-
δε· ἀλλ', ὡς ἀνωφελές τοῦτο κρίνας, κατέλιπον. τὰ 40
δὲ τῆς χρήσεως, ζῆτει εἰς τὸ ἔγωγε καὶ ὄγε.

Συγγραφεῖς] ἄνδρας ἠροῦντο, ἵνα συγγράψωσι τοὺς μεθέ-
ξοντας τῆς τῶν τετρακοσίων ἀρχῆς, καὶ τῆς τῶν τριά-
κοντα. ἐκαλοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ καταλογεῖς. Εἰδι-
σμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ὁπότε δέοι πληθός τι αἰρεῖ-
σθαι, εἰς ῥήτην ἡμέραν εἰσφέρειν γνώμας εἰς τὸν
δῆμον, ὡς Ἰωσήπος Φησί. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς κατα-
στάσεως τῶν νῦν ἔλεγον, κατὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ
ὀγδόῃ· Ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον
ἐλθόντες, εὐθὺ τῶν λοιπῶν ἔχοντο· — καὶ ἐξῆς ἦσαν 50
δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς τριάκοντα· οἱ τότε αἰρε-
θέντες, ὡς Φησὶν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος· ὁ δὲ Θου-
κυδίδης τῶν δέκα ἐμνημόνευσε μόνον τῶν προβούλων.

Συγκρητίσαι] συγκρητίσαι λέγουσιν οἱ Κρήτες, ὅταν ἐνα-
θεῖσιν αὐτοῖς γένοιτ' πόλεμος· ἐστασίαζον γὰρ αἰεί.
δοῦξ δὲ πρῶτον ὑπὸ Ῥωμαίων δηλωθεῖς, κατὰ τὸν
Μιθριδατικὸν πόλεμον· εἶπε δὲ τὴν νῆσον ὁ κληθεῖς 753
Κρητικός διὰ τοῦτο.

* Συγκοῖτιον, τὸ ἐταῖρα συγκοιμηθεῖσιν μίσθωμα.

* Συγκομιστοί, ἡγουν ἄρτοι ῥυπαροί, διὰ τὸ πάντα τὰ
ἄλευρα ὁμοῦ συγκομίζεσθαι, καὶ μὴ διακρίνεσθαι· πα-
ρὰ τῷ ἱπποκράτει.

* Συγκοπή, εἶδος νόσου· παρὰ τὸ συγκόπτειν, τὸ συμ-
πίπτειν.

* Συκάζω, τὸ τὰ σῦκα συνάγω, τὸ ἐκλέγω τὰ σῦκα·
ἀπὸ τῶν συνῶν.

* Σύκινος ἄνθρωπος, ἡγουν ἀσθενεὶς καὶ ἀχρεῖς, ὅτι τὸ τῆς
συκῆς ξύλον εὐθραυστον, ἀσθενές, καὶ ἀδύνατον· ὅθεν

καὶ παροιμία, συνίκη ἐπικουρία, ἢ μηδὲν ὠφελοῦσα· ἀπὸ μεταφοράς τῆς συκῆς.

Σύγκλητος] τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἐξ ἑθους [καὶ] κατὰ μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπείξεisen ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. Δημοσθένης [ἐν τῷ] κατὰ Αἰσχίνου.

20 Συγκόψαι, ἐπὶ τὸ πληγαῖς αἰκίσασθαι. οὕτως οἱ μεταγενέστεροι.

Συγκομιδή, ὡς ἐπὶ καρπῶν· Θουκυδίδης ἐν τρίτῃ, Καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν· — καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοκράτην, συγκομίτας δὲ δῶρα καὶ ἀποδοὺς τὸν ἀγρόν. Συζυγία, ἐκ τῆς σὺν προθέσεως καὶ τοῦ ζυγός. καλεῖται δὲ διὰ τὸ συνεζευγμένα ἔχειν ἐκάστην σύμφωνον ἀλλήλοις, δι' ὧν ἐκαστὴ παραγεται.

* Σύθεν, ὥρμησαν· παρὰ τὸ σεύω· ὅθεν καὶ σύτο.

30 Συηία, καὶ ὑηία, ἀμαθία, σκαιότης, παρὰ Φερικράτη· καὶ συνηεῖν Πλάτων, τὸ ἀμαθῶς ἀνυστρέφεσθαι, καὶ συῶδες τι ποιεῖν.

Συκῆ, παρὰ τὸ σεύω τὸ ὀρμῶ· ὀρμητικὴ γὰρ ἐστὶ. τὰ διὰ τοῦ αἵα παροξύτονα θηλυκὰ μὴ ἐπίδεχόμενα συναίρεσιν, διὰ διφθόγγου γράφεται, εἰαία, αἰκαία, συκομοραία. μὴ ἐπίδεχόμενα συναίρεσιν, διὰ τὸ συνεὰ συκῆ, ἀμυγδαλέα ἀμυγδαλῆ. καὶ τὰ ἐπὶ δένδρων, διὰ τοῦ ε γράφεται.

Συκοφαντία, ἡ ψευδὴς κατηγορία· καὶ συκοφαντεῖν, τὸ 40 ψευδῶς κατηγορεῖν. κεκλησθαι δὲ τοῦτο Φασὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, πρῶτον ἐπεὶ εὖρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς τῆς ἐφημέρου τροφῆς. καλλίστων δὲ ὄντων τῶν Ἀθηναίων σύκων, καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν αὐτὰ, ἔκλεπτον αὐτὰ τινές, καὶ ἐξῆγον ἔξω· τοὺς δὲ μνηύοντας καὶ φαίνοντας τοὺς ἐξάγοντας, ἀπεδέχοντο μὲν, ἐξ ὧν δὲ ἐπραττον, συκοφάντας ὠνόμασαν. συνέβη δὲ καὶ τοὺς ὅπως οὖν κατηγοροῦντας τινὸς φιλαπεχθη- 50 μόνως, οὕτω προσαγορεύεσθαι. λαμβάνεται δὲ καὶ ἄλλως τὸ συκοφαντεῖν παρὰ Πλάτωνι καὶ Μενάνδρῳ, ὅσον κινεῖν ἐρωτικῶς. καὶ Πλούταρχος ἐν Σόλωνι, Οὐκ ἂν οὖν τις ἡγήσαιο παντελῶς ἀπιθάνως τοὺς λέγοντας, ὅτι καὶ σύκων ἐξαγωγή τὸ παλαιὸν ἀπείρητο· καὶ τὸ φαίνειν ἐνδεικνύμενον τοὺς ἐξάγοντας, κληθῆναι συκοφάντας.

Συκοφάνται, οἱ ἐπηρεάζοντες· φαίνειν γὰρ τὸ ἐγκαλεῖν· καὶ συκαστάς, τοὺς φιλεγκλήμονας ἔλεγον· καὶ συκοβίους, καὶ συκῶρους, καὶ συκῶδεις, καὶ συκολόγους, καὶ φιλοσύκους.

734 Συλῶ, τὸ ἀφαιρῶ καὶ αἰχμαλωτίζω.

Σύλαι, αἱ συλλήψεις παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ στεφάνου· ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς, ὥσπερ ἐπεξηγούμενος αὐτὸ, Φησί, Σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν [ὥσπερ] δεδομένων συλῶν [Φασηλίταις κατὰ Ἀθη- 5 ναίων]· ἐπειδὴν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιρουμένῳ τὰ ἀλλότρια;

* Σύλεκτρος, ἡ νύμφη, ἀπὸ τοῦ σὺν καὶ λέκτρον, ἐν ᾧ κεῖται μετὰ τοῦ νυμφίου.

10 * Συλλαμβάνειν, τὸ βοηθεῖν· κυρίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν βασταζόντων βαρὺ τι, καὶ ἀλλήλοις βοηθούντων· ἀφ' οὗ καὶ συλλήπτωρ, ὁ βοηθός.

Συλλήβδην, ὁμοῦ, συλλαβῶν ἀθρόως· ἀπὸ τοῦ λήβω λήψω, λήψομαι, λήβδην, καὶ συλλήβδην.

Σύμβαμ, ἀπὸ τοῦ βίβημι τὸ πορεύομαι.

Σύμβολα, σημεῖα, τέρατα, μνυτεύματα, οἰωνίσματα· ὅσον, σημεῖον τοῦ Φθαρτοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων τὸ θανάτου, οἱ δερμικτινοὶ χιτῶνες, εἴρηται δὲ σύμβολον,

ἐκ τοῦ συμβάλλειν καὶ ἐξ ὑπαντήσεως προσπίπτειν μό- 20 νον, ὡς εἰ συμβολικὰ τις εἴποι.

Σύμβολα, τὰς συνθήκας ἃς ἂν ἀλλήλαις αἱ πόλεις θέ- μιναι τάττωσι τοῖς πολίταις, ὥστε διδόναι καὶ λαμβά- νειν τὰ δίκαια πολλάκις. Δημοσθένης ἐν ἐβδόμῳ Φι- λιππικῶν. Σύμβολον ὁ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες· εἴτα τοῦτο δόντες, τὸ δικαστικὸν ἐνομίζοντο.

* Συμβῶμεν, ἀντὶ τοῦ συμβιβασθῶμεν. Ἀριστοφάνης, ἀνάμεινον, ἵνα συμβῶμεν· — καὶ ὁ Θεολόγος, συμ- 30 βῶμεν ἀλλήλοις· — καὶ συνέβησαν, ἀντὶ τοῦ συνεβι- βασθῆσαν.

Συμμορία, ἀπὸ τοῦ μέρους, ἡγουν οἱ τῆς αὐτῆς μερίδος, σύνταγμα ἢ Φρατρία· Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου. οὐ δὲ δὲ θαυμάζειν, πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης Φησὶν ἐξή- κοντα ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν· ὁ δὲ Ὑπερίδης, δε- 40 καπέντε· ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους, λέγων τὴν αἰ- τίαν, γράφει, "Ἐως μὲν οἱ πλούσιοι, παρακρουόμενοι τὴν πόλιν, σὺν ε' καὶ ἐξ τριηραρχοῦντες, μέτρια ἀνῆ- λισκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεῖδε 40 Δημοσθένης, νόμους ἔθηκε τοὺς τριακοσίους τριηραρχεῖν, καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι. ὅτι δὲ καὶ οἱ δη- μοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. συμμορίται δὲ εἰσιν οἱ τῆς αὐτῆς μετέχοντες συμμορίας. διηρέθησαν δὲ πρῶ- τον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἀρχον- 50 τος, ὡς Φιλόχορος.

* Συμφοιτητής, ὁ συμμαθητής, παρὰ τὸ σὺν καὶ Φοι- ταν, τούτεστι τὸ ὁμοῦ πορεύεσθαι εἰς τὰ διδασκαλεῖα.

Συμφορά, παρὰ τὸ Φορά. Φορὰν δὲ ἔλεγον οἱ Ἕλληνες 50 τὴν τύχην· συμφορά δὲ ἐστὶν, ἡ ἀπὸ τινος τύχης συμ- βεβηκυῖα.

* Συναγωνίζεσθαι, σημαίνει βοηθεῖν, ἀλλὰ κυρίως ἐν τῷ ἀγωνί.

Συναόρος, σημαίνει τὴν γαμετὴν, παρὰ τὸ συναρρῆναι. ἢ συνοάρος τις ἐστὶ καὶ συνομίλος, μεταθέσει τοῦ α.

Σύνδικοι· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ἐλπαγόρου· σύνδικοι ἦσαν πρὸς οὓς τὰ δημεύόμενα ἀπεφέροντο. καὶ Λυκούργος Φη- 755 σὶ περὶ τούτων. μήποτ' οὖν ἀρχὴ τις ἦν καθεσταμένη μετὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς κἀδοδὸν οἱ σύνδικοι.

* Συναλλάγμα, τὸ συμβόλαιον, παρὰ τὸ συναλλάττω.

Συνδύασω, συζευχθῶ, κοινωνήσω, συμπράξω. λέγεται δὲ καὶ παρὰ τὸ δύω τὸ ὑπεισέρχομαι δυάζω.

* Συνέδριον, τὸ δικαστήριον, παρὰ τὸ συνεδρεῖν.

Συνεοχμῶ, ἐν τῇ συναφῇ τοῦ ἡνίου, ἐν τῷ συνδέσμῳ, κατὰ συνδέεται ὁ τράχηλος τῇ κεφαλῇ. ἔχω ἐεχμός, 10 ὡς ἔλδωρ ἐελδωρ· εἴτα ἐεχμός, ὡς πλεγμαῖος πλογμαῖος.

Συνεῖρα, εἰς τὸ συνεῖρω.

Συνηβολία, ὑπαντήσῃ, συντυχία. "Ομηρος, — ἀριστῆες δὲ συνηβολίῃ κηχάροντο.

* Συνέλευσις, σύνοδος. παρὰ τὸ ἐλεύθω καὶ σὺν, εἰς ἣν 20 συνέρχονται πλεῖστοι.

Σύνες] ἐκ τοῦ συνίημι τὸ συνιῶ καὶ γινώσκω, ὁ παρατα- τικός, συνίην· καὶ τὸ πρὸς κτικόν, ἔς, καὶ σύνες. τὸ δὲ συνιῶ γίνεται κατὰ παραγωγήν ἐκ τοῦ συνῶ, ἢ ἐκ τοῦ συνίω.

* Σύνθρονος, ὁ σύνοδος· θρόνος γὰρ ἢ καθεδρά.

Σύνθεο καὶ σύνθετο· ἀμφοτέρω κατὰ πλεονασμόν, ἀπὸ τοῦ σύνεο σύνετο.

Σύνθημα, συνθήκη, σύσσημον, λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ γνω- ρισμῷ τῶν αἰεσίαν δίδόμενος.

Συνήγορος, προστάτης ὑπὲρ τινων λόγων· εἶπε γὰρ παρ'

Ἀθηναίοις τινὰς χειροτονεῖσθαι συνηγόρους, ἐπὶ τοῦ ἀγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν Φησί.

30 Συνήμονας, ἥτοι παρὰ τὸ ἥσθαι, ἢ ἡ συνέδρους· ἡ παρὰ τὴν ἔσιν, ἢ ἡ συναγωνιστάς· ὁ καὶ βέλτιον· συνήθεις, καὶ ἐταίρους, ὁμοήθεις.

Συνημοσύνας, Ἰλιάδος χ'. συνθήκας· παρὰ τὸν ἥσω μέλλοντα· τὸ εἰς αὐτὸ ἀφικνεῖσθαι τὰ τῆς διανοίας.

* Συνήντετο, ἀπῆντετο, ποιητικά. χρὴ οὖν ἀπῆντετε καὶ συνήντετε.

Συνίξῃσι, ὅτι συνίξῃσι τὸ ἐν Φωνῇεν καὶ συνάγεται καὶ κατέζεται κρυπτόμενον ἐπὶ τοῦ ἐτέρου Φωνήεντος.

Συνίστωρ, εἰς τὸ ἴστωρ.

* Συννεφές, τὸ σκοτεινόν· παρὰ τὸ νέφος.

40 * Σύννοος, ὁ εὖ φρονῶν, ὁ μὴ διαχεόμενον τὸν νοῦν ἔχων.

* Σύνοδος, ἡ ἐκ πολλῶν πόλεων συναγωγή ἐπὶ τινι, ὡς Θουκυδίδης, αἰεὶ σύνοδοι ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἡγέροντο.

Συνοίμιον ὕμνον αἰδον· Ἀπολλώνιος· σύμφωνον καὶ συνῶδον· οἴμη γὰρ ἡ ᾠδή.

Συνοχωκότε, συμπεπτωκότε, συνηγμένω, Ἰλιάδος β'. ἔστι δὲ μετοχὴ πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἐκ τοῦ συνέχω, σύννοχος· ῥῆμα συνοχῶ, συνοχήσω· ὁ παρακείμενος, συνώχηκα. τὸ νω, μέγα· τὸ δὲ ο εἰς ω, καὶ

50 τὸ η τὸ μακρὸν εἰς μακρὸν, γίνεται συνώχωκα. ἡ μετοχὴ, συνοχωκώς συνοχωκός· καὶ συστολῇ Ἰωνικῇ ἢ ποιητικῇ, γίνεται ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, συνοχωκότε.

Συνώμεθα] Ἀλλ' ἔπευ, ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα, ἀντὶ τοῦ, συνθήκας ποιησώμεθα.

736 * Συνώπη, πόλις τοῦ Πόντου, ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς Συνώπης· ἦν ἀρπάσας ὁ Ἀπόλλων (κατὰ Φιλοστράτωνα) ἀπὸ Βοιωτίας ἐκόμισεν εἰς τὸν Πόντον· καὶ μίγεις αὐτῇ ἔσχε Σύρον, ἀφ' οὗ οἱ Σύροι.

10 Σύνταξις, δύο πραγμάτων ἔνωσις, καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα· ἡ ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἰκισίς. Δημόσθενος Φιλιππικῶν, Καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα: — ἔλεγον ἐκάστους φόρους σύνταξις, ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα, Καλλιστράτου οὕτω καλέσαντος. καὶ ὑπὲρ σύνταξεως ἐν τῷ παρόντι οὐ δίδοται.

Συντελής, χρήσιμος· ἡ ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μίας ἅμα ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο· ἡ οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες. τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

Συντιμηθῆναι, οὕτω καλεῖται τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὄνια.

Συντροχάσαι, καταντῆσαι, πληρωθῆναι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν.

20 Συρβηνός, ὁ ταραχώδης, ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου. ἡ πένης, διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ Φαρέτρας κενάς. καὶ συρβηνέων χορὸς, ὁ τεταραχμένος καὶ σωδός· ἀπὸ τοῦ τοῖς κυσὶν ἐπιφωνούμενου.

Συρβάβυττα, τὸν τάραχον· καὶ σύρβη, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός.

Σύργαστρος, ὑποφορβός, ἐργάτης.

Συρακοῦς] Καὶ τὰς κλεινάς Συρακοῦς: — ἀποβολὴ ἐκ τοῦ Συρακούσας.

30 Σύριγξ, σημαίνει τὴν ὀπὴν τῶν μουσικῶν αὐλῶν, καὶ τὸ πάθος, καὶ τὴν δορατότην. ἔστι δὲ κατὰ μίμησιν τοῦ γενομένου ἤχου. οὕτως Ἰρωδιανός.

* Σύριγμα, ὁ συριγμός· ἀπὸ τοῦ συρίζειν.

Συρμαῖα, τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων καὶ κοιλίας· καὶ συρμαίζειν, τὸ κενοῦσθαι· καὶ συρμαῖαν βλέπων, ἀντὶ τοῦ ναυτιῶν.

Συρφετός, ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος, ἡ ἢ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ Φρυγανώδης. γίνεται δὲ ὡς παρὰ τὸ πνίγω πνιγέτός, οὕτω σύρω συρετός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ Φ. Ἡσίοδος δὲ Φησι σημαίνειν τὸ ἄχυρον, ὡς τὸ Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετόν.

40 Σῦς, δύναται εἶναι παρὰ τὸ σύω τὸ ὀρμῶ· ὀρμητικὸν γὰρ τὸ ζῶον· καὶ ἀποβολὴ τοῦ σ, ὅς· σημαίνει δὲ τὸν χοῖρον. ἡ παρὰ τὸ ὕω ὕσω ὕς, ἀπὸ τοῦ ὕεσθαι, ὃ ἔστι βρέχεσθαι· (καὶ γὰρ ἐπὶ τοῖς ὕδασι τέρεται) καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σῦς. τὰ δὲ εἰς υς περισπώμενα κατὰ τὴν γενικὴν συστέλλει τὸ υ, σῦς σῦός, καὶ ὕς ὕός.

* Συφεός, τὸ χοιρομάνδριον, καὶ ἡ τῶν συῶν εὐνή.

Σύους, τοὺς Ἱπποκράτους υἱοὺς ἔλεγον καὶ τοῦ Παναιτίου καὶ Μέμνονος, εἰς ὑνίαν κωμωδοῦντες.

Συσσίτιον, εὐωχία, ἄριστον· καὶ συσσιτία, τὰ δεῖπνα ἃ κοινῇ ποιοῦσι Λακεδαιμόνιοι. καλεῖται δὲ καὶ Φιλίτια, 50 ἐπεὶ καὶ Φιλίας ἐστὶ συναγωγή.

Συστῆσαι] ἡ σὺν πρόθεσις, ἐπιφερομένου τοῦ σ ἐτέρω συμφῶν, ἀποβάλλει τὸ ν, ὡς τὸ συστρατιώτης. εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵπων καὶ τῶν ἡμιόνων· ἐπεὶ μετὰ τῶν συνήθων ἴστανται καὶ εὐσταθοῦσιν ἐν ταῖς φάτναις.

Σύφαρ, οὐχ ἀπλῶς τὸ γῆρας, ἀλλ' ὡς ἐπιγέννημα γήρας, καὶ τῆς ἐσχάτης ἡλικίας τὸ κατεβρυσσώμενον, 737 τουτέστι τὸ δέρμα· καὶ Σώφρων ἐν τοῖς ἀνδρείοις δεδηλωκε μίμοις εἰπών, Τί μὲν ξύσιλος; τί γάρ; σύφαρ αὐτ' ἀνδρός: — ἐν τούτοις γὰρ τὸν ἀνακρινόμενον γέροντα, ξύσιλον παίζων εἴρηκεν, ἀπὸ τοῦ κνᾶσθαι καὶ ξύειν τὸ δέρμα· κάπειδ' ἀποκρινόμενον, σύφαρ αὐτ' ἀνδρός, τουτέστι δέρμα ψιλόν, ὡς τῶν ἄλλων ἤδη δεδαπανημένων. τινὲς δὲ καὶ τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ γῆρας σύφαρ λέγουσι, τὸ ἀποσυρόμενον. Λυκόφρων δὲ, τὸ λίαν γεγηρακός. 10

Σφαδάζειν, Ἀττικοὶ μὲν ἐπὶ τὸ χαλεπῶς φέρειν καὶ σχετλιάζειν λέγουσι. Ξενοφῶν ἐπὶ τὸ ἀλγεῖν· ἐνιοὶ δὲ τὸ σπαίρειν ἐνδέχονται· οἱ δὲ, τὸ χαλεπῶς φέροντα πηδᾶν· οἱ δὲ, ἀπλῶς τὸ δυσφορεῖν, ἢ πᾶν τὸ μετὰ βίας. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὖρον, τὸ σφαδάζειν σημαίνειν τὸ δυσθανατεῖν, ματαίως σπᾶσθαι, χαλεπαίνειν, μετ' ὀργῆς στενάζειν, ὡς Εὐριπίδης καὶ Πλάτων, Διὰ παντός βίου σφαδᾶ: — γίνεται παρὰ τὸ σπῶ, σπεύδω, σπενδάω· ἀποβολὴ τοῦ υ, καὶ τροπὴ τοῦ π εἰς φ καὶ τοῦ ε εἰς α, σφαδάζω. Ἰστέον ὅτι τὸ σφα- 20 δάζειν καὶ ματάζειν καὶ βοράζειν καὶ τεράζειν, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· πρῶτον μὲν, ἀπὸ τοῦ ματαίζειν καὶ σφαδαίζειν καὶ τῶν ὁμοίων, τοῦ α καὶ τοῦ ι συναιρουμένου· δεύτερον δὲ, ὡς Φησὶν ὁ τεχνικός, τὰ εἰς ζω λήγοντα ῥήματα κοινολεπτούμενα, οὐδέποτε ἔχει τὸ α ἐν τῇ παραληγούσῃ μακρὸν φύσει· σσημεῖωται τὸ κράζω· οἷον γενειάζω, ἐτοιμάζω, ἀρπάζω. ἰδοὺ γὰρ ταῦτα, μὴ ἔχοντα τὸ ι, οὐκ ἔχει τὸ α φύσει μακρὸν, ὡς δῆλον εἰς τὸν γενειάσω, ἐτοιμάσω, ἀρπάσω μέλλοντα· ἐνταῦθα γὰρ βραχὺ τὸ α. εἰ ἄρα οὖν τὸ σφαδα- 30 ζω καὶ ματάζω καὶ κεράζω φύσει μακρὸν ἔχει τὸ α, ὡς δῆλον ἐκ τῆς λοιπῆς κλίσεως τῆς μὴ ἐχούσης τὸ ζ, δῆλον ὅτι ἔχει ἐγκείμενον τὸ ι. προσκείται, κοινολεπτούμενα· ἐπειδὴ τὸ πλήττω πλάζω λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς· καὶ ἔστι τὸ α φύσει μακρὸν, καὶ οὐκ ἐγκείται τὸ ι. Σφαδάζοντες, σπώμενοι ἢ δυσφοροῦντες.

Σφάζω] παρὰ τὸ φῶ (σημαίνει τὸ ἀναιρῶ καὶ τὸ φονεύω) παράγωγον φάζω, ὡς βῶ βάζω· πλεονασμῷ τοῦ σ, σφάζω· ὁ μέλλων, σφάξω· καὶ σφαγᾶς, τὰς κατα- 40 κλειδας.

Σφαγεῖον, τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων
ἱερῶν δέχονται.

* Σφαγή, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σφάζεται τις, καὶ ἡ ἐνέρ-
γεια αὐτή.

* Σφάλμα, ἀμάρτημα· παρὰ τὸ σφάλλω.

Σφαιερίζοντες, διασπῶντες, πηδῶντες, ὑποτρέμοντες·
σφαδάζειν γὰρ ἐστὶ τὸ σπᾶσθαι· καὶ τὸ σφαιερίζειν
δὲ ἐντεῦθεν, τὸ ἀλγεῖν μετὰ σπασμοῦ· καὶ σφαιε-
50 σμός, παραπληξία, ἢ ἡ σήψις τῶν μυελῶν· γίνεται δὲ
ἐκ τοῦ σφαιελισμοῦ καὶ σπασμοῦ· λέγεται δὲ σφάκε-
λος, καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δακτύλος· λέγεται δὲ καὶ
ὁ σφυγμός καὶ ὁ παλμός· σφάκελον δὲ ἐνιοὶ τὴν σήψιν
λέγουσι τῶν ὀστέων· καὶ σφαιελίσαι, κατασαπῆναι,
ἀπονεκρωθῆναι.

Σφάραγον, ὁ Ἀπίων τὸν Φάρυγγα· ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν
γινομένου ψόφου.

Σφαραγεῦντο, ἡγοῦν προέυντο· ὀνοματοπεποιήται ἡ λέ-
758 ξις· ἐνθα καὶ ὁ βρόχος, ᾧ τὴν Φωνὴν ἀφιέμεθα,
ἀσφάραγος καλεῖται· καὶ σφαραγίζω, τὸ ἡχῶ· ὡσαυ-
τως δὲ ὀνοματοπεποιήται.

Σφαῖρα, παρὰ τὸ σφαίρειν καὶ ἐν κινήσει εἶναι, μεταθέ-
σει τοῦ π εἰς Φ, ἢ καὶ τοῦ κ· τὸ γὰρ σφαίρειν, σφαί-
ρειν ἐστὶ· καὶ τὸ πῶς, κῶς εἴρηται. Ὁρος.

* Σφάττεσθαι, ἐστὶ τὸ διὰ ἥντινα οὖν αἰτίαν Φονεύε-
σθαι, καὶ ἐπ' ἀνθρώπου τάττεται.

Σφαιρωτήρ, σανδαλίου ζινίχιον, οἷον τὸ λωρίον τοῦ ὑπο-
10 δήματος· ἐν τῷ ῥητορικῷ οὕτω.

Σφέας] τὸ σφέας, κατὰ πλεονασμὸν ἐστὶ τοῦ ε· ἢ τὸ
σφᾶς, κατὰ συναίρεσιν· καὶ λέγεται, ὅτι τὸ σφέας κατὰ
πλεονασμὸν γίνεται τοῦ ε, διὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα
καθόλου, ἐν πληθυντικῷ ἀριθμῷ ἢ τοῦ τρίτου προσώ-
που ἀντωνυμίας ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ σφῶ, ἐνδεὶ συλλα-
βῆς κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον τοῦ πρώτου
ἡμῶν ὑμῶν σφῶν, ἡμῖν ὑμῖν σφῖν· οὕτω καὶ ἡμᾶς
20 ὑμᾶς σφᾶς· ὥστε τὸ σφέας κατὰ πλεονασμὸν ἐστὶ τοῦ
ε, ἀπὸ τοῦ σφᾶς.

* Σφείς, ἀντὶ τοῦ οἷον αὐτοί, ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν πλη-
θυντικῶν τῆς πρωτοτύπου ἀντωνυμίας.

Σφεδανόν] — ἐπεσθαι σφεδανόν Δαναοῖσι κελεύων· —
ἐκατέροις δύναται προδίδωσθαι· σημαίνει δὲ ἡ λέξις σφεν-
δουηδόν· ἀπὸ τῆς σφενδόνης· οἷον ἐπεικτικὸν καὶ ἐπε-
στραμμένον, ἢ σύντονον· ἀφ' οὗ καὶ σφῆν καὶ σφίγγω.
οἱ δὲ σφεδανόν λέγουσι σπενδονῶς· παρὰ τὸ σπένδω
σπεδανός καὶ σφεδανός, Ἰλιάδος λ'.

* Σφείων, ποιητικῶς, ἐπὶ τῆς γενικῆς, ἀντὶ τοῦ σφῶν,
30 ἀπὸ τοῦ σφέων, πλεονασμῷ τοῦ ι, σφείων.

Σφετερίζομενος, ἰδιοποιούμενος, ἀπὸ τοῦ σφέτερος.

Σφέλας, τὸ ὑποπόδιον· παρὰ τὸ φλάσθαι εἰς αὐτὸ τὰ γό-
νατα, ὃ ἐστὶ φλάσθαι καὶ ἀμπτεσθαι ἐν τῷ καθῆσθαι.

Σφενδόνη, τοῦ δακτυλίου ἡ περιφέρεια καὶ ἡ εἰς λίθων
βολὰς καὶ πέμψεις ἐπιτηδεία· γίνεται παρὰ τὸ σπένδω
τὸ ἀναιρῶ (ἔγω γὰρ ἤδη σπένδομαι) σπενδόνη καὶ σφεν-
δόνη· ἢ παρὰ τὸ σφάζω, ἢ παρὰ τὸ σπένδω.

Σφήκες, καὶ τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὅξυ συνηγμένα ξύλα.

40 Σφηκῶδεις, οἱ κατισχυνοὶ τοῖς σώμασι· καὶ γὰρ οἱ σφήκες
τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχουσι.

Σφηκῶσαι, τὸ δῆσαι· οὕτω Φρύνιχος· ὅθεν καὶ σφηκού-
μενος, στρεβλούμενος, βασανιζόμενος.

Σφήττιοι, δῆμος Φυλῆς Ἀκαμαντίδος· λέγονται δὲ καὶ
Σφηττοί· κωμωδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς, ὥσπερ Ἀχαρνεῖς.

Σφηττοί· κωμωδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς, ὥσπερ Ἀχαρνεῖς.

Σφηττοί· κωμωδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς, ὥσπερ Ἀχαρνεῖς.

Σφηττοί· κωμωδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς, ὥσπερ Ἀχαρνεῖς.

Σφηττοί· κωμωδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς, ὥσπερ Ἀχαρνεῖς.

Σφηττοί· κωμωδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς, ὥσπερ Ἀχαρνεῖς.

Σφηττοί· κωμωδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς, ὥσπερ Ἀχαρνεῖς.

* Σφήκεια, ἡ Κύπρος· πρότερον γὰρ Σφήκεια ἐκαλεῖτο,
ὡς Φησι Στέφανος ἐν τῷ περὶ Κύπρου· ἀπὸ τῶν ἐνοι- 50
κησάντων ἐκεῖσε ἀνδρῶν, οἱ ἐκαλοῦντο Σφήκες· ἐκα-
λεῖτο καὶ Κεραστία, ὡς Μένανδρος ἐν τῷ περὶ Κύπρου
λέγει, διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἀνδρας οἱ εἶχον κέρατα·
ὡς δὲ Ξεναγόρας ἐν τῷ περὶ νήσων, διὰ τὸ ἔχειν πολ-
λὰς ἐνοχὰς, ὥς κέρατα καλοῦσι, Κεραστία ὀνομάσθη.

Σφίγξ, παρὰ τὸ σφίγγω, διὰ τὸ ἐσφιγμένα καὶ ἀνόητα
λέγειν ῥήματα.

Σφόνδυλος, παρὰ τὸ ἐσφίγχει πρὸς ἀλλήλους, — μυε- 759
λος αὐτε Σφονδυλίων ἐκπαλτο.

Σφόδρα, ἐπὶ ῥῆμα ἐπιτάσεως· ἐκ τοῦ σφῶ τὸ κατὰ σπῶ,
σπόδρα, καὶ σφόδρα.

Σφριγῶν, νεάζων, σφύζων, βράζων, εὐσωματῶν, ἀκμά-
ζων, ἀνδρῶν· καὶ σφριγῶσιν, ἀκμάζουσι, καὶ ὥσπερ
διεσφηνωμένοι εἰσὶν ὑπὸ πυκνότητος καὶ ἀκμῆς· παρὰ
Ἰπποκράτει (καὶ σφριγῶν, τὸ ἀκμάζον λέγεται)· δηλοῖ
δὲ καὶ τὸ περιτέτανται, ἢ περιτείνονται· καὶ μάλιστα
ἐπὶ θήλῃς, καὶ οἷον εὐσωματούσης· ἐνιοὶ, σφύζουσιν, 10
ὕγιεις τυγχάνουσι.

* Σφραγίδονυχαραγοκομήτης, ὁ ἄσματος· παρὰ Ἀριστοφά-
νει· ἀπὸ τοῦ σφραγίς, καὶ ὄνυξ, καὶ ἀργός, καὶ κόμη,
οἷονεῖ δὲ φέρει τοὺς δακτυλίου μέχρι τῶν ὀνύχων, καὶ
δὲ ἄεργός ἐστι καὶ κομᾶται.

* Σφραγίζω, σημάζω, παρασημαίνω· ἀπὸ τῆς σφραγί-
δος, ὅς ἐστιν ἐν τῷ δακτυλίῳ λίθος.

* Σφωίτερον, παρ' Ὀμήρῳ ἀντὶ τοῦ σόν· θυμῇ ἀντανυ-
μία ἀντὶ ἐνικήσεως.

Σφῶε, ἀντωνυμία ἐστὶ τρίτου προσώπου, αἰτιατικῆς πτώ- 20
σεως· καὶ διατί οὐκ ἐστὶν ὁρθῆς καὶ αἰτιατικῆς; διότι
ἡ ὁρθὴ πτῶσις οὐδέποτε ἀναδίδωσι τὸν τόνον, οἷον νῶϊ,
σφῶϊ· τοῦτο δὲ καὶ ὀξύνεται καὶ ἐγυλίνεται, καὶ ἀνα-
δίδωσι τὸν τόνον· διὸ ἀπέλειψεν ἡ εὐθεία, καὶ ἐστὶ
μόνης αἰτιατικῆς· τὸ γὰρ πρῶτον πρόσωπον τῶν θυμῶν,
εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς πτῶσεως ἐστίν, οἷον νῶ· τὸ
δεύτερον πρόσωπον, ὁρθῆς πτῶσεως, οἷον σφῶϊ· τὸ
τρίτον, αἰτιατικῆς πτῶσεως καὶ μόνον, οἷον σφῶε· τὸ
δὲ σπόγγος, διὰ τοῦ π λέγεται, οὐ διὰ τοῦ Φ· πᾶσα
γὰρ λέξις δισύλλαβος ἀπὸ τοῦ σ ἀρχομένη ᾧ ὑποτέ- 30
ταται συμφώνῳ, τῷ ο παραληγομένη, οὐδὲν τῶν δα-
σέων ἀντιστοίχων ἔχει δευτερεῶν, ἀλλ' ἐν τι τῶν ψι-
λῶν, οἷον σπόρος, σπότος, στόνος.

Σφυρόν, τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον· παρὰ τὸ συνεσφίγχει τὰ
μέρη πρὸς τῷ ἀστράγαλῳ· παρὰ τὸ συνεσφίγχει τὰ
ἄρθρα τῇ συνδέσει καὶ τοῖς νεύροις.

Σφύριον, καὶ ἐπισφύριον, κτητικόν· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ
σφυρόν· τὰ δὲ γινόμενα διὰ τοῦ ι ὑποκοριστικά, εἰ μὲν
ὥσι δακτυλικά, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· εἰ δὲ τριβρά- 40
χέα, προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται.

Σχαδόνες, τὰ τῶν κηφῆνων κηρία, καὶ ζῶον ἄπτερον
ἄπουν· καὶ σχαδίσαι, τὸ θηλάσαι· καὶ ἀνίσχαδον, τὸ
ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον.

Σχεδόν, σημαίνει ἐγγύς, πλησίον, πέλας· ἢ ἐκ χειρός·
γίνεται παρὰ τὸ σχεδῶ τὸ κωλύω, σχεδόν καὶ σχε-
δόν· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ σχέσιν ἔχειν ἄλλον πρὸς
ἄλλον.

Σχεδὴν, σημαίνει τὸ ἐκ τοῦ συνέγγους, ὡς τὸ, Τύφον δὲ
σχεδὴν [μὴδ' ἄξιο θοῦρον Ἀρηά· —] κυρίως δὲ σχε- 50
δῆ ἐστὶν ἡ πρὸς τάχος γινόμενη.

Σχέθε] ἀπὸ τοῦ σχῶ γίνεται σχέθω, ὡς φλέγω φλεγέ-
θω· ὁ παρατατικός, ἐσχέθον, ἐσχέθεθ, ἐσχέθε· καὶ
κλίνεται ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κατὰ πᾶσαν ἐγυλίσιν.

* Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

ὁ μέλλων δεύτερος, σχῶ, σχεῖς, σχεῖ· τὸ ἀπαρέμφα-
τον, σχεῖν.

* Σχέδος] παρὰ τὸ χέω, χέδος, καὶ σχέδος.

740 * Σχέσις, πολλαχῶς λέγεται. ἢ γὰρ κατὰ τέχνην ἐστίν,
ὡς ἡ τοῦ διδασκάλου πρὸς τὸν μαθητὴν· ἢ κατὰ τύ-
χην, ὡς ἡ τοῦ δεσπότου πρὸς τὸν δούλον· ἢ κατὰ
προαίρεσιν, ὡς ἡ Φίλου πρὸς τὸν Φίλον· ἢ κατὰ Φύσιν,
ὡς ἡ τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν υἱόν.

Σχές, καὶ πρόσχες, ῥῆμα προστακτικόν, καταλήξεως τῶν
εἰς μι. τὸ ῥῆμα, ἴσχημι· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ σχῶ· ὁ
μέλλων, σχήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχην· ἢ μετο-
χή, σχεῖς σθέντος· καὶ τὸ προστακτικόν, σχέε. ὁμοίως
10 τὸ σύνες. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ἀπὸ τοῦ σχῶ κανονίζει,
μόνον αὐτὸ σημειούμενος. ὥσπερ τὸ σπές, ἀπὸ τοῦ σπῶ·
καὶ τὸ Φρές, ἀπὸ τοῦ Φρῶ· οὕτω καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ
σχῶ. ἀλλὰ κακῶς. οὐχ εὐρίσκεται ὁ τεχνικός σημειού-
μενος ἐπὶ τῶν εἰς ω, εἰς ες προστακτικόν. Χοιροβοσκός.
εἰς τὸν ε΄ ψαλμόν, Σύνες τῆς κραυγῆς μου, πρόσχες
τῇ Φωνῇ [τῆς δεήσεώς μου.] ἀπὸ τοῦ σχῶ, ὁ μέλλων,
σχήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον, καὶ κατέσχον· καὶ
ἢ μετοχή, σχών· καὶ ὥσπερ ἀπὸ τῆς Φαγών μετοχῆς
γίνεται τὸ προστακτικόν Φάγε, καὶ πιών πῖε, οὕτω καὶ
20 ἀπὸ τοῦ σχών σχέ καὶ κατάσχε· ἐν πλεονασμῷ δὲ τοῦ
ς, σχέες, καὶ κατάσχεες. τὸ δὲ σπές, ἀπὸ τοῦ σπῶ·
(σημαίνει τὸ λέγω) ὁ μέλλων, σπήσω· ὁ δεύτερος ἀόρι-
στος, ἔσπον· ἢ μετοχή, σπών καὶ ἐνισπών· καὶ τὸ
προστακτικόν, σπέ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σπέες. οὕτω
Ζηνόδοτος. πλεονάζει δὲ τὸ ς, διὰ τὸ μονοσύλλαβον.

Σχέτλιος, ὀδυνηρός, χαλεπός, ἀγνώμων, δυστυχής, ἄδι-
κος, ἄπορος, θλιβόμενος, τλήμων, ἐπαχθής· ἢ ὁ τὸ
σχετλιάζειν καὶ δυσφμεῖν καὶ λύπας τινὶ διδούς. Ζεὺς
30 με γὰρ σχέτλιος, Ἰλιάδος β΄· καὶ πάλιν, Σχέτλιος
ἐσσι γεραίε, Ἰλιάδος κ΄, ἀντὶ τοῦ σχετλιασμοῦ ἄξιος.
γίνεται παρὰ τὸ σχέθω τὸ κωλύω καὶ τὸ λίαν, ὁ ἐπι-
σχέσεως ἄξια ἔργα ποιῶν.

Σχετλιάζει, δυσχεραίνει, ἢ βλασφημεῖ.

Σχηματίζομενος, προσποιούμενος, ἢ συνταττόμενος.

Σχησεσθαι, Ἰλιάδος ι΄, ἀνθέξειν, ἀντιστῆναι. παρὰ τὸ
σχῶ τὸ κρατῶ, γίνεται σχῆμι.

Σχοινίον, ἐκ τοῦ σχοῖνος· τοῦτο ἐκ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ·
καὶ σχοινοφόρος, ἐκ τοῦ σχοῖνος καὶ τοῦ Φέρω· τὸ δὲ
σχοῖνος, μέτρον ἐστὶ γεωμετρικόν. σημαίνει τρία, τὴν
40 πόαν ἢ νομήν, ὡς τὸ, Ἀσωπὸν βαθύσχοινον· — καὶ
μέτρον Περσικόν, ὃ παρὰ Πέρσαις παρασαγγῆς λέγεται,
ἀπὸ μεταφοράς· καὶ ἢ κατευθυντήρια κάθετος. καὶ ὁ
ψαλμωδὸς Φησὶ, Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου
σὺ ἐξιχνύσας· — ἐκ γοῦν τῆς σχοῖνου τοῦ μετρικοῦ
σπαρτίου, καὶ τὰ μετρούμενα τῶν χωρίων, σχοινίσματα
λέγεται.

Σχῖνον, τὴν σιύλλαν, ἣν διαμασσῶνται οἱ καλλωπιζόμε-
νοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· ἀφ' οὗ καὶ τὸ
σχινίζεσθαι.

50 Σχολή, οὐχ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι
περὶ παιδείαν, οὐδὲ αὐτὴ ἢ ἐν λόγοις εὐμουσία καὶ δια-
τριβή, ἀλλ' ἦν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν·
τὸ δὲ εὐκαιρεῖν, βάρβαρον· ἀντὶ δὲ τοῦ σχολῆν ἄγειν
λέγουσιν Ἀττικοὶ σχολάζειν. ἢ δὲ εὐκαιρία, βάρβαρον
μὲν οὐκ ἐστὶν ὄνομα, τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ'
ἐπὶ καιροῦ τινὸς εὐφύας καὶ ἀρετῆς. καὶ ἀντὶ τοῦ οὐ-
δαμῶς. ἀπὸ δὲ τοῦ σχολή, σχολαῖος· τὸ δὲ σχολή, γί-
νεται παρὰ τὸ σχῶ. ἐστὶ δὲ ἐπίβλημα, ἀντὶ τοῦ ἡρέ-
μα· καὶ σχολαῖον, ἀργόν, διατριβὴν ποιούμενον· καὶ

σχολαίτερον, ἡρεμαιοτέρων· ἀπὸ τοῦ σχολαιοτέρως, ὅπερ
ἀπὸ τοῦ σχολαῖος. ὁμοίως σχολαιοτής.

Σχέδος] παρὰ τὸ χέω χέδος καὶ σχέδος, οἰοῦναι τὸ δια-
χέον καλῶς καὶ διαμερίζον τὰς λέξεις καὶ τοὺς λόγους.
ἢ παρὰ τὸ σκεδάσω σκεδάσω σκέδος καὶ σχέδος· δια-
σκεδαζόμεναι γὰρ αἱ λέξεις καὶ οἰοῦναι μεριζόμεναι εἰς
λεπτά διὰ τοῦ λόγου, εἰς γνῶσιν παραλαμβάνονται. 10

* Σχοίατο, παρ' Ὀμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπιτχοῖεν ἑαυτούς.
ἀπὸ τοῦ ἐσχόμην, τὸ εὐκτικόν, σχοίμην· τὸ τρίτον
τῶν πληθυντικῶν, σχοῖντο· καὶ Ἰωνικῶς, σχοίατο,
κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ πεποτήατο.

Σχόλιον, εἴρηται διὰ τὸ κατὰ σχολῆν παρατίθεσθαι πρὸς
σαφεστέραν ἐρμηνείαν τῶν δυσνοήτων ῥημάτων.

Σχιδάξ, παρὰ τὸ σχίζω· σημαίνει δὲ τὸ ἐσχισμένον ξύλον.

Σχολαστικός (ἀπὸ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ, σχάζω καὶ σχο-
λάζω) ὁ ἐν τῇ διακρατῇ διαγών.

Σκεδάζω. παρὰ τὸ σχεδιάζω, τὸ ἐκ τοῦ παραχρῆμά τι 20
ποιῶ, σχεδιάζω καὶ σκεδιάζω. ἢ παρὰ τὸ σχίζω τὸ δια-
χωρίζω, πλεονασμῷ τῆς δα συλλαβῆς, σχιδάζω καὶ
σκεδάζω· τὸ γὰρ σκεδαζόμενον εἰς πολλὰ διασχίζεται.

Σχολή, Ἀττικοί· οὐ μόνον δὲ τὸ μηδὲν δρᾶν, ἀλλὰ καὶ
τὸ περὶ τι σχολάζειν.

Σῶζω] τὸ σώζω χωρὶς τοῦ ι λέγει ὁ Δίδυμος· ὥσπερ γὰρ
ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ κάθημαι γίνεται ἔζω, οὕτως ἀπὸ τοῦ
σῶω τὸ ὑγιαίνω, γίνεται σῶζω, πλεονασμῷ τοῦ ζ. ἀλλ'
ἢ παράδοσις ἔχει τὸ ι. τὸ δὲ σῶζω, ὅτε μὲν γίνεται 30
ἀπὸ τοῦ σῶος, σῶίζω, ὡς λέπος λεπίζω· καὶ κατὰ συν-
αίρεσιν, σῶζω, ἔχει τὸ ι· ἡνίκα δὲ ἀπὸ τοῦ σῶος σῶ-
ζω καὶ κρᾶσει σῶζω, οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ι.
Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ἡνίκα ἀπὸ τῆς σω συλλαβῆς ἀρ-
χεται ἐπιφερομένου τοῦ ζ, ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ι,
σῶζω σῶζομαι, ἔσωζον· ἡνίκα δὲ μὴ οὕτως ἔχη, οὐ
προσγράφεται, οἷον σαῶζω.

Σωτηρία, ὄνομα παρώνυμον ἀπὸ τοῦ σωτήρος· τοῦτο ἀπὸ
τοῦ σῶζω, σῶσω, σέσωκα, σέσωμαι, σέσωται, σω- 40
στήρ, καὶ σωτήρ. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλο σῶ τὸ ὑγιαίνω· ἐξ
οὗ ὁ παθητικός παρακείμενος, σέσωμαι, σέσωται· καὶ
ἐξ αὐτοῦ σωτήρ. τὸ δὲ σῶος (ἔλεγεν ὁ Δίδυμος) συν-
τῶ ι γράφεται, ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ σῶος τοῦ σῶ· τὰ γὰρ
ἀπὸ τοῦ εἰς ως διὰ τοῦ ως συν τῶ ι, Μίνως, Μινῶος·
ἥρως, ἥρῳος· οὕτω σῶος σῶος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λαβόμε-
νος αὐτοῦ λέγει, ὅτι τὸ σῶος ἀπὸ τοῦ σῶος πέπονθε.
πρὸς ὃν ἐστὶν εἰπεῖν, τί οὖν; ἀπὸ τοῦ πεπονθότος γί-
νεται παράγωγον; γίνεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ μη-
τρός, πατρικός καὶ μητρικός. λέγει δὲ πάλιν ὁ τεχνικός,
ὅτι οὐδὲν ἐστὶν εἰς ως μονοσύλλαβον πλέον ἀρτένικόν, 50
εἰ μὴ τοῦτο· πρὸς ὃν ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι σὺ ἐδίδαξας
ἡμᾶς ἐν τῇ περὶ τοῦ ζῶος μονοσυλλάβου βίβλῳ, ὅτι
ἐστὶ τὸ ζῶος, καὶ τὸ Κῶος, καὶ Γλῶος· εἰσὶ δὲ ὀνόματα
ἡρώων. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ σῶος ἄνευ τοῦ ι ἢ πα-
ράδοσις οἶδε· καὶ λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ἐστὶ σῶω σῶσω
διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὡς γνῶω γνῶσω· καὶ σῶω διὰ τοῦ
ο μικροῦ. ταῦτα τρέπουσι τὸ τελευταῖον ω εἰς ος, καὶ
γίνεται ἐν μὲν τοῦ σῶω τὸ σῶος, ἐν δὲ τοῦ σῶω τὸ 742
σῶος. σῶ μονοσύλλαβον, οἱ σῶοι, καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ·
ἢ δὲ συνήθης γραφὴ, σῶος. λέγει δὲ Ὀρος ὁ Μιλήσιος
ἔχειν τὸ ι προσγεγραμμένον· ἀπὸ γὰρ τοῦ οἱ σῶοι οἱ
σῶ, ὥσπερ οἱ ζῶοι οἱ ζῶ.

Σῶεσκον, ἔσωζον· ἢ ἀπὸ τοῦ ἔσωον, ἢ ἀπὸ τοῦ σῶζω.
τὸ δὲ σῶω σημαίνει τὸ ὀρμῶ, ὡς τὸ, Σῶεσθαι στρο-
φάδην, παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

Σῶχω, τὸ τρίβω· παρὰ τὸ σῶ σῶχω, ὡς σμῶ σμῶχω·
παρὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ ψῶχω.

10 Σῶκος, ἐπίθετον Ἑρμοῦ· ἦτοι ὁ ἰσχυρός· (σῶκειν γὰρ τὸ ἰσχύειν· Σοφοκλῆς ἐν Ἡλέκτρᾳ, Οὐκέτι σῶκῶ) ἢ σάοι-
κος· ἢ ὁ ὠκέως σοούμενος· ἄγγελος γάρ· ἢ σωσίκοις, ἢ
ὁ σωστικός θεός. παρὰ τὸ σῶζω σῶκος, ὡς θάσσω θά-
κος. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

Σῶμα, οἶονεὶ δῶμα ὃν τῆς ψυχῆς· ὅθεν καὶ σκηνώμα
πᾶν τὸ τεθνηκός. εἴρηται δὲ σῶμα, ὡς Φησι Πλάτων,
ὅτι σῆμα ἐστὶ, τουτέστι τάφος τῆς ψυχῆς· δίκην γὰρ
τάφου ἐντέθεται ἡ ψυχὴ τῷ σώματι. ἢ σώαιμα, σῶον
αἷμα. ἐν τῷ αἷμα.

20 Σωρός, ἐπὶ τῶν λίθων. ἀπὸ τοῦ σωρός, σωρεύω, σωρεία·
καὶ σωρεός, ἀπὸ τοῦ σωρεύω, ὡς Φαλεύω Φωλεύς. εἴ-
ρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ σωρεύεσθαι τὰ σώματα· ἢ
παρὰ τὸ ἔσω ὠρεῖν, ὅ ἐστι φυλάττειν· ὥστε τὸ σωρεός
μὴ πεπλευνακέναι, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνδεδεημέναι τὸ σω-
ρός· τὰ γὰρ εἰς ρος λήγοντα δισύλλαβα, τῷ ω παραλη-
γόμενα, μὴ ὄντα ἐπίθετα, βαρύνεται, Ὡρος, Δῶρος,
Φλῶρος, Βῶρος· οὐδὲν ἔχομεν ὀξύτονον· σεσημειώται
τὸ σωρός· τὰ ὀξύτονα ἐπίθετα εἰσὶ, χλωρός, ψωρός,
μωρός. πῶς οὖν ὀξύνεται τὸ σωρός; ἡλόγηται ὅταν δι-
συλλαβῇ· τὸ πρῶτον ἄρα σωρεός, ὡς ὀχρός, λοχρός.

Σῶρος, ἐν ᾧ τὸ σῶμα ῥεῖ, ἡγουν καταρρεῖ.

Σωφροσύνη, παρὰ τὸ σῶζειν τὸ φρονεῖν· ἢ παρὰ τὸ σῶ-
μα φρουρεῖν ἀπὸ ῥύπου· ἢ διὰ τὸ σῶα φρονεῖν.

Σωφρονιστῆρες, οἱ ἔσωθεν τῶν ἄλλων ὀδόντων διαφύμε-
νοι κατὰ τὴν τοῦ φρονεῖν ὥραν περὶ τὸ εἰκοστὸν ἔτος.
ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καλεῖ αὐτοὺς κριτῆρας.

Σωφρονισταί, ἄρχοντες τινες χειροτονητοὶ δέκα τὸν ἀρι-
θμὸν ἐκάστης φυλῆς· ἐπεμελοῦντο δὲ τῆς τῶν ἐφήβων
σωφροσύνης.

40 Σάωσε] τὸ ἐσάωσα συναίρεθ' ἐν εἰς τὸ ἔσωσα, διατί μὴ
περισπᾶται; ὅτι ὁ τύπος ἀντίκειται· οἱ γὰρ ὑπὲρ δύο
συλλαβὰς ἀόριστοι προπαροξύνονται.

Σταφυλή, ὀξύνεται καὶ βαρύνεται, ὡς Φησι Πτολεμαῖος·
τὸ μὲν γὰρ βαρυνόμενον ὄνομα, ἐπὶ τῆς καθιεμένης
μολίβου παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι τίθεται· τὸ δὲ ὀξυνόμε-
νον, ἐπὶ τῆς ὀπώρας. παρῆχθαι δὲ λέγουσι τὴν ὀπώραν
ἀπὸ Σταφύλου τινός, ὃς ἐγένετο υἱὸς τοῦ Διονύσου.

50 Ἡρακλείδης δὲ ἡμαρτε Φησὶ λῆγον εἰς ὀξεῖαν· οὐδὲν
γὰρ τῶν εἰς λη ληγόντων θηλυκῶν ὀνομάτων ἀμέτοχον
γένους οὐδέτερου παραληγόμενον τῷ υ, ὀξύνεται, κρυώ-
λη, Φαισύλη, ἡδύλη, κορδύλη. οἱ οὖν ὀξύνοντες Φασὶν,
ὅτι ἀπὸ βαρυτόνου ἀρσενικοῦ γέγονε· τὰ γὰρ εἰς η θη-
λυκὰ ὀξύνεται, ἐὰν τὰ ἀρσενικὰ βαρύνεται· οἷον πό-

θος, ποθή· Φόνος, Φονή· νόμος, νομή· ὦνος, ὠνή·
καὶ τοῦμπαλιν, Δαναός Δανάη. καὶ πῶς τὸ νόγχος
νόγχη, Φίλος Φίλη, μύλος μύλη, καὶ ἄλλα μυρία·
καὶ ἐπὶ τῶν ὀξύτωνων καλὸς καλή, συμβαρύνεται καὶ 745
ὀξύνεται τοῖς ἀρσενικοῖς; καὶ τινες, βοηθεῖν τῇ συνη-
θείᾳ βουλόμενοι, Φασὶν, ὅσα τοῦ αὐτοῦ ἀπαρχλλάκτως
ἔχεται σημαυνομένου, ὁμοτονεῖ· ὅσα δὲ διαλλάττει τῷ
σημαινομένῳ, καὶ τῷ τόνῳ διαλλάττει. τὸ μὲν οὖν ξέ-
νος ξένη, Φίλος Φίλη, καὶ τὰ ὅμοια, ἀπαράλλακτά
εἰσι· τὸ δὲ χόλος χολή, τρόπος τροπή, στρόφος στρο-
φή, γόνος γονή, δόμος δομή, διαφέρουσιν. εἰ οὖν τὸ
στάφυλος ἀρσενικὸν διαφέρει τῷ σημαυνομένῳ, ἢ στα-
φυλή τὸ θηλυκὸν ἐπὶ τῆς ὀπώρας, ὀξύνεται, παρὰ τὸ 10
στάζειν τὸν πηλόν.

Σκηνή, ἡ κρατοῦσα καὶ φυλάττουσα ἡμᾶς· οἱ δὲ, δέρμα-
τα καὶ ζωστήρας καὶ δοκοὺς, οἷς καταπήγνυται πᾶσα ἡ
σκηνή· οἱ δὲ, εἶδος κόσμου γυναικείου· οἱ δὲ, σπεῦός
τι οὕτω καλούμενον· οἱ δὲ, τὴν νῦν δελφικὴν καλου-
μένην· καὶ σκηνευτής, ὁ σκηνὴν τινα οἰκῶν.

Στάδιον, κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἐκαλεῖτο αὐλός· ὅθεν διαυλος,
τὰ δύο στάδια, ἀπὸ τοῦ δύο αὐλῶνας ἔχειν· καὶ διαυ-
λωνίζειν λέγουσι τοὺς ἀνέμους, ὅταν διὰ τινος ὀμαλοῦ
καὶ στενοῦ διαπνέωσι. καλεῖται δὲ, ὅτι Φασὶ Δαναὸν, 20
ἐπὶ τοῖς γάμοις τῶν θυγατέρων ἀγῶνα ἐπιτελοῦντα,
δειξάι τοῖς μνηστῆρσι τὸ τοῦ δρόμου τέμα, ἐν ᾧ ἐπε-
φύκει σέλινα· ἐξ ὧν σπάσαι τὸν φθάσαντα, καὶ τοῦτο
σύμβολον γενέσθαι τῆς νίκης, ὥσπερ νῦν τὰ βραβεῖα·
ἀπὸ δὲ τοῦ σπάσαι κληθῆναι σπάδιον καὶ στάδιον. ἢ
ὅτι τετραποδιστὶ τὸ πάλαι περιπατοῦντες, μετὰ τὸ εὐ-
ρεθῆναι τὸν Δημητριάκον καρπὸν, ἀνέστησαν· καὶ εὐ-
ρωστίας ἐπίδειξιν ποιούμενοι, δρόμον ἡγωνίζοντο. διὰ
τὴν στάσιν οὖν, στάδιον. εἰς τὰ σχόλια Πινδάρου.

Σκηνή, ἔστιν ἡ μέση θύρα τοῦ θεάτρου· περισκηνία δὲ, 30
τὰ ἐνδοθεν τῆς μέσης θύρας, χαλκᾷ κάγκελλα· καὶ
ἵνα σαφέστερον εἴπω, σκηνή ἢ μετὰ τὴν σκηνὴν εὐθύς·
καὶ τὰ περισκηνία, ἢ ὀρχήστρα. αὕτη δὲ ἐστὶν ὁ τόπος
ἐν σκηνίδων ἔχων τὸ ἔδαφος, ἐφ' οὗ καὶ θεατρίζουσιν
οἱ μῦμοι· εἴτα μετὰ τὴν ὀρχήστραν βωμός ἦν τοῦ
Διονύσου, τετράγωνον οἰκοδομημα κενὸν ἐπὶ τοῦ μέ-
σου, ὃ καλεῖται θυμέλη, πρὸς τὸ θύειν· μετὰ τὴν
θυμέλην ἢ ὀρχήστρα, τουτέστι τὸ κάτω ἔδαφος τοῦ
θεάτρου.

* Σῶστρα, τὰ σωτήρια, τουτέστι μισθοὶ οὗς διδοῦσιν οἱ 40
σεσωσμένοι· ἀπὸ τοῦ σῶζειν.

Τ.

743 Ταῦ τὸ στοιχεῖον, ὅτι ἐντεταμένως ἔχει τοῦ χαρακτῆ-
ρος τοῦ στοιχείου τὰς ἐντυπώσεις· ἀπὸ γὰρ μακρᾶς
τῆς ἄνω καὶ τοῦ ι τὸ γράμμα ἐστίν. ἐντεῦθεν καὶ
ταῶς, ὁ τεταμένος ἔχων τὰ πτερὰ. τὸν δὲ Ἀλι-
ροθίου πέλεκυν Φησὶν μιμησάμενος, ἐντετυπώσατο τὸ
γράμμα.

50 Τάγηνον. τοῦτο Ἰωνικῶς τινες τίγανον λέγουσι. καὶ Ἡρω-
διανὸς ἀπὸ τοῦ τήκω τήγανον· καὶ καθ' ὑπερθεσιν,
οἷον, Ἑμοῦ δὲ ὥσπερ ἐπὶ ταγῆνου ἔσιζεν ἡ καρδία, καὶ
κτετῆγοντο αἱ σάρκες, καὶ αὐτόματα ἐχώρει κατὰ
τῶν γνάθων τὰ δάκρυα.

Ταγηνίας, πέμμά τι ἐστὶ τῶν ἀπὸ τηγάνων ἐκ στέατος
ύγρου καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος καὶ ἀσταφίδος.

Τάγυρι, τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, οἷον ψιλὰ λέγου-
σιν. Εὐπολὶς Αἰξί, Μαδόντι δὲ μὴ τάγυρι μουσικῆς.

Ταλαεργοί, οἱ τλητικοὶ καὶ τληναὶ δυνάμενοι πρὸς πᾶν 744
ἔργον.

Ταλαίπωρος, εἰς τὸ ἀταλαίπωρος.

Τάλαντον] — χρύσεια πατήρ ἐτίταινε τάλαντα· — ση-
μαίνει δὲ τάλαντον τὸν ζυγόν, παρὰ τὸ ταῖνω ῥῆμα·
ὅπερ γίνεταί κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τιταίνω· καὶ ὡς
Φαίνω Φαντός, οὕτω ταῖνω ταντός, καὶ τὸ οὐδέτερον
ταντόν· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, τάλαντον·
καὶ συνθέσει, ἀτάλαντον, ἀντὶ τοῦ ὁμοιοτάλαντον. ἢ
παρὰ τὸ ταλαδόν, τὸ ὑπομονητικὸν τοῦ βάρους. τάλαν- 10
τον οὖν ἢ στάθμη· καὶ ταλαντεύειν, τὸ σταθμίζειν
καὶ ζυγοστατεῖν. ἐν Τιμαίῳ, τὴν δὲ γῆν ταλαντομένην
ἀνωμάλως, σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων· κινουμένην δὲ αὐ-
πάλιν ἐκεῖνα σείειν· — μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ζυγῶν·
ἐπεὶ τὸ ζυγεῖν ταλαντᾶν λέγουσι· καὶ ὑπερταλαντᾶν,

τὸ ὑπερβαρεῖν. πολλὰ εὖρον σημαίνει τὴν λέξιν· ἢ παρὰ τὸ μέγιστον χρυσίου καὶ ἀργυρίου μέρος· καὶ ὁ σημαίνοντος Δημοσθένος Φησὶ πεντήκοντα τάλαντα· — 20 ἢ σταθμοῦ τὸ ὄνομα, ὥσπερ Ἀριστοφάνης, Ἀλλ' ἢ τάλαντα μουσική κριθῆσεται· — καὶ τὸ Ὀμήρου, — χρύσεια πατὴρ ἐτίθειναι τάλαντα· — τρίτον σημαίνοντος ἢ ῥοπή· τέταρτον, ἀριθμοῦ τὸ ὄνομα, ὡς καὶ πολυτάλαντος ὁ πλούσιος, καὶ τὸ Ὀμήρου, Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα· — καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαντον, καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται. ἀρχαία δὲ ἢ χρησίς καὶ ἢ τοῦ τρίτου ἡμιτάλαντου, καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον, ἔστι δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον, 30 δύο ἡμισυ τάλαντα· τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἡμισυ· καὶ τὸ ἑβδομον ἡμιτάλαντον, ἕξ ἡμισυ· καὶ ὅλως οὕτως ἀριθμοῦ παρωνύμως μέρει ἐπονομάσει τις τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τῷ τάλαντι· οἶον, ἂν μὲν ἦ, ἐπτά· ἂν δὲ 40 θ', ὀκτώ· συναριθμουμένου δηλονότι καὶ τοῦ Σ'. Φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις, καὶ τὸ ἐν ἡμισυ τάλαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν, ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν ἡμισυν μνᾶν. καὶ ἄλλως, τὸ τάλαντον κατὰ τοὺς παλαιούς χρυσοῦς εἶχε τρεῖς· διὸ καὶ Φιλήμων ὁ κωμικὸς Φησὶ, δύο εἰ λάβοι τάλαντα, χρυσοῦς ἔχων ἕξ, ἀποίσταται· — 40 εἰς τὸ λεξικὸν τῆς Ἰλιάδος, Ἑπταπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα· — τὰ νῦν ἑξακισχίλια λεγόμενα παρὰ Ἀθηναίους. διαφόρως δὲ νοεῖται· ἦν γὰρ καὶ βραχύ τι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. καὶ ὁ ποιητὴς δὲ δῆλον ἡμῖν τοῦτο ποιεῖ, ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Πατρόκλου λέγων, — τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα· — εἰ γὰρ περὶ τοῦ τάλαντου τῶν Ἑλλήνων, ἔστι βραχύ τι τὸ τάλαντον τοῦ χρυσοῦ. ἦν παρ' αὐτοῖς, ὡς ὁ Δίφιλος, ἐν ἀργύρῳ βραχύ τι τάλαντον Φησὶ. τάλαντον δὲ, οὐ τάλαντα. ταῦτα δὲ ἔστι χρυσίου τάλαντον.

50 Ταλαιπεῖριος, οἱ τραγικοὶ τὸν ταλαίπωρον λέγουσιν, ἢ ὁ τηλόθεν πεπειραμένος, οἶονεῖ ὁ πολλὴν πείραν ὑπομείνας, τουτέστι πολυπείρος· ἢ ὁ πολλὰ τετληκώς, καὶ πολλῶν πεπειραμένος· ἢ παρὰ τὸ τηλόθεν πεπειρακέναι, ταλαιπεῖριος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ταλαιπεῖριος.

745 Τάλαρος, καλαθίσκος, κόφινος· κυρίως δὲ ὁ εἰς εὖρος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τετάσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ τηρὸς τάρος· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, τάλαρος, ὁ εἰς τυρὸν ἐπιτήδειος. Ἡσίοδος, Ἐς τάλάρους ἐφόρει· — καὶ Ὀμηρος, Πλεκτοῖς ἐν τάλάρουσι φέρον μελιηδέα καρπὸν, Ἰλιάδος σ'.

Τάλας, σημαίνει τὸν ἄθλιον· παρὰ τὸ τάλλω τὸ κακοπαθεῖν, ἐνθα Ἡσίοδος Φησὶν, Ἐτρέφετ' ἀτάλλων μέγα νήπιος· — ἀντὶ τοῦ μὴ κακοπαθεῖν. τάλλω οὖν, καὶ κατὰ συγκοπὴν, τλῶ· καὶ ταλῶ, ἐνθα τὸ ταλάσσης, ἀντὶ τοῦ ὑπομείνης· καὶ ταλασίφρων, ὁ καρτερόφρων 10 καὶ γενναῖος, παρὰ τὸ τλεῖν.

Ταλαυρινόν, πολλὸν ὑπομονητικὸν ἐν τῇ μάχῃ. παρὰ τὸ ταλαόν καὶ ῥινόν γίνεται σύνθετον.

Ταμίας, ὁ δεσπότης· παρὰ τὸ ἀποτεμῆσθαι αὐτῷ τὴν τοῦ οἴκου ἐξουσίαν· ἢ παρὰ τὸ τέμνειν αὐτὸν καὶ ἀπομερίζειν τοῖς ἄλλοις, Ζεὺς ταμίας πόλεως· — ταμίαι, ἔφοροι, Φύλακες, ταμιούχοι, διοικηταί. ἀρχὴ γὰρ τις παρὰ Ἀθηναίους ἦσαν οἱ ταμίαι, ἰ τὸν ἀριθμὸν. παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης. εἰσὶ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἀρχόντες χειροτεννητοὶ ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις. ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχαις παρεῖποντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὐπολις.

Ταμύαι, πόλις ἐν Εὐβοίᾳ.

Τάμον, ἀρίστος δεύτερος· καὶ τάμητε, ὑποτακτικόν· καὶ ἢ μετοχή, ταμών, καὶ προταμών, ἀντὶ τοῦ ἀποκόψας, ἢ τὸ σκληρὸν τῆς τροφῆς προκατεργασάμενος. τὸ ῥῆμα, τέμνω· τὸ δὲ τάμνω, δωρικόν· ὁ μέσος παρακείμενος, τέτομα.

Ταμεσίχρος, παρὰ τὸ ταμῶ ταμέσω ταμεσίχρους· ση- 30 μαίνει δὲ τὸν τέμνοντα τὸν χρωτὰ, τὸν τμητικὸν τοῦ χρωτός.

Τανύω, ἀπὸ τοῦ τείνω.

Τανύποδας, ταχέας.

Τανηλεγὸς θανάτοιο] παρὰ τὸ λέγω τὸ νοιμῶμαι, τανηλεγὸς καὶ τανηλεγὸς· ἢ παρὰ τὸ τῆλε, τηλελεγὸς καὶ τανηλεγὸς, ὁ μακρὸν κοίμημα ἔχων, τουτέστιν αἰώνιον· ἢ ὁ μακρὰν ἀφροντιστίαν παρέχων.

Ταναύποδας, εἰς τὸ ναῦφι.

* Ταξίαρχος, ὁ τῆς τάξεως ἀρχός· κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ τῶν ἑκατὸν στρατιωτῶν ἀρχός. 40

Τανύηκες, τεταμένην ἔχον τὴν αἰχμήν, ἢ αἰχμήν, τουτέστιν ἠκονημένον, ἐπὶ τοῦ ξίφους· τὸ δὲ τανυηέας ὄζους, τοὺς τεταμένους κλάδους· καὶ ἔστιν ἀπλή ἢ λέξις, τοὺς μέχρι πολλοῦ ἠκοντας καὶ παρατεταμένους.

Τανύπεπλος, ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν Φοροῦσαν εὐμήκη φαίνεσθαι δηλοῖ. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τανύω, τανύσω, τανύπεπλος, ὡς γανύω Γανυμήδης· καὶ τανύπτερος, ἢ παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα.

Τανύφλοιον, Ἰλιάδος π', τὴν μακρὸν φλοῖον ἔχουσαν, 50 εὖοιον.

Ταπεινός] ἢ παρὰ τὸ θάπτω, ὁ δεύτερος ἀρίστος, ἔθα- Φον θάφεινός· καὶ τροπή, ταπεινός· ἢ ὥσπερ ἐκ τοῦ ὄρος γίνεται ὄρεινός, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔδαφος ἔδαφεινός· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, καὶ τροπή τῶν συμφώνων, ταπεινός. ἢ παρὰ τὸ πέδον πεδεινός· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ δ εἰς τ, καὶ τοῦ ε εἰς τὸ α, πατεινός· καὶ καθ' 746 ὑπέρθεσιν. ἢ παρὰ τὸ δάπεδον δαπεδεινός· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν. ἢ παρὰ τὸ πατῶ γίνεται πάτος, οἶονεῖ ὁ πατούμενος· καὶ ἐκεῖθεν πατεινός, καὶ ἐν ὑπερθέσει. ἢ παρὰ τὸ τάπης τάπητος ταπητεινός, καὶ κατὰ συγκοπὴν.

Τάπητες, ἐπιβόλεια, ἢ στρώματα. οὕτως Ἀριστοφάνης. ἐτυμολογεῖ δὲ αὐτὸ Ὀρίων παρὰ τὸ θάλπω, θάλ- πης· καὶ μεταθέσει τοῦ θ εἰς τ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ, τάπης. ἢ δάπης καὶ τάπης. ἢ παρὰ τὸ θάπτω, θάφης καὶ τάπης· ἢ παρὰ τὸ πατῶ, πάτης καὶ τάπης.

Ταλαῶο, μετὰ τοῦ ι τινές· ἦν γὰρ (Φασί) ταλαοῖο· οὐ 10 κατεπεῖγει δὲ· ἀπὸ γὰρ τῶν εἰς ὡς εὐθειῶν Ἀττικῶν κέκλιται, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὡς Μίνωο, Ἀνδρογέωο.

Ταραντεινόν, λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον, οὐ πάντως πορφυρεῖν, ὡς τινες ὑπέλαβον· καὶ Ταραντιναὶ βαφαί.

Ταλάσια, τὰ ἔρια· ἀφ' οὗ καὶ ταλασιουργοί, οἱ ἱστουργοί· τὸ σι, ι· τὰ διὰ τοῦ ιος κύρια ὑπερτρισύλλαβα προπα- ροξύτονα διὰ τοῦ ι γράφεται· χωρὶς τῶν παρὰ τὸ κλέος 20 καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς εὖς, οἶον Προκόπιος, Γεώργιος· πρόσκειται, ὑπὲρ τρισύλλαβα· διὰ τὸ Ἄρσιος. παρὰ τὸ κλέος· διὰ τὸ Ἡρακλείος. ἀπὸ τῶν εἰς εὖς· διὰ τὸ Βα- σίλειος. παρὰ Ἀχαιοῖς οἶμαι τὰ ἀλουργά, ἢ τὰ ἀπ' ὀστρέων.

Τάρβος, σημαίνει τὸν φόβον. τρισὶ παραγωγαῖς ὁ Ἡρω- διανὸς τοῦτο ὑπέλαβε, πρῶτον, ἐκ τοῦ τάρεσσω τάρα- βος· καὶ συγκοπῇ, τάρβος· παρὰ τὸ τάρεσσειν τὴν ψυ- χήν. β', ἐκ τοῦ τρέπω, ὁ β' ἀρίστος, ἔτραπον, τρά- 30 πος καὶ τάρβος· οἱ γὰρ εὐλαβοῦμενοι φεύγουσι· τρί- τον, ἐκ τοῦ τείρω τὸ κατακονῶ, ὁ β' ἀρίστος, ἔταρον, 30

τάρος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, τάρβος· καὶ ῥῆμα, ταρ-
βῶ· Τάρβησαν τε, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθησαν.

Ταρχή, ἐτυμολογεῖται μὲν παρὰ τὸ ῥῶν χεῖσθαι· πα-
ράγεται δὲ παρὰ τὸ ταράσσω· τοῦτο παρὰ τὸ ῥῶ τὸ
φθείρω, ῥίσσω· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀράσσω· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ τ, ταράσσω, ταράξω, τετάραχα. τὸ
ῥα, βραχὺ διατί; τὰ διὰ δύο σσ ἐκφερόμενα παράγωγα
ῥήματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτερα διχρόνως παρα-
40 ληγόμενα, συστέλλει αὐτὸ, οἶον ἀνάσσω, πατάσσω,
ταράσσω.

Τάμνε, σημαίνει τέσσαρχ· ἐπὶ μὲν τοῦ διατέμνειν, τά-
μνε νέους ὀρπηκας, ἦ ἄρματος ἀντιγες εἶεν: — ἐπὶ
δὲ τοῦ παραλαύνειν, Τάμνον τ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλην: —
ἐπὶ δὲ τοῦ θῦται, — καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμνε,
Ἰλιάδος χ'. ἐπὶ δὲ τοῦς δι' ἐντόμων ἔρκους, — ὅφρ' ὀρ-
νια τάμνη αὐτός.

Τάριχος, παρὰ τὸ ἐν τῇ ταριχείᾳ ἴσχεσθαι· ἢ παρὰ τὸ
γάρη ἔχειν, τροπῇ τοῦ γ εἰς τ· καὶ ταριχεύειν τὸ τή-
νειν καὶ ξηραίνειν.

50 Τάργηνον, παρὰ τὸ γάρων· σημαίνει δὲ τὸ πεπασμένον
λαρδίον. τινὲς δὲ τῶν Ἰώνων τὸ ταρχητὸν καλοῦσι.

Τάρπημεν, ἐτέρφθημεν, ἐκορέσθημεν. ἀπὸ τοῦ τέρπω
ἐταρπον ἐτάρπην.

Τάρπη] Καὶ αὐτοῦ βέλος ἐς τὰς τάρκας ῥίπτειν: — κο-
φίνους μεγάλους· ἢ νεκροφορικὰ ἀγγεῖα· παρὰ τὸ αἴ-
ρειν τι. αἶρω οὖν, ὁ μέλλων, ἀρῶ· ἐξ αὐτοῦ, ἄρη· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ π, ἄρη καὶ τάρπη.

747 Τάρροι, καὶ ταρτοί, τάλαιοι, καὶ τὰ πλατύματα τῶν
καρπῶν· αὐτὸ τὸ πτέρωμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως εἴ-
ρηκε. καὶ τάρρωμα, τὴν κωπηλασίαν. οὕτως Ἀριστο-
Φάνης.

Ταρσοί, τὰ ἀγγεῖα τῶν πυρῶν, καὶ τὰ ἔξω τῶν καρπῶν·
καὶ ταρσοῖς, πτεροῖς ἄκροις.

Ταρσός, ἐκ μέρους ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός, ἢ τὸ ἄκρον
τῆς χειρός. ῥητορικῇ. ἔστι δὲ καὶ ποιητικῇ· οἶον, Νῦν
δέ μ' ἐπέγραψε ταρσὸν ποδός: — παρὰ τὸ τερσαίνε-
σθαι, ἢ γοῦν ξηραίνεσθαι· ἄσαρκον γὰρ τὸ πρὸς τοὺς
δακτύλους μέρος· Ὡς. σημαίνει τρία· τὸ ἀγγεῖον, ὡς
τὸ, Ταρτοί μὲν τυρῶν βρίθον: — καὶ τὸ ἄκρον τοῦ
ποδός, Ταρσὸν δεξιτεροῦ ποδός: — καὶ τὴν πόλιν.

Τάρταρος, ὁ κατώτερος τοῦ ἄδου τόπος· οἱ δὲ τὸν περὶ
τὰ νέφη τόπον οὕτω λέγουσιν. ἄλλοι δὲ τὸν σκοτεινό-
τατον τόπον, παρὰ τὸ ἐκτεταρᾶσθαι καὶ συγκεχυθῆναι
τὰ ἐν αὐτῷ πάντα.

Ταρτημόριον, δίχαλκον· τὸ γὰρ ὄγδοον τοῦ ἐβολοῦ тар-
τημόριον τινὲς καλοῦσιν, οἶον διχάλκου ἄξιον.

20 Ταρφείας, Ἀρίσταρχος ὀξύνει, ὡς πυκνὰς· ὁ δὲ Θράξ
Διονύσιος, ὁμοίως τῷ ταχείας, παρὰ τὸ ταρφύς ἀρσενι-
κῶς, οὗ πολλαὶ ἦσαν χρήσεις. καὶ ὁ δὲ ἔλεγε ὅτι ἀναλόγως
μὲν ἀναγινώσκει ὁ Θράξ, ἐπεκράτησε δὲ Ἀριστάρχου
ἀνάγνωσις.

Τάρφεισι, πυκνώμασι, δάσσει· παρὰ τὸ τρέφεσθαι καὶ
αὔξεσθαι· ἢ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, τάρφῃ· συνεμ-
πίπτει δὲ πρῶται θηλυκοῦ ἐνικῇ, καὶ πληθυντικῇ οὐδε-
τέρου· οἶον, σκέπη, τὸ σκέπος καὶ τὰ σκέπη· βλάβη,
τὸ βλάβος καὶ τὰ βλάβη· στέγη, τὸ στέγος καὶ τὰ
στέγη· δέρη, τὸ δέρος καὶ τὰ δέρη. οὕτως οὖν καὶ τάρ-
30 φῃ ἢ πέλεις· παρὰκείται γὰρ ἐκεῖ ταρφεία λίμνη. τὸ
οὐδέτερον, τάρφος· καὶ τάρφῃ. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ταρχύσωσι, θάψωσι, τὰ νενομισμένα τῶν νεκρῶν πρὸς
κηδείαν ἐπιτελέσωσι. ἀπὸ τῆς ταρχῆς τῆς ἐν τοῖς νε-
κροῖς γινομένης ἐν τῷ θάπτειν αὐτοὺς, εἴρηται τάρχεα
καὶ ταρχύω.

Ταῦρος] ἢ παρὰ τὸ τείνω καὶ τὸ οὐρά, τανύουρος τις ἂν·
καὶ συγκοπῇ, ταῦρος· ἢ παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυρίω, γαῦ- 40
ρος· καὶ τροπῇ, ταῦρος. καὶ ὁ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν τόπος
οὕτως ὠνόμασται, παρὰ τὴν ἀνάτασιν.

Ταυρεῖην, ταύρειον δέρμα.

Ταῦροι, τὸ Σκυθικὸν ἔθνος· ὅτι τιμῶσιν Αἰγύπτιοι τοὺς
βοῦς καὶ τὸν ἄπιν.

Ταῦρος, ὅρος ἐπὶ χώρας κείμενον, ἐν ᾧ εἰσι βάλανοι πρὸς
τροπὴν τῶν σωῶν. λοιπὸν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὅρους εἰσφορὰς
ἔφερον, ὡς Ταυρικὰς προσόδους Φασί.

Ταυροφάγον, τὸν Διόνυσον. Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ· ὅτι τοῖς
τὸν διθύραμβον νικήσασιν βοῦς ἐδίδото. ἢ τὸν ὠμῆστην· 50
ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετῆνενται τοῦνομα.

Ταυροπόλον, τὴν Ἀρτεμιν, ὅτι ὡς ταῦρος περίεσι πάν-
τα· ἢ ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἰππολύ-
τῳ ταῦρον ἐξοίστησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν· ἢ ὅτι ἡ Ἰφι-
γένεια Φυγοῦσα ἀπὸ Σκυθίας ἐν Ἀττικῇ, ἰδρυσαμένη
τὸ ἄγαλμα, ταυροπόλον Ἀρτεμιν προσηγόρευσε· ἐπει-
δὴ ἐκ τῶν Ταύρων τοῦ ἔθνους ἦλθεν. οἱ δὲ λέγουσιν,
ὅτι τῶν Ἑλλήνων βουλομένων ἀναλεῖν τὴν Ἰφιγένειαν 748
ἐν Αὐλίδι, ἡ Ἀρτεμις ἀντέδωκεν ἑλαφόν· κατὰ δὲ Φα-
νόδημον, ἄρκτον· κατὰ δὲ Νίκανδρον, ταῦρον· διὸ καὶ
τὴν θεὸν οὐ ταυροπόλον, ἀλλὰ ταυροφάγον ὠνόμασαν.

Τὸ ταυτόν, οὐ πλεονασμός, ἀλλ' ἀναλογία. αἱ ἀντωνυμῖαι
εἰς ο περατοῦνται κατὰ τὸ γ' πρόσωπον, κατὰ γένος
οὐδέτερον, αὐτό, ἐκεῖνο, τοῦτο. Ἀθηναῖοι οὖν μετὰ τοῦ
ἄρθρου Φασί τὸ οὐδέτερον τῆς αὐτός, λέγοντες ταυτό.
ἀναλόγως. διδάξω τί ἐστὶ τὸ αἴτιον. ἢ ἐκεῖνος καὶ ἡ οὐ-
τος ἀντωνυμῖαι στεροῦνται ἄρθρου. ἴν' οὖν διαστῇ γέ- 10
νος ἀρσενικὸν καὶ οὐδέτερον, εἰς τὸ ο περατοῦνται κατὰ
τὸ οὐδέτερον, ἐκεῖνο, τοῦτο· ἵνα τὸ μὲν εἰς ο, σημαίνῃ
τὸ οὐδέτερον· τὸ δὲ εἰς ν, τὸ ἀρσενικόν, ἐκεῖνον, τοῦ-
τον. ἢ δὲ αὐτός, ἄρθρον λαμβάνει. οὐκέτι ἄρα ὀφείλει
ἔχειν τὸ οὐδέτερον εἰς ο, ὁμοίως τῇ χωρὶς ἄρθρου·
ἔχει γὰρ διὰ τοῦ ἄρθρου σημαίνειν τὸ γένος. Ἀθηναῖοι
τοίνυν τὸ ἄρθρον προσγέμοντες, καὶ τὸ ν διδοῦσι, Ταυ-
τὸν θυμὸν φαγόντες: — ταυτό γὰρ ὀφείλει εἶναι. ὅταν
οὖν Ἀττικοὶ λέγουσιν αὐτό, τὸ ὀφειλόμενον ἀποδιδό-
σιν, οὐ πλεονάζουσιν. οὐδὲ ἐνθάδε πλεονάζουσι, τοσοῦ- 20
τον, τηλικούτον· οὐ γὰρ ἔγκειται ἢ οὗτος ἀντωνυμία.
περὶ παθῶν.

Τάφος] παρὰ τὸ θῆπω τὸ ἐκπλήττομαι, ὁ δεύτερος ἀόρι-
στος, ἔθαπον· καὶ ἐξ αὐτοῦ τάφος, ὅπου ἀποτίθεται
τὰ λείψανα. ἢ παρὰ τὸ θῶ· οὐ παράγωγον, θάπτω·
καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς τ καὶ τοῦ π εἰς φ· περιττὸν γὰρ
τὸ τ ἐν τῷ ῥήματι. ἐτυμολογεῖται δὲ οἶονεὶ Φλάθαπος
τις ἂν, παρὰ τὸ φλαῖν τοὺς τεθαμμένους· ἢ παρὰ τὸ
ἐκείσθαι καὶ τὸν τεθνεῶτα. σημαίνει δὲ τρία· τὴν
ἐκπληξιν, ὡς τὸ, τάφος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοὺς: —
καὶ τὸν δειπνον, ὡς τὸ, Ἡτοι τὸν κτείνας δαίνυ τάφου 30
Ἀργείοισι: — σημαίνει καὶ ὄνομα νήσου, ὡς τὸ, Ζεῖνος
δ' οὗτος [ἐμὸς] πατράϊος ἐν Τάφου ἐστὶ.

Ταφός, ἢ ἐκπληξίς· Ὁμηρος, — ταφός δέ μιν εἶλεν
ιδόντα: — ἔστι ῥῆμα, θῆπω τὸ ταράττω· ῥηματικὸν
ὄνομα, θάπος· καὶ τροπῇ κατὰ Ἰωνας τοῦ θ εἰς τ καὶ
τοῦ π εἰς φ, ταφός.

Ταφήϊον] παρὰ τὸ τάφος, τάφιος· καὶ πλεονασμῷ, τα-
φήϊον.

Τάφιοι ληστήρες] τοὺς Ταφίους πρότερον Τηλεβόας Φασί 40
καλεῖσθαι· κληθῆναι δὲ αὐτοὺς Ταφίους ἀπὸ Τάφου
τινὸς βασιλέως· καὶ αὐτοὶ δὲ τὸ ἀνέκαθεν Φοίνικες
τῶν μετὰ Κάδμου σταλέντων.

Τάφος, σημαίνει τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα· Ἐκτοσθεν

δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον· — μετὰ τῆς ἀπὸ καὶ τοῦ αἴρω τὸ κουφίζω, γίνεται ἀφαιρῶ· ἐξ αὐτοῦ ἀφαιρος· καὶ συγκοπῇ, ἄφρος· καὶ προσθέσει τοῦ τ, τάφρος· παρὰ τὸ ἀφαιρεῖσθαι ἐξ αὐτοῦ τὸ χῶμα. ἢ παρὰ τὸ ἀποφέρεισθαι τι ἐν τῷ σκάπτεσθαι, ἄφρος καὶ τάφρος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς φησὶ γίνεσθαι διὰφορα ὀνόματα ἀπὸ ῥημάτων, ὡς παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι, νεός καὶ νόος· καὶ παρὰ τὸ θεώ, θεός καὶ θεός.

Ταφών] — ταφών δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς, Ἰλιάδος ι', ἐκπλαγεῖς, ἢ θαμβηθεῖς, ἢ θαυμασας. ἐστὶ δὲ δεύτερος ἀόριστος· ἐκ τοῦ θήπω, ἔθαπον, καὶ ἔταφον Ἰωνικῶς, καὶ ταφών. ἢ δὲ μεταφορὰ ἐκ τῶν τάφων· καὶ γὰρ ἡμεῖς ὀρώμεντες τοὺς τάφους ἐκπληττόμεθα διὰ τὸ μέλλον δεινόν.

749 Τάχος, παρὰ τὸ θάσσω· ἢ παρὰ τὸ τάζω τάξω, τέταχα· ἐξ αὐτοῦ τὸ τάχος οὐδετέρως. καὶ τάχιστα, ἐπὶ ῥημα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ ταχέως. γίνεται ἐκ τούτου ταχίων συγκριτικόν.

Ταών, πόθεν; παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐραν· τὸ γὰρ ζῶον ἐναβρυνόμενον τῷ ἑαυτοῦ κάλλει, τοῖς ὀρώσι τὴν οὐραν ἐξαπλοῦν ἀποδεικνύει. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ταός βούλονται εἶναι κατ' ἐκτασιν τοῦ ο εἰς ω, καὶ ἐναλλαγῇ τοῦ τόνου. ἀλλ' οὐκ ἔστιν· ἐπεὶ τὸ ταός, ὡς φησὶν Ἡρωδιανός, διὰ τοῦ ο μικροῦ, οὐκ ἔστι σύνηδες τοῖς Ἑλλησι. καὶ λέγουσι τινὲς, ὅτι ὤφειλεν εἶναι τεός, ὡς λαός λεώς· πρὸς οὓς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι συνεσταλμένον ἔχει τὸ α· καὶ τούτου χάριν οὐκ ἐγένετο παρὰ Ἀττικοῖς τροπῇ τοῦ α εἰς ε, ὡς περ τὸ Οἰνόμαος. ἄξιον δὲ ζητῆσαι, διατί οὐ κλίνεται ταώς ταῶτος, καὶ τυφώς τυφῶτος, ὡς ἰδρῶς ἰδρῶτος. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐκεῖνα ὀξύνεται, ταῦτα δὲ περισπᾶται· καὶ ὅτι ταῦτα εἰς ν λήγει. μηδείς δὲ οἰέσθω ταῦτα δικατάληκτα εἶναι· τὰ γὰρ δικατάληκτα τὴν αὐτὴν κλίσιν φυλάττει, ῥίν καὶ ῥίς ῥινός·

20 ταῦτα δὲ οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν κλίσιν· τυφῶν γὰρ τυφῶνος, καὶ ταῶν ταῶνος· καὶ τυφῶς τυφῶ, καὶ ταῶς ταῶ· Χοιροβοσκός.

Ταί γε, ἄρθρον εὐθείας τῶν πληθυντικῶν Δωρικῶς· λέγουσι γὰρ, ὅτι τὰ σύμφωνα, ἅπερ ἔχει ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, θέλει ἔχειν καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, Λάχρητε, Λάχρητες. ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἄρθρων, τῷ ξύλω, τὰ ξύλα. οὕτω καὶ τὰ Μούσα, ταὶ Μούσαι· καὶ τὰ, ταί. τὸ δὲ γε, σύνδεσμος παραπληρωματικός. τὸ δὲ τοί κεν, ἄρθρον ἐπὶ προτακτικόν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ· καὶ λέγουσι πῶς ἐστίν; ἢ εὐθεῖα, ὅς· καὶ τὸ πληθυντικὸν οἷ ὤφειλεν· ἀλλ' ἐπεὶ οἱ Δωριεῖς τὴν ἀναλογίαν φυλάττουσι τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, πλεονάζουσι τὸ τ, καὶ ποιοῦσιν αὐτὸ τοί. ὁμοίως καὶ τὸ, ὦ μοι μία γέλνατο.

30 Ταχύς] παρὰ τὸ ὠκύς, τροπῇ τοῦ ω εἰς α, ἀκύς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ τροπῇ, ταχύς.

Ταινίας, ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων, πεζεῖα, στέμματα, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ταινῶ· ὃ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν γίνεται τιταίνω. ἢ παρὰ τὸ τανύω· σημαίνει γὰρ φασὶ τὸ στηθεδέσμιον, ἣν οἱ πολλοὶ ἀδοκίμως φασίην λέγουσι. Πλάτων δὲ ἐν συμποσίῳ. καὶ πᾶν δὲ στενὸν ὕφασμα ἢ λινόυ ἢ ἐρίου ταινίαν λέγουσι· καὶ τὸ ἀναδεῖν στεφάνοις, ταινιοῦσθαι· καὶ ταινίον Ἀττικῶς τὴν στηθεδέσμη, τουτέστι περιτραχήλιον κόσμον.

Τέγη, δωμάτιον, στέγη, οἰκία· καὶ τέγχοι, ὑπερῶοι ὑψηλοί, ἢ οἶκοι, στοαί.

Τέγγω, τὸ βρέχω. — πολιῇ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ Τέγγε πόδας.

50 Τεθναίης, ἀντὶ τοῦ ἀποθάνοις, εὐκτικόν. ἐκ τοῦ θνῶ

γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τεθνῶ· ἐξ οὗ τεθνημι συζυγίας δευτέρας τῶν εἰς μι· ἢ μετοχῇ, τεθνάς τεθνάντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, τεθναίην, τεθναίης· τὸ προστακτικόν τοῦ ἐνεστώτος, τέθναθι. ὅτι δὲ ἐνεστώς ἐστὶ τὸ τέθναθι, δείκνυται ἐν τῷ εἶναι βραχὺ τὸ α· εἰ γὰρ ἦν δεύτερος ἀόριστος, ὤφειλεν εἶναι μακρόν· αἰεὶ γὰρ ὁ εἰς θι προστακτικὸς ἀόριστος μακρὰ παραλήγεται. ὁ παρατατικός, ἐτέθναμεν, ἐτέθνατε, ἐτέθνασαν. τεθνημι, τὸ πληθυντικόν, τέθναμεν· ἐξ οὗ τὸ ἀπαρέμφατον, τεθνάμαι· τὸ δεύτερον, τέθνατε· τὸ τρίτον, τεθνάσιν. εἰ δὲ μὴ βούλοιο οὕτως, ἄλλως μάθετεθνήκασι· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν καὶ συστολήν, τεθνάσι· καὶ κατὰ συναλοιφήν, τεθνάσι. τὸ δὲ τεθναίης τινὲς ἀπὸ τοῦ τεθναίημι λέγουσι. τὸ δὲ τεθνηκα καὶ πέπτωκα, τῇ μὲν φωνῇ, ἐνεργητικά εἰσι· τῷ δὲ σημαίνον, παθητικά.

Τεθλωμένος, καὶ ἐπὶ χαρᾶς. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις, Γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθλωμένον· — καὶ ἐπὶ λύπης, Ἰπὸ τῆς ἀνοίας ἀνεθλοῦτο δ' ἡ καρδία.

Τεκμαίρω, σημαίνει τὸ κατασκευάζω, καὶ τὸ σημειοῦμαι. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ τέκμωρ· τοῦτο ἀπὸ τοῦ τέκω τέκωρ, καὶ τέκμωρ, πλεονασμῷ τοῦ μ· σημαίνει δὲ τέλος, τεκμήριον.

Τεκμηριοῦσθαι, σκέπτεσθαι, φράζεσθαι. τοῦτο ἀπὸ τοῦ τέκμωρ τέκμωρος, τεκμηριῶ.

Τένος. παρὰ τὸ τέκω τέκος, ὡς νέμω νέμος· καὶ παρὰ τὸ τέκω τέκνον, καὶ τέκνον.

Τεκτήνηκτο, κατασκευάσατο. οἶμαι ἀπὸ τοῦ τέκτω τεκταίνω· ὁ μέλλων, τεκτανῶ· ὁ ἀόριστος, ἐτέκνηκα. εἰς τὸ τέτυκτο.

Τελαμών, ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος, ὃ ἐστὶ πλατὺς ἱμάς, ἀφ' οὗ ἤρτηται ἡ ἀσπίς. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερος τελαμών, ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ἑλίου. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τείνεσθαι τὸν ἱμάνα· ἢ παρὰ τὸ ταλάσσω, ταλαμών· καὶ τροπῇ. τὰ δὲ εἰς μων ὀξύτονα τῷ α παραληγόμενα, φυλάσσει τὸ ω ἐπὶ γενικῆς, τελαμώνος, πλαταμώνος· καὶ Τελαμώνιος κτητικόν, ὡς Καλαμώνιος. σημαίνει δὲ τρία· τὸν τῆς ἀσπίδος ἀναφορέα, ὡς τὸ, Ἰδρώσει μὲν τευ τελαμών ἀμφὶ στήθεσσι [βόειος] σημαίνει δὲ καὶ τὸν δεσμὸν, ὡς τὸ, Δησάμενος τελαμῶνι περὶ σφυρόν· — σημαίνει δὲ καὶ κύριον ὄνομα.

Τέλος, παρὰ τὸ τίω τὸ ἀνταποδίδωμι καὶ τὸ ἔλω τὸ ἐλκύνω· ἢ παρὰ τὸ ἔω τὸ πληρῶ, ἔλος καὶ τέλος, ἀρχή, πρᾶξις. σημαίνει ἐξ· τὸ τάγμα, ὡς τὸ, Αἴψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἔξον, Ἰλιάδος τ'· τὸ πέρας, ἡγουν τὸ πλήρωμα, ὡς τὸ, Οἱ δὲ τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐατα δ' οὕτω· — τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ, Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημι τέλος χαριέστερον εἶναι, Ὀδυσσεύς ι' τὴν ἐορτήν, παρὰ Εὐριπίδῃ, ὡς τὸ, Σεμνὴν ἐορτήν καὶ τέλος προσάξομεν· — τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσιν, ἡγουν τὸ δημόσιον· τέλος καὶ τὸ δαπάνημα, ὅθεν καὶ πολυτελὲς τράπεζα· καὶ πολυτελές, τὸ πολυδάπανον καὶ πολυανάλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια. ἐκ δὲ τοῦ τέλος γίνεται τέλειος· καὶ τελείω, ῥῆμα βεβύονον· ἐξ οὗ τελεῖομαι, ἐτελειόμην, ἐτελείετο. γίνεται γὰρ παράγωγον διὰ τοῦ εἰω καὶ ἀπὸ ἐνεστώτος καὶ ἀπὸ μέλλοντος, νικῶ, νικεῖω· τελῶ, τελείω· θῶ, θείω· σῶ, σείω· γηλάσσω, γηλασεῖω. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ ἐνεστώτος γινόμενα, ἔχουσι καὶ παρατατικὸν μόνον· τὰ δὲ ἀπὸ μέλλοντος, ἐνετιῶτα μόνον· ὅθεν σεσημεῖωται τὸ ὤψειον, ἀπὸ τοῦ ὀψείω. τὰ δὲ εἰς ω λήγοντα καθαυτὰ τῇ εἰ διφθαγγῇ παραληγόμενα, βεβύονεται· εἰ δὲ τι περισπᾶται,

751 τοῦτο ἀπὸ ὀνόματος γίνεται· τὸ γὰρ μειῶ καὶ τελειῶ, καὶ ἀρειῶ καὶ ἀχρειῶ, παρὰ τὸ μειῶς καὶ τέλειος, καὶ ἀχρεῖος καὶ ἄρης.

Τελισκόμενος, τελειούμενος, πληρούμενος, ἐνθουσιῶν.

Τελενικίσαι, ἐν Σερίφοις τὸ κενῶσαι. ἀπὸ Τελενίκου τινός, ὡς τὸ εἰκός, πένητος παντελῶς· καὶ λέγεται τις τελενίκιος ἡχώ, ἐν μεταφορᾷ ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων.

Τελεσθῆναι, τὸ ἀναλωθῆναι. οὕτως Ἀντιφῶν.

Τελεσιάζομενα, θυόμενα καὶ τελούμενα.

10 Τελεσφόρος, τέλειος μάντις, ἐγγαστρίμυθος.

Τελετή, θυσία-μυστηριώδης. ὁ δὲ Ὀρος ὁ Θηβαῖος λέγει, ὅτι τελετὰς καλοῦσι τὰς ἐπὶ μείζους καὶ μετὰ τινος μυστικῆς παραδόσεως ἐορτὰς, τῶν εἰς αὐτὰς δαπανημάτων ἐν ἑξ· τελεῖν γὰρ Φαμέν τὸ δαπανᾶν· καὶ πολυτελεῖς, τοὺς πολλὰ ἐσθίουσας. Χρυσίππος δὲ Φησι, τοὺς περὶ τῶν θείων λόγους εἰκότως καλεῖσθαι τελετὰς· χρῆναι γὰρ τούτους τελευταίους καὶ ἐπὶ πᾶσι διδάσκεισθαι τῆς ψυχῆς ἐχούσης ἔρμα καὶ κενρατημένης, καὶ πρὸς τοὺς ἀμυήτους σιωπᾶν δυναμένης· μέγα γὰρ εἶναι τὸ ἄθλον ὑπὲρ θεῶν ἀκούσαι τε ὀρθᾶ, καὶ ἐγκρατεῖς γενέσθαι αὐτῶν.

Τέλμη, τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων· καὶ τέλματα τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος· ἡ βάθρα. Ἰσαῖος δὲ εἶπε τὰ γεωργήσιμα χωρία· καὶ τελμῖνα καλεῖ τὸν ἐν τελμάτων πηλόν.

Τελμιστεῖς, οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ, ἀπέχοντες ἐξήκοντα στάδια Ἀλικαρνασοῦ, ὡς Πολέμων· Τελμισσός δὲ, πόλις ἐν Λυκίᾳ, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος θυγατρῶν.

30 Τέλσον ἀρούρης, Ἰλιάδος ν'. παρὰ τὸ τέλλω, Αἰολικὸς μέλλων, τέλσω, ὡς κέλλω κέλσω.

Τελχίν, οὐ μόνον ὁ ἰσχύς ὑπὲρ ἀνθρώπων ἔχων μικρὸς καὶ κακοῦργος, ἀλλὰ καὶ τοὺς νῦν Κρήτας· καὶ τὴν Κρήτην Τελχινίαν λέγουσι. τελχίν καὶ ἡ εἰς θάνατον καταφορά· καὶ τελχινώδης, ὁ τραχηλιώδης· καὶ τελχιταίνει ἀντερίζει, σκληροτραχηλεῖ. λέγονται δὲ τελχίνες οἱ φθονεροὶ καὶ πονηροὶ καὶ βάσιανοι δαίμονες· παρὰ τὸ θέλγω τὸ ἀμαυρῶ καὶ σκοτίζω, θελγίνες τινὲς ὄντες· ἢ παρὰ τὸ θέλγειν καὶ ἀπατᾶν τοὺς ἀνθρώπους.

40 Τεμένη, ναοί, ἱερά· ἢ τὰ ἀΦωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία. παρὰ τὸ τέμνω, τέμνος· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ε, τέμενος, ὁ ἀποτετμημένος καὶ ἀποκεχωρισμένος τόπος τῶν θεῶν.

Τέμπη, τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὁρῶν περὶ τὸν Ὀλυμπον καὶ τὴν Ὀσσαν στενά· καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσιν αἱ στενόταται διαβολαί, ὡς Διονύσιος ὁ περιηγητής, — πυμάτης παρὰ τέμπεα Κέρνης· — λέγει δὲ τὰς καταδύσεις καὶ Φωλεύσεις τῶν ὁρῶν, τοὺς διώγρους τόπους. τέμπη καὶ τὰ στενά τῶν ὁρῶν. λέγεται τέμπη καὶ τὰ μεταξὺ τῶν ὁρῶν στενώματα οἰονεῖ τρέπη τινὰ ὄντα, τὰ μετατροπὰς καὶ κάμψεις ἔχοντα.

50 Τενάγη, διάβροχοι καὶ κάθυγροι τόποι, πηλώδη πελάγη· ἢ ἰλὺς ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. εἴρηται δὲ οἱ ὑποβρύχιοι τόποι. παρὰ τὸ τέγγω τὸ βρέχω, γίνεται τέγγος· καὶ πλεονασμῶ τοῦ α, τέναγος, τροπῇ τοῦ ἐνὸς γ εἰς ν. ἢ τέγγω τέγαρος· καὶ ὑπερθέσει, τέναγος, ὁ ὑπόβροχος τόπος.

752 Τένης] παρὰ τὸ τένω τὸ τανύω· ἢ παρὰ τὸ στένω τὸ στενάζω, τένης.

Τένυθς, γαστρίμαργος.

Τένοντας, τραχήλους, τὰ διατεταμένα νεῦρα· ὁ τράχηλος

μὲν, τένων λέγεται, ἀπὸ τῆς τάσεως· αὐτὰ δὲ τὰ νεῦρα, ἀπὸ τοῦ τένω.

Τέο καὶ τεόν. τὸ μὲν τέο, ἀντὶ τοῦ τίνος κεῖται· τὸ δὲ 10 τεόν, ἀντὶ τοῦ σόν, κατὰ τὸν Δωρικὸν πλεονασμὸν τοῦ ε. ἔστι δὲ τίς τινός· καὶ ἐμβολῇ τοῦ ν, τίος· καὶ μετὰγεται ἢ γενικῇ εἰς εὐθεῖαν, καὶ γίνεται τίος τίου· οἱ γὰρ Αἰολεῖς βαρυντικοὶ εἰσιν· ἢ ὅτι καὶ αἱ γενικαὶ μεταγόμεναι εἰς εὐθεῖαν βαρύνονται, πολλάκις ἀμείβονται τοὺς τόνους. ἐν τῆς τίου γενικῆς κατὰ κρᾶσιν γίνεται τοῦ· καὶ διαλύσει Ἰωνικῇ, τέο· καὶ κρᾶσει, τεῦ.

Τέρας, τὸ σημεῖον· παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, ὁ μέλλων, ἔρω, ἔρας καὶ τέρας· διὰ γὰρ τῶν σημείων καὶ τῶν τεράτων ἔλεγον οἱ μάντις τὰ μέλλοντα. διαφέρει δὲ 20 σημείου· τέρας λέγεται τὸ παρὰ Φύσιν γινόμενον πρᾶγμα· σημεῖον δὲ, τὸ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν γινόμενον.

Τερατεία, καὶ τερατολογία, ἡ ψευδολογία· καὶ τερατολόγοι, οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες.

Τερατοσκόπος, τερατουργός, μάντις θαυματοποιός.

Τέρεινα] ὡς περ παρὰ τὸ μάκαρ μάκαρος καὶ τάλας τάλανος γίνεται μάκαιρα καὶ τάλαινα τὸ θηλυκόν, οὕτως 30 ἀπὸ τοῦ τέρην τέρενος γίνεται τὸ θηλυκόν τέρενα· καὶ προσθέσει τοῦ ι, γίνεται τέρεινα. Λυκόφρων· καὶ Ἀπολλώνιος, τερείνης ἀνθεα γαίης· — ἔστι δὲ καὶ πόλις· ὅθεν Ἡρακλείδης ὁ Τερειναῖος. τὸ δὲ τέρην, γίνεται παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ· σημαίνει δὲ τὸν τρυφερὸν καὶ ἀπαλόν, ἢ τὸν θερμόν, ὡς τὸ, — τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα· — παρὰ τὸ θέρω θέρην καὶ τέρεν, τὸ ὡς περ τεθερμασμένον καὶ διακεχυμένον. καὶ τέρεν, τὸ ἀπαλόν· παρὰ τὸ διακεχύσθαι καὶ μὴ τραχὺ εἶναι.

Τερετίζειν] τοῖς μουσικοῖς κρουματίον τι κατεδίτται, τὸ λεγόμενον τάρην· ἀφ' οὗ τερετίζειν λέγεται τὸ ἄδειν, κατὰ ἀλλοίωσιν τοῦ α εἰς ε· καὶ τερετίσματα, ὡδαὶ 40 ἀπατηλαί, ἢ ἄσματα ἐκλυτα, ἀπὸ μεταφορᾷς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος.

Τέρετρον, τρυπάνιον. ἔστι ῥῆμα τρῶ τρᾶς· ὅπερ ἔστι κατὰ συγκοπὴν τοῦ τείρω· παρὰ δὲ τὸ τείρω, τέρετρον, ὡς Φέρω Φέρτρον. δηλοῖ δὲ τὸ τρῶ, τὸ κόπτω. ἐνθεν τὸ τρῶσαι, καὶ ἐκτρῶσαι, ὅ ἐστι διακόψαι τὸν τοκετόν.

Τερθρεία, γοητεία, περιπάθεια. παρὰ τὸ τέρας τέρατος, τερατεύω, τερατεία· καὶ συγκοπῇ, τερτρεία· καὶ τροπῇ, τερθρεία. ἢ καλεῖται τέρετρον, σχοινίου τι τοῦ πλοίου λεπτὸν, οἷον τέρετρον· διατετρώπηται γὰρ κατὰ 50 τῶν ἄκρων σινδόνων. Φασὶ δὲ τινες τὰ ἀνω τρυμματία τοῦ ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ ὀργάνου, ἀφ' οὗ ἡρτῆται τοῦ ἰσθοῦ ἡ κεραία. ἐκ τούτου γίνεται τερθρεία, ἡ λεπτολογία· ἄλλοι δὲ τερθρείαν Φασὶ τὴν Φλυαρίαν τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλουμένην μάχην. οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς εὐφύβους, μετὰ τὸ γενέσθαι περιτόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίῃ πόλεμος· μὴ μόντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς 753 μάχης· διὸ οὕτω καλοῦσι τὴν στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. σημαίνει καὶ ἀπάτην καὶ περιεργίαν. οὕτως εἰς τὸ ῥητορικόν. ὁ δὲ Ὀρος ὁ Μιλήσιος λέγει ὅτι, εἶναι περὶ ἃ ἄχρηστα τινὲς σπουδάζουσιν, ἀντὶ τοῦ κενόσπουδᾶ· παρὰ τὸ τερθρεύειν. καὶ τερθρευόμενος. Φερεκράτης τερθρεία, πνοή.

Τερμיעς, ὁ Ζεὺς· παρὰ τὸ πάντων ἀρχὴ καὶ τέρμα εἶναι.

Τερμινθός, καὶ τερμινθος, ἐμφερὲς λίγω φυτόν· ἐξ οὗ 10 πλέπειν Φασὶν Ἀθηναίους ὁρμικὰς χρειδώδεις εἰς τὰ πάντα, καὶ πρὸς ἀλεξιφάρμακα.

Τερμίδεσσα, ἀπὸ τοῦ τερματίζουσα· οἶον, μεγάλη καὶ τελεία.

Τέρπνιστος. πᾶν ὄνομα εἰς ὧν λήγον καθαρόν συγκριτικόν, τοῦ ἰοῦ πρωτοτύπου μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζει· οἶον, ταχύς, ταχίων· βραχύς, βραδίων· ἐλαχύς, ἐλαχίων, ἐλάχιστος· κακός, κακίων, κακίστος· τερπνός, τερπνίων, τέρπνιστος· (Καλλίμαχος, Τέρπνιστοι δὲ τοκεῦσι τόθ' υἱέες) ὠκύς, ὠκίων, ὠκίστος· γλυκύς, γλυκίων, γλύκιστος· πρέσβυς, πρεσβίων, πρέσβιστος· (Πρέσβιστος δ' ἀνδρῶν νυκτὸς ὀφθαλμός πρέπει, Αἰσχύλος) βραχύς, βραχίων, βράχιστος· λαλίων, λάλιστος, λαλίστατος· ψευδίων, ψεύδιστος, ψευδίστατος· κλέπτis, κλέπτιστος, κλεπτίστατος. οὕτως οὖν καὶ καλός, καλίων· καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου λ, καλλίων, κάλλιστος. ταῦτα δὲ πάντα τὰ διὰ τοῦ ι, διφορεῖται κατὰ τὸν χρόνον· ἔχει γὰρ καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ τὸ δίχρονον.

30 Τέρπεσθαι, μετάθεσις ἐστὶ τοῦ ρ· παρὰ τὸ τρέπεσθαι καὶ μετάγεσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν βιωτικῶν φροντίδων· ἢ ἀπὸ τοῦ θεραπεύω τὸ τέρπω.

Τερπικέρυθος] εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ τέρπω, δηλοῖ τὸν τερπόμενον ἐν τοῖς κεραυνοῖς· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ τρέπω, παρὰ τὸ τρέπειν τοὺς ἐναντίους τῷ κεραυνῷ.

Τερπνός, παρὰ τὸ τέρπω τερπός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. ἐκ τοῦ τερπνός γίνεται τερπνότης. ἢ παρὰ τὸ τέρπειν τὸν νοῦν.

Τέρσεσθαι, ξηραίνεσθαι, παρὰ τὸν θέρσω μέλλοντα Αἰολικῶς, καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς τ· καὶ ἑτέρσετο τὸ ἐξηραίνεται.

40 Τεταγών, τείνας, ῥίψας. τὸ θέμα, τάζω· (σημαίνει τὸ τείνω καὶ ἔλκω) ὁ μέλλων, τάξω· ὁ μέσος παρακείμενος, τέταγα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔταγον· ἢ μετοχή, ταγών· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τεταγών. Ἰλιάδος α'.

Τετάχεται καὶ τετεύχεται] ἀπὸ τοῦ τεύχω τεύξω, τέτευχα, τέτευκται· καὶ Ἰωνικῶς, τετεύχεται. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ τάσσω τάξω ὁμοίως Ἰωνικῶς.

Τέταρτος, παρὰ τὸ τέσσαρας ἀριθμοὺς ἔχειν.

50 Τεταρτημόριον, τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τουτέστι χαλκοῖ δύο· ὁ γὰρ ὀβολός, οὕτω χαλκοὺς ἔχει. τριτημόριον δὲ, τοὺς ἑξ χαλκοὺς εἴρηκε Φιλόξενος.

Τεταργανωμένη, συμπεπλεγμένη, συνειλημμένη· ἢ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη, παρὰ Ἀττικῶς ταργάνη καλεῖται· καὶ τὸ συνειλησθαι, τεταργανῶσθαι. Λυκόφρων.

Τέτλαθι] Τέτλαθι μήτηρ ἐμή· — καρτέρησον, ὑπόμεινον. ἐκ τοῦ τλῶ, τλήμι· τὸ πληθυντικόν, τλάμεν· τὸ

754 προστακτικόν, τλάθι· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τέτλαθι.

Τέτλαμεν] τοῦτο δύναται εἶναι καὶ συγκοπὴ καὶ κινήσει. βεβήκαμεν, βέβαμεν· τετλήκαμεν, τέτλαμεν. ἀξιοῖ Φιλόξενος εἶναι τι καὶ τέτλημι ῥήμα. περὶ παθῶν.

Τετιμμένε, τεταλαιπωρημένε. ἀπὸ τοῦ τίω τὸ τιμῶν, γίνεται περισπώμενον τιῶ· καὶ σημαίνει τὸ λυπῶ· ὁ μέλλων, τήσω, τετήκηκα, τετήκημαι.

10 Τέτορε] Ἡσίодος, Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠβώοι· — ἀντὶ τοῦ τέσσαρα. οὐδεὶς δὲ ἀπαιτήσῃ τὸ ἐνικόν τοῦ τέτορε. τὸ τέτορε, ἐστὶ θυϊκόν.

Τετραβάμων, τετράπους.

Τετραφάληρον, τέσσαρας Φαλούς ἔχουσιν.

Τετραποδισταί, οἱ ἐπίπονον βίον ζῶντες.

Τέτηκα, μέσος παρακείμενος, καὶ διάθεσις μέση. καὶ τί ἐστὶ μέση διάθεσις; ἢ ποτὲ μὲν ἐνέργειαν, ποτὲ δὲ πάθος παριστῶσα· καὶ τί παριστᾷ; ἐπειδὴ ὁ τῶν μέσων τύπος ἐπ' ἀμφοτέρως φθάνει τὰς διαθέσεις, εἰς ὃν

ἢ ἐρμηνεία, ὁ τῶν μέσων τύπος φθάνει καὶ ἐπὶ τοῦ ενεργητικοῦ χαρακτήρος καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ. καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ μὲν, διὰ τὸ ἡεροασάμην καὶ κατηρξάμην· παθητικοῦ γὰρ τύπου ταῦτα· ἐπὶ δὲ τοῦ ενεργητικοῦ, ὡς τὸ κέκοπα καὶ πέπνιγα. ἄλλως· τὸ λέλογα καὶ πέφραδα, ενεργητικὴν ἔχει σημασίαν· τὸ δὲ τέθηκα καὶ διέφθορα, παθητικὴν· οἱ αὐτοὶ γὰρ σχηματισμοὶ καὶ ἐπὶ ενεργητικοῦ λαμβάνονται καὶ ἐπὶ παθητικοῦ.

Τετράφαται] τρέπω, τέτροφα, τέτραμμα, τέτραπται· τετράμμεθα, τέτραφθε· καὶ Ἰωνικῶς, τετράφαται.

* Τετράπτερος, ὁ τετραπτερυξ· ἀπὸ τοῦ πτίλον τὸ πτε-30 ρύγιον.

Τετρασι] τὸ παροξύτονον, ἐντελές, οἶον τετράσι. ἢ ἐκ τοῦ τέσσαρσι, τέταρσι· ἀποβολὴ καὶ ὑπερθέσει, τέτρασι.

Τετραχίζειν, οἶον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει τί ποιεῖν. Ἀριστοφάνης.

Τετραρχίαι] τετάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας, ἕνα-στον μέρος τετράς ἐκαλεῖτο· ὄνομα δὲ Φασιν εἶναι ταῖς τετράσι, Θετταλιῶτιν, Φθιώτιν, Πελασγιῶτιν, Ἀστυῶτιν.

Τετράρχμον] οὐ δύναται κατὰ συγκοπὴν γενέσθαι, διὰ τὸν 40 τόνον· εἰ γὰρ συγκοπὴ γένοιτο, παράλογος ὁ τόνος. τετράδραχμον· καὶ ἀποβολὴ τοῦ δρ, τετράαχμον· καὶ συναλοιφῇ, τετράχμον· καὶ περισπᾶται.

Τετρήνας λύχνας, Λυκόφρων, διατρυπήσας.

Τετρήγει] Τετρήγει δ' ἀγορή· — ἐτετάρακτο. ἀπὸ τοῦ ταρασσῶ ταραξῶ, τετάραχα, ἐτεταράχγει· ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐτεταράγει· τὸ τρίτον, ἐτεταράγει· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐτετράγει, ἐτετρήγει· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ε. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ τρίζω· οὐ καλῶς. — καὶ ἀγορὴ τετρηχυῖα, ἢ τραχεῖα καὶ θορυβώδης, ἢ τετρα-50 χυμμένη ὑπὸ τοῦ θορύβου· ἀπὸ τοῦ ταρασσῶ, ἢ ἀπὸ τοῦ τραχύνω.

Τετρυχωμένος, ἐκ τοῦ τρυχῶ συζυγίας γ' τῶν περισπωμένων· τοῦτο ἐκ τοῦ τρύχω βαρυτόνου· τοῦτο ἐκ τοῦ τρῶ τὸ καταπονῶ· τρῶ, τρύω κατὰ παραγωγήν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ.

Τέτρωρον, παρὰ τὸ ἀρρέναι καὶ ἡρμόσθαι τοὺς ἵππους αὐτῷ.

Τέττα, προςφώνημα τιμητικὸν νεωτέρου Φίλου πρὸς πα-755 λαιότερον· ἀπὸ τοῦ ἄττα· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τέττα.

Τέττιξ, μουσικώτατον ζῶον. παρὰ τὸ τερετίζω (τὸ μουσικῶς φωνῶ) τερετίξ· καὶ συγκοπὴ, τέττιξ. ἢ παρὰ τὸ τάττω τάξω τάττιξ, ὁ τεταγμένος ἔχων καιρὸν ἐν τῷ ᾄδειν.

Τετύφωμαι, ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι, ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα· ἦτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν τυφῶνα καταφερομένων σκηπτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν τυφῶν-10 κῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρράγνεντα· καὶ τετυφῶσθαι, τὸ μεμηνέναι· τὰ γὰρ τυφῶνια πνεύματα μανίαν ἐμποιεῖ πεσόντα.

Τετύκοντο, παρεσκεύαζον. ἀπὸ τοῦ τεύχω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐτυχον· ὁ παθητικός, ἐτυχόμεν, ἐτυχόμεθα, ἐτύχοντο· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τετύχοντο· καὶ τετύκοντο, κατὰ τροπὴν, ὥσπερ καὶ τὸ κενάδοντο ἀπὸ τοῦ χάζω. τὸ δὲ τεύχω δύο σημαίνει, τὸ κατασκευάζω καὶ τὸ ἐπιτυχάνω· ὁ μέλλων, τεύξω· ὁ παρακείμενος, 20 τέτευχα· ὁ παθητικός, τέτευμαι, τέτευξα, τέτευκται· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ε, τέτυκται. ἐκ δὲ τοῦ τέτυκται γίνεται τυκτός, ὡς πέφυκται φυκτός, καὶ ἀφυκτός, ὃν οὐ δύναται τις διαλαθεῖν. καὶ ὁ Ἰωάννης, Σειραῖς ἀφύκτοις ὃν διαρθεοὶ δακτύλοις· — ἐκ δὲ τοῦ τέτυκται γίνεται τευκτός· ὅθεν τεκταίνω· οὐδ' ἀόριστος πρῶτος,

- Ἰωνικῶς, ἐτέκνηνα· ὁ μέσος, ἐτεκτηνῆμην, ἐτεκτῆνατο.
καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος ε'. καὶ ὥς περ ἀπὸ τοῦ πέφευγμα
30 γίνεται ποιητικῶς πέφυγμα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τέτευ-
γμα γίνεται τέτευγμα, ἀπὸ τοῦ τεύχω βαρυτόνου· ὅθεν
ὁ παθητικὸς ἀόριστος, ἐτύχθη, ἀντὶ τοῦ κατεσκευά-
σθη, ἐγένετο. ἔστι καὶ περισπωμένον τευχῶ· ἐξ οὗ καὶ
τὸ τετυχῆσθαι, Ὀδυσσεύς ε'.
- Τεῦ, ὄνομα ἀόριστον γενικῆς, ἀντὶ τοῦ τινός. λέγεται καὶ
τεοῦ. ζῆται εἰς τὸ τέο.
- Τεῦχος, σημαίνει τρία, τὰ πολεμικὰ ὅπλα, καὶ τὰ τῆς
νεώς, καὶ ἀγγεῖόν τι.
- Τευτάζειν, πραγματεύεσθαι, ἢ σκευαρεῖσθαι, ἢ στρα-
τεύεσθαι καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. Λυκόφρων.
οὕτω καὶ Δίδυμος, προσθεῖς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ
40 φροντίζειν. Ἡρωδιανὸς δὲ λέγει καταμεμφάμενος Λυ-
κόφρονος, Φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν ἢ
ἐνεργεῖν. Πλάτων, Ἦν δὲ Θόρυβος τευταζόντων· —
ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ διατρίβοντων. καὶ ἐν Τι-
μαίῳ τετευτανότι, ἀντὶ τοῦ διατρίβοντι. γράφεται καὶ
τεταυνότι. Τηλεκλείδης, Πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ
διάκονοι· — ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται, σκευαροῦνται.
σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν καὶ τὸ ἡσυχάζειν· καὶ τευ-
τάζων, τὸ αὐτὸ αἰεὶ λέγων, Φλυαρῶν. ῥητορικῇ.
- 50 Τευμήσατο, παρσκευάσατο, ἐτεχνήσατο. εἴρηται δὲ ὅτι,
τὸν Τεύμησον τὸ ὄρος ὑπὸ τοῦ Διὸς κατασκευασθέντα
εἰς ἀπόκρυψιν τῆς Εὐρώπης· ἀπὸ τούτου κληθῆναι
Τεύμησον, ἀπὸ τοῦ κατεσκευάσθαι· καὶ Τευμησία ἀλώ-
πηξ, θηρίον.
- Τέφρα, παρὰ τὸ τύφω τὸ καίω, ἢ κεναιμένη σποδιά.
Τέχνη] παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, γίνεται τευχά-
νη· καὶ συγκοπῇ, τέχνη.
- 756 Τεχθρῶμενος, ἐκ τοῦ τέκω, τέτεχα, τέτεγμα.
Τέως] τοῦτο παραπλήσιόν ἐστι τῷ πρὸ τοῦ, ὃ δὴ καὶ πρὶν
λέγεται. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἕως τινὲς αὐτῷ ἐχρή-
σαντο· — καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ. ἕως, τέως.
- Τείρεα, τὰ ἄστρα. παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, εἶρεα, καὶ
τείρεα, πλεονασμῷ τοῦ τ· καὶ γὰρ τὰ ἄστρα σημα-
νοῦσι τινα σημεία. ἢ παρὰ τὸ τέρας τὸ σημεῖον· σημα-
ντικὰ γὰρ ἐστὶ τῶν μελλόντων. ἢ παρὰ τὸ τείρω τὸ κη-
ταπονῶ· πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶν ἀστέρων κατεπονῆθησαν,
10 καὶ γεγόνασιν ἀστροβλήτοι, ὥς περ καὶ ἐμβρόντητοι.
Καὶ Τειρεσίας ὁ μάντις, παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω· ἢ πα-
ρὰ τὸ τείρεα· πολλάκις γὰρ οἱ μάντιες ἐκ τῶν ἀστέ-
ρων τι λέγουσιν. ἢ παρὰ τὸ τείρεσθαι, οἷον εἰ ὁ κατα-
πονούμενος ἐκ τῆς στερήσεως τῶν ὀφθαλμῶν· τυφλὸς
γὰρ ἦν.
- Τεῖχος] παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, τεῦχος καὶ
τεῖχος. ἢ ἀντίκειται τὸ τοῖχος. ἐκ τοῦ τεῖχος γίνεται
τειχοεῖς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, τειχιόεις.
- Τειχεσιπλῆτα, τοῖς τείχεσι προσπελάζων, πορθητά. εἰ δὲ
διὰ τοῦ β γράφεται, ὁ τὰ τείχη καταβάλλων.
- 20 Τῇ τούτου ἱμάντα, Ἰλιάδος ε', ἀντὶ τοῦ δεῖξαι, λάβε.
ἐστὶ τὰς τῶ, σημαίνει τὸ δέχομαι· τάεις τὰς, τάει
τὰ· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς ἡ Δωρικῶς, τῆς, καὶ
τῇ. τούτου ὁ παρατατικὸς ἔταον, ἔταες, ἔταε· καὶ τὸ
προστατικόν, τὰς· καὶ κράσει Δωρικῇ, τῇ· Κύκλωψ
τῇ, πῖς οἶνον.
- Τήβεννα, ἱμάτιον ἢ χλαμύς ἦν Φοροῦσι τύραννοι.
- Τήγανον] παρὰ τὸ τήνω, τήκανον· καὶ μεταθέσει τοῦ κ
εἰς γ.
- 30 Τῆδε, ἀντὶ τοῦ ἐκείσε· καὶ ἔστιν ἐπίρρημα τοπικόν, ἀπὸ
τοῦ τῆ, ἄρθρου.
- Τηθῶν, γυναικοτρόφους, ὑπὸ τηθῇ τεθραμμένους.

Τήθεα, εἰς τὸ τητᾶ.

Τηθῇ, ἐκ τοῦ τῆ, ἢ λέγουσα τῷ βρέφει λάβε, θήλασον.
ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ εὖρον σημαίνει τὴν λέξιν μάμμη,
ἢ πρὸς πατρός ἢ μητρός μήτηρ.

Τηθύς τηθύος, ἢ γῆ, παρὰ τὸ τίτθῃ· τὸ γὰρ ὕδωρ πάν-
τα τρέφει. ἢ ὅτι κυρία ἐστὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας, ἀφ' ἧς
πάντα τρέφεται.

Τῆλε, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν· καὶ δηλοῖ τὸ πόρρω· 40
καὶ γίνεται ἐκ τοῦ τηλόσε· σύγκοψον τὴν σσ συλλαβὴν.
ἐκ τούτου καὶ Τηλέμαχος, ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι κατὰ τὴν
ἱστορίαν.

Τηλεδαπός, οὐχ (ὥς τινες) ἐγκνεται τὸ ἔδαφος, ὁ πόρρω
ἔχων τὸ ἔδαφος καὶ τὴν πόλιν· ἀλλὰ παράγωγόν ἐστι,
διὰ τὸ δάπος τῆλε, τηλεδαπός, ὁ μακρὰν ἀφεστηκώς,
ὥς ἡμέτερος ἡμεδαπός, καὶ ὑμεδαπός.

Τηλεθάοντες, παρὰ τὸ θάλλω, θάλλοντες, δύναται δὲ
εἶναι καὶ παρὰ τὸ θαλέθω· καὶ μεταθέσει τοῦ θ εἰς
τ, θαλεθάοντες καὶ τηλεθάοντες· (οὐ γὰρ ἐγκνεται τὸ 50
τῆλε) καὶ τηλεθώσα, ἢ εὐθαλῆς καὶ μεγάλως θάλ-
λουσα.

* Τηλέπλαγκτος, ἀπὸ τοῦ τηλοῦ καὶ πλάζομαι· καὶ δηλοῖ
τὸν τηλοῦ πλανώμενον.

Τήλεφος, ὄνομα κύριον· ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ θηλάσαι αὐ-
τὸν ἑλαφον.

Τηλία, πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἦτοι τὰ ἄλευρα πι-
πράσνεται, ἢ ἀλεκτρούνες συμβάλλονται· ῥητορικῇ. ὁ 757
δὲ Ὀρος τηλίαν λέγει τὴν περιφέρειαν τοῦ κοτικίου·
παρὰ τὸ σῶ τὸ δηλοῦν τὸ σείω καὶ κινῶ, τὸ σήθω·
ἀφ' οὗ ὄνομα σηλία καὶ τηλία· τρέψαντες γὰρ οἱ Ἀτ-
τικοὶ τὸ σ εἰς τ, τὸ σῶ, τῷ λέγουσι· καὶ ἐν συνθέσει
τῆς διὰ, διάττω, πλεονασμῷ τοῦ τ. λέγεται καὶ ἡ σα-
νὶς τῶν κύβων τηλία· ἐφ' ἣ οἱ κυβεύοντες παίζουσι·
καὶ ἀλφίτων πωλητήριον, πλατείας προσηλωμένας ἔχον
κύκλῳ σανίδας, τοῦ μὴ ἐκπίπτειν τὰ ἀλφίτα.

Τηλοῦ, ἐπίρρημά ἐστι, καὶ σημαίνει τὸ πόρρω· καὶ γίνε-
ται παρὰ τὸ τέλος τελοῦ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, τη- 10
λοῦ· τὰ γὰρ ἐπὶ τέλους συντείνοντα μεγεθύνεται. ἐκ
τούτου καὶ τὸ γεννῶ γεννήσω γεννητός, γίνεται τηλυ-
γέννητος· καὶ συγκοπῇ, τηλύγετος.

Τηλόθι, ἐπίρρημα τοπικόν· σημαίνει τὸ πόρρω· καὶ γίνε-
ται παρὰ τὸ τηλοῦ τηλόθι, ὥς περ παρὰ τὸ ὑψοῦ ὑψό-
θι, καὶ ἀγχοῦ ἀγχοθι.

* Τηλουργός, ὁ πόρρω ἀπὸ τοῦ τηλοῦ καὶ ὄρος.

Τηλυγέτην, καταχρηστικῶς ἀγαπητήν, μονογενῆ· κυρίως
γὰρ τηλύγετοι καλοῦνται οἱ τηλοῦ τῆς γονῆς ὄντες 20
παῖδες, ὁ ἐστὶν οἱ ἐκ γεροντικῆς ἡλικίας σπαρέντες·
δοκεῖ γὰρ τὰ μετὰ ἀπογέννησιν τῆς παιδοποιίας γεννώ-
μενα μάλλον ἀγαπᾶσθαι.

Τῆμῃ, ἔχει τὸ ι κατὰ τὴν λήγουσαν· κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν,
οὐ· οἶον, Ἀμφὶ δὲ τοι τῆμῃ κλισίη· — ἔστι γὰρ τῇ
ἐμῇ· καὶ ἐκθλίβεται τοῦ ἄρθρου τὸ ι, καὶ κινᾶται τὸ
η καὶ ε εἰς η· καὶ ἔστι χωρὶς τοῦ ι, ὡς τὸ, Διε Με-
νοϊτιάδῃ τῷμῃ κεχαρισμένε θυμῷ· — ἔστι γὰρ τῷ
ἐμῷ· καὶ ἐκθλίβεται τὸ ι τοῦ τῷ ἄρθρου, καὶ κινᾶ-
ται τὸ ω καὶ ε εἰς τὸ ω, καὶ γίνεται τῷμῃ, χωρὶς
τοῦ ι.

Τῆμος, σημαίνει τὸ τνηκαῦτα, καθ' ἣν ὥραν, τότε. 30

Τηνάλλως, μάτην.

Τήνελλα, τοῦ ἐπαυλήματος μίμητις καὶ τοῦ κρούματος.

Τῆς] ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, Τῆς μὲν ἡς στιχὸς ἦρχε· —
ἐπὶ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ὡς τὸ, — τῆς τῆμετο κάλλεα
πάντα· — ἀντὶ τοῦ ταύτης.

Τῆν] ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, Τῆν δὲ γυναικ' οὐχ εὖρον· —

ἐπὶ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ὡς τὸ, — τὴν δ' ἀμπέλαρος ἀνεμοὶ φέρον, ἀντὶ τοῦ ταύτην.

Τὴν δ' ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ, ταύτην δ' ἐγὼ· καὶ ἔστιν ἄρθρον
40 θηλυκὸν μεταπεσὸν εἰς ἀντωνυμιακὴν σημασίαν· τὰ γὰρ ἄρθρα, εἰ μὴ ἔχει ἐπαγόμενον ὄνομα, εἰς ἀντωνυμιακὴν μεταφέρονται σύνταξιν.

Τόνδε, ἐν μέρος λόγου· εἰ γὰρ ἦν δύο, ᾠφείλεν εἶναι τὸν δὲ —.

Τηρεὺς, ὁ τηρῶν τὰ ἡδονὴν ἀγεῖραι δυνάμενα, καὶ ἀκρασία ἡδονῶν λελημμένος.

Τηρῶ] παρὰ τὸ θέω, θηρῶ· ὅπου γὰρ τρέχει τις, καὶ θεωρεῖ. ἢ ἐκ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάττω, πλεονασμῷ τοῦ τ, τωρῶ, διὰ τοῦ ὠ μεγάλου, ὡς πυλωρός· καὶ τροπῇ τοῦ
50 μακροῦ εἰς μακρὸν, τηρῶ. ἢ ἐκ τοῦ ὄρῶ τὸ βλέπω.

Τητᾶ, Ἡσίοδος· σημαίνει τὸ ζητεῖς. ἐκ τοῦ τάω τοῦ σημαίνοντος τὸ ζητᾶ, γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τατάω τατῶ· καὶ κατ' ἑκτασιν, τητῶ· ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, τητάομαι· τὸ β', τητᾶν, τητᾶ· τὸ τρίτον, τητᾶται, ὡς πειρᾶμαι πειρᾶ πειρᾶται· καὶ Ὅμηρος τήτεα ἐκάλεσε τὰ ὄστρεα· τήτεα γὰρ εἰσιν, ἃ ζητοῦντες καταδύουσιν. Ἰλιάδος π'.

758 Τηυσίη, ἡ ματαία· τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, καὶ τοῦ ε εἰς η· δευσίη γὰρ ἔστιν, ἡ ἐκλυτος, παρὰ τὸ δεύω· τὸ ὑγρὸν καὶ ἐκλυτον νοεῖται.

Τιάρκα, κόσμος ἐπικεφάλαιος· ἦν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὄρθην ἐφόρουσαν παρὰ Πέρσας· οἱ δὲ στρατηγοί, κεκλιμένην. τὸ δ' αὐτὸ Φασὶν εἶναι καὶ κίδχριν.

Τιβὴν τιβήνος, λέγεται ὁ τρίπους· τριβὴν τις ὦν· ἀποβολῇ τοῦ ρ, παρὰ τὸ ἐπάνω τριῶν βάσεων κεῖσθαι.

Τίη, καὶ ὀτίη, οὐκ ἔστι πλεονασμός, ἀλλὰ δύο μέρη λόγου εἰσὶ· τὸ τί, πυσματικόν· ὁ η, σύνδεσμος παραπληρωματικὸς, κατὰ παροληκὴν συνειλημμένος, ἴσος τῷ δὴ.
10 Τίη δὲ σύ.

Τιθασσεύω] ἐκ τοῦ τιθῶ τιθάσσω (σημαίνει δὲ τὸ χειροῇ-θη ποιῶ) κατὰ παραγωγὴν τιθασεύω, τὸ καταπραύνω καὶ τῇ χειρὶ ἐπιψῶ.

Τιθαιβώσσοντος, Λυκόφρων, ἐπιμελείας ἀξιοῦντος· κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν. καὶ Ὅμηρος, τιθαιβώσσω Μενέλαος, Ὀδυσσεύας ν'.

20 Τιθήμενος, ὁμοίως τῷ κυχήμενος καὶ ἀνήμενος· ἦτοι ποιητικῶς ἑκτασις, ἢ διαλέκτῳ ἀναπέμπεται. περὶ παθῶν. — ἀμφ' ὧμοισι τιθήμενον ἔντεα καλά.

Τιθήνας, τροφούς. παρὰ τὸν τιτθόν (σημαίνει τὸν μαστὸν) γίνεται τιτθήνη· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, τιθήνη. ἢ παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα (τὸ τρέφω) ῥηματικὸν ὄνομα, θήνη· καὶ διπλασιασμῷ, τιθήνη.

Τιθωνός, ἡ ἡμέρα· παρὰ τὸ τιθασός τὸ σημαῖνον τὸ ἡμερος. σημαίνει καὶ τὸν γέροντα παρὰ Ἀριστοφάνει. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον παρ' Ὀμήρῳ.

30 Τίλλω, σημαίνει τὸ ξαίνω· γίνεται ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κριοῦ. κτίλος γὰρ λέγεται. ἢ ἐκ τοῦ τείνω τὸ τανύω.

Τιμαλφέστητον, παρὰ Λυκόφρονι πρᾶγμα ἄγαν τίμιον· καὶ τιμαλφέστερον, τὸ τιμιώτερον καὶ λαμπρότερον, τὸ τιμὴν εὐρίσκον πλεῖστην· ὁ δὲ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ· ἀλφεῖν γὰρ τὸ εὐρίσκειν· καὶ τιμαλφούμενος, ὁ τιμὴν εὐρίσκων.

Τί γάρ; τί οὖν; κατάφασιν δηλοῖ, ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὐ; διατί γὰρ οὐ;

40 Τιμή, ἐκ τοῦ τίω τίσω. τὸ δὲ τίω, γράφεται διὰ τοῦ ι, ἐπειδὴ εὐρίσκεται καὶ ἐν συστολῇ, — πέρι μὲν σε τίω Δαναῶν· — καὶ, πᾶς δ' ὀλβιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν· — ἐπὶ μὲν οὖν τῆς δόσεως καὶ τῆς ἡμῶν

νοουμένης συνήθους, Ἰλιάδος ψ', Τιμῆς ἥ τέ μ' εἶοιμε τετιμῆσθαι· — καὶ, Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἔστιν· — ἐπὶ δὲ τῆς τιμωρίας, Τιμὴν ἀρνύμενον Μενελάω· — καὶ γράφεται ποιινήν. ἐπὶ δὲ τοῦ προστίμου, Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν· — ἐπὶ δὲ τῆς ὠνῆς, Τιμὴν ἀλφίσκοντ' εἰκοσάβοιον ἐκάστου· — ποτὲ δὲ καὶ τοῦτο ἐπὶ προστίμου λέγεται. ὁ δὲ Ἡρωδικὸς καὶ τὴν βασιλείαν οὕτως φησὶν εἰρῆσθαι, Ἡ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσι μετὰ 50 Μυρμιδόνεσσι.

Τίμημα, ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον, καὶ οἶον ἀποτίμημα, ὡς Λυσίας. τίθεται δὲ ἀντὶ τοῦ οἶον κεφάλαιον, ὡς ἐν τῇ περὶ τῶν συμμοριῶν Δημοσθένους. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰς φερόμενον παρ' ἐκάστου τίμημα· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίον, ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται. ῥητορικῇ.

Τιμήφοροι, ἥρωες καὶ ἔφοροι. Τιμήτεως, ζήμιας. 759

Τιμητικὸν πινάκιον, τὰ τοῖς δικάζουσι τιμώμενον, ἐν ᾧ γράφουσι τι χρήσιμον. Ἀριστοφάνους.

Τίμιος, παρὰ τὸ τιμή.

Τιμιουλκῶν, ἔλκων τὴν τιμὴν, τουτέστι βαρυτιμῶν.

Τιμωρός, ἀπὸ τοῦ τιμή καὶ τὸ ὠρῶ τὸ φυλάσσω.

Τινάσσω] ἀπὸ τοῦ ἰς ἰνός ἰνάσσω καὶ τινάσσω. οὐκ ἀπὸ τοῦ τείνω· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τιταίνω, ὁ μέλλων, τιτανῶ· Αἰολικῶς, τιτάνσω· ἀποβολῇ τοῦ τ καὶ ὑπερβιβασμῷ, τινάσσω.

Τίνω, σημαίνει τὸ ἀποδίδωμι. ἀπὸ τοῦ τίω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν, ὡς πῖω, πίνω· εὐρηται γὰρ συνεσταλμένον, ὡς τὸ, — καὶ τίνει ταύτην δίκην· Εὐριπίδης. ἔστιν οὖν τὸ τίω, καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ παρὰ τῷ ποιητῇ. τίνω δὲ, τὸ τι, ἰᾶτα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τείνω τὸ τανύω. ἐκ τοῦ τίνω γίνεται τινύω καὶ τίννυμι· τὸ παθητικόν, τίννυμαι· τὸ δοικόν, τιννύμεθον, [καὶ τίννυσθον] ἀντὶ τοῦ τιμωρεῖσθον.

Τίπτε, ἀπὸ τοῦ τίποτε, κατὰ συγκοπὴν· τὸ δὲ πότε, ἐπιζητητικὸν χρόνου ἔστί· τὸ δὲ, Τίπτε δεδάκρυσαι· — 20 οὐκ ἐπιζητεῖ τὸν χρόνον τοῦ δακρύειν, ἀλλὰ κατὰ παροληκὴν λαμβάνεται. παρέλκων οὖν ἔστι.

Τίς· τὸ οὐδέτερον, τί· σημαίνει ἐρωτηματικόν. δηλοῖ δὲ καὶ ἐπιβόημα ἐπιτατικόν, ἀντὶ τοῦ λίαν, ὡς τὸ, Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; δηλοῖ δὲ καὶ θαυμαστικὸν ἐπιβόημα, ὡς ἐν τῷ, τί Ὀδρος αἰτιάται· — καὶ, τί καλὴ ἡ πλησίον· — λέγουσιν ὅτι τὸ τίς κατὰ συγκοπὴν πρότερον· εἴτα κατὰ πάθος τὸ τίς, δεύτερον· τὰ γὰρ πυσματικά πάντα εἰς ος λήγει. διαφέρει δὲ τῶν λοιπῶν πυσματικῶν, ἐπειδὴ τῆς οὐσίας ἐστὶ ζητητικά· 30 οἶον, τίς ἐστὶ; καὶ λέγει, Σωκράτης. τὰ δὲ ἄλλα πυσματικά περὶ τὴν οὐσίαν ἐστί. ποιότης ζητεῖ ποῖος, λευκός ἢ μέλας· ποσότης, πόσος, μικρός ἢ μέγας· πόστος, τάξεως, πρῶτος, δεύτερος· τὸ ποδαπός, ἐθνικόν. οἱ μέντοι Αἰολεῖς Φασὶ τιοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν, ὡς παρὰ Σαπφοῖ. κλίνεται πρὸς διάφορον σημαίνόμενον. ἢ δὲ κλητικὴ ἀπέλειψε. σημαίνει δέκα· ἐρώτησιν, ὡς τὸ, Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; καὶ ἀπόφασιν, ὡς τὸ, Τίς μάχεται; οὐδεὶς. καὶ, Τίς ἐγὼ νοῦν κυρίου, ἢ τίς σύμβουλος; καὶ, Τίς ἐστὶν ὃς ζήσεται καὶ οὐκ 40 ὀφείσεται θάνατον; καὶ Ὅμηρος, — τίς ἂν τάδε γηθήσειε; — καὶ ἀόριστον, ὡς τὸ, Ἀνθρώπος τις· — καὶ Ὅμηρος, Εἰ δὲ τις ἐσσι βροτός· — καὶ προσδιορισμὸν, ὡς τὸ, Εἰσὶ τινὲς τῶν ὧδε ἐστηκότων· — καὶ ἀγανάκτησιν καὶ ἐπιτίμησιν, ὡς τὸ, Τίς ἀνήγγειλέ σοι, ὅτι γυμνός εἶ· — καὶ, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα· — καὶ, Τίς εἶ σὺ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκῆτην· — καὶ, Τίς ἐστὶν ὁ κρύπτων με βουλὴν· — εἰ δὲ τις ἐρωτηματικῶς ταῦτα λάβοι, ἄγνοιαν τοῦ θεοῦ κατηγορεῖ. ση-

- 50 μαίνει δὲ καὶ εὐτέλειαν, ὡς τὸ, Τίς εἰμὶ ἐγὼ κύριε, καὶ τίς ἐστὶν ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς μου: — σημαίνει καὶ τὸ σπάνιον, ὡς τὸ, Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα: — καὶ, Τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν: — εἰ μὴ γὰρ πάντες, ἀλλ' οὖν γε τινές. σημαίνει καὶ θαυμασμόν, ὡς τὸ, Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ Ἑδού: — καὶ, Τίς ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ ἡ θάλασσα αὐτοῦ ὑπακούει: — σημαίνει καὶ τὸ ἐξ ἀμηχανίας εὐχεσθαι, ὡς τὸ, Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ: —
- 760 Τισάμενος, λέγεται ἐκ τοῦ τὸν πατέρα αὐτοῦ (λέγω δὴ τὸν Ὀρέστην) τιμωρῆσαι τὴν μητέρα αὐτοῦ Κλυταίμνηστραν, διὰ τὸν φόνον τοῦ πατρὸς Ἀγαμέμνονος.
- * Τισαμενοφαινίππους, εἶπεν Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ὡς περ Τισαμένης. Τισαμένης δὲ, ὄνομα κύριον.
- Τισάνδρος, παρὰ τὸν τίσω μέλλοντα· ἢ ἀπὸ τῆς τιμῆς γενικῆς τιμήσανδρος· καὶ συγκοπῇ.
- Τισασθαι, σημαίνει τὸ τιμωρῆσθαι· διαφέρει γὰρ τοῦ τίσειν ἡγούν τοῦ τιμωρῆσειν. τιμωρεῖν μὲν, ἐστὶ τὸ ἐπαμύνεσθαι καὶ βοηθεῖν· τιμωρῆσθαι δὲ, τὸ τὸν προηδικηκότα κολάζειν, ὡς ἀμύνειν καὶ αἰνῶσθαι. τιμωρεῖ μὲν Πάτροκλον Ἀχιλλεύς· τιμωρεῖται δὲ Ἑκτορα. τὸ θέμα ἔστι τίω· σημαίνει τὸ τιμωρῶ, τιμωρίαν ἐκτινύω καὶ ἀποδίδωμι· ὅθεν καὶ τίσις, τιμωρία, ἀπόδοσις, ἀντέκτισις. τὸ τίω, σημαίνει καὶ τὸ τιμῶ.
- Τίσειαν, ἀόριστος πρῶτος, εὐκτικὸν Αἰολικὸν τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν· ἐκεῖνοι γὰρ τὸ τύψαιμι, τύψαια λέγουσι· τὸ δεύτερον, τύψαιας· τὸ τρίτον, τύψαιε. καὶ τῷ μὲν πρώτῳ χρῶνται οἱ Αἰολεῖς· τοῖς δὲ λοιποῖς προσώποις, ἢ κοινῇ συνήθειᾳ καὶ διάλεκτος. ὡσαύτως καὶ τῷ τρίτῳ τῶν πληθυντικῶν. ὁ κανὼν· τὰ εἰς μι εὐκτικὰ ἀόριστου ὄντα ἐνεργητικὰ οἱ Αἰολεῖς διὰ τοῦ εἰα προφέρουσι· τίσαιμι, τίσεια· ὑποστρέφαιμι, ὑποστρέψαια· ἀκούσαιμι, ἀκούσεια. τὰ δὲ τοιαῦτα εὐκτικὰ εὐχὴν δηλοῦσι πράγματος, ὀφελόντος πληρωθῆναι· ὁ γὰρ λέγων γράψαιας, εὐχεται, ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τοῦ ποιῆσαι. ὅθεν οὐ δεῖ λέγειν τινὶ ζήσειας, ἐπειδὴ εὐρίσκεται εὐχόμενος, ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τῆς ζωῆς, τοῦτέστιν ἵνα ἀποθάνῃ. λοιπὸν εὐρηται κατευχόμενος αὐτοῦ.
- 30 Τिताκίδα, δῆμος ἐστὶ τῆς Αἰαντίδος Φυλῆς· μήποτε δὲ ἀπὸ τοῦ Τιτακιδῆ ὠνόμασται, οὗ μέμνηται Ἡρόδοτος. τὸ δὲ Τιτακίδα καὶ Θυργοῦνδοι, Φρατρίαι τινές καὶ γένη ἄδοξα. εἰς γὰρ εὐτέλειαν ἐκωμῶδουντο· οὐχὶ δὲ δῆμοι, ὡς τινες οἶονται.
- Τιτανίδα γῆν, οἱ μὲν τὴν πᾶσαν, οἱ δὲ τὴν Ἀττικὴν· ἀπὸ Τιτάνου ἑνὸς τῶν τιτάνων· ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεούς. τιτᾶνες δὲ, οἱ καταχθόνιοι δαίμονες· ἢ ἀπὸ τοῦ τίνω τὸ ἀνταποδίδωμι, τιάν καὶ τιτάν, οἱ οὕτω διαπραττόμενοι, ὥστε δοῦναι τιμωρίαν· ἢ παρὰ τὸ τιταίνω, οἶονε οἱ τείνοντες τὰς χεῖρας εἰς τὸ κόψαι τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς Κρόνου, ἡγούν τοῦ Οὐρανοῦ. τὸ δὲ τιταίνεται σημαίνει τὸ τείνεται καὶ ἔλκεται· παρὰ τὸ ταίνω, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν· ἢ ἀπὸ τοῦ τανύω.
- Τιταρήσιον, ὄνομα πόλεως· ἢ κύριον· Ἡσιόδου ἐν Ἀσπίδι.
- Τιτιγόσιον, [ζωῦσιον] ὅμοιον τέττιγι.
- Τιτθοί, οἱ μαστοί, ὅτι ἐπιστηθίδιοι τινες εἰσίν· ἢ παρὰ τὸ ἐντίθεσθαι τοῖς στόμασι.
- 50 Τιτρώσκω] τρώω, τρώσω, τρώσκω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.
- Τιτώ, οὕτω λέγεται ἡ ἡμέρα· παρὰ γὰρ τὸ τιτάν τιτᾶνος· γίνεται Τιτανίς· καὶ ἐκεῖθεν υποκοριστικὸν Τιτώ, ὡς Ἰψιπύλη, Ὑψώ· Εἰδοθέα, Εἰδώ.

Τίφος, ἔλος καὶ κάθυγρος τόπος· ἀπὸ τοῦ τύφασθαι, ὃ ἐστὶ πύφασθαι καὶ κρύπτεσθαι τοὺς ἐν ἐλώδεσιν ὄντας τόποις. παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

Τιτυσιόμενοι, καταστοχαζόμενοι, βλέποντες. εἰ μὲν ση- 761
μαίνει τὸ βλέπω, γίνεται ἀπὸ τοῦ θεῶ θεάσω· κατὰ συγκοπὴν, θεῶ· τροπῇ, τῷ· καὶ κατὰ παραγωγὴν, τύω· ὁ μέλλων, τύσω· πλεονασμῷ τοῦ κ, τύσκω· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστώτα, καὶ γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τιτύσκω. εἰ δὲ σημαίνει τὸ κατασχευάζω, γίνεται ἀπὸ τοῦ τεύχω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτυχον· ἐξ αὐτοῦ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, τετύσκω, καὶ τιτύσκω. σημαίνει δὲ τρία· ἐπὶ μὲν τοῦ ἡτοιμάζετο, Ἰλιάδος ν', Ὡς εἰπὼν, ὑπ' ὅχεσφι τιτύσκετο χαλκός· 10
ποδ' ἵππων: — τὸ στοχασμῷ χρῆσθαι, — μηρούς δ' ἐν τοῖσι τιτύσκετο: — ἐπὶ δὲ τοῦ ψυχικῶς κατεστοχαζέτο, — τιτύσκετο δὲ Φρεσὶν ἦσιν Ἡ τευ ἄκουτα ἦ: —

Τλῆτε φίλοι, ὑπομείνατε καρτερῶς. ἐκ τοῦ τρῶ, γίνε-
ται τλῶ.

Τληπόλεμος, ἐκ τοῦ τλῶ τλήσω, τλησιπόλεμος· καὶ
συγκοπῇ.

Τοίη, ἀντὶ τοῦ τοιαύτη. τίθεται καὶ ἀνταποδοτικῶς, καθ' ὁμοίωσιν πρὸς τὰς παραβολάς· Οἴηπερ Φύλλων γένεθ, 10
τοίηδε καὶ ἀνδρῶν: — καὶ θαυμαστικῶς, Τοίην περ κεφαλὴν γαῖα κατέσχε: — καὶ ἀναφορικῶς ἐπὶ τὸ προειρημένον καὶ προεγνωσμένον, Ἀλλὰ καὶ ὡς τοίηπερ εἶυσα.

Τοῖχος] παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασχευάζω, γίνεται τεῦ-
χος καὶ τοῖχος. Τοιχωρύχος, καὶ τοιχορύκτης, κλέ-
πτῆς, ληστής.

Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ἀντὶ τοῦ, ἐγὼ μὲν οὖν εἶπω. οὐκ
ἐστὶν ἀντὶ τοῦ γάρ· οὐδέποτε γὰρ ἀρκτικόν ἐστὶν,
ἀλλὰ δῆ.

Τό, σημαίνει τοπικὴν πτώσιν· Ὀμηρος, — τόδ' ἱκά-
νω: — καὶ ἐστὶν αἰτιατικῆς πτώσεως. τὸ δὲ δε ἰσοδυ- 30
ναμεῖ τῇ εἰς προθέσει, οἶον, εἰς τοῦτο τὸ χωρίον, ὃ
ἐστὶ τόπον· ὡς, οὐλυμπόνδε, ἀντὶ τοῦ εἰς ὄλυμπον.

Τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ: — Ἀρίσταρχος, δύο μέρη λό-
γου ταῦτα εἶναι λέγει· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἐν· ὁ δὲ Ἀρί-
σταρχος ὁξύνει τὸν δὲ ὁμοίως τῷ τό, ἵν' ἢ δύο μέρη
λόγου. ἐπέισθη δὲ ἡ παράδοσις Ἀριστάρχῳ.

Τοκάδα, Εὐβουλος τὸ κηρύκειον, ἢ τὴν μαχαιραν λεγό-
μενόν τι τὸ κατακύλωμα, τὸ πέρας, καὶ ἀνωτάτω τῶν
καλῶν ῥημάτων.

Τοκεύς] ὡς παρὰ τὸ ἔχω τὸ συνέχω καὶ σφίγγω, γίνεται 40
ἐχεύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τέκω τοκεύς.

Τολμῆσαι, σημαίνει τὸ ὑπομείναι.

Τολόται, οἱ δημόσιοι ὑπηρέται. τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ σκύ-
θας ἔλεγον καὶ σπευσίμους· ἀπὸ τοῦ συντάξαντος αὐ-
τοὺς ῥήτορος. ζῆτει εἰς τὸ τοξόται.

Τολύνιον, τὸ καλούμενον Κρατίνειον μέτρον πολυσύνθε-
τον, ἀπὸ τοῦ Μεγαρέως Τολύνου. ἐστὶ δὲ προγενέστε-
ρος Κρατίνου.

Τολύπευμα, τὸ κατασχευαστὸν καὶ πεφίλοκαλημένον ἔριον. 50
Τολυπέυειν, ἐξεργάζεσθαι· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία.

Τολύπαις, μηχαναῖς, ἐργασίαις· καὶ τολυπέυειν, μηχαν-
νάσθαι, ποιεῖν, ἀθροίζειν, ταλαιπωρεῖν· ἀπὸ μεταφο-
ρᾶς τῶν τὰ ἔρια ἐργαζομένων καὶ δεσμευόντων αὐτά.

Τοναία (Ἀλεξίς) παλλακὴ· ἢ γὰρ ἐπιπολὺ τῆς Φωνῆς
ἀπότασις καλεῖται τοναία.

Τονθορύζει, ὑπόπτως λαλεῖ, ψιθυρίζει, ἥρεμα γογγύζει. 762
παρὰ τὸ θροῦς (ὃ σημαίνει τὴν ταραχὴν καὶ τὸν θό-
ρυβον) γίνεται θρούζω· ἢ θρόος θρούζω· καὶ ἐν ὑπερ-
Χχ

βιβασμῶ, θορύζω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τον-
θορύζω.

* Τοξοβόλος, ὁ τοξότης· ἀπὸ τοῦ τόξου καὶ βάλλω.

Τόξον, παρὰ τὸ τάξω τάξω τάξον· καὶ τροπῇ, τόξον.

Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῖς, ἀντὶ τοῦ σκυθροπαίνειν.

Τοξόται] τοξόται δὲ καὶ σκύθαι καὶ σπουσίνιοι, οἱ δημό-
σιοι δούλοι Ἀθηνησιν· ἀπὸ Σπουσίνου τοῦ πρώτου κα-
ταστήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Τοπάζειν, στοχάζεσθαι, ὑπονοεῖν· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ
ἐν Ἡριγόνῃ, — ἃ δὲ Δόξη τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς
θέλω· — ζῆται εἰς τὸ ὑπετόπαζε. διὸ καὶ ὑποτοπεῖν,
τὸ ὑπονοεῖν λέγεται· καὶ καδυποτοπεῖσθαι, τὸ ὑπὸ τὸ
χεῖρον ὑπονοεῖν.

Τόπος, παρὰ τὸ πατῶ πάτος καὶ τόπος· ἢ παρὰ τὸ τύ-
πος, τροπῇ τοῦ υ εἰς ο· ἢ παρὰ τὸ τῶ τὸ λαμβάνω
καὶ δέχομαι. ζῆται εἰς τὸ τόσος.

20 Τοπεῖον] τὰ σχοινία λέγεται τοπεῖα. Στράτις Μακεδό-
σι, Τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἔλκουσι δεσμεύοντες τοπεῖω
ἄνδρες.

Τόρνος, ξύλον στρόγγυλον. παρὰ τὸ τείρω, τορῶ· ἐκ
τούτου τορνῶσω, τὸ περιγράφω καὶ κατασκευάζω. καὶ,
Τόρνωσάν τε δὲ σῆμα, θεμελίᾳ τε προβάλλοντο, Ἰλιά-
δος ψ'.

Τορῶ, εἰς τὸ ἀντιτορήσας.

Τορός, ἐντροχος, τομός, συνετός· ἐνιοὶ σαφῆς, ὡς παρὰ
30 Σοφοκλεῖ, Λέξω τορῶς σοὶ πᾶν ὅπερ χρήσεις μαθεῖν,
Οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ, Ὡς περ
δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα· — σημαίνει δὲ καὶ
ἐργαλεῖον Φρέωρυχικόν, σκαφεῖον παραπλήσιον.

Τορύνη, ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν τὴν εὐεργετίαν σημαίνει· ὅμως
καὶ Πλάτων κατὰ ἰδιωτικὴν συνήθειαν προσωνόμασεν
ἐν Ἰππία, Τί Φησι προτέρην πρέπω τορύνην τῷ ἔτνει
καὶ τῇ χύτρᾳ.

Τόσος, ὄνομα ἀναφορικόν. ποίου εἶδους τῶν ἀναφορικῶν;
40 ἀνταποδοτικῶν. διατί; ἐπειδὴ τὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν
ἐρωτηματικά, ἀποβάλλοντα τὸ καταρχὰς σύμφωνον,
ἀναφορικὰ γίνεται· οἶον, ποῖος, οἷος· ποσος, ὅσος· καὶ
πάλιν, προσλαμβάνοντα τὸ τ κατ' ἀρχὰς, ἀνταποδοτι-
κὰ γίνεται· οἶον, οἷος, τοῖος· ὅσος, τόσος· ἄτινα πάλιν
ὀξυτονούμενα, ἀόριστα γίνεται· οἶον, πόσος, ποσός·
τόσος, τσός, — τσόνδ' τε λαόν.

Τόπος, παρὰ τὸ τύπος· ἕκαστος γὰρ τόπος ἰδίῳ τύπῳ
κέχρηται. ἢ παρὰ τὸ τάφος· πᾶς γὰρ τόπος εἰς ταφὴν
ἐπιτήδειος.

Τοσαῦτα, ὄνομα πτώσεως αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν·
30 γίνεται δὲ κατὰ παραγωγὴν ἐκ τοῦ τόσα, παραλήγου-
σαν ἔχον τὴν αὐτὴν· κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι
ἐπὶ ταύτης τῆς παραγωγῆς τῆς κατὰ γένη καὶ ἀρι-
θμοὺς προϊούσης, ἢ πρὸ τέλους συλλαβὴ βούλεται ἔχειν
τὸ υ μετὰ τοῦ ἐν τῇ ληγουσῇ φωνήεντος. ἐστὶν οὖν
τῆμος· τὸ τημοῦτος παράγωγον, ἔξει τοῦ υ τὸ ο προ-
κειμένον. ὁμοίως τὸ τηνίκα τηνικαῦτα· οὕτω καὶ ἐνθα
ἐνθεν ἐντεῦθεν. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ τόσος τοσοῦτος,
765 τόσαι τοσαῦται, τοσαῦτα. κατὰ γένη γὰρ καὶ ἀριθμοὺς
αἱ παραγωγαὶ γίνονται· οἶον, τηλίκος, τηλικούτος· τη-
λίκα, τηλικαῦτα. τὸ τοίη, τοιήυτη ὠφείλεν εἶναι· ἀλλ'
ἐπειδὴ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, οὐκ ἐστὶν ἐπινοῆσαι τὸ η
καὶ τὸ υ ἐν μιᾷ συλλαβῇ καὶ τὰ ὅμοια, τούτου χάριν
τρέπεται τὸ η εἰς α, καὶ γίνεται τοιαύτη.

Τόφρα, ἐπὶ τοσοῦτον· οἶον, Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει
κράτος, ὀφρ' αὖ Ἀχαιοί· — ἐστὶ καὶ ἀποδοτικὸν ἐπίθ-
ρημα. Ἰστέον ὅτι ἡνίκα γίνεται κρᾶσις ἐν ἀρμογῇ δύο
10 λέξεων, τίθεται κορωνίς· οἶον τὸ ἐμόν, τούμόν· τὰ

ἐμὰ, τὰμὰ· προέστη, προῦστη· πρόοπτον, προῦπτον·
(σημαίνει δὲ τὸ Φανερόν) ἡνίκα δὲ μὴ γίνεται κρᾶ-
σις ἐν ἀρμογῇ δύο λέξεων, οὐ τίθεται κορωνίς· οἶον
νόος, νοῦς· Δημοσθένεος Δημοσθένους. πρόσκειται,
ἐν ἀρμογῇ δύο λέξεων, διὰ τὸ Ἡρακλῆς Ἡρακλῆς·
τοῦτο γὰρ ἐκ δύο λέξεων ὄν, ὅμως οὐκ ἔχει κορωνίδα,
ἐπεὶ οὐκ ἐγένετο ἐν ἀρμογῇ δύο λέξεων ἢ κρᾶσις, ἀλλ'
ἐν τῷ μέσῳ τῆς δευτέρας λέξεως· ἢ γὰρ ἀρμογὴ τῶν
δύο λέξεων μεταξὺ τοῦ α καὶ τοῦ κ ἐστὶ.

Τοῦμπαλιν, ἐς τούπισω· παρὰ τὸ ἐμπαλιν, κατὰ κρᾶσιν. 20

Τούπίπεμπτον. οἱ γὰρ μὴ καταλαβόντες τὸ πέμπτον μέ-
ρος τῶν ψήφων ἄτιμοι ἦσαν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τουτάκι, εἰς τὸ αὐτίκα.

Τούδουνοι, οἱ τοποτηρηταὶ παρὰ Τούρκοις.

Τραγάσιον, ἐν τῇ Τροίᾳ· ἀπὸ Τραγάσου τοῦ πατρὸς Φι-
λωνομίας τῆς ἐρασθείσης Τένου.

Τραγικὴ σικηνή, πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεάτρῳ τινὲς
παριόντες ἔλεγον. λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη
σικηνή.

Τραγορίγανον ὄρειον· ὅπερ οἱ ἐσθίουντες πολλάκις, γίνον- 30
ται κατωφερεῖς· διὸ οὕτως εἴρηκε Νίκανδρος, ἐνθα,
ἀγροτέρης τραγοριγάνου.

Τράγος, παρὰ τὸ τρώγω· πολυφάγον γὰρ τὸ ζῶον· ἢ
παρὰ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν.

Τρανός, παρὰ τὸ στερῆός. μικρὸν τὸ α· τὰ εἰς νοσ ὀξύ-
τονα δισύλλαβα τῷ α παραληγόμενα, ἐκτείνουσιν αὐτὸ,
τρανός, Φανός.

Τραπεζα, κατὰ ἀποβολὴν τῆς τε συλλαβῆς, τετράπεζα,
τέσσαρας πέζας ἔχουσα· αἱ γὰρ τῶν παλαιῶν τράπε-
ζαι, τετράγωνοι ἦσαν. τραπεζίτης, διὰ τοῦ ι· σημαίνει 40
τὸν ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον τραπεζίτην, ἀπὸ τοῦ
τράπεζα. διὰ δὲ τῆς εἰ διφθόγγου, τὸν ἐν τῇ τραπέζῃ
παριστάμενον, ὡς παρ' Ομηρῳ, — τραπεζῆς κύνης·
— ἀπὸ τοῦ τραπεζεύς ἐστὶ. τὸ δὲ παρ' Ἰβύκῳ, διὰ
τοῦ η λεγόμενον, τραπεζητῶν κυνῶν, ἐστὶν ὡς πλείων
πλήων.

Τραπεζοποιός, ὁ περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμε-
νος, τραπεζῶν, σκευῶν, ἀκουσμάτων. οὕτω Μένανδρος.
ῥητορικῇ.

Τραπεζοφόρος, ἱερωσύνης ὄνομά ἐστι· καὶ ὅτι αὕτη τε
καὶ ἡ κῆρυξ συνδιέπουσα πάντα τὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεῖα. 50

Τραπέουσι, ὅλοι τὸ πατοῦσι· παρὰ τὸ τρέφω τὸ πῆσσω,
ἐκ τοῦ θρέψαι.

Τρακταῖζω, τὸ λευκαίνω καὶ κατασκευάζω· ἐξ οὗ τὸ
τράκτον, ὁ κηρὸς ὁ πεποιημένος λευκός.

Τράμην, οἱ μὲν, τὸ τρήμα τῆς ἑδρας· οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ τοῦ
τύπου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ βαλάνου χωρίον.

Τραγωδία, ἐστὶ βίῳν τε καὶ λόγων ἡρώϊκων μίμησις. κέ- 764
κλήται δὲ τραγωδία, ὅτι τράγος τῇ ᾠδῇ ἄθλον ἐτίθετο·
ᾠδὴ γὰρ ἡ τραγωδία. ἢ ὅτι τρύγα ἄθλον ἐλάμβανον οἱ
νικῶντες· τρύγα γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸν νέον οἶνον.
ἢ ὅτι τετράγωνον εἶχον οἱ χοροὶ σχῆμα· ἢ ὅτι τὰ πολ-
λὰ οἱ χοροὶ ἐκ σατύρων συνίσταντο· οὓς ἐκάλουν τρα-
γούς, σκώπτοντες, ἢ διὰ τὴν τοῦ σώματος δασύτητα,
ἢ διὰ τὴν περὶ τὰ ἀφροδίσια σπουδὴν· τοιοῦτον γὰρ τὸ
ζῶον. ἢ ὅτι οἱ χορευταὶ τὰς κόμας ἀνέπλεον, σχῆμα
τράγων μιμούμενοι. ἢ ἀπὸ τῆς τρυγός τρυγωδία. ἦν δὲ 10
τὸ ὄνομα τοῦτο κοινὸν καὶ πρὸς τὴν κωμωδίαν· ἐπεὶ
οὕτω διεκέρκτο τὰ τῆς ποιήσεως ἑκατέρας· ἀλλ' εἰς
αὐτὴν ἐν ἣν τὸ ἄθλον, ἢ τρύξ· ὑπερὸν δὲ τὸ μὲν
κοινὸν ὄνομα ἔσχεν ἡ τραγωδία· ἡ δὲ κωμωδία ὠνόμα-
σται, ἐπειδὴ πρότερον κατὰ κῆρυξ ἔλεγον αὐτὰ ἐν
ταῖς ἐορταῖς τοῦ Διονύσου καὶ τῆς Δήμητρος· ἢ παρὰ

τὸ κωμάζειν, ἢ ἐπὶ τῷ κώματι ᾧδῃ· ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὸν καιρὸν τοῦ ὕπνου τὴν ἀρχὴν ἐφευρέθη· ἢ ἡ τῶν κωμητῶν ᾧδῃ· κῶμαι γὰρ λέγονται οἱ μεῖζονες ἀγροί. 20
βλαπτόμενοι γὰρ τινες γεωργοὶ παρὰ τῶν ἐν Ἀθήνῃσι πολιτῶν, κατήεσαν περὶ τὸν καιρὸν τοῦ ὕπνου· καὶ περιόντες τὰς ἀγυῖας, ἔλεγον ἀνωρυμὶ τὰς βλάβας ἃς ἐπασχον ὑπ' αὐτῶν· οἶον, ἐνταῦθα μένει τις τὰ καὶ τὰ ποιῶν· καὶ ἐκ τούτου ἀνοχὴ τῶν ἀδίκων ἐγένετο.

Τρασιά] παρὰ τὸ τέρσω τὸ ξηραίνω, τερσιά καὶ ταρσιά, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ· καὶ κατ' ὑπερθεσιν, τρασιά.

Τραῦμα] παρὰ τὸ τρῶ τὸ τιτρώσκω, τρῶμα καὶ τραῦμα· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥεῖν δι' αὐτοῦ τὸ αἷμα.

Τραύξανα, τὰ ἀπὸ τῆς Φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων ἢ τῶν βοῶν, ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα· σημαίνει 30 δὲ καὶ τὰ ἀκυνθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα.

Τραφερά, ἢ ξηρὰ γῆ, ἢ πεπηγυῖα ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν· θρέψαι γὰρ τὸ πῆξαι.

Τράφηξ τράφηκος, παρὰ Λυκόφρονι ἢ ὑπόπλανος βάσις. λέγεται δὲ καὶ τὸ τῆς νεῶς χεῖλος, ἐφ' οὗ οἱ σκαλμοὶ τίθενται· νῦν δὲ τὸ ξύλον ἐνθα τιθέασιν τὸν ἄρτον.

Τραχύς, σημαίνει τὸν σκληρόν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ῥάχεως· αὕτη γὰρ ὀστώδης ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ τάραχος, 40 ταραχύς, καὶ τραχύς· ὁ γὰρ τραχύς τάραχον ποιεῖ.

Τράχηλος, παρὰ τὴν τραχύτητα· ὀστώδες γὰρ τὸ μέρος. ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ τρέχειν τὴν τροφὴν, οἶον τροχάλος. ἢ ὅτι τῆς ῥάχεως ὅλος ἐστὶ τράχηλος· ἢ παρὰ τὸ τραχύς καὶ τὸ ἥλος, ὁ τραχεὺς ἥλους ἔχων. ὅτε δὲ Φησιν Ὀμηρος, — ἀπαλοῦ δι' αὐχένος: — κατ' ἀντίφρασιν λέγει. οὕτως Ὀδρος· ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ τράχηλον εὖρον σημαίνει τῶν θαλασσίων πορφύρων. οὕτω Ποσιδίππος.

Τρέφεσθαι, συνίστασθαι. Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς, 50 τότε δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται: — ἀντὶ τοῦ συνίσταται, πηγνυται.

Τρέφοιν, ὡς Εὐριπίδης, Ἄφρων ἂν εἶην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας: — γίνεται οὕτως· ἐστὶ τρέφοιμι, τρέφοι· πλεονασμῷ τοῦ ἢ Ἀττικῶς, τρεφοίης, τρεφοίην· καὶ συγκοπῇ τοῦ ἢ.

Τρήρων, ἐπὶ τῆς περιστερᾶς, ἢ δειλῇ· παρὰ τὸ τρεῖν· 765 εὐλαβὲς γὰρ τὸ ζῶον. παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβοῦμαι, τρέερος· κατὰ συγκοπὴν, τρήρος· καὶ παρώνυμον, τρήρων, ὡς ἀβρός ἀβρων.

Τρητὸν λέχος, παρὰ τὸ τετρηῆσθαι κατὰ τὰ ἐνήλατα, εἰς ἃ ἐμβάλλεται ἢ σπάρτος· ἢ παρὰ τὸ τετρηῆσθαι τοὺς πόδας, εἰς οὓς ἐμβάλλεται τὰ ἐνήλατα.

Τρεῖς. πᾶς ἀριθμὸς ἐντὸς τῶν χιλίων θέλει ἔχειν στοιχεῖον, εἴτε Φωνῆεν, εἴτε σύμφωνον, ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· οἶον, τὸ εἰς καὶ τὸ ἕν, ἔχει τὸ ε ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· καὶ τὸ δύο, ἔχει τὸ δ· καὶ τὸ πεντήκοντα, ἔχει τὸ ε καὶ τὸ η καὶ τὸ α. τὸ οὕτως, δοκεῖ ἀντικεισθῆναι· ἀλλὰ καὶ τοῦτο δύναμιν ἔχει ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· λέγουσι γὰρ οἱ Φιλόσοφοι, ὅτι τὸ οὕτως καὶ ὀγδοάς λέγεται παρὰ τὸ ἄγειν δύο τετράδας, οἶον· εἰ ὀγδοάς καὶ ὀγδοάς· τὸ δὲ α καὶ τὸ γ καὶ τὸ δ ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος εἰσὶ. κατὰ τοῦτο τὸ τρεῖς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, ἵνα σχῇ τὸ ε· εἰ γὰρ ἐγράφετο διὰ τοῦ ι, οὐκ ἐμελλεν ἔχειν τὸ στοιχεῖον. ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἡγουν ἐν τῷ τρισκαίδεκα, ἀποβάλλει τὸ ε· ἔχει γὰρ ἄλλα στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος, οἶον τὸ α τοῦ καὶ συνδέσμου, καὶ τὸ δ καὶ τὸ 20 ε τοῦ δέκα.

Τριακοντούτης, παροξύτονεῖται· κοινὸν δὲ ἐστὶν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν· καὶ τὰ πληθυντικά, τριακοντούτης

παρὰ Θουκυδίδῃ. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἔτος παρ' ἡμῖν ὀξύτονα οἱ Ἀθηναῖοι βαρύνουσιν· οὐ μόνον γὰρ περὶ τὸν τόνον πταίουσιν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν κλίσιν· δωδεκαέτης γὰρ, δωδεκαέτου κλίνεται, ὡς περ οἰκέτης οἰκέτου· καὶ τὸ πληθυντικὸν δωδεκαέται, ὡς περ οἰκέται· δωδεκαέτης ᾧφειλε κλίνεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰσοσυλλάβου κλινόμενον ποιοῦσι, τριακονταέτης τριακονταέτιδος, ὡς κυνηγέτης 30 κυνηγέτιδος· καὶ κατὰ κρᾶσιν, τριακοντούτιδος, ὡς παρὰ τῷ συγγραφεῖ, τῶν τριακοντούτιδων νεῶν.

Τριακοντέος] ὡς περ γίνεται ἐπὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν γερόντων γεροντέων, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν, τριάκων τριάκοντος, τριακοντέος κατὰ πλεονασμὸν. περὶ παθῶν.

Τριάσσειν, τὸ νικᾶν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν, ἐν ταῖς τρισὶ πάλαις τὴν νίκην καρπούμενων· καὶ ἀτρίακτος, ὁ ἀήττητος. Τριαχθῆναι, λέγουσιν οἱ παλαιστρικοὶ, ἀντὶ τοῦ τρεῖς πεσεῖν, ἢ τὸ πρὶν στοχάσαντα 40 νικηθῆναι στάδιον, δίαιλον, δολιχόν.

Τριέτης. ὁ μὲν χρόνος, βαρύνεται· τὸ δὲ μετεσχηγὸς τοῦ χρόνου, ὀξύνεται· ὡς εἶναι τριέτης μὲν χρόνος, τριέτης δὲ παῖς.

Τριβοῦνος, ὁ χιλιάρχος.

Τριταγωνιστής, ὁ Αἰσχίνης, ὡς ἀδοκιμώτατος τῶν ὑποκριτῶν ἐν τῇ τάξει καταριζομένου.

Τρίβακος, ἢ τριβῆ, παρώνυμον· ἐστὶ γὰρ τρίβαξ τριβακος· καὶ μετατίθεται ἢ γενικὴ εἰς εὐθείαν, καὶ γίνεται ὁ τρίβακος, ὡς περ ὁ Φύλαξ τοῦ Φύλακος, καὶ ὁ Φύ- 50 λακος· ἐν πολλοῖς γὰρ μετατίθεται ἢ γενικὴ εἰς εὐθείαν, ὡς καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ, Κυνὸς Λακκαίνης ὡς τις εὐρινος βάσις: — ἀντὶ τοῦ εὐόσφρητος πορεῖα· καὶ ἱέραξ ἱέρακος, καὶ ὁ ἱέρακος.

Τρίβαλλοι, οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀναγώγως διατριβόμενοι· οἱ δὲ, τοὺς εἰκαίως τοὺς βίους κατατρίβοντας.

Τρίβος, παρὰ τὸ τρίβω, ἢ καταπεπατημένη ὁδός· ἢ παρὰ 766 τὸ τρῶ τὸ καταπονῶ καὶ τὸ τρίβω.

Τριβωνεύμενοι, ἦτοι τριβάς ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες τρίβωνες εἶναι πραγμάτων· τρίβος γὰρ ὁ ἔμπειρος· Καίτοι σοὶ τριβωνότερα τὰ τοιαῦτα καὶ ἀκριβέστερα.

Τριβωνοφόρος, ὁ Φορῶν στολὴν ἔχουσιν σημεῖα ὡς γραμμάτια. τρίβων γὰρ λέγεται παρὰ τὸ ἦδη τετρίφθαι ἐκ διαφόρων.

Τρίγληνα, οἶον τρίκορα· γλήνη γὰρ ἢ τῶν ὀφθαλμῶν 10 κόρη· ἢ πολύγληνα, τὰ πολλῆς θέας ἄξια· παρὰ τὸ γλήνη, τρίγληνον. ἢ τρίκορα, ὡς τριῶν ζωδίων ἐφ' ἐκάτερον δεδημιουργημένων.

Τρίγωνος ἀρσενικῶς, μουσικὸν ὄργανον, ψαλτηρίῳ τὴν ἐξάρτησιν ὁμοίαν ἔχον.

Τρίζω] παρὰ τὸ τρῶ, τρίζω παράγωγον· ὁλοῖ δὲ ὀδυνήραν τινα Φωνὴν καὶ ἐπαλγὴ ἀφιέναι· ὅθεν καὶ τετριγώτας, Ἰλιάδος β'.

Τριήρεις, πλοῖα πολεμικά, ἃ καλοῦνται λέβερνοι.

Τριηράρχημα, τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα· ἐπιτριη- 20 ράρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

Τρικαλίνδης, τρικυλίνδης, ῥητορικῇ.

Τρινέφαλος, ὁ Ἑρμῆς λέγεται, ὡς περ διδάσκων τὰς ὁδοὺς καὶ ἔχων ὑπογραφὴν, ποῖ μὲν αὕτη φέρει ἢ ὁδός, ποῖ δὲ αὕτη· ἴσως δὲ πρὸς ἐκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ἦν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρινέφαλον Ἑρμῆν Πατροκλειδῆς.

Τριλλιστος νύξ· πολυλιτάνευτος γάρ.

Τρίμνων, τριῶν μνῶν ἄξιον.

30 Τρικυμία, ἡ σφοδρότατη καὶ δεινοτάτη τῆς θαλάσσης ταραχή· παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβοῦμαι καὶ τὸ κύμα, ὃ ἐκ τῶν κυμάτων φόβος.

Τριώτης· περιτραχήλιος κόσμος· καὶ μήποτε παρὰ τοὺς ὄσους, οἶονεὶ ὁ τρεῖς ἔχων ὄσους, ἡγουν ὀφθαλμούς. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὥσπερ καὶ τὸ ἀμβλυώττειν, ἀπὸ τοῦ ὄστος ὄν.

Τριοβολιμαῖος, τριῶν ὀβολῶν εὐωνός.

Τριόπιον, ἡ ἀπολήγουσα χώρα τῆς Κνίδου· ἀπὸ Τριόπα τοῦ πατρὸς Ἑρισίχθους. Ὄρος.

40 Τριπαῖα, ἡ ἐναντία πνοή. οὕτω Σοφοκλῆς εἶρηκε.

Τριπτῆρ τριπτῆρος, πιθάνη ἐκπέτανος, οἷα τὰ ἐπιλήνια. πολλὰ σημαίνει τούνομα.

Τριστάται, οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, οἱ ἔχοντες λόγχα· ἀνὰ τρεῖς κατὰ χεῖρα. διατί, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ τρία τριάκοντα καὶ ἐξῆς, μὴ δύο δυήκοντα, ἀλλὰ εἰκοσι λέγεται; ὅτι οὐκ ἔστι κυρίως ὁ δύο ἀριθμός· ἐνθεν καὶ ἐν τῷ πολυπλασιασμῷ διηλλάγη. εἰς οἱ ἀριθμοὶ ἐκ τῶν ἀρσενικῶν συντίθενται ἀρθρων, ὁ τρισκαίδεκατος, καὶ ὁ τεσσαρεσκαίδεκατος, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν οὐδετέρων

50 τριακαίδεκατος καὶ τεσσαρακαίδεκατος· διατί μὴ ἐγένετο καὶ ἀπὸ τοῦ εἰς εἰσδέκατος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου ἐνδέκατος; ἐπειδὴ οἱ ἀριθμοὶ συντιθέμενοι τὴν αὐτὴν ἀρχὴν θέλουσι φυλάσσειν ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ· οἷον, τρισκαίδεκατος, τρισκαίδεκάτη· τὸ δὲ εἰς, οὐ λέγεται ἐπὶ θηλυκοῦ ὥσπερ οἱ τρεῖς καὶ αἱ τρεῖς, ἵνα ἦν εἰσδέκατος εἰσδεκάτη. εὐλόγως οὖν ἀπὸ τοῦ ἐν γέγονεν, ἵνα γένηται ἐνδέκατος καὶ ἐνδεκάτη· πολλὰν γὰρ τὸ οὐδέτερον ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ τίθεται, ὥς ἐπὶ ἀρσενικοῦ οὐδέτερον τὸ παιδίον. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ ὁμοίως. εἰ δὲ τις ἀπορεῖ λέγων, διατί μὴ γέγονε μία καὶ δεκάτη; λέγομεν ὁμοίως, ὅτι αὐτόντων ἔστιν εἰπεῖν ἐπὶ ἀρσενικοῦ μιακαίδεκα. εἰ δὲ τις ἀπορεῖ, διατί πάντων τῶν ἀριθμῶν συντιθεμένων μετὰ τοῦ

767

δέκα, πάντες τὸν καὶ σύνδεσμον λαμβάνοντες, οὐ γέγονεν εἰσκαίδεκατος, ὥς τρισκαίδεκατος· λέγομεν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι κυρίως ἀριθμός, ἀλλ' ἀρχὴ ἀριθμοῦ ὁ εἰς, ὁ δύο· καὶ ἐπειδὴ ἀμφιβάλλεται, εἴτε ἀριθμός ἔστιν εἴτε μὴ, καὶ οὐ λαμβάνει τὸν καί. Ἰστέον ὅτι τοῦ τρισκαίδεκατος ἡ σύνθεσις οὐκ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ τρεῖς ἐπιβρόηματος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τρεῖς ὀνόματος· δηλοῖ γὰρ ἡ σύνθεσις, ὅτι τὸ τρεῖς ἐπιβρόημα τὸ τρισσὸν δηλοῖ· τρισσὸν γὰρ ἔγραψα, ἀντὶ τοῦ τρίτον ἔγραψα. εἰ οὖν ἀπὸ τοῦ τρεῖς ἐπιβρόηματος συνετέθη, ἔμελλε δηλοῦν τὸ τρεῖς δέκα, ὅπερ ἔστι τριάκοντα· ἀλλὰ μὴν τοῦτο οὐ σημαίνει. τρισκαίδεκα γὰρ ἔστι τὰ δέκα καὶ τρία. ὁ μὲν Ἀπολλώνιος λέγει, ἀπὸ τοῦ δὶς καὶ τρεῖς, γίνεται

10 δῖμνος καὶ τρίμνος· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἀπὸ τοῦ δύο καὶ τρία, κατὰ συγκοπὴν. ζητεῖται οὖν, ποῖόν ἐστιν ἀναλογώτερον; καὶ λέγομεν τὸ ἐκ τοῦ ὀνόματος. μάλλον ἰδοὺ κατ' ἐντέλειαν τὰ παρὰ Ἀθηναίους συντιθέμενα· δοκεῖ ἡμῖν καὶ ταῦτα γίνεσθαι ἐξ ὀνόματος· οἷον, πεντέμνηνος, ὀκτάμνηνος· καὶ δῆλον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐπιβρόηματος τοῦ πεντάκτις καὶ ὀκτάκτις, γίνεται πεντακτίμνηνος· καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ κτ, πεντάμνηνος καὶ ὀκτάμνηνος. καὶ λέγομεν πρὸς αὐτοὺς, ὅτι τοῦτο ἀληθές· ἀλλὰ πολλὰν οἱ ἀριθμοὶ ἐν ταῖς συνθέσεσι καὶ παραγωγαῖς τρέπουσι τὸ τέλος εἰς α· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀκτώ παράγωγον ὀκτάκτις, καὶ ἀπὸ τοῦ πέντε πεντάκτις, οὕτω καὶ σύνθετον ὄνομα, πεντάμνηνος καὶ ὀκτάμνηνος. δεδεικται οὖν τὰ προκείμενα διὰ τοῦ Ἀττικοῦ ὀνόματος τοῦ πεντέμνηνος καὶ ὀκτώμνηνος· ὥσπερ ἐκ τοῦ ὀνόματος γέγονε

20

30

συγκοπὴ καὶ τροπὴ δύμνηνος δῖμνος καὶ δῖμνος, τριάμνος καὶ τρίμνος. τὸ διςχίλιοι καὶ τρισμῦριοι, ὡς ἔχοντα τὸ σ, ἐν παραθέσει ἔστι. τὸ δὲ δὶς καὶ τρεῖς, ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλει τὸ σ. σσημειώται τὸ δις-θανέες.

Τριτογένεια, ἡ Ἀθηνᾶ· ἦτοι ὅτι ἐκ τῆς μήτρας καὶ τῆς 40 κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν, ἡ ὅτι παρὰ τῷ Τρίτῳ ποταμῷ γέγονεν· ἡ ὅτι τρίτη μετὰ τὴν Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγένετο. ἡ ἐπειδὴ τρίτῳ ἔστιν· ὅπερ κατὰ τὸν Ἀθάμαντα, σημαίνει τὴν κεφαλὴν. ἡ ἐπειδὴ τριταῖα γέγονεν, οἶονεὶ ἡ φαινόμενη τριταῖα· καὶ γὰρ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ σελήνῃ· καὶ τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομηνίδα ἐκάλουν· δοκεῖ δὲ γεγεννησθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖν, ἡ φόβου ἐμποιοτική· οἷς ἀντίκειται καὶ ἡ γραφή, ὅτι ὠφείλε γράφεσθαι διφθόγγῳ· καὶ ὁ σχηματισμός, ἐπειδὴ οὐ 50 δύναται ἐκ τοῦ τρεῖν γεννᾶσθαι, ἐπειδὴ οὐ γεννᾶται ἐκ τοῦ φόβου. ἡ παρὰ τὸ τρεῖν γεννᾶν· ἐπειδὴ (ὡς φησὶν ὁ τεχνικός) τὰ τοιαῦτα εἰς πάθη ἀναλύονται, καὶ οὐκ εἰς ἐνέργειαν· οἷον, λυκηγενής, ὁ ἐν Λυκίᾳ γεγεννημένος· ἡριγενής, ὁ ἐν τῷ ἔαρι γεννηθείς. οὕτως οὖν καὶ τριτογένεια, ἡ ἐκ τοῦ τρεῖν γεννημένη, οὐ μὴν ἡ τὸ τρεῖν γεννώσα. Χοιροβοσκός.

Τριτοπάτορες· Δῆμων ἀνέμους εἶναι Φησί· Φιλόχορος δὲ, 768 τοὺς τριτοπάτρεις πάντων γεγονέναι πρώτους· τὴν μὲν γὰρ σελήνην καὶ τὸν ἥλιον, τότε καλεῖν γονεῖς· τοὺς δὲ ἐκ τούτων, τρίτους πατέρας. Φανόδημος δὲ φησὶν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι καὶ εὐχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παιδῶν. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφείως Φυσικοῖς, τοὺς τρίτους πατέρας, Ἀμαλκείδην, Πρωτοκλείαν, καὶ Πρωτοκρέοντα, θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ ἐξηγητικὸν ποιήσας, οὐρανοῦ καὶ γῆς φησὶν 10 αὐτοὺς εἶναι· ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κόττος, Βριάρεως, καὶ Γύγης.

Τριττός, τὸ τρίτον μέρος τῆς Φυλῆς· αὕτη γὰρ διήρηται εἰς τρία μέρη, τριττός, καὶ ἔδνη, καὶ Φατρίας· καὶ τριττῶν, ὁ ἀρχὸν τῆς τριττός.

Τρισσὴ· τὸ ἀρσενικόν, τρισσός· ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα τρισσῶ τρισσῶσα.

Τριττὸν θυσίαν, Καλλίμαχος μὲν, τὴν ἐκ κριοῦ καὶ ταύρου καὶ κἀπρου· Ἰστρος δὲ, τὴν ἐκ βοῶν, αἰγῶν, ὑῶν ἀρσένων, πάντων τριεῶν.

Τρίτων, ὄνομα ποταμοῦ· παρὰ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι, ὁ 20 φόβου ἐμποιοτικός· ἡ παρὰ τὸ ρεῖν· ἡ παρὰ τὸ ἐκ τριῶν γενέσθαι, τριῶν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, τρίτων· καὶ γὰρ ἕκαστος ποταμὸς τριῶν τινῶν μετέχει, γῆς, αἰέρος, ὕδατος.

Τριχαῖνες, οἱ συνεχῶς κινούμενες ἐν τοῖς πολέμοις τὰς κατὰ λόφον τρίχας. τοιοῦτο καὶ τὸ κορυθαῖολος Ἑκτωρ· — Ἡσίοδος δὲ διὰ τὸ τριχῇ αὐτοὺς οἰκῆσαι· οἷον, Πάντες γὰρ τριχαῖνες καλέονται, Οὐνεκα τρισσὴν γαῖαν ἐκὰς πάτρης ἔδασαντο· — τρία γὰρ Ἑλληνικὰ ἔδνη τῇ Κρήτῃ ἐπώκησαν, Πελασγοί, Ἀχαιοί, 30 Δωριεῖς.

Τρίχαπτον, τὸ βαμβύκινον ὕφασμα, ἱμάτιον πολῦτιμον.

Τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφέν· — εἰς τρία καὶ εἰς τέσσαρα. ἔστιν ἐπιβρόημα μεσότητος· παρηχθῆ ἐκ τοῦ τρίχα βαρυτόνου, ὃ σημαίνει τὸ τριχῶς. τὰ εἰς χα ἐπιβρόηματα, ἐπὶ ποσότητος λαμβανόμενα, βαρύνεται· εἰ δὲ εἴη ὑπὲρ δύο συλλαβας, προπαροξύνηται· οἷον, δίχα, διάνδιχα· τρίχα καὶ τέτραχα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, τετραχθὰ, ὁξυτόνως, τὰ εἰς χα λήγοντα ἐπιβρόηματα, ἔχοντα τὸ χ πρὸ τοῦ θ, ὁξύνεται. 40

Τρίχες, παρὰ τὴν τραχύτητα, τράχες τινὲς οὔσαι· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ τρίζειν ἐν τῇ κουρά· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ πλήθους· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ τρύχεσθαι καὶ ἀφαιρεῖσθαι συν-εχῶς.

Τριχίδες, θρίσσαι, διὰ τὸ λεπτὰ ἔχειν ὅσῃ.

Τρίχινον, παρὰ τὸ τρύχω τὸ καταπονῶ, τὸ καταπονοῦν καὶ ἀλγύνον τὸ σῶμα.

Τριχολογεῖν, τὸ τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι, καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν.

50 Τριχοβρωθήριον, ὃ τοὺς τῶν περικεφαλαίων λόφους διαβιβρώσκει.

Τροπαία, ἡ Ἥρα, διὰ τὸ τὰ τρόπαια (ὃ ἐστὶ τὰ νικητήρια) μὴ μόνον Διὶ ἀνατίθεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ Ἥρᾳ· καὶ ὥσπερ ὁ Ζεὺς πανομφαῖος, οὕτω καὶ ἡ Ἥρα πανομφαῖα. ὡς δὲ καὶ γέειος γέεια.

* Τριχόβρωτες, σῆτες τῶν τριχῶν· ἀπὸ τοῦ θρίξ καὶ βρώσκω.

* Τροπαλλίς, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἡ δέσμη τῶν σκορόδων, ἀπὸ τοῦ τρέπειν.

769 Τρόπηλις, ἡ τῶν σκορόδων δέσμη· ἀπὸ τοῦ εἰλῆσθαι. ἐν δὲ τοῖς καιροῖς τῆς ἐορτῆς ἡσθιον σκορόδα, ἕνεκα τοῦ ἀπέχεσθαι Ἀφροδίτων, ὡς μὴ μύρων πνέοιεν.

Τροπῆς ἀποσιόασμα, ἀντὶ τοῦ ἀλλοιωσεως καὶ μεταβολῆς ἔχους, καὶ ὁμοίωμα Φαντασίας. ῥητορικῆ.

Τροπίας οἶνος, ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηνώς.

Τροπίδια, τὰ εἰς τρόπιν νεῶς εὐθετούμενα ξύλα· μεταφορικῶς δὲ ἐπὶ καταβολῆς τινὸς καὶ ἀρχῆς πράγματος· καὶ ὁ τρόπος, ἐφ' οὗ τίθεται ἡ τρόπις. οὕτω Πλάτων. ῥητορικῆ.

Τροχισθεῖσα] ἀπὸ τοῦ τροχός· ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασιανιστικόν, διατείνον τὰ σώματα τῶν βασιανισομένων.

Τρόπαιον] πᾶν κτητικὸν οὐδέτερον ἀπὸ θηλυκοῦ γεγονός, τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν· οἶον, κεφαλὴ, κεφάλαιον· γυνή, γύναιον· ὅθεν καὶ τροπή, τρόπαιον. οἱ δὲ παλαιοὶ Ἀγτικοὶ προπερισπῶσιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τρέψαι καὶ διῶξαι τοὺς πολεμίους τὰ ἰστάμενα σύμβολα τῆς νίκης.

20 Τροπωτήρες, οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμούς περιδένονται· τρόπος δὲ, ὁ τροπωτήρ, παρὰ τὸ τρέπειν τὰς κῶπας.

Τρόμος, εἶδους τῶν υποπεπτακῶτων τῷ ὀνόματι, εἰδικού· γίνεται παρὰ τὸ τρέμω· τοῦτο παρὰ τὸ θέρμω τὸ θερμαίνω.

Τροφαλὶς, σημαίνει τὸν τυρόν. παρὰ τὸ τρέφω τὸ πῆσσω, γίνεται τρεφίς, ὡς λέπω λεπίς· καὶ πλεονασμῶ τῆς αλ συλλαβῆς, καὶ τροπή, τροφαλὶς.

30 Τροφή, παρὰ τὸ τρέφω τὸ πηγνύω, ἡ πηγνύουσα καὶ εὐσταθῇ ποιοῦσα τὰ σώματα· λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας· καὶ τραφέν, ἀντὶ τοῦ ἀχθέν καὶ παιδευθέν· καὶ ἐπὶ τῆς πολιτείας Πλάτων, ἱὼν περὶ τὴν τροφήν καὶ γέννησιν· τροφήν μὲν γὰρ, βρῶμα καὶ πόμα λέγομεν· γέννησιν δὲ, τὰ ἀφροδίσια· — ἐν δὲ τρίτῳ Πολιτείας, Καὶ ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι τετραμμένος· — ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος.

40 Τρόφι κῦμα, τὸ τετραμμένον καὶ συνιστάμενον, ὃ ἐστὶν εὐτραφές, Ἰλιάδος λ'. Ἰστέον ὅτι εἰς τινὰ οὐδέτερα μονογενῆ εἰς ἰ λήγοντα πεπονθότα, ἅπερ ἀκλιτὰ εἰσι, τὸ ἀλφι, καὶ τὸ ἐρι, καὶ τὸ κρή· καὶ τὸ τρόφι, γέγονεν ἀπὸ τοῦ τρόφιμον· ἡ παρὰ τὸ εὐτροφίς· τὸ οὐδέτερον, εὐτροφί, ὡς τὸ λιπόπατρις λιπόπατρι· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν, τρόφι. διατί δὲ οὐκ ἐστὶ τρόφισ, καὶ τὸ οὐδέτερον τρόφις· ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ἰς ἀπλᾶ οὐκ ἔχει οὐδέτερου παρασχηματισμόν.

Τροχός] παρὰ τὸ τρέχω, τροχός, ὡς παρὰ τὸ δραμεῖν δρόμος· ἐπὶ μὲν τῶν ἀρμάτων, Αὐτὸς δ' ἐν διφροῖο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη· — ἐπὶ δὲ τοῦ κεραιικοῦ ἐργαλείου, Ἰλιάδος σ', — ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν ἔξομενος κεραιεὺς πειρήσεται, αἱ κεραιήσι· — ζῆται εἰς τὸ πούς. τροχός δὲ βαρυτόνως, 50 ἐπὶ τοῦ δρόμου, Εὐριπίδης Μηδεία, Ἀλλ' οἱ δὲ παῖδες, ἐν τροχῶν πεπαυμένοι, Στίχουσιν· — ἀντὶ τοῦ, γυμνασίῳ δρόμων· ἡ ἐκ τῶν κατατρεχομένων τόπων. τροχός γὰρ παραξυτόνως, κατὰ τὸ παθητικόν, ὁ τρεχόμενος.

Τροχαλός. Ἡσίοδος, — τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησιν· — ἀντὶ τοῦ ἐπικαμπῆ· ἐν μεταφορᾷ τοῦ τροχοῦ· ἡ ὀξὺν ἐν τῷ δρόμῳ· ἀναγκάζεται γὰρ ὁ γέρον ὑπὸ ψύ- 770 χους τρέχειν ὑπὸ θερμὸν οἶνον· ἡ κυρτὸν καὶ ἐπικλινῆ.

Τρόχμαλος, ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἱματία, ἡ περιωμοδομημένη τοῖς χωρίοις. τρόχμαλα γὰρ κυρίως λέγονται οἱ μικροὶ λίθοι, οἱ καχληκός, παρὰ Λυκόφρονι.

Τροία] τὰ διὰ τοῦ οἰα θηλυκὰ δυσύλλαβα μακροκατάληκτα διὰ τῆς οἰ διφθόγγου γράφεται καὶ βαρύνεται καὶ ὀξύνεται· οἶον, ποία, κοία· (σημαίνει τὴν σφαῖραν· 10 ἡ χρῆσις παρὰ Ἀντιμάχῳ, Κοίας ἐν χειρῶν εἰς σπό-πελον μεταριπτάζουσι) ποία, ροία, χροία. τὰ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἅπαντα διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον, σικύα, κωδύα, ἰξύα, σηπύα, καρύα, ἀφύα. ἐστὶν οὖν τὸ Τροία ἡ πόλις, ὄνομα Βοιωτίου· Τρώς Τρώος Τρωϊκός Τρώϊος, ὡς Ὀλύμπιος· Τρωῖα· Ἰωνικῶς, Τρωίη· συστολῇ ποιητικῇ, Τροίη· καὶ συναϊρέσει, Τροίη καὶ Τροία. ἡ ἐκ τοῦ Τρωῖα Τροία, ὡς τὸ Ἀχελωῖος, Ἀχελωῖος λέγεται.

Τρώς, ὀξύνεται. τὰ εἰς ὡς λήγοντα μονοσύλλαβα ἄρσε- 20 νικᾷ ὀξύνεται, εἰ μὴ ἐκ συναλοιφῆς εἴη, ὡς σόος, σῶς· ἡ ἐκ μεταθέσεως· ἡ ὅτι οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Ἴωνες τὸ οἶς, ὡς λέγουσι. σημαίνει δὲ κύριον ὄνομα, καὶ ἐθνικόν. καὶ διαφέρει· ὅτι τὸ μὲν κύριον ὄνομα, οὐδέποτε παρὰ τῷ ποιητῇ λαμβάνεται ἐν πληθυντικοῖς· τὸ δὲ ἐθνικόν, πάντοτε ἐν πληθυντικοῖς. κλίνεται Τρώος· ὁ κανὼν· τὰ εἰς ὡς ὀξύτονα μονοσύλλαβα, εἰ μὲν ἔχει σύμφωνον τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, διὰ κα- 30 θάρου τοῦ ος κλίνεται, ὁμῶς ὁμῶς, θῶς θῶος· εἰ δὲ μὴ, διὰ τοῦ τος, Φῶς Φωτός, [ὁ ἀνὴρ] πλῶς πλωτός, ὁ ἰχθύς· χρώς χρωτός, τὸ σῶμα.

Τρώας. τὸ μὲν Τρωαί, σημαίνει τὰς Τρωϊκὰς ἡ γυναῖκας ἡ ἵππους· τὸ δὲ Τρωαί, τὰς δούλας. καὶ οὐκ ὠφείλεν ἔχειν τὸ ἰ· ὅτι ἐστὶ Τρώς Τρώος, καὶ ὁμῶς ὁμῶς χωρὶς τοῦ ἰ· καὶ μεταίχεται ἡ γενική εἰς εὐθείαν, καὶ γίνεται Τρώος καὶ ὁμῶς, χωρὶς τοῦ ἰ. λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι ἔχει τὸ ἰ, ἐπεὶ εὐρηται κατὰ διάστασιν Τρωϊάδας γυναῖκας καὶ ἵππους· καὶ Τρωούς, ἀντὶ τοῦ Τρωϊκούς, ἡ ἀνδρας ἡ ἵππους· ἀποβολῇ τοῦ κ, Τρωίους· καὶ συναϊρέσει, Τρώους.

Τρώω, παράγωγόν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ τρώω τὸ βλάπτω· ση- 40 μαίνει τὸ κατεργάζεσθαι τὰ βαλλόμενα, καὶ μὴ εἶν ὑγιῆ, ἅτινα ἂν τρώῃ τις.

Τρώγες, θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις.

Τρώγλη] παρὰ τὸ τρώω τρώξω, γίνεται τρώγλη, τὸ διαβεβρωμένον καὶ τετραπτημένον μέρος τοῦ τείχους. ἀπὸ δὲ τοῦ τείρω γίνεται κατὰ συγκοπὴν τὸ τρώ τρώξ· καὶ, Τρεῖτ' ἀσπετον· — καὶ ὑποτρέσαι, τὸ ὑποχω- 50 ρῆται.

Τρωκτής, ἀποστερητής, ἀπατεῖν, ἐκ παντός κερδαίνων. 50 ἀπὸ τοῦ τρώω τὸ βλάπτω, τρώγω· ὁ μέλλων, τρώξω· ῥηματικόν, τρώκτής, ὁ ἐπὶ βλάβῃ τινὸς ἅμα ἐγκατα-

μίσγων· σφόδρα γὰρ ἄμα σεσηρῶς καὶ γελῶν. ἐκ τοῦ τρώκτης γίνεται καὶ τρακταῖσαι τὸ κακουρῆσαι. καὶ Ὅμηρος οὕτω τοὺς Φοίνικας Φησί, Φοίνιξ κλαῖεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδὼς Τρώκτης.

771 Τρωπᾶσθαι, Ἰλιάδος π', ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦπίσω ἀνατρέφειν· ἀπὸ τοῦ τρέπεσθαι. καὶ παρατρωπῶσιν, ἀντὶ τοῦ παρατρέπουσιν, Ἰλιάδος ι'. ἀπὸ τοῦ τρέπω τρωπῶ, ὡς στρέφω στρωφῶ. καὶ τρωπέουσιν, ἐπιτροπέουσιν, ἐπιτρέπουσι.

Τρύγη, ὁ Δημητριακὸς καρπός, τὰ πεποιημένα καὶ ἐκτετριμμένα· ἀπὸ τοῦ τρύχω. καὶ τρύγοιπος, ὁ ὑλιστήρ, παρὰ τὸ ἰποῦσθαι τὴν τρύγα· καὶ ῥῆμα, τρυγῶ· ὅθεν τὸ τρυγῶν· καὶ ὡς τρυπῶ τῷ λόγῳ τῶν εὐκτικῶν, οὕτω τρυγᾶοιμι τρυγῶμι, τρυγᾶοις τρυγῶς, τρυγᾶοι τρυγῶ.

10 Τρυγίας, ἀπὸ τοῦ τρύξ τρυγός· τοῦτο ἀπὸ τοῦ τρῶ τὸ βλάπτω, Οἶνός σε τρώει μελιηδής.

Τρύζει, ψιθυρίζει, γογγύζει, ἀσήμως λαλεῖ· παρ' ὃ καὶ ἡ τρυγῶν, ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς· ῥητορικῇ. ὥστε ἀπὸ τῆς τρυγόνος ἢ μεταφορά.

Τρυτάνη, ἢ στάθμη. παρὰ τὸ εἰς τρία ἐστάναι, τριτάνη. ἐστὶ δὲ εἶδος ζυγοῦ.

Τρυσίπειον, ἐγκαυμα ἵππου γεγηρακός, ἐπὶ τῆς γνάθου, τροχῶ ὅμοιον. οὕτως Ἀπολλώνιος.

Τρυφάλεια, περικεφαλαία, τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, τριφάλειά τις οὔσα, ἢ τρεῖς Φαλοὺς ἔχουσα. Ὄρος.

20 Τρυφή, παρὰ τὸ θρύπτω τὸ διακλῶ, θρυφή καὶ τρυφή, ἢ διακλῶσα καὶ ἀφανίζουσα ἡμῶν τὸ σῶμα· Ἰλιάδος γ'. καὶ τρυφέν, ἀντὶ τοῦ διακλασθέν. παρὰ τὸ θρύπτω τὸ εἰς μικρὰ διακόπτω, ὁ μέλλων, θρύψω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτρυφον· τρυφεῖς, καὶ τρυφέν· καὶ τρύφος, ὁ σημαίνει τὸ κλάσμα, ὁμοίως ἀπὸ τοῦ θρύπτω μεταθέσει τῶν στοιχείων· θρύψαι γὰρ τὸ κλάσαι.

30 Τρύχεται, κακοπαθεῖται, καταπονεῖται, τάλαιπῶρεται, ἐκνενεύριστα. ἐστὶ ῥῆμα τρῶ, δηλοῖ τὸ βλάπτειν καὶ κακοῦν· οὐ παράγωγον, τρῶω καὶ τρύω· καὶ προσθέσει τοῦ χ, τρύχω.

Τρύχων, τὴν πόαν λέγουσι θηλυκῶς· στρύχων δὲ σὺν τῷ σ οὐδαμῶς εὐρον.

Τυδεύς, παρὰ τὸ τυτθόν· μικρὸς γὰρ ἦν τῇ ἡλικίᾳ.

Τυγχάνω, ἀπὸ τοῦ τεύχω ἐστὶ παράγωγον, καὶ οὐ πλεονασμός, ὡς Φεύγω, Φυγγάνω· ἐρεύγω, ἐρυγγάνω.

Τυκτὸν κακόν, μεταποιούμενον κακόν. εἰς τὸ τέτυγμα.

40 Τύμβος, ὁ τάφος· παρὰ τὸ τύφειν· ἐκεῖ τὸ νεκρὸν σῶμα, τουτέστι καίεσθαι. καὶ τυμβοχοεῖ, θάπτει χωστῶ τάφῳ.

Τυμβογέροντες, πέμπτη ἡλικία γερόντων, ὡς καὶ Θεόφραστος· παραπλήγες καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι.

Τύμπανον, ἐν δερμάτων ἐστὶ γινόμενον καὶ κροῖον, ὃ κατεῖχον αἱ βάνχαι. παρὰ τὸ τύπτω, τύπανον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ. ἢ τύμπανον ἐστὶ τὸ τοῦ δημίου ξύλον, ᾧ τοὺς παραδιδόμενους διαχειρίζεται· καὶ τυμπανίζεται, ξύλῳ πλήσσεται, ἐκδέρεται, καὶ κρέμαται.

Τύνη, εἰς τὸ ἐγών.

50 Τυντλάζειν, εἰς πηλὸν ἐμβαίνειν, ἢ ἐπιββαίνειν πηλῷ· τύντλος γὰρ ὁ πηλώδης τόπος, ἢ πηλός, καὶ τάραχος. καὶ τυντλώδους, ἀντὶ τοῦ ὑλώδους. ῥητορικῇ. ἢ τυντλάζειν, τὸ αὐτὸ λέγειν.

772 Τύραννος, ἦτοι ἀπὸ τῶν Τυρρήνων· ὡμοὶ γὰρ οὗτοι· ἢ ἀπὸ Τύγου, ὃς ἐστὶν ἀπὸ Τύρρας πόλεως Λυκικῆς, τυραννήσαντος πρώτον ἐν αὐτῇ. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ τρύω τὸ καταπονῶ, τρύανος· καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ ρ, τύραννος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν. τύραννον δὲ οἱ ἀρχαῖοι

καὶ ἐπὶ βασιλέως ἔστασαν· ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸν τύραννον βασιλέα ἔλεγον.

Τύρβη, ἀπόλαυσις, ἢ θόρυβος, ἢ τάραξις.

Τυρός, παρὰ τὸ τηρεῖν κατὰ τροπὴν· γὰρ τὸ τηρούμενον ἐστὶν ὁ τυρός. καὶ τυρεύω, τὸ κατασκευάζω· καὶ τυρεύεται καὶ τυρεῖται, ἀντὶ τοῦ συνίσταται καὶ συμπήγνυται· καὶ τυρευθέντα, ταραχθέντα.

Τυρόκνηστις, μαχαίριον καὶ σχῆμα ἀκόλαστον· καὶ ἡ πόλις ἀπὸ γυναικὸς τινος οὕτως ὠνόμασται, εἰς τυρούς ἰοπρώτης συμπηξάσης τὸ γάλα.

Τυτθόν, ὀλίγον. τιτθός λέγεται ὁ μαστός· καὶ ὑποτίτθια παιδία, τὰ βρέφη. ὅθεν γίνεται τυτθόν, τὸ ἐπ' ὀλίγον· καὶ τυτθὴν λέγουσιν ὀλίγην, ἢ μικράν.

Τύπος, παρὰ τὸ τύπτω γίνεται· ὥσπερ εἰς τὸ βουλλατήριον τυπτόμενος ὁ μόλιβδος, τύπον ποιεῖ καὶ εἰκόνα ἀποτελεῖ.

Τυφλός, σημαίνει τὸν ἐστερημένον τῶν ὀμμάτων· τυφλός γὰρ κυρίως, ὁ μετὰ τὸ γεννηθῆναι τυφλωθεὶς· παρὰ γὰρ τὸ ἀπολαλεῖναι τὸ φῶς γίνεται. ἢ παρὰ τὸ τύπους τῶν ἰλλων ἔχειν, ἢ γοῦν τῶν ὀφθαλμῶν· ἢ παρὰ τὸ τύπους τοῦ φωτός ἔχειν. καὶ τυφλοπατεῖται, τυφλὸς πλάττεται.

Τυφλῶν ὀνειρῶν, ἦτοι τῶν ἀπατηλῶν. καὶ ἴσως πέπλασται τοῦτο· Δοιαὶ γὰρ πύλαι ψευστάων εἰσὶν ὀνειρῶν· ἢ ὅτι μύουσι προδιαλέγονται.

Τυφρηστός, πόλις ἐστὶν ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς Μαυραλίας· ἀπὸ Τυφρηστοῦ βασιλέως· ἢ τεφρηστός τις οὔσα, ἀπὸ τῆς Ἑρακλέος τέφρας.

Τυφών, παρὰ τὸ τυφῶ τὸ καίω· τυφῶν γὰρ ἐστὶν ἡ τοῦ ἀνέμου σφόδρα πνοή· ὃς καὶ εὐρυκλύδων καλεῖται· ἢ παρὰ τὸ τυφός τυφῶν, οὐχ ἡ φλόξ ἢ ἐκ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἢ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφῇ πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι, ὡς Πλάτων ἐν Φαίδωνι.

Τυφῶνος, πυρώδους δαίμονος.

Τυφῶς, ὁ κατὰ θάλασσαν, ὑφ' οὗ τὰ πλοῖα φθείρεται. εἰσὶ δὲ τρία, τυφῶν, πρηστήρ, κεραυνός. Ἰστέον ὅτι τὸ Ποσειδῶν διαιρούμενον, Ποσειδάων Ποσειδάωνος, φυλάττει· τὸ δὲ Τυφῶν διαιρούμενον, συστέλλει, Τυφῶν Τυφῶνος· καὶ Τυφῶνι, πέτρα ἐστὶν ὑψηλὴ ἐν τῷ Καυκάσῳ· Καύκασος δὲ, ὄρος Σκυθικόν, καὶ ἑτερον Ἰνδικόν. ὠνόμασται δὲ, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ διωκόμενον τὸν Τυφῶνα ὑπὸ Διὸς πεπλήχθαι τῷ κεραυνῷ. πληγέντα δὲ αὐτὸν Φασὶ καίόμενον ἀπελθεῖν ἐν τῇ Σιρβωνίδι λίμνῃ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ εἰς τὸ βάθος αὐτῆς ἐμπεσεῖν καὶ δύναι, συνεχόμενον ὑπὸ τῆς ἐκκαύσεως· ἢ δὲ λίμνη θερμότητά τινά ἀναπέμπει, ὡς τοῦ Τυφῶνος καίμενου ἐν αὐτῇ.

Τυφωεύς] Ἡσίοδος αὐτὸν γῆς γενεαλογεῖ· Στησίχορος δὲ, ἢ Ἡρας μόνης, κατὰ μνησικακίαν Διὸς, τεκούσης αὐτόν. οἱ δὲ Τυφωεῖ Φησὶ σημαίνειν τῶν τάραχδῶν πνευμάτων τὴν ἀνάδοσιν τὴν ἐκ τῆς γῆς.

Τυφώδης] τετυφωμένος καὶ ἀσθενής, οἷον καπνὸς εἶναι. τυφῶ τὸ καίω· καὶ τυφώδης, ὁ ἡλικίαν ἔχων τοῦ τυφείναι, τουτέστιν ὁ πρὸ τῶν ἀποθνησκόντων. καὶ τυφωγέρον, ὁ διὰ τὸ γῆρας τετυφωμένος καὶ ἐπιτεκαυμένος· τὸ γὰρ ἐπιτεκαυμένος βέβλαπται.

Τύχων Τύχωνος, δαίμων ἐστὶ περὶ τὴν Ἀφροδίτην. 773 Τυχρότερον, εὐτυχέστερον· ὅθεν καὶ τυχηρῶς λέγεται τὸ ἐπιτυχῶς· τύχην γὰρ ἀπλῶς, τὴν ἀγαθὴν τύχην καλοῦσι.

Τυλιμός, δερμάτινον βαλάντιον.

Τωθάζει, σκώπτει, χλευάζει, λοιδορεῖ, καυχᾶται· καὶ ἐτώθαζον, τὸ ἐσκώπτον καὶ διέσυρον. τὸ ῥῆμα, τωθά-

ζω· σημαίνει τὸ εὐπαίζω καὶ ἀπατῶ. ἀπὸ τοῦ θάψω. ὃ σημαίνει τὸν κόλακα, γίνεται θωπάζω· καὶ τροπὴ τοῦ ψιλοῦ· εἰς ψιλόν, καὶ ὑπερβιβασμῶ τοῦ θ, θωπάζω, τωθάζω. ἢ παρὰ τὸ ὠθω ὠθάζω καὶ τωθάζω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σχολάζω.

Τὼς δὲ σ' ἀπεχθέρω] ἔστι δὲ ἐπὶ ῥήμα μεσότητος· γίνεται ἀφαιρέσει ἐκ τοῦ οὕτως· τὸ δὲ Τουτέστι, σύνδεσμός ἐστι διασαφηστικός. ὁμοίως καὶ τὸ ἡγουν.

ὦ, σημαίνει τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ τόπου. πολλὰ εἰσὶν ἐπιρ-

Τρήματα εἰς θεν λήγοντα, ἅτινα ἀποβάλλουσι τὴν θεν συλλαβὴν, καὶ ἐντείνουσι τὸ ο· οἶον πόθεν, πῶ· αὐτόθεν, αὐτῶ· καὶ γέγονε τούτῳ. τοῦτο δὲ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος ὁξύνει· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς περισπᾷ, λέγων ὅτι οὕτως

ἔχει ἡ παράδοσις. γέγονε δὲ οὕτω. πολλὰὶ λέξεις ἐλλείπονται προθέσεων· οἶον, τρέμω σε, ἀντὶ τοῦ διὰ σέ. Ἡσιόδου, — πιπρᾶς ὠδῖνας ἔχουσαι· — ἀντὶ τοῦ ἐπέχουσαι. καὶ πάλιν, πολλὰὶ εἰσι προθέσεις ἐλλείπονται ῥήματος, ὡς τὸ, Ἀλλ' ἀνα· — καὶ, — ἐν τοι Φρένες· — ἔστιν οὖν διὰ τό· καὶ κατ' ἐλλειψιν τῆς προθέσεως, τό· καὶ κατ' ἐκτασιν, τῶ, ὡς ἐν Ἰλιάδου β', Τῶ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις· —

καὶ περισπᾶται κατὰ Ἡρωδιανόν. τοῦτο δὲ τὸ τῶ σημαίνει πέντε, ὄνομα, ἄρθρον, ἀντωνυμίαν, σύνδεσμον αἰτιολογικόν, καὶ ῥήμα. ὄνομα μὲν, οἶον, — οὔτε σοὶ

οὔτε τῷ ἄλλῳ Μήδεα ἐξειπών· — ἀντὶ τοῦ τινί· ὅπερ γίνεται οὕτως· ἀπὸ τοῦ τίς τινός, ἀποβολῇ τοῦ ν, γίνεται τίος· καὶ μετὰγεται εἰς εὐθείαν, ὡς ὁ Καππάδοξ τοῦ Καππάδοκος, καὶ ὁ Καππάδοκος τοῦ Καππάδοκου· καὶ γίνεται τίος τιού· καὶ Ἀπτικῶς, τεῶς, ὡς ναός νεώς· ἢ γενική, τεῶ· ἢ δοτική, τεῶ· καὶ κράσει, τῶ. ἄρθρον δὲ, οἶον, τῶ Ἀσκληπιῶ· — δυνῆς δὲ ὃν εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς, βαρύνεται· εὐθείας μὲν, ὡς τὰ, — τῶγ' ἀντιβίῳσι μαχέσασθαι ἐπέεσσιν· — ἀντὶ τοῦ οὔτοι αἰτιατικῆς δὲ, ὡς τὸ, Οὐδ' ἄρα τῶγε ἰδὼν γῆ- 40 θησεν Ἀχιλλεύς, ἀντὶ τοῦ τούτου. ἀντωνυμίαν δὲ, ὡς τὸ, Τῶ μὲν εἰσαμένος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· — ἀντὶ τοῦ τούτῳ ὁμοιωθεὶς. καὶ πάλιν, Τῶ καὶ τεθνεῖωτι νόον πόρε Περσεφόνεια· — σύνδεσμον δὲ αἰτιολογικόν, ὡς τὸ, Τῶ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις· — καὶ πάλιν, Τῶ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι· — ἀντὶ τοῦ διότι· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ διό, συναίρεσει, δῶ· καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, τῶ. ῥήμα δὲ, οἶον, Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον· — ἀπὸ τοῦ θέματος. καὶ ἀντὶ τοῦ οὕτως, ὡς τὸ, Τῶ κε τάχ' 50 ἡμῖς πῶς Πριάμοιο ἀνακτος· — σημαίνει καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ τόπου, τῶ, οἶον αὐτόθι, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀνωθεν εἴρηται.

Τ.

Τ τὸ στοιχεῖον· ὅτι αἱ ὑάδες τὸ πρόσωπον τοῦ ταύρου· ὃ ἐπιπλατυνόμενον ἀπὸ τοῦ μετώπου λεπτύνεται ἐξ ἀμφοτέρων ἀπὸ τῶν κάτω, ὥσπερ καὶ τὸ γράμμα.

774 Ὑάδες, οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες· παρὰ τὸ ὑεῖν· ὑετοῦ γὰρ παρασκευαστικαὶ εἰσι δύνουσαι, ἢ παρὰ τὸ τῶ υ στοιχεῖω ἀπεικάζεσθαι.

Ὑαλος, διὰ τοῦ α, οὐχ ὕελος· καὶ θηλυκῶς, ἢ ὕαλος· καὶ ὑάλινον, ἀντὶ τοῦ ὕαλον. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ὑεῖν, καθ' ὁμοιότητα τῆς γινόμενης συστάσεως καὶ μεθέξεως τοῦ ὕδατος, ὑάλω ὁμοίως.

Ὑβός, ὁ κυρτός· καὶ ὑβόν, ἔστι κῦφον· καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ, καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β· ὅθεν καὶ ὕβωσις, ἢ λόρδωσις. εἰσὶ δὲ πάθη λόρδωσις, ἢ λέδορσις· ἔστι δὲ τὸ ἐμπροσθεν. ὕβωσις, τὸ κατὰ τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ῥάχews πάθος· κύρτωσις δὲ, τὸ μέσον τῆς ῥάχews.

Ὑβρις, ἢ μετὰ προπηλατισμοῦ καὶ ἐπηρείας αἰκία· αἰκία δὲ, πληγαὶ μόνον. Λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην, Καίτοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι ἡ μὲν αἰκία, χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας, ἔξεστιν ἡμῖν θανάτῳ ζημιῶν· — εἴρηται παρὰ τὸ ὕφαιρῶ ὕφρις· καὶ τροπῇ, ὕβρις. οἱ δὲ, ὑπόβαρις τις οὖσα· ἢ παρὰ τὸ ὑβάλλω τὸ ἐμποδίζω, ὕβαλις· καὶ

20 κατὰ συγνοπὴν, καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ, ὕβρις.

Ὑβριςτις, παρώνυμόν ἐστιν, ἀπὸ τοῦ ὑβριστής.

Ὑβάδα, δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Ὑγεία Ἀθηνᾶ, ἐπίθετόν ἐστιν Ἀθηνᾶς· καλεῖται γὰρ καὶ νίκη [καὶ] ἱππία καὶ ἐργάνη.

Ὑγίης, ὁ ἐν ὑγρῷ ὢν καὶ ζῶν, οἶον ὑγρῆς· ὅθεν διερός, ὁ ζῶν· καὶ αἰλίας, ὁ νεκρός. οὕτως Ἡρωδιανός. ἐγὼ δὲ οἶμαι παρὰ τὸ εὖ εἶναι τὸ σῶμα, ἢ παρὰ τὸ εὖ λαμβάνεσθαι, ἀντὶ τοῦ εὐφραίνεσθαι. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ἧς καθάρων ὁξύτουα τῶ, παραληγόμενα δύο εἰσὶ, χαριῆς καὶ ὑγίης· ἐξ οὗ συγκριτικόν, χαριέστερος καὶ ὑγιέστερος. ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ εὐσεβής εὐσεβεία, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὑγίης γίνεται ὑγεία· καὶ κρᾶσει, ὑγεία,

ὥσπερ τὰ Ἀπολλωνίεια, τὰ Ἀπολλώνεια. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐντείνουσι τὸ α, καὶ καταβιβάζουσι τὸν τόνον, καὶ φυλάττουσι τὴν αὐτὴν γραφὴν, ὑγεία, ὥσπερ τὸ ἱερεία. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὑγεία τρισύλλαβον οὕτως ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, οὕτως ἐν τῇ τραγῳδίᾳ αὐτὸ εὑρίσκει· καὶ οἱ ῥήτορες δὲ τετρασύλλαβως προφέρουσι. Χοιροβοσκός. Ἰστέον δὲ ὅτι ὑγίειαν καλοῦσιν οἱ Ἀπτικοὶ τὰ πεφυραμένα οἶνω καὶ ἐλαίῳ ἄλφιστα, καὶ πᾶν ὃ τι ἐξ ἱεροῦ 40 φέρει, οἶον θαλλόν τινα ἢ ἄλειμμα. ζῆτει τὸ παρὰ Σώφρονι, ὑγιώτερον κολοκύντας, πῶς οὐ λέγει ὑγιέστερον; ῥητέον οὖν, ὅτι ἐκοντὶ ἡμαρτε, τὸ ἀκακὸν τῆς γυναικείας ἐρμηνείας μιμησάμενος· ὃν τρόπον κακεὶ ἐσολοκίσειε, τατώμενα τοῦ κιτῶνος, ἀντὶ τοῦ, ἐνέχυρα θεῖς· — ὁ τόκος νιν ἀλφθεράκει. Φιλόξενος.

Ὑγρόν, ὕδωρ τί ὢν, οἶον ἐνυδρον· ἢ παρὰ τὸ ὕω ὕσω ὑρός· καὶ πλεονασμῶ τοῦ γ, ὑγρός. ὑγρόν ἐλαιον, διὰ τὸ μὴ πήγνυσθαι καθὼς τὸ ὕδωρ, ὅτι πολὺ ἔχει τὸ θερμόν.

Ὑδωρ] παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕωρ· καὶ πλεονασμῶ τοῦ δ, καὶ ὕδωρ αὐτοπαγές, τὸ συνεστηκός ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἢ τὸ αὐτομάτως πηγᾶς ἔχον.

* Ὑδρορρόα, ἢ χαράδρα· ἀπὸ τοῦ ὕδωρ καὶ ῥέω.

Ὑδρία, κυρίως τὸ εἰς ὕδωρ εὐθετον ἀγγεῖον.

Ὑδροφορία, ἐορτὴ Ἀθήνησι πένθιμος ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις.

Ὑτός, παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕτος· καὶ πλεονασμῶ 775 τοῦ ε.

Ὑγς, ἐπίθετον Διονύσου, ὡς Κλειδήμος, ἐπειδὴ ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον· ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην Ὑγὴν λέγει· καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφούς, ὕδα. Ἀρισταφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Ὑγν. ἢ ὅτι ὕσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γέννησιν αὐτοῦ.

Ὑγνεῖς, ὕκον τι καὶ ὁξῶδες ποιεῖς· καὶ ὑγνία, σκαιότης καὶ ἀμαθία· καὶ ὑγνών, σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν.

10 "Υθλος, ἢ Φλυαρία, ἢ ἡ μωρία. ἐκ τοῦ Φλῶ, παράγωγον Φλέω καὶ Φλύω, ὡς βέω βύω· ὑπερθέσει, ὕθλος, καὶ ὕθλος.

"Υϊκόν, υἱὸς ἴδιον, χοίρου ἔργον. Ξενοφῶντος ἀπομνημονεύμασι.

Υἱός, παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὁ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ὢν εὐφρασία.

20 Υἱεύς υἱός, διὰ τοῦ ο· οὐ γίνεται δὲ παρὰ Ἀθηναίους διὰ τοῦ ε καὶ ω, ἀλλὰ διὰ τοῦ ο, οἶον, Ω υἱεὺς Προάμου, Ἰλιάδος ε'. γίνεται δὲ υἱός ἀπὸ τοῦ Φύω τὸ γεννῶ, Φυός καὶ υἱός. ἔστι καὶ ὕϊς, ὃ σημαίνει τὸν υἱόν· κλίνεται ὕϊός· καὶ κατὰ συναίρεσιν, υἱός· ἢ δοτικὴ, υἱί· ἢ αἰτιατικὴ, υἱά· ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, υἱες· καὶ ἢ αἰτιατικὴ, — υἱας Ἀχαιῶν: — τοῦ ὕϊς ἢ εὐθεῖα οὐ συναίρεται· οὐδέποτε γὰρ μετὰ τὴν υἱ διφθογγοῦν ἐπάγεται σύμφωνον· ἢ δὲ γενικὴ μετὰγεται εἰς εὐθεῖαν, καὶ γίνεται υἱός υἱοῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ κῆρυξ κήρυκος καὶ κήρυκος κηρύκου.

Υἱωνός, υἱοῦ υἱός, ὃ ἔστιν ἐκγονος.

Υῶσεις, αἱ υἱοθεσίαι· καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ υἱόν θετὸν ἐποίησε· καὶ υἱώσαι, ἢ χρήσις παρὰ Αἰολεῦσιν.

30 Υἱκὸν δέρμα, οὐχ εὔρηται ἐν χρήσει, εἰ μὴ παρὰ Ἀξιολύκῳ. ἡμάρτηται δὲ· οὐδέποτε γὰρ λέξις σημαίνουσα μέρος σώματος ἔχει εἰς κὸν κτητικόν, ἀλλὰ διὰ καθαρῶ τοῦ ον· οὐ γὰρ λέγομεν χοιρικὸν κρέας, ἀλλὰ χοίρειον· οὐδὲ ἀνθρωπικὸς πούς, ἀλλ' ἀνθρώπειος· οὕτως οὐ δεῖ λέγειν υἱκόν, ἀλλ' ὕειον δέρμα. ἀποροῦσι τινὲς λέγοντες, διατὶ Αἰάντειος υἱὸς λέγεται, Αἰάντειος δὲ ἀδελφὸς οὐ λέγεται. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν, καὶ πρὸς μείζονας λαμβάνεται ἡ σχέσις, καὶ πρὸς ἴσον καὶ πρὸς ἥττονα. πρὸς μείζονας μὲν, οἶον ὁ ἐμὸς δεσπότης· πρὸς ἴσον δὲ, οἶον ὁ ἐμὸς ἀδελφός· πρὸς ἥττονα δὲ, οἶον ὁ ἐμὸς δοῦλος. ἐπὶ δὲ τῶν κτητικῶν ὀνομάτων οὐδὲν τι τοιοῦτον εὔρηται· αἰεὶ γὰρ πρὸς ἥττονα θέλει εἶναι ἡ σχέσηις, καὶ οὔτε πρὸς μείζονα, οὔτε πρὸς ἴσον· οὐδεὶς γὰρ λέγει Ἀριστάρχειος πατήρ ἢ φίλος, Ἀριστάρχειος δὲ ἀγρὸς λέγεται. τούτου χάριν Αἰάντειος μὲν υἱὸς λέγεται, ἐπεὶ πρὸς ἥττονα ἔστιν ἡ σχέσηις· Αἰάντειος δὲ ἀδελφὸς οὐ λέγεται· πρὸς ἴσον γάρ. ὥσπερ γὰρ τὸ ὕδροφόρος, παροξυτόνως μὲν, σημαίνει ἐνέργειαν· προπαροξυτόνως δὲ, πάθος·

40 τὸ μὲν γὰρ ἔστιν ὁ φέρων τὸ ὕδωρ· τὸ δὲ, τὸ ἀπὸ ὕδατος φερόμενον· ἄρα καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀπὸ ῥημάτων συντιθεμένοις ταυτὸν εἶναι εὐρίσκομεν; Φασὶν ὅτι ἐπίπαν· ὅτι δὲ ἔνια μόρια παραβαίνοντα τὸν λόγον, ὡς αἱ προθέσεις καὶ τὰ ἐπιτακτικά· οἶον ἐπίσκοπος καὶ ζάχρυσος, ἐνέργειαν σημαίνει, οὐ πάθος, καὶ προπαροξυνεται· καὶ τὰ ὅμοια· ὥσπερ τὸ ναύβατος παροξυτόνως μὲν, παθητικός· προπαροξυτόνως δὲ, ἐνεργητικός· τὸ μὲν γὰρ, δηλοῖ τὸν ἐμβαλίνοντα ἐπὶ τὴν ναῦν· τὸ δὲ, τὸν ὑπὸ τῆς νηὸς βαυνόμενον. ἄρα καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν λόγον φυλάττει; λέγεται πάλιν ὡς ἐπίπαν· ἰδοὺ ἀτερπὴς μῦθος, ὃ μὴ τέρπων, ὀξύνεται ἐνεργητικός· καὶ ἀνηλεής, ὃ μὴ ἐλεῶν· καὶ Φιλομηδής, ἢ Φιλοῦσα τὸν γέλωτα· καὶ ἀνεμοστρεπὴς χλαῖνα, ἢ ἐκ τοῦ ἀνέμου σιέπουσα· καὶ δυσάης, ὃ δεινὸς πνέων. τούναντίον δὲ τριήρης ναῦς, ἢ ὑπὸ τριῶν ἐρεσσομένη· ἐν γὰρ τοῖς παροξυτόνοις ἔστι παθητικόν. ὁμοίως καὶ ἀλιήρης, καὶ

10 πανώλης καὶ ἐξώλης, τὸ ἀπόλλυσθαι παθητικῶς ἐγκείμενον.

Υδνῶ, τὸ τρέφω· καὶ ὕδνεῖν, τὸ τρέφειν.

Υδῶ, τὸ ὕμνω καὶ λέγω· καὶ ὕδειν, τὸ ὕμνεῖν καὶ λέγειν.

"Υδωρ. τὸ υ, διφορεῖται κατὰ τὸν χρόνον· ἀλλὰ τὸ μὲν συσσελλόμενον, ἀνάλογον· τὸ δὲ ἐκτεινόμενον, ποιητικόν. κλίνεται ὕδατος· σεσημεῖωται γὰρ, ὅτι ἔστιν ἑτερόκλητον· ἢ γὰρ κλισίς αὐτοῦ ὡς ἀπὸ τῶν εἰς ας ἔστι τοῦ ὕδατος ὕδατος, ὡς γῆρας γήρατος. διατί; πᾶν οὐδέτερον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀπαθὲς τῶν παρὰ τὸ πούς καὶ τῶν εἰς ωρ καταλήξεων, (διὰ τὸ τέκμωρ τέκμωρος) βραχεῖα καταλήγειν θέλει.

Υλακόμωροι, ὑλακτικοί, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν ποιούμενοι. τινὲς δὲ τοὺς ὀξυφώνους, ὡς καὶ ἐγχεσιμῶρους, διὰ τὴν ὀξύτητα τῶν δοράτων· μῶρον γὰρ λέγουσι Κύπριοι τὸ ὀξύ. βέλτιον δὲ οἱ περὶ τὴν ὑλακὴν μεμορημένοι, διὰ τὸ ἐργηγορέναι· ἢ τῇ ὑλακῇ ὠροῦντες, ὃ ἔστιν ὀξεῖα χρώμενοι ὑλακῇ.

Υλάστριαι, καὶ ὑλαζόμενοι, οἱ ξύλα συλλέγοντες· καὶ ὑλοφόροι, οἱ ξυλοφόροι· καὶ ὑλουργοί, οἱ ὑλοτόμοι.

Υλις ὕλιος, μεταπλατμός ἐστιν, ἀπὸ τοῦ ὕλη τοῦ μακροῦ. γίνεται παρὰ τὸ ὕεσθαι, ὃ ἔστι βρέχεσθαι· ἢ δι' ὕγρου αὐξανόμενῃ. εἰς τὸ ἱλύς.

Υλη, σημαίνει τρία· τὰ ξύλα, ὡς τὸ, — ὕλην ταμέμεν: — καὶ τὸν σύνδεστρον τόπον, ὡς τὸ, Ως δ' ὅτε πῦρ ἀφδῆλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλη: — ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως.

* Υλοδρόμος, ὃ ἐν ταῖς ὕλαις ἐνοικῶν.

Υλομανούντων, μεμνηόντων περὶ τὴν ὕλην, τῇ ὕλῃ χαίροντων.

Υλίων, γενικὴ πληθυντικῶν παρὰ Ἀπολλωνίῳ. Υλλεῖς, ἔθνος Κελτικόν· ἀπὸ Ὑλλου βασιλέως αὐτῶν, υἱοῦ Μελίτης καὶ Ἡρακλέους.

Υμεναῖος, γαμικὸς ὕμνος, παρὰ τὸ ὁμοῦ ναίνειν· ὅτε οὖν συνοπίζεται ἀνὴρ γυναικί. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ὕμνος· ἀλλ' οὐ πᾶς ὕμνος ὑμεναῖος καλεῖται. καὶ ῥῆμα ὑμεναῖω, πρώτης συζυγίας· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τρίτης συζυγίας εἴρηται· καὶ ὑμεναιῶν, τὸ ἄδειν τὸν ὑμεναῖον καὶ συναπτειν γάμῳ. ἢ ὑμεναῖος, ὃ ἐπιθαλάμιος ὕμνος· ἀπὸ τοῦ ὁμονοεῖν τοὺς νυμφίους ὁμοῦτε ναίοντας· τροπῇ Αἰολικῇ. ἢ ἀπὸ τινος Ὑμεναίου, ὃν Φασι γήμαντα δοξασθῆναι.

Υμενωδὲς, λεπτότατον καὶ οἶον εἰπεῖν ἀερῶδες. ἢ δὲ ὕμνην, ὅτε ὕμνην τις ἔστιν. ἢ ὕφασμα εἶναι λεπτὸν ὕμενα.

Υμῆν, ὕμετέρων, ἀπὸ τοῦ ὕμῶν, τροπῇ τοῦ ω εἰς η· ἢ συγκοπὴ γίνεται τῶν τεσσάρων στοιχείων ἀπὸ τοῦ ὕμετέρα, καὶ γίνεται ὕμη, ὡς ἐν Ἰλιάδος ἡ, ὡς τὸ ὕμετρον, ὕμῶν· ἢ ἀπὸ τοῦ ὕμῶν κατὰ τροπὴν.

Υμηττίον μέλι τὸ εὐχρηστον πρὸς ἰατρείαν· Υμηττός, τόπος Ἀττικῆς, ἐν ᾧ λέγεται εὐχρηστον μέλι γίνεσθαι.

Υμνος, κατὰ συγκοπὴν, ὑπόμονός τις ὢν, καθὸ εἰς ὑπομονὴν καὶ μνήμην ἄγει τὰς τῶν ἐπαινουμένων πράξεις καὶ ἀρετάς. κευχώριται δὲ ἐγκωμίων καὶ προσωδίων καὶ ἐπαινῶν, οὐχ ὡς κακείνων μὴ ἐντῶν ὕμνων· γράφεται δὲ ὕμνος προσωδίας, ὕμνος ἐγκωμίου, ὕμνος παιάνος, καὶ τὰ ὅμοια· διαστέλλεται ὡς εἶδη ἀπὸ γένους· ἀλλ' ἀντιδιαστέλλονται. προσώδια γὰρ, Ἀθηναῖοι προσιόντες ναοῖς ἢ βωμοῖς, πρὸς αὐλὸν ᾗδον· τὸν δὲ ὕμνον, πρὸς κισθάραν. ὅτω Δίδυμος ἐν τῷ περὶ λυρικῶν ποιητῶν.

Υμνηπολείτω, ἀντὶ τοῦ ὕμνεῖτω· καὶ ὕμνούντων ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ λεγόντων, Πλάτων Νόμων ἔκτῳ. καὶ ὕμνεῖν, ὀδύρεσθαι, μέμφεσθαι, λοιδορεῖν, κατ' εὐφημισμὸν, ὡς ἐν πρώτῳ Πολιτικῶν.

Υνις, τὸ γεωργικὸν ἐργαλεῖον, ἀποβολὴ τοῦ δ, δύνις τίς οὕσα· ἐπεὶ κατὰ τῆς γῆς δύνει.

Υοκνύαμος, ὃν οἱ πίνοντες μαίνονται· καὶ ὕοκνυμαῖν, τὸ μεμνηνέαι καὶ παρακίλειν, ὡς Φερεκράτης Κοριανοῖς.

20 Ὑπαγωγεύς, ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν.

Ὑπάγει, ἐξαπατᾷ· καὶ ὑπαγωγαί, αἱ ἀπάται· καὶ ὑπαγωγή, ἡ ὑποχώρησις· καὶ ὑπαγωγάς, τὰς ἀναχωρήσεις. Διώξεις τε καὶ ὑπαγωγάς, Θουκυδίδης Φησί· καὶ ὑπαγωγή δὲ λέγεται ἡ τῶν νηῶν σκέπη καὶ προσόρμησις, οἷον ἐφόρμησις.

Ὑπακτέον, πορευτέον. ἐκ τοῦ ἄγω, ἀκτέον καὶ ὑπακτέον.

* Ὑπαρ, ἀληθῶς· παρὰ τὸ ὑπάρχειν, ὅτι μόνον τὰ ἀληθῆ ὑπάρχουσι.

30 * Ὑπαρχος, ὁ ὑπὸ ἀρχοντος ἄλλου ὑποταχθεὶς.

Ὑπαρ, ἐγρήγορσις, ὀπτασία ἀληθείας, οὐκ ἐν ὀνείρῳ· ἀλήθεια, οὐκ ὄνειρος· οἷον, Ὑπαρ οὐκ ὄναρ φαινόμενον· — ἔστι ῥῆμα ὦ, σημαίνει τὸ ὑπάρχω· ἀφ' οὗ ῥηματικόν, ὄναρ, ὡς θένω, θέναρ· καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ πρόθεσεως, ὑπόναρ· καὶ ὑπερθέσει καὶ ἀποκοπῇ, Ὑπαρ.

Ὑπαριτά, μόνιμα, ὑπάρχοντα· παρὰ τὸ ὑπάρχω.

Ὑπάρχων, προκατέρχων· καὶ τὸ ὑπάρχειν, οὐχ ἀπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι καὶ προὔπειναι.

Ὑπασπισταί, δορυφόροι· παρὰ τὴν ἀσπίδα.

40 Ὑπάτη, ἀνωτάτη· παρὰ τὸ ὕπατος, ὁ σημαίνει τὸν ὑπερέχοντα καὶ ὑψηλόν. παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν δηλοῦσαν τὸ ὑπεράνω, ὑπότατος· καὶ συγκοπῇ, ὕπατος.

Ὑπαιθα, λιάσθη, Ἰλιάδος ὁ, ἀντὶ τοῦ εἰς πλάγιον ἐξέκλινεν, ἡ εἰς τοῦμπροσθεν.

Ὑπαίθριον, ὑπὸ τὸν αἶρα· καὶ ὑπαίθρον, ὁμοίως.

Ὑπεμνήμυκε] Πάντα δ' ὑπεμνήμυκεν, Ἰλιάδος χ'. ἔστιν ἡμῶν, τὸ ἐπικλίνω καὶ καταπίπτω· ὁ παρακείμενος, ἡμῖνα· ὁ Ἀττικὸς, ὥφειλεν ἡμῖμυκα εἶναι· ἀλλ' ἐπεὶ

50 ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος αἰεὶ ἀπὸ βραχέως ἀρχεται, συνεστάλη τὸ η εἰς ε, καὶ ἐγένετο ἐμῖμυκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν διὰ χρεῖαν ποιητικὴν, γίνεται ἐμνήμυκε καὶ ὕπεμνήμυκε.

Ὑπεξαίρησαν, ἀντὶ τοῦ ὑπεξελόν· ἀνελλήνιστόν ἐστι· τοῦ γὰρ ῥήματος μὴ ὄντος, λέγω δὴ τοῦ ἤρησα, οὐδὲ ἡ μετοχὴ αἰρήσας, οὐδὲ οὐδέτερον τὸ αἰρήσαν. καθόλου γὰρ τὰ διὰ τοῦ αἰρω περισπᾶται· οἷον διαιρῶ· καὶ τῶν ὁμοίων ἐκλέλοιπεν ὁ ἀόριστος καὶ τὰ τούτου κινήματα.

778 Ὑπεξηρήσθωσαν] αἰρῶ, αἰρήσω, ἤρηκα, ἤρημαι, ἤρημην, ἤρησο. καὶ τὸ προστακτικόν, ἤρησο· τὸ πληθυντικόν, ἤρησθε ἤρησθωσαν· καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ καὶ ἐξ, ὑπεξηρήσθωσαν.

Ὑπελύσαο] λύω, λύσω, ἔλυσα, ἐλυσάμην, ἐλύσω· καὶ κατὰ διάλυσιν ἰωνικὴν, ἐλύσαο.

Ὑπεῖρ ἄλλα] ὑπὲρ ἤν· καὶ πλεονασμῷ, γίνεται ὑπεῖρ, ὡς τὸ, — ὑπεῖρεχον Ἡφαίστοιο μένος. ὑπεῖροχον, ὑπερέχοντα, προὔχοντα. εἰς τὸ ὑπερβασία.

10 Ὑπέρα, τὸ ἐξηρημένον τοῦ κέρατος τοῦ ἱστοῦ σχοινίου, ὃ ἀνίσταται καὶ τείνεται τὸ σχοινίον· παρὰ τὸ ὑπεράνω εἶναι.

Ὑπεραεὶ ἴσος ἀέλλη· — τῇ ἄγαν πνεύσῃ συστροφῇ τοῦ ἀνέμου. παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, ὄνομα ὑπεραῆς ὑπεραέος· ἡ δοτικὴ, ὑπεραεὶ· ἡ αἰτιατικὴ, ὑπεραέα ὑπεραῇ. Ἰλιάδος λ'.

Ὑπερβασία, παραβασία, ἀδιμία, καὶ τὸ ὑπὲρ τὸ δίκαιον πράττειν. γίνεται παρὰ τὸν βέβαιον παρακείμενον, βέβαιαι, βασία· καὶ ὑπερβασία, κυρίως ἐπὶ τῶν ὑπερβαίνοντων τοὺς ἰδίους ὅρους. ταῦτα δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ὑπερηφανίας· δοκοῦσι γὰρ οἱ ὑπερήφανοι ποιεῖν τι ὑπὲρ ἑαυτούς.

Ὑπεῖρεχον. ἔστι ῥῆμα ἔχω· ὁ παρατατικὸς, ἔχον, ποιητικῶς· μετὰ τῆς πρόθεσεως, ὑπέρεχον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὑπεῖρεχον. ὥφειλε δὲ ἐν τῷ τέλει εἶναι ὁ πλεο-

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

νασμός, ἢ ἡ ὑπερίεχον· αἱ γὰρ προθέσεις κατὰ τὸ τέλος πλεονάζουσιν· οἷον, ἐν, ἐνί· πρὸς, προσί. ἀλλ' ἐπειδὴ παρέπεται ταῖς προθέσεσι τὸ μέχρι τῆς δισυλλαβίας αὐξέσθαι, τούτου χάριν οὐ πλεονάζει, ἵνα μὴ εὐρεθῇ τρισύλλαβος ἡ πρόθεσις. διατὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον; πᾶς παρωχημένος χρόνος, τὸν προσγινόμενον 30 αὐτῷ χρόνον ἀποβαλὼν, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνεται· οἷον, εἶχον, κατέχον.

Ὑπέρβιον, ὑπερβίως, οἷον ἄγαν βιαίως, ἡ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ, ὑπερηφάνως.

Ὑπερβολήν, τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν· καὶ ἐν τῷ περὶ στεφάνου Δημοσθένους.

Ὑπερδεᾶ δῆμον ἔχοντα, ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ, οἷον πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπερδεῆς ὑπερδεοῦς, ἡ αἰτιατικὴ, ὑπερδεᾶ· καὶ συγκοπῇ, 40 ὑπερδεᾶ.

Ὑπερδέξιον χωρίον, οἷον χαλεπώτατον· Ξενοφῶν.

Ὑπέρδικον, τὸν ἄκρως δίκαιον, καὶ σφόδρα δίκαιον.

Ὑπερήμεροι, οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἑκτισὶν ἡμέραν λαβόντες καὶ μὴ διαλυτάμενοι. οἱ δίκην ὀφείλοντες ὅποιανοῦν, τοῖς ἐλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο. τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑπερήμερια.

Ὑπέρθυμος, μεγάλῳψυχος, γενναῖος.

Ὑπερηφανέω ὑπερηφανῶ, καὶ ὑπερηφανεύω· ἐκ τοῦ ὑπερ- 50 ἡφανός· τοῦτο ἐκ τῆς ὑπὲρ πρόθεσεως καὶ τοῦ Φῶ τὸ φαίνω, ὑπερανῶφανός τις ὢν, ὁ ὑπεράνω πάντων φαινόμενος.

Ὑπερίδης] παρὰ τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν γίνεται Ὑπερος καὶ Ὑπερίδης, ὡς Ὑλλος Ὑλλίδης.

Ὑπερηνορέοντων, ἥτοι τῶν ὑπερεχόντων τῇ ἡγορῇ, τουτέστιν ἀνδρείων, ἡ τῶν ὑπὲρ δύναμιν φρογούντων, ὑπερηφάνων.

Ὑπερίων, ὁ ἥλιος· ἥτοι Ὑπερίονός ἐστι καὶ Θείας παῖς, 779 ὡς Ἡσίοδος· ἐντεῦθεν γὰρ αὐτὸν πατρωνυμικῶς Ὑπεριονίδην καλεῖ· ἡ ὁ ὑπεράνω ἡμῶν ἰῶν, καὶ περιπολῶν τὸν κόσμον· διὰ τούτου γὰρ τὰ ὅλα συνέχεται.

Ὑπέρινος, ὑπερκεκαθαρμένος.

Ὑπέρινον, τὸ σφόδρα λεπτόν· ἰνῶ ἐστι ῥῆμα τὸ ἐκκενῶ καὶ λεπτύνω καὶ ὀξύνω· ὅθεν καὶ ὑπέρινον ἄνδρα λέγομεν τὸν λεπτὸν καὶ κενόσαρκον.

Ὑπερικταίνοντο] — πόδες δ' ὑπερικταίνοντο· — Κράτης τὸ ἄγαν ἐφάλλοντο, ὑπερικταίνοντο· Λυσάνδης ἐπὶ τοῦ 10 τρέμειν Φησὶ τετάχθαι· ἡ δακύνεται, ὥστε εἶναι ὑπερικνούντο· ἡ ψιλοῦται· οἱ δὲ πόδες διῖκνουντο διὰ τὴν χαρὰν ὑπὲρ τὸ μέτρον τῆς δυνάμεως.

Ὑπερθέτης] εἰ γέγονε παρὰ τὴν σύγκρισιν καὶ ὑπέρθεσιν, ἐλέγεται ἂν συγκριτικόν καὶ ὑπερθετικόν, ὡς παρὰ τὸ Φθίσις Φθισικόν· παρὰ μέντοι τὸ σύγκριτος καὶ ὑπέρθετος ἦν συγκρίτης καὶ ὑπερθέτης· ἐξ οὗ συγκριτικὴν καὶ ὑπερθετικόν.

Ὑπεριύδαντας, ἄγαν ὑπερενδόξους. τὰ εἰς δας ὑπὲρ δύο 20 συλλαβὰς ἰσοσυλλάβως κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε κλίνεται, Ἀνάδας, Ἀνάδα· Ἰούδας, Ἰούδα· Τιμαχίδας, Τιμαχίδα· Λεωνίδας, Λεωνίδα· χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ βαρυτόνου ῥήματος γίνοιτο· οἷον, οἶδα, Οἶδας Οἶδαντος· μέιδω, Μείδας Μείδαντος· Φείδομαι, Ἀφείδας Ἀφείδαντος. οὕτω καὶ τὸ ὑπεριύδαντος, ἀπὸ τοῦ ὑπεριυδαίνω, ὑπεριυδήεις ὑπεριυδήεντος καὶ ὑπεριυδαντος. λέγουσι δὲ τινες, ὅτι ἐν τοῖς Ἐπιμερισμοῖς Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι μετοχὴ ἐστὶ· κυδαίνω, ἐκυδῆνα, κυδάναντος· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ συνθέσει, ὑπεριυδαντος. ἐν δὲ τῷ Ὀνο- 30 ματτικῷ λέγει, ὅτι ὄνομά ἐστι· καὶ μᾶλλον ὄνομα δεῖ

Υ y

λέγειν ἥπερ μετοχήν· τὸ γὰρ ὀνομαστικὸν αὐτοῦ ὠμο-
λόγηται εἶναι. οἱ δὲ Ἐπιμερισμοὶ οὐκ εἰσὶν αὐτοῦ πάν-
τες, ἀλλ' εἰσὶ καὶ ψευδεπίγραφοι.

Ἐπέρμορα, ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος, Φύσει ἢ Θέσει. τὰ εἰς α-
λήγοντα οὐδέτερα, εἰ μὲν μετὰ ὀνόματος συντεθῇ, ὀνό-
ματά εἰσιν· οἶον, καλὰ γράμματα· εἰ δὲ μετὰ ῥήματος,
ἐπὶ ῥήματά εἰσιν· οἶον, καλὰ γράφει, ἀντὶ τοῦ καλῶς.
οὕτω καὶ ὑπέρμορα, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ προσήκον, ὑπὲρ
τὴν εἰμαρμένην. καὶ ὃν τρόπον τὸ καλὸν καὶ τὰ καλὰ
εἰσὶν ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ῥήματα, οὕτω καὶ τοῦτο
εἰς σύνταξιν ἐπὶ ῥηματικὴν λαμβάνεται. ἢ ὅτι δύναται
καὶ τοῦτο καὶ τὸ ὑπέρμορον κατὰ διάλυσιν ἀναγινώσκε-
σθαι, ὁμοίως τῷ, Βῆ καὶ ὑπὲρ μοῖραν αἶδος· — ἢ οὐ
κατὰ διάστασιν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ὑπερμόρως εἰληπται· ἐκ
γὰρ τοῦ μόρος γίνεται ὑπέρμορος· ἐξ αὐτοῦ τὸ οὐδέτε-
ρον· καὶ τὰ πληθυντικά, ὑπέρμορα.

Ἐπερον, παρὰ τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν παρῆνται.

Ἐπεροπλία, ἢ ὑπερηφανία· γίνεται ἀπὸ τοῦ ὑπερόπλιος·
μεταφορικῇ δὲ ἐστὶν ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν τὰ ὅπλα φερόν-
των. καὶ ὑπέροπλον, τὸ ὑπερήφανον. ἀπὸ τοῦ ὑπέρο-
πλος γίνεται ὑπερόπλειος, κτητικῶ τύπῳ· ἐξ οὗ τὸ
θῆλυκὸν ὑπεροπλεῖα, διὰ διφθόγγου, (ἢ ἀπὸ τοῦ ὑπερ-
όπλης· ὅθεν τὸ ὑπεροπληέστατος παρ' Ὀμήρῳ, ἀντὶ
τοῦ ὑπερηφανότατος) ὡς Σοφοκλῆς, Σοφόκλειος. καὶ,
— οὐκ ἂν τις ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιο· — ἀντὶ τοῦ ὑπερ-
ηφάνως ἴδοι καὶ νεανικῶς ὑπερβαίῃ, ἀπὸ τῶν ὅπλων.

Ἐπέρτατος, μεγαλώτατος, Ἰλιάδος λ', ὑψηλότερον, μεγαλότερον.

Ἐπερφίαλος, παρὰ τὸ Φῶ τὸ φαίνω, ὃ ὑπερφαίνοντα
τῶν ἄλλων ἑαυτὸν ἐπιχειρῶν ἐπιδείξει· εἰ δὲ παρὰ τὸ
Φῶ τὸ λέγω, ὃ ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν λέγων καὶ
ἐπαγγελλλόμενος· ὅποιον λέγει Ὀμηρος ὑψαγόρην· οἶμαι
δὲ καὶ παρὰ τὸ πῖω πίαλος, καὶ ὑπερφίαλος, ὃ ὑπέρ-
σπονδος. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἐγκωμίου· ἢ ὑπερήφα-
νος καὶ ἄθεος, καὶ παραβαίνων τοὺς διὰ Φιαλῶν γινο-
μένους ὅρκους. ἢ ὃ ὑπερβάλλων τῇ ἀμετρίᾳ, ὡς τῆς
Φιάλης ἀμέτρου οὔσης· καὶ ὑπερφίαλον λέγεται τὸ πο-
λὺ καὶ ἀμετρον.

Ἐπερώα, ὃ οὐρανίσκος· παρὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὀρμασθαι
τὴν τροφήν· ἐρωή γὰρ ἡ ὀρμή. ἢ μετενήνεται ἀπὸ τῶν
ὑπερώων οἰκοδομημάτων καὶ τῶν μετεωρισμένων ὑπὲρ
τὴν ἔραν τὴν γῆν. ἢ αὐτὴ δὲ ἐτυμολογία καὶ ἐπὶ τοῦ
ὑπερώου. ὑπερώου γὰρ τὸ μετέωρον, τὸ ὑπὲρ τὴν ἔραν
καὶ τὸ ἐπίπεδον, τὸ ὑπεράνω μόνον οἶκημα. ἔχει καὶ
τὸ ἰ προσγεγραμμένον. καὶ ὑπερώος οἶκος, κτητικόν.

Ἐπερώον, ὑπερώϊόν τι ὄν, τὸ ὑπεράνω τοῦ κάτω ἰόν· ἢ
παρὰ τὸ ἄνω ὀρμασθαι.

Ἐπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι· — ὑπεχώρησαν, ὑπερώρησαν.

Ἐπετέθυπτο, ὑπεκαίετο, καὶ ἐπέκυνιστο.

Ἐπεψημισμένοι, ἀκμαῖοι πρὸς τόκον· ἀπὸ τῶν σύκων τῶν
διὰ τοὺς ψῆνας πεπεύρων.

Ἐπηνέμιοι, ὑπὸ τὸν ἄνεμον· καὶ ὑπηνέμια ὡς, δίχα τοῦ
ὀχευθῆναι γεννώμενα.

Ἐπήνη, αἱ ὑποκάτω τοῦ γενείου τρίχες· ἀπὸ τοῦ ὑπεῖναι
καὶ ὑποκεῖσθαι τῷ γενεῖ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἵημι ἥσω ἥνη καὶ
ὑπήνη· παρὰ τὴν ἔσιν τῶν τριχῶν. οὐκ ἔδει δὲ ψιλοῦ-
σθαι. Ὡς. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὖρον σημαί-
νει τὴν λέξιν μύστακα, γένειον, πᾶγωνα· ἢ τοῦ ἄνω
χείλους τρίχους. ταῦτα δὲ εἰς τὸ ἄλλο ἐτυμολογικόν.
εἰς δὲ τὸ αἰμωδ· εἶχεν οὕτως.

Ἐπηνήτης, ἀκμαῖος, ἀρτιγενής· ὑπήνη γὰρ λέγεται ἢ τοῦ
ἄνω χείλους τρίχους, ὑπάνη τις οὖσα· παρὰ τὸ ἄνω

ὑπεῖναι. μύσταξ δὲ λέγεται ἢ ἀπὸ τῶν μυκτήρων τρί-
χους. ζῆται εἰς τὸ ὄντος.

Ἐπηρετής] ἐκ τῆς ὑπὸ προθέσεως καὶ τοῦ ἐρέσσειν τὸ
κωπηλατεῖν γίνεται ὑποερέτης· ἐκβεβλή τοῦ ο, καὶ
τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ὑπηρετής· κυρίως γὰρ ὁ ναύτης. καὶ
ῥῆμα, ὑπηρετῶ.

Ἐπηρεσίον, ὃ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπηρετοῦσι, τοῖς
στρατευομένοις, καὶ ἐρέσσουσιν, καὶ δουλεύουσιν· ἀπὸ
τοῦ ὑπηρετῶ. ὑπηρεσίον κυρίως, ἐφ' οὗ καθίζουσιν οἱ
ἐρέται· ἀπὸ τοῦ ἐρέσσειν. καὶ ὑπηρεσία κυρίως, ἐπὶ τῶν
ὑπηρετῶν, ἐφ' ὧν καθέζονται ἐρέττοντες, ὑπηρεσία
τινα ὄντα. οὕτως Εἰρηναῖος ὁ Ἀττικιστής. Ὡς. ἐστι
δὲ καὶ ὄνομα πόλεως.

Ἐπισχόμενος, εἰς τὸ ὑποσχόμενος.

Ἐπιος, εἰς τὸ Ἀμφιος· ὡς παρὰ τὴν ἀνά Ἀνιος.

Ἐπνος, παρὰ τὸ ὑπονοστεῖν, ἥγουν ὑποχωρεῖν· ἐν αὐτῷ
γὰρ αἱ τοῦ ἀνθρώπου αἰσθήσεις ὑποχωροῦσιν. ἢ παρὰ
τὴν ὑπὸ πρόθεσιν καὶ τὸ νοῦς νοός, ὑπόνοος· καὶ συγκο-
πῇ, ὑπνος· ἐν γὰρ τῷ ὑπνω αἱ φρένες καὶ ὁ νοῦς
ὑποχωρεῖ. ἢ παρὰ τὸ λύειν τοὺς πόρους, λύπνοος τις
ἦν· καὶ συγκοπῇ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ λ, ὑπνος. σημαίνει 781
τέσσαρα· τὸν θεόν, ὡς τὸ, Ἐπνε ἄναξ πάντων· —
καὶ τὸν διὰ σιδήρου θάνατον, ὡς τὸ, Ἡ ὁ μὲν αὐθι
πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὑπνον· — καὶ τὸν κοινῶς
λεγόμενον ὑπνον, ὡς τὸ, — Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος
ὑπνος· — καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων πάθος, ὡς τὸ, Ἐπνω
καὶ Φιλότῃτι δαμείς· — τούτεστι τῇ συνουσίᾳ.

Ἐποβλήδην, ὑποβλήδην λόγον ὑποκρουστικῶς, ἐτι λέγον-
τός τινος, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὁ Ἀχιλλεύς, ἐν
Ἰλιάδος α'. ἐκ τοῦ βλῶ βλήσω, γίνεται βλήδην, καὶ 10
ὑποβλήδην. διαφέρει δὲ τοῦ παραβλήδην· παραβλήδην
μὲν γὰρ ἐστὶ, τὸ παραβαλεῖν τινα καὶ προσαγαγεῖν
λόγον, ἐκαίνου τὸν λόγον καὶ τὴν ὁμιλίαν πρότερον διελ-
θόντος· ὡς τὸ, Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσ-
έειπεν· — ὑποβλήδην δὲ, τὸ ὑποβαλεῖν λόγον, μηδέ-
πω τοῦ διαλεγόμενου τὴν ὁμιλίαν καὶ τὸν λόγον τελέ-
σαντος. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ παραβλήδην παρὰ μὲν
Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ παραβάλλων καὶ παρηγορῶν τοῖς
λόγοις ἐστὶ· παρὰ δὲ Ὀμήρῳ, τὸ κατὰ ἀπάτην λέγειν, 20
ὡς τὸ, Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσέειπε· —
παραβλήδην, ἐστὶν ἐπὶ ῥῆμα ποιότητος. ἐκ πόσων με-
ρῶν τοῦ λόγου γίνεται τὰ εἰς δὴν ἐπὶ ῥήματα; ἐκ δύο,
ὀνόματος καὶ ῥήματος. καὶ ἀπὸ μὲν ὀνόματος, τῷ α
παραλήγεται· οἶον λόγος, λογάδην· σπόρος, σποράδην·
τρόχος, τροχάδην· ἀπὸ δὲ ῥήματος, τῷ β, γράφω,
γράβδην· λείβω, λείβδην· κρύπτω, κρύβδην· ἀπὸ δὲ
τῶν εἰς ξω μελλόντων, τῷ γ, μίξω, μίγδην· λίζω,
λίγδην· ἀπὸ δὲ τῶν εἰς σω, τῷ η, ῥήσω, ῥήδην· (ση-
μαίνει τὸ Φανερώς) τμήσω, τμήδην. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς μι, 30
ἀπὸ μὲν τῆς πρώτης συζυγίας, τῷ ε παραλήγεται,
ἀνίμι, ἀνήσω, ἀνέδην· ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας, τῷ α
παραλήγεται, βίβιμι, βήσω, βάδην, ἀντὶ τοῦ ἀργῶς,
ὡς τὸ, Τουδὶ ἡρέμα βάδην ἀπύοντος.

Ἐπόβολον, ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον.

Ἐποβολιμαῖοι, ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποίητοι, ἥτοι ὡς
ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλου-
σιν αἱ γυναῖκες, ἀντὶ τοῦ νόθοι, ἀλλότριοι.

Ἐποβρύχιον, ὑπὸ τὸ ὕδωρ βυθισθὲν, παρὰ τὸ βρέχω.

Ἐπόδρα] Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, Ἰλιάδος α', σημαίνει 40
δεινὸν καὶ ἐργίλον ὑποβλεψάμενος. ὡς περ ἀπὸ τοῦ ἥρε-
μῷ γίνεται ἡρέμα, καὶ σιγῇ σίγα, οὕτως ἐκ τοῦ ὀρῶ
καὶ τῆς ὑπὸ προθέσεως, ὑπόρα· καὶ πλεονασμῷ, ὑπό-
δρα, τὸ ὑφορᾶσθαι. ἢ ἐκ τοῦ δέρκω τὸ βλέπω γίνεται

συγκοπῇ δρῶ τὸ δρῶ· ὑποδρῶμενος, ἀντὶ τοῦ ὑφορῶμε-
νος. δρῶ οὖν, δρᾶ· καὶ συνδέσει, ὑπόδρα, τὸ ὑποβλέ-
πειν. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι ἐκ τοῦ ὑποδράξ γίνεται
δξυτόνου. τὰ εἰς ξ λήγοντα ἐπιρρήματα δξύνεται, εὐ-
ρχῆ, ἐναλλάξ, ἀπρίξ, πρίξ· χωρὶς εἰ μὴ παρὰ προθέ-
σεως γίνεται· διὰ τὸ πέριξ. τὸ παρέξ, ὅτε δξύνεται,
οὐ Φασὶν εἶναι ἐπιρρήμα, ἀλλὰ β' προθέσεις. σεση-
μειῶται τὸ ἀπαξ· καίτοι ὅπερ ἄφειλε δέξασθαι ἐν τῇ
ἀπλότητι, ἐδέξατο ἐν τῇ συνδέσει, ἀπαξαπλῶς. τὸ δὲ
ὑποδράξ, ἀποβαλὼν τὸ σύμφωνον, ἀνεβίβασε τὸν τόνον,
ὡς ἀνυστής, ἀνύτης· δεσποστής, δεσπότης.

Υπόγειον, παρὰ τὸ γυῖον, ὃ σημαίνει τὸ μέλος, οἷον τὸ
ἐγγὺς τῶν μελῶν. ἢ ἀπὸ τοῦ γυῖα, ὃ σημαίνει τὰς χει-
ρας· διὰ γὰρ τῶν χειρῶν ἀποτελοῦνται τὰ ἔργα. ἢ
παρὰ τὸ γύη, ὃ σημαίνει τὴν γῆν. Ὁ μὲν οὖν ἀγῶν
ὑπόγειος, καὶ συνεστήκασι τῶν ῥητόρων οἱ δεινότεροι·
— σημαίνει τὸ παραυτίκα μέλλον γίνεσθαι.

Υπογραμμός, προγραμμός τις ὢν· ἢ γὰρ ὑπὸ ἀντὶ τῆς
πρὸ, ὡς καὶ ἐν Βατράχοις Ἀριστοφάνης. Ὑμεῖς δὲ
ταῖς Μούσαις τί μέλος ὑπάσατε· — ἀντὶ τοῦ προάσατε.

Υπογράφω, καταβάλλομαι, σκιαγραφεῖν, βεβαιῶ.

Υπόγραμμα, τὸ Ἀρματίου ὑπόμνημα, ᾧ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς ὑπογράφουσι· καὶ ὑπογεγραμμένη, ἐστιβασμένη,
Ἀριστοφάνης.

Υπογενειάζων, λιτανεύων, τοῦ γενεῖου ἀπτόμενος.

Υπόδημα] ἐκ τοῦ δέω δῶ δῆσω (τὸ δεσμεύω) δῆμα καὶ
ὑπόδημα.

Υποδεξίη, Ἰλιάδος ι', σημαίνει τὸ ὑποδέχεσθαι. ὡς παρὰ
τὸ ἀνδρεκτος ἀνδρεξία, οὕτως ὑπόδεκτος ὑποδεξία.

Υποδερὶς ὑποδερίδος, ὀρμίσκος, πλόκιον, γυναικεῖος κό-
σμος· οἷον δείραχιον· καὶ ὑποδέραια, περιτραχήλια.

Υποδιδάσκαλος, ὁ τῷ χορῷ καταλέγων· διδάσκαλος γὰρ
αὐτὸς ὁ ποιητής.

Υποζυγίωδης ἄνθρωπος, ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως
καὶ προθυμίας τί πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐτέρων κε-
λεύσεως, ὡς περ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴποις δ' ἂν καὶ ὑπο-
ζυγίωδες πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης.

Υποθησόμεθα, συμβουλευσόμεθα· καὶ ὑποτίθεται, συμ-
βουλεύει.

Υποικουροῦν, Ἰλιάδος φ'. Λεληθός τι μῖστος ὑποικουροῦν·
— ἀντὶ τοῦ ὑποστρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν.

Υποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς, οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα·
τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς ὀργῆς ἐστὶ σημεῖον.

Υποκηρυξάμενος, τὸ ὑπὸ τῷ κήρυκι τῷ δημοσίῳ στῆναι
καὶ ποιῆσαι τι διὰ τοῦ κήρυκος Φανερώς.

Υποκορίζεται, κολακεύει, ὑποκρίνεται. ὑποκοριζόμενοι,
Ξενοφῶν, ἀντὶ τοῦ διασύροντες. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρή-
σατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντος, καὶ τὸ αἰσχρὸν
εὐφῆμως ὀνομάζοντος.

Υποκοριστικόν, ἐλαττώσεως ῥῆμα· καὶ ὑποκορισμός, μείω-
σις μεγέθους. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ταῖς κόραις εοικέναι·
αὐταὶ γὰρ Φιλοῦσιν ἐκλύτῳ Φύσει κωχρημένα εἰς κω-
λακειᾶς τρόπον πάντας μικροπρεπῶς προάγειν, εἰς νεό-
τητος κομιδῇ ἐνδείξιν. πολλὰ τοιαῦτα παίζεται ἐν κω-
μῳδίᾳ, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ὀνομάτων, καὶ μάλιστα
εἰ τύχοι ἐταιρῶν προφέρεσθαι ὀνόματα, ὡς ἡ Κλωνά-
ριον, καὶ Μουσάριον, καὶ Λεόντιον, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Υποκριτής] ἢ ὑπὸ ἀντὶ τῆς ἀπὸ καίται, οἷον ἀποκριτής·
τὴν γὰρ ἀπόκρισιν οἱ παλαιοὶ ὑπόκρισιν κειλήμασιν,
Ἰλιάδος η'.

Υποκρίνονται, ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνονται ἐστίν. ἢ χρόνον
σημαίνει ἐν τῷ ἔτι τὸ μετὰ τὸν χρόνον ἀποκρίνε-
σθαι· καὶ ὑποκρίνεσθαι, τὸ ἀποκρίνεσθαι· καὶ ὑποκρι-

τῆς ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ. Θουκυδίδης
ἐβδόμῃ.

Υπόκυλα] τινὲς ὑφ' ἐν ἀναγινώσκουσιν, ὡς ὑπότροχα.
ἢ ὑπὸ ἐφαρμόζεται τρισὶ πλαγίαις πτώσεσιν· ἐναντίαν
δὲ ἔχει κατὰσχασιν τῇ ἐπὶ καὶ ὑπέρ. ἐστὶ καὶ τῷ ἀνα-
στρεφόμενῳ ἐξαίρετόν τι πεπονθός· ὅτι ἅμα τῷ πλεο-
νασμῷ τοῦ ι· ἢ τροπῇ ἐγένετο τοῦ ο εἰς α, ὑπό, ὑπαί· 785
διὸ καὶ ἐτόλμησαν τινὲς Φάναι, μὴ ἄρα Αἰολικὸς τῆς
ὑπαί ὁ πλεονασμός· οὗς ἐλέγχει τὸ πνεῦμα.

Υπολαβών, ὑπονοήσας, ἢ ἀποκριθεὶς, ἢ ἀντειπών, ἀντι-
κρούσας. ἀπὸ τοῦ λήβω δὲ ἀμφότερα.

* Υπόλοιπα, τὰ λοιπὰ, οἶονεῖ τὰ ὑπὸ (τούτέστι ἐν τῷ
βάθει) λελειμμένα.

Υπὸ μάλης] τὸ μὲν ὄνομα κεῖται παρὰ τῷ ῥήτορι· ὅταν
μὲν οὖν ἐνικῶς λέγεται, οὕτως αὐτὸ τάττουσι μετὰ τῆς
προθέσεως· ὅταν δὲ πληθυντικῶς, οὐ μάλας λέγουσιν, 10
ἀλλὰ μασχάλας.

Υπομηλαφῆσαι, ὑποψηλαφῆσαι.

Υπονομεύοντες, ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες.

Υπόνοια καὶ ὑπονοεῖν. ἢ ὑπὸ πρόθεσις ἐντελοῦς διανοίας
ἐλλειψιν δηλοῖ. ὑπονοεῖν οὖν, τὸ μὴ τελέως νοεῖν τὸ
προκειμένον.

Υπόξυλος, ὁ κίβδηλος, ὡς ὑπόχαλκος. οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

Υπόρρηνον, ὑπαρνον· ῥῆνες γὰρ τὰ πρόβατα.

Υποπτέρων ὀνείρων] Διονύσιος ὁ Σίδιος πρῶτον ταύτῃ τῇ α'
ἐπιβολῇ ἐχρήσατο, ἥ περ χρῶνται οἱ γραμματικοί, ὡς
τύμβος τυμβίδιος, παῦρος παυρίδιος, [σχίδος] σχίδιος·
πτερόν, πτερίδιος. ἐχρῆν οὖν εἰπεῖν καὶ τῶν υποπτερι-
δίων, ὑπὲρ τῶν υποπετεριδίων. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ
περὶ παθῶν.

Υποσκιάζειν, ὑπεξάγειν, ἀναλογεῖν· καὶ ὑποσκιάζειν τῆς
ὁδοῦ Φασὶν, ἥτοι τὸ προκόπτειν καὶ ἀναλογεῖν. ῥητορικῇ.

Υποσιώπησις, ἐστὶν ὅταν μέλλῃ τις ἐπιφέρειν τραχύ τι
καὶ λοιδορίας ἐχόμενον, μὴ βούλοιο δὲ διὰ τὸ ἐπαχθὲς 30
αὐτὸ λέγειν, ἀλλὰ δι' αἰνιγματῶν σημαίνειν.

Υποσμύχονται ὁπωπαί· — ὑποτύφονται. ἐστὶ δὲ ὑποσμύ-
χειν, τὸ ἡρέμα ὑπολάμπειν. Ὑποσμύχουσιν· ἀπὸ τοῦ
σφυχοῦ τοῦ σκοτεινοῦ τόπου καὶ ἀφεγγυῶς· ἢ τὸ τυ-
φλάττειν καὶ μεμυκέναι. Ὑποσμύχουσα, διερεθίζουσα,
ὑποκαίουσα, θλίβουσα, καταπονοῦσα. ῥητορικῇ.

Υπόσπονδος, ὑπὸ Φιλίαν ὑποτεταγμένος· παρὰ τὸ σπένδω.

Υποστειλάμενος, ὑποκρυψάμενος, φοβηθεὶς· καὶ ὑπεστεί- 40
λάμην, παρητησάμην, ὑπεκρυψάμην· καὶ ὑποστέλλε-
ται, ἀναδύεται, ὑποκρίνεται, Φεύγει, δολιεύεται.

Υποσταίη, ὑπόσχοιτο.

* Υποσχέσθαι, τὸ ἐπαγγέλλεσθαι, οἶονεῖ ὑποχέσθαι·
ἐστὶ γὰρ, ὅτε αὐτοὶ δεηθέντες ἐπαγγελλόμεθά τι ποιή-
σειν, οἶονεῖ ἀχθοφορήσειν.

Υπόσχου, ἀντὶ τοῦ συγκατάθου· μέσος ἀόριστος δεύτε-
ρος παθητικὸς, ἀπὸ τοῦ σχοῦ· καὶ ὑποσχόμενος, τὸ
ἐπαγγειλάμενος· καὶ ὑπισχόμενος, διαβεβαιούμενος, 50
ἐπαγγελλόμενος· ἀπὸ τοῦ ἴσχω. Ἰλιάδος ι', — ὑπισχό-
μενοι μέγα δῶρον.

Υποστήτω μοι, παραχωρησάτω, ὑπειξάτω. Ἰλιάδος ι'.

Υπέσχετο] ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ παρατατικὸς, εἶχον·
καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ παρατα-
τικῷ, προσέλαβεν ἀντὶ τοῦ ι τὸ σ, καὶ ἐγένετο ἔσχον,
ἐσχόμεν ἔσχου ἔσχετο, καὶ ὑπέσχετο.

Υποτεμνόμενος τὸν πλοῦν, ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν συντομωτά- 784
των πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. οὕτω Ξε-
νοφῶν.

Υποτείνουσιν, ὑποβάλλουσιν, ἢ προτείνονται.

ὑποτίθιος, εἰς τὸ τυτθός.

ὑποτοπάζειν, τὸ στοχάζεσθαι καὶ ἐνθυμεῖσθαι· καὶ ὑπετόπαζεν, ἀντὶ τοῦ ὑπενόει· ἀπὸ τοῦ ὑποτυποῦσθαι ἐν τῷ νοί. ἔστιν οὖν τύπος τυπῶ τυπάζω· καὶ τροπῇ, ὑποτοπάζω· καὶ ὑποτύπωσις, χαρακτηρ λόγου.

ὑπότριμμα, ἐν τε Φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων· ἀπὸ τῆς γινομένης ἐν αὐτοῖς τρίψεως.

ὑπότροπος, ἐξ ὑποστροφῆς ἐπανεληλυθώς, παλινδρομητός.

ὑπούλος ἀνθρώπος, ἀπὸ μεταφοράς τῶν τραυμάτων ὑπονεμομένης οὐλῆς· ὅθεν ὁ μὴ προφανὴς πονηρός· ὑπούλος γὰρ, ὁ ἐγγὺς τοῦ ὑγιανθῆναι μώλωψ. ὑπούλος, δόλιος, Φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικός, ὡς ἐπὶ τῶν ἐλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλὰς ὑγιεῖς ἐπιπολαίως, ἐνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις· ἐξ οὗ καὶ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος· ῥητορική.

ὑπούλα γόνατα, καὶ ὑπούλον πόδα, καὶ ὑπούλον χεῖρα καὶ σῶμα, τὸ Φλεγμαῖνον διὰ τινὰς πληγὰς, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν. ῥητορική.

ὑποφῆται, ἱερεῖς, προφῆται, χρησμολόγοι.

ὑπόφορος, ὑπεύθυνος. ὑπὸ κίνσον, ὑπὸ τέλος.

ὑποφόνια, τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀναιρεθέντος, ἵνα μὴ ἐπεξίσωσιν.

ὑποφύσεις, παραφυάδες Φαύλων λογισμῶν ἐξωθεν Φυόμεναι.

30 ὑποχυτῆρες, τρυβλία, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσι.

ὑποχόνδρια, τὰ ἀκροσπάδια, τὰ ὑπὸ τὴν λαγόναν.

ὑπόψιος] παρὰ τὸ ὑποπτος ὑπόπτιος· τροπῇ τοῦ τ εἰς σ, καὶ κράσει τοῦ π σ εἰς ψ, ὑπόψιος· ἵν' ἡ ὑποπτεῦσθαι ὑπὸ τῶν λοιπῶν πάντων καὶ μισεῖσθαι ἄξιος. Ἡρωδιανὸς δὲ διὰ τοῦ ε γράφει ἐπόψιος. ἔστι δὲ ἀρτιφανής, ἢ Φανερός ἐπὶ κακῷ.

ὑπτίος, ἐπὶ νῶτον κείμενος, παρὰ τὸ ὅπτω ὅπτιος καὶ ὑπτιος· τὰ γὰρ ὑπτία εὐθεωρήτα.

40 ὑπωμοσία] τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην καὶ ἀναβάλλεσθαι προφάσει χρώμενον, ἀποδημία ἢ νόσῳ, ἢ τινι τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμυσθαι· ῥητορική.

ὑπώρεια, ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδία.

ὑπώτια, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα· ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξίοντα πύα· ὥπες γὰρ οἱ ὀφθαλμοί· σημαίνει δὲ καὶ τὴν ὄψιν, ὡς Ὁμηρος Ἰλιάδος μ', διὰ τὸν Ἑκτορα.

50 ὑπωρόφιοι, ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι συγγενεῖς· καὶ ὑπώροφον, τὸ ὑπὸ τὴν στέγην· καὶ ὑπωρόφιον, τὸ ὑπόστεγον.

ὑρία, ὄνομα πόλεως ἀπὸ ὑριέως.

ὑρτακος, ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ῥύτακος.

ὑσμίνη] παρὰ τὸ ὑπομένω γίνεται ὑπομένη· συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ὑσμίνη· δεῖ γὰρ ὑπομονῆς ἐν τῷ πολέμῳ. ἢ παρὰ τὸ δυσμενὴς τις εἶναι.

785 Ὑσπληξ, Φραγέλιον, ἀφετηρία, βούκεντρον, ἢ μύωψ ὁ πλήσων τοὺς βούς. Ὑσπληξ οὖν λέγεται, παρὰ τὸ ἀπὸ τῶν τριχῶν τῶν ὤων (τουτέστι τῶν χοίρων) γίνεσθαι τὴν μάστιγα. οἶμαι δὲ καὶ ἡ ἀφετηρία, ἐκ τοῦ ἐκείσε πλήττεσθαι τῇ μάστιγι τοὺς ἵππους. οὕτως ἐγώ· Ὡρίων δὲ, παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν, ὑπόπληξ· συγκοπῇ τῆς πο συλλαβῆς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, Ὑσπληξ.

ὑσσάνους, τοὺς πασσάλους λέγομεν.

ὑσσός, ἐμβόλιον, ἀκόντιον· ἢ καὶ τὸ ἐξέχον τοῦ ὀμφαλοῦ τῆς ἀσπίδος σιδηροῦν κέντρον, ἢτοι πασσάλιον.

10 Ὑστατος, ἔσχατος· ἀπὸ τοῦ ὕστερος συγκριτικοῦ, τὸ

ὑπερθετικόν, ὕστατος. ἐκ τῆς ὑπὸ πρόθεσεως, ὑπότερος, ὡς παρὰ τὴν πρὸ πρότερος· καὶ συγκοπῇ, ὕτερος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ· προόντος γὰρ τινος ἑτέρου, λέγει τις ὕστερος. ἢ ἐκ τοῦ ὑπότερος, συγκοπῇ, ὕτερος· καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς σ, ὕστερος. τὸ δὲ ὕστατα, ἔστιν εὐθείας οὐδετέρου τῶν πληθυντικῶν, καὶ μετενέμεται εἰς ἐπιρρήματικὴν σύνταξιν, καὶ γίνεται ἐπιρρήμα μεσότητος. οὐ γίνεται δὲ ἐπιρρήμα μεσότητος, εἰ μὴ ἔστιν ἀπὸ ἀρσενικοῦ θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου· διὰ τοῦτο λέγονται μεσότητος ἐπιρρήματα.

Ὑστέρα δεκάτη, ἡ ἐξ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν· ἢν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκοστήν καλοῦμεν.

Ὑστέρα, ἐπὶ τῆς μήτρας· ἀπὸ τῆς θέσεως, ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ εὐθὺς ἀλλ' ὕστερον ἀποδιδόναι τὰς οἰκείας ἐνεργείας.

Ὑστριξ, ὕστριχος, ἢ ἐκ τῶν τριχῶν τῶν ὤων μάστιξ.

Ὑφα] ὑφαίνω, ὕφασμα· ἢ ὑφάζω ὕφασμα ὕφασία, ὕφα. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. τὸ δὲ ὑφαίνω ἀπὸ τοῦ ὕφω· τοῦτο παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ὄς· ὅθεν καὶ ὑφή, ὁ ἱστός. ἢ παρὰ τὸ εἰς, γέγονεν αἶνω· καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ πρόθεσεως ἐν συνθέσει, ὑφαίνω· οἱ γὰρ ὕφαι- 30 νοντες τὰ διηρημένα καὶ κεχωρισμένα εἰς ἓν ἀγειν σπεύδουσιν. οὕτω Θεόγνωτος. — ὑφαίνειν ἤρχετο μύθους· — ἀντὶ τοῦ κατασκευάζειν· καὶ ὕφαινεν, ἀντὶ τοῦ κατεσκευάζειν. ἔστι δὲ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ ἀψύχων εἰς ἐμψυχα. ζητεῖται, διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ πλύνω οὐ φασὶ πλύντης, καὶ κρίνω κριντής, ὡς ὑφάντης ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω, καὶ ξαίνω ξαντής, καὶ μιαίνω μιάντης. ὅτι τὰ μὲν, ἐν τῷ παρακειμένῳ ἐφύλαξαν τὸ ν, ὕφαγμα, μεμίχγα, ἐξαγμα· τὸ δὲ πλύνω καὶ κρίνω, ἀπέβαλον αὐτό· πέπλυκα γὰρ καὶ κέκρικα λέγομεν· ὅθεν καὶ τὰ ὀνόματα χωρὶς τοῦ 40 ν γέγονεν.

Ὑψιστος, ὁ ἐν τῷ ὕψει ἐστώς.

Ὑφαλοι, αἱ ὑπὸ θάλασσαν κεκρυμμένοι πέτραι· ὅθεν καὶ ὕφαλος ἀνθρώπος λέγεται (ὡς ἐγώμαι) ὁ κεκρυμμένος καὶ πανούργος.

Ὑφύφασται] ἀπὸ τοῦ ὑφάζω, ὑφάσω, ὕφακα, ὕφασμαι, ὕφασται· καὶ ὁ Ἀττικὸς, ὑφύφασται. ἢ ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω, ὕφασμαι καὶ ὑφύφασμαι. Ζηνόδοτος.

Ὑφορῶμαι, ἀντὶ τοῦ κρυπτῶς βλέπω.

Ὑψηχέες ἵπποι· — παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἀναφέρειν τὸν ἦχον 50 τῶν ποδῶν· ἢ μεγαλόφωνοι, ἢ ὑψαύχενες, Ἰλιάδος ε'.

Ὑψήγορος] ἐκ τοῦ ὕψους καὶ τοῦ ἀγορῶ, γίνεται ὑψάγορος, καὶ τροπῇ, ὁ τὰ ὑψηλὰ καὶ μεγάλα δημηγορῶν.

Ὑψηλός, ὑψηρός τις ὢν, ὁ εἰς ὕψος ἡρμένος.

Ὑψιπέτηλον, ὑψηλόν.

Ὑσσωπον, ἐκ τοῦ ὕω ὕσω, καὶ τὸ ὤψ ὠπός τὸ πρόσωπον, πλεονασμῷ ἑτέρου σ, τὸ ἐπὶ τὴν ὠπα χεόμενον. ἔστι δὲ βοτάνη καφαρτική, ὁμοία σαμψύχῳ. 786

Ὑψιβρεμέτης, ὁ ἐν ὕψει βρέμων, τουτέστιν ἡχῶν.

Ὑψίζυγος, ὁ Ζεὺς, ἦτοι ὁ ἐν ὕψει ἔχων τὴν καθέδραν, καὶ πάντων ὢν κυβερνήτης· ἢ ὁ ἐν ὕψει ζυγοστατῶν καὶ ταλαντεύων τὰς μοίρας· ἢ ὁ ὕψ' ἐαυτῷ ὑπεξευχῶς πάντα. Ὡρος.

Ὑψιπέτης] Ἀρίσταρχος ἐβάρυνε, εὐρών τὸ, ὠκυπέτα Ζεὺς· — ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ παντοπώλης παντοπῶλα. τινὲς μὲν ἐτόλμησαν περισπᾶν τὸ ὑψιπέτης, εὐρόντες τὸ 10 ὑψιπέτης, ὡς τιμήεις τιμῆς. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ τιμῆς, εὐρομεν τιμῆντα χρυσόν· — ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου, οὐδὲν εὐρομεν τοιοῦτον. ὅθεν ἐπείσθημεν Ἀρίσταρχον.

Ὑψιστος] παρὰ τὸ ὕψος ὑψίων ὕψιστος γίνεται· ἢ παρὰ τὸ ἐν ὕψει ἰζάνειν, ὁ ἔστι καθῆσθαι.

Ὑψος] παρὰ τὸ ὅπτω τὸ βλέπω, ὄψος· καὶ τροπῇ, ὕψος· ἀφ' οὗ ἔστιν ὄραν.

Φ.

20 Φι τὸ στοιχείον, ὅτι Φαῖον, τὸ μέλαν· μέλαν δὲ ἐστὶ τὸ σκοτεινόν. οὕτω καὶ τοῦτο παρὰ τὴν ἐκφώνησιν· κακό-
Φωνον γάρ.

Φάανθεν, εἰς τὸ κόσμηθεν.

Φάγομαι] τὸ θέμα, Φήγω τὸ ἐσθίω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφαγον· ὁ μέλλων β', Φαγῶ· (ὅθεν καὶ τὸ ἀποφαγεῖν) ὁ μέσος μέλλων β', Φαγοῦμαι ὡφείλεν εἶναι· ἀλλὰ σε-
σημειώται τὸ Φάγομαι, πίομαι, ἔδομαι· τὰ δὲ δεύτερα, Φάγη, πῆ, ἔδη.

Φαεινός, λαμπρός· ἀπὸ τοῦ Φάος· ὅθεν καὶ Φαείνω τὸ λάμπω· καὶ Φαεινή, ἡ λαμπρά. ὅτε δὲ σημαίνει τὴν
30 λεπτήν, — μάλιστα Φαεινήν, Ὀμηρος.

Φαειμβροτος ἡώς, ἡ Φέρουσα Φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

Φαέθων] Ἡέλιος Φαέθων, Ἰλιάδος λ', λάμπων ἥλιος.

Φαεσφόρους, Φωτοφόρους, Φωτός παρεκτικός, γνώσεις
Φωτίζοντας.

Φάη, οἱ ὀφθαλμοί· ὅτι ἐξ αὐτῶν Φῶς προχεῖται· ἡ ὅτι
Φωτός εἰσι κριτικοὶ καὶ δεικτικοί.

Φάθι] Φημί, Φήσω, ἔφην, Φάς Φάντος, Φάθι.

40 Φακή, παρὰ τὸ αἰκίζεῖν τὰ Φάη, ὡς ὁ ἱατρικὸς λόγος
μαρτυρεῖ, Φακική τις οὐσα· ἡ Φακίη, ἡ τὰ Φάη κα-
κούσα. Φακός μὲν, ὁ ὥμος· Φακή δὲ, ἡ ἐψηθεῖσα.

Φάκελος, Φορτίον ξύλων.

Φάλαγγες, στίχες, τάξεις· οἱ δὲ, τὸ ἐκ πλειόνων τά-
ξεων ὀπλιτικὸν πλῆθος, οἷον πάλαγγες τινες οὐσαι,
παρὰ τὸ πέλας καὶ ἐγγὺς ἀλλήλων εἶναι. λέγεται δὲ
καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα, καὶ τὰ νεῶς ὑπερείσμα-
τα. ἐνιοὶ δὲ τὸ στρογγύλον ξύλον καὶ σύμμετρον, Φαλάγ-
γειον. λέγεται δὲ καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν Φάλαγξ· καὶ ἐπὶ
τῆς νεῶς ἡ διαβάθρα· καὶ ὁ ἀράχνης δὲ, ὃν ἐνιοὶ Φα-
λάγγειον λέγουσι. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς, ἡ Φάλαγξ·
50 Πλάτων ἐν Ἑλλάδι. καὶ οἱ κόρακες δὲ παρὰ Ἀττικοῖς
Φαλάγγια· ἡ ὅτι τὸ παλαιὸν ξύλοις ἐμάχοντο· Φάλαγ-
γας δὲ τὰς τάξεις ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι· καὶ Φαλαγγη-
δόν, τὸ κατὰ τάξιν, Ἰλιάδος β'. Φάλαγγες οὖν, αἱ
μὲν τῶν νηῶν, παρὰ τὸ σπᾶν εἰς τὴν ἅλα· αἱ δὲ τά-
ξεις, παρὰ τὸ πελάσαι ἄγχι.

Φάλακιν, ποίημα αὐτοσχέδιον, ἐπὶ τῷ Φαλλῷ ἀδόμενον.

Φάλακροι, Φαλακροί· ἄνθρωπος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ.

787 Φαλακρός, ὁ τὸ ἄκρον ἔχων Φαλόν, ὁ ἐστὶ λευκόν· παρὰ
τὸ Φάος· Φάλιον γὰρ τὸ λευκόν.

Φαλά, κόσμος τῆς περιεΦαλαΐας· παρὰ τὸ Φάω Φῶ
Φάσω, ὄνομα Φαλός, καὶ Φαλά, διὰ τὸ λαμπρότατον·
καὶ κόρυθος Φαλός, τὸ προμετωπίδιον ἀνάστημα τῆς
περιεΦαλαΐας· εἰσὶ γὰρ τινες ἥλοι λαμπροί, ἐνεκα
κόσμου τῆς περιεΦαλαΐας· Φαλόν γὰρ τὸ λαμπρόν·
ὅθεν καὶ Φαλακρός, ὁ ἔχων Φαλόν τὸ κᾶρα· καὶ Φά-
10 λαρα, τοὺς προμετωπίδους ἀσπιδίσκους, τὴν κόσμησιν
τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων· ἡ τὰ τῶν γνάθων
σιεπάσματα. ἀπὸ τοῦ Φάος Φαλός καὶ Φάλαρος.

Φαλός, ἀσπιδίσκιον τι μικρὸν καὶ λαμπρόν· παρὰ τὸ
Φάος, ἡ παρὰ τὸ Φῶ ῥήμα· καὶ Φάλαρα, τὰ κομή-
ματα, διὰ τὴν λαμπρότητα· καὶ ῥήμα, Φαληριῶ· ὅθεν
Ὀμηρος ἐπὶ τοῦ, Κύματα Φαληριῶντα. ἐν δὲ τῷ ῥη-
τορικῷ λεξικῷ εὖρον σημαίνει τὸ Φαλός, βῆλον ἢ
λόφον, ἡ ὑπερέχουσαν πέτραν ἐν θαλάσῃ.

Φαληρεὺς, ὁ πολίτης. Φάληροι, δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀντιοχί-
20 δος· ἀφ' οὗ ὁ δημότης Φαληρεὺς.

Φάναι, εἰ μὲν σημαίνει τὸ λέγειν, παροξύνεται, βραχέος
ὄντος τοῦ α· καὶ ἐστὶν ἐνεστώς καὶ παρατατικός, ἀπὸ
τοῦ Φημί· εἰ δὲ σημαίνει τὸ φαίνειν, προπερισπᾶται,

ἐκτεινομένου τοῦ α· καὶ ἐστὶν ἀόριστος πρῶτος, ἀπὸ
τοῦ Φαίνω.

Φανήη] Ἀρίσταρχος καὶ οἱ ἀκριβεῖς γραμματικοὶ ὑπο-
τακτικὸν τοῦτο ἔχουσιν· ἐστὶ γὰρ ἡ μετοχὴ Φανείς
Φανέντος· ἐὰν Φανῇ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, Φανήη.

Φάνης Φάνητος· Τὸν δὲ καλέουσι Φάνητα, ὅτι πρῶτος ἐν
αἰθέρι Φαντὸς ἐγένετο· Ὀρφεύς. οὕτως Ὡρος. 30

Φανοστράτη, Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν
ἐταιριῶν ταύτην Φησὶν ἐπονομασθῆναι Φθειροπύλην·
ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἐστῶσα ἐφθειρίζετο.

Φάνιον, τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλον. ῥητορικῇ.

Φάο] — ἔπος Φάο, μὴ δ' ἐπικνεῦθε· — εἰς τὸ Φᾶσθαι.

Φαρέτρα, ἡ βελοθήκη· εἴρηται παρὰ τὸ Φέρεῖν καὶ κομι-
ζειν τὰ τιτρώσκοντα. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, Φα-
ρετρῶν· Ἰωνικῇ διαλέκτῳ, Φαρετρέων· ὑπερθέσει καὶ
διπλασιασμῷ γίνεται Φαρετέρων. 40

Φάραγξ, ἡ δισχιζομένη γῆ· ἐκ τοῦ ῥήσσω τὸ ῥηγνύω· οὗ
ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔρραγον. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ
τὸ Φαίνεσθαι ἐν αὐτῇ ῥήγμα.

Φάραγγες] ἀπὸ τοῦ σπαράσσω, σπαράξω, σπάραξ· τρο-
πῇ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, Φάραξ· καὶ Φάραγξ, κατὰ
πλεονασμὸν τοῦ γ. ἐστὶ δὲ τὸ ἀπόσπασμα τῆς γῆς.

Φάρμακον, παραμυθία, ὁμιλία· παρὰ τὸ Φέρεῖν τὸ ἄκος,
Φέρανόν τι ὄν· ἐπὶ δὲ τοῦ νακοῦ, παρὰ τὸ Φέρεῖν
τὸ ἄχος, τὸ σημαῖνον τὴν βλάβην· καὶ Φαρμακοτρί- 50
βαι, οἱ βαφεῖς οἱ τὰ Φάρμακα τρίβοντες ἢ πωλοῦντες.
ῥητορικῇ.

Φαρμακεία, ἐκ τοῦ Φαρμακεύω· τοῦτο ἐκ τοῦ Φαρμακός.

Φαρμάξας, ἀποστήσας, γοητεύσας, ἰατρεύσας. ῥητορικῇ.

Φάρμακος, ὄνομα κύριον. ὅτι δὲ ὄνομα κύριον ἐστὶ, Λυ-
σίας Φησὶν· Ὁ Φάρμακος ἱεὺς Φιάλας τοῦ Ἀπόλλω-
νος κλέψας, αἰλούς, ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατε-
λεύσθη· — καὶ τὰ τοῖς Ἰαργηλοῖς ἀγόμενα τούτων 788
ἀπομιμήματα ἐστὶν, ὡς Ἰστρὸς ἱστορεῖ. Δημοσθένης
δὲ ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος λέγει, Οὕτως οὖν αὐτὸν
ἐξαιρήσας ὁ Φάρμακος· — Δίδυμος περισπᾶν ἀξιοῖ τοῦ-
νομα· ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὖρομεν οὕτως που τὴν χρῆσιν.
Φαρμάκοντα δὲ Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου ἔφη. ἐστὶ
δὲ Φαρμάκων, ὁ ὑπὸ Φαρμάκων βεβλαμμένος, ὡς καὶ
Θεόφραστος.

Φάρος, ἱμάτιον, περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ Φέρεσθαι, οἷονεἰ
Φέρος τι ὄν. ἡ παρὰ τὸ τῇ ὑφῇ ἀρηρῆναι. λέγεται δὲ
καὶ ἐπὶ γυναικῶν. Φάρος δὲ, ἡ πρὸ τῆς Αἰγύπτου, 10
παρὰ τὸ Φῶ τὸ Φαίνω Φάρος, παρὰ τὸ Φαίνεσθαι
αὐτὴν πρὸ τῆς Αἰγύπτου. ἔχει δὲ καὶ ἄλλον λόγον καὶ
ἐπὶ τοῦ προφαينوμένου τοῖς πλέουσι πύργου· ἥτοι παρὰ
τὸ Φῶς ἀνάπτειν τοῖς πλέουσιν· ἡ παρὰ τὸ Φάω Φά-
σω· οὗ ὁ παρατατικός, ἔφαον· οἷον, — Φάε δὲ χρυσό-
θρονος ἡώς· — ὁ δὲ Ὡρος λέγει, ὅτι τῇ Καρία προσ-
πλεύσαντος Ἀλεξάνδρου, ἡ Ἑλένη παρεκάλει Φάρον
τινα κυβερνήτην, Κάρα τῷ γένει, διασῶσαι αὐτὴν εἰς
Λακεδαιμόνα· καὶ τούτον, ἀναλαβόντα αὐτὴν, ἀποβρί-
20 Φῆναι εἰς Αἴγυπτον· ἐνθα, ὑπ' ὀφείως πληγέντα, ἀπο-
θανεῖν. Ἰάψασα δὲ αὐτὸν, ἀπ' αὐτοῦ Φάρον ἀνόμασε.
Φάρος οὖν, εἰ μὲν ἀρσενικῶς, σημαίνει τὸν τόπον· εἰ
δὲ θηλυκῶς, τὴν πόλιν· εἰ δὲ οὐδετέρως, τὸ ἱμάτιον.
ἐστὶ δὲ ὁμώνυμον.

Φαῶν, σημαίνει τὸ ἀροτριῶ· ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, πλεονατιῷ
τοῦ Φ· παρ' ὃ καὶ ἀΦαρον, τὴν λιπαρὰν γῆν καὶ τὴν
πολλάκις ἀροτριωθεῖσαν· Καλλίμαχος, ἀΦαρον Φαρόου-
σι· μέλει δὲ σφισιν ὄμπνιον ἔργον· — τὸ Δημήτερος

δηλονότι. ἢ ἄφαρον, τὴν μηδὲν φέρουσαν. ζῆται εἰς τὸ ἀφάροτος.

3c Φάρυγξ, παρὰ τὸ φέρω, δι' ἧς φέρεται τὸ πνεῦμα. φέρω φέρος καὶ φάρος· καὶ παρώνυμον, Φάρυγξ. ὡς Λυκόφρων, — ἐτύμβευσε Φάρω: — ἀντὶ τοῦ Φάρυγγι. Ὡς δὲ λέγει, δι' ἧς φέρεται ἡ ἰσχύς, ὃ ἐστὶν ἡ φωνή. Ἰστέον ὅτι Φάρυγξ Φάρυγος δι' ἐνὸς γ κλίνεται· καὶ θηλυκῶς μᾶλλον εἶωθε λέγεσθαι, ὡς οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται· ἀρσενικῶς δὲ οἱ Δωριεῖς προφέρουσιν. ὁμοίως δὲ καὶ λάρυγος Ἀττικῶς.

Φαρυγίνδην, ὡς ἀριστίνδην, σκώπτοντες τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν, Ἀττικοὶ λέγουσι. ῥητορικῇ.

4c Φάσχανον] παρὰ τὸ σφάζω, σφάχανον· καὶ ὑπερθέσει· ἢ σπάχανόν τι ὄν, παρὰ τὴν σπάσιν· ἢ παρὰ τὸ φάσθαι, ὃ ἐστὶ φονεύσαι.

Φάτο] Φημί τὸ λέγω· (σημαίνει γὰρ καὶ τὸ φονεύω) ὁ μέλλων, Φήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφην· ὁ μέσος, ἐφάμην, ἔφασο, καὶ ἔφαο· ὅθεν καὶ Ἰωνικῶς τὸ προστακτικόν, Φάο· τὸ τρίτον, ἔφατο· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, Φάσθαι. ἢ ἐκ τοῦ Φῶ τὸ φαίνομαι, παράγωγον, Φημί Φήσω, ἐφάμην, ἔφατο· συγκοπῇ, Φάτο· ὅλον, Ὡς Φάτο.

5c Φάσις, λέγεται μὲν καὶ [ἐπὶ] δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνῃ [τι] τῶν δημοσίων ἔχοντά τινα μὴ πριάμενον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων· ὅταν γὰρ μὴ ἐκμισθώσκειν οἱ ἐπιτροπευόμενοι τὸν οἶκον, ἔφαινε αὐτοὺς ὁ βουλούμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ. ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν ἐμερίσθωτο. τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰς μαρτυρίας, ἐστὶν εὐρεῖν παρὰ τε Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει· τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν [οἴκων] Φάσεως, παρὰ Λυκούργῳ.

789 Φασίμη, κύλιξ· παρὰ τὴν Φάσιν τὴν ἐνδειξιν.

Φασιανός, συνοφάντης, παρὰ τὴν Φάσιν· ἢ παρὰ τὸ φαίνω ῥῆμα. Φασιανοί, ἀλεκτρούνοες καὶ ὄρνεις τινές.

Φασκώλιον, ἱμάτιον, φορεῖον· Φάσκωλον δὲ, μαρσίπιον, πῆρα τις, οὕτως ἐκαλεῖτο, ὡς Ἰσαῖος καὶ Λυσίας εἰρήκασιν. οὕτως ἔχει εἰς τὸ ἄλλο. Φασκώλιον, τὸ δερμάτινον βαλάντιον, οἶονεῖ Ἀσκώλιον, τὸ ἀσκῶ εἰσός· Φάσκωλον δὲ, τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται· [καὶ πρὸς γε] μεστὸν κατὰ τὸ πλεον καὶ ἐμβριθέστατον ποιῶν τὸ Φασκώλιον: — οὕτως εἶχεν εἰς τὸ αἰμωδεῖν. εὖρον ἐγώ. τὸ δὲ Φάσκωλος, ἱμάτιόν ἐστὶν ὁ φορεῖται· Φασκώλιον, ἄγγος δεκτικὸν βιβλίων καὶ ἱματίων καὶ ἀργυρίου· τάχα δὲ ἐστὶ καὶ τὸ ποτήριον.

Φάτνη] παρὰ τὸ φαγεῖν Φάγνη καὶ Φάτνη. δύναται δὲ καὶ παρὰ τὸ πάω πῶ τὸ ἐσθίω, ὡς τὸ πάσασθαι, πάτνη καὶ Φάτνη.

Φατνωτόν, τὸ σανιδωτόν· Φατνώματα, σανιδώματα, στέγη διάγλυφα. ῥητορικῇ.

20 Φατρία, σύνταγμα· Ὡς· ὅλον πατρία, ὅταν ἀφ' ἐνὸς καὶ εὐγενοῦς ἀνδρὸς, ὡς πατρὸς, κατὰ διαδοχὰς, ἐπέκτασιν λάβῃ τὰ γένη, τό τε ἐπὶ τινα ἀναφέρεσθαι, ὡς Ἡρακλεῖδαι, καὶ Ἀχαιμενίδαι ἀπὸ Ἀχαιμένους παρὰ Πέρσαις.

Φαυλία, ἡ κότινος, καὶ ἀπλῶς εἶδος ἐλαίας· ῥητορικῇ. Φαύλια μῆλα, εἶδος τι μῆλων.

Φαυλίζει, εὐτελίζει, χλευάζει.

30 Φαῦλος] παρὰ τὸ Φῶ τὸ φαίνω, παράγωγον, Φαῦν τὸ λάμπω· γίνεται Φαῦλος, ὁ φανερούμενος εἰς ἃ ἐργάζεται· ἢ ἐπὶ αἰσχροῖς πράγμασι διάδηλος καὶ φανερός. ἢ παρὰ τὸ παύω παῦλος καὶ Φαῦλος· τὸ γὰρ κηλὸν, ταχὺ παύεται· τὸ δὲ καλόν, οὐδέποτε. Φαῦλον, σημαίνει δέκα· τὸ ἀπλοῦν, Εὐριπίδης Λικυμνίᾳ, Φαῦλον ἀνομ-

ψον τὰ μέγιστ' ἀγαθὰ: — ἀπλοῦν καὶ ἀπονήρευτον λέγεται. ἐστὶ δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος· Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς, Φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, ζητεῖς: — καὶ Φαῦλον πρᾶγμα ἐστὶ· τὸ τυχόν πρᾶγμα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς πρὸς τὸ οὕτω τυχόν· [Πλάτων,] Πρᾶγμα δ' ἐστὶ, ὡς εἰσιν, οὐ Φαῦλον, οὐδὲ 40 μικρὰς δεόμενον ἀρετῆς: — τάττοιο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ, ὅταν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον. τεθεῖη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου· Σοφοκλῆς Αἰχμηλώτισιν, Εἰ μικρὸς ὢν, τὰ Φαῦλα νικήσας ἔχω: — καὶ ἐπὶ τοῦ ῥαδίου Πλάτων Πολιτικῶν πρώτῳ, Καὶ Φαῦλόν γε, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν· καὶ τούτων δ' ἐτι ἐγὼ Φαυλότερον: — τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου, ὡς Δημοσθένους· καὶ ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ καὶ πένητος καὶ ἀδόξου καὶ ἀνοήτου. ῥητορικῇ. διαφέρει δὲ Φλαύρου· Φλαῦρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ μικρὸν καὶ κοῦφον κακόν· Φαῦλον δὲ, τὸ μέγα. 50

Φαυλίζω] Ἐνεμέσιζε δὲ καὶ ἀπεφαύλιζε τὰ λεγόμενα.

Φαύττιγγες, οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμας σπῖλοι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Φαιδρωπὸν, τὸ τερπνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον.

Φαίδιμος, ὁ λαμπρός· παρὰ τὸ φαίνω, φαίνιμος καὶ Φαίδιμος.

Φαίνων, δεικνύων· ἀπὸ τοῦ φαίνω, ἀποβολὴ τοῦ ε, καὶ κατὰ συναίρεσιν, φαίνω, ὡς αἶρω, αἶρω. Φαινόμενα, 790 οὐ μέντοι ὄντα γέ που τῇ ἀληθείᾳ· Πλάτων.

Φαῖόν, χροῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ, ἡγουν μύινον.

Φαινόλης, χιτῶν· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφαστρίδα, ὡς τὸ, Τὰν Φαινόλαν ἀποδύσασθαι: — τούτεστι τὸ ἱμάτιον. παρὰ τὸ φαίνεσθαι ὅλον.

Φελόνης, εἰλητὸν τομάριον, βέμβρανον· ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτῶνιον.

Φελλός, ὅρος ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ, ἐν ᾧ γίνονται πεῦκαι ὑπερ- 10 μεγέθει· ἐκ δὲ τούτων τῶν δένδρων γίνεσθαι τοὺς Φελλοὺς, οἷς κέχρηται πρὸς κουφισμὸν τῶν σωμάτων.

Φελλέα, τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία, ὡς Ἰσαῖος.

Φελλεύς, σιληρὸς καὶ πετρώδης τόπος.

Φενακισθέντες, χλευασθέντες, ἀπατηθέντες· ἀπὸ τοῦ Φενακίζω· τούτο, παρὰ τὸ τὰς Φρένας αἰκνίζειν. Φενακίζειν οὖν, τὸ ἀπατᾶν· ὅπερ οἱ ἀρχαῖοι Φηνακίζειν ἔλεγον. πεποιήται δὲ τούνομα κατ' ἐναλλαγὴν γραμμά- 20 τος, παρὰ τὴν πηνίην, ἥτις ἐστὶ περίθετος νόμη, διαπατῶσα τοὺς πολλοὺς· ἢ παρὰ τὴν Φενακίην· ἐστὶ δὲ κόσμος γυναικεῖος, ἢ λεγομένη οὐρά. τὸ Φε, ψιλόν· ἢ παρὰ τὸ Φηλοῦν πεποιήται, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἀπατᾶν.

Φέναξ, χλευαστής, ἀπατεών.

Φεννίς, παιδιὰ διὰ σφαίρας γινομένη· ἐστὶ καὶ Φεννίδα, ἀπὸ τοῦ Φενακίνδα, κατὰ συγκοπὴν. ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων· ἢ ἀπὸ τοῦ Φενακίζειν ἐν τῷ ῥίπτειν, καὶ μὴ ῥίπτειν ἐκεῖσε, ἀλλ' ἐτέρωστε· ἢ ἀπὸ Φενακίου τοῦ ἐφευρόντος αὐτήν.

Φεραυγής, κατάλαμπρος, ὁ φέρων τὴν αὐγὴν.

Φερέγγυστος. Φερέγγυος, ἀξιόπιστος ἐγγυητής, φέρων τὸ 30 βέβαιον, ἀσφαλές. Φέρειν λέγεται καὶ τὸ λαμβάνειν· καὶ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου.

Φέρεκλις, ἀρμόζον ὄνομα τέκτονι, ὅλον Φερέκλωνός τις ὢν.

Φερέοικος, καὶ Φέροικος, ὁ κοχλίας καὶ ἡ χελώνη· ἐνιοὶ δὲ ζῶν λευκὸν ὅμοιον γαλῇ, ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίαις γινόμενον, βαλανοφάγον, οὕτω καλούμενον ὑπ' Ἀρκά- 40 δων· οἱ δὲ, ζῶν σφηνὸς εὐμεγέθους μέγιστον.

Φερέσβιος, ζωποῖός. ὡς Φερέπονος, οὕτω καὶ Φερέβιος· 4 καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. περὶ παθῶν.

- Φέρενα] τοῦτο κατὰ διάλεκτον· οἱ γὰρ Αἰολεῖς λέγουσι τὴν Φερνὴν Φέρενα· ἴσως προΦερέστερον, παρὰ τὸ Φέρειν· προῖξ γὰρ ἔστιν· ἢ γὰρ ἡλογημένον τὸ Φέρνῃ· τὰ γὰρ εἰς νη λήγοντα δυσύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τέλους τὸ ρ, βαρύνεται, οἷον τάρνη, πτέρνη· μόνον τὸ Φερνὴ ὀξύνεται. εἰ δὲ δώσῃ τις τὸν πλεονασμὸν Αἰολικὸν εἶναι, καὶ εἴπῃ Φέρενα, καὶ μιμήσῃται τὸ Ἑλένη, ἀπολέλυται τὸ ἡλογημένον. περὶ παθῶν. Εὐριπίδης Μηδεία. Φερνὴν δὲ τὴν προῖκα καὶ Αἰσχίνης καὶ Μένανδρος· ἀπὸ τοῦ ἐπιΦέρεσθαι αὐτήν.
- 50 Φέρνιξ, προῖξ· ἀπὸ τοῦ Φέρειν ὄνησιν.
- Φερσεφόνη, παρὰ τὸν Φέρσω μέλλοντα, ἢ Φέρουσα πάντα καὶ Φθείρουσα· ἢ αὐτὴ γὰρ ἔστι τῇ γῇ.
- Φερέτρω, τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ· παρὰ τὸ Φέρειν. Κείμενον ἐν Φερέτρῳ. Ἰσαῖος.
- Φερίστον, ἐξοχώτατον, ἢ ἀγαθόν.
- 791 Φέρτερον, κρείττον, ἢ ταχύτερον· ἀπὸ τῶν ἀχθοφόρων. καὶ ἀφαιρότερος, ὁ τοῦ Φέρειν οἷοντε ἡττων κατὰ δύναμιν. γίνεται δὲ τὰ συγκριτικὰ ἀπὸ ὀνόματος, ὡς τὸ ὀξύς, ὀξύτερος· ἀπὸ ῥήματος, ὡς Φέρω Φέρτερος· ἀπὸ ἐπιρρήματος, ὡς πάλαι παλαιότερος.
- Φευκτέος] τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ὀξύτων, διὰ τοῦ εὖος γινόμενα, διὰ τοῦ ε ψилоῦ γράφεται, ψεκτός, ψεκτέος· Φευκτός, Φευκτέος.
- Φέψαλος, σπινθὴρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων.
- 10 Φεῖδομαι, παρὰ τὸ Φεύγειν τὸ δοῦναι· ἢ παρὰ τὸ Φεύγομαι, Φεύδομαι· καὶ τροπὴ τοῦ υ εἰς ι, Φεῖδομαι. τοῦ δὲ Φιδός ὀνόματος γράφεται τὸ Φι διὰ τοῦ ι· εἰ γὰρ ἐγράφετο διὰ διφθόγγου, Φοῖδος ἂν ἐλέγετο τὸ ῥηματικὸν ὄνομα.
- Φειδωλός, Φειδόμενος, νυκτός. παρὰ τὸ Φεῖδω Φειδωλός, ὁ Φεύγων τὸ δίδοναι· καὶ Φειδυλός, ὁμοίως· καὶ Φεῖδων ὄνομα κύριον μετοχικόν, ὡς λάμπω Λάμπων, καὶ στίλβω Στίλβων.
- Φειδῶ, πρόνοια, Φεισμονή, εὐσπλαγχνία. σημαίνει δὲ καὶ τὴν Φροντίδα· οἷον, Οὐ γὰρ τις Φειδῶ νεκύων κατατεθνεύωντων, Ἰλιάδος ν'.
- 20 Φηγός, δρυς, ἢ πεύκη· παρὰ τὸ Φώγεσθαι, ὃ ἔστι καίεσθαι. τὰ γὰρ ἔσω τῶν βαλάνων ἐσθλόντες, τὰ ἔξω ἔκαιον πρὸς τέρμην. ἢ παρὰ τὸ Φαγεῖν ἐξ αὐτῆς τὰς βαλάνους τοὺς ἀνθρώπους. καὶ Φήγιμος, δρύϊνος.
- Φηγαίεῦσι, δῆμος τῆς Αἰαντίδος Φυλῆς.
- Φηγοῦς, δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος.
- Φῆναι, ἢ δεύτερος ἀόριστος ἔστιν, ὡς τὸ στήναι· ἢ πρῶτος ἀόριστος, ἔφανα, φᾶναι, καὶ Φῆναι Ἰωνικῶς, ὡς μιᾶναι μιῆναι.
- 30 Φῆν, εἰς τὸ ἀλῆν.
- Φηλώματα, ἐξαπατήματα· Φηλοῦν γὰρ τὸ ἀπατᾶν· καὶ Φηλώσεις, τὸ ἀπατήσεις· ἐνθα καὶ Φήληξ τὸ ἡρέμα πεπανθὲν σῦκον· καὶ Φήληκας δὲ Φαμὲν, τὰ διακωπῶντα τὰς ὀψεις σῦκα, ὡς εἴη πέπειρα.
- Φῆμη] ὡς ἀπὸ τοῦ γνώσω γίνεται γνώμη, οὕτω παρὰ τὸ Φῶ Φήσω, Φῆμη· τοῦτο παρὰ τὸ Φῶς· Φῶς γὰρ τῶν πραγμάτων οἱ λόγοι. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι, ὡς ἐν Ἰλιάδος κ', Εἰ τινὰ που καὶ Φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο.
- 40 Φῆσι, κατ' ἐπέκτασιν ἔστι τῆς σι συλλαβῆς, ἀπὸ τοῦ εἰάν Φῶ, εἰάν Φῆ. εἰς τὸ παμφανώοντα. Ἰστέον ὅτι τὸ Φημί, γινόμενον μὲν ἀπὸ τοῦ Φῶ, οὐκ ἀναγκάζεται διπλασιάζεσθαι καὶ γενέσθαι πίΦμη, ὡς τίθημι· ἐπειδὴ τὰ ἐγκλιτικά οὐ θέλει ὑπερβαίνειν τὴν δυσύλλαβίαν.
- Φηρῇ] οἷον, — εὐκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ· — τὸ Φηρῇ περισπᾶται κατὰ τὴν παράδοσιν· ἢ μεντοι ἀναλογία ἡξίου

- βαρύνεσθαι· τὰ γὰρ εἰς ρα δυσύλλαβα μονογενῇ τᾷ η παραληγόμενα βαρύνεται, Ἦρα.
- Φῆς, εἰς τὸ βῆ. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ Φῆς τοῦτο, κἀκιστον· ἐνεστῶς ἔστι δευτέρου προσώπου, καὶ σὺν τῷ ι 50 γράφεται· καὶ ὅσον κατὰ ἀναλογίαν, οὐκ ὠφείλειεν ἔχειν τὸ ι· τὰ γὰρ εἰς μι, τροπὴ τῆς μι εἰς ς, τὸ δεύτερον ποιοῦσιν. εἰ οὖν τὸ Φημί οὐκ ἔχει τὸ ι, (τὰ γὰρ εἰς μι οὐ θέλει διφθόγγῳ παραλήγεσθαι, χωρὶς τοῦ εἰμί καὶ εἶμι) ὁδὸν ὅτι οὐδὲ τὸ Φῆς ὠφείλειεν ἔχειν τὸ ι· ἀλλὰ κατὰ ἱστορίαν, ἡγουν κατὰ παράδοσιν, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. πότε γὰρ τῇ ἱστορίᾳ χρώμεθα; ἡνίκα τι κατὰ παράδοσιν γράφεται, ὥσπερ τὸ σκείρω. 792 Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ ἱστορία διττὴ ἔστιν· ἔστι γὰρ ἡ χρησις, ἥτις καὶ ὡς ὕλη ὑπόκειται τῇ ὀρθογραφίᾳ. λέγεται δὲ ἱστορία καὶ ἡ μαρτυρία τῶν ἀρχαίων καὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν· ἥτις καὶ ὄργανόν ἐστι τῆς ὀρθογραφίας. διὰ τοῦτο καὶ ἔσχατον τέτακται ἡ ἱστορία· ἐπειδὴ οὐκ αἰεὶ κεχρήμεθα αὐτῇ, ἀλλ' ὅτε οὐ δυνατόν ἐστι τὴν λέξιν διὰ τῶν ἄλλων κανόνων ὀρθῶσαι, ἀναλογίας, διαλέκτου, ἢ ἐτυμολογίας· τούτου χάριν τελευταία ἐπάγεται. τινὲς δὲ θέλουσι λέγειν παρὰ τὸ Φῆς· ὅτι τὸν 10 μὲν τόνον, ἀπὸ τῶν εἰς μι ἔσχε· τὴν δὲ γραφὴν, ὡς ἀπὸ τῶν εἰς ω, ἀπὸ τοῦ Φῶ· τὰ γὰρ εἰς ω θέλει ἔχειν ἐν δευτέρῳ καὶ τρίτῳ προσώπῳ διφθόγγον μετὰ τοῦ ι. ἄλλοι δὲ θέλουσιν αὐτὸ εἶναι Δωρικόν, ὥσπερ το ζῆς· οἷστις καὶ ὁ τόνος ἀντίκειται· ὠφείλε γὰρ περισπᾶσθαι· καὶ τὸ δεύτερον τῶν ἐνικῶν· ὠφείλε γὰρ ἀποβολῇ τοῦ ς ποιεῖν τὸ γ'.
- Φθάμενος, Φθάσας. ἐκ τοῦ Φέω τὸ τρέχω, πλεονασμῷ τοῦ Φ, Φθέω, ἔστι Φθῶ, σημαῖνον τὸ καταλαμβάνω· ὅθεν Ἰλιάδος λ', Φθῆσε τέλος θανάτοιο· — οὐ παράγωγον, Φθῆμι· ὁ παθητικὸς ἐνεστῶς, Φθάμαι· ἢ μετοχη, Ὅς μ' ἔβαλε Φθάμενος, Ἰλιάδος ε'. οἱ δὲ Φασὶν ἀπὸ τοῦ Φθαζόμενος, κατὰ συγκοπὴν· ὡς οἶμαι, οὐ καλῶς. τὸ δὲ Φθῶ γίνεται ἀπὸ τοῦ Φθῖω τὸ Φθείρω· οἱ γὰρ καταλαμβάνοντες Φθείρουσι τὸν δρόμον καὶ ἐλαττοῦσι τοῦ καταλαμβανομένου.
- Φθάνει, προῖκει, προλαμβάνει· παρὰ τὸ Φθείνω. ἐκ δὲ τοῦ Φθαζω Φθάσω, γίνεται τὸ ὑποΦθάς, ἀντὶ τοῦ προΦθάσας, προλαβών.
- Φθαίη] ἀπὸ τοῦ Φθάς Φθάντος, τὸ εὐκτικόν, Φθαῖην, Φθαίης· καὶ παραΦθαίη, Ἰλιάδος κ', ἀντὶ τοῦ παρα- 30 δράμοι, Φθάσοι, παρέλθοι, προλάβοι. σημαίνει καὶ τὸ Φθείρειν. τὸ δὲ Φθάς, μετοχὴ ἔστιν, ἀπὸ τοῦ Φθῆμι, ἔΦθην.
- Φθέγμα] ὁ μὲν Ὠρος, δι' ἐνὸς γ λέγει γράφεσθαι· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, διὰ δύο, Φθέγγμα· καὶ ἴσως παρὰ τὸ Φθέγγομαι· τὸ δὲ Φθέγγεσθαι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ γίνεται· παρὰ γὰρ τὸ Φῶ τὸ λάμπω, γίνεται Φέγγος· καὶ Φέγγω, Φθέγγω· παρὰ τὸ εἰς Φῶς ἄγειν τὰ τοῦ νοῦ.
- Φθεῖρ, παρὰ τὸ Φθείρω, ἢ ἀπὸ Φθοῖας σωματικῆς γινο- 40 μένη. λέγεται δὲ Φθεῖρ καὶ ὁ τῆς πίτυος καρπός, τὰ λεγόμενα στροβίλια.
- Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλον· — ὁ μὲν τεχνικὸς, διὰ τοῦ ι γράφεσθαι λέγει· ὅτι παρὰ τὸ Φθεῖρ γεγονός, τοῦ ἐπὶ υἱοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος. ἕτεροι δὲ, διὰ διφθόγγου λέγουσι, παρὰ τὸ Φθεῖρ, ὃ σημαίνει τὴν πίτυν· εἰσι γὰρ τινες πίτυες Φθείρας ποιοῦσαι. τὸ ὄρος τὸ ἔχον Φθείρας, τουτέστι πίτυας. οἱ δὲ, παρὰ τὸ Φθεῖρ λέγουσιν ὁ ληστής, τουτέστιν ὁ Φθείρων· οἶονεῖ, τὸ ὄρος τῶν ληστῶν. οἱ δὲ, ὅτι Φθείρες λέγονται οἱ θῆρες, παρὰ 50 τὸ Φθείρειν· τὸ ὄρος τῶν θηρῶν. Λυκόφρων.

Φθισήνωρ, σημαίνει τὸν Φθείροντα τοὺς ἄνδρας. ἔστι Φθείω, διὰ τῆς εἰ διΦθόγγου· ἔστι καὶ Φθίω, διὰ τοῦ ι· καὶ Φθίμη· ἀμφοτέρω δὲ σημαίνει τὸ Φθείρω· ὅθεν τὸ, — Φθίσει τὲ τεὸν μένος, Ἰλιάδος ζ'. εἴτε ἀπὸ τοῦ Φθείω, εἴτε ἀπὸ τοῦ Φθίω· ἐξ οὗ καὶ τὸ Φθιάσθαι. πλεονασμῷ τοῦ ν, γίνεται Φθίνω· ὅθεν Φθινύθω, τὸ Φθείρομαι· καὶ Φθινόπωρον, παρὰ τὸ Φθίνειν τὴν ὁπώραν ἐν αὐτῷ.

795

Φθισίβροτος, ἡ διαΦθείρουσα τὸν ἄνδρα· παρὰ τὸ Φθίω Φθίσω.

Φθόϊς Φθοῖς, εἶδος πλακοῦντος· οὗ τὴν κατασκευὴν οὕτω τις περιλαλεῖ· τυρὸν ἐκπιέσας, τρίβε· καὶ ἐμβαλὼν εἰς κόσινον χάλκεον, διήθει· εἴτα ἐπίβαλον μέλι, καὶ σιλήγγεως ἡμίσειαν, ὃ ἔστιν ἡμισυ μέτρου· καὶ συμμάλαξον εἰς ἓν.

10 Φθιώται, ἐκαλοῦντο οἱ τοῦ Ἀχιλλέως. ἀπὸ τῆς Φθίας χώρας, Φθιώτης· Φθίοι δὲ, οἱ τοῦ Πρωτεσιλάου, ἀπ' ἀνδρὸς Φθίου τοῦνομα.

Φθόη] τὴν νῦν Φθίσιν λεγομένην οὕτως ἐκάλουν, ὡς Δημοσθένης. ἡ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀγωγῆς.

Φθίσις, ἡ σήψις.

Φθόνος, πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ. Ὄρος, παρὰ τὸ Φθάνειν· οἱ δὲ, παρὰ τὸ Φρενῶν παραίτιον εἶναι πολλάκις· εἶγε βάσκανος, παρὰ τὸ τοῖς Φάεσι καίνειν· ἐγὼ δὲ οἶμαι, παρὰ τὸ Φόνος, Φθόνος.

20 Φθορά, παρὰ τὸ Φθίσθαι ῥᾶον, ἥτοι σήπεσθαι εὐχερῶς. Φιάλη, κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς Φ, πιάλη τις οὔσα, παρὰ τὸ πῖω, ἢ τὸ πιεῖν ἄλις παρέχουσα, ὃ ἔστι δαψιλῶς.

Φιαρός] Καλλίμαχος, — Φιαρὴ τῆμος ἀνέσχευεν ἕως· — παρὰ τὸ Φάος, Φαέρος· τροπῇ τοῦ ε εἰς ι, καὶ ὑπερθέσει, Φιαρός.

Φιβάλεως, γένος συκῆς. λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὰς μυρρίνας. Ἀπολλοφάνης τὰ σῦκα, Φιβάλεα· καὶ Φιβαλέαι, ἰσχάδες.

Φιλακίζεται, χαριεντίζεται.

30 Φιλαπεχθήμων, Φιλομήτης. Φίλεχθρος, Φιλόμισος.

Φιλεῖ γὰρ πως, τέρπεται γὰρ πως.

Φιλεργος, Φιλόπονος. Φιλεριστήσαι, Φιλονεικῆσαι.

Φίλαι] Ἰλιάδος κ', — νῦν αὐτὲ με Φίλαι Ἀθήνη· — ἀντὶ τοῦ Φιλοφρόνησον, καὶ Φίλον ἡγήσαι. β' προσώπου Ἰωνικῶς.

Φιλαμένη Δημήτερα· — ἀπὸ τοῦ Φιλῶ, Φιλήσω· ὁ ἀόριστος πρῶτος κατὰ συγκοπὴν, ἔφιλα· ὁ μέσος, ἔφιλάμην· ἡ μετοχή, Φιλάμενος· καὶ τὸ θηλυκόν. ἢ ἀπὸ τοῦ Φίλος, Φίλλω· ὁ μέλλων, Φιλῶ· ὁ ἀόριστος, ἔφιλα.

40 Φιλέεσκον] Φιλῶ, Φιλήσω· καὶ οἱ Δωριεῖς τρέπουσι τὸ η εἰς δύο εε, καὶ γίνεται Φιλεέσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, Φιλεέσκον· ὁ παρατακτικὸς, ἔΦιλεέσκον.

Φίλιος Ζεὺς, ὁ τὰ περὶ τῆς Φιλίας ἐπισκοπῶν.

Φιαλεῖδαι, γένος Ἀθήνησι.

Φιλῖνος] τὰ διὰ τοῦ ινος ὀνόματα, ἢ κύρια εἰσιν, ἢ ἐθνικά, οἷον Σκοπελῖνος, Ἀκραγαντῖνος, ὁ πολίτης· ἢ ἐπίθεται, ὡς τὸ, ῥιγῖνος, ὁ δεινός· ἢ προσηγορικὰ, ὡς ἐχῖνος, γελασῖνος· (γελασῖνοι δὲ εἰσιν αἱ γενόμεναι

50 κοιλότητες εἰς τὸ πρόσωπον ἐκ τοῦ γελαῖν) ἢ ὑποκοριστικά, οἷον Φιλῖνος· (σημαίνει δὲ τὸν Φίλον) παλλακῖνος, ὁ ἀπὸ παλλακῆς. ταῦτα δὲ, εἰ μὲν ἀπὸ ὀνόματος παραχθῶσιν, ἢ ἀπὸ εὐθείας, ἢ ἀπὸ γενικῆς παράγονται, Φίλος, Φιλῖνος· ἀγαθός, ἀγαθῖνος· εἰ δὲ ἀπὸ ῥήματος, ἢ ἀπὸ ἐνεστώτος, ἢ ἀπὸ μέλλοντος· ἐχῖω, ἐχῖνος· πραξιῶ, πραξῖνος. τὸ δὲ σεβεῖνος διὰ διΦθόγγου γράφεται.

Φιλήτης, ὁ ξυνόμενον μὲν, σημαίνει τὸν ἐραστὴν· παροξυνόμενον δὲ, τὸν κλέπτην. παρὰ τὸ ὑφελέσθαι γίνεται 794 ὑφειλέτης· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ υ καὶ τοῦ ε, καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η, γίνεται Φιλητής. πολλὰ δὲ πάθη ἐνταῦθα γέγονε. λέγει δὲ ὁ Τρύφων, ὅτι συνέπαθεν ἡ Φωνὴ τῷ σημαينوμένῳ, ὡς ἡμισυκύλιον, ἡμικύλιον· λείπω, λιμός· ὁ γὰρ κλέπτης ἐνδεῖαν ποιεῖ· οὐ χάριν καὶ Φωνῆς ἐνδεῖαν ἐνεδέξατο. κρεῖττον δὲ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ὥσπερ παρὰ τὸ οἰκῶ γίνεται οἰκέτης, καὶ γαμῶ γαμέτης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ Φιλῶ Φιλέτης· ἐν ἐκτάσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η· παρὰ τὸ Φιλεῖσθαι, 10 κατ' ἀντίφρασιν, ὁ μισούμενος.

Φίλος, ἀπὸ τοῦ γινομένου κατὰ τὸ Φιλεῖν ἤχου· ἢ παρὰ τὸ πίνω· ἀπὸ γὰρ συμποσίων εἰώθασιν οἱ Φίλοι γίνεσθαι. τοῦτο δὲ, καὶ τὸ ἀνὴρ καὶ ἀνεψιός, καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἀρης, παρὰ τῷ ποιητῇ ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται. ἐκ δὲ τοῦ Φίλος, καὶ Φιλόω Φιλῶ τὸ ἀγαπῶ, Φιλῶσω· ἐξ οὗ καὶ τὸ Φιλῶθεις.

Φιλοθεάμονες, Φιλοθεωρηταί.

Φιλοδεσποτεύομαι, οὕτως Ἀναξίλας.

Φιλογοργότερος, ἀπὸ τοῦ Φιλόγοργος. οὐ γὰρ ἔστι σύνθετον, ἀλλὰ παρασύνθετον. εἰ γὰρ ἦν σύνθετον, ὡφείλεν εἶναι κοινὸν τῷ γένει, ὡς τὸ Φιλότεκνος.

Φιλοκομπῶν, μεγαλοῤῥημονῶν, ἑαυτὸν ὑψῶν.

Φιλοκτέανος, Φιλοχρήματος, Φιλοκτήμων.

Φιλοκτεανώτατος, παρὰ τὸ Φίλος καὶ τὸ κτέανον· τοῦτο παρὰ τὸ κτῶ κτάνον, ὡς τύπτω, τύπανον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, κτέανον.

* Φιλοπράγμων, ὁ πολυπράγμων· ἐκ τοῦ Φιλεῖν τὰ πράγματα.

Φιλομειδής, Φιλόγελως· παρὰ τὸ μέδειν τὸ βασιλεύειν 30 τοῦ Φιλεῖν, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι· ἢ παρὰ τὸ μειδιῶ τὸ γελῶ.

* Φιλοπαριστής, ὁ Φιλῶν τὰς ὁπώρας.

Φιλοπότης] Ἰστέον ὅτι διαφέρει· Φιλοπότης μὲν διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὁ Φιλῶν πότους καὶ συμπόσια· Φιλοπάτης δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὁ Φιλῶν πολλὰ πίνειν· πῶμα γὰρ τὸν ποτὸν, καὶ οὐ πόμα. οὕτως Ἡρωδιανὸς εἰς τὰ ζητούμενα τῶν μερῶν τοῦ λόγου.

Φιλόπονος, Φιλεργος, ὁ περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος.

Φιλοσοφεῖν, σπουδάζειν, ἢ πονεῖσθαι.

Φιλότης, σημαίνει δύο· τὴν συνουσίαν, ὡς τὸ, — Φιλό- 40 τητα τραπέομεν εὐνηθέντες· — σημαίνει καὶ τὴν Φιλίαν, ὡς τὸ, — ἡ Φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τιθεῖμεν.

Φιλοτησία, Φιλία, δεξιῶσις διὰ τῆς Φιάλης· ἡ κύλιξ, ἢ κατὰ Φιλίαν προῦπινον τοῖς Φίλοις, οὕτως ἐκαλεῖτο· καὶ Φιλοτησίαν προπίνειν ἔστιν, ἥνικα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ Φιάλης πίων μέρος, τὸ λοιπὸν 50 παράσχη Φίλῳ, χαρισάμενος αὐτῷ καὶ τὴν Φιάλην.

Φιλοτίμως, μεγαλοδῶρως, ὑπερμέτρως, ἐπιμελῶς.

Φιλοτιμεῖται, ἐπιδαψιλεύεται, μεγαλοφρονεῖ, σπουδάζει, ἀγαπᾷ.

Φιλοτιμία, δωρεά· ἢ πλεονεξία, ἢ κενοδοξία.

Φιλοφροσύνη, Φιλοφρόνησις, Φιλία.

Φιλοφρονέστατα, Φιλικώτατα. Φιλοφρονούμενα, παραμυθούμενα.

Φιλῶδρα, Φιλοῦσα τὸ ὕδωρ. Φιλῶδρας, Φιλῶν τὸ ὕδωρ. 795

Φιμοί, κυβευτικὰ ὄργανα.

Φίλυρα, φυτὸν ἔχον φλοιὸν βύβλω παπύρῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ τοὺς στεφάνους πλέκουσι.

Φιλτερον] πᾶν συγκριτικὸν εἰς ρος λῆγον ὑπερδυσύλλαβον ἔστί· τὸ μέντοι Φιλτερον, καίτοι ὑπὲρ δύο συλλαβάς ὄν, διαφωνεῖ ὡς πρὸς τὰ συγκριτικὰ· οὐκ ἔχει γὰρ

10 τοῦ πρωτοτύπου τὸ ο. πεποιήται οὖν παρὰ τὸ Φίλος, Φιλώτερος· (ἐξ οὗ τὸ θηλυκόν, Φιλῶ παιδοφιλοτέρα) καὶ κατὰ συγκοπὴν, Φίλτερος.

Φιλτέας] παρὰ τὸ Φιλῶ, Φιλτός ῥηματικὸν ὄνομα· οὗ παράγωγον Φιλτέας, ὡς πρῶτος, Πρωτέας· ἄριστος, Ἀριστεάς. Φιλτέας δὲ ἐστίν, ὁ καὶ καλούμενος ἱστορικός, ὁ τὰ Νάξια συνθεῖς.

Φίλτρον, δύναται παρὰ τὸ Φίλω βαρύτερον εἶναι· καὶ ἀπὸ τοῦ Φιλῶ περισπωμένου, Φίλητρον· καὶ συγκοπῇ, Φίλτρον.

20 Φιμοί, κυβευτικά ὄργανα· Φιμός ἐστίν ὁ καλούμενος κημός, εἰς ὃν ἐνεβάλοντο. γίνεται ἀπὸ τοῦ σφίγγω σφίγμός, καὶ Φιγμός. καὶ Φιμοί, ἄγχει, ἐπιστομίζει.

Φινεύς, παρὰ τὸ Ἴφι καὶ τὸ νοῦν γίνεται, οἶονεῖ ὁ ἰσχυρὸν νοῦν ἔχων.

Φινεές, παρὰ τὸ Φόνος. Φίσκος, δημόσιον ταμιεῖον.

Φιτρῶν, κορμῶν, ξύλων. παρὰ τὸ Φυτόν Φυτρόν, καὶ Φιτρόν· ἀπὸ τοῦ Φύεσθαι ἐξ αὐτοῦ τὰ Φυτά.

Φιτύω, σημαίνει τὸ Φυτεύω. Ἡσίοδος, — Φιτύσατο Φαίδιμον υἱόν· — γίνεται ἀπὸ τοῦ Φυτεύω, ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ τροπῇ τοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ υ εἰς ι. καὶ Φιτύται, τὸ γεννῆσαι· ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθεται· ἐπὶ δὲ τῆς μητρὸς, οὐκέτι, ἀλλὰ γεννῆσαι· καὶ Φιτύοντος μὲν, τοῦ γεννῶντος· λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα, Φίτυ. Εὐπολὶς Αὐτολύκῳ, — ἤγαγε καινὸν Φίτυ.

30 Φηρσί, κατὰ μεταθέσιν τοῦ θ εἰς φ, ἀντὶ τοῦ θηρσί, ὡς τὸ θλᾶν, Φλᾶν.

Φλᾶν, τύπτειν, ἢ μαλάττειν· καὶ τὸ ἀναμαλάττειν, ἀνα-Φλᾶν Ἀριστοφάνης.

Φλαῦρον, εἰς τὸ Φαῦλον.

40 Φλυεῖα, δῆμος τῆς Κεκροπίδος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής.

ΦλήναΦος, δύο σημαίνει· ΦλήναΦος, ἢ Φλυαρία· καὶ ΦλήναΦος, ὁ Φλύαρος.

Φλεβάζοντες, βρύνοντες· ἀπὸ τοῦ Φλέω ῥήματος· ἢ ἀπὸ μεταφοράς τῶν Φλεβῶν.

Φλέβες, ἀπὸ τοῦ τὸν χυμωδέστατον Φλεγμὸν περιέχειν, τουτέστι τὸν τοῦ αἵματος. Φλέβες οὖν, παρὰ τὸ δι' αὐτῶν βαίνειν τὸ Φλογῶδες.

Φλέγμα, παρὰ τὸ Φλέγω Φλέξω, κατὰ ἀντίφρασιν· ψυχρότατον γὰρ ἐστὶ· καὶ τὸ πικρὸν, Φλέγμα λέγεται, 50 οἷον χολή· οὐ γὰρ ἀποκριθεῖσα πήγνυται. ἐν δὲ τῷ, Φλέγμα κακὸν Φορέουσα, Ἰλιάδος φ', πύρῳσιν καὶ Φλόγῳσιν σημαίνει· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐλκῶν τῶν διὰ Φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήσσειν.

Φλεγραία, ὄρος Θράκης.

Φλεγύαι, Ἰλιάδος ν'· ἐστίν ὄνομα ἔθνους, οἳ καὶ Γυρτώνιοι λέγονται.

796 Φλεγύας, ἐστίν αἰετὸς, ἀπὸ τοῦ Φλέγειν καὶ λαμπρὸς εἶναι. οἱ δὲ, ὄρνειον παραπλήσιον γυπί. Ἡσίοδος Ἀσπίδι, Μορφνοῖο Φλεγύαο· — τουτέστι μέλανος αἰετοῦ.

Φλεδῶν, καὶ Φλεδωνεῖα, ἢ Φλυαρία. ἀπὸ τοῦ Φλέω, ὁ καὶ Φλύω λέγεται, γίνεται Φλεδῶν, καὶ Φλεδονεύω.

Φλησίον, τὸ Φλιάσιον πεδίον.

ΦλήναΦος, μωρολόγος, Φλύαρος· παρὰ τὸ Φλέω, (ὅπερ ταυτὸν ἐστὶ τῷ Φλύω· — ἀνὰ δ' ἐφλυε καλὰ ῥέεθρα· — οἷον ἀνάδοσιν καὶ ἀναπομπὴν ἐποίει τοῦ ὕδατος) 10 γίνεται ὄνομα Φλενός, ὡς δέω τὸ εὐλαβοῦμαι, δεινός καὶ δεινός· καὶ μεταθέσει τοῦ ε, Φληνός. Εὐριπίδης παράγωγον ῥῆμα ἀπὸ τούτου ποιήσας, Φησὶν ἐν Κρήσσαις, Πρίν ἂν ἐκΦληναί με καὶ μαθεῖν λόγον· — τὸ δὲ Φληνός ὄνομα, προσλαβὼν τὸ φῶ ῥῆμα δηλοῦν τὸ λέγω, ἀποδίδωσι ῥῆμα ΦληναΦῶ, τὸ Φλυαρίας λέγω.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

καὶ ΦλήναΦος, ὁ Φλυαρίας λέγων· καὶ ΦληναΦου πράγματα, λήρου, λειδόρου, ὕθλου. πολλάκις δὲ τὰ σύνθετα τρέπουσι τὸ ο εἰς α, ὡς κυνόμεναι, κυνάμναι· ποδόνιπτρα, ποδάνιπτρα.

Φλιά, τὸ πλάγιον τῆς θύρας, αἱ παραστάδες, ἐν ᾧ ἴσταται τις καὶ ἐπερείδεται. ἐκ τοῦ θλίβω θλίψω, θλιά 20 καὶ Φλιά, ὡς θηρσί, Φηρσί· διὰ τὸ στενὸν τῆς ὁδοῦ.

Φλιδώσα, διεβρώγυια. Νίκανδρος. ἐνθα τὸν Φλοιοῦντα παρὰ Ξενοφῶντι ἀρσενικῶς, Ἀττικῶς.

Φλίει, μιμητικὸς ἤχος τῶν γαμψωνύχων.

Φλόξ] παρὰ τὸ Φλέγω, Φλέξω, Φλέξ καὶ Φλόξ.

Φλογμός, καῦμα ἐκ πυρακτώσεως.

Φλόγεα, λαμπρά, πυρώδη· παρὰ τὸ Φλέγω.

Φλόνος, λοχυμῶδες Φυτόν, ᾧ ἀντ' ἐλλυχνίου ἐχρῶντο.

Φλοιός, τὸ καλούμενον λέπος· παρὰ τὸ Φλοῦς, Φλοός καὶ Φλοιός· ἢ παρὰ τὸ Φλῶ τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδίδωμι, 30 Φλεός, καὶ Φλοιός.

Φλοῖστος, τάραχος. ὀνοματοπεποιήται δὲ ἡ λέξις· παρὰ τὸ Φλέω τὸ ἀναβράζω, Φλόστος καὶ Φλοῖστος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, Φλοῖστος. ἢ παρὰ τὸ Φλογίζω Φλογισμός· ἀποβολῇ τοῦ γ, Φλοῖσμός· συναίρεσει, Φλοῖστος· καὶ τροπῇ, Φλοῖστος, κατὰ ἀντίφρασιν, ἢ μὴ Φλέγουσα.

Φλύαρος, μωρολόγος· παρὰ τὸ Φλύω· ὁ ὑπερζέων τοῖς λόγοις, καὶ ἀναπέμπων ἀκρίτως τὰ ῥήματα· Φλύειν γὰρ τὸ ἀναζεῖν· ἐνθα ἢ ἐκ θερμότητος ἀνέζεσις λέ- 40 γεται Φλυκίς· (καὶ, ἀνὰ δ' ἐφλυε, τὸ ἀνέζεε) καὶ Φλύκταιναι, αἱ συνιστάμεναι Φύσαι ἐν τῷ ὕδατι τοῦ ὕετοῦ.

Φλῶ, τὸ γέμω καὶ εὐπαρπῶ· καὶ Φλεύς, ὁ Διόνυσος ἐν Χίῳ, παρὰ τὸ εὐκαρπεῖν.

Φνεί. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὐδέποτε λέξις Ἑλληνικὴ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ φ καὶ ν· τὸ γὰρ Φναίτης ὄνομα παρ' Αἰγυπτίοις, βάρβαρον· τὸ δὲ Φνεί, ἐπιτετηθευμένον ἐστὶ παρὰ Ἀριστοφάνει, μῆμα ὀρνέων Φωνῆς· λέγουσι δὲ τινες, ὅτι τὸ Φνεί οὐκ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ φ ν· οὐκ ἐστὶ γὰρ Φνεί ἡ λέξις, ἀλλὰ τοΦνεί, τοῦ το μὴ ὄντος 50 ἀρθρου, ἀλλὰ μέρος τῆς λέξεως· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ μὴ εὐρίσκεσθαι αὐτὸ χωρὶς τοῦ το, παρὰ τισι. Χοιροβοσκός.

Φοῖβος Ἀπόλλων, καθαρός, ἁγνός· ἢ μάντις, καὶ αἰμίαντος· Φοιβόινός τις ὦν, ὁ Φοιβησίῳ χρώμενος, ὅς ἐστι καθαροῖς. ἢ Φάοβος, παρὰ τὸ Φάος καὶ τὸ βίος, ὁ καθαρὸν βίον ἔχων. ἢ ὁ καθαρὸν βίον ἔχων, ἡγουν ἀργυρότοξος. ἢ ἀπὸ Φοίβης μάμμης νομικῶς, ὡς Ἡσίοδος.

Φοῖβαι, αἱ καθαραὶ καὶ λαμπραὶ τρίχες· παρὰ τὸ Φοῖβος. 797

Φοιβάζω, σημαίνει τὸ λαμπρύνω· καὶ Φοιβῶσα, τὸ λαμπρύνουσα· παρὰ τὸ Φοῖβον, τὸ καθαρόν καὶ λαμπρόν· καὶ Φοιβᾶσθαι, τὸ λαμπρύνεσθαι. ἢ Φοῖβος, παρὰ τὰς Φοίβας τὰς κόμας. ἢ παρὰ τὸ Φοιβάναι τὸ καθαῖραι, ὡς τὸ, Φοιβανάτω δὲ τις ἀσάμινθον· — ἢ παρὰ τὸ Φοιβάζειν, ἡγουν μαντεύεσθαι· οἷον, Δαφνηφάγον Φοιβάζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα.

Φοιβᾶσαι, ἔχει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ Φοιβαίδης ἐστὶ.

10 Φοίνικες] Πρῶτερον οἱ Φοίνικες ὠκοῦν πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ· καὶ ἐντεῦθεν αὐτοῖς τοῦνομα· Φοινικοὶ γὰρ τὴν χροιάν, ἀπὸ τῶν παρακειμένων αὐτοῖς πετρῶν [ἐρυθρόχρων] οὕσῳ· διὸ καὶ ἐρυθρὰ λέγεται. ἐντεῦθεν μεταστάντες, τῆς Συρίας τὰ παραθαλάσσια κατασχόντες, ὁμοίως ἐκαλοῦντο Φοίνικες, οὐκέτι ἐπωνύμως, ἀλλὰ παρὰ τὸ Φοινόν, ἡγουν τὸ ἐρυθρόν καὶ πυρρὸν. Ὀμηρος, — πᾶσι δὲ παρήϊον αἵματι Φοινόν· — γίνεται καὶ παρώνυμον, ἐκ τοῦ Φοινός Φοίνιξ τὸ ἐθνικόν· ἐν-
Ζ ζ

20 **Θα**, Καὶ τὸ μὲν ἄλλο τόσον Φοῖνιξ ἦν: — σημαίνει δὲ καὶ μουσικὸν ὄργανον, διὰ τὸ ὑπὸ Φοῖνικος εὐρεθῆναι.

Φοινίκη, πόλις ἀπὸ Φοῖνικος τινὸς τοῦνομα λαβοῦσα.

Φοῖνιξ, παρὰ τὸ Φόνος· Φόνιοι γὰρ οἱ Φοῖνικες, καὶ ληστρικοὶ τὸν τρόπον. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ Φυτοῦ λαμβάνεσθαι, διὰ τὴν τῶν στελέχων ὀξύτητα· αἱμάσσουσι γὰρ καὶ Φοινίσσουσι τοὺς ἀπτομένους αὐτῶν. ἐντεῦθεν οἱ δίκαιοι εἰς τοῦτο παρεικάζονται, διὰ τὸ λόγοις ἐγκραπίας καὶ σωφροσύνης ὀξύνειν καὶ λεπτύνειν τὸν νοῦν· ἐκ δὲ τούτου, καθαίρειν.

30 **Φοινικοῦν**, ἐρυθρόν, πυρρόν· ἢ τὸ μέλαν. γίνεται παρὰ τὸ Φοινίσσω τὸ βάπτω· ἢ παρὰ τὸ Φοινόν· τοῦτο παρὰ τὸ Φόνος· πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ καταβιβάζει τοῦ τόνου, Φοινός, ἡγουν πυρρός· Φόνιος, ὅτι Φονοδικεῖ.

Φοινίξω, αἱμάξω, βάψω, πυρρώσω· ἀπὸ τοῦ Φόνου, ἢ τοῦ Φοῖνικος, ὅτι πυρρός.

Φοινίττων, βάπτων αἵματι.

Φοινικήϊα γράμματα, ἀπὸ Φοῖνικος τοῦ Ἀγῆνορος τοῦ εὐρόντος αὐτά.

Φοινικολόφου, ξανθολόφου.

40 **Φοινικικόν**, τὸ ψεῦδος· ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς σπαρτοὺς καὶ τὸν Κάδμον ψευδῶς λεγομένων.

* **Φοιταλιώτης**, ὁ πλανώμενος· ἀπὸ τοῦ Φοιτᾶν.

Φοιτητής, ὁ μαθητής καὶ ὁ διδάσκαλος· ἐκ τοῦ Φοιτῶ, **Φοιτήσω**· σημαίνει τὸ ὁρμῶ· γίνεται παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ἰτῶ τὸ πορεύομαι, ῥηματικὸν ὄνομα, ἰτός, προῖτός, προῖτῶ· καὶ συναίρεσει προῖτῶ· καὶ ἐκβολῇ τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δατύ, **Φοιτῶ**· ἢ παρὰ τὸ ὁδός ὁδῶ· πλεονασμῷ τοῦ ι, οἰδῶ· τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, οἰτῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ Φ, **Φοιτῶ**. σημαίνει δὲ τὸ ὁρμῶ καὶ παραγίνομαι· ὅθεν τὸ **Φοίτα**.

50 **Φόβος**] παρὰ τὸ Φέβω Φόβος. εἶδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι γενικοῦ. εἶδη δὲ αὐτοῦ ἕξ.

Φοβερός, ὁ φοβούμενος, παρὰ **Φουκυδίδη**.

Φοβέστρατος Ἀθηναῖ, ἢ Φυγὴν τοῖς πολεμίοις ἐμποιοῦσα.

Φόβη, ἢ **Φρίξ**· παρὰ τὸ Φοβεροῦς εἶναι τοὺς κομῶντας· οἱ γὰρ παλαιοὶ τῶν ἀνθρώπων οὕτω Φοβεράν ἐνόμιζον εἶναι τὴν κόμην, ὥστε Φόβην αὐτὴν προσηγόρευσαν.

798 **Φολκός**, στραβός· παρὰ τὸ τὰ Φάη παρέλκεσθαι.

Φολός, καὶ **Φολίδες**, αἱ λεπίδες τοῦ ὀφθαλμοῦ. ἐκ τοῦ **λεπίς**, ὑπερθέσει, **πολός**· καὶ μεταθέσει τοῦ Φ, **Φολίς**. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται καὶ τὰ μικρὰ πτερά· τούτοις γὰρ εἴκοσι. καὶ **Φολιδωτόν**, **λεπιδωτόν**.

Φόνος] παρὰ τὸ Φῶ τὸ Φονεύω, **Φένω**· καὶ ἐξ αὐτοῦ **Φόνος**· ἀπὸ τῆς Φυσήσεως, καὶ τοῦ ἡχου τοῦ γινομένου ἐν τῇ χύσει τοῦ αἵματος.

10 **Φονᾶν**, συζυγίας δευτέρας· σημαίνει τὸ ἀποκτεῖναι ἐπιθυμεῖν, ἐτοιμῶς ἔχειν πρὸς τὸ Φονεύειν· ἀπὸ τοῦ **Φονή**, ὁ σημαίνει τὸν τόπον ὅπου οἱ νεκροὶ κεῖνται.

Φόνος ἔρρευσεν, αἷμα ἔρρευσεν.

Φόξινος, ἰχθύς εὐθέως γεννώμενος ἔχων κῆμα. τίττει δὲ ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης.

Φοξός, ὀξυκέφαλος, ὁ διεστραμμένος τὰ Φάη. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν κερχμεικῶν ἀγγείων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τοῦ **Φωτός** ἢ τοῦ **πυρός** ἀξυμμένων· καθὰ **Φησι** καὶ

20 **Σιμωνίδης**, **Αὐτὴ δὲ Φοξίχειλος** ἀργεῖη κύλιξ: — ἐνιοὶ δὲ κυρίως τὸν ἐπὶ τὰ Φάη (τουτέστι τὰ ὄμματα) ἀπωξυμένην ἔχοντα τὴν κεφαλὴν· ἀμφοτέρων τὸ πρότερον.

Φορβάδων, νομάδων, βοσκομένων.

Φορβαντεῖον, Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους ὀνομάσθαι λέγει ἀπὸ **Φόρβαντος** βασιλεύσαντος Κουρήτων, καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀνααιρεθέντος.

Φορά, ἢ κατὰ ὅλου τόπου ἐναλλαγὴ· καὶ μάλιστα ἢ μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στήναι ὅταν θάλλῃ. καὶ **Φοράδην**, τὸ ὁρμητικῶς Φέρεσθαι.

Φορβεία, περιστόμιον, καπίστριον· ἀπὸ τοῦ Φέρειν βιά.

Φορβή, ἢ τροφή· παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω, **βορβή** καὶ **Φορβή**.

Φορίνη] Ἀντιφῶν **Φησὶν**, ὅτι ἐπ' ἀνθρωπίνου δέρματος ἐλέγετο ἢ **Φορίνη**.

Φόρκυν, παρὰ τὸ Φέρειν καὶ ὁρμᾶν τὰς ὀλκὰδας ἐν αὐτῷ, ἡγουν τὰς ναῦς ἐν τῷ λιμένι.

Φόρκυς, δαίμων θαλάσσιος· παρὰ τὸ Φέρεσθαι ὠκέως. τὸ δὲ **Φόρκυν**, τρεῖς κλίσεις ἐπιδέχεται· σημαίνει δὲ β', τὸν λιμένα, καὶ ὄνομα κύριον.

Φόρμιγξ, ἢ **κιθάρα**. παρὰ τὸ προηγέσθαι τῆς οἴμης, προῖμιγξ· πρῶτον γὰρ ἐκιθάριζεν ὁ Ἀπόλλων, εἴτα ἐπῆγον τὴν ᾠδὴν αἱ Μοῦσαι. καὶ **Φορμίζειν**, τὸ κιθαρίζειν.

* **Φορμικτής**, ὁ κιθαρωδός· ἀπὸ τοῦ **Φορμίζειν**.

Φόρτος, παρὰ τὸ Φέρω **Φέρτος** καὶ **Φόρτος**.

Φόρτατον] — κακῶν δὲ καὶ **Φόρτατον** εἶη. Ἰλιάδος ρ', τῶν δὲ παρόντων κακῶν τοῦτο ἂν εἴη ἄριστον· ἢ, ἐκ πολλῶν τῶν προγεγονότων κακῶν τοῦτο ἄμεινον γένοιτο. γράφεται δὲ καὶ **Φέρτατον**· κάλλιον.

Φορμίσκοι, **καλαδίσκοι**, **πλεκτὰ ἀγγεῖα**· ἀπὸ τοῦ **Φορμός**, ὅ ἐστι προκάλυμμα, ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ Φλοιοῦ, ἐν ᾧ εἰώθεσαν ἰσχυάδες κομίζεσθαι· ἢ κόφινον σημαίνει. παρὰ τὸ Φέρω, **Φορμός**. Ἡσίοδος, Οἴσεις δ' ἐν **Φορμῷ** — **κοφίνῳ**.

Φορμηδόν, **κοφινηδόν**. **Φορμός** ἐστι πλέγμα· τινὸς μεγάλου εἶδους, ἐν ᾧ ἐκοιμῶντο οἱ πένητες· ἢ κατετίθεντο τὰ ὄσπρια· τάχα δὲ ἢ καλουμένην νῦν καλύβη, ἢ πλεκτομένη ἀπὸ καλάμης. ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ **Φορμηδόν**.

Φορύνετο, ἐμολύνετο, ἐφύρατο τῷ αἵματι· ἐξ οὗ τὸ αἱμοφορικτά.

Φραδέος νόου, **Φρονίμου**.

* **Φορυτός**, ἢ **χαράδρα**· ἀπὸ τοῦ Φέρειν ἐκεῖσε τὰ ῥύπη.

Φορυτῶ, τῷ ἀπὸ τῆς γῆς αἰρομένῳ ὑπὸ τῶν ἀνέμων χόρτῳ **Φρυγανώδει**· ἀπὸ τοῦ **Φορύω**· τοῦτο παρὰ τὸ Φέρω ἢ **Φορῶ**.

Φραγγελῶ, ἐκ τοῦ **Φραγγέλειον**, ὁ σημαίνει σειρὰν ἐκ σχοίνου πεπλεγμένην, ἢ κέκληται μάστιξ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἔθνος· **Φράγγελλοι** γὰρ ἔθνος Ἰταλίας.

Φράδμων, ἐπιστήμων, συνετός.

Φράζω, παρὰ τὸ **Φρῶ** τὸ προῖω, ὡς **βῶ** **βάζω**· τῶν γὰρ νοσηθέντων ἐκδοσιν καὶ δεῖξιν διὰ τοῦ **Φράζειν** ποιούμεθα. ἐκ τούτου τὸ ἐπιφρασάτο, ἀντὶ τοῦ ἐπισκέψωνται, ἐπινοήσωσι, μάθωσιν. ἐκ τοῦ **Φράζω**, **Φράσω**, **ἔφρασα**, **ἔφρασάμην**. εἰς τὸ δευόατο. ἢ παρὰ τὸ **Φῶ** τὸ λέγω, **Φάζω**· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, **Φράζω**· καὶ **συμφράσατο**, ἀόριστος παθητικὸς, ἀντὶ τοῦ συνεσκέψατο. σημαίνει δὲ δύο· τὸ θεᾶσθαι καὶ βλέπειν, ὡς τὸ, — τὸν δ' ἐφράσατο προσιόντα: — σημαίνει δὲ καὶ τὸ διανοεῖσθαι, ὡς τὸ, **Φράξεο** **Τυδείδῃ** καὶ **χάξεο**: — παρὰ δὲ τῇ κοινῇ συνηθείᾳ σημαίνει τὸ λέγω· **Οποῖόν σου τὸ Φρόνημα**, ὦ **Εὐστράτιε**, **Φράσον** ἡμῖν.

Φράτορες, διδάσκαλοι, ἢ πατέρες, ἢ συγγενεῖς. οἶμαι παρὰ τὸ **Φατρία**· ἢ παρὰ τὸ **Φράζω**. **Φατρία** ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς **Φυλῆς**· **Φράτορες** δὲ, οἱ τῆς [αὐτῆς] **Φατρίας** μετέχοντες· καὶ **Φατρίαζειν**, τὸ τῆς αὐτῆς **Φατρίας** μετέχειν· **Φατρίαρχος** δὲ ἐστίν, ὁ τῆς **Φατρίας** ἀρχων.

Φρατήρ, παρὰ τὸ πατήρ, πλεονασμῷ τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ.

Φρεάριος, δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Φρέαρ, παρὰ τὸ Φλῶ τὸ ἀναδίδωμι· ἢ παρὰ τὸ Φέρω, συγκοπῇ Φρῶ, Φρέαρ, ὡς θείνω, θέναρ· ἐξ οὗ Φερεται τὸ ὕδωρ.

40 Φρενήρης, Φρόνιμος, ἢ παρὰ Φρων.

Φρεωρύχος, Φρεατορύκτης.

Φρήν] παρὰ τὸ προῖω τὸ προπέμπω, συγκοπῇ πρῶ, καὶ Φρῶ· ἐξ οὗ Φρήν, ἀφ' ἧς προΐεται τὰ βουλευματα. διατί σεσημεῖται Φρήν Φρενός; οὐδὲν εἰς τὴν λήγον ὄνομα μονοσύλλαβον, μόνως ἐστὶ θηλυκόν· ἀλλ' εἰ ἐπιδέχεται τὸ θηλυκὸν γένος, ἐν κοινότητι ἐπιδέχεται· οἶον ὁ χήν, καὶ ἡ χήν· ὁ ῥήν, καὶ ἡ ῥήν· σημαίνει δὲ τὸ πρόβατον. τὸ δὲ Φρήν, διήλλαξε.

50 Φρήτρη Φι] ἐστὶ Φατρία· πλεονασμῷ τοῦ ρ, Φρατρία· καὶ συγκοπῇ καὶ ἐκτάσει γίνεται Φρήτρη. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ταῦτα ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. τινὲς δὲ βούλονται γράφειν αὐτὰ χωρὶς τοῦ ι· λέγοντες ὅτι αἱ ἐπεκτεινόμεναι πτώσεις διὰ τῆς Φι συλλαβῆς, εἰ μὲν ἔχουσιν ἐν Φωνῇ κατὰ τὴν λήγουσαν, φυλάττουσιν αὐτό· εἰ δὲ β', ἀποβάλλουσι τὸ ἐν. ἕτεροι δὲ συνηγοροῦσι τῇ παραδόσει· ἢ γὰρ παράδοσις τῆς τοιαύτης δοτικᾶς συν τῷ ι οἶδε γράφειν. λέγουσι γὰρ, ὅτι αἱ διὰ τοῦ

800 Φι ἐπεκτάσεις, προστερχόμεναι ταῖς πτώσεσιν, εἰ μὲν φυλάττουσι τὴν αὐτὴν Φωνήν, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν φυλάττουσιν· εἰ δὲ μὴ φυλάττουσι τὴν αὐτὴν Φωνήν, οὐδὲ τὴν αὐτὴν γραφὴν φυλάττουσι. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι αἱ διὰ τοῦ Φι ἐπεκτάσεις κατὰ πάσαν πτῶσιν γίνονται. ἐν τῇ εὐθείᾳ· οἶον, — ὁδὸς δ' ἐτέρη Φι παρελθεῖν Κρείσσων· — ἐν γενικῇ, οἶον, — πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκί Φι χαλκός· — ἐν δοτικῇ, βίη, βίη Φι. ἐν αἰτιατικῇ, οἶον, Ἐπὶ δεξιό Φι παντός στρατοῦ· — καὶ

10 ἐν κλητικῇ, ὦ Οὐρανία, λίγ' αἰών καὶ Οὐρανία Φι· — αὗται δὲ αἱ διὰ τοῦ Φι ἐπεκτάσεις τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου φυλάττουσι, χωρὶς τοῦ νόσ Φι καὶ ἱ Φι· ταῦτα γὰρ μετῴηλον εἰς ἐπιβόηματικὴν σύνταξιν. Χοιροβοσκός.

Φρητός. Ἰστέον ὅτι τὰ ἀπὸ τρισυλλάβου γενικῆς συναίρεσιν πᾶσχοντα βαρύνονται, κέαρ, κῆρ, ἔαρ, ἥρ· σεσημεῖται τὸ Φρητός ὀξυνόμενον, ἀπὸ τοῦ Φρεατος κατὰ κρᾶσιν· ὡφείλε γὰρ βαρύνεσθαι· οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα λέγειν, ὅτι ἐπὶ τούτου ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐγένετο ἡ κρᾶσις, κᾶκεῖθεν ἡ κλῖσις· οὐδὲ γὰρ εὐρήται ἡ

20 Φρήρ εὐθεῖα ἐν χρήσει. ἐστὶν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἡ Φρητός γενικῇ συνεξεδόθη κατὰ τὴν κρᾶσιν τῇ Κρητός καὶ σήτός καὶ θητός γενικῇ. Χοιροβοσκός εἰς τὸ περὶ τοῦ τόνου τῆς γενικῆς.

Φρίκη, τρόμος, παλμός· ἀπὸ τοῦ Φρίσσω.

Φρίξ, ἢ ἀνωθεν καὶ ἐξεπιπολῆς τῶν κυμάτων κίνησις· ἢ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρός, ὅτε ἀνεμος ἄρχεται πνεῖν· ἀπὸ τοῦ Φρίσσω Φρίξω, ἀποβολῇ τοῦ ω.

30 καὶ ἐπιφρίξ, ἢ ἐπανάστασις τῶν κυμάτων, ἢ τὸ ἐπιπολάζον τῷ κύματι ἀφρώδες, ὅταν ἀνεμος ἐγερθῇ· ἢ αἰτιατικῇ, τὴν φρίκα· καὶ σημαίνει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος.

Φριξότριχα, ὀρθοῦντα τὰς τρίχας.

Φρίσσειν, κυρίως τὸ ἐξορθεῖν τὰς τρίχας, οἶον θρίσσω, κατὰ τροπὴν. Φρίσσει δὲ τις φόβω, ἢ ψύχει, ἢ ὀργῇ· ἐμφύχως οὖν τὰς φάλαγγας Φρίσσειν Φησί.

Φριμασσομένη, χρεμετίζουσα, ἀγριουμένη, ἢ ἀτάκτως πηδῶσα· καὶ Φριμαγμός, ὁ χρεμετισμός παρὰ Λυκόφρονι. καὶ, Φριμασσομένοι τε τῷ ταραχῶ, καὶ ἀποφυσσῶντες· — καὶ Φρυατσομένοι, Φυσσῶντες. παρὰ τὸ Φρυάξω Φρυάξω, Φρυαγμός· πλεονασμῷ τοῦ μ, Φρυμαγμός.

Φρονεῖν, σημαίνει καὶ τὸ νοεῖν, καὶ τὸ Φρόνημα ἔχειν· καὶ Φρονηματισθῆναι, Ὑπερίδης.

Φρόνησις, ἢ Φέρουσα ὄνησιν, Φερώνησις τις οὔσα· καὶ συγκοπῇ, Φρόνησις.

Φρόνις] Ὀμηρος, — κατὰ Φρόνιν ἤγαγε πολλήν· — ὁ μὲν Ἡρωδιανός, παρὰ τὴν Φρόνησιν, κατὰ συγκοπὴν· ὁ δὲ Ὡρος, ἐκ τῆς Φρῶν Φρονός γενικῆς, γίνεται Φρόνις· καὶ ἡ αἰτιατικῇ, Φρόνιν. τὸ δὲ Φρῶν, γίνεται ἐκ τοῦ Φρῶ· ὅθεν ἄφρων καὶ σῶφρων. ἡ γενικῇ, Φρονός· 50 οὗ παράγωγον, Φρόνιμος· καὶ τὸ Φρονῶ ἐξ αὐτοῦ.

Φροντίς] ἐκ τοῦ Φέρω Φορτίς· ὑπερβιβασμῷ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, Φροντίς· δίκην γὰρ Φόρτου ἐγνέται ἡ Φροντίς ἐν τῇ ψυχῇ· εἰς τὸ ἀφρόντιστον.

Φροντιστήριον, διατριβή, ἢ μοναστήριον· ὅπερ Ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι.

Φροῦδοι, παντελῶς ἀφανεῖς, ἔρημοι, οἶον ἀπεληλυθότες, 801 ἐκδημοὶ. ἐκ τοῦ ὁδός καὶ τῆς πρὸ προθέσεως, γίνεται πρόδοσις· καὶ κατὰ συναλοιφὴν, προῦδος, καὶ Φροῦδος, ὡς προοίμιον Φροίμιον, οἶονεὶ ὁ προπορευόμενος καὶ γενόμενος ἀφανῆς, ἡγουν ὁ μὴ φαινόμενος, ὁ μακρὰν γενόμενος, καὶ οἶον εἰς τὸ ἐμπροσθεν τῆς ὁδοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐμποδῶν· καὶ Φροῦδα, τὰ ἀφανῆ καὶ ἀφαντα.

Φρουρός, ὁ προορῶν· παρὰ τὸ προορᾶν· Φρούριον δὲ, σημαίνει τὸ κάστρον· οὐκ ἀπὸ τοῦ Φρουρός· Φρουρεῖον γὰρ ἂν ἦν, ὡς ἱατρός ἱατρεῖον· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Φρουρῶ.

* Φρουροδόμος, ὁ Φύλαξ τοῦ δόμου, ἀπὸ τοῦ Φρουρεῖν τὸ 10 φυλάττειν.

Φρύαγμα, ἢ τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων διὰ μυκτῆρων ἡχῇ ἀγρίῳ Φυσήματι ἐκπίπτουσα· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς γελάσεως. ἀπὸ τοῦ Φρυάσσω· τοῦτο παρὰ τὸ ὀφρῦς ὀφρυάσσω· κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ο, Φρυάσσω· καὶ Φρυαττόμενος, ἐπαιρόμενος· καὶ Φρυάττεσθαι, τὸ καταπλήττεσθαι. Μένανδρος.

Φρύγανα, τὰ εἰς τὸ καλεῖν καὶ Φρύγειν ἐπιτήδεια.

Φρυγία, κοινόν· Φρυγίη, Ἰωνικόν. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ξ ἢ εἰς ρ ληγόντων διὰ τοῦ ια παραγόμενα θηλυκὰ, διὰ τοῦ ι 20 γραφόμενα, παροξύνεται· πλὴν τοῦ ἀνδρακιά. ἐκ τοῦ Φρύξ Φρυγός· ἐπὶ χώρας.

Φρυκτωρεῖν, κυρίως τὸ διὰ πυρός ἀνατείνόμενον σημαίνειν. ἐκ τοῦ πῦρ πυρός, καὶ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάσσομαι, γίνεται πυρκατωρία· καὶ κατὰ ὑπέρθεσιν τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ, Φρυκτωρία· ἐστὶ δὲ ἡ παρ' ἡμῖν λεγομένη βίγλα· ἢ φανός, ἢ λαμπάς, ἢ καῦσις· παραφυλακὴ νυκτερινή, ἢ διὰ τοῦ πυρός φυλακὴ.

Φρυνέος] δηλονότι Φρῦνος· Φρυνέος, πλεονασμῷ τοῦ ε· 30 εἶδος βατράχου· παρὰ τὸ ἐμφερῆς εἶναι πρὸς τοὺς ἄλλους· ἢ ἀπὸ τοῦ Φέρεσθαι ἀπὸ τῆς λιμνώδους φύσεως ἐπὶ τὸ χερσαῖον.

Φρυνώνδας, ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Ἀθηναῖος, περιβόητος ἐπὶ πονηρίᾳ, οὐδὲν ἥττον Εὐρυβάτου. ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς Φρυνώνδας καλοῦσι.

Φῦ] Ἐν τ' ἀρά οἱ Φῦ χειρὶ· — ἀντὶ τοῦ προσεπέλασεν αὐτῷ καὶ προσήγγισε τῇ χειρὶ. ἀπὸ τοῦ Φύω Φῦμι.

Φύγαδ' ἔτρεπε μώνυχας ἵππους· — εἰς Φυγὴν ἔτρεψε τοὺς ἵππους· ὡς ἀλαδε· καὶ ἦτοι τὴν Φυγὴν Φύγα εἶπεν, ὡς τὴν σιέπην σιέπα· καὶ ὡς τὸ οἰκόνδε οἰκαδε, 40 οὕτω Φυγὴνδε Φύγαδε.

Φυζακινός, ὁ εὐπτόητος διὰ δειλίαν· Φύζα γὰρ ἢ μετὰ δέους Φυγή· παρὰ τὸ Φεύγω γίνεται Φύζα· τοῦτο δὲ, καὶ τὸ λεπτακινός, παρώνυμα ὄντα, οὐκ ἀντίκειται τῷ κανόνι· ἐπειδὴ πεπόνθασιν. ἀπὸ τοῦ Φύζα καὶ τοῦ λεπτός, γίνεται Φυζεινός καὶ λεπτενός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ αν, ἐγένετο Φυζακινός καὶ λεπτακινός, διὰ

τοῦ ι, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ δίψα διψήρως καὶ διψανέρος, ἅμα τῷ πλεονασμῷ συστολῆς γινομένης.

50 Φυήν, βλάστησιν, αὐξησιν ἡλικίας· παρὰ τὸ Φύω.

Φύκος, τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. οἱ δὲ, Φυκία Φασί βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης γινομένην· παρὰ τὸ Φύεσθαι· Φυτὸν γὰρ ἐστὶ θαλάσσιον.

Φυκία, θαλάσσια ζῶα, ἢ ὁ ἀφρός· παρὰ τὸ Φύω. λέγεται δὲ καὶ τὰ βρύα Φυκία καὶ Φυκίς.

Φύκη, ὥτινι τὰς οἰκείας ὄψεις χρίουσι.

802 Φυλάκη, πόλις Θεσσαλίας, βαρυτόνως, πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ δεσμοῦ.

Φυλακοὺς λάβη, Ἰλιάδος ω'. Ἀρίσταρχος ὀξύνει· τὰ γὰρ εἰς κος λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, παραλήγοντα τῷ α, ἐπιθετικά ὄντα, ὀξύνονται, παρδακός, Φαρμακός.

Φυλακτῆρες, ἀντὶ τοῦ Φύλακες· ἀπὸ τοῦ Φυλακτήρ.

Φυλακτῆριον, τόπος ἐνθα οἱ Φύλακες οἰκοῦσι.

10 Φυλάσσω] παρὰ τὸ πύλη πυλάσσω καὶ Φυλάσσω· σημαίνει δὲ δύο· ἐπὶ μὲν τοῦ κατ' ἡμῶν συνήθους, Δῶμα Φυλαστέμεναι· — σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιτηρεῖν, ὡς τὸ, Καὶ σφιν οὐεῖδεά τε προφέροις, νόστον τε Φυλάσσοις.

Φύλα, ἔθνη, δι' ἐνὸς λ, πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ Φύλλου ἐπὶ τῶν δένδρων. Ὡς ἐτυμολογεῖ, ἢ ἐκ πολλῶν ἄθροισις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Φύλλων· Οἷηπερ Φύλλων γενεῇ, τοιῆδε καὶ ἀνδρῶν· — τὸ Φυ, μακρόν· ἐκ τοῦ Φύω· ἢ τὰ διὰ τοῦ υλον οὐδέτερα δυσύλλαβα κατὰ μονογενῇ ἐκτείνουσι τὸ υ. σεσημειώται τὸ ξύλον.

Φύλαρχος, ὁ κατὰ Φυλὴν ἐκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἀρχων,

20 ὑποτεταγμένος τῷ ἱππάρχῳ.

Φυλάσιοι, οἱ ἐκ τοῦ δήμου τῆς Φυλῆς· Φυλὴ γὰρ, δῆμος τῆς Οἰνίδος. ὁ δὲ Μένανδρος τόπον νομίζει εἶναι Φυλὴν· ὁ δὲ Φίλαρχος Φρούριον αὐτὸ Φησὶν εἶναι.

Φυλακή, ἀπὸ τοῦ Φυλάσσω· τοῦτο παρὰ τὸ Φυλὴ· λέγουσι γὰρ, ὅτι τὰς Φυλακὰς αἱ Φυλαὶ εἶχον· ὅθεν λέγεται καὶ πρώτη Φυλακὴ τῆς νυκτός, καὶ δευτέρα, καὶ τρίτη· κατὰ γὰρ τρεῖς ὥρας ἐΦύλαττε μία Φυλὴ· καὶ μετὰ ἄλλας τρεῖς ἄλλη· ὥστε ἡ Φυλακὴ τῆς νυκτός, τρεῖς ὥρας σημαίνει. Φυλὴ δὲ, σημαίνει τὸ γένος· κατὰ γενεὰς γὰρ ἐΦύλασσαν. ἢ παρὰ τὸ πύλη· οἱ γὰρ Φυλάσσοντες ἐν πύλῃ ἐΦύλασσαν.

30 Φυλοκρινεῖ, διακρίνει, καταδικάζει παρέργωγς.

Φύλοπις, μάχη· τροπὴ τοῦ μ εἰς π· παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰ Φύλα εἶναι, Φύλομῖς τις οὔσα.

Φύλλον] παρὰ τὸ Φύω τὸ ἀναβλαστάνω, Φύαλλον καὶ Φύλλον, ὡς πύω πύαλον καὶ πύλον. διὰ δύο λλ, πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ Φύλου τοῦ σημαίνοντος τὴν Φυλὴν.

Φυλλινάϊους ἀγῶνας, ἐν οἷς μὴ τίθεται ἀργύριον, ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον, ἀλλὰ στέφανος.

40 Φυλλίς, παρὰ τὸ Φύλλον. περὶ παθῶν.

Φύλλον] παρὰ τὸ Φύω Φύαλον, ὡς πύω πύαλον· συγνοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, Φύλλον. οὕτως εἰς τὸ ἄλλο Ἐτυμολογικόν· τὸ δὲ πρῶτον εἰς τοὺς Ἐπιμερισμοὺς εὔρον.

Φύξηλιν ἔοντα· — ἀνανδρον, Φυγόν· παρὰ τὸ Φεύγειν τὰς ἴλας. καὶ Φύξιν, τὴν Φυγὴν.

Φύξ, παρὰ τὸν Φυξω μέλλοντα.

Φύρει, μολύνει· ἢ ἐμβρέχει· ἢ ἐκπλύνει.

* Φυλλοροεῖν, λέγεται ἐπὶ τῶν δένδρων, ὅτε τὰ Φύλλα ῥέει, τουτέστιν ἐκπίπτει.

50 Φύρδην, συγκεχυμένως. Φύραμα, στέαρ, ζύμη, σταῖς.

Φύσις, παρὰ τὸ Φύω Φύσω, ἢ ἐν ἅπασιν Φύουσα καὶ κινουμένη.

Φυσίζωος, ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῆν Φύουσα γῆ.

Φύσαι, τὰ χαλκευτικὰ Φυσήματα, οἱ αἰτικοί.

Φύσιγγες, τὰ ἐν ταῖς κνήμας ἐκκαύματα.

Φύσκη, τὸ παχὺ ἔντερον· ἢ ἡ γαστήρ. ἀπὸ τοῦ πεΦυσῆσθαι πληρουμένη λίπους, ἀλφίτων, καὶ αἱμάτων.

Φύστα, τὰ ἀναπεφυρμένα μέλιτι ἄλευρα.

Φύστη, ἢ ἐν ταῖς σιάνφαις τριβομένη καὶ ἡρέμα ἀναδευομένη μάζα.

Φυτάλιμος. Φυτόν· Φύτιμος· καὶ πλεονασμῷ, Φυτάλιμος, καὶ Φυταλίμιος. Σοφοκλῆς, Προσηλθε μητρὶ καὶ Φιταλίμῳ πατρὶ· — πολλάκις δὲ καὶ τροπῇ, Φιτάλιμος. Φυταλίζει, Φυτεύει, πλησιάζει· παρὰ τὸ Φυτόν· τοῦτο παρὰ τὸ Φύω τὸ Φυτεύω.

* Φυτοεργός, ὁ τὰ Φυτὰ ἐμποιῶν· ἀπὸ τοῦ ἐργάζομαι καὶ Φυτόν.

Φυτοκόμος, Φυτουργός, καὶ σύνδενδρος τόπος· διὰ τὸ τοῖς Φυτοῖς κομᾶν.

Φυτόσκαφος, ἢ τὰ Φυτὰ ἐσκαμμένη γῆ· ἐνεργητικῶς δὲ Φυτοσκάφος, ὁ τὰ Φυτὰ περισκαπτῶν γεωργός.

Φυτεύω] παρὰ τὸ Φυτόν Φυτεύω· εἰ γὰρ παρὰ τὸ Φύω, Φυεύω, ἐπειτόδῳ τοῦ τ δηλονότι. οὐκ ἐστὶ δὲ· οὐδέποτε γὰρ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ υω γίνεται παράγωγον διὰ τοῦ ευω. — κακὸν μέγα πᾶσι Φυτεῦσαι, Ἰλιάδος ο', κατασκευάσαι, ἐμβαλεῖν.

Φυλακὴ, σημαίνει τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀφεγγές οἶκημα· ὡς 20 τὸ, Ποία Φυλακὴ οὐκ ἔσχε· — καὶ τὴν τετάρτην μοῖραν τῆς νυκτός, ὡς τὸ, Ἦσαν δὲ ποιμένες Φυλάσσοντες Φυλακὰς τῆς νυκτός· — σημαίνει καὶ τὴν γνῶσιν καὶ θεωρίαν, ὡς τὸ, Ἐπὶ τῆς Φυλακῆς μου στήσομαι· — σημαίνει καὶ τὸ σῶμα, ὡς τὸ, Ἐξάγαγε ἐκ Φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου· — σημαίνει καὶ αὐτὸ τὸ Φυλάσσειν, ὡς τὸ, Ὡς οἱ μὲν Τρῶες Φυλακὰς ἔχον.

Φύω, παρὰ τὸ Φῶ τὸ προῖω. σημαίνει δὲ τρία· τὸ ἀναβλαστάνω, ὡς τὸ, Ὡς ἀνδρῶν γενεῇ ἡμῶν Φύει, ἢ ἀπολήγει· — καὶ τὸ, Θεὸς πεφυκώς· — καὶ τὸ κρατῶ, 30 ὡς τὸ, Ἐν τ' ἄρά οἱ Φῶ χειρὶ.

Φωγνύναι καὶ Φρύγειν· Ἀλλ' ἰσχάδας μοι προελέτω πεφυγμένους.

Φῶς Φωδός, ἔχει τὸ ι, καὶ ὀξύνεται, ὡς δᾶς δαδός. εἴρηται παρὰ τὸ Φῶς, ὅπερ ταυτὸν ἐστὶ τῷ πυρὶ· καὶ σημαίνει τὰ ἐν τοῖς σκέλεσι γινόμενα ἐκκαύματα ἀπὸ τοῦ πυρός. ἔχει δὲ τὸ ι· ἐπειδὴ λέγεται καὶ Φωίδες, ὡς εὔρον ἐν ταῖς λέξεσι τῶν ῥητόρων. σημαίνει δὲ τὸ αὐτό. λέγει δὲ ὁ Χοιροβοσκός, ὅτι δυσυλλάβως καὶ μόνον λέγεται κατὰ τὸ παλαιόν, προσγραφομένου τῷ ω τοῦ ι. 40 ἐν δὲ τῇ γενικῇ ὠφείλε περισπᾶσθαι, Φῶδες Φωδῶν, ὥσπερ χεῖρες χειρῶν· ἀλλὰ σεσημειώται καὶ τοῦτο, μετὰ τῶν ἄλλων βαρυνόμενον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, — πλὴν Φῶδων ἐκ βαλανείου.

Φῶ, ἀντὶ τοῦ Φωτί, σὺν τῷ ι· Εὐριπίδης Μελεάγρῳ, Τὸ μὲν ἐν Φῶ τόδε κατὰ σκότος κακόν.

Φῶζειν, σὺν τῷ ι· σημαίνει τὸ καίεσθαι. Στράτις, Ἀλλ' εἰ μέλλεις ἀνδρείως Φῶζειν ὥσπερ μύστανια σεαυτὸν· — Βιθυνοὶ δὲ, Φῶγειν λέγουσι.

Φωλεός, ὁ σκοτεινός τόπος· παρὰ τὸ ἀπολωλέναι τὸ Φῶς 50 ἐκεῖσε.

Φωνή, παρὰ τὸ Φῶς καὶ τὸ νοῦν, ἢ τὰ ἐν τῷ νῷ Φωτίζουσα· ἢ τὸ τοῦ νοός Φῶς· παρὰ τὸ Φᾶος εἶναι τοῦ νοός· διὰ γὰρ τῆς Φωνῆς τὰ τῆς ψυχῆς ἐνθυμήματα γινώσκωμεν· Φαυνὴ τις οὔσα, καὶ Φωνή. τὰ δὲ εἰς νη δυσύλλαβα τῷ ω παραληγόμενα βαρύνεται· πλὴν τῶν ἀπὸ τέλους ῥηματικῶν.

804 Φῶ, σημαίνει δ'· Φῶ τὸ λέγω, ἐξ οὗ καὶ Φωνή· Φῶ τὸ φαίνω, ἐξ οὗ καὶ Φῶς· Φῶ τὸ Φονεύω, ἐξ οὗ καὶ Φόνος· Φῶ τὸ θάλλω, ἐξ οὗ καὶ Φῶσαι τὸ θάλλειν· τὸ δὲ Φῶ τὸ λέγω, παρὰ τὸ Φῶς· Φῶς γὰρ τῶν πραγμάτων, οἱ λόγοι.

Φῶρ, ὁ ληστής, ὁ κλέπτης· παρὰ τὸ Φέρω, Φέρ καὶ Φῶρ, μεταθέσει τοῦ εἰς ω, ὁ τὰ ἀλλότρια Φέρων· ὅθεν καὶ Φῶριον· καὶ Φωραθεῖς, εὐρεθεῖς, γνωσθεῖς· καὶ Φωρᾶν, ἐρευνᾶν, ἐκζητεῖν· καὶ Φωράσας, διερευνήσας, καταλαβὼν τὰ κλόπιμα.

Φωριαμός, ἡ κιβωτός· παρὰ τὰ Φάρη, ἡ τῶν Φάρων δεκτική· ἐστὶ δὲ ὄνομα ἀρσενικόν· ἡ παρὰ τοὺς Φῶρας· ἐπεὶ πρὸς Φυλακὴν τούτων κατεσκευάσται· ἡ παρὰ τὸ τὰ Φορούμενα ἔχειν· εἰ μὲν οὖν παρὰ τοὺς Φῶρας, οὐδὲν πέπονθεν· εἰ δὲ παρὰ τὰ Φάρη, τὰ ἐντιθέμενα αὐτῇ, πέπονθε, μεταβληθέντος τοῦ α εἰς ω, ὡς θάκος, θῶκος· τὰ διὰ τοῦ αμοσ τρισύλλαβα, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν Φύσει μακράν, πάντα ὀξύνονται, χηραμός, οὐλαμός· οὕτως οὖν καὶ Φωραμός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, Φωριαμός· Ἡρωδιανὸς περὶ Ἀττικῶν προσω-

διῶν, τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· οὐχ ὡς ἀνάλογον, ἀλλ' ὡς Ἀττικόν· ἡ μέντοι συνήθεια ὀξυνόμενον ἔχει· Φώσων, σινδῶν· Φωσσώνιον, λινούν τι, ἦτοι σινδόνιον· ἡ καὶ τὸ ἱστίον τῆς νεῆς πεφυσημένον, ὡς παρὰ Λυκόφρονι, "Αφλαστα καὶ Φώσσωνας ὀργυιωμένους· — ἡ προσώπου τι ἐκμαγεῖον· λέγεται δὲ οὕτω καὶ ὁ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται ὠράριον.

Φῶς ἀρσενικῶς, ὁ ἄνθρωπος· παρὰ τὸ Φῶ τὸ λέγω· μόνος γὰρ ὁ ἄνθρωπος λογικὸν ζῶον· ἡ ὁ μόνος τὰ τῆς διανοίας Φωτίζων τῷ λόγῳ· καὶ ὁ Θεολόγος, Φῶς γὰρ τὸν ἄνθρωπον ὀνομάζουσι διὰ τὴν τοῦ ἐν ἡμῖν λόγου δύναμιν.

Φῶς οὐδετέρως, τὸ Φωτίζον καὶ λάμπον· ὁ καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο λέγεται Φῶς· γίνεται παρὰ τὸ Φῶ τὸ φαίνω καὶ λάμπω Φάος· καὶ κατ' ὑπερθεσιν Φάος· καὶ κατὰ συναίρεσιν Φῶς· κλίνεται διὰ τοῦ τος· ἐπεὶ καὶ τὸ Φάος Φάατος κλίνεται· τὰ γὰρ συνηρημένα τῶν ἐντελῶν Φυλάσσει τὴν κλίσιν· οἱ δὲ λέγοντες, ἀπὸ τοῦ Φάος γέγονε κατὰ κῆρσιν, οὐκ ἀκριβῶς λέγουσι· τὸ γὰρ Φάος εἰς οὐς ἔχει τὴν γενικὴν.

X.

Χῖ τὸ στοιχεῖον, ὅτι χεομένην ἔχει τὴν ἐκφώνησιν· ἄλλοι δὲ ἔχον αὐτὸ εἶπον, ὅτι ἔχει ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν ἀλλήλας κατὰ μέσον σχιζούσας.

Χαβρίας, στρατηγὸς Ἀθηναίων· ὡς φαίνω Φανίας, ἀμύνω Ἀμυνίας, οὕτω χαίρω Χαρίας· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, Χαβρίας.

Χάλα] Χάλα τοκεῦσιν· — ὑπεχώρει, καὶ ἐνδίδου· ἀπὸ μεταφοράς τῶν χαλωμένων προτόνων, πολλοῦ ὄντος ἀνέμου ἐν τῷ ἀρμένῳ τοῦ πλοίου.

Χαλεπῶς, δυσκόλως· ἀπὸ τοῦ χαλέπτω· ὄον, Χρυσέ κακῶν ἀρχηγὲ βιοφθόρε πάντα χαλέπτων· — ἐκ δὲ τοῦ χαλέπτω, χαλεπταίνω γίνεται καὶ χαλεπαίνω· σημαίνει δύο· τὸν δεινόν, ὡς τὸ, — χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός· — σημαίνει καὶ τὸ ἀδύνατον, ὡς ἐν Ὀδυσσεύς κ', — χαλεπὸν δὲ κ' ὀρύσσειν Ἀνδρὰ θνητόν.

805 Χάλαζα, παρὰ τὸ χαλῶ, ἡ ἐκ τοῦ ἄνω πρὸς τὰ κάτω χαλωμένη.

Χαλαστρη, καὶ Χαλάστρα, πόλις ἡ λίμνη τις ἐν Μακεδονίᾳ, ὅθεν ἔκαιον τὸ νίτρον· ἐξ ἧς τὸ Χαλαστραῖον νίτρον κέκληται.

Χαλίφρων, κυρίως ὁ ἐν μέθῃ ἀφραίνων· χάλις γὰρ ὁ ἄκρατος οἶνος, παρὰ τὸ χαλᾶν καὶ ἀνιέναι ἀραρυίας τὰς Φρένας· ἡ ὁ εὐήθης, παρὰ τὸ κεχαλασθῆαι τὰς Φρένας· καὶ τὰς βάνκας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν· καὶ χαλιμάζειν ἔλεγον, τὸ περὶ τὰς συνουσίας πεῖθεσθαι· καὶ καγχαλίζειν, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς Φρένας πρὸς τὸ πάθος, καὶ ἀπὸ τοῦ χάλις ὁ οἶνος.

Χαλινός, χαρινός τις ὢν, παρὰ τὸ χαίνειν, ὅτι δι' αὐτοῦ χαίνειν γίνεται· ἡ παρὰ τὸ ἰς ἰνός καὶ τὸ χαλῶ, τὸ πρὸς δύναμιν χαλῶμενον· τὰ εἰς νος ὀξύτονα μὴ ὄντα παρώνυμα, διὰ βραχέος τοῦ ι γράφεται, πυκινός, ἀληθινός· τὸ χαλινός δὲ διὰ τοῦ ι γραφόμενον, τῷ χρόνῳ διήλλαξε· μακρὸν γὰρ ἔχει τὸ ι.

806 Χαλκός, κατὰ πρόσθεσιν τοῦ χ Δωριῶς, ἀλκός καὶ χαλκός, ἐπεὶ πρὸς ἀλκὴν εὐθετός ἐστιν· ἡ παρὰ τὸ ἔχειν ἀλκὴν· ἡ Χαλυβες ἔθνος εἰσὶ Σκυθικόν, ἐνθα ὁ σίδηρος τίττεται· ἐκ τοῦ χαλυψ χαλυβος, γίνεται χαλβος· καὶ τροπή, χαλκός· ἐκεῖ γὰρ πρῶτον εὐρέθη ὁ σίδη-

ρος, καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη χαλκός ὁ σίδηρος, διότι πρότερον εὐρέθη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ χαλκός· ὕστερον δὲ εὐρεθεῖς ὁ σίδηρος, ἐκάλεσαν αὐτὸν ὁμωνύμως τῷ χαλκῷ· καὶ ὁ ποιητής, Χάλκεον ἔγχος, οὐ τὸ ἐκ χαλκοῦ, ἀλλὰ τὸ ἐκ σιδήρου, τῇ παλαιᾷ συνήθειᾳ· ἐπειδὴ τὸ παλαιὸν χαλκῷ ἀντὶ σιδήρου τοῖς ξίφεσιν ἐχρῶντο καὶ τοῖς ἄλλοις ὅπλοις· Ἡσιόδος, Χαλκῷ δ' εἰργάζοντο, μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

Χαλκοτύπους, τὰς ἐκ σιδήρου πληγὰς.

Χαλκεὺς χαλκίως, καὶ ὁ χρυσοχόος· ὄον, Ἦλθε δὲ χαλκεὺς Ὀπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης· — ἀπὸ γὰρ τοῦ πρώτου Φανέντος μετάλλου πάντας τοὺς δημιουργοὺς ἐκάλουν οὕτως οἱ παλαιοί, ὡς καὶ τὸν Ἡφαιστον Ὀμηρος, — ὃν ποτε χαλκεὺς Ἡφαιστοςποίησεν ἰδίῃσι πραπίδεσσιν.

Χαλκήρης, ἐκ τοῦ χαλκός καὶ τοῦ ἄρω τὸ ἀρμόζω, ἡ τῷ χαλκῷ ἡρμωσμένη· ὡς χαλκοβάρεια, ἡ τῷ χαλκῷ βαρυμένη, ὁ ἐστὶν ἰσχυρά.

Χάλκεια, ἐορτὴ ἀρχαία καὶ παλαιὰ δημόδης· ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τεχνιτῶν, ὅτι ὁ Ἡφαιστος ἐν τῇ Ἀττικῇ [χαλκὸν] εἰργάσατο· ἐστὶ δὲ ἐνὶ καὶ νῦν τοῦ πυανεψιδῶνος· ἐν ἧ καὶ ἱερεῖαι μετὰ τῶν ἀρηφόρων τὸν πέπλον διέζωνται· Ἡρωδιανὸς δὲ λέγει, ὅτι ἡ πλείων χρῆσις προπερισπᾷ.

Χαλκίς, τὸ ὄρνειον, ὅτι ὑποχαλκίζει κατὰ τὴν χροίαν τῆς πτήσεως· ἐστὶ δὲ καὶ πόλις Εὐβοίας· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῶν Χαλκίδων τῶν μετὰ Ἀλεξάνδρου διαβάντων εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ κατασχόντων τὸ χωρίον καὶ μετονομασάντων.

Χαλυψός, ὄνομα ἐθνικόν· παρὰ τὸ χαλέπτω τὸ βλάπτω χαλέψω.

Χαλκοχίτων] τὰ εἰς ὧν λήγοντα, εἴτε μονοσύλλαβα, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· χιτῶν, αὐτόχτων· χιτῶν, ἀστροχίτων· (— πόλιν ἀστροχίτων) λειμών, εὐλείμων· αἰών, μακραίων· χωρίς εἰ μὴ τοπικὴν σχέσιν τινα σημαίνει, ὡς κοιτῶν, προκοιτῶν· θυρῶν, προθυρῶν.

Χαμαδός, χαμαὶ εἰς γῆν· ἐστὶ δὲ ἐπίρρημα τοπικὸν ἐκ τοῦ χαμαί· τὰ διὰ τοῦ αδὲς τρισύλλαβα ἐπίρρηματα,

τῷ α παραληγόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ βαρύνε-
ται, Φυγάδις, οἰκάδις. σπσημείωται τὸ ὁμαδὶς ὀξύτονον.

- 40 Χαμᾶζε, διατί προπερισπᾶται, τοῦ κανόνος λέγοντος, ὅτι
τὰ εἰς ζε λήγοντα ἐπιβρόηματα τῷ α παραληγόμενα,
προπαροξύνεται, θύραζε, ἔραζε. ὅτι ἐκεῖνα μὲν, ἀπὸ
ὀνόματος γίνεται· οἶον, θύραζε, ἐκ τῆς θύρας· ἔραζε,
ἐκ τῆς ἔρας· καὶ Ἀθήναζε, ἐπ' Ἀθήνας· τοῦτο δὲ,
ἀπὸ ἐπιβρόηματος ἐστίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ χαμαὶ γέγονε· καὶ
ὡς διήλλαξε πρὸς τὰ ἄλλα περὶ τὸ σημαινόμενον, διήλ-
λαξε καὶ περὶ τὸν τόνον· ἢ ὅτι ἐκεῖνα μὲν, βραχὺ
ἔχει τὸ α· τοῦτο δὲ, μακρόν. κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέ-
γων, ὅτι τὰ εἰς ζε ἐπιβρόηματα συνεσταλμένον ἔχει τὸ
πρὸ τέλους α· οἶον, θύραζε, ἔραζε· πλὴν τοῦ χαμᾶζε.

- 20 Χαμαί, ἢ παρὰ τὸ χῶ, ἢ παρὰ τὸ χθών, χθαμαί, καὶ
χαμαί, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ θ.

Χαμαιπετής, χαμαὶ ἐρριμμένος.

Χαμεῦναι καὶ χαμευνάδες, χαμαὶ κοιμώμενοι.

Χαμαΐζηλοι, ταπεινοί· ἢ δίφροι κοιλώδεις.

Χαμεταιρίς, πόρνη.

Χαμαιτυπία, πόρνη ἄδοξος· καὶ χαμαιτυπεῖον, τὸ πορ-
νεῖον.

Χαμεῦνα, ταπεινή, εὐτελής κλίνη καὶ στιβάς· καὶ χα-
μεῦνια, κρηββάτια ταπεινά.

- 30 Χανδόν, ἀθρόον, ἀπλήστως, χωρητικῶς.

* Χαράδριος, εἶδος ὀρνέου· ἀπὸ τῆς χαράδρας· ὅτι περὶ
τὰς χαράδρας ἀναστρέφεται.

Χαράσσω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ χ, ἀπὸ τοῦ ἄρης ἀράσ-
σω· ἢ ἐκ τοῦ χαίρω τὸ τραχύνω, ὅπερ ἐκ τοῦ χῶ τὸ
χαράσσω γίνεται.

Χαίρω, τὸ τραχύνω, ἢ χαλῶ· καὶ κάρχαρος κύων, ἐκ
τούτου. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ σιδήρῳ τεμνόμενα καὶ χαρασ-
σόμενα, ὀξυνόμενα γίνεται· ὅθεν καὶ χάρακας καλοῦ-
μεν τοὺς ὀξυνομένους καλάμους, ἢ τὰ ξύλα.

- 40 Χάραξ] διαφέρει δὲ ὁ χάραξ καὶ ἡ χάραξ· τὸ μὲν γὰρ
ἀρσενικῶς, σημαίνει τὸ στρατόπεδον, ἢ τειχισμὸν τινα
καὶ περίφραγμα καὶ χαρακῶμα· θηλυκῶς δὲ, ὁ τῆς
ἀμπέλου. Χάραξιν, ὀξέσι ξύλοις ἢ καλάμοις, ἢ ἀκαν-
θώδεσι φυτοῖς.

Χαρακῶμα, περίφραγμα, τείχος. παρὰ τὸ χαρακῶ, χα-
ρακῶσω· τοῦτο παρὰ τὸ χάραξ ἀρσενικῶς.

Χαραδρούται, ὀρύσσεται, κοιλαίνεται· χαράδραι γὰρ αἱ
διαίρέσεις καὶ τὰ σχίσματα, καὶ αἱ χεῖμαρροι γῆς· πα-
ρὰ τὸ χαράσσω.

- 50 Χαρακτῆρ, ἢ σφραγίς, ὁ τοῦ ὀνόματος τύπος.

Χάρις] παρὰ τὸ χαίρω, χαρῶ, χάρις. τὰ δὲ εἰς ις δισύλ-
λαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ ις ἀμετάβολον, εἰς κλίνηται
διὰ τοῦ δ, ὀξύνεται, οἶον τριγλῖς· εἰ δὲ διὰ τοῦ τ,
βαρύνεται· οἶον χάρις χάριτος. σημαίνει τρία· τὴν θεάν,
ὡς τὸ, — Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων· — τὴν δωρεάν,
ὡς τὸ, — ἐγὼ δὲ κέ τοι ἰδέω χάριν· — καὶ τὴν εὐπρέ-
πειαν, ὡς τὸ, Ὡς μὲν τῷ περίχρευσ χάριν κεφαλῇ
τε καὶ ὤμῳ· —

- 807 Χαρίεις, χαριέστερος] πᾶν ὄνομα εἰς εἰς λήγον τὸ πα-
ρακείμενον συγκριτικὸν ἔχει πλεονάζον δύο συλλαβὰς
τῆς εὐθείας· οἶον χαρίεις, χαριέστερος· τιμήεις, τι-
μηέστερος· μορφῆεις, μορφηέστερος· τολμήεις, τολμη-
έστερος καὶ τολμηεστάτη· οὐ γὰρ παρὰ τὸ τόλμη ἐσχη-
μάτισται· ἀκοινώνητα γὰρ συγκρίσει πάντα τὰ θηλυκά.
ἡμάρτηται δὲ παρ' Ὀμήρῳ πλατάνιστος· ὑπερθετικὸν
γὰρ ἐστίν, ὡς κἀκιστος, ἀριστος. ἐνιοὶ μέντοι γε παροξύ-
νουσι, λέγοντες εἶναι ὑποκοριστικὸν τὸ σχῆμα, καθὼς
καλαμίσκος καὶ πυργίσκος· ἀγνοοῦντες, ὅτι εἰ ἦν ὑποκο-
ριστικόν, ἔδει διὰ τοῦ κ ἐκφέρεσθαι. τὸ δὲ ἐρέστερος,

οὐκ ἀπὸ τοῦ ἔρους, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὀρήεις ὀρηέστερος,
καὶ κατὰ συγχοπὴν· ἀπὸ γὰρ τῶν εἰς ος οὐδετέρων οὐ-
δέποτε γίνεται συγκριτικόν. Φιλόξενος, εἰς τὸ αἱματόεις.

Χάριεν· τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους ὀξύνει Ἡρωδιανός.

Χαριεντίζομενοι, εὐτραπελεύομενοι, σκώπτοντες. καὶ Ἀρι-
στοφάνης, Χαριεντίζεις καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βω-
μολοχεύη.

Χαρίζεσθαι, κοινῶς μὲν, ὡς οἱ πολλοί· ἰδίως δὲ, καὶ ὡς
ὑπὸ ἀφροδισίων· ἢ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι.

Χάρμα, χαρά, ἡδονή.

Χάρμη, μάχη, κατ' εὐφημισμὸν· ἢ ἐφ' ἣ οὐδεὶς χαίρει.

Χάρτης] παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ (ἀφ' οὗ καὶ τὸ χάζω) γί-
νεται παράγωγον χαίρω, (οὐκ ἐπὶ τῆς χαράς) χάρτης,
ὁ χωρητικὸς τῶν ἐγγραφομένων· ἢ παρὰ τὸ χόρτος.

Χάρυβδις, ἡ ἀναπινόμενη θάλασσα περὶ τὰ Γάδειρα, καὶ
πάλιν ῥαχδαιοτέρως ἐπαναστρέφουσα. εἴρηται δὲ πᾶν
τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον κατὰγον, οἶον εἰς χάος
βαῖνον.

Χάρων, ὁ λέων, ἀπὸ τῆς χαροπότητος.

Χαροπός, περιχαρής, εὐόφθαλμος· ἐξ οὗ χαροπή.

Χατίζεις, σημαίνει τὸ χρήζεις· παρὰ τὸ ἔχειν αἰτεῖν· ὁ
γὰρ χρήζων, ἃ οὐκ ἔχει αἰτεῖ· ἢ ἐκ τοῦ αἰτῶ τὸ ζη-
τῶ καὶ χρήζω, ἀποβολὴ τοῦ ι, γίνεται αἰτῶ· πλεονα-
σμῷ τοῦ χ, χατῶ· καὶ κατὰ παραγωγὴν, χατίζω. ἢ
ἐκ τοῦ ματῶ γίνεται ματίζω· καὶ τροπῇ.

Χαυλιόδων, κεχαλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας ἐξέχοντας·
ἢ κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ ρ εἰς τὸ λ, ὁ χαράσσω τοὺς
ὀδόντας καὶ τραχύνων.

Χαῦνος, παρὰ τὸ χαίνω χανός, ὡς φαίνω φανός· καὶ ὁ
πλεονασμῷ τοῦ υ, χαῦνος, ὁ κεχηνώς καὶ ἀπυκνος.

Χάνωνας, ἀρτους ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας κριθίνους, ἢ λά-
χανα ὀπτά.

Χαῖον ἀργύρεον] Ἀπολλώνιος, — χαῖον παλάμη ἐνι πη-
χύνουσαι· — χαῖον, οἱ μὲν, καμπύλην βακτηρίαν· οἱ
δὲ, ῥάβδον· οἱ δὲ, λαγωβόλον.

Χαίτας, σημαίνει τὰς τρίχας. παρὰ τὸ κρατῶ, κράτη·
ἀποβολὴ τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ
κ εἰς χ, χαίτη.

Χαίρω] παρὰ τὸ χῶ τὸ διαχέω, παράγωγον χαίρω. πῶς
τοῦ χαίρω ἐν Φωνῇ ἐνεργητικῇ πάθος δηλοῦντος, τὸ
ἐχάρην, παθητικὸς ἐστὶ δεύτερος ἀόριστος· τοῦ χαίρω
ἐνεστώτος ἐκλέλοιπεν ἡ Φωνή ἢ παθητικῇ· τοῦ δὲ ἐχάρ-
ρην δευτέρου ἀόριστου, ἡ ἐνεργητικῇ· ὁ γὰρ ἔχαρον
δευτέρου ἀόριστος ἐνεργητικὸς οὐ λέγεται. εἰκότως ὁ
παθητικὸς, μὴ ἔχων τὴν ὀφείλον ἐλέγχει τὴν παρα-
λογίαν αὐτοῦ, ἔλαθε τὴν παραλογίαν, καὶ ὑπεσιήλθεν
εἰς χρεῖαν τοῦ ἐνεργητικοῦ.

Χαίρειν, οἰμᾶζειν, στενάζειν. Χαίρετω ληρῶν, ἐρυθρία-
τω Φλυαρῶν. Χαίρειν Φράσαντες, ἀποταξάμενοι, κα-
ταγνόντες. Χαίρω σε ἐλληλυθότα, Ὀρωπικοὶ οὕτω λέ-
γουσι, καὶ Εὐριπίδης Σισύφῳ.

Χαιρένακος] τὰ παρὰ βαρυτόνων συγκείμενα, εἰ μὲν ὁ
ἐνεστώτης εἴη δισύλλαβος, ἀποβάλλει τὸ ι τοῦ τρίτου
προσώπου· ὡς Φερέοικος καὶ ἐχευράτης, οὕτω καὶ χαί-
ρω χαίρει χαιρένακος· εἰ δὲ εἴη ὑπερδισύλλαβος, ἐκ-
νόπτει μίαν συλλαβὴν, ὅπως ἀναλογῇ τοῖς δισύλλαβοις,
γανύω γανύεις, γανυμήδης· τανύω τανύεις, τανυπέ-
πλος· μαινώ μαινείς, μαιφόνος· ἰθαίνω ἰθαίνεις,
ἰθαγενής.

Χέδροπας, ὄσπρια· χέδροψ γὰρ τὸ ὄσπριον· ἀπὸ τοῦ χε-
ρίδρουψ κατὰ συγχοπὴν.

Χελιδών, ἢ παρὰ τὸ τὰ χεῖλη δονεῖν, ἢ παρὰ τὸ τὰ χεῖ-
λη οἰδαίνειν, ἢ παρὰ τὸ τοῖς χεῖλεσιν ἄδειν.

Χέλος, σημαίνει τὴν κηθάραν· διότι ἀπὸ δέρματος χελώνης κατεσκευάστο τῷ Ἑρμῇ· δέδωκε δὲ αὐτὴν τῷ Ἀπόλλωνι· ἢ παρὰ τὸ χέω τὸ λέγω.
 Χελύνη, τὸ περὶ τὸ χεῖλος μέρος τοῦ προσώπου· ὅπερ ἐπώνυμον τῆς ὑπερώας χελύνης κατάκοσμον· ὃν δὲ καὶ μύστακα προσηγόρευσαν οἱ Ῥωμαῖοι· καὶ χελύνιον· καὶ χελυνίδης, ὁ τὴν χελύνην μεγάλην ἔχων· λέγεται δὲ καὶ ἡ χελώνη· δηλοῖ καὶ τὴν κηθάραν παρ' Αἰολεῦσι.
 Χελύσσουσα, διαπλέουσα, νηχομένη· καὶ γὰρ οἱ νηχόμενοι τοῖς χεῖλεσι τὸ ὕδωρ παραλείχουσι· κατὰ πλεονασμὸν δὲ τοῦ δ.
 30 Χέρηες καὶ χείρονες, οἱ διὰ τῶν χειρῶν πορίζοντες τὸ ζῆν, ὡς καὶ οἱ χερνῆται.
 Χερνῆσι, πενιχραῖς γυναιξί, καὶ ἀπὸ χειρῶν ζώσας.
 Χερνῆτις γυνή, Ἰλιάδος μ, ἡ ταπεινή· παρὰ τὸ ἐν τῶν ἰδίων αὐτῆς χειρῶν τρέφεσθαι.
 Χεράδες, τὰ παραθαλάσσια σκύβαλα· παρὰ τὸ χεῖσθαι ῥαδίως· χεράδες λέγονται καὶ οἱ σωροὶ τῶν λίθων τῶν μικρῶν· Φησὶ δὲ Δημήτριος ὁ Σκήψιος τὴν διάλεκτον Ἀπολλωνιατῶν εἶναι· καὶ Σαπφῶ, Μὴ κίνει χεράδας.
 40 Χεράδος, Ἰλιάδος φ, ὡς κίναδος· οὐδέτερον γὰρ ἐστὶ· τὸ συναγόμενον ἐν τῇ ῥύσει τοῦ ποταμοῦ πληθὺς ἰλὺς καὶ ὀστράκων καὶ λίθων· καὶ Πίνδαρος τὴν δοτικὴν εἶπε, Χεράδει σποδών· — Ἀρίσταρχος δὲ Φησὶ χεράδας κηλεῖσθαι τοὺς ποταμούς, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λίθους.
 Χερμάδιον, πλεονασμῷ τοῦ μ· παρὰ τὸ χεῖρα χεράδιον, τὸ πληροῦν τὴν χεῖρα· σημαίνει δὲ χειροπλήθη λίθων.
 50 Χερειότερος] ἀπὸ τοῦ χερεῖων κατὰ μεταπλασμὸν γίνεται χερείος, ὡς περ πλείων πλείος· ὅθεν τὸ θηλυκόν, πλεία, ὡς ἐν Ἰλιάδος ι, Πλείαι τε χαλκοῦ κλισίαι· — ἐν τοῦ χεῖρ χερός, χωρὶς τοῦ ι εὐρηται ἡ γενική· κυρίως γὰρ χερεῖων, ὁ ταῖς χερτὶν ἡττῶν καὶ ἐλάττων.
 Χέρη] χερεῖων, χερεῖνος· ἡ δοτική, χερεῖον· καὶ κατὰ συγκοπὴν, χερεί· καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο μ γίνεται τροπή τῆς εἰ διφθόγγου εἰς η, ὡς ἐν Ἰλιάδος α, — ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη· — ἀντὶ τοῦ χεῖρονι, ἐλάττωσι· ἐστὶ δὲ συγκριτικόν· καὶ, — εἶο χερεία· — 809 ἐαυτοῦ χεῖρονα· ἐν τοῦ χερεῖονα, κατὰ συγκοπὴν.
 Χερνίψαντο, μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἀπὸ τοῦ χερνίπτω χερνίψω.
 Χέρσος, ἡ γῆ, ἐξ ἧς ἐστὶ χερσὶ προσάπτεσθαι· τὸ δὲ, Χέρσουδ' ἐξαποβάντες· — ἐστὶν ἐπὶ ῥῆμα τοπικόν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν χέρσον, ὡς Ἰλιόνδε· τὸ δὲ, οὐκ ἐστὶ μέρος λόγου, ἀλλὰ μόριον.
 10 Χθών, παρὰ τὸ διαχεῖσθαι καὶ χώνυσθαι δύνασθαι· ἢ παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ· οὐ παράγωγον, χεῖω· ὅθεν, Οὐδὸς δ' αὐφοτέρωδ' ὅδε χεῖσεται· — κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ὧν οὐκ ὕψονα μονοσύλλαβα μόνως ἀρσεύονται καὶ μὴ μόνως θηλυκὰ, Φυλάττουσι τὸ ω, κλῶν κλωνός, πρῶν πρωνός· τὸ δὲ χθών, ἐπειδὴ μόνως ἐστὶ θηλυκοῦ γένους, τούτου χάριν ἔτρεψε τὸ ω εἰς ο ἐπὶ τῆς χθονός γενικῆς· ὅθεν καὶ χθόνιος.
 20 Χθιζά, ἐπὶ ῥῆμα ἀπὸ ὀνόματος γενόμενον εἰς ἐπὶ ῥῆμα, ὡς ἐν τῷ ἑτεόν καὶ δηρόν· τὸ χθιζός διατρίβεται, τὰ εἰς ζός ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα ἢ τριγενῆ ὄντα, οὐκ ἔσται, πρῶιζός, καὶ πόθεν παρήχθη; ἀπὸ τοῦ ἐχθές· ἀναλογώτερον δὲ ἐστὶ καὶ κυριώτερον καὶ πρῶτον τὸ ἐχθές τοῦ χθός· κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι πᾶν ἐπὶ ῥῆμα μονοσύλλαβον ἀπαθές κατ' ἰδίαν ῥητόν, μακροκαταληκτεῖ φύσει ἢ θέσει· κατ' ἰδίαν ῥητόν εἶπε, διὰ τὸ λα ἐπιτατικόν καὶ τὸ α· εἰ ἄρα οὖν τὸ χθός ἐπὶ ῥῆμα ἐστὶ καὶ κατ' ἰδίαν ῥητόν, ὡφείλε μακρόν εἶναι· γίνεται ἐκ τοῦ ἐκθέω ἐκθεύσω, ἐχθές, ἢ ἐκθεύσα-

σα ἡμέρα· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἐχθές ἡμᾶς γί-
 νεσθαι ταύτης τῆς ἡμέρας.
 Χέω, κυρίως ἐπὶ τοῦ ὕδατος λέγεται· ὁ δὲ ποιητὴς ἀντὶ τοῦ προήρχοντο εἶπεν, ὡς τὸ, — προχέοντο Φαλαγγηδόν· — ἀπὸ μεταφορῆς τῶν ποταμίων ρευμάτων· περὶ τοῦ χεύσω καὶ πνεύσω μέλλοντος εὖρον ἐγὼ ἐν τοῖς Εὐλογίῳ τοῦ σχολαστικοῦ δυσκλίτοις ῥήμασι, μὴ εἶναι ἀπὸ τοῦ χέω καὶ πνέω κατὰ πλεονασμὸν· Φησὶν γὰρ οὕτως· εἰδότες γὰρ, ὡς οὐδέποτε τὸ εἰς διὰ τοῦ υ μνησέ-
 30 ται, μᾶλλον τὸ πνεύω καὶ χεύω ἐνεστώτας παραδεχό-
 μεθα· ὧν ἐστὶν ὑπόμνησις παρὰ τῷ ποιητῇ· τὸ γὰρ ἔκκλητος εὐκκλητος, πλεονασμὸν ἔχει· ὅπερ πάθος, οὐκ αὐξήσις.

Χεῶ] χέω χεύσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔχευον· ὁ μέ-
 λων δεύτερος, χεῶ· τὰ εἰς ω καθαρά δισύλλαβα βαρύ-
 τουα τῷ ε παραληγόμενα, δύναται ἐπὶ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου συναίρεσιν δέξασθαι· πλεονασμῷ τοῦ υ, κατὰ τὸν μέλλοντα, χεύσω· ὁ παθητικὸς ἀόριστος ἐκ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, ἐχέθη· ἐχέθη· ἐξήλθε τὸ υ, διὰ τὴν κακοφωνίαν· ὁ ενεργητικὸς πρῶτος ἀόρι-
 50 στος, ἔχευα καὶ ἔχεα.

Χεῖα, ἡ τῶν ὀφειῶν κατάδυσις· Ἰλιάδος ψ, καὶ ἀλλαχού, 50
 χεῖσεται, ἀντὶ τοῦ χωρήσει· ζῆται εἰς τὸ χθών· ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, ὅ ἐστι χωρεῖσθαι· εἰς αὐτὸ γὰρ μηχανά-
 10 ται ὁ ὀφίς χωρήσει τὸ σῶμα ὡς περ εἰς ἑλυτρον· λέγον-
 ται δὲ οἱ τοιοῦτοι τόποι εἰλυοί, καὶ τρύχιαλα, καὶ αἰ-
 ματικά· παρὰ γὰρ τὸ χῶ τὸ χωρῶ γίνεται χεῖα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, χεῖα.

Χεῖμα, παρὰ τὸ χέω γίνεται.
 Χειμῶν] χειμαδίῳ τόπῳ, ἐφ' οὗ ἂν τις δύνατο χειμῶνος 810
 ἐγκαθορμίσασθαι· ἀπὸ τοῦ χέω (οὗ ὁ μέλλων χεύσω)
 γίνεται χεῖμα, ὡς πνέω πνεύσω, πνεῦμα· καὶ τροπή
 τοῦ υ εἰς ι, γίνεται χεῖμα· ἀφ' οὗ χειμῶν· τὰ εἰς μα
 οὐδέτερα, εἰς μων παραγόμενα ὀνόματα, κοινὰ εἰσι τῷ
 γένει, καὶ τρέπει τὸ ω ἐπὶ γενικῆς· ὅσον, μνήμα, ἀμνή-
 15 μων ἀμνήμονος· σχῆμα, ἀσχήμων ἀσχήμονος· εἶμα,
 λευχείμων λευχείμονος· τὸ δὲ χειμῶν, ὁξυνόμενον καὶ
 ἀπλοῦν καὶ περιεκτικόν ὄν, διήλλαξε· ὁμοίως καὶ εἰ 10
 τι παρ' αὐτὸ σύγκειται, βαρυχείμων βαρυχείμονος· ἀπὸ
 τοῦ χέω χειμῶν καὶ χειμῶν· Φυλάσσει τὸ ω ὡς πε-
 20 ριεκτικόν.

Χειμαῖρους, χειμερινὸς ποταμός· παρὰ τὸ ἐν τῷ χειμῶ-
 νι ρεῖν· καὶ γίνεται παρὰ τὸ χεῖν ἅμα· καὶ ἀπὸ τοῦ
 ῥεῖν καὶ τοῦ χειμῶν, γίνεται χειμαῖρος· καὶ πλεονα-
 25 σμῷ τοῦ ο, χειμαῖρός· καὶ κατὰ συναίρεσιν, χειμαῖ-
 ρους· κλίνεται χειμαῖρος.

Χειμέριος, ἀπὸ τοῦ χεῖμα γίνεται· τὰ διὰ τοῦ ιος καθα-
 ρὸν ἔχοντα τὸ ρ, καίρου ὑπόνοιαν ἔχοντα, διὰ τοῦ ι
 γραφεται, καίριος, ἀκαίριος, ὁ μὴ ἔχων καιρόν· ὥριος, 20
 ὁ τῆς ὥρας· αἰώριος· ἡμέριος· χωρὶς εἰ μὴ ὥσιν ἀπὸ
 τῶν εἰς ος οὐδετέρων, διὰ τὸ θέρους θέρειος· λοιπὸν οὖν
 ἐκ τοῦ χειμερινός, γίνεται κατὰ συστολήν τοῦ ν, χει-
 25 μέριος, ὡς ἐσπερινός ἐσπέρειος.

Χειραμός, σημαίνει τὴν κατάδυσιν, παρὰ Λυκόφρονι· οἰ-
 30 μαι δ' ἀπὸ τοῦ χεῖα γέγονε.

Χεῖραι, αἱ ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδες· καὶ χειρόποδες, οἱ οὗ-
 35 τω τοὺς πόδας κατεῤῥωγότες, ὅσον ῥαγόποδες.

Χεῖριστα, κἀκιστα· ἀπὸ τοῦ χεῖρων χεῖριστος ὑπερθετι-
 40 κόν· χεῖρων δὲ κυρίως, ὁ κατὰ χεῖρα ἡττῶν· αἷς ὁ ἄν-
 30 θρωπος τῶν ἄλλων ζώων διαφέρει, τεχνᾶσθαι δυνά-
 45 μενος· καὶ χειρότερος.

Χεῖρων, ὁ Κένταυρος· ἀπὸ τοῦ διὰ τῆς τῶν χειρῶν θερα-
 50 πείας τῆς ἐν ταῖς χειρουργίαις καὶ ριζοτομίαις· ἱατρὸν

γὰρ τοῦτον ἡμῖν ὑπογράφει Ὡρος. ἐν ἄλλοις δὲ, ὅτι χεῖρας καλοῦνται αἱ ἐν τοῖς ποσὶ βραχάδες. ἔνθεν καὶ Χείρων, διὰ τὸ ἐν χείροσι καὶ ὀρεινότεροις τόποις διαγεῖν.

Χειροήθες, ἡμερον, πρᾶον· ἢ διὰ τὸ χρεῖωδες.

40 Χεῖρ, παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥᾶον χεῖσθαι, ὃ ἐστὶ χωρεῖσθαι, ἢ διαχέειν.

Χειροδύναμι, οἱ τῇ τῶν χειρῶν δυνάμει πεποιθότες, καὶ δι' ἐαυτῶν ποιῶντες τὴν ἐκδίησιν καὶ τύπτοντες· τούτῃστιν, ἐν τῇ ἰσχύϊ τὸ δίκαιον ἔχοντες.

Χειροκμητα, ὑπὸ χειρῶν γεγλυμμένα, ἢ περιεξεσμένα.

Χειρόμαντρον, ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται μανδύλιον.

Χειρόμαντις, ὃ διὰ τῶν ἐν ταῖς χερσὶ γραμμῶν μαντευόμενος.

50 Χειρόνιπτρον, τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ. Ἀριστοφάνης.

Χειρονομεῖν, κυρίως ἐστὶ νωμᾶν διὰ χειρῶν· ὅθεν χειρονομία.

Χηναλώπηξ. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα συνθετα κατὰ τὴν ἀρχὴν, οὐδέποτε ἀπὸ εὐθείας συντίθεται, ἀλλ' ἢ ἀπὸ γενικῆς, ἢ ἀπὸ δοτικῆς, ὡς ἐπὶ τοῦ πυρίβλητος. καὶ εἰ μὲν ἢ ἐπιφερομένη λέξις ἀρχεται ἀπὸ συμφώνου, ἀποβάλλει ἢ γενικὴ τὸ σ· οἶον, Φρήν Φρενός, Φρενοβλαβής· χήν χηνός, χηνοτρόφος. ἐὰν δὲ ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχηται, ἀποβάλλεται καὶ τὸ ο καὶ τὸ σ, οἶον Φρήν Φρενός, Φρεναπάτης· χήν χηνός, χηναλώπηξ. δεῖ προσθεῖναι, εἰ μὴ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ η, ἢ ἀπὸ τοῦ ε· τότε γὰρ τὸ σ μόνον ἀποβάλλεται, οἶον χεῖρ χειρός χειροήθης, χειροεργός καὶ χειρουργός· λιμήν λιμένος, λιμενοειδής. δεῖ προσθεῖναι, καὶ χωρὶς τοῦ χειροάναξ. τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ κρᾶσιν χειρώναξ, ὡς Ἰππώναξ. διὰ γὰρ τὴν κρᾶσιν ἡμαυρώθη τὸ παράλογον.

Χεῖλος, παρὰ τὸ χέειν λόγους.

Χηλός, ἢ κιβωτός. παρὰ τὸ χῶ χήσω, χηλός, ἢ χωροῦσα ἑκαστον τῶν ἐντιθεμένων.

Χηλή, ὃ ὄνυξ. Ὡρος δὲ λέγει κυρίως τὴν χηλὴν, ἐπὶ τῶν διονύχων ζώων· σχηλή τις οὖσα, παρὰ τὸ διεσχίσθαι, ὡς ὀπλή, ἐπὶ τῶν μονωνύχων.

Χήν, κοινόν ἐστι τῷ γένει· ἐστὶ δὲ καὶ εἰδικόν. γίνεται παρὰ τὸ ἡχή, ὃ σημαίνει τὴν βοήν, ἡχήν· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ η· κρακτικόν γὰρ ἐστὶ καὶ Φωνητικόν.

20 Χηνίσκος, τὸ τῆς πρῶρας μέρος, οὗ ἀπὴρτηνται αἱ ἄγκυραι, ὃ καὶ τῆς τρόπιδος ἐστὶν ἀρχή. εἰσὶ δ' οἱ μᾶλλον τὸ τῆς πρύμνης ἔφασκαν ἄκρον, πρὸς ὃ ἐπιζεύγνυνται αἱ ἐπωτίδες τῆς νεώς. πλὴν ὁποτέρως ἔχει, χηνίσκος ἐλέγετο, ὅτι χηνός κεφαλὴν μορφοῦντες οἱ ναυπηγοί, ἐτίθουν τῷ ἄκρῳ, τάχα τὸ πλοῖον εἰς χήνα ἀπεικάζοντες· ἢ τοῦ εὐοικωνίστου χάριν, ὡς ἀβάπτιστος αὐτοῖς ἢ ναὺς διατελοίη, τρόπον χηνός ὑπερνέουσα τῶν κυμάτων.

30 Χήρα] παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ, ὃ μέλλων, χήσω, χήρα, ἢ χωρητικὴ τῶν κακῶν τῆς λύπης. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ χαρά· καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, χήρα, κατὰ ἀντίφρασιν, ἢ ἐστερημένη τῆς εὐφροσύνης καὶ τῆς χαρᾶς. Χήραι, ἔρημοι, καὶ ἀνδρὸς μονωθεῖσθαι· ἀπὸ τοῦ χηρῶ χηρώσω, ὃ σημαίνει τὸ ἐρημῶ καὶ ἀφανίζω καὶ ἐκπορθῶ· ὅθεν καὶ χηρωτής, ὡς γυψώσω γυψωτής· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, χηρωστής· χηρωσταὶ δὲ λέγονται οἱ μακρόθεν τοῦ γένους κληρονόμοι, οἶον ἐπίτροποι, οἱ τοῦ χήρου καὶ ἐρήμου συγγενῶν οἴκου κληρονόμοι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ χωρῶ τὸ χωρίζω, χηρῶ χηρώσω· οἶον, — χήρως· ἀλίας· — καὶ, Χηρωσας δὲ γυναῖκας.

Χήτει, στερήσει, ἐνδεία, σπάνει. παρὰ τὸ χᾶ ῥῆμα, ὃ σημαίνει τὸ ἐνδεοῦμαι, ὃ μέλλων, χήσω· ῥηματικόν ὄνομα, χήτις, ἢ ἐνδεία· καὶ χήτος, οὐδέτερον ὄνομα. ἐκ τούτου καὶ ῥῆμα, χητίζω καὶ χητίζω.

Χιλός, θηλυκῶς λέγεται· σημαίνει δὲ τὴν τροφήν· παρὰ τὸ ἔχειν τὸ σῶμα, τούτεστι κρατεῖν· ἢ παρὰ τὸ χεῖλος. χεῖλος δὲ, ὃ χόρτος τῶν βοσκημάτων, παρὰ τὸ χεῖσθαι τῷ ἔλει.

Χίμαρος, σημαίνει τὸν τράγον· ἐκ τοῦ χίμαιρα· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῷ χεῖματι βέοντος ποταμοῦ. γίνεται παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι, κίμαρος καὶ χίμαρος.

Χίμαιρα, ἢ ἐν χεῖματι τεχθεῖσα, ὅον ἢ ἕνα χεῖμανα ἔχουσα.

Χίμετλα, τὰ ἀπὸ καύματος γινόμενα ἐν τοῖς ποσίν, ἃ συμβαίνει ἀπὸ χεῖμανος γίνεσθαι. εἴρηται παρὰ τὸ ἐν χεῖματι τλεῖν.

Χῖος, ὃ τῆς Χίου πόλιτος. ἀπὸ τοῦ Χίος Χίος, ὡς Σά· 812 μιος, Λέσβιος· καὶ κρᾶσει, Χῖος, ὡς Δῖος.

Χιράδες, αἱ τῶν χειρῶν βραχάδες. συνέπεσε δὲ ἡ Φωνὴ τῷ σημαίνοντι. ἐπεὶ γὰρ τὸ χιράς ἐνδείαν τινὰ σημαίνει, (τὰς γὰρ τῶν χειρῶν βραχάδας δηλοῖ· ἢ δὲ βραχάς, τοῦ ὁλοκληρου ἐνδείαν ἔχει· τὸ γὰρ ἔχον βραχάδας, οὐκ ἔστιν ὁλοκληρον) τούτου χάριν διὰ τοῦ ι γράφεται.

Χιτών, τὸ ἀπλοῦν καὶ λινοῦν περιβόλαιον· ἐτυμολογεῖται 10 δὲ παρὰ τὸ κεχεῖσθαι ἡμῶν τοῖς σώμασι, χυτῶν· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, χιτῶν. σημαίνει δὲ δύο· ἐπὶ μὲν τοῦ συνηθῶς ἡμῖν λεγομένου, ἱμάτιον· οἶον, — μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα· — καὶ τὸν θώρακα· ὅθεν καὶ χαλκοχιτῶνες, οἱ χαλκοθώρακες. διαφέρει δὲ πέπλου· ἐπὶ μὲν γὰρ ἀνδρῶν, λέγεται χιτῶν· ἐπὶ δὲ γυναικῶν, πέπλος. τὰ δὲ εἰς ὧν ἱαμβικά, πρὸ τέλους ἔχοντα τὸ ι, φυλάττει τὸ ω ἐπὶ βαρυτόνων καὶ ὀξύτόνων.

Χιών] παρὰ τὸ χέω χεων· καὶ τροπῇ, χιών, ὡς τέρπω, 20 τερπών. κλίνεται χιώνος, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Χλαῖνα] παρὰ τὸ χλιαίνειν, ὃ ἐστὶ θερμαίνειν, χλαῖνα καὶ χλαῖνα. λέγεται μὲν χλαῖνα, τὸ παχὺ καὶ χεμερινόν ἱμάτιον· χλανὺς δὲ, τὸ λεπτότατον καὶ μαλακόν καὶ τρυφερόν· χλαμὺς δὲ τὸ περιφερές καὶ κυκλοειδές, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον σαγομάντιον, ὅπερ Φορουσιν οἱ κηροφόροι. ὁμοίως παρὰ τὸ χλιαίνω χλιαμὺς καὶ χλαμὺς.

Χλιαρός, παρὰ τὸ χλιαίνω· τὸ δὲ λιαρός, οὐκ ἀπὸ τοῦ χλιαρός, ὡς τινες, ἀλλὰ παρὰ τὸ λίω τὸ προθυμοῦμαι.

30 Χλιδῇ, ἀγλαΐσμῳ, τρυφῇ· καὶ ῥῆμα χλιδῶ, βαρύτονον· καὶ χλιδῶ, περισπώμενον. Ἐξουσιαστικῇ χλιδῇ ἥμισυ ἔχαιρες· — καὶ χλιδανόν, τὸ τρυφερόν· παρὰ τὸ χαλῶ καὶ τὸ δέω τὸ πρέπω, χαλιδῇ καὶ χλιδῇ, ἢ ὑποχαλῶσα τοῦ πρέποντος. λέγεται δὲ χλιδῇ, ἢ ἐκλυσις καὶ μαλακία· ἀπὸ τοῦ ἐχλιαίνθαι καὶ ἐκλελύσθαι ἀσθενείᾳ τοῦ θερμοῦ.

Χλευασμός, ἐκ τοῦ χλευάζω· τοῦτο ἐκ τοῦ χλεύη, ὃ σημαίνει τὴν ἀπάτην, χεῖλεύη τις οὖσα, παρὰ τὸ ἡρέμα ἀνοίγειν τὰ χεῖλη· ἢ παρὰ τὴν χλόην· δυσωπητικὰ 40 γὰρ τὰ σκώμματα, καὶ χροῖας μεταβλητικά. ἢ παρὰ τὸ κλέπτω, κλεύη καὶ χλεύη· ὃ γὰρ χλευάζων τινὰ ὑποκλέπτει αὐτόν. ἢ παρὰ τὸ χέω χεύη.

Χλόη] παρὰ τὸ Φλέω τὸ ἀναπέμπω, Φλόη καὶ χλόη, ἢ ἐκ τῆς γῆς ἀναπεμπομένη καὶ αὐξάνουσα· ὅθεν καὶ χλοῦναι οἱ σύαγροι, οἱ ἐν ταῖς χλόαις εὐναζόμενοι καὶ διατρίβοντες. κλίνεται χλοῦνων, ὡς ἀπὸ τοῦ χλόευναι χλοεύνων. τὸ δὲ χρῆσται χρῆσταν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οἱ χρηστοί τῶν χρηστῶν, ἐπὶ τῶν καλῶν. χρῆσται

- 50 δέ εἰσιν, οἱ δανείζοντες καὶ οἱ δανειζόμενοι. τὸ δὲ ἐτή-
σαι ἐτησίαν, συνεξέδωκε τῷ ἐτήσιοι ἐτησίαν.
- Χοῖρος] παρὰ τὸ χοῦν ἐρευνᾶν, χοῖρος· καὶ συναίρεσει,
χοῖρος. ἢ παρὰ τὸ τοῦ χείρονος ἐρᾶν.
- Χλῆδος, ὁ κλῆρος τῶν ἀποκαθαρμάτων, ὁ ἔχων ἰλὺν τινα
καὶ βοτανώδη, καὶ Φρυγανώδη. ἢ σωρὸς λίθων.
- Χλωρός, παρὰ τὸ χαλῶ καὶ τὸ ὤρα, ὁ σημαίνει τὴν
μορφὴν· χαλάωρος, καὶ χλωρός, ὁ νεχαλασμένην
813 ἔχων τὴν ὥραν· ἐξ οὗ καὶ χλωρότης. ἢ ἐκ τοῦ χολή,
ὑπερ-θέσει, χλόη· ἐκ τούτου χλοηρός καὶ χλοερός· ἢ
χολερός, κατὰ κρᾶσιν χλωρός. ἐκ τούτου ὠχρόν. Χλω-
ρόν δέος, χλωροποιόν. σημαίνει δὲ τὸ νέον.
- Χλωρίς ἀηδὼν, ἀπὸ τοῦ χρώματος· ἢ διότι ἐν ἑαρι Φαί-
νεται, ὅτε πάντα τὰ χλωρά. οἱ δὲ, τὴν χλωροῖς ἡδομέ-
νην. κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον· τοιαύτην γὰρ τὴν πτέρωσιν
ἔχει. καὶ Σιμωνίδης, Εὐτ' ἀηδόνες πολυκώτιλοι χλω-
ραύχενες εἰαριναί.
- 10 Χνοῦς, πλεονασμῷ τοῦ ν, παρὰ τὸ χνοῦς· τοῦτο παρὰ
τὸ χόος· τοῦτο παρὰ τὸ χέω. Ἀπολλώνιος, — νέον
χνοῦντα παρειάς.
- Χόανος] Φύσαι δ' ἐν χόανοισιν εἴκοσι πᾶσαι ἐφύστων.
- Χοή, ἐκ τοῦ χέω· χοαί χοῶν, τὰ ἐπιχεόμενα· οἱ γὰρ
ἀρχαῖοι, ἅπερ εἶχον κάλλιστα καὶ τιμιώτατα, ἐββαίνον
εἰς τοὺς νεκρούς, τιμώντες αὐτούς.
- Χολάδες, τὰ ἔντερα· κατὰ μετὰθεσιν τοῦ κ εἰς χ· κοι-
λάδες γὰρ εἰσι, παρὰ τὴν κοιλότητα. ἀφ' οὗ καὶ κόλος
καὶ κοῖλος, ὁ ἔρημος καὶ κοινὸς τόπος. ἢ παρὰ τὴν χύ-
σιν. Ὅμηρος, — ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι Χύντο χαμαὶ χολά-
δες· — ἢ διὰ τὸ κατὰ φύσιν δέχεσθαι τὸ χολῶδες
ἀπὸ τοῦ ἥπατος, ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συρρεῖ ἡ ξανθὴ χολή,
τούτο μηχανησαμένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διαθερ-
μαίνεσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ τῇ δριμύτητι αὐτῆς
πρὸς τὴν ἀπόκρισιν τῶν περιττῶν. ἡμελλε γὰρ, ψυχρὰ
ὄντα τῇ κρᾶσει, ἀργὰ μένειν, καὶ μηδέποτε ποιεῖν τὴν
ἀπόκρισιν· τοιαῦτα γὰρ τὰ νευρώδη.
- Χόλικες, αἱ τῶν βοῶν κοιλίαι.
- 30 Χόλος, παρὰ τὸ χέω· συγχεῖται γὰρ ἡ ψυχὴ ἐν τῷ ὀρ-
γίζεσθαι. τὸ χο, μικρόν. ἐκ τοῦ χέω· ὁ γὰρ χόλος
διαχεῖται· ἢ πρώτη γὰρ ἐκκίνασις τῆς καρδίας καὶ διά-
χυσις τῆς χολῆς πρὸς ὀργήν, χόλος λέγεται. ἐστὶ δὲ
εἶδος τῶν υποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι εἰδικοῦ· τὸ γε-
νικόν, θυμός.
- Χολάτε] ἐκ τοῦ χολή, γίνεται χολῶ χολᾶς, συζυγίας
δευτέρας· ὅθεν τὸ πληθυντικόν, Ἑμοὶ χολάτε· — ἐκ
δὲ τοῦ χόλος, γίνεται χολῶ χολῶσω, συζυγίας τρίτης·
40 ὅθεν χολῶδεις, τὸ ὀργισθεῖς· καὶ, χολωτοῖς ἐπέεσσιν,
ὀργιστικοῖς.
- Χορδή, σημαίνει τὸ ἔντερον· παρὰ τὸ χωρῶ καὶ τὸ ἔδω
τὸ ἐσθίω, παρὰ τὸ δι' αὐτῶν χωρεῖν τὴν ἐδωδὴν. ὅθεν
καὶ τὸ, Δωδεκάχορδον ὄργανον.
- Χορηγός. παρὰ τὸ χεῖρ χερὸς καὶ τὸ ἄγω, γίνεται χε-
ρηγός· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, χορηγός, ὁ διὰ χειρὸς
ἄγων.
- Χορός, οἶμαι παρὰ τὸ χαίρειν· ἢ ἐκ τοῦ χῶρος· ἀπὸ
τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. ἢ χαίρω χαρός καὶ
χορός. ἢ παρὰ τὸ χεῖρ χερὸς, χορός.
- Χοροίτυπος, ὁ χορευτής· ἦτοι ὁ τύπος ἐν τῷ χορεύειν
50 τῶν ποδῶν ποιῶν, ἢ ὁ τύπων τὸ ἔδαφος. καὶ Ὅμηρος,
Πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν· — τὸ δὲ χῶρος, πα-
ρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ· σημαίνει δὲ τὸν τόπον.
- Χόρτος, παρὰ τὸ ἐν τῇ χέρσῳ γίνεσθαι· ἢ παρὰ τὸ κεί-
ρω κόρτος, καὶ χόρτος· καὶ χόρτος αὐλῆς, ὁ τῆς αὐ-
ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

- λῆς ὄρος· χόρτω γὰρ ἀντὶ τειχίων ἐχρῶντο· ἄχρι δὲ
τοῦ νῦν ἐν Λυκίᾳ ἀπὸ τοῦ χόρτου παραβάλλουσιν αὐ-
λὰς τοῖς ἐν ἀγροῖς οἰκήμασιν. Ὅμηρος Ἰλιάδος ω'.
- Χορτάσαι, παρὰ τὸν χόρτον τὸν παραβαλλόμενον τοῖς 814
ὑποζυγίοις· καὶ ὅτι πρὸ τῆς εὐρέσεως τῶν ἡμετέρων
τροφῶν, τούτῳ ἐκέχρηντο. παρὰ τὸ κόρος.
- Χρῶ, σημαίνει πέντε· τὸ ξέω, ἐξ οὗ χραύω χραύσω,
Ἰλιάδος ε', χραύση, ἀντὶ τοῦ αὐμῆξ ἐπ' ὀλίγον τὸν
χρῶτα, ἐπιξύση, ἦτοι προσεγγίση· ἀπὸ τοῦ χρωτός,
χρῶ, ὅσον προσφάσση. τὸ μαντεύομαι, ὡς τὸ, Τοιαῦθ'
ὁ Φοῖβος χρῶ· — τὸ κτῶμαι, ἐξ οὗ καὶ χρήματα· τὸ
ἐφορῶ, ὡς τὸ, — τίς τοι κἀκὸν ἔχραε δαίμων· —
τὸ παρέχω, ἐξ οὗ καὶ τὸ κίχρῶ, κατὰ ἀναδιπλα- 10
σιασμόν· καὶ χρηστός, ὁ ἀγαθός, ὁ πᾶσιν ἑαυτὸν πα-
ρέχων.
- Χραιομῶ, καὶ βαρύνεται καὶ περισπᾶται. γίνεται ἀπὸ
τοῦ χρήσιμος, χρησιμῶ· συστολῇ τοῦ η εἰς α, καὶ με-
ταθέσει τοῦ σ, χραιομῶ· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔχραι-
σμον. ἐστὶ δὲ συζυγίας πρώτης, καὶ σημαίνει τὸ βοηθᾶν
καὶ φυλάσσειν. ἢ ἐκ τοῦ χαρίζω χαρισμῶ· καὶ ἐν ὑπερ-
θέσει καὶ συναίρεσει, χραιομῶ, ἔχραισμον, ὡς ἀπὸ
τοῦ ἁμαρτῶ περισπωμένου, δεύτερος ἀόριστος ἡμαρτον.
- Χρέος] ἀπὸ τοῦ χρῶ, ὁ σημαίνει τὸ ἐνδεοῦμαι, γίνεται 20
χέω· ἐξ οὗ γίνεται χρέος, κατὰ πλεονασμόν τοῦ ρ.
οὕτως Ἀπολλώνιος, εἰς δὲ τὸ ἄλλο γράφεται, ὅτι οὐκ
ἀπὸ τοῦ χρῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χρέω χρέομαι· ὁ δὲ Χοιρο-
βοσκὸς εἰς τοὺς αὐτοῦ κανόνας τῶν οὐδετέρων, λέγει
περὶ τοῦ χρέους, ὅτι διὰ μὲν τοῦ ο γράφεται, καὶ κλί-
νεται ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς καὶ δυνικῶς· ἐν δὲ τῇ
εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν εἰς α λήγει, ὅσον χρέεα·
καὶ συγκοπῇ, χρέα. ὅταν δὲ γένηται διὰ τοῦ ε καὶ ω
Ἀττικῶς χρέως, τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθήν, γενικὴν, αἰτια-
τικὴν, καὶ κλητικὴν, μόνην δὲ τὴν δοτικὴν διαλλάττει· 30
καὶ ἐστὶ δίπτωτον· εὐθεῖαν γὰρ καὶ δοτικὴν ἔχει μόνον,
ὅσον τὸ χρέως, τοῦ χρέως, τῷ χρέει, τὸ χρέως, ὡ
χρέως· δυνικὰ δὲ καὶ πληθυντικὰ οὐκ ἔχει.
- Χρεῖω, σημαίνει τὴν χρεῖαν. ὡς περ ἀπὸ τοῦ σπέος γίνε-
ται Σπεῶ καὶ Σπειῶ, πλέος Κλεῶ καὶ Κλειῶ, οὕτω
χρέος χρεῶ καὶ χρεῖω· ἢ δοτικῇ, Χρεῖοι ἀναγκασίη· —
ὡς Κλειοῖ· ἡγουν διὰ χρεῖαν ἐπιφέρουσιν καὶ ἐπείγου-
σαν. ἀπὸ δὲ τοῦ χρέω, γίνεται χρέα, καὶ χρεῖα, πλεο-
νασμῷ τοῦ ι, ὡς χρέος καὶ χρεῖος.
- Χρεῖω, τὸ χρησιμοδοτῶ, διὰ διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ 40
χρέος χρέω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, χρεῖω· τοῖς γὰρ
χρεῖαν ἔχουσι χρησιμῶδεῖ ὁ θεός. χρεῖω δὲ τὸ ἀλείφω,
διὰ τοῦ ι· ἐξ οὗ καὶ Χριστός· ἀπὸ τοῦ χρίμπτω· ἢ
πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἀλλήλων.
- Χρέμιζον] Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι, Ὁξεῖα χρέμισαν· — ἀπὸ
τοῦ χρεμέτιζον. τὸ δὲ χρεμέτεσκον, ἀπὸ τοῦ χρέμω,
χρεμέτω.
- Χρή] ἀπὸ τοῦ χρῶ δευτέρας συζυγίας, γίνεται χρήμι· οὗ
ὁ μέλλων, χρήσω· εἰς τὸ ἀπόχρη. τὸ δὲ χρή, ὀξύτό-
νως, σημαίνει ἐπὶ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ δεῖ· ὡς τὸ, Χρή μὲν 50
σφαίτερόν [γε θεὰ ἔπος εἰρύσασθαι] περισπωμένως δὲ,
σημαίνει ῥῆμα, Ἀττικῶς· ἀπὸ τοῦ χρῶ, χρεῖς, χρεῖ·
Ἰωνικῶς καὶ Ἀττικῶς, χρή· ἐξ οὗ οἶμαι καὶ τὸ χρεῖν.
ὀξύγεται δὲ τὸ χρή· ὅτι πᾶσα λέξις δισύλλαβος ἐν ῥῆ-
μασιν, εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀποκοπῇ, τὴν καταλιμ-
πανομένην συλλαβὴν περισπᾷ· εἰ δὲ ἀπὸ τέλους, ὀξύ-
νει. τὸ χρή καὶ δεῖ λέγουσιν εἶναι ἐπὶ ῥήματα· πλέον
δὲ λέγεται εἶναι ῥήματα.
- Χρήμα, κυρίως τὸ διὰ χειρὸς ἔργον, ὅσον χέρημα· ἢ πα- 815
Λαα

ρὰ τὸ χρήσω, ὃ σημαίνει τὸ κτῶμαι· ἐξ οὗ ἐχρησάμην, τὸ ἔλαβον, ἐκτησάμην.

Χρήζω, ἥνικα σημαίνει τὸ δέομαι, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· ἀπὸ γὰρ τοῦ χρέος γίνεται χρείζω· καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς η, χρηρίζω· — χρηρίζοντο καὶ αὐτοί· — καὶ κατὰ συναίρεσιν, χρήζω· εἰς τὸ κλήζω. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ χρησιμωδῶ, ἔστιν ἄνευ τοῦ ι, καίπερ τῆς ἐτυμολογίας ἀπαιτούσης σὺν τῷ ι γράφεσθαι· παρὰ γὰρ τὴν χρεῖαν ἐστὶ· τοῖς γὰρ χρεῖαν ἔχουσι τὰληθῆ μαθεῖν χρησιμωδεῖ ὁ θεός· ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ σημαίνοντος τὸ δέομαι, οὐκ ἔχει τὸ ι.

Χρηστήρ, ἔστιν ὁ παρέχων χρησμούς· καὶ γίνεται παρὰ τὸ χρεῖω. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός· οἶμαι δ' ἐγὼ, παρὰ τὸ χρήζω, ὅπερ σημαίνει τὸ αὐτὸ, γίνεται χρηστήρ.

Χρήσις, παρὰ τὸ χρήω χρήσω, διαφέρει δὲ παραδόσεως· χρήσις μὲν γὰρ λέγεται, ἡ τῶν ἀρχαίων ποιημάτων μαρτυρία· παράδοσις δὲ, ἡ τῶν γραμματικῶν· οὖν, τὰ μὲν Ὀμήρου, καλεῖται χρήσις· τὰ δὲ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ, παράδοσις.

* Χρηστός, ὁ ἀγαθός, ὁ χρήσιμος ἀνὴρ· ἀπὸ τοῦ χρησθαι, ὅτι αὐτῷ χρώμεθα.

Χρήστης, καὶ ὁ δανείσας καὶ ὁ δανεισάμενος.

Χρίσμα] παρὰ τὸ χρίω χρίσω χρίσις καὶ χρίσμα· σημαίνει τὸ ἄλειμμα. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ λέγεται κροῦμα καὶ κρούσμα, οὕτω λέγεται χρίμα καὶ χρίσμα.

Χρίπτω, σημαίνει τὸ περιβάλλω, καὶ προσπελάζω. ἀπὸ τῆς χειρός χειρίζω· πλεονασμῷ τοῦ μ, χειρίζω· καὶ συγχοπῇ· κυρίως γὰρ τὸ ταῖς χερσὶ συναντᾶν καὶ περιβάλλειν καὶ προσεγγίζειν. ἢ ἀπὸ τοῦ χρωτός, τὸ τοῦ χρωτός ἐγγίζειν· χρῶ, χρίπτω.

Χρόα χροῦν, εἴρηται εἰς τὸ βῶα βοῦν. καὶ διὰ χροός· — γίνεται παρὰ τὸ χρῶ, ὃ σημαίνει τὸ βάπτω· ἐξ οὗ καὶ χρῶμα, ἢ εὐθεῖα, χροῦς· ὅθεν τὸ, Χρωσάμεναι ἄνδρα· — ὁ καὶ μεταβολῇ τῆς ου, χρῶς, ὡς βοῦς βῶς παρὰ Δωριεῦσι.

Χρόμαδος] Ἰλιάδος ψ', τὸν ἐν τοῖς γένυσιν ὑπὸ τῶν πληγῶν γινόμενον ψόφον, ὀνοματοποιήσας χρόμαδον εἶπεν ὁ ποιητής· ἢ παρόσον θυμικῶς ἀλλήλοισ ἐπιφερόμενοι τρύζουσι τοὺς ὀδόντας· διόπερ Φαίηκας ἀναλαμβάνουσιν, ἵνα τούτοις ἐπερειδόμενοι λυμαίνονται τοὺς ὀδόντας.

Χρόμις] Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχεν· — τὸ δὲ Χρόμιος, πλεονασμῷ ἐγένετο τοῦ ο. ἢ ἡ Χρόμιος γενική μετετέθη εἰς εὐθεῖαν, καὶ γέγονεν ὁ Χρόμιος.

Χρόνος] παρὰ τὸ ρέω, ῥόνος καὶ χρόνος· ἢ παρὰ τὸ χρῶ τὸ τελειῶ.

Χρωσθῆναι, μολυνθῆναι· ἀπὸ τοῦ χρώζω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ χρῶ τὸ βάπτω γίνεται· κυρίως γὰρ χρωσθῆναι τὸ ἀπὸ αἵματος μολυνθῆναι.

Χρώζω, σημαίνει τὸ πλησιάζω. χρώς χρωτός χρωτίζω, ὡς Φῶς Φωτός Φωτίζω· ἀποβολῇ τοῦ τ, χρωίζω· καὶ συναίρεσει, χρώζω.

Χρυσίτις, σημαίνει τὸν λίθον ἐνθα ἀκονῶσι τὸ χρυσίον.

Χρυσόβραπις Ἑρμῆς, ὁ χρυσὴν ῥάβδον ἔχων.

Χρυσόπολις] Ἀγαμέμνονος καὶ Χρυσήιδος παῖδας γεγενῆσθαι Φασί, Χρυσὴν καὶ Ἰφιγένειαν· ὧν ἀπὸ μὲν τῆς

816 Χρύσης ὀνομάσθη Χρυσόπολις ἐν τῇ Προποντίδι· Ἰφιγένειαν δὲ γενέσθαι ἰέρειαν Ἀρτέμιδος.

Χρύσης] πόθεν Χρύσης; παρὰ τὸ χρυσός· τὸ δὲ χρυσός, παρὰ τὸ ῥύω ῥυτός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, χρυτός· καὶ τί μετέχει τοῦ ῥύω; ὁ γὰρ χρυσός διδόμενος ῥύεται τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ θανάτου.

Χυτή, οὐ πᾶσα γῆ, ἀλλ' ἡ τοῖς νεκροῖς ἐπιχέουμένη.

Χύτλα, κυρίως εἰσὶ τὰ μεθ' ὕδατος ἔλαια· κατὰχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἐναγίσματα· οἶον, Χύτλα τέ οἱ χεύ· αὐτο, καὶ ἠγγίσαν· ἔντομα μῆλα.

Χυτλώσαι, οὐχ ἀπλῶς τὸ ἀλείφαι· ἀλλὰ τὸ ἐπὶ λουτρῷ ἀλείφασθαι, χυτλώσασθαι ἔλεγον· καὶ χύτλον, τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον.

Χυτῶ λιμένι, παρὰ Ἀπολλωνίῳ. χυτός λιμὴν Κυζίου. χυτός δὲ καλεῖται ὁ περικλεισθεὶς, καὶ λίθοις οἰκοδομηθεὶς, καὶ μὴ αὐτοφύης ὢν. καλεῖται δὲ οὕτω, καὶ ὁ ἱλὺν ἔχων καὶ ἄσιν, ἠγουν ἀκαθαρσίαν.

Χυτρόπους, ἀπὸ πῶν χυτροπόδων τῶν ἐσχαρῶν τῶν μαγείρων. περιφραστικῶς χύτραν εἶπε.

Χωλός, ἐκ τοῦ κῶλον τὸ ὀστοῦν, ὁ τὸ ὀστοῦν βεβλαμμένος· τροπὴ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ, καὶ μεταβολῇ τοῦ τόνου, χωλός· Χῶλος δὲ, ὄνομα ῥήτορος, ὡς Πῶλος. εἰς δὲ τὸ ἄλλο Ἑτυμολογικόν, τροπὴ τοῦ κ εἰς χ, καὶ τοῦ ο εἰς ω· κῶλος γὰρ ἔστιν ὁ μὴ τέλειος. Ὀμηρος, — κῶλον δόρυ· — καὶ κῶλους κριούς, τοὺς ἀποβεβληκότας τὰ κέρατα. χωλός οὖν ὁ μὴ τέλειος.

Χῶνες, ἔθνος Ἰταλικόν. τὸν Ἑρακλῆν Φασί κατὰ τὴν Αἰγυπτίων διάλεκτον Χῶνα λέγεσθαι. παραγενέσθαι δὲ εἰς Ἰταλίαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Χῶνας ὀνομασθῆναι τὸ 3ο ἔθνος.

* Χωρίτης, ὁ γεωργός· παρὰ τὸ χωρίον.

Χῶρος, εἰς τὸ χορός.

Χῶ συμπόται, χῶ συγγενεῖς· — ἀντὶ τοῦ καὶ οἱ συμπόται, καὶ οἱ συγγενεῖς. σὺν τῷ ι· οὕτω γὰρ λέγουσι, τὸ μὲν ι τοῦ συνδέσμου ἐκθλίβοντες καὶ ποιοῦντες κρᾶσιν τοῦ α ο εἰς τὸ ω· καὶ προσγράφουσι τὸ ι τῆς διφθόγγου, τρέποντες ἀναγκασίως καὶ τὸ κ εἰς χ· οἶον, χῶ τυμπανισμοί· — οὕτως εὖρον εἰς τὴν ὀρθογραφίαν ὦρον τοῦ Μιλησίου.

Χῶω, σημαίνει τὸ λυπῶ καὶ ὀργίζομαι· ὅπερ γέγονεν ἄρ' ἀπὸ τοῦ χέω χῶ, παρὰ τὸ διαχεῖσθαι τὴν χολήν. χῶ οὖν, χῶσω· ἢ μετοχὴ παθητική, χρόμενος χούμενος· καὶ Δωρικῶς, χῶμενος, ὡς Μοῦσα Μῶσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, χῶόμενος· ἢ παρὰ τὸ χολῶ χολῶσω χολούμενος· ἐμβολῇ τοῦ λ, χούμενος· καὶ τροπῇ τῆς ου διφθόγγου εἰς ω, χῶόμενος· καὶ ἐν ὑπερθέσει βαρυτόνως, χῶόμενος, ὡς ὄρω ὀρῶ ὄρωρεν, ὠρορεν.

Χρήμα, πρᾶγμα, ἢ κτῆμα· καὶ χρηματίζαμενοι, διαπραξάμενοι· καὶ χρηματίζεσθαι, τὸ χρήματα πρᾶτ- 50 τεσθαι.

Χίλιοι] ὅτι τεσσάρων ὄντων τῆς ὀρθογραφίας κανόνων, ἢ μὲν ἀναλογία τῷ τεχνικῷ, ἔστι κανόνων ἀπόδοσις· ἢ δὲ διάλεκτος, γλώσσης ἰδίωμα, ὡς ἐπὶ τοῦ μέλιχος· μέλιχος γὰρ Φασιν οἱ Αἰολεῖς. ἱστορία δὲ ἔστιν, ἢ τῶν παλαιῶν χρήσις, ἢ καὶ παράδοσις. Ἰστέον δὲ ὅτι πολλάκις ἡ ἱστορία ἐναντιοῦται διαλέκτῳ· τοῦ γὰρ χί- 817 λιοι ἀπαιτοῦντος τὴν εἰ διφθόγγον, (χῆλλιοι γὰρ Φασιν οἱ Αἰολεῖς) ἢ ἱστορία ἐναντιουμένη, διὰ μᾶνους τοῦ ι γράφει· οὕτω γὰρ ἡ παράδοσις ἔχει. ἐτυμολογία δὲ ἔστιν ἐπισημασία λέξεων, ἐπιτοπλεῖστον τὸ πάθος ἔχουσα.

Ψ.

Ψι τὸ στοιχεῖον, ὅτι συριγμὸν ἔχει αὐτοῦ ἢ ἐκφώνησις· καὶ ὅτι ὁ συριγμὸς οὐκ ἔστι τί, ἢ μόνον ψι. ἄλλοι δὲ, 10 ὅτι ἐνὸς ψαύει χρόνου, διπλοῦν ὄν.

Ψακίς, ὄνομα αὐλητρίδος· οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ ἀπὸ πότων θάττον ἀπέτρεχε, πρὸς ὀλίγον παραμένονσα. ψακίς γὰρ ἢ ῥακίς· καὶ ψακίζει, ῥακίζει.

Ψαλάξεις, παρὰ Λυκόφρονι, κρούσεις, ψηλαφήσεις, καὶ ἀνευ σίτου κιθαρίσσεις.

Ψάλλειν, ἐπὶ τῶν χορδῶν τῆς λύρας· παρὰ τὸ ψῶ τὸ προσεγγίζω· οὐ παραγωγὴν ψαύω· τῇ γὰρ κιθάρα προσεγγίζοντες ἔψαλλον· παρὰ τὸ διὰ δακτύλων ἐπιψαύειν αὐτῶν.

20 Ψαλμός, ὄνομα ἀπλοῦν προσηγορικόν· λέγεται γὰρ καὶ ὠδή. παρὰ τὸ ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα, ἔψαλμαι, ψαλμός, ὡς τίλλω, τιλῶ, τέτιλκα, τέτιλμαι, τιλμός. καὶ ὠφείλειν εἶναι ἔψαλμός· ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γινόμενα ὀνόματα, συνάρχεται θέλει τοῖς ἰδίοις ἐνεστώσι, καὶ φυλάττειν τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον ἐξ ὧν καὶ ἐγένετο. ὁξύνεται· τὰ εἰς μὲν προσηγορικά, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς λ καταλήγουσαν, ὁξύνεται, οἷον ὀφθαλμός. σπασμειώται τὸ ὄλμος βαρύτονον, ὃ σημαίνει τὴν ἰγδην· ἔστι δὲ λίθος 30 περιφερής, εἰς ὃν νόπτουσιν ὄσπρια καὶ ἄλλα τινά· καὶ ποτηρίου εἶδος, καὶ μέρος τῶν ἄλλων. εἶδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι συνωνύμου. λέγεται γὰρ ὁ ψαλμός, ὕμνος, καὶ ὠδή, καὶ αἶνος.

Ψαλμοδός] ἐκ τοῦ αἰδῶ γίνεται ψαλμοκοιδός· καὶ συγκοπῇ καὶ κράσει, ψαλμοδός.

Ψαλτήριον, παρὰ τὸ τὰ ψαλλόμενα τηρεῖν. τὸ τη, ἢ παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάττω, πλεονασμῷ τοῦ τ, καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν.

40 Ψάμαθος, ἢ παραθαλάττιος ἄμμος. παρὰ τὸ ψαύεσθαι ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ψάμμος· καὶ ἀποβολή, ἄμμος. ὃ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ ἄμμος λέγει ψάμμος.

Ψάρες ψαῶν. δύο μόνον εἰσὶν εἰς αἱ ὀνόματα, Ψάρ καὶ Κάρ· ἅπερ προσθέσει τοῦ ρς κλίνεται. ἔστι δὲ καὶ ψαρός ἢ εὐθεῖα.

Ψαυροπόδης, ἐπίθετον τοῦ Ἀρίονος ἵππου· εἴρηται διὰ τὴν ταχύτητα· παρὰ τὸ ψαύειν ἄκροις ποσὶ τῆς γῆς κατὰ ὁδόν.

Ψαφάρς, αὐχμηρὸς καὶ κακόχρους, παρὰ Νικάνδρῳ· εὐδα καὶ ψαφαρή ὁμοίως, λεπτή καὶ αὐχμηρά.

50 Ψαθαρόν, ἀπαλόν.

Ψεδνός, ἀραιός, μαδαρός· σημαίνει δὲ τὸν Φαλακρὸν καὶ 818 ψιλὸν τὴν τρίχα· Ἰλιάδος β'. — Ψεδνὴ δ' ἐπενηύθε λάχνη· — καὶ ψηνός, ὁ Φαλακρὸς παρὰ Σιμωνίδῃ. ἔστι ψῶ· σημαίνει δὲ ἀπὸ τινος μείζονος οὐσίας εἰς ἐλάχιστον καὶ μικρὸν μέρος κατιστῶ· οὐ ὁ μέλλων, ψῆσω· ῥηματικὸν ὄνομα, ψηνός· καὶ ὁ πλεονασμὸς τοῦ συμφώνου τὴν φύσει μακρὰν μεταβάλλει εἰς θέσει, ὡς πένης πενιχρός, καὶ μήκος μακρός. Ψεδνός οὖν παρὰ τὸ ἐψῆσθαι· ἢ παρὰ τὸ ψῶ τὸ λεπτύνω, ἐξ οὗ καὶ ψέω, 819 Ψεδινός καὶ Ψεδνός· ἐκ τούτου τοῦ ψῶ, καὶ ψωμός, μέρος τι τοῦ ἄρτου· ὁ γὰρ ἄρτος ὀλόκληρός ἐστι. ψῶ καὶ ψίω τὸ λεπτύνω· καὶ ψιάω· ἐξ οὗ καὶ ψιάς. διαφέρει δὲ· σημαίνει γὰρ τὸ παραγωγὸν ῥῆμα, ἐλάττωσιν τινὰ οὐσίαν οὐτινοσὺν ὑποκειμένου· τοιοῦτον γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ ψαύω καὶ τὸ ψάλλω καὶ ψίω· τὸ τε γὰρ ψάλλειν, τὸ ἥττον τῷ πλήκτρῳ παθεῖν σημαίνει· καὶ τὸ 10 ψαύειν, ἥττον τοῦ καθάπτεσθαι. ὁμοίως καὶ τὸ ψή-

χειν. οὕτως οὖν καὶ τὸ ψίειν, οὐ προκατάρχει τὸ ψῶ· ἀφ' οὗ ὁ ψωμός, τὸ ἐλάττον παρὰ τὸν ἄρτον, παρ' Ὀμήρῳ.

Ψεῦδος] παρὰ τὸ ψεύδω ἢ Φεύγω, Φεύγος καὶ Ψεῦδος, ὃ πάντες Φεύγομεν. ἢ παρὰ τὸ Φεῖδω Φεῖδος· καὶ τροπῇ, Ψεῦδος. ἢ παρὰ τὸ εἶδω τὸ βλέπω, κατὰ ἀντίφρασιν.

Ψευδής ψευδοῦς, ὁξύνεται, διότι κλίνεται διὰ τοῦ ους· τὰ γὰρ εἰς δὴς δισύλλαβα μὴ κλινόμενα εἰς ους βαρύνεται· οἷον, μένδης, γράδης, ἄδης.

Ψηλαφῶ, ἢ μεταφορά τῆς λέξεως ἀπὸ τῶν μῆλων· καὶ 20 δῆλον τὸ σημαίνον· μῆλα γὰρ τὰ πρόβατα. μηλαφῶ οὖν, τὸ τῶν μῆλων ἐφάπτομαι· καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς ψ. ἢ παρὰ τὸ ψῶ τὸ προσεγγίζω καὶ τὸ ἀφῶ τὸ ψηλαφῶ, ψηαφῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, ψηλαφῶ.

Ψηνός, εἰς τὸ ψεδνός.

Ψηφίδες, αἱ μικραὶ λιθάδες καὶ λεπταί, Ἰλιάδος φ'. ἐκ τοῦ ψῆφος. τοῦτο παρὰ τὸ ψῶ τὸ προσεγγίζω. ἔστι δὲ κρίσις, ἀπόφασις, διαλαλία, λόγος.

Ψῆνες, αἱ μικραὶ μυῖαι· ἐξ οὗ καὶ προσψηνισμένος. καὶ 30 ψῆνας λέγουσι τὸ σπέρμα τῶν Φοινίκων.

Ψῆγματα, μικρὰ κομμάτια. Ψῆγμα, τὸ κατὰ μικρὸν 30 στάζον· ἐξ οὗ καὶ λώδιον.

Ψεφνός καὶ ψεφηνός ἀνὴρ, σκοτεινός, οὐκ ἐπιφανής· 40 ψέφος γὰρ τὸ σκότος Φησὶ Πίνδαρος Ἀριστοίλει.

Ψιλός, ὁ ἀδύνατος· παρὰ τὸ ψῶ· ὅθεν καὶ καταψίω· οὐ πᾶν ἀπέψισται καὶ ἀφήρηται. ἢ παρὰ τὸ ψῶ τὸ ἄπτομαι ψιλός, ψιλή· εὐχερῶς γὰρ ἄπτεται τις τοῦ ψιλοῦ. καὶ ψιλὴν ἀρουραν, τὴν ἀδενδρὸν χώραν, τὴν πρὸς τὸ σπείρεσθαι καὶ ἀρούσθαι ἐπιτηδεύαν.

Ψαίρειν, τὸ ἀσθενῶς τι ποιεῖν.

Ψαιστά, πόπανα, πλατύματα τινὰ στρογγύλα, εἰς θυ- 40 σίαν γινόμενα.

Ψήχειν, καταμάσσειν, τρίβειν, ξύειν.

Ψώχοντες, θρύπτοντες, λεπτύνοντες.

Ψεκάδες, ὁρόσοι· παυσιάδες τινὲς οὔσαι, παρὰ τὴν παῦ- σιν. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, Ψεκάδες καὶ ψιάδες, ἀποβολή καὶ μεταθέσει· ὁ δὲ Φιλόξενος, ἔστι ψῶ ῥῆμα· παραγωγόν, ψίω τὸ λεπτύνω καὶ ἐλαττώ· ἀφ' οὗ ψιάς, ἢ κατὰ λεπτόν τοῦ ὕδατος ἐκδοσις. ὡς λάμπω λαμπάς, ἱλλω ἱλλάς, οὕτω ψίω ψιάς, ἢ κατ' ὀλίγον κατερχο- 50 μένη ὁρόσος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ψίσω τὸ ποτίσω.

Ψίδυρ ψίδυρος, παρὰ τὸ ψύδος. λέγεται καὶ ψίδυρος 819 ψιδύρου· καὶ ψιδυρίζω, τὸ τῇ φωνῇ λεπτολογῶ· παρὰ τὸ ψίω καὶ τὸ θύρα, ὃ σημαίνει περιφραστικῶς τὰ χεῖλη. ἐκ τούτου καὶ ψιδυρισμός, ἢ λεπτὴ φωνή. τινὲς δὲ τὸ ψιδυρίζειν ὀνοματοποιεῖσθαι φασιν, ὡς τὸ κρίνε, καὶ σίξεν, ἀπὸ τοῦ τελουμένου ἤχου ὑποφυσῶντος τοῦ ἀνέμου· οἷον, Ἡδύ τι τὸ ψιδυρίσμα τῶν 819 δένδρων ἠκούετο· — ὅθεν κυρίως ἐπὶ τῶν ψευδομένων τὸ ψιδυρίζειν λαμβάνουσιν, ἐγκειμένου τοῦ ψύδους. Καλλίμαχος, Σκύλλα γυνὴ κατακάσα, καὶ οὐ ψύδος οὐνομῇ ἔχουσα.

Ψίξ, παρὰ τὸ ψίχω τὸ ἐμβρωματίζω.

Ψολόντα κεραυνόν, τὸν ἅμα τῷ ψαῦσαι ὀλλύντα, τὸν ὁξέως φερόμενον.

* Ψοφομηδής, ὁ ἠχίης· παρὰ τὸ ψόφος καὶ μήδομαι.

Ψύδραξ] οἱ Ἴωνες ψύδρακας λέγουσι τὰς ποικίλας· ὅθεν 10 καὶ ἡμεῖς ψύδρακας καλοῦμεν τὰ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξανθήματα.

Ψύθος, τὸ ψεύδος· ἐκβολὴ τοῦ ε, ψῦδος· καὶ τροπὴ τοῦ δ εἰς θ, ψύθος.

Ψύη, παρὰ τὸ ψαύω, ἢ ἐπιψαύουσα σὰρξ καὶ ἐξ ἐπιπολῆς οὐσα τοῖς ὀστέοις· ἢ παρὰ τὸ ξύω ξύη κατὰ ἀντίφρασιν, ἣν εὐχερῶς ξῦσαι οὐ δυνάμεθα. ἢ παρὰ τὸ ὀπίσω, κρᾶσει τοῦ πσ, γίνεται ὁ ψύη ἐξ αὐτοῦ· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ο, ψύη, ἢ ὀπίσω ἄγουσα.

20 * Ψυκτήρ, ἢ Φιάλη, ἀπὸ τοῦ ψύχειν, ὅτι ἐν αὐτῇ ὕδωρ ἢ οἶνος ψύχεται.

Ψυχαγωγία, ὅπου τὸ ὕδωρ ἀνιμῆθεν ταμιεύεται πρὸς τὴν ἐνδειαν τῶν χωρίων· ἢ αἱ θυρίδες τῶν μετάλλων αἱ πρὸς τὸ ἀναψύχειν γινόμεναι. ἢ ὄνομα τόπου, ἐφ' οὗ οἱ μάντιες ἐπὶ ψυχῶν μαντεύμενοι, ἀναφέρουσι τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν.

Ψυχάζειν, τὸ ἀναψυχήν λαμβάνειν ἐκ πνεύματος.

Ψύχω, σημαίνει δύο· τὸ ζῶποιον, ἐξ οὗ καὶ ψυχή· καὶ τὸ Φυσῶ, ἐξ οὗ Ἰλιάδος υ', Ἦκα μάλα ψύξασα: —

30 ἀντὶ τοῦ Φυσήσασα.

Ψυχή, παρὰ τὸ ψύχος, ὃ σημαίνει τὸ πνεῦμα. Ὅμηρος, Ψυχῆς ἱμεύρων: — ἀντὶ τοῦ πνεύματος, ἐπὶ τῷ Ἑλπήνορι· πνεῦμα δὲ καὶ ἡ ψυχή. ἢ παρὰ τὸ ψύχω τὸ ζῶποιον, Φυσιοχή τις οὐσα, ἢ τὴν φύσιν συνεχούσα. ἔστι δὲ ὄνομα προσηγορικόν· καὶ σημαίνει δύο· τὴν ψυχήν, ὡς τὸ, Ἦ δ' ἐκ ρεθέων ἀπέπτατο Φαίδιμος ψυ-

χή: — καὶ τὸ αἷμα, — ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὥτειλὴν [Ἔσσυτ'.]

Ψυχρός] παρὰ τὸ ψύχος ψυχρὸς· καὶ συγκοπῇ, ψυχρός.

Ψῶα καὶ ψῶζα, ἀμφοτέρω τὴν δυσωδίαν σημαίνει. Ἀρπυιαὶ ἀτλήτον ἐπὶ ψῶαν πνεύσκειον.

Ψωλή, παρὰ τὸ ἐμψυσᾶσθαι κατὰ τὴν ὀρεξίν τῶν ἀφροδισίων, ὅτι καὶ φύσει Φυσώδης ἐστί.

Ψωμός, παρὰ τὸ ψήχεσθαι ὑπὸ τῶν ὀδόντων καὶ τρίβεσθαι· καὶ τὰ ψευστά, ὁμοίως. ὃ δὲ Ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ ψῶ τὸ λεπτύνω· δηλοῖ γὰρ αὐτοῦ τοῦ εὐτελοῦς τὸ ἐλάχιστον. καὶ ψώρα ὁμοίως, παρὰ τὸ ψῶ· οὐ παράγωγον, ψαύω· ἐπεὶ οἱ τῷ πάθει συνεχόμενοι τούτῳ, πολλὴν ἔχουσιν ὁρμὴν πρὸς τὸ ψᾶν τε καὶ κνήθειν δὲ τὰ πεπονθότα τοῦ σώματος μέρη. τὸ δὲ ψῶ σημαίνει τέσσαρα· ψῶ γὰρ τὸ ἄπτομαι, ἐξ οὗ καὶ ψώρα, παρὰ τὸ ἄπτεσθαι καὶ κνήθειν τὰ πεπονθότα μέρη τοῦ σώματος· ψῶ τὸ λεπτύνω καὶ σμικρύνω, ἐξ οὗ καὶ ψιλὸς στρατιώτης, ὃ ἀοπλος καὶ γυμνός· τὸ κόπτω, ἐξ οὗ καὶ ψωμός, ὃ εἰς μικρὰ κεκομμένος· ψῶ τὸ καίω, ἐξ οὗ καὶ ψωλός, ὃ κεκαυμένος δαλός.

* Ψώρα, ἀπὸ τοῦ ψᾶν, ὅτι οἱ τῷ πάθει τούτῳ συνεχόμενοι πρὸς τὸ ψᾶν τε καὶ κνήθειν τὰ πεπονθότα τοῦ σώματος μέρη πολλὴν ἔχουσιν ὁρμὴν.

Ω.

820 Ωια, σημαίνει τὴν ἀνάκλασιν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου· σὺν τῷ ι γράφεται· ἔστιν οἷς οἶος, τὸ πρόβατον· καὶ συναίρεσει, οἷς οἶος· τὸ θηλυκόν, οἷα· καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, ὡα· καὶ γὰρ οἱ ἀρχαῖοι προβάτων

10 δέρματα ἐβαλλον ἐν τοῖς κρασπέδοις τῶν ἱματίων. ἢ ἀπὸ τοῦ οἷς, τὸ κτητικόν, οἷος· τὸ θηλυκόν, οἷα· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ αὐξήσιν τοῦ ο εἰς ω, ὡα. τὸ δὲ οἷς, παρὰ τὸ οἷω τὸ κομίζω.

Ωιγον, σὺν τῷ ι· πρῶτον μὲν, ὅτι ἀπὸ τοῦ οἷγω ἐγένετο κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω, ὡς περ οἷχομαι, ὡχόμεν· οἷω, ὡκουν· ὃ γὰρ παρατατικὸς πάντοτε μεγεθύνεται κατὰ τὴν ἀρχὴν, ἢ χρονικῶς, ἢ συλλαβικῶς. δεύτερον δὲ, ὅτι οἱ παρωχημένοι κατὰ τὴν ἀρχὴν, ἢ ἴσα Φωνήεντα θέλουσιν

20 ἔχειν, ὡς αὐλῶ ἠύλουν, αἰσχύνομαι ἡσυχυόμην· ἢ πλείονα, ὡς ἔχω, εἶχον· οὐδέποτε δὲ ἐλάττωνα. εἰ ἄρα οὖν τὸ οἷγω δύο Φωνήεντα ἔχει κατὰ τὴν ἀρχὴν, τούτου χάριν καὶ τὸ ὡγον τὸ ι ἔχει, ἵνα σχῇ κατὰ τὴν ἀρχὴν τὰ ἴσα Φωνήεντα τῷ ἐνεστώτι. εἰς τὸ κάθημαι. ἄξιον δὲ ζητῆσαι, διατί πάντοτε μεγεθύνεται ὁ παρατατικός; καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐπεὶ ὁ παρατατικός πλέων ἐστί κατὰ τὴν σημασίαν τοῦ ἐνεστώτος, (ὃ γὰρ ἐνεστώτως ἀναρῖατος ἐστί, καὶ ἅμα τῷ λέγεσθαι ἔχει καὶ τὸ εἶναι· ὃ δὲ παρατατικός, παρατεταμένην ἔχει

30 τὴν σημασίαν) τούτου χάριν ὡς πλεονεκτῶν κατὰ τὴν σημασίαν τὸν ἐνεστώτα, πλεονεκτεῖ καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν.

Ωίγγυντο πύλαι, Ἰλιάδος θ', ἀντὶ τοῦ ἀνεώγγυντο. ἀπὸ τοῦ οἷγω οἷγγω οἷγύνω· — καὶ, Τῆσι θύρας ὠῖξε Θεανὼ καλλιπάρης, Ἰλιάδος ζ'. ἀπὸ τοῦ οἷγω, οἷξω, ὠῖξα· καὶ κατὰ διάστασιν, ὠῖξα. δύναται δὲ κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἐπὶ τοῦ μεγάλου τάττεσθαι τὸ ω.

Ωλυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Ἀθηναίων· ἀφ' οὗ καὶ ὠλύγαι πύλαι ἐν Θήβαις· καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον ὠλύγιον Φασί, διὰ τὸ πολὺ αὐτὸν γενέσθαι ἀρχαϊότατον. Διο-

νύσιος, — ὠλυγίη τε Θάσος Δημήτερος ἀκτὴ: — ἐξ 40 ἀρχῆς γὰρ τὴν Δημήτραν μεγάλως ἐτίμων.

Ωδε, σημαίνει δύο παρὰ τῷ ποιητῇ· τὸ οὕτως, ὡς τὸ,

Ωδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν: — σημαίνει καὶ τὸ νῦν, ὡς τὸ, Εἴ κέ τί σ' ἀφραίνοντα κίχλω ὡς νῦ περ ὦδε: — σημαίνει καὶ τόπον παρὰ τοῖς ἄλλοις, τὸ ἐνταῦθα· σημαίνει καὶ τὸ ὅπως· καὶ μάλιστα Ὅμηρος τούτο οἶδεν· οὐδέποτε δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ τοπικὸν εὐρίσκεται, ἀλλὰ πάντοτε ἀντὶ τοῦ οὕτως ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος. οὐδὲν δὲ εἰς δε λῆγον τοπικόν ἔχει πρὸ τοῦ τέλους τὸ ω, πλὴν τοῦ ὦδε· οὐδὲν δὲ εἰς 50 δε λῆγον δισύλλαβον τοπικόν ἐστί. ὃν δὲ τρόπον τὸ ὅς ἐκταθέν ἐγένετο ὡς, καὶ τὸ οὕτως οὕτως, οὕτω καὶ τὸ ὦδε, ὦδε. γίνεται δὲ ἡ χρῆσις παρὰ Ἀττικοῖς ὡδί, ἀντὶ τοῦ οὕτως· καὶ ἔστιν ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος, διὰ τοῦ ι γραφόμενον.

Ωιδή] παρὰ τὸ εἶδω τὸ γινώσκω, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, αἰδῶ, τὸ πάνυ γινώσκω· ἐξ αὐτοῦ ὄνομα αἰοδή· καὶ κρᾶσει τοῦ α ο εἰς ω μέγα, ὡδή. 821

Ωδύσατο, ὠργίσθη. ὠδύζεσθαι ἐστί τὸ ὀργίζεσθαι, παρὰ τὴν ὀδύνην. ἢ ἔστι παρὰ τὸ εἶδω· οἱ γὰρ χολούμενοι, πρότερον ὀδυνώμενοι, ἑαυτοὺς κατεσθίουσιν.

Ωδὶς, παρὰ τὸ ὠδῶ, ὠδὶς τις οὐσα, δι' ἧς ὠθεῖται τὸ βρέφος· ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύνῃ, κατ' ἐπαύξησιν τοῦ ο εἰς ω, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς τὸ ι.

Ωδὶς, ἢ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνῃ. ὠδινε σημαίνει καὶ τὸ ἐπεθύμει.

Ωή] ἐστὶν ὦ κλητικὸν ἐπὶ ῥῆμα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, 10 γίνεται ὡή, ὡς περ τὸ τί, τίη· οἶον, Τίη δὲ σύ.

Ωκα, ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀκύς, τὸ οὐδέτερον, ἀκύ, ἀκέα, ἄκα· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω, γίνεται ὡκα· καὶ δηλοῖ τὸ ταχέως. τὰ δὲ ἀπὸ πληθυντικῶν οὐδετέρων μεταγόμενα εἰς ἐπὶ ῥῆματικὴν σύντα-

ξιν, ἅπαντα βαρύνονται· ταχέα, τάχα· σαφέα, σάφα·
ωκέα, καὶ συγκοπῇ ὦκα· χωρὶς τοῦ θαμά.

Ωκεανός, παρὰ τὸ ὠκέως ἀνύττειν ὁ οὐρανὸς νενόμισται·
ἢ παρὰ τὸ ὠκέως νάειν· ἢ παρὰ τὸ ὠκὺς καὶ τὸ ἀγνύω,
ὁ ταχέως φέρων.

Ωκὺς, σημαίνει τὸν ταχύ· παρὰ τὴν ἀκὴν, ἣτις δηλοῖ
τὴν ὀξύτητα, γίνεται ακὺς· καὶ τροπῇ, ὠκὺς, ὡς τέκμαρ
τέκμαρ· ἢ παρὰ τὸ ὦκα· ἢ παρὰ τὸ εἶνω τὰ ὑποχω-
ρῶ. τὸ πρῶτον, Ωρος· τὸ δεύτερον, ἄλλος.

Ωκυάλου, ἐπὶ νηός· ἢ ἀλός γενική, ἐπὶ μὲν κυρίων συν-
τιθεμένη, ψιλὸν ἀποφέρει τὸ πνεῦμα, οἶον Εὐρύαλος·
ἐπὶ δὲ ἐπιθέτου, τὸ ἴδιον τηρεῖ πνεῦμα· — ἐν ἀμφιά-
λῳ Ἰθάκη· — ὕφαλος, πάραλος. εἰ οὖν καὶ τοῦτο
ἐπιθέτου ὄν, ὡφείλε δασύνεσθαι, εἴπερ ἦν σύνθετον·
νῦν δὲ παραγωγὴν ἔλαβε, τῆς ἀλός κατὰ παρολκήν
κειμένης· διὸ ἐψίλωσαν τὸ α, παραγωγὴν ἐκδεξάμενοι,
καὶ οὐ σύνθεσιν.

* Ωκυρρόος, ὁ ὠκέως ῥέων.

* Ωκυεπής, ὁ ὠκυάλος, παρὰ τὸ ὠκύ καὶ ἔπος.

Ωλκα, τὴν αὐλακα· παρὰ τὸ ἔλκω ἔλξω ἔλξ καὶ ὄλξ·
καὶ ἐκτάσει, ὥλξ.

Ωλέναι, αἱ χεῖρες, αἱ παλάμαι· ἀπὸ τοῦ οἶ αὐτῶν
ὀλοῦσθαι τὰς πράξεις, τουτέστι πληροῦσθαι.

Ωλλοι, ἀντὶ τοῦ οἶ ἄλλοι· αἱ τοιαῦται δὲ συναλοῖται
τῆς δευτέρας εἰσὶν Ἰάδος, ἢ Ὀμηρος οὐκ ἐχρήσατο·
διόπερ Ζηνοδότῳ μέμφονται εἰπόντι δεῖν ἀναγινώσκειν,
ὥλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι.

Ωλίγγην, ἀκαριαῖον, ἐλάχιστον. τάττουσι δὲ Ἀθηναῖοι
καὶ ἐπὶ τοῦ νυστάξαι· καὶ τὰς ἐπὶ τῶν βλεφάρων οἶον
ρυτίδας, ὠλίγγας· τὴν δὲ ὠλίγγην δηλοῦν καὶ πνοὴν
καὶ σκιά, καὶ ἀκαρὲς πνεῦμα. τὸ δὲ ὠλίγγιον, ὀλίγον
σημαίνει.

Ωμογέρων, ὁ μὴ εἰς τέλειον καιρὸν γεγηρακώς, ἡγουν ὁ
παρ' ἡλικίαν γεγηρακώς, διὰ λύπην, ἢ συμφορὰν· οὐ
ἢ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη.

Ωδησα, ἐφροντισάμην.

Ωμήρησεν] ὁμήρους, τὰ ἐνέχυρα. Ωμήρησε δὲ μοι παρ'
ἐταίρων ἄγγελος ὠκὺς, Ὀδυσσεύς π', ἀντὶ τοῦ συνέ-
τυχεν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὁμοῦ ἐρεσσόντων. Πῖος δὲ
ἐν ὑπομνήματι τῆς π', ἀντὶ τοῦ συνήντησεν. Πίνδαρος
δὲ ἐν Ὕμνοις, Ἐρίφω μεθ' ὁμήρεον· — οἶον, ὁμοῦ καὶ
μετ' αὐτῶν πορευόμενον. ἢ ὅτι ἀντὶ τοῦ συναντιλαβοῦ
καὶ συμβαλοῦ· ἐξ οὗ ὁμηροί, οἱ ἐπὶ καταλλαγῇ στελ-
λόμενοι δι' εἰρήνην καὶ ὁμόνοϊαν. οἱ δὲ Φασι τοὺς ἀρ-
χαίους λέγειν τὸ συνακολουθεῖν. τοὺς οὖν ἐπὶ ἀκολου-
θία τῶν ὠμολογημένων ὄντας ὁμήρους λέγουσιν.

Ωμηστής] ἀπὸ τοῦ ἔδω, ἔσω, ἦκα, ἦσμαι, ἦσται, ῥηματι-
κὸν ὄνομα ἔστις, ὡς ψεύσω ψεύστης· καὶ τροπῇ τοῦ ε
εἰς ἡ μετὰ τοῦ ὠμά, ὠμηστής· καὶ ἀλλαχού, Ωμο-
φάγοι θῶες· — καὶ γὰρ τὸ αὐτό ἐστὶν ὠμηστής καὶ
ὠμοφάγος. τὸ δὲ ὠμηστής τάσσεται καὶ ἐπὶ ἀλόγων
καὶ λογικῶν· Ὀμηρος, Ωμηστής καὶ ἄπιστος ἀνὴρ· —
καὶ ἐπὶ ἀλόγων, — ἄλλ' οἶωνοι Ωμησταὶ ἐρύουσιν.

Ωμοργές, σκληρόν· καὶ ὠμοργός, σκληρός, χαλεπός.

Ωμόν, τὸ μὴ μεταβολὴν εἰληφὸς εἰς πέψιν· ὡς καὶ τὴν
ἐξω τροφήν, ὠμὴν λέγουσιν, οὔτε ἡψημένην, οὔτε
ὠπτημένην. ἢ, ὡς Φιλόξενος, ὠμόν τὸ ἐν ταυτότητι μέ-
νον καὶ ὑπάρχον, καὶ μὴ μεταβληθέν· παρὰ τὸ ὦ τὸ
ὑπάρχω.

Ωμήλυσις, τὸ κρίθινον ἄλευρον, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατὰ-
πλασμα, ὅτι οὐ φρυγόμενον ἀλήθεται.

Ωμος, παρὰ τὸ ὦ τὸ ὑπάρχω, ὁ ὑπομένων τὰ βάρη

ἰσχυρῶς καὶ τὰ φορτία. ἐστὶ δὲ τὸ μέλος τοῦ σώματος·
ἐξ οὗ καὶ ὠμός, ὁ ἀπηνὴς καὶ σκληρὸς, οἶονεὶ ὁ μένων
ἐν ὧ ὑπῆρχε, καὶ μὴ μεταβαλλόμενος. ἢ παρὰ τοῦ
οἶσω μέλλοντα, (ὁ γὰρ ἐνεστώς οὐκ εἴρηται) γίνεται
οἶμος καὶ ὠμος, ἐφ' οὗ φέρομεν τὰ φορτία, τροπῇ τῆς
οἱ διφθόγγου εἰς ὦ· ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀγνώμη, ἔδει
λέγεσθαι ἀγνώμη. βαρύνεται. τὰ εἰς ὅς λήγοντα δισύλ-
λαβα μονογενῇ, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ὦ, μὴ προσκειμέ-
νου τοῦ ι, βαρύνεται, ὦρος, ὦχρος. πρόσκειται μονο-
γενῇ, διὰ τὸ ὠμός. ἀπὸ τοῦ ὦ ἀρχόμενα· διὰ τὸ ζῶμός 30
καὶ τὰ ὅμοια. μὴ προσκειμένου τοῦ ι· διὰ τὸ ὠδός ὁ
τραγῶδός.

Ωμοκυνδία, ἐπὶ τῇ τῶν ὠμων εὐεξία μέγα φρονεῖ.

Ωμοι, ἐστὶν ἀναφώνησις λύπης δηλωτική. ἐκ τοῦ οἶμοι,
κατὰ ἑκτασιν τοῦ ο εἰς ὦ, ὠμοι. εἴρηται γὰρ καὶ οἶμοι
δι' ἐνός μ. εἰ δὲ γράφεται χωρὶς τοῦ ι, γίνεται ἀπὸ
τοῦ ὦ, ὠμοι. τὸ δὲ ὦ, σχετλιαστικόν ἐστὶν ἐπίρρημα·
ὅπερ καὶ εἰς α συστέλλεται, ὡς τὸ, ἃ δειλέ, ἀντὶ τοῦ
ὦ ἄθλιε. τοίνυν ἀπὸ τοῦ ὦ κατ' ἐπέκτασιν.

Ωμόν] δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ ὦν τὸ ι ἔχει· πρῶτον μὲν,
ὅτι εὐρηται τὸ ι κατὰ διάστασιν παρὰ τῇ Σαπφοῖ, 40
Φασὶ δὲ ποτε Λήδαν ὑκίνεινον πεπυκαδμένον εὐρεῖν
ὦν· — δεύτερον δὲ, διὰ τὸν χαρκτηῖρα· τὰ γὰρ διὰ
τοῦ ὦν μονογενῇ· — εἰς τὸ ζῶν. πρόσκειται, μονογε-
νῇ, διὰ τὸ ὁ σῶος, ὁ ζῶος, τὸ ζῶν. τὸ δὲ ὦν ὀξύνε-
ται, ὅτι ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται· τὰ δὲ λοιπὰ, ἀπὸ
συμφώνου· καὶ ὡς διήλλαξε κατὰ τὴν ἀρχὴν, παρήλ-
λαξε καὶ κατὰ τὰς. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ οἶον·
μόνον γὰρ τίκεται. Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς, — κτίλα
τ' ὡεα βρύκων· — τὰ τῶν ἡμέρων ὀρνίθων ὡὰ κτίλα
καλεῖ.

Ωίπερ, σὺν τῷ ι· σημαίνει δὲ τὸ καθάπερ. ἐστὶ γὰρ 50
ὡσεῖπερ· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, ὡεῖπερ· καὶ κίρ-
νᾶται τὸ ω καὶ ε, καὶ γίνεται ὡίπερ· καὶ συναίρεσει,
ὡίπερ.

Ωπόλος] ἀπὸ τοῦ ὁ αἰπόλος γίνεται κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο
καὶ α εἰς τὸ ω, καὶ συναίρεσει πάλιν τοῦ ο καὶ ι εἰς
τὴν ω δίφθογγον, ὠπόλος, ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος· τὸ δὲ
ὠπόλοι, ἀπὸ τοῦ οἱ αἰπόλοι, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι τοῦ
οἱ ἄρθρου, καὶ κρᾶσει καὶ συναίρεσει. ζῆται εἰς τὸ
οἶμός.

Ωπυιεν, ὠμίλει ἐν συνουσίᾳ· ἀπὸ τῆς ὀπός, ἢ παρὰ τὸ 823
ἐπεσθαι ἀνδρὶ. ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ ἰέναι, ὠμυιεν, καὶ τρο-
πῇ τοῦ μ εἰς π. ζῆται εἰς τὸ αλύω.

Ωπες, οἶον ὅποι τινες οὔσαι τῆς ψυχῆς, δι' ὧν τὸ κα-
τάστημα τῆς ψυχῆς θεωρεῖται· ὅθεν καὶ ὑπώπια. ἢ
ὅτι ὀπῇ καὶ τρήματι εἰκότασιν.

Ωρα, σημαίνει τὴν μορφήν καὶ τὸ κάλλος· ἐξ ἧς καὶ
ὠραῖος· σημαίνει καὶ τὴν φροντίδα, καὶ τὸ τέταρτον
τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ τὸ δωδέκατον τῆς ἡμέρας. γίνεται
παρὰ τὸ ὠρῶ τὸ φυλάττω· κατὰ γὰρ ὠραν ἐφύλαττον 10
οἱ ἀρχαῖοι ἐν ταῖς νυξίν. ἢ ἀπὸ τοῦ διορίζειν τὰ δια-
στήματα τῆς ἡμέρας· παρὰ τὸ ὀρίζω ὄρα καὶ ὠρα.
ὠρα ἢ τροπῇ, παρὰ τὸ ὠρεῖν, ἢ φυλάττουσα συντε-
ταγμένως τὸν ἴδιον καιρὸν. καὶ Ωραι αἱ πυλῶροι τοῦ
οὐρανοῦ θεαί· παρὰ τὸ ὠρεῖν καὶ φυλάττειν. τὰ δὲ εἰς
ἄλφα λήγοντα θηλυκὰ διχῶς συντίθενται· ἢ γὰρ φυ-
λάττει τὸ α, ὡς τὸ σκιά, σκιαγραφῶ· ἢ τρέπει αὐτὸ
εἰς ο, ὡς τὸ, ὠρα ὠρολογεῖον, ὠρωροφυλάκιον. ὅτε δὲ
παραλήγεται τῷ ε, τρέπει αὐτὸ εἰς ω, ὡς τὸ γέα γεω-
μέτρης. τὰ δὲ εἰς ρα λήγοντα θηλυκὰ δισύλλαβα, εἰ 20
μὲν διφθόγγῳ παραλήγεται, συστέλλει τὸ ἄλφα, πεῖ-

ρα, στεῖρα, σφαῖρα· εἰ δὲ ἐνὶ Φωνήεντι, ἐκτείνει αὐτὸ, χῶρα, ψῶρα, χήρα, πήρα. οὕτως οὖν καὶ ὦρα.

30 Ω πόποι, ποίου μέρους λόγου ἐστίν; ἐπιβόηματος. καὶ πῶς τίθενται δύο τόνοι; εἰ γὰρ ἦν ἐν μέρος λόγου, ὡφείλεν ἔχειν ἓνα τόνον. εἰσὶ δὲ δύο ἐπιβόηματα· καὶ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ παπαί. καὶ ἐστὶν ἐκ παραλλήλου ἐν μέρος λόγου· καὶ λέγεται, ὅτι συνεξηκολούθησε τῇ ὀνομαστικῇ πτώσει τῇ, ὡ φίλοι. ὡφείλε δὲ ὀξύνεσθαι, ὡς γινόμενον ἐκ τοῦ παπαί· ἀλλὰ συνεξηκολούθησε τῇ ὀνομαστικῇ πτώσει· οἱ γὰρ Σκύθαι, ἀγάλματα τινα ἔχοντες ὑπόγκια τῶν θεῶν, πόπους αὐτὰ καλοῦσιν.

Ωρακίζω, παρὰ τὸ αἰκίζεσθαι τὴν ὦραν, τούτεστι τὴν μορφὴν, ἀντὶ τοῦ ὠχρίαν· καὶ ὠρακίω, τὸ αὐτὸ σημαίνει δὲ καὶ τὸ λειποψυχεῖν καὶ ἐκλύεσθαι.

40 Ωρεσσιν, ἀντὶ τοῦ ταῖς γυναῖξιν, Ἰλιάδος ι'. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἀρηρέναι καὶ συνηρμόσθαι ἀνδρί· ἐνθα καὶ ξυνωρίς, παρὰ τὸ ξυνηρμόσθαι. ἐστὶν ἡ εὐθεῖα, ὅαρος· τὸ πληθυντικὸν, ὅαροι· καὶ κατὰ μεταπλασμόν, ὅαρες· καὶ κατὰ συναίρεσιν, ὠρες. ὁ δὲ Ωρος λέγει, ὅτι παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι γίνεται ὅαρ· καὶ ὑπερθέσει, ὅαρ· καὶ συναλοιφῇ, ὠρ.

Ωρεΐθυια] παρὰ τὴν ὄρει δοτικὴν καὶ τὸ θύω τὸ ὀρμῶ, γίνεται ὠρεΐθυια, κατ' ἐκτασιν τοῦ ο εἰς ω.

Ωρεΐτης, ὁ πολίτης· παρὰ τὸ ὠρεύς ὠρέως γίνεται· καὶ τὸ κύριον ὄνομα ἐστὶ διὰ διφθόγγου, ὡς παρὰ Ἀπολλωνίω, Ωρεΐτης δ' Ἀμύνκοιο· — τινα δὲ τῶν ἀντιγράφων Ωρεΐδης ἔχει. Χοιροβοσκός.

50 Ωρος, ὁ ἐνιαυτός· παρὰ τὰς ὦρας τὰς τροπὰς, ἃς περιέχει· ἢ παρὰ τὸ ὄξυ καὶ κοῦφον καὶ μετέωρον εἶρηται· ἐπεὶ καὶ μετέωρος εἴρηται ὁ κοῦφος· καὶ ὠρογραφίαι, αἱ κατ' ἐνιαυτὸν ἀναγραφαὶ γινόμεναι τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν.

Ωρολογεῖον] λέγειν ἐστὶ τὸ μετρεῖν· Ὀδυσσεύς δ', Ἐνθ' ἡμέας πρῶτους λέγε· — ἀντὶ τοῦ συνηρίθμει. ὠρολογεῖον οὖν, ὡ τὰς ὦρας μετροῦμεν.

Ωριστος, ἀντὶ τοῦ ἄριστος, Βοιωτικῶς τραπέντος τοῦ α εἰς ω.

824 Ωρίων, κατὰ τροπὴν τῆς ου εἰς ω· ἀπὸ τοῦ οὐρίων. ἐστὶν ἀπὸ ἱστορίας· ἀπὸ τοῦ οὐρῆσαι τοὺς θεοὺς ἐν τῇ βύρσῃ καὶ γενέσθαι αὐτόν. ἔττι καὶ ἄστρον οὕτω καλούμενον.

Ωρύω, σημαίνει τὸ κλαίω· παρὰ τὸ ἄω ἢ αὖω τὸ Φωνῶ, γίνεται ἄωρύω, καὶ κρᾶσει τοῦ α καὶ ω εἰς ω. ἢ γίνεται αὐορύω· καὶ κρᾶσει τοῦ α ο εἰς ω, ὠρύω. ἢ παρὰ τὸ θόρυβος θορυβῶ· κατὰ ἀποβολὴν τοῦ β, θορύω· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, καὶ ἐκβολῇ τοῦ θ, ὠρύω. εἰς τοὺς Ἐπιμερισμοὺς δὲ εἰς τὸ ὠρύόμενος εὐρον, ὅτι πρωτότυπός ἐστι.

10 Ωρμαίνεν] ἐκ τοῦ ὀρμῶ, ὀρμαίνω· ὁ παρατατικός, ὠρμαίνον. Ὀμηρος, Ἔως ὃ ταῦθ' ὠρμαίνε κατὰ Φρένα καὶ κατὰ θυμόν.

Ωρχμενος] ἄρχω ἀρχόμενος· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπῇ, ὠρχμενος.

20 Ως, ἐπιβόημα θαυμαστικόν, ἀντὶ τοῦ λίαν· ἢ ἐπιβόημα βεβαιώσεως. σημαίνει δὲ δύο καὶ τριάκοντα· παραβολὴν, Ως δὲ λέων ἐν βουσί θορών· — ἀνταπόδοσιν, Ως ἀψ καθ' ὅμιλον ἔδου· — ὑπερβολὴν, Ως οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός· — ὁμοίωσιν, Ως ὁδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος οὐδ' ἔοικεν· — καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμως, Ἄλλ' οὐδ' ὡς ἐτάρους ἐβρύσατο ἰεμένος περ· — ἀναφοράν, Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον· — θαυμασμόν, Ως ἀγαθαὶ Φρένες ἦσαν ἐχέφρονι Πηνελόπειᾳ· — τὸ οὕτως, Ως εἰπὼν πυλῶν ἐξέσσυτο Φαί-

διμος Ἐκτωρ· — τὸν ἵνα σύνδεσμον, Ως μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελωρίον ἐξονομήνης· — τὸ ὅπως, Ως σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι· — τὸ ὅτι, Ἐγὼς ὡς θεὸς εἰμί· — τὸ ἐπεὶ, Ως ἴδε χῶρον ἐρήμον, ὃδ' ἔστασαν ὠκείες ἵπποι· — τὸ εἶθε εὐπτικόν, Ως ὀφείλ' αὐτόθ' ὀλέσθαι· — καὶ ἀντὶ τοῦ διό, Ως ἂν ἐπειτ' ἀπὸ σεῖο Φίλον τέκος οὐκ ἐθέλοιμι Λείπεσθαι· — τὸν 30 εἰ συναπτικὸν σύνδεσμον, Ως ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοῆν ἐπὶ νῆα ἵκοιτε· — τὸ ὁμοίως, — ὅππότε ἐπεινῶν Μνησομαι ὡς μ' ἀσύφλητον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν· — τὸ ὅπως, Ἦρξατο δ' ὡς πρῶτον Κίονας δάμασ· — ἐπὶ πρόθεσιν, Ως αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον· — τὸ τοσοῦτον, Νῆα θοῆν ἐπὶ πόντον ἐλαυνέμεν, ὡς δὲ γυναικί· — τὸ ὅσον, Καὶ κρέας ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι· — τὸν γὰρ, Ως ἦτοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἵσιμον ἦεν· — τὸ εὐθέως, Ως ἴδεν, ὡς μιν μᾶλλον ἔδω χρόλος· — τὸ ὡσαύτως, Ως δ' αὖ νῦν 40 μοι ἀγάασθε θεοὶ βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι· — βεβαίωσιν, Ως χαρίσσιτ' ἄνθρωπος ἀνθρώποισι· — τὸν ἀλλὰ, Ως τοῦτ' ἀληθές Ἀττικόν· — τὸ ἔως, Ως δ' μὲν ἐνθα πολὺν βίοντον· — τὸ οὕτως, Ως ποτ' ἔην νῦν αὐτε· — τὸ οὐκέτι, Ως οὐκ ἐστὶ χάρις μετόπισθεν εὐεργεσιῶν· — διηγηματικὸν κεφάλαιον, Ως ἦλθ' ὡς Αἰγισθος ἐμήσατο· — καὶ ἐπὶ τοῦ λίαν, Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε· — Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δομεναί· — περισπᾶται δὲ καὶ ὅτε σημαίνει τὸ οὕτως, Χρὴ μὲν σφωίτερον· — καὶ ἐξῆς, — ὡς γὰρ ἄμεινον· — ὡς περ εἶεν. Ως κεν, ὅπως ἂν· τὸ Ως, 50 ἀντὶ τοῦ ὅπως· τὸ κεν, ἀντὶ τοῦ ἂν. Ωσει, ἐπιβόημα παρέλκον, ἦτοι ἐπακολούθου· προσέλαβε γὰρ τὸ παραβολῆς ὡς, καὶ τὸν εἰ συναπτικὸν σύνδεσμον· οἱ δὲ ἐπὶ παραβολῆς λέγουσιν εἶναι.

Ωσχοί, τὰ κλήματα σὺν αὐτοῖς τοῖς βότρυσι· καὶ ὠσχοφόροι, οἱ ταῦτα τῇ σκυράδι Ἀθηνᾶ προσφέροντες ἐν γυναικείαις στολαῖς. καὶ ὠσχοφόριον, τόπος Ἀθήνησιν, ἐνθα καὶ τὸ ἱερόν τῆς Ἀρτέμιδος· καὶ ὠσχοφόρια, ὄνομα 825 ἐορτῆς ἀπὸ τῆς ὠσχυς τῆς κληματίδος.

Ωστίζοντο, ὡθουν, συνέθλιβον· ἐκ τοῦ ὡθω, ὁ μέλλων, ὡσω· πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ περισπωμένης, ὡστώ. ἐκ τούτου, ὡστίζω· καὶ τὸ παθητικόν, ὡστίζομαι.

Ωτα. Ἀπολλόδωρος μὲν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὄσσαν· οἱ δὲ, δι' ὧν ὠθεῖται ἡ Φωνή. οἱ δὲ Φασί, κατὰ μεταθεσιν τοῦ π εἰς τ, ὅπα τινα ὄντα, παρὰ τὸ ὅπας ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ δέχεσθαι τὴν ὄπα, ὃ ἐστὶ τὴν Φωνήν. οὕτως Ἡρακλείδης.

10 Ωτᾶν, ἀντὶ τοῦ ὡ προσφιλέστατε, ὡ ἐταῖρε. ἐστὶν ἔτης, ὃ σημαίνει τὸν συνηθῆ καὶ Φίλον· ἐξ οὗ γίνεται παρωνυμον ἐτᾶν, ὡς Ἑρμῆς, Ἑρμᾶν, μέγιστος, μεγίσταν· καὶ μετὰ τοῦ ὡ κλητικὸν ἐπιβόηματος, ὡ ἐτᾶν· καὶ κατὰ συναλοιφὴν, ὠτᾶν. ἢ παρὰ τὸ ἔτης, ὃ σημαίνει τὸν ἀληθῆ Φίλον, γίνεται ἐτῆν ἐτᾶν, ὡς ἔθος ἐθῆν. ἢ ὡς περ παρὰ τὸ δὴ γίνεται δῆτα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὡ, ὠτα, πλεονασμῷ τοῦ ν, καὶ μεταβολῇ τοῦ τόνου. περισπᾶται δὲ, ὀφείλον ὀξύνεσθαι. δύο μέρη λόγου εἰσὶ καὶ κατὰ πλάνην ἀντὶ τῆς ἐπὶ τέλους ὀξεύσεως περισπωμένην 20 ἔσχευ. ἐγένετο δὲ οὕτως· ἔτης, ἔτου, ἐτᾶν· καὶ ὡ ἐτᾶν· καὶ κατὰ κρᾶσιν, ὠτᾶν. λέγεται καὶ ἐπὶ εἰρωνείας, ὡ σὺ. Ωτε χερνῆτις γυνή· — ἀντὶ τοῦ καθάπερ. ἔχει δὲ τὸ ἰ· ἐστὶ γὰρ ὡσεῖτε· ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ κρᾶσει τοῦ ω καὶ ε, ὡτε.

Ωτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν, ἀντὶ τοῦ ὡτινι. δύο γὰρ μέρη λόγου εἰσὶ· τὸ ὡ, ἀντὶ τοῦ ὡτινι· καὶ ὁ τε, παρέλκει.

᾽Ωτειλή] παρὰ τὸν οὐτήσω μέλλοντα, οὐτηλή, καὶ ὠτειλή, τροπή τῆς ου εἰς ω, καὶ τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον Βοιωτικῶς.

26 ᾽Ωυτὸς ἀνὴρ] ἔστιν ὁ αὐτός· κατὰ κράσιν τοῦ αο εἰς ω μέγα, γίνεται αὐτός.

10 ᾽Ωχρος, ἐκ τοῦ χροά, ὃ σημαίνει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος· διὰ γὰρ τῆς ἐπιφανείας γίνεται ἡ ὠχρίασις. λοιπὸν ἐκ τοῦ χροά γίνεται ἄχρος· καὶ ὑπερβιβασμῶ καὶ κράσει, ὠχρος. προπερισπώμενον μὲν, λέγεται αὐτῇ ἡ ὠχρίασις· οἶον, — ὠχρός τέ μιν εἶλε παρειάς, Ἰλιάδος γ'. ὀξύτονον μένον δὲ, ἐπὶ τοῦ μετέχοντος τῆς ὠχρίασεως· οἶον, ὠχρός ἄνθρωπος, ὁ μετεσχηκὼς τῆς ὠχρότητος.

᾽Ωρτο] ἔστιν ὄρω· ὁ μέλλων, ὄρσω· ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, ὄρομαι· ὁ παρατατικὸς, ὠρόμην ὠρου ὠρετο· καὶ συγκοπῇ, ὠρτο. ἡ ὄρω, ὄρῳ, ὠρκα, ὠρμαι, ὠρμην ὠρσο ὠρτο, καὶ ἐνῶρτο.

᾽Ωψ, παρὰ τὸ ὅπτω τὸ βλέπω· ὁ μέλλων, ὄψω· ἀποβολῇ τοῦ ω, ὄψ· καὶ αὐξήσει, ὠψ. σημαίνει δὲ τρία· δύο διὰ τοῦ ω μεγάλου, τὸ πρόσωπον, καὶ τὸν ὀφθαλμόν· σημαίνει καὶ κύριον ὄνομα, ὡς ἐν Ὀδυσσεΐα, —

᾽Ωπος θυγάτηρ· — σημαίνει καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ τὴν Φωνήν.

᾽Ωτος, ζῶον ὅμοιον νυκτικόρακι. ἐνιοὶ δὲ αὐτὸ καὶ νυκτικόρακα καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ παλαιόν· εἰλήφει δὲ τοῦνομα, διὰ τὸ περὶ τὰ ὦτα πτέρυγας ἔχειν. δοκεῖ δὲ καὶ εὐηθεῖ εἶναι, καὶ εὐεξαπάτητον. γράφει γοῦν περὶ αὐτοῦ Ἀριστοτέλης, Ὁ δὲ ὦτος, ὅμοιος γλαυκί, καὶ περὶ τὰ ὦτα πτερύγια ἔχει.

᾽Ωτιαφόροι, οἱ τὰς ὠτίδας φέροντες ἐργάται· ὡτὶς γὰρ εἶδος ὀρνέου. ὠτιοφόροι δὲ, οἱ τὰ ὦτα συντεθλασμένοι, οἶον, ὠτοκατάξιδες. ἦσαν δὲ τοιοῦτοι ἀπὸ παλαιστρας· —

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΥ.

Τὸ μέγα Ἑτυμολογικὸν ἐντυπωθὲν, πέρας εἰλήφει σὺν Θεῷ ἐν Ἑνετίαις· ἀναλώμασι μὲν τοῦ εὐγενοῦς καὶ δοκίμου ἀνδρός, κυρίου Νικολάου Βλαστοῦ τοῦ Κρητός· παραινεῖται δὲ τῆς λαμπροτάτης τε καὶ σωφρονεστάτης κυρίας Ἀννης, θυγατρὸς τοῦ πανσεβεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου κυρίου Λουκά Νοταρᾶ ποτὲ μεγάλου Δουκὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως· πόνῳ δὲ καὶ δεξιότητι Ζαχαρίου Καλλιέργου τοῦ Κρητός· τῶν λογίων ἀνδρῶν χάριν, καὶ λόγων Ἑλληνικῶν ἐφιεμένων· ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ ἐνάτῳ· Μεταγεινιῶνος ὀγδόῃ ἰσταμένου. Τὸ αὐτὸ, τὸ δεύτερον ὁμοίως ἐν Ἑνετίαις, μετὰ δὲ προσθήκης, ἐνετυπώθη ἀναλώμασι Φεδερίκου Τουρρίσανου, ἔτει τῆς Θεοῦ ἐνανθρωπήσεως α Φ μ θ'. νῦν δὲ τὸ τρίτον σὺν Θεῷ ἀκριβέστερον ἀνακεκαίνισται ἐν Εἰδελπέργῃ, ἀναλώμασι μὲν τοῦ λογιωτάτου ἀνδρός Ἰερωνύμου Κομμελίνου, πόνῳ δὲ καὶ ἐπιμελείᾳ Φριδερίχου Συλπουργίου, πρὸς χάριν τε καὶ ὠφέλειαν τῶν μετὰ σπουδῆς ἐλληνιζόντων, ἔτει τῆς σωτηρίου οἰκονομίας α Φ ς δ'.

ΠΕΡΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑΣ.

EX ANASTASIO MONTIS SINAE MONACHO.

827 **Ε**τυμολογία ἐστίν, ἡ τῆς δυνάμεως τοῦ ὀνόματος ὁρθό-
της, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ἐρμηνευομένη· οἷον τι Εἰρή-
νη, κατὰ τὸ ἡρεμεῖν τὸν νοῦν· ὥσπερ πάλιν Ταραχή,
διὰ τὸ ῥᾶον χεῖσθαι· καὶ Πλάνη, κατὰ τὸ πλαγιάζειν
τὸν νοῦν· Σωφροσύνη, κατὰ τὸ σῶα Φρονεῖν, ἢ διὰ τὸ
σῶμα Φρουρεῖν ἀπὸ ῥύπου. Πορνεία εἴρηται πηροναία,
10 διὰ τὸ πηροῦν τὴν νεότητα, ἢ διὰ τὸ πηροῦν τὸν νοῦν,
ἡγοῦν ἐκτυφλοῦν· ἢ πάλιν διὰ τὸ πόρρωθεν νεύειν.
Ἀγνεία, διὰ τὸ ἄγονον ἵεσθαι βίον. Ἀγάπη, διὰ τὸ ἀγαπᾶν
τὸ πᾶν, ἥτοι ἐνοῦν καὶ συνάπτειν πρὸς ὁμόνοιαν. Ἀρετή,
ἀρέσκον θεῷ τί· ἢ ἀρετή [οἶονεὶ αἰρετή,] ἥτοι ἐραστή καὶ
Φιλητή. Βάπτισμα, βάπτισμα, ἐν ᾧ βάλλεται ἡγοῦν πίπτει
τὸ παῖσμα. Ἀγαθόν, τὸ ἀγαπᾶν θεῖον, ἢ τὸ ἀγαπᾶν θεόν.
Θάνατος, θένωτος, διὰ τὸ τίθεσθαι κατὰ νώτου τὸν θνή-
σκοντα. Αἰδής, διὰ τὸ ἀδῆλον· ἄδυσ, ἀδῆλος δύσις· ἢ
ἀδῆλος δῆσις ἀδῆς. Ἀνάστασις, ἢ ἄνω στάσις, ἥτοι ἐγερ-
20 σις. Φθορά, ἐκ τοῦ φθείρεσθαι ῥᾶον, ἥτοι σῆπεσθαι
εὐχερῶς· φθίσις γὰρ ἡ σῆψις ἐστί. Σορός, ἐν ᾧ τὸ σῶ-
μα ρεῖ, ἥτοι καταρρεῖ. Σῶμα, σῶαιμα, σῶον αἷμα ἐν
τῷ αἵμα. Μέλη, ὡς ἵνα εἴπῃς μέρη. Κοινωνία, εἰς κοι-
νὸν ἵεναι τὰ μέρη. Σταυρός, στά εὖρος, στάσις καὶ εὖ-
ρος, ἡγοῦν μήκος καὶ πλάτος· εὖρος γὰρ τὸ πλάτος ἐστί.
Θυσιαστήριον, τὸ τὴν θυσίαν τηροῦν. Ἱερεῖον, τὸ πρό-
βατον εἴρηται, διὰ τὸ ἵεσθαι ἡγοῦν Φέρειν τὸ ἔριον· λοι-
πὸν Ἱερεὺς, ὁ τὸ ἱερεῖον εὖων ἥτοι προσΦέρων· ἐκ τού-
του οὖν ἐκλήθη ἱερεὺς· Ὅσα ὀνόματα ἔχουσι τὸ ἄνω, τὸ
30 ἄνω δηλοῦσιν· οἷον Ἀναφορά, ἢ ἄνω Φορά· Ἀνάστασις,
ἢ ἄνω στάσις· Ἀνατολή, ἢ ἄνω ἐπιτολή τοῦ ἡλίου· Ἀνα-
γραφή, ἢ ἄνωθεν γραφή· Ἀναγνώσις, ἢ ἄνωθεν γνώσις·
Ἀνακαίνωσις, ἢ ἄνωθεν καίνωσις· καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως,
ἀνάβασις, ἀνάπαυσις, ἀνάλωμα, ἀναψυχή. Γῆρας, γέ-
ρας ἡγοῦν τιμή· ἢ ὅτι γῆν ὁρᾷ. Λύχνος, διὰ τὸ λύειν
τὸ νύχθος ἡγοῦν τὸ σκότος. Λύπη, λείπη τις· ἐπὶ λείψει
γὰρ συνίσταται. Ἄνεμος, ὅτι Φυσῶν πάλιν ἀναμένει.
Ἀρβενικόν, ἐκ τοῦ αἶρειν τὸ νίκος. Σημεῖον, σύστημον
ὄν τοῦ τιθέντος. Κύων, ἐκ τοῦ συχνῶς κύειν. Κῆρος,
40 ὅτι καϊόμενος ρεῖ· ὥσπερ Κέδρος καϊόμενος ἰδροῖ. Νε-
φέλη, διὰ τὸ νέματα ὑφέλλειν. Ἐπίσκοπος, ἐπὶ τῷ σκο-
πεῖν ὦν. Καρδία, ὡς ἐκ τοῦ κραδαίνεσθαι, ἥτοι ἀπαύ-
στως σαλεύεσθαι. Νεφροί, διὰ τὸ ἐν νώτῳ Φέρεσθαι.
Μετάφρενα, τὰ ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς, ἡγοῦν μετὰ τὰς
Φρένας· ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ αἱ Φρένες. Κράνιον, ἐν ᾧ
κρέμαται ὁ νοῦς, εἴρηται. Τράχηλος, τῆς ῥάχεως ἥλος.
Μύσταξ, ἐν ᾧ οἱ μυκτῆρες στάζουσι. Μηροί, διὰ τὸν
μερισμὸν τοῦ σώματος. Ὠμος δὲ, διότι ὁμάς ἐστι τοῦ
πλάτους καὶ τοῦ μήκους. Γόνυ, ὡς εἰς γῆν νεῦον. Ἀγκύ-
50 λη, διὰ τὸ ἄνω αὐτῆς κοῖλον. Μάλαι, ἐκ τοῦ μαλλοῦ

τῶν τριχῶν. Ὀδόντες, οἱ ἐπὶ ἐδωδῇ ὄντες. Χεῖρες, διὰ 828
τὸ χεῖσθαι ῥᾶον, καὶ διὰ τὸ τὴν χρεῖαν ὑπουργεῖν. Πό-
δες, διὰ τὸ παθεῖν τὸ ἔδαφος. Κοιλία, διὰ τὸ κύειν τὰ
λεῖα. Ἔντερα, διὰ τὰ ἐντὸς ρεῖν. Πνεύμων, ὅτι ἐν
αὐτῷ τὸ πνεῦμα. Εἰδέναι μέντοι ἔχρην, ὅτι τινὰ ὀνόμα-
τα εἰσὶν ἀλλόλογιστα, ἅπερ οὔτε δύνανται ἐτυμολογηθῆ-
ναι, οἷον Σακελλάριος συριστί ἐστι· Σάκελλα γὰρ τὸ
δέχεσθαι εἴρηται· ὁμοίως Λάτος ῥωμαϊστί· λάτος γὰρ
πλάτος κέκληται. Δεσπότης, δεσμός τις, διὰ τὸ πάντας
περιέχειν καὶ συγκρατεῖν· Κύριος, [παρὰ τὸ] κύρος τὸ
κράτος εἴρηται. Κῆρυξ, τῇ κινήσει ῥᾶον ὀξύς. Ὑψιστος,
ὁ ἐν τῷ ὕψει ἐστώς. Οὐρανός, ὄρασις ἄνω. Σελήνη,
σέλας νηπιάζον· Ἡλιος, ἵεος, διὰ τὸ ἵεσθαι τὸ ἔως,
ἡγοῦν Φέρειν τὸ Φῶς· ἔως γὰρ ἡ ἀνατολή. Πλειάς, ἐκ
πλειόνων ἀστέρων οὔσα. Ἐωςφόρος, ὁ τὸ ἔως Φέρων,
ἡγοῦν τὴν ἀνατολήν. Πωμάριον, ῥωμαϊστί ἐστὶν ἡ λέξις·
πώμαρα γὰρ λέγουσι τὰ κηπία. Αἴγυπτος, ἐγύποτος, ὡς 10
ἐγγίζουσα τῷ πόντῳ ἢ τῷ ποταμῷ. Νεῖλος, διὰ τὸ νεά-
ζειν τὴν ὕλην. Βαβυλών, ἐβραῖα ἢ λέξις· βαβέλ, του-
τέστι σύγχυσις, ἢ τάρχος. Νυμφίος, ὁ νῦν Φιλῶν νύμ-
φην. Νοτάριος, Ῥωμαῖα ἢ λέξις· νότα γὰρ τὰ γράμμα-
τα εἰσι ῥωμαϊστί. Νήπιον, νέον πῖον, ἡγοῦν λιπαρόν.
Νεώτερος, ὁ νέος τῇ ὁράσει. Ναύτης, τῆς νηός τις. Κόρη,
κώλυσις τοῦ ρεῖν, ἥτοι πρὸ τοῦ τόκου ἥτοι πρὸ τῶν αἱμά-
των· καὶ ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὡς τοῦ κύκλου ῥεῖν τὸ
δάκρυον. λέγεται ἐκ τούτου Κολούριον, τὸ κωλύον τὸ ῥεῖν.
εἴρηται Ὀφθαλμός, ὄρασις θολουμένη ὡμῶς, ἡγοῦν χα- 30
λεπῶς. Σχόλιον εἴρηται, διὰ τὸ κατὰ σχολὴν παρατίθε-
σθαι, πρὸς σαφεστέραν ἐρμηνείαν τῶν δυσνοήτων νοημά-
των ἢ ῥημάτων. Μη ἀγνοεῖτω ὁ Φιλομαθὴς μηδὲ τοῦτο·
λέγω δὲ, ὅτι ὁ Φιλοπόνως ἐγκύπτων τοῖς προκειμένοις
ὁροῖς, πᾶσαν τὴν δύναμιν τῶν δογμάτων ἐν αὐτοῖς προα-
ποκειμένην εὐχερῶς ἐκμανθάνει. Ἰστέον ὅτι καὶ δύο
προσηγορίαι τοῦ Χριστοῦ, λέγω δὲ τὸ θεός καὶ ἄνθρωπος,
ἐνεργητικῶς λέγονται, ἐκ τῶν οἰκείων αὐτῶν ἐνεργειῶν
οὕτως ὀνομασθεῖσαι. καὶ γὰρ τὸ θεός, οὐ τὴν οὐσίαν τῆς
θεότητος σημαίνει· ἀκατάληπτος γὰρ αὕτη, καὶ ἀνώνυ- 40
μος ἡμῖν· ἀλλ' ἐκ τῆς θεωρητικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας θεός
εἴρηται, ὡς Φησὶν ὁ ἅγιος Διονύσιος· ἢ ἐκ τοῦ θεῖν,
ἡγοῦν διατρέχειν καὶ Φλογίζειν. ὁμοίως καὶ τὸ ἄνθρωπος,
οὐκ αὐτὴν τὴν φύσιν δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ ἄνω ἀθρεῖν τὴν
ᾧπα, τουτέστιν ἄνω ὁρᾶν τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἐνέργειαν.
εἰ οὖν καὶ αἱ δύο προσηγορίαι τῶν Χριστοῦ φύσεων ἐκ
τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν τὰ ὀνόματα ἔχουσι, θαμβός τῆς
τῶν αἰρετικῶν παρώσεως, πῶς τὰς οὐσιώδεις αὐτοῦ ἐνε-
ργείας ἀπαρνούμενοι οὐκ αἰσχύνονται· —

IN ETYMOLOGICON GRAECVM

NOTAE

FRIDERICI SYLBURGII.

1 Vi paucis nostras ad Etymologicum notas et ordiamur et pertexamus, Pag. 1, v. 14, rectius ordine inverso *παρὰ τὸ ἄπρω τὸ ἄγω*, qua significatione *ἄπρω* repetitur etiam v. 35, et rursum 4, 18: cum usitatus in ea notione sit *ἄπρωμαι*, passiva et media forma. V. 20, loquendi genus illud, *ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ βλάπτω* repetitur etiam mox v. 25, et alibi passim, usitata ellipsi, pro, *ἀπὸ τοῦ ἄω τοῦ σημαίνοντος τὸ βλάπτω*, ut cum ex aliis locis manifestum est, tum ex 43, 23: 93, 45.

P. 2, v. 23, cum *ὀνομασθῆναι* et sequenti *ἀπαρνήσασθαι* subaudiendum e praecedentibus verbum *ἐποίησε*. V. 45, Fulvius Ursinus in Lyricorum fragmentis p. 14, legit, *οὐκ ἐμὲ παλίγκτος ὄργαν*. Sequenti etiam versu *ἄβακῃ* legendum potius quam *ἄβακῆν*. In Anacreontis loco qui sequitur, metrum plane depravatum est.

P. 3, v. 3, in *ἄβαλε* duplicis scripturae sunt vestigia nam aut *ἄββαλε* scribendum, aut *ἄμβαλε*: quorum illud, ex *ἀπέβαλε*; hoc, ex *ἀνέβαλε* per syncopen a poetis usurpatur. Sic v. 4, ex Hesychio scribendum *Ἀβαστάντως*, *δυσβασταντως*: et v. 6, usitatus *τῆς βασάνου*, foem. genere, ut est in *Παροιμιῶν συναγωγῇ*, et infra 188, 54. V. 10, *Ἀβδήραδε* in loco qui citatur, est potius a proprio quam appellativo *ἄβδηρα*, significans *Abdera versus*. V. 53, aptius, ut videtur, *ἀπὸ τῶν βοῶν*: ut proprie *ἄβούτης* sit *hobus carens*.

P. 4, v. 35, pro *ἄβροδιάζομεν* videtur scribendum *ἄβροτάζομεν*, ex sequentibus. V. 38, rectius *διαμφοδῆσαι*: et v. 49, *ἐγρηγόρας*, *vigilanter*, *absque ulla somni admissione*.

P. 5, v. 33, haud scio an verius *ῥάμματος*, *fili quae futura sit*. Sequenti versu *πῆλγος* Ionico more pro *vineo* accipiendum videtur: quales sunt etiam *ἀνδοσμῆται οἶνοι*.

P. 6, v. 1, ad *ἀγνῆσαι* fortasse addendum *λιτῆσι*, vel certe cum eo subaudiendum. V. 57, superiores editiones habent *κλιτικόν*: itemque pag. seq. v. 3, perperam, est enim *κλιτικὸν ἔχειν τὸ μ*, in flexione habere *μ*, sicut verba passiva et media in *μαι* desinentia.

P. 7, v. 20, pro *λεγομένη* procul dubio scribendum *λέξις*, ut v. 47. V. 24, rectius *εἰς ἀναδενδράδας*, ut infra 77, 4: 96, 18. V. 27, inclusa *καὶ*, abest a superioribus editionibus. V. 50, usitatus *ἐπὶ φόγου*, genit. casu, ut infra 9, 42, 46: 86, 29, 34: 661, 53, et alibi passim, occurrunt tamen et alterius constructionis exempla, ut docebit Index.

P. 8, v. 14, fortasse legendum, *ἀγερῶ ὁ μέλλων*, *ἀγέρσω*, scilicet Aeolismo. V. 23, verius, *ἀγερῶ καὶ ἀερέθω*, correpta secunda: unde pass. *ἡγερῶνται* et *ηερέθονται*, producto metri causa initio: cuius modi est etiam *ἡγερῶνται* pro *ἡγερῶνται*, ab *ἡγέρω*. Sic v. 33, metrum postulare videtur *μεγάλῳ ἀγελῶ*.

P. 9, v. 8, Calliergis editio *ἄγην*: rectius *ἄγεν*: ut significet, poetice *ἄγεν* usurpari pro *ἡγήσαν*, *fracti sunt*; ut infra 20, 40: 282, 39: 373, 9: 532, 30, 40. Sequenti etiam versu rectius *ἄγω* τὸ *κλάνω*, barytonos videlicet, ut cum alibi, tum 1, 50: et 15, 22, nam circumflexum *ἄγῳ* significat potius τὸ *ἐκπλήττομαι*, ut 10, 7: et 15, 24, 41. V. 54, in Aristophanicarum *Νεφέλων* editione vulgata, simile quiddam legitur non procul a principio: sed *ἀγελούμεν* ibi non invenio, et fortasse *ἀγελούμεν* scripsit auctor, ut mox *ἀγῆλῳ*, nam a them. *ἀγάλλω* dicendum esset *ἀγαλούμεν*.

P. 10, v. 4, rectius forsan *ἀγκονίδες*: et mox *ἀγκονεῖν*: sicut Hesychius (simmo et noster hic 12, 17.) *ἀγκόνους* pro *διακόνους*, *δούλους*, usurpatum tradit: per syncopen videlicet ex *ἀνακονίδες* et *ἀνακονεῖν*. V. 51, auctorem scripsisse puto *ἄγω ἄγιστρον*: ut

ETYMOLOGICON.

non τοῦ γ sed τοῦ κ sit epenthesis; qualis infra quoque 15, 11. V. 53, nescio an *ἀγκιστρούμενος* scripserit, praesenti tempore, nam in *ἀγκιστρούμενος* commune augmentum est omissum, more poetico: aut α in eo productum est Dorice.

P. 13, v. 45, scribendum τὸν ἄρην, vel τὸ ἄρης: ut apud Latinos quoque Mars pro ferro ponitur. V. 50, in *ἀγρῆσι* Ionismus quidam est: ut sit *ἀγρῆσι* pro *ἀγρεῖσι*, (quod praecedit v. 23) sicut *ἀχρήσι* pro *ἀχρεῖσι*.

P. 14, v. 2, scribendum videtur *ἡγριάνθης*, *factus es agrestis*, a them. *ἀγριαίνω*.

P. 15, v. 48, χορὸν pro χῶρον reposui ex Odyss. 9.

P. 16, v. 35, post *δεψῆσω* addendum videtur τούτο δέ, vel simile quid: ut *δεψῆσαι* ab *ἐψῆσαι* deductum significetur. V. 41, ἡ δέψα suspectum est, forsan transpositis litteris et sublata copula scribendum, λέγεται δὲ καὶ τὸ πονεῖν ἀδεῖν: ut infra 17, 23. V. 43, properispomenon *ἐῶμεν* pro *κορεσθῶμεν* agnoscit etiam Eustathius duobus in locis. V. 47, luxatum est metrum, ut alibi quoque non infrequenter, et hac ipsa pag. v. 31: pag. praeced. v. 13.

P. 17, v. 41, convenientius, *διγριτός*, καὶ *ἀδήριτος*, ut cum alibi passim, tum 19, 6, vulgatae lectioni patrocinator similis locus infra 53, 49. De *ἀδικίῳ δίκῃ* plenius Harpocration et Suidas.

P. 18, v. 15, rectius opinor *λέχος*, extrito σ e medio. V. 39, legendum videtur, *Ἀδάρῳσι* Ἀντίμαχος, — ἐν δ' ἀδάρῳσι χέειν —.

P. 20, v. 2, legi posset etiam *καταιγίδας*. V. 23, melius *ἀελπῶ* circumflexum, ut v. praecedente; et infra 236, 19: 464, 1. V. 30, et metro et syntaxi magis aptum *διεσχεδάσαντο*. V. 40, in *ἄερα* et ceteris quae sequuntur, omissum est augmentum, secundum regulam enim α vertendum erat in η.

P. 21, v. 31, nota *ἐλῆ*: et mox v. 39 *εἰλῆ*: quae diversitas infra quoque 530, 21: 389, 42: 390, 31: et rursum 449, 27: 690, 14.

P. 22, v. 25, usitatus τούτῳ καὶ ὑποχωροῦμεν, dativo casu. V. 38, *ὡς μὴ ἔχον τὸ μ ἐπ' εὐθείας*: quia quae in *μὴν* desinunt, genitivum faciunt in *ένος*, ut *λιμὴν*, *ποιμὴν*, *ὕμνην*, et similia. V. 47, videtur innuere, Doros non modo δ usurpare pro ζ: sed etiam contra, usurpare ζ pro δ, quod animadversione dignum cenleo. V. 52, pro *ἄζειν* in halandi significatione apud Aristot. legitur *ἀάζειν*, est autem vox e sono ficta.

P. 23, v. 15, in commatio isto, *εἰς τὸ ἄεισε*, subaudiendum *ζῆτει*, significat enim quaerendum esse in *ἄεισε*, quae locutio in sequentibus quoque occurrit aliquoties. V. 50, ὁ τῶνος ἡμάρτηται: quia sc. verbalia in *της*, secundum regulam, ultimam acuto accentu insigniunt; ut cum alibi docetur, tum 40, 42: 61, 55.

Pag. 24, v. 24, non minus apte *θεόφατος* legeris, absque v: itemque v. 28. V. 56, in superiorib. editionib. est τὸ δὲ ἄερος, sed *ἄερος* scribendum esse, cum e praecedentibus, tum e sequentibus manifestum est. V. 45, divise scribendum *τε θήσατο*, ex Iliados ω. V. 55, rectius *ἀδαιρῆς*, ut Doricum sit pro *ἀδειρῆς*, quod mox sequitur v. 57.

P. 25, v. 36, ὅτι non pertinet ad praecedens membrum; sed respicit extrinsecus subaudiendum *ιστέον*, vel *ιστορία*, ut infra 51, 4: et 54, 6. V. 46, rectius *Ἀθριβίς*, et mox *Ἀθλιβίς*: et rursum v. 50, *νομὸν Ἀθριβίτην*, ut patet ex Stephani Byzantii Ethnicis. V. 52, haud scio an verius sit *Ἀπίων*: ut Orion ea citet ex Apione grammatico.

P. 27, v. 3, *Ἀπολλωνίας* si auctor scripsit, fortasse significare voluit Acaeam alio nomine Apolloniam esse dictam, aut legendum

B b b

**Ἀπολλώνιος*: ut Apollonius Argonauticorum auctor hic citetur testis. V. 11, non male scripseris, *ὀνόματα πόλεων*: ut relatio sit ad tria praecedentia. Sed et praecedenti v. legendum fortasse *Τέρινα*, ex Stephano Byz. V. 12, cum *διὰ δύο* subaudiendum ex praecedentibus vv.

P. 28, v. 12, forsitan imperative scribendum *λέγε δὲ* —. V. 35, respicit regulam de *μετουσιαστικοῖς* nominibus; de qua infra in *ἄλιος*, 64, 30: et supra 30, 15.

P. 29, v. 9, congruentius *οἱ Μενόησιοι*, nom. casu: et v. 17, *διοφανούς*: ut sit expositio τοῦ *διηπετέος*. rectius etiam *διηπετέος ποταμοῦ*, expleto metri numero, ex Odyss. δ'. Allegoricae vero expositionis Aegypti pro peccato meminit etiam Iustinus, Clemens, et alii. *Theologum* autem intelligit Gregorium Nazianzenum, cui ab aliis quoque hic titulus *κατ' ἐξοχὴν* tribuitur. itidem infra saepius. V. 29, *ἐντεῦθεν* pro *ἐνταῦθα* positum, ut alibi *ἐνθεν*: et contra *ἐνθα* pro *ἐνθεν*: nescio auctoris voluntate, an exscriptorum incuria.

P. 31, v. 17, in *ἀσμεναίστατα* duplicis scripturae sunt vestigia, *ἀσμεναίστατα* et *ἀσμενέστατα*. prius requiritur et praecedentia et sequentia. V. 29, pro *ἤσι* vulg. ed. et Scholia Iliadis β' habent *εἰσι*, *cunt*.

P. 32, v. 2, ante *ἐπειδὴ* subaudiendum videtur *σσημειώται*, vel simile quid. *πάθους* nomine, v. 5, innuit auctor *τὴν χρῆσιν*: de qua mox v. 12, ex Apollonii sententia. V. 44, de constructione ista, *ἐπὶ δὲ τὸν χαλκόν*, dictum supra, ad 7, 50.

P. 33, v. 1, *εὐδηνός* repetitur etiam infra 391, 2: eademque forma *πειηνός* 543, 56: 666, 38: sed usitatio scriptura *εὐδαινόν*, per *ει* diphthongum. Hemistichium quod sequitur, desumptum est ex Il. ε'. V. 5, Aristotelis testimonium ex lib. De Cyrenaeis, fortasse magis ad sequentia pertinet de Aethiopibus. V. 26, ex Apollonii lib. 1, v. 641, sic restituendus locus, *τῶν τε μέλεσθαι Ἀγγελίας καὶ σκηπτρον ἐπέτραπον Ἑρμείας Σφωϊτέροιο τοκῆος*.

P. 34, v. 16, cum istis, *ἔδει καὶ παρὰ τὸ αἶθω αἶσμα*, subaudiendum *παράγεσθαι*: cuiusmodi ellipses alibi quoque passim occurrunt. V. 19, scribendum videtur *παρὰ τὸ αἶσμα τι εἶναι*, ex eo quod sit *fomes quidam et ardor*. Scribo autem *αἶσμα*, quoniam aspirationem e medio in principium tralatam esse patet ex v. 13. V. 19, metrum constabit melius, si legamus *περὶ κραδίης νόημα*. V. 36, etiam si legas, *τῆς τοῦ πρωτοτύπου γενικῆς συλλαβῆς*, ut *γενικῇ συλλαβῇ* sit ultima genitivi syllaba: tamen ne sic quidem sanatus videtur locus.

P. 35, v. 16, rectius expuncto nomine *ὀφθαλμός*, legemus, *ὁ πλήρης αἵματος*. V. 29, pro *συγγενικοῖς* haud scio an verius legerimus *εὐμενικοῖς*. V. 50, malim *λαίω* τὸ *τέρπω* καὶ *εὐφραίνω* καὶ *διαχέω*. nam *λαίνειν* activam et transitivam habere significationem, satis notum est. V. 56, adverbium *Αἰνόθεν* magis ad proprium quam ad appellativum *αἶνος* pertinet: significat enim ex *Λενο*, Thraciae oppido.

P. 36, v. 24, metrum concinnius erit, si legas, *Νηὺν δ' ὀλίγην αἰνεῖν*. in vulg. Hesiodi editionibus est *Νηὺν ὀλίγην αἰνεῖν*, absque coniunctione. Sequenti versu itidem pro *μέλος εἰρήσεται* metrum et sententia postulant vel *μεγάλος εἰρήσεται*, vel *μέγας εἰρηθῆσεται*. V. 34, *ὑφείσιν* positum pro *ὑφαίρεσιν*, ut infra est 42, 19. V. 39, si locus Homeri est integer, sublata praepositione scribendum, *ὁ δ' αἶνυτο*. V. 41, pro ambiguo *αἰρῶ* legendum vel *αἰρῶ*, vel *αἶρω*: de quorum utroque infra 38, 1.

P. 37, v. 10, malim *τὸν ταχύν* καὶ *εὐκίνητον ἵππον ἔχοντα*: addito participio *ἔχοντα*, ut v. 38, et alibi passim. V. 24, inter *πλείστοι* et disiunctivum *ἦται*, interferendum fortasse *Δωριεῖς*, *Dorienes*. aliquo modo huc pertinent quae Strabo narrat libro 7, pag. 388. V. 37, *αἰπεῖα πόλις* adiective accipiendum pro *celsa urbs*. alioqui enim scribendum foret *Αἰπεία*, *πόλις*: nempe si proprium oppidi nomen esse velimus, ut apud Stephanum Byz. et Homerum. V. 46, structurae norma postulat, vel, *παρὰ τὸ αἰπὰ* — *περιπολεῖν*: vel, *περὶ τὰ αἰπὰ* — *περιπολοῦντες*. Sic v. 49, pro posteriori *αἰπόλια* etymologiae ratio postulat vel *αἰγοπόλια*, vel *αἰποπόλια*, vel etiam utrumque.

P. 38, v. 13, commation illud, *κατὰ πλεονασμόν*, quid huc faciat non video. V. 28, nota veterem scripturam *αἶρας*: nempe iota non subscripto, ut nunc solet, sed ad latus adscripto; ut alibi quoque *ἰῶτα προσγεγραμμένον* dicitur, nominatim 29, 28: 73, 44: 78, 28, et alibi. V. 35, congruentius, *εἰς τὸ ποσότητος*, infra 73, 55: 167, 5. V. 36, *σφαῖρα* pro *σφυρὰ* positum, vereor ne magis liberiorum incuria quam auctoris voluntate. V. 49, apud Aristot. in Animalium historia est *ἐριθᾶκος*, absque diphthongo: et mox *αἰσάων* pro *αἰσακος*: itemque apud Plinium lib. 10, c. 8 et 29, apud Hesychium est *αἰσάων*.

P. 39, v. 15, fortasse auctor divise scripsit, *βασιλεύς, ἐπιστάτης, rex, moderator*. V. 46, potest etiam masculino genere scribi

τὸ ἀληθές: ut scilicet respondeat masculino *ἔπος*. V. 55, scribendum videtur *λυπρός*: et mox *καὶ γὰρ* pro *οὐ γὰρ* — nisi forte locum esse mutilatum existimes. Similem porro lyncopen habent *ψυχρός, ἐχθρός, νωθρός, οἰκτός*, item *λιβρός, λεπρός*, et alia.

P. 40, v. 15, pro posteriori *αἰσθῶ* divise scribendum *αἰσθῶ*, ex 43, 26. V. 56, pro *Δωριεῖς* rectius legemus *Ἴωνες*: cuius generis Ionismus notatus etiam supra 35, 40: et clarius infra 787, 39. Aeolicam vero et Doricam dialectum affines fuisse, apparet etiam infra in *ἄμμε* 84, 12: itemque 189, 30: 552, 38: 712, 27.

P. 41, v. 2, si *ἀλῶναι* retineamus, mox passive legendum *πορθηθῆναι*. alioqui *ἀλῶσαι* scribendum fuerit. *ἀλῶναι* namque passiva tantum significatione usurpatur. V. 29, pro *μάσας* malet quis fortasse *πάσας, omnes*: ex Il. ε' citatur *μέσας, medias*. Hesiodi quoque versus ita citatur a lexicographis, *Καὶ τε συναίκτην ὥσπερ ζῶοι περ εὐόντες*: nec male cum ea lectione congruit expositio quae hic subiicitur, *ὁμοῦ ὄρμω*. V. 51, Hesiodi vulg. editio *πολυφόρβης*: et v. 56, *ἀπέσσυτο*: ac rursus v. 57, *αἰδνῆς παιπαλοέσσης*, casu dativo, numero plurali. auctor cum haec sub neutro *αἰδνῆς* collocat, videtur legisse *αἰδνέσι*.

P. 42, v. 6, accus. *ἀπολυθέντα*, positus absolute pro genitivo *ἀπολυθέντος*. V. 51, pro *αὐτὰς* haud scio an *αἰκὰς* verius legerimus.

P. 43, v. 8, pro *κυρίσκος* praecedentia requirunt potius *κουρίσκος*: et v. 27, malet fortasse aliquis *ἐγρέθω*, facta transpositione. verum *ἐγρέθω* repetitur etiam infra 309, 53: 383, 5: 418, 30. V. 48, Apollonii locus exstat lib. 3, v. 1326.

P. 44, v. 9, *ἔθα* pro *ἔθεν* notatum etiam supra 29, 29. V. 48, cum *ἐχρή*, subaudiendum *εἶναι, ἔχειν*, aut simile quid.

P. 45, v. 10, *ἀκάνθιος* scripsisse videtur auctor. V. 36, constructio ista, *ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἐπιτατικοῦ*, repetitur etiam pag. seq. v. 41. alioqui usitatus adiectivum praepositum, ut illa ipsa pag. 46, v. 30 et 48: et 47, 48.

P. 46, v. 39, cum *ἐπισχευάζοντα* e praecedentibus subaudiendum est verbum *ἀκείσθαι*. sensus est, *ἀκείσθαι* significare non tantum *mederi ac sarcire*, sed etiam metaphorice *resarcire, reficere, instaurare*.

P. 47, v. 3, legendum forsitan, *εἰς ἄλφα τὸ παραλήγον τῷ σ*: id est, *in α quod proxime antecedit σ*: hoc est, quorum foemininum genus definit in *σα*. V. 39, ellipsis ista, *ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ*, repetitur etiam in sequentibus aliquoties, subaudito participio *συγγράψας*, aut alio eiusmodi, 72, 11: 74, 8: 75, 26: 82, 15: 136, 37.

P. 48, v. 30, commation hoc, *ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἑρεχθεύς*, cum suo comitatu, referendum non ad proximum de mutatione *δ* in *γ*, sed ad remotius, quod est de compositione τῶν δύο ὁμοιοσήμεων. V. 52, post *ἔκτορ* inferre *νῦν*, ex Il. ε'. V. 54, non ausim affirmare, an auctor scripserit *ἀνυποχείρωτοι*. exigua mutatione scribi posset *ἀνοχύρωτοι* sed ea lectio parum huc quadrat.

P. 49, v. 32, Homeri locus non exstat Odyss. ε'. si est integer, *ἐρέων ἐπὶ δὲ* per *συνίτησιν* spondaicum versum afficit: aut singulariter legendum *ἐρεος ἐπὶ δὲ*.

P. 50, v. 10, rectius (opinor) *εἰς ω καθαρὸν* —. V. 19, potest etiam cum uno articulo legi, *παρὰ τὸ μὴ κολάσαι* —. V. 27, *παρὰ τὸ ἀκύν*, ferri potest; absolute nimirum, ut infra 102, 18: 146, 45: item 134, 14, 31, 33: 199, 20, et alibi. alioqui usitatus est *παρὰ τὴν ἀκύν*, ut v. 55. utriusque locutionis exempla 139, 5, 26, 29: et 144, 6, 10, 13, 17. immo et tertium loquendi genus est, *ἀπὸ τοῦ ὁ χρώς* 313, 57: sicut et *τὸ ὁ κρᾶς* 535, 7, et alibi. V. 36, non minus aptum *συντόμως, compendiose, expedite*. At v. 34, et *ἐπισπάσθαι* retineri potest, et *ἐπιπάσθαι* pro eodem substitui.

P. 51, v. 46, *ἄκεον* si pro imperfecto positum est, recte scriptum est: sin pro participio, regula postulat *ἀκίον*, retento masculini accentu.

P. 52, v. 38, *ἄκρας* substantive accipiendum pro *τὰ ἄκρα, summities, cacumina*, ut v. 16.

P. 53, v. 30, inclusus articulus *οἱ* parum necessarius est. respicitur enim non propinquius *κώδωνες*, sed remotius, *οἱ νέοι οἱ περὶ τοὺς κώδωνας διατρέβοντες*. Simili tropo *γαστέρες* infra 221, 53. V. 33, rectius *ἀχορμύλη*, et *ἐπιγουνάτις*. V. 56, in superioribus ed. est *ἐργων*, genit. plur. recte quidem, sed durius: concinnius, *ἀρχεσθαι ἀδίκων ἔργων*. [lege *ἐργων*, vel *ἔργου*, genit. c. *Ex Corrigendis*.] Seq. v. malet fortasse aliquis *ἀνδροφόνους*, seu *ἀνδροτόνους*. V. 49, pro *βύστης* aptius fere scripseris *βυστός*. cuiusmodi locus notatus supra 17, 41. V. 56, in istis, *ἀπὸ δὲ τοῦ ἄκρου, τὸ σπουδαῖον*, rursus ellipsis est. subaudiendum enim verbum *νοεῖται*, aut aliud huiusmodi. Infra eadem fere 117, 51.

P. 54, v. 9, haud scio an voluerit auctor ἐνωτικῶς, pro *in auribus*, ut v. 7. V. 18, cum infra in ἄλφειον exponantur quae huc faciunt, suspicetur aliquis, primum decurtate scriptum fuisse ἄλφ: post ab alio exscriptore id mutatum in α: deinde a tertio in eius locum substitutum esse πρῶτον. sed recte locus habet. significatur enim hic *primum Lexicon*, quod in huius operis collectione secutus est auctor, ut manifeste apparet ex 315, 41, 55: ubi secundum et tertium nominantur. itidemque alibi quoque τὸ Διογένης et τὸ ῥητορικόν, et eius generis alia passim citantur: τὸ ἄλλο ἐτυμολογικόν 670, 30: 780, 24: 789, 7: 802, 42: 814, 22. V. 49, verius fortasse τὸν Σισύφου, vel geminato articulo, τὸν τοῦ Σισύφου. Praecedens Homeri locus restitutus ex ll. δ': itidemque is qui v. 2 exstat, ex ll. ι'.

P. 55, v. 6, fortasse legendum, ἀπὸ τῆς κώπης τῆς λαβῆς: ut exprimat vocabuli origo.

P. 56, v. 19, pro Ἀλαλκομενίου apud Stephanum Byz. est Ἀλαλκομενέως, atque adeo etiam hic apud nostrum paulo ante, v. 14: at infra 546, 57, Ἀλαλκομενίου: et ἀπὸ usurpatum ibidem pro ὑπό. V. 48, cum Ἀττικόν subaudiendum σχῆμα: (nisi malis Ἀττικόν ἀναδιπλασιασμένον, ut paulo ante, v. 46) aut legendum Ἀττικισμόν V. 54, cum illis, ἀπὸ τοῦ θορυβεῖσθαι, subaudiendum παράγεισθαι seu ἐτυμολογεῖσθαι, aut simile quid. Deinde ibidem est ordinis inversio. sensus enim est, δύναται δὲ καὶ αὐτὸ ἐτυμολογεῖσθαι παρὰ τὸ ἀλάλη, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον.

P. 57, v. 33, malet fortasse quispiam ἐπιλαθῆσθαι, *oblivisci*: quae originatione attingitur etiam v. 48, et 50, in ἐπίληστα. sed reineri etiam ἐπιλαθῆσθαι posse, declarat v. 46 et 49. V. 59, pro μέθης aptius λήθης repoluerimus ex v. 48 et 50. V. 48, ἄλαστον, ut compositum, in prima gerit accentum: ἄλαστὰ, quod sequitur, in ultima, ut simpliciter derivatum, v. 43.

P. 58, v. 28, inclulum ὤς, de nostro additum, ad explendam et illustrandam sententiam. V. 33, in superioribus editionibus scriptum ἀλεαίνω, per αι. sed potius ει requiri, satis arguit regula quae mox de verbis in εἶνω subiungitur.

3 P. 59, v. 19, cum illis, ὃ μέλλων εἰς ἐνεστώτα, subaudiendum μεταγεται, seu ἀνάγεται, ut v. 18. V. 24, legi potest etiam ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, *in capite*. V. 47, in superioribus editionibus scriptum ἀλέες, accentu in ultima: itemque in sequentibus duobus locis: forsan ut adverbialiter capiatur, quia mox exponitur ὁμοῦ. sed cum diserte dicatur ex ἀλλῆες facta formatio, mihi ἀλέες magis placuit. nec repugnat locus Callimachi. V. 49, pro λοχιάμβοις procul dubio scribendum χωλιάμβοις, *in Iambis claudicantibus*; qui et σχάζοντες appellantur. et ex consequenti mox πρὸ τείχευς legendum, non πρὸς — sic enim planum erit iambicum metrum, idque claudicans ultimo pede, spondeo nempe in iambi locum substituto. [manifestum hoc ex Plutarcho, lib. 1. De Placitis Philosophorum, c. 7, ubi plenius poetae verba citantur, hoc modo: Ἐς τὸ πρὸ τείχευς ἱερὸν ἀλέες δεῦτε. Οὐ τὸν πάλαι χάλκειον ὃ πλάσας Ζῆνα Γέρων ἀλαζών, ἄδικα βιβλία ψύχει. Ex Addendis.] τοῦ χωλιαμβικοῦ porro meminit etiam Hephaestio De metris 86, 37.

P. 60, v. 5, pro καλῆς superiores editiones habent καλεῖν, *lucato et metro* et sensu. In iisdem mox v. 10. φεύγη scriptum coniuncte, obscurata itidem originatione ac sententia. V. 38, ὥτόν, si mendo caret, υἱὸν significare videtur.

P. 61, v. 6, superiores editiones ἀνῆλθις: quod cum praecedente ἐπηλθῆς parum congruit. V. 30, cum illis, τὸν μακρόν αὐτοῦ, subaudiendum χρόνον. V. 34, malet fortasse aliquis τὸ οὐ λεῖον, *negative*. sed vulgatum εὐ respicit τὸ ἐπιτατικὸν α, de quo mox. Posset etiam legi παρὰ τὸ λεῖον: ut εὐ huc irrepserit e sequenti adverbio εὐλόγως. V. 54, αὐτὸν respicere videtur τὸν Ἀλήτην υἱόν.

P. 62, v. 42, haud scio an verior lectio ἡ ἀλησία. nam quid ἀσυλία huc faciat non video.

P. 63, v. 14, vulg. l. τὸ βδύειν Αἰολικόν, *pleonasmῶ τοῦ β*. quod etsi ferri potest, ego tamen veteris libri scripturam malui. V. 52, pentameter esset elegiacus, si legeremus πολλάκις εἰς θεοί. id est, *Dii frequentantibus multoties boni sunt et propitii*.

P. 64, v. 4, ἀλιζῶσι τοῖς πολυφάγοις opponuntur infra οἱ ἀμαζόνες 75, 49, 53. Seq. v. ed. vulg. τῶν ἐκείσε ἀλῶν. sed ἀλῶν requiri, satis declarant partim derivata, partim exempla quae subiunguntur. Ἀλιμούσιοι porro absque aspiratione legitur etiam apud Steph. et Harpocrationem, apud Strabonem aspirate, apud Suidam utroque modo. Diocorides aspirationem probare videtur, dum ἐν παραθαλασσίῳ φέσθαι τὸν ἄλιμον tradit: itidemque Suidas. Rursus cum Stephanus κυπάρισσον et proprie et appellative captum barytonas scribat, suspicari aliquis possit, nostrum auctorem scripsisse, ἀπὸ κυπαρισσῶν, *a cupressetis*, id est, cu-

pressorum silvis: ut Stephanus, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν αὐτόθι κυπάρισσων, *a cupressorum istis nascentium multitudine*. Oppidorum autem nomina, ac praesertim τῶν Ἀττικῶν δῆμων, unde tracta sint, repetitur etiam infra in Ἑλεῖς 327, 33. V. 10, haud scio an verior lectio, Ἀλιμυρήντα ποταμόν, ἦτοι ἄλλ βρεχόμενον, ἢ —. V. 38, fortasse vult dicere, καὶ τὸ ἡλίθιον δὲ παρετυμολογεῖται ἀπὸ τῆς θαλάσσης: de quo etiam infra, v. 53. V. 42, pro ἀλίπρη Hesyh. habet ἀλιπαρή.

P. 65, v. 9, sententia requirit potius κατοικομένων, *defunctorum*. aut saltem καταπονομένων hoc sensu accipiendum, ut apud Homerum οἱ καμόντες, et οἱ πεμνηκότες apud Platonem atque alios. de qua significatione noster quoque infra 102, 49. V. 38, apud Suidam est κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον, *Aetolici belli tempore*. sed haud scio an verius κατὰ τὸν Εὐμόλπου πόλεμον: de quo infra 202, 46, 51: 384, 44. V. 52, ἡλιακὴ parum huc quadrat. itaque legendum videtur τὴν ἡλικίαν, ut supra 49, 35. V. 56, rectius transpositis verbis legemus, παρὰ τὸν ἀλκῶ μέλλοντα, οὗ ὃ ἐνεστώσ ἀλκῶ: ut ἀλκῶ non primum sed secundum futurum hic intelligatur: a quo est aor. 2. ἀλαλκῶν, et similia. v. 55, 55.

P. 66, v. 33, illud ἐπτά ἐπτά (id est, *septenos*) luculenter declarant haec Plinii, lib. 2, c. 46: *Ante brumam VII diebus, totidemque postea, sternitur mare halcyonum foeturae: unde nomen hi dies traxere*. Et rursus lib. 10, cap. 32, *Foetificant bruma: qui dies halcyonides vocantur; placido mari per eos et navigabili, Siculo maxime. Faciunt autem septem ante brumam diebus nidos, et totidem sequentibus pariunt*.

P. 67, v. 23, vulg. ὡς ἀντωνυμίαν: quod etsi Atticum videri potest, tamen mihi dubium non est, quin eis ἀντωνυμίαν auctor scripserit. Sequentia de ἄλλος, de ἀλλήλους, de ἀλλοδαπός, confer cum Apollonii Syntacticis, non ita pridem nostra opera editis.

P. 68, v. 6, pro κτητικῶν omnino reponendum ἐθνικῶν, ut et praecedentia et sequentia declarant. nam a possessivis omnium numerorum derivata sunt. V. 31, vulg. ἄλας pro ἀλλὰς seu ἀλᾶς, errore manifesto. V. 40, vulg. ἐμόχθησα, contra metrum. ἐμόχθουν per nos repositum ex Eurip. edit. Sequens Homeri locus exstat ll. ψ'. V. 43, usitatus τῷ ἄλλως, dativo casu. V. 52, cum isto commate, ποτὲ μὲν ἀσύναθρον, subaudiendum redditivum, ποτὲ δὲ σύναθρον.

P. 69, v. 16, in ἀχυρμά, χερμάδιον, τυμπάνιον, pleonasmus est τοῦ μ: quia derivata sunt ex ἄχυρον, χεῖρ, τύπτω. V. 33, εὐαῖς pro εὐαυαῖς: forsan euphoniae gratia.

P. 70, v. 18, locus plane depravatus. legendum ex ll. υ', Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἀλοσύνης. Praecedens locus exstat Odyss. δ'. V. 36, malet forte aliquis σιδήρεον, aut σιδήρειον: ἀλογχον tamen requirere videtur potius ἀσίδηρον, *non praefixum ferro, expers cuspidis*. Sic v. 41, pro εἶναι forsan ἐνιοι legerimus aptius. V. 50, congruentius κέκληται: vel cum κεκλησθαι subaudiendum νομιστέον, aliudve quid huiusmodi. V. 51, malim Ἀλπίς, ut in praecedentibus: itemque mox seq. v. nam in Dionysii loco Ἀλπίος genitivi potius quam nominativi casus esse, patet etiam ex Eustathii commentario. aut neutro gen. legendum Ἀλπίον, s. ὄρος. sic enim ibidem Eust. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ κατὰ γένος οὐδέτερον, τὰ Ἀλπια· καὶ Ἀλβια δὲ, μετὰ τοῦ β. ubi etiam *Albia* notandum, quasi Albi montes, a nivibus fere perpetuis. In Stephani Byzantii Ethnicis legitur etiam Ἀλπεια, penultima diphthongo. V. 57, nescio an auctor scripserit ἄλλω τὸ αλλομαι, *salio*.

P. 71, v. 33, pro posteriore οὖν concinnius fere legeris αὖ. V. 45, in Eustathii editione legitur, Οἱ κ' ἐμὸν αἷμα πίνοντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῶ.

P. 72, v. 11, Apollonii locus est Argonaut. lib. 2, v. 367: ubi Alyn et Irin diversos fl. facit. V. 39, non ausim affirmare, an legendum, παρὰ τὸ ἀλφὸς ἀλφαίνειν ἐγίνετο. vix sane puto, auctoris alicuius nomen deesse. V. 45, generale αὐτὸ ferri potest. si quis talium speciale αὐτοῦ malet, non multum refragabor.

P. 73, v. 6, legi potest etiam πρὸς γάμον, *ad nuptias*. V. 8, participium pro infinitivo est, ἀλλασσομένους pro ἀλλασσεσθαι. V. 23, cum illis, εἶναι γὰρ μακτὴν, subaudiendum ἔδει, aut aliud eiusmodi verbum. V. 28, pro ἄσασθαι verius (opinor) scribimus ἄσσεσθαι, *frangi*: qua de re supra quoque 54, 17. Seq. v. congruentius τῷ αἰγιαλῷ, singulari numero, ut indicat relativum ὅς.

P. 74, v. 8, pro δὲ legendum (vel saltem intelligendum) τε. nec enim adversativa, sed potius copulativa requiritur hic particula. V. 19, οἱ ἄσταχος accentu suspectum est: malim οἱ στάχυν, ut mox v. 40. V. 59, pro γίνεται aptius fortasse scribemus λέγε-

ται, dicitur. V. 56, vulg. ed. ἡ καὶ τὸ παίζω, non repetita praepol. παρά.

P. 75, v. 6, rectius ἀλωπεκίαι, pl. numero, ut apud Hesychium. V. 15, pro ὀξύνεται congruentius legemus vel ὠξύνετο, vel optative ὀξύναιτο, ut infra 95, 52. prioris constructionis exempla 122, 6: 137, 43: 161, 16: 555, 6, et alibi. Similis fere locus notatur infra 166, 12. V. 38, brachylogia est. sensus est enim, ποιήσεσθαι ὁ ὁμῶς, ἀλλὰ φυλάττεσθαι αὐτὸν ἑτέρας γυν.

P. 76, v. 33, vulg. ed. οἱ σίδοι φασὶ — perperam. V. 42, rectius procul dubio ἀμαλὴ παῖς, ut et praecedentia declarant, et sequentia. V. 47, nota rursus absque augmento ἀολλίσθαι. V. 52, vulg. ed. καὶ καθαιρέσει. sed ὑπερβίσει legendum esse res ipsa docet. utitur autem ὑπερβίσεως voce in hac significatione passim, ut supra 3, 25: 71, 51, et alibi. nonnunquam ὑπερβίβασμόν appellat, ut cum alibi, tum 68, 18, 21. ὑπερβίβειν et μεταβίβειν dicit infra 83, 43, 45. V. 54, vulg. οἱ παρὰ Ἐλαφίνορα, contra morem. Sequenti autem v. et παρὰ retineri potest, et περὶ pro eo reponi. V. 57, μεταφορὰν pro μεταβολὴν positum.

P. 77, v. 1, malim, plenius expressa etymologia, παρὰ τὸ ἀμαζα καὶ ἐργάζομαι. V. 25, legendum videtur, καὶ ἀμάρυγμα, ἀλ-δρυγμα. Seq. etiam v. talis quaeprimam requiritur lectio, μαρύσσω, ἀμαρύσσω, ἀμαρύζω, ἡμάρυχα, ἡμάρυγμα, ἀμάρυγμα καὶ ἀμαρυγή. V. 51, malet forte aliquis φέρεται: sed φαίνεται retinuerim: quippe quod significet, ostendat se. V. 53, sensus est: *et cum de montibus illis dicitur, oxytonus effertur Ἀμαραντά: idque differentiae causa. nam cum appellative de corporibus aliisque consimilibus dicitur, proparoxytonus dicitur ἀμάραντα.* Nec male τοῦ legerit aliquis pro τὰ: ut sit, *ad differentiam eius locutionis, quia dicimus ἀμάραντα σώματα.* exstat autem Apollonii locus de Amarantis montibus Argon. lib. 2, v. 401. Periodus quae sequitur ταυτολογίαν habet: et post δῆλον in ea subaudiendum ὅτι, ut infra 92, 57: in βάσκι 190, 38: 279, 14: 280, 13: 315, 5, et alibi.

P. 78, v. 30, exceptionem illam de ἡ nullo modo probare possum. cum enim extra omnem controversiam adverbium ἡ natum sit ex dativo foeminini relativi, ut ipsa etiam significatio arguit, *qua ratione:* quid vetat, cur non secundum generalem regulam scripturam suae originis retineat, ut mox ταύτη v. 45? utique regulae huic patrocinator etiam ea quae supra exposita est 62, 48: et rursus infra 144, 48: 266, 29: 724, 29: et liquidissime 416, 13. V. 38, Homeri locus iste aliquanto aliter in vulg. ed. legitur Odyss. λ', ὁπότε κεν δὴ τοι ξυμβλήμ. V. 42, pro ἐστὶ aptius fortasse legerimus ἐτι. V. 54, usitatum thema est κρύπτω, non κρύβδω.

P. 79, v. 13, legi potest etiam θαυμαστικῶς, adverbialiter. V. 21, Καλάτιος genitivus est, a nom. Κάλαις, ut patet e Stephani Byzantii Ethnicis, ubi haec iisdem pene verbis leguntur. V. 52, τοῖς νέωτα, recentioribus, in praecedenti membro oppositus est Homerus, ut vetustior. in vulg. ed. perperam scriptum τὸν νέωτα. usitatus τοῖς νεωτέροις, ut cum alibi tum 547, 24. error procul dubio natus ex non animadverso scripturae compendio. V. 38, rectius ζητεῖ τὰς χρήσεις: aut, si librum aliquem exemplorum sive auctoritatum intelligit, distinguendum fuerit post τὰς χρήσεις. V. 46, congruentius ὑπερτιθώμεθα, eodem verbi modo. V. 52, malet fortasse aliquis, αἶπος αἰπύς, idque cum ex superiorib. 37, 34: tum ex inferiorib. 188, 22, 49: 210, 41: 213, 15: 233, 53: 596, 17: 535, 41: 626, 49; in quibus ab os substantivo neutro deducitur ὡς adiectivum masculinum: licet contra os ab ὡς 626, 51. sed illud ipsum ἵππος ἵππυς diferte repetitur 518, 4: 396, 18: 430, 20: et similiter κότος, κότυς 599, 55: dissimulato tamen utriusque significatu.

P. 80, v. 16, cum istis, εἰς τὸ ἐξαμβλῶσαι, subaudiendum itidem ζητεῖ: ut supra quoque notatum semel. V. 18, verius ἀναζῇ, reviviscit. V. 22, pro διαναβολαὶ nescio quo pacto magis abblaudiri videtur αἰ ἀναβολαί.

P. 81, v. 16, cum elliptico isto commatio, Ἀρίσταρχος δύο μέρη λόγου, subaudiendum φησὶ, aut simile quid. V. 35, forsitan rectius traiectionis verbis legerimus, τοὺς ἐν ταῖς οἰκοδομίαις ξυλίνους ἀντιστάτας, δοκοὺς: nam δοκοὺς foemininum potius quam masculinum articulum requirit.

P. 82, v. 21, spondaicum hemistichium erit, si legas, ἀμειδέϊς τε στύγνοι τε. V. 47, cum istis, ἀπὸ τῆς ἡ ἀμείνως, subaudiendum εὐθείας, id est a recto (seu nominativo) qui est ἀμείνως. Sic in ultima paginae periodo subaudiendum παράγεσθαι.

P. 83, v. 9, e diametro refragantur Hesychius et Ammonius. illis enim proparoxytonon ἀμητός sunt demessae fruges: at oxytonon ἀμητός, tempus messis. Eustathius nostro patrocinator. V. 18, οἶον si auctoris germanum est, mutilatus est locus: ac talis

forte requiritur lectio, qualis infra est 86, 5. nam vix puto, coniuncte scriptum fuisse νέον οἶον: quasi aliqua ei cum ἀμνός intercedat affinitas. V. 25, simplicior et concinnior lectio est, οὐκ ἔστι μηχανὴν εὐρεῖν, ut paulo post v. 29. aut legendum fuerit οὐκ ἔχει τις —.

P. 84, v. 1, simplicior formatio haec est: ἀμικθαλόεις, παρὰ τὸ ἀμικθαλος, ὡς βροτόεις παρὰ τὸ βροτός· ἀμικθαλος δὲ, κατὰ κράσιν καὶ τροπὴν ἐκ τοῦ ἀμικτόαλος, κατὰπερ νυχθήμερον ἐκ τοῦ νυχτοήμερον. V. 43, verius opinor, οἶδων ἀπόγονοι, οὐνιπε nepotes.

P. 85, v. 19, corruptum est ἀμολγώτατο: nec in ἀμολγῶ supra (84, 52) quidquam est quod huc faciat. V. 30, pro ἐπεὶ sententia requirit potius ἐστι. V. 35, αὐτῶν ferri potest, ratione possessionis. concinnius tamen fortasse, συνεργούτων αὐτοῖς. Sic paulo post, v. 38, sententia itidem postulat vel αὐτοῖς, vel ἀντ' αὐτῶν.

P. 86, v. 6, in clausula, καὶ ἐν ρ, subaudiendum ἐστὶ. alioquin si a praecedenti commate penderet, legendum foret καὶ ἐνός ρ. V. 30, forte coniecerit aliquis legendum, Ἄνδρες δ' ἡλαιοὶ καὶ λειόθεν ἀμπερεύοντες: ut sit, *viri palatores et ex praedis vitam trahentes.* sed valde lubrica coniectatio. V. 53, malim repetito articulo, τὸ ξύλον τὸ τοῖς — addito etiam mox participio, τὸ τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποδυσίαν ἐπιτιθέμενον, ut infra 173, 26.

P. 87, v. 9, pro μηρεῖν omnino legendum μύρειν: et v. 42, μύλον, ut infra 114, 57: 266, 4.

P. 88, v. 1, ἀμύξ scribendum oxytonus, satis declarant sequentia. V. 36, rectius, traiectionis verborum ordine, φαίνω, φανδόν, ἀναφανδόν, καὶ ἀμφαδόν. V. 56, cum Ὀϊκλέους subaudiendum, υἱός.

P. 89, v. 23, analogia exigit potius ἐριστός, detracto augmento, et accentu in ultimam tralato, ut cum alibi passim, tum supra 57, 43. V. 41, μέρους superfluum est. aut legendum ἐξ ἑκατέρου μέρους, ex utraque parte, ut infra 114, 12. V. 48, vulg. ed. ξένω: errore ambiguo. sed ξέω legendum potius quam ξαίνω, arguit participium quod sequitur, ἐξεσμένον. V. 55, rectius, περὶ τὴν ἐστίαν περιτρέχοντες. Sequenti v. tollenda praepositio εἰς, ut patet ex Harpocrate, qui ait, ἐν ἡ τὸ βρέφος παρὰ τὴν ἐστίαν ἔφερον. ubi nota παρὰ, sicut etiam in nostro auctore, cum magis requiratur περὶ, ut apud Hesych.

P. 90, v. 9, rectius ἔω τὸ ἐνδύω: eadem utrumque forma: itidemque mox v. 18. V. 27, convenientius ἀμφιετιζόμενας. V. 48, vulg. οἰκῆσαι. quod etsi praecedentibus congruit, tamen οἰκῆσαι magis quadrat ad ea quae sequuntur vers. 50. At parum quadrat derivatio quae illo ipso 50 v. traditur; nam talis potius requiritur formatio: ἐστὶν οὖν κτίω, κτίσω, κτίω, καὶ κτίων· καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, ἀμφικτίων. eademque ratio in περικτίονες, περικτίται, ἐκκτίος, et aliis. affertur autem κτίω pro κτίζω infra 592, 38.

P. 91, v. 9, αἰτιατικὴ nihil huc facit. legendum puto, ἡ αὐτὴ καὶ ἀμφίσταμαι: pro quo apud Hesych. est ἀμφίσταμαι, absque s. Nicander eam epitheto ἀμφικάρηνον vocat, quod ex utraque parte caput habeat. V. 14, rectius, περιβεβληκότα ἑαυτὰ τοῖς τέκνοις: vel, περιβεβληκότα τοῖς ἑαυτῶν τέκνοις: itemque seq. v. περιβαίνόντων, ut cum ex ipsa voce ἀμφιβέβηκας manifestum est, tum ex superioribus, 89, 2, 5. V. 22, melius, παρὰ τὴν ἀφῆν, subaudito verbo παραχθῆναι, aut alio eiusmodi.

P. 92, v. 17, pro ἐκθέσεως procul dubio legendum ἐκθλίψεως: itemque mox v. 22. V. 25, posset adverbialiter quoque legi ἐτυμολόγως: ut sit, *etymologorum more.* Seq. v. legendum existimo, παρὰ τὸ ἀμφὶ ὁδόν — γεννηθῆναι, ex eo quod circa viam natus sit. V. 28, nihil deest, nisi forte praepositio, ut legas, κατατίθεται: quae ex utraque parte deponi potest, tam in os scilicet quam in fundum. sic enim etiam apud Hesychium est, et apud Athenaeum lib. II, ex Aristarchi sententia, τὴν δυναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τίθεσθαι, κατὰ τὸν πυθμένα, καὶ κατὰ τὸ στόμα. V. 57, post δῆλον subaudiendum ὅτι seu ὡς, ut supra 77, 55.

P. 93, v. 17, vel legendum, vel saltem intelligendum, παρὰ τὸ οὐδας τὸ ἔδαφος, ut satis demonstrant sequentia. V. 20, ἀμφορεύς absque tot ambagibus simpliciter ex ἀναφορεύς in Theocriti loco. V. 21, legendum opinor, ἀμφορεύς νεοτευχής: cum ita sit etiam apud Homerum aliquoties. V. 38, melius composita, συντιθέμενα, ut mox v. 40: et pag. seq. v. 33, atque alibi.

P. 94, v. 27, pro ἄβδηρος aliquid aliud requiritur, nescio an ἄδηλος, an (quod apud Hesychium legitur) ἄβδηλος significans ἄβατος, an etiam aliud quidpiam. V. 37, in utroque exemplari scriptum ἡμφισβητησάμην, duplici augmento. sed nec a Platone

nec ab Andocide interius augmentum huic verbo tributum fuisse, indicant sequentia: eodemque modo legitur etiam apud Demosth. *ἡμισβήτησε*, augmento in praepositione tantum admissio. V. 55, *τελούμενοι* remotius substantivum respicit, ut infra in loco plane simili, 138, 54. Seq. v. pro *μαστους* rectius legemus *ναστους*: de quo placentarum genere praeter Athenaeum et alios noster quoque infra mentionem facit sua serie, 597, 56.

P. 95, v. 45, primum *ἀναβέβρυχε* scribendum, per *χ*: et in expositione, *ἀναπέπωκε*: deinde, *ἀναβέβρυκεν*, *ἀναβρύει*: illud a them. in *κω*, hoc a them. puro in *ύω*.

P. 96, v. 17, rectius *ταυιούμενος*, ut paulo ante v. 14. V. 28, in vulg. ed. post *κόσμος* perfectae sententiae punctum ponitur: quasi desit tantummodo vocabulum, in quo nominis huius analogia sit exposita. nec male fortasse. infra enim in *ἡμα* similitum redditur ratio, 428, 41. alioqui legendum fuerit, *κόσμος eis τὸ ἱερὸν*, aut aliud quid huiusmodi.

P. 97, v. 19, *πίμεν*, non *πινέμεν*, habet etiam Eustathii commentarius, Odys. σ', initio. V. 29, pro *ἄλες* supra est *ἄλες*, absque aspiratione, 59, 47. Homeri locus qui sequitur, exstat Il. ψ'. V. 38, pro *κατάδασιν* melius pene *κατάφασιν* legemus; ut pag. seq. v. 57, pro eodem *ἐπίτασιν* dicit eadem pag. 98, v. 50. alioqui accipienda hic erit *κατάδασιν* τῆς στερήσεως, *depositio privationis*.

P. 98, v. 10, convenientius *ἐκφυσῆσεις*, a verbo *ἐκφυσῆσαι*, v. 7. Sequenti etiam versu *πνεύω* potius quam *πνύω* requirunt exempla quae subtexuntur. V. 30, verius *τὸ δεσμωτήριον*: vel transposito partium ordine, *δεσμωτήριόν τι*. V. 40, legi posset etiam *ἀναπολεῖν τὴν ἀνάγνωσιν*, *repetere*.

P. 99, v. 10, rectius (puto) transpositione facta legemus, *καὶ ἐπενθέσει τοῦ δ, ἀναρροῖβδεῖ, τραπέντος τοῦ δασέος φ* eis τὸ ψιλὸν β. nam inter φ et δ nihil est affinitatis. Homeri locus qui sequitur, exstat Odys. μ'. V. 14, expositio illa, *τὸ ἀναδίδουσαι τὸ ὕδωρ*, potius ad praecedens *ἀναρροῖβδεῖ* pertinet. aptius igitur legemus, *δράσσεσθαι eis τὸ ὕδωρ*. V. 17, malet fortasse aliquis *ταυτό ἐστι, idem est*. Quis vero ibidem sit ille *ἐθνικός ἀνὴρ*, non video. nec ausim affirmare legendum *ὁ τεχνικός ἀνὴρ*: quem alibi citat aliquoties. V. 23, videri possit auctor scripsisse, *ἀρροῖχᾶσαι καὶ ἀναρροῖχᾶσαι*. V. 28, *ἀναρροῖχᾶτ'* in Aristophanis loco agnoscit etiam Suidae vulgata editio: at Aristophanis editio habet *ἀνερροῖχᾶτ'*, in Pace videlicet, non procul ab initio: tempore praeterito imperfecto, ubi etiam nota augmentum ε, cum η sit hic apud nostrum paulo ante, v. 19.

P. 100, v. 7, *τὴν οἰκίαν* si quis malit pro *τὴν οὐσίαν*, per me licet. V. 15, in *χειροτρίβειν* ambiguum est vitium. vel enim *χειροτριβεῖν* scribendum, vel *χειρὶ τρίβειν*. prior scriptura exstat apud Hesychium: ex quo etiam *στύσαι* legi posset pro *στυλᾶσαι*: sed verius est *τυλᾶσαι*, ut infra notatum ad 125, 23. V. 20, pro *μὲν* reponendum *μέσον*: vel omissum hic periodi membrum. V. 48, vetus editio Calliergis eodem casu habet *τῷ ἐρισθενεῖ*. sed retineri etiam *ἐρισθενῆ* potest cum recentiori editione; facta nempe ad *ἐρισφῆλον* relatione.

P. 110, v. 20, videtur potius circumflexe scribendum *λιπῶ*, ut 5 mox *ὀρμῶ* et *ύφῶ*. V. 28, videbam quidem regulam auctoris barytonos postulare *βελίας* et *δρακοντίας*. sed cum eo accentu mutetur etiam declinatio, vulgatam scripturam intactam relinquere malui: ita tamen ut potius illa barytona quam haec oxytona probem. utique *ἀνδρίας* v. 49 scribendum esse, cum regula ostendit, tum consimile *ίμας* v. 51.

P. 102, v. 41, congruentius *ἄνδρα* legemus, vel pluraliter *ἄνδρας*, accusativo nempe, non dativo casu. V. 57, *ἀνδροτήτα*, contra metrum, agnoscit etiam Eustathius et scholialtes Homeri, in fine Il. π'. alii *ἀδρότητα* malunt.

P. 103, v. 20, locus Homeri ex Il. λ'. V. 36, *ἐπὶ θυμῷ* depravatum est. *ἀνεπίκοπος* enim sonat *ὁ μὴ ἐπικεκορμένος*. aut fortasse scriptum fuit, *ἀνεπίκορος*, *ὁ μὴ ἐπιθυμῶν*.

P. 104, v. 6, forsitan auctor scripsit, *ἀνεμιαῖαν τινὰ εἶναι*, nempe *τὴν ἀνεμῶνην*. alioqui, si ad propinquius substantivum *φύλλον* fiat relatio, legendum *ἀνεμιαῖόν τι*. V. 11, talis quaepiam requiritur lectio, *ἐκ τοῦ δοκῶ, καὶ ὕφαρξιν γίνεται δοῶ* ἐκ τούτου *παράγωγον* δοᾶσσω, ὡς τὸ, *δοᾶσσω*. — V. 36, forsitan *ἀπόστασις* ea signif. capitur, qua infra 131, 7: ut *ἀνασοβεῖν* sit etiam *repellere*, *a se propulsare*. V. 39, pro *διογενὶς* legendum existimo vel *Διογέ-νιανός*, vel *Διογένης*: quorum uterque aliquoties hic citatur, ut docebit Index noster. Non multum absumilis locus infra 111, 50: 112, 27. V. 50, *ἐπεκτείνεται καὶ eis θεν*, id est, *adhuc adscita per epectasim particula θεν, sit inde ἀνευθεν, et compos. ἀπ-νευθεν*.

P. 105, v. 11, pro *συναίρεσει* legendum vel saltem intelligen- dum *συστολῇ*, ut versu praecedente. At verbi *ἄνωγα* in praeci-

piendi significatione supra paulo convenientior traditur origo, 100, 21. V. 54, pro *ἀπότασιν* omnino legendum *ἀπόστασιν*, *abscissum*, ut infra 131, 7: 172, 22.

P. 106, v. 1, pro *πύλοιο* structura et sententia requirunt *πυλῶν*, aut *πόλοιο πυλῶν* seu *θυρῶν*. V. 17, pro *ἄνηθα* legendum potius *ἡνηθα*, ascito in primam syllabam augmento, ut satis declarant sequentia. V. 50, *τὸ παθητικὸν* positum pro *τὸ μέσον*. Sequentia de *ἀνήη* v. 52, confer cum 73, 46.

P. 107, v. 14, legendum videtur, *προήλειπον γὰρ τοὺς πόδας, prius enim illinebant pedes*: et v. 23, *οὕτως οὖν ἀνὰ ἡμισβόλιον, ἀνημισβολαία*: quorum posterius, si auctoris germanum est, lyncopen habet penultima syllabae. De *ἀνήηται* quae sequuntur, plane cum grammaticis regulis pugnant: verior ea est deductio, quae pag. praeced. v. 49 allata est.

P. 108, v. 7, pro *ἄνω τὸ πρᾶττω* etymologiae ratio postulat *ἄρω τὸ ἀρμόζω*, ut infra 116, 53, et alibi saepe. V. 25, malet fortasse aliquis, *οὐ κατάρτιος, non consummatus* seu *aptatus*. sed *κατάρτος* consonat etiam cum expositione nominis *ἄνηρον*, v. 22. ut duo haec vocabula ex *ἀρὰ* derivata intelligantur, initiali eius vocali α Ionice in η mutata. V. 45, pro *ἄνθιαν* Athenaeus, Eustathius, Suidas, et alii *ἀνθίαν* habent, genere masculino, ut *Ξανθίαν*. V. 48, exemplum de *πότης* et *ποτὴς* nescio quid huc faciat: nisi forte innuit, eodem modo dici etiam *ἀνθης οὐ*, et *ἀνθὴς ἦτος*.

P. 109, v. 10, *eis τὸ βῆτα*: nempe in *Βασιλεύς*. V. 16, rectius *ἄνω ἀδρεῖν*: quod etymon luculenter interpretantur haec Ovidii: *Os homini sublime dedit, caelumque tueri Iussit, et erectos ad sidera tollere vultus*. V. 23, melius *τὸν ὦπα*: ab ὦ enim composita potius omicron habent quam omega. V. 31, haud scio an verius *ἀνδρεῶνα ἀμήσης, guttur demessueris*. et pro *Εὐφρονίωνος* versu. praecedente legendum forsitan *Εὐφροῖωνος*: cuius alibi crebra mentio. V. 37, de anagogica ignis et aquae significatione meminit et Iustinus noster ac Clemens.

P. 110, v. 29, *συγκριτικόν* pro *ὑπερθετικόν* positum. De Attica vero illorum terminatione *ιστάτος* traditum etiam supra in *αἰδοιέστατος*, 31, 13. Sed quod v. 30 hic subiungitur, regularius fuisse *κλεπτέστατος*, non video, qui stare possit; cum paulo ante, v. 26, *πενέστατος* quoque damnatum sit, quia *τὸ πένης ἀπαρσχημάτιστον τῷ οὐδετέρῳ*, id est, quia non format neutrum in *es*, sicut *σαφὴς σαφές*. V. 45, convenientius *ἵπτεσθαι*, ab *ἵπτω* sc. non ab *ἰάπτω*. V. 50, pro *Ἀριστοφάνει* procul dubio legendum *Ἀριστοτέλει*. sincerius etiam mox, *τῆς ἀνομοιότητος τῶν κώλων*. ut vel hinc appareat, quam parum accuratus fuerit, quisquis istorum additamentorum est auctor.

P. 111, v. 2, quia praecedenti versu tria nominata sunt, *νοῦς, χροῦς, ῥοῦς*, ut sua singulis derivata respondeant, pro *σύννοια* reponi poterit *σύγχροια*. V. 4, pro *νόστῳ* puto scriptum fuisse in veteri libro, *νόστο*, id est *νόστος*. nomen certe quam verbum magis huc videtur congruere. V. 10, cum *καλεῖσθαι* subaudiendum *φῆσι*, vel tale quid. Seq. v. malle *ὄρω τὸ διεγείρω*, una et eadem utrumque forma. V. 17, mutilatus est locus. suppleri hoc fere modo potest: *οἶον, — θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον*. Deinde post haec nova exordienda linea: sic fere: *Ἀνόμενος] οἶον, Ἡματος ἀνομ—*. V. 20, aptius *ἐνδέχεται*. alioqui, si *ἐκδέχεται* retineamus, pro infinitivo *εἶναι* requiretur grammatici alicuius nomen. V. 36, cum illis, *ἐξ οὗ πολεμικάς*, subaudiendum *νοεῖται*, ut v. 23; aut aliud eiusmodi verbum. Sic cum isto commatio v. 46, *παρὰ τὴν ἀντην*, subaudiendum *πρόθεσιν*, a praepositione *ἀντην*: ut satis indicant sequentia. Idem ellipsis est in illis v. 50, *Διογένης ἰκέσιος*. sensus enim est, *Diogenes accipit pro ἰκέσιος*: ut pag. seq. v. 27: et supra 104, 39. Ad sequentem locum quam proxime accedunt aliquot versus Iliad. υ': hunc tamen ibi non reperi.

P. 112, v. 26, verior lectio, *Κρήνη περὶ τὴν, praecipita te ipsam*, infra 537, 34. V. 32, scribendum *ἐνεπείρουν*, ut mox v. 34 arguit a fronte auctum *ἡμπεύουν*: aut saltem pro eo quoque scribendum fuerit *ἡμπεύειν*. priorem scripturam discrete confirmant quae infra repetuntur 539, 54. V. 40, in secunda syllaba nominis *ἀντερέτης*, et verbi *ἀντηγείν*, variant etiam superiores editiones: et habet suam utrumque rationem. illud enim primitivi *ἐγέτης* principem literam servat: hoc in cognatam η mutavit, sicut *ὑπηρετεῖν*. V. 44, *ἀντετόρησε* habet etiam vetus editio Calliergis. in recentiori est ambigue *ἀντατόρησε*. pro quo ambigere quis posset an scribere voluerit *ἀντα τόρησε*, divile. V. 53, si *δύο κλίσεις ὑπέστη*, id est, si duplex augmentum cepit, scribendum fuerit *ἡντεβόλησε*, sicut *ἡνέωξε*, et alia similia. augmentum in medio usurpavit Apollonius Argonaut. lib. 2, v. 1124, *ἐγγύθεν ἀντεβόλησαν Ἀλλήλοισ*: et rursum lib. 3, v. 168.

P. 113, v. 53, aoristo *ἀντιάσασα* quodammodo patrocinator expositio, *συγκυροῦσα*. apud Homerum tamen Il. α' praesenti tem-

pore ἀντιόωσα legitur: idque ipsum huc quadrat multo melius. V. 55, post commation illud, πλεονασμῷ τοῦ ο, deesse videtur ὡς τὸ, aut tale quid.

P. 114, v. 12, inclusa ista, παρὰ τὸ ταχὺς, nihil ad rem faciunt, itaque amandanda sunt: vel παρὰ retenta, pro ταχὺς committimus cum articulo τὴν Φωνήν. Seq. v. congruentius fere ἴσην, setta est regulae citatio; ut in aliis quoque dictis, quae trita sunt 48: 350, 3: 344, 53: 351, 32: 373, 10: 418, 26: 483, 21, 47, et alibi.

P. 115, v. 4, transposito commatum ordine legendum videtur, ἀνδρῶν, καὶ κατὰ συγκοπήν ἀνδρῶν καὶ ἀντρῶν: aut plenius et dilucidius, κατὰ συγκοπήν ἀνδρῶν καὶ τρῶν, ἀντρῶν. Seq. v. cum δὲ apud Suidam est ἀνάγειον δὲ, nempe ω pro α, et εἰ pro αι. Ad expositionem vero quod attinet, est ea etiam apud Suidam omissa: sed ea scripturae varietas significationem nihil variat. quemadmodum enim μεσόγειος nihil aliud significat quam μεσόγειος, nec κατώγειος aliud quam κατὰγειος: ita nec ἀνάγειος ab ἀνδρῶν hic ea significatione accipi voluit, qua Suidas ἀνάγειον a Callisthene captum scribit, nempe pro δεσμωτήριον, custodia, et moto: quod alia origine ἀνάγειον supra 98, 30. V. 24, si dativo numerus: sed an ea vera sit lectio, plane sum incertus: locum enim non inveni. V. 52, pro λίμνη in vulg. ed. est λιμὴν, errore satis manifesto.

P. 116, v. 11, neutrali fine legendum videtur, δέπουν, τρί-
6 veni etiam in m. codice Michaelis Apostolii. sed ἀρτῆς potius
cus restitutus ex II. λ', initio.

P. 117, v. 19, pre ἀώριον congruentius pene legerimus vel ἀ-
6 ωρι, vel adverbiali fine ἀωρί. V. 46, suspectum quodammodo est
neutrum ἄωτον: sed diserte id stabilit clausula, v. 53, καὶ ἀρσενι-
κῶς, ἄωτος. V. 52, supra eadem fere 53, 55.

P. 118, v. 13, pro Ζήλας apud Strabonem 658 Ζήλας est
absque iota. V. 18, ἀνα ferri potest, hortative scilicet, ut plurale
ἀνατε 100, 54. si quis tamen ἀνω malit, non adverbiorum. V. 20,
inclusum ἀπαρξίας additum ex vulg. ed. Lycophronis: noster
tamen potius ἀπαρξία videtur legisse. V. 32, ἐξάρματα magis
quam ἐξάρματα (ut habent ed. vulg.) legendum esse, clare do-
cent et praecedentia et sequentia.

P. 119, v. 5, concinnius Ουμοίτην τὸν Ἀθ. βασιλέα, articulo
ad remotius, non ad propinquius nomen, conformato, et praeced.
v. apud Suidam est προεκαλέσατο, melius, et ad Latinam phra-
sim congruentius. Ex eodem S. v. 11, ἐπιστραφέντος repositum
pro ἐπιστρατεύσαντος. V. 20, pro παῖω παύσω rectius fortasse
scribemus καίω καύσω, nam de παῖω nihil tale comperi: etsi hoc
ipsum infra repetitur 354, 15. V. 26, lacunula ita fortassis ex-
plenda, ὡς ἄμορφον λέγων καλὴν γυναικα, ut qui deformem
mulierem vocat pulchram. V. 32, augmentum omisissum, ut alibi
saep. regula enim postulat ἀπρωρημένος. Seq. v. nota Παῖσος,
et mox Παισῶ. oxytonum Παῖσος agnoscit etiam Hesychius, Sui-
das, Eustathius II. ε': et noster infra 658, 1. V. 45, ἀπέβαλον
6 scripsi pro vulg. ἀπέλαβον: quia ἰέναι maiorem cum τῷ βάλλειν
quam cum τῷ λαβεῖν affinitatem habet. V. 56, clarior erit sen-
tentia, si verbum ἐστὶν aut tollatur penitus, aut in fine commatis
ponatur post ἐν χρήσει.

P. 120, v. 7, omnino scribendum ἀπέχθαι, ut declarat for-
mationis series quae sequitur: (qualis infra quoque indicatur 237,
15: 354, 18: 466, 7: 599, 28, et alibi) itidemque v. 20, ἀπὸ τοῦ
μέλγῳ, ἐμελέξαμην, ἐμελέξατο: ε scilicet pro α reposito. alioqui
nec augmentum ullum est in aoristo, nec quadrat etiam cetera.
V. 27, convenientius forsan ἐντεταμένους, intentus. Pro κολλῶς
certe quod sequitur, rectius σκολλῶς scribemus, ut arguit deriva-
tum ἀπεσκολλυμένους: apud Hesych. est σκολλῶς, per iota. V. 35,
formationis ratio plenior lectionem postulat, talem quampiam,
καὶ οὐδετέρως, ἀπειρέσια καὶ ὑπερβιβασμῶ, ἀπερείσια. V. 40,
nota, ἵνα δηλῇ, pro ἵνα δηλῶ, seu δηλοῖ, ut significet. V. 56,
pro εὐχομαι requiri videtur nomen εὐχῆς, seu εὐχολῆς: ut sen-
sus sit, repetito ex praecedentibus verbi comitatu, ἢ παρὰ τὸ
ἀποθεῖν εἶναι εὐχῆς, vel ex eo quod procul a precibus seu pre-
catione absit.

P. 121, v. 3, locus restitutus ex II. ζ'. V. 6, magis analogum

καυχήται, vt αἰχμηταὶ supra 40, 38. itemque v. 24, convenien-
tius ἀπρωρημένος, ut apud Suidam est.

P. 122, v. 1, in ἀπικθῆς intelligenda est τροπή τοῦ ε, regula
enim postulat ἀπικθῆς. V. 9, in vulg. ed. vestigia sunt duplicis
scripturae, ἀπῆρσις et ἀπῆρσις. ego posteriorem ut menti auctoris
magis consentaneam praetuli. V. 23, vulg. τὸν Τάγταλον υἱὸν
Πέλοπος, ordine perverso. V. 27, διὰ τὴν ποιότητα: quia τῶν
ἀπῶν (praesertim silvestrium pirorum) succus adeo acerbitate sua
gustum adstringit, ut aegre possit πῖσσαι seu πίνεσθαι. V. 51, εὐ-
τραφῆτος ferri potest. si quis tamen εὐτρυφῆτος malit, propius
ad Apicii mores accedet. Seq. etiam v. πνεύω magis quam πνύω
requiri videtur. V. 50, post οἱ μὲν subaudiendum Φασὶ cum con-
iunctione ὅτι: forsan etiam totum membrum deest, quod respon-
deat antecedenti μὲν, hoc modo, οἱ δ', ἐκ τοῦ ἀπῆρσις, ut scilicet,
quemadmodum duplex est verbi scriptura, ἀπῆρσις et ἀπῆρσις, ita
etiam adiectivi sit duplex, ἀπῆρσις et ἀπῆρσις. Suidas sane poste-
riorem quoque absque diphthongo agnoscit.

P. 123, v. 39, inclusa, sententiae complendae gratia, e praee-
dentibus addita sunt, v. 29.

P. 124, v. 11, pro ὅς nescio an verius sit ὅσα, id est ὅσα: et
v. 18, τρίτου προσώπου, genitivo casu: et v. 35, ἀποβατικός, no-
men pro adverbio. Vtique v. 41, ex Suida reponendum κληρω-
τοί: et v. 45, σύν τῇ βουλῇ ἐμέριζον, expuncta coniunctione καί,
V. 55, congruentius ἀφίσπνται et ἐπιγράφονται, subiunctivo
modo, ut ποιῶσι v. 57.

P. 125, v. 12, formationis ratio postulat ἀποπαπτανούσι, ut re-
spexerit locum illum II. ε', ἄλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ
χάρμης. cuius aliae quoque lectiones annotantur ab Eustathio 969,
33, textus eius habet ἀποπαπτανέουσιν, cuius scripturae vestigia sunt
hic apud nostrum. V. 15, μᾶσθαι pro καθαίρειν videtur etiam
Hesychius agnoscere. sed ulitatus in ea signif. μᾶσθαι. V. 21,
ἀθεός quid sibi velit, non intelligo. ad Thucydidis locum non
pertinere, Suidas indicat, qui et ipse illum citat, et quidem ple-
nius, κατέβησαν εἰς χωρίον ἀπεδόν τι, καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο.
V. 23, legendum ἀπετύλουν: et mox ἀποτυλῶται, ut partim ex
Hesychio intelligitur, partim ex etymo quod hic mox subiungitur.
V. 36, sententia plenior est haec, ἀποτροπαῖος μὲν ὁ Ζεὺς, ἀπο-
τροπαῖος δὲ καὶ δαίμων ὁ ἀποτρέπων τὰ κακά. Sequentia sic in-
telligi poterunt, Si quis alio verba faciente seriem orationis inter-
rupisset, id genus inficitos homines solitos fuisse ἀποδιοπομπεύσαι.
A Clemente quoque nostro aliquot eiusmodi superstitiones no-
tantur.

P. 126, v. 1, vulg. διασχῆσαι: quod etsi tolerari fortasse pote-
rat, ut ἀποσχῆσαι 128, 34: mihi tamen διασχῆσαι magis huc qua-
drare visum est. V. 23, τὰ τοῦ δευτέρου μέγους ἀόριστα, verba
secundi aoristi, seu, eius aoristi quod secundum appellatur. V. 17,
ante πρόοιτο vel inferendum vel saltem subaudiendum οἶτο. V. 18,
ἀποαίρεο proparoxytonas scriptum etiam in Eustathii Homero,
et quidem bis. sed magis consentaneum est ἀποαίρεο, non modo
quia per dialysin est e contracto ἀφαιρέω, sed etiam quia per
lyncopen est ex ἀποαίρεο, ut βορέω et ἑρμείω ex βορέω et ἑρ-
μείω 153, 54. ἀποαίρεο sane ad barytonum ἀπαίρω referendum
thematibus, ut infra 322, 6: 331, 8: 333, 12: 365, 44: 799, 25:
et Odyss. τ', Μηκέτι νῦν χροῶ καλὸν ἐναίρεο. exstat autem Homeri
locus II. α'. V. 35, vulg. ἀπολυόμενοι, nempe a λύω, solvo:
minus apte. V. 48, etiam coniuncte scribi potest ἀποείδραδον, ut
in modo dicto ἀποαίρεο servata est compositio. Cum seq. com-
matio, καὶ κατ' ἀντίφρασιν, subaudiendum λέγεται, vel aliud quid
eiusmodi.

P. 127, v. 2, ad τὴν λιβάδα magis quadrat ἀπορρέωσω, vel
etiam ἀπερρέωσω. quod vero mutata persona sequitur, ἀπελεύσῃ,
respicit illud Aristophanis apud Suidam, Οὐκ ἀπολιβάξῃ ὃ κάκιστ'
ἀπολούμενε; et v. 4, ἐν ἀγνοίᾳ captum videtur pro εἰς ἀφανισμόν,
ita ut nesciatur, quorsum perveneris, sicut videlicet laticis vesti-
gia ocius plane dispereunt. Rursum ἐκδεχόμενος v. 5, ita ut ac-
cipias seu intelligas. V. 16, concinnius, πάντα τὰνθρώπων κακά.
Pulchre autem refutat hoc Euripideum Iustinus noster in Disput.
cum Tryph. 177, 23, asserens solo spiritali lavacro ablui homi-
num delicta, nempe πίστει διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ
θανάτου αὐτοῦ. V. 18, aptius ἀπορρέπτειν, abolere, abstergere.
V. 20, omnino reponendum ἀποφληκίζειν, ex Suida. V. 27, re-
ctius ἀποφθίσσω absque diphthongo apud Hesychium. etsi enim
mox φθίσω sequitur, tamen id, defectivum cum sit, nulla ex se
tempora gignit. Seq. v. extremum φθίσω per ο scriptum, vt κείσο,
δέξο, et similia poetice absque augmento usurpata in secunda im-
perativi, numero singulari, nam inde est tertiae personae impera-
tivum φθίσθω, et compos. ἀποφθίσθω. V. 30, pro καταλιμπάνω

apertius legerimus ἀποπέμπω, amando, ablego, ut v. 51. Seq. v. vulg. ed. παρακαθήμενος: quod cum dativo solet construi. V. 52, ἵνα superfluum est: vel post παρῆσαι deest μάθωσι, aut aliud eiusmodi verbum. Contra, v. 44, post ἔλαβον ellipsis est coniunctionis ὅτι, notata etiam supra semel et iterum. V. 50, verius esse videtur τόπου quam πότου. at v. 53, aequae μίσους retineri potest atque μύσους pro eo substitui.

P. 128, v. 11, respicit eam verbi ἄζω etymologiam, quam supra exposuit 22, 28, 34. V. 18, locus restitutus ex ll. π'. V. 20, cum praepos. legendum videtur πρὸς τὸν (vel εἰς τὸν) προστρόπ. Δ/α. ut sit quemadmodum ἀποσκορακίζειν pag. praeced. v. 29, 45, 53. V. 49, lacunula sic forsan explenda, οὐ σημαίνει, ἀλλὰ εὐσημαίνει.

P. 129, v. 11, relativum ὃ a vulg. abest: ellipsi non adeo infrequenti apud hunc nostrum, hic tamen aliquantum insolenti, obscura certe. V. 31, annotatio illa, Ἰστέον ὅτι, cum toto suo comitatu, perperam in vulg. ed. pag. seq. v. 17 collocata post ἀποπλήξαι: incuria plane ἀποπλήξω.

P. 131, v. 23, ἀπομύου Διὸς etymologia proditur etiam a Pausania nostro Eliacōn 1, 161, 17. V. 27, integrius, χρημάτων εὐ ἔχων. V. 30, rursus augmenti omissio est in ἀφρονιότητα: ac fortasse ἀφρονιστήσαντα scripsit auctor, eodem utrumque tempore. V. 39, si pro ἤδετο legamus ἤδον αὐτό, melius et structura constabit et sententia.

P. 132, v. 13, Cratinus Δραπέτῃσι ambigue legitur etiam apud Athenaeum 171, 46: at foem. gen. ἐν Δραπέτῃσι apud eundem Athen. 247, 6. itemque apud Suidam, apud quem cum coniunctione scriptum Κερκινόα τε. Ex eodem mox scribe, ἀποπατοῦντ', accus. casu. V. 29, melius Φονικοῦ, ut infra 139, 12. V. 38, qualis syncope in ἀπούρας est, talis infra est in γέλας, et secundum quosdam etiam in γήρας αὐτός. V. 41, interrogative quoque legi potest, καὶ τί μετέχει; ut ἤγουν responsio sit pro nempe, videlicet. sic sane infra 170, 20, et alibi laepe. V. 47, vulg. τρώσεως, pro πράσεως: nihil ad rem.

P. 133, v. 4, vulg. ed. ll. τ', ἐν κλισίῃσιν ἐμῇσι. V. 27, ἡ α στερήσις] sensus est: α, quod plerumque στερητικόν est, significat etiam ὁμοιον et ἴσον. V. 45, verius, meo quidem iudicio, τὸ ψιλόν. V. 55, inclusum αἰφνιδίως additum ex Hefychio.

P. 134, v. 10, αἱ Διαφοραὶ libri nomen est, in quo videlicet Differentiae partium orationis exponuntur, ut infra quoque 203, 36: 283, 19: 348, 23: 349, 22: 458, 22: 590, 31, et alibi. V. 12, ἐπὶ τὸ notatum etiam supra semel et iterum: sed alibi passim ἐπὶ τοῦ. Seq. v. si ἂν potentialis est significationis, ut passim, ἀρύετ' imperfecto tempore accipiendum erit. quod alioqui etiam optative diceretur ἀρύετ' ἂν — at si per syncopen ἀνφύζειν seu ἀμφύζειν legamus, erit pro ἀναφείγειν, vt ἀνβωμοῖσι τίθει 217, 53, et alia consimilia. V. 45, τούτου pro ἐκείνου positum. refert enim non propinquius, sed remotius, ἄρῳ scilicet. V. 49, rectius εἰς ως, per omega: de masculinis enim magis quam de neutris sermo est. V. 53, ἀραριμένος quadrat quidem ad formationis normam quae affertur: sed metrum poscit ἀριμένος, sublata reduplicatione: vt Odyss. ζ', initio, ὕπνω καὶ καμάτῳ ἀριμένος: et Odyss. ι', Τίπτε τόσον Πολύφῃμ' ἀριμένος ὥδ' ἐβόησας; et rursus Odyss. σ', Ἀνδρὰ γέροντα δὴ ἀριμένον. quibus in locis Eustathius legit ἀρημένον, annotans, esse qui aspirate scribant ἀρημένον, nempe ab αἰρέω, capio.

P. 135, v. 28, pro Φιλίας alibi Φιλίας est, ut Αἰνέας, Κινέας, et similia. V. 30, si pro Μυσία πύοντα reponamus Πελοπείνηντα seu ποιήεντα, recte constabit metrum pariter et sententia. V. 32, potest etiam κρήνης legi, subaudita praepositione ἀπὸ vel ἐκ. Gargaphii fontis meminit et Herodot. lib. 9. V. 35, Παρθένιος fortasse rectius quam Παρμένιος. V. 42, rursus imperfecta regulae citatio, vt supra 114, 49. V. 47, ordine inverso legendum, σπείδω, σπένδω λέγουσι. V. 54, λαοῦ vocabulum parum huc quadrat: aptius λευκοῦ καὶ λαμπροῦ, ut declarat aetiologia quae subiungitur, et similis copulatio infra 137, 25. subaudiendum autem hic verbum τάσσεται, λαμβάνεται, aut aliud eiuscemodi.

P. 136, v. 3, posterior Homeri locus restitutus ex Od. β', initio. V. 17, forsan auctor scripsit, χωρὶς μεταβολῆς παρήλλαξεν. in ἡδέϊ sane non est ulla facta mutatio. V. 23, δίσκος si scripsit auctor, accepisse videtur pro διαπνεύσιμος, si ἄσμος legamus, ita erit ut χυμὸς ἄποιος, nullam qualitatem redolens. V. 35, locus est Apollonii, Argon. lib. 2, v. 963.

P. 137, v. 13, rectius Ἀργεννοῦσαι, nempe ab ἀργεννός, 135, 39: ut docet etiam Stephanus Byz. Posteriores scripturam Ἀργινοῦσαι, per i, sequitur Andronion in Atticis, ut testatur idem Stephanus: vel per syllolen scilicet ex ἀργεννός, vel per μεταβολήν ex ἀργίλος. Sunt etiam qui σ geminent in terminatione:

quippe quod contractio sit ex — ὀέσσαι. V. 34, omnino legendum, καὶ ἀπὸ μονοσυλλάβου ῥήματος, etiam e verbo unius dissyllabae. id enim declarant sequentia. et μόνου qua ratione consistere queat, ego sane haud video. V. 41, locus repositus ex ll. σ'. Seq. v. ordine inverso legendum videtur, παρὰ τὸ ἄρδω βαρύτονον. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ περισπωμένου, ἀρδῆμος ἂν ἦν. est autem in utroque epenthesis, sicut in ἀρδῆμος, σκαρδῆμος, et similibus. V. 44, suspicetur fortasse aliquis, ab auctore scriptum esse ἐν Θηριακοῖς: quia in Theriacis exstat ille versus. idemque censuerit de alio loco simili infra, 148, 13: 174, 37: 245, 57. at quum 183, 7, ἐνθα positum sit pro ἐν Ἀλεξίφαρμακοῖς, ut et 510, 17: 594, 10: 763, 30, melius ἐνθα elliptice capiemus pro ἐνθα Φησι, ubi αἰε, ut docebit Index. V. 49, haud scio an verius ἐπὶ τόξου.

P. 138, v. 7, cum οἱ δὲ, subaudiendum γράφουσι. cuius lectionis mentio mox v. 15. V. 9, post χρεῖαν μου desideratur verbum ἔσχε. Seq. v. in corrupto δίδω vestigia sunt duplicis scripturae, et δίδω videlicet, et δίδημι: de quorum utroque infra in Δ, 255, 37: 273, 3. V. 23, Ἀλκίονου scribendum ex Apollodori lib. 1: ubi etiam Ἀρήτη dicitur Alcinoi uxor, non Ἀρέτα, ut hic. V. 38, divise legendum videtur τὴν κατὰ Φρόνησιν. aut κατὰ Φρόνησιν nomine intelligendus rerum fluxarum et caducarum despicientia. V. 31, Alexandrini philosophi etymon perperam huc insertum existimo: quippe quod Areo tribuatur pag. seq. v. 1. V. 44, Homericus loci notatio nihil aliud dicere videtur quam librum e quo desumptus est, nempe Ὀδυσσεύς 9. V. 53, vulg. ed. ἀρῶ ἀρῆς: quae pertinent ad ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, v. 49. V. 54, participium ἀφιερωμένος remotiori substantivo respondet: ut supra quoque 94, 55.

P. 139, v. 19, malim ἀρειμάνιος, nudo i in penultima. V. 24, plenius ex ll. υ' scribere poteris, — μηδέ σε πάμπαν Λευγαλ. ἐπ. V. 39, cum istis, διὰ τοῦ i, subaudiendum γράφεται, ἐκφέρεται, aut simile quid. De seq. v. non habeo quod dicam. V. 51, videtur mutilatus esse locus, legendumque, ὡς Ὀδύσειος Ὀδυσσῆος. τὸ δὲ Ὀδυσσῆος μέγα δῶμα, ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσεύς. genitivus enim in illo hemistichio requiritur: aut possessive legendum Ὀδύσειον μέγα δῶμα, sicut Ὀδύσειον ζεῦθρον Eustathius citat ex Strabone. v. 775, 44. V. 53, inclusa desunt in vulg. ed.

P. 140, v. 7, vulg. εὐθεία πτώσις, turbata et structura et sententia. V. 16, etsi allusio esse videtur ad Homericum illud, Ἄρες Ἄρες βροτολογέ: tamen prius Ἄρης a posteriori non male unco interiecto separaveris. Ibidem mox vulg. τῶν πολεμίων, hostium: perperam. V. 18, in τὸ τὴν χαρὰν, pleonasmus est prioris articuli: ut pag. praeced. v. 19, pleonasmus est posterioris. V. 23, vulg. ἀορόης: cum manifestum sit ἀόρης scribendum, servato eodem syllabarum numero, terminatione tantum et accentus sede mutata. V. 36, legendum forsan, ἔστι δὲ καὶ παρὰ τὸ Ἄρης Ἄρητος, Est insuper ab Ἄρης derivatum Ἄρητος. V. 57, vulg. αὐτόθι, contra metrum. V. 39, convenientius ἐνκατοῖ, votis expetiti, optati, ut infra 146, 12. V. 41, γόνον pro γόνον repositum ex ll. ρ'. Ibidem in isto, βλαπτικὸν τὴν ἀρὰν, ellipsis est praepositionis κατὰ.

P. 141, v. 8, fortasse περιβοή aut περιβοή scripsit auctor. Sic v. 17 τερπών oxytonus ab eo exaratum fuisse indicat proximum χιών, sicut εἰκών, et infra 812, 20. ἀρημένον v. 20 et 23 corruptum puto: itemque ἀρηρέναι v. 21. cum ergo ad αἰρέω referantur, scribendum fuerit ἀρηρηκέναι: et particip. pass. ἀρηρημένον. Attico videlicet diptasia. Eiusdem originis sunt apud Herodotum ἀραίρηκε, ἀραίρητο, et ἀραίρημένος, augmenti loco posita reduplicatione Attica. V. 22, Homeri ed. vulg. ll. η', Ηδ' αἰτ' ἐν Φιλότῃ.

P. 142, v. 11, βαρὺς ferri potest, cum λάβρος vento epitheton tribuitur: alioqui convenientius est βαρός, vorax: quae originatione infra quoque affertur in Δ, 553, 55. V. 14, de περὶ eadem sere supra 124, 1. nasci autem inde intensivam ερι et αρι, declarat etiam sequens etymologia nominis ἀρίζηλος. V. 32, malet forte aliquis ἐρισφελής, ut mox ἀρισφαλής sequitur. sed non est opus addere σ. respicit enim nomen φῆλος, de quo supra quoque 130, 51. V. 52, Apollonii locus est Argonaut. lib. 4, v. 1706.

P. 143, v. 18, convenientius sere προοῦσι, prodeuntibus, exeuntibus. Ibidem mox in τὸ δειπνός duplicis scripturae notationem intelligo, nempe τὸ δειπνόν, et ὁ δειπνός. vix enim puto τὸ δειπνός ita usurpasse ut τὸ τεῖχος. V. 19, legendum ἀπὸ τοῦ εἰς os ἀρσενικοῦ: deinde v. 30, in fine huius regulae desunt exempla: οἶον, ὁ φιλόσοφος. ἡ φιλόσοφος, καὶ τὰ παραπλήσια. tum post haec ipsa deest additio de communibus: ὁμοίως δὲ καὶ τὰ κοινὰ τῷ γένει: post haec enim recte demum sequitur, οἶον ὁ παρθένας, ἡ παρθ. Patet hoc ex v. 38. V. 54, melius ἐναρδῆμιος.

P. 144, v. 4, ἀρμόζω a vulg. abest: male. Seq. v. ante φιλοῦται subaudiendum relativum ὅ: ellipti alibi quoque passim obvia. V. 15, supervacuum est ὅτι: et contra, v. 17, post τῆς ἀρκτου subaudiendum κείσθαι, aut tale quid. V. 35, verius fortasse καταδύσι: et v. 42, παρὰ τὸ ἄρω, ὃ καὶ ἀράρω, barytonus videlicet, non circumflexe. V. 50, διὰ τοῦ, cum dicitur, intelligendum διὰ τῆς οἰ διφθόγγου. nec enim nudum ι, sed diphthongum οἰ significari, satis arguunt sequentia. V. 52, duplicis scripturae sunt vestigia, γῆς ἀπὸ, et Dorice γᾶς ἀπὸ — atque ita quodammodo poscit metrum.

P. 145, v. 5, inclusa de nostro sunt addita. Pro ἡ malim ibidem οἶον, vel tale quid. V. 56, pro ὡς γὰρ aptius legemus καὶ γὰρ, vel ὁ γὰρ —. Ibidem mox vulg. καὶ τὴν ἰὼν καὶ τὴν ἐπιτηδ. ubi copula καὶ ferri non potest, nisi aliud loci nomen proprium addatur.

P. 146, v. 1, aptius ὀνομάσαι: et mox ὀνομάζουσιν, mutatis temporibus. et seq. v. καὶ γὰρ καὶ αὐτῇ: vel, καὶ αὐτῇ γὰρ, nam et haec. V. 4, vulg. τοῦ ἐντελοῦς, neutro genere. ego τῆς malui, quia idem genus est etiam in praeced. membro. V. 13, fortasse malēt quis ἐν τῇ ἀνωμάλῳ προσώδῳ: ut sit, in libro *De Accentus anomalia*. sed vulgatae scripturae patrocinator similis locutio infra 420, 51, 55, ἐν τῇ Ἰλιάδῃ προσώδῳ. ut significare videatur *Accessum ad Iliadis enarrationem*. sic 536, 55. V. 17, duplicis scripturae sunt vestigia, τοῦ ἀρνός, et τῶν ἀρνῶν. V. 24, locus videtur mutilatus. legendum fortassis, γίνεται ἀρνός ἀρνείος, ὡς ἀμνός ἀμνείος. V. 30, μερισμοῦ pro μέρους positum. V. 36, pro ὅν omnino scribendum videtur ἀρῆν: quippe παρὰ τὴν ἀρὰν denominatum. V. 41, τρυχόμενον male cum ceteris congruit: convenientius τηρούμενον.

P. 147, v. 26, vulg. ἀρνόσθαι, mendose, ut mihi quidem visum est. nihil enim huc ἀρνός seu ἀρνες faciunt. V. 42, τῶν πρώτων quid sibi velit non intelligo. [V. 54, rectius fortassis, ἀρῶ τὸ ἀνδάνω: et seq. v. ἀρέσαι τὸ ἀδεῖν. *Ex Addendis.*]

P. 148, v. 12, pro ὅτι aptius pene legerimus ἔτι. De ἐνθα seq. v. idem sentio quod supra 137, 44. in Theriacis sane locus exstat v. 420, ubi de δρυῖνα seu χελύδρῳ loquens ait, Αἰθαλόεις μὲν νῶτα, κάρη γὰρ μὲν ἀρπεδὲς αὐτῶς, ὅδρω εἰσκόμενον. ac nota ibi oxytonus ἀρπεδὲς, non-proparoxytonus, ut apud nostrum. V. 17, fortasse melius coniuncte, αὐτοπαράγωγον. V. 30, locus restitutus ex Odyss. α'. V. 41, hexametrum faciemus, si legamus, σὺν ἀρπίδεσσιν ἐθήκε. Sunt tamen et pentametri vestigia: quem constitues, si μιν expungas, hoc modo, ἐν γὰρ Τροίῳ θῆκε σὺν ἀρπίδεσσιν. [Bonaventura Vulcanius in Callimachi fragmentis legit, Ἐν μὲν γὰρ Τροίῳ θῆκε σὺν ἀρπίδεσσιν. *Ex Addendis.*]

P. 149, v. 6, τοῦ ἀρρενικοῦ talis est etymologia, qualis apud Iurisconsultos, *Testamentum esse testationem mentis*. haec eo etiam deterior, quod in ἀρρενικός minuitur originis quantitas. nam in ἀρρενικός iota breve, in νῆκος longum est. V. 15, apud Suid. est ἐρσηφορία, etiam in vet. ms. codice H. Stephani: sed melius in eius Etymologico ms. ἐρσηφορία. quamobrem etiam Ἐρσην seq. versu cum eisdem scribemus pro vulg. Ἐρσην: praesertim cum apud alios quoque scriptores celebratissimum sit τῆς Ἐρσης vocabulum. V. 22, αὐτόν, si ad τὸν πέπλον referatur, ferri potest. sed potest etiam αὐτοῦς legi, si relatio fiat ad τοὺς δύο προκρίτους. V. 25, vulg. μελιδονέας. nostrum χελιδονέας seu χελιδονίας, cum alii probant, tum Athenaeus 324, 4: et Columella lib. 10, *Purpureaeque chelidoniae pinguesque mariscae*. In sequenti autem caricarum genere omissum β. scribendum enim Φιβαλέων, ut manifestum non modo ex Helychio et Suida, verum etiam ex nostro infra 793, 27. Athenaeus in praedicto loco etiam αἰγυλίδας et τιθρασίας ισχάδας praedicat. Arcadiae Φιάλεια nobiles caricas an tulerit, non comperi. V. 28, ἀρρίχῳ est Doricus genitivus. Seq. v. vetus editio σύνιοι: recentior, corruptius adhuc, σύνιοι. V. 41, vulg. μετέχω: nihil ad rem. pro nostro μετεγγέω supra ἐπιγέω est, 51, 56. V. 51, ὡς a vulg. abest: posita eius loco καὶ unde non male coniunxeris, ὡς καὶ ποτ. ita ut etiam magni β. Ἀρσινόην vero non παρὰ τὴν ἄρσην, sed ab Arsinoe Ptolemaei Philadelphi sorore pariter atque uxore denominatam esse, praeter alios auctor est Steph. Byz.

P. 150, v. 10, τῶν parūtive potest accipi, quasi plures designentur libri. sed verisimilior scriptura est τῶ περὶ παθῶν, ut cum alibi, tum 146, 5. itemque v. 32, ἀρτίοις ἐπέσι. V. 54, pro δῶρον fortassis Δωρεῖς scripsit auctor. apud Helych. sane legitur, Ἀρβύδα λήκυσθον Λάκωνες. Lacones autem Dorico idiomate ufos esse notum est.

P. 151, v. 8, aptius τὸ legemus neutro genere, ut in praecedenti membro. V. 12, hiulca videtur oratio: explebitur addita praepositione cum articulo, sic, τὸ δὲ ἄρχω, παρὰ τὸ αἶρω τὸ

ἐπαίρω. V. 19, ἀρχώνης Helychio est ὁ ἀρχολαβὼν, qui magistratum redimit, ut τελώνης. V. 30, ulitatus παρὰ τὸ ἄρχω συντεθέντα, cum accusativo, ut cum alibi passim, tum 94, 29, 52. V. 34, rectius ὑπὲρ τῶν πατρίδων, pro sua quisque patria, ut apud Suidam est in Θεωροί. V. 39, ante ἀρχομαι inferendum forte videatur ἀρχμενος: ut alibi passim anomala regularibus praemittuntur, nominatim infra in simili syncopato, δέγμενος, 252, 42. sed vulgatae lectioni haud obscure patrocinator repetitio infra 287, 25. Seq. v. cum istis, ὥφειλε δὲ ἀρχμενος, subaudiendum εἶναι. V. 50, ἀσαλέα si mendo caret, pro ἀσαλία sic usurpatum censetur ut ἡ-ορέα pro ἀνδρία.

P. 152, v. 20, congruentius λέγουσι, nempe οἱ Ἀττικοί. V. 25, κανᾶ et ὀστᾶ scribendum esse, eodem nempe accentu quo singularia κανοῦν et ὀστοῦν, diserte docetur infra 489, 14: et apud Suidam in Φοινικᾶ. Seq. v. πτωκῇ ita pro πτωσίς usurpatum, ut alibi προσθήκη pro πρόσθεσις. V. 30, modi variatio est in ὥσι et γίνεται. V. 44, duplicis scripturae sunt indicia, ἀλλήλοισ ἐκοινῶνουν, et ἀλλήλους ἐκοινῶνουν. prior apud Suidam est: posterior mihi magis probatur: ut sit pro ἐμίαινον, se mutuo vulgabant et polluebant.

P. 153, v. 2, corrupti versus isti apud Lycophronis scholiasten ita leguntur, pag. 172, Δίξέ σοι μάλα εὖ θαλερόν πόσιν ἢ ἱς Ἀθήνας Ἡ ἐς Μίλητον καταέξω πῆματα Κασσί. nostri auctoris reliquiae ita instaurari possunt, Δίξέ σοι δίξέ σοι δὴ μέγα ἀνδρᾶ ἀπόπροθι πάτρης. Ὅστ' ἐπὶ Μίλητον σε καταέξω πῆματα Κασσί. nam propter impudicitiam nuptias eius a nemine Atheniensium expetitas fuisse, declaratur infra in Ἐλεγεῖς 327, 13. V. 5, vulg. τετρασκαιδεκάτω: quod a communi norma (766, 49) et Apollonii regula syntactica plane discrepat. Seq. v. pro Αἰτωλοῖς apud Athenaeum est Αἰτωλικοῖς, ulitatus. V. 15, πέπονθεν captum pro πάθος ὑπέμεινεν, ut supra 148, 10: et infra 491, 2: 610, 31, et alibi. quamobrem non opus est legere πέπονθεν ἐπένδυσιν, ut suspicari fortasse aliquis posset. V. 22, rectius ἀσιόγειαι, sublato e secunda syllaba epilo. V. 31, duplicis scripturae vestigia sunt; quae apud Suidam exstant evidētius, nempe Ἀσιάδος κρούματα, et Ἀσιάτιδος κρούματα. Seq. v. pro αἴσω rectius legemus ἄσω. futurum sane requiri satis arguunt sequentia. V. 50, Ἐρμείῳ ad regulam quidem congruit: sed metrum exigit potius Ἐρμείῳ, ut ll. λ', γαμβρός δ' ἦν Αὐγείῳ.

P. 154, v. 8, metrum constabit, si legas, ἐπὶ τριπτῇ ἐσαράξας: vel, ἐπὶ τριπτῆρας ἀράξας: praepositione ἐπὶ ad participium per tmesin relata: vel etiam ἐπιτριπτῇ ἐσαράξας. ut τριπτῆς seu ἐπιτριπτῆς sit clava, qua latrones contrivisse fertur Hercules. sed an vera sit earum lectionum aliqua, valde sum dubius. V. 17, aptior erit structurae cohaerentia, si coniunctione in praepositionem versa legamus, μετὰ τοῦ βῶ ῥήματος. V. 31, ut metri numero satisfiat, legi potest, ἐπ' ἀσκάντα καθίσας, Boeotico more, ut Ὁρέσταο v. 5. V. 34, lacuna sic expleri potest, οὐ παρ' Ἑλλήσιν ἐν χρεῖα. ita enim Eustathius quoque 1944, 19, ex vetere lexicographo: ἀσκάντης, Ἀττικῶς συνηθέστερον δὲ ὁ σκίμπους. ὁ δὲ κραββατος, παρ' οὐδενί. Similis notatio infra 189, 43. V. 53, talis quaequam requiri videtur interpolatio, οὕτω καὶ ὁ ἀθλητῆς παρὰ τὸ ἀθλῆσαι ἀσκῆσαι δὲ, ἐκ τοῦ ἀσκάς.

P. 155, v. 4, vulg. ἀσκοτός: corrupte: nec ἀσκοτός usquam in ea significatione invenias: ἀσκῆτης autem hac notione agnoscunt omnes lexicographi, etiam noster, pag. praeced. v. 55. Sic v. 11, σκαφηφόρος legendum esse pro vulg. ἀσκοφόρος, et ipsa res arguit, et confirmat Suidas. V. 16, aptius εἰσρεῖν: vel saltem εἰσφρεῖν. V. 19, haud scio an verius ἀσχιστα. V. 37, pro τῷ aptius fere τὸ reposueris, relatione ad verbum, non ad nomen facta, ut mox v. 42. Ad etymologiam posteriorem quadrat illud Horatii, unctos saliere per utres. V. 49, disiunctiva ἢ a vulg. abest. Seq. vers. legi etiam potest, ἐπὶ Τηλεμάχου, gen. casu, ut alibi passim.

P. 156, v. 12, malleim, καὶ θαυμάσω, θαυμάσιος, ut plenior et planior sit sententia. sic certe infra 236, 21. [V. 16, melius, τροπῇ τοῦ τ, mutata littera τ, ut mox v. 18 et 20. *Ex Addendis.*] V. 27, congruentius ἐπισπῆν, opt. modo, ut v. 48. Seq. v. vulg. τοῦ ἐρείου: corrupte. ἐλείου legendum esse docet Plinius et rei rusticae scriptores. V. 34, rursus neglectum augmentum in ἀσπαλιεύθην. Deinde praecedenti v. quaedam ellipsis est. est enim sensus, οὐκ οἶδα πῶς οἰοῦντι τις ἰχθύς —. Tertio pro ἐνήχeto videtur legendum potius ἐνείχeto, ab ἐνέχομαι, inhaereo. V. 37, ut constet formatio, pro σπῶ σπείς, inserto a legendum σπῶσπαιεύς. pro ἀσπαλιεύω quoque aptius fere ἀσπαλιεύς reposuerimus. [V. 44, convenientius, σπείσθαι καὶ ἐπισπείσθαι. *Ex Addendis.*] V. 48, ἀρρήκτος ferri potest, si ad τὸ σπᾶν referamus originem: sin ad τὸ ἔσπω τὸ λέγω, convenientius erit ἀρρήκτος. [V. 55, τοῦ

κατ' ἐπίτασιν, ἢ κειμένου vel ὄντος, ut v. 26. aut ordine verso legendum, κατ' ἐπίτασιν τοῦ α. *Ex Addendis.*

P. 157, v. 14, εἶναι positum pro λέναι, *ire*. V. 17, aptius (opinor) φοροῦσι, *ferentibus, gestantibus*. V. 19, ante ἀπλᾶ ellipsis est coniunctionis εἶτε. V. 27, vulg. παρὰ τὸ ἀσπίδος. nostrum ἀσπίδος probat v. 30. Paulo ante clarius est δῆλον ὅτι, *divise*. Sic et v. 40 *divise* legi potest, ἢ ἐτι μάσσον. V. 44, si Xenocratis est versus qui sequitur, post Χρονικῶν, hypodiatole ponenda erit, non punctum. Porro et Xenocratem Philosophum versus scripsisse, et duos alios eodem nomine, alterum elegias, alterum odas condidisse, tradit Diogenes Laertius: sed τῶν Χρονικῶν nullam is in catalogo mentionem facit.

P. 158, [v. 5, Bon. Vulcanius in Callimachi fragmentis legit, Ἡ ἀπὸ Ἀσσυρίων ἡμεδαπὴ στρατιή. *Ex Addendis.*] V. 26, vulg. ἀριστερὰ pro ἀστεράτῃ: nihil ad rem. V. 38, Lycophr. ed. vulg. ἀστένακτα pro ἀστέμβακτα, pag. 148. V. 49, locus Exodi 2, et Act. Apost. c. 7. V. 56, pro ἐχέει congruentius scribemus ἐχῆ, vel saltem ἐχοι. Sic

P. 159, v. 1, potius Ἀστὺς requiritur. nam Ἰστὺς sane ad nomen ἀστῆρος nihil plane quadrat. itemque v. 3, congruentius ὀξυτονοῦμενον, subaudito verbo ἐστὶ, ut patet ex v. 5. [V. 6, usitatius, κατὰ τὴν γενικήν, accus. casu. *Ex Addendis.*] V. 28, λῦτρον e Suida reponere pro λάτρον. [pro λάτρον apud Suidam est λῦτρον. sed λάτρον retinere nihil vetat: quippe quod mercedem significet, ut cum Helychio tradit idem Suidas. *Ex Addendis.*] ut et v. 35, procul dubio verior lectio est περὶ τὴν ἐπιτολήν, *circa ortum*, quam ἐπὶ τὴν —. V. 38, pro Ἀττιάγγας alphabetica series exigit potius ἀσπρίγγας: atque adeo et sequentia expositio- nis verba id confirmant. V. 44, si praepositio ἐς auctoris germana est, metri gratia vel νέατον legendum per synizesin, vel νῆτον per crasin.

P. 160, [v. 1, videtur legendum, διάπυρος εἶναι ὡς ἀσπὴρ, addito verbo. *Ex Addendis.*] V. 18, vulg. τὰς Ἀφρίδας, transposito γ: Paulanias τὴν Ἀφιδναν duobus in locis: Stephanus Byz. et Ἀφιδναν et Ἀφιδνας agnoscit. V. 33, verior fortasse lectio, ὑπομνήματι τῷ τοῦ β' Αἰτίων, ut supra 146, 57: et infra 164, 26: id est, τῷ εἰς τὸ β' Αἰτίων, *commentario in secundum librum Callimachi Actiōn*. itemque v. 38, congruentius, ἄσαι τὸ βλάσαι. V. 50, Homeri locus ex Il. χ'.

P. 161, v. 1, potest etiam legi, ἀκανθῶν ὑπο Φυόμενον, per anastrophe videlicet, de qua supra 123, 37. et mox, ἔστι δ' ἐτι καὶ —. V. 10, pro καλεῖται aptius legemus κλίνεται, *declinatur, flectitur*, ut 168, 57: 220, 12, 17: 234, 19, et alibi passim. V. 57, usitatius ἐπὶ τοῦ ζυγοστατεῖν, gen. casu, ut 152, 3, et alibi passim.

P. 162, v. 6, metro congruentius ὁ ττι, gemino ττ. et mox pro τρέπον apud Suidam est τρέπεν, *vertebat*. V. 15, pro ἀταίω supra (5, 17) ἀγαίω legitur, melius, ut puto: cum posterioris scripturae nec Helychius meminerit, nec Suidas. V. 27, est et πρό-τροπος οἶνος apud Athen. lib. 1 et 2. quo nomine Plin. lib. 14, c. 9, appellari tradit mustum sponte defluens, *antequam calcantur uvae*. V. 42, cum istis, ὡς Διογενειανός, subaudiendum φησὶ, vel tale quid. V. 55 et 56, duplex notatur lectio, ἔχον πολυφρονος, et ἔχοντο πολυφρονος: quarum posterior exstat in vulg. ed. Odyss. 9'.

P. 163, v. 33, post μήτε deest ἀπειλῇ, vel simile quid: sensus enim est, *qui nec monitis nec minis emollitur*. V. 47, Homeri locus restitutus ex Il. τ': alter ex Il. β'.

P. 164, v. 28, cum istis, τοῦ α κατ' ἐπίτασιν, subaudiendum κειμένου, vel simile quid. ut mox v. 34, τοῦ α ἐπιτατικοῦ, ἢ ὄντος. V. 30, sententia est: quia ridiculum foret deos inter se diffidere, ac seipfos pariter et mundum timere. V. 32, articulus ὁ ante ἄτιμος, pene redundat; ut innuit sequens membrum. excusari tamen potest, subaudito participio, οἶον ὁ ἄτιμος ὢν.

P. 165, v. 6, verba Sophoclis in Philoctete sunt haec: — ὁ μοι βάλοι Νευροσπαδῆς ἄτρακτος —. V. 38, plenior et planior structura est, ἀπὸ τῶν εἰς ν, subaudito participio ληγόντων, ut v. 40, 44, 47, et alibi. V. 50, apud Herodotum et Suidam Πλεισθένης scribitur, ei diphthongo: itemque seq. v. Ἀχαιμένης et Ἀχαιμενίδης, ai diphthongo, ut infra 180, 42. Τυνδαρίδης quod sequitur, dilucidius explicatur pag. seq. v. 13. V. 55, Θρασυμίδης si ab auctore scriptum est, fycopem habet. regula enim postulat Θρασυμίδης.

P. 166, v. 7, verior pene scriptura, τῶν τύπων πατρωνυμικῶν: eo nempe modo, quo supra 29, 36, τὰ ὄντα καὶ τύπων καὶ σημασιό-νων πηγικά. Similiter et συγκριτικῶν τύπων συνεμπίπτειν nonnulla, docetur infra 195, 13. V. 12, in vulg. indicia sunt duplicis scripturae, ἐγγράφετ' ἄν, et γράφοιτ' ἄν — ut supra 75, 15. V. 18, περι-τίθεμεν positum pro προστίθεμεν, ut patet e v. 21. V. 35, de Atticismo in η pro ει, mentio rursus infra 230, 12. V. 44, prior Homeri locus restitutus ex Odyss. 5'. V. 47, post ἀρδρων hiatus est.

ETYMOLOGICON.

forfan tale quid desideratur, διφορεῖται ἢ τῆς δοτικῆς κατάληξις. nam ut Odyss. φ' legitur, ἐορτὴ τοῦτο θεοῦ, genitivo per Thessalicum morem extenso, ita Il. β', Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαιναι νῆες ἐποντο. itemque alibi dativi extensi reperiuntur. Sed invenitur tamen etiam sine expectasi eodem libro, paulo ante, Τοῦ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἐποντο. Immo et τοῖςδεσι pro τοῖςδε: ut Odyss. φ', — ἐν τοῖςδεσι πᾶσι: et geminato σσ metri causa, Odyss. β', Τοῖςδεσσιν βασιλεῦς: ut et Il. κ', καίρε θεὰ τοῖςδεσσι. Deinde ut sequentia quoque adimpleantur, tale quid requiri videtur, Ἐπὶ δὲ τῶν περιτροσυλλάβων, ἡνίκα μὲν εἰς ες — et quae sequuntur.

P. 167, v. 25, ambiguum est, ὥσπερ ad praecedentiane an ad sequentia pertineat. V. 44, legendum existimo, Φερεκράτης δὲ ἐν Χείρωνι, ἐπ' ἀριθμοῦ, Τοῖς δέκα ταλάντοις ἄλλα προσθής, ἔφη, ἅττα πενήκοντα. Chironem autem inter ceteras fabulas Pherocrati adscribi, tribus in locis testatur Athenaeus. V. 46, lego πύθου, et seq. v. πηνίκα, vel saltem ἡνίκα. nam τῆνίκα redditivum est. V. 55, lacuna ex Suida et Helychio sic quadamtenus expleri potest: Ἀττάραχος ὁ ὄρνις οὕτω λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ δούλων κατεστιγμένων. ἐπεὶ καὶ τὸ ὄρνις κατὰ στίχον. Ἀττάραχος δὲ, ἢ ἐπὶ πῶν ἄρτων — et quae sequuntur. Sed per χ apud Helychium scriptum ἀττάραχος, non per γ.

P. 168, v. 2, inclusum εἶναι, in vulg. deest. Seq. v. metro convenientius ἀττάραχον, gemino ττ, ut apud Helych. quoque. V. 18, in ἀτυχθεῖς tam longis ambagibus non est opus. est enim ab ἀτύχω ita ut στηριχθεῖς a στηρίζω, aor. 1. pass. V. 43, hemistichium istud, Ἀὖς δ' Ἀρης ἐτέρωθεν, post longam parenthesis seu hyperbaton pertinet ad illa, v. 38, αὖω τὸ φωνῶ. V. 57, ut numeris suis absoluta sit formatio, legendum, κατὰ συγκοπήν τοῦ ο, καὶ τροπήν τοῦ τ εἰς θ, αὖθάδης, ut infra 199, 5: 200, 35, 51.

P. 169, v. 4, rectius ἐνος et ἐντης, retentis aspirationis vestigiis, ut supra 75, 17. atque adeo eam compositionis rationem habet αὐθέντης quam praecedens αὐθάδης et sequens αὐθέκαστα v. 13. V. 8, melius, τὸ αὐτὸς καὶ τὸ ἐντης, eodem casu. V. 10, sic forsan interpolandus locus, ὁμοιόφθογγον ἢ πρόμαντιν, ἐπὶ Γλαυκοθέας τε (seu Λευκοθέας τε) ἐπιγείου, καὶ ἐπὶ Κίρκης Φαρμακίδος. de Leucothea namque sive Inone, Odyss. ε' est, πρὶν μὲν εἶναι βροτὸς αὐθήμεσσα: at de Circe Odyss. κ', δεινὴ θεὸς αὐθήμεσσα. ut de utralibet acceptum significet *fatidicam*. de Inone rursus infra 217, 4. V. 18, Homeri locus Il. 9'. V. 42, pro ἔλη aptius reponemus ὑάλη, quod Helych. exponit ὑαλος, βόμβυξ. V. 45, Homeri prior locus repetitus infra in ἔναυλος 338, 5: exstat Odyss. χ'.

P. 170, v. 8, vulg. αὐλῶν, *tibiarum*; et seq. v. Καλωνία, etymo utrobique obscurato. nostrae lectioni patrocinatur et ipsa ratio, et Stephani Ἑθνικά. V. 33, ἐπίμηκος repetitur infra in ἔναυλος 338, 4: sed forsan utrobique vitiosa coniunctione, ex ἐπὶ μήκος. vife et 396, 10. V. 42, dum αὖω exponit οὐ βρέχω, privative dictum innuit pro οὐχ ὦω, *non pluo*. V. 50, rursus augmentum neglectum in ἐπαιωρημένη, pro ἐπῃωρημένη. V. 56, plenior et planior lectio foret, ὡς μήτηρ μήτρα, αἰθήρ αἰθήρα.

P. 171, v. 1, τὸ αὖω, absolute captum, ut v. 24 et 54. sensus enim est, παρὰ τὴν ἡῶ, quam Aeoles αὖω dicunt: id est, *ab auro-ra*. V. 3, legendum videtur, αὖριον, τῇ εἰς αὖρις, *die reverte-nte*, seu *die insequente*; quod est *die crastino, cras*. V. 5, in Αὐσίτης respexit fortasse ad Ieremiae Proph. cap. 25. V. 15, Isacius Lycophronis interpres et Servius Virgilii enarrator Aufones eosdem cum Auruncis fuisse innuunt: at Livius post Auruncos aliquot annis Aufonum gentem cum Aufōna urbe deletam prodit lib. 9. Sigonius Commentario in Fastos, Auruncum bellum finit anno urbis ccccxviii: Aufonam vero captam tradit anno ccccxix. Αἰζόνες et ἄζωνες v. 19, mihi adhuc ignoti sunt. V. 23, melius sibi constabit lectio, si hoc modo interpoletur: Αὐτῇ] παρὰ τὸ αὖω αὐτῇ. καὶ τροπῇ, αὐδή, ὡς ἐν τῷ μελ — sic sane supra 168, 38. V. 40, ut κακοήθως, ita etiam εὐνόθως et συνήθως. de νοσιώδως non abs re potest ambigi. In εὐνως non multum abfimilis ratio est; e primo contracto continuata flexione more parasyllaborum, sicut in τριήρων, διήρων, et similibus.

P. 172, v. 2, pro ληγὴν aptius aliquanto reponemus ληγόν, *fuliginem*. porro αὐτμῇ *divise* legitur Il. ε', — εἰσόχ' αὐτμῇ. Ἐν στήθεσσι μένη: quod Latinus poeta dicit, — *dum spiritus hos regit artus*. V. 9, ἀντίθεσις rursus pro μετὰθεσις. V. 20, de α longo ex αυ diphthongo tractatum etiam supra in ἀνεως, 105, 35. V. 24, καὶ vitiose irrepsit. sensus postulat, εἰ οὐχ ἕτερος, *si non alius* — ut patet ex 105, 35. V. 38, et sententia et metrum constaret melius, si legeremus, αὐτως ἦθα ἀλευάμενος, *frustra vitasti*. sed coniectura lubrica. Sequens Homeri locus restitutus ex Il. β'. V. 53, innuit αὐτὸς derivatum e tertiae personae pronomine ὅς, *is*: quod tamen nominativo casu inusitatum cense-

Ccc

tur. est sane magna inter haec duo affinitas. mox tamen v. 54 iterum variat. Eodem v. 54 pluraliter quoque legi potest, *πρωτότυποι ἀντωνυμίας*.

P. 173, v. 8, vulg. *μένω*, *maneo*: perperam. V. 29, melius *ἐπὶ τῷ αὐτοκράτορος ὀνόματι*, ut cum alibi, tum 224, 47. V. 34, *αὐτόδηλα* est etiam apud Hesychium. alioqui legi posset etiam *αὐτοτέλη*. V. 41, scribendum ex Hesychio, *Αὐτόχθονα ἑστίαν*, τὴν τοῦ Χείρωνος. V. 46, in αὐτότατα vestigia sunt duplicis scripturae, *αὐτότακτα*, et *αὐτόταγα*, ut apud Hesych. *αὐτόταγος μύλη*.

P. 174, v. 8, ferri potest scriptura vulgata, hoc sensu, *αὐτὸ τοῦτο τὸ, λήκυθον μόνον ἔχοντες*. alioqui simpliciter structura esset, *τὸ λήκυθον μόνον*. V. 20, malim *παρὰ τὸ αὐχμὴν*, neutri generis articulo. nam *αὐχμὴν* est potius masculinum nomen quam foemininum, idque nom. casus, declinationis peritofyllabae. V. 37, de *ἐνθα* idem dico quod supra 137, 44. in vulg. Theriacōn editionibus est, v. 264, *ἐν δ' ἀμάθοισιν*, *Ἡ καὶ ἀματρ.* et mox, *παρὰ στίβον*, variata praepositione. V. 38 et 39, pro *αὐαν* et *αὐον* rectius legemus vel *αὐῶ*, ut supra 171, 1: aut *αὐων*, accentu retracto, et declinatione mutata, ut mox v. 44 et 48. V. 44, usitatus *Αἰολεῦσι*. V. 46, Sapphonis locus repetitur infra in *ἐσπερος* 384, 2.

P. 175, v. 13, planius ita interpolaveris, *τὸ εὐθέως οὕτω καὶ ταχέως ὥς ἅμα τῷ ᾄψ* — id est, *ita celeriter ac propere, ut una cum tactu peragatur actio*. quasi *tactum factum*. V. 18, locus restitutus ex Il. γ'. V. 28, in *ὑποτίθουσι* duplicis scripturae sunt vestigia; et singularis, *ὑποτίθῃσι*: et pluralis, *ὑποτίθουσι*, (sic ut *προϊούσι* infra 602, 19) seu (quod est usitatus) *ὑποτίθεασι*. singulare autem duobus nominativis tributum etiam alibi, nominativim 94, 45: 214, 55: 268, 4. V. 32, τῆς Ἀρης excusari potest, subaudito genitivo *εὐθείας*: si quis tamen τὸ Ἀρης malit, ut v. proxime sequenti, haud equidem reclamaverim. V. 50, pro *Φαρὸς* legendum potius *ἄφανρος*, ut declarant sequentia.

P. 176, v. 7, vulg. *ἀπὸ τίνος ἑστίας*. sed *οἰκίας* reponendum esse manifestum est ex v. 13. apud Suidam est *ἀπὸ τῆς οἰκίας*. V. 10, locus restitutus ex Odyss. ζ'. V. 20, convenientius *Ἀθήνησι*. nam *Ἀθήνηθεν* proprie motum e loco significat. V. 25, in vulg. vestigia sunt etiam alterius lectionis, et *ὑβρίετε* videlicet, et *ὑβρίσατε*. V. 34, τὴν ἄκραν, cum articulo dicit, respiciens ad τὸ Ἄργος, et eam intelligens quae est in Argivo territorio. Deinde ante τῆς Ἀργούς desideratur praepositio *μετὰ* — vel absolute legendum τῆς Ἀργούς διασωθείσης. sed prior lectio concinnior. V. 41, deest *Ἀφήμενος*].

P. 177, v. 20, in eundi significatione ἴασι usitatus dicitur, ab *ἴμι*: sed ferri etiam *ἴασι* potest, ab *ἴμι*. V. 32, convenientius *ἐπισχῆσει* seu *ἐπισχέι*, fut. temp. Est autem locus ex Il. α'. Seq. v. παθητικὸς positum pro *μέσος*.

P. 178, v. 4, locus restitutus ex Il. α'. V. 6, *ἄφενος* adiectivum non inveni. quomobrem suspicari liceat potius *ἄφενος* ab auctore scriptum transposita vocali *e*. V. 44, contrarium supra traditur 183, 40: nimirum nomina in *ἰς ἴδος* esse a verbis in *ἰζω*. V. 57, congruentius τὸ ἄφος: quia sequitur neutrius generis relativum, *ὃ* — aut eodem casu legendum τὴν ἄφον, relativi genere vel retento vel mutato.

P. 179, v. 5, cum istis, *Ἡσίodos τὴν Ἀφροδίτην*, subaudiendum *παρετυμολογῶν φησὶ*, vel *παρετυμολογεῖ λέγων*, ut infra 186, 4: 207, 37. itidemque v. 10, *ἔφορος γὰρ ἔστι*, subaudiendum e praecedentibus, τῆς συνουσίας. et rursum v. 14, *νοεῖται* subintelligendum post *ἄβροδίαιτος*. Porro in Hesiodi loco vers. 5. *θεῶν* per *συνίησιν* pro monosyllabo capiendum, ut alibi. Seq. v. in Hes. ed. est, *οὐνεκ' ἐν ἄφρῳ*, cum praepositione videlicet. In eisdem post *Κυθήραις* additur hic versus, *Κυπρογενὴ δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ*, de quo infra 546, 20. V. 29, posterior locus restitutus ex Od. χ'. V. 36, in vacuo reponi potest καὶ εὐτελής: quia Chrysippus apud Athen. lib. 7 scribit, apuam Athenis διὰ τὴν θαψίλειαν ὑπερορᾶσθαι καὶ πρωχικὸν εἶναι ὄφον. V. 44, metro convenientius *αὐδῶνται*, vel *αὐδάζονται*, ut apud Nicandr. Ther. v. 464. ac notanda ibi rursum duplicis scripturae notatio. V. 46, *συρφετὸν* adiective pro *συρφετῶδες* habent in huius vocabuli expositione etiam Hesychius et Suidas.

P. 180, v. 2, locus Odyss. δ'. V. 10, simplicior derivatio est ab *ῥλη*, *saex*: unde itidem *διῥλίζειν*. V. 26, vulg. *ἀρχαῖος* pro *ἀρχαῖος*: perperam. V. 35, rectius Florentina editio Aristophanis, *Οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαιῶν* —. In eadem mox *ἠνέσχετο*, omissa posteriore *ἂν*. apud Nicandrum quoque in Theriacis est, *οὐνεκ' ἀχαιὴ Δημήτηρ ἐβλάφεν*. V. 41, vulg. *Ἀθηνᾶς Δημήτερος*, etymo plane obliterato. V. 56, haud scio an verius *ἐλώδη*, *palustris*: et mox passively *λέγεται*.

P. 181, v. 5, scribendum videtur vel, *τὴν γνώμην ἀχέροδος*: vel, *τὸν νόον ἀχεροδούσιος*. alioqui enim non constat metrum. V. 55, forsitan *Ἀλέξανδρος*: qui etiam alibi a nostro citatur. subaudiendum autem hic quoque verbum *φησὶ*, aut aliud eiusmodi.

P. 182, v. 18, metrum postulat τὸν τ' ἀχῶρ', aut aliam eiusmodi particulam, ad producendam brevem syllabam *ον*.

P. 183, v. 1, inclusum ἢ λύπη, deest in vulg. editionibus: sumptum vero ex pag. praeced. v. 8. V. 3, convenientius forsitan *ἀλοιηθεῖσα*, a verbo *ἀλοιῶν*, de quo supra cum alibi tum 69, 50. V. 7, Nicandri locus est in Alexipharmacis, v. 174. verum ibi *πῦρ* et *ὑδωρ* eodem casu accipiuntur, non diverso, ut noster hic intelligit; nominativo scilicet. sequitur enim *Ἀργέστας*, i. *ἀνέμους*. V. 33, Iliad. ε' est *ἀλόντε*, *capti*: et *λίνοι*. V. 35, locus restitutus ex Od. φ'. perperam enim in vulg. *ἀμφοτέρους*, et *ἐντεσιν*. V. 37, vulg. Hesiodi editio *δεκαδῶρ*. sed quum *δεκαδῶρ* proportionem numeri melius quadret ad *τριπίδαμον*, ut metro satisfiat, pro *τάμνειν* imperativo modo legi potest *τάμε*. V. 51, ut verius expleatur, legendum videtur, *μισητὸς βάβαξ*. V. 56, pro *Καλά* non est dubium quin legendum *Βαάλ*, seu *Βάαλ*, ut infra 194, 18.

P. 184, v. 34, in istis, *ποδῶν ἰών*, luxatum est metrum. posset quidem *ποδοῖν* aut *πόδεσσιν* legi. sed coniecturae non fido. et seq. v. rectius divise κατ' ἄρ' ἔξετο. V. 30, Plutarchi locus est in libello περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ διαλέκτων, titulo *De Dorica dialecto*. V. 36, locus e Stephani Byzantii Ethnicis ita interpolandus: *Ἀπολλώνιος δὲ ἐν ἐπτακαιδεκάτῃ Καρικῶν ἱστορεῖ, ὡς Μηθριδάτης καὶ Ἀριοβαρζάνης* — et in fine, v. 41, *χώραν ἔκτισε καὶ ὠνόμασεν οὕτως*. V. 47, sequentia requirunt potius *ἐπιόντος* quam *ἀπ* —.

P. 185, v. 8, observa nominativos absolute positos: quod alibi quoque notare apud alios memini. V. 12, non minus aptum ὡς *ἐνδοσιῶντες*. V. 14, *κλαῖδιος* nihil ad rem. reponendum videtur *κλάδος*, ex v. 3. V. 21, pro *κόλως* rectius legemus *κόλος*, vel compof. *κόλουρος*: ut sit *ὁ κολουσθεὶς τὴν οὐράν*: qualis significatio nominis *οὐρά* notata etiam supra 59, 55. V. 26, fortasse rectius *κῆλον*, neutro genere, ut *ξύλον*. alioqui enim inter hoc et sequens *κῆλων* nulla erit differentia. V. 22, apud Suidam est, *μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ βαθύς φρένας καὶ κεκορυμμένας σημαίνει*, posito καὶ pro *etiam*. sensus enim est: dum *Profundas dicit*, intelligit *etiam Occultas*. V. 42, convenientius *βαρβαρον* δὲ, vel *βαρβαρών* δὲ — ut oppositio sit Graecanici et barbarici vestitus: qua de re itidem v. 25. V. 49, haud scio an verior lectio, ἢ *ἐμβάς*, calceamenti genus: et mox, καὶ *βαθμός*, οἱ *σχήμοδες*. V. 54, cum αὕτη subaudiendum ἢ *λέξις*: aut legendum οὕτω.

P. 186, v. 5, abbreviatus est Homeri locus, ut alibi saepe. V. 11, usitatus αἱ *δρύς*, foem. genere, ut v. praeced. vel potius legendum τὰ *δένδρα*, *arbores*, ut et sequens commation arguit, et confirmant quae infra in *δρύς* repetuntur 228, 31: 288, 21, 27, 49. V. 14, pro *καμπτός* paulo post, v. 25, *καμπτήρ* legitur, usitatus. V. 24, de *ἀρῶνῃ* nihil compertum habeo. forsitan *βρωγνίαν* dicere voluit. ea enim, teste Dioscoride, τὴν χρῶτα ῥύπτει καὶ τετανοῖ: quod Plinius in eius descriptione vertit *erugare cutem*: *ἀρῶνιαν* vero a quibusdam nominari *mespilum*, auctor est idem Dioscor. lib. 2. V. 53, mirum quod *βάλλω* non ultra imperfectum flecti prodit, cum tamen inde sit futurum secundum *βαλῶ*, et aor. 2. *ἔβαλον*.

P. 187, v. 3, locus decurtatus. V. 25, *τίλημα* quid sibi velit, non capio. nec *πῖλημα* quadrat melius. at *τύλωμα* et *θύλυμμα* longius a vulgatae scripturae vestigiis discedunt. V. 40, si *ἐκτίσσο* legas, metrum erit iambicum. V. 52, *βαπτίσματος* etymologia ista proditur etiam ab Anastasio Sinaita: sed, ne quid dissimulem, tam consentanea est quam si apud Latinos *Sacramentum* diceret sacrationem mentis. *βάπτισμα* enim simpliciter a *βαπτίζω* derivatum, ut *ἀγνισμα* ab *ἀγνίζω*, *ῥάντισμα* a *ῥαντίζω*, et alia consimilia.

P. 188, v. 7, inclusa *παρὰ*, deest in vulg. V. 23, vulg. *βαρδύς*, quod non ferunt sequentia. nam sensus est, e *βαρὺς* metaphorice capto, inserto *δ*, et transpositione facta, nasci *βαρδύς*. quod infra repetitur 210, 41. V. 43, fortasse *Καρβάνων* scripsit auctor; ut infra 490, 47: et seq. v. *ἦν οὖν καρβανίζεῖν καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ βαρκανίζειν, καὶ βαρκαίνειν*. sic enim melius quadrant omnia. *καρβάνων* vero pro *βαρβάνων* usurpavit etiam Lycophron pag. 172, cum ait, *κηκάση γάμους Νυμφεῖα πρὸς κηλωτὰ καρβάνων τελεῖν*: (sic certe interpretis eius Tzetzes ibi accipit) et pag. 90, *Καρβανὸν ὄχλον*: de quo et noster infra 490, 48. Stephanus Byz. *Καρβάνους* Lyciae populum; at *Βαρκανούς* Hyrcanis vicinam gentem facit. *ὄχους* vero pro vulg. *ὄχλοις* v. 46 reposui ex Hesychio.

P. 189, v. 2, forsitan auctor scripsit, *λίθος ἢ Λυθὴ λεγομένη, lapis qui dicitur Lydius*. V. 5, convenientius fere *βασιλεύω*,

prael. temp. Seq. v. duplicis lectionis sunt indicia, αἰπολιῶν, caprariorum; et ἀσπαλιῶν, piscatorum. V. 20, aptius fere πάντα, neutro genere: et v. 22, ἔχειν, infin. modo. V. 24, mallem cum articulo, τὸν ἀληθῶς βασιλέα. deinde aetiologia haec melius sequenti quam praecedenti membro subiungitur: hoc modo: ἢ παρὰ τὸ βάσις εἶναι λαοῦ, τοῦτέστιν ἔδρα καὶ στήριγμα· δεῖ γὰρ τὸν ἀληθῶς βασιλ.— V. 47, pro "Ares legendum videtur "Arens. ex eo enim, Aeolico alioquin, usurpatur genitivus "Arens. V. 55, regula et sententia postulat, συναλοφὴν τοῦ ε καὶ ω εἰς ω, ut paulo ante v. 53.

P. 190, v. 38, post δῆλον rursus desideratur ὅτι seu ὥς. V. 43, πλακῶ excipitur: quia idem et praesentis temporis est, et futuri lacundi. V. 54, inclusa, addita sunt ex Lycophrone.

P. 191, v. 6, suspectus est locus. si tamen ita scripsit auctor, τοῦ βάκχου Διονύσου metonymice capiendum pro vitibus: ut intelligamus, eas gestasse tunicas e vitium pampinis et convallium frondibus contextas: quemadmodum apud Athenaeum libro 5, in bacchica quadam pompa τῶν βασσαρῶν aliae serpentibus coronatae leguntur, aliae σμίλακι καὶ ἀμπέλῳ καὶ κισσῷ. Apud Helychium ordine inverso haec leguntur, ita videlicet, βασσάροι, χιτῶνες οὗς ἐφόρουσιν αἱ Θράκται βάκχαι, ut fortasse hic quoque ita interpolandus sit locus: λέγονται βασσάροι αἱ Θράκται βάκχαι, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ χιτῶνες οὗς ἐφόρουσιν ἀπὸ τοῦ βάκχου Διονύσου, καὶ ἀπὸ τῶν βησσῶν. sed nihil definitio. V. 46, in illis, ἐξ ἧς γενέσθαι τὸν Ἐριχθόνιον, subaudiendum λόγος ἐστὶ, vel simile quid. V. 49, vulg. μάτῳνος: ea erroris occasione, quod in vet. mss. alter τοῦ β character, nempe α, proxime ad μ accedit.

P. 192, v. 18, legendum videtur, καὶ βαυκαλίζειν τὸ κατακοιμίζειν. nisi forte βαυβᾶν aut βαυκαλᾶν pro illo malis reponere. nam illa quoque pro κατακοιμίζειν usurpata notat Helychius. V. 20, legi potest etiam ἀραίστην, masculino genere, ut καλλωπιστήν. pro μαλακισμένον vero superiores editiones omittis prioribus duabus syllabis habent tantum κισσόμενον. idem usurpatum etiam pagina praecedente v. 18. V. 25, βδάλλω scripsisse videtur auctor, per α, ut in seq. aetiologia. Pro ἔλλειν v. 37 vetus editio Calliergis ἔλκειν habet. Ibidem mox et μύσους scribi posset. V. 49, recens editio, ἐπ' ὀλίγην: quod ferri potest, subaudito subst. μερίδα.

P. 193, v. 7, ἀλῆθες ferri potest, si respiciamus τὸ βέβαιον: at si τὸ βαιὸν καὶ μικρόν, convenientius videtur ἀσθενές, imbecille. V. 36, melius καταπεπὸνῃκε, ut vox vocis et forma formae respondeat. V. 43, ante commation istud καὶ βεβολήατο, omittum videtur Βεβλήατο, idque non cum superioribus coniunctum, sed novam sectionem ordiens. id sane innuit et copula καὶ et discrimen quod mox v. 46 inter βεβλήατο et βεβολήατο constituitur. V. 51, ἐβεβόληνται addere placuit, ut mox v. 53 legitur, πεποιήνται, πεποιέαται; itemque infra 304, 8: 611, 46. Ionica enim illa dialylis sit non in singulari, sed in plurali tertia. Verum animadverti, etiam in sequentibus saepe omitti tertiam pluralem, et poni tantummodo tertiam singularem; quoniam ex ea nonnulli dialylaeus istius formationem faciunt. utriusque exemplum infra 251, 46, 50, 54: 294, 57: 295, 10, et alibi.

P. 194, v. 24, melius fortasse καταπῆγας vel καταπύγους: ut sit, efficiens ut homines decidant in nates. V. 28, nescio an verius ἐξέσχε, exseruit. V. 32, forsitan legendum, ἔστι δὲ ῥηματικὸν παρὰ τὸ βέλω βέλεμος. V. 43, inclusus articulus τοῦ, additus ex v. 38. V. 50, pro posteriori ἀγχόνῃ regula exigit potius oxytonum ἀγχονή.

P. 195, v. 14, notatio illa de patronymico typo tradita etiam supra 166, 7. V. 17, melius fere δῆλον ὅτι, divise. V. 40, duplicis scripturae sunt vestigia, ὀνόμασθαι δὲ ἀπὸ τοῦ θηριώδους εἶναι: et, ὀνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ θηριώδους εἶναι. quae posterior exstat etiam apud Suidam. Sic et seq. v. βέστια γὰρ τὸ θηρίον: vel, βέστιαι γὰρ τὰ θηρία. sed parum quadrat etymon; quia Vestini a Latinis scriptoribus appellantur, non Bestini; itemque Vestinus saltus, Vestinus mons.

P. 196, v. 49, aut singulariter legendum δὲ οὐ: aut ad exterius quid facienda relatio. V. 55, mutatio illa τοῦ δ in β, Aeolicae dialecto tribuitur infra 200, 27. V. 57, melius διὰ τὸ, accus. casu.

P. 197, v. 2, congruentius, ut videtur, σκαίροντες, nom. plur. V. 12, notatio de α repetitur etiam p. seq. v. 51. sed clausula illa, τὸ θηλυκόν, ἰα, pertinet magis ad numerale ἰα: de quo infra in eis 305, 31. V. 14, ὁ παρατατικὸς positus pro ὁ β' ἀόριστος: aut mutilatus locus, atque ita explendus, ὁ παρατατικὸς, ἐβίβην· ὁ β' ἀόριστος, ἐβην. V. 37, ἐνθεν pro ἐνθα. V. 48, et metro et sententiae congruentius leg. κοιμίσοντες, seu Attice κοιμισύντες. V. 47, verius esse puto ἀστυσίας: et v. 57, fort. Τερψιχόρης.

P. 198, v. 8, in vulg. ed. ll. χ' pro "Εκτος legitur Τέκνον. praecedens hemistichium, Ζῆν δὲ βέω, non inveni. V. 12, si ἀμφίος scripsit auctor, per syncopen accepisse videtur pro ἀμφίβιος. alioqui scribendum foret ἀμβίος, aut ἀβίος. V. 27, cum κεκλήσθαι subaudiendum φήσομεν, aut simile quid. V. 43, legendum fortassis, καὶ ἐκ τούτου τοῦ βίω βίωμι. V. 49, divise scribe, εἰ ἐβίωατο, id est, si ei vitam afferrent; ex ll. λ'. atque ita legendum esse declarat expositio quae sequitur. V. 53, duplicis lectionis indicia, τὰ γὰρ ἔχοντα — καὶ παραγόμενα —: et, ἃ γὰρ ἔχουσι — καὶ παράγονται — nisi forte malis, εἰ παράγονται.

P. 199, v. 6, forsitan sensus est, ἐπὶ πολιτείας δὲ, id est, in significatione πολιτείας. V. 25, apud Herodotum est Λάβδα, sine μ, lib. 5. Seq. v. concinnius, τοῦ Κορινθίων τυράννου, ut infra 202, 47. V. 40, Stephanus Byzant. Βλέμυες, uno μ: et versu 42, Ὀροβάνδης. at v. 43, Dionysii ed. vulg. Τῶν πάρος — plur. nom. V. 51, haud scio an verius τῶν βλαίς, divise, caseo ictus. V. 53, locus vitiat. V. 57, duplex lectio in unam confusa, nimirum ἐβλήμην, et ἐβλέμην.

P. 200, v. 10, in ἀσκηθεὶς videntur esse Homeric loci reliquiae, huius nempe, Od. λ', ἐπὶ νηὸς ἐβαινεν Ἀσκηθῆς, οὐτ' ἄρ' βεβλημένος· ἐξεί χαλκῷ, Οὐτ' αὐτοσχεδὴν οὐτασμένος. alioqui enim quid ἀσκηθεὶς huc faciat non video. βλήμενος enim non τοῦ ἀσχεῖσθαι significationem habet, sed sonat βέλει τετυμμένος, ictus iaculo seu percussus. V. 43, Homeri locus interpolatus ex Odyss. ε'. V. 46, rectius τὸ φλιμάζειν, per φ. quod vero sequitur, innuit βλιμάζειν et φλιμάζειν esse proprie τὸ φλίσαι τοὺς μαζοὺς, mammas contrectare.

P. 201, v. 1, deesse videtur κροῦμά τι ἢ φέγγμα, vel simile quid. Pro βλίττει autem v. 4, rectius (ut videtur) apud Helychium est βλίττει: atque adeo rursus v. 43 itidem per τ scriptum βλίττειρον, vel a blito facta derivatione, vel per onomatopoeiam ficto vocabulo, ut in τερτίσμα, ψιθυρος, et similibus. V. 29, vulg. γελῶ γελίσκω: quae lectio cum discrepet a regula quae v. 53, traditur, ego inde reposui τελῶ τελίσκω. V. 49, βαστάσαι ab Helychio quoque usurpatur in expositione verbi βλιμάται, haud scio an in vexandi significatu. V. 53, post οἰέσθω rursus ellipsis coniunctionis ὥς seu ὅτι.

P. 202, v. 37, rursus imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49. V. 54, usitatus fere ἐπὶ τὸ ἄστυ, accus. casu. V. 57, etiamli addito articulo legas, διὰ τὸ τῆς φωνῆς σημεῖον, tamen ne sic quidem satis plana redditur sententia. videtur porro id dicere, Apollinem tropice propterea βοηδρομῶνα dictum, quia cum ante in cantu pariter et organis vox sonusque inconcinnam haberet tarditatem, Apollo sua inventione suavem ei celeritatem addiderit. quae de re infra quoque 295, 51. Praecedentia exstant etiam apud Suidam.

P. 203, v. 6, post longi temporis vocalem ἀνεκφώνητον dicitur, quia per antecedentem ita eius sonus obscuratur, ut vix in pronuntiando exaudiat, quomobrem a Latinis quoque in nonnullis vocabulis saepe omittitur, ut in Oda, herous, Herodes, Thracius, quae Graece diphthongas efferuntur ὠδή, ἡρώος, Ἡρώδης, Θράκιος, et id generis alia. Pronunciari autem solitum, cum alia declarant, tum diphthongi solutio poetica in αοιδή, ἡρώϊος, Θρηῆκιος. V. 24, convenientius βοργιδας, nempe παρὰ τὸ βόας ἀγειν, boum abactor. V. 36, differentia ista legitur etiam in Ammonii Διαφοραῖς.

P. 204, v. 2, ad explendum choliambum post βολῆτινον requiritur Ζῆνα, vel simile quid. Saturnum a Romanis Stercutium vocatum tradit Macrobius Saturn. lib. 1, c. 7, quod primus stercore foecunditatem agris comparaverit. V. 39, cum ἀπέδωκε subaudiendum videtur ex praecedentibus, αὐτὸ ἐαυτῷ. V. 42, suspecta est locupletatoris fides, ut in aliis compluribus. nam βομβαύλιον Suidas cum Helychio vocari tradit τὸν αὐλητήν: at τὸν βομβυλίδον per iocum a comico dici βομβαύλιον: quod videlicet sua voce bombaulios tibicines quadamtenus imitetur. V. 49, locus est decurtatus, petitus ex Apollonii Argon. lib. 2, v. 150. est enim poetae locus paulo prolixior.

P. 205, v. 2, pro βομβολιός in vasis quoque significatione βομβυλιός scriptum apud Helychium et Athenaeum. V. 12, βορᾶς nom. casu accipiendum, ut v. 7, contracte videlicet ex βορέας. V. 54, in vulg. ed. Apollonii Argon. l. 2, v. 679, legitur, βοτρυόεντες, et ἐπερρώοντο: et v. 38, apud Dionys. in Περιηγῆσει, foem. gen. Τῇ δ' ἐπὶ —. V. 52, κτεῖν depravatione haud carere videtur.

P. 206, v. 4, Βόττονος pro penultima correpta mox eandem productam habet v. 7, etiam in superiorib. ed. V. 17, φρονήματα excusari aliquo modo potest, ut signif. quae cogitantur et curantur a virginibus; seu, quib. animo efferuntur et superbiunt virgines: videtur tamen verius esse φροήματα, gestamina. V. 24, βούβοις accipi posset etiam pro boum pabulo, vel boum pascuīs,

ut βοόστασις pro boum stabulo. itemque seq. v. legi potest κώμη τις Αιγύπτου, vicus quidam Aegypti. V. 28, vulg. τοῦ νεοῦ: parum apte. V. 37, usitatus Βουβαστίτις πόλις, et Βουβαστίτις νομός, apud Stephanum Byz. atque alios. V. 38, βούβοτος passivè potius significat, ut ἰππόβοτος, μηλόβοτος, αἰγόβοτος, destitutus pascendis bobus, equis, ovibus, capris.

P. 207, v. 1, potest etiam sublata distinctione legi οἶον βουβόν, seu bubo, bubonis in morem. V. 9, locus interpolatus ex Il. v. V. 18, in vulg. duplex est lectio, γενέσθαι et παραγενέσθαι. V. 30, vulg. Μένανδρος, perperam. est enim Nicandri locus initio Theriacōn, ubi etiam ὄροτύπος, accentu in penultima. V. 36, Nicandri locus cum suo comitatu in Βούκερας collocandus erat v. 40 post Διότιμος. In eodem loco pro χιλιγόνου v. 38, vulg. ed. habet σιτηγόνου. V. 40, rectius βούκερας, ut αἰγόκερας: atque ita etiam Hefych. V. 47, vulg. Καλλίμαχος, nom. casu, structura luxata. Si quis etiam paulo ante malit τοῦ α Αἰτίων, ut alibi, parum, meo quidem iudicio, erraverit. V. 49, verior lectio Φίλωνος περὶ πόλεων, sic enim a Stephano Byz. citatur duobus in locis. forsan etiam interpunctio tollenda post hoc ipsum περὶ πόλεων: ut Πολύδου sit genitivus pro Πολυτίδου seu Πολυτίδου.

P. 208, v. 6, Βουόα seu Βουόα Laconice dicitur, aspiratione pro σ inserta, ut clarius infra docetur 391, 19. Sic et πᾶα pro πᾶσα 646, 37: ὁλίος pro ὀλίγος 621, 51. V. 27, legi posset etiam κατούλωσις. V. 41, et metrum et constructio luxata. V. 51, duplicis lectionis sunt vestigia, τριπρόσωπός ἐστι, et τρίτου προσώπου ἐστίν.

P. 209, v. 1, etiam ἀποκοπή legi potest, casu dativo. V. 32, verius esse videtur παρὰ Αἰγυπτίους, apud Aegyptios. nam αἶγα parum huc quadrat. V. 41, apud Callimachi scholiasten, ad 102 versum hymni εἰς Δῆλον, pro nostris ᾠκισεν Ἐξάδιος, legitur ᾠκισε Δεξάμενός, habitavit Dexamenus; ut scilicet mox v. 44. eiusdemque Dexameni meminit etiam Apollodorus lib. 2. Deinde pro Οἰκιάδαο in Callimachi ed. est Οἰνιάδαο: melius. V. 49, Latini sermonis ratio postulat βούστα, non βούτα: eaque ab urendo denominata, quasi bene usta, ut Pompeio Festo placet. V. 55, legi potest etiam τῆς ἱερωσύνης, indefinito in articulum mutato.

P. 210, v. 1, de patronymicis etiam supra 165, 39. V. 7, pro os legendum vel ios, vel os καθαρόν. V. 10, εἶχεν εἶναι pro ὤφειλεν εἶναι usurpatur etiam in sequentibus aliquoties, ut 226, 42: 312, 5: 583, 9, et alibi. V. 22, deest praecepti membrum; hoc fere modo: ἐνιάκισ δὲ καὶ προστιθέσσι τὸ α, οἶον Τελαμωνιάδης ἀντὶ τοῦ Τελαμωνίδης. V. 19, melius ex Apollonio reponemus, Βουτύπος οἷα πόδεςσι τανύσατο. exstat autem locus Argonaut. libro 2, vers. 91. V. 38, δίκην, si genuina est auctoris scriptura, pro δίκτυον accipiendum videtur. sed mendii suspectus locus. V. 52, rursus imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49. V. 53, in additamento et tautologia est, et falsitas, ut patet ex sequentibus.

P. 211, v. 2, rectius forsan βραβεῖται, foem. genere. V. 5, apud Theocritum Idyllio 7, Dorico more scriptum ἐραττε. βράβηλα porro per η legitur etiam apud Eustathium ac Suidam: apud Athenaeum vero et Hefychium βράβυλα, sicut etiam apud Theocritum. V. 6, Suidas plenius, Φησὶ Σέλευκον, ait Seleucum nominare. — Sequenti versu idem Suidas et Athenaeus rectius μάδρυα: ut in βάδρυα librariorum deceperit similitudo characterum μ et υ. passim enim υ pro β in ms. visitur. V. 10, inclusum μάδρυα, ex Athenaeo et Suida ascitum est. iidem etiam plenius οἶονεὶ μαλόδρυα. V. 18, βραχύτης vocabulum non male ad etymologiam quadrat, alioqui convenientius pene τραχύτης, seu βραχύτης, ut v. 22. V. 49, durius loquendi genus. usitatus, ὀνοματοποιῶν ἢ λέξις ἔχει: vel, ὀνοματοποιῶν λέξεώς ἐστι, ut versu 54: vel, ὀνοματοποιεῖται ἢ λέξις, ut v. 16. Sequens locus restitutus ex Il. μ'. V. 53, inclusum illud, commation, βράχεν ὕδατα, additum ex Eustathio 1242, 26.

P. 212, v. 7, cum εἶπη subaudiendum ὁ τεχνικός, vel indefinitum τις. V. 14, notanda variatio in βρεγμός et βρεχμός. V. 32, pro Βρέντιον Stephanus Byz. habet Βρέττιον. Apud eundem sequentia leguntur plenius, hoc modo, ταύτην Ἐλάφουσαν Ἐλάγην, οἱ δὲ Βρεττανίδα καλοῦσι. Rursus pro Βρέντιοι, v. 33, apud eundem legitur Βρέττιοι, ut apud Latinos quoque Bruttii. Urbs Bruttiorum eidem Stephano Βρέττος est; et regio, Βρεττία. Brenta vero hac aetate nominatur fluvius Patavium prae-labens. V. 43, forsan auctor scripsit βρεντίδα τὴν θρίδακα: aut βρένδικα, ut apud Hefychium est, βρένδικε, θριδικήν Κύπριοι. V. 45, pro διότι haud scio an verius aliquis Διογένης repositus sit. Seq. v. disiunctive legendum videtur Φύκος ἢ ἄγχουσαν.

V. 47, rectius βρένδον, ut v. 27, necnon apud Hefych. et Suid. V. 48, μεγαλοφρονεῖ agnoscit etiam Hefych. et Suidas. alioqui maluerit fortasse aliquis μεγαλοφανεῖ, magna voce deionat ut βρένδος ανίς.

P. 213, v. 7, rectius ἀπὸ τοῦ Βρέττιος ἐθνικοῦ: vel, ἀπὸ τοῦ τῶν Βρεττίων ἔθνους: ut Latini quoque Bruttiam picem a Bruttiorum gente nominant. V. 19, in vulg. indicia sunt duplicis lectionis, τοῦ Βριαρεῖς, et τούτου τοῦ Βρ. V. 37, convenientius fere foemininum μανευομένη. V. 47, βριμένη vereor ne per librariorum decurtatum sit ex βριμαινομένη, vel βριμωμένη aut βριμουμένη. tribus enim modis efferri hoc verbum docent Hefych. et Suidas, atque adeo et noster hoc ipso loco. V. 51, post Ἐρμῆν desideratur Φασίν, aut simile quid.

P. 214, v. 1, mutilatus est locus; ac talis quaequam requiri videtur lectio, ὑπέδειξαν Ἀρισταίω. ἢ παρὰ τὸ βρίζειν τὸ τρέφειν, ὅτι τὸν Δία ἔθρεψαν διὰ τῆς ἀμβρ. cuius fabulae mentio infra in Γερασιτιάδης, 227, 39. V. 6, verius pene βρίζειν. V. 7, vulg. Κρήσης. nostrum Βρήσης postulat alphabeti series, et confirmat Stephanus Byzant. V. 9, rectius Βρίλησσός, gemino σσ, seu gemino ττ, ut supra 149, 25. V. 27, requiritur potius activum 12 γεννησάσης. Antoninus Liberalis Britomarti matrem adscribit Carmen. V. 36, πρὸς glossema videtur esse. eo certe sublato recte constat metrum. V. 55, congruentius pene, εἰς δὲ συνώνυμα —.

P. 215, v. 3, inclusa exempla non quadrant ad regulam: deinde pro πολυρωμαῖκος videtur legendum potius Φιλορωμαῖκός, idque ipsum cum suo simplici collocandum in sequenti membro post Φιλοβριωτός. V. 7, vulg. ἀγκλειῆς: quod nullo modo huc quadrat. immo et tolli hoc commation potest; quippe quod fusius infra explicetur v. 22. V. 26, βρόχος scribendum esse pro vulg. βρόχος, declarat v. 51. V. 30, melius fere, ἐνθεν καὶ βραγχίαν. Seq. v. supervacua est praepositio ἐν. V. 39, cum γεννηθεῖς subaudiendum ex praecedentibus ὁ βροτός, id est ὁ ἄνθρωπος.

P. 216, v. 15, legi etiam potest παρὰ τὸ βορά. V. 19, vulg. μετὰ φόβου, nihil ad rem. φόβου scribendum esse patet e pag. praeced. v. 46. V. 39, in βύβλιον et βυβλίον variant etiam superiores editiones. V. 46, aptius aliquanto βεβυσμένως, adverbialiter; idque distinctione seiunctum a praecedenti commate. V. 49, pro βυθίς rectius legemus βυθός, ut pag. seq. v. 17. V. 53, in βύζω est onomatopoeia, sicut in τρύζω, σίζω, κλώζω, et similibus imitativis.

P. 217, v. 43, pro βῶ in vulg. est βίω: quod characteristica littera plane discrepat a nomine βῶλος. itaque vel βῶ vel βόω scribendum est: de quorum priore cum alibi saepe, tum pagina seq. v. 50 et 52: pro posteriore vero magis usurpatur derivatum βόσκω. V. 30, possessivum Βυζάντειος agnoscit etiam Stephanus: et Βυζάντειαν, τὴν χώραν. V. 45, infinitivum sequitur nominativus; quia idem casus antecedit.

P. 218, v. 4, potest etiam mutato casu legi, ὤφελείας τινός —. V. 22, haud scio an verius ἐνικρύπτουσι, compositae. nam alioqui per anastropheν ἐν scribendum fuerit, ut supra 123, 36: et 187, 2. V. 30, Aristophanis locus plenius ab Athenaeo citatur lib. 7, hoc modo, — ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα Μεσθὴν βοάκων, ἀπεβάδισον οἴκαδε —. Ex eodem Athenaeo interpolata sunt etiam sequentia. exstat autem locus lib. 7, 144, 11. V. 38, formatio verbi βωστρῶ, cum suo comitatu, repetitur infra in ἐλαστρῶ, 325, 36: sed cum aliqua variatione.

P. 219, v. 23, in γαγγαμεύς τις, vestigia sunt duplicis scripturae, γαγγαμείς, et γαγγαμευτής. nam τις ab hoc loco alienum est. mallet igitur, καὶ γαγγαμεύς, ἢ γαγγαμευτής, ὁ τῇ γαγγ. V. 52, convenientius fere ὕφεσταμένη, quae subsedit, sedata et tranquilla.

P. 220, v. 56, vulg. ἐπὶ τοὺς γάμους, accus. casu. ego dativum malui, ut v. 51, et alibi. V. 52, sententia postulat τοῖς θεοῖς μοταῖς θεοῖς, vel τοῖς ἐν τῷ δήμῳ θεοῖς, ut 221, 4.

P. 221, v. 7, plenior lectio foret, κατὰ συγχοπὴν τοῦ η, καὶ πλεονασμὸν τοῦ β: cuius generis exempla notata in Indice. V. 19, vulg. γενομένην: mihi praesens γινομένην visum est magis consentaneum. V. 28, convenientius fere, ᾠκισαν τὴν ἐπὶ πεδίου (vel ἐπίπεδον) Γάργαρον, condiderunt eam quae in planitie sita est Gargarum. V. 47, Φοινικά legitur etiam apud Hefychium: apud Suidam distinctius, πλοῖόν τι Φορτηγὸν Φοινικικόν, navigium onerarium Punici generis. V. 51, rectius Νύμφης, (ut Δάφνης) apud Athenaeum, Stephanum Byz. et Suidam, immo et nostrum infra 243, 9. V. 49, lego ἔντερον γῆς, ut Latini quoque humbricos vocant intestina terrae. V. 53, rectius γαστρίδες, ut apud Suidam, et apud nostrum pag. seq. v. 3. nam γαστρίδες foemini generis terminationem habet. Sic v. 57, melius γινηθεῖσα, uno v. ut infra 225, 16.

P. 222, v. 15, τοῖς οὖσι dicere videtur *iis quae in hac vita quotidie obversantur*, τοῖς ἐκαστῷ γινόμενοις. V. 53, rectius τεταρσυμένοις, gemino μ; ut 754, 50: 798, 19.

P. 223, v. 16, coniuncte quoque legi potest περιδείρεα, quae et περιδέρεα, ornamenta collo circumponi solita. V. 17, si παρὰ τὸ δεῖν facta est derivatio, scribendum fuerit γαιοδέται. nam γαιοδόται sunt οἱ διδόντες τὴν γῆν, qui suam singulis terrae portionem tribuunt. reperitur et γεωδαῖται et γεωδαισία: nempe παρὰ τὸ δαῖσαι τὸ μερίσαι. V. 20, pro καὶ σπάρτα convenientius fere legerimus τὰ σπάρτα. coniunctioni enim parum aptus hic locus est. V. 26, inclusum οἱ abest a vulg. editionibus: et pro verbo τάττεσθαι in eisdem est tantum articulus τὰ: ac rursum mox vitiosa divisione, καλοῦσι νόσους. nostrum τάττεσθαι cum alibi passim ita usurpatur, tum 218, 17: 220, 28: 238, 8: 242, 33, 57: et φασὶν frequentissime lubaudiendum relinquitur, ut et pag. seq. v. 51. at Ῥωμαῖοι tropice pro οἱ τῶν Ῥωμαϊκῶν συγγραφεῖς, rerum Romanarum scriptores, ut Polybius, Plutarchus, Appianus, qui eo vocabulo sunt usi. V. 34, si legamus καλῶν ἔρωτι: et seq. v. ἤχι γέγεια, sat bene constabit sententia. ἤχι autem pro ἡ notatum supra 169, 30: et rursum infra 416, 11. V. 39, de γεγάσι melius paulo post praecipitur v. 49, in γεγαῖα. Seq. v. ad significationem τοῦ κατοικεῖν melius quadrat ἐγγεγάσιν et ἐγγεγένηται. nam ἐκγεγάσιν potius natum seu ortum esse denotat. V. 57, melius et clarius, μεταποιοῦσιν eis ὥσα, ut praeced. v. ἔχουσι διὰ τοῦ νῆα.

P. 224, v. 3, γέγνηα potius a γαῖνω quam a γένω aut γενῶ deducendum fuerit, ut κέχνηα, πέφνηα, et similia. itaque magis consentanea est formatio quae pag. praeced. traditur v. 49. V. 15, aptius ferme, ἀφίεναι τὴν φωνήν, *emittere vocem*. itemque v. 35, congruentius positivum κατάγέλαστος. V. 46, in superiorib. ed. sunt etiam alterius scripturae vestigia, nempe ἰδωμεν, videamus. mihi vulgata Homeri lectio visa est magis consentanea, Odyss. 9.

P. 225, v. 6, Γελαῖος agnoscit ac probat etiam Stephanus Byzantius: apud Herodotum lib. 7, Γελαῖος est, itemque alibi. V. 7, συστολή pro συγκοπή posita. est autem eiusmodi syncope notata etiam supra 132, 37: et infra 230, 50. V. 17, pro γινῶ rectius γενῶ legemus, ut v. 23, 26: et v. 28, γενέσεως per epsilon, ut γενέσια v. 50: et v. 38, κατὰ ταῦτό, uno eodemque tempore. V. 46, in vulg. ed. sunt etiam alterius scripturae indicia, περιεκάθητο τοὺς Ῥωμαίους: ego Michaelis Apostolii collectanea mss. sequi malui: in quibus etiam mox v. 48, σταβηρίας, et σταβοί: et v. 51, οἱ ἐθνικοί. Λογγίβαρδοι vero itidem apud Suidam, et infra 130, 19. V. 56, inclusa ista, γένος δέ, in vulg. ed. omissa, petita sunt ex sequentibus.

P. 226, v. 13, γενῆται scripsi uno ν, quoniam παρὰ τὸ γένος innuitur facta derivatio. in vulg. ed. γενῆται ter scriptum duplici ν, et rursum infra 629, 22: itemque apud Suidam: quae scriptura si vera est, deductum erit vocabulum παρὰ τὴν γέναν. V. 34, videtur legisse noster, Γήραϊ δὴ ποτε λυγρὰ πεπονθότες: sed in vulg. Homeri editionib. est, Γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι. qui locus mihi ab Henr. Stephano indicatus est. V. 38, suspicetur aliquis, auctorem scripsisse potius Πέτρων Πέτρωνος. V. 42, εἶχε pro ὤφειλε notatum etiam supra, 210, 10.

P. 227, v. 1, in commatio illo, καὶ Ἀμμώνιος, captata est brevis. vult enim dicere, καὶ Ἀμμων, ἀμμώνιος. cuiusmodi brachylogiae usurpatae etiam alibi. V. 4, inclusum ὡς in vulg. ed. deest. V. 9, rectius πράγματα, plurali numero. V. 18, πεσσέμεν scribendum gemino σσ, ut Il. β', Αὐτοῦ ἐν Τροίῃ γέρα πεσσέμεν: itemque infra 666, 8. ad verbum, *munera concoquere*. V. 41, nota Γεραιστός, et mox v. 46, Γεραστός, absque diphthongo; immo etiam v. 43: diserte παρὰ τὸ γεράσω priorem scripturam per αι diphthongum agnoscit Stephanus Byz. itidemque Apollonius Argon. lib. 3, v. 1242, δένδρηντα Γεραιστόν.

P. 228, v. 5, locus ita quodammodo expleri potest, ὑποκριτὴς ἢ τραγῳδὸς σῶμα ἤρασε. sed parum sanus videtur locus, et participium ἐσκευασμένος e praecedenti membro repetitum esse haud abs re suspicetur quispiam. Pollux lib. 4, c. 19, in theatri partium catalogo, γέρανον esse dicit μηχανήμα τι ἐκ μετεώρου καταφερόμενον ἐφ' ἀραγῇ σώματος, *machinamentum quod e sublimi demittitur ad rapiendum corpus aliquod*: cuiusmodi machina usam esse ait Auroram ad rapiendum corpus Memnonis. V. 11, Homeri locus interpolatus ex Il. 9'. V. 15, vulg. νεώτατα ἔσκον. nostra lectio νεώτατος ἔσκεν, petita ex mss. collectaneis Apostolii. V. 22, θηίδων νυμφῶν suspectum est, et incertum; quid reponendum sit, νηίδων, νηρηίδων, νυσηίδων, an aliud eiusmodi. V. 26, verius fortasse ἐκάλεσε, eadem relatione qua proxime antecedens προσέφυγε. alioqui extrinsecus subaudiendum οἱ ἀπόγονοι,

vel simile quid. V. 27, vulg. ἐντροφον ὕλην, structura minus congruente. V. 30, ἐξηραμένον est ut τεταρσυμένον 222, 33: contra normam omissa characteristicam. in talibus enim vel geminatur μ, vel prioris μ vicem subit σ, ut in λελαμψυμένον 223, 42. V. 48, δέξῃα sic excusari potest ut δέξῃεις. sed videtur tamen auctor potius γέξῃα scripsisse, ut est apud Harpocr. et Suidam. V. 51, vulg. ἀπὸ σταυροῦ: perperam. sensus enim requirit ἐπὶ —, ut cum alibi passim, tum 225, 15.

P. 229, v. 7, κάτεισι pro κατίαι, descendunt. Seq. v. κατὰ τὸν τόπον significat *pro loco, ubi locus id requirit*. nec opus est legere κατὰ ποταμούς: quia etiam aliis in locis, non tantum in fluminibus, exstruuntur pontes. V. 17, μείνω μενῶ usitatum non est: melius τείνω τενῶ. V. 21, in εἶναι duplicis lectionis sunt vestigia, nempe φαίνει et ἐστὶ: apud Harpocratem, Helychium, et Suidam, est ellipsis verbi, et absque diphthongo proparoxytonos scriptum γεωφάνιον. V. 25, γεύλοφα, si mendo caret, Dorice usurpatum intelligetur pro γεόλοφα, ut θευμορίη pro θεομορία. alioqui et γεύλοφα legi posset. V. 43, γειόμορος et γειομόρος accentu variant etiam in vulg. ed. forsan quia et active et passive pro loco accipi vox potest. Doricum γάμοροι apud Helychium bis proparoxytonos scribitur; cui scilicet sua obigit agri portio: ut γειομόρος active, qui terram scindit, ut γειοτόμος, γειοπόνος, et similia. Apollon. Argonaut. 4, v. 1453, γειομόροι μύρμηκες: et Argon. 1, v. 687, γειοτόμον ἄροτρον. V. 47, γῆν duali ac plurali numero carere ait, quoniam una tantum tellus est. at quia multae eius portiones, propterea supra 43, 54, dicit, τὰς ἑαυτῶν γὰς ἐγεωμέτρουν, *terras suas metiebantur*. V. 53, vulg. Homeri ed. ἀμφοτέρους, Odyss. 5.

P. 230, de Atticismo η pro ει actum etiam supra 166, 35.

P. 231, v. 2, verius fortasse αἰκίοισι, *aedibus*: et seq. v. Ξενοφάνης. Xenophontis enim nihil exstat emmetron. V. 19, pro Λυκία apud Eustath. est Λυκαονία, ut Hoefschelius noster observavit. V. 22, rursum εἶναι pro ἰέναι, ut supra 229, 7. V. 53, rectius, διὰ τοῦ θω, expuncto penultimo ε, ut satis declarant sequentia. V. 56, a σέβω apud Helychium est σέψασθαι, et pass. σεφθῆναι.

P. 232, v. 4, mutila est et structura et sententia: explebitur, si legamus, καὶ ἐν οἷς ἡ πέμπτη. sensus enim est, eandem rationem esse in iis etiam, in quibus quinta barytonorum coniugatio primam syllabam duplicat. alioqui et ita legi posset, καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ συζυγίᾳ τῶν βαρυτ. ὅσα τὴν πρώτ. V. 11, ante ποιοῦσι deest relativum ὃ, quae. aut pro ποιοῦσι reponendum participium ποιοῦντα. V. 17, ὄρσε suspectum est. verius vel ὄρσαι, vel ὄρσει: quorum utrumque apud Helychium. Sed et ὄρσει Dorico more usurpatum Il. τ', Ἄλλ' ὄρσει πόλεμόνδε. Sequens hemistichium mutilatum est. metrum enim postulat Ἀξέτε δὲ Πρ. ut infra in Λεύσσετε 562, 8. ex Il. γ'. V. 21, particula καὶ videtur innuere alteram regulae partem, ut infra 253, 45. ut hic finis regulae sit, quemadmodum tantum initium ponitur 114, 49. V. 26, deest forsan οἶον. deinde diphthongos scribenda videntur sequentia, γείνομαι, ἐγεινόμεν, καὶ ἐγεινάμεν. in ἐγεινάμεν sane diphthongum postulat regula, ut in ἐνειμάμεν, ἰδειμάμεν, et similibus. V. 27, nota ἐπὶ τὸ, accus. casu: et mox seq. v. ἐπὶ τοῦ — casu genitivo: quae posterior structura est usitatio.

P. 233, v. 5, γλαρίς legitur etiam apud Helychium, et in Apostolii collectaneis mss. alioqui maluerit fortasse aliquis γλαρίς, ut 235, 10. V. 12, vulg. ὀξυπέτατον: quod nec ad etymon nec ad historiae veritatem quadrat. V. 28, pro ἀρχαῖοι haud scio an verius Ἀθηναῖοι legerimus. Rursum vulg. v. 35, Γλαυκοπόιου, quasi παρὰ τὸ ποιεῖν: quum vel Γλαυκοπίου vel Γλαυκωπίου requiratur, παρὰ τοὺς ὧπας seu τὸ ὀπτεσθαι. V. 49, pro ῥῆμα melius fere quadrat ῥηματικόν, *verbale*. Seq. v. vulg. γεγραμμένη, minus congruenter ad originem et rationem vocabuli. V. 52, talis quae priam requiritur lectio, παρὰ τὸ γλάφω τὸ γλύφω, γλάφος, ὡς θρύπτω, τρύφος: sic enim et praecedentia et sequentia cohaerebunt melius.

P. 234, v. 25, Γλίσσχος suspectum est. apud Stephanum Byz. est, ἀπὸ Γλίσωνος, ἢ ἀπὸ Γλίσαντος. itidemque apud Eustathium. alioqui ut a κυπαρισσος denominatus Κυπαρισσῆις, ita et Γλίσσῆις Dorico more παρὰ τὸν γλίσσων seu γλιττὸν, id est παρὰ τὸν ῥύπον, derivari posset. de cuiusmodi nominum causis etiam supra 64, 6: et infra 327, 33. V. 26, γλιχύτης procul dubio corruptum est, nimirum ex adiectivo γλίσσχος (v. 53) et substantivo γλίσσότης. V. 41, etsi γλιῶδες verum est; melius tamen huc quadrat γλοιῶδες, per diphthongum: et mox fortasse auctor scripsit γλοιτοί. V. 54, pro τριγενεῖ supra divise scriptum τρισὶ γένεσι, 227, 25.

P. 235, v. 13, duplicis lectionis sunt indicia, Λαϊνέαισι χαλκός ἐπὶ — et, Λαϊνέαισι χάλκειος ἐπὶ —, ut vel antecedit vel lequatur κίων aut aliud confimile substantivum.

P. 236, v. 1, locus restitutus ex Odyss. σ'. V. 4, aptius κέκλαυται vel κέκλαυσται, tertia persona, ut γέγγαπται versu praecedenti. V. 14, usitatus, ὑπὸ συγκοπὴν ἀχθὲν: quod mox brevius dicit κατὰ συγκοπὴν, v. 22: ἐν συγκοπῇ, v. 32: et συγκοπῇ, v. 24. est autem id loquendi genus, quo Latini quoque dicunt Sub iugum cogere, et Sub iugum redigere. V. 46, ὅσον recte habet: sed elegans tamen et ea scriptura, quae est in Apostolli mss. collectaneis, ὁπόσων, numero plurali, casu genitivo. V. 55, pro μέγος haud scio an verius γένος legerimus.

P. 237, v. 2, γνωμοτυπία Helychio est γνωμολογία ἀκριβής. V. 4, vulg. ὠνήσω et ὠνήσιμος; ω pro ο: quae non agnoscunt lexicographi. V. 9, locus restitutus ex Il. η'. V. 16, παθητικῶν generalius capiendum, subintellecto etiam τῶν μέσων genere: (ut 754, 21) et v. 31, οὕτως pro ὡσαύτως.

P. 238, v. 16, rectius γουνῶν, accentu in ultima, ut singulari numero γουνός, more monosyllaborum nominum. V. 41, haud scio an rectius βορβοράδης. V. 45, τοῖσιν alibi non inveni. itaque suspicor, verius esse γοῖσιν, quod Helychius μέλαν exponit. inde sane γοισοῦσθαι 237, 51.

P. 239, [v. 34, κηδεμόνος suspectum est: nec enim nom. casu accipi debere videtur, ut ἡγεμόνος, Φύλακος, et similia e genitivo in nominativum tralata. malet fortasse aliquis κηδεμόνας: aut maiori mutatione, κῶλα μόνος: ut sit, *rodebat membra solus*. Ex *Addendis*.] V. 35, posterior lectio supra exstat 219, 29. V. 40, παρὰ Ῥωμαίοις cum dicit, respicit Latinum *crassus*.

P. 240, v. 13, vulg. γράϊς γράϊδος γράϊδιον, absque diphthongo. perperam. si enim primum syncope alterius, sit, deinde contractio α et ι, oportet ut duo sint α; alterum, in diphthongo αι; alterum, extra illam diphthongum, sicut in Ἀχαΐς, Ἀχαϊνῆν, et similibus. Perperam etiam seq. v. vulg. συνθέσει pro συναίρει, ut v. 11. V. 37, verior altera etymologia v. 46. V. 47, pro διαγράφασθαι supra est διαγράφας, 233, 42: rectius διαγράφας. est enim foeminini generis participium, ut testatur Eustathius 178, 36: ex Odyssea.

P. 241, v. 12, Ἀντιφάρμακα dicit quae alibi Ἀλεξιφάρμακα: recte utrumque. est autem locus quem innuit hic, de lacte, — Φαρήν δὲ ποτοῦ ἀποαίνυσο γρηύν. V. 23, τὸ γρηῖπον neutro genere, ut paulo post v. 36, τὸ γρηῖπον: quae alioqui masculina terminatione usurpari solent. V. 48, haud scio an verius δρομαῖος ὄνος. V. 50, duplicis scripturae indicia sunt, συνελίσσοντα et συναλίσσοντα. melius tamen huc quadrare videntur passiva, συνελισσόμενα et συναλίσσόμενα. V. 57, videtur velle dicere, ὡς εἶναι τὰ γέροντα, γέφυρα. In sequenti γέφυρος γρυνός, est primum syncope, deinde accentus tralatio, qualis in δόρυος δουρός, γόνυος γουνός.

P. 242, v. 9, procul dubio verius est συγκάμπτεισθαι: et mox ὕσσοῦσθαι seu ὕσσοῦσθαι: illud, e sequenti; hoc, e praecedenti versu liquet. V. 16, forsitan coniuncte τὸ κατὰ τὸ κοῖλον τοῦ θῶρος. V. 33, locus restitutus ex Il. ε'.

P. 243, v. 6, melius conveniunt Φανερόν καὶ δεδημωμένον, ut infra 316, 5: sed retineri tamen et vulgatum δεδαμασμένον potest: ut duae hic significationes accipiantur, et propria videlicet, et metaphorica. V. 20, ἐκτεταμένον ἔχουσι: subaudiendum ex praecedentibus τὸ υ. V. 22, pro Φύνη rectius (opinor) Φρύνη legerimus. V. 24, observa Φερεκράτη pro Φερεκράτει. Seq. v. melius constabit iambus, si καὶ post ἐστὶ tollatur. V. 30, Θραξ infra foemininum habet, Θρασσα, et Attice Θράττα, Ionice Θρήσσα, 454, 21.

P. 244, v. 5, vulg. τὰ ὕλη: quod quid sibi velit, nescio. nostrum ἔλη petitum e communi notitia. V. 31, melius, ἐκ τοῦ δαίς, καὶ δᾶς κατὰ συναίρεσιν. ut enim synaeresis fiat, oportet divisas esse syllabas. deinde ex gravi et acuta non circumflexa sit syllaba, sed acuta, ut in ἐστάός ἐστώς, et similibus, infra in κεκοτηότα 500, 57. Itidem et v. 51, δαίς καὶ δᾶς. Ibidem mox vulg. ἐστὶν ὥδᾶς, nihil ad rem. Forsitan et πολλὰν malit aliquis pro seq. πάλιν, ut significet, *Tuum officium est, ut fax multam emittat flammam*. Rursum pro monosyllabo δαίς v. 53, requiritur disyllabum δαίς, ut satis declarant exempla sequentia.

P. 245, v. 2, κατὰ συγκοπὴν eodem plane modo usurpatum etiam pag. seq. v. 3. sed magis proprium κατ' ἀποκοπὴν, v. 55. V. 16, duplicis lectionis sunt vestigia: vel, παρὰ τὸ δαῶ τὸ μανθάνω, δαίω, δαῖω: (ita videlicet ut ex κνῶ κνίω κνίσω) vel, παρὰ τὸ δαίω τὸ μανθάνω, δαῖω, facta nimirum diphthongi dialysi. vel potius δαήσω legendum et hic, et v. 21. ut in δαίφρων sit τροπή τοῦ η eis ι, qualis ibidem in εἰλίπους, οἰδίπους, ἀμαρτί-

vous et similibus est, nimirum η futuri verso in ι. V. 22, sensus postulat, τῆς διὰ, σημαίνουσας ἐπίτασιν, ut cum alibi tum 407, 17. V. 37, rursum ἐνθα pro ἐν Θηριακοῖς, ut supra 137, 44. exstat enim locus Nicandri Theriacῶν v. 282: ubi finis metri est in vulg. ed. αὐτίκ' ἐνίσπω.

P. 246, v. 3, de συγκοπῆς vocabulo dictum ad pag. praeced. v. 2. V. 6, fortasse legendum πολυδάκρυς, ut praeced. v. ἀρίδακρυς. deinde pro δάκρυον scribendum videtur δάκρυ, sublato finali v. nisi forte δάκρυς malis, ut v. 8. V. 22, etymi ratio postulat, διὰ τὸ διδάξαι, διδάκτῦλους τινὰς ὄντας. V. 36, pro δαλλός in vulg. est δαλλός, gemino λλ, ut θαλλός, parum apte. nobis patrocinantur quae mox sequuntur v. 38.

P. 247, v. 3, scribendum τῆς σε συλλαβῆς, ut 245, 2, τῆς δι συλλαβῆς, comprehensa etiam consonante σ; quam amanuensi oblitteravit finalis consonans praecedentis vocalae τῆς. V. 7, Homeri locus est Il. ε': at ille v. 36, Odyss. σ'. V. 41, vulg. νόμισμα ὁ ἐστίν, structura plane depravata. nostra lectio petita ex Helychio. V. 43, Callimachi versus a Natale Comite paulo integrius citantur Mythologiae lib. 3, c. 4, hoc modo:

Τούνεκα καὶ νέκυες παρδμήϊον οὔτι φέρονται
Μοῦνοι ἐπιπολλίων, ὅτιμή θυμιασμένον αὐτοῖς.
Ἄλλα κenoῖς στομάτισσι νεὼς Ἀχερουσίδος ἴσι
Βίηρον, καὶ δανάης ἐπιδεύεται οὔτις ἀπῶν.

citantur autem ibi ex Callimachi Hecale: quae ubi ei visa sit et perlustrata, non addit. V. 48, legendum videtur τοῖς δανοῖς: itemque seq. v. δανοὶ γὰρ, nempe α e medio sublato. V. 54, vulg. ὅτι Ἀπαρκτίωνος, mihi articulus ὁ visus est convenientior. apud Suidam est, Τρύφων Ἀμκωνίου Ἀλεξανδρεὺς.

P. 248, v. 20, aptius, ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ. V. 35, μάντις perperam a librario duplicatum videtur. verior lectio haec: καὶ Ἥτεϊος, ὁ πολίτης: — καὶ μάντις, μαντεῖος, ὁ Ἀπόλλων. porro gentile ἡτεῖος confirmatur rursus infra in ἡλεῖος, 426, 32. V. 53, post ἔλος distingui potest. nam σύνδεστρον expositio est nominis δάσκιον, opacum. opaca enim sunt loca densis arboribus confita. V. 55, δασύς, si verum est et germanum, subaudit substantivum τόπος, χῶρος, vel simile quid. aut scribendum δάσος, ut infra 250, 3, et 249, 49.

P. 249, v. 1, vulg. δέξω, per ξ. ego δάξω malui, ut v. 3 et 59. V. 6, metrum requirit κόρυμβος, Κόροιβος, vel aliud eiusmodi. V. 42, δατητής legitur quidem apud Aristotelem in Atheniensium republica, teste Harpocrate ac Suida. sed hemistichium illud quod subiungitur, Τὶν οἱ δατηταί, videtur potius Aristophanis esse, aut alius cuiuspiam comici. V. 46, δαιρετῆρες, si genuinum est, referendum ad δατηταί, v. 43: aut legendum δατητῆρες. Praecedenti v. pro δεδάστηται et δεδάτηται vulg. ed. habent δεδάται, perperam omissa tertia syllaba. ellipsis autem τοῦ σ notata etiam v. 40.

P. 250, v. 5, convenientius, ἢ διὰ τὸ διαυλῖδα εἶναι: vel, ἢ διαυλῖς τις οὔσα. V. 12, Homeri locus aliter infra exponitur 256, 22. V. 29, pro τελεστός perperam in vulg. scriptum τέλος. regula compositionis infra 347, 21: et compositio ipsa repetitur 646, 10. V. 36, Theocriti locus est Idyllio 2, ubi Pharmaceutria dicit, — ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν Αἰθῶ· χ' ὡς αὐτὰ λακείει μέγα καπνυρίσασα, Οὕτω τοι καὶ Δέλφιδι ἐνὶ φλογὶ σάφ' ἀμαρύνου. ut καπνυρίσαι ibi sit *ignem concipere*, per syncopen pro καταπυρίσαι. Scholiae expōit πυρακτωθεῖσα.

P. 251, v. 29, rectius ὀρέγω, extrito v. nam ab ὀρέγω ita sunt ὀρεγνύω et ὀρεγνυμι, ut ab οἶγω οἰγνύω οἰγνυμι.

P. 252, v. 5, convenientius τροφῆς, ut pag. praeced. v. 52. Seq. v. vulg. ed. τὰ τε πρόβατα: nihil ad rem. V. 8, locus restitutus ex Odyss. γ'. V. 30, in vacuo deest ἐρμηνεύεται. apud Suidam sine diphthongo, Δείσιος παρὰ Μακεδόσιν ὁ μὲν Ἰούνης. eo autem mense frumenta pleraque omnia sunt adhuc in herba. cuiusmodi decurtatio infra quoque 524, 20. V. 37, aptius ad metrum, δέατ' εἶναι, quod significat ἐφαίνετο, ἐδόκει, Helychio teste. V. 55, rursum imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49.

P. 253, v. 1, pro δέδατα rectius δέδαα scribemus, ut declarant etiam sequentia. est utique id praeteritum e futuro 2 δαῶ. Seq. v. etiam περὶ scribi potest accentu consueto, relatione ad verbum, non ad nomen facta, ut supra 123, 50. V. 6, vulg. δεύσω, ut πλεύσω, ζεύσω: sed nihil tale de verbo δέω tradunt grammaticorum scholae: quare δέσω cum regula malui. V. 28, usitatus μεταγόμενα v. 15.

P. 254, v. 15, metrum poscit δεκάφυια. Pro δεκάδας v. 21, vulgata Lexica e Xenophonte afferunt δεκαδεῖς; quod magis placet. nostrum enim δεκάδας, sive isosyllabas capitur, sive peritosyllabas, ambiguum est; alterum vero clarius, significans *decuriales*, qui sunt eiusdem decuriae. V. 31, φησὶ referri potest ad

eum, e quo haec excerpta sunt. alioqui convenientius est plurale φασί. V. 46, vulg. παρατιθέμενον: mihi praepositio περί vifa est magis consentanea, ut mox v. 51.

P. 255, v. 9, ut *Delphica laurus*, sic et *Delphicus tripus* adiective apud Latinos dicitur: at δέλφικα vel *Delphicum* absolute ac substantive pro Delphico tripode nusquam legere memini. V. 22, congruentius fere plurale ἰδρύσαντο. Assimilis prope historia est Paulaniae 329, 32. V. 26, aptius videtur, παρὰ τὸ δέω τὸ ζέω, id est, a δέω *significante* ζέω. V. 30, λέγει respicit τὸν Ζηνόδοτον v. 16. V. 56, vulg. ἐπὶ τοὺς δρῦς, depravato articulo pariter et praepositione.

P. 256, v. 22, Homeri locus iste aliter supra expositus 250, 15, clarius exemplum notatum ab Eustathio 760, 32, hoc, — οὐκ ἐτι δῆτε τέκμων Ἰλίου αἰπεινῆς. V. 24, nota rursus ἐπὶ τὸ — pro ἐπὶ τοῦ —. V. 35, nec προβάτιον, nec προβάτεον, ad rem propositam apte quadrant. videtur potius scribendum προβάτερον: et consequenter addita copula, καὶ, οἶός, οἰότερον, ea συνεκδομῆς forma, qua θηλύτεια, ἀγρότεια vel comparative quoque προβάτερος et οἰότερος, qui magis ad ovem quam ad hominis ingenium ac mores accedit. V. 25, rectius, ut videtur, πρόβατον, primitivum nempe praecedentis derivati προβάτερον. V. 37, haud scio an melius Δεξιόν, barytonas. V. 41, aptius τοῦ δεξιῶ ὤμου, vel τῶν δεξιῶν μερῶν.

P. 257, v. 6, commation illud, ἢ παρὰ τὸ ἔξιν τὴν ἐδωδὴν, cum altero quod sequitur, perperam in vulg. ed. nomini δεκάς allatum supra, 253, 54. V. 25, fortasse leg. αἱ ὀράσεις καὶ δέγματα καὶ δέξεις, ut v. 19, sed, ne quid dissimulem, est in ea lectione quaedam tautologia. V. 25, pro μέτρον analogia requirit μέτρον, ut infra 581, 47. V. 43, aptius fere περιβέβληται: et seq. v. περιτεινόμενον: et v. 46 verius στέφανος, ut κάρφος, τεῖχος melius etiam ἀνδρωπῆ, ut ἀλωπεκῆ, contractum ex εα, ut χρυσῆ, χαλκῆ. V. 47, sensus est, εἰρηται δὲ τὸ δέγμα οἶονεῖ τέγμα καὶ τέλος τοῦ σώμ. Et seq. v. παρεντέθεντος τοῦ ρ.

P. 258, v. 7, sensus est: regula postulabat δεσποστῆς, ut ἀρμαστῆς: sed una cum ecclipsis τοῦ σ mutato etiam tono, factum δεσπότης, ut ἀρότης: quod clare infra docetur 781, 54. At vocativus δεσποτα v. 12, ut ἀνάκτητα supra 44, 14. V. 15, in λέγει subaudiendus ὁ τεχνικός, vel alius a quo haec desumpta. V. 17, δεσμοτῆς ferri potest, ut ἀρότης: at v. 4 et 9 idem per omega scriptum, ut ἡπειρώτης, νησιώτης. V. 28, vulg. δυσάχρεες. notum δεσάχρεες poscit eum etymologia etiam alphabeti series, ac confirmat insuper Hesychii suffragium. V. 30, locus restitutus ex II. λ': et v. 40, ex II. β'. in priori omissa erat copulativa τε: in posteriori autem scriptum erat χρόνου pro χρυσοῦ, metro pariter et sententia corrupta. V. 46, mallet, Δευόμενον καὶ ἐνδεύόμενον, χρήζοντα: vel geminata expositione, δεόμενον, χρήζοντα. Sic v. 52, melius ἐτι δὲ καὶ οἱ Αἰολεῖς — est enim mos hic Aeoliis cum Ionibus communis. Varini Cornucopiae non male sic ista effert: τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, δεύοντο: καὶ τροπὴ τοῦ ν eis α αἰολικῶς, ἢ μεταθέσει τοῦ ν eis α ιακῶς, δευότατο. mentio eius Aeolismi etiam infra 611, 51. Praeterea v. 51 melius πύθοντο et πυθότατο, ut patet ex 696, 21.

P. 259, v. 1, ait et δεῦρο scribi et δεύρω, sicut δύο et δύω pro numero binario. V. 15, potest etiam eodem casu legi, εἰδούς παραγώγου, *speciei derivatae*, ut infra 268, 50: 269, 3. V. 31, eum istis φασί, subaudiendum οὕτως ἐλέγετο, αἰὺν ita nominatum fuisse, quia —.

P. 260, v. 26, δείδει e δείδειμι regulariter formari nequit: δείδει namque dicendum foret. videtur potius factus metaplasmus, et terminatio verborum in μι usurpata pro terminatione verborum in ω: nempe δείδει pro δείδει: sicut πίσι pro πίσι. at in ζῆσι et πλεσι, ascita est ea ipsa verborum in μι terminatio: quia ζῆ et πλεῖ minus belle sonant, 410, 41. vife et 520, 49: 671, 41: 698, 53. V. 41, ἀπόρροια neutro genere accipiendum videtur: aut foeminino genere legendum ὁμοία. mentio istius ἀπορροίας etiam supra; et rursus infra 295, 56: apud Clementem nostrum 20, 25. V. 49, vulg. τὰ, foem. genere: masculinum τῶ reposuim ex II. γ'. V. 57, δείκνει utrobique per ει diphth. legitur etiam in vulg. ed. at verius esse videtur δείκνυ quod sequitur, sive praesens sit per apocopen, sive imperfectum per aphaeresin.

P. 261, v. 6, πολυάνδρα pro πολυάνδριον videtur positum; pro eiusmodi videlicet sepulcro, in quod multa inferuntur virorum corpora. V. 19, vulg. ἰπὸ ζόφου, genit. casu; minus belle. V. 23, cum adverbiali genitivo δείλῃς, subauditur nom. χρόνος seu ὥρα: idque vel nom. casu, ut in seq. versu Homérico; vel dativo, ut hic. quomodo apud Latinos quoque *vesperi* usurpatum dici potest. existat autem Homeri locus II. φ. V. 33, vulg. Hom. edit. II. γ', ὅστ' ἄλκιμος. V. 44, sincerius videtur, ἔστι δὲ ῥηματικόν.

P. 262, v. 4, πύθ' an verum sit, dubito. nec ausim tamen πύθ' in eius locum substituere. V. 6, inclusa, suppleta sunt e superioribus 135, 24. V. 20, infra in σ, σπείους quidem rursus ratio redditur, sed locus non allegatur: qui quia hic nimis brevis est, reponi pro eo posset ex Odys. ε', मुखῶ σπείους γλαφυροῖο: et paulo ante, περί σπείους γλαφυροῖο. V. 33, males fortasse δεινολόγος: sed prior scriptura mox rursus attingitur v. 49. at Δεινολοχος proprium est nomen apud Suidam. V. 37, vulg. τὸ πόνος τῆς ὤν, omissa primori compositionis parte. V. 49, expositio illa τῆς κακῆ λοχούσης, innuit etiam alteram scripturam, δεινολόχης.

P. 263, v. 7, locus restitutus ex II. χ'. V. 16, δεισιδαιμονία neque apud paganos neque apud Christianos ἐπὶ καλοῦ ponitur, sed pro superstitioso seu nimis scrupuloso daemonum metu, ut declarat Plutarchi hoc nomine inscriptus liber, et Clemens noster 302, 32: sed et noster hic supra in δειδῶ 260, 5. V. 27, post καὶ ἀποβολή, subaudiendum δῆδᾶ: cuiusmodi ellipses alibi passim obviae. utrumque loquendi genus infra 274, 7, 22. V. 30, nimium decurtatus locus. plenior hic II. ω', Ἀνδράσιν ἐν δῆτοισι, seu δῆτοισι, per synaeresin. V. 42, vel δῆτον legendum: vel, si δῆτον verum est, transponenda sunt commata, hoc modo, καὶ ῥῆμα ἐνῶ καὶ περισπωμένως δῆτῶ, ἐξ οὗ τὸ δῆτον· εἴτα κατὰ συναίρεσιν δῆτῶ δῆτῶ. Verbum autem δῆτῶ duplex est: alterum, tertiae circumflexorum; unde imperf. δῆτουν, et aor. δῆτῶσας ac δῆτῶσαι apud Hesychium. alterum vero est primae circumflexorum: unde II. α', ἔγχετ δῆτῶν: et II. ψ', χαλκῶ δῆτῶν. sed neutraliter hoc posterius capitur pro, *Hostiliter agens, Hostilitatem exercens*. V. 44, haud scio an verius fut. temp. εὐρήσετε, ut mox v. 46. Inclusum ζητούση, eodem versu 46, in vulg. omissum, nos de nostro addidimus, sensu ita postulante.

P. 264, v. 8, ut melius cohaereant membra, legendum, aut subintelligendum certe, Δῆδᾶ γὰρ λέγεται, ἢ ὅτι πολλ. V. 22, ἱερεῖα parum aptum videtur. convenientius ἢ ἱερά, id est *sacra illa Apollini insula*. V. 24, sententia postulat, ἵνα τέκη (seu τέκοι) ἢ Λητώ, ut pareret ibi Latona. quod mox factum significatur v. 29. V. 49, si plurali numero τὰ scripsit auctor, significare voluit, non in uno illo, sed in aliis quoque Doricum α in η verti a communi dialecto. V. 56, posterior expositio, ἐκ τίνος τόπου, respicit δῆ ποθεν. apud Suidam eadem, eisdem verbis.

P. 265, v. 10, locus quem attingit, hic est, — οὐδὲ ζοῖκε Δημόν ἐόντα παρὲς ἀγορευμένον, οὐτ' ἐν βουλῇ. Οὐτε ποτ' ἐν πολέμῳ. verum ibi Eust. non oxytonas, sed properisphaenas, δῆμον habet, 901, 9. V. 13, συναίρεσιν dixit pro κρᾶσιν, ut liquet ex seq. V. 21, ambigua scriptura. et ἐκάστῳ enim legi potest, et ἐκάστων. clarius apud Harpocr. et Suid. τὰς ἀπογραφὰς ἐποιούντο τῶν ἐν ἐκάστῳ δῆμῳ χωρίων. V. 33, Suid. ἐν ὅφει πάντων γινόμενον. V. 48, elegantius, τὰς τοὺς πλακούντας ἐργαζομένας, geminato articulo.

P. 266, v. 15, πᾶσι, si vitio caret, extrinsecus postulat εἰρηται, aut simile quid. aut φασί legendum. nisi forte aliquis existimet pro auctoris nomine surrepsisse: ut legendum sit Πανύσσις. sed lubricae istae coniecturae. In ἔχη quod sequitur, subaudiemus τὸ πρᾶγμα, seu τὸ ἐκβησόμενον. aut legemus ἔχης. V. 20, locus ex Ioann. Evang. c. 18. Seq. v. fortasse scripsit τροπὴ Βοιωτικῇ προίην. Boeotos enim ω in οἱ vertere cum alibi noster tradit, tum supra in γελοῖος, 224, 36.

P. 267, v. 9, τῶν δημευθέντων consuetudo attingitur etiam infra in ἐγγύης καταβολή, 340, 37. V. 20, καὶ ἐγώ, pro ἐγὼ δέ, id est, Ego vero ex eo tractam verbi originem puto, quod Caunii maxime omnium fortibus sint usi. V. 26, inclusum κόρας additum ex Suida, apud quem etiam Διακωράζεσθαι absque diphthongo legitur, sicut etiam apud Hesychium; nempe παρὰ τὰς κόρας. V. 28, apud Suidam iudem est, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ ἐπὶ τῶν ἐμπαιζομένων λαμβάνεται. expositio sequens repetitur mox v. 44, et inf. 273, 47. V. 44, malim διεκωδώνισε, a them. in ἴσω, ut v. 27: et infra 273, 47.

P. 268, v. 4, cum εἰρηται extrinsecus subaudiendum ἢ λέξις. V. 16, τετορήσω agnoscit etiam Suidas, eundemque Aristophaniam locum iisdem verbis citat. ut facta sit in eo verbo duplicatio qualis in τετραίνω, τετρεμαίνω, et similibus. V. 17, sensus est, γίνεται οὖν διάτορος καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, διάκτορος. crebrae sunt autem apud hunc nostrum eiusmodi ellipses; ut mox pag. seq. v. 16. V. 22, vulg. coniuncte, ἐπὶ γλαυκός. perperam. sensus enim est, *Callimachus de noctua hoc adiectivum usurpavit*. clausula vero quae Callimachi loco annexa est, non ad noctuam quadrat, sed ad διάκτορον Ἀργεῖφόντην v. 12 et 20. V. 38, duplicis lectionis sunt vestigia, ἐξελέχθαι, et ἐξηλέγχθαι. sed prior venit melius. V. 52, rursus augmentum neglectum in διάμῃσε: regula enim διήμῃσε postulat.

P. 269, v. 8, nota ἔσχον plurali numero, cum in praecedentibus membris sint verba singularia, more Attico. ea variatio alibi quoque occurrit aliquoties. itemque infra 273, 31. V. 28. στύραξ inter huius vocabuli significationes agnoscit etiam Hesychius. V. 31, pro μὲν melius fere με reposuimus. ad metrum sane aptius id pronomen congruit. si quis tamen γε malit, non multum reclamavero. V. 37, διαλαλῆσαι est itidem apud Hesych.

P. 270, v. 3, διαρύττειν gemino ττ habet etiam Hesychius: sed usitatus mox uno τ ἀρύτειν, ut ἀρύτειν. V. 8, regula eadem cum alibi allegata, tum in ἀπίσσει, 122, 42. sic 127, 22. V. 16, rectius (opinor) ἀσώμενος, ut apud Galenum, ποιεῖ πρὸς ἀσώμενους, prodest fastidio laborantibus. a quo etiam ἀσηδείς apud Hesych. V. 32, οἱ διάσειστοι absolute capiendum; aut singulariter legendum ὁ διάσειστος. V. 41, verius apud Suidam ἀβρῶς βαίνειν: (ut apud Hesych. quoque τρυφερῶς βαδίζειν) at mox apud eundem εὔσεσαι pro σεῖσεσαι, non ita convenienter. vife item v. 36 et 44.

P. 271, v. 8, rectius, promotio accentu, ἀσπίδες. sensus est, alios aliter distinguere: alios scribere δι' ἀσπίδες: alios, διὰ σπιδέος. est autem Homeri locus Iliad. λ', ita scriptus in Eustathii commentario, Τόφρα γὰρ οὐν ἐπόμεθα δι' ἀσπίδες πεδίοιο. V. 12, inclusus articulus τὸ in vulg. deest. V. 28, usitatus, σπείρεσθαι τρύγην: potest etiam exculari σπείρεσθαι τρύγην, nom. casu. Praeced. v. corrupte vulg. ἀμπελοι πέλοιο ὄρχοι. nostra lectio petita ex Eustathii comment. 1964, 26. V. 35, appendix ista, ζήτει εἰς τὸ σῆμα, rectius ad sequens διαττῶν pertinet. cum διαττειν parum affinitatis habet. V. 44, διαφρεῖν, εἰσφρεῖν, et similia, melius fere ἀπὸ τοῦ φέρεν deducuntur, per syncopen, ut πρᾶσαι a περάσαι.

P. 272, v. 29, διπλοῦς: tum quia saepius eadem subinde repetere cogitur praeceptor: tum quia pro diverso discipulorum captu alium atque alium fieri oportet. V. 31, in vacuo deesse videtur ὡς τὸ πολὺ, vel simile quid.

P. 273, v. 4, locus ex Il. λ'. V. 24, nota Ἰβυκι pro Ἰβύκω. V. 31, rursus numeri enallage in διέτμαγεν, et διεχωρίσθη. V. 43, malim διεδοιδύκιστε, a them. in ἴζω, ut diserte apud Hesychium exstat. altera tamen scriptura est etiam apud Suidam.

P. 274, v. 3, locus ex Odyss. ζ'. V. 31, non minus apte διέδριον legeris, aut διέδρον: illud, ex Suida; posterius, ex Hesychio. V. 56, ἀνιπασία legitur etiam apud Suidam: verum sequens ἀνωμοσία satis declarat, ἀνιπασία legendum esse cum Hesychio. Illudem mox cum τὸν αὐτὸν extrinsecus subaudiendum ὄρκον: aut neutro genere legendum τὸ αὐτὸ —.

P. 275, v. 27, rectius δίκτυ, ut δάκρυ, utrumque per apocopen. Seq. v. Dorice quidem δικαλέκτας exculari posset; at communiter δικολέκτης dicitur in Epigramm. V. 34, duplicis scripturae vestigia, ἐπικάρσαι, et ἐπικαρσίως. V. 46, singulare αὐτοῦ ferri potest, si ex praecedentibus subaudiatur ἕκαστον, unumquodque. V. 50, in Φησὶ respicitur ὁ τεχνικός, sive is a quo haec petita sunt. Seq. v. rectius κενός et στενός, servato accentu communi, ut in κενός et στενός. Sed notandum inveniri etiam κενώτερος et στενώτερος secundum regulam, idque in mss. exemplaribus; quibus patrocinator proverbialis iambus, κενώτερος λεβηρίδος. Moschopolus sane ut ξενώτερος et ξενώτατος, ita etiam στενώτερος ac στενώτατος agnoscit. quod a Stephano quoque nostro in Paralipomenis grammaticis annotatum est. V. 57, δεῖ pro δεῖται positum videtur.

P. 276, v. 11, δίκας rectius accipiemus pro δικαιοπραξίας, vel etiam pro lites seu litigia. sunt enim observatores ut male factorum, ita et recte factorum: illa remunerantes, haec punientes. metrum etiam post φυλάσσουναι requirit τε, vel aliam eiusmodi particulam. V. 22, vulg. ἔωθεν: nostrum ἔωθουν desumptum ex Suida. Seq. v. concinnius Δίχρον, per syncopen. [B. Vulcanius in Callimachi fragmentis legit Δίχρον Φίλτρον: per syncopen sc. ut ἀφορῶς, χεῖμαρῶς, et similia. Ex Addendis.] V. 39, nota ἰδῶν pro ἰδοῦσα: itemque mox v. 41, ἀνελθὼν pro ἀνελθοῦσα: forsitan librariorum culpa, qui scripturae compendia non recte affecuti sunt. V. 49, cum τὸ i μακρόν, subaudiendum ἔχει, aut aliud consimile.

P. 277, v. 19, rursus duplicis lectionis indicia; nempe Διόγνωτος, ὁ ὑπὸ Διὸς γνωριζόμενος: et, Διόγνητος, ὁ ὑπὸ Διὸς γεννώμενος seu γεγεννημένος, Iove natus. V. 34, αὐτίκα pro αὐτοῦ, seu ἐν αὐτῷ, temporale pro locali. V. 56, pro παρὰ rectius (opinor) legemus πᾶσαν, omnem.

P. 278, v. 2, Homericus ille versus unde sit nescio. Il. v' legitur, Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον αὐτοσχέδον ὠρμήθησαν: et Il. β' non procul ab initio Boeotiae, Τῶν ἡρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος υἱὲς Ἀργεῖος. V. 39, haud scio an verius τῶν Διοσκούρων, plur.

numero, nempe Castoris et Pollucis. V. 46, hemistichium illud, διπλὴν ἐκταδίην, exstat Il. κ'. V. 55, post commationem illud, τροπῇ τοῦ υἱοῦ εἰς i, supplendum, καὶ συγκοπῇ τοῦ ο καὶ ε. V. 57, σφαλίζω vulgaris dialecti verbum esse videtur; quo significato a Germanis quoque nostris falzen usurpatur.

P. 279, v. 2, locus restitutus ex Il. α'. superiores editiones habent ποιήσαντα et διπλάσαντα: errore nato ex non recte observato scripturae compendio. V. 14, post Φησὶ γὰρ ellipsis est conjunctionis ὅτι, ut supra quoque 77, 55, et alibi. Seq. v. haud scio an verius τριστόχος. diversa sunt τρίχους et τρίχους. V. 30, χρύσεας quoque cum vulg. retineri potest, si verbum substantivum subintelligatur. ut significetur sella aurata loris argenteis obvineta.

P. 280, v. 1, legendum videtur πολυπάταγι, more perititolyl-laborum, ut praecedenti commate διχόμηνι. V. 6, sensus est, ὡς ὁ Ἡρωδιανός Φησι. V. 8, locus restitutus ex Il. ζ'. V. 9, quem indefinite τινὰ hic nominat, Nonnus est: apud eum enim locus exstat lib. 9, pag. 161. V. 13, in vulg. est tantummodo δῆλον, absque ὅτι, ut supra 77, 55: ellipsi parum usitata. V. 26, fortasse πολέος scribendum, ut Il. ε', ἰὼν πολέος πεδίοιο, per multum campi spatium. V. 32, idem hemistichium infra in κεμάς 503, 2. V. 44, fortasse verius, πρώτη Διὶ εὐνηθεῖσα, ut quae prima cum Iove concubuerit; seu, prima Iovis lectum experta.

P. 281, v. 25, in vulg. sunt etiam alterius lectionis vestigia, ἀπὸ δύο τῶν ὁμοιοσήμων. sed posset etiam plane omitti articulus. Seq. v. aptius τροχόν, aut τροχῶ, ut κύκλω. immo et compositae legi posset τροχοδίνητον. V. 27, vulg. δοκιμάζω, quatuor syllabis; parum apte. V. 39, sensus est: Quod propterea monere volui, ne, si forte alibi audias aut legas, novi quidpiam audisse videaris.

P. 282, v. 7, disiunctiva ἢ aptius fere praecedenti versu collocabitur ante φαντασίαν ἐχούσας τάφων. V. 10, μακρὰ ferri potest, ut apud Homerum μακρὰ βιβίς. alioqui usitatus est μακρὰν, subaudito substantivo ὁδόν. V. 36, nota συνδῶν contra morem, pro συνδῶν, ut infra 379, 42. Seq. v. alterius quoque lectionis sunt indicia, ἀλλὰ σφε δόλος — quae mihi quidem videtur esse verior.

P. 283, v. 6, forsitan ἐν ταῖς θήραις, i. τῶν ἰχθύων, in captura piscium. [qua de re infra quoque 505, 17: et apud Plutarch. lib. De Animalium solertia, ex Aristotele, κεράτιον περιτίθεσθαι ὁ πρὸ τοῦ ἀγκίστρον περὶ τὴν ὀρμὴν, et paulo ante, τῶν τροχῶν τὰ καθήκοντα πρὸς τὸ ἀγκίστρον, ὡς ἐνὶ μάλιστα λευκὰ φαίνεσθαι μηχανῶνται. Ex Addendis.] V. 10, concinnius ἐρμηνεύς, incontracte. V. 22, νεῶν pro vulg. νηῶν repositum ex Il. β'. V. 37, quia δόρυκτιον non ἀντιφάρμακον sed letiferum est, ut sequentia declarant, propterea melius legemus παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Ἀντιφάρμακοις, ut et supra 241, 12: 256, 55.

P. 284, v. 5, cum ἐστὶ subaudiendum τοιαῦτα. sensus est: 16 Sic enim et ποιητικός, et χειρουργία, et μαθήματα, et alia innumera, cum generalem per se habeant significationem, ad certam speciem restringi solent. V. 36, in vulg. δοτικὴς est pro γενικὴς: perperam. V. 48, rursus imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49. regula vero quam allegat, et supra citata bis terve, et infra 396, 39. V. 53, Ἡρακλείδης legendum arbitror.

P. 285, v. 11, scribendum Οἰδιπόδαο, ex Homeri ed. Il. ψ'. de quo vife ibidem Eustathii comment.

P. 286, v. 9, ut similitudo sit exemplorum, pro τρέπω legendum fuerit τέρεω. V. 11, rursus imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49. V. 13, posterior Homeri locus restitutus ex Odyss. ζ'. V. 55, pro οὕτως aptius vel οὕς legemus, vel τούτους. de κάπηλος vero in eandem sententiam infra quoque.

P. 287, v. 12, in vulg. est etiam altera lectio, καὶ κατὰ μετὰσειν. V. 14, vulg. δραύκαλος, corruptis per transpositionem etymologiae vestigiis. V. 17, eadem corrupte, Κεκρόπειόν τι δειφύσιν. nostra lectio petita ex Suida. Inclusa ὅτι, ab eiusdem Suid. cod. abest. at v. 18 apud eundem male. genere scriptum τῷ θεῷ, minus recte. nisi quis draconem deum intelligere velit. V. 25, de ἐρεγμός et ἐρεχμός infra 370, 29: 371, 19: de ἀρχόμενος, supra 151, 39. V. 28, rursus omissum verbi augmentum: regula enim postulat ἐσκενώθηται. V. 32, hypallage, pro, τῷ πατρὶ τὰ αἰδύα ἐξέκοψε, ut v. 36. Seq. v. post ὅτι subaudiendum ex praecedentibus, ἐκεῖ κέρυπτται τὸ δρέπανον τὸ —. V. 42, haud scio an Εἶσος ab auctore scriptum, ut Κεῖσος apud Pausaniam nostrum 61, 12, et alibi.

P. 288, v. 51, est et verbum δρυφάσσειν: a quo apud Lycophr. 108, στέγνα δεδρυφαγμένον, pectore obseptum seu ligneo thorace, quasi δρυῖν φάσσειν πεφραγμένον.

P. 289, v. 7, nota seriem, nempe Δοι inter Δρ et Δυ, ut apud Suidam quoque. sic et αἰ nonnunquam ante ε, et εἰ ante η. quemadmodum, apud eundem Suidam. V. 16, scribendum cum

vulg. δὴ, ultima longa, ut et superiores editiones habent, et sequentia declarant. significat enim, et δὴ scribi per ypsilon, et δόω per diphthongum: (ut v. 16) illud, barytonas; hoc, oxytonas. nostrum δὴ per imprudentiam nos fefellit. V. 45, melius et evidentius διέναι, in duas partes ire. V. 49, pro τὴν omnino scribendum τὸ, articulo non ad nomen πῶσιν, sed ad verbum ἔχειν relato. sensus est: quoniam unusquisque casus in duali numero, sub una terminatione, duorum casuum significationem habet.

P. 290, v. 6, δέλετο suspectum est. regula postulat εἰδέτο. V. 13, vulg. ἐξέρχεται, exit; errore manifesto. V. 26, congruentius, ὡς ἰστώμαι, ut v. 29. nam τῶμαι primae coniugationis est; ἰστώμαι et ἰστώμαι, secundae. V. 34, κατὰ τὸ τρίτον, i. πρόσωπον, in tertia persona. V. 51, quemadmodum εἰς duali et plurali numero carere dicitur 305, 13: ita et τριήκοντος singulari numero dici non potest. indubitate igitur τριήκοντοι scribemus, plurali terminatione. V. 34, haud scio an verius ἀντίκειται: ut respiciat praecedens ἀντιφύρεσθαι. V. 57, locus suppletus ex Odyss. εἴ.

P. 291, v. 9, in vacuo deesse videtur, καὶ Νόσφιν ἀτρεθε δύνει: aut, καὶ, — δύνει ἀνευ, vel simile quid. ita enim recte quadrabit expositio, ἀνευ πόνου. V. 12, Lycophronis locum e vulg. ed. sic interpolabis melius, ἀτρεθε δ' ἀπ' Ὀλένου Δύμης τε, Βουραλδισιῇ ἡγεμῶν στρατοῦ. exstat locus p. 88. V. 19, scribendum fortassis, Ἐνδοὶ καύηκες: vel etiam εἰδοὶ: ut ex his alterius versus sit initium. ac quadrare huc videtur illud Theophrasti, καὶ εἰς ἐκ πελάγους ὄρνιθες Φεύγωσι, χειμῶνα σημαίνουσι. V. 24, vulg. ὕστερον, praeposere. Suidas τὸ πάλαι dicit. V. 27, idem Suid. φασίαν δὲσσομον, omissa copula et articulo. V. 40, haud scio an verius ἐπὶ δυστυχία εὐτεκνον. vulgatae lectionis sensus est, foecunda liberis ad seditiones movendas natis. V. 52, ante παρὰ τὸ in vulg. est disiunctiva ἢ: quae ferri nequit, nisi alia subiungatur expositio: quare cum Hefychio et Suida eum sustuli.

P. 292, v. 3, aptius δυσκατόχους. V. 11, ut hic δυσμενής a verbo μένω deducitur, ita infra λαθικηδής a verbo κήδω. sed versu 15 a μένος quoque derivationem fieri posse additur. V. 18, rectius βαρυτονουμένον, aut legendum, εἴτε γὰρ ἀπὸ τοῦ μένω, ὀξύτονουμένον, i. ἐστί. hoc sensu: nam sive a μένω deducas, in ultima acuetur, sicut a σπείρω et ἄρδω sunt oxytona πολυσπερής et νεσπερής, a σέβω εὐσεβής, ἀτεβής, δυσσεβής, θεοσεβής, et similia. V. 25, δυσμής expositio a locupletatore nostro addita, supra eisdem verbis exstat 290, 9, retento utrobique ἐξέρχεται pro ἐσέρχεται. V. 35, locus suppletus ex Hesiodi Ergis. in vulgatis enim omissum hemistichium ἡμερος αἰρεῖ. Seq. v. aptius pass. δυσπεπτομένων, quae difficulter concoquuntur.

P. 293, v. 3, plures quidem Dodonae a Geographis memorantur, sed nulla in Hyperboreis seu Scythis. quare parum huc congruere videtur appositio ista, χωρὶς τῶν ὑπερβορέων, infra sane in Κύπρις 547, 28, ubi locus hic repetitur, nulla Hyperboreorum mentio. V. 28, αὐτοῦ pro αὐτῶν, vel ἑκατέρου αὐτῶν. V. 36, οἶνοτροποι Hefychio sunt αἱ Ἀνίου θυγατέρες, Anii sacerdotis filiae. iudemque Lycophroni p. 88. V. 50, melius ἀκλιτον, neutro genere, ut v. 54.

P. 294, v. 20, sicut in tertia plurali δώωσι poetice dicitur pro δώσι, et γνώωσι pro γνώσι: ita etiam in tertia singulari δώωσι pro δῶ, a prima sing. δῶω pro δῶ. est ergo primum pleonasmus, qualis supra 73, 43: et 106, 52: deinde epectasis τῆς σι συλλαβῆς, qualis paulo ante v. 16, et supra 284, 57, et alibi. v. 51 et 52 infra 581, 33. V. 46, congruentius esse videtur σεαυτό, accusi. casu. Praemittit porro hic ea quae a diphthongo εἰ sumunt initium, quia epsilon a nonnullis εἰ nominatur, ut prolixius in Alphabeto nostro docuimus. V. 50, melius εἰλῶ, ut 298, 5, et alibi.

P. 295, v. 1, pro ἀπὸ aptius ἐπὶ legerimus, ut mox v. 4. Seq. v. si δὴ ad poetae locum pertinet, mutilum est versus initium, ac tale fortasse requiritur quale seq. p. v. 20. V. 25, congruentius (opinor) φησι, num. singulari: ut referatur ad Homerum, apud quem locus exstat Odyss. ω', praemisso versu hoc, Χωρὶς δ' αὐτε γυναῖκας ἀμύμονας ἐργ' εἰδυίας. V. 41, quemadmodum paulo ante coniunctis antithetis legitur, οἷον γένος, εἶδος, ita hic quoque post κοινόν desiderari videtur ἴδιον, a librario propter vocum similitudinem omissum: ut integrior lectio sit, οἷον κοινόν, ἴδιον, ἰδικόν διὰ τοῦ ι. V. 46, positum versus dumtaxat principium: quia paulo ante v. 43 citatus est integer. est autem Euripidis, ni fallor. V. 53, vulg. εἰδῶν, contra syntaxeos normam, quae foemininum substantivum hic postulat. ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ praeced. v. est, in disponendis per certas classes libris. Harmonicis porro multum concinnatis ab Apolline additum esse, dictum etiam supra 202, 57.

P. 296, v. 1, μελαγχρῆς corruptum est. verius μελαμβαρῆς Fulvius-Virginus legit in Lyricorum fragmentis p. 204. posset etiam μελανκευῆς admitti. V. 3, inclusa, addita sunt ex Od. λ'. In le-

ETYMOLOGICON.

quentibus deesse videntur nonnulla, in quibus Dei et τῶν εἰδῶλων facta comparatio. V. 10, locus restitutus ex Il. γ'. perperam in vulg. est Ἀντήνορος. V. 14, si locus est integer, ἴδον scribendum. detracto ε. Verbi εἶδον haec inter alia sunt exempla: Il. δ', ἀπὸ σκοπῆς εἶδε νέφος: et Il. ε', Ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσ-ἰόντα. Sic v. 20, futuri hoc addi exemplum potest, — ἤδη μὲν τόδε γ' εἶσαι αὐτὸς ἐπελθὼν, ex Odyss. ω'. V. 25, διὰ τοῦ η: nempe a verbo εἶδμι. nam inde deducunt quidam infinitivum εἶδέναι, et optativum εἶδεῖν, ac subiunctivum εἶδῶ, a quo per lyftholen Homerus Il. α' dixit ἵνα εἶδομεν ἄμφω, pro εἶδῶμεν: sicut videlicet a τῖσμι est τῖσέναι, τῖσείν et τῖσῶμεν. V. 33, post φρεσὶ desideratur vel disiunctiva ἢ, vel saltem hypodiasiole. V. 46, usitatus fere ἀλλά γε, attamen: et v. 48, τοῦ παρακλεσματοῦ, ut supra 294, 42.

P. 297, v. 10, ulitatus ὑπακούουσι in obediendi significatione. V. 12, melius, τὸ, τῇ θελήσει ὑπεχώρησεν: ut prior articulus totum comma sequens respiciat; alter vero, nomen θελήσει. V. 19, Suid. δ' οὖν pro γοῦν. et mox legendum ἐρλοισι πεπταμένοισι, more hexametri heroici. exstat autem locus ἐν ταῖς Νεφέλαις, utitur verbo εἶξαι idem Aristoph. etiam in Avibus, dicens, Εἶξας ἐπιτίθει σε —. V. 56, procul dubio auctor scripsit, εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν, ut cum alibi passim, tum 266, 27, 29.

P. 298, v. 2, pro ἱερεῖα sensus requirit ἱεροουργία. nisi forte ἱερεῖα quis malit, a verbo ἱερεύειν. nam ἱερεῖα sacerdotem foemini flexus denotat. potest tamen etiam ἐορτῇ legi pro eodem. V. 7, malet fortasse aliquis ὑπὸ ὑδάτων. sed δένδρων recte habet; quoniam alibi εἶλαρ appellat φράγμα ἐκ ξύλων, sepimentum e lignis. Il. η', Πύργους ὑψηλοὺς εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν. et Il. ζ', Τείχος μὲν γὰρ δὴ κατεργάσεν, ὃ ἐπέπιπτεν Ἀθήνην νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἐσσεσθαι. V. 11, εἶλας accusi. casu accipendum, ut v. proxime sequenti, et rursum v. 18. V. 14, congruentius λαπάζειν seu λαπάσσειν, quam λαφύσσειν. V. 10, pro ἀζεσθαι requiritur potius πληκτάζεσθαι, aut aliud sono assimile verbum. V. 22, malim τὸν Ἐλάτου υἱόν, articulo ad remotius substantivum conformato. V. 26, vulg. πόλις Ἀθήνησι, errore manifesto. nostra lectio petita ex sequentibus. V. 48, inclusum illud commation, τοῦ λ, additum e simili formatione infra 300, 28.

P. 299, v. 16, τὴν ψυχὴν tropice pro τὴν κρίσιν positum. V. 38, melius cohaerebunt membra, si addita copulativa legamus, καὶ ὡς ἀπὸ βαρυτ. Et contra v. 42, expuncta praepositione aptius legemus, τὸ οὖν Ἠγέλοχος, ut v. 37. V. 47, congruentius θάλαμον, masc. terminatione, ut mox v. 49, aut τρηχὺν generis metaplasma habet, ut apud Homerum ὀλοώτατος ὁδμή. in vulg. Nicandri ed. est, ἐνδύκεις αἰεὶ Τρηχὺ ὑπάρπτεζον θαλάμην: et seq. v. ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο, postquam se ad satietatem implevit. exstat autem locus in Theriacis, v. 283. V. 56, post σπᾶσθαι omiffa videntur nonnulla. videtur enim scripsisse auctor, ἀπὸ δὲ τοῦ ἰλὺς καὶ σπᾶσθαι, ἰγραπτέον.

P. 300, v. 1, malim εἰλυφῶ, circumflexe. itidemque v. 5. ex 17 eo enim est poeticum εἰλυφῶν, v. 6. V. 18, haud scio an verius ἠττήθησαν, ut paulo post v. 14, χειρῶθέντες. v. 51, Paulaniam nostrum cum alibi tum 83, 17: et 92, 43. V. 10, ἐνθα rursum pro ἐθεν, ut alibi passim. V. 12, hypallage quaedam, pro Πελοποννησιακὴν οἰκοῦντες Μεσσηνίην: ad differentiam videlicet eius quae in Sicilia est. aut retento Μεσσηνιακὴν, genitivo casu legendum Πελοποννησίου, id est, Meseniacam Peloponnesi regionem habitantes. V. 15, nota rursum, ἐω τὸ εἰδύομαι, variata verbi forma; itemque mox v. 33, et alibi. V. 21, cum isto commatio, ὅτι δὲ, subaudiendum e praecedentibus, διὰ τοῦ ἰγραφέτα, quod autem per ἰ scribantur —.

P. 301, v. 18, εἰν legendum esse, non ἦν, ut vulg. habent, cum ipsa formationis norma declarat, tum eiusdem repetitio confirmat infra in ἐξεῖ 348, 1. V. 32, differentia illa de possessivi significatione clarius infra exponitur 507, 17. V. 39, plenior loci citatio pagina praeced. v. 37. V. 52, ἡ δασεία sive aspiratio, non cadit nec in εἰμι τὸ ὑπάρχω, nec in εἰμι aut ἴμι τὸ πορεύομαι, sed in ἴμι τὸ πῖμπα: quemadmodum etiam illorum primitivum ἐω et εἰω, exili; huius autem thema ἐω, denso spiritu effertur regulariter. attamen et infra ἐω τὸ πορεύομαι aspiratis iterum annumeratur 352, 39.

P. 302, v. 2, pro Ἀργείων supra Ῥηγίωνων est 135, 44. V. 16, εἰνάτειρ εἰνάτειρος agnoscit etiam Eustathius 648, 43: sed usitatus εἰνάτης, ut θυγάτης, Δημήτης. exstat autem locus Iliad. ζ'. V. 19, in vulg. indicia sunt etiam alterius scripturae, μετὰ τοῦ φέλλον: recte. V. 23, in vulg. est ἐκείνω: nihil ad rem. nostrum ἐνείκω diserte probatum infra in ἐνείκαι 339, 33. eiusdemque generis sunt στεινός, κεινός, ἐμείο, σεῖο, τελείω, et alia innumera. V. 29, legi posset etiam, τῶν σεσημειωμένων ἐν, unum est e no-

D d d

latis. V. 45, de εἰπαῖσαν magis consentanea sunt quae infra traduntur. V. 53, ἐξάφθαι pro compos. ἐνεξάφθαι.

P. 303, v. 19, pro κλῶνας aptius Φοίνικας aut simile quid legerimus. καθάρᾳ vero mox dicuntur τὰ ἐδάδιμα, sacrae Scripturae consuetudine. V. 21, rectius ἀπηρητημένους: Suidas προσκρεμαμένους, appensos, adnexos. V. 32, non minus aptum ἐνεῖραι, ab ἐνείρω, infero, innecto. V. 36, congruentius singulare; ἰκετηρίαν. V. 55, inclusum εἰροκόμος e superioribus peripicuitatis gratia repetitum est. Ibidem mox ἐπιμελεῖσθαι cum dativo constructum est, cum ab aliis cum genitivo, interdum et cum accus. iungatur.

P. 304, v. 5, εἰλκυσθαι, ita videlicet ut εἰρυσθαι, pleonasmō τοῦ εἰ, v. 2. V. 36, rursum παθητικόν pro μέσον. at versu 9 ambo conjuncta sunt. V. 47, incerto illi exemplo addi potest hoc ex Odyss. 9, ὅττι κέ σ' εἰρωμαι. ceterae huius verbi significationes expositae paulo ante, v. 22. V. 55, Boeotismus ille notatus etiam alibi, ut docebit Index.

P. 305, v. 1, inclusa, εἰς ἐνός, perperam irreperunt, ex marginali (ut videtur) Icholio. V. 16, οὐδείς communī genere ubi legerit nescio: foemina sane οὐδεμία, et μηδεμία, usitatissima sunt. V. 26, φύσει μακρὰν legitur etiam supra 34, 33, ubi haec ipsa regula citatur; cum tamen videatur potius θέσει μακρὰν legendum, si ad nomina referatur. nam in participiis τῇ φύσει longa est foemini participii penultima. V. 29, cum istis, τοῦ δὲ, κατὰ παρασχηματισμόν, subaudiendum, ἀπαιτοῦντος γίνεσθαι τὸ θηλυκόν: id est, postulante, ut secundum formationis normam fiat foemininum. V. 47, ὅτι pro πότερον, utrum. V. 54, posterior locus exstat II. γ'. prior ex Iliad. η', sic interpolandus est, Τροίην εὐπυργον ἔλητε. cui similis hic II. ι', εἰσόκε τέκμωρ Ἰλίου εὐρωμεν.

P. 306, v. 16, post εἰσάμην subaudiendum, τροπὴ τοῦ σ εἰς θ. V. 55, haud scio an verius, Καδδ' εἰς ἐν θαλάμῃ. V. 36, in vulg. indicia sunt duplicis scripturae: nempe ut primum ponatur optativum Εἴσαιτο] idque solum, absque comitatu; deinde sequatur, Εἴσατο, ἔδοξεν. ad εἴσαιτο certe alludit clausula, τὸ εὐατικόν, εἰσαίμην. V. 49, locus suppletus ex II. θ': alter qui sequitur v. 52, exstat II. ε'.

P. 307, v. 11, aptius ad metrum quadrat, εἰς ἵππον ἄλῃται: et mox, ἀντὶ τοῦ εἰλήται. sed coniecturae non fido nimium. Seq. v. pro ἀλώσω in vulg. est ἀλώσω: perperam. nec est quod nos moveat adverbialia in ἰστέον δὲ, versu 14: cum ea infra quoque sic usurpetur pleonastice, 318, 18. V. 16, vulg. συνθέσει: itidemque mox v. 18: nihil ad rem. nostrum διαθέσει cum alibi sic usurpatum, tum 260, 21: 313, 11. V. 33, sensus est, εἰρηται δ' οὕτω.

P. 308, v. 5, Homeri ed. Iliad. ω', κατακείται ἐν Διὸς οὐδαι, in Iovis pavimento sunt posita. V. 22, commation illud, πατρός ἐπ' οὐδαι, additum ex Iliad. ε'. Seq. v. non minus aptum εὐδιάλυτον, facile dissolutu, ut 265, 9. V. 33, incertum est, quid sibi velit τὸ ἐπτερύγωμαι. nam suspicari possit aliquis tralata distinctione legendum, τὸ ἐπτερύγωμαι, οὕτως: ut in eo quoque intelligatur aphaerelis τοῦ π more Attico, quum regula πεπτερύγωμαι postulet. sed pene in diversum trahor, ut existimem velle dicere, τὸ ἐπτερύγωμαι, τὸ ἐπτέρωμαι, καὶ τὰ παραπλήσια, εὐφωρίας ἐνεκεν οὐκ ἀναδιπλασιάζουσι. infra sane 501, 28, ante κτ et πτ reduplicationem fieri negat: et 662, 34, Aeolicae dialecto eam tribuit. V. 45, melius forsitan ita legemus, ἀπὸ γούν τοῦ ἔξ, γέγονεν ἐξάκισ· καὶ ἐκ τοῦ ἐξάκισ, ἐξήκοντα, τροπὴ Δωρ. τοῦ α εἰς η.

P. 309, v. 3, inversio seu reciprocatio requiritur, ὡς ἀνάπαλιν Ἀφροδίτῃ Ἀφροδίτῃ: seu, ὡς ἀνάπαλιν Ἀφροδίτῃ ἐκ τοῦ Ἀφροδίτῃ. V. 17, vulg. ἔγγιον, absque diphthongo, oblitterato vocis etymo. V. 32, quia praecedit, ἐν συνθέσει, melius ἐγγυαλίζω scribemus, addita praepositione ἐν. alioqui enim non erit compositio. V. 43, pro ἐγγείωνται in vulg. scriptum εὐλαί. Ibidemque mox v. 51, εὐγλωττογάστωρ: utrumque contra seriem alphabeti. quamobrem ego Suidam sequi malui; qui ἐγγλωττογάστωρας sic dictos tradit ut ἐγγειρογάστωρας: ut sunt, qui in lingua et manibus ventrem dumtaxat gerunt, qui omnes actiones et studia referunt ad ventrem. At Aristoph. in Avibus, ἐγγλωττογαστέρων γένος, quoniam avibus circa linguae radices est ingluvies, ventris speciem gerens.

P. 310, v. 23, convenientius ἐγκάσαι: ut significet, quantum temporis ad morsum inglutendum sufficit. V. 32, cum λευκός καὶ μαλακός, subaudiendum μυελός. sic enim Rufus Ephesius in medullae speciebus: ὁ δὲ ἐν τῷ κρανίῳ, (i. μυελός) ἐγκέφαλος· ὁ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις ὀστέοις, ὀστίτης. V. 44, Megacleum Alomaeonis filium agnoscit etiam Herodotus lib. 6. V. 50, γενομένην remotius antecedens spectat, nempe κορυδαλν. si enim ad

propinquius οἰδημα referas, γερόμενον scribendum fuerit. perperam vulg. γενομένης. V. 56, si dativo casu ἡμῖν legas, sensus erit, semper in nobis Cilicisum exercent. Cilices autem improbitatis notatos esse, declarant etiam ista Suidae, Τρία κάππα κάκιστα, Καππαδοκία, Κρήτη, καὶ Κιλικία.

P. 311, v. 11, ἀμύκω legitur etiam apud Suidam in verbo ἐγκομβώσασθαι. et cum noster hic subiungit, εἰρηται ἄνω, videtur ad Ἀμύκω nos remittere, de quo supra 87, 11. alioqui suspicio aliquem subire posset, mutilatum esse locum, ac deesse testimonium e Sophoclis Amyco citatum. Amycum autem inter alias fabulas Sophocli adscribit etiam Athenaeus. V. 33, in vulg. est κεκραμένοι, idque interpunctione a sequentibus diremptum; sensu minus commodo, ut mihi quidem vilum est. significat enim ἐγκρασίχολοι, vel, ἐν οἷς κέκραται ἡ χολή, in quibus temperatum seu mistum est fel: vel, οἱ ἐν τοῖς κρασὶ τὴν χολὴν ἔχοντες, qui fel habent in capitibus. V. 54, vulg. ἐγγλυμμένοι: itemque sequenti vers. ἐξεγγλυμμένοι: perperam utrumque. nec enim ab ἐγγλύφω haec; sed alterum, a γλύφω: posterius vero, ab ἐκγλύφω. Augmenti autem ratio in his ea quae supra 308, 31.

P. 312, v. 5, εἶχε rursum pro ὤφειλε, ut supra 210, 10. V. 32, structura requirit potius, μήτε ἀρχομένης. sensus est, εἰ μὴ ἀρχηται ἀπὸ μακρᾶς, ut declarat sequens exemplum: et v. 53, οὕτως pro οὕτοι positum; adverbium scilicet vice pronominis. V. 39, cum ἐπειθέσει, subaudiendum τοῦ θ, ut v. 26. V. 40, melius ἦσθαι in Homeri editionibus et Eustathii commentario: idque probat etiam expositio quae subiungitur, πορευθῆς. V. 41, παραξύνεσθαι legendum esse, non (ut in vulg. est) προπαραξύνεσθαι, manifestum ex seqq. v. 44. V. 44, aptius scribemus τετάρθαι, ut arguit Aeolicum τετάρθαι v. 46: nempe a τεῖρω, nec enim vel τετλήσθαι vel τετλάσθαι quidquam cum his verbis habent affine. V. 49, convenientius ἐν τῇ λαύῃ, in limo. Sequens locus interpolatus ex vulg. ed. Aristophanis. nam in nostris Etymologici exemplaribus scriptum ὥσπερ, et πεπόνθασιν, et οὐδὲ ἐν, et ἀνακνώσιν, et denique ἀναρῶσι, reclamante partim sententia, partim metro. sunt autem versus compositi generis; quorum prior pars, iambicum dimetrum; posterior, Anacreonticum: quod genus recentiores Graeci Politicos versus appellarunt. V. 55, Ἐγχελέως pro vulg. ἐγχελέος repositum e Stephani Byzantii Ethnicis. nom. sing. est Ἐγχελέης, ut Μυκαλεύς a Μυκάλη.

P. 313, v. 5, videtur neutro gen. scripsisse ἱέμενον, seu ἱέμενον: ut innuit expositio, ὁρμὴν ἔχον. V. 11, eadem regula supra in βροτολογός, 215, 9. V. 26, videtur legendum, παρὰ τὴν ἐν προθέσει, καὶ τὴν χειρὶ δοτικήν: ut ἐγχειρίδιον compositum significetur ex ἐν praepositione, et χειρὶ dativi calus nomine. V. 32, Nicandri locus est, Theriacōn v. 638. V. 42, βλάψαι est etiam apud Suidam in huius verbi expositione: alioqui maluisset forte aliquis βάψαι.

P. 314, v. 17, tres τῶν ἀντωνυμιῶν εὐδείαι statuuntur; quoniam cetera nominum regulam sequuntur; haec vero tria, peculiarem quandam rationem habent 314, 9. V. 28, annotatio de pronomine ὅδε et δεῖνα eisdem verbis supra legitur 172, 55. V. 39, pro disiunctiva ἢ aptius fere legemus ἢ, quare, qua de causa. V. 42, sensus est, τύνῃ, quod pro σὺ usurpatur, pronomen est et ipsum, sed per epectasia factum ut ἐγώνῃ. id enim declarant sequentia.

P. 315, v. 5, post ὁῦλον rursum ellipsis est coniunctionis ὅτι, ut supra 77, 55. V. 11, ut ἰώνγα magis appositionem habet quam compositionem, ita ἐνχρῶ 313, 53: quod tamen etiam compositum more quidam ἐγχρῶ scribunt, ut docetur ibidem. V. 28, praepositio παρὰ cum articulo τὰ, desunt in vulg. ed. V. 42, pro δίδυμων aptius legemus ἐδωδύμων: ut sit qui praeesit esculentis. V. 50, de ἐδεῖδισαν rectius supra praecipitur 260, 7. V. 54, ἐν ἐτέρῳ, subaudi λεξικῶ, ut v. 41.

P. 316, v. 13, vulg. ἐδικάσθησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. sed ἐδικαῖαθησαν legendum esse cum ipsa res arguit, tum confirmat Suidas. V. 26, congruentius, ἐκπέποται καὶ ἐδήδετα, utrumque singulari numero. nam ἐδήδετα pluralis numeri est, more Ionico. Sic vers. 31, aptius videtur τροφὴν, alimentum, cibum.

P. 317, v. 12, vulg. ἐδωδίασαι, oblitteratis etymologiae vestigiis. nostrum ἐδωλιάσαι repositum ex v. 7, confirmat etiam Suidas. V. 14, cum illis, ὑπὸ στέγαις ἐτέραις, subaudiendum ex praecedentibus verbum συνθεῖναι. V. 48, pro εἰ rectius ἐά legemus oxytonos, ut praecedit ὅς, ἔός.

P. 318, v. 1, in vulg. est etiam Homeri ed. II. α'. V. 4, ἵππος ab ἵππος iam tertio repetitum: alioqui magis inclinarum in coniecturam supra expositam ad 79, 52. V. 13, locus ex II. γ'. V. 17, post συγκοπὴν καὶ διαλύσει subaudiendum ἔκτλην: cuiusmodi eli-

ples passim obviae. V. 24, cum apostrophi nota scribendum, Πηλεΐδην ἔδελε, *Pelidae velis*.

P. 319, v. 2, rectius Πρώρα seu Πρώειρα, ita enim infra in π. 692, 25. V. 5, legendum fortasse, καὶ παρὰ τοῦτο, (nempe τὸ ἐτός, γίνεται) τὸ ἐτός, τὸ αὐτὸ ὡσαύτως ἔχον, ut deducatur vel ab ἐτέος, per syncopen et metallagen; vel ab ἐτός, per solam τοῦ τ μεταβολήν. Sic v. 16, cum praepositione legendum videtur, διὰ τὸ ἐξ ἔθους τι διαπραττεῖν: aut pro infinitivo reponendum participium διαπραττον.

P. 320, v. 28, pro ἐκάτερος procul dubio scribendum ἐκάστερος, ut paulo ante ἐκαστέρω et ἐκαστάτω, ab adverbio ἐκάς, sic ut ἐγγύτερος ab ἐγγύς. V. 36, vulg. δέκατον ἀριθμόν, *decimum numerum*, obscurius, sensus est, ἡκεῖν καὶ φέρειν δεκάκις τὸν δέκα ἀριθμόν, *quia venit et secum fert decuplum numerum denarium*; id est, *decies in se continet numerum denarium*. V. 56, συναγορῆσαι verum est in aliquibus libris: sed incidunt etiam in quibus aptum est contrarium κατηγορῆσαι.

P. 321, v. 7, aptius forsitan ἐκατομβοίῳ, ut mox v. 12, et pag. praeced. v. 46. V. 11, articulus τὸ, cum sequenti hemistichio, χερύσει χαλκείων, a nobis perspicuitatis gratia sunt addita. exstat autem locus II. 5. V. 26, melius sere τὸ χεῖρ, nom. casu, ut v. 15. V. 34, ut hic ἐκεῖ ἐκ τοῦ ἐκείνος, ita v. 39, ἐκείνος ἐκεῖ. quae ut excusari aliquatenus possint, tamen cum v. 37 dicat, ἡνίκα Φυλάσσωσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, vice pronominis ἐκείνος aptius substituetur adverbium ἐκεῖ, ex v. 42. At quod seq. v. ponitur, οἱ Δωριεῖς ἐκείνος λέγουσι διὰ τοῦ η, clarius v. 30 dicitur, οἱ Δωριεῖς κῆνος αὐτὴν φασὶ καὶ τήνος. V. 52, vulg. πεπεραμένην, in utroque membro. nostrum ἀκὴν expositum supra, 47, 8.

P. 322, v. 4, melius τοξείαι, a verbo τοξεύω: et v. 34, ἐφίστασθαι, *sustinere*. V. 55, ἐπὶ τούτου, nempe τοῦ ἀφωρισμένου αὐτοῖς τόπου.

P. 323, v. 19, rectius (ni fallor) κολῶ, eodem nempe syllabatum numero quo nomen κολῶς. V. 23, sic Plin. lib. 11, c. 59, *bovis coriis glutinum excoquitur, taurorumque: et id praecipuum*. Idem *taurinum glutinum* lib. 26, c. 8, idem Plinius. V. 29, plenior requiritur lectio, hoc sere modo, καὶ ὄνομα, ἐκπλαγὸς καὶ κατ' ὑπερβολήν, ἐκπαγλός: ὅθεν ἐπὶ τῷ. V. 45, vulg. τῆς ἐξουσίας, perperam, ut ipla res arguit. V. 55, aptius ἐκτιλῶ, fut. tempore, *evellam*.

P. 324, v. 20, locus restitutus ex Theocriti 23 Idyllio, quod Διόσκουροι inscribitur, vulg. corrupte Θάμνης pro ἐνθα μῖας: et seq. v. ἐξοτειχόν pro ἐξ τοίχων: et rursum Ἰωνίης v. 21, pro Ἰησονίης. V. 42, sanior fortasse lectio haec, ἐκπεσεῖν τῶν ἵππων, οἱ, τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες, ἀποσειοῦνται τὸν ἐπιβ. ut omnia ista sint expositoris verba, non alterius cuiuspiam auctoris. V. 49, inclusum ἐκτός procul dubio supposititium est, cum enim ἐκτοῖο usurpetur pro ἐκ τοῦτου τοῦ χρόνου, *ex eo tempore, exinde*, nominativum habere nequit, neque etiam huc quadrat adverbium ἐκτός. itaque in Cimmericis tenebras id relegemus. apud Helychium divile scriptum, ἐκ τοῖο, ἐκ τούτου.

P. 325, v. 17, ἡ τῶν φύλλων, s. φηφφορία, vel simile quid. V. 34, ἔλαστον ita statuere videtur ut seq. v. κέντον, utrumque regulari modo, absque γ. At v. 37 sine γ scribendum καλιστής, ut vers. praeced. βουατής, et seq. v. ἐλαστής. De eisdem et supra 218, 38. V. 51, si locus est integer, metrum postulat, διαμπαξ δ' ἤλασεν: usus est autem eo vocabulo etiam Lucianus, διεκωνέται διαμπαξ ἄχρης ὑπὸ τὴν πυγὴν, mimesi quadam, ut videtur. V. 56, incertum est utrum verius, οἶον αὐ οἶον. nec enim loco invenire licuit.

P. 326, v. 4, verum quidem est τὸ ἔλκειν, quod attinet ad sententiam: etymo tamen melius sere congruit ἔλαιν seu ἔλλειν. V. 14, τῷ μνηί, s. τούτῳ, ut supra 321, 10. V. 27, ἀνεφάνη τὸ α, ut pagina seq. v. 20. V. 32, τὸ λεαῖνον, ut paulo ante v. 24. V. 40, παρὰ τῇ ἐλῇ ἐστὶ, si mendo caret locus, significat expositam esse luci et calori folia. V. 43, fortasse in istam sententiam supplendus locus, τῶν μὴ διδόντων τὰς θυγατέρας ἀφελόμενοι, ταύτας ἐκεῖ κατέκταν. meminit insulae Strabo lib. xiii; sed nominis rationem non attingit. V. 49, cum articulo scripti, παρὰ τὸ ἔλκειν, ut mox v. 51.

P. 327, v. 1, melius cum articulo, τὸ πεντάμετρον. V. 10, scribendum eis τὸ Ἀσελγαίνειν, ita enim supra est, 153, 47. Seq. v. sunt in vulg. alterius quoque scripturae indicia, nempe Ἐλεγής, ut supra 152, 49. Καρίαν vero mox legendum esse pro vulg. Ἰκαρίαν, liquet ex 153, 3. V. 13, rectius ἐλεγαίνειν, ut v. 6, et supra 152, 50: ea nempe forma qua ἀσελγαίνειν, ἀκολαταίνειν, ἀνοήταίνειν, et eius generis alia. V. 25, vulg. Ἐλεφῆ-σας: nihil ad hoc etymon. V. 36, potest etiam οἰκισάντων legi,

eorum qui condiderunt seu primitus domicilia ibi posuerunt. V. 53, inclusum χρησάμενη additum e vulg. Procli Chrestomathia, editionis nostrae 340, 11. Eadem seq. vers. ἐκ τῶν μέτρων, cum articulo: pro quo suspicabar aliquando legendum τὸ ἔκμετρον, seu τὸ ἐξάμετρον. Sunt et aliae quaedam diversitates, tum in verbis, tum in ordine: quas qui volet, ipse conferendo annotet.

P. 328, v. 22, locus ex Apollonii Argonaut. 1, v. 1266. V. 40, μέγαν quoque legi potest, ut II. 5, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλύμπον. Sicut autem seq. v. ἐλελίξω deducit ab ἐλίσσω, ita supra 249, 1, δάξω a δάσσω. V. 46, uterque locus exstat II. 5, prior sic, Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιοῖν. alter, tertio versu post, Τρωτὶν ἀλεξήσονται κατελθέμεν, ὡς ἐλελίχθεν. ubi scholiastes unam dumtaxat expositionem tradit, nempe συνεστράφησαν, eodem utrumque significatu accipiens.

P. 329, v. 2, ἐλιγμένην Ionico more usurpatum, omisso augmento et aspiratione: usitatus enim ἐλιγμένην. V. 8, sensus est, ὡς Ὀμηρος, sicut Homerus. καὶ vero pro ὡς a librariis frequenter poni propter affinitatem scripturae compendiosae, norunt ii qui mss. exemplaria cum impressis conferunt. V. 27, in ἐλεφαίρα duplicis scripturae sunt vestigia; nam vel ἐλεφεῖρατο scribendum innuit ab ἐλεφείρω, quod proximo versu sequitur; vel potius ἐλεφεῖρατο, ut mox ἐλεφεράμενος, ab ἐλεφαίρῳ, quod agnoscit etiam Helych. ac Suidas.

P. 330, v. 3, rursus imperfecta regulae allegatio, ut supra 114, 49, perfectius citata est in ἀνήνοδε, 106, 18. V. 23, congruentius ἐνέμετο, singulari numero. significat enim, caelestem illum leonem; antequam inter sidera relatus est, e paludibus petivisse pabulum. V. 39, rectius Φιλήτας, apud Athenaeum et Stephanum Byzantium: apud Suidam Φιλητᾶς bis, ut Θευδᾶς. V. 49, Ταραντίου nondum facta mentio; nec certum est, an Ταράριον dicere voluerit. V. 51, melius, γυμνασίῃ, Ionico more. V. 56, malet forte aliquis ὡδε. alioqui sensus est, *Quantum vero mihi de illo verbo invenire licuit, significat ea dictio στρατεύειν, sed suspectum id στρατεύειν, veriusque videtur esse στραγγεῖν, diutius morari seu haerere, ut guttae sc. quae per angustum meatum distillant lentius*.

P. 331, v. 14, Hellen Pausanias, Apollodorus, et alii, Athamantis filiam produnt, Phrixi sororem; et ab ea denominatum τὸν Ἑλλήσποντον, et Ἑλλήν, a quo nomen ortumque traxerunt οἱ Ἕλληνες, a Strabone, Apollodoro et aliis, Deucalionis perhibetur filius, a Paulania Xuthi frater. ita ut neque Ζήθου neque Ζούθου nomen huc congruere videatur; quamquam posterius Apostolii collectanea mss. praefereunt, nescio quo auctore. Sequens versu et ipse vitatus est: ac fortasse legendum, ἐλλάς, ἔδρας: ὅπερ πλεονασμῷ τοῦ σ γίνεται σέλλα Ῥωμαίοις. Helychio sane ἐλλά, κατέδρα est, a σέλλα vero derivata videntur σέλλης et σελλίων. Latinum *Sella*, per syncopen pro *Sedula*, a sedendo; a quo et *Sedile*, alludens ad Graecorum ἐδῶλιον. V. 11, ἐκλήθη respicit subintellectum, τὸ ὄνομα, seu ἡ λέξις. alioqui enim Istrutiae norma postulat ἐκλήθησαν. Sic versu 47, congruentius τῷ — et πεπλατυσμένῳ: ut leratur ad remotius, πλατεῖ Ἑλλήσποντῳ. Praeced. v. alii Φορίζου: ut item v. 28 Ἀττάλου gemino ττ scribitur frequentius. V. 51, cum ἀφωὸν γὰρ, subaudiendum τὸ ζῶον τοῦτο: aut legendum ἀφωὸς. V. 57, pro ἐλλός magis convenire videtur ἔλος, *palus*.

P. 332, v. 7, perperam vulg. ἀπὸ παντὸς μέρος. nostrae lectioni patrocinatur et ipsa sententia, et similis locus supra 268, 9. V. 27, melius ἐκτεταμένη, ut (330, 1, et alibi passim) μακρὰ παρὰ τὴν ἑλῆν, id est, quae in penultima syllaba vocalem productam habent. Sic v. 34, pro ἀπὸ et ἀφελῆς aptius legemus ἐπὶ et ἐφελῆς, ut v. 50.

P. 333, v. 4, Ἐλουροι procul dubio sunt qui a Trebellio Polione, Ammiano Marcellino, Iornande et aliis, *Heruli* nominantur. meminit et Zosimus noster libro primo, 652, 29, ex insula Scandinavia egressos, Aimonii monachi verbis refert Ortelius poster. τοὺς λαοὺς huc accersere parum videtur consentaneum. V. 28, cum ἔχει extrinsecus subaudiendum τὸ σύνθετον, seu τὸ συντεθέν: aut plurali numero legendum ἔχουσι. Seq. v. sensus est, ἐξ οὗ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί, et εὐκνήμιδες Ἀχαιοὺς, aliaque consimilia, passim apud Homerum obvia. V. 34, usitatus ἔφοντες, a barytono ἔφω. V. 49, rursus augmentum omissum. regula enim postulat κατεῖρυσθη.

P. 334, v. 15, rectius, ἐμβύσαι, ut declarant sequentia. Ibidem mox vulg. ἐνδῆσαι, *illigare*; parum ad rem. V. 18, ἐμβολός potius est a verbo ἐμβάλλειν, ut σύμβολον a συμβάλλειν. V. 21, iterum augmenti omisio, ἔμεσε pro ἤμεσε. Pro seq. τὰ τέκνα, alii singulari numero τὸν υἱὸν dicunt, ut et Servius apud Virgilium, *filium ei epulandum apposuit*. V. 25, τρεῖς nomi-

nantur; sed δύο solummodo exponuntur. cuius culpa, incertum. V. 41, sensus esse videtur, οὐδέποτε τὸ διττολογούμενον ἔχουσι δίχρονον: sed illa διφωνία seu διττολογία unicum dumtaxat tempus admittit, aut breve scilicet, aut longum. nam εἰο et οἰο penultimam perpetuo producant; et contra, εο perpetuo eandem corripit. V. 54, aptior forsan haec distinctio, ἀλλὰ πᾶς τὸ Ἑμισαῖος; ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου γέγονε.

P. 335, v. 9, cum illis, ἀπὸ ἐνεστώτος, subaudiendum γίνε-ται: aut legendum ἐπὶ ἐνεστώτος, subaudito verbo λέγεται, aliove huiusmodi. V. 17, nota ἐπὶ ἐνέχυρα Φιλίας διδόμενοι: et mox v. 20, ἐπὶ ὁμολογία τῆς εἰρήνης. quorum etsi posterius usitatus; ferri tamen et prius poterit, si ἐπὶ pro eis capiamus; ut si Latine dicamus, dare in pignus amicitiae. V. 27, melius ὁ μέσος, addito articulo, ut cum alibi passim, tum 322, 57. V. 41, κακῶν ἐμπαιος, ut infra κακῶν ἰδρις 466, 41. V. 51, melius, ἀπὸ τῶν ἐν πεδίῳ κειμένων θεμελίων, ut apud Suidam est; nisi quod ibi participium in fine ponitur.

P. 336, v. 9, inter πόρπη et βελόνη desideratur ἡ, aliave consimilis particula, a librario (ut videtur) per soni affinitatem prae-terminata. Sic v. 45, post παρὰ τὸ ἕνα, requiritur πόδα ἔχειν, ex eo quod unicum pedem habeat. Seq. v. malet fortasse aliquis ἐνοχος ποινῇ, vel ἐνοχος ποινῆς: sed cum genitivo legitur hoc vocabulum etiam apud Platonem et Aristotelem. V. 47, melius, ut videtur, ἐπὶ φόνῳ δραστήντι, ob eandem perpetrata. V. 54, melius πρώτης συζυγίας, ut cum alibi tum 442, 45, et seq.

P. 337, v. 29, vulg. ἐναπερίσταται, obscuratis etymi notis. nostrum ἐναπήρεισται agnoscit etiam Suidas. Pro seq. ἐμπήπτειν potest etiam ἐμπήττειν legi, sicubi ἐναπερείδειν active capiatur pro *Insulcire* seu *Impingere*: itemque v. 44, ἀπὸ τοῦ πολεμίου, ab hoste.

P. 338, v. 4, de ἐπίμηκος supra dictum, ad 170, 33. Sequens Homeri locus citatus etiam 169, 45. V. 11, forsan auctor scripsit σποδία διάπυρος, cinis ignitius. V. 16, ἐνδεῖα in vulg. omissum; et sequentia perperam cum antecedentibus connexa. V. 51, κληρωταί nunc iterum pro κληρωτοί. V. 52, in vacuo desideratur ὑπευθύ-νους, ἀπειρημίους, ἐνόχους, vel simile quid. a Suida et Harpocrate abest totum hoc commation.

P. 339, v. 5, aptius forsan κατὰ τρόπον, ut moris est. V. 21, Hesychius φιλοφρόνως pro φιλοτίμως. V. 28, in vulg. exstant etiam alterius scripturae vestigia, nempe χύω κύθρα: Ionice namque κύθρα pro κύτρα dicitur, ut κιδών pro χιτών, 454, 42. sed perperam iidem vulg. pro duobus habent unum corruptum χυνώθρα. V. 56, ὁ δεύτερος, id est ὁ ἐκ τοῦ ἐτέρου, qui est ex altero, nempe ab ἐνέκῳ, v. 55. Sic v. 38, διὰ τοῦ γ dictum pro, τροπή τοῦ γ, ut infra 357, 6. V. 43, cum simplici subaudiendum compositum, ἐνυπάρχονμεν videlicet: itidemque mox v. 46. [V. 55, aut ἐπένθεσιν legendum, aut tollenda negativa οὐκ: ut significet, in compluribus exemplaribus e producto (seu temporaliter aucto) legi ἡμπεύου, sicut 112, 34. *Ex Addendis*.]

P. 340, v. 4, rursus duplicis scripturae indicia, ἐν μέσῃ τῇ κιδάρᾳ, et ἐν μέσῳ τῆς κιδάρας. Seq. v. κοινοτίδητον ἐνεργμόν corruptum est: nec tamen κοινοσίγητον ausim reponere; nec item κινησίδητον, quorum illud esset, *silentium multitudini afferentem*; hoc, *illigatas citharae chordas moventem*. V. 19, locus ex Apoll. Argonaut. lib. 2, v. 358: ubi scriptum exstat τοῖσιν τ', et ἐμβασιλεύσε. V. 26, δασύνεται in medio videlicet; quippe ab ἐν-ῆμι. V. 33, apud Hesychium duplex est scriptura, ἐνεκολάβησε, et ἐνεκολήβασε, utraque per unum λ, nempe παρὰ τοὺς ἀκόλους. apud nostrum tertiae quoque indicia sunt, nempe ἐνεκολόβησε, a κόλος et βύω: ut sit κόλους ἐμβύσαι, *buccas inferere, offas seu turundas ingerere*. V. 53, legendum fortasse, ἐν Ἐχελιδῶν, scilicet δῆμῳ: de quo infra 404, 6. apud Stephanum Byzantium minus recte Ἐχεμίδα: nominatur istud oppidulum. V. 57, si legamus τῇ νεάτῃ ἡμέρᾳ, sensus erit, *quoniam fit, ut novissimo die lunae duo menses quam proxime inter se accedant*. apud Suidam est, ἐννὴν καὶ νέαν dietas, ἐπειδὴ ἐν αὐταῖς συμβαίνει καὶ λήγειν τὴν σελήνην καὶ γενᾶσθαι: et rursum, ἐκ τοῦ τὴν τελευτήν ἔχειν τοῦ προτέρου μηνὸς καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑστέρου nam ἐννὴν appellatur ultima veteris dies; et νέα prima dies novae lunae, seu novi mensis: itidemque Demosth. τὰς ἑνὰς ἀρχὰς ταῖς νέαις ὑπεξέναι, *interes magistratus novis decedere*. Faciunt huc ista Columellae libro 8, cap. 11, ut *trigesima luna, quae est fere nova, cum pavoninis excludantur*.

P. 341, v. 1, iambicum erit, si legas, Καὶ δὴ κελεύειν νῦν μὲν ἡκεῖν ἐσπέρας, Αἰῶς δ' ἐννῆς. ubi ἐννῆς significat *die crastino*. apud Heliodum vero Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὐριον ἔς τ' ἐννῆφι, *in crastinum et perendinum*. V. 6, vitiat locus, nec sanatu facilis. aliquid vero lucis ei afferunt haec Apollodori Bibliothecae libro 3, καὶ Καπανεὺς ἀρπάσας κλίμακα, ἐπὶ τὰ τεῖχη δι' αὐτῆς ἀνέει. et

aliquanto post, εὐρον δὲ τινὰς λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτῶν, Καπανέα καὶ Λυκούργον. meminit et Paulanias post 288, 39, ad Electras portas fulmine deturbatum perhibens. attingit haec idem Aeschylus in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις: sed nihil ibi quod loco sanando conferat. V. 40, ἐκ μεταθέσεως ὄντα τοῦ θε, id est, *per μεταθε-σιν facta ex θε, seu, in quib. θε mutatum est in θα*.

P. 342, v. 8, γίνεσθαι, nempe ἡ ἀνεστραμμένη πρόθεσις. V. 10, pro εἰσὶ aliquid aliud requiritur; aut adulterinus est locus; aptior citatus supra, 123, 53, πᾶρ' ἐμοίγῃ καὶ ἄλλοι, ex Iliad. α'. V. 17, Eustathius triplicem scripturam annotat, nempe εἴην, ἦν, et εἶη: priores duas, primae; tertiam, tertiae personae. primam requirit nostri Etymologi sententia. V. 31, pro ἐνίπτε Eustathii textus habet ἐνίσπε, ut est in sequentis versus acroteleutio. exstat autem locus II. γ'.

P. 343, v. 4, aoristi est ἐνίσπεν: at praesentis et imperfecti, ἐνίσπε, absque ν, nempe modo imperativo; ut in loco modo indicato. V. 17, rectius ἦνις, acuto videlicet, non circumflexo, ad differentiam singularis numeri, ut infra 432, 1. Seq. vers. τῷ ποιή-σαντι id est, τῷ θεμάτι ἐξ οὗ γέγονε: nempe ὦ seu ἔω, quod idem ἦμι. V. 24, in vulg. exstant etiam alterius scripturae indicia, με-γάλοι δαριστης: et rursum v. 30, in Homeri editionibus est τοῖσι pro foeminino τῇσι. V. 33, vulgati aliam quoque scripturam in- nuunt, δαριστης πάρφασις. V. 44, e Suida legi potest, Πολύζηλος Δημότυνδρεω. nam inter Polyzeli fabulas Demotyndareon quoque recenset Suidas. Sequentia fingi magis quam divinari queunt, hoc fortasse modo, Δείξει δὲ κρουνοῖς νῆμα βλύζον ἐννέα. V. 52, le- gendum videtur, παρ' οὐδετέρου, e neutro compositum, ut mox vers. 54.

P. 344, v. 3, aptius ὥς κλάμενος. καὶ vero a libris saepe pro ὡς poni, propter compendiosae scripturae affinitatem, iam aliquoties monui. V. 6, si ἐννεον verum est, thema erit γένω: et con- tra, si thema statuatur ναίω, imperfectum erit ἔναιον, et ἐνναιον pleonasmō poetico. V. 13, per transpositionem accipienda sunt duo postrema commata, hoc modo, καὶ ἐκτάσει (nempe τοῦ αἰς η) γίνεσθαι ἐννεσίησι. Sed non opus est tam longis ambagibus. nam ἐννεσία poetico pleonasmō factum ex ἐννεσία. id autem ab ἐννῆμι, ut ἐξεσία descendit ab ἐξήμι, 347, 39. V. 38, verbum γίνεσθαι superfluum est: aut legendum, διὰ τὸ ἐν ὄλμῳ κοιμηθέντας, μαν-τικὸς γίνεσθαι, ut apud Hesychium et Suidam. Contra, vers. 40, post μαντικός deest ἐγένου, si ἐννάσω est aoristi primi medi. Ibi- dem vulg. ἐνόλβιος, nihil ad rem. V. 47, desideratur praepositio ἐν, vel ante articulum ταῖς, vel ante verbum κτεῖσθαι. V. 53, rursum imperfecta regulae allegatio; ut supra 114, 49. integra exstat regula in ἀκὴν 47, 17. V. 55, usitatus τὸν ὦπα, genere masc.

P. 345, v. 1, verius esse puio ἐνωπαδίας. ut scripturae diversitas sit tantum in tertia syllaba. etsi enim Doros α pro ω usurpant, nihil tale tamen in hoc genere videre memini. Sic v. 7, rectius ἐνώρα, seu divise ἐν ὠρα. V. 15, metrum postulat ἐν χεῖρεσι: Iliados ε' est ἐν παλάμῃσι. Verum crassa est in huius verbi etymo alucinatio. νωμῶν enim a νέμειν est, ut στρωφῶν a στρέφειν, τρα-πῶν a τρέπειν, πωτῶσθαι a πέτεσθαι. idque confirmant inter alia Homeri haec, Odyss. φ', Νωμῶ ἐνθα καὶ ἐνθα: et II. α', Νωμῶν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπᾶσσι. V. 36, legisse videtur auctor, ἐμὲ τροπαλίζεο. in Homeri ed. legitur, τότε δ' οὔτι μετατροπαλί-ζεο. V. 38, haud scio an verior haec distinctio, πυκτίζω, πυκτα-λίζω, Ἀνακρέων καὶ Σώφρων φησὶν ἀπὸ τοῦ πυκτεύω, πυκτα-λεύω.

P. 346, v. 2, suspicetur forte aliquis, scriptum fuisse, ἐννῆμι θοῦρόν τι καὶ ἐννάλιον. minus aptum, ἐπίουρόν τε καὶ ἐννάλιον. V. 16, congruentius, φυλάττουσι γὰρ — et seq. v. πεντέμηνον λή-γοντες: itidemque mox v. 20 et 21. aut ibi quoque singulariter scri- bendum λέγων, subaudito extrinsecus ὁ Ἀττικὸς. V. 39, Εὐάδιον φιλοῦσθαι affirmat etiam Eustathius in Homericō isto II. α', Κα- νέα τ' Εὐάδιον τε: sed addit, esse qui aspirationem malint; ut sit ab ἐξᾶς, sicut Εὐαδῖος ab εἰκάς 298, 3. Idem a recentiorum non- nullis dempta initiali Εὐάδιος dicitur, ut tradit idem Eust. 101, 19. V. 45, per crasin legit Eust. Odyss. λ', θάνατος δὲ τοι ἔξαλος αἰ- τῶ, 1676, 42.

P. 347, v. 4, melius, ἐξαμβλῶσαι. V. 47, ἐξερῶ scribendum, absque diphthongo, ut patet e loco ad quem nos remittit, 422, 1. V. 51, τρώσει pro vulg. τρώσει: reposui ex Odyss. φ'.

P. 348, v. 17, pro praepos. μετὰ in vulg. est coniunctio καὶ, parum apte. Forsan etiam verius ibidem κατατάσας, *contentionis*. V. 19, διδάσκειν cum dativo iunctum est eo respectu, quod qui docet, docendo dat et prodest ei quem docet. V. 23, τῶν ἐξηγητῶν non meminit Ammonius in suis Διαφοραῖς. unde colligere licet, pleniorē Διαφορῶν librum ab hoc nostro voluta- tum fuisse. V. 48, vulg. κινήσαντες, et ἀποβαλεῖν, praepositi-

nostra lectio, desumpta ex Suida, rationem ipsam suffragatricem habet.

P. 349, v. 1, *ἔξεισι* pro *ἐξίσσι*, ut supra 301, 23. V. 21, aptius pene *κολούειν*. V. 26, vulg. *καὶ ὄρος τοίνυν*, perperam ommissa praepositione. Sequens *ἐξορίσαι* frequentius gemino *ος* scribitur, utidemque primum *ὄρδος*. V. 29, malet fortasse aliquis *ῆ*, relative, sed maiorem locum medicinam requirere videtur; talem fortasse, *ἥς δὲ πλέον ἐπιμελεῖσθαι ἢ τοῦ βδῆλαι, quae magis ei curanda est quam ut lac emulgeat, caseosque a fero deflucet, ac vellera eluat*. V. 34, in *ἐξουσία* crassa rursus alucinatio. vera est ea formatio, quae pag. seq. v. 32 traditur, nempe a participio foeminino *ἐξούσα*, sicut *οὐσία* e participio foeminino *οὔσα* descendit: itidemque *ἀπουσία*, *παρουσία*, *περιουσία*, e suis participiis foemininis.

P. 350, v. 13, imperfecta aetiologia infra in *παραίτερω* absoluitur 663, 20. V. 57, quaestio illa de *ῥοικα* et *ῥίκα* in vulg. annexa est verbo *ῥωγεν*, pag. seq. v. 51. minus convenienter.

P. 351, v. 32, rursus imperfecta regulae allegatio: perfecta exstat v. 15 et 38.

P. 352, v. 2, Apollonii locus exstat Argon. lib. 3, v. 471. V. 12, metrum postulat, *ἑώιον Ἀπόλλωνα*. V. 22, articulus *τῶ* post *λοισά* superfluit. V. 29, *λαθῆναι* corruptum est: melius fortasse, *παρὰ τὸ τὴν ἑώιον ἀκρατῆσαι, ob hesternam diem intemperantius transactam*: ut referantur haec ad remotius commation. ad propinquius referre si malis, pro *λαθῆναι* fortasse *λυθῆναι* reposuerimus: ut sit, *ex eo quod pridie vis eius exsoluta fuerit*. V. 35, melius *αὐτοῦ, ipsius, eius*; ut patet ex Suida. Seq. v. legi etiam potest *ἐπὶ κατηγορίας*, genit. casu. V. 40, *ῥος* quid sibi velit nescio. si *ῥός* scripsit, de quo supra 308, 2, etymi ea fuerit ratio, quod quae sua sunt et quae bona sunt, ea et attrahit quisque, et sibi evenire cupit.

P. 353, v. 1, *τρεῖς* legitur etiam apud Suidam; cum potius *τέσσαρες* postulet numeri praecedentis ratio. V. 44, melius, *ἐπὶ πεπολιτευμένων*, seu *ἐπὶ πολιτευομένων*, sic enim Suidas, *ἐπὶ τῶν ἐγκαλούντων τὴν δημηγορεῖν καὶ πολιτευσθαι, οὐκ ἐξόν*. ut proprie sit, eorum nomina deferre, qui conciones ad populum habere ac remp. tractare praesumunt, cum id eis non sit licitum.

P. 354, v. 1, inclusa, addita sunt ex eodem Suida. V. 7, Suid. *ἀκολουθοῦσιν ἐφεξῆς*: et seq. v. *χρυσία, λεκανίδας*. Vile et *ἀπαυλία* supra 119, 16. V. 15, de *παῖω παύσω* dictum ad 119, 20. V. 33, *Ἀτθίδων*, subaudi *λέξεων*. V. 38, *ἐπενήγεον* non est ab *ἐνόω*, sed a *νῆω*: unde ll. *ψ*, — *αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νῆεον ὕλην, confestimque struebant ei gratam materiem*. V. 48, rectius *ἦνεκα*, per *ε*psilon in secunda syllaba, ut v. praeced.

P. 355, v. 11, apud Suidam est *ἑαυτῶ*, sing. numero. *ἑαυτοῖς* tamen agnoscit etiam Harpocrat. sed praemissis verbis pluralibus, *ἐπεδικάσαντο*, et *ἔπεισαν*. V. 16, melius *ἐπελέχον*, ex Helychio et Suida. eoque alludunt etiam sequentia. V. 21, *κινήσει* pro *κλίσει* capiendum: (ut 466, 49: 472, 20) aut legendum *κοινῇ κινήσει*.

P. 356, v. 46, inclusa, addita sunt ex Eustathio et scholiaste. exstat autem locus Odys. *φ*. Paulo ante, v. 43, vulg. *δῆλον* habent pro *δηλοῖ*, perperam.

P. 357, v. 1, *τῷ Φιλοσόφῳ*, Aristotele scilicet, Hist. anim. lib. 6 et lib. 9, de coturnicib. ac perdicib. V. 9, in *ἐπήρεια*, subaudiendum, *τροπῇ τοῦ αἰς ἡ*, ut mox v. 12. Eodem v. 12, *ἐπήρατος*, si germanum est, metaplasma habet pro *ἐπηράτου*. V. 17, legendum puto, *τὸν πρὸς τινὰ τὰ ἔπη ἐπιβάλλοντα, qui dicitur in aliquem conficit ut iacula*. Similis etymologia in *ἰάμβῃ* 463, 27. V. 25, nescio an verius *κατὰ Δεινάρχου*: et mox, *μήτε πόλεως μήτε πολιτείας*. ubi *πόλις* significat *ius civitatis: πολιτεία, ius capeffendae tractandaeque reip. seu publicorum munus*. V. 27, melius constabit metrum absque *νῦν*. licet enim *νῦν γενόμεν* legi possit, raro tamen in paribus regionibus dactylus pro iambo admittitur. V. 32, *ἐπὶ* accipiendum, barytonus; nempe per figuram pro compos. *ἐπιστι*. Seq. v. cum *λέγει* subaudiendus *ὁ τεχνικός*, vel alius a quo haec sunt petita. V. 40, apud Hom. ll. *γ*, initio, est *εἶδος ἐπ*, apostropho pro finali *ι* imposita.

P. 358, v. 7, malet quis fortasse *ὄτε*: sed et *ὅτε* tamen retinere nihil vetat. V. 12, *Πανδώρα* est etiam apud Harpocr. ac Suidam. alioqui fortasse aliquis *Πανδρόσω* verius esse indicaverit. Apud eosdem etiam est *μετὰ βοῦς*, cum *bove*. sensus est, bovem Minervae immolatum fuisse: deinde consequenter post bovem mactatum successisse ovis immolationem in honorem Pandorae, sonat enim *ἐπιβοιον* quasi *postbovium* dicas, ovis scilicet immolationem statim post bovem mactatum fieri solitam. V. 26, apud Plutar-

chum in Xenocrita, p. 156, *ἀνάκωλος* scribitur, per *omega*, et pro puerili tunica capitur, brevi nempe, ac supra genua se continente: uti etiam *ἡ ἐπιγονατὶς* seu *ἐπιγουνίς* significat eam quae usque ad genua pertingit. Seq. v. pro *ἐπιγονατὶς* in vulg. est *ἐπὶ γόνατα*, minus recte. mentio eiusdem iterum infra 594, 35. V. 30, *ἐπιγύης* positum pro *ἐπὶ γύης*, divise.

P. 359, v. 51, Harp. et Suid. *ἐπὶ τῷ Θρασύλλου μνήματι*: melius.

P. 360, v. 16, accus. *Ξέρην* ferri potest, si ad participium *καταγαγόντι* referatur. alioqui simplicior lectio est, *Ξέρην ἐπεκλήρουσαν*, dativo casu, apud Harpocr.

P. 361, v. 7, aptius *διάρτισιν*, a them. impuro in *ἰζω*, apud Suidam est *διάπασιν*, apud eundem seq. v. *κύλλυξ*, gemino *λλ* et *ypsilo*. in K tamen idem Suidas diserte habet *κόλιξ* et *κόλικες*, simplici *λ* et *iota*, nempe *παρὰ τὸ κολοβόν*, a quo et *κολούρια*. mediam scripturam *κόλλιξ* et *κολλικονόμος*, sequitur Helychius, per *iota* videlicet et geminum *λλ*. Seq. v. pro *κύλλυξ* apud Helychium est *κύλλαστις*, apud Herodotum libro secundo *κολλήστις*. at Pollux lib. 6 *καλλιστείς* ab Aegyptiis nominari tradit panes in acumen fastigiatos. V. 15, melius, addito articulo, *ἀπὸ τοῦ τοῦς ἐπὶ πολὺ καθεύδοντας, οἰδεῖν τοῦς ὄφθ*. ex eo quod qui diutius dormiunt, tument circum oculos. V. 19, pro *κύκλον* et *κύκλους*, aptius sere *κύλον* et *κύλους* quispiam legerit, ut v. 11. Inclusionis vero notas adhibui, ut transitus ab *ἐπικυνεῖν* ad *ἐπισκύνειν* eo esset evidentior. de illo autem *ἐπισκύνειν* paulo aliter infra 364, 4. V. 21, mallem *λάει*, quod a *λαῖς* quidam deducunt. V. 31, Suid. *ὑπὲρ τῆς Πάριδος, ἣν ἐτείχε*. itemque Helych. V. 35, vulg. *προσώδεστέρον*, parum ad rem. Seq. v. Suid. *μάχεσθαι τε ἀγαθούς καὶ εὐπατέ*, et rursus v. 37, *ἦσαν* pro *εἰσὶ*. V. 39, melius *ἐπὶ Ληναίῳ*, divise, apud Suidam.

P. 362, v. 2, *κληρωταί* iam tertio ita usurpatum. usitatus *κληρωτοί* apud Suidam, et apud nostrum infra in *ἱεροποιοί*, 468, 56. V. 12, *Εὐμολπίδων* pro singulari *Εὐμολπίδου* reposui ex Harpocrat. ac Suida. V. 41, aptius pene ab *ἐπιῶξαι* deduxerimus *τὰς ἐπιωγὰς*: ut ex eo dictae sint *ἰωγαί* et *ἐπιωγαί*, quia partim a fluctibus, partim ab iis quos premunt fluctus, magno clamore petuntur: *παρὰ τὸ ἰώζειν* seu *ἰώσσειν*. at *ἰωκή* et *ἰωχμός*, sunt potius ab *ἰώκω* τὸ *διώκω*, quod est *insequor* seu *insector*. V. 44, *ὅτι* superfluit, quia verbum infinitivum sequitur. V. 52, in Aristophanis editionibus est *λεῖξας*, praeterito aoristo: et *δημιόπραδ*, hoc est, *δημοσίᾳ πιπρασκόμενα*, seu *τὰ ἐκ δημεύσεως, publice venum proposita, publicata*. V. 54, *μὲν* pro vulg. *μὴ* reponendum fuisse, arguit ipsa sententia, et confirmant Harpocr. ac Suidas.

P. 363, v. 18, inclusa, addita ex ll. *ζ*, sed perperam irrepsit copulativa *καὶ*. integer enim versus est, *Ἥγαγε σιδονίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον*. alter locus qui sequitur, exstat ll. *γ*. V. 27, *ἐπιπόλαιος* sicubi adverbialiter usurpatum est, eo modo usurpatum quo apud Virgilium, *Nec minus Aeneas se matutinus agebat*, pro *mane*. alioqui adverbialiter sunt *ἐπιπολαίως* et *ἐπιπολῆς*, ut mox v. 27. V. 28, *ἐπιπόρημα* per *η* scribendum esse, arguit apud Eustathium Dorismus *ἐπιπόρημα*, nempe a them. *ἐπιπορῶν*. V. 30, legi potest etiam *σύνσις*, *communisura*. V. 37, regularius *ἐπτηκα*. V. 46, rectius, *ὅτε τὴν στροφὴν ἄρειαν*. V. 48, nomin. *ἀποδόντες*, absolute positus est, ut alibi quoque. Ibi dem mox legendum, *ἐπελέγετο πάλιν τετράμετρον ποιημάτων*. eadem pene apud Aristophanis scholiasten praefatione in *Νεφέλῃς*. V. 57, aptius, *παρὰ τὸ ἐπεισιέναι*, geminata praepositione. Praeced. v. cum isto commatio, *ἀπὸ τοῦ τὰ σῖα τὰ ξηρά*, subaudiendum *λέγεσθαι*, aut aliud verbum confimile.

P. 364, v. 15, in vacuo ex antecedentibus supplendum videtur, *καὶ ἐπισκεπτικῶς*: vel, *καὶ ἐπισκοπικῶς*. V. 55, indicia duplicis lectionis, *ἐκάστῳ ἐν αὐτοῖς*: et, *ἐκάστῳ αὐτῶν*. V. 43, Suid. *τὴν δημοσίαν σφραγίδα*, quod magis placet. Seq. v. *ἐπιστάμενος* accipiendum aoristo secundo pro *ἐπιστάμεναι*, praepositus, praefectus: aut praesenti tempore legendum *ἐφιστάμενος*, ut v. proxime sequenti. V. 52, melius, *ἢ ἐφύλαξε, aut servavit*: ut alia exponatur etymologia, *ἐπιστάμαι* scilicet Ionico more usurpatum esse pro *ἐφιστάμαι*, *animo insisto, animum intendo*; et ex consequenti, *cognosco, intelligo, scio*.

P. 365, v. 8, melius *ἐκ δευτέρου, denuo, iterato*, cuiusmodi loquendi genus pag. seq. v. 41. V. 22, legendum videtur *τῷ στόματι, οἷ*. Seq. v. abbreviatus est versus, more solito. integer est, *Πολλὰ μετὰ πέλαι κύλικος καὶ χεῖλεος ἄκρου*: Latine, *Multa cadunt inter calicem supremamque labra*: item *Inter os et offam* apud A. Gellium lib. 13, c. 16. V. 48, *ἐπιτεθυμένον* absolute capiendum, pro *ἐπιτεθυμένου τοῦ ἐπιτελεώματος*: quale sacrificii corollarium *ἐπιβοιον* supra 358, 11.

P. 366, v. 7, in vulg. indicia sunt etiam alterius scripturae, *τέτραπτε*, sed melius esse *τέτραπται*, satis clarum est ex sequentibus, et e simili exemplo infra 368, 36: 377, 50. V. 11, nota *τιθή* et *τηθή* pro eodem, sed rectius *τηθή*: quia *τιθή* Hesychio est *nutrix*. Seq. v. cum *τῆς τοῦ πατρὸς*, subaudiendum *μητρός*: iidemque in seq. commatio. V. 14, videtur scripsisse auctor, *ἐτετύθειν, ἐτετύθει* καὶ ἐπεποιήκειν ἐπεποιήκει. id colligitur primum ex alphabeti serie; quia recensentur hic quae ab E et T incipiunt: deinde ex sequentibus. v. 17 et 41, ubi primum illud exemplum repetitur: et tertio ex 419, 53, ubi ad hoc ipsum *ἐτετύθειν* lector remittitur. ut taceam quod in Grammaticis praecipis barytonum *τύπτω* circumflexum *ποιῶ* ordine antecedit. V. 38, pro *Κέφαλος ὄντωρ* perperam in vulgatis est *κεφαλαίων*: perperam etiam seq. v. *περὶ τῆς ἀτιμίας*. nostra lectio desumpta ex Suida: apud quem et *δισώσατο* scriptum pro plur. *δισώσατε*. V. 54, inclusa, *κατὰ*, et *δραχμαῖς*, addita ex Harp. ac Suida. Iidem initio, v. 54, *ἐπιτίταις* habent dativo casu pro accus. *ἐπιτίταις*. Rursus ex eisdem v. 57 *τετραδράχμου* repositum pro *τετάρτου δραχμοῦ*. In eo autem quod v. praeced. apud Suidam quoque legitur, *τρίτον εἶναι μερίδα*, duplicis lectionis sunt vestigia; nempe *τρίτον εἶναι μέρος*, ut apud Harpocrationem est; vel *τρίτην εἶναι μερίδα*.

P. 367, v. 5, fortasse *τρωχῶ* scripsit auctor: itemque seq. v. *τρώχων*: nempe a themate circumflexo. ita enim unanimi consensu Eustathius et scholiastes Odyss. ζ', sub finem, *Αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δ' ἐπλάσσοντο πόδες*. iidemque Apollon. Arg. lib. 3, v. 873, *Τρώχων εὐρείαν κατ' ἀμαξίτον*. nam *τρωχῶ* sic usurpatur a *τρήχω*, ut *τρωπῶ*, *στροφῶ*, *νωμῶ*, a *τρέπω*, *σπρέφω*, *νέμω*, et *πατώμαι* a *πέτομαι*. V. 24, fortasse melius *οὐκ ἰδία*: ut idem sit quod *ιδιωτικὰ*, qualia sunt hominum privatorum, vulgaria. et seq. v. *οὐκ ἐτόν τοι τὰπὶ Χαριξ*. *ἰδ* est, nec profecto talia qualia *Charixenes* tempore fuerunt, quo proterbio etiam Aristophanes in *Ἐκκλησιαστούσαις*, *Οὐ γὰρ τὰπὶ Χαριξίνης τὰδ' ἐστίν*: quia videlicet taxatur *εὐχῆς* καὶ *μωρὰ ἢ Χαριξίνη*, ut scholiastes ibidem ac Suidas annotant. V. 53, nota *ἐπίχυτας*, cum ab initio sit *ἐπίχυτος*. *ἐπίχυτον* sane agnoscit etiam Hesychius: Pamphilus apud Athenaeum lib. 14, *ἐπίχυσιν* dicit: cognatumque genus apud Hesychium *ἐγχυμα*. De *κόλιξ* seu *κόλλιξ*, supra dictum ad 361, 8. V. 37, si locus desumptus est ex Il. ζ', foeminino genere scribendum *ἀλλήλησι*. V. 40, *μέσος ἀόριστος παθητικός*, coniuncte usurpatum etiam supra bis terve, et infra 464, 12: 466, 6: 499, 20. v. 754, 21.

P. 368, v. 18, brevitatis studio contracta est sententia: sensus est, *ἔπω τὸ λέγω, τοῦ ἔπω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀκολουθῶ*. Sic v. 27, sensus est, *τὰ δὲ ἐνεργητικὰ, οὐχὶ, εἰ μὴ μόνον ἐν συνθέτω σχήματι, οἷον ἀμφίπῳ καὶ περιέπῳ*. activa enim verbi *ἔπω*, non in simplici sed in composita figura usurpantur. V. 43, Apollonii edit. *ἦτε, ἰbat*: et mox, *νείετο*. exstat autem locus Argon. lib. 1, v. 738. Sequens locus ita interpolari potest: *διπλασία ἐχλονότι πέτρα τῇ Ἀμφίονος κιδάρῃ εἶπετο*. nam *ἡκολούθει* adulterium exegema videtur, quia mox *εἶπετο* sequitur.

P. 369, v. 8, *δόξαι* pro vulg. *δείξαι* repol. ex Suida. Ex eodem addita sunt inclusa v. 11, sed, ne quid dissimulem, exemplaria eius habent *ἰδία* pro adverb. *ἰδίᾳ*. Ex eodem S. vers. 13 *εἰσηγοῦντο* scriptum pro vulg. *εἰσηγοῦνται*: aptius enim praeteritum quam praesens. Et rursus v. 17, *ἄφ' ὧν* pro vulg. *ἐφ' ὧν*. V. 20, *Ἀλμῆς* corruptum est: legendum enim *Ἀκάμας*. nam, ut Suidas cum Harpocr. tradit, una e decem tribubus *Ἀκαμαντὶς* dicta, ab Acamante Thesei filio. de ceteris si plenius cognoscere aves, v. 754, 21. De Atheniensium republica, eo capite quod est De Tribubus, Curiis, Gentibus, Populisque Atticis. V. 22, cum istis, *τὸ πᾶν πλῆθος εἰς δέκα φυλάς*, subaudiendum *διένειμεν*, aut aliud eiusmodi verbum. V. 29, clausula ista, *ἔστι καὶ ἐρῶ*, et quae sequuntur, perperam in vulg. legitur v. 46, post *Ἐργατῖναι, οἱ γηρόνοιοι*. nihil enim cum illis habet affine. V. 49, *ἐραυνῆς*, gemino v, ut declarat hemistichium istud bis ab Homero usurpatum Il. ι', *Καλυδῶνος ἐραυνῆς*. V. 56, respexisse videtur ad locum illum Genes. 3, qui sic legitur in vulg. ed. *ἐν λύπαις φαγῇ αὐτὴν πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου*. ut pro *φαγῇ* legerit *ἐργᾶ*, *laborabis, coles*. sed *φαγῇ* (seu *φάγῃ* 786, 27) agnoscit etiam Theophilus noster lib. 2 ad Autolycum. Non est autem necesse novum praesens huic futuro fingere. nam *ἐργᾶ* factum e communi *ἐργάσθῃ*, extrito σ, et ἄν per crasin in ᾱ contractis, ut prolixius declarant Notae nostrae ad Clenardi et Antesignani grammaticam.

P. 370, v. 9, fortasse legendum, *κῶλ' αἰζηῶν*: ut significet, *Multaque praeclara iuvenum opera ab ipso sunt delecta*. V. 19, in vulg. est *ἐνζῆξαι*, corrupte. V. 49, plenior erit et structura

et sententia, si praepositione cum articulo addita legamus, *ἐκ τῆς ἐρας, e terra*.

P. 371, v. 11, locus Homeri plenius citatur p. seq. v. 12. V. 19, legendum opinor, *παρὰ τὸ ἐρεῖκω, ἐρεγγμός, ὅς λέγεται καὶ ἐρεγγμός*. *ἐρεγγώ* enim et *ἐρεγγμός* nihil huc faciunt. *ἐρεῖκω* autem attingitur mox v. 20; et pag. seq. v. 15: *ἐρεγγμός* vero etiam p. praeced. v. 29. In *ἐρεγγμός* sane confusa est duplicis scripturae notatio. communius enim *ἐρεγγμός* dicitur, per γ: Aeolice vero *ἐρεχμός* per χ: vel ab *ἐρεῖκω*, extrito ε: vel ab *ἐρέχθω* τὸ διακόπτω v. 28, 53: et 372, 15. V. 24, *ἐρεχθῶν*, et v. 28 *ἐριχθῶν*, formam habent aoristi secundae: praesens esset *ἐρεχθῶν* et *ἐριχθῶν*, aut barytonus *ἐρέχθων*: (ut 372, 15) unde v. 53 passivum *ἐρεχθάμενος*. alioqui ad *ὀρέχθῃον* v. 27, melius quadraret *ἐρέχθῃον*. Locus vero qui citatur, Homeri est, Il. ψ': cui evidentioris intellectus gratia post *σιδήρῳ* addi potest *σφαζόμενοι*. V. 33, αὐτὸ legendum esse neutro genere, relatum ad τὸ σπέρμα, patet ex v. 44, in vulg. est αὐτὸν, masc. gen. V. 37, melius *ἀποκνήθῃ*, activo genere.

P. 372, v. 14, fortasse verius, *ἐρεῖω*: et mox *τελείω*: utrumque barytonus. V. 22, pro *ἐρεῖδεσθαι* usitatius *ἐρηρέδεσθαι* v. 44 et alibi. V. 39, in vulg. est *ἀμφοτέρω*, luxato metro. V. 42, *ἐρηρῶτηκα* excusari potest per Dorismum, v. 52. alioqui enim Attica regula postulat *ἐρηρῶτηκα*, tertia correpta, v. 47. V. 41, integrum verbum si velis, post *ἐρηρέδεσθαι* adde δύο λευκῶ. V. 47, Attica ista regula tradita etiam supra 106, 18. V. 49, usitatius *συνεμπέσῃ*, modo subiunctivo.

P. 373, v. 6, variatio modi est. textus enim optativo, expositio subiunctivo prolata est. V. 10, imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49, integra exstat in *Δόλιος*, 282, 38. V. 21, vulg. *εὐσεῖω*, mendose: nostrum *εὐγείω* petium ex Hesychio et Suida.

P. 374, v. 15, neutrum ὁ respicit intellectum, *μόριον*: aut neutro genere legendum *παρὰ τὸ πέρι*, ut p. seq. v. 1. V. 23, melius *γράφας*, tempore praeterito: itidemque v. 34, verius *ἐρίπει*: nam praesens *ἐρίπω* active significat *labefactio, delictio*: ut ipse alibi tradit, 272, 35: hoc ipsum annotans etiam de *ἐρίπω* et *ἵστημι* 307, 14: *ἀποσίτισμα*, quod ibidem praecedat, parum huc quadrat: aptius forsan *ἀπόσπασμα*, ex v. 30. Sic v. 36 pro *ὀγμοῖ* verius fortasse *ὀγμοῖ* legerimus. V. 38, inclusum commation aut expungendum videtur, aut in praecedens membrum hoc modo promovendum, *ἀπὸ τοῦ ἐρέφω (ἢ ἐρέπτω) ἐρέψω, τὸ καλύπτω*. V. 48, postremus locus, suppletus ex Il. ε': penultimus, ex Il. σ'. V. 57, *ὕψωσός κανόν* significare videtur, in canone qui cantari solet in exaltationem s. Crucis; sicut videlicet *κανὼν τῆς μεγάλης ἐβδόμαδος* citatus supra.

P. 375, v. 21, in vulg. est etiam alia lectio, *Ἐρεῖ ἐμπλήξωσι*. exstat autem locus Odyss. χ', non procul a fine. V. 30, melius *Φακός*, oxytonus: et contra, v. 45, *ἐνώτια*, proparoxytonus. V. 48, convenientius *ἐνείδθαι*, nempe ab *ἐνείδω* 339, 49. V. 52, sententia postulat, *ποιούντα καὶ πύσχοντα*.

P. 376, v. 2, vulg. *ὑπερέχοντος*: parum ad rem. cetera quoque non satis fideliter exscripta videntur. nam v. 3, post *ἄψασθαι* desideratur *ἀνδρωπέλου φόνου*, vel simile quid. deinde seq. v. nimis contracta est oratio. sensus enim est, *ἀφοσιουμένους μὲν τὸ ἄγος, διὰ δὲ τὸν Δία ἀπολύοντας τοῦ φόνου*. Quae vero sequuntur v. 7 et deinceps, desumpta sunt ex Homeri scholiis, sub finem Odyss. π': verum et ipsa passim truncata. Primum enim v. 9 post *ἀγόντων*, sive (ut ibi est) *ἀγαγόντων*, haec ratio subiungitur, *ὅτι πρῶτος δαιμόνων ἐπιβεβλήκει θνητῶν μιάσματι, καὶ τὸν Ἄργον ἀνιέρηκε*. Deinde v. 10, cum articulo ibi est *τὸν Δία*: et mox *γεννηθῆσθαι*, praeterito perfecto: et post *τὸν Ἑρμῆν* additur, *ταῖς αὐτοῦ παραγγελίαις*. Cetera vero ita decurtata sunt, ut satis sit integra inde huc transcribi. sic igitur ibi: *ἅμα δὲ ἀφοσιουμένους τὸ ἄγος, καὶ τῆς ἀνδροφονίας ἀπολύοντας, ὡς εἶχον ὀργῆς*, (in nostro legendum, *ἢ εἶχον ὀργῇ*, eo quo *inflammant* *erant* *irae impetu*) *προσβαλεῖν αὐτῶ τὰς ψήφους, καὶ αὐτῶς ἐπισωρευθῆναι πρὸς τοῖς ποτὶ τοῦ Ἑρμοῦ ψήφω πλῆθος*: *ὅθεν καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἄχει τοῦ νῦν, εἰς τιμὴν Ἑρμοῦ, κατὰ τὰς ὁδοὺς, διὰ τὸ τὸν θεὸν εἶναι τούτων καθηγμένον, κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἐκδικούντων, σωροὺς ποιεῖν λίθων, καὶ διάγοντας, προσβάλλειν λίθους, καὶ τούτους καλεῖν Ἑρμαίους λόφους*. Quibus additur: *ἔστι δὲ λόφος, πᾶν τὸ εἰς ὕψος μετέωρον. ἢ δὲ ἱστορία, παρὰ Ἀντικλείδῃ*. V. 35, rectius, *τοῦ στροφέως*, nempe a nominativo ὁ *στροφέως, cardo*. V. 36, *δικατάληκτον*: quia videlicet et *ἐρμῖς*, et *ἐρμῖν* dicitur, ut *ἀκτῖς* et *ἀκτῖν*, sic infra 480, 10. V. 42, corruptus est locus, nec satis tutum reponere, *ὡς Φιλόξενος Χάρισιν*. 22 V. 50, *φυτὸν κλάδον* si auctor scripsit, intelligendum erit *φυτὸν κλαδοφόρον*: aut *divise legendum, φυτὸν, κλάδος*.

P. 377, v. 26, *κατὰ μεταπλάσμων*, nempe *τοῦ παρακειμένου εἰς ἐνεστῶτα*. V. 29, *ἐμμικτα* convenientius legeris, aut *συμμικτα*.

V. 41, Homeri locus est, Il. Φ': cui similis hic, ibidem paulo post, *Μὴ μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης*. V. 43, legendum videtur, *ἀπὸ τοῦ εἰργεῖν καὶ ἐπέχειν*. ab *εἰργεῖν* enim seu *εἰργεῖν* descendunt *εἰρκή*, *εἰρκος*, et similia. Seq. etiam v. malit fortasse aliquis, *παρὰ τὸ εἰργω δὲ, εἰρκος*. ut quemadmodum *εἰρκή* ab *εἰργω* est, ita *εἰρκος* sit ab *εἰργω*, a quo etiam *εἰρχεῖς*, ὁ ἀποπνιγὴς ἐν ὕδατι. Attice autem aspirari *εἰργω* et *εἰργω*, tradit clausula, v. 47.

P. 378, v. 14, verius *Ἰωνικῶς* quam *Ἀττικῶς*, ut cum ex aliis locis permultis patet, tum ex 304, 8: immo ex huius ipsius paginae v. 11. V. 17, in *ἐρυζα* omissum augmentum: et contra, v. 20, aptius *ἐργω*, absque iota. Sic v. 34, melius fere, *παρὰ τὸ ἐρυμα*, ut v. 32. V. 41, *ἐρυσιπέλας* et *ἐρυσίβη* originem habent eandem, *παρὰ τὸ ἐρύειν*: quamobrem etiam Definitionum medicarum auctor esse dicit *ἐρυθρός* μετὰ διαπύρου φλογώσεως: et a Polluce manifestiori etymo *ἐρυθρόπελας* nominatur, quoniam vicinis partibus ruborem cum inflammatione, nonnunquam etiam cum febrili horrore, invehit: eoque alludit et Virgilius hoc, Georg. 4, *coniacios artius sacer ignis edebat*. a Celso lib. 5, c. 26, inter cancri species refertur. Pro sequenti *Ερυσίβη*, v. 44, omnino scribendum *Ερύκη*, ut cum etymi ratio declarat, tum pag. seq. v. 2. Alterum *ἐρυσίβη* derivavi ego *παρὰ τὸ μετ' ἐρύσεως βαίνειν*, quoniam cum rubore per segetes grassatur: quapropter et Latine *rubigo* vocatur. V. 50, aptius *ἐπισκηπτομένη*, vel etiam *ἐπισπωμένη*. Pro seq. *ἐρύω* Apostolii collectanea *ἐρύω* habent, quod in arcendi significatione usitatus est.

P. 379, v. 5, vulg. *βλάπτω*, nihil ad rem. V. 15, epitaphium et numero et stilo claudicans. metrum constabit melius, si legamus, *Ἐνθάδε τύμβος ἁλὸς πέλεται μεδέοντος Ἐρυθροῦ*. quod Latine reddi hoc modo potest, *Hic situs est Erythrus quondam maris induperator: vel, Hic situs est Erythrus pelagi dominator Erythri*. Aliud eiusdem generis epitaphium inf. in Σιμάρεα 708, 7. V. 28, convenientius *ῥαφάνου*, aut *ῥαφανίδος*, foeminino genere. Sequens hemistichium desumptum videtur ex Iliados σ', ubi legitur, in comparatione de duobus leonibus, *Ταύρον ἐρύγμηλον ἐχέτην*. V. 51, in eandem sententiam Eustathius de *ἐρω* tradit Odyss. σ', in illud Homeri, *ἐρω δ' ἄρα θυμὸν ἐβελχεν*, addens aliud consimile, hoc, *γέλω ἐκθανόν*, 1843, 59. nec multum ablimilis ratio infra in *ἰδρώς* 466, 46: item in *Φῶ* pro *Φωτί* 803, 45. V. 56, in vulg. est *ἐρανος*: quod licet et ipsum ab *ἐρᾶν* derivetur, 369, 30: quia tamen accentu discrepat a sequentibus *πιδανός* et *ἀγανός*, propterea malui *ἐρανός*: ut ex hoc factum sit alterum *ἐρανός*, per geminationem poeticam.

P. 380, v. 7, inversus esse videtur membrorum ordo. ista enim, *αἶμα γὰρ λύχου τὸ ἔλαιον*, non sunt Cyrenaei poetae verba, sed potius a nostro Etymologo explanationis gratia Callimachi loco subiuncta fuerunt. Quantum ergo coniicere licet, talis quaequam requiritur lectio, *παρὰ τῷ Κυρηναίῳ, Μῦες ὅλον λύχῳ παντὶ ἔλειξαν ἕαρ*: — *αἶμα γὰρ λύχου τὸ ἔλαιον*. Sed et Oppianum *ἕαρ* absque iota pro sanguine usurpasse, testis est Eustathius. V. 18, congruentius, *παρὰ τὸ ἔλος καὶ τὸ ἰδίον*: vel, *ἀπὸ τοῦ ἔλους μετὰ τοῦ ἰδίου*. V. 31, in vulg. est etiam altera scriptura, significatione tamen eadem, *καὶ παρὰ τὸν ῥοῖζον*, forsitan e superiori isto loco perperam huc intrusa. V. 54, metro magis convenit inversus ordo, *Θηρὸς ἐρωήσας ὁλοὺν κέρας*. Et seq. v. melius *ἐρῶν*, ultima circumflexa, ut v. 52.

P. 381, v. 1, locus ex Il. Γ'. V. 10, *γίνεται ἔτι*: regulariter scilicet, ut in secunda conjugatione *στῆνι*, in tertia *γινῶνι*, in quarta *κλῶνι*. sed magis usitatum *ἐς*, ut *ἔτι* et *ὅς*. V. 13, *εἰν* regulare quidem; sed usitatum *ἦν*, in hac quidem significatione. V. 29, inclusum *ἔσται* ad sententiam explendam a nobis additum est. Ibidem mox legi posset etiam, *ἔσται ὡς γενήσεται*. V. 47, allusio est ad Homericum illud, — *εἰς κοῖρανός ἐστω, Εἰς βασιλείς*. V. 54, verius *συγκοπὴ τοῦ ἐστωσαν*: vel, *συγκοπὴ ἀντὶ τοῦ ἐστωσαν*.

P. 382, v. 25, fortasse melius, *ἢ ἐκ τοῦ ἐστακα ἐστάκω*: vel, *ἢ ἐστὶν ἐστακα ἐστάκω*. Sic v. 27 etiam dativo casu legi potest *μέσῳ παρακειμένῳ*, relatione ad articulum τῷ facta. V. 30, cum illis οὐκ οἶδε τὴν χρῆσιν περὶ πάθους, subintelligendus videtur Herodianus, qui libro περὶ παθῶν passim citatur a nostro: sed inter dum solummodo liber περὶ παθῶν, omissio auctoris nomine, ut docet Index. V. 37, metrum postulat, *Οὐ πῶτ' ἄλλην*: aut, *Οὐ γὰρ ποτ' ἄλλην*, aut aliud eiusmodi. V. 42, Homeri locus idem qui v. 36, qualis repetitio cum alibi tum 295, 43, 46.

P. 383, v. 13, legendum existimo, *παρὰ τὸ κόπτω κομμός*. est enim *κόμπος* quoque a verbo *κόπτω* vel *κομῶ* derivari potest, tamen ea parum ad cetera exempla quadrant. V. 21, conuention istud, *τῷ δ' ὀκκάβῳ*, et quae sequuntur, iisdem verbis leguntur in Homeri scholis Iliad. ω', unde locus hic desumptus est.

e quo conlicere aliquis possit, eos apud Hom. legisse, *ἐπὶ δὲ κρέκῳ ἔστορα βάλλον*, mutatis vulgatae scripturae casibus. *ὀκκάβον* vero et *κρίνον* pro eodem acceperunt, ut Helychius quoque *ὀκκάβον* exponit *armillas*, seu *circulum brachio circumdari solitum*, ut apud Virg. Aen. 5, *Flexilis obtorti per collum circulus auri*. aliud *μέσσαβον* supra 173, 28. V. 34, in *εἴσεν* indicia sunt duplicis scripturae, *εἴσεν* et *ἔσεν*. Seq. v. magis ad *ἔσσην* accedit commune *ἥσσανας*. V. 47, post *ἔσευα*, subaudiendum, *καὶ πλεονασμῷ, ἔσευα*, ut paulo ante, v. 37.

P. 384, v. 7, in vulg. vestigium est etiam alterius lectionis, *ἐσπείριος θάλασσα*. V. 18, ad nominis *ἐσχατος* etymologiam alludit et hoc Aristotelis lib. 1 Metaphys. *οὐδὲ τὸ πρῶτον οὐκ ἔστιν, οὐδὲ τὸ ἐχόμενόν ἐστι*. V. 20, *ὅτι* positum pro *ὅτιοῦν*, *quodcumque*. V. 52, allium illinitur quidem adversus podagram; sed idem etiam gallinaceis devorandum inditur, ut eius calore ad pugnas accendantur. V. 57, in *μύρα* indicia sunt duplicis lectionis, nempe *μύρα*, (ut infra in *μ*, 595, 29) et *μύρια* seu *μυρία*. nam et myrrha unguentis indi olim solita, et innumerae fere sunt aromatum, e quibus unguenta fiunt, species.

P. 385, v. 4, siue coniuncte legamus *ἐνδεσμάμασι*, siue diuise, *ἐν δεσμάμασι*, allusio est ad vulgatum illud *ἐντομα*, cui respondet Latinum *Insecta*. V. 8, Nicandri locus est Theriac. v. 269. V. 17, *σκευωρεῖν* a *κεῦω* per tot ambages deducere haud opus est. origo enim a *σκεῦος* et *ωρεῖν* satis manifesta est, ut *σκευοποιεῖν* a *σκεῦος* et *ποιεῖν* deducitur, utrumque machinandi significatione. V. 45, post *νῆες* deesse videtur epitheton, *εὐσσελμοι*, vel aliud eiusmodi. Similis locus est Odyss. β', *Ἄλλ' ἄγε δὴ δότε νῆα θοὴν καὶ εἰκόσ' ἐταίρους*. V. 48, *ἐτέρωθεν* significat potius *ἐξ ἐτέρου τόπου*: nam pro *ἐν ἐτέρῳ τόπῳ* dicitur *ἐτέρωθεν*. Quod vero sequitur, *μέγα*, elliptice significat, haec et similia scribi per *ωμέγα*, ut plenius et clarius patet ex 387, 43.

P. 386, v. 4, cum illis, *ἀπὸ τῆς τοῦ Βούτου*, subaudiendum, *συγγενείας*, aut simile quid. significat enim *e Butae familia*, *e Butae progentie*. Sic v. 11, *πόσοι εἰσὶν*, sc. *οἱ μισθοφόροι*, *quantus sit mercenariorum militum numerus*. Et v. 24, *τὴν διάλυσιν εἰς δύο εἰ*, sc. *ποιεῖ*, ut v. 31. V. 38, *τὸ α'*, id est *τὸ πρῶτον πρόσωπον*, *prima persona*. V. 50, *ἐν ἔτει* si scripsit auctor, significat, *consuetudo temporis curriculo revertentes*, *solito mensium orbe peracto redeuntes*.

P. 387, v. 13, vulg. *κατεργεγμένων*, per epsilon in quarta syllaba. quod etsi ferri poterat, ut *ἐρεγμός* et *ἐρεχμός* 370, 29: 371, 19: tamen, quia mox v. 15 sequitur verbale *κατεργιτῶν*, malui *κατεργεργμένων*, per iota, nempe ab *ἐρεῖκω*, per eam regulam quae traditur 372, 56. Subintelligendum autem cum illo *κατεργιτῶν*, substantivum *ὀσπρίων*, aut simile quid; ut significet, *duas tresve ollas pulvis e freso legumine*.

P. 388, v. 2, Homeri locus est Odyss. ψ'. V. 4, *ἔλυμος* scribendum pro *ἔλυμα*, ut arguunt praecedentia, et confirmant Helych. ac Suidas. V. 20, post *λήγουσα* subaudi e praecedentibus potest *περισπᾶται*. V. 28, aptius f. *κεκροτημένῳ*, *bene complanato*. V. 38, *Νικαδίου* nomen corruptum est. levi mutatione *Νικασίου* legi posset: sed verius fortasse *Νικάνδρου*. Sic v. 40, una littera mutata legi posset *τὸ Ἀετίου*. videtur tamen potius significari *τὸ τῶν Αἰτίων ὑπόμνημα*, *commentarius in Actia Callimachi*. vel certe *Ἀρματίου* legendum: cuius mentio infra in *ὑπόγραμμα* 782, 8. V. 52, rectius *οἱ βάκχοι*. bacchae namque dicerentur *εὐάστραι*. V. 55, sensus est, *χρυσὸν εἰς νόμισμα*, vel *χρυσὸν νόμισμα*.

P. 389, v. 2, *ἴσδι* pro *ἴοι* positum, ut patet e v. 6. V. 11, Simplicius et evidenter, *τὰ πολλὰ τῶν τοιούτων*. Sequens *Νυσσαεύς* e *Νύσσα*, legitur etiam in Stephani Ethnicis; sed formatum e possessivo *Νυσσαῖος*, extrito *ι*. V. 25, fortasse legendum, *εἰρηται*, *ὅτι βαύριον ἢ βύριον, κατὰ Μεσσαπίους σημαίνει τὴν οἰκίαν*. *βαύριον* sane repetitur mox v. 29: atque inde adverbium *βαυριόθεν* legitur v. 27: *βύριον* autem pro *οἰκίμα* exstat etiam apud Helychium. Sed et *βάρις* in hac significatione usurpatum legitur, frequens in sacris litteris. V. 33, Homeri locus est Il. ε'. V. 37, *παρὰ τὸ Δία*, excusari potest; ut sit, *ab accusativo Δία*: melius tamen *τὸν Δία*, immo mutilatus videtur locus, plena enim lectio est, *παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸν Δία*. V. 41, *δασύνεται*: in tertia nempe syllaba. V. 43, pro *χρήσθαι* aptius *θέρεσθαι* legerimus. V. 47, *εὐνητος* non relicto; sed aptius tamen *εὐκμήτος*, *εὐτμήτος*: quae et ipsa similem habent syncopen. V. 49, melius *ἀπὸ τοῦ ἔως*, nom. sc. casu. V. 57, vulg. *αὐσίας* pro *Ἀσίας*: nihil ad rem.

P. 390, v. 2, verius fortasse *καταλαβούσης*, nam *ἐπὶ* ex vicinia huc videtur irreplisse. Sic v. 6, verius *δέχεται*, praesenti tempore. V. 9, *αὐτοῖς* respicit extrinsecus intellectum, *τοῖς προωρισμένοις*. V. 22, Democritea *εὐεστῶ*, denominata est *παρὰ τὸ εὖ* 25

ἐστάναι, significans scilicet γαλήνην καὶ εὐσταθίαν τῆς ψυχῆς κα-
τάστασιν, quae Graecis alio nomine εὐθυμία, Latinis *Animi*
tranquillitas dicitur, id est, Tranquillus et pacatus animi status,
cum animus in Dei voluntate suaque forte acquiescit. quae de re
praeter Plutarchum et Senecam etiam Clemens noster 179, 30, 33.
V. 42, ἐν τε positum videtur pro ἐν ἡν τε, *ineratque*, seu, *erat-*
que ibi. V. 44, in vulg. est etiam alterius scripturae indicium,
nempe κακηπελία: multa enim in hoc genere duobus modis effe-
xuntur, ut fufius infra exponitur 462, 15.

P. 391, v. 15, cum istis, ἔσος δὲ ἔχονσι Δωριέων τινές, sub-
audiendum τοῦτο, *hunc morem habent*. Sic v. 31, cum ἡ εὐ-
θεία, subintelligendum πᾶσις, *rectus casus*, nominativus scilicet.
V. 38, pro ὁρμῶ aptius fere participium ὁρμῶν substituerimus. V.
51, μετεῖναι positum pro μετέναι, ut supra 301, 45.

P. 392, v. 6, melius τὸν τῷ στόματι τῶν ἵππων περιβαλλόμε-
νον, ut clare indicat Hesychius, qui κηρόν esse dicit τὸ περιτιθέ-
μενον τοῖς ἵπποις πλέγμα, eis ὅ αἱ κηρίαι ἐμβάλλονται, reticulum
scilicet e vimine aut funiculis, quod equis circumponitur, partim
ne mordeant, partim ut, iniecto in illud pabulo, indefinenter gradu
iter continuent. vulgatae tamen scripturae favet etiam Isidorus,
qui *camum* esse dicit genus asperi freni, quo caballi superbi
coercedi solent, a curvitate dictum. καμὸν namque curvum Grae-
ce dici. [V. 19, εὐκλείας paroxysmum habet etiam Eustathii editio
85, 3, 7: sed 1911, 63, dilerte tradit accusativum istum προπερι-
σπᾶσθαι, velut contractum ex εὐκλείας. Ex *Addendis*.] V. 23,
ποῖα συναίρεσιν προ κῶσιν, ut v. 17: et contra, κῶσιν pro συν-
αίρεσιν v. 54. V. 26, εὐκτῆριον non magis compositum est quam
οἰκτῆριον. verbalia enim illa in τῆριον simpliciter derivata sunt
e tertia persona praeteriti passivi, et syncopen interdum patiuntur,
tam in instrumentali et modali, quam in locali significatione, ut
κονιστῆριον, κόνιτρον: et plur. num. θρεπτῆρια, θρέπτρα, 454, 27.
V. 38, transposita videntur commata, talisque requiritur lectio,
εὐκτιστον γὰρ, ὡς πρωτόκτιστον (id est, regulariter enim εὐκτι-
στον dicitur ut πρωτόκτιστον, per σ et τ) ἢ ἐκ τοῦ κτίω, ἐξ οὗ
καὶ εὐκτίμενον πτολίεθρον. Ab eodem autem κτίω sunt etiam
ἀμφικτίονες, περικτίονες, περικτῖται, et si qua sunt eius generis
alia. V. 41, convenientius fere προλαμβάνων, apud Suid. V. 46,
foem. articulus αἰ ferri potest, si absque distinctione legas, εὐλαὶ
αἰ σκώληκες, παρὰ τὸ εἰλῶ: sensus enim est, εὐλαὶ αἰ σκώληκες
σημαίνουσαι. alioqui respectu sequentis substantivi legendum fuerit
οἱ σκώληκες.

P. 393, v. 6, rectius fere, ἀπὸ τῶν eis os, inserta praeposi-
tione, ut mox seq. v. V. 23, non minus apte legerimus, ἀντί-
κειται αὐτῷ δυσμενής. V. 24, vulg. περὶ τὴν ἐπιμέλειαν, nihil ad
rem. V. 44, congruentius videtur δραπέτιν στέγην.

P. 394, v. 50, cum augmento dicendum erat ἐσκεπασμένος.
V. 57, vulg. βαλλόντων, minus apte.

P. 395, v. 4, εὐειδής ferri potest, sed potest tamen etiam legi
εὐδής, propter aetiologiam quae sequitur: ut sit *bellas aquas*
habens. Sic v. 8 et πρύμνα verum est, neut. genere; et foemi-
nino πρύμναι reponi potest. V. 21, de ῥαχία quod dicitur, di-
ctum etiam supra, 291, 27: confirmaturque a ceteris quoque le-
xicographis: sed εὐράχαντες pro ἡκοντες nusquam se obtulit.
V. 31, de Aristotele quod additur, est etiam apud Iustinum no-
strum, 26, 28. V. 43, expleri pentameter potest, si post αἶγει ad-
datur σκυλάκων ex v. 36.

P. 396, v. 10, nota ἐπίπλατος ut ἐπίμηκος supra 170, 33: et
338, 4, sed ut ibi potius ἐπὶ μήκος, ita et hic ἐπὶ πλάτος divise
scribendum videtur. nisi forte talis sit compositio, qualis in ἔκπα-
λαι, ἔκτοτε, ac similib. Seq. etiam v. pro εὐρος legendum po-
tius εὐροος, *fluidus*. nisi forte εὐρος malis, ab εὐρεν, quod est
ustulare. V. 45, aut φιλοῤῥωμαῖος scribendum aspirate, ut in sim-
plici; aut φιλοῤῥωμαῖος, gemino ῥρ, eadem aspirationis regula
servata. V. 48, τῶν ἀπλῶν, nempe ἀλς ἀλός, et ceterorum inde
descendentium. V. 52, rectius Αἰπυτος, ut supra quoque 37, 31.
V. 57, τῷ causali significatione, pro διὰ τὸ, ut τῷ τοι apud
Theodoretum quoque nostrum aliquoties.

P. 397, v. 2, locus est supra 44, 14. V. 31, excusari potest
lectio per ellipticam brachylogiam; quasi dicere voluerit, ῥῆμα
ἐστὶ, καὶ χρόνος ἀόριστος δευτέρος. alioqui simplicius esset, ῥῆμα
ἀόριστου δευτέρου. V. 45, vulg. Εὐρώπης, ut βοῶπις, ego malui
oxytonum cum Stephano Byzantio, ut Σινώπης ἢ Σινώπη, aliaque
consimilia.

P. 398, v. 21, expositio illa quae reicitur, alludit ad eum
usum verbi ἔχειν quo dicimus, οἱ εὐ χρημάτων ἔχοντες, ut Zosi-
mus noster 701, 28, τοῖς δοκούσιν εὐ ἔχειν τύχης. V. 27, vulg.
εὐσύμβουλος, itemque Stidas. sed εὐσύμβολος scribendum esse,
cum ipsa significatio arguit, tum confirmat Hesychius et Harp.

V. 38, locus est Apollonii, Argon. lib. 2, v. 30. V. 40, locus sup-
pletus ex II. α'.

P. 399, v. 38, plenior requiritur lectio, hoc fere modo: τὰ
παρὰ τὸ φύω τὸ τε εὐ καὶ δὲ συνθετα: vel, τὰ παρὰ τὸ φύω
μετὰ τοῦ εὐ καὶ δὲ συνθ. nam εὐ, de quo praecipue hic agi-
tur, in vulgata lectione omisum est. immo quia et privativa hic
praetermissa est, verior fortasse lectio, τὰ παρὰ τὸ α τὸ τε εὐ
καὶ δὲ συνθετα. nam ad alia quoque verba, non tantum ad
φύω, haec regula extenditur. V. 47, ἔσωθεν αὐξεται, subintelli-
gendum, *sequente vocali mutabili*, ut declarant exempla. Ce-
terum εὐφραίνω est potius ab εὐ et φρήν, sicut etiam εὐφραίνω.
idemque sentiendum de εὐφρων, εὐφρόνη, εὐφροσύνη, et eius
generis aliis.

P. 400, v. 11, παρατάξεως pro ordine potest accipi. fere ta-
men magis inclinarum in πράξεως, *ab actione seu functione pa-*
tris. V. 25, post βέλος ad metri expletionem desideratur ἐξοπά-
λυξε, ἐξαλέεινε, vel aliud eiusmodi verbum. Sunt autem eius-
modi versuum truncationes nimis passim crebrae, quemadmodum
et paulo post v. 38. in vulg. est tantum, Καθὲν κεν εὐχάλην Πρι-
άμω, omisiss ceteris, utpote quae omnibus nota esse praesume-
rentur.

P. 401, v. 14, subiunctivum ἔχειν confirmat expositio παραγέ-
νη v. 19. in vulgatis Hesiodi editionibus est, εὐοχέων δ' ἔχειν
indicativo modo: Ergon lib. 2, v. 96. est autem utrolibet modo
synizesis. εὐοχεῖν vero agnoscere videtur etiam Hesychius, dum
εὐοχθεῖν exponit εὐτροφεῖν, derivans ab ὄχη ἢ τροφή. ut sit
alimentorum habere copiam. V. 26, εὐώδης, δυσώδης, et simi-
lia, non opus habent tam longe accersita origine. sunt enim ex
medio praeterito ὦδα, quod Attice ὀδῶδα dicitur, a verbo ὄζω.

P. 402, v. 15, malet fortasse aliquis τὸν δὲ— ut feratur ad
Theaeum. sed excusari tamen et foemininum potest, relatione ad
Dianam facta. V. 27, apud Suidam eadem est scriptura, eadem
etiam distinctio. quae si vera est, cum τριακοντα subaudiendum
erit γραμμάτων. alioqui convenientior videatur haec lectio, καὶ
λυθέντων αὐτῷ τῶν γραμμάτων, τριακοντάκας (vel saltem τρεῖς)
τὸ ἔξῃς πεσεῖν τὸν Ἑφέσιον. V. 39, aptius fere φεναικῆς, substi-
tuto in adverbii locum nomine. Sic v. 47 convenientius videtur
προϊόντες, *progredientes*. At in sequenti etymologia παρὰ τὸ
ἐκτον τοῦ κεφαλαίου, cum Suida scribendum ἐφέκτους, retracto
accentu. V. 52, verius ἐκ τοῦ ἔω τὸ πέμπω, quod poetice metri
gratia εἰω est.

P. 403, v. 8, ἀπολαύσουσι nec tempore nec significatione re-
spondet praecedenti ἐφείντο: quippe quod potius noiet *appetiver-*
ant, *cupiverant*. melius quadrat ad εἶμεν τὸ πορεσθῶμεν, v. 3.
V. 14, aptius Φατρία, vel saltem πατριά, quod aliquando pro
tribu ab eodem progenitore orta capitur. et seq. v. superfluit ar-
ticulus τῆς ante nomen ἐκάστης. videtur autem respexisse ad illud
Luciae 1, ἱερεὺς τις ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά, quod interpretantur *ex*
vice Abiae. V. 21, post παρέχον interpungendum est, ut decla-
rant apud Hesychium haec, ἐφήλιδες, περόναι, καὶ πᾶσος ἐπὶ
τοῦ προσώπου. in qua significatione non ab ἥλιος, sed ab ἥλος
est origo, et sonat fibulam quae ceu clavus insiguitur. Sequenti
etiam versu verius fortassis ἐφῆλεις: unde apud Dioscoridem
ἐφῆλεις.

P. 404, v. 4, vulg. Ἐχελίδες, foemina terminatione: et v. 6,
Ἐχελιδών, oxytonus. perperam utrumque. Forlan etiam v. 4 le-
gendum τοῦ παρακειμένου ἔλους, *adiacente palude*. apud Steph.
Byzantium est, ἀπὸ ἔλους τόπος, μεταξὺ οὗτος τοῦ Πειραιῶς
καὶ τοῦ τετρακῶμου Ἡρακλείου, a loco qui Helos nominatur,
sitio inter Piraeum et quatuor Herculei templi vicis: in quo
etiam gymnica certamina ludis Panathenaeis proposita fuisse tra-
dit idem Stephanus, et noster supra 340, 53. V. 7, rectius ἀπὸ
Ἐχέλου, *ab Echelo*, ut supra 340, 54. apud Stephanum Byzan-
tium legitur Ἐχεμίδαι et Ἐχεμος, λ nempe pro μ substituto;
perperam, si ab ἔλος facta est nominis derivatio, ut idem Ste-
phanus prodit. V. 26, locus est Nicandri Theriacῶν v. 223: alter,
v. 33, Theriacῶν v. 230.

P. 405, v. 45, vulg. ἀπέχεσθαι, omisso σ, praecipua originis
indice. V. 57, ἐχθρός simplicius ab ἐχθός deducemus, per synco-
pen, qualis est in αἰσχρός, λεπρός, λυγρός, λιβρός, et similibus.

P. 406, v. 14, ἐφῶ ferri potest, pro imperativo scilicet. veri-
similius tamen auctorem in eodem modo eodemque tempore hic
substituisse, ac scripsisse, ἐφῶμαι ἐφῶμαι, ἐφῶ ἐφῶ: quia mox
imperfecti exemplum subiicitur, nec in alium modum sit progres-
sio. Est autem Apollonii locus Argon. lib. 2, v. 813. V. 21, lo-
cus decurtatus. integer II. κ' sic habet, Ἀλλ' οὐκ Ἀργεῖδην Ἀγα-
μέμνονα ποιμένα λαῶν ἴππος ἔχε γλυκερός. V. 27, nescio an
verius εἶχε: metro certe convenit melius. V. 30, vulg. ἔχ' ἀρμα-

τα. nostrum ἔχ' ἡνία, repositum ex Hom. ed. Il. ε'. V. 40, rectius ζάπλουτος: et seq. v. καὶ ἄλλα πολλά. Sic v. 48, melius γειναιμένη, per diphthongum ει, ut 229, 15. V. 52, et metrum et sententia constabit, si legamus, σκηνὴ ζάγκλον ὑπὸ χθονί. sed an ea sit germana poetae scriptura, non parum equidem dubito.

P. 407, v. 24, si cum articulo legamus ἡ ζάχορος, ut seq. versu, plenus erit iambici numerus. V. 29, post καὶ Αἰολικῶς, subaudiendum ζάχορος: cuiusmodi brachylogiae cum alibi passim obviae, tum 365, 1, 13. Sic v. 51, post ἔλεγεν subintelligendum ὡς seu ὅτι.

P. 408, v. 4, ὡς Ζάμολεν Attico more pro πρὸς seu εἰς. V. 7, Lycophronis locus exstat pagina 62. V. 48, Homeri locus Odyss. η'.

P. 409, v. 15, monosyllaborum regula deceptus, vulgatam scripturam mutavi, et Ζεύς Ζεός scripsi, ut νεύς νεός 598, 13: nunc calculum revoco, et cum vulg. rescribo, τὰ εἰς εὐς, διὰ τοῦ εὐς κλίνονται: καὶ ὥφειλεν εἶναι Ζεύς Ζεός. Sic enim etiam Eustathius comment. in Hom. 162, 32, Ζεὺς ἀκλίτως ἔχει, διὰ κανόνων ἐναντιότητά, κατὰ φασιν οἱ παλαιοί. εἰς μὲν γὰρ κανὼν, διὰ τοῦ εὐς κλίνει αὐτὸ, τῷ λόγῳ τῶν εἰς εὐς, ἵνα τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος (ἡγουν τοῦ υ) ἐκπεσόντος, κλίσειν Ζεύς Ζεός. ἕτερος δὲ, φυλάσσειναι θέλει καὶ ἐν τῇ γενικῇ τὴν τῆς μοινοσυλλάβου εὐθείας διφθογγον, ὡς καὶ ἐν τῷ κλείς κλειδός, παῖς παιδός. quae ut eisdem pene verbis huic nostro etymologo suffragantur, ita etiam sequentia Eustathii verba, et confirmant quae a nostro infra repetuntur in αἰῶν 709, 54. V. 35, pro δένδρῳ convenientius apud Suidam est δίδεργ. Sic v. 57, legendum εἰς τὸ πεπαλαγμένον, ut infra 661, 8.

P. 410, v. 7, δωρεῖσθαι in vulg. omisum, additum a nobis ex v. 10. Iidem et hemistichium istud, Θῶων παραδάλιον τε, v. 13, additum ex Hom. ed. Il. v'. V. 15, de Iovis invento quod dicitur, proditum etiam pag. praeced. v. 26. V. 26, melius τὴν θέρμανσιν: nam θερμασία pallive potius calorem significat; cum hic active notetur calefactio. V. 43, Euripidis locus exstat in Iphigenia Taurica, editionis Canterianae pag. 420.

P. 411, v. 5, Apollonii locus est Argonaut. lib. 1, v. 211. V. 6, melius Ζήτης (vel, Ζήτης, οἶονεῖ ζήτητης) παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ αἴτης. V. 8, locus Apollonii est Argonaut. lib. 1, v. 735. V. 40, pro δῆτρειον scribendum potius δείτρειον, ut patet ex sequentibus. idem fere ζῶτειον infra 414, 40. V. 43, verius fortasse χωλίαμβον, iambicum claudicans: de quo supra quoque ad 59, 49.

P. 412, v. 19, legendum videtur ὑπερηφανία, vel ὑπεραυχενία. V. 26, ζυγῶν potest etiam foem. gen. accipi, ut in Herodoteo lexico, ζυγαῖς, ταῖς κατέδραϊς. Seq. v. melius ex Suida legemus, δύνασθαι εἶναι τὴν λέξιν Φησί: ut Herodotus grammaticus potius hic quam historicus intelligatur. V. 46, in ζευστός duplex scriptura in unum confusa videtur, nempe ζευστός et ζυστός: prior, a ζέω: posterior vero, a ζύω, a quo et ζύμη. sed posterior ζυστός rarum esse putaverim; ζευστός autem repetitur pag. seq. v. 22. V. 51, Theocriti locus est in Idyllio xv, quod Syracusiae sive Adoniazulae inscribitur.

P. 413, v. 1, τὸ ἄνθρωπος, τάνθρωπος, ferri possunt, si materialiter capiantur pro ἄνθρωπος τὸ ὄνομα, nomen illud ἄνθρωπος: aliaque huiusmodi leguntur infra 443, 33: et in τ, 763, 20. sed tantum exempli gratia hic addita sunt, ut ostendant τοῦ ἄνθρωπου post eiectum υ sic coire in τάνθρωπου, quemadmodum τὸ ἄνθρωπος in τάνθρωπος. nam alioqui regula potissime de dativis et genitivis loquitur, ut patet ex p. praeced. v. 55, et 757, 23. V. 22, vulg. τῶν μὴ ζῶων, eorum quae non sunt animalia. quae lectio et ipsa ferri potest. melior tamen altera. V. 34, legendum potius, τὰ ἐκ βαρείας καὶ ὀξείας πάλιν ὀξύνονται, ut patet ex 193, 28: 224, 6: et clarius e regula quae in κεκοτῆως infra traditur 501, 9: et 686, 17.

P. 414, v. 14, aptius, περὶ τὴν καρδίαν, circum cor, ut v. 6. V. 17, vulg. λύσατο, contra metrum. nostrum λῦσε repositum ex Odyss. λ'. V. 21, metrum constabit, si legamus, Ἡδ' ἐπιπηδήσας ζωστήριον Ἀπόλλωνι — sed an ea etiam poetae sit mens, haud equidem affirmaverim. V. 24, δέ οἱ per synizesin pro una syllaba capiendum. nisi forte verior lectio est, λῦσε δέ οἱ, ut v. 17. Similis porro locus est Il. δ', εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος. V. 26, ἄρ' acuto accentu insignitum etiam in vulg. Vnde suspicari liceat, auctorem scripsisse, Διὰ μὲν ἄρα: ut in prima versus regione proceleusmaticus sit pro dactylo, sicut apud Virgil. Arietat in portas: et, labat ariete crebro. sed vulgatae scripturae patrociniatur locus qui est Il. λ', v. 435. prior autem exstat Il. δ', v. 135. V. 40, ordo et sensus est, ἐκ τοῦ τὸν χαρακτῆρα τοῦ στ' ἰχέου τούτου ἔχειν ἦτα καὶ ταῦ. nam primum per se notat H; deinde T, si transversum accipitur; et tertio etiam A, si a capite pri-

ETYMOLOGICON.

mae lineae ad pedem secundae per medium H gravis accentus nota ducatur. V. 50, cum δῶσει subintelligendum τῆς, aut secunda persona scribendum δώσεις. V. 56, decurtati loci sensus est, Ἡ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἡνύκμου τόσα πάσχομεν ἄλγῃ; sicut Il. ε', Ἡ οὐχ' ἄλῃς ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἡπεροπέυεις; in quib. locis η et ου per synizesin coeunt in unam syllabam.

P. 415, v. 12, aptius fere ἐστὶ τὸ pro ἐπὶ τὸ legerimus. Seq. v. pro ὅτ' ἐμ', in vulg. ed. Hom. Il. α' scriptum ὅτ' ἐμ', etiam in Eustathii textu. in commentario tamen eiusdem Eustathii ὅτ' ἐμ', ut in nostris exemplaribus. V. 20, infinitivum ferri potest per enallagen, aut ellipsin, ut infra 586, 22. simplicius tamen et planius παρεξέρεσθε, imperativo modo. V. 22, rectius ὑποδιασκευτικός, ut mox v. 24. V. 26, aptius προαιρῶν, eligens, praecoptans, ut v. 28 et 54. V. 43, vulg. προπερισπᾶσθαι, evidenti mendo, ut patet ex sequentibus.

P. 416, v. 10, ἡχι: e margine huc in contextum irrepsisse videtur. aptum enim hic locum non habet, sed tantum in sequentibus. Sic περισπᾶται v. 18, procul dubio supposititium est, et pro illo ἡχι haud incommode substituetur. ad ἡδε certe nullo modo quadrat. V. 21, πρὸ τέλους, absque articulo infra quoque aliquoties. V. 36, simplicius et clarius, σημαίνειν φασί. V. 40, in vulg. Herodoti editionibus est, σὲ δ' ἐγὼ, κατὰπερ ἡπέλησα, αἵματος κορέτω. locus est sub finem libri i.

P. 417, v. 3, malim ἄχι: seu ἄχι. quum enim idem Theocritus χά' σύριγγ' dicat pro καὶ ἄ' σύριγγ', quid vetet ἄ' et ἄχι eodem spiritu proferre quo ἡ' et ἡχι, equidem non video. V. 5, aptius ad metrum quadrat Ἀμφιτρωνιάδης, ut Τελαμωνιάδης, et similia, e possessivis facta, 540, 57. V. 59, locus ex Il. v': de praecedente supra dictum ad 102, 57.

P. 418, v. 18, pro δοτικῆς rectius legemus ὀνομαστικῆς seu εὐθείας, ut patet ex 166, 47. V. 26, regulae imperfecta citatio, uti et 373, 9: integra exstat 282, 18. V. 31, post commationem illud, κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ε, subaudiendum, προσθέσει τοῦ ι. Iidemque v. 28, post ἀγερῶ ἀγερῶ, subintelligendum, ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, ἡγερῶ ἡγερῶ. V. 39, Homeri locus exstat Odyss. λ'. V. 46, locus restitutus ex Harpocr. ac Suida. in vulg. corrupte ἀωρόκυλος scriptum pro ὁ Κρώβυλος. In iisdem vulgatis seq. v. inter articulum ὁ et numerale ἑβδομος interiectum est ἐν: quod quid sibi velit, non satis capio. nec enim apte legeris ὁ ἐν ἑβδόμοις, aut ὁ ἐν ἐπτά: nec item ἑβδομος in ἐνάτος tuto verteris. itaque cum Harpocrate ac Suida eam particulam omisi. V. 51, aptius forsitan ἐγεύσαντο pro vulg. ἐδέξαντο: et v. 54, ἐν ᾧ, ἢ τῷ.

P. 419, v. 24, locus transpositione, immutatione, immo et omissione depravatus videtur. nam talis quaequam requiritur lectio: ὥστε παρὰ τῷ ποιητῇ, (ἢ ἀναγνώστῳ) Ὅς ἡδὴ τὰ τ' ἐόντα: — καὶ οὐκ ἦδει, τὸ γὰρ ἡδὴ μετακινήδεν εἰς ἡδὴ, Ἀριστάρχειόν ἐστιν ἀμαρτήμα. ὥφειλε γὰρ εἶσαι αὐτὸ παρὰ τῷ ποιητῇ: — ἡδὴ sane agnoscit etiam Eustathii commentarius, tamquam ex vetere idiomate Attico desumptum, ideoque Homeri germanum. est autem Homeri locus Il. α', de Calchante, Ὅς ἡδὴ τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα. V. 35, rectius ᾤκουν, vel potius vetere more ὠίκουν, ascito augmento, ut in praecedenti exemplo, et infra 820, 16. V. 53, locus, ad quem nos remittit, supra exstat 386, 14: ubi tamen vulgati ἐπεποιήκειν habent pro ἐτετύφειν.

P. 420, v. 4, pro foeminino Γηρυτάδι apud Athenaeum quatuor in locis Γηρυτάδι legitur, terminatione masculina. Sic v. 9, pro ἔκτασιν cum supra ἐπέκτασιν habuimus aliquoties, tum infra in οἶδα 618, 55. V. 17, pro Ἀλίη rectius (opinor) Ἀλόπη legemus, ut apud Stobaeum bis, et supra 70, 5: necnon et apud Hom. Il. β', Stephanum Byz. et alios, qui Alopen Cercyonis filiam tradunt, et ab ea denominatum Alopen opidum. V. 40, pro ὡς legi etiam potest ὅς, qui.

P. 421, v. 14, Apollonii locus est Argonaut. lib. 4, v. 267: ubi vulg. ἔτ' Ἡερῖν, adhuc Aëria. V. 37, metrum constaret melius, si πολλὸν aut πολὺν legeremus. sed vereor, ne decurtatus sit locus, ut item seq. v. qui desumptus videtur ex Od. ι'. ibi enim Homeri ed. Ἀῖρ' γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν. V. 39, pro negativa οὐ convenientius forte reponemus disiunctivam ἢ, aut. V. 48, in vulg. sunt etiam alterius lectionis vestigia, οὐκ εἶναι σκοτεινὸν τὸ σπῆλαιον: quae multo est melior; quia εἰς commode stare nequit, nisi e sequenti membro subaudiatur commune verbum εἰρησθαι. V. 57, verius fortassis εἰαροπότης, ut supra 294, 47.

P. 422, v. 18, melius τὰ ἐκ τούτων παραγόμενα, ut v. 22: διὰ ex vicinia huc videtur irrepsisse. Sic v. 35, aptius pass. διακρίνεσθαι. V. 43, usitatus παρ' Εὐπόλιδι. syncope illa Εὐπολι: mihi quidem est insolentior. V. 48, διὰ τὸ νέον τοῦ σώματος: quia iuventus est calidior et fervidior; senectus, frigidior; ut v. 46.

Eee

P. 423, v. 1, rectius *δεδεγμένα*, foem. genere, ut mox v. 7: itemque in Lycophronis ed. p. 48. V. 11, sensus est, *παρὰ τὰ ἴα τὰ ἀνθ.* V. 13, etiam si vel *ιοβόστρυχος* legas, vel *ἡνοβόστρυχος*, vel etiam *divile ἰον ὁ βοστρυχος*: tamen haud perfanata videtur lectio. V. 14, aptius *ἢ καὶ*, vel *etiam*. relativum enim οὐ parum huc facit. V. 52, in vulg. etiam alterius lectionis sunt indicia, *ἐπὶ τῶν ἀλόγων*, *Θῶων πορδαλίων τε*: — exclusio nomine ζῶων. V. 41, *ἐὰν συνέλῃς*, id est, *si duabus syllabis ἦσαν scripseris*: et seq. v. *ἐὰν μὴ εὖρῃς τὸ ι*, id est, *si ἦσαν absque scriptum inveneris*.

P. 424, v. 6, cum verbo *ἔχει* subaudiendum ὁ ποιητής, ut patet ex sequentibus, et supra 47, 10. V. 51, *ἦκα* line aspiratione scriptum etiam in vulg. ut supra v. 4. V. 35, cum illis, οὐχ *ἦκιστα* γὰρ, subaudiendum *λέγομεν*, *dicimus enim οὐχ ἦκιστα*, tenui * propter sequentem aspirationem in aspiratam χ mutata. ἦσσον porro et ἦκιστον eam habent formam quam ἔλασσον et *ἐλάχιστα*, quasi ex *ἦκός*, ut *ἐλαχός*. atque ut ex neutro ὠκέα per lyncopen fit ὠκα, ita fortassis et *ἦκα* ex *ἦκέα*, aspiratione dempta. V. 46, vacuo explendo aliquatenus faciunt coniunctio δὲ cum verbo *λέγεται*. V. 49, vulg. lexica ex Homero citant *ἐπ' ἡλακάτῃ τανύσαντες*, addito scholio *ὑπεριστίφω*. sed melius fortasse, nostri auctoris praepositione retenta, *ὑπ' ἡλακάτῃ*. est autem *ἡλακάτῃ*, ut tradit Eustathius, quod in mali nautici summitate ad fusi similitudinem acuminatum existat lignum. V. 54, commation illud, *ἀντὶ τοῦ ἡλάσκουσαι*, supervacuum est, ideoque tollendum. expositio quae sequitur, existat apud Homeri scholiasten Il. β', nec non apud Helychium; qui etiam addit, *ἐν κύκλῳ πλανώμενοι*.

P. 425, v. 13, ut *τῆς ἡούς* vestigia visantur, scribendum *ἡόλεκτρον* τε ὄν: aut longa retenta, *ἡώλεκτρον* τε ὄν. V. 25, *ῥήμα* vitiosum est: verius *χρῶμα* vel *ῥίνημα*. nec male praemittetur articulus τὸ — apud Helych. est *ἀλλότυπον χρυσίον*, et *μέταλλον χρυσίον*. Seq. v. singulari numero *Ἠλέκτρα* est apud Pausaniam nostrum 143, 39, idque Messeniae oppidulum et flumen. Sunt et *Ἠλεκτρίδες νῆσοι*, apud Steph. Byz. et alios. V. 28, *ἡλεκτρα*, seu *ἡλέκτρα*, Suidae sunt τὰ ταῖς κλίμαις ἐπιβαλλόμενα ἐλεφαντίνα: αἱ γὰρ ἀρχαῖαι κλίμαι τοὺς πόδας εἶχον ὠφθαλμομένους ἀνδραῖς καὶ ἡλέκτροις, ὥσπερ νῦν ἀργύρῳ ἢ καττιτρίφω. ut sint electrina emblemata, quibus ceu oculis et gemmis lectorum pedes exornabantur: quemadmodum et Mercurii Sphingisve simulacra in iisdem pedibus effingi solita 376, 41. V. 40, melius *πυλόχευτον*, ut 432, 11. Sic v. 44, fortasse verius, *τὸ μάτην τὸ ματαίως*: et v. 52, *ἀλέασθαι*, aoristo ι.

P. 426, v. 7, δὴ supra iustum iambici metri numerum est. V. 16, malet fortasse aliquis, *πρὸ τοῦ τὸν Δία κτήσασθαι τὴν Ὀλυμπίαν*, *παρὰ τῆς Γῆς αὐτὴν παρεκλήφειν* *Ἠλῖος τε καὶ Κρόνος*. ac notandum hoc loco *Ἠλίον* nominari, qui ab aliis v. 28 *Ἠλεῖος* appellatur, ad astruendam scilicet prolapiae gloriam, ut declarant etiam haec nostri Pausaniae 148, 28, *οἱ δὲ ἀποσεμνύνοντες τὰ εἰς αὐτὸν* (nempe Augeam Elei filium, Elidis regem) *παράτρεψαντες τοῦ Ἠλείου τὸ ὄνομα*, *Ἠλίου Φαόν* *Αὐγίαν παῖδα εἶναι*. Cronii montis meminit idem Pausanias 169, 3: 196, 11: 197, 28: templi vero et sacrorum in eiusdem Saturni honorem institutorum, 153, 4, et 197, 30. V. 23, et αὐτῷ ferri potest, et αὐτοῦ pro eo substitui. V. 25, rectius *τετραετῇ*, vel etiam *πενταετῇ*: quia post quatuor annos expletos quinto quoque anno repetebantur ludi Olympiaci. cuius instituti rationem reddit idem Pausanias noster 154, 18. V. 28, Eleum Epeo iuniorem facit Pausanias. Endymioni enim filios fuisse Paeonem, Epeum, Aetolum; et filiam Eurycydan, 147, 58: ex Eurycyda, Neptuni saty, orium Eleum: ex Eleo Augeam, 148, 19. ita ut secundum Pausaniam Epeus Eleo sit avunculus. *Alexis* qui sequitur v. 29, a Pausania tacetur: nisi forte idem est, qui ab eo *Ἀλεξίων* nominatur, sive (ut Abraamus Loefcherus maluit) *Ἀλεξίων*, Oenomai pater, 148, 9. V. 40, ante longam istam exemplorum enumerationem subaudiendum *ὥς*, aut similis particula. Secundum porro exemplum in vulg. ed. est *Ἐρεθεύς*, corrupte. nostrum *Ἐρεχθεύς* desumptum e Stephano Byzantio. V. 43, οὐκ ἐπὶ πατρός τοῦ Νέστορος: quia videlicet Nestoris pater *Νηλεὺς* appellatur, per *η*, non per *ει*, ut *Πηλεὺς*.

P. 427, v. 13, inclusa *εις*, in vulg. omissa, addita ex 425, 21. V. 45, αὐτοῦ ferri potest, si accipias pro, ἢ περὶ αὐτοῦ παραδόσις. alioqui convenientius αὐτοῖς, *εις*: relatione ad praedictos grammaticos facta. V. 47, sensus est, *παρὰ τὸ τῇ ἀλὶ (τουτέστι τῇ θαλάσσῃ) βαίνειν καὶ βεβηκέναι*. ubi etiam nota participium pro infinitivo usurpatum.

P. 428, v. 4, melius fortasse *ἀντὶ τοῦ ἡλεμάτως*. alioqui enim clausula finalis, *τὸ ματαίως*, tautologiam habet. V. 6, *ἡλικία* simplicius et rectius ab *ἡλίκος* derivatur, ac proprie sonat quantitatem, eamque vel continuam, vel discretam, id est, modo statu-

ram corporis, modo annorum numerum seu aetatem. V. 9, imperfecta est regulae citatio, ut quae nota esse praelumeretur. sensus est, *καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ἡς ἀρσενικῶν εἰς ἡς μεταπίπτει, τὴν γενικὴν εἰς ὅς ποιοῦσιν, οἷον προδότης προδότης προδοτὶδος*. V. 17, vulg. *Ἐρυσθεύς*, tamquam ab *ἐρύω*. nostrum *Ἐρυσθεύς* praeter alios probat etiam alphabetica series apud Helych. et Suidam. V. 27, *ποιητικὸν ὥς τὸ ἡγανον* habet igitur poeticam aphaerelin principis litterae τ, pro *τηλυγέτην*. V. 31, rectius *ἀλαλητός*, oxytonus, ad differentiam adiectivi compositi, ut supra 55, 49. V. 52, inclusum illud commation, *ὥς ἡνεμόεις*, a nobis ad hiatum explendum est additum. sed plenior et planior erit sententia, si legamus, *ὥς παρὰ τὸν ἄνεμον ἡνεμόεις καὶ εὐήμερος*. atque ita fortasse ab auctore scriptum est.

P. 429, v. 19, convenientius, *ὅπῃ ἐθέλησει, quo volet*: et v. 47, *λέγει* δὲ, activa forma.

P. 430, v. 2, regula postulat *ἐνεργώτερος*, per omega. V. 30, in *δικρόσσου* significatu Helychius et Suidas scribunt *ἡμιτύμβιον*, itidemque Galenus in Hippocrato Lexico. nam *ἡμιτύμβιον* sonat potius *dimidiatam tumbam*, *dimidiatum bustum*; vel, ut Suidas exponit, *parvulum sepulcrum*. Si tamen *ἡμιτύμβιον* noster scripsit, significare voluit parvum sudarium, et dimidium eius, quo tumbae inferendus mortuus incingi solet. V. 53, *ἡμίνηρον* κρέας erit aut *semirecens caro*: (*νηρός* enim per crasin pro *νεαρός* dicitur) aut specialiter coracini piscis caro. Athenaeus enim libro 3, coracinum piscem ab Alexandrinis peculiariter *ἡμίνηρον* dici tradit. itidemque apud eundem aliquanto ante, 60, 9, legitur, *τῶν καλῶν ἡμίνηρων, ἢ τῶν ταριχηρῶν σιλούρων*. at *ἡμίνηρον* est *semiaridum*.

P. 431, v. 3, melius *ἡμῦν ἀσταχύεσσιν*, Il. β'. V. 25, duplicis lectionis sunt vestigia, *ἐὼν ἐοῦσα*, et *ὦν οὔσα*. V. 32, hemistichium illud quod ex Il. λ' citatur, in editionib. quas ego vidi non existat; nec invenio ibi quod huc accedat, nisi hoc sub finem libri, *νέος γε μὲν ἐμπεδός ἦεν*. cui non multum absumile Il. ψ', v. 347, *ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν*. at verbi *ἦεν*, quod a nostro auctore ponitur, hoc exemplum est Odyss. ω', *διατρυγίος δὲ ἕκαστος ἦεν*. V. 35, defectus hoc fere modo expleri videretur posse, *ἦστα θεατρικός*: — ἀπὸ τοῦ ἔω, ὃ σημαίνει τὸ ὑπ. V. 40, procul dubio verius est, *κατ' ἐπέκτασιν τῆς σι συλλαβῆς*, ut cum alibi tum 294, 17.

P. 432, v. 38, inclusam *ἐν* in vulg. omissam requirit et compositio nominis et expositio. In sequenti autem commatio iterum duplicis lectionis sunt indicia, et *τοὺς ὄπας*, et *τὰς ὄπας*: quarum posterior ut scriptura magis affinis, ita usu minus recepta est, in hac quidem significatione *παρὰ τὸ ὀπτεσθαι*: in altera enim *παρὰ τὸ ἔπειν* est frequentior. V. 55, *κρύφαλον* agnoscit etiam Helychius, nempe pro *σαβάκαλον*. verisimilius tamen est nostrum scripsisse *κεκρύφαλον*, absque coniunctione, cum ea vox medicis et physicis sit usitatissima.

P. 433, v. 4, convenientius *οὗτος*, *hic*, adverbio in pronomen verso. V. 6, confunditur *ἐω* cum *ἔω*; quae ut spiritu, ita etiam significatione differunt. deinde supervacuae ambages ineuntur ad inveniendam verbi originem satis evidentem. *ἦντετο* enim est ab *ἄντομαι*, de quo supra 112, 1: et 113, 24. V. 35, in vulg. sunt etiam alterius scripturae indicia, *δ.α. τοῦ ἡμέρου τῆς ὁπός*, per *lenitatem vocis*. V. 46, nescio an verius *μιν*, *eum*: mox sane *ἀπεροπῆα* legendum (ut v. 51); si metrum est heroicum. V. 48, melius cum articulo, *τὸ θηλυκόν*. V. 52, sensus est, *ἐκ τοῦ ἡπεροπῶ γίνεται ἡπεροπεύω, καὶ ἐκ τούτου ἡπεροπευτής*. V. 56, fortan *εὐδέλοιοι*, *divisu discretuque faciles*: aut *εὐδέλοιοι* accipientum pro *εὐδελιοι*, *conspicuae*, *evidentes*.

P. 434, v. 2, inclusum *Ἠπειρήθεν* in vulg. omissum est: requiri autem, et sequentia declarant, et vacuum in vulgatis spatium ante coniunctionem δὲ — Seq. v. pro *μὲν* in Homeri ed. est *πὸτ'*, Odyss. η', initio. V. 4, *ἐν τῷ καταλόγῳ*, *τῶν νεῶν* videlicet, *in catalogo navium*; qui et *Βοιωτία* nominatur; quoniam initium eius est, *Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Δῆϊτος ἦρχον*. ceterum in Hom. ed. hoc in loco mutata coniunctione scriptum *Οἱτ' Ἠπειρον ἔχον, quique Epirum tenebant*. V. 7, aptius compos. *ἐπερχόμενον*, ut arguunt etiam synonyma *ἐπιάλος*, *ἐπιάλτης*, et *ἐφιάλτης*. V. 17, verius fortasse plur. *παραδιδόασιν*, *tradunt*. *Ἰάσω* vero Aesculapii filium, de quo seq. versu, nullibi reperio. quare suspicor foeminino sine legendum *Ἰασόνα*, vel contracte *Ἰασώ*. *Ἰασώ* enim et *Ἰγείαν* Aesculapio filias ex Arato prodiit Natalis Comes in Mythologicis: Orpheus autem *Ἰγείαν* adscribit illi coniugem. et Argivi Aesculapio simulacrum e lapide candido sedens posuerunt, adstantemque illi *Ἰγείαν*, teste Pausania 65, 38. V. 33, convenientius erit *μὴ πιστός*, *non fidus*, si τὸ ἐναντίον ponamus in negationis transpositione, interrogationisque ionum

adhibeamus. alioqui affirmativa erit sententia, *Si famulus mihi fidus est, utique et dominus eius fidus mihi fuerit.* V. 37, si vera est expositionis scriptura, scribendum erit *ἡπίει*, indicativo verbi modo: et v. 44, convenientius *ἡπυε*, praeterito imperfecto.

P. 435, v. 1, regula postulat *ἡράσθην*, cum augmento. V. 50, *τῆς ληϊστής*, subaudi *εὐθείας*, a recto trisyllabo *ληϊστής*, cuius thema itidem trisyllabum, *ληϊζω*.

P. 436, vers. 10, *ἀρέτης* suspectum est: verius fortasse *ἀρότης*, ab *ἀρόω*, 147, 44. V. 30, Hym. edit. Odyss. v. Οὐδέ τι μοι. V. 36, in vacuo non inepte fortasse reposueris *ἀντηρίδας* ex 112, 19, et clarius ex Hesychio, qui eo nomine appellari tradit τὰ ἀντηρίδοντα ξύλα ἢ λίθινα κατασκευάσματα, ligna lapidesve impositam sibi molem in aedificio fulcientes ac sustinentes, qui *tibicines* Latinis. Sed quid ad Heram faciat haec sententia, nondum video. V. 41, rectius *ἡράλωσέ μου*, praeterito aoristo, ut et praecedentia declarant, et sequentia. Sic v. 52, melius *ἡρείκον*, per *ει* diphthongum, ut in sequenti loco, et supra 372, 15. V. 56, *ἡρήμεν* quid sibi velit, non intelligo: nisi per syncopen pro *ἡρήκαμεν* positum dicatur. Deinde *ἡρήκαμεν* vel Ionice ab *ἀράω* deductum fuerit, vel Dorice ab *ἐρέω*, sicut *ἤχον* et *ἡλκον* pro *εἶχον* et *εἶλκον*, 419, 40. ab *αἰρέω* namque sunt *ἡρήκα* et *ἡρήμαι*, servata diphthongo, tempore tantum mutato, a in η.

P. 437, v. 1, legendum videtur *ἡρήρειστο*, ut apud Hesychium et Suidam, ex II. δ' v. 136, et II. λ' v. 436, ubi est, Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἡρήρειστο. V. 5, vulg. *ὀνομαστικόν*, perperam. nec enim nominativum sed nominale adverbium significatur: quod alibi dicit *ὄνομα εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν μετενεχθέν*, nomen in adverbialem structuram tralatum. V. 7, locus decurtatus: cui similis hic II. π', *Ἡέρι γὰρ πολλὰ κεκαλυμμένος*. V. 18, metro congruentius, *ἔστανε τούτο*: id enim pro *κῆται* usurpatum tradit etiam Hesychius. Seq. v. *ἡρία* suspectum est; nec tamen *ἡρία* πῆλαι legere ausim. Romae sane *portam Libitinensem* fuisse testatur in Commodio Aelius Lampridius. V. 21, malim *Ἡρήνα*, παρὰ τὴν *Ἡραν*, ὡς *Κόριννα* παρὰ τὴν *Κόριν* altera etymologia mihi quidem videtur esse remotior. V. 24, pro *ἀερώ* melius *ἀείρω* substituerimus; vel saltem *ἀερώω*, ut *ἐγέρθω*: de quo supra ad 43, 27. V. 45, melius apud Steph. Byz. ταύτην δὲ — et mox, *Φασί τινες*. V. 47, apud eundem Steph. est, Βιθυνῶ Δημοσθένης, *Demostheni Bithyno*. sed ferri et nostri auctoris lectio potest, cum ab eodem Stephano citetur *Δημοσθένης ἐν Βιθυνιακῶν τετάρτῳ, ἐνάτῳ, et δεκάτῳ*, ut Index Xylandri docet. Seq. v. apud eundem St. est ἐν τῷ ἰδ' βιβλίῳ, libro xiiii: et mox, *Ἔστι δὲ τις προπάροιθε*, concinnius. V. 49, locus a nostro abbreviatus est. sic enim apud St. exstat prolixius, *Ἡρία, τρήχουσα, πολυσιπλάς· ἐνδοθε δ' αὐτῆς Λαίονον περὶ τεῖχος ἰὼν κοιλίνεται εἰς Κόλπος ἁλός· φαίης κεν* — et v. 51, *Ἐνθάτε νῆας ἀνῆγον*. V. 52, κακῶν excusari pollet ratione participationis: sed melius apud Steph. κακῶ δ' ἐνέκυρσαν ἐτοίμῳ. V. 54, *κλίσσις* ἰσοσύλλαβος nempe, ut *Ἄθω, Μίνω*, et similia.

P. 438, v. 11, compositum illud τοῖς νεωποιήταις, suspectum est. verius (opinor) τοῖς νεωτέροις ποιήταις, vel τοῖς νεωστὶ ποιήταις, quod rarius est. V. 25, cum articulo quoque legi potest παρὰ τὸν μέλλοντα, ut v. praeced. V. 55, ex Aristophane legendum, *Τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἦσθην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν*. exstat autem locus initio Avium.

P. 439, v. 8, posterior illa etymologia, nihili est. ἥτων enim Attice pro ἥσων est, ut *θάττων* pro *θάσων*, aliaque consimilia. V. 13, verius (puto) ὁ σεσημέλιται, quod notatum est: et v. 26, ὅστε κυρίως, itaque proprie.

P. 440, v. 2, integer versus supra citatus 319, 13, ex II. β'. V. 17, vulg. *ἀγρήϊς*, perperam. nostrum γρηῖς supra expositum 241, 11: commune γράϊς, 240, 26. V. 40, locus ex II. λ', initio. V. 53, vulg. κατὰ τοῦτον, masc. genere: minus recte. nostrum κατὰ τοῦτο idem est quod διὰ τοῦτο, ut alibi. V. 56, verius fortasse foemininum ἡλιώτις.

P. 441, v. 3, usitatus διὰ μέσου, per medium. V. 9, planius, τὸ δὲ θῶ, ἐκ τοῦ θῶ. εἰ οὐ καὶ θοάξω, ὡς βοῶ βοάξω. V. 24, vulg. *θάμος* λέγεται: et seq. v. *θρονίτης*. nostra lectio, *θαλάμιος* et *θρονίτης*, desumpta ex Pollucis lib. 1, c. 9: ac *θρονίτης* apud nostrum exstat etiam infra 454, 56. V. 32, distingui etiam potest inter ὁ ἀκμαζών et νέος, ut mox versu 34. V. 39, verius fortasse, *θαλερῶ πεπλήγητο μηρῷ*, duali numero: et versu 42, ἰσχετο.

P. 442, v. 11, *χορῆαμβος* ferri potest, si *χορεῖον* et *τροχαῖον* pro eodem capiamus alioqui planius *χωλίαμβος*: de quo supra, ad 59, 49. V. 47, verius, ὅτε δὲ σύνθετον, πρώτης, οἶον *δυσθανατῶ* *δυσθανατέϊς*. nam *δυσθανατεῖν* in prima dicitur ut *δυσανατεῖν*: et secundae coniugationis verbum *θανατῶν*, ut *φονῶν*, sicut

terminatione, ita etiam significatione diversum est, v. 50. V. 52, in vulg. sunt etiam alterius scripturae indicia, *συμπλακῆσαι*, praeterito aoristo.

P. 443, v. 50, *θυμάλωπες* legendum ex Hesychio et Suida: et mox *θύψαι* pro *θάψαι*. V. 54, *ἐπιθυσιῶμες* per crasin ab *ἐπιθυσιάζωμεν* factum alicui videatur: sed verius fortasse *καπιθυσιῶμες*, et *suftiamus*. V. 56, nescio an verius *ἐπιστρέφας*. sane vulg. *ἐπιστρέφας* vix Dorismo excusare ausim, ut *τράχω* pro *τρέχω* v. 28.

P. 444, v. 7, fortasse melius, παρὰ τὸ θεῶ τὸ θεῶμαι. barytonum sane *θεῶ* in hac significatione suspectum est; at circumflexum *θεῶ*, notatum supra 202, 10: et infra 446, 26. V. 14, Suid. ὁς φησὶ μὲν πάντων θηρίων θεαδέστατος γενέσθαι. scribit autem et ipse hoc vocabulum per *αι*, cum per *ει* deberet. nam *θεαδέστατος* sonat potius *reverentissimus divini numinis*, παρὰ τὸ αἰδεῖσθαι τὸν θεόν. V. 16, Suid. *θεατροκρασία*, ὀχλοκρασία, rectius fortasse. V. 19, pro *θεῶ* requiritur potius nomen *θεός*. V. 21, *διχῶς* verum est, si cum reciprocatone seu conversione intelligatur, alioqui enim *τετραχῶς* legendum, quia quadruplex vocalis in vocalem mutatio notatur. V. 27, Suidas singulariter *ἐχόντα*: et mox plenius, *περιπολεῖν ἀργύριον εἰσπραττόμενον, circumlatis deorum simulacris pecunias colligere*, ut *μητραγῶραι* aliique consimiles circumforanei et circulatores factitarunt. V. 56, *θελγεί* pro *ἀπατῶ*, *ἀμαυροῖ*, *σκοτοῖ*, agnoscit etiam Suidas: ut sit quod Latini *praestinguere ac fascinare oculos* dicunt: (unde et *τελχίνες* pro *θελγίνες*, praestigiatōres quidam ac fascinatores) Eustathius exponit *κοιμίζειν, sopire*.

P. 445, v. 11, sincerior formatio est haec, κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ διπλασιασμοῦ, ἐκβολῇ τοῦ ι, *θέμα*. V. 20, similis Homeri locus supra in *Δίκη*, 276, 10. V. 27, in Apollonii editione, Argon. lib. 2, v. 372, scriptum *διαειμένος*, accentu praeteriti. sed cum scholiastes exponat *διαφερόμενος*, μεθ' ὁρμῆς ἔρων, notetque κατ' ἀντιστροφὴν esse positum, innuit praesentis esse temporis, transpositis vocalibus usurpatum pro *διαίμενος*, a verbo *διαίεσθαι* seu *διεῖσθαι*, *ferri per*, seu *impetu ferri per* — itaque apud nostrum hic tantum addito a scribendum *διαίμενος*, servato praesentis accentu. Seq. v. melius *παράρρῳ*, *praeterfluens*; ut Plinius libro 6, cap. 3, Thermodontem *praeter radices Amazonii montis labi* testatur. V. 30, alter Apollonii locus exstat eodem Argonaut. libro, v. 997. V. 40, usitatus *θένειν*, penultima diphthongo, ut in praeced. commate, et alibi passim. sed *θένειν* tamen et ipsum aliquoties repetitur, et ad *θέναν* magis accedit. V. 48, nihil vitii habet lectio vulgata. sed planior erit, si tralatis membris legamus, παρὰ τὸ θῶ τὸ κατασκευάζω καὶ ποιῶ, γίνεται θός καὶ θεός, ὁ πάντων ποιητής, καὶ τῆς τῶν πάντων κατασκευῆς αἴτιος. pag. seq. v. 22, eadem iisdem pene verbis.

Pag. 446, v. 3, melius (opinor) *θεοπροπέριον*, per *ι* in penultima. V. 14, apud Steph. Byz. est, *ἀνομάσθη ἀπὸ Ἰουστινιανοῦ*. cui patrocinatur epitome Chronologica ex Cyrillo et Georgio Picide collecta, ab Andrea Schotto v. c. mihi donata. ea enim in Iustiniano sic habet, ἡ Ἀντιόχεια σεισμένη οὐκ ἐπαύτατο, μέχρις οὐ ἐφάνη θεοσεβεῖ ἀνθρώπῳ ἐπιγράψαι εἰς τὰ ὑπέρθερα τῶν φλιῶν. Χριστὸς μεθ' ἡμῶν. στήτε: — καὶ τούτου γενομένου, ἔστη ὁ θυμὸς τοῦ θεοῦ. ἐκτοτε ἀνομάσθη Θεοῦπολις. ita ut fortasse *θεοδόσιου* expungendum sit, aut interpolatione facta legendum, ἀπὸ θεοσημείας τῆς γενομένης ἐπὶ τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ. Zonaras sub Leone magno Antiochiam tam valido terrae motu quassatam prodit, ut pene tota collapsa fuerit. V. 17, clarius, si hoc modo distinguas, παρὰ τὸ ἀδεῖν (ὃ ἐστὶν ἀρέσκειν) τῷ θεῷ. Seq. vers. ὄριστος Ionico more accipiendum, ut infra quoque 823, 55. regula enim postulat ὄριστος, ut infra in οὐμός 641, 40. V. 32, in vacuo desiderari videtur tale quid: ἐστὶ γὰρ κανὼν ὁ λέγων: vel brevius, ὁ κανὼν, ut cum alibi passim, tum 304, 56. V. 50, vulg. πόλις Μακεδονίας. falso. nam Pausanias, Stephanus et alii, Λακωνικὴν πόλιν esse docent. quamobrem *Λακεδαιμονίας* reposui, ea forma qua supra 282, 5.

P. 447, v. 16, hemistichium est ex II. σ'. V. 18, pro Πύλον rectius legemus Πύλας ex Strab. lib. 4. uti et Livius: *Ideo*, inquit, *Pylae*, et ab aliis, quod calidae aquae in ipsis faucibus sunt, *Thermopylae locus appellatur*. V. 29, aptius (opinor) *παράστασιν*, significationem: et seq. v. *ἀήρ* pro *ἀνῆρ*. ceterum quod attinet ad originem nominis *θερμός*, verior etymologia est quae v. 15 exposita est. V. 41, locus Aristoph. est in *Acharn*.

P. 448, v. 5, *θέσκελα* non minus apte derivaris a *θεός* et *κέλομαι*: ut sint τὰ θεόθεν κελευόμενα, sicut *θεόδοτα*, quae dantur divinitus. V. 17, *Ἵπερίδης* pro vulg. ὑπερεῖδεν repositum e Suida et Harpocrate. μόνον sequenti versu habet etiam Suidas: at Harpocrate *νόμον*, legem. V. 37, vulg. πόλις Θετταλίας, parum apte. V. 48, legi posset etiam *θεωριῶν*, ut pag. seq. versu 2.

P. 449, v. 2, distinctio quae post θεωρίαις posita est, rectius v. praecedente post ἐγγραφῇ collocabitur, ex Suida. V. 5, utroque casu legi potest, et τοῖς πολίταις, et τοὺς πολίτας. sic enim Suidas, explicatius, διεδίδото τοῖς πολίταις τὸ θεωρικόν· ὅπερ ἦσαν δύο ὀβολοί· ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες οἱ πολῖται, δίδωσιν αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν τῆς θέας. Articulus τὸ v. 11 rectius tollitur, eo modo quo apud Suidam est, ἃ πρότερον εἰς τὰς τοῦ πολέμου χρεῖας ἐφυλάττετο, καὶ ἐκαλεῖτο στρατιωτικά. V. 15, Θεῖα eam formationis rationem habet quam δία supra 278, 17. V. 22, melius καὶ δόμενοι, ut Iliad. 2, Δεινὴ δὲ φλόξ ὤρετο θεῖον καί οἰόμενοι. Seq. v. pro ἀποβολῇ malim συναλοιφῇ, eo formationis modo quo v. 14. itidem infra 457, 13. V. 26, melius σύκων, a neutro σῶκον, *ficus*. V. 30, sunt qui 9 in θεῖλόπεδον non pleonasticum esse velint, sed per crasin factum ex articulo τὸ: nam θεῖλόπεδον per synathphen seu crasin dici τὸ εἰλόπεδον, ut θάτερον et θομάτιον pro τὸ ἕτερον et τὸ ἰμάτιον: quamobrem etiam articulum ab eiusmodi compositis non assumi, ut qui iam per compositionem eis sit additus. alii, quia et θεῖλοπεδεύω dicitur, nec articulus commode verbo addi potest, compositionem factam centent ex θεῖναι, εἶναι, et πέδον: ut fusiis exponit Eustathius 1573, 32, ad illud Odyss. 4, Τῆς δ' ἕτερον μὲν θεῖλόπεδον λευγῶ ἐνὶ χώρῳ τέρεται ἡελίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τετραγύωσι. ubi poeta loquitur de area, quae in horto Alcinoi adornata erat vis partim infolandis partim ad torcular colligendis. V. 37, nota ὅτινας pro οὐστῖνας: Boeotice, ut ἴτω infra 479, 46. V. 42, haud scio an verius οὐτῶ Ζηνόδοτος, sicut infra 467, 14: ut confusio nata sit ex non intellectu scripturae compendio. V. 50, ὁ συγγραφεὺς dici hoc loco κατ' ἐξοχὴν videtur Thucydides, cum aliis de causis, tum quia libri eius omnes συγγραφεὺς titulum praeferunt. nec multum absumis est hic apud eum scriptorem locus, lib. 2, τοιαῦτα ἐπιθεῖσας, καλίστη ἐς πόλεμον τὸν στρατόν. ibi enim ἐπιθεῖσας significat *divinum numen obtestatus*. verum loquitur ibi non Milesius, sed Archidamus Lacedaemoniorum rex.

P. 450, v. 1, sensus est, διασώτης scribi per *i* in prima syllaba, et per omega in tertia. V. 4, malim θείνω, et seq. v. θείνονται, per *ei* diphthongum, ut mox v. 8. eam enim scripturam magis postulat hoc nomen, ut alteram θένω sibi vindicat θένω 445, 40: et θεράπων 446, 42. V. 12, videtur requiri potius huiusmodi lectio, facta et transpositione, et suppletionē: ἐκ τοῦ θίγω γίνεται θιγγάνω, ὡς παρὰ τὸ ἦδω ἀνδάνω· πῆδω, πανδάνω· μήδω, μανδάνω· καὶ δῆκω, δαγκάνω. θήγει δὲ, ὀξύνει, ἀκονῇ, (id est, *quod vero attinet ad θήγει significans ὀξύνει, ἀκονῇ*) γίνεται ἀπὸ τοῦ θήγω, θιγγάνω, ὡς παρὰ τὸ λήδω, ληδάνω. τὸ δὲ θήγω τὸ ἀκονῶ, et quae sequuntur. alioqui enim quomodo iusta sit cohaerentia, equidem non video. eiusmodi vero locutio et constructio usurpata etiam alibi, nominatim infra 462, 8: 565, 15. De derivatis in ἄνω rursus infra in λιμπάνω 566, 24. V. 29, τεθήσατο supra quoque semel habuimus, agnoscitque id ipsum etiam Helychius: magis tamen arridet divisa scriptura in vulgatis editionibus II. ω', Εἰπωρ μὲν θνητός τε γυναικά τε θῆσατο μαζόν. V. 32, ἦντε κάρην si auctor scripsit, figurate accepit pro ἐμήν: cuiusmodi personarum enallage cum alibi a nobis, tum Grammatices lib. 3, cap. 5, notata est in composito ἑαυτοῦ. alioqui legendum fuerit σὴν τε κάρην, ut mox in sequenti commate, σὸν τε βίον, utrobique secunda persona. V. 56, τῆς θήλως quam auctoritate usurpatum sit, nescio. regula enim τοῦ θήλως postulat, aut τῆς θηλείας, 551, 32: 687, 5.

P. 451, v. 3, ἀλφισταί pro vulgato ἀλφῇ repositum ex 72, 51. V. 24, pro θηρωτής scribendum potius θηρατής aut θηρευτής. V. 29, vulg. ποιῆσαι: qui verbi modus ferri nequit, nisi praecedentes nominativi mutentur in accusativos. V. 32, post illa, κράσει τοῦ *ε* καὶ *α* εἰς *η*, subaudiendum, καὶ τροπῇ τοῦ *ν* εἰς *α* ἰωνικῶς ἢ Αἰολικῶς, ut supra 258, 50. V. 38, αὐτοῦ ferri potest, si referatur ad nomen παῖδα. alioqui convenientius αὐτόν, *ipsum*, accus. casu. V. 50, βασίλεια χεῖρ eo tono quo apud Stephanum Byz. νῆσος Ἀχιλλεία: et Πολυδεύχεια atque Ἀγαμεμνόνεια χεῖρ 461, 44. solent tamen huiusmodi foemina paroxytonos potius efferi, uti et Ἡρακλεία χεῖρ 456, 21, itemque βεβαία, παντοία, et similia. V. 54, melius apud Suidam, Θῆττα, ἐπὶ κληρος οὐκ ἔχουσα φερνὴν —.

P. 452, v. 1, pro τέσσαρα supra 410, 1, legitur τρία: et v. 4, ζευγίτην pro ζυγίτην: in posteriori, rectius; in priori, sequius. nam et Pollux lib. 8, 454, 40, quatuor fuisse Athenis τιμήματα tradit, nempe πεντακοσιομεδίωνων, ἵππων, ζευγίτων, et θητικῶν: ac plenius de iisdem ibidem tradit. V. 29, post τρώσκω addendum videtur καὶ τιτρώσκω, ut in sequenti exemplo. V. 54, pro γράφεσαι requiritur potius γίνεται, confusus per librariorum scribendi compendii.

P. 453, v. 5, rectius Πάνθοος, ut Ἰππόθοος, Πειρῆθοος, et similia, accentu in antepenultima. V. 21, Θύραι barytonos legitur apud Harpocrationem quoque: apud Suidam et Stephanum Byzantium Θύραι, oxytonos. Rursus apud Harpocrationem Θύρικός, proparoxytonos: apud Stephanum et Suidam Θύρικός, oxytonos: apud omnes per *i* in medio, non per *υ*, ut apud nostrum. V. 28, τὸ θολόν adiective potest accipi pro τεταραγμένον, ut tradit Helychius. quia tamen substantivae tantummodo significationis mentio sit in sequentibus, putarim auctorem scripsisse potius παρὰ τὸν θολόν, vel παρὰ τὸ θολός: de quo et supra 444, 10. V. 56, procul dubio verius θάσος, extrito *μ*, ut supra 449, 53. deinde cum τὸ βακχεῖον subaudiendum σύστημα, vel simile quid, ut patet itidem ex 449, 56.

P. 454, v. 12, pro θηρευτῶν sententia postulat ἐρετῶν, *remigum*, ut pagina seq. v. 2. V. 17, νεύρου appellatio quid huc faciat, non video. θράματα enim simpliciter sonat κλάσματα, σπασματα. V. 27, analogia postulat θρεπτά, accentu in ultima, ut τρεπτά, στρεπτά, et similia. V. 34, distinctio post τροφαῖς rectius fortasse tollitur; ut ἔνθα idem sit quod ἐντεῦθεν, *hinc*, sicut alibi saepe. V. 42, in vulgatis priori loco κύβραν, posteriori κύτραν positum est; praepostere, ut et communis loquendi consuetudo, et ipsa etymologia docet. V. 43, in τρέφω et τρέχω prior aspiratio cessit secundae, sicut etiam in ἐτέθη, in ἐτύθη, item in τρέχες, et similibus, 456, 15: et rursus secunda cedit primae in imperativis τίθετι, τύθητι, et ceteris eiusmodi. V. 49, θρηβής quid velit, non capio: et τρανής nimis a θρήνος remotum est.

P. 455, v. 12, aptius (ut videtur) εὐνοῖαν, *benevolentiam*. V. 26, ἐπὶ μέσῃς agnoscunt etiam Apostolii collectanea, adduntque, διέβη ἐπὶ τῶν θηρῶν, τούτῃστιν ἐπὶ τῶν λεόντων, οἵονεθ θηρίων· τῷ γὰρ ἄρματι αὐτοῦ λέοντας ὑποξενύειν φασί. ut θρίαμβος ex eo denominatus intelligatur, quia Bacchus iunctis leonibus curru insitens per medias plateas invehetur. V. 43, cum illis, παρὰ τὸ τρισσαί, subaudiendum εἶναι: et mox fortasse verius Θριάσιον, aut Θρίαντος, cuius mentio apud Stephanum Byzant. V. 52, τροχώματι habent eadem Apostolii collectanea. alioqui mallet fortasse aliquis τριχώματι, per metaphoram.

P. 456, v. 10, usitatum nomen Λιλιβείον. a Dionysio Λιλιβῆ dicitur, itemque Πελωρίς, et Πάχυνος, foeminino sine omnia. V. 12, plenior requiritur lectio, in hanc sententiam: θρεῖξω, Δωρικῶς· καὶ συγκοπῇ, θρεῖξω. V. 32, ἀκτίς quid sibi velit, equidem non intelligo. V. 54, allusio esse videtur ad istud Iliados 4, Θρησκῶν τις κατὰ κύμα μέλαιναν φρεῖχ' ὑπαλύξει· Ἰχθύς.

P. 457, v. 6, pro foem. θύα in Apostolii collectaneis θύα scriptum: itemque seq. v. θύαι pro θύαι, per diphthongum *ui*. eadem porro notione mox θύλακος v. 32: et θύκος 458, 52. V. 9, melius (ad metrum nempe congruentius) καί οἰόμενοι, ut annotatum ad 449, 22. V. 10, legendum videtur, διὰ τὸ τοῦτον ἀπόζειν τὸ οἰράνιον πῦρ τὸ τοῦ κεραυνοῦ, propterea quod huius odorem referat caelestis ignis, fulminis videlicet: ut Plinius libro 55, cap. 15, *Fulmina et fulgura quoque sulfuris odorem habent; ac lux ipsa eorum sulfurea est*. itemque Seneca in Natur. quaest. lib. 2, cap. 21, *Quid, quod omnibus fulguritis odor sulfureus est?* V. 20, melius θυάσιν, ascito *i*, ut et praecedentia innuunt, et confirmat Helychius. alioqui θυάδες absque diphthongo etiam apud Eustathium et Suidam, nempe παρὰ τὸ θύειν τὸ ὄσμην. V. 30, θυόεις est potius a nomine θύον, ut cetera μετουσιαστικά in eis desinentia, 54, 55. Deinde dativus θυέσσει verius est a θύος, ut τεκέεσσι a τέκος, 267, 2. V. 39, pro θυνός usitatum est θρηγός 454, 47: et pro θρίαντος aptius fortasse θρόαντος legemus, παρὰ τὸ θρεῖν αἶνον. V. 45, expositio illa, ὁ ἀπὸ τῶν θυομένων κοῶν καὶ νοῶν τὸ μέλλον, verius pertinet ad praecedens θυοσκόος. nam θυώδης est ὁ εὐώδης, ὁ θυμιάματος ὄσμην ἔχων, odoratus, suffusus odorem referens, ut docet Helychius. V. 47, pro θύον, requiritur potius θύειν. V. 52, rectius τὰ θύη, ut v. praeced. et pag. seq. v. 31, atque adeo etiam apud Helych. et Lycophronis scholiasten pag. 22. V. 53, τῆς ἄλλης referri posset ad τὴν τροπέαν: ut metaphoricè θυωρός pro qualibet mensa intelligatur. sed verior fortasse lectio, εἶπεν ἐπὶ τοῦ κάλλους, ὅτι ἔκρινε τὰς θεάς: ut de Paride accipiatur, de quo et Lycophron eo ipso in loco, Ὡς πρόσθε κάλλους τὸν θυωρότην τροπαῖς, ut antea illum, qui tribus deabus pulchritudinis fuit arbiter.

P. 458, v. 9, ἐστὶ additum ex Iliad. α'. et sic est etiam mox v. 16. V. 15, duplicis lectionis sunt indicia, Ἰσχε ἐνὶ στήθεσσι: et Ἰσχειν ἐν στήθεσσι. V. 17, melius ἐμῖγν, addito augmento: nam aoristi secundi penultima solet corripi. V. 19, duo loca in unum confusa videntur. posterius sane hemistichium in Hesiodi Theogonia exstat, v. 122, de Amore seu Cupidine, Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν. V. 24, in vulg. ed. vestigia

sunt duplicis scripturae, *θυμοβάρεια* et *θυμοβαρεία*. illud quidem, ut *μελὴ χαλκοβάρεια* Odyll. χ': at *θυμοβαρεία*, poetica epen-
theli usurpatum foret ut *τελείω* pro *τελέω*, aliaque consimilia.
θυμοβαρέης ἀρετὰ legitur in Aiacis epitaphio, Epigramm. pagina
237. pro, *animo gravata, animo afflictia*. V. 40, *θυμμενον*, eo
modo quo *βλήμενος* 200, 10. regula enim postulat *τεθυμμένον*, ut
mox v. 42. V. 43, rectius *θύφαι*: et seq. v. οἱ μελιττουργοί,
cum articulo. V. 48, aliter Homeri ed. *Ἰλιάδος* κ', videlicet *ἐλα-
χον Λύκιοι Μυσοί τ' ἀγέρωχοι*, καὶ Φρύγες ἱππύδαμοι καὶ Μήο-
νες ἱπποκορυσταί. Eustathius eo in loco et *Λυδοὺς* et *Μυσοὺς*
agnoscit, de Lyciis non meminit: ut forte legerit, *Λυδοὶ Μυσοί τ'
ἀγέρωχοι*. V. 52, pro *θύκος* pag. praeced. v. 52 legitur *θύλακος*
seu *θύλαξ*: et melius fortasse. nisi quis forte *θύσκος* malit, ut
seq. v. *θύσκη*. *θύκου* certe nulla mentio apud Hesych. et Suidam.

P. 459, vers. 13, melius forsitan *θυροβόλιον*. V. 51, vulg. *τε-
λευτήν*, parum apte. V. 56, *κινούμενος* pro *κινεῖσθαι* positum,
per ellipsin (puto) infinitivi εἶναι, ut supra 455, 43. V. 58, re-
ctius fortasse *Θέρις*, ὄνομα κύριον, ut apud Theocritum Idyllio 1.
P. 460, v. 8, vulg. ὁ γίνεται, quod nascitur. nostra disiuncti-
va ἡ, petita ex v. 12. V. 29, aptius *περιεχομένου*, ut v. 43: per
metonymiam lex.

28 P. 461, v. 9, vulg. ἡ σορὸς, *loculus, conditorium*: minus
apte. V. 11, forsitan melius, inserta coniunctione, *ἡ γὰρ τὸ κα-
ταβάλλω* — et seq. v. *τὴν ταχείαν*. nam *σοή* adiectivum est, non
substantivum. V. 13, nescio an melius *θίων*, masc. gen. V. 33,
exempla ista, *οσία*, (seu *οὔσια*) *ἐξουσία*, *προδοσία*, nihil ad rem
faciunt: quia non sunt a futuro formata. V. 37, vulg. *τῶν εἰς ὅς*
περισπωμένων, perperam; ut patet ex pag. seq. v. 2. V. 41, de
Atticis paroxytonis, pag. seq. v. 3. V. 44, cum *Πολυδεύκεια χεῖρ*,
Ἀγαμεμνόνεια χεῖρ, congruit *βασιλεία χεῖρ* 451, 50. V. 53, re-
ctius *υγεία*, retenta diphthongo, ut 468, 4: 475, 10.

P. 462, v. 8, melius *ἀργία*, absque diphthongo, ut *ξενία* et
similia pag. praeced. v. 42. V. 17, *δισσότητα* istam attingit etiam
Apollonius noster lib. 4, cap. ultimo, 334, 20. V. 15, pro *πολι-
τικώτερον* aptius legemus *ποιητικώτερον*. sunt enim posteriora ista
in *ia* seu *ih*, Ionib. et poetis usitatiora. Sic v. 21. V. 25, melius
(ut videtur) *παρὰ τὰ ἄλλα*: ut significet, quae ortum ducunt a
ceteris substantivis in *os*, neutrius generis, primae contractionum
declinationis. V. 32, de ista syllepsi syllabica supra quoque 249,
19. V. 40, rectius *μονόγραμμαμον*, singulari numero: unica enim
linea constat tam maiusculum quam minusculum iota: quod pul-
cherrime ad S. Trinitatem applicatur in Iustino nostro 370, 44.
V. 54, inclusa, *ἀπὸ τῆς*, desunt in vulg. ed.

P. 463, v. 4, *ιαλεμῆσαι* ea forma dicitur qua *κελαδῆσαι*: iti-
demque apud Suidam est *ιηλεμῆσαι* cum passivo praeterito *ιηλε-
μῆσθαι*. sed ad sequentem locum Callimachi magis quadrat *ιαλε-
μῆσαι*, cuius praelens *ιαλεμίσσειν* et verbale *ιηλεμίστραι* allegat
etiam Hesychius. V. 19, rectius *ἰών*, aut soluta crasi, *ἰώνων*, ut
infra 469, 41: sicut nempe *δηῶσαι* pro *δηῶσαι*. Sophoclis editio
158, in Oedipo tyranno habet, *οὔτε τόκοισιν ἰώνων καμάτων ἀνέ-
χουσι γυναῖκες*: sic appellans labores qui mulieribus in partu di-
vinitus immittuntur. V. 38, fortasse verius, καὶ, *ἰδοῦσα δὲ θυμόν*
ἰάνθη. Cum seq. commate, *τάχα δὲ καὶ τὰ ἄνθη*, subaudiendum
ἀνόμαστα, vel simile quodpiam verbum. V. 42, aptius, transpo-
sito articulo, ὁ *Φαγῶν οὖν*, ὁ ἐν τῷ στόματι ἔχων —.

P. 464, v. 6, in vulg. sunt etiam alterius scripturae indicia,
παρὰ τὸν ἰόν. nostra lectio petita est ex pag. praeced. v. 50. V.
33, aptius, neutro genere, *παρὰ τὸν ἰόν ὁ δηλοῖ τὸ μόνον*. V.
55, melius fortasse, *τοῦ καθεύδοντος*, vel τῷ *καθεύδοντι*. accusati-
vus sane parum congruit.

P. 465, v. 5, vulg. *εὖρον ἐγὼ δέ*: concinnius, *εὖρον δὲ ἐγώ*.
vel, *εὖρον δ' ἐγὼ ᾤδε*, ut supra 454, 28, *οὕτως εὖρον ἐγώ*.

P. 466, v. 38, pro ὑπὸ requiritur potius *ἔχοι*, aut aliud eius-
modi verbum. V. 42, congruentius fere, *ἀσφάλις*. V. 46, ἀπέ-
ψυχοντο agnoscit etiam Hesychii expositio, *ἐξήσανον ἀνέμω*, *ven-
to desiccabant*. exstat autem locus Il. χ'. V. 52, inclusum τὸ
deest in vulgatis. legi posset etiam, *ἐν δὲ τῷ τίγρι* —.

P. 467, v. 19, pro *Ἀττικῶς* rectius legemus *Δωρικῶς*, ut su-
pra 335, 12. V. 21, inclusa, ad planiorem loci intelligentiam ad-
dita sunt ex Homeri ed. V. 26, posset etiam *συγκοπή* legi, nom.
calu.

P. 468, v. 26, inclusa ista, magis ad τὴν *ἰερὰν νόσον* quam ad
τὸ *ἰερὸν ὄστον* pertinere videntur. Sequens Menandri locus attingit
etiam a Clemente nostro, 304, 7. V. 36, fortasse melius,
ὁ δὲ *Θουκυδίδης*: ut videlicet *ἰερῶσθαι* et *ἰερῶσθαι* adverbialia
coniunctione dirimantur.

P. 469, v. 26, nota nominativos absolute positos. Ceterum
Ierusalem etiam ante Christi adventum sic appellatam fuisse,

omnia prope veteris Testamenti scripta declarant. V. 32, trans-
positione facta legendum videtur, *ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνεστῶτος, ἔστι θέ-
σει μακρὸν τὸ ἰ*: ἐπὶ δὲ τοῦ παρατατικού, *φύσει*. quia videlicet
ancipites in imperfecto per augmentum temporale induunt natura
longum tempus, sicut *ἴγμαι* 177, 55: et clarius infra 471, 53. nisi
forte θέσει hoc loco accipere velis pro *κοινῇ τῆς συνήθειας θέσει*,
communis omnium consensu. Seq. v. post *δασύεται* desideratur
ἄλλον δ', aut aliud eiusmodi. V. 35, *ἔφριξεν*, augmento caret,
sicut *ἐκάδριξε*: augmento nempe verbi. aut imperative scribendum
ἔφριξε, *assidere fac*. alioqui enim, si cum augmento accipiat,
ἔφριξε dicitur, ut *κατεῖχε*, *καθῆστο*, et similia 483, 46, 49: et di-
sertius 484, 13. V. 38, *ἴηλα* verius est ab *ἰάλλω*, ut *ἔπηλα* a
πάλλω: itemque mox *ἴηλαι*, ut apud Hesychium (et supra 9, 52)
ἀγῆλαι, ab *ἀγάλλω*: Ionico et Attico more, 483, 13: 536, 7:
626, 28. V. 40, vulg. *ἰῶ ἴημι*, perperam. nam in *ἰητήρ*, *ἰητρός*,
ἴησων, et aliis consimilibus, Ionice α in η versum est, sicut in
κητήρ, *ἀκρητος*, et ceteris eiusmodi. V. 41, locus Apollonii
Argonaut. 2, v. 714. V. 42, *ἴητε* post *Φοῖβῳ*, ad metrum non
pertinet, sed declarationis gratia videtur appositum. nisi forte locus
est corruptus, et tale requiritur *ἐφύμνιον*, quale mox citabitur in
loco Callimachi. V. 44, legendum videtur, *ἴη παιῶν*, ἴη: — τὸ
διὰ χοροῦ ἀδόμενον: ut apud Aristophanem Pace, *Ἡμῖν δ' ἀγα-
θὰ γένοιτ', ἴη παιῶν*, ἴη. ubi scholiastes annotat, esse hoc *ἐφύμνιον*
in Apollinem: cuius causam his versibus cecinisse Callimachum:
Πυθῶ τοι κατιόντι συνήντετο, δαιμόνιος θῆρ, Αἰνὸς ὄφιοι. τὸν μὲν
σὺ κατήναρες, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ βάλλων ὠκύν ὀϊστόν· ἐπηύτησε
δὲ λαός, ἴη ἴη παιῶν, ἴη βέλος, ubi etiam nota ἴη, cum apud
nostrum sit ἴη, eo accentu et spiritu quo *ἴει*, *mitte*, *immitte*.

P. 470, v. 16, in vulg. sunt etiam alterius scripturae vestigia,
Ἡμεῖς δ' αὖθ' ἴκομεν: itemque v. 41, *φύκινος*. V. 46, adiecti-
vum *παράνομον* referendum ad remotius substantivum *γυναῖκα*.
V. 53, ante *τὴν πόλιν* repetenda videtur coniunctio καί: ut sit,
et incolae et urbem.

P. 471, v. 3, *γραφῆναι* pro *πλασθῆναι* positum. V. 11, pro
ἦτα in vulg. est *κάππα*, perperam. nam in Homeri ed. Il. η,
locus exstat, hoc modo, — τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν *Ἐλπομαι*
ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ᾧδε. itemque Eustath. 684, 51. V.
28, *τροπῇ*, subaudi τοῦ *υ εἰς ι*. V. 37, cum *εἰς θέσει*, repeten-
dum e praecedentibus *μακρὰν*, in positione longam vocalem.
V. 53, respicit ad ista Nicandri Alexipharm. *Ἰξίοεν δέ σε μή τι*
δόλῳ παρὰ χεῖλεσι πῶμα Οὐλοφόρον λήσειεν, ubi scholiastes anno-
tat *ἰξίαν* et *βούρηστιν* esse species τῆς *σίλφης*: at Dioscorides
inter plantas refert, lib. 3, c. 10: et l. 6, c. 21.

P. 472, v. 3, Attica est brachylogia, pro, *μέχρι τῶν τόπων ἐφ'
οὓς ἂν τὰ πτηνὰ φθάνωσι*: cuius generis alia exempla in Syntaxi
nostra, lib. 3, c. 4: et hoc Dionysii Halicarn. 581, 12, *τριάκοντα*
σταδίου ἀπέχεν ἀφ' οὗ τὸ πάθος ἐγένετο τόπου. V. 34, vox
ὅτι non est poetae: et post *ιούλους* addendum *ἀντέλλων*, ut re-
spondeat sequenti exegemati *ἀναφάρων* seu *ἀναφαίων*. est autem
locus Apollonii, Argonautic. lib. 2, v. 43: cui similis hic eodem
libro, v. 781, *νέον χνοάοντα ιούλους*: et hic l. 3, v. 519, — *οὐδέ*
περ ὅσον ἐπανδιόωντας ιούλους Ἀντέλλων. V. 37, *θεός* suppositi-
vum videtur: quippe quod nec ad metrum nec ad sententiam
quadret. si quis tamen in *ἔσθ'* mutare malit, per me licet. Si-
militer vero et δὲ seq. v. post *καλὰς* redundare videatur. ac no-
tabile ibidem soem. gen. *καλὰς ιούλους*, forsitan propter significa-
tionem: ut idem speciei qui generis intelligatur sexus. V. 53, ar-
ticulus τὸ post *παρὰ* deest in vulgatis: itemque τοὺς seq. v. ante
τιτρωσκομένους.

P. 473, v. 42, usitatus *γεγεννηκέναι*, duplici vv, 225, 16. *Si-
sypchos* autem seq. v. proprium equi nomen est: pro quo *Scyphios*
legitur apud Valerium Probum, commentario in Virgilii Georgi-
ca. is enim, enarrans haec Virgilii, Georgicā initio, — *tuque o*
cui prima frementem Fudit equum tellus magno percussa tri-
denti, Neptune: iisdem pene verbis quibus noster, *Campi*, in-
quit, *in Thessalia sunt Petraei*: in quibus locus *Petra* nomine,
percussus tridente Neptuni, equum qui Scyphios vocatus est,
edidit. Romani autem *Neptunum equestrem vocant*, quod
existimetur princeps originis equorum. Festus quoque inter alia
Hippium Neptunum ex eo dictum tradit, *quod tridentis ictu*
terra equum excierit. plura GiralduSyntagmatis quinti capite
primo. V. 45, rectius *ἱπποκόντος*, penultima longa, ω. V. 46,
locus et corruptus et mutilatus. legendum, *ἱπποθῶν*, *Ἀλόφης*
τῆς Κερκυόνης παῖς: ὅτι λάθρα αὐτὸν — sic enim Harpocrati
et Suidas: *Ἀλόφης, Κερκυόνης θυγάτηρ*: ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος
ἱπποθῶν ὁ τῆς *ἱπποθωντίδος* Φυλῆς ἐπώνυμος. itemque De-
mosthenes in Epitaphio seu Funebris oratione, *ἐμμένοντο ἱππο-
θωντίδαι τῶν Ἀλόφης γάμων*, ἐξ αὐτῶν *ἱπποθῶν* ἐφυ: καὶ τὸν ἀρ-

κηγόν ἤδεσαν, vel etiam ἠδέσαντο, a verbo αἰδεῖσθαι, *reuereri*. attingit etiam Stephanus Byz. in Ἀλόπη: et Hippothoontis mentio inter Atticarum tribuum eponymos apud nostrum quoque supra 369, 19.

P. 474, v. 10, rectius τοῦ Φυγάδος, eodem casu. qua de re apud Helychium plenius et planius sic: Ἰππότα, ἰππότης, ἰππικός· οἱ δὲ νεώτεροι, Φυγάς· οὐκ εὖ· κάλλιον γὰρ, ἐπιστήμων ἰππικῆς, ἰππικώτατος. V. 16, legendum, τῆς Ἀγήνορος ἵππου, Agenoris equitatu, ex Homeri scholiaste II. γ', non procul ab initio. sic vero etiam Eustathius 385, 45, tradit, Agenorem Phoronei filium, cum fratres eius Pelagus et Ialus territorium inter se partiti essent, τὴν πατρικὴν ἵππον accepisse: eundemque post fratrum mortem ἐπιστρατεύσαι, πολλὴν ἐπαγόμενον ἵππον. atque inde apud Homerum ab Agenoris equitatu Argos ἵππιον et ἰππόβοτον seu ἰπποτρόφον appellari: a fratribus autem Iaso et Pelago, Ἰάσον Ἀργός, et Πελασγικὸν Ἀργός. V. 49, vulg. σημαίνεσθαι: nihil ad rem.

P. 475, v. 6, eadem supra 468, 2, 10. V. 18, ἀνάγοι pro vulg. ἀγάγοι repositum ex Odyss. ὁ initio. V. 27, articulus ὁ, magis antecedens quam sequens substantivum respicit: sensusque est, ὁ σημαίνων τὴν γύψον, ut 1, 20, et alibi. γύψος enim foeminino genere usurpari solet, 244, 4. Pro Σβῆρος vero si quis malit Latini Oυῆρος seu Βῆρος, (id est *Verus*) norit et vulgatam scripturam defendi posse; ut sit ἀπὸ τοῦ σβέσαι. V. 43, apud Apollonium Argonaut. lib. 2, v. 367, post mentionem de Aly fluvio, μετὰ τὸν δ' ἀρχιζῶος Ἰoris Μειότερος λευκῇσιν ἐλίσσεται εἰς ἄλα δίνης. qui locus supra quoque attingitur 72, 6. V. 57, imperfectum εἶν supra et ipsum legitur 301, 18. in vulg. perperam ἦν scriptum: id enim est a substantivo εἶμι, 431, 11.

P. 476, v. 4, ut formatio et analogia constet, legi poterit, τὸ πληθυντικόν, ἦσαν· τὸ τρίτον, ἦσαν· καὶ τροπή, ἦσαν. alioqui et per syncopen ἦσαν ex ἦσαν factum dici potest: aut ex ἦω ἦσαν, ἦσα ἦσαν. ἦω autem agnoscit noster v. 52 et 56: et supra 467, 39. [V. 29, in Theocriti loco pro ἦσαν videtur legendum ἦσαι, ut versu praeced. et supra 43, 11. in eo enim, penultima producitur; in ἦσαν, corripitur. Ex Addendis.] V. 33, vulg. ἦσω: itemque mox ἦσα: nihil ad ἦσαι. nostra, ἦσω et ἦσα, vel ex εἶδω sunt, per aphaeresin; vel ex ἦσάω, per syncopen. V. 35, quae hic de ἰστέον, infra itidem de ἰτέον traduntur 479, 29. V. 53, τὸ Βιθυνία quid sibi velit, equidem non intelligo. [et ταῦτα ibidem superfluum est. Ex Addendis.]

P. 477, v. 18, Hom. II. φ', Κεῖσε' ὑπ' ἰλῦος κεκαλυμμένα. V. 29, vulg. ἰσθμός τις: petito principio. Mox quoque ἰσμάτα scribendum esse pro vulg. ἰσμάτα, confirmat etiam Helych. V. 55, μὲν pro vulg. μιν repositum ex 261, 7. Seq. v. vulg. perperam itidem ἰσθί pro εἰς θί.

P. 478, v. 13, legendum videtur, λέγουσι πῖμπλη καὶ κόη: aut plenius, καὶ κόη ἀντὶ τοῦ κόα: de quo Dorisimo supra quoque 348, 4. V. 19, convenientius videtur ἐπὶ πράγματι, ob facinus quodpiam. V. 23, vulg. πολέμιξεν: minus apte. sed verior fortasse lectio ex II. α', Ἰσθὸν δ' ἰστοδόκη πέλασαν, προτόνοισιν ὕφεντες. Sic v. 28, pro λινίδα rectius ληνίδα scribi putaverim. V. 40, οὐπερ pro ἐξ οὗ, ut mox in seq. membro. ac nescio an verius οὐ παρασχηματίζεται. V. 41, et ἀρετὴ retineri potest, et divise legi ἀρετῇ. V. 43, in vulg. sunt et alterius lectionis vestigia, εὐστεφάνοιο Κυθήρης: de cuius veritate dubito. V. 49, planius, ὥσπερ ἐν τῷ γινώσκω. De ista vero ἐκτάσει ancipitis etiam infra 480, 54.

P. 479, v. 35, ἴσι praesentis terminationem habet: quare verius ἴ seu ἴ. sic certe regula postulat, licet usu receptum non sit, ut nec εἴ et ἦ, ab εἶν et ἦν. V. 39, pro τραῦμα levi mutatione θραῦμα reponi posset: sed convenientius τραγήμα, ex Helychio. Sequens πλάσμα legitur etiam apud Suidam. V. 43, vulg. γήρει pro Τηρεῖ, obscurata historia seu fabula: quam paulo aliter Eustathius narrat 1875, 8. V. 51, congruentius ἀλλήλας, foem. sine. V. 55, usitatus σεισοπυγίς, ut infra 513, 12.

P. 480, v. 5, rectius ἀγροικική, possessiva forma, ut 515, 33. V. 30, si et mihi meam de ἰφθίμος sententiam dicere licet, factum puto ex ἰφίτιμος, extrito ι, et tenui in aspiratam versa, eo modo quo τίφθ' οὕτω pro τίποτε οὕτω, et κέρραχθι pro κερράγεθι 520, 47. nec obstat quod v. 31 ἰφθίμη compositioni opponitur. id enim poetice usurpatum sicut ἀθανάτη, ἀμβροσίη, ἀκηρασίη, et alia eiusmodi apud eundem Homerum. utique ut Homerus ἰφθίμους ψυχάς, ita canon Apostol. 41, τὰς τιμίας ἀνθρώπων ψυχάς dicit. nec male interpretatio ista convenit etiam aliis Homeri locis, nempe honorabilis, pretiosus, carus. [est autem ἰφίτιμος ut ἐφίτιμος 374, 55. Ex Addendis.]

P. 481, v. 12, fortasse melius, ἰὼ Ἀπολλον, et ἰὼ Ἀπολλώνιε, omisso vocandi adverbio, ut in tertio exemplo, ἰὼ Λακεδαιμόν. V. 14, post ἀναλογίᾳ interpunxi: ut sequenti commatio indicetur

liber e quo haec desumpta, sicut et alibi saepe, et infra 515, 27: omisso auctoris nomine, qui est Herodianus. Sic v. 17 post τοῦ ω interpungere malui, ne haret sententia. ellipsis autem quae hic admitta est, repetita etiam v. 31: plenior constructio v. 34. V. 23, convenientius ἵεται, absque aspiratione, hoc quidem loco. V. 35, πορεύομαι indicativo modo scriptum etiam in vulg. V. 45, pro ἀποχειροτονία videtur potius καταχειροτονία legendum, ut mox in seq. V. 47, cum istis, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα, subaudiendum ὁ συνδοκῶν, vel simile quid.

P. 482, v. 22, legendum μέτρον σιτικόν, *mensura frumentaria*, ex Helychio: qui et vinariam mensuram esse addit. V. 28, quarti Cabiri nomen a Gregorio Giraldo Syntagmatis lib. 1, ex Mnasea ponitur Κάμιλος. apud Strabonem lib. 10, Κάμιλος est isque Vulcani et Cabirae filius, teste Acusilao Argivo. plura de Cabiris idem Giraldu ibidem. V. 57, Davidis locus est Psalm. 28.

P. 483, v. 21, imperfecta regulae allegatio, ut paulo post v. 47, et supra 114, 49. regulae autem limitatio similis infra in Κάμιρος 488, 15. V. 32, vulg. καταβιβάζει, *promovet*; contra mentem auctoris. nostrum ἀναβιβάζει confirmat synonymum ἀναδιδόναι v. 34 et 57: et ἀναπέμπειν 495, 6.

P. 484, v. 4, anomalis σύννοια et κάτοιστα addi potest ἐκάστα cum imperfecto ἐκάστη: cui e diametro adversatur ἐξυνηκα. in ἀνέφεξε, ἐξυνήκε, ac similibus, Attica et Ionica dialysis accentum mutavit. V. 33, pro δύνηαι rescribere δύνααι. est enim indicativi, non subiunctivi modi: syletoleque in eo intelligenda non temporis, sed soni, quatenus videlicet α, etiam breve, maius quid sonat quam ε. V. 38, τοῦ ἄλλου, id est, τῶν ἄλλων τοῦ κακὸς σημασιῶν, in ceteris huius vocabuli significationibus. V. 42, melius δὴ τοι supra 295, 47. V. 48, adverbialiter quoque ἀμφιβόλως legi potest. V. 50, fere convenientius ἐπεχθῆς, *invisus*. Sic v. 52 pro παρὰ ferme aptius ἐπὶ legerimus: ut compendiarie notae per librariorum propter affinitatem confusae intelligantur.

P. 485, v. 9, verius syncope quam reduplicatio est in verbo κακκείοντες, ut mox v. 15 planius declaratur. V. 19, post ἔχειν subintelligendum δηλοῦσι, aut simile aliquod verbum. βλέποντες, quod seq. v. post ἰδεῖν θέλοντες in vulg. additum legitur, nec cum praecedentibus, nec cum seq. congruit. V. 24, convenientius ἀποτίθενται, *reponunt*: et v. 31, πρὸς συνδέσμους, *ad colligationes*. θηλυκούς autem καλάμους dicere videtur eos, qui molliores seu lentiores et sequaciores sunt, qui flectentibus in omnia obsequuntur, ut salices et similia vimina. alioqui καλαμίδες appellantur etiam fistulae quibus ad cinnorum ornatum utuntur foeminae, ut inter alia tradit Helychius. V. 42, ὧφα quid sibi velit, nescio: an ὧφα sit verius, dubito. V. 53, vulg. τῶν λῖθων τῶν οἰκίων: parum belle.

P. 486, v. 9, rectius, ordine inverso, α εἰς υ, ut declarant sequentia. V. 25, Καλύμνιος per υ scribemus rectius, ut cum antecedentia et sequentia declarant, tum Suidas confirmat. Sequenti v. idem Suidas habet ἐκ Καλυδῶνος: perperam. verius enim Καλυδῶν: Καλυδῶνας vero seu Καλύδνας ab Homero appellari *Sporadas* insulas, et unam ex illis Κάλυμναν dici, Strabo in fine libri 10 de quorundam sententia refert: ubi et Καλύμνιον μέλι praedicat, ea elegantia et gratia, ut cum Attico certet. Rursum Suidas μετήγαγε pro μετήνεγκε, sensu eodem. V. 27, rectius, νήσους τε Καλυδῶνας, ex II. β', in Catalogo navium. V. 28, pro Καλύδνας Demetrius Scepsius legit Καλύμνας, ut Stephanus Byzant. et Strabo loco praedicto annotant. V. 41, Καλλάτις est etiam apud Suidam: apud Strab. et Stephanum Byz. Κάλατις, uno λ, et accentu in antepenultima. Apud Stephanum etiam Καλατία pro eodem: apud Ptolemaeum Καλλατία, gemino λλ. at Κάλλαντις Suidae in Κακίλιος oppidum Siciliae. est et Campaniae Calatia: unde *Calatinus*, Atiliae gentis cognomen in Romana historia: ab altera vero est Καλατιανός seu Καλλατιανός, ut Καλλατιανός a Κάλλαντις. Ceterum pro Ἡρακλεωτῶν pluraliter legendum Ἡρακλεωτῶν, ex Strabone: qui lib. 7 Κάλατιν Ἡρακλεωτῶν ἀποικίον facit, id est *Heracleae coloniam*, in ora Ponti.

P. 487, v. 14, in καλλιέρημα nihil inest τοῦ ἐξήμου: nec in usu est καλλιερῶσαι v. 17: sed καλλιέρημα ita formatum e verbo καλλιερῆν, ut ῥαδιοῦργημα ex ῥαδιοῦργεῖν, et ὀλοκαύτωμα ex ὀλοκαυτοῦν, aliaque consimilia. καλλιερῆν autem legitur cum alibi, tum supra 468, 57. V. 45, aptius composita παραπεπηγότα seu προσπεπηγότα. V. 50, cum εἴκοι subaudiendum ὀνομάσθαι, aut aliud eius significationis verbum. V. 53, sunt qui Μακηδότι malint, η pro ε, ut in Διώνυσος pro Διόνυσος.

P. 488, v. 8, vulg. Ἰλισσον, et ἡμετέσαν, metro luxato, apud Stephanum Byz. est ἀργινόντα Κάμιρον. Negativa μή seq. v. in vulg. ponitur ante participium λεγόμενα: praepostere. V.

25, βροτῶν additum ex Odyss. λ'. V. 27, κάμω pro κάμνω legi-
tur etiam infra 499, 7. V. 34, malim cum articulo, πεπονθότων
τῶν χωρίων. V. 45, inclusa, addita ex Helychio. prior vero expo-
sitio exstat apud Suidam quoque. V. 50, vulg. καναχηδὸν κυλιν-
δούμενοι, contra metrum. nostra lectio respondet illi Hesiodo in
Theogonia, ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες. V. 54, ἀμοιτάκην alibi
non inveni. simile quid ἀβυρτάκη est supra 5, 1.

P. 489, v. 3, ἐνθός suspectum est: verius ὄνθός. V. 19, me-
lius cum articulo, αἱ ἱερουργικαὶ μάχαιραι: et seq. v. ἐγκείμενον,
cum praepositione, ut pag. seq. v. 9 et 36. V. 40, iisdem verbis,
sed planiori ordine, Homeri scholiae, Il. 9', παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς
ἰσταμένους τοὺς ἵππους κάπτειν, ὃ ἐστὶν ἐσθίειν: commatio illo
ἐν αὐταῖς relato ad verbum ἐσθίειν.

P. 490, v. 2, in vulg. est Ἀργεῖου, duplicis lectionis indicium,
Ἀργεὺς et Αἰνείου: quorum prius cum omnes Romani scriptores
sequantur, visum est esse verius. sed germanum esse Αἰνείου di-
serte infra confirmatur 705, 51: et liquidissime a Dionysio Hali-
carnasseo 58, 5, itidem e Cephalone Gergithio traditur. V. 12,
melius ad metrum quadrat πρὸς Φέρων. Sic v. 38 convenientius
πάλλιν, vibrare, concuti. V. 43, περιγητοῦ nomine Dionysius
Afer intelligitur; cuius verba sunt, de Aly fluvio, Ἐλκόμεναι βο-
ρένδε, Κάραμβίδος ἐγγύθεν ἄκρης: et mox, Παφλαγόνες δ' ἐπὶ
τοῖσιν ἐπ' ἡϊόνεσσι νέμονται. V. 48, rectius ὄχλον, turbam, ex
Lycophr. pag. 90. de Κάρβάνων autem vocabulo supra et nos ali-
quid ad 188, 43. V. 56, nescio an verius ἀκρωτήριον, ut infra
525, 34: aut ἀκρότερον live ἀκρότερον est quod in qualibet re
magis eminet veluti cacumen.

P. 491, v. 1, verius ἀποκοπή, ut v. 12. nam syncope fit in
medio. V. 4, melius τὸ βέλη, articulo singulari numero posito,
ut mox v. 7 et 9. V. 16, convenientius ἄκρα πόλεων, seu con-
iuncte ἀκροπόλεις. Seq. v. post βασιλεία subaudiendum νοεῖται,
vel simile quid. V. 37, apud Lycophr. 149 legitur μῶμος γένους,
pro μῶμος, probum generis sui. V. 49, eis is, nempe δικατά-
λακτον, quod etiam in v. definit, ut infra 513, 52. V. 55, de
καρχαίρε nihil agitur in καρδία, quod sequitur; sed infra in νῶκαρ
30 608, 9: in σκαρδαμύσσω 716, 7: et supra in γινώσκω, 252, 6. un-
de colligitur factum esse per reduplicationem ex καίρω τὸ σκαίρω.
V. 56, usitatus κραινομένη, pro quo tamen aptius quadrat acti-
vum κραίνουσα.

P. 492, v. 2, concinnius, ἀλλὰ γὰρ τὸ πάθος: et seq. v. πα-
ρὰ τὸ τὸ κάρα βλάπτειν, articulo geminato: cuius generis exem-
pla non modo apud Aristotelem et Alexandrum Aphrodis. verum
etiam apud Theodoretum nostrum 132, 13. V. 5, aptius, πέφρι-
κε, ut mortem exhorrescit. V. 7, congruentius πρῶτοι γὰρ Κά-
ρες, primi enim Cares.

P. 493, v. 26, aptius ἢ ἀπὸ Κατάνης, articulo in coniunctio-
nem verso. V. 31, apud Lycophr. 108, — ἢ δὲ βαστάρα Σεμνῶς
κασσρεύουσα, uno σ, metro ita postulante. V. 50, καύηρες, su-
spectum est: usitatus καύηρες. Sed et λάρος v. 48 verius quam
γλάρος, ut infra 530, 22: 557, 4.

P. 494, v. 11, locus est truncatus, ut expleatur et perfanetur,
ex Apollonii Argonaut. lib. 2, v. 570, post τρηχέας lege, Κλυζού-
σης ἄλως ἐνδὸν ἐβόμβεν. ὑφ' ὅδε δ' ὄχθης Λευκὴ καχλάζοντος ἀνέ-
πτυσ κύματος ἄχνη, aut, si omnino decurtandus est locus, altero
Apollonii versu omisso legendum, Λευκὴν καχλάζοντος ἀνέπνεον
ὑδατος ἄχνη. V. 12, vulg. κύματος pro κύματος, parum ad
rem: itemque v. 23, perperam iidem κεκαυμένων, ex ustis lignis.
V. 36, κατὰ κράτος agnoscit hic etiam Hef. et Suidas: quasi κα-
τάκρας per syncopen inde factum sit. sed aptior altera expositio
κατὰ κορυφῆς, παντελῶς, ut declarat hic locus Thucydidis, ἐπὶ
τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο, βουλόμενος κατὰκρας καὶ βε-
βαίως ἐλεῖν αὐτήν. quamobrem etiam apud Helychium et apud
nostrum infra 608, 51, divise κατ' ἄκρας, et Ionice κατ' ἄκρης,
scriptum est. ut significet quasi a summo vertice. cum enim ca-
put et summitas oppidi occupata, de ceteris parum laboratur. V.
49, locus Apollonii Argonaut. lib. 2, v. 596. V. 56, vulg. ὕλην,
accus. casu. nostrum ὕλην repositum ex Odyss. v' et τ', ubi montis
est epitheton.

P. 495, v. 2, ὀρεστικόν adulterinum est, et expungendum. V.
13, similis locus apud Iustinum nostrum, 299, 40. V. 22, con-
gruentius αὐταῖς, foem. gen. V. 38, pro εἶμαι et εἶθην, usitatiora
sunt εἶμαι et εἶθην: itemque seq. v. εἶμην pro εἶμην, ascito au-
menti vice iota. V. 50, ἀνεδόθη eis ἐνεστῶτα: nempe σ in χ
mutato; sicut 509, 44.

P. 496, v. 7, melius et clarius apud Eustathium exponitur ve-
terum sententia, hoc modo, 1017, 60: τὸ κατενώπα, Ἀλεξίων
καὶ οἱ πλείους προπαροξύνουσιν: οἷς καὶ δεῖν πεῖθεσθαι: Φησὶν Ἀπίων
καὶ Ἡρόδοτος. ἢ δὲ συγκοπή τούτου, ἀπὸ τοῦ ἐνώπια, ὡς-μηρία

μηρία, σιτία σῖτα, ἀναδιδομένου τοῦ τόνου ὡς ἐν τῷ κατενώπια,
οὕτω καὶ ἐν τῷ κατενώπα. Ἀρίσταρχος δὲ κατ' ἐνώπα φησὶν, ὡς
κατὰ δῶμα. καὶ ἐστὶ βοηθῆσαι καὶ αὐτῷ κατὰ τοὺς παλαιούς,
οὕτως: ἐστὶν ἐνώπη ἢ πρόσοψις, ὡς τὸ, κακὸν ῥέζουσαν ἐνώπη: —
οὐ αἰτιατικῇ, ἐνώπην· καὶ ὡς περ ἰωκὴν ἰῶκα, οὕτω μεταπλάσμων
ἐνώπην ἐνώπα. itaque primum alii coniuncte, alii divise haec scri-
pserunt: deinde alii proparoxytonos, alii properispomenos: tertio
alii syncopen, alii metaplasmum in ἐνώπα statuerunt: tum syncop-
pen, neutri pluralis; metaplasmum, foeminini singularis. unde
etiam v. 12, properispomenos ἰῶκα scribendum est, ut supra 481,
26. metaplasmus vero et ipse supra in E. expositus est, 344, 56.
V. 43, τίς interrogative scriptum etiam in vulg. V. 47, aptius,
casibus mutatis, Σωκράτους Πλάτων ἤκουσε: aut nominativo prae-
misso, Πλάτων Σωκράτους ἤκουσε. Plato enim Socratis auditor
et discipulus fuit, non contra.

P. 497, v. 25, locus est Apollonii Argonaut. lib. 4, mutuatus
ex Homericae Odyss. 51.

P. 498, v. 37, τέρας pro vulg. γέρας repositum ex Nicandri
Theriakis v. 463. V. 43, vulg. disiunctive, ἢ κέδρος, aut cedrus:
parum apte. V. 53, sensus est, ῥηματικὸν ὄνομα, κοινῶς
συγκοπή καὶ τροπή, κενός.

P. 499, v. 9, ἐπεὶ positum pro ἐπὶ, ut et 6 et 11 v. mani-
festum est. Sic ἐνδιπλασιάζεται pro ἀναδιπλασιάζεται, ut v. 8 et
12. V. 45, regula postulat καιροεσσῶν, ultima circumflexa, ut
apud Eustathium 1571, 62. alterum καιροσίων uno σ, pag. prae-
ced. v. 7, agnoscit cum Suida idem Eustathius. V. 54, ῥήμα di-
ctum pro κλίσιν ῥήματος, augmentum verbi. ceterum κεκλήσθαι
non minus apte statuerimus futurum paulo post, ut κεχολώσεται
infra 507, 46. V. 56, κέκληγα simplicius a κλάζω derivaveris.

P. 500, v. 1, vulg. τὸ εἰς α: perperam, cum ratio forma-
tionis postulet τὸ α εἰς η. V. 50, λέγοντες, omisum in vulg.
editionibus, structura mutilata.

P. 501, v. 9, melius, ordine inverfo βαρεῖας καὶ ὀφείας: ut
supra quoque 413, 34, legendum monui, id enim praecedentia
exempla declarant, itemque supra 193, 28: 224, 5: quippe in
quib. e gravi et acuta fit contractio. disertē infra et liquide 686,
17, id ipsum et regula traditur, et exemplo demonstratur. V. 27,
Aeolismus iste agnoscitur etiam supra 308, 33. videtur tamen po-
tius ad communem linguam pertinere ista reduplicatio consonantis
κ et π; ut contra, eius omisio, Ionicae et Atticae dialecti magis
est propria. V. 46, iterum modi variatio. αἶνος autem quomodo
ad praecedentia faciat, non video: quia et solius masculini generis
est, et substantivum. V. 56, nescio an verius Ἰφαιμήδης, ut Γα-
νυμήδης.

P. 502, v. 8, τοῦ τ: quoniam videlicet secundam personam e
tertia formare solent veteres, 484, 25. V. 14, vulg. κελεύη, per-
peram: κέλεβη enim et originis ratio postulat, et confirmat He-
lychius ac Suidas. V. 21, melius, opinor, ἀπὸ τοῦ ἐλευθός ἢ
ἐλευθῶ. sensus enim est: ἀπὸ τοῦ ἐλευθῶ, ἐλευθός: καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ κ, κέλευθός. V. 33, Homeri locus Il. ο'. V. 43, vulg.
ἐνέβαλε, praepositione minus conveniente. melius etiam ἐπακτρο-
κέλης supra 353, 7. V. 45, Πρετανούς et Πρετανικὴν νῆσον agno-
scit etiam Stephanus Byz. necnon et fluvium Πρετανικόν, in quo
Iberne oppidum: quemadmodum et Iberniam duabus τῆς Πρετα-
νικῆς partibus minorem facit. ut idem sit populus Πρετανοὶ et
Βρεττανοὶ live Βρεταννοὶ, Britanni.

P. 503, v. 4, locus est decurtatus, ex Apollonii lib. 4, v. 12.
V. 25, non male post πλεονασμοῦ distinxeris, subaudito declarati-
vo adverbio δηλοῦσι. V. 29, rectius λελαπαχθαι, ut mox decla-
rat v. 31. V. 37, infin. κεντῆσαι ferri potest: sed melius tamen
ad v. 35 congruit imperativum κέντησαι. V. 45, usitatus συνεῖ-
ράμμενα, gemino σσ.

P. 504, v. 4, duplicis scripturae sunt indicia, ὑφικέρωτα πί-
τραν, et ὑφικέρωτοι πέτραι: verior videtur prior. V. 20, vulg.
συνέστελλον: et seq. v. αὐχένα: nihil ad rem. Includa, v. 23, ad-
dita sunt ex Suida et Aristophanis scholiaste. V. 37, μεναινῶ adul-
terinum est. si triadem velis, ut in praecedenti membro, legen-
dum, ὡς μεναινῶ μεναινῶ. V. 41, vulg. καὶ τὸ κεραῖζω, quod
verbum cum iam praecesserit v. 39, ego κεράω malui, ex v. 36. si
cui magis aridear κεραῖζω ut σκεδάζω, non refragor equidem, sed
vix usitatum esse puto. V. 54, τοῦ, Dorice et poetice pro οὐ
positum. at τὸ κέρατον, quod praecedat, recentiore consuetudine
pro κέρας usurpatum infra quoque 539, 30: ut μέλας pro μέ-
λας, Δημήτρα pro Δημήτηρ, et eius generis alia, genitivo in
nominativum translato, 505, 2: 514, 42: et contra, ὄστρακος pro
ὄστράκου 515, 45.

P. 505, v. 10, melius κεραφόος: quippe quod ex Ionico geni-
tivo κέρας factum dicatur v. sequenti. atque ita sane Suid. et

Hesych. ex Epigramm. κερκοξός ἤρμοσε τέκτων. V. 57, vulg. κέρκω. nostrum κέρκω verius esse, satis declarant sequentia. locus autem qui subiungitur, Sapphonis est, pag. 9: citatus etiam ab Herphaestione, pag. 34.

P. 506, v. 4, et κέρκω et κέρκω legi potest. At v. 53, melius, κέντορες ἵππων, ll. δ' et ε', etiam in Eustathii comment.

P. 507, v. 11, melius, τὸν ἀποτετμημένον τόπον πρὸς ἀνάπνευσιν, κῆπον λέγουσιν, ut infra 511, 6. V. 14, Doricae dialecto supra quoque (40, 56) adscribitur ἔων pro ὦν in gen. plurali; cum Ionum potius ea sit dialysis, sicut etiam in participio. V. 17, aptius κανὼν γὰρ ἐστὶ: causali pro adversativa repolita. V. 19, vulg. βόεια κεφαλή, eo accentu quo Πολυδεύκεια χεῖρ 461, 44: cum in hac possessivorum forma vel commune genus esse, vel foemininum in α paroxytonos efferri soleat. communis generis exempla cum alia, tum προβάτειος δορά 584, 24. V. 27, quam noster hic Πρόκνην τὴν Ἐρεχθίδος μητέρα, eam Apollodorus Bibliothecae lib. 1 et 3 Πρόκνην τὴν Ἐρεχθίδος θυγατέρα, *Procrin Erechthei filiam*, nominat: itidemque Eustathius 308, 16: 1688, 20. Eundem Cephalum pro forti adversus Teleboas opera Cephaleniam insulam Amphitryonis ope nactum esse, cum alii tum Strabo narrat libro 10. Porro cum τετράπολις sit Cephallenia, a quatuor Cephalii filiis, primi nomen v. 29 desideratur; fortasse Πρώνιος: quippe a quo Πρώνιοι Cephalleniae populus apud Lycophronem pag. 110. ubi Tzetzes, exponens istum Lycophronis iambum, Κτῆσιν τε θοῖναις Πρωῖων λαφυστίαν, annotat, Cephalleniam a Thucydide in quatuor nationes dividi, Πρωῖους, Σαμίους, Παλεῖς, et Κρανείους: et numerus idem existat etiam apud Thucydidem lib. 2, p. 58: sed nomina paulum variant, hoc modo, Παλλῆς, Κράνιοι, Σαμαῖοι, Πρώνιοι. qui Πρώνιοι etiam ex eo dicti videntur, quod ante ceteros habitent: (quamobrem etiam Πρώνησος eadem apud Strab. lib. 10, quali vestibulum quoddam et aditus Cephalleniae insulae: Polybius vero initio libri 5, oblitterato etymo Πρώνους habet) tamen Lycophronis scriptura non reiicienda est, sive a Pronio conditore; sive ἀπὸ πρωνός, a clivo, tracta est appellatio. Ad Samacos autem et Samios quod attinet, secundum Thucydidis scholiam, Σάμιος, ὁ ἀπὸ Σάμου. Σάμιος, ὁ ἀπὸ Σάμης. Σάμος autem et Σάμη, eadem hic sunt, ut praedicto loco declarat etiam Strabo. Tertius populus, qui a nostro et a Tzetze nominantur Κράνιοι, a Thucydide ac Strabone Κράνιοι, apud Livium sunt *Cranonii*; minus recte. nam

31 Κρανῶν et Κρανῶνιοι, Thessaliae sunt civitas. Ultimi, Παλεῖς, nominantur ita et Pausaniae nostro 193, 15: Livioque itidem *Palenses*: apud Thucydidem Παλλῆς, gemino λλ, et terminatione Attica: Polybio, loco praedicto, ἡ Παλαίων πόλις, quae scriptura magis ad progenitoris nomen accedit, sive is Παλαῖος est, sive Παλαίως. ut et apud Thucydidem pro Παλλῆς non abs re aliquis Παλαῆς legendum existimaverit, ea forma qua Νικαῖς a Νίκαια. Pausanias hos seu Παλαῖς seu Παλεῖς, olim *Dulichios* dictos auctor est: apud Strabonem vero totam hanc insulam *Dulichion* vocitatem nonnulli aiunt antequam *Cephalleniae* nomen a Cephalo fortiretur. Livii porro verba sunt, lib. 38, de Cephalleniae deditione: *Obsides inde imperatos, pro viribus, inopis populi; vicenos autem Cranonii, et Palenses, et Samii dederunt.*

P. 508, v. 4, vulg. εὐεάτοιο: nihil ad τὸ κείω seu κέω. V. 54, pro κείνος Dorice non κῆνος dicitur, sed τῆνος, mutato etiam κ.

P. 509, v. 8, omnino scribendum εἰς μαι, terminatione passiva: nam activae μαι secunda persona definit in s. V. 23, supervacuum vel ὡς vel ὅτι.

P. 510, v. 10, rectius βρύξουσι: Lycophr. pag. 85. Sic v. 15, rectius καῖκον, ut et Καικίλιος apud Suidam. V. 17, Nicandri locus est Alexipharm. v. 185. V. 39, sensus esse videtur, originem eius volunt esse non procul a verbo κλάσαι remotam; id est, habere quandam frangendi flectendique significationem. Sic v. 42 dicere vult, παρὰ τὸ κάλον, παρώνυμον κάλη· καὶ τροπή, κήλη.

P. 511, v. 4, et μακρόν et μακράν legi potest. V. 8, sensus est, παρὰ τὸ σκάπτω, σκάπος· ἀφαιρέσει, κάπος· καὶ τροπή, κῆπος. V. 14, comma istud, κέρχεται δὲ ἐκ τῶν στοιχείων, in vulg. v. 19 collocatum est post illa, καὶ κατὰ συναίρεσιν, κῆρ: minus apte. repetitur idem infra 536, 24. V. 24, melius fere, ἡ τὸ καῖναι ἐπιφέρουσα. V. 46, μονόστιχον seu μονόστοιχον opponit διφθόγγῳ. Ad sequentem locum quod attinet, ll. δ' legitur, — Περὶφαντι εἰκῶς Κήρυκι Ἡπυτίδῃ.

P. 512, v. 4, ante vel post ὄφεις desideratur participium ἔχουσα. V. 9, quae post ἐσθίων sequuntur, nec integra esse, et aliunde huc irrepsisse videntur. si enim ad κηρύβια pertinent, oportet praecedere locum, in quo ambigue et κηρυβίων et κηρυ-

βίων legi possit: ut κηρυβίων forma comprehensiva intelligatur locus in quem stercore solent congeri, sicut κορυών. ἀφιδρών, et similia, 513, 28, 31. Similiter et v. 11, ante ὡς ἀπειρος, desideratur tale quoddam commation, Κατάπυγος καὶ καταπύγων. estque haec ipsa notatio de κατάπυγος perperam hic collocata, cum pertineat ad 495, 41. quales transpositiones cum alibi factae, tum 257, 6. V. 19, cum istis, ἀποβολῇ τοῦ σ, subintelligendum καὶ τροπή τῆς εἰ διφθόγγου. V. 41, legi potest etiam ποταμὸς ὁμῶνυμος: et seq. v. τὴν γῆν, accus. casu. V. 25, ἀδόκιμα ὀνόματα, ut ἀδόκιμον νόμισμα 267, 12. χιασμός vero appellabatur illa τοῦ χ ἐγχαράξεις: et χιαστοὶ συγχοὶ θυρῶν, *decussatae seu cancellatae fores*, ut cum alii tum Eustathius docet.

P. 513, v. 20, significat, non legendum esse cum apostropho, χεῖρ Ἀκιδάλιας. V. 25, vulg. θερούς, per ε, corrupte. θαιρούς vero agnoscit et noster supra 444, 4.

P. 514, v. 7, e Mileliis claruerunt Thales, Anaximander, et Anaximenes, philosophi; et Hecataeus historicus: cuius fortasse hic locus est. V. 13, post Σικελιώτας supplendum Φασί, aut simile quid. V. 15, nescio an verius Διονύσιος, ut paulo post, v. 34. V. 29, rectius τῶκινάκη, contracte nempe pro τῷ ἀκινάκη, quod vero hic de elisione vocalis, dicitur, clarius infra in T exponitur, 757, 26. V. 30, ὡπῶλλον ita excusari potest ut ὡπῶν: circumflexus enim alias in tertiam a fine non cadit; quod hic fit per accidens, sed non minus recte ὡπῶλλον, ut ὠνδραπε infra 531, 24: praepollente posterioris, non prioris verbi accentu. V. 52, fortasse auctor scripsit κιονοκάρνα: ut duplex syncope intelligatur, tam in priori quam in posteriori compositionis parte.

P. 515, v. 12, articulum τῆς a nobis additum confirmant ista Eustathii 1651, 56, τὴν Ἐκάτην Ἡσίοδος Περσηίδα καλεῖ. attingit etiam Apollodorus lib. 1; sed aliquantum varians. V. 31, ἐσθίων quoque legi potest, neutro genere. V. 45, ὄστρακος mutata declinationis forma positum pro ὄστράκου, ut contra, κέρατον pro κέρας 504, 54. V. 56, locus interpolatus ex ll. β'.

P. 516, v. 2, vulg. ηχω: quod melius ad 10 v. quam ad haec proxima congruit. V. 34, vulg. ἐνδᾶξαι, corrupte.

P. 517, v. 5, in vulg. post ὕφίσταται subiicitur haec admonitiuncula, ζῆται κάτω διατί τρέπεται τὸ εἰς υ: et quaestio haec nomini Κλεοφόντης attexitur v. 38. ego illam, admonitiuncula sublata, suo loco reponere malui. V. 8, lectio mutilata est: ac talem quampiam exigit sententia, αὐτὸ τὸ ἀποβαλλόμενον εἰ, εἰς υ τρέπεται ἐν τῷ μέλλοντι. quae regula verbis paulum variatis tradita supra in καίω 497, 40. V. 16, pro κλείω metrum postulat κλέω: itemque praecedenti v. ad κλέος aptius quadrat hoc ipsum κλέω.

P. 518, v. 2, in Apostolii collectaneis mss. est et altera scriptura, Περκῶτις. sed verior fortasse lectio, Περκασίου τὸ γένος: sicut apud Hom. ll. β', υἱὲ δὲ Μέρπος Περκασίου, ὃς πέρε πάντων Ἦιδεε μαντοσύνας: praefertim cum in Apollonii quoque scholiis Meropis filia non Περκῶτη, sed Κλείτη nominetur. sic enim ibi (lib. 1, p. 51) ex Euphorione, τὴν δὲ Κλείτην οὐ Μέρπος λέγει θυγατέρα, Ὁρήσαν δὲ τὴν Πιάσου. Percote vero Troadis est oppidum: cuius civis, *Percosius*. V. 4, rursum συγχοπῇ pro ἀποκοπῇ. V. 19, in κλείς est quidem diphthongus, sed non βαρεῖα: est enim oxytonum. quamobrem ut barytonum sit vocabulum, κλείς aut simile quiddam requiritur. nisi quis forte malit κλείς, velut contractum e barytono κλείς. Seq. v. vulg. ἀπὸ τοῦ δῖς καὶ τὸ κληῖς: diverso casu. nostra lectio repetita mox v. 31. V. 32, aut imperfecta est regulae allegatio, ut 114, 49: aut καὶ expungenda, ut paulo post, v. 49. V. 51, aptius fere ἀρσενικοῦ, genit. casu, ut v. 56.

P. 519, v. 1, est et alia distinctio, ἐπὶ Ἀμαζόνος ταγείῃ ἄν· τὸ εὐκλήης, καὶ τὸ εὐκνήμης, ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς. V. 21, pro νόμος malim verbum νέμω. V. 44, locus e Psalmo 90. V. 48, κλετός suspectum est: nec scio, an verius κλίτος, ut v. 41.

P. 520, v. 12, melius forsitan Ἀδρήστοιο, A maiusculo, ut nom. propr. V. 29, locus, ad quem nos remittit, supra existat 322, 31. V. 40, congruentius προστακτικόν, nom. casu.

P. 521, v. 9, aptius fere, περιτιθέμενος. V. 19, melius fortasse, τροπή τοῦ ο εἰς αι, καὶ προσθέσει τοῦ ν. alioqui enim a μνήσασθαι facienda erit derivatio. V. 23, scribendum videtur κολπιτεύειν, nempe a κόλπος. nam alioqui non fieri potest transpositio. V. 43, commation istud, ὑπερθέσει τοῦ ν, quid huc faciat, non video.

P. 522, v. 1, melius fere divise, οἶον εἰ. V. 16, convenientius videtur τυροκόπη: et mox v. 18, κῆστis ἢ μάχαιρα. V. 35, inclusa, in vulg. ed. perperam infra leguntur 531, 46, post τὸ αἰδᾶλω, ante ἐμπλείην vero apud Homerum praecedat hemistichium hoc, μεγάλην πρὸς φαστίερα θῆκεν, magnum apposuit ventrem;

ventrem inquam impletum pinguedine ac sanguine. V. 45, suspectum est *υ* in *κνύσσω*: ac verius fortasse *κνώσσω*. V. 56, ut melius cohaereat oratio, addita copula legi potest, *καὶ ὥς ἀπὸ* —.

P. 523, v. 3, potius *κνύζω* scribendum, si verum est *κνύζωμαι* in sequenti loco Sophronis. Sic v. 10, *κνύζη* legendum fuerit per *υ*, si verum est *κνύζα* quod praecedit. Eodem versu *γίνομαι* scribendum, si metrum est iambicum. Rursum v. 9 abbreviatus est locus. apud Eustathium 1746, 9. ex Hesiodi catalogo, de Proeti filiabus ita citatur, *Καὶ γὰρ σφιν κεφαλῇσι κατὰ κνύος αἰὼν ἔχουσιν*. Ἀλφὸς γὰρ χροῖα πάντα κατέσχευεν ἐν δὲ νῦ χαῖται Ἐρῆον ἐκ κεφαλῶν· ψίλωτο δὲ καλὰ κάρηνα. V. 16, *κλύειν* quid huc faciat nescio. aptius *κωλύειν*, aut etiam *κλείειν*. V. 50, post Ἀκουσίλαος suppleendum *Φησὶ*, aut simile quid.

P. 524, v. 13, Theognoti lententia iisdem pene verbis pagina praeced. v. 17. V. 20, abbreviatum istud *ἐρμ.* denotare videtur *ἐρμηνείαν τῶν ἐξωτικῶν λέξεων*, ut supra quoque 252, 30. apud Suidam porro *κῦφι* legitur, iidemque apud Plutarchum, Dioscoridem, Galenum: apud quem et *κυφοειδὴς ἀντίδοτος* inde appellata. fuit autem *κῦφι* suffimenti genus Aegyptiis sacerdotibus usitatum: unde et *ἱερατικὴν* a Galeno vocatur *τῶν κατὰ τόπους* lib. 8, c. 5 et 7. V. 23, *οὐνεκα* parum quadrat. sensus requirit *οὐ*, vel simile quid. Sic v. 28, *κοβαλεύειν* pro *κολεύειν* reponendum ex Suida.

P. 525, v. 27, *δέχεται* Ionico more, pro *δέχονται*, ut notat etiam schol. nempe mutato tempore, detracto augmento, et terminatione variata, 599, 26. V. 29, vulg. *κωλώνιον*, perperam. V. 39, procul dubio verior lectio, *Φασὶ γὰρ ποτε τὸν Διόνυσον, ἐπὶ τὸν πρὸς Τυρσηνοὺς ἀπρόντα πόλεμον*. V. 54, rectius *Φωνῶ* prima longa, ut supra 516, 49: et infra 543, 57. V. 55, aptius fere, *πάλιν ἀπὸ τοῦ κλῶ γίνεται κλύω*: et seq. v. *κύνος*: ut luculentius infra repetitur 544, 2.

P. 526, v. 21, post *οἱ μικροὶ* e Suida suppleendum *ἄρτοι* aut *φωμοί*. [V. 33, fortasse dicere vult, *ὥς Φησὶ Θύλλος, ut ait Thyillus*. Διῦλλος citatur ab Athenaeo lib. 13, 294, 1: et a Plutarcho de Herodoti malign. 672, 22. Ex Addendis.] V. 36, pro *κομμεῖν* rectius *κομμοῦν* legemus; unde mox *κομμωτική*: aut saltem *κομεῖν*, ut v. 44 et 53: et rursum pagina seq. v. 12.

P. 527, v. 12, vulg. *κομᾶν*, perperam; ut patet ex praeced. pag. v. 44 et 53. V. 27, aptius *ὕπασπιζόντων αὐτοῖς*. V. 29, vulg. *πειναίων ὀργάνων*, quasi *παρὰ τὴν πείναν, a fame*: minus apte. Nec magis recte in eisdem v. 53 *εὐκαρπῇ*. sensus enim *εὐκαρπῇ* exigit.

P. 528, v. 3, vulg. *Φιλοῦτα*: quum *τὸ Φιλεῖν* parum huc quadrat. V. 14, post *τροπῇ τοῦ ι*, suppleendum *κοναβος*. V. 36, aptius *Κύπρις Κύπριος*. sic enim congruet ad praecedens *κόνις κόνιος*.

P. 529, v. 3, *τὸ σῶμα*, supple *τοῦ ποδός, totum pedis corpus*. V. 9, rectius *τὸν κόνδυλον*, aut *τὸν κόντιλον*. atque haud scio an confusa hic sint duo ista vocabula. nam *κόντιλος* Helychius est serpentis et avis species: quae nihil huc quadrat. Suspectum etiam praeced. v. *εἰ μὴ παῖζη*. nisi forte locus est mutilus. V. 12, *κοπάγειν* procul dubio mendolum est. verum fortasse *κωπάεις*: et paulo ante, *κωπῶεν ξίφος*: Dorice nempe pro *κωπήεν*: iambico sane metro id hemistichium congruit: sicut et pag. seq. v. 27, iambicus trimeter cum Anacreonte citatur ex eodem Archilocho. V. 14, pro *βαρεῖ* legi potest etiam *βαρὺ*, subaudito verbo substantivo. V. 30, rectius *τὸ κόρον*, neutro gen. (ut pag. seq. v. 17) pro quo et *κορόν oxytonus* est in scholiis Oppiani. Sic v. 35, rectius *νεωκόρος*, velut ab Attico *νεώς*. V. 40, *ἄπυσαν* ablanditur nescio qua specie. sed non dubito quin legendum *ἄπασαν*, subaudito verbo *ἤκουσε*, ut pag. seq. v. 3. sensus enim est, Eratosthenem per istam locutionem intelligere non tantum maxillae ictum, sed omnem ictum capitis, quacumque in capitis parte fiat. V. 45, aptius *Ἀπολλοῖ* collectanea, *σάρατε*: nempe a *σαίρω, verro*. Pro *ποιήσατε* quoque aliud specialius requiritur, ut *καθαροποιήσατε, καλλύσατε*, aut simile quid. pro *σαρόν* infra *σαροῦν* est 594, 40: invenitur et *σάρον*. V. 53, melius *κατὰ γῆς*, gen. casu: aut mutata praepositione *ὑπὸ γῆν*, ut infra 540, 20.

P. 530, v. 2, malum *τοῦ κόρου κόρυθος*, neutri generis articulo, ut v. 33. V. 9, pro *κοῦρον* melius *κῦρον* legemus, ut declarat Helychius. V. 20, hemistichium istud, *περὶ νῆα μέλαιναν*, additum ex Odyss. ε'. distinctius Odyss. ε', *κορῶναι εἰνάλαι, cornices marinae*. V. 23, *ἐφυπερθύριον* agnoscit cum Eustathio etiam vulgata nostri auctoris lectio, quae luxato metro habet, Ἀργύρεον δ' ἐφύπερθε, χρυσῇ δὲ τέτατο κορῶνῃ. sed non male tamen quaedam Homeri editiones, Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον: ut ἐπὶ divise hic sit pro *ἐπὶν*. exstat autem locus Odyss. η', non procul ab initio. V. 39, cum *τὸ προσηγορικόν* repetendum e praecedentibus

ETYMOLOGICON.

σημαίνει: cuiusmodi locutio etiam infra 552, 30. V. 53, pro *κόρσαι* melius *κέρσαι* legemus, ut supra 506, 19. ο enim pro *ε* potius in perfecto passivo usurpatur ab Aeoliis, ut supra 312, 46.

P. 531, v. 18, vulg. *καταστρεφόμενον*: quod ferri posset, si adderetur *τὸ δισσόν*, hoc sensu, *velut si verbi duplicitas ista in idem recideret*. V. 26, perperam in iisdem *ὑφόμενον*. nostrum *οἰφόμενον*, petitum ex v. 23. verbum autem hoc et in prima et in secunda coniugatione usurpari, patet e lexicis. V. 39, *κορυθαίολος* est ὁ κόρυθα ποικίλην ἔχων: at *κορυθαίολος* v. 41, ὁ τὴν κόρυθα αἰόλων, qui varie galeam vibrat. V. 53, posterior editio, *κορυθαλή* habet, omisso *υ*: quod tamen agnoscit etiam Helychius: nisi quod apud eum *κορυθαλία* scriptum, et apud nostrum supra *κορυθαλῆς* 276, 28: apud Suidam vero *κορυθαλῆς*, per iota in secunda, per eta in ultima syllaba. V. 54, nota *κόρους* barytonus, ut apud Helych. quoque: et mox v. 56 *κορούς*, oxytonus.

P. 532, v. 2, vulg. *ἐφηρίοις*: quasi funebres epulae hic intelligantur. sed aptius *ἐφηβίοις*, in epulis seu festis quibus in virorum centum traducuntur ephebi: quale prope infra 533, 34, 50. V. 16, Henr. Stephanus expleri verum censet, si ante *κόσμος* inseratur Ἀμφότερον, sicut II. α', Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής. V. 26, αὐτοῖ repositum ex II. ε'. in vulgatis indicia sunt etiam alterius scripturae, αὐ οἱ: quae propter hiatum minus belle sonat. ac paulo post in eodem Homeri libro sequitur, eadem significatione, Τρωῶς δ' αὖτ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε Φαίδιμος Ἐκτωρ. Sequens locus initium est II. γ'.

P. 533, v. 23, pro *ἐξάγειν* aptius fere legerimus *ἐξεῖναι, evacuare*. V. 38, inclusa, *εἰς τὸν ζυγὸν ἐντιθέντες*, addita ex Suida in *μειαγωγεῖν*. V. 42, eadem historia supra in Ἀπατούρια, 119, 4: et apud Polyaeum lib. 1. V. 47, mutilatus est locus, ut patet ex hoc scholio apud Aristoph. in Acharn. καλοῦσι δὲ, τὴν μὲν πρώτην, δόρπειαν· ἐπειδὴ φράτορες, ὀψίας συνελθόντες, εὐωχοῦντο. τὴν δὲ δευτέραν, ἀνὰ ῥύσιν, ἀπὸ τοῦ θύειν· ἔθυσον δὲ Διὶ φρατρίῳ καὶ Ἀθηνᾷ. τὴν δὲ τρίτην, κουρεῶτιν, ἀπὸ τοῦ τοὺς κόρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν ἐς τὰς φρατρίας: quae eisdem plane verbis leguntur etiam apud Suidam in Ἀπατούρια, cum praecedenti quoque historia.

P. 534, v. 1, Ἀλέξης fere suspectum est: Ἀλεξίωνος autem mentio supra in loco quem ex Eustathio citavimus ad 496, 7. Pro *κοῦριξ* vero apud Eustathium oxytonus scriptum *κουρίξ*, ut ἀπρίξ, ὀδάξ, et similia, 966, 63: et 1924, 9. verba Homeri Odyss. χ' sunt, ἐρύσαντε μιν εἰςω Κουρίξ, *crinibus eum intro pertrahentes*. V. 17, vulg. *κοῦροι τ' Ἀχαιῶν*, et contra metrum, et extra propositum. nostrum *κούρητες* desumptum ex Eustathii comm. 771, 37: 1179, 20. V. 51, melius, opinor, *παρὰ τὸ κάρανον*. alioqui enim tautologia fuerit, et petitio principii.

P. 535, v. 8, non satis intelligo, quid sibi velint ista, τὸν κράτα καὶ κράτα. nisi forte prius acuto, posterius circumflexo accentu insigniri voluit auctor: ut Odyss. ε', κατὰ κράτα καλυφάμενός: et Apollonii Argon. lib. 2, Κράτα παρακλίνας. Posset tamen et *κράτα* in posteriori commate legi, sed plur. numero, neutro genere: ut II. τ', de Noxa, κατ' ἀνδρῶν κράτα βαίνει: et Apollonii Argon. 2, κράτα δησάμενοι. aut certe posterius istud connotation καὶ κράτα, per librarii errorem irrepsit ex illo superiori, v. 5, καὶ κέρατα. V. 39, maior erit exemplorum similitudo, si pro verbo θάλλω substituatur nomen θάλος.

P. 536, v. 18, verius, *συγκοπῇ, καὶ προσδέσει τοῦ ι*. nam ita *κραιπάλη* factum e *καραπάλη*, extrito priore α, et ad posterius addito ι. V. 42, contractum istud futurum Atticis non est insolens, ut aliquammultis exemplis declarant Notae nostrae ad maiorem Clenardi et Antesignani grammaticam, 431, 5: cuiusmodi est etiam hoc Ieremiae Proph. c. 9, πυρώσω αὐτούς, καὶ δοκιμῶ αὐτούς, nempe pro *δοκιμάσω*.

P. 537, v. 2, Πτολέμαχος suspectum est. Πτολεμαίου mentio in superioribus aliquoties facta.

P. 538, v. 8, apud Suidam est *περιβόλαιον*. nostrum *ἐπιβόλαιον* tuetur verbum *ἐπικαλύπτουσι* v. 10. V. 22, nota *βαλάνους* maf. gen. V. 40, apud Hom. II. ε' est, Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης Φῶτας ἀρίστους. V. 43, pro *ἀλγέος* rectius *ἀλγαλέος* repoluerimus. Itemque seq. v. aptius *κέρκος*, ut *κέρκος* scilicet. V. 47, melius *τοῦ δοκός*, absolute posito substantivo *δοκός*, ut v. praecedente.

P. 539, v. 29, *πόλεως* ferri potest, subaudito participio ἄν. sed legi potest etiam *πολίτης*, ut paulo ante, v. 24. V. 56, *ζωῶφιν μικρόν*, verum est de terrestri crocodilo seu lacerta: de altero, amphibio, non item, ut ex Plinio, Aeliano et aliis videre est.

P. 540, v. 10, ὅτι superfluum est. V. 16, *ἐκαστον* in vulg. deest. V. 29, depravatus est locus, ex II. ε' restituendus hoc modo, Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίωνος ἄσπον ἰκοίμην. V. 43, vulg.

Fff

ἀποκριδῶματα, corrupte. pro quo etsi forte aliquis ἀπικριδῶματα reponendum censuerit, ego tamen κρηπιδῶματα cum Helychio malui. κροσσούς quoque pro vulg. κρόσσας ibidem legendum esse, declarant etiam sequentia. V. 45, ante commation istud, παρὰ τὴν κόρην, desiderari videtur disiunctiva ἢ. V. 52, congruentius, opinor, ἐξέχοντα τοῦ τείχους, ut v. 40.

P. 541, v. 5, pro numerali nota τ' reponendus potius articulus τῆς, ut infra 566, 15. locus enim est Il. ξ', Λωτόν δ' ἐρσηέντα, idē κρόκον, ἢ δ' ὑάκινθον. Sed et praeced. v. pro κρύκιος supra melius est κρυόκιος, 539, 49. V. 18, sensus est, ἐκ τῶν μερῶν αὐτοῦ, ex partibus eius: vel potius legendum, ἐκ τούτων τῶν μερῶν, ex his partibus. V. 34, locus Apollonii, Argonaut. 2, v. 944. V. 40, χοροῦν ad τὰ κέρτα minus congruit: magis quadrat κερούειν, ut et οἱ κερουταί apud Helych.

P. 542, v. 41, melius ἀπάρσεως: vel, ut alibi, absque praepositione, ἀρσεως. V. 53, κυρά quid sibi velit nescio. rectius fortasse κύρος: quo nomine Solem a Persis significari cum alii produnt, tum Helych. Seq. v. τῆς μητρός, per excellentiam; unde et *Magna mater*. pag. seq. v. 15, μήτηρ τῶν θεῶν dicitur.

P. 543, v. 7, corruptus locus. verior lectio est, τὸν ἀγκῶνα κύβιτον λέγουσι, ex Helychio. Praecedenti etiam versu rectius κύβιτος, ex eodem Helych. V. 24, κυβιστής et κυβιστήρ, sunt tamquam a κυβίζω: aut, si a κυβιστήσαι orta sunt, syncopen habent. regula enim postulat κυβιστητής et κυβιστητήρ. V. 26, melius κύηδος: alioqui enim τῆς ἡδονῆς vestigia non apparent. V. 36, κύτρα, κύτροι, κυτρίζειν, Ionicam habent aspirationis transpositionem, pro χύτρα, χύτροι, χυτρίζειν. V. 48, vulg. κρυφίπορον. sed minus huc pertinere videtur τὸ τῆς πόσιος ὄνομα. V. 50, legi etiam posset, ἀπὸ τοῦ χύδην χέεσθαι, ab effusa fusione.

P. 544, v. 19, pro τηθῇ aptius reposuerimus τιθός: alioqui enim diversa erit terminatio. V. 21, vulg. θάρσους θάρσα. corrupte. aut enim nobiscum τάρσους τάρσα legendum, aut saltem θάρσους θάρσα: cuius generis alia supra 502, 26. V. 39, articulus οἱ ante λιβανωτοί, supervacuus est: et pro λιβανωτοί rectius cum Helychio λιβανωτρίδες scripserimus. V. 42, cum ἱερὸν subaudiendum e praecedentibus ὄρος. Seq. v. pro τὸ melius fere masculinum articulum reposuerimus, ut apud Eustathium quoque 1951, 18, κυλλήνιος, ὁ τοῦ ὕπνου δοτήρ, ὁ τὰς τῶν κύλων ἢ τῶν κυλάδων ἡνίας ἔχων. V. 50, vetus editio οὐδίζοντο, uno verbo, solo illidebantur. V. 52, melius ἀκύλους, per κ, ut apud Athen. et Eustath. ex Amphico comico, Ὁ πρίνος ἀκύλους, ἡ κόμαρος μιμαί-κυλα, f. φέρε. Seq. v. aptius forsitan ἦν, quam: et mox sensus esse videtur, ἀφαίρεσει χώραν δεδοκάμεν: ut sit, per aphaeresin pro ἀκύλους diximus κύλους. V. 56, inclusa, τοῖς Διοσκουροῖς, addita e Suida.

P. 545, v. 14, melius fortassis, ἐκράτει τῶν τόπων, ditione tenebat ea loca. V. 39, ἀπὸ pro ὑπὸ videtur posita, ut supra 56, 19. V. 51, Κυνίδαί, et gemino νν et simplici, legitur etiam apud Harpocrationem: apud Suidam simplici, apud Helychium duplici; apud quem Κυνίδαί dicuntur Athenis fuisse familia e qua Cynnii Apollinis sacerdos legi solitus. V. 57, sensus est, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ἡς ἀρσενικῶν εἰς εἰς τὸ θηλυκὸν ποιεῖ, διὰ τοῦ dos κλίνεται, ut infra 599, 37, et supra 428, 9.

33 P. 546, v. 20, vulg. διὸ γεννᾶται ἐν τῷ περικύκλῳ ἐνὶ πόντῳ, et metro corrupto, et sententia. Hesiodi enim versus est, Κυπρογενέα δ' ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ: de quo et supra dictum, ad 179, 5. V. 25, congruentius λέγει, singulari numero. V. 38, rectius διὸ τούτῳ, quamobrem istoc. V. 56, aptius ἀπαλλάσσασα, vel ἀπαλλάττουσα: futurum enim minus huc quadrat. Mox etiam πειθόμενοι legi potest tempore praesentis.

P. 547, v. 4, post πᾶν γούν, supplendum τὸ θεῶν ἐπιθετον εἴληπται, vel simile quid. significat enim, omnia deorum epitheta desumpta esse a comitantibus eos adiunctis vel effectis. Itidemque v. 8 post ὄραν subaudiendum ὡς seu ὅτι. V. 23, respicit ad Homeri locum citatum pag. praeced. v. 37. V. 26, αὐτοῦ reciproce capiendum pro ἑαυτοῦ, ut patet ex v. 33. V. 46, κυβασταί quid velit non capio. aptius κορυφωταί: ut Suidas τὰς κορυβείας nominatas scribit παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, εἰς ὕψος ἀνατεταμέναις. Mox etiam rectius legemus ex eodem Suida, ἢ κρύβειές τινες οὔσαι. Mascul. gen. Apollon. Argonaut. 3, v. 280, Κύρβιας οἷς ἐνὶ πᾶσαι ὁδοὶ καὶ πείρατ' ἔασιν Ὑγρῆς τε τραφερῆς τε.

P. 548, v. 15, locus ex Il. γ'. V. 37, hemistichium istud, φαεινοῦ δουρὸς ἀκκῆ, additum ex Il. ψ'. V. 50, verius σφυρίδιον, sportula. V. 52, truncatus est locus, more solito.

P. 549, v. 23, in vulg. vestigia sunt duplicis scripturae, κορυχοειδές et κοχλοειδές. V. 27, convenientius ἀναδεύσθαι praeterito tempore, ut in praeced. et seq. membro. V. 30, melius ὠκύ, ut v. praeced. sic enim evidentius apparet etymon: quam-

quam in significatione nihil est hic discriminis. Tautologia porro hic est, quia ex diversis haec desumpta videntur. V. 33, rectius, τὸ φιλῶ ἢ προσκυνῶ, ut v. 35. V. 38, rursus duplicis scripturae indicia, ἀμαλῆσι, et ἀπαλῆσι. exstat autem locus Il. η'.

P. 550, v. 4, duplicis scripturae vestigia, κωδῖαν, et κώδειαν, ut in praeced. V. 14 et 15, rectius fortasse κῶς, circumflexe, ut ὦς v. 16. Eodem v. 16, post κροῖο deesse videtur epitheton, περὶ χροῖον, aut simile quoddam. V. 39, pro negativa μὴ requiritur potius ὁμοίως, similiter. nam et prosae scriptores sui generis cola seu membra in oratione adhibent. V. 51, Suidas paulo aliter, ἐγχερονίζοντος τοῦ οἴνου ἐρεθίζον τὴν ἡδυνάθειαν, καὶ θέατρον ἀσχημον ποιών τὸ συμπόσιον, κυμβάλοις τισὶ καὶ ὀργάνοις καταθέλων τοὺς δαιτυμόνας. V. 55, melius κῶσω. nam in κῶσω aboletur primaria horum verborum vocalis.

P. 551, v. 14, apud Nicandrum Alexipharm. v. 186, divise, Κεῖνο ποτὶν δὴ γὰρ τε καρήατι φοινὸν ἰάπτει. V. 23, βεμβήκας pro βέμβηκας videtur positum, id est, turbines. Seq. v. si quis περινεγκεῖν malit, per me licet. V. 34, maior exemplorum similitudo erit, si legamus, Θηβαῖος, πατρώος. quamquam Θηβαῖος gentile magis est quam possessivum. V. 41, rectius μελαίνας, ut 575, 47. V. 55, verius ἐν Κιλικίᾳ, in Cilicia.

P. 552, v. 1, aptius ἀφρησθῆαι, tempore praeterito. V. 5, congruentius ἀμφοῖν, dat. casu: eodemque casu τῶ, v. 8. V. 13, pro υἱὸν verius legemus ἀδελφόν τε καὶ πόσιν, fratrem ac maritum, ut cum alii, tum Diodorus Siculus, lib. 1. pag. 9, memoriae produnt. V. 33, μακρόν ἐχει τὸ α, nempe τὸ τελικόν. id enim in appellativo corripitur, praeter alia declarat hemistichium istud Odyss. α' de Silyphi saxo, πέδονδε κυλινδρετο λάας ἀναίδης. V. 49, vulg. Πετρελαὸς Πετρελας: minus recte.

P. 553, v. 7, fabula de Deucalione Promethei filio pertextitur ab Homeri Ichohastae, Iliadis pagina 2. V. 52, clausula ista, ἐνθεν καὶ ὁμαδος, cum cetero comitatu, non est suo loco posita: collocanda enim aut v. 11, post ista, παρὰ τὸ λαλῶ λαλὸς καὶ λαός: aut supra in αὐδῇ 168, 43. repetuntur eadem infra suo loco plenius 623, 18.

P. 554, v. 8, vulg. λαῦρον pro λάβρον, perperam. V. 12, verius, opinor, λειανθῆν, a λειάνω, per ei diphth.

P. 555, v. 30, simplicior verborum ordo est, ἡ λέξις τοῦ λακεῖν, πεποιήται ἀπὸ τοῦ ἥκου. V. 51, Λάμια etiam apud Strabonem paroxytonas: apud Steph. Byzant. Λάμια, proparoxytonas: et mox, πόλις Θεσσαλίας. Λάμιον Herculis filium agnoscit idem Stephanus. alioqui maluerit fortasse aliquis Λάμος, ut apud Horatium oda 17, lib. 3, Aeli vetusto nobilis ab Lamo. V. 53, melius, ἔστι καὶ προσηγορικόν.

P. 556, v. 24, eis τὸ θ, nempe in θῶ, 461, 14. V. 32, aut λαοσσόον accul. casu legendum, aut post τὸν Ἀμφιάρκον supplendum λέγει, aliudve huiusmodi verbum. V. 35, ad lapathi etymologiam alludit et Columella lib. 10, cum ait, Lubrica iam lapathus, iam rhamni sponte virescunt.

P. 557, v. 1, aptius ἐντεθήμενον, cum qui imponitur. V. 9, βαίνου suspectum est: nec an verius sit βαίνουσα satis liquet. V. 29, duplicis scripturae sunt vestigia, ὄξουσι, et ἰξούσι: five ἰξάνουσι: significatur enim hoc vocabulo sella secretior, super qua hispidae partes et sedent et olent. Sequens commation non est huius loci, ut videre est ex p. seq. v. 42. itaque melius legerimus, ὡς τὸ, Πρὸς τῇ κεφαλῇ μου λάσανα καταθεῖς πέρεσαι: quem locum Pollux lib. 10, c. 9, ex Pherecratis Crapatalis citat. V. 51, rectius fortasse, παρὰ τὸ λάσιος: ut λάσταυρος per syncopen factum sit ex λασιόταυρος. V. 44, commation istud, ἦν ὁδός, repositum ex Odyss. α'. Sed, ne quid dissimulem, vulgata scriptura, οὐδὲν ἐς λαύρην, repetitur etiam infra in ὁδός, 615, 12.

P. 558, v. 1, ut similitudo sit in exemplis, circumflexe legendum χαρῶ. V. 12, Hom. ed. Odyss. ι', παρὲν λιμένος. V. 34, aptius μετὰ δίψης, cum siti: vel, ἀπὸ δίψης, ex siti. V. 38, rursus duplicis scripturae indicia, λαθραῖος et λάθρα δάκνω. V. 57, rectius ἐξήρτων, a verbo ἐξαγρᾶν, ut infra 569, 43.

P. 559, v. 43, rectius πεπλάττονται, retenta characteristica, ut in λελύμαμαι et ἡδύμαμαι v. 54 et 56.

P. 560, v. 36, λέντιον potius Latinum est quam Graecum: linteum autem Latinis a lino dicitur. V. 51, Lycophronis locus est pag. 16, Λέπτυνιν οὐ τρέμουσαν οὐδαίᾳ θεόν.

P. 561, v. 14, melius pene συνείρειν, ab εἶρω pectio. V. 41, λεύκιμα suspectum est. verius λεύκωμα: et mox, γύψω ἀλημμένος, γυρφο ἄλλιος.

P. 562, v. 4, ἀποβλεπτῶ mendii suspitione haud vacat: melius ἀβλεπτῶ, ea forma qua ἀεληπτῶ supra 20, 22. ἀβλεπτουμένης sane cum verbali ἀβλέπημα legitur apud Suidam. V. 13, vulg. χῶρον, luxato metro. χορόν legendum esse, declarat sequens he-

missichium Odyss. 9', καλὸν δ' εὖρυναν ἀγῶνα. V. 51, aptius fere, χρήσιμα, utilia: aut τὰ χρήματα generaliter dicuntur ea quae sunt usui: ut Columella lib. 9, c. 5, de apibus, et collectis utensilibus, cum onere devolent.

P. 563, v. 3, malim, ὡς καὶ τὸ, id est, quemadmodum etiam antiphrasin habet illud Homeri, ἀπαλοῖο δὲ αὐχένος, diserte namque hic ipse αὐχὴν appellatur τράχιλος, παρὰ τὸ τράχυ, cuius vocabuli aliae quoque etymologiae supra expositae 174, 19. V. 8, inclula, καὶ τὸ ὕδωρ, desunt in vulg. ed. V. 19, haud scio an melius ληϊστίδες, a ληϊστός, ea forma qua αἰχμαλωτίδες ab αἰχμαλώτος. V. 45, mutilus videtur locus, atque ita explendus: λήμμα, κέρδος: λήμμα δὲ, θράσος, et quae sequuntur, alioqui enim confundentur quae in praecedentibus sunt distincta. Sic et v. 56, post ista, τροπὴ τοῦ αἵματος, supplendum, καὶ τοῦ πνεύματος.

P. 564, v. 4, duplicis scripturae vestigia sunt, τὸν ληνόν, et τὸ ληνός, aut ut ζυγόν, ita et ληνόν neutro pariter et masculino genere usurpata intelligimus. V. 8, vulg. λυάκων: perperam: Hesiodi scholiastes Aegyptiaco more, χυάκ. Dionysia vero celebrata fuisse hoc mense, praeter Hesiodi et Aristophanis scholia, docent etiam ista Servii ad Georg. 2, Dionysia antiquissimi rustici confecta vindemia faciebant, ut respondeat hic mensis Latinorum octobri, quo annus in brumam inclinatur. Graecosque annum ab septembri auspiciatos esse, patet etiam ex hodiernis Menologiis.

P. 565, v. 1, λυγός adiectiva forma retineri potest: alioqui si quis substantivum mallet, aptius foret λυγός 271, 23. V. 11, ὄμμα referendum ad τὸ λίγω. V. 15, τὸ δ' ἐλάχεια, id est, Quod vero attinet ad ἐλάχεια, ut supra, 462, 8. V. 16, de accentu compositorum in us, rursus infra in νήλυσ, 599, 33. V. 22, articulus τὴν post τάσιν, rectius expungatur. V. 47, ἐν τῷ τέλει τίθεται quid sibi velit, nescio: nisi τίθεται capiatur pro διατίθεται: ut sit, simile fine terminari λήμην et χελώνην. nam in fine huius litterae nihil de hoc λήμη reperio, sed tantum de λύμη 571, 40. V. 54, rectius, τὸ Δίαν ἐπιτατικόν, in λα enim nullum est vocalis, vestigium.

P. 566, v. 8, sensus est, occasione sumpta e verbo λιμπάνω: id est, quemadmodum λιμπάνω est a λείπω, extrito ε, sic etiam λιμός. V. 10, legendum εἰς τὸ λοιγός, ut manifestum ex 568, 24. V. 32, in Apollonii scholiis, ad Argonaut. lib. 2, v. 967, legitur, πλὴν τούτου, κατὰ τὸν Ἡράκλειον τόπον, ubi haud scio an κόλπον verius quam τόπον. V. 34, τὸ λειμῶνος, ferri potest, si λειμῶνος absolute capiamus, ut τὸ χθονός infra 586, 56: et τὸ ἀγκῶνος 596, 42. V. 37, τὸ ἔριον, id est τὸ λίγον τὸ σημαῖνον τὸ ἔριον, accipit autem ἔριον hic metaphorice, eo modo quo arborum lana dicitur, ita enim et lino sui generis lana est. V. 53, significat λιπερινάτας per aphaeresein dictos pro ἀλιπερινάτας, id est τὰ ἐν ἀλὶ περιώντας, marina vendentes, seu marinorum venditione viclitantes.

P. 567, v. 11, locus ex Odyss. μ'. V. 28, in vulg. indicia sunt duplicis scripturae, ξυστήσαι, et ξύστροις: quarum prior apud Eustathium et Hesychium; posterior, apud Suidam exstat, dicitur autem λίστρον et ξύστρον eo tono qui pag. seq. v. 47 traditur, quamquam infra in μίχκος (587, 43) masculino genere ponitur λίστρος ὁ ξυστήρ. V. 26, Homeri verba Il. α' sunt, 'Ελθούσ', Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἶποτε δὴ τι ἦ ἐπεὶ ὠνήσας κραδίην Διός, ἢ καὶ ἔργω, ubi λίσαι vel imperativum est aoristi i medii, vel infinitivum aoristi i activi. Seq. vers. haec requiritur lectio: Λίστρου αἰὲς ὦφειλε παροξύνεσθαι, ὡς τὸ ἐρέσθαι, πυθίσθαι: et mox, 54 ἀλλὰ προπαροξύνεται: vel, προπαροξύνεται δὲ — alioqui enim regula prorsus evertitur. V. 53, rursus duplicis scripturae vestigia in vulgatis ed. εμελλε, et εμελλον.

P. 568, v. 13, locus cum distinctione intelligendus, atque hoc fere modo interpolandus: Λίψ, σημαίνει τὸν ἀνεμὸν καὶ τὴν λιβάδα (ἀμφότερα παρὰ τὸ λείβω λείψω γέγονεν) καὶ τὴν ἥτταν, παρὰ τὸ λείπω λείψω, atque ita λίψ in prima significatione, masculini erit generis; in alteris duabus, foeminini. rursus in prima significatione duplex ei tribuitur etymon; vel a λείβω, quia laepius aquas secum trahit, ut et notus: vel a λείπω, quoniam ea parte occidit sol. V. 54, simplicior ordo, Λουτρὸν, τὸ λαῶν, παρὰ τὸ λαῶν.

P. 569, v. 2, iterum scriptura duplex in vulg. Ἀθηναίσις, et Ἀθήνησι adverbialiter. V. 14, ἀγγεῖον, conceptaculum, folliculus, siliqua. Seq. v. λοβούς in testationibus apprehendi solitos fuisse testatur et Clemens noster, et Plinius lib. 11, cap. 4, et Brissoni lib. 7 De formulis. V. 19, pro ἐλέγετο aptius reponetur ἐγένετο. Seq. v. locus corruptus ita videtur interpolandus, παρὰ τὸ ἐκλέγω καὶ διαλέγω, ἐκλεκτός καὶ διαλεκτός, ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ λέγω λεκτός, καὶ ἐκλέγω ἐκλεκτός, σύνθετον δὲ ζύτονον, ἀπὸ δὲ τοῦ διαλέγω σύνθετον παρασύνητον διάλεκτός, βαρύνεται.

non satis tamen respondet ea lectio praeceptioni quae supra de his verbalibus traditur 347, 20. ibi enim composita proparoxytonos efferrī; decomposita, oxytonos enunciari significat. V. 26, procul dubio verior lectio est, ἀπὸ τοῦ ἄδω γίνεται ὠδεῖον, ubi etiam hoc notandum, in vulgata lectione apparere manifesta documenta veteris consuetudinis, quae in propriis diphthongis non subscribi, sed ad laus adscribi solebat. V. 31, λογισταὶ isti etiam εὐθύναι, supra 391, 53. V. 34, si poetae nomen est Ἴων, fabulae inscriptio erit Κίου κτῆσις live κτίσις. In sequentibus vocabulum λόγης perperam irrepsisse videri queat: ut eo sublato sensus sit, ex Teo sortes seu portiones facere. Sin germanum est, sensus erit, ex Tei sorte sortes facere; vel, Tei lancea suam cuique sortem demetiri. exstat autem prior significatio etiam apud Hesychium, Λόγῃ, λῆξις, μερίς: et Λόγῃ, ἀπολαύσεις. V. 36, ut structura constet, ante λαχὴν inferendum ὡς: aut nom. casu legendum, λαχὴ τις οὐσα. V. 51, barytonon λόπος est et apud Hesych. ac Suidam; oxytonon λοπός v. 52 et 54, apud Eustathium tribus in locis. Deinde in Hom. ed. Od. τ' est, Οἷόν τε κρημνίσιο λοπόν, talem qualis est cepae putamen seu membranaceus cortex. V. 54, λεπτόν ferri potest: si quis tamen λέπος aut λέπυρον maluerit, non refragabor.

P. 570, v. 10, ante κατασκευῆς desideratur praepositio μετὰ, vel alia eiusmodi. V. 41, vulg. τὸν Ἴριν, ambigue. nostra lectio, τὴν Ἴριν, petita ex Il. σ': ubi tamen non ad Irim poeta, sed Iris ad Achillem dicit, Σοὶ λῶβῃ, αἱ κέν τι νέκυσ ὕσχυρμένος ἔλθῃ, quo fere modo et Penelope ad Telemachum filium Odyss. σ', — εἴ τις ξείνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν ἡμενος ὦδε πάροις ἑυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς, Σοὶ κ' αἰσχρὸς λῶβῃ τε μετ' ἀνδρώποισι πέλοιτο.

P. 571, v. 2, in λωτεῦντα Dorice aut Ionice usurpata eu pro ou, ut δατεῦντο 249, 54: vel ut ἀξιεύμενος apud Herodotum: illic, ex eo; hic, ex so facta crasi. λωτοῦντα vero e λωτόντα ita contractum ut πλακοῦντα ex πλακόεντα, et eius generis alia. V. 7, λωφεῖν primae coniugationis est etiam mox in composito μετελῶφεον, v. 14. sed ea sunt verius Ionicae dialecti, communiter enim λωφᾶν usurpatur in secunda coniugatione, ut Plato Leg. 9, εἰς λωφᾶν τι τὸ νόημα. V. 31, cum Λυκία subaudiri potest ἐορτή, apud Dionys. Halicarn. 67, 11, Λύκαία, plur. num. neutro genere; ut et in Plutarchi Ῥωμαῖκοῖς, quae est. lxviii. V. 48, congruentius fere οἰκοῦντος, singulari numero, ut in seq. Meminit et Pausanias noster 321, 37: ubi Λυκῶρεα proparoxytonos scriptum; ac rursus Κωρυκία et Κωρυκίον, absque diphthongo, apud Stephanum quoque Λυκῶρεα est; sed conditor Λυκωρεός. V. 55, pro ἄχθος haud scio an verius ἄλγος legerimus.

P. 572, v. 38, vulg. λογχαστίν, quod ferri nequit, nisi ordine verso legamus, λογχαστίν οὐ δύναται. V. 53, μαγικῶν ἐμπλάστρων habent etiam Apostolii collectanea ml.

P. 573, v. 1, μεταπολλοὶ quid sibi velit, non intelligo. videtur significare peniculos aut panniculos quibus detergentur et depurgantur sordes; quales et αἱ ἀπομαγδαλαί, 587, 49. V. 11, aptius fere ἀπὸ τῆς ὀφews, ut v. praeced. ἀπὸ τῆς δυνάμεως. V. 23, nominativo casu legendum esse, Μάζα τ' ἀμολγαίη, arguit hemistichium quod sequitur apud Hesiodum, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμέναων in vulg. accus. casu scriptum, Μάζαν τ' ἀμολγαίην. V. 44, aptius ἐπὶ ψυχῆς, ut cum alibi passim, tum 390, 38, 48. V. 54, Φωροτάτους scripsisse videtur auctor, a verbo φορᾶν, secunda sane producenda est, si metrum velimus iambicum, alioqui vulgatum Φωροτάτους a Φῶρ ita formatum fuerit, ut κλεπτίστατος a κλέπτῃς.

P. 574, v. 4, προτερος regularem formationem habet; at προτός per figuram factum ex πρότατος, extrito Ionice τ, et οα in ω contractis, 505, 2, 11. V. 6, melius fortasse ἢ ἀπο μάχης, longe a pugnis et rixis diffusa: et seq. v. μάκαιρα οὖν. V. 31, ἐμεῖο mendi aliquid habet: requiri videtur ἐπ' ἐμοῖ, vel simile quid. V. 52, vulg. θεῶν μεγήρατα τέκνα, contra metrum. nostra lectio petita ex Hesiodi editionibus: in quibus tamen μεγήριτα: quae scriptura et ipsa mox attingitur v. 54. V. 55, vulg. ἐρίξειν, luxata structura.

P. 575, v. 19, in εἶναι, ἔμμεναι et ἔμεν, Ionice detracta est aspiratio, 624, 14. quarebrem et μετέμεν seq. v. scribendum foret; itemque v. 18. At μεθῆσαι v. 18 regularem quidem habet characteristicam, sed non est in usu, usurpatur enim aor. 2. μεθεῖναι. sic δῶσθ infra 790, 46: contra regulam 777, 54. V. 42, ἐνέθειν vitiosum est; verius θύειν. Seq. etiam v. aptius fortasse μεδυστής, verbale pro participio. V. 49, in μελάντερος et τάλαντερος potius sycopore τοῦ ω facta est, sicut in κύντερος, (546, 3) φίλτερος, μακάτερος, itemque in φέρτερος et βέλτερος, atque aliis consimilibus.

P. 576, v. 14, pro μελαγχρόης aut μελαγχρόης reponendum, ut v. 7: aut certe μελαγχρόης. V. 27, θυμόν additum ex Odyss.

λ'. V. 57, locus est Apollonii Argonaut. lib. 2, v. 341, sed interiectis septem versibus. De Rheba fl. et ἄκρη μελαίνῃ eodem libro rursus v. 652. V. 46, ut μέλω, sic et θέλω, πέλω, κέλω, 444, 49.

P. 577, v. 13, malim cum articulo, κατὰ τὴν μουσικὴν —. V. 16, Μύσιμβλος vereor ne corruptum sit: verius fortasse Μυρίλος, ut apud Clementem nostrum, 9, 24. V. 19, mutilatus est locus. interpolari posset hoc modo: Μελισσοτεύκων κηρίων ἐμὴ κίχαι Ἡδύτερα Φόρμιγγ', καὶ γλυκιστέρε' ὀμφακίς. sed coniectura haec lubrica est. V. 33, pro Κόρυβος apud Suidam est Κόροιβος, ut et apud Virgilium Aeneid. 2, furcata mente Coroebus. Rursus apud Suidam Βουταλίων est pro Margite. Βουταλίων (inquit) καὶ Κόροιβος καὶ Μελετίδης, ἐπὶ μαγίᾳ διεβίβληντο. V. 36, vulg. ἐμφανίζουσα, nihil ad rem. V. 44, pro Δωριεῖς rectius Ἴωνες legerimus: quia de re supra quoque, ad 40, 56. Seq. versu vulg. τοῦ Διὸς. nostrum δέους confirmant et alia, et hoc ll. 9', πάντας ὑπὸ χλωρόν δέος εἶλε. Seq. v. apud Homerum Odysl. 9' est, ἴξε δ' ἐπὶ μελίνοιο οὐδοῦ, ἐντοσθε θυράων. Ibidem mox rectius μελία, et μελίνοιο, ε utrobique in i verso, ut infra 582, 24.

P. 578, v. 24, pro μέσος legendum ἐνεργητικός, activus. μέσος enim positus v. praeced. V. 54, pro δρόμος in Homeri ed. est δρόμου, genitivo singulari: quem agnoscit etiam nostri auctoris expositio, ex Homericis scholiis delumpta.

P. 579, [v. 1, Xenophontis locus est Paed. lib. 1, non ita procul a fine, τότε μάλιστα τῶν θεῶν μεμνῆτο. Ex Addendis.] V. 4, procul dubio legendum μεμναίτο: sic enim Dorismus erit pro μεμνῆτο. vulg. μεμναίτο pluralem terminationem habet, eamque Ionicam, ut μνησάιτο et similia, 258, 53. Seq. verl. melius, σημαίνει δὲ καὶ ἡχῆσαι: aut brevius, σημαίνει καὶ ἡχῆσαι. V. 16, μομφή potius est a μέμφω seu μέμφομαι, ut πομπή a πέμπω. V. 20, vulg. Δολύρας, ordine praeposito. V. 34, rectius ὀργίζω: nam active significat μάλιν, in furorē agere. V. 57, pro σε in Homeri ed. est με, prima persona, Iliad. τ'.

P. 580, v. 4, σ ex τ non tantum in gentilibus est, ut Μίλησιος et Περκώσιος ex Μίλητος et Περκώτης: sed etiam in appellativis, ut ἀκηράσιος ex ἀκήρατος, ἀθανασία et ἀκρασία ex ἀράνατος et ἀκρατος, aliaque complura. V. 9, vulg. τεμένει pro τῷ μένει, extra rem.

P. 581, v. 2, pro κοιλίας rectius καρδίας legemus, ut v. 20: itemque v. 10, ὀνόματος καὶ ὀνόματος, genit. casu. V. 13, melius fere ἀντιπαράκειμενον, ut cum alibi, tum 565, 11. V. 26, legendum puto, Μεταμέλεια pro μεταμέλειν: et mox, μεταμέλομαι τὸ μετανοῶ. V. 35, ἔξει et μετέξει ea figura usurpata sunt qua δώξει 294, 20. V. 41, congruentius, τῷ μεταχρόνιος, dativo casu.

P. 582, v. 17, melius exprimetur etymon, si legamus, παρὰ τὸ μέϊον διαίνεσθαι: nam γίνεται parum ad rem facit. V. 46, analogia κεννὴ postulat, oxytonus: sed βαρυτονίους esse τοὺς Αἰολεῖς, supra quoque notavit noster 575, 54, et alibi. V. 49, Ἐννὴ Siciliæ oppidum est: unde Proserpina Aequoris Ennaei vernantia Iulia carpsit, apud Columellam lib. 10. de appellativo ἔννῃ five ἔννῃ supra 340, 55.

P. 583, v. 24, inclusa, ὀργίζεσθαι μὲν τὸ, absunt a vulg. editionibus. ὀργίζεσθαι autem latius patere, declarat etiam hoc Pauli ad Ephes. 4, ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε. V. 29, vulg. μηνίεις, ad normam primæ coniugationis, ut ποιεῖς nostrum μηνίεις confirmat participium τῷ μηνιῶντι verl. 23: et μηνιᾶν a μηνίς ita formatum, ut μητιάσθαι, θηριάσθαι, et similia, a θῆρις et μήτις. V. 30, ἐκθλίψιν in μηδάμα non capio. potius est Dorica τροπή τοῦ η eis α, ut e contrario Ionica τοῦ α eis η notatur verl. 37. at paroxytonum μηδάμα, quod in vulgat. est, ferri non potest, nisi Aeolice retracto accentu, 575, 54. V. 40, Παιών ὄνος proprium sit oportet, ut Μαιών ὄνος v. 36. nam gentilia sunt barytona, Παίων, Μαιών, et Ionice Μηίων seu Μήων, ut ex Stephano, Eustathio, Hesychio, Suida, et aliis videre licet. Eustathius sane duo tantum agnoscit, Παίων Παίονος barytonum, et oxytonum Παίων ὄνος, ut αἰών ὄνος. gentile tamen Παίων rursus oxytonus infra scriptum 657, 15.

P. 584, v. 33, μύρεσθαι ἐν τῷ μύρεσθαι, duplici significatione. priori enim loco significat defluere; posteriori, deduci seu trahi pendo; quod paulo evidentius exprimitur v. 36. V. 52, rectius μητέρα, servato genitivi et dativi accentu, ut infra 589, 44. sic enim et θυγατέρα, itemque πατέρα, ἀνέρα, et similia.

P. 585, v. 24, melius, ἀπὸ τούτου γὰρ τοῦ τόπου: et seq. v. μέχρι γὰρ αὐτοῦ ἐν ἔστι καὶ τὸ αὐτό. aut certe, clausa post ἐν ἔστι periodo, subiungendum, τὸ, Αὐτὰρ ἐπὶ κατὰ μῆρ' ἐκάν: quod hemistichium aliquot locis apud Homerum occurrit. V. 20, nota μῆρ' accentu retracto, pro μηρία: ut et v. 36 μῆρα pro μηρα: et v. 34, μεταπλασόμενα pro μεταπλασόμενα. V. 51, apertius

διστακτικόν, vel etiam δισταγμόν, ut mox v. 56. Seq. v. melius ἀντὶ τῆς Οὐ ἀπαγορεύσεως, articulo ad remotius conformato, ut infra 607, 30: 639, 37, 42: 640, 10, 26. V. 54, locus ex ll. ο'. V. 55, vulg. ἀγόρευσιν, corrupte. V. 57, nota modi variationem in ἰκῶμαι et ἐλεήσει.

P. 586, v. 4, substantive quoque legi potest, ψεύδε' ἐπιστάμενος, ut apud Hesiod. Theogonia, — ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα, et supra 476, 39. V. 26, locus Iliad. τ'. V. 46, legendum videtur, ἐπὶ τοῦ μηδάμως ἐπιτίμου ὄντος, de eo qui non est honoratus. Hesychio sane μηδάμινός est ἀτιμός, inhonorus, nullius pretii: Suidae, εὐτελής, vilis. V. 48, pro δαμός malim ἀμός, ut supra 95, 21: et infra 639, 14. V. 54, ἐν ἐν pro ὅθεν, ut v. 31, et infra 606, 35.

P. 587, v. 1, δύο in vulg. omissum sententia postulante addidi ex 606, 36: 719, 4. Similia porro derivata crebra sunt apud Stephanum Byzantium, ut Ἀρεωπαγίτης, Νεοτειχίτης, Ἐρμοπεδαῖος, et similia; de quibus et noster dicto loco, 606, 36: 719, 4. V. 21, disiunctivam ἢ inferui, ut secundum etymon appareret melius. V. 29, sensus est, ὥς ἐν τῷ μίσγῳ: id enim priorem syllabam longam habet. V. 47, Apollodorus lib. 3, per εἰ diphthongum, Ἀρείας τῆς Κλεόχου, ex Ἀρεῖα Κλεόχου filia. V. 51, sententia est, μειλίγματα δὲ, παρὰ τὸ μειλίσσω τὸ πραίνω, τὸ μειλίφθογγον ἔχει, 582, 27. V. 55, historia quæ citatur ex Callimacho, narratur etiam a Polyæno, initio libri 4 Strategematon, ubi Argæus Macedo in bello contra Taulantios virgines thyrsis pro hastis instruit, et longo agmine se hostibus ex Eriboea monte ostentare iubet: eoque modo fugatis adversariis, virgines bacchantes, κλωδῶνας seu κλωδῶνας olim dictas, μιμναλόντας appellari mandat, διὰ τὴν μίμησιν τῶν ἀνδρῶν. cuiusmodi et Longbardorum stratagema supra 225, 52.

P. 588, v. 3, Ammonius qui accipiendus hoc loco, nescio. apud Apollonium certe non existat locus. V. 16, pro παραγωγῇ in vulg. est πλεονασμῷ, perperam. V. 22, formationis norma postulat μυμνίζω. V. 44, cum τῷ subaudienda praeposito ἐπὶ, ut infra 585, 37. Seq. v. sunt in vulg. etiam alternis scripturae indicia, nempe εἴτουν: nostrum ἡγοῦν cum alibi passim usurpatum, tum 590, 31. V. 46, ὠρία videtur dicere grana seu globulos ovali forma; qualia etiamnum coronis addi solent: aut limbos angustos, quales vestimentis in ora hodieque affuere mos est.

P. 589, v. 29, Φημί pro vulg. Φησὶ repositum ex ll. ζ'. V. 46, λέγει respicit eum e quo haec delumpta sunt; aut pluraliter scribendum λέγουσι. V. 47, haud scio an verius, μῶσ' ἄγε μῶσα λίγεια: qualis conduplicatio infra 680, 1. aut, si posteriore loco μῶσα scriptum more communi, μῶσα pro participio capiendum fuerit, Agedum arguta indagatrix Musa.

P. 590, v. 1. verius videtur μύθων ὁ ταρακτικός, addito articulo: et v. 5, προσαιτής, ut ἐπαίτης apud Hesychium, αἰ diphthongo, id est mendicus. V. 9, iambico metro congruentius κατήγαγε. V. 11, convenientius μολιβῆ, plumbeae: ea forma qua χρυσῆ, χαλκῆ, et similia. V. 27, τούτων remotiora respicit; nempe ἄρτον et ὄρν. V. 33, nota μόρα et μορά, ut et pag. praeced. v. 23. Apud Xenophontem in Laced. republ. 399, μόρα Laconica dicitur habuisse πολέμαρχον unum, λοχαγούς quatuor, πεντηκοστήρας octo, ἐνωμοτάρχας sedecim. unde clausula illa verl. 36, ἡ τριᾶκοτα, non immerito suspecta est. V. 40, posterior etymologia, quam de suo additam alteri praefert auctor, minus est consentanea. V. 44, pro ὁ Μύσιος omnino legendum videtur ὁ Μύνδιος: sic enim apud Stephanum Byz. Ἀπολλωνίος καὶ Ζήνων Μύνδιοι γραμματικοί. Diogenes Laertius inter octo Zenones Zenonis grammatici patriam retinet. V. 54, τὰ τῶν τραγῶν πρὸς ὠπεῖα, dicere videtur larvas hircina facie: vel τῶν τραγῶν, tragicorum poematum larvas, quæ et ipsæ ceteris multo grandiores. Sequentis additamenti sententia innuit, aenigmatica illa dicta esse a Mormone, sive muliere, sive terriculamento ad formidinem composito.

P. 591, v. 9, post πλεονασμῷ τοῦ σ supplendum, γίνεται μύρσιμοι: cuiusmodi ellipses passim obviae. V. 18, γίνεται pro νοεῖται suppositum videtur. V. 34, posterior etymologia, ἢ παρὰ τὸ μῶσσω, et quæ sequuntur, verius ad ἰμάς pertinent: ut ἰμάς denominatus intelligatur vel πορὰ τὴν ἰμάδα, vel παρὰ τὸ μῶσσειν τὸ μαλασσεῖν, πλεονασμῷ τοῦ ι. V. 48, legendum videtur, κυρίως δὲ μοσχεῖα, ἢ τῶν λεπτῶν λαχάνων Φυτεῖα — alioqui parum constabit vel sententia, vel structura. V. 56, ὁμολύτειον mendi-suspectum est. verius esse videtur, ὁμολύνω μεμωμένον, crudi linamenti immisione ad sanitatem perductum, crudi linamenti insertione curatum, ut ὁμολύνω μοτῶσαι apud Hippocr. 150, 49: et 200, 4.

P. 592, v. 14, vulg. ὀπλίζειν, nihil ad rem. nostrum ὀχλίζειν

repetitum v. 31. [V. 40, rectius ἀποκατέστησεν, uno augmento, pro vulg. ἀπεκατέστησεν. Ex Corrigendis.] V. 54, βῶλωσ alibi non invenio. unde suspicari liceat a librariis pro μῶλωσ suppositum esse, quia in mss. maxima est τοῦ μ et β similitudo, nempe μ et υ. Seq. v. cum οὐ subaudienda praepositio ἐξ vel ἀπὸ. V. 56, ἔλλος et ἔλλοπος in vulg. aspirate scripta sunt, contra etymologiae indicia.

P. 593, v. 3, λούσις parum huc facit: nisi quatenus ea sordes cutis seu squamas detergit. aptius pene λόπος supra 569, 51: et ipsum videlicet a λέπω, ut praecedentia. Sequens φωλῖς etiam ad piscis speciem proprie ita dictam referri potest, tamen aptius fere Φολίδα legerimus in squamae significatione; quippe quod τὰ Φολιδωτὰ ταῖς Φολίσις οἶναι ἐμφωλεύει. V. 12, in vulg. sunt et alterius scripturae vestigia, παρὰ τὴν ὥραν. V. 15, verius, opinor, δηλοῖ δὲ τὸ ζῆτῶ, mutata coniunctione. V. 33, Lycophronis locus est pagina 50. V. 36, ἐσφαλισμένος et σφαλίζεσθαι supra quoque usurpata vulgi more pro ἀσφαλίζεσθαι et ἡσφαλισμένος. V. 39, melius fortasse, σημαίνει δὲ καὶ τὸ θηλάζω, ut altera iis verbis notetur significatio, quae et v. 22 attingitur: et a qua ἐκμυζήσας supra 323, 5. V. 47, ἐπισχεσίην pro vulg. ἐπίσχεσιν repositum ex Odyss. φ. V. 52, connotation istud, ὀρεξάμενος προύμνον σκέλος, sententiae illustrandae gratia ex Il. π. additum est.

P. 594, v. 8, μῆν pro μένης positum. V. 10, Nicandri locus est Alexipharm. v. 102. V. 19, Arati locus versu 976. Lycophronis locus, vers. 24, exstat pagina 108. V. 28, fere aptius ἐπὶ τοῦ — mutata praepositione. Sic vers. 34, non minus apte legemur ὑπ' αὐτῶν, ab ipsis, ut v. 42. V. 40, melius fere absque distinctione, κόρημα τὸ σαροῦν: ut sit κόρηθρον ὃ σαροῦμεν, scopae quibus in verrendo utimur: proprie, scopae quibus farina in molendinis convertitur. V. 54, Alcæi locus est; qui ab Eustathio 1901, 50, sic citatur plenius, οὐδέ τι μυυάμενος ἄλλο νόημα. V. 56, apud Hom. Odyss. φ' est παρὶλκετε, protrahite. Legitur vero et apud Xenophontem Hellen. 2, μίνας ὑποφέρειν, et μινῶν ὑποφορά.

P. 595, v. 13, melius fere ἐφ' ἑαυτὸν, in seipsum, ut sequenti vers. sic enim quadragies quadraginta efficiunt MDC. V. 24, rectius Μύρινα, proparoxytonas, ut κόριννα, ἡριννα, et similia. epimque accentum habet etiam Stephanus Byzantius, sed uno v. Μύρινα, ut et noster supra 279, 6, penultima producta Apollonius Argonaut. 1, v. 604, ἐσάχρη Μυρίνης. et rursus v. 634, ἐκτοσσε Μυρίνης. V. 31, sensus est, a πωλῶ penultima longa dici μυροπώλης: a πωλῶ autem, penultima brevi, μυροπόλος, variante etiam declinatione: quod plenius et planius infra exponitur 698, 26. V. 48, μυστηρίων etymologia eadem est apud Clementem nostrum, 4, 51. V. 55, μύσος et μῦσος, alterum paroxytonas, alterum properispomenas est etiam in vulg. sed videtur auctor circumflexum agnoscere potius in derivato μίσος 588, 51.

P. 596, v. 5, congruentius, γινόμεον λέγουσι. Sunt autem haec maiori ex parte desumpta ex Aristophanis scholiaste, initio Vespertum; qui et hemistichium hoc addit ex Callimacho, ad confirmandam etymologiam: ἦν ἐτρίψαντο μυστῶν. V. 9, rectius μυχώτατος, vel μυχοίτατος: quorum posterius apud Suidam est cum altero μυχαίτατος. secundam enim hic producit regula. V. 19, sensus est, ἐκ τοῦ μύζω ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ ἥχῳ, ut infra 612, 1. V. 34, μεταξύ absolute capiendum, et nominaliter, ut sint quaedam seu interiectae. V. 57, melius μερμηρίζω, secunda longa, ut supra 580, 25.

P. 597, v. 14, magis analogum αἰγειον, proparoxytonas: et mox προβάτειον, penultima diphthongo. V. 22, in posterioribus exemplis ellipsis est. sensus est, αἴτη, αἴτης αἴτου: ἀράχνη, ἀράχνης ἀράχνου. Quae in clausula excipiuntur, peritissyllabam flexionem habent: genitivi enim sunt πλάνητος et κόμητος, 527, 32. V. 57, rectius νάσσεσθαι, ut πλάσσεσθαι, gemino σσ.

56 P. 598, v. 1, apud Lycophr. pag. 94 scriptum ψίεται, ut apud Hesychium ψίσαι, ψωμίσαι. atque adeo si nostri auctoris scripturam sequamur, hypallage facienda fuerit, ψίεται πύρην γνάθον, pane deterget mandibulam. Alter Lycophronis locus v. 7 exstat p. 20. V. 13, νεὺς circumflexo insignitur etiam mox v. 18: et rursus infra 605, 24: cum potius acuendum videatur, ut Ζεὺς et σείς ναὺς enim et νηὺς circumflexum eo iure sibi vindicant, quia longum tempus in flexione retinent. V. 38, ἐξ ὀλίγου procul dubio mendosum est. verius ἐξ Ἰλίου, ex Illo, seu ex Iliaco bello. sic enim in Origine gentis Romanae: Caesar et Sempronius aiunt Caietae cognomen fuisse, non nomen: ex eo scilicet inditum, quod eius consilio impulsuque matres Troianae, taedio longi navigii, classem ibidem incenderint; Graeca scilicet appellatione, ἀπὸ τοῦ καίειν, quod est incendere. Meminit et Polyaeus libro 7, capite 48: Plutarchus de Mulierum virtutibus cap. 1: et Virgil. Aen. 5: atque adeo et no-

ster rursus infra 711, 39, in Σηταῖον. V. 49, si locus est integer, Καλλιγόριοιο proprium nomen erit.

P. 599, v. 2, Homeri locus est Il. ε'. V. 4, νέος pro vulg. νέω legendum esse declarant sequentia, et v. 7. V. 19, significat νέαι et pro nomine posse accipi, et pro verbo: et verbum vel a νῶ τὸ οἰκίζω, vel a νῶ τὸ σωρεύω. V. 23, locus est Herodoti, citatus etiam ab Eustathio 689. V. 30, συστέλλουσι pro ὑποστέλλουσι positum. V. 33, pro εὺς absque diphthongo legendum υς: itidemque v. 39. Et v. 55, rectius ὄφρ' οὗς oxytonas: quia compositum λεύκοφρ'us proparoxytonum est etiam apud Hesychium.

P. 600, v. 24, cum τῶν Δαναῶν, subaudiendum νῶν, vel simile quid. V. 37, Boeotismus ille notatus supra quoque, cum alibi, tum 418, 26: 532, 40. V. 38, νεμεσῶ est potius a νέμεσις: νέμεσις autem, a νέμω, 606, 43.

P. 601, v. 9, νεὺς quomodo tragicum dicatur, non video. convenientius, ut puto, legemus Ἀττικῶς, ut supra 598, 16. Seq. etiam v. verius πρώτης συζυγίας, primae coniugationis. sic enim Polyb. νεοληξάντες: et Luc. νενεωλεχόμενον ἀκάτιον. V. 17, rectius φκοδομημένα, cum augmento: nec enim a regula excipitur 617, 42. Seq. v. aptius fere τῶν ὁρμῶν, stationum: ut Suidae νεώριον est ὁ ναύσταθμος τῶν νεῶν, Hesychio λιμήν, locus tutandis navibus factus, uti portus et statio. V. 20, in νένωται. neque syncope est, neque lysile: sed potius crasis Ionica, ut infra docetur in νῶσατο 608, 18: cuius generis etiam sunt βῶσον et βῶσσοντι apud Hesychium pro βόησον et βοήσσοντι: itemque ὀγδώκοντα pro ὀγδοήκοντα infra 608, 19. aut thema statuendum νῶ νῶσω, ut γνῶ γνώσω, sicut mox v. 22. Rursus v. 20 malim, ὅθεν καὶ νεοέσται. est enim νεοέσται pluralis numeri; sed formatur e singulari, ut supra declaratum ad 193, 51. Sic ergo interpolari locus posset: Νένωται, ἢ κατὰ κράσιν, ἀπὸ τοῦ νενοῖται (ὅθεν καὶ νεοέσται Ἰωνικῶς γίνεται) ἢ ἀπὸ τοῦ νῶ νῶσω, κατὰ τροπὴν κλίσεως. ἐστὶ γὰρ —. V. 25, pro Ἀθλῖος apud Athenaeum lib. 14 Ἀέθλῖος est, duobus in locis. V. 27, Democriti locus depravatus videtur: nec scio an verior lectio, Φήμι θεῖν νοῦνται, oraculis divinis erudiantur. V. 47, melius fere, ἐπὶ τῆς ἐκ νέφους καταφορᾶς, singul. numero, genitivo casu.

P. 602, v. 1, metrum quidem constabit, si legamus, Οὐ πάποδ' ἡβήσσει σῶφρον' ἥτορι. sed, ne quid dissimulem, non satisfacit mihi ea lectio. V. 10, melius, ὁ νέων ἰλύν, ut partim e praeced. v. liquet, partim ex 828, 21, ubi est ὁ νεάζων τὴν ἰλύν. V. 19, valet fortasse aliquis, ποιοῦσι τὸν ῥοῦν: sed verbum προῖω cum alibi usurpatur in sequentibus, tum 617, 39. V. 30, vulg. νεκείσῃσι, perperam inserto σ. est enim praelentis temporis verbum, ut patet ex sequentibus: et istiusmodi verba in εἰω non ultra imperfectum flecti, passim docetur in superioribus, nominatim 231, 45. V. 42, rectius sic distingues, νήχυτον ὕδωρ, Φιλήτας: καὶ, — μαράθου δὲ ἐ νήχυτος ὄρηξ: quod posterius hemistichium Nicandri est Theriacῶν v. 33.

P. 603, v. 35, vulg. νεινάματα: corrupte. scribendum ergo, ὅθεν καὶ, νεῖ νήματα, Ἠσίοδος. respicit enim illud Hesiodi in Diebus, Τῇ γάρ τοι νεῖ νηματ' ἀεσιπότητος ἀράχνης.

P. 604, v. 17, post συγκοπήν supplendum νήπιος, ut declarat expositio.

P. 605, v. 9, imperfecta regulae allegatio est, ut alibi saepe. integram invenies in γράδιον 239, 49. V. 39, pro νήγμος invenitur et νήτμος: sic enim Hesiodi edit. in Theogonia, Κεῖται νήτμος τετελεσμένος εἰς ἐνιαυτόν. amboque agnoscere videtur nostri auctoris expositio. nam ἄνους respondet posteriori νήτμος, ex privativo νη et ἀτμός, (a Aeolice in υ mutato) in quo nullus est halitus seu spiritus: posterior expositio ἄφρωνος, respicit nostram scripturam νήγμος, ex privativo νη et ἰγμός, expers omnis sibili ac vocis. Seq. v. pro ἀπὸ aptius legemus ἐπὶ: significat enim νήφω τὸ ἐργηγοῦν dici de aquae potu, cum scilicet vino abstinetur, et aqua bibitur, sobrietatis et vigilantiae causa. In vulgatis etiam προφορᾶς pro προεφορᾶς scriptum, parum ad rem. V. 34, νήφω τὸ μεθύω in dubium vocari potest; quia contrarium potius requiri videtur, τὸ οὐ μεθύω, non sum ebrius, sobrius sum. Sic v. 48, congruentius pass. ἀποβάλλεσθαι, abiici.

P. 606, v. 7, rursus ἐπὶ τὸ, pro ἐπὶ τοῦ. V. 12, in praesentis significatione gemino σσ legitur apud Hesychium νίσσεσθαι et νισσόμενον: ita videlicet ut λίσσεσθαι. apud Suidam utroque modo. nam νισσόμενος, ἀναστρεφόμενος, duplici σσ scriptum est: at νίσοντο, ἀνεστρέφοντο. uno σ, ita ut δύσετο, et similia e futuro in praesens tralata. V. 22, additumcula ista, ἢ παρὰ τὸ νίκος, et quae sequuntur, parum ad νίφα quadrant; aptius ad Νίκων referentur, v. 11. Deinde pro ἡκεῖν melius ἡκεῖν legemus, ut v. praeced. v. 46. 1 enim in νίκη evidentius apparet quam η. V. 27, ordo et sensus est, καὶ γὰρ τὸ οἰ εὖνους, ἀντὶ τοῦ οἰ εὖνους

Seq. v. εὔνοι circumflexo insignitum etiam in vulgatis; cum verius acuendum videatur, ut contractum ex εὔνοσι. nisi quis hoc rationis afferat, quod contractio tantum facta est in nom. singulari, in ceteris casibus simplex est flexio, eadem ubique accentus sede servata, ut patet ex pluralibus obliquis, εὔνων, εὔνοις, εὔνοις: qui alioqui secundum contractionis normam in ultima circumflectendi forent. nam ad χείμαρροι et ἀφορροί quod attinet, sunt ea ex singularibus syncopatis in os, χείμαρρος et ἀφορρος, ut partim ex nostro, partim ex Suida cognoscere licet. V. 50, sextum exemplum deest. suppleri ergo potest κίμω, pro κίμνω scilicet positum, ut τέμω pro τέμνω proxime hic antecedit. nam et ipsum circumflexorum more perfectum facit κεκίμηκα, et per syncopen κέκμηκα. V. 53, νόμος pro regionis parte oxytonus efferri solet, ut et cum pro agro pascuo aut stabulatione ponitur; ut apud Philonem, ἀπὸ τῶν πλησιοχώρων καὶ τῶν κατ' Αἴγυπτον νομῶν. V. 55, τὸ εὐαγγέλιον dixisse videtur pro ὁ εὐαγγελικὸς νόμος: quem Iustinus postea 176, 16, τὸν τελευταῖον καὶ αἰώνιον νόμον appellat; quoniam videlicet ultimis temporibus nata haec Evangelica lex, aeternum duratura est: et ut apud eundem est 354, 14) ὁ νόμος (Mosaica sc. lex) ἐστὶν εὐαγγέλιον προκατηγγεμένον· εὐαγγέλιον δὲ, νόμος πεπληρωμένος.

P. 607, v. 9, Homeri locus Odyss. ι'. V. 23, νόσφιν ascito ν ἐφελευστικῶ legitur Apollon. Argonaut. lib. 1, v. 1294, νόσφιν ἐταίρων Εἴμι τεῶν. V. 27, οὐ βαρύνεται: quia scilicet epititicas particulas ἐρι et ἀρι quidam ex περὶ factas censuerunt, 142, 14. V. 44, Latinae linguae analogia postulat νόται, foemina terminatione, ut κίσται, et similia. V. 54, τοῦ ω εἰς ο: nempe si νότιος ἰδρῶς capiatur pro νοτιαῖος ἰδρῶς: alioqui si νῶτος ἢ νοτία seu νοτίς derivetur, legendum fuerit τοῦ ο εἰς ω, ut mox v. 57.

P. 608, v. 16, in expositione indicia sunt duplicis scripturae, νωνύμους et νωνύμους. quarum posterior Apollonii Argon. 2, v. 984, πολέες δὲ πόροι νωνύμους ἔασι. V. 35, haud scio an verior lectio, παρὰ τὸ νέος γίνεται νεός, καὶ Αἰολικῇ τροπῇ νυός. Seq. v. αἰχμητῶν pro vulg. αἰχμαλώτων repositum ex Il. γ'. V. 38, in vulg. sunt etiam alterius lectionis vestigia, γίνεται νεόμῃ καὶ τροπῇ, νεύμῃ καὶ συγκοπῇ, νύμῃ, nulla sententiae discrepantia. V. 48, in ἵφεται amphimacros est pro dactylo: aut legendum ἵφει, activa forma. V. 49, nota σιδήριον adiective pro σιδήρεον. Seq. v. γὰρ additum ex Il. γ': itidemque v. 52, hemistichium istud, αἶ κε τύχοιμι, additum ex Il. ε'. V. 56, vulg. καπτόμεθα: nostrum κοπτόμεθα confirmant sequentia.

P. 609, v. 4, usitatus, ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ, ut v. 39. V. 13, magis analogum δμῆτερα, ut σώτερα. V. 16, ἐπὶ pro vulg. ἐπεὶ repositum ex Odyss. λ', initio.

P. 610, v. 21, singulare φησὶν eum respicit, e cuius sententia haec promuntur: aut pluraliter φασὶ legendum. Seq. v. vulg. ξανδόχολοι: itidemque v. 26, χολή pro χλόη. parum apte. Maluisset quis fortasse ξανδόχοροι, et χροά seu χροιά: sed quia et altera scriptura ferri potest, quam minima mutatione a vulgata lectione discedendum existimavi: praesertim cum τῇ χλόη duae subiungantur species, quae in generale χροά non tam apte competunt. ἀτμῶδες autem eodem v. 26 dicere videtur τὸ πρασῶδες, porraceum viride: quod et saturum a Plinio nominatur, ob pleniorum viroris exuberantiam. V. 37, rectius ἐσσι, aut enclitice, πατρῴος ἐσσι, ut in Hom. ed. Odyss. α', et infra 647, 17. V. 39, convenientius θαιμαστόν, passiva terminatione, ut ἀγαστόν et similia. V. 48, rectius μαρτύρων, testium.

P. 611, v. 6, κράσει, nempe τοῦ κα εἰς ξ, ut infra 646, 15: 718, 11: 720, 30. aut legendum ὑπερξέσει. V. 17, παράμυρον corruptum est. Ammonius habet πώρινον: in nostro indicia sunt etiam alterius scripturae, μαρμαρίνον. V. 32, τοι pro σοι Doricum magis est quam Atticum. V. 45, in ἐρῶν γῃ Atticismus seu Boeotismus est, ut in ἔδη 419, 14.

37 P. 612, v. 50, παρασκευαστικῇ minus consentaneum videtur: aptius fere παρακρουστικῇ, aut παραπειστικῇ. plenius idem Homeri locus citatus supra 546, 52. V. 52, rectius, opinor, ὀαριστήν, masculino genere, prima declinatione, ut λυριστήν, κισαριστήν, et similia. V. 56, verius fortasse Μούσησι, plur. num.

P. 613, v. 36, φραγμός est potius a φράσσω quam a φράζω. V. 37, duplex Aeolismus intelligendus: prior, in mutatione τοῦ α εἰς ο: alter, in accentus retractione; de qua rursus infra 617, 52. V. 42, rectius πόλις, et ὀνομασθεῖσα, singulari numero. deinde hoc oppidum Paulaniae Ὀγκιον est, Stephano Byzantio Ὀγκεῖον. ut fortasse aliquis Ὀγκαιον a nostro scriptum existimaverit.

P. 614, v. 11, ad metri numerum explendum post Τοῖον γὰρ inferenda καὶ ex Odyss. δ'. V. 14, nota χρῆσθαι cum accusativo; itidemque v. 27: et rursus cum dativo v. 23. V. 18, λέγεται

ὅτι positum pro ζητεῖται, quaeritur: et v. 24, γράφεται pro acervo γράφει.

P. 615, v. 5, de μονοπροσώποις pronomibus etiam supra 314, 31. V. 12, commation illud, Οὐδὲν ἐς λαίρην, in vulg. ita scriptum etiam supra 557, 44: luxata et sententia et carminis mensura. Locus integer Odyss. χ' sic habet, Ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὲν εὐσταθέος μεγάροιο Ἦν ὁδὸς ἐς λαίρην. placuit autem vulgatam scripturam hic reuere, quia iterum absque ulla variatione repetebatur. V. 28, μονοσύλλαβα dicit pro ἐκ μονοσυλλαβῶν συγκείμενα, e monosyllabis composita. V. 35, φθίω ad ὀδυνήφατα parum quadrat. aptius igitur, ut videtur, φθῶ repositum. V. 49, ᾧδᾶ est ab ὄδω: ab ὀδῶσσω praeteritum medium esset ᾧδῶδα, prima producta.

P. 616, v. 19, aptius ἀδρῆσαι, spectare, speculari, ut supra 523, 54: itidemque 632, 47: 704, 38: 718, 46, 53. V. 22, πόδεσσιν, nec metro nec sententiae satis aptum est. verius fortasse πῶεσι. Seq. v. ante οἱ μὲν desideratur ὥς, sic, aut alia consimilis particula. V. 25, post, τῇ ἐμοί, σοί, οἱ, subaudiendum ἀντωνυμία, ut in seq. et infra 643, 27. V. 28, idem locus infra repetitus in ὀλίγον, 621, 44. V. 48, in quibusdam Homeri editionib. repetitio relativo scriptum, καὶ οἱ ἔχον, et qui tenebant. cui scripturae locus erit, si κυβέρνεις aut κυβερνεῖς legamus; cuius lectionis indicium facit vulgata nostri auctoris scriptura corrupta, κύβερεῖς. dici autem κύβερεῖς ea forma posset, qua πρύτανις: at κυβερνεῖς, ut πρύτανις: praesertim cum et κύβερεν eadem significatione afferatur ex Gregorio Naz. Sed ea lectio ut structuram plenior efficit, ita metrum minus concinnum reddit.

P. 617, v. 19, aptius forsan ἐνδέχεσθαι, contingere. V. 21, cum isto commatio, τῆς εἰς τόπον, subaudiendum σχέσεως, ut supra 616, 15: et infra 628, 1. V. 41, melius ᾧδαινον, cum augmento. etsi enim ὀδαινον mox v. 47 iis annumeratur quae augmentum non admittunt, tamen diserte additur illud ipsum δ:φορεῖσθαι, id est dupliciter efferri, et cum augmento, et sine augmento. V. 47, οἰμάζω, οἰμαζόν, suspectum est: verius οἰμῶζω, οἰμῶζον, ut pag. seq. v. 15: ubi et ipsum δ:φορεῖται.

P. 618, v. 1, Hom. ed. Il. λ' initio, δὴ τοι pro δῆτα, rectius. V. 5, vulg. οἰμαῖς, petito principio: legendum enim οἰμοῖς, ab οἶμος. V. 18, ἐπηύξηται, nempe ο in ω versio: quamebrem etiam οἰμῶζω scribendum alicui videatur, secunda diphthongo. verum ut in αἰάζω perit α, ita etiam in οἰμῶζω, v. 13. τὰ ἄλλα quid velit seq. v. non satis intelligo: nisi forte articulos, praepositivum οἱ, et postpositivum οἱ, respiciat. nam οἶμος, οἶμη, οἶμησαι, cum verbali οἶμα, tenui spiritu et ipsa proferuntur, nec absurde ab οἶω τὸ φέρω derivari possunt. V. 23, haud scio an verius ἀπόνοϊαν, amentiam, dementia. V. 42, ἐξ οὗ, supple νοεῖται, intelligitur. V. 48, ἐρίᾳ σφενδόνη legitur etiam in Homeri scholiis Il. ι': eodemque tono apud Helychium ἐρίῳ περιβολαίῳ. sed rectius ἐρίᾳ et ἐρίῳ: ut sit, lancea funda, lanceo amiculo. Verum ne quid dissimulem, pro σφενδόνη potius μῆρινθον substituendum videtur, aut aliud consimile. σφενδόνη enim in Homeri loco ab hac voce disparatum est, hoc modo, Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐστρόφῳ οἶδς ᾧτῳ Σφενδόνη, illam belle torto ovīs flore (id est funiculo e lana scite torto) alligavit fundae. et simili periphrasi Odyss. α', κεκαλυμμένον οἶδς ᾧτῳ, tectum ovīs flore, id est lana. V. 51, post οἶδα suppleendum, τὸ δεύτερον, οἶδας· ἐπεκτάσει, οἶδαςθαι καὶ συγκοπῇ, οἶδα. ceteris ambagibus quae sequuntur, parum opus est.

P. 619, v. 10, in vulg. sunt etiam alterius scripturae vestigia, nempe οἷς, οἷσπάτη, absque diaeresi, ut mox v. 13. V. 14, οἷσπάτη, penultima producendum, ut v. 10. idque satis arguit Aristophanis locus in Lystrata, Ἐκπλύναντας τὴν οἷσπῶτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης Ἐκβαθίζειν τοὺς μοχθηροὺς. sunt enim dactylici versus, trib. ab initio syllabis adiectis. V. 32, οἷσχος suspectum reddit proxime sequens ὀσχοφορία, sine diphthongo scriptum: nec diphthongum in eo vocabulo agnoscit vel Hesychius vel Suidas; quippe apud quos ὠσχος et ὠσχη: item initiali correpta, ὀσχος et ὀσχη, barytonus utraque. Deinde post ὀσχοφορία desiderantur quatuor circiter verba, φορτὴ ἐν ᾗ ἐφέρετο, festum in quo gestabantur: cuius lectionis indicia infra in ω 815, 1. ubi rursus oxytonus ὠσχοί, et plur. num. ὠσχοφόρια, non male.

P. 620, v. 8, malim οἶω τὸ φέρω, ut mox v. 12. V. 23, videtur potius οἶων scribendum, quia sequitur, ὥς αἰγῶν: et genitivus singularis est οἶος v. 31. infra sane ita scriptum etiam in vulg. 669, 22. V. 35, haud scio an rectius εἶης, nam τὴν secundae personae pronomen est, Dorice pro σύ, tu, 314, 39.

P. 621, v. 4, ut hic ἀκρίς et ὀκρίς pro summa eminentia legitur, ita etiam apud Hippocratem lib. De articulis, 595, 35, ubi ait, ἡ ὑπερέχουσα ἀκρίς τοῦ ὀστέου. sed rectius ἀκρίς et ὀκρίς,

barytonus. ita enim apud Hesych. ἄκριες, et accus. casu ἄκριας: itemque in Erotiani et Galeni lexico Hippocrateo, ὄκρις: et elatius apud Eustath. 906, 57, ἄκρις μὲν, πόλεως ὄνομα, καὶ ὄρεος ἐξοχή· ἄκρις δὲ, ζωῶν ita ut ἄκρις communi lingua sit ab ἄκρος· ὄκρις autem, Ionice mutato α in ο. Quamobrem et v. 7 rectius ὄκριας ἠνεμόεσσας: pro quo in vulg. Hom. ed. Odyss. i, et Odyss. π, ἄκριας ἠνεμόεσσας. Rursum v. 11, adiectivo ὀκρυόεσσα, et verbo ὀκρυόω, patrociniatur etymologia quae mox v. 13 exponitur; παρὰ τὸ κρύος scilicet. sed quia nondum ad eam perventum est, rectius ὀκριόεσσα et ὀκριόω hic legerimus, non egressi huius etymologiae limites. legitur autem id verbum passively apud Hom. Odyss. σ', πανθυμάδων ὀκριόωντο, consentientibus animis exasperabantur. nam ὀκρις etiam τραχύτητα significat: itidemque apud Hippocr. 606, 26, τοῖσι γὰρ τοιοῦτοις ἐπιπύρωμα ἴσχει ἢ ὄρις, καὶ ὀκριώδεστέρη τιλὴ γίνεται, et eminentiori (seu angulifiori) quadam asperitate aliquatenus protuberat. Eodem v. 7, malim, παρὰ τὸ ἄκρον καὶ τὴν ἐξοχήν. V. 20, malet fortasse aliquis ὀλαχρον, unde ὀλαχριν diminutive supra 257, 53: maxime cum inserto β itidem ὀλαβλινον et ὀλαβλινον dicatur. sed vulgatae scripturae aliqua ex parte suffragatur Hesychius, ὀλεχθον, τὸν μαζονόμον, ut ὀλεχθον τὸ μαζονόμον sit παρὰ τὸ ὀλὰς εἶχειν. V. 53, ἐπὶ τοῦ πρώτου, ἢ ἀορίστου, ea nempe forma qua εὐρασθαι, per syncopen, ut quibusdam placet. supra tamen et secundi aoristi hoc ipsum verbum dicitur 354, 15. V. 53, metrum requirit vel, ἐμπέφυκεν εὐτυχία, tribrachy pro iambo in fine posito: vel, ἐμπέφυκ' εὐθηνία.

P. 622, v. 12, verius, ἐκ τοῦ ὅλον τὸ ὀλόκληρον καὶ τοῦ καίω, cum se tota victimae crematur, ut ex ipsis Bibliis manifestum est. V. 18, rectius ἠφροντιστικότες, a verbo ἠφροντιστεῖν. V. 25, melius ὀλοιή, ut χροή, sic enim Hesych. ὀλοιήσιν, ὀλεθρίαις, ἀπωλείαις. V. 41, rectius ὀλοόν, ut patet ex praeced. et v. 44. V. 55, commation istud, τῶν χειρῶν, exegeticum est: eademque fere expositio supra in 249a, 460, 17.

P. 623, v. 4, vulg. ἐλαιόλπιν, sed exteendum esse posterius λ, satis arguit verbum ὀπιπεύεσθαι seu ὀπιπτεῖσθαι. eisdem deest sequens verbum εἶναι. V. 30, convenientius ἄρω barytonum, ut v. 24. V. 45, post ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, subaudiendum ὀμνηγερέες.

P. 624, v. 9, melius παχὺς καὶ ὑγρὸς, eodem gradu. V. 25, ἐπὶ τῶν ἐπῶν, pro, παρὰ τοῖς ἐπικοῖς, apud epicorum poetas. V. 44, ἐχρύσσας potius absque augmento effertur Ionice, ut cetera quae praecedunt et sequuntur itemque p. seq. v. 2. sic etiam seq. v. rectius δίδασκε, omisso augmento. πῆσας v. 50, deduci posset a πῆσθαι τὸ πανθάνω 662, 15: sed quia id usitatum non est, rectius scribemus πῆσας vel πῆσας: nisi δύσας aut φύσας malis. aut addita consonante scribendum πῆσας vel πῆσας.

P. 625, v. 5, τὰ ποιητικὰ Ἰωνικά, poetica Ionico more usurpata; ut liquet ex p. praeced. v. 54. alioqui interserenda foret copulativa. V. 8, pro ἡφατο, si debet idem cum participio ἡφας initium habere, scribendum ἡφατο, absque augmento, ut seq. v. ἡφουσα. V. 15, locus ex II. v: alter, seq. v. ex II. β'. V. 22, metrum requirit Τρώς, eo modo quo supra πόσος ἀπαλοῖσι, 604, 4: et mox in expositione Τρώσιν legendum pro πᾶσιν. V. 33, ἀπεπύαζε, si per υ ab auctore scriptum, significabit depurabat, i. a pure mundabat, pus ei abstergebat. V. 34, usitatus fere eis, absque articulo, ut in praeced. commate, et mox v. 42. V. 45, Κυριανοὶ suspectum est: verius fortasse Κυρηναῖοι, ut pag. seq. v. 56. Lycophronis interpres eo in loco, p. 161, de dialecto nihil adnotat, nec item Hesychius, Suidas, Eustathius. V. 53, Babrii locus in vulg. ed. longe aliter exstat, hoc modo: Κερῶ βότρυν βλέπουσα μακρὰς ἀμπέλου, Πρὸς ὕψος ἦτο· καὶ κινουσα πολλάκις, Ἐλεῖν ἀπέπε πρὸς δ' εὐτην ταῦτ' ἔφη· Μὴ χίμνε· ῥᾶγες ὀμφακίζουσι μάλα. claudicantibusque iambis usum esse Babrium, arguit alius infra locus in πεπρωμένον 662, 27. Sed et sacrae scripturae verba seq. vers. in vulg. ed. aliquantum variant. nam Ierem. c. 31 est, οἱ πατέρες ἐφαγον ὀμφακα, καὶ οἱ υἱοὶ οὐκ ἐφαγον τῶν τέκνων αἰμωδίασαν: itidemque Ezechielis cap. 18: nisi quod ibi est ἐγομφίασαν. Et rursum Ieremiae cap. 31, τοῦ φαγόντος τὸν ὀμφακα αἰμωδίασουσιν οἱ υἱοὶ. illudque ipsum αἰμωδίασιν agnoscit et noster supra 35, 18.

38 P. 626, v. 12, locus est Homeri, II. ρ'. V. 13, ὄνῳ τὸ ἀγοράζω potius prima producta ὄνῳ est, idque primae coniugationis: et contra = ὄνῳ τὸ ὠφελῶ, v. 10, coniugationis secundae. V. 15, masculinum illud, ὁ μεμπτόν εἶδος ἔχων, ferri potest, si ὄνειδος de homine probrodo usum, ut *scelus* apud Latinos comicos, et καὶ ἐλέγχος apud Homerum: et φόνος infra 662, 4. V. 27, ἀπὸ περισπωμένων, subintellige μελλόντων, a futuris circumflexis verborum in αἰῶν vel αἰῶν. V. 52, vulg. καταβεβλήκως, perpe-

ram. nostrum μεταβεβλήκως confirmat idem loquendi genus infra 647, 53, et alibi passim.

P. 627, v. 16, Hom. ed. Odyss. x', ἐταῖρον, sing. numero. V. 18, pro ὀπῇ congruentius fere ὀπῖς legerimus ex v. 39. V. 30, νεώτερον per synizelin capiendum, ut apud Hom. Δευδρέω ἐφεζόμενοι, et similia. Sequens locus est II. ε'. V. 45, rectius Φύλοπῖς, per υ, Hesychius, Suidas, Eustathius, et noster infra 802, 33.

P. 628, v. 4, legi posset etiam δεξιά, ἀριστερά, neutro genere, plur. num. V. 25, locus ex II. δ': alter seq. v. II. γ': in quo et pro πεπαυμένοι alterius lectionis vestigia sunt in nostri ed. vulgatis, nempe πεπονδότε: quod vix toleretur, nisi legas πολέμοισι. V. 42, ἐπιτομήν, incisuram: cum enim planta inciditur, fucus exsudat.

P. 629, v. 22, γεννῆται seu γενῆται qui sunt, supra expositum plenius 226, 13. V. 31, εἰργεῖν χωρὶς τοῦ ι, nempe ἔργειν. V. 45, melius γάνυσθαι, uno v, ut in Γανυμήδης. id tamen verbum nomini ὄργανον non magis inest quam τῇ Ἐργάνῃ, et similibus. est enim ὄργανον ab ἔργῳ τὸ ἔξω, ut πόπανον a πέπτῳ seu πέτῳ. V. 45, rectius ὄρω τὸ διαιγίρω, ut v. 17. V. 46, ὄργυιά est potius e participio ὄργευσθαι, facta syncope, et tralato accentu, 633, 5.

P. 630, v. 9, inclusa, ἐν ὄρεσι, et sensus exigit, et confirmat mss. codex Henr. Stephani. V. 42, Timothei citharoedi mentio apud Hephaestionem De Metris 66, 20: mentio et proceleusmatici metri apud eundem 81, 29: sed huius loci nulla ibi vestigia: et haud scio an verius μυελοτρεφῆ, ὡς διοτρεφέος βασιλῆος, Ὀδυσσεύς δ', alioqui enim quomodo huc faciat allegatio Ὀδυσσεύς δ', equidem non video: quippe in quo nihil aliud exstet quod huc quadret, nisi praedictum hemistichium, διοτρεφέος βασιλῆος. V. 45, duplicis scripturae sunt indicia, τῶν δύο βραχέων — συναρθεῖσθαι: et, τῶν δύο βραχέων — συναρθεῖντων.

P. 631, v. 4, duplex expositio duplicem scripturam indicat, ὀρθογόνῃ et ὀρθογόνῃ. V. 20, rectius ὀρκιον, neutrali sine, ut arguunt sequentia. Sic v. 24, melius παροξύνεται: et v. 33, εἶρω, aspirate, ut et ὄρκος et εἰρκός indicant. V. 42, II. φ', — ἀκίματον πῶρ Ὀρμενον ἐξαίφνης.

P. 632, v. 6, melius Τράλλεως, ut πόλεως, per ω. V. 22, Dorico pleonasmō τοῦ ν: uti etiam in ἐγώνῃ et τύνῃ 314, 37. V. 34, τὸ ὄντι εἶναι, seu τὸ ὄν τι εἶναι, idem quod τὸ τί ἐστίν, seu τὴν οὐσίαν ἐκάστου, substantiam cuiusque rei, quid quaeque res sit. V. 40, numeri discrepantia in verbis, χωρίζουσι, et φυλάττει. V. 43, rectius εἶρω, aspirate; ut modo ad pag. praeced. v. 33 adnotatum est. V. 57, vulg. divise ὁ ῥόδαμνος: non male quidem; sed minus tamen ad hunc locum apposite. neque articulo hic opus est.

P. 633, v. 13, Homeri locus II. υ' est, Αὐτὶς' ἐπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφιν νεῖκος ὀρεῖται Φυλόπιδος. ubi ὀρεῖται verius est futuri quam praesentis temporis, ut declarant etiam scholia, διεγερθήσεται, κινήσεται. V. 15, trajecti ὄρορα exemplum II. β', ὄρορ' ἐπαίξας, et alibi. V. 19, ὄρῳ et ὄρηκα, Ionica sunt: communiter enim α in his est pro η. V. 32, ὄρυμαγδός legitur etiam apud Hesychium: sed rectius ὄρυμαγδός, ut declarat verbum θορυβάω, et apud Hom. cum alia, tum illud, πολὺς δ' ὄρυμαγδός ὄρωρει. Sed et θορυβάω (v. 34) melius scribetur uno σ, ut futurum commune, pro quo Dorice θορυβάω usurpatur, 520, 40: et 532, 54. V. 46, ἰδὲν minus aptum videtur: convenientius ἰδέιν, sudare, ut arguunt sequentia.

P. 634, v. 6, in Simonidis loco haud scio an pro καὶ aptius κατὰ repoluimus. Deinde in ὀρτοδύτης υ' producendum, aut legendum ὀρτοδύτης. ἡλασμένην autem syncope pro ἡλασμένην usurpatum, ut κένσαι pro κεντήσαι. V. 7, ὀρτοδύτης seu ὀρτοδύτης, melius ad τὴν ὀρτοδύτην quadrat: nam et ipsa Eustathio est ὀπῇ δὲ ἡς ὄρνυται ὕδωρ ὑψοῦ, foramen per quod aqua concitato impetu in altum fertur, ut in salientibus. V. 11, rectius ὀρτολόπος: unde ὀρτολοπεῖται apud Hesychium ex Aeschilo, pro διαπολεμεῖται, infestatur, vexatur: fortasse proprie vestis detractione vexare. V. 40, Hesiodi locus est in Clypeo Herculis; sed decurtatus more solito: et ὄρχων ibi barytonus legitur, uti et apud Hesychium.

P. 635, v. 1, pro ἱερατικῇ infra est σατυρικῇ, 712, 53: et Hesychius σάκρινον dicit esse ὄρχησιν τινα σατυρικῇ σατύρων σύντονον. V. 5, vulg. μῆνεις: perperam. nostrum Μινύειος, petatum ex Strabone, Paulania, Eustathio, aliis: Homero est Μινυῖος, Ionica dialysi: quippe cuius conditores fuere Minyae. V. 14, locus Homeri Odyss. α' V. 16, fortasse Διὸς μέγαλοιο κεραιόν. V. 51, εἴται suspectum est: nec unde petitus sit locus, satis liquet. apud Hesiodum in Theogonia est, περιχαλλέα ὄσαν εἶσαι.

P. 636, v. 6, post σπάνιον inferre δε: pro quo in vulg. γάρ, parum convenienter. V. 11, locus est Apollonii, Argon. lib. 1, v. 1297. V. 12, melius τῷ ὅσπε, ut τὴν ἱλιγγα: aut utrobique neutro genere τὸ legendum. V. 14, procul dubio verior scriptura est, πρωτῶ Αἰτίων, — ἀπ' ὅσπλ. V. 20, articulus τὰ, additus e Suida. V. 29, fortasse vultu dicere, τὸ πάμπαν, διὰ τὸν ἀναδιπλασιασμόν συστέλλεται. exceptionis huius mentio supra quoque 5, 45: sed nulla ei addita ratio, ut nec infra 650, 22. V. 34, ὅτις est ut ὅτινας: at ὅτοις pro ὅτοις: e quo, pleonasmō τοῦ ε, fit ὀτέοις, ut τούτέοις, et similia Ionibus usitata. V. 47, pro ἀναφορικὸν rectius ἀόριστον legerimus, ut supra 614, 25, 31: et infra 643, 13. V. 57, pro ἄτλητος in quibusdam exempl. Helioidi est ἀπλητος, non male.

P. 637, v. 8, Ὀτρῆος meminit etiam Hesych. ac Suidas. V. 21, duo loca in unum confusa, primum enim ll. β' est, ὀτρῆας, οἰέτας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον εἶσας. deinde ll. λ', Ἰφιδάμαντα κασιγνήτον καὶ ὀπατρον "Ελκε ποδός. Distinctius ergo sic legerimus, ὀτρῆας οἰέτας, οἰονεὶ ὁμοετέας καὶ ὁμοιούτρῆας: καὶ κατὰ συγκοπὴν, ὀτρῆας: καθάπερ καὶ ὀπατρα ἀντὶ τοῦ ὁμόπατρα. ἢ ὁμόν λέγει τὸ αὐτό. V. 30, similis locus Odyss. 9, Πομπήν δ' ὀτρύνει καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι. V. 51, sensus est, nam πάθος esse assentior, idque haud invitus.

P. 638, v. 21, aptius ἐγένοντο quam ἐλέγοντο. V. 33, ambiguum, praecedentiane an sequentia sint Eulogii. V. 48, rursum imperfecta regulae allegatio. integra supra citatur 624, 15. Seq. v. malim cum articulo κατὰ τὸν τόνον, ut infra 668, 31, et alibi. V. 51, melius, τῷ εἶναι καὶ ναίει, ἢ ἤξει, eo quod sit καὶ ναίει, ἢ ἤξει. in vulg. τὸ accus. casu legitur.

P. 639, v. 6, nota ἀμφώεις, cum ἀμφῶες sit v. 2, nec non apud Suidam, et apud Theocritum Idyllio 1. ferri tamen et ἀμφώεις videtur posse, ut apud Hom. ll. ψ', τρίποδ' ὠτάντα. V. 12, μὴ adulterinum est: aptius μόνον, solum, unum ex omnibus. ut error sit ex non observato scripturae compendio. Sic v. 45, congruentius αὐτῷ, ipsi. V. 55, in vulg. indicia sunt etiam alterius scripturae, αὐτὸν εἶναι ἐντεχνον, ipsum esse artif.

P. 640, v. 19, de Θάσος in eandem sententiam supra 443, 7. V. 25, duae etymologiae in unam confusae, ita distinguendae sunt: ἐστὶν ὄνομα δαίς, καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ τῆς καὶ τὸ οὐδέτερον, δέν: μετὰ τῆς οὐ ἀγνήσεως, οὐδέν. ἢ οὐδὲ ἐν συγκοπῇ, οὐδέν, et quae sequuntur. eius certe lectionis indicium facti vulg. δέν pro nostro δέν v. 26. V. 28, παρὰ post οὐλαμός rectius expungetur. V. 34, locus Odyss. 9. V. 36, inclusus articulus τὸ a vulg. abest. V. 42, melius, οὐλῇ, τραῦμα ὑγιανθέν, ut v. 57. V. 46, τέτανες suspectum est: usitatus τεταναί, ut τεταναὶ ῥίξαι apud Dioscor. radices in longum se diffundentes seu extendentes. V. 54, κείος adulterinum est: aptius κοῖλος, cavus.

P. 641, v. 4, convenientius fere pass. διεκκλῖσθαι, ex eo quod divulgum sit. V. 11, vulg. παρὰ τὸ οὐλος, petito principio. V. 24, rursum παθητική pro μέση. est autem ὁλούμενος futurum secundum ab ὀλῶ: vel etiam primum, ab ὀλλω: ut apud Demosthenem, τούτων τῶν κάκιστα ἀπολούμενων ἀνθρώπων, ab istis pessime perdendis hominibus. iidemque apud Aristophanem multis in locis. V. 28, κυανίζουσα innuit aliam scripturam, ψάμμος κυανέη, nom. casu. V. 41, in οἶμός et ὀπόλος apostrophē notam omisi, quia neque in ἄπαθον, neque in οὐνεκα v. 44, ulla eius indicia sunt in vulg. editionibus: et, ut Apollonius hic tradit, fortior spiritus exiliorem abolet. Deinde rectius ὀπόλος cum scripserimus, ut in κῶνος supra declarat noster 551, 26. Primi exemplum apud Lycophr. est pag. 73, οἶμός ξύναίμος. V. 46, significare videtur, quae in redditione usurpantur cum demonstrativi τούτο significatione.

P. 642, v. 2, ὁ Ἀπόλλων, in vulg. deest. V. 6, locus ex ll. 9. V. 11, τοι additum ex vulgatis Hesiodae Theogoniae libris. V. 30, Hom. ed. οὐρούς τ', accentu geminato: et mox ἐξεκάζαιρον, praeterito imperfecto: in nostro indicia sunt etiam alterius lectionis, ἐξεκάζησαν, aor. 1, plusquamperfecti significatione. V. 32, melius οὐρός: aut si οὐρούς plurali numero accipere velimus, eodem numero in seq. membro scribendum erit, δι' αὐτῶν γάρ, per eos enim. V. 35, scripsisse videtur δηριόωντο: ll. μ' est, ἀμφ' οὐροῖσι δὲ ἀνέρε δηριάσθον. alter locus est ll. φ': tertius, ll. κ'. V. 41, etymologiam nominis οὐσία rectius supra tradit noster 350, 32: et nos ad 349, 24. V. 49, verius κατ' ἀποκοπὴν. nam syncope fit in medio. V. 57, inclusa, ὡς τὸ, ad sententiam illustrandam a nobis adiecta sunt.

P. 643, v. 29, omnino legendum videtur καὶ οὐ πλεονασμός, inserta negatione, ut partim seq. declarant, partim pag. praeced. v. 45. V. 46, in Callimachi editionib. est νέες, utraque brevi. exstat autem locus epigrammate 23, in Sopolin.

P. 644, v. 19, aptius ἐξάλλεται, exsilit, profilit. V. 26, hemistichium istud, ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλει, neque huc quadrat, neque ll. β' exstat; sed hic verius pro eo reponendus est, ὄφρα πρὸς ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ. nam is et ll. β' legitur, et subiunctivi modi verbum habet. V. 34, rectius ὠποφύες, paroxytonas, ut in antecedentibus et sequentibus. praecedens autem ὠποφύες, est παρὰ τὸ ῥύεσθαι τοὺς ὠπας, ex eo quod oculos inaeantur. V. 42, in vulg. indicia sunt etiam alterius scripturae, ἀπὸ τοῦ ὄφρως: cuius singulare ἢ ὄφρως infra 720, 3. V. 47, ἔπος quid sibi velit, non intelligo: ἐπίρρημα substituendum censuerim: ut significetur adverbium nominale, id est, e nomine in adverbium tralatum; quale infra quoque notatur 647, 54. V. 49, in κεραμαῖαι duplex se scriptura prodit, κεραμαῖαι, et κεραμαῖ, sicut ex Dioscor. citatur κεραμέα λοπάς et κεραμοῦν ἀγγεῖον. Sed et κεραμοῦν ἀγγεῖον apud eundem, et κεραμεῖα ποτήρια, κεραμοῖ σωλῆνες, apud Plutarchum ac Lucianum, itemque apud Suidam in voce διπλαῖ.

P. 645, v. 6, κατ' ὄρεσφι in poetae loco habes supra 627, 29. V. 29, melius κατὰ πρόσθεσιν: nam ἐπένθεσις verius in medio fit. V. 48, post πλεονασμόν supplendum καὶ τροπὴν. Seq. v. pro ἀγείν aptius fereῖ ἀγχεῖν substituimus: itemque v. 47, ἀγχόνι τις. quamobrem etiam ὄγχνῃ a quibusdam scribitur, nominatim ab Hesych. et Suida.

P. 646, v. 6, βραδὺ adverbialiter pro βραδέως positum, ut et v. 12: quomodo et ταχύ pro ταχέως infra 656, 34. In sequenti hemistichio coniunctio δε addita e Latinis lexicographis. alioqui ὀφεί claudicaret. V. 8, regulae integra citatio est in νόσφι, supra 607, 19. V. 40, rectius Ἀργῶ, circumflexo accentu, ut supra 30, 41. Idem de Λοξῶ tenendum supra 641, 57.

P. 647, v. 3, fortasse auctor scripsit, καὶ παγκράτιον, πυγμή, ἀγών — alioqui enim hiulca est sententia. V. 28, convenientius, ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου, sing. numero, ut v. 36: et seq. v. δώδεκα, ut v. 31. nisi forte totam hanc periodum exterminare malis: quia in δόχμην, nisi triplicatam, non competit: λιχανός pro parvo digito ab aliis non accipitur.

P. 648, v. 4, metaphorae clarior expositio infra est 650, 3: et 661, 9. V. 20, metrum constabit, si legamus, πάλι θυμὸς ὀνήσεται, traiectis verbis. sed videtur potius ex ll. β' legendum, Οὐδὴν μιν πάλιν αὐτῆς ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνωρ. V. 21, ad metri numerum explendum post ὀνόσεται ex ll. ι' adde, ὅσσοι Ἀχαιοί. V. 32, integer locus est, ὡς ὄλεον Τρῶας παλινορμένῃ, de Vlyse ac Diomede. V. 39, articulus τὰ pleonasticus est, ut in τὰ νῦν, τὰ πρῶτα, et similibus. V. 52, melius παλισύλλακτα, composita, ut v. 25. V. 56, iterum augmentum omissum in ἀπεμπολημένος.

P. 649, v. 20, in vulg. sunt et alterius lectionis indicia, ἐπὶ χῶ, καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ἀχῶμαι: non male. ἀχῶμαι autem pro λυπούμαι alibi non invenio: ἀχέω et ἀχεύω, poetica sunt, eaque rara. V. 45, πυκιμήδεος eodem accentu est etiam in Eustathii comment. et quidem ter: in ceteris ed. πυκιμηδέος, paroxytonas: et γραῖης pro γρηός. est autem locus Odyss. α'.

P. 650, v. 20, ἄγριος parum huc facit. alia etymologia supra 13, 26. alioqui potest ἄγρυπνος etiam per lyncopen accipi pro ἀάγρυπνος, ὁ μὴ ἀγρευόμενος ὕπνον, non captans somnum. V. 41, ἐγκείται indicativo modo usurpatum, quia subiunctivus non est in usu.

P. 651, v. 3, convenientius, τῶν δασέων εἰς τὰ ψιλὰ, eodem utrobique numero. sed similis infra locutio repetita 682, 16. V. 6, apud Suidam est, ποτὶ γούνασι, dativo casu: itidemque apud nostrum infra 656, 3, et in Hom. ed. V. 10, in vulg. indicia sunt et alterius scripturae, τανύειν. sed nostrum τιταίνειν aptius est. V. 13, παντὶ pro πάντῃ, ut ll. ψ', — πάντῃ δέ μοι ὅσπε Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι. V. 16, τὸ πάπα Latīnam terminationem habet, ut ἱππότα Πηλεὺς, et similia, Aeolico more usurpata: communis enim desinentia est πάπας, infra 655, 14. παρὰ Συρακουσίους (inquit Suidas) ὁ πατήρ, πάπας: καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν τοῦ π, πάππας. V. 37, ἀκτὶνὰ pro ἀκτῆν: itidemque seq. v. ἀκτὶν pro ἀκτῇ: librariorum magis errore quam auctoris voluntate, ut patet ex superioribus, 54, 18. V. 42, ὀφθαλμῶν agnoscit etiam Eustathius 768, 5: sed addit etiam alteram lectionem, ὀφθαλμῶ: ἐτι δὲ (inquit) καὶ παραβλῶπας τῶν ὀφθαλμῶν, ἢ τῷ ὀφθαλμῷ, διαγράφει τὰς λιτάς. V. 47, vulg. παραδείσαν ποιείσθαι, nostra lectio petita e Suida; qui etiam addit articulo habet, παρὰ τὸ τὴν δείσαν ποιείσθαι.

P. 652, v. 5, clausula ista, ἢ παρὰ παρέλκεται, minus huc congruit: aptius v. 23 in margine ponetur. V. 38, πάρεξ gemino accentu scriptum etiam in vet. ed. Calliergis: quod in Pindaro quoque, et in aliis ab eodem Callierge editis, observatum est, ubi exemplaria in accentu variant.

P. 653, v. 22, εἶμι pro ἐῆμι, ut supra 429, 6, et alibi. V. 51, τὸ ἐπιθετον, ὀξύνεται, nempe ἡ παρείας: nam ὁ παρείας v. 56, παροξύνεται. V. 52, ἐκτάσθαι quid sibi velit, non intelligo. nec satis quadrare videtur ἡττάσθαι: quamquam eo alludunt aliqua ex parte ista Eustathii 672, 59, παρήγορος ἄνθρωπος, ὁ μετὰ τὸ πεσεῖν κείμενος οὐκ ἐν συνοχῇ τινι καὶ συστολῇ, ἀλλὰ πάρετος, ἐκτεταμένος. si quis ἐκτάσθαι vel ἐκτετάσθαι malit, per me licet; licet nec illa mihi satisficiant.

P. 654, v. 10, pro adverb. ὡς in Apollonii ed. Argonaut. lib. 2, v. 29, est pronomen ὡς, qui. V. 19, locus est Ioann. 16. V. 33, εἰς τὸ ἄλλος ἔως quid velit, non capio. in ἄλλος eiusque derivatis nihil invenio quod huc faciat: neque satis quadrant quae in αἰτός notantur 20, 55. nec, an τὸ ἄλλο ἐτυμολογικὸν intelligat (ut 315, 41: 670, 30) affirmare tutum est. V. 45, melius ἐκθῆσαι μαζὺς, ut colligere licet ex 450, 26. apud Eustath. 1682, 23, legitur, ἡ ἐστερημένη τοῦ θείσθαι, ἡ γοῦν θηλάζειν: privative accepta praepositione, sicut in παραιρεῖσθαι et aliis consimilibus. V. 48, inter γυναικας et μέλλειν desideratur εἶναι. V. 50, παρθενίας etymologia monastica magis est quam scholastica. παρθενία enim, cum a παρθένος derivatum sit, aliam originationem non requirit. V. 53, melius, ὅπως ὀπτεύω ὀπιπτεύω, per gradus ducta derivatione.

P. 655, v. 15, plenius legendum, aut certe subintelligendum, τὸ ἅπας, ἀμφίβολον. V. 32, convenientius, παρὰ τὸ πῆσσω, ut v. 37: aut plenius, παρὰ τὸ πῆσσω· τὸ δὲ πῆσσω, παρὰ τὸν πῆσσω μέλλοντα: de quo tamen non abs re aliquis dubitaverit. V. 37, compar. πάσσων, est a παχύς, v. 35: παχύς vero, a πῆσσω. V. 39, haud scio an verior lectio, καὶ τὰ ποικίλα, πεπασμένα καλεῖται: qua significatione κατάπαστα, χρυσόπαστα, et Hom. II. 6, πολέας δ' ἐνέπασσεν αἰθῶλους, multos inspergebat certaminum labores. V. 46, in vulg. vestigia sunt duplicis scripturae, πάσασθαι, et πάσσεσθαι: quarum posteriorem confirmat etymologia praecedentis παστός. V. 51, plenior requiritur lectio: ὁ μέλλων, πῆσσω· ἐξ οὗ, πῆσσω· καὶ συστολῇ τοῦ η, πῆσσω, ut infra 694, 51. V. 57, analogia exigit σπαρτήρ, sator.

P. 656, v. 3, idem Homeri locus supra citatus plenius, 651, 6. V. 9, melius πατοῦσι, ut ποιοῦσι. ita enim et πατεῖν pag. praeced. v. 56. V. 12, apud Hefych. πάταικοι, proπαροxytonos: itemque apud Suidam: nisi quod is gemino ττ habet πάτταικοι: eodemque modo Πατταικίων. sunt autem illis πάταικοι, Phoenicii dii in puppib. navium poni soliti. V. 15, sensus est, πάτον in Homeri loco dici ut λόγον. V. 24, τὸ κοινόν nihil ad patricios. priscos patricios ex eo dictos volunt nonnulli, quod patres eiere possent: sed rectius Dionys. Halicarn. 83, 19, eo quod ex patribus conscripti nati essent. Post Constantini tempora nova patriciorum et augustior fuit dignitas, ut declarat Zosimus noster 692, 15. V. 29, pro πατριός apud Eust. 560, 26, est πατριός, ea forma qua μητριός.

P. 657, v. 51, παλιπάλημα suspectum est: legendum videtur παιπάλημα, extrito λ, ut v. 54. et in iambico metro scribendum foret παλιμπάλημα. V. 38, ἀποβολῇ τοῦ ω, supple. γίνεται παῖς. Sic v. 45, post commation istud, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο δδ, suppleendum, γέγονε δαιτός, ut plenius ex superiorib. cognoscitur, 251, 37: ubi oxytonos δαίς scriptum. V. 57, παιδίον dimin. a παῖς, ut κλειδίον a κλεῖς.

P. 658, v. 3, vulg. ἄλιν indicat aliam scripturam, παρὰ τὴν ἄλιν: aut certe, ἀπὸ τοῦ ἄλλειν τὸ πηδᾶν. V. 31, sensus est διὰ τοῦ πεζεῦειν, pedibus iter faciendo. V. 36, distinctio eadem apud Hefychium quoque uno in loco: in altero est omissa, servato tamen eodem tono. alioqui legi etiam posset, πεζαὶ ἐταῖραι, pedestres meretrices. V. 46, nomen ἐταῖρους indicat alteram scripturam πεζέταιροι, ut apud Harpocr. ac Suidam est; et infra sub finem huius litterae, 699, 46, ut indicat v. 50.

P. 659, v. 3, suppleri potest, Πέλανοι, πλακουντῶδη τινὰ πόπανα, ut partim apud nostrum est, v. 19, partim apud Hefych. qui esse dicit πέμμά τι πλακουντῶδες. Sed possent etiam haec absque additione ad sequens πέλανοι atteri v. 24, post Τρωσί. V. 18, Apollonii locus est Argonaut. lib. 1, v. 1077. V. 33, τὸ πέλαν esset ut μέλαν: sed verius esse videtur πέλον v. 9: Hefychius et Suid. πελλόν, ut ψελλόν. medii generis scriptura vers. 38, βοῦς πέλλη τὸ χρῶμα. at πέλλας ὄνος, eodem v. 38, est ut πυρῆας, ξανθίας, et similia. V. 41, Hom. ed. περιγλαγέας, composita. V. 50, ἀπὸ τῆς Προκόνησος, si vera scriptura est, subaudiendum εὐθείας: ut significet, a nominativo Προκόνησος. sed potest etiam legi ἀπὸ τοῦ Προκόνησος, ut in praeced. membro. V. 52, Dionysii locus non caret vitio: in vulg. ed. ita legitur, Ἄλρα δὲ οἱ Πάχυνος τε, Πελορίς τε, Διούβη τε: et ut Πελορίς, ita etiam Διούβη mox in sequentibus absque ulla variatione repetitur. ita

ut, si Πελορίς o brevi legendum sit, talis quaequam requiratur lectio, Πελορίς τ' αἰπεῖα, Διούβη τε: vel potius additione in primo hemistichio facta, Ἄλρα δὲ οἱ τελέθει Πάχυνος Πελορίς τε Διούβη τε. ubi etiam nota ἄλρα pro ἀκρωτήρια, promuntoria.

P. 660, v. 5, congruentius ἀριθμῆσαι, aor. praeterito. V. 13, verius fortasse παρὰ τὸ πάθος, a nomine πάθος: nam τοῦ βάρους iam ante facta mentio v. 10. V. 38, locus est II. χ', initio.

P. 661, v. 1, φῖος nihil huc facit: rectius πέος. significat enim, πέος dici veluti φύος. V. 9, variantis lectionis vestigia sunt. legi enim potest, ἀπὸ τοῦ πάλῃ τὸ ἄλευρον: et, ἀπὸ τῆς πάλῃς τοῦ ἀλεύρου: et, ἀπὸ τοῦ ἡ πάλῃ τοῦ ἀλεύρου: de qua significatione supra quoque 648, 4: 650, 3. V. 11, rectius πάτω: itemque seq. v. δαμάσω: geminatio enim τοῦ σ in futuro poetarum est. V. 14, sensus est, si futuri characteristica sit dupla ξ, in verbali ante λη assumi γ. V. 16, ut hic πεπάλῃ, sic et apud Hefych. πεπαλόσσα: sed usitatus in his αἰ pro ε. V. 25, τὸ ἐπέπιδον, quod attinet ad ἐπέπιδον. Sequens hemistichium v. 27, exstat II. ψ', non procul ab initio. V. 57, aptius fere praepositione mutata, ἐπὶ τοῦ πεπείρου: itemque in seq. commate.

P. 662, v. 3, negationem sensus postulat, οὐκ ἀνένδοτα, non renitentia tactui. V. 6, παρὰ quorsum faciat, non video: nec composita παραφρυγικῶ legere aulam. V. 18, πέποσθε per syncopen deduci potest etiam a πεπόσχατε: de quo v. 11. V. 19, pro πέτω aptius legemus ποτῶ: aut sic interpolandus locus, ἀπὸ τοῦ πέτω γίνεται ποτῶ. οὐ ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πεπόθημαι: cuius lectionis aliqua vestigia infra 666, 48: 694, 53. Seq. v. κατὰ Ἴωνας, corruptum est. nam Ἰακῶς, quod praecedat, illud ipsum significat. legendum ergo, κατὰ τοὺς ποιητάς, ἐκτάσει τοῦ ε, ut supra satis clare docetur 193, 44: et 46, 10. V. 28, rectius, opinor, τὸ χρεῶν, ut apud Suidam ex Aeliano, τὸ κοινόν τῇ πεπωμένην χρεῶν ἐξέτισε. V. 49, Apollonii locus est Argonaut. lib. 1, v. 1056. V. 53, pro Ἰωνικῶς rectius Αἰολικῶς legemus, ut v. 34, et supra 308, 33.

P. 663, v. 2, ἐπιδῶματικὴν parum huc quadrat: verius ὀνοματικὴν: quod nominum genus μετοχικὸν supra nominatur 575, 4: et μετοχὴ ἀντὶ ἐπιθετικοῦ ὀνόματος 641, 26. V. 11, plena sententia est, καὶ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, ut cum alibi tum 702, 28: 715, 24. V. 17, post μεσημβρίας suppleendum ἀκούεσθαι, intelligi; aut aliud eiusmodi verbum. V. 19, aptius (opinor) ἀπὸ τοῦ πέραν, ultra. V. 50, Aristophanis locus est in Acharnensibus; et citatur etiam a Suida, Αἰ λῆς, περιδοῦ νῦν μοι περὶ θυμιτῶν ἁλῶν. Sequens hemistichium, ἐμέθεν περιδῶσθαι, mendo non caret. atque haud scio an desumptum sit ex his eiusdem Aristophanis in Ecclesiastis, Ἴσι δὲ σὺ περιδοῦ, καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ. Ἐγὼ δὲ, θείσα τοὺς στεφάνους, περιδῆσθαι Καυτῇ μεθ' ὑμῶν. ubi tamen scholia innuunt, περιδεῖσθαι esse τὴν τριχίνην γενειάδα περιδεημεῖν, faciei obligare confectam e pilis barbam. Sunt et Homerici loci quaedam ibi vestigia, eius quem eadem scholia et Suidas adnotant ad superiorem ex Acharnensibus locum, Δεῦρό γε νῦν τρίποδος περιδῶμεθα, ἢ ἐλέβητος, paciscamur, seu ex compactio certemus. V. 54, a περιῆς esset plurale περιῆες, ut ἐρίῆες 374, 27.

P. 664, v. 13, περικτίονες et περικτίται convenientius etymou quod habeant, supra exposui ad 90, 50. V. 18, de περι eadem supra, 124, 1. V. 23, metro convenientius, περίφρων Πηνελόπεια, 676, 4. V. 49, ad explendum metri numerum post σοί addi posset τι, aut genitivo casu legi σείρ.

P. 665, v. 3, pro περιστῶν legendum videtur περίστων, totidem nempe syllabis quot praecedens περιστοιχόν, facta solum productione. V. 31, inclusa, ἐκ τούτου, desunt in vulgatis. similis locutio pag. seq. v. 47.

P. 666, v. 3, duplicis imperativi sunt vestigia, πέσε πεσέτωσαν, et πέσον πεσάτωσαν: quales et supra 302, 26. V. 16, melius πεσά, eodem tono quo πεσσοί, ut diserte cum alibi declaratur, tum 675, 2: atque adeo ῥια est apud Eustath. et Hefych. ex Sophoclis Nauplio. V. 25, rectius ταβλίζειν, e Latino tabula; sicut Φίβλα pag. praeced. v. 32: et σουβλαί 613, 2. Praeced. v. in vulg. indicium est etiam alterius scripturae, ἀπὸ τῶν πεττίων, diminutiva forma. V. 34, apud Harpocr. est πεφοριῶσθαι, secunda brevi, utpote ἀπὸ τοῦ φορίου: sed meminit idem et alterius scripturae, πεφορινῶσθαι, ἀπὸ τῆς φορίνης. V. 42, rectius ὁ Πετεῶς, τοῦ Πετεῶ, ut apud Suidam quoque τοῦ Πετεῶ παῖς: itemque apud Eustathium ὁ Πετεῶς τοῦ Πετεῶ· καὶ πλεονακμῶ τοῦ ο, Πετεῶς, καθ' ὁμοιότητα τῶν διαλελυμένων γενικῶν, id est, eo modo quo Ionice et Thessalica καλοῖτο dicitur pro καλοῦ. et rursum ex Aristarchi sententia, ἡ κοινὴ εὐθεῖα ἐστὶ Πετεός, ὡς καλός· οὐ γενική, Πετεῖο, ὡς καλοῖτο· καὶ ἐκτάσει, Πετεῶ. cuius generis sunt et Ἀνδρογέω et Μίνω, ab eodem Eust. annotata; nempe a ba-

rytonis nom. Ἀνδρόγεως et Μίνως. sunt etiam qui Ἀρω pro Ἀρω dictum velint, trajecto pleonismo; de quo supra 347, 9. itidem et Ταλαῶ infra 746, 10.

P. 667, v. 53, vulg. ἐπ' ἀμφοτέρω τάνυον, luxato metro. nostra lectio petita ex II. v.

P. 668, v. 6, fortasse rectius Πείρητος, sublato initiali α. a Pirene, seu Acheloi seu Oebali filia, nomen accepisse tradit Pausanias noster 45, 30: 46, 20. V. 19, pro τοῦ ε omnino legendum τοῦ ι, ut manifeste arguit v. 16 et 26. V. 26, melius fere, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. V. 34, duplex verbum, πείρω, et περῶ, ut τοπο et penultima quantitate, ita et flexionis forma differens.

P. 669, v. 5, Πείσανδρος et Πεισήνωρ, sunt potius a futuro: ita ut interpolandus videatur locus, hoc fere modo, ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, Πείσανδρος, Πεισήνωρ. V. 19, duplicis scripturae indicia, τὸν τοῦ πῆσσω μέλλοντα: et, τὸν πῆξω μέλλοντα: ut πηγείμαλλος sit pro πηξίμαλλος, dupla ξ dissoluta in γσ, et ε interposito, ut in ἐλκεσίπεπλος. At si debet esse pleonasmus τῆς σι συλλαβῆς, oportet ut primum sit πηγείμαλλος, ut δακτύλιος 668, 52: deinde πηγείμαλλος, ut ἀγείλαος, ἀλφεσίβοια, λιπεσήνωρ, et similia. atque ita duplici formatione opus fuerit, διαλύσει τοῦ διπλοῦ, καὶ πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς. V. 30, πάμων infra quoque repetitur 681, 50. sed utrobique melius fere πάμα seu πάμμα legerimus. inde namque πολυπάμων, ut πολυκτῆμων a κτῆμα, ἀναίμων ab αἷμα, aliaque consimilia: eiusque lectionis indicia infra 699, 6. V. 41, πίδου mentio apud Helychium, Suidam, Eustathium, nulla sit. quare πῆδου melius scribemus, ut v. 39. V. 43, πάλῃξ, παληκίξω, et παληκισμός, vocalium transpositionem habent, pro πήλαξ, πηλακίξω, et πηλακισμός, ut et sequentia declarant, et alphabeti series indicat.

P. 670, v. 17, rursus imperfecta regulae allegatio, more solito. Ibidem προσθῆναι pro πρόσθῆναι. V. 30, ea hic patronymici technologia quae supra 556, 29. V. 33, Homeri locus II. γ'. V. 39, πηλυγίς congruit cum seq. formatione: ut auctorem ita scripsisse vix ullum sit dubium. sed verius πηγυλῖς, transpositis litteris, in Apollonii ed. Argonaut. lib. 2, v. 739: itemque apud Hom. Odyss. ξ', v. 476: necnon apud Eustathium, Suidam, Helychium: ea nempe forma qua ἀτρακτυλῖς, et similia. V. 41, vetus editio, φύξῖς pro πῆξῖς, minus apposite. Seq. v. vulg. πληθύω πληθύς, dispari syllabarum numero: ego πλῆθω πληθύς malui, ut supra 619, 52, ἦδω ἡδύς, atque ita forsitan etiam ὄρῳς ab ὄρῳ: ut ὄρῳ sit ab eiulandi adverbio οἷ οἷ, sicut αἰάξω ab αἰαῖ. V. 44, congruentius πεπυκνωμένον, relatum ad τὸ στόμιον. V. 56, in vulg. indicium est et alterius scripturae, παρ' αὐτῆς, genit. casu. In eisdem post γράφεται legitur πηρός: quod quia neque compositum est, neque ad πῆραν magnopere quadrat, exterere malui.

P. 671, v. 8, Apollonii locus est Argonaut. lib. 1, v. 379. Ibid. mox vulg. ἱματίδιον, vesticulam; minus apte. V. 12, Homeri locus in Henr. Stephani mss. ex Odyss. citatur, hoc modo, Πήχυιον δ' ἄρ' ἐπεὶ τὰ πῆδω ἐνὶ βόθρον ὀρύξας, Ἀργεῖοῦ τὰ μελαιμόν. quae iisdem verbis leguntur Apollonii Argonaut. lib. 3, v. 1206: sed absque illo hemistichio; et soluta diphthongo scriptum ibi πηχύιον. Similis locus Odyss. κ', Βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούτιον ἐνθα καὶ ἐνθα. qui et Odyss. λ' repetitur. V. 17, rectius πιαλέα, ut διφαλέα, et similia: quam scripturam probat etiam Helych. ac Suidas. Πιαλία, seu Πιάλεια, oppidum est Thessaliae: cuius civis Πιαλεύς, apud Steph. Byz. V. 22, tolli etiam potest distinctio post Αἰολικὴν, et commationem hoc sequentibus iungi. V. 53, Πιλᾶτος non magis Graecam originem habet quam Τορκουάτος, Κουδράτος, Κιγκινάτος, et similia e Latine petita.

P. 672, v. 15, inclusum ἐπενδέσει abest a vulgatis: a nobis additum ex v. 55. V. 20, ὅπῃα quid velit, nescio: puto legendum πῖονα, pinguis. V. 33, ad πινάκιον nihil facit τὸ ἄκος: diminutive namque factum e πινάξ, ut ἀβάκιον (666, 21) ex ἄβαξ. Sequentia leguntur etiam apud Harpocr. ac Suidam. V. 52, depravatus locus. sententia postulat, ἢ παρὰ τὸ πονᾶ πονύω πονυτός: καὶ τροπὴ τοῦ ο, πινυτός, ὁ διεγνηγεμένος.

P. 673, v. 3, locus e duobus confusus. nam II. χ', v. 2 est, Ἴδρω ἀπεψύχοντο, πῖον τ', ἀκρόντα τε διψῶν: et aliquanto post, v. 70, Οἱ τ' ἐμὸν αἶμα πίνοντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ. V. 16, apud Homerum est ποιήετα, herbida seu herboσα: et v. 21, apud Pind. Isthm. 6, πῖωσ αφε Δίρκας ἀγγὼν ὕδαρι. V. 24, ὅτι μὴ, nisi, tantummodo: aut ὅτι, superflue. V. 33, distinctius, καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς τὸ υ. V. 43, Apollonii locus est Argonaut. lib. 1, v. 933, meminit eiusdem Πιτρείας et lib. 4, v. 565. V. 49, inclusa, ἐστὶ φῶ τὸ, ablunt a vulgatis: supplenda esse arguunt sequentia. locutio autem similis pag. seq. v. 41. 10 οὐλοῦνται 10

P. 674, v. 3, coniunctio δέ, cum articulo ἡ, et ipsa in vulg. defunt: nec minus apte legeris, αὐτὴ δὲ ἡ πῖότης, ipsa vero pinguedo, subaudito verbo γίνεται, ut supra 671, 15. V. 9, σπασσῶ, ut πλάσσω, non facile inveneris. V. 11, rectius, opinor, κορῶν, puellarum. V. 13, plenius, ἀπὸ τοῦ σιδήρου ὁ σίδηρος. V. 19, pro πλαγγηδῶν legendum videtur πλαγγῶν: ut respiciat ad v. 9. V. 21, inclusa, ἡ τοῦ ζυγοῦ, ad sententiam supplendam requiruntur: aut scriptura mutata, omissa exegesi, legendum πλατὺ γέ: quod magis videtur consentaneum: nam Helychio πλατὺ γέ est τῆς κώπης τὸ ἄκρον, ὃ πλῆσsetαι τὸ ὕδωρ.

P. 675, v. 2, librario excidit syllaba, legendum enim, τοῦ σημανομένου μένοντος, significatione manente. aut, si ὄντος velimus, addendum τοῦ αὐτοῦ, cum significatio est eadem. V. 6, ἐκ τοῦ πλείος, declarativa repetitione, ex πλείος inquam. simplicior porro derivationis via est haec: πλείος, poetico pleonismo e πλέος, ut ξείνος e ξένος. πλέος autem, vel e genitivo πολέος, per syncopen: vel e πλῶ τὸ πληρῶ, comparativum πλείων, et superlativum πλείστος, e πολίων et πόλιστος, syncope τοῦ ο, et epenthese τοῦ ε: vel a πλέος est πλείων πλείστος, et contracte πλείων πλείστος, ut pag. seq. v. 13. V. 22, posterior Homeri locus est II. ε. Seq. v. rectius χειρότερον, ut in Hesiodi ed. Ergon v. 126, Δεύτερον αὐτὲ γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν. V. 37, ὅτι cum infinitivo rursus pleonastice. V. 42, congruentius active, καταστεγίσαι, in astra retulisse.

P. 676, v. 5, Apollonii locus Argonaut. 2, v. 713: ubi Πλείστοιο scriptum; itemque in scholiis Πλείστος, ποταμός: sed additur tamen et annotatio quae apud nostrum hic legitur, iisdem verbis. V. 19, aptius, εἶδος τι πλέγματος, species quaedam plexilium. Seq. v. τὸ δὲ πλημμελές, quod vero attinet ad πλημμελῆ. V. 32, sensus est, is oxytonum ut genitivum in ἰδος et dativum in ἰδι, ita et accusativum in ἰδα facit, peritissyllaba usquequaque flexione: at is barytonum, accusativum habet duplicem, et peritissyllabum in ἰδα, et isosyllabum in ἰν. V. 47, apud Homerum est, στόμα τε θῖνές τε Οὐδὲι πλῆντ'. At sequentis loci hemistichium finale, v. 49, mutilatum est. Similis locus Odyss. ξ', πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον περῶν τε καὶ ἵππων. V. 51, τοῦτο, absolute atque elliptice positum pro, ad hoc quod attinet, ut v. 20. Praecedentia congruunt cum 470, 14.

P. 677, v. 3, convenientius fere, τὰ ἐμπαθῆ, quae πάθος (i. figuratam formationem) in se habent: et seq. v. ὑπὲρ τῶν πεπονθότων, addito articulo. V. 51, διὰ τοῦ ν: quia sc. Attice πλεῦμων dicitur, vel ν in λ verbo: vel παρὰ τὸ πλεῖν, quia quodammodo innatat ceteris visceribus pulmo. V. 59, initium versus est ab articulo τόν: isque sic a nonnullis citatur ex Aristophanis Nubibus, Τὸν οὐρανὸν ἀναπειθόντ' ὥς ἔστι πνιγεύς, persuadere nobis volunt, caelum esse furivum. V. 46, aptius pene, τῶν ἐκκαλουμένων ἐκείσε: nam ἐκκαλῆσθαι non παρὰ τὸ ἐκκαλεῖν, sed παρὰ τὸ ἐκκαλεῖσθαι dicitur. V. 51, ποιά tropice pro anno ponitur, ut apud Virg. Ecl. 1, post aliquot aristas.

P. 678, v. 8, composita ex ἀντῶ et ἀρκῶ: quia ut αὐτάρακτι, ita etiam ἀνάντης, προσάντης, κατάντης dicitur, barytonas. V. 18, aptius, mutata coniunctione, ἀτοπον δέ, sed absurdum. V. 24, Hom. ed. II. λ', ἱατροί, plurali num. V. 44, ποτί parum huc facit: aptius πόθι: ea nempe forma, qua οἶκοι ex οἰκοθί, et Μεγαροῖ ex Μεγαροθί. V. 53, πόα verum est: sed convenientius ποιῆ, penultima diphthongo, ut in ποιμῆν.

P. 679, v. 9, locus ex II. γ', sed more solito decurtatus. V. 54, nec Ἀντωνίου nec Ἀντωνίου, immo nec Ἀνγούστου nomen huc facit; siquidem Nero, ut est apud Suetonium c. 18, Ponti modo regnum, concedente Polemone, in provinciae formam rediit. et Ponti urbs Πολεμωνίου neutro genere dicitur Ptolemaeo atque Ammiano Marcellino; apud quem et Polemoniacus Pontus.

P. 680, v. 4, πέλω pro πολῶ: itemque rursus infra 681, 20. V. 10, rursus augmentum neglectum in οἰκοδομήσαμεν. V. 51, sensus est, ὅτι τὸ πολὺς δὲ ἐνὸς λ ἐκφέρεται.

P. 681, v. 24, Πολύδος, si mendo caret, erit a nom. Πολύς, ut αἷς ἰδός. sed verius esse videtur Πολυίδου, a nom. Πολυίδος, qui mox repetitur v. 32, agnosciturque ab Suida quoque. V. 34, distinctie rectius collocabitur post τὸ τέλος, ut paulo ante, v. 32. V. 47, ἐλλείπει τοῦ σ: quia scilicet πολύλυστος dici deberet ut πολίστος 766, 28. V. 53, πολλαῖς corruptum est: verum procul dubio πολλαῖς, multoties sane hoc verbo Xenophontem uti, declarat Index Stephani nostri; annotans πέπαται 245, 7: πέπαται 159, 10: πεπαμένον 218, 24, unde πολυπάμων fere melius uno μ supra 669, 30: licet gemino scribatur etiam apud Helychium, Suidam, Eustathium. V. 54, Theocriti locus est in Idyllio xv, quod Syracusiae sive Adoniastis inscribitur: ubi soem. genere Ζυ-

ρακοσίαις editum. sensus est, eum imperare Syracusanis, liberis ei opulentis: debere imperare iis quos in sua possessione habeat.

P. 682, v. 8, explicatio ista nominis πομπή repetitur v. 45. V. 28, differentia πονηροῦ et πονήρου exponitur etiam ab Ammonio. V. 36, melius fere ἐπώνυμος, nomen pro adverbio. V. 54, ei μὲν absque redditione alibi quoque observatum, subaudito εἰ ἔχει, aut alio eiusmodi commatio. ceterum ποῖ κῆγος Helychius exponit ποῦ γῆς: annotans et alteram scripturam, ποῖ κῆγος: ad quam alludunt sequentia nostri verba; atque adeo v. 57 ea requiri videtur.

P. 683, v. 7, fere melius, λιθώδη τόπον διὰ τοῦ ὠμεγάλου σημαίνει, καὶ ὄνομα κύριον. est sane magis perspicua ea lectio. nam πῶρος et lapidosum tophum significat, et nomen proprium. V. 16, vulg. τὸ πῶρ, ut τῶρ et similia. mihi περὶ magis placuit, ut v. 4, et supra 665, 31. V. 20, σχοίνου πλέγμα repositum e Suida. in vulgatis indicia sunt etiam alterius lectionis, σχοίνον πλέγμα. ceterum πόρκης et πόρκος agnoscit etiam Suidas, πόρκης et πόρκος Helychius. V. 24, pro Φίλων haud scio an verius Φιλήμων scripserimus. apud Suidam Δίφιλος est. Articulis τῶν seq. v. legitur etiam apud Suidam; cum melius absque illo iambus constet. V. 36, rectius περὶ, a quo πέρηνμι, ut πέμπλημι a πέμπλω. V. 48, Eustathius quoque praesenti tempore παρέχειν et εὐτρεπίζειν exponit: at scholia ἐτοιμάσουςα futuro tempore, uti et Helychius. exstat autem locus non ll. γ', sed ll. γ', sub finem. V. 55, Apollonii Argonaut. lib. 4, v. 897, legitur, ἀδμήτ' ἔτι πορσύνεσκον: ubi scholiastes accipit pro oblectabant, curabant. at Argon. 3, v. 1124, θεὸν ὧς πορσανέουσι, pro τιμήσουσι, hono-
bunt, colunt.

P. 684, v. 18, circumflexum πορφυρεῖν non agnoscit nec Helychius, nec Suidas, nec Eustathius, sed tantum barytonum πορφυρεῖν, etiam in hac significatione τοῦ βαθέως διαλογίζεσθαι, ἢ κυμαίνεσθαι διαλογισμοῖς. V. 51, rursus imperfecta regulae allegatio. Seq. v. sensus est, ac si quis forte obiciat non esse barytonum, respondetur: —

P. 685, v. 8, ξένιον est etiam apud Suidam in m. Henr. Stephani; apud Helych. ξόνεγγος, aptius. ceterum Pindari locus exstat Olympion. od. 10, ubi dicit, τίς δὴ ποταίνιον λάχε στέφανον; ubi et scholiastes exponit πρόσφατον, et per consequens πρῶτον. videturque ποταίνιον Dorice pro πρόσαινιον usurpatum: id autem idem cum πρόσφατον: quia Φάσις et αἶνος valde sunt affinia. V. 18, melius, ποτός ἢ πότος, eadem desinentia, ut v. 40. V. 47, de Glaucio Anthedonio meminit et Natalis Comes Mytholog. lib. 8, c. 5.

P. 686, v. 13, πόρος a περὶ deducitur supra quoque 683, 4: malim utrobique περὶ. ab eo enim πόρος, ut σπόρος a σπεῖρω, φθόρος a φθείρω, 694, 51. V. 49, aptius fere πεπερῶσθαι, a περῶ. V. 53, rursus Latino vocabulo Graeca origo quaeritur. praetorium enim, a praetore: praetor, a praeundo Latinis dicitur.

P. 687, v. 13, convenientius ferme παραβεβηκέναι, praeterisse, transisse. V. 28, rursus augmento neglecto, ὀκλακέναι pro ὀκλ. vel potius ὀκλάσαι legendum, eodem tempore quo προηχθῆναι.

P. 688, v. 7, scribendum ἔλαβε, cepit. corruptus est etiam Apollonii locus, qui Argonaut. lib. 4, v. 1671, ita legitur, Λευγαλέον δ' ἐπὶ οἱ πρῶτον χόλον: ubi scholiastes tacet. V. 33, προηγορεῖν cum Suida scripsi: nam in vulg. προγορεῖν, plane abolita est initialis littera τοῦ ἀγείρεσθαι: est enim προηγορεῖν proprie avium ἔχινος ὅπου προαγείρεται ἢ τροφή, ingluvies avium in qua cibis congeritur, congestusque paulatim in ventriculum transmittitur. V. 44, congruentius γινόμενης, genit. casu. V. 53, προήλαε verius est a προήλαω: qua de re supra diffusius ad 469, 38. V. 57, προήλαε apud Homerum est, ll. λ' initio: nempe praeterito imperfecto.

P. 689, v. 5, commation istud, προτείνω χεῖρα, incertum est sitne Archilochi, an nostri Etymologici. Seq. v. divisum προῖξ nescio quomodo irreperit. προῖξ namque scribendum cum vulgatis; aut oxyt. προῖξ cum Helychio. V. 17, haud scio an rectius Κτίσεις: ut significetur liber quo expositum, quae a quibus condita. V. 32, rectius κρόσσαι λέγονται, ut supra 540, 40. V. 41, ad praecedens ἀγαθός melius quadrabit μένος quam μένω. V. 52, rectius, εἰς τὸ πέτεσθαι, ut patet ex 666, 49. V. 57, ll. α' est, Καὶ ἔα παροῖθ' αὐτοῖο κατέζετο.

P. 690, v. 11, Aeschyli locus est editionis Stephaneae p. 50; ubi scriptum exstat, ὁρῶν ἑμαυτὸν ὧδε προσελοῦμενον: quod et scholiastes exponit ὑβριζόμενον: addens, Arcadas quoque inde προσέλους live προσελήνους appellatos, quoniam ὑβρίζουσι fuerint: agnoscuntque id verbum etiam Helychius ac Suidas, προσελεῖν exponentes προπηλακίζειν. sed metro melius fere congruit ea

lectio quae a Stephano annotatur, προσελοῦμενοι: nempe παρὰ τὸ σιλλοῦν, quod Helychius est μωκᾶσθαι, κακολογεῖν. quod si quis προσηλούμενον malit, significabit (inquit Stephanus) idem quod προσπασταλεύειν eiusdem Promethei p. 6, id est παξίλλης et clavis affigere. προσελλεῖν sane originem quam habeat nondum video. V. 21, plenior lectio est, μετὰ τῆς πρὸς προθέσεως, cum praepositione πρὸς, ut mox v. 31. V. 30, in vulg. indicia sunt duplicis scripturae, πρόσκλιντρον et προσκλιτόν. V. 33, melius fere προσάδια, neutro genere, ut in Procli Chrestomathia grammatica, editionis nostrae 343, 22.

P. 691, v. 2, rectius τὸν ὦπα, masc. genere, ut mox v. 4. V. 29, τὸ αἰρῶ nihil facit ad τὸ προῦργιαίτερον: quippe quod a sequenti προῦργου derivatum sit, ut ὀψιαίτερον ab ὀψέ vel ὀψιος. V. 35, προθύμως ferri potest; quia saepe nomina pro adverbis usurpantur: alioqui congruentius προθύμος, ut v. 43. Sequens φρῶ repetitur v. 59. si quis φρὴν malit, meus ei accedet calculus. V. 53, locus Odyss. ε'.

P. 692, v. 1, πρωῒός et πρωῒζον accentu variant, ut πρωῒ et πρωῒ v. 12. Apud Suidam προῒζα et πρωῒζόν, variante accentu pariter et quantitate: apud Helychium προῒζα et πρωῒζα, tantum quantitate variante. V. 22, melius ἐξέρρηξε, erupit, effregit, in Eustathii comment. 1025, 25. V. 25, cum e προόρα est contractio, rectius πρώρα scribemus, ex regula quae supra traditur 686, 42: at cum e πρωῒρα, melius scribemus πρώρα. V. 40, locus ad quem nos ablegat, supra est 303, 38.

P. 693, v. 19, comparativo caret non πρῶτος; (quippe cuius comparativum πρότερος 691, 10: 692, 54) sed πρώτιστος: id enim est e superlativo πρῶτος, ut apud Latinos proximius et pessissimus e proximus et pessimas. V. 28, melius δευτέραν ἐπίτασιν, expuncto adiectivo ἐπιτακτὴν. aut legendum δεύτερον ἐπιτακτὸν, subaudito substantivo μόριον. Seq. v. ut πολλὸν παυρότεροι, ita supra πολὺ χειρότερον 675, 25. Sequens locus more solito decurtatus est: nam ll. ω' est, ῥῆῖτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσι δὴ ἔσεσθε. V. 31, barytonum πρύλεις agnoscunt Helychius, Suidas, Eustathius: agnoscunt etiam πρυλλές: sed id tamquam a πρυλλῆς formatum tradit Eustathius. V. 36, pro γράφεται aptius γίνεταί legerimus: natus error e confusis scripturae compendiis. V. 42, rectius, Πρυτανεία καὶ θηλυκῶς, πρυτανεία, ἀριθμὸς ἡμερῶν τριάκοντα, ut fusiis Harpocraton et Suidas tradunt. attingitur autem haec πρυτανεία etiam v. 56, ubi decem tribus, totidemque menses lunares, et πρυτανεία per successionem administrata memoratur. V. 53, ex Harpocrate ac Suida pluraliter scribe Πρυτάνεις: et seq. v. καὶ πεντήκοντα ἄνδρες, facta post πεντακοσίων interpunctione: et v. 57, κλήρω λαχοῦσαι, divise.

P. 694, v. 3, altera causa omissa est: forsitan quia supra in βαλανείον exposita est 187, 10. V. 7, πτανές quid velit, nescio: et incertum, ἀπτηνές ne an aliud quidpiam auctor scripserit. V. 26, ἐκφύεται bene habet: sed aptum etiam ἐμφύεται. V. 46, haud scio an verius ἐρίμυκος.

P. 695, v. 3, apud Helych. et Suid. est πτωκαζέμεν: sed πτωκαζέμεν tamen cum σ requirit apud eos series alphabetica. V. 15, πέτω repetitur etiam pag. seq. v. 45, cum eadem aetologia. V. 24, metro convenientius οὐλύμποιο. V. 28, vulg. ἡλπισαν, speraverant: nihil ad rem. indicia in eisdem et alterius lectionis, infinitivo modo, παρὰ τὸ τὰς πυγὰς ἐκεῖ ἀλγῆσαι τοὺς Ἀγαμέμνονος ἐρέτας. meminit eius rei et Strabo lib. 14, pag. 737. V. 33, inclusum συγκοσμοῦσαν ad sententiam explendam additum e sequentibus. V. 36, κεκλεισμένων pro vulg. κεκλασμένων repositum e v. 54 et 57. V. 41, rectius εἰς τὸ πύξ, ut patet e v. 57. V. 50, decurtatus locus, atque ita explendus, μελαμπύγης ἐπὶ τοῦ ισχυροῦ, ἀπὸ τῆς μελαίνης. V. 56, vestigia duplicis lectionis, ἐλκῆδην et ἐλκῆδόν: quarum posterior exstat in Hesiodi Clypeo, v. 302.

P. 696, v. 5, post μόθωνα distinguendum; ut sequentia Etymologici sint, non comici. apud Aristophanem enim in Equitibus locus ita legitur, Ἀπεπυδάρισα, μόθωνα περιεκόκκυσα, seu περιεκόκυσα. V. 28, rursus accentus geminatus in Calliergis editione. V. 52, rectius, opinor, τοῦ τοπικοῦ, localis nominis: quod est Πυλαῖος: unde ἡ Πυλαία σύνοδος pagina praecedenti v. 42.

P. 697, v. 7, aptius fere mutata praepos. ἀπὸ τοῦ παρеспарм. metaphorice nempe ab humore illo, qui se corporibus interlerit seu insinuat. Sic v. 19, convenientius ἀπὸ τοῦ πυρός, ab igni: et v. 30, φλογὶ ἀναφερομένη. Seq. v. 31, alterius quoque lectionis vestigia sunt in vulg. παρὰ τὸ πυρός. V. 40, cum praepositione legendum videtur, ἐπὶ ἀσφαλείας.

P. 698, v. 9, in vulg. indicia sunt etiam alterius scripturae, οὐκ εἶχε, praet. imperfecto. V. 10, iambico metro magis congruit λιποπωγωνία, prima correpta. V. 28, πυρπολῶ secunda

brevi legitur apud Hesychium, Suidam, Eustathium, atque ut Hom. Odyss. κ' fere initio, Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσομεν ἐγγὺς ἐόντας, ita etiam Aristophanes Vespis, Τῶν ἅπαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν. cur ergo πυρπολῶ secunda producta noster maluerit non video, in ἀπεμπολεῖν vero assentiuntur ei Hesychius quoque ac Suidas. V. 42, αὐτῷ Dorice potius est pro αὐτοῦ αὐτοῦ vero, ex αὐτόσε, extrito σ, et σε in ου contractis, ut ποῖ ex πόσι 678, 44. De τούτω quae subiunguntur, dubium me habent.

P. 699, v. 6, inclusum πάμματα postulat ipsa sententia, et agnoscit illud cum Hesychio etiam Eustathius, Doricae dialecti proprium esse tradens. V. 11, vulg. τὴν ἡγῆν: cui voci cum neque analogia neque lexicographi patrocinentur, ἰγγὴν pro eo substitui. V. 14, de lacris triremibus supra quoque 469, 19. V. 28, συνδικοῖν minus congruere videtur: aptius συνδικοῖν: et v. 32, ὅς ἐστι, quis sit, id est qualis. aut ὅς ἐστι, ut de eo censeant.

P. 700, v. 1, indicia etiam alterius lectionis, ἢ πρόνοια, ὅτι προενόησεν — priorem agnoscit etiam Hesychius, Suidas utramque, ab Herodoto libro 8 προνοίην Ἀθηναίων appellari tradens. Sed et Pausanias utramque agnoscit: priorem, 289, 25: posteriorem, 323, 40. Rursus eodem versu 1, e Suida rectius legemus, ὅτι προϋνόησεν, ὅπως τέκοι ἡ Δητώ, quia prospexit, uti Latona pareret. V. 3, προϊστασθαι, obstandi et impediendi significatione repetitur etiam mox v. 21: et προϊσταται. Hesychio est ἐπιπολάζει: apud Suidam vero προϊστατο, ἐνεδίδε: cui scripturae accedit προσστῆναι vers. 19. V. 11, vulg. προσκεκόλληκε, active: ego cum Suida passivum malui. V. 19, congruentius fere μοι, dat. casu. V. 24, in ρῶ, ρῶ, aspirationem secundae litterae tribuunt etiam superiores editiones: quamobrem et nos eam scripturam hic et in sequentibus servandam existimavimus. V. 54, aptius videtur, τὴν ψυχὴν ἔχων.

P. 701, v. 3, fortasse legendum, εὐρους ἢ κατὰ τινὰς περιστασίας. V. 28, vulg. οἰκούσῃ, habitanti, parum apte. V. 33, ἔθνος legendum esse pro ῥόθος, e Suida colligere est. V. 49, Ἰλιάδεσι primo poeticum est, 166, 49: deinde cum geographica historia parum congruit. cum ergo Ilium Phrygiae sit, Rhodi autem Ialysus, legendum videtur Ἰαλυσσείας. Ialysii enim civis est Ἰαλύσσιος, foem. Ἰαλυσσιάς, uti Stephanus Byzantius tradit. V. 52, ῥαδελὸν contra metrum est. legendum ergo vel ῥαδελόν, vel ῥαδανόν, unde ῥαδανίζειν pag. seq. v. 8. tertia scriptura, ῥοδανόν, v. 54, supra est 283, 11. Eustathius duplicis tantum lectionis meminit, ῥαδανόν et ῥαδαλόν, 1165, 19. unde suspicari liceat, tres tantum lectiones a nostro annotatas esse: e quarum duabus prioribus Zenodoti sit ῥαδανόν, a quo ῥαδανίζειν: Aristarchi autem ῥαδαλόν: praesertim cum ea duo legantur etiam apud Hesychium.

P. 702, v. 4, cum εἰλεῖν subaudiendum λέγεται, vel simile quid. V. 5, ἀγνία ferri potest ut παρθενία 462, 14: sed usitatus tamen ἀγνεία, ut λαγνεία. V. 30, congruentius esse videtur ἀκλειστω χεῖρ, non clausa manu, patula manu: ad differentiam τοῦ πῦρ παῖειν, 695, 53, quod est manu in pugnum contracta caedere. similis fere differentia τοῦ κολαφίζειν et κονδυλίζειν 525, 9: et 528, 21. V. 34, μετὰ τοῦ ι, pro διὰ τοῦ ι, ad differentiam Aeolici ἄρπυς seu ἄρπυς, quod barytonum est et per υ scribitur. V. 39, in vulg. indicia sunt etiam alterius scripturae, ἐκλειψιν. V. 43, pro σφίν rectius φίν legemus, expuncto initiali σ, eo nempe modo quo φίζ a Boeotis nominatur ἢ σφίγξ, ut Hesiodi scholiastes adnotat ad Theogoniae v. 326. sic sane et apud Callimachum hymno in Dianam, Κτήνέα φιν λοιμὸς ἐπιβόσκειται, scholia tradunt σ metri causa demptum esse: et Hesychius quoque φιν pro αὐτοῖς ἢ αὐταῖς usurpari prodit. V. 46, usitatus ἀκάνθωδεςτάτας: cuius scripturae vestigia v. 49.

P. 703, v. 3, ῥαγῶσαι agnoscit etiam Suidas: alioqui ad ῥάχος magis quadrat ῥαχῶσαι. V. 4, rursus γράφεται pro γίνεαι. V. 6, vulg. ὡς παρὰ τὸ ἡρέμα ἡρεμῶ, praepostere. V. 12, ῥεῖτων meminit et Pausanias noster 36, 13: 67, 4. V. 14, vulg. Θρασίω: sed Θρασίω legendum esse, cum ex aliis patet, tum etiam ex nostro supra 455, 39. V. 23, aptius κλάσσαι, praes. tempore. V. 27, ῥέξαι per ε, probat sequens μεταποιῆσαι, confirmantque in sequentibus ῥέγμα et ῥέγος: alioqui et per η haec efferuntur. V. 39, ῥῶ τὸ λέγω, est potius τῆς πρώτης συζυγίας, quippe quod ex ερεῖν factum tradant nonnulli.

P. 704, v. 1, locus ex Odyss. ε'. V. 14, locus Apollonii Argonaut. libro 1, vers. 669. sic et libro 2, v. 198, apud eundem, Βακτρῶ σκηπτόμενος, ῥιμνοῖς ποσὶν ἢε θύραζε. V. 34, ante ῥενοτόρῳ inferri potest Ἀρηῖ, ad explendam sententiam. V. 43, vulg. ῥίπτει, vitiose inserto τ. ῥίπος agnoscit etiam Hesychius, exponens ῥεσφος πρὸς κοίτην. Ibidem rectius λύγων barytonus, ut supra 671, 23: 591, 44. V. 51, in vulg. indicia sunt et alterius scripturae, ἀπαρξίπτεισθαι.

P. 705, v. 29, Odyss. ε', ῥόχθαι γὰρ μέγα κύμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο. itemque Odyss. κ', ποτὶ δ' αὐτὰς κύμα μέγα ροχθεῖ κυανώπιδος ἀμφιτρίτης. V. 32, vulg. λογῶ; quod nec usitatum est, nec ad ῥοχῶ satis congruit. Sequens locus mendii suspitione non caret. V. 54, pro σκορπίου Hesychius et Suidas Φαλαγγίου habent, verius.

P. 706, v. 9, in vulg. indicia sunt duplicis scripturae, ῥυμφείνεια et ῥυμφενία: cuius generis alia supra 462, 15. V. 12, convenientius, τοῦ πλούτου, divitiarum. V. 20, Apollonii ed. Argonaut. lib. 4, v. 144, ῥυμβόνας, itemque scholia: et in fine vers. 1139: ubi ῥόμβω scriptum pro ῥύμβω. V. 36, legi potest etiam προσρητημένον, appensum. V. 47, rursus augmentum omissum in συνελκυσμένος, itemque mox v. 51. V. 48, ῥυτιδῶν neutraliter accipiendum pro rugas contrahens: aut σάρκα repetendum e praeced. commatio.

P. 707, v. 3 et 4, vulg. ἐλκυστικοῖς: quod agnoscit etiam Suidas. sed ἐλκυστοῖς verius esse satis arguit sequens commation ἢ κυλιστοῖς: atque ita legit etiam Hesychius. V. 21, cum κληθῆναι subaudiendum συνέβη, aut aliud huiusmodi. itemque v. 26, post τροπὴ τοῦ π εἰς 2, supplendum, γίνεται σαθράς. V. 30, rursus Latino vocabulo Graeca origo quaeritur, perperam. veram etymologiam expressit Seneca controversia 2, lib. 1, ubi de sacerdote prostituta scribit, manus quae diis datura erat sacra, captiv. 43 ras tulit. V. 32, σφάζω parum congruit ad τὸ σέβω: aptius σεβάζω. Seq. v. in vulg. indicia sunt etiam alterius lectionis, ὁ σεμνύνων pro ὁ σέβων. V. 37, forsan σάω verius, ut pag. seq. v. 37. V. 39, vulg. ἄσσω τὸ φορτῶ, detracta prima littera, quae pag. seq. v. 22 recte addita est. V. 46, Lycophronis locus est pag. 22. Pro seq. Σαλαμβάς apud Hesychium Σαλαμβά est, apud Aristoph. in Equit. Σαλαβακχά. in vulg. indicium est etiam alterius scripturae, Σαλάμβη. [Aelius Lampridius in Heliogabalo, Salambonem omni planctu et iacitatione Syriaci cultus exhibuit. Ex Addendis.] V. 53, participium pro infinitivo est, ὦν pro εἶναι.

P. 708, v. 3, ex Hesychio legi potest, ἐκδέχονται δὲ καὶ ἰδρύσασθαι. — V. 8, fortasse legendum, Οὐνεκ' Ἀρης ταύτῃ τέκνον ἔχωσε πόλει. Simile epitaphium Erythrae regis supra 379, 15. V. 31, κείσθαι suspectum est: verius fortasse χρεῖσθαι. V. 41, locum apud Lycophronem non inveni.

P. 709, v. 8, ὁ ferri potest: si quis tamen ὦν maluerit, per me licet. V. 38, fortasse melius ἀπὸ τοῦ ἐλω, nam ab ἐλω ellet εἰλγμαί. V. 51, Lycophronis locus est pag. 108. ubi σεμνῶς non αἰσχροῦς significat, sed, sub specie τῆς σεμνότητος, simulatione castitatis. V. 54, haud scio an verius κατακαπτόμενος, nempe a κάπτω. V. 56, novem illa videntur haec esse, λάων, θῶων, δμῶων, Τρῶων, παῖδων, δάδων, κράτων, φῶτων, παντων, a nominativis λάς, θῶς, δμῶς, Τρῶς, παῖς, δᾶς, κράς, φῶς, πᾶς. Sic Ζεὺς Ζεός 409, 16.

P. 710, v. 8, rectius ἀλευάμενος, extrito σ: vel plenius, καὶ ἀλευάμενος ἀπὸ τοῦ ἀλευσάμενος. V. 40, vulg. σείθω, perperam. legendum enim σήθω, ut νήθω, κνήθω, πλήθω, πρήθω. V. 45, rectius διαττῶ: unde διαττῶν Hesychio et Suidae (ut et nostro supra 271, 36) διασῆθιν: at διαττεῖν τὸ διατρέχειν, apud eosdem. V. 51, haud scio an verior lectio, αἱ παραδόσεις προστακτικαὶ εἰσι, transposito substantivo: aut, eodem ordine manente, verbis paulum mutatis, ἀπρόστακται αἱ παραδόσεις εἰσι: et seq. v. παραδόσει pro παραδέσει. quamquam ne sic quidem satis plana redditur sententia.

P. 711, v. 1, μυλοκόρος esset ovium curator: at μυλόκορος supra 594, 33, scorae molendino verrendo. σήκασθιν seq. v. agnoscit cum Hesychio et Suida etiam Eustathius: sed sunt in vulgatis nostri auctoris exemplaribus, itemque in Homerii scholiis, alterius quoque lectionis indicia, nempe σήκωθεν: illud, a σήκῶ: hoc, a σήκῳ. V. 5, usitatus καταγωγῆν. Sequens ἐλαίαν agnoscit et Suidas cum Harpocrate: ne quis forte ἀλών malit. V. 6, ut plenius intelligatur etymologia, Σηλυμβρία est Σήλυος πόλις, ut Πολτυμβρία est Πόλτυος πόλις: quia βρία Thracum lingua urbem significat, ut docet Steph. Byz. V. 11, vulg. κατατεθέντος, depositi, luxato metro. V. 54, cum σιαγών subaudiendum et plurale σιαγόνες.

P. 712, v. 17, Apollonii locus est Argonaut. 2, v. 99: ubi σιγύνους duplici γ, ut et apud Lycophr. pag. 86. In venabuli significatione σιβύνη et propius ad etymon σιβύνη dicitur, nempe a suisbus confingendis. V. 35, usitatus κλίσιν, expuncta praepositione, ut declarat sequens verbum κλίνης, flectas. V. 50, legendum videtur, καὶ Οἰνῆς αἰδὸς νύμφης, in Apollonii scholiis Argonaut. 1, v. 623, ἀπὸ Σικίνου υἱοῦ Θόαντος καὶ νηίδος νύμφης, omisso

nomine proprio. V. 56, rectius esse videtur Σικίνου, itemque seq. v. Apud Eustathium est Σικίνου, 1942, 7: ut σικίνους quoque gemino v. apud eundem, itemque apud Helych. et Suidam; qui et σικίνον neutro genere dici tradit.

P. 713, v. 1, Σίκημα est apud Helych. quoque ac Suidam. sed v. 4 etiam altera scriptura notatur, Σίκημα, utrobique per i. Ibidem mox et dat. casu legi potest τῷ Ἰωσήφ, relatione ad sequentia, ut apud Suidam. V. 13, in Procli Chrestomathia grammatica est πεφασμένως, aperte, propalam, evidenter. V. 17, significat iambicum poetam Σημωνίδην dici; at lyricum Σημωνίδην: cuius differentiae Suidas non meminit. V. 26, Anacreonte metro magis congruit σινάμωροι, penultima producta, ut apud Suidam est. V. 35, usitatus σινδόνας, inserto v.

P. 714, v. 2, pro σιπτοί rectius cum Helychio et Suida σιπτοί legemur, nempe παρὰ τὸ στείβειν. atque adeo sic est apud Aristoph. in Acham. σιπτοὶ γέροντες πρίνοι. V. 9, legendum e Suida σιτοβύη: quippe quae farciatur σίτοις. σιτοποίη minus congruit. V. 17, in vulgatis Ammonii Διαφοραῖς haec non leguntur. V. 31, post οἶονε inferendum videtur σοφός, ut plena et plana fiat sententia. V. 39, Ορηκίην male ad Anacreonteum metrum quadrat. V. 56, σιφλός non minus apte derivabimus a σίπαλος v. 5, nempe συγκοπῇ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ φιλοῦ εἰς δασύ. In seq. εἰσιωμένος Ionico et Attico more omissa est duplicationis consonans, 308, 30.

P. 715, v. 12, fortasse ὡς Τελαμών: quia Τελαμών Graecum magis quam barbarum nomen est. Seq. v. Μεγὰν, Βαραβάν, Βαριωνάν, magis accus. quam nomin. casus speciem praeferunt. V. 38, Apostoli collectanea, πρὸς Ἀλέξανδρον ἦκον, usitatior loquendi forma.

P. 716, v. 8, locus ex II. v. V. 22, in vulg. indicia sunt etiam literaturae, Δαρδανίδες. V. 31, cum singulari σκέλος subaudiendum et plurale σκέλη, ut indicant sequentia. V. 40, σκήλη est velut a σκάλλω: a σκέλλω enim σκέλη dicendum fuisset, ut notavit etiam Eustathius 1295, 35. V. 49, κουσεῖρων suspectum est: nec satis liquet, an velit dicere, καὶ τὸ διὰ τοῦ σκίρων.

P. 717, v. 40, σκιάδης mendii suspitione haud caret: verius σκιάδες, aut singulari num. σκιάς.

P. 718, v. 8, vestigia duplicis lectionis, μετὰ Μινώταυρον, et κατὰ Μινωταύρου. σκυροφορίων porro uno q etiam apud Harpocr. ac Suidam, uti et apud Helych. σκυροφόρια. V. 31, inclusum σκολιόν, in vulgatis omissum, requirit ipsa sententiae ratio. V. 35, σκολιού μέλους eadem etymologia in Procli Chrestomathia grammatica 346, 3. V. 51, locus ex Odyss. χ, v. 395: ubi et ἡμετέρεια legi posset.

P. 719, v. 27, ad sententiam explendam vel εἰδῶμεν nobiscum inferendum est, vel praecedenti v. σκορπίζομεν aut σκορπίζουσα legendum. V. 38, nota εὐτονωτέρος communis genere, pro εὐτονωτέρα usurpatum. V. 48, rectius κόβυλον υπο λ, ut supra 524, 27. V. 57, legendum puto ὅτι τῆς συστολῆς τοῦ περὶ τὸ πρόσωπον σκύλους: ut non obscure colligitur ex 364, 6.

P. 720, v. 10, si a χύτρα derivare libet, Ionice scribendum χύτρα, sed aspirationis mutata: composita, κυθρωπός: addito σ, σκυθρωπός. sed convenientior etymologia est a σκυθρός et ὦψ, qui est tetrico vultu. V. 17, ante ista, παρὰ τὸ φωνῆν ἔχ. desideratur fabula de σκύλλα: quae sic e Suida suppleri potest, Σκύλλα, ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει θηρίον ἐμυθεύετο εἶναι μέχρι τῶν ἐφθαλμῶν, γυναικὸς περικαλλοῦς σχῆμα ἔχον· ἐκατέρωθεν δὲ, κυνῶν κεφαλὰς ἔξ· τὸ δὲ ἄλλο σῶμα, ὀφιδέες. Homeri scholia Odyss. μ, prolixius eam describunt; ubi pro τῆς δ' ἦν legitur τῆς ἦτοι: et mox ὅση, foem. gen. V. 19, σκύλλος pro cane, gemino λλ existat apud Helychium quoque: sed etymologia παρὰ τὸ ὑλακτεῖν, innuit potius simplici λ scribendum esse: atque ita sane σκύλαξ scribendum est seq. v. ut paulo ante v. 10. V. 22, discrimen istud annotatur etiam in Homeri scholiis ad II. σ, v. 319: sed ordine inverbo: ὁξυτονομένης μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς, τὸ τοῦ λέντος ἐκχρονον βαρυνομένης δὲ, τὰ τῶν ἄλλων ζῶων. quod tamen non observatum invenias. V. 34, usitatus τενόντων, per s, non per α.

P. 721, v. 6, melius fere, ἐν ταύτῃ μένειν, in eodem statu permanere: et vers. 14, ὥσπερ καὶ σμικρός; et v. 19, ὑποσμήχουσα, per υ, ut infra 783, 35. V. 43, Σόλυμος pro civitate ferri posset: at gens, Σόλυμοι, plur. num. Seq. v. melius fortasse Πισίδου, Pisidae. sane Stephanus Byzantius, Σόλυμοι οἱ νῦν Πισίδαι.

P. 722, v. 26, pro σουσαν videtur potius dissyllabum requiri, σουσαν, aut σουσα, et seq. v. pro σουσιον apud Helychium, Suidam, Dioscoridem, Athenaeum et alios, est σουσίον. Σούσιοι,

populus sunt; quorum regio Σουσιανή. V. 43, παῖνω, si mendo caret, Aeolico more pro πεινώ usurpatum videatur. aut πένω legendum, unde πένης. V. 53, II. v' ἀσπείρουσα scriptum, quatuor syllabis.

P. 723, v. 2, pro σκάρος legendum potius σκαρθμός, ut σκαρθμός ἵππου apud Aratum. Sic vers. 34, aptius ἐνσπειρᾶσθαι, ἱππολῶνι: itemque vers. 40 σπειρῶ, spirae modo convolvō. V. 42, syncopatum σπέσι, legitur Odyss. α', vers. 15, sed geminato σσ, ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι: ubi scholia σπέεσσι habent, more communis. σπέιους v. 33, legitur Odyss. ε', vers. 68, περὶ σπέιους γλαφυροῖο.

P. 724, v. 9, cum plurali σπινθήρες subaudiendum et singulare σπινθήρ, ut declarant sequentia. V. 35, vulg. ῥύδην, adverbialiter, luxata structura et sententia. V. 55, σταμίνες i corripit Odyss. ε', ἀραρῶν θάμεις σταμίνεσσι.

P. 725, v. 15, locus est II. v', circa finem. V. 22, planius, τοῦ δανείζεσθαι παριστάντος: vel geminato articulo, τοῦ τὸ δαν. παρ. V. 34, melius σταφίς: certe usitatus.

P. 726, v. 11, inclusa, addita ex 728, 14: et v. 42, ex II. v', v. 138. V. 47, melius fere στέμμα, sing. num.

P. 727, v. 1, duplicis lectionis indicia, οὐδέτερον ἐν ὀνόμασι, et οὐδέτερον ὄνομα. Sequentium sensus est, adiective ac masculino genere dici στεῖνός: at substantive ac neutro genere στεῖνος. V. 16, plenius, γίνεται Στέρια καὶ Στεριεύς. est autem Στέρια, ei diphthongo, demus Atticus, ut Steph. Byz. et alii docent. V. 32, legendum videtur, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, στήη, στήησι, καὶ στήωσι: ut supra 294, 20: 581, 33. Sed innuitur et altera lectio: ei δὲ μετὰ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ ἐάν στῶ στῆς στῆ, πλεονασμῷ τοῦ ε, καὶ προσθέσει τοῦ ι, γίνεται στείω στείης στείη, στείησι, καὶ στείωσι. intermedia vero talem quampiam emendationem postulant, τὸ δὲ σταῖην σταίημεν σταίητε, τῆς εὐατικῆς ἐστὶ κλίσεως.

P. 728, v. 16, ἐν αὐτῷ, nihil huc facit: aptius τρόπου, alio quoriam modo. V. 32, περὶ αμβiguum est siue a πτερόν 44 pinna, an a πτέρις filix. legitur autem στόνυξ et apud Lycophr. pag. 77 et 111. V. 35, μεγακήτεα pro vulg. μέγα repositum ex Eustath. 778, 45. Seq. v. rectius τὸ γαληνῶ: nam γαληνῶ potius neutrum est, ut apud Eustath. in eodem loco, ἐπὶ γαληνῶσιν θαλάσσης, de tranquillo et quieto mari. V. 47, cum Ὀγβινίου subaudiendum ἔκφρασις; ἐξήγησις, vel simile quid.

P. 729, v. 25, rectius στοιά, vel στοά, sing. numero, ut infra 732, 11. V. 29, vulg. πολύκαμψος, minus apte. V. 57, inclusum ἔχοντα, in vulg. deest.

P. 730, v. 19, Apollonii locus est Argonaut. 2, v. 323: in vulg. editionibus paulum varians, hoc modo, στρηνὲς δὲ περὶ στρυφελῇ βρέμει ἀκτῇ. ita ut apud nostrum quoque vel στρηνὲς vel στρηνόν scribendum sit: et pro γένετ', aut βρέμετ' aut στένετ' ex eodem Apollonio reponendum. rectius autem in Apollonii edit. scribi περὶ στρυφελῇ — coniunctione περὶ ad sequens verbum relata, declarat similis apud eundem Apollonium locus eodem libro, v. 162, περὶ δὲ σφιν λαίετο νήνεμος ἀκτῇ. V. 23, στρύφω suspectum est: verius fortasse, παρὰ τὸ στρυφός, στρυφνός: sicut videlicet apud Helychium ἄνθος στρυφός. cum sequentium formatione consonant haec Eustathii 413, 6, ὡς γὰρ τέρπω τερπνός, στέγω στεγνός, οὕτω καὶ στρυφω στρυφνός. καὶ καθάπερ κέντον κέντρον, οὕτω πλεονασμῷ τοῦ ς, στρυφνός καὶ στρυφνός. ὁμοῦς εὐρηται καὶ διὰ τοῦ ι προφερόμενον. στρυφνός γὰρ Φησιν. Inclusa v. 28, in vulg. ed. infra leguntur in τάφρος 748, 51: perperam. sensus autem est, στρυφνόν a στύφω deduci posse mutato υ in ι, sicut Φιτρός a φύω: quod idem Eustathius quoque tradit 1234, 24: addens etiam φῖτυ et φῖτυς ab eodem φύω, itemque δῖς a δύο. V. 42, συστρός neque ad etymologiam quadrat, neque ad alphabeti seriem: aptius στρόβος aut στρόβελός: quorum prius Helychio est συστρόφη: posterius, σκυλός, καμπύλος.

P. 731, v. 10, δουροδόκων agnoscit etiam Harpocratio: apud Suidam est τῶν δοκῶν. V. 45, Lycophronis locus est pag. 86. V. 47, θυρέων pro vulg. ὀρέων repositum e m. Henr. Stephani.

P. 732, v. 3, rectius ἀκοντίου, genit. casu, apud Thucyd. lib. 2. V. 17, melius fortasse στύφλον, extrito ε, ut mox v. 19. Lycophronis autem locus eodem v. 19, existat p. 105. V. 39, ἐγώδε quid velit nescio: nec ἐγώδα hue quadrare censuerim. V. 57, lucem loco afferant haec Eutropii lib. 6, Confecto bello Macedonico, manente Mithridatico, quod recedente Lucullo Rex collectis auxiliis reparaverat, bellum Creticum ortum est. ad id missus Q. Caecilius Metellus, ingentibus proeliiis intra triennium omnem provinciam cepit: appellatusque est Creticus; atque ex insula triumphavit.

P. 733, v. 15, ἔξ ἑθους pro vulg. ἔξωθεν repositum ex Harpocratio: ex eodem addita καὶ — et mox ἐν τῷ, v. 18. V. 26,

fortasse legendum, σύμφωνα ἀλλήλοις χαρακτηριστικά: ut sensus sit, ex eo quod consonas inter se características sub unum veluti iugum coactas habeat. V. 29, pro καὶ ὅνεια in vulg. est καὶ ὅνεια: perperam. V. 50, concinnior erit structura, si legas ἀπιθάνους, nomen pro adverbio: et v. 52, συκοφαντεῖν, verbum pro nomine. utique ἀπιθάνους evidenter in Plutarchi editionibus legitur: et verbi συκοφαντεῖν non obscura ibi sunt vestigia, nempe συκοφάντην. V. 56, magis analogum συκωρούς, ut κηπωρούς, πυλωρούς, et similia, accentu in ultima.

P. 734, v. 3, Harpocr. αὐτός Φησι, ipse ait. Ex eodem addita inclusa v. 5 et 6. Apud eundem v. 8 est ἀναιρούνται: itemque apud Suid.

P. 735, v. 22, σύνθεο et σύνθετο non pleonasticum sed originarium habent &, quippe a θέω live τίθημι formata, ut ένθεο, κάθεο, et similia. V. 26, aptius λέγων, dicens, apud Harpocr. apud quem sequentia sic leguntur, εἰκασί γάρ παρ' Ἀθην. τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι, ἐπὶ τῷ (apud Suid. ἐπὶ τῷ) συναγορεύειν. V. 34, eadem iisdem plane verbis in Phrynichi Atticis ἐκλογαῖς. subaudiendum autem post συνήντησε verbum λέγεσθαι. V. 36, συνίξῃσι pro συνιζάνει: et seq. v. ἐπὶ pro ὑπὸ, sicut apud Dionys. Halicarn. saepe. V. 49, τὸ ο, intelligendum futuri συνοχήσω.

P. 736, v. 3, δύο pro vulg. δευτέρων repositum e Suida. οἰκῆσις v. 4, agnoscit idem Suidas, et Harpocraton. Ibidem v. 5 Δημοσθένος Φιλιππηκοῖς. exstat autem Demosthenis locus in oratione περὶ τῆς συντάξεως, seu De ordinanda republica: his verbis, Φημι δεῖν ὑμᾶς συντετάχθαι, καὶ τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαβεῖν καὶ τοῦ ποιεῖν ἃ προσήκει, σύνταξιν εἶναι. V. 7, Harpocr. et Suid. εἰλεγε δὲ ἐκάστους. V. 9, οὕτω pro vulg. τοῦ repositum ex eisdem. Sequentia ex eisdem sic legentur rectius, καὶ Ὑπερίδης Δηλιακῷ, σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ δίδόντες· ἡμεῖς δὲ ποτε ἡξιώσαμεν λαβεῖν. V. 21, post κενὰ inferendum ἔχειν, ex Suida, et seq. v. rectius ex eodem legemus τοῖς ὕσιν, suis. V. 26, Σοφιστοὺς accipere possumus etiam ut εἰκοὺς apud Aristoph. pro εἰκόνας. V. 32, cum κοιλίας subaudiendum τῆς κάτω: quod Plautus dicit per inferiorem gutturem. V. 49, aptius fere συστήτεια. sequentia sane non obscure eam lectionem innuunt.

P. 737, v. 6, aptius, κάπειτ' ἀποκρινόμενον. Paulo ante, v. 3, si post τί γὰρ interrogationem nolis, ponenda erit in clausula post ἀνδρός.

P. 738, v. 1, Suid. ὁ βρόγχος: recte utrumque, ut patet ex 215, 26, 51. V. 15, legendum potius ἀπὸ τοῦ σφ, expuncto ω. Ibidem mox in vulg. indicium est etiam alterius scripturae, ένδει συλλαβῇ. In sequentibus quoque duplex lectio in unam confusa videtur, ut legendum sit, vel, ένδει συλλαβῆς κατὰ τὸ δεύτερον καὶ πρῶτον πρόσωπον· οἷον ἡμεῖς ὑμεῖς σφεῖς. id est, indiget syllaba, si cum secundae ac primae personae pluralibus conferatur. vel, ένδει (i. μειονεκτεῖ) συλλαβῇ τοῦ πρώτου τε καὶ δευτέρου πρόσωπου, syllaba inferius est primae ac secundae personae pluralibus: ea nempe constructionis forma quā infra 753, 16. V. 23, II. λ' est, Ἀγρείδης δ' ἐπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι καλέων. ut auctor fortasse scripserit ἐπεταί. V. 39, innuere videtur, σφῆνες etiam pro σφῆνες capi. V. 47, rectius, τοὺς παρεγγράφους ἐξέτους supra 288, 17. V. 54, verius πολλὰς ἐξοχὰς, multas eminentias.

P. 739, v. 2, locus est II. υ'. ubi σφονδυλίωv alii genitivo plurali accipiunt, at Pollux nominativo singulari: σφονδυλίωv μυνελὸν intelligens quam alii σφονδυλίτην. V. 10, post ἐπὶ θηλῆς consideratur οἰδούτης, vel simile quid. ut sit, de mamilla turgente, apud Helych. paulo aliter, σφριγᾶ, περιτέταται, πλήρης τυγχάνει· μάλιστα δὲ ἐπὶ θηλείας, εὐσωματεῖ, ἀκμάζει. Ibidem post ἐνιοῖ subaudiendum ἐξηγουῦνται, aut aliud consimile verbum. V. 26, melius νῶτ, ut sequenti v. σφῶτ: et sic etiam v. 22. V. 49, inclusum hemistichium, additum ex II. ε'.

P. 740, v. 16, inclusa, addita ex vulgata Psalmodum editione. V. 41, vulg. παραπάγνης: et seq. v. κάθοδος: perperam utrumque. V. 57, adverbialiter pro οὐδαμῶς usurpatur dativus σχολῇ: quod idem intelligendum de seq. p. v. 1.

P. 741, v. 14, pro πεποτήατο aptius reposueris δευόατο ex 258, 48: et πυθόατο ex 696, 20. V. 41, vulg. σέσωσμαι et σέσωσται, perperam inserto σ, ut declarant verbalia σώμα, σωτήρ, ἄσωτος, et similia. V. 43, sensus est, τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ως διὰ τοῦ ωος παραγόμενα, σύν τῷ γράφεται, Derivata in ωος a primitivis in ως, cum i scribuntur.

P. 742, v. 4, melius fere, οἱ ζῶοι οἱ ζῶ, ut supra docetur fufius 413, 30. Sic v. 15, pro σκῆνωμα reponi potest σκῆνος ex 716, 56. V. 19, interpunctio post αἶμα rectius tollitur, ut infra 827, 22. nam ἐν τῷ αἶμα dicitur pro in universo animalis complexu. V. 32, σῶρος pro σορός, de quo 722, 12. V. 44, discrimen illud

iisdem pene verbis apud Ammonium est. V. 52, χρύδα nihil huc facit: apud Ammonium pro eo δαμύλη est.

P. 743, v. 1, sensus est, συμβαδύνεται καὶ συνοῦνεται, praepositione in utroque commate subaudita. V. 27, ulitatus, δρέμω ἡγωνίζοντο, dativo casu. V. 49, τίγανον suspectum est: verius τίγανον, ut seq. v. V. 57, rectius, opinor, μαδόντι μηδὲ τάγυρι, ut μηδὲ γρύ.

P. 744, v. 4, locus II. 2', v. 69. V. 13, Suid. κινουμένων, genit. plurali: et v. 15, ἐπεὶ τὸ ζυγόν, τάλαντον λέγεται. V. 24, idem Homeri locus apud Suidam: et similis exstat Odyss. δ', v. 525, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν Χρυσοῦ δοῖα τάλαντα. V. 26, congruentius fere, τρίτον ἡμιτάλαντον, nomi. casu, ut in seq. commate. V. 34, vulg. καὶ τοῦ ε: quae cum fenarii numeri nota sit, ego reposui S: cum expresse apud Suidam sit καὶ τοῦ ἡμισυ. Dimidii autem notam istam cum Latinis usurpasse Graecos quoque, declarat libellus De Mensuris et Ponderibus Galeno adscriptus, et τῶν σταθμῶν ἐκθεσις apud Nicandrum, his verbis, τὸ δὲ Ῥωμαϊκὸν σίγμα, παρὰ Ῥωμαίοις μὲν, τριώβολον ἢ ἡμισυ παρ' ἡμῶν δὲ, παντὸς σταθμοῦ τὸ ἡμισυ, S. V. 36, malim τὴν μίαν ἡμισυ μᾶν, ut v. 28, δύο ἡμισυ τάλαντα. nam ut superius significat duo talenta et dimidium: ita hoc, unam minam et dimidium eius. V. 45, locus II. ψ'. Seq. v. ut planior fiat sententia, post τῶν Ἑλλήνων subaudiendum λόγος ἐστὶ, vel simile quid: et finale Φησι vers. 48, referendum ad praecedentis commatis nominativum ὁ Δίφιλος. Eustathius e Diphilo citat, ἀργυρίου βραχὺ τι τάλαντον. V. 50, Ταλαπείριος priorib. duab. correptis legitur apud Helych. et Suidam. itemque Eust. exponens istud Odyss. 5, Ὡς ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα, ex veteribus lexicographis haec annotat, ταλαπείριον, τραγικὸν τὸν ταλαίπωρον. Ὁμηρος δὲ, τὸν πόρρωθεν ἀφικόμενον. itaque, proculdubio e secunda syllaba exterendum est: alioqui enim ea vox neque heroico neque iambico metro apta est. Sed et clausula ita interpolanda fuerit, ἢ παρὰ τὸ τηλόθεν πεπερακέναι, ταλαπείριος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ταλαπείριος: eo videlicet modo quo πείριτα γαίης, et ἀπείρινα γαῖαν poetae dicunt a πέρας. quamquam etiam ταλαῦ pro τηλόθεν ibi legi queat: ut ταλαπείριος ex eo dictus sit, quod multas aerumnas traiecerit seu pervaserit.

P. 745, v. 11, legendum puto, Ταλαύριον πολεμιστήν, ὑπομονητικὸν ἐν τῇ μάχῃ: ut integrum hemistichium sit ex II. ε', v. 289.

P. 746, v. 15, ulitatus Ταραντῖναι, apud Helychium: apud quem tamen et Ταραντινὸν ἱμάτιον: apud Pollucem vero et Suidam Ταραντινίδιον forma diminutiva. V. 21, melius fere ὑπερτρυσύλλαβα, composita figura, ut v. 18. Seq. v. vulg. Ἡράκλειτος, parum ad rem: quia pura hic requiritur terminatio. Ἀρείος et Βασίλειος rectius ibi scribentur per maiusculam. V. 26, aptius ὑπέβαλε, subiecit. V. 42, II. φ' est, ἀντυγες ὦσι, subiunctivo modo. V. 47, in vulg. indicium est et alterius scripturae, ισχυατέσθαι, macerari: utrumque agnoscunt Apostoli collectanea.

P. 747, v. 1, indicium duplicis scripturae, πλατύματα et πλατύματα. Sequens καρπῶν repetitur etiam mox vers. 5: et ferri potest, si manuum pedumve καρποὶ hic intelligantur: alioquin aptius καρπῶν. V. 18, integrius τεταρτημόριον infra 753, 49: itemque apud Helych. et Suidam. V. 50, Suidas liquidius, μετήνευχε τοῦνομα Ἀριστοφάνης.

P. 748, v. 8, rectius ταυτόν, addito ν, ut v. 17. Eodem v. 17 barytonas scribendum θύμον: ut apud Aristoph. est in Pluto. sensus enim est, qui diu multumque idem cum domino thymum comedistis: id est eadem victus tenuitate usi estis, ut exponit etiam scholiastes. V. 32, ἐμὸς additum ex Od. α', sub finem. V. 45, rectius αἰρῶ: quamquam vulgata lectio supra quoque exstat 38, 8. V. 51, νέος quid sibi velit, nescio: melius, νέος, ut supra 600, 40.

P. 749, v. 15, nota τῶς et Τυφῶς, et v. 21 Τυφῶς et τῶς: illa, communi: haec, Attico more. nam τῶς λέγουσιν Ἀθηναῖοι τὴν τελευταίαν συλλαβὴν περισπῶντες καὶ δασύοντες, ut ex Tryphone et Seleuco tradit Athenaeus lib. 9. Sic v. 20 τῶν et Τυφῶν erunt ut Ποσειδῶν, praesertim cum et Τυφῶν dicatur ut Ποσειδάων. V. 31, sensus est, οἱ ὥφειλεν εἶναι, ut v. 11. V. 33, rectius fortasse, (magis certe poeticum) τῷ μοι: et mox, μία γείνατο μήτηρ: quos duos mihi una peperit mater. V. 57, apud Suidam est πεζίτια: videtur vulgaris linguae vocabulum esse, ut et πανία: Italice pezzetti. V. 41, fortasse dicere vult, Πλάτων δὲ ἐν Συμποσίῳ κεφαλοδέσμιον: ut e Plut. Sympos. affertur, ταινίας ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πάνυ πολλάς: et ex Paul. Attic. ἀναδούμενος ταινία τὴν κόμην. V. 42, convenientius λίου, limi. V. 48, κύματος ἀγῇ composita quoque κυματογῇ dicitur apud Helych. et Suid.

P. 750, v. 12, aptius (opinor) *άνιας*, a *dolore*: et mox re-
ctius metrum pariter ac structura constabit, si legamus, *άνεθολούδ'*
ή *καρδία*. V. 28, sensus est, καὶ τροπή, τελαμών: cuiusmodi
ellipses passim obviae, nominativum 365, 1, 13. V. 33, βόειος adul-
terinum est: sequitur enim, Ἀσπίδος ἀμφιβρότης. exstat autem
locus II. β'. Duo τελαμώνες exprimuntur II. 5, Τῇ γὰρ δύω τε-
λαμώνε περὶ στήθεσσι τετόσθην. Ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φα-
σγάνου ἀργυροῦλου. V. 37, ἀρχὴ ad τέλος quadrat, si utrumque
pro magistratu capiat. V. 54, alibi transposita καὶ, παρατα-
κὴν καὶ μόνον.

P. 751, v. 12, fortasse melius ἐπὶ μέιστοι, ob res maiores:
vel, maioribus impensis. Sequentia etiam constabunt rectius, si
ante articulum τῶν inseratur praepositio ἀπό, et expungatur clau-
sula ἐν ἐξ. sic enim Suidas: τελετή, θυσία μυστηριώδης, ἢ μεγί-
στη καὶ τιμιωτέρα· ἀπὸ τῶν γινόμενων εἰς αὐτὰς δαπανημάτων.
τελεῖν γὰρ φάμεν, τὸ δαπανᾶν· καὶ πολυτελεῖς, τοὺς πολλὰ
ἀναλίσκοντας· καὶ εὐτελεῖς, τοὺς ὀλίγους. V. 29, Suidas θυγατέ-
ρων, usitatus.

P. 752, v. 11, plenius et planius, κατὰ Δωρικὴν τροπὴν καὶ
πλεονασμὸν τοῦ ε. V. 16, τοῦ live interrogative live indefinite
sumatur, verius est articulus; quemadmodum idem articulus et
pro demonstrativo et pro relativo pronomine ponitur, ut in Syn-
taxi nostra ostendimus. V. 41, τερετίξεν etiam ad ὀνοματοποιῶν
referri potest, ut συρίζεν, κλώζειν, κελαρύζειν, et similia.

P. 753, v. 2, Suid. διὸ τὴν στρατιάν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς
μέρεσι. V. 22, coniunctio δὲ post πρέσβιστος repugnat metro.

P. 754, v. 19, Apostolii collectanea mss. καὶ οὐς ἢ ἐρμην. aptius
καὶ ὡς ἢ ἐρμ. vel, καὶ εἰς ὃν ἢ ἐρμην. V. 32, τετράσι, integrum
est illud quidem; sed a τετράς v. 37: at τετράσι, figurate pro
τέτταρσι, a τέτταρα. V. 38, in vulg. indicium etiam alterius
scripturae, ταῖς τέτταρσι, quatuor illis. V. 39, ἀσπίδι corruptum
est: verum, Ἑσπιάδι, ut patet ex Stephano Byzant. et
Strab. lib. 9. Sic v. 56 pro articulo τοὺς convenientius reposuerim
numerales τέτταρας.

P. 755, v. 16, rursus ὁ παθητικὸς pro ὁ μέτος: quia videli-
cet terminationem habet passivam, ut clarius exponitur pagina
praeced. v. 21, usitata loquendi forma usurpatur v. 27 et 31. V.
25, vulg. διαθροῖ, perperam; ut puto, nostrae lectionis sensus est:
quem digitis suis articulat optat ad nexum e quib. capta effu-
gere nequeant. V. 28, aptius ὡς Ὀμηρος, sicut Homerus. καὶ
autem et ὡς a librariis saepe confundi propter characterum simi-
litudinem, saepe iam monitum est. V. 33, rectius τετευχῆσθαι:
et, Ὀδυσσεὺς χ'. ibi enim v. 104 est, τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.
id est ὠπλισθαι, armis instructum esse, a nomine τεύχος. V.
35 pro τεοῦ supra τεόν est 752: 10: idque possessivum Doricum.
V. 38, στρατεύεσθαι est apud Suidam quoque: ut et apud Helych.
τεύτασθον, στρατηγίαν. alioqui et στραγγεύεσθαι legi posset,
quod est *hassitare*, seu *torquere se*. V. 45, apud Suidam est
τετακότε, nempe a τεῖνω. V. 50, aut ὅτι est pleonastica: aut v.
52, post τῆς Εὐρώπης subaudiendum φασί, cum coniunctione
καί.

P. 756, v. 9, vulg. κατεπόθησαν, *absorbt sunt*. nostrum κα-
τεπονῆσαν requirit v. 8 et 13. V. 31, Suid. τηθαλαδοῦς: et
mox vet. mss. τῆθ pro τηθῇ. apud Helych. duplici nominativo
est, τηθαλαδοῦς, ἢ τηθαλλωδοῦς, ὁ ὑπο τῆθῃ τεθραμμένος. ὁ
μαυμώρεπτος καὶ σπάταλος; sed prior nominativus potius di-
phthongo terminandus est, τηθαλαδοῦς: cum ita sit etiam apud
Eustath. et Pollucem; et rectius etiam τηθῇ: ut sit, *sub avia*
educatus delicatius: qui et τηθέλης nominatur. Eustathius 971,
40, e comico citat, Ὀκνεὶς λαλεῖν· οὕτω σφόδρ' εἰ τηθαλαδοῦς:
ea pene forma qua ἀνεψιδοῦς, et similia cognationis vocabula.
V. 42, Telemachi etymologia mutilata, ab Eustathio sic effertur,
1479, 55, ἐπειδὴ τῆλε μαχομένου τοῦ πατρὸς ἐτράφη. ut hic
quoque legi possit, ἀπὸ τοῦ τῆλε μαχομένου τοῦ πατρὸς τεθρά-
φθαι, κατὰ τὴν ἱστορίαν.

P. 757, v. 21, aptius ἀπογίνεσθαι, *decessum*: nempe a verbo
ἀπογίνεσθαι, *decedere*. V. 55, τήτεια nec Helychius agnoscit, nec
Suidas: rectius ergo fortasse τηθεα pag. praeced. v. 33. atque ita
est et II. π', ἀνὰ ὅδε τηθεα διφῶν: et singulare τηθός apud Ari-
stotelem, Athenaeum, Eustathium.

P. 758, v. 9, τῇ barytonus etiam Helychius: at Suidas τῇ,
(ut noster ὅτι) mox hic subiungit) quod exponit διατί δ', *quid*
nam, cur nam? apud Eustathium utraque scriptura invenitur. V.
13, τῆθσσω agnoscunt etiam Apostoli mss. collectanea; at non
item Helych. aut Suidas, ut nec τεθασσῶ, τεθασσέω gemino σσ
etiam Apostolius: sed simplex quoque passim in his usurpatum
invenias. V. 18, Odyss. v' est, τεθαιβώσσοισι μέλισσαι: itemque
in Eustathii comment. 1735, 43. V. 41, metrum postulat, Πᾶς

δὲ τις ἄλβιον ἄνδρα τίει, in vulg. ed. Theognidis v. 621 est, Πᾶς
τοὶ πλοῦσιον ἄνδρα τίει. V. 47, verius fortasse ἀλφίτκοντες. Si-
milis locus Odyss. α', Πρωθήβην ἐτ' εἴουσιν, εἰκοσάβοια δ' ἔδωκεν.
V. 49, locus Odyss. λ'.

P. 759, v. 17, inclusa καὶ τίνυσθον, in vulg. omissa, postulat
sequens expositio. V. 27, legendum videtur, τὸ τίος, πρότερον:
ut commation istud κατὰ συγκοπὴν, marginale seu interlineare
scholion sit, pertinens ad sequentis membri commation κατὰ πά-
θος. V. 33, in vulg. indicium est etiam alterius scripturae, πότος,
ποτότιτος, s. ζητητικόν ἐστὶ: eaque lectio cum sequentibus mem-
bris congruit. V. 40, scribe, σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο, ex epist.
Pauli ad Rom. c. 11. V. 45, ἀγγέλλει pro vulg. ἀναγγέλλει re-
positum ex Genes. c. 3. V. 55, rectius αὐτῷ ὑπακούει, dativo
calu, ut Matth. 8, Marci 4, Lucae 8.

P. 760, v. 5, rectius Τισαμένος apud Aristophanis scholiasten,
ut Δεξαμένος, et similia, accentu ad differentiam mutato. V.
32, Suid. ἀπὸ Τιτακοῦ, absque articulo: Harpocr. et Stephanus
Byzantius Τιτάκου, barytonus. V. 57, Apollonii locus est libro 2,
v. 824.

P. 761, v. 10, locus II. 9. Postremo loco v. 12, similis hic
Odyss. 9, Ὀφρά σε τῇ πέμπωσι τιτυσόμεναι φρεσὶ νῆες. V. 21,
post κεφαλὴν ad metrum explendum desideratur ὃν πώποτε, vel
simile quid. V. 37, λεγόμενόν τι quid velit, ignoro. nec multo
melior lectio est, si reponas τὴν μάχαιραν λεγόμενῃν, expuncto τι.
Deinde ad μάχαιραν magis τολμάδα quam τολάδα quadrare quis
censuerit. Sequentia sunt ἄλλης ἀρχῆς, seu novum initium con-
stituere debent, et pro κατακύλωμα legitur apud Suidam κατακύ-
λωμα: ac seq. v. κακῶν pro καλῶν, omisso nomine ὀημάτων.
V. 56, haud scio an venior lectio, τοναία, Ἀλεξίς Παλλακῇ. ut
sensus sit, Alexim in Παλλακῇ fabula sic τοναίαν usurpasse, nem-
pe pro Φωνῆς τάσις, ut exponit etiam Helych.

P. 762, v. 9, Suidas, σπενσίνοι· ἀπὸ Σπενσίνου, τινὸς τῶν
πάλαι πολιτευομένων, συντάξαντος τὰ περὶ αὐτοῦς. at Σπενσαν-
δρίδαι Helychio γένος ἱθαγενῶν. V. 15, Suidas καχυποποτεῖσθαι
citatur ex Aristoph. pro κακὰ ὑπονοεῖσθαι. V. 25, Hom. ed. II. ψ',
Τορνῶσαντο δὲ σῆμα. V. 34, sensus est, τὴν ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν
εὐεργετίῃ καλουμένην σημαίνει. V. 36, Platonis editio in Hippia
maiore plenius et planius, πότερον πρέπει, ὅταν τις τὴν χύτραν
τὴν καλὴν ἐψῇ ἐτινους καλοῦ μεστήν, χρυσὴν τορύνῃ αὐτῇ ἢ
σικίνη;

P. 763, v. 1, ante τοσαῦτα desideratur τόσα. V. 25, pro Τρα-
γᾶσου et Φιλονομίας Paulanias noster 329, 40, habet Κραυγᾶσου
et Φιλονόμης. V. 30, Nicandri locus est Alexipharm. v. 310: ubi
vulg. ed. ἀναλῆς τραγογῆαντος: et scholiastes, ὅπερ ἐσθίωντες οἱ
τράγοι, γίνονται κατωφερεῖς. V. 49, ex Harpocr. ac Suida lege,
αὐτὴ τε καὶ ἡ κοσμῶ, συνδιέπουν· πάντα τὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεῖα.

P. 764, v. 19, duplicis scripturae vestigia, τῶν ἐν Ἀθήναις, et
τῶν Ἀθήνησι. V. 43, pro ὅλος infra ἥλος est 827, 45.

P. 765, v. 18, Apollonius noster 200, 18: et 201, 5, τρεῖςκαι-
δέκατος, servato integro numerali, ut in τεσσαρεσκαίδεκατος. V.
32, νεῶν minus aptum videtur: aptius apud Aristoph. Acharn. 46
σπονδαὶ τριακοντούτιδες. Seq. v. malim τριηκοντέων, idque pro
τριηκόντων, ut γεροντέων pro γερόντων 227, 4. singularia τριάκων
et τριακοντέος, cum toto luo comitatu, futilia sunt. carent enim
haec numeralia singularibus, ut supra cum alibi declaratum, tum
754, 11, notatus idem error 290, 51. V. 42, eandem differentiam
ex Ptolemaeo Alcalonite tradit Ammonius. variari tamen in ea
nonnumquam ostendunt Indices nostri in Aristotelem, Dionysium
Halicarnasenseum, et minores Romanae historiae scriptores Graecos.
V. 56, malim singul. num. τὸν βίον.

P. 766, v. 3, pro τριβός requiritur potius τριβών, ut decla-
rant sequentia. V. 14, aptius ἐξάρτισιν, ab ἐξαρτίσω, *adorno*.
Sic v. 40, aptius fere τροπαία, s. αὐρα. ἐκπέταλος seq. v. habet
etiam Suidas: at Harpocr. ἐκπέταλος, *patulum doliolum*, Pol-
luci κρατῆρ. apud eundem Pollucem ὑπολήνιον est pro ἐπιλήνιον,
fere aptius. V. 51, de ἐνδέκατος v. 18 et Apollonium nostrum 182,
1: 200, 10. V. 55, usitatus, ἵνα ἢ εἰσδέκατος, ut infra 778, 25:
784, 34.

P. 767, v. 7, rursus nominativi absolute positi. V. 22, me-
lius fere post μάλλον distinxerimus. V. 25, omnino scribendum
ὀκτώμηνος, servato primitivi ω, ut mox v. 34: et supra 346, 19,
ὀκτώπουν more Attico. V. 40, legendum videtur, ὅτι ὥσπερ ἐκ
μήτρας τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθε: seu clarius, ἐκ τῆς κεφα-
λῆς τοῦ Δ. ὥσπερ ἐκ μήτρας, quoniam e Iovis capite velut ex
utero prodiit. V. 51, aptius fere γίνεσθαι quam γενᾶσθαι.

P. 768, v. 7, Suid. Πρωτοκλέα, ut Ἡρακλέα: at seq. v. Πρω-
τοκλέοντα, minus recte. V. 27, metro aptior lectio, πάντες δὲ
τριχ. V. 33, locus II. γ'. V. 49, duo in unum confusa, legen-

dum, Τριχόβρωτες, θηρίον — legitur autem τριχόβρωτες apud Aristoph. in Acharnensibus: apud Suidam τριχοβρώτες: apud Helych. τριχοβρός: sed suspectum illud ultimum; quippe quod originis ratio ω in extrema syllaba postulet, sive oxytonas, sive paroxytonas id efferre libeat. V. 51, properispomenon τροπαία et hic et supra 766, 40, ferri potest, si absolute ac substantive capiantur: alioqui eiusmodi adiectiva paroxytonas efferri solent, ut ἀρχαία λάτρη apud Euripidem Hecuba, in fine iambi. V. 54, usitatus βιβρώσκω.

P. 769, v. 46, prior locus ex Il. π'. V. 52, Euripidis edit. στείχουσι, prima diphthongo, usitatus: et v. praeced. οἶδε, coniuncte. locus est non procul ab initio.

P. 770, v. 14, rectius ἀφύα, accentu in penultima, ut partim antecedentia declarant, partim supra 179, 36. V. 14, Βοιωτίον, id est Boeotico more οἰ. habens pro ω, ut clarius supra exponitur 224, 36. V. 22, οἷς et ὡς procul dubio corrupta sunt. legendum opinor, τὸ οἷς, ὡς λέγουσι. sic enim Dores etiam μῶσαι pro Μοῦσαι: et Iones ὦν pro οὖν, atque alia consimilia, 815, 35. V. 29, expositiuncula ὁ ἀνὴρ, addita ex mss. Apostolii collectaneis. V. 47, Homeri locus est Il. ε', ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖς ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε.

P. 771, v. 2, rectius τροπέουσι, prima brevi, ea forma qua Φορέουσι a Φέρω: sic enim et Helych. τροπέοντο, ἐπάτουν. V. 13, in vulg. indicium est etiam alterius scripturae, ἀπὸ τοῦ τρυγῶν, absolute capto vocabulo. V. 31, itidem et Suidas, τρύχον, ἀβλυκῶς λέγουσιν, οὐ τὸ τρύχον. σὺν τῷ σ' δὲ στρύχον, οὐδαμῶς εὔρον. apud Dioscoridem tamen constanter cum σ. scribitur, et semel masc. gen. στρύχονος κηπαῖος: bis neutro, στρύχον ὑπνωτικόν, στρύχον μανικόν: et rursum ἔστι καὶ ἕτερον στρύχον. itemque apud Nicandr. Ther. v. 878, στρύχον τ' ἡδὲ σίνηπι, nom. casu. V. 55, Λυκισκῆς habent etiam Apostolii collectanea mss. additque, οὕτως εὔρον ἐν ὑπομνήματι Ἀρχιλόχου. sed verius Λυδισκῆς: Gygem enim Lydiae tyrannum fuisse, manifestum est ex Herodoti lib. 1.

P. 772, v. 2, ἔτασαν vitiosum est: verius ἔφασαν, aut ἔταξαν, ut infra 789, 40, 46, et alibi. V. 9, haud scio an legendum καὶ Τύρος δὲ ἡ πόλις. V. 12, ὑποτίτθια legendum esse pro vulg. ὑπομάζια, et ipsa etymologia dictat, et confirmat repetitio infra 784, 4. malim etiam inserta coniunctione, τιτθὸς δὲ λέγεται—. V. 27, Τυφρηστός Stephano est πόλις τῆς Τραχινίας: Lycophronis scholiastae p. 67, opidum et mons Trachinis: et p. 129, mons Malienus: uti et Strabo lib. 9, τὸν Τυμφρηστὸν τὸ ὄρος et τὸν Μαλιακὸν κόλπον non multum dissita fuisse docet. dicit autem Lycophron priore in loco, Τυμφρηστὸν λέπας: in posteriore, πάγων Τυμφρηστίων, alcito μ plenioris soni gratia, ut in Πίμπλα, et similib. V. 38, φυλάττει, l. τὸ ω. Seq. v. rectius Τυφῶν, circumflexe, ut in praecedenti Ποσειδῶν, et supra 749, 20. V. 45, vulg. Σιμωνίδι, perperam. σιρβωνίδα praeter Ptolemaeum vocat etiam Steph. Byz. Herodotus et Diodorus Σερβωνίδα, ut observavit Ortelius noster. Ad 47 v. belle facit quod idem Ort. ex Plutarchi M. Antonio scribit, Serbonidas paludes ab Aegyptiis nominari Τυφῶνος ἐκπνοάς. V. 53, initium, τυφῶν, a vulg. abest. V. 55, fortasse vult dicere, ὁ πρὸ τοῦ ἀποθνήσκειν τύφεισθαι ἄξιός, dignus qui ante obitum rogo mandetur.

P. 773, v. 16, prima significatio, ἐξ αὐτοῦ τοῦ τόπου, iisdem verbis repetitur v. 51. V. 19, videtur velle dicere, οὕτω καὶ γέγονε τοῦ, τόθεν, τῷ: vel brevius, καὶ γέγονε τῷ, expuncto τοῦ: cuius lectionis indicia v. 51. V. 32, de τῷ in eandem fere sententiam supra 759, 27. Sed longe quaesita haec origo, uti et v. 25 et 46. Simplicius dicemus, esse articulum adverbialiter usurpatum, uti etiam ᾧ et ᾗ, pro quare, qua de causa. qua de re supra quoque 396, 57, relative autem et interrogative usurpari nonnumquam articulos, interdum etiam demonstrative et indefinite, docet Syntaxis nostra 297 et 298. V. 49, legendum videtur, ἀπὸ τοῦ τῷ θέματος, a themate τῷ: de quo et supra 756, 21.

P. 774, v. 5, pro ὑάλον sententia requirit potius ὑαλοῦν, vitreum. V. 10, haud scio an verius λώδορος: ut sit tantum transpositio litterarum. V. 24, inclusa καὶ, addita ex Suida. V. 36, alterum οὕτως pro ὡς positum videtur. V. 40, rectius fortasse, ὁ τις, quod quis. V. 45, si legamus τατώμενος τοῦ κισῶνος, sensus erit, spoliatus tunica, seu exuta tunica, et pignori posita, ut noster exponit. ἀλφθερώκει seq. v. quid velit, nescio: nec ἡλευθερώκει multo fortasse melius huc quadrat.

P. 775, v. 8, Suid. ζῶδες ποιεῖς, lyncedochice. V. 41, in vulg. indicium etiam alterius lectionis, πρὸς ἥττω, contracte.

P. 776, v. 7, cum τριῶν subaudiendum στίχων, vel simile quid: sicut videlicet ἐκκαίδεκη Livius interpretatur, quam sexdecim versus remorum agebant: et τὴν τριήρη noster supra

τρεῖς στέγας habuisse significat 274, 28. V. 12, Helychius quoque barytonas ὑδεῖν, ὑμνεῖν, ἔδειν, λέγειν: et solita contractione, ὑδέουσιν, ὑμνοῦσιν. V. 16, sensus est: nempe ἀπὸ τοῦ ὑδᾶς ὑδάτος. V. 18, post ἀπαρὲς deesse videtur adverbium χωρὶς: ut sensus sit, praeter composita e πούς et ea quae in ωρ desinunt, nam ut posteriora longam ω, ita illa diphthongum ου habent in terminatione, ἐξάπουν, ὀκτάπουν, et similia, 346, 14, 19. V. 21, περὶ pro vulg. παρὰ repositum ex Helychio et Suida. V. 25, verius fortasse ὠρύοντες, ululantes. V. 35, nescio an verius ὑλοδόμος. V. 38, Apollonii locus est Argon. 4, v. 525: ubi rectius Τηλήων, gemino λλ. V. 40, Μελίτης uno τ. scripsi cum Stephano Byz. nam in vulg. ed. est Μελίτης. V. 48, τροπὴ Λιολικῆ, nempe τοῦ ο εἰς υ. V. 54, ὕμη, Aeolice retracto accentu: quippe quod βαρυντική sit ea dialectus, 752, 13. in Hom. ed. Il. γ', εὐναιομένη πόλις ὕμη: itemque Il. ε', εὐναιομένην πόλιν ὕμη.

P. 777, v. 18, rectius Κοριαννοί, tribus in locis apud Athenaeum: qui lib. 13. multas comoedias meretricum nominibus inscriptas ait, ut Φερεκράτους Κοριαννῶ, Μενάνδρου Θαῖς καὶ Φάνιον, et similia. V. 41, pro ὑπὸ et ὑπότατος ipsa significationis ratio postulat ὑπὲρ et ὑπέρτατος: ὑπὸ enim contrarium significat 782, 55: et ab eo sunt ὑστερος et ὑστατος 785, 10.

P. 778, v. 8, μένος rectius aberit, ut supra 440, 21. Similis locus Il. ε', ὑπέριχε χεῖρας Ἀπόλλων. Sequens locus est ex Il. ζ', Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπέρροχον ἔμμεναι ἄλλων. V. 37, hemistichium est ex Il. ρ': ubi Eustathius ὑπερδέα scribit, per syncopen; quod et noster significat v. 39. ferri tamen et ὑπερδέα potest, ut ὑπερφυᾶ, ὕγια, et similia: si videlicet per synizesin, ut in ἡμέας, ὕμέας, σφέας, et ceteris eiusmodi, εα in unam syllabam coeant. V. 51, melius fere ὑπερφανός τις: quod etymon infra quoque attingitur 780, 3.

P. 779, v. 15, omnino scribendum συγκρισκόν καὶ ὑπερθεσκόν, ut arguit sequens Φθισκόν. significat enim, ut a φύσις et Φθίσις sunt φυσικόν et φθισκόν, ita etiam a σύγκρισις et ὑπερθεσις fore συγκρισκόν et ὑπερθεσκόν. Sed et ὑπερθέτης praecedenti versu suspectum est, videturque potius scribendum Τπερθετικόν καὶ συγκρισκόν. V. 30, rectius, opinor, Ὀνοματικῶ, ut seq. v. V. 40, sensus est, εἰσὶ μὲν ὀνόματα: seu, οὐ μόνον εἰσὶν ὀνόματα—. V. 49, subst. ὑπεροπλία non tam ab ὑπερόπλιος est quam ab ὑπεροπλος, ut ὑπερφηανία ab ὑπερφηανος. V. 54, malim, ἀπὸ τοῦ ὑπεροπλήεις: inde namque ὑπεροπληέστατος est, ut χαριέστατος a χαρίεις: vel certe ab ὑπερόπλιος (ei in η verso Dorice 487, 5) ea forma qua αἰδοίεστατος et δικαίεστατος 51, 4, 8.

P. 780, v. 19, haud scio an verius, ὑπερώϊος οἶκος. V. 25, posteriorem expositionem agnoscit etiam Eustathius 703, 4, dum ὑπερώϊσαν interpretatur ὄρθοι ἔστησαν ὡς εἰς ὕψος, ad τὸ ὑπερώϊον relata origine: sed agnoscit tamen cum Helychio et Suida etiam alteram originem ex ὑπὸ et ἐρωεῖν. V. 35, procul dubio dicere vult τὸ αἰμωδεῖν, ut infra 789, 11. Foran etiam sequentia cum his coniungenda sunt, ut infra ea ipsa pagina, v. 7. V. 48, legendum videtur ὑπερέξια τινα, vel ὑπερείσια τινα. V. 50, opidum foeminino genere Τπερησίην dicit Hom. Il. β' in catalogo navium, Οἱ δ' Τπερησίην τε καὶ αἰπεινήν Γονέεσσαν.

P. 781, v. 3, pro ἡ apud Hom. Il. χ' est ὡς, sic ille ibi collapsus. V. 25, mutilatus videtur locus, et talis quaequam requiritur lectio, ἀπὸ δὲ ῥήματος, πενταπλῶς. ἀπὸ γὰρ τῶν εἰς ψα μελλόντων, παραλήγεται τῷ β, γράφω, γράβδην. Sic v. 28, distinctum, τῶν εἰς ἥσω. Addendaque sunt verbis in ἥσω ea quae liquidam habent characteristicam: ut φύρω et σύρω, φύρδην et 47 σύρδην: et mutata terminatione χανδόν a χαινῶ χανῶ.

P. 782, v. 6, in Aristoph. ed. προσάσατε, accinite. V. 9, haud scio an verius ἐστιβισμένη, eodem sensu quo apud Suid. ἐστιμίσστω, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκαλλωπίσατο: nempe a στίβι et στίμμι: quod Dioscor. quoque lib. 5, c. 99, τῶν ὑπαρικών καθαρτικόν esse dicit, et nominatum ulcera in oculis expurgare tradit. V. 30, vulg. ὑποκαθῆναι: ut προσθῆναι supra 670, 18: contra consuetudinem quae εἶναι et θεῖναι postulat. V. 55, melius σχέειν, ut cum alibi tum 628, 1.

P. 783, v. 23, σχίδος in vulgatis omissum postulat analogiae ratio. Seq. vers. haud scio an legendum, ὡς περ τῶν ὑποπετρίδιων.

P. 784, v. 14, convenientius προφανῶς πονήρός, ut mox v. 17, ἐπιπολαῖως ὑγιεῖς, adverbio in nominis locum reposito.

P. 785, v. 26, ut φάσμα et μίασμα sunt a φαῖνω et μιάνω, ita ὕφασμα ab ὕφαίνω: itemque μόλυσμα a μόλυνω. quare haud opus est ad ὕφασω confugere, nisi etiam φάσω, μιάσω, et μόλυσω, atque alia eiusmodi fingere libeat.

P. 786, v. 11, vulg. τιμήντα χρησίμον: corrupte. locus est ex Il. σ', καὶ χρυσὸν τιμήντα καὶ ἀργύρον. V. 32, perperam itidem vulg. ἀπὸ τοῦ φαῖός. V. 41, φάνελλος Suidae est etiam δεσμός

καλάμων. V. 50, eadem iisdem plane verbis apud Suidam: et consona ista Helychii, Φαλάγγια, στρογγύλα ξύλα καὶ σύμμετρα Ἀττικοὶ δὲ κόρακας: et haec Nonii Marcelli, Palangae dicuntur fustes teretes qui navibus subiiciuntur, cum attrahuntur ad pelagus, vel cum ad litora subducuntur: unde etiam nunc Palangarios dicimus qui aliquid oneris fustibus transvehunt. alioqui κόρακες, ut harpagines et manus ferreae, sunt navalis pugnae instrumenta: ut post Polybium declarat Appian. Bell. civilium lib. 5, καὶ κόρακας ἢ χειρὰς σιδηρὰς εὐκολώτερον ἐπερῆσθαι. et Caesar lib. 1 De Bello civili, *It manus ferreas atque harpagines paraverant.* V. 56, Suidas quoque istam etymologiam attingit, et quidem evidentius, dum Φαλαίκιον et Φάλλακον gemino λλ scribit. ac forsitan etiam apud Terentianum Maurum lib. De Metris, cum ait, *Cui nomen quoque Phaleco dederunt,* aliquis Phallico eadem ratione maluerit. alioqui ut apud alios, ita et apud Atilium Fortunatianum (citante Fulvio Ursino in Lyricorum fragmentis p. 25) *Hendecasyllabon Phalaecium* uno λ scribitur, nempe a Phalaeco, eius metri cultore, non inventore, tracto vocabulo: quippe quod hic versus apud Sappho frequens sit; cuius in quinto libro complures huius generis et continuati et dispersi leguntur. quod iisdem pene verbis Terentianus, *Quem nos Hendecasyllabon solemus Tamquam de numero vocare versum, Tradunt Sapphicon esse nuncupandum: Namque et iugiter usa saepe Sappho, Dispersosque dedit subinde plures Inter carmina disparis figurae.* apud Hephaestionem est Φαλαίκιον, uno λ, et penultima diphthongo.

P. 787, v. 16, Homeri locus est Π. 9, Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης Κυρτά φαληριώοντα. itidemque apud Lycophr. p. 40, Δαρόν φαληριώσαν οἰκήσει σπύλον. V. 29, metrum talem quampiam lectionem requirit, — τὸν δὲ καλέουσι Φάνητα, Τούνεκα πάντων πρῶτος ἐν αἰθέρι Φαντός ἔγεντο. V. 36, verius fortasse, μηδ' ἐτι κεῖθε: vel, μηδέ τι κ.

P. 788, v. 1, Harpocr. κατελεύσθη, indic. modo: et v. 5, οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαίρησται ὁ Φαρμακός. vulgatam sane lectionem vitiosam esse patet ex 777, 53. V. 4, Harpocr. προπερισπᾶ: quod quia in praecedens Φαρμακός non videtur posse competere, suspicor ante Δίδυμος novum initium esse debere, ac praescribendum, Φαρμάκων ἢ Φαρμακῶν. Seq. sane versus pro Φαρμάκοντα idem Harp. habet Φαρμακῶντα: itemque v. 6, ἐστὶ δὲ Φαρμακῶν: et praeterea eodem v. 6, ἐν τῷ περὶ στεφάνου. V. 26, Callimachi hemistichium supra citatum 175, 51. locus ita legendus videtur, *Ἡ ἄφαρον φαρῶσι, μέλει δὲ φι ὄμπιον ἔργον. Φι* autem pro σφίσι ex eodem Callimacho notatum supra quoque ad 702, 43. si quis tamen δὲ σφ' elegantius putaverit, fruatur suo iudicio. V. 52, apud Lycophr. τάφω est pro φάρω. sic enim pag. 50, ἄσασκα μιστύλας ἐτύμβευσε τάφω: ubi scholiastes quoque exponit ἔθαψεν ἐν τάφω. similique metaphora pag. 67, πολλὰν γὰρ ἐν σπλάγχνοις τυμβευθήσεται. V. 43, triplicis lectionis indicia. nam aut φᾶσαι legendum, aor. 1 activo, ut φᾶσαι: aut φᾶσθαι, aor. 2 medio, ut φᾶσθαι: aut φᾶσθαι retento, sequenti commate mutato scribendum, ὅ ἐστι φονεύσθαι, utrumque praesenti passivo. Sic v. 47, si φᾶσαι retineamus, praesens erit: si aoristum velimus, scribendum φᾶσθαι. V. 48, συγκοπῇ pro ἀποκοπῇ, ut alibi. V. 50, inclusa ἐπὶ et τὶ, addita e Suida. V. 53, Suid. μὴ ἐκμισθῶσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων: et seq. v. ἔφαιεν αὐτὸν, nempe τὸν οἶκον: rectius. V. 55, ἀξίαν pro vulg. ἄδειαν repositum ex eodem Suida. V. 56, Suid. προτέρου μαρτύρια.

P. 789, v. 1, inclusum οἶκων, additum e Suida: apud quem et Λυσία pro Λυκούργω. V. 5, ἱμάτιον, φορεῖον, cum distinctione leguntur apud Harpocr. quoque: apud Suidam absque diafole. unde suspicari libeat scribendum ἱματίων φορεῖον, *gestaculum vestimentorum, carpa in qua vestes circumgestantur.* V. 9, τὸ μέγα, non referendum ad scripturam, quasi dicere velit φάσκωλον per omega scriptum: sed sensus est, φατκῶλιον de minori, φάσκωλον de maiori theca dici, sive coriacea illa sit, sive lignea corio inducta. id enim Helychius evidenter declarat, his verbis, *φασκῶλιον, βαλλάντιον. φάσκωλος δὲ, τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται: ἰ. maior locus, maior vidulus, maius conditorium in quod vestes coniciuntur.* V. 10, inclusa, καὶ πρὸς γε, addita ex Harpocr. et Suida: qui et ἐμβριδέστερον, compar. gradu. V. 23, sensus est, ὡς Ἡρακλεῖδαι ἀπὸ Ἡρακλέος παρ' ἡμῖν. V. 33, Λικυμνία foem. gen. legitur etiam apud Stephanum Byz. in Τευθρανία: apud Suidam vero masc. gen. ἐν τῷ Λικυμνίῳ: itidemque apud Helychium est, τοῦ ἐν τῷ Εὐρυπιδῇ Λικυμνίου: et communi genere, Λικυμνίῳς βολαῖς. V. 36, Suidas, Πλάτων Φαίδωνι, Φαῦλ persona pro argumento posita. Ex eodem Suida vers. 38 τὸ οὕτω repositum pro vulg. τούτῳ. Inclusum

ETYMOLOGICON.

Πλάτων ex eodem additum v. 39. V. 44, idem Suid. Πολιτικῶν τετάρτῳ, non πρώτῳ: et seq. versus τούτων δ' ἐγὼ ἐτι φαυλότερον.

P. 790, v. 5, ut hic τὰν Φαινόλαν, ita Helych. ἔχουσα καινὰν Φαινόλαν: Dorico more. V. 13, melius ex Harpocratio legemus, vel saltem intelligemus, *Φελλέα] τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία Φελλέας ἐκάλουν, ὡς Ἰσαῖος. ut Φελλέα sit accus. sing. sicut βασιλέα. Φελλέας, accus. plur. sicut βασιλέας, a nom. Φελλεύς, a quo apud Aristophanem in Nubibus et Acharn. ἐκ τοῦ Φελλέως: apud quem et scholiastes annotat Φελλέα montem esse Atticum, et Φελλέας appellative Atticis dici loca petrosa, quae inferiore sui parte lapidosa sint, in superficie autem pauculum terrae habeant. apud Suidam Φελλά scriptum, minus recte, ut partim ex sequentibus apud eum verbis, partim ex Harpocrat. manifestum est. V. 27, fortasse rectius ἀπὸ Φεννίου. V. 33, κλωνὶς vocabulum non male illud quidem ad fabrum quadrat; sed Φέρεκλος tamen verius quasi Φερέκλεος, ut Ἴφικλος, Πρόκλος, Πάτροκλος, et similia. V. 36, si πυρρόν pro λευκόν substituas, erit is qui σκίουρος et καμφίουρος appellatur, ex eo quod cauda reflexa umbram sibi faciat, atque ita tectum domumque secum circumferat. V. 43, barytonum Φέρνῃ est in vulg. quoque: sed oxytonas legendum esse declarat sequentia. apud Suidam utrumque legitur, sed cum discrimine: Φερνή, προῖξ. Φέρνῃ, ἀμοιβή. παρὰ τισι δὲ, καὶ Φέρνῃ ἢ προῖξ. V. 46, de δώσῃ idem tenendum quod de ὑπεξαίρησαν supra 777, 53. idem iudicium de μετῆσαι 575, 18.*

P. 791, v. 31, de ἀλώῃ supra 73, 43: vife et ἀνῆν 106, 52: et δώῃ 294, 20.

P. 792, v. 27, de ὑποφθᾶς idem tenendum quod de simplici φθᾶς v. 52: esse videlicet aoristum secundum a verbo in μι, non aoristum primum syncopatum, a verbo in ζω. V. 44, congruentius, παρὰ τὸ φθέρῃ γέγονε, τὸ ἐπὶ — eodem utrobique casu, accus. scilicet. V. 51, Lycophronis locus est p. 172.

P. 793, v. 17, παραίτιον quid hic velit, non perspicio. aptius fortasse φθαρτικόν: ut φθόνος per syncopen dictus innuatur quasi φθορόνους: cum verius sit a φθείνω, ut τόνος a τείνω. V. 20, pro φθίσθαι requiritur potius φθίεσθαι aut φθίνεσθαι, vel certe φθείρεσθαι, ut infra est 827, 20. φθορά vero non compositam sed simplicem originem habet, a φθέρω ita derivatum ut σπορά est a σπείρω. V. 43, convenientius fere, περὶ τὴν Φιλίαν, accusativo casu.

P. 794, v. 57, rectius τὸ ποτόν, ποῖος: rectius etiam ordine inverbo, πόμα γὰρ τὸ ποτόν, καὶ οὐ πῶμα: sicut etiam Ammonius πῶμα extra compositionem pro potu rarum esse significat, nec nisi apud poetas receptum: quippe quod pro operculo usurpari soleat. ab Helychio exponitur etiam ἔκπωμα, poculum. V. 43, pro τιθεῖμεν Π. 8 est βάλωμεν. ut hic quoque τιθεῖμεν legi possit.

P. 795, v. 1, rectius fere φιλοῦντα, amantia. V. 4, παπύρω glossema est. V. 10, legendum fortasse, φίλω παῖδός φιλωτέρα: aut etiam, φίλω παῖδὶ φιλωτέρα. est autem in φίλωτερος syncope, ut in κύντερος, μελάντερος, φέρτερος, et similibus. V. 12, melius φίλω barytonas, ut mox v. 16. V. 20, eadem iisdem verbis habent Suidas et Harpocratio, addito isto Diphili, Ἐλκ' εἰς (Harpocr. Ἐλπεις) μέσον τὸν Φιμόν, ὡς ἂν ἐμβάλη. de Φιμῶ et χιμῶ etiam supra dictum ad 392, 6. V. 45, legendum opinor, τὸν φλεγμωδέστατον χυμὸν, facta transpositione.

P. 796, v. 12, post πρὶν ἂν metrum requirit γὰρ, aut aliam consimilem particulam. V. 22, Nicander Theriacis v. 363, σηπεδοσι φλιδῶσα. V. 24, Suidas, φλῆι, μιμητικῶς φωνεῖ: quale mox τὸ φνεῖ v. 45. V. 51, congruentius μέρους, gen. casu. V. 53, Apostolii mss. collectanea, ἢ μαντευτικός: et v. 55, φαόβιος: adduntque v. 57, ἢ λαμπρότριξ. Φοῖβαι γὰρ κυρίως αἱ λαμπραὶ καὶ καθαφαὶ τρίχες. V. 54, hand scio an aptius Φοιβικός τις. V. 57, νομικῶς idem est quod τῷ τῆς φύσεως νόμῳ: quia interdum honoris gratia tribuitur id vocabulum. ceterum Φοίβη non avia Phoebi est, sed avi soror, soror videlicet Saturni, Caeli et Terrae filia, ut Apollodorus initio lib. 1, et Hesiod. Theogoniae v. 136, memoriae prodiderunt. alioqui et Phoebi soror est Φοίβη, eadem nempe quae Diana.

P. 797, v. 3, vulg. Φοιβᾶσα: duplici lectionis indicio, Φοιβᾶσα, et Φοιβάζουσα. V. 8, rectius σαφηνόγων, relatum ad λαμῶν, apud Lycophronem in prooemio. V. 14, ἐρυθρόχρων vel ἐρυθρῶν addendum esse patet ex eadem historia supra 379, 8. Ibidem post ἐρυθρὰ λέγεται, supplendum ἢ θάλασσα. V. 22, pro πόλις rectius cum Apostolii collectaneis et Stephano Byz. legemus ἢ χώρα, regio. V. 27, ἐγκαρπίας ferri potest: potest tamen et ἐγκαρπίας admitti. est autem allusio ad illud Psalmi 91, δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει: de quo et Iustinus ac Clemens noster in eandem fere sententiam.

Hhh

P. 798, v. 3, *Φολός* quid velit nescio: verius fortasse *Φολσι*. V. 5, in vulg. indicium etiam alterius scripturae, *ἐφέσαν*. V. 14, apud Aristot. *Histor. animal. lib. 6, c. 14*, est *φοξίνος*; ut *ἐρυθρίνος*: et seq. v. *ταῖς προλιμνάσι*, melius. V. 20, *Φοξίχειλος* est ut *ἀργίπους*, *ἀργιόδους*, et similia: alioqui forte aliquis *Φωξίχειλος* maluerit. V. 31, *τῆς Φορβειᾶς* etymologiam istam veteribus tribuit etiam Eustathius 539, 16, cum simplicem potius quam compositam originem ea vox habeat, ut *παρεῖα*, et similia. *Φορβή* quoque a *βῶ* per ambages deducere non opus est, cum a *φέρβω* sit, ut *τροφή* a *τρέφω*, V. 39, rectius *Φόρκυς*: id enim tripliciter flecti potest, nempe *Φόρκυνος*, *Φόρκυος*, et *Φόρκυ* more Dorico. V. 50, *κάλλιον*, quod melius et rectius est.

P. 799, v. 1, sensus est, fortasse *Φορμόν* idem esse quod nunc *καλύβη* dicitur, *tugurium ex calamis aut culmis*. *καλάμης* autem agnoscunt etiam Apostolii collectanea mss. V. 14, *Φρεγγέλλανους* quidem inter Italiae populos agnoscunt historici et geographi; at nullos *Φραγγέλλους*: et *Franco*s per Germaniam Galliamque *Isparlos Graeci Φράγγους* plerumque scribunt. ut per errorem facta ex his miscela sit. Deinde non a populo Latino sed a Latino vocabulo formatum est Graecum, nempe *Φραγγέλιον* a *flagellum*. V. 22, rursum *παθητικός* pro *μέσος*, ratione terminationis. V. 31, *αὐτῆς* additum ex Harpocr. ac Suida. Porro *Φατρίαρχος* est apud eundem Harpocratem: apud Suidam vero ut *Φράτορες*, sic et *Φρατρία*, *Φρατριάζειν*, *Φρατρίαρχος*: nisi quod ibi *Φρατρίζειν* est, absque a penultimo, ut et apud Harpocr.

P. 800, v. 6, *κρείσων* additum ex Hesiodi *Ergois*: ubi sunt qui adverbialiter *ἐτέρῃ* legant, a dativo *ἐτέρῃ*, ut *ἤχι* pro *ἡ*, *qua*, *qua parte*, *qua ratione*, teste Eustathio 1251, 25. sed retineri tamen etiam *ἐτέρῃ* nominativo casu potest, ut Helychius ex Polemone citat *βίῃ* pro *βία*, *δύναμις*. V. 10, duo loca citari videntur. ac fortasse prior est, *ὦ Οὐρανίαφι, γαίῳν, οὐρανία, exultans gestiensque*: alter, *Οὐρανίαφι φίλῃ, Vrania cara*. posteriorem sane lectionem secutus est doctus ille Urbanus Bellunensis. atque imperfecta commata cum a libi passim a nostro citantur, tum 295, 46: 803, 31: 814, 50. Alia porro epectaeas exempla cum ab eodem Urbano, tum a nobis quoque allata in Notis ad Clenardi et Antesignani grammaticam 416, 15. V. 44, *Φρόνησις* nihil habet compositi, sed simpliciter est a *Φρονεῖν*, ut *νόησις* a *νοεῖν*: et v. 51, *Φρόνιμος* a *Φρονεῖν*, ut *δόκιμος* a *δοκεῖν*, et *προσδόκιμος* a *προσδοκᾶν*.

P. 801, v. 22, sensus est, *τὸ Φρυγία, παραχρῆν ἐκ τοῦ Φρύξ Φρυγός, ἐπὶ χώρας λέγεται*. V. 32, in vulg. indicium est etiam alterius lectionis, *ἐπὶ τὴν χειρσαίαν*, i. *φύσιν*. V. 57, *Φύκη* ferri potest, ut *Φυκία* v. 52 et 55. si quis tamen *Φύκει* malit, non multum refragabor. innuit hoc sane relativum *ῥ*.

P. 802, v. 10, convenientius *καθ' ἡμᾶς*, accus. casu. V. 38, Helych. *φυλλῖναι, ἀγῶνες ἐν οἷς* —.

P. 803, v. 5, procul dubio legendum, *καὶ φυτάλμιος*: et mox in Sophoclis loco, *καὶ φυτάλμιω πατρί*. V. 11, talis quaeperiam significationum requiritur distinctio, *Φυτοκόμος, Φυτοουργός* καὶ *Φυτόκομος, σύνδενδρος τόπος*, ut mox v. 14. V. 22, locus ex Lucae Euang. c. 2, v. 8. V. 29, Hom. ed. ll. ζ', v. 149, *ἡ μὲν ἐτ' ἡ δ'*. V. 46, post *μὲν* desideratur *γάρ*, aut simile quid, ad metrum explendum. Ibidem et coniuncte *κατασκότος* et *διῖς* *κατὰ σκότος* legi potest, ut *κατακράτος* saepe pro *κατὰ κράτος*.

P. 804, v. 11, analogia *Φαγῶν* postulat, ut *ὄρων, τειχῶν*, et similia. V. 25, *ἄφλαστα* pro vulg. *ἄλφιστα* repositum ex Lycophr. p. 11. V. 49, imperative legendum videtur *ὑποχώρει, cede*, ut in seq. commatio *ἐνδίδου*: aut si *χάλα* est imperfectum indicativi modi, legendum *ὑπεχώρει καὶ ἐνεδίδου*. V. 57, Hom. ed. Odyss. κ', v. 306, *δέ κ'*: et mox, *Ἀνδράσι γε θνητοῖσι*.

P. 805, v. 15, rectius transpositis commatibus legemus, *παρὰ τὸ χαλῶ καὶ τὸ ἵς ἰνός*. V. 27, rursum nominativi absolute positi, pro, *εὐρεθέντος τοῦ σιδήρου*. V. 33, post *χαλκοτύπους* supplendum *ὠτειλάς*. V. 39, aptius ad metrum pariter et sententiam, *ποίησ' εἰδυῖσι παραπίδουσι*. V. 41, iterum augmenti omissio: analogia enim postulat *βεβαρυμένην*, vel *βεβαρημένην*. V. 45, inclusum *χαλκόν*, additum e Suida. Idem seq. v. *ἀρρήφονων*, gemino *ρρ*: et v. 47, *διάζονται*. V. 50, locus videtur mutilatus, ac legendum, *ἔστι δὲ καὶ πόλις Εὐβοίας, καὶ ἑτέρα Συρίας, sive Ἀσίας*: et seq. v. τῶν *Χαλκιδέων*: ut colligere licet e Steph. Byz. V. 54, verius fortasse *Χάλυψ*, sublata terminatione *ος*.

P. 806, v. 13, analogia postulat, *ἀπὸ Ἀθηνῶν*. V. 23, verius, opinor, *κοιμώμεναι*, foem. gen. et v. 26, *χαμαιτύπη*, *πορνή ἀδοξος*. nam *χαμαιτυπῇ* potius τὴν *χαμαὶ πορνεῖαν* significat.

P. 807, v. 17, *χαριεντίζει* est etiam apud Suidam: sed verius fortasse *χαριεντίζει*, ut *οἶει, βούλει*, et alia eiusmodi, *εἰ* pro *ἡ* Attice posito. V. 20, convenientius *ἐπὶ τοῦ*, ut mox v. 25: 809,

31, 36, et alibi. Est porro sensus illius parenthesis, v. 25, *χαίρω* non intelligendum ibi vulgata laetitiae significatione, sed alteris supra expolitis 806, 34, 36.

P. 808, v. 20, haud scio an verius, *παρὰ τὸ χεῖν τὸν λόγον*. Seq. v. fortasse legendum, *ᾧπερ καὶ ἐπώνυμον, a quo etiam nomen accepit*; nempe a nomine *χεῖλος*. Post ea ipsa desiderari videtur neutrius generis articulus *τὸ* — et mox ex H. Stephani mss. legendum *κατάκομον, comis seu pilis obsitum*. Similis apud Suidam locus, *εἰς τὴν ὑπερώαν χελύνην οἰστός μηδεὶς ἐντρίχωντο, in superius labrum*. V. 27, Lycophronis scholiastes p. 105, *διαπλίουσα καὶ νηχομένη*, inserta copula: et seq. v. *ὠδοῦσι* pro *παραλείχουσι*. est autem Lycophronis hemistichium, *Κλύδωνα χελύσσουσα*: ubi quidam *χελλύσσουσα*, ut *ἐλλώρια* initio Iliadis. V. 32, *χευῖναι* est ut *ἀομῆσι*, a nom. in *ῆς*: quomodo apud Suidam quoque, *Οἷς ἐσχον χερνῆτα βίον*. V. 51, Hom. ed. ll. ε', v. 71, *Πλαῖαί τοι οἶνον κλισίαι*: iudemque supra 675, 22.

P. 809, v. 8, melius, *τὸ δὲ δε, αἰ vox δε*. V. 11, Eustath. 1615, 36, *ἀμφοτέρους* habet. V. 20, legendum, *ἀπὸ ἐπιρρημάτων, ab adverbis*, ut arguunt sequentia: et v. 29, *παρὰ τὸ ἐκ τὰς ἡμᾶς γίνεσθαι ταύτης τῆς ἡμέρας, ex eo quod extra illam diem iam constituti simus*, i. illam excefferimus sive superaverimus.

P. 810, v. 27, verius, *ἐν ταῖς χερσὶ, in manibus*, ut parum ipsa origo declarat, partim eiusdem expositionis repetitio confirmat infra 812, 3. V. 33, post *θεραπείας* supplendum, *ιατροῦσθαι*, aut aliud huiusmodi verbum: vel potius legendum, *ἀπὸ τῆς δια τῶν χειρῶν θεραπείας, a curatione quae per manus fit*. V. 35, legendum *ὑπογράφει Ὀμήρου*, aut subintelligendum *Orus ex Homero*. V. 47, pro *μανδύλιον* Adrianus Iunius ex Ovidio *mantile* citat, ex Varrone *mantelium*: recentiores *manutergium* dixerunt.

P. 811, v. 18, *χὴν* non male cum Eustathio *παρὰ τὸ χεῖν* deducitur, praesertim quum verum τοῦ *χ* sonitum adversus invadentes effundat. V. 40, corrupta poetae loca. Il. ε' est, *Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς*: et Il. ς', *Χήρωςας δὲ γυναῖκα, viduastique uxorem*.

P. 812, v. 9, vulg. *λινὸν περιβόλαιον*, contra morem, qui *λινὸν* usurpat, ut *χαλκοῦν, χρυσοῦν*, et similia.

P. 813, v. 4, melius, *καὶ τὸ νέον, etiam novum*, ut apud Latinos quoque *viride* pro recenti saepe usurpatur. Seq. v. fortasse scribendum, *χλωρῆς ἀηδῶν*, ex Odyss. τ'. V. 6, cum τὰ *χλωρὰ* repetendum e praeced. φαίνεται, aut absque articulo legendum, *ὅτε πάντα χλωρὰ*, subaudito verbo substantivo, *cum omnia sunt viridia*. V. 44, *χορηγός* verius *παρὰ τὸ τὸν χορὸν ἄγειν*, ut *στρατηγός, κυνηγός*, et similia. V. 56, melius fere *περιβάλλουσι, circumdant*.

P. 814, v. 8, *χρῆ* Dorico et Ionico more, ut *ῥῆ* 410, 40. V. 20, legendum *ἀπὸ τοῦ χῶ*, extrito *ρ*, ut partim sequentia declarant, partim superiora 811, 42. V. 37, sensus est, *διὰ τὴν χεῖρα*. V. 45, *ὀξεία χρέμισαν* est etiam in Hesiodi Clypei editionibus, v. 348, poetice inserto *ι*, ut in *ὀξεία* pro *ὀξεία*. in eodem poemate v. 233, legitur, *Ὀξεία καὶ λιγέως*, more communi. V. 51, inclusa, addita ex Il. α'. V. 53, *χρῆ* pro *χρῆ*, Ionicum illud quidem; sed tamen et Doricum 410, 39. V. 55, malim *ἀποκοπῆ, apocoratum fuerit*. V. 57, sensus est, *dicuntur esse adverbia, sed magis tamen dicuntur esse verba*.

P. 815, v. 40, melius *τρίζουσι*, per *ι*. Seq. v. addenda videtur negatio, *ἵνα μὴ — λυμαίνωνται*: ut significet, *palmas in os sumi a pugnaturis, ut dentes, dum illis insiguntur, nihil noxae contrahant*. qua de re tamen valde dubito, cum Eustathius, scholiastes, Helychius et Suidas nullam eius mentionem faciant.

P. 816, v. 52, ante *ὅτι* subaudiendum *σημειώσαι*, aut aliud eiusmodi: quae ellipsis passim obvia in excerptis.

P. 817, v. 14, Lycophronis locus est p. 28: qui et p. 58 composito ἀναψαλάξῃ utitur. V. 31, τῶν ἄλλων quid velit, non intelligo. forsitan error natus ex non observato scripturae compendio, ἄλλων pro ἄνων, quod est ἀνθρώπων. humani sane corporis partem ὄλμον dici, praeter Pollucem et Helychium testatur et noster supra 460, 17: 622, 53. V. 36, *φαλτήριον* nihil magis habet τοῦ *τηρεῖν* quam *καθαριστήριος αὐλός* apud Athenaeum. V. 57, *εἰς θέσει*, i. *μακρὰν*.

P. 818, v. 1, vulg. *μικρός, parvus*, parum apte. V. 23, sensus est, a *ψῶ* significante *προσεγγίζω*, et *ἀφῶ* significante *ψηλαφῶ*. V. 54, *θύρα* nihil magis cum *ψίδυρος* quam cum *ψαδυρός* cognitionis habet: nam terminatio *υρός* simplicis speciei est, ut in *μινυρός*, *λιγυρός*, et similibus.

P. 819, v. 1, allusio ad illud Theocriti, initio Idyllii 1, *Ἀδύ τε τὸ ψιδύρισμα καὶ ἀπύτους αἰπόλες τήνα*: — V. 4, *ψύδος* ell.

prince pro κατὰ ψύχης, per mendacium, falso. V. 25, fortasse rectius ἀπὸ ψυχῶν, ab animabus responsa petentes. V. 32, Hom. ed. Odyss. κ', v. 555, ψυχῆος ἰμεύων, frigoris desiderans. V. 36, locus non est integer. similis Il. π', Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἀϊδόσδε βεβήκει. Inclusum ἐσσυτο v. 38, additum ex Il. ξ'. V. 46, ψευστά parum quadrat: aptius ψαίστα pag. praeced. v. 41.

P. 820, v. 1, additamentum superfluum: quippe quod iisdem plane verbis legitur pag. praeced. v. 49. V. 18, eadem regula supra 419, 33. V. 35, hoc velle videtur, quemadmodum ω sua quantitate superat ο, ita olim in magnis rebus exprimendis hoc ipsum crebrius usurpari solitum: ut ὥξε sit quam latissime aperuit. participio utitur eodem libro poeta, v. 89, Οἷα σα κληῖδι θύρας ἰεροῖο δόμοιο. V. 40, Dionysii locus est Periegelews v. 523. V. 43, locus ex Il. η'. Pro κηχίω Il. β' est κηχίσομαι.

P. 821, v. 12, formatio eadem paulo plenius v. 21: sensus enim est, ἀπὸ τοῦ ἀκῆ τοῦ οὐτύχτα δηλοῦντος, γίνεται ἀκῆς τὸ οὐδέτερον, ἀκῆ τὸ πληθυντικόν, ἀκῆς συγκοπῇ, ἀκα. V. 18, clarius Eustathius 514, 36, tradit, τὸν περιειληφότα τὴν γῆν κύκλον appellari ὠκεανόν, ὡς δὲ αὐτοῦ τῶν ἀστέρων ὡκὶ ἄνω γινόμενων, ἢ καὶ ὠκέως ἀνυόντων τὰς ἐαυτῶν κινήσεις. V. 28, innuit addito spiritu scribendum, ἀμφιάλω: itidemque ὑφάλος, παράλος, et similia. Seq. v. cum participio ὄν supplendum τυγχάνει, aut simile verbum. V. 37, melius fere ὀλοῦσθαι, aspirate, utpote ab ὀλος. V. 39, in ὥλλοι pro οἱ ἄλλοι, ut crasis est Ionica, ita etiam Ionica est aspirationis detractio: regulariter enim ὥλλοι dicendum, aspiratione retenta, ut patet ex οὐμός 641, 40. alioqui ὥλλοι Boeotice pro ἄλλοι fuerit, α in ω verbo, sicut infra in ὠριστος 825, 55: et in ὠρχμενος 824, 11. V. 45, in ὥλλίγγην et ὥλλίγγας ἄλ geminavimus cum vulgatis ed. V. 50, οὐκ aptum sensum non efficit: fortasse legendum ὥκιον: ut sit, cuius caput ocus (id est iusto citius) canitiem contraxit. V. 56, posset etiam per ἀναστροphen legi ἐρίφων μέθ' ὀμήρεον, ut supra 123, 40: et seq. v. πορευόμενοι.

P. 822, v. 11, ἐρύουσι, pro ἐρύσουσι, est etiam Il. λ'. V. 26, clarior et evidenter lectio, ἀγκώνη ἔδει λέγεσθαι ἢ ἀγκοῖνη, ut patet ex 10, 23. V. 34, additiuncula ista, δὲ ἐνός μ, parum necessaria est: ambo enim, et οἶμοι et ὥμοι, uno μ scribuntur: quippe quod compositio sit ex indignandi adverbio ὦ seu οἶ, et pronomine μοι: unde a Suida quoque exponitur φεῦ μοι, heu mihi. V. 36, nota hic ὦ circumflexum: et mox v. 48 ὦ acutum, quod ad ὥμοι congruit melius, usitatum etiam indignandi significatione. V. 41, apud Athenaeum lib. 2 brevius est, Ληδαν ὦτον εὔρειν: et rursus, ὦτον πολὺ λευκότερον: et per ε ex Epicharmo, ὦσα χανός, οὐα anferis: itidemque ex Simonidis Iamborum libro 2, χηνός ὦον. quae diversitas ab Eustathio quoque his verbis exposita est, 1321, 35, οὐ μόνον διςυλλάβως ὦον λέγεται, ἀλλὰ καὶ τρισυλλάβως ὦον, διὰ τοῦ ε· καὶ ὦον, διὰ τοῦ ι. V. 44, ὁ ζῶος, et τὸ ζῶον, supra sunt oxytona, 413, 33. V. 46, vulg. τὴν τάξιν, ordinem: nihil ad rem. sensus enim est, quemadmodum variat initio, ita variare etiam tono. V. 48, Nicandri locus est Theriacon v. 452: ubi vulg. ὦσα, oxytonas: quum proparoxytonon ὦσα cum Athenaeo et nostro agnoscat etiam Eustathius loco paulo ante citato. V. 53, tenuatum ὦπόλος et ὦπόλοι, Ionicae Aeolicaeve dialecto adscribendum. alioqui enim regula postulat ὦπόλος et ὦπόλοι, ut οὐμός 641, 40: et χῶ 816, 35.

P. 823, v. 52, Hom. ed. Odyss. δ', v. 452, 'Εν δ' ἡμέας πρῶτους λέγε κήτεσι: et versu praeced. λέκτο δ' ἀριθμόν.

P. 824, v. 9, locus ex Il. α', v. 193. V. 13, istae τοῦ ὡς significationes in quibusdam editionib. Tryphoni adscribuntur: sed neque ordo, neque expositio ipsa, tanti nominis viro respondet.

Nostri vero instituti ut procedat tenor, v. 15, Il. γ', in similitudine legitur, Ὡστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας: et in redditione, ὡς αὐτὸς κατ' ὁμίλον ἔδω Τρώων ἀγερώχων. V. 28, Il. γ' est, ἡλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὠφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι. locus qui proxime praecedat, exstat Il. κ': proxime sequens, v. 29, exstat Il. ι'. V. 32, locus ex eodem Il. ι': sequens, ex Od. ψ'. V. 35, locus ex Od. η': ubi legitur, — ὡς δὲ γυναῖκες Ἰστὸν τεχνῆσαι: sequens, ex Odyss. δ'. V. 37, τὸν γὰρ, s. σύνδεσμον: itemque v. 42, plena locutio v. 23, 30, 53. V. 39, pro ἴδεν, Il. τ' est εἶδ': et seq. v. Odyss. ε', ἄγασθε. V. 41, rectius apud Clementem nostrum 327, 18, Ὡς χάριέν ἐστ' ἀνδρῶπος, ἐστ' ἀνδρῶπος ἦ, ex comico. apud Stobaeum Sermonem 5, exstat eadem sententia; sed ἦ pro ὡς: et ἄν pro ἐστ', haud multum variante sensu. nam et ὡς et ἦ significant utique: neque inter ἄν sibi et ἐστε quousque, quantisper, magna est discrepantia. V. 42, in ea editione quae Tryphonis nomen praefert, legitur, ὡς τοῦτου ἀλήθεια τις. Ἀττικὸν τοῦτο. quae lectio non minus quam nostra suspecta est. V. 44, Odyss. χ' legitur, Κεῖσομαι. ὡς οὐκ ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων. V. 49, locus ex Il. α', v. 216.

P. 825, v. 13, melius scripseris Ἐρμάν et μεγιστάν, oxytonas, ut patet ex v. 16, et clarius ex 18 ac 20. immo etiam ὦτάν apud Helychium, Suidam, Eustathium, oxytonas scriptum est. V. 26, ὁ τέ, supplendum σύνδεσμος, ut pag. praeced. v. 37 et 42.

P. 826, v. 1, de ὠτός idem tenendum quod de ὥλλοι et ὠπόλοι supra 821, 39, et 822, 53: esse videlicet Ionicae aut Aeolicae dialecto adscribendum: quippe quod communis dialecti atque adeo analogiae ratio postulet ὠτός aspirate, ut οὐμός 641, 40: et χῶ 816, 35. Clausula de prima editione, iisdem verbis in fine illius exstat: cetera, de secunda et tertia, a nobis sunt adiecta, ut lectores intelligant, quid partim superiori, partim huic, partim etiam futuris seculis debeatur, postquam haec nostra exstare desierint.

P. 827, v. 1, Anastasii caput περὶ ἐτυμολογίας, a Davide Hoefschelio, viro et nostri et reip. amantissimo, communicatum nobis ex mss. Augustanae bibliothecae libro, cui titulus, Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Σινᾶ ὁρους, κεφάλαια κδ'. quod ideo potissimum annectere placuit, quia multa cum hoc nostro habet communia: ut vel hinc appareat, veluti per manum traditas esse istas veterum etymologias, licet interdum philosophicas magis quam grammaticas, id est rerum magis quam verborum rationem conlectantes. Ut autem et de illius editione breviter a nobis reddatur ratio, v. 14, inclusa, ex Hoefschelii coniectura sunt: sed legi etiam potest οἶονεῖ ἐρατή, ex 138, 25. V. 19, idem H. suspicatur legendum δέσις: et v. 21, ἐν ἡ, foem. gen. V. 40, pro ὑφέλλειν supra ἐφέλλειν est, 601, 54. V. 46, ῥάχεως pro mss. ῥαχῆς repositum ex 764, 43.

P. 828, v. 9, Sacellarius et Sacella, verius Latina sunt quam Syriaca: quod et de Σακέρδως supra notatum ad 707, 30. V. 11, melius, λαῶτος γὰρ ὁ πλατὺς κέκληται. V. 16, ἴεσθαι pro activo ἰέναι. V. 18, in mss. vestigia sunt etiam alterius lectionis, τὴν ἔω, foem. gen. ut supra 352, 14. neutrum τὸ ἔως, exstat etiam v. 16. V. 19, rectius Πωμάριον et Πωμάρια. ita enim Latina ratio postulat. ac Pomaria sunt potius ὀπωρόφυτοι παράδεισοι quam simpliciter κηπία. V. 20, melius ποτῶ, accentu in ultima: et seq. v. ἰλόν, limum, ut supra 602, 11. V. 28, planius, ἐκ τοῦ κύκλου, seu ἐκ τοῦ κοίλου, ut supra est 530, 5. V. 42, Dionysiana illa τοῦ θεοῦ etymologia est et apud Greg. Nyssenum: alia est apud Basilium magnum p. 362, et Greg. Naz. p. 216, ut Hoefschelius noster annotavit; qui et Plutarchum De Iside ac Osiride videri iubet p. 276.

I N D E X

VERBORVM ET PHRASEΩN, LITTERARVM QVOQVE AC SYLLABARVM,

QVAE IN PRINCIPIO, MEDIO AVT FINE DICTIONVM NOTATV DIGNAE SVNT.

In quo compendiariae notae, c, compositum: d, derivatum: f, figuratum: p, poeticum: pr. propriam: fl. fluvium: op. oppidum significat. Mainsculae, A, Atticum: Ae, Aeolicum: B, Boeoticum: D, Doricum: I, Ionicum notat: α, anomalum. — terminalium seu finalium litterarum ac syllabarum index est. Themata porro nunc recte, nunc oblique posita sunt, ut vel ipsa se obtulere, vel commoditas poposcit. Augmenti ratio plerumque in alphabeti serie observata est: nonnumquam tamen et thematis ordo servatus. Originis eiusdem vocabula ut plurimum coniuncta sunt, nisi forte alia seriem interruperunt. Numerales notae, priores, paginam; posteriores, versum designant. quae si forte non usquequaque respondent, e classe in classem oculi per affinitatem aberrarunt.

A forma qua pingatur 414, 51: unde appellatum 72, 49: productum, grandius sonat quam α: diphth. 575, 57: pars orationis non est, sed particula 141, 46: significationes habet septem 141, 52. α privativum 1, 15, 43, 52, alibi passim. α στερητικόν corripitur, excepto ἀθάνατος et ἀνάματος 44, 51: productum in ἀπόλεμος 97, 25. α στερητικόν τε καὶ ἐπιτατικόν φιλοῦται 61, 35. cum α privativo non componuntur comparativa in τερος 195, 16. α τὸ σημαίνον τὸ κακόν 433, 44. α τὸ κακόν 291, 36: 619, 53. α τὸ ὁμοῦ 7, 27: et 16, 9. α τὸ ἀθροιστικόν aspiratur 25, 55: 64, 50. α significat etiam τὸ ὁμοιον καὶ τὸ ἴσον 133, 27. α τὸ ἐν 123, 2. τὸ α κατ' ἐπίτασιν κείμενον 164, 28, 34. α epitaticon 1, 19, 51, 54: et 39, 22: et 45, 36: 142, 9: 180, 17, et alibi. α τὸ ὀπίσω 50, 21: 168, 45: 184, 25. α τὸ εἰς τὰ ὀπίσω 171, 45. α πλεοναστικόν ἢ ἐπαυξητικόν 72, 20: α pleonasticum 1, 28, 33: 82, 15: 200, 16. α pleonasticum non aspiratur 655, 18. α in ο 523, 55: 619, 54: 620, 52: 621, 10: 633, 44: 638, 55: 645, 27: Aeolice in ο 613, 37. α pro ο in compos. 102, 22: 435, 22: 796, 17. α in ω 804, 16: pro ω 558, 50: pro ε Dor. 33, 55: 114, 20: 671, 30: 732, 50: pro ε in aoristo 2, 246, 55. α breve pro η in praet. Ion. 501, 4. — α foemininum, quantitate differt 222, 42: breve in quib. 235, 27: breve in verbalibus

522, 33: in compositione variat 823, 15: et 222, 50. — α neutrum, breve 491, 9: crebro eliditur ab Hom. 664, 9: quatuor compositorum genera ex se procreat 105, 40. α neutrum pro α: foem. 585, 41. α neutra, quando nomina, et quando adverbia 779, 35. — α adverb. ex adiectivis neutris, breve 821, 14. — α adverbia disyllaba 75, 19: per syncopen ex εα 111, 53. — α pro ου Dor. a nom. in αs 154, 5: et 35, 37. — α in voc. pro η quae faciant 258, 12: 585, 13. — α pro ην metapl. 585, 6. α in accus. Πηλέα produxit Euripides 190, 7. — α longum ex αο 579, 20: ex αυ 172, 21. — α ex αα 24, 48: ex εα 152, 24: ex εα Att. a puris in εὐs 189, 56: 670, 4: ex sing. οὖν 489, 14. α diphthongus ex ατ 21, 10. α aspiratum numquam abiicitur 655, 16. α βάλε 186, 45. α δειλέ 186, 43: 822, 37. — α pro ηκα Ion. 501, 4. — α f. pro α̃ 637, 41. αάτος f. 1, 13. ααγές 1, 50. αάτικος 1, 14. — ααν pro αν, priori α correpto, altero producto 161, 33. αατος 1, 34: 133, 46. αασάμην f. 1, 29. αασας 1, 24. αασθαι 163, 41. αασίφρων 1, 49. αασχέτον 1, 30. αατος 1, 17. Αβα, τῆς Αβας 369, 55.

αβακῆς 2, 43. αβακῆως 2, 56. αβακῆσαν 2, 30. αβακῆμων 2, 29. αβακίζω 2, 42, 48. αβακίον Παλαμήδειον 666, 21. αβαλ f. 1, 54. αβάλαι 2, 53: rectius αβάλε 1, 56: 186, 44. αβαλε † 3, 3. Αβαντες 76, 56. αβοξ 2, 8. αβάπτιστος ναῦς 811, 26. Αβαρβαρέη nymphe 604, 6. αβαρβαρίσως 331, 37. αβαρῆς seu αβαρήs 393, 34. Αβαρνῆς d. 2, 12. αβασάνιστος 3, 4. αβαστάκως 3, 4. αβατα 341, 10. αβδηρα 3, 8. Αβδήραδε 3, 10. Αβδηρίτης 3, 11. αβδηρον f. 94, 27. Αβδήρων seu Αβδήροις 511, 30. αβδία 3, 8. αβέβηλα 3, 33. αβελ f. 1, 56. αβέλτερος 3, 12. αβελτέριος 429, 55. αβελτερία et αβελτηρία 3, 17. αβιοι 3, 20. αβιοι pop. 232, 47, 56. αβλεμέως 3, 24. αβλεπτῶ d. 464, 1. Αβληρος nom. pr. 660, 48. αβλήs et αβλητος 3, 35: 602, 24. αβληχρός 3, 27: 200, 17. αβολήτης 3, 50. αβολήτωρ 4, 6. αβολος 3, 54. αβotos 4, 56. αβούβαστος σταφυλή 77, 9: an α βούμαστος. αβούλητος 3, 51. αβούτης 3, 53. αβρα 4, 22. Αβραάμ aciton 462, 45.

αβριξ 4, 49. αβριτος 4, 48. αβροδιάζομεν † 4, 35. αβροδίατος Venus bifariam 179, 14. αβροείμονες 4, 15. αβροκόμης 4, 20. αβρόμιος 4, 29. αβρομοι 4, 41. αβρος ο κουφος 337, 13. usitatus αβρός. 4, 11. αβρός et αβρός 4, 35. αβροτάζειν 4, 31. αβρότη 4, 51. αβρότης 4, 50. αβροτήσαι 4, 25. αβροτοι 183, 25. αβρότονον 389, 31. αβροχία ἢ αβρων seu Αβρων 765, 2. αβυρβήτην 4, 52. αβυρτάκη 5, 1. αβυρτακοποιός 5, 3. αβυσσος 4, 44: et 53, 49. Αβώβας 4, 53. αβως 4, 54. αβωτος 4, 55. αγα ἢ αγασθαι 166, 44. αγασθε seu αγασθαι 824, 40. αγασθαι 54, 43. αγαγωμι 5, 29. αγαζήλοι 5, 18. αγαζω 5, 5, 19, 30, 56: et 6, 18. αγαθίζεσθαι 5, 32. αγαθῖνος d. 793, 53: propr. n. 689, 41. αγαθῖς 5, 33. αγαθός 5, 18, 26: 730, 35: 827, 16. αγαθός μάχεσθαι 361, 36. αγαθός non comparatur, et cur 5, 22. αγαθοεργία 5, 26. rectius αγαθοεργία. αγαθoσμον 5, 34. αγαθωσύνη 275, 44. αγαίεσθαι 5, 15. αγαίος 8, 50.

ἀγερμός 8, 7, 11 ἀγλ.
ἀγέρω et ἀγέρω Ae. 8, 13. ἀ- ἀγλ.
γέρονται pro ἀγείρονται Apol- TL
lon. Argonaut. 3, v. 894 ἀγλ.
ἀγεραῖς 8, 11 ἀγμ.
ἀγεραῖς βύβλιν 8, 9 ἀγν.
ἀγερωπεῖν 8, 29 ἀγν.
ἀγέρωχος 7, 47: 458, 48 ἀγν.
ἀγεσίλαος 8, 32 ἀγν.
ἀγεσκον 295, 15 ἀγν.
ἀγετε adverb. 66, 44: 100, 55 ἀγν.
ἀγῆ ἢ 6, 32: 8, 35: 9, 1: 15, μ.
26: 47, 10. ἀγῆ 8, 49: et 9, ἀγν.
9. ἀγῆ κύματος 749, 48 ἀγν.
ἀγῆγεται Att. 9, 14. ἀγῆγεται ἀγν.
το lon. 9, 12 ἀγν.
ἀγῆλαι 9, 52 ἀγν.
ἀγῆλας 10, 33 ἀγν.
ἀγῆλατος 10, 1. ἀγῆλατίζειν ἀγν.
10, 34 ἀγν.
ἀγελομένη 10, 32. usitatus aori- ἀγν.
tum ἀγῆλαμένη. ἀγν.
ἀγῆλῳ 9, 56 ἀγν.
ἀγῆμα 10, 36 ἀγν.
ἀγῆμ. d. 5, 7: et 6, 25 ἀγν.
ἀγῆνω 5, 49: 9, 36, 42. ἀγῆνω- ἀγν.
ρη 9, 50 ἀγν.
ἀγῆνοχα A. 9, 28 ἀγν.
ἀγῆραος 10, 5. ἀγῆρατος 8, 30. ἀγν.
ἀγῆρας 116, 7, 14: 685, 47 ἀγν.
ἀγῆσι f. pro ἀγῆ 403, 17 ἀγν.
ἀγῆτός 10, 7 ἀγν.
Ἀγῆσαι 10, 39 ἀγν.
ἀγῆσόμενα κρέα 585, 45, 47. ἀγν.
ἀγῆστός d. 10, 27 ἀγν.
ἀγῆσειν 10, 41: 337, 11 ἀγν.
ἀγῆω 10, 10: 332, 17: et produ- ἀγν.
cto 10, 17 ἀγν.
ἀγῆος 10, 20. ἀγῆος 10, 19: 144, ἀγν.
4: 230, 29. ἀγῆαι νύκτες 82, ἀγν.
30 ἀγν.
ἀγῆσδε 22, 33 ἀγν.
ἀγῆσμός 10, 38 ἀγν.
ἀγῆστία 10, 26, 38 ἀγν.
ἀγῆσύνη 275, 44 ἀγν.
ἀγῆσειν 10, 44: 106, 30 ἀγν.
ἀγῆκαί αι 10, 43 ἀγν.
ἀγῆλαι 12, 14. ἀγῆλαιαγωγός ἀγν.
11, 42. ἀγῆκαλῆς 12, 15. ἀγῆκα- ἀγν.
λῆδες 12, 14. ἀγῆκαλιδοπῶλαι ἀγν.
11, 44. ἀγῆκαλιδόφοροι 11, 43. ἀγν.
ἀγῆκαλίζειν 12, 15: et 10, 44 ἀγν.
10, 46 ἀγν.
ἀγῆκη τῇ ἀγῆκη 10, 51. ἀγῆκηστρεύ- ἀγν.
σαι 12, 16. ἀγῆκηστρεύμενος ἀγν.
10, 53. ἀγῆκηστροφάγος 12, 16 ἀγν.
ἀγῆκῶν d. 10, 23: 596, 43: f. ἀγν.
pro ἀγῆκῶν 822, 26 ἀγν.
ἀγῆκονοι, οἱ 12, 17 ἀγν.
ἀγῆκοντίδες seu ἀγῆκονίδες 10, 24 ἀγν.
ἀγῆκος τὸ d. 588, 40 ἀγν.
ἀγῆκτης 12, 18 ἀγν.
ἀγῆκῳ 10, 29, 55: 12, 20: 827, ἀγν.
49. ἀγῆκῳσταί 12, 20 ἀγν.
ἀγῆκῳς 10, 52, 56: et 11, 1. ἀγν.
ἀγῆκῳμῆτης 10, 57: et 11, 8. ἀγν.
ἀγῆκῳμῆτα 282, 44. ἀγῆκῳ- ἀγν.
λόμῆτης ὁ ἢ 518, 34. ἀγῆκῳ- ἀγν.
λόχειλος 11, 23. ἀγῆκῳχεί- ἀγν.
λης 11, 16 ἀγν.
ἀγῆκῳ et Ἀγῆκῳ 10, 30 ἀγν.
ἀγῆκῳ 10, 21: 12, 28: 543, 7 ἀγν.
ἀγῆκῳς 5, 39: 11, 25. ἀγῆκῳς ἀγν.
11, 32. ἀγῆκῳστῆς 11, 32. ἀγν.
ἀγῆκῳσμός 812, 31. ἀγῆκῳ- ἀγν.
μῆτια 11, 30. Ἀγῆκῳφῶν ἀγν.
684, 45, 54 ἀγν.
ἀγῆκῳς 11, 36 ἀγν.

ἀγλίδια 11, 41. ἀγλίθες 11, 40.
ἀγλίθες : producto Nicand.
Theriacōn v. 874
ἀγλίτης 11, 45
ἄγμα τὸ 11, 47. ἄγμος ὁ 11,
46: 613, 37
ἄγναπτον ἱμάτιον 714, 24
ἀγνεία 827, 11. ἀγνεία seu ἀγνεία
702, 5
ἄγνοια f. 137, 9
ἄγνος 11, 55: 591, 50. idem ἄ-
γνος 702, 1
ἄγνός 11, 49: et 12, 3
ἄγνῶν 12, 6
ἄγνυμι 12, 9: et ἀγνύω 12, 10:
821, 19
ἀγνώμων 12, 22. ἀγνώμονεϊν 18,
55. ἀγνώμοσύνη 12, 22
ἀγνώς 3, 46: et 11, 52
ἀγνώσσω d. 14, 9
ἄγον et ἄγον 12, 40
ἄγονος 12, 34
ἀγορά 13, 10. ἀγοράζω 12, 56:
fut. ἄσω 536, 41, 47. ἀγοραῖος
πικανός 528, 7. ἀγορανόμοι
13, 8. ἀγοράω ὦ 418, 36. ἀγο-
ράσθαι 12, 51
ἀγορεύω 12, 48. ἀγορευέμεν im-
perative 586, 29. ἀγορευεται,
appellatur 324, 52. ἀγορεύσεις
13, 51
ἀγορή 12, 44. ἀγορηγός 13, 52.
ἀγορήθεν 13, 4. ἀγορήνδε
13, 1
ἀγορητής 13, 51: 564, 54. plur.
ἀγορηταί 226, 34. ἀγορήτα-
τος λόγος 13, 51
ἀγορῶ 12, 51: 14, 26. ἀγορῶ
τὸ ἀγορεύω 785, 52. ἀγορῶ
pro ἀγοράσω 536, 37
ἄγός ὁ 12, 24: 151, 20. ἄγος
τὸ 12, 26: 337, 9. ἄγος τὸ
ῥήγμα 418, 2
ἀγοστός d. 12, 30
ἄγρα 13, 13
ἀγραμματος 105, 45
ἄγραυλοι 13, 54. ἀγραυλία 13,
55
ἄγραφίου δίκη 13, 15
ἄγρει 13, 19: et 1, 20
ἄγρειος 13, 23
ἄγρεισθαι, capi 102, 29
ἄγρεμών 13, 56: Hesych. ἀγρέ-
μων paroxyt.
ἄγρεύεσθαι 204, 46
ἄγρευμα 13, 57: 589, 37. ἀγρευ-
τῆς ὁ 54, 29
Ἀγρεύς 13, 20
ἀγρευνός 14, 3
ἀγρευῶ 13, 50
ἄγριος 13, 22. ἄγριοι, paede-
rastrae 13, 47. ἀγριότης Φυ-
τῶν 429, 15. ἀγριουμένη 800,
36
ἄγρις δρυς 429, 17
ἀγρίφη 15, 43: et 44, 23
ἀγροῖκος 13, 40. ἀγροικῆ Φωνῇ
480, 5: rectius ἀγροικικῆ, ut
73, 56: 515, 33. ἀγροικεύε-
σθαι 14, 1
ἄγροίτης f. 15, 41
ἄγροίτης 13, 40
ἄγρομένοι 13, 28
ἄγρός 13, 30, 45: et 14, 4. ἄγρό-
της ὁ 15, 40: plur. ἀγρόται οἱ
14, 39. ἀγροτέρη f. 13, 32, 35.
ἀγροτέρης τραγοεινάνου 763,
32. ἀγροτέρη Ἀρτεμίδος 547, 13

ἀγρυπνία 15, 26
 ἄγρω f. 15, 28
 14, 6
 ἀγρώσσω 14, 12
 ἀγρωται οἱ 11, 13
 ἀγρωστis 180, 31
 ἀγρωται 14, 26: 305, 36: et ἀ-
 γυαί 14, 21: 305, 37. sic plur.
 ἀγυαί αι 396, 22. ἀγυαῖς
 15, 29. ἀγυαῖται 15, 31
 ἀγύνης ὁ 59, 27
 ἄγυρις 14, 28: 15, 32: 160, 48:
 424, 10
 ἀγυρμός Plat. 8, 7
 ἀγύρτης 14, 31: 436, 3. ἀγυρ-
 τικός 14, 34
 14, 38
 ἀγχαυρόν
 ἀγχιμάχος 14, 53: 193, 12
 ἀγχιήρις 15, 35
 ἀγχι f. 14, 49: 15, 15: 169, 29:
 in compof. 14, 54
 ἀγχιαλος et Ἀγχιαλός 14, 36
 15, 34
 ἀγχιβαθής
 ἀγχιβιος 15, 35
 ἀγχιβλός 15, 36
 ἀγχιβιος 14, 52
 ἀγχιμάχος 14, 53. ἀγχιμαχι-
 τής 15, 10
 15, 6
 ἀγχιμόλον
 ἀγχιμεφής 623, 10
 Ἀγχιτης 14, 55: et 15, 5
 ἀγχιστα 295, 37. ἀγχιστήνη et
 ἀγχιστήνη 14, 45: et 15, 3. ἀγχι-
 στία 14, 48. ἀγχιστήνην 14,
 47
 ἀγχιτροφος 15, 37
 ἀγχιτέμων 15, 7
 ἀγχιών ἀγχιστος 14, 47
 ἀγχιλάς f. 15, 19
 ἀγχιόσι 14, 49: 757, 16. ἀγχιόσι
 et ἀγχιού 169, 20
 ἀγχιόνη 194, 47. ἀγχιονή 194, 50
 14, 47
 ἀγχιότερος 14, 49: 337, 15
 ἀγχιού 313, 30
 ἀγχιουσα 15, 12
 ἀγχω 15, 14
 ἀγχώμαλον
 ἄγω 15, 21. ἄγω τὸ φέρω 10, 10,
 48: τὸ πορεύομαι 14, 21: τὸ
 κλῶ 12, 10: 54, 47: seu τὸ
 κλάνω 1, 50: 54, 20: 306, 54:
 418, 3: τὸ ἐκπλήττομαι 10,
 17: rectius ἄγω. ἄγω in com-
 pos. α vertit in η 274, 17
 ἄγω τὸ ἐκπλήττομαι 15, 24, 41:
 et 47, 11: τὸ θαυμάζω 6, 24:
 8, 36: 10, 7: τὸ κλάνω 9, 9:
 rectius ἄγω. ἄγω d. αχῶ 8, 47
 ἀγωγή d. 55, 32. ἀγώγιμος d.
 487, 28. ἀγωγὸς ὕδατος, du-
 ctus 622, 7
 15, 40
 ἀγώμενος
 ἀγών 15, 45. ἀγῶνα φόνου διώ-
 κοντες, caedis accusantes 276,
 55. ἀγωνία 15, 44. ἀγωνισμός
 15, 39. ἀγωνίσματα 15, 56.
 ἀγωνιστήριον 15, 56
 16, 5
 ἀδαγμός ὁ
 ἀδαήμων 16, 2. ἀδαής ὁ ἢ 239,
 15
 ἀδάμας 16, 51. ἀδάμαστος 220,
 36: 281, 6: 682, 48
 16, 5
 ἀδαξῆσαι
 ἀδαστος et ἀδατος 249, 39
 ἀδαται Ion. 377, 14
 16, 8
 ἀδδεές f. 17, 12
 ἀδδην 16, 53: 17, 49
 ἀδδιξ

- ἄδεια ἡ 16, 54: 338, 18. ἄδεια ποιητική, licentia poetica 438, 10. ἀδείη ἡ I. 16, 54. ἀδείης f. 16, 55
 ἄδειν 16, 37. ἄδειν τὸ ἀρέσαι 18, 3. ἄδειν τὸ ἀρέσκειν 101, 37: 168, 56: 174, 53. ἄδειν τὸ ἀρέσκειν 562, 24
 ἀδείσια ἡ 16, 55
 ἀδέκαστος 16, 23
 ἀδελφός 16, 9: 141, 56. ἀδελφά 16, 56, 57. ἀδελφός f. 503, 27. ἀδελφείος f. 146, 21. ἀδελφίδου 16, 13: et plur. ἀδελφίδου 17, 1. ἀδελφίζειν 16, 13, 57. ἀδελφίζια 17, 1. Ἀδελφόνησος 689, 23. ἀδελφοποιός 255, 1
 ἀδένες 17, 2
 ἀδετοχίτωνες 83, 53
 ἀδεύκτων 17, 4
 ἀδευκής 16, 26: 17, 5
 ἀδέψης 16, 35
 ἀδηνάτες 17, 22
 ἀδημονεῖν 17, 8. ἀδημονία 17, 9
 ἄδην 16, 42: 17, 29: 22, 47
 —ἄδην adverb. 184, 49: 367, 9: 781, 24, 32
 ἄδηνες 17, 11. ἀδηνέως 17, 10
 ἄδηνος 17, 39
 ἄδης seu ἄδης, ὁ 42, 25. ἄδης 17, 16
 —ἄδης patronym. 210, 2, 7, 13: 265, 17: 540, 36: 554, 36. —ἄδης pro ἰδης 556, 26
 ἄδης Ion. 420, 40
 ἀδηφάγος 553, 55: 554, 5
 ἀδήςτος 17, 25
 ἀδιάβατος 159, 13
 ἀδιάπτωτον ῥήμα 643, 47
 ἀδιάρρηκτος 149, 12
 ἀδιάστατος 274, 20
 ἀδιάστροφον γένος 470, 1
 ἀδιαχώριστα λέγων 538, 34
 ἀδικήω Aeol. pro ἀδικέω 485, 42
 ἀδικίου δίκη 17, 46
 ἀδινός 17, 28
 ἀδιόδευτος 131, 25
 —ἀδιον dimin. 240, 2. —ἀδιον α longo 172, 25
 ἀδιόπος 17, 44: 18, 28
 —ἀδιος d. 75, 24: 298, 3
 —ἀδης adverb. 806, 6
 ἀδίστονος 18, 30
 ἀδμενίδες 18, 32
 ἀδμεύειν 18, 31
 ἀδμής παρθένος 416, 5. ἀδμής cur Homero dicta virgo 220, 56
 ἀδμήτης ὁ 17, 53. foem. ἀδμήτις 17, 42
 ἀδμολίη 17, 46. ἀδμωλεῖν 18, 33
 ἀδύκιμον νόμισμα 267, 12
 ἀδολέσχης ὁ 18, 13. ἀδολέσχης ου 18, 19, 26. ἀδολέσχει cur dicti physici 18, 8. ἀδολέσχειν 18, 21. ἀδολέσχεια 17, 56
 ἀδύλως 162, 54
 ἄδουροι 18, 39
 ἄδος, satietas 16, 50. ἄδος ὁ κόρος 420, 25. ἄδος ἡ εὐφροσύνη 18, 12
 ἄδρακής 18, 38
 Ἀδραμύττειον, αἰ Θῆβαι 450, 10
 ἄδρανής 18, 50. ἄδρανεια 18, 51
 ἄδράστεια, fatum 663, 8. Ἀδραστείδης f. 18, 46
 ἄδράφαξ 18, 35
 Ἀδρεύς 18, 36
 Ἀδρίας πόντος 730, 49. Ἀδρίας et Ἀδρία 18, 54
 ἄδρός 18, 44. ἄδρυνω 18, 48. ἄδρυνσις ἡ 18, 37
 ἄδυσώπητος 82, 35
 ἄδυτα 341, 10: et 19, 3. τὸ ἄδυτον oppol. τῷ βεβήλῳ 194, 2
 ἄδω τὸ ἀρέσκω 18, 14: 82, 27: 420, 40: 505, 31: item ἄδω 16, 37: 101, 37: 168, 56: 174, 53
 ἄδω τὸ κορεννύω 164, 51. at ἄδω figuratum 30, 51
 Ἀδωνις 19, 9. Ἀδωνίδειος 426, 34. Ἀδωνείος καρπός 19, 14. Ἀδωνεία fest. 19, 18. Ἀδωνιασμός 19, 17. Ἀδωνίς 19, 16. rectius Ἀδωνίης Helych. 19, 19
 ἄδωρος 293, 55
 Ἀδωτής ὁ 19, 25. Ἀδωλον 19, 22. Ἀδωλεύειν 19, 30
 ἄελχι modis effertur 31, 24: ab Homero tribus modis 31, 27
 Ἀείδελος 21, 19, 35. Ἀείδελιος 21, 33
 Ἀείδω 21, 2: 820, 57: α ancipiti 21, 17
 Ἀείζωνος 183, 8: 413, 48
 Ἀείζωτος 22, 20
 Ἀεικέλιος 21, 37, 54: et 22, 3
 Ἀεικής 21, 47. Ἀεικές 350, 48
 Ἀεικέσι f. 21, 51. Ἀεικία ἡ 22, 8. Ἀεικίζω 21, 37: et 22, 4
 Ἀεικίνητον πῦρ 709, 21
 Ἀεικίον 21, 37
 Ἀείλλειν 21, 40
 Ἀειλογία 21, 32
 Ἀείλος ὁ 21, 31, 39
 ἄειν τὸ πνέειν 531, 46
 Ἀεινεφίς 21, 41
 Ἀειρεῖω d. 8, 22
 Ἀειρος ὁ 21, 43
 Ἀείρω 22, 16: 581, 37. Ἀείρω et αἶρω 790, 1
 Ἀείς, flans 20, 26. Ἀείσι f. 22, 10
 Ἀείτος ὁ 21, 42
 Ἀειτάδος 21, 44. sunt qui Ἀειτάδος legant. suspecta et vox ipsa, et expositio.
 Ἀείφουρος 21, 45
 Ἀεκάζω 19, 52. Ἀεκαζόμενοι 20, 5. Ἀεκαστί 19, 53
 Ἀεκήλια ἔργα 19, 37
 Ἀεκήτι 19, 32
 Ἀέκων 19, 40
 Ἀελα ἡ 407, 31, 33
 Ἀέλεσθαι τὸ συναθροίζεσθαι 143, 38
 Ἀέλιος 31, 24
 Ἀελλα ἡ 19, 44: 20, 2: 457, 27: 778, 12. Ἀελλάδες 20, 1
 Ἀέλλεσθαι 20, 1
 Ἀελλής ὁ 19, 54. Ἀελλές τὸ 20, 4
 Ἀελλος ὁ 20, 7
 Ἀελλόποδες οἱ 20, 6. Ἀελλόπος f. 20, 14: 717, 55
 Ἀελλώ Harp. 148, 29
 Ἀελλῶς 531, 45
 Ἀελπος 20, 25. Ἀέλπω 20, 23: rectius Ἀελπῶ 236, 19: et Ἀελπτέοντες 20, 22
 Ἀέντος 20, 8, 32
 Ἀέντες οἱ 20, 24
 Ἀέξω τὸ αὖξω 20, 34. Ἀέζεται 464, 39
 Ἀερέθω 421, 10
 Ἀερεν f. 20, 40
 Ἀέρω 437, 24, ut ἐγέρω. Ἀέριος 65, 28: 421, 20. Ἀερία 421, 31
 Ἀερόεις 421, 45
 Ἀεροειδής 421, 47
 Ἀερομέτρητος 421, 49
 Ἀερίλοφος 20, 38
 Ἀερίποδες οἱ 20, 43
 Ἀερίπότητος 135, 2
 Ἀερίφρων 20, 47
 Ἀεράζω 20, 9: 160, 31: 554, 47
 Ἀέρω τὸ κουφίζω 437, 41
 Ἀεσα et plur. Ἀεσαμεν 464, 38. Ἀεσαι 151, 57
 Ἀεσις 20, 48
 Ἀεσίφρων 20, 48, 51: 174, 42
 Ἀέσκοντας 20, 11. Ἀέσκοντο 20, 14. Ἀέσσαμεν 20, 11. Ἀέσσεσθαι 20, 52
 Ἀεσμα 20, 10
 Ἀετός 20, 54: Att. 31, 50
 Ἀετώσις 20, 15
 Ἀζαλέος 22, 51
 —αζε adverb. 806, 10: α correptum habent 806, 18
 Ἀζειδης d. 22, 53
 Ἀζειρος 23, 1. Ἀζειρός 22, 56
 Ἀζο θούρον ἄρμα 739, 49
 Ἀζη ἡ 22, 34, 49
 Ἀζηλος 22, 44
 Ἀζήν 22, 36
 Ἀζηχίς 22, 46: 97, 19
 Ἀζω c. 128, 11. Ἀζω et Ἀζω 22, 24, 51. Ἀζω Aeol. pro Ἀσσω 270, 25. Ἀζεσθαι τὸ παρασσεσθαι 298, 19
 Ἀζω d. 75, 16. Ἀζω τὸ σέβωμαι 10, 19: 635, 41. Ἀζειν, halare 22, 42: Aristoteli Ἀζειν.
 —Ἀζω et Ἀσσω 441, 8: et 270, 25. —Ἀζω pro ἔζω Dor. 671, 30. —Ἀζω a nominib. in η 96, 2: ex nom. in ας 281, 34: 388, 33: 627, 13: ex ω et ᾠ 656, 51: ex ω 297, 24: 645, 39: ex ᾠ 5, 5: 155, 45: 164, 3: plerumque α natura correpto 737, 24. —Ἀζω difyllaba α producto 535, 46. —Ἀζω hyperdifyllaba α correpto 535, 47
 Ἀζωνες 171, 19. Ἀζωνος 414, 11
 Ἀζωστος et Ἀζωτος 22, 20
 Ἀη Ae. pro Ἀει 23, 4, 23
 Ἀηδεῖν 23, 26
 Ἀηδιδόμην 23, 55: et 24, 4
 Ἀηδῶ ἡσω 17, 23
 Ἀηδών ἡ 23, 28
 Ἀήθεια et Ἀηθία 462, 15. Ἀηθεῖν 23, 25. Ἀηθέσσω 23, 53: et 24, 5. Ἀηθέσσον ᾠ. 23, 41
 Ἀημα, τὸ 23, 24: 41, 10
 Ἀημαί 20, 25: 22, 10. Ἀήμεναι pro Ἀῆναι 23, 23: 682, 35. Ἀήμενος 23, 23
 Ἀήρ 23, 7. Ἀήρ masc. et foem. differunt 421, 38
 Ἀῆσι 24, 8
 Ἀῆσις ἡ 20, 24: 23, 18
 Ἀῆσυλος 23, 22, 32: et 39, 36: 105, 31
 Ἀῆσυρος, ὁ 23, 20
 Ἀῆται, ἄητο 23, 15
 Ἀῆτη, ἡ 23, 51. Ἀῆτης ὁ 23, 29: 41, 11: plur. Ἀῆται, οἱ 23, 15. ὁ Ἀῆτης ex ἡ Ἀῆτη 597, 22
 Ἀῆτον f. 22, 12: et 23, 12
 Ἀῆτος, ὁ 23, 17
 Ἀθαιρίς pro Ἀθαιρίς seu Ἀθειρίς 24, 55
 Ἀθαλάττωτος 24, 54
 Ἀθαμάτιον πεδῖον 24, 11
 Ἀθανάτη Attic. 143, 45
 Ἀθαρ 172, 31
 Ἀθειρίς 24, 57. Ἀθειρίως 24, 57
 Ἀθέλγειν et Ἀθέλδειν 26, 5
 Ἀθεμιστῆσαι 25, 6
 Ἀθέμιτος 24, 21: 25, 5
 Ἀθεος citatur † 125, 21
 Ἀθέρης 24, 50, 54. Ἀθέρως 24, 29: et 25, 3. Ἀθέρως Λιτάνων 75, 28
 Ἀθεσμία 25, 7
 Ἀθέσφατος 24, 23, 25: 448, 2
 Ἀθετος 24, 38: 161, 19. Ἀθέτως 24, 42. Ἀθετεῖν 24, 40
 Ἀθεώρητοι ᾠσι 570, 20
 Ἀθήλαστος 110, 32: 739, 43
 Ἀθῆλος 26, 4
 Ἀθηνᾶ 24, 43, 52. Ἀθηναία et Ἀθήνη 24, 48, 53, 56: 222, 57
 Ion. Ἀθηναίη 578, 38. Ἀθηναίς 24, 56
 Ἀθῆναζε f. 13, 2: 806, 13. Ἀθῆνησι 25, 12
 Ἀθηνόδωρος c. 293, 29
 Ἀθηρολογόν 25, 24. idem Ἀθηρολόγον, ibid. 25. Eustath. et Suid. Ἀθηρηλογός, masc. genere: Helych. Ἀθηρηλογόν, ambigue ut Hom.
 Ἀθίγγανος 25, 28. Ἀθίκορες 25, 9. Ἀθίκος 25, 8: 521, 37
 Ἀθλεύω 726, 32
 Ἀθῆσαι 25, 36. Ἀθῆται οἱ 25, 41. Ἀθῆτης et Ἀθῆτης 138, 57
 Ἀθλίβις, et Ἀθλίβιται 25, 46
 Ἀθλιος 25, 44
 Ἀθλος 19, 24: 25, 34. Ἀθλον 25, 31, 41. Ἀθλοφόρος 669, 26
 Ἀθρός et Ἀθρός 347, 15. ἔξ Ἀθρός f. 220, 10: 347, 9
 Ἀθουρας 25, 11
 Ἀθρεῖν 26, 12
 Ἀθριβίς καὶ Ἀθριβίτης νομός 25, 46, 50
 Ἀθροίζω 26, 1
 Ἀθροος et Ἀθρους 25, 53. Ἀθρόος ὁ 143, 36. Ἀθρόος et Ἀθρους 25, 54. Ἀθρους aspir. 655, 21
 Ἀθρῦς Aegypt. 26, 7
 Ἀθρεῖν 26, 10. Ἀθρῦμα τὸ 26, 9
 —Ἀθω d. 8, 18: def. 231, 53
 Ἀθώς 26, 19, 44. Ἀθώς 26, 38, 47
 αἰ exilius Ionat quam α productum 576, 1: pro εἰ Dor. 28, 36: 269, 51: pro οἰ in compol. 52, 22: 243, 42: pleonast. 536, 4
 —αἰ in optativo modo et in adverbis longa est 647, 9. —αἰ adverbia pleraque indignantis 647, 6
 αἰ pro εἰ D. 26, 59
 αἰ αἰ 26, 57: et 27, 5, 19. αἰ αἰ 27, 20
 αἰα ἡ 27, 7, 24
 —αἰα foeminin. d. 222, 45: d. ex η, nonnunquam etiam pro illo ipso η 222, 56: paroxyt. 733, 34
 —αἰα ἡ d. 222, 37, 40, 48
 αἰάζω 26, 57: et 27, 1, 19: 620, 1. αἰαίσειν 27, 22

- Αἰαλή 27, 2
 Αἰακίδεὺς 63, 55
 αἰανός 28, 6
 Αἴας d. 27, 15: Aeolismum *ais*
 non admittit 576, 3. Αἰάντειος
 ἀδελφός cur non dicatur ut
 Αἰάντειος υἱός 775, 36
 —αἶται Ion. pro αἰνται 252,
 49. sic —αἶτο Ion. et Aeol.
 pro αἰτο 258, 53: 325, 42:
 507, 39
 αἰβετός f. 28, 7
 αἰβοῖ 28, 8
 Αἰγαί 27, 57: et 28, 24
 αἰγαῖος D. pro αἰγείος 28, 37.
 Αἰγαῖος Neptunus Homero
 ignotus 546, 46
 αἰγαῖων ὁ 28, 2
 αἰγαῖα 28, 30
 αἰγὸν 41, 28
 αἰγά, f. δορά 119, 10
 Αἰγείδης patr. 165, 45
 αἰγεῖον δέρμα 597, 14: rectius
 αἰγεῖον 714, 24: et 64, 33
 αἰγεῖρος 28, 39. παρ' αἰγεῖρον
 444, 16. αἰγερός 28, 40
 αἰγιάδες αἰ 28, 16
 Αἰγιάλεια 27, 52: et 28, 15: 122,
 11. Αἰγιαλεις 28, 15
 αἰγιαλός 27, 39: triplex 651, 35
 αἰγίστα χωρία 790, 13
 αἰγίλιψ 27, 43
 αἰγίλουρος 27, 49
 αἰγίλωψ 28, 18
 Αἰγινάιος et Αἰγινήτης 28, 13.
 Αἰγινήτης ὁ 221, 32. αἰγινάια,
 τὰ 28, 9. αἰγιναιοπῶλαι 28,
 10
 αἰγίοχος 27, 32, 42: 432, 26
 αἰγίποψ 28, 19: nescio an verius
 αἰγύποψ.
 αἰγίρος 28, 53
 αἰγίς 27, 28, 34: et 28, 20
 Αἰγισθος 27, 54: 137, 35
 αἰγλή 5, 39: 28, 56: 409, 57.
 αἰγλήεις 119, 38. αἰγλήντα
 f. 29, 2.
 αἰγοδιώξ 451, 23
 αἰγοθής ὁ 28, 22
 αἰγονόμος 37, 45. αἰγονόμια τὰ
 37, 48
 αἰγοφάγος 27, 51
 αἰγυλῖς 28, 23
 αἰγυπιός 29, 3: 380, 38
 Αἰγυπτος 29, 6: 828, 20. Αἰγύ-
 πτιος πλινθοφόρος 29, 21. αἰ-
 γυπτιάζειν 29, 23. αἰγυπτῶ-
 ναι 30, 18
 αἰδεῖον † pro ᾠδεῖον 569, 26
 αἰδέω et αἰδέω 130, 1
 αἰδής 41, 32, 35
 αἰδῆμι d. 30, 34
 αἰδής εἰς 42, 28
 αἰδ. τῷ 42, 17, 26: 520, 54
 αἰδνός ὁ ἀφανής 41, 41, 47, 57.
 αἰδνής 41, 53, 55
 αἰδοῖος 29, 24. αἰδοῖσι qui 30,
 44. αἰδοῖα τὰ 30, 57. αἰδοῖον
 θαλάσσιον 59, 54. αἰδοῖεστα-
 τος 31, 4
 αἰδόμενος f. 30, 32
 αἰδός κυνέη 42, 13. αἰδόςδε 31,
 22
 αἰδρίς 42, 32: 466, 33. plur. αἰ-
 δρίς 42, 31. αἰδρεῖν 42, 44.
 αἰδρῶι 42, 31. αἰδρῶσθαι 42, 43
 αἰδρῶν 42, 10
 αἰδύλος 30, 19
 ἡ αἰδῶ: at τὴν αἰδῶ 30, 40
 αἰδῶ τὸ ἐντρέπομαι 30, 26, 33:
 fut. ἔσω 420, 16. αἰδῶ pro ᾠδῶ
 569, 16
 Αἰδωνεύς d. 41, 49: 340, 11. αἰ-
 δωνέα λεύσσειν 168, 10. αἰδῶ-
 νιος 42, 12: et 30, 20
 αἰδώς 30, 26. αἰδῶς 26, 27: et
 29, 25, 49
 αἰεῖ 31, 28. αἰεγενέτης 31, 38
 αἰέλιοι 31, 23
 αἰέλουρος 31, 43
 αἰέν p. 31, 26: 339, 37: Arg. 302,
 3. αἰένοικος 31, 42
 αἰές f. pro αἰεῖ 405, 35
 αἰετός 31, 46, 52
 αἰεθῖος 32, 13: 239, 45: 631, 28
 αἰεθλος 31, 53
 αἰεθρος d. 22, 37: 31, 56
 αἰεθροτος 31, 55
 αἰεθρη 31, 54
 αἰεθρὸς 32, 26: neutr. αἰεθρὸς 30,
 21, 23. αἰεθρὸς 30, 22
 αἰετῶι 32, 25. Αἰετῆς pro
 Ἀετῆς 32, 21. Αἰετῆ voc. ca-
 lu 670, 18
 αἰετός 30, 24
 αἰεταλός ὁ 33, 32: 162, 31. αἰ-
 ετάλη 33, 20, 22: 565, 31. αἰ-
 εταλῖος et αἰεταλῖος 33, 30:
 261, 57: 262, 3. αἰεταλῶν Βλε-
 μῶν 199, 43. αἰεταλῶεις 32,
 51: 565, 32, 35. Αἰετάλη et
 Αἰεταλῖος 33, 24. Αἰεταλῖος
 et Αἰεταλῖος 33, 24
 αἰετὸς 33, 3, 9. αἰετῖος 65, 29:
 421, 25. αἰετῖος 33, 10
 αἰετῖος 33, 11
 Αἰετοφ et Αἰετοπία 32, 41: et 33,
 5. Αἰετοπία d. 659, 46
 αἰετολίξ 33, 15
 αἰετος et αἰετός 32, 30
 αἰετουσαι subst. 32, 38, 46. ling.
 αἰετουσα 441, 19: 688, 34
 αἰετοφ 32, 43, 52: 500, 51
 αἰερα et αἰερη 32, 56. αἰερα d.
 170, 57: 239, 27. αἰεραγενέ-
 τος 33, 38. αἰερα d. 461, 43.
 Αἰερα op. 167, 7
 αἰερος ὁ 33, 40, 50
 αἰερα 14, 23: 32, 54: 148, 31
 αἰερούσσειν 32, 53: et 33, 36. αἰ-
 ερῶμα τὸ 32, 54: melius αἰ-
 ερῶμα 77, 26
 αἰετὸ καίω 32, 30: et 33, 25:
 d. a καίω 32, 41: et 33, 19.
 αἰετων ὠνος 32, 33: et 33, 14
 αἰκα pro εἰκε Dor. 732, 34
 αἰκάλλειν 34, 1
 αἰκε δῶσι 294, 13. sic 769, 49:
 618, 27. idem αἰκεν 33, 54
 αἰκή. ἡ 42, 46
 αἰκία 33, 52: 774, 13. αἰκίζειν
 33, 41
 αἰκνον 34, 2
 αἰλα Cypri. 34, 10
 Αἰλία et Αἰλῖαι 34, 4
 αἰλινον 35, 1
 αἰλιον 42, 56
 Αἰλιάτης 34, 5
 αἰλούροπος 35, 3, et Hefych.
 αἰλουρος 34, 8: 37, 16. αἰλούριος
 34, 9
 αἰμα 34, 11
 αἰμακουρία 35, 7
 αἰμαλέος, seu αἰμαλέος 35, 6.
 αἰμαλέα. ἡ 35, 5
 αἰμασιὰ ἡ 35, 10: 461, 34. αἰ-
 μασιὰ, serpentum latibulā
 809, 54
 αἰμάτη 35, 4
 αἰμάτια 35, 5
 αἰματοέσσα 34, 31, 43
 αἰματοπότης ὁ 421, 57
 αἰματῶσαι 35, 8: 88, 11
 —αἰμι αἰς αἰ, Aeol. pro εἰς αἰς
 760, 22
 αἰμίονος Aeol. pro ἡμ- 452, 37
 αἰμοδόχον ἀγγ. 84, 41
 αἰμοποτεῖν 257, 39
 αἰμόρροος serp. 245, 38. αἰμόρ-
 ροῖδες 328, 18
 αἰμόρροτος 215, 39: 385, 24
 αἰμός pro λαίμός 35, 8: Hefych.
 αἰμός Αἶμος mons 568, 39
 —αἰμος compol. 103, 45
 αἰμοφορυκτὰ 799, 4: rectius αἰ-
 μοφορυκτὰ Hefych.
 αἰμύλος d. 35, 26, 31. αἰμύλιος
 d. 35, 27, 32
 αἰμωδεῖν 789, 11. αἰμωδία 35,
 19. αἰμωδιᾶν 35, 18
 αἰμων ὁ 35, 41: et αἰμων 251,
 13: 647, 20
 αἰμωπός 35, 16
 —αἰνα foem. 258, 22: 444, 11
 αἰναρέτη 36, 8
 Αἰνείας seu Αἰνέας 35, 34. Αἰ-
 νεάδης 210, 15
 αἰνεῖν 36, 19. fut. αἰνέσω et αἰνή-
 σω 130, 3. αἰνεσις 36, 14. αἰ-
 νετός 36, 29. Αἰνήσιος 153,
 41: 156, 8
 αἰνίσσω 36, 32. αἰνίζεσθαι 36, 12.
 αἰνιγμα 36, 31: 241, 38. αἰ-
 νιγματ' ἐμπλέκων 762, 30. αἰ-
 νιγματῶδης λόγος 654, 22
 Αἰνόθεν 35, 56
 αἰνός ὁ δεινός 35, 34, 55, 57: et
 36, 8: 262, 27: 335, 43. αἰνός
 35, 50: et 36, 14, 16. αἰνομό-
 ρος seu αἰνομόρος 36, 37
 αἰνυμι τὸ λαμβάνω 126, 41: pass.
 seu med. αἰνυμαι 36, 39, 45.
 prim. αἰνω τὸ λαμβάνω 433,
 22
 —αἰνω d. ex neutro in α 626, 25:
 ex ᾠ 101, 20
 αἰνῶς 35, 56: et 36, 5
 αἰξ, et plur. αἰκες 42, 49. αἰξ
 36, 51: comm. gen. 243, 30
 —αἰξ commun. gen. 243, 29
 αἰζωνεύεσθαι 36, 57
 Αἰολεῖς d. 37, 23
 αἰολεῖν τὸ κινεῖν 37, 19. αἰόλη-
 το 351, 57
 αἰόλειος 33, 32
 αἰολίζω 37, 26
 αἰόλω τὸ κινῶ 37, 14: 113, 38:
 531, 43
 αἰόλος 37, 3, 6: paroxytonon 531,
 51. αἰολομίτρας 37, 21. αἰο-
 λώπωλος 37, 10, 18. αἰολῶ
 531, 40
 αἰον τὸ ἡσθόμην 43, 5
 αἰονᾶν 37, 27. αἰονήματα 348,
 26: 422, 55
 —αἰος appellativa et propria e
 verbis d. 193, 14: a foemini-
 nis in α vel η 198, 53
 —αἰός difyllaba oxytona 417, 25:
 446, 28: trifyllaba 417, 29
 —αἰος deriv. 7, 44: possessivae
 formae 417, 30: Dor. pro εἰος
 28, 36
 αἰος 43, 9
 αἰπά f. 37, 40, 47
 αἰπαλήματα seu παιπ. 658, 4
 αἰπεῖα πόλις 37, 37. Αἰπεῖα op.
 Cypri 721, 47: Stephan. By-
 zant. Αἰπεῖα, proparoxyt. item-
 que Eust. et Hef.
 αἰπεινός 37, 37
 αἰπόλος 37, 44. αἰπόλια τὰ 37,
 48. ling. αἰπόλιον 187, 19
 αἶπος τὸ 37, 34, 41
 Αἶπυ, op. 37, 28
 αἶπυς 37, 34: neutr. αἶπυ 37, 28.
 αἶπυκρος 37, 38
 Αἶπυτης ὁ, pro Αἶπυτος 396, 52
 αἶρα ἡ 38, 36, 41
 —αἶρα d. 811, 50, 53
 αἶρας pro ἄρας seu ἄρας 38, 28
 αἶρεο f. 126, 19
 αἶρεύμενος f. 38, 12
 αἶρετός 347, 12. αἶρετικός 38, 7
 αἶρησας inusitatum 777, 54
 αἶρησας ὁ 38, 49
 αἶρησας seu αἶρησας 38, 46
 αἶροπινον τὸ 38, 42
 ἄρος 488, 16: propr. 660, 50
 αἶρω 23, 7: et 37, 54: et 38, 8.
 αἶρω 38, 3
 —αἶρω d. 232, 6: 327, 25
 —αἶς Aeol. pro αἶς 575, 53. —αἶς
 αἶτος 251, 37
 αἶς ἰδος 30, 40: et 42, 21
 αἶσα 38, 50. Αἶσα, et Αἶσιος
 39, 19
 αἶσακος 38, 48
 —αἶσαν pro αἶεν 302, 45
 αἶσθω d. ab αἶσθω: αἶσθω ex αἶ-
 σθω 40, 14: 43, 22, 26. αἶσθη-
 σις 40, 14
 —αἶσι pro αἶς f. 166, 33, 52
 αἶσιμος d. 38, 56: et 39, 23. αἶ-
 σιμία 39, 3
 Αἶσιδος Aeol. pro Ἡσ— 452, 36
 αἶσιος 39, 21
 αἶσσειν τὸ ὀρμᾶν 27, 18, 31: et
 37, 7: 168, 4: 494, 49
 αἶστος absque augmento 42, 57
 αἶστος d. ab αἶσθω 440, 24
 αἶστος d. 43, 44. αἶστος ὁ καλὴ
 c. 43, 10. αἶστος ὁ καλὴ
 αἶστωσαι 43, 10, 17
 αἶσθητης 39, 6
 αἶσυλος 39, 31, 39. αἶσυλοεργός
 39, 31
 Αἶσμη et Αἶσμηθεν 39, 29
 αἶσυνάω ᾠ 39, 17. αἶσυνήται
 39, 12: αἶσυνήτης 39, 24
 Αἶσχινης ου 277, 33
 αἶσχινειος d. 139, 47
 αἶσχιστος 39, 57
 αἶσχος 39, 49. αἶσχος d. 39, 53.
 αἶσχροκέρδεια et αἶσχροκερδία
 462, 17
 Αἶσχυλος 11, 6: 40, 7
 αἶσχύνομαι 40, 4. αἶσχυνητός
 260, 1
 Αἶσων 39, 5
 αἶτῆσαι τὸ κινεῖσθαι 439, 48
 —αἶτῆς et αἶτατος Att. 31, 17:
 227, 24, 30
 αἶτης ὁ 43, 31. αἶτίας χορδᾶς,
 seu αἶτίας χορδᾶς 43, 40
 αἶτιακῶν pro αἶτιατικῶν habent
 editiones vulgatae 44, 17; et
 alibi semel atque iterum: haud
 scio an eo modo quo γε-
 νική.
 αἶτια τὰ μέτρητα 587, 13
 αἶτίζειν 50, 15

αἰτίος 40, 16: 43, 39: αἰτιολο-
γικός 356, 16
Αἰτή d. 40, 29
αἰτῶ 40, 25: ab αἰτοῦμαι quid
differat 40, 26
Αἰτωλός d. 43, 46: 352, 19. Αἰ-
τωλός idem cum prim. Αἰτω-
λός 32, 18
αἰχμήναι 43, 30
αἰχμή 40, 33. αἰχμάζω 40, 38.
αἰχμάσσω 40, 36: 628, 25.
αἰχμάω ὦ 40, 36. αἰχμητής
40, 38: foem. αἰχμητής idos
595, 39. αἰχμάλωτος 41, 1.
αἰχμάλωτις 711, 40. Αἰχμα-
λώτιδες Sophoclis 789, 42, et
Suid. αἰχμώλετος 41, 3
αἰφα 41, 4. αἰφηγός 41, 8
αἰω τὸ ἀκούω 23, 57: τὸ συνήμι
43, 23: cum genit. 138, 15.
αἰεῖν τὸ ὀρμαῖν 37, 7
αἰών 41, 9. αἰών, ὁ τῆς ζωῆς
χρόνος 266, 10
αἰῶρα 41, 25: 42, 3. αἰῶρ 41,
24: 440, 33. αἰωρούμενος 41,
27. αἰώρημα 41, 26
Ἀκάδας α 779, 21
Ἀκαδημία, et Ἀκαδήμιον 44, 7
ἀκάω τὸ ἀκονῶ 45, 46
ἀκάθεκτος 405, 40
ἀκάτιος seu ἀκάντιος 45, 10
ἀκαίνα 43, 48
ἀκαίριος 810, 20
ἀκάκης 44, 14. Ἀκακήσιον ὄρος
547, 2. ἀκακήτης 44, 12. ἀ-
κάκητα voc. c. 282, 44: nom.
c. 547, 2: et 44, 14, 53
ἀκακος c. 215, 3
ὁ ἀκακοπαθῶν 85, 12
ἀκακούργητος 270, 34
ἀκαλάνθις seu ἀκαλανθίς, et ἀ-
καλάνθεια 44, 26
ἀκαλαρείτης 44, 35
ἀκαλίφη 44, 18
ἀκαλῆς 11, 38. ἀκαλός 44, 29.
ἀκαλος 11, 39
ἀκαλυφή 45, 2
ἀκαλῶς 44, 20
ἀκάμανος 44, 56
ἀκάμας 44, 43: 49, 20. ἀκα-
μαντοχάρμαν 44, 45
ἀκάματος 44, 42
ἀκαμπῆς ὢν 603, 25. ἀκάμπιος
45, 3
ἀκαμύθιος 45, 1
ἀκανθα 45, 12. ἀκανθήεις 313,
33. ἀκανθίς 45, 9. Ἀκανθος,
opp. Maced. 45, 6. ἀκανθο-
τάτας ἀποφύσεις † 702, 46.
ἀκανθυλλίς 45, 9
ἀκαρα τὰ 45, 16. Ἀκαρα op.
Aliae 45, 17
ἀκαρός 26, 29: 45, 13. ἀκαρός
45, 23. ἀκαρεῖ 78, 42. ἀκα-
ριαῖος 497, 53
Ἀκαστος heros 45, 31
ἀκαταγώνιστος 76, 14
ἀκατάλληλος 648, 56
ἀκατάπαυστος 152, 8
ἀκαταπόνητος 167, 22
ἀκαταστατεῖν 211, 41: 719, 34
ἀκατος 45, 38. ἀκάτιον 45, 41
ἀκαχέιατο 46, 9. ἀκαχήμενος 45,
51: 56, 32, 53. ἀκαχῆσθαι
46, 13
ἀκαχίζω 46, 12
ἀκαχμένος 45, 46. f. ἀκάχμενος
46, 4: 56, 54

ἀκαχῶ 46, 9. ἀκάχω 45, 53. ἀ-
κάχοιτο 45, 49: 169, 18
ἀκείανος 46, 14
ἀκειόμενος 46, 38
ἀκεῖον 46, 19
Ἀκέλης ητος fl. 81, 46
ἀκέντητος, ἀκέντριτος 432, 11
ἀκεντρος μέλισσα 524, 43
ἀκεον 51, 45
ἀκέραιος 46, 38
ἀκέραιστος 52, 24
ἀκέραινος 341, 6
—ακερός d. 801, 48
ἀκερσεκόμης 46, 24: 547, 12
ἀκεστής 46, 44: 47, 44: 51, 7
ἀκεστος 432, 13. ἀκεστός 46, 19,
20: 107, 6
ἀκέστρα 46, 31. ἀκέστρια 46, 44:
47, 44: 51, 38
ἀκέστωρ et ἀκεστορίδης 46, 18
ἀκεσθύνος 46, 16
ἀκεύμενος Dor. 51, 43
ἀκῶν 46, 51
ἀκή 47, 22: 49, 15: 51, 5: 424,
6: 494, 36. Ἀκή op. Phoen.
47, 45. ἀκη et ἄκος 597, 19
ἀκήδεστος 47, 31
ἀκηδής 47, 30. ἀκηδεῖν 47, 31.
ἀκηδεῖα 47, 40. ἀκηδία 47, 35,
55. ἀκηδιᾶν 47, 35
ἀκήκοα Att. 372, 55: 373, 1
ἀκημα τὸ 47, 42
ἀκῆν adverb. 47, 8: 424, 6: 692,
10
ἀκῆνιος 48, 1
ἀκῆρατος 47, 47. ἀκῆράσιος 47,
57: 80, 46
ἀκῆριος 47, 50
ἀκηχέδαται 48, 5. ἀκηχέδονες
αἱ 48, 1. ἀκηχεμένη 48, 11
—ἀκη pro ἀκίς 169, 31
ἀκίβδηλος 48, 2, 55
Ἀκιδάλιη 48, 21
ἀκιδνής 48, 14
ἀκικυς 48, 24
ἀκινάγματα 48, 39
ἀκινάκης 48, 27
ἀκίνητος 48, 35. ἀκίνητος λέξις
466, 49
—ακινός d. 801, 44
ἀκιρώτατος 48, 50
—ακίς adverb. αἱ in composi-
tione amittunt 346, 31
ἀκίς ἡ 48, 43
ἀκίχης 48, 51
Ἀκκῶ fatua 49, 4: 574, 14. ἀκ-
κίζεσθαι 49, 3. ἀκκισμός 49, 8
ἀκλαστος 48, 4
ἀκλεές f. 198, 12. ἀκλειῶς 49,
11
eis ἀκλιτον μετέπεσε σύνταξιν
343, 47. ἀκλιτα quae fini 462,
43. ἀκλιτα οὐς et δέμας 639,
8, 11: itidem et 8, 38: 243,
19: 293, 50, 54. ἀκλιτον ῥή-
μα 621, 28: 662, 57
ἀκμή 49, 13. ἀκμαῖος 49, 25.
ἀκμᾶν 49, 24
ἀκμηνος 49, 32. ἀκμηνός 49, 44
ἀκμητες οἱ 49, 27. ἀκμητος ὁ
164, 48
ἀκμων 49, 46. ἀκμώτερον 416,
25
ἀκναπτα ἰμάτια 521, 41
ἀκνηστis 59, 5: 472, 8
ἀκοή 50, 10
ἀκοίτης 50, 7: foem. ἀκοίτις 50,
7. ἀκοιτήσας 51, 18

ἀκόλαστος 50, 17. ἀκολασταί-
νειν 327, 7
ἀκολος 50, 14
ἀκόλουθος 50, 20: 168, 45, 49.
ἀκολουθῶ 50, 50
ἀκομφον 789, 34
ἀκον 50, 48
ἀκόνη 50, 23: 248, 6
ἀκονητί 50, 29. ἀκονίτι 50, 31
ἀκόνιτον 50, 38
ἀκόντιον 50, 54. ἀκοντίαι, seu
ἀκοντίλαι 50, 52. ἀκόντισμα
428, 41. ἀκοντισμός πυρός
724, 9. ἀκοντοδέκος 50, 56
ἀκοός 51, 24
ἀκοπίαστος 49, 27
ἀκοπος 50, 47
ἀκέρητος, et ἀκόμεστος 23, 17:
51, 2. ἀκέρη τρηφῆς 682, 20
ἄκος 50, 49: 51, 5, 46. ἄκος et
ἄκη 597, 19
—ἄκος d. 96, 34
ἄκοσμος 51, 22. ἀκόσμως δεδε-
μένα 570, 12
ἀκοστή 51, 13. ἀκοστήσαι 51, 10
ἄκοτος 51, 19
ἀκούμαι 51, 38
ἀκούη 50, 10. ἀκούος 51, 23
ἀκούρευτος θρίξ 120, 28
ἀκουσα pro ἤκουσα 625, 9. ἀκού-
σεια Aeol. 760, 24
ἀκούω 51, 25. ἐτέρως ἀκούουσι
τὸ— aliter accipiunt seu intell.
398, 52. sic 288, 37, 41: 543,
45: 622, 40. itemque pass.
ἀκούεσθαι, intelligi 1, 18. ἀ-
κούεσθαι et νοεῖσθαι pro eodem
650, 40, 42. hinc ἀκουστέον,
intelligendum 701, 52: ἡκού-
σμεθα, intelleximus 713, 27.
ἀκούει pro λέγεται 280, 17.
ἀκουτίσω 51, 21: fut. Att. ἀ-
κουτίω 51, 20
ἄκρα ἡ 52, 16, 38: 494, 37. plur.
n. ἄκρα, promuntoria 659, 52
ἄκραντος 52, 8: 84, 20
Ἀκραγαντίνος gentile 793, 46
ἄκραγγῆς 52, 13
ἄκραῆς 52, 5
ἄκραία 52, 17
ἄκραϊφνῆς 52, 18
ἄκραπνεῖς κορούς 531, 56
ἄκρασία 52, 2
ἄκρατη 52, 16
ἄκρατῆτος 161, 25: 405, 6
ἄκρατος 51, 48. ἀκρατώτερον
414, 31, 35. ἀκρατοποσία ἡ
460, 42
ἄκρέμων 52, 25
ἄκρη] κατ' ἄκρης ὦλετο 608, 51
ἄκρηβης 53, 3
ἄκρητος Ion. 51, 52
ἄκριβῆς 52, 45
ἄκριβητίζειν 52, 44
ἄκριζειν 52, 43: 621, 4
ἄκρις ἡ 52, 29, 32. ἀκριόεις 83,
34. ἀκριόεις et ἀκριόεις 621, 10
ἄκρις pro ἄκρης ἡ 621, 4. ἄκρις
σιτοφάγος 474, 3
Ἀκρίσιος 52, 40. Ἀκρισιώνη 52, 45
ἄκριτος 52, 47. ἀκριτόμυθος 52,
49: 538, 33
ἄκροάματα 322, 53
ἄκροβελίδες 53, 39
ἄκροβολίσασθαι 53, 43. ἀκροβο-
λισμός 53, 44
ἄκρόβυστος 53, 47. ἀκροβυστία
53, 47

ἄκρόδρυς 288, 22
ἄκροθῖναι 53, 9
ἄκροκελαινιόων 54, 11
ἄκροκόλια 53, 13
ἄκροκομος 53, 27: 454, 21
ἄκροκώωνες 53, 29
ἄκρομίλη, seu ἀκρομύλη 53, 34
ἄκρόπολις 53, 21: 333, 23
ἄκρόπολος 53, 24
ἄκροπορος 53, 39
ἄκρος 53, 4. ἄκρος ἄωτος 53, 53
ἄκροεπάθια 784, 32
ἄκροστόλια 53, 14: 177, 42
ἄκροστόμια 53, 20
ἄκροσφαλῆς 53, 55
ἄκροφύσια 53, 20
ἄκρύχειρες 53, 37. ἀκροχειρίζε-
σθαι 53, 36
ἄκρόχολος 53, 37
ἄκρω 54, 3: fut. ἄσω 202, 4. ἀ-
κρωμαί 385, 36
Ἀκρων ὠνος 226, 38
ἄκρων 53, 41
ἄκρωτήριον ὑψηλόν 525, 36. ἀ-
κρωτηριάζειν 54, 6. ἀκρωτη-
ριασμός 118, 26. ἀκρωτηριά-
σματα 118, 24
ἄκταζειν 54, 39
ἄκταίνω 54, 37
ἄκταῖος 55, 8. Ἀκταῖος et Ἀ-
κταίων pro eodem 43, 6: 92,
41, 50
ἄκταῖωρος 54, 31
ἄκτέανος 55, 9
ἄκτεῖν 54, 36
ἄκτέον 777, 26
ἄκτῆ 54, 14: 55, 10: 651, 38.
ἄκτῆ ἀλφίτου 73, 23. ἄκτῆ
Δημήτερος 266, 2. Ἀκτῆ,
Ἀκταῖοι et Ἀκτικοί 167, 40,
50: et 54, 14
ἄκτῆμονες 243, 14
ἄκτῆν ὁ ἡ 55, 11. ἄκτῆν Aeol.
pro ἄκτῆν 603, 55
Ἀκτική ἡ Ἀττική 54, 40
ἄκτῆν pro ἄκτῆ 651, 38
ἄκτιος 54, 27
ἄκτις ἡ 54, 22. ἄκτις in com-
pos. 518, 38. ἄκτις ἡ θρυαλ-
λῆς † 456, 32
ἄκτός ὁ 405, 41
ἄκτωρ, et Ἀκτωρ propr. 54, 42.
ἄκτωρεῖν 54, 32
ἄκυθος 54, 53: et 55, 12
ἄκυκλιος 55, 4
ἄκυλον 55, 1: 544, 51
ἄκυος 54, 56: et 55, 14
ἄκυρος 54, 57
ἄκυρῆς 55, 5. ἀκύρημα τὸ 55, 5
ἄκὺς pro ὠκὺς 821, 12, 22
ἄκυτος 54, 52: et 55, 15
ἄκω τὸ θεραπεύω 107, 4: 546, 47
ἄκωκῆ 55, 25: 596, 51
ἄκωλος 55, 23
ἄκωπτος 55, 6
—αλ. pleonast. in verbis pariter
et nomin. 345, 34, 38: 546, 1,
465, 11: 492, 29, 36: 524, 25:
543, 32: 605, 39: 657, 5, 11:
724, 53: 730, 51: 744, 8
ἀλάβαστρον et ἀλάβαστρος 55,
34. ἀλάβαστροι 55, 40
ἀλαβῆς 55, 40
ἀλαδε 469, 18: 801, 39. ἀλαδ'
ἐλκόμεν 586, 10
ἀλάω d. 57, 42
ἀλαῶν 55, 42
ἀλαῶν 58, 1

ἀλαίνω 57, 56
 Ἀλαῖος Ἀπόλλων 58, 4
 ἀλαστανόμαι 58, 3: Hefych. ἀ-
 λασταίνω.
 ἀλακάτη leu ἀλακάτα 57, 1
 ἀλαλάζω 55, 49. ἀλάλαγμα 55,
 49
 ἀλάλη 55, 47
 ἀλάλημαι 56, 20, 49. ἀλαλή-
 μενος 56, 52
 ἀλάλητος 55, 49: et ἀλάλητος
 428, 31
 ἀλαλκοῦν, arcens 66, 23. aor. 2,
 ἀλαλκῶν 55, 55. Ἀλαλκομε-
 νεύς Ζεὺς 56, 10. Ἀλαλκο-
 μενῆς Ἀθήνη 546, 54: et 56,
 8. Ἀλαλκομένιον 56, 18
 ἀλαλύκτῃμαι 56, 39
 ἀλαλύσσω 56, 55
 ἀλαμπής 77, 55
 ἀλαός 57, 6. ἀλαροσκοπία 57, 11
 ἀλαπάζειν 57, 17: α correpto
 535, 48. ἀλαπαδνός 48, 16:
 57, 15, 23
 ἀλαρα 57, 55. ἀλαρία 57, 54
 ἀλας ατος 71, 15: 536, 30
 ἀλασαι τὸ ἐλαττώσαι 57, 9
 ἀλασθαι 57, 28: 58, 2: 62, 24
 ἀλασκω et ἀλασκάζω 190, 50
 ἀλαστήτας 57, 46
 ἀλαστός 57, 34, 39. ἀλαστός 57,
 29, 48
 ἀλαστόρ 57, 25. ἀλαστόρ Ζεὺς
 57, 33. ἀλαστόρες δαίμονες
 57, 37
 ἀλαῶσαι 57, 13
 ἀλγος τὸ 58, 7, 10. ἀλγεινός d.
 58, 55. ἀλγησίς 58, 11
 ἀλδω 63, 7, 9: 69, 28. ἀλδαίνειν.
 58, 12: 65, 7. ἀλδάνω 69, 29.
 ἀλδήσκειν 58, 14. ἀλδήμιος
 Ζεὺς 58, 20
 ἀλδός Ζεὺς 58, 20
 ἀλέα ἡ θέρμη 60, 12. ἀλέα et
 ἀλεά 58, 23, 38. ἀλεαίνω 58, 33
 ἀλέασθαι 60, 45. ἀλεασθαι pro
 ἀλέασθαι 425, 52
 ἀλεγεινός 58, 50: 59, 1
 ἀλεγίζω d. 58, 47
 ἀλεγύνω d. 58, 47, 49
 ἀλέγω 58, 7, 43: 559, 17
 ἀλεεῖνοι τόποι 561, 12
 ἀλεεῖνω 58, 27, 37
 ἀλέες, et ἀλέες 59, 47
 ἀλείατα 62, 18
 ἀλειμμα 61, 8
 ἀλειπής 60, 47
 ἀλειπτον φάρμακον 61, 3
 ἀλειπτής 60, 57: interdictum
 vocabulum 61, 11. foem. ἀ-
 λειπτρία 61, 11
 ἀλείς έντος 59, 10: ἀλείς τὸ συ-
 στραφεῖς 71, 5
 ἀλεισος 61, 17: 90, 45
 Ἀλείσιον 61, 37
 ἀλείτης 61, 41
 ἀλειφα α. 60, 50: 61, 8: 491, 11:
 636, 15. ἀλειφαρος 491, 20.
 ἀλειφαρ leu ἀλειφας 60, 52
 ex ἀλειφω derivata et compof.
 61, 1
 ἀλέκτωρ 59, 27: 60, 29: 425, 32,
 39. ἀλεκτορίς 59, 24. ἀλε-
 κτρών 59, 25
 ἀλεν f. 59, 5
 ἀλὲν ὕδωρ 97, 30
 Ἀλέξανδρος 59, 21. Ἀλεξανδρεὺς,
 foem. Ἀλεξανδρίς 389, 15

ETYMOLOGICON.

ἀλέξω 59, 17, 23: defect. 232,
 15. ἀλέξασθαι τὸν ἐπερχόμε-
 νον, arcere 404, 45. ἀλεξῶ
 59, 15. ἀλεξήσω 501, 54. ἀ-
 λεξήσαι 88, 22. ἀλεξώμεθα
 727, 28. ἀλεξητήρ 59, 30:
 138, 5. ἀλεξητήριον 59, 28.
 ἀλέξω in compositione 501,
 55. ἀλεξανέμος c. 669, 5. ἀ-
 λεξίαρη 59, 32. ἀλεξίκακος
 59, 35: 299, 32. ἀλεξιφάρ-
 μακος 299, 32. ἀλέξιος ver-
 bale 635, 45. ἀλέξιος ἀνδρῶν
 59, 22
 ἀλέομαι 60, 46
 ἀλεός 59, 45. ἀλεόφρων 59, 45.
 Ἀλεός Arcas 59, 42
 —αλέος d. 135, 22: 261, 50:
 262, 5. —αλέος ex αλέιος 261,
 53
 Ἀλέρα et Ἐλάρα 60, 57
 ἄλες f. 59, 47. ἄλες τὸ ἀθρόον
 61, 27: producit α 61, 29.
 ἄλες τὸ ἀθρόον leu ἀθρόον 97,
 29: 170, 38: 426, 55. τὸ ἄλες
 71, 4
 ἀλέσθαι 58, 37
 ἀλέσματα 216, 22
 ἀλεσούριος 59, 52
 ἀλετρεύουσα 60, 4
 ἀλετρίβανον 59, 57: et ἀλετρί-
 βανον f. 136, 56: 243, 47
 ἀλευάδα 60, 8
 ἀλεύας et ἀλευάμενος α. 60, 17:
 710, 7. ἀλεύατο 60, 21: 63,
 30
 ἀλευρόμαντις 60, 23. ἀλευρο-
 ποιεῖν σῖτον 62, 54. ἀλευρότ-
 τήσις 65, 25
 ἀλεύω 60, 12
 ἀλεωρά 58, 41: Ion. ἀλεωρή 60,
 43: 333, 16
 ἄλη leu ἄλη 62, 13
 ἀληθής 62, 51. ἀληθες, adverb.
 62, 52: 358, 53: 366, 27. ἀ-
 ληθινός d. 58, 54. ἀληθινολο-
 γία 387, 7. ἀληθής in com-
 pos. 435, 29, 53
 ἀλῆθω 62, 54
 ἀλῆιος 62, 20. ἀλῆιον πεδίον 62,
 24: et ἀλῆιον πεδίον 62, 35
 ἀλῆκτος 62, 43
 ἀληλάμεθα 56, 30
 ἀλημεναι f. 62, 57
 ἀλησία, et ἀλησία 62, 41. ἀλη-
 σιάς Ἀφροδ. 62, 57
 ἀλήτης 40, 45: 62, 1: 361, 52:
 foem. ἀλήτης 62, 5
 ἀλητῶ et ἀλητεύω 62, 16: 97,
 20
 Ἀλήτης et Ἀλητίδαί 61, 50
 ἀλητος 62, 19
 ἀλθαίτις 63, 12: Hefychio et
 Diosc. ἀλθαία.
 Ἀλθαῖνος fl. 63, 3
 ἄλθω 63, 7: 291, 42. ἄλθετο 63,
 9. ἀλθαίνειν 63, 4, 6. ἀλθέω
 ὦ 118, 4. ἄλθος τὸ 63, 10
 ἄλῖα ἡ 65, 45. ἄλῖα ἡ 63, 38.
 Ἀλῖα opp. Maced. 447, 32
 ἀλῖάδες 63, 39
 ἀλῖακός 63, 40
 Ἀλῖαρος 63, 35. Ἀλῖαρίος
 ibid. 36
 ἄλῖας f. pro ἄλῖς 63, 18
 ἄλῖαστος 63, 24
 ἀλῖβαπτος 63, 45
 ἀλῖβας ὁ 63, 49: 414, 1: 774,

26: plur. ἀλῖβαντες 63, 41.
 Ἀλῖβας fl. infern. 550, 33
 ἀλῖβδούμαι 564, 47. ἀλῖβδύειν
 63, 15
 ἀλῖβρεκτος 63, 43
 ἀλῖγκιος, similes 480, 39
 ἀλιεργής 63, 45
 ἀλιεύς 63, 54. Ἀλιευτικά Or-
 piani 551, 52
 ἀλίζω d. ab ἀλῶ 564, 34. ἀλι-
 ζω τὸ συναθροίζω 143, 40. idem
 ἀλίζω 71, 9: 426, 56. pall.
 ἀλίζεσθαι τὸ συναθροίζεσθαι
 170, 39: ἀλίσθῃναι τὸ ἀθροί-
 σθῃναι 426, 9
 ἀλίσωνος ὁ 63, 47. Ἀλίσωνες 63,
 57
 ἀλῖρης 776, 9
 ἀλῖκακκαβα 63, 48
 Ἀλῖκαρνασός 64, 25
 —ἀλῖμος 295, 27
 Ἀλῖμοῦς Att. 64, 5
 ἀλῖμυρήεις 64, 10
 ἀλινδῶ 64, 12. ἀλινδήτρα 64,
 19. ἀλινδός 64, 21
 ἄλινος 64, 23
 ἀλῖοικος 70, 22
 ἄλῖος, marinus 64, 27: 235, 42.
 ἄλῖον τὸ μάταιον 427, 53. ἀλῖῶν
 65, 49. ἄλῖος Dor. ὁ ἡλῖος
 58, 24
 ἀλῖπεδον 64, 45
 ἀλῖπῆρα 64, 42: Hefych. ἀλι-
 παρῆ.
 ἀλῖπλοα 64, 43
 ἀλῖπόρφυρος 703, 30
 ἀλῖππα Aeol. 64, 40
 ἄλῖς 64, 48
 ἀλῖσθάνειν 70, 45
 ἀλῖσκω d. 73, 40
 ἀλῖσπατος 65, 12
 ἀλῖτανεύτως ἀδίκειν 57, 30
 ἀλῖτεῖν 57, 30. ἀλῖτω et ἀλῖτῶ
 65, 1, 7: 69, 47. ἀλῖτεῖν τὸ
 ἀποτυχεῖν καὶ ἀμαρτεῖν 420,
 14. ἀλῖτης ὁ 62, 1: 65, 3, 23.
 ἀλῖταίνω 65, 6. ἀλῖτήμων 65,
 5, 19. ἀλῖτεία 65, 4. ἀλῖτήρ
 65, 33. ἀλῖτήριος 65, 22.
 ἀλῖτήριος Ζεὺς 65, 40. ἀλι-
 τηρία Δημήτηρ 65, 40. ἀλι-
 τρός 65, 16. ἀλῖτρία 65, 10.
 ἀλῖτραίνω 65, 9, 17. ἀλῖτή-
 μερος 428, 10. ἀλῖτόκαρπος
 65, 15. ἀλῖτόμηνος 428, 28
 ἀλῖτενής 64, 56
 ἀλῖτροχα f. 470, 39: 585, 10
 ἀλῖτροτος 65, 14
 ἀλῖω, voluto 65, 46: 544, 27
 ἀλῖκάζειν 56, 11: 66, 10
 ἀλῖκαία ἡ 66, 9: 733, 34
 Ἀλῖκας Aeol. 66, 25
 ἄλῖκαρ αρος 491, 31
 Ἀλῖκίδης patr. 165, 47: 435, 15
 ἀλῖκή 65, 52, 57: et 56, 11. ἀλ-
 κῖμος d. 58, 47: 66, 12
 Ἀλῖκαίων 66, 17
 Ἀλῖκάν 66, 15
 ἀλῖκαμάτης 66, 22
 Ἀλῖκμήνη 66, 16
 Ἀλῖκμων 66, 17
 ἀλῖκτῆρ 65, 57: 66, 14: 138, 2, 5
 ἀλῖκνδῶν f. 66, 35. vñ. ἀλῖκνῶν
 66, 29. ἀλῖκνόν 66, 30, 34
 ἀλῖκω 55, 55: 97, 26: 353, 20.
 ἀλῖκῶ 56, 5: 59, 17
 ἀλῖα pro καὶ 66, 40. ἀλῖα μῆν,
 verumtamen 767, 17. ἀλῖα

Iii

ye 206, 46. ἀλῖ οἱ δὲ παῖδες
 769, 51. ἀλῖ ἡ, leu ἀλῖ ἡ—
 415, 32: et 66, 38
 ἀλῖαντοπώλης 68, 29
 ἀλῖάσσω d. 14, 7: 66, 54
 ἀλῖεπάλληλοι ῥανίδες 702, 19.
 ἀλῖεπάλληλος σύνθεσις 291, 37.
 sic 10, 12: 576, 3. ἀλῖεπαλ-
 λήλως 85, 46. ἀλῖεπαλληλία
 vitata 24, 5
 ἀλῖη adverb. 78, 28, 43: 415, 15.
 ἀλῖη et ἀλῖως 440, 6
 ἀλῖ ἡ 66, 38: 415, 32
 ἀλῖήλους nominativo cur careat
 67, 50: quid signif. 67, 44.
 ἀλῖήλους pro ἀλῖήλας 479, 51
 ἀλῖξ 68, 33
 ἀλῖο α. 67, 27
 ἀλῖόγλωστος 235, 37: 828, 8
 ἀλῖοδαπής et ἀλῖοδαπός 68, 2:
 429, 4
 ἀλῖοειδής 68, 16
 ἀλῖόδροος 68, 26
 ἀλῖοῖος d. 29, 49: dicitur et de
 iis quae in peius verba sunt 72,
 41. ἀλῖοῖοῦσθαι 69, 6. ἀλ-
 λοῖοῦνται τῶν σηματομένων,
 mutant significationem 112, 56.
 ἀλῖοιοφανής 21, 28
 ἀλῖόκοτος 68, 17
 ἀλῖοπαθής σύνθεσις 496, 34
 ἀλῖοπρόσαλλος 67, 57: 649, 1
 ἀλῖος 66, 54: 320, 17: propo-
 men sit, an nomen 67, 23, 29:
 vocativo cur careat 67, 2: cur
 non capiat articulum 67, 17:
 articulum quando assumat,
 quando non 68, 52
 ἀλῖότερος Aeol. 529, 23
 ἀλῖότριος 68, 24. ἀλῖότριον βλά-
 βης 653, 38
 ἀλῖότυπος 425, 24
 ἀλῖοφανής 68, 16
 ἀλῖοφάσσειν 69, 2
 ἀλῖοφρόνες 69, 1
 ἀλῖοφρονέειν 69, 4
 ἀλῖυδῖς 69, 8: 484, 41
 ἀλῖύται οἱ 72, 17
 ἀλῖω τὸ πηδῶ 5, 40: 456, 34:
 486, 56: 622, 57: 648, 14.
 usitatus ἀλῖομαι 400, 48, 57:
 et 59, 13. ἀλῖόμενον ὕδωρ 671,
 21
 —ἀλῖω 251, 7: 471, 33
 ἀλῖως 68, 37
 ἀλῖμα τὸ 69, 26
 ἀλῖμάδες 69, 7
 Ἀλῖμῶς † 369, 19
 ἀλῖμενος f. 69, 24
 ἀλῖμη 69, 10. ἀλῖμυρός 69, 18
 ἀλῖς 55, 56: 66, 3: 69, 34. ἀλ-
 ξῖς ἡ 353, 21
 ἀλοῶν 69, 46, 56
 ἀλογοί 70, 31. τὸ ἀλογον, bru-
 tum an. 139, 33. ἀλογεῖν 69,
 39. ἀλογεῖσθαι, contra ratio-
 nis regulam usurpari 405, 34.
 sic ἡ λογημένη 790, 43, 48
 ἀλογχον δόρυ 70, 36
 ἀλόη, ἡ 70, 1
 ἀλόθεν 306, 14
 ἀλοῖαν 69, 46, 50: 705, 24. ἀ-
 λοῖσις 74, 22
 ἀλοῖη 69, 53
 ἀλοῖμός ὁ 69, 41
 ἀλοῖτης 61, 44: 85, 26. ἀλοῖται
 αἱ 69, 51. ἀλοῖτός 69, 47.
 ἀλοῖτεύειν 69, 52

ἀλοιφή 61, 47: 273, 40
 ἀλοιῶ 121, 19
 ἀλοξ 70, 2, 37. ἀλοκίσειν 70, 37
 Ἀλόπη, regio 70, 5
 ἀλοπήγια τὰ 252, 17
 ἀλοπος 70, 38
 Ἄλος, op. Theff. 67, 1: 70, 8
 ἄλος ἄχνη 70, 20
 —αλος d. 148, 4. —αλος hyperdisyllaba oxytona et proparoxytona 553, 30: et 44, 32
 —ἄλος compositum in propriis nominibus aspirationem amittit, in appell. retinet 821, 25
 ἀλοσύδνα 70, 11
 ἀλοτριβανος 289, 7: et ἀλοτριβανον 243, 47
 ἀλουργός 70, 25. ἀλουργίς 70, 23
 ἀλοφος 70, 39
 ἀλοχος 70, 27: 133, 28: 168, 45
 ἀλωῶ ἄσω et ἦσω 202, 7
 Ἀλπεια et Ἀλπισ 70, 47. idem
 Ἀλπιος 70, 51. rectius Ἀλπιον seu Ἀλπια.
 ἄλς 71, 4. οὐδ' ἄλα δοῦναι, nec falis micam d. 364, 46. ἄλες 449, 20
 ἄλειος 71, 2
 ἄλεις ἢ αὐξήσις 74, 26
 ἄλσος τὸ 69, 33: 70, 55
 ἄλτης 70, 20
 ἄλτο f. 71, 17
 Ἀλύβας 70, 41
 Ἀλύβη 70, 41
 ἄλύη ἢ 173, 24
 ἄλυῶ 72, 24: 254, 17
 ἄλύκη 71, 27
 ἄλύκιος 70, 42
 ἄλυκός 29, 44: 70, 42: 71, 25: possess. 551, 33. ἄλυκός 29, 44: 71, 29
 ἄλυκτεῖν 71, 32, 38. ἄλυκταίνειν 71, 38
 ἄλυκτοπέδη 71, 34
 ἄλύξαι 71, 40
 ἄλυσ 70, 44: 71, 48. Ἄλυσ fl. 72, 5
 ἄλυσειδωτὴ ὀπλισίς 589, 12
 ἄλυσθένεια 70, 45
 ἄλυσσιάνειν 70, 46: Hefych. ἀλυσθένειν
 ἄλυσσις seu ἄλυσσις 72, 1
 ἄλύσκω 72, 18: fut. ξω 231, 40.
 ἄλυσκάζειν 71, 53
 ἄλυσσον seu ἄλυσσον 71, 56
 ἄλύσσω 71, 45
 ἄλυστάζουσα 71, 54
 ἄλύστηνον 70, 46
 ἄλύται οἱ 72, 13
 ἄλυτάρχα 72, 12
 ἄλυτος 55, 16
 ἄλῶ 56, 42: 72, 30
 ἄλφα 1, 9. ἄλφαινεῖν 72, 39: 73, 8, 19. ἄλφειν τὸ εὐρίσκειν 72, 47
 Ἀλφειός fl. 72, 43
 ἀφειβοῖται 73, 2
 ἀλφιστής 72, 46: plur. ἀλφισταί 451, 2
 ἀλφιστρώκει † 774, 46
 ἄλφι f. 769, 39
 ἀλφισκω 758, 47
 ἀλφιστον 73, 16. ἀλφισταῖα, seu ἀλφιστεῖα 73, 22. ἀλφιστομοῖοι 73, 22. ἀλφιστοποιός 228, 2
 ἄλφος 72, 37
 ἄλφω τὸ εὐρίσκω 1, 9: 73, 9:

758, 35: τὸ ἀμείβω 1, 12: 73, 9: τὸ ὠφελῶ 72, 44
 ἄλῶ τὸ πλανῶ 57, 41: 61, 48: 73, 31: 544, 27: 564, 34: τὸ ἐκκλίνω καὶ πλανῶ 307, 9. ἄλῶ τὸ πλανῶ φιλοῦται 59, 7. ἄλῶ τὸ συστρέφω 71, 7
 ἄλῶ τὸ συναθροίζω 73, 36: 97, 30: τὸ συλλαμβάνω 73, 38: τὸ πορθεῖν 37, 55. ἄλῶ ὥς ᾧ 307, 20
 ἄλῶα, fest. 73, 56. τὴν ἄλῶα 74, 15
 ἄλῶη ἢ 74, 25, 36: 318, 46: 373, 47: et ἄλῶη 74, 18, 22
 ἄλῶη f. 73, 43
 ἄλῶη f. 73, 51
 ἄλῶμι 69, 53: 74, 32: 307, 21. ἄλῶναι 74, 32. ἄλῶναι θανάτω 561, 29
 ἄλῶν ἢ 74, 38
 ἄλῶνες ὄνοι 114, 56
 ἄλῶνητοι 74, 30
 ἄλῶνία 74, 18, 23
 ἄλῶπηξ 74, 43
 ἄλῶπεκός 75, 5. ἄλῶπεκίδες 75, 7. ἄλῶπεκία 75, 6. Ἀλῶπεκόνησος 75, 1
 ἄλῶρηται 74, 28
 ἄλῶς 74, 17: genit. ω et ως 74, 14. ἄλῶς et ἄλῶς 74, 37
 ἄλῶω seu ἄλῶω 237, 34. ἄλῶω f. 73, 38. ἄλῶτός 293, 26
 ἄμα 75, 9. ἄμα τοῦ— pro ἄμα τῷ vulg. 819, 7. ἄμα θεόντων τῶν ἵππων, interea dum— 124, 32
 ἄμαδα ναῦν 75, 22
 ἄμαδῖος 75, 22
 ἄμαδρυάδες 75, 26
 ἄμαζόνες 75, 45
 ἄμαθῆς 76, 3: 142, 1. ἄμαθαίνειν 76, 3. ἄμαθία d. 462, 21
 ἄμαθος 75, 44
 ἄμαθύνειν 75, 57
 —αμαι, pass. ab ημι 509, 4
 ἄμαιμάκετος 76, 9: 347, 14
 ἄμαλάπτειν 428, 54
 ἄμαλδύνειν 76, 4, 20
 ἄμαλή ἢ 76, 39
 ἄμαλῆσαι 80, 14
 Ἀμάλθεια 76, 31: 313, 19. ἄμαλθεύειν 76, 28
 Ἀμαλκείδης Orphei 768, 7
 ἄμαλκτεῖν 76, 5
 ἄμαλῶναι 76, 44. ἄμαλῶν 76, 7.
 ἄμαλθεύειν 76, 6. ἄμαλθεύειν 76, 44
 ἄμαλός 76, 42. ἄμαλῆσι pro ἄμαλῆσι seu ἀπαλῆσι 549, 38.
 ἄμαλῶς 76, 43
 ἄμαμαξός 77, 3
 ἄμᾶν 76, 49: 82, 57: 83, 4: idem ἄμᾶν 679, 46. ἄμᾶν α producio 83, 11
 ἄμᾶνδαλος 76, 51
 Ἀμαντες οἱ Ἀβαντες 76, 54
 ἄμαξα 77, 10: 235, 30. ἄμαξις 77, 12. ἄμαξιτός 76, 8. ἄμαξόβοι pop. 235, 3. ἄμαξουγός 77, 1
 ἄμαξα 77, 12, 23, 33
 ἄμαραντος 77, 54. Ἀμαραντός, Ἀμαραντοί, et τὰ Ἀμαραντά 77, 44
 ἄμαρία 77, 22
 ἄμαρτάνω 78, 15. ἄμαρτεῖν et ὀμαρτεῖν 623, 20, 27. ἄμαρ-

τή, et ἄμαρτῇ adverb. 78, 20.
 ἄμαρτία 78, 9. ἄμαρτίνοος 245, 20: contract. ἄμαρτίνοος 77, 57. ἄμαρτοεπής 78, 4: 245, 19. ἄμαρτῶ 78, 9, 15.
 ἄμαρτωλός 78, 6: 352, 20. ἄμαρτωλός pro ἄμαρτηλός 444, 22. ἄμαρτωλία 78, 8
 ἄμαρυγα pro ἄμαρυγμα 77, 25.
 ἄμαρυγή 77, 25, 28. ἄμαρυγμα τὸ 77, 28, 40. ἄμαρυγμή 77, 40
 Ἀμαρυγῶς 77, 43
 ἄμαρυσσω 77, 27
 Ἀμαστρίς op. Paphlag. 79, 16.
 genit. ιος et ιδος 79, 18. Ἀμαστριανοί 79, 21
 ἄματροχία 79, 35. ἄματροχία 79, 31, 36: 145, 14
 ἄμαυρόν 79, 39
 ἀμβαλῶμεθα f. 79, 45
 ἀμβασίς f. 79, 44. ἄμβαστος f. 79, 49: 474, 19
 ἄμβη 81, 6
 ἀμβικός 80, 18
 ἀμβίος seu ἄβιος 198, 12. ἀμβιοῖ 80, 18
 ἀμβλήδην 80, 19
 ἀμβλύς 79, 51. ἀμβλυπία 79, 56. ἀμβλυώσσω et Att. ἀμβλυώτω 80, 1, 5: 766, 35
 ἀμβλῶττειν f. 80, 14. ἀμβλῶσαι 80, 5. ἀμβλωθρίδια 80, 7, 17: 347, 5
 ἀμβολαί 80, 21. ἀμβολάδην 80, 21. ἀμβολισγός 81, 14
 Ἀμβρακία et Ἀμβρακίη 81, 3
 ἄβροτος 80, 26, 28. ἀμβρόσιος 80, 31. ἀμβρόσιος 80, 35.
 ἀμβροσία adiect. 80, 56. sic ἀμβροσίησι κάπησι 489, 42.
 ἀμβροσία subst. 80, 52. Ἀμβροσία, festum 564, 12
 Ἀμβρων ὠνος 226, 38. an Ἀβρων. ἀμβρωμοῖσι f. 81, 15
 ἀμβῶν 81, 8
 ἀμέγαρος 81, 22
 ἀμείβειν 81, 35: 82, 17: pass. ἀμείβεσθαι 81, 35: 82, 18. ἀμείβουσι τοὺς τόνοις 553, 15.
 sic ἀμειφθὲν eis ω 351, 22. οἱ ἀμείβοντες 81, 32: 436, 35
 ἀμειδῆς 82, 21. ἀμειδῆτος 82, 28
 ἀμείλικτος 82, 32
 ἀμείλιχος 82, 32
 ἀμείνας 82, 50
 Ἀμεινίας 82, 51
 ἀμείνων 82, 37. ἀμείνω, accus. at ἀμείνω dat. 82, 47
 ἀμειψικόσμη 81, 39
 ἀμειψισμῶν 81, 40
 ἀμέλγω 81, 21. ἀμέλγεται, colligere 427, 19
 ἀμέλει 81, 21: 317, 24
 Ἀμέλης ητος fl. 81, 42
 ἀμελῆσαι 578, 6
 ἀμελῆτι 88, 27
 —ἀμεν D. pro ἀναι 224, 53
 ἀμενηνός 81, 53. ἀμενηνῶσαι 81, 56
 ἀμένης ὁ 81, 41
 ἀμέργω 129, 6
 ἀμέρῳ 82, 1: 723, 6
 ἀμέτερος D. 79, 29: 84, 50
 ἀμετρώβιος 328, 55
 ἀμεύω 82, 12: 88, 28. ἀμεύσιμος 82, 11. ἀμευσιπής 82, 15
 ἀμη 15, 43: 77, 19: 82, 55: 268, 53

ἀμηνέπη 95, 19
 ἀμηνος et Ἀμηνον 83, 18
 ἀμηνυτος 83, 16
 ἀμης ὁ 83, 20
 ἀμικήρ 83, 1: foem. ἀμήτρε 83, 2
 ἀμικός et ἀμικτος 83, 7
 ἀμικτωρ 83, 14
 ἀμικήχανος 83, 25. ἀμικήχαια 83, 50
 ἄμια piscis 83, 37
 ἀμικῆς ἐτέρου 298, 56
 ἀμικρός 83, 43. ἀμικρήσαι 83, 42
 ἀμίζαι, οὐρήσαι 83, 35
 ἀμικς ὁ κύφος 83, 40. haud scio an ὁ σκύφος, ut v. 36, ἄμικον, σκύφος ἀγγυροῦν
 ἄμικποι 83, 41
 ἀμικς ἢ 83, 22
 ἀμικαλός 83, 49
 ἀμικτῆλος 83, 47: quod et ἀμικτῆλος a th. μιστῆλῳ.
 ἀμικτοχίταιες 83, 52
 ἀμικχίλοσσα 83, 55
 ἄμικα et ἄμικας 84, 24
 ἄμικε 84, 8
 ἀμικεῖναι f. 95, 27
 ἄμικε, Ae. pro ἡμῖν 84, 14
 ἄμικα 84, 25
 ἄμικγα 84, 22
 ἀμικρός 84, 26: 291, 36. ἀμικρός et ἀμικρήν 84, 27
 ἀμικωνίος d. 227, 1. ἀμικωνία Φήμη 227, 3
 ἄμικμοι 84, 43
 ἄμικας 84, 46
 ἀμικνός 84, 37: 146, 24. Ἀμικνός fl. 84, 37
 ἀμικμων 810, 7
 ἀμικνός 84, 29. ἀμικνον τὸ 84, 40.
 ἀμικνός ὁ ἀμικνός 146, 25. ἀμικνός d. 48, 46: 84, 29
 ἀμικθεν 95, 12, 30
 ἀμικβοῖ 85, 52. ἀμικβῆ 81, 52.
 ἀμικβαδῖς adverb. 676, 29. ἀμικβηδόν 85, 42. ἀμικβηδῖς 85, 42
 ἀμικτάκη edul. sp. 488, 54
 ἀμολγός 84, 52: 86, 10: 129, 8: 573, 30. ἀμολγαίη μάξα 573, 29
 ἀμοιβῆς 85, 20
 ἀμολγῆ 129, 12, 20. ἀμολγῆτος 85, 15: 86, 14: 129, 15. ἀμοργίς ἢ 86, 14: 129, 19
 ἀμορμεύω 85, 25
 Ἀμορροῖτοι 86, 4
 ἀμός D. pro ἡμέτερος 79, 27. idem ἀμός 84, 48. ἀμός Dor. pro τίς 95, 21: 639, 14
 —αμός oxyt. 804, 18. —αμός propria, proparoxytona: appellativa, oxytona 688, 16
 ἀμοτον 85, 1
 ἀμοχθος 85, 11
 ἀμπίζεσθαι 86, 8
 ἀμπακες οἱ 86, 18
 ἀμπαυμα pro ἀνὰ π. 6, 7. sic ἀμπεραντες 85, 56: 440, 21. ἀμπελαγός 757, 37
 ἀμπελος 86, 37. ἀμπελόσσα 86, 40. ἀμπελόφυτος χωρὰ 712, 48
 ἀμπεπαλὼν f. 86, 44
 ἀμπεχεῖν τὸν εἰσδύντα 683, 29.
 ἀμπεχόνη 85, 48. ἀμπεχόνιον 55, 51

- ἀμπίς 86, 9
 ἀμπίς Aeol. pro ἀμφί 85, 48: 94,
 19. ἀμπίσχω 85, 49
 ἀμπλύνω 86, 25
 ἀμπλύνω f. 85, 57
 ἀμπλύνω f. 85, 54
 ἀμπρόν 86, 31. ἀμπρέω 86, 29
 ἀμπύς 86, 20. ἀμπυκάζειν 86, 17
 ἀμπύς 86, 50
 ἀμπύς 87, 13: 471, 49: mutat
 primitivi spiritum 420, 34
 ἀμύδαλα 443, 11. ἀμυδαλή
 87, 19. ἀμυδαλέα 733, 36
 λή 87, 16
 ἀμυδρός 430, 57
 ἀμύειν 87, 41
 ἀμυκάλαι 87, 11
 Ἀμυκος op. 311, 10
 ἀμύκω † 87, 42, 45
 ἀμύλος 87, 29. Ἀμυμῶν 87, 34
 ἀμύνα 88, 24. ἀμυνάω d. 8, 19.
 Ἀμυνίας d. 804, 47. ἀμύνω
 88, 18: 594, 54. ἀμυντής d.
 436, 5. ἀμύντωρ 88, 17
 ἀμύξ adverb. 88, 1
 ἀμύρος 87, 9. ἀμύρητος 88, 10
 ἀμύτω 87, 21. ἀμυστί 87, 44
 ἀμυστός 88, 7. ἀμυχηδόν 88, 5
 ἀμύχως τόπος 674, 53
 ἀμυχαπῶντες 88, 33
 ἀμυχάδων 88, 35. ἀμυχαδία et
 ἀμυχαδίων 88, 37
 ἀμυχαδία 88, 38
 ἀμυχαδιστέρος 89, 25
 ἀμυχαδία 88, 39
 ἀμυχεύοντο 660, 17
 ἀμυχεύω 88, 44
 ἀμυχεύω 89, 27
 ἀμυχεύω 88, 46
 ἀμυχεύω 88, 50
 ἀμυχεύω 89, 28. ἀμυχεύω 89, 18
 ἀμυχεύω 89, 29
 ἀμυχεύω 89, 22
 ἀμφί et περί quid commune ha-
 beant, quid differ. 94, 9. ἀμ-
 φί γυναικὶ τοῖς δὲ, ab, propter
 416, 21. sic ἀμφί μοί 638, 23.
 ἀμφί postpos. 406, 14. ἀμφί
 in compos. 92, 22
 ἀμφιάλος 821, 27
 Ἀμφιάρεος et Ἀμφιάρεως 88,
 56: et Ἀμφιάρεως 175, 32
 ἀμφιάχω 88, 53. ἀμφιαχία 88,
 52
 ἀμφιβαλάν 824, 37. ἀμφιβάλ-
 λονται 483, 6. ἀμφιβάλλεται,
 εἴτε ἀριθμός ἐστίν, εἴτε μή
 767, 10
 ἀμφιβαρεῖς 91, 1
 ἀμφιβάσις 89, 3
 ἀμφιβεβήκα 91, 13. ἀμφιβεβή-
 κας 89, 1: 547, 40
 ἀμφιβία ζῶα 89, 32
 ἀμφιβληστρον 89, 10
 ἀμφιβόλος 87, 46: 355, 7. ἀμ-
 φίβωλος περί τήν — dubius
 263, 19. ἀμφίβωλον γίνεται, πό-
 τερον — 467, 25. ἀμφίβωλον,
 εἴτε — εἴτε 579, 19
 ἀμφιβρότη 85, 7
 ἀμφιγνοεῖν 87, 48
 ἀμφιγνώμονεῖν 87, 48
 ἀμφίγονος 87, 50
 ἀμφίγυα 89, 45. ἀμφιγυήεις
 89, 13: 628, 17: et ἀμφιγυ-
 ήεις 34, 46. ἀμφιγυῖται 89,
 17
 ἀμφίδεα τὰ 87, 51
 ἀμφιδέδωκε 89, 51
 ἀμφιδέτος 87, 51
 ἀμφιδόμια 89, 54
 ἀμφιδρυφός 89, 48: et ἀμφιδρυ-
 φής 89, 49
 ἀμφιδυμος 89, 34
 ἀμφιδύς 89, 36
 ἀμφιδυμένοι 90, 17
 ἀμφιδύσσει 90, 6: 100, 45
 ἀμφιδύσσει 90, 9, 22
 ἀμφιδύσσει 87, 55: 368, 27
 ἀμφιδύσσει 90, 25
 ἀμφιδύσσει pro ἀμφιδύσσει
 90, 27, et Helych. ἀμφιδύσσει
 90, 26
 ἀμφιδυμής 92, 33
 ἀμφιδύτος 92, 46
 ἀμφιδύς 90, 31: et ἀμφιδύ-
 τας 90, 33
 ἀμφιδύς 90, 57
 ἀμφιδύς 90, 29
 ἀμφιδύς 90, 47, et Hely-
 chius: Harpocration ἀμφιδύ-
 τας: Suidas et Pausanias utro-
 que modo. olim ἀμφιδύτεις,
 ut περιττόντες. qua de re fu-
 lius notae nostrae ad Paul. 323,
 17. Ἀμφιδύτεις ἢ 695, 44.
 Ἀμφιδύτεις συνέδριον 695,
 47. Ἀμφιδύτεις δόγματα
 468, 54
 ἀμφιδύς 543, 7
 ἀμφιδύς 90, 38: 543, 7:
 549, 13
 ἀμφιδύς 91, 21
 ἀμφιδύς 94, 26
 ἀμφιδύς 89, 23
 ἀμφιδύς 91, 25
 ἀμφιδύς 280, 33
 ἀμφιδύς 90, 54: 349, 47
 ἀμφιδύς 577, 3: 579,
 51
 ἀμφιδύς 91, 3
 ἀμφιδύς 93, 16
 ἀμφιδύς 92, 41, 56
 Ἀμφιδύς 94, 11
 ἀμφιδύς 595, 14
 ἀμφιδύς 91, 7
 ἀμφιδύς 93, 42
 ἀμφιδύς 91, 6: 93, 34
 ἀμφιδύς 88, 44
 ἀμφιδύς 88, 47
 ἀμφιδύς 92, 59
 ἀμφιδύς 93, 45
 Ἀμφιδύς dimin. 93, 49: 159, 31.
 ἀμφιδύς adverb. 94, 20
 ἀμφιδύς 91, 9
 ἀμφιδύς 94, 24
 ἀμφιδύς 87, 57
 ἀμφιδύς 14, 57
 Ἀμφιδύς 91, 9
 ἀμφιδύς 89, 35
 ἀμφιδύς 91, 12
 Ἀμφιδύς 94, 44
 Ἀμφιδύς 94, 41
 ἀμφιδύς 95, 10
 ἀμφιδύς 95, 13
 ἀμφιδύς 95, 9. ἀμφιδύς
 95, 3
 ἀμφιδύς 94, 55
 ἀμφιδύς 95, 15
 ἀμφιδύς 93, 6: 536, 50
 ἀμφιδύς 92, 1, 25, 54
 ἀμφιδύς 311, 27: 396, 23
 ἀμφιδύς 495, 8
 ἀμφιδύς 92, 26
 ἀμφιδύς 87, 54
 ἀμφιδύς 93, 25
 ἀμφιδύς 93, 20
 ἀμφιδύς 91, 19
 ἀμφιδύς 93, 17
 ἀμφιδύς 94, 3
 ἀμφιδύς 77, 15
 ἀμφιδύς 91, 33
 ἀμφιδύς 94, 5
 ἀμφιδύς 93, 7: 639, 2
 ἀμφιδύς 94, 7
 ἀμφιδύς 90, 46: 93, 10. ἀμ-
 φιδύς 93, 15. ἀμφιδύς αἰ
 93, 12
 ἀμφιδύς 95, 33
 — ἀμφιδύς 750, 29
 ἀμφιδύς et ἀμφιδύς 117, 26
 Ἀμφιδύς 86, 5
 ἀμφιδύς 95, 15. ἀμφιδύς 95, 19
 ἀμφιδύς pro ἀμφιδύς, adverb. imper. 101,
 27
 — ἀμφιδύς d. ex op. 599, 14
 — ἀμφιδύς pro ἀμφιδύς 225, 7. ἀμφιδύς in
 verbis brevis 119, 46: in ad-
 verb. producitur 636, 29: et
 5, 44
 — ἀμφιδύς circumflexum pro acuto 825,
 18. ἀμφιδύς pro ἀμφιδύς etiam in pe-
 rittoyllabis genit. Aeol. 763,
 45. — ἀμφιδύς infin. ex ἀμφιδύς, abs-
 que iota 201, 47
 ἀμφιδύς ex εἶν 356, 37. ἀμφιδύς expletiva
 507, 24
 ἀμφιδύς pro κατά 109, 55. ἀμφιδύς tres
 linguli tres 766, 44. ἀμφιδύς in
 compos. quid signif. 93, 35:
 100, 3: 236, 15: 349, 8: 827,
 29
 ἀμφιδύς d. 118, 18: f. 95, 47: 773, 25
 ἀμφιδύς 197, 16
 ἀμφιδύς 349, 46. ἀμφιδύς
 95, 48
 ἀμφιδύς d. 79, 50
 ἀμφιδύς 99, 37
 ἀμφιδύς 126, 5. sic
 ἀμφιδύς τοῦ τόνου 382, 38
 ἀμφιδύς 198, 36
 ἀμφιδύς 95, 38
 ἀμφιδύς χιτώνος 349, 44. ἀμφιδύς
 80, 20
 ἀμφιδύς 211, 28. Att. ἀμφιδύς
 βράττειν, aqua infusa subige-
 re 36, 19
 ἀμφιδύς et ἀμφιδύς 95, 44
 ἀμφιδύς 495, 4
 ἀμφιδύς 96, 6
 ἀμφιδύς 115, 23
 ἀμφιδύς 514, 48
 ἀμφιδύς κατά βαρεῖαν τὰ
 σιν 617, 19
 ἀμφιδύς 95, 50. ἀμφιδύς 96, 1.
 ἀμφιδύς περισπᾶται 679,
 31
 ἀμφιδύς 236, 15
 ἀμφιδύς 100, 3: 827, 32. ἀμφιδύς
 γνωστὸς Ἀριστοτέλους ἐπεκράτη-
 σε 747, 24
 ἀμφιδύς 100, 5: 827, 31. ἀμφιδύς
 γραφαὶ τῶν δραμάτων 672, 28,
 30
 ἀμφιδύς 96, 5
 ἀμφιδύς 474, 36
 ἀμφιδύς 119, 6
 ἀμφιδύς 96, 14
 ἀμφιδύς 96, 18: plur. ἀμφιδύς
 δράδες 77, 3: 429, 12: perpe-
 ram ἀμφιδύς 7, 24
 ἀμφιδύς τῆς κεφαλῆς 589, 8
 ἀμφιδύς 36, 20
 ἀμφιδύς, resum. 365, 56:
 505, 51
 ἀμφιδύς 96, 14
 ἀμφιδύς, fursum emitto 656,
 50: retro mitto 483, 54
 κατ' ἀμφιδύς, ἀταρτη-
 ρός 162, 13. sic 46, 45: 55,
 26. ἀμφιδύς Ἀττικὸς
 47, 9. ἀμφιδύς Ionici
 86, 48. ἀμφιδύς στέρη-
 σις 98, 37
 ἀμφιδύς 96, 7
 ἀμφιδύς 387, 6. ἀμφιδύς
 100, 6. ἀμφιδύς πρὸς τὸ ἀμφιδύς
 197, 16. ἀμφιδύς τῶν σιτίων
 671, 15: 674, 4. ἀμφιδύς τοῦ
 τόνου 631, 44: sic 142, 21:
 264, 33: 549, 30
 ἀμφιδύς 96, 15
 ἀμφιδύς 506, 5. ἀμφιδύς
 τοῦ τόνου 200, 10
 ἀμφιδύς 96, 8
 ἀμφιδύς 685, 45
 ἀμφιδύς 97, 3
 ἀμφιδύς 97, 1. ἀμφιδύς 99,
 21
 ἀμφιδύς 96, 27. ἀμφιδύς
 κοί λείβητες 559, 19
 ἀμφιδύς 96, 24
 ἀμφιδύς 96, 28: 359, 46
 ἀμφιδύς 750, 12
 ἀμφιδύς 108, 42
 — ἀμφιδύς pro ἦναι Dor. 727, 48
 ἀμφιδύς 101, 11
 ἀμφιδύς 101, 15
 ἀμφιδύς 102, 6
 ἀμφιδύς 52, 53
 ἀμφιδύς 103, 45: et ἀμφιδύς 121,
 49: 512, 11
 ἀμφιδύς 101, 19
 ἀμφιδύς 712, 4. ἀμφιδύς
 στήν, et ἀμφιδύς 102, 5
 ἀμφιδύς 102, 3. ἀμφιδύς
 ματα 102, 3
 ἀμφιδύς 101, 16
 ἀμφιδύς 97, 41
 ἀμφιδύς 827, 32
 ἀμφιδύς 98, 30
 ἀμφιδύς 98, 33: unde sic
 dicti 160, 16. ἀμφιδύς 98, 32,
 ἀμφιδύς 278, 35
 ἀμφιδύς in sacrif. 345, 25
 ἀμφιδύς 96, 29
 ἀμφιδύς 96, 57. ἀμφιδύς in
 epulo 252, 16. ἀμφιδύς 90,
 30. ἀμφιδύς 520, 26
 ἀμφιδύς 96, 33
 ἀμφιδύς χιτῶν † 558, 26
 ἀμφιδύς κείμενα 722, 2
 ἀμφιδύς 410, 20
 ἀμφιδύς 107, 12
 ἀμφιδύς poss. 226, 52: 514,
 27
 ἀμφιδύς 353, 33
 ἀμφιδύς 96, 46. ἀμφιδύς 96,
 48
 ἀμφιδύς, seu ἀμφιδύς
 λείβητες 96, 55
 ἀμφιδύς: Not. ad 358, 26
 ἀμφιδύς 96, 35, 39: 160, 15
 ἀμφιδύς 96, 50
 ἀμφιδύς 58, 14

ἀναλέγεσθαι 98, 39. ἀναλέγω, 1010, 110, 36, 40: colligo 723, 44. ἀναλέγεσθαι τὰς τρίχας 768, 47
ἀνάληψις 97, 6
ἀναλίσκω 97, 28
ἀναλκίς 97, 25, 46
ἀνάλογος 97, 8. ἀναλόγως et παραλόγως, oppol. 614, 18. ἀναλογία 97, 37. ἀναλογία gramm. q. 816, 53. ἀναλογούν 783, 26. ὡς ἀναλογῇ τοῖς δι-
σπλάβοις 808, 10. ἀναλογεῖν τὴν ἀνάγνωσιν, pro ἀναπολεῖν, repetere 98, 40
ἀνάλωτος 97, 14
ἀναλύειν ἑαυτὸν 348, 14. ἀνά-
λυμα 100, 6
ἀναλφάβητος 98, 41
ἀναλῶ 97, 35. ἀνάλωτος 97, 35: 293, 30. ἀναλωτικός 97, 35
ἀναμαλάσσειν 795, 36
ἀναμερίσασθαι 444, 39
ἀναμφιλέκτως 98, 18
ἀνανδρος 98, 41
ἀνάνιος et ἀνανίως 97, 43
ἀναντες, et ἀναντα 98, 27
ἀναξ πτορ 97, 52: 609, 10
ἀναξυρίδες 98, 1
ἀνάπαιστος, pes metr. 630, 44
ἀναπαυόμενον ὕδωρ 98, 22
ἀναπεμπάσσειν 98, 19
ἀναπέμπων τῷ θεῷ τὰς θυσίας 468, 5. ἀναπέμπειν τὸν τόνον 113, 34: 495, 6
ἀναπεφλασμένος 98, 42
ἀνάπηρος 97, 40: 98, 43
ἀνάπλασμα 158, 23
ἀνάπλεος 116, 18. ἀνάπλεως 98, 33: 116, 7
ἀναπλήσαι 98, 6
ἀναπνεύσαι 98, 16. ἀνάπνευστις 98, 11. ἀναπνευστικοὶ πόροι 482, 9. ἀνάπνοια ψυχρά 670, 45
ἀναπόλησις 314, 54
ἀναποσπάστωρ 132, 56
ἀναπτερωθῆναι 694, 13
ἀναπυκάζειν 86, 22
ἀνάπυστα 97, 39
ἀναρίθμιος leu ἐναρίθμιος 143, 54
ἀνάρμοστος ἐξήγημα 584, 12
ἀναροτρίατος 175, 36
ἀνάρρηγμα 99, 7
ἀνάρρηθῆναι, et ἀνάρρησις 99, 3
ἀνάρρηχάσθαι 99, 14, 26
ἀνάρρησις 99, 9
ἀνάρρῃν 98, 56. ἀνάρρῃς 98, 56: 533, 48
ἀνάρρῳννυται ἐξ ἀρρώστιας 413, 8
ἀναρσις 98, 54. ἀνάρσιος 98, 51: 156, 10: 588, 50
ἀνασηκοῦν 100, 11
ἀνάσιλος 100, 12
ἀνασκινδυλεῖσθαι 100, 51
ἀνασκολοπισθῆναι 100, 49
ἀνασκολύσαι 100, 14
ἀνασπᾶν 104, 44
ἀνασσα 100, 41. ἀνάσσω 100, 18. ἀνασσεμένον ἀνδρώποισι 21, 54. ἀνάξει Τρώεσσι 608, 53. ἀνάσσω α correpto 746, 39
ἀνάστα f. 99, 31. ἀνασταδόν 100, 1. ἀναστάς 99, 52: 111, 43. ἀνάστασις 99, 57: 827, 19, 30
Ἀναστασιούπολις 248, 22
ἀνάστατος 100, 7

ἀνάστηθι 99, 37
ἀναστηλῶσαι 254, 34
ἀνάστημα γῆς 528, 5: 645, 19, 27: τῆς περικεφαλαίας 473, 55: 787, 5
ἀναστήσει 99, 55
ἀναστρέφειν, anastrophēn in structura pati 94, 14: 123, 25
ἀνασφῆλαι 100, 46
ἀνασφῶν 99, 42. ἀνάσφω 99, 46. ἀνασφῆσαι 99, 54. ἀνασφῆτος 103, 18
ἀνατάσσειν τὴν τάσιν 152, 28: pro ἀναβιβάζειν, v. 30, alibi ἀναδιδόναι et ἀναπέμπειν.
ἀνατε 100, 54
ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς 782, 31
ἀνατολή 100, 4, 52: 827, 30. ἀνατολία 100, 53
ἀνατος et ἀνατί 100, 56
ἀνατρέπειν, regulam evertit, ano-
malum est 180, 5. ἀνατετραμ-
μένος ὑπτιος 718, 43
ἀναυδος 105, 27: 475, 1
ἀναυός 105, 32, 57
ἀναυρος 100, 57
ἀναφανόμενον ἔχοντα τὸ u 276, 4. ἀνεφάνη τὸ α ἐν τῷ ἐλάδων 326, 27: sic 327, 20: 606, 14
ἀναφαίρετος 101, 3
ἀναφανδόν 88, 36
ἀναφλᾶν 100, 15: 795, 36
ἀναφωρά 827, 29. ἀναφορικῇ ἐν-
νοία 627, 34. ἀναφορεύς 750, 25, 27, 32. ἀνάφορον 100, 16
ἀναφωρεῖν 97, 2. ἀναφωρούμενον τῷ— 296, 44
ἀναχαίτισθῆναι 101, 9
ἀναχαρσις prop. et app. 101, 5
ἀναχάσασθαι 101, 8
ἀναχώμα τὸ 405, 20
ἀναχωρησιν ποιεῖσθαι 391, 41
ἀναψυχή 100, 6
ἀνβωμοῖσι f. 217, 53
ἀνδάνω d. 450, 13: 471, 39: 566, 26: 574, 13. Ἀνδάνεια op. 101, 36
ἀν δὲ— ἔσχεν, pro ἀνέσχεν δὲ 156, 10. sic ἀν δ' ἔβαν 279, 33
ἀνδρα 101, 39
ἀνδρικε, ἀνδρῆφον 102, 11. ἀν-
δρῆς ὁ 102, 10
ἀνδράγρια 102, 29
ἀνδρακάς 102, 17
ἀνδράποδον 102, 26. ἀνδραποδι-
στῆς 102, 7
ἀνδραρίων 102, 25
ἀνδραχθῆς 102, 41
ἀνδραχλος 102, 36
ἀνδρεία ἡ 432, 46: f. ἀνδρεία 461, 57. ἀνδρεία et ἀνδρία 461, 53. ἀνδρεία adiect. 462, 1, 3
ἀνδρεϊφόντης 102, 13
ἀνδρεῖσθαι 599, 17
ἀνδρία, fortitudo 6, 15: 9, 44: 461, 53
ἀνδριάς 101, 42, 52
ἀνδρικῇ γυνή, non ἀνδρεία 462, 1
Ἀνδρογέω f. 746, 12: et Ἀν-
δρογέως 102, 39
ἀνδρόκητος 102, 48
ἀνδρουκασία 102, 54
ἀνδρουληφία 101, 54. ἀνδρου-
ληφον 102, 2
Ἀνδρομάχη 396, 40

ἀνδρόμεος 102, 43
ἀνδρόμηκες πλινθεῖον 547, 54
ἀνδρόνους 53, 37
ἀνδροποίητος 102, 53
ἀνδρός f. 107, 45
ἀνδρότης ἡ 102, 57: sunt qui a-
δρότης legunt. 581, 7
ἀνδρωνίτης ἡ 581, 7
ἀνέγναμψαν 103, 27. ἀνεγνάφθη 236, 11
ἀνέδειτο f. 103, 7
ἀνέδεστος c. 499, 3
ἀνέδην 103, 10
ἀνέδου 103, 4
ἀνέεργεν f. 103, 17
ἀνέεις τοῦ ζυγοῦ 571, 13
ἀνείκαστος 107, 10: 297, 27
ἀνείλατο παῖδας, iustulit, iusce-
pit 336, 33. ἀνείλε 106, 36
ἀνείλεθαι 298, 41
ἀνείμενος 105, 52
ἀνείμων ὁ ἡ 105, 39
ἀνείρειν 106, 33
ἀνείσθαι 106, 2
τὸ ἀνέκαθεν 748, 41
ἀνεκῆκιε 103, 32
ἀνεκτός 103, 18
ἀνεκφραστος 148, 48
ἀνεκφώνητον ἔμεινε τὸ i 244, 32. sic τὸ ἀνεκφώνητον i μένει ἐν τῷ κἀν, δύνῃ, μέμνῃ 484, 31. ἀνεκφώνητον ubi et quando τὸ i 203, 6. ἀνεκφώνητον quid ante, non capiunt verba quae in v desinunt, ut βοᾶν 419, 53
ἀνελεῖν 106, 39
ἀνελένουν 331, 2
ἀνελλήνιστον 777, 53
ἀνελλιστοῦντες 20, 22
ἀνεμος 103, 37: 827, 36. ἀνε-
μόεις 317, 38: 431, 42. ἀνε-
μοδούριος 104, 3. ἀνεμόποδες οἱ 20, 6. ἀνεμοσκεπὴς χλαῖνα 776, 5. ἀνεμοσφῆς 103, 50. ἀνεμούριος 104, 3. ἀνε-
μοφώρτος 104, 10. ἀνεμύ-
τας ὁ 103, 33. ἀνεμώλιος 104, 7: 387, 35. ἀνεμώνη 104, 5
ἀνενοῖστος 104, 11
ἀνένδοτος 662, 3. ἀνενδότως 482, 5
ἀνεξικακία 104, 21
ἀνεπαλτο 104, 27
ἀνεπαφτο 104, 20
ἀνεπαφρόδιτος 104, 23
ἀνεπίκτατοι πτώσεις 166, 41: 616, 35
ἀνεπὴς ὁ ἡ 103, 32
ἀνεπίκουπος 103, 36
ἀνεπικόριστος 103, 35
ἀνεπλήστος 57, 48, 50
ἀνεπιστημονεῖν 23, 25
ἀνεπιφθόντος 81, 24
ἀνέργαστος 16, 55: 629, 28
ἀνέρεπω leu ἀνερείπω 108, 1
ἀνερσις ἡ 106, 34
ἀνες 99, 38
ἀνεσθαι τὸ πράττεσθαι 104, 38
ἀνεσις, emissio 137, 14: remif-
lio, oppol. τῇ ἐπιτάσει 365, 34, 39
ἀνεσάβειον 104, 34
ἀνέστην f. 104, 31
ἀνέστιος 104, 30: 382, 43
ἀνεστραμμένως εἰρηται 584, 20
ἀνεσχεῖν 431, 7

ἀνέτειλε 104, 41
ἀνέτοιμος 22, 21
ἀνετος 104, 44. ἀνετος λαός 532, 23: λειμῶν 474, 48
ἀνευ d. 118, 18. ἀνευ et ἀνευ-
θεν 104, 49: et ἀπ'ἀνευθεν 118, 18
ἀνεφθαρτος 403, 43
ἀνέφλυε 796, 7, 40
ἀνεψιός 104, 46: 156, 13: α ap-
cipi 794, 14. ἀνεψιάδα 104, 47
ἀνέψιότης 104, 47
ἀνέωγε 105, 8: 351, 51. ἀνέω-
γυνυτο 820, 32. ἀνεωγμένος 104, 55
ἀνεως 105, 16
— ἀνῆ d. 248, 5
ἀνήγκακα 106, 23
ἀνῆ f. 106, 52
ἀνήθον 107, 15
ἀνῆκε, ab ἀνῆμι 106, 56
ἀνῆκεστος 107, 4
ἀνῆλατος 106, 45
ἀνῆλες 603, 24: 776, 4
ἀνῆλιος 107, 17
ἀνῆλιπος 107, 14: 603, 33
ἀνῆλισκον μέτρια 734, 39
ἀνῆμελκτος 110, 32
ἀνῆμενος 758, 20
ἀνῆμιβολαία 107, 21
ἀνῆνῆται 106, 49: 107, 24
ἀνῆνιος 107, 20
ἀνῆνοθεν 106, 9
ἀνῆνωρ 108, 25
ἀνῆρ 107, 29, 39: α ancipiti 794, 14: in compos. variat 9, 39: 263, 10: 329, 21: 432, 49
ἀνῆρε 85, 46
ἀνῆρεψαντο 107, 56: 148, 30
ἀνῆρεας ὁ 108, 25
ἀνῆρης 108, 5
ἀνῆρηται 108, 3
ἀνῆριναστος 108, 11
ἀνῆρίτης 108, 8
ἀνῆρος 108, 22
ἀνῆρδωχῶν 99, 19
ἀνῆσιδανος 108, 29
ἀνῆσιδᾶρα ἡ 108, 31
ἀνῆστις 108, 26
— ἀνῆταν ex — ἡταν 726, 44
ἀνῆτα d. leu propr. leu ap. 108, 45, 47: 535, 19: 558, 2
Ἀνθεμίδης 109, 16
Ἀνθεμούς, et Ἀνθεμόθεν 108, 50
ἀνθεμόεσσα 216, 37
ἀνθερών 109, 27
ἀνθέρει 109, 1: et ἀνθέρικος 109, 5
ἀνθεστήρια 109, 11. ἀνθεστη-
ριῶν μῆν 109, 12
ἀνθηρόνες 108, 44
ἀνθῆλη 108, 57: 661, 12. ἀνθῆ-
λης κάλαμος 129, 20
ἀνθῆς 108, 48
ἀνθῆσις ἡ 109, 50
ἀνθια pilcis 108, 45. aliis ἀνθίας.
ἀνθιμος d. 261, 40: 480, 24
ἀνθινον μύρον 212, 41
ἀνθιππασία 274, 55
τὸ ἀνθον 54, 1
ἀνθος 108, 33: 463, 38. ἀνθεα
Ἦρας 409, 33. ἀνθοσμίας 108, 41
ἀνθαξ 109, 34. ἀνθακία oxyt.
801, 21
ἀνθυσκα 108, 42: Suid. ἀνθου-
σκα, Helych. ἀνθυσκία.

- ἀνδρῶπιος 109, 16: 828, 43. ἀν-
 δρῶπιος πούς non, sed ἀν-
 δρῶπιος 775, 54. ἀνδρῶπιος
 πούς 507, 20. ἀνδρῶπι, f.
 δορά 257, 46. ἀνδρῶπιζω d.
 677, 24
 ἀνδῶν, pro ἀνδ' ὧν: ab ἀνδρος
 vero ἀνδρῶν incontracte 108, 53
 ἀνδ' 109, 55: prioribus correptis
 442, 38
 ἀνδρῶ 48, 6: 57, 42. ἀνδρός
 d. 110, 6. ἀνδρέστερος 110,
 24
 ἀνίσαν, ascendunt 441, 46
 ἀνισρός f. 110, 33
 ἀνισρῆς d. 110, 17. ἀνισρέστε-
 ρος 110, 9: Ion. 420, 49
 ἀνιμῶ 110, 36
 Ἄνιος seu ἄνιος 521, 24: et 110,
 41: 780, 52
 ἀνιπασία, vel potius ἀνιππα-
 σία 274, 55
 ἀνισχάδος 759, 42, et Suidas.
 ἀνισχάλος 110, 32
 ἀνισχυς 97, 26
 ἀνίφαλος seu ἀνίφαλος 110, 45
 ἀνίω 109, 49. ἀνίω ᾧς ᾧ 536,
 53: fut. ἄσω 200, 10
 ἀνόητα, res veneriae 394, 31.
 ἀνοησία 3, 17
 ἀνοια 110, 56
 ἀνογμα τὸ 349, 54
 ἀνοίγειον 259, 7
 ἀνοίχης ὁ ἡ 110, 55
 ἀνοίξεις τῆς θύρας 97, 3
 ἀνομένοιο ἡματος 111, 17
 ἀνομοι 110, 48
 ἀνομοιομερές 110, 49
 —ανον verbale 436, 32: 794, 26
 ἀνοπαία 111, 19. ἀνόπαία avis
 111, 25
 ἀνόρεκτος 256, 17: 782, 15. ἀνο-
 ρεξία 256, 17: 782, 15
 ἀνόρουσε 632, 49: infin. ἀνοροῦ-
 σαι 111, 11
 ἀνορταλίζειν 634, 13
 —ανός d. 216, 16: 379, 57: gen-
 tile 79, 22: verbale 568, 28.
 —ανός dilyllaba oxytona, α
 producto 763, 35: itidemque
 —ανός tres syllabas excedentia
 438, 7
 ἀνόστεος 111, 6
 ἀνόστιμος 111, 3: et ἄνοστος
 111, 5
 ἀνούτατος 110, 52. ἀνουτί 110, 54
 ἀνόχευτος 432, 11
 ἀνοχή, inhibitiō 764, 23
 ἀνοχλίζω 110, 51
 ἀνστάς f. 111, 43. sic ἀνστήτην
 111, 45
 ἀντα 111, 50, 55: 165, 18. ἀν-
 ταίος et ἀνταία 111, 49. ἀν-
 ταία ἡ ῥέα 340, 51
 ἀντάλλαγμα 112, 6
 ἀντανάλασις 112, 2
 ἀντανδρός op.
 ἀνταποδίδοται τῷ προκειμένῳ
 434, 30. ἀνταπόδοσις λόγου
 296, 44
 ἀνταποδοτικά 762, 39. ἀνταπο-
 δοτικά simplicis figurae 641,
 46, 51
 ἀντεβόλησε 112, 50
 —ἀντειος d. ex as 289, 15
 ἀντεπών 783, 4
 ἀντέκτισις 678, 57: 760, 14
 ἀντεμβαλλόμενος ἀλλήλοις 512, 4
 ἀντέμφασιν ἔχων 656, 10
 ἀντεξισάζειν 113, 7
 ἀντεπύρρημα 112, 9
 ἀντερείσματα 125, 17
 ἀντερέτης seu ἀντηρέτης 112, 40
 ἀντεσθαι 112, 1: 388, 41
 ἀντεστραμμένος 330, 12
 ἀντετέτυξο 388, 10
 ἀντήλιος 112, 42
 ἀντην 111, 47
 ἀντην οἱ 112, 14
 ἀντηνῶ c. 9, 41: propr. 263, 10.
 Ἄντηνορίδης 112, 12
 ἀντήρεις ἴδος 112, 19: 184, 10.
 Eull. ἀντήρεις εἶδος, et ἀντή-
 ρεις ἴδος: unde apud Hesych.
 plur. ἀντήριδες.
 ἀντηρετεῖν seu ἀντερετεῖν 112, 40
 ἀντήρης 112, 27
 ἀντηστις ἡ 112, 16
 ἀντί signif. tria 111, 27
 ἀντία ἡ 111, 46. ἀντία adverb.
 111, 55
 ἀντιάδες αἱ 654, 3
 ἀντιάσειν 111, 35, 47: 388, 55, 39
 ἀντιάω 113, 47. ἀντιάσαι 114, 6
 ἀντιάνειρα 111, 34
 ἀντιβαίνειν τῷ κόρῳ 534, 46
 ἀντίβιος 113, 57. ἀντίβιον ad-
 verb. 114, 4
 ἀντιβολεῖν 112, 46
 ἀντιγονίζειν 112, 29
 ἡ Ἀντιγονίς, f. τριήρης 469, 20:
 699, 15
 τῶν ἀντιγράφων allegatio 414,
 26: 514, 32: discrepantia 112,
 32: 197, 51: 339, 54: 823, 46
 ἀντιδιαστειλλόμενον τῷ ἀμβλεῖ
 627, 4. πρὸς ἀντιδιαστολήν
 ἑτέρου 66, 57. sic 13, 23: 104,
 16
 ἀντίθεος 111, 31
 ἀντίθεσις, litterae pro littera po-
 litio 156, 11: 272, 38. sic ἀν-
 τιθέσει τοῦ αε eis ἡα 433, 21.
 ἀντίθεσις, pro μετάθεσις seu
 ὑπερβιβασμός 172, 9
 ἀντίθετος τῷ θεῷ 647, 49
 ἀντικνημιον 522, 6
 ἀντικρυς et ἀντικρύ 114, 27
 ἀντίληψις τοῦ πρ. 365, 38. ἀν-
 τιληπτικὸν φωνῆς 638, 56. ἀν-
 τιληπτῶς 113, 16
 ἀντίξουν Att. 114, 24. ἀντίξοειν
 114, 26
 ἀντίος d. 113, 24. ἀντίος et ἐν-
 αντίος 480, 39
 Ἀντιοχεύς, foem. Ἀντιοχίς 389,
 16
 ἀντιῶν f. 113, 54. foem. ἀντιῶ-
 σα 113, 36
 ἀντιπαγές 114, 10
 ἀντιπάθεια φυσική 402, 31
 ἀντίπαλος 111, 38: 114, 9
 ἀντιπαράκειναι λέξεις 21, 2,
 20. ἀντιπαράκειναι τοῖς ῥή-
 μασιν ὀνόματα 727, 47. ἀντι-
 παράκειμενον ἔχει ῥήμα 660,
 47. ἀντιπαράκειμενον ἔχουσι
 τὸ ε τῷ ο 559, 24
 ἀντιπελαργεῖν 114, 11
 ἀντιπεπονδῶς ἔχοντα 397, 18
 ἀντιπεφάσθαι 114, 14
 ἀντίπηξ 74, 46: 114, 2
 ἀντιπροηγείσθαι 462, 35
 ἀντισηκῶ 113, 5
 Ἀντίσης ὁ 14, 57
 ἀντισπαστικὸν μέτρον 285, 25
 ἀντιστάτης ὁ 111, 41: 625, 26:
 plur. ἀντιστάται 81, 33
 ἀντίστοιχος et ἀντιστοιχεῖν 114,
 46. ἀντίστοιχα σύμφωνα 596,
 48. ἀντίστοιχα δύο μετὰ τοῦ
 ρ 673, 39. ἀντιστοιχεῖ τὰ δα-
 σέα τοῖς φιλοῖς 443, 17. ἀντι-
 στοιχία τοῦ χ eis κ 282, 3
 ἀντιστομος 114, 12
 ἀντιστροφῆ, litterarum transpo-
 sitio 424, 8. ἡ ἀντιστροφος
 chori 363, 47
 ἀντιστρέφειν 112, 43
 ἀντίτυπα 114, 15
 ἀντιφάρα ἡ 114, 19
 Ἀντιφάρμακα, Nicandri liber
 241, 12: 256, 55
 ἀντιφερίζω 113, 12
 κατὰ ἀντίφρασιν 143, 26. ἐξ ἀν-
 τιφράσεως κείμενα 567, 47
 ἀντίχειρ 111, 39: 647, 34
 ἀντίχριστος 111, 37
 ἀντλὸν 114, 52. ἀντλία 114, 16.
 ἀντλῶ 114, 52. ἀντλῶν 114,
 52. ἀντλητὴρ ξύλινος 510,
 49. ἀντλητήριον 222, 32: 542,
 47
 ἀντομαι 115, 6
 ἀντρον 115, 1. Ἀντρων, op.
 114, 55
 ἀντυξ 114, 39: 359, 15
 ἀντῶ et ἀντῶ 113, 24. ἀντῶ τὸ
 ἀπαντῶ 111, 57: τὸ ἰκετεύω
 115, 6: in compos. 678, 8
 ἀντῶδῃ 115, 9
 ἀντῶμοσία 274, 56
 ἀντωνυμία 179, 49. ἀντωνυμικόν
 ἄρθρον 616, 24
 ἀνυπηλίκος 22, 20: et ἀνυπηλι-
 φῆς 61, 6
 ἀνυπόδητος 603, 31
 ἀνυποιστος 115, 18
 ἀνυπομόνητος 85, 2: 115, 18
 ἀνυπονόητος 115, 40
 ἀνυποφόρητος 115, 18
 ἀνύττειν τὸ ἀνύειν 821, 18. me-
 lus ἀνύτειν 115, 14
 ἀνύτης pro ἀνυστής 781, 54
 ἀνύω 56, 42: 115, 12: 150, 48: 583,
 44: 731, 37: corripit 115, 16
 ἀνῶ τὸ ἀνῶ 100, 21: 111, 17:
 τὸ πράττω 115, 12. ἀνῶ seu
 ἀνῶ, τὸ ἀνῶ 56, 42. ἀνῶ τὸ
 αὐξάνω 597, 27. ἀνῶ α nunc
 producit, nunc corripit 115, 16
 ἀνῶ adverb. ex praep. ἀνά 78,
 57: 118, 18: 350, 8. τὰ ἀνῶ,
 praecedentia 256, 39. ἀνῶ,
 adverb. hort. 115, 26
 —ἀνῶ d. 450, 13: quatenam reti-
 neant initium, et quae corri-
 piant 566, 24: aclita seu defe-
 ctiva 662, 57: et 231, 42
 ἀνῶγεν ὁ θεός 105, 14. ἀνῶγε ab
 ἀνοίγω 484, 7
 ἀνῶγειν 115, 22
 ἀνῶγῃ 115, 26
 ἀνῶγμα ab ἀνοίγω 484, 8
 ἀνῶγω d. 100, 21: et ἀνῶγῳ 115,
 24
 ἀνώιστος 115, 40. ἀνώιστως 115,
 44. ἀνώιστί 115, 43
 ἀνωκοδόμουν 556, 22
 ἀνώνυμος ἡμῖν 828, 40. ἀνώνυμι
 λέγειν 764, 21
 ἀνῶστο γέλως 152, 8
 ἀνῶτρω et ἀνῶτάτω 663, 24
 ἀνῶχθαι f. 115, 38: 312, 40
 —αξ d. ex os 217, 44: 278, 48:
 534, 31: 554, 4: ab ἄσω 330,
 32: diminut. spec. 199, 2:
 quantitate differt 109, 46: ma-
 fculina, producant α: foemini-
 na, corripunt 460, 56
 —αξ adverb. oxyt. 337, 18: 395,
 17: 781, 47
 ἄξειαν, freg. 412, 24
 ἄξεινος 394, 38
 ἄξετε imperative 232, 16: 562,
 9: 619, 9
 ἄξειπῆγτος 116, 21
 Ἄξιερος Cabir. 482, 27
 ἄξιοθέατος 234, 5: 332, 22
 Ἀξιόκερτος, Ἀξιόκερτα 482, 27
 ἄξιος 115, 57: 156, 12. ἄξιότε-
 ρος, carior, maioris pretii 179,
 38. ἄξιόχρεος 116, 18: Attic.
 116, 7
 ἄξιόχρεως 399, 6
 ἄξιφος ὁ ἡ 9, 5: 15, 23
 ἄξον et ἄξον 9, 5: 15, 23
 ἄξονες 115, 45. ἄξονες Athen.
 547, 52
 ἄξυλος 116, 2: 141, 55
 ἄξυνετος 202, 57
 ἄξω, prael. def. 232, 16
 ἄξων ὁ 116, 5
 —αο pro ου Boeoti a nom. in as
 35, 38: item Aeol. 520, 1.
 —αο Ion. pro ω seu ασο 778, 5
 ἀός et ἀόζειν 116, 41
 ἀοιδῆ d. 116, 24: 820, 57
 ἀοιδίμος d. 116, 22, 37
 ἀοιδός 116, 22. ἀοιδῶ 21, 14.
 ἀοιδῶ et ἀοιδῶ 116, 24, 26
 ἀοικος 142, 4: 480, 34
 ἀοικνὴ πόνων 682, 20
 ἀολλῆς 116, 43: plur. ἀολλῆες 59,
 47. ἀολλῆζω 19, 57: 116, 49.
 ἀολλίσθαι 76, 47
 —αον, vocal. ex ἄων 130, 39
 ἀοπος 116, 31
 ἀορ 116, 32
 ἀόριστον μόριον 635, 17. ἀόρι-
 στον ὄνομα, τῆς 614, 25, 31.
 ἀόριστον ὄνομα, πολὺς 680,
 42. ἀόριστα τὰ τοῦ δευτέρου
 μέρους 126, 13. ἀοριστοῦσθαι
 68, 14
 ἡ ἀορνὶς λίμνη 192, 46. ἀορνος
 115, 52
 ἀορτήρ 116, 33
 —αος masc. α producto 105, 52:
 neutra, α correpto 248, 3. —αος
 Ion. pro ατος ab as 505, 11
 —αός Aeol. pro αῖος 66, 26
 —αός deriv. 505, 9. —αός di-
 syllabum α producto 553, 52
 ἀοσητήρ 116, 37
 ἀοτήρ pro ἀοτήρ 116, 33
 ἀπαγγέλλεσθε 475, 17
 ἀπαγορεύω 118, 7. ἀπαγορευτι-
 κός 301, 4
 ἀπαθον f. pro ἀ ἔπαθον 641, 41
 ἀπαιδευσία 505, 26
 ἀπαιθυσσειν 233, 34
 ἀπαινύμι 433, 23. ἀπαινύμενος
 36, 40
 Ἀπαισος 119, 33
 ἀπαιτίζουσα 555, 19
 ἀπαιρω 119, 30. παθ. ἀπαιρωρέ-
 σθαι 421, 2
 ἀπάλαμνος 118, 1
 ἀπαλέζειν 59, 33. ἀπαλεξητικός
 56, 10
 ἀπαλθῆσθαι 118, 4
 ἀπαλοῖν 121, 19

ἀπαλός 117, 55. ἀπαλύνειν 556, 38	ἀπαιρέω 118, 11	ἀπαιρέω 118, 9	ἀπαιρέω 118, 17	ἀπανταχῇ d. 61, 25	ἀπαντλεῖν 114, 17	ἀπάντολμος 118, 16	ἀπαξ accentu anomalum 781, 51.	ἀπαξ απλῶς 212, 53: 781, 52	ἀπαράλλακτά εἰσι 743, 6. ἀπαράλλακτως 743, 3	ἀπάραστα ἐπὶ— 272, 55	ἀπαρσχημάτιστον ὄνομα 13, 53.	ἀπαρσχημάτιστον τῷ οὐδετέρῳ, non formans ex se neutrum g. 110, 27. sic ἀπαρσχηματιστόν ἐστι τοῖς τριῶν γένεσι 227, 25: 234, 54	ἀπαρσφύλακτοι 401, 37. ἀπαρσφύλακτως 60, 45	ἀπαργματα 118, 22	ἀπαργχειρητός 48, 3	ἀπαρχίδες 118, 20	ἀπαρτή 118, 40. ἀπαρτηλογία, seu ἀπαρτελογία 118, 42. ἀπαρτία 118, 39, 42: et 78, 12.	ἀπαρτία τὰ 118, 42. ἀπαρτίσω 118, 41	ἀπαρτέσθαι 179, 57	ἀπας 142, 3: 655, 17	ἀπαστος 118, 44. ἀπαστία 118, 49. ἀπαστός ἢ 118, 50	ἀπάτη 118, 51. ἀπατηλός 118, 52. ἀπατήλια εἰδώς 770, 55.	ἀπατήνωρ 118, 54: 119, 14.	ἀπατουρία 118, 55. ἀπατούρια 118, 54	ἀπαυθαδίω 119, 22: Helych.	ἀπαυθαδιάζω: Suidas utrumque agnoscit.	ἀπαυλία 119, 24	ἀπαυρῶ 119, 19	ἀπαφῶ 119, 25: 656, 40. ἀπαφίσκω 119, 27	ἀπεβήσετο 120, 25	ἀπεδον 125, 20	ἀπέθρισε f. 519, 26	ἀπειθής 122, 50. ἀπειθεῖς τοῖς νόμοις, immorigeri legibus 505, 27. ἀπειθῶ minus regulare quam ἀπείω 122, 51	ἀπεικός 145, 55	ἀπειλή 120, 51. ἀπειλεῖν 121, 2.	ἀπειλήτην f. 121, 9. ἀπειλήτηρ 121, 6	ἀπειλημένος 121, 21: 418, 17	ἀπειλᾶειν 120, 51	ἀπειναί, abire 301, 45	Ἀπειρ et Σάπειρ 195, 43	ἀπειρέσιος 120, 35: 665, 45	ἀπειρήθεν 434, 3	ἀπειρος 120, 45: 142, 2. ἀπειρος et ἀπειρών 512, 11. ἀπειρώνα γαῖαν 517, 16	ἀπέκτατο 120, 11	ἀπέκτονε 120, 1	ἀπελασία 178, 23	ἀπελέητος 120, 31	ἀπελέκητος 154, 50	ἀπέλλειν Aeol. 120, 52	ἀπέλος 120, 36: 331, 4	ἀπεμπολῶ mutat primitivum penultimam 698, 28. ἀπεμπολημένος absque augm. 648, 56.	ἀπεμπολητής ὁ, Lycophron p. 58	ἀπένειχε 120, 15	ἀπεναιυτισμός 120, 17	ἀπεπτοίησε 433, 51	ἀπεπτῶ d. 236, 19: 464, 1	ἀπεπυδάρισα 696, 5	ἀπεραντολόγος 52, 49	ἀπερείσιος f. 120, 34: 679, 3	ἀπερίστατος 648, 57	ἀπεροπός 433, 47. ἀπεροπείν 433, 48	ἀπερῶν γυῖα πέτραι 374, 50	ἀπερύκειν 378, 21	ἀπερχέσθαι 126, 28	ἀπερῶσεως 380, 56. ἀπερῶεις 120, 43	ἀπερῶπος 120, 41	ἀπῆσαν f. 119, 45	Ἀπέσας ὁ 119, 40	ἀπεσκολυμμένος 120, 26	ἀπεστυπάζον 731, 47	ἀπευθύνειν πρὸς τὸ— 489, 35	ἀπέφαιεν f. 532, 42. sic ἀπέφαιον 119, 56: 456, 18	ἀπεφθός 650, 36	ἀπέχθῃ 119, 51. Ion. ἀπέχθῃαι 120, 7	ἀπεχθίζω 119, 51	ἀπέχω 123, 46	ἀπεψύχοντο 466, 46	ἀπῆεν, ἀπῆτε f. 121, 35, 42. sic ἀπῆσαν 121, 44	ἀπῆθῃαι 422, 37	ἀπῆλεγώς 121, 14	ἀπῆλιώτης ὁ 136, 26: 396, 8: 471, 50	ἀπῆλοιήσε 121, 19	ἀπῆμεν f. 121, 29	ἀπῆμος et ἀπῆμων 121, 47	ἀπῆνῆναντο 121, 26	ἀπῆνῆς 121, 31	ἀπῆντετο poet. 735, 34	ἀπῆρος 121, 24	ἀπῆρῆς 122, 4	ἀπῆρτισμένος pro ἀπῆρτισμένος 121, 24	ἀπῆρως 122, 7	ἀπῆσαν 119, 50	ἀπῆτε f. 121, 35	ἀπῆυρα f. 132, 39	ἀπῆχῆς 121, 57	ἀπῆχτετο 119, 54	ἀπῆλος 434, 11	ἀπῆδα et ἀπῆδα 122, 14: et ἀπῆδια 122, 21	ἀπῆδῆν, despect. 664, 48	Ἀπῆ γαῖη 122, 10	ἀπῆδανως λέγοντες 733, 50	ἀπῆθῃαι 122, 42, 51	ἀπῆκα τὰ 122, 30	ἀπῆκόμεθα Ion. pro ἀφ. 624, 16	ἀπῆνθιον 183, 26. Helych. ἀπῆνθιον.	ἀπῆνύσσω 122, 52. ἀπῆνύτως ἔχειν 122, 36	ἀπῆος adiect. 122, 17. ἀπῆος ἢ 122, 20, 25: 645, 50. ἀπῆος herba 122, 28	Ἀπῆς ἰδος 122, 13	ἀπῆας ἢ 123, 18	ἀπῆάστωρ 162, 54	ἀπῆλγῖος ὁ 123, 17. ἀπῆλγῖς ἢ 123, 14	ἀπῆλκταρίος 527, 27	ἀπῆλῆς 123, 9	ἀπῆλτος 123, 11: 156, 15	ἀπῆλοις 123, 14	ἀπῆλους 123, 1, 6. ἐν τῇ ἀπῆλότητι, in simplici figura 781, 52.	ἀπῆλῶσαι 123, 6: 366, 47	ἀπνευστί 87, 21, 44	ἀπὸ duo potiss. signif. 123, 22: separationem signif. in compol. 118, 7: 123, 45: 126, 26: 131, 5: pro ἀποθεν in compol. 78, 14: 119, 28: pro ἀ privativo 131, 28. ἀπὸ τοῦ κρύους πεπιλησθαι, ab fr. seu prae fr. 579, 11. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν— per metaphoram a— 10, 53.	ἀπὸ pro ἐπὶ— 594, 28: pro ὑπὸ 545, 39. ἀπὸ λογῶν ἀμύναι, pro λογῶν ἀπαμύναι 123, 49. ἀπὸ μήκωθεν 194, 29. ἀπὸ in compol. redundans 571, 42.	ἀπο f. 123, 31, 42	ἀποαιρέω f. 126, 18	ἀποβάθρα 124, 28	ἀποβάθω 123, 46	ἀπόβασις e navi 481, 57. ἀποβατικῶς 124, 31	ὁ ἀποβίωσας 326, 52	ἀποβλεπῶ seu ἀβλ. 562, 4	ἀποβλήμα 70, 20: 801, 31	ἀποβλήτος 131, 9: ἀποβλήτον ἐγένετο, abiectum fuit 424, 13.	τὸ ἀποβλήτον 405, 28	ἀποβλύζειν 200, 52	ἀποβολῇ τοῦ υ. 635, 23	ἀποβοσκῆσαι 120, 5	ἀποβουκολῆσαι 120, 5, 9. ἀποβουκολῆθαι ποιμνῆς 656, 45	ἀποβράσαι 125, 44. ἀποβράσμα-τα 125, 45	ἀποβρίζαι 126, 52	ἀπογαίουσθαι 405, 11	ἀπογαλακτίζω 123, 47	ἀπόγεια σχοινία 215, 33: 246, 29: 668, 40: 693, 38	ἀπογέννησις pro ἀπογένεσις, de-cessus 757, 21	ἀπογνῶναι cum genitivo et accus. 5, 9	ἀπογράφειν 340, 39: et 538, 35	ἀπογυῖωσαι 242, 43	ἀποδα γένῃ 601, 30	ἀποδαρθεῖν 126, 49	ἀποδέκται 124, 41. ἀπόδεκτοι, acceptabiles 661, 55	ἀποδενδρωθεῖσα 595, 29	ἀποδιδόναι, interpr. 370, 44	ἀποδιοπομπεύσθαι 125, 33: 128, 20	ἀποδοκίμος 131, 8	ἀποδοτῆρες, reddit. 725, 25	ἀποδοτικὸν ἐπὶ ῥήμα 763, 8	ἀποδοχμῶσαι 285, 14	ἀποδραθεῖν 126, 47	ἀποδρᾶν 126, 45	ἀποδρῦπτειν 289, 2. ἀποδρῦφειν 127, 19	ἀποδρῶ 286, 43	ἀποδύσπετεῖν 126, 44	ἀποδύμα 459, 50	ἀποδέρατον 126, 48	ἀποείβεται 499, 43	ἀποείπε 126, 4	ἀποέρσει 377, 42. aor. ἀπόερσε 126, 11	ἀποθανεῖν 126, 26	ἀποθεν 118, 18. τὸ ἀποθεν τοῦ πάτου 132, 10. οὐκ ἀποθεν τοῦ κλάσθαι 510, 39	ἀποθῆσαι 126, 23	ἀπόθεσις ἢ, depositio et repositio 442, 44: 443, 1: et 55, 35: 244, 23. ἀπόθεσις λόγου 296, 52	ἀπόθεστος et ἀπόθητος 131, 34	ἀπόθετα χρήματα 508, 7	ἀποθευομένης 125, 40	ἀπόθου 688, 43. opt. ἀπόθουτο 126, 16	ἀποθριάζειν 125, 46	ἀποθρίζειν f. 519, 26	ἀποθύειν 218, 2	ἀποθύμιος 132, 16	ἀποίικλος 46, 49: 567, 42. ἀποίικλον ὕφασμα 567, 46	ἀποινα 132, 23: 412, 47: 679, 2.	ἀποιναῖν 132, 30. ἀποινεῖσθαι 132, 31	ἀποινοσ φῶν 679, 4	ἀποισεται, auferet 744, 39	ἀποκαθάρισμα τὸ 483, 12	ἀποκαίνυμαι 126, 37	ἀποκίμνειν 488, 19	ἀποκατέστησεν αὐτοὺς ἀνθρώπους, restituit eos formae humanae 592, 40	ἀπόκαυμα 246, 34	ἀπόκειμαι 483, 35. ἀποκείμενος τῷ θεῷ 468, 11	ἀποκηθῆσαι 131, 29	ἀποκηρυκτος 523, 40	ἀπόκλημα 374, 35. ἀποκλίματα ὁρέων 519, 47: 695, 24	ἀπόκλυσις 380, 54	ἀποκναῖω 126, 32	ἀποκνέει τὸ ὀλοκάρωμα 522, 27	ἀποκόπτεται καὶ γίνεται νῦν 609, 54. ἀποκοπῇ τοῦ ἡ 360, 10: τοῦ ω 628, 11. ἀποκοπῇ χρεῶν 710, 33	ἀποκοτταβίζειν 128, 45: 533, 25.	Ἀποκοτταβίζοντες, Amphibiae comoedia 313, 53	ἀποκρηθῆναι 495, 31	ἀποκρίδωματα vulg. pro κρηπίδωματα 540, 45	ἀποκρύφα γράμματα 240, 50	ἀποκρύψαι 571, 33	ἀπολαύω 126, 50	ἀπολείβεται 499, 43	ἀπολείς 129, 21	ἀπολείχειν 118, 33	ἀπόλεκτος στρατιώτης 699, 48	ἀπολιβάσειν 127, 1	ἀπολιγαίνειν 127, 7	ἀπολιθοῦν 238, 35: et 164, 25	ἀπολιμπάνειν, defic. 400, 54. ἀπέλειψε 243, 28, 32: 305, 30: 400, 17: 450, 11. pall. ἀπολιμπάνεσθαι 400, 50	ἀπολιταργεῖν 127, 8	ἀπολιχμήσαι 127, 22	ἀπόλλω eis ei 129, 22	Ἀπόλλων 130, 18: α ancipiti 794, 15: voc. ὦ Ἀπόλλων 130, 51.	d. Ἀπολλωνίος 227, 1. ἀπολλωνεῖα βαξίς 227, 2. Ἀπολλωνεῖα f. 774, 33. Ἀπολλωνεῖα f. 468, 10. Ἀπολλώδωρος pro Ἀπολλόδωρ.	ἀπολογίαν ποιεῖται ταύτην 315, 20	ἀπολυμαίνω 127, 10. ἀπολυμαίνῃς ὁ 571, 42	ἀπόλυτον ἔχει τὸ σηματούμενον 432, 33	ἀπολύτρωσις φόνου 679, 3	ἀπόλλωλα 130, 5	ἀπομαγδαλία ἢ 587, 49	ἀπομαρτυρεῖν 575, 33	ἀπομαρτυρεῖν 583, 27	ἀπομνήσας 788, 1	ἀπομνήματα τούτων 788, 1	ἀπομόρξατο 129, 6. infin. ἀπομόρξασθαι 129, 20
-----------------------------------	-----------------	----------------	-----------------	--------------------	-------------------	--------------------	--------------------------------	-----------------------------	--	-----------------------	-------------------------------	--	---	-------------------	---------------------	-------------------	---	--------------------------------------	--------------------	----------------------	---	--	----------------------------	--------------------------------------	----------------------------	--	-----------------	----------------	--	-------------------	----------------	---------------------	---	-----------------	----------------------------------	---------------------------------------	------------------------------	-------------------	------------------------	-------------------------	-----------------------------	------------------	---	------------------	-----------------	------------------	-------------------	--------------------	------------------------	------------------------	---	--------------------------------	------------------	-----------------------	--------------------	---------------------------	--------------------	----------------------	-------------------------------	---------------------	-------------------------------------	----------------------------	-------------------	--------------------	-------------------------------------	------------------	-------------------	------------------	------------------------	---------------------	-----------------------------	--	-----------------	--------------------------------------	------------------	---------------	--------------------	---	-----------------	------------------	--------------------------------------	-------------------	-------------------	--------------------------	--------------------	----------------	------------------------	----------------	---------------	---------------------------------------	---------------	----------------	------------------	-------------------	----------------	------------------	----------------	---	--------------------------	------------------	---------------------------	---------------------	------------------	--------------------------------	-------------------------------------	--	--	-------------------	-----------------	------------------	---------------------------------------	---------------------	---------------	--------------------------	-----------------	---	--------------------------	---------------------	---	---	--------------------	---------------------	------------------	-----------------	---	---------------------	--------------------------	--------------------------	---	----------------------	--------------------	------------------------	--------------------	--	---	-------------------	----------------------	----------------------	--	---	---------------------------------------	--------------------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--	------------------------	------------------------------	-----------------------------------	-------------------	-----------------------------	----------------------------	---------------------	--------------------	-----------------	--	----------------	----------------------	-----------------	--------------------	--------------------	----------------	--	-------------------	---	------------------	--	-------------------------------	------------------------	----------------------	---------------------------------------	---------------------	-----------------------	-----------------	-------------------	---	----------------------------------	---------------------------------------	--------------------	----------------------------	-------------------------	---------------------	--------------------	--	------------------	---	--------------------	---------------------	---	-------------------	------------------	-------------------------------	--	----------------------------------	--	---------------------	--	---------------------------	-------------------	-----------------	---------------------	-----------------	--------------------	------------------------------	--------------------	---------------------	-------------------------------	---	---------------------	---------------------	-----------------------	--	---	-----------------------------------	---	---------------------------------------	--------------------------	-----------------	-----------------------	----------------------	----------------------	------------------	--------------------------	--

- ἀπόμυιος Ζεύς 131, 23
 ἀπομυλαίνεω 125, 25
 ἀπόμασαι 130, 8
 ἀπομάσσειν 128, 18
 ἀπονήρος 390, 46
 ἀπονήρευτος 789, 34
 ἀπονίζεσθαι 124, 21. ἀπονίπτρον 130, 14
 ἀπονοείσθαι 126, 29: 131, 7. ἀ-
 πανοία 131, 3
 ἀπονοστεῖν 111, 4: 607, 12
 ἀπιζημιώμενος 716, 41
 ἀποξύειν 725, 48. ἀποξύσματα 725, 47
 ἀπωξυμένα ξύλα 725, 29. ἴς 493, 8: 718, 26: 798, 22
 ἀποπάλλεσθαι 650, 5
 ἀποπαπτανέουσι 125, 12
 ἀπάτος 132, 9. ἀποπατήσαι 132, 9. ἀποπάτημα 132, 11
 ἀπόπαισις 327, 3
 ἀποπεσέτωσαν 128, 25
 ἀποπιάσαι 120, 20
 ἀπόπληκτος 130, 17: 131, 11.
 ἀποπληξία 130, 16: 131, 10
 ἀποπνευματίζειν 127, 17
 ἀποπροσώπίζεισθαι 125, 15
 ἀποπτάμενος 125, 6
 ἀποπτανοῦσι leu ἀποπαπτανέουσι 125, 12
 ἀποπτοῖσθαι 433, 51
 ἀποπτύω 695, 12
 ἀπορηματικὸς σύνδεσμος 414, 55.
 ἀπορία 131, 26, 47: ἀπορος 131, 25
 ἀπόρρηγμα 130, 54
 ἀπόρρητα μέλη 200, 39
 ἀπόρροια 260, 41: 295, 56
 ἀπόρρησεται 128, 37
 ἀπόρρωγες 130, 57
 ἀπορῶ 131, 47
 ἀπορῶ 130, 54
 ἀποσαλεύσαι 125, 4, 48: prael.
 ἀποσαλεύειν 381, 8
 ἀποσεῖσθαι act. 324, 43
 ἀποσηκῶσαι 125, 50
 ἀποσίμου 125, 51
 ἀποσιτισμα † 374, 34
 ἀποσκολύπτειν 120, 26: 125, 42
 ἀποσκορπίζειν 127, 29, 44
 ἀποσκυθίσαι 125, 55
 ἀπόσπασμα θαλάσσης 384, 37
 ἀποσπέρμαίνειν 371, 43
 ἀποσπογγίζειν 562, 11: 568, 8
 ἀπόσταγμα 234, 8: 539, 15
 ἀποσταδόν 125, 18: 132, 21
 ἀποστάζειν 576, 26
 ἀπόσταλμα τὸ 176, 5
 ἀποστασις τοῦ νοῦ 131, 7. idem
 χαρισμός 126, 26. κατ' ἀπό-
 στασιν. per remotionem 104,
 36: 131, 7. ἀπόστασις τοῦ
 ὑποτακτικοῦ 172, 22. ἀποστα-
 οῦ δίκην 124, 53
 ἀποστεῖχειν 126, 7
 ἀποστελλεῖν 726, 7: 728, 14
 ἀποστεπτικὸν μέλος 131, 38
 ἀποστηθίζειν 277, 56
 ἀπόστημα, dist. 284, 44
 ἀποστηρίγματα 125, 17
 ἀποστήσασθαι, repend. 725, 15
 ἀποστειγγίζειν 125, 43
 ἀποστολή 682, 7, 46
 ἀποστρέφονται τὴν διφθ. 17, 42.
 ἀπόστροφος non est in οὐχ ᾧ
 πτομαί 638, 19
 ἀποσυλῶσαι pro ἀποτυλῶσαι 125, 23
 ἀποσυπάζειν 120, 3: 751, 47
 ἀποσυκάζειν 125, 49
 ἀποσφακελίσαι 120, 13
 ἀποσφάλλειν 125, 27. ἀποσφί-
 λειε 128, 22: plur. ἀποσφί-
 λειαν 125, 27
 ἀποσχάσαι 126, 1
 ἀποσχίσει 128, 34
 ἀποσχοινίζειν 126, 3
 ἀπόσχοιτο 126, 17
 ἀπόσχωμαι 459, 51: plur. ἀπό-
 σχωνται 476, 47
 ἀπότασις πρὸς παρὸν πρόσωπον 320, 19. ἀπότασις καὶ ἀπο-
 πλήρωσις 123, 48
 ἀπόταφος 131, 44
 ἀποτελεσμα 211, 28
 ἀποτερμάτωσις 490, 27: 585, 17
 ἀποτίμημα 758, 51
 ἀποτίμος 131, 30
 ἀποτίσαι 124, 47: 128, 35
 ἀποτμήξαντες 125, 13
 ἀποτομή 132, 19
 ἀποτρίαισαι 125, 3
 ἀποτρίχες οἱ 131, 28
 ἀποτρόπαιος δαίμων 125, 35
 ἀπότροπος 131, 32: ὁ ἀπότροπος 162, 27
 οἶνος 124, 24
 ἀποτυπᾶσθαι 125, 23
 ἀποτυλῶσαι 124, 37
 ἀποτυπάζειν leu ἀποστυπ. 633,
 30
 ἀποτυχία et ἀτευξία 639, 53
 ἀπούρας f. 132, 34. ἀπούρας Φρου-
 ρὸν ὅφιν ζωῆς, Apollo. Arg. l.
 4, v. 1433.
 ἀποφαγεῖν 786, 24
 ἀπόφασθε 126, 8. κατ' ἀπόφα-
 σιν, negative 85, 4
 ἀποφαιλίζειν 789, 51
 ἀποφληκίζειν 127, 20
 ἀποφθίμενος 127, 24. ἀποφθί-
 σθω 127, 27
 ἀποφλαυρίζειν 128, 54
 ἀποφλογίζειν 398, 32
 ἀποφύρα πυρός 565, 53
 ἀποφράδες ἡμέραι 131, 13. ἀπο-
 φράς ἄνθρωπος, h. nefarius 131, 19
 ἀποφυλακίζειν leu ἀποφληκίζειν 127, 20
 ἀποφυσᾶν 337, 51: et ἀποφυσ-
 σῶντες 800, 39
 ἀποφωλῖος 130, 47
 ἀποχειροτομία leu καταχ. 481,
 45
 ἀποχοιριάζειν 125, 22
 ἀπόχη 127, 55. ἀποχρῆ 128, 1
 ἀποχρήσασθαι τοὺς ἄνδρας, in-
 terfic. 124, 26
 ἀποχρώντως 129, 1
 ἀποψᾶν τὸ λίπος 587, 49
 ἀποψῶ 818, 36
 ἀποψύχειν 127, 17
 ἀππᾶ Maced. 167, 33
 ἀπριάτην adverb. 47, 20: 79, 9:
 132, 45: 133, 17
 ἀπρίξ 132, 52: 781, 48
 ἀπροκόπος 83, 31
 ἀπροόπτως 495, 43
 ἀπροσβλεπτος 433, 49
 ἀπροσεξία 133, 15
 ἀπροσέτιος 133, 8
 ἀπρόσκλητοι δίκαι 552, 23
 ἀπρόσληπτα ὄντα τοῦ σ 436, 1
 ἀπροσμάχης 76, 15
 ἀπροσψις 75, 5
 ἀπροστασίον δίκην 124, 48
 ἀπροτίμαστος 133, 2
 ἀπροτίοπα 133, 16
 ἀπροτοι 4, 27
 ἀπροφασίστως βοηθεῖν 594, 59
 ἀπτερος 133, 26. Ἀπτέρα op.
 Cretae 133, 31. ἀπτερέως 133,
 34: 183, 23
 ἀπτεσθαι 133, 19
 ἀπτήν 133, 38
 ἀπτοεπής leu ἀπτοεπής 133, 41,
 44
 ἀπτω τὸ ἀρτῶ καὶ ἐπείκειμαι 403,
 9: τὸ δεσμῶ 183, 34: τὸ δίγω
 1, 15, 35: et 4, 18: τὸ προς-
 εγγίζω 315, 49
 ἀπτως 3, 46
 ἀπυθμῆν c. 696, 35: et ἀπύθμε-
 νος 133, 50
 ἀπυκνος 807, 41
 ἀπυνδάκτως 133, 50
 ἀπύργωτος 411, 9
 ἀπυρος 133, 51
 ἀπυσα pro ἀπασα 529, 40
 ἀπυστος 133, 48
 ἀπώλονται leu ἀπώλυντο 621, 27
 ἀπώματος 133, 57: 353, 15
 ἀπώνατο 134, 2: plur. ἀπώνατο
 130, 13
 ἀπώσμαι ut ὀσμαι 484, 7
 ἀπώχατο lon. 368, 38
 ἄρ et ἄρα 134, 5
 —ar verbale 799, 38: compof.
 343, 54: et nom. et adverb.
 172, 30. —ar atos 428, 47:
 491, 20, 27, 32
 ἄρα, ergo, initio sent. 410, 54.
 ἄρα οὖν, initio periodi 278, 40:
 419, 47. εἰ ἄρα οὖν 78, 47:
 290, 45: 614, 37: 616, 39:
 649, 22, 46: 737, 30: 820, 21.
 ἄρα pro ἄρα, an? 496, 43
 ἄρα, dubit. coniunctio 596, 23.
 sic 415, 11: 614, 18
 ἄρά 134, 11: 138, 15: et 59, 33
 ἄραβος ὁ 134, 27: 528, 13. ἄρα-
 βεῖν 134, 30
 ἄραιος ὁ 134, 15. ἄραιός leu ἄ-
 ραιος 134, 17, 21, 26. ἄραια
 νῆες 134, 36. ἄραιότερος 134,
 26
 ἄραιτασιείδης 134, 24
 ἄραξ f. 134, 39
 ἄραξος herba 134, 40
 ἄραρ f. Gall. 134, 41
 ἄραρημένος f. 134, 52
 ἄραρῶ τὸ ἀρῶ 144, 42: τὸ ἀρμό-
 ζω 145, 2. ἄραρυῖαι 134, 43
 ἄρας leu ἄρας 38, 17. ἄραςθαι
 611, 39
 ἄρασσω 134, 33: 746, 36
 ἄραχνη ἡ 135, 3: 242, 27. d. ἄ-
 ραχνης ὁ 134, 57: 527, 43:
 597, 23: 786, 48. ἄραχνιον
 255, 45: 480, 50: plur. ἄρά-
 χνια 135, 5. ἄραχνησθαι 99,
 17, 23
 ἄρβηλον 135, 10
 ἄρβυλη 135, 12. ἄρβυλῆς ἡ 135, 14
 ἄργαλῖος 135, 17
 ἄργανθῶν ὄνος 135, 26: 513, 30.
 ἄργανθῶν 135, 27, 31. ἄρ-
 γανθῶνιος 135, 28. ἄργανθῶ-
 νειος 135, 26
 ἄργαφῆ 135, 32
 ἄργεία pro ἄργία 462, 8. ἄργεία
 gent. 136, 36: lon. ἄργείη
 κύλιξ 798, 20
 ἄργεινός 135, 39
 ἄργεφόντης 136, 47: 461, 28
 ἄργεμον 135, 36
 ἄργεμώνη herba 135, 37: Hefy-
 chius ἄργεμώνη per omicron.
 ἄργεννός 135, 39. ἄργεννῶν οἶων
 669, 22. ἄργεννοῦσαι leu ἄρ-
 γεννοῦσαι 137, 13
 ἄργεστής 136, 28. ἄργεστής 136,
 25: 579, 23
 ἄργετι δημῶ 136, 45
 ἄργεφόντης c. 461, 28
 ἄργῆς 110, 18: 136, 40: 382, 49.
 ἄργῆτι κεραυνῶ 136, 43
 ἄργία α producto 519, 23
 ἄργικέραυνος 620, 57
 ἄργιλος 137, 12. ἄργιλωδης 137,
 13: 720, 24
 ἄργινόσσα πάχη 670, 40. ἄρ-
 γινοῦσαι inf. 137, 15: 720, 28.
 alii Ἀργινοῦσαι 137, 6
 ἄργιόδους 137, 16
 ἄργμα τὸ 118, 37: 137, 16
 ἄργόλαι serp. 137, 18
 ἄργοναῦται 136, 31
 ἄργος τὸ 136, 1, 5, 12. ἄργος
 ἵπποβότοιο 596, 11
 ἄργός 135, 51: 136, 2, 19. ἄργός
 ὁ λευκός d. 137, 56
 ἄργυρᾶ f. 152, 24
 ἄργυριον 137, 24. ἄργυριον et
 ἄργύρια, pecuniae quaecum-
 que 137, 30. ἄργυρίδιον 147,
 12
 ἄργυρογνώμων 137, 23: 457, 49
 ἄργυρήλος 137, 27
 ἄργυρόπεξα 137, 21: 547, 11
 ἄργυροτοξος 137, 55
 ἄργυρώνητοι 285, 6
 ἄργυρος 137, 27, 32, 36. ἄργύ-
 ρεος 137, 32, 37
 ἄργῶ ἡ 136, 31
 ἄργῶ τὸ φαίνω 137, 36
 ἄρδαλῶσαι 436, 41
 ἄρδαμῶς 137, 44
 ἄρδην 137, 46
 ἄρδῖς 137, 49
 ἄρδιτος 147, 8
 ἄρδιττοί 147, 11
 ἄρδω et ἄρδῶ 137, 42. ἄρδμῶς
 137, 41
 ἄρεῖδουσα 138, 18
 ἄρειῇ et ἄρειῶ 134, 52: 139, 24
 ἄρειμάνειος 139, 19. rectius ἄρει-
 μάνιος penultima brevi.
 ἄρειος 139, 43. ἄρειος πάγος
 139, 8. d. Ἀρειοπαγίτης 278,
 32: 606, 37. ἄρειος propr.
 139, 1: 746, 22
 ἄρείος lon. 139, 50
 ἄρείος d. ex ἄρείων 92, 43
 ἄρείτολμος 139, 3
 ἄρείφατος 139, 20: 140, 2
 ἄρειῶ ἄς ᾗ 139, 38: 751, 1
 ἄρείων compar. 139, 5: 143, 12:
 676, 15
 ἄρειοπαγίται 139, 9
 ἄρειος, ἄρει 140, 6
 ἄρεπυῖαι f. 138, 21
 ἄρες ᾧ 140, 10, 32: α ancipiti
 477, 18
 ἄρέσαι τὸ λαβεῖν leu ἄδεῖν 147,
 55. ἄρεσόμεθα, placabimus
 138, 52
 ἄρεστής 138, 54. ἄρεστός 138,
 40. ἄρεστόν τῇ ψυχῇ 580, 9
 ἄρίσκω 138, 49: fut. ἄρέσω 129,
 40

Ἀρετάν δ 138, 22
 Ἀρετῶν δ 130, 39
 ἀρετή 138, 25: 827, 13: et ἀρε-
 τή 138, 34
 ἀρέτης δ 436, 10. forlan ἀρό-
 της.
 ἀρετουσθαι 138, 45
 ἀρετῶ ᾧς ᾧ 138, 43: 388, 50
 Ἀρεὺς Aeol. pro Ἀρης 189, 47
 Ἀρεω f. 179, 29
 Ἀρεως τοῦ, Att. 140, 12
 Ἀρεως ω 138, 2
 ἀρή Ion. 138, 15
 Ἀρηα 140, 32. Ἀρηα, inf. Mar-
 ti sacra 567, 16
 ἀρήγω 141, 5. ἀρηγός 141, 9:
 699, 8. ἀρηγῶν ὄνος 141, 11
 ἀρήγες, mavortii 98, 16
 ἀρηϊστος 139, 57
 ἀρήϊος f. pro ἀρειος 139, 42, 51:
 172, 37: 609, 26
 ἀρηϊφίλος 139, 52: 208, 49: 245,
 11
 ἀρημένον seu ἀρηρημένον 141, 20
 ἀρην, ferrum † 13, 45
 ἀρην ἦνος 140, 54: 146, 19
 Ἀρήνη et Ἀρήνηθεν 141, 1: 146,
 4
 Ἀρηος Ion. 140, 11. Ἀρηος μέ-
 νος 579, 55
 ἀρήρει 141, 23. ἀρηρῶς 139, 41:
 neutr. ἀρηρός 116, 36
 Ἀρης 140, 16: ex se vocativum
 dumtaxat facit, Ἀρες 140, 6:
 α ancipiti 794, 14. ἀρης ὁ πό-
 λεμος 135, 17: 138, 30: 141,
 7: 143, 6, 13: ὁ σίδηρος 134,
 33: 147, 28, 44
 Ἀρήτη 140, 39
 ἀρητήρ 140, 50
 Ἀρητήσιον 140, 43
 ἀρητός 140, 40. Ἀρητος heros
 140, 37, 39
 ἀρηφόροι 805, 46: Suid. ἀρήφό-
 ροι gemino ὄρ, itemque infra.
 ἀρημός 141, 26. ἀρημῆσαι 141,
 32
 ἀρηρον 141, 33. ἀρηρέμβολα 141,
 36
 ἀρι intensivum 142, 12: Dor. ex
 περί 142, 16, 19: in compo-
 sitione tantum usurpatur, idque
 a correpto 607, 26. ἀρι et ἐρι
 cum quib. componi soleant
 375, 5
 ἀρία ἡ 139, 39
 ἀριβαλῖς 150, 54
 ἀριγνώτος 142, 41
 ἀριδακρυς 246, 5
 ἀριδείκετος 142, 53: 347, 14
 —αριδίων dimin. 605, 7: 646, 18
 ἀρίζηλος c. 142, 12, 19: ἀρίζηλη
 Attic. 143, 45
 ἀριήκοος 142, 52
 ἀριημένος f. 134, 52
 ἀριμῶς 143, 47: 500, 50. ἀρι-
 μνητῆμεναι f. 143, 53. ἀρι-
 μνητικὸν ὄνομα. 274, 20: 290,
 44
 —αριον et αριδίων dimin. 605, 7:
 646, 18
 ἀριπρεπής 142, 45
 Ἀρίσβη 143, 55
 ἀρισκύδης seu ἀρισκυδής 142, 43
 ἀριστᾶν et ἀριστητικός 143, 18
 οἱ Ἀριστάρχειοι 196, 22. Ἀρι-
 στάρχειος βίβλος 29, 54. Ἀ-
 ριστάρχειος ἀγρός dicitur, at

non item φίλος aut πατήρ
 775, 44
 Ἀριστέας d. 795, 14
 ἀριστεία ἡ 143, 15
 ἀριστεῖον d. 616, 7
 ἀριστερός 143, 20: 256, 29, 31.
 ἡ ἀριστερά 143, 20, 24
 ἀριστεύς d. 143, 11: plur. lon.
 ἀριστηές 357, 30
 ἀριστίνδην 788, 38
 ἀριστον ἡ εὐωχία 143, 15: 262,
 35. ἀριστος superl. 143, 6:
 676, 16
 Ἀριστοφάνης ους 681, 15: accus.
 Ἀριστοφάνην 152, 20
 Ἀρίστουλος 142, 55: 437, 26
 ἀρισφαλής 142, 32
 ἀριφιλής 142, 32
 ἀριφραδής 142, 40
 ἀριχῶμαι seu ἀρῆ. 99, 20
 ἀρίων compar. 143, 7
 Ἀρκείσιος 144, 22: 156, 9
 ἀρκέσαι τὸ βοηθῆσαι 144, 33
 Ἀρκείλαος 160, 44
 Ἀρκείσιος 156, 8. Ἀρκείσιον antr.
 144, 32
 ἀρκέσω 129, 35
 ἀρκευθος 144, 37
 ἀρκιος d. 40, 19: 144, 2
 ἀρκος d. 135, 51: 144, 15
 ἀρκεύειν 254, 11
 ἀρκτικὸν τῆς τελευταίας συλλα-
 βῆς 489, 26
 ἀρκτος 144, 18. ἀρκτοῦρος 144,
 16. ἀρκτοφύλαξ 104, 16
 ἀρκυς d. 144, 5, 9. ἀρκυον 144,
 11. ἀρκυορρεῖσθαι 144, 14
 ἀρκῶ τὸ βοηθῶ 65, 51: 66, 2:
 171, 36: 631, 16: fut. ἔσω 144,
 1: in compos. 678, 8
 ἄρμα 137, 17
 ἄρμα 145, 3
 ἀρμαλιά 145, 7. ἀρμαλιάς 145,
 12
 ἀρμάμαξα 145, 22
 ἀρμᾶν Phryg. 145, 42
 ἀρμάριον 146, 56
 ἀρμάτειον μέλος 145, 25
 ἀρματηλάτης 145, 47
 ἀρματροχία 145, 14
 ἀρμενον 145, 1: 478, 24. ἀρμε-
 νον τροχόν 769, 48
 ἀρμολή δύο λέξεων 765, 9, 18
 ἀρμόδιος d. 144, 4: 337, 21
 ἀρμόζω 144, 45. ἀρμολόντως 137,
 48
 ἀρμοῖ τὸ ἀρμόδιως 144, 56: Sy-
 racul. pro ἀρμῶ 144, 51
 ἀρμός 144, 42
 ἀρμостаί Lac. 364, 37
 ἀρμόττω Dor. 144, 46
 ἀρμῶ adverb. 144, 47
 Ἀρναῖος 146, 7
 ἀρνε et ἀρνες 146, 55, 58. ἀρνεῖα
 τὰ 146, 39. ἀρνεῖος d. 29, 39.
 ἀρνεῖός 146, 19
 ἀρνεῖσθαι 146, 18
 ἀρνευτήρ 146, 51
 Ἀρνη 145, 47, 53
 ἀρνός genit. c. 140, 56: nom. c.
 146, 37
 ἀρνυσθαι τὸ λαμβάνειν 146, 15.
 particip. ἀρνύμενος 146, 40
 ἀρνῶ d. ab αἰρνῶ 36, 41. ἀρνῶ
 τὸ ἀντικαταλλάσσομαι 589, 3
 ἀρνωδοί 146, 55
 Ἀρόη 147, 35
 ἄρον, tolle 394, 35: sic 662, 55:

663, 44, 54: 674, 51: 702,
 35
 —αρός d. 45, 14: verbal. 274, 6:
 564, 30: 566, 41: verbale ex
 infinitivo 726, 18: 727, 47
 ἀρόσαι d. 175, 38. ἀροσῖς 147,
 25, 30. ἀρόσιμος γῆ 602, 37
 ἀρόσω fut. 147, 44. ἀρότης et
 ἀρότης 65, 24: 258, 3. ἀρο-
 τρεῖς 147, 29. ἀροτριάτης
 207, 31. ἀροτρίασις 265, 55
 ἀροῦν d. 147, 27
 ἀρουρα 147, 24: genit. plur. ἀ-
 ρούρων 341, 7: 373, 50, pro
 ἀρουρῶν.
 ἀρπάγη d. 87, 37. Ἀρπαγαί,
 Epicharmi fabula 662, 12
 Ἀρπαγός equus Cast. 544, 56
 ἀρπάζω α correpto 737, 27. ἀρ-
 πακτῆρες 359, 6. ἀρπαλέας
 148, 7. ἀρπαλέως 148, 6. ἀρ-
 παλίμη 148, 7. Ἀρπαλίων 148,
 3. ἀρπαξ ὁ ἐν τῇ σκηνῇ, mach.
 228, 3. Ἀρπασος 147, 56. ἀρ-
 παστόν 287, 28
 ἀρπεδής 148, 12. ἀρπεδέουσα
 148, 8
 ἀρπη 148, 17, 20: 708, 49
 ἀρπῖς seu ἀρπῖς 148, 36
 ἀρπυια 14, 23: plur. ἀρπυιαί 138,
 21: 148, 28
 ἀρπυς ὁ 148, 35
 ἀρπω 148, 31. ἀρπῶ 148, 16
 ἀρρᾶβων 148, 52. ἀρρᾶβωνίζω
 149, 5
 ἀρρᾶτος 148, 47
 ἀρρηνικός 149, 6: 827, 37
 ἀρρηνώπος 149, 7
 ἀρρηκτος 149, 12
 ἀρρηφόροι 149, 13, 19. ἀρρηφο-
 ρεῖν 149, 18. ἀρρηφορία 149,
 13
 ἀρρήχος 99, 21: 149, 24. ἀρρῆ-
 χῶμαι 99, 20
 ἀρρῆθμος 149, 32
 ἀρρῆσμος 151, 1
 ἀρρῆσθω 633, 38, 43
 ἀρρῆστος 149, 33
 ἀρσαι τὸ ποτίσαι 317, 27
 ἀρσαντες 149, 36: 457, 25
 ἀρσενικώτατος 227, 33
 ἀρσενόδηλος εὐς 599, 41
 ἀρσην 149, 41, 53
 ἀρσει τοῦ ο 335, 42: τοῦ ζα 258,
 23
 Ἀρσίνοος 149, 48. Ἀρσινόη 149,
 50
 ἄρσιος 98, 52: 156, 9
 ἄρσω Aeol. 98, 52: 116, 54
 ἀρτάβη 150, 6
 ἀρταμῆσαι 150, 1
 Ἀρταμῖς D. 33, 56: 356, 10
 ἀρταμος ὁ 149, 55
 ἀρτᾶν τὴν πύλην 696, 49
 ἀρτάνη 150, 3
 ἀρτεμῖς 150, 7
 Ἀρτεμῖς 150, 12: 385, 35
 ἀρτημα τὸ 150, 21
 ἀρτήρ ὁ 71, 24: 116, 33. ἀρτη-
 ρία 150, 22
 ἀρτε, nunc 51, 53. ἀρτε ambi-
 gue 478, 41
 ἀρτιπέπαι 150, 30
 ἀρτίζω 150, 33, 45
 ἀρτιλόχευτος 280, 17
 ἀρτίος 150, 26. ἀρτίπους 150,
 29
 ἀρτοθήκη 714, 9

ἀρτοπώλης ὁ 698, 26: voc. ᾧ
 ἀρτοπῶλα 670, 23. ἀρτοπῶ-
 λιον 187, 19
 ἀρτος 150, 36. ἀρτός verb. ab
 ἄρῳ 623, 25
 ἀρτύω d. 378, 3. ἀρτύειν ὄψα
 575, 7. ἀρτύω 150, 41. ἀρ-
 τυμα τὸ 413, 49
 ἀρτῶ τὸ ἀρμόζω 78, 12: τὸ ἑ-
 δρᾶν 150, 27
 ἀρῶβαλλος 150, 49
 ἀρῶβεις νεωστῆ 599, 11
 Ἀρυπες 150, 55
 ἀρυσις ἡ 151, 2
 ἀρυσμος seu ἀρῶ. 151, 1
 ἀρυστήρ 151, 3
 ἀρυστis et ἀρυστικός 151, 2
 ἀρύταινα 258, 22
 ἀρύτος ab ἀρύω 533, 8
 ἀρύτω 115, 14: 270, 3
 ἀρύω 150, 47: 179, 57. ἀρύειν.
 τὸ καλεῖσθαι 134, 12
 ἀρῶνη herba 186, 34. Colu-
 mella lib. 10, indomitasque
 Bryonias alligat alnos.
 ἀρχάγγελος 7, 32
 ἀρχαιρεσιάζειν 151, 10
 ἀρχαῖος 151, 5
 ἀρχαῖος Aeol. 66, 28
 τὰ ἀρχεῖα 453, 31
 ἀρχεράνιστης ὁ 474, 28
 ἀρχέστατος f. 31, 4
 ἀρχεῦω d. 208, 19
 ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος, initium, pri-
 ma littera 44, 9. ἀρχῇ, pro
 ἐν ἀρχῇ 147, 1. τῇ ἀρχῇ,
 principio 764, 12. κατ' ἀρχάς,
 initio seu in principio vocabuli
 202, 36: 269, 36
 ἀρχηγὲ κακῶν 321, 43: 804, 53
 ἀρχῆθεν 13, 6
 ἀρχῆος B. 32, 6
 Ἀρχίας ὁ d. 606, 11
 ἀρχιατρός 215, 6: 250, 34
 ἀρχιβουλος 208, 42
 Ἀρχιδάμειος πόλεμος 254, 40
 ἀρχιδέσποτος 151, 32
 ἀρχιληστής 435, 27
 ὁ ἀρχιπαρθένος Χριστός 702, 6
 ἀρχιστράτηγος 59, 39: 151, 31
 ἀρχιτέκτων 151, 26
 ἀρχιμενος f. 151, 39
 ἀρχογλυπτάδης 151, 38
 ἀρχολίπαρος 151, 35
 ἀρχός 151, 20
 ἀρχω d. 51, 12. ἀρχων 151, 11.
 ab ἀρχω composita 151, 30
 ἀρχώνης 151, 19
 ἀρῶ τὸ ἀρμόζω 98, 51: 116, 53:
 134, 43: 137, 47, 51: 150, 42:
 156, 9: 339, 50: 437, 40: 610,
 33, 38: 623, 24: 805, 40
 ἀρῶ quot signif. 147, 52: ἀρῶ τὸ
 ἀρμόζω 138, 49: 141, 34: 145,
 1, 3: 150, 33: 337, 45: 354,
 14: 373, 34: 374, 27: 458, 27:
 623, 30: 653, 51. ἀρῶ ᾧς ᾧ
 140, 52. ἀρῶ ἄσω et ἦσω 141,
 6. ἀρῶ ἔσω 134, 45. ἀρῶ ὅσω
 13, 30
 ἀρωγός 130, 53: 141, 9: pro ἀ-
 ρηγός 699, 9
 ὁ ἀρωματιστῆς κάλαμος 420, 43.
 nescio an melius ἀρωματῆς.
 apud Dioscor. est ἀρωματικός
 κάλαμος: itemque infra 209, 38
 —as in aliis isosyllabam, in aliis
 peritosyllabam flex. hab. 271,

5. —as propr. isosyllabae flexionis, α producto 553, 23. —as a Dorice 552, 34, 53. —as pura disyllaba masculina, vel propria sunt, vel gentilia, flectunturque per ντ 553, 42. —as atos neutrum, α correpto 536, 26. —as aos Ion. pro atos 505, 11. —as aos, α correpto 552, 33: 553, 21. —as atos, Ion. aos, Att. ws 505, 2. as τὸ, aciliton 255, 41: in quibus indeclinabile 536, 29. —as f. pro ἡσας particip. 132, 37. —as adverbia 63, 19. —as αντός 655, 24. —as monosyllaba propria, per ντ flectuntur 555, 10. —as άντος in nomin. contra normam 101, 46. —as άτος 3, 42. —as άδος verbalia 629, 31. —as άδος α correpto 595, 20. —as pr. deriv. 247, 16. —as pro αυς Dor. 605, 25. —as α α 234, 20. —as α deriv. fig. 101, 51. —as άντος 234, 19. άσαι duo sign. 152, 2. άσαι τὸ κορέσαι 164, 55. άσαλῆς 151, 47. άσαλέα seu άσαλία ἡ 151, 50. άσάμινθος 151, 52. άσάρωτος 51, 2. άσασθαι, τὸ κορέσασθαι 151, 55. άσασθαι pro άσσεσθαι, frangi 75, 28. άσβεστος 152, 8. άσβολωδης 565, 26. άσβολῶσαι 436, 42. άσβεῖς 152, 11. άσειόγειαι seu άσιόγειαι 153, 22. άσελγεις 152, 38, 40. άσελγεια 152, 35, 45. άσελγαίνειν 152, 47. άσέλγηνα 153, 4. άσεμνος c. 639, 48. άση 151, 53: 153, 24: 161, 45: 270, 15. άσημαίτος 153, 10. άσθάνω 159, 36: supra άλαιστώνω 58, 3: Hefych. άλασταίνω. άσθενῆς 153, 20. άσθμα τὸ 153, 13. άσθμαίνω d. 153, 19. —asai Ion. verb. in μι 177, 16. Άσία 153, 29. Άσιανός 79, 25. Άσιάδος κρούματα, et Άσιάτιδος κρούματα 153, 31. άσίγητος 230, 2. Άσιγείς 154, 7. Άσιος 153, 39, 43. άσις ἡ 153, 22, 25: 816, 17. άπίω f. 153, 42. άσκαλαβώτης 154, 15. άσκάλαφος 278, 4: propr. 154, 25. τὸ άσκαλές seu άκαλές 154, 25. Άσκάμιος 154, 15. άσκάτης 154, 29. άσκαρδαμυκτὴ βλέπειν 716, 12. άσκαρίζειν 154, 27. —ασκε Ion. in aor. 1. 624, 49. άσκεῖν 438, 48. άσκελής 154, 38. άσκέπαρος 154, 50. άσκηθῆς 154, 55: 155, 4. άσκήσαι 154, 54: 155, 5. άσκήματα 155, 1. άσκητής 154, 52. άσκητὸν νῆμα 603, 37.

ETYMOLOGICON.

Άσκληπιός 154, 43: 434, 15. Άσκληπιάδης 210, 8. άσκληπιάδεις 139, 47: foem. Άσκληπιάς 154, 48. άσκός 155, 2: 247, 26. άσκοφόροι 155, 13. άσκοφορεῖν 155, 7. —άσκω d. e verbis in άω 190, 49: 201, 34: 452, 44. άσκολιάζειν 155, 35. άσκόματα 155, 15. άσμα d. 34, 16. άσματα μελικά 690, 45. άσμενος 155, 23. άσμεναίτατα 31, 17, 18. άσμενίζω 155, 25. άσμωλή et άσμωλεῖν 155, 33. άσολοικίστως 331, 37. —ασος d. 247, 29. Άσούρ Pun. voc. 155, 34. άσπάζω 155, 44. άσπαίρω 160, 54: 722, 51, 54. άσπάλατος 156, 30. άσπάλαξ 161, 7. άσπαλιεύεσθαι 156, 33, 36. άσπαλιεύς 156, 38. άσπαλιευτής 156, 39. άσπάραγος 156, 28: 161, 5. άσπάσιος 155, 55: 156, 6. άσπασίη 156, 4. άσπασίως 155, 55. άσπαστός 155, 53: 156, 26. άσπειστος 157, 1. άσπερχές 156, 55. άσπετος c. 142, 9: 156, 43, 46, 51. άσπιδαποβλής 358, 6. άσπιδές εὖς τὸ 271, 8. άσπίς 157, 7. άσπίδος forma 270, 12. άσπίς Ierpens παλαμναία 647, 45. άσπιδίσκοι 95, 12: 787, 9. άσπιδίσκια μικρά 712, 18: 787, 13. άσπιδιώτης 157, 26: 713, 9. άσπιστής 157, 3. Άσπληδών 157, 31. άσπουδέι 49, 12: 157, 36. άσσα et άσσα 157, 45. άσσα, τινα: άττα, άτινα 167, 38. —άσματο metri gratia geminato σσ 418, 13. άσσον f. τὸ ἔγγιον 158, 12: rectius άσσον 157, 37: 353, 55: itemque Hefych. et Eust. Άσσυριοι 158, 4. Άσσυρία 157, 51. άσσω τὸ κλάνω 9, 4, 10: τὸ όρμῶ 168, 5: Aeol. pro άπτω 157, 43. άσσω pro σάσσω vulg. 707, 39. —άσσω d. 14, 8. —άσσω ex άζω 441, 8. —άσσω hyperdisyllaba, α correpto 746, 38. άστανδαί 6, 45. Άστάρτη 158, 22. άστατούντες άστέρες 445, 45. άσταφίς 431, 1: et άσταφίς 428, 31: 636, 5. άσταχυς 142, 3: 158, 17: 200, 18: 431, 3. οἱ άσταχυς 74, 19: rectius οἱ στάχυς, ibid. 40. άστρα τὰ 245, 57. άστεγοι 158, 28. άστεῖος 158, 47. άστέρμας 158, 38. άστέρμας 158, 29. άστερίος 421, 23. άστεροπή 158, 41. άστεροπητής 158, 46. άστηνος 159, 11. άστήρ 158, 51. άστήριος 420, 56. άστήριος 159, 13.

άστικτος 159, 18. ἡ άστιώτης τετράς 754, 39: rectius ἑστιαώτης Strab. et Steph. Byz. άστραβαλίζειν 159, 56. άστραβῆς 159, 41. άστράγαλος 159, 40. άστράπτει imperfect. 212, 1. άστραπτικός 158, 45. άστραπή 159, 57. άστρασι α. 310, 20. άστριγγες seu άστριγγες 159, 39. άστρις dimin. 93, 51: plur. άστριες 159, 28. άστρον 158, 23: 159, 25. άστροβλήτοι 756, 9. άστροβολίως 159, 32. άστροβοληθῆναι 159, 33. άστροθεσία 300, 31. άστρονομικός 30, 10: 236, 55. άστροχίτων c. 806, 1. άστυ 160, 5. άστυναξ 160, 14, 20. άστυβοώτης 160, 12. Άστυναλαία 160, 22. άστυπορεῖν 160, 34. άστυρόν τὸ 160, 30. [άστυρον Hefych. et Suidas proπαροxytonως. Ex Addendis.] άστυφελικτος 160, 35. άστυφία seu άστυσία 197, 53. άσυλία 62, 42. άσυμπαθῆς 82, 32. άσυμπαθῆτος 82, 35. άσυναίρετα όντα 269, 55. άσυναρθρα μόρια 67, 17: 68, 52. άσυναρθρον μέρος 314, 52. άσυνήθεις όντες τοῦ— 460, 53. άσυνταξία τῶν συμφώνων 401, 5: 685, 32: pleonasmum facit 534, 11. διὰ τὸ άσύντακτον 578, 35. άσύντακτον quid sit 401, 6. άσύφηλος 160, 36: 824, 32. άσφάλαξ 161, 8. άσφαλῆς 161, 11. ἡσφαλισμένα 695, 40. άσφάλισμα τὸ 378, 23. άσφάραγος 160, 50: 738, 2. άσφοδελός et άσφόμελος 161, 12. άσφράγιστος 155, 12. άσχαδές 161, 15. άσχαλῶ 161, 26. άσχαλόντες ἐπὶ τῇ— 429, 34. άσχαλάαν 161, 32. άσχετος 161, 16. άσχημων 810, 7. άσχολία 161, 38. άσω τὸ βλάπτω 39, 42. —άσω quae in fut. 202, 6: quae a productio, et quae correpto 202, 10. άσωμος 161, 40. Άσωπός Π. 161, 44. άσωτας 161, 42. —αται Ion. in praeterito primae et secundae baryt. 366, 8. άταιώ 162, 15. melius άγαίω 5, 17. άταλαίπωρος 162, 39. άταλαίπῳρος 162, 40. άτάλαντος 133, 28: 161, 55: 744, 9. Άταλάντη 162, 1. άταλάφρων 161, 40. άτάλλων 161, 52. άτάλλειν 164, 17: 745, 6. άταλός 161, 47: 164, 17. άτάρ 172, 17. άτάρβητος 162, 3. άτάρμυκτος 162, 5. άταρπός 162, 17. άταρπιτός 162, 21. άταρτηρός 56, 13: 162, 10. άτάσταλος 162, 29. άτασθάλεος d. 261, 55. άτασθάλια 162, 35.

Kkk

άτε, veluti 506, 5. άτεγκτος 163, 33. άτειρῆς 163, 25. άτέκμαρτος 163, 30. άτέμβω 162, 49. άτεμβῶ 162, 50. άτέμβιος 163, 32. άτενίζω 163, 22. άτέραμνος 163, 17, 20: 505, 25. άτεράμων 163, 11. άτερθεν et άπάτερθεν 118, 19: Aeol. άτερθα 559, 32. άτερος Dor. pro έτερος 443, 27, 34. άτερῆς μῦθος 776, 3. άτερπνος 163, 8. άτευξία seu άποτυχία 639, 53. άτεχνος 163, 6: in quae comparat 639, 56. adverb. άτέχνως 162, 54: 163, 3. at άτεχνῶς 163, 2, ab άτεχνῆς 163, 5. άτέων όντας 168, 28. άτη ἡ 40, 16: 163, 37: α producto 163, 44. άτημέλητος 163, 50. άτηρός 69, 19. άτης ό 163, 53. Άτθίδες Philochori 140, 49: Ilii 354, 33. τῆς παλαιας Άτθίδος ιδίωμα 419, 23. άτίζειν 24, 41: 163, 55: 168, 12. άτιμαγέλης 51, 15. άτιμάζω 164, 3. άτιμῶ άς, et άτιμῶ ός, ut differ. 164, 6. άτιμώρητος et άτιμωρητή 604, 37. άτιτάλλειν 56, 13: 164, 16. άτίω 758, 41. άτλας 141, 55: 161, 53: propr. 164, 20. άτλητος 636, 57: 819, 42. άτμεύω 164, 37. άτμήν ένος ό 164, 32, 36. άτμητος 164, 43. άτμός 164, 40: 165, 1. άτμίς 165, 1. άτμῶ 164, 38. Άτμών nom. barb. 715, 12. άτοπος 164, 50. άτος 64, 51. άτος τὸ εύρος 674, 35. —ατος deriv. poet. 685, 1. άτρακτος 165, 4. άτρακτυλῆς 165, 11. άτραπός 162, 25. άτραυματίστος 110, 52. άτράφαξ 565, 17. Άτρείδης 165, 38. Άτρείδης Μενέλαος 166, 19. genit. Ion. Άτρείδew 153, 48: 527, 37: dat. plur. f. Άτρείδαισι 166, 33, 53: Ion. Άτρείδῃσι 166, 30: alterum patronym. Άτρείων ωνος 540, 34. άτρεκής 165, 21. άτρεκής adverb. 358, 52: 383, 42: et άτρεκῶς 165, 22. άτρεμῆς 165, 14. άτρέμα 165, 16, 18. άτρέμας 63, 22: 165, 13. άτρεμῶ 165, 15. άτρεύς ό άφοβος 637, 8. Άτρεύς pr. 165, 33: 409, 5. άτρητα 167, 15. Άτρία opid. 167, 6. άτρίακτος 765, 38. άτριον τὸ 439, 39, 45. άτρύγετος 167, 21, 53. άτρυτος 167, 11, 14. Άτρυτώνη 167, 12, 18. άτρώς et άτρωτος 3, 45 602, 24.

- ἄττα compellativum 167, 32, 48: 687, 16. ἄττα seu ἄσσα pro τινά 167, 35. at ἄττα seu ἄσσα pro ἄτινα 167, 40
 ἄτταγῶς 167, 55
 Ἄτταλος proparoxyt. 553, 32
 ἄτταραγος 167, 56: 168, 2
 ἄττειν eis τὴν ἄλα 707, 54. ἄττειν τὸ ἄλλεσθαι 54, 39: 728, 46. ἄττεσθαι τὸ ἄλλεσθαι 168, 4
 Ἄττειν ὀργαστήριον, Ion. ab Ἄττης, Nicander initio Alexipharm.
 ἄττιγγες seu ἀστράγγες 159, 38
 Ἄττικός 167, 50. ὁ ἀττικιστής, Atticus lexicographus 527, 54. sic ὁ ἀττικιστής Εἰρηναῖος 780, 49. ἀττικουργός 168, 7
 ἄττω: vife ἄττειν.
 ἀτύζων 168, 9. ἀτυζόμενος 168, 15. ἀτύσσω 168, 16. ἀτυχθεῖς 168, 18
 ἄτω τὸ βλάπτω 162, 51: idem ἄτῶ 162, 30: 559, 39: unde ἀτῶμενος 168, 25
 αὐ ex αε 170, 56: ex αα 598, 22: ex αι 6, 36. αὐ in ω Dorice 625, 37
 αὐ ἔρυσαν 99, 2: 533, 50. item coniuncte αὐέρυσαν 168, 44: 171, 47
 αὐαλέος 168, 31: 171, 22
 αὐαν seu αὐων Aeoles τὴν ἡμέραν 174, 38
 αὐγάζω d. 96, 3. αὐγάζειν, cernere 572, 37. αὐγάζομαι 168, 34. αὐγή 168, 33: et neutr. αὐγος 571, 21
 αὐδῆ 168, 36, 39: 171, 23. αὐδήεις 84, 2: foem. αὐδήεσσα 169, 10. αὐδᾶν 168, 39. αὐδηθεῖσα, vocitata 712, 52
 Αὐδηρος locus 660, 48: nescio an ἀνδρος.
 αὐέρυσαν: vife αὐ.
 αὐεσθαι τὸ ζωπυρεῖσθαι 694, 29
 Αὐζην et εὐζηνες 171, 17
 Αὐζονες 171, 19
 αὐθάδης 119, 24: 168, 54: baryt. 678, 8. αὐθάδως α. 171, 40.
 αὐθαδιάζω 119, 22
 αὐθαιρέτως 684, 33
 αὐθέκαστα 169, 13
 αὐθέντης 118, 35: 169, 2
 αὐθι f. pro αὐτόθι 169, 16, 22: 331, 2: 781, 3. αὐθι ab αὐθις quid differat 169, 23. αὐθιγενεῖς 470, 3
 αὐθις 171, 50
 αὐθυπότακτον 304, 37
 αὐίαχοι 169, 33
 αὐλαῖαι 170, 28. αὐλείαις θυραῖς 257, 13
 αὐλαξ 170, 31: α brevī 460, 57
 αὐλή 170, 10. αὐλή, cors domus 429, 13. αὐλαῖ ἀπὸ χώρου 813, 56. αὐλαῖ προβάτων 353, 57
 αὐλήματα 191, 17
 αὐληρα τὰ 393, 4
 αὐλησμός 170, 36
 αὐλητής 170, 15. αὐλητής ὁ 436, 13. αὐλητρίς 170, 15
 αὐλιος ἀστήρ 641, 6, 8. αὐλιον ἄντρον 170, 40
 αὐλῖς d. 379, 33. Αὐλῖς op. B. 170, 18. αὐλῖς 170, 22
 αὐλισμός 170, 23, 36
 αὐλός 169, 43, 56: 170, 26: 282, 12, 14: 337, 56: 338, 4: 494, 2. αὐλός olim τὸ στάδιον 743, 16. αὐλοθῆκαι 736, 20. αὐλών ὄνος 169, 51. Αὐλωνία 170, 7. αὐλῶπις 170, 1. αὐλωπία 170, 6
 αὐξάνω d. 566, 26. αὐξάνεται ἔσωθεν, augm. capiunt in medio 399, 47
 Αὐξεντιάδης 210, 8
 αὐξῆσις vocalis brevis in longam 224, 16. sic αὐξήσει τοῦ ο εἰς ω 706, 2. αὐξῆσις, augmentum verbi ab initio praeteriti 338, 47
 αὐξίφωτος 59, 40
 αὐξω defect. 232, 13
 αὐος 88, 41: 168, 30: 170, 42. αὐὸν ἀπὸ χλωροῦ 127, 40
 αὐόνη 170, 45: 171, 42
 αὐπνοὺς νύκτας 464, 39
 αὐρα 170, 51: et 14, 43
 αὐρεῖ τὸ αὐρεῖ 171, 3
 αὐρίζειν 171, 57
 αὐρίον 171, 1, 44
 αὐρόσχος ἀδός ἡ 170, 47
 αὐρῶ τὸ ἀπολαύω 132, 34
 —αὐς ἀός ἡ 240, 29: 598, 15
 αὐσιον 171, 7
 αὐσις καὶ καῦσις 170, 44
 Αὐσίτης 171, 5
 Αὐσανες et Αὐσονία 171, 15
 αὐσταλέος 171, 20
 αὐστήρ ὁ 346, 56. αὐστηρός 171, 31. αὐστηρότης 334, 7
 —αὐσω ex αἰω cur 517, 5
 αὐτάγητος 173, 43
 αὐτάρ 172, 16: et αὐταρ 172, 30
 αὐτάρεσκος 168, 54
 αὐταρχες voc. c. 678, 9. αὐτάρκως 171, 36
 αὐτε 171, 42
 αὐτεῖ et αὐτουν 171, 18
 αὐτεπάγγελτος παρέστη 691, 41
 αὐτευν 88, 41
 αὐτή, pron. relativum: αὐτή, demonstr. 173, 6. αὐτῆς ῥίψις, subaudita praepos. σύν 584, 10. αὐτῆ pro αὐτῇ 609, 4
 αὐτή, ἡ αὐδή 168, 39: 171, 23. idem αὐτή 171, 34
 αὐτῇ ab οὐτοσί 341, 49
 αὐτῆμαρ 343, 56
 αὐτίκα 172, 3
 αὐτίς et αὐτε 169, 26: 171, 43
 αὐτίτης 172, 13
 αὐτμή et αὐτμή 171, 26: 172, 1. αὐτμή πυρός. 489, 52
 αὐτοβοεῖ 173, 57
 αὐτοβούλως 173, 7
 αὐτόγνωτος 173, 38
 αὐτόγυον 173, 16
 αὐτοδάξ 88, 3
 αὐτόδηλα 173, 34
 αὐτόδιον 173, 37
 αὐτόετες 230, 22
 αὐτοζήτητος 173, 13
 αὐτόθεν, ex seipso 166, 23: 654, 17, 23. αὐτόθι 169, 20
 αὐτοκάβδαλος 173, 48
 αὐτοκασίγνητος 173, 35: 493, 16
 αὐτοκράντα 173, 34. αὐτοκράνα 173, 34. αὐτοκράτωρ 173, 29
 αὐτολήκυστος 174, 5
 αὐτομάτως 173, 7
 αὐτονοχέι 173, 55. αὐτονοχέι, ea ipsa nocte, Apoll. Argon. lib. 1, v. 1019: et αὐτονοχέι lib. 4, v. 1130.
 αὐτοπαγὲς ὕδωρ 774, 52
 αὐτοπαθὲς σύνθεσις 496, 33. αὐτοπάθεια 67, 44
 αὐτοπαράγωγον 148, 17
 αὐτοπροθύμως 173, 10. αὐτοπροθύμως 173, 8
 αὐτόρεκτος 173, 45
 αὐτός 179, 49. δέκατος αὐτός 469, 13. αὐτός vocativo cur careat 643, 26. foem. αὐτή, vide suo loco.
 αὐτόσημον τῷ ὄγκῳ, pro ταυτόσημον 631, 27
 αὐτοσί f. 508, 49: non dicitur, et cur 643, 23
 αὐτοσχεδόν, αὐτοσχεδᾶ, et αὐτοσχεδῶν, adverb. 174, 10
 αὐτότακτα seu αὐτόταγα 173, 46
 αὐτοῦ adverb. 169, 18: 173, 1
 αὐτουργός 173, 52
 αὐτοφυὲς ὄρμος 437, 52: λιμὴν 816, 16
 αὐτόφωρον 354, 32
 αὐτοχειρὶ φονεύειν 647, 43: 649, 10
 αὐτόχθων 173, 41: 639, 20: 806, 1. αὐτόχθονοι 173, 40
 αὐτοχώνος 319, 33
 αὐτόχημα 174, 9: 438, 16
 αὐτῶ adverb. pro αὐτόθεν 365, 16: idem αὐτῶ 773, 19. αὐτῶ adverb. Dor. 698, 42
 αὐτως 172, 35. αὐτως, frustra 172, 40
 αὐχὴν 174, 19: 563, 3: 636, 24. αὐχένος ἀπαλοῦ 764, 45. αὐχένια δέρματα 525, 30
 αὐχμός 174, 13
 αὐχος τὸ 400, 34: idem καὐχος 494, 4. αὐχῶ εἰς εἰ 527, 1: idem καυχῶ 494, 5
 αὐω 174, 27. αὐω τὸ καίω 186, 12: 192, 14: 338, 12: τὸ φαίνω καὶ λάμπω 307, 43: 440, 38: τὸ ξηραίνω 168, 31: 170, 43, 45: 171, 21: 174, 15: τὸ οὐχ ὦν, οὐ βρέχω 170, 42: τὸ φωνῶ 105, 26: 168, 38, 43: 169, 43: 170, 33: 174, 47: 440, 51: 824, 2. αὐω τὸ φωνῶ d. ex ὦν 171, 24. idem divise αὐω 168, 38
 αὐω f. ex φαύω 174, 32
 αὐω Aeol. ἡ ἡώς 171, 1: idem αὐως 174, 43: 440, 38, 51
 ἀφάδός 174, 50. ἀφάδια 174, 50
 ἀφαιρέσθαι cum genit. et accus. constr. 5, 11. ἀφαιρέσει τοῦ x 507, 45: τῆς βε συλλαβῆς 200, 8
 Ἀφακα Syr. 175, 6
 ἀφαλος 175, 1
 ἀφάμαρτεῖν 174, 56. ἀφάμαρτοεπής 174, 57: 415, 37
 ἀφανδάνειν 174, 50
 ἀφανίσαι 175, 10
 ἀφαντα ἐγένετο 801, 6
 ἀφαρ 175, 12. ἀφαρεί 175, 15, 24
 Ἀφαρεύς 175, 27. Ἀφαρῆος ὁ 175, 28. Ἀφάρης 175, 33
 ἀφαρος 175, 51: 788, 25, 28
 ἀφαροτος 175, 36
 ἀφάρτερος 175, 22
 ἀφασία 88, 39
 ἀφάσσειν 175, 55: 279, 49
 ἀφατον πῦρ Aeol. 440, 26
 ἀφαιρός 175, 42, 54: 791, 1
 ἀφεγγής 783, 34
 Ἀφείδας αντος 779, 24
 ἀφείναι 176, 43: 301, 55
 ἀφείς έντος 305, 6
 ἀφέλεσθε 176, 24
 ἀφελής 176, 14, 22
 ἀφελκε 332, 34
 ἀφεμα τὸ 176, 4
 ἀφενος 177, 53: 706, 11. ἀφενός seu ἀφνεός, dives 178, 6
 ἀφέξει 177, 31
 ἀφερός 176, 29
 ἀφες f. 99, 35: 176, 39: 381, 11. Ἀφείσιος Ζεὺς 176, 32
 ἀφεσπερεῦσαι 368, 1
 ἀφίστατε f. 176, 1
 ἀφετής 176, 6. ἀφετηρία 186, 14, 25: 785, 3
 ἀφότης 177, 23. ἀφετος 104, 45: 161, 21
 ἀφέωκα Att. 176, 45. ἀφίονται 176, 51
 ἀφιδύνειν 127, 7
 ἀφῆκα 176, 40
 ἀφῆλιότης 157, 29
 ἀφήμενος 176, 41
 ἀφῆναι 176, 43
 ἀφηνιάζειν 177, 36
 ἀφῆτωρ 177, 21: 546, 44
 ἀφθα 177, 30
 ἀφθονέστερος pro ἀφθονώτερος 394, 6. sic ἀφθονέστατος 6, 9
 ἀφῆσαι f. 177, 11, 16, 19
 ἀφίγμαι 424, 25. plur. ἀφίγμαι 177, 33
 ἀφίει 177, 1. κακῶς ἀφίει 510, 13
 ἀφίμεν 177, 12
 ἀφῆν ἡς ἡ 177, 3
 ἀφικνούμαι 470, 26
 ἀφίλος 141, 54: 639, 48
 ἀφίω seu ἀφῶ 468, 9
 ἀφλαστον 55, 17: 177, 41
 ἀφλοισμός 177, 48
 ἀφνος τὸ 178, 10. ἀφνειός 178, 14. ἀφνῶ 178, 22. ἀφνήμων 178, 12
 ἀφνω 178, 17: absque, subscripto 544, 14
 ἀφοδος 178, 20. τὰ ἀφοδα 557, 46, pro ἀμφοδα.
 ἀφόρδιον 178, 23
 ἀφοριστικὸν ἐπιρῶρημα 296, 50
 ἀφορμασθαι 47, 40
 ἀφορος 209, 14
 ἀφος 178, 57
 ἀφοσιῶσαι 178, 51. ἀφοσιούσθαι 178, 27. ἀφοσιούμενοι τὸ ἄγος 376, 4, 11
 ἀφῶν 178, 30
 ἀφραδέως 179, 25. ἀφραδέω 179, 25. ἀφραδία 179, 21, 24
 ἀφραίνω 178, 36
 ἀφρήτιδες 179, 44: apud Athen. et Suid. ἀφρήτιδες. 178, 38
 ἀφρήτωρ 179, 6, 25
 ἀφρογένεια 9.
 Ἀφροδίτη 179, 4, 19: f. pro Ἀφροδίτῃ 276, 5: 509, 5. ἀφροδίτη, res veneriae 546, 27. ἀφροδιτικὴ συνήθεια 546, 34
 ἀφροτιστὴν 178, 41. ἀφροτιστότα, pro ἀφροτιστοῦντα 151, 30

ἄφρος 178, 47
 ἄφρυκτοι κριταί 700, 6
 ἄφρων 178, 34
 ἄφω 770, 14. melius ἄφω 179, 36. τὰ ἀπ' ἄφω τὰ ἰχθύνων 708, 45
 ἄφω 179, 33
 ἄφωτιδες 179, 44
 ἄφωτα 399, 40
 ἄφωται pro ἄφωται 708, 41
 ἄφωτος 180, 12: 755, 23. ἄφωτοι λόγοι 554, 31
 ἄφωλῖται 180, 10
 ἄφωλος 179, 53
 ἄφωγέτος 179, 46: 347, 26
 ἄφωσα 14, 9: 122, 34: 274, 41: fut. ξω 179, 54
 ἄφω 119, 25. ἄφω τὸ ψηλαφῶ 651, 2: 818, 23. ἄφω ᾗς ᾗ 279, 48
 ἄφωνος 141, 57: 475, 1
 Ἀχάα 180, 28
 ἀχάω 48, 6: 181, 45
 Ἀχαιός 180, 22, 29. Ἀχαιά, ἡ Δημήτηρ 180, 34. Ἀχαιίδες 180, 28. Ἀχαιίδα γαῖαν 470, 18. sic Ἀχαιίδα καλλιγύναικα 487, 10
 Ἀχαιῖνα 180, 31
 Ἀχαμενίδης 165, 51. ulitatus cum diphth. Ἀχαιμένης et Ἀχαμενίδαι 180, 42: 789, 23
 ἀχάνη 180, 19. ἀχανής 180, 16. ἀχανές 39, 23
 τὸ ἀχαρκτηρίστον τοῦ τόνου 553, 33
 Ἀχαρνικοί 163, 11. Ἀχαρνεῖς agrestes 738, 45
 ἀχέμαστος 391, 2
 ἀχεῖν τὸ λυπεῖσθαι 503, 9
 ἀχειρίδωτος 349, 53
 ἀχειρος 118, 1
 Ἀχελῷος 26, 32: 181, 10. ἀχελῷος ῥος 32, 16: Boeot. Ἀχελῷος 770, 18
 ἀχερδός 107, 54: 181, 3. ἀχερδούσιος seu ἀχέρδιος 181, 6
 ἀχερούσια 180, 56. ἀχερουσιὰς 180, 57
 ἀχερωῖς 180, 49
 Ἀχέρων ὁ 180, 46: 511, 25
 ἀχέσθαι d. 482, 47
 ἀχεύω 181, 8
 ἀχέων ὁ 181, 8
 ἀχῆνες οἱ 181, 15: 404, 24
 ἀχνηεῖς, cerni sp. 503, 9: iidem ἀχνηεῖς.
 Ἀχνηός B. 32, 7
 ἀχνηός ὁ ἡ 181, 18
 ἀχθος 181, 22: 405, 41. ἀχθος seu ἄλγος, species τῆς λύπης 571, 55
 ἀχθω def. 231, 54. d. ἀχθῶ 405, 41: 645, 25
 ἀχι Dor. pro ἡχι 417, 3
 Ἀχιλλεύς 181, 25: Ἀχιλλεύς Aeol. 189, 29. Ἀχιλλεύδης 166, 4
 ἀχλαῖνος βίος 86, 35
 ἀχλὺς 181, 35
 ἀχνάσθημι 181, 44
 ἀχνη 181, 48: 182, 20, 54: 494, 12
 ἀχνυμαι 182, 4. ἀχνύς ἡ 182, 1
 ἀχολάξ 181, 33: Suid. ἀχλαξ: quod et κάχλαξ.
 ἄχος τὸ 182, 8: 183, 1: species τῆς λύπης 571, 55

ἄχραντος 182, 26: genit. Theof. lal. ἀχράντοιο 474, 55
 ἀχράς 182, 23
 ἀχρεῖος 182, 30. ἀχρεῖον adverb. 182, 37: 420, 45. d. ἀχρεῖω 751, 2: infin. ἀχρεῖον 522, 55. Ion. ἀχρήϊος 182, 47
 ἀχρής 182, 47
 ἀχρήσιμος 727, 53
 ἀχρηστα σχήματα ποιοῦσα 463, 25, 1. non usurpandos gestus. sic ἀχρηστολογούσα τὴν Δ. ibid. 24
 ἀχρεῖς et ἀχρεῖ 169, 26: 182, 52: fig. 36, 35: 142, 18
 ἀχροίης 182, 50. ἀχροος 826, 5
 ἀχύνετος 183, 7
 ἀχυρον 183, 3: 405, 17. ἀχυρμιά d. 69, 16: 555, 44: plur. ἀχυρμιαί 183, 5
 ἀχω et ἀχομαι 161, 27: 503, 9. ἀχω 48, 6, 11. ἀχώμαι d. 649, 21
 ἀχώρ 182, 17
 ἀψ 184, 25. ἀψ ἰέναι 646, 5. ἀψ ἀπονοστήσειν 649, 47
 ἀψατο pro ἡψατο 625, 8
 ἀψαυτος 183, 19
 ἀψα τὰ 183, 14
 ἀψεύς 183, 20
 ἀψίκορος 183, 29
 ἀψιμαχία 183, 31
 ἀψιπυθιον 183, 25
 ἀψις ἰδος 183, 37. ἀψις ἰδος 183, 32
 ἀφόρτος 184, 22. f. ἀφόρτος 184, 19
 ἀφοφείς 133, 34: 183, 21. ἀφοφῆτι 184, 14
 Ἀψυρτοί et Ἀψυρτεῖς 184, 16
 ἄω duo signif. 174, 40. ἄω τὸ πνέω 19, 44: 103, 37: 107, 31: 117, 50: 153, 13: 171, 25: 174, 19: 421, 33: 778, 12. sic ἄειν τὸ πνέειν 41, 10: 43, 31. ἄω τὸ φωνῶ 824, 2: τὸ βλάπτω 1, 20, 25: 163, 40
 ἄω τὸ πνέω 19, 44: 20, 24: 22, 10: 23, 5, 9, 29: et 24, 1. ἄω τὸ κοιμῶμαι 20, 51. ἄω fut. ἄωσω et ἄεσω 174, 41
 Ἀῶ, Adonis 117, 33
 —ἄων pro ὦν Dor. seu Aeol. a nom. in αἰ 40, 52: Aeol. 507, 14: 577, 43
 —ἄων onos 332, 26
 Ἀῶος et Ἀῶα 117, 33
 ἄωρες 117, 5
 ἄωρος 117, 9, 42. ἄωριος 810, 21. ἄωρία 86, 10: 117, 28
 ἄωρο 116, 51
 —ἄως Ion. pro ἡκώς 501, 4
 ἄωτος 53, 56. ἄωτον et ἄωτος 117, 45, 54. ἄωτειν 54, 2: 117, 47

B

β quibus praeponi soleat ab Aeolentib. 700, 32: praepositur dictionib. a vocali incipientibus, dialecto Dorica 426, 15: pleonastice insertum 94, 26: Aeolice insertum 63, 15: insertum Laconice 308, 26: pleonasticum Syracusanorum more 257, 52: inseritur et a Pergaeis 28, 7: pleonasticum euphoniae

gratia 578, 36: 623, 33. β pro φ 85, 22: 200, 52: pro φ Maced. 179, 17: 195, 38: pro δ 196, 55: pro δ Aeol. 200, 27: pro μ 565, 1: in μ Dorice 587, 22
 Βααλ 183, 56. Βάαλ, Belus 194, 18
 βαβαί adverb. 647, 8. βαβαί et βαβαιάξ 183, 52
 βαβάκης 183, 44. βάβαξ 183, 49, 53
 Βαβυλών 183, 54: 828, 21
 βάδην 184, 47: 781, 32
 βάδρυα seu μάδρυα 211, 7
 βάζω 2, 33, 43: 155, 46: 164, 4: 184, 52: 211, 26: 218, 56: 799, 16
 βαζμός 184, 50: 185, 49: 383, 11. βαζμοί in omni disciplina 196, 40
 βάτος 185, 30. ἐν τῷ βάτει, in imo fundo, in recessu 654, 18. ἐπὶ τὸ βάτος ταττόμενοι 729, 14
 βάθρον 185, 44
 βαθυαἰδοῖος 2, 25
 βαθύγηρος 230, 48
 βαθύζωνος 185, 33: 414, 11
 βαθύκολλος 185, 41
 βαθύλειμος 185, 35
 βαθυλήϊος 185, 40
 Βάθυλλος dimin. 93, 52: 143, 1
 βαθυπυθμῆν 696, 34
 βαθυρείτης 396, 3: et βαθυρείτης 703, 12
 βαθύς 185, 31, 37. βαθύσοφος 233, 44. βαθύσοχινος 740, 40
 Βαίαι et Βαίαιης 192, 45
 Βαίειν 197, 15
 Βαίολα τὰ 196, 34
 Βαῖον 185, 3
 Βαῖος ὁ 192, 48: 193, 6: 417, 21
 Βαίτη 193, 2. Βαίτηλος 193, 3.
 Βαίτυλος 192, 56
 Βαίων ὁ 192, 52. Βαίων ὠνος ὁ 583, 42
 Βαῖηλος 185, 18, 26
 Βακίας ὁ 186, 1
 Βακτηρία 185, 15. Βακτηρία ὁρμή 185, 56
 Βακτηριανός 79, 23
 Βακτρον 186, 2. Βακτροπροσταίτης 185, 50
 Βακχαῖς ἡ 212, 41
 Βακχος 185, 10. Βακχεῖον, f. σύστημα 453, 56. Βακχικαὶ ὁράσεις 459, 30. Βακχίς d. 216, 47: propr. 729, 38. Βακχεύω 185, 5. Βακχευτής 185, 5.
 Βακχευτικὸν ἐπίγραμμα 588, 31: 481, 14. Βακχιάζω 388, 34
 Βαλακρός Maced. 179, 18
 Βαλανάγγρα 185, 52
 Βαλανεῖον 186, 3: 187, 10: 451, 46
 Βαλανίς ἡ 189, 7
 Βάλανος 185, 53: 186, 13. mal. gen. βάλανοι ὀπτοί 539, 22. ὁ βάλανος, glans vir. 763, 56.
 Βαλανοφάγος 790, 57
 Βαλάντιον 150, 51: 185, 55: 186, 39: 789, 8, et Suid.
 Βαλβίς ἰδος 186, 14: 518, 17
 Βάλε adverb. 186, 36
 Βαλίας ὁ 186, 26
 Βαλίω 186, 53

Kkk 2

Βάλιος ὁ 186, 27, 29
 Βάλλετε 186, 47
 Βάλλεις ἡ 186, 33
 Βάλλον 186, 50
 Βάλλω 3, 29: 322, 5: d. 186, 55: defect. thema 186, 53. a βάλλω composita nomina 266, 48: 354, 4
 Βάλλοιςθα f. 69, 24
 Βαλάν 187, 4
 Βάμα τὸ Dor. 196, 36
 Βαμβαίνειν 187, 27
 Βαμβύκινον ὕφασμα 768, 31: et βομβύκινον 204, 48
 Βάμμα Κυζικηνόν 187, 24
 Βάν f. 196, 6. βᾶν 187, 45
 Βάναυσος 174, 34: 187, 38: 188, 40
 Βάνδα, ligna milit. 711, 25
 Βάξίς 187, 45
 Βάπτισμα 187, 52: 827, 15
 Βάπτω 187, 39: 442, 56. βαπτὰ ἔρια 486, 45
 Βαραβᾶν circumfl. 715, 13
 Βαραγχος et Βαραγχιᾶν 188, 8
 Βαραθρον 187, 53
 Βαραβανίσειν seu Βαραβανίζειν 188, 45
 Βάρβαρος 188, 11. Βαρβάρω βοᾷ 145, 25. Βαρβαρίζειν 191, 24: quid et quotupl. 721, 51. τὸ Βαρβαρίζομενον 722, 9. Βαρβαρισμός 722, 10
 Βάρβιτος 188, 16
 Βαρδίνης fl. 188, 27
 Βάρδιτος 188, 22
 Βαρεῖν, gravare 214, 20: 529, 14
 Βάρηκες 188, 35
 Βάρις 188, 29: 206, 21
 Βαριωνᾶν circumfl. 715, 13
 Βάρχη et Βαρκαῖος 188, 46. Βαρκαῖος 188, 43. Βάρκανοι et Βαρκανίσειν 188, 43. Lycophr. Κάρβανοι.
 Βάρμιτος Aeol. 188, 20
 Βάρνακα 291, 45
 Βάρος d. 4, 13, 17: 188, 50
 Βαρυγέτας ὁ 206, 23
 Βαρυῖω 188, 48
 Βαρυμένη † 805, 42
 ἐβαρυεν ἄν, pro ἐβαρυονεῖτο 122, 6. Βαρυντικοί εἰσιν οἱ Λιολεῖς, barytonis gaudent 548, 19
 Βαρύς d. a βάρος 188, 22, 49.
 Βαρεῖται χεῖρες 188, 35. Βαρυφῶνα μέλη 578, 1. Βαρυχείμων 810, 10
 Βάσανος 188, 52: 189, 1. Βασανίζειν 188, 56. Βασανισταί οἱ 652, 17. Βασανιστήριον 411, 37. Βασανιστικὸν ὄργανον 200, 56: 769, 11
 αἱ βάσεις, pedes 187, 33
 Βασιλεύς 189, 10: 729, 17. Βασιλεὺς Athen. 362, 10. Βασιλεὺς τῶν ὄλων 408, 54. Βασιλεὺς pro τύραννος 772, 3. genit. Βασιλέως, Attice: Βασίλης Ionice: Βασίλης, Aeolice: Βασίλεις, Dorice 189, 27. plur. Βασίλης Att. pro Βασίλεις 473, 41. Βασίλεια χεῖρ † 451, 50. Βασίλειος propr. 746, 23. Βασίλειον, regia 217, 24: 451, 49. Βασίλης 56, 15: 189, 8. Βασίλης ἡ 189, 7: 545, 13. Βασίλισσα 190, 41. Βασιλικός

- δόμος 166, 29. βασιλεύτωρ 189, 5
 βάσιμος παντί 194, 2
 βασκαίνειν 190, 24. βάσκανος 190, 21: 793, 18
 βασκένειν 190, 46. βάσκ' ἔει 190, 33
 βάσσαρος 190, 57. βασσάρα 190, 51: 191, 3. βασσαρίς 191, 2
 βάσσοις τὸ 191, 1
 βάσσων f. 191, 8
 βαστάζω 100, 32. βαστάγματα 375, 44
 βάστακες 191, 12
 βάστραχες et βαστραχαλίσαι 191, 11
 βάτεια 191, 50: propr. 191, 45
 βάτην ἡ 192, 13
 βάτην f. 192, 11
 βατήρ 192, 3: 196, 28
 βάτης ὁ 192, 8
 Βατία 191, 56. Βατία, Βατιάτης, Βατιεύς 191, 37. Βατίεια 191, 42
 βάτος 191, 52. βατόδρομος 191, 57
 βατός 191, 52: 474, 18. βατός πασι 193, 57
 βάτραχος 191, 57. βατραχίς ἡ 192, 1
 βάτταλος 191, 14. βατταλίζεσθαι 191, 19
 βαττολογία 191, 25
 Βάτων ωνος 191, 49
 βαῦ leu βαυβᾶν 192, 18
 βαύκαλος 192, 20
 βαυκίζεσθαι et βαυκισμός 192, 18
 βαυκίδες 192, 17
 βαυκός 192, 21
 βαῦνος 187, 39: 192, 14: 539, 18
 βαῦριον 389, 25, 29. βαυριόθεν 389, 27
 βαφεῖον 192, 22: 451, 46
 βδάλλω 192, 25
 βδεῖν 192, 44
 βδέλλα d. 192, 24
 βδεύω et βδεύσσω 192, 24. βδεύττομαι 192, 34. βδέλυγμα 192, 29. βδελυγμός 192, 25. βδελυγμία ἡ 192, 26. βδελυγμίας ὁ 192, 25. βδελυρός 192, 33. βδελυρία ἡ 192, 38
 βδῆλαι, mullg. 349, 29
 —βδην adverb. 103, 13: 781, 26
 βδόλος 192, 39
 βδύειν Aeol. 63, 13
 βέβαα f. 197, 20. sic βεβάασι 193, 24
 βέβαιος 193, 10. βεβαία, fons 193, 19. βεβαιῶ 193, 6
 βίβακται 2, 35
 βέβαμεν f. 193, 32: 754, 4. βεβάμεν f. 193, 32. βεβαώς ὅτος 501, 6: et ὦτος 193, 29
 βέβηλος 193, 57
 βεβήκε Ion. 193, 36
 βεβλεῖο f. 200, 1
 βεβλήατο Ion. 193, 46. sic βεβλήατο 193, 43
 βέβουλα 193, 39
 βέβρεγμα 366, 10
 βεβρέμηκα ᾧ. 606, 49
 βεβριγμένος 308, 32
 βίβροχα 366, 9
 βέβρυκες 194, 15
 βεβρώθεις 194, 10
 βεβρώτται 194, 7
 βεβυσμένον 603, 39: 651, 52
 βεβώς ὦτος f. 193, 28: 224, 7: 382, 29: foem. βεβώσα 193, 31: 224, 8. βεβώσα περὶ σκυλαξί 549, 38
 Βεελφεγώρ 194, 18
 βέη 196, 16
 βέηρον f. 194, 22
 βείμηκες 551, 23: pro βέμβηκες leu βέμβηκες, turbines. 197, 52
 βεινέιν et βινέιν 197, 52
 βείω f. 196, 47: 198, 7: 356, 26: 449, 35. sic βείομεν 449, 40: βείομαι 196, 11, 47: 198, 8
 βελέκοι leu βέλεκοι 194, 31
 βέλεμνα τὰ 194, 32
 βελέτης ὁ 556, 2
 βελίας ὁ: at βελιάς ἡ 101, 48
 βέλερα τὰ 194, 51. Βελεροφόντης 194, 51
 βέλλω τὸ βάλλω 195, 9, 20: 613, 3. βέλνῃ 170, 46: 194, 46. βέλος 194, 29: 195, 9: 374, 45: 613, 3: 620, 12. βέλη θεία 510, 24. βελοθήκη 787, 37
 βελός ὁ d. 613, 4
 βέλτερος 3, 14: 195, 7: an compar. 574, 1
 βελτίων 195, 20. βελτίω f. 412, 57. βελτιστος 195, 22
 βελφίνες Aeol. 200, 28. sic Βελφοί pro Δελφοί 196, 55: 200, 29
 βέμβηξ 195, 26
 βεμβράς 195, 29. apud Athenaeum et Suidam est μεμβράς. unde et pro βέμβρανον 790, 8. aliquis μέμβρανον fortasse maluerit. sed vulgatae scripturae patrocinator apud Hesych. βεμβίδιον, ἰχθυόδιον λεπτόν: et βέμβλετο pro μέμβλετο, βέμβλωκε pro μέμβλωκε, per dialectum mutato μ.
 βένετον χρωμα 486, 50
 βένθος 195, 24: 397, 55: 660, 12
 βερβερίζειν 191, 35
 βέρεθρον 188, 1: 194, 24
 Βερενίκη f. 85, 22: 195, 38
 βέρης et βερεδεύειν 194, 17
 Βέρροια 195, 36
 βίστον 195, 45. Βεστῖνοι, pop. 195, 40
 βέττον 195, 45
 βεῦδος 195, 47
 βέχειρ 107, 36: 195, 43
 βέω τὸ ζῶ ἡ ζήσω 196, 46: τὸ τρέφω 202, 33: τὸ πορεύομαι 198, 5
 βῆ f. 195, 57: 405, 36. βῆ vox ovium 78, 39: 196, 7
 —βῆ disyllaba barytona, penultimam longam postulant 570, 45
 βήθυλος 196, 54
 Βήλ, Hebr. Βάαλ 194, 19. idem Βήλος 183, 57. Βηλεύς 426, 13. Βηλίδης 165, 41
 βηλός 186, 18: 196, 19: 261, 29
 βῆμα d. 121, 48: 196, 35: 218, 55
 βῆμιναι f. 63, 1: Dor. 282, 54
 βῆμι leu βίβημι 192, 11: 120, 23: 185, 45
 βῆν f. 196, 5
 βῆσα ἡ d. 38, 51: 218, 55
 βῆσε imperative 472, 18
 βῆσσα ἡ 191, 1: 196, 46, 50: 691, 39. βῆσσεις 287, 43
 βῆσω prael. ex fut. 197, 17
 βῆτα unde dictum 195, 55
 Βητάγων 196, 52
 βηταγμός 197, 1. βηταγμονές 196, 56. βηχμός 196, 53
 βία 197, 5. βίαιος 198, 51. βία στικῶς πράττειν 197, 11. βία ἥσω 195, 56
 βιβάζειν pro βαβάζειν 334, 3
 βιβάς 185, 45. βιβασθῶ d. 197, 23
 βίβημι 185, 45: 197, 14: 653, 14. βίβημι τὸ πορεύομαι 734, 16
 Βίβλινος et Βιβλίη 197, 32
 βιβλος 197, 28. βιβλίον et βιβλίδιον 605, 7: et 216, 41: 239, 53. βιβλιοθήκη 295, 52. βιβλιαγισθός 198, 19. βιβλῖς 197, 30
 βιβρώσκω d. 452, 30
 βιβῶ et βιβάζω 197, 22
 βίγλα, vigilia 801, 26
 βίη Ion. τῇ βίᾳ 197, 7. p. βίηφι 800, 8
 Βιθυνίας ὁ κανών 476, 53
 Βίλιππος Maced. 179, 17
 βινέιν 197, 47
 Βίνη op. 197, 44
 βιόδωρος 410, 6
 βιοθρέμμων 198, 21
 βιοπλανέις f. 198, 11
 βίος 198, 1. βίος et βιός 472, 42: signif. quot hab. 198, 15. τὸν βίον ποιούμενος ἐπὶ κλοπῇ 656, 13. ὁλος ὁ βίος τῆς ζωῆς 621, 25. βίος, leges vitae 3, 20. a βίος compolita 198, 10
 βιός 198, 23: 620, 16: et 3, 20: i productio 553, 52
 βιοτελέες 198, 10
 βίOTOS 198, 32
 βιούς ὄντος 198, 40, 46
 βιοφθόρος 321, 43: 804, 53
 βιπτάζω 197, 54
 Βιατονίη 197, 56
 βῶ ᾧς ᾧ 198, 40. βῶ οἷς οἷ 198, 43
 βιφατο Ion. 198, 49
 βιφῆν 198, 36
 βίωμι d. 198, 43. βίωμι ὦτω 198, 46. βίωναι 198, 45
 βιώσκω d. 452, 46
 βιωτικὰ φροντίδες 604, 18. invenitur et βιοτικός, nempe a βίOTOS: illud, ut ζωτικός: hoc, ut τροπικός.
 βλάβη 199, 16: βλάβη et βλάβος 101, 33: 597, 18: 747, 29. βλαβερός 535, 30. βλαβόεν πόμα 551, 13
 βλάβω τὸ βλάπτω 199, 16
 βλακός 199, 31
 βλαισός 199, 23. βλαισόπους 199, 32
 βλαιτόνους 199, 32
 βλάξ 198, 57. βλακικὸν πάθος 199, 7. βλακεννόμιον τέλος 199, 11. Βλακία op. 199, 9
 βλάπτω 199, 13
 βλάστημα ἄνθους 566, 55. βλαστός 199, 19. βλαστόριοι 330, 30
 βλασφημος 199, 20
 βλεῖμην 199, 56. βλεῖο 201, 38.
 βλεῖς έντος 199, 51
 βλεμεαίνω 199, 45
 βλέμιες leu βλέμμιες 199, 40
 βλέννα 199, 37. βλέννος pisc. 192, 55
 βλήκησις 199, 34
 βλέπω pro βλέπω 562, 4
 βλέσσω Aeol. τὸ βλέπω 562, 5
 βλέφαρον 199, 33: 628, 52. βλεφαρίδες 199, 39
 βλήδην 781, 10
 βλήμενος 200, 10
 βλήμι 199, 53: 201, 38
 βλήρ Aeol. 200, 27
 βλήσθαι 200, 8
 βλήτο f. 200, 3: 572, 17
 βλητός 200, 22
 βλητρον 200, 24
 βληχὴ προβάτων 200, 16. βληχρός 3, 27: 200, 13. βληχῶ, halo 516, 10. βληχῶδης καὶ ἡλίσιος 146, 17
 βλιαρόν 201, 41
 βλίζω 200, 33
 βλίκας et βλίκανος 201, 41
 βλιμάζειν 200, 37
 βλίμη ἡ 201, 40
 βλίσαι 200, 32: 201, 39
 Βλίσκοι οἱ 201, 39
 βλίσυρι † 201, 4
 βλίτον 201, 40
 βλίττω Att. 200, 33
 βλίτυρι 201, 1. βλίτυρον 201, 43
 βλίω 201, 35
 βλοσυρός 201, 6. βλοσυρῶπις 201, 8
 βλύω d. 200, 50. βλυσθῶνῃσαι 200, 54
 βλῶ βλήσω 95, 40
 —βλῶ defect. 232, 9
 βλωθρός 201, 22
 βλωμός 201, 12
 βλωσις 201, 19
 βλώσκω 201, 28
 βλώψ 432, 41: 521, 26: 706, 2
 βόα et βοῶν 815, 32. βόα imperf. 478, 7. βοᾷ 201, 45
 βοάγρια τὰ 203, 26
 Βοάγρος II. 203, 27
 βοάζω 325, 36: 441, 10
 βοᾶν, non βοᾶν 201, 47
 βόαξ leu βῶξ 218, 24
 βόασκε Ion. pro ἐβόα 624, 37
 βοαστής ὁ 325, 36
 βοατίδας leu βοαγίδας ὁ 203, 24
 βόειος 235, 11. βόειος πούς, et βοὸς πούς, quid diff. 203, 31, 36. βοεῖα κεφαλὴ vulg. pro βόειος κεφ. 507, 9. βοεῖαι lubst. 173, 27: 203, 28. βοεῖακός 254, 44
 βόεος ὁ 183, 34
 βοή 202, 25, 30
 βοηδρόμοι αἱ 588, 42. βοηδρόμεῖν 202, 42. βοηδρόμιος Ἀπόλλων 202, 50. βοηδρομία 202, 44. βοηδρομίαι 202, 48. βοηδρομίων 202, 49
 βοηθός 202, 39: 299, 13: 425, 6: 730, 35. βοήθεια 201, 57.
 βοηθεῖν 141, 7: 202, 26, 43
 βοῆς Dor. 352, 6: 410, 41. βοήσω 202, 3. βοήσασκε Ion. pro ἐβόησε 624, 50
 βόθρος 204, 11
 βόθυνος 204, 17
 βοῖ 203, 2. βοῖδιον 147, 22: 230, 10. βοῖκὸν ζεύγος 409, 34: apud Suidam βοεικόν. 320, 40, 52
 βοιωτός 203, 8, 14. βοιωτός 80, 48. βοιωτία reg. 203, 14
 βόλβιτον 204, 23, 29
 βολβός 204, 20

- βολεῖν ἡσώ 195, 49
 βελώνες οἱ 204, 24
 βολή d. 186, 47, 52: 193, 48:
 195, 9. βολαί, τὰ ὅμματα 201,
 10. βολαί αἱ ὀδόντες 205, 25
 βόλια κυβιστῶν 666, 16
 βόλιμος 204, 39
 Βόλινον 204, 33
 βολίος ἴδος 184, 10
 βόλιτον 204, 28. βολίτινος 204,
 29
 βόλος 205, 26
 —βόλος et βόλος 355, 5
 βολῶ verb. 4, 6. βολωσία 205, 25
 βόμβος 204, 43, 50. βομβά-
 λιος † 204, 42. βομβεῖν 204,
 41. βομβηδόν 204, 49. βομ-
 βολίος 205, 2. βομβόλυξ 204,
 45
 βομβυλῖος 204, 54: 380, 38
 βομβυξ 204, 47. βομβύκη 204,
 46. βομβύκηνα ὑφ. 204, 48
 βομβών ο 206, 56
 βοξύνη μέλισσα 204, 51
 βοόστασις 209, 44
 βοών f. 113, 55. ἵε βοώντο
 202, 23: βοόωσα 113, 48:
 βοόωσι 422, 53
 βορά ἡ 205, 5: 553, 55. βορά
 et βορᾶν 216, 15. βοράζω 204,
 6. βοράζειν α διπλῆ. 737, 21
 βορᾶς seu βορέας ο 205, 7
 βορβόρος 205, 15
 βορέας ventus 553, 57. βορεάτης
 210, 14: 527, 38
 βορέης lon. 420, 54. genit. f. βο-
 ρέω 153, 56. possell. lon. βο-
 ρήτοι υἱες 411, 4
 βόρμος et βόρμος 205, 3
 βορῶς f. 436, 38
 βορώτατες 205, 7
 βόσις ἡ 205, 30: 218, 52: βόσις
 ἡ τροφή 512, 49, 57
 βόσκω 205, 28. βοσκός, pastor
 606, 42. βοσκή ἡ 447, 9: 606,
 42, 56. βοσκήτορες οἱ 205,
 52: 218, 41
 Βοσόρ 205, 21
 Βόσπορος 205, 35
 βόστρυχος 205, 31
 βόσω 147, 49
 βοτάνη 205, 48. βοτανικός ια-
 τρός 678, 23
 βοτεῖν, pascere 205, 50
 βότερα ἡ 205, 54: male. βοτήρ
 205, 51: et βότης 205, 54. βό-
 τής et βοτήρ 218, 42
 βοτός ο 447, 10. τὸ βοτόν, et
 τὰ βοτά 205, 49
 βότρως 206, 11: 218, 53. βε-
 τρυδόν 206, 14. βετρυδιαν 239,
 52. βετρυειδής seu βετρυει-
 δής 205, 33. βετρυόντες †
 205, 34
 Βοττακί (seu Βοττιακή) et Βοτ-
 τική 206, 9. Βάττα et Βοτ-
 τεάτης: item Βόττα et Βοτ-
 τιάτης 206, 5. Βάττιον op. et
 Βοττία regio 206, 1. Βοττι-
 αῖος et foem. Βοττιαῖς 206, 8.
 Βοττιανή 206, 3
 Βου interfluvium 142, 13: 206, 21:
 207, 4
 βουβάλας 206, 19. βουβάλιον
 206, 15
 βουβάρας 206, 18
 Βούβαστις op. Aeg. 206, 25. Βού-
 βαστις et Βουβαστίτης 206, 36.
 Βουβατίτης πόλις καὶ χώρα
 206, 36
 βούβοσις 206, 24. βούβοτος 206,
 38
 βούβρωστις 206, 39
 βουβών ο 206, 50. Βουβών et
 Βουβωνεύς 207, 2. Βουβωνία
 206, 24. Βουβωνιᾶν 207, 2
 βουγάιος c. 142, 13: 206, 45.
 βουγαϊάδας Hercules 726, 27
 βουγγες vulg. ling. 699, 19
 βουγγέως 144, 53
 Βουδιον op. 206, 44
 βουδόκος ἐχίνος 404, 50
 βουδόρα ἡματα 564, 7
 Βουζύγης et Βουζυγία 206, 47
 βουζέρι τῷ 207, 20
 Βουθία op. et Βουθιαῖος 207, 18.
 Βουθία op. 207, 11: et Βου-
 θιαῖος 207, 15. Βουθία op.
 207, 16
 Βουθωτός op. 210, 21
 βούκαιος ο 207, 30. Βούκαια et
 Βουκαίης 207, 23, 29
 βουκάπη 207, 21
 βούκεντρον 43, 49: 784, 57
 Βούκερα laeus 207, 34. idem Βου-
 κεραῖς 207, 40
 βουκέρας, seu βούκερας 207, 37.
 40: 491, 23
 βουκέφαλος 207, 50
 βουκηνίσαι 464, 45
 βουκόλος 208, 8, 11. βουκολεῖν
 208, 17. βουκολεῖν τὸ ἀπατᾶν
 656, 44. βουκολισμός 208, 9
 βούκρανον 208, 2. βουκρανιον 207,
 55
 βούλαι lon. 237, 17
 βουλεύω, consulo, i. consilium
 do 292, 14. βουλεύα ἡ 209,
 15. βούλευτις ἴδος ἡ 595, 39
 βουλή 208, 30. βουλέων μεν
 ξύνιον 612, 4
 κατὰ βούλησιν τῶν θεῶν 511, 55
 βουληφόρος 208, 42: 209, 8: et
 βουληφόροι 575, 8
 βούλιμος ο 208, 21. βουλιμιάω
 ὦ. 208, 19
 βουλλωτήριον 772, 15: f. forma
 in qua bullae effinguntur.
 βουλυτός 208, 18
 βούλω 208, 23: fut. ἡσώ 193, 40
 βουνοί 208, 3. βούνις et βουνί-
 τας γῆ 208, 3
 Βούσα seu Βουσα, Dor. ἡ Βουσα
 391, 19: et 208, 6
 βούπαις 209, 21, 45: 474, 46
 Βούπαλος 207, 5
 βουπλήξ ἡ 371, 40
 Βοιπράσιον, Βουπράσιος, Βου-
 πρσιεύς 209, 23
 βουπρηστις 209, 17
 Βούρα op. 209, 41. Βουραῖος 291,
 12
 βούς 203, 38: 204, 4. οἱ βούς et
 τοὺς βούς 203, 40: 205, 46:
 207, 22: 208, 11. τοὺς βούς
 579, 31: 596, 21. βούς et βόας
 409, 30, 32. βόες αὖται 168,
 31. αἱ βόες lon. 473, 36. βούς
 ἐπὶ γλώττης pron. 320, 54. βούς
 seu βου in compos. magnum
 signif. 209, 20, 45: 474, 44
 Βούσις 209, 25
 Βουσόα 208, 6
 βουστάσια τὰ 209, 42
 Βούσικον 209, 46
 βούτα, busta 209, 49
 Βουτάδα 209, 52
 βούτης ο 205, 55: 209, 49. Βου-
 τίδης 210, 1, 6
 βούτιμος 207, 5
 βουτρώφος τάξις 209, 54
 Βουτρωτός opp. 210, 21. Βου-
 τρώτιος 210, 29
 βούτυπος 210, 18
 βουφονεῖν 210, 33. βουφονία τὰ
 210, 30
 Βούχετα, Βουχέτιον, Βουχέτιος
 210, 34
 βοῶ ὡς d. 201, 45
 βοῶδης ο ἡ 206, 46
 βοῶεν 202, 22: ling. βοῶμι ὡς ὦ
 352, 5
 βοῶν ὦνος ο 203, 9. βοῶν ambig-
 203, 57
 βοῶπις ἴδος 157, 21: 203, 55
 βοῶ f. 210, 43
 βραβεύειν 210, 55. βραβευταί
 210, 43, 45. βραβεῖται αἱ 211,
 2. βραβεῖον 210, 46: 211, 2.
 βραβεῖα victicia 743, 24
 βράβηλα et βράβυλα 211, 4
 βράγχι pifc. 215, 27
 βραγχία 215, 30. βραγχιᾶν 188,
 10, 14: 211, 21: 215, 30. βραγ-
 χιάζω 211, 13
 βράγχος 188, 9: 211, 19: 215,
 30
 βράδιον Aeol. 210, 44: 700, 34
 βραδίων βραδιστος 188, 24: 211,
 55: 254, 50
 βράδονες 195, 30
 βραδύς 210, 41. βραδύ adverb.
 646, 6, 12. βραδυήκοος 430,
 26. βραδυτής ἦτος f. 103, 2
 βράζειν 184, 56: 211, 26
 βρακία 98, 1, 4: Bracae Ilidoro
 et alius.
 βράσσω 211, 28. βρασμός 656, 49
 βράστων compar. f. pro βραχίων
 211, 32: 255, 5: 655, 36
 βράττω 212, 38
 βραχίων, brevior 211, 36. βρα-
 χίων, brachium 211, 40
 βράχος τῆς θαλ. 211, 16
 βραχύνουσι τὸ, 714, 18: et pass.
 βραχύνεται τὸ, 714, 45. ἵε
 394, 23: 405, 33
 βραχυκατάληκτος 203, 53: et
 βραχυκαταληκτοῦντα 305, 34.
 ἵε 116, 9: 394, 15: 446, 25
 βραχύς 211, 44. βραχυσκελὴς
 ο ἡ 459, 42
 βράχω 211, 49, 53
 βρέγμα τὸ 212, 12, 16: 545, 25.
 βρεγμός 212, 14. βρεγμόν τε
 καὶ ὠμους 545, 24
 βρέδος seu βρένδος 212, 47
 βρέμω ὦ 501, 18. βρέμειν et
 βρέμεσθαι 212, 19
 βρένδος 212, 27
 βρένθειον μύρον 212, 41: 250, 27.
 idem βρένθειον 212, 50. βρεν-
 θία 212, 45
 βρένθος avis 212, 42. βρενθί-
 σθαι 212, 48, 55
 Βρεττανοί 212, 34. Βρετανίδαί
 212, 32. Βρετανίδες νῆσοι
 212, 34
 Βρεντήσιον 212, 23. Βρεντεσῖας
 212, 29: Steph. Byzant. Βρεν-
 τησῖος
 βρέντιον 212, 28. Βρέντιος Π.
 212, 32. Βρέντιος pop. 212,
 33. Βρεντιανός 212, 32
 βρεντίς seu βρέντιξ 212, 43
 βρέτας τὸ 213, 3: 610, 15: accli-
 ton 255, 41: 536, 29
 Βρεττανοί 212, 30
 Βρεττία 212, 31. βρεττία πίσσα
 213, 7
 βρέφος 212, 36: 213, 9
 βρέχω 211, 51. βρέχει imper-
 fonal. 211, 57: 212, 7. βρε-
 χμός ο 212, 12, 16
 βρέχμα 212, 16
 Βρήση promont. 214, 7
 βρι ἐπιτατικὸν μόριον 126, 56:
 213, 29: 214, 11: 613, 24
 βρίακχος 213, 26
 βριαρός 213, 12, 21. Βριαρεύς ο
 213, 18: et Βριαρέως 213, 13,
 20. genit. f. Βριαρέη 213, 23
 βριάω ὦ 213, 17
 Βρίγες pop. 213, 45
 βρίζειν 126, 53: 213, 31, 36. Βρι-
 ζῶ ἡ 213, 36
 βριήπυος 213, 28
 βριθός 213, 16. βριθός 213, 15.
 βριθούνη 213, 17. βριθω 214,
 12, 16
 βρίκελλος 213, 39
 Βριλησός 214, 9. rectius Βριλησ-
 σός, Att. Βριληττός, ut Τ-
 μηττός.
 βριμάνω 213, 44
 βριμένη † 213, 47
 βρίμη 214, 10. βριμήσαι 213, 46
 βρίμος 354, 8. βριμούσθαι 213,
 46. Βριμῶ ἡ 213, 49. βριμῶ
 354, 8. βριμῶ ὡς et οἷς 213,
 45. βριμῶ ἡσώ 556, 46
 βρίζαι infin. 213, 54: 214, 2. βρι-
 ζουσι pro βρίζουσι 510, 10
 βρίσαι infin. a βρίζω 214, 4. Βρί-
 σαι nymphae 213, 55. Βρισαῖος
 214, 5
 βρίσδα f. 214, 32
 Βριτεύς 214, 16
 Βρίση promunt. 214, 8
 Βρισηῖς ἴδος 214, 18: 518, 17.
 Βρισηῖδες f. αἱ Βρισηίδες 604, 55
 βρισόμαχος c. 668, 55
 Βριτόμαχος 214, 22
 βρίτος ο 214, 29
 βρίω 213, 14
 βρόγχος 188, 13: 211, 18, 25: 215,
 26, 29
 βρόδον f. 214, 31. ἵε βρόδος 185,
 29
 βρομεῖν τὸ ἡχεῖν 4, 41. aor. βρο-
 μῆσαι 214, 37. βρομή 214,
 42. βρόμος 4, 42: 212, 20:
 214, 34: 316, 46. βρόμος.
 Bacchus 4, 29. rectius βρόμιος
 214, 39
 βροντᾶ imperfon. 212, 7. βρον-
 τή 214, 42
 βρόταχος ο 214, 44
 βρότος 214, 47. βροτός 214, 52:
 215, 36: oxyt. 656, 9. βρο-
 τόεις 84, 1: 214, 49: 621, 10:
 βροτοειδὲς ἀγαλμα 213, 3.
 βροτολογός 214, 57
 βρουμάλιον 215, 44
 βρούχος 216, 6
 βρόχος 215, 26, 51. βροχά-
 δης seu βροχώδης 206, 28
 βροχίον d. 211, 15
 βροχμός 285, 16
 βρόχος 211, 15: 215, 31. βρό-
 χος pro βρόχος seu βρόγχος
 vulg. ed. 738, 1

βρύα	801, 56	βωνίτης ὁ	218, 21	γάμος	220, 34	τὸν πόδα proverb.	196, 43.
Βρύγες Maced. οἱ Φρ.	179, 19	βῶξ seu βόαξ	218, 24	γάμπω τὸ κίμπω	221, 14.	γειτονῶ et γειτονῶ	229, 50.
βρυγμός	215, 46: 216, 12	Bwros	742, 27	γαμφιλή	221, 12.	γειτιῶ ἄς	229, 31.
βρύειν	213, 57: 334, 13	βῶς Dor. ὁ βοῦς	815, 35.	221, 9.	γαμφώνυχες	11, 20:	Γέλα ἢ, Γέλας ὁ, et Γελαῖος
βρύκειν	215, 47: 216, 6, 15.	κάβρων	492, 38	221, 10: 236, 13			224, 57: 225, 6.
κεδανός d.	216, 18	βωσάτω et βώσεται f.	218, 35	γαγεῖν seu γανῶν	223, 45	γέλαν f. pro ἐγέλασαν	225, 7
τὸ βρύον τῶν ἐλαίων	590, 44	βῶστρον 217, 43.	βωστρεῖν 218,	γάνυσθαι τὸ χαίρειν	589, 52.	γελῶν, non γελῶν	201, 47
Βρυσμός pr.	249, 16	38: 325, 37		γάνυσθαι τοῖς —	221, 23	γέλας αντος f.	225, 8
βρύττα τὰ	216, 20	βωτιάειρα	218, 48	γάνος τὸ 221, 15, 22: 223, 46:		γελασεῖω	750, 53
βρυτήρ	706, 30	Βώτιον loc.	218, 44	630, 33.	γανόντες f. 221, 16	γελασῖνος	793, 48
βρυτίδες f.	214, 32	βώτορες οἱ	218, 41	γάνυμαι 221, 16: et γανύω eis ei	501, 55	γέλασκε Ion. pro ἐγέλα	624, 38
βρύττειν	216, 25, 29			Γανυμήδης ὁ 221, 20: 501, 55:		γελαστός	224, 45
βρύχεται ὁ	216, 26			745, 47: 808, 11		γελοῖος 224, 35: Au. γέλοιος	224, 42: differunt 224, 43.
βρυωνία: vile ἀρυώνη.				γανῶ τὸ λαμπρύνω 630, 35.	γα-	poet. γελοῖος 224, 39: 624,	25
βρῶ τὸ ἐσθίω 201, 16: 216, 5:		Γ 219, 2. γ pro v ante γ κ χ ξ		νῶσαι, γανῶεις 223, 43	γάρ,	γελῶ poet. pro γελῶ 536, 36.	
lit. ὥσω 194, 10. d. βρῶμα		315, 13: pleonasticum 137, 8:		γάρ, semper postponitur 761, 28	γαργαλίσειν	hic γελώσα	113, 48
τὸ 216, 4. βρώμη ἢ 216, 2, 23.		787, 46: extritum 621, 52		γαργαλίσειν 221, 24: 291, 47	γαργαρέων ὁ	γελῶ ἄσω	202, 14
βρωμηστής 215, 57. βρωσεῖω		γα pro γε Dor. 732, 30, 36. γᾶ		221, 37: 514, 47	Γάργαρος op. 221, 26.	γελώσιος	224, 36
d. 220, 47: 231, 46, 50: 485,		γᾶ Dor.		219, 7	Γάργαροι duae, vetus et nova 221,	γέλως 224, 29. γελωτοποιός 158,	
17. βρῶσις 216, 1. βρώσιμος,		Γάγαι op.		219, 6	29. Γαργαρεῖς	50: 218, 10. γελωποῖται	
edulis 571, 44. βρωτικῶς ἔχειν		γαγγαλίω		219, 25	221, 28	218, 15	
485, 17		γαγγάμη ἢ 219, 22. γαγγα-			γάρη ut τείχη		
βυ epitaticon	216, 55	μούλκος 219, 23. γαγγαμέυς			Γαρίμας		
βύβα τὰ	216, 56	et γαγγαμευτής 219, 23. γαγ-			γάρκον		
βύβλος ἢ 216, 36. βύβλω limi-		γαμών 219, 17: et γαγγάμων			Γαρίμας		
lis phillyrae cortex 795, 4. βύ-		ονος			γάρκον		
βλινος 216, 35. βύβλιον 216,		γάργγραινα			γαστήρ 221, 55. γαστέρες, ven-		
39: et βυβλίον 279, 42		γαγενής Dor.			tris mancipia 221, 53. γαστε-		
Βύβλος op. 216, 31, 42. gent. Βύ-		Γάδεια et Γαδεираῖος 219, 32:			ρόχειρες 221, 52. γάστρα 170,		
βλινος, et foem. Βυβλιάς 216,		334, 55			54: 221, 57. γάστριδες οἱ		
37. Βύβλινος οἶνος 216, 42		γάδον Pun.			221, 53: 222, 3. γαστρίζεσθαι		
Βύζαντες et Βυζάντιοι 217, 22.		γάδα 219, 38. γαστροφύλακιν 219,			222, 2. γάστριον τὸ 221, 45.		
Βυζάντειος poët. 217, 30. Βυ-		38			γαστρίμαργος 222, 5. γαστρο-		
ζάντιον op. 216, 44: 217, 23		γαῖα d. 222, 37, 56: 223, 2. δύο			κνήμη ἢ 464, 56. γαστροκνη-		
βύζην	216, 46	γαῖων			μία 593, 55. γαστροκνήμιον		
βύζω	216, 53	γαῖσκον			522, 6. γαστρός f. 159, 1		
βυθός 217, 17. βυθός τύχη		Γαιζήται			γαῦλος 222, 25. γαυλοῖ 221,		
415, 31, 57. βυθίη τέχνη 551,		Γαιήτιος			46. γαυλιτικά χρήματα 221,		
53. βυθίς ἢ d. 216, 49		Γαιήοχος			47		
βύκτης ὁ 216, 50. plur. βύκται		Γαιοδόται			γαῦρος 222, 33: idem καῦρος		
179, 20: genit. D. βυκτῶν		γαῖος seu γάιος 223, 24. γαιός			493, 54		
ἀνέμων	603, 39	223, 23			γαυσός		
βύκχης	216, 47	γαῖος			221, 46		
Βύνη 217, 4: 243, 21. Βύνη Iho		γαῖται			γαφάγας ὁ		
unde 564, 44. βύνη ἢ θάλασ-		γαῖω 222, 36: 223, 21: et 6, 27,			—γδην adverb. 41, 28: 781, 27		
σα	564, 45	35: 207, 7: 747, 39			γε, coniunctio expletiva 749, 28:		
βύριον τὸ	389, 29	γάνκινος			expectalis 315, 6: 613, 53		
βύρσα ἢ 217, 10. βυρσοδέφης		γάλα 219, 43, 51			γέα ἢ d. 222, 48		
217, 15. βυρσοδέφειον 187, 17		γαλαθινός 219, 56. γαλακτο-			γεγάσι f. 223, 39: 628, 26		
βύσμα τὸ	361, 22	ποιητικός 232, 37. γαλακτο-			γεγάμεν D. 224, 52		
βύσσιος et βύσσινος 217, 20. βυσ-		τροφεῖν 618, 28. γαλακτοφά-			γεγαυμένος 221, 16: 223, 42		
σός 217, 19. βυρσοδομεύω 217,		γοι			γέγατον f. 309, 41		
32		γάλαξ α.			γεγαῶς ὅτος 501, 6: et ἰῶτος		
βύστις	53, 49	60, 54			224, 5. γεγαυῖα		
βύω 53, 48: 651, 51: f. pro θύω		Γαλάται et Γαλατία			223, 49		
4, 44. βύω et βυῶ 217, 1. pall.		220, 5			γέγειος		
βεβυσμένος 603, 39: 651, 52		γαλεάγρα			223, 33		
βῶ quat. signif. 218, 52. βῶ τὸ		γαλερός 220, 28. γαλερωπός 220,			γέγυρα ἢ 224, 56. γεγυρωμένος		
βαίνω 2, 10: 185, 45: 217, 49,		29			224, 55		
53: τὸ λέγω 211, 26: τὸ τρέ-		γαλήνη 219, 52. γαληνῶ pro			γεγωνεῖν 224, 11. γεγωνέμεν		
φω 205, 5, 11, 53: 218, 50.		γαληνῶ 728, 36: 731, 5. lic			poet. 224, 18. γεγωνίσκειν		
βῶ βάζω	799, 16	γαληνιούσθαι			588, 44. γεγωνῶς ὁ 224,		
—βω plerumque simplicem vo-		Γαλήφιος et γαλήφιος 219, 45			16, 24: 244, 11. est et γεγω-		
calem habet in penultima 454,		γαλία, vulgo galéa, τριήρης 502,			νός, unde γεγωνότερον 224, 25		
6		44			γεγώς ὥτος f. 224, 6, 9: foem.		
βώκαρος	217, 40	γαλιάγκων			γεγῶσα		
βῶλαξ	109, 35: 217, 44	220, 31			223, 53: 224, 1		
βῶλος	217, 43	Γάλλος			γέειος γέεια		
βῶλωψ seu μῶλωψ	592, 54	220, 19			768, 54		
βῶμαξ dim. 199, 2: 218, 16. βω-		γάλωνες οἱ			γείδιον dim.		
μακεύματα	218, 7	220, 32			230, 11		
βῶμαξ ὁ βῶμός	491, 37	γάλως ω, et γάλως (Eust. γα-			γείνω 223, 39, 49. γείνω τὸ γεν-		
βῶμιος	143, 54	λῶς) 220, 9. γάλως ὥτος			νῶ 31, 41: 225, 15: 226, 7:		
βωμολόχος 217, 56. βωμολα-		220, 18			229, 17: 309, 39, 46: τὸ πλη-		
χεύματα 218, 7. βωμολοχία		τὸ γάμα			σιάζω 229, 27: τὸ ὑπάρχω 31,		
218, 13		264, 10			40. γείνω et γείνομαι 602, 45.		
βωμός d. 201, 17: 217, 48		γαμβρός			γείνεται 232, 27. γείνατο		
βῶν Dor. pro βούν	598, 55	γαμέτης			229, 15		
		γαμήγυρις			γείομος et γειομόςος		
		221, 5			229, 43		
		γαμήλιος πλακοῦς 221, 5. γα-			γείοτόμος		
		μήλια ἢ 220, 50. γαμήλια τὰ			229, 46		
		221, 1			γείσα τὰ 229, 32, 42. γείσιπο-		
					δες 229, 38, 40. γείσῶσαι 229,		
					40. γείσῶσις		
					229, 41		
					γείτων 229, 26. γείτων πινῶν		

γεραίραι αἱ 227, 35
 Γεραιστός promunt. 227, 41. Γε-
 ραίστιον 227, 44. Γεραιστία
 des αἱ 227, 39
 γεραίτερος f. 227, 24
 γεράδος 227, 19, 22
 γεράνδρον 228, 26: plur. γεράν-
 δρου 288, 26: 241, 56
 γεράνειον 510, 49. γεράνεια ἄλ-
 φιτα 228, 2. Γεράνεια mons
 228, 20
 γέρανος 227, 51, 54. τὰ γέρανος
 227, 67
 γέρας τὸ 227, 4: et 8, 4, 20
 Γέρασα et Γερασσηνοί 334, 57: et
 228, 6, itemque apud Steph.
 Byz.
 γεραστός 8, 5: 227, 43, 46
 γεργύρα 228, 35: vñf γεργ.
 γέρδιος 228, 40
 γερέθω † 8, 22
 Γερήνη et Γερήνιος 227, 40
 Γερητοθεόδωρος 226, 40
 γέρινα ἡ 27, 10. forsan Τέρινα
 ex Steph. Byz.
 γέροντα ambig. 227, 9. γερον-
 τέων f. 227, 4. γερόντειος 227,
 43. γέροντος 226, 36. γερον-
 τος et γερούσια 227, 1
 γέρορα τὰ 228, 42: 619, 1
 γέρινος 241, 1
 γέρων 226, 26: 228, 1
 γεύλοφα † 229, 1
 γεῦσις ἡ 228, 1
 γέφυρα ἡ 229, 8. Γέφυρα ο
 228, 57. Γεφυραία Ceres 22
 5. Γεφυρεῖς Att. 229, 5. γ
 Φυρῶσαι 229,
 γέω ὡ τὸ γεννῶ 225, 14: τὸ
 κτω 229, 15: τὸ χωρῶ 238,
 οἱ γεωγράφοι citati 515,
 γεωλόφος d. 222, 50: me
 γεώλοφος 222, 52: et 208,
 229, 25
 γεωμέτρης d. 222, 49, 52: 8
 19
 γεώμοροι, coloni 686, 30:
 fych. et Suid. γεωμόροι.
 γεωπεῖναι 223
 γεωπόσιος 229, 45
 γεωργός 222, 50. γεωργοί,
 loni 525, 43. γεωργοί At
 395, 52. Γεωργοί, Aristo
 nis fabula 234, 35: 320,
 Γεωργός, Menandri fabula
 57. γεωργήσιμα χωρία
 24. Γεώργιος 74
 γεωφανείον 229, 21: γεωφ
 Hef. et Suid.
 γῆ ἡ f. 222, 55: 229, 51: 2
 duali num. caret 229, 46.
 γᾶς αὐτῶν
 γῆγενής 209, 10: 22
 γῆδιον 230,
 γῆθεν
 γῆθησα
 γῆθοσύνη 70, 17: 2
 γῆθον
 γῆνιός d. 222,
 γῆνιφαγεῖν
 γῆλοφα τὰ
 γῆλοχῆς
 Γῆπαῖος pop. 230, 19: C
 Gepides: Fl. Vobisco
 dae: ubi Pal. ml. ex G
 γῆπερον 229, 57:
 γῆπόσιος 230, 1:
 γῆραιός 230, 46: oxy.

γηράναι 230, 54
 γηράντισσι f. 230, 50: 827, 34
 γῆρας 231, 2
 γῆρεῖς ἐντος 231, 2
 γῆρος τὸ f. pro γῆρας 93, 8:
 284, 33: 639, 4. γηροβοσκός
 230, 44. γηροκομεῖν 230, 37
 γῆρεus 231, 5: 511, 38. γηρύω
 εἰς 231, 10. γηρυῶν, Γηρυῶν
 81, 12. Γηρυῶν, Γηρυόνης, et
 Γηρουεὺς 231, 8
 γηρῶ ᾧς ᾧ, et γηρῶ εἰς εἰ 231,
 1. γηρῶ ᾧσω 202, 12
 γηρωκόμος 230, 40
 γήτειον 230, 21: 411, 44
 γηφάγοι οἱ 221, 50
 γίγας adiect. et subst. 231, 19.
 Γίγαντες et Γιγαντία 231, 19
 γίγλυμος 231, 29
 Γιγῶν et Γιγώνis 231, 26
 γίγνω 232, 21. γίγνεσθαι d. 232,
 29
 γιγνώσκω 231, 36
 γιναμένη pro γειν— 406, 48
 γίνεσθαι pro γείνεσθαι seu γίγνε-
 σθαι 232, 24, 27: « longo 480,
 54: quot modis accipiat in
 f. Scriptura 311, 14. γέγονεν
 εἰς δύο, duplici genere profe-
 runtur 643, 11
 γίννος et ὀγίννος 621, 55
 γίνω d. 232, 21. γινῶ† 225, 17
 γινώσκω 231, 31: pro γιγνώσκω
 672, 48: prima producta 478,
 50
 γλάγος 232, 35
 γλαγέας pro περιγλαγέας 659,
 41
 γλαῖνοι οἱ 232, 40
 γλακτοφάγος 232, 46
 γλαμᾶν 232, 43
 γλάμμα τὸ 240, 39: et 233, 46
 γλάμμεζα et γλαμμεζῶν 232, 42
 γλαμμερός 232, 44. γλαμμεδέα
 232, 44
 γλαῖξ 232, 37
 γλαπτω 233, 7, 45, 52: 235, 10
 240, 37
 γλαρίς 233,
 49 γλαρός pro λάρος 493, 4
 co- γλάσσα pro γλώσσα 558, 5
 pen. γλαυκίζειν 234, 1
 cha- γλαυκίος 233, 26. γλαυκῶ 233,
 20. 24. γλαυκίων p. 234
 206, Γλαυκοθεῖα pro Λευκοθεῖα 169, 1
 751, γλαυκόπιον 233, 28, 35. recte
 , 21 Γλαυκώπιον.
 ἄνιον γλαυκός 233, 20, 25. Γλαυκ
 o, 3: pr. ex γλαυκός 475, 22. γλα
 τὰς κόφθαλμος 233, 31. γλαυ
 3, 54 d. 233, 24. γλαυκώκης ὁ 5
 9, 55 55. foem. γλαυκώπις 233, 3
 3, 12 547, 5. Γλαυκώπιον 547
 13, 6 γλαυξ 233, 10, 37: itemque ap
 o, 34 Helych. et Suid. at 36,
 o, 32 γλαυξ circumflexe. 234,
 o, 23 γλαυξαν ἄνω 233,
 30, 8 γλαυσοῖς ὁ 231,
 9, 12 γλαυσοῖς 233, 20, 27, 33: 2
 98, 28 3, 14: gemino σσ 537
 230, 1 γλαφίς ἡ 233,
 orpion γλάφος τὸ 233
 Gepi- γλάφει 233, 39, 54. γλαφ
 pedis. 233, 44. γλαφυρή 233
 30, 16 γλάφω 233, 38: 235, 6, 55. γ
 99, 12 ψας 233
 17, 29 γλευκός τὸ 233

—γλη verbalia 661, 14 γνῶ
γλήνη 233, 56: 234, 11 τ
γλήνεα τὰ 234, 5 2
γλία ἡ 234, 24 1
γλίαρχος † 234, 24 γνῶ
γλίνα ἡ 234, 26 γνῶ
γλίος ὁ 234, 24 γνῶ
Γλίσσας seu Γλίσσας ἄντος 234, 5
19 4
γλίσσχος 234, 17: 274, 28. γλί- γό
σχως 234, 18
γλίχεσθαι 234, 35 γο
γλιχύτης † 234, 26 γό
γλίχω, concupisco 516, 11. γλι-
χώ ἡ 234, 27
γλιῶδης 234, 41. γλιῶσαι 234, γο
24 γο
γλοίης et γλοιάζειν 234, 44 γο
γλουτός 234, 39: 479, 1 γο
γλυκάδιον, acetum 626, 57 γο
γλυκασμός, dulcedo 607, 6
γλυκίων γλυκίστος 234, 50. γλυ- γ
κίον 234, 57 γ
γλυκὺς 234, 47. γλυκυθυμία
235, 48. Γλύκων ὁ 235, 6 γ
γλύσσω compar. f. pro γλυκίων
235, 3
γλύφανον 235, 15
Γλύφιον ἄντρον 235, 17
γλυφίς ἡ 235, 7
Γλῶς heros 741, 53
γλῶσσα 235, 18, 31. κατὰ γλῶσ-
σαν et κατὰ διέλεκτρον pro eo-
dem 332, 5, 20. τῶν Ἡροδό-
του γλωσσῶν ἐξήγησις 722, 22:
et 552, 5. Γλῶσσαι, Clitar-
chi liber 111, 9. sic Γλῶσσαι
Pamphili 521, 33: Philetæ
330, 40. γλῶσσαργος 235, 43.
γλῶσσασις 235, 39. γλῶσσις
23, 28. γλωσσίδες αὐλῶν 348,
27. οἱ γλωσσογράφοι 7, 54:
468, 45. γλωττοκομον 235, 36:
790, 8. Αἰ. γλωττοδεφεῖν 235,
42. γλωττοκομεῖον 235, 45.
γλωττοποιός 235, 44. γλωτ-
τοστροφεῖν 235, 41
10: 235, 50
γλωχίν 236, 1
3, 5 γναθμός
48 γνάθος 235, 56. οἱ γνάθοι 155,
50 20. ulitatus foem. gen. 212,
16 40: 653, 56
233, 10 γνάμπειν 103, 30: 236, 10.
4, 4 γναμπτός 103, 30. γνάμψις
9, 11 235, 56
etius γνάπτω 236, 11. γναπτός 226,
1. γναφεύς idem et κναφεύς
521, 43
5, 15 γνῆς γνήτός 465, 1: 493, 15:
λαυ- 435, 32
αυκῶ —γνης compoſi. 236, 31
545, γνήσιος 236, 34
31: γνοῖν ης η 236, 29
47, 5 γνόφος 236, 37: 687, 20
apud γνύξ 236, 36
5, 55, γνύπετος 237, 2
γνῶ 236, 46
34, 15 γνωματεύω 236, 43
33, 19 γνῶμη 237, 19, 23: 311, 5
34, 14 γνῶμι 237, 19, 23: 311, 5
234, γνωμίδιον 147, 17: 210, 10: 480
19
37, 20 γνώμων 236, 49: et 3, 55. γνω-
35, 10 μονες magistr. 236, 57. γνω-
33, 54 μονικὸν ὄργανον 236, 5
Φυρός 237,
33, 38 γνωμοτυπεῖν 237,
γνώριμος 237,
33, 42 γνωρισμός, agniūo 735, 2
234, 8 γνῶσαι lon. 237,

γνώσεις δικαστηρίου ἐγένετο περὶ
 τῶν— 591, 45. γνωσιμαχῆσαι
 237, 11. γνωστικῇ ἐξίς 222,
 18
 γνώτε 237, 19
 γνωτός 237, 6
 γνώω 224, 12, 21: 312, 7: 741,
 55. γνώωσι 224, 21: 237, 26:
 471, 7
 γόγγυρος 237, 44. γογγυρῶ 237,
 42
 γογγυρῶ 237, 59
 γόγγυλος 245, 42. γογγυλίζω
 237, 49. γογγυλόσκηνος 238,
 44
 γογγυστικῶς φθέγγεσθαι 771, 12
 γοερός 238, 20. γοερῶς 238, 21
 γόης ὁ 238, 22
 γοισοῦσθαι 237, 51
 γοῖτος seu γοῖσος 51, 17: 238, 45,
 et Helych.
 γόμφος 238, 4. γόμφιοι 237, 53
 γόνιμος d. 492, 35. γόνιμοι Φλέ-
 βες 652, 15
 γόνος 238, 6: 239, 10: differt a
 γονή 743, 7. γονός 12, 34:
 239, 12
 γόνου τὸ 238, 11: 244, 13: 827,
 48. eis γόνου πεσεῖν metaphor.
 687, 31. γονυπετεῖν 238, 57
 γόον f. τὸ ἐγών 238, 23
 γόος 238, 12: an contrahatur
 452, 55: 677, 1
 γοργεῖα τὰ 238, 46
 γοργολόφης ὁ 238, 29
 γοργός 238, 31, 47
 γοργότερος 275, 47
 γοργοτομία 261, 11
 γοργοφόνος 389, 28
 Γοργυθίων 238, 48
 Γοργυρος ὁ, et Γοργύρα ἡ 238,
 40. γοργυρον 238, 41. γορ-
 γυρά 238, 41. idem γεργύρα
 228, 35
 Γοργῶ ἡ 238, 38, sic τὸ Γορ-
 γοῦς πρόσωπον 470, 50. item
 Γοργών ἡ 238, 51
 Γοργύνη Cret. 227, 39
 Γούθος, et Γούθοι pop. 238, 51.
 iidem Γότθοι Suidae, Stephe-
 no Byz. et aliis.
 γούνα τὰ f. 238, 16: 284, 41.
 γουναζομαι 238, 56: 239, 2
 γουνός ὁ 12, 35: 239, 4, 12. γου-
 νός τοῦ f. 238, 14. γουνούμαι
 238, 56. γουνῶν τῶν f. 238,
 16
 γούτος 238, 55
 γοῦ ἥτω 202, 4. γοῦδεις ὅσαι
 153, 35
 γράβδην 781, 26
 γράβδης 239, 28
 γράβδης ου 818, 19
 γράβδιον 239, 41
 γράβια f. 137, 9: 222, 39: 239,
 20. γράβδιον 239, 42. γράβ-
 διον seu γράβδιον 240, 12
 Γραῖκος 239, 15: 241, 14, 19.
 γραικιστί 239, 19
 γραιζ comm. gen. 243, 30
 γραιός et γρηός 603, 23
 γράμμα 240, 37: Sept. signif. 240,
 41. γράμμα Κώιον 551, 30.
 γράμμα κηρύκειον 511, 54. τῶν
 κοινῶν γραμμάτων πινακίδιον
 672, 36. γράμματα, picturae
 lineamenta 412, 52. γραμμα-
 τείων 187, 12: 240, 56. γραμ-

- ματειδίων 241, 4. γραμματί-
διον 241, 6. γραμματικός 240,
54. γραμματικοὶ οἱ ἀκριβεῖς
787, 26. γραμματική 240, 51,
55. γραμματοκύφων 240, 21.
γραμματοφόρος 7, 21: et
γραμματηφόρος 6, 44. γραμ-
ματοφυλάκιον 412, 31
γραμμὸς δ 526, 39
γράφει et γραπίνης 239, 31
γραπτὺς 516, 34
γράφος 239, 37, 40. γράσων δ
239, 33
γραῦς 239, 23: 240, 26: 705, 39.
αἱ γραῦς 170, 55. γραῦς ἡ
240, 6
γράφειν 240, 19. γραφεῖον 187,
12: 240, 17: 569, 27. γρα-
φεῖδιον d. 147, 20: 240, 16:
241, 10. γραφεῖς seu ἐπιγρα-
φεῖς, scribae red. publ. 558,
15, 20
γράφω 240, 32. γράφω σοι,
γράφω σε, γράφω σου, ut diff.
240, 33. γράφεται διφθογγῶν
694, 3. sic γράφεται μικρὸν
καὶ μέγα, scr. per o et per ω
659, 52. clarius, γράφεται διὰ
τοῦ ο 814, 25. γράφω τὸ ξύμ
seu ξίμ 239, 28: 241, 29: 361,
49. sic γράφαι τὸ ξύσαι 412,
55. γράφεται τὸ καταξέσθαι
239, 26, 28: 240, 45. γραφῆ-
ναι pro πλάσθηναι 471, 3
γράφασκε Ion. pro ἔγραφε 624,
49. γράφειας 760, 25
γράφω τὸ ἐσθίω 219, 28: 237, 45:
239, 34
γρεῦς pro γραῦς 189, 48: 240,
26
γρηγορῶ 241, 25
γρήγιος Ion. 241, 13: 603, 23
γρήνη τὰ 241, 13
Γρήνικος 241, 16: 497, 51
γρηός Ion. pro γραός 649, 45
γρηὺς f. 241, 11: 440, 17
γρίνος 241, 47
γρίντις δ 241, 46
γρίπος δ 241, 28: et γρίπον τὸ
241, 25, 36. γριπεύς 241, 23.
γρίπισμα τὸ 241, 22, 36. γρι-
πώμενα 241, 49
γρίσων 241, 47
γρίφος δ 241, 29, 35: et γρίφον
τὸ 241, 37
γρόνθος, pugnus 695, 38
γρουνοί 241, 54
γρύζω 257, 49
γρυπάνειν 242, 9: et γρυπάνειν
244, 18. γρυπάνιον 242, 12.
γρυπανίζειν 242, 7
γρυπός δ 242, 2
γρῶ τὸ ἐσθίω 237, 44: idem di-
vise γράω. 241, 51
γρώνη 241, 51
γυάλη ἡ 243, 13. γυάλον 242,
15: plur. γυάλα 243, 10.
γυαλίζειν seu ἐγγυαλίζειν 309,
32
γῦη ἡ 242, 23: 309, 4: 782, 1.
γύας δύο ἔχοντες 358, 33.
γῦης δ 173, 25: 242, 21: 527,
41
γυῖον 242, 36: 781, 55: plur.
γῦα 89, 14: 222, 48: 242, 29:
629, 47: 781, 56. sic γῦα τὰ
μέλη 349, 11. γῦα αἱ χεῖρες
309, 28. γυῖοκοροὶ μελεδῶναι
576, 24. γυῖω δ 89, 44. γυ-
ῶσαι 242, 41
γυῖος 244, 26: et γυῖός 244,
21
γυμνάζω d. 627, 12. γυμνάσαι
243, 5. γυμνασία 243, 14
γυμνήλοι 243, 14
γυμνὴς ἦτος 110, 18: 136, 40:
382, 49: et γυμνήτης ου d.
44, 15
γυμνός 242, 46. γυμνοπαῖδια
243, 3
γυναικείας, seu γυναικείας δ 277, 3
γυναικός α. 243, 28: 639, 25.
γυναικοκλωψὶ μύκλοις 594, 24.
γυναικωνίτις ἡ 581, 8
γυναιμανές f. 208, 56: 243, 35
γύναιον 769, 15
γυνή 243, 16: defect. nom. 401,
9. τὴν γυνήν: et τὰς γυναῖς
243, 26. γύναις 243, 7
γῦον 34, 48. vife γῦον. 534, 25
γυρίζω 534, 25
γυρίνοι 243, 49: et γυρίνοι 243,
52. Suid. et Steph. Byzant.
γυρίνοι. Γυρινῶν 243, 51
γύρως δ 244, 2. γυρός δ 243,
49, 54. γυρῶσαι 243, 57
γύψ 244, 5
γύψος 244, 4. γύψινον ἀγαλμα
530, 15. γυψωτής 811, 36
γῦωρος 309, 51
γῶ quat. signif. 244, 6. γῶ τὸ
λαμβάνω καὶ δέχομαι 221, 55:
243, 16: 523, 37: τὸ χωρῶ
222, 26, 37: 229, 51: 231, 6:
242, 15, 35: 309, 28: 554, 18:
τὸ γείνω 223, 49: τὸ γεννῶ
224, 52: τὸ τίκτω 222, 48:
τὸ γαυρῶ 28, 4. γῶ γανῶ
221, 28
—γω d. verba 129, 9
γωνία 244, 12. γωνία chlamy-
dis 448, 41. γωνίδιον dim.
244, 17: 646, 17
γωρυτός 244, 7
- Δ
- δ ex τ 171, 23: ex 3 Macedoni-
ce 317, 23: in σ verbum 438,
55: pro ζ Aeolice 466, 36:
pro x 264, 38: pleonasticum
quatuor modis 107, 49
δα intensivum 142, 11: 248, 10,
17: at δα Dor. ἡ γῦ 60, 9:
244, 33
δαγκάνω 245, 28: 450, 14: 471,
39
δαδες 244, 29: 250, 46. δαδίον
246, 34
δαδύσω 289, 7
δαείρα 244, 34
δαερός 246, 35, 37
δαζω d. 249, 1, 39
δαήμων 244, 43. δαημονέστατα
244, 46. δαημοσύνη 244, 47
ἐδάην ης ἡ 244, 38
δαήρ 244, 37. δαηρός 244, 42.
δαήσις ἡ 250, 53
δαί f. 245, 2
δαίγμος δ α. 613, 35
δαίδαλω 251, 7. δαίδαλος 35,
23: 162, 31: 250, 49. Δαίδα-
λος et Δαίδαλη 250, 54. δαι-
δαλειος 33, 33: 251, 1: et
δαίδαλεος 251, 2: 261, 53
δαίδης 244, 36
δαῖς 460, 45
δαῖζω 244, 48, 55
δαίμων 35, 24: 251, 10. δαιμό-
νιος 251, 15. δαιμονία 251,
18. δαιμονιώδης 336, 38
δαίνυ δαῖτα γέρουσι 228, 12. δαί-
νυ τάφον Ἀργείοισι 748, 30.
δαίνυντο 251, 20
δαῖος 263, 32
δαῖς ἡ 250, 44: 251, 30: 252, 5.
δαῖς ἡ μάχη 36, 5. δαῖς et
δαῖς 244, 51. δαῖς δαῖτος α.
657, 44
δαῖς ἡ 266, 36
δαῖσαν ἡ 251, 48
δαῖσιος 252, 29
δαῖσιος 251, 40. Δαῖσιος, *Aristophanis fabula*
251, 41
δαῖτη ἡ 252, 8: 298, 17
δαῖτηριον 251, 52
Δαῖτις 252, 11
δαῖτος 250, 43: 252, 1. δαι-
τρέω 252, 3. δαιτροπόνος
seu δαιτροπόνος 252, 4
δαῖτυμένες οἱ 250, 45: 252, 31
Δαῖτωρ 251, 56
δαῖφρων 245, 3, 14
δαῖω quat. signif. 250, 52. δαῖω
τὸ κόπτω 17, 26: 244, 30: τὸ
καίω 32, 42: et 33, 19: et 58,
39: τὸ μερίζω 38, 50: τὸ
μανθάνω 16, 2: τὸ γινώσκα-
μι 272, 8: fut. δαῖσω 517, 9
δακτύμος 245, 25: 668, 52
δακεκάρδιος c. 668, 52
δακετον et δακετος 245, 31
δάκτια seu δάκεια 245, 33
δάκτω 245, 27: defect. 232, 9: α
conscripto 438, 56
δάκος τὸ 245, 35
δάκρυ 245, 54, 56. δάκρυον 245,
45. δάκρυς 246, 8. δάκρυσι α.
245, 48. δακρυόεις 246, 1
δάκτυλος 245, 39: 246, 15. δά-
κτυλα pro δάκτυλοι 246, 24:
502, 29: 572, 26. Δάκτυλοι
Ἰδαῖοι 465, 26. Δάκτυλοι οἱ
Κορύβαντες 246, 20. δακτυ-
λικὰ ὀνόματα 520, 24: 739,
39. δακτυλικὸς ὕμνος 285,
29. δακτύλιος 151, 23: 246,
25
δάκω τὸ δάκνω 615, 19
δαλός 142, 20: 169, 44: 246, 33
δαμάξω 246, 53. δαμάξω 246, 43:
247, 6: 281, 5
δαμάλη 661, 12: et δάμαλις
693, 32
δάμαρ 246, 40
Δαμάς 247, 16
Δαμασκός 247, 19. Δαμασκήνα,
pruna D. 211, 4, 10
Δάματος 247, 28. Δαμάστωρ
et Δαμαστογίδης 247, 30. δα-
μάστρια 281, 9
δαμῖεν 246, 44. δαμῖεν f. 246,
49. δαμῖς 246, 46. δαμῖω
f. pro δαμῶ 449, 36
Δάμις pr. 247, 32: 729, 33
δάμνω 247, 6, 14. δαμνῶ ας 698,
55. δαμνῶ et δαμνήμι 247, 7.
δαμνήμι 247, 11
δάμος Dor. 264, 49. δαμός seu
άμός pro τίς 586, 48
δαμῶ τὸ ὑποτάσσω 246, 44: 247,
5
δανάκης 247, 41
δαναιοὶ seu δανοὶ οἱ νεκροὶ 247, 48
Δανάη ex Δαναός 742, 56. Δα-
ναΐδης d. 166, 9
δανδαῖτις στεῖχουσα 472, 37
δάνειον 225, 43: 230, 26: 247,
51. δανείζεσθαι 248, 23. δα-
νειστής 248, 24
δάνος τὸ 108, 29: 247, 51. δάνος
247, 36, 48
δάος τὸ 248, 2: 277, 45, 47:
426, 53: pro sole 684, 36
δαπάνη 248, 5. δαπανηρός 248,
9. δαπανητής 40, 44
δαπέδον 248, 10: in compo. f.
429, 2
δάπης 248, 17. δάπιδες 248, 14
δάπτω 248, 15, 27: 294, 48
Δάρας 248, 20
Δαρδάνια πύλαι 716, 32
δαρδάπτω 248, 25
Δαρείος 248, 31. Δαρεικός 29, 45:
et 30, 1: 248, 39
Δάρης 248, 42
δαρτός 287, 12
δάς ἡ 244, 52: 250, 46
—δας δου 465, 13: Dor. δας δα
779, 19. —δας δαντος 465,
10: 779, 19
δάσαντο 248, 57
δασεια, f. προσφδία 248, 47
δάσιος 248, 51
Δάσληρα 249, 15
δασμός 249, 3. δασμοφορεῖν 249,
28: Dor. δασμοφορεῖν 249, 29
δάσος τὸ 249, 49: 250, 3. plur.
τὸ δάση 561, 25
δασπλήτης 249, 6
δάσσω d. 249, 1, 39
δαστός et δαστέω ω 249, 37, 44.
d. δαστητής δ 249, 43
δάσως pro δάσος τὸ 248, 55. δα-
σύλλας 248, 54. δασυλλίς ἡ
248, 55
δατέω ω 249, 53. δατεῦντο Dor.
249, 34. δατητής δ 249, 43
δαυλός 246, 37: 249, 49, 56.
δαυλος 249, 48, 54: 250, 4.
Δαυλία et Δαυλιάς 250, 7.
Δαυλίς 250, 1
δαυχμός 250, 20
δαύω εις ει 250, 10, 18. δαύω
τὸ κοιμάσθαι 283, 56
δάφνη 250, 35. δαφνηφάγοι λαι-
μοὶ 797, 8. δαφνίτας 250, 38.
Δάφνης d. 243, 8. Δαφνοῦς f.
147, 57
δάφονος 142, 11: uilitatius δα-
φονός 250, 21
δαῶ τὸ μανθάνω 244, 43: 245,
16, 21: fut. ἴσω 122, 46
δέ oxytona 761, 35: postpositum
172, 28. δέ δῆ, vacante δῆ
381, 6. —δε in compo. f. 541,
35. —δε epectatica in τοῖςδε
ac similibus 302, 22. —δε epec-
talīs, non coincidit cum γε
613, 55. per δε facta parago-
ge, accentum requirit in pe-
nult. 416, 21. —δε adverbialiter
pro eis 15, 1: 761, 30. —δε
locali signif. nec dissyllabum
est, nec ω proxime ante se
admittit, excepto ᾧδε 820, 49
δέαται f. 252, 34. sic δέατο 252,
37
δέγμενος f. 151, 44: 252, 43
δεδάηκα 244, 44
δεδαῖσται Ion. 252, 49

- δεδασμένους 243, 6
 δεδέμηκα α. 606, 49
 δεδέχεται Ion. 252, 46: 599, 26
 δέδωκε 253, 4. δέδωκε 252, 57
 δέδωκε 253, 6: 260, 8
 δεδμέατο Ion. 252, 54. δεδμήα-
 το p. 193, 47: 252, 53
 δέδμηκα f. 247, 9
 δέδοιγμεν f. 253, 23: 350, 54
 δέδοικα 253, 9: 262, 10. δέδοικω
 253, 27
 δεδοικήμενος 253, 30
 δέδομαι 312, 3
 δέδορκα 253, 32
 δεδράμηκα 316, 48
 δεδύνημαι 312, 14
 δεείλη f. 261, 27
 δέησις 250, 41: 253, 37
 δέη, verbum an adverb. 814, 56
 Δείας δ 270, 12
 Δείγμα 259, 51
 δειδέκτο f. 262, 10. δειδέχεται f.
 252, 48
 δειδήμων 259, 56
 δειδία 260, 7: 315, 50. δειδία ή
 260, 2
 δειδίει 260, 25. δειδίμεν 260,
 13
 δειδίσσω 14, 9: 260, 19. δειδί-
 ξασθαι 260, 19
 δειδοικε f. pro δέδοικε 635, 16
 δειδω d. 181, 5: 253, 10: 260, 4.
 δειδω ήσω 315, 48
 δειέλως 33, 48: 261, 15. δειέλη
 Ion. 261, 27. δειελινός Ion.
 261, 18
 δεικάνα τὰ 260, 43. δεικανάα-
 σθαι p. pro δεικανάσθαι 142,
 38: 260, 45
 δεικελισταί Lac. 260, 42
 δεικελον 260, 28
 δεικός τὸ 260, 47
 δεικηλον 260, 28
 δεικνεί f. 260, 57
 δεικνυ 260, 57: 261, 5. δεικνύ-
 μενος 260, 49
 δεικτήριον 261, 9
 δεικω τὸ δεικνύω 16, 26: 142,
 34: 246, 19: 260, 32, 54
 δειν 262, 12, 16: δειν τὸ δεσμεύ-
 ει 684, 30. δειν pro δέον Att.
 189, 36: 262, 12: 517, 53
 ὁ δεινα, an ὁ δεινα 614, 46. d.
 172, 55. ὁ δεινα τοῦ δεινατος
 314, 28: 614, 51
 Δεινίας δ 262, 31
 δεινοεπής 133, 46
 δεινολίνος 262, 28
 δεινολόχος 262, 33, 49
 δεινοπαθῶ 262, 33
 δεινός δ 262, 21. idem δίνος. δει-
 νός 219, 57: 262, 23
 δεινῶ τὸ δεινοπαθῶ 262, 33
 Δεινών 262, 31
 δειλαιοσ 392, 43
 δειλακρος 261, 37. δειλακρίων
 261, 35. δειλακρίνας δ 261,
 38
 δειλάτα 254, 48
 δειλή ή 261, 20: 392, 50. δει-
 λης, adverb. 261, 22
 δειλιαν 260, 23: 261, 34
 δειλινός 34, 2: 261, 18
 δειλός 261, 28
 δειμα τὸ 261, 44. δειμαλέος 261,
 48
 δειμάμενος 262, 8
 δειματώ ω 261, 47
- δειμος 261, 40. Δεῖμος Martis
 f. 704, 34
 δειξίς 261, 13
 δειούς p. pro δέους 262, 18: 723,
 32
 δειπνος δ 262, 35. sic τὸν δειπνον
 748, 30. τὸ δειπνος f. 143, 38.
 δειπνιστός 262, 45. δειπνητή-
 ρια κοινά 561, 11. δειπνολό-
 χος 262, 48
 δειρά ή 256, 57: 257, 1. Ion. δει-
 ρή 262, 52. δειραιον seu δει-
 ραιον 782, 18. δειρεα, seu πε-
 ριδειρεα 223, 16. δειροτομή-
 σαι 256, 57
 δειρω τὸ ἐκδέρω 217, 10: 248,
 42: 287, 12
 δεις δένος pro τὴς 305, 1: 639,
 17: 640, 25
 δεισα ή 263, 1: 651, 47
 Δεισήνωρ 263, 9
 δεισιδαίμων 260, 5: 263, 19. δει-
 σιδαίμονια 263, 9
 δειω τὸ δειδω 260, 4: τὸ φο-
 βῶμαι 253, 9: 256, 43: 277,
 8: 315, 46. δειω καὶ δῶ 263, 6
 δεκαδάρχης δ 254, 26. δεκαδαρ-
 χίαι 254, 23
 δεκάδας pro δεκαδεῖς 254, 21
 δεκαδοῦχος 254, 18
 δεκαετής φυγή 349, 18
 δεκάπηγυς εὐς 599, 41
 δεκάρχης δ 254, 22. δεκαρχίαι
 254, 24
 δεκάς ή 253, 50. τὰς δεκάδας
 ἄγειν 308, 41
 δεκάσαι 254, 28. δεκαστός 16, 24
 δεκατέσσαρες 422, 40
 δέκατος 253, 47. δεκατεῦσαι 254,
 6. δεκατεῦται οἱ 254, 9. δε-
 κατευτήριον 254, 1. δεκατηλό-
 γοι 254, 11
 δεκαφύτος et δεκάφυιος 254, 14
 δεκάχορδος 253, 55
 Δεκέλεια 254, 41. Δεκελειός
 30, 1: 254, 39
 δέκομαι Ion. pro δέχ. 676, 2
 δέκτο f. 259, 41
 δέλεαρ 254, 46. δελεάζω 254,
 52. δελήτιον 254, 53
 δέλαις εἶδος 632, 4
 δέλφαξ 255, 3. δελφάκιον 255,
 7. δελφακοῦσθαι 255, 7
 ή δελφική 743, 14
 δελφίν, Ierpens Delphicus 322,
 3. δελφινόφορος 255, 25. Δελ-
 φίνιος Ἀπόλλων 255, 17. δελ-
 φινία ή μήτρα 254, 57. apud
 Corinthium δελφία est, apud
 Ioannem grammat. δελφύα:
 quod magis placet. 255, 9
 δέλφιξ 255, 9
 δελφίς d. 255, 11, 24. Δελφίς,
 f. χώρᾱ 571, 46. Δελφοί et
 Δελφός ἀνήρ 255, 12, 20: 696,
 24
 δελφύς 16, 9: 141, 57: 254, 57:
 255, 5
 δέλφω 255, 11
 δέλω τὸ δελεάζω 254, 52: 282, 31
 δέμα τὸ 255, 27
 δέμας τὸ 255, 36: acliton 536,
 29: 639, 11
 Δεμεναί, reg. Sicil. 255, 34
 δέμνιον 135, 7: plur. δέμνια 255,
 44
 δέμω 164, 43. δέμω τὸ οἰκοδο-
 μῶ 217, 36: 262, 8: 282, 45:
- 389, 45: 445, 35: τὸ δαμάζω
 246, 54: def. 232, 2. δέμω ω
 501, 18. δέμω τὸ οἰκοδομῶ
 255, 40
 δέν, et οὐδέν 639, 32: 640, 26
 δενδαλίδες 255, 54
 δενδῖλαι 255, 50: 342, 42
 δενδρόφυτα χωρία 373, 48
 δενδρῶζειν 255, 55
 δέντα pro δέλτα 503, 49
 Δεξάδιος 346, 40
 δεξαμένη 328, 13
 δεξιά ή 256, 13. Δεξιάδην seu
 δεξιάδην 256, 37
 δεξιμήλοι 256, 20
 δεξιολάβος 256, 19
 δεξιός 156, 13: 256, 16: 635, 45.
 ἐπὶ δεξιόφει 800, 9. δεξιτερός
 256, 26. δεξιτερή 256, 13
 Δεξιχρῶν pro Δεξιφῶν vulg. 684,
 49
 δεξιῶ et δεξιῶμαι 259, 37. δε-
 ξίσις ή 256, 10. δεξίσις διὰ
 Φιάλης 794, 45
 Δεξίων 256, 6
 δέοιμι 250, 13: 256, 22: 291, 3
 δέος τὸ 16, 6: 250, 40: 256, 43
 δέπας 256, 46: acliton 255, 41:
 536, 29. δέπασσι f. 418, 22.
 δεπάζω 443, 56: 444, 1. δέ-
 παστρον 443, 56
 δέρας τὸ 228, 46: 638, 56
 δερβιστήρ 257, 51
 δέργματα 257, 19
 δέρη ή 256, 57: 262, 52: foem.
 et neutr. 747, 30
 δέρω τὸ βλέπω 165, 22: 256, 51:
 284, 9. δέρεσθαι 257, 20. δερ-
 κευνής 256, 54. δερκυλος 116, 4
 δέρμα τὸ 257, 40. δερμάτινος
 228, 47. δερμάτινοι χιτῶνες
 allegor. 734, 19. δερμηστής
 257, 36. δερμύλαι 257, 39.
 δέρμω 286, 39
 δέρξεις αἱ 257, 19
 δέρος τὸ 68, 22: 257, 8: 284, 33.
 δέρος et δέρη 747, 30
 δέρρα pro γέρρα 228, 48
 δέρρη pro δέρη Aeol. 262, 56:
 663, 46. δέρρης 257, 12: 262,
 57
 δέρω Aeol. 217, 11. δέρτρον 257,
 24: 581, 49
 δέρω 256, 49: 283, 27
 δεσάυχενες 258, 28
 δεσμός 257, 56: 291, 4. δεσμά
 ἐντάφια 508, 12. δεσμῶ οἷς
 οἱ 257, 57. δεσμεῖται ή ναῦς
 693, 38. δεσμότης 258, 17.
 δεσμῶμα τὸ 385, 4. δεσμῶτης
 258, 4, 9
 δεσπότης 258, 6: 828, 11: f. pro
 δεσποτής 714, 35: 781, 54.
 δεσπότην αὐτὸν ἐποίησε τοῦ
 πράγματος, pro κύριον 548, 12.
 voc. ω δέσποτα 258, 12. foem.
 δεσπίτις 258, 26: et δέσποινα
 258, 19. δεσπόσιος 139, 48
 δετός d. 161, 23. δετή 258, 30
 Δευκαλίδης 109, 9
 δεῦκος τὸ 16, 32
 δεῦκω τὸ βλέπω 260, 54
 δεῦνος Ind. voc. 259, 32: 277, 38.
 d. Δεύνσος 259, 28: 277, 37
 δευόατο Ion. 258, 48. δευόμενος
 258, 46
 δεῦρο 258, 54: et δεύρω 259,
 1: Att. f. δευρί 259, 9: 341,
 48. δευρί: producto 607, 24:
 646, 9
 δευσοποιός 187, 51: 259, 10: 348,
 34
 δεῦτε 66, 49: 258, 54: 259, 6
 δεύτερος 259, 15, 26. δευτερεῖον
 d. 187, 22. δεύτατος 259, 23:
 635, 14
 δεῦω 258, 33. δεῦω τὸ λείπω
 259, 16: τὸ δεσμῶ 284, 51. τὸ
 βρέχω 651, 45
 δέχεται f. Ion. 259, 36: 525, 27:
 599, 26
 δέχυνμαι 259, 46. δέχυνσο 259,
 50
 δέχω τὸ λαμβάνω 16, 23: 253,
 47: 281, 53, 56. δέχεσθαι 259,
 34. δέχεσθαι et νοεῖν pro eo-
 dem 650, 41. a δέχομαι com-
 posita χ in κ vertunt 282, 2:
 478, 32
 δεψῆσαι d. 16, 35. [217, 15. Ex
 Addendis.]
 δέω quatt. signif. 250, 39. δέω
 τὸ ἐλλείπω 284, 54: τὸ δειδω
 260, 4: seu τὸ εὐλαβοῦμαι
 796, 9: τὸ πρέπω 812, 34: τὸ
 ζέω 255, 27: τὸ εὐρίσκω 264,
 17. δέω δέσω 103, 7. δέω inul.
 253, 41. δέω ήσω 253, 37: 315,
 56: inul. 253, 40
 —δη foemin. baryt. 465, 54
 δηαί αἱ 264, 12
 δήετε 263, 44
 δηθά 263, 21, 26: 282, 8: 341, 41
 δηθεν 263, 25: 264, 57
 δηδύνω 263, 21
 Δηϊάνειρα 318, 55
 δήιος 263, 29, 35. δηϊοιο πυρός
 687, 43. δηϊότης ήτος α. 103,
 3: 263, 37. δηϊουν 263, 42.
 Δηϊπυρος 175, 27
 δῆκω τὸ δαγκάνω 260, 56: 471, 39
 δηλῆ pro δηλῶ 120, 40
 δηλήσονται 264, 35. δηλήμων
 264, 54. δηλητήριον 264, 39.
 δηλητηριώδης 50, 38
 δῆλιος ὁ Φανερός 521, 16. Δῆ-
 λιος Ἀπόλλων 546, 39
 δῆλον pro δηλονότι 280, 13: 315, 5
 δηλονότι 264, 51. δηλονότι et
 δῆλον ὅτι 649, 23, 48. δηλον-
 ὅτι pro δῆλον ὅτι 195, 17:
 579, 12
 δῆλος 264, 14, 32. Δῆλος inl.
 264, 22. δηλῶ ὡσω, τὸ Φανερῶ:
 et δηλῶ ήσω, τὸ βλέπω 264,
 34. δηλωτικὸν χρόνου 172, 4
 Δημάδης f. 210, 17: 265, 12
 δῆμαρχος 265, 20
 δημεῦειν 265, 1. δημεύεσθαι 340,
 39. δημευθεῖσα οὐσία 267, 9
 Δημήτηρ ή γῆ μήτηρ 263, 56:
 265, 53. Δημήτερος ἀκτὴ 266,
 2. Δημήτειρα 218, 49. ή Δῆ-
 μητρα 96, 29. sic τῇ Δημήτρᾳ
 442, 14: τὴν Δημήτραν 18,
 36: 263, 44: 463, 24: 625, 45:
 820, 41. δημήτριος 266, 5.
 δημητριακὸς καρπός 167, 24.
 δημητριακοὶ καρποί 618, 29:
 625, 48. ή Δημητριάς, f.
 τριήρης 469, 20: 699, 15
 ὁ δῆμιος, subst. 265, 23. δῆμια
 τὰ 265, 38. δῆμιόπρακτα 362,
 52. δημιουργός 265, 43. δη-
 μιουργεῖον 265, 42
 δῆμις ὁ 247, 33

- δῆμος 264, 41. δῆμοι Attici unde plerique denominati 327, 33. δῆμος ὁ 136, 45: 265, 3. δημοδοινία 265, 35. δῆμοκοι- νος 265, 23. δημοκόπος ὁ 524, 33: 529, 27. δημοκλήτος 265, 19. δημοποίητος 654, 38: 734, 42. Δημοσθένης c. 579, 41: accus. Δημοσθένην 152, 20: voc. ὦ Δημοσθένης 152, 31. d. Δημοσθενικός 29, 39. δημοσίος 265, 29. δημοσία ad- verb. 79, 7. δημοσιεύειν 265, 1, 31. δημοσιεύεσθαι 340, 37. δημοσίευσίς 682, 9. δημοσιῶ- σαι 265, 1: 316, 7. ἡ δημο- σφραγίς 364, 43: vñe Not. δημότης d. 15, 41. οἱ δημόται 220, 52. δημοφώντειος 226, 54. δημοχαριστής ὁ 529, 26. δημῶδες ῥῆμα 175, 6. δημω- δέστερος 265, 34. δημῶται 316, 5. δημούσθαι 265, 36. δημῶματα τὰ 265, 36. —δην adverb. 41, 28: 103, 11: unde formentur, et quot mo- dis 781, 22. δῆν, diu 17, 12: 247, 37: 266, 8. δηναιός 266, 24: oxyt. 417, 29. δῆνεα τὰ 266, 13. δῆομεν 264, 15. δῆπου et δῆπουθεν 264, 56. δῆρις 266, 32: 475, 47. δῆριώ 17, 40. δῆριώ et δῆριῶ 266, 38. δῆριόντω f. 266, 40. δῆ- ριτής 17, 40. δῆρόν adverb. 266, 18: 809, 19. —δης difyllaba barytona, genit. ου 818, 18. —δης non semper patronymicon 195, 14. —δης patronymica et patronymicam formam imitantia, vel i ha- bent ante δ, vel α 438, 2: et 265, 14: 397, 15. δῆσε f. 138, 2, 8. δῆτα 264, 57: 306, 40: 825, 17. Δῆώ et Δῆώ ἡ 263, 48: 266, 42. δῆώ τὸ καίω 265, 7: τὸ εὐρίσκω 263, 50: 264, 14, 21. at δῆώ τὸ πορῶ 17, 25. δῆώσας 263, 39. διὰ τὴν ὕνιν, pro διὰ τῆς — per v. 147, 45. sic διὰ στόμα 187, 30. διὰ initio versus 414, 27. διὰ ecclipsis pariter et crafis in compositione admittit 92, 16: epitafin quandoque signi- ficat, et Aeolice in ζα vertitur 407, 17: omiffa 773, 22. διὰ θεά 691, 40. διὰ, ἡ γῆ 60, 9. Δία inf. 266, 43. διαβάσθαι ἡ 455, 6: 786, 48. διαβασιλίζεσθαι 266, 47. διαβάτης 192, 10: διαβάτης instr. fabr. 267, 54: ulitatus 229, 14: 683, 12. διαβεβαιωτικός σύνδεσμος 415, 42. διαβήτης ὁ 40, 50. διαβιβάζειν, transm. 422, 39. διάβολος 266, 48. διαβούλιον 266, 51: 267, 13. διαβρωθεῖς 404, 31. διαβρωτι- κός 219, 28. διαγαυριάσαι 270, 38. διαγείν 267, 55. διαγλαύουσι 233, 19. διαγλαύ- σουσιν ἀταρποί 663, 16. διαγλάφας 233, 42. διάγλυφα στέγη 789, 19. διαγράφειν 310, 40: et 267, 21. διαγράφας † 240, 47. δια- γραφή 267, 56. διάγραμμα affr. 300, 31. διαγωγεύς 268, 23. διαδάπτω 248, 28. διαδέχω 286, 14. διαδιδόναι ἐν τῷ δῆμῳ 316, 5. διαδικάσαι 267, 7. διαδικασία 267, 6. διαδοιδυκίσαι 273, 43. διαδράκοι 286, 14. διαδράναι 323, 52. διαείσεται 267, 4. διαξευκτικός σύνδεσμος 415, 22. διάθεσις 267, 48. ὁ διαθέσει κα- κός 592, 10. τῇ διαθέσει πα- θητικά, significatione passiva 307, 16, 18. διαθέσεως ἐνε- ργητικῆς ῥῆμα 260, 21: 315, 11. διάθεσις μέση τίς 754, 17. διαθέσεως οὐδετέρας τίνα 444, 50. διαθρύπτειν 270, 38, 44. διαίνω 266, 56: 468, 20. ἐν διαίρει, αὐτῷ 168, 38. διαί- ρεσις τῆς εἰ διφθ. εἰς ε καὶ α 307, 7, 29. διαίρει τοῦ ζ εἰς κσ 718, 11. idem διάλυσίς 307, 14. διαίρεται 249, 46. δίατα 267, 2. δαιτώμενος ἐν ὄρεσι 630, 11. δαιτεῖν 267, 3. δαιτηταί 267, 3. διακαυνεύσαι 267, 18. rectius διακαυνιάσαι Helychius: at Suid. διακαυνίσασθαι. διακέμαι 105, 7. διακεκριμένος 267, 33. διακηρυκεύεσθαι 268, 32. διακίχκλινον 268, 1. διακλάσθαι 516, 52. διακλιμακίσαι 267, 16. διακναιόμενος 267, 4. διάκονος 92, 18: 268, 25. διακίκοπται 267, 11. διακορής 268, 31. διακοσμηθεῖμεν 267, 41. διακουράζεσθαι 267, 24: rectius διακοράζεσθαι Suidas: Helych. διακορίζεσθαι. διακρανῶσαι 273, 38. διακράτησις τῶν ὀδόντων 641, 16. Διακρία et Διακρίεις 268, 3. διακρίδόν 267, 33. διακρινθεῖτε 267, 35. διακνήσασθαι 426, 16. διάκτωρ ορος ὁ 269, 10. διάκτο- ρος ου d. 268, 10. διακωδονίζειν 325, 22. διακωδω- νίσαι 267, 27: 273, 47. διαλαλήσαι 269, 38. διαλαλιά 818, 28. διαλαμπής 109, 34. διαλέγω 569, 11: et 25, 24. δια- λέγεσθαι, loqui 331, 36. sic διαλεξόμεθα περὶ αὐτῶν 624, 29. διάλεξις, locutio 532, 30. διάλεκτος 268, 35: barytonon 569, 23: quid 816, 54. διά- λεκτος, loquela, fermó 146, 27. τὴν διάλεκτον Ἀπολλω- νιατῶν εἶναι, esse vocabulum Apolloniatis proprium 808, 38. κατὰ διάλεκτον Βοιωτῶν 660, 51. absolute κατὰ διάλεκτον 342, 20. κατὰ διάλεκτον, et mox, οἱ γὰρ Αἰολεῖς 653, 33. sic κατὰ διάλεκτον: et mox, Ταραντινοὶ γὰρ 621, 51: ἀπὸ διαλέκτου, et mox οἱ γὰρ Δωριεῖς 732, 29. iudem ἡ διά- λεκτος absque adiectivo 620, 36. διαλείμματα 268, 47. διαλλάτται 211, 2. διαλύσασθαι 778, 44. διελύθη εἰς ε καὶ ι 307, 31. κατὰ διά- λυσιν ἀναγινώσκεσθαι, divise legi 779, 43. idem κατὰ διά- στασιν v. 44. sic κατὰ διάλυ- σιν, ἡἰα 121, 40. διάλυσίς et διαίρεσις pro eodem, nempe diremptio τοῦ η εἰς εα 307, 7, 14. διαλύσει Ἰωνικῇ εἶναι pro οὔσα 683, 51. sic διαλύσει τῆς ου 569, 6: διαλύσει τοῦ ζ 720, 30. διαμασῶσθαι 740, 47. διαμετρητός 269, 3: 474, 21. διάμησε 268, 52. διαμπάξ 268, 40: 325, 51. διαμπερές 86, 32: 268, 43: 358, 52. διαμυδαίνεσθαι 269, 1. διαμυδαίνειν 268, 55. διαμῶ ἡσω 268, 52. διαναβολαί 80, 22. διαναφοδῆσαι pro διαμφοδῆσαι 4, 38. διάνδιχα c. 768, 38. διανῆσαι et διανενησθαι 603, 5. διάνοια 269, 2: 580, 27. διαντλεῖν 270, 3. διαξίφισσασθαι 269, 21. διαξύσαι 267, 22. διαπαίζειν 269, 38: 594, 30. δια- παίζει τὴν λέξιν ὡς βάρβαρον 621, 54. pass. διαπαίξεσθαι 267, 28. διαπαντός 269, 20: 271, 7: 338, 57. διαπαρνεύειν 371, 39. διαπατταλεύειν 296, 40. διαπατ- ταλεύεσθαι 269, 23. διαπε- πατταλευμένα 269, 42. διαπειράσαι 273, 47. διαπερδίσσαι 269, 38. διαπερονῶν 661, 21. διαπεσεῖν 269, 26. διαπηνικίζω 269, 31. διαπιθίκαται 268, 38. διάπλουτος 407, 8. διαπνεύσαι τοῦ δρόμου, interpi- rare a c. 724, 41. διαποδίζειν 269, 25. διαποικίλλειν 429, 43. διαποικί- λος 186, 32. διαπραθίζειν 269, 18. διαπρήσσειν κελεύθους 687, 53. διαπρύσιον 269, 13. διαπτερώσαι 269, 27. διαπτίσαι 125, 44. διαρῥοῦν 141, 44. διάρρρωσις 141, 43. διαρῥαῖται 269, 50: 609, 15. διαρῥήδην 269, 47. διαρῥινοῦσθαι 270, 5. διαρῥοια ἡ 494, 33. διαρτάσαι 149, 56. διαρτάσαι 340, 4. διάρτησις seu διάρτι- σις 361, 7. διαρῦνται 270, 3. melius uno τ. Δίας 270, 10: 271, 3. διασαλακωνίσαι 270, 38. διασαρδανῶσαι 267, 46: 273, 45. διασαυλοῦσθαι 270, 42, 44. διασαφητικός σύνδ. 415, 27, 33: perperam διασαφητικός 773, 15. διάσειστος 270, 32. διασεσοβημένος 270, 35. διασήθειν 271, 36. Δασία ἡ, fest. 270, 14. διασκαιδικίσαι 270, 50. διασκαριφῆσασθαι 273, 33. διασκελίζειν 502, 39. διάσμα τὸ 270, 18. διασμιλεύειν 273, 53. διασποδῆσαι 273, 55. διασπῶν 271, 37. διάστασις, ἡ διαίρεσις τῆς δι- φθόγγου 171, 9, 13: 413, 14, 24. sic κατὰ διάστασιν, διὰδεις 244, 29. διαστάσει τοῦ ι 182, 46. ἐν διαστάσει ὄντα, di- iuncta 249, 20. idem διάλυσίς. διαστέλλειν 270, 48. διαστέλλειν εἰς — disting. 540, 53. τὴν διαστολὴν ποιοῦνται ἀπὸ τοῦ α, ab α incipiunt ad differen- tiam alterius 271, 9. ἐκ διαστήματος 125, 18, 53. διαστήτην f. 270, 53. διασφάξ 270, 27. διασφικῶσαι 269, 43. διάσχεσις 340, 6. διατάχους 271, 1. διατίθεσθαι 267, 51. διάτορος 269, 28. διάτορον 271, 41. διατοῦτο 255, 25: 270, 56. διατρίβειν 271, 39. διατριβή, gymnasium 800, 55. διατριβαί, Icholae 722, 20. διατρυγίος 271, 26. διατρυφέν 768, 33. διάττειν 271, 33. διάττω Att. τὸ διαστήω 710, 45: 757, 5: rectius διαττῶν 271, 36. διαυλία 269, 50. διαυλος 169, 50: 170, 26: 743, 16. διαυλωνίζειν 743, 18. διάφαροι χιτῶνες 175, 39. διαφαιλίζειν 125, 25. διαφέρειν τὰ κελεύόμενα, i. δια- κομίζειν 268, 28. διαφλεγής 407, 18. αἱ Διαφοραί citantur 154, 10: 149, 35: 203, 36: 283, 19: 348, 23: 349, 22: 458, 22: 590, 31: 633, 38: 682, 18. 288, 46. διαφράγματα 271, 50. διαφρυκτοῦν 271, 45. διαφρῶ 274, 41. διαφύσσειν 279, 48. διάφω 170, 33. διαχάραξις 710, 26. διαχάσκειν 481, 25. διαχειροτονία ἡ 273, 45. διάχυσίς 619, 15. διαχώρημα προβάτου 271, 55. διαψαίρειν 340, 42. διαψεύσασθαι 67, 57. δίγνωνος 272, 3. διδάσκω 272, 8: et διδάχω 231, 41: fut. διδάξω 231, 40. d. δι- δάσκαλος 35, 22: 272, 19. δι- δάσκαλος ὁ ποιητής 782, 20. διδάσκαλειον 323, 9: 729, 26. διδάσκαλη 231, 41.

- διδῶ 273, 3
 διδῶμι ἡς ἡσι 255, 37: 258, 31:
 316, 3. διδῶμι 244, 44
 διδῶσι Ion. 177, 16. διδῶσκε
 Ion. pro εἰδῶ 624, 45
 διδραχμον 320, 53
 διδυμος 169, 57: 272, 31, 35, 39:
 u correpto 603, 13. Διδύμη
 272, 42. Δίδυμα, Διδυμαῖος,
 Διδυμεύς 272, 44. διδυμάονες
 272, 32
 Διδῶ ἡ 272, 52
 διδῶ εἰς εἰ 255, 37. διδρῶσι 272,
 50
 διδῶ ὥσω 272, 47: 316, 21: 698,
 53
 διδῶμι α. 520, 46
 διδῶμι 272, 47: imperfectum
 laepe mutuatur a διδῶ 177, 5.
 fut. διδῶσμεν 272, 49. δεδῶ-
 κασιν παρὰ τὸ— derivarunt
 a— 197, 49
 διε f. 273, 8
 διεδοιούκισε 273, 43
 διέδρον 409, 36. διέδριον 274, 21
 διειλκυμένη σάρξ 331, 3: pro
 διειλκυμένη.
 διείμενος † 445, 27
 διείναι pro διέναι 289, 45
 διείπα 273, 13. διείπομεν 320,
 20
 διεκβάλλω 363, 31
 διεκδῶνισε 267, 44: rectius διε-
 κδῶνισε v. 27, et infra 273,
 47. sic διεκδῶνισθησαν 325,
 23
 διελαύνω 325, 51
 διέλλω 248, 27
 διέλος ὁ 261, 15
 διένται 273, 19: 280, 38
 διεξίμεναι 273, 20
 διεξοδευτικὰ ἀφέσεις 692, 52.
 διεξοδικώτερον 460, 6
 διεξωλήνως 324, 17
 διεξομύρτον 324, 17
 διέπε 273, 11. διέπειν 368, 17
 διεπνίκισας 269, 32
 διέπρησσαν πεδίον 688, 3
 διερέσω 274, 32
 διερός 274, 1: 468, 20: 726, 19:
 774, 25
 διερύνηκος 240, 28
 διέρχεσθαι, differ. 344, 26
 διέσθαι 273, 14
 διεσκελισμένος 502, 39
 διεσμειλευμένος 273, 53
 διέσπε 383, 53
 διεσφηνωμένος 739, 7
 διέτμαγεν 273, 27
 διευθετῆσαι πάντα 726, 9
 διευκρινήσασθαι 273, 56
 διευρηπιδίσαι 270, 50
 διέφθορας 273, 22: 754, 25
 διέφρασαι f. 273, 24
 διῶ τὸ ζητῶ 275, 56. διῶ et
 δίδομαι 274, 11. δίξω δίξω
 153, 2. δίξαι et δίξαι 621,
 57. διζήμενος 274, 11
 διηγῶ 274, 16. διηγηματικὸν κε-
 φάλαιον 824, 45
 διηθεῖν, percolare 422, 39: 793, 7
 διήκω τὸ ἐκτείνω 274, 23
 διήλασε 325, 51
 διήμι τὸ διώκω 273, 15: 280, 38
 διηκέες 274, 19
 διήρεσα 274, 32
 διήρης 274, 25
 διήρηται διὰ τοῦ— 340, 4
 διήφουσε 274, 41
 διήυμια 275, 5
 διήυραμβος 274, 44
 διήυρος 274, 45
 Δίης ου ὁ 271, 6
 διῆσαν 121, 45
 διῆπτης 275, 9, 16. διῆπτεστε-
 ρος 275, 14. Διῆπολιον 275,
 3. διῆπολία fest. 275, 1
 διῆπασία 274, 55
 διῆστων τὰ ἐναντία 415, 23. δι-
 στάμενον τῆς— discedens a—
 638, 31
 διῆφιλος 275, 6
 δικαίος 275, 36. δικαιοτέρος
 Ion. 31, 8: 394, 8. δικαιοκρί-
 τῆς ὁ 435, 45. δικαιοῦσαι 316,
 11
 δικαλέκτης, vel potius δικολέ-
 κτης 275, 28
 δικάρανος 276, 25
 δικασπόλοι 275, 32
 δικαστής 275, 29. δικαστικοί
 288, 18. τὸ δικαστικὸν ἐκομί-
 ζοντο 734, 26
 δικατάληκτον ἴς καὶ ἴν 480, 10.
 sic 376, 36: 395, 35: 513, 52:
 671, 3: 704, 24. τὰ δικατά-
 ληκτα eandem declinationem
 fervant 749, 18
 δίκηλα 19, 51
 δίκρος c. 276, 30
 δίκη 275, 52. τὴν δίκην ἀποφύ-
 γειν, absolvi 369, 3. δίκην,
 veluti 695, 13
 Δικηρίδης 165, 55
 δικλῆς ἴδος 500, 24: 518, 21. δι-
 κλῆς 275, 34
 δικολέκτης 275, 28
 δίκροος et δίκρος 276, 21: 587,
 43. δίκροῖς, ut διπλοῖς 276,
 23
 δίκροσσαν 430, 30
 δίκροτος ναῦς 277, 1
 Δίκη 276, 12. Δίκτον 276, 13.
 Δίκατιον ὄρος 276, 16, gentile
 Steph. Byz. Δικταῖος.
 δίκτυ f. 275, 27. δίκτυον 275, 22.
 δικτυωτὴ θύρα 513, 4
 δίκυ, vel potius δίκτυ f. 275, 27
 δίκω τὸ βάλλω 260, 55: 279, 20:
 et 102, 11
 διλήμματος 699, 40
 δῆμνος 279, 9: 767, 19, 35
 Δίνδυμον 276, 32
 δῖνη 276, 44: 277, 17: 339, 10.
 δῖνος 277, 12, 14. δῖνος τὸ 339,
 11. δινεύειν 277, 17
 δῖνω τὸ στρέφω 283, 2. sic δινό-
 μενος παρὰ— 74, 15. δινωτός
 277, 10
 διογενής 277, 19: propr. Διογέ-
 νης 277, 29. διογένητος 277,
 20
 διοκοῦσθαι 548, 53
 διόγνητος 277, 19
 οἱ διοικηταί, administratores reip.
 562, 52. τὰ διοκημένα 569,
 32
 Διόμεια et διομειαλαζόνες 277,
 21
 Διομήδης 277, 27
 Δίομος 102, 44. Δίομος heros,
 et Διομία fest. 277, 24
 —διον dimin. 230, 8: 239, 51
 διόνται 280, 27
 Διόνυξος 277, 35
 Διονῦς dim. 133, 56: 277, 3: 280,
 23: Διόνυσος 277, 35. Διόνυ-
 σος Cabirus 482, 33. τὸ Διο-
 νύσιον, templ. B. 420, 4. Διο-
 νύσια θεοῖται 449, 2. Διονυ-
 σιακὰ ὄργανα 629, 38. Διονυ-
 σιακὰ μυστήρια 459, 31. διο-
 νυσιάζειν 388, 34
 διόνυχα ζῶα 811, 15
 Διοπείδης 277, 29
 διοπεύειν 278, 6, 10
 διοπομπῶ 125, 33
 δίοπος 278, 7: et 18, 28
 διοπτεύειν 278, 8, 11. διοπτρῶ
 278, 10. διοπτρικὸν ὄργανον
 236, 55
 διοπαπεύς 278, 11
 Διός α. 409, 10. Διὸς αὐγαί 277,
 4: 409, 9. Διὸς in compol.
 277, 28: 278, 25. Διὸς 278,
 13: 812, 2
 —διος d. 75, 24: proparoxyt.
 380, 34. —dios et ἴδιος deriv.
 700, 46
 διοσημία 277, 5
 διόσθους menf. 278, 28
 διόσκορος 278, 25. Διόσκορεῖον
 278, 38. Διόσκουροι 277, 6:
 278, 22. Διόσκουρεῖον 98, 32
 δίοσμος αἴρ 136, 23
 διοτρεφής 435, 41
 δίπηχυς 279, 19
 δίπλαξ 278, 48. διπλασιάζουσι
 καὶ ἕτερον q 128, 47. διπλα-
 σιάζοντα τὴν πρώτην συλλα-
 βὴν 232, 5. διπλασιασμός et
 ἀναδιπλασιάζειν 86, 45, 48. δι-
 πλασιασμός τοῦ λ 68, 47: sic
 ἐν διπλασιασμῶ 56, 12, 23
 διπλοῦς 123, 1: 278, 43. διπλῆ
 278, 46. διπλόη 278, 53. δι-
 πλοῖς 278, 48
 Δίπολις regio 279, 5
 διπρόσωπος 279, 12
 δίπτυξ 279, 1. δίπτυχος 278, 56
 δίπτωτον τὸ χρέως 814, 30
 δίπυλον 299, 10
 δῖς 279, 7: syncopatum 405, 31.
 δῖς ἡβήσας 279, 13. δῖς, ut
 τρεῖς, finalem s in composi-
 tione amittit 279, 8: 767, 19, 37
 δῖσα et δέσσα ἡ 263, 4
 δισανέες 279, 10: 767, 39
 δίσκος 279, 19
 δισσόν ἐστι, duplicem habet ety-
 mologiam 566, 33
 δισταγμός 275, 57
 διστάδιον 170, 26
 διστάζειν 274, 12: 279, 17. δι-
 στάσαι 281, 41
 διστεγής 274, 27
 δισυλλαβεῖν 742, 30. μέχρι τῆς
 δισυλλαβίας αὐξάνεσθαι 685,
 26. τὴν δισυλλαβίαν ὑπερβαί-
 νειν 508, 32, 48: 791, 44
 δισχίλιοι 767, 36
 διτάλαντον 744, 25
 διφαλαγγαρχία 729, 3
 διφάτε 279, 47
 διφάρα 279, 41
 διφθόγγωγραφείται 426, 32
 διφίλος 275, 8: 279, 28
 διφορεῖται τὸ ὄνομα 346, 40. δι-
 φορούμενα, per eia sc. et per
 ia 462, 15. διφορεῖται, μετὰ
 τοῦ i, καὶ χωρὶς 263, 48. δι-
 φορεῖται καὶ διὰ τοῦ i, καὶ
 διὰ τῆς ei διφθ. 263, 6: et
 261, 57. διφορεῖται κατὰ τὴν
 γραφὴν 197, 51. διφορεῖται
 κατὰ τε γραφὴν καὶ σημαίνό-
 μενον 698, 12. διφορεῖται κα-
 τὰ τὸν χρόνον, duplici tempo-
 re efferuntur, et longo et bre-
 vi 753, 27. sic 115, 16: 776,
 13. διφορούμενα κατὰ τὰς συ-
 ζυγίας 129, 46. διφορεῖται ὁ
 μέλλων τῶ τετάρτης 100, 25.
 sic v 34
 δίφρος f. 6, 28: 279, 30. ὁ δι-
 φρος et τὸ δίφρον 585, 35: et
 124, 33. sic δίφρα pro δίφροι
 502, 27. διφροῖα μικρὰ 718,
 44. διφρεύω d. 132, 3. δι-
 φροφόροι 279, 38. διφροφο-
 ρούμενοι 279, 40
 διφῶ ἄς ᾗ 279, 45
 διφῶνα 334, 41
 δίχα 279, 51: 768, 38. διχάζω
 275, 37
 δίχαλκον 747, 19
 διχῆ 279, 54. διχῆ et διχῶς 440,
 6. διχῆ et διχῆδος 279, 53.
 διχόμενος 279, 57. διχόμενι
 α. 280, 1. διχόμενις ἴδος 280,
 2. διχῶσι f. 516, 9. δίχω
 τὸ διχάζω 275, 36, 41. διχῶ
 f. ex διχῶ 516, 9
 δίφα 279, 55. διφακρός d. 801,
 48. διφηρός 122, 26: 801, 48.
 διφῶ ἡσω 202, 17. at διφῶς,
 retento α, Dor. est 202, 17
 δίω καὶ δέω 263, 6. δίω τὸ διώ-
 κω 273, 18. διῶ τὸ διώκω 273,
 14: 280, 37. διῶ διαίνω 267, 1
 διωβελία 280, 24
 διωγμός ὁ 481, 33
 διώκω 280, 26. διώκετον 280, 28.
 διωκτικός 468, 23. διώκτρια
 29, 19
 διωλύγιον 280, 55
 διωμοσία 274, 56: 276, 55
 Διώνη 280, 41
 διῶνται 280, 37
 Διώνυσος 280, 6
 διωξικέλευθος 281, 3
 Διωξίπη 426, 48
 διώξις ἡ 481, 31
 Διώρης 280, 47
 διώρυξ 280, 53
 διώρης 280, 52: Hefych. διώχος.
 διωχμός Aeol. 371, 21
 δμητήτω 281, 8
 δμητήρα θεῶν 609, 13: rectius
 δμητήρα 255, 48: 281, 9
 δμητός ὁ 389, 46
 δμῶ τὸ δαμάζω 17, 42: 281, 5.
 δμῶ ἡσω 389, 46
 δμῶαί αἱ δοῦλαι 770, 32: genit.
 plur. Dor. δμῶων 718, 51
 δμῶς δμῶός 409, 14: 770, 28:
 plur. δμῶες 281, 10. δμῶός ὁ
 770, 35
 Δνεῖς op. 189, 41
 δνοπαλίζω 281, 18. δνοπαλίζει
 281, 18
 —δνός d. 12, 5: 41, 47
 δνόφος Dor. 60, 9. δνοφερός
 281, 14
 —δνῶ Dor. pro ζῶ 466, 28
 δοάσατο f. 104, 12: 281, 30, 40
 δόγμα 281, 42
 δοιάζειν 274, 13: 281, 34: 289,
 37. δοιάσατο 281, 40. Δοίας
 et Δοιάντειος 289, 15
 δοῖδυξ 289, 7. δοιδυκισμός 464,
 52

- δοῖεν f. 289, 12
δοῖη 289, 22
δοῖμεν f. 289, 14: 296, 56
δοῖός 289, 16. δοῖω 289, 16
δόκανα 282, 5
δοκεύω 50, 57: 281, 45
δόκησις 281, 46. δοκησίσοφος 281, 54
δοκίδες αἱ 229, 39. δοκίδια μι-
κρά 731, 9
δοκίμος 281, 52. δοκιμασία 281, 45. δοκίμιον 281, 52
δοκός 281, 56. δόκος ἢ δόκησις:
at δοκός, trabes 538, 47
— δόκος compof. pro δόκος 478, 52
δόκω ξω 281, 45: 283, 17. δοκῶ
281, 48. δοκῶ εἷς εἰ d. 390, 5.
δοκῶ εἷς: et δοκῶ εἷς, fed in
compof. 442, 49
δόλιος 282, 31: 521, 16: propr.
Δολίος 521, 22: et 282, 24.
δολιεύεσθαι 783, 42
δολιχός 282, 8: 765, 41. δολι-
χόν adv. 282, 8. δολίχαυλος
282, 12. δολιχῆρετμοι 282, 15.
δολιχόσκιος 282, 9: 534, 35
δολιῶ 282, 32
Δολίων d. 282, 20: i producto
92, 31
δόλος 282, 26, 31: in bonam et
mal. part. 626, 39. δολοιφο-
νῆται f. 633, 28. δολοκτασία
118, 35. δολομήτα 282, 42
Δόλοψ 282, 17. Δολοπίων d.
282, 21
Δολύρας vulg. pro Δορύρας 579,
20
Δόλων δ 282, 24
δόμα τὸ 293, 19
δομαῖοι, f. λίθοι 411, 10
δόμηναι Dor. 282, 47
δομή d. 164, 43. δόμος 282, 45:
a δομή diff. 743, 8. δομῶ 293,
13, 15: 445, 35
— δόν adverb. 204, 52
δόναξ 283, 1, 6. δοναῖα Ion.
283, 11
δονῶ 282, 55
δόξα 283, 15. δοξοκοπία 283, 14
δορά 257, 50: 284, 12. δοράζειν
284, 15
δορατίζεσθαι 284, 25
δορατομήκη 736, 29
δόρει 284, 31
δορίαλλος et δόριαλλος 283, 45
δορίαλλος 283, 36
δορίδες 284, 15
δορκάς 284, 6, 9
δόρεξ 284, 9
δόρος δ 284, 26. δόρος τὸ 284, 34
δόρπος δ 262, 36: 283, 52. δορ-
πιστός 284, 17
δόρυ 18, 40: 283, 20. δορύκτιον
283, 37. δορυκτῆτη 283, 36.
melius δορυκτῆτη. Δορύτας f.
579, 20. δορυξός et δόρυξος
283, 33. δορυστόν 284, 19.
δορυστός 292, 41. δορυφόρος
284, 21
— dos difyllaba, praeunte con-
lona, barytona 701, 44
δός f. pro δόσι 381, 11
δόσκον Ion. 284, 23
Δοτάδης 210, 3
δότειρα 318, 54
δότης, δότης 177, 25: 435, 48.
δοτήρες 294, 10
δοτικός 284, 30
δοτός 284, 29: 387, 28: et 43,
12: 161, 22
δουλιχόδειρος 284, 46
δοῦλος 284, 49: 291, 8. δούλη
285, 1. δουλεία d. 461, 48.
δουλεία et δουλία 285, 2, 5.
δούλιον ἡμαρ 284, 57. δουλό-
συνος 673, 30
δούξ, Dux 732, 57. δουνική τά-
ξις 718, 57
δούπος 285, 8
δοῦρα α. 284, 40: et 283, 22.
δούρατα 283, 21. δοῦρε δύω
289, 29. ὁ δούρειος ἵππος 716,
21. δουρηνέες 284, 44. δου-
ρίκλειτος 139, 53. δουρικλυ-
τός 215, 24: 245, 12: 284, 38.
δουρίκτητος 139, 53. Δοῦρις
d. 247, 34. δουροδόχοι 731, 10
δουρός et δουρί α. 284, 35
δοχμή 285, 18: et δόχμη 647,
27, 31. lie δοχμός 285, 13, 15,
22: et δόχμος 285, 14. δό-
χμιος 285, 13: et 98, 29. δό-
χμιος 285, 25
δράγμα 285, 48. plur. δράγματα
76, 46: 451, 8. δραγματεύειν
76, 6. δραγμή 285, 52
δραῖω 285, 54
δραίνω τὸ πράττω 18, 51: 286,
27
δράκαυλος 287, 14
Δράκιος 286, 15
δράκων 286, 7. δρακόντειος 226,
51. δρακοντίας δ: at δρακον-
τίας ἢ 101, 48: 271, 3. δρα-
κοντόπους 371, 46
δράμα 286, 18: Suid. δράμα.
δραμῶ ἡσω 316, 47. δράμημα τὸ
316, 50
δράναι 286, 28. aor. δράναι 286,
26
δράξ 286, 30: 287, 3: 330, 32:
613, 15. δράξες βακχικάι 459,
30
δράξων 286, 33
δραπέτης 285, 39: 286, 42, 54:
287, 4. foem. δραπέτιν στέγην
393, 44. δραπετίνδα 286, 48
δραῖσαι τὸ πράττειν 286, 19. δρα-
σθεῖς 336, 47. δράσις 287, 2
δράσσω d. 285, 43
δραστήρ 286, 56
δρατοί 287, 4, 7. δρατά 287, 9
δράττεσθαι τὸν— 286, 34
δραχμή 40, 34: 285, 22: 287, 19:
unde dicta 613, 17: lex obo-
lorum fuit 369, 1: et 368, 56
δρέμω 286, 38: 316, 45
δρεπῆνη ἢ 268, 54. δρεπανοειδής
287, 37. Δρεπῆνη inf. 287, 31.
Δρέπανον Achaiae op. 204, 34.
Δρέπανον Siciliae 287, 35
δρέπειν 287, 30. δρεπεῖς 287,
30: Helychio δρεπεῖς. δρε-
πτόν 287, 27
δρήθω 253, 33: 285, 41: 286, 1
δρήμι 286, 26
Δρής δρή 635, 29
Δρήσος 287, 40
δρημοσύνη 287, 1
δρήσται οἱ 286, 55
δρηστήρες 286, 55. foem. δρή-
στειραι 286, 54
δρία τὰ 287, 43
δριμύς 287, 48
δρίφος 287, 50
δρόιτη 288, 3
δρόμος 288, 19: 316, 46: 769,
46. δρομαῖος d. 385, 34, 41.
δρομικός ἵππος 502, 36: 608,
34
δρόπος 191, 56
δρόσος 287, 52. δρόσοι, leonum
catuli 377, 40. δροσίξω 287,
55. δροσῶ ἡσω 287, 56. δρο-
σούμενα 287, 56
Δρύας αντος 553, 44
δρυαχαρνέως 288, 15
δρύινος 288, 21
δρυμάττω 288, 55
δρυμά an δρύμα 96, 9. δρυμοί
228, 31: u producto 568, 34
δρυόκοιτος 288, 36
δρυοκολάπτης δ 576, 12
δρύοχοι 288, 37
Δρύοψ 288, 32
δρυπέτης seu δρυπετής 576, 11
δρύπω 283, 28. δρύπτω τὸ ξέω
89, 38: 288, 52: 289, 1
δρῦς prifcis quaevis arbor 228,
31: 288, 22, 27, 49. δρύτη ἢ
288, 8. δρυτόμος 288, 28:
448, 26
δρύφακτοι 228, 53: 288, 45: 289,
5. δρυφακτική λάραξ 719, 2.
δρυφάσσειν: Not. ad 288, 51
δρύφειν 127, 19
δρύφελον 288, 57: et δρύφελον
289, 1
δρυφόποις c. 668, 57
δρῶ 285, 38: 287, 2, 6. δρῶ τὸ
ἐνεργῶ 126, 49: τὸ πράττω
288, 1: τὸ βλέπω 477, 4: τὸ
ὀρῶ 781, 44
δρωπακίζεσθαι 288, 12
δῦ seu ἔδυ 289, 50
δυσάξειν 289, 34: 755, 6
δυσάς 289, 41
δυγός Dor. ὁ ζυγός 316, 57: 411,
54: Aeol. 466, 36
δυσεν 289, 39
δύη ἢ 284, 49: 290, 57
δύηκοντα cur non dicatur ut
τριακοντα et similia 766, 45
δυσήθεια 291, 10
δυσικός ἀρετμός 289, 48
Δύμαι et Δυμαῖοι 291, 15. Δύ-
μας δ 291, 16
δύμεναι f. 290, 1
δύμη ἢ 412, 53. Δύμη op. 291,
12
δύμι 103, 4: 290, 11
δυνάξω 290, 20: 312, 9
δυνάμενος τοῦ λέγειν, dicendi
facultate pollens 356, 43. δύ-
ναμις 162, 5: 290, 17. δύνα-
σαι 290, 33. δυνάστης 290,
20. ὁ δυνάστης τῶν Ἀθηναίων
533, 44
δύνει Ion. 290, 39: 484, 34
δύνῃ pro δύνασαι 290, 38: 484,
19. δυνήσεται 290, 22
δύνω d. 10, 13: 182, 5. δύνειν,
mergere 291, 22. δυνῶ εἷς α
312, 12. δύνωνται 290, 24
δύο communi lingua, δύω Attica
289, 30: singulari cur careat,
et ab ἄμφω quid diff. 91, 33,
43: proprie numerus non est
766, 46: 767, 10. τὰ δύο, ambo
665, 5. δυοῖν 289, 38. comp.
δυοκαίδεκον 290, 49: δυοκαί-
εικοσιπηχῦς 459, 6
δυσόστος vel potius διόστος 278,
28
δύπτω 291, 20. δύπτης 291, 18
δύρεσθαι 192, 43: 291, 23
Δυρράχιον 291, 24
δυσ in verbis augmentum quo-
modo capiat 399, 46
δυσαιρία 378, 54
δυσανής 291, 30: 776, 6. δυσανή-
ων f. 291, 31
δυσανής 291, 41
δυσάμμορος 218, 36: 291, 35
δυσάντητος 388, 57
δυσανιστοτοκία, seu δυσανιστο-
τοκία 291, 39
δυσβάρνακος 291, 45
δυσβήρης 291, 43
δυσγάργαλις 291, 47
δυσδιάκριτος 283, 41
δύσαι Ion. 290, 3
δυσέκλυτος 259, 12: 548, 39
δύσελπις ιδος 518, 53
τὸ δυσεντέριον 494, 33
δυσεξίτηλος 239, 13
δύσερις 291, 52
δυσερμία 291, 49
δύσετο 290, 6
δύσζηλος 411, 23
δυσηλεγής 291, 56
δυσήνιος 121, 55: 292, 3
δυσηχῆς 291, 54
δυσθάνατεῖν 442, 48: 757, 16
δυσθρυπτος στεγρότης 104, 1
δυσί 290, 42
Δύσιος op. 488, 10
δύσις 290, 15
δυσκάτοχος 292, 3
δύσκε Ion. pro ἔδυ 624, 47
δυσκέλαδος 292, 9
δυσκηδής 646, 54
δυσκλέα 292, 10
δύσκολος 292, 6
δυσκοπάνητος 150, 36. magis ana-
logum δυσκοπάνιτος, ut τρις-
κοπάνιστος. 299, 9
δύσμαχος c. 299, 9
δυσμένης 292, 11. δυσμενῶ 292,
11. δυσμεναίνω 292, 12
δυσμή 290, 9: 292, 23
δύσμορος 292, 28
δυσνόητα ῥήματα 741, 16
δυσνομία 292, 27
δυσπαλῆς 292, 32: 394, 54
δυσπαροχολούρητος 156, 48: 402,
22, 28
δύσπαρις 292, 29
δυσπαρίτος 292, 30
δυσπέμφελος 292, 34
δυσπεπτούμενα 292, 36. vulg.
δυσπεπτούτων, perperam. re-
quiritur enim πτ, ut in ἀπε-
πτῶ et similibus. 399, 7
δύσριγος 292, 38
δυσσόος 292, 43
δύστηνος 292, 48
δυσφυλακτεῖν 292, 48
δυσχερής 392, 42: 400, 8: neutr.
292, 47
δυσχερής 292, 51
δυσωπεῖσθαι 292, 49
δυσωρεῖν 160, 46
δύφρος et δίφρος
δύω pro δύο Att. 91, 36: 289, 26.
δύω τὸ ὑπεισέρχομαι 4, 44: 19,
5: 735, 6: τὸ δύνω 290, 11:
τὸ ἀποδύω 570, 57: τὸ δεσμεύ-
ω 291, 16. δύνω et δύνω 10, 13
δυνδεκάτη 440, 46
δῶ f. τὸ δῶμα 321, 39
δῶ τὸ δεσμῶ 289, 41: τὸ δε-
σμεύω 663, 52: 782, 12: δῶ

ὄψω, ligo 611, 49. uſitatus
 incontractum δέω 289, 52
 —δω et δῶ 21, 11
 δωδεκάτος 294, 25. δωδεκαέτης
 ου 765, 26. δωδεκαέται pro
 δωδεκαέταις 765, 27. δωδεκά-
 χορδον. 813, 43
 Δωδώνη et Δωδωναῖος 293, 2
 δῶν ης η 198, 39: 294, 24. εἰ
 δῶσι f. 173, 3: 294, 20
 δῶσι α. 520, 45
 δῶμα 293, 11
 δῶμος ὁ Dor. 517, 1
 δωρεάν, gratis, impune 495, 34
 δωρεῖσθαι, donare 410, 7, 10.
 δωρητικός ὕπνου 544, 43
 Δωριος λέξις 443, 27: 726, 55.
 δωριάζειν 293, 40. idem δωρί-
 ζοντες τῇ φωνῇ 219, 8. δωρί-
 ζειν et δωριστί 321, 48
 Δωρίππη 293, 36
 δῶρον 293, 21. δῶρα λαβών, do-
 no accepit 118, 12. δωροδόκος
 293, 33. δωροφάγοι 293, 3
 Δῶρος 742, 27
 δῶς 293, 48: propr. 247, 17
 δῶση pro δῶ 790, 46
 δῶσι f. pro δῶ 294, 13
 Δῶσιων 294, 2
 δῶτηρες 294, 12
 δῶτης ὁ 293, 55
 δῶτις ὁ 294, 6
 δῶτις 177, 26
 δῶτωρ 294, 18
 δῶσι f. pro δῶσε 294, 18

E

E littera 294, 29. ε ex α Aeolice
 537, 18: ex η 611, 5: pro η
 in compof. 73, 11: fequente
 confona pleonastica, verſum in
 342, 50: fic 232, 31: 381,
 49: 476, 19: 478, 35: 673, 9:
 in α transit in aor. 2, 246, 55:
 in ο transit in praeterito perf.
 medio 351, 10: in ο transit
 etiam in verbalibus 559, 13: in
 ο transit Aeolice 618, 55. ε
 poetico pleonasmō additum
 224, 51: 427, 3: pleonasticon
 Attice in praeterito 351, 44:
 508, 41: pleonasticum ante
 vocales, ante confonantes non
 item 318, 27: pleonastice vo-
 cali ab initio praepositum, spi-
 ritum eius ſumit 317, 45, 57:
 ut pleonastice additur, ita per
 aphaereſin quandoque demitur
 405, 55: ab initio saepe abii-
 citur 605, 49: et 508, 42: ex
 perfecto paſſ. extritum 662, 55.
 ε dualis numeri, crebro elidi-
 tur ab Hom. 664, 8
 ε λέγειν 326, 48
 ε pronom. 294, 33
 εα f. pro εἶα ſeu εἶατε 637, 31.
 εα imperative 637, 34. εα Ion.
 pro ἦν 419, 12: et 306, 52.
 εα 307, 32: εα pro α, alpir.
 317, 48
 —εα in arborum ſignif. 733, 36
 —εα ab εὔα, α producto 190, 7.
 —εα f. ex εἶα 517, 22
 —εα Ion. pro ἦν in accuſ. 386,
 18: Ionice pro εἰν in praet.
 plusquamperfecto 386, 14: 419,
 12
 εα f. pro εἶα 637, 44

εἶα f. 306, 54. fic εἶαός d. 9, 10
 εἶα f. 307, 2. fic εἶαδε 388, 26:
 306, 57
 εἶαός f. 307, 2. fic εἶαδε 388, 26:
 306, 57
 —εαι pro εσαι ſeu η Ionice 502,
 8. fic 237, 15: 466, 8: 621, 36
 εἶαη f. 307, 8. fic εἶαω 307, 23
 εἶαν c. 307, 24: cum indic. εἶαν
 διχρόνῳ παραλήγεται 129, 38
 εἶανός 308, 14: 438, 9. εἶανόν,
 εἶμα 136, 43
 εἶαρ 307, 43: 387, 11. εἶαρ τὸ
 αἶμα 380, 7: τὸ πνεῦμα 511, 19
 —εας ὁ d. propr. 35, 34: 579, 25:
 795, 13
 εἶας f. 307, 6: 398, 6
 εἶας Ion. 307, 48: 320, 26
 εἶας Ion. 295, 12: 308, 11
 εἶας Ion. 294, 57: 295, 2: 308,
 295, 10
 1. fic εἶατο
 —εἶαται Ion. pro ἦνται 578, 42:
 itemque εἶατο pro ἦτο 46, 10.
 —εἶαται Ion. pro ἦνται: et εἶατο
 pro ἦτο 252, 34, 37, 49, 53
 εἶαται f. 307, 27
 εἶαται f. 307, 38
 εἶαται f. 308, 29
 εἶαται f. 312, 6: 653, 15
 εἶαται Boeot. 401, 43: 485, 6
 εἶαται Lacon. 308, 26
 εἶαται f. pro εἶαται 308, 28
 εἶατος 308, 35: p. εἶατος
 308, 37: 685, 2. τὰς εἶατάδας
 αἶγειν 308, 40. εἶατομεύμενα
 308, 40. εἶατομήκοντα 308, 44
 197, 14
 εἶαται ης η 198, 42
 εἶαται 198, 44
 εἶαται 308, 30
 εἶαται 200, 5
 εἶαται 324, 13
 εἶαται 211, 20
 εἶαται f. 308, 32
 εἶαται 309, 37
 εἶαται f. 309, 9
 εἶαται 309, 43
 εἶαται 309, 17: 363, 10
 εἶαται 309, 14
 εἶαται 309, 43
 εἶαται, ingignere 309, 12
 εἶαται 309, 15. εἶαται 311, 52
 εἶαται 309, 51
 εἶαται 308, 54. εἶαται ἡ 457,
 21
 220, 50
 εἶαται 309, 26
 εἶαται 309, 18. εἶαται καταβο-
 λή 340, 37. εἶαται 309,
 35. εἶαται 309, 35. εἶαται
 308, 56
 εἶαται 309, 1. εἶαται ὁδοῖο 380,
 26
 εἶαται 309, 9: 350,
 663, 20
 11: absque
 εἶαται 309, 19, 27. εἶαται
 309, 23
 308, 55
 εἶαται f. 324, 13
 εἶαται 311, 14. εἶαται 309,
 55
 εἶαται 43, 27: 309, 53: 385, 5:
 418, 50. εἶαται 99, 57. εἶαται
 43, 27: 383, 5
 312, 27
 εἶαται Att. 239, 29
 εἶαται 810, 2
 εἶαται 503, 23
 εἶαται 218, 14

εἶαται 310, 38
 εἶαται 310, 1
 εἶαται 310, 27
 εἶαται 797, 27
 εἶαται 310, 24
 εἶαται 310, 7. εἶαται α. 245,
 52: 310, 13
 εἶαται, reliquiae 563, 6
 εἶαται 770, 52
 εἶαται 159, 20
 εἶαται 771, 16. εἶαται
 310, 39
 εἶαται 310, 21
 εἶαται 490, 9. εἶαται
 757, 32
 εἶαται 310, 39
 εἶαται 310, 42
 εἶαται 310, 48
 εἶαται 310, 34
 εἶαται 115, 27. εἶαται
 115, 28
 εἶαται 310, 37. eadem ἐπηγ-
 κενίδες. 504, 32
 εἶαται 310, 29
 εἶαται 423, 24
 εἶαται 310, 54
 εἶαται 311, 1
 εἶαται 121, 30
 εἶαται 518, 30
 εἶαται 527, 27
 εἶαται 310, 38
 εἶαται 518, 22
 εἶαται pro κλίσαις 712, 35. με-
 τὰ γ' ἐγκλίσεων συντάττεται,
 cum tribus modis 586, 3. εἶαται
 κλιτικῶς ἀναγινώσκειν 124, 9
 εἶαται: vile ἐγκόμβωμα. 310, 42
 εἶαται 255, 44
 εἶαται 311, 4. vulg. ἐγκό-
 βωμα, itemque apud Pollu-
 cem lib. 4, c. 18. ſed contra
 etymologiam. quocirca Hely-
 chium et Suidam ſequi placuit.
 εἶαται 10, 24: 268, 29: 311, 11.
 εἶαται 50, 29
 εἶαται 530, 24
 εἶαται 310, 48
 εἶαται 310, 30
 εἶαται 311, 33
 εἶαται 537, 15
 εἶαται 450, 6
 εἶαται 311, 36
 εἶαται 311, 49
 εἶαται 311, 48, 51
 εἶαται 311, 38: 404, 30
 εἶαται 828,
 34
 εἶαται 311, 44
 εἶαται 311, 40
 εἶαται 311, 26. ἐπὶ ἐγκωμίου
 λαμβάνεται, in laudem perſo-
 nae dicitur 780, 8
 εἶαται 311, 54
 εἶαται 312, 8. εἶαται 237,
 37: 312, 9. εἶαται 237, 37:
 311, 56
 εἶαται 312, 17. εἶαται 312,
 15. εἶαται εἰς 605, 30.
 εἶαται 12, 53: 312, 21. εἶαται
 312, 23. εἶαται
 Ae. 312, 26, 39. εἶαται
 312, 40. εἶαται 312, 18
 312, 16
 εἶαται 242, 13
 εἶαται f. 13, 28: 312, 16: defect.
 232, 9

εἶαται ἡ, et dat. plur. Ion.
 313, 16
 εἶαται 313, 14
 εἶαται 630, 24
 εἶαται 313, 25
 εἶαται 509, 23
 εἶαται 221, 52: 313, 29
 εἶαται et εἶαται, pop. 312,
 54
 εἶαται 312, 49: et εἶαται εως
 312, 56
 εἶαται 313, 7
 εἶαται 776, 22
 εἶαται 313, 8
 εἶαται 630, 26
 εἶαται 313, 1
 εἶαται 313, 30. εἶαται
 313, 31, 37
 εἶαται 313, 47
 εἶαται 313, 55
 εἶαται 367, 32
 εἶαται 313, 39. εἶαται
 313, 41
 εἶαται 314, 5
 εἶαται 314, 7, 33. εἶαται autōs com-
 positionem admittit in obliquis
 496, 51. εἶαται Att. 314, 52,
 56: 613, 56: 732, 39. εἶαται
 315, 10. εἶαται 732, 39. εἶαται
 315, 9: 785, 44. εἶαται Dor.
 314, 37: 315, 17: 693, 16. εἶαται
 315, 11. εἶαται f. 314,
 45
 250, 42
 εἶαται ης η 247, 8
 εἶαται 315, 31
 εἶαται 216, 17: 703, 53
 εἶαται 256, 50
 εἶαται 286, 9
 εἶαται f. pro εἶαται 286, 40
 εἶαται Mercurius 315, 28
 εἶαται poet. f. 107, 52: 315, 46
 εἶαται 315, 37
 εἶαται 611, 49
 εἶαται 315, 44
 εἶαται 250, 41
 εἶαται 315, 50
 εἶαται 315, 33. εἶαται d. 383,
 2: 499, 3
 εἶαται p. 258, 39: 315, 56. fic
 315, 53
 εἶαται 465, 56. verius
 eſcam ſignificaret. at εἶαται, edes
 786, 27
 εἶαται Ion. 316, 25. ſing. εἶαται
 316, 27. act. εἶαται A. f.
 9, 33. part. m. εἶαται 316, 1
 264, 35: 316, 5
 εἶαται 316, 3
 εἶαται 138, 10: εἶαται 316, 31
 εἶαται ἡ 316, 31
 εἶαται Ion. 284, 27. reg. εἶαται
 316, 21: et εἶαται 316, 20
 316, 9
 εἶαται 316, 36
 εἶαται f. 316, 39: 383, 17. εἶαται
 vetera quae 73, 5. εἶαται ὁ
 316, 44
 312, 3
 εἶαται 282, 33
 εἶαται 786, 26
 εἶαται 316, 56: 389, 51
 εἶαται 284, 27
 εἶαται Att. 317, 8
 εἶαται 286, 43
 εἶαται et ἀπέδα 316, 53: 339, 24, 26
 εἶαται ἡ 316, 45
 εἶαται 316, 51
 εἶαται

- ἔδρην ης η 286, 26
 ἔδριόντο 316, 55
 ἔδριται 316, 52
 ἔδυνασθην 312, 11. ἔδυνήσθην 312, 14
 ἔδω et ἔδω 316, 32: 499, 3: 575, 2. ἔδω ἡσω 316, 31. ἔδω ἔσω 315, 34: 316, 27. ἔδωδῃ 55, 26, 31: 317, 10. ἔδωδμος 288, 26
 ἔδωλια 317, 5: 455, 5: et ἔδωλιασαι 317, 7, 12. ἔδωλιον seu ἔδωλιον 317, 9
 ἔε f. pro ε 317, 48. ἔε αὐτόν 66, 7: 642, 7
 εε nunc in η, nunc in ει contra-huntur 509, 5. εε pro η Dor. 793, 41: pro ει Ion. in praeterito plusquamperf. 419, 13
 εείκοσι f. 112, 52: 317, 40: 559, 11: 614, 42. sic εείκοσάβοις 758, 47: εείκοσόροιο 317, 40
 —εείν pro εἶν Ion. in aor. et fut. secundo infn. 465, 50
 εείξεις f. pro εἴξεις 317, 43
 εείπας p. 318, 28. sic εείπεν 317, 45
 εείς f. pro εἶς 16, 18: 317, 36, 48: 544, 8. sic εείσάμενος 317, 42
 ἐέλδετο p. 317, 22. ἐέλδωρ 317, 17
 ἐελέμενοι 317, 29
 ἐελομένην 317, 49
 ἐεμαι τὸ ἡμαι 295, 8: 429, 6: 509, 14
 ἐέργω p. 317, 31. sic ἐέργει 177, 22. ἐεργομένη 68, 35: ἐεργμῆναι 478, 41
 ἐέρσαι αἱ 317, 27. ἐέρσα ἡ aspir. 317, 48
 424, 11
 ἔεστο 381, 38
 ἔεστατο p. 383, 39. sic ἔεστο 317, 32
 ἔζη Dor. 410, 42. ἔζην ης η 413, 8, 12
 ἔζω τὸ κατέζομαι 335, 57: 575, 6: τὸ κάθημαι 615, 51: 658, 33: d. 401, 49: 741, 28
 —ἐζω rarum 671, 17
 ἐζων ης η 410, 41: 413, 9
 ἔηκε p. 107, 1: 317, 50
 ἔημι d. 105, 54: 106, 3: 295, 7: 352, 43: 429, 6: 438, 34: 483, 31, 57: 509, 14
 ἔην f. pro ἦν 317, 55: 431, 29. sic ἔηνδανον, aspirat. 317, 48
 ἔηος f. 318, 1
 ἔης f. pro ἦς, cuius 614, 40. sic ἔησι pro ἦσι 581, 35
 ἔθας d. 629, 31. ἔθας ἄδος α correpto 595, 21
 ἔθειρ 107, 37. ἔθειρσι f. 318, 49. ἔθειράδες 225, 55. ἔθειρω 304, 24: 318, 44
 ἔθελω 317, 18: regularius quam θέλω 405, 38. ἔθελμός 318, 42. ἔθελοντής ο 436, 4. ἔθελοντί 377, 11. ἔθελούσιος 227, 12. ἔθελοκακήσας 318, 41. ἔθελουχινος 299, 30. ἔθελουφιλόσοφος 722, 17
 ἔθελμην 319, 23
 ἔθεν f. pro οὔ 124, 19: 498, 22: encliticum 638, 7, 14: encliticum quando 124, 8
 ἔθηκε 319, 30
 ἔθηλον χρωμα 348, 35
 ἔθην pro εἴθην 495, 38
 ἔθίζω d. 319, 8
 ἔθνος τὸ 319, 12. ἔθνικὸς ἀνὴρ 99, 17. ἔθνική παραγωγή 68, 8. Ἐθνικά Ori 276, 35
 ἔθος 319, 4, 16
 ἔθου 319, 22
 ἔθώσα 450, 17
 ἔθρεξαν 454, 30
 ἔθρίγκωσε 319, 27
 ἔθρισε f. 319, 25
 ἔθω, τὸ ἐξ ἔθους διαπραττομαι 306, 46: τὸ ἐξ ἔθους τι πράττω 318, 45: 319, 6, 9
 —ἐθω d. 8, 20: 106, 16: defect. 231, 52
 εἰ ex η Boeot. 410, 5: pro η Boeotice 9, 35: 493, 46: 602, 28: 626, 7: 660, 51: pro η Dorice 583, 5: pro η Aeol. 675, 30: pro ε seu ο 102, 15: pro ο in compof. ex os neutro 630, 22. εἰ ex εο Attice 517, 52: 675, 56. εἰ ex εε, relolvitur itidem in εε 386, 26. εἰ in η verbum 121, 12: in η Aeol. 653, 34: et Boeotice 605, 35: in η Attice 166, 36: 400, 27: in ε, accedente pleonasmō 122, 42: 127, 22: 270, 7: in ε, propter metrum 337, 23: ε amittit etiam in verbalibus 568, 26. εἰ pleonasticum 146, 23: 348, 11: 419, 56: per syncopen ex-titum 438, 54
 εἰ conjunct. 307, 24: 415, 18. εἰ μὴ ἢ περιεκτικὰ 130, 28. sic εἰ μὴ ὥς— 17, 42. εἰ cum indic. et subiunctivo 301, 33. εἰ καὶ, etiam si 336, 44: et divi-le, εἰ γὰρ καὶ μὴ ἢ δίχρονον 122, 46. εἰ μὴ ἄρα, nisi f. 209, 12. εἰ τὸ εἴθε, utinam 26, 52. εἰ composita 356, 7: et 341, 50: Dorice αἱ 33, 54
 εἰ μὴν pro ἡ μὴν, iur. 416, 50. εἰ, es 294, 38: 300, 43, 56: 610, 38
 —εἰα foem. proparoxytona quae 313, 17: d. ab ω 334, 20: 558, 4: 565, 14: ex ω circumflexo 558, 1. —εἰα ex us barytono, et εἰα ex us oxytono 565, 5. —εἰα pro η 397, 43: 676, 3. —εἰα et ἰα seu ἱη 462, 15. —εἰα foem. possess. proparoxytonon 461, 44: et 451, 50. —εἰα α correpto 519, 27
 —εἰα εἰας εἰε Aeol. in aor. opt. 125, 30: 760, 23
 —εἰα disyllaba foem. 461, 47. —εἰα d. ex εὔω 461, 48: 462, 11: α productio 519, 29. εἰα ex ἰεα f. 468, 3: 475, 10: Attice pro εἰα proparoxytono 462, 4. εἰα et εἰά subst. 410, 16
 —εἰα foem. ex us 461, 49: α correpto 519, 27
 —εἰά d. subst. 139, 31. [410, 17. Ex Addendis.]
 εἰα, ἰνι 420, 1: 423, 25, 35. εἰα adverb. 294, 42. εἰαί αἱ τροφαί 410, 12
 εἰαμένη 295, 16: 328, 14: 437, 50: et 93, 5. ὑφ' εἰαμεναῖς Ὑπίοιο, Apoll. Arg. lib. 2, v. 797, aspir. εἰαρ τὸ 294, 47, 53. εἰαροπότης 294, 47
 —εἰας pro εἰας 35, 34
 εἰασκεν Ion. 295, 11. sic εἰασκον 658, 9
 εἰαται p. pro εἶνται 294, 55: εἰατο pro εἶτο seu ἦτο 295, 7: 653, 22
 —εἰατο poet. pro ἔατο 46, 11
 εἶβω 295, 21. εἶβω τὸ ῥέω 502, 15: τὸ στάζω 454, 7. pass. εἶβεται 182, 3
 εἶγμεν f. 253, 25
 εἰδάλιμος 295, 25
 εἶδα f. 294, 50: 295, 23: 491, 27
 εἰδείην 296, 38
 εἰδεχθῆς 295, 29: 671, 49
 εἶδημι d. 618, 52
 —εἶδης patronym. 165, 44: pro ἰδης 18, 46: patronymica lre-cie magis quam signif. 166, 3
 εἶδῃς 296, 34
 εἶδῃσω fut. ab εἶδω 618, 52. εἶδῃσειν 296, 22
 εἶδικός et ἰδικός 295, 39. oppos. γενικός 442, 26. εἶδικά εἶδη 458, 21. εἶδικὸν ὄνομα 543, 55. εἶδικὸν εἶδος ὄνομα 610, 25: 813, 34
 —εἶδιον dim. 147, 19: 230, 9: 240, 16: 241, 9: 560, 11
 εἶδογράφος 295, 51
 Εἶδοθῆα et Εἶδω 264, 6: 295, 51: 505, 34: 760, 54
 εἶδον 296, 14. εἶδομεν pro εἶδω-μεν 296, 26
 εἶδοπεποιημένος 295, 33
 εἶδος 295, 33. εἶδους παραγωγου ῥηματικόν 553, 9. εἶδους τῶν παραγωγῶν συγκριτικοῦ 582, 11. εἶδους τῶν υποπεπτωκό-των τῶ ὀνόματι πρὸς τι ἔχον 582, 15. εἶδους τῶν υποπεπτω-κότων τῶ ὀνόματι περιληπτα-κοῦ 553, 10
 εἶδοσαν B. 282, 35
 εἶδότε θῆρης 503, 1
 εἶδυσι f. 296, 29: 440, 19
 εἶδύλος et εἶδυλῖς 295, 30. εἶ-δύλεια Theocriti, ἡδύλεια 273, 41
 εἶδω 296, 10: εἶδω τὸ βλέπω 17, 17: 30, 28: 42, 22: 818, 15: τὸ βλέπω καὶ φαίνω 41, 47: τὸ γινώσκω 17, 49: 21, 19: 466, 20: 820, 56: τὸ γινώσκω καὶ ἐπίσταμαι 419, 28: τὸ ἐπίσταμαι 21, 3: 42, 33: 476, 5: item act. τὸ ὁμοῖω 471, 34: 476, 42: 477, 8. εἶδω εἶσω 618, 51. εἶδω in compof. et deriv. 21, 4: indicativo modo diphthongum, ceteris modis per ε 296, 17. pass. εἶδεται 296, 13: εἰδόμενος 296, 10
 εἶδω ἦς ἡ 296, 42. εἶδω ἦσω 618, 50
 Εἶδω dimin. ab Εἶδοθῆα 264, 7: 505, 34: 760, 54
 —εἶδω diphth. 372, 22
 εἶδωλον 260, 39: 295, 56. εἶδω-λα ἐκ πηλοῦ 471, 1
 εἶδώς ὅτος 296, 36: 503, 1
 εἶεν f. pro εἶησαν 296, 53. εἶεν, adv. conced. 296, 44, 47
 —εἶεύς 426, 44
 εἶην ης η 300, 54. εἶην et εἶη 342, 17. εἶην pro εἶεν Aeol. 342, 23
 —εἶην ης η 296, 40
 εἶθαρ 297, 3. εἶθε 297, 2: 315, 21
 εἶθισμένος, mansuetus 542, 42
 εἶκα 350, 57
 εἰκάδιος 297, 57: pr. 298, 3
 εἰκάδω d. 297, 5, 24. εἰκάδω d. 8, 19
 εἰκάς ἡ 297, 37
 εἰκαστός 107, 10: 297, 25
 εἰκελος 7, 29: 296, 3: 297, 28: 337, 24: in compof. 21, 57. εἰκέλως 408, 28
 εἰκῆ 78, 29: 297, 33
 εἰκοβολεῖν 297, 32
 εἰκόνιζον absque augm. 419, 44
 εἰκός] ὡς τὸ εἰκός 751, 6
 —εἰκός possessiva 29, 45, 57: —εἰ-κός d. f. 248, 40
 εἰκοσάβοια 297, 49: 758, 47. sic εἰκοσάκωπος 317, 40. εἰκοσά-ρισμα 297, 44
 εἰκοσι 297, 37: 766, 45. εἰκοσιν, assumpto ν, cum sequitur va-lis 297, 50. εἰκοσινήριτα 297, 44. εἰκοσίπηχυς 459, 6. εἰ-κοστός 297, 59, 52
 εἰκοῦς, pro εἰκόνας 312, 56
 εἰκτην f. 317, 15
 εἰκτός 297, 8
 εἰκω 297, 4. εἰκω τὸ ὁμοῖω 7, 29: 21, 54: 317, 15: 350, 40: τὸ πρίπω 589, 35
 εἰκώ ὅς οὖς 674, 31: et 312, 56
 εἰκών 297, 5. εἰκὼν ὄνος: et εἰ-κώ ὅς 674, 30: et 312, 56
 εἶλα as ε 333, 9
 εἶλαπίνη 298, 9. εἶλαπινάξιν 298, 20. εἶλαπιναστής 298, 21
 εἶλαρ 294, 50: 298, 4
 Εἶλαριάδης f. 60, 41
 Εἶλατίδης 298, 22
 εἶλε 337, 38
 εἶλει 298, 23. εἶλεῖν 424, 45. εἶλεῖσθαι περὶ τὸ αὐτὸ 424, 55
 Εἶλειθια 14, 24. εἶλειθιαί 298, 38
 Εἶλενία 298, 26
 εἶλεός f. 298, 31
 εἶλέωσι 298, 23
 εἶλη ἡ 21, 39: 298, 53: 390, 31: 449, 28. eadem εἶλη. εἶλη ἡ d. 225, 24. εἶληθερεῖν 389, 42
 εἶλήλουθα f. 298, 42: 440, 46. sic εἶλήλουθας 422, 9: 610, 38. εἶλήλουθμεν 298, 46
 εἶλημα τὸ 424, 46
 εἶλημαι Att. 121, 25
 εἶλησεις καὶ συστροφαί 20, 3. εἶλησις τῶν νεφῶν 624, 10. κατ' εἶλησιν χαλῶμενον 534, 29. εἶ-λητόν τομάριον 790, 8
 εἶληφα Att. 298, 47: 300, 26. sic εἶληχα 298, 50
 εἶληγμα ὀφews 723, 35. εἶλη-γμός καὶ σκότος 551, 18
 εἶληκρινῆς 298, 56
 εἶλίπους c. 245, 20: 299, 23
 εἶλίσσω 299, 20: 330, 25. εἶλισ-σεν 240, 50
 εἶλιτενῆς 299, 17: 330, 38
 εἶλκον 332, 31
 εἶλκυσθαι 304, 5. εἶλκυσθαι 304, 4
 εἰλόμενοι 298, 25
 εἶλον es ε 333, 10
 εἰλόπεδον 449, 29
 εἰλυθμός 299, 48

- εἴλυμα 299, 52: 378, 26
 εἴλυμένος 299, 50
 εἴλυός 299, 45: 809, 54
 εἴλυσπᾶσθαι et εἴλυσπῶμενα 299, 54. agnoscit etiam Helychius: sed agnoscit cum nostro et ἴλυσπᾶσθαι absque diphthongo.
 εἴλυτρον 333, 43
 εἴλυφάω 300, 1. εἴλυφῶ 300, 1, 5. εἴλυφών 300, 6
 εἴλυω d. 333, 42
 εἴλω d. 298, 6. εἴλω τὸ συστρέφω 19, 55: 641, 2: idem εἴλω 116, 48. εἴλω τὸ συγκαλείω 298, 5. εἴλω pro εἴλω 294, 50
 εἴλωσ-ωτος 74, 3: plur. εἴλωτες 300, 7, 12: 332, 51: 660, 24.
 εἴλωτεύειν 300, 12. εἴλωτεια 300, 10
 εἴμαρτο 300, 30: 561, 29. εἴμαρμένη 300, 25: 589, 25: 663, 3
 εἴματα 300, 15. εἴματισμένος 300, 24
 εἴμην 300, 36: 301, 39: 339, 44
 εἴμεν f. 296, 54: sic εἴμεν 296, 56
 —εἴμεν f. 246, 49
 εἴμένος, indutus 90, 20: 300, 33
 εἴμι τὸ πορεύομαι 133, 8: 301, 12, 41: 467, 9, 17: penultimam habet anomalam 791, 54
 εἴμι pro ἔμι 653, 22
 εἴμι 300, 39: 301, 6: penultimam habet anomalam 791, 54: ad quartam verborum in μι pertinet, natum ex sexta barytonorum 307, 50
 εἴν p. pro ἐν 302, 23. sic 197, 7: 298, 33: 332, 16. εἴν eis εἴ 348, 1: et 301, 18: 475, 57.
 εἴν pro ἦν, eram 381, 13: 431, 16
 —εἴν pro ἐόν Att. 262, 14
 εἴναι 301, 38. εἴναι, Esse et Ire 301, 44, 51
 εἴνάλιος 301, 54
 εἴνάνυχος Sic. 302, 5, 7
 εἴνάτειρ 107, 37: et εἴνάτηρ 302, 16
 εἴνατος p. 302, 1. Εἴνατος pr. 302, 14. Εἴνατία 302, 12
 εἴνεκα f. 302, 20
 —εἴνός d. 58, 52: 135, 39
 εἴνοσίφωλος 302, 18
 εἴντο 403, 6
 —εἴνω d. defectiva 58, 30, 33: 231, 43
 εἴξαι f. 297, 15
 εἴω f. pro ου 334, 39
 —εἴω poet. pro Ion. εἴω in pronom. 334, 48
 εἴωκυται f. 350, 56
 εἴωμεν f. pro ἴωμεν 449, 42
 —εἴωμεν pro —ώμεν f. 449, 41
 —εἴων trisyllaba proparoxytona 533, 29. —εἴων subft. ex os neutro 225, 43: 230, 25. —εἴων et εἴων, templum significans nomen 278, 35. —εἴων et ἴων 511, 48
 —εἴων ex parasyllabis 187, 15: ex os 323, 8: ex ἴειον 468, 10: ab εἴς 187, 10. —εἴων et εἴων ab εἴς 451, 45. —εἴων verbalia 569, 26: verbalia ab εἴω 187, 23
 —εἴος d. 28, 35: 33, 31: 64, 33: 139, 45: ex os neutro 422, 20. —εἴος possessiva 29, 38, 46: 779, 52: a possessivo in κός quid diff. 775, 33: Ionice ἴος 612, 11. —εἴος metusastica communis generis 80, 42, 47: 226, 49
 —εἴος c. 182, 33: d. ex is 248, 31: pro ἴειος ex is 426, 36
 —εἴος, redundante εἴ 146, 21
 εἴπα as ε 128, 29: 368, 22. εἴπαισαν 302, 45. εἴπάτωσαν 302, 26
 εἴπέ α. 329, 57: 662, 56: in compof. ἔξεπε 484, 9
 εἴπέμεν f. 316, 36
 εἴπερ pro ἥπερ vulg. 655, 23
 εἴπεσκε Ion. pro εἴπε 302, 42: 625, 11. εἴπησα Ae. 302, 41
 εἴπόμην 368, 25
 εἴπον es ε 368, 22. εἴπον imperative 302, 24, 27, 39: idem εἴπόν 302, 33. εἴπών ὄντος 368, 23
 —εἴρ et εἴρ 107, 36
 —εἴρα proparoxyt. 318, 53
 εἴρα seu ἴρα ἢ 483, 4. plur. εἴραι 303, 38
 εἴραξ et εἴρακιον 582, 55
 εἴραφιότης 280, 18: 302, 53: 371, 57: 372, 6
 εἴργαθω d. 8, 19
 εἴργω seu εἴργω τὸ πᾶλιν 144, 7. εἴργω aspir. Att. 377, 43, 47
 εἴρειν τὸ λέγειν 257, 6. εἴρειν καὶ συζῆσθαι 118, 26
 εἴρερος 303, 2
 εἴρεσία 303, 9. Εἴρεσιον 303, 11.
 εἴρεσιώνη 303, 18
 εἴρετο 304, 33, 45
 εἴρην δ 303, 37
 εἴρήνη 140, 28: 303, 41: 537, 45: 827, 6
 εἴρησται, dicetur 624, 33. οὐκ εἴρηται, non est in usu 822, 24
 εἴρια τὰ 303, 46: 438, 47
 εἴρις 303, 43
 εἴρμος 144, 44: 303, 45: 447, 16
 εἴροντο 303, 30: 304, 49. εἴρόμεναι 304, 39
 εἴρος τὸ, lana 303, 50: 374, 12.
 εἴροκόμος 303, 50. εἴροπόκος 303, 46
 —εἴρος verbalia 28, 42: penultima diphth. 488, 12
 εἴρωζον, ferpebant 429, 21
 εἴρωται Ion. 304, 6: 378, 14: 445, 21
 εἴρωμαι 303, 57
 εἴρύσαιο 304, 15. εἴρύσασθαι 304, 9: 814, 51
 εἴρύσθαι 303, 56. εἴρύσθαι 303, 57. εἴρύσθαι τὸ φυλάσσειν 378, 38
 εἴρωτο 304, 12: 378, 30. εἴρωτο 304, 13
 εἴρω p. 378, 29
 εἴρωται Ion. 377, 50
 εἴρω 82, 5: 304, 22, 31: 339, 50.
 εἴρω τὸ λέγω 12, 49: 140, 28: 226, 33: 475, 12, 16, 38: τὸ λέγω καὶ ἀρμόζω 376, 28: τὸ ἀρμόζω 376, 44: εἴρω τὸ συναπτω 632, 43: τὸ συμπλέκω 631, 33. εἴρω τὸ δεσμῶ 379, 42. εἴρω τὸ πᾶλιν 722, 13: potius εἴργω. εἴρω τὸ φθίρω 90, 12. εἴρω aspir. 304, 30. sic 631, 43: 632, 43
 —εἴρω d. 504, 23
 εἴρων 55, 45: 304, 18. εἴρωνεύ-εσθαι 304, 17. εἴρωνεια 55, 45: 304, 18
 εἴς pro ἐν 676, 41. εἴς αὐτὸν ἀγεῖν, ad se 610, 33. εἴς τὸν Σέλευκον, apud Seleucum 650, 53. εἴς τινα, aliqua ex parte 57, 38. εἴς ἐτι νῦν 512, 39
 εἴς ἔντος 296, 53: 300, 54: 301, 38: 335, 11: 381, 46: 439, 13.
 εἴς ἔντος 99, 39
 εἴς numer. 304, 50: unde derivatum, et ab οὐδεῖς quot modis differat 305, 8, 16: duali et plur. caret 305, 13. εἴς εἴς 356, 51
 εἴς, is 467, 11
 —εἴς μετῴσιστα τὰ triplicia, ἦεις, οἴεις, αἴεις 34, 35
 —εἴς ενός 304, 57. εἴς ἔντος 305, 5
 —εἴς εἴσα: et εἴς εἴσα 34, 31, 43
 —εἴς ἑστέρος ἑστάτος 807, 1
 —εἴς pro ἦς Boeotice 184, 12: 304, 55. Aeol. 675, 31
 εἴσάμενος 306, 31
 εἴσαναβαίνειν 160, 31
 εἴσατο 296, 24: 306, 36
 εἴσδερχω 286, 13
 εἴσδοχή 133, 23
 εἴσδους 89, 39
 εἴστε 306, 34
 εἴσαι Ion. 296, 20
 εἴσῃ f. 301, 57. sic εἴσῃμεν 301, 55
 εἴσῃσθε 306, 17
 εἴσῃς δαιτός 251, 34: 252, 5
 εἴσῃσαν f. 301, 56
 εἴσα f. 301, 33
 εἴσι et εἴσι, sunt 301, 31. εἴσι, it 467, 11. εἴσι, eunt 301, 23.
 sic κάτεισι pro κατίασι 229, 7
 εἴσιμην 306, 13
 εἴσιτήρια 479, 37
 εἴσκαδέκατος cur non dicatur 767, 8
 εἴσκω 318, 10: 423, 54. εἴσκον-τες 272, 14
 εἴσμαι ab εἴω 483, 49
 εἴσκει et εἴσκειν 261, 15: 305, 45
 εἴσμεθα 571, 25. εἴσομαι ab εἴμι, ibo 653, 17
 εἴσορῶσαι p. 479, 53
 εἴσπλοια 89, 35
 εἴσπνιν 306, 22. εἴσπνήλης 43, 34: idem εἴσπνίλης 306, 22, itemque Eust.
 εἴσποιητός υἱός 448, 21: et εἴσποιητός 781, 35
 εἴσπραττειν 306, 21. εἴσπραξις 306, 21
 εἴσσε, pro εἴσε seu ἔσσε 583, 34
 εἴστήκειν 306, 27
 εἴσω adverb. d. 306, 8: 350, 9
 εἴτα 306, 39
 εἴτε— ἢ 299, 25: et 292, 15: at mox v. 17 εἴτε— εἴτε: item-que 256, 37
 —εἴτης ab εἴα 379, 18
 εἴχον α. ab ἔχω 419, 36: 820, 20
 εἴω f. pro εἴω 356, 26: 475, 55. εἴω τὸ πορεύομαι 121, 29, 36: 294, 49: 301, 13, 25: 342, 20: 347, 57: 423, 23, 34
 εἴω f. pro εἴω, eo 475, 56
 —εἴω f. pro εἴω seu ὦ 620, 44: et 449, 36: 575, 26. εἴω d. ex ὦ 710, 37: d. e prael. aut fut. 220, 43. —εἴω desiderativa signif. 485, 16: —εἴω desiderativum e futuro 220, 42. —εἴω ex prael. aut futuro defectivum 231, 46: 750, 51, 53
 Εἰώ ἢ Ἰώ 206, 34
 —εἰώ d. ex nomine 750, 57
 εἰώθα f. 116, 57: 306, 46
 εἰώλος f. 306, 45
 εἰώμεν f. 121, 37
 εἰών as α 419, 36: 637, 34
 —εἰών εἰώνος patronym. 540, 34
 εἰώσι 306, 41
 εἴ, sequente consonante; εἴ, sequente vocali 324, 14. ὁ εἴ τρίτου παροχούμενος, qui tertius in vehiculo affidet 409, 42
 Ἐκάβη 319, 35
 ἐκαβόλος 322, 1
 ἐκαεργος 319, 51: 642, 2. Ἐκα-εργη 641, 56
 ἐκαθεν 319, 50: 321, 56
 ἐκαθενδον α. 113, 2
 ἐκαθήμην α. 430, 9
 ἐκάθηρα Ion. et Att. 483, 15: 626, 29
 Ἐκάλη 319, 43
 Ἐκαμήδη 320, 31
 ἐκάμμουον 113, 1
 ἐκάπυσσε 489, 43: 492, 33
 ἐκάς 63, 21: 319, 47. ἐκάς πά-τρης, procul patria 768, 29.
 ἐκάστερος 320, 28. ἐκαστέρω et ἐκαστίω, adv. 320, 24
 ἐκαστος 320, 11. ἐκάστοτε 305, 50: 320, 22
 ἐκαταῖα, τὰ 626, 44
 ἐκατέρθεν 320, 29
 ἐκάτερος 320, 16. εἴ ἐκατέρου, ab utroque latere 409, 39. ἐκα-τέρωθι 385, 48
 Ἐκάτη 319, 39
 ἐκατηβελέτης 547, 12: 556, 2: genit. Aeol. et D. ἐκατηβελέ-ταιο 319, 57
 ἐκατόν 320, 33. ἐκατόγχις 213, 14: plur. ἐκατόγχιες 327, 40. ἐκατόμβη 320, 38. ἐκα-τομβαιός † 321, 7. ἐκατομ-βαιών 321, 4. ἐκατόμβαιος 320, 46: 321, 12. ἐκατόμπεδον 321, 21
 ἐκατος δ 320, 9: 321, 55
 ἐκβίος 323, 44
 ἐκβράσεις αἱ 494, 14
 ἐκγεγάσι 223, 40: et 179, 42.
 ἐκγεγαυῖα 223, 52
 ἐκγενέτης pro ἐκ γενετῆς 146, 11
 ἐκγλύφω 311, 55: et 66, 33
 ἐκγονος 321, 3
 ἐκδέρω et ἐκδέω 248, 42, 44
 ἐκδεκτέον ὡς ἀρῶρον, accipien- dum pro art. 422, 2
 ἐκδεξιῶν, adverb. 338, 45
 ἐκδέονται τῶν— 398, 26
 ἐκδέω 217, 10. pass. ἐκδέεσθαι 257, 3: 262, 54
 ἐκδευτέρου, iterum 648, 19, 45, 52: 649, 26, 29, 40
 ἐκδέχεσθαι, accip. intellig. 18, 2
 ἐκδηλος 321, 20: 323, 50
 ἐκδαιτᾶσθαι τῶν πατρῶν 612, 16
 ἐκδιαστήματος 132, 21
 ἐκδικάσασθαι 321, 18
 ἐκδικῆσαι et ἐκδικητής 321, 14

[illegible]

547, 20. ἐλικοειδής τριχίς
640, 45. ἐλικοειδής 332, 5, 12.
ἐλίκωπες 332, 3. ἐλίκωπες ἰδος
157, 21: 332, 20
Ἐλικώνιος d. 387, 38: 547, 14
ἐλινός 330, 39
ἐλινύειν 330, 49
ἐλίζ 330, 29. ἐλίσσω 328, 42:
330, 25
ἐλίχρυσος 330, 33
ἐλκόμεν 332, 30. ἐλκεο Ion. 331,
7. ἐλκεσίπεπλος 73, 12: 331,
11. ἐλκήδην et ἐλκήδον 695,
56. ἐλκήσω α. 129, 46
ἐλκος 120, 57: 331, 3: 641, 4.
ἐλκύδριον 331, 10
ἐλκύναι, trahere 429, 19. ἐλκυ-
σμα τὸ 332, 57: 333, 2. ἐλ-
κυστοὶ λίθοι 707, 4. ἐλκυστήρ
706, 57
ἐλκω et ἐλκῶ 509, 13
ἐλκῶ, ἡ 331, 15
—ἐλκῶ hyperdifyll. 19, 49
Ἐλκωνικός 331, 17
Ἐλκωνοδίκαι 331, 20
Ἐλκός 331, 14, 33: op. 122, 19
ἐλκέβορος et ἐλκέβοριαν 331, 28
ἐλκεδανός 331, 36: et ἐλκεδανοί
366, 44
ἐλκεῖν Aeol. τὸ εἴλκεῖν 120, 52
ἐλκεῖν ὅπα 595, 2: etiam abs-
que diphth.
ἐλκεῖσθαι ῥήματος 773, 24. ἐλ-
κεῖσθαι προθέσεων 773, 21.
ἐλκεῖσθαι εἰς τῶν ῥημάτων,
destituntur verbis 357, 38.
ἐλκεῖται τοῦ ε 500, 17, 23:
τοῦ ι 140, 21: τοῦ ρ 696, 53:
τοῦ ρ 659, 7: τοῦ σ 660, 55:
664, 10: 706, 23
ἐλκεῖν leu ἐλκεῖν 331, 31
ἐλκῶ leu ἐλκῶ ἡ ἐλκῶ 549, 18
Ἐλκῶν 331, 33. Ἐλκῶνopolis
331, 38. Ἐλκῶνοταμίαι 331, 41.
ἐλκῶνισμός 331, 36. ἐλκῶνιστί
239, 19
Ἐλκῶνποτος c. 245, 10: 331, 44
ἐλκῶντες εἶναι 592, 57
ἐλκῶβια 332, 38
Ἐλκῶ et Σελκῶ pop. 709, 30
Ἐλκῶπία et Ἐλκῶπιεύς 389, 8
ἐλκῶπις ἰχθύς 593, 1. ἐλκῶπιεύειν
331, 49. Theocr. ἐλκῶπιεύειν
Idyll. I.
ἐλκῶ et ἐλκῶποδες 331, 53. ἐλκῶς
ὁ νεβρός 592, 56
ἐλκῶτῖα 332, 41, 47
ἐλκῶφένος 214, 23: 331, 54
ἐλκῶφ 108, 46: 331, 49. ἐλκῶπες
ἰχθύς 592, 56: 595, 2
ἐλκῶχιον 456, 33
ἐλκῶ 19, 55: 248, 27. ἐλκῶ τὸ
συστρέφω 116, 45: 645, 32:
Ae. 120, 52
Ἐλκῶτῖς ἡ 332, 43. Ἐλκῶτῖα
332, 40. ἐλκῶτῖα fest. 332, 44.
Ἐλκῶτην et Ἐλκῶτιαν fest.
agnoscit etiam Helychius.
ἐλκῶνς ἰσθός 632, 5
ἐλκῶμεθα 333, 7
ἐλκῶς, et Ἐλκῶς opp. 332, 51
—ἐλκῶς d. 7, 29: et 21, 21, 55
Ἐλκῶν pop. 333, 4: Latinis
Heruli.
ἐλκῶν 327, 25
ἐλκῶ 333, 12
Ἐλκῶν 327, 25
ἐλκῶ leu ἐλκῶ 333, 18: et 132,

ETYMOLOGICON.

4. ἐλπίζω d. 319, 8: 333, 19.
ἐλπωρή 335, 15
ἐλπαι 333, 17
ἐλπαι 173, 20: 333, 37
Ἐλύμη et Ἐλυμαῖοι 333, 31
ἐλύμην f. 333, 44: 572, 12
ἐλυμος 333, 34: 388, 4: u cor-
repto 603, 13
ἐλύσας Ion. 778, 6
ἐλύω 333, 52. ἐλύειν 333, 38.
ἐλύσθαι 333, 48. ἐλυσθεῖς 333,
51. ἐλυτρον 333, 40
ἐλω τὸ ἐλαύνω 577, 23
ἐλω 325, 55. ἐλω τὸ ἐλκύνω 328,
3: 332, 57: 750, 36: τὸ λαμ-
βάνω 176, 26: 226, 9: 326, 28:
332, 33: 333, 1, 8. ἐλω (leu
ἐλκῶ) τὸ κρατῶ 526, 8: unde
ὁ ἐλῶν, victor iudicio 778, 45.
ἐλω τὸ φονεύω 129, 30: 337,
37
ἐλῶ leu ἐλω 641, 5. ἐλῶ τὸ ἐλ-
κύνω 317, 19: τὸ ἀφαιρῶ 325,
29: τὸ πέρθω 328, 50
—ἐλῶ difyllaba 444, 48
ἐλωρ 332, 57. ἐλώριος d. 660,
42. Ελωρος et Ελωρίτης 333,
2
ἐλως et εἴλως 74, 4
ἐμα τὸ 428, 42. ἐματὰ τινα
τὰ ὄμματα 624, 18
ἐμαθον 583, 54: Boeot. ἐμάθσαν
282, 35
ἐμαι pro εἶμαι 495, 38
—ἐμαι pass. ab ημι 509, 4
ἐμαυτοῦ cur nominativo careat
496, 17
ἐμβαδία ἡ 334, 36. ἐμβαδόν
334, 5. ἐμβάς 185, 49: plur.
ἐμβάδες 333, 54
ἐμβασιλεύειν 340, 20
ἐμβατεύειν 348, 49. ἐμβατεύ-
σαι 334, 35. ἐμβατεία ἡ 334,
35
ἐμβεβαῶτα 193, 29
ἐμβιβάζαντες 534, 1
ἐμβιος 333, 56: 334, 31
ἐμβολος 334, 18
ἐμβόλιον 785, 8
ἐμβραμένα ἡ Ae. 334, 10
ἐμβριθής 341, 13: et 334, 17
ἐμβριμήσασθαι 213, 52. ἐμβρι-
μῶμενοι 334, 7
ἐμβρυον 334, 13
ἐμβρύται leu ἐμβύται 334, 15
ἐμβρυματίζω 220, 48: 819, 6
ἐμβύται 334, 15
ἐμέ leu μέ 409, 22
Ἐμεία opp. 334, 19
ἐμείο f. pro ἐμοῦ 333, 23, 26:
824, 31: polleff. ab ἐμός 334,
45
ἐμέν, fumus 301, 41: 381, 45
ἐμεν Ion. pro εἶναι 467, 21: 575,
20. sic ἐμεν 347, 45
—ἐμεν pro εἶμεν in plusquam-
perf. 420, 11
—ἐμεν Dor. pro εἶν 190, 47: Ion.
pro εἶν 332, 31: Ionice ac poe-
tice pro εἶν 397, 39: D. pro
εἶναι 224, 53
—ἐμεναι pro εἶν 21, 16: pro εἶναι
Dor. 282, 52. ἐμεναι infiniti-
vum unde formetur 575, 22
ἐμείο Ion. pro ἐμοῦ 334, 26, 40:
633, 55
Ἐμεία et Ἐμείηνοι 334, 56
ἐμεῦ Dor. 189, 37: 334, 26

ἐμήμικα Att. 777, 50
ἐμην (εἰς) εἶτο 688, 39: f. pro εἶ-
μην 495, 39
ἐμίκαια, absque u subscripto 38,
22: Ion. et Att. ἐμίκαια 483,
15: 626, 30
ἐμίν, ἐμίνη 314, 45
Ἐμίστα et Ἐμισαῖοι 334, 52
ἐμμα Aeol. 300, 18
ἐμμαπέως 335, 1
ἐμμελία, saltatio tragica 712, 53.
Helych. ἐμμελία.
ἐμμεναι Dor. et poet. pro εἶναι
282, 52: 335, 9: 575, 20: Att.
467, 20
ἐμμενές 335, 7
ἐμμήνιον 335, 14
ἐμμήριοι 335, 17
ἐμμόνον 348, 49
ἐμμορε 335, 22
ἐμμήμικα f. 777, 51
ἐμμήσθην α. 730, 9
ἐμοί 314, 10: Att. ἐμοί 315, 7:
613, 57: 651, 27: 711, 14. ἐ-
μοῖο pro ἐμοῦ, me 628, 25
ἐμός ἡ ὄν 314, 19. ὁ ἐμός δου-
λος, δεσπότης, ἀδελφός 775,
41. ἐμὴ κίβισις 512, 55
—ἐμός d. barytona 103, 41: 194,
33
ἐμοῦ pron. 314, 8: 334, 23
ἐμπα 335, 29
ἐμπαζομαι 335, 33
ἐμπαθής, affectus aliquo πάθει
98, 46. ἐμπαθής ζωή 222, 22
ἐμπαῖος 335, 41
ἐμπάς 63, 21
ἐμπάσσειν 335, 35: 655, 43: 657,
27
ἐμπεδος 335, 49: 433, 30. ἐμπεδῶ
ὡς 335, 52. ἐμπεδῶς 335, 50
ἐμπελάζειν πᾶσι 336, 1. ἐμπελα-
δόν 336, 4. ἐμπελάτρεα et
ἐμπελάτρεα 336, 1
ἐμπεπαρμένος 615, 52
ἐμπεπρησμαι 687, 55
ἐμπεραμος Ae. 336, 6
ἐμπερονῶ 665, 52. ἐμπερονῆσαι
339, 49. ἐμπερονῆσθαι 336,
8. ἐμπερονῆσθαι 340, 27
ἐμπεφύας 336, 12. ἐμπεφυῖα
336, 10: 636, 20
ἐμπήκτης 335, 48
ἐμπης 335, 29
ἐμπήσσειν, impingere 709, 9
ἐμπίπλη pro ἐμπίπλαται 348, 5
ἐμπίς 157, 25. plur. ἐμπίδες 108,
15
ἐμπλαστρα μαγικά 572, 53
ἐμπλεγμα 170, 27
ἐμπλεῖν κνίσσης 522, 35
ἐμπλέκτρια ἡ 528, 3
ἐμπλην 336, 16
ἐμπνεῖν pro ἀναπνεῖν 625, 41. ἐμ-
πνουν τὸ ζῶν 41, 11
ἐμποδῶν 336, 26
ἐμποίνιμος 336, 46
ἐμπολεμῶσαι 336, 24
ἐμπορος et ἐμπορίον 336, 20
ἐμπορῶσασθαι 336, 8
ἐμπούσα 336, 38
ἐμπρηθ et ἐμπρησμός 687, 55
ἐμπυος 697, 6
ἐμπυρος 214, 42. ἐμπύρευμα 336,
49: 338, 11. ἐμπυρίζω 336, 52.
ἐμπυριβάται 32, 36
ἐμφαντικῶς 293, 31: 336, 53. ἐμ-
φαντικώτερον τὸ— 133, 45. ἡ

M m m

ἐμφασίς τῆς τοῦ ἡχοῦ μιμή-
σεως 712, 39. ἐμφασιν φωνῆς
ποιᾶς δηλοῦν 371, 25. πρόσ
ἐμφασιν πλείονος δείξεως 643,
23. ἐμφασιν παρέχειν ὅτι—
215, 12. ἐμφάσεως ἐνεκα δα-
συνόμενον 655, 20
ἐμφορος 336, 54: 677, 29. ἐμφο-
ρῶ 336, 54
ἐμφρόνως πολεμεῖν 605, 53
ἐμῶ εἶσω 337, 1
ἐμῶκυμῶρ f. 337, 4
ἐν ἀργύρῳ, ἐν χρυσῷ, ἐν χαλκῷ
datae pecuniae 137, 29. ἐν pro
eis 126, 57. ἐν τοῖς διαιτηταῖς,
apud arb. 653, 4. ἐν pro ἀντί
448, 57: in compos. pro ἀντί
625, 24. ἐν pleonastica 215, 31
ἐν ἀνδ' ἐνός 490, 5. ἐν ἐν ποιῇ
τέον, leu ὅφ' ἐν 586, 54
—ἐν pro ἡσαν Aeolice ac Dorice
418, 25: 532, 33, 40: Boeotice
282, 18, 39: 373, 9: 532, 44:
pro εἶσαν 467, 22, 26
ἐναβρύνω 337, 12. ἐναβρύνεσθαι
τῷ κάλλει 749, 5
ἐναγχος 337, 14
ἐναγείς expiari ut soliti 313, 43.
ἐναγίζειν 337, 8. ἐναγίσματα
816, 9
ἐνάζω leu ἐναγίζω 337, 9
ἐναίρω 337, 35
ἐναίσιμος 39, 1
ἐναίωρημα 41, 26
ἐναλίγκιος 337, 20: foem. ἰα
480, 36
ἐναλλάσσοντας ἑαυτῶν ὀδόντας ἑ-
χων 493, 3. ἐνηλλαγμένους
ὀδόντας 493, 9. ἐναλλαγέντος
τοῦ τόνου 553, 53. sic ἐναλ-
λαγῇ τοῦ τόνου 532, 13. ἐναλ-
λαγῇ γράμματος 790, 18. ἐν-
αλλαγῇ τῶν στοιχείων 298,
12: 308, 36: 373, 13: 536, 32.
ἐναλλαγῇ τοῦ φ 698, 1. ἐναλ-
λαγῇ τοῦ λ εἰς π 655, 7. ἐν-
αλλαγῇ τῶν φρενῶν 350, 50.
ἐναλλάξ 337, 18: 781, 48
ἐνάλλεται pro ἐξάλλ. 644, 19
ἐναμβλῶσαι † 347, 4
ἐναντίος ἰα 480, 35: idem cum
simplici ἀντίος 113, 42. ἐναν-
τίβιος ἰα 480, 36
ἐναπαδῶς † 345, 1
ἐναπῆρυσται 337, 29
ἐναπομένοντα ὀργή 532, 53
ἐναποφύχειν 337, 31
ἐναρα τὰ 337, 39, 41
ἐναργές et ἐναργεια 337, 52
Ἐναρέτη voc. casu 670, 19
ἐναρξῶς 337, 49
ἐναρξίζειν 337, 39, 47
ἐναρξορος leu ἐναρξόρος 337, 50
ἐνατος 343, 14
ἐναυεῖν τὸ ἐμφωνεῖν 345, 52. ἐν-
αυεῖσθαι 171, 4
ἐναυλος 337, 55: 338, 1. ἐναυ-
λήματα 338, 8
ἐναυλιζόμενος 338, 2
ἐναυσμα 338, 11
ἐνβύσαι pro ἐνδ— 196, 55
ἐνδεῖα f. 338, 16, 21: 392, 15. ἐν-
δεῖα τοῦ α 241, 28
ἐνδειξίς 338, 49
οἱ ἐνδεκα, magnitr. 338, 51. ἐν-
δέκατος 338, 39. ἐνδέκατος cur
dicatur, non εἰσδέκατος 766, 51
ἐνδελεχῶς 338, 27. ἐνδελεχέ-

στατα 338, 26. ἐνδελεχέειν 442, 21	ἐνδεξία adverb. 338, 44: 358, 49: et ἐνδεξιά 338, 43	τὸ ἐνδέον 338, 23. ἐνδέοντα συλλαβῇ 225, 9	ἐνδεοῦμαι pro ἐνδέομαι 258, 38: 811, 43: 814, 20	ἐνδεσμοί 725, 44. ἐνδεσμός τὸ 385, 4	ἐνδευόμενος 258, 46	ἐνδέχεται 338, 41	ἐνδήμιος 338, 53	ἐνδιάμετον γίνεσθαι 364, 9	ἐνδιαίτημα 115, 5	ἐνδιάτριπτος χρόνος 342, 33	ἐνδίκη, seu ἐν δίκη 339, 4. idem ἐνδίκως 323, 16: 339, 4	ἐνδυνα τὰ 339, 6, 10	ἐνδοίαι 343, 17	ἐνδοπλαστιάω pro ἀναδοπλαστιάω 499, 11	ἐνδοῖ pro ἐνδον: Siculi 302, 6: Syracul. 663, 29: Rhegini 135, 45: Dorienfium sc. coloni.	ἐνδοιάω 104, 11	ἐνδομυχοῦν 782, 29	ἐνδοξος 239, 31. ἐνδοξότερος 275, 48	ἐνδοσία τὰ 345, 21	ἐνδοσις 321, 24	ἐνδρομίδες 339, 19	ἐνδροςος 564, 51	ἐνδυσι 349, 45	ἐνδυκέως 339, 21	ἐνδυσε 338, 46. ἐνδύω 289, 53. ἐνδυσις 289, 53. ἐνδυτήριος κακῶν 120, 49	ἐνεάζειν 340, 50	ἐνέγκω 120, 15: 339, 38: infin. ἐνέγκαι 239, 31	ἐνεδοίασε 281, 30	ἐνέειρα 339, 24	ἐνέξεσθαι ἔσω 383, 32	ἐνέθειν τὸ σφαγιάζειν † 575, 42	ἐνεῖ imperf. a νέω ὦ 603, 36	ἐνεῖται 239, 31. ἐνέικω τὸ ἐνέγκω 120, 15: 302, 23: 393, 32: Boeot. 691, 24	ἐνείλημα 310, 52: 333, 40	ἐνειμα 431, 48, a νέμω: ἐνειμεν ab ἐνειμι 359, 43	ἐνεῖρχθαι seu ἐνεῖρθαι 303, 32	ἐνεῖρω 339, 49, 56. ἐνεῖρόμενος τῇ— 376, 38	ἐνεισι 339, 39	ἐνεκα omiffum 586, 11	ἐνεκολληθῆσθε † 340, 33	ἐνεκομβωσάμην 311, 8	ἐνέκυρσαν κακῶ 437, 52	ἐνέκω τὸ φέρω 268, 25: 339, 33: 357, 41: 431, 44	ἐνενηκοντα 308, 53	ἐνεξίς ἡ 354, 30	ἐνός 340, 48	ἐνεούρησε 340, 35	ἐνέπασσε 657, 27: et ἐνέπασεν ἀέθλους 655, 43	ἐνέπειρεν seu ἐνεπείρου 112, 32. ἐνεπείρου 339, 54	ἐνεπισκήφασθαι 340, 41, 47. ἐνεπίσκημμα 340, 41	ἐνεργὰ φάρμακα 585, 3. ἐνεργητικῶς δηλοῖ 351, 4. ὁ ἐξ ἐνεργείας τὸ ζῆν ἔχων 660, 14	ἐνεργμός 340, 2	ἐνεργα f. pro ἐνεργεν 424, 12. ἐνεργεν 340, 12	ἐνεργίς 340, 3	ἐνεργοί 340, 7, 11. ἐνερόχρωτες 340, 10	ἐνεργίς 340, 1	ἐνεργετός 340, 17	ἐνεσαν 339, 46	ἐνετή ἡ 340, 32. dat. plur. Ion. ἐνετήσι 340, 24. item ἐνέται χρυσάϊ 68, 35	ἐνετοί et ἐνετήιος 340, 19	ἐνεχειλιδῶ † 340, 53	ἐνεχυρον 340, 51: 405, 16. ἐνεχυρίαζειν 334, 37. ἐνεχυρίαζόμενα 632, 29. ἐνεχυρώματα 706, 41	ἐνέχω τὸ φέρω 341, 3	ἐνζεῦξαι 370, 19: 516, 34	ἐνῆ ut ἔξῃ 344, 4	ἐνῆ καὶ νέα 340, 55. ἐνῆ et ἐφ' ἐνῆς, adverb. 341, 2	—ἐνῆ foem. deriv. 328, 10	ἐνῆς 341, 11	τὰ ἐνῆλατα 765, 3, 5	ἐνῆλυσία 341, 5	ἐνῆλυσία 428, 38	ἐνήνοθα Att. 354, 48. sic ἐνήνοχα 341, 3	ἐνῆρθαι seu ἐνεῖρθαι 375, 49	ἐνήχος 338, 1. ἐνήχούμενος 337, 55	ἐνῆα 341, 26, 39. ἐνῆα, pro ἔνθα φησὶ, ubi ait 137, 44: 245, 37: 510, 17: 636, 56: 763, 31: ἐνῆα pro ἔνθεν 44, 4: 49, 20: 117, 19, 20: 199, 17: 255, 47: 271, 36: 278, 8: 300, 10: 380, 56: 424, 12: 526, 34: 529, 27: 633, 42, et alibi. ἐνῆα, unde, quamobrem 637, 46. comp. ἐνῆαδε 341, 33: f. ἐνῆαδὶ 341, 49	ἐνῆαλάττιος 179, 11	ἐνῆαζόμενος 341, 20	ἐνῆεν, unde 45, 34: 56, 29, et alibi: pro ἔνθα 197, 37	ἐνῆερμον ζῶον 567, 4	ἐνῆος pro ὄντος 489, 3	ἐνῆους 341, 20. ἐνῆουσιάζειν 455, 46: d. ex ἐνῆουσιῶ 656, 52. ἐνῆουσιασμοὶ Cybelici 543, 14. ἐνῆουσιῶδῶς ὀργμῶσα 658, 7	ἐνῆρυπτά 341, 23	ἐνῆρμήματα, cogitationes 631, 46	ἐνῆρμιαζόμενος 341, 22	ἐνῆ f. pro ἐν 341, 55: 342, 6: 685, 25. ὁμοίως ἐν 187, 2. ἐνῆ f. 341, 56: 342, 5, 9: pro ἐνέισι 773, 25	ἐνιαυθμός 342, 35	ἐνιαυτός 342, 27. ἐνιαυτός pro ἐνιαυσίος, Lacon. 156, 19	ἐνιαύω 342, 33, 35	ἐνίετε 467, 35	ἐνικλῶν 306, 49: 625, 23	ἐνικρύπτειν 218, 22	ἐνικλῶπειν 342, 36	ἐνίστε 305, 50	ἐνίπεύς 342, 46	ἐνίπῃ ἡ 342, 44	ἐνίπληξωσι 375, 11	ἐνίπτω 342, 48: 431, 54	ἐνίσπῳ 342, 54. ἐνίσπε 342, 52: 343, 4. ἐνίσπες 343, 10: ἐνίσπων 740, 23	ἐνισσέμεν 342, 57	ἐνισχύσαι 335, 54	ἐνίψω 245, 38: 343, 2	ἐνίω, immitto 345, 53	ἐνναέται οἱ 344, 8: adiect. ἐνναέτης ὁ ἡ, et τὸ ἐνναέτες 195, 5. item ἐνναετῆς ἔως 343, 21: ἐνναετῆς χρόνος 195, 6: ἐνναετία ἡ 343, 28	ἐννάνυχος 302, 5, 7	ἐννέα 343, 13. Ἐννέα ὁδοί, op. 93, 43. ἐννεάκοντα 308, 51. ἐννεάκρονος Ions 343, 42: 569, 2. ἐννεάμυκλος ὄνος 594, 21. ἐννεάπηχυς 343, 22. ἐννεάφυχος 343, 41	ἐννεον f. 344, 6	ἐννεόργυιος 343, 23	ἐννεπε f. 368, 13	ἐννεσίη 205, 39: dat. plur. Ion. ἐννεσίησι 344, 10	ἐννέωρος 343, 21	ἐννη f. 344, 1. ἐννη et Ἐννη pr. 582, 49	ἐννημαρ 343, 46	ἐννοηματικῶς 336, 53. ἐννοῖαν ἡμῖν δίδωσι μήποτε— cogitandum praeb. 515, 48. ἐννοῖαν ἔχει σύνθετον, lenf. 641, 45. sic ἐπὶ τῆς ἐννοίας ταύτης, in hac signif. 358, 9. ἡ κοινὴ ἐννοία 543, 44: et ἡ κοινὴ δόξα 536, 56	—ἐννός pro εἰνός 135, 42	ἐννοσίγαιος 223, 8: 344, 43	ἐννύω, ἐννυμι 90, 13, 24: 251, 26	ἐνόδιος 375, 57. ἐνοδία ἡ 344, 42	ἐνοιδεῖν 345, 4	ἐνόλμιος 344, 40. ἐνολμῖς ἡ 344, 37	ἐνονυχίζειν 344, 41	ἐνοπή 169, 49: 344, 49: plur. ἐνοπαί 344, 47. ἐνοπή adverb. 344, 50	ἐνόπλιος 197, 2	ἐνορχα τὰ 344, 34	ἐνός ὁ ἐνιαυτός 432, 2: 601, 1: idem ἐνός 177, 53. ἐνός ὁ φόνος 169, 4	—ἐνός genit. ab ἡν 22, 39	ἐνοσις 302, 18: 344, 43. ἐνοσίχθων 344, 43: 684, 29. voc. c. ἐνοσίχθον 130, 34	ἐνοχλῶ 344, 46	ἐνοχος ποινῆς 336, 46	ἐνσκιρῶσις 344, 30	ἐνστάτης ὁ ἀντιστάτης 625, 25	ἐνστρέφειν ἐν— 676, 41	ἐντακῆναι 344, 21	ἐντεα τὰ 345, 17	ἐντεθυρμέναι ἄμπελοι 458, 42	ἐντελές et πλήρες, opposita syn- copato 585, 29: et 388, 33. ἐντελές εὐθεῖται, oppos. contractis 489, 18: et sic ἐντελῶς κλίνεσθαι 489, 17	ἐντελέχεια 338, 25: 344, 33	ἐντέμνειν 345, 24	ἐντερα 310, 9, 12: 344, 32: 828, 6	ἐντετάχθαι 416, 31	ἐντεῦθεν d. 762, 57. ἐντεῦθεν pro ἐνταῦθα 29, 19	ἐντεχνος λόγος 489, 35	ἐντης ου d. 169, 4, 8	ἐντίκτειν 309, 46	ἐντο 345, 41	ἐντομα τὰ 345, 24	ἐντος τὸ 355, 19	ἐντόσθια 345, 20	ἐντρέχεια ἡ 345, 30: 505, 37	ἐντροπαλίζεσθαι 345, 32	ἐντροπῆς αἴτιος 709, 48	ἐντροπον ὕλη 228, 27	ἐντροχος 762, 28	ἐντύνω 345, 23	ἐνυάλιος 337, 37: 345, 56	ἐνυγρόβιος 232, 45	ἐνύπνιον 345, 48	ἐνυῶ ἡ 337, 36: 345, 52	ἐνυχρῶ 313, 53. ἐνυχρωκουργίας 314, 1	ἐνω τὸ φονεύω 337, 36. ἐνω τὸ κινῶ 282, 55. ἐνω ὥσω 354, 38. ἐνωσαι 147, 49	—ἐνω def. 231, 57	ἐνώδια τὰ 345, 4	ἐνώμα imperf. a νωμῶ 345, 14	ἐνώματος et ἐνωμοτῆς 345, 9. ἐνωμοτάρχης ὁ 345, 12	ἐνωπά 344, 56. ἐνωπαδῶς 345, 1	ἐνωπῇ ἡ πρόσοψις 496, 11. ἐνωπῇ 344, 54. ἐνωπίδες αἱ 345, 3. ἐνωπίον 346, 6. ἐνώπιος et ἐνωπῶ 496, 9. ἐνωπιδῶς 345, 1	ἐνωρῶ seu ἐνώρα, id est ἐν ὥρα 345, 7	ἐνώρτο 826, 14	ἐνώτια 344, 47: 345, 4: pro eodem ἐνώτια 375, 45. ἐνωτικῶς 54, 9	ἐξ, sequente vocali: est tamen etiam ubi sequente conf. 324, 15: in compositione τῇν εὐθὺ σχέσιν denotat 349, 8: privativa in compos. 323, 16, 44: 347, 42. ἐξ αὐτῶν ἐφυγες, pro ἐξέφυγες 549, 51	ἐξάγγελτα 323, 50	ἐξάγιος 346, 46	ἐξαγκα a ξαίνω 785, 38	ἐξαγωνίον πρᾶγμα 556, 30	Ἐξάδιος 346, 38. vife Not.	ἐξαείρω 405, 19	ἐξαέτης 350, 2: neutr. ἐξαέτες 346, 29	ἐξαίνυτο 36, 49: 374, 26: 458, 13	ἐξαιονᾶσθαι 348, 24	ἐξαίρω seu ἐξερω 347, 47. ἐξαίρησας 788, 7: et 777, 53. Ἐξαίρησις Athen. 347, 30. ἐξαίρητοι 347, 19. ἐξαίρετα τοῖς— 468, 41	ἐξαίσιος 347, 32, 37	ἐξαιτός f. 347, 28	ἐξακέσαιο 346, 47	ἐξάκλινον 346, 14, 34	ἐξακολουθεῖν 304, 34	ἐξακούεσθαι ἐπὶ τῶν— 211, 55. ἐξακούστα 323, 50	ἐξαλαπάξας 556, 48	ἐξαλαπίζεσθαι 327, 43	ἐξαλιθῶσθαι 544, 57	Ἐξάλιθος equus 64, 14: 65, 48	ἐξάλισαι 323, 14	ἐξάλλως 69, 24	ἐξάλμενος 346, 45	ἐξάλος 83, 21	ἐξαμάσθαι 86, 12	ἐξαμβλοῦν 347, 1. ἐξαμβλώσαι 80, 8	ἐξαμείλω 347, 7	ἐξαμφοτερίζαι 472, 30	ἐξανθήματα 819, 12. ἐξανθήσεις τῶν τριχῶν 592, 11	ἐξανθρακῶσαι 346, 42	ἐξάντης 713, 28	ἐξ ἀπαντος, omn. modis 791, 32	ἐξαπατήματα 346, 54	ἐξαπαθοῖτο 347, 17	ἐξάπεινα
------------------------------------	--	--	--	--------------------------------------	---------------------	-------------------	------------------	----------------------------	-------------------	-----------------------------	--	----------------------	-----------------	--	---	-----------------	--------------------	--------------------------------------	--------------------	-----------------	--------------------	------------------	----------------	------------------	--	------------------	---	-------------------	-----------------	-----------------------	---------------------------------	------------------------------	---	---------------------------	---	--------------------------------	---	----------------	-----------------------	-------------------------	----------------------	------------------------	--	--------------------	------------------	--------------	-------------------	---	--	---	---	-----------------	--	----------------	---	----------------	-------------------	----------------	---	----------------------------	----------------------	--	----------------------	---------------------------	-------------------	--	---------------------------	--------------	----------------------	-----------------	------------------	--	------------------------------	------------------------------------	--	---------------------	---------------------	--	----------------------	------------------------	---	------------------	----------------------------------	------------------------	---	-------------------	--	--------------------	----------------	--------------------------	---------------------	--------------------	----------------	-----------------	-----------------	--------------------	-------------------------	--	-------------------	-------------------	-----------------------	-----------------------	--	---------------------	---	------------------	---------------------	-------------------	--	------------------	--	-----------------	---	--------------------------	-----------------------------	-----------------------------------	-----------------------------------	-----------------	-------------------------------------	---------------------	---	-----------------	-------------------	--	---------------------------	--	----------------	-----------------------	--------------------	-------------------------------	------------------------	-------------------	------------------	------------------------------	--	-----------------------------	-------------------	------------------------------------	--------------------	--	------------------------	-----------------------	-------------------	--------------	-------------------	------------------	------------------	------------------------------	-------------------------	-------------------------	----------------------	------------------	----------------	---------------------------	--------------------	------------------	-------------------------	---------------------------------------	---	-------------------	------------------	------------------------------	--	--------------------------------	---	---------------------------------------	----------------	--	---	-------------------	-----------------	------------------------	--------------------------	----------------------------	-----------------	--	-----------------------------------	---------------------	---	----------------------	--------------------	-------------------	-----------------------	----------------------	---	--------------------	-----------------------	---------------------	-------------------------------	------------------	----------------	-------------------	---------------	------------------	------------------------------------	-----------------	-----------------------	---	----------------------	-----------------	--------------------------------	---------------------	--------------------	----------

ἐξαπλασιασθὲν ἐφ' ἑαυτό 595, 14
 ἐξαπλοῦν, expandere 749, 7.
 pall. ἐξαπλοῦσθαι 542, 22
 ἐξαποβάτες 809, 7
 ἐξαπονίζειν 559, 8
 ἐξάπουν 346, 14, 34
 ἐξαράσασθαι 346, 51
 ἐξάργματα 118, 32
 ἐξαργυρῆσαι et ἐξαργυρῶσαι 346, 55
 ἐξαργυροῦν 141, 38
 ἐξαργος 346, 49
 ἐξαργῶν σχοινία 569, 43. ἐξάρ-
 τησις † 766, 14
 ἐξαυδῶν 168, 40
 ἐξαυλεῖσθαι 348, 27
 ἐξαυστήρ 346, 56
 ἐξεγλυμμένος 311, 55
 ἐξέδων 347, 53
 ἐξει, οxi 347, 57
 ἐξειδίον 147, 22: 347, 54
 ἐξειῆς f. 348, 10: 419, 57
 ἐξειλήσαι 348, 12. ἐξειλήσεις 348, 16
 ἐξειμι 683, 27
 ἐξειπε imperative 484, 9
 ἐξεισι 339, 39. ἐξεισι τῆς Ἀττ.
 exit 507, 27. ἐξεισι pro ἐξίαισι
 349, 1
 ἐξεκλύσθαι 769, 47
 ἐξελάσσαιμι 325, 43. ἐξελάαν
 549, 39
 ἐξελεπτισμένος 562, 42
 ἐξέμεν f. 347, 43
 ἐξεμέσαι 337, 2
 ἐξεναντίας 114, 27: 648, 20. idem
 divise ἐξ ἐναντίας 113, 29
 ἐξεπιπολῆς 800, 25
 ἐξεράται 422, 1
 ἐξερέουσα 238, 9. ἐξερέεσθαι 654, 9
 ἐξέρρησε seu ἐξέρρηξε 692, 22
 ἐξέρχεται τὸ s 643, 36. sic ἐξήλ-
 θε τὸ υ 809, 48
 ἐξέσιον pro ἐξάσιον vulg. 660, 34. ἐξεσίη ἢ 347, 39
 ἐξετάζω 386, 10. ἐξετασταί οἱ
 386, 10
 ἐξέτης εος 346, 28
 ἐξέτρω 347, 48
 ἐξευμενίζεσθαι, plac. 455, 13
 ἐξεφάνθη f. 546, 21: 551, 48
 ἐξέφθε, eloquutus est 687, 30
 ὁ ἐξέχων τῆς ποιμνῆς 539, 11
 ἐξηγῆται οἱ 348, 19. ὁ τὸ ἐξη-
 γητικὸν ποιήσας, nempe τῶν
 τοῦ Ὁρφέως Φυσικῶν 768, 9
 ἐξήειν 121, 42
 ἐξήειρε 405, 19
 ἐξήκοντα 308, 46
 ἐξήμαρ 343, 56
 ἐξήμβλωσε 347, 1
 ἐξηονήθην 348, 24
 ἐξηπίστατο 366, 15
 ἐξηραμένος † 228, 30
 ἐξηρτουν pro ἐξήρτων 558, 57
 τὸ ἐξῆς, ordo structurae 582, 31
 ἐξηυλημένα 348, 27
 ἐξηυμένισαντο τὴν— 252, 21
 ἐξηχος διάνοια 696, 30
 ἐξίδιον 347, 55
 ἐξίημι 348, 35
 ἐξίησι 347, 57: 445, 26
 ἐξιλώσασθαι 138, 52
 ἐξίλθιν 348, 52
 ἐξιούσα, emittens 440, 50
 ἐξίς ἢ d. 481, 31
 ἐξίσχειν 194, 28

ἐξίτηλος 348, 30
 ἐξίτηριος 348, 43
 ἐξκλινον Att. 346, 14
 ἐξογκοῦσθαι 617, 10
 ἐξοι pro ἐξω Syrac. 663, 28, 32
 ἐξοιχνεῦσιν Ion. 349, 1
 ἐξοκείλω 502, 42. ἐξοκείλαι 350, 20
 ἐξολισθεῖν 348, 47
 ἐξομῶσασθαι 349, 36, 41
 ἐξόν, cum sit licitum 353, 45
 ἐξονομήνης 626, 26
 ἐξόπισθεν τῆς παρατάξεως 619, 23: τῶν φρενῶν 581, 19
 ἐξορῶν τὰς τρίχας 800, 35
 ἐξορος 349, 26. ἐξορία ἢ 349, 23.
 ἐξορίσαι seu ἐξορῶσαι 349, 27
 ἐξοστρακισμός 325, 15: 349, 15
 ἐξουθενῶται 350, 24. ἐξουθενῶ
 350, 27: 704, 50. ἐξουθενεῖτω
 τὸν μὴ ἐσθίοντα 586, 11
 ἐξούλης δίκη 348, 48
 ἐξουσία 349, 34: 461, 33: ἐξου-
 σιαστικὴ χλιδῇ 812, 32
 ἐξούσιος 323, 45
 ἐξοφροῦσθαι 350, 22
 ἐξοχος 349, 51. ἐξόχως ἐνδοχος
 644, 44. ἐξοχία ἢ 384, 28.
 κατ' ἐξοχὴν nominata 332, 13:
 et 327, 55
 ἐξπηχυστί 346, 15
 ἐξπουν 346, 14
 —ἐξσωλ— 324, 17
 —ἐξτοίχων 324, 21
 —ἐξτομ— 324, 17
 ἐξυνῆκε f. 385, 9
 ἐξυπανέστη 349, 3
 ἐξω 306, 8: 350, 9. ἐξω στηλῶν
 350, 5: absque iota subscripto
 544, 14: 665, 27, 31. ἐξω ab
 ἐχω 454, 39
 ἐξώκειλε 350, 14: 502, 42
 ἐξώλης 776, 9
 ἐξωμῆς 349, 43, 51
 ἐξωμοσία 349, 40
 ἐξώπροικα 316, 40: 582, 29
 ἐξωρος et ἐξωρος 350, 2
 ἐξωτέρω ἐξωτάτω 350, 12
 ἐξωφρουμένοι 350, 22
 eo quot modis contrahantur 189,
 33: in ei Attice 517, 52. —eo
 pro ου Ion. 331, 9: 365, 45.
 sic —eo pro ου in pronom.
 334, 48
 εο pro ου Ion. 334, 40
 εοιγμεν f. 236, 14: 350, 52
 εοικα 317, 47: 350, 41, 57. εοι-
 κεν 297, 6. εοικώς 350, 40.
 εοικυῖα 350, 55
 εόλητο 351, 57
 εομαι, sum 294, 41
 εόντε et εόντες 664, 2
 εοργα 351, 27: 629, 13. εοργῶς
 351, 35
 εορτή 351, 52: 369, 30: Ion. εορ-
 τῇ 351, 55. εορτάζω 351, 52
 εος † 352, 40
 εὐός ἂν 318, 2: et 307, 32. εὐός f.
 pro εὐς, aspir. 317, 48
 —εος pro εἰος 251, 3. —εος pro
 εἰος mater. signif. 600, 21
 —εος gerundiva 791, 5. —εος
 pro οὐς, ab ἡς 152, 14
 —εὐός d. ex εὐός 509, 47: 742, 21,
 30. —εὐός d. propria 59, 43
 εὐον et οὐ, imperat. 485, 37
 εὐούρησε A. 340, 35
 εὐούσα ἡς 350, 30

—εὐχμός 735, 10
 ἐπαγγεῖλαι et ἐπαγγελία 353, 43
 ἐπάγην ἡς ἡ 646, 47
 τὸ ἐπαγόμενον τοῦ λόγου 212, 5,
 8. τὸ ἐπαγόμενον φωνῆν 176,
 55. τὰ ἐπαγόμενα, multa in-
 flicta 411, 28. ἐπαγωγή 352,
 45
 ἐπαγωνιῖται 352, 47
 ἐπαθον a πῆθω 668, 12
 ἐπαίγιζον 354, 26: 553, 57
 ἐπαιδεύσα pro ἐπαιδεύσας 579, 21
 ἐπαινετός 347, 26
 ἐπαίτης ὁ 354, 29: 495, 35: plur.
 ἐπαῖται 14, 51. ἐπαίτησις ἢ
 356, 47
 ἐπακουμβίζω, incumbo, innitor
 112, 20: 372, 18: 717, 2
 ἐπακούειν pro ὑπακούειν 297, 10.
 ἐπακούος 51, 23
 ἐπάκριος Ζεὺς 352, 49. Ἐπακρία
 ἢ 352, 53. ἐπακρίδες αἱ 353, 1
 ἐπακτῆρ 54, 28. ἐπακτῆρες 353,
 16
 ἐπάκτιον 353, 17
 ἐπακτὸς ὄρκος 353, 12
 ἐπακτοκίλης 502, 43
 ἐπακτρεῖς 353, 4. ἐπακτρεῖς ἢ
 45, 41: 353, 5. ἐπακτρία ἢ
 353, 5. ἐπακτροκίλης 353, 7
 ἐπαλγῆς φωνή 766, 16
 ἐπάλειψις 69, 43
 ἐπαλεξείν τῇ πατρίδι 59, 21
 ἐπαλετρεύειν 659, 19
 ἐπάλληλα βραχέα 337, 27. ἐπαλ-
 ληλία τῶν βραχέων 193, 45.
 διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δ 253,
 12. ἐπαλληλία aspiratarum mu-
 tatione mitigatur 516, 15. ἐ-
 παλληλία vitatur 576, 2
 ἐπάλμενος 353, 18
 ἐπαλξίς 353, 20. ἐπαλξίτης ὁ
 353, 28
 ἐπαμοιβός 85, 46
 ἐπᾶν 356, 37
 ἐπᾶναγες adv. 322, 40: 358, 54
 ἐπαναδιπλασιασμός τοῦ αὐτοῦ
 συμφώνου 605, 16
 ἐπανακροῦσαι 353, 32
 ἐπαναλαμβάνειν, repetere, ite-
 rare 98, 21: 676, 24
 ἐπανάστημα περιεφαιλάς 570,
 5. ἐπανάστασις τῶν κυμάτων
 800, 28
 ἐπανατιθέναι 349, 57. ἀναβάλ-
 λειν v. 46
 ἐπαναχεῖσθαι 329, 17
 ἐπανοίκτης ὁ 459, 4
 ἐπαντέλλειν νόσω 530, 52
 ἐπαοιδῇ ἢ 353, 39: plur. ἐπαοι-
 दाί 402, 28
 ἐπαρδεύειν 149, 42. ἐπαρδεύσις
 γίνεται τῷ σώματι 603, 7
 ἐπαρκεῖν 144, 18
 ἐπαρουργος 353, 35
 ἐπαρσις pro ἄπαρσις 542, 41
 ἐπάσαντο 353, 48
 ἐπασσύτεροι 353, 55
 ἐπαύλημα 757, 32
 ἐπαύλεις αἱ 169, 52: 353, 57
 ἐπαυλία ἢ 354, 1. ἐπαυλία τὰ
 354, 12. ἐπαυλίζεσθαι τῷ ἀνδρὶ
 119, 17: 354, 12
 ἐπαύξεισι χρονικῇ 237, 35. ἐπαύ-
 ξησις τοῦ ε εἰς ἡ 32, 1: τοῦ
 ο εἰς ω 401, 35: 571, 10: 607,
 57. ἐπαύξεισι de terminatio-
 ne 3: 477, 56

ἐπαυρῶ 354, 14. ἐπαύρηται Ion.
 354, 18: 621, 34. ἐπαύρωνται
 132, 35
 ἐπαυτοφώρῳ 354, 20
 ἐπαφρόδιτος 104, 21
 ἐπαχθῆς θεῶ 484, 50: fort. ἐπε-
 χθῆς.
 ἐπάψ 354, 25
 ἐπεβάτευσε 357, 43
 ἐπεβάσατο pro ἐπεβοήσατο 218,
 45
 ἐπεγχεῖν 288, 43: ut ἐγχεῖνδες
 310, 37: led et ἐπηγχεῖν 357,
 3. itemque Hefych. et Suid.
 ἐπέγναψε 236, 12
 ἐπέγρετο f. 574, 32
 ἐπεδίκασε 355, 9
 ἐπέζεσε 355, 12
 ἐπεῖ 356, 7. ἐπεῖ ἢ 415, 6: et
 ἐπειῖ 356, 18
 ἐπείγω 356, 33. ἐπειγώλη 356,
 33
 ἐπειῖ: vñle ἐπεῖ.
 αἱ ἐπεικάδες 131, 15
 ἐπείκτης ὁ 356, 33. ἐπειξίς ἢ
 356, 33
 Ἐπειός et Ἐπειοί 356, 31
 ἐπεισι 356, 24
 ἢ ἐπεισόδος τῶν συμφώνων 574,
 12. sic ἐπεισόδω τοῦ μ 69, 15:
 τοῦ ν 661, 50: τοῦ ρ 142, 27:
 τοῦ τ 803, 16. ἐπεισόδιον 356,
 28
 ἐπειτα 356, 21
 ἐπεκέχλετο f. 500, 41
 ἐπεκερτόμει 506, 38
 ἐπεκτεταμέναι πτώσεις 166, 40.
 ἐπεκταθέντα μόρια 315, 23.
 ἐπεκτέταται τὸ υ 314, 49. ἐπεκ-
 τεινόμενα διὰ τοῦ δὲ καὶ τοῦ
 γε 613, 53. ἐπεκτείνεται εἰς
 θεν 104, 51. ἐπέκτασις τῆς
 λη συλλαβῆς 400, 36. ἐπεκτεί-
 νονται διὰ τοῦ ι 167, 1. ἐπεκ-
 τάσει τοῦ ι 643, 22. κατ'
 ἐπέκτασιν ἐστὶ τῆς σι συλλα-
 βῆς 791, 40: itemque 294, 17:
 602, 23. ἐπεκτάσει τοῦ φι
 607, 17: ἐπεκτάσει τοῦ χι 607,
 30. κατ' ἐπέκτασιν τῆς χι συλ-
 λαβῆς 416, 12: 417, 1. ἐπεκ-
 τάσει τῆς θα συλλαβῆς 618,
 53. ἐπεκτάσεις διὰ δασέων γί-
 νονται, καὶ οὐ διὰ ψιλῶν 638,
 46. ἐπέκτασις τί 302, 21: fit
 etiam in pronom. 314, 44.
 ἐπέκτασις τῆς κλίσεως 74, 12:
 τί 503, 26: pugnat cum syn-
 cope 310, 17: ἐπεκτεταμένον
 ἔχει τὸ α, pro ἐκτεταμένον,
 productum 438, 8. sic ἐπέκτά-
 σεις εἰς τὰ τελεώτατα μεγέθη
 γινόμεναι 30, 54: ἐπέκτασις
 τοῦ ο εἰς ω 351, 33: 692, 5.
 ἐπέκτασις, lineola extenta seu
 porrecta 294, 29: at ἐπέκτασις
 τοῦ ε, pro ἐπένθεσις 339, 55.
 εἰ ἐπέκτασιν λάβη τὰ γένη. ἢ
 succellione longe lateque ex-
 tendantur 789, 22
 ἐπέλαβε, obtinuit 108, 20
 ἐπέλευσις 178, 22: 667, 46
 ἐπελήκεον 355, 16
 ἐπεμαίετο 355, 18
 ἐπενδύεσθαι 358, 26
 ἐπενεγκεῖν δόρυ 354, 31. ἐπενε-
 καί, inferre 586, 26. ἐπένεξις
 ἢ 354, 30

ἐπενήνεον 354, 38
 ἐπενήνεον 354, 41: 817, 52
 ἐπενέσει τοῦ 392, 24: τοῦ ν
 76, 29: τοῦ σ 61, 32: τοῦ δ
 272, 19: τοῦ θ 153, 15: τοῦ φ
 645, 3
 ἐπενύειν 355, 19
 ἐπεξηγούμενος τὴν λέξιν 584, 6
 ἐπέπιθμεν 253, 26: 355, 29. ἐπέ-
 πιθον f. pro ἐπιθον 661, 27
 ἐπεπλήκεον, leu ἐπελήκεον 355, 16
 ἐπέπλωσ 355, 21
 ἐπεποιήκα Ion. 386, 14
 ἐπεπωλείτο στίχας 524, 3
 ἐπέρατος et ἐπέρατος 138, 26:
 357, 11
 ἐπέρεται 304, 40
 ἐπερῶσαντο † 205, 34. ἐπερῶ-
 σαντο 355, 31
 ἐπέσβολος 355, 3
 ἐπέσθην 368, 14, 26
 ἐπέσκηψε 717, 7
 ἐπεσον 128, 26: 666, 4
 ἐπεσσεύοντο 355, 43: 530, 46.
 ἐπέσσαι 355, 49. ἐπεσσύμε-
 νον πεδίοιο 660, 59
 ἐπέτειος 354, 57. ἐπέτειος et ὁ
 ἐπέτους 711, 44, 50
 ἐπέτης ου, et ἐπέται οἱ 354, 56
 ἐπετον 666, 50
 ἐπετοξάζαντο 355, 51
 ἐπετος leu ἐπέτος 354, 57: vile
 Not. ad 396, 10
 ἐπευθείας, rectā 238, 44. idem
 divisē ἐπ' εὐθείας 470, 12
 ἐπεύχομαι 400, 40, 42
 ἐπεφνε 355, 53
 ἐπέφραδον 356, 6: 471, 8
 ἐπέφραα 428, 4
 ἐπήβολος 357, 16, 18. ἐπηβολία
 ἡ 357, 29
 ἐπηγενίς: vile ἐπεγενίς.
 ἐπηετανός 356, 39
 ἐπηλυγάζειν 356, 52
 ἐπηλυσ υδός 599, 37: plur. ἐπ-
 λυδές 357, 14. ἐπηλύσιος 341,
 7
 ἐπημοιβοί 356, 50
 ἐπὴν 356, 37: 379, 9: 499, 6
 ἐπὴν ἐπὴν α. 750, 8
 ἐπήρατος 357, 11
 ἐπήρεια 357, 8
 ἐπήρετο 304, 41
 ἐπηρεφείες 706, 21
 ἐπιτήης ὁ 356, 41
 ἐπιτήριμοι 356, 49
 ἐπιτύς ἡ 356, 45
 ἐπιύλισται 354, 2
 ἐπιυξημένος 408, 20
 ἐπιύρα f. 132, 39. ἐπιύρον 354,
 16
 ἐπὶ χουρος † 346, 2
 ἐπὶ ἐπαίνου λαμβάνεται 661, 53.
 ἐπὶ τοῦ — pro ὑπὸ τοῦ — 735, 37
 ἐπὶ γούνασι 400, 43. ἐπὶ Δελ-
 φινῶ 358, 56. ἐπὶ Θρασύλλῳ
 359, 51. ἐπὶ κατηγορία ἀρ-
 χαίων πραγμ. λαμβάνεται 352,
 36. ἐπὶ τῷ — dictum de—
 819, 32. ἐπὶ συντάξεσι τισι
 δουλεύοντες, certis conditio-
 nib. leu pactionib. 452, 13.
 ἐπὶ πᾶσι, post omnia 751, 17.
 ἐπὶ τὴν γῆν pro ἐπὶ τῆς γῆς
 53, 29. sic ἐπὶ τὸ καλεῖσθαι
 ἔταττον, pro ἐπὶ τοῦ 134, 12:
 temque 256, 24: 427, 3: 606,
 9: 634, 20: 737, 11, bis. ἐπὶ

τὸ — et mox ἐπὶ τοῦ 232, 27.
 contra ἐπὶ τοῦ — et ἐπὶ τοῦς —
 746, 41, 44, 45. ἐπὶ τὰς κα-
 ταφοράς, pro ἐπὶ τῆς κατα-
 φόρας 601, 47. ἐπὶ σκέπην
 χρώμεθα τοῖς ἐρίοις 665, 54.
 itemque ἐπὶ ἐνέχυρα Φιλίας
 διδόμενοι, pro eis ἐνέχυρα 335,
 17: et mox verl. 20, ἐπὶ ὁμο-
 λογία τῆς εἰρήνης διδόμενοι.
 sic ὁ ἐπὶ τὸ σκοπεῖν ὢν 364,
 14. ἐπὶ significat τὴν ἐκ δευ-
 τέρου ἐπιδιόρθωσιν 365, 8: 366,
 42: officii leu τοῦ δέοντος li-
 gnificationem habet 357, 49:
 360, 50: in compol. pro pros
 et ὑπέρ 400, 40: pro ὑπέρ 362,
 33: pro ἀπὸ in compositione
 368, 46. ἐπὶ f. 342, 11: pro
 ἐπιστι 123, 56: 357, 32, 59
 ἐπιάλης ἦτος 81, 46. ἐπιάλμε-
 νος 256, 41. ἐπιάλος ὁ 434,
 12. ἐπιάλτης ὁ 403, 33: 434,
 13
 ἐπιβάλλει 357, 49. ἐπιβάλλον τὸ
 ἀρμόζον 639, 52
 ἐπιβαρεῖν 334, 17. ἐπιβαρῆσαι
 355, 39: 717, 18
 ἐπιβάσεις αἱ 328, 56
 ἐπιβασκόμεν 190, 44: 357, 47.
 ἐπιβάτης ὁ 357, 41. ἐπιβα-
 τεύειν 357, 43. ἐπιβατικά 357,
 45. ἐπιβατήρια 210, 23. ἐπί-
 βδαι αἱ 357, 54
 ἐπιβλέπειν 400, 41
 ἐπιβλήμα ἱματίου 570, 55. ἐπι-
 βλής ὁ 358, 2: 592, 19
 ἐπιβοᾶσθαι τὸν θεόν 685, 49
 ἐπιβοηθεῖν τῷ — 145, 26
 ἐπιβοιον et ἐπιβόιον 358, 11
 ἐπιβολή 357, 20, 51. ἐπιβόλαιον
 308, 45: 538, 5, 8: 746, 5: ut
 περιβόλαιον.
 ἐπιβύσαι 321, 1
 ἐπιβωσόμεθα f. 357, 52
 ἐπιγαμία 509, 51. ἐπιγαμβρία
 509, 54
 ἐπιγεώμοροι 395, 53
 ἐπιγνώμονες 358, 15
 ἐπιγονατίς ἡ 358, 24: 594, 35.
 ἐπιγουνατίς 53, 34. ἐπιγουνίς
 358, 27
 ἐπιγραβδὴν 358, 22. ἐπιγράμ-
 ματα 358, 23. ἐπιγραφεῖς οἱ
 358, 17, 20. ἐπὶ γράφει με ταρ-
 σὸν ποδός 747, 8
 ἐπιγυῖς δίκη 358, 50
 ἐπιδάσιος 358, 43
 Ἐπίδαυρος, Ἐπιδάυριος, Ἐπι-
 δαυρίς: item Ἐπιδάυρια et Ἐ-
 πιδάυριώτης 358, 34
 ἐπιδάφιλεύεσθαι 794, 52
 ἐπιδέξια adverb. 358, 45. ἐπιδέ-
 ξιος 358, 44
 ἐπιδήμος 358, 53. ἐπιδήμιος πό-
 λεμος 359, 8. ἐπιδήμιοι ἀρ-
 πακτῆρες 359, 6. ἐπιδημεῖν
 358, 56
 ἐπιδιαιτῆσθαι 359, 21
 ἐπιδίετε ἡβῆσαι 359, 16: Har-
 pocr. et Suid. ἐπιδιέτες: pro
 ἐπὶ διέτες.
 ἐπιδικάσαι 355, 9. ἐπιδικάζε-
 σθαι 368, 57. ἐπιδίκος 359,
 29
 ἐπιδιόρθωσις 365, 8
 ἐπιδίφριος 359, 10. ἐπιδίφριος ἡ
 359, 14

ἐπιδιώκειν 434, 48
 ἐπιδρομή 358, 40. ἐπιδρομος 358,
 38
 ἐπιδωσόμεθα 357, 55
 ἐπεικῆς 359, 52. ἐπεικῆς 359,
 39. ἐπεικῆς adverb. 358, 52.
 ἐπεικῶς 359, 35. ἐπεικεία
 359, 33
 ἐπεικτός 224, 46: 638, 39
 ἐπειμένος 300, 35. ἐπειμένος
 ἀναιδείην 90, 18: 101, 11
 ἐπιέλπεο Ion. 296, 22: 434, 54
 ἐπιζάφελος 408, 16. ἐπιζαφε-
 λῶς 408, 17, 25
 ἐπιζέσαι 355, 12
 ἐπιζυγῶσαι 96, 21
 ἐπιήρα f. 436, 52. ἐπιήρανος
 436, 30. ἐπιήρανα 359, 45
 ἐπιθανάτιος 360, 20: 457, 39
 ἐπιθεάζειν 449, 52: et ἐπιθεά-
 ζειν 449, 46, 52: μετ' ἐπιθεα-
 σμού λέγων 355, 41
 ἐπιθες 343, 10. ἐπιθetos 359,
 54: 360, 5. ἐπιθετικῶν τάξιν
 ἔχοντα προσηγορικά 190, 10.
 ἐπιθετικῶς λέγεται ἐπὶ τῶν—
 70, 12. sic 617, 17: 641, 26
 ἐπιθήμα τὸ 359, 46: 428, 43
 ἐπιθυγάνειν 450, 11
 ἐπιθορυμένῃ 359, 49
 ἐπιθυλεῖν 456, 40
 ἐπιθυμία 317, 17. ἐπιθυμητής
 ὁ 360, 27. ἐπιθυμητῶς leu
 ἐπιθυμητικῶς 148, 7. ἐπιθυ-
 μητικῶς ἔχειν 485, 16
 ἐπιθύειν 365, 48. ἐπιθυόμενον
 εἰς κάθαρσιν 457, 8. ἐπιθυ-
 σῶμεν f. 443, 54
 ἐπιθῶμαι ἡ ἦται 459, 48
 ἐπίστωρ 478, 16
 ἐπικαμπῆς 242, 3: 495, 21: 530,
 19. ἐπικαμπία 722, 34
 ἐπικάρ 360, 7
 ἐπικάτακλίνειν 431, 4
 ἐπικαταλαβούσης τῆς νυκτός
 390, 2
 ἐπικαταπνέων 554, 1
 ἐπικατηγορεῖται ἀνθρώπων, dici-
 tur de h. 691, 4
 ἐπικεχυρῆσαι 360, 13
 ἐπικεῦθε † 787, 35
 ἐπικεφάλαιος κόσμος 758, 4
 ἐπικηδεῖα 326, 56. ἐπικηδεῖον
 454, 50
 ἐπικηρος 360, 20
 ἐπικηρύττειν 360, 13. ἐπικηρυ-
 κεύεσθαι 360, 21. ἐπικηρυκεία
 ἡ 360, 22
 ἐπικλασθεῖς πρὸς αὐτόν 366, 35
 ἐπικλείειν 404, 33
 ἐπὶ κλημα τὸ 360, 46
 ἐπὶ κληρος 359, 25, 30: 360, 48.
 ἐπὶ κληρίτις 359, 27, 31
 ἐπὶ κληνῆς 770, 1
 ἐπὶ κλωπος 360, 26: 453, 46
 ἐπὶ κλώτειν 198, 3. ἐπὶ κλώσειαν
 360, 30. ἐπὶ κλώσεις τῶν Μοι-
 ρῶν 495, 24
 Ἐπικνημίδιοι 360, 32
 ἐπὶ κοῖνος οἶκος 358, 43
 ἐπὶ κοῖπτεν 360, 42. ἐπὶ κοῖπος
 360, 41. ἐπὶ κοῖπον 362, 22
 ὁ ἐπὶ κὸς κύκλος 327, 39
 ἐπὶ κούρει 360, 53. ἐπὶ κούρειν
 360, 50
 ἐπὶ κραιναῖον f. 536, 4. ἐπὶ κραι-
 νῶν 361, 6
 Ἐπικράτης 361, 3

ἐπικύδωμα 361, 7
 ἐπικυνεῖν 361, 11
 ἐπὶ κωπος et ἐπὶ κωπητήρ 360, 43
 ἐπιλαγχάνειν 361, 24
 ἐπιλαθεῖσθαι cum genit. et accus.
 5, 11
 ἐπιλάρισμα 361, 22
 ἐπιλαχών 361, 24
 ἐπιλεγόμενος τοῖς τεθν. 326, 48.
 ἐπιλεγόμενον ἐπὶ τοῖς ἡδὴ εἰ-
 ρημένοις 296, 51. ἐπιλέξασθαι
 560, 17. ἐπὶ λεκτος 269, 8:
 570, 17
 ἐπιληκεῖν 355, 16
 ἐπιληναῖος 361, 39. ἐπιλήνια 766,
 41
 ἐπιλησμονέστατος 361, 38
 ἐπιληψίς 285, 22
 ἐπιλίζειν 361, 42. ἐπιλίζοντος
 οἰστούς 712, 42. ἐπιλίζον
 361, 46
 ἐπιλογισμός 458, 14
 ἐπιλύγεια 357, 1
 ἐπιλύειν αἰνίγμα 241, 39
 ἐπιμαίεσθαι 355, 18
 ἐπιμαίνεσθαι ἵπποις 474, 43
 ἐπιμάρυτες 610, 45
 ἐπιμασάμενος 133, 6
 ἐπιμασττεύειν 361, 52
 ἐπίματος 361, 52
 ἐπίμαχος 361, 1, 55
 ἐπιμελεῖσθαι cum accus. 578, 55:
 cum dativo 303, 55. ἐπιμελη-
 ταί οἱ 361, 57. ἐπιμελητής
 τῶν μυστηρίων 362, 9
 ἡ ἐπιμεριζομένη ἐκάστοις τύχη
 685, 36. τὰ ἐπιμεριζόμενα
 quoduplicia 320, 15: barytona
 omnia 680, 46: vocativo qua-
 re careant 320, 17. ἐπιμερι-
 σμός τοῦ φαλτηρίου 29, 1.
 Ἐπιμερισμοὶ grammatici 42,
 50. Ἐπιμερισμοὶ Herodiani 3,
 2: 101, 54: non sunt omnes
 Herodiani, sed quidam sup-
 positivi 779, 32. οἱ Ἐπιμερι-
 σμοὶ citati 523, 23: 692, 15:
 802, 43: 824, 6
 ὁ ἐπίμηκος τομή 170, 53: item-
 que 338, 4: rectius ἐπὶ μήκος
 vel ἐπὶ μήκης διαχέραξις 170,
 33
 ἐπιμήνιον 335, 14: et plur. ἐπι-
 μήνια 362, 14
 ἐπιμίξ 337, 18: 362, 17. τὰς
 πρὸς ἀλλήλους ἐπιμίξιας ἐποι-
 οῦντο 303, 14
 ἐπιμῆναι et ἐπιμῆναις 357, 57
 ἐπιμόνως 355, 7
 ἐπιμύλιος θεός 594, 4
 εἰς ἐπίμυσιν ἄγειν 490, 54
 ἐπινεύειν τὴν κάραν 609, 56
 ἐπινῆος 362, 19
 ἐπινητρον 362, 20
 ἐπινίκιος ὕμνος 450, 46
 οἱ ἐπιξενούμενοι 252, 26: 470,
 47
 ἐπιξέσαι 358, 22: 519, 9
 ἐπιξήνον 362, 22
 ἐπιξύσαι 814, 6
 ἐπὶ οὐ πῖνα 674, 2
 ἐπιόπτειν 362, 36, 38
 ἐπιόπτειν 362, 33: 400, 40
 ἐπιούρος 362, 29. ἐπιούρα 612,
 36
 ἐπιούσιος 362, 52
 ἐπιόφομαι 362, 56
 ἐπιπαμφαλόωντες 650, 19

- ἐπίπαν et ως ἐπίπαν, plerumque 775, 52: 776, 3: et 502, 38. idem ἐπιτοπλεῖστον 817, 4
 ἐπίπαπος 366, 13
 ἐπιπάτω seu ἐπιπάσσω 655, 38: ei 661, 11. ἐπίπαστα 362, 51
 τὸ ἐπίπεμπτον 763, 22
 ἐπιπηδῆσαι 414, 22
 ἐπιπλα 118, 39: 363, 9
 ἐπιπλάζω 335, 39
 ἐπιπλάτος pro ἐπὶ πλάτος 396, 10. ἐπιπλάτνεται τῷ— 377, 5: 397, 56
 μετ' ἐπιπλοῆς συμφώνου 730, 26: 366, 2: 701, 45. ἐπιπλο- κῇ συμφώνων in terminatione 231, 53: 232, 8
 ἐπίπλους ὁ 589, 20. ὁ ἐπίπλους in corp. hum. 257, 27: 279, 4: 363, 15: 522, 25, 30. ἐπιπλῶς f. pro ἐπιπλώσας 363, 18
 ἐπιπώσις 678, 38
 ἐπιπόλαιος 363, 23. ἐπιπολαίως ὕγιει 784, 17
 ἐπιπόλις Syrac. 363, 26
 ἐπιπολύ, longe ac late 299, 18. sic ἐπιπολύ τεταῖσθαι 674, 34. ἐπιπολύ, diu 361, 15
 ἐπιπορῆσαι 293, 44. ἐπιπορῆ- μα 363, 28
 ἐπιπροῆλε 688, 55
 ἐπιπροικός 359, 27
 ἐπιπροσθεν ποιῆσθαι 356, 56
 ἐπὶ πρὶ μνή ἀναχρούεσθαι 363, 1
 ἐπιπρυτανεῖω 362, 54
 ἐπιπτέσθαι 363, 33
 ἐπιπώλησις 521, 1
 ἐπιρῆσθαι 363, 42. ἐπιρῆσθῆς 372, 39
 ἐπιρῆματα choriaca 363, 46. ἐ- πιρῆματικῶς κείμενον 450, 40. ἐπιρῆσις 363, 44. ἐπιρῆτος 363, 45: 365, 11
 ἐπιρῆσος 363, 51: 365, 31
 ἐπιρῶσαι 355, 31
 ἐπισεσυρμένως φθέγγεσθαι 191, 35. sic 273, 36
 ἐπίσημα, insignia 711, 16
 ἐπισημασία λέξεων 817, 4
 ἐπίσης, aequaliter 511, 14. ἐπί- σης γυναικός 388, 11
 ἐπίσιον 363, 56
 ἐπίσιτον 363, 54
 ἐπίσιτια 364, 2
 ἐπισκάζειν 704, 14
 ἐπισκεπάζειν 349, 48
 ἐπισκέπται οἱ 364, 14
 ἐπισκήψαι 355, 37. ἐπισκήψα- σθαι 355, 35: 717, 17
 ἐπίσκοπος 364, 14: 775, 54: 827, 41. ἐπίσκοποι γραφεῖς 358, 15. ἐπισκοπεῖον 187, 17
 ἐπισκύνεσθαι 364, 12. ἐπισκύνιον 361, 19: 364, 4: 720, 6, 37. ἐπισκύναι 364, 10
 ἐπισκώμματα 713, 7
 ἐπισος 89, 24
 ἐπίσπαστον 364, 17. ἐπίσπαστρον 246, 31
 ἐπίσπω καὶ ἡ 495, 6. ἐπίσπη 364, 21. ἐπίσπειν 364, 20
 ἐπίσαι αἱ 596, 35
 ἐπίσεύειν 161, 28
 ἐπίσωτρα τὰ 364, 26
 ἐπιστάδον 364, 33
 ἐπίσταθμοι 364, 36
 ἐπίσταμαι 43, 14: 364, 50. ὁ ἐπίστάμενος, praefectus 364, 44. ἐπίσταμένως, attente 163, 22: d. 78, 55. ἐπίσταται pro εἶωθε 572, 11: ἐπιστάτης ὁ 364, 44. ἐπιστάται Athen. 364, 39. ἐπιστάται in acie bell. 729, 14. ἐπιστατεῖν τῶν— 369, 51
 ἐπίσται Ion. 290, 39
 ἐπιστερήσεις quare, et quid signif. 97, 11, 38: 98, 37, 49
 ἐπίστη A. pro ἐπίσταται 290, 38
 ἐπιστηθίδιος 760, 48
 ἐπίστιος 176, 10
 ἐπίστιχος Φυτεία 634, 40
 ἐπιστοβέω 364, 57
 ἐπιστολή ἡ 364, 56: 726, 11. ἐπι- στολιμαῖοι 365, 5
 ἐπιστομέω 365, 1. ἐπιστομίζειν 795, 21
 ἐπιστρατεύσας Ἰνδοῖς 460, 50
 ἐπιστράφας † 443, 56
 ἐπιστροφάδην 365, 2. ἐπιστρο- φὴν ποιῆσθαι τοῦ— curare 196, 13. sic ἐπιστροφὴν ὕμνων ἔχει οὐδεμίαν 58, 44. μετ' ἐπι- στροφῆς 339, 23. ἐπιστροφῶς καὶ ἐξῶμένως 621, 20
 ἐπισυνηγμένη κοιλία 738, 41
 ἐπισυντιθέμεναι προθέσεις 349, 4
 ἐπισύρειν 521, 37: 525, 28
 ἐπισύστασις 365, 7
 ἐπίσφατος 365, 11
 ἐπισφύριον 739, 37
 ἐπισχερῶ adv. 365, 14
 ἐπίσχος 343, 10: 365, 20. ἐπί- σχος, inhibito 740, 32. ἐπι- σχέση μύθου 593, 47
 ἐπισχίζοντες ἀρουραν 674, 24
 ἐπισχόμενος 365, 20
 ἐπίσωτρα 145, 20
 ἐπιτάξ 365, 25
 ἐπιτάξις 365, 30
 ἐπίτασις 365, 34. ἐπίτασις χρό- νου 387, 17. ἐπιτατικὰ μόρια 142, 8
 ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Πατρόκλου, f. ἀγῶνι 744, 44
 ἐπιτεῖλαι 365, 40
 ἐπιτειχίσαι 254, 41
 ἐπιτελές 365, 47. ἐπιτελέωμα 365, 47
 ἐπιτέλλω 365, 44
 ἐπιτετράφαται 365, 51
 ἐπιτετυφλωμένος 365, 50
 ἐπιτέχνημα 169, 44
 ἐπιτηδῆος 366, 16. ἐπιτηδῆς 366, 19, 29. ἐπιτηδῆς f. 366, 22. ἐπιτηδῆς adverb. 366, 26. ἐπιτηδεύω 366, 32. κατ' ἐπι- τηδευσιν, studio, data opera 175, 2
 ἐπιτιθῆ 366, 11
 ἐπιτιθεῖν, observ. 490, 35
 ἐπιτναν 366, 44
 ἐπιτοαυτό 366, 49: 612, 6
 ἐπιτοξάζεσθαι 355, 51
 ἐπιτοπλεῖστον, plerumque 426, 39: 445, 43: 680, 16: 817, 4
 ἐπιτιθέναι 360, 2. ἐπιτιθέμενα, adiectivorum more attributa 190, 15, 19
 ἐπιτιμηταὶ οἱ 366, 41. ἐπιτίμια τὰ, mulctae 358, 18. ἐπιτι- μος 366, 33. ἐπιτίμια ἡ 366, 38
 ἐπίτραγαί 367, 18
 ἐπιτραπεδῶματα 366, 52
 ἐπιτραφεῖς 358, 29
 ἐπιτριγράχημα 766, 19
 ἐπιτριπτήρ 154, 8. ἐπιτριπτος 367, 1
 ἐπιτρίταις 366, 54
 ἐπιτροπή ἡ 367, 12. ἐπιτροπεύ- ει 367, 14. οἱ ἐπιτροπεύόμενοι, curatores, seu quibus curatela commissa est 788, 53. ἐπιτρο- πέουσι 771, 2
 ἐπιτροχάδην 367, 3. ἐπιτροχάει 86, 55
 ἐπίττων τὸ ἐφίλουν 656, 6
 ἐπιτυφλῶσαι 365, 50
 ἐπιτυχὼν ζῶω 548, 15. ἐπιτύχη- μα τὸ 548, 45. ἐπιτυχῶς 388, 42: 775, 3. ἐπιτυχία 291, 50
 τὰ ἐπιφερόμενα σύμφωνα, inseq. 249, 19
 ἐπιφθεγμα 388, 31
 ἐπιφοβοῖν προσωπεῖον 590, 51
 ἐπιφοιτῶν τινι 385, 38
 ἐπιφρασαίτο Ion. 799, 18
 ἐπιφρίξ 800, 28
 ἐπιφρονα βουλήν 458, 19
 ἐπιφυλλίδες 367, 17
 τὸ ἐπιφυνούμενον τοῖς ὑσίν 736, 22
 ἐπιχέριττα B. 367, 19
 ἐπίχειρα 367, 27
 ἐπιχθόνιοι 367, 29. ἐπιχθόνιος c. 586, 57. Ἐπιχθόνιος pro Ἐριχθόνιος 371, 29
 ἐπίχυσις 397, 51. ἐπίχυτος 367, 32
 ἐπιψηλαφήσας τοῦ— 154, 33
 ἐπιωγαί 362, 40
 ἐπιώφατο 362, 38
 ἐπλάγη et ἐπλήγη diff. 661, 39
 ἐπλεο f. pro ἐπέλου 367, 34. sic 428, 43
 ἐπλευ 661, 39
 ἐπλήγη et ἐπλάγη diff. 661, 39
 ἐπληντο 367, 37
 ἐπλινθεύθησαν 367, 42
 ἐπόδην 312, 4: 496, 16
 ἐπόκειν et ἐπώκησαν 768, 30
 ἐποῖσαι † 362, 41
 ἐποίχεσθαι 367, 47
 ἐπομαι 368, 14, 24
 ἐποπίζω 627, 48
 οἱ ἐποποιοὶ 477, 12. ἐποποῖα 367, 54
 ἐπόπτης 291, 20. ἐποπτεύω 278, 11
 ἐπορθεῖσαι 368, 1
 ἔπος τὸ 367, 55. ἔπος ὁ λόγος 335, 2: 383, 49. ἔπος ὄνομα- τικόν † 644, 47. ἔπος carmen heroicum 438, 13: sic ἐπὶ τῶν ἐπῶν, apud epicos poetas 624, 26. ἔπος unde dictum hexa- metrum carmen, et a quo in- ventum 527, 52: ἔπη etiam trimetra 328, 2
 ἐποστρακίζειν 368, 3
 ἐποτρύνειν 405, 46
 ἐπόψιος 784, 36
 ἐπραθον f. 286, 8
 ἐπρεσε pro ἔπρησε 687, 41
 ἐπρήνιξε τὴν πόλιν 687, 34
 ἐπρησε 687, 44, 49
 ἐπρία pro ἐπρίαο 579, 21
 ἐπτά 368, 5
 ἐπταμαι et πέπταμαι 501, 30
 ἐπτάμηνος 346, 31. ἐπταμην- αῖος 428, 10
 ἐπτάπεκτος 368, 10
 ἐπτάπους οδός 454, 57: et ἐπτα- πόδης ὁ 455, 7
 ἐπταπύρους τρίποδας 744, 40
 ἐπτάς ἡ 368, 6. ἐπταχῶς 240, 41
 ἐπταται et πέπταται 662, 33. sic ἐπτερύγμαι et πεπτ. 308, 33: 662, 35. ἐπτηχῶς et πεπτη- χῶς 662, 52. ἐπτισμένος 36, 21: 251, 48. ἐπτωκα et πέ- πτωκα 662, 36
 ἐπύλλια τὰ 368, 8
 ἐπυράκτεον 697, 18
 ἐπω signif. quas hab. 368, 12. ἐπω τὸ λέγω 302, 24, 44: 627, 7. ἐπω 368, 13. ἐπω τὸ ἀκολουθεῖν 156, 43: 273, 12: usitatum in compositione tan- tum 368, 16, 27
 ἐπωβελία ἡ 368, 48
 ἐπωδός 368, 28
 ἐπώκησαν τῇ Κρήτῃ 768, 30
 ἐπωμαδόν 368, 40. ἐπωμῖς ἡ 358, 25
 ἐπωνία ἡ 368, 30
 ἐπώνυμοι Athen. 369, 6. ἐπώ- νυμος ἀρχή 151, 14. ἐπώνυ- μως πόνων ὁ πόντος 682, 36
 ἐπωπῖς et ἐπωπῖς ἡ 368, 32
 ἐπωτίδες 369, 23: navium 811, 23
 ἐπώχαιο Ion. 568, 36: 657, 24
 ἐπώχετο Κύπριν 547, 33
 ἔρα ἡ γῆ 107, 56: 369, 24: 504, 14: 528, 13. ἔραζε 211, 5: 340, 8: 369, 27: 806, 11
 ἐράζω 369, 43: 434, 56. ἐράν 369, 28. ὄντως ἐρά καὶ τὴν ψυχὴν 514, 10. ἐράν τὸ κα- θάρειν 369, 30
 ἐρανίσαι 369, 36. ἐρανισμένος pro ἡρανισμ. 379, 56. ἐρανιστῆς ὁ 369, 38
 ἐραννός 369, 49: 379, 57
 ἐρανος 369, 31. ἐρανός 379, 56
 ἐράσθην 369, 42. Ἐραστίνος 369, 45. ἔρασις ἡ μίξις 437, 38. ἔρασις evacuatio 380, 53. ἔρα- σος d. 369, 30. forsan ἔρανος. ἐραστῆς d. 40, 44
 Ἐρατάν nom. barb. 715, 12
 ἐρατεινός 135, 40: 369, 47. ἐρα- τίσειν 369, 41. sic ἐρατίζων, ἐπιθυμῶν 537, 4. ἐρατός 369, 41, 47. ἐρατὰ δῶρα 158, 25
 ἐργᾶ f. Not. ad 369, 56
 ἐργαθε 369, 53
 ἐργαλεῖα, instrum. 628, 20. ἐρ- γάνη 369, 51: 774, 24. ἐργά- της f. pro ἐργαστής 714, 34. ἐργατίνης 44, 51: ei 43, 48: 369, 46
 Ἐργαφίη κρήνη 135, 34
 Ἐργίσκη Thrac. 369, 54
 ἐργμα τὸ 151, 41: 370, 5
 ἐργον ου 370, 7. τὰ τοῦ ἐργου τελεῖν 404, 19. ἐργον Home- ro pugna 319, 53. ἐργολάβος 370, 12
 ἐργω pro εἶργω 629, 32. ἐργω alpir. Attice 377, 47
 Ἐργωνᾶ Menecraetis 422, 55
 ἐρδω f. 134, 19. ἐρδω 370, 16. ἐρδω τὸ πράττω 149, 44: τὸ θύω 701, 36
 ἐρεβενγός pro ἐρεβεινός 135, 46: 370, 46. ἐρέβειος D. pro ἐρέ- βους 51, 45: 448, 51
 ἐρεβίνθης καὶ κυάμου 569, 14
 ἐρεβος τὸ 370, 26
 ἐρεγμός ὁ 370, 29: 371, 19

- ἐρέθω 370, 36. ἐρεθίζω 370, 31.
 ἐρεθισμός 370, 34
 ἐρεθισμός 371, 19
 ἐρεθίζω eis ei 372, 18
 ἐρεθίζω 370, 37
 ἐρεθίζω 276, 2: 372, 16
 ἐρεθίζω 270, 7: 372, 15: 436, 52
 ἐρεθίζω τὸ ἐπεσθαι 379, 43
 ἐρεθίζω 372, 17
 ἐρεθίζω, interrogamus 468, 19
 ἐρεθίζω, lana 303, 3
 ἐρεθίζω 372, 28. ἐρεθίζω τὰ 372, 28
 ἐρεθίζω pro ἐρεθίζω 372, 22
 ἐρεθίζω seu ἐρεθίζω 372, 14
 ἐρεθίζω seu ἐρεθίζω 376, 52
 Ἐρεθισμοί pop. 370, 40. Ἐρεθισμοί 370, 45
 ἐρεθισμός 370, 46: 489, 51: et
 ἐρεθισμός 370, 47. Ἐρεθισμοί pop. 370, 43
 ἐρεθισμός fut. et praef. temp. 512, 40
 ἐρεθίζω 107, 57: 370, 48: 372, 34, 36. ἐρεθίζω τὸ βλάπτω 371, 8: at ἐρεθίζω τὸ καλύπτω 374, 38, ultatius ἐρεθίζω.
 ἐρεθίζω et ἐρεθίζω 567, 27. ἐρεθίζω pro ἐρεθίζω 304, 34
 ἐρεθίζω 370, 54: 780, 40, 47: fut. ἐρεθίζω 100, 39: 274, 33
 ἐρεθίζω 371, 3. ἐρεθίζω 371, 1
 ἐρεθίζω 94, 51. ἐρεθίζω 370, 51, 55. ἐρεθίζω 370, 56. f. ἐρεθίζω pro ἐρεθίζω 585, 40: et 502, 28
 Ἐρεθισμός, Ἐρεθισμός, Ἐρεθισμός, Ἐρεθισμός 371, 6. Ἐρεθισμός 426, 40: genit. Att. Ἐρεθισμός 189, 52: accus. Ἐρεθισμός 189, 56
 ἐρεθίζω 780, 48: comm. ἐρεθίζω 371, 8
 ἐρεθίζω 371, 18: 379, 5
 ἐρεθίζω 370, 11, 16. ἐρεθίζω 371, 15
 ἐρεθίζω 371, 17
 Ἐρεθίζω 372, 1. ἐρεθίζω eis ei 371, 56: 374, 38: 634, 29. pall. ἐρεθίζω 302, 55
 Ἐρεθισμός 371, 29. Ἐρεθισμός et Ἐρεθισμός idem, et eiusdem orig. 48, 30. ἐρεθισμός pop. 371, 48. Ἐρεθισμός 426, 40
 ἐρεθίζω τὸ σχίζω 372, 15: def. 251, 54. ἐρεθίζω 371, 24. ἐρεθίζω 371, 53
 ἐρεθισμός 371, 19
 ἐρεθίζω 371, 55
 ἐρεθίζω q. lign. 372, 7. ἐρεθίζω τὸ ἐρεθίζω 371, 11: τὸ ζητῶ 371, 15
 ἐρεθισμός 373, 13. ἐρεθισμός τὸ πρόβατον 487, 14. ἐρεθισμός 373, 15. τὰ ἐρεθισμός φοβεῖται 487, 16. ἐρεθισμός 372, 41
 ἐρεθισμός 377, 12
 ἐρεθισμός Ion. 372, 44. Att. ἐρεθισμός 373, 4: ἐρεθισμός 372, 48: ἐρεθισμός 372, 50: ἐρεθισμός 372, 45. lic ἐρεθισμός 373, 5: ἐρεθισμός 372, 49: ἐρεθισμός 372, 51. item ἐρεθισμός seu ἐρεθισμός 372, 42
 ἐρεθισμός 304, 44
 ἐρεθισμός B. 373, 9. ἐρεθισμός 373, 6
 ἐρεθισμός Aeol. 148, 11: et ἐρεθισμός 377, 35
 ἐρεθισμός 769, 39. ἐρεθισμός adverb. 374, 15: 375, 1: f. ex περί 142, 16, 19: intensiva part. 142, 12, 16, 19: 373, 23, 33. ἐρεθισμός et ἀρι cum quib. componi soleant 375, 2
 ἐρεθισμός σφενδόνη 618, 48
 ἐρεθισμός c. 142, 12
 ἐρεθισμός 373, 23. ἐρεθισμός 259, 28
 ἐρεθισμός 373, 21
 ἐρεθισμός f. 373, 25: 516, 31
 ἐρεθισμός 373, 27. ἐρεθισμός 633, 42. ἐρεθισμός 319, 9. ἐρεθισμός 373, 28
 ἐρεθισμός eis ei 373, 27, 32
 ἐρεθισμός 373, 29. ἐρεθισμός τὸ ἐρεθισμός 297, 45, 50
 ἐρεθισμός 373, 33: plur. ἐρεθισμός 374, 27
 ἐρεθισμός 370, 38. ἐρεθισμός 254, 31. ἐρεθισμός 373, 46. ἐρεθισμός 254, 32
 ἐρεθισμός 283, 10: 373, 45, 47
 ἐρεθισμός 379, 39
 ἐρεθισμός 377, 35
 ἐρεθισμός d. 270, 7
 ἐρεθισμός 373, 51
 ἐρεθισμός 373, 53. ἐρεθισμός 373, 53. ἐρεθισμός σὺκον 373, 56. ἐρεθισμός σιταῖς συκαῖ 108, 20
 ἐρεθισμός 374, 2. ἐρεθισμός 374, 1
 ἐρεθισμός 374, 12
 —ἐρεθισμός d. ex ήρ 421, 22
 ἐρεθισμός Ἐρεθισμός 371, 51: 374, 18
 ἐρεθισμός 372, 30: 374, 33: plur. ἐρεθισμός 374, 29
 ἐρεθισμός 374, 32
 ἐρεθισμός 374, 41: 475, 46. ἐρεθισμός Dor. pro ἐρεθισμός 531, 25
 Ἐρεθισμός 14, 57
 ἐρεθισμός 404, 21
 ἐρεθισμός 297, 47
 ἐρεθισμός 160, 52
 ἐρεθισμός 100, 47
 ἐρεθισμός 374, 50. ἐρεθισμός 374, 53
 ἐρεθισμός 374, 55
 ἐρεθισμός 375, 7: foem. ἐρεθισμός 372, 5
 Ἐρεθισμός 371, 29, 34, 49. Ἐρεθισμός 210, 11. ἐρεθισμός 371, 28
 ἐρεθισμός 375, 11
 ἐρεθισμός 375, 13. ἐρεθισμός 375, 27: parox. 631, 25. ἐρεθισμός Ζεύς 375, 13
 ἐρεθισμός 376, 53. ἐρεθισμός 375, 40
 Ἐρεθισμός 375, 33. Ἐρεθισμός 375, 36
 ἐρεθισμός 375, 45: et ἐρεθισμός 375, 43, 54: 398, 15: 631, 31
 ἐρεθισμός et ἐρεθισμός 147, 3. Ἐρεθισμός 376, 6. Ἐρεθισμός 375, 57: ἐρεθισμός 376, 15, 33. Ἐρεθισμός seu Ἐρεθισμός d. 825, 13. Ἐρεθισμός 375, 41. Ἐρεθισμός 376, 21. Ἐρεθισμός 376, 20. Ἐρεθισμός α Dor. 552, 54. Ἐρεθισμός et Ἐρεθισμός f. 153, 54
 ἐρεθισμός 376, 46. ἐρεθισμός citatur 524, 20
 Ἐρεθισμός 376, 20, 28. Ἐρεθισμός 376, 34. Ἐρεθισμός 376, 25. Ἐρεθισμός 376, 43. Ἐρεθισμός 473, 22. Ἐρεθισμός seu Ἐρεθισμός 376, 36. ἐρεθισμός 376, 47
 Ἐρεθισμός 376, 50
 Ἐρεθισμός 376, 51
 Ἐρεθισμός, fac 370, 22
 ἐρεθισμός 379, 30
 ἐρεθισμός βρωμα 488, 54
 ἐρεθισμός 295, 22: 345, 41: 379, 15. ἐρεθισμός τὸ, lana 303, 5
 —ἐρεθισμός verbalia 566, 44: d. ex infinitivis 726, 18: oxytona 535, 29
 ἐρεθισμός 379, 31
 ἐρεθισμός 421, 57
 ἐρεθισμός, vade 410, 43. ἐρεθισμός 376, 54. ἐρεθισμός, et ἐρεθισμός 377, 4, 7. medicis ἐρεθισμός, itemque Latinis Herpes. ἐρεθισμός 377, 9. alibi ἐρεθισμός, ab ἐρεθισμός 429, 21: unde et ἐρεθισμός 377, 12
 ἐρεθισμός 377, 3, 9
 —ἐρεθισμός Aeol. pro —ἐρεθισμός 658, 57: 663, 46: pro ἔρεθισμός Aeol. 665, 39
 ἐρεθισμός 787, 41: et 702, 57
 ἐρεθισμός Ion. 377, 15
 ἐρεθισμός 377, 16: 730, 8
 ἐρεθισμός 377, 19
 ἐρεθισμός 149, 15
 ἐρεθισμός 725, 23. ἐρεθισμός 705, 38
 ἐρεθισμός f. 377, 14
 ἐρεθισμός 128, 40
 ἐρεθισμός Aeol. 90, 12: 377, 31. ἐρεθισμός τὸ φθίρω 126, 12: τὸ μοχλῶ καὶ φθίρω 374, 12: τὸ κάμνω 303, 52. ἐρεθισμός seu ἐρεθισμός 377, 19
 ἐρεθισμός 611, 45
 ἐρεθισμός 633, 40
 ἐρεθισμός 377, 29
 ἐρεθισμός 730, 10
 ἐρεθισμός 377, 53: plur. ἐρεθισμός 377, 37. ἐρεθισμός 378, 1: et ἐρεθισμός 691, 7. vile ἐρεθισμός. ἐρεθισμός 149, 17. Ἐρεθισμός et Ἐρεθισμός, pro Ἐρεθισμός et ἐρεθισμός 149, 16
 ἐρεθισμός Aeol. 377, 43
 ἐρεθισμός Ion. 378, 11
 ἐρεθισμός d. 771, 35
 ἐρεθισμός 379, 20
 ἐρεθισμός 212, 45: 379, 19. Ἐρεθισμός, Ἐρεθισμός et Ἐρεθισμός 379, 17. ἐρεθισμός 701, 34
 ἐρεθισμός 379, 4. ἐρεθισμός 379, 7. Ἐρεθισμός πέλαιος 379, 13
 ἐρεθισμός 378, 16
 Ἐρεθισμός et Ἐρεθισμός 379, 2: et 378, 44. Ἐρεθισμός 379, 1
 Ἐρεθισμός τὸ 378, 23. Ἐρεθισμός 378, 28. Ἐρεθισμός, punc Trallis 389, 55. ἐρεθισμός 378, 34. ἐρεθισμός 378, 31. ἐρεθισμός u correpto 603, 12
 Ἐρεθισμός 379, 1
 ἐρεθισμός 378, 17
 ἐρεθισμός f. 105, 48: 378, 36
 ἐρεθισμός 378, 46, 55. ἐρεθισμός 378, 41: 536, 30
 ἐρεθισμός 378, 35
 ἐρεθισμός 378, 15
 ἐρεθισμός 150, 48: 378, 3: 706, 16. ἐρεθισμός pro ἐρεθισμός 822, 11
 ἐρεθισμός Ion. 377, 49. lic ἐρεθισμός 377, 51. ἐρεθισμός 377, 44
 ἐρεθισμός τὸ I. pro ἐρεθισμός 151, 41
 ἔρχομαι pro ἀπέρχομαι 357, 35
 ἔρω et ἔρω τῷ 379, 52. ἔρω ἡσώ d. ex ἔρω 478, 55. ἔρω τὸ λέγω 141, 28: 370, 31: 378, 7: 511, 41. ἔρω τὸ ἔρω 437, 31
 ἔρω 380, 6
 ἔρω d. 34, 39
 ἔρω ἡ 120, 44: 380, 44, 49. ἔρω 369, 29: 381, 1
 ἔρω 370, 37, 40, 54
 ἔρω 380, 2. ἔρω 380, 5. ἔρω 212, 6
 ἔρω ἡσώ 380, 52
 ἔρω 439, 13
 ἔρω f. pro ἔρω 99, 35: 381, 9. lic ἔρω, μέγας—
 —ἔρω vocativo casu a nom. ἡσώ 603, 44. —ἔρω vocativus ab ἡσώ in quibus accentum retrahat 152, 26. —ἔρω neutrum eodem accentu quo voc. comm. generis 678, 10. —ἔρω imperativum ab ὦ 740, 14
 —ἔρω ab ἔρω 509, 9
 ἔρω 381, 3
 ἔρω f. pro ἔρω 381, 12
 —ἔρω pro ἔρω Ion. et Att. in plusquamperf. 386, 42: 420, 11: et 121, 44
 ἔρω a σήπω 711, 19
 ἔρω τὸ ἔρω 382, 30
 ἔρω 570, 3
 ἔρω Ion. 381, 19
 ἔρω 286, 13
 ἔρω I. et Att. 483, 16: 626, 30
 ἔρω ab ἔρω 495, 40
 —ἔρω infinitivum aor. II. 567, 28, 32
 ἔρω 382, 46: et ἔρω 382, 51, 56
 ἔρω 383, 7
 ἔρω τὸ 383, 1
 ἔρω τὸ ἔρω 382, 54: 383, 4
 —ἔρω pro ἔρω 7, 5
 —ἔρω dat. plur. fig. 166, 48: 418, 18. —ἔρω pro ο in compol. 73, 11
 ἔρω, missio 289, 44: 295, 18: 305, 8. lic ἔρω τῶν βελῶν 469, 49
 ἔρω 385, 13: 717, 19
 τὰ ἔρω ὑπεράλλεσθαι 196, 42
 ἔρω Ion. pro ἔρω 381, 36
 —ἔρω Ion. augmentum 624, 32
 ἔρω 385, 16
 ἔρω 717, 48
 ἔρω 384, 54
 —ἔρω es e Ion. 295, 12: et poet. 624, 56
 ἔρω 384, 51
 ἔρω f. 381, 17
 ἔρω 383, 9
 ἔρω 384, 56
 ἔρω, lis, imperative 586, 25
 ἔρω 384, 44. ἔρω 384, 49
 ἔρω I. 9, 15. ἔρω 312, 43
 ἔρω 383, 57: ἔρω 352, 41: 384, 1: et 261, 17. ἔρω et ἔρω 810, 24. ἔρω σταφυλή 77, 9. ἔρω 384, 7
 ἔρω f. 368, 26. ἔρω 383, 48

- ἐσπευσμένως 335, 5. ἐσπουδα-
 σμένως 175, 24
 ἔστατο f. 383, 37. ἵς ἐσάμενοι
 αἶρα 437, 36
 ἐσσεῖται Dor. 381, 27. ἐσσεται
 f. 381, 18, 22
 ἔσσευα f. 383, 42: 622, 55
 ἔσσην ὁ 383, 27
 ἔσσι, es 610, 37: rectius ἐσσί
 405, 51: 647, 17: 759, 43
 —ἐσσι, dat. plur. fig. 418, 21
 ἐσσυμένοισι 381, 33
 ἐσσυμαι 383, 45. ἐσσυμένος 148,
 27: 383, 45. ἐσσυμος u cor-
 repto 603, 13
 ἔσσυο f. pro σέσυο 477, 54. ἵς
 ἔσσυται 355, 48
 —ἐσσω pro ἔσω Siculi 381, 25
 ἔσσω f. 157, 38
 ἔσταα f. 193, 27. ἔστακα 382,
 26. ἔστακω 382, 25
 ἔσταλκώς 382, 30
 ἔσταν f. 382, 18: at ἔσταν pro
 ἔστησαν 382, 15. ἔσταναι f.
 281, 33. ἔσταότες f. 382, 23.
 ἔστασαν f. 373, 16. ἔστασαν
 382, 21. ἔστασαν pro ἔταξαν
 772, 2. ἔσταώς ὅτος 501, 6
 ἔστε, eousque dum 382, 5. ἔστε
 Dor. pro ἔστε 382, 8
 ἐστέ f. 381, 17. ἐστέ, indic. efflis
 382, 3: at ἔστε, imper. 381, 56
 —ἐστερος ἐστατός ab ἡς 110, 21:
 ex eis 807, 1: pro ὡτερος et
 ὡτατος Ionice 394, 7: 420, 48:
 ἵς ex οὐς 394, 8: ex ων οὐς
 675, 16
 ἐστήκω, ἴτο 306, 27: 382, 25. ἐί
 ἐνεστήκοι κίνδυνος 569, 18
 ἔστην, signif. pallivae 307, 14
 —ἐστής d. ex os 510, 1: 579, 23
 ἐστήως f. 382, 24
 ἐστί 300, 47. ἔστι accentum ubi
 retrahat 301, 2. at ἐστί, in
 quem finem 382, 10
 ἐστία 176, 8: 382, 30, 39: 384,
 14. ἀφ' ἐστίας ἀρχεσθαι 176,
 7. ἐστίασις 283, 52
 ἔστιγον 538, 56
 ἐστιχόωντο p. 385, 21: 516, 8
 ἐστιῶ τὸ ἀριστοποιῶ 382, 40
 ἐστόβειον 385, 19
 ἔστον ἔστων 381, 52
 ἐστόρεσε 728, 35
 ἐστός d. ab ἔω 382, 48. ἐστός ὁ
 πλήρης 580, 45
 ἔστοφα 365, 57
 ἔστραμμαί 366, 5: 729, 55. ἐστρέ-
 φην 730, 16. ἔστροφα 366,
 5: 729, 55
 ἐστυγημένη 731, 28
 ἔτω 381, 45: 476, 22. ἔτων f.
 pro ἔτωσαν 381, 54
 ἔτωρ ὁ 383, 19, 24
 ἐτώς ὡτος f. 224, 7: 382, 29:
 cur oxytonum 501, 8. foem.
 ἐτώσα 193, 30: 224, 1
 ἐσυνήκε 385, 9
 ἐσφηνκωτο 385, 6. ἐσφηνκωμένος
 385, 1
 —εσφι f. 645, 1
 ἐσχάρα ἡ 384, 10
 ἐσχάτος 384, 18. ἐσχατιά ἡ 384,
 26. Ion. ἐσχατή 330, 20. ἐσχα-
 τώτις ἡ 384, 32. ἐσχατιών-
 τα p. 384, 42
 ἐσχεῖσθην 161, 18: 431, 6
 ἐσχεῖρα 385, 28
 ἔσχεο f. 99, 49. ἔσχον es ε 740,
 17
 ἔσω seu ἔσομαι 350, 30. ἔσω d.
 Att. pro εἶσω 306, 9
 —ἔσω quae in futuro, et quae
 ἦσω 129, 43. —ἔσω et ἦσω
 129, 57
 ἐσώθην ἄ. 730, 10
 ἐσωληνευόμην 385, 27
 ἐτάζω 386, 7
 ἔται καὶ ἐταῖροι 385, 43
 ἐταῖρος ὁ 385, 29. ἐταιρεῖος 429,
 55. ἐταιρήσαι 386, 46
 ἐτᾶρος f. pro ἐταῖρος 385, 39: ἵς
 plur. ἐτᾶροι 496, 6: ἐτᾶρους
 824, 19: α correpto infra in
 νῆς, et apud Hom. laepe.
 ἐτᾶρα ἡ Ae. 250, 10
 ἐτάρην ἡς ἡ 746, 54
 ἐταφον Ion. pro ἐθαπον 748, 54
 ἐτεῖλα 431, 48
 ἐτεκτῆνατο 755, 27
 ἐτελείετο 750, 50
 ἐτεός ὁ 385, 54. ἐτεόν adverb.
 809, 19. ἐτεοβουτάδαι 209, 57:
 386, 3. ἐτεόκρης 358, 10: 435,
 32: et plur. ἐτεόκρητες 386, 6
 ἐτεραλκία νίκη 606, 1
 ἐτερήμερος 33, 28
 ἐτέρηφι f. 800, 6
 ἐτερόγλωσσος 235, 38
 ἐτερόγναθος 385, 50
 ἐτερόγνης ὁ 435, 32
 ἐτερόδοξος 455, 9
 ἐτεροκλινὴς νίκη 606, 2. ἐτερό-
 κλιτον, ἡ γυνή, τῆς γυναικός
 243, 28: ὡδωρ ὡδατος 776, 15.
 ἵς ἐτερόκλιτος πτώσις 553, 28:
 ἐτερακλίτως κλίνεται 553, 36
 ἐτερομάσχαλος 90, 55: 349, 43
 ἐτεροπάθεια 67, 44
 ἔτερος 320, 16: etiam de iis quae
 in peius versa 72, 41
 ἐτέρετο 753, 39
 ἐτέρωθεν 385, 48
 ἐτετύφει Ion. 386, 17. ἵς ἐτε-
 τύφει 386, 21. ἐτετύφεισαν
 Ion. et Attice pro ἐτετύφεισαν
 386, 42
 —ἐτη 94, 51
 ἐτήρ d. 176, 6
 —ἐτηρίς 170, 17
 ἐτης ὁ 386, 44: 825, 11, 15. ἐτης
 ὁ 320, 6. ἐτης ἐτήρ ἔτωρ 177,
 25
 —ἐτης verbale 404, 21: 794, 9
 ἐτήσιος ὁ 386, 49. ἐτήσιαι οἱ
 386, 53: genit. pl. τῶν ἐτη-
 σίων ἄ. 386, 55: 812, 50
 ἐτητόμακα Att. 373, 3. ἵς lege
 ἐτήτυμος 56, 13: 320, 3: 387,
 3: 388, 6
 ἐτι adverb. 387, 16. ἐτι καὶ ἐτι
 ἵνα 387, 24
 ἐτίθεν f. pro ἐτίθισαν 467, 27
 ἐτίλησε χολήν 624, 8
 ἐτμή 402, 36
 ἔτνος et ἔτνος τὸ 387, 8. ἐτνή-
 ρυσις ἡ 387, 5
 ἐτοιμος d. 387, 52. ἐτοιμῶ d.
 387, 52. ἐτοιμάζω α correpto
 737, 27. ἐτοιμάσατε 387, 51.
 ἐτοιμασία ἡ 387, 51
 ἔτος τὸ 387, 23. κατ' ἔτος, quot-
 annis 602, 14. ab ἔτος com-
 posita ut varient 765, 23: et
 617, 18. ab ἔτος derivata in ἱα
 462, 25
 ἐτός ὁ 385, 54: 387, 25, 44: 388,
 3. ἐτός ὁ ἀληθής 39, 46: 172,
 44. ἐτός d. 104, 44: 161, 21:
 340, 31
 —ἐτός d. 179, 46, 48
 ἔτραπον f. 286, 9
 ἔτρων ως ω 347, 52
 ἔτυμος 388, 1. ἐτυμώτερον λέ-
 γουσι μῶσα 589, 46. ἵς 526,
 2: 708, 31. τὸ ἔτυμον τῆς λέ-
 ξews 348, 56. ἐτυμολογία c.
 388, 7: quid sit 817, 3: 827,
 4. ἐκ τῆς ἐτυμολογίας διὰ
 διφθόγγου γράφεται ὡφειλε
 630, 18. ἐτυμολογεῖ αὐτὸ
 ἀπὸ τῆς αἰτίας 152, 6. ἐτυμο-
 λογεῖται ἀπὸ τοῦ— 9, 43:
 592, 54. παρετυμολογεῖται
 ἀπὸ τῆς— 62, 25. item ἐτυ-
 μολογοῦσι παρὰ τὸ— 220, 37:
 634, 44. ἐτυμολογεῖται παρὰ
 τὸ— 27, 17, 39: 238, 13: 442,
 34. ὁ ἐτυμολόγος citatur 199,
 24. οἱ ἐτυμολόγοι citantur
 185, 20: 341, 8. ἐν τοῖς ἐτυ-
 μολογικοῖς 212, 13
 ἐτύχθη 388, 9: 755, 31
 ἐτώσιος 39, 45: 387, 30. ἐτώ-
 σιον λιπεῖν τὸ ἔργον 412, 25.
 ἐτώσιον adverb. 387, 43. ἐτω-
 σιοεργός 485, 54
 εὔ, et εὔ 388, 14: in compol.
 quid signif. 401, 21: in quibus
 verbis augmentum capiat 399,
 45: 400, 26
 εὔ f. ex εο 450, 20: pro εο Dor.
 189, 36: pro ου seu εο Dor.
 51, 44: 682, 30: pro ου seu
 εο Aeolice 38, 14
 —εὔ barytonum acilton 104, 52:
 pro εο seu ου Dor. 334, 50:
 469, 30: pro ιο Samio more
 259, 30
 εὔ ex εο Dor. 448, 31
 εὐάγγελος 7, 32. εὐαγγέλιον
 388, 21
 εὐαγής 266, 3: 292, 21
 εὐαγωγος 390, 54
 εὐαδε f. 388, 23
 εὐάερος 389, 37: 390, 31
 εὐάζειν 388, 31
 εὐαῆς ὁ ἡ 388, 27: 401, 26
 εὐάκτιν ινος 491, 50
 εὐάν Bacch. 391, 15: α productio
 5, 45
 εὐάνεμος 388, 27
 εὐάντητος 388, 56
 εὐαξές pro εὐαυξές 69, 33
 εὐαρεστώ 388, 49
 εὐαρνος 146, 2
 εὐαροτρίαστος 141, 2
 εὐαρχος 388, 42. εὐαρχία ἡ 390,
 38
 εὐας αντος 553, 46. εὐασμός
 Bacch. 707, 17. εὐασταί οἱ
 385, 52
 εὐαφής 117, 56: 391, 30
 εὐαχθεῖν 401, 18
 Εὐβοία et Εὐβοεῖς 589, 2. Εὐ-
 βοικός 29, 57. Εὐβοϊκὸν νό-
 μισμα 385, 54. Εὐβοῖς ἡ 389,
 14. εὐβοῖδες 389, 1
 εὐβοτος 389, 4
 εὐβουλεία pro εὐβουλία 575, 8
 εὐβύριος 389, 24
 εὐγαμος 389, 30
 εὐγειον χωρίον 629, 36
 εὐγενεῖς Boeot. pro εὐγενής
 184, 12: 304, 55. εὐγενίζω
 22, 5
 εὐγῆρων τὸ 116, 14
 ὦ Εὐδαῖμον, et ὦ εὐδαῖμον 130,
 42, 45
 εὐδέειλος 389, 40: 433, 36
 εὐδελπνος ἐορτή 42, 3
 εὐδηλος 264, 14
 εὐδία ἡ subst. 389, 31
 εὐδιάσειστος 104, 5: 283, 12: 701,
 53
 εὐδιάλυτον 265, 9: 273, 34. εὐ-
 διάχυτος pro εὐδιάλυτος 308,
 23
 εὐδιος 389, 31
 εὐδιηνός pro— εἰνός 33, 1:
 391, 2
 εὐδμητος 389, 44: p. εὐδμητος
 414, 29
 εὐδοκῶ 390, 5, 13. εὐδοκούμενος
 390, 10. εὐδοκία 132, 7: 390,
 7, 12: 392, 56
 εὐδῶ 389, 48
 Εὐδωνος Π. 389, 55
 εὐειδής 561, 34: 639, 5
 εὐεικτός 390, 33
 εὐείλος ὁ 390, 31
 εὐέκτης ὁ 390, 28
 εὐένδοτος 616, 6
 εὐεξαπάτητος 826, 23
 εὐέπεια et εὐεπία 462, 19
 εὐεπίγνωτος 142, 40
 εὐεπίστροφος 616, 6
 εὐεπίφορος εἰς τὸν— 490, 7
 εὐεργεσία pro εὐεργετία 390, 20.
 εὐεργέτης ἡ τορύνη 762, 34
 εὐεργής ὁ ἡ 390, 15: 555, 19. εὐ-
 εργός oxyt. 394, 49
 εὐέλειος 390, 19
 εὐερκής ὁ ἡ 390, 17. εὐερκία ἡ
 390, 17
 εὐερμία 291, 49
 εὐεστώ ἡ 390, 22
 εὐετή ἡ 390, 26. apud Suidam
 εὐετηρία, ut 390, 22
 εὐζωνος 414, 11
 εὐζωρος 303, 27
 εὐηγενής 422, 15: plur. εὐηγε-
 νέες 390, 34
 εὐηγεσία ἡ 390, 36
 εὐήθης 390, 45: barytonum 435,
 55. εὐήθεια ἡ 390, 47
 εὐήκης ὁ ἡ 391, 5
 εὐήνεμος 391, 2: 424, 11: 428, 52
 εὐήνος et εὐήνιος 390, 55. εὐή-
 νιος ὁ ἡ 390, 51. εὐηνιώτατα
 390, 57
 εὐήνωρ 9, 41: 391, 5: 432, 47.
 Εὐήνωρ pr. 263, 10
 εὐηπέλεια ἡ 390, 24, 40
 εὐήρες τὸ 390, 54. εὐήρεια ἡ
 390, 50. Εὐηρείδης patr. 165,
 53
 εὐθαλος ἀμπελος 197, 34. εὐ-
 θαλέστερα 211, 12. εὐθαλία ἡ
 442, 13
 εὐθαρύς pro εὐθαρής 165, 30
 ἡ εὐθαρία, f. πτώσις 391, 31, et
 alibi pallim. 391, 34
 εὐθές τὸ 769, 7
 εὐθετος 161, 21. εὐθετούμενα
 eis— 784, 39
 εὐθεώρητος 798, 14
 εὐθώς γεννώμενος, simulatque
 nascitur 256, 17
 εὐθηκτος 391, 25. εὐθημο-
 σύνη 391, 28

- εὐθηνός seu εὐθηνος 391, 22. εὐ-
 θηνία ἢ 391, 22: 442, 4, et Suid.
 εὐθηνία 256, 18
 εὐθής εὐός, ὁ ἢ 391, 31
 εὐθικός 391, 30
 εὐθύ et nomen et adverb. 391,
 35. εὐθύ τοῦ Διονυσίου 420, 3
 εὐθυδικία 391, 44
 εὐθύνη, multa 391, 56. εὐθύ-
 νας δίδοναι 391, 56. εὐθύναι,
 magistrat. Athen. 391, 53. εὐ-
 θυνοί οἱ 391, 49. εὐθυνία ἢ
 390, 22, 26, 40: ex εὐ et θύνω
 τὸ ὀρμῶ 391, 22
 εὐθύνω d. 391, 40. εὐθύνται οἱ
 391, 49. εὐθύντης 642, 28
 εὐθύορος 391, 48
 εὐθύς et nomen et adverb. 391,
 35. εὐθύς Σικελίας 682, 53.
 εὐθύστομος 191, 32. εὐθύτης
 ἢ 391, 35. εὐθύτης 345, 5.
 εὐθύωρος 391, 41
 εὐθέτευτος 388, 40
 εὐλάτος 391, 9
 εὐλος 391, 12. sic et Columella
 lib. 10, Delie te Paean, et te
 eue eue Paean.
 εὐκάθετος 398, 14
 εὐκαρία et εὐκαίρειν, utiandi fi-
 gnificauit barbara 740, 52
 εὐκαμία 392, 5
 εὐκαμψής ὁ ἢ 207, 38
 εὐκατάγνωστος 400, 6
 εὐκαταγνώσιος 400, 5
 εὐκαταπάλαιστος 400, 5
 εὐκαυστος 250, 20
 εὐκείατος 508, 4
 εὐκέρως ω 505, 5
 εὐκίλος 392, 8, 11. εὐκίλος ἔ-
 κίλος 809, 40. εὐκίληταιρα
 59, 32
 εὐκλεία ἢ 392, 14: f. pro εὐκλεία
 338, 19. εὐκλεία Attice pro
 εὐκλεία 462, 4. εὐκλείας f.
 pro εὐκλείης 392, 19. Εὐκλεί-
 δης patr. 165, 53
 εὐκλήϊς ἰδος 518, 55: 519, 1
 εὐκνήμις ἰδος 333, 28: i produ-
 cto 518, 39: p. εὐκνήμις ἰδος
 519, 1
 εὐκολοί 218, 5. εὐκολία ἢ 392,
 27
 εὐκόμιστος 392, 25
 εὐκράδαντος 701, 52
 εὐκράς ὁ 392, 29
 εὐκρινής 392, 30: 545, 11
 εὐκταῖος τοῖς γονεῦσι 146, 12.
 εὐκτήριον 392, 36
 εὐκτίμενος 90, 48: 392, 38
 εὐκτίτος pro εὐκτίστος 392, 37
 εὐκτός ἢ ὁν 392, 34
 εὐκύλιστος 544, 19
 εὐκύβητης 392, 40: 394, 56. εὐ-
 λαβὲς ζῶων 764, 56
 εὐλαίαι 399, 48: 392, 46
 εὐλείμων c. 806, 2
 εὐλήνης ὁ ἢ 393, 6
 εὐληπτος 558, 23: 570, 30
 εὐληρα τὰ 393, 1
 εὐλίμενος 212, 25
 εὐλογῶ ἢ σω 392, 52. εὐλογεῖ-
 σθαι, laudari 327, 49. εὐλο-
 γία ἢ 392, 52
 εὐλύγιστος τράχηλος 530, 56
 εὐμάθεια et εὐμαθία 462, 18
 Εὐμαίος 393, 19
 εὐμέλακτον 700, 24
 εὐμαρής 393, 10. εὐμαρεία et
 εὐμαρία 462, 20. εὐμαρίς ἢ
 393, 16
 εὐμελίω: vile εὐμελίω.
 εὐμενής ὁ ἢ 393, 22. εὐμένεια ἢ
 393, 14
 εὐμετάβλητος 403, 15
 εὐμετάφορος πρός— 255, 52
 εὐμεταχείριστος 394, 55
 εὐμήδης 221, 23
 εὐμήκης 555, 6
 εὐμηχάνημα 701, 25
 εὐμμελίω f. pro εὐμελίω 153,
 56: 393, 25
 Εὐμολπίδα 393, 28
 εὐναῖος 393, 43. εὐναῖαι αἱ sublt.
 393, 49
 Εὐνείδης patr. 165, 46: plur. Εὐ-
 νείδαι 393, 35
 Εὐνείκη 276, 2: 393, 31
 εὐνή ἢ 393, 50: plur. εὐναί 393,
 45: 598, 37
 εὐνήος 32, 9
 εὐνήτος 389, 46: p. εὐνήτος χι-
 τῶν 664, 7
 εὐνίς, comm. gen. 393, 58. εὐ-
 νιδος τοῦ 97, 51
 εὐνιστος 394, 3
 εὐνους c. 615, 28. εὐνους ου ω
 ουν 394, 44: plur. εὐνοί seu
 εὐνοί 606, 27: item οἱ εὐνους
 f. ex εὐνοες 606, 27. εὐνούτε-
 ρος 394, 13: et εὐνούστατος
 394, 20: f. ex εὐνούστατος
 394, 5. reg. εὐνώτερος 394,
 13: et εὐνώτατος 394, 5
 εὐνούχος 394, 28. εὐνούχισθεν-
 τα 345, 26
 Εὐξάντιος, Εὐξαντιάδης, Εὐ-
 ξαντίας, Εὐξαντίς 394, 34
 εὐξείνος πόντος 394, 38
 εὐξέστος 151, 54
 εὐξοος εὐξοος 394, 43
 εὐοδία ἢ 389, 36
 εὐόε Dor. Lac. 391, 13
 εὐοικός 389, 24
 εὐοῖνος χώρα 525, 42
 εὐόμματος 284, 8
 εὐόπτος κόρη 276, 36
 εὐορκῶ εἰς εἴ 526, 57
 εὐόροφος 994, 50
 εὐόσφρητος πορεία 765, 53
 εὐοχίω, Not. ad 401, 14
 εὐοχίστερος 401, 19. εὐοχίω ὦ
 401, 14
 εὐπάθεια et εὐπαθία 462, 18
 εὐπαίς 435, 34: 639, 20
 εὐπάλαιστος 395, 1. εὐπαλής
 394, 52: 395, 1
 εὐπατεῖρα 318, 54. εὐπατέρεια
 ἢ 395, 3. εὐπατρίδαι οἱ 395,
 50. εὐπατρίς 332, 29: genit.
 ἰδος 518, 41
 εὐπειθής 277, 31: 390, 51. εὐ-
 πείθεια 390, 50, 54
 εὐπερίστροφος 728, 42
 εὐπινής ὁ ἢ 395, 4
 εὐπλίσσοντο 395, 11
 εὐπλοος εὐπλους 395, 44
 εὐποίητος 391, 25. εὐποιητῶν
 Ae. 204, 2
 εὐπολῖς ἰδος 395, 47. πολ. Εὐ-
 πολίδης 426, 33
 εὐπορος 395, 10
 εὐποτος 414, 38
 εὐπρόσδεκτος 523, 37
 εὐπρυμνος 395, 8
 Εὐπυρίδαι, dem. Att. 395, 5
 εὐράξ 395, 15: 781, 48
 εὐράχαντες, ἤκοντες † 395, 21
 εὐρε 397, 31. εὐρέ α. 329, 57:
 in compol. εφευρε 484, 9
 εὐρέθην α. 730, 8. εὐρεθήσεται
 413, 35
 εὐρέτος ποταμοῦ 396, 5. εὐρεί-
 τής ὁ 396, 1
 εὐρέμεν 397, 38. εὐρετής ὁ 435,
 28, 40: 436, 11
 εὐρίζος 395, 23
 Εὐριμάδης p. 205, 17
 εὐριν et εὐρίς 395, 35. εὐρινος
 βάσις 765, 52
 Εὐριπίδης 395, 33
 εὐρίπιστος πόλις 704, 46
 εὐρίπος 395, 25
 εὐρίς κύων et εὐριν 395, 35
 εὐρίσκω d. 452, 43
 εὐρος ὁ 396, 8. εὐρος τὸ 827, 25
 εὐρύειτης p. 703, 12. sic εὐρύηνος
 395, 54
 εὐρύαγυια 396, 22
 Εὐρύαδης ὁ 397, 9
 εὐρύαλος et Εὐρύαλος 396, 43,
 48: 821, 26
 εὐρύακλιδων 772, 31
 εὐρύακωσα 396, 28
 εὐρύακριν 648, 35
 Εὐρυμέδων ὁ Περγεύς 637, 35
 εὐρυμέτωπος 396, 50
 εὐρυμκάσαι 397, 11
 Εὐρυμῶς et Εὐρυμίδης 397, 6
 Εὐρυνομῆ ἢ 396, 32
 εὐρυοδεία 396, 24
 εὐρύοψ 396, 53. εὐρύοπα ambig.
 44, 15. εὐρύοπα Ζεύς 397, 2
 εὐρύπυλῆς δὴ 56, 20. εὐρύπυλος
 182, 33: nom. pr. 396, 35
 Εὐρύπυλῆς ab Εὐρύπυν α. 397,
 12
 εὐρύς 396, 17. εὐρύσθενες 397,
 3. εὐρύστικαῖος 180, 27. εὐ-
 ρύτης τοῦ συμπτώματος 482,
 15. εὐρύτος et Εὐρύτιων 396,
 51. εὐρύφνης 397, 4
 εὐρῶ ἢ σω 397, 30. εὐρῶ ἢς ἢ
 397, 25
 εὐρῶεις εντος 34, 38: 397, 57
 Εὐρώπη ἢ 397, 40. Εὐρώπεια ἢ
 397, 42. Εὐρωπαϊός et foem.
 Εὐρωπαϊς 397, 45. Εὐρωπαῖος op.
 et Εὐρωπαϊός atque Εὐρωπαῖος
 397, 46
 εὐρώς ὦτος ὁ 397, 50. εὐρωτιῶ
 ᾤς ᾤ 397, 53
 εὐς, neutr. εὐ 398, 3
 —εὐς oxytonum 189, 38: baryto-
 nous effertur ab Aeol. 575, 54.
 —εὐς εὐός 409, 15: quintupli-
 cem flexionem recipit 189, 26:
 Aeolice per nos flectitur 189,
 46: quib. casib. contractionem
 admittit 670, 10. —εὐς d. ex
 ὄς 213, 18: 630, 3: ex εὐώ
 687, 8: gentile ab εἰα 379, 17.
 —εὐς gentile: foem. is 389,
 14
 —εὐς Dor. pro εὐός ab εὐς 189,
 30
 εὐσαι τὸ φλογίσαι 398, 34
 εὐσεβείς pro εὐσεβής Boeot. 184,
 12: 304, 55. εὐσεβεία, a cor-
 repto 519, 27. εὐσεβεῖσθαι,
 coli 408, 41
 εὐσθένεια ἢ 390, 25
 εὐσῖος 391, 12
 εὐσκαρῆμος seu εὐσκαρῆμος 398,
 23. εὐσκαρίστος 398, 23
 εὐσκοπος 214, 23
 εὐσοί Bacchi. 391, 13
 εὐσπλαγχνία 791, 19
 εὐσσελμος 398, 9, 14
 εὐσταθῆ σώματα 769, 28. εὐ-
 σταθεῖν μετὰ τῶν συνήθων 736,
 55
 εὐστιπτος 398, 37
 εὐστολος 398, 29
 εὐστομία ἢ εὐφωνία 346, 44
 εὐστρα ἢ 398, 31: et εὐστρα 90,
 31
 εὐστρεφές 183, 35: p. εὐστρεφός
 618, 46
 εὐσύμβολος 398, 27
 εὐσύνοπος 501, 34
 εὐσχημος 398, 19: et εὐσχήμων
 398, 21
 εὐσωμος 105, 46
 εὐταρτος 399, 2
 εὐτε 398, 42, 57. εὐτε ἂν pro
 ὅταν, cum 398, 40
 εὐτείχεος ὁ ἢ 399, 4
 εὐτελής 399, 21. εὐτελής d.
 22, 5
 εὐτολμος 447, 24
 εὐτράπελος 218, 9: 399, 24. εὐ-
 τραπέλως 408, 28. εὐτραπε-
 λία 218, 10: 399, 29. εὐτρα-
 πελῶ εἰς 399, 29: et εὐτραπε-
 λεύμενοι 807, 16
 εὐτραφής 399, 19: 408, 14. εὐ-
 τραφῆς seu εὐτράφης 122,
 31
 Εὐτρησις et εὐτρήσιος 399, 17.
 εὐτρητος et p. εὐτρητος 375,
 46: 569, 11
 εὐτροχα f. pro εὐτροχον 585, 10.
 εὐτροχάλος 388, 27
 εὐτυκίειν 399, 16
 εὐτυκτος 399, 11
 εὐτυχία et εὐτύχεια 462, 25
 εὐφάλαρα 399, 32
 εὐφάμια ἢ 399, 32
 εὐφημεῖν, et εὐφῆμως ὀνομάζειν
 782, 36. κατ' εὐφημισμὸν 59,
 52: 143, 21, 26
 εὐφορος 209, 14. εὐφορία ἢ 442,
 13
 εὐφραγχα 399, 43: et pall. εὐ-
 φραγμαῖ 399, 48
 εὐφραδέως 399, 35
 εὐφραίνω 399, 41: εὐφραντής ὁ
 436, 3. εὐφρανῶρ 432, 50
 Εὐφράτης regio 157, 51
 εὐφρων 400, 2. εὐφρόνη 399, 50:
 et 69, 13. εὐφροσύνη 399, 56
 εὐφυνῆς pro εὐαφῆς 697, 14. εὐ-
 φυνῆ et εὐφυνῆ 152, 23. εὐφυνῆ
 ἢ 399, 37. εὐφυνῆ et εὐφυνῆ
 462, 22
 εὐφύσητος 273, 35
 εὐφωνος 396, 41. εὐφωνίας gra-
 tia litterae quandoque transpo-
 nuntur 610, 56
 εὐχαριστήρια ὑπὲρ ὑγείας 700,
 44
 εὐχερής 400, 5
 εὐχή 400, 13. Εὐχῆνωρ 400, 10
 εὐχομαι 400, 40. εὐχονται μα-
 θεῖν, cupiunt 380, 3. εὐχό-
 μην 400, 26. εὐχος τὸ 400, 34
 εὐχρους c. 615, 28
 εὐχρῶλη ἢ 400, 36
 εὐχρῶτος 285, 16
 εὐώ τὸ φλογίω 398, 36: 401,
 24: εὐώ τὸ φωτίω 352, 8
 —εὐω d. 132, 2: 726, 32

εὐώδης ὁ ἡ 401, 26
 εὐώδιν 280, 18
 τοῦ εὐωνύστου χάριν 811, 26
 ἡ εὐωνύμος 143, 22, 24: plene
 ἡ εὐωνύμος χεῖρ 401, 22
 εὐωπέλεια 390, 43. Ion. εὐωπε-
 λία ibid. 41
 εὐωρα 401, 37. εὐωρία ἡ 401,
 42. εὐωρεῖν seu ὠρεῖν 401, 38
 εὐωρουν 399, 47
 εὐωρία ἡ 401, 32. εὐωρηται 251,
 46
 ἔφαγον 786, 24
 ἐφαμίλλω 506, 42
 ἔφαν Boeot. 401, 45
 ἔφανθεν B. 495, 55
 ἔφαν Ion. 788, 45
 ἐφάπτω 403, 9
 ἐφάρξαντο pro ἐφράξαντο 667, 22
 ἐφασο 477, 53
 ἐφεζόμενος 401, 49
 ἐφίκαε 425, 56
 ἐφειμένως 402, 54. ἐφείναι, ap-
 pellare 401, 57. idem ἐφείσθαι
 seu ἐφείσθαι 401, 55. ἐφείντο
 403, 1. ἐφείω p. pro ἐφῶ 402,
 51
 ἐφειτοὶ τόκοι 402, 46
 ἐφελκε 332, 30. ἐφελκυστικόν
 ἔστι τὸ ν ἐν τῷ γ' προσώπῳ
 438, 50: an ἐφελκυστόν ἐστι:
 active namque ἐφελκυστικόν
 ἔστι τοῦ ν 431, 22
 ἐφεις in iudic. 401, 50. ἐφεις
 eis ἄλλο δικαστήριον 402, 5
 Ἐφεσος nom. pr. 402, 7. Ἐφε-
 σεύς seu Ἐφέσιος 402, 18. Ἐ-
 φesia Ἀρτεμῖς 402, 10. Ἐφέ-
 sia γράμματα 402, 22. Ἐφέ-
 sia ἀλεξιφάρμακα 402, 30
 ἐφеспереύω 403, 52
 ἐφestaμένη θάλασσα, pro ὕφesta.
 219, 52
 ἐφείσιος 176, 11: 402, 33
 ἐφείσις ἡ 790, 5
 ἐφείτης ὁ 402, 44. ἐφεται οἱ
 362, 48: 402, 1. ἐφεινόμεν,
 lud. 402, 39
 ἐφетμή f. 165, 3: 402, 35
 ἐφетris pro ἐφестris 402, 49
 ἐφευγε imperative 484, 9. ἐφευ-
 γетis 435, 28
 ἐφῆβαιον 363, 56: 548, 48. ἐφη-
 βοι 359, 17. ἐφῆβια, festum
 532, 2
 ἐφῆγσις ἡ 403, 23
 ἐφῆλος seu ἐφῆλις 403, 22. ἐφη-
 λος ὀφθαλμοῖς 714, 6. ἐφη-
 λῖς ἡ 403, 19
 ἐφ' ἡμᾶς 483, 26
 ἡ ἐφῆμερος τροφή 733, 41. ἐφῆ-
 μερον, cicuta 551, 16. ἐφη-
 μερία 403, 14
 ἐφημοσύνη 403, 11
 ἐφην ἡς ἡ 788, 44
 ἐφῆπται 403, 9
 ἐφῆσω 405, 46
 ἐφῆτη 403, 34
 ἐφῆται Ion. 403, 36
 ἐφῆται f. 532, 45
 ἐφῆται Ae. 312, 46
 ἐφῆται seu ἐφῆ. 403, 42: 650, 36
 ἐφῆται ὁ 403, 32
 ἐφῆται i producto 187, 1: 403,
 27. ἐφῆται 403, 30. ἐφῆται
 467, 46. ἐφῆται cum accus.
 567, 2: cum genit. 562, 17.
 ἐφῆται δέχη 401, 51

ETYMOLOGICON

ἐφῆσαντο τοῖς μήλοισι 577, 35.
 ἐφῆσε et ἐφῆσε 484, 14. ἐφῆσε
 469, 35
 ἐφῆσαν 793, 37. ἐφῆσαν 381,
 43. ἐφῆλη Ae. 23, 4
 ἐφῆσανται 364, 45
 ἐφῆσαν 403, 47
 ἐφῆσαν 178, 22. ἐφῆσαν εὐχαί
 348, 43. ἐφῆσαν τὸ 684, 9
 ἐφῆσαν τὸ 403, 53
 ἐφῆσαν 623, 23
 ἐφῆσαν f. pro ἐφῆσαν 745, 2
 ἐφῆσαν, inflig. 405, 47. ἐφῆ-
 μεται pro ἐφῆσανται 355, 49.
 ἐφῆσαν 777, 25
 ἐφῆσαν λόγου 376, 31: τῆς μαι-
 τείας 248, 35: τοῦ πολέμου
 140, 16: τῶν ἀστρων 158, 27.
 sic ἐφῆσαν τῶν τικτουσῶν 298,
 38. ἐφῆσαν Lacedaem. 403, 55.
 ἐφῆσαν, cognom. 361, 3
 ἐφῆσαν 538, 55. ἐφῆσαντο pro-
 ὄντα 799, 24
 ἐφῆσαν 254, 28
 ἐφῆσαν 35, 1: 469, 42
 ἐφῆσαν 530, 23
 ἐφῆσαν 403, 57
 ἐφῆσαν seu ἐφ' ὦτε 404, 2
 ἐφῆσαν es e 403, 51: 499, 19
 ἐφῆσαν, non ἐφῆσαν 807, 52
 ἐφῆσαν et ἐφῆσαν α. 809, 49
 ἐφῆσαν c. 669, 4
 Ἐφῆσαν Π. 404, 8
 ἐφῆσαν ἡς ἡ 809, 47
 ἐφῆσαν 234, 17
 ἐφῆσαν 808, 8
 Ἐφῆσαν, heros 404, 3. Ἐφῆ-
 σαν, dem. Att. 404, 4
 Ἐφῆσαν 103, 47: 194, 33: 524, 24
 ἐφῆσαν 32, 9
 ἐφῆσαν 186, 57
 ἐφῆσαν α. 128, 27: 666, 4
 ἐφῆσαν ὁ 404, 21
 ἐφῆσαν ἡ 173, 22: 404, 15
 Ἐφῆσαν 166, 5
 ἐφῆσαν et ἐφῆσαν α. 809, 49
 ἐφῆσαν ὁ 404, 23
 ἐφῆσαν f. pro ἐφῆσαν 650, 7, 10
 ἐφῆσαν et χῆσαν 405, 23. ἐφῆ-
 σαν prius an χῆσαν 809, 23
 ἐφῆσαν et ἐφῆσαν 406, 16
 ἐφῆσαν et ἐφῆσαν 405, 51, 53
 ἐφῆσαν et ἐφῆσαν 405, 44
 ἐφῆσαν 119, 54. ἐφῆσαν τὸ 405,
 39. ἐφῆσαν 119, 52: 405, 57.
 ἐφῆσαν, ἐφῆσαν 405,
 54. ἐφῆσαν 405, 47. ἐφῆ-
 σαν 245, 23. ἐφῆσαν et ἐ-
 φῆσαν 405, 42
 ἐφῆσαν τὸ χῆ littera 804, 44
 ἐφῆσαν ἡ 404, 39. ἐφῆσαν 245,
 33
 ἐφῆσαν 404, 43
 ἐφῆσαν 404, 33
 ἐφῆσαν 404, 44: 793, 48, 55: a
 correpto † 488, 5. ἐφῆσαν et
 ἐφῆσαν 405, 7. ἐφῆσαν
 405, 12
 ἐφῆσαν ὁ 404, 26, 36
 Ἐφῆσαν 404, 42
 ἐφῆσαν τὸ 405, 19: plur. ἐφῆ-
 σαν 77, 16. ἐφῆσαν d. 212, 15:
 613, 38
 ἐφῆσαν d. 170, 46
 ἐφῆσαν 182, 38: 814, 9
 ἐφῆσαν 814, 14
 ἐφῆσαν 648, 28
 ἐφῆσαν 815, 2

ἐφῆσαν Ion. 284, 28
 ἐφῆσαν 405, 15: 406, 7. ἐφῆ-
 σαν ὁ ἡ 405, 18
 ἐφῆσαν 406, 20. ἐφῆσαν τὸ κρατὶ 161,
 23: 324, 25: 810, 40. ἐφῆσαν
 pro ἐφῆσαν. 773, 25. ἐφῆσαν τὸ
 ἐφῆσαν 10, 22: τὸ ἐφῆσαν 20,
 36: 645, 14. οὐκ ἐφῆσαν γεγο-
 νῆσαι, non potest 698, 9. ἐφῆσαν
 εἶναι, pro ὠφῆσαν 210, 10:
 226, 42: 312, 5: 335, 27: 380,
 16: 583, 9. ἐφῆσαν ἂν κλίνεσθαι
 διὰ τοῦ nos, soteret vel debe-
 ret flecti 491, 48. ἐφῆσαν pro
 ὄντα, exsistentia 406, 7. Pass.
 ἐφῆσαν 406, 17. ἐφῆσαν τὸ
 ἀκολουθεῖν 400, 14. ex ἐφῆσαν
 compolita in οἶκος et οὐκ οἶκος
 432, 23
 ἐφῆσαν ἡ 587, 12: 485, 1. ἐφῆσαν
 403, 44: et ἐφῆσαν 650, 35
 ἐφῆσαν et ἐφῆσαν 406, 8. ἐφῆσαν
 p. 406, 12
 ἐφῆσαν 406, 33
 ἐφῆσαν et ἐφῆσαν 406, 11, 13. ἐφῆ-
 σαν 406, 14
 ἐφῆσαν defect. 232, 13. ἐφῆσαν ἡσῶ
 403, 44. ἐφῆσαν pro ἐφῆσαν
 333, 34
 ἐφῆσαν τὸ ὑπάρχω 352, 41: 397, 33:
 τὸ πορεύομαι 83, 5: 301, 12:
 467, 6: τὸ περιπατῶ 725, 20:
 τὸ τελειῶ 387, 23: τὸ ἐκπέμ-
 πω (quod verius aspiratur) 294,
 53. ἐφῆσαν ἡ 397, 35
 ἐφῆσαν signif. quas hab. 352, 38. ἐφῆ-
 σαν τὸ κατέξομαι 335, 56: 401,
 49: 483, 36: τὸ κατέξομαι 509,
 11: 653, 21: 741, 28: τὸ ἐν-
 δύομαι 90, 9, 18: 300, 15, 33:
 308, 16: 382, 46: 383, 1, 37:
 rectius ἐφῆσαν τὸ ἐνδύω 317, 32.
 ἐφῆσαν τὸ πληρῶ 177, 55: 580, 44:
 750, 37: τὸ κορεννύω 16, 42:
 307, 35: 352, 20: 403, 2: τὸ
 πέμπω 106, 2: 615, 8: τὸ α-
 πολύω 387, 9: 429, 31
 ἐφῆσαν αἶσα 352, 42. ἐφῆσαν d. ab ἐφῆ-
 σαν 509, 12. ἐφῆσαν, ἐφῆσαν 295, 7. ἐφῆ-
 σαν τὸ κατέξομαι 294, 56: 429, 5:
 438, 34: τὸ κατέξομαι 352, 43:
 τὸ κορεννύω 318, 3: 420, 28:
 τὸ εὐφραίνομαι 398, 5
 —ἐφῆσαν pro ου Att. a nom. in as et
 ἡς 35, 38, 44: rectius Ionice
 527, 36
 —ἐφῆσαν disyllaba in quib. personis
 contrahantur 448, 35: 809, 43.
 ἐφῆσαν pro αῶ Ion. 621, 38
 ἐφῆσαν 351, 50
 ἐφῆσαν f. 306, 49
 ἐφῆσαν Att. pro ἡκα 107, 2. ἐφῆσαν
 Att. 351, 8. sic ἐφῆσαν 295, 38:
 et plur. ἐφῆσαν f. 351, 26
 ἐφῆσαν 296, 9: 352, 16, 27. ἐφῆ-
 σαν 352, 24
 ἐφῆσαν 351, 29
 ἐφῆσαν, κορεσθῶμεν 16, 43: 403, 3
 ἐφῆσαν ὡς φ 352, 3
 ἐφῆσαν ὄντος 350, 31, 34
 —ἐφῆσαν pro ὦν Dor. a nom. in αι
 40, 56: 507, 15: 577, 44: re-
 ctius Ionice 787, 39. —ἐφῆσαν f.
 pro ὦν et ὦν 227, 4. —ἐφῆσαν Ion.
 pro ὦν etiam in participiis
 524, 7
 ἐφῆσαν Att. 351, 47. sic ἐφῆσαν
 351, 46: et ἐφῆσαν 600, 12

Nnn

ἐφῆσαν d. 352, 11: foem. ἐφῆσαν 352,
 13
 ἐφῆσαν Att. 614, 37. sic ἐφῆσαν
 351, 29: ἐφῆσαν 351, 37:
 ἐφῆσαν 351, 43. ἐφῆσαν aspir.
 317, 47
 ἐφῆσαν ἡ 352, 8, 41: 384, 4: 387, 10:
 ἐφῆσαν φῆσαν 793, 23: ἐφῆσαν ab ἡσῶ
 quadrifariam differt 440, 47.
 τὸ ἐφῆσαν, τὸ φῆσαν 828, 16, 18
 ἐφῆσαν ἂν ἐφῆσαν 222, 18. ἐφῆσαν
 756, 4
 —ἐφῆσαν Attic. pro αἶσα 105, 37.
 —ἐφῆσαν Att. gen. ex us 687, 17
 —ἐφῆσαν pro ἐφῆσαν ab εἶς, Att. 189,
 27: adverb. —ἐφῆσαν pro ὡς 183,
 21
 ἐφῆσαν 351, 48
 —ἐφῆσαν poet. pro ὡς 224, 21
 ἐφῆσαν 208, 48: 245, 9: 352,
 14: 828, 17
 —ἐφῆσαν f. pro οἶτο seu ἡτο 578, 54.

Z

ζ non fert ante se consonantem
 370, 18: Aeol. pro σσ 582, 13:
 pro σσ Dorice 573, 25
 ζα Aeol. pro δια 407, 7, 28: in-
 tensiva part. 142, 10: 248, 12,
 17: 407, 10
 ζαβάλλω pro διαβ. 406, 42
 ζαβουλών 406, 44
 ζάγκλον 406, 51
 ζαγγεύς Διόνυσος 406, 46
 ζαῖς εἶς ὁ ἡ 406, 55
 ζάθεος 407, 4: foem. ζαθήη Ion.
 407, 12
 ζαθευές 407, 15
 ζάκορος 407, 23
 ζάκοτος 407, 15
 ζάλη ἡ 407, 31. ζαλαίνω 406, 43
 ζαμενῆς Aeol. 407, 21, 42
 Ζάμολεις 407, 45
 ζαπλούσιος 406, 40: ulitatus
 ζάπλουτος 142, 10: 248, 12:
 407, 8
 Ζάς αντός nom. pr. 535, 11: 655,
 27
 ζατρεύειν 408, 12. ζατρεῖον 408,
 12
 ζατρεφής 408, 14
 ζατῶσαι 408, 11
 ζάφελος 408, 16. ζαφελῶς 408,
 25
 ζαφλεγής 407, 19: 408, 15
 ζαφρενῆς 408, 29. ζαφρενῶν ἀνέ-
 μων 389, 34
 ζάχρυσος 775, 54
 ζάω ζῶ 413, 37
 ζεαί αι 414, 41: et ζεαί 410, 11:
 414, 40: ζεῖδωρος 410, 4
 ζεῖρα ἡ 23, 1: plur. ζεῖραι 410,
 20. ζεῖρος ὁ 22, 56
 Ζέλεια ἡ 408, 40
 ζέλλω τὸ βάλλω 408, 42
 ζέμος seu ζέσιμος 408, 38
 ζέσις τοῦ αἵματος 410, 55: τοῦ
 θυμοῦ 411, 18. ζέσμα d. 255,
 30, 32. ζέστος d. 412, 36. ζε-
 στός ἀνθρωπος 413, 22
 ζευγῖται Athen. et ζευγίσιον τὸ
 410, 1
 ζεύγλη ἡ 409, 55: 661, 15: plur.
 ζεύγλαι 173, 27
 ζευγμα τὸ 409, 51. ὁ Ζευγμα-
 τῆς Πρωτέας 513, 48

- ζευγνύσσει Ion. 177, 18. ζεύγνυ-
 σκε Ion. pro εζεύγνυ 624, 47
 ζεύγω 409, 48. ζεύγος τὸ 409,
 34, 46. ζευκτήρες οἱ 412, 1.
 ζευξάει 409, 25. ζευξιδία Ἡρα
 409, 28
 Ζεύς 408, 52
 —ζευστός d. † 412, 36
 ζεύω τὸ γεύω 408, 39
 ζέφυρος ὁ 396, 13: 408, 43. ζε-
 φυρή αὐρή 408, 48
 ζῆω τὸ ζῶ 410, 10
 ζῆ pro ζῆ Dor. 410, 39, 47. ζῆ,
 vive, imper. 410, 42: idem f.
 ζῆσι 410, 41, 45: 698, 54
 Ζῆθος pr. 730, 33: Antiopae f.
 411, 8
 ἡ ζήλη 114, 19
 ζήλος ὁ 411, 15: in bonam et
 mal. part. 626, 39. ζηλότυπος
 57, 36. ζηλῶεν pro ζηλοῖεν
 644, 22
 ζημία ἡ 411, 25. ζημιῶν θανά-
 τω 774, 17
 ζῆν 413, 56
 —ζην adverb. 216, 46
 Ζήρυνθος et Ζηρυνθία 411, 30
 ζῆς pro ζῆς Dor. 410, 39, 47:
 792, 14. ζήσεις qua signif.
 760, 27
 ζητήμα, aenigma 654, 22
 Ζήτης, Boreae f. 411, 4
 ζητηταί Athen. 411, 1
 ζητρεῖον 411, 45. ζήτρειον 411,
 33. ζήτρειον 411, 42
 ζητῶ εἰς εἰ 410, 55
 ζιγνῶται 411, 52
 ζιζάνιον 411, 46
 ζινίχιον vulg. 738, 9
 ζῖω τὸ ζητῶ 411, 51
 ζῆ ἡ 413, 46
 ζῶφος 412, 39
 ζυγάσω 443, 54. ζύγαστρον 412,
 28: 443, 54
 ζυγεῖν seu ζυγοῦν 744, 15. ζυ-
 γίτης ordo Athenis 452, 4.
 melius ζευγίτης 410, 1
 ζυγός ὁ 411, 54. ὁ ζυγός et τὸ
 ζυγόν 585, 35. ζυγός milita-
 ris 729, 10. ζυγομαχεῖν 412,
 15. ζυγοστατεῖν 744, 11. ζύ-
 γωτρον 96, 21
 ζύμη ἡ 412, 33. ζυμήτης seu ζυ-
 μίτης 412, 37. ζύμωμα τὸ 412,
 36
 ζυστός d. 412, 36
 ζῷ ὡς 413, 37, 55. ζῷ ὡς 413,
 52. ζῷ τὸ ζωγονῶ 414, 13.
 ζῷ pro ζῶι, vivi 742, 4: et f.
 ex ζῶι, vivat 413, 40
 —ζω pro σσω Aeolice 168, 16:
 270, 23: 335, 37: Dor. 104,
 13: Tarentino more 605, 43.
 —ζω pro πτω 124, 22. —ζω
 fut. σῶ 100, 28, 37: et ξω 100,
 26, 30
 ζωάγρια 102, 32: 254, 15: 412, 47
 ζωγράφος 412, 51. ζωγράφημα
 240, 42
 ζωγρεῖ 412, 48
 ζωδιον 413, 14. ζωδάριον 488, 35
 ζωή ἡ 413, 44
 ζῶην ης η 413, 37
 ζωηφόρος 208, 48: 413, 48
 ζῶι imper. 698, 54
 ζωῖδος κῆλος 413, 15. ζωῖδον
 τὸ 413, 18
 Ζωῖλος d. 602, 13
 ζῶιον κάκιστον 413, 25
 ζῶμα τὸ 413, 50: 414, 25, 27:
 433, 4
 ζωμήσεις ἡ 387, 5
 ζῶμι f. ex ζῶοιμι 413, 39
 ζῶμός ὁ 413, 48
 ζῶν ζῶσα ζῶν 410, 51
 ζῶν ἡ 414, 5. dimin. ζωνάριον
 730, 56
 ζωννύω 413, 56: 414, 2: 504, 29.
 ζώνυσθαι 413, 52
 ζῶον, adscripto i 413, 16, 23.
 ζωογονῶν ἕκαστα 540, 16. ζωο-
 γράφοι 412, 51. ζωοποιόν
 πνεῦμα 408, 57
 ζῶος ὁ 822, 44: et ζῶός 150, 7:
 413, 33, 36. ζωοτόκος 413, 48.
 ζωοφοροῦντα 404, 37. ζωпу-
 ρεῖν 413, 5
 ζωρότερος 414, 36
 ζῶς seu ζῶς ὁ ζῶός 413, 30, 36:
 741, 52. ζῶς 306, 52: f. ex
 ζῶός 686, 18. ζῶς pro ζῶοις
 413, 39
 ζῶστίον τὸ 414, 43
 ζῶστήρ 414, 19: 506, 48. ζῶ-
 στήριος Ἀπόλλων 414, 22:
 idem ζῶστριος 414, 20
 ζῶτειον 414, 40
 τὸ ζωτικόν τοῦ ζῶου 414, 6
 ζῶω 237, 30. ζῶω τὸ ζῶ 380, 51.
 sic ζῶει 13, 37: et ζῶειν 198, 4.
- H
- ἡ pro α Ionice 538, 28: pro α
 Ionice in praet. medio 500, 1:
 pro α in aoristo primo Ionice
 et Att. 626, 29: pro α Dor.
 756, 22: pro εἰ 32, 7: 121,
 13: pro εἰ Aeol. 653, 33: pro
 εἰ Dorice 508, 54: 668, 20:
 pro εἰ Dorice in verbis ἤχων et
 ἤλκων 419, 40: pro εἰ Dorice
 et Aeol. in καλλιπάρης 487,
 6: pro εἰ Boeotice 605, 35:
 pro i Ionice 103, 25: pro i
 Aeolice 603, 54: pro o in com-
 pos. 185, 25: 444, 25: 461,
 21, et alibi. ἡ in α breve 323,
 1: in ε 611, 5: in εἰ Aeol.
 675, 30: in εἰ Dor. 583, 4: in
 εἰ Boeot. 410, 5: 626, 7: 660,
 51. ἡ in ω 281, 11: 578, 36:
 611, 45. ἡ pleonasticum 73,
 53: 390, 35, 40: 420, 7: 436,
 21: pleonastice additum mul-
 tis 422, 14: 465, 6: per syn-
 copen extritum 467, 9
 —ἡ ex os etiam substant. 87, 35.
 —ἡ et os finita 261, 17: 742,
 56. —ἡ et os neutr. 101, 33:
 747, 28. —ἡ foem. deriv. ex
 os neutr. 597, 18. —ἡ foem.
 singulare, et neutrum plurale
 747, 28. —ἡ in compositione
 nunc manet nunc mutatur 396,
 39: transit in o 209, 9: transit
 in os 474, 56. —ἡ foemin.
 quadrifariam componitur 299,
 4, 11. —ἡ neutrum, num-
 quam singularis cuiuspiam ca-
 lus est 491, 2. —ἡ expectatis
 in pronomibus 314, 45
 —ἡ subst. ex os subst. 678, 40.
 —ἡ subst. ex os barytono, et
 contra 742, 54. —ἡ verbale
 ab ὦ 225, 23. —ἡ verbalia
- hyperdisyllaba cum ω in ante-
 penultima 596, 45. —ἡ ad-
 verb. 78, 30: 416, 15
 ἡ ex αἰ 38, 24. ἡ pro εἰ Attice
 in verb. augm. 121, 38: 166,
 36: 419, 32: etiam in nomin.
 dimin. 230, 12
 —ἡ adverbia, adscripto i 416,
 14: et 78, 27, 43. —ἡ finita
 adverbia cognata desinentib.
 in ωs 440, 5, 9
 —ἡ f. ex εἰα, ut φακῆ, συκῆ 538,
 49: 733, 36. —ἡ pro α, ex
 εἰ Dor. 670, 8: itemque ἡ pro
 α 564, 23
 ἡ coniunctio 415, 16, 35. ἡ εὖ
 ἡ κακῶς 415, 17. ἡ coniun-
 ctio expletiva 758, 10
 ἡ coniunctio 414, 52: 415, 42.
 sic ἡ οὐχ, annon 414, 55. ἡ,
 adverb. iurandi 416, 49. ἡ
 μάλα 698, 45. ἡ μὴν, in iur.
 et assever. 119, 1: 276, 56:
 416, 41. ἡ τὸ εἶπῃ 304, 23:
 415, 1: 416, 24. sic ἡ δ' ὅς
 416, 31, 38
 ἡ, articulus praepos. 416, 1. ἡ
 artic. postpos. 415, 57. ἡ ad-
 verb. 78, 30: coniunctio seu
 adverb. 416, 9. ἡ et ωs cognata
 440, 7
 ἡ αs ε 423, 40: 431, 22: Att.
 ἡ αs ε 121, 32, 39: 420, 2:
 423, 38
 —ἡ αἰ Ion. pro ἡ 466, 7: 599, 28:
 621, 36
 —ἡ ατο Ion. et poet. pro ἡντο
 193, 44, 51
 ἡ βαίος 192, 48: 417, 15: 422,
 15
 ἡ βάσκω d. 452, 45. ἡ βη ἡ 417,
 27. ἡ βηδόν 417, 48
 ἡ βουλόμην Attic. 419, 31
 ἡ βυλλῆαν 283, 50
 ἡ βῶν p. 237, 35. sic ἡ βῶι 754,
 10: ἡ βῶωσα 429, 7
 ἡ γαγον es ε 417, 50
 ἡ γάθεος f. 5, 51: 407, 9: 417,
 53: 602, 49
 ἡ γαλέος 418, 1. ἡ γαλλε 418, 5
 ἡ γάμην 418, 9
 ἡ γάσσατο 418, 10
 ἡ γγῦα et ἡ γγῦατο 418, 36. ἡ γ-
 γυήθησαν 300, 8
 ἡ γε, pronom. relat. 416, 3
 ἡ γέλοχος c. 299, 37
 ἡ γέμαχος 299, 43
 ἡ γεμῶν 299, 43: 418, 14. ἡ γε-
 μόνεσσι f. 418, 18. ἡ γεμονία
 ἡ 418, 29. ἡ γεμονία στρατιω-
 τικαί 728, 48. τὸ ἡ γεμονικόν
 in capite tamquam arce 535, 4.
 ἡ γεμονεύειν τῶν ἄλλων 418, 16.
 ἡ γεμονεύει ὅσον 77, 15
 ἡ γερέσθαι 418, 28: 471, 9. ἡ γε-
 ρέθοντο 389, 27: 418, 30: 421,
 8. ἡ γερεν Boeot. 418, 23.
 ἡ γέροντο ab ἀγείρω 735, 43
 ἡ γέστρατος c. 299, 37
 ἡ γή pro λυγή vulg. 699, 11
 ἡ γηλάσω 418, 39
 ἡ γήμων 418, 43
 ἡ γητορία ἡ 418, 49
 ἡ γνισαν seu ἡ γνισαν 816, 10
 ἡ γνολήσεν f. 12, 7
 ἡ γορόντο p. 418, 35
 ἡ γός ὁ 390, 35, 37. ἡ γοῦμαι d.
 299, 30
- ἡ γουν declar. 773, 15. sic 86, 38,
 56, et alibi passim.
 ἡ γροικεύσω ab ἀγρ. 14, 1
 ἡ γῶ 299, 30
 ἡ δε 416, 18. ἡ δε et ἰδε copul.
 465, 3
 ἡ δεα Ion. pro ἡ δεῖν 419, 12. ἡ δεῖ
 Att. 419, 28
 ἡ δεῖν εἰς εἰ Att. 419, 33: et 166,
 37: 230, 14. ἡ δεῖσθαι f. 420,
 9: 431, 37
 ἡ δεμεν f. pro ἡ δεῖμεν, itidemque
 ἡ δεσαν pro ἡ δεῖσαν 420, 11
 ἡ δεσω et ἡ δεσθην 420, 16
 ἡ δε adverb. 418, 56. ἡ δε Att.
 pro ἡ δεῖν et ἡ δεῖ 419, 10
 —ἡ δεν adverb. 363, 42: 781, 29
 ἡ δεσθαι, Att. 420, 13
 ἡ δῖω f. pro ἡ δῖονα 420, 15
 ἡ δονή 420, 19
 ἡ δονός fl. 404, 8
 ἡ δος τὸ 16, 50: 420, 24. ἡ δος
 Cyrenaeis τὸ ὄξος 626, 57. ἡ-
 dos aspir. 420, 36
 ἡ δύ adverb. 420, 44. ἡ δυγα,
 ἡ δυμαι et ἡ δυμαῖ 559, 56.
 ἡ δύλη 742, 52. ἡ δύλιον Θεο-
 κρίτου 273, 41. ἡ δυλόγος 529,
 25. ἡ δυμος 420, 46: ἡ δυμέ-
 στερος et ἡ δυμέστατος Ion.
 420, 48
 ἡ δυνάσθην 512, 11. ἡ δυνήθην 512,
 14
 ἡ δύσμος 420, 42. ἡ δύσμον her-
 ba 588, 5
 ἡ δύς 420, 42. ἡ δύσμα τὸ 559,
 56
 ἡ δω 420, 40. ἡ δω τὸ εὐφραίνω-
 μαι 420, 21: 433, 13: rectius
 τὸ εὐφραίνω 18, 11, 44: 19, 9:
 et 16, 37
 ἡ ε, erat 24, 3: 317, 55. ἡ ε f.
 423, 38. ἡ ε, aut 415, 17. ἡ ε—
 ἡ ε 415, 23
 ἡ εἰα ἡ 341, 17. ἡ εἰα et ἐνηεῖ
 440, 1
 ἡ εἰδεῖ f. 419, 55: 423, 15. sic ἡ-
 εἰδεν pro ἡ δε 472, 38
 ἡ εἰν εἰς εἰ 121, 42: 420, 1
 ἡ εἰος 29, 26, 30
 —ἡ εἰος pro εἰος poet. 456, 19
 ἡ εἰρε 420, 6
 —ἡ εἰς pro εἰς 34, 47
 ἡ εἰλος Ion. 261, 18: 427, 2
 ἡ εν 431, 24, 29
 ἡ ερα πολλήν p. 421, 57
 ἡ ερέθονται 420, 55
 ἡ ερι p. pro ἀερί 421, 33. sic ἡε-
 ρία, ἡ, promunt. 437, 45. ἡε-
 ρία, Aegyptus 421, 11. ἡερίη
 appell. 421, 17. ἡερίαι pro
 ἡερίαι 421, 29, 40. ἡερίβοια
 421, 30. ἡεροειδής 421, 47:
 neutr. ἡεροειδής 115, 2: 723,
 11. ἡερόεις 421, 44
 ἡερον es ε, aor. 2 559, 28
 ἡεροπότης pro εἰαροπότης 421,
 57
 ἡεροφοῖτις ἐριννίς 421, 54
 ἡεptaσεν 368, 41
 ἡετων heros 420, 51
 —ἡεω pro ἡεω Cyprii 485, 45
 ἡην f. 431, 29
 ἡητος 385, 30: 422, 4, 11, 29
 ἡητος 113, 2
 ἡηλον Attic. 13, 5
 —ἡηεν adverb.
 ἡηένειον, colum 422, 34: Helych.
 ἡηένιον et ἡηένιον.

- ήτης compol. barytona 435, 54
 ήθμός ο 422, 34
 ήθος τὸ 422, 28
 —ήθω d. 62, 55: 271, 37
 ήτα τὰ 410, 13: 423, 20. ήτα f. 121, 4: 423, 26, 36
 ήτε f. 350, 47. ήτε Φοῖβε 469, 50: et 423, 24
 ήτρεος 422, 40
 ήκτο 423, 56
 ήλός 423, 7
 ήλον es e 475, 53
 ήλονεύς heros 423, 18
 ήλος d. 35, 52. ήλος Φοῖβος 469, 54, 56
 —ήλος Ion. et p. ex eius 139, 51: 612, 11. sic foem. —ήλς 56, 15
 ήσαν 423, 41. ήσαν ἐγώ 423, 48. ήσε leu ήτε 368, 43
 ήσκομεν 423, 52
 ήλχθη 424, 2
 ήλων 348, 24: 422, 51
 ήκα adv. 424, 4, 31: et 44, 29
 ήκασον Att. 166, 36: 230, 13: 400, 31: 419, 38
 ήκαλος 424, 16: et 44, 30
 ήκέσται 432, 1, 10
 ήκη ή 424, 18. rectius ήκή (ut άκή) 47, 23: 49, 15, itemque Helychius.
 ήκιστος 424, 27: et adverb. ήκιστα 424, 32
 ήκον Att. pro είκον 419, 38
 ήκονήμένος σιδήρω 500, 44
 —ήκοντα numer. 308, 44
 —ήκος genit. ab ής 74, 44
 ήκω et ίκω 424, 22
 ήλ Hebr. ο θεός 477, 5
 ήλας 425, 9
 ήλαίνω 425, 7
 ήλαιός 68, 45
 ήλακότη Ion. 57, 1: 424, 43
 ήλαξός ο 425, 5
 ήλασα 325, 41
 ήλασκω 424, 51. ήλασκάζω 424, 52, 56
 ήλεος gentile 426, 32
 ήλέκτρα 426, 5. ήλέκτρα opp. 425, 26: opp. et fluv. Paulan. 143, 39. ήλέκτραι 425, 28
 ήλεκτρον 425, 11: 427, 16
 ήλέκτωρ 425, 31
 ήλέματος 425, 41: 524, 26. ήλεμάτως 425, 43
 ήλεός 425, 47
 ήλεύς rex 426, 12
 ήλήιον ώραϊον 90, 34
 ήλθον 329, 56: 426, 2: plur. Boeot. ήλθοσαν 426, 1
 ήλιάδης 210, 9: foem. plur. ήλιάδες 427, 7: et ήλιάδων δάκρυα 425, 19. ήλιάδες, lecti aurati 427, 22
 ήλιάζεσθαι 427, 37
 ήλιαία 427, 25
 ήλιασις 427, 37
 ήλιασταί οί 427, 32. ήλιαστικός 427, 32
 ήλιαυγής 425, 24
 ήλίβατος 427, 39. ήλίβατος aspir. 427, 43
 ήλίδειος 426, 35. ήλιδεύς 426, 38
 ήλίδιος 64, 38: 427, 53: adv. f. ήλιδα 290, 57: 428, 1: et ήλιδα 64, 53
 ήλικία 428, 6. ήλικία, statura 771, 33. τῶν ήλικιῶν ἐπώ-
 νυμοι 369, 16. ήλικιώτης ή 428, 8
 ήλιόβατος 427, 44
 ήλιοθερής 58, 1
 ήλιος 426, 46: 427, 5, 22: 828, 15. ήλιος rex Elidis 426, 17.
 ήλιοῦσθαι 427, 27
 ήλις 426, 8
 ήλιτοι 86, 35. ήλιτόμηνος 428, 10
 ήλιώτης 157, 29. ήλιώτης leu ήλιώτης Ionice ή ήως 440, 55
 ήλιων pro είκων Dor. 419, 41
 ήλόγηται 405, 34
 ήλος ο 428, 20: et 264, 16. ήλός 68, 45. ήλὲ Φρένας 425, 44, 55
 —ήλος d. 261, 29. —ήλος et ήλός 379, 20. —ήλός pro ηρός 135, 20
 ήλσάμην f. pro ήλσάμην 634, 6. sic ήλσάτο 428, 28
 ήλτο f. 71, 18
 ήλυγέτη pro τηλυχ— 428, 27
 ήλύγη ή 428, 26
 ήλυσίς ή 341, 5. ήλυσίη leu ήλυσίς 497, 9. ήλυσίον πεδίον 428, 29
 ήλων, pall. signif. 307, 16
 ήλωνη op. 428, 22
 ήμα τὸ 428, 41
 ήμαγμένος 214, 49
 ήμαθόεις ο 428, 51. ήμαθίων ο 428, 49
 ήμαι 352, 44: 483, 31: 508, 56
 ήμαλαψε 428, 54
 ήμαρ τὸ 428, 46: genit. ατος 491, 27: d. ab ήμέρα 420, 33: primitivi sui spiritum deponit 429, 35. ήμαρ in compositione 343, 55
 ήματωμένος 214, 49
 ήμβροτες 4, 38: 428, 56
 ήμεδαπός 429, 1: 756, 47
 ήμεῖς 314, 24
 ήμελλον Attic. 113, 2: 431, 18
 ήμεν— ήδέ 465, 3: 636, 32: 803, 29. ήμεν ήτε 121, 33: 420, 3
 —ήμεναι f. pro ήναι 63, 1: Dor. 282, 52
 ήμενος 429, 5
 —ήμενος poet. pro έμενος 758, 20: Ae. pro ούμενος 182, 49
 ήμέρα ή 429, 25. ήμέριος 429, 24: 810, 21
 ήμερίς ή 429, 7
 ήμερόβιος 208, 35
 ήμεροδρόμος 429, 41
 ήμεροκαλλής 429, 43
 ήμερόκοιτος 429, 37
 ήμερόλεγδον 429, 40
 ήμερονύκτιον 540, 21
 ήμερος 429, 15. ήμερος συνη 108, 17
 ήμέτερος 314, 25. ήμετέρειος 429, 50
 ήμην 430, 12. ήμην 430, 7. ήμην ήτο ήστο 438, 36
 ήμί f. pro Φημί 416, 27. sic ήμί τὸ λέγω 300, 41: 304, 23. ήμί, primae coniugationis; at Φημί, secundae 527, 3
 ήμισύβεια 454, 19
 ήμιδελοίδιον 430, 46
 ήμιεκτον 430, 43
 ήμιεφθον κρέας 430, 53
 ήμιθανής έος 3, 48
 ήμιθεος 430, 28. ήμιθεοί άνδρες 437, 32
 ήμιθνής ήτος 3, 47: 358, 6: 430, 54
 ήμικρανον 430, 29
 ήμικύκλιον 430, 24, 51: 794, 5
 ήμιμέδιμνον 430, 29, 42
 ήμίναια τρία 744, 36
 ήμιν Dor. pro ήμιν 84, 21: 432, 29. ήμιν pro ήμιν 432, 33.
 ήμιν Ion. pro ήμιν 84, 16
 ήμινηρον κρέας 430, 53
 ήμίξενος 651, 56
 ήμίξηρος χόρτος 535, 23
 ήμιόλος 430, 34. ήμιολία 430, 35. ήμιόλιον μέρος 430, 37
 ήμίονος 430, 52. ήμιονικόν ζεύγος 409, 34
 ήμισυς 430, 17: proparoxyt. 565, 17: in compositione abiicit finalem syllabam 430, 27: in compol. quot modis sumatur 430, 50: foem. ήμίσεια 565, 8.
 ήμίσεια, f. μοῖρα 793, 8. neut. gen. εν ήμισυ, unum et dimidium 744, 35. sic δύο ήμισυ, τρία ήμισυ, et similia v. 28.
 ήμισσα 430, 23. ήμιτάλαντον numeralib. qua significatione apponi solet 744, 25. ήμιτελής 430, 48. ήμιτύμβιον 430, 30. ήμιφλεκτον 246, 34. ήμίφωνα, f. στοιχεῖα 430, 50
 ήμπερουν 112, 34: 339, 55
 ήμυειν 422, 15: 430, 56: 777, 47
 ήμφιῶσθαι ab άμφιάζω 608, 40
 ήμφιέσαστο 383, 40. ήμφισμέ- νος 257, 14: 500, 44
 ήμφισβήτουν 94, 39
 ήμων ονος ο ή 403, 13: 428, 43
 —ήμων ονος verbal. 464, 25
 ήν f. pro εαν 431, 9
 ήν d. 431, 11, 32: et 300, 54.
 ήν tertiae personae 317, 56: 431, 20, 28. ήν, ivi 301, 47.
 ήν aor. 2. 479, 30. ήν δ' ἐγώ 416, 33. at ήν ab ήμαι 688, 38
 —ήν d. ex ός 586, 39. —ήν monosyllaba, masculina vel communia 799, 44. —ήν ενος 22, 39: at —ήν ήνος 22, 38
 —ήν pro η in accus. ab ης εος Att. 152, 18. —ήν pro εν in fin. Ae. 342, 22. —ήν ης η Attice pro μι in optativis 606, 18
 —ήναι Ion. pro άναι 791, 29
 ήνεγκα d. 128, 50: 339, 36: 431, 49. Ion. ήνεκα 431, 44: Boeot. ήνεκα 431, 45
 ήνεῖα 431, 53
 ήνεῖαπε 431, 53
 ήνεμόεις 424, 11: 428, 52: 488, 8: foem. ήνεμόεσσα 431, 42
 ήνέσθησαν leu ήνέστησαν 406, 6
 ήνεσχέθην 431, 5. dupl. augm. at ήνέφωγον 105, 9: et ήνέφκτα: 105, 14. tripl. augm.
 —ήνη d. 141, 3
 ήνη Dor. 225, 11
 ήνικα συντεθῆ 688, 41
 ήνιον τὸ 177, 39: plur. ήνία 343, 17: 432, 17
 ήνιοχος 432, 22. pl. ήνιοχοι 279, 33: et ήνιοχέις 630, 4
 ήνιπαπε 431, 50
 ήνις, et plur. ήνις 432, 1
 ήνισπε 342, 55
 ήνοθα A. 354, 47
 ήνορῆ, fortitudo 9, 44: 432, 46: 703, 50: idem ήνορία 703, 51
 —ήνος d. 266, 17. —ήνός d. 49, 38: 81, 54. —ήνός pro εινός 35, 1: 391, 2: 543, 56: 666, 38
 ήνουν ab αἰνῶ 439, 49
 ήνοψ leu ήνοψ 432, 36
 ήντεβόλησε 112, 53
 ήντετο 432, 57
 ήνυστρον 432, 53
 —ήνωρ 263, 10
 ήνωχληκα Att. 385, 12
 —ήξ ηκος et εκος 74, 44
 ηο raro coniunguntur absque di- phthongo 351, 16
 ήόα, Ion. 351, 20
 ήόεις f. 34, 56
 ήοῖ 351, 19
 —ήος pro ειος Lacon. 32, 8.
 —ήος ήῖ ήα Ion. 630, 4. —ήος Ionice: ηος, Aeolice, ab εὖς 189, 27
 —ήός 32, 3, 6. —ήός pro αός 32, 9
 ήπανή ή 433, 17
 ήπαρ τὸ 433, 11: et ήπαρ 433, 13. ήπατικός ἀρρώστος 30, 4.
 ήπατοσκοπία 487, 23: 569, 13
 ήπεδανός 179, 41: 433, 26
 ήπειγμένως 367, 3
 ήπειρος 417, 35: 433, 55: 488, 11. ήπειραίος 397, 47. ήπει- ρηθεν 434, 2. ήπειρόνδε 434, 2
 ήπεροπῶ et ήπεροπεύω 433, 52.
 ήπεροπεύς ο 433, 50. ήπερο- πευτής 433, 33
 ήπήτης 46, 44. ήπήτρια 46, 34.
 ήπήτριον 46, 33
 ήπιάλος 434, 6. ήπιάλης ο 434, 6, 13
 ήπιόδωρος 434, 21
 ήπιόλης ο 434, 6, 8, 14
 ήπιόνη ή 434, 17
 ήπιος 434, 15. ήπιος leu ήπιος 604, 14, 20. ήπιος ο Ἀσκλη- πίος 154, 47
 ήπλουν, expandebant 366, 47
 ήπου 434, 27
 ήπύειν 213, 29: 434, 37. ήπύτης ο 434, 39. ήπυτίδης praeco 511, 47. ήπυτον όρος 434, 41
 ήρ f. τὸ εαρ 437, 10: at ήρ, ή επικουρία 359, 40: unde ήρα φέρων, opem ferens 435, 18. idem ήρα.
 —ήρ 107, 33. —ήρ ex ής 65, 33: 177, 24
 ήρα 434, 41. ήρα ή χάρις 373, 35: ή επικουρία 435, 11: 436, 28
 —ήρα pro εἰρα 609, 13
 ήρα et ήρα, aorist. ab αἰρω 38, 24
 ήραθεν f. 436, 26
 ήραι pro αῖραι, tollere, Cret. 434, 52
 ήραία ή, promunt. 437, 44. ή- ραῖον τεῖχος 436, 39
 ήρακλής 435, 4: f. ex ήρα- κλῆς 763, 15: voc. f. ήρα- κλῆς 436, 16: et ήράκλεις adverb. 79, 11. ήράκλειος ad- mir. 436, 15. poss. ήράκλειος 436, 20: (absol. ο ήράκλειος, f. κόλπος 566, 32: et ήρά- κλειος propr. 746, 22.) ήρά- κλειος άρχα 566, 29. ήρα- κλεία λίθος 573, 9, 14. ήρα- κληῖη βίη p. 436, 19. ήρά-

κλειον templ. 278, 55. patr.
 Ἡρακλείδης 165, 54: pl. Ἡ-
 ρακλείδαι 789, 23
 ἥρανος 436, 28. ἥρανος μήλων
 24, 10. ἥρανα 359, 42
 Ἡρᾶς 436, 35
 ἡράσθην 434, 56
 ἡράδλωσε 436, 41
 ἡρέσθην α. 750, 6
 ἡρείκον 436, 52
 ἡρεμος 105, 42. ἡρέμα d. 111,
 56: 436, 47: 781, 41. ἡρέμας
 et ἡρέμα 165, 16. ἡρεμία 436,
 43: 461, 43
 ἡρεον 436, 54
 ἡρέπτω seu ἐρέπτω 437, 27
 ἡρεσα 274, 40
 ἡρεσίδες αἱ 436, 49
 ἡρετο 304, 41
 ἡρήκαμεν † 436, 56
 ἡρημαί σαι ται 778, 1
 ἡρημεν † 436, 56
 ἡρήρειστο Att. 437, 1
 —ἡρης barytonon 458, 29. ἡρης
 et ἡρης diversa origine 122, 6
 ἡρησο ἡρησθῶ 778, 2
 ἡρι adverb. 631, 13. ἡρι μάλα
 421, 42: 437, 4
 ἡρια τὰ 437, 11. ἡρία τὰ 437,
 13. ἡρία αἱ πύλαι, seu ἡρι-
 αἱ πύλαι 437, 19
 ἡριγενής 767, 54. ἡριγένεια 437,
 2
 Ἡριννα 437, 21
 Ἡρίον τὸ, promunt. 437, 46
 —ἡριος d. ex ἡρ 65, 24: 421, 24:
 possess. termin. 685, 20
 ἡριπε 372, 38
 Ἡρόδοτος c. 161, 22: 208, 36:
 435, 20. Ἡροδότειος possess.
 551, 34
 ἡροίος Boeot. 224, 38
 ἡρόμην et ἡρόμην 437, 28
 ἡρος f. pro ἑρος 437, 9: 800, 16
 —ἡρος hyperdiphyll. 660, 43
 —ἡρός d. 59, 55: et 41, 8
 Ἡρόφιλος 435, 20
 ἡροτο 437, 23
 ἡρύγγιον τὸ 437, 42
 ἡρυγεν 379, 26
 Ἡρύλλος d. 142, 57: 437, 25
 ἡρω pro ἡρω 437, 53. ἡρώδης
 165, 43: 437, 56. Ἡρωδιανός
 α producto 438, 5. ἡρωες οἱ
 437, 32. ἡρώων 26, 43: 29,
 30, 49: 741, 44. ἡρώων f. μέ-
 τρον 327, 48: 438, 13. ἡρώων
 Ἀρτέμιδος 712, 15. ἡρώων,
 monum. heroicum 256, 8. ἡ-
 ρωίς 291, 15
 ἡρώτων 437, 30: pass. ἡρωτῶμεν
 380, 4
 ἡρωφόρος 230, 40
 ἡς, eras 431, 34, 38. ἡς, lis 431, 39
 ἡς propria, barytona vel circum-
 flexa 435, 38. —ἡς ου 18, 20:
 81, 49. —ἡς ου ex foem. ἡ ἡς
 527, 40: 597, 20. —ἡς ifosylla-
 bum, vocativo ut variet 670, 15
 —ἡς ous propria 277, 30. —ἡς
 ous propria, e verbis compo-
 sita 681, 13. —ἡς εος, ἡν ac-
 cul. 152, 18. —ἡς ἡτος 81, 43
 —ἡς compos. accentus regulam
 quam sequatur 435, 27: rei-
 net accentum simplicis 474,
 27. —ἡς ex os 136, 40: pro
 os 110, 17: 122, 4

—ἡς εος 152, 15. —ἡς εος com-
 pos. e nom. ac verbo, partim
 etiam e duob. nominib. 292,
 18: compos. ex os neutro 393,
 7: 617, 16: Boeotice in εἰς
 vertitur 304, 55
 —ἡς ἡτος 3, 38, 47: 358, 3. —ἡς
 ἡτος ex os ου 382, 48
 —ἡς Attice plur. num. pro εἰς ab
 εὖς 473, 37. ἡς pro εἰς Dor.
 352, 6
 —ἡς pro αἰς Ion. in dat. pl. 166,
 42
 ἡσαι, sedes 509, 7, 10
 ἡσαν, ibant 420, 3: et f. pro ἡ-
 δεισαν 439, 4
 ἡσατο ab ἡδομαι 152, 1: 438,
 44
 ἡσθα f. 431, 34: sic ἡσθα pro ἡς
 431, 36, 38
 ἡσθαι 438, 34. ἡσθῆν ab ἡδο-
 μαι 438, 42
 ἡσι pro εἰς, eunt 31, 29. ἡσι f.
 pro ἡ 431, 41
 —ἡσι pro αἰς dat. pl. Ion. et poe-
 tice 166, 30, 43. —ἡσι f. pro
 ἡ in verb. subiunct. 650, 7:
 pro εἰ Rhegina dialecto 650,
 12. —ἡσι adverb. 25, 12
 ἡσιεπής c. 669, 7. Ἡσιόδος 438, 20
 ἡσκεν pro ἡσκει 438, 47
 ἡσμαι ab εἶω 483, 49, 55
 ἡσμεν f. 438, 53: 439, 1
 ἡσα, sede 438, 38
 ἡσπαίρε ab ἀσπαίρω 722, 54
 —ἡσσω d. 14, 8
 ἡσσω seu ἡττω 439, 5. ἡσσω τὸ
 ἡττονας ποιῶ 383, 28, 34
 ἡσσαν 438, 28: 439, 5
 ἡστε f. pro ἡδεῖτε 439, 2. sic ἡ-
 στην 438, 55
 —ἡστικός 377, 10
 ἡστο 438, 36: 483, 50, 56
 ἡστός ο 438, 43
 ἡσυχος 438, 45. ἡσυχῇ 78, 43.
 ἡσυχαιτέρον et ἡσυχαιτάτα
 Att. 31, 18. ἡσυχαστρια 59,
 35. ἡσυχία 438, 46
 ἡσχυνα 38, 25. ἡσχυνόμην 437,
 29: 820, 19
 ἡσω 422, 30: 483, 57
 —ἡσω quae faciant in futuro, et
 quae εἶω 129, 32. —ἡσω et
 εἶω 129, 57. —ἡσω e baryto-
 nis 129, 45: 193, 40
 ἡταιρηκώς 385, 46
 ἡτακτηκώς 385, 47
 ἡτε adverb. 301, 56
 ἡτημένον 439, 48
 —ἡτης, denominativum: ἡτης,
 verbale 40, 40: 61, 55. —ἡτης
 pro ἡτης 23, 30
 ἡτησα 38, 25
 Ἡτιεύς 426, 41
 ἡτίμησε 164, 15
 Ἡτις et Ἡτεῖος 248, 34
 ἡτο 295, 9
 ἡτοι coniunct. 416, 52
 ἡτοίμακα 373, 3
 ἡτορ τὸ 439, 18: 661, 42
 —ἡτος genit. ex ἡς 81, 45
 ἡτουν ab αἰτῶ 439, 49
 ἡτρον 439, 38. ἡτριον τὸ 439,
 41. ἡτρισιον 439, 42
 ἡττω seu ἡσσω 439, 5. ἡττω τὸ
 ἡσσω ποιῶ 383, 28
 ἡττων Att. pro ἡσσαν 438, 30:
 439, 8

ἡτω, esto 439, 12
 ἡτωρ 177, 26
 ἡ υ per contractionem aut com-
 positionem in unam syllabam
 non coeunt 763, 4: lere tan-
 tum in praeteritorum augmen-
 to 440, 14
 ἡύ 440, 1
 ἡύδα 168, 42
 ἡυδόκησας κύριε 390, 13
 ἡυδων ab αὐδῶ 440, 16
 ἡυλουν ab αὐλῶ 419, 35: 820, 19
 ἡύς 341, 13: 439, 53
 ἡύτε 269, 13
 ἡύτε adverb. 440, 2, 17
 ἡυτρεπισμένος 500, 44: 512, 29
 ἡυχόμην ab εὐχομαι 400, 33: at
 ἡυχουν ab αὐχῶ 440, 17
 Ἡφαιστος 440, 19. Ἡφαιστος
 τὸ πῦρ 241, 55: 546, 26. Ἡφαι-
 στία op. 595, 25. Ἡφαι-
 στίων d. 282, 20
 —Ἡφη 44, 24
 —Ἡφι an Ἡφι 799, 52
 Ἡφροντικότες pro Ἡφροντιστικό-
 τες 622, 18
 Ἡχι f. pro ἦ adverb. 169, 30:
 387, 21: 416, 11: 638, 51: et
 correpto 607, 21
 Ἡχον pro εἶχον Dor. 419, 41
 Ἡχρος ο 440, 28
 Ἡχρειωμένος 98, 44, 47
 Ἡχῶ ἡσω 516, 10
 Ἡψημένος, coctus 403, 42: et
 Ἡψημένος 822, 14
 Ἡῶ 351, 20
 —Ἡω pro εἶω Aeolice 485, 42
 Ἡῶμεν f. 121, 38
 Ἡῶν f. pro Ἡῶν 34, 55. Ἡῶν opp.
 440, 31
 Ἡῶς 26, 27
 Ἡῶρησθαι 440, 33
 Ἡῶς ἡ 429, 31: 440, 38
 —Ἡῶς ὅτος pro Ἡῶς, Ion. 501,
 1: et 499, 37: 507, 41.

Θ

Θ unde dictum, et formam quam
 hab. 441, 2. Θ pro σ 706, 15:
 Attice pro σ 500, 49: pro δ
 640, 18, 26: in δ Macedonice
 317, 23. Θ insertum 153, 15:
 pleonasticum 645, 18: in prae-
 teritum activum non cadit 106,
 11
 —Θα epectaticum 302, 41
 —Θα pro Θεν adv. 341, 40: 424,
 12: pro Θεν Aeol. in adverbis
 localibus 559, 31
 Θαάσων 441, 6
 —Θαι infinit. accentum quem ha-
 beat 312, 43
 Θαίρος 446, 31: plur. Θαίροι
 444, 4
 Θαός et Θῶκος 441, 11: 742, 14
 Θαῶλος 441, 13. Θαῶλη seu
 Θαῶλος serpentis 299, 49.
 Θαῶλος 441, 24. Θαλαμίδιοι
 κῶπαι 441, 23. Θαλαμηπόλος
 441, 19
 Θαλασσα ἡ 441, 26
 Θαλάσας ἡς d. 579, 26
 Θαλέθω 756, 49. Θαλέθων 49, 34
 Θαλεῖα ἡ 442, 1: 447, 1
 Θαλερός ο 441, 32: 535, 40: 694,
 11
 Θαλῆς οὔ, et Θαλῆς ἡτος 442, 6

Θαλία ἡ 441, 55: 442, 5
 Θαῶω 441, 43: et 186, 55: 534,
 20. Θαῶω τὸ αὐξῶ 441, 34.
 Θαῶος ο 441, 47: plur. Θαῶοι
 271, 53. Θαῶοφορος ο 441,
 51. Θαῶοι τῶν κραδῶν 534, 39.
 Θαῶος 503, 20
 Θαῶπος 295, 50. Θαῶπη ἡ 442,
 17. Θαῶπεινός 479, 22. Θαῶ-
 πωρή ἡ 442, 16: 751, 24. Θαῶ-
 πείω d. e. Θαῶπω 620, 46: Θαῶ-
 φῆ λόγους 752, 55
 Θαῶυρος 71, 29
 Θαῶύσια τὰ 442, 13. Θαῶύσια
 Theocriti 273, 42
 Θαῶα 75, 9, 14: 442, 18: 821, 17
 Θαῶβος 442, 25. Θαῶβος τῆς
 παρῶσεως, ο stupendam ex-
 caec. 828, 47
 Θαῶείος 75, 14. Θαῶεία 75, 12.
 Θαῶεῖν 263, 24: 442, 20:
 445, 31
 Θαῶνος ο 442, 24. Θαῶνός ἡ
 442, 23
 Θαῶός 75, 12. Θαῶός εος 75, 14
 Θανάτος 442, 30: 827, 17. Θa-
 νατηφόρος 498, 4: 511, 22, 34.
 Θανατῶ εἰς 442, 50. at Θανατῶ
 εἰς tantum in compos. 442, 47.
 Θανατῶ οἷς 442, 45. Θανατῶ-
 σαι 316, 17
 Θανείν f. pro Θανείν 465, 51. Θa-
 νοῦμαι Θανῶ 452, 24
 Θάπος d. 442, 27. Θάπος et Ion.
 τάπος 748, 35
 Θάπτω 442, 56: 748, 24
 Θάργγλον τὸ 443, 24. Θάργγ-
 λεια ἡ 443, 24. Θάργγλια,
 Θάργγλια, et Θάργγλιον 443,
 18. τὰ τοῖς Θάργγλοις ἀγῶ-
 μενα 788, 1
 Θάρραλίδης 166, 5
 Θάρραλος 443, 5
 Θάρραις 443, 35
 Θάρρος τὸ 443, 2. Θάρρυνεσκον
 469, 41. τεθάρρυνεσκον † 222,
 33. Θάρρυνος foem. gen. 680, 4
 Θάσος ἡ 443, 7: 640, 18. Θά-
 σιος οἶνος 443, 9. Θάσια, f.
 κάρυα 443, 11
 Θάσων et Θάσσων f. 443, 13
 Θάστερον f. 443, 27
 Θαῦμα τὸ 443, 37. Θαῦμα ἰδέ-
 σθαι 513, 2. Θαῦμαζω cum
 genitivo 5, 9. Θαῦμαζεν quan-
 do genitivo, et quando accu-
 sativo iungatur 423, 46. Θαῦ-
 μακτρον 443, 52. (at Θαῦμα-
 λωπες pro Θαῦμαλωπες 443, 50)
 Θαῦμαζω seu Θαῦμαζω Dor.
 443, 53. Θαῦμας 247, 17:
 443, 48. Θαῦμασαι 443, 43.
 Θαῦμασιος d. 156, 12. Θαῦμα-
 στικόν pro Θαῦμαστόν 610, 39.
 Θαῦμαστῶσαι 443, 57
 Θαῦμας pro Θαῦμας 443, 50
 —Θε in Θα 341, 41. vife —Θεν.
 Θεῖα ἡ 444, 7. Θεῖαν παρ' αἰγείρας
 444, 16
 Θεῖα ἡ 444, 8. dat. plur. Θεῖαις
 166, 44
 Θεῖαζεν 449, 49
 Θεαιδέστατος pro Θεαιδέστατος
 444, 13: itemque Suid.
 Θεαῖνα ἡ 444, 11
 Θεαρχικώτατος 444, 28
 Θεατάν nom. barb. 715, 12
 Θεατροκοράσια † 444, 16

- θείον f. τὸ θεῖον 444, 19: 449, 22
 θεγενής 280, 11
 θεήλατος 444, 20
 θεημοσύνη ἡ 444, 26
 θεηπολεῖν 444, 27
 θεηπόκος pro θεοτύκος 444, 25: 461, 21
 θεῖα d. 461, 47. Θεῖα ἡ, ut Δία 449, 15. Θεῖα, Solis mater 779, 1
 θειάζειν 449, 45, 47
 Θεῖας et Θεῖας flexione differunt 271, 5
 θειλόπεδον 449, 25
 θεῖν τὸ θεύειν 449, 56
 θεῖναι τὸ ποιῆσαι 391, 26
 θεῖω 319, 17: 446, 42: 450, 8
 θεῖομεν f. pro θῶμεν 449, 31
 θεῖον τὸ 449, 19. θεῖος 278, 20: 449, 14: 457, 15. θεῖος leu θεός παρὰ τὸ θεῶ 453, 41. ὁ τὰ θεῖα γράψας 445, 8. θεῖος, patruus 457, 14
 θεῖω f. pro θῶ 449, 38, 43: 727, 13. θεῖω τὸ τρέχειν 449, 32: d. 231, 46: f. pro θῶ 750, 52
 θελγειν 444, 55: 445, 1: et 152, 40: 751, 38. θελγίνες οἱ 445, 9: 751, 38
 θελεμός pro θελημός 103, 48
 θελήμα τὸ 317, 22: 444, 31. θελημός ὁ 444, 53
 θελήσω α. 129, 52: 193, 41: 444, 52. θελητός ὁ 557, 7
 θελητήρια 445, 3. θελξίς ἡ 510, 33
 θέλυμνα 688, 46
 θέλω 317, 18: pro θέλω 405, 38. θέλω, subaudito μάλλον 415, 29. fut. θελήσω 444, 47, 52
 θέμα τὸ 445, 11. θέμα et θήμα 428, 42. θέμα ἐστὶ, est primae positionis, est primitivum 91, 42. sic θέμα ἐκάστη ἐαυτῆς ἐστὶ 314, 50. θέματά εἰσιν ἐτέρων 609, 49: τὸ θέμα, ἀμύσσω 88, 15: itemque 107, 5: 581, 33. θέμα βαρύτανον 56, 2: θέμα Δωρικόν 84, 50. θέμα etiam de coniunctione primitiva 134, 7. θεματικά λέξεις 91, 33. θεματικά ῥήματα 252, 21. θεματικά ἀντωνυμῖαι 314, 26. θεματικά πληθυντικά, quae ipsa sibi thema sunt, nec a lingulari orium ducunt 616, 36. θεματικὸν ἔχει τὸ 606, 15. θεματικά quae 314, 30
 Θεμᾶν leu Θεμᾶν 446, 52
 θεμεθλα 445, 34. θεμεῖλια 445, 35: 762, 25. θεμεῖλοι λίθοι 699, 24
 θέμεν f. 347, 46. θέμεναι pro θεῖναι Dor. 282, 52. θέμενος 446, 57: 448, 20
 θεμήλια τὰ 221, 2
 θέμις ἡ 445, 13: gen. θέμιδος, θέμιτος, θέμιατος 445, 19
 Θεμισκύρειος ἀκρῆ 445, 27
 Θεμισκύρεια Ἀμαζόνες 445, 31
 θεμιστεύων 445, 23
 θεμῶσαι 445, 32
 —θεν pro θα in verbis passivis, Aeolice 559, 36. —θεν adverbis quoque afficitur 104, 51: —θεν adverb. loc. 13, 5: 25, 14: 508, 22. —θεν significat τὴν ἐκ τύπου σχέσιν 616, 15.
 —θεν et θε 385, 50
 θέναρ τὸ 445, 58: 777, 34: 799, 38: genit. αρος 491, 29
 θένειν leu θείνειν 445, 40. θένω τὸ τύπτω 450, 4. θένω, θέναρ 777, 34
 θεόδμητος 445, 53
 Θεόδωρος comp. 579, 40
 θεοείκελος 448, 5
 θεοεχθρία 107, 23: 486, 4
 θεοίνιον 446, 40
 θεοκλυτεῖν 445, 56
 Θεοκρίνης ου 277, 32
 Θεοκυδίδης 165, 56
 θεόληπτον γίνεσθαι 449, 45
 ὁ θεολόγος: vile Lat. Ind.
 θεοπρόπος 446, 8. θεοπροπέω ὦ 446, 9. θεοπροπία ἡ 446, 4. θεοπροπίον 446, 1
 ὁ θεόπτης Μωϋσῆς 679, 5
 θεός 445, 42: 446, 21: 452, 53: 453, 41: 461, 5: 748, 51: 828, 39. ἡ θεός Att. 143, 42, 44. θεόδοτος 461, 16. θεόστυτος 446, 12. θεοστιβής 445, 51: 727, 36. θεοτόκος c. 461, 21. θεουδής 446, 16. Θεούπολις ἡ Ἀντιόχεια 446, 14. θεόφαντος 24, 25, 27. θεοφορούμενος 449, 47. θεοφόρητοι 276, 33
 ὁ θεραπευτικῶς ἔχων 446, 45. θεραπεία 47, 46. Θεράπνη et Θεραπναῖος 446, 48. θεράπων 446, 41, 44
 θέρειος ὁ 447, 1, 5: 810, 22. θέρεια d. 558, 5. θέρεια ὦρα 446, 57. θερειβότος 447, 9. θερειτάτος f. 447, 3
 θέρεσθαι 446, 51
 θερήγανον 447, 14
 θερίσδω Dor. 412, 2. fut. D. θερίξω leu θεριξῶ 456, 12. θεριστής 285, 49
 θερμερῶπις αἰδώς 447, 12
 Θερμοπύλαι 447, 18
 θερμός ὁ 24, 38: 447, 15, 28. θερμός ἀνὴρ 447, 23. θερμοί, οἱ ταχεῖς 453, 44. τεθερμασμένος 328, 20: 752, 55
 θέρμω τὸ θερμαίνω 447, 16: 769, 23. θέρμεσθαι 447, 16
 θέρως τὸ 24, 36: 446, 51: 596, 29
 θερῶπων Aeol. ὁ θεράπων 582, 49
 Θερίτης 24, 38: 447, 21
 θέρσος Aeol. τὸ θάρσος 447, 24
 θέρσω fut. Ae. 24, 37: 443, 3: 454, 10: 753, 38: thema, θέρω τὸ θερμαίνω 24, 37: 109, 42: 443, 3: 446, 51
 θέρ f. pro τέθι 381, 11. θέρθαι 448, 15
 θέσις ἡ ποίησις 319, 31: 391, 26: adopt. 323, 43. θέσια d. e θέσις 521, 47
 θέσκελος 448, 5
 θέσκος ὁ 291, 4: 445, 15: 448, 8, 12: a νόμος ut diff. 448, 13. θέσκος ὁ θησαυρός 448, 16. θέσκοῦται 448, 10. θέσκοῦται Ath. lex 151, 15
 Θέσπεια et Θεσπεῖα 305, 36
 θεσπέσιος 447, 48
 θεσπιδάης 448, 3
 ἡ Θεσπική f. χώρα 561, 49
 θέσπις 447, 43. θεσπίξω 447, 55. θέσπισμα τὸ 447, 56
 Θεσσαλονίκη 447, 32. Θεσσαλονίκη et Θεσσαλονικεύς 447, 39. Att. Θεττ.
 θέστωρ ὁ d. 383, 23
 θέσφατος 24, 25: 448, 2, 7: neutr. θέσφατον 258, 21: 645, 8
 θετήρ 177, 24: et θέτης 177, 25: 448, 22
 Θέτι pro Θέτιδα 448, 24. Θέτιν et Θέτιδα 676, 35. Θετίδιον 278, 34
 θετός d. 387, 28. θετοὶ υἱοὶ 319, 32: 448, 21. θετὴ θυγάτηρ 376, 23
 Θετταλῆς 448, 37. Θετταλῆς καὶ περὶ 448, 37. Θετταλῶν τετράς 754, 58
 Θευδᾶς d. 448, 30
 Θεύδατος Ion. 299, 51
 θεύειν leu θεῖν, curr. 449, 56
 θεῦν f. pro θεόν 448, 31
 θεύσω fut. 258, 54: med. θεύσει 448, 34
 θέω pro θῶ 449, 36. θέω τὸ τρέχω 608, 3: in quibus personis contrahatur 448, 35. (a θέω composita in θος, oxytona 750, 34.) θέω τὸ βλέπω 461, 13: et 444, 7: melius θεῶ τὸ βλέπω 650, 56: θεῶ τὸ ὀρῶ 446, 26: θεῶ τὸ θαυμάζω 602, 47. θεῶ ἄσω 202, 10: 761, 2
 θέων d. ex θεός 444, 12. Θέωνωνος denom. 464, 20. Θέωνειος 226, 57. Θεῶνις a θέων 597, 21
 θεωρός 448, 42. θεωροί, et οἱ θεωρίαν φέροντες 151, 32. θεωρίαι, Ipectacula 449, 2. θεωρικά χρήματα 448, 46. τὸ θεωρικόν, lucar 449, 6
 θήβα Syris ἡ βοῦς 450, 41. Θήβαι nunc Ἀδραμύττειον 450, 10. Θήβαισι f. 166, 33. Θήβησι 25, 12: 166, 30: 450, 58. Θηβάος Aeol. 66, 28. Θηβαῖος posse. 551, 34
 θήγω 185, 2: 450, 12, 15. d. θηγάνω 450, 13: θηγάνη 248, 6
 θηεῖτο Dor. 189, 37: 450, 18
 θηήσαντο Ion. f. 451, 53
 θηίδες νόμοι f. 228, 22
 θήκη τόξου 333, 41
 θηκτήρ 360, 27
 θηλαμών 450, 26
 θηλή ἡ 441, 36: 450, 31, 50: 461, 7
 θήλυς 450, 31: 461, 7: foem. θήλεια 450, 48: 687, 5. neutr. θήλυ εὖς 551, 32. τὰ θήλα f. ζῶα 457, 23. posse. θηλυκός 551, 52: θηλυκοὶ κάλαμοι 485, 31. comp. θηλυμανής 450, 56: θηλύμορφος 450, 27. d. θηλύτεροι γυναῖκες 450, 51: genit. pl. Ae. θηλυτεράων 450, 57
 θηλὼ τὸ θάλαω 96, 24
 θήμα et θέμα 428, 42
 Θημάκος et Θημακίς 451, 10. Tharmacoti et Suidae Θήμακος: Steph. Byz. Θημακοί.
 θημοσύνη ἡ 391, 28
 θημών ὁ 451, 7. θημωνία ἡ 451, 8
 θήναι pro θείναι 670, 17
 θηξάσθω 283, 23
 θήπω 442, 29. θήπω τὸ παράτω 748, 34, 54: τὸ ἐκπλήττωμαι 748, 22
 θήρ 451, 14. θήρ, leo 332, 14. θήρες proprie qui 451, 25
 θήραμα τὸ 332, 2
 Θηραμένης ὁ 451, 12
 θηράσιμος d. 487, 30
 θηρατῆρ et θηρατῆς 54, 28
 θήρειος d. 421, 27
 θηρεφόνος 502, 3
 θηρηλογόν 73, 48
 Θηρίκλειος κύλιξ 376, 48: idem Θηρίκλειους τέκνον 451, 27
 θηρίον τὸ 451, 16. θηρία, belliae 195, 41. θηρίον pro ζῶον 444, 15
 θηρόβοτος 451, 22
 θηροδιδῶξ 451, 23
 θηροφόνος 502, 3
 θηρωτῆς pro θηρατῆς leu θηρευτῆς 451, 25
 θῆς ὁ 452, 8
 θησαῖατο f. 451, 31
 θῆσαο, luxisti, Ion. 76, 31
 θησαυροφυλάκιον 219, 38
 Θησεύς 451, 36. Θῆσειον, Thelei fanum, carcer, herba 451, 39, 44. θησειότριψ 451, 52. θησομύζειν 451, 53
 θῆσσα leu θήττα 451, 56
 θῆσω duplici signif. 450, 27. θῆσω τὸ θρέψω 758, 25
 θῆτες Athenis qui 452, 2, 21. θητεύς ὁ 452, 1. θητεία ἡ 452, 1. τὸ θητικόν, Athen. 410, 3: 452, 5. θῆττα leu θῆσσα 451, 54
 —θι epectasis in imperativo 671, 42: 698, 53: et 520, 50. —θι imperativum variat 477, 56: 578, 8. —θι aoristi secundi imperativi, penultimam longam postulat 749, 57. —θι epectasis in adverb. 616, 16. —θι adv. loc. 508, 20: d. e θεν 616, 12: significant τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν 616, 15: penultima ut variant 25, 14
 θιάσμος pro θιάσος 453, 56. θιάσος ὁ 449, 53. d. θιασώτης ὁ 454, 1: plur. θιασῶται 449, 56
 θίγω τὸ ἄπτω 1, 14: 25, 28. d. θιγγάνειν 450, 11
 θίν leu θίς 53, 10: quale litus 651, 39
 θίξει καὶ γεύσει ἡδύς 662, 2
 θίς d. 461, 9. θίς ὁ 450, 6. θίς ἡ 450, 2. θίς ὁ et ἡ 450, 34: 452, 16
 θλάτης d. 40, 50
 θλίβω d. 200, 45: 454, 5. θλίβερός d. 566, 44. θλίψις ἡ 454, 4
 θλῶ ἄσω 202, 13
 —θμός verbal. 236, 3: 342, 36: 507, 1. d. —θμώνωνος 507, 2
 θναίσκω Ae. 272, 16: 452, 35, 39
 θνησιμάτος 452, 28
 θνήσκω 452, 29: et θνήσκω 452, 34. θνήσκω ξω 231, 40. θνητός ὁ 452, 26
 θνώ et τεθνώ 749, 50. θνώ ἡσω 442, 40
 θοάξω 441, 8: 460, 10: et θοάσω 441, 8
 Θόας αντος 553, 44
 θοηρός ὁ 453, 20
 θοίνη ἡ 453, 53: 461, 6
 θολερός 453, 28. θολερός προβαίνειν 453, 25

- ῥολιαί αι 717, 41
 ῥόλος 282, 28: 453, 30: plur.
 ῥόλοι 717, 42. ῥόλος et ῥολός
 444, 9. ῥολός ὁ 453, 28. ῥο-
 λῶ ὦσα 453, 29. ῥολοῦσθαι
 etiam gaudio 750, 10
 ῥός ὁ 446, 35: 461, 11: 748, 51:
 quintuplici signif. 453, 6: an
 contrahatur 453, 2: foem. ῥοή
 453, 6
 ῥόραι, demus Att. 453, 21
 ῥορίσχω d. 456, 49
 ῥορός ὁ 453, 35
 ῥορύβος 453, 23. ῥορυβάω 633,
 34
 ῥόρυκος, demus Att. 453, 22
 ῥορῶ τὸ ὄρμῳ 453, 35: τὸ ὄρμῳ
 καὶ πηδῶ 453, 45: τὸ πηδῶ
 405, 57: 460, 25: 608, 5. sic
 ῥορεῖν τὸ πηδᾶ 453, 40: et
 142, 6. ῥορῶ ἥσω 456, 49
 —ῥος barytonon 730, 32: a ῥέω
 compolita, oxytona 730, 34.
 per ῥος flexa peritotyllaba,
 penultima producta 532, 4
 ῥοῦ a τίθημι 319, 24. ῥοῦ pro
 ῥέω in quib. circumflexum,
 in quib. barytonum 688, 41
 ῥουκυδίδης 165, 57
 ῥουριόμαντες 453, 47
 ῥοῦρος 453, 37: foem. ῥοῦρις
 453, 49. ῥοῦρις d. 475, 49
 ῥοῦ et ῥοῦζω 441, 9. ῥοῦσαι
 450, 16
 ῥοῦς adv. 453, 9, 14: et 207, 13
 ῥοῦσσαι ἢ 454, 24
 ῥοῦκη seu ῥοῦκη 454, 24. ῥοῦ-
 κίας ventus 454, 25
 ῥοῦνος 454, 13, 54. ῥοῦνίδιον
 454, 13. ῥοῦνίου διφθόρου 454,
 13. ῥοῦνίτης ὁ 441, 25: plur.
 ῥοῦνίται 454, 56: foem. ῥοῦ-
 νήτιδες κῶπαι 454, 12: melius
 ῥοῦνίτιδες Eust.
 ῥοῦξ 56, 54. ῥοῦξ f. pro ῥοῦξ
 454, 21. ῥοῦξ comm. gen. †
 243, 30. ὁ ῥοῦξ, Dionysius
 Thrax 747, 23
 ῥοῦσείας d. 579, 25. at ῥοῦσίω
 πεδίω pro ῥοῦσίω vulg. 703, 14
 ῥοῦσείας pro ῥοῦσείας 454, 25
 ῥοῦσός 454, 9. ῥοῦσούλογος 133, 42. ῥοῦ-
 σῶλος dimin. 93, 52: 142, 57.
 ῥοῦσῶμίδης pro ῥοῦσῶμίδης
 165, 55. ῥοῦσῶνος 204, 17
 ῥοῦττα Att. 454, 24
 ῥοῦττειν 454, 19
 ῥοῦττα d. ex ῥῶ 380, 21. ῥοῦ-
 τα 454, 16. ῥοῦττεις ἢ 454,
 15
 ἄνω ῥεῖν pro ἀναῥεῖν seu ἄνω
 ἀῥεῖν 109, 16
 ῥεῖματα τὰ 454, 31
 ῥεῖω f. a ῥέχω 454, 38. aor.
 lon. ῥεῖσασθον 454, 29
 ῥεῖω f. a ῥέχω 454, 37. ῥεῖ-
 ψαι τὸ πηξαι 764, 33. ῥεῖψας
 454, 33. ῥεῖψεις 179, 8. ῥε-
 πτά τὰ 454, 27. ῥεπτήρια
 et ῥεπτρα 454, 27
 ῥεῖτες ἀνρόκομοι 454, 21.
 foem. ῥεῖττα γυνή 454, 23
 ῥεῖνος ὁ 454, 47. ῥεῖνήτριαι
 313, 44
 ῥεῖνυς ἢ 454, 53: 455, 1
 ῥεῖσχος ὁ 455, 9. ῥεῖσχεύειν
 454, 14. ῥεῖσχεῖα ἢ 454, 9
 ῥεῖα τὰ 454, 19: 455, 39, 45.
 ῥεῖσιν 455, 45. ῥεῖαι αι 455,
 24, 48. ῥεῖαι nymphae 455,
 49
 ῥεῖαμβος 454, 16. ῥεῖαμβεύω
 454, 24. ῥεῖαμβευτής 455, 22
 ῥεῖσθαι 455, 42
 ῥεῖσιον πεδίον 455, 39, 46
 ῥεῖσχος 455, 53: rectius ῥεῖσχος
 v, 56: itemque 319, 27: 455,
 52, et apud Helychium, Sui-
 dam, Eustathium, alios. d.
 ῥεῖσθαι 319, 27
 ῥεῖσθαι et ῥεῖσθαι 456, 1
 ῥεῖσθαι 270, 29: 319, 25
 ῥεῖσθαι 456, 3, 6. ῥεῖσθαι, Si-
 cilia 456, 8
 ῥεῖσθαι f. pro ῥεῖσθαι 456, 12
 ῥεῖσθαι ὁ 472, 43. ῥεῖσθαι 539,
 24
 ῥεῖσθαι 481, 6. ῥεῖσθαι
 456, 25. ῥεῖσθαι 456,
 23
 ῥεῖσθαι 768, 44
 ῥεῖσθαι 456, 24: 481, 4, 6
 —ῥον d. 96, 21
 ῥεῖσθαι 456, 28, 56. ῥεῖσθαι τὸ
 456, 28: proparoxyt. 520, 23.
 ῥεῖσθαι opp. Locr. 456, 28
 ῥεῖσθαι ὁ 446, 35: contr. ῥεῖσθαι 68,
 26: 456, 37. ῥεῖσθαι —ός 25,
 55: et 26, 1
 ῥεῖσθαι ἢ 456, 32
 ῥεῖσθαι d. a ῥεῖ 454, 5
 ῥεῖσθαι 456, 39. ῥεῖσθαι 456,
 44: fut. ῥεῖσθαι 100, 31: item
 gemino ῥεῖσθαι 456, 46:
 itemque ῥεῖσθαι ὁ 456, 37
 ῥεῖσθαι τὸ 456, 31
 ῥεῖσθαι τὸ διακλῶ 771, 20: τὸ
 eis μικρὰ διακλῶ 771, 22.
 sic ῥεῖσθαι τὸ κλάσαι 771, 26.
 pass. ῥεῖσθαι γῆ 558, 7.
 ῥεῖσθαι ἐπὶ τινι 212, 52
 ῥεῖσθαι ὁ 456, 31
 ῥεῖσθαι 456, 49. ῥεῖσθαι 456,
 55
 ῥεῖσθαι seu ῥεῖσθαι ἢ 457, 6. ῥεῖσθαι
 seu ῥεῖσθαι 457, 19
 ῥεῖσθαι ἢ 457, 22: gen. a. ῥε-
 γατρός 639, 25: accus. f. ῥε-
 γατρα 159, 7: 457, 24: gen.
 pl. ῥεγατρῶν 751, 28: Suid.
 ῥεγατρῶν d. ῥεγατρίδους 16,
 14: foem. ῥεγατρίδῃ 457, 21
 ῥεῖσθαι p. 457, 29
 ῥεῖσθαι ἢ ἰγδῇ 462, 5: Att. ῥεῖσθαι
 464, 49
 ῥεῖσθαι ἢ 19, 47: 457, 27
 ῥεῖσθαι ὁ d. 510, 1: patr. ῥε-
 στιάδης 540, 37: 554, 37
 ῥεῖσθαι pro ῥεῖσθαι d. a ῥεῖσθαι 34, 50
 ῥεῖσθαι ἢ 220, 57: plur. ῥεῖσθαι
 457, 32. ῥεῖσθαι sacrificiorum
 inventrices 457, 35
 ῥεῖσθαι pro ῥεῖσθαι 457, 39
 ῥεῖσθαι 37, 51: 626, 20. ῥεῖσθαι
 πολίη 306, 32
 ῥεῖσθαι seu ῥεῖσθαι 457, 20
 ῥεῖσθαι 526, 33
 ῥεῖσθαι ὁ † 458, 52
 ῥεῖσθαι 457, 32. ῥεῖσθαι
 τὸ 457, 37
 ῥεῖσθαι τὸ 458, 37: v producto
 578, 26: 458, 5: 545, 7: v
 correpto 545, 6
 ῥεῖσθαι ὁ ἢ 458, 25
 ῥεῖσθαι, ῥεῖσθαι πεδίον,
 ῥεῖσθαι Ἀπόλλων 458, 45
 ῥεῖσθαι 458, 30: 653, 8: 743, 37
 ῥεῖσθαι ὁ ἢ 458, 26. neutr. ῥε-
 μῆρες 537, 25
 ῥεῖσθαι d. 458, 35. ῥεῖσθαι τὸ
 458, 35. ῥεῖσθαι, suffire
 458, 39
 ῥεῖσθαι pro ῥεῖσθαι 458, 40
 ῥεῖσθαι et ῥεῖσθαι 458,
 24
 ῥεῖσθαι d. 132, 17: 265, 7: 457,
 57: 458, 6: v producto 568,
 34
 ῥεῖσθαι et ῥεῖσθαι 459, 16. ῥεῖσθαι
 ῥεῖσθαι Sophronis fabula 572,
 42: eadem ῥεῖσθαι 423, 24,
 ling. num. et v gemino, ut
 ῥεῖσθαι 459, 21. ῥεῖσθαι ἢ
 459, 19. ῥεῖσθαι vulg. ling. 459,
 17. ῥεῖσθαι 459, 21
 ῥεῖσθαι d. 10, 13: 459, 16. ῥεῖσθαι
 pro ῥεῖσθαι 459, 14
 ῥεῖσθαι 457, 16
 ῥεῖσθαι τὸ 457, 8: et 242, 36.
 ῥεῖσθαι et ῥεῖσθαι 287, 45: plur. τὰ
 ῥεῖσθαι 457, 51: 458, 31. ῥεῖσθαι
 457, 41
 ῥεῖσθαι ἢ d. 457, 56: 458, 54. ῥε-
 γατρός 458, 56: 806, 11. ῥεῖσθαι
 459, 33. ῥεῖσθαι 15, 55
 ῥεῖσθαι et ῥεῖσθαι 760, 33
 ῥεῖσθαι 459, 3
 ῥεῖσθαι 459, 3
 ῥεῖσθαι 459, 13
 ῥεῖσθαι ὁ 459, 35, 38. ῥεῖσθαι
 459, 29. ῥεῖσθαι seu ῥεῖσθαι,
 propr. n. 459, 38
 ῥεῖσθαι 353, 37: 458, 55: 460,
 22
 ῥεῖσθαι 455, 22: et 414, 16
 ῥεῖσθαι τὰ 459, 25
 ῥεῖσθαι ἢ 461, 32. ῥεῖσθαι
 459, 32: 827, 25. ῥεῖσθαι
 542, 31. ῥεῖσθαι 458, 53. apud
 Suidam ῥεῖσθαι.
 ῥεῖσθαι 459, 22
 ῥεῖσθαι 455, 31
 ῥεῖσθαι 288, 17. rectius ῥεῖσθαι
 τὰ, ex Harp. et Suid.
 ῥεῖσθαι, arulph. 569, 12
 ῥεῖσθαι 458, 43
 ῥεῖσθαι 457, 55. ῥεῖσθαι τὸ ῥεῖσθαι 457,
 30, 46: τὸ ὄρμῳ 823, 42: et
 213, 1. ῥεῖσθαι et ῥεῖσθαι 10, 13
 ῥεῖσθαι 457, 45. ῥεῖσθαι βωμός
 546, 37. ῥεῖσθαι 457, 50. ῥεῖσθαι
 ὁ 457, 49
 ῥεῖσθαι signif. quot habeat 461, 5.
 ῥεῖσθαι τὸ τίθημι 441, 7, 9: 442,
 57: 452, 19: τὸ ἔδραιω 460,
 8: τὸ ἀποτίθεται 442, 40:
 τὸ καταβάλλω 26, 20: τὸ κα-
 ταβάλλω καὶ ζῆμιω 459, 40:
 τὸ κατασκευάζω καὶ ποιῶ 445,
 48: 446, 22: τὸ ῥέχω 220,
 1: 441, 35: 450, 28: 640, 21:
 τὸ ἡλάζω 24, 44: 27, 54:
 96, 26: 137, 35: 544, 18: 640,
 22: τὸ εὐνοῦμαι 459, 47:
 461, 2: τὸ ἀπολαύω 460, 14:
 τὸ ἡλάζω 640, 21: τὸ ῥέχω
 441, 43: τὸ ὀξύνω 185, 1. ῥεῖσθαι
 ὦσα 453, 53
 ῥεῖσθαι 459, 41
 ῥεῖσθαι ἢ 26, 21: 459, 39: 461, 11.
 ῥεῖσθαι 26, 24
 ῥεῖσθαι ὁ 441, 11: 460, 8: 461, 8.
 ῥεῖσθαι et ῥεῖσθαι 804, 16
 ῥεῖσθαι τὸ ῥεῖσθαι 443, 49
 ῥεῖσθαι ἢ ἡται 459, 48
 ῥεῖσθαι ἢ 234, 20: 655, 28: d.
 101, 51: pro ῥεῖσθαι 443, 48
 ῥεῖσθαι et ῥεῖσθαι 470, 9
 ῥεῖσθαι seu ῥεῖσθαι 459, 53. ῥε-
 μῆρες 459, 54
 ῥεῖσθαι 459, 52
 ῥεῖσθαι n. pr. 459, 55. ῥεῖσθαι
 παράκοιτις 460, 1. ῥεῖσθαι
 460, 2
 ῥεῖσθαι 459, 44. ῥεῖσθαι 459,
 44. ῥεῖσθαι ἢ 459, 44
 ῥεῖσθαι 414, 7: 460, 14: 461, 10.
 ῥεῖσθαι καὶ ῥεῖσθαι 453, 3. ῥε-
 γατρός 460, 37. ῥεῖσθαι
 460, 36. ῥεῖσθαι τὸ εὐνοῦ-
 σθαι 460, 31. ῥεῖσθαι 460,
 41. ῥεῖσθαι 460, 54. ῥε-
 γατρός 460, 19. ῥεῖσθαι
 460, 39. ῥεῖσθαι ἢ 460, 41.
 ῥεῖσθαι pro ῥεῖσθαι vulg. ed.
 460, 41
 ῥεῖσθαι 460, 15, 33
 ῥεῖσθαι 409, 14: 459, 41: 770,
 28
 ῥεῖσθαι 461, 1
 ῥεῖσθαι 461, 3
 ῥεῖσθαι 459, 46: 773, 8.
 I
 elementum simpliciss. 462, 40:
 an consonans, et an σύμφων
 admittat 462, 32. i pro ei 692,
 39: ex ei per deriv. 43, 16:
 122, 45, 54: 476, 25: ex ei in
 verbalibus 568, 26: 723, 39. i
 pro e in pleonastico consonan-
 tis 332, 31: 342, 50: 476, 20:
 478, 35: 673, 9: pro η Boeo-
 tice 671, 20: pro η in com-
 pol. 245, 20: pro υ 160, 46:
 ex υ 276, 4: 630, 16: 795,
 25, 27, 29. i natura longum
 ex i positione longo 672, 48.
 i longum ex i 448, 28: ex ie
 467, 57: 468, 1: 475, 8. i in
 η Aeolice 603, 54: in υ 6, 28,
 36: 517, 5: 642, 44: in a num-
 quam vertitur 528, 15: in li-
 quidam versum Rhagina diale-
 cto 135, 44: uti etiam Aeolice
 in ei. pleonasticum 302, 23:
 622, 41: 652, 11: pleonasti-
 cum in ai pro a 558, 40: Io-
 nice inferitur, Aeolice exteri-
 tur 66, 25: eliditur in contra-
 ctione 757, 25: 816, 34: 822,
 56: interveniens, impedit cra-
 sin 337, 5. i προσγενεσθαι
 εν τῷ ᾧ 17, 20: sic 73, 44:
 166, 31, 34, et alibi passim.
 σύν τῷ i γράφεται 791, 50. i
 adscriptum τῷ ω 820, 6, 14:
 822, 39, 50, 54: 825, 23: ma-
 ner adscriptum in Attico φ pro
 ο 616, 32: adscriptum in φ 26,
 31, 41. sic in φ 791, 56:
 in δύνῃ, κάθῃ, μέμνῃ 484, 31:
 adverbis in η 25, 12: in
 contractione duarum vocum
 816, 34. i μη εκφωνούμενον
 in participio φρας ab αἰρω 38,
 29, 43. i quando ἀνεκφώνητον
 203, 6

- pro φ α. 280, 1. — pro ε in adverb. 169, 26. — adverb. baryt. 387, 21. — adverb. dilyllaba barytona 692, 15. — barytonum in adverb. breve 607, 19: 646, 8 per epectasin in dat. pl. 167, 1. — epectasis in praepositionibus ενι et προτι 341, 55: 685, 25: epectasis emphatica in demonstrativis 341, 45: 643, 22: eaque producitur, etiam in adverb. 607, 24: 646, 9 seu is, pronom. 588, 11: 615, 7 ia η φωνή 88, 52: 105, 17: 169, 33: 463, 30: 464, 31: 604, 23: η βία 197, 12: adiective pro μία 464, 50: et 235, 34. ia ias iā — ia α correpto 519, 24. — ia foem. deriv. 461, 32: denominativa 461, 42: d. ex ης seu έω 462, 21: ex is 521, 47. — ia verbalia foem. 461, 32: ex έω 132, 7: ex ω 392, 55: ex εύω 462, 12. — ia pro εια, sed magis poetice 462, 15: Att. pro ia 657, 52. — ia d. α producto 110, 5: 519, 22 — ia 79, 35. — ia comprehensivae speciei character 461, 34: 657, 53: et 555, 43 — ia, plur. ex ia, retento accentu contra morem adiectivorum 421, 28 iaίνω το εύφραίνομαι 35, 50: 479, 25. rectius iaίνειν το εύφραίνειν 565, 12: et iaίνεσθαι το τέρεπεσθαι 731, 24: itemque iaίνετο 35, 53: 463, 35 — iaίος possessiva 29, 47 — iaός possessiva 29, 43. — iaός pro iός ex is 644, 10 iaχχος 185, 12: 462, 48. iaχχάζειν 213, 26 iaχχίς 462, 42 iaχώς pro iωνικώς 662, 20 iάλεμος 462, 52: et iάλεμος aspir. 462, 53. iάλεμος ó θρηνός 463, 22. iάλεμος Calliopae f. 463, 14. iαλεμίζειν 463, 17 iάλλω 463, 11: 471, 34: et 186, 56: 251, 7. iάλλοι οί 463, 9. iάλτης ó 403, 33 iάμβη n. pr. 463, 23, 47 iάμβος ó 463, 41. παρά τοίς iάμβοις, pro iάμβογράφοις 424, 23. iάμβειον 187, 16: 463, 26. iάμβεία τετράμετρα 454, 19. οί iάμβικοί, i. ποιηταί 477, 16. iάμβικός θυσμός 285, 28. iάμβικά όνόματα, quae iambico metro apta sunt, i. primam brevem, secundam longam habentia 8, 38: 442, 9: 527, 38: 812, 16. iάμβίσειν 463, 26, 46. iάμβοποιός 713, 17. iάμβοφάγος 463, 41 iάμενός et iάμενός 463, 31 iάμμαι 463, 37 iάσθην ης η 463, 37 — iανός α producto 438, 7 iαπετός 347, 15: 463, 49: allegorice 523, 52 iάπτω d. 1, 42: 463, 51: 464, 5. iάψε 464, 5. iαπτός d. 1, 41 iās] iάδε διαλέκτω 394, 5. iάdos διαλέκτου proprietas a Philoxeno tradita 616, 48 — ias ó ex praef. in ω 582, 18: e futuro 588, 33. — ias masc. propr. d. 606, 11. — ias flexione differ. 271, 5 — ias ex iús 389, 17 iασαι imperative 464, 15 iας, lon. pro iσι 301, 24: 467, 13. sic c. απίασι iās Att. 467, 16. iās, πέμπουσιν iās, πορεύονται 464, 14 iastos ó 301, 24 iασαι poet. 301, 24 iαστί, harmoniae species 295, 55 iάσων 462, 32: 464, 17. iάσων, Aescul. f. † 434, 18 — iάτης pro iτης 722, 49 — iάτο lon. pro ιντο 403, 36 iατρεϊον 187, 16: 323, 10: 801, 9. iατρική 257, 49: 464, 29. iατροτέχνης ó 464, 4 iάυνω 464, 32. iαυμός ó 586, 36 iάχω 88, 52. iαχώ 464, 30. iαχος 185, 11. iαχή 88, 53: 185, 11: 211, 22: 462, 48: 464, 30 464, 14 iάω ω 464, 46 iβης gentile 464, 46 iβis et iβις avis 464, 43. rectius iβυς Hel. et Suidas: atque inde iβυκος pr. et verb. iβυκηνίσαι 464, 44. apud Hel. etiam iβύκη, et iβυκινήσαι, mutata vocalium sede. 464, 46 iγδη η 462, 5: 464, 49. iγδίματα 464, 51 iγκρος pro έγκρος 587, 43 iγνης ητος 465, 1. iγνάτιος 466, 52 iγνύς η 464, 57: et iγνύη 464, 53: 522, 2 554, 52 — iγξ denom. 554, 52 iδαϊον όρος 276, 14. iδαϊος Ζεύς 547, 29. iδαϊοί δάκτυλοι 465, 26. iδαϊος nom. pr. 465, 23 465, 18 iδαλμος 465, 9 iδας ου et αντος 465, 9 iδε, vident 373, 16. iδε imperat. 296, 16. iδέ pro iδέ, coniunctio 465, 3 iδέα 295, 38 iδέειν I. et p. pro iδείν 465, 49 — iδείος ex is idos 426, 33 iδετε, videte 646, 22 806, 56 iδέω τοι χάριν 465, 52: 466, 1 iδη mons 465, 52: 466, 6 iδηαι lon. 466, 2 iδηθεν — idis patronym. 165, 39, 50: 210, 2: 540, 38: 554, 38: syn-copatum 109, 8. iδία adv. 79, 6. iδιαίτερον 466, 11 iδικός et ειδικός 295, 39. iδικώς παλούμενος 331, 50. sic 628, 43. compar. iδικώτερον 466, 11 173, 39 ιδιογνώμων 173, 39 — ιδιον dimin. 240, 9: 241, 6: 486, 18: d. ex ion 605, 7: ex ia et ion 646, 17. — ιδιον quae, quae item ειδιον faciant 147, 14. ιδιον ex is, lon. 560, 14 144, 5 iδιος d. — iδιος deriv. 700, 46: a quo primum usurpata ea species 783, 22 eis ιδιότητα αναπέμπεται, in propriorum nominum censum transit 525, 38. ιδιότυπον 39, 691, 38 μα 465, 39 ιδίω το ιδρώ 466, 10. κατά ιδιωτικήν συνήθειαν 762, 35. ιδιωτισμός του πάθους 515, 25 iδμην f. 466, 12. iδμων 21, 6 iδνών 466, 26 iδομενεύς Dor. 469, 31 iδος το 465, 38, 42 — idos ex is 97, 46 iδουμα, iδουμαίος, iδουμαίοι 465, 44 16, 13 — iδους ó 16, 13 iδρις 385, 36: 466, 31, 39: prima ancipite 466, 39: plur. iδριες 466, 34. iδριδα, et iδριδες, minus recte 42, 40 iδρύω 466, 35. iδρύσις 466, 42 iδρώ f. pro iδρώτα, et iδρώ pro iδρώτι 466, 46. iδρώ οίς 465, 21, 41. iδρώς ó 466, 43. iδρώσαι Dor. pro iδρούσαι 598, 55. iδρωτοποιός 396, 11 iε seu iεν 467, 39: 475, 53 iέας, lon. pro iέσι 177, 18: 467, 16. iέαι 467, 38. iέι et αφίει 177, 2: 467, 41. iέι pro iέι, ibat 579, 32. iέιη 467, 44. iέις iέαι 467, 43. iέις έντος 467, 4. iέις έντος 467, 37. iέις i producto 403, 27 — iέις iέσσα anomalum 34, 40 iέισι, mittunt 177, 13: 467, 16. iέϊται † 635, 51 iέμαι το έπιθυμώ 467, 31. iέμαι το πορεύομαι 467, 33 iέμεν 467, 2. iέμεν 177, 12 467, 31 iέμενος 467, 31 iεν seu iε, ibat 467, 23, 28. iέναι pro iέσαν 467, 22, 26. iέναι 467, 1. iέντο 467, 50 iέραξ 467, 55: 534, 31. iέρακος ó 765, 54 iεραπολίτης ex iερα πόλις 278, 31 iεράσθαι 468, 36: act. iεράω ω 468, 43. iεράτω imperative 468, 42 iερεία, et iερεία Att. 313, 13. iερεία Attice pro iερεία 462, 4: 774, 35. sic iερείαι, sacerdotum. 386, 5. iερεία pro iεργουργία 298, 2 468, 39: 827, 26 iερεϊον το 468, 39: 827, 30: 827, 27: plur. iερεϊς 457, 43 468, 57 iεροθετεϊν 468, 14, 27 iερολογειν 469, 14 iερομνήα 468, 50 iερομνήμονες 694, 46 iερόμυκος c. 468, 56 iεροποιοί 468, 8, 23. iερός βοϋς 468, 47. iερός ιχθύς 468, 20, 46. iερός πόλεμος 469, 22. foem. iερά όδός 469, 17: iερά συκή 469, 16: et iερά τριήρεις 469, 19. neutr. iερόν 468, 11. iερόν άγιον Κυβέλης 542, 55. iερόν πεδιον 428, 37. iερόν όστου 468, 25: 478, 57. iερόν ημας 468, 31. iερόν τέλος 468, 45 iερόσυλος c. 694, 45. iεροσυλώς 281, 51: 526, 57 εις
- ιερουργείται τοίς θεοίς 468, 27. ιερουργικαί μάχαιραι 489, 9 iερουσαλήμ 469, 26 iερώνυμος 468, 49 iερώσθαι 468, 37 iερώσυνα 468, 41. iερώσυνη 275, 44 467, 40 iές 121, 45: 690, 56 iέσαν 479, 25 iέσθαι το όρμαίν 469, 54 iέσις pro iέσις 467, 38. iέτο 467, 46. iέτω 467, 38 — iεύς deriv. 426, 38 iέω ω 467, 42 iζάνω d. 466, 28 iζε et iζε 484, 13. iζεο lon. 469, 28, 30: iζε Dor. 469, 28, 30: comm. iζου 469, 29 — iζός d. oxyt. 809, 20 iζω 469, 31, 35. iζω το καθίζομαι 478, 25: το καθίζομαι 14: 704, 11 — iζω d. 22, 5, 31: a nom. in is 178, 44: 333, 19: ex os 677, 23: ex ω 319, 8: 370, 34 iη adverb. 78, 31. iη παί, seu iη παιών, iη 469, 44. iη iη βέλος 469, 43. iήιος d. 35, 52. iήιος Φοίβος 469, 50: iήιε 469, 41. iήιε παιήον 469, 47 469, 38 iηλα et iηλαι 463, 4: et iηλεμίσαι 463, 5 488, 8 iηλυσσος op. 488, 8 iημι το πορεύομαι 301, 16, 46: 348, 44: 467, 1, 5. iημι το πέμπω 467, 5: 479, 34: το εφίεμαι 467, 7: το έπιθυμώ 467, 30, 48. iημι imperfectum laepe ab iέω mutuatur 177, 4 iην ης η 121, 45: 467, 3. iην ης η 467, 37 463, 18 iηός ó † 757, 33 iης pro μιās 467, 53 iησι f. pro iη 462, 54 iησις, emissio 462, 54 iησόνιος lon. 324, 21. iησοϋς 469, 37. iητήρ 463, 19 iηών καμάτων 470, 1: 808, 15 808, 12 iηαγενής 470, 1: 808, 15 808, 12 iηαίνω 470, 6. iηακή et iηακήσας 470, 7 470, 12 iηεία η 190, 53, 36: 476, 36: 479, 31 477, 30 iηματα τα βήματα 477, 30 iηύ 470, 11. iηύς 470, 11, 14. iηύω et iηύνω 470, 14. iηυσαν 470, 14 470, 9 iηώμη op. 172, 11 — iηα adverb. 172, 11 iχανός 216, 16: 470, 20. iχανής 409, 38 iεπέρας 409, 38 iκάνω 470, 16, 25. iκάνω το iκέντω 30, 50. iκάνεται, iκάνει 103, 31 170, 48 iκαριωνή 170, 48 iκελος 297, 30: 337, 24: in compol. 21, 57 481, 8 iκες οί 481, 8 iκείσις 567, 35. iκείσις d. 139, 48. iκεία θεός 402, 18 iκετάων onos 332, 28: voc. o 130, 39 iκετῶν 130, 39 iκέτης ó 470, 20. iκετία 390, 20

- ἵκκος ὁ 474, 12
 ἵκκος ἡ 470, 22
 ἵκμενος f. 470, 29. ἵκμενος οὐρος 642, 27
 ἵκνω d. 10, 15. ἵκνωμαι 470, 24.
 ἵκνευμένης Dor. 525, 23
 ἵκον seu ἵκον 470, 26: aor. 2, 472, 12
 Ἰκόνιον et Ἰκονιεύς 470, 45
 —ικος ei diphthongum averfatur 497, 50. —ικός possessiva 29, 38, 45: et 30, 9: etiam ex is 644, 9
 ἵκρια τὰ 470, 31. ἵκρια 565, 51.
 ἵκριον proparoxyt. 631, 29.
 ἵκρῶσαι 317, 13
 ἵκτινα et ἵκτινα accus. c. 470, 34.
 ἵκτινος ου 470, 37
 ἵκω τὸ ἐρχομαι 472, 11: τὸ πα-
 ραγίνομαι 605, 46: τὸ παρα-
 γίνομαι καὶ ἵκτεῦν 470, 24.
 ἵκω pro ἵκω 671, 21. ἵκω et
 ἵκω 424, 25. ἵκω et ἵκνω 10,
 15
 ἱλάεσθαι φόνον 118, 35. ἱλάον α
 producto 97, 57. ἱλατός d.
 391, 9
 ἱλεύς 346, 41
 ἱλήμη 391, 10
 ἱλιαδική πρόσσδος Ori 536, 55
 ἱλιάς, foem. ἱλιάς 389, 17
 ἱλιόνδε adverb. 809, 8
 —ἱλα hyperdisyll. 19, 49
 ἱλάς ἡ 474, 12: 818, 49: plur.
 ἱλάδες 361, 44
 ἱλαοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ 255, 51: 342,
 39: 694, 34: 713, 12: 772, 21.
 ἱλαοὶ οἱ 474, 12. ἱλός oxyt.
 680, 45
 ἱλυσας f. pro ἱλυσρούς 506, 26.
 ἡ ἱλυσίς, f. χώρα 699, 48
 ἱλὺς 153, 22: ancipiti 477, 18.
 ἱλυσπᾶσθαι 299, 56
 ἱμαντίδιον μικρόν 671, 8. ἱμαν-
 τῶπὲδ ἡ 471, 5. ἱμαντῶδες
 φυτὸν 591, 44: 706, 1
 ἱμάς f. pro ἱμας 101, 44, 51.
 ἱμάσσω ἱμάσω 100, 38: 285, 46
 ἱμάτιον d. 43, 16: 300, 20: 352,
 39. ἱμάτιον ὁ χιτῶν 812, 12.
 ἱμάτιον et χιτῶν diff. 349, 52.
 ἱματίσω et ἱματισμός 300, 19.
 ἱματισμένος et εἱματισμένος
 300, 24. ἱματιοπώλης 300, 20
 ἱμβρος op. 587, 41
 ἱμείρω d. 582, 53
 ἱμεν 133, 11: 301, 17, 18, 42:
 467, 12, 17: 476, 1. ἱμεν,
 Ion. pro ἱναι 467, 20. sic ἱμε-
 ναι et ἱμεν 301, 21
 ἱμερος d. 467, 8
 ἱμι seu ἱμι f. 301, 16: 467, 8, 12.
 ἱμι f. pro ἱμι 479, 35
 ἱμμεναι Att. 467, 20
 —ιμος d. 261, 40: 487, 26: ex
 adverbio aequae ac nomine 480,
 24
 ἱμῶ τὸ ἀναλέγω 110, 36
 ἱν et ἱς 480, 11: 513, 52. ἱν,
 pronom. tert. perf. 588, 12. ἱν
 ἱς ἱ 479, 35
 —ιν et ἱς fin. 395, 35. —ιν com-
 posita, simplicium declinatio-
 nem servant 491, 49. —ιν et
 ἱδα accus. ab ἱς: ab ἱς, tan-
 tum ἱδα 676, 32
 ἱνα τῆς δύναμιν, τὸ νεύρον 471,
 12
 ἱνα quando subiunctivum verbi
 modum postulet, quando non
 471, 16: cum indic. et sub-
 iunct. construitur, sed per ac-
 cidens 650, 40: cum indic.
 322, 40. ἱνα quot signif. hab.
 471, 6. ἱνα, quo, quorsum
 332, 17
 —ινα 27, 9. —ἱνα, Italica seu
 Latina terminatio 667, 36
 ἱναι, ire 467, 18: inuf. 301, 43
 ἱνάσσω ἱνάσω 100, 38: 285, 46
 ἱνατί 471, 16
 —ἱνδα lusus signif. 790, 24
 ἱνδάλλω 471, 33. ἱνδαλμα 260,
 33: 471, 40
 —ἱνδην iocose usurp. 788, 38
 —ἱνη foem. 276, 50. —ἱνης ου
 mafc. d. 40, 10: 277, 32
 ἱνίον 720, 37
 ἱνίς ὁ 471, 22
 —ινα d. 27, 12
 —ινος metusastica 30, 12: pro-
 paroxyt. 470, 40: —ινος quae
 producant, et quae corri-
 piant 488, 4. —ινος i correpto
 488, 5. —ινος d. diversae spe-
 cie 793, 45. —ινός d. 17, 32:
 58, 52: i correpto, excepto
 χαλινός 805, 18
 ἱνῶ ἡ 471, 27: 561, 43
 ἱνῶ τὸ ἐκκενῶ 779, 6. ἱνῶ d. ab
 ἱν seu ἱς 513, 53
 ἱνωπός fl. 471, 30
 ἱξ ὁ 481, 4, 8
 —ιξ deriv. ex os 730, 52. —ιξ
 adverb. 337, 18
 ἱξάλος 36, 52: 471, 41: 528, 53:
 et ἱξάλος 148, 4
 ἱξε pro ἱκε, venit 598, 50. ἱξε,
 imperative 472, 18
 ἱξεύω 471, 53
 ἱξιβάτης ὁ 436, 10
 ἱξιόεν φάρμακον 471, 54
 ἱξιῶν 471, 51: i producto 92,
 31
 ἱξον B. pro ἱκον 297, 17: 472, 10:
 750, 39: idem ἱξον 683, 6
 ἱξός ὁ 472, 1
 ἱξὺς ἡ 472, 6. ἱξὺα 770, 13: Ion.
 ἱξὺ ἡ 636, 24
 ἱοδνεφές 303, 50. ἱοειδής 434, 2:
 473, 11. ἱόεις d. 34, 53
 ἱοή ἡ Φωνή 105, 19: rectius ἱωή.
 ἱομεν pro ἱωμεν 301, 29
 ἱομωροὶ 472, 57
 ἱον ου τὸ 473, 10. ἱον es e 301,
 27: 467, 40: 481, 20. ἱόν ὄν-
 τος 467, 52
 —ιον pro ἱόν 187, 19: 629, 11.
 —ιον templum signif. 278, 34.
 —ιον denominativum in qui-
 bus proparoxytonon, et in
 quibus paroxytonon 520, 22.
 —ιον forma diminutiva 480,
 50: in quibus proparoxytonon,
 et in quibus oxytonon 631, 23:
 739, 38
 —ιον et ἱδῖον diminut. 605, 7.
 ἱόν diminutiva paroxytone quae,
 quae proparoxytone 375, 27:
 451, 16
 —ιον adverb. 346, 7
 ἱόνδην Paphl. quid 708, 42
 ἱονθός 473, 17
 ἱόνιον πέλαγος 730, 48. ἱόνιος
 κόλπος 473, 16. ἱονοβόστρυ-
 χος † 423, 13
 ἱόπη, op. Palaeft. 473, 14: etiam
 gemino ππ, Stephan. Byz.
 ἱορδάνης fl. 473, 19. ἱορδάνειος
 159, 46
 ἱος ἡ ἱον 305, 31. ἱος ὁ μόνος
 464, 33: 472, 42: ὁ αὐτός,
 unus et idem 618, 43
 ἱός ὁ 472, 49: 620, 14: i produ-
 cto 553, 52
 —ιος d. 40, 17: 64, 29: denom.
 specie 631, 28: d. ex os neu-
 tro 422, 19: e verbis 144, 1:
 337, 20: e futuro 635, 43: ex
 praepositionib. 93, 1. —ιος et
 ἱος, ex adverb. 113, 28. —ιος
 possessiva 29, 46: et 30, 7:
 80, 43: possessiva forma 631,
 26: gentilia 80, 48. —ιος pro-
 pria hypertrifyllaba 745, 18.
 —ιος non propria, proparoxy-
 tone 521, 14. —ιος disyllaba
 diverso tono 472, 42. —ιος
 disyllaba masculina, ei di-
 phthongum averfatur 539, 23.
 ἱος poeice productum 93, 5.
 —ιος α on 143, 34
 —ιος tribreves paroxytonon in
 propriis nom. 521, 10
 —ιος disyll. propria 539, 25
 —ιος avium nomina 380, 36.
 —ιος disyllabum i producto
 553, 52
 —ιος genit. pro ἱδός Ionice, a
 nom. in ἱς 42, 19
 ἱότης ἡ 473, 7
 ἱούδας α 779, 21
 ἱουλιανός 438, 9, 11
 ἱουλος 472, 26, 30, 35. ἱουλος
 λεπτός 144, 54. ἱαυλος poly-
 pus 111, 10. ἱουλόπεσσι 472,
 29
 ἱουν eis ei 467, 43
 ἱούσα 467, 50
 ἱοχέαιρα 473, 5: 547, 13
 ἱπες οἱ 481, 5. ἱπνος 473, 24
 ἱπος 473, 26. ἱπούμενος ταῖς
 συμφοραῖς 473, 30
 οἱ ἱππᾶδα τελοῦντες, equestris
 census ordo 410, 3
 ἱππᾶζω d. 281, 34: 627, 13. ἱπ-
 παζομαι 400, 49
 ἱππαλος 698, 14
 ἱππαρχος 729, 8
 ἱππασίμος χώρα 722, 25
 ἱππασος 247, 28
 ἱππειος ζυγός 412, 5. ἱππεία
 οὐρά 473, 52. ἱππείοι ὀπλαί,
 et ἱπποὺ ὀπλαί, quid diff. 203,
 35
 ἱππεύω d. 132, 2. ἱππεύς d. 687,
 9. οἱ ἱππεῖς Athen. 410, 2
 ἱππημολογοί 252, 46, 51
 ἱππῆς Att. pro ἱππεῖς 473, 37
 ἱππιοὶ τρίχες 473, 54. ἱππία
 στήθη 560, 38. ἱππιος Ποσει-
 δῶν 223, 10: 473, 42. ἱππία
 Ἀθηνῶν 474, 30: 774, 24
 ἱππιόχαρμης ὁ 473, 49
 ἱππίς ἡ d. 216, 48
 ἱπποβάτης 192, 10
 ἱππόβοτος 473, 51. ἱππόβοτον
 Ἀργος 474, 14
 ἱπποβουκόλος 113, 40
 ἱππόδαμος 474, 52
 ἱπποδομία Att. 340, 53. ἱππο-
 δρόμιον Alexandr. 533, 2
 ἱππογνώμων 209, 47: 474, 45
 ὁ ἱπποπόρος 145, 45
 ἱπποπόων et ἱπποπόων 513, 50.
 ἱπποπόων heros 473, 46
 ἱπποκίνδαρος 474, 6
 ἱπποκένταυρος 474, 36
 ἱπποκέμος ὁ 475, 2. ἱπποκόμε
 κόρυθες 474, 56
 ἱπποκορυσταί οἱ 474, 22
 ἱπποκόωντος ἱππασία 473, 45
 ἱππομαχῆς 474, 42
 ἱππομαχος 473, 49
 ἱππος 473, 32. αἱ ἱπποι Ion.
 473, 35. ἱππος et βοῦς, no-
 minib. apposita, granditatem
 significant 209, 45: 474, 44
 ἱπποσέλινον 209, 46
 ἱπποσύνη ἡ 474, 11
 ἱππότα f. pro ἱππότης 474, 8:
 661, 6: pro ἱππότην 585, 8.
 ἱπποτάτης 210, 3
 ἱππουρίς ἡ 473, 52, 57
 ἱπποφόρβια 681, 57
 ἱππύς 318, 4: 396, 18: 430, 20
 ἱππώναξ 811, 9
 ἱπτημη 662, 32
 ἱπτω 279, 55: 463, 50: 481, 2.
 ἱπτω et ἱάπτω 110, 46. ἱπτω i
 correpto 673, 7
 ἱπῶ ὥσω 473, 29: 671, 24
 —ιρ 107, 18
 ἱρα et ἱρα ἡ ἐκκλησία 692, 39:
 plur. ἱραι 303, 40: et ἱραι 475,
 11. ἱρα oppidum 692, 37
 ἱρά Ion. et p. 468, 2
 —ιρα foemin. penultima plerum-
 que diphthongo 318, 56
 ἱραξ f. 467, 56: 468, 2
 ἱράων προπάροιθε 475, 11
 ἱρεὺς Ion. ei p. 468, 1. sic ἱρηξ
 467, 56: 475, 8
 ἱρίς 209, 34: ἱρίς 475, 34, 37
 —ιρίς absque diphth. 209, 31
 ἱρόν f. 468, 2
 ἱρος d. 658, 54: pr. 475, 14, 32.
 ἱρός f. 475, 5, 19
 —ιρος disyllaba propria 475, 25.
 —ιρος propria urbium nom.
 488, 9
 ἱς ἡ δύναμις 199, 51: 477, 4. ἱς
 et ἱν 480, 10: 513, 52. ἱς ἱνός
 ἡ 471, 23. ἱς in compos. ab
 εἶδω 604, 10
 —ις mafc. dimin. 93, 50: 159,
 30. ἱς propria mafc. d. ex os
 247, 33: 729, 38. ἱς mafc. ex
 η foem. 245, 8: ἱς foem. ex η
 foem. 153, 25: 379, 31. —ις
 foem. et composita inde 353,
 22. —ις verbale foem. a fut.
 primo 588, 33. —ις verbalia
 per os purum flectuntur 253,
 44
 —ις ἱος Ionice 560, 12. —ις ἱδός
 97, 46: 157, 18. —ις ἱδός ex
 mafc. in ης 428, 8: 545, 56.
 —ις ἱδός barytonum ex ης ba-
 rytono et oxytono 595, 37. —ις
 ἱδός compos. ex ἱς ἱδός 518,
 52. —ις ἱδός barytonum, in
 compositione proparoxytonon
 518, 32. —ις ἱδός i producto
 518, 37. —ις ἱδός 632, 2. —ις
 ἱτος an cadat in monosyllaba
 567, 54
 —ις et ἱν fin. 395, 35. —ις ἱνός
 i producto 518, 37
 —ις, neutr. i 769, 40. —ις sim-
 plicis figurae, non facit neu-
 trum in i 769, 43. —ις com-

pos. oxytonum 333, 25. —*is*
 compos. pa oxytonon 333, 27.
 —*is* compos. proparoxytonum
 333, 22, 29. —*is* composita,
 simplicium declinationem reti-
 nent 491, 49. *is* barytonum,
 correpto 632, 8
 —*is* f. ex *ies* 708, 26
 —*is* adverb. 169, 25
 —*is* *idos* 244, 56: 333, 20: 806,
 51: d. 132, 4: d. ex *h* 379, 32.
 —*is* *idos* e futuro natum, oxyto-
 non, et *is* correpto 183, 40.
 —*is* gentile foem. ex masc.
eus 389, 14. —*is* diminut.
 48, 45: 66, 30: 83, 34: 84,
 29: 530, 33. —*is* *idos* *is* cor-
 repto 518, 17. —*is* *idos* 518,
 15. —*is* *idos* et *idos* 184, 4, 8.
 —*is* *idos* in compos. tonum
 servans 518, 34, 48. —*is* *idos*
 accusativum peritotyllabum ha-
 bet tantum: at *is* barytonum,
 utroque modo 676, 32. —*is*
 et *in* 376, 36. —*is* adverb.
 oxyt. 676, 28
ισαίτερα et *ισαίτατα* Att. 51, 17
ισαμεν, scimus 466, 18: 476, 29.
ισαμεν, ivimus 476, 4. *ισαμι*
 Dor. pro *ισημι* 43, 11: 476,
 29
ισαν, ibant 301, 20: 423, 43:
 475, 51: 697, 39
ισανδρος 476, 56
ισας *αντος* cur barytonum 476,
 12
ισασι 476, 5. *Ισαυα* reg. 171, 5
ισημι d. 476, 32. —*ισης* *ο* 14, 56
ισθι τὸ γινώσκω 476, 23: τὸ ὁ-
 παρχε 476, 17
ισθμός 477, 22, 33: 654, 1.
ισθμιον 477, 31. *ισθμιος* Πο-
 σειδῶν 338, 56
ισι, eunt 467, 13. *Ισις* *η* 476,
 48. *Ισιδωρος* 476, 55
ισκε 476, 39
 —*ισκος* dimin. fig. 807, 10
ισκω et *ισκοντες* 476, 46. *ισκω*
 et *είσκω* 423, 52
 —*ισκω* d. ex *έω* *ω* 201, 29, 33:
 452, 42: 456, 51
ισμα τὸ 477, 3. *Ισμαρος* 477, 1
ισμεν f. 466, 19
ισοδενδρος αἰών 75, 45
ισοδύναμος τῷ ἐνεστῶτι 637, 36.
ισοδυναμεί τῷ νῦν 418, 56. sic
 639, 16: 640, 25: pro eodem
ισοδυναμοῖ vulg. 652, 43: item-
 que *ισοδυναμοῦται* τῷ — 305,
 1. *ισοδυναμοῦν* τῷ ὅστις 635,
 17
ισόκωλα 550, 40
ισομας 306, 14
ισομοιρος 251, 55
ισος et *ισος* 477, 8. *Ισα θεοῖσιν*
 adverb. 559, 20. *Ισος* leu *Εἰ-*
σος 287, 42
ισοσύλλαβος κλίσις 498, 34. *ισο-*
συλλάβως κλίνεται 552, 34:
 553, 25. *ισοσυλλαβεῖ* τοῖς ὀνό-
 μασι 131, 49. sic 356, 41
ισοτάλαντος 161, 55
ισοφαρίζειν 476, 57
ισόχροος 477, 20
ισπω 343, 5: 381, 50
Ισραήλ 477, 4
ισσω et *προῖσσομαι* 689, 5
 —*ισσω* d. 14, 9

ETYMOLOGICON.

ιστα imperative 477, 57: 478, 3.
 idem *ισταθι* 477, 57
ισταμαι 477, 52. *ιστάμην* 477,
 52
ιστᾶν, appendere librae 652, 51
ισταο Ion. 477, 53
ιστάς *ο* 476, 13. *ιστάσι* 476, 11
ιστασο 477, 52. *ιστασθαι*, poni,
 dici 539, 9
 —*ιστατος* ex *ιστος* 753, 24
ιστε f. pro *ισατε* 476, 9
ιστέον 476, 35
 —*ιστερος* et *ιστατος* Att. 51, 13
ιστη imperfectum 478, 1. *ιστη*
 pro *ισταθι* 261, 7: 348, 4: 477,
 55: 478, 12
ιστημι 477, 36. *ιστημι* τὸ δανεί-
 ζομαι 725, 22. *ιστημι* in aor.
 2. significationem habet passi-
 vam 307, 14. at *ιστημι* d. ab
ιστῶ τὸ γινώσκω 43, 13
ιστην *ης* *η* 537, 35
ιστήν Ion. pro *έστία* 382, 36, 39,
 45
ιστίον τὸ 478, 24
ιστιῶ Ion. et Dor. pro *έστ.* 382, 42
ιστοβόεος 173, 25. *ιστοδόκη* *η*
 478, 22, 30. *ιστοθήκη* 478, 30
ιστον f. 476, 34
ισταπέδη *η* 478, 28. *ο* *ιστόπους*
 502, 11
ιστορία d. 478, 16: gramm. quid
 816, 55: quid, quotuplex,
 quando ea utamur 791, 56:
 laepe τῇ διαλέκτῳ adverbatur
 816, 57
ιστός 478, 20: at *ιστός*, ab *είδω*
 43, 12
 —*ιστος* superl. 39, 57: superl. fig.
 807, 7: contractionem quan-
 doque admittit 676, 12. —*ιστος*
 denominativum 674, 39
ιστουργοῦσα 367, 48
ιστω f. pro *ισάτω* 476, 31
ιστῶ *ας* *α* 477, 36, 42. at *ιστῶ*
 τὸ γινώσκω 43, 13
ιστωρ leu *ιστωρ* 478, 15. *ιστωρ*
 21, 6: 612, 3
ισχαίνω leu *ισχανῶ* 478, 45. *ισχα-*
νών et *ισχανώσι* 478, 42
ισχάς *η* 479, 14
ισχοο Ion. 478, 37
ισχημι d. a *σχῶ* 740, 7
ισχίου τὸ 478, 56: paroxyt. 631, 25
ισχνός 479, 3, 22. *ισχνομυθού-*
τες 479, 4. *ισχνόφωνος* 191,
 23. *ισχνῶ* *ω* 497, 22
ισχον 343, 9
ισχύς d. 132, 5. *ισχυρός* 479, 6:
 u producto 479, 10: 620, 6.
ισχυροποιός τῶν ἐσθίωντων 480,
 12. *ισχυροποιεῖν* τὸ σῶμα 536,
 25. sic 378, 31
ισχω 478, 34. *ισχῶ* 478, 40
ισῶ *ας* *α* 476, 9, 23, 27
ιταμός 43, 36: 479, 25
ίτε 133, 11: 467, 12
ιτέα *η* 313, 21: 479, 27
ιτέον, eundum 479, 29
ιτην, ibant 479, 33
ιτήριος 348, 45
ιτης *ο* 43, 36: 479, 37
 —*ιτης* d. possess. 524, 37: per *ι*
 570, 23: penultima longa 447,
 27
ιτον dual. 467, 12
ιτός d. 479, 28: 797, 45
 —*ιτος* disyll. baryt. 714, 43.

—*ιτος* d. et c. 17, 42. —*ιτος* *ει*
 diphthongum averfatur 567, 43
ιτρον 257, 29, et Suidas: Hely-
 chius *ητρον*. *ιτρίον* 479, 39
ιτω Boeotice pro *ιστω* 479, 46
ιτυς *η* 479, 41. *Ιτυλος* 479, 43
ιτω 476, 38. *ιτῶ* τὸ πορεύομαι
 797, 45
Ιτωνη Minerva 519, 2. *Ιτωνία*
 et *Ιτωνίς* 479, 47
ιῦγῆ 788, 33. *ιῦγμός* *ο* 480, 2.
ιῦγξ 479, 55. *ιῦζειν* 480, 1, 3
 —*ιφη* 44, 22
ιφθίμος 480, 23. *ιφθίμη* *α*λοχος
 480, 31, 43. *ιφθίμους* *ψυχάς*
 480, 41
ιφι 169, 29: 480, 7: 800, 12:
 priori producta 607, 20. *Ιφι-*
γενής 480, 15. *Ιφικλῆς* 480,
 16. *Ιφικλος* 480, 20. *Ιφι-*
κληίη βίη 436, 19. *ιφικρά-*
τις, calc. 376, 49, et Suid. at
 Helych. *Ιφικρατίς*. *Ιφιμέδου-*
σα 480, 15. *ιφιος* d. 113, 28.
ιφια μήλα 480, 12. *Ιφεις*,
 dim. 93, 51: nom. pr. 480, 14
ιχαίνειν τὸ ἐπιθυμεῖν 568, 7
ιχθῦς *ο* 480, 45. *ιχθῦς* *ο*, u
 producto, correpto tamen in
 flexione 288, 30. *ιχθυοφόροι*,
 et *ιχθυοφορεῖν* 117, 26
ιχηλατεῖν ταῖς ῥαῖς 395, 40
ιχνιον ou 375, 31: 480, 48: pro-
 paroxyt. 451, 20: 631, 29
ιχνος 480, 46. *ιχνοποιεῖν* τὰ θη-
ρία 395, 38. *ιχνῶ* d. 146, 49
 —*ιχος* ex *ικός* 582, 39
ιχῶ f. pro *ιχῶρα* 480, 56
 —*ιχω* et *ιχῶ* 516, 2
ιχώρ *ο* 480, 52
ιψ *ο* 1, 41: 481, 2, 5
 —*ιψ* omnem diphthongum aver-
 fatur 481, 2
ιψαι τὸ βλάψαι 41, 4. *ιψαο*
 464, 11. *ιψεται* pro *ιψει* 608,
 48
ιω τὸ πορεύομαι 43, 37: 301, 17,
 25: 306, 13: 422, 56: 467, 39:
 475, 52, 56: 481, 17, 19: 508,
 6: 545, 46: τὸ πέμπω 471,
 33: rectius *ιω* τὸ πέμπω 475,
 5: et 468, 9
Ιώ Inachi f. unde nomen trax.
 206, 31. *ιώ* adverb. 481, 10
ιῶ pro *ιωήν* 481, 26. *ιῶ* et *ιάλ-*
λω 186, 56. *ιῶ* τὸ φωνῶ 26,
 19: τὸ πορεύομαι 475, 56:
 481, 35: *ιῶ* ἥσω 467, 7. *ιῶ*
 τὸ θεραπεύω 109, 57. *ιῶ* τὸ
 θεραπεύω *ι* longum habet 110,
 5: fut. *ιάσω* 59, 28: 202, 11:
 464, 14
ιῶ ἡματι, uno die 472, 44
ιῶ τὸ πέμπω 177, 1: 317, 50:
 686, 40. *ιῶ* *εις* *εἰ* 467, 42, 48:
 477, 42
 —*ιω* *ι* producto 575, 28. —*ιω*
 pro *ισω* Att. 51, 22: 483, 21.
 —*ιῶ* *ιῶς* *ιῶ* 536, 51
ιωγή *η* 481, 21
ιωή *η* 26, 19: 481, 16. *ιωήν* *φέ-*
ρειν ἐπὶ — 463, 8. *ιωή* adv. 78,
 33
ιωκα f. pro *ιωκήν* 481, 26: 496,
 12
ιωκή 55, 28: 197, 9: 481, 22: f.
 426, 47
ιων *όντος* 467, 50: 481, 19

O o o

—*ιων* d. 148, 4: d. propr. 282, 20
 —*ιων* *ιωνος* patronym. 540, 16.
ιων dimin. ex *ος* 420, 52. —*ιων*
 comparat. 39, 57: 505, 49.
 —*ιων* *ιστος* ex *ύς* et *ος* et *ης*
 753, 17: —*ιων* *ι* producto 92,
 31: 674, 5. —*ιων* comparati-
 va *ι* ancipiti 753, 27
ιῶνγα 315, 15
ιωξίς *η* 481, 30. *Ιωξίπη* f. 426
 47
ιῶτα 462, 29
 —*ιῶτης* d. 157, 29
ιωχμός *ο* 481, 33

K

K leu G equis Thessalicis inu-
 stum 208, 1. *κ* in perfecto
 activo ad immutabilem assumi-
 tur 501, 16: in perfecto extri-
 tum Ionice 501, 1: 507, 45. *κ*
 pro *π* Aeolice 523, 49: pleo-
 nasticum 526, 1
κάβαιτος 482, 21
κάβαξ *ο* 482, 26
καββάλης et *καββαλῆς* *ο* 482, 18
Κάβειροι dii, et mont. 482, 27
κάβηξ pro *καύηξ* vulg. ed. 493,
 48
Καβησός op. 482, 25
κάβος *ο* 482, 22
κάγκανος 482, 34
κάγκελλα 289, 5: 743, 31: et
κάγκελοι 288, 46: *καγκελωτή*
θύρα 518, 22. *καγκελωθύρις*
 513, 4: e Lat. Cancelli.
καγχαλίζειν 805, 11. *καγχα-*
λώσι poet. 482, 41
καγχρυσ pro *κάχρυσ* 36, 22, et
 Suid.
καδδ' αὐτῶν f. pro *κατὰ* *δ'* αὐτ.
 424, 49. sic *καδδὲ* — *λίποιεν*
 400, 38. *καδδεῖτε* 306, 35. *καδ-*
δῦσαι 309, 44
καδεῖν τὸ χωρῆσαι 600, 7
Κάδης nomen loci 482, 57
καδίσκοι 482, 55
Καδμηῖδες f. αἱ *Καδμηίδες* 604,
 56
κάδος *ο* 482, 53
Κάειρα *η* 319, 1: 483, 4
κάζω τὸ κοσμῶ 45, 33: 499, 35:
 506, 50
κάη Ion. pro *ἐκάη* 585, 27
καβ' *η* *μῶν* 483, 25
καθὰ et *καθώς* 79, 2. c. *καθάπερ*,
 quoniam 689, 21. *καθαπεραν-*
εῖ 69, 43
καθαπτός d. 1, 37
καθαρά χωρία, pura omni aete
 alieno 159, 23. *καθαρά* ἀκρό-
 δρυα, quae elui sunt 303, 19.
καθαρά, pro *καθαράν* τὴν κα-
 τάληξιν ἔχοντα 143, 33. sic
καθαρός ἐνεστῶς 129, 37: et
καθαριεύων ἐνεστῶς 202, 9:
 itemque 500, 8
καθαρχμα τὸ 483, 11. *καθαρχμα-*
τῶδες ὄνομα 512, 7
καθαρχής *ο* 436, 5. *καθαρχή*
τῶν δαιτῶν 571, 43
καθεδοῦμαι Att. 317, 8
καθέρρα, sella 441, 11: plur. κα-
θέρραι τῶν ἐρετῶν 398, 10:
 518, 27
καθεῖναι 301, 53

- καθεκτός 405, 40. καθεκτική δύ-
ναμις 666, 13
καθερπύσθαι † 353, 49
καθεστῆναι 483, 19
καθεσταμένος, constitutus 735, 1
κάθετος 740, 42
καθεύδω 652, 24. καθεύδει 483,
43. καθεύδῃσαι 285, 57
κάθη Att. pro κάθησαι 484, 19.
κάθηαι Ion. 484, 33
καθηγείσθαι τῷ— 203, 16. κα-
θηγητής 272, 22
καθηκόντως 483, 41
κάθημαι 105, 6: 483, 31
κάθησαν pro ἐκάθησαν 568, 53
καθησθαι 483, 47. καθηστο 483,
49
καθεῖναι 468, 38
καθίζω ἴσω 483, 18. καθίζον 518,
46. καθίσαν imperat. 483, 19.
καθίσσεται 718, 42
καθίστα 478, 2
καθίσω Att. pro καθίσω 483, 21
καθό, quia 547, 21
καθοπλίζεσθαι 413, 52. καθο-
πλισθῆναι 460, 19. καθόπλι-
σις ἡ 460, 41
καθότι, quia 271, 15
κάθου f. 483, 36
καθυποτοπεῖσθαι 762, 15: apud
Aristoph. καχυπονοεῖσθαι.
καθώς d. 79, 2
καθωσιωμένος 483, 42
καί et té ut differ. 497, 36. καί,
etiam, fere pleonastice 637,
51: 638, 45. sic καί μόνον, va-
cante καί 739, 28: 803, 39.
καί μόνον, in fine commatis
739, 28. Enclit. καί σφας,
καί σφιν 498, 15:
καί γε, atque 665, 42: καί τοί
γε καί— etfi, annexum 546,
40
καικίας άνεμος, et Κάικος fl. 497,
49
Καινεύς Lapith. rex 497, 46
καινίσαι 388, 43
καινός 497, 43: 503, 23. καινο-
ποιεῖν 601, 6
καινυμι 126, 39
καίνω τὸ κόπτω 489, 10, 29: 528,
37: 529, 10: d. 36, 37
καιρός ὁ 497, 52. καιρίος 497,
54, 56: 810, 20. καιρία 652,
3. καιροστέων 498, 7. καιροσ-
σέων ὀθονέων 499, 43
καίρω τὸ τρέχω 608, 9. καίρω et
καρκαίρω 716, 7
καίρως et καίρωμα 498, 8. He-
lych. et Eult. καιρός. καιρω-
τίδες αἱ 498, 10
Καίσαρ 498, 26. Καισάρεια et
Καισαρεύς 498, 14
καίω καύσω 497, 40
καίρουτις f. pro καί ἐκέρ. 634,
14
κάκη ἡ 484, 52
κακηγορία 245, 36: 363, 44
κακηπέλεια, et lon. κακηπελίη
390, 44
κακία ἡ 484, 36
κάκιστος 484, 55
κακκάβη et κάκκαβος 485, 1
κακκείοντες f. pro κατακείοντες
485, 6. sic κακκεφαλῆς 528,
32
κακοδαίμων 484, 50. voc. δ κα-
κόδαιμον 136, 33, 45
κακοήθης barytonum 435, 55. sic
κακοήθως 171, 40. κακοήθεύ-
σαι 234, 46
κακόκναμος Dor. 531, 25
κακόλογος λοιδορία 510, 9. κα-
κόλογος 133, 47
κακομιλία 52, 16
κακοπάθεια 291, 10. κακοπαθεῖ-
ται 771, 27
κακόπηρος c. 670, 56
κακοῖραφίη 354, 17
κακός ὁ 484, 37. κακός χόλος
484, 44. κακός pro ignavo
487, 35. κακόςσμος 484, 47.
κακοσχόλως λεχθέν 634, 6.
κακόφωνον ὄρνεον 719, 49. κα-
κόφωνον ἦν 576, 4. κακοφώνια
vitata 809, 48. κακόχαρτος
484, 48. κακόχρους 817, 48
καλά adverb. 486, 39. sic καλὰ
γράφει 779, 37. Καλὰ pro
Βαάλ 183, 56
κάλαθος 485, 22. καλαθίσκος
744, 56
καλαμευτής ὁ 485, 27
καλαμίδες αἱ 485, 29
καλάμινθος herba 588, 5
καλαμόγλυφος 485, 35. καλα-
μογλυφεῖν 485, 33
κάλαμος 485, 29
Καλαμώνιος d. 750, 31
καλάσις 209, 33
καλαύροφ 485, 36
κάλα pro κάλλεα vulg. 757, 34
καλέσω 129, 40. καλέσω et κα-
λήσω 129, 57
κάλη leu κήλη 510, 42
καλήζω pro καλέω 485, 41, 45.
καλήμεναι pro καλεῖν 485, 50.
καλήω Aeol. pro καλέω 485,
45
καλιά ἡ 485, 51
καλίζω 325, 37: καλίζω et καλ-
λίστης 218, 39
καλίνδω 486, 13. καλινδοῦμαι
486, 9
καλίστης 325, 37: et 218, 39.
καλίστρω 325, 37
κάλλαια τὰ 486, 45. καλλάινος
486, 49
Καλλάτις leu Κάλατις 486, 41
καλλείδης 166, 4
κάλλη τὰ 485, 22: 486, 43, 47.
κάλλη τὰ ἀνθή 429, 48
καλλιάνειρα 218, 50
καλλιγράφος paroxyt. 694, 43.
καλλιγράφω 649, 36
καλλιγύναιξ 487, 11
καλλιεῖν ὥσω 487, 17. rectius
καλλιερεῖν 468, 57: a quo et
καλλιερέμα τὸ 487, 14
Καλλικολώνη 457, 3
καλλικρέας c. 491, 23
Καλλιλαμπέτη voc. c. 670, 18
κάλλιμος d. 487, 26
καλλιπάρης Ae. 487, 1: 653, 40
καλλιπάρθενος 630, 27
καλλιπρόβατος 395, 54
Καλλιρόχη fons 569, 3: et Καλ-
λίσση 343, 43
καλλιστεῖς, Not. ad 361, 9
καλλιστής 218, 39: 325, 37
κάλλιστος d. 487, 31. κάλλιστος
ἀνὴρ 487, 37
καλλιστεῖν 218, 40
καλλισφυρος 487, 7
κάλλιχθος 108, 45: (ut apud A-
thenaeum quoque Ἀντίας,
κάλλιχθος) et κάλλιχθος vos
599, 42, ex 288, 30. et tamen
εὐλιχθος apud Diodor. Siculum.
καλλίων κάλλιστος 487, 31: 753,
26
καλλιώνυμος pifc. 59, 53: 108, 46
καλλονή 194, 50
κάλλος τὸ 486, 42, 47, 56: 487,
9: in compof. i capit pro o
487, 1: 630, 27: plur. κάλλη
supra suo loco.
καλλύνειν τὸ σαίρειν 322, 18.
καλλυντής ὁ 436, 6. καλλυν-
τήρια τὰ 487, 13. καλλυντρον
486, 52
καλλωπίζω 486, 54
καλόγηρος 230, 48
καλοετής 435, 42
καλοῖτο pro καλοῦ 474, 54
καλοκαγαθία 107, 22: 486, 3
κάλον τὸ ξύλον 486, 6: 502, 14.
καλόνειον leu κηλόνειον 510, 47
καλοποιεῖν, recte fac. 189, 24
καλόπους ὁ 486, 6: dimin. κα-
λοπόδιον 510, 46
καλός 485, 55: simpliciter λ 487,
33: etiam pro virili et forti
487, 34. κάλοι οἱ 486, 8
καλύβη ἡ 486, 21: 799, 1
Καλύδναι leu Καλύδναι insulae
486, 27
καλύκη d. 87, 37
Καλύμνος pro Καλύμνιος 486,
25
κάλυξ 218, 27: 486, 37: 502, 52
καλυφός 219, 50. Καλυψώ nym-
pha 486, 23: et 141, 16
Κάλαχος et καλχαίνειν 486, 29
κάλχη ἡ 486, 30. Καλχηδών ἡ
486, 35
κάλωα ἡ 486, 14
καλώδιον dimin. 486, 15: 550, 26
κάλωες 74, 8
ἡ καλώνυμος 143, 22
κάλως ω et wos 74, 5
κάμαξ ὁ et ἡ differ. 487, 38
καμείν τὸ θανεῖν: et καμόντες οἱ
θανόντες 102, 50
Κάμειρος 488, 15
καμελαύκιον τὸ 487, 49: 513, 17:
672, 3
κάμηλος ἡ 487, 56
Κάμηρος leu Κάμιρος 660, 50
Κανδύλη ἡ 488, 53
κάμινος ἡ 488, 3
Κάμιρος op. 488, 7. Καμιρεύς
426, 41
καμμέν — ἄξειαν f. pro κατὰ μέν
ἄξ. 412, 24. sic καμμονή ἡ f.
488, 44. κάμμορος 488, 41.
καμμύω 488, 43: καμμῦσαι
579, 5. κεκαμμυμένος 87, 31
κάμνειν 488, 17. κάμνω def. 232,
2. καμόντες, defuncti 488,
25: et 102, 50
Καμπανοί pop. Ital. 488, 39
καμτή ἡ 488, 33. κάμπη ἡ 488,
35, 40
κάμποι, campi 490, 14. Κάμ-
πος, op. Ital. 488, 39
κάμπτω 488, 30. καμπτής 186,
25. καμπτός ὁ pro καμπτής
in circo 609, 29, et 186, 14
καμπύλος 488, 37. καμπυλό-
πρυμνος 530, 31. καμπυλόρριν
395, 36
κάμφις 235, 56. καμφώνυχες
221, 10
κάμω pro κάμνω 488, 27: 499, 7
κανῶ f. 152, 24: 489, 13
Κανάστρα promunt. 488, 52
καναχή 310, 4: 488, 49. κανα-
χιδά Φορεῖσθαι 488, 50. κα-
ναχίζω 730, 54. καναχίζειν
488, 49
κάνη leu κάννη 489, 7. κανηφό-
ρος 354, 7: 489, 22: plur. κα-
νηφόροι 279, 38
κάνθαρος 489, 3
κάνθος ὁ 488, 55: plur. κανθοί
364, 29. κάνθων 489, 1
κάνισκιον τὸ 489, 12
καννάβινα λίνα 731, 54
κάνναθρον 489, 5
κάννη 154, 35
κανοῦν 489, 9
κανών ὁ 489, 29. κανὼν ἐστὶν ὁ
λέγων 632, 10: 641, 46: 643,
47: 674, 5: 809, 12, 23. sic
ὁ κανὼν, f. ἐστὶ, aut simili
verbo 240, 28: 504, 56, et ali-
bi passim. κανὼν ὑψώσεως 374,
57. ὁ κανὼν τῆς μεγάλης ἐ-
βδομάδος citatur 259, 38. κα-
νονίζειν 422, 25: 706, 17. κα-
νονίζει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ σχῶ, for-
mat 740, 10
Κάνωπος, non Κάνωβος 489, 24
κάπετος 489, 56
Καπετάλιον 490, 44
κάπη ἡ 207, 22: 489, 40
καπήδαλοι 286, 35
κάπηλος 490, 4: 546, 6. κάπη-
λα τεχνήματα 490, 12. κα-
πηλεῖον τὸ 490, 10
καπίστριον, capistr. 139, 34: 798,
31
καπνός ὁ 489, 48: 536, 12: quid
565, 28. καπνίζω 489, 47, 54.
καπνιώσι 204, 49. ἡ καπνο-
δόκη 111, 20
κάπος ὁ 482, 5. κάπος τὸ πνεῦμα
489, 43, 53: 536, 11
Καππάδοξ et Καππάδοκος 773,
33. Καππάδοξ, Καππάδοκος,
et Καππαδόκης 490, 18: 552,
45. Καππαδόκα voc. c. 670,
22
κάππαρις 490, 14
κάππεσε f. pro κατέπεσε 652, 11.
sic καπपुरίσσα 250, 37
κάπριος 631, 28. κάπριος et κά-
προς 32, 19. κάπρος d. 234,
30
κάπτω 207, 21. κάπτω τὸ κοι-
λαίνω 485, 2: τὸ χωρῶ 494,
20: τὸ πνέω 536, 11: (idem
κάπτω) τὸ ἐσθίω 489, 40
Καπύη ἡ 490, 1
καπυῶδες πλάσμα 479, 39
καπύω ὥσω 489, 47, 50: 492, 32
κάπω τὸ πνέω 492, 32: 507, 9:
511, 7
κάγ] ἐν καρὸς αἴσῃ 492, 4
κάρα ἡ 490, 24, 31: et 45, 28: α.
60, 53: f. per apocopen 491,
11. κάρα ἡ, ultima producta
491, 9
κάραβος 45, 42: 137, 35: 490, 29
καράδοκῶ ἦτω 490, 33
Κάραμβις promunt. 490, 41
καράτομος 215, 16, 19: pass. κα-
ράτομος 215, 15, 18
Καράβες οἱ, et Κάραβες ὄχλος
490, 47
καρβώνια, scintillae 594, 12

καρδαμύσσειν f. 716, 10: Att. καρδαμύπτειν 490, 53: 492, 9. item σκαρδ.
 καρδία ἡ 490, 51: 491, 56: 827, 41: α producto 519, 23. καρ-
 διωσάμενοι 492, 12
 καρδοπος 490, 49
 καρζά Aeol. 407, 21
 κάρη, caput, f. 360, 9. κάρη
 Homero usitatum, non κάρα
 491, 12. κάρη ἡ 450, 32. κάρη
 ἡ ὥρα 497, 52. κάρη f. pro
 κάρηνα 490, 56. sic κάρη δύο
 276, 24. κάρηαρ ατος 491, 21.
 κάρηβαρεῖν 490, 37. κάρηκο-
 μῶντες 527, 4. κάρηνον τὸ
 491, 15. κάρητος α. 491, 19
 κάρης ἡ 491, 40
 κάρκαίρω d. 716, 7: def. 232, 6.
 κάρκαίρε 491, 55
 κάρκινος 491, 52: 708, 47: i. cor-
 repto 488, 5. κάρκινοβαίτης
 seu κάρκινοβάτης 195, 33
 κάρκος ὁ 492, 3
 κάρπαλμος 492, 27
 κάρπιμος d. 492, 35
 κάρπος ὁ 492, 14. Κάρπος nom.
 propr. 492, 20
 κάρρῶον f. pro κατὰ ῥῶον 467, 21:
 at κάρρῶν pro κρᾶστων seu κρᾶ-
 τίων 492, 38
 κάρτα f. 111, 54: 492, 42
 κάρτερόφρων 745, 9
 κάρτος d. 528, 57
 κάρυα 770, 13
 κάρυκη ἡ 492, 47, 50. κάρυκion
 492, 55. κάρυκύνειν 492, 46,
 50. κάρυκύματα 492, 46
 κάρυοβαφές 492, 55. κάρυος ῥῶος
 492, 56
 κάρυς d. 450, 31
 κάρφεισθαι τὸ ξηραίνεσθαι 507, 4.
 κάρφος τὸ 492, 14
 κάρχαρος d. 806, 36. κάρχαρέος
 495, 1. κάρχαρόδους ὁ ἡ 493,
 2
 κασία ἡ 493, 37
 κάσις et κασίγνητος 493, 14
 κάστα et κασσαβάς ἡ πόρνη 493,
 28, 32: Helych. et Suid. κα-
 σαβάς.
 κασσίτερος 493, 27
 κασσωρίς et κασσωρεύουσα 493,
 31
 Καστανία opp. et καστάνεια κά-
 ρυα 493, 25. καστάνεια τὰ
 389, 1. Lycophroni, Suidae,
 Stephano Καστανία opp. est:
 nuces, Athenaeo et Helychio
 κάστανα.
 κάστωρ pr. et appell. 493, 20
 κατὰ γῆς δύνει, in terram 777,
 16. sic κατὰ κόρρης 529, 39.
 κατὰ τῶν ὤμων ἀναλαμβάνοντες
 95, 7. κατὰ τῶν ὤμων φέρουσι
 155, 13. at κατὰ πολλῶν λέ-
 γεται, de mult. d. 554, 41.
 sic κατὰ τοῦ αὐτοῦ λαμβάνε-
 ται 92, 47: quod alibi ἐπὶ—
 κατὰ καινοῦ, ut κατὰ δόλου 688,
 21
 κατ' ἔτος, uno quoque anno
 386, 53. idem κατὰ ἐν ἔτος
 387, 1. κατὰ τὸ τέλος, et
 κατὰ τὴν ἀρχήν, pro ἐν 517,
 36: 625, 1. κατ' ἀποβολὴν
 τοῦ χ, per 564, 26. κατὰ
 τοῦτο, propterea 440, 53.

μίαν κατὰ μίαν 689, 27. κατὰ
 βούς ἡθιον, pro κατήσθιον
 βούς 123, 52. κατὰ in com-
 pol. multitudinis et plenitudi-
 nis significationem habet 494,
 43. κατὰ f. 123, 33: 342,
 11
 καταβάλλειν τὴν τιμὴν, numer.
 pr. 148, 54
 καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν 490,
 37
 καταβαυκαλίσαι 192, 19: 214, 3
 καταβέβηκεν f. 449, 40
 καταβήσσει imperat. 562, 10
 καταβιβάζει τὸν τόνον, promo-
 vet 220, 15: 305, 41. sic κα-
 ταβιβάζεται ὁ τόνος, promo-
 vetur 305, 37: καταβιβάζει
 τοῦ τόνου 610, 24: et κατα-
 βιβασμῶ τοῦ τόνου, promotio
 in sequentem syllabam accentu
 422, 21
 καταβολὴ τοῦ ἐράνου 70, 32. ὁ
 κατάβολος 336, 21
 καταβόστρυχος 494, 43
 καταβρίθειν 211, 5
 κατάβρωμα 453, 53
 κατάγαιον οἶκημα 407, 53
 καταγνύναι, frangere 494, 51.
 pall. κατὰγνυσθαι 54, 20
 καταγεγράφθαι ῥυτίσι 239, 51
 καταγώγιον τὸ 495, 16: 648, 2
 καταδακρυόεσσα 481, 26
 καταδαρθεῖν 285, 54
 καταδάφαι 248, 16
 καταδεύειν 258, 35
 καταδιείς pro καταδύς 144, 35
 καταδύσαι, demerere 533, 18.
 κατάδυσις 89, 36
 καταείνουν, convestiebant 494,
 55. καταείμενος, convestitus
 494, 56. κατείσατο γαίης
 495, 1
 καταέλγειν 510, 39
 κατάθεσις pro κατάφασις 97, 38
 κατάθου 688, 43
 καταθύμιος 132, 16
 καταιβάτης ὁ 494, 41. καται-
 βάτης Ζεύς 341, 10
 καταιβάτης κέλευθος 181, 1
 καταιγδην 494, 48
 καταιγίζειν 27, 35. καταιγίς 333,
 25: 518, 36, 54: plur. καται-
 γίδες 27, 30
 καταιθαλῶσαι 565, 33
 καταιξ 28, 20
 καταιονᾶσθαι 348, 25: 422, 53
 καταιρίζειν 494, 45
 καταιρσειν 494, 48
 καταιτυξ 114, 41: 494, 28
 κατακάσα ἡ 494, 38: 819, 4
 κατακείσθαι Ion. 308, 5
 κατάκειμαι sai 509, 33: et 105,
 7. κατακείσθαι 509, 31
 κατακίλειν 510, 38
 κατακλᾶν 494, 51
 κατακλῆς εἶδος 518, 23: et κα-
 τὰκλῆς 495, 19. oxytonon
 agnoscit cum Suida etiam Eu-
 stathius.
 τὸ κατάκλιτον 519, 42
 κατακλῶδες βαρεῖαι 495, 24
 κατακνίσεσθαι 704, 16
 κατακονᾶν 50, 25
 κατάκρας 494, 36
 κατακρηθῆν 495, 29
 κατάκρημα 539, 35
 κατακτᾶς ἀντος 496, 2

κατακλῶμα 761, 38: Suid. κα-
 τακλῶμα.
 κατάλαμπος 790, 29
 καταλέγεσθαι ἐν λιμένι 175, 50.
 καταλέκτριαι 217, 4
 καταλεπτόν adverb. 818, 48
 καταλεύω 497, 29: pall. κατα-
 λευσθῆ 788, 1: καταλευσθῆ-
 ναι 495, 46. verbale καταλεύ-
 σιμος 495, 46
 κατάληξις, desinentia 478, 8
 τὸ καταλιμπανόμενον 814, 55
 ὁ καταλᾶκτης 137, 24
 καταλλήλως τῆς φύσεως 495, 13
 κατάλογος ἐγένετο τῶν ἐπιτη-
 δίων πρὸς μάχας 569, 18. ὁ
 πάλλογος, f. νεῶν 434, 4. κα-
 ταλογεύς ὁ 495, 9: plur. κα-
 ταλογεῖς 732, 44
 καταλύω τὸ τελῶ τὴν ὁδὸν 495,
 17. κατάλυμα τὸ 495, 16
 καταμάσσειν τὰς χεῖρας 587, 48
 καταμεΐφθεις 558, 44
 καταμόνας 497, 32
 καταμονὴ in certam. 488, 46
 καταμωκᾶσθαι 342, 37
 καταναγκαστικός 239, 43
 κατανεύειν τὴν κεφαλὴν 536, 3
 κατανίπτειν ὁ 494, 25
 κατανίφεισθαι 7, 11
 κάταντα 98, 27. κάταντες καὶ
 κατωφείες 686, 27
 καταντιβόλεῖν 280, 29
 καταντικρὺ τῆς Θράκης 708, 11.
 sic 437, 44
 καταντλῆσθαι 348, 24. καταν-
 τλήματα 422, 55
 καταξάναι εἰς φοινικίδας 385, 24
 κατάξηρος 122, 15: 507, 5
 καταξίφειν ἡμῶν 807, 18
 καταπετάσαι 568, 3
 καταπέφθαι 666, 9
 καταπνέσθαι 482, 5
 οἱ καταπονόμενοι, defuncti 65,
 9
 κατεπόντισεν ἑαυτὸν 685, 48
 καταπροέσθαι 495, 37
 καταπροῖζεται 689, 3, 7. κατα-
 προῖξασθαι 495, 32
 καταπτώσις 221, 40
 κατάπυγος 72, 51. κατάπυγος
 ου, et καταπύγων ονος 512, 12
 κατάρδειν 83, 22: pall. κατάρδε-
 σθαι 377, 55
 καταρξέτο, seu κατ' ἀρ' ἔξετο
 184, 34
 κατάρρους ὁ 494, 31
 κατάρρωγες πέτραι 494, 34
 τὸ κατάρτιον, seu ἡ κατάρτιος,
 malus navis 478, 23
 καταρχάς, initio vocabuli 466,
 52. ὁ καταρχάς, initialis 133,
 54: 334, 17, 19. τὸ καταρ-
 χάς, initio 607, 3. vife ἀρχή.
 κατάρχων μεθόδων 701, 25
 κατασημαίνειν, obsignare 405, 1
 κατασκευή, structura 453, 32. κα-
 τασκευὴ τῆς λέξεως, formatio
 331, 12
 κατασηφθεις 341, 7
 κατασπείρεσθαι 271, 50. κατὰ-
 σπέρμα φρενῶν 572, 6
 κατασπλάζειν 495, 41
 κατάσσειν, confringere 494, 51
 καταστάζειν 480, 53. καταστάζε-
 σθαι 514, 49. κατασταγμός ὁ
 494, 32
 καταστερίζειν, in astra referre

675, 32. καταστερισμός 330,
 23: 675, 36
 καταστέφεισθαι 303, 28
 κατάστημα χρόνου 405, 27
 καταστιχθῆναι 498, 39. κατὰ-
 στικτα σημείois 711, 18
 καταστρέφεισθαι εἰς τὸ αὐτὸ 531,
 18
 κατασφίγγεισθαι 661, 37
 κατάσχω ἡς ἡ 495, 6. κατασχε-
 θῆναι νόσῳ 159, 33. οἱ κατὰ-
 σχετοὶ ὑπὸ φόβου 187, 32.
 κατάσχεσις pro σχέσις 782, 55
 κατὰτασις 348, 17
 κατατεθνήκως ὥτος 711, 11: et
 κατατεθνεῖωτες 791, 20
 οἱ καταυλούμενοι 629, 44
 καταφορά ληθώδης 551, 5. κα-
 τὰφοράς πρὸς τὰ ἀφροδίσια
 450, 52
 καταφορτικός 401, 7
 καταφράσασθαι 276, 7
 καταφωτίζεισθαι 32, 49
 καταχειροτονία ἡ 481, 45
 καταχήνη ἡ 495, 47
 ὁ καταχθόνιος Ζεὺς 409, 8. κα-
 ταχθονία δαίμων 374, 5
 κατάχρυςος 427, 22
 κατάχυσσις ἡ 212, 17. καταχύ-
 σματα 303, 23
 καταχυτρίσαι 313, 42
 καταψήχειν 495, 49
 καταψίω 818, 35
 καταψῶ τὴν χεῖρ 701, 39
 κατεαγείς, fractus 418, 1
 κατεγγυῶ 309, 19
 κατεγγυῶσθαι 236, 40
 κατεῖθισται, usitatum est 752, 38
 κατεῖρυσαν εἰς ἅλα 592, 28
 κατεῖσι pro κατίσαι 229, 7
 κατεῖχον 483, 46: 484, 7
 κατεκλήθησε 510, 38
 κατέκτα α. 324, 30. sic κατέκταν
 495, 57: κατέκταθεν 495, 52
 κατέλειψαν 127, 37
 κατέλευσαν 497, 29
 κατέμαυτον 496, 17
 κατενώπα f. 344, 56: 496, 7
 κατεπέργω 356, 36. οὐ κατεπέ-
 γει, nulla cogit necessitas 746,
 11
 κατεπλήγη 661, 40
 κατεπόθη 496, 14
 κατερεῖκω 387, 15
 κατέρεξε 701, 40
 κατερηριγμένος 387, 13. κατε-
 ρικτός ὁ 387, 15
 κατερῶσμενος 737, 1
 κατερῶως τοὺς πόδας 810, 28
 κατεστοχᾶσθαι 385, 16
 κατεστυμμένος 661, 8
 κατέστυξαν 731, 26
 κατευθυντήριος 740, 42
 κατευζάμενος 449, 51
 κατευρύνασα τοὺς πόρους 482, 10
 κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ 481, 44
 κατέχευε 484, 12
 κάτεχον p. pro κατεῖχον 778, 32.
 οἱ κατεχόμενοι τῇ θεῷ 179, 15
 κατηβολέων 168, 9
 κατηγλαῖσμένοι 4, 15
 κατήγμα 483, 53
 κατηγορεῖν 497, 17. κατηγορίαν
 ποιῆσαι τῆς πόλεως 497, 20
 κατήλυσσις ἡ 497, 3. κατηλυσίη
 ἡ 497, 8
 κατημαξευμένος 497, 13
 κατήρει Ion. τὸ κατῆρει 497, 15:

apud Herod. etiam κατάγει, absque augmento.
κατηύων 497, 11
κατηύγμαι 483, 53
κατήριπε 370, 9
κατηυλίσθην 380, 40
κατηφής 496, 54. κατήφεια ή 496, 53. κατηφόνες 497, 4.
Κατηφών ὄνος 513, 31
κατιδίαν, leorum per se 405, 30
κατιλλώπειν 342, 40
κάτισχνοι τοῖς σώμασι 738, 40.
κατισχνωθεῖς 497, 22. κατισχνωμένον σῶμα 479, 15
κατοικήσια et κατοικήσια 221, 3
κάτοιεθα Aeol. 484, 4
οἱ κατοιχόμενοι, decedentes ex hac vita 660, 8. sic 617, 32
κατόπιν 497, 27
κάτοπτος τόπος 665, 24
κατορθώδην 653, 38
κατουλάς ή 497, 24. κατουλώσαι 208, 27
κάτοχοι θεοῖς 276, 34. κατόχως κρατεῖν 132, 53. κατόχως βεβαῖσθαι 259, 12
καττύεσθαι 493, 47
κάτω d. ex κατὰ 78, 57: 350, 8. ή κάτω συλλαβή, sublequens syll. 638, 31. κατωκάρα 490, 28, 39
κατωμαδόν 497, 28
κατώματος 15, 17
κατώματος 353, 15
κατωρῶδηκότες 633, 38
κατωτάτω 344, 22
κατωφερεῖς 451, 2: 515, 41
καύη ή τροφή 493, 48
καυηία † 733, 29
καυήξ, gavia 493, 48. καυήρες pro καυήρες 493, 50
Καυκάσος mons 772, 41
καυλός δ 282, 14: 493, 57. Καυλωνία 170, 9: 494, 9
καῦμα τὸ 493, 51
καῦνος, fors 267, 18
καῦρος et γαῦρος 493, 52: 530, 17
καυσία ή 487, 49: 493, 35
καυστερός 493, 44: 660, 50
Καῦστρος fl. Lyd. 493, 40
καύσω fut. a. 497, 40. pass. εκκαυῖσθαι 528, 32
καυχῶ ας ε 527, 1. καυχῶ et αυχῶ 494, 3: ut καυχῶ et αυχῶ 494, 4. καυχίμα τὸ 400, 34. καυχιματίας 121, 7. καυχισίς ή 400, 38. καυχιστής pro καυχιτής 121, 6. καυχιτιῶν 206, 22
Καφιρεῖς δ 481, 53
κάφος τὸ πνεῦμα 499, 38. καφῶ ήσω 499, 39
καχλάζω 494, 10. καχλακες pro κόχλακες 534, 30
κάχρυς αἰ 495, 10
καχυπονοεῖσθαι: vife καθυπονοεῖσθαι.
κάψα ή 494, 20
κάω Alt. τὸ καίω 497, 40: 498, 49: 517, 8: κάω pro καίω a producto 679, 26
κε pro αν 236, 35: expletiva 499, 9
Κεάδης patron. 210, 15: 498, 35
κέαρ τὸ 498, 29: 505, 38. κέαρ et κῆρ d. 511, 19
Κέας et Κεάδης 498, 30
κέασε pro ἐκέασε 498, 30. infin. κέασαι 247, 37

κέαται Ion. 295, 3: 308, 4
κεβαλή Maced. ή κεφαλή 195, 39. idem κέβλη 498, 41
Κεβρυόνης ου 81, 50: rectius Κεβριόνης 40, 12, et Stephanus Byz.
κεγχρήνης δ 498, 36
κεδάζω τὸ σκεδάζω 498, 55. sic κεδαίόμενος μελεῖστί 603, 28
κεδνός 498, 51. κεδνότατος ἐτάρων 510, 4
κέδρος 827, 39. κέδρος ή, arbor: τὸ κέδρον, fructus cedri 498, 42
κείνται f. 295, 5
κείμαι τὸ κείμαι 509, 14
κειάμενοι πυρὰ πολλὰ 485, 12
κειάται Ion. 184, 16: 295, 4
κειῖθεν pro ἐκειθεν 508, 27. sic κείναι 508, 19: 546, 38
κείμαι α. 508, 56: f. ex κείμαι 523, 25: ex κείμαι 523, 19: 524, 14. κειμήλια 508, 7
κεινόποτον † 551, 14
κείνος an ἐκείνος magis analogum 508, 29, 40. κείνος δ' ὡς ἀγόρευε 508, 25. κείνός f. pro κείνός 275, 50
Κεῖος d. 278, 20: 507, 51: 539, 29
κειρία τὰ 508, 12
κείρω τὸ κόπτω 504, 56: 508, 1: 536, 23
κείσαι, iaces 509, 10
κείω 508, 3: et 356, 27: 523, 18. κείω τὸ κοιμῶμαι 515, 4: 630, 11: τὸ κοιμησείω 485, 8: τὸ κείμαι 523, 34
κεκαδησόμεθα 499, 26. sic κεκαδοντο 499, 17: 755, 18. κεκαδών 499, 14
κεκάμω et κε κάμω 499, 7
κεκάρα 501, 16. κεκάρα 512, 44
κεκασμένε 499, 35
κεκαφῆως 482, 7. κεκαφῆστα 499, 37
κεκέρακα 501, 24
κεκινέεται Ion. 499, 41
κεκλαμένων φύλων 500, 27
κέκλαμμαι 366, 1
κέκλειμαι absque σ 500, 17. sic κέκλειται 500, 12
κέκλεμαι 366, 1
κέκλετο f. 500, 31
κεκλήατο Ion. 499, 49
κεκληγώς υἱα ὅς 499, 56. κεκληγόντες 500, 3
κέκληκα 499, 47. κεκλησῆ 499, 52
κεκλήαται Ion. 500, 8. κέκληκα 501, 22. κεκλιμένος 500, 18, 25
κέκλυθαι f. 520, 35, 46, 51. κέκλυτέ μεν 520, 38
κέκλω f. 500, 38, 42. sic κεκλόμενοι 500, 35: et κεκλόμενος βουσί 208, 12
κέκμηκα 499, 48: 521, 31. κεκμηῶτες, defuncti 437, 17
κεκόμβωται 311, 9
κέκονα 500, 55
κεκονισμένος 330, 34
κέκοπα passiva signif. 754, 24
κεκορηότ f. 501, 3
κεκορυθμένος f. 500, 43, 51
κεκοτήτα f. 500, 57
κέκραχα f. 520, 46. κέκραγμα

276, 22. sic κεκράκτης Suid. ex Aristoph. 538, 57
κεκρυγῆται 501, 12: 785, 39
Κεκροπῆς d. 659, 46
κέκρουμαι et κέκρουται absque σ 541, 42
κεκρύφαλος 539, 46. κεκρύφαλον 501, 10
κέκτημαι 501, 26
κεκυνῶσθαι 549, 27
κέλαδος δ 501, 31. κελαιδινός 501, 31. κελάδων ῥόος 501, 35
κελαινός 501, 44. κελαινεφής 60, 2: 501, 48
κελαρύζω 501, 37
κέλας Ion. 466, 8: 502, 5
κελέβη ή 502, 14
κελεύοντες οἱ 502, 11
κελεύς δ 502, 10: et 59, 44
κελεύη pro κελίβη vulg. ed. 502, 14
κέλευθός ή 502, 21, 42: plur. κέλευθα pro κέλευθοι 607, 49: et 502, 22
κέλευμα τὸ 502, 18. κελουσιώ 502, 18. κελουσιώ 502, 16
κέλης δ 502, 36: 608, 33. κέλης δ παν. spec. 353, 9. κελητίζειν 502, 33
κέλαιν 208, 13: 350, 14: 502, 10, 41: 608, 33. κέλω τὸ τρέχω 565, 48
κέλομαι 502, 6
Κελτός Herculis f. 502, 49. Κελτοί et Κελτική 502, 45. Κελτώ, Bretani filia 502, 45
κέλυφος 507, 13: plur. κελύφη 502, 52
κέλω 444, 49: 502, 54: 625, 18. κέλωρ 502, 54
κεμάς ή 503, 1
κέμμερος, et Κεμμέριοι 513, 50
κέν pro αν pleonast. 33, 57: in compositione numquam praepositur 503, 51
κενεμβατεῖν 503, 32
κενός f. 503, 20, 25. κενών 503, 28
Κενθίππη 503, 33
κενός 503, 12. κενόσαρκος 779, 8. κενσπουδία 753, 5. κενότατος α. 275, 50
κένσω fut. a κέντω 506, 54. sic aor. κένσαι 503, 35: 506, 54
Κένται pro Κέλται 503, 48
κεντῶν τὸ κεντεῖν 665, 31. κένταυρος 503, 50. κέντορες ἵππων 506, 53
κεντρηνεκῆς 503, 41
κεντρίζοντα τὴν γεῦσιν 626, 53
κεντρίον 257, 49: et κέντριον 503, 39
κέντρον 525, 35: barytonum 568, 48. κεντρότυπος, seu κεντρότυπος 503, 47. κεντρώδης 498, 44. κεντρώδες 503, 44: Eult. et Suid. κέντρωδες.
κέντω κένσω 452, 12: 503, 35: 506, 53: baryt. 529, 5. fed et κέντῶ ήσω 529, 7: Herodot. κεντῶν pro κεντεῖν l. 3, p. 106.
κέφρος 504, 1
κεραβάζειν 188, 44
κερατίζειν 504, 6, 39
κέραιε 504, 36
κεραίστης δ 504, 9
κεραῖω d. 566, 3

κεραμαῖαι † 644, 49. κεραμεύς δ 504, 12. κεραμεικὰ ἀγγεῖα 798, 18. κεραμικὸν ἐργαλεῖον 769, 47. κεραμεικός Athen. 29, 45, 57: 504, 15. κεράμεια ἀγγεῖα 544, 40. κεραμῆς τρητή 111, 21. κεραμίτις γῆ 229, 23. κέραμος, carcer Cyprus 98, 31
κεραννύω 504, 26. κεράννυμι 504, 27. κεραννύς 504, 25
κεραξός seu κεραξός 505, 10
κεραός δ 505, 5
κέρας τὸ 504, 38, 43: 535, 6. κέρας βοός 505, 16. κέρας ἀκεανού 504, 48. κέρατα αἰ ἐξοχαί 738, 54. κέρατα, quaelibet ἀκρα 504, 3. κέρας ή θρηξ 490, 24: 491, 13: τὸ αἰδοῖον 531, 28. κέρας triplicem flexionem admittit, κέρατος, κέρως, κέρως 505, 2, 7, 11
κεράσαι 504, 29
κερασβόλος 505, 19: et 163, 21
κέρασσε f. τὸ ἐκέρασσε 537, 47
Κεραστία Cyprus 738, 51
κεράτιον 505, 17
κέρατον pro κέρας 504, 54: 539, 30. κερατογλύφος δ 505, 11. κερατοουργός 505, 10. κερατοῦσθαι 504, 46. κερατοφύραζω 541, 17. κερατοφύεις ὄντες 541, 18. κερατοφύειν 505, 6. κερατοφύησαι 84, 45
κεραυνός d. 504, 40
κεράω ω 504, 36
Κεραβέριοι seu Κιμμέριοι 513, 45
κερδαίνω 505, 33
κερδαλέος 505, 35, 37. κερδαλέοφρων 505, 40
κέρδη, versutiae 505, 38. κερδαίων 505, 45. κέρδιον 505, 44.
κέρδιος 505, 53
κέρδος 505, 29. κερδοσύνη 374, 26. κερδῶ ή 515, 14
κερῆς ή 505, 57
κερκίς ή 506, 4, 17
κέρκος ή 506, 15
κέρκουρος 506, 20
Κέρκυρα f. pro Κερκυραῖος 506, 20
κέρκω seu κρέκω 506, 4
κέρκωπες 506, 8, 40. Κερκώπη 506, 11
κέρμα d. 375, 48
Κέρνης τέμπεα 751, 48
κέρως τὸ κέρας 276, 30. κερῶεις ὅσσα 505, 13. κερῶειν 541, 40. κερῶσα seu κερῶσσα 505, 15. κερῶτιαν 634, 14. κερῶφος δ 531, 29
κέρῶ Aeol. pro κείρω 575, 56: 582, 43: 658, 57: fut. Ae. κέρσω 82, 9: 506, 19: aor. κέρσαι 506, 19
κέρτομος 506, 33. d. κερτόμεος 102, 46: et κερτόμιος 506, 34. κερτομέειν 506, 38
κερῶ d. 122, 46: 538, 29. κερῶ τὸ ἐγχεῶ 537, 44: τὸ ἐπιχεῶ 51, 56. κερῶ ἄσω 504, 26. κερῶ fut. e κείρω 501, 16
κερωφόρος 230, 40
κεστός δ 506, 46: et 452, 13. κέστος ἱμᾶς Veneris 546, 52
κεστῖνοι 506, 45
κεστῖνοι 507, 57. κευθάνω d. 507, 2. κευθμός δ 507, 1. κευθμών

- ὦνος 507, 2: plur. κευθμῶνες 427, 51.
 κεφάλαιον 769, 15. dim. κεφαλάδιον 172, 25: 240, 2: 700, 47.
 κεφαλῶν f. pro κεφαλῶν 507, 14.
 κεφαλὴ ἡ 507, 4: 549, 10. κεφαλῆ, caput 490, 46. κεφαλῆν ὑπερθεῖν 672, 2. Κεφαλῆν ὁ gentile 586, 39. Κεφαλῆν ἡ 507, 26. κεφαλοδέσμιον 537, 28.
 κεχάδω f. 499, 18. sic κεχανδότα 507, 33.
 κεχαρῆκα 507, 44. κεχαρηότα f. 507, 41. κεχαρόντο 557, 30: 735, 14. κεχαροίατο Ion. 507, 35.
 κεχλαδῶς 645, 31.
 κεχολώσεται 507, 46.
 κέω τὸ καίω 498, 49: τὸ κείμαι 10, 49: 509, 11: 588, 38: τὸ κοιμῶμαι 485, 8: 512, 28. particip. κέων et κείων 508, 5: 512, 30.
 κέω d. a κέω 509, 12.
 Κέως ἡ, inf. 507, 51. Κέως ὁ, Apollinis f. 507, 52. Κέως ω 220, 14.
 κῆ Dor. pro πῆ 682, 57.
 —κη foem. 276, 1.
 κῆδαρ 509, 40.
 κηδεύης 166, 4.
 κηδεὸς ὁ 509, 47.
 κηδεσται οἱ 509, 50. Κηδέστις nom. propr. 509, 57. κηδεστὸς 47, 33: 510, 3. κηδεύω 509, 45. κηδευσίς ἡ 509, 48.
 κηδίων 510, 6. κηδιστος 510, 3.
 κῆδος τὸ 509, 51.
 κῆδομαι τὸ λυποῦμαι 555, 3: act. κῆδω 509, 17, 22, 42. κῆδω τὸ φροντίζω 372, 26: τὸ ἐπιμελοῦμαι 47, 32: τὸ κοιμῶμαι 509, 40. κῆδω baryt. 555, 5.
 κῆκα, τὴν μελανίαν 510, 14. κηκάς ἡ 510, 8. κηκασμός ὁ 510, 9.
 κῆκίε 510, 19. κηκίς ἡ 510, 53.
 κηλεῖν 486, 1.
 κηλέω πυρεῖ 510, 26.
 κῆλη ἡ 510, 41.
 κηληθμός 510, 31.
 κηλὶς ἡ 510, 55.
 κῆλον τὸ 510, 45. κῆλον τὸ αἰδοῖον 185, 26. κῆλα τὰ 510, 21. κῆλα τὰ βέλη 264, 37: τὰ σημεῖα 510, 56.
 κηλόνειον 510, 47.
 κηλὼ ἦσω 510, 36.
 κῆλων ὁ 510, 50. κῆλων ὄνος 185, 27. κῆλων Πάν 183, 46.
 κηλώνεια 644, 48. κηλώνιον 510, 49.
 κημός ὁ 392, 6: 511, 3: 795, 20.
 κῆνος Dor. pro κῆνος 521, 30, 35.
 κῆξ ἡ μελανία 510, 14.
 κῆπος ὁ 481, 42: 507, 10: 511, 6. κηπουρός ὁ 511, 10.
 κῆρ ἡ 511, 22: at τὸ κῆρ f. pro κῆαρ 511, 11. κηραῖω 47, 47. κηραμύτης ὁ 511, 27. κηρεσιφόρητος 511, 31: 549, 39: 649, 44. κηρόθεν et κηρόθι adverb. 511, 20.
 κηρός ὁ 112, 19: 827, 39: at κῆρος f. pro κῆαρος 800, 15.
 κηρουλκός 511, 33.
 κηρούσθαι 322, 13.
 οἱ κηροφόροι 812, 26.
 κηροχυτέω ὦ 511, 35.
 κηρύβια τὰ 512, 7: vife κυρίβια. κηρύκιον 511, 50: 512, 3. κηρύκειον 511, 50, 52. τὰ κηρύκεια 512, 1.
 κήρυκος ὁ d. 775, 26.
 κῆρυξ 511, 36: 828, 12. κηρύκων unus lectus ad curanda cum Rege sacra 362, 13. de τῶν κηρύκων genere liber Theodori 429, 47. κήρυκες θαλάσσιοι 730, 40. κήρυκε ὑ ancipiti 511, 46.
 κῆσω τὸ καύσω 510, 25, 28, 51.
 κῆτος d. 512, 35. Κητώ, Typhonis uxor 396, 31. κητώδης 512, 35. κητώεις d. 34, 39.
 Κηφῆς γαῖα 512, 14.
 ὁ κηφῆν 524, 42: plur. κηφῆνες 512, 18.
 κῆφι seu κῆφι 524, 18.
 Κηφισός fl. 512, 16. Κηφισὸς λίμνη 500, 21: 512, 17.
 κῆχος Dor. 512, 23: 682, 52.
 κῆω τὸ καίω 515, 5. κῆωδης 512, 34. κῆωεις εντος 512, 28: et 34, 39.
 κῆω 8, 18: def. 231, 54.
 Κιανός gentile 512, 39. Κιανὶς γαῖα 512, 37.
 κίβδηλος 512, 44. κίβδηλα νομίσματα 652, 6. κίβδηλὸς ἡ 512, 53.
 κίβισις ἡ 512, 54.
 κίβος, cibus 512, 51.
 Κίβρος gentile 587, 42.
 κιβωτός 512, 49.
 κιγκλίζειν 513, 10. κιγκλὶς ἡ 513, 4. κιγκλὶς avis 513, 11: aliis κίγκλος, ut 268, 1.
 Κιδάλια 513, 19.
 κίδαρις 310, 53: 513, 16: 758, 6.
 κίειν τὸ πορεύεσθαι 512, 56: 548, 53.
 κίεις οἱ 481, 9.
 Κιθαίρων ὦνος 513, 28. κίθαρος 513, 26. κίθαρις ἡ 513, 22.
 κίκίς 513, 33.
 κικλήσκω 513, 38.
 κικλισμός ὁ 516, 18.
 κίκυς 48, 25: 513, 33: 599, 56.
 Κίκων et Κίκονες 513, 36.
 κίλικια τὰ, et Κιλίκιοι τράγοι 513, 41. κίλισσα 100, 43.
 Κιμμέριοι seu Κεμμέριοι 513, 44.
 κινάβρα 515, 1.
 κινάδος ὁ 514, 15. κινάδος τὸ 514, 5.
 κινάκη ὁ ἀκινάκης 514, 27.
 κινάμων 514, 2.
 κινδαφός pro σκινδαφός 514, 34.
 Κινδαφῶ 514, 55.
 κίνδυνος ὁ 49, 1: 514, 37: et κίνδυνος 514, 42.
 κίνημα, vox alicunde flexa 472, 20. κίνημα, καὶ οὐ συγχοπή 199, 54. οὐ κίνημα οὐχ εὐρηται 538, 57. sic τὰ τούτου κινήματα, ab eo deflexa 777, 57. in dem et Aelius Dionysius, σκιάσω καὶ ἐσκιάσται, καὶ ὅσα ἐστὶ τοιαῦτα κινήματα, ἀπὸ σκιάματος ἐστὶ τοῦ σκιάζω.
 κίνησις ἡ 513, 55. ἐν κινήσει οὐχ εὐρηται 355, 21. κίνησις τοῦ ζῆμι οὐχ εὐρηται 410, 38.
 Κινήσιος ὁ 513, 56.
 κίνσος, pro κῆσος, census 784, 25.
 κίνυμι 514, 18. κινύμενος 514, 17.
 κινυρεσθαι 514, 19, 25. κινυρός 514, 19. κινύρα ἡ 514, 25.
 κινῶ eis εἰ 513, 52: producto 513, 55.
 κινώπετα 513, 57.
 κινόκρανα f. 514, 52.
 κιονίς ἡ 514, 47.
 Κίος nom. propr. 512, 37: et Κίος 539, 25.
 Κίρις fl. 209, 34.
 Κίρκαιον nom. loci 515, 9.
 Κίρκη et κίρκα 515, 6.
 ὁ κίρκος f. pro κίρκος 71, 32: 538, 44. κίρκος accipitris sp. 659, 30.
 κινῶ d. 46, 44: 717, 45. κινῶ τὰ νέκταρ 600, 15. κινῶσθαι ὕδατι 537, 48.
 Κίρος nom. pr. 475, 25.
 Κίρρα seu Κίρρα 515, 21.
 κίρρις 515, 14.
 Κίρρα seu Κίρρα op. 515, 20.
 κίς, vermis lign. 48, 48: 515, 31.
 κίστρις et τὸ κιστήριον 515, 28.
 κίσσα ἡ 515, 40.
 κισσῆεις 280, 11.
 κισσύβιον 515, 33.
 κισσῶ ᾧς ᾧ 515, 38: 667, 29.
 κίστη ἡ 524, 15.
 Κιτιεύς 426, 41.
 κίτριον τὸ 515, 48.
 κίχάνω 515, 53: 516, 2. κίχην ἡ 515, 56. κίχην f. 220, 46: 516, 1.
 κίχλας pro κίχλας 516, 12.
 κίχημι d. 515, 55. κίχήμενος 758, 20.
 κίχλισμός 516, 17.
 κίχοινη ἡ 516, 1.
 κίχραμενος 642, 57. κίχρας ὁ 476, 13. κίχρασι 476, 11. κίχρασθαι 439, 48. κίχρημι d. 477, 49. κίχρῶ ᾧς ᾧ 477, 49: 516, 14: 814, 10. κίχρῶ κίχρημι, fut. κίχρω 202, 21.
 κίχω et κίχῶ 515, 54.
 κίω τὸ κινῶ 545, 45: 549, 32.
 κίω κινῶ 513, 54. κίω τὸ πορεύομαι 48, 25, 42: 103, 23: 508, 5: 513, 34: 515, 53: 542, 34: τὸ περιπατῶ 510, 19: τὸ ἀκολουθεῖν 717, 33: producto 8, 18.
 κίων particip. a κίω 515, 3: 669, 14: at κίων substant. gen. var. 514, 54: producto 674, 7.
 —κνος quatuor 707, 40.
 κλαγγὴ ἡ 516, 22, 28. κλαγγῇ adv. 344, 50: 516, 19.
 γηδόν 516, 26.
 κλάγξω f. e κλάζω 516, 28.
 κλάδος 516, 46. κλαδί f. pro κλάδω 567, 57. κλαδοῦχος Dor. 253, 50.
 κλάζω d. 516, 43: fut. κλάγξω 322, 49: 516, 28.
 κλαῖω d. 516, 48, 51: fut. κλαύσω 497, 42.
 κλαῖν τὸ ἐμποδίζειν 516, 50. κλαῖω frango 1, 50: 9, 4: 15, 22: 54, 20: 506, 54: 418, 3: 516, 48, 51.
 κλαῖοντες 273, 1.
 κλαρόται Cretenf. 660, 25.
 κλάσις ἡ 520, 4.
 κλαυθῖος pro κλάδος 185, 14.
 κλαύσω fut. d. 497, 42. d. f. κλαυθμός 500, 50: 517, 12: 586, 38.
 κλάω τὸ κλαίω 172, 24: 516, 57: 517, 8: Att. 31, 51: a productio 105, 36: 679, 26.
 κλέα f. pro κλέα 517, 21.
 κλέβδην 103, 13.
 κλεῖ τὸ ἐπαινέει 516, 48.
 κλειδίον τὸ 451, 18. κλειδοῦχος 432, 25.
 κλείζω seu κληίζω 485, 48.
 κλειῖρα et κληῖρα 518, 10.
 κλεινός 219, 57.
 κλεις τοῦ ὤμου 340, 26. κλεῖν pro κλείδα 518, 5.
 Κλεισθένης f. 517, 51.
 κλεισίον seu κλισίον 520, 16, 21.
 Κλειταγόρας ὁ 517, 50.
 Κλειτή et Κλειταί 517, 54.
 κλειτός ὁ 517, 48: in compos. 215, 20. Κλειτοφῶν 517, 50.
 κλειτός ἡ 519, 46.
 κλείω τὸ δοξάζω 517, 15, 49.
 Κλείω pro Κλεώ 814, 35.
 κλέμμα τὸ 354, 23.
 κλέος τὸ 517, 15. at Κλέος f. pro Κελεός 517, 25. Κλεοφάντης ὁ 517, 31.
 κλέπτω 517, 40: et 505, 39. κλέπτῃς ὁ 517, 39. κλέπτῃς κλέπτιστος 755, 25.
 κλεπτίστατος Att. 31, 16. κλεπτίστατος pro κλεπτίστατος 110, 30.
 κλέτος seu κλίτος 519, 48.
 Κλεύας et Κλευάδης 498, 31.
 κλεύομαι 517, 45.
 κλεψύδρα 517, 43.
 κλέω τὸ δοξάζω 517, 16, 48. κλέω et κλύω d. 520, 31. Κλεώ et Κλεώ 243, 53: 814, 35. Κλεωναί op. 517, 27.
 κλήδην d. 519, 32, 34.
 κληδών ἡ 519, 36. κληδόνιος Ζεὺς 650, 46.
 κλήζω f. 519, 31. κλήζω et κλήζω 485, 46.
 κληῖρα Ion. pro κλειῖρα 518, 12.
 κληίζω Ion. 485, 48. sic κληῖς ἴδος 518, 13, 27, 39, 46: et pl. κληῖδες 518, 27, 46. itemque κληῖω Ion. τὸ κλείω 518, 11.
 κληῖμα τὸ 520, 1.
 κλημάξ seu κλημάξ 519, 57.
 κληρός ὁ 519, 3: et 516, 47. κληρολαχοῦσαι † 693, 57. κληρονόμος d. 519, 20. κληρονομία 519, 20. κληροῦχοι 519, 18. κληρωταὶ ἄρχοντες 338, 31: 362, 2: usitatus κληρωτοὶ ἄρχοντες 569, 31. κληρωτοὶ ἄρχοντες decem numero 468, 56.
 κλητεύσεις αἱ 552, 20. κλητῆρες οἱ 552, 19. κλητός ὁ 519, 39. κλητός τὸ 519, 38.
 κλίβανος Dor. pro κρίβανος 538, 19.
 κλίμα τὸ 519, 57. κλιμάζειν 200, 55.
 κλιμακίαι 520, 29. κλιμακισμός 267, 16.
 κλίμαξ 519, 55. κλίμαξ palaestr. 267, 16: 322, 31. κλίμαξ toratoria 200, 55: 322, 37: producto 324, 20. κλίματος nomen ignotum Homero 540, 48.
 κλιμαχίδες seu κλιμακίδες 520, 28.
 κλίνη ἡ 520, 3. κληνῆρης ὁ ἡ 520, 2.

- κλινθήτην ἐν νεκύεσσι 570, 21. *κλινθεῖς* 285, 14
κλινίδιον 520, 26. *κλινίς* 409, 35
κλιννοκαθέδριον 520, 27
κλιννοπέτης seu *κλιννοπετής* 520, 2
κλινόπους τοῦ τοίχου 455, 54.
κλινόποδων ποικίλματα 425, 28
κλιντήρ ὁ 690, 29: plur. 520, 26
κλίνω *κλινῶ* *κέκλικα* 561, 22.
κλίνω τὸ περιέχω 520, 8, 17.
κλίνονται διὰ τοῦ dos 599, 37:
657, 44: 686, 20. *κλινόμενα*
διὰ τοῦ ντ 615, 24: 655, 26.
κλίνεται διὰ τοῦ τος 804, 36:
κλίνονται διὰ καθαρῶς τοῦ os
598, 15: 632, 7. *κλίνεται* ἀρ-
νός ἀρνῶς ἀρνῶν 146, 32.
κλίνω 595, 18: 605, 21. *κλίνεται*
εἰς ου 545, 55. *κλίνεται* ἔξω-
θεν, augmentum capit in prio-
ri compositionis parte 94, 32
κλισία ἡ 520, 8: 521, 45
κλισίον seu *κλεισίον* 520, 21
κλίσιν ἡ 520, 9. *κλίσιν* dicitur
etiam verbi auctio 23, 53. *κλίσιν*
τὴν *κλίσιν* ἔσωθεν πεποιήται,
augmentum cepit in medio
94, 36. *κλίσιν* Ἀττική, augm.
Att. 385, 11
κλισμός 520, 6
κλιτικὸν ἔχειν τὸ μ, habere μ
in flexione 6, 57: et 7, 3. *κλι-*
τική ἔκτασις, augmentum tem-
porale 295, 14
Κλιτόριον propr. et appell. 519,
50. *κλιτοριάζειν* 519, 53
κλίτος τὸ 519, 41
κλοιός ὁ 521, 7: plur. f. *κλοιὰ*
26, 37
Κλονίος nom. pr. 521, 10
κλόνος d. 283, 4. *κλονόεις* 521,
22
κλόπιμα 804, 10
κλοπιτεύειν 521, 23
κλύθι 520, 34, 41
Κλύμενος 521, 4. *Κλυμένη* 328,
13
κλύμι d. 520, 34, 41
Κλυταιμνήστρα c. 461, 30: 521,
17
κλύτε 520, 36, 41
Κλυτός nom. propr. 521, 22
κλυτόπωλος 520, 54
κλυτός ὁ 520, 53. *κλυτός* ὄρ-
θρος 440, 54. *κλυτός* in com-
pos. 215, 20
κλύω 520, 30: et 516, 49: 544,
2. *κλύω* τὸ καλῶ 445, 57:
τὸ δοξάζω 520, 53: τὸ ἀκούω
517, 18. *κλύεσθαι* τὸ ἀκούε-
σθαι 517, 21. *κλύω* 622,
24: part. *κλύων* 158, 39
κλῶ quintupl. signif. 516, 47. *κλῶ*
τὸ καλῶ 360, 46: 513, 38: 520,
33: τὸ φωνῶ καὶ λέγω 625,
19: τὸ φωνῶ καὶ κρᾶζω 525,
53: τὸ κλάζω 535, 50. *κλῶ*
ἡσῶ 520, 33: 519, 33: f. ex
καλῶ 519, 3
κλώδωνες αἱ 521, 48
κλώζειν 322, 52: 521, 49
κλώθω 495, 25. *κλώθω* d. 141,
16: 708, 20
κλών ὁ 521, 21: 809, 14. ἡ *Κλω-*
νάριον 782, 44
κλώος pro *κλοιός* 26, 36: 521,
8
κλώσμα d. 34, 15. *κλωσμός* seu
κλωγμός 322, 52. *κλώστης* et
κλωστήρ 495, 27
κλώψ 432, 40: 521, 24
κμέλεθρα 521, 28
κμήτος ὁ 521, 31: et *Helych.*
κμῶ τὸ κάμνω 49, 17, 28: τὸ κο-
πιῶ 65, 53: *inulitatum* 521, 32
κναίω τὸ διαφθείρω 126, 34: 522,
56
κνάμψω 521, 35
κναπτω d. 521, 35, 40. *κναφεῖον*
d. 187, 12. *κναφεύς* ὁ 521, 40.
κνάφος d. 521, 36
κνέφας τὸ 521, 52. *idem* *κνέφος*
521, 55. d. *κνεφαῖος* 389, 40:
539, 18
κνή f. 522, 24: 528, 41. *κνήθω*
d. 62, 56: 271, 37: 687, 55.
κνηθῶ d. 116, 25
κνήμη ἡ 521, 57: et 153, 28.
κνήμαι τοῦ τροχῶ 621, 16
κνήμι d. 528, 41
κνημῖς ἴδος 184, 6: 518, 39: plur.
κνημῖδες αἱ 522, 3. *Κνήμις*,
mons 360, 33
κνημοὶ αἱ 522, 12, 20
κνήσις seu *κνήστις* 522, 18. *κνη-*
στήριον 522, 18. *κνήστις* ἡ 522,
26
κνήθη 44, 24
κνίδη ἡ 465, 55
κνίση seu *κνύση* 523, 10. *κνίω*
379, 49: 522, 22, 57. *κνίω*
τὸ λεπτύνω 522, 24. *κνίσειν*
τὸ ὄνυχι διακαθαίρειν 522, 26
κνιπός 791, 15
κνίσα ἡ 522, 21: 565, 29: et 235,
29: utraque brevi 522, 32. *κνι-*
σάριον 522, 26
κνισμός 522, 23
κνίσσα corripit α 196, 49
κνίψ et *σκνίψ* 718, 14: genit. *πός*
et *φός* 568, 16
κνός 236, 30
κνύσα ἡ 523, 1, 4, 9. *κνυσηθμός*
522, 47. *κνύω* d. 523, 1, 3.
κνυζῶ triplicem coniugationem
admittit 522, 48. *κνυζοῦν* 522,
50. *κνυζῶμαι* 523, 4
κνύος ἡ φθορά 523, 8
κνύσσω 522, 45. *verius* fortasse
κνώσσω. 523, 8
κνώ τὸ ξύω 521, 35, 40: 522, 21:
528, 40: τὸ διακόπτω 528, 42
—κνω defect. 232, 9
κνώδαλα τὰ 522, 37
κνώσσειν 522, 42
κόα imper. Dor. 478, 13
κοάλεμος 524, 21
κόβαλος ὁ 524, 27. *κόβαλον* ὄρ-
νεον 719, 48. *κοβαλεύειν* 524,
28. *κοβαλίη* ἡ 524, 34
κόγχος et *κόγχη* 742, 56. *κόγχος*
κογχυλίου 59, 56. *κογχοειδής*
549, 23
Κοδρίτης ὁ 524, 37
κοεῖν τὸ νοεῖν καὶ συνιέναι 523,
47: et 457, 41, 45
κόθορος ὁ 524, 39
κόθουρος 524, 41
κοί i producto 607, 25
κοίη ἡ σφαῖρα 770, 9
κοιλαίνειν ὁδόν 190, 54. *κεκοι-*
λαμμένος 233, 50
κοιλία ἡ 523, 12: 828, 5. *κοιλί-*
διον τὸ 534, 23
κοῖλος ὁ βαθύς 526, 5: 813, 20.
κοιλώδεις δίφροι, seu *κοιλώ-*
δεις 806, 24. *κοίλωμα* ὄρυός
256, 2. *κοιλώματα* πετρῶν
705, 33
κοίμη ἡ 523, 20. *κοιμητήρια*
550, 56. *κοιμητικῶς* ἔχειν 485,
18
κοῖμος seu *κόσμος* 524, 10. *κοι-*
μός verb. 523, 22
κοιμῶ ἔς ᾧ 523, 20, 23. *κοιμῶ-*
μαι 523, 17
κοινός ὁ 523, 24. *κοινός* Ἑρμῆς
376, 17. *κοινὰς* παρέχειν τὰς
χεῖρας 265, 51. *κοινῶ* ὀνόματι
εἰρημένον, pro γενικῶ 651, 36.
κοινὰ ῥήματα, quae communi-
nis sunt dialecti 272, 12, 15.
ἡ κοινή συνήθεια καὶ διάλεκτος
760, 20: *idem* absolute ἡ *κοι-*
νή, sub: ito nomine διάλε-
κτος 327, 30. *κῆ* οἱ *κοῖνοι*, qui
communi utuntur lingua 405,
23: 692, 13. *κοῖνοι* εἶναι θέ-
λουσι, volunt esse communis
generis 305, 19: ut *κοινὸν* τῶ
γένει 480, 32, 37: 636, 46:
662, 7: 811, 17: et plur. τὰ
κοινὰ τῶ *γένει*, quae sunt ge-
neris communis 143, 32, 38:
549, 48: 643, 11: *κῆ* *κοινὰ*
εἰς τῶ *γένει* 243, 29: 305, 21:
et *κοινὸν* ἀμφοτέρων τῶν γενῶν
765, 21. *κοινολεκτούμενα* ῥή-
ματα 737, 25. *κῆ* 184, 11:
189, 39, 45: 304, 51
Κοινός rex Maced. 523, 38
ἐν κοινότητι, communi genere
799, 46. *κοινοτῆτον* † 340,
5. *κοινῶ* ὥσω 523, 32. *κοι-*
ωνός ὁ 523, 32: 619, 42, 46.
κοινωνία 827, 23
ἡ κοινὴ λεγομένη *δίκη*, in
communi sermone, vulgo 276,
6. *κοινῶς*, foede 318, 47. *κοι-*
νωφελία d. 462, 21
κοῖος barytonon 640, 54. *Κοῖος*
gigas 523, 47, 51
κοῖρανός 523, 54. *κοῖρανῶ* ὦ
524, 2
κοῖτη ἡ 524, 12, 15: et 485, 12.
κοιτάζεσθαι 524, 16: 570, 19.
κοῖτις ἡ 524, 15
κοῖφι seu *κῦφι* 524, 18
κοκκότιον 524, 54
κόκκυ τὸ ταχύ 524, 52. *κοκκύας*
ὁ 524, 52. *κοκκύμηλα* 211, 7.
κόκκυξ ὁ 524, 50
κολακρίζαι οἱ 525, 14
κόλαξ 524, 56. *κολακία* et *κο-*
λακεία 459, 44
κόλαφος ὁ 525, 4: 528, 24. *κο-*
λαφίς 525, 4
κολεός ὁ 525, 12
κολεύειν seu *κοβαλεύειν* 524, 28
κόλιξ seu *κόλλιξ* 361, 8: plur.
κόλικες 367, 33. *visé* Not.
κόλλα ἡ 323, 23: 526, 8, 13. *κόλ-*
λαβοι οἱ 412, 12: 526, 21.
κολλήεντα 526, 10. *κολλήστις*,
Not. ad 361, 9. *κολλήτας* σα-
νίδας 526, 15. *κολλομελέω* 526,
17. *κολλούριον* seu *κολλύριον*
530, 6: plur. *κολλούρια* 526,
26. *κόλλω* 323, 22: 525, 30:
plur. *κόλλω* 526, 19. *κολλο-*
πῶσαι 323, 22
κολλῶς pro *σκόλλω* 120, 27
κολλῶ 526, 8
κολοῖός avis 525, 52. *κολοῖωδες*
ὄρνειον 723, 43
κολοκύντας ὑγιώτερον 774, 42
κόλος intestini species 525, 1:
ulitatus *κῶλον*. *κόλα* τὰ φρύ-
γανα 525, 21. *κόλος*, mutilus
524, 56: 813, 19: 816, 24. *κο-*
λός ὁ *κολοβός* 526, 3
κολοσσός 525, 16
κολοσυρτός 525, 21
κολούριον 828, 29
κολόφρυξ 526, 1
Κολοφών ὄνος 513, 51: 525, 36
κόλπος ὁ 526, 5. *κόλπωμα* τὸ
185, 43
κολυμβάδες 69, 7. *κολυμβᾶν*
526, 2. *κολυμβήθρα* 225, 22.
κολυμβητής ὁ 543, 23. *κο-*
λυμβᾶν Dor. 526, 2
κολῶ seu *κολῶ* 323, 19
κολωνός ὁ 525, 34: 528, 5. *κο-*
λωνοὶ Athenis duo 528, 7. *κο-*
λώνη ἡ 525, 34. *Κολωνία* ἡ
525, 38. *κολωνικαὶ* αἱ 528, 8
κολῶς ὁ 26, 32: 323, 20: 525,
29, 52
κόλως pro *κόλος* seu *κόλουρος*
185, 21
κολῶ 237, 31
Κομάδης patronym. 527, 37
κομᾶν 527, 7
Κόμανα et *Κομάνη* 526, 29
κομᾶσθαι pro *κομᾶν* 739, 15
κόμβος 311, 6. *κομβοῦσθαι* 311,
9
κομεῖν τὸ ἐπιμελεῖσθαι 326, 23:
proprie quid 527, 12. *κομεί-*
την seu *ἐκομείτην* 526, 45
κομενταρήσιοι, commentarienses
scribae 527, 25
κομείονται 156, 31
κόμη 527, 9: et 526, 34
Κόμης ου et Ion. *εω*, nom. pr.
527, 36, 44. *κόμης* *ητος*, nom.
dign. 527, 32
κομήτης d. 40, 45: 61, 55
κομιδή ἡ 527, 15, 22: et 392, 25:
627, 20. *κομιδῇ* *adverb.* 416,
15: 527, 19
κομίζω 526, 47: 527, 14. *κομί-*
στρια ἡ 527, 23
κόμμα et *κομμάτιον* 527, 56
Κομμαγήνη d. 526, 34
κομμεῖν seu *κομμοῦν* 526, 36
κομμός ὁ 526, 38: et 383, 13.
κομωτική 526, 36. *κομω-*
τρια ἡ 528, 3
—*κομος* composita, *τοπο* ut va-
riant 230, 41
κομῶντας poet. 527, 6
κόμπος ὁ 527, 45: et 385, 13.
κομπός *adiect.* 527, 47. *κομ-*
πάζειν 55, 44. *κομπαστής* 55,
42. *κομπολακύνης* 526, 41.
κομφός ὁ 527, 49
κομῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι 230, 28:
303, 54: τὸ θεραπεύω 475, 4.
κομῶ εἰς εἴ 526, 44, 53. *κομῶ*
ἔς ᾧ 526, 50
κόναξ ὁ 528, 10
κόνδαξ 528, 19
κόνδυλος ὁ 528, 21: 529, 9
κονεῖν τὸ ὑπηρετεῖν 268, 29. *κο-*
νεῖν περὶ τὰς βούς 208, 11.
κονία *idem* quod *κόνις* 528, 16:
d. 50, 12: 433, 17: 521, 47.
κονίζω 528, 48. *κονή* Ion. ἡ
κονία 528, 34. *κονίπους* seu

κονίπους 529, 2. κονιορτός 528, 55. κονιοῦσθαι 50, 41. κόνις ἡ 528, 29, 35. κονίσταλος ὁ 528, 52. κονισάλεος 261, 53. κονίω ἴσω d. 266, 39: 528, 44. κονίσσασθαι 50, 33. κοντός ὁ 529, 5. κοντάριον 283, 23. κόντιλος ὁ 529, 8. κόνιζα ἡ 522, 53: 523, 6. κωνὸν τὸ ἐνεργῶ 50, 28: 238, 11, 15: τὸ λεπτύνω 50, 23, 26. κών τὸ μέγα Lac. 396, 29. κοπᾶν ξίφος 529, 12. κόπανον d. 436, 33: 560, 39. κόπερα Aeol. 529, 22: idem κόπερα 665, 43. ἡ κόπης seu κοπίς 524, 27. κοπίς 244, 53: plur. κοπίδες λόγου 529, 28. κόπης ὁ 529, 25. κόπις ὁ ἄλλος 524, 32. κοπιῶ ᾧς ᾗ 529, 18: 536, 53. κόπος ὁ 529, 18. κοποῦσθαι, κεκοπωμένος 521, 46. κοππατίας ἵππος 208, 1. κόπρος ἡ 529, 14: 530, 42: et 234, 30. κόπρια τὰ 529, 20. κοπρίζειν, stercoreare 530, 43. κοπροβόλον πτύον 94, 3. κόπρολογος 529, 17. κοπροποιός 529, 15. κοπρώνες οἱ 204, 25. Κόπτος op. Aeg. 529, 10. idem Κοπτός 552, 12. κορά ἡ 534, 4. κοράμβη ἡ κράμβη 534, 44, itemque Metropolitanus Corinthius in Attica dialecto. Suidas κοράμβη, ut et Columella lib. 10, oculis inimica corambele. κόραξ ὁ 529, 30. κίραξ ὁ ἐπὶ τῇ θύρᾳ 97, 2. κόρδαξ salt. spec. 712, 53. κορδακίμος 635, 2. κορδύλη 310, 49: 742, 52: et κορδύλα, clava 485, 39. κορεῖν τὸ ἐπιμελεῖσθαι 278, 23: τὸ σαίρειν 522, 18: τὸ σαροῦν 276, 28: 407, 27: 710, 57: τὸ καθαίρειν 529, 34: τὸ καλλωπίζειν 529, 32. κορεσθῆναι 529, 50. κορέσω et κορήσω 130, 1. κορεῦτις ἡ 220, 51. κορή ἡ 529, 32: 530, 4, 14: 534, 6: 828, 26. αἱ κόραι τῶν ὀφθ. 267, 25. κόραι οἱ ὀφθαλμοί 267, 26. Κόρη ἡ Περσεφόνη 529, 52. κόρημα τὸ 529, 44: 594, 40. κορησάτε 529, 45. κορυβύεται 529, 57. κορύβης ὁ σωρός 530, 3. Κοριανὸν Pherecratis 777, 18: Athenaeo Κοριαννῶν. 529, 47. Κόρινθος 529, 47. κορμός d. 141, 27: 683, 15. ὁ κορμός τοῦ σώματος 622, 53. κοροπλάτος et κοροπλάστης ὁ 530, 11. κόρος ὁ κλάδος 276, 26: itemque κόροι οἱ κλάδοι 531, 54. sed et κοροὺς πλεκτοὺς μυρρίνης 531, 56. Rurhum adiect. κόρος ὁ μέλας 529, 30: et κορός νοῦς καὶ καθαρός 540, 5. Κόρος Perf. 530, 8. κοροῦειν seu κεροῦειν 541, 40. κορὴ Att. ἡ κόρη 529, 42: et 360, 35. dim. κόρριον 529, 49. κόρσαι pro κέρσαι 530, 53.

κόρη ἡ 360, 35: 530, 48. κόρη et κόρρη 529, 40. κόρη ἡ κεφαλή 531, 36: 540, 45. κόρσαι αἱ τρίχες 530, 51. κόρης 43, 8. κορσαί 540, 44. κόρσοιφος 531, 23. κόρων 43, 8. κορωτήρ ὁ 530, 49. Κορύβαντες οἱ 531, 5. κορυβαντιῶν 531, 3. κορυβός † 249, 6. Κόρυβες fatuus 577, 33: rectius Κόροιβος, Suidas. κορυθαίξ 531, 37. κορυθαίολος 37, 20: 531, 39. κορυθαίολος 113, 37: 531, 41: 768, 26. κορυθαίλη seu κορυθαίλη 531, 53. κορυθαίλεια 303, 31. κορυθαλὶς ἡ δάφνη 276, 28. κορύνη ἡ 474, 25: 485, 39: 531, 31. κορυνήτης 40, 41. Κορυνητίδης 210, 5. κορυνίται οἱ 374, 53. κορύπτω 232, 15. κορύπτω et κορύπτω 531, 16. κορύπτης ὁ 532, 9. κόρυς υἱός ἡ 531, 35: 532, 4. κορύσω, armo 500, 46. κορύσω et κορύπτω 531, 16. κορύσω defect. 232, 15. κορύσσεται 531, 17. κορυστής ὁ 474, 24. κορύττειν velut κερύττειν 548, 6. κορυφή ἡ 531, 10. κορυφοῦσθαι 407, 39: 531, 17. κορῶ τὸ σαίρω 486, 52: τὸ σαρῶ 529, 46. vile κορεῖν. κορών, puellarum 252, 12, 22, a κόρη. κορώνη ἡ 530, 16, 54. κορωνίς 177, 44: 530, 38, 55. κορωνίς ἐν κράσει δύο λέξεων, vulgo apostrophus 763, 10, 16. νηυσὶ κορωνίσι 530, 30. κορωνίτης ἵππος 270, 47. κορωνός 530, 27. —κός finita possessiva, quadruplicia 29, 41: de quibus ulurpentur 775, 32. —κός non semper possessivum est 195, 14. κόσκινα et κόσκινοι 539, 10. κοσκινῆσαι pro ἴσαι 713, 50, et Suid. κοσκινίζω 710, 40. Κοσμάς d. 101, 51. κόσμηθεν f. 20, 40: 172, 16: 532, 28, 42: Boeot. 282, 39. κοσμηθεῖμεν 297, 1. κοσμήσαι 532, 26. κόσμος ὁ 532, 10, 29: et 45, 35. ἡ κοσμή, sacerdos Minervae 763, 50. κόσσυφος 212, 42. κότω Aeol. pro κόπτω 635, 54. κοσύμβη 311, 5: 349, 44. κότε, Ion. 50, 31. κοτήεις pro κοτόεις 34, 56. κότηνος 532, 46. κότης ὁ 51, 19: 532, 52. κότησος τί 533, 16, 25. κοτταβείον d. 616, 8. κοττάβια τὰ 533, 14, 22. κοττάβίζω 533, 13. κοτύλη ἡ 479, 1: 533, 3. κοτυλήντος 533, 6. κοτυλῶδεις καμπαί 706, 20. κοτύς d. 396, 18. κότης d. 599, 55. κούδον pro κόνδ. 529, 9. κούλεός ὁ 533, 27. κούμα pro κύμα Boeot. 632, 54. ὁ κούνδουρος vulg. 524, 41.

κοῦνές pro κύνες Boeot. 632, 53. κουρά ἡ 534, 4. κουρεύω 534, 6. κουρεῖον d. 187, 12: 569, 27. κουρεῖον τὸ 533, 29. κουρεῖν τις ἐορτή 533, 40, 53. κούρη ἡ 534, 4. κουρηὶς ἡ 534, 10. οἱ κούρητες 390, 1. κούρητες Ἀχαιῶν 534, 17. Κουρητες 40, 31: 534, 13, 17. κουρίας 314, 1. κουρίδες αἱ 534, 8. κουρίξ seu κουρίξ 533, 57. κουρίς ἡ 475, 47: 534, 9. κούρυσσα ἡ 528, 4. κούρος ὁ 533, 54. κούρος Ion. pro κόρος 607, 35. κούρος seu κύρος Perf. ὁ ἥλιος 530, 9. plur. κούροι 360, 52. κουρόσυνα 533, 54. κουροτρόφος 529, 50. κουσεῖων † 716, 49. κούστος, custos 534, 12. itemque apud Suidam: cum tamen apud eum (ut et apud Helych.) sit κουστωδία. κόφινος ὁ 534, 19. κοφινηδόν 798, 56. κόχλαξ d. 534, 34. κοχλίας ὁ 534, 24. κοχλίδιον 108, 8: 534, 22: prim. κόχλος ὁ 534, 22, 27. κόχλω τὸ γυρίζω 534, 24. κοῶ τὸ νοῶ 51, 25: 498, 52: 524, 22: 574, 11. vile κοεῖν. Κώος, ἡ Κῶς, inf. 507, 57. Κῶωνδ' ἀπένεικας 507, 56. κράβατος 376, 36: voc. barbar. 154, 34: item κράββατος 717, 54: et κραββατία ταπεινά 806, 29. Virg. Moreto, Membra levat sensim vili demissa grabato: et Martial. lib. 6, Sed si nec locus est, mundi nec sponda grabati. 570, 32. κραγμός ὁ d. 570, 32. κραδαίνω d. 534, 37. κραδάων δολιχὸν ἔγχος 534, 35. κράδη ἡ 465, 56: 534, 39. κραδία f. 534, 43. κράζω d. 535, 50: 539, 4: α παtura longo 737, 26. κραταῖνον f. 536, 4. reg. κραίνω 535, 56: et 52, 8: 114, 30. κραιπάλη ἡ 536, 17: 670, 38. κραιπαλῶ ᾧς ᾗ 536, 16. κραίπνος ὁ 536, 10. κραῖρα ἡ κεφαλή 631, 8. κράμα τὸ 534, 49. κράμβη ἡ 534, 45. κρᾶν τὸ κερᾶν 540, 8. κραναός 534, 50. κρανέσθαι f. 536, 5. Κράνεος et Κράνειος 507, 29. κράνιον τὸ 534, 52: 827, 45, et Helych. Sed et paroxyt. κρανίων 535, 5, item Eustath. et Suidas. prim. κράνος f. 514, 53. κράντω 173, 32. κράνω pro κρᾶνω 491, 56. at κρᾶνω fut. a κρᾶνω 536, 5. κρᾶς ατός 491, 14: 535, 9. ὑπὸ κρᾶσιν 535, 14. κρᾶσει τοῦ α καὶ ε εἰς α 17, 19: τοῦ ε καὶ α εἰς η 451, 32: τῶν δύο εε εἰς η 451, 54: τῶν δύο η εἰς ι μακρὸν 92, 2: τοῦ πσ εἰς ψ 646, 15: 784, 34. item absol. κρᾶσει τοῦ πσ 819, 18. κρᾶσει καὶ συναιρέσει 822, 56.

κρᾶσις pro συναιρέσις 392, 54. κρᾶσπεδον τὸ 534, 54. κρᾶσων seu κρείσσων f. 492, 42: 537, 18. κρᾶστις ἡ 535, 23. κρᾶστιζεσθαι 535, 23. κρᾶσω f. 51, 49. κράτα, τὴν κεφαλὴν 535, 3. κραταίπεδον τὸ 535, 1. κραταιῶς 323, 57. Κράτεια ἡ 535, 19: 558, 2. κρατεῖω f. 220, 46: 537, 10. κρατερός 535, 27, 38. κρατευτῶν f. 535, 20. κρατήρ 51, 50. κρατηρίζειν 535, 25. κράτης ὁ 435, 49. κρατητός 161, 25. Κρατίνειον μέτρον 761, 46. κρατίων κρατίστος 492, 41: 537, 17. κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο 535, 8. κρατὸς τε καὶ ὤμων 460, 45. κρατὸς verbale 51, 49. a κρατος composita genitivum per ous faciunt 195, 2. κρατὺς 535, 41: 537, 16. κρατύτερος 537, 17. κρατῶ τὸ ἄρχω 537, 8. κρατῶ εἰς εἰ 535, 16. κρατῆσαι cum genit. et accus. constr. 5, 10. ἐκράτει τὸν τόπον † 545, 14. Κράτων d. 606, 9. κραυγή ἡ 535, 43. κραυγαστικὸν ὄργανον 525, 53. κρέας τὸ 536, 21. κρεββάτιον τὸ 536, 20, idem κρεββ. 536, 34. κρεγμός ὁ 536, 34. κρεῖον ου 536, 54. Κρεῖος: vile Κρεῖος 537, 12. κρείουσα f. 537, 12. κρείσσων f. 537, 16: κρείσσω d. 299, 22. κρεῖττων Att. 537, 4. κρεῖων, particip. 47, 6: et nomen 537, 7. at κρεῖων f. pro κρεάτων 537, 4: 672, 24. κρεκύδειλος ὁ κροκόδειλος 536, 32. κρέκω 505, 57. κρεμάζω ἄσω 536, 41, 47. κρεμάστρα ex κρεμάστρα 5, 22. κρέμαμαι 324, 8. κρεμαστήρ 731, 1. κρέμνημι 324, 7. κρεμῶ poet. pro κρεμῶ 536, 35. κρεμῶ 52, 28. ulitatus κρεμῶ ᾧς ᾗ 536, 35. κρεμῶ pro κρεμασῶ 536, 37. κρεμῶν 52, 25. κρεοπάλια 146, 39. κρεουργία 279, 14. κρεπάλη pro κραιπ. vulg. 670, 38. κρεωδασία 479, 14. κρεωδόχον ἀγγεῖον 536, 57. κρηγυον 537, 23. κρηδεμνον 537, 28. κρηγον Ion. 536, 9. κρηθεν f. 495, 30. κρημνη imperative 537, 34. κρημνημι d. 537, 37. κρημνός ὁ 537, 39. κρημνώδεις τόποι 646, 52. κρήνη ἡ 537, 43. κρήνιδος Κίδαλίδης 513, 19. κρηνοφύλαξ 209, 11. κρηπίς ἴδος 184, 6: 537, 50. κρηπίδες, ὑποδήματα 148, 36.

- Κρής compof. 358, 10
 κρητέρα ἢ 538, 5
 Κρήστα 143, 57. Κρήσαι Euripidis 796, 11
 κρηστίνᾳ † 547, 5: at Κρήστων Stephano op. Thraciae, Κρηστωνη Herodoto l. 3.
 κρησφύγετα 537, 57
 Κρηταιέες 465, 26. Κρήτες 537, 54
 κρητήρ Ion. ὁ κρατήρ 51, 57: 539, 27
 κρη imitatio soni 546, 15. κρη λευκόν 539, 12: 769, 39
 κρήβανος 538, 17: 677, 38
 κρίζω 538, 54, 56: 539, 3. κριγῶ νεκρῶν 539, 2
 κριθῆ ἢ 539, 20
 κριθε α. a κρίζω 538, 51: 539, 7: fictum e sono verbum 818, 57
 κρικέλλιον, circulus 538, 41. prim. κρίκος ὁ 538, 41: κρίκος τῆς θύρας 530, 22: plur. κρίκοι 288, 37
 κρίμα τὸ 539, 35
 κρίμνον τὸ 539, 13
 κρίνειν 538, 32, 37. κρίνεις 267, 37
 κρίνινον μύρον 722, 26
 κρίντης cur non dic. 785, 36
 κρίνω κρίνω κέκρικα 501, 21
 κρίος ὁ 539, 10: producto 553, 52. Κρίος seu Κρίος titan 539, 20. idem Κρεῖος 523, 48, 51
 Κρίσα seu Κρίσα op. 515, 18. Κρισάιος κόλπος 515, 18
 κριτήρες dentes, seu κρανήρες 742, 37
 κριτής ὁ 538, 32: in compof. 435, 29, 43
 κρίτος baryt. 714, 44
 κροαίνω 539, 38
 κρόκα pro κρόκην 344, 57: 481, 29
 κρόκαλα τὰ 539, 57. κροκάλη ἢ 539, 42. κρόκη ἢ 539, 43
 κρόκος ὁ 539, 48: 541, 3. κροκόδειλος 539, 50. κροκύφαντος 539, 45
 κρόμυον 540, 2. κρομύοιο λοπός 569, 52
 Κρονίδης ὁ 540, 39: 554, 39. κρόνιος proparoxyt. 521, 24. ὁ Κρόνιος λόφος 426, 20. Κρόνια πολιτεία 540, 6. Κρόνιος d. 729, 39. Κρονίτης ὁ 524, 38. Κρονίων patronym. 540, 15. Κρονίων mensis 321, 4. prim. Κρόνος 540, 4
 κρόξ α. 69, 36
 κρόσσος ὁ 541, 6, 17
 κρόσσαι αἱ 540, 40: 689, 32. κρόσσοι οἱ 540, 43: 689, 31.
 κροσσὺ ὥσω 541, 8. κροστωτός 541, 8
 κρόταφοι οἱ 541, 17
 κροτῶ d. 541, 43
 κρότων ὁ 541, 9. Κρότων nom. pr. 541, 12. Κροτωνιάς χώρα 138, 22. Κροτωνιάτης α. 722, 49
 Κρότωπος pr. 489, 27
 κρούζω 541, 47
 κρούμα καθαριστικόν 340, 3. sic pl. κρούματα 367, 22. κρούμα ei κρούσμα 815, 25
 κρουνός 541, 44
 κρούσμα et κρούμα 815, 26. prim. κρούω 541, 38
 κρυβάσις ἢ 547, 42
 κρύβδην adv. 78, 54: 781, 26. prim. κρύβω τὸ κρύπτω 48, 55: 78, 54: 531, 7: 547, 41
 κρυερός 535, 32: 541, 51
 κρυμμός et κρυμός ὁ 542, 1
 κρύος τὸ 541, 49. κρυόεις 167, 26: 731, 22. κρυόεις εἶσα 541, 51, 54
 κρύπτω 542, 4
 κρύσταλλος 541, 56
 κρύφα d. 704, 19
 κρύφαλος pro κεκρύφ. 432, 55
 κρυφῆ 78, 28
 κρυφόνους 20, 49. alibi κρυφίνους, ut κρυψίποδος 543, 48
 κρυώλη 742, 52
 κρῶ κρῶζω 516, 43. κρῶ τὸ κρῶζω 535, 50: 539, 4: τὸ φωνῶ 501, 41. κρῶ d. ex κερῶ 537, 44. sic κρῶ τὸ ἐπιχέω 541, 51: fut. κράσω 538, 28
 κρωβύλος 11, 5: et κρώβυλος 116, 4: 310, 52: 541, 33. Κρώβυλος orator 418, 46. accentu variat etiam Suidas, in appellativo aequae ac proprio. appellativum Hesychio est pro paroxytonon, itemque Polluci, Eustathio.
 κρώζω 539, 4: Att. 535, 54
 Κρώμνα op. Paphl. 541, 34
 Κρῶς ἢ 293, 52
 κρωσσός 541, 30
 κρ in ξ versa 283, 16
 κτ reduplicationem non requirit 501, 28
 κτάμενος 542, 12
 κτανῶ fut. 542, 16
 κτάς et κατακτάς 496, 2
 κτάω τὸ φονεύω 324, 30. unde κτᾶσθαι τὸ φονεύεσθαι 542, 28: et κτάσις, occisio 102, 55
 κτέανον τὸ 542, 6: 794, 25. κτέας seu κτέαρ 542, 8. κτεάτεσσι f. 542, 8
 κτεῖς ὁ 542, 18
 κτέννω 542, 16, 31
 κτέρας 542, 7
 κτήμα τὸ d. 542, 25
 κτήμι τὸ κτείνω 102, 54: 120, 11: 495, 56: 542, 13
 κτήνος τὸ 542, 24: et 266, 17
 κτήσιος verb. 635, 44: propr. 153, 41: 156, 11
 κτήσις ἢ d. 542, 25. Κτήσις Dionysii Atheniensis 689, 17: ἐν Κτίσεσι Διονύσιος apud Suidam in Τελμισεῖς, rectius, opinor. ut lit. Quae a quib. condita. Κτησιφῶν et ἄων 684, 49
 Κτήσιος 287, 41
 κτητικός τύπος 223, 36: 345, 57
 κτίζω d. 688, 10
 κτίλος 324, 50: 542, 33. κτίλα ὥσα 822, 49. κτιλῶσαι 324, 1, 50
 κτινύω 169, 2
 κτίσας 466, 16. κτίσαι olim οἰκῆσαι 90, 47. Κτίσεις Διονυσίου: vile κτήσις. prim. κτίω τὸ κτίζω 392, 38
 κτύπος ὁ 542, 44. κτυπιστής 673, 46
 κτῶ τὸ κτῶμαι 542, 7, 25. κτῶ κτίζω 688, 10. κτῶ τὸ κτεῖ-
 νω 121, 11: 495, 56: τὸ φονεύω 126, 32: 542, 12, 24: 600, 16. κτῶμην f. pro κταοίμην 542, 46
 κύαθος 542, 47
 κυανός 542, 48. κυάνειος et κυάνεος 542, 49. κυάνεαι πέτραι 718, 32. κυανοπρώγρος et κυανοπρώγρος 692, 32
 Κυάρις seu Κυαζάρις 542, 52
 κυβεῖον 717, 27
 κυβέλη 543, 1. Κυβέλη mater deum 542, 54. Κύβελον mons Phryg. 542, 54
 κυβέρνεις seu κυβερνεῖς pro κυβερνήται: not. ad 616, 48.
 κυβερνήτης 543, 2
 οἱ κυβευταί 717, 30
 κύβη ἢ κεφαλή 543, 21. κυβήβειν 543, 11: 545, 28. κυβήβος 543, 10. Κυβήβη 543, 14
 κύβηλις 8, 9. κύβηλις ὁ πέλεκυς 542, 57
 κύβητος seu κύβιτος 543, 6
 κυβιστᾶν 543, 21. κυβιστῆσαι 543, 20. κυβιστής ὁ 543, 23. sic κυβιστής 146, 51: 543, 23
 κύβος ὁ 543, 17: melius κύβος 85, 22: 543, 6, 18. κυβῶ ἦσω 543, 16
 κυδάζω 325, 6
 κυδαλίμος 295, 28: 543, 31
 κύδαρος 543, 39: et Hesych.
 κύδμος 261, 41: 487, 28: 543, 31. κύδιστος 543, 29
 κυδοιμός et κυδοίμεον 543, 33
 κύδος τὸ 543, 25. κύδος ὁ et τὸ 325, 4. κυδοτάτος 543, 28.
 κυδρός 39, 54: 543, 30
 Κυδέρεα ἢ 543, 40: 546, 47: 704, 54: et 179, 8. prim. Κύθηρα op. 546, 48
 κύθας 55, 17
 κύθρα d. 339, 28: Ion. pro κύθρα 454, 43: 543, 36. κύθρα μελισσῶν 713, 25. κυθρίσαι 543, 37. κύθροι festum Athen. 543, 38
 κύθω τὸ κρύπτω 55, 16, 18
 κύττειν ποιεῖ τὰ— 408, 48
 κυκῶν ὁ 543, 50
 κυκλήσομεν 544, 24
 κύκλος ὁ 544, 38. κύκλος ὁ ἐν αὐτός 311, 49: plur. κύκλα pro κύκλοι 544, 20, 24. κυκλοειδής 544, 35. κυκλοτερής ἐφθαλμός 544, 8. κύκλω adverb. 544, 12: 643, 41. κύκλωψ 432, 43. Κύκλωπες οἱ 544, 7. κυκλώπιος 511, 48. Κυκλώπειον ὄρος 544, 10. κυκλώσαι 279, 24
 κύκνος ὁ 543, 55: v correpto 730, 27
 κυκυναῖν et κυκυναῖν 543, 53
 κυκῶ τὸ ταράσσω 548, 43. κυκῶ ᾧς ᾧ 545, 2. κυκῶμενον κύμα 545, 4
 κυλάδες αἱ 544, 44
 κυλίναι et κυλινίδες 544, 38
 κυλινδῶ d. 723, 6: def. 232, 19. κυλινδῆθρα ἢ 64, 19: 544, 34.
 κυλινδρικὸν σχῆμα 622, 43
 κύλιξ ἢ 544, 35
 Κυλιστάνος op. 544, 30
 κυλιστοὶ λίθοι 707, 3. κυλιστρα ἢ 64, 20: 544, 34
 κυλίχαι αἱ 544, 37
 κυλίω, ut ἄλλω 544, 27
 Κύλαρος equus Cast. 544, 54
 κυλλήνιος 361, 13. Κυλλήνιος Ἐρμῆς, et Κυλλήνη mons 544, 41
 κυλλίστης 361, 9. vile Not.
 κύλλοι οἱ 544, 50. κύλλος oxyt. 680, 45. κύλλοπος οδός 544, 48. Κυλλοποδίων 544, 47. voc. ὦ κύλλοποδιον 130, 54
 κύλλος ὁ 544, 50: plur. κύλλοι 361, 11. c. κυλοιδίαν 361, 12: 544, 46
 κυμ, imitatio soni 546, 15
 κύμα τὸ 545, 1: v producto 545, 4. κυμάτια in aedific. 749, 38
 κύμβαλον τὸ 546, 12: et 545, 33
 κύμβαχος 543, 11: 545, 21: 549, 14
 κυμβεῖον τὸ 545, 51
 κύμβη, cymba 545, 32, 55. κύμβη ἢ κεφαλή 545, 27. κυμβητιᾶν 545, 27. κύμβιον τὸ 543, 8: 549, 12. κυμβίον παροxyt. 631, 25. sic plur. κυμβία 545, 35
 κυμενήτης Aeol. 543, 2
 Κύμη op. Ital. 545, 13
 κύμητος seu κύβιτος 543, 8
 κύμινδης avis 545, 17
 κυνάμυια f. 102, 23: 796, 17
 κυνᾶν pro κυνῶν Aeol. 763, 45.
 κυνή ἢ 545, 37. κύνειον δέρμα 545, 37. κύνει f. 166, 49
 κυνηγέτις ἰδός 765, 30. κυνηγετική θεά 331, 55. κυνηγετῶ 502, 16. κυνήγια, venationes 501, 34
 κυνίζειν 545, 45
 κυνικοὶ φιλόσοφοι 545, 41: 549, 36
 Κυνίδαί seu Κυνίδαί 545, 51
 κυνόδους c. 615, 27
 κυνοκλόπος 291, 2
 κυνόμυια ἢ 545, 47
 κυνοραῖσται 546, 10
 κυνός α. pro κύονος 514, 45: 549, 44. κυνόσουρα 332, 11. κυνοσουρίς 474, 3
 κύντερος f. 535, 36: 546, 1
 κυνῶ d. 513, 54: 690, 32
 κυνώπης ὁ 545, 55: voc. ὦ κυνώπα 545, 53: 670, 24: foem. κυνώπις ἰδός 545, 56
 κύον voc. calu a κύων 549, 52
 κυοφόρος γῆ 546, 8
 κύπαιρον Dor. 28, 37: 269, 52
 Κυπάρισσος opp. 64, 8. Κυπαρισσῆες op. 64, 9. idem Κυπαρισσοῦς Steph. B.
 κύπελλον τὸ 546, 4
 Κύπρις et Κυπρία 528, 36: 546, 17: accus. Κύπριν et Κύπριδα 676, 37. Κυπρογένεια Venus 546, 20. κυπρογενῆας 666, 50. prim. Κύπρος inf. 546, 8
 κύπτω 546, 9. κυπτᾶζω 645, 39
 Κύρβαντες 547, 39
 κυρβάσις ἢ 547, 42, 44
 κυρβάσται † 547, 46
 κύρβεις αἱ 547, 45
 κύρς pro κύρς 548, 37
 κυρεία, dominium 427, 9
 κυρηβάειν et κυρηβάττειν 548, 5: et Suidas: at Hesychius κυρηβάειν.
 κυρήσας et κύρτας 548, 14

Κύρητα Ceres 547, 8
 κυρία ἡ 549, 5
 κυρίαβια τὰ 548, 4, et Helychi. at
 Suid. κυρήβια: supra κηρύβια
 512, 7
 κυρίζω 433, 24. κυρίζειν et κυ-
 ρίσσειν 548, 2
 κύριος ὁ 547, 38: 548, 10: 828,
 12. κυρίσχος seu κυρίσχος 43, 8
 κυρίττειν 548, 1: Att. κυρίττειν
 146, 54
 κυρκάνη ἡ 548, 42
 κυρκυνᾶν et κυκυνᾶν 543, 53
 κύρμα τὸ 548, 45
 κύρον seu ἔκυρον 548, 36
 κύρος ἡ ἐξουσία 548, 10
 κύρω Aeol. pro κυρῶ 548, 18.
 κύρσας et κυρήσας 548, 14
 κυρτάρα ἡ 548, 50
 Κυρτονεφέλη meretrix 548, 39
 κυρτοειδής 545, 35
 κύρτος subst. 109, 18: 191, 54:
 548, 49: 683, 21. adiect. κυρ-
 τός 548, 47. κύρτωσις 774, 12.
 κυρτώσεις bullarium 682, 11
 κύρω τὸ ἐπιτυγχάνω 325, 1: 548,
 17. κύρω κυρῶ 54, 3. κύρω υ
 producto 547, 35. κυρῶ fut. a
 κύρω 548, 17. κυρῶ ἦσω 548,
 13. κυρῶ ὦσω 548, 11
 κύστος 549, 3. κύσος 311, 45
 Κύστιος op. 488, 10. κύστις ἡ
 548, 53
 Κύτα op. 549, 1. Κύτα et Κύ-
 τος 77, 45. Κύταια, et Κυ-
 ταις αἶα 548, 57. Κυταῖς Me-
 dea 77, 48
 κύτος τὸ 221, 57: 311, 42: 460,
 17. κύτος seu κωκυτός 550,
 32
 Κύτωρος op. Paphl. 541, 34
 κύφελον 549, 20: plur. κύφελα
 90, 42: et κύφελλα 549, 17
 κυφίδιον 549, 13
 κύφος subst. 241, 44: idem κύ-
 φος 543, 6: 546, 4: 549, 10.
 rursus κύφος adiect. 545, 26,
 33, 35: 549, 20, 23: 774, 8.
 idem κύφος 90, 38, 41. led et
 κυφός ὁ περιφερέης 549, 12.
 κυφότης ἡ 549, 11. κύφων
 ωνος ὁ 240, 23: 549, 7
 κυφέλη ἡ 549, 22. κυφέλιτης
 ῥύπος 549, 24
 κύω tripl. signif. 549, 35. κύω
 τὸ φιλῶ 543, 26: 690, 32.
 κύω κυνῶ 513, 54. κύω et κυῶ
 509, 12
 κύων ὁ ἡ 549, 26: 827, 38: gen.
 f. κυνός 514, 45
 κῶ τὸ κῆμαι 10, 49: 512, 35:
 588, 38: τὸ κοιμῶμαι 51, 27:
 485, 7: 523, 24: 532, 54: 550,
 13, 55: τὸ ὑπνῶ 523, 17: 524,
 13. κῶ et κοιμῶμαι signif. et
 καίω 485, 11. sic κῶ τὸ καίω
 511, 18: 681, 39. κῶ τὸ κοιλαί-
 νω 310, 41. κῶ καίω 550, 55
 κῶσος τὸ 549, 53: 550, 15
 κῶδεια ἡ 549, 57: 550, 3
 κῶδη ἡ 550, 4. κῶδία καὶ κῶδιον
 507, 15
 κῶδικες ἀμαξῶν 115, 48
 κῶδιον seu κῶδιον 550, 2, 6
 κῶδύα 770, 13
 κῶδωνίζεσθαι 525, 21
 κῶεα τὰ 549, 53. κῶεσι poet.
 549, 56

ETYMOLOGICON.

κῶσος 730, 33
 κῶσωνες 53, 30: 550, 27
 Κῶσος et Κῶος 551, 30
 κωκύω 550, 29. κωκύματα 550,
 30. κωκυτός ὁ 550, 29
 Κωλὴν d. 586, 40: nom. propr.
 550, 36
 Κωλὴς Ἀφροδίτη 550, 41
 κῶλον τὸ 550, 56, 38: plur. κῶ-
 λα 550, 38. τὰ κῶλα τῶν ἀ-
 σταχῶν 366, 45. κῶλον τὸ
 ὀστοῦν 816, 20: et 719, 45
 κωλύω 550, 48: 551, 40. κωλύ-
 μη 216, 2
 κῶμα τὸ 550, 2: 551, 5
 κωμάζειν 550, 49
 κωματώδεις γίνονται 550, 1
 κῶμη ἡ 550, 56: 551, 9: plur.
 κῶμαι 311, 26: 764, 18. κω-
 μηδόν 352, 53. κωμικῶς εἰρη-
 μένον 365, 27. κωμικεύεσθαι
 92, 27
 κῶμος ὁ 550, 49, 53: 551, 1, 8
 κῶμος υἱος, υ producto 532, 6:
 632, 13
 κῶμωδία 764, 13
 κῶν τὸ κῶλον 523, 15
 κωνῶν 551, 22. κωνῆσαι 551, 19,
 22
 κῶνειον τὸ 551, 13
 κῶνος ὁ 551, 43: plur. κῶνοι 551,
 23. at κῶνος f. pro καὶ οἶνος
 551, 26
 κωνοκοεῖδὲς πτηνόν 718, 17
 Κωνσταντινούπολις et Κωνσταν-
 τινopolίτης 217, 28
 κῶος pro κῶας τὸ 257, 9: 549,
 54: 639, 4. at Κῶος f. pro
 Κῶιος 551, 30
 Κῶπαι opp. 303, 16
 κῶπη ἡ 551, 36. κωπήεντα ξίφη
 551, 40. κωπηλασία 303, 9
 Κωρύκεια, et Κωρύκειον ὄρος
 571, 49: Pausan. 321, 38, Κω-
 ρυκία et Κωρύκιον, absque
 diphth. Κωρύκιον Lyciae 551,
 45: Ciliciae 551, 54
 κῶς seu κῶς τὸ κῶας 550, 14. Κῶς
 heros 741, 52. Κῶς, inf. et
 mul. 507, 54: et 293, 52: un-
 de d. 145, 56. ἡ Κῶς, τῆς
 Κῶ 507, 55. κῶς Ion. pro πῶς
 50, 31: 738, 5
 κωτῶλων 551, 55. κωτῖλοι οἱ
 551, 57
 κωφός ὁ 552, 1.

Λ

λ in ν 364, 6: in ρ 580, 19: ge-
 minatur Aeol. 658, 55
 λα ἐπιτατικὸν μόριον 57, 18: 142,
 10: 553, 56: 809, 26
 Λάας ου, Dor. α 552, 34, 50:
 553, 24. Λάας ὁ λίθος 723, 55.
 Λάας seu Λάας appell. corripit
 α finale 552, 33: 553, 21, 41.
 Λάας aos 552, 36
 Λάβεσκε Ion. pro ἔλαβε 624, 32.
 Λάβευ Dor. pro λάβου 553, 5
 λαβὴ ἡ 554, 10: 594, 6: plur. αἱ
 λαβαὶ τῶν ὀβελίσκων 535, 21.
 d. λαβὶς ξίφους 594, 9
 λαβόμενος αὐτοῦ, reprehendens
 741, 45
 λάβον pro λάβε imper. 302, 37
 λαβραγόρης ὁ 554, 8
 λαβραξ 554, 3
 λάβρος 142, 11: 553, 55. λα-

βρόσσυτος 554, 7. λάβρος ε-
 σθίειν 248, 19: 554, 5
 λαβύρινθος 554, 27
 Λαγαρία, op. Ital. 554, 15
 λαγαρός 554, 11
 λαγγών ἡ 554, 14
 Λάγειον Alexandriae 533, 31
 Λαγίδης patr. 165, 41: 554, 39
 Λάγιον proparoxyt. 451, 19
 Λάγνα voc. a Λάγνης 670, 20.
 λαγνεία ἡ 554, 17. λαγνίστα-
 τος 31, 13
 λαγός, Attico λαγῶς 635, 38.
 Λαγός Ptolemaeus 533, 32
 Λάγυνος ἡ 554, 17. λαγύνιον τὸ
 563, 36
 λαγωβόλον 807, 46
 λαγῶδιον 486, 20: 550, 7, 19:
 554, 26
 λαγών ἡ 599, 6
 λαγῶς ὁ 26, 34. λαγῶς ὁ 554,
 24. λαγῶς ὁ 554, 21
 λαδρόντι 561, 21
 λαεῖ seu λάετ 561, 21
 Λαεῖν τὸ ἀπολαύειν 558, 33: 563,
 52: τὸ βλέπειν 57, 6: 554, 22
 Λαέρτης d. 209, 29. Λαέρτης
 ios 554, 45. Λαέρτιος ου 554,
 45. Λαερτιάδης ὁ 554, 55
 Λαῆς οἱ λίθοι 553, 6
 Λάζω τὸ λαμβάνω 57, 46, 49:
 τὸ κρατῶ 558, 21. Λάζετο 554,
 53. Λαζοῖατο γὰρ 615, 18
 λαδικηδής 555, 3
 Λαθίος fons 554, 57
 Λάθρη pro λάθρα 546, 28
 Λάτγξ et Λάτγγες 554, 49
 Λαιδρός 558, 36
 Λαίθαργος 558, 38
 Λαικάσειν et Λαικάστρια 555, 14
 Λαῖλαψ 558, 53
 Λαιμός ὁ 558, 33: 563, 53. Λαί-
 μαργος 568, 6. Λαιμάργως
 222, 2
 Λαῖνος οὐδός 546, 43. Λαῖνος
 235, 13
 Λαῖξ d. 730, 53
 Λαῖός oxyt. 417, 27. Λαῖά χεῖρ
 558, 47
 Λαῖς ὁ 558, 39. Λαισήια 558, 42
 Λαῖτμα τὸ 558, 51
 Λαῖφος τὸ 319, 21: 558, 49: Λαῖ-
 Φη ἡ 274, 2
 Λάκαινα ex Λάκων 444, 11
 Λακαίρια op. 555, 12
 Λακεδαίμων 555, 24: voc. ᾧ Λα-
 κεδαῖμον 130, 41. ἡ Λακεδαί-
 μονία f. χώρα 446, 50: et 282,
 5
 Λακεῖν, factitium verb. 555, 30
 Λακέρυζα 555, 27. Λακερύζω eis
 ei 555, 30
 Λακήσομαι 268, 16
 Λακίδες αἱ 403, 49: 555, 38
 Λακίζω ἴσω 555, 9
 Λακίνιον et Λακινία 555, 16
 Λάκκος 555, 9. Λακκοκαταπύγων
 555, 40
 Λάκτις ios 555, 18
 Λακτισμός ὁ 558, 25
 Λακτιῶ Att. pro λακτίσω 51, 37
 Λαλαζω d. 55, 53. Λάλαξ d.
 555, 45. Λαλαγή ἡ 555, 45
 Λαλιά ἡ 555, 42: 657, 54
 Λαλητός d. 588, 54
 Λαλίστερος 31, 14. Λαλίων Λά-
 λιστός Λαλίστατος 753, 23
 Λάλλαι αἱ 555, 46

Ppp

Λαλῶ εἰς εἴ 555, 52
 λαμβάνω d. 471, 38. λαμβάνει
 ἐπὶ τοῦ— usurpat pro 390, 38,
 48. sic λαμβάνεται ἐπὶ τῶν—
 usurpatur seu dicitur de 126,
 41: 139, 32
 λαμβανόμεθα αὐτῶν 569, 15.
 λαμβάνομαι, assentior 637, 51
 Λάμβδα 552, 27. Λάμβδα π.
 pr. 199, 25: Herodot. lib. 5.
 Λάβδα.
 Λάμια ἡ 555, 50. Λαμία op.
 555, 51
 λαμπάς d. 818, 49: plur. λαμ-
 πάδες αἱ 570, 11: dat. f. λαμ-
 πάδεσι 166, 50. λαμπαδηφο-
 ρεῖν 244, 40. λαμπαδιδρομῖαι
 tres Athenis 504, 17. λαμπα-
 δοῦχος 265, 57. λαμπαδοῦ-
 χος ἀγών 504, 20
 λαμπετής ὁ 556, 3. λαμπετῶ
 ᾤς ᾧ 556, 1. λαμπετόντι p.
 556, 7
 λαμπήνη d. 141, 3
 Λάμπουρις ἡ 474, 4
 λαμπρός 555, 20. λαμπρύσμα-
 τα 232, 40. sic λελαμπρυσμέ-
 νος 223, 42
 λαμπυρίς 190, 56
 Λάμπων nom. pr. 791, 17
 Λάμυρος 558, 39. Λάμυρος et
 λαμυρός 555, 55. λαμυρή ἡ
 555, 57. λαμυρία ἡ 555, 55
 λαμφύκη herba 209, 17
 Λάμφακος et Λαμφακηνοί 556, 12
 λανθάνω d. 566, 26
 Λάξ adverb. 556, 16. Λάξ κινή-
 σας 346, 25
 λαξεύω 556, 45. λαξευτήριον
 556, 43
 Λάξις 556, 21
 Λαοδίκη nom. pr. 556, 25
 Λαόμεδον voc. casu 556, 31. Λαο-
 μεδόντιος 226, 52. Λαομε-
 δοντιάδης f. 556, 25
 Λαῶς ου 552, 44. Λαῶς gen. f.
 pro Λάας 552, 56: 553, 16
 Λαός ου ὁ 553, 6, 9. Λαός ὁ, α
 producto 553, 49. Λαοσσόρος
 292, 41: 461, 16: 556, 32
 Λαπάζω 556, 41, 47. Λάπαθος
 herba 57, 17, 20: 556, 35, 49.
 Λαπάθη ἡ 551, 15. Λαπάξαι
 556, 49. Λαπάρα ἡ 503, 29:
 556, 45. Λαπάσσειν 503, 30:
 556, 37, 41
 λαπδόρχας ὁ 556, 55
 λαπίζειν 298, 14: 556, 56
 Λαπίθων pro —θῶν 497, 48
 Λάπτω 558, 33, 55. Λάπτοιτες
 556, 51
 Λαρδίον, lardum 746, 51
 Λαρινός 557, 9. Λάρισσα 557, 3
 Λάρκος 361, 22. Λάρναξ 556, 57
 Λαρός ὁ 557, 6: 564, 28. Λάρος
 avis 530, 22: 557, 4. Λάρυγξ
 557, 11, 16. τῆς Λάρυγγος pro
 τοῦ λ. 221, 39. Λάρυγξ gene-
 re et declinatione variat 788,
 37. Λαρυγγίζειν 557, 19: 558,
 15. Λαρύσσω ξω 557, 11
 Λᾶς ᾧ 553, 2. Λάσανον 557, 29
 Λάσσα τὰ 557, 30. Λάσση ἡ 568, 45
 Λάσιος 557, 20
 Λάσκω 555, 36: 557, 53
 Λάσταυρος 557, 31. Λάστρις di-
 min. 159, 30
 Λάταξ 533, 23: 557, 55

λάτος, latus, πλατύς 828, 10
 λατρεύω d. 557, 39. λατρεία ἡ
 557, 39. λατρεῖς ὁ 557, 35, 39:
 genit. idos 97, 51. λατρεῖν τὸ
 557, 55, 40, 42
 λατύπος ὁ 557, 38
 λατῶς II. 557, 49
 λαυκανίη ἡ 558, 52
 λαύρα ἡ 557, 44. Λαύρειον locus
 Atticae 533, 35. λαύρη ἡ 615,
 13
 λαῦρον 201, 41: Helych. λαγα-
 ρόν. λαῦρος pro λάβρος vulg.
 554, 8
 λαύω d. 126, 30: 562, 14
 λάφυρα τὰ 556, 50. λαφυραγω-
 γία 7, 39
 λαφύσσω d. 180, 8. Λαφύστιος
 Διόνυσος 557, 51
 λαχαίνειν 558, 6. λάχανον 558,
 8. λαχάνιον et λαχανίδιον 241,
 7. λαχανίζεσθαι 558, 14
 λάχεια 557, 57: 558, 9
 λαχή ἡ 569, 36. λαχμός ὁ 519,
 10: 558, 24: 570, 33
 λάχνος 558, 27. λάχνη ἡ 558, 18
 λαχόν Aeol. pro λαχόιν seu
 λάχοιμι 558, 28
 λάχνος d. 332, 54
 λάω τὸ βλέπω 563, 47: 575, 52:
 τὸ θεωρῶ 560, 21
 λάων, lapidum 556, 57, a λάας.
 —λάω defect. 232, 19
 λέα ἡ 558, 57
 λεαίνω ex λειαίνω 562, 11
 λέβεροι, Liburnae 766, 18, et
 Suid.
 λεβρις ἡ 559, 1. λέβρις ὁ 559, 2
 λέγαι αἱ et λεγαίνειν 152, 54
 λέγεσθε Ion. pro ἔλεγε 624, 32.
 sic λέγεσθον 381, 37
 λεγεώνων 559, 12
 λέγμενος f. 151, 43
 λεγολιτο Ion. 507, 39. λεγόμε-
 νον Aeol. pro λεγόμεθα 559,
 30, 35
 λέγω quot signif. hab. 559, 13, 21.
 λέγω δή, declar. 166, 38: 639,
 46: 777, 54. λέγω δή ter 315,
 25
 οὐ λέγεται, non est in usu 807,
 55. λέγεται ἐπὶ τοῖς— 413,
 7: subaudito e praecedentibus
 nomine μεταφορά. λέγεται
 ὅτι, pro ζητεῖται 614, 18
 λέγειν τὸ ἀναγινώσκειν, legere
 304, 25. λέγειν τὸ μετρεῖν
 five ἀριθμεῖν 823, 52. λέγω
 τὸ φρονεῖν 58, 43. λέγω τὸ
 κοιμῶμαι 60, 29: 291, 57: 561,
 20. ἔλεγον aor. 2 559, 25
 λέδορας seu λόρδωσις 774, 10
 λεηλατῶ 559, 39
 λεῖα ἡ, praeda 563, 15, 17, 25
 λειαίνω et λειάινω 562, 11
 λείαξ seu λείαξ 562, 19
 λείβδην adverb. 781, 26
 λείβω τὸ καταστάζω 562, 32:
 τὸ σπένδω 564, 41
 λείναν pro ἐλείναν 562, 12
 λείκνον seu λίκνον 562, 43
 λείμαξ ὁ λειμών 562, 32. λει-
 μώνων 562, 29. λειμωνίδες
 νύμφαι 115, 5
 λείοβατος 562, 20
 λείοθεν pro ἐκ λείας, ut videtur,
 86, 30
 λείος 539, 29: 557, 12: 562, 16

—λειος d. 33, 30
 λειπογνώμονες 4, 3: 236, 51. λει-
 ποθυμῶ 557, 32. λειπόπα-
 τρις idos 518, 41. λειποπαγω-
 νία 698, 10. λειποτάκτης 46,
 28. λειποφυχεῖν 580, 2: 823,
 35. λειποφυχοῦντες 605, 36
 λείριον τὸ 562, 33. λείριος, ie-
 ner 678, 18. λειριόεις εἶσα
 562, 35. λειρόφθαλμος 562,
 37
 λειτούργος ὁ 562, 52. λειτουρ-
 γεῖν 562, 56
 λειχὴν ὁ 562, 57
 λείχω τὸ κατεσθίω 516, 5
 λείψανον 563, 5
 Λειψύδριον 361, 31: 563, 8
 Λειώδης nom. pr. 562, 21
 λεκάνη ἡ 559, 43. d. λεκανίδες
 544, 37: λεκάνιον 553, 17
 λεκτός 269, 10. τὸ λεκτὸν ἔχει,
 dicitur, usurpatur 112, 29.
 οὐκ ἔχει τὸ λεκτὸν τῆς ἀντι-
 πρ. non habet quod sonat pr.
 ἀντί 112, 29
 λέκτρον 60, 34: 561, 1
 λέλαθα α. 323, 1. λελάθη f.
 86, 48, ut et λελάθω prae-
 323, 4
 λελακυῖα Ion. 501, 5
 λελάχωσι f. 86, 48: 499, 8
 λέληκα 560, 9, 48
 λελησθαι 559, 45. λελησθαι 559,
 48
 λελίκα 560, 1. λελημένος 560,
 3
 λέλογα 351, 12: 754, 24
 λέλογχα α. 559, 19: 560, 46:
 569, 40. λελογχῶς 559, 50
 λέλοχα Att. 565, 57
 λελύντο 559, 52
 λελυμασμένος 559, 55
 λέμβος 560, 55. λέμβοι 560,
 56
 λέμμα 288, 57
 λέντιον, linteum 560, 36
 λέξασθαι 560, 15
 λεξείδιον dimin. 230, 10: 560, 11
 Λεξίας ὁ d. 588, 34
 τὸ λεξικὸν citatum 310, 46: 377,
 8. τὸ Λεξικόν, seu τὸ Λεξι-
 κὸν τῆς Ἰλιάδος 416, 20. τὸ
 Λεξικὸν τῆς α Ἰλιάδος 553, 7.
 τὸ λεξικὸν τὸ ἱστορικὸν 161, 6:
 185, 18: 199, 4. ἐν ταῖς λέ-
 ξεσι τῶν ἱστορικῶν 803, 37. τὸ
 πρῶτον λεξικὸν 315, 41: τὸ
 δεύτερον, ibidem: ἕτερον, ibid.
 54. λεξικογράφος 221, 33. vi-
 le et Lat. Ind.
 λέξον με 291, 57. λέξοντες αἰ-
 μασιὰς 375, 18
 λεόντιος δορά 226, 50. idem
 λεοντῆ 652, 37. Λεοντίης ὁ
 397, 22. Λεόντιος pr. 226, 50.
 ἡ Λεόντιον 782, 45. λεοντο-
 νόμος 560, 19
 λέπα, τὰ 328, 25
 λέπαδνα τὰ 560, 38: 580, 13
 λέπαργος ὁ 85, 30. λέπας τὸ
 328, 25
 λεπίζω d. 370, 34: 476, 16: 677,
 21. λεπίζειν τοῦ φλοιοῦ 283,
 27. λεπὶς ἡ 244, 53: 593, 1.
 λέπισμα τὸ 569, 51. λεπιστής
 ὁ 436, 11
 λέπος τὸ 311, 53: 328, 31: 593,
 2: 796, 29

λέπρα ἡ 561, 4. λεπρός 561, 3
 λεπτακινός d. 801, 44. (Λεπτί-
 νης ου 277, 33. λέπτυνις ἡ
 560, 51
 λέπτω pro λέπω 560, 42
 λέπυρον 328, 30: 593, 3. λεπυ-
 ρός 233, 47: 405, 16
 λέπω 328, 30. λέπω τὸ λεπίζω
 560, 43: 569, 57: 592, 52: τὸ
 λεπτύνω 569, 53. λεπῶ ἢ σω
 328, 31
 λεπώδης 328, 24
 λεσβόθεν, e Lesbo 508, 24
 λέσφοι 567, 21
 λέσχη ἡ 18, 12: 561, 11
 λέσξης ὁ 527, 42. λέσξης ὁ
 ex ἡ λέσχη 597, 22. λεσχάι-
 νειν 374, 52. λεσχάροι αἱ 561,
 17. λέσχος pro λέχος 18, 15
 λευγαλέος 561, 27
 λεύειν, lapidare 561, 53. parti-
 cip. ἐλευσμένη 322, 15
 λευκαῖαι a λευκαίνω 659, 22
 λευκανία ἡ 561, 56
 Λευκανίη pop. 561, 40
 Λευκαρίον τὸ Λευκάδιον 561, 55.
 Λευκαρίων ὁ Δευκαλίων 561,
 54
 λεύκασπις idos 518, 57
 λεύκιμμα seu λεύκωμα 561, 41
 Λευκοθέα ἡ 561, 43. Λευκοθέαι,
 Nereides 561, 46
 λευκούπυρος 561, 48
 λευκός 561, 33: et 233, 22. λευ-
 κὴ νῆσος 561, 38. λευκὸν πε-
 δῖον 561, 44. Λεῦκος d. 191,
 55: 475, 22. λευκόφρυς 246,
 15. λευκοφρυς proparoxyt.
 565, 16, et Helych. λεύκοφρυς
 υος 599, 36
 Λεύκτρα seu Λεῦκτρα 561, 49
 λευκώλενος Ἡρῆ 547, 10
 λεύκωμα 561, 41
 λευρός ὁ 561, 52
 λεύσσω 232, 14: 561, 33: 562,
 4: gemino σσ 537, 20. λεύσ-
 σετε seu λεύσετε 562, 8. λεύ-
 σω fut. a λεύσσω 100, 40: 285,
 47: 562, 9
 λευστήρ ὁ 561, 51
 λευχείμων c. 300, 19: 810, 8
 λεχαίνειν 152, 53
 λεχοποιῖς ὁ 561, 22
 λεχήρεις ὄντας 631, 12
 λέχος 70, 27: 559, 16: 561, 19.
 λεχὼ ἡ, puerpera 214, 28.
 λεχωίδες 280, 12. λεχωῖος 561,
 26
 λέω λῶ τὸ θέλω 576, 32
 Λεωκόριον Athen. 560, 34
 λέων d. 560, 20. Λεωνίδας α
 779, 22. Λεωνίς Φυλῆ a Λεώς
 ὦ 397, 19
 Λεωργός Prometheus 563, 10
 Λεώς f. pro τελέως 560, 31. Λεώς
 ὁ Att. pro λαός 560, 30. Λεώς
 ὁ Attice 588, 29. Λεώς, et
 αἱ Λεῶ θυγατέρες 560, 24.
 Λεώς, unus ex eponymis 369,
 19
 λῆ pro θέλει, vult 564, 23
 —λῆ verbalia 661, 12. —λῆ ox.
 et baryt. 392, 50
 λῆα f. pro λῆα 563, 12
 λῆβδην adverb. 734, 15
 λῆβω τὸ λαμβάνω 113, 19: 121,
 22: 298, 47: 300, 25: 471, 38:
 563, 45: 734, 14

Λήδας ου 465, 13
 λήδιον et ληδάριον 563, 32
 λήθαργος 136, 34: 340, 49: 563,
 35
 λήθω 322, 57. λήθω τὸ λανθάνω
 564, 17: 726, 44: baryt.
 555, 5
 ληϊώδης μεταφορά 551, 5
 λῆια τὰ 563, 12, 30. ληϊάδες,
 captivae 563, 19. ληϊόπειρα
 236, 2. ληϊδῖον seu λῆδιον 507,
 48. λῆζω 563, 21, 26. λῆιον
 τὸ 62, 21: 563, 28. λῆις ἡ
 249, 34: 563, 18. λῆιστής ὁ
 435, 50: 563, 23. λῆιστοί 563,
 21, 28. λῆϊτίδες seu λῆιστίδες
 563, 19
 λῆϊτον τὸ δημόσιον 562, 53
 λῆκυστος 563, 36: et 55, 34
 λῆμα τὸ 563, 41. αἱ λῆμα 232,
 43, d. a λῆμη ἡ 563, 47: 563,
 41. λῆμμα τὸ 563, 41
 Λῆμνος op. 563, 55
 λῆμῶ αἶς α 563, 47: et 232, 43.
 λῆμωντες 563, 42
 ληναῖος 385, 41. ληναίου Διο-
 νύσου fanum 361, 40. λῆναιον,
 templum Bacchi 564, 12. λῆ-
 ναίων mensis 564, 6
 ληνίς ἡ 564, 4: et 478, 28
 ληνός 564, 1. τὸ ληνόν 564, 4.
 ληνος pro ληνός 385, 41. λῆ-
 νος τὸ 393, 6
 λῆξις ἡ 564, 13. τῶν λῆξιων
 ἐπώνυμοι 369, 17. λῆξιαρχι-
 κὸν γραμματεῖον 359, 20
 λῆπτός ἐκατέρωθεν 91, 21
 λῆρος ὁ 475, 28: 564, 14. λῆρη
 564, 15
 λῆς pro θέλεις, vis 564, 22
 λῆστῆς f. ex λῆστής 435, 50:
 563, 24. λῆστικὸν πλοῖον 222,
 30: et λῆστικὸν πλοῖον 430,
 35: 502, 44: itemque plur.
 λῆστικὰ πλοῖα 353, 8: et λῆ-
 στικὸν ἔθνος 715, 45
 λῆτῶ ἡ 564, 17. d. λῆτοῖς
 166, 9
 Λῆχειρ II. 107, 57
 ληχμός Aeol. 571, 22
 λῆχω τὸ λαγχάνω 298, 50
 λῆ τὸ λῆαν 127, 4
 λιάζω 27, 1: 63, 26: 620, 1
 λιάμαθοι 564, 33
 λῆαν α producto 5, 45
 λῆανθεις seu λῆανθεις 554, 12
 λῆαρός 564, 25
 λῆαση 777, 43. λῆαση 564, 34
 λῆβανος, thus 564, 41. λῆβανος
 mons 564, 36. λῆβανός ὁ
 564, 40
 λῆβας ἡ 127, 2: 559, 2: 568, 13:
 723, 39
 λῆβδοίμεθα 564, 43
 λῆβρός 564, 49: 587, 42
 λῆβυκός possess. 29, 44: 551, 32.
 λῆβυρος nav. 222, 30. λῆβι-
 φοῖνιξ 430, 26
 λίγα adverb. f. 75, 20: 424, 9.
 λιγαίνειν d. 565, 12
 λίγδην d. 361, 51: 781, 28
 λίγεια α. 565, 5. λιγνός 565, 1
 λιγνός ἡ 565, 24, 30. λιγνότης
 565, 26
 λίγξε βίος 712, 33, 36, 40
 λιγύς 564, 54. λιγυχῆς 564,
 53. λιγυρῆ μάστιγι 565, 3
 λίγῶ τὸ ὑμῶν 565, 11

- λῆς, et λῆσι seu λῆσσι 567, 9
 λῆδες μικραὶ 818, 26. λῆδῶ
 d. 281, 34. λῆδῶ d. 217, 44:
 554, 4
 λῆτος ὁ 186, 19: 196, 30. λῆ-
 θεύειν seu λεύειν 561, 52. λῆ-
 θῶν 425, 25. λῆθινος 470, 42.
 prim. λῆθος 565, 50. comp.
 λῆθροβόλος 215, 14: pass. λῆ-
 θροβόλος 215, 14. λῆθρογλύφος
 ὁ 552, 42. λῆθοζοικός 233, 5.
 λῆθόστρωτος 535, 1. λῆθοφό-
 ροὶ ἄνδρες 573, 18
 λῆκμῶν 562, 48
 λῆκνον et λῆκνον 562, 50
 λῆκρῶς 565, 51
 λῆλαῖω d. 560, 6. λῆλαόμενοι
 559, 37: 565, 57. prim. λῆλῶ
 560, 5: 564, 29
 λῆμβός 566, 22. λῆμβρός 564, 52
 λῆμῆν ὁ 566, 16. λῆμενῶχος 566,
 29: minus recte λῆμενῶχος
 452, 26
 λῆμενοειδής 811, 7
 λῆμῆρη f. 566, 33
 λῆμνη ἡ 566, 12, 19
 λῆμός 566, 4: 568, 24: 794, 6:
 et 383, 14: Dorice fem. 566, 10
 λῆμπάνω 566, 9, 24
 λῆνα pro λῆν, leonem 567, 5
 λῆνῆς ἡ 478, 28. rectius λῆνῆς.
 λῆνος τὸ ἔριον 566, 36. λῆνόν, τὸ
 λῆνοῦν 566, 36. λῆνοῦφες ἀρ-
 μενόν 558, 49. λῆνοφθόρος 403,
 48
 —λιος d. 53, 35
 λίπα f. 60, 53: 75, 20: 491, 11:
 566, 48. λίπ᾽ εἰλαῖω 566, 48.
 λιπαίνω 566, 39
 λιπανδρός c. 569, 6
 λιπαρός d. 274, 6: 566, 40. λι-
 παρεῖν 566, 46
 λιπερνήτης ὁ, et λιπερνήτης ἡ
 566, 50
 λιπέσθαι 567, 35. λιποπαγώνια
 698, 10. λιπόπατρις i. 769, 41
 λίπος d. 566, 39
 λίποντα γάλακτος 566, 57. λί-
 πτω i. correpto 673, 7
 λιπῶ λιπαίνω 101, 20
 λιρός ὁ ἀναίδης 562, 40
 λῆς ὁ λῆων 567, 4. λῆς πέτρα
 567, 11
 λῆσαι Δία 567, 26
 λῆσός 567, 12. λῆσσω ἴσω 567,
 22. λῆσσεσθαι 567, 22
 λῆστρον 567, 18. λῆστρος ὁ ἐν-
 στήρ 587, 43
 λῆσφοί 567, 20
 λῆτα πετάσας 568, 2. λῆτα ac-
 cul. an a nom. λῆς 567, 53
 λιτανεύειν 238, 57. λιτανεία με-
 τὰ ὕμνων 690, 41. ἐκ λιτα-
 νείας ζῆν 567, 40
 λιταργος κύων 567, 38
 λιτέσθαι et λίτεσθαι 567, 27, 30.
 λιτή ἡ δέησις 62, 3
 λιτῆ f. 42, 28: 567, 45
 λίτομαι, precor 567, 31
 λιτός ὁ 567, 40: oxyt. 714, 46
 λιτῶ τὸ παρακαλῶ 567, 23
 λίφαιμος c. 669, 6
 λιχανός d. 568, 29: pro minimo
 digito 647, 29, 36
 λιχμῶν d. 127, 22. λιχμώμενος
 568, 8
 λιχνοί 568, 6. λιχιότατον ζῶον
 515, 40
- λῆψ ὁ 408, 43, 51: 568, 13
 λῆω τὸ προθυμοῦμαι 809, 29.
 λῆω, et λῆω ἴσω 560, 1
 λῆ geminatum Aeol. 658, 55
 —λῆα hyperdisyllabon 19, 49
 —λῆός oxyt. pleraque 680, 43
 —λῆω barytona 444, 41
 λοβοί οἱ 569, 9
 λογάδες οἱ 569, 17. λογάδην
 adverb. 781, 24
 λογγάσια τὰ 569, 44. λογγῶν ὁ
 569, 41
 λογεῖον 569, 25
 λογιζέσθαι pass. sign. 369, 2: 647,
 11. λογισταὶ οἱ 391, 49, 57:
 569, 31. τοῦ λογιστικοῦ sedes
 726, 30
 οἱ λογογράφοι 550, 40
 λογοποιός c. 579, 40. οἱ λογο-
 ποιοί 469, 5
 λόγος d. 559, 14. λόγος ἡ φρον-
 τῆς 58, 45. ἱερὸς λόγος, Or-
 pheus liber 251, 25. τῶ λόγῳ
 τῶν ἱαμβικῶν, ea ratione qua
 iamb. 442, 9. τῶν λόγων ἀν-
 θελκόμενος ἐρωτῶ, litterarum,
 doctrinae 417, 11
 λογαῖδες seu λοχάδες 572, 36
 λοχῆαι Ion. 569, 34
 λοχῶ d. 569, 38
 λοχῶνες seu λογγῶνες 569, 41
 λογῶ pro λοχῶ vulg. 705, 32
 λοεσσάμενος f. 569, 6
 λοῖγός ὁ 568, 19. λοῖγιος 143,
 54
 λοιδορία 568, 41
 λοιμός d. 69, 45: 523, 23: 568,
 23
 λοιπός d. 568, 22. λοιπόν, dein-
 de, post 528, 13: 650, 9: 660,
 40
 λοῖστος et λοῖστος 568, 42
 λοιχός ὁ λαίμαργος 516, 6
 λοξίας Ἀπόλλων 569, 46: 642, 1.
 Λοξὴ Hyperborea 641, 57. λο-
 ξῶν, obliquans 572, 42. λο-
 ξῶς ἵεναι 569, 48
 λόπος seu λοπός 569, 51, 54
 λόρδωσις 774, 9
 —λος d. et compos. 113, 32.
 —λος disyllabum in quib. ba-
 rytonum 640, 51. —λός d.
 261, 29
 λουργίον, lorica 460, 18
 λούτρον τὸ 568, 47. λουτρόν
 568, 49, 52, 54. λουτροφόρος
 568, 57. λουτροφορεῖν 569, 4.
 prim. λούω d. 569, 7
 λοφῆ ἡ 570, 4
 λοφῆς ἡ 570, 8
 λόφος ὁ 569, 53. λόφος galeae
 175, 4: 473, 54
 λοχαγός 728, 52. λοχάδες αἱ
 572, 38
 λοχῶν τὸ κατέζεσθαι 217, 57. λο-
 χῶν ἐν λόχῳ 570, 27
 λοχεῦσαι 561, 21. λοχεῖα ἡ,
 puerperium 447, 36
 λοχίτης ὁ 570, 22
 Λοχεός d. 59, 43: 742, 31
 λοχιάμβοις pro χωλιάμβοις 59,
 49
 λόχη ἡ 570, 27. λοχηῶδες
 φυτόν 796, 28
 λόχος ὁ 570, 16: 728, 51. λοχῶ
 d. 705, 32. λοχῶ ἴσω 570, 26
 λυαῖος 571, 17. Λυαῖος d. 193,
 17
- Λύβη pro Λιλύβη 659, 53: et
 Λύβαιον pro Λιλύβαιον 456,
 10
 λυγαῖος ὁ 571, 20. λυγαῖα εἰς-
 κτή 63, 17. τὸ λυγαῖον 47,
 12: prim. λύγη ἡ 356, 52, 57
 λυγίειν τὴν ὁσφύν 464, 51: a
 λύγος 12, 1: 591, 46: plur.
 λύγοι 356, 54. λύγος τὸ σκό-
 τος 571, 23
 Λυδῖος 521, 16. Λυδία λῆτος 573, 9
 λυή ἡ 571, 29
 λυθίσταμβος 274, 50
 λυθῶς 571, 26
 Λυκία, Lupercalia † 571, 31
 λυκηγενής 400, 23: 767, 54
 λυκῆος Lacon. 32, 8
 Λυκική pro Λυδιακή 771, 55.
 Λυκίον, locus Thellaliae 571,
 35
 Λύκου δεκάς 254, 36
 λυκόφως 14, 41: 47, 13: 91, 25:
 571, 35
 Λυκαργία op. 571, 46: Steph. et
 Paulanias Λυκαργία.
 λύμα τὸ 568, 52: plur. λύματα
 127, 10: u producto 378, 26:
 458, 5: 545, 7
 λυμάζω pro λυμαίνω 559, 57.
 λυμαίνω d. 571, 30. λελύ-
 μαζα, λελύμαμαι et λελύ-
 μασαι 559, 54. λυμαντήρ ὁ
 571, 42. prim. λύμη ἡ 412, 33:
 571, 30, 40
 λυπη ἡ 571, 51: 827, 36. λυπῆς
 species quatuor 571, 54. λυ-
 πρὸς 39, 55
 λύρα ἡ 572, 1. λυριστής ὁ 436,
 11
 Λυσείδης 166, 4
 λυσίμαχος 59, 40
 λυσιτελεῖ 572, 8
 λύσσα ἡ 572, 4. λυσσῶ d. 444,
 43. λύσσω et λυσσῶ 71, 49
 λυτήρια τὰ 454, 28
 λυτό f. 572, 13. λυτό f. 572, 10.
 λύτρον 112, 4: 572, 1. λύτρα,
 τὰ λυτήρια 454, 28
 λύχνος ὁ 572, 18: 827, 35: plur.
 f. λύχνα pro λύχνοι 502, 27:
 572, 21. λυχνίδος species
 θρυαλλῆς 456, 32. λυχνούχος
 572, 44
 λύω ubi producat u, et ubi non
 458, 1
 λῶ signif. quot hab. 559, 36. λῶ
 τὸ θῆλω f. 73, 52: 126, 30:
 326, 30: 527, 31: 557, 7: 560,
 4: 563, 44: 564, 21, 27: τὸ
 ἀπολαύω 557, 12: τὸ λαλῶ
 55, 52: 555, 42: 557, 14
 —λω disyllabum 318, 38. —λω
 hyperdisyllabum 318, 33. —λω
 uno λ in barytonis usitatum
 non est 576, 46. —λω bary-
 tona defectiva 444, 33. —λω
 λήσω 193, 40
 λωβᾶσθαι, truncare 569, 17.
 λωβεῖω 726, 33. λῶβη 570,
 35. λωβητής 40, 44
 λωβός d. ex λωβός 570, 37
 λῶδιον 818, 32
 λῶδοσις 774, 10
 λῶδοσις 432, 35
 λῶτερον 570, 53
 λῶμα τὸ 570, 52
 λῶος ὁ ἀγαθός 570, 52
 λῶπια τὸ δέγμα 571, 1. λῶπος 571,
 1: 593, 2. λωποδύτης ὁ 570, 56
- εἰ λῶρος, lorum 110, 37: 177,
 39: 591, 35: et plur. λῶρα
 432, 17: dimin. λῶριον, loru-
 lum 738, 9
 λῶστος f. ex λῶιστος 676, 13. sic
 λῶστοι οἱ βέλτιστοι 570, 51
 λῶτός ὁ 571, 2. λῶτεῦντα Dor.
 571, 2
 λῶφῶ ἴσω 571, 7
 λῶων f. ex λῶων 676, 13
- M
- μ pro β Dorice 587, 22. μ pleo-
 nasticum in multis 69, 17: 575,
 40. xl significat 595, 12
 μα verbalia 34, 15
 μάγγανον τὸ 185, 54: 572, 54:
 pl. μάγγανα, machinae 328, 49.
 μαγγανεύω et μαγγανεία 572,
 54
 μαγεῖον 323, 8. μάγειρος d. 28,
 42: 488, 15: 573, 4: 660, 54:
 μαγεῖρεῖον 187, 15: 629, 8
 μαγευθεῖσα χεῖρ 2, 21
 μαγῆς ἡ 572, 56
 μαγίστηρ, Lat. voc. 572, 51: item
 Suidas: Hesych. μαγίστωρ et
 μαγίστορος: al. μάγιστρος.
 Μαγνήτης λίθος 573, 8, 17
 μάγος d. 523, 7
 μαδᾶν act. f. 288, 13. μαδῶσα
 κεφαλὴ 354, 42. μαδαρός 564,
 30
 μάδσα Dor. ἡ μάσα 573, 21
 μάδσα 211, 10
 μάσα ἡ 573, 22. μαζονομεῖον τὸ
 573, 32
 μαθεῖν 583, 54. μαθητής ὁ 436,
 13: 573, 34
 —μαι passivum penultima variat
 509, 1: preparoxytonon etiam
 verbis in μι 483, 33. —μαι
 σαι ται in passivis verbis in μι
 484, 20
 μαῖα, et Μαῖα pr. 589, 44, 46:
 et 222, 38. μαῖας ἄδος 659,
 34
 μαῖκυλον seu μιμαῖκυλον 55, 2
 μαῖμᾶν 76, 13, 16
 μαῖνω τὸ ὀργίζομαι 579, 35
 μαῖούλιον 456, 4: itemque He-
 sych. et Suidas: Apostolii col-
 lectanea μαρούλιον.
 μαῖρω τὸ λάμπω 76, 21: 77, 28,
 36: 393, 11: 720, 56
 μαιστροπός pro μαῖτρ. 558, 40
 μαῖω τὸ ζητῶ 133, 4: 355, 18:
 589, 45. Μαῖών et Μαῖονία
 583, 36
 μάκαιρα ἡ 483, 7: 752, 28. μά-
 καιρα seu μάχαιρα 574, 6.
 masc. μάκαρ f. 573, 45: 700,
 38: ulit. μακάριος 573, 35, 45.
 d. μακαρίζεται οἱ 573, 48. f. μά-
 καρος 573, 47. sic μακάριος
 573, 51
 μακεδνός 28, 47
 Μακεδόνες s. producto 487, 53.
 οἱ Μακεδονίζοντες 418, 44
 μάκελλα ἡ 19, 51: 574, 9
 μάκκος ut λάκκος 707, 41. μακ-
 κοῦν 574, 10. μακῶ ἄσω 202, 4
 μακρά adverb. 574, 23: pro μα-
 κράν adverb. 282, 10. μακράν
 ὁ ἡ 573, 49: 806, 2. μακράν
 adv. 574, 22. prim. μακρός d.
 818, 1. d. μακρότερον adverb.

574, 25. c. μακροκατάληκτος
305, 43: μακροκαταληκτεῖν
305, 39: 394, 17. μακροκα-
ταληκτεῖ ἢ φύσει ἢ θέσει 809,
25. μακρόκωποι 282, 16. μα-
κροτράχηλος 284, 46. μακρύ-
νω 574, 18
μάκτρον d. 605, 45
μάλα compof. et appof. 698, 45
μάλα 827, 49
μαλακογνώμων 574, 26
μαλεῖν τὸ αὐξάνειν 76, 41
μάλευρον pro ἄλευρον 573, 41
μάλη fingulare tantum: plur.
μασχάλας dicimus 783, 10
Μαλθακοί, Cratini comoedia
482, 23
μαλίδιος 380, 35
μαλκιδώντες 594, 48
μάλλον fubaudium 415, 30, 33:
pleonaf. μάλλον κάλλιον 732, 36
μάμμη nutrix 250, 56. μαμμά-
κτος 55, 22
μᾶν Dor. pro μῆν 737, 3. at μᾶν
τὸ ζητεῖν 558, 33: 565, 44
μανδίλιον, mantile 810, 45
μάνδρα, caula 586, 35. μάνδρα
προβάτων 724, 46. μάνδραι
βοῶν 553, 57
μανδύας ἢ χλαμύς 402, 49:
masc. etiam Hefych. et Suid.
μανθάνω d. 450, 13
μανιοποιός 425, 56: 685, 40
μαντεῖος d. 248, 35. μαντικός
d. 644, 9. μαντικὸς πέλεκυς
8, 9. Μάντιος pr. 248, 37.
prim. μάντις ὁ 574, 27
μαράθου ὄρηξ 602, 42. Μαρά-
θων ὄνος 513, 29
μαραίνω d. 76, 21
μάργον animalculum 222, 7. μαρ-
γαίνω 313, 16. Μαργίτης fa-
tius 577, 32. μαργουσύνη 523,
11
Μαριεύς ἄλοιμός 69, 42
Μαρίκας 221, 41
μαριλάδης ὁ 574, 29
Μαρίνα, Ital. nom. 667, 38
Μαρκιανός 438, 8
μαρμαίρω 77, 37: def. 232, 6.
μάρμαρον d. 77, 38. μαρμα-
ρυγή 77, 37
μάρναο f. pro ἐμάρναο 477, 54
μάρπτω 78, 9, 16: 591, 16
μαρσίπιον 150, 51: 654, 35: 789, 5
μάρτυς d. 78, 11. μάρτυς υἱος
506, 26, 31. μαρτυρία d. 392,
57
Μάρων d. 77, 28
μαῖσθαι pro σμᾶσθαι 125, 15
μάσθλη et μασθλάσσω 175, 56.
μάσθλης 272, 3. μασθλητίνη
καρίς 491, 41
μασθός d. 162, 33
Μάσσης Π. 249, 17
μᾶσσαν f. 157, 40
μᾶσσω τὸ μαλάσσω 572, 52: 573,
24: 591, 34
μάσταξ ὁ 216, 8
μαστεύω τὸ ζητῶ 133, 5: 584, 47
μαστιέται 642, 7. μαστίξ 799,
13. μαστιγοφόροι 72, 13
μαστός d. 118, 47: 133, 6: 173,
12. μαστοὶ pro ναστοὶ 94, 56
μασχαλίζεσθαι 118, 29. μασχα-
λίσματα 118, 23. μασχαλι-
στήρες 560, 38
ματᾶζειν 737, 21. μάταιος d.

193, 18. ματαιάζω 386, 7.
ματαιοῦσθαι 665, 37. ματαίως
428, 4
ματεύω 173, 11
μάτις pro μήτις 584, 49
ματῶ τὸ ζητῶ 173, 11: 584, 49
μαυλίστρια ἢ 695, 31
Μαχάων οἶκος 332, 28: 464, 23
μαχεσσαμένω ἐπέεσσι 773, 39.
μαχησόμενοι 449, 41. μαχη-
τῆς ὁ 436, 13
μαχλότῃτι διαβόητος 594, 24
μέγα nom. et adv. 574, 31. γρά-
φεται μέγα, fcr. per ω 659,
53. καὶ μέγα καὶ μικρὸν γρά-
φεται, et per ω et per ο fcr.
643, 45. itemque 385, 48. μέγα
ἐντιμος 574, 56. μέγ' αἰμείνων
448, 26. Μεγάλης patronym.
574, 36. μέγαθος τὸ 574, 56
μεγαίρω 81, 26: 574, 49
μεγακῆτης 574, 41. ὦ μεγακῆ-
τες 152, 32
μεγαλείος d. 35, 34. Μεγαλεῖον
μύρον 574, 46
οἱ μεγάλοι proparoxyt. 553, 36.
μέγας et μέγαλον poet. 553,
29, 33. μεγαλόγνωμος 209, 47.
μεγαλόδωρος 293, 29. μεγα-
λόκυτος 563, 38. μεγαλομέ-
τωπος 396, 50. μεγαλοπρέπεια
574, 44. μεγαλοπτερυξ 654,
32. μεγαλοσθενές 397, 3. με-
γαλότιμος 574, 56. μεγαλό-
φθαλμος 396, 54. μεγαλόφω-
νος 396, 53. μέγας γράφειν
649, 18. μεγαλωσύνη 275, 44.
μεγαλώτερος 780, 2. μεγα-
λώτατος 780, 1. Μεγᾶν cir-
cumf. 715, 13
ἢ Μεγαρίς, f. χώρα 561, 44
μέγαρον τὸ 574, 48. μέγαρον et
μέγαρος 287, 45
μεγαρτός 81, 26
μέγας 574, 35: α correpto 553,
21, 38: cum flexione mutat
etiam accentum 553, 26. Μέ-
γας α, propr. 553, 24. μέγα-
τερος comp. inuf. 582, 12. μέ-
γεθος pro μέγαθος f. 574, 56.
τὸ μέγεθος, augmentum in
verborum initis 419, 50. sic
μεγεθύνεται χρονικῶς, tem-
poraliter augetur 471, 54: et
330, 6. μεγήρατος seu μεγή-
ριτος 574, 52. μεγιστάν seu
μεγιστάν 825, 13. μεγιστάν
pro μεγιστήν 586, 40. μεγα-
ιστάν ἄνος d. 599, 14: pl. με-
γιστᾶνες 311, 28. μεγίαν com-
par. inuf. 582, 12
μέδεα seu μέδεα, τὰ αἰδοῖα 575,
13
μέδειν 794, 30. μεδέων, regnans
466, 2. μεδέων et μέδων, rex
575, 1. μεδέων Δωδώνης 499,
2. foem. μεδέοντα 329, 25
μέδιμνος 430, 43
μέδω d. 575, 5. μέδω et μεδῶ 575,
2. μέδων et μεδέων, rex 575,
4. μέδοντες, οἱ ἄρχοντες 575,
8. Μέδων propr. 606, 10
μέδεα τὰ 575, 10
μέδων Aeol. pro μέσων seu μέ-
ζων 270, 25: 582, 14
μεθίω τὸ ἀμελῶ 575, 41. rectius
μεθίω v. 35 et 28. μεθίω f.
pro μεθῶ 575, 26

μεθεκτικά 170, 20
μεθέμεν f. 575, 18
—μεθεν pro μεθα in verbis pas-
sivis Aeolice 559, 30
μέθεξις τοῦ ὕδατος 774, 6
μεθέορτοι ἡμέραι 357, 54
μέθες imperat. 575, 14
μέθη ἢ 575, 40. μεθῆμων οἶκος
575, 32. μεθῆσαι pro μεθεῖναι
575, 18
μεθεῖν καὶ ἀμελεῖν 575, 35. με-
θεῖναι infinit. 575, 23. με-
θῆναι ἢ 575, 22. μεθίω, i
longo 575, 28
μέθοδος, deductio 409, 36
μεθομήρεον 821, 56
μεθοροποιεῖν 581, 51
μέθυ τὸ 575, 34. μεθυδότης ὁ
575, 46. μεθυμναῖος Bacchus
575, 45. μεθύσος 575, 40. με-
θύσοκταβος 575, 43. μεθύω
575, 34, 37
μεθῶμεν 301, 34
μεθαγγοί Athen. 533, 37
Μεῖδας αὐτός 465, 14: 779, 24
μειδῶ ἄς α 582, 17: 794, 31.
μειδιάματα Φιλοῦσα 546, 22.
Μειδίας d. 582, 18: et Μειδυ-
λος 582, 20. μειδῶ et μειδίω
82, 23. μειδῶ et μειδίω 116, 25
μείζων f. 270, 25: 582, 11
μεῖλανι πόντῳ f. itemque Μεῖλα-
νίων ὁ Μελανίων 582, 26
μεῖλια τὰ 582, 29
μεῖλιγματα 582, 27
μεῖλιμος 582, 23
μεῖλισσω 82, 33: 582, 36. μεῖ-
λιχος et μεῖλιχος 582, 34
μεῖναις ἄν— 415, 40
μεῖνω μενῶ † 229, 17
Μεῖνως seu Μίνως 588, 24
μεῖον, festum Athenis 533, 37.
μεῖον compar. 582, 2. μειονε-
κτεῖν 582, 5. μειονεκτεῖσθαι
582, 6. μεῖος 539, 29: 583,
10, 15: 586, 41: 751, 2. μειοῦν
καὶ λεαίνειν 594, 35
μεῖραξ 582, 55. μεῖράκιον 582, 56
μεῖρεο lon. 430, 21: et μεῖρεται
582, 50: th. μεῖρω τὸ μερίζω
82, 6: 118, 9: 300, 26: 577,
24: 580, 25, 36
μεῖς ὁ μῆν 583, 4
μεῖστος superl. 581, 57: 676, 14
μεῖω 583, 11: 751, 1
μεῖων compar. 581, 57: 676, 14
μελάγγειον χωρίον 629, 33
μελαγκηδῆς † 296, 1
μελαγχαιτῆς ὁ 576, 10
μελαγχρῆς f. 576, 14: reg. με-
λαγχροῖς 182, 50: 576, 7.
μάξης μελαγχρῆ μερίδα A-
then. lib. 4 ex Antiphane com.
de Pythagor. victu. 576, 15
μελάθρον τὸ 576, 15
μελάνα ἢ 575, 47: tripl. signif.
577, 2. μελαίνεσθαι 659, 11.
μελαινόριν 385, 4. μέλαις Aeol.
ὁ μέλας 575, 53
μελαμπέταλος 576, 5
μελαμπύγης seu μελάμπυγος
695, 50
μελάναιγος idos 518, 54
μελάνδετα ξίφη 551, 40
μελανόκοπος 282, 1
μελάνκοπος 370, 19
μελαρία ἢ 403, 20: 565, 34
μελανίζειν 684, 14

μελάνιππος 576, 6
Μελανίων et Μεῖλ. 582, 26
μελανόμενος καρπός, pro μελαι-
νόμενος 591, 32
μελανοπτέρυγες 576, 7
μέλανος ὄσος 492, 56
μελανόχορος κύαμοι 576, 6
μελάντερος f. 546, 3: 575, 49
μελάνυδρος κρήνη 577, 3
μελανώδης 473, 12
μέλας ὁ 575, 52. μέλας λα-
βάς pro μελαίνας 551, 41
μέλγω τὸ ἀμείλω 120, 20
μέλδω 576, 20. μέλδω def. 232,
19. παλλ. μελδόμενος 576, 20
Μελέαγρος 576, 30
μελεδήματα 352, 1: 576, 28. με-
λεδώνη 509, 20: plur. μελε-
δῶναι 171, 24: 576, 23
μελεῖσσι πεδαίόμενος 603, 28
μέλεος 576, 32
μελέτη ἢ 576, 51. μελετῶ ἄς α
576, 40. μελετῶν ὁ 576, 39
μέλη τὰ: vile μέλος.
μελημός et μελησμός ὁ 444, 54.
fut. μελήσω 129, 52: 193, 41
μέλι d. 576, 44. μέλιτι γλυκε-
ρῷ cur cum epitheto dictum
577, 29
μελία ἢ 393, 25
μελίγηνος 577, 19
μελίζω et μέλιγμα 587, 50
μελιθής 577, 26, 28
μέλιος f. 577, 46
μελίνη ἢ, legum spec. 577, 48.
μελίσδετα Dor. 412, 3. sic με-
λισδόμεναι 486, 39
μελίσσα ἢ 577, 34. μελίσσοβο-
τος 721, 9. μελίσσοκομοί 204,
49: 577, 41. μελίσσοστεύκτων
κηρίων 577, 19. μελίσσουργία
213, 56
Μελιταῖα κυνίδια 577, 50
Μελιτίδης fatuus 577, 32
μελιουργοί, mellifices 577, 41.
at μελιττουργοί, apiarii 458,
44
μελιτοῦττα 367, 33
μελίφρονα θυμὸν 577, 26
μελίχλωρον δέος 577, 45
μελιχρός d. 660, 16
μέλῃσις ἢ 576, 57. μελῃσμός
88, 26
μέλιχος Aeol. ὁ μεῖλιχος 582,
42: 816, 55
μέλω 576, 52: 578, 3
μέλος τὸ 577, 15, 53. μέλος σώ-
ματος 543, 1. plur. μέλη 577,
8: 827, 23. μελῶν species 690,
42. μελῶν libri Anacreontis
593, 48
μελουρίς ἢ 474, 2
μέλω 578, 16. μέλπηθρα τὰ
578, 10
μελύγειον 578, 8: rectius μελί-
τειον Plutarchus, μελίτιον He-
fychius, aqua mellita seu mulla.
Μελχισεδέκ 578, 18
μέλω τὸ φροντίζω, uno λ 576,
45: fut. ἦσω 129, 52: 193, 41:
444, 47
μεμαγευμένη χεῖρ 2, 21
μέμακα α 323, 2. μεμακυῖα
lon. 501, 5: poet. μεμαῖα et
μεμαῶσα 578, 28: masc. plur.
μεμαῶτες 578, 21
μέμβλεται 578, 39. μέμβλετο
306, 22. μέμβλω def. 232, 9

- μέμβλωκε f. 578, 32: 655, 2
 μεμβραφύα 195, 32
 μεμετρεῖται Ion. 578, 41
 μεμηλώς 578, 45
 μεμιάγχα 785, 38
 μεμναίτο Dor. 579, 4. μέμνεαι
 Ion. 484, 30. μεμνέωτο f. 578,
 54. sic μέμνη pro μέμνησαι
 484, 19, 24. μεμνήτο 578, 51:
 579, 2: μεμνοίτο 579, 2
 Μεμνονίδης patronym. 165, 40
 μέμνω 500, 40: 578, 21
 μεμνῶτο f. 579, 1
 μέμονα 578, 22: et 95, 47
 μέμορθαι Ae. 312, 46
 μέμυκε γαῖα καὶ ὕλη 579, 8. in-
 fin. μεμυκέναι 579, 5
 μέμψαι Ion. 579, 15. ih. μέμ-
 ψομαι 579, 15: act. μέμψω
 τὸ λαμβάνω 579, 17. c. μεμ-
 ψίμοιρος 668, 54
 μεμῶ τὸ προθυμοῦμαι 173, 8.
 μεμῶς ὥτος 224, 6, 9: plur.
 μεμῶτες 578, 26: foem. με-
 μῶσα ὥτης 224, 8
 —μεν, in verbis purum est regu-
 lariter 253, 23
 μένδης ου 818, 19. μένδης et
 Μενόησιος 580, 3
 μενεαίνω 579, 56
 Μενέλαος c. 299, 38: 461, 23:
 579, 56. f. leu D. Μενέλας α
 552, 48: 579, 18: Att. Μενέ-
 λεως 579, 41: plur. οἱ Μενέ-
 λεω 616, 39
 Μενεπόλεμος 461, 24
 Μενέσθης pro Μενέστῃς 579, 23
 Μενέχθα voc. a —ης 670, 21
 μενῆθραι αἱ 580, 6
 Μενέας pro Μενέας 579, 25
 μενοεικές 580, 9
 μενοινή η 596, 38. μενοινάα Ion.
 596, 44
 Μενόλαος et Μενοπόλεμος c.
 461, 23
 μένος τὸ 407, 43: 579, 49: et
 225, 41: 319, 6: 393, 23
 —μενος et μένος particip. 45, 56.
 μένος particip. proparoxytona,
 excepto praet. perfecto, quod
 est paroxytonum 312, 34. —μέ-
 νος terminatio praeterii perfe-
 cti 56, 26, 33
 μενούγγε 580, 12
 Μέντης et Μέντωρ 218, 43
 μέντοιγε 580, 10
 μένω dupl. signif. 579, 33. μένω
 τὸ παραμένω 579, 49: τὸ ἐπι-
 μένω 583, 22: τὸ προθυμοῦμαι
 596, 40. μένω defect. 231, 57:
 fut. μενῶ 501, 20
 μεράρχης 729, 1. μεραρχία 728,
 57
 μέρη τὰ 580, 19. μερίζω 580, 32.
 μερικά τάγματα 729, 6
 μερίμνα η 580, 13, 27. μεριμνῶ
 ας α 580, 16
 μέρμερα ἔργα 580, 23. μερμήρι-
 ξε 580, 25
 μέρμις ἱσος 580, 21: 632, 5: i
 Ionigo 532, 6
 μέσος d. 257, 11. ἐκ μέρους κα-
 ταδέχεσθαι 581, 22
 μέροψ 580, 36
 μέρω Ae. 82, 8
 μέρωρον τὸ 581, 47
 μέσα, τὰ αἰδοῖα 575, 11
 μεσαγυλός 113, 35
 μεσαιπόλιος f. 52, 22: 243, 42
 μεσαιτέρος α. 227, 30. sic μεσαι-
 τатаι 596, 32
 μεσάνωτος 472, 8
 μέσας p. 344, 18: 425, 42: 599, 5
 μέσαυλος 170, 13. μεσαύλιος
 581, 6
 ἐπὶ μέσης διέβη 455, 26
 μεσηγύ u correpto 114, 33
 μεσημβρία 581, 24. μεσημβρι-
 νόν adverbium 137, 45: regu-
 lare μεσημερινός 724, 43
 Μέσμα op. Locr. 581, 15
 μεσόδμη 581, 5. μεσοζύγιος 441,
 24. μεσολαβεῖν 648, 10. simpl.
 μέσος 580, 41: 581, 4. μέσος
 ἀόριστος πρῶτος 809, 4. ὁ μέ-
 σος ἀόριστος παθητικός 464,
 12: 783, 47. μέση διάθεσις
 τίς 754, 17. μέσαι λέξεις 626,
 37. μέσου ὄντος τοῦ i, li i sit
 intermedium, seu in medio
 337, 5. μεσότητος ἐπιρρήματα
 581, 9: 785, 20: unde nomi-
 nata 78, 24
 μέσσαβα 173, 27. μέσων com-
 par. f. 157, 40: 270, 25: 582, 13
 μεστός 580, 44: f. 573, 40
 μετ' ἀνδράσι, inter 184, 16. μετὰ
 in compos. quid signif. 580, 56
 μεταβαλῶσα eis λυκόν, pass.
 680, 26. ὁ μεταβολός 490, 4:
 plur. οἱ μεταβολοί 388, 43.
 μεταβολεύς 648, 49
 Μέταβος Alibantis f. 579, 28
 μεταδοτικός 293, 56: 547, 3
 μεταδορμάδην 587, 6
 μεταδέσει τῆς ἐν ἀρχῇ συλλαβῆς
 transpos. 673, 47. sic μεταθέσεις
 τῶν στοιχείων δι' εὐφωνίαν
 610, 57: et 83, 45. at μετά-
 θεσις τοῦ πνεύματος 34, 13.
 mutatio, ut et μεταδέσει τῶν
 στοιχείων, mut. litt. 771, 25.
 itemque μεταδέσει τοῦ α eis ο
 530, 28: 532, 13: μεταδέσει
 τοῦ ε eis α 182, 53: τοῦ ε eis
 η 274, 22: τοῦ ο eis ε 105, 22:
 τοῦ λ eis ν 564, 6: 544, 3: τοῦ
 μ eis ν 562, 49: τοῦ ν eis γ 357,
 6: τοῦ ρ eis λ 65, 51: τοῦ κ eis
 δ 317, 18: τοῦ π eis φ 161, 8:
 486, 21
 μεταίχμιον 586, 51
 μεταιωρίζομενος 41, 27
 μετακλήσαν 665, 45
 μετακόσμησις 81, 39
 μεταληπτικὸν γένοιτο καὶ ἀρσε-
 νικοῦ 518, 51. sic μεταληπτικὰ
 γίνεται τοῦ δασέος πνεύματος
 614, 44. μετάληψις tropica 53,
 54: 274, 2: 380, 49: 593, 13:
 434, 21. itemque αἰσροί κατὰ
 μετάληψιν οἱ ἄγριοι 117, 21, 52.
 at μετάληψις τοῦ στοιχείου,
 mutatio 54, 53, ut μετάληψις
 τοῦ γ eis α 47, 11. μετάληψις
 ἀντωνυμίας 124, 13. μετάλη-
 ψις transpositio 424, 13
 μέταλλον 580, 51. μέταλλιον μύ-
 ρον 587, 7. μέταλλεις οἱ 580,
 54. μέταλλω ας α 580, 47, 54:
 inf. μέταλλῶν 580, 54
 μεταμάζιον 586, 54
 μεταμέλειν leu μεταμέλεια 581, 26
 μετανάστης ου 581, 43: 587, 4
 μεταξύ ὄντος τοῦ i, interveniente
 i 412, 53. μεταξύ τῆς γῆς καὶ
 τοῦ ὕδατος 222, 8. μεταξύ δύο
 ὀνομάτων κείμενα, inter d. n.
 342, 10. sic 125, 41: 358, 30.
 μεταξύ αὐτῶν, inter se 75, 40.
 μεταξύ λέγοντα τινα, interea
 dum al. loq. 125, 37. μεταξύ
 u correpto 114, 33
 μεταπαραβάττειν † 136, 17
 μεταπεσόν eis α, mutatum 323, 1
 μεταπλασμένα pro μεταπλασμέ-
 να 585, 34. μεταπεπλασμέ-
 να 280, 4. μεταπλάσμος τῆς
 κλίσεως 30, 31: 552, 47. με-
 ταπλάσμος est etiam in verbis,
 cum praeteritum transformatur
 in praesens 377, 25. αμα τῇ
 μεταπλάσει καὶ ἐπέκτασις 542,
 10
 μεταποιῶνται eis ον 302, 36. sic
 μεταποιούμενα eis οὐδέτερον
 γένος 653, 27. μεταποιήσις καὶ
 μετασχηματισμός 654, 13
 οἱ μεταπολλοί † 573, 1
 Μεταπόντιος op. Ital. 587, 10.
 Steph. Byz. Μεταπόντιον.
 μεταπρέπειν 416, 4
 μεταρπτάζειν 770, 11
 μεταρρπίζεσθαι 423, 30
 μεταρρία κλήματα 686, 32
 μετασιτικόν † 482, 22
 μέτασαι αἱ 596, 32
 μετασυντεθεῖσα λέξις 371, 49
 μετασχηματισμοὶ diminutivorum
 93, 53
 μεταταῦτα 356, 21
 κατὰ μετατροπὴν 107, 2
 ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀλλήλων 50,
 32, 40. sic ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν
 ἀμπέλων 80, 9. clarius κατὰ
 μεταφορὰν ἀπὸ τῶν—91, 13:
 et μεταφορὰ ἀπὸ τῶν—78, 5.
 itidemque μεταφορικὴ λέξις
 ἀπὸ τῶν—571, 11: et μεταφo-
 ρικῶς ἀπὸ τῆς—74, 51. μετα-
 φορὰ pro μεταβολῇ leu τροπῇ
 76, 57
 μεταφράζειν 684, 16: et 377, 40
 μεταφρενον τὸ 580, 56: plur. με-
 τάφρενα 581, 17, 19: 827, 43
 μεταχρόνιος 581, 41
 μετεγγέω 149, 41
 μετήσι f. pro μετῇ 581, 33
 μετεῖναι pro μετιέναι 590, 51
 μετελώφρον 571, 14
 μετέμψυτος 581, 31
 μέτερος Aeol. ὁ μέτριος 587, 12
 τί μετέχει τοῦ ζῆν; 408, 45. τί
 μετέχει τὰ μέταλλα πρὸς τὸ
 μέταλλω; 580, 49
 μετέωρος 581, 40. τὰ μετεωρι-
 σμένα 780, 15. μετεωρισμός
 581, 36. μετεωροφάνες 581,
 28
 μετήορος 551, 49
 μετιέναι, accersere 409, 44
 μετοκλάζειν 187, 34: 518, 29
 μετόπισθεν 628, 12
 μετόπρων 581, 45: 596, 28
 μετόρχιον 634, 39
 μετουσιαστικὸν ὄνομα 30, 11, 14:
 34, 52
 μετοχικὰ ὀνόματα 226, 43: 575, 4.
 μετοχικὴ κλίσις 226, 40
 μετρητός ὁ 474, 21
 μέτριον 581, 50. μετριοπαθεῖν
 581, 22
 μέτρον 257, 25: 581, 46
 μετωνυμικῶς τρέπω 460, 44, 47
 μετώπον 581, 1, 53. μετωπηδόν
 581, 55. μετώπιον adv. 346, 9
 μετώχετο Ἀβάντα 681, 22
 μεῦ Dor. pro μοῦ 334, 5α
 μέχρῃς et μέχρι 169, 27
 μή adverb. 585, 49. ἡ μή ἀτιμία
 366, 38. μή ἀπαγορευτικόν
 574, 38
 —μη verbal. 214, 13: 216, 2
 μηδαμός 586, 47: 643, 9. μηδα-
 μῶ 583, 30. μηδαμῶς 586, 46.
 μηδαμινός 586, 46: 643, 7
 μήδεα τὰ 583, 33. μήδεα ἐξε-
 πών 773, 31. Μήδεια d. 558,
 4: 565, 14
 μηδεῖς μηδεὶς 305, 2
 μήδος τὸ 583, 35: prim. μήδω
 82, 26: 583, 53: 584, 57. μή-
 δω τὸ βουλεύομαι 372, 25:
 575, 7: τὸ φροντίζω 521, 18
 μήδω τὸ μανθάνω 583, 52: 726,
 44. μήθομαι et μῆδομαι 583, 52
 μηκεδανός 28, 48: 703, 54. μη-
 κίων μήκιστος 40, 2: 584, 2.
 μήκιστος ὁ 584, 1. μήκοθεν
 194, 30: 520, 8. ὁ μήκοθεν
 465, 53. prim. μήκος τὸ 583,
 57. μήκυνειν διὰ β' συμφώνων
 245, 41
 μήκων η 583, 56
 Μηκώνη op. 583, 55
 μήλα τὰ 584, 3
 μηλαφῶ et ψηλαφῶ 818, 21
 μηλέα η, malus arbor 584, 9
 μήλη η 583, 47
 μηλιαυθμός 586, 33: Lycophr.
 22
 μηλοβοτήρ 205, 51. pass. μηλό-
 βοτος 157, 14: 584, 22: 720,
 27
 μηλοκόρος † 711, 1
 μήλον, pomum quodlibet 577, 35
 μηλός ὁ adiect. 584, 17
 μηλοῦν τὸ ψηλαφᾶν 583, 47
 μηλικόρον leu μυλήκορον 594, 40
 μηλωδὴς καρπός 584, 13
 μήλωθρα τὰ 583, 48
 μηλών, pometum 130, 29
 μηλωτή η 584, 3, 24
 μὴν ὁ 583, 14: 586, 39. μὴν,
 conjunct. explet. 416, 42
 μῆνη η 583, 14, 17: 586, 42
 μηνιᾶν 583, 23
 μηνιγγες αἱ 583, 31
 μηνιεύ 583, 25, 28. μηνιεύς ὁ
 d. 507, 1. μῆνις η 579, 34:
 583, 20: genit. μῆνιος Ion. pro
 ἰδὸς 42, 29. μηνιῶ ας α 583,
 29: et μηνίω eis ει 583, 25, 28
 μηνύω d. 378, 4. μήνυμα τὸ 583,
 44. μήνυτρον 512, 3
 μῆον Dor. pro μεῖον 508, 55. at
 Ion. Μῆονες pro Μαίονες 458,
 48: itemque Μηνιῆ pro Μαιο-
 νία 583, 36
 μήποτε adverb. 586, 31. καὶ μή-
 ποτε, ac videndum ne forte
 72, 19: 640, 48. sic μήποτε
 δε—led videndum ne forte
 640, 36
 μῆρα pro μῆρᾷ leu μῆροι 585, 36,
 43: pro μῆρᾷ 496, 10: 722,
 46. μῆρε pro μῆρα leu μῆροι
 585, 27
 μῆρεν pro μύρειν 87, 9
 μῆριγγ η 721, 12
 μῆρινδος vulg. pro μῆρινδος 584,
 36. μῆρινδος 584, 32, 36

μηρίον τὸ 585, 22: plur. *μηρία* 585, 22. sic *μήρι* ἐκ 585, 50. *μηρία* ὅσα 585, 22. *Μηρίωνος* ου 40, 12: 586, 43. *μηρίον* f. pro *μηρίον* 585, 32. *μηρός* ὁ 584, 26: et 580, 35. *μηρός*, loci nom. 280, 21. plur. *μηροί* 827, 47. *μηρύκειν* 584, 38. *μηρυκίζω* et *μηρυκισμός* 584, 38. *μηρύω* 584, 40. *μήρυμα* τὸ 584, 29. *μήρυμα* ἐρίου 83, 17. *μήρυμα* πρὸς νῆσιν ἐπιτήδειον 603, 38. *μήσατο* ἔργα 583, 50. *μήστωρ* ὁ 383, 23: 586, 49. *μητέρες* f. 166, 50: nom. c. *μήτης* 584, 43. *μήτι* f. pro *μήτιδι* 448, 25. *μητίετα* voc. casu 585, 11. *μητίετα* pro *μητίετην* 585, 4. *μητιόεις* εντος 585, 1. *μητιόωσι* 167, 36. prim. *μητις* ἡ 584, 55: et 11, 9. — *μητις* ex *μητις* 518, 34. d. *μητίω* 583, 28: *μητιώσασθαι* leu *μητιάσθαι* 584, 55. *μήτρα* ἡ 584, 52: et 170, 57. *μήτρα* cur non dicatur pro *μητέρα* 159, 8. *Μητρῆς* α̅ 234, 20. *μητρικός* d. 741, 49. ὦ *Μητρόφανες* 152, 31. *μητρικά* 14, 24. *μητρωνυμικόν* 166, 11. *μητρῶος* 26, 43. *μηχανή* 585, 18. *μηχανικόν* ὄργανον 236, 54. *μηχανοποιός* 228, 4. *μήχος* τὸ 585, 18. *μήων* Dor. 321, 36. in *μι* definitia verba ex barytonis orta, primitivis syllabarum numero paria sunt 301, 9: 307, 54: quas characteristicas habeant 477, 49: penultimam naturam longam habent 300, 40: 301, 6: 307, 53: diphthongum in penultima non admittunt, duobus exceptis 791, 53: secundam personam in s faciunt 791, 52: penultimam praesentis et imperfecti corripunt duali et plurali numero 476, 2: dualis et pluralis penultimam in imperfecto corripunt 301, 19: penultimam passivi corripunt 312, 2. *μία* α̅. 587, 19: pro *ῖα* f. 573, 40. *μία* α̅ς α̅ 305, 32. *πρὸ* *μίας* τὸν τόνον ἔχοντα, in penultima 113, 33. sic 37, 51: 93, 38, et alibi. *μιαίφρονος* c. 299, 28: 587, 21: 808, 12. *μιάντης* ὁ 785, 37. *μιαρός* d. 274, 6: 566, 43: 587, 15: 726, 19: 727, 48. *μίσδα* adverb. 587, 24. idem *μίσδην* 781, 27. *μίσγεω* f. pro *μίσγω* 587, 26. prim. *μίσγω*, *milceo* 587, 25, 28. *Μίδης* ου 465, 13. *μίδναι* Ion. pro *μίδναι* 791, 29. *μίδρος* ἡ *δυσωδία* 588, 8. *μικαίλος* dimin. 587, 45. *μίκκος* Aeol. ὁ *μικρός* 587, 36. [*μίκκος*, ὁ *μικρός*, etiam Suidas barytonos. sed Eustath. 610, 25, τὸ *μικρός*, ὅπερ ἐστὶ *μικρός*, ὁξυνόμενον μὲν, κατὰ

τὸ *μικρός* διπλαζόν, δὲ τὸ *κῆππα*, ὡς δῆθεν. Αἰολικόν, κατὰ τὸ *Ἰκκός* ὅπερ ἐστὶ κύριον ὄνομα *ιατροῦ*. Ex *Addendis*.] *μικρός* absque diphthongo 587, 40. γράφεται *μικρόν*, *icr. per o* 659, 52. *Μίλητος* et *Μιλήσιοι* 587, 46. *μιλίγματα* θαιτός 587, 48. *μιμαλῶν* 130, 30: plur. *μιμαλῶνες* 588, 42: et *μιμαλῶνες* 587, 53. *Μίμας* op. et mons 588, 1. *μιμηλὸν* ἄρνεον 719, 49. *μιμηλῶς* γινόμενα 280, 21. *μίμημα* Φωνῆς χοίρων 607, 25. *μίμησις* ἡ 587, 57. *μιμητικῶς* εἰρημένον 508, 51. *μιμνάω* 297, 24. *μιμναίσκω* Ae. 272, 16. *μίμνω* d. 232, 32: def. 232, 2. *μῆμος* ὁ 587, 57. *Μίμοι* Sophronis 523, 4. *μῖν* pro *ἴν*, pronom. 588, 10: 641, 14: unius personae 615, 4. *μίνθη* et *καλῶμινθος* 588, 5. *Μινύειος* Ὁρχομενός 635, 5. *μινύω* d. 231, 51. *μίνυνθα* 588, 15. *μινυνθάδιος* 588, 17. *μινυρίζειν* 588, 18. *Μινώδης* ὁ 165, 42: 438, 4. *Μίνωο* f. 746, 12. *Μινῶος* d. 26, 42: 29, 30: 741, 44. prim. *Μίνως* leu *Μείνως* 588, 23. *Μίνως* ω et ωps 588, 28. *Μινώταυρος* 588, 28. *Μιξίας* ὁ d. 588, 33. *μιξοβάγβαρος* c. 668, 57. *μιξόδηρος* c. 668, 56. *μιξολυσιστί* 295, 55. *μιξοπολίτης* 46, 29. *Μίξων* et *Μιξονίδης* 588, 32. *Μιγρός* 426, 42. *Μίγρος* fl. Phryg. 475, 26. *μίσγω*, *milceo* 587, 25, 29: 588, 32, 55. *μισγάγκια* ἡ 588, 35. *μισητός* 588, 53. *μισθός* ὁ 588, 56. *μισθίος* δουλος 557, 40. *μισθαγνία* 589, 3. *μισθαγνικός* 432, 6. *μισθαγχιδης* ὁ 589, 5. *μισθοφόρος* 790, 32. *μισθωτής* ὁ 258, 2. *μισογύνης* c. 245, 19: 299, 8, 35: 396, 42: 527, 43. *μισοδανειστής* 435, 28. *μίσος* ex *μύσος* 276, 5: producto 588, 50. *μίστος* et *μιστύλλω* 589, 6. *μίτος* leu *μίτος* 567, 43: baryt. 714, 44. *μίτοι*, αἱ νεύραι 188, 18. *μίτρα* ἡ 589, 8: plur. *μίτραι* 83, 53: 588, 46. *μίσχω* leu *μίσχω* 337, 18. *μῖω* *μιαίνω* 267, 1. *μικ* non coeunt nec in eadem syllaba nec in disparatis 606, 45. — *μμή* d. 214, 13. *μνάσθαι* ἀκοιτιν 586, 24. *μναίσκω* Aeol. pro *μνήσκω* 452, 35, 39. *μνεία* ἡ 589, 14: et 461, 47: baryt. 410, 18. *μνήμα* τὸ 589, 18. *μνήμη* ἡ 589, 15: et 153, 27. *μνημοσύνη* ἡ 589, 17. *μνημόσυνον* 589, 18. *μνήμων* ὁ 589, 19. *μνησαίετο* Ion. 507, 39. *Μνηστήεος* 438, 26. κατὰ *μνησιχαλίαν* Διός, memorem iniuriae a Iove sibi lactae 772, 50.

μνήσκω leu *μνήσκω* 452, 34, 48. *μνίος* ὁ ἀπαλός 472, 44. *μνοῦς* 84, 32. *μνούδην* 84, 34. — *μνω* defect. 232, 1. *μνώμαι* 452, 50. *μογγιλῶς* 191, 31. *μόγεις* adverb. 589, 21: 590, 3. *μόγος* ὁ 589, 50: 592, 6. *μόστος* ὁ 589, 54. *μόσων* ὁ 590, 1, 14. *μοθωνία* ἡ 589, 57. *μοῖρα* ἡ 589, 22. *μοιρηγενής* 208, 54: 589, 27. *μοιροφόρητος* 511, 31. *μοιχός* ὁ 589, 33. *μοιχάγρια* 102, 52: 589, 36. *μολεῖν* τὸ παραγίνεσθαι 592, 37. fut. *μολήσω* 129, 55. ai *μολιανθμός* 342, 56: rectius *μολιανθμός*. *μόλιβος* 204, 40: 590, 8. *μολιβούς* 288, 39: loem. *μολιβῆ* ὄρμια 590, 11. *μολιβδῆς* pro *μολιβδῆς* leu *μολυβδῆς* 233, 6. *μόλις* adverb. 590, 2. *μολίσκω* 84, 57: 201, 24, 27. *μολοβρός* 590, 5. *Μόλος* nom. propr. 586, 44. *μολπή* ἡ 590, 19. *μόλυβδος* ὁ 590, 8. *μολυβδαίνη* ἡ ἐκλή 590, 10. *μολύνω* 590, 15. *μόλυσμα* τὸ 510, 55: plur. *μόλυσματα* 511, 1. *μολυσμός* 590, 16. *μολῶ* ἡσω 578, 34. *μομφή* ἡ 579, 16. *μονάδην* 367, 9. *μοναδικόν* 497, 32. *μονάζω* d. 627, 13. *μονάμπυξ* ἵππος 502, 36. *μοναχός* 590, 30. *μονήρης* 274, 29. *μονήρης* λέξις 66, 35. sic *μονήρης* ἐπὶ ὄρημα 63, 19: *μονήρης* πάθος 307, 30. *μονία* ἡ 590, 29. *μονιός* ὁ 590, 29. *Μονόβιβλος* Herodiani 491, 35. *μονογενῆ* ὀνόματα 538, 45. *μονόγραμμα* γράμμα 462, 40. *μονόζυξ* ἵππος 608, 34. *μονόπερως* ὤτος 505, 3. *μονόκλιτον* ὄνομα 314, 23. *μονόμετρον* 285, 25. *μονόξυλοι* λαμπάδες 570, 9: et *μονόξυλα* δόρατα 526, 13. *μονόπηρος* c. 670, 57. *μονοπρόσωποι* ἀντωνυμιαί 508, 36, 47: quae, et cur 514, 31: 615, 5. *μονόπτωτα* quae 462, 46. simpl. *μόνος* ἡ ον 590, 22. *μονόστιχος* leu *μονόστοιχος* 511, 46. *μονῶ* d. 129, 31: 131, 52. *μονώνυχες* 302, 8. sic *μονώνυχια* 811, 16. *Ἰωνικῶς* *μόνος* λεχθέν 464, 12. *μορὰ* τὸ τᾶγμα 589, 23: 590, 34. idem *μόρα* 590, 33. *μόργω* pro *ὁμόργω* 120, 20. *μορεῖν* τὸ ποιεῖν 584, 31. *μορεῖν* τὸ κακοπαθεῖν 591, 11. *μορεῖν* τὴν γῆν 229, 44. *μόρημα* τὸ 584, 30. *μορία* ἡ 590, 42. *μόρμος* d. 591, 6. *μόριον* et *μόρια* 590, 38. *μόριον* λόγου, οὐ μέρος 809, 9. *μόρια*, μέρη τῶν μερῶν 141, 51. *μορμολυκεῖον* 590, 51. *μόρμος* pilcis 591, 3. *μορμύροντα* 591, 1. *μορμύρω* def. 232, 6.

μορμῶ et *Μορμῶ* ἡ 590, 55. *μορδεῖς* εντος 591, 10: et 473, 3. *μόρον* τὸ δέξ 776, 22. *μόρος* ὁ 84, 26: 591, 4, 11. *μόρος* τῶν ἐλατῶν 590, 45. *μόρσιμος* f. 591, 7. *μορφή* 295, 33: 591, 13. *μορφώστερος* 807, 4. *μόρφνος* 591, 15. *μόρφνος* 796, 2. *μορφούντες* *χηνός* κεφαλὴν 811, 24. *μορῶ* τὸ ἐπιτυχάνω 335, 22. — *μος* penultima diphthongo raturum 568, 36. — *μός* verbalia oxyt. 591, 29. *μόςυν* ὁ 591, 33. *μόσχος* 591, 36. *μόσχοι* λύγοι 591, 44: et 273, 5. *μοσχάριον* 591, 40. *μοσχεῖα* leu *μοσχεῖα* 591, 48. *μοσχεῖα* ἡ 634, 36. *μοσχύνεσθαι* 91, 48. *μοτόν* 591, 55: plur. *μοτά* 85, 5. *μοτάριον* τὸ 592, 2. *μοτάω* leu *ματάω* α̅ producto 535, 49. *μοτῶ* leu *ματῶ* d. 118, 46. *μοτῶσαι* et *μωτῶσι* 592, 2. *μουάζ* 395, 17. *μούνος* Ion. pro *μόνος* 607, 35. *μούνυχος* et *μούνυχος* 160, 46. *Μουνυχία* et *Μούνυχος* 589, 48. *μούσα* ἡ 589, 40: et 235, 31. *μούσαι* 166, 52. ἡ *Μουσάριον* 782, 45. ἡ *μουσική* 589, 40. *μουσικεύεσθαι* 513, 28. *μόχθος* 592, 4. *μοχθηρός* et *μοχθηρία* 592, 3, 7. *μοχλός* 592, 11: 645, 35. *μοχλεύσαι* 592, 23. *μῆ* non iunguntur 623, 33. *μὴ* τὸ στοιχεῖον 572, 48. *μυαλῶ* leu *μυελῶ* 593, 37. *μυγμός* ὁ 572, 49. *μυδᾶν* 593, 19. *μυδαίνειν* 593, 30. *μυδαλέος* 593, 28. *μύδιον* dim. 259, 52. *μυδῶσα* f. 593, 25. *μύδρος* ὁ 87, 16: 593, 31: 596, 17. *μυδῶ* d. 633, 41. *μύειν* 87, 22: 286, 50. *μυελός* ὁ 593, 35. *μυελοτεφής* leu *μυελοτεφής* 630, 41. *μύζειν* 593, 38: et 88, 14, 16. *μύζω* τὸ ἡχῶ 596, 19. *μύζειν* τὸ ἐκθλίβειν 593, 22. *μύη* ἡ 594, 8. *μυηθεῖς* τὰ προοίμια 196, 44. *μύσις* ἡ 593, 40: et 393, 29. *μύθος* 593, 43: et 88, 11: 158, 9: 269, 17: 332, 55. *μύθια* οἱ στασιασταί 593, 49. *μυθεύεσθαι* act. signif. 731, 56. *μυθολογούμενα* περὶ θεῶν 327, 42. *μυθολογεῖται* υἱός Ἀρεῶς 379, 47. *μυθῶ* d. 122, 57. *μύτα* ἡ 593, 51, 57. *μύνδα* 286, 48, 50. *μύνον* χρώμα 790, 4. *μυισός* βης ὁ 595, 3. *μυιών* leu *μυών* ὁ 593, 50. *Μυκάλη* et *Μυκαλησός* 594, 1. *μύκεσκε* Ion. pro *ἐμυκε* 624, 40. *μύκης* ὁ 594, 6. *μύκλος* 594, 18. *μύκον* f. pro *ἐμυκον* 579, 13: 594, 15. *μυκτῆρ* 594, 26. *μυκτῆρ* fut. Att. 51, 37. *μύλη* ἡ 594, 33, 48.

μυλήκορον 594, 40. μυλήφατος 594, 42
 μυλιδώντες 594, 47
 μυλῶναι αἰ 268, 56
 ὁ μύλος 73, 28. μύλος et μύλη 742, 57. plur. μύλοι 114, 57: 216, 13. μυλωθρός ὁ 594, 43
 μῦν accus. a μῦς 567, 7
 μῦνδος ἰχθύς 595, 1
 μῦνη ἡ 88, 26: 243, 21: 594, 50
 μῦξα ἡ 594, 32
 μῦσος 595, 4
 μυράλιπτρα 354, 9: Suid. μυρά-
 λειπτρα.
 μύρεσθαι 595, 27: dupl. signif. 584, 33. μύρεσθαι εἰς ἄλλα 69, 21
 μυρεφική πόα 458, 36
 μυρία τὰ 595, 5. μύρια τὰ 595, 11, 17. μυρίαρχος 729, 3.
 μυριάς ἡ 595, 19
 Μύρινα leu Μύρινα 595, 22
 μυριοστύς 729, 2. μυριωπός 595, 22
 μύρμαξ d. 534, 33. μύρμηξ 596, 57. Μυρμηκάνθρωποι, Pheretratis comoedia 750, 11. Μυρμιδόνες unde d. 597, 4. μύρμος et μύρμαξ 534, 33
 μύρον τὸ 595, 29: et 384, 56.
 μυροθήκη 55, 37. μυροπόλος 37, 51. μυροπόλος, et μυρο-
 πώλης 595, 31. αἱ μυροφόροι 459, 19
 μυροθήκη ἡ 492, 43: Att. 529, 42: 531, 56: pro μυροθήκη 683, 43.
 μύρτος 595, 33. μύρτον 524, 18
 μύρω τὸ κλαίω 388, 19. μύρω
 ὡς 698, 53
 μῦς ὁ 595, 42, 53
 μυσαρός d. 566, 43. μυσαττω
 et μυσαττομαι 595, 57. μυ-
 σαχθής 595, 55. μυσερός d. 535, 32
 Μυσία et Μυσοί 595, 43. μυσιὰ
 πύοντα † 135, 30
 μύσος τὸ 595, 55: et 588, 51
 μύσσω d. a μῦς 716, 4
 μυσιωτὸν leu μυττωτὸν 596, 7
 μύσταξ ὁ 595, 41: 780, 38: 808, 23: 827, 46
 μύστης ὁ 595, 36, 45. οἱ μύσται 469, 18. οἱ μύσται τῆς Κυ-
 βέλης leu τῆς μητρὸς Θεῶν 543, 15. μυστήριον 593, 40: plur. μυστήρια 595, 48. μυ-
 στηριώδης θυσία 751, 11. μυ-
 στηριώδης γέννησις 543, 46.
 μυστικὸν σανίδιον 706, 26. μυ-
 στική παράδοσις 751, 13
 μυσατῆλαι αἰ 595, 51: Suid. υπο-
 λ. μυσατῆσθαι 595, 50
 μύστις ἡ 595, 36
 μύστρον et μύστρον 595, 50
 μυττωτὸν 596, 1
 μυχός ὁ 596, 13. μύχματος f. 685, 1. μυχόματος leu μυ-
 χοίματος 596, 9. μύχουρος 408, 7
 μῦν τὸ καμμῦν 593, 43: 595, 45: 596, 1: τὸ συσφίγγω 593, 53: τὸ κατακλείω 594, 10: τὸ ἀσφαλίζω 593, 36. μῦν 217, 1. μῦν τὸ μανθάνω, vel potius τὸ διδάσκω 593, 41, 44: 596, 2
 μῦν ὁ 593, 51. μῦν 596, 21
 μῦν τὸ ζητῶ 84, 47: 118, 46:

222, 38: 573, 26: 578, 3: 580, 53: 584, 45: 589, 42: 591, 37, 42: τὸ συντιθεῖν 591, 33. μῦν vituli vox 591, 41. μῦν ἄσω 578, 28. μῦν ἡσώ 578, 30. μῦν ἄσω τὸ ζητῶ 593, 15
 —μω, perfectum facit ex μῶ cir-
 cumflexo 606, 47. —μῶ ex ω 337, 5
 μωικά Dor. pro μουρικά 591, 20
 μωικός et μωκόμενοι 593, 7
 μωλεῖν τὸ μάχεσθαι 592, 37. μῶ-
 λος ὁ 79, 51: 590, 17: 592, 32
 μῶλυ herba 592, 39
 μωλύτερος 592, 40
 μωλύειν τὸ πρᾶννειν 592, 41. μω-
 λύνειν τὸ ἀμβλύνειν 592, 42
 μῶλωψ 592, 35, 48: 593, 5. μῶ-
 λωπίς 721, 25
 μῶμαι τὸ ζητῶ 589, 42
 μῶμος 593, 15. μῶμος 491, 37: et Not.
 μῶν, dubit. coniunctio 596, 23
 —μῶν communia e μα neutro 810, 5
 μῶνυχας ἵππους 593, 9
 μῶρος ὁ 593, 12. μῶραίνειν 571, 10. μῶρολόγος 796, 37
 μῶσα ἡ μουσα Dor. 589, 41, 46: et 255, 31
 Μωσῆς ἔως, et Μωσῆς οὐ: item et Μωϋσῆς ἔως 597, 7. Μωϋ-
 σῆς οὐ, et Μωϋσῆς ἔως: nec non Μωϋσῆς ἔως 597, 7.

N

ex λ 364, 6: 544, 3: Dorice pro λ 226, 11: in γ veritur ante γ κ χ ξ 315, 13: pleonasticum in multis 263, 22: pleonasticum post α privativum sequente vocali 97, 40: pleonasticum in medio 182, 5: pleonasticum in verbis 10, 11: pleonasticum Dorice 466, 29: Dorico pleonasmō infertum verbis in ὡ 632, 22: ascitum etiam in verbalium derivatione 135, 7: quib. in praeterito perfecto elidatur 501, 13
 —ν finita barbara, oxytona 715, 11. —ν masculinum non admittit ante se diphthongum 583, 5. in ν exeuntia verba, non capiunt ante ν aliquid ἀνεκφώνητον 419, 53. ν non vult habere ante se aliquid ἀνεκφώνητον 431, 19. ν ἐφελ-
 κυστικόν leu ἐφελκυστόν 317, 56: 438, 50
 νάειν τὸ εἶναι 603, 7
 νάεσι Aeol. pro ναυσί 605, 27
 ναέτης ὁ 344, 8
 ναῖε, habitabat 384, 31. ναίετης ὁ 598, 51. ναίετῶσι 598, 51
 ναίχι f. pro ναί 169, 30: 315, 21: 417, 2: 638, 51: correpto 607, 21
 ναίω 598, 45: et 344, 8
 νάκη ἡ, et νάκης ὁ 597, 14. νά-
 κης ὁ ex foem. νάκη 597, 17.
 νάκης, νάκης, et νάκος 101, 27.
 νάκος τὸ, et νάκη ἡ 597, 15: et 257, 47. νάκιον proparoxyt. 451, 20
 νάμα τὸ 597, 25
 νάνος ὁ 597, 39: et νάνος 597,

27, 39. itemque Helychius: Suidas νάνος et νάνος.
 νάος ὁ d. 598, 47: α producto 553, 52
 νάπαι αἰ 597, 34
 νάπυ τὸ σίνηπε 597, 30
 νάρθηξ ὁ 597, 48
 νάρκη, piscis spec. 598, 11. νάρ-
 κησε pro ἐνάρκησε 598, 11
 νάρος ὁ 564, 28: 597, 43, 51: 605, 4
 νᾶς Dor. pro ναῦς 605, 25
 νάσση τὸ ἀπρκίσση 598, 9. να-
 σμός ὁ 598, 6
 νάσσεσθαι ἀρτύμασι 597, 57. νάσ-
 σω τὸ οἰκῶ 581, 44. νάσσω 587, 4. Νάσσω pr. 158, 15. νάσσης ὁ 587, 5. νάστος ὁ 597, 56. νάσω fut. a νᾶω τὸ ἔξω 597, 25, 44: 605, 3
 ναυαγός 33, 45
 Ναύαιος op. 598, 38
 ναύβατος et ναυβάτης 775, 55
 Ναυκράτης leu Ναυκρατίτης 353, 30. Steph. B. Ναυκράτης.
 ναῦλον τὸ 598, 34
 ναῦλοχος 598, 36: plur. 173, 51
 ναῦμαχα κολλημένα 526, 10
 Ναυπακτος op. 598, 26
 οἱ ναυπηγοί 811, 25
 ναυπηγίδες αἰ 598, 43
 ναῦς ναός 598, 13: 605, 2, 25.
 ναῦς triplici nominativo 598, 13: varia terminatione ac flexione 605, 24. αἱ ναῦς 170, 56. τὰς ναῦς 798, 37: et 255, 25: 598, 42. ναῦς Homero in compositione tantum usita-
 tum 605, 28. Ναυσίθοος c. 605, 28. Ναυσικάα 598, 28.
 ναυσίχλυτος 605, 28
 ναυτέων f. 227, 5: a nom. ναύτης 598, 6, 29: 828, 26. οἱ ναυ-
 τικοί, f. ἄνδρες 271, 55: 478, 23
 ναῦφι pro ναόφι 598, 21
 νάφθα 598, 31
 νᾶω τὸ εἶναι 604, 3: τὸ νέω, fluo 20, 32: τὸ νῆω 344, 2
 —νῶ d. 723, 5: defect. 232, 19
 νῆ privativum 142, 4: 599, 45, 48, 57
 νεάζουσα ἔτι 529, 36
 νεαῖρα ἡ 598, 56
 νεαλῆς 599, 9, 51
 νεάν ἄνος 599, 14
 Νεάνδρος 599, 17
 νεανίας 599, 14. νεανίς ἡ 599, 16. νεανίσκος 599, 15
 νεαξ d. a νέος 554, 32
 Νέα πόλις 614, 46. Νεαπολί-
 τῆς d. 278, 22: 587, 2: 606, 37: 719, 6
 νεαρδῆς 292, 18: 608, 4
 νεαρός 599, 11
 νεάται αἰ ἔσχαται 599, 19. νεά-
 ται lon. pro νένηται 599, 21, 26
 νεάτος ὁ ἔσχατος 599, 5. νεάτη ἡ ἔσχατη 599, 7
 νεβρός 303, 7. plur. νεβροί 599, 42. νεβρίζειν 599, 47
 νέειν τὸ δῶκεν 631, 55
 νέεσι pro ναυσί 605, 28
 νέηαι lon. 599, 26
 νεήκων lon. pro νεάκων, a νεαξ 534, 32
 νέηλος 599, 33: genit. υἱός 599, 38

νεήνις 350, 56
 νεῖαιρα f. ἡ νεαῖρα 599, 1. sic νεῖατος 599, 3
 νεῖκος τὸ 601, 56. νεῖκη ἡ 276, 3. νεῖκῶ εἰς εἰ 606, 7: fut. νεῖκῶ 129, 36. νεῖκῶ d. 602, 32. νεῖκείσκε lon. 602, 35. νεῖκείσῃ f. pro νεῖκῇ 602, 30
 Νεῖλεύς 426, 43. Νεῖλεως ὁ 602, 23
 Νεῖλος 602, 9: 828, 21
 νεῖν, natare 604, 47
 νεῖος ἡ 539, 27: 602, 37
 νεῖσθαι τὸ διέρχεσθαι 607, 42
 νεῖτης leu νηῖτης 603, 15
 νεῖφω 7, 12: 225, 41: 236, 30: 256, 44: 658, 54: νεῖφω τὸ χιονίζω 605, 34: τὸ βροίχω 601, 46: per ei diphth. 508, 29. νεῖφω καὶ νέφω 601, 48.
 νεῖφάεις leu νεφάεις 457, 16
 νεκάδες αἰ 600, 3
 νεκρός 142, 5: 599, 48. νεκρο-
 βάσταξ 270, 30. νεκροποιός 541, 55. νεκροφορικὰ ἀγγεῖα 746, 55. νεκρόχρωτες 340, 10
 νεκταρ 600, 12. νεκτάρης pro νεκτάρειος 600, 21
 νέκυσ ὁ 599, 55. νεκυομαντεῖον 115, 55
 Νεμέα ἡ 176, 36. Νεμέα Argivi territorii 600, 23
 νεμέω d. 8, 21
 Νέμεια, et Νεμειαῖος 600, 27
 νέμειν 599, 53
 νεμεσητός ὁ 600, 34: 611, 16
 νέμεσις ἡ 600, 29: 606, 43. νε-
 μεσίσειν 789, 51. νεμεσῶ ᾧς ᾧ 600, 34, 38. νεμέσαι f. pro τῇ νεμέσει 600, 30. νεμέση-
 ζεν f. 600, 35
 νέμος τὸ d. 750, 20
 νέμω signif. q. hab. 606, 40. νέ-
 μω ὦ 501, 18
 νενέεται lon. pro νένηται 599, 21
 νενέμηκα ᾧ. 501, 17: 606, 47
 νενημένος 602, 43: et 393, 52
 νενόεται lon. pro νενόνηται 601, 21. νενόησαι 484, 26. νένω-
 ται f. pro νενόηται 601, 20. sic νενωμένος 601, 24
 νεοαρός 600, 51
 νεογιλῆς σκύλακος 720, 18
 νεογνός 600, 43
 νεοθηλέα ποιήν 677, 55
 νεοκατασκευαστοί 695, 8
 νεοκίνησις 600, 48
 νεοκράς 3, 43. νεοκράτης σποι-
 δᾶς 537, 46
 νέομαι τὸ πορεύομαι 598, 48
 νεομηνία ἡ 600, 45
 νέος 600, 40. νέος, novale 602, 37. νέος d. † 748, 51. νεοσός 600, 46. usitanus νεοσός 601, 14
 νεόστροφος νευρά 692, 23
 νεοσφαγῆς 691, 8
 νεοτευχής 93, 21: 639, 2: plur. 693, 8
 νεοτευχῆες 601, 15
 νεοῦν τὸ ἀροτρίαν 601, 11
 νεοῦτος 601, 15
 νεόφυτος 105, 31
 νεοχμός 600, 46: et 212, 15. νεο-
 χμοῦντες 600, 48. νεόχμως 601, 6. νεόχμως 600, 45

νέποδες οἱ 601, 29: et 389, 28.
 Νέπως mons 74, 1: 601, 33
 νέρθεν f. 340, 16
 νερόν τὸ ὕδωρ vulg. l. 597, 47
 νερότερος 429, 57
 Νέστωρ 601, 36. Νεστόρειος d.
 660, 43
 νεῦρον 601, 38. νεῦρον in iaculo
 613, 48. νευρέας 601, 39. νευ-
 ρίζειν pro νεβρίζειν vulg. 599,
 47. νευρολάλος 601, 40. νευ-
 ροσπάσματα 454, 17
 ἡ νεὺς pro ναὺς 189, 48. νεὺς
 νεός, et Att. νεός 598, 13, 18.
 fed et νεὺς νεός pro ναὺς 605,
 24, ut Ζεὺς et σεὺς. Νεὺς fl.
 189, 41
 νευστάζειν 609, 34, 37
 νεφέλη 601, 54: 827, 40. νεφε-
 ληγέτης ὁ 601, 55. νεφελώ-
 δης ζώνη 475, 39
 νέφος 601, 45: et 225, 41: 256,
 44
 νεφρός 601, 42: plur. νεφροί 827,
 42. οἱ νεφρικοί 162, 46
 νέφω καὶ νεῖφω 601, 48
 νέω eis ei 598, 47. νέω ὦ τὸ κο-
 λυμβῶ 598, 18: 605, 15: τὸ
 νήχομαι 605, 23: τὸ ῥέω 602,
 9: τὸ πορεύομαι 598, 56: 599,
 28: 606, 29: 607, 10: 748, 50
 νέω Att. pro ναοί 616, 31, 40
 νεωκόρος 407, 23: 529, 35: 600,
 53
 νεωλκῶ 601, 9
 οἱ νεωποιοῖται † 438, 11
 νεωρῆς βόστρυχος 205, 31
 νεώρια τὰ 601, 18
 νεώς Att. ὁ ναός 444, 23. τῆς
 νεώς Att. pro νεός seu ναός 598,
 16. νεώσοικοι 601, 17
 νεωστή 600, 55
 νέωτα 600, 56: et 178, 2. οἱ
 νέωτα, recentiores 79, 32:
 melius alibi οἱ νεώτεροι.
 νεώτερος 275, 49: 600, 47: 828,
 25. νεώτερος —υ 627, 30. οἱ
 νεώτεροι, f. poetae 547, 24. sic
 505, 55: 542, 42: 600, 5. οἱ
 νεώτεροι reprehendi 546, 57.
 τὸ νεωτεροποιόν 151, 7
 —νξ in una dictione non iungun-
 tur 516, 33
 νῆ τὸ πῆ 218, 32
 νῆ modo privativa, modo inten-
 siva particula 602, 40: 604,
 35: privativum 142, 5: 565,
 48: intensivum 142, 9: 602,
 56: 603, 51: 604, 19
 —νῆ epectasis in pronomibus
 314, 46
 νῆα pro ναῦν seu νῆν 598, 19
 νηγάτεος 602, 48. νηγάτεος 602,
 43
 νῆγρετος 602, 52
 νήδυμος 142, 9: 602, 53: 603, 10
 νηδύς ἡ 603, 1, 4: 605, 1
 νῆει 287, 9
 νῆες, naves, Ion. 598, 44: 622,
 5: dat. pl. νήεσσι 605, 26
 νήσαν ξύλα πολλά 565, 40. sic
 νησάσθω, cumlato 598, 20
 νῆσιν τὸ κλώθειν 495, 27: 602,
 48: d. 62, 55: 271, 37: 344,
 1: 362, 21: 676, 51
 Νήσον mons 603, 21. νήσος adiect.
 603, 18
 νῆς ὁ ἡ 466, 21: et 21, 5. νῆς

—ιδος 42, 45: 97, 51. νῆς et
 νήδες 604, 1. νῆς ἀέθλων
 604, 13. νῆς ἐὼν ἐτάροις ἀμα
 νῆσι, Apollon. Argonaut. 2, v.
 419. νῆς ἰδος 518, 18. νῆς
 νύμφη 604, 6
 νῆτης seu νείτης 603, 15
 νηλεὶ χαλκῶ f. 603, 41. νηλεὺς
 603, 26, 43. νηλεὺς voc. calu,
 et neutr. gen. νηλεὺς ἡτορ 603,
 44. Νηλεΐδης patr. 165, 46.
 νηλεὺς f. 603, 28
 Νηληιάδης patronym. 554, 37
 νηλῆς 603, 24: et 602, 41
 νηλήτεις 603, 49
 νηλίπος 107, 14: 603, 51
 νῆμα τὸ 424, 44: 603, 34: 605,
 5. νημάτων ὀλκοί 495, 26
 νημερτής 435, 41: 603, 46
 νῆνemos 602, 41
 νῆνις f. ex νεάνις 604, 7. νῆνι
 pro νεάνιδι 448, 29
 νήος Aeol. ἡ νυός 608, 56
 νηπενθές 604, 34
 νήπιος 604, 14. νήπιον 828, 25.
 νηπιάας ὀχέειν 604, 29. νη-
 πιάχος 604, 22
 νηπιή, infantia 604, 25
 νηποῖνον et νηποινί 604, 37
 νηπύτιος 604, 31
 Νηρεὺς ὁ 604, 40. Νηρεΐδες f.
 αἱ Νηρηΐδες 604, 54. νηρίτης
 ὁ 604, 42
 νήριτος ὕλη 604, 50. Νήριτον
 mons 615, 41
 νηρός 604, 48, 52
 —νῆς νου 81, 49
 νῆσαι τὸ σωρεύσαι 598, 19
 νησαῖος d. 597, 47. νήσαντες 604,
 57
 νησιδίων τὸ 605, 6
 νῆσις ἡ κλώσις 603, 38
 νῆσος 605, 1, 10
 νῆσσα seu νῆττα d. 605, 17
 νῆστις ἰος 605, 18: et 108, 27:
 142, 5. νηστεύειν 605, 20
 νῆυγμος 605, 29
 νῆυς νῆος Ion. pro ναὺς 598, 13:
 605, 25. νῆς seu νέας, plur.
 437, 51: at νῆς pro ναὺς 440,
 17. νηυσί pro ναυσί 605, 26:
 616, 23
 νήφω 605, 30. νηφαλέος 261,
 52: 262, 2. νηφάλιος 605, 39.
 νηφάλια θύειν 605, 52
 νήχυτος compos. 602, 41
 νήχω seu νήχομαι 605, 40
 νῆων σκέπη 777, 24
 νῆω Aeol. 605, 42: Dor. 104, 14
 Νίκαια et Νικαεύς 389, 12
 νικάνωρ c. 9, 41: 432, 51
 Νικασίπολις 447, 38
 νικέω f. 750, 52
 νίκη ἡ 605, 46. Νίκη Ἀθηνᾶ un-
 de 605, 50: 774, 24. Νίκη
 nutrix 447, 37
 νικήσω 129, 36. νικητικὸν εἶναι
 605, 53
 Νίκις ὁ d. 606, 10
 Νικόλαος c. 461, 17
 νίκος τὸ 606, 22
 νικῶ ᾧς ᾧ 606, 6, 17. νικῶ f. pro
 νικάω 606, 18. νικῶν ἡς ἡ
 Att. 606, 18
 Νίκων nom. pr. 606, 9
 Νίλος pro Νεῖλος barb. 721, 53
 Νιοβίδης d. 166, 10
 Νιρεὺς κάλλιστος ἀνὴρ 487, 37

νίσσμαι fut. 606, 12: producto
 606, 16. νίσσμαι seu νίσσομαι
 praef. signif. 606, 12. νίσσται
 et νίσσεται 685, 23. νίσσω seu
 νίζω 104, 14: Aeol. pro νίπτω
 157, 44. νίσσεται pro νίσσεται
 685, 23
 νίτρον 605, 44
 νίφω 7, 11. νίφα λευκόν 606, 20.
 νιφάς ἄδος ἡ 606, 20: 658, 54.
 νιφτός d. 568, 29
 Νίψ fons 568, 16
 νίω ἰσω 685, 23
 —νύω et ννυμι 504, 28: et 251,
 26
 νο privativum 142, 7: 607, 13, 33,
 35, 37
 νόα pro νοῦν, et νόας pro νοῦς
 606, 24
 νοδός c. 142, 7
 νόει 478, 7. νοεῖται, intelligitur
 111, 23. νόες pro νοί 606, 23.
 νόων Ionice 524, 8. νόημα
 Aeol. 56, 51. νόημων, intelli-
 gens 651, 19. νοῆσι pro νοεῖ
 650, 13. ὁ νοητικὸς κατ' ἐπι-
 βολήν 286, 56
 νότος 236, 26: 606, 32. νοθεύω
 616, 9. νοθεῖον d. 616, 9
 νοί et νόες a νοῦς 606, 26. νοίδιον
 d. 147, 22: 230, 10
 νομάδες ἔζων 160, 7. νομάδες
 pop. 233, 4
 νομεύς d. 606, 42
 νομή d. 164, 44: 606, 42, 56.
 νομή et νόμος 678, 41: 742,
 55
 νόμια, pascula 732, 28
 ἡ νομικὴ μάμμη 796, 57
 νόμισμα τὸ 607, 5. νομισμάτων
 vice olim pecudes 320, 48
 νομιστεύειν 613, 11
 νομόνδε 530, 47
 νομός 261, 1: 606, 55. νομῶ μι-
 γέωσι 587, 34. νόμος d. 282,
 46: 606, 40, 51: a θεσμός ut
 differ. 448, 13. ὁ Νόμος ci-
 tatur, Moisaica sc. lex 522, 27.
 νόμοι κιθαρωδικοί 607, 1
 νομῶ d. 293, 16
 νόος d. 606, 29: 748, 51
 τὸ νοούμενον, significatum 517,
 41
 —νός penultima diphthongo 501,
 45
 νόσος 142, 7: 607, 32
 νοσσίον τὸ 601, 16
 νόστος ὁ 607, 6. νοστώ, redeo
 111, 4. νοστώ ἡσω 607, 11.
 νόστημος 111, 3
 νόσφι adverb. 169, 28: 480, 8:
 607, 13: 800, 12. νοσφίζω
 607, 18
 νοσώδης α. 171, 40
 νοτάριος, notarius 607, 44: 828,
 23
 νοτεῖν, humere 607, 41. νοτε-
 ρός 275, 17. νότιος ἰδρώς 607,
 55. νοτίς ἡ 607, 41, 57. νό-
 τος ὁ ἄνεμος 607, 39: baryt.
 656, 18
 νουνεχῆς c. 245, 12. νουνεχόν-
 τως 606, 35
 νοῦνται f. 601, 27
 νοῦς f. e νόος 677, 2: 763, 12
 νοῦσος Ion. ἡ νόσος 607, 34
 —ντί adverb. 377, 11
 νύ littera unde d. 597, 13

νυγμός d. 216, 16
 νυκτάλωψ 608, 54: 609, 33
 νυκτέλιος 54, 41: 609, 20
 νυκτικόραξ 826, 20
 νυκτίπολος 213, 50
 νυκτοπεριπλάνητος 609, 28
 νύμφα Φίλη 259, 3. νύμφη 608,
 35. νυμφικός σῆκος 655, 42.
 νύμφιος ὁ 608, 41. νυμφίος ὁ
 608, 40: 828, 23. Νύμφις ὁ
 d. 243, 9. νυμφοστόλος c.
 299, 13
 νῦν adverb. 608, 43, 47: trium
 temporum verba capit 78, 36:
 omni temporum feruit 419, 3.
 νῦν δὲ quid a νῦν differat 78,
 35. νυνί 341, 46: a νῦν quid
 diff. 608, 45: producto 607,
 25: 646, 9
 νῦξ 608, 56
 νύξ ἡ 608, 35
 Νυσήτιος f. 223, 12. Νυσήτιος
 Bacchus 609, 21. Νύσιον et
 Νυσήτιον ὕρος 609, 24
 νύσας 280, 16
 νύσσα ὁ καμπτήρ 609, 29: et
 100, 45. Νύσσα et Νυσσαεύς
 389, 12
 νύσσω τὸ κάμπτω 609, 29
 νυστάζω 609, 34: fut. ξω 100, 32.
 νυσταλογερόντιον 609, 38
 νυττέλιος 54, 41
 νύχος τὸ σκότος 572, 19: 827,
 35. νύχιος d. 650, 50. νυχίς
 et παννυχίς 518, 36: et 333,
 25
 —νύω d. 251, 24
 νω privativum 142, 6: 607, 53:
 608, 2, 9, 12. νῶ f. pro νῶν
 739, 26. νῶ pro νῶν, nos
 duo 609, 39. νῶ τὸ κολυμβῶ
 598, 18: 608, 1: τὸ ῥέω 605,
 3: νῶ τὸ ῥέω, fut. νάσω 597,
 25, 43: 605, 3. νῶ τὸ πο-
 ρεύομαι 689, 46. νῶ τὸ νῆμα
 603, 35: τὸ σωρεύω 393, 51:
 599, 21: τὸ οἰκῶ 599, 24. νῶ
 νάσω τὸ ῥέω 605, 3: et 597,
 25, 43. νῶ νῆσω τὸ κολυμβῶ
 605, 1, 10. νῶ νῆσω, τὸ νῆμα
 605, 4. νῶ νῆσω, τὸ σωρεύω
 603, 4: 604, 57. νῶ νάσω 601,
 22, 27. νῶ καὶ νέω τὸ κολυμ-
 βῶ 605, 40
 Νῶε patriarcha 608, 1
 νωθῆς 608, 2. νωθία ἡ d. α.
 462, 8. νωθρός c. 142, 6: 608,
 4. νωθεύω d. 462, 8
 νῶν pronom. duale 314, 21: abs-
 que enclisi 739, 22. νῶν et f.
 νῶ, nos duo 609, 43: cur
 apocope admitta νῶ fiat 609,
 54. νωότερος 314, 21
 νῶπαρ 491, 38: 608, 8
 νωλεμῆς 608, 12
 νωμᾶν 395, 56. νωμῆσαι 608, 21
 νῶμενος 344, 2
 νῶν f. pro νῶν 610, 3
 νῶνυμος seu νῶνυμνος 608, 16
 νῶροψ seu νῶροψ 608, 26
 νῶσω f. pro νοήσω 231, 32. sic
 νῶσατο pro ἐνοήσατο 608, 18
 νῶτος et νῶτον 607, 46, 50. νῶ-
 τα τὰ 607, 45. νωτιαία μέση
 607, 50. νωτιαία ὀστᾶ 159,
 44. νωτιαῖον δέσμα 526, 22.
 νωτιαῖος μυελός 557, 18
 νωτοφόρος 159, 54

τοχελήε.

608, 31.

Ξ

Ξ qua forma 718, 33: pro σ Att. 114, 25: 610, 31: pro φ 218, 27: pro x Boeot. 297, 17, 21: 431, 46: 472, 12, 18. Ξ syllabam in compositione non claudit communiter 346, 23. Ξ finita circumflexum admittunt pauca tantum 36, 53. in Ξ neutra nulla sunt 60, 56. —Ξ pro κη 69, 36. —Ξ γος 36, 55. —Ξ σαα 100, 42. —Ξ adverb. oxytona 781, 47: et 88, 1.

Ξάνθος ὁ 610, 20. Ξάνθος ex Ξανθός 475, 21: et 191, 54. Ξάνθος fl. 610, 19: 715, 37. Ξανθίζειν 406, 25. Ξανθόχλοοι 610, 22.

Ξάνιον τὸ 612, 23. Ξάντης ὁ 785, 36. Ξαντρίαι, fabulae nomen 595, 40.

Ξένος f. ὁ Ξένος 470, 44: 610, 35. Ξεινοδόχος 282, 3: 478, 32. Ξεινοδόκος et Ξεινοδοχεῖν 610, 45, 52.

Ξείρις seu Ξίρις 209, 36.

Ξενίας κρίνειν 358, 32. Ξενίζω 610, 51: 612, 15. Ξενικοί θεοί 775, 6. Ξένιος proparoxyt. 521, 24. sic Ξένιον καὶ πρόσφατον 685, 8. Ξέννος Aeol. ὁ Ξένος 582, 46. Ξένος 610, 30, 49, 53. Ξένη σύνθεσις 343, 53. Ξεινοδόκος 610, 43. Ξεινοδοχεῖν τὸ 495, 16. Ξενοφῶν 610, 24. Ξενοφῶν ἄων 684, 45, 54. Ξενοφῶντιος 226, 53.

Ξέρξια Ion. 386, 18.

Ξερός pro Ξηρός 611, 3.

Ξέστης ὁ 610, 54.

Ξηραλοίφεῖν 612, 19.

Ξηραμμένος 719, 42.

Ξηρός 611, 3. Ξηρός ἰδρώς 612, 30. Ξηρόφωνος 169, 37. Ξηρωδής 557, 26.

—Ξίος verbalia 635, 43.

Ξίρις ἢ σίρις 209, 35.

Ξιφίρης ὁ ἢ 458, 29. Ξιφηφόρος 140, 24. Ξιφίδιον d. 147, 18.

Ξιφίζειν 270, 6. Ξιφίσματα 611, 10. Ξιφοθήκη 525, 12: 533, 27: prim. Ξίφος τὸ 611, 7.

Ξόανον 610, 12.

Ξουθός 612, 29. Ξουθός nom. pr. 730, 33.

Ξῦ seu Ξι unde dictum 610, 16.

Ξύγκλυδες Att. pro σύγκλ. 611, 57.

Ξύειν τὴν κροκίδα 521, 41.

Ξύλον τὸ 610, 19: υ correpto 802, 18. Ξυλάριον 173, 23.

Ξυλάριον et Ξυλήριον dimin. 611, 23. Ξυλήριον dimin. 611, 22. Ξυλεῖν τὸ 612, 26.

Ξυληγῶ 274, 17. Ξυλικὸν ὄργ. 228, 1. Ξύλινος 470, 42. Ξυλίφειον 242, 10. Ξυλόκαστρον 681, 21. Ξυλουργός 633, 31.

Ξύλοχος 610, 21.

Ξυμβλήμενος 78, 39.

Ξύμπαν Att. pro σύμπαν 611, 53.

Ξυμφορά ἢ 611, 53.

Ξύμφυτος 610, 24.

Ξύν pro σύν Attice 611, 32, 52.

Ξύν in fine sententiae 342, 13.

Ξυναλιζόμενοι 611, 40.

ETYMOLOGICON.

Ξυνάορος et Ξυναορίς 611, 34.

Ξυνάρασθαι 611, 37.

Ξυνεδεδέατο f. 252, 35: 611, 46.

Ξύνεια d. a Ξυνός 612, 10.

Ξυνεργώγη 611, 43.

Ξύνες seu σύνες 611, 52.

Ξυνήτα Ion. pro Ξύνεια 612, 10.

Ξυνιάσι 467, 15. Ξυνίεσαν 611, 54.

Ξυνίημι κωφοῦ 552, 8. Ξύνιον 612, 4.

Ξυνίστωρ 612, 1.

Ξυνοδία 653, 49.

Ξυνός 610, 29.

Ξυντεκνώνω 612, 14.

Ξυνωρίς ἢ 610, 32: 823, 37.

Ξυρός 610, 25. ἐπὶ ξυροῦ 362, 24. ξυρῶ, ξυρεῖς et ξυρεῖς 129, 48.

Ξύσις ἢ 610, 20. Ξύσιλος 737, 3.

Ξύσματα 528, 43. Ξύσμα λί- 182, 55. Ξυστήρ ὁ 170, 53: 567, 18: 587, 44. Ξυστί- 612, 21. Ξυστός 610, 26: 612, 25. Ξύστρα d. 170, 54: 404, 16: 725, 47. prim. Ξύω 239, 28: 241, 30: 283, 35.

Ξύω seu ξέω 610, 19. Ξύω d. e ξέω 412, 35: 520, 32. ἐξο- 610, 14.

σμένον εἰδωλον 611, 3.

Ξῶ seu ξέω 611, 3.

—ξω defect. 232, 13. —ξω fut. 100, 25. —ξω pro σω 100, 32.

Dor.

O

o littera 612, 34. o ex ω 612, 55: ex α 129, 16: 523, 56: 619, 55: 620, 52: 621, 10: 633, 44: 645, 27: 682, 16: ex α Aeolice 613, 37: ex ι 283, 4.

o pro α 638, 55: pro α in compo- 208, 35: pro ε in verbalibus 559, 13: pro ε in compo- 245, 18: pro ε Aeolice 618, 55. o in ω 607, 57: 665, 29: in α quandoque transit in compositione 455, 22: in compo- 243, 41. o in compo- 243, 37. o inclusum habet ε in derivatis 61, 46. o pleonast. 636, 5: 637, 25: o pleonasmio poetico interfectum 482, 51: pleonasticon initio 167, 26.

—o pro on in pronom. 67, 26: 748, 6.

ὁ articulus praepos. 614, 5, 13.

ὁ relativa particula interrogati- 636, 45, 51.

ὁ αἰά, et ὁ γάρ, f. σύνδε- 824, 37, 42, 53.

σμος 824, 37, 42, 53.

ὁ, articulus subiunctivus, et pro- 614, 1, 6: nomen relativum 614, 1, 6: pro demonstr. τοῦτο 614, 8: pro ὅτι et διότι 614, 10: pro ὅς seu ἵς, ἰς 614, 7, 15.

ὁ σφιν 614, 13.

ὁ ἢ, οἶα et ὡα 612, 38.

—ὁα disyll. foem. ex οἶα 612, 37, 41.

Ὅαξις et Ὅαξις 616, 53.

Ὅαροι οἱ 343, 32: 612, 44. Ὅαροι et Ὅαρες 117, 6: 823, 39. Ὅα- 612, 46. Ὅαριζόμεναι 612, 48. Ὅαριστής 343, 31.

Ὅαριστὺς 343, 53: 612, 49. Ὅα- 546, 53.

ριστὺς πάσφασις

ὄας, auris 93, 8.

ὄβδην adverb. 612, 54.

ὄβελός ὁ 613, 1, 4: Ion. pro ὀ- 613, 11. ὀβελίας ἄρτος 53, 40: 367, 33. ὀβελίσκος 612, 57. ὀβελίσκοι, veruta in terra defigi solita 288, 38.

ὀβολός ὁ 613, 5. ὀβολοστάτης ὁ 613, 18, 20: plur. ὀβολοστά- 725, 12. ὀβολοστατήσαι 613, 22.

ὀβριάρως 346, 41.

ὀβριμος 613, 23. ὀβριμοεργός 613, 26.

ὀβρυζος χρυσός 188, 55: 613, 28.

ὀγδοος 613, 29. ὀγδοὺς ὁ 143, 36. ὀγδοάς 765, 12. ὀγδοή- 308, 47: f. ὀγδῶκοντα 231, 32: 608, 19.

ὀγε, hic 681, 18. ὀγε an ὁ γε 613, 50.

ὀγίννος et γίννος 621, 55.

ὀγκαι, op. Arcad. † 613, 42: Paulaniae ὀγκιον, Stephano Byz. ὀγκεῖον.

ὀγκοί οἱ, unci 613, 46. ὀγκιον τὸ 613, 42. ὀγκοῦσθαι, ru- 215, 57. ὀγκωμα τὸ 617, 13.

ὀγκος ὁ 613, 34. ὀγκεύω 613, 33.

ὀγκναι, piri 122, 20, 25.

ὀδαξ 102, 20: 615, 18.

ὀδα deriv. 172, 55: 314, 28.

ὀδεῖνα an ὁ δεῖνα 614, 46, 57.

ὀδεύειν 512, 6. ὀδηγῶ 274, 18.

ὀδί f. 341, 47: 643, 22.

ὀδιος d. 615, 16. Ὀδιός nom. 521, 22: 615, 16.

propr. 404, 33.

ὀδίτης ὁ 615, 45.

ὀδμή ἢ 461, 19.

ὀδοιπόρος c. 116, 15.

—ὀδον ex ὀδους 615, 21: 827, 50.

ὀδόντες οἱ 615, 8: et 352, 40.

ὀδός ἢ 615, 21.

ὀδούς ὄντος 615, 33. ὀδυνήφατος 615, 33: et 209, 11. ὀδυνῶ 88, 21. ὀδύνω, doleo 615, 35.

ὀδύρομαι 615, 37.

Ὀδυσεύς unō σ 690, 1. Ὀδυσεύς Aeol. genit. 189, 31. Ὀδυσεύς d. 615, 39. Ὀδυσηῖος f. 139, 51.

ὀδύω et ὀδύσσω 179, 47.

ὀδωδά Att. 615, 48. ὀδωδή ver- 596, 50.

bale 457, 16.

—ὀεις ὅσσα 34, 31, 43. —ὀεις e verbo in ω 457, 16.

Ὀζόλαι οἱ Λοκροί 192, 41. ὠ 258, 13.

Ὀζόλα 258, 13.

ὀζος ὁ 615, 50: et 551, 57. ὀζω ὀσω, et ὀζῶ ὀζέσω 615, 45.

ὀζῶδες τι ποιεῖς 775, 8: Suid. ζῶδες.

ὀζεν et ὀζει 616, 11. ὀζει, ubi 137, 41: 373, 16: 384, 30: 394, 1.

—ὀζει adverb. loc. 169, 20: 757, 15.

ὀζμα τὸ ὀμμα 616, 4.

ὀζνείος 616, 7. ὀζνεία 616, 10.

ὀζομαι 615, 55. ὀζόνῃ ἢ 616, 2.

Ὀζρύς mons 523, 55: 614, 18.

ὀζω τὸ κινῶ 354, 49: 616, 1.

οἱ pro εἰ Aeol. 660, 53. οἱ qui- 617, 41. —οἱ in

bus verbis in praeterito inau- 617, 41. —οἱ in

etum maneat 617, 41. —οἱ in

optativo modo et in adverbis 647, 10.

longa est 647, 10.

οἷ adverb. indignantis seu eiulan- 619, 57.

tis 619, 57.

οἱ articulus praepos. 616, 20: pro 616, 25.

τοῦτοι, hi 401, 55: enclit. 616, 25.

pro οἷ seu αὐτῶ 616, 25.

οἷ, articulus subiunct. 616, 21.

οἷ, sibi, ipsi, circumfl. 314, 11: 616, 25. οἷ αὐτῶ 616, 30.

—οἷα d. 111, 1. —οἷα foem. 612, 49.

disyllaba, partim barytona, 612, 49.

partim oxytona 770, 7. —οἷά 612, 49.

disyll. foem. in ὅα 612, 49.

οἷα et ὡα ἢ 612, 39.

οἷαξ 616, 42: α longo 460, 56.

οἰακονόμος 616, 50. οἰακοστρο- 616, 50. οἰακονόμου et

οἰακοστροφουν absque augm. 617, 45.

Οἰαξ, et Οἰαξίς αἷα 616, 53.

Οἰαξίδος αἷης 465, 28.

—οἰατο Ion. et Aeol. pro οἰντο 258, 50: 507, 38.

οἷω, aperio 820, 14, 34: et 356, 35. οἷγειν στόμα 762, 31. οἷ- 820, 33.

γνύω d. 820, 33.

οἷδα ab εἶδω 617, 50: 618, 51, 55.

οἷδαιεν 617, 4, 38: et 593, 20.

οἷδαιον et ὡδαιον 617, 41, 47.

οἷδαλέος 262, 6. οἷδάνει ἐν 617, 8.

στήθεσσι 617, 8.

Οἷδας αντος 465, 12: 779, 25.

οἷδεν τὸ αὐτὸ, pro eodem habet 618, 55.

seu usurpat 313, 2. οἷδς pro 319, 53: 799, 57.

εἰώθει 319, 53: 799, 57.

οἷδημα τὸ 617, 12.

οἷδημι Aeol. τὸ εἶδημι 618, 55.

—οἷδιον dim. 147, 22: 230, 10.

οἰδίπους c. 78, 1: 245, 20: 299, 36: 616, 56: genit. ὀδος et ου 20, 16. Οἰδιπόδης d. 44, 13: 140, 22. Οἰδιποδίων d. 544, 48.

οἷδμα τὸ 617, 10.

οἷδοῖα, Ion. 31, 2.

οἷδῶ εἰς εἰ 617, 6, 10.

οἰετέες seu ὁμοετέες 637, 21. οἰέ- 617, 14.

τεας f. 557, 29.

οἰζοῦσι † 557, 29.

οἰζύς ἢ 619, 51. οἰζυρός 619, 50: υ productio 620, 3. οἰζύν 619, 55.

ύσω 618, 43.

οἷη ἢ μόνῃ 616, 45.

οἷήιον f. 616, 45.

—οἷην ης η Att. pro οἷμ, 664, 26: 558, 28.

pro οἷμ 558, 28.

—οἷν pro οἷν poet. 610, 12.

οἷκαδε adverb. 13, 1: 617, 21: 801, 40: οἷκαδες Dor. 617, 24.

οἷκάδης adverb. 806, 8.

οἰκείος θεῶ 222, 24. οἰκειωμάτι- 30, 6.

κὸν κτητικόν 794, 8.

οἰκέτης d. 794, 8.

οἰκία pro οἰκία 585, 41. Οἰκιά- 616, 45.

δαο † 209, 44. οἰκιάτης ὁ 698, 11.

οἰκίδιον dimin. 646, 17. οἰκίς ἢ d. 216, 48. οἰκίς et περι- 618, 36.

κίς 518, 36. prim. οἶκος 297, 6: 617, 25. comp. οἰκογενής 610, 17.

δοῦλος 590, 14. ὁ οἰκοδεσπό- 455, 53.

της 189, 12. οἰκοδομήσασθαι 455, 53.

absque augmento 680, 10. item- 455, 53.

que οἰκοδομημένα 601, 17. οἰ- 455, 53.

κοδομητός 282, 46: 455, 53. οἰ- 455, 53.

κοδομικὸν ἐργαλεῖον 82, 55: 777, 20. οἰκοθεν et οἰκοθι 25, 14.

οἰκονόμοι 223, 17. οἰκό-

Qqq

πεδον 230, 16. οικότρηψ 590, 15. οίκουν pro ὄκουν 419, 35. οίκουρος c. 511, 10. οίκουρον absque augmento 617, 46. οίκτερηστω α. 129, 45. οίκτιρμός d. 568, 28. οίκτος ὁ ἀποθα- νών 617, 34. οίκτος ὁ 617, 31. οίκτρος 617, 37. οίκωφελία d. 462, 21. Οἰλέυς 346, 41. Οἰλιάδης α. 210, 9. οἶμα τὸ 618, 8: et 587, 55. οἶμαζον seu οἶμωζον 617, 47. οἶμαι, absolute, pro ὡς οἶμαι, vel οἶμαι ὅτι 534, 37: 635, 51: 640, 21: plene ὡς οἶμαι 658, 18: 659, 28: οἶμαι ὅτι 660, 55. οἶμη ἢ 618, 5. οἶμησε 618, 9. οἶμοι adv. 618, 11, 18: 619, 26. οἶμοι et ὠμοι 822, 33. οἶμος 617, 55: et 587, 52. οἶμουν ab οἶμῳ 617, 43. οἶμῳ τὸ ὀρμῳ 617, 55. οἶμῳ ἦσω 618, 8. οἶμῶζειν 618, 11. οἶμωζον et ὠμωζον 618, 15. οἶμωγή ἢ 618, 17. —οινή verbal. hyperdissyll. 596, 38. Οἰνήϊς 56, 15. οἰνίζεσθαι 618, 30. Οἰνίς, tribus Attica 802, 22. Οἰνοίη inf. 712, 48. οἶνος ὁ 618, 21. οἶνοδόχος 247, 26. Οἶνόμαος α correpto 749, 14. οἶνοπες 618, 32. οἶνοπο- τάζων 618, 31. οἶνοποτής 685, 19. οἶνοπώλης ὁ 490, 4, 9. οἶνοτρόποι 293, 36: Anii sacer- dotis filiae, Hefych. οἶνοτρό- πους Ζάρεχος ἐκγόνοισι Φάβας Lycophr. 88. οἶνοφύλαξ 618, 34. οἶνοφόρον ξύλινον 86, 12. οἶνοφροῦντα ἐν ἀσχοῖς 525, 44. οἶνοχόος 93, 39. οἶνοχοεύω 726, 33. οἶο pro οὐ, fui 618, 36. —οιο pro ου Thessal. a nom. in os et on 27, 42: 35, 43: 154, 5: 475, 52: Thessalica et Io- nice 618, 37. —οιο οἶτο pro εἶο εἶτο 126, 15. οἶψεν οἶος 618, 44. οἶον pleonasticum 93, 3. τὸ φέ- ρειν οἶόν τε, ferendi facultas 791, 1. οἶονί 341, 50: 618, 39. οἶονόμος ὁ 618, 40. οἶοπόλος 618, 41. οἶος ὡτῶ 117, 46: 618, 46: 620, 51. οἶος ὁ μόνος 618, 42: 822, 47. —οῖος d. 224, 40: possessivum 29, 48: pro ὡς Boeotice 29, 26, 50: 224, 37. οἶοςδήποτε 260, 35. οἶότερον οἶος 256, 34. οἶουν pro ὄουν, ab οἶῳ 617, 43. οἶς ὅιος ὄν 620, 27, 31: 820, 7. οἶς f. ex οἶς, onis 620, 25, 34: et 618, 27. οἶς οἶος f. 820, 8, 12. οἶσε imperative 472, 18: plur. οἶ- σετε 562, 10: 619, 1. οἶσθα 618, 50. οἶσθεις 620, 19. —οἶσι pro οἶς in dat. plur. 166, 52. οἶσος et οἶσόκαρπον 591, 47. οἶσπῶτη seu οἶσπῶτη 619, 10, 13

οἶστέω 620, 9. οἶστί 115, 43. οἶστοί 620, 7. οἶστός, tolerabilis 115, 19. οἶστρος ὁ 619, 30. οἶστρεῖ seu οἶστροῖ 619, 29. οἶστρουν ab οἶστρῳ 617, 45. sic ἐξοίστρησε 747, 53. οἶσῦα ἢ 619, 18. οἶσῦνοι κόφι- νοι 149, 29. οἶσῦνα γέρεα 619, 18. οἶσυπος et οἶσυπηρός 619, 12. οἶσχος seu ὠσχος † 619, 32. οἶσω τὸ κομίσω 642, 43: prae- senti usitato caret 619, 7. οἶσω τὸ φέρω 620, 8. οἶτος ὁ 288, 5: 619, 26: 714, 35. οἶφειν τὸ συνουσιάζειν 531, 23. οἶφώμενος 531, 26. οἶχῶν εἰς εἴ 349, 1: 619, 35: et 10, 15: 146, 49. prim. οἶχω τὸ πορεύομαι 617, 31. οἶχω et οἶχῶν 10, 11. οἶω τὸ φέρω 115, 18: τὸ κομίζω καὶ φέρω 616, 43: 620, 12: 820, 12. οἶω τὸ ὑπονῶ 115, 41. idem οἶω 620, 20. οἶω f. 115, 41. at οἶῳ τὸ μόνω 619, 39, 43. οἶῶτην τὸ ἐμονώτην 619, 44. οἶων seu οἶῶν, ovium 620, 23. οἶῶν μέγα πῶν 669, 22. οἶωνός ὁ 619, 39. οἶωνίζομαι abs- que augm. 617, 44. οἶωνιστής ὁ 619, 49. οἶωνοπόλος 93, 39: 619, 46: 698, 27. οἶωνοπόλουν et οἶωνοσκόπουν sine augm. 617, 44. ὄκα et ὄκα Dor. pro ὄτε 620, 35. ὄκαβος 383, 21. ὄκλάζειν 620, 41: 687, 28. ὄκλα- δῖαι δίφροι 518, 29. ὄκλαδῖαν 620, 38. ὄκλάξ adverb. 88, 4: 620, 41. ὄκνος 620, 51. ὄκνηρός 620, 49. ὄκνειν 620, 48, 54. ὄκνείω 620, 43. ὄκρίας pro ὄκριας 621, 6. ὄκρί- βαντες 620, 55. ὄκρίσεις 83, 33: 621, 1, 6. ὄκρίς seu ὄκριας f. 621, 1. ὄκρυσεις f. 167, 26: 621, 12. ὄ- κρυῶ 621, 12. ὄκτάκις 767, 31. ὄκτάβλωμος 201, 18. ὄκτακέρκιδα 621, 16. ὄκτάκημα 621, 16. ὄκτάμη- νος 767, 27. ὄκτάπους c. 346, 19. ὄκτάραβδα 621, 16. ὄ- κταχῶς 461, 15. item Att. ὄκτώμημος 767, 25, 33: ὄκτώ- πους 346, 19. ὄκωχή pro ὄκή, ab ἔχω 596, 50. ὄλαι, αἱ κριταί 641, 34, et He- fychius: fed et ὄλαί 257, 55: Suid. ὄλαί et οὐλαί. ὄλαιτος ὁ 622, 9: Hefychius ὄλαιτός et ὄλατός. ὄλβαχον 621, 20. ὄλβάχιον 257, 53: Hef. ὄλβάχιον. Ὀλβιανός d. 79, 25. ὄλβος 621, 23. ὄλβιος 621, 21, 25: et 198, 12. ὄλβιοδαίμων 589, 27: voc. ὦ ὄλβιοδαίμων 130, 33: 208, 54. ὄλῃ δαίμων 622, 45. ὄλῃρος 622, 16. ὄλῃη seu ὄλοῃη 622, 25. ὄλῃω f. 220, 46. ὄλῃρανα seu ὠλῃρανα 621, 19. ὄλῃω d. 253, 17. ὄλῃοντο 621, 27

ὄλῃμεύς ὁ 622, 9: Hefychius ὄ- λῃμεύς. ὄλῃσω 129, 31, 55. ὄλῃσχω d. 231, 33: 272, 26. ὄλῃτειρα 318, 54. ὄλῃτήριος 421, 24. ὄλῃχον seu ὄλαχον 621, 20. ὄλῃω ἔσω 622, 16. ὄλῃαι f. 621, 32. ὄλῃγαιμος 621, 48. ὄλῃγάκι 172, 6. ὄλῃγαργία 621, 47. ὄλῃ- γηπελής 179, 41. ὄλῃγηπε- λῶν 621, 49. ὄλῃγομαθής 142, 1. prim. ὄλῃγος 621, 40. ὄλῃ- γον pro οὐδαμῶς 621, 44. ὄλῃ- γη pro ταχίστη 98, 15. c. ὄλῃγοφυχεῖν 18, 25: 395, 31. ὄλῃγωνῆται τοὺς ἀνθρώπους 597, 6. ὄλῃγως c. 117, 19. ὄλῃγωνηκότες seu ὠλῃγων. 622, 18. ὄλῃγορία 621, 43. ὄλῃ- ζων ονος f. 270, 26: 622, 1. ὄλῃος Tar. pro ὄλῃγος 621, 51. ὄλῃσος et ὄλῃσθῖν 622, 13. ὄλῃσων f. 270, 26. ὄλῃάδες αἱ 621, 5. ὄλῃός ὁ 622, 4: plur. ὄλῃοι τῶν νημάτων 495, 26. ὄλῃω 622, 19, 37. ὄλῃω de- fect. 622, 23. ὄλῃω εἰς εἰ 129, 23. ὄλῃω et ὄλῃω 622, 26. ὄλ- λω τὸ συστρέφω καὶ φθίρω 592, 48. ὄλῃος 817, 29, et Hefych. Sed et aspir. ὄλῃος 622, 53, uti et Suidas. ὄλῃος corporis huma- ni 460, 17. ὄλῃοι Apollinis fatidici 344, 38. ὄλῃοῖη poet. pro ὄλοῃη 622, 25. ὄλοκαύτωμα τὸ 622, 12. ὄλολαμπής 623, 7. ὄλολύζω 622, 29. ὄλολύγη ἢ 622, 23. ὄλοοῖτροχος 622, 39. ὄλοοῖτρο- χος Democr. 622, 43. ὄλοός 641, 11. ὄλοός ὡ 143, 36. ὄλος ὁ ὀλόκληρος 621, 41: 622, 11. ὄλα, omnia 229, 56. at ὄλος pro ὄλοός 622, 45. ὄλοσίδηρα δόρατα 712, 19. ὄλοτελής 526, 4. ὄλότης, integritas 526, 14. ὄλούμενος fut. 641, 24. ὄλοῦσθαι seu ὀλοῦσθαι, τὸ πλη- ροῦσθαι 821, 37. ὄλόφρυξ 526, 1. ὄλοφυδνός 622, 31. ὄλοφυρμένος 622, 33. ὄλοφῶτα 622, 36. ὄλοώτερος 622, 48. Ὀλῃα, Alpes 623, 1. ὄλῃις 623, 2. ὄλῃειν pro ὄλῃειν 679, 47. ὄλῃμπος 623, 6. Ὀλῃμπία et Ὀλῃμπίος Ζεύς 623, 12. τὰ Ὀλῃμπία 426, 26. ὄλῃμπί- αθεν et ὄλῃμπίαθι 25, 16. ὄλῃμ- πίαθεν cum ὄλῃμπίαθι agno- scit etiam Stephanus Byz. Ὀ- λῃμπιοῖνης Pindari 645, 30. Ὀλῃμπίχος d. 582, 39. ὄλῃνθος 479, 19. ὄλῃω seu ὄλῃω τὸ ἀπολῃω 641, 25: et 129, 26. ὄλῃω τὸ φθί- ρω 622, 12: τὸ συστρέφω 534, 25. ὄλῃω εἰς εἴ d. 129, 23, 30. ὄλῃω ἔσω 641, 23. ὄλῃω d. 253, 29

ὄμαδος 553, 52: 623, 18. ὄμαδῖς adverb. 806, 8. —ομαι pass. ab ω 509, 1: ab ωμι 509, 5. ὄμαιχμία 623, 38. ὄμαλῃς d. 136, 41: pro ὄμαλός 110, 17. ὄμαλός in compo- 15, 16. ὄμαλίζειν 76, 25. ὄμα- λύνειν 76, 28. ὄμαρτεῖν 623, 20. ὄμβρος ὁ 623, 31. ὄμβριον ὑδωρ 706, 5. —ομεν pro ὠμεν 301, 29. —όμεναι pro οὔναι Dor. 282, 51. ὄμευέτης ὁ 623, 42. ὄμηγερέες 623, 44. ὄμηγυρις ἢ 623, 43. ὄμήλιξ 623, 55. ὄμήλικες 291, 38. ὄμηρος 821, 52: 822, 1. ὄμηροι 335, 20. ὄμηρεῦσαι 623, 53. ὄμηρος et Ὀμηρίδαι 623, 47. ὄμήρειον γράμμα 240, 50: et 29, 46. Ὀμηρικὸς λόγος 166, 29. ὄμηροκέντρα 503, 45. ὄμιλος 623, 57: Aeol. ὄμιλος 658, 55. ὄμιλαδόν 624, 3. ὄμι- λητής ὁ 343, 32. ὄμιχεῖν 83, 33: et aspir. ὄμιχεῖν 624, 4, 13. ὄμιχω et ὄμιχῶ 624, 6. ὄμίχλη ἢ 624, 9: Ion. ὄμίχλη 624, 14. ὄμματα 624, 18. ὄμνῶ 624, 21. ὄμογάλακτοι 226, 21. ὄμογάστροι 6, 20. ὄμογενής et ὄμόγνιος 625, 27. ὄμόδελφος 255, 2: et ὄμόδελφος 302, 13. ὄμοδρομία 145, 15. ὄμοέτης ὁ 386, 46. τὰ ὄμόζυγα τούτων 590, 27. ὄμοῖται 755, 31. ὄμοῖος et ὄμοιος 224, 42. ὄμοι- ῖος p. pro ὄμοιος 624, 24. ὄμοι- οκατάληκτα ὄντα 382, 1: 614, 20. ὄμοιόσημα 48, 29: 281, 25. ὄμοιοτάλαντος 744, 9. ὄμοιοτρίχες 637, 22. ὄμοιό- τροπος τῷ πλοῖῳ 715, 56. ὄμοκλή ἢ 624, 27: 625, 14, 21. ὄμοκλῶν, inclamare 625, 22. ὄμοκλησασκε Ion. 625, 17: et 624, 27. ὄμοκλητής ὁ 625, 14. ὄμολογία, pactio 335, 20. ὄμο- λογημένον, confessum 359, 24. ὄμολύτειον † 591, 56. ὄμομήτριος 91, 3. ὄμονηδύιος f. 625, 29. ὄμοπάτωρ 91, 3. ὄμόργω 129, 17. ὄμόργυν pro ὠμ— 625, 33. ὄμοργνύς 625, 36. ὄμός pro ὄμοιος 627, 35: et 26, 2. sic ὄμός θρόνος 255, 34. ὄμοστιχάει 516, 8. ὄμόσφυρος 625, 31. ὄμόσω 147, 48. ὄμοτάλαντος 161, 55. ὄμότης ὁ 258, 3. ὄμοτόνως λέγεσθαι 96, 12. ὄμοτυπία 234, 55. ὄμοφῆτως 177, 27. ὄμοφραδῆς ἡχος 221, 39. ὄμόφωνα τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενι- κοῖς 143, 39. ὄμόφωνον αὐτῇ ἔχει τὴν κλητικὴν 203, 46.

ὁμοφωνεῖ τῷ πρώτῳ 419, 17.
 ὁμοφώνως τῇ δοτικῇ 476, 9:
 et 7, 4. ὁμοφώνια γέγονε τῆς
 εὐθείας καὶ τῆς αἰτ. 203, 42.
 ὁμοφώνια in quae non compe-
 tat 419, 20
 ὁμόχρονα 483, 48
 ὁμπή seu ὁμπαί 625, 52. Helych.
 ὁμπαί. ὁμπνοι οἱ 625, 48. ὁμ-
 πνία Ceres 625, 45. ὁμπνία
 πτήσις 625, 46. ὁμπνιον ἔργον
 788, 27
 ὁμφαλός 625, 39. ὁμφάλιος d.
 53, 55
 ὁμφαξ 625, 53. ὁμφή ἡ 626, 1
 ὁμώλακες 625, 37
 ὁμωμοσμένα Att. 335, 53
 ὁμῶνυμος 637, 23. ὁμῶνυμία
 epithetis distinguitur 635, 6
 —ον neutrum purum, proparo-
 xytonon 266, 52. —ον ex os
 per metaplasmon factum, to-
 num eundem retinet 585, 33.
 —ον vocativus ex ων 150, 32:
 549, 50. —ον voc. proparo-
 xytonon e nom. paroxytono
 589, 27
 —ον ἔτω, Syracul. in imper. 302,
 36
 ὄναμα 150, 9. ὄναρ 777, 34
 ὄνειαρ ατος 491, 20: 626, 6. pl.
 ὄνειατα 626, 3
 ὄνειδος 626, 14, 37. ὄνειδισμός
 626, 15
 ὄνειρα et ἡπαρ 47, 53. ulitatum
 ὄνειρος 626, 17: et 28, 43. ὄ-
 νειρος et ὄνειρον 47, 52. ὄνει-
 ροκρίτης ὁ 435, 30. ὄνειροπό-
 λος 37, 51: 93, 39: 626, 20.
 ὄνειρώσσω d. 14, 9
 —όνη d. 170, 46. ὄνη et ὄνη d.
 194, 47. —όνη d. 420, 22
 ὄνημι d. 130, 9
 —όνης ου 40, 10
 ὄνησαι Ion. pro ὄνηση 626, 10.
 ὄνησιμος d. 237, 4. ὄνησις d.
 626, 9
 ὄντος 626, 40
 ὄνιδιον τὸ 349, 28. ὄνις ἡ 626,
 23. ὄνοειδής 220, 32
 ὄνοιρος Aeol. ὁ ὄνειρος 660, 53
 ὄνομα τὸ 626, 24: et 606, 41:
 in compositione prius o vertit
 in ω, posterior in υ 172, 51.
 ὀνομαίνω 626, 25. ὀνομάκλυ-
 σος 215, 24. ὀνομαστικὴ πτώ-
 σις 823, 28, 30. sic ὀνομαστι-
 κῶς καλεῖται Θεοφύλακός 457, 2.
 ὀνοματικὸν ἐπίρρημα 266, 18:
 345, 48: 437, 4. τὸ ὀνομα-
 τικὸν Herodiani 779, 30. ὀνο-
 ματοπεποιήται 591, 1: 594,
 46: 656, 4: 712, 29. ὀνομα-
 τοπεποιημένη λέξις 737, 57.
 item dupl. augm. ὀνοματοπε-
 ποιῆσαι κατὰ μίμησιν τῆς—
 211, 16: ὀνοματοπεποιημένη
 λέξις 188, 11: 204, 43: 796,
 32. ὀνοματοποιῆα, τρόπος 200,
 53: quid sit 712, 29
 ὀνοπόλη 336, 42
 ὄνος 626, 32. αἱ ὄνοι Ion. 473,
 35
 ὀνόσαιτο 626, 12. ὀνόσεται 648,
 21. ὀνοστά 638, 38. ὀνόσω
 147, 48
 —όντειος d. 226, 50
 ὄντι εἶναι, seu ὄντι εἶναι 632, 34

—οντος εκ ων 226, 40. —όντος
 ex οὐς 615, 23
 —όντων pro ἔτωσαν, Att. 7, 2
 ὄνομα Aeol. τὸ ὄνομα 696, 3
 ὄνυξ 626, 41. ὄνυχίζειν seu ὄνυ-
 χίζεισθαι 127, 41, 43. ὄνυχί-
 νη 329, 13
 ὄνῳ signif. div. 626, 9. ὄνῳ τὸ
 ὠφελῶ 28, 43: 130, 11: 618,
 25: 626, 17: τὸ βλάπτω 607,
 39: τὸ μέμφομαι 626, 14: fut.
 ὄσω 606, 52. ὄνῳ τὸ ἀπολαύω
 130, 8
 ὀνώδης ὁ ἡ 458, 29
 ὀνώνις ἡ 626, 35: Nicand. Ther.
 ἡ πολὺ γυνος ὀνώνις.
 —οξ foemin. 490, 18
 ὀξεία f. pro ὀξεία 814, 45. ὀξείαι
 νῆσοι 453, 10. ὀξείος 625, 53.
 ὀξίς ἡ 626, 48. ὀξος τὸ 626,
 51: 627, 5. ὀξυβελίς 627, 1.
 ὀξυδερεῖς 284, 7. ὀξυδερεῖν
 80, 2. ὀξυήκοος 430, 26. ὀξυ-
 ηχος 269, 28. ὀξυθύμια τὰ
 626, 44. ὀξυκάρηνος 404, 26.
 ὀξυκέφαλος 798, 17. ὀξυλα-
 βῆται 626, 47. ὀξύνω 627, 2.
 ὀξυνόμεναι λέξεις 409, 19. ὠ-
 ξυμμένος 51, 39: 798, 19.
 prim. ὀξύς 626, 49. ab eodem
 ὀξύφωνα μέλη 577, 57: ὀξυ-
 χεῖς 53, 37: ὀξυχολος 53, 38:
 ὀξυωπῆς 284, 10: ὀξυωπέστα-
 τον 233, 12
 —οος proparoxyl. 613, 30. —οος
 ὅη οον 143, 35
 ὄου f. pro οὐ 614, 34, 40
 ὄπα τὴν Φωνήν 627, 7
 ὄπαδός 627, 10
 ὄπάζω 627, 12, 26
 ὄπαία d. 111, 19
 ὄπάς et ὄπάων 627, 24
 ὄπατος 627, 33: et ὄπατες pro
 ὀμόπατες 637, 21. item alpir.
 ὄπατροι pro ὀμόπατροι 457,
 26
 ὄπη seu ὄπις 627, 18, 39: 628, 49.
 ὄπαλ τῶν ὠτων 344, 47
 ὄπη adverb. 78, 29: 627, 42
 ὄπηδός 627, 21. ὄπηδῶ et ὄπη-
 δέω 627, 21
 ὄπητιον 627, 43
 ὄπια pro πῖονα † 672, 20
 ὀπίζεσθαι 233, 34: 627, 47. ὀπί-
 ζω τὸ ἐπιστρέφω et τὸ ἀκο-
 λουθῶ 628, 7
 ὀπίθεν 628, 10
 ὀπίπης in compos. 654, 54. sic
 ὀπιπεύεσθαι 623, 5. ulitatus
 ὀπιπτεύειν 627, 55
 ὀπίς ἡ 627, 44: 628, 8
 ὀπισθεν 628, 9: Aeol. ὀπισθα
 559, 32. ὀπισθόδομος 627, 52.
 ὀπισθόρμητος 184, 19: 648,
 30: 649, 4. ὀπισθοφύλαξ 729,
 16. ὀπίστατος 628, 13. ὀπίσω
 628, 1
 ὀπλή 628, 22: 811, 16
 ὀπλον et ὀπλα 628, 14. ὀπλομα-
 χική τέχνη 479, 50. ὀπλότε-
 ροι 628, 24
 ὀποῖος 636, 50. ὀπός ὁ 628, 39
 ὀπόταν seu ὀπότε αὖν 636, 31
 ὀπότερος 628, 34
 ὀππῃ p. pro ὀπη 628, 38. sic
 ὀπποῖος 628, 38: ὀππότερος
 662, 30
 ὀπτα seu ὀπτα Aeol. 624, 19

ὀπταλῖος 629, 3. ὀπτανεῖον 629,
 7: et ὀπτανιον 629, 12: Ion.
 ὀπτανήιον 629, 9
 ὀπτασία ἡ, visio 491, 31. ὀπτης
 291, 20. ὀπτικῶς ἔχειν 485,
 18, 20. prim. ὀπτω, video 14,
 11: 232, 14: 291, 20: 627,
 55: 635, 53: 644, 6, 15: 786,
 16. ὀπτω et ὀπτῶ 236, 17.
 ὀπτῶ diversum ab ὀπτω 464, 2
 ὀπτῶ defect. 72, 24. ὀπτισμένη
 628, 47
 ὀπωπα 628, 56. ὀπωπή 596, 50:
 628, 48
 ὀπῶρα ἡ 628, 46. ὀπῶραι anni
 tempus 596, 29. ὀπωροπύλης
 222, 52. ὀπωροφορεῖν 628, 45.
 ὀπωροφυλάκιον 823, 18
 ὀπωροδότης 59, 16: 152, 48. ea-
 dem signif. τὸ ὀπωροῦν μέτρον,
 mensura quocumque modo fiat
 533, 10. ὀπῶροτε 287, 28
 ὀράας f. pro ὀράς 637, 43. ὀρα-
 σις 629, 26. ὀράται/act. signif.
 547, 30
 ὀργάν 629, 39
 Ὀργανῶν pro Ἀργ. vulg. 513,
 30
 ὀργανον 629, 43
 ὀργάς ἄδος 629, 28
 ὀργάσαι τὸ πηλοποιῆσαι 629, 33
 ὀργῶνες 226, 18: 454, 2: 629,
 22
 ὀργή 629, 13
 ὀργῆα τὰ 629, 23, 38. ὀργιάζειν
 629, 23. ὀργιαζόμενος τῇ θεῷ
 220, 22
 ὀργίζω d. 730, 54. ὀργίζεσθαι
 583, 24
 ὀργῶνες οἱ 468, 42
 ὀργυια 305, 36: et ὀργυια 14,
 25: 305, 37: 629, 46. ὀργυιω-
 μένους φώσσωνας 804, 25
 ὀργῶ ἄς ἄ 629, 49. ὀργῶντες
 629, 49
 ὀρδιναία σύνθεσις 647, 23. sic
 ὀρδινάως 348, 10, ex Latina
 lingua.
 ὀρέγδην 629, 57. ὀρεγγύνω et ὀρέ-
 γνυμι d. 251, 29. ὀρέγω 629,
 40, 47. ὀρέγω τὸ ἐκτείνω 634,
 52: τὸ ἐπιστῶμι 629, 14, 43,
 50. ὀρέγω τὸ διεγείρω 629,
 45: rectius ὄρω v. 17
 ὀρεῖαυλος 630, 22
 ὀρεῖβάτης ὁ 504, 3. Ὀρεῖβάσιος
 461, 25
 ὀρειγενής 630, 22
 ὀρειος 422, 21
 —ορειος ab ωρ ορος 660, 43
 ὀρεῖται 633, 13
 ὀρεῖτης ὁ d. 604, 46
 ὀρεῖτυπος 629, 52
 ὀρεῖφοίτης ὁ 461, 27
 ὀρεῖχαλκος 630, 51
 ὀρεκτός, et ὀρεκτῆσι μελίχσι 629,
 57
 ὀρεσίβατος 629, 54
 ὀρεσκύνω 630, 9. ὀρεσκίος 629,
 56. ὀρεσκῶς 630, 11
 ὀρέστερος 807, 11
 Ὀρέστης d. 510, 1: genit. Boeot.
 Ὀρέσται 154, 5: Ion. Ὀρέ-
 στεω 153, 48
 ὀρεστιάδες νύμφαι 604, 2
 κατ' ὄρεσφι 627, 29: 645, 6
 ὀρεύς ὁ 630, 2
 ὀρεφοίτης ὁ 461, 27

ὀρέχθαι 371, 27
 ὀρέω pro ὀράω Ion. 621, 38
 ὄρη Dor. pro ὄρα 478, 14
 ὄρηαι f. 621, 36: 630, 8
 ὄρηος Lacon. 32, 8
 ὄρης Dor. 352, 7. ὄρησω pro
 ὀράσω I. 633, 19
 ὄρθαι pro ὠρθαι, ab ὄρω 631, 5
 ὄρθογῶν 631, 4. ὄρθοθύρη 634,
 8. ὄρθοκρατῶν 631, 7. prim.
 ὄρθός 630, 55: et 55, 16: at
 ὄρθος subst. 591, 28. ὄρθοτο-
 νεῖν 123, 23. ὄρθοτονεῖται 542,
 14. ὄρθοτονητέον 124, 10. ὄρ-
 θοτονουμένη λέξις 616, 27: et
 294, 35
 ὄρθρος ὁ 631, 12. ὄρθρογῶν 631,
 4
 Ὀρθώσιος 153, 41: 156, 8. ὄρ-
 θωσία Diana 631, 2. Ὀρθωσία
 et Ὀρθωσιεύς 389, 9
 ὄριγανον 630, 18. ὄριγανος malc.
 et foem. gen. et ὄριγανον neu-
 tro 630, 46. ὄριγανόεσσα χαί-
 τη Nicander Theriacis v. 65.
 ὄριγῶ ἄς ἄ d. 673, 37: et 619,
 36
 ὄρίων 58, 30, 36: 630, 15
 ὄριονδεῖται 632, 32
 ὁ ὄρισμός, praefinitio divina 98,
 26
 ὄρισται οἱ, magistrat. 632, 30
 ὄριτροφος 630, 26
 ὄρκανη ἡ 632, 25
 ὄρκος ὁ 631, 15. ὄρκιος 631, 20.
 ὄρκιον 631, 26. ὄρκῳ οἷς οἱ
 526, 57
 ὄρματός 631, 47. ὄρμαθὸ ἀπρο-
 δέων 303, 19
 ὄρμαινω d. 101, 20. ὄρμῶν 631,
 38
 ὄρμαστός d. 197, 24
 ὄρμασται f. 631, 49
 ὄρμεῖν 381, 5: 631, 38
 ὄρμενος f. 151, 43: et ὄρμενος
 631, 42. ὄρμενα λαχάνων 161, 5
 ὄρμημα 618, 10: pl. ὄρμήματα
 631, 46
 ὄρμια ἡ 631, 34. ὄρμικός 554, 7
 ὄρμίσαι 631, 32. ὄρμίσκος 782,
 17
 ὄρμος ὁ 631, 30. ὄρμοι ἐξ ἡλέ-
 κτρον 425, 15
 ὄρμῳ d. 337, 3: ut coniugatione,
 ita et signif. differt 631, 36
 ὄρνεον 631, 52. ὄρνεοσκόπος 619,
 46
 ὄρνις ἰσος 632, 2: et 631, 57: et
 producit Attice 632, 8. ὄρνι-
 θάριον 513, 11. ὄρνιθια κρέα
 516, 13. ὄρνιθευτής ὁ 632, 18.
 ὄρνιθοκλός 632, 18
 ὄρνύω 632, 21. ὄρνυμι 632, 23.
 ὄρνυθι imper. 632, 23
 Ὀροβάσιος c. 461, 25
 ὄροβος 632, 26
 ὄρογυια 633, 5
 ὄροδάμνος 632, 57
 ὄροθέσια τῆς γῆς 632, 39
 ὄροθύω 633, 8
 ὄροίτυπος 207, 30: 633, 28
 ὄρος τὸ 632, 45. ὄρός seu ὄρδός
 349, 27: 632, 47. ὄρος 632, 27,
 34. ὄρος τί 349, 24. ὄρος in
 praediis 159, 21
 ὄρούειν 351, 54: 632, 49. ὄρούεινε
 632, 56. ὄρουσε pro ὠρουσε
 632, 49

- ὄροφῆ 634, 29
 ὄροφότης c. 461, 27
 ὄροφῶσαι 371, 55
 ὄρώ poet. pro ὄρω 536, 36. sic
 ὄρώων 113, 56: ὄρώσα 659,
 54: ὄρώωτε 633, 18
 ὄρηξ 632, 57: et 103, 54: plur.
 ὄρηκες 112, 14: et ὄρηκες
 531, 57
 Ὄρονη, Oiroene 249, 18
 ὄρῳ 633, 46. ὄρῳδω 633, 38
 ὄρσε leu ὄρσεο 232, 16. ὄρσεο f.
 111, 12: 633, 49. ὄρσε κέων
 512, 30
 ὄρσοβύρα 705, 45: Ion. ὄρσοβύρη
 633, 57. ὄρσοβύρα pro ὄρσο-
 βύραν vulg. 705, 45
 ὄρσολόπος ὁ 634, 11
 ὄρσοροχα leu ὄρσοροχα 634, 7
 ὄρσουσα 306, 14. ὄρσω Aeol. 111,
 12: 548, 18: 633, 53: 648, 31
 ὄρταλίζω 634, 13. ὄρταλίζος
 634, 23
 ὄρταρία, παννία 672, 3
 ὄρτη pro ὄρτη 634, 12. ὄρτός
 ὁ d. 528, 56: 630, 55: 648,
 28
 ὄρτυγοκοπεῖν 524, 33
 ὄρτυγομήτρα 634, 24
 ὄρυγμα, caelum 233, 9
 ὄρυγμαδός leu ὄρυμαγδός 635,
 52
 ὄρφανός ὁ 634, 25. ὄρφανικὸν οἶ-
 κος 788, 52. ὄρφανοτροφεῖον
 187, 16
 ὄρφνός ὁ 634, 26: 636, 8. ὄρφνη
 ἡ 634, 28. ὄρφναῖος 634, 28
 ὄρφος, Attice ὄρφως 635, 37
 ὄρχαμος f. 129, 17: 634, 32
 ὄρχατος 634, 34
 ὄρχηθμός ὁ 441, 27. ὄρχησται
 634, 47. ὄρχηστρα 743, 33, 38
 Ὄρχομενοί duo 635, 4
 ὄρχός 634, 35, 47
 ὄρχω leu ὄρχομαι 634, 51
 ὄρω τὸ διεγείρω 111, 11: 184, 20:
 528, 55: 629, 17: 630, 15, 56:
 631, 39: 632, 21: 633, 15, 52:
 634, 15: 637, 26: 642, 5: τὸ
 ὄρμω 632, 46
 ὄρω τὸ διεγείρω καὶ ὄρμω 633,
 12
 ὄρω et ὄρων 633, 10
 ὄρώδεις τόποι 208, 4
 ὄρων, montium 751, 47, 49, 51:
 et ὄρων v. 50
 ὄρωνηα Att. 372, 54
 —os monosyllabum reduplicatio-
 nem aspicit 544, 17. in os mo-
 nosyllaba cur nulla 635, 21. —os
 disyllabum barytonum 453, 2:
 591, 24. —os disyllaba oxytona
 signif. activa; barytona, signif.
 pass. 686, 11. —os disyllabum
 oxytonum purum masculini ge-
 neris, ancipitem in penultima
 si habeat, eandem producit
 553, 50. —os subst. ex os ad-
 iect. 191, 53. —os ex ων 92,
 42. —os et η finita 261, 17.
 —os pro ous in nominativo
 ling. 681, 1. —os barytonum
 ex oxytono in propriis nomi-
 nibus 475, 20. —os paroxyto-
 non, in compos. proparoxyto-
 non 531, 48. —os purum
 uniusque generis, in quibus
 oxytonum, et in quibus pro-
 paroxytonon 553, 17. —os
 cum alio compositum, amittit
 finale o 579, 38
 —os c. ex α et η 105, 25: 182,
 32. —os compos. ex neutris
 in os 399, 5. —os compos. ba-
 rytona 215, 1: proparoxytona
 26, 26: 37, 12: 52, 53. —os
 composita cum εὐ, proparox-
 ytona, excepto εὐεργός 394,
 46. —os compos. e verbis di-
 syllabis circumflexis, proparox-
 ytonon 694, 44. —os com-
 posita ex verbis, pro actionis
 passionisve significatione to-
 num variant 313, 11. —os
 in compos. alias barytonon,
 in quibus oxytonon 250, 28.
 —os finita composita, octupli-
 cem compositionem habent 461,
 14
 —os η ον, nisi vocalis, aut liqui-
 da ρ, praecedat 143, 27. —os
 communis generis 143, 31.
 —os composita, communis ge-
 neris 143, 38: 399, 14
 —os ex εὐω 445, 43. —os oxy-
 tonon in compositione fit pro-
 paroxytonon 269, 6: 347, 12:
 474, 17. —os composita oxy-
 tona quae 215, 5
 —os neutrum, barytonum uni-
 versaliter 727, 1. —os neu-
 trum epsilon habens in penul-
 tima 319, 19. —os neutrum
 ex us 626, 51: ex as 93, 8:
 639, 3. —os pro as Ionice
 vel Dor. 257, 8. —os neutra
 e verb. in ω 225, 41: 295, 50:
 319, 6: 367, 55: 409, 48. —os
 neutrum et masculinum in
 ὁσός, σκότος, ἔλεος 635, 55.
 —os neutrum pro η foem. 747,
 28. —os neutrum et η foem.
 pro eodem 597, 18. —os neu-
 tra quae εἰ et quae ι pro ο in
 compositione capiunt 630, 19
 ὁς signif. q. hab. 635, 12. ὁς,
 articulus postposit. leu pronom.
 relat. 614, 18, 30. ὁς, is, pro-
 nom. 314, 18: 416, 33. ὁς ἡ
 ὄν, suus a um 314, 20: 618,
 36. ὁς ἄν, quicumque 635,
 19
 —osan pro ον in tertia pl. Boeot.
 282, 35
 ὁσημέραι 635, 47
 ὁσία leu οὐσία d. 461, 33. ἡ ὁσία
 τῶν τεθνηκότων 178, 54. sic
 τὴν ὁσίαν ποιεῖν 178, 51
 —όσιοι numeralia 80, 41
 ὁσιος 635, 41: et 156, 11: 178,
 53
 Ὅσις 209, 32
 —οσκον Ion. 284, 24, 26
 ὅσον κατ' ἀναλογίαν 791, 51
 ὅσπριον per 635, 48
 Ὄσρονη reg. 249, 17, et Suid.
 ὅσσα ἡ 635, 50. ὅσσα οἱ ὀφθαλ-
 μοί 522, 43: 525, 18. ὅσσε,
 oculi 635, 53. ὅσσετο 636, 2.
 ὀσσομένος 636, 1. ὀσπος ὁ
 ὀφθαλμός 766, 36. ὀσπος,
 neutr. et masc. 635, 55. ὀσσοί,
 οἱ ὀφθαλμοί 80, 4. ὀσσω τὸ
 βλέπω 80, 4: 522, 45: f. 14,
 11: Aeol. pro ὀπτω 562, 5:
 673, 11: poet. def. 232, 13
 ὀστα f. 152, 25: 489, 14
 ὀσταφίς f. 636, 5: idem ὀσταφίς
 431, 1, et Helych. sic ὀσταφίς
 et ἄσταφίς.
 ὀστέον 636, 8. ὀστεόφι f. pro ὀ-
 στοῖς 450, 8: 452, 18
 ὀστις, ἡτις, ὁ τι 636, 42: et 614,
 30
 ὀστυγγες 636, 11
 —οστός numeral. deriv. 297, 39
 ὀστρὸν f. 116, 12: 489, 18: 623,
 35
 ὀστρακον 636, 10. ὀστρακος pro
 ὀστράκου 515, 45. ὀστρακίδα
 402, 40. ὀστρακισμός leu ἐξο-
 στρακισμός 325, 14
 —οσύνη d. 275, 43, 45
 ὀσφύς 636, 19. ὀσχεός 636, 26
 ὀσχη τὸ κλῆμα 170, 50. ὀσχα-
 φορία ἡ 619, 33. eadem ω pro
 ο initiali capiunt.
 —όσω quae faciant in futuro 147,
 48
 ὀταβος leu ὀταβος 615, 57
 ὀταν, leu ὀτ' ἄν— 636, 28: α
 correpto 5, 45
 ὀτε ἀποστή, pro ὀταν 306, 4.
 ὀτε ἄν et ὀταν 636, 30. ὀτ'
 μὲν— ὀτ' δὲ 661, 51
 —οτε adverb. 320, 23
 ὀτέοισι f. pro ὀτοῖς leu οἷς 636,
 32
 —ότερος ὀτατος 227, 29: 275,
 45. —ότερος ex os communi,
 an et ipsum commune 794, 21
 —ότης verbal. 258, 3
 ὁ τι pro ὀτιοῦν 384, 20. ὀτι,
 coniunctio et nomen relativum
 636, 40. ὀτι, subaudito verbo
 σημειώσαι, aut alio eiusmodi
 816, 52. ὀτι superfluum 540,
 10: 663, 55: 675, 37: ὀτι
 cum infinitivo, pleonast. 362,
 44: 675, 37: 753, 4. sic pleo-
 nasticum cum participio accus.
 755, 50: omisum 201, 53: 315,
 5. vife Not. ad 77, 55. ὀτι
 pro πότερον 305, 47. ὀτι δὲ,
 elliptice 300, 21. ὀτι μὴ, nisi,
 solum 673, 24. ὀτιή pro ὀτι
 758, 9
 ὀτις pro ὀστις 614, 25. sic ὀτινας
 pro ὀστινας 636, 33: ὀτισι
 pro ὀστισι: et ὀτοις pro ὀτοις
 636, 34
 ὀτλος 636, 36. ὀτοβος 636, 55
 ὅτου pro ὀτινος 403, 7. ὀτου-
 ὀήποτε τόπου 644, 40
 ὀτραλέας 637, 1. Ὄτρεύς 637,
 8. ὀτρηρός 637, 13
 ὀτρίχες 637, 21
 ὀτρυγηθάγος 167, 25: 637, 24
 ὀτύνω 637, 26
 ὀττι relative pro ὀτι 636, 48. ὀτ-
 τινας pro ὀστινας 449, 37
 ου pro ο Ionice 607, 34: pro ω
 Dorice 450, 24: pro υ Boeo-
 tice 632, 52
 τὸ οὐ ἀρνητικόν 641, 52, et ἡ οὐ
 ἀρνησις 640, 10, 26. οὐ nega-
 tiva pleonasmus quos admittat
 638, 10, 18, 33, 36, 43. οὐ
 μὲν 354, 17. οὐ μὴ cum sub-
 iunct. 585, 53. οὐ εἶπεν 124,
 11: 498, 21: 638, 7. οὐ σε
 εἰκα 637, 52. οὐ θῆν μιν 638,
 15. οὐ, in fine commatis 655,
 14
 οὐ, lui, pronom. 314, 18: οὐ
 imperative f. ex εἶσο 483, 38:
 688, 40
 οὐαῖ adverb. 647, 8
 οὐας τὸ οὐς 638, 54
 οὐδαῖος d. 539, 19
 οὐδαμά leu οὐδαμά 95, 32. οὐ-
 δαμή et οὐδαμάς 440, 6. οὐ-
 δαμόθεν 95, 30: 639, 15. οὐ-
 δαμάς 95, 32: 639, 14
 οὐδας τὸ 93, 19. οὐδεῖ πληντο
 676, 47
 οὐδεῖς οὐδεὶς 305, 2: 639, 16:
 comm. gen. † 305, 16. οὐδέ-
 νες, οὐδέων 305, 15: 709, 56.
 οὐδέων ab οὐδεῖς 639, 30. οὐ-
 δὲν pro οὐ 700, 36: et 520, 46.
 οὐδενόσωρα 208, 49: 639, 35.
 οὐδενῶσαι 350, 25
 οὐδέτερον 639, 45: 640, 9. οὐ-
 δέτερα ῥήματα quae 401, 12.
 οὐδετέρως λέγεται 229, 32:
 788, 23
 οὐδέω 93, 17. οὐδός pro οὐδας
 93, 8: 639, 3. οὐδός f. 615, 9
 οὐθεν pro οὐδαμάς 498, 23
 οὐθαρ ατος 491, 28: 640, 20
 οὐθέν pro οὐδέν 640, 15, 25
 οὐδέτερον 640, 11, 18
 οὐί pro οὐ 638, 47. οὐκ pro οὐ
 638, 11. οὐκ sequente vocali
 tenui 638, 34, 38. in οὐκ a
 magis ad sequentem dictionem
 quam ad ipsum οὐ pertinet
 638, 31. οὐκ ἄγω 638, 27.
 οὐκί Ion. pro οὐκί 624, 16
 638, 44, 48
 οὐλαμός 640, 28: oxyt. 804, 19
 οὐλε καὶ χαίρε 208, 26: 640, 39
 57
 οὐλη ἡ baryt. 392, 50. οὐλη ἡ
 κρη 641, 36: plur. οὐλαι 257,
 55. οὐλή ἡ 208, 27: 392, 51:
 640, 42, 57
 οὐλιος ἀστήρ 641, 6
 οὐλοκρήνος 640, 37
 οὐλόμενος 641, 19
 οὐλον τὸ subst. 641, 13. οὐλος
 640, 33: 641, 12, 14, 20. οὐ-
 λος ὁ ὕψος 621, 22. οὐλος
 ἄστρος 641, 35. οὐλός 640, 50.
 αἱ τρήχες οὐλαί unde 640, 29
 οὐλοχύται 641, 29
 οὐλυμπόνδε 761, 32
 οὐλῶ τὸ ὕψος 640, 57: 641,
 21
 —οῦμαι pass. ab ω 509, 2
 οὐμέντον Siculi 135, 48
 οὐμός f. ὁ εἶμός 641, 40
 οὐν, utique etiam 98, 25: nempe
 697, 2
 —οὐν ex masc. ous 116, 11: et
 —οὐν ex ous 116, 13
 οὐνεκα f. pro οὐ ἐνεκα 641, 44. sic
 οὐνεκεν 665, 45
 Οὐπίς 641, 54. οὐπω 641, 51
 οὐρα τὰ ὄρα 642, 36. οὐρά ἡ
 642, 4. οὐρά τὸ αἰδοῖον 59, 55.
 οὐρά, orn. muliebri 790, 21.
 οὐρά militaris 729, 14. οὐρα-
 γός 729, 16. οὐραγία 729, 15.
 οὐράδιον 105, 36: 172, 24:
 642, 3. οὐραία πτερά 513, 13
 Οὐρανίαφι 800, 10. οὐρανίσκος
 642, 17. οὐρανόμηκες ὄρος
 623, 11. prim. οὐρανός 642, 9:
 828, 14
 οὐρεῖν τὸ φυλάττειν 54, 31

- οὐρεσιφοῖτης 642, 22
οὐρεὺς ἦος Ion. 630, 4
ἐξ οὐρίας πλεῖν 348, 55
οὐρίαχος 709, 8
οὐριοδρομήσαντες 642, 38
οὐρίς ἡ 642, 40
—οὐρίς compof. 474, 1
οὐροδόχον ἀγγεῖον 83, 32: 548, 55
οὐρος 642, 23. οὐρος ἀνεμος 104, 4: 348, 56. οὐρος ὁ φύλαξ 353, 35. οὐρος καὶ ὥρος, euftos 460, 21. οὐρὼ τὸ φυλάττω 460, 21: 511, 9: 534, 5: 642, 10, 25
οὐρώδης γονή 630, 6
οὐς ὡτός f. 639, 1, 8. οὐς monoptoton 462, 47
—ous in nominibus vel oxytonum est, vel circumflexum 615, 29.
—ous neutra nulla sunt 639, 9.
—ous ὄντος particip. 615, 23.
—ous f. ex οἷς ὄντος 64, 6: 674, 27. —ous οὖν 116, 12
οὐσα τὰ 642, 43
—οὔσα pro ὅσσα 505, 15
—οὔσαν pro οὖν B. 282, 33
οὐσία ἡ 642, 41: et 350, 33. οὐσίας ἐστὶ τῆς πρώτης 309, 15
—οὔσιος ex ων d. 227, 11
οὐτά με f. 642, 47. sic οὐτά κατὰ λαπαρὴν 637, 47. οὐτάζω 110, 52. οὐτάμεν et οὐτάμεναι f. 642, 52. οὐτάμενος 46, 4: 330, 48: plur. οὐτάμενοί περ 532, 27: 642, 50
οὔτε —οὔτε 640, 14
οὔτειλή ἡ 410, 6
οὔτημι d. 642, 51
οὔτιδανός 643, 4. οὔτις compof. 639, 16: 643, 5, 13. οὔτιν pro οὔτινα 643, 16, 19. Οὔτις ἴδοι 643, 8, 15. Οὔτιν, ut Πάριν 643, 19
οὔτος 643, 21. ὦ οὔτος 643, 25.
—οὔτος in compof. 762, 55.
οὔτοσί f. 341, 46: 508, 36, 49: 643, 21, 29
οὔτω pro οὔτως 643, 32, 42. οὔτω, deinde 543, 57. οὔτως 638, 41: 643, 37: 820, 52. οὔτως bis positum, alterutro in loco pro ὡς 774, 36. οὔτως pro ὡσαύτως 237, 31
οὔχ lequente aspirata 638, 34, 40. sic οὔχ ἀπτομαι 638, 18, 28.
οὔχ ὡρὼ 638, 27. οὔχ οὔτως 638, 40. οὔχι pro οὐ 607, 29: 638, 43: an apostrophum admittat 638, 21
—οὔχος compof. 432, 24
ὀφείλω 643, 56. ὀφείλη 644, 3. ὀφείλημα τὸ 643, 56. ὀφείλον seu ὀφείλον 643, 47. sic ὀφείλες 643, 44
ὀφείλειν 613, 1: 643, 55. ὀφείλος indeclin. 643, 51: monoptoton 462, 47. ὀφελτρεῦω 644, 1
ὀφθαλμός 644, 15: 817, 28: 828, 30. ὀφθαλμός βασιλικός, explorator reg. 278, 9. ὀφθαλμοὶ ἀμπέλων 80, 10. ὀφθαλμία d. 461, 43. ὀφθαλμικός ιατρός 30, 2. ὀφθαλμῶν 644, 22
ὀφίς 644, 6. ὀφίανός pro ὀφικός 644, 10. ὀφίσσας 287, 13.
ὀφιοφάγος 464, 43. *Οφίων ὁ 471, 52
ὀφλω 644, 12: defect. 232, 9
ὀφρα 644, 24
ὀφρός 720, 3: plur. ὀφρῶς 644, 30. ὀφρῶζειν 644, 42. —ὀφρῶς compof. 246, 15
ὄχα adverb. 349, 32: 644, 47.
ὄχ' ἄριστος 644, 44
ὄχανον τὸ 436, 34: 644, 51. ὄχανα clypeorum 489, 38
ὄχειον 645, 12. ὄχεός 742, 31
ὄχεοφί f. 586, 7: 645, 1: 761, 10
ὄχετηγός 77, 14
ὄχετοκρανία τὰ 644, 48
ὄχεύς 453, 41: 592, 14, 19: 644, 54: 761, 41
ὄχη d. 685, 11. ὄχη ἡ τροφή 7, 56: 27, 32: 401, 15: 695, 8
ὄχημα τὸ 409, 42: 645, 16
ὄχθαι αἱ 645, 17, 27
ὄχθηρός 228, 20. ὄχθησας 645, 24. ὄχθησατο 636, 39
ὄχθωβος Attic. 570, 53: et ὄχθωβος 311, 5. prius agnoscit etiam Suidas; posterior Hefychius. pro eodem ὄχθωβος 645, 22
ὄχθος ὁ κόπος 401, 16
ὄχθωβος: vile ὄχθωβος.
ὄχλειν 592, 14, 23. ὄχλησις 645, 36. ὄχλίζειν 592, 14: 645, 35.
ὄχλοκοράσια † 444, 16. prim. ὄχλος 645, 29, 36
ὄχμάζω 645, 38. ὄχμάς ἄσος ἡ 645, 43
ὄχμός d. 645, 41. ὄχμοί seu ὄχμοί 374, 36
ὄχνη seu ὄχνη 645, 47
ὄχος 592, 13: 645, 14
ὄχυρός d. 405, 16. ὄχυρώτερος per omega etiam in vulg. 697, 20
ὄψ ὀπός ἡ 627, 8: et 432, 38, 44.
ὄψ ἡ φωνή 396, 55: 471, 30: 708, 1: 826, 19
ὄψάριον et ὄψαρίδιον 241, 7: 605, 6: 646, 15, 18
ὄψέ 646, 4
ὄψείω d. 220, 47: 231, 46, 50: 449, 43: 750, 55. ὄψείοντες 485, 18: 646, 19
ὄψεσθε an prael. temp. 646, 19
ὄψι pro ὄψέ 646, 8. ὄψία ἡ 646, 1. ὄψιγνος 646, 11. ὄψιζω d. 265, 24. ὄψιμαθής 646, 13.
ὄψιμος d. 480, 26
ὄψις ἡ 645, 52
ὄψιτέλεστος 250, 29: 646, 11
ὄψον 646, 14. ὄψοποιεῖν 489, 55.
ὄψοφάγοι 568, 6
—ὄω d. ex os 131, 52. —ὄω poetice pro ὦ ex ὦ 536, 36: 556, 6. sic —ὄων pro ὦν 113, 54.
—ὄωσα pro ὦσα 113, 48.
Π
π geminatur a poetis metri causa 628, 37
πᾶα f. pro πᾶσα 646, 37
Παγάση op. Thesal. 646, 39.
Harpocr. et Suidae Παγασαί ex Demosthene, ut Τραγασαί.
Παγασαῖος Ἀπόλων 646, 39
παγγενὴ adverb. 647, 52: repetitur et παγγενεῖ, ut πανοικεῖ.
- παγείς ἐντος 646, 47. παγετός d. 179, 48. παγίς ἡ 646, 43.
πάγιος d. 337, 21: 646, 46, 48.
παγιῶ ὥσω, et παγιώσεις 646, 45
παγκρατὴς c. 292, 20. παγκρατιστατής 647, 3
πάγος ὁ 646, 49, 52: et 139, 13
πάγουρος ὁ 491, 52: 646, 51
πάγχυ 647, 1
παθητικά generaliter, comprehenso etiam τῶν μέσων genere 237, 16. sic παθητικῶν τύπου ἡεροασάμην καὶ κατηρεξάμην 754, 22: ὁ παθητικός, ἐτυχομένην 755, 16: itemque παθητικός ἀόριστος pro μέσος 799, 22: et παθητικῇ μετοχῇ pro μέση 641, 24: παθητικῶς, de verbo medio 353, 46. similiter παθητικὸν μέσου ἀορίστου δευτέρου 466, 6. ὁ μέσος παθητικός coniuncta 304, 9: 499, 20. μέσος δευτέρος ἀορίστου παθητικός 367, 40
ἐπαθεν ἀναδρομὴν τοῦ τόνου 200, 10. ἐπαθε χρόνου ὑπερβιβασμόν 40, 29. ἐπαθεν ἐπέκτασιν 542, 11. ἐπαθε πλεονασμόν 507, 24. sic κατὰ πάθος ὄντα 312, 35. πάθη multa in uno eodemque verbulo 637, 38. πάθος ut in significatione, ita et in voce 566, 6. περὶ πάθους seu περὶ παθῶν liber citatur 382, 30. περὶ παθῶν liber citatus 481, 15. sic 515, 27: 601, 28: (plenius τὸ περὶ παθῶν 619, 38:) 620, 37, 47: 621, 56: 624, 21: 634, 11: 636, 7: 638, 17: 639, 8: 643, 20: 651, 29: 654, 13: 655, 12: 659, 47, 50: 663, 57: 665, 44: 667, 24: 672, 49: 675, 31: 678, 45: 681, 3: 685, 3: 697, 53: 723, 18: 748, 21: 754, 51: 758, 21: 765, 35: 790, 40, 48. τὸ περὶ παθῶν citatur, praemisso paulo ante Herodiani nomine 684, 57
παῖαν 657, 3
παίγνιον τὸ 480, 49: et 135, 8
παιδεία 657, 48
παιδεραστής 646, 56, et Suidas. παιδερασταί et παιδεραστία cur ἄγριοι dicti 13, 47
παιδεύω d. 657, 47. παιδεύσις 657, 48
παιδιά ἡ 657, 50: Att. παιδία 657, 52. παιδίζω 657, 36. παιδίον 657, 57. παιδνός 657, 55: et 12, 5: 48, 16
παιδοπίης 654, 56
παιδοποιία quadruplex 236, 25
παιδοπρίβης 61, 11
παίζω 657, 35
παιῶν 657, 3, 14, 20. παιῶν ἡ 469, 47
παῖλος 657, 29: Hefychius παῖλος, ἀρῆν ἡπίος. 722, 43
παῖω seu πένω 722, 43
παιπάλη ἡ 659, 21: 661, 16. παιπάλημα τὸ 657, 34. παιπαλόεις 658, 2. παιπαλώδεις γυναικες 515, 7
παῖς 657, 38. παῖς 657, 40
Παισός op. 119, 33: 658, 1
παιφάσσουσα 658, 7
- παῖω παύσω † 119, 20: 354, 15: rectius παῖω παύσω 517, 9
παῖων ἐπίτρετος 285, 29: παῖων d. 657, 13. Παῖων ὄνος, et Παῖων ὄνος 583, 40. Παῖων gentile 657, 35. Παῖων ὄνος 583, 43. παιωνίσαντες 657, 17
πακτώσαι 288, 50
παλάζω σω 661, 5
παλάζη σύκων 418, 49
πάλαιαι correpto 647, 9
Παλαίμων 647, 19. παλαίμων Hercules 511, 28. ὦ Παλαίμων 130, 42
παλαιός 647, 5. παλαιὰ γυνή, vetula 239, 23. τὸ παλαιόν, olim 712, 20
παλαιστή 285, 18: 293, 22: 647, 23
παλαιστική, f. τέχνη 647, 20
Παλαιστίνη 647, 22
οἱ παλαιστρικοί 765, 39
παλαίτερος 791, 4. παλαίτερον 266, 45
παλαιφάμενης ἀγνοιο 595, 33.
παλαιφάμενης δρυός 647, 13.
παλαιφάτου δρυός 647, 13
παλαίω 647, 21: 648, 8. παλαῖσαι, lucta vicisse 679, 49
παλάμη ἡ 647, 40: 649, 6. ἐν παλάμῃ 166, 42. παλαμάσθαι 647, 50: 649, 7. παλαμήσασθαι 118, 2. παλαμναῖος 647, 43: 649, 10
παλάσσειν 648, 11. παλάσσω τὸ βρέχω 670, 35: fut. ξω 661, 9
παλαῖ, lorde 725, 48
Παλαῖς, Cephal. pop. 507, 31. Polybio Παλαίς.
πάλη ἡ 647, 56: 648, 16: 650, 3.
πάλη ἡ παιπάλη 661, 9
πάληξ seu πήλαξ 669, 43. sic παληκίζω et παληκισμός 669, 46
παληός B. 52, 6
παλιγκάπηλος 648, 49
παλίγκοτος 648, 22
παλίλογα 648, 52
παλίμβολος 648, 55
παλιμπετές 649, 4
παλιμπλαγχθέντες 648, 34: 649, 13
παλίμψημα 648, 51
πάλιν 171, 49: 648, 18: 649, 25, 38. παλινάγρετος 648, 25
παλίνη ἡ 650, 3
παλινορμένω 648, 32
παλινορσος 648, 27
παλινορδία 648, 38
παλίον, pallium 85, 50
παλιπάλημα τὸ † 657, 31
παλίσκιος 648, 24
παλίσσυτος 649, 27
παλισύλεκτος 648, 25, 52
παλιώξια 648, 41
Παλλάδιον 649, 49
πάλαξ Dor. 649, 57
παλακίς ἡ 649, 57. παλακίνος 793, 50
Παλλας ἡ 649, 52
πάλλειν 649, 6, 54: 661, 4. πάλλειν τὸ βάλλειν 649, 51: τὸ βρέχειν 648, 13
πάλος ὁ κληρός 111, 39: 661, 3
πάλοισ ἡ 394, 56
παλύνειν 648, 7: 650, 1. pall. 397, 52
παλύνεται
πάμματα d. 189, 18: 699, 6.

πάμμων 681, 51. idem πάμων 669, 30.
 πάμπαν 650, 22: α correpto 5, 46.
 παμπήδην 367, 10.
 παμπληθεί 650, 54.
 παμποίκιλος 113, 34.
 παμφάγος 681, 35.
 παμφαίνησι f. 650, 7. παμφαίνων τεύχεσι 425, 37. παμφαίνω def. 232, 6. παμφαλὼν et παμφαλόων 650, 16. παμφανύωντα 559, 8.
 Παμφίλη, Theopompi comodia 366, 14.
 παμφλάζω et παμφαλύζω 682, 14.
 πάμων: vife πάμων.
 Πάν 650, 24: et 531, 25: unde dictus 554, 44. at πᾶν, neutr. e πᾶς 655, 31.
 πάναγρον λίνον 183, 33.
 πανάγρυπνος 650, 20.
 παναίολος 113, 36: 531, 51.
 Πανάκεια ἡ 434, 18.
 πανάλητες 435, 57.
 παναριστίδης d. 165, 41.
 παναχαιός 250, 33.
 Πανδαρος 650, 26. Πανδαρέως 650, 27.
 Πάνδεια fest. 651, 21: item Harpocr. et Suidas: Πάνδια Helych.
 πάνδημος μύλη 659, 18.
 Πανδίων 650, 31.
 πανδόκος 282, 1. πανδοκεύς 650, 33. πανδοκεῖα 648, 3. πανδοχεύς 650, 33.
 Πανδῶρη 650, 29.
 πάνεσσι κακοκνώμοισι 531, 25.
 πάνεφτος 403, 43: 650, 34.
 πανήγυρις 424, 10: 650, 37.
 πανθάων d. 98, 46: 450, 13: 566, 26.
 πάνθηλος 277, 3.
 Πάνθους f. ex Πάνθους 453, 5.
 παννία, panniculi 672, 3.
 πάνυχος 54, 2. πανύχιος 650, 48. παννυχίς 333, 25: 518, 36.
 πανομφαῖος 650, 44. πανομφαῖος Ζεύς, et Πανομφαῖα Ἡρα 768, 53.
 πανόπαια ἡ 111, 22. πανόπτης 122, 21.
 πανουργος 651, 18. πανουργία pro ἰα 700, 50.
 πανόψιον ἔγχος 650, 39.
 πανσαγία 650, 52.
 πάντοφος ὁ ἡ 480, 34.
 πανστρατιά 650, 55. sic πανσυδὴ et πανσυδὴν, adverb. 650, 54.
 πάντα pro κατὰ πάντα 568, 11.
 Πανταλέων et Παντολέων 102, 23.
 παντεργής 277, 31.
 πάντη 78, 28. πάντη et πάντως 440, 10. παντί pro πάντη 650, 17: 651, 3.
 Παντοδαπά, liber Aflepiadis 276, 26. περὶ παντοδαποῦς ὕλης liber Favorini 711, 48: ubi etiam nota παντοδαποῦς pro παντοδαπῆς.
 παντοῖος d. 29, 48: 224, 40.
 παντοπώλης 786, 7.
 παντόφθαλμος 470, 36.
 πανώλης 776, 9.
 παός et πῆός 669, 31.
 παπαῖ adverb. 647, 8: 825, 27.

παπᾶς, Latine πάπας 655, 14.
 πάπας seu πάππας 651, 16.
 Παπίας α α Dor. 552, 54.
 πάππας 133, 53: voc. c. πάππα 651, 5. παππάζειν 651, 6: 656, 4. Παππίας seu Παπίας 651, 16. πάππος 656, 2.
 παπταίνω 125, 11: 651, 9.
 παπύρω similis philyrae cortex 796, 4.
 παπῶ φς ᾠ 651, 1.
 παρὰ praepos. 651, 30. παρὰ τῆς κατεργασίας εἴρηται 629, 30.
 παρὰ τοῦ ἄρχω συντεθέντα 151, 30. sic 114, 2. at alibi passim cum accus. ut in παράγεσθαι, συγκείσθαι, συντίθεσθαι, ac similibus videre licet.
 παρὰ τὸ συνεχῶς κινούμενος seu κινούμενον 459, 35. παρὰ cum accusativo eadem signif. quia πρὸς 438, 40. παρὰ superflua 652, 5, 23. πάρα f. 651, 25: pro πάρεστι 125, 53: pro πάρεσαι 315, 7: 342, 10: 385, 45.
 παραβασία 778, 16.
 παραβλάπτειν 322, 23.
 παραβλήδην 781, 11, 17. παραβλῶπες 651, 42.
 παραβολή 654, 20. παραβολῆς δηλωτικὸν ἐπίρρημα, i. comparisonis 398, 42, 48, 57.
 παράβυστος 651, 50.
 παραγράφεσθαι 591, 47. ὑπὸ μίαν παραγραφὴν τὸ ὅλον λαμβάνεται 598, 55.
 παραγυμνοῦν 293, 41.
 παραγωγή τῶν προβάτων, pro κατὰ γῶνιον 711, 5. κατὰ παραγωγὴν γεγονός 92, 30. παραγωγή ἀντωνυμίας οὗτος 643, 29. παραγωγή Ἀττικὴ 8, 23. παραγωγή ποιητικὴ ut εἶναι pro εἶν 21, 16. παραγωγή διὰ τοῦ δε 416, 21. παραγωγή ἡ κατὰ γένη καὶ ἀριθμοῦς προοῦσα 762, 52: 763, 1. ἡ παραγωγή significationem quandoque non mutat 32, 18.
 παράγωγος χαρακτήρ 14, 6. ἐκ τούτου παράγωγον ἀναλίσκω 97, 33. παράγωγον ἀπὸ τῆς αἰσῆς 39, 9. sic 65, 39: 137, 32: 281, 45. εἰδους παραγωγὸν ῥηματικόν 553, 9. διχῶς παράγωγον 516, 51. τὸ Ἀττικῶς παράγωγον ἔθεν 638, 6.
 παράγωγον εἰς μι 56, 49. item adverb. παραγωγῶς παρὰ τὸ 77, 22. primit. παραχθέν ἐκ τοῦ ἄπας 61, 26: παρηγμένος παρὰ ἐνεστώτα 144, 3. sic παρηγῆται παρὰ τὸ— 664, 56.
 παραχθέντα εἰς δε, derivata in δε definentia 341, 35.
 παράδεισος 223, 47: 651, 45.
 παραδιασκευκτικός 415, 48.
 ἡ παράδοσις et ὁ τεχνικός citati 265, 49. sic 273, 14: 316, 21: 452, 38: 606, 14: 609, 45. τῇ παραδόσει ἐπεσθαι 417, 8. παραδόσις quid grammaticis 815, 18: 816, 56.
 παραδῶ φς ᾠ 495, 5.
 παραθαλάττιος ἄμμος 817, 39.
 παράθεσιν τῆς προθέσεως λαβοῦσα, appolita sibi praepositione

306, 2. sic ἐν παραθέσει 190, 33, 39. παραθεσις compositionem imitatur 215, 25. παραθεσις, non σύνθεσις 81, 19: quid differ. 649, 15.
 παρὰ ποσί, pro παρὰ 652, 11. sic παραιβάτης 432, 23: plur. παραιβάται 279, 33.
 παραισία 652, 18.
 παραιτεῖσθαι 652, 20.
 παραιτία τοῦ κοιμάσθαι 255, 48.
 παραιφάμενος f. 652, 10.
 παρακάββαλε 414, 28.
 παρακαίρια 652, 3.
 παρακαταβάλλειν et παρακαταβολή 653, 5.
 παρακαταθέειν τὴν ἡλικίαν 654, 40.
 παρακαταθήκη 349, 6.
 παρακατάστασις 652, 57: 653, 3.
 παρακάτθεο 551, 53.
 παρακλέουσι 99, 31. παρακλέσεως ἐπίρρημα 186, 37. παρακλεωστικὸν ἐπίρρημα 294, 42.
 παρακοίτης ὁ 441, 41.
 παράκοπος 651, 55.
 παρακούειν, perperam intellig. 547, 1.
 παρακριτής ὁ 435, 44.
 παρακρούεσθαι 652, 48.
 παραλαλῶ 651, 31.
 παραλείπει τοῦ— 4, 51: 287, 52.
 παραληγόμενα τῷ ἡ 32, 4: τῷ 14, 25. sic ἔχουσι τὸ παραληγόμενον 172, 11. ἡ παράληξις 397, 28.
 παράλληλος σύνταξις 631, 51. ἐκ παραλλήλου κείμενα 318, 43. ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ σημαῖνον 11, 21.
 παραλογίζομαι 119, 27. παραλογιστής 360, 28. παραλογιστικός 360, 26.
 παράλογος τόνος 617, 15. παράλογοι εἰσιν οἱ λέγοντες 67, 23. τὴν παραλογίαν αὐτοῦ 807, 57.
 παράλος c. 821, 28. ἡ παράλος f. τριήρης 469, 19: 699, 14.
 παραλυτικός, paralyti tactus 199, 23.
 παράμυρον † 610, 17.
 παράνομος 651, 31.
 παράνοτα τὰ 98, 28.
 αἱ παράνομοι 145, 31.
 παράξενος 651, 56.
 παραπαίζων εἰς τὸν— 463, 45.
 παραπετάσματα 655, 39: 699, 12.
 παραπλεῖν 651, 35.
 παραπλήγες 652, 1.
 παραπληρωματικόν 382, 7.
 παραπλήσιος 531, 50.
 παραπλοκή στήμονος 498, 9.
 παραποτάμιος 587, 1: 719, 6.
 παραρτίπτεισθαι 704, 51.
 παρατάγης 740, 41: plur. παρατάγαι 652, 12.
 παράσημος 652, 6, 53. παράσημα, insignia 711, 18. παρασήμως φθέγγεσθαι 191, 34.
 παρασκευαστικὰ ὕετοῦ 774, 2.
 παρασκήνια 653, 7.
 παραστάται οἱ 652, 15: 729, 12.
 παραστατικὸν καιροῦ 646, 13: 692, 4. παραστήσασθαι 652, 56.
 παρασυλλογιστικός 35, 28.

παρασύνθετον σχῆμα 581, 26.
 παρασύνθετον ὄνομα 11, 24: sic 131, 42: 794, 21. παρασύνθετον ἀπὸ τοῦ ἀσπάζω συνθέτου 155, 56. παρασύνθετα verbalia simplicium accentum retinent 474, 20. παρασύνθετα τῶν συνθέτων τί διαφέρει 269, 4. παρασύνθετον quid 493, 18.
 παρασχηματίζεσθαι τοῖς γένεσι 675, 16. παρασχηματισμένου ἀπὸ ἀρσενικοῦ 67, 34. παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ γένους ἔχοντα, foemininum genus ex se formantia 591, 25: et 379, 13. sic παρασχηματισμὸν οὐδετέρου ἔχοντα 304, 52: 553, 19: 769, 44: et 96, 47. κατὰ παρασχηματισμὸν γίνεσθαι μηχανὸς ἐκ τοῦ μηχανῆ 585, 20. κατὰ παρασχηματισμὸν δέρεσθαι παρὰ τὸ δέρεθαι 262, 56.
 παρασχῶ 128, 19.
 οὐ παράτασιν σημαίνει ἀλλὰ συντέλειαν, non imperfecti sed perfecti temporis significationem habet 472, 22. παράτασις χρόνου, τί 387, 18. ὁ παρατατικὸς χρόνος unde dictus, et augmentum cur postulet 820, 25.
 παρατίλλειν 283, 51.
 παράτριψις ἡ 471, 44.
 παρατρύπτωσι 770, 57.
 παραυτά 349, 11. παραυτικός 172, 10.
 παραφαίνειν 293, 40.
 παραφθαίνω 792, 30.
 παραφρυγικῶ ἔδει † 662, 6.
 παράφρων 652, 2.
 παραφυσάδες 784, 28.
 παραφύλαξ 256, 19. παραφύλακῃ νυκτερινῇ 801, 27. παραφυλακτωρῶμενοι 699, 19.
 παράχυμα τὸ 172, 15.
 παρδακός oxyt. 802, 5.
 παρδαλὶς an πόρδαλὶς 652, 28.
 παρδαλέος pro παρδαλείος Ion. 652, 35. παρδαλή, f. δορά 652, 36.
 παρεβάθην 312, 6: 653, 14.
 παρεγγεγραμμένος 654, 37. παρεγγράφτοι 654, 39: 700, 13.
 παρεγγράφοι 288, 17.
 παρέρδραι et παρέρδρυν 699, 25.
 παρέρζω 651, 32.
 παρεία ἡ 487, 3. παρεία pro παρεία 653, 26, 32. παρείας ὁφίς 653, 36.
 παρείατο ling. num. 653, 29.
 παρείναι, adire 301, 45.
 παρείπω 651, 32.
 παρέκ 653, 9. παρεκτὸς τοῦ αἵσιου 652, 18. παρεκτὸς verbale 653, 13: act. παρεκτικός 653, 11.
 παρέλκεαι μύνησι 594, 56. παρέλκων ἐστὶ 759, 22.
 παρέμπτωσις τί 383, 53.
 παρεμφαίνειν 293, 45.
 παρενείρα 339, 52.
 παρενδέσει τοῦ 298, 44. παρενδῆκαι αἱ 357, 46. παρενδῆσθαι, interlerera 166, 1.
 παρεντός τοῦ ρ, pro παρεντέντος 257, 48.

- πάρεξ 324, 22. παρὲξ 781, 49.
 πάρεξ ei παρὲξ differ. 652, 38.
 παρὲξ ἐμὰ θέσφατα βῆναι
 576, 37. παρεξέρεσθαι 415,
 20. παρεξηλυμένα 348, 27.
 παρῆται, secundo loco poni-
 tur 416, 53. τὸ παρεπόμενον
 tropice significatum per ante-
 cedens 297, 9.
 παρίσσομαι 653, 16.
 παρίστησαν 653, 1.
 παρετυμολογεῖ τὴν ναῦν ἀπὸ
 τοῦ νῆσαι 598, 18.
 παρηά Aeol. pro παρεία 653, 33.
 παρήειν 121, 42. παρήεσθαι 437,
 34.
 παρήδες 171, 20. παρήιον 653,
 39: 797, 18. παρήιος Aeol.
 653, 34.
 παρηνώχλημα 385, 12.
 παρήορος 653, 41. παρήορος ἱπ-
 που ἡγία 653, 48. παρηγορία
 653, 47.
 παρηπαφε 656, 41.
 παρηρημένη 653, 54.
 Πάρθαξ op. Ital. 544, 30.
 παρθένος 654, 40: comm. gen.
 143, 31. παρθένιος ὁ 159, 29:
 236, 27. παρθενία ἡ 462, 14:
 654, 50. παρθενοπίτης 654,
 52. παρθενῶν Ath. 321, 23.
 παρθῆς ὁ 654, 12.
 παριαῦν 464, 41.
 Πάρης 654, 34.
 παρίσθμιον 477, 32: plur. παρί-
 σθμια 653, 57.
 παρίστων ἐγγυητάς 340, 41. πα-
 ριστώσα, significans 754, 18:
 et 725, 22.
 παρκατέλεκτο f. 60, 30.
 παρμέμβλωκε f. 578, 33: 654, 57.
 Παρνασσός 655, 4.
 παρό, quocirca 619, 27.
 παροῖεν 689, 54. παροῖσ' αὐ-
 τοῖο κἀθῆται 689, 57.
 παροιμία 654, 15. παροιμιώδης
 343, 41.
 παροιμία 162, 36: 654, 5.
 παροίπερος 654, 6. παροίτατος
 654, 8.
 κατὰ παρολκὴν συνειλημμένος
 758, 11: 759, 21. κατὰ πα-
 ρολκὴν κείμενον 821, 30.
 παρομαρτοῦντες 623, 29.
 παρονομάζειν ὑποκοριστικῶς 83,
 34: 84, 32.
 παρωξυμῶντος πρὸς τὸ ἐνεργεῖν
 637, 15. sic 384, 51.
 παρωξυμῶ 651, 33.
 πάρος adverb. 654, 7: 689, 55.
 πάρορος 353, 35.
 παροχή d. 401, 34.
 πάροχος 409, 40, 44. αἱ πάρο-
 χοι 145, 31. παροχούμενος
 409, 42.
 παροφίς ἡ 654, 14.
 παρπαπιδόντες 661, 27.
 παρρησία ἡ 655, 9.
 παρτήητον f. 427, 4.
 Παρύλαν ἐρέουσι Κίανοι 512, 39.
 πάροφασις 343, 33: 546, 53.
 παρώνυμος χαρακτήρ 256, 27.
 παρώνυμον ὄνομα 28, 3: 674,
 39: 741, 38. παρώνυμον ἄση
 ἄσις, ὡς Φήμη Φῆμις 153, 25.
 παρώνυμον ἀπὸ τοῦ αἵχμῆ
 40, 40. sic παρώνυμος εἰρη-
 ται παρὰ τὸ— 52, 34. παρω-
 νύμως ἀπὸ τοῦ ἀρτεμῆς 150,
 17.
 παρῶνκα f. 655, 1.
 πᾶς ὁ πατήρ 651, 7. πᾶς πᾶσα
 πᾶν 655, 30. πᾶς dupl. signif.
 655, 13, 25. sic foem. πᾶσαι
 657, 21.
 πάσασθαι 353, 53. πάσασθαι τὸ
 κτήσασθαι 189, 18: 681, 51:
 et πασάμενος ὁ κτησάμενος
 681, 52. πάσασθαι τὸ γεύσα-
 σθαι 669, 31.
 Πάσης Π. 249, 17.
 πασπάλη ἡ 650, 4: Att. 661, 17.
 πάσσαλος 655, 32. πασσαλεῖον
 323, 9. πασσαλίσκος 525, 31.
 πάσσασθαι seu πάσασθαι 789, 17.
 πάσσε pro ἔπασσε 657, 26: πάσ-
 σω seu πάττω 655, 38: fut.
 πᾶσω 100, 40: 274, 36.
 πάσων ονος pro παχίων seu πα-
 χύτερος 492, 38: 655, 35.
 παστάς ἡ 655, 45: 688, 35.
 παστῆλη 655, 48.
 παστός d. 118, 47: 655, 41.
 πᾶσω a πῶ τὸ κτῶμαι 669, 30.
 παταικός † 656, 12. Παταικίων
 656, 13.
 πατάσσω 655, 51: α correpto
 746, 40.
 πάτημα, vestigium 480, 48.
 πατήρ 244, 41: 655, 56.
 πάτος 656, 15: et 152, 10: 178,
 21: 746, 2: plur. πάτοι 191,
 40.
 πάτρα ἡ 159, 9: 584, 53: 656,
 23. πάτρα cur non dicatur
 pro πατέρα 159, 8. πατράδελ-
 φος 457, 14. πατραλοῖας 69,
 50. πατριά 656, 25. πατριά-
 χεῖον 187, 16. πατρικός d.
 741, 48. πατρικὸν ἀσέβημα,
 i. τὸ εἰς τὸν π. 374, 2. πατρί-
 κιος 656, 24. πατρίος seu πα-
 τρυῖος 656, 29. πατριχος d.
 582, 40. πατρίος Boeot. 224,
 38. πατρίος ὁ 26, 35: Eu-
 liath. πατρυῖος.
 Πατροκλῆς f. 341, 18. πα-
 τρωῖος 224, 36: 551, 34: 656,
 28. πατρωνυμικῶ τύπῳ 397, 9.
 sic πατρωνυμικῶς καλεῖται—
 779, 2. πατρώος 26, 42: 29,
 30, 49: 656, 27. πατρώος a
 genitivo πατρός quid differat
 significatio 203, 33. πατρώος ὁ
 26, 34: et πατρώος ὁ 656, 28.
 πατῶ ἡσω 656, 22. πατῶ τὸ συν-
 ουσιάζω 244, 41: τὸ ἐσθίω
 353, 48. πατῶσι pro πατοῦσι
 656, 9.
 παῦλος d. 249, 53: 789, 31.
 παῦρον 656, 31. παυρίδιος 380,
 35: 783, 22.
 παυσινύσταλον 312, 19. παυστι-
 κὸς δῖψης 543, 51. παυσωλή
 656, 37: et 400, 37. παύων
 pro παύόμενος 656, 35.
 Παφίη Ἀφροδίτη 547, 23: 656,
 39.
 παφλάζω 656, 46: defectivum
 712, 37.
 πάχετος f. 656, 53.
 παχύνῃ 656, 54: et 40, 30: 378,
 53. παχυνώω 657, 1. παχυν-
 ται 656, 55.
 Πάχυνον seu Πάχυνος promunt.
 456, 10. Πάχυνος 659, 52.
 πᾶν ὡ τὸ κτῶμαι 681, 49: τὸ
 ἐσθίω 789, 16.
 πέδη ἡ 658, 18. πεδήτης d. 40,
 44: 61, 55. ὡ πεδήτα 282, 44.
 ἡ πεδιάς 784, 44.
 πέδιλα 658, 51. Aeol. πέδιλλα
 ibid. 54.
 πεδίον denomin. 658, 29. πεδίον
 dimin. 658, 23.
 πέδον τὸ 658, 30, 38: 663, 37:
 665, 55: et 335, 55: 449, 28.
 πέδονδε 406, 23.
 πεδῶ circumfl. 499, 4. πεδῶ ἡσω
 658, 20. πεδῶ ὡσω 662, 44.
 πέζα ἡ 658, 44: 664, 33: et 137,
 22: plur. πέζαι αἱ 699, 52. πέ-
 ζαι, seu πεζαὶ ἑταῖραι 658, 36.
 πεζέταιροι 658, 46: 699, 46.
 πεζέτεροι 658, 39.
 πεζεῖα, panniculi 749, 37.
 πεζεύειν 658, 31, 45. πεζῇ πο-
 ρεύου 604, 47. πεζοί 658,
 31. οἱ πεζολόγοι 424, 24: 477,
 11: 550, 39.
 πεῖω 668, 8, 10: 678, 32. πεί-
 σω τὸ πιστεύω 667, 39. sic
 πεῖσιν, obedire, obsequi 668,
 42. πεῖω d. 141, 15.
 πείκω τὸ ξαίνω 679, 43. πείκω
 et πέκω 665, 51. πείκω et πέ-
 κτω seu πέκω 667, 40.
 πείνα ἡ 667, 36: et πείνα 672,
 44. πεινάσω Dor. 202, 17.
 πείνη Ion. pro πείνα 159, 27.
 πεινώ ᾧς 667, 47: fut. ἡσω 202,
 16.
 πείρα ἡ 667, 39, 45: 668, 7: α
 brevi 823, 21.
 Πειραιεύς 667, 57: genit. Att.
 Πειραιῶς 189, 52: 755, 3: ac-
 cul. τὸν Πειραιᾶ 189, 57: 660,
 29.
 πειρᾶν 433, 39. πειρᾶν impera-
 tive 586, 28.
 πείραξ τὸ πέρας 667, 52: plur.
 πείρατα γαίης 667, 56.
 πειραταὶ οἱ 667, 43. πειρατήριον
 668, 7.
 Πείρεως ω 238, 4.
 Πειρήνη fons 668, 4.
 πείρησαι Ion. pro —ασαι 667, 49.
 sic πειρήσομαι 608, 52: πειρή-
 σεται 769, 49.
 πειρί pro περὶ in compo. 668,
 15, 27.
 Πειρίθους 668, 15.
 πείρινθος ἡ 489, 5. πείρινθος ei
 πείρινθα 668, 21.
 πείροος proparoxyt. 613, 30.
 πείρω 668, 29. πείρω τὸ περῶ
 683, 16: τὸ κεντῶ 661, 22: τὸ
 διεκβάλλω 363, 30: τὸ κεντῶ
 καὶ διαπερῶ 665, 31: 667, 44.
 Πείρω Nelei f. 327, 12.
 πείσα ἡ πεισμονή 38, 53: ἡ πει-
 σῶν 668, 43.
 Πείσανδρος c. 669, 5.
 πείσεα τὰ 328, 22.
 πείσεται, patient 668, 43.
 πεισίνωρ c. 669, 5.
 Πεισίστρατος 668, 46.
 πείσμα τὸ 34, 13: 668, 11, 39.
 πεισόμενος ἐχθρά 425, 49.
 πειστέον, credendum 663, 49.
 πεινώλης ut ἐξώλης 168, 36.
 πίκος et πίκος 665, 51. πίκος
 ἡ πύκη 671, 51: fort. πύκος.
 πίκτω pro πέκω 667, 40: etiam
 Hef. et Suidas. πέκω τὸ ξαίνω
 303, 47. πέκω et πείκω 665,
 51: 667, 41.
 πέλαγος τὸ 659, 5. πελαγίξειν
 329, 18. πελαγός pro πελαγ-
 γός 659, 7.
 πελάζω 156, 22: 224, 48: 434,
 57.
 πέλαι, phialae 120, 57.
 πέλαν τὸ μέλαν 659, 32.
 πέλανοι 659, 3, 15.
 πελαργός ἀλοῖτης 85, 26. Πε-
 λαργικόν et Πελαργοί 659, 12.
 πέλας adverb. 659, 1.
 Πελασγίδι ἀκαίνη 43, 48: et 44,
 5. ἡ Πελασγιώτις τετράς 754,
 38.
 πελαστός 224, 48.
 πέλειρον f. 421, 43.
 πέλειοι λύκοι seu πέλιοι 680, 21.
 πέλεια ἡ 659, 30. πελειάς
 ἄδως ἡ 659, 35.
 πέλεκυς 659, 25: genit. Att. πε-
 λέκews 687, 18. πεπελεκησθαι
 659, 42.
 πελεμίχθη 659, 29.
 πέλεσθαι τὸ γίνεσθαι 664, 36.
 πελήτω a πέλω 659, 27.
 πελίας ὄνος 659, 38.
 πελιώματα 659, 2, 11, 35.
 πέλαι, vas rust. 659, 41. πέλ-
 λην βοῦν masc. gen. 655, 36:
 et mox v. 38, βοῦς πέλλη τὸ
 χρώμα: Hefych. πέλλη.
 Πέλλη op. Maced. 659, 37.
 πέλμα τὸ 659, 43.
 πέλον τὸ μέλαν 659, 9.
 Πελοπηῖς pro Πελοπίς 659, 45.
 Πελοπόννησος 659, 48.
 Πελορίς pro Πελωρίς 659, 52.
 πέλτη ἡ 660, 25: et πέλτης ὁ,
 ut καταπέλτης 660, 27. πελ-
 τάρια 712, 18. πελτασταὶ οἱ
 660, 25.
 πέλω 444, 49: 659, 25, 39, 57.
 πέλω τὸ ὑπάρχω 123, 3: 678,
 46: τὸ ἀναστρέφωμαι 680, 4:
 681, 20: τὸ πλησιάζω 336, 16:
 (rectius πελῶ τὸ προσεγγίζω
 659, 39:) fut. πελήσω 659, 27.
 ὁ πέλωρ καὶ τὸ πέλωρον 660, 33,
 40. πέλωρον τὸ μέγα 659, 55.
 πελώριος 659, 57: 660, 41.
 πελωρίς ostrei spec. 659, 54.
 Πελωρίς, f. ἄκρα 659, 51.
 πέμμα λευκόν 659, 3.
 πεμπάδαρχος 728, 50. πεμπά-
 ρχειν 660, 3. πεμπάς ἡ 728, 49.
 πέμπειν 682, 46. πέμπελος 660,
 6: et 21, 21, 55: 260, 30.
 πένεις Aeol. ὁ πένης 675, 31. πε-
 νέσται οἱ 660, 23. πένεστος
 α. 110, 26. πένης ὁ 660, 14.
 πενδερός pro γαμβρός 220, 41.
 πενθίλος 542, 40: et Πένθιλος
 602, 12. πένθιμος ἐορτή 774,
 56. prim. πένθος 660, 8: et
 195, 25: 397, 55.
 πενυχρός d. 471, 38: 660, 15:
 818, 1.
 πένοντο 660, 17.
 πεντάγραμμα πεσά 666, 18. πεν-
 ταίτηρος 660, 45. τῶν πενταε-
 τηρίδων curatores 469, 2. πεν-
 τὰκις 767, 31. πεντάκλαδος
 127, 41. πεντακοσίαρχος 728,
 56. οἱ πεντακοσιομέδμοι 410,
 2: 452, 3. πεντακοσιοστὺς

- 728, 55. πεντάμηνος 346, 18: 767, 27. πένταχα κοσμηθ. 660, 19. Att. πεντέμηνος 346, 17: 767, 24, 33: πεντεσύριγ-γος 346, 18
 πεντηκόνταρχος 728, 52. πεντη-κοντόγυος 242, 22: 660, 20. πεντηκόντορος ναῦς 370, 52: 660, 20. πεντηκοντοφύλαξ 729, 16. πεντηκοστεύεσθαι 660, 31. πεντηκοστολόγοι 660, 32. πεντηκοστὺς milit. 728, 52
 πέντοφος 127, 39: 660, 22
 πένω τὸ πράττω 244, 12: τὸ ἐνεργῶ 433, 19: 667, 36: τὸ ἐνεργῶ καὶ πράττω 660, 15: τὸ κάμνω 660, 18: τὸ ἐνεργῶ καὶ κάμνω 682, 18
 πεξαμένη / 667, 40
 πέος τὸ 660, 55
 πεπαλαγμένος 661, 8. πεπάλα-σθε 661, 3
 πεπάλη leu παιπάλη 661, 16
 πεπαρμένος 661, 21
 πεπαρφύνηκα 585, 11
 πεπειθᾶται Ion. 661, 24
 πέπειρος 28, 43: 626, 18: 661, 18. πέπειρος βότρυς 625, 53: 626, 18
 πεπεμμένος 661, 34
 πέπερι, piper 661, 19
 πεπιδέσθαι f. 661, 28. sic πεπι-θῆσω 661, 32. πεπιθόμεν 661, 29. πεπιθούσαι 661, 29
 πεπιλημένος 661, 36
 πέπλακα 367, 38
 πεπλήγεται Ion. 367, 39
 πεπλήγω eis ei 500, 5: et 115, 34. πέπληγε 661, 39. πέπλη-γον καὶ ὁμόκλησαν 625, 15. πέπληγον ποσὶ 813, 51
 πέπλος 661, 43: 812, 16. ἡ πέ-πλου διάζωσις leu διάσις 805, 46. πέπλος, Graecorum: βα-θύζωνον κόλπωμα, barbarorum 185, 41
 πέπλυκα f. 501, 21: 785, 39
 πέπνιγα 754, 24
 πεπνυμένος 122, 37: 661, 48
 πεποίεσθαι Ion. 193, 54: 500, 12. πεποιήκων Dor. 661, 49. πε-ποιήκη Att. 366, 31. πεποιή-κω, prael. 323, 4
 πέποιθα 351, 13: 668, 14: 678, 34
 πέπομαι sai ται 496, 15
 πέπομφα 354, 48
 πέπον voc. c. 661, 51. πέπονες 661, 51
 πέπονθα 662, 9. πέπονθεν ἡ Φω-νὴ 516, 21. sic πέπονθεν ἡ λέ-ξις 591, 1: πέπονθε τὸ νόμα 610, 31: πέπονθε τὸ κάρη 491, 2: itidemque 741, 46: 801, 45: 804, 15. plenius πέπονθεν ἐκ-θλιψιν τοῦ α 702, 39. cuius-
 modi et alia supra in παθεῖν. τὸ πεπονθός, et τὸ ἀπαθές, orpof. 617, 2. πέποσθε f. 662, 14. sic πέποσθε 662, 11
 πέποται 312, 3. πεποτιάται Ion. 662, 19. πεποτήσεται p. 64, 49: 662, 21
 πέπρακα f. 662, 22: 687, 51
 πεπρωμένος, inflatus 687, 46
 πεπρωμένον 662, 24: 663, 2
 πέπταμαι pro ἔπταμαι 501, 29: 662, 32. πέπταται 663, 33
 πεπτερόγμαι Aeol. 662, 36
 πεπτηώς f. 501, 2. sic πεπτηῶτα 662, 49
 πέπτω τὸ πέσσω 629, 3: et 28, 43: 232, 15. πέπτειν τὸ μάτ-τειν 661, 35: τὸ χωνεύειν 682, 49. πέπτω, Aeolice πέσσω 635, 54
 πέπτωκα 662, 36, 39: signif. pass. 750, 7
 πεπυκαδμένος Dor. 822, 41
 πεπυραντῶμενος 87, 16: 246, 33
 πέπυσμαι 662, 54
 περ expletiva coniunctio 433, 44
 περαίνω d. 46, 46. pass. πεπέρα-σται ὁ βίος 615, 11
 περαιτέρω περαιτάτω 550, 12: 663, 19
 περαιῶ d. 566, 3
 Πέραμος Aeol. 529, 23
 πέρας adverb. 79, 10: 266, 19, 27: α producto 5, 45
 πέρας τὸ 663, 10
 πέραςις, transitio 686, 45. πε-ράσιμος τόπος 131, 25: 683, 5. περάτη ἡ 663, 15: et 87, 37
 περατῶσαι 662, 27. περατοῦσθαι, perfici, ad finem perducere 327, 43. περατοῦνται eis o, termi-
 nantur, deficiunt 748, 6, 11. sic περατομένη eis os 297, 41
 περβοή ὁ πόλεμος, pro περιβοή leu περιβοή 141, 8
 πέριξ 663, 35
 πέρω σω 663, 41. πέρω f. pro πεπέρωμαι 663, 45
 περὶ et ἀμφὶ quid commune ha-
 beat, quid differ. 94, 9. πε-ρί, κυκλωτέρῃ σχέσιν denotat 664, 15: procreat ex se inten-
 livas ἐρι et ἀρι— 142, 16, 19. περὶ τοῦ, pro eis τὸ, ἐπὶ τῷ 684, 8. περὶ pro ὑπὲρ 664, 18. περὶ pro ὑπὲρ sumpta, tonum
 retinet 124, 1. περὶ pro περισ-σῶς 142, 14: 664, 22. περὶ ad-
 verb. 94, 19. περὶ τὸ περισ-σῶς 374, 16. περὶ πάντων, lu-
 pra omnes 36, 12
 περιγῆς ὁ ἡ 545, 27
 περιγνύμενος 12, 11
 περιγλῆς 664, 43
 περιγυλός 361, 39
 περιγχε f. 92, 15
 περιγῆδην 395, 14. περιβαίνειν τοῖς— 91, 15. περιβάντες τὸν
 νεκρόν 89, 5
 περιβάλλειν ἑαυτὸν τοῖς— 91, 14. περιβαλοῦς ὑφάσματι 120, 50
 περιβλήμα 537, 33. περιβλήμα
 γυναικείου 430, 46
 περιγράφαι 699, 44
 περιδεῖν 699, 43
 περιδέξιος 699, 39
 περιδέραιον 663, 46: et περιδέρ-
 ραία 424, 15
 περιδόμημα 255, 40
 περιδοῦ μοι 663, 50. περιδόμε-
 θα 663, 50
 περιδῶσθαι † 663, 51
 περιεζωσμένον 413, 53
 περιελεῖσθαι 165, 5
 περιεκέλειστο 500, 15
 περιεκτικὰ τινῶν προσηγορικῶν
 555, 43: et 130, 28. περιεκτι-
 κὸν eis ὦν λῆγον 562, 31. πε-
 ριεκτικὴν ἔννοιαν ἔχει τὸ —ία
 461, 34: 657, 53. sic 512, 10: 694, 23
 περιενεῖκειν, circumferre 551, 24
 περιέπω 368, 27
 περιέστε 664, 19
 περιχεῖσθαι 664, 15
 περιζῶμα 85, 51: 414, 27. p. ur.
 περιζῶματα 242, 55
 οἱ περιγῆι . citantur 515, 24: et ling. ὁ περιγῆις 490, 43. item expresse nomine, Διονύ-
 σιος ὁ περιγῆις 622, 1: 659, 51
 περιγῆς 663, 54
 περιζῶμα κεφαλῆς 513, 17. πε-
 ρίζες σεαυτῷ τὸν πνεῦμα 677, 40. περιζῶτος κομῆ 790, 19.
 περιζῶτη κομῆ 269, 32
 περιζῶντες 99, 4
 περιζῶντες 664, 1
 περιζῶντες 664, 16
 περιζῶντες 667, 7
 περιζῶντες 509, 37
 τῶν περιζῶντων 232, 40
 περιζῶντες 168, 30: 510, 28
 περιζῶντες 529, 46
 περιζῶντες pro ἐπικράτησις
 584, 4
 περιζῶντες 664, 12. περιζῶνται
 οἱ 664, 10
 περιζῶντες 549, 14
 περιζῶντες, περιζῶντες 793, 6.
 περιζῶντες 729, 32
 περιζῶντες 81, 10: 568, 8
 περιζῶντες 328, 29
 περιζῶντες 175, 7. περιζῶντες
 εἰδους ὄνομα 553, 10. τὰ πε-
 ριζῶντες duplicem lyntaxin
 admittunt 264, 45
 περιζῶντες 664, 24
 περιζῶντες 518, 36
 περιζῶντες 665, 24
 περιζῶντες 228, 33. περιζῶντες
 σμός 665, 13
 περιζῶντες 288, 54
 περιζῶντες 664, 15. περιζῶντες
 ἡ Att. 664, 26
 περιζῶντες 664, 33
 περιζῶντες ἐν αὐτῶν 664, 36
 περιζῶντες τῆς χώρας 752, 56. πε-
 ριζῶντες περὶ οἰκονομίας 619, 47
 περιζῶντες 91, 8
 περιζῶντες τὸ 229, 35
 περιζῶντες 664, 39
 περιζῶντες pro παραζῶ. 445, 28
 περιζῶντες 664, 39
 περιζῶντες 664, 39
 περιζῶντες 529, 46
 περιζῶντες 486, 48
 περιζῶντες 664, 41
 περιζῶντες 664, 44. περιζῶντες
 ἰδος 518, 53
 περιζῶντες 664, 46
 περιζῶντες 743, 33
 περιζῶντες 128, 4
 περισσός d. 665, 9. περισσῶς d.
 664, 56
 περιστάσεις εὐρους 701, 3. περι-
 στατοὶ 665, 13
 περιστέλω 521, 39
 περιστέλω f. 449, 35
 περιστέλωται 725, 5
 περιστέλω 664, 52
 περιστίζεσθαι 462, 39. περιστί-
 ζεσθαι τὸ ἔ et ὕ quando soleant
 169, 37
 περιστοίον 665, 3
 περιστοιχίζω 665, 11. περιστοι-
 χίζεσθαι 699, 33. περιστοιχι-
 ζόμενος χρημνοῖς 481, 57
 τὸ περιστόμιον 139, 34: 798, 31
 περιστομῆλη † 730, 19
 περιστόμιον 665, 3. περιστόμιον
 413, 28. περιστόμιον 665, 1
 περιστῶσαι 526, 49
 περιστῶμενον τῷ— 257, 44
 περιστῶματα 288, 46
 περιστῶμενοι 664, 38
 περιστῶμενοι πάχην 670, 40
 περιστῶμενοι 281, 22
 περιστῶμενοι λέγειν 729, 31
 περιστῶμενοι 538, 6. περιστῶ-
 χήλιος κόσμος 477, 31: 663, 46: 749, 45: 766, 33
 περιστῶμα 240, 24
 περιστῶμα βεῖ τοῖς ὀνόμασι
 131, 57: 132, 5. περιστῶμα
 λαβούσα τῆς ἰδίας εὐθείας,
 rectum suum syllabarum nu-
 mero superans 35, 41, 49. πε-
 ριστῶμα βεῖ κλινόμενα 575, 48: et 552, 36
 περιστῶμα τὸ 665, 15
 περιστῶμα σε 517, 15
 περιστῶματα 228, 50
 περιστῶμα 665, 19. περιστῶμα
 664, 22
 περιστῶμα τὸ 455, 55
 περιστῶμα 664, 43
 περιστῶμα τῶν— 770, 4
 περιστῶμα 664, 24: 682, 3
 περιστῶμα 665, 28
 περιστῶμα αἰ 93, 14
 περιστῶμα 591, 32
 περιστῶμα oxyt. 591, 30
 περιστῶμα, αὐτός 36, 41: 683, 36.
 περιστῶμα 36, 42. περιστῶμα leu
 περιστῶμα τὸ πῶλῶ 683, 36. πε-
 ριστῶμα d. 36, 41
 περιστῶμα 665, 31: et 170, 46: 194,
 48: 248, 6. διὰ περιστῶμα στρε-
 φόμενα 115, 46. περιστῶμα 336,
 9. περιστῶμα 340, 24
 περιστῶμα 665, 33. περιστῶμα
 665, 37
 Πέρζαμος Aeol. 665, 39
 Περσεύς 665, 49
 Περσεφόνη 665, 47. Περσεφόνεια
 773, 44
 Πέρτης vocativo var. 670, 15
 περὶ τὸ τελειῶ 668, 9: 683, 4
 περὶ τῶν 666, 4. πέσε, πεσεῖ-
 τωσαν 128, 32: 666, 3. πεσεῖν
 665, 55
 πέσκος τὸ 68, 21: 257, 47: 665,
 50
 πέσοιμι 666, 7
 πέσσα leu πεττά, pro πετσοῖ 666,
 16
 πεσόμενος f. 227, 18: 666, 8
 πεσοῖ 666, 16
 πέσσω 666, 8: Aeol. pro πέπτω
 635, 54: defect. 232, 14
 πέσω lut. a πέτω 666, 22. πέτω
 τὸ πέπτω 665, 55. πέσω ἡσω
 666, 2. aor. πετών οὐσα ὅν 666,
 1, 6
 πετάζω 125, 9: 666, 31
 πέταλον 666, 29. πέταλον 313,
 33. πέταλον α. 245, 52. πε-
 τάλωσις 69, 45
 πετανύω 504, 26. πετανύω ei
 πετανύμι d. 125, 9. πέτασαν
 666, 31
 πέταυρον τῆς παγίδος 715, 45
 πετενήν f. 666, 38. v. πετενών

666, 35. πετεινόν generale
voc. 632, 15. prim. πέτεσθαι
666, 44
πετέω d. ex πετώ 662, 41
Πετέω f. pro Πετέω 666, 42
πέτην ἡνός 407, 1. πετηνός 81,
56: 543, 56: πετηνός et πε-
τεινός 666, 39
πέτομαι 666, 46. πέτος τὸ ὕψος
666, 47. πέτρα 666, 52
πεττός pro πεσός 666, 23. πετ-
τεύειν 666, 23. πεττεύων, ἐκ-
κλίνων 286, 46. suspectum. nec
receptum πετεύω.
πέτω φω 666, 15. at πέτω τὸ
πίπτω 128, 25: 447, 48: 666,
44, 50: πέτω τὸ πίπτω, bary-
tonum, non circumfl. 666, 52.
πέτω τὸ ἵπταμαι 133, 38: 286,
44: 363, 39. πέτω fut. πέσω
666, 21. πέτω et πετώ 125,
6, 8. πετώ ᾄς ᾄ 666, 48. πε-
τώ ἄσω 666, 37. πετώ ἤσω
662, 39
πέυω 133, 48: 323, 48: 666, 53:
696, 14, 18
πευκάλιμος 667, 1
πευκεδανός d. 216, 17: 667, 4
πευκός Hercules 511, 29. πεύκη
arbor 667, 2, 8. πεύκος ἡ
πικρία 671, 50
πευστικά 759, 31
πέφαγκα a φαίνω 667, 27: pass.
πέφамμαι 667, 17
πέφαργμένος f. 667, 22
πέφαται 356, 3: 667, 14
πέφνα a φαίνω 667, 27
πέφθεαι f. 667, 19
πεφιδήσεται 122, 45: 667, 20
πεφισμένος a φίζω 667, 12
πέφνη 667, 10. πέφνω f. 500,
41. πέφνων ᾄ. 187, 6, 9: 350,
36. πέφνω d. 355, 54
πεφοβήατο p. 193, 47: 667, 18
πέφραδα 754, 24. πεφρασμένως
399, 23
πεφυότες 667, 29. πέφυκται
755, 23, 29
πεφυλαγμένως 96, 39
πεφυώς 336, 14
πεφρωσθαι † 666, 34
πεφωσμένος a φώω 667, 25
πῆ adverb. 78, 29: 669, 10
πηγεσίμαλλος 73, 15: 669, 17
πηγή 669, 16
πῆγμα τοῦ γάλακτος, lac concre-
tum 454, 34. πῆγμα in foro
349, 15
πηγνύω d. 307, 56. πῆγνυμι d.
301, 10. πηγός 669, 25. πηγυ-
λῆς ἡ 670, 39
Πήδαϊος d. 193, 16
πηδάλιον 669, 39
πῆδος et πῆδινος 669, 39
πηδύω d. 632, 50
πῆθω τὸ πανθάνω 98, 46: 121,
47: 662, 15: τὸ πᾶσχω 668,
11, 44: 670, 48: 678, 32. πῆ-
θω πῆσω τὸ πᾶσχω 668, 44:
671, 1
πηκτόν ἄροτρον 173, 18
Πηλαγόνες, gigantes 669, 51
πῆλαξ et πάληξ 669, 45, 49.
πηλακίζω et πηλακισμός 669,
49
πηλαμός ut χλαμός 669, 42
Πηλεύς 669, 54: Aeol. Πήλεως
575, 54. Πηλείδης, Πηλείδης,
ETYMOLOGICON.

Πηληϊδης, Πηληϊάδης 669, 56:
670, 29: gen. Ion. Πηλείδω
153, 49. Πηλείων ὠνος patro-
nym. 540, 34
πῆληξ 74, 45: 670, 32
Πηλείους, et Πηλιάς 389, 20. Πη-
λιάδες αἱ 479, 52
πῆλινον θέσιν ἔχειν 677, 26: prim.
πῆλός 670, 35. πῆλός ὁ οἶνος
85, 38: 490, 5
πηλυγίς pro πηγυλῆς 670, 39
πῆμα τὸ 670, 47: et 121, 48.
πημαίνω, πημίνειαν 670, 48:
et 626, 25
Πηνέλεως Att. ὁ Πηνέλαος 670,
50
Πηνελόπεια f. 676, 3. sic Πηνε-
λοπείη 824, 22
πῆνη et πηνίον 269, 35
πηνίχ' ἄττα 167, 47
πηνίκη ἡ 269, 32: 790, 19
πῆός 52, 5: et παός 669, 28
πῆρα ἡ 670, 52: a producto 823,
23
Πηρίδους Dor. ὁ Πειρίδους 668,
15
πῆρῖν et πῆρῆς 671, 3
πῆρός 671, 1: et 623, 49
πῆσασκε Ion. † 624, 50
πῆσω fut. a πῆθω 662, 15
πῆχως gen. Att. 687, 18. πῆ-
χυσίος, cubitalis 671, 12. πῆ-
χυσίος 671, 10. πῆχυσίος,
cubitalis 551, 46: et πῆχυσιος
βόθρος 571, 12. sic πῆχυριον
προὔχοντα 671, 8. πῆχυνειν
807, 45. prim. πῆχυνς ὁ 671, 6.
πῆχυνς τῆς κισάρας 412, 6, 12
πῆ τὸ στοιχεῖον 646, 35
πιάζω d. 671, 25: Dor. 671, 30
πιαλία leu πιαλέα 671, 17
πιαρ τὸ 671, 14
πίδαξ 671, 19, 31: et 109, 48: a
brevi 460, 57. πιδήσσεια 671,
31. πῆδος pro πῆδος 669, 41.
πιδύω d. 671, 23. Πιδύτης
nom. pr. 671, 23
πῆ imperative 740, 19
πῆζω 671, 24, 29
πῆρα foem. a πῆρ 671, 39
Περία 671, 35
πῆ, bibes 786, 27
πῆντα leu ποιήντα 673, 16
Πῆρ, et πῆρ appell. 671, 36.
πῆρα 359, 40
πῆρακη 671, 46
πῆρανός 216, 16: 379, 57: 568,
28: 731, 15. πῆρανέσθαι 277,
44. πῆρανολόγος 729, 29
πῆραριον, doliolum 671, 46
πῆρῆσθαι 567, 36. πῆρῆκος 671, 47
πῆρῆσας 122, 49. πῆρ f. 671, 41
πῆροίατο Ion. 258, 51
πῆρος 671, 45
πῆρῶ ἤσω d. 476, 26: 661, 32:
667, 21
πικρός d. 671, 50. πικραίνω 671, 52
Πιλᾶτος 671, 53
πῆλῶ τὸ προσπελάζω 672, 8
πῆλος ὁ 671, 56. πῆλος βασιλι-
κός 513, 17. πῆλῶ ἤσω 672,
12. πῆλῶσαι vulgus pro πῆ-
λῆσαι 672, 12. sic πῆλῶτον
671, 57
πῆμελή 672, 19
πῆμπαντο 672, 14. πῆμπλῶ d.
672, 17. πῆμπλη imper. Att.
478, 11: Dor. 478, 13

Πῆμπλητος ἄκρης 588, 4
πῆμπλημι d. 672, 16. πῆμπλῶ d.
672, 15. πῆμπλῶ ᾄς ᾄ 230, 57.
πῆμπλῶ εἰς εἰ 231, 1. πῆμπλῶ
et πῆμπλημι, fut. πῆσσω 202,
20
πῆμπρημι d. 687, 48. πῆμπρῶ ᾄς
ᾄ 687, 47. πῆμπρᾶσθαι 209, 19
πῆνα, quae et πῆννα 672, 43
πῆνάδης ὁ 672, 39
πῆναξ 672, 22. πῆνάκιον 672, 32.
πῆνακίδιον τῶν κοινῶν γραμμῶ-
των 672, 35
πῆναρός 672, 39
πῆνος ὁ ῥύπος 672, 39. πῆνος τὸ
ὑδωρ 395, 4
πῆνοτήρης 672, 42. Hefychius,
Suidas, Athenaeus. πῆνοτήρης
et πῆνοφύλαξ gemino v, uti
et πῆννα.
πῆνύσκω 672, 45. πῆνυτός 122,
33: 672, 49
πῆνω 672, 55: 759, 12
πῆνομαι ἡ εἶται 786, 26
πῆον τὸ 604, 19: 671, 14, 38
Πῆος nom. propr. 539, 25
πῆότερος 510, 17. πῆότης ἡ 674, 3
πῆουροι 200, 25
πῆπλῶ et πῆπλημι 477, 48
πῆπρᾶσαι 672, 22
πῆπτω 666, 29: 673, 4
Πῆρος nom. pr. 475, 25
Πῆσα op. 673, 15
πῆσαι τὸ ποτίσαι 723, 53. πῆσαι
ποιήντα 673, 16. contr. πῆση
673, 15
πῆσός, pifum 673, 25. πῆσος τὸ
673, 19. Πῆσος, et Πῆσα 623,
17: 673, 15
πῆσσω Aeol. τὸ πίπτω 673, 12
Πῆστιρος op. 488, 10
πῆστις d. 668, 10. πῆστός 673, 26
πῆστρα ἡ 673, 27
πῆσυνός 673, 29
πῆσυρες pro τῆσσαρες 673, 32
πῆσω fut. a πῆω 673, 20, 27
πῆτίστρα leu ποτίστρα 673, 27
πῆτῶν εἰς εἰ 366, 48. πῆτῶ ᾄς ᾄ
673, 36: 717, 44
Πῆτταλος medicus 673, 35
πῆτῶν pro φιλεῖν 656, 5
πῆτρουγός 339, 56
Πῆτύεια promunt. et opp. 673,
43
πῆτυλος f. 68, 20: 673, 46
πῆτυρῶδες 182, 21
πῆτυς ἡ 673, 41
πῆφάσκω 673, 49
πῆφμη cur non dicatur 791, 43
πῆφιξ auis 673, 56: Hefychius
πῆφιγξ.
πῆφρᾶσκω f. 673, 55, et Hef.
πῆω πῆνω 672, 55: 759, 12: et 122,
15. πῆω τὸ ποτίσω 671, 16: i
ancipiti 672, 57. πῆω d. a πῆω
τὸ πῆνω 674, 1
πῆων, pinguis 674, 1: i longo
674, 5
πῆαγγηδῶν ἡ 674, 19
πῆαγγῶν ἡ 674, 8
αἱ πῆαγγοί, f. πῆαγγοί 709, 53
πῆαγγῶ f. a πῆαζω 516, 42. sic
πῆαγγῶν 516, 34: 674, 12:
πῆαγγῶντες 649, 23
πῆαδός ἡ ὑγρασία 674, 22. πῆα-
δρός 564, 30: 674, 22. πῆα-
δῶσα ἄρουρα 674, 24
πῆαζω οἶμαι 516, 36, 43: d. 224,
Rrr

49: 674, 14. πῆαζω a pro-
ducto, Aeol. pro πῆαζω 737,
34
πῆαίσια τὰ 674, 45
Πῆακίον mons 603, 22
πῆακός οὗς 674, 26. dimin.
πῆακοντίσκοι 533, 21
πῆανῆ ἡ 674, 17: 827, 7. κατὰ
πῆανῆν, per errorem 825, 19.
sic πῆανῆ κλίσεως 44, 45, 48.
πῆανῆτης d. 61, 55: foem. πῆα-
νῆτης idos 595, 38: et 272, 56:
273, 2. πῆανῶ ᾄς ᾄ d. 674, 17
πῆαξ, et πῆακες 674, 27
πῆαζω πῆαζω 274, 37
πῆαστιγξ ἡ 674, 20
πῆαταγῆ ἡ 674, 37: 731, 43
Πῆαταιαί op. 303, 16
πῆαταμῶν ὠνος 750, 30
πῆαταμῆτος 674, 39: 807, 7
Πῆατεία 305, 36
ὁ πῆατης ex ἡ πῆατη 597, 22
πῆατος τὸ 674, 34: d. 395, 19.
πῆατός d. 156, 23
πῆατυάμφοδος 396, 22
πῆατυάλασσος 396, 46
πῆατῆματα τῶν καρπῶν † 747,
1. πῆατῆματα στρογγύλα 818,
41. πεπῆατῆται pro πεπῆατῆ-
ται 559, 43. rectius πεπῆατυ-
σμένος 331, 48
πῆατῆς d. 535, 41. πῆατῆφυλλος
674, 43
πῆας f. pro πῆενας 674, 50
πῆεγμα σχοινοῦ 683, 20. πῆε-
γματιον ἀπὸ σχοινοῦ 708, 23.
πῆεγμός et πῆεγμός 735, 10
πῆεες f. pro πῆεenes 674, 51
πῆεαρες Aeol. ὁ πῆερης 675, 29
πῆεας ἡ 675, 34
πῆεῖν pro πῆεον Attice 189, 35:
262, 14: 517, 53
πῆεος 539, 29. f. pro πῆεος
675, 8, 20, 45: d. ex πῆεων
92, 42: 808, 50. foem. πῆεαι
675, 4. compar. πῆεότερος
675, 12
Πῆεσθῆνης 675, 55
πῆεσταί 169, 31. πῆεστηριᾶ-
ζειν 675, 17. Πῆεστοδόκεια f.
397, 44: 675, 57: 676, 1. prim.
πῆεστος superl. ᾄ. 676, 12.
Πῆεστός leu Πῆεστος fl. 676, 5
πῆεῖω f. τὸ πῆεω 710, 37
πῆεῖων compar. 675, 9: 676, 14.
πῆεῖων, ὁ ἐνιαυτός 675, 46,
53
πῆεκος τὸ 676, 19. πῆεκός ὁ
542, 39. prim. πῆεκος 675, 32
πῆενα leu πῆενα adiect. 199, 37.
Ion. πῆενη 199, 37
πῆεον, magis 814, 57: amplius,
praeterea 741, 50. πῆεονά-
ζοντες ἑτερον σύμφωνον 84,
18. sic 128, 45, 50: 628, 37.
πῆεονάζουσι τῷ υ τὸ ο 632,
52. πῆεονάζεσθαι, pleonasti-
ce addi 440, 12. πῆεονεκτεῖν
582, 6. πῆεονεκτῶν τὸν ἐνε-
στῶτα κατὰ τὸ — superans 820,
29. πῆεονεκτεῖται μονάδος 285,
32
πῆεος et πῆεος 675, 8
πῆεῶν an πνεῦμων 677, 30
πῆεραί 674, 55. πῆερον 674,
55. πῆερα pro πῆεραί 653,
29
πῆερεται Dor. 381, 31

- πλέων compar. 675, 9
 πληθύνω d. 72, 33: 150, 47: 632,
 50: 676, 50: et πληθύνω 676,
 50: prim. πληθύνω 676, 51.
 πληθύνειν, abundare 689, 18. sic
 πληθύνω δόνακι 283, 1
 Πληθύνω, Oceani f. 675, 34
 πληκτίστατος Att. 51, 16
 πληκτρον d. 605, 45
 πλημήν η 676, 27
 πλημμελής et πλημμέλεια 676,
 20
 πλημμύρω 676, 26. πλημμύρα
 η 676, 28. πλημμυρίς η 676,
 25: et 86, 53. πλημμύριν πόν-
 του 676, 31
 πλημναι αι 676, 38
 πλην adverb. 676, 42: et 387, 40
 πληντο f. 676, 46
 πλην Aeol. pro πλεόν 653, 35
 πλήρης 676, 52. τὸ πλήρες,
 ἐκείη 585, 28. idem ἐντελής
 seq. v. sic 236, 35: et κατὰ
 τὸ πλήρες λέγειν 126, 21
 Πλησθενίδης seu Πλεισθενίδης
 165, 50
 πλησιός 551, 50: et 113, 36: 156,
 15. πλησιόν 676, 55. πλη-
 σιαιτέρον 31, 20: 309, 6, 13.
 πλησιέστερος 309, 8. πλησιό-
 της η 651, 32
 πλησμονή d. 420, 22
 πλησσειν 674, 20. πλησσω ut μάσ-
 σω 605, 45. πλησσω τὸ θαν-
 μάσω 323, 28. πλησσω in aor.
 2 variat 661, 39
 πλησιός Lacon. ὁ πλησιός 156,
 21
 πλητο 137, 37. πλητός d. 156,
 14
 πλήων Aeol. pro πλείων 763, 45:
 Dor. 321, 26
 πλίγμα τὸ 395, 12
 πλίνθος 677, 26. πλινθεῖον 677,
 26: et 547, 54. πλινθεύειν
 367, 42. πλινθουργεῖον 677, 27
 πλίσσειν 395, 11
 πλογμός pro πλοχμός 755, 11
 πλόκαμοι 677, 7
 πλόος et πλοῦς 676, 53, 57
 πλούσιος 677, 10. πλούτος 677,
 12: et 177, 57. πλούταξ dim.
 199, 3. πλούσιος pro πλού-
 σιος Lacon. 156, 20. Πλούτων
 ὁ ἄδης 677, 13
 πλοχμός d. 645, 41: plur. πλο-
 χμοί 385, 5: 677, 8
 πλύμα τὸ, u correpto 545, 6.
 πλυνεύς, et πλυνεύς 677, 18.
 πλυνοί οἱ 677, 18. πλυντήρια
 τὰ feli. 487, 15. πλυντηρίων
 η πομπή 418, 49. πλύντης cur
 non dic. 785, 35. πλύνω πλυνῶ
 πέπλυμα 501, 21. πλύτης ὁ
 435, 49: 677, 6, 19
 πλώ f. ex πέλω 672, 15: 676, 46.
 πλώ τὸ πελάζω 123, 11: τὸ
 πλησιάζω 367, 37: τὸ πληρῶ
 674, 34. πλώ ᾧς ᾧ 477, 48
 πλωάδες ὄρνιθες 731, 40
 πλώζω f. e πλωίζω 677, 20. πλωί-
 ζω 677, 20, 24. πλωίζεσθαι
 363, 10
 πλώοιεν ἐλαφρῶς 510, 29. πλώς
 ὡτός ὁ ἰχθύς 770, 29. πλώω
 363, 20
 πνεύω f. τὸ πνέω 710, 38. sic
 πνεύσκον pro ἔπνεον 819, 42
 πνεῦμα 677, 30: 679, 17. πνευ-
 ματέμφορον στόμα 677, 28.
 πνεύμων et πλεύμων 677, 30:
 828, 7. πνευμονιῶν 199, 8
 πνευστιῶν 679, 14. πνευστιῶν κα-
 μάτω 482, 8. πνεύσω unde
 809, 34, 45. πνεύω et χεύω
 809, 38
 πνίγω 677, 35. πνίγος τὸ 677,
 36: i producto 677, 41. πνι-
 γοίς ὁ 457, 17. πνιγέυς ὁ
 318, 7: 677, 33: i correpto
 677, 43
 πνός d. 41, 49. πνῦμι 122,
 38
 πνύξ Att. vocab. 677, 45
 πνύω τὸ πνέω 122, 32: 679, 14.
 πνύω ὑψώ 672, 45, 51
 πόα d. 118, 44: 612, 42: 677,
 49: 705, 1
 ποδαβρός 678, 1. Ποδαβρίος c.
 208, 50: 245, 13: 678, 17. πο-
 δανίτρα ποδῶν 302, 11: 435,
 22: 436, 30: 796, 17
 ποδαπός 429, 3: 759, 34
 Ποδαργῆς τέκνα 544, 57
 ποδαρίζειν 696, 2
 ποδαρχῆς 155, 52: 678, 3: voc.
 c. ὡ ποδαρχες 678, 9. at πο-
 δαρχές neutr. oxyt. 678, 10
 πόδες 678, 1: 828, 5. ποδεῶ-
 νες οἱ 678, 31. ποδίω d. 657,
 36. ποδοκᾶχη η 678, 12. πο-
 δοδῶρη 678, 29. ποδοστρά-
 βη 678, 26. ποδώκης 484, 22
 ποιφάγος 681, 34
 ποθεῖν cum genitivo et accus. con-
 str. 5, 12. ποθεῖ τὴν ὀξεῖ-
 αν 49, 38. ποθεινός d. 678,
 35
 πόθεν adverb. 616, 11. πόθεν;
 pro οὐ negat. 698, 47
 ποθέω 131, 35. ποθετός 131,
 36. ποθή η 539, 26: 678, 36.
 ποθή et πόθος 742, 55. ποθήω
 Aeolice pro ποθέω 485, 43. πό-
 θος 678, 32
 ποί f. e πόει 678, 44. ποί κήκος
 682, 52
 ποία η πόα 779, 9, ut Ion. ποίη:
 fed ufitatius oxyt. ποία 705,
 2: itemque 612, 42: 677, 49:
 770, 11
 ποίης Ae. 20, 26. ποίεσκε Ion.
 624, 35. τὸ ποίησαν, primi-
 tivum thema, origo 343, 18.
 πεποιήσθαι, ex imitatione soni
 factum fictumque esse 539, 7.
 sic πεποιημένοι Φωναί, ex imi-
 tatione soni expressae v. 546,
 15: 705, 22
 ποιή Ion. η πόα 677, 55: Hely-
 chius, Suidas, Eustathius ποιή,
 baryt.
 ποιῆαι pro ποιῆσαι seu ποιῆσαι
 D. 391, 19. ποιῆμαι Ae. 56,
 51. ποιημάτων ἐς στίχων 363,
 47. εἰς ποιῆσιν δοθεῖς, adopt.
 323, 39. ποιητής d. a ποιητής
 685, 19. ὁ ποιητής τῶν πάν-
 των θεός 265, 44. ὁ ποιητής,
 Homerus 328, 1, et alibi
 passim. τὰ ποιητικὰ Ἰωνικά,
 poetica Ionico more usurpata
 625, 5. ποιητοδιδάσκαλος 428,
 28
 ποιήτων Ae. pro ποιεῖτων 23, 13.
 ποιητοὶ δοῦλοι 452, 22
 ποικίλματα 234, 7. ποικίλος
 678, 46. ποικίλον ἐστί, varie
 formatur 477, 55. ποικιλό-
 τραυλος 678, 51. ποικιλό-
 φρων 529, 25. ποικιλτής ὁ
 436, 6
 ποιμήν 678, 53. Ποιμένες, So-
 phoclis tragoedia 405, 32. ποι-
 μνη d. 678, 54. ποιμνιον d.
 678, 55. f. ποιμνήιον 424, 54:
 678, 56
 ποιμήν 336, 47: 678, 57. ποιμή
 η τιμωρία 132, 24: 604, 38.
 ποιναῖος 679, 11. sic ποιναῖα
 ὄργανα 527, 29
 ποῖος, de qualitate 759, 32. ποι-
 ὄτητος ἐπιρρήματα 581, 14
 ποιπνύειν 679, 12
 ποιῶ 679, 23. ποιῶς πως κατα-
 σκευάζεσθαι 204, 56
 πόκος ὁ 679, 43. ποκάδες αι 323,
 55. πόκος d. 679, 44
 πολέας pro πολλούς 657, 27
 πολείδιον d. 147, 22
 πολεῖν ἐν αὐτῇ, versari 680, 5.
 idem πολεῖσθαι ἐν — 618, 41
 πολεῖς a πολὺς 679, 55
 πόλεμος 679, 45. ὁ πολέμαρ-
 χος 151, 16. πολεμήτῃα ἔργα,
 pro πολέμια 679, 48. πολε-
 μησιόντες 485, 20. πολεμι-
 κῶς ἔχειν 485, 21. πολεμι-
 στής θοός 455, 12. πολεμό-
 κλονος 266, 32. πολεμούμενοι
 360, 54. Πολεμῶν Herculis f.
 679, 49. Πολεμώνιος opp. †
 679, 53
 πολέσι, multis 758, 50
 πολέσκειν et πωλ. 698, 37
 πόληος f. pro πόλεως 632, 13
 πόλης ἐπέβησε κελεύθου 384, 5:
 an pro πολίης, ut 680, 16
 πολία η 680, 14
 πολιαῖος Ζεὺς 275, 1. πολιάς
 Ἀθηνᾶ 680, 12. ἡ πολιάς, f.
 Ἀθηνᾶ 386, 5. Πολιεῖον op.
 Ital. 714, 12. idem Πολίειον
 680, 11: itemque Steph. Byz.
 et Strabo ac Plin.
 πολίω τὸ οἰκῶ 680, 5
 πολίτης f. pro πολίτης 680, 8
 πολιοκρόταφος 680, 18
 πόλιον herbae species 680, 39
 πολιορκητικὸν ὄργανον 539, 14
 πολιός 680, 15. πολιοὶ λύκοι
 680, 20. πολίων σίδηρον 680,
 34. πολίης ἄλως 680, 16
 πολιοῦχος 91, 18: 378, 38
 πόλις η 680, 1. πόλις, ἡ ἀκρό-
 πολις 275, 2. a πόλις com-
 pos. ut flectantur 328, 52.
 πολίσσμεν 680, 9. πολίτης ὁ
 680, 7. ὁ πολίτης τῆς Κέω
 νήσου 507, 51. πολιτεύω 727,
 26. πολιτεύμα 190, 31. εἰς
 τὴν πολιτείαν ἐγγράφειν 533,
 51. πολιτείας δίκη 401, 54.
 πολιτικόν pro ποιητικόν 462,
 15, 21
 πολλά adverb. 681, 17. πολλάκι
 172, 6
 πολλάς ἄμπελος 197, 36
 πολλάς pro πολὺς 680, 41: pl.
 680, 48: foem. πολλή 680,
 50: neutr. πολλόν 194, 26. sic
 πολλόν παυρότερον 693, 29. d.
 πολλοστός 12, 50: 297, 42
 πόλος ὁ 659, 27. πόλοι οἱ ἐνοῦ-
 ρανῶ 680, 32
 — πόλος composita quando pa-
 roxytona, et quando proparoxy-
 tona 37, 50: 93, 35
 πόλυς 681, 20
 πολύ cum superl. 820, 39. πολύ
 compositionis initio positum,
 proparoxytonas voces efficit
 681, 30
 πολύαιμος 103, 44. πολυαῖξ 368,
 16: 680, 55
 πολύβιοι 3, 22: 233, 1. πολύβιος
 680, 57. πολυβούται 140, 57
 πολύγλωσσος 235, 38. πολίγα-
 νος, foecundus 562, 47. πολυ-
 γράμματος 103, 49
 πολύδακρυς 246, 6. πολυδάκ-
 ρυτος 406, 32. πολυδερμὸς
 395, 56. Πολυδεύκης 16, 32:
 681, 13. πολυδεύεα χεῖρ
 461, 44. πολυδίφιος 122, 18.
 πολυδίφιον Ἄργος 681, 4
 Πολυείδος vates 681, 11. Πολύ-
 είδος Aristophanis fabula 373,
 20. πολυετής 233, 1
 πολύζηλος 411, 23. πολυζήγος
 681, 29
 πολυζέμματος 206, 2. πολυ-
 ζούλητος 681, 27
 πολυίδος 21, 5. Πολυίδος vates
 681, 24, 32: absque diphtongo
 etiam Il. v. vers. 666. πολυ-
 λυτρίδι 42, 40
 πολυκάκης eos 681, 39. πολυ-
 κάθεδρος 518, 44. πολυκαμ-
 ψος vulg. pro πολυκαμψος 729,
 29. πολυκαρπος 681, 32. πολυ-
 κινήτος 306, 49: 681, 45.
 πολυκέστος 681, 43. πολυ-
 κίνητος 514, 5. πολυκλήης
 ίδος 518, 31: i producto 518,
 39, 56. item πολυκλήης ίδος
 518, 45. πολυκλήης 521, 29.
 πολυκρημνος 681, 36. πολυ-
 κριμνος 681, 37. Πολυκτόριον
 et Πολυκτώρ 681, 44. πολυ-
 κύματος τόπος 545, 15. πολυ-
 κύκωποι νῆες 472, 29: 518, 45.
 πολυκώτιλος 813, 8
 πολυλήϊος 421, 15: 681, 46.
 πολυλίτος 681, 47
 πολυμήλος Ὀρχομενός 635, 6.
 πολυμήτης 151, 21: 533, 24:
 comm. gen. 518, 34. Πολύ-
 μνια c. 396, 38. πολύμυθος
 415, 37
 πολυνηός 52, 9. πολύνηος 7, 9.
 πολυνηός 681, 39. πολυ-
 χητον ζῶον, pro πολυόχευτον
 425, 40
 πολυπάμων 189, 19: 681, 48:
 699, 6: et πολυπάμων 669, 30.
 πολυπάταγι α. 280, 1. πολυ-
 πίδαξ 671, 32
 πολυπλασιασμός 766, 47. ali-
 bi πολυπλασιασμός.
 πολυπληθία 154, 11: 641, 51.
 πολυπτύχος 695, 23. πολυ-
 πτώξ 435, 35: 639, 21
 πολύραφος 681, 43: et πο-
 λυράφης 148, 37. πολυρ-
 ρήν 140, 57. πολυρρήνος 395,
 55
 πολὺς εἰς 679, 55. πολυσπε-
 ρής 292, 18. πολυστέλεχος
 681, 56. πολυτάλαντος 744,
 23. πολυτειγής 439, 27. πο-

- λυτελής 750, 44: plur. πολυτελής 751, 15. πολυτροπος 682, 59. πολυτροφα δάκρυα 564, 46. πολυύδρος κρήνη 193, 22. πολυφάγον ζών 763, 53. πολυφάγος paroxyt. 681, 53. πολυφαγία 206, 24. πολυφύβη 41, 51: rectius πολυφόβη 681, 57. Helych. Suid. Eust.
 πολύχρονον ζών 15, 36. πολυωπός 682, 2. πολυωρῶ 682, 4
 πολῶ d. 129, 31
 πολῶ eis d. 698, 31. πολῶ τὸ κινουμαι ἢ περιπατῶ 698, 14: τὸ ἀναστρέφομαι καὶ ἐπιφοιτῶ 698, 19. a πολῶ compoſita 37, 50: 95, 35
 πόμα et πῶμα 794, 37
 πομπεύς 213, 18. πομπεία τὰ 682, 44. πομπή ἢ 682, 7, 45. τὰς πομπὰς πομπεύειν 469, 5. πομπῆς σχῆμα in Iponia deducenda 354, 5. πόμπιμος 492, 35. πόμπος seu πομπός 492, 35. πομπός ὁ 682, 7: et 529, 6: 627, 11
 πομφόλυγες αἱ 682, 10
 πονέσω et πονήσω ut differ. 150, 3. πονεύμενος Dor. et Ion. 682, 19: et 200, 1. πονηρός ὁ 592, 8: 682, 16. πόνηρος 682, 16. πονηρεύω 682, 25. πόνος 682, 18: et 660, 18
 πόντος 682, 31: et 660, 18. Ποντίας ῥίξα 289, 1
 πονῶ ἤσω d. e πόνος 682, 24
 πάπανον d. 436, 34: plur. πόπανα 659, 22: 682, 49
 πόποι, Scythici dii 823, 32
 ποπύζειν 191, 25. ποπύσματα 682, 48
 πορδαίτες 423, 32
 πορεία d. 462, 11. πορείον τὸ 684, 8. πορεύω 683, 4
 πόρτις dim. 159, 29
 πορτμή 45, 44. πορτμήιον 247, 43. πορτμῆς ἢ 45, 42. πορτμός ὁ 683, 15: et 141, 28: 477, 23
 πορίζειν τὸ παρέχειν 546, 31
 πόρκης ὁ 683, 31. πόρκιον τὸ 683, 19. πόρκις ὁ 683, 19.
 πόρκος 683, 23
 πόρνη 683, 56. πορνεία ἢ 684, 6: 827, 9
 πόρος ὁ 683, 4, 9: 686, 13: et 151, 25. πόρος ὁ 686, 14
 πόρπακες clypeorum 489, 38.
 πόρπη ἢ 683, 41. πόρπη, fibula 665, 32: chlamys 402, 50
 πόρρω 683, 42: absque, sublecripro 544, 14
 πορσυνέουσα λέχος 683, 47. πορσύνω 683, 45
 πόρτω pro πόρτω 683, 43
 πόρτα 683, 57. πόρτις 684, 1: et 205, 40: 432, 7
 πορφύρα ἢ 684, 10. πορφύρεος 684, 15. πορφυρίς 331, 23.
 πορφυροεργής 63, 45. πορφυρώεις 684, 13, 16: et 486, 50. πορφυρεῖν 684, 18. πορφυρώδης 486, 46
 πόρω τὸ παρέχω 683, 53. πορῶ pro περῶ vulg. 683, 16
 πός pro πούς 635, 22
 πόσατος d. 685, 2
 Ποσειδάων f. pro Ποσειδῶν 684, 38, 42, 54: 772, 38. Ποσειδέης et Ποσειδέων 684, 39, 46. ulit. Ποσειδῶν 426, 52: 684, 25: voc. c. ὦ Ποσειδον 684, 51. d. Ποσειδῶνιος 226, 55
 πόσση ἢ Ποσιδῶν 684, 25, 29
 πόσις ἢ 684, 19. πόσις ὁ 684, 19: et 149, 43
 πόσος, de quantitate 759, 33. πόσος 762, 44. τὸ ποσότητος 73, 55
 πόσος ἀπαλοῖσι, pro ποσὶ 604, 4
 πόστος, de numero 759, 33: f. pro πόσατος 685, 1
 ποταίνιον 685, 8
 ποταμός 685, 4. Ποτάμιοι Att. qua re notati 738, 46
 πότερος interrog. 628, 54
 ποτή ἢ 685, 11
 ποτήρ ὁ 685, 19. ποτήριον 685, 12. πότης ὁ, et ποτής ἢ 108, 48. ποτής ἡτος 685, 18: et 136, 41: 151, 55: 382, 50
 ποτί D. pro πρὸς 342, 2: 685, 24
 Ποτιδαῖον, Nept. D. 136, 38
 πότιμον ὕδωρ 685, 6
 ποτινίσσεται 685, 21. Dor. sic ποτιπεπτηνῆαι 150, 57: ποτίτασσε 681, 54
 πότμος 685, 29
 πότνα pro πότνια 686, 3. πότνια 685, 50. ποτνιαδες θεαί 685, 40. ποτνιασθαι 685, 49, 51, 55. Πότνια, locus Boeot. 685, 41
 ποτός ὁ 685, 4. at πότος subst. baryt. 656, 8: 685, 5
 ποττᾶν et ποττῶ Dor. 686, 1
 ποτῶ ᾧς ᾧ 666, 48: d. 125, 8: 685, 29, 50: 694, 53. ποτῶμαι, voluto 88, 48
 ποῦ adverb. 669, 13
 πούς 686, 4: acuto accentu 686, 16: genit. ποδός 686, 20. a πούς compoſita in ous et os 20, 14. a πούς compoſita neutra, longam masculini definitiam retinent 776, 18
 ποῦ pro ποιῶ Att. 679, 25
 πραγματευτής 336, 20. πρᾶγος τὸ, a producto 248, 4
 πραιδα, praeda 563, 17: πραιδεύω, praedor 563, 22, ex Lat. uti et πραιτῶριον 473, 26: 686, 53
 πρακτὺς ἢ 316, 34
 πρᾶμνειος οἶνος 686, 29
 πρᾶνής 687, 23. πρᾶνές 686, 27.
 πρᾶνίζειν 686, 28
 πρᾶξείδιον 230, 9. πρᾶξινος 793, 54
 πρᾶος ὁ 553, 20: 686, 25
 πραιπίδες αἱ 686, 43: dat. pl. f. πραιπίδεςσι 686, 40
 Πρᾶς αὐτός pr. 535, 12: 655, 27
 πρᾶσις ἢ 461, 34: 686, 48
 πρᾶσις ἢ 686, 45. πρᾶσος f. e περῶ 688, 1. πρᾶτης ὁ 40, 50
 πρᾶυς 686, 22: oxytonon 565, 20. πρᾶυντής ὁ 436, 6
 πρέτω e πρήτω 687, 40
 πρέμνον et πρεμνίζειν 686, 34
 πρέπω 686, 57. πρέπω τὸ λέγω seu προλέγω 446, 8
 πρέσβα θεά 687, 3. πρέσβεια loem. e πρέσβυς 565, 7: 687, 5
 πρέσβειρα Θέμις 687, 6
 πρέσβεις plur. 687, 19. πρέσβυς ὁ 687, 8. πρέσβευτής ὁ 687, 9, 20. πρέσβευς gen. Att. 687, 17: Ion. πρέσβης 687, 8: et πρέσβιον 687, 10. πρέσβις 687, 11, 14. at πρέσβιον πρέσβιστος 753, 21, a πρέσβυς ὁ 687, 5, 15: a quo et πρέσβυτης ὁ 687, 12
 πρεμνέης 687, 1
 πρήγμα Ion. pro πρᾶγμα 558, 28
 πρηγορέων: vife προηγορέων. πρηγῆα γυνή Ion. 442, 37
 πρήτω σω 687, 39, 54: et 62, 55
 πρηγής 687, 21: neutr. πρηγές 687, 24. πρηγίξαι 687, 27, 34.
 πρηγιχθῆναι 687, 28
 Πρηξίνος d. I. 687, 37
 πρήσσω prael. e fut. 687, 57
 πρηστήρ 772, 37. πρηστίδες ἡες 598, 44
 πρηθνόνται Ion. 96, 9
 πρίμααι 688, 5. Πρίαμος 688, 4, 15. Πριάμίδης Εὐκωρ 166, 20
 πρίε 688, 7. πρίεται 688, 11
 πρίζω 688, 9, 11: et 152, 54: 522, 57
 πρίμι τὸ ἀγοράζω 688, 4: d. 152, 50: 134, 17
 πρίσω σω d. 687, 39
 πρίν adverb. 688, 19: corripit 405, 33
 πρίξ adverb. 781, 48
 πρίξω Dor. pro πρίσω 132, 54
 πρίσας 466, 16
 Πρίσκυλλα 19, 52
 πρίω Att. pro πρίζω 688, 12. πρίω seu πρίω τὸ πωλῶ 688, 15.
 πρίω ἄσω 152, 48. πρίω, eme 152, 50
 πρίων ὁ 688, 9: a producto 674, 7
 πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον, in penultima 262, 1: et mox v. 2, πρὸ δύο, in antepenultima. πρὸ τοῦ et πρίν 756, 2. πρὸ pro ὑπέρ 689, 50: pro ἐπὶ 691, 51: pro παρά 689, 1. proaspirationem quandoque induit 271, 48: 801, 1
 προαυλία et προαυλίζεσθαι 689, 34
 πρόβα pro πρόβητι 688, 28
 προβαλλεσθαι 699, 30
 πρόβασι α. 245, 51: 310, 19: 542, 10
 πρόβασις ἢ 688, 24. πρόβασιν ἔχουσα θύρα 634, 9. προβάσεις αἱ 522, 11
 πρόβατον 688, 21. προβάτειος δὲ 584, 24. προβατεία 688, 29. προβάτεον 256, 35. προβάτερον 256, 33. προβάτιον 256, 33: plur. προβάτια 349, 27.
 προβάτιον δέσμα 597, 15. προβατογνώμων 236, 49
 προβήλου 193, 39
 προβήλης 358, 5. προβήλης σκόπελος 482, 3: 688, 30. προβλήτες λίθοι 699, 23. προβλήτες στήλαι 540, 57
 προβολή 235, 39. προβολή τὸ που 644, 40. προβόλιον 699, 23. πρόβολος 355, 7: plur. πρόβολοι 699, 21
 πρόβουλος 208, 42. προβούλευμα 208, 37
 προγαστρίδιος ὀπλισίς 589, 12
 προγεύστης 315, 38
 προγορεῶν vulg. pro προηγ. 688, 33
 προγραμμός 782, 4
 προδιαλέγεσθαι seu προσδ. 772, 26
 προδιέρχεσθαι α 406, 1
 προδοκή ἢ 344, 19
 προδομος 441, 19: 688, 34
 προδοσέταιρος 361, 25. προδοσία d. 461, 33
 προέδροι Ath. 364, 41, 48
 προελέτω 803, 32
 προέλος seu προτέλος 690, 15
 προεξάρχων τῆς ποιμένης 342, 33
 προέξοδος 689, 34
 προέες f. 381, 11: 688, 37. προέσθαι 495, 40
 προεσθίων τοῦ βασιλέως 315, 38
 προεψημισμένος 818, 29
 προηγορέων ὁ 688, 33, et Suidas: Helychius προηγορέων, per syn-copen sc.
 προηγουμένως θέλει ὁ θεός 390, 9
 προήκατο 690, 19
 προήκα ἐρετμά 502, 28
 προήμεν 121, 33
 προηροσία ἢ 688, 44
 προηρημένος τῷ ζυγῷ 706, 34
 προηλυμένος 688, 45
 προθέσει τοῦ σ, σμύρνα 721, 32
 προθεσμία 688, 50
 προθύρον 411, 36. προθύρων 806, 4
 προῖαλε † 688, 57
 προῖασι, prodeunt 692, 19
 προῖει 177, 3: 467, 41
 προῖζον pro προῖζον seu προῖζον 692, 3: item Helych. et Suid.
 προῖηλε 688, 53
 προῖημι 690, 20
 προῖκα adverb. 689, 11. προικίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγχιστέων 451, 55
 προικνεῖσθαι τῆς ἡμέρας, venire ante diem 692, 20
 Προικόννητος 689, 12
 προικός adverb. 79, 5
 προίκω et προικνούμαι 689, 6, 9.
 προικτής ὁ 495, 56: 689, 1
 προικῶα πράγματα 582, 29. προῖξ 689, 6. προῖξ Ion. ἢ προῖξ 495, 53. προῖξ pro προῖξ 689, 15. προῖξ τῆς ὁσφρήσεως 523, 2
 προῖσσομαι 689, 5
 τὸ προῖστάμενον τῇ γνώμῃ † 709, 3, 21
 προῖτός et προῖτῶ 797, 46
 προῖω 617, 59: 686, 41: 799, 16: 803, 28. προῖω τὸ προπέμπω 799, 42. προῖουσι τὸν θούν, an ποιοῦσι 602, 19
 προκαλεῖν 699, 21. προκαλεῖσθαι τὴν δίκην 552, 19
 προκαλυμμα τὸ 699, 12
 προκαταβολή 148, 53
 προκατάρχων 777, 37. προκατάρχων θέμα 236, 18. προκατάρχων ἔχει ὄνομα 88, 20. sic οὐ προκατάρχει τὸ ψῶ 818, 11
 πρόκλητος 215, 24
 προκλησεις ἔγγραφοι 404, 57
 προκοιτῶν c. 806, 4
 προκόμισμα τὸ 363, 28
 Rrr 2

Προκόννητος f. 659, 49: 689, 18
 προκοπαί, promotiones 689, 48.
 Προκύπιος 746, 20
 προκριτής ο 435, 44
 προκρύσσας ἔρουν 689, 26
 προκύνια 700, 6
 ἐν προλίμναις ποταμῶν † 798, 15
 πρόμαλα 76, 39: 98, 28. πρόμα-
 λοι 689, 36
 πρόμαχος c. 299, 9: pl. πρόμα-
 χοι 612, 51. προμαχῶν 353, 20.
 pl. προμαχῶνες οἱ 540, 41
 προμεταπίδιος 787, 5, 9
 προμήθεια et προμηθία 462, 19.
 Προμηθεύς 689, 37
 προμνηστῖνοι 689, 39
 προμολεῖν 689, 35. προμολή
 689, 34
 πρόμος ο 689, 43
 Προμῶτος, Promotus 689, 47
 προναῖα et πρόνοια Minerva 699,
 57. πρόνοια 689, 50. πρόνοια
 Christianis quod ethnicis εἰ-
 μαρμένη 663, 7
 Πρόνοοι pop. Cephall. 507, 30.
 rectius Πρόνοιοι vel Πρώνοιοι.
 πρόξ et πρόκες 689, 17, 23
 πρόοιτο 126, 17
 τὰ προορισθέντα, fat. 663, 9
 προοῦ 688, 38. προούρος 271, 49
 πρόπαλαι 647, 12
 πρόπαρ f. 689, 52: 700, 39
 προπαράληγεσθαι τῷ ο 308, 49
 προπαράειν 689, 53: 690, 1
 προπετής 666, 49: 689, 52
 προπηλακισθεῖς 690, 3. προπη-
 λακισμός 669, 46: 690, 4
 πρόπολος, 93, 40
 προπορεύεσθαι τῶν λοιπῶν 542,
 36
 προπροκαταγῆν 494, 50
 προπροκυλινδόμενος 349, 6
 προρέει 461, 1
 πρὸς τοῦ Διὸς 690, 9. πρὸς αὐ-
 τῷ τῷ χρωτί 313, 53. πρὸς
 τὸν ἀρχοντα φαίνειν, apud ma-
 gistr. deferre 788, 54. πρὸς
 pro παρὰ 690, 9. absol. μικρόν
 τι πρὸς 689, 56
 προσάγνυσθαι 362, 41
 προσαγόρευσις Φιλοφρονητικῇ
 422, 8
 προσαιτεῖν 218, 1. προσαίτης,
 mendicus 689, 1: et 590, 5
 προσανάβασις 81, 13
 πρόσαντες 700, 3. προτάντη χω-
 ρία 125, 52
 προσάσματα 150, 38
 προσασπάζεσθαι 260, 45
 προσάφῃ τοῦ σώματος 690, 4
 προσδιαλέγεσθαι 612, 48
 προσδιορισμός 759, 43
 προσδοκᾷ ας 281, 49. προσδοκι-
 μος d. 487, 29
 προσεγγίζειν 450, 11
 πρόσειλος 690, 14
 προσελεύσει τοῦ ο 412, 41: τοῦ κ
 499, 21
 προσέληνοι 690, 11
 προσενώπιον 346, 11
 προσέοικε 313, 33
 προσεκληνόςτα 384, 54
 προσέτης leu προσαίτης 590, 5
 προσεχῆς ταῖς 353, 2
 προσηγορικὰ quae dicantur 554, 40
 προσήκατο 690, 18
 προσήκον τὸ 690, 21
 προσήλυτος 690, 16

προσημαίνειν 468, 14
 προσημερεύειν τῇ— 287, 18
 πρόστα pro πρόσθεν 424, 12.
 πρόστα ἄλλων, ante alios 364,
 23.
 πρόσθεμα τὸ 690, 25
 πρόσθεν ἔθεν 124, 16
 προσθέσει τοῦ ι 658, 15: τοῦ ε
 664, 31. sic προσθήκη τοῦ ο
 623, 35: τοῦ ε 597, 20. προσθήκη
 κυρίου 166, 21: itemque 474, 44
 προσί, ut ἐνί, f. 778, 26
 προσιτός 133, 11
 προσκαθίζεσθαι 460, 11
 προσκαλεῖσθαι pro προκαλεῖσθαι,
 provoc. 119, 4
 προσκαταξύνειν 412, 53
 προσκεκυφώς 240, 21
 προσκεφάλαιον 90, 30
 προσκλιτόν 690, 29: 728, 12: et
 τὸ πρόσκλιτον 519, 42: et
 πρόσκλιτρον 690, 29
 πρόσκρουσις τῶν βελῶν 516, 21
 πρόσκυνῶ εἰς 690, 31
 κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς 413, 44
 προσζητεῖσθαι 384, 55
 πρόσσδος, accessio 655, 22. sic 9,
 15: 177, 16. πρόσσδος Ἰλιακή,
 liber Herodiani 420, 30. sic
 146, 14
 προσοδεύεσθαι, προσέρχεσθαι
 685, 21
 προσοικειοῦν 341, 24
 προσόρμησις 777, 24
 ἡ πρόσοψις, τὸ πρόσωπον, facies
 33, 7
 προσπεφυκότως 132, 53
 πρόσπολος 37, 53
 προσρησόμενον τῇ γῇ ὕδωρ 703,
 20
 προσσηῖναι 700, 19. προσσχών
 700, 17
 προστάς ἡ 688, 35
 προστάται τῶν μετοίκων 124, 49:
 loem. g. προστάτης τοῦ πολέ-
 μου 345, 57
 προστέθηκε 700, 11
 πρόστη 92, 15. προστήναι 700, 18
 προστιθέασι τὸ β τῷ γ, ab initio
 f. 700, 32
 τὸ πρόστιμον 758, 46, 48
 προστρέβεσθαι χρωμα 406, 23
 προστρόπαιος 42, 7: 700, 9
 προστῶν 413, 28: 665, 4
 προσρυπακούμεν τι 166, 25
 προσφάγον 646, 14: pl. προσ-
 φάγια 590, 28
 πρόσφατον 691, 6
 πρόσφθηγμα 112, 9
 πρόσφορος 209, 14
 προσφυῶς 700, 12
 προσφώνησις 422, 6
 πρόσχες 99, 36: 740, 6, 15. πρό-
 σχωμεν ἥτε ωσι 495, 7. προ-
 σχών 700, 16
 προσχωσθῆναι 689, 22
 πρόσω d. 306, 9: 350, 9: 683, 42
 προσώδιον 690, 41, 44. προσ-
 ῶδια leu προσώδια 777, 7. προσ-
 ῶδια 690, 33
 προσώζεσθαι 615, 46
 πρόσωπον 691, 1. προσωπεῖον
 346, 10
 προτέλεια 750, 48
 προτεργηνεῖς 421, 15
 προτεροθε 385, 49: melius προ-
 τέρωθε, penult. producta.
 πρότερος 535, 34: 691, 10. προ-

τέρω 691, 11. προτέρωθε 691,
 13
 προτί f. 342, 1. προτί ἄστει 273,
 17. προτί Ἰλιον 198, 7. sic
 προτιεπειν 160, 52
 πρότμησις 691, 15. προτομή βούς
 206, 18
 πρότονος 691, 14: pl. πρότονοι
 804, 50
 προῦνικαι 691, 19. apud Suid.
 προῦνικοι, apud Hesych. προῦ-
 νικοὶ oxytonos. nostrum προῦ-
 νικοι agnoscit etiam Eustath.
 et tuetur originis ratio.
 προῦπειναι 777, 38
 προῦποκείμενον ἔχει ὄνομα, origi-
 nem habet a nom. 122, 36
 προῦπτον f. τὸ πρόσπτον 763, 11.
 προῦργον f. 691, 30. προῦρ-
 γαίτερον 691, 27. προῦργαί-
 τατα Att. 31, 18
 Προῦσα et Προῦσιοι 512, 43
 προῦσελλεῖν 690, 11
 προῦστη f. pro προέστη 763, 11.
 προῦστητέ μου 92, 12
 προῦφαρπάζειν 401, 2
 ὁ προφαίνόμενος τῷς πλέουσι
 πύργος 788, 12. προφασία 88,
 40. πρόσφασις 691, 33
 προφερεῖς 699, 55. προφερέστε-
 ρος 209, 4. προφερέστερον,
 melius 790, 42
 προφέρουσι διὰ τοῦ εια, efferunt
 per eia 125, 31. προφέρεσθαι
 proferre 110, 25
 προφήτης ο 691, 46. loem. προ-
 φῆτις 327, 53
 προφάσας 792, 28
 προφώσδε 428, 15
 πρόσφρασσα 691, 36. πρόσφρων
 691, 35. πρόσφρων adverb. 79, 4
 προχέοντο metaphor. 691, 44:
 809, 32
 προχέσινος 691, 56
 προχην 691, 50: et 228, 27
 προχοαί 692, 52. πρόσχοος 93,
 40. πρόσχος leu πρόσχους 689,
 19. πρόσχου vice olim κέρας
 504, 31: 539, 31. προχούδιον
 563, 39
 προφηνίζειν 818, 29
 πρόσδος 691, 48
 πρύλλες 693, 31. πρύλλις ο 693, 33
 πρύμνα 395, 8. πρύμνη ἡ 693, 33.
 πρυμνήσια 177, 47: 693, 38.
 πρυμνός 693, 36. πρυμνώρεα
 693, 40
 πρύτανις 693, 46, 53. πρυτάνεις
 Athen 364, 48. πρυτανεῖον 693,
 49: 694, 1. πρυτανεῖον, τὸ δη-
 μόσιον 562, 53. plur. πρυτα-
 νεῖα 693, 42: 694, 28: πρυτά-
 νεια 693, 43. Ion. πρυτανήιον
 694, 4. πρυτανεῦσαι 693, 44, 56
 πρῶ prim. th. 522, 57. πρῶ τὸ
 πρῶ 687, 54: τὸ πρῶσχω 687,
 50: τὸ πρῆθω 687, 52. πρῶ f.
 ex πρῶ leu προῶ 178, 47:
 686, 41
 πρῶερα ἡ πρῶρα 692, 35
 πρῶζον 691, 56
 πρῶην 266, 22: 337, 16: 648,
 42: 692, 8, 11. τὰ πρῶην 648,
 39
 πρῶθῆναι 692, 43: et 228, 11
 πρῶτ 692, 4, 12: p. πρῶτ 692,
 13. πρῶτ apud Homerum ma-
 gis analogum quam πρῶτ 607,

21. πρῶτα ἡ 646, 3: 692, 18.
 πρῶταίτερον 692, 42. πρῶτος
 809, 21. πρῶτῶ 691, 57: 692,
 2. πρῶτον et πρῶτον 692, 1.
 πρῶτος 375, 9: 443, 12: 480,
 26. πρῶτος καὶ ὁψιμος 271,
 31. πρῶτοι καρποί 90, 35.
 πρῶτός 352, 14. πρῶτόν 336,
 30. πρῶτος d. 113, 28: 692, 6.
 πρῶτον adverb. 692, 21
 πρῶτα ἡ πρῶρα 692, 33
 πρῶτος ο 692, 49: 809, 15: plur.
 πρῶνες οἱ 692, 47: p- πρῶνες
 ἀκροὶ 692, 50
 πρῶρα ἡ 692, 25, 41: et πρῶρα
 f. 318, 57: 692, 34. πρῶρεῖς ο
 692, 28
 πρῶτα adverb. 693, 16. πρῶ-
 ταγωνισταί 612, 51. Πρωτίας
 d. 795, 13. πρωτεῖον d. 187,
 22. πρωτεῖλος 73, 13. πρω-
 τιστος 693, 19. πρωτόγαλα
 697, 7. πρωτογενής 437, 32.
 πρωτόγονοι 320, 43. Πρωτο-
 κλείας Orphei 768, 7. Πρωτο-
 κρέων 768, 8. πρωτόκτιστος 392,
 38. πρωτόλεια 693, 11. αἱ
 πρωτομάντιες 455, 49. πρωτο-
 παγής 392, 45: pl. πρωτοπα-
 γεῖς 693, 8. πρῶτος 692, 55.
 πρῶτος quot modis dicatur 692,
 56. πρωτοστάται 729, 10.
 τὰ πρωτοτόκια 465, 46. πρῶ-
 τότυπος λέξις 64, 53. τὸ
 πρωτότυπον τοῦ— 162, 49: et
 29, 52
 πσ in ψ 328, 34
 πτ reduplicationem non requirit
 501, 28
 πταῖα 694, 5. πτανές 694, 7
 πτάσσω pro πτήσσω 655, 52
 πτεῖρω d. 694, 49
 πτελεμίζετο 659, 29
 Πτερέλας α f. 552, 49. πτερέω
 στόνυχι 728, 32. πτερίδιος d.
 783, 23
 πτέρνα 694, 8. πτέρνη baryt. 790,
 45
 πτερόν 694, 11. πτερόντα 694,
 15. πτεροφυεῖν 601, 15
 πτέρυξ et πτερύξ 694, 17: pl.
 πτέρυγες αἱ 448, 40. πτε-
 ρύσσω d. 511, 40
 Πτέρων υνος 226, 38
 ἡ πτέρωσις, pennae 813, 7
 πτέσαι 363, 35, 41
 πτήν d. 694, 7. πτήσις 666,
 44
 πτήσσω 694, 31: 695, 20: et 14,
 8: 655, 51
 πτίλος ο 694, 33: et 342, 40.
 πτίλα τὰ 694, 33
 πτίσανη ἡ 694, 36
 πτόα et πτοία 695, 1. πτόησις
 ἡ 694, 56. πτοία ἡ πτόησις
 694, 55, 57. πτοιῶ pro πτωῶ
 694, 55
 πτόλις poet. ἡ πόλις 694, 39: et
 383, 56. πτολίεθρον 694, 38.
 πτολίπορθας 345, 54: 694, 42
 694, 48
 πτόρτος ο 694, 53: 695, 1
 πτωῶ ἡσω 712, 1: et 242, 20
 πτύαλον 562, 43, 46
 πτύον 695, 10: et 242, 35: dim.
 πτυάριον
 πτύσσω 695, 15. πτίσσω τὸ
 ἀσφαλίζω 695, 52: 696, 44.

48. πτύχες αἱ 695, 23. πτυ-
χία τὰ 695, 39. πτύχιον pro-
paroxyt. 520, 24. πτύχιος
64, 28
- πτύω 695, 11: 712, 5
πτῶ 176, 48. πτῶ τὸ πίπτω 685,
31: τὸ πέτομαι 694, 13: d.
a πέτω 673, 4. πτῶ τὸ φο-
βοῦμαι 655, 51: 695, 3. πτῶ
αἶ 365, 38. πτῶ ἥσω 694, 31
—πτω barytonum 256, 16: ba-
rytonum cōmunitur 463, 53.
—πτω quae brevem et quae
longam habeant ancipitem in
penultima 673, 5. πτω in σω
Aeol. 673, 11
πτωχή, πτωχίς 152, 26
πτῶξ 695, 19: accentum in com-
pos. retinet 639, 21
Πτῶν, mons 413, 28
πτωσκαζέμεν † 695, 3
πτῶσσειν 695, 5: 705, 43
πτωτικά λέξεις 609, 55
πτωχός 695, 7. πτωχίστερος Att.
31, 14. πτωχεῖον d. 187, 22.
πτωχεύειν 695, 5
τὰ πύα, pro τὰ πυῶν 784, 46
πύαλον d. 802, 36, 41
πυανειῶνος fest. 118, 56. πυα-
νεψιῶνος ἐνὶ καὶ νέα festum
opificum 805, 45
πύαργος 695, 48
Πύγελα oppidum 695, 27
πυγή ἡ οὐρά 513, 14
πυγμή ἡ 647, 3: 695, 57, 57.
πυγμαῖος 695, 41. πυγμαῖος
695, 37. πυγμομαχία 695, 55
πυγοστόλος 695, 31. πυγούσιος
695, 35
πυδαρίζειν 696, 2
πύελος 696, 7. πύη ἡ 344, 15
οἱ Πυθαγορικοί 569, 46
Πύθεια, et Πυθαῖος Ἀπόλων 696,
22
πύθεισθαι et πυθείσθαι 567, 27.
πυθείσθαι 696, 14
Πύθιος Ἀπόλων 546, 40
πυθμῆν ὁ 696, 30, 54
πυθόλατο Ion. 507, 40: 696, 20
πυθόχρηστος 203, 21
πύθω τὸ μανθάνω 696, 18. πύ-
θω τὸ σήπω 696, 13: 697, 4.
πεπυθός τὸ σεσηπός 696, 10
Πυθῶ ἡ op. Phoc. 696, 24. Πυ-
θῶν ἐν πετρηέσση 546, 45. Πυ-
θῶν ἡ, et Πυθῶν ὁ 696, 28
πύκα adverb. 696, 43. πύκα περ
φρονέοντα 546, 54. πυκάζειν
696, 36. πυκιμῆδης 649, 45.
πυκινός 696, 40: et 17, 33:
58, 54: 75, 10: 277, 43. πυ-
κνός 696, 37. πυκνός pro
πυκνός 677, 48. πυκνάζειν 442,
21
πυκταλεύω 345, 40. πυκταλίζω
345, 38
ὁ πύκτης Δημήτριος 592, 53
πυλαγόροι οἱ 695, 42. Πυλάδης
f. 210, 16: 265, 17. Πύλαιος
et Πυλαῖος 696, 50. Πυλαία ἡ
695, 42
πυλαρτής c. 137, 51. πυλαρταο
ἄδου 696, 48
πύλη ἡ 696, 48: genit. pl. Ion.
πυλῶν pro πυλῶν 40, 56
Πύλιος 521, 16. πυλογενής et
πυλογενής 461, 18
πύλον et πύαλον 802, 36
- πύλος πύλη 33, 47. Πύλος pro
Πύλαι 447, 18. πυλωρός 757,
49: et 460, 22
πύματος 696, 53: et 384, 24
πυνθάνεσθαι 696, 17. πυνθάνω
defect. 662, 56
πύξ adverb. 695, 51: et 346, 25
πυξίς ἡ 696, 57
πύος τὸ 697, 3. at πύος f. ὁ πυ-
ρός 344, 16: 696, 8
πύρ 697, 10: in nominativo lon-
gum, in ceteris casibus breve
habet v 697, 10. πυρά pro
πυραῖ 585, 41: 653, 29. πυ-
ράζω 697, 16. πυραῖ αἱ 697,
18. Πυραῖχμα voc. ab —ης
670, 20. πυρακτός d. 697, 17.
πυρακτῶ d. 697, 17. πεπυ-
ρακτωμένος σίδηρος 593, 31
πυραμῖς ἡ 697, 27. Πύραμος
fl. 697, 25. πυραμοῦντες οἱ
533, 21
πύραυνος 697, 21
πύργος 697, 31, 34. πυργηδόν
adverb. 697, 38. πυργοβάρεις
697, 20
πυρεῖα et πυρήια 697, 42. πυ-
ρέσσω d. 14, 8. πυρήια Ion.
τὰ πυρεῖα 697, 42
πυρίβλητος 810, 56. πυρίζω 336,
52. πυρίκαυστος 32, 51: 719,
39. πυρίνος τῇ χροῇ 109, 45.
Πυριφλεγέθων fl. 511, 25. πυ-
ρίπνοος 455, 12. πυρκαῖα ἡ 555,
44: 657, 54: 697, 18
πυρνεῖον d. 187, 22. πυρνός ὁ
697, 45. πυρνός Hesychius,
Suid. Eustath.
πυροβόλοι λίθοι 697, 43. πυ-
ρόεις ἀστήρ 697, 50. πυροθ-
ράγης 697, 23
πυρός ὁ 697, 47: v producto 697,
12
πυρπωλῶ mutat primitivi penul-
timam 698, 28
πυρρήχη, saltationis spec. 635, 1:
699, 1. πυρρήχιος ὄρχησις
634, 57. πυρρήχιζειν ὄπλοισ
634, 55. πυρρήχισταί 697, 22.
artem modulatus incedendi
per pyrricham, concinentibus
fistulis, dicit Ammianus Mar-
cell. lib. 16.
Πύρρος ex πυρρός 475, 21
πύρω v producto 547, 37
πυσματικά μόρια 67, 6. πυσμα-
τικά et πυστικά 759, 29, 31
πύστις ἡ 697, 54. πυστός 323,
49: 697, 56
πυτίζω 697, 57
πυῶδεις σηπεδόνες 784, 18
πῶ adverb. 698, 40. πῶ pro
πόθεν 773, 18. πῶ τὸ πτῶμαι
660, 57: 669, 29: 681, 49:
699, 4: τὸ ἐσθίω 118, 44:
τὸ πίνω 496, 14: 699, 5. πῶ
et πῶσι, bibe 698, 52
πῶγων ὁ 698, 3. πωγωνία ἡ
698, 10, 12. πωγωνίτης 698,
8. πωγωνιότης Ion. pro πω-
γωνιάτης 698, 8
πῶσα 245, 57
πῶσι, pota 698, 53
πωλέσκειτο f. 698, 34, 39. πωλη-
ταί οἱ 698, 56
πῶλος ὁ 698, 13: et 37, 15. πω-
λικὸν παράδειγμα 698, 15. πω-
λοθήμεν 698, 55
- πωλῶ εἰς 698, 19
πῶμα τὸ, potus 551, 13: 794, 36:
et Not. ad 471, 53
πῶμαλα 698, 40, 44
πωμάρια, κηπία 828, 19
πῶμι τὸ πίνω 86, 57: 496, 14:
682, 38
πῶποτε 698, 50
ἡ πῶρα 162, 48. πωρός ὁ 699,
7. πῶρος ὁ 162, 44, 47. πῶ-
ρος, et Πῶρος pr. 683, 7
πῶς d. 440, 3
πῶϋ et πῶσα 699, 3
πῶϋγγες αἱ βοῦγγες 699, 10
- P
p in multis τὸ εὐκίνητον seu mo-
tus velocitatem significat 447,
29. τὸ p μετὰ δύο ἀντιστοι-
χῶν 673, 39: cum densa con-
sonante densum spiritum, cum
tenui tenuem capit 9, 25: 456,
14: aspirationem suam inter-
dum transfert in anteriora 134,
18: transpositum, aspirationem
amittit 148, 43: geminari ubi
soleat in compositione et ver-
borum augmentis 128, 38. p
pro p Att. 529, 42. p ex λ
580, 19: 710, 12: pro λ 135,
20. p extritum 101, 22
p coniunctio 134, 5. p σφιν
pro ἄρα σφιν 702, 39: p f.
700, 26. p et pῶδιον in
compos. quoque cum λ 700,
51
—p foem. penultima plerumque
diphthongo 318, 56. —p
foem. a producto 491, 9. —p
foem. difyll. in quib. a lon-
gum, in quibus breve habeat
823, 19. —p ex ἡ 170,
54
pῶδος 701, 41. pῶδοῦχοι iu-
diciorum 527, 28. pῶδο-
φόροι 72, 13. pῶδοτοί τρο-
χοί 720, 42
pῶας ἡ 812, 5: plur. pῶάδες
810, 27, 35
pῶδαϊοτέρως 807, 28
pῶγεις οἱ βαφεῖς 703, 28
pῶγιω σταφυλῆς 705, 52
pῶγῶσαι 703, 3: et Suid.
pῶδαλός 701, 51. Pῶδάμαν-
θους 701, 48. pῶδανίζειν 702, 8
pῶδηλός † 701, 52
pῶδινώτερος 702, 14
pῶδιξ 702, 11
pῶδιος cum λ 700, 39, 51. pῶδι-
οργεῖν 700, 50
pῶδαμινγγες 702, 16
pῶδυμος 700, 52. pῶδυμεῖν 701,
55
pῶα d. 222, 38
pῶιβός 701, 9: et 199, 29: 242,
3. pῶιβηδόν 701, 12. pῶιβώσας
701, 12
Pῶικός ὁ Γερικός 241, 14: 701,
13
pῶισαι Att. 701, 57
pῶισσω τὸ pῶεῖω 134, 36
pῶιω τὸ pῶεῖω 701, 15: et 38,
38: 134, 17: 239, 20: 269, 50.
d. pῶιστήρ 38, 39: 701, 15
pῶχος 702, 21. pῶχίον ou 375,
30
pῶμνος 701, 7: 702, 1, 23
- pῶνις ἴδος 184, 9. pῶνίζω et pῶν-
τίζω 702, 31
pῶος et pῶον 700, 42. pῶος ex
pῶων 92, 43. pῶον τὸ εὐκο-
λον 701, 4. pῶον compar. 700,
56
pῶπιδες αἱ 702, 33. pῶπισαι 702,
39. pῶπισμα τὸ 360, 39
pῶπτω 702, 25. pῶπτω τὸ pῶ-
πίω 701, 42. pῶπτῆς ὁ 46,
45
pῶρος et pῶριον 702, 36
pῶσσαν, facilius 158, 15
pῶσσω 702, 50, 56. pῶσσω et
ἀράσσω 746, 35. pῶσσω τὸ
φθείρω 134, 36
pῶστος f. ex pῶστος 676, 14: 701,
6. pῶστώνη 700, 52: 701, 3
pῶυδος pro pῶβδος vulg. ed. 719,
40
pῶς et γῶς 705, 39
pῶφάνιον 379, 28
pῶχία ἡ 702, 54: et 291, 27: pl.
pῶχίαι αἱ 395, 21. pῶχίας pro
pῶχία 702, 52
pῶχίς ἡ 702, 43: tripartita 636,
23
pῶχος 45, 6: 703, 1: Hesych.
pῶχος oxyt. pῶχῶσαι 703, 3
pῶων f. ex pῶων 676, 14. pῶων
et pῶων 701, 1
pῶφωδοί et pῶφωδεῖν 703, 32
—pῶω d. 723, 6
Pῶα, Saturni uxor 701, 18, 27.
pῶα adverb. 294, 45. pῶα et
pῶ f. 700, 26, 42. pῶα et pῶα
703, 5
pῶγματα τὰ βάμματα 703, 31.
pῶγος τὸ βάμμα 703, 29
pῶεθρον 703, 8
pῶεω ut ἐρῶω 134, 19. pῶεω et
ἐρῶω 701, 37. pῶεω τὸ πράττω
370, 16: 629, 13: d. 705, 42
pῶεη seu pῶεα, τὰ 701, 29
pῶεα adv. f. ex pῶα 294, 43: 539,
31: 700, 55: 703, 4
pῶεαμενῆ 295, 17
pῶεῖδος et pῶεῖδος 700, 42
Pῶη ἡ Pῶα 706, 25
pῶεθρον f. 703, 8: 705, 39
pῶεῖος 539, 30
—pῶεος ex pῶα 429, 53
pῶεῖτης et pῶεῖτης ὁ 703, 11
Pῶεός seu Pῶος fl. 703, 12
Pῶεώνη, Iuno 703, 10
pῶμβονες pro pῶμβόνες 706,
20
pῶμβώδης 7, 41
pῶεας 701, 36. pῶεαι τὸ βάψαι
703, 27, et Suid.
pῶεω τὸ κλίνω 93, 45
pῶεῖθος pro ἐρεῖθος 701, 24
pῶεσεῖται lut. Dor. 381, 31. pῶε-
σις ἡ 701, 27: 703, 6
Pῶγιον op. Italiae 703, 24
pῶγμῖν 651, 38: 703, 20: et pῶ-
γμῖς 583, 10. pῶγνύμενος et
pῶγνύσκω 703, 19
pῶγος et pῶγεα 703, 27
pῶδην 563, 42: 781, 29
pῶηδῖος f. ὁ pῶδ. 700, 41. pῶητε-
ροι μάλλον 693, 29
pῶμα τὸ 703, 39: 705, 37. pῶ-
ματικὸν ὄνομα 19, 48. τὸ Pῶ-
ματικὸν Φίλωνος, liber De Ver-
balib. 164, 49
pῶν pῶνός 140, 57: 395, 54: com.
gen. 799, 46: plur. pῶνες τὰ

- πρόβατα 783, 19. ῥήν, pars corp. 146, 30
 ῥηξήνωρ 703, 50
 ῥήσις ἢ 703, 40: 705, 37. ῥησιδίων 560, 13: Ion. ῥησιδίων 560, 14
 ῥήσος 287, 41
 ῥήσσω τὸ ῥηγνύνω 711, 33: 787, 41: et 611, 43: 703, 18
 ῥητήρ ὁ 703, 40. οὐκ ἔστι ῥητόν, non est in usu 112, 49. sic οὐ ῥητός ἐστι 397, 32, 34. ῥητοῦ μὴ ὄντος τοῦ ἀπλοῦ 94, 40. οὐ ῥητόν κατ' ἑαυτὸ 257, 46. ῥητόν κατ' ἰδίαν 809, 25: item ῥητόν τι ἀργύριον 359, 22: et eis ῥητὴν ἡμέραν 732, 46
 ῥήτρα ἢ 703, 37, 43: Ion. ῥήτρα 703, 43: c. ῥητροφύλακες 703, 45
 ῥήτωρ 703, 36, 46, 47. ὁ ῥήτωρ, Demosthenes 328, 1. ῥητορεύω 519, 29. ῥητορεία d. 519, 29. ῥητορικὴ λέξις 2, 30: 3, 31: 7, 47: 35, 14: 93, 11: 185, 54: 196, 10, et alibi. ῥητορικὴ τε καὶ ποιητικὴ λέξις 187, 19. τὸ ῥητορικὸν λεξικόν 161, 6: 204, 40: 737, 15: et absol. τὸ ῥητορικόν, l. λεξικόν 189, 4: 199, 24: 219, 39: 222, 54: 246, 30: 247, 36: 262, 25: 265, 30: 270, 7: 272, 6: 273, 44: 297, 53: 304, 27: 308, 43: 309, 17: 310, 41: 313, 40: 322, 36, 54: 341, 8: 390, 24: 392, 12: 404, 55: 738, 10. item plur. τὰ ῥητορικά, l. λεξικά 236, 52: et ἐν τοῖς ῥητορικοῖς εὗρον τὴν λέξιν 191, 48. sic ῥητορικῶς λέγεται, apud oratores 187, 39
 ῥηχμός d. 141, 10
 ῥηγεδανός 703, 53. ῥηγείω d. e ῥηγῶ 620, 46. ῥηγίσει 703, 55. ῥηγίνος ὁ δεινός 793, 47. ῥηγίων d. 704, 5. ῥηγίστα 704, 6. ῥηγος τὸ 704, 2: producto 704, 3. ὁ ῥηγοπύργος 434, 6. ῥηγωσέμεν 704, 1
 ῥίβα ἢ 704, 10: et 235, 30. ῥιζοβόλος 299, 18. ῥιζοτομία medica 810, 34. ῥιζοφόρος 515, 10
 ῥικνός 704, 14
 —ῥιμος d. 257, 3
 ῥίμφα 704, 18. ῥίμφαλέος 135, 24: 262, 7
 ῥίν 704, 21, 25. ῥίν et ῥίς 395, 36: 749, 19
 ῥίνη pilcis species 704, 28
 ῥινός ὁ 704, 27, 33: et 257, 46. ῥινοτόρος, Mavors 704, 32
 ῥίον τὸ 704, 28, 36
 —ῥιος d. 65, 25: 421, 22
 ῥίπεα 704, 42. ῥίπες 668, 23: 704, 40. ῥιπή ἢ 704, 43. ῥιπίζω 704, 47
 ῥιπτάζω 424, 52: 704, 49. ῥιπτασκον 704, 52
 ῥίπτει pro ῥίπει vulg. 704, 42
 ῥίπτω d. 704, 56. ῥίπτω et ῥιπτῶ 509, 14: 704, 50. ῥιπτῶ ἦσω 463, 55
 ῥίς: vile ῥίν.
 —ῥις difyllaba verbalia foeminina 475, 45
 ῥίτος seu ῥεῖτός fl. 703, 12
 ῥιχία 86, 52
 ῥίψ et ῥίπες 704, 40
 ῥίψασις idos 518, 42: et 157, 17: 333, 29
 —ῥν difyllaba barytona 790, 44
 ῥόα paroxyt. 705, 1
 ῥοδανὸν δονακῆα 701, 54
 ῥοδέα 705, 3. ῥοδιακός 29, 43. ῥοδοδάφνη 705, 3. ῥοδόπικτος 393, 31. ῥόδος inf. 705, 8. ῥοδωνία 705, 3: melius ῥοδωνία, ut ἰωνία, apud Suidam et alibi. vile et —ία supra.
 ῥοή ἢ 413, 45. ῥοή et ῥόος 678, 41
 ῥόθος 705, 10. ῥόθος pro ῥέθος 701, 33. ῥόθιον 705, 10. ῥοθῶ τὸ παρορμῶ 365, 31
 ῥοιὰ ἢ 704, 57: 705, 2: 770, 11
 ῥοιβδῶ d. 192, 44
 ῥοίξος 705, 15. ῥοίξιδόν 705, 20.
 ῥοίξισε 705, 20
 ῥοιτειεύς 426, 44
 ῥόμβος 706, 27. ῥομφαία 705, 25
 ῥόπαλον 485, 39: 705, 23. ῥόπτρον 715, 47
 —ῥός ῥά ῥόν 143, 33: oxytona 479, 10. —ῥός verbale ex infinitivo 726, 18. —ῥός d. per syncopen pro ἡρός 39, 154. —ῥός in quibus penultimam producat 620, 3
 ῥοῦω τὸ ὀρμῶ 396, 21
 ῥοφῶ, Attice ῥόφω 705, 26
 ῥοχθεῖ 705, 29. ῥόχθεον 705, 33
 ῥυβός Aeol. 242, 2
 ῥύδην adverb. 706, 11. sic ῥύδην λέγειν 703, 36. ῥυδόν adverb. 706, 7
 ῥύεσθαι τὸ σώζειν 707, 6
 ῥηήσομαι ἢ εἶται 128, 41
 ῥηηφενής, ῥηηφένεια et ῥηηφενία 706, 9
 ῥυθμός 706, 13. ῥυθμίζειν 706, 17. ῥυθμιζόμενοι ἐπὶ τὸ ὀρθότερον 722, 38
 ῥύμβος 706, 25. ῥυμβός 706, 22. ῥυμβόνες 706, 19
 ῥύμη 706, 13, 31. ῥύμη πλατεῖα 557, 44. ῥυμός 706, 33: ῥυμός u producto 568, 34
 ῥύπος 706, 39. τὰ ῥύπη pro τὰ ῥυπώδη 799, 7. ῥυπαρός d. 726, 19
 ῥύσθαι f. pro ῥύεσθαι 572, 16.
 ῥύσια 706, 41
 ῥύσις, fluctio, fluxus 117, 41: 291, 5: 701, 21: 706, 22: 729, 44. ῥυσμός 706, 15, 37
 ῥυσός 706, 47, 49. ῥυσσοῦσθαι 242, 9. ἐῤῥυσωμένους, corrugatus 523, 7
 ῥυστάζειν 706, 53. ῥυστάγματα 706, 55
 ῥυτήρ 706, 57: 707, 6: pl. ῥυτήρες 605, 48
 ῥυτίδες αἱ 706, 49. ῥυτιδών, rugosus 706, 49
 ῥυτός 706, 22. ῥυτοὶ λαῖες 707, 3.
 ῥυτὰ τὰ 244, 9
 ῥυφῶ Dorice τὸ ῥοφῶ 705, 28
 ῥύω 705, 31: d. 181, 39: 378, 6: 520, 31: 775, 11. ῥύω τὸ ῥέω 128, 37: τὸ φυλάσσω 378, 24: ubi producat u, et ubi non 458, 1
 ῥῶ τὸ στοιχεῖον 700, 24. ῥῶ lept.

signif. 705, 37. ῥῶ τὸ φθίρω 134, 35: 222, 38: 377, 31: 703, 18: 746, 34: τὸ λέγω 140, 24: 269, 47: 373, 28: 377, 17: 703, 39, 47: τὸ ὀρμῶ 380, 50: τὸ ἰσχύω 378, 5: τὸ ὑγιάινω 149, 33: 633, 39. ῥῶ ῥάσω 148, 49
 ῥωγαλέος 705, 45. ἀνὰ ῥώγας 99, 4. ῥωγὰς ἢ 705, 43: pl. ῥωγάδες 99, 7. ῥωγμός 130, 53: 281, 12

ῥωδός 580, 59
 ῥῶζω 633, 40: 730, 11
 ῥῶμη d. 705, 42, 48. ῥῶμη urbs 705, 50. ῥωμαῖος possess. 417, 30. ῥωμαῖκά διῶνος 316, 6, 11. ῥωμαῖκὴ λέξις 607, 44.
 ῥωμαῖστί 607, 42
 ῥῶξ 705, 52
 ῥῶοντο 237, 30
 ῥῶπες 705, 55. ῥῶπια 705, 57.
 ῥωπήια 705, 57. ῥωπίζειν 377, 29. ῥωπογράφει 705, 55: ῥῶπος 377, 30: 705, 56: 706, 2
 ῥώσασθαι τὸ ὀρμῆσαι 705, 40: τὸ σπουδάζειν 705, 41
 ῥῶσσω τὸ σχίζω 130, 54. ῥωχμός 706, 4: et 141, 10
 ῥῶω 237, 30: 380, 51

Σ

σ si claudat syllabam praecedentem, inchoat etiam sequentem 249, 25: Attice alias in ξ, alias in τ vertitur 610, 31: in σ 500, 49: e τ nascitur 580, 4. σ pleonasticum 365, 13: 665, 52: pleonasticum in imperativis monosyllabis 740, 25: geminatum in futuro, et in praesenti e futuro nato 685, 23: 688, 2: omisum in praeterito passivo 500, 17, 29: extritum, eiusque vice aspiratio addita 391, 15: ex aor. 1 extritum 710, 6: a principio verbi abiectum 498, 57. Σ', dimidii nota 744, 34

σά pro τινά Megar. 157, 48
 σαβάζιος ὁ Διόνυσος 707, 14. σαβασμός ὁ εὐασμός 707, 17
 Σάγαρις et Σάγγαρις fl. 707, 18
 σάγη ἢ 707, 23, 37: et Helych. σαγήνη d. 141, 3. σάγμα τὸ 707, 22. σαγομάντιον 812, 25
 σάκη ἢ 39, 54: 709, 6
 σαθρός 707, 24: et 39, 55
 —σαι a μαι verborum in μι 509, 19

σαίνω et σαίνουροι 709, 18
 σαίρω 708, 56: 710, 57. σαίρειν, verrere 322, 19: 407, 27: 486, 52
 σάκαιον ἔγχος 395, 56
 σακελάριος 828, 9
 σακερδῶς, sacerdos 707, 30
 Σάκες, pop. Thraciae 707, 36
 σακέσπαλος 707, 34
 σάκκος 707, 39. σακκίον 457, 37: 670, 52. σακκοπάθιον 670, 52.
 σακκοράφιον 46, 31
 σάκος τὸ 707, 35
 σαλατίζειν seu σαλαμβίζειν 707, 49. σαλάκωνες 270, 40. σαλακωνεία 707, 56. σαλάμ-

βη ἢ 707, 45. σαλαμβάς ἢ 707, 47
 Σαλαμίς 707, 42. ἡ Σαλαμινία, l. τριήρης 469, 19: 699, 14

σαλάσσω 100, 22. σαλεύειν 381, 3: 707, 55. σάλη ἢ 151, 47
 Σαλμυδησός et Σαλμυδησίοι 707, 52

σαλουσθαι 270, 42
 σάλπιγξ 707, 57. σαλπείζω 708, 2
 σαλσικοπώλης 68, 29
 σαλῶ 100, 22
 Σαμάρεια op. 708, 3
 Σαμόθραξ 435, 34: 639, 21: 708, 10. Σαμοθράκη 708, 10
 σαμφύχῳ ὁμοία βοτάνη 786, 1
 σανίς ἢ 708, 13. σανιδώματα 470, 33

σάος σῶς 413, 32. σάος σωτέρος 709, 16. σαόζω 741, 32
 σάπειρ 195, 43. σάπειρ et σάπειρες 708, 16. Σάπειρ Suidae nomen propr.

σαπέρδης pilcis 708, 40. σεσαπημένος 662, 1. σαπρός 707, 25: 708, 18

σάπφειρος λίθος 708, 17
 Σαπφώ 708, 19

σαργάνη 708, 22: 753, 53
 σαρδάνιος γέλως 273, 46. σαρδάνιος γέλως 709, 4, et Suid. at Helych. σαρδόνιος per omicron.

Σάρδεις et Σαρδίνιοι 708, 25
 σάρισσα 708, 35

σαρκάζειν 125, 25: 708, 30. σαρκουσθαι et σεσαρκωσθαι 522, 7
 σάρμα τὸ χάσμα 709, 3
 σαρόν τὸ 529, 45: et Helych. at Suidas σάρων. σαρούνη 276, 29: 407, 27. σαρούμενος 708, 56

Σαρπηδών 708, 49
 σίρω σαρῶ 54, 3. σαρώσω 709, 2. Σάρων, Σαρωνικὸν πέλαγος, Σαρωνὶς θάλασσα 708, 51. σαρωνίδες αἱ 709, 4

σάσσω τὸ φορτῶ 707, 39: 708, 22

σᾶτες Dor. pro σῆτες 711, 44.
 σάτινοι πυροὶ 711, 47. Dor. Σατινόντος εὐχρέϊταιο 538, 46
 σάτυρος 709, 6. σατυρίσκοι 531, 24

σαῦλος ὁ 270, 45
 σαυρωτήρ 709, 8, 13: 731, 4
 σαύω leu σάω 707, 57

σάφα f. adverb. 75, 20: 111, 55: 424, 9: 821, 16

σάφειρ 107, 36
 τὸ σαφές, certum 353, 24. σάφω τὸ σαφηνίζω et τὸ ψηλαφῶ 708, 19

σάω 708, 36. σάωζω 741, 37. σάωσε 742, 41. σάωσέμεν 289, 23. σάωτερος 709, 15: et 599, 31

σβεννύω 251, 27: 504, 29
 Σβήρος nom. pr. 475, 27

σδευκτῆρες Dor. pro ζευκτῆρες: et σδυγός pro ζυγός 412, 1
 σεβάζω 539, 5. Σεβαστιανός 438, 8. σεβείνος d. 793, 55. σεβίζω 539, 5. σεβῶ τὸ σφάζω † 707, 32. σεβῶ def. 231, 56

σεδέκ Hebr. Pax 578, 19
 σεῖθω pro σήθω vulg. 710, 40

σειληνοί 710, 9
 σεῖο f. pro σοῦ 334, 44

- σειρά 710, 17: et 72, 2: 86, 26.
σειραίνω 710, 21. σειρεῖν τὸ ἀπο-
κεῖν 710, 24. σειρήν 710, 19.
σειρεῖν ὁ Ζεὺς 710, 30. σει-
ριος ἀστήρ 710, 22. σειριος
ἄξει 465, 38. σειρία τὰ ἀστρα
710, 28. σειρίς leu ξ— 209, 36
σεισάχθεια 710, 31. σεισίχθων c.
668, 54. σεισποπυγῆς ἡ 479, 55:
usitatus σεισποπυγῆς 268, 1:
513, 12. σεισοφίχης ἡ σεισο-
πυγῆς 513, 15. σειστός verb.
711, 31. σεῖστρον τὸ 568, 48:
710, 38. prim. σεῖω 710, 37: d.
a σῶ 523, 18: 727, 13: 750, 52
σεῖρετον 709, 29: itemque apud
Helych. et Suidam: et in
Chronico mī. πρωτασεχρέτης.
sed melius σῆκρητον et πρωτα-
σηκρήτης apud eundem Sui-
dam, quia e Latine hic lon-
gum est.
σεῖλας 709, 20: et 374, 43. σε-
λήνη 709, 25: 828, 15. σελη-
ναία 222, 57
σελίον 709, 27
σεῖλα ἡ 398, 12. σεῖλαριος ἵπ-
πος 502, 37. Σεῖλαρις Π. 709,
37. σεῖλον τὸ 398, 12. σεῖλῆς
ἡ 398, 15. Σεῖλοι et Εἰλοι πορ-
709, 50
σεῖλματα τὰ 398, 9. Σεῖλμων nom.
pr. 709, 38
Σεῖλη 709, 42
σεῖδαλις 709, 46
σεῖνός 709, 48: et 242, 47. τῶν
σεῖνων θεῶν ἱεροποιοί 469, 7.
12. σεῖνεῖον 800, 56
σεῖο, Ion. 334, 40
σεπτικός pass. signif. 457, 14
σεύας et σευάμενος α. 710, 6
σεύς, lineā 189, 42, 44: 709, 52
σεύω 710, 1. σεύω τὸ ὀρμᾶν 248,
49: 557, 20: 558, 44: 607, 36:
709, 24: d. 270, 36: 383, 46
σεῶ τὸ σᾶν ἢ γοῦν σῶζω 709, 17:
et 708, 36. σεῶ d. a σῶ 710,
37
Σεῶκη, op. 55, 29
Σηγάρι 710, 46
σήθω 65, 25: 271, 56: 710, 39
σηκασθεν 711, 2. σηκός 710, 53.
σηκοκόρος 710, 56. σηκῶ ὥσω
711, 3
σηλία, Att. τηλία 757, 3
Σηλυμβρία 711, 6
Σηλώμ 710, 50
σημα τὸ 711, 8. σημαῖαι, milit.
signa 711, 25. σημαίνω impero
711, 13. σεσημᾶνθαι κακῶς, de
punitio 652, 7. σημαίνόμενον
ἐνεργητικόν, significatio activa
54, 55. σημαίνόμενον διάφορον,
διάφορον καὶ τὸν τόνον ἀπερ-
γάζεται 77, 54. sic πρὸς διά-
φορον σημαίνόμενον 559, 45.
σημαντική ἀμφοτέρων 211, 37.
σημαντήρ 246, 27. σημαντορες
711, 13
σημεῖον 827, 38: a τέρας quid diff.
752, 22. Σημεῖα, Aristonici li-
ber 627, 41. σημειῶδες εἶναι
δοκεῖ τὸ ὄνομα 293, 24. sic 94,
32. σημειούμενος αὐτὸ μόνον
740, 11 σημειῶσαι ὅτι— 730, 25
σημων leu Σήμων 701, 16. Σημο-
νίδης iambographus 713, 17
σηπιάς, promunt. Magn. 711, 20
σηπύα 770, 13. σήπω φω 711, 17
σήραγξ 711, 32. σηραγγώδης τό-
πος 711, 36
σήσ ὁ 481, 4, 7: 711, 17, 23
σησαμῆς ἡ 697, 27. σησαμοῦντες
οἱ 533, 22
σησίς ἡ 65, 25. Σηστός op. 711, 30
Σηταῖον 711, 39, et Steph. Byz.
σητάνειοι πυροί 711, 43, 49
σηῖτες οἱ 481, 7. σηῖτες et τῆτες
adverb. 711, 43
Σηών, rex Amorr. 715, 10
Σθένης 297, 29. σθένης τὸ
711, 51: et 225, 41: 319, 7:
579, 50. σθένω τὸ δύναμαι
711, 51: def. 231, 57
—σθων Α. pro σθωσαν 7, 8
—σι pro οἰς 241, 48. —σι epec-
tatica in dat. plurali 686, 44.
—σι epectafis poetica in sub-
iunctivo 294, 17. —σι epecta-
ticon in indicativo quoque 650,
10. —σι poetica epectafis
602, 33: pleonastica epectafis
581, 34. σι pleonast. etiam in
medio 669, 20
σία τὰ ξηρά 363, 56
—σία pro τία 390, 20
σίαλος 711, 57. σιαλίζειν 712, 3
—σίας masc. propr. 513, 56
σίβδαι 712, 10. σίβδη Ae. pro
σίδη 63, 15: 94, 27
σίβυλλα 19, 51
σίγα d. 781, 41
σίγα adv. 111, 56: 165, 18:
424, 9. σιγαλόεντα 712, 11
σίγδοος proparoxyt. 613, 30
σίγῃ adverb. 715, 19: et 344, 50:
i producto 715, 19. Σίγειον,
promunt. 712, 13. Σίγειεύς
426, 45. σιγηλός 135, 21:
379, 13
σίγμα τὸ στοιχεῖον 707, 10. με-
τὰ τοῦ σῖγμα καὶ χωρὶς τοῦ
σίγμα 498, 56. sic 249, 26, 38
Σίγρον portus 712, 15: Steph.
Byz. Σίγριον.
σίγυνοι 712, 17. σιγῶ ᾄς 712, 24
σίδαρος Dor. 712, 27
Σίδη ἡ op. 465, 55
σίδηρος 712, 26. τὸ σίδηρον fer-
ramentum 683, 33. sic τὰ
σίδηρα τῶν βελῶν 613, 45:
itemque 364, 28: 573, 10. σι-
δήρειος 364, 26. τὸ σιδήρειον
τοῦ δόρατος 709, 9, 11. melius
σιδήριον
σιδήριον adiective 608, 49. σι-
δηρίτης λίθος 573, 9. σιδηρόεν-
τα ξίφη 551, 40. σιδηρᾶ et
διδηροῦς poss. 712, 28
ὁ Σίδριος Διονύσιος 783, 20
Σιδῶν, et οἱ Σιδῶνες 713, 34. σι-
δῶνες pro σινδῶνες 713, 35
σιείδης f. 134, 25
σίζω 712, 25, 29: 743, 51: 818, 57
Σικανός Σικανία, et Σικελός Σι-
κελία 712, 46. Σικελιώτης ὁ
358, 37. σικελική 286, 33: f.
εὐροτή, ex Helychio.
Σίκχημα leu Σίκχημα 713, 1
σίκινος salt. species 655, 1: 712,
55. Σίκινος inf. 712, 48
σικύα 770, 13
σίλινγος, filigo 793, 8
σίλλαίνειν τὸ στραβίζειν 713, 12.
σίλλανός et σείλλανός 710, 15.
σίλλανοί 342, 40. σίλλοι 713,
7. σίλλοφωνεῖν 160, 34
σίμβλα et σίμβλοι 713, 20
σίμος 713, 15. σιμά χωρία 125,
51
—σιμος verbalia 487, 30
σιμύλος d. 40, 8
Σιμωνίδης, lyr. p. 713, 18
Σίνα mons 713, 32
σινάμοροι 713, 26. σιναμορεῖν et
σιναμορεύματα 713, 29
σινάπιον 713, 38. σινάπιος 311,
19. τῷ σινάπῃ 209, 17
σινδόνιον 804, 25
σινέσκοντο 616, 23
σίνηπι 713, 38
σινιάσαι, cribrare 713, 50
σίνονται με 449, 37. σίνος τὸ
βλάβος 713, 41. εἰσινωμένος
τοὺς ὀφθαλμούς 714, 56: me-
lius σεσινωμένος 98, 44, 49.
σίντιν λιν 567, 6. Σίντιες,
Lemni 84, 5. iidem Σίντιοι
713, 45. Σιντήης Ἀἴμνος 713,
43. σίνω τὸ βλάπτω 411, 47:
713, 46. Σινώπη 713, 51. Σι-
νώπη op. Ponti 735, 56
σιοείδης et σιείδης 134, 24
σίος ὁ ξηρός 363, 56. σίος Lacon.
ὁ θεός 714, 29
—σιος d. 80, 36, 45: d. f. 139,
48: verb. 153, 40: 156, 6: 635, 43
σίπαλος 714, 5
σιπίη ἡ 714, 9
Σίπυλον mons 714, 7
σιπτοί pro στείπτοί 714, 2
σίρις ἡ ξίρις 209, 35. Σίρις op.
Ital. 714, 11. σίροι 714, 16
σιούρα 714, 24. σιούρα 714, 27.
σιουροδύται 714, 28
Σίσυφος 714, 29
σίτα f. 496, 10: 714, 49. σιτη-
ρά ἀγγεῖα 549, 25. Σίτιος
op. 488, 11. σίτος 714, 33: et
568, 29. σιτοβόρος 216, 9.
σιτογόνος 252, 30. σιτοδεία
461, 50: 714, 53. σιτοδόχα
ᾠρεῖα 697, 32. ἡ σιτοφάγος
ἀκρίς 474, 3
σίττη 425, 48
σιτώνης ὁ 714, 51
σιφλός 714, 56. σιφλώσει 715,
1. σιφνέως 715, 7. σίφων 715, 5
σίω pro σείω 714, 37
Σιών opp. 715, 8
σιωπῇ 715, 15. σιωπῇ adverb.
715, 18
σικ Ionicum augmentum in prae-
teritis 624, 31
σικάζω 715, 41: 716, 24
σκαῖός 716, 24: oxyt. 417, 27.
σκαῖαί πύλαι 716, 18. σκαῖός
ἔχειν πρὸς τὰς πράξεις 716, 27
σκαίρω 716, 13: 722, 57: 738, 5
σκαλεύω 385, 14: 715, 48: 717, 19
σκαλινός 715, 52
σκαλμός 715, 21: plur. σκαλμοί
398, 25: 764, 36: 769, 20
σκάλοψ 715, 27
Σκάμανδρος Π. 715, 30, 35
σκαμβός 545, 26: 715, 49: 716,
25
σκάδαλον 715, 41, 43. σκαν-
δάλαρον 715, 45. σκάνδιξ
270, 50
σκάπτω 715, 49: 716, 15. σκά-
πτεσθαι 558, 9. σκαπανεύς
Hercules 726, 26
σκαρδαμύσσειν 716, 4
σκαρδμός d. 398, 24
σκαρίζω 82, 5: 154, 27. σκαρίς
ἡ 491, 42. σκαρίφον 273, 33.
σκαριφήσασθαι 273, 35
σκαρμός d. 715, 23
σκάρος pisc. 723, 1
σκαφεῖον d. 569, 27. σκαφερό-
ροι 155, 11. σκαφίδιον τὸ 549,
10. σκαφίς 715, 54: et 48,
45: 83, 35. σκάφος 716,
15
σκάφω pro σκίπτω 569, 27
σκαδάζω 741, 20: et 5, 5: 57, 43:
219, 18: 249, 4. σκαδασμός
219, 18: 249, 5. σκάδω pro
σκαδῶ 619, 36. σκαδῶ circumfl.
499, 4
σκαίρα, fest. Athen. 717, 27. Suid.
σκίρα: Hel. σκιροφόρια. σκεί-
ρας Ἀθηνᾶ 717, 29, 31. σκείρα-
φος et σκείραφια 717, 27
σκαίρω 792, 1. Σκαίρων nom. pr.
716, 47. σκαίρων ventus, et
σκαίρωνίδες πέτραι 717, 25.
ville et σκιρ—
σκαλετός 716, 34. σκαλίζω d.
716, 33. σκαλῶψ 100, 50:
σκαλῶ 726, 39: et 100, 50.
σκαλός τὸ 716, 31: et 154, 42.
σκαλός vulg. linguae ὁ θαι-
βός 701, 10. σκαλτός 716, 41.
σκαλῶ leu σκαλῶ 154, 41
σκάπα pro σκίπην 801, 40. σκε-
πάζω 716, 44
σκέπαρον 717, 24
σκέπας τὸ 437, 52. σκεπάσματα
787, 11. σκεπασμός ὁ 531, 11.
σκεπαστήρια 345, 18. σκε-
πεινός 89, 34. σκέπη et σκέ-
πος 597, 19. σκέπη foem. et
neutr. 747, 28
σκέπτω 717, 6, 15. σκέπτεσθαι
717, 22. σκέπω d. 716, 44
σκεῦος τὸ 716, 42. σκευοφόρος
ὄχος 145, 13. σκευορεῖν 385,
17. ὁ σκευορῆσας τὸ πρᾶγμα
151, 29. pass. ἐσκευώρηται
287, 28
σκήλη, arefecerit 716, 40
σκηνευτής 743, 15. σκηνή 743,
11, 30: et 716, 50. σκηνή pume
θυμέλη 653, 7. σκήνια τὰ 743,
30. σκήνος τὸ 716, 54. σκηνῶ
716, 50. σκηνώμα 716, 56.
σκήνωμα, cadaver † 742, 15
σκηπάνιον 717, 1. σκηπτρον 717,
2. σκηπτούχος f. 101, 23. σκί-
πτω 717, 5. σκίπτεσθαι 717,
22. σκηρίπτω 611, 9: 717, 51.
σκήψις 717, 5
σκιά 717, 33. σκιαγραφῶ 782,
7: 823, 17. σκιάς ἡ 717, 36:
plur. σκιάδες 717, 39. σκιά-
δειον 716, 55: 717, 39
σκίδναμαι pass. 717, 47. σκι-
δνάσι a σκίδνημι 717, 46. σκι-
δνῶ 717, 44: et 619, 37
σκίμπος 717, 55: regularius σκίμ-
πος 154, 29, 33: 717, 51
σκινδαψός 201, 3: 219, 49
σκίοεις 717, 34
σκίπος 611, 9. σκίπων 717, 48
σκίρα ἡ γύψος 718, 7: et Suid.
σκισάδος Minervae festum 824,
56. σκίρος 718, 3: et 475, 27.
σκισοφορίων 718, 10: et σκισ-
σοφορίων 718, 6. σκισοφορίωνος

τῇ ιδ', βρυφόνια 210, 31. vife
et σκεις—
σκίγτης λόχος 716, 1. σκίγτω
718, 12
σκίρωθῆναι 717, 57. σκίρωμα τὸ
344, 31
σκίφος pro ξίφος 718, 11. σκι-
φός δ' 718, 16, 23
σκληάβοι et σκλαβηνίαι 225, 48
σκληρός 718, 14. σκληρόστομος
385, 50. σκληροτραχηλεῖν
751, 36
σκῶ d. a σκέλλω 718, 15
σκιπός δ' 718, 16. σκιφός 234,
33. σκίψ 718, 17
σκολιός 718, 28. σκολιόν ἄσμα
718, 35: et 361, 24. σκόλος
282, 19. σκόλον τὸ σκολιόν 718,
30. σκόλοψ 100, 49: 282, 19
σκολύθριον 718, 39
σκόλυμος d. 397, 7
—σκον es e Ion. 295, 12
σκόπελος 718, 46. Σκοπελῖνος
nom. pr. 793, 46
σκοπή et σκοπία 704, 39. σκοπαί
αἱ 718, 53. σκοπία ἡ 718, 53.
σκοπιάζω 718, 56. σκοπός 718,
49
σκορακισμός 719, 4
σκορδίζειν 384, 51. σκορδιᾶσθαι
719, 10
σκόροdon 719, 28
σκορπίω 719, 17. σκορπίος 719, 30
σκοτασμός τοῦ ὀφθ. 609, 17. σκο-
τεινός λόγος 654, 27. σκοτίζω
τὸ σκοτῶ 444, 56: 445, 1. σκό-
τιος 236, 27. σκότιοι υἱοὶ 336,
2. σκυτίας Ἀφροδίτης ἱερὸν
543, 48. σκότος 719, 29: et
168, 34. σκότος neutr. et masc.
635, 57. σκοτοδασυπυκνόθριζ
719, 36. σκοτόμαινα 719, 34.
σκοτομήνη 233, 17. ἐσκοτωμένα
κόσκινα 539, 10. σκότωση ἡ
492, 3
σκουτάριον τὸ 572, 57
σκρινιάριος ex Lat. 718, 57
σκύβαλον 719, 53: et 132, 11.
σκύβαλα πυρῶν 125, 45
σκυδαίνειν 719, 54. σκύδεσθαι
720, 5: et 142, 43: 364, 9.
σκύζω d. 720, 4
Σκύθα voc. a Σκύθης 670, 22.
σκύθαι, ministri publici 761,
43: 762, 9
σκυθωπός 720, 8. σκυθωπείδης
166, 5
σκύλα 720, 13: u producto 720,
16
σκύλαξ 720, 18. σκύλλος seu σκύ-
λος 720, 19. σκύλος 364, 6.
σκυλοδέψης 364, 7
σκύννος et σκυμνός 720, 21. σκύ-
μνος u correpto 730, 27. σκύνιον
720, 3
Σκύρος inf. 720, 24. σκύρος ἡ
λατύπη 720, 21, et Helych.
quod et σκίρος eidem pariter
et nostro.
σκυτάλη 720, 42, 48. σκυτάλη,
luffis 124, 38. σκυταλίδες 720,
45. σκυταλουμένη 720, 47. σκυ-
ταλωτοὺς τροχούς 720, 42
σκυτικὸν σμιλίον 135, 10. σκυ-
τίνα 720, 40. σκύτος τὸ 720,
29: et 311, 42. σκυτοδέψης
217, 16
σκῶ σκαίρω 716, 13

—σκω ex futuro 205, 28: cum
reduplicatione 513, 39: non
admittit ante se diphthongum
per i 272, 12, 26: 318, 11:
non capit ante se diphthon-
gum ei 476, 44. —σκω loni-
cum penultimam corripit 308,
11. —σκω d. defect. 231, 33,
39
σκώληξ 719, 44
σκῶλος 719, 38. σκῶλον τὸ 155,
36. σκωλοβατίζειν 155, 39
σκῶπες aves 719, 48. σκῶπτειν
719, 51. σκῶπτῆς δ' 593, 7
σκωρεία 512, 53: et Suidas: at
Helych. σκωρία.
σκῶψ, avium species 719, 48
—σλη— 249, 15
—σμα verbalia 34, 15
σμάραγος 720, 51. σμαραγεῖ 720,
51, 54. σμάραγδος 720, 55
σμερδαλέος et σμερδνός 721, 3
σμήγματα 354, 8. fed et σμήμα
τὸ 709, 47. illud, a σμήχω:
hoc, a σμῶ.
σμήννος 721, 9, 24. σμήριγγε ἡ
721, 12
σμιγκός pro μικρός 721, 14
σμινθεύς 721, 16
σμιγερός 721, 18
σμούξαι et σμύχειν 721, 19
σμούρα 721, 52. σμυρνίζειν 384,
56. Σμύρνη inf. 721, 34:
Steph. Byz. Σμύρνα.
σμούχος 783, 34
σμῶ 709, 46. σμῶ σμήχω 253,
16. σμῶ τὸ πλήσω, f. ἦσω
721, 10, 22, 24
σμώνω d. 721, 23, 31. σμῶδιξ
ἡ 721, 20. σμώνη 721, 28.
σμῶξαι τὸ πατάξαι 721, 20.
σμῶχω 742, 8
—σνhs 249, 17
σοβαρός 721, 35. σοβεῖν 721, 37:
et 104, 56: 270, 36
σοί, tibi, oxyt. 314, 11
σόλος 721, 39. Σόλοι, op. Cypri
721, 45. σόλοικοι 721, 49.
σολοικίζειν quid 721, 56. σο-
λοικίζομενον 722, 9. σολοι-
κισμός 722, 6, 10. soloecismus
mimice admissus 774, 44
Σόλυμος seu Σόλυμοι 721, 43
σός et σῶς 742, 1. σός per o
292, 38: 607, 38: 709, 17. sic
σόν ἐμμεναι 415, 53, 55: τὸ
σόν 142, 8. σουμένη ἡ ἐλαυ-
νομένη 287, 52: a th. σῶ 292, 39
σορός 722, 12: 827, 21
σός ἡ ὄν 314, 20: plur. σά τέκνα
509, 28: δοῦλα σά, pro δου-
λεύοντά σοι 285, 3
—σος e fut. σω 287, 40
σοῦβλαι, subulae 613, 2
Σοῦσα opp. 722, 24. σουσίας
Syrus equus 722, 26. σουσον
722, 24, 28. σουσιον μύρον 722,
27: aliis σουσίον.
σοφστής 722, 16. Σοφάκλειος
poet. 779, 55. σοφός 722, 14.
ἡ σοφός Attice 143, 42, 44
σώ et σῶ 741, 56. σῶ τὸ διώκω
292, 39: et 287, 52
σπάδιον τὸ στάδιον 743, 24
σπάδων δ' 722, 30: et 394, 28:
674, 9. σπάζω d. 155, 45
σπαθάρια ποιῆσαι 212, 10. gla-
diatoria certamina instituere.

σπαθᾶσθαι 384, 44. σπάθη ἡ
722, 32, 34. σπάθη textoria
384, 46
σπαίρω 716, 14: 722, 51: 737,
13
σπάλαξ 161, 7
σπάλυγγες seu σπήλ. 494, 10
σπάνις 722, 42. σπάνιον 722, 40.
σπανίζω 722, 40
σπαράζειν 86, 18. σπάργανον 722,
36. σπαργανώματα 722, 37
σπαρίζειν 723, 3. σπάρος pisc.
723, 1
Σπαρτιάτης δ' 722, 48
ἡ σπάρτος 765, 4. σπάρτα τὰ
722, 45: itemque σπάρτα τε-
κτονικά 223, 20. σπαρτίον με-
τρικόν 740, 45. σπαρτός d.
528, 57. τῶν σπαρτῶν fabula
797, 41
σπασμός 737, 50. σπάσσω ut
πλάσσω 674, 9: ulitatus σπῶ.
σπεία f. 723, 13
σπείδω 302, 3. σπείδω Rhegini
pro σπένδω 135, 45
σπεῖν 364, 20
σπείους p. 262, 19: 723, 27
σπείρα et σπείρημα 723, 34
σπείρω 723, 47
σπείσαι a σπείω 723, 5, 53
Σπειώ f. pro Σπεώ 814, 35
σπένδω 723, 5. σπένδω τὸ ἀναιρῶ
738, 38. σπένδω def. 232, 18
σπέος et σπέος 723, 9, 27
σπέργυς 723, 17
σπέρμα 723, 14. σπερμαίνειν 723,
14. σπερμολόγος 622, 9: 723,
43: et 227, 55
σπέρρω Aeol. 300, 19
σπέρχω 723, 22
σπές δ' 740, 11, 21. σπέσθαι 723,
25
σπέσι, seu σπέσι 723, 42. Eust.
472, 41, tradit ex nom. σπέος
lyncopatum videri τὸ σπές.
σπείδω 723, 19. σπείσιμοι, mi-
nistri publici 761, 44: Suidae
σπειςίνοι: nostro σπουσίνοι
762, 10. σπειςτικῶς 738, 27
Σπεώ et Σπειώ 814, 35
σπήεσι f. a σπέος 723, 41. σπή-
λαιον 723, 55. σπήλαδιον 240,
3: 700, 48. σπήλυγγες 724,
1: et 494, 10. σπήλυγγώδεις
πέτραι 724, 3
σπίδης eos 271, 17, 22. σπιδίος
271, 19. σπιδόθεν 271, 20
σπίθαμή ἡ 647, 30: 724, 8
σπιδάδες 494, 10: 495, 41: 724,
2
σπιθῆς 724, 9
σπίνος d. 672, 40
σπίρα et σπρίον 723, 40
σπλάγχνα 724, 14
σπλήν 724, 17
σπύγγος 724, 19. σπόγγος, non
σφόγγος 739, 29
σποδεῖν τὸ κινεῖν 50, 27. σποδί-
ζειν 270, 6. σποδός 724, 22:
et 615, 8
σπονδειακὰ ὀνόματα 8, 42
σπόνδυλος 245, 41: 543, 8
σπορά d. 61, 47: 589, 22.
σποράδες νῆσοι 724, 26. σπο-
ράδην 367, 10: 781, 25.
σποράδην κεῖσθαι 724, 26.
σπορεύς, fator 505, 22. σπό-
ριμος d. 38, 46: 487, 28

σπουδῇ adverb. 78, 29: 724,
28
σπουσίνοι: vife σπείσιμοι.
σπρατόν pro σπαρτόν 724, 27
σπυρίς 724, 31. σπυροὶ οἱ πυροὶ
Syrac. 724, 22
σπῶ τὸ ἔπω 740, 11, 21. σπῶν et
ἐνισπῶν 740, 23
—σρ ut σλ— σν 249, 17
σσ geminatum metri gratia 418,
13: pro σ Aeolice 281, 36:
pro ζ Aeolice 88, 15: in ζ
Aeolice 582, 13: in ζ Dorice
573, 25: diphthongum ante
se non admittit 299, 21: 537,
19
—σσα ex ξ 100, 42. —σσω d.
verba 14, 7. —σσω baryto-
num, et σσω circumflexum 444,
42. —σσω pro πτω 124, 22.
Aeol. pro πτω 562, 5: 605, 42:
635, 54: 673, 11. —σσω fut.
σω 274, 36: 285, 45: fut. ξω
100, 24
—σων compar. f. 157, 38
Στάγειρος, et pl. Στάγειρα 488,
12
σταγμός d. 724, 52. σταγών 724,
34
στάδην d. 612, 55. σταδὴ μάχη
724, 39. στάδιον 724, 34:
743, 16
στάζω d. 539, 5: 724, 34, 49
σταθερός 277, 49: 726, 20. στα-
θερόν ἡμαρ 724, 42. σταθερός
309, 21
σταθμίζω 724, 45. σταθμός 383,
11: 724, 45: plur. σταθμοί
364, 37. σταθμός, stabulum
710, 53. σταθμῶ 724, 48
σταῖς τός 657, 46: et 251, 38
στακτὴ 724, 49. σταλάσσω 541,
57: 724, 54. σταλαγμός 724,
51. σταλαγμός τύχης 415, 50.
σταλαγμός Aeol. ἡ ὀδύνη 576,
25
Στάλιρος op. 488, 10
σταμίνας 724, 55. στάμνος 725, 1
στάν f. 196, 6: 725, 1
σταπὶς pro σταφίς 725, 34
στασιάζειν 725, 7. στάσιμα μέλη
690, 49: 725, 2
στάσκε Ion. pro ἔστη 624, 42.
στάσσω d. 724, 51. στατήρ 725,
11. στατήρες, creditores 725,
25. στατὸς ἵππος 51, 10. σταυ-
ρός 725, 27: 827, 24: pl. σταυ-
ροὶ οἱ 502, 13
σταφίς 636, 6. στάφυλος 743, 8.
σταφυλή 725, 32. σταφυλή et
σταφύλη 742, 44. σταφυλή
faucium 221, 37: 514, 49. στα-
φυλή fabr. 233, 6
στέαρ τὸ 725, 35: et 491, 32
στεγάζω 725, 37. στεγανός 725,
39. στεγανόποδες ὄρνιθες 725,
40. στεγανώματα 725, 43.
στέγη 725, 44: loem. et neu-
trum 747, 29. στεγνοφυής 725,
50. στέγος et στέγη 747, 29.
στέγη διάγλυφα 789, 18. στέ-
γω τὸ ὑπομένω 725, 57
στεῖας αὐός f. 491, 33
στεῖβω τὸ πατῶ 398, 37: τὸ περι-
πατῶ 445, 52: 727, 35, 41: d.
159, 16: ei diphth. 454, 7
στειλεία ἡ 726, 52: στειλείη He-
lych.

- στεῖνός f. 275, 50. στεῖνος 726.
 57: 724, 4
 στεῖρα 727, 8: α breui 823,
 21
 Στεῖριός 426, 41: 727, 15: ge-
 nit. Att. Στεῖριος pro Στε-
 ρίως 670, 2
 στεῖχω 728, 6, 37
 στεῖω f. ex στῶ 449, 35, 727,
 13
 στελγίδες αἱ ξύστραι 725, 47.
 στελγιδοποιός 730, 36. στελ-
 γίσματα 725, 47
 στελεός 725, 49: et 339, 57.
 στελεόν 726, 52: item Helych.
 et Suidas: Ionice στελεειός,
 Suid.
 στελέχος 726, 4
 στεῖλω 726, 7: et 695, 34
 στεμβάζει 158, 37. στεμβεῖν 158,
 30
 στέμμα et στέφανος diff. 726, 48.
 στέμματα, falciae 749, 57. στέμ-
 μα λευκὸν καὶ Φοινικῶν 303,
 21. στέμματα ἐξ ἐρίων 303, 18.
 στέμματα Atticis τὰ ἔρια 303,
 33. στέμμα τῶν γάμων 459, 38
 στέμφυλα 216, 21
 στεναγμός 725, 52. στενάχω 95,
 52: 100, 33. στένεται et περι-
 στένεται 725, 5
 στενότατος α. 275, 49
 στένω def. 231, 57
 στένωμα 727, 4: 751, 51
 στέον et ὀστέον, os 636, 8
 στέργω 725, 55. στερεός 726, 17
 στερεῖω d. 452, 44. στεροῦνται
 ἀρᾶρου, carent 748, 10
 στέρνων 726, 12
 στεροπή 158, 44: pro ἀστεροπή
 514, 51. στεροπηγερέτης 158,
 44
 στερός f. 726, 12, 16, 20. στερῶς
 726, 15
 στεροφνός, pellis 257, 46: rectius
 στέρφος 726, 21: unde στερ-
 φόπτελος 726, 24
 στερώς seu στερῶς 160, 3
 στεύται 726, 29
 στεφάνη 726, 40: et 455, 55. στε-
 φάνη aedif. 317, 29. στεφανί-
 της 726, 57. στέφανος diff. a
 στέμμα 726, 41. στεφανῶ οἷς
 οἱ 726, 45, 51. στέφος τὸ 726,
 50. στέφω 726, 21: d. 726, 51:
 a στεφανῶ differt 726, 45
 στέμμεν f. pro στῶμεν 727, 28
 στήν f. pro σταῖν 73, 46, 53: at
 στήν pro στῆν 727, 33
 στήθος 727, 17. στήθεσιν gen-
 calu 506, 48. στήθινον 727, 23.
 στήθοδέσμη 749, 44. στήθο-
 δέσιον 749, 40
 στήλη 727, 24. στήλαι προβλή-
 τες 540, 57. στήλitis 727, 25.
 στήλιτεύω 727, 26
 στήμιναι Dor. 282, 54
 στήμων d. 727, 27
 στήριζω d. 727, 50. στήριγμα
 727, 50: pl. στήρίγματα 288,
 43
 στήσιχορος 378, 56: 438, 26
 στήσω fut. 725, 11. στήσαι τὸ
 δανείσασθαι 613, 20
 στήσω f. pro στῶσι 727, 30
 —στί adverb. 19, 33
 στιβάζω 727, 38. στιβάζειν, et
 στιβάσμενος 782, 9. στιβα-
 ρός 727, 41. στιβάς d. 727, 38.
 στιβεύω 727, 39. στίβος 727,
 35. στιβῶ ἥσω d. 159, 13
 στιγματίας ὁ 727, 52. στιγμή
 727, 54. στίζω d. 522, 57:
 539, 5: 727, 55
 στίλβω 728, 2. Στίλβων nom.
 pr. 791, 18. στίλβος 728, 3:
 d. 41, 49: 489, 51
 στίξ 728, 8: 757, 53. στίξ et
 στίχος 729, 22
 στιπτοὶ γέροντες 163, 11
 στίπυον seu στίπιον 731, 57
 στίφος 729, 21
 στιχάειν 728, 6: contract. στιχῶν
 114, 50. στίχες, τάξεις 786,
 42. στιχὸς γῆς 185, 51. στί-
 χουσι pro στίχουσι 769, 52.
 στιχῶ ᾧς ᾧ 728, 8. στιχῶ τὸ
 ἐν τάξει πορεύομαι 585, 21: d.
 122, 45: 516, 8: fut. ἥσω
 476, 26
 στυγγίς 125, 43
 στοά ἡ στοιά 665, 3: d. e στοιά
 612, 41: 728, 11
 στοβεῖν τὸ στομεῖν 585, 20
 στοιά ἡ 550, 7: et d. στοά 612,
 42: 665, 2, 6: 728, 11
 στοιβή ἡ στοιβασία 727, 37
 στοῖδιον dimin. 550, 10
 στοῖχος d. 728, 10. στοῖχοι αἱ
 σταλινες 699, 36. στοιχεῖον d.
 728, 10
 στολή 728, 13: d. 186, 52: 726,
 10. στολίζειν, cultu ornare 695,
 32. στόλος 728, 14, 17: et 726,
 11
 στόμα 728, 18. στόμαργος 235,
 43. στομάτεσι f. 167, 4: et
 στομάτεσι 418, 21. στόμαχος
 728, 22. στόμιον proparoxyt.
 520, 23
 στοναχος et στοναχή 100, 33.
 στόνος 728, 30. στονοῖς 728, 30
 στόνυξ 728, 32. στορέτας 728, 34
 —στος superl. penultima contra-
 cta 676, 12
 στοῦν et ὀστοῦν 623, 35
 στοχάζομαι 728, 37
 —στρο ex στῆρ 170, 54
 στραβός 729, 41: et 521, 27. στρα-
 βαί 651, 44. στραβίζειν 713, 13
 στραγγαλίδες 729, 46. στραγγύ-
 ειν 330, 56. στραγγῆ ἡ 729, 41
 στραπή f. pro ἀστραπή 514, 51
 στρατεία 729, 19. στρατεῖον 729,
 37. στρατεύειν pro στραγγεύειν
 330, 56: et στρατεύεται pro
 στραγγ. 755, 38. στρατεύμα
 729, 34. στρατεύσεις 729, 35
 στρατηγός peculiari signif. 729, 7.
 στρατηγῶ 274, 18. στρατηγεία
 209, 15. στρατηγικά χρήματα
 449, 12. οἱ στρατηγικοὶ citan-
 tur 184, 50. στρατιά 729, 9,
 19. στρατίος Ἀρης καὶ Ζεὺς
 729, 36. στρατός 728, 40:
 oxyt. 656, 9. στρατόπεδον 729,
 33. Στρατίτις nom. pr. 729,
 38
 στρέβλη 729, 49. στρεβλός 729,
 47. στρέμματα ποδῶν 678,
 26
 στρεύεσθαι 729, 50
 στρεψίμαλλος 729, 53
 στρέφον 729, 54
 στρηνός 730, 21. στρηνός † 730,
 18. στρηνῶν 730, 17
 στριφνός 730, 23
 στροβεί 730, 44. στρόβιλος 730,
 38. στροβίλια 792, 42
 στρογγυλοῦσθαι 404, 44
 στρόμβος 730, 44
 στροτός Aeol. ὁ στρατός 728, 44
 στρουθός et στρουθίον 730, 30
 στροφάδες νῆσοι 730, 48. στρο-
 φάδην 742, 6. στροφαῖος Ἑρ-
 μῆς 376, 34: 730, 46. στρο-
 φαῖος pro στροφεύς 376, 35.
 στροφαλίζω 730, 54. στρο-
 φάλιγξ 730, 50. οἱ στροφεῖς
 231, 30. στροφή 678, 40. στρο-
 φή chori 363, 46. στροφή et
 ἀντιστροφή in melicis carmi-
 nibus 690, 51. στροφίγξ ἡ
 446, 31: pl. στροφίγγες 444,
 6. στροφίον 86, 20: 730, 36.
 στρόφος 731, 1: et 678, 40: a
 στροφή diff. 743, 7. στροφῶ
 Aeol. 728, 44
 στρύφω et στρυφνός 730, 23.
 στρυφνότης 726, 23
 στρύχνος pro τρύχνος 771, 31
 στρώ fut. ᾧσω 731, 4. στρώμα 731,
 2. στρώματα πρὸς εὐνήν 552,
 48. στρωμνή 731, 4. στρωννύω
 d. 731, 6. στρωτήρ d. 731, 6.
 στρωτήρια τὰ 228, 49
 στρωφῶ 731, 14: 771, 2. pass.
 στρωφᾶσθαι 731, 13
 στυγεῖν d. 731, 20. στυγερός d.
 566, 44: 731, 28. στυγητός d.
 731, 28. στύγιος 64, 32. στυ-
 γνός 731, 15. στύγω seu στύζω
 731, 27. στυγῶ ἥσω 731, 28.
 στύζω seu στύγω 731, 26
 στύλος 731, 37: et 478, 20. στύ-
 λοι, statumina 487, 45. στυ-
 λίτης ὁ d. 570, 25. στυλῶσαι
 pro στῦσαι 100, 15. στυλωταὶ
 καθέδραι 32, 46
 Στύμφαλος et Στυμφαλίδες ὄρ-
 νιθες 731, 40
 Στύξ infern. 731, 7, 10, 29, 33
 στυπεῖον 731, 52. item στύπιον
 seu στίπυον 731, 57. στύπος
 731, 45: et 228, 26: 633, 29
 στυππαξ scortice 731, 56. στυπ-
 πεῖον 731, 54. στυππειοπώλης
 731, 54. στυππειοποιός 339, 56
 στύραξ 732, 1: et 709, 8, 12.
 στυρακίζειν 732, 6
 στυφελός 732, 13. στύφελος seu
 στύφλος 732, 17. στυφελίζειν
 732, 14, 17. στυφελίδες ὄρνι-
 θες 567, 15: aliis στυμφαλίδες.
 στύφλος 732, 19. στυφλοῦς
 πέτρας 732, 16. στυφλόκομος
 732, 7. στύφος pro στύπος
 732, 18
 στύω d. a στῶ 731, 38
 στῶ prim. th. 522, 57. στῶ τὸ
 ἰστῶ 724, 34, 51: τὸ ἰστῶ καὶ
 ἐδραῖω 726, 1: τὸ ὑπομένω 727,
 27. στῶ εἰς εἰ 726, 13. στῶ
 ἥσω 477, 36
 στῶδιον dimin. 486, 21: 550, 6.
 στῶιχοί 729, 25: 732, 11
 στωμύλεσθαι seu στωμύλλεσθαι
 729, 31. στωμύλματα 729, 32.
 στωμύλος 729, 29
 σῶαρος 812, 46
 συβαρίζειν 732, 21. συβάρις ἐπι-
 φθέγματα 732, 23
 συβήνη 732, 25. συβύσια 732, 28
 συβριάζειν pro συβαρίζειν 732, 26
 συβῶτης 81, 24: 205, 55. συβῶ-
 τεῖν 81, 24. συβῶσιον 205, 55
 σύγα Dor. pro σύγε 732, 30
 συγγενής κατ' ἐπιγαμίαν 509, 51,
 54. κατὰ συγγένειαν τοῦ κ
 πρὸς τὸ γ 572, 40. συγγενί-
 κοὶ θεοὶ 226, 17
 συγγνώστης ὁ 478, 17: 612, 1
 σύγγραμμα 240, 49. συγγρα-
 φεῖς 732, 42. ὁ συγγραφεύς.
 (ut ὁ ποιητής, ὁ περιηγητής)
 per excellentiam, Thucyd. 449,
 50: 765, 32
 σύγε ut ἐγώ γε 732, 29, 38
 συγκαθεύδων 464, 42
 συγκαμπτεσθαι 242, 9
 εἰς συγκατάθεσιν ἄγω 678, 33
 συγκαταλέγει θεοὶς 775, 5
 σύγκειται παρὰ τὸ — composi-
 tum est ex — 94, 33: 810, 10.
 τὰ συγκείμενα ἀπ' αὐτοῦ 454,
 22. τὰ συγκείμενα παρ' αὐτοῦ
 262, 32: 413, 47. συγκείμενα
 παρὰ βαρυτόνων, composita
 cum b. 808, 6. συγκείμενα πα-
 ρὰ τὸ ἔργον, composita ex —
 394, 48. sic 109, 23, et alibi
 passim.
 σύγκλητος ἐκκλησία 733, 15
 συγκλονεῖν 378, 48
 συγκοιμάσθαι 551, 4. συγκοίτιον
 733, 3
 συγκομιδή 733, 21. συγκομιδὴ
 καρπῶν 527, 17. συγκομιστοὶ
 ἄγροι 733, 4
 συγκόφαι 733, 19. συγκόπτουσαι
 μίαν συλλαβὴν ἐν τῇ συνθέσει
 299, 28. σύγκοψον τὴν os
 συλλαβὴν 756, 51. sic συνε-
 κόπη ἡ λα συλλαβὴ 560, 50.
 συγκεκόφθαι ἀπὸ τοῦ — per syn-
 copen factum esse 276, 25. συγ-
 κοπή 733, 7. συγκοπή τοῦ η
 467, 9: 518, 21: 587, 39: τοῦ
 ο 154, 25: 430, 3: 645, 10: τῆς
 εἰ διφθ. 438, 54: 502, 6: τῆς ης
 συλλαβῆς 616, 56: τῆς ρι συλ-
 λαβῆς 661, 45: τῆς σα συλλα-
 βῆς 121, 10: τῆς σω συλλαβῆς
 628, 11: τῆς δα 518, 5: τῆς δη
 618, 54: τῆς νη 662, 18: τοῦ
 λα 560, 10. συγκοπή pro ἀπο-
 κοπή 245, 2: 246, 3: 321, 37:
 642, 49: 788, 48. συγκοπή de
 elisione cum apostropho 415, 32
 συγκοτταβίζειν 553, 13
 συγκρητίζαι 732, 55
 σύγκριμα τὸ 532, 15. συγκριτικός
 779, 17. συγκριτικῶν τύποις
 συμπεπτωκότα ὀνόματα 195,
 13
 σύζησι f. 410, 46
 συζυγία verborum 733, 25. συ-
 ζυγοῦν τῇ ἐμοί 616, 24. sic
 416, 6
 συνηεῖν et συνηία 733, 29
 σύθεν f. 733, 28
 συκάζω 733, 9. συκάσαι, dela-
 tores 733, 55. συκά ἡ 313, 21:
 733, 35: contract. συκή 733,
 32, 35. σύκινοι ἄνδρες, et συ-
 κίνη ἐπικουρία 733, 11. συ-
 κον 479, 19. συκόβοι 733,
 56. συκολόγοι 733, 36. συ-
 κομοραία 733, 35. συκοφάν-
 ται 733, 45, 52, 54. συκοφάν-
 τεῖν 733, 38, 48. συκοφάν-
 τια 733, 38: et 656, 13. συ-

- κώδεις 733, 36. συναγοί 733, 36.
 σύλαιοι αἱ 734, 2
 συλλαμβάνειν 734, 11
 συλλεγτρος 734, 9
 συλλήβδην 734, 14. κατὰ σύλλη-
 φιν, in unius syllabae compre-
 hensu 662, 47: 667, 24. sic ἐν
 συλλήφει εἶναι μετὰ τῶν ἐπι-
 φερομένων, comprehendi et acci-
 pi cum inflex. 249, 19. συλλή-
 φως in dictionum syllabis quae
 sit ratio 462, 34
 συλῶ τὰ ἀφαιρῶ 734, 1. συλῶ
 αὖ 281, 49: 526, 56. τὰ συ-
 λώμενα 353, 9. σεσυλήμεθα
 τὰ ἡμέτερα ὑπὸ Φασηλιτῶν
 734, 4
 σύμβαμα 734, 16: et 196, 38
 συμβαρύνεται καὶ ὀξύνεται 743, 1
 σύμβολα 734, 17, 22. σύμβολα
 νίκης 769, 18. συμβόλῳ θείῳ
 χρησάμενος 210, 28. συμβό-
 λαιον δικαστικόν 672, 36. συμ-
 βολικός λόγος 734, 21
 συμβουλευτικός verbi modus 121,
 37: aliis Hortativus modus.
 συμβῶμεν 734, 28
 σύμι τὸ ὄρμῳ 355, 46: 383, 44
 συμμαλάσσειν εἰς ἐν 793, 9
 σύμμαχος 360, 56
 συμμορία 734, 32. συμμορίας
 ἡγεμῶν 418, 15. συμμορίται
 734, 43
 συμμύειν, coire in unum 331, 4
 συμπαράφύεσθαι τῷ— 411, 46
 συμπεφθεῖς εἰς ὀπτησιν 412, 33
 συμπίλειν 672, 6
 συμπίνειν 533, 13
 συμπίπτει συνδέσμῳ 636, 49. συμ-
 πεπτωκέναι τοῖς συγκριτικοῖς
 574, 4
 ὁ σύμπλους 385, 44
 συμπόσιος d. 139, 49. Συμπό-
 σιον, Herodiani liber 420, 36.
 συμποσιακὰ ζητήματα 241,
 31, 38. συμποτικὸν ἄσμα 718,
 35
 συμπράκτωρ 478, 17: 612, 1
 σύμπωσι, compota 698, 52
 συμφερός 209, 3
 συμφλέξαι τὰς ναῦς 711, 41
 συμφοιτητής 734, 47
 συμφορά 734, 49
 συμφράστατο 799, 22
 σύμφυτος τόπος 466, 1
 σύμφιλουται τῷ— 317, 46
 σύν πέτε καὶ ἐξ τριηραρχοῦντες,
 quini et leni: seu, quinque et
 sex una— 734, 38. σύν in
 compositione finalem, quando
 amittat 736, 52
 συνάγκεια 196, 51
 συναγωγή Φιλίας 736, 51
 συναγωνίζεσθαι 734, 52
 συναῖγδην 41, 30
 εὐναιμος 103, 45
 συναίρειν λόγους, vel συνείρειν,
 conferre form. 561, 14
 συναιρέσει τοῦ α καὶ εἰς τὴν αἱ
 δίφθ. 30, 29. συναιρέσει τοῦ αἱ
 εἰς α δίφθ. 21, 10. συναιρέσει ἡ
 κράσει ζείδωρος 410, 9. συναι-
 ρεσις pro κράσει 265, 13: 392, 23
 συναλήλιπται 641, 43
 συναλλάττειν, contrahere 149, 2.
 συναλλάγαι praeiorum 320, 49.
 συναλλάγμα 735, 4
 συναλοιφή, contractio 406, 57.
 sic 250, 14: 423, 38. κατὰ συνα-
 λοιφήν κῶ ἐκ τοῦ κέω 588, 38.
 κατὰ συναλοιφήν, Προῦδος 801,
 2. συναλοιφή, κατὰ 469, 33.
 συναλοιφή trium dictionum in
 unam 551, 26
 συναμήσασθαι 83, 3
 τὸ συναμφοτέρον, πεζοῖ τε καὶ ἰπ-
 πεῖς 729, 8
 συναναπαυόμενος 464, 42
 συναναστροφή 612, 52
 συναντιλαβέσθαι 821, 57
 συναόρος 734, 54
 συναπέρχεται τῇ— 482, 14
 συναρθρα μόρια 68, 52: 416, 5
 συναρμόζειν 611, 34, 37
 συναρμόζοντα τοῖς ὀνόμασι 132, 1.
 συναρμόζονται τοῖς ἐνεστώσι, idem
 initium habent cum praef. 111,
 15: 817, 25. sic συναρμόζονται τῷ
 μέλλοντι 454, 44: συναρμόζονται
 ταῖς μετοχαῖς 625, 6, 11. item—
 que 23, 45: 332, 33. item ad-
 verb. συναρμόζοντος 129, 19:
 252, 41: 253, 3: 259, 45: 306,
 48: 554, 56: 602, 34
 συνασμενίζω 155, 25
 συνάφεια 144, 42
 συνδαίταλεις 251, 45
 σύνδενδρος τόπος 442, 24
 σύνδικοι 734, 57
 συνδασύνεται τῷ προ αὐτοῦ 317, 47
 σύνδειπνον 298, 10
 συνδίκειν pro συνδιοικεῖν 699, 29
 συνδυάζειν 735, 5: et 104, 17
 σύνδυο ἀλίσκεσθαι 72, 54
 συνδῶν 282, 26: melius συνδέων
 379, 42
 συνεδρία ἡ 446, 20. συνέδριον 735, 7
 συνέηκε f. 317, 53
 συνειλεῖν 298, 23: pass. συνει-
 λείσθαι 404, 45. συνειλύω 333,
 42
 συνεῖκα c. 617, 53
 συνεῖρα 339, 52: 735, 12. συνεῖ-
 ρειν 304, 26
 συνεισφέρειν 369, 43. συνεισφορά
 369, 31
 συνεκδοχή 149, 11. συνεκδοχι-
 κῶς, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον 680,
 19. συνεκδοχικῶς ἀπὸ μέρους
 413, 52
 συνεκδρομή τοῦ ῥήματος 66,
 52: τῶν πτώσεων 44, 16. sic
 256, 32
 συνελεῖν, contrahere 423, 41
 συνελευσις 735, 15
 συνελίζοντα † 241, 50
 συνελευσμένος absque augm. 706,
 47, 51
 συνεμπίπτουσα πτώσει πτώσις
 585, 16. συνέμπτωσιν πέπονθε
 101, 31. συνέμπτωσις vitata
 9, 6: 24, 3
 συνεξέδωκε τῷ— 812, 51: et συν-
 εξέδωκε τῷ σιτόν 800, 21
 συνεξηκολούθησε τῷ— 486, 19
 συνεοχμῶ 735, 8
 ἡ συνέπεια tonum mutat, acu-
 tum in grauem 638, 2: et 409,
 19
 συνερεῖδεν 216, 19. συνέρεσις
 ὀδόντων 215, 48
 σύνες f. 735, 17: 740, 15
 συνεχέας adverb. 358, 52: 670,
 40
 οἱ συνεχόμενοι κακοῖς τισι 98, 9.
 συνεχόμενος μιάσματι, pro
 ἐνεχ— 65, 31
 συνέψευσαι 384, 57
 σύνη seu τῶν 314, 46
 συνηβολία ἡ 735, 13: et 357, 29
 συνηγορος 735, 26
 συνηθης barytonum 435, 55. συν-
 ήθης ἐστὶ, in communi loquen-
 di consuetudine usurpatur 416,
 54. sic ἡ συνηθία, communis
 loquendi consuetudo 7, 49:
 292, 57: 607, 6. ἡ συνηθία,
 vulgaris lingua 597, 46. sic ἐν
 τῇ συνηθείᾳ, in communi loq.
 consuet. 71, 15. τὸ ἐν τῇ συν-
 ηθείᾳ 169, 2. οἱ ἐν τῇ συνη-
 θείᾳ, qui consuetum vulgi mo-
 rem sequuntur 122, 51. item
 ἡ κοινὴ συνηθία 610, 37: 683,
 10: ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ κα-
 λεῖται θύνα 459, 18. ὁ ἐν τῇ
 κοινῇ συνηθείᾳ νάρθηξ 597, 50.
 συνηθως, more solito 610, 43
 συνηκα 317, 53
 συνηλικιώτης ὁ 386, 44
 συνημονες 735, 29. συνημοσύνη
 735, 32
 συνήντει 372, 13. συνήντετο 735,
 34
 συνηορος 442, 3
 συνηρέθην ὁ. 730, 6
 συνηρμόσθαι 612, 45
 συνηύξησε 347, 2
 σύνθεο 735, 22. σύνθεσις ἀπὸ εὐ-
 θείας εἶναι ὥφειλε 399, 8. τὴν
 σύνθεσιν ἐχει ἀπὸ τῆς— compo-
 sita est ex— 243, 37. σύνθεσις
 ἡ ἄνω τῆς χαλαμύδος 363, 30.
 σύνθεσις 521, 47. σύνθετοι λέ-
 ξεις 649, 43. συνθηκοποιήσο-
 μαι 663, 51. τὴν συνθήκην
 ἐχει ἀπὸ— componitur ab—
 229, 57. sic ἡ συνθήκη παρὰ
 τὴν χεῖρα 400, 7. σύνθημα
 735, 25
 σύνθρονος 735, 21
 συνθύοντες 468, 50
 συνίζησι pro συνιζάνει 735, 36.
 συνίζησις 735, 36. συνίζησις
 pro συγκοπή 279, 8
 συνίου εἰς εἰ 612, 8
 συνίστησιν ἡδιστον εἶναι 443, 8
 συνίστωρ 478, 17: 735, 38
 συνίω et συνιῶ 735, 17, 20. συν-
 λειν τὸ συνιέναι 612, 6. συνιῶ
 εἰς εἰ 612, 7
 συννεάται Ion. 599, 23
 συννεφές 735, 39. συννεφία 236,
 29
 σύννους 735, 40
 σύννυμφος 302, 17
 σύνοαρός τις 734, 55
 σύνοδος 735, 42. σύνοδῳ τοῦ οἱ
 εἰς οἱ 678, 44. σύνοδος, co-
 mes 682, 7
 σύνοιδα Aeol. 484, 4: 617,
 52
 συνοίμιος ὕμνος 735, 44
 συνόλως 375, 57
 σύνομβρος πνοή 407, 31
 συνόμηλις 291, 38: 371, 51
 συνόμιλος 478, 18: 734, 55
 συνορίζον τῷ πέλατι 693, 34
 συνοφρύσμα 364, 8
 σύνοχος 735, 48. συνοχῶ ἤσω
 735, 48. συνοχωκότε ὦμω
 735, 46
 σύνταγμα et συνταγματάρχης
 728, 54. συντακτήριος 421,
 24. σύνταξις 736, 3. τῆς συν-
 τάξεως οὕτως ἀπαιτούσης: de
 syllabarum constructione 252,
 44. συντάττεται μετὰ δοτικῆς
 725, 55
 συντελής 736, 11. συντέλεια 736,
 13. συντέλεια, de praeterito
 perfecto 472, 23
 συντελέμενον ἀπὸ γενικῆς 399, 7.
 sic συντετέλεσθαι ἀπὸ— 245, 45.
 συντετέλεσθαι παρὰ τὸ— 94, 53.
 συντετελεμένα παρὰ τὸ ἄγω
 274, 17
 συντιμηθῆναι 736, 15
 σύντονα μέλη 145, 37. συντο-
 νία τῆς τάσεως 620, 16. συν-
 τονούμενα ταῦτοις 400, 10
 συντρέφεται 764, 50
 συντροχάσαι 736, 17
 συνυπάρχει τοῖς— 440, 5
 συνυφάνθαι τῷ— 439, 46
 συνώμεθα 735, 54
 συνώνυμα ὀνόματα 817, 32
 Σύνωπη pro Σινώπη 735, 56
 σῖοι lemmatice 736, 47
 Συρακοῖς f. 736, 26. Συρακοῦς-
 σιος 80, 38. Συρακοσίδι γλώσ-
 σῃ 280, 16
 συρβάβυττα 736, 23. σύρβη 736,
 23. συρβηνός 736, 19. συρ-
 βνηῶν χορός 736, 21
 σύργαστρος 736, 25
 Συρία ἡ 158, 1
 σύριγμα 736, 31. συριγμός 525,
 29: 817, 9. σύριγξ 736, 28.
 σύριγξ μονοκάλαμος 480, 1.
 συριγγώδεις τόποι 374, 29:
 fort. συριγγ. συριγῶ Dor. 412, 2
 συριστί, Syriaca lingua 450, 41
 σύρξ Aeol. ἡ σάρξ 708, 31. sic
 plur. σύρκες 87, 14: 486, 10
 συρμαῖα et συρμαῖζειν 736, 32
 συργάστρα ζῶα 376, 56
 συρφετός 736, 35. συρφετός ad-
 iect. 179, 46: itidem Hel. et
 Suid.
 σῦς 736, 40: u producto 288,
 30: at correpto in genit. 736,
 45
 ἐκ συσκευῆς 286, 24
 συσσεῖσαι, concutere 483, 1
 συσσημαίνει τὸν— 365, 21. συση-
 μαντικά 649, 19
 συσσίτιον et συσσιτία 736, 49
 συστέλλεται εἰς τὸ α 822, 36. συ-
 στέλλουσι pro υποστέλλουσι 599,
 30
 τὸ σύστημα, collegium 519, 16.
 συστήσαι 736, 52
 ἡ σύστοιχος τῆς γνώμης Φορά
 208, 52
 συστολή 726, 10. συστολῇ τοῦ η
 εἰς α 56, 47: 442, 42: τοῦ η εἰς
 α 662, 16: τοῦ ω εἰς ο 612, 55:
 625, 56: 721, 41. συστολῇ Ἰω-
 νικῇ ἡ ποιητικῇ τοῦ ω εἰς α 735,
 51. συστολῇ τοῦ ν 810, 23.
 συστολῇ pro συγκοπή 225, 9
 συστρατιώτης 736, 53
 συστρός † 730, 42
 συσφίγγων τὴν περιεφθαλαίαν 644,
 55. συσφίγγει 579, 11. συ-
 σφίγγμενος 661, 36
 σύτο f. 733, 28
 σύφαρ τὸ 736, 57: et 257, 46
 σιφεός 736, 46: plur. σιφεοί
 725, 31. σιφορβεῖν 81, 25

συχναίνειν 299, 31. συχνοτέρως 665, 20
 σύω τὸ ὄρμω 355, 46: 736, 40
 συώδης χορός 736, 22. συώδες τι ποιεῖν 733, 31
 σφαγεῖον 737, 41. σφαγή 737, 39, 43
 σφαδάζειν 737, 11, 35: α pro-ducto 535, 49. σφαδάζειν, a-licipio 737, 20
 σφάζω 266, 55: 457, 55: 512, 30: 737, 37: α producto 535, 47
 σφαῖρα 738, 4: α breui 823, 21. σφαιρίζειν, lud. pila 790, 26. σφαιρωτής 738, 9
 σφακέλος 737, 51. σφακελίζειν 737, 46. σφακελίσαι 737, 53. σφακελισμός 737, 48
 σφαλίζω pro ἀσφαλίζω seu plico 695, 40, 52: 696, 44, 48: et 278, 57: 500, 26. sic εσφα-λισμένος pro ἡσφ. 595, 36
 σφάλμα 737, 45
 σφάραγος 737, 55. σφαραγεῖν 160, 53. σφαραγεῦντο 737, 57. σφαραγίζω 738, 2
 σφᾶς 738, 12, 19. σφᾶς αὐτοῦς 616, 29. σφας enclit. 128, 22
 σφάττεσθαι 738, 7
 σφε, αὐτοῦς, f. 282, 27. σφέας f. 738, 11, 19. σφέας enclit. pro σφᾶς 498, 18
 σφεδαός 738, 23
 σφεῖς 738, 18, 21: et 314, 24. σφεῖς αὐτοί 616, 29. σφείων f. 738, 29
 σφέλας 738, 32
 σφενδόνη 738, 35. σφενδομηδόν 738, 25
 σφέτερος 314, 26: 535, 35. σφε-τεριζόμενος 738, 31. σφέων f. 738, 30
 σφήκες οἱ 738, 39. Σφήκες pop. Cypri 738, 50. Σφήκεια, Cy-prus 738, 48. σφηκοὶ μελαι-νόρινοι 385, 4. σφηκώδεις 738, 40. σφηκώται 738, 42. σφη-κοῦσθαι 385, 1. σφηκούμενος 738, 42. σφήκωμα τὸ 385, 7
 σφήλας ὁ 100, 46
 σφῆν 738, 26
 Σφήττιοι et Σφῆττοι 738, 44
 σφίγγω 738, 26. εσφίγγει 579, 11. εσφιγμένος 385, 3: 661, 56. σφιγκτός 730, 23. σφίγγε 738, 56
 σφῖν seu σφῖν 738, 18. σφῖν, oxyt. 314, 13: enclitice pro σφίσιν 498, 16: pronomen unius personae 615, 4
 σφόγγος 724, 20: non dicitur 739, 29
 σφόδρα 739, 3
 σφόνδυλος 739, 1. σφονδυλίων μυελός 739, 2
 σφός Dor. vester 84, 49
 σφραγίς ἴδος 183, 6: 518, 16. σφραγιδονυχαραγομήτης 459, 7: 739, 12. σφραγίζω 739, 16
 σφριγών 739, 5. σφριγανός 739, 8
 σφυρόν 739, 34. σφύριον 739, 37
 σφῶ f. pro σφῶν 739, 27. σφῶ pro σφῶν 609, 42. σφῶς 314, 22: 739, 20, 28. σφῶν 314, 21. σφῶν et σφῶ f. vos duo 609, 43. σφῶν absque

enclitici 739, 23: cur apocope admittit σφῶ fiat 609, 54. σφῶν et σφῶν 610, 9. σφῶν-teros 314, 2: 739, 18: 814, 50. σφῶν f. pro σφῶν 610, 4. σφῶν 738, 18. σφῶν αὐ-τῶν 616, 29. σφῶν enclit. 610, 6
 σχαδίσαι et σχαδόνες 739, 41
 σχᾶμα τὸ Dor. 196, 36
 σχάσαι μήρινθον 186, 17
 σχεδιάζω 741, 20. σχεδῖν 739, 48. Σχεδῖος nom. propr. 521, 22. σχεδόν 739, 44. σχέδος 739, 57: 741, 5
 σχέθω d. 739, 51: 740, 31. σχέ-θαι τὸ ἐπισχεῖν 719, 32. σχέ-θω τὸ κωλύω 716, 44
 σχέθιν 739, 54. σχέθι f. 740, 6, 20. σχέθις 740, 1: et 161, 19. σχέ-σις καὶ κώλυσις 384, 21. σχέ-σιν ἔχον πρὸς τὸ— 40, 21. ἡ ἔξω σχέσις 652, 44. σχέσις κυ-κλοτερής 664, 15. σχέσεις τῶν τοπικῶν, ἐξ 628, 3: et 309, 1
 σχέτλιος 740, 26. σχετλιάζειν 740, 33. σχετός d. 161, 24
 σχήματα, gestus 463, 25. σχήμα et βῆμα in omni discipl. ge-neris 196, 38. σχήμα Κορίν-θιον —ομεν ἀντὶ τοῦ —ωμεν 301, 30. σχήμα σύνθετον 60, 16. sic σχήματος συνθέτου λέξεις 268, 50: 348, 8: 628, 35: σχήματος παρασυνθέτου 269, 3. σχηματισμός ἴδιος 9, 38
 σχῆμι seu ἴσχυμι 740, 7, 36: d. 1, 30: 431, 5. σχήσεσθαι 740, 35
 σχίδαξ 741, 17. σχίδιος d. 783, 23
 σχῖνος 740, 47. σχιμίζεσθαι 740, 49
 σχίσας 466, 16. σχοίατο f. 741, 11
 σχοῖνος 740, 37. σχοινίον 740, 37. σχοινίσματα 740, 45. σχοινο-φόρος 740, 38
 σχολάζειν 740, 54. σχολαῖος 740, 57: 741, 2. σχολαῖότης 741, 4. σχολαίτερος f. 741, 5. scho-λαστικός 741, 18. σχολή 740, 50: 741, 1, 25. σχολαί scho-lae 561, 17. σχολῇ adv. 740, 57: 741, 1. σχολῖον 741, 15: 828, 31
 σχῶ τὸ ἔχω 740, 7, 16: τὸ κρα-τῶ καὶ φυλάττω 716, 42, 50: 740, 36: 741, 18: τὸ προῖω 400, 13. σχῶν 740, 18
 σῶ τὸ σωρεύω 711, 16. σῶ σείω 523, 18: 750, 52. σῶ τὸ σείω 710, 39. σῶ τὸ σείω fut. σώσω 721, 39. σῶ τὸ σήθω 271, 36: τὸ σείω ἢ σήθω 757, 2: τὸ κι-νῶ 711, 23: τὸ ὄρμω 270, 56: 355, 47: 364, 29: 383, 43: τὸ ὑγιαίνω 709, 15: 711, 8: 741, 40
 —σω fut. ex ζω 100, 28, 37. —σω pro ᾧ Aeol. 82, 8: 98, 52: 377, 35: 548, 18: 751, 30
 σῶ f. pro σῶσι 742, 1. σῶας, in-tegras 641, 33. σῶεσκον 742, 5. σῶζω et σώζω 741, 27
 σῶκειν 113, 8. σῶκειν 742, 10. σῶ-κος ὁ 113, 8: 707, 38: 742, 10
 σωληνεύεσθαι 385, 27
 σῶμα 742, 15: 827, 22. σῶμα, de gutture 221, 35. σωματηγός

ναῦς 159, 54. σωματοειδής θεός 163, 47. σωματοειδής θεός 374, 44: 382, 44: 440, 40
 σῶος 288, 1: 741, 31, 54: 822, 44. σῶος σῶς 413, 32. σῶος cum 741, 42
 σωρός 742, 21, 24, 30: et 59, 44. σωρεύω 742, 20. σωρεία 742, 20. σωρηδόν τιθέναι 727, 36. σωρός 742, 20, 25. σῶρος pro σωρός 742, 32
 σῶς d. 247, 18: f. pro σῶος 413, 31: 770, 21. ὁ σῶς τοῦ σῶ 741, 43
 σῶσι pro σήθουσι 710, 42
 Σωσίας ὁ 513, 56: 588, 33. Σωσί-βιος 160, 44. Σωσικράτης 160, 45. σῶστρα 743, 40. σῶτει-ρα ἢ 205, 54: 218, 49: 318, 54. σωτήρ 741, 40. σωτήριος d. 65, 25. σωτηρία 741, 48. σωτηρίς 170, 16. σῶτρον 364, 30
 Σωφρόνη 87, 38. σωφρονισταί 742, 38. σωφρονιστήρες 742, 35. σωφροσύνη 742, 33: 827, 8
 σῶχω 742, 8
 σῶω 237, 30. σῶω τὸ ὄρμω 742, 6: τὸ ὑγιαίνω 741, 28, 55

T

T forma qua pingatur 414, 49: 743, 44: pro σ Attice 610, 31: in σ transit 580, 4: in multis pleonasticum 609, 9: initio demptum, Not. ad 428, 27
 τὰ articul. foem. dual. 749, 27. τὰ Dor. τινά 167, 37. τὰ καὶ τὰ ποιῶν 764, 23
 —τα vocalivus a nom. της 32, 23: 585, 13: quo accentu 282, 42
 τάγαθόν f. 443, 30
 τάγηνον 743, 49. ταγηνίας 743, 54. τάγυρι 743, 56
 τάδην 184, 49. τάζω τὸ τανύω 620, 11: τὸ τείνω καὶ ἔλκω 753, 40. τάζω ζω 749, 1: 762, 7
 ταί pro αἱ Dor. 749, 23
 ταινία 749, 37. ταινίον 749, 44. ταινιόμενος 96, 17: rectius ταινιούμενος, ut v. 14: a th. ταινιούσθαι 749, 44
 ταινῶ pro τείνω 744, 5: 760, 44. ταινῶ et τιταίνω 749, 39. ταινόντων pro τενόντων 720, 34
 τακερός d. 468, 10: 475, 6: 566, 45
 τὰκριβέα f. 412, 51
 τακτός d. 542, 39. αἱ τακταὶ προθεσμῖαι 778, 46. αἱ ζηταί. 744, 1
 ταλαεργοί 744, 1
 τάλαινα 752, 28. ταλαίπωρος 162, 41: 699, 7: 744, 3. ταλαίπω-ρεῖται 771, 27
 τάλαις Aeol. ὁ τάλας 575, 53
 τάλαντον 744, 4: et 161, 56: 412, 10. τάλαντιδος 29, 47. τα-λαντῶν 744, 15. τάλαντου-μένη ἀνωμάλως 744, 12, et Suid. τάλαντεύειν 161, 57: 744, 11
 τάλαντος 744, 10. ταλαπείριος 744, 50
 τάλαντος 744, 56
 τάλας 745, 5
 ταλάσια et ταλασιουργοί 745, 17
 Sss 2

ταλασίφρων 745, 9. ταλάσσης τὸ ὑπομείνης 745, 8. ταλάσσω 750, 28
 ταλαύρινος 140, 33: 745, 11
 Ταλαῶο f. 746, 10
 τάλλω τὸ κακοπαθεῖν 745, 5. τα-λῶ ἀσω 745, 8
 τὰμά, f. pro τὰ ἐμέ 763, 11
 ταμέμεν f. τὸ ταμεῖν 776, 32. ταμεσίχρους οὐς 745, 30. τὰ-μντε 745, 25
 ταμείον f. pro ταμίειον 468, 10
 Ταμιάδης et Ταμιαδίτης 353, 31
 ταμίας 745, 13. plur. ταμίαι 294, 10. ταμίαι Athen. 745, 17. τα-μιεύειν πρὸς τὴν ἐνδειαν 819, 23. ταμιεῖον 219, 39. ταμιού-χοι 745, 15
 τάνω Dor. τὸ τέμνω 114, 20: 745, 28. τάνω 746, 41. τάνω f. pro ἔταμον 745, 25
 Ταμύαι, op. Euboeae 745, 24. Ταμύαι Harpocr. et Suidae: Τάμυνα Steph. Byz.
 ταναύποδος, f. pro ταναόποδος 598, 21. sic ταναύποδας 745, 38
 τάνδραπεδα, τὰ ἀνδρ. 651, 25
 τανηλεγής 291, 57: 745, 34
 τάνδρῳποι f. pro τοῦ ἀνδρ. 413, 1
 τανύκτες 745, 41. τανυκρήπις 183, 7. τανύπεπλος c. 299, 29: 502, 1: 745, 45: 808, 12. τα-νύπους οδός 745, 33. τανύ-περος 745, 48. τάνυσθεν B. 707, 1. τάνυσσαν pro ἐτάνυ-σαν 667, 53. τανύφλοιος 745, 50. τανύω 745, 33. τανύομαι 401, 24
 τάξιν ἐρύματος ἐπέχουσα, quae est loco propugn. 378, 35. μή-πω τάξιν λαβούσης τραγωδίας 458, 33. τάξις, centuria mil. 728, 53. ταξίαρχος 728, 53: 745, 39
 τὰός, Att. τὰός 749, 7
 ταπεινός 745, 52. τὰπητες 746, 5
 τὰπὶ Χαριζένης 367, 25
 Ταραντεῖνὰ ἱμάτια, et Ταραντῖ-ναι βαφαί 746, 14
 ταράσιος 80, 37
 ταράσσω d. 746, 34: α correpto 746, 40. ταράχη 746, 33: 827, 6. τάραχος ὁ 582, 37: 764, 39
 τάρβος 746, 25. τάρβαλος 418, 4. τάρβω ἢ τῶ 746, 31. τάρβη-σαν f. 746, 32
 ταργάνη Att. ἢ σαργάνη 753, 53. τάργανον 746, 50
 τάρην, vox musica 752, 39
 τάριχος et ταριχεύειν 746, 47
 ταρμύσσειν 162, 8
 Τάρνη 146, 5: baryt. 790, 45
 τάρπη ἢ 746, 54. τάρπημεν f. 746, 53
 τάρρός Att. ὁ τάρρός 529, 43: et τάρροί οἱ τάρροι 747, 1. τάρ-ρωμα 747, 3
 τάρσά pro τάρσοι 544, 22. Τάρ-σεύς 443, 35. Τάρσηνοι pro Τυρσηνοὶ seu Τυρσηνοὶ 525, 39.
 τάρσος 747, 7. τάρσοι et τάρροι 747, 1, 5
 τάρταρος 747, 14. τάρταρος ὁ ἢ: et plur. τάρταρα 502, 30
 ταρτημόριον † 747, 18
 ταρφεῖα et ταρφεῖα 747, 20. Ταρ-φεῖα λίμνη 747, 31. Τάρφη

- op. 747, 30. τάρφος eos 747, 25. ταρφύς 747, 21. τάρχεα seu τάρχη 747, 37. ταρ-
 χύσσαι 747, 34. τάσις ὀρθή, et ὀρθοτονεῖν 124, 14. τάσιν ὀρεῖαν φυλάττοντα 215, 22. τάσιν ὀρεῖαν ἀποστρεφόμενα 364, 55. τὴν περισπωμένην τάσιν φυλάττει 128, 4. εἰς βαρύτερον τάσιν μετίσταται 518, 52. τάσις παράλογος, accentus rationi adversans 610, 2, 5. τάσσεται ἐπὶ τῶν— dicitur de—
 218, 17: 220, 28: 258, 8: 789, 40, 46. idem τίσσεται v. 41. τατός d. 602, 44. τατώμενα τοῦ κινῶνος † 774, 44. ταῦ unde dictum 743, 44. ταυλίζειν seu ταβλίζειν 666, 25. Ταῦξ 36, 54. ταῦρος 747, 38: et 514, 22. ταυ-
 ρεῖη. f. δορά 747, 42. ταυρο-
 πῖλος Ἀρτεμις 747, 51. ταυ-
 ροφάγος Bacchus 747, 48: Diana 748, 3. Ταῦρος mons 747, 45. Ταυ-
 ρικαὶ πρόσοδοι 747, 47. Ταῦ-
 ροι pop. 747, 43. ταυσία 171, 8. ταυτόν pro τὸ αὐτό 748, 8. ταυ-
 τολογίαν ἔχοντα 191, 30. ταυ-
 τοπάθεια pro αὐτοπάθεια seu αὐτοπ. 67, 44. ταυτοσυλλα-
 βούνη 193, 52. ταυτότης d. 606, 37. ταφή 221, 13. ταφήιον f. 748, 37. Τάφιοι ληστήρες 748, 39. τάφος 748, 22. τάφος, flupor 541, 28. ταφός 748, 33. τά-
 φρος 748, 43. ταφών 748, 52. τάχα f. adverb. 75, 20: 821, 16. ταχεῖα, a correpto 519, 27. ταχινός d. 58, 55: ταχίων τά-
 χιστος 443, 15: 749, 3. τάχι-
 στα adverb. 749, 2. τάχος 749, 1. ταχύς 749, 35: d. a τάχος 213, 16. ταχύ adverb. 388, 15: 656, 34: 685, 39. τα-
 χύλωστος 235, 43. ταχυθά-
 νατος 396, 37. ταχυτής ἦτος α. 105, 2. τὰ τὸ ζητῶ 757, 51. τῶν pro τῶν foem. Dor. 441, 40. τῶν ὦνος 749, 21: et τῶν oxyt. 749, 5. idem τῶς ὦ 749, 21: et 743, 46. τέ coniunctio, aliam coniunctio-
 nem postulat 640, 13: a καὶ ut differ. 497, 37. τε exple-
 tiva 382, 7: pro ἢ disiunct. 12, 37. τε δὲ 762, 25. τε pleona-
 stice nomini appositum: idem-
 que per aphaeresin ademptum 560, 32. τίγγω 749, 48: 751, 57. τίγιοι 749, 46: et Hesych. τίγη et στίγη 749, 46. τέθεικα Boeot. pro τέθηκα 660, 52. τέθηκα pass. signif. 754, 25. τίθησθαι pro ἐθήλασε 450, 29: idem et Hesych. τίθησθαι 452, 50: 749, 51. τε-
 θνῆναι ἢ 749, 50, 55. τε-
 θνῆναι 750, 3. τεθνῆς ἄν-
 τος 749, 52. τεθνῆσι 750, 6. τεθνῆς ὅτος 501, 7. τεθνεύω-
 τι p. 773, 43. τεθνεώς f. 382, 29. τέθηκα, signif. pass. 750, 7. τέθημι d. 749: 51: 750, 1. τεθνῶ et τέθημι 749, 51. τε-
 θνῶσα f. 193, 31. τεθλωμένος 750, 10. τέθραμμαί 366, 6. τεθραμμένος ὑπὸ Χείρωνι 760, 34. sic 454, 35. τέθροφα 366, 6. τεθυμένος 457, 47. τεῖνω τενῶ τέτακα 501, 22. τεῖ-
 νω τὸ τανύω 758, 31: 759, 15. τεῖνειν τὸ ἐλαύνειν 598, 30. τεῖνω pro τίνω 679, 7. τεῖρεα τὰ 756, 5. Τεῖρεσίας να-
 τες 756, 10. τεῖρω τὸ καταπο-
 νῶ 162, 10: 163, 25. τεῖρεσιπλῆτα et τεῖρεσιβλήτα 756, 18. τεῖχίον 375, 27, 29. τεῖχιόεις 756, 17. τεῖχος 756, 15. τεῖχουπύργιοι θύραι 147, 5. τεῖχῳ, et τετεῖχεται 249, 50. τέμαρ et τέμωρ 821, 22. τε-
 μαῖω 750, 14. τεκμηριου-
 σθαι 750, 18. τέμωρ 750, 15: et 380, 9, 12. τέκνον 750, 21: et 482, 37. τέ-
 κος 750, 20. τεκταίνω 750, 22: 755, 26. τε-
 κτήνατο 750, 22. τελαμών 750, 25. Τελαμώνιος 750, 30. Τελαμωνιάδης α. 210, 12: 540, 37: 556, 29. τελαρχης 729, 1. τελέθω def. 231, 52. τέλειος 750, 49. οἱ τέλειοι, quib. virilitas adhuc integra est, non castrati 471, 44. τέλειαι μα-
 κραί 647, 11. τελεῖω 372, 14: 751, 1. τελεῖω d. 231, 48: f. 449, 44: 750, 50, 52. τελενίκιος ἡχώ 751, 6. τελεν-
 κίαι 751, 5. τελεσθῆναι 751, 8. τελεσιαζο-
 μένα 751, 9. τελέσσω Sicul. 381, 25. τελεστός 646, 10. Τελέστωρ 247, 31. τελεσφό-
 ρος 209, 7: 751, 10. τελεσφο-
 ρεῖ καρπὸν 80, 11. τελετή 751, 11. περὶ τελετῶν liber Stefimbroti 465, 34. περὶ τελετῶν libri Neanthis 214, 25. τελευταῖος d. 384, 21. τελήεις d. 34, 40. τελήεσσα ἑκα-
 τόμβη 370, 24. τελικὰ στοιχεῖα 289, 32. sic τε-
 λικὴ δίφθογγος 388, 19. τελίσκω d. 201, 29, 33. τελίσκο-
 μένος 751, 4. τέλμα 751, 22. τελμίν seu τελ-
 μίς 751, 24. Τελμισσός et Τελμισσεῖς 751, 26. τέλος 750, 36. κατὰ τὸ τέλος 625, 1, 3. ἢ ἐπὶ τέλους ὀρεῖα, acutus in fine 825, 20. πρὸ τέλους ἢ ὀρεῖα 615, 16. sic 416, 21: 617, 17: et alibi lae-
 pe, absque articulo. τέλος militare 728, 57. τέλσον ἀρούρης 751, 30. τελχίν 751, 32. τελχίνες quasi θελγίνες 445, 9. Τελχίνες et Τελχινία 751, 33. τελχινώδης 751, 35. τελχिताίνειν 751, 36: et Suid. τέμαχος τὸ 439, 45. τέμαχος γόγ-
 γρου 752, 37. τεμάχη ἰχθύων 506, 45. τεμάχη ὕδατος 708, 42. τέμενος quid 278, 37. τέμενος μέγα κοπρίσαντες 530, 43. τε-
 μένη 751, 41. τεμένια ὀνόμα-
 τα 278, 34. τεμενίτης ὁ d. 570, 25. τέμνω def. 232, 2. τέμπος 527, 46. τέμπη 751, 45. τέμω τὸ τέμνω 162, 49: 164, 43. τέμω ὦ 501, 18. τέμω def. 232, 2. τενάγη 751, 54. τένδειν 111, 6. τένης 752, 4. τένης 752, 6. τένων, et τένοντες 752, 7. τενῶ fut. e τεῖνω 501, 22. τέο f. pro τοῦ seu τινός 752, 10. τεόν pro σόν, tuum 752, 10. τεοῦ pro τοῦ i. τινός 755, 35. τεράξω a producto 535, 49. τε-
 ρᾶξεν α. diphth. 737, 21. τέραμος 163, 19. τέραμος 163, 12. τεράμων 163, 15. τέρας 752, 18. τερατεία 752, 24. τερατολόγος et τερατολογία 752, 24. τερατοσκόπος 752, 24. τέρενα, tenera 26, 55: 752, 27. τερετίζειν 752, 38: 755, 4. τερετί-
 σματα 752, 40. τέρετρον 752, 43. τέρην 752, 32. τέρετρον 752, 49. τερερεύομενος 753, 6. τερερεία 752, 47: et τερερία 752, 53: 753, 7. prius tantum agnoscunt Hes. et Suid. τέρμα τὸ τέλος 384, 25. τερ-
 μιεύς Ζεὺς 753, 8. τέρμιθος et τερμινθός 753, 10. τερμιόεις ὁ 384, 24. foem. τερ-
 μιόεσσα 753, 13. —τερος d. baryt. 259, 18. —τε-
 ρος hyperdisyllaba proparoxy-
 tona 535, 27. —τερός d. oxyt. 259, 18. Τέρπανδρος c. 669, 4. τέρεσθαι 753, 29. τερπικέραυνος 753, 32: et 579, 46: 668, 49. τερπνός 753, 35. τερπνίων τέρπνιστος 753, 19. τέρπνιστος 753, 15. τερπνότης 753, 36. τέρπων ὀνος ἢ 812, 20: et 141, 17. τέρσω τὸ ξηραίνω 764, 25. τέρ-
 σεσθαι 753, 38. τερσαίνεσθαι 747, 9. τέτρον 752, 44. τέρφεν f. 16, 47. τεσσαρεςκαιδέκωτος 766, 49. τεσ-
 σαρεςκαιδέκατος cur non dica-
 tur 766, 50. τεταγών 196, 19: 753, 40. τέτα-
 κα praet. a τεῖνω 501, 22. τέ-
 τανες (seu τεταναί) τρίχες 640, 46. τετάνθαι seu τετά-
 σθαι 640, 47. τεταργαυμένη 753, 52. τέταρτος et τεταρτημόριον 753, 48. τεταυκότι 753, 46. τετάρχαι Ion. 753, 45. τετίμηκα α. 606, 50. τέτευκται 755, 21. τετευκάνοτι 755, 45. τέτευχα ας e 755, 21. τετευχα-
 ται Ion. 753, 45. τετευχη-
 σθαι 755, 33. τετεχνημένος 123, 19. τέτηκα 754, 16. τετιμημένος 754, 7. τέτλαθι 758, 56. τέτλαμεν 754, 5. τέτλημι d. 754, 5. τέτομα 745, 29. τέτορε pro τέσσαρα 754, 10. τετορήσω 268, 16. τέτορσαι Ae. 312, 46. τετραβάμων 754, 13. τετραγα-
 νοειδής σύνταξις 674, 47. τετραδάκτυλον μέτρον 747, 26. sic 285, 18. τετραδάραχμον 366, 57. τετραένος c. 177, 53. τετράμετρον π. 363, 48. τε-
 τραμήνος 346, 33. τετραμμαι 366, 7. τετραπόδης 401, 31. τετραπο-
 διαί 754, 15. τετραποδιστή περιπατεῖν 743, 25. τετρα-
 πόλεις Att. 352, 56. τετρα-
 πτερος 385, 3. τετραπύλος 754, 30. τετραχίαι 754, 36. τετράς ἢ 754, 37. ἢ τετράς, f. ἡμέρα 131, 16. τετράσι f. pro τέσσασι 754, 32. τετρα-
 συλλάβως προφέρουσι 774, 37. τετράτρυφος 201, 18. τέτραφα pro τέτροφα in vulg. ed. ter: perperam, ut patet ex 365, 54. τετραφαλαγγάρχης 729, 5. τε-
 τραφαλαγγαρχία 729, 3. τε-
 τραφάληρος 660, 48: 754, 14. τετράφαται Ion. 366, 7: 754, 28. τέτραχα adverb. 768, 38: f. τε-
 τραχά 768, 33, 39. τετρα-
 χίζειν 754, 34. τετρήχμον f. 754, 40. τετρήμηκα α. 606, 50. τετρήγει 754, 45. τετρήνας 754, 44. τετρήναια 754, 49. τετρήναιες 766, 17. τέτρομος f. pro τρόμος 560, 32. τέτροφα 366, 7. τετρυχωμένος 754, 52. τέτρωρον 754, 56. τέττα 755, 1. τέττιξ 755, 4. τεττιγόνιον: vide τιτιγόνιον. τέτυγμα a τεύχω 663, 1. τετύ-
 κοντο 755, 15. τέτυκται 755, 22, 30. τέτυφαι f. pro τίτυφε 520, 50. τετύφωμαι 755, 8. τετυχῆσθαι seu τετευχ. 755, 33. τεῦ f. pro τέο seu τοῦ 752, 17: 755, 34. τευμήσατο 755, 50: Τεῦμησος mons, et Τευμησία ἀλώπηξ 755, 51: Τευμησός Steph. Byz. Hesych. Suid. 755, 38. τευτάζειν 755, 38. τεῦτλον Att. τὸ σῦτλον 711, 46. τεῦχος 755, 36: d. 295, 50: 567, 55: 409, 48. τεῦχος ἰατρικόν 597, 53. τεύχω 755, 19. τεύχω τὸ κατασκευάζω 761, 24. τευ-
 χῶ ἦσω 755, 32. τέφρα 755, 55. τεχνησόμενος 756, 1. τέχνη 755, 56: d. 181, 57. τέ-
 χνη ὁ δόλος 162, 54. τεχνήεις 162, 55: foem. τεχνήεσσα 374, 26. τεχνήματα 490, 12. οἱ τεχνήται 265, 44. τὸ τεχνι-
 κὸν ἔργον, artificum genus 395, 53. ὁ τεχνικός citatur 32, 13, 17: et 38, 30: 78, 43: 144, 49: 166, 35: 193, 52: 263, 48: 264, 2: 294, 45: 305, 39: 341, 44: 419, 18: 460, 1: 491, 11: 520, 16: 604, 43: 609, 46, 50:

643, 34: 663, 26: 673, 20: 714, 33: 737, 24: 740, 13: 767, 52: 770, 35: 792, 43. ο τεχνικός in libro de ζωῶς monosyllabo 741, 49, 51. οἱ τεχνικοί citati 155, 28. τεχνολογία ἢ 435, 3. ἔχει τεχνολογίαν τῶν πατρωνυμικῶν 670, 31
 τέως 756, 2. τέως ἕως 641, 47. τέως Attico more pro τίς 773, 35
 τῇ τὸ λάβε 163, 37: 756, 20. sic τῇ, πῶς οἶνον 773, 48
 τῇ pleonasticum 387, 4. —τῇ hyperdisyllaba 94, 50. —τῇ pro τὰ in vocativo 32, 23
 τῆβεννα 756, 26
 τῆγανον 756, 26: Ion. 743, 50
 τῆδε 756, 29
 τῆθαλασσοῦς 756, 31
 τῆθεα 756, 33: τῆθεα 757, 56. prius tantum agnoscit Hef. et Suid.
 τῆθῃ ἢ 756, 34: et 366, 11: 544, 19. Τῆθύς 756, 37. τῆκερός leu τανκερός d. 694, 12
 τῆλε 756, 40. Τηλεβοάι idem Τάφιοι 748, 39. τηλεδαπός 756, 44
 τηλεθάοντες 756, 48. τηλεθώσα f. 113, 49. uſitatus τηλεθώσα 756, 51
 Τηλέμαχος 756, 42. Τηλέμος 103, 47: 194, 33: 463, 21. Τηλέλαγχτος 756, 52. Τηλέφος 756, 54
 τηλία 756, 56: et 65, 27
 τηλικούτος et τηλικαῦτα 763, 2
 τηλόθι 757, 14. τηλόσε 756, 41. τηλοῦ 757, 9. τηλοῦρός 757, 17. τηλύγετος 757, 13. τηλυγέτη 757, 18
 τῆμα Dor. 201, 55. τῆμερον Att. pro σήμερον 710, 44. τῆμῃ, f. τῇ ἐμῇ 431, 14: 757, 23
 τῆμος 757, 30: 762, 54. τῆμόςδε 341, 37. τῆμοῦτος d. 762, 55
 τῆν artic. et pronom. 757, 36. τῆν δ' 757, 39
 τῆνάλως et τῆνελλα 757, 31
 τῆνῖα et τῆνικαῦτα 762, 56. τῆνικαδὲ 341, 38. at τῆνος Dor. pro κείνος 321, 31, 33: 508, 54
 Τηρεῦς 757, 45
 τηρῶ 757, 47. τηρῶ τὸ βλέπω 557, 41. τηροῦ φυλάττου 286, 21
 τῆς artic. et pronom. 757, 33
 —τῆς ou 194, 54. —τῆς disyllaba barytona 435, 48. —τῆς verbale abiecto σ barytonum 714, 34: 781, 54. —τῆς verbalia hyperdisyllaba, toni regulam quam sequantur 436, 1. —τῆς et τῆς 153, 57. —τῆς verbalia genitiuo exeunt iu οὐ 538, 35. —τῆς compoſ. accentus regulam quam hab. 435, 26. —τῆς τῆτος in foemin. ſubſt. pro τῆς τῆτος 103, 1
 τῆσις, σῆσις 65, 26
 τῆτῶ 757, 51. τῆτῶν τὸ σπανίζειν 452, 21
 τῆτάνειος σῖτος 711, 48
 τῆτᾶσθαι τὸ στέρεσθαι 452, 12
 τῆτεα: viſe τῆθεα.
 τῆτες Att. pro σῆτες 711, 46. πῆτινοι πυροί Att. 711, 47

τῆθσιος 171, 10. τῆθσίη 758, 1
 τί interrog. 759, 23. τί γάρ; 758, 37. τί ἤ, quidnam 415, 19
 τῖάρα ἤ 493, 35: 758, 4
 τῖβῆν ο 758, 7
 τῖγανον pro τῖγανον 743, 49
 τῖη pro τί 356, 20: 758, 9: 821, 11: item Eufſt. et Hef. at Suidas τῖη.
 τῖθαιβώσσειν 758, 16
 τῖθασός 758, 27. τῖθασος Ion. 429, 10. τῖθᾶσσω et τῖθᾶσσεῦω 758, 13
 τῖθᾶσαι Ion. 177, 16. τῖθᾶι 177, 6. τῖθᾶμεν f. 794, 43. προσ-τῖθᾶσαι, apponunt 625, 3. τῖθᾶμεν pro τῖθᾶσαι D. 224, 54. τῖθᾶσκε pro ἐτῖθᾶι Ion. 624, 35. ἐτῖθᾶσαν ἐπὶ τοῦ— uſurpabant pro 445, 45. τῖθᾶται κατ' οὐδένος, ponitur pro nihilo, ſeu dicitur de re nihili 219, 48. ſic τῖθᾶται ἐπὶ οὐσίας, dicitur de ſubſt. 139, 34. viſe τᾶττεσθαι.
 τῖθῇ pro τῖθῇ 366, 11, et Hef. τῖθῃ barytonum 538, 26. τῖθῃ imper. Att. 478, 10
 τῖθῃμι 477, 47: imperfectum ſaepe a τῖθῶ ſumit 177, 4. τῖθῆμενος 758, 20
 τῖθῆν 758, 23
 τῖθῶ 758, 13: et 477, 47. προσ-τῖθῶσι, apponunt 413, 41
 τῖθωνός 758, 27
 τῖκτω d. 232, 32. τῖλῆμα 187, 25
 τῖλῶ 758, 30. τῖλᾶιν τὸ σκῶπτειν 463, 10: 713, 8. τῖλᾶοι leu σῖλᾶοι οἱ 463, 9. τῖλμός d. 817, 22. τῖλῶ leu τῖλῶ 324, 37
 Τίμαιος d. 193, 10: 198, 55. τιμαλφέστατος 758, 32. τιμαλφόμενος 758, 35. τιμαῖσθαι τοῖς ἀλοῦσιν, mulctam ſtatuerε 392, 3. Τιμαχίδας a 779, 21. τιμή 758, 39. τιμήεις 34, 40. τιμήεστερος 807, 4. τιμήμα 758, 51. τιμήντα χρυσόν 786, 11. τιμήοροι 759, 1. τιμής ἦ-τος 234, 22. τιμής pro τιμᾶς Dor. 352, 7. τιμήσις 759, 1. τιμηταί οἱ 366, 41. τιμητικὸν πινάχιον 759, 1. τιμίος 759, 4. τιμίοεις d. 34, 39. τιμιουλκῶν 759, 5, et Suid. ſed et τιμιουλκῶν Hef. τιμόθεος 243, 40: 299, 14. τιμῶ d. 337, 3: 712, 24. τιμωρός 759, 7. τιμωρεῖν et τιμωρεῖσθαι diff. 760, 9, 13
 τίν τίνῃ f. 314, 45
 τινάσσω 759, 8
 τινύω et τίννυμι d. 759, 16. τίννυσθον 759, 17. τίνω 759, 11: 760, 39. τίνειν et τείνειν, exſolvere 679, 9
 τίος et τίς interrog. 759, 27. τίος f. e τίς 773, 33: Aeol. pro τίς 752, 13. τίος οὐ pro τίς τινός 773, 35. τιοῖσι pro τίσι Aeol. 759, 35
 —τίος pro σίος Lacon. 156, 17
 τίπτει f. pro τί ποτε 422, 9
 Τίρις n. pr. foem. 209, 34. at Τίρος Il. 475, 25

τίς et τί 759, 23: perpetuo tonum ſuum retinet, nec umquam encliticum ſit 614, 32. τίς, nomen indefinitum 614, 31: 759, 42: commune maſc. et ſem. gen. 636, 46. λευκή τίς ἐπίχρυσις 397, 51. τινὰ δύο, duo quaedam 297, 17
 —τίς barytonum etiam ex τῆς oxytono, ſed hyperdisyllabo 595, 37
 Τιτάμενος 760, 1. Τιταμένοφαίνιποι 760, 3. Τιτανδρος 760, 6. τίτασθαι 760, 8. τίσειαν 760, 16. τίσειν 760, 8. τίσις 760, 14
 Τιταγίδαί 760, 33
 τιταίνω 744, 6, 21: 749, 39. paſſ. τιταίνεται 760, 43
 Τιτακίδαί 760, 31
 Τιτᾶνες 523, 50: 760, 38. Τιτανίς ἢ 760, 53. τιτανίδα γῆν 760, 36. pl. τιτανίδες 523, 50
 Τιταρήσιον op. 760, 46: fluvius Homero Il. β et Strab. li. 9. vulg. ed. Τιταρίσιον.
 τιτᾶός 758, 23: 772, 12: pl. τιτᾶοί 760, 48. τιτᾶία τὰ 433, 40. τιτᾶολαβεῖν 200, 37
 τιτιγόνιον 760, 47: itemque Eufſt. 229, 27, ex Aelio Dionyſio: Helych. τιγόνιον: alii τεττιγόνιον.
 τιτρώσκω 272, 11: 513, 40: 760, 50
 τιτυσκόμενοι 761, 1
 τιτώ ἢ, dimin. 760, 52, et Suid. 422, 4
 τίφθ' οὕτως f. 422, 4
 τίφος 760, 55
 τίω τὸ τιμῶ 760, 15: τὸ ἀνταποδίδωμι 750, 36: τὸ τιμωρῶ 760, 13: i ancipiti 758, 39: 759, 15. τιῶ τὸ λυπῶ 754, 8
 τλάσκε Ion. pro ἔτλη 624, 29
 τλεῖν leu τλᾶν 811, 57
 —τλη d. 404, 17
 τλῆμι d. a τλῶ 753, 57. τλημονεſτάτην ὁδόν 675, 18. Τληπόλεμος 761, 16. τλῆτε 761, 14. τλῶ et τλῆμι 753, 57. τλῶ τὸ καρτερεῖν 19, 25: 161, 52: τὸ κακοπαθεῖν 636, 36. Τλῶς foem. 293, 52
 τμήγω τὸ κόπτω 273, 27: rectius τμήσσω.
 τμήθην 363, 43: 781, 29. τμητός 164, 45. τμῶ ἤσω d. 164, 44
 τὸ 761, 29. τὸ κέν, et τὸ ὥς 824, 50. ſic τὸ ἀγκῶνος 596, 42: τὸ λειμῶνος 566, 34: τὸ χθονός 586, 56. item τὸ τιμή 164, 32: τὸ μελέτη 171, 24: τὸ αὐρα ibid. 54: τὸ ἀκρα καὶ τὸ κᾶρα 541, 6. Item τὸ οἱ εὐνους 606, 27: et, παρὰ τὸ ὁ κράς 535, 7: παρὰ τὸ τῆν ἀράν 140, 18. et ruſum, ἀπὸ τοῦ ὁ χρώς 313, 57: ἀπὸ τοῦ τὸ Δίκτον 276, 14: ἐκ τοῦ τὸ τεῖχος 399, 9: item τὰ διὰ τοῦ ἐγὼ ὅματα 559, 21: et ἀπὸ τοῦ εἶν σῶς 572, 32. Item, τὸ ἐπέπιθον, quod attinet ad ἐπέπιθον 661, 25: τὸ δ' ἐλάχεια, quod vero attinet ad nom. ἐλάχεια 565, 15. itemque 462, 8: 676, 20
 τὸ pro τοῦτο 286, 49. ſic τὸ καὶ τὸ hoc et iſtud 692, 16. τόγε iſthoc 662, 29. τόδε et

τὸ δὲ diff. 761, 33. τόδε pro eis τὸ 761, 29
 τοί Dor. pro οἱ et οἷ 749, 29. τοῖ δ' pro οἱ δ' 637, 6. τοῖ pro σοι Attice, vel Dor. potius 611, 32. τοῖ γὰρ leu τοιγὰρ 761, 28
 τοιάδε, Ion. τοιῆδε 416, 20. τοίῃ, et τοίῃπερ 761, 18
 τοῖν f. pro τοῖν 610, 12
 τοῖνυν initio periodi 822, 37
 τοῖο Ion. pro τοῦ 324, 48
 τοιόςδε c. 302, 22: 341, 37: 613, 54
 τοῖχος 761, 24. τοιχοπύργιοι: ἀύραι 147, 5: rectius τειχοπύργιοι. τοιχορύκτης ὁ 761, 25. τοιχωρύχος 761, 25
 τοκάς ἢ 761, 37. τοκεύς ὁ 761, 40. τοκογλύφος ὁ 613, 20
 τόλμα quid 131, 5. τόλμα unde dicta ἢ δυάς 289, 46. Ion. τόλμη 69, 18. τολμήεστερος 807, 4. τολμήσαι 761, 42
 τολόται 761, 43
 Τολύνιον μέτρον 761, 46
 τολύπη 761, 50, 52. τολυπέειν 761, 49, 52. τολύπευμα 761, 49
 τομάριον 790, 8. τομή d. 164, 43. τομή ἀμπέλων 429, 20. τομία leu τεμάχη 506, 45. τομίας ὁ 394, 28: 471, 43. Τόμουρις op. 474, 4. οἱ τομώτατοι 534, 33
 τομαία 761, 56
 τόνδε, diff. a τὸν δὲ 757, 43
 τονθορύζει 762, 1
 τόνος περισπώμενος 17, 27. ſic ἐν τόνῳ παροξυτόνῳ 191, 53. διχῶς ὁ τόνος 518, 3. τονίζονται διαφόρως 731, 39
 τόξον 620, 10: 762, 7. τόξον τὸ ἐν οὐρανῷ φαινόμενον 475, 39. τοξία leu τοξεία 322, 4
 τοξικός ἀνὴρ 320, 9: 469, 56. τοξόται 762, 9. τοξοβόλος 762, 6. τοξοποιεῖν 762, 8. τοξοφόρος 209, 7
 τοπάζειν 762, 12. τοπέιον 762, 20. τοπικὸν ὄρος 554, 15. τόπιον pro paroxyti. 452, 19. τοπίτης ὁ 570, 24: 604, 49. τόπος 762, 17, 46. τοποτηρηταί 763, 24
 τορήσω 129, 56. τόρνος 762, 23. τορνῶσω 762, 24. τετορνευμένος 277, 10. τορός 762, 28. τορύνη 762, 34: et 387, 13. τορῶ 762, 23: et 112, 44: 268, 15. τορῶ ἤσω 762, 27. τορῶς 762, 29
 τός pro σός Dor. 685, 28. —τός verbalia, oxytona 269, 7: et 140, 43: 347, 22. —τός compoſita et decompoſita 569, 20. —τος diſyll. baryt. quae 656, 16
 τῶσαῦτα 762, 49. τῶσος 762, 38. τῶσος ὅσος 641, 48. τῶσος 762, 45. τῶσόςδε 302, 22. τῶσόνδε λαόν 762, 45. τῶσούτος 762, 57. τῶσούτων τῶ πλήθει 533, 6
 τοῦ, pro ἐνεκα τοῦ 386, 11: pro οὐ, cuius 504, 54: pro τινός, alius 752, 16
 τοῦδουνοι Turc. voc. 763, 24
 τοῦμόν f. τὸ ἐμόν 446, 20: 763, 10. ſic τοῦμπαλιν 763, 20: τοῦνεκα οὐνεκα 641, 49. ταῦτίπεμπτον 763, 22

τοὺς, eos 136, 7
 τουτάκι Dor. 172, 7: 763, 23.
 τουτέστι declar. 773, 14. τοῦ-
 το d. 67, 26. τούτω adverb. †
 698, 42. f. τουτουί, τουτωί
 341, 49
 τόφρα 763, 7
 τραγάκανθα 179, 1. τραγανός
 d. 731, 15. Τραγάσιον 763,
 25. τραγέλαφος 219, 49. τρα-
 γική σκηνή 763, 27. τραγορί-
 γανον 763, 30. τράγος 763,
 33. τραγωδία 763, 57
 τράκτον et τρακταίω 763, 53.
 τρακταίαι 770, 53
 Τράλλις, εως 632, 6
 τράμην 763, 55. Hefych. et Sui-
 das τράμιν, a nom. τράμις.
 τράμπις 157, 23
 τρανός 763, 35. τρανής d. 136,
 41. neut. τρανές 466, 12
 τράξ d. 385, 35
 τράπεζα 763, 38. τραπέzion 298,
 33. τραπέζιτης d. 457, 49:
 763, 40. τραπέζειτης 763, 42.
 τραπέζητῶν κυνῶν 763, 45.
 τραπέζης κύνες 763, 43. τρα-
 πεζολοικός 516, 7. τραπεζο-
 ποιός 763, 46. τραπεζοφόρος
 763, 49
 τραπεῖν τὸ πατῆσαι 162, 25. τρα-
 πέιμεν f. 449, 42: 794, 42.
 τραπέουσι 763, 51. τράπω D.
 pro τρέπω 114, 21
 τρασιά η 449, 26: 764, 25
 τραῦμα 764, 27. τραύσανα 764,
 29
 τράφειν Dor. pro ἐτράφισαν 532,
 34. τραπερά 764, 32. τράφηξ
 764, 34
 τράχηλος 764, 41: 827, 45: et
 563, 3. f. τὰ τράχηλα pro οἱ
 τρ. 502, 26. τραχήλιον δόρα-
 τος 732, 1. τραχηλιώδης 751,
 35. τραχηλιάν 174, 25
 τραχύς 764, 38. τετραχυμμένη
 754, 50. τετραχυμένοι, seu τε-
 τραχυμένοι 510, 11
 τράχω Dor. 356, 10: 443, 28
 τρεῖρός et τρηρός 637, 17
 τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι 165, 33: 557,
 36: τὸ φοβεῖν 767, 48. τρεῖς
 numerale 765, 6. τρεῖτ' ἄσπε-
 τον 770, 47
 τρέμω 769, 23. τρέμω σε 773,
 22. Τρεῦς 409, 5
 τρέφειν 764, 49. τρέφειν pro
 τρέφω 764, 52. τρέφω τὸ
 πῆσσω 763, 51: 769, 28
 τρέω τὸ φοβοῦμαι καὶ σπεύδω
 637, 1: τὸ φοβοῦμαι 764, 57:
 766, 31
 τρήμη, foramen 726, 53
 τρηρός ὁ δειλός 637, 17. τρήρων
 764, 56: 637, 18
 τρητοὶ λίθοι 569, 45. τρητὸν λέ-
 χος 765, 3
 τρηχεῖα L. pro τραχεῖα 494, 11
 τρι, imitatio soni 546, 16
 τριανοειδὲς ἐργαλεῖον 456, 6
 τριακαίδεκατος cur non dicatur
 766, 49. τριακάς η 540, 56.
 τριακοντα 766, 45. τριακον-
 ταῖς idos 765, 30. τριακον-
 τῶν d. 765, 33. τριακοντού-
 της 765, 21. τριακοντουτίδων
 σπονδῶν 765, 32. τριακοντού-
 ταις 765, 22

τριάσειν et τριαχθῆναι 765, 37
 τρίαχος ὁ 765, 48. τρίαχθοι
 765, 55. τρίαξ ὁ 765, 48.
 τριβεύς 59, 57: 318, 7. ἡ
 τριβὴ τῆς ἀναγνώσεως ἐκτείνε-
 ται 714, 18. τρίβος 765, 57.
 τρίβος (seu τρίβων) ὁ ἐμπει-
 ρος 766, 3
 τριβούνος 765, 45
 τριβραχὺς εως 599, 35. sic τρι-
 βράχεια ὀνόματα 739, 39: mi-
 nus analogum τριβραχέα 520,
 22: 521, 21: et τριβραχά 451,
 18
 τρίβων vest. species 766, 7. τρι-
 βων εἶναι τῶν πραγμάτων 766,
 3. τριβωνότερα καὶ ἀκριβέ-
 στερα 766, 4. τριβωνεύομενοι
 766, 2. τριβωνοφόρος 766, 6
 τριγενὲς ὄνομα 21, 50. sic τὸ κα-
 κός, τριγενὲς 538, 50. τριγενέ-
 σι pro τρισὶ γένεσι 234, 54: et
 227, 26
 τρίγληνα 766, 9. τριγλὶς idos
 806, 53
 τριγλώχιν inos 491, 51: et 235,
 50
 τριγώνος 766, 13. τριγώνου ge-
 nus triplex 715, 52
 τριέτης et τριετής 765, 42. τριε-
 τηρίς 170, 17
 τρίζω 766, 15
 τριήκοντοι I. 290, 51: vñe τριακ.
 τριήρης ναὺς 776, 7: tres remi-
 gum parietes habet 277, 1:
 plur. τριήρεις 274, 28. τριή-
 ρεις, Liburnae 766, 18. τριη-
 ραρχοῦντες 734, 38. τριηράρ-
 χημα 766, 19. τὸ τριηραρ-
 χεῖν a quib. demandatum 525,
 14. αἱ τριηραρχίαι aggravatae
 quomodo 734, 41. οἱ τριη-
 ράρχαι ταμίας habebant 745,
 22
 τρικαλίνδητος 766, 22
 τρικέφαλος 766, 23
 τρίκορα 766, 9, 11
 τρικυλίνδητος 766, 22
 τρικυμία 766, 30
 τριλλιστος 766, 28
 τρίμηνος 767, 20, 36
 τρίμμα et ὑπότρίμμα 596, 3, 6.
 τρίμμα λευκοποιόν 406, 23.
 τριμμοί 191, 40
 τρίμνων 766, 29, et Suid.
 τριοβολιμαῖος 766, 37. τριόδους
 c. 615, 27. Τριοπίδης 210, 5.
 Τριοπίον 766, 38
 τριπαῖα seu τροπαῖα 766, 40
 τριπήχυς 279, 19
 τριπλόος 645, 31. τριπλοῦς
 278, 43. τριπλῆ adv. 416, 15
 τριπόδης ὁ 140, 23: 401, 31. τρι-
 πος 20, 20: regulare τρίπους
 279, 13. τρίπους ὁ Διόνυ-
 σος 255, 10. τρίπους ou Att.
 20, 18
 τριπρατὸς 648, 55: et 376, 22
 τριπτῆρ 766, 41: et 154, 8
 τριπύλον c. 299, 11: 396, 41
 τρίς d. 279, 7: syncopatum 405,
 31: τὸ τρισὸν signif. 767,
 14: in compositione amittit
 finalem s, ut et δῖς 279, 8:
 767, 19, 38. τρισκαίδεκα 765,
 18: 767, 18. τρισκαίδεκατος
 766, 48, 54: 767, 8, 18. vñe
 not. ad 765, 18. τρισμύριοι

767, 37. τρισόζωος, seu τρισ-
 σόζωος aut τρίζωος 279, 15.
 τρισσὸν ἔγραψα, tertium sc. 767,
 15. τρισσῶ 768, 15. τριστά-
 ται 766, 43
 τρισύππειον vulg. pro τρυσίππειον.
 perperam 771, 16
 τρίςφουλλον 279, 10
 τριταγωνιστής 765, 46
 τριτάλαντον 744, 25
 τρίτατος f. 425, 43: 685, 1. τρι-
 τημόριον 753, 51. Τριτογένεια
 767, 40, 55. τριτοπάτορες et
 τριτοπάτρες 768, 1. τρίτος
 d. 308, 39. Τρίτος fluvius
 714, 45. ἡ τριτομηνίς 767,
 46. τριττός η 768, 12. τριτ-
 τὸν θυσίαν 768, 17. τριττωδ-
 χης ὁ 768, 13. τριτώ, caput
 767, 45. Τρίτων fl. 767, 41:
 768, 20
 τριφάλεια f. 71, 36: 771, 18
 τριῖχα adverb. 768, 35
 τριχάικες 768, 25. τριχαῖπτον
 768, 31. τριῖχες αἱ 768, 41
 τριχῆ et τριῖχα 279, 52. f. τρι-
 χῆ 768, 33: et 341, 41
 τριχίδες 768, 44. τριχίνον 768,
 45. τριχόβρωτες 768, 49, 55.
 τριχολογεῖν 768, 47. τριχῶσις
 η 472, 41: 780, 34
 τριώττις ὁ 766, 33
 Τροία 770, 7, 14: Ion. Τροίη
 770, 17
 τρόμος 769, 22. τρομερός 279,
 22. τρομαίνειν 244, 18
 —τρον neutrum barytonon 568,
 47
 τροπαία 766, 40. Τροπαία Iuno
 768, 51. τροπαῖον 769, 13.
 τροπαῖα τὰ νικητήρια 768,
 51. Τροπαῖα γυναικεῖα, So-
 phronis drama 718, 1. τρο-
 παῖον Attici vet. 769, 16
 τροπαλίζεσθαι 345, 36. τροπαλ-
 λῖς η 768, 56, et Aristoph.
 Acharn.
 τροπὴ τοῦ ο εἰς ε 243, 47: τοῦ μ
 εἰς ν 266, 14. τροπῆς ἀπο-
 σκίασμα 769, 4
 τροπήλις 769, 1. Suid. τροπη-
 λῖς, oxyt.
 τροπίας οἶνος 769, 6
 τρόπις τῆς νεώς 769, 7. τῆς τρύ-
 πιδος ἀρχὴ 811, 21. τροπίδια
 769, 7
 τροπικῶς λεγομένη 654, 30. τρώ-
 pos et τροπή diff. 743, 7. τρώπῳ
 τινι, quodammodo 641, 15. sic
 τρώπῳ βύρας διατείνειν 269,
 41. τρώπος ὁ 769, 9, 20. τρο-
 πωτῆρ 360, 44: plur. τροπω-
 τῆρες 769, 19
 τροφαλῖς η 454, 34: 769, 25.
 τροφή 769, 32. τρώφι κῦμα 769,
 36. τρώφῖς ὁ τρώφος 6, 21.
 τρώφος d. 529, 6
 τροχάδην 367, 6: 781, 25. τρώ-
 χάζειν 388, 29. τροχάιος 180,
 26. τροχάιος πούς 442, 11.
 τροχαῖα δισύλλαβα 420, 38.
 τροχαλός 769, 55. τροχι-
 σθεῖσα 769, 11. τροχίσκος
 706, 28. τρώχμαλος 770, 3:
 plur. f. τρώχμαλα 809, 54.
 τροχοδίνητος 281, 26. τρώχος
 ὁ 686, 9. τροχός 686, 10: 769,
 45: pl. τροχοί 79, 44: 145, 16.

τροχὸς βασιαντικός 769, 11:
 τρώχωμα τὸ 455, 52
 τρυβλίον 654, 14: pl. τρυβλία
 784, 30, et Hefych. led et τρύ-
 βλια 544, 37, et Suid.
 τρύγη η 771, 4: et 69, 14: 167,
 24: 271, 28: 637, 24. τρυ-
 γήσιμος 271, 32. τρυγητά-
 γος 637, 25. τρυγέας οἶνος
 771, 9. τρύγοιπας 771, 5: et
 Suid. τρυγῶν 771, 7
 τρυγῶν η 771, 12. τρύζειν 771,
 11. τρύζω cx τρύω 593, 39.
 τρύζουσι τοὺς ὀδόντας 815, 40.
 ulitarius τρύζουσι.
 τρυμμάτια pro τρημάτια 762,
 51
 τρύξ γὰρ 771, 9: et 764, 3
 τρύος τὸ, labor 94, 42
 τρύπημα 726, 52
 τρυσίππειον 771, 14: Hefych. τρυ-
 σίππειον absque diphth.
 τρυτάνη 771, 14: et 167, 18
 τρυφάλεια f. 71, 36: 90, 52: 771,
 18
 τρυφίς εἶτα ἐν 771, 22, 24. τρυ-
 φῆ 771, 20: u correpto 551,
 22. τρύφος τὸ 771, 24: et
 160, 31: 233, 53. Τρύφων
 ωνος d. 464, 21. poss. τρυφῶ-
 νειος 226, 57
 τρύχνος herba 771, 31
 τρύχος τὸ 123, 15. τρύχω τὸ κα-
 ταπονῶ 768, 45: d. 754, 53:
 771, 30: pass. τρύχεται 771,
 27. τρυχῶ ὥσω 754, 52
 τρύω τὸ καταπονῶ 771, 57: d.
 754, 54: 771, 29
 τρῶ τὸ τριῖω 766, 1: τὸ τερῶ-
 σκω 764, 27: τὸ βλάπτω 770,
 40: 771, 9: τὸ βλάπτω καὶ
 κακῶ 771, 28: τὸ καταπονῶ
 754, 54: 766, 1: τὸ φοβοῦ-
 μαι 637, 7. τρῶ ᾄς ᾄ 752,
 44: 770, 46. τρῶ ἤσω 112, 44.
 τρῶ ὥσω 752, 45
 τρώγες 770, 43. τρώγλη 770,
 44: et 661, 15: Dor. vocab.
 726, 55. τρώγω 763, 33: 770, 40
 Τρωάδες 770, 36. Τρωάκη πό-
 λιν 294, 14. Τρωῖλος d. 602, 12
 τρώκτης ὁ 770, 49: et 590, 29
 τρώμα καὶ τραῦμα 764, 27. τρώ-
 μα Ion. 727, 5. τρώμι d. 547,
 52
 Τρώος η ὄν 770, 31. Τρώους f.
 pro Τρωῖους 770, 39
 τρωπᾶσθαι 770, 56: et 124, 25.
 τρωπέουσι seu τροπέουσι 771, 2
 Τρώς ὁ 770, 19. Τρώς foem. 293,
 51. τρώσασθαι 727, 4
 τρώχω, vel potius τρωχῶ 367, 5
 τρώω 727, 6: 771, 10, 29: et 547,
 51. τρώω ὥσω 760, 50
 ττ pro σσ Attice 167, 39: pro σσ
 Boeotice 479, 46: et 449, 37
 τυ Dor. pro σύ 314, 48
 τυγχάνω d. 771, 54
 Τυδεύς 771, 33. Τυδῆ pro Τυ-
 δέα Dor. 670, 9
 τυκτός ὁ 399, 13: 755, 23: 771, 36
 τυλίμος 771, 5. τύλος ὁ 479, 43.
 τύλος τὸ αἰδοῖον 125, 24
 τύμβος 771, 38. τυμβίδιος d.
 783, 22. τυμβογέροντες 771,
 41. τυμβοχοεῖ 771, 39
 τύμπανον 771, 44. τύμπανον,
 tullis 124, 38. τυμπάνιον d.

69, 16. *τυμπανίζεσθαι* 771, 48. *Τυμπανιστής*, Sophoclis *tragœdia* 287, 14.
τύν Dor. pro σύ 314, 38, 48. *idem τύνα Dor.* 314, 49.
Τυνάρεως et Τυνάρης 166, 14: 175, 32. *Τυνδαρίδης* 166, 13.
τύνη Dor. pro σύ 314, 39, 42: 620, 35: 771, 49.
τύντλος, τυντλώδης 771, 51. *τυν-τλάζειν* 771, 50, 53.
τύπανον 794, 26: et 706, 25. *τύ-πανον et τύμπανον* 771, 45.
τυπή η 306, 52. τύπος de 479, 43: 772, 15. *ο τύπος, de* 479, 763, 55. *ο τύπος του γραμμα-τος* 219, 3. *τύπου απλού, po-litivi gradus* 3, 15: *τύπου υποκοριστικού* 346, 7. *sic τύ-πος συγχρηστικός* 157, 37: *κρη-στικός* 345, 57: 779, 52: *πα-τρωνυμικός* 397, 9. *τύπου ενεργητικού, et χαρακτηρισ ενεργητικού: indeinque παθητι-κού καὶ μέσου* 754, 18.
τύπτε pro έτυπτε 625, 7. *τύπτεο Ion. pro τύπτου* 633, 56. *τύ-πτσκε Ion. pro έτυπτε* 295, 14: 624, 32: 625, 2. *τύπτεσκαν es e poet.* 624, 56.
τυπτήσω Att. 463, 56. *τύπτιλος et f. πτύλος* 68, 19.
τύραννος 771, 54: et 189, 24.
τύρβη 772, 4. *τυρβάζεται* 499, 7.
τυρείται 772, 7. *τυρεύω* 772, 6. *τυρευθέντα* 772, 8. *τυρίον ου* 375, 29. *τυρός* 772, 5: et 69, 20: 72, 10: 184, 45. *τυρο-βλείς seu τύρω βλείς* 199, 51.
τυρόνηστις 772, 9. *τυροπω-λείν* 160, 34.
—τύς η, verbal. spec. 316, 34.
τυττός 772, 12.
Τυφών et Τυφονία 772, 39: et 396, 30. *τυφῆνα* 324, 40.
τυφλός 772, 18. *τυφλῶν ἐνείρων* 772, 24. *τυφλοπατεῖται* 772, 22. *τύφλωψ* 432, 42.
τύφος 772, 32. *τυφογέγων* 772, 55. *τυφοῦσθαι et τετυφωμένος* 772, 56.
Τυφρηστός op. Maenaliae 772, 27. *idem Τυμφρηστός.*
τύφω το καίω 755, 55: 772, 30, 54. *τύφεσθαι το καίεσθαι* 771, 38. *τύφεσθαι το πυύεσθαι καὶ κρύπτεσθαι* 760, 55.
τυφώδης 772, 53. *Τυφωεύς* 772, 49. *Τυφωέος εὐναί* 394, 2.
Τυφωέος καπνός 458, 37. *τυ-φών* 772, 30, 35, 37, 39: et 255, 34. *Τυφῶν ὠνος* 749, 20.
Τυφωνικά πνεύματα 755, 10: et *τεφώνια πν. v.* 15. *τυφῶς ο 772, 36. τυφῶς ὦ* 749, 21.
τυχηρῶς 773, 2. *τυχηρότερον* 773, 2. *Τυχίος nom. priopr.* 521, 23. *τυχῶ ἦσα d.* 476, 27.
Τύχων 773, 1.
τύψια as e 760, 18.
τύω et τιτύσκω 761, 5.
τῷ artic. dual. 773, 37. *τῷ pro τούτῳ, isti duo* 479, 33. *τῷ diverla signif.* 773, 16, 27, 29. *τῷ το ζητῶ* 40, 25: 164, 53: 452, 23: *το λαμβάνω καὶ δέχομαι* 677, 12: *το λαμβά-*

νω 163, 37: 452, 10: 762, 18: 773, 48: *Att. pro σῶ το σήσω* 710, 43: 757, 4. *at τῷ pro διὰ* 773, 27, 47: *pro οὕτω* 775, 49: *rectius τῷ.*
τῷ, articulus dat. c. 773, 37: *pro τούτῳ* 773, 41: *pro διὰ το* 396, 57: *pro διὰ* 773, 27, 47. *enclit. τῷ pro τινι* 773, 31.
τῷγε, dual. 646, 27: 773, 38. *sic τῷδε, paroxyt.* 416, 22.
τῷθάζειν 773, 6.
τῷκινάκη f. pro τῷ ἀκινάκη 514, 28: et *τῷμῳ pro τῷ ἐμῳ* 413, 1: 757, 26.
τῷόντι seu τῷ ὄντι 722, 18.
τῶς pro ὡς 223, 34: *pro τοιού-τως* 773, 13.

T

T qua forma 773, 55. *υ, cccc* significat 595, 16. *υ in* 276, 4: 630, 16: 730, 28: *ex* 6, 28, 36: 642, 44: *pro* 71, 36: 771, 18: *pro η* 69, 20: 72, 10: 167, 16: *pro α* 87, 14: 88, 11: *pro α* Aeolice 486, 9: *pro ο* Aeol. 243, 18: *pro ο* Dorice 705, 28: *pro ω* 87, 32: *pleo-nasticum* 315, 56: *Ionice et poetice insertum* 362, 30: 607, 34: *pleonastice omicron ad-di quando a Boeotis soleat* 632, 52.

υ finita diphthongus circum-flectitur 388, 19. *—υ uos ra-rum in subst.* 597, 32. *—υ eos* 597, 32. *—υ adverb. quan-tam habeant finalem* 114, 31.
—υα hyperdisyllaba 770, 12.
υάδες 773, 55: 774, 1.
υάλος et υάλινος 774, 4.
Υας αντος 553, 44. *Υακτες Boeoti* 311, 36: 553, 45.
Υβάδα 774, 22.
υβάλλω το ἐμποδίζω 774, 19.
υβός 774, 8.
υβρις 774, 13. *υβριστής* 774, 21. *υβρισταί ἄνδρες* 162, 29. *υβριστis ἴδος η 595, 38: 697, 56: 774, 21. υβριστis vulg.* 697, 56.

υβωσις 774, 9.
υγεία f. ex υγεία 468, 4: 774, 32, 36. *υγεία Ἀθηνᾶ* 774, 23. *υγία seu υγεία f.* 461, 53: *υ-γεία d.* 774, 32: *Atticis quid* 774, 38. *υγεία Att. pro υγεία* 774, 35. *υγιής* 774, 25.
υγιέστερος 774, 30. *υγιῶς, recte* 304, 12. *υγιώτερον κολοκύντας* 774, 41.
υγρός 774, 47. *υγρόν ἔλαιον* 774, 48.
Υδαί, Bacchi nutrices 775, 5.
υδάτινον ὕψασμα 498, 11. *υδα-τόεις* 423, 11. *υδαί φέρειν pro υδατι* 549, 54.
υδαιν et υδεῖν 776, 12.
—υδιον 239, 52.
υδνεῖν 776, 11.
υδος pro υδας 549, 54.
—υδος et υος ab υς 77, 7.
υδρα η 774, 55. υδραυλικόν ὄρ-γανον 677, 34. *υδρεῖον ξύλo-νον* 94, 7. *υδρηλός f.* 135, 20.
υδρορρόη 77, 14: *rectius υ-*

δρορρόη, seu υδρορρόα 774, 52. *υδροφόρος, active: υδροφόρος, pass.* 775, 47. *υδροφορία* 774, 56.

υδω et υδῶ 776, 12.
υδωρ 774, 51: *d.* 107, 51: *υ an-cipiti* 477, 18: 776, 13: *defe-ctivum nomen* 401, 9: *genit.* *υδατος* tanquam ab *υδας* 776, 15.
υειος κάρα 80, 42. *υειον δέγμα* 775, 55. *υεία τεμάχη* 708, 42.
υελος non ulitatum 774, 4.
υεσθαι το βρέχεσθαι 736, 42: 776, 30. *υετός* 775, 1.

Υη η 775, 4.
υηνός 775, 9. *υηνεῖν* 775, 8. *υη-νία* 733, 29: 736, 48: 775, 8.
υηνία taxata 736, 48.
Υης ο 775, 2. υησις 519, 3.
υθλος 775, 10.

—υθος 55, 20. *—υθω d.* 231, 51.
υι consonantem post se non reci-pit 72, 26: 775, 23.

υια et υιας f. 775, 21.

—υια et υια 14, 21. —υια ex malic. ὡς 134, 50: 223, 56.

υιέες δοιῶ 411, 8. *υιέες, filii* 775, 18. *υιέες βορῆϊοι* 411, 5. *υιεύς* 775, 17.

υιός d. ab υς 775, 8. 13. *υιόν δέγμα an recte* 775, 30.

υιός υι υια: et plur. υιές, υιας 775, 21. *υιός* 775, 15, 19, 25.

υιοθεσθαι 775, 28. *υις et υιός* 775, 20. *υις υιός, et υιός ου* 553, 15.

—υιῶ defectiva 72, 24: 232, 10: *pro —υω Aeol.* 254, 17.

υιώνός 775, 27. *υιῶσαι et υιῶσα-σθαι* 775, 28. *υιῶσεις* 775, 28.

—υιός possessiva 29, 44.

υλαζόμενοι 776, 27.

Υλαίος d. 193, 17.

υλακίμωρος 776, 21.

υλάστρια 776, 27.

υλάω et υλάσω 179, 47.

υλη 776, 30, 32.

—υλη subst. baryt. 742, 52.

Υλῆες seu Υλῆσις pop. 776, 38.

υληώρης 280, 49.

υλίσ ιας 776, 29. *υλιστής* 771, 5.

—υλλα hyperdisyll. 19, 49.

Υλῆσις, pop. Celticus 776, 39.

Steph. Illyric. pop. ex Apollon. Arg. 4.

Υλίδης d. 109, 10: 778, 54.

—υλός diminut. 93, 52: 142, 55.

υλαδρόμος 776, 35.

υλομανούντων 776, 56.

—υλος accentu variat 116, 4: 731, 38: *proparoxytona quae* 245, 39. *—υλος d.* 11, 4: 40, 8: *diminutivum* 35, 26.

υλοτόμοι 776, 28. *υλουργοί* 776, 28. *υλοφόροι* 776, 27. *υλώδη φυτά* 705, 55. *υλώδης pro ἰλυ-ώδης* 771, 52.

—ύμα disyllabum v correpto, pau-cis exceptis 545, 5. *—ύμα το* 378, 26.

—υμαι pass. ab υμι 509, 5.

υμεδαπός 756, 47.

υμεῖς 314, 24.

υμεναίος 776, 43. *υμεναίος* 776, 41, 46. *υμεναιεῖν et υμεναιούν* 776, 44. *υμενώδης* 776, 50.

υμέτερος 314, 25.

ύμη seu ύμη 776, 54.

—ύμη d. 412, 33.
ύμήν 776, 50. *ύμήν f.* 776, 52.
Υμηττός, et Υμηττιον μέλι 776, 56.

—υμι d. defect. 232, 11: 622, 23.

ύμιν f. pro ύμῖν 432, 34.

ύμνος 777, 1. *ύμνος παιᾶνος, προσφῳδίας, ἐγκωμίου* 777, 5.

ύμνεῖν 777, 11. *ύμνηπολείτω* 777, 11. *ύμνοθετής* 177, 25.

ύμοιον Aeol. 243, 18. *at ύμός Dor.* *pro ύμέτερος* 84, 49: 776, 56.

—υμός d. v correpto 603, 10: *—υμός v producto* 568, 34.

—υν υνος 514, 39.

—ύνη v producto 243, 20.

ύνις η 777, 15: et 173, 21.

—ύνω d, ex ύω 459, 16: *v pro-ducto* 88, 19.

—ύν ex ὦ 242, 55.

ύσκαυαμος et υσκαυαμᾶν 777, 17.

ύπάγειν 777, 21. *ύπάγειν eis το δικαστήριον* 338, 51. *ύπαγω-γή et ύπαγωγαί* 777, 21. *ύπα-γωγεύς* 777, 20.

ύπάδειν 782, 6. *ύπαί pro ύπό* 783, 1. *ύπαιθα* 777, 43.

ύπαιθρος et ύπαιθριος 777, 45. *sic ύπαιθρον et ύπαιθριον* 427, 25.

ύπακτέον 777, 26.

ύπαλεύεο 60, 16. *ύπαλλαγή πρέ-θω εν τοῦ πρήθω* 687, 40.

ύπανέστη 349, 3.

ύπαντᾶν τὸν λόγον 107, 28. *ύπάν-τησις* 112, 16.

ύπαπιέναι 363, 7.

ύπαρ αρος 491, 30: 777, 28, 31.

ύπαρχα 777, 36.

ύπαρνος 783, 19: et 55, 13.

ύπαρξις, opes et cop. 519, 13.

ύπαρχειν 777, 37. *ύπαρχος* 777, 30.

ύπάσατε μέλος 782, 6.

ύπασπίδιος 157, 28. *ύπασπίδον-τες αὐτοῖς* 527, 27. *ύπασπι-σταί* 777, 38.

ύπατος et ύπάτη 777, 40.

ύπεγείνατο Θησεῖ 480, 18.

ύπεδείδισαν 197, 9: 330, 19.

ύπεξευχῶς εαυτῷ πάντα 786, 8.

ύπέικω 297, 7.

ύπειρ ἄλλα 778, 7, 24, f. *pro ύ-πέρ: itidemque ύπέιρεχον ήφαί-ατοιο* 440, 21: 778, 8, 22: *ύπέιρ-οχος* 778, 8.

ύπειρδύνειν 290, 13.

ύπέκκαυμα 338, 11.

ύπεκφυγείν 678, 4.

ύπελύταο 778, 5.

ύπέμβρυον 334, 13.

ύπεμνήμυκε 777, 46.

ύπένεικας 239, 33.

ύπένεργεν 340, 12.

ύπεξαιρέιν 347, 30. *ύπεξαιρήσαν* 777, 53. *ύπεξαιρείσθαι του—* 132, 29. *ύπεξελόν* 777, 53. *ύ-πεξηρήσθωσαν* 778, 1.

ύπέρα 778, 10.

ύπεραῖς εἰς 778, 12.

ύπεραίσιος 39, 21.

ύπερακρίζειν 52, 46.

ύπερατπίζω 157, 5.

ύπερβαρεῖν 744, 16.

ύπερβάσει του δ 315, 49. *ύπερ-βασία* 778, 16. *ύπερβιβασμός, transpositio* 6, 53. *ύπερβιβα-σμός in derivatione* 68, 18. *sic alibi passim.*

ὑπερβίος 778, 33. ὑπερβίως seu ὑπερβυώς 778, 33	ὑπεψνησμένοι 780, 25	ὑποκείμενα, substantive posita 190, 14, 18. τὸ ὑποκείμενον, pignus 309, 24	ὑποτακτικὸν, subiunctiva vocalis in diphth. 373, 1
ὑπερβολή 778, 35	ὑψηλάκατα τανύσαντες 424, 49. al. ὑπ' ἡλακάτη.	ὑποκινεῖται 782, 32	ὑποταπεινός 581, 50
οἱ ὑπεργηγράσαντες 712, 4	ὑψηλὸς c. 61, 6	ὑποκίβδηλον νόμισμα 652, 54	ὑποτάσσει, subiunctivum verbi modum poscit 471, 12
ὑπεργηγῶς ω 250, 49	ὑψηλός 780, 29, 36. ὑψηλότης 780, 36: et 40, 41	ὑποκλαίω 237, 42	ὑποτείνειν 784, 3
ὑπερδέα δῆμον 778, 37	ὑψηλότης 780, 40. ὑψηλῶ 780, 42. ὑψηλίστον 780, 44	ὑποκνημίδιοι 360, 33	ὑποτμόμενος τὸν πλοῦν 783, 57
ὑπερδέξιος 778, 41	ὑψίος Ζεὺς, et Ὑψίος fl. 93, 1: 110, 42: 780, 52	ὑποκορίζεσθαι 782, 34. ὑποκορίζομαι Ἐκάλην ἔλεγον 319, 45. ὑποκορισμός 782, 38. ὑποκοριστικῶς παρονομαζειν 83, 34: 84, 32. sic ὑποκοριστικῶς εἰρηται παρὰ τὸ—160, 32: et κατ' ὑποκρίσιν 84, 24	ὑποτέφροι 680, 23
ὑπερδιαφευκτικός † 415, 22	ὑψιστός 780, 51: 783, 49	ὑποκρίνεσθαι 782, 49. ὑποκρίσις 782, 47. ὑποκριτής 782, 46, 51	ὑποτίθω 219, 56: 772, 12: 784, 4
ὑπερδίκος 778, 42	ὑψιγὰι αἱ 481, 22	ὑποκρουστικῶς 781, 8	ὑπὲρ τὸν in aedificio 576, 16
ὑπερδιδύχαβα 461, 36	ὑπὸ 780, 55	ὑποκύκλα et ὑπὸ κύκλα 782, 53	ὑποτοπεῖν 762, 14. ὑποτοπάζειν 784, 5
ὑπερεῖδω 372, 24. ὑπερεῖσματα 786, 45	ὑπὸ tribus obliquis iungitur 782, 55. ὑπὸ μάλης 783, 8. ὑπὸ Χείρωνι τετραμμένος, sub Chironis disciplina 769, 33. ὑπὸ συγκοπῇ ἀγειν 236, 14. ὑπὸ ὀρθῇ τῇ ἐπὶ et ὑπὲρ 782, 53: in compol. τὴν κατ' ὀλίγον σχέσιν denotat 349, 7: perfecti deminutionem significat 783, 14. ὑπὸ pro ἀπὸ 782, 46: pro πρὸ 782, 4: in ὑπαί vertitur a poetis 782, 57	ὑπολαβών 783, 4	ὑποτρέσαι 770, 47
ὑπερέστε, superatis 664, 20	ὑπόβαθροι πέτραι 188, 33	ὑπολαπάξας 556, 41	ὑπότριμμα 784, 9: et 492, 49. ὑπότριμμα Atticum 596, 4
ὑπερήμερος 778, 43. ὑπερημέρια 778, 47	ὑποβλήθην 781, 8, 15. ὑποβλήτῃ παῖς 480, 17. ὑποβολιμαῖος 781, 35. ὑπόβολος 781, 34	ὑπόληψιν ἔχοντες ἀριστα βεβιωκέναι, qui putabantur opt. vix. 402, 2	ὑπότροπος 784, 11
ὑπερηνορέωντων 778, 55	ὑπόβροχος τόπος 752, 2. sed et ὑποβρύχιοι τόποι 751, 56, ut 781, 38	ὑπόλοιπα 783, 6	ὑπότροχα 784, 53
ὑπερῆς ἦτος 81, 47	ὑπόγαια ἀγάλματα 823, 31. ὑπόγειοι οἶκοι 19, 8	ὑπολύγισσας 571, 24	ὑποτυπαύσθαι ἐν τῷ νοτ 784, 6. ὑποτύπωσις 784, 8
ὑπερηφανός 778, 20. ὑπερηφάνοτατος 779, 54. ὑπερηφάνως 778, 54. ὑπερηφανεῖν et ὑπερηφανεύειν 778, 49. ὑπερηφανεύεσθαι 350, 22. ὑπερηφανία d. 462, 14	ὑπόγειός 782, 8. ὑπογραμμός 526, 39: 782, 4	ὑπομάζιος 219, 56: 772, 12	ὑποφάσας 792, 27
ὑπερθέσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπογράφειν 782, 7, 9. ὑπογράφῃ statuae 766, 24. ὑπογράφῃς 705, 56	ὑπομαζός 450, 49	ὑποφάνια 784, 26
ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόγυος 782, 1: et ὑπόγυιος 781, 55: ὑπόγυιον. 349, 12	ὑπομηλαφῆσαι 783, 12	ὑποφύεσθαι 161, 1
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑποδεικνύειν περὶ τοῦ—348, 20. ὑπόδειγμα, exemplum 416, 6	ὑπομνημα Λυκόφρονος pro eis Λ. 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑποφύεις 159, 38
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόδεκτος 782, 15. ὑποδεξιὴ Ion. 782, 14	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑποφύεις 781, 28
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑποδέραια et ὑποδερὶς 782, 17	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑποφύων ἀνεμός 818, 57
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑποδέχεται 107, 27	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπόχαλκος 783, 17: et 512, 47. ὑπόχαλκίζει κατὰ τὴν χρῶσιν 805, 49
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόδημα 782, 12	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑποχόνδρια 784, 31
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑποδιαφευκτικός σύνδ. 415, 22	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπόχρεος 534, 37
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑποδιδάσκαλος 782, 20	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑποχρηστές 784, 30
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑποδίπλωσις τοῦ δέρματος 594, 18	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑποχωρεῖν cum accusat. † 22, 25
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑποδμής 455, 36	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑποχωρεῖν cum accusat. † 22, 25
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόδρα 781, 38: et 285, 41: 287, 3. ὑπόδραξ 287, 4: rectius ὑποδράξ 781, 46, 53, ut ἐν-αλλάξ, ἀναμίξ et similia.	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑποφθαλμίζεσθαι 780, 25
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑποδράωμενος, ὑποδράωμενος 781, 44	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπόψιος 784, 33
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπτίος 784, 38
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόειγμα, exemplum 416, 6	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπωμοσία 717, 8: 784, 40
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώπια 784, 45
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779, 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779, 14	ὑπόεικον et ὑπόειξα α. 484, 5	ὑπόμνημα 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25	ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπώρεια 313, 20
ὑπερθεσις, transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπερθέσις, superlativus gradus 5, 23. itemque ὑπερθέσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19			

placem comparationis formam recipiunt 443, 15
 -us recto longum, in obliquis breve 288, 29: 756, 44. -us diminut. 133, 53
 ὑσάντος πολὺ τοῦ Διός 615, 41
 ὑσκα d. 703, 19
 ὑσμίνη 784, 54: et 345, 54. ὑσμίνι f. 42, 28
 ὑσπληξ 74, 46: 784, 57: et ὑσπληγξ 186, 23
 ὑσσακοί 785, 7. ὑσσός 785, 8: et 223, 28
 ὑσσώ d. 14, 9
 ὑσσωπον 785, 56
 ὑστατος 785, 10: et 384, 21. ὑστατα adv. 785, 15
 ὑστάτιον περ 499, 29
 ὑστερος 785, 10: an compar. 574
 1. ὑστερά δεκάτη 785, 21. ὑστερά foem. lexus 785, 23
 ὑστρίξ 785, 25: itemque Suid. et Apostolii m. f. collectanea. alii ὑστρίξ majunt.
 -υτος d. 37, 32
 ὑφα d. 60, 53: 785, 26. ὑφαγχα 785, 38. ὑφάξω † 785, 26, 46
 Ὑφαιμένης c. 501, 56
 ὑφαιμος πληγή 721, 20
 ὑφαίνω 785, 26, 30, 32
 ὑφαίρει τοῦ 589, 6: ὑφαίρεις τοῦ δ Ionica 42, 19. ὑφαίρεις a lyneope differt 680, 57
 ὑφαλος 785, 43: 821, 28: et 375, 54: 495, 43
 ὑφάντης δ 785, 36: et 436, 3. ὑφάντρια 228, 40. ὑφασία 785, 26. ὑφασμα 785, 26. ὑφασμα ὑδάτινον 498, 11
 ὑφέλλειν † 827, 40
 ὑφ' ἐν ἀναγινώσκειν 606, 35: 782, 53: sic ὑφ' ἐν προφέρειν 81, 16: ὑφ' ἐνέριστα 314, 2. contr. κατὰ διάλυσιν et κατὰ διάστασιν 779, 43
 ὑφεις pro ὑφαίρεις 36, 33
 ὑφισταμένη θάλασσα 219, 52
 ὑφή 785, 29
 -υφή u correpto 531, 20
 ὑφιστάν τῷ θ. κίονας 514, 57
 ὑφορῶμαι 785, 49
 ὑφος τὸ 785, 28
 ὑφύφασται 785, 46
 ὑφῶ ὑφαίνω 101, 20
 ὑφήγορος 785, 52
 ὑψηλός 135, 21: 379, 14: 785, 54
 ὑψηλές ἵπποι 785, 50
 ὑψι adu. f. 169, 30: in compol. frequens 630, 30. ὑψιβρεμέτης 786, 2. ὑψίφυγος 786, 3. ὑψίζωνος 160, 31. ὑψίτρονος 630, 28. ὑψικέρωτα πέτραν 504, 4. ὑψιπέτηλον 785, 55. ὑψιπέτης 786, 7. Ὑψιπύλη et dim. Ὑψὶ 264, 6: 760, 54. Ὑψιπύλεια Θόαντος Apollon. Argon. 1, v. 621. ὑψιστος 785, 42: 786, 14: 828, 14. ὑψιτένης ὄρος 588, 3. ὑψίων ὑψιστος 786, 14. ὑψόβη 757, 15: d. ex ὑψόβην 616, 12. ὑψος 786, 16: in compol. i pro o capit 630, 27. Ὑψὶ dimin. 760, 54: et 264, 6. ὑψώσεως κανών 374, 57
 -ίω ex ω 72, 33: 150, 47: 632, 50: ex ω 72, 33: 378, 3: ex έω 181, 38: 520, 31. -ύω ancipiti u 458,

ETYMOLOGICON.

1. -ύω deriu. defectiua 622, 21: defect. in quib. 232, 11.
 ☉
 unde dictum 786, 20: qua forma 512, 5: pro π 161, 3, 8
 φάνθεν B. 532, 34: 786, 22
 φάβα η, faba 387, 8
 φάγε 740, 19. φάγη a φάγομαι 786, 27. φάγομαι 786, 23.
 -φάγος compol. paroxyt. 681, 33. φάγω seu φήγω 40, 30
 φάε τὸ φαίνει 788, 15. φαέθων 786, 32. φαινός 786, 28. φαινώ 789, 57: pro φαίνω 786, 28: def. 231, 43. φαεσίμβροτος 786, 31. φαεσφόρος 786, 33. φάη τὰ φάεα seu ὄμματα 786, 35: 798, 21: et 496, 53
 φάει imper. 786, 37
 φαιδμος 789, 55. φαιδρυτής δ 436, 5. φαιδρῶπος 789, 54
 φαινακίζειν et φαινακισμός Helych.
 φαινόλης et φαινόλη 790, 5. φαινόλης αὖως 174, 47: 384, 3. φαίνω d. 478, 44. φαίνων 789, 57. φαίνειν τὸ ἐγκαλεῖν 733, 54. φαινόμενα et ὄντα oppol. 790, 1
 φαιδν χρωμα 790, 3. φαιός oxyt. 417, 27
 φαιούλη 742, 52
 φάκελος 786, 41: et 599, 23. item et Helychius. at Suid. φάκελλος gemino λ.
 φακή 786, 38, 40. φακή f. ex φακέα 538, 49. φάκιον ου 375, 30: pro paroxyt. 451, 19. φάκος 786, 40: oxyt. 538, 48. perperam ergo φάκος 375, 30
 φαλά 787, 3
 φάλαγξ 729, 1, 7: φάλαγξ bellica 640, 31. φάλαγγες 786, 42. φαλαγγάρχης 729, 2. φαλαγγηδόν 786, 52: 809, 32. φαλάγγιον 786, 48. φαλάγγειον 786, 46
 φάλαικον ποίημα 786, 56
 φαλακρός 787, 8
 φάλανθοι 786, 57
 φάλαρος 787, 12. φάλαρα 787, 9, 14. φάληρος 660, 48. φάληριδων κύμα 787, 16. φάληροι et φάληρεὺς 787, 19, et Suidas. apud Harpocrat. φάληρον: apud Steph. Byz. non modo φάληρον ex Paulania, (apud quem trib. in locis φάληρον, oxytonως) sed etiam plur. τὰ φάληρα ex Xenophontis Hipparchico.
 φάλιος 787, 2: et 463, 5
 φαλκωνέλλα 19, 52
 φαλός 787, 1, 4, 7, 13, 17: et 95, 11: plur. φαλοί 175, 3
 φαμινάλια pro φεμιν. 98, 1
 φάναι 787, 21: et 289, 57. φάναι 787, 23: 791, 29. φανεροποιῶ 673, 49. φανήν f. 787, 26. φάνης ητος 787, 29. φανίας d. 804, 46. φάνιον 787, 34. φανόδημος c. 668, 50. φανός 807, 40: a productio 763, 37. φανοστράτη 787, 31. φανότης η 337, 53

φαντασίαν σώματος παρέχον 296, 5. φαντασιοκόπος 673, 46. φαντασιώδες ἐνδυμα 506, 47. φάντασμα, Ipectr. 336, 38, 43
 φαντός d. 52, 10: 744, 7. φαντός ἐγεντο 787, 30
 φάο f. 477, 53: 787, 35: 788, 46
 φάος τὸ 804, 35: et 496, 57
 φάραγξ 787, 41, 44
 φαρέτρα 787, 37: gen. pl. Ion. φαρετρέων 787, 39: Ae. φαρετρέων 787, 40
 φαρκτός pro φρ. 667, 23
 φάρμακον 787, 47. φαρμακός 787, 52: 802, 5: at φάρμακος nom. pr. 787, 53. φαρμακεύω 787, 52. φαρμακεία 787, 52. φαρμακίδες, veneficae 479, 56. φαρμακόμαντις, Anaxandridae fabula 630, 49. φαρμακοτρίβαι 787, 49. φαρμάκων et φαρμάκ 788, 5. φαρμάξας 787, 54. φαρμαχθεῖς 445, 7
 φάρος 788, 8, 21. φάρος τὸ 175, 48. φάρος η ἄροσις 175, 36. φάρος apud tragicos corripit a 175, 29: alias producit 248, 4. φάρωσι p. 175, 51
 φάρσαι et φάρσος 175, 39
 φάρυγξ 728, 22: 788, 30: et 215, 26: 557, 17: genere ac declinatione variat 788, 34. φάρυγινδην 788, 38
 φάρω τῷ φάρυγι 788, 32
 φάρω Dor. pro φέρω 114, 20. φάρω et φάρω 788, 24. φάρωνωνος 226, 67
 φάσγανον 788, 40
 φάσθαι seu φάσθαι 788, 47. φάσθαι τὸ φονεύσθαι 788, 42
 φάσηλος 379, 21
 φασιανός 789, 3
 φασίμη κύλιξ 789, 2
 φάσις 788, 50: 789, 2
 φασκία, fascia 588, 46: 749, 41
 φασκίνω 190, 28
 φάσκω 184, 55: 675, 50: 704, 55
 φάσκωλος 789, 12, et Helych. φάσκωλον 789, 5, 9: item Harpocr. et Suid. φασκώλιον 789, 5
 φάτε et φάτε 382, 4
 φάτην 789, 15: et 40, 30: 353, 49. φάτηντος 789, 18
 φάτο f. 788, 43
 φάτος 356, 4: 474, 19
 φατρία 789, 20: 799, 29: tertia pars tribus 768, 13. φατριάζειν 799, 31. φατριάρχος 799, 32
 φαύλος 789, 28: et 128, 55. φαυλία 789, 25. φαυλίζειν 789, 27, 51
 φαύσκειν 233, 20: 234, 14: 673, 51
 φαύστιγγες 789, 52: Helychius φαύστιγγες: infra φύστιγγες 802, 55
 φαστῖνα Ital. nom. 667, 38
 φάω τω d. 673, 51: 789, 28
 φάω τὸ φαίνω 496, 53. φάω άτω 787, 3: 788, 14
 φέβω 797, 51
 φέγγω et φέγγος 792, 37
 φεία oxyt. 410, 17
 φείδας αντος 465, 12. φείδιος d. 582, 19. φείδιππος c. 669, 4. φείδομαι 791, 10: et 400,

Ttt

49. φειδύλος seu φειδύλος 791, 15. pr. φειδύλος 582, 21. φειδῶ η 791, 19. φειδύλος 791, 15: et 352, 19. φειδῶν nom. pr. 791, 17. φεισμονή 791, 19
 φελλός, et φελλός pr. 790, 10. φελλέα 790, 13: Suidae φελλά, Harpocr. et Helychius φελλεῖς.
 φελόνης 790, 8. φέλω 444, 49
 φέναξ 790, 23. φενάκη 790, 20: et 269, 33. φενάκη et φενάκω d. 119, 29. φενάκικως 402, 39. φενάκίζειν 790, 15: et 506, 43
 φενίνδα et φενίς, iustus 790, 24
 φένω τὸ φονεύω 798, 7: et 102, 14: 346, 3: 355, 53: 667, 14
 φεραυγής 790, 29
 φέρβω τὸ τρέφω 213, 9: et 204, 32: def. 231, 66
 φέρε εἰπεῖν, verbi gratia, exempli gr. 336, 50. φερέγγυος 790, 30. φερέγγυστος ibidem suspectum est. φέρεκλος 209, 6. φέρεκλος faber 790, 33. φέρενα 790, 41. φερέοικος 790, 35: et 579, 45: 668, 48: 808, 8. φερέπονος 790, 39. φερέσβιος 790, 39. φερέσκε Ion. 381, 37. φερέσταχος 209, 7. φερέστερος 205, 4. φερέτρον 790, 55. φερίζω d. 113, 12. φέριστος 790, 56. φέρμεν f. 253, 25. φερνή 790, 42, 45, 49. φέρνιξ 790, 51. φέροικος 790, 35. φερόμεθεν Ae. pro φερόμεθα 559, 30
 φερσεφόνη 790, 52: et 209, 7. φέρσω fut. Aeol. 790, 52
 φέρτερος καὶ φέρτατος 259, 25: 790, 57: 791, 3: et 3, 16: 195, 12. φέρτερος an compar. 573, 57. φέρτός d. 176, 30: 209, 3. φέρτρον 752, 45: et 257, 26: 581, 46. φέρω futuro proprio caret 619, 6: Ae. φέρω 790, 52: cum nominib. compol. 209, 5, 12. φέρειν τὸ λαμβάνειν 790, 31
 φεύδα 60, 8. φευκτέος 791, 5
 Φεύς seu Φλεύς, Bacchus 189, 41
 φέφαλος 791, 8
 Φηγαίς, demus Att. 791, 26. Φηγός 791, 22: et 118, 45. Φήγινος 791, 25: 470, 42. Φηγούς, demus Att. 791, 27
 φήγω τὸ ἐσθίω 786, 23: et 17, 14
 φήης f. 73, 48. φήη f. 791, 31
 φήληξ 791, 33: et 160, 40: 479, 19: plur. φήληκες 108, 18. φηληκίζω 160, 41. φήλος δ 130, 51: 160, 39. φηλοῦν τὸ ἀπατᾶν 790, 22: 791, 32. φηλώσαι 160, 38. φηλώματα 791, 32. φηλώσεις 791, 33
 φήμη 791, 36
 φημί τὸ λέγω 788, 43: reduplicationem cur non asciuerit 791, 41: secundae coniugationis: at f. ημί, primae 527, 2. φημί δη— 628, 57. φημί τὸ φονεύω 788, 43: et 140, 3: 356, 2

Φῆμις ἡ 791, 59: et 153, 25. Φη-
μισαι, nominare 280, 17
Φῆναι 791, 28. Φηνακίζειν pri-
sci quod nunc Φενακίζειν 790,
17
Φῆνι θεὰ νοῦνται † 601, 27
Φηρή op. 791, 45
Φηρσί f. pro Φηρσί 795, 34: 796, 21
Φῆς ἄ. 791, 49: 792, 10. Φῆς f.
pro Φῆς 196, 5. Φῆσασκε lon.
pro Φῆσε 624, 50. Φῆσι f. pro
Φῆ 791, 40. Φῆτης et προΦῆ-
της 691, 47
Φάζω 792, 27. Φάζομαι 792,
22. Φαίνω ης η 792, 29
Φαίρω Dor. 269, 50
Φάμαι 792, 20. Φάμενος 792,
17. Φάνω 792, 26. Φάς
792, 32: pr. Φάς αντός 535,
11
Φάγγεσθαι 792, 36: et 153, 18.
Φάγμα et Φάγμα 792, 34.
Φάγεις 430, 55
Φάειναι pro Φάειν 792, 26:
793, 1
Φάειρ 792, 40, 48. Φάειρων ὄρος
792, 43. Φάειρίζεσθαι 787, 33.
Φάειροπούλη meretrix 787, 32
Φάειω et Φάω 792, 53, 56. Φάειω
d. 127, 27
Φάερω Aeol. pro Φάειρω 90, 12:
658, 57: fut. Ae. Φάερω 82, 9
Φάω f. 792, 18. Φάη f. 73, 53.
Φάημι 792, 20. Φάημι et Φάω
403, 34. Φάησε 792, 19
Φάισθαι 792, 56. Φάισθω impl.
thema 456, 18. Φάιμη 792, 54.
Φάμι d. 532, 43. Φάινωρον
479, 20: 793, 1. Φάινωμετό-
πωρον 371, 50. Φάινω 627,
17: 792, 57. Φάινω d. 792,
57
Φάιοι 793, 11. Φάιρ 107, 18
Φάισήνωρ 792, 52. Φάισθαι 793,
20. Φάισβροτος 793, 3. Φάι-
σις 793, 13, 15: 827, 21. Φάι-
σικός 774, 16. Φάιω τὸ Φάειρω
792, 23. Φάιω et Φάειω 792,
53. Φάιω pro Φάω † 615, 55
Φάιωται 793, 10. ἡ Φάιωτες τε-
τράς 754, 38
Φάη ἡ 793, 13: et 177, 30
Φάοις f. ex Φάοις 620, 34: 793, 5
Φάονος 793, 16: species τῆς λυ-
πῆς 571, 56. Φάονεω et Φάο-
νήσω 130, 1
Φάορά 793, 20: 827, 20: et 590,
35. Φάοροποιός 641, 10. Φάο-
ρος d. 257, 11
Φάω τὸ καταλαμβάνω 792, 18,
23. Φάω Φάημι 403, 34
—Φα pleonastica 645, 10: epee-
talis per omnes casus 800, 5:
etiam in duobus adverbis 800,
11: et 607, 17
Φιάλαι ισχάδες: v. Φιβάλαι.
Φιαλεῖσαι 793, 44. Φιάλη 793,
21. Φιαλώσαι 244, 1
Φιαρός 793, 23
Φιβάλεως συνη 795, 26. Φιβα-
λέαι ισχάδες 793, 27. Φιβα-
λέα σῦκα 793, 27. Φιβαλέα
ισχάς etiam apud Helychium:
apud Suidam Φιβαλῆς, et
Φιβάλεως ισχάδες, ex Ari-
stoph. Acharn. Ergo minus recte
Φιαλῶν ισχάδων 149, 25
Φίβλα, fibula 665, 32

Φιδῶ ἡσώ 476, 26: 667, 21: et
122, 45, 54
Φίζω σω d. 667, 12
Φιλαθήναιος 113, 35
Φίλαι imper. 793, 33
Φιλαίτατα Att. 31, 20. sic Φι-
λαίτερος 227, 30
Φιλακίζεσθαι 793, 29
Φιλαλειπτεῖν 61, 13: 464, 1
Φιλαλήτης ὁ 435, 30. Φιλάλη-
τες 455, 56
Φιλαμένη Δημήτερα 793, 36
Φιλανθροπέω 462, 13. Φιλαν-
θροπέεσθαι 260, 45. Φιλαν-
θροπία 462, 13
Φιλαπεχτήμων 793, 30. Φιλαπε-
χτήμωνως κατηγορεῖν 733, 46
Φιλαχαιός 215, 5
Φιλεγγιλήμονες 733, 55
Φιλέσκον f. 793, 40. Φίλει 478,
7. Φίλεις Ae. 20, 26
Φιλεπιδήμος 495, 41
Φίλεργος 793, 33
Φιλεριστήσαι 793, 32
Φίλεσκε 381, 43
Φίλεχθρος 793, 30
Φιλέψιος et Φιλέψιος 406, 9
Φιληδεῖ τοῖς— 580, 43
Φιλήμη ἡ 216, 3. Φιλήμων 259,
57: pr. 464, 25. Φιλήσει pro
Φιλεῖ 650, 13. Φιλήσιος d.
139, 49. Φιλήτης et Φιλητής
793, 57
Φιλῖνος, et Φιλῖνος pr. 793, 45,
50, 53. Φίλιος Ζεύς 793, 43.
Φιλιούσαι θεῶ 723, 7. Φιλι-
τία 736, 50
Φίλω seu Φίλω τὸ Φιλῶ 793, 39
Φιλοβοιωτός c. 215, 6
Φιλογοργότερος 794, 20
Φιλοδέποτον ζῶον 549, 34. Φι-
λοδέποτεύομαι 794, 19
Φιλοθέαμονες 794, 18
Φιλόθεος 299, 36
Φιλοτίος 393, 20
Φιλοῖφα voc. casu 531, 24. Φί-
λοιφος 241, 44
Πεφιλοκαλημένον 761, 49
Φιλοκέρδεια et Φιλοκερδία 461, 16
Φιλοκομπῶν 794, 23
Φιλοκρίνης 41, 11
Φιλοκτέανος et Φιλοκτεανώτατος
794, 25. Φιλοκτῆτης 40, 49
Φιλόλογος 406, 10
Φιλολαδορία ἡ 463, 43
Φιλομειδής 794, 30: et 546, 21, 36.
Φιλομηδής Venus 179, 9: 776,
5. Φιλομηλεῖδης 166, 6, 19
Φιλόξερος 394, 42. Φιλοξενῶν
τοὺς παριόντας 402, 8
Φιλοπαγμων 406, 9. Φιλοπα-
γμονέστατος 269, 38
Φίλοπις pro Φύλοπις 627, 45
Φιλόπονος 794, 39
Φιλοπότης et —ώτης 794, 34
Φιλοπράγμων 794, 28
Φιλοπρωιστής 794, 33
Φιλοπώτης 794, 35
Φιλοφωμάιος seu Φιλοφωμάιος
396, 45. Φιλοφωμάϊκος 215, 4
Φίλος 794, 12. Φίλοι generali
signif. 669, 36. Φίλον τοῖς
παισὶ τὸ παίζειν 657, 36. Φί-
λος ancipiti 794, 14
Φιλόσοφος ὁ ἡ 480, 33. Φιλοσο-
φεῖν 794, 40
Φιλόσοφοι 733, 37
Φιλοσώφρων 150, 19

Φιλότεχνος 794, 22
Φιλότερος seu Φιλωτέρος 795, 10.
Φιλότης 794, 41. Φιλοτησία
794, 45. Φιλοτιμεῖται 794, 52.
Φιλοτιμία 794, 54. Φιλοτιμῶς
794, 51
Φιλοφρονέστατα 794, 56. Φιλο-
φρονούμενα 794, 56. Φιλο-
φροσύνη 794, 56
Φιλοφυχία 255, 48
Φιλόω ὠ-ώσω 794, 16
Φιλτέας historicus 795, 12. Φίλ-
τερος ἄ. 795, 6
Φιλτός verbale 795, 12. Φίλ-
τρον 795, 16
Φίλυδρα et Φιλυδρίας 795, 1
Φίλυρα 795, 4, 19
Φίλω et Φιλῶ 795, 16. Φιλωθεῖς
794, 17
Φιμοί 795, 3. ὁ Φιμὸς τῶν ὑπο-
ζυγίων 677, 58. Φιμοῦν 795, 21
Φιν. pro σφιν Lacon. 702, 42
Φινέες 795, 24: Hebraic.
Φινεύς 795, 22
Φιντατος D. pro Φιλτ. 503, 49
Φίρ propr. 107, 18
Φίσκος, fiscus 795, 24
Φιτάλιμος f. 803, 6
Φιτρός 795, 25: et 730, 28
Φίτυ, et Φίτυμα 795, 32. οὐ-Φί-
την ἡνάρξει, cuius genitorem
interfecit: Lycophr. 77. Φι-
τύω ὠσω 795, 27
Φλάζω 403, 50: 656, 51. Φλᾶν
795, 36
Φλαῦρον 128, 57: 789, 49: 795,
38
Φλέβες 795, 45. Φλέβιον propa-
roxyt. 451, 19. Φλεβάζειν 795,
43
Φλεγέω d. 8, 21: 106, 16: def.
231, 52. Φλέγμα 795, 48.
Φλεγμονή d. 420, 22. Φλε-
γραία mons 795, 54: Φλέγρα
op. Thrac. Steph. Byz. Φλε-
γύας αἰτός 795, 57. Φλεγύαι
pop. 795, 55. Φλεγων. aor.
2 559, 28
Φλεδῶν, et d. Φλεδονεύω, Φλε-
δονεία 796, 3: per o etiam Hef.
et Suid.
Φλεήσιον pro Φλιάσιον 796, 5
Φλεύς ὁ Διόνυσος 189, 43: 796,
43. Φλέω τὸ ἀναβράζω 796, 33:
τὸ ἀναπέμπω 812, 44. Φλέω
et Φλύω 656, 49: 775, 11:
796, 7. Φληνός d. 796, 10, 12.
Φληναφος 795, 41: 796, 6, 15.
Φληναφῶ 796, 14
Φλιά 196, 29: 200, 43: 796, 19
Φλίβω 200, 43. Φλιδῶσα f. 796,
22. Φλίει 796, 24. Φλίος
539, 32. Φλιούς: quare in
Φλιούς.
Φλόγεα 796, 27. Φλόγειος 64,
33. Φλόγεος equus Castoris
544, 56. Φλόγεος 521, 16.
Φλογμός 796, 26
Φλοιός 796, 29. Φλοιός pro
Φλιούς 796, 22: absque
diphth. Φλιούς Hefych. et
Steph. Byz.
Φλοῖστος 796, 52
Φλόνος 796, 28. Φλόξ 796, 25
Φλοός et Φλούς 796, 29
Φλύαρος 796, 37
Φλυσία, demus Att. 795, 39, et
Harpocr. at Suid. Φλυσία.

Φλύκταιναι 796, 41. Φλυκτῆς ἡ
796, 40: et 33, 13
Φλύω 220, 50: 618, 34: 775, 11:
796, 39. Φλύω et Φλέω 656,
49: 796, 7, 40
Φλῶ, τὸ γέμω καὶ εὐχαρπῶ 796,
43: τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδίδω-
μι 796, 30: 799, 38: f. ex Φλέω
656, 50. Φλῶ ἄσω 403, 50
Φλῶρος 742, 27
Φναίτης, nomen Aegypt. 796, 46
Φνεί, avium vox 796, 45
Φοβεῖν, terrere 503, 4. Φοβερός
797, 53. Φοβεστρατος 797, 54.
Φόβη 797, 56. Φοβήμενος Aeol.
182, 49. Φόβητρον 590, 52.
Φόβος 797, 51. Φόβος Martia
f. 704, 54
Φοιβᾶσαι 797, 10. Φοιβάζω 797,
3, 7. Φοιβάναι a Φοιβάνω 797,
6. Φοιβᾶτα pro Φοιβῶσα vulg.
797, 3. Φοιβᾶσθαι 797, 5. Φοί-
βη 796, 57: plur. Φοίβαι 797,
1. Φοιβησίους χρώμενος 796,
54. Φοῖβος 796, 53: 797, 4.
Φοῖβος Ἀπόλλων 547, 11.
Φοινίκιος 511, 49. Φοινίκη op.
797, 22. Φοινικήα γράμματα
797, 37. Φοινικίδες 585, 24.
Φοινικίδης 165, 40. Φοινικέος
797, 40. led et Φοινικά πλοῖα,
Punica navigia 221, 47. (at Φοι-
νικὸν ἐγκλημα, pro Φοινικόν 152,
29: itemque Φοινικαὶ δίκαι pro
Φοινικαί 402, 2.) Φοινικιστής
235, 47. Φοινικέες 450, 36.
Φοινικοῦς 797, 30. Φοινικό-
λοφου 797, 39. Φοῖνιξ d. 730,
53. Φοινίξ, colore puniceo 329,
10. (led et Φοῖνιξ gentile 797,
19, 23: plur. Φοίνικες 797, 11:
foem. Φοίνισσα 100, 43.) Φοι-
νίσσειν 797, 26: 31, 34: Att.
Φοινίττειν 797, 36
Φοινός ὁ 250, 22: 272, 5: 797, 17, 31
Φοιταλιώτης 797, 42. Φοῖταν
et imp. Φοῖτα 797, 50. Φοί-
τητής 797, 43. Φοῖτιζω 63,
31: prim. Φοῖτῶ 797, 43
Φολῆς et Φολίδες 798, 5. Φολῆς
seu Φωλῆς 593, 4. Φωλιδωτός
798, 6
Φολός 798, 2. Φολός † 798, 3
Φονᾶν 798, 10. Φονή 798, 11: et
132, 25: 250, 26. Φονή et Φό-
νος 742, 55. Φονικαὶ χεῖρες
188, 35. sic τῶν Φονικῶν δικα-
στήριον 139, 12: 559, 4: Φό-
νιος 797, 33: et 250, 24. Φόνιος
τὸν τρόπον 797, 23. Φοινιδεῖ
797, 33. Φόνος 798, 7, 13: et 250,
23. Φόνος, scelesti, Dor. 662, 4.
Φόντης ὁ Φονεύς 517, 37
Φόξινος pilcis 798, 14: Φοξίνος
Aristot. Hist. anim. l. 6, c. 14.
Φοξίχειλος κύλιξ 798, 20. Φο-
ξᾶς 798, 17
Φορά 798, 28. Φορά ἡ τύχη 734,
49. Φοράδην 798, 29
Φορβᾶδες 798, 24. Φορβαντεῖον
798, 25. Φορβεῖα 798, 31: et
139, 33. Φορβή 798, 52. Φορ-
βός d. 622, 5
Φορεῖα 354, 8. Φορεῖα Persica
279, 39. Φορέω et Φορήσω 130,
2. Φορέσαι 285, 19. Φορεύς ὁ
433, 41. Φορέω ὠ 209, 2. Φορη-
τός 209, 2. Φορήνη 798, 54

Φόρουν υνος, et Φόρουν υος
514, 40: 798, 36, 38. Φόρουν,
triplici flexione 798, 39
Φορμηδόν 798, 56
Φορμικῆ 798, 41. Φορμίζειν 798,
43. Φορμικτῆς 798, 45. inve-
nitur et Φορμικτῆς.
Φορμός 798, 51. Φορμίσκοι 798,
51
Φόρος pass. signif. 686, 9: et plur.
Φόροι, tributa 736, 7. Φόρος ὁ
Φέρον 686, 8: sic Φόρος ἀνε-
μος 548, 56: 642, 26, 38.
—Φόρος comp. 209, 7, 12
Φόρταρος 798, 47. Φόρτος 798,
46. Φορτίον τὸ 451, 18. Φορ-
τῶ, onero 707, 39
Φορύν leu Φορύνω 799, 10. Φο-
ρύνετο 799, 4. Φορυντός 799,
7, 9
—Φος disyllaba 241, 40
Φούγναι αἱ παρειαί 653, 37
Φουρχίον, furca 587, 43
Φουρνος, furnus 677, 33
Φώνωντος 178, 31
Φώς f. pro Φῶς 804, 34
Φράγγελοι, pop. Ital. † 799, 14
Φραγγέλιον, flagellum 784, 57:
minus recte Φραγγέλειον 799,
12. Φραγγελῶ, flagello 799,
12
Φραγμός ὁ d. 613, 36. Φράγνυ-
σαι 283, 46
Φράδῃ ἢ 399, 34: et Φραδῇ 627,
19. —Φραδῆς compol. 665,
21. Φραδέος νόου 799, 6. Φρά-
δμων 799, 15. Φράζω 799,
16: d. 131, 21: 155, 46: pro
Φράσσω 613, 36: α productio
555, 47. Φρασάλατο Ae. 258,
53. περὶ τὴν Φράσιν ἀμαρτά-
νειν 721, 57
Φρατῆς 799, 34. Φράτορες 799,
28, 30. Φρατρία 178, 38: f.
pro Φατρία 799, 49
Φρέας 799, 37: et 491, 32. Φρε-
άριοι, demus Att. 799, 56.
Φρεατοῖ 344, 25. Φρεατορύ-
κτης 799, 41. p. Φρεῖας ατος
491, 32
Φρένες quid 581, 20: in capite
liae 581, 18. Φρεναπάτης c.
811, 3. Φρενήρης 799, 40. Φρε-
νοβλαβῆς 811, 1
Φρές α. 740, 12
Φρεωρύχος 799, 41. Φρεωρυχι-
κὸν ἐργαλεῖον 762, 32
Φρήν 799, 42
Φρήσσα ut βῆσσα 691, 39
Φρήτος f. pro Φρέατος 800, 13
Φρήτην l. 799, 50. f. Φρήτηφι
799, 49
Φρήκη 800, 24. Φρηκτός oxyt. 704,
8. Φρηκτῶδες pro Φρηκῶδες
704, 6
Φριμασσομένη 800, 36. Φριμα-
γμός 800, 37
Φρίξ α. 69, 36: 800, 25. Φρι-
ξότρηκα 800, 32. Φρίσσειν 800,
33: neut. verb. 400, 48
Φροίμιαν Att. 271, 48: 801, 3
Φρονεῖν 800, 42. Φρονέων Ioni-
ce 524, 8. Φρονηματισθῆναι
800, 43. Φρόνησις 800, 44.
Φρόνιμος 800, 51. Φρόνιμος
διάνοια 696, 38. Φρόνις 800,
46
Φροντίς 800, 52: et 178, 45.

Φροντίζω 178, 44. Φροντιστή-
ριον 800, 55
Φρονῶ 800, 51
Φρουδὸν Att. 800, 57. sic Φρου-
ρός 801, 7: et 271, 49. Φρού-
ριον, non Φρουρεῖον 801, 7.
Φρουροδόμος 801, 10
Φρυάξω 800, 40. Φρυάσσω 801,
14. Φρυασσομένοι 800, 39.
Att. Φρυάττεσθαι 801, 16. d.
Φρύαγμα 801, 12: Φρυαγμός
800, 40
Φρύγειν 803, 32. Φρύγαντα 801,
18. Φρύγια, hypocausia 561,
12. Φρυγία, Ion. Φρυγίη
801, 19. παρὰ Φρυγικῶ ἐθεῖ
662, 6
Φρυκτοί, fabae 271, 53
Φρυκτωρεῖν 801, 23
Φρυμαγμός 800, 41. rectius Φρι-
μαγμός, ut Φριμασσοσθαι. Hel.
et Suid.
Φρύνος 801, 29. Φρυνός f. 801,
29. (nescio an Φρυνέας, ut Αἰ-
νέας: dimin. sp. Φρυνίς et Φρύ-
νιχος apud Suid.) Φρυωνίδας
801, 33
Φρύξ gentile 801, 22
Φρῶ f. ex προῶ 271, 45: 686, 41:
sic Φρῶ τὸ προῶ 178, 34: 399,
41, 56: 799, 16. Φρῶ τὸ Φέρω
740, 12
Φρῶν ονός 800, 49
Φῦ f. pro ἔφυ 180, 3: 801, 36
Φύα τὸ φυτόν 397, 4
Φύγαδε, eis φυγὴν 801, 38: et
φυγάdis 806, 8. φυγάς d.
629, 31. φυγάς ἄδος α corre-
pto 595, 21. φυγγάνω 470,
28: 771, 35. πεφυγμένον ἐμ-
μεναι 589, 29. φυγεργοί 199,
1. φυγόπολις 328, 54: 668, 51.
φυγός, fugax 802, 44. φύξα
801, 42. φυζακινός 801, 42.
φύζειν 134, 13. φυζῶ ἡσω 667,
30
Φυή 50, 12: 179, 33: 801, 50
Φυίω Ae. τὸ φύω 254, 17
Φύκη, leu φύκει 801, 57. φύ-
κιον 70, 21. Φυκίον paroxy-
tonon 451, 18: plur. Φυκία
801, 52, 55: item Hel. et Suid.
Φυκίς 801, 56. φύκος 801, 51:
et 406, 24
Φυκτός 755, 23
Φύλα leu φύλα 802, 13
Φύλαγμα τὸ 298, 4: 378, 23.
Φυλακή 802, 24: 803, 20. Φυ-
λάκη, op. Thesal. 802, 1. Φύ-
λακος ὁ 765, 50, et Suid. ex
Herodoto, Eustathius ex Ho-
mero. attamen et Φυλακός 96,
34, 41: itemque Φυλακούς λά-
ξη 802, 3. Φυλακτέον πότε,
observandum 652, 28. Φυλα-
κτῆρες 802, 7. Φυλακτῆριον 802,
8. Φυλακτικός τοῦ τόνου 544,
22. Φυλακτός d. 2, 36
Φύλαρχος 802, 19
Φυλάσσειν et Φυλή, demus Att.
802, 21, et Harpocr. ac Suid.
Φυλάσσω 802, 9. Φυλασσομένοι
τοῦ ἀγρευθῆναι, caventes ne
286, 51
Φυλή 802, 29. in Φυλάς duas
tributa Samus 160, 26. Φυ-
λή, demus Att. vife Φυλά-
σιοι.

Φύλλον 802, 35, 41. Φυλλοαῖοι
ἀγῶνες 802, 38: Hefychio Φυλ-
λίαι. Φυλλίς 802, 40. Φυλλο-
βολεῖν τοὺς νικῶντας 532, 46.
Φυλλολογεῖν 455, 46. Φυλλο-
μανῆς 474, 51. Φυλλοροεῖν
802, 48
Φύλον leu φύλον 802, 13, 37.
Φυλοκρινεῖ 802, 32. Φύλοπις
802, 33
Φῦμι d. 801, 37. Φῦμι τὸ προς-
πελάζω 336, 12
Φύνη leu Φορνή 243, 22
Φύξ 802, 46. Φύξις ἢ 802, 45.
Φύξηλις 802, 44
Φύραμα 802, 50. Φύρδην 802,
50. Φύρειν 802, 47. Φύρω υ
producto 547, 36. Φυρῶ ἄσω
202, 12
Φύσα ἢ 548, 56: plur. Φύσαι
802, 54: 813, 13: et 155, 21.
Φυσέματα, bullae 682, 12. Φύ-
σιγγες: quacere Φαύσιγγες.
Φυσίγναθος 235, 57
Φυσίζωος c. 668, 53: 802, 53.
Φυσικός d. 644, 9
Φυσίω d. 502, 18. Φυσιούμενοι
καὶ ἐπαγόμενοι 682, 12. πρ-
Φυσισμένοι γνάθοι 653, 36
Φύσις 802, 51
Φύσκη ἢ 802, 56. Φυσσῶντες 800,
39. Φυσσῶσθαι 180, 8
Φύστα ei φύστη 803, 1, et Hel.
Φυταγνούμενος ἐπὶ πρέμνοις
686, 29
Φυταλίζειν 803, 7. Φυτάλιμος
et Φυτάλιος 803, 4. Φυ-
ταλμίας χθονός Lycophr. p.
58
Φυτεύω 803, 15. Φυτεῖα leu φυ-
τεῖα 591, 49. Φυτεῖα ἐπίστι-
χος 634, 37, 40. Φυτεῖα, τὸ
φυτόν 283, 8. Φύτειον op. 451,
47
Φύτλη d. 404, 17
Φυτοεργός 803, 9. Φυτοκόμος et
Φυτόκομος 803, 11. Φυτόσκα-
φος et Φυτοσκάφος 803, 13
Φυίω Aeol. τὸ φύω 254, 17. Φύω
803, 28. Φύω τὸ γεννῶ 775,
19: τὸ ἀναβλαστάνω 802, 35
Φῶ quadrupl. signif. 804, 1. Φῶ
τὸ φαίνω 375, 8: 496, 56: 502,
1: 608, 37: 626, 1: 778, 51:
788, 11: τὸ φαίνομαι 788, 47:
τὸ λάμπω 209, 50: τὸ εἰς
Φῶς ἄγω 153, 18: τὸ προῶ
617, 38: 803, 28: τὸ λέγω 174,
31: 416, 26: 673, 49: 780, 5:
799, 21: τὸ ἀπατῶ 160, 43:
τὸ Φονεύω 140, 3: 169, 3: 355,
53: 356, 2: 667, 10: 691, 7:
737, 37: 798, 7. at Φῶ f. pro
Φωτί 803, 45
Φώγειν et Φώζειν 803, 49. Φώ-
γεσθαι τὸ καίεσθαι 791, 22.
Φωγύναι 803, 32. apud Suid.
Φωγύνω pro Φωγύνω suspectum
est.
Φῶδες et Φωίδες 803, 37. Φῶδες
Φῶδων 709, 57. Φῶζειν et Φῶ-
γειν 803, 47. Φῶζω cum 667,
25. Φῶδες, Φῶδες 803, 37
Φωκαῖς, non Φωκαίεις 389, 10
Φωλέος 803, 50: et 130, 48: 445,
43: 742, 21. Φωλῖς leu Φολῖς
593, 4
—Φῶν et Φάων, compol. 684, 45, 54
Ttt 2

Φωνή 803, 52: 804, 1: et 19, 13.
ἐν Φωνῇ ἐνεργητικῇ πᾶσις δι-
λοῦν 807, 51: et mox, ἡ πα-
θητικῇ Φωνῇ ἐκλέλοιπεν v. 53
Φῶς ὁ 804, 6: et 354, 20: 439,
19. Φωρᾶν et Φωραθεῖν 804, 8
Φωριαμός 570, 44: 804, 10: oxyt.
688, 18. Φῶριον 804, 8
Φωροτάτους καπήλους 573, 54
Φῶς ὁ 804, 28. Φῶς Φωτός ὁ
ἀνὴρ 770, 29. Φῶς τὸ 804, 2,
33. Φῶς φῶς 803, 34. Φῶσαι
τὸ θάλασσαν 804, 3
Φῶστων et Φωσσώνιον 804, 23.
Φῶστωνες 177, 41
ΦωςΦόρος 352, 15. Φωτεινός 276,
53. Φωτεινὴ 276, 53. Φωτί oxy-
tonos 567, 50. Φωτίσσειν δα-
σί94, 57. τὸ Φωτιστικόν 109, 58

X

X forma qua, quo item nomine
ac sono 804, 43: improbatus
nota 512, 46: in x transit 321,
26: 609, 11

Χαβρίας 804, 46
Χαδῶ ἡσω 482, 53: 499, 26. χα-
δῶν ὄντος 499, 15
Χάζω 799, 25. χάζω τὸ ὑποχω-
ρῶ 22, 24: 499, 22: et 403, 51:
807, 24
Χαῖον ἀργύρεον 807, 44
—χαῖος properisr. 180, 26
Χαιρέκακος 808, 6. Χαιρέσκον es
ε 624, 56. Χαῖρις nom. propr.
475, 48. χαιρῶ 806, 36: 807,
50: d. 182, 9. χαιρῶσι περι-
σπᾶσθαι 444, 44. χαιρεῖν in
diversis loquendi modis 808,
2. χαιρῶ ἡσω 507, 42
Χαῖται 807, 47
Χάλα τοκεῦσι 804, 48. χάλαζε
805, 1: ἐν χαλάσματι εἶναι
482, 46, 52. Χαλάστρα et Χα-
λαστραῖος 805, 3
Χάλας dimin. 159, 30
Χαλεπῆναι 425, 57. χαλεπῶ
804, 52: 805, 54. χαλεπῶς
804, 52
Χαλέω d. ex χαλῶ 662, 42
Χάλικες pro χάλικες 35, 10
Χαλιμάδες et χαλιμάζειν 805, 9
Χαλινός 805, 14: productio 805,
18. χαλινάριον 653, 39. χα-
λιναγωγέσθαι 590, 52
Χάλις, merum 805, 6, 13. χαλί-
φρων 805, 6
Χαλκᾶ f. 489, 14. Χάλκεια leu
χαλκεῖα, fest. 805, 43. χάλ-
κεος ὕπνος 781, 4. χαλκεύς
805, 34. χαλκευτικά ὄργανα
628, 18. χαλκήϊα ὄπλα 805,
35. χαλκήρης 805, 40. χαλ-
κίζειν κατὰ τὴν χρῶαν 805, 49.
χαλκίς avis et op. 805, 49.
χαλκός 805, 20. χαλκοβά-
ρεια 805, 41. χαλκόζωνος 436,
16. χαλκοθώρακες 812, 14.
χαλκοκράς 3, 42. χαλκότυπος
309, 44: 805, 33. χαλκοῦν f.
489, 17. χαλκοῦν nummi 753,
50. ἀπὸ χαλκοφί 516, 36: 674,
12: 800, 8. χαλκοχίτων 805, 56:
plur. χαλκοχίτωνες 812, 14
Χάλυφος gent. 805, 54: fortasse
χάλυψ.

χαμάδις 806, 5: et 187, 3. χαμά-
ζε 806, 9, 19. χαμαί 806, 20.
χαμαίηλοι 806, 24. χαμαι-
πετής 806, 22: et 666, 49. χα-
μαιπετὲς ὄρνεον 663, 38. χα-
μαιφιφὴ παιδία 781, 36. χα-
μαιτύπη, χαμαιτυπεῖον, χαμαι-
τυπή 806, 26. χαμεταίρις
806, 25. χαμεύνα et χαμευνία
806, 28. χαμεῦναι et χαμευ-
νάδες 806, 23. χαμευνίδης 69, 27
χανδόν 806, 30
χάνωνες 807, 42: Helychio χαν-
νῶνες.
χάπτω d. a χῶ 521, 35
χαράγγελος 7, 32
χαράδρα 806, 47. χαράδριος 806,
31: et 380, 38. χαράδρουται
806, 47
χαράκτηρ 806, 50. χαράκτηρ
monetae 360, 41. οἱ χαρα-
κτῆρες τῶν στοιχείων 240, 44.
χαράκτηρ ὀφείας 295, 33, 42.
χαράκτιρα Ἑλληνικὸν ἔχοντα
formam linguae Gr. h. 401, 6.
ὁ χαρακτήρ, αἴτιος τῆς τάσεως
476, 14. χαράκτιριστικὸν τοῦ
ἐνεστώτος 646, 29: et 548, 25.
χαράκτιριστικά τοῦ μέλλοντος
444, 36
χαρακῶ ὥσω 806, 45. χαρακοῦ-
σθαι 487, 44. χαράκωμα 806,
42, 45. χάραξ 806, 38, 40.
χάραξ vineae 330, 30, 32. χα-
ράσσω 806, 33
χάρεια d. 558, 1
χαρείσαν 507, 38
χαρίεις 807, 1: et 34, 40. χά-
ριεν proparoxyt. 807, 15, ut
χάριεν πρόσωπον 789, 54. χά-
ριεν adverb. pro χαρίεντως 358,
54. χαριεντίζεσθαι 807, 16.
χαρίστερος 807, 1: et 750,
42: 774, 30. χαρίζεσθαι 807,
19. χαρίης pro χαρίεις 774,
29. χάρις 806, 51: d. 52, 33:
475, 46. χαριτόεις 34, 41
χάρμα 807, 22. χάρμη ἢ 807,
23: et 473, 50
χαροίμην 507, 36. χαροποιῆσαι
307, 6. χαροπός 807, 31
χάρσις ἢ χαρά 101, 6
χάρτης 807, 24. χαρτουλάριοι
527, 31. χαρτοφύλαξ 719, 1
χάρυβδις 807, 27
χαρῶ d. 482, 41. χαρῶ ἦτω 507,
43. χάρων ὁ λέων 807, 30
χάσμησις ἢ 495, 47. χασμῶδεις
ὄντες 719, 12. χασμωδία τῶν
φωνηέντων 514, 40. χασμωδία
pleonastico expleta 638, 34
χατίζειν 807, 32: 811, 45
χαυλιόδων 493, 11: 807, 37
χαῦνος 807, 40: et 392, 47. χαῦ-
νones: vñe χάνωνες.
χεῖ et χεῖα 809, 55
χέδροψ 808, 14
χέειναι metaphor. 691, 45. χε-
ρεῖς ut ἐχέειν 809, 47
χεῖ ἢ 809, 50: oxyt. 410, 17
χεῖλοι pro χίλιοι 817, 1
χεῖλος τὸ 811, 11. χεῖλος seu
χειλός, ὁ χόρτος 811, 48. χεῖ-
λων pro χιλός, herba virens
322, 16
χεῖμα τὸ 809, 57: 810, 4. χεῖ-
μάδιος τόπος 810, 11. χεῖμαινῶ
635, 57. χεῖμαινόμενος 635,

22. χεῖμαῖος 726, 43: contr.
χεῖμαῖος 810, 13: et 214,
50: 627, 28: itemque χεῖμαῖ-
δους 338, 2. lyncor. χεῖμαῖ-
δους 810, 15: οἱ χεῖμαῖοι 101,
1: 275, 16. αἱ (usitatus οἱ)
χεῖμαῖοι γῆς 806, 48. χεῖ-
μέριος 810, 18. χεῖμέριοι, po-
pulus 513, 48. χεῖμερινός 810,
23. χεῖμῶν 810, 1: et 307,
46: nomen comprehensivum
562, 31
χεῖρ 810, 40: et 605, 50. χεῖραι
αἱ 810, 27, 35
χειραμός 810, 25: infra χειρα-
μός 804, 18: item Helych. et
Suid.
χεῖρες 828, 4. χεῖρίς ἢ 209, 39.
plur. χεῖριδας ἔχων χιτῶν 90,
54. χεῖριστος 139, 52
χεῖριστα p. 810, 29
χειροάναξ, χειρῶναξ 811, 8. Χει-
ρογάστορες, Nicophontis fa-
bula 367, 32. χειροδίακai 810,
42. χειροεργός c. 811, 6. χει-
ροήτης 811, 6. χειροήτης 810,
39. χειροήτης 524, 1. χει-
ροκμήτα 810, 45. χειρομάκτρα
810, 45. χειρομάνικον 209,
40. χειρομάντις 810, 48
χειρόνες 808, 30
χειρόνιπτρον 810, 50. χειρονομεῖν
et χειρονομία 810, 51: et 599,
54. χειροπλήτης λίθος 808,
47, et Helych. at Suid. χει-
ροπλήτης. χειρόποδες 810, 27
χειρότερος 810, 32
χειροτέχναι 327, 36. χειροτονη-
τοὶ ἀρχόντες 742, 38. χειρο-
τριβεῖν 100, 15. χειρουργός
c. 811, 6. χειρουργία 265, 50.
χειρουργία medica 810, 34
χείρων 810, 30. Χείρων cen-
taurus 810, 33. χεῖρῶναξ f.
811, 8
χέισται 229, 53: 809, 12, 51.
χεῖσθαι τὸ χρεῖσθαι 809, 52:
810, 41. χεῖτης πρήνης 139,
40. χεῖω τὸ χερῶ 809, 11, 52:
d. 229, 53
χελιδών 808, 16. χελιδόνεισι χά-
δες 149, 25
χέλιοι Aeol. pro χίλιοι 817, 1
χελύνη 808, 21: et 87, 33. χελυ-
νίδης 808, 24. χέλυσ 808, 18.
χελύσσουσα 808, 27. χελώνη et
χελύνη 808, 25: d. 565, 47
χεράδες 808, 35. χεράδος τὸ
808, 40. χεραφός 219, 49
χέρεια pro χερεῖονα 809, 2. χέ-
ρειος d. ex χερεῖων 808, 50.
χερεῖότερος α. 675, 23: 808,
49. χερεῖων 808, 53
χέρη f. 808, 55. χέρηες 808, 30.
χεῖρων χεῖριστος 676, 16
χερμάδιον 69, 16: 808, 46
χερνήσι 808, 32. χερνήται 808,
31. χερνήτης γυνή 808, 33: 825,
23: et 472, 36
χέρνιψ ὁ 559, 5. χέρνιβον τὸ 559,
2. χερνίφαντο 809, 4
χερνήστος pro χερσόν— 515, 20
χερσός f. pro χερσός 808, 52
χέρσος et χέρσονδε 809, 6
χεύαντο f. 816, 9. χεύω fut. un-
de 809, 34, 45. χεύω et πνεύω
809, 38
χέω 809, 31. χέεσθαι metaphor.

691, 45. χεῶ fut. secundum
809, 42. a χέω composita no-
mina 93, 37
χηλή 811, 14. χηλός 811, 12
χῆν 811, 17: compm. gen. 799,
47. ἡ χῆν pro ὁ χῆν 544, 1.
χηναλώπηξ 810, 53. χήνειος
64, 33. (at χῆνη ἢ χάσμησις
495, 47, a χῆνω.) χηνίσκος 811,
20. χηνοτρόφος 811, 1
χῆρα 811, 29: a producto 823, 22
χηραμός oxyt. 688, 18: vñe χε-
ραμός.
χηρῶ ὥσω 811, 40. χηρωστής ὁ
811, 36: et 377, 11
χῆται f. ex χῆται 811, 42. χῆτις
ἢ, et χῆτος τὸ 811, 44. χητίζω
et χατίζω 811, 45
—χῆτι adverb. 768, 40
χῆμαλός d. 153, 17
χῆς prius an ἐχῆς 809, 23.
χῆς Attic. 405, 23. χῆσεινός
d. 58, 54. χῆσιός d. oxyt. 809,
19. χῆσιν χερεῖος 725, 15.
χῆσις adverb. 809, 18: et 691,
57
χῆσιος 809, 17: et 64, 28. χῆ-
σιος Διόνυσος 406, 47
—χῆσι defect. 231, 54
χῆσιν ὀνός 809, 10, 15: et 153, 16
—χῆ expectatica particula 416, 12:
417, 1: 607, 21, 30: 638, 43, 51
χιλή ἢ 181, 27
χιληγόνος 207, 38
χίλιοι 816, 52. χιλίαρχος 728,
56. χιλιοστύς 728, 56. χιλιοῦ-
σθαι 404, 43
χιλός 811, 46. χιλοῖο ἄπαστος
181, 31
χίμαρος 811, 50: et 375, 10. χί-
μαιρα 811, 50, 53. χίμετρα
811, 55
Χιόνη 87, 39. χιονίζω 601, 49.
χιονίζει imperlon. 212, 1
Χίος d. e. Χίος 812, 1: et 278, 20:
553, 20. sic Χίος, ὁ Χίου πολί-
της 539, 24. χίος et χιός 472,
43
χιράς ἄδος ἢ 812, 4: et 568, 31:
plur. χιράδες 812, 3
χιτῶν 812, 9: duum generum 349,
46: ab ἱμάτιον diff. 349, 52
χιών ὀνος 812, 19: et 141, 17
χλαῖνα ἢ 812, 21. χλαμύς 812,
24. χλανίς 812, 23. χλανίς
λευκή 354, 5
χλεῖν 812, 38. χλευασμός 812,
30. χλευαστής ὁ 436, 12
χληδός 812, 54
χλιαίνειν 812, 21. χλιαρός 812,
28: et 566, 43: sed et χλιερός
58, 1, et Helych. vñe 726, 18:
et 566, 44
χλιδή 812, 31. χλιδανός 812, 33.
χλιδῶ et χλιδῶ 812, 31
χλιερός: vñe χλιαρός.
χλόη 812, 44: 813, 2: et 610, 16.
χλοηρός et χλοερός 813, 2.
χλοῦσαι 200, 54. χλόος absque
crasi 677, 1, χλούνης ὁ 812, 45:
genit. pl. τῶν χλούων α. 386,
56. cur χλούων genit. pl. 812,
47. Χλούνιον, locus Aeol. 553,
32
χλωρός 812, 56. χλωρὸν δέος τὸ
χλωροποιδόν 813, 3. χλωραύ-
χενες ἀηδόνες 813, 8. χλωρίς
ἀηδὼν 813, 5. χλωρότης 813, 1

—χμα et χμός d. 212, 16
—χμή d. 40, 34: 285, 22
—χμός d. 285, 15: 481, 33: Aeol.
pro γμός 371, 20
Χνῶς χνῶ 635, 29
χνοῦς 813, 10: et 155, 8. χνοῶον-
τας ἰούλους 472, 34. χνοῶοντα
παρεῖας 813, 11
χόανος 813, 13
χοή et χοαί 813, 15. χοή d. 202,
31: 413, 45. χοαὶ defunctis fieri
solitae 313, 41. sic χοῶς ἐπιφέ-
ρειν τοῖς κατοικομένοις 337, 8
χοινικίδες αἱ 676, 40: et 522, 9
χοῖρος 812, 52. χοιρινὸν κρέας
non dicitur, sed χοίρειον 775,
33. χοιρομάνδιον 736, 46
χολάδες 813, 18. χολᾶτε 813, 36.
χολή 678, 37
χόλικες 813, 29
χόλος 813, 30: et 282, 28: 678, 37.
χόλος α. χολή 261, 17: differ.
743, 7. χολῶ α. χ. et χολῶ
οἷς οἱ 813, 36. χολῶ ὥτω 307,
47. χολοῦσθαι 579, 56. χολω-
θεῖς, et χολωτοῖς ἐπέεσσι 813,
39
χονδρός adiect. 18, 45
χόος d. e χέω 813, 11
—χοος et —χόος c. a χέω 93, 37
χορδή 813, 41
χορεία d. 519, 29. χορέω et χο-
ρήσω 130, 2. χορευταὶ οἱ 362,
1. χορηγός 813, 44. χορίαμ-
βον μέτρον pro χωλίαμβον 411,
43: 442, 11. χορός 813, 46.
χοροῖτος 813, 49: et 633, 27,
ut ὁροῖτος, βούτυπος.
χορτάσαι 814, 1. χορτάσματα
423, 22. χόρτος 813, 53. χόρτος
Φρυγανώδης 799, 10. plur.
χόρτοι 170, 13
—χος d. ex σσω 582, 37
χοῦς f. e χόος 813, 10
χραίσμω et χραισμῶ 814, 12
χραντός d. 52, 10
χραυδός d. 126, 31: 182, 38: 408, 33
χρεῖα f. 814, 27: et 517, 22
χρεῖα d. 461, 47: 814, 58: baryt.
410, 19. eis χρεῖαν τοῦ ἐνεργη-
τικοῦ ὑπεσθῆλθεν, in usum seu
vicem 808, 1
χρεῖοι ἀναγκαῖα 814, 36
χρεῖος f. 814, 39: et 539, 31. sic
χρεῖω 814, 40: 815, 14: et
χρεῖω 814, 34. at χρεῖωδεις eis
τὰ πάντα 753, 11, a χρεῖα ae-
que ac χρεῖω.
χρεμέτεσκον 814, 46. χρεμίζειν
pro χρεμετίζειν 814, 45
χρεός τὸ 814, 20
χρεῶ χρεῖομαι 814, 23
χρεῶ et χρεῖω 814, 36
χρεῶς Att. diptoton 814, 28. ὁ
κεχρεωστημένος, debitus 370,
21. sic 381, 51: 505, 50: 565, 22
χρή 814, 48: verbum an adver-
bium 814, 56. at χρῆ Ion. et
Att. pro χρᾶ 814, 53. sic χρῆ
ὁ Φοῖβος 814, 8
χρήζω et χρῆζω 815, 4: et 485,
49. χρῆζειν usurpari 488, 48.
χρητίζω f. 485, 49. χρῆζοντα
καὶ αὐτοὶ 815, 6
χρήμα 815, 1: 816, 49. plur. χρή-
ματα 814, 8. τὰ χρήματα pro
τὰ χρήσιμα, qui ului sunt 562,
51. τὰ χρήματα, rei 524,

17. χρηματική δίκη 368, 55.
 χρηματίζεσθαι 816, 49
 χρημί d. 814, 48. χρῆν 814, 53
 χρῆσαι τὸ πησάσθαι 815, 2. χρῆ-
 σασθαι, utendum dare 384, 37.
 χρῆσθαι cum accul. 523, 49:
 614, 14, 28: ulitatus cum dat.
 v. 25. χρῆσις 815, 16. ἐν χρῆ-
 σει ἐστὶ 304, 32, 37, 43. ἡ
 χρῆσις, παρὰ Ἀντιμάχῳ 770, 10.
 sic plur. αἱ χρῆσεις παρὰ Λυ-
 κόφρονι 493, 34. item ἡ πλείων
 χρῆσις περιπαῖ 805, 47. χρῆσις
 quid grammaticis 815, 17. χρῆ-
 σεις, res utiles 53, 11
 χρησιμοδοτῶ 814, 40. χρησιμωδεῖν
 814, 41: 815, 10
 χρηστήρ 815, 13. χρηστής ὁ 815,
 23: genit. pl. χρηστῶν 812, 48:
 et 386, 56
 χρηστός 815, 21: et 814, 10. χρη-
 στός ἀνὴρ 516, 16. χρηστού-
 θης 390, 45. τὸ περὶ χρηστο-
 ματίας, liber Befantini 212,
 49: 609, 1: 685, 57. sic χρη-
 στοματία Herennii Philonis
 227, 52: Procli 327, 38
 κρίω pro κρίω 815, 16
 κρίμα et κρίμα 815, 26
 κρίπτω 814, 43: 815, 27
 κρίμα et κρίμα 815, 26. Χρι-
 στός 814, 43. οἱ χριστοὶ τοῦ
 κυρίου 504, 51. κρίω τὸ ἀλείφω
 814, 42
 κρίνη ἡ ἐπιφάνεια 826, 3: paro-
 xyt. 705, 1: Att. 679, 38, 41.
 κρία et κρία 612, 41. at κρία
 et κρίων accul. a nom. κρίους
 815, 32
 κρία et κρία 679, 39: oxyt.
 705, 2: 770, 11. κρία ex Att.
 κρία 679, 41: contra κρία ex
 κρία 612, 41. Ion. κρίη 551,
 47
 κρίματος 815, 37
 κρίμις et κρίμις 815, 43. Χρο-
 μίος nom. propr. 521, 22
 κρίνος 815, 46. κρίνω ὑστερον
 366, 42. κρίνος δέκατος 254,
 13. Χρονικά Dexippi 333, 5.
 ὁ κρίνος, tempus, quantitas syl-
 labae 409, 13. sic ὁ προσγιγό-
 μενος αὐτῷ κρίνος. augmen-
 tum tempor. 778, 31. item
 χρονική συστολή 702, 35: хро-
 νικῶς μεγεθύνεσθαι, tempore
 augeri 471, 54: et 330, 6
 χρονοτριβεῖν 322, 31
 κρίους ὁ 815, 34
 χρυσᾶ f. 489, 14. χρυσάκτις 333,
 27: 518, 38. χρυσάμπυξ 86, 21.
 χρυσάνθεμον 330, 34
 χρυσανγές 427, 19
 χρύσειος σταυρός 80, 43
 χρύσειοι κύνες 549, 40
 χρύσειοι ἡλοιοὶ 661, 21
 χρυσήτης ἴδος 518, 18. χρυσῆδες
 f. αἱ χρυσήδες 604, 56. χρυσή-
 λάκατος 424, 47. χρύσης ὁ 836,
 3
 χρυσίτις γῆ 580, 52: 815, 54
 χρυσογένεια Eupolidis 132, 12.
 χρυσογάλλανος βοτάνη 565, 17.
 χρυσοπίδilos 382, 45. χρυσό-
 πολις 815, 56. χρυσόρειθρος
 128, 48. χρυσορήμων 128, 48.
 χρυσορόβανις 815, 55
 χρυσός 816, 3. χρύσσος Ion.

pro' ἐχρύσου 624, 44. χρυσοφο-
 ρεῦντες 223, 16. χρυσοχόος
 805, 34. χρυσοχοϊκός 188, 54.
 χρυσῶ d. 131, 33. χρυσωτής ὁ
 258, 2
 χρῶ quintupl. signif. 814, 4. χρῶ
 τὸ πλησιάζω 408, 32: τὸ βιά-
 πτω 815, 33, 49: τὸ τελειῶ 815,
 46: τὸ παρέχω 516, 14. χρῶ
 pro χρῶ τὸ ἐνδέομαι 814, 20.
 χρῶ ἄς ᾧ 477, 48: 814, 48, 52
 χρῶζω seu χρῶζω 815, 48, 51.
 χρῶζω cum i. 667, 26: 677, 25
 χρῶμα 815, 34. κεχρωμένος 272,
 7: et v. 5, ἐκέχρωστο.
 χρώς ωτός 770, 30: et 257, 30.
 ὁ χρώς ὡς 314, 1. χρώς Dor.
 ὁ χροῦς 815, 35
 χρυσάμεναι ἀνδρα 815, 34.
 χρυσάηναι 815, 48
 τὸ χρωτῖδιον 200, 41
 χύακος mensis Aegypt. 564, 8
 χύδην 216, 46: 427, 56
 χυλός d. 731, 38
 χύμα τὸ, v. correpto 545, 6. χύ-
 μευσις χαλκοῦ 630, 52. χυμός
 d. 265, 7. χυμῶδες φλέγμα f.
 795, 45. χύντο χαμαὶ 815, 20
 χύσις ἡ 291, 6: 380, 53: χύτλον
 816, 12: plur. χύτλα 816, 8.
 χυτλῶσαι 816, 11. χυτὴ γῆ
 816, 7. χυτῶ λιμένι 816, 14
 χύτρα d. 259, 28: 454, 42. χυ-
 τρόπους 559, 3: 816, 18
 χύω d. 181, 38: 412, 36: 520, 32
 χῶ 229, 52. χῶ τὸ χέω 182, 8, 15: τὸ
 διαχέω 807, 50: τὸ χάνω 8, 46:
 τὸ χαράσσω 806, 33: τὸ χρωῶ
 153, 14: 182, 13: 551, 10:
 807, 24: 809, 11, 55: 811, 29:
 813, 52: τὸ ἐνδεύμαι 811, 42:
 814, 20. χῶ ἦσω 811, 43. χῶ
 ὥσω τὸ καλῶ 816, 42. at χῶ
 f. pro καὶ οἱ 816, 33
 χωλαίνων 280, 15. χωλεύειν 155,
 38. χωλίαμβον μέτρον: vile
 χορίαμβον. χωλός 816, 20.
 Χῶλος nom. pr. 816, 22. χω-
 λῶσαι 89, 45: 242, 41
 χωνεία μετάλλου 308, 24
 Χῶνες, gens Ital. 816, 27
 χωνύειν, terra occultare 227, 56
 χωόμενος 816, 44
 χῶρα α producto 823, 22. κατὰ
 χῶραν, suo loco 653, 49. χῶ-
 ρημα 534, 20. χωρητικός τῆς
 λύπης 649, 22. χωρητικῶς
 806, 30
 χῶρι f. pro χωρίς 607, 23: item-
 que Eustathius trib. in lo-
 eis. οὐ χωρίζεται τὸν πατέρα,
 in separatione non privat pa-
 trem 698, 16. κεχωρισται ἐγ-
 κωμίου 777, 3. χωρίς εἰ μὴ
 εὐρεθῇ— 324, 15
 χωρίτης ὁ 816, 31. χῶρος 813, 46,
 51: 816, 32. χρωῶ τὸ χρωίζω
 811, 39
 χῶσεται 809, 1
 χῶσες τάφος 771, 39
 χῶω 816, 40: et 257, 30

Ψ

ψ futuri, non praesentis caracte-
 ristica 646, 29. diphthongum
 averfatur 568, 15

ψαθαρός 817, 50
 ψαίρειν 818, 40: et 271, 55
 ψαιστά 818, 41
 ψακάζειν et ψακάς 817, 11
 ψαλάσσειν 817, 14
 ψάλλειν 817, 16: 818, 9. ψαλ-
 μός 817, 20. ψαλμῶδός 817,
 34. ψαλμῶδία ἡ 511, 39. ψαλ-
 τήριον 766, 13: 817, 36. ψάλ-
 τῆς ὁ 390, 29: 435, 49. ψάλ-
 τρια α correpto 519, 25
 ψάματος 817, 39
 ψάρ φαρός, et ψάρος ου 514, 43.
 ψάρ et ψαρός ὁ 817, 42. oxy-
 tonus ψαρός est apud Eust. et
 Suidam. apud Hel. et ψαρός et
 ψάρος: sed adiective, pro ποι-
 κίλος, varius. similis variatio
 in ψύλακος.
 ψαυροπόδης ἵππος 817, 45
 ψαύω 818, 7, 9: d. 408, 33: 817,
 17: 819, 49
 ψαφαρός 817, 48
 ψαφίγξ Dor. pro ψῆφ. 554, 52
 ψεδνός 817, 51. ψεκάδες 818, 45
 ψεκτέος 791, 6
 ψελλός oxyt. 680, 45
 ψευδεπίγραφοι 779, 33. ψευδής
 818, 17
 ψευδίων ψευδίστος ψευδίστατος
 753, 24. ψευδίστατος 31, 14:
 et ψευδέστατος 110, 29. ψευ-
 δός 818, 13. ψευδολογεῖν 304,
 17. ψευστά an ψαιστά 819,
 46. ψεύτης ὁ 822, 6: genit.
 plur. Dor. ψευστῶν ὀνείρων
 772, 25
 ψέφος 818, 34. ψεφένος et ψε-
 φηνός 818, 32
 ψέω Ion. a ψῶ 818, 2
 ψῆγμα 818, 31. ψήγματα χρυ-
 σοῦ 404, 10. ψηλαφῶ 818, 20
 ψημύδιον Ion. τὸ ψιμύδιον 103,
 25: Aeol. 603, 55
 ψῆνες οἱ 818, 29: et 108, 15. ψη-
 νός 817, 53, 56: 818, 25, etiam
 Hefych. et Suidas.
 ψήσεται πύργῳ γνάθῳ 598, 1
 ψήφίς ἡ d. 186, 20. plur. ψη-
 φίδες 818, 26. ψηφολογικός
 535, 1
 ψήχειν 818, 10, 43: 171, 20
 ψία ἡ 607, 56. ψιάς d. 818, 5,
 48, 50: plur. ψιάδες 818, 46.
 ψιάω d. 818, 5
 ψιάδια σταφίς 149, 26
 ψίσυρ υρος 506, 26, 31: 818, 52:
 et ψίσυρος ου 818, 52. ψίσυ-
 ρίζω 818, 54, 56: 819, 3. ψι-
 σύρισμα 819, 1. ψισυρισμός
 818, 55
 ψιλός 818, 35: 819, 55. ψιλή α-
 ρουρα 818, 38. ψιλὸν πνεῦμα
 821, 26. ψιλῶς, nude, absque
 adiuncto 577, 28: simpliciter
 777, 11. ψιλῶσαι δυνάμεις
 523, 18. ψιλοῦσθαι, tenui spirita
 efferni 780, 31. ψιλωτικοὶ εἰσιν
 οἱ Ἴωνες 364, 53. ψιλωτικὸν
 τῶν τριχῶν 74, 50
 ψιμύδιον vulg. pro ψιμύδιον seu
 ψιμύδιον 603, 56. ψιμύδιουσαι
 406, 23: et ψιμύδιουσαι 313,
 37. ψιμύδιον apud comicos
 priores duas producit: at ψι-
 μύδος in Epigr. corripit.
 ψίν pro σφίν Syracul. 702, 41
 ψίξ 819, 6

—ψίος verbalia 635, 45
 ψίσαι τὸ ποτίσαι 818, 51
 ψιχίδια 168, 1
 ψίχω τὸ ἐμβρωματίζω 819, 6
 ψίω 818, 4, 8, 10, 35, 48: et 220, 48
 ψό, vox pastor. 405, 52
 ψολόεις 819, 7
 —ψός oxyt. 219, 47
 ψοφομηδής 819, 9
 ψύα ἡ 636, 19
 ψύδραξ 819, 10
 ψύη 819, 15
 ψύθος τὸ ψεύθος 819, 3, 13. ψύ-
 θος, fallo 819, 40
 ψυκτήρ 819, 20
 ψυχαγωγία 819, 22. ψυχάζειν
 819, 27. ψυχῆς ἰμεῖρων f. 819,
 32. ψυχῆ 819, 31. ψυχῆν
 δέσμα 269, 46. ψυχίδιον 147,
 17: 240, 9
 ψύχος τὸ 819, 31. ψυχρός 829,
 39. ψυχροί, οἱ βραδεῖς 453,
 45. ψυχροποιός 541, 54. ψύ-
 χω 819, 28. ψύχω τὸ ζωογονῶ
 819, 33. idem ψυχῶ ὥσω.
 ψῶ quadrupl. signif. 819, 51.
 ψῶ τὸ προσεγγίζω 817, 16: 818,
 23: ψῶ τὸ ἀπτόμαι 818, 36:
 ψῶ τὸ λεπύνω 818, 2: 819,
 47: ψῶ abstergo 817, 54
 —ψω defect. 232, 13
 ψῶα et ψῶα 819, 41
 ψωλός 819, 57. ψωλή 819, 43
 ψωμός 818, 3, 11: 819, 45, 55
 ψῶρα ἡ 819, 48, 52: 820, 1: α
 producto 823, 22
 ψῶχειν 818, 44: et 742, 9.

Ω

ω pro α 804, 16: pro α Boeotice
 823, 63: 824, 11: pro η 699,
 8: pro ο in compol. 15, 16:
 665, 29: pro ου Dorice 625,
 37: pro ου Dorice 14, 19:
 596, 26: 708, 38: 815, 55: 823,
 57. ω in ο 612, 55. ω ex η
 150, 52: 281, 11: 578, 36: 611,
 45: 705, 43: 706, 6: ex ο 692,
 5: ex οη 231, 31
 ω pleonasticum, ut η 390, 42
 —ω et ωος ab ως 74, 11. —ω in
 duali non admittit circumflexum
 accentum 609, 51
 —ω ex οα f. 412, 57
 —ω verbi barytoni, cum nomi-
 ne compositum, transit alias in
 ε, alias in ι 579, 43
 —ω adverb. ex οθεν 698, 40: pro
 οθεν 773, 17. —ω adverb. in
 quibus absque i scribatur 350,
 7, 10
 ω ex οι in verb. praet. 617, 42
 —ω diphthongum adverbis qui-
 bus, quibus non 663, 21
 —ώ dimin. 264, 4: 505, 34: foe.
 760, 53. ώ et ών foemin. d.
 141, 14. —ώ οὐς, ex ών όνος
 674, 31
 —ώ adverb. 365, 15
 —ώ verb. d. ex nom. ἡ 712, 24.
 —ώ εἰς et ᾧς 129, 46. —ώ ἄς
 ᾧ f. pro ᾧς ᾧς αἴσις αἴσι 536,
 38
 ᾧ adverb. admir. 79, 13: indign.
 618, 12. ᾧ seu ᾧ, indign. ad-
 verb. 822, 36, 38. ᾧ τοῦ θαύ-
 ματος 436, 15. ᾧ πόποι 823,

24. ὦ, voc. adverb. 821, 10: 825, 14. sic ὦ σὺ, heus tu 825, 22. ὦ vocandi adv. transit in ὦ 481, 11.
 ὦ τὸ ὑπάρχων 607, 54: 777, 33: 822, 16, 20: τὸ λέγω 304, 22.
 ὦ ἢς ἢ subiunct. 300, 55.
 ὦ τὸ ἰημι 467, 48. ὦ εἰς εἰ 477, 42.
 ὦα ἢ 820, 6: et 229, 42: 349, 57.
 ὦα seu ὦα f. ex οἶα 612, 40.
 ὦα in coronis 588, 46.
 ὦγε ab οἶγω 484, 7. sic ὦγμα 484, 8: et ὦγον 820, 14, 21.
 ὦγυος et ὦγυιος 820, 37.
 ὦδα et Att. ὦδα 615, 49.
 ὦδε adverb. 820, 42.
 ὦδενον ab ὦδένω 512, 6.
 ὦδη 820, 56: et 116, 24. ὦδαίτα ποιήματα 690, 38.
 ὦδης, μετουσιαστικόν 401, 29: barytonon 458, 29. at — ὦδης patronym. 165, 42: 397, 16.
 ὦδησα 821, 51.
 ὦδί f. pro ὦδε 820, 53.
 ὦδίνω 58, 30, 36: 231, 44: praeterit. ὦδινε 821, 8.
 ὦδιν dimin. 550, 6.
 ὦδης ἢ 821, 5, 8.
 ὦδοντωμένος ab ὦδοντόω 94, 6.
 ὦδός 116, 24: 822, 31.
 ὦδύσατο 821, 2.
 ὦεα p. pro ὦα 822, 48.
 ὦεις d. 34, 39.
 ὦεν et in prima et in secunda coniug. 644, 22.
 ὦή adverb. 78, 32: 821, 10.
 ὦην ἢς ἢ Attice pro ὦμι ὦς ὦ 413, 41: 606, 18.
 ὦθω τὸ ἀπῶθω 551, 48.
 ὦν nunquam in casualibus invenitur, sed vel ὦ vel ὦτ 609, 55.
 ὦγγυντο p. 657, 21: 820, 32. sic ὦξε ab οἶγω 820, 33.
 ὦιον f. τὸ ὦόν 822, 41.
 ὦκα f. adverb. 821, 12: et 75, 20: 111, 54. ὦκεανός 821, 18: α correpto 438, 12.
 ὦκη d. 55, 27.
 ὦκισσας 48, 31.
 ὦκίων ὦκιστος 753, 20.
 ὦκουν ab οἶκω 617, 42: 820, 16.
 ὦκισσας ab ὦκισσάω 510, 10.
 ὦκύαλος 821, 25. ὦκυπέτης 821, 54. ὦκυλάλος 821, 34. ὦκυμορος 396, 57. ὦκυπέτα Ζεύς 786, 7. ὦκυπέτη Harpyia 148, 29. ὦκύπος pro ὦκύπους 681, 1. ὦκύπους 73, 47. ὦκυρόος seu ὦκυρόος 821, 33. prim. ὦκύς 821, 21.
 ὦλακα Dor. τήν αὐλ. 625, 37.
 ὦλένη ἢ 528, 13: plur. ὦλέναι 821, 37. ὦλέναι αἱ καλαμίδες 485, 30. ὦλενίη πέτρη 61, 38.
 ὦλή ἢ d. 400, 37.
 ὦλίγγη 821, 43. ὦλίγγιος 821, 46. sed et ὦλίγγη 821, 45. uno λ etiam Helych.
 ὦλλοι seu ὦλλοι f. 821, 39.
 ὦλλξ et ὦλλες f. 821, 35.
 ὦλλος et ὦλλον d. 296, 9: 352, 19.
 ὦλλος d. 296, 9.
 ὦμαι pass. ab ὦ 509, 2.
 ὦμήλυσσις 822, 18.
 ὦμήρησε ab ὦμήρω 321, 52.
 ὦμηττής 822, 5: ὦμηστα 251, 34.
 ὦμιξεν αἶμα 624, 7.

ὦμοβύρσιος 558, 42. ὦμογέρον 821, 48. ὦμοκυσσάν 822, 32.
 ὦμοι adverb. indign. 618, 12.
 ὦμοι et οἶμοι 822, 33.
 ὦμοιν f. pro ὦμοιν 610, 12.
 ὦμοργές et ὦμοργόν 822, 12.
 ὦμος 822, 20: 827, 47. ὦμός 822, 13, 22. ὦμοφάγος 822, 7: et 681, 35. plur. n. ὦμοφάγος 251, 34. at ὦμωδίασσι pro αἶμα. 625, 55.
 ὦμωζον et οἶμωζον 618, 15.
 ὦν pro ὦν in gen. primae simplic. decl. 386, 55: 812, 47.
 ὦν ex ωs Attic. 116, 8. — ὦν comparativum, syllaba excedit primitivum suum 753, 15. — ὦν composita, barytona 805, 56. — ὦν composita communia e ma neutro 810, 5. — ὦν participia tono differ. 350, 34.
 ὦν ωνος 130, 25: 226, 37: 549, 45: — ὦν ωνος iambica 812, 16. — ὦν ωνος denominativa 464, 20. — ὦν ωνος patronymica, penultimam cum patronym. in δης eandem habent 540, 33. — ὦν ωνος propr. ex ὦ 606, 9.
 ὦν ονος 400, 2: 549, 48. — ὦν ονος verbal. 464, 25. — ὦν ονος, comparativum et superl. ut faciat 675, 13.
 ὦν οντος 226, 40.
 ὦν monosyllaba masculina, genitivo retinent ω 809, 13. — ὦν ὦνος comprehensivae spec. 562, 31: 675, 53.
 ὦν ὦνος d. 141, 14. — ὦν ὦνος gentilia 583, 38.
 ὦν ὦντος particip. aoristi secund. 187, 5.
 ὦν ὦντος, composita: at ὦν ὦντος, denomin. 684, 43. — ὦν ὦντος propr. n. 459, 56.
 ὦν ὦντος Dor. pro ὦν ὦντος. 698, 44.
 ὦν ὦντος d. 226, 57.
 ὦν ὦντος pro ὦν 87, 40.
 ὦν ὦν d. 225, 24. ὦν ὦν et ὦντος 742, 55. ὦν ὦντος ὦ 388, 44.
 ὦν ὦντος d. 226, 55: 227, 1: 387, 35.
 ὦν ὦντος πεποιημένα: v. ὦν ὦντος et ὦν 261, 17.
 ὦν ὦντος ab οἶνοχόω 351, 45.
 ὦν ὦντος d. 226, 53.
 ὦν ὦντος ab ὦν ὦντος 798, 19.
 ὦν f. ex Att. ωs 746, 12.
 ὦν, ovum 822, 39.
 ὦν et ὦν 665, 2. — ὦν subit. 413, 26.
 ὦν ab ωs 73, 3. — ὦν d. 26, 31, 41: et 29, 26, 50: et 32, 16: 741, 44.
 ὦν ὦντος 404, 28. ὦν ὦντος 404, 36.
 ὦν f. pro ὦν 822, 50.
 ὦν οἱ ὦν ὦντος 784, 46. sic τὸν ὦντος 233, 32: 332, 6. sed et αἱ ὦντος 823, 4, et alibi.
 ὦν ὦντος seu ὦν ὦντος f. 514, 30.
 ὦν ὦντος f. ὦν ὦντος 641, 42, sic et plur. ὦν ὦντος 822, 53.
 ὦντος c. 489, 27.
 ὦν ὦντος ab ὦν ὦντος 665, 23.
 ὦν ὦντος ab ὦν ὦντος 823, 1.
 ὦν, ὦντος, ὦντος 823, 41.
 ὦν ὦντος masc. 480, 57: ὦν neutra 776, 19.

ὦρα 823, 7: et 117, 31. ἐν ὦρα, suo tempore 652, 49. ὦρα ἢ ὦρα 812, 56. ὦρα ἢ φροντίς 593, 12: 639, 38, 43: rectius ὦρα 621, 43: 660, 1, 35: est enim paroxytonon 823, 23. sed et tenui spir. ὦρα, cura 117, 18: 245, 10: 401, 40. et ὦρα ἢ φυλακή 117, 20. ὦρα deas 823, 14. ὦρα ὦρα 192, 20. ὦρα ὦρα et ὦρα ὦρα 823, 34.
 ὦρα ὦρα 177, 41.
 ὦρα ὦρα 697, 32.
 ὦρα ὦρα et ὦρα ὦρα 823, 47.
 ὦρα ὦρα 823, 42: et 14, 24.
 ὦρα τὸ φυλάττειν 60, 44: 74, 29: 209, 43: 457, 52: 742, 23. item alpir. ὦρα ὦρα τὸ φυλάττειν 686, 54.
 ὦρα ὦρα seu ὦρα ὦρα 823, 44.
 ὦρα ὦρα f. 823, 36.
 ὦρα 375, 36.
 ὦρα et ὦρα ὦρα 823, 44.
 ὦρα Ion. ἢ φροντίς 448, 45.
 ὦρα d. 333, 16.
 ὦρα 280, 48.
 ὦρα ὦρα 630, 23, 40.
 ὦρα 810, 20. — ὦρα d. ab ὦρα 660, 42.
 ὦρα ὦρα f. ὦρα ὦρα 446, 18: 823, 55. magis analog. ὦρα ὦρα, alpir. 823, 56.
 ὦρα ὦρα es e 824, 8.
 ὦρα ὦρα τῇ γῇ 381, 5.
 ὦρα ὦρα f. 312, 36.
 ὦρα ὦρα 823, 50. ὦρα ὦρα 823, 17: et ὦρα ὦρα 559, 15.
 ὦρα p. pro ὦρα 633, 15. sic ὦρα 816, 48.
 ὦρα ὦρα 823, 48: et ὦρα 350, 2.
 ὦρα ὦρα ὦρα 581, 42: ὦρα ὦρα 343, 21: 414, 36: ὦρα ὦρα 117, 15. ὦρα καὶ ὦρα cultos 460, 21. ὦρα baryt. 822, 29. est et pr. 742, 27.
 ὦρα propr. 742, 27. — ὦρα adiectiva 742, 29.
 ὦρα ὦρα ὦρα 208, 36.
 ὦρα ab ὦρα 826, 11.
 ὦρα 824, 2. ὦρα ὦρα 824, 11.
 ὦρα τὸ φυλάττω 757, 48: 801, 24: idem alpir. ὦρα 682, 4: 823, 10, 33.
 ὦρα ὦρα 397, 49.
 ὦρα ὦρα 330, 6.
 ὦρα d. ex ὦρα 820, 51: xxxiii signif. 824, 13. ὦρα ἐπίπαν 245, 43.
 ὦρα τὸν τοῦς λοιποῦς, si cum ceteris conferatur 602, 17. sic 628, 29. itemque ὦρα τὸν τοῦς ὦρα τὸν ὦρα ὦρα 580, 38.
 ὦρα εἶναι παρακείμενος 252, 43.
 ὦρα, utinam 374, 47. ὦρα ὦρα ὦρα, ad me 587, 26. sic ὦρα Ζάμολξιν οἶχεσθαι pro eis seu τὸν — 408, 3. ὦρα oxytonum ab ὦρα 643, 35. ὦρα circumflexum 824, 48.
 ὦρα ὦρα Dor. pro ὦρα 554, 21: 770, 22: magis analogum ὦρα 639, 2.
 ὦρα ὦρα Attica 116, 7. — ὦρα Atticum parasyllabum, in quae cadat 579, 47: communis nominativi tonum retinet 635, 33: unam syllabam excedens, in

duob. tantum circumflectitur 635, 39.
 — ὦρα finitis adverbis cognata sunt adverbia in γ, eodemque utraque tono 440, 4, 9.
 — ὦρα ω 220, 13: 466, 56: Attica flex. 588, 28.
 — ὦρα ωος 466, 55. — ὦρα ωος quae, et quae ωτος 770, 26.
 — ὦρα monosyllaba acuta 770, 19.
 — ὦρα ex αὐς seu ὦρα cur oxytonon 501, 8. — ὦρα ὦρα 3, 45: 466, 54. — ὦρα ὦρα particip. 223, 56: 224, 6. — ὦρα ὦρα neutro gen. 224, 8.
 — ὦρα ὦρα 134, 49.
 — ὦρα monosyllaba propria 293, 50. sed et — ὦρα pro ὦρα Att. 189, 52.
 — ὦρα ὦρα pro ὦρα ὦρα 223, 57.
 ὦρα, veluti 648, 10. idem ὦρα 824, 51.
 — ὦρα d. ex verbis tertiae coniugationis 452, 45.
 ὦρα pro ὦρα 60, 38.
 ὦρα ὦρα 341, 52. item ὦρα, veluti, sicuti 236, 13: 425, 37: 660, 39.
 — ὦρα f. 377, 10.
 ὦρα ὦρα 825, 3.
 — ὦρα d. 275, 44.
 ὦρα ἢ κληματίς 825, 2.
 ὦρα ὦρα ὦρα ὦρα, ὦρα ὦρα, ὦρα ὦρα 824, 54. apud Helychium ὦρα, est itemque apud Suid. apud quem et ὦρα foem. gen. Neutrum ὦρα ὦρα idem Suid. agnoscit: supra est ὦρα ὦρα 619, 33.
 — ὦρα quae faciant in fut. 147, 46. — ὦρα f. pro ὦρα 231, 32.
 ὦρα τὰ 825, 6.
 ὦρα seu ὦρα 825, 11: Suid. ὦρα: Helych. et ὦρα et ὦρα.
 ὦρα pro ὦρα seu ὦρα 825, 25: f. pro ὦρα 825, 23.
 ὦρα ὦρα 602, 29: 626, 5: 825, 27.
 — ὦρα ὦρα 227, 29: 275, 48.
 ὦρα ὦρα 375, 29. ὦρα ὦρα et ὦρα ὦρα 826, 26. ὦρα ὦρα 826, 26. ὦρα ὦρα 235, 16. ὦρα κατὰξίδες 826, 28. ὦρα avis 826, 20.
 — ὦρα ab ωs 74, 1.
 ὦρα ὦρα μύρον 595, 35.
 ὦρα seu ὦρα 826, 1.
 ὦρα ὦρα es e, aor. 2: 559, 29.
 ὦρα adverb. 643, 46. ὦρα ὦρα ὦρα 691, 53.
 ὦρα et ὦρα 462, 20.
 ὦρα ὦρα ab ὦρα 820, 15.
 ὦρα 826, 3: baryt. 822, 29.
 ὦρα pro ὦρα 662, 41.
 ὦρα τὸ πρὸς τὸν 149, 7: ὦρα ὦρα ὦρα 691, 1: 720, 9: ὦρα ὦρα καὶ τὸ πρὸς τὸν 35, 5. ὦρα ὦρα, et ὦρα ὦρα propr. 826, 18. Sed et foem. gen. τῇ ὦρα 344, 55: 785, 57: 828, 45, et alibi: eademque varietas notata etiam in plur. ὦρα, ab ὦρα composita 109, 23.
 ὦρα † 485, 42. ὦρα ab ὦρα 231, 51: 750, 55. sic ὦρα ὦρα 489, 55.
 — ὦρα f. 237, 29: pro ὦρα 741, 55: barytonum, nisi ortum e nomine 679, 35.

INDEX RERVM, AVCTORVM QVOQVE, AC CETERORVM, QVAE IN ETYMOLOGICO NOTARI MERENTVR.

- A**ba nymp^ha 369, 55
 Abacus Palamedeus 666, 21
 Abarnaei, pop. 2, 28. Abarnis op. 2, 14
 Abdominis munimen 589, 13
 Abiectio consonantis, vocalis productionem efficit 704, 4
 Abron grammat. cit. 430, 31: 624, 57
 Absolute positus accusativus 42, 6: nominativus 767, 7: 805, 27: quae tamen barbarismi species dicitur 722, 3
 Academus idem et Ecademus; a quo Academia et Academicum 44, 10
 Acamas unus ex eponymis 369, 19
 Accentus: quare Tonus.
 Accipitrum species octo 659, 30
 Aece Samia 49, 9: 574, 14
 Accusativus monosyllabus definit in *ν* 518, 6. accusativus in *α* ex genitivo in *ος*, eadem est *ὁμόφωνος* et *ὁμόχρονος* 190, 2: in *α* desinens, gravi tono effertur 568, 4. accusativus peritissyllabus pro isosyllabo 470, 38: 585, 6. accusativus pluralis in adverbium 647, 54. quare Adverb.
 Acervis frumenti et similium imponi solitum eryngium 437, 43
 Acestodorus cit. 293, 11
 Achaia olim Aegialea 28, 15
 Acharnenses notati 288, 16
 Acherusia palus 247, 46. Acherusium promuntorium 670, 42
 Achilles Thessalus fuit 547, 27
 Acida, incidentia et pungentia linguam 626, 53
 Acis, Acidalus, Acidalia 48, 21
 Acmonides 49, 48
 Aconaei montes 50, 38
 Acroamata clogmo explosa, si displicerent 322, 53
 Actaeon, rex Atticae 54, 15
 Activam significationem habentia composita, tunc notam quam habeant 215, 9. activa terminatione quaedam significationem habent passivam 307, 15: 400, 52. activa in praesenti; passiva et neutra in aoristo secundo 272, 35: et 307, 14. activa quibus desint, et quibus passiva 400, 44
 Actoris pater 54, 49: filius 44, 42
 Acusilaus citatur 523, 50
 Acutus in contextu orationis vertitur in gravem; nisi enclitica sequatur dictio 638, 1: in contractione gravem praeemtem absorbet 686, 17: et 413, 34: 501, 9: in antepenultimam non cadit, cum ultima est longa 347, 13. vide Oxytona.
 Adiectivi naturam induit quandoque substantivum, et contra 190, 13
 Adorari Deus ut velit 439, 33
 Adrastus e Thebano proelio profugus 474, 33. Adrausti filia 27, 52
 Adverbia ex omnibus orationis partibus 78, 52: e nomine 344, 23: ex casibus omnibus 79, 2: non formantur e nominibus in duplam *ξ* vel *ψ* desinentibus 96, 43. Adverbium nominale, seu Nomen adverbialiter usurpatum 345, 48: 437, 6: 650, 49: 809, 18. sic in Adverbium tralatium nomen 62, 47. adverbium nominalia multa, i. multa nomina in adverbium transierunt 266, 18. adverbium ex accusativo singulari 692, 8: ex accus. plur. 647, 54: 693, 17. adverbialiter usurpantur adiectiva neutra 420, 44: 687, 24. adverbialem constructionem ineunt adiectiva neutra 182, 35, 41. Adverbia e dativo, i. adscriptum habent 544, 13. adverbium e dativo facta, eandem scripturam servant 724, 29. in adverbium transiens nomen, nominis scripturam retinet 47, 18: 144, 48: 266, 29. adverbialiter usurpata nomina, eandem cum suis casibus scripturam retinent 62, 48. in adverbium transiens nomen, accentum eundem retinet 358, 51. Adverbia cum coniunctionibus coincidentia, quomodo ab illis discernantur 644, 24. adverbium monosyllaba in longam desinere volunt 809, 24: monosyllaba, longa pleraque omnia 405, 29. adverbia quatuor barytona pro circumfl. 171, 38. adverbia medietatis unde formentur 172, 42. adverbia temporis indefiniti, ad cuiusvis temporis significationem adhibentur 419, 1. adverbia in loco, cur ceteris ex loco et ad locum natura priora 617, 22. adverbia e loco, pro genitivis 466, 4. ex adverbis verba multa 263, 23
 Aea, propr. 27, 24
 Aeaea, propr. 27, 2
 Aetes seu Aetes 52, 21. Aetae uxor et filiae 515, 11
 Aegae 27, 57: et 28, 24. Aegae Neptuno sacrae 546, 45. Aegaeus, gentile 28, 1, 25
 Aegeus, Thesei pater 28, 26
 Aegialos, op. 77, 17. Aegialeus Inachi F. 122, 11. Aegialea 27, 52. Aegialea regio 28, 15
 Aegina inf. 27, 9. Aeginaeum talentum 28, 11
 Aegistii etymon 27, 54: filia 62, 6. Aegisthus alienorum librorum 198, 19
 Aegyptus, Aeria olim 421, 11: priscorum iuvenum mater 421, 15: allegorice, Peccatum 29, 18. Aegyptii a sole usti 29, 13: apium et boves colunt 747, 43. Aegyptii astronomi 697, 52. Aegyptius panis 361, 10. Aegyptium vocab. 580, 4
 Aelius, Aelia, Aeliae 34, 3
 Aeneae filii Romus et Romulus 490, 2: 705, 51: Ascanius 194, 19
 Aenigmaticus sermo 654, 22. aenigmata convivalia 241, 38. aenigmatis velata theologia 49, 53
 Aenus op. Thrae. 35, 54
 Aeoles unde dicti 37, 23. Aeoles et Diores pro eodem 40, 52, 54. Aeolensibus mista Boeotorum pars magna 37, 25. Aeoles *α* in *υ* vertunt 537, 18: et 447, 24: *α* in *υ* vertunt, et contra 486, 9: *α* pro *ε* in adverb. usurpant 601, 5: *α* pro *η*, uti Diores 712, 27: *ε* in *ο* vertunt 618, 55: *ε* pro *α* usurpant 537, 18: atque ita *ἄετος* pro *ἄετος* 447, 24: *ε* pro *ι* 195, 11: *η* pro *ε* 23, 38: 653, 33: *η* pro *ε*, ut et Diores 487, 6: *η* pro *ε* in verbis *ἄη*, *ἐφίλη* 23, 4, 12: *η* pro *ι* 603, 54: *η* pro *υ*, ut *νῆος* pro *νῆος* 608, 36: *ι* pro *η*, ut Boeoti 671, 22: *ο* in *υ* vertunt 243, 18: *ο* pro *α* 613, 37: *υ* inferunt 6, 26: *υ* pro *α*, *σύρα* pro *σάρα* 708, 31: *αι* pro *η* 452, 35, 36, 39: sic *ἡναίσκω* et *μυναίσκω* 272, 16: *ε* pro *η* 675, 30: *ευ* pro *ου* seu *εο* 38, 14: *ο* pro *ε* 660, 53: *ε* pro *ε* 529, 22: *ε* pro *ε* 665, 39: *ε* pro *ε* dicunt, et *ε* pro *ε* 8, 13: sic *δέσση* pro *δέσση* 262, 56: *σπέρω* pro *σπέρω* 300, 19. item *ἔμμα* pro *ἔμμα* 300, 18. nam in *ε* posteriorem vocalem conformant cum proxime sequente consonante 90, 11: seu liquidam duplicant pro *ι* 68, 49: consonantes geminant 582, 42: 658, 55: *β* pleonastice inferunt 63, 15: *β* etiam ab initio addunt 98, 5: *β* praefigunt a *ε* incipientibus 210, 43: 700, 31: *β* pro *δ* usurpant 200, 27: *δ* pro *ζ* 248, 18: 466, 36: *ζ* pro *σσ* in verborum terminatione 168, 16: *ζα* pro *δια* 407, 7, 18, 29: *κ* pro *π* 523, 49: *μ* pro *β*, *βάρμιτος* pro *βάρμιτος* 188, 20: *ππ* pro *μμ* 64, 40: *π* pro *φ*, *ἀμπί* pro *ἀμπί* 85, 49: *σσ* pro *ζ* 88, 15: 582, 13: *αο* pro *α* seu *ου* in genit. ex *α* ponunt 11, 12: 320, 1: itemque *ων* pro *ων* in gen. plur. 507, 14: *αος* pro *αος* 66, 26: *ωνος* pro *ωνος* 387, 50: verbalia in *γμός* effertur per *χμός* 371, 20: *ε* pro *ε* 379, 35: *αι* pro *α* in quinta declin. 575, 53: *εὐς* oxytonum barytonus effertur 575, 54. (sunt enim *βαρυτονόι*, i. barytonus efferre solent oxytona 752, 13.)

- nos pro *ἑως*, retracto etiam
 accentu 189, 28: *νέεσσι* pro
ναυσί 605, 27: *τιοῖσι* pro
τίσι 759, 35: *ἄμμε*, nos,
 uti et Dor. 84, 12: sic *ἄμ-*
μι pro *ἡμῖν* 84, 17: *σσω* pro
πρω 157, 43: 562, 5: 635,
 54: 673, 11: *ζω* pro *σσω* 335,
 37: 605, 42: sic *ἄζω* pro
ασσω 270, 23: *ἦω* pro *ἑω* in
 prima conjug. 485, 41: *υῖω*
 pro *ύω* 254, 17: *ἡμι* pro *ῶ*,
 et *els* pro *ων* 20, 25: nam
 verba in *ἑω* vertunt in *ἡμι*
 23, 5, 12: verba secundae
 coniug. in *μι*, transferunt in
 primam 56, 23: accentum
 retrahunt etiam in verbis 617,
 52: sic *ἄεσι* pro *ἀεῖσι* 22,
 13: *σω* pro *ῶ* in fut. quin-
 tae coniug. 20, 46: 46, 25:
 98, 52: 217, 10: 506, 19:
 548, 19: 683, 52, 54: sic
ρσω pro *ρῶ* 24, 37: *λσω* pro
λῶ 751, 30: *σύνοιδα* et *κἀ-*
τοῖσι, tōno retracto 484,
 4: *ἑωθα* pro *ἑῶθα* seu *εῖθα*
 306, 50: et contra per syn-
 copen, *ἔσταν* pro *ἔστησαν*
 104, 33: reduplicatione gau-
 dent, ut *ἐκέκραξα* 535, 52:
 reduplicatione consonantis
 utuntur in praeter. 662, 33:
 reduplicatione utuntur iidem
 etiam ante *π* et *π* in praet.
 perf. 501, 27: imperativum
 verborum in *μι* ut form. 348,
 4: *εἰα* pro *αἰμι* efferunt in
 aor. 1 opt. 125, 31: 760,
 16: *ἦν* pro *εἶν* in infin. 342,
 22: *ἦ* pro *οῦ* in verb. pass.
 182, 48: penultimam passi-
 vorum in *μι* non corripunt,
 45, 54: 55, 36, 50: *μεθεν*
 pro *μεθα* in verbis passivis:
 et contra, *θα* pro *θεν* in ad-
 verbis localib. 559, 30: *α*
 pro *ν* in perfecto et plus-
 quamperf. pass. 611, 51: *εν*
 pro *ησαν* in tertia plur. aor.
 pass. uti et Dor. 418, 25:
 532, 38: *οἶατο* et *αἶατο*,
 pro *οἶντο* et *αἶντο* 258, 52:
 perfectum infinitivi passivi
 ut efferant 312, 46
 Aeolicum vocabulum 49, 40:
 69, 28: 216, 47: 242, 3:
 440, 26: 543, 2: 576, 25:
 587, 12: 594, 53: 624, 19:
 660, 4: 701, 33: 728, 44:
 775, 29: 790, 41: 808, 26.
 Aeolicis multis utitur Home-
 rus 56, 53. an Aeolicus ple-
 onasmus in *ὑπαί* 783, 2
 Aeolus Hippotades 37, 5
 Aepy, op. 37, 28
 Aepyus propr. 37, 31
 Aerarium publicum 331, 42.
 aerarii seu fisci quaestores
 124, 43: scribae 358, 17,
 20: claves Athen. penes
 quem 364, 42
 Aerei viii, obolus 753, 50
 Aes vocalius ceteris metallis
 432, 44: pro ferro usitatum
 prisca 805, 30. aes album
 650, 54
 Aesla et Aesius 39, 19
 Aeschines a Demosthene taxa-
 tur 463, 45: citatur 322,
 41: 346, 36: 765, 46: 790,
 49: Aeschines or. contra
 Ctesiphontem 361, 24
 Aeschylus citatur 54, 36: 93,
 50: 103, 11: 118, 31: 149,
 57: 151, 48: 161, 15: 182,
 55: 250, 4: 271, 18: 279,
 16: 288, 5: 346, 57: 403,
 48: 409, 48: 447, 13: 450,
 36: 473, 16: 486, 48: 490,
 11: 530, 51: 537, 46: 563,
 10: 595, 22: 674, 20: 753,
 22. Aeschylus in Agamemno-
 ne 7, 18: 377, 39. Argivis
 341, 5: Penelope 31, 4:
 Prometheo victo, et in
 eundem commentarius 690,
 12. Aeschyli durities ut de-
 notata 526, 24
 Aesculapius incantationibus in
 sanando usus 353, 41: domo
 et ara exceptus a Sophocle
 256, 11. Aesculapii nomen
 primum, uxor, liberi 434, 15
 Aeslyma, op. Thr. 39, 29
 Aetatis indices dentes 3, 55:
 236, 50
 Aethale, Lemnus 33, 22
 Aethalides praeco 33, 27
 Aether, Noctis f. 429, 26. Ae-
 theris et Diei filius 215, 37
 Aethlius heros 25, 38. vife
 Athlius.
 Aethra Pitthei f. 32, 57
 Aetolus citatur 288, 3. an Ale-
 xander Aetolus.
 Aetoli Calydonii, et Aetoli Cu-
 retes 40, 31
 Aevum, *ὁ αἰών*, vitae tempus
 266, 10
 Aex, Panis filia 27, 37
 Aexonea, op. Att. 37, 2
 Affectiones omnes, a putredi-
 ne ortum ducunt 222, 16.
 affectus, divinae cognitionis
 lumine opus habent 222, 18
 Agamemnonis ex Chryseide li-
 beri 815, 56
 Agatho in Aëropa 301, 56
 Agathocles citatur 276, 16
 Agenor Phoenicis pater 797,
 37. Agenoris equitatus 474,
 16
 Agelagorae filia 443, 25
 Agelias Syraculanus 450, 47
 Agiadae Lacedaem. 10, 39
 Agiron op. 28, 53
 Agni sacrificiis adhibiti 146, 48.
 agnus foris, intus draco 146,
 27
 Agraulae filia 139, 17
 Agreus heros 13, 20
 Agrimenforiam Aegyptii ut in-
 venerint 43, 54. agrorum cu-
 stos seu observator 642, 14
 Alae Theffalicae 448, 39
 Alalcomenae, op. B. 56, 17.
 Alalcomeneus Boeotus 56, 14,
 19. Alalcomenius heros 546,
 57
 Alba insula 561, 38. Albus cam-
 pus 561, 43
 Alcaeus citatur 76, 51: 181,
 44: 200, 13: 264, 18: 290,
 49: 319, 32: 377, 19: 434,
 12: 521, 38: Alcaeus in no-
 no 639, 33. Alcaeii frater 513,
 32
 Alceftidis pater 45, 31
 Alcinoi uxor 138, 23
 Alciphro citatur 152, 52
 Alcippe Martis f. 139, 16: 590,
 47
 Alcmaeonis uxor 310, 45. Al-
 cmaeonidae victi 361, 32
 Alcman citatur 22, 32: 171, 8:
 228, 38: 420, 50: 486, 39:
 506, 18, 22: 620, 35: 663,
 55
 Alcmenae pater 425, 27
 Ales fl. 62, 39
 Aletidae Corinthii 61, 51
 Alexander gramm. cit. 77, 9:
 145, 42: 276, 26: 294, 7.
 Alexander Cotiaensis gramm.
 cit. 253, 13: 664, 39
 Alexander Polyistor lib. De Bi-
 thynia 542, 55
 Alexandri Philadelphi bellum
 404, 13
 Alexander Thafius citatur 277,
 41
 Alexandrinus seu Alexander ci-
 tatur 181, 55
 Alexandrinum vocabulum 175,
 24: 348, 12: 720, 46. Ale-
 xandrinus idiotismus 106, 25.
 de Alexandrina dialecto liber
 Irenaei 696, 6
 Alexes gr. citatur 534, 1: fors-
 an rectius Alexio 496, 8, et
 Eust. 1017, 60
 Alexis, Elei f. 426, 29
 Alexis citatur 462, 23. Alexis
Πάλλαχῃ 761, 56
 Alibantis filius 579, 28
 Allium illitum gallinaceis 384,
 53. allia festis temporibus
 cur esitata 769, 2. alliatum,
μυττωτόν 596, 6
 Alni lacrymae 425, 21: 427, 13
 Alybas seu Alibas 579, 29
 Amalthea capra 27, 28, 33.
 Amaltheae cornu 76, 37
 Amarantus gr. commentario in
 Theocriti hedyllia 273, 40
 Amathus fl. 428, 53
 Amazones Martis filiae 139, 10:
 ab Hercule ac Theseo debel-
 latae 402, 13. Amazonum ur-
 bes et fluvius 445, 29
 Ambiguitas homonymiae, epi-
 thetis distinguitur 636, 6
 Ambracioticum vocabulum 216,
 10
 Ambron gramm. cit. 624, 57:
 fort, rectius Abron 430, 31,
 et Apollonius noster passim.
 Amenta clypeorum, Carum in-
 ventum 489, 38
 Amerias citatur 567, 13
 Amiphas com. in *Ἀποκοτταβί-*
ζουσι 313, 33
 Ammonius citatur 714, 17. Am-
 monius poeta citatur 588, 3
 Amor, Martis filius 579, 37.
 amor, afflatus quidam 43, 32
 Amorgus, insula 86, 15
 Amphiarus vates 556, 32
 Amphictyonum concilium 695,
 43. Amphictyonum confellus
 sacer 468, 55. Amphictyoni-
 ca decreta 468, 54. Amphi-
 ctyonia 695, 41
 Amphimeles filius 470, 8
 Amphion cithara sua lapides ad
 murum ducit 368, 42
 Amphitruoni focius in Telebois
 debellandis, Cephalus 507,
 28
 Amyone Danaei f. 681, 18
 Amyrus, op. Theff. 87, 8
 Anacreon citatur 2, 49: 259,
 28: 345, 39: 385, 9: 429,
 51: 433, 47: 448, 16: 463,
 10: 489, 39: 514, 27: 524,
 51: 601, 23: 703, 29: 713,
 8: 714, 39. Anacreon in lam-
 bo 523, 10: libro secundo
τῶν μελῶν 593, 48: 713, 26.
 Anacreontis amasius 143, 2
 Anagogica expositio 109, 41
 Anagyrus, Aristophanis fabula
 207, 56
 Anastasiopolis 248, 22
 Anastrophe in praepositionibus
 quando fiat 342, 8: quid sit,
 et proprium quid habeat
 124, 6
 Anaxandrides in *Φαρμακομάν-*
τει 630, 48
 Anaxilas citatur 794, 19
 Anceps vocalis ante duplam
 consonantem non producit
 per se sola 511, 46. anceps
 producta Dorice 477, 17.
 ancipites in praesenti positio-
 ne longae, in praeteritis na-
 tura longae fiunt 469, 32:
 471, 53
 Anchiale nymphe 465, 27
 Anchusa lucatae mulieres 212,
 46
 Andocides or. citatur 94, 38:
 355, 41
 Andreas medicus, plagii nota-
 tus 198, 19
 Andro historicus citatur 655, 5:
 713, 55
 Andromache Sophoclis 652, 14.
 Andromachae pater 420, 51
 Androtio hist. citatur 214, 7:
 732, 52
 Anima secundum Empedoclem
 sanguis est 34, 21. animae
 immortalitatem Getis vt per-
 suaserit Zamolxis 407, 47.
 animae mortuorum evocatae
 et consultae 819, 25
 Animi affectus, e corporis
 constitutione perspicuntur
 701, 31
 Animalium effigies et simula-
 cra primus fabricavit Daeda-
 lus 251, 5
 Anii sacerdotis uxor et filiae
 293, 38
 Anni tempora a fructibus de-
 nominata 596, 28
 Annuere capite 536, 5
 Anserculus Inmmae naui affigi
 cur solitus in prora 811, 24
 Antaeus devictus 679, 49
 Anticlea Vlyffis mater 615, 39
 Antigonus Dofon 294, 5
 Antilibanus 247, 19
 Antimachus poeta citatur 18,
 39: 178, 12: 261, 54: 271,

19: 371, 22: 443, 55: 558, 25: 710, 29: 770, 10. Antimachus Iachine 4, 7: Thebaidos libro 1, 189, 5. Antimachus erravit 465, 16
 Antiochus, unus ex eponymis 569, 20
 Antiochia Θεούπλις 446, 14
 Antiope Nyctei F. 60, 5. Antiopeae Alpidis filii 411, 8: et 92, 56
 Antipater Thessalonicensis in Epigrammate 487, 52
 Antiphanes Citharoedo 683, 26
 Antiphemus Rhodius 225, 1
 Antipho citatur 242, 8, 336, 35: 355, 36: 735, 26: 798, 34. Antipho Ἀλφειῶν libro II, 242, 11: in or. περὶ ὁμοιοτίας 444, 14: in Politico 398, 27
 Antra sacra 115, 5
 Aoa 117, 37, 44
 Aoius mons 117, 39
 Aonia olim quae nunc Boeotia 203, 17
 Aoristus i cum praeterito coincidit in pauculis 106, 57: π et x in duobus admisit pro ψ et ξ 128, 30: characteristica σ in quib. amittat 710, 3: non habens σ ψ vel ξ, penultimam vult habere longam 431, 46: η Ionice et Attice pro α capit in penultima quintae coniug. 626, 27: et 483, 13: 536, 7. aoristi hyperdissyllabi, proparoxytoni sunt 742, 43. aoristus i optativus Aeolicus et Atticus 760, 16. aoristus passivus ex perfecto passivo 809, 46: in quib. mutet penultimam perfecti passivi 730, 4, 14
 Aoristus secundus penultimam in quibus longam retineat 397, 27: penultimam raro longam habet 56, 3: ε in α quibus vertat 246, 55: 559, 24: transponit etiam liquidam q ultra mutationem vocalis ε in α 286, 8, 12: σ characteristica habet contra regulam 666, 5: in duobus tantum characteristica aoristi primi σ admittit 128, 27. aoristus secundus anomalus αἰκῶν 538, 54: 559, 6. aoristus secundus cum reduplicazione 753, 43: 755, 15: replicatione augetur poetice 661, 31. aoristi secundi concursus cum imperfecto vitatus 783, 54. aoristus secundus imperativus in 9, penultimam longam postulat 749, 57. aoristus secundus infini. εἰν pro εἶν lon. 465, 49. aoristus secundus passiva et neutra signif. a praesenti activo 372, 35: et 307, 14. aoristus 2 medius verborum in μι, οἶμην οἶο οἶτο pro εἶμην εἶο εἶτο 126, 13. aoristus secundus medius hypertrissyllabus, accentum in antepenultima reiecit, etiam in compositis 459, 49
 Aparctionis F. 247, 54
 Aparnides unde d. 2, 25
 Aphaerelis monosyllaba ut afficiat 196, 3: plurimum quandoque syllabarum, ut apocope 704, 38
 Aphidna expugn. 160, 18
 Aphthonius in Progymnasmatibus Rhetor. 146, 7
 Apes ut volent 31, 32: aculeos hebetiores quam fuci habent 713, 23. apis inter-nuncia 75, 40
 Apicia, placentae 122, 30
 Apio gr. citatur 152, 5: 329, 13: 371, 28: 514, 21: 519, 46: 525, 6: 530, 21: 541, 21: 628, 39, 48: 634, 43: 650, 1: 668, 23: 719, 40: 737, 55
 Apis Aegyptiis sacer 747, 44. Apis, Phoronei F. 122, 13
 Apium, victoriae lignum 743, 22
 Apocope et in praesenti et in aliis temporibus 637, 47. apocope quandoque fit duarum syllabarum 700, 37: in fine tantum 93, 56. apocopae, cum eandem orationis partem servant, servant etiam eundem accentum 321, 37
 Apollo Themidi successit in oraculis edendis 445, 24: Musis cithara praeit 798, 42: εἰδογάρσος unde 295, 51: leges hominibus tulit 607, 1: paeane invocatus 657, 5: idem qui Sol 130, 21: 321, 55: 569, 49: 657, 7. Apollinis nutrices et magistrae Thiriae 455, 51: ex Cyrene filius, Agreus 13, 21: festum mense θαργελίων 443, 20. Apollinis Delphini templum, idemque dicasterium 359, 2
 Apollodorus gramm. citatur 57, 19: 72, 51: 151, 49: 249, 43: 330, 39: 486, 28: 504, 13: 507, 6: 514, 22: 530, 48: 537, 55: 541, 20: 543, 19: 634, 7: 636, 21: 698, 3: 825, 6. Apollodorus Cyrenaeus gramm. citatur 218, 9
 Apollodorus histor. 157, 32: 331, 38. Apollodorus in lib. De Meretricibus quae Athenis fuerunt 787, 31
 Apollodorus comicus citatur 311, 7
 Apollonia regio 27, 3. Apolloniatis proprium vocabulum 808, 38
 Apollonius gr. citatur 47, 54: 69, 22: 82, 31: 140, 30: 168, 37: 238, 24: 274, 27: 276, 25: 321, 32: 398, 43: 419, 39: 434, 13: 461, 54: 472, 10, 21: 475, 55: 520, 44: 538, 9: 566, 8: 619, 56: 628, 51: 641, 40: 655, 47: 664, 29: 672, 7: 740, 10: 767, 19: 773, 10: 814,

22. Apollonius in εἰσαγωγή περὶ παθῶν 143, 3: ἐν ταῖς γλώσσαις Ἡροδότου 552, 5: ἐν ἐξηγήσει τῶν Ἡροδότου γλωσσῶν 722, 21. in Apollonii φητόν animadversio Zenobii 23, 57
 Apollonius Archibii F. gramm. citatur 32, 11: 61, 31: 605, 33
 Apollonius poeta citatur 9, 50: 32, 22: 42, 52: 43, 48: 47, 39: 52, 31: 74, 8: 75, 26: 82, 15: 93, 3: 115, 44: 118, 31: 122, 8: 136, 27: 141, 30: 142, 52: 184, 18: 210, 19: 213, 50: 214, 52: 218, 36: 228, 26: 352, 2, 12: 357, 29: 406, 14: 411, 8: 421, 14: 445, 27, 30, 55: 446, 48: 479, 54: 515, 13: 536, 34: 627, 23: 659, 18: 662, 49: 664, 11: 670, 18: 671, 8: 673, 17, 45: 674, 24, 37: 683, 56: 688, 8: 689, 25, 35: 697, 42, 50: 706, 21: 712, 17, 51: 713, 43: 724, 42: 735, 44: 742, 7: 752, 31: 760, 27: 776, 38: 807, 44: 813, 11: 816, 14: 823, 46. Apollonius Argonauticorum auctor 72, 12: Apollonius in Argonauticis 85, 43: 214, 10: 465, 36: 541, 36: 627, 51. Apollonius Rhodius in Argonauticis 411, 5. Apollonius Argonauticwn IIII, 375, 34. in Apollonii Argonautica scholia cit. 14, 43: 24, 20: 42, 52. Apollonii scholia 157, 42. Apollonii scholion citatur 518, 1. in Argonautica commentarius Tarraei 139, 6. Apollonii et scholiastae locus expensus, Not. ad 445, 27: et ad 566, 32
 Apollonius ambigue citatur 81, 5: 175, 27: 292, 32: 330, 19: 419, 56: 672, 22: 691, 13: 771, 17
 Apollonius Caricae historiae lib. xv 148, 1
 Apollonophanes citatur 793, 27
 Apostrophus in contractione duarum vocum in unam 763, 10: spiritum in quibus mutet, in quibus non 638, 22
 Appellationes scripto comprehensae 404, 57
 Appetitus insolitus praegnantibus unde 515, 45
 Aqua naturas habet duas 109, 38: nigra est sua natura 577, 6. aqua libationes factae in Nephaliis 605, 32. aqua multa 578, 9. aqua marina sordes depurgat naturaliter 127, 13
 Aquila volucrum perfectissima cur dicta Homero 31, 47. aquila fausto augurio 20, 55. Aquila, allegor. Rex 654, 32. aquilae militares 711, 16
 Arae in montium summis cacuminibus 352, 50: cum cantu et saltatione obitae 690, 48,

V v v

56: singulae suas habebant sacerdotes 227, 37. ara communis Saturno et Soli 426, 18
 Arabes, Ἐρεμβοί 370, 40
 Aratus citatur 10, 18: 243, 57: 332, 15: 413, 15: 447, 8: 594, 14
 Aratri genera duo, et utriusque partes 173, 16. aratro mulas iungere docuit primus Iupiter 409, 26
 Arbor ruinosa fulcitur 75, 32. arborum omnium prima quercus in notitiam venisse visa 228, 31
 Arcadicum vocab. 374, 1
 Archaleus Poeni F. 219, 35
 Archidameum bellum 254, 40
 Archilochus citatur 26, 24: 32, 26: 47, 23: 152, 54: 167, 27: 311, 40: 324, 16: 424, 18: 441, 49: 529, 12: 530, 28: 633, 30: 689, 3, 5: 731, 46
 Archippus comicus citatur 357, 26
 Arcum suum tensuro filio regnum promittit Hercules 502, 49. arcus caelestis 475, 39
 Ardeae aliae Minervae, aliae Veneri sacrae 380, 28
 Areta et Aretan 158, 22
 Argo navis ubi fabricata 646, 40: ubi primum appulerit 119, 35
 in Argonautica commentarius Tarraei 139, 6
 Argos unde dictum 122, 21: unde πολυδίφλον 122, 19. Argivi, Aeschyli tragoedia 341, 6. Argivi, Dores 391, 16. Argiva dialectus, in v vertit 302, 2. Argivum vocabulum 265, 45
 Argus multoculus 136, 54. Argi pastoris armenta et greges 176, 36. Argus architectus 136, 31. Argi filius Sipylos 714, 7
 Aria Mileti mater 587, 47
 Aristaeus agricola 213, 56
 Aristarchus gramm. citatur 49, 53: 78, 21: 81, 16: 90, 43: 111, 28, 34: 157, 45: 247, 12: 256, 23: 257, 29, 37: 271, 21: 304, 12: 316, 25: 344, 15: 359, 43: 371, 24: 398, 49: 414, 25: 415, 2: 416, 34: 463, 31: 469, 53: 496, 11: 508, 27: 509, 26: 539, 22: 540, 41: 547, 15: 564, 21: 567, 7: 585, 27: 596, 10: 610, 5: 614, 22: 620, 23: 642, 56: 648, 34: 657, 24: 668, 31: 678, 36: 701, 52: 715, 46: 724, 56: 747, 20: 761, 33: 786, 7, 12: 787, 26: 802, 3: 808, 43. Aristarchus errat 419, 24: reprehenditur 124, 15: 272, 13: a Dionysio Thrace discipulo quanto in pretio habitus 277, 54. Aristarchi scripta, παράδοσις sunt 815, 19
 Aristarchii (seu Aristarchi sectatores) citantur 196, 22

ETYMOLOGICON.

Aristocles lib. De Dialecto 545, 8
 Aristodemus citatur 277, 44
 Aristonicus gramm. citatur 41, 36: 622, 39. Aristonicus ἐν Σημείοις, seu lib. De Signis 377, 38: 627, 40: libro περὶ σημείων τοῦ Ὀμήρου 572, 21
 Aristonymus citatur 295, 32
 Aristophanes citatur 45, 25: 61, 18: 80, 8: 83, 20, 32: 92, 27: 95, 15: 96, 23: 124, 26: 142, 55: 150, 51: 153, 31: 154, 31: 155, 17: 179, 37: 182, 18, 56: 183, 50: 190, 23: 194, 31: 197, 48: 198, 36, 57: 211, 30: 214, 42: 218, 29: 229, 41: 230, 21: 235, 3: 239, 43: 241, 47: 244, 51: 250, 8: 261, 35: 268, 16, 55: 270, 39, 43: 271, 45: 276, 21: 280, 29: 283, 45, 50: 284, 31: 285, 19: 286, 22: 297, 19: 298, 54: 310, 1, 43, 48: 312, 55: 313, 43: 317, 44: 320, 57: 322, 25: 337, 1: 347, 35: 353, 32: 358, 6: 362, 23: 367, 20, 25: 386, 32: 387, 14, 26: 394, 32: 402, 39: 422, 37: 433, 39: 442, 8: 460, 36, 40: 470, 36: 473, 29: 474, 7: 489, 23: 504, 24: 526, 17, 24: 526, 41: 539, 38: 550, 47: 593, 38: 607, 26: 618, 22: 619, 34: 625, 23: 634, 13, 22: 663, 50: 673, 35: 682, 53: 693, 43: 697, 4: 707, 22: 709, 53: 714, 2, 25: 715, 28: 719, 36: 726, 53: 729, 35: 730, 56: 731, 55: 732, 8: 734, 28: 739, 12: 744, 19: 746, 5: 747, 3: 754, 34: 758, 28: 759, 3: 760, 4: 763, 22: 768, 56: 775, 5: 782, 10, 25: 783, 18: 789, 53: 795, 37: 807, 17: 810, 50. Aristophanes Acharnensibus 163, 11: 180, 34: 387, 5: Amphiarao 112, 52: Anagyro 207, 56: Avibus 796, 48: Babylonis 311, 1: 414, 43: Danaidibus 162, 39: Ἐκκλησιαζούσαις 630, 47: Equitibus 68, 38: 176, 18: 312, 50: 362, 51: 524, 21: 696, 4: 716, 13. Γεωργοῖς 234, 35: 326, 20: 634, 38: Γῆρξ 590, 52: Geryade 420, 3: Heroibus 673, 1: Lystrata 619, 13: Nebulis seu Nubibus 9, 54: 64, 13: Νήσοις 333, 35: 338, 54: Pace 99, 27: 345, 8: Platanistis 31, 15: (an Ταγηνισταῖς, ut apud Athen. ter, et infra bis) Pluto 420, 3: 431, 15: 656, 6: 803, 43. Πολυεῖδω 373, 19: 451, 52: Rannis 513, 47: 551, 27: 613, 8: 782, 5: Ταγηνισταῖς 439, 43: 551, 24: Τελμισοῖς 143, 5: Τελμισεῦσι 587, 9, et Athen. 154, 23: Θεσμοφοριαζούσαις 439, 41: 590,

53. Aristophanis fabula Δαρταλῆς inscripta 251, 40
 Aristophanes gramm. citatur 547, 51: 736, 23
 Aristoteles citatur 39, 16: 83, 37: 110, 50: 180, 55: 218, 33: 376, 26: 380, 27: 636, 19: 722, 16: 742, 36: 745, 20: 798, 15: 826, 24. Aristot. lib. De animalibus 222, 6: in Atheniensium Republ. 249, 42: 469, 3: in Cumana republ. 199, 10: I. de Cyrenaeis 33, 3: in Ithacensium rep. 144, 24: in Peplo 426, 31. Aristoteles Hermiae adoptivam filiam uxorem habuit 376, 23: moerore extinctus 395, 31
 Aristoxenus gramm. citatur 566, 52. Aristoxenus lib. 1 de tragica saltatione 712, 54
 Arina olim ex aere 805, 31
 Arne Aeoli filia, Boeoti ex Neptuno mater 203, 8, 14
 Arrianus Bithyniacorum libro II 176, 37
 Artemidorus gramm. citatur 142, 44: 144, 55
 Artes, Minervae inventum 369, 52. artificum genus Athen. 395, 53
 Articulus unde dictus, et quid praestet 141, 38: sign. quam habeat 67, 18: rem praecognitam refert 636, 53: cur pronomibus non tribuatur 314, 52: cum interrogativis non construitur 636, 52
 Articulus pronominalis 616, 24. articulus subiunctivus seu relativum pronomen 416, 2. articulus subiunctivus pro relativo pronome 614, 1, 6. articulus praepositivus ab Homero pro subiunctivo usurpatur 614, 14, 22, 27
 Articuli, desinentia seu terminatione flexionis similes 614, 20: diaeresin admittunt in flexione 614, 39: si non adiungatur nomen, transeunt in pronominalem structuram 757, 41: cum praepositionibus localem temporalemque significationem reddunt 306, 1
 Artii commentarius † 388, 40
 Arundines pro cornibus 283, 7
 Ascalaphi monumentum 708, 6.
 Ascalaphus unde cognominatus Dionysius 278, 1
 Ascalonites citatur 59, 5: 353, 29: 382, 11: 413, 30: 463, 32: reprehenditur 567, 51: nomen Ptolemaeus, infra suo loco.
 Ascalus rex Ascalonis 154, 20
 Ascanius redemptus 112, 3
 Ascetae, quiete gaudent 438, 46. asceticae vitae scopus 154, 53
 Asclepius citatur 181, 56. haud scio an rectius Asclepiades, ut 157, 32: 547, 47. Asclepiades lib. x. τῶν παντοδαπῶν 276, 26. Asclepiades Myrleanus citatur 160, 18.

Asclepiades Myrleanus commentario in Odyssaeam 146, 14
 Ascus gigas 247, 22
 Asia, op. Lydiae 153, 34
 Asinus ventis immolatus 103, 33. asinus Magnesius 594, 21
 Asopis, fons 95, 3. Asopus fl. 270, 28. Asopi uxor Thebe 450, 45: filia, Sinope 157, 55: filia, Salamin 707, 42
 Aspiratio manet post sublatam consonantem aspiratam 75, 17. aspiratio loco τοῦ χ 22, 27. aspiratio in duas syllabas consequenter non cadit 456, 16. aspiratio aspirationi cedit et succedit 456, 21: emphaseos gratia usurpata in ἀσφραγῶς 655, 21: etiam in medio dictionis 1, 44: 227, 53: 389, 41: 396, 47: 406, 9: 779, 1: 821, 27: in medio pro σ usurpata Dorice 391, 17: et 208, 7
 Aspiratio in flexione deposita 385, 37: in derivatis interdum deponitur, ut ἡδός, ἡμᾶρ 420, 33: 429, 35: accedit nonnumquam in derivatis 144, 43: tollitur Ionice 624, 15: 638, 48. aspiratio semivocalis ρ in α 134, 18. aspiratio praevallet in spirituum concursu 641, 41. aspirata tenuem praecedentem in apostropho et crasi sibi conformat 638, 23: 640, 13: et 483, 24. (non item in λεύκιππος, χρῶν φαντος, et aliis nonnullis. nec item in Ionicis ἀπικέσθαι, ἀπικῆς, ἐπεξῆς, κατορᾶν, κατύπερθε, κατάπερ, et similibus.) aspirata, sequente tenui, non mutatur 638, 22. nam aspirata validiora et potiora tenuibus 438, 29. aspiratae praeit aspirata, et tenui tenuis, in eadem nempe syllaba 609, 10: 662, 45
 Asraracus rex 158, 7
 Asseffores magistratuum 699, 25
 Asterio Cretensis 588, 24.
 Asterio fl. 283, 2. Asterios insula 264, 27
 Astrologis impositum tributum 199, 11
 Asur rex 157, 53
 Asylum fervorum 451, 39
 Athamantis errabunda vagatio 70, 8. Athamantia regio, et Athamantius campus 24, 11
 Athamas gramm. citatur 767, 43
 Athenaeus lib. II. Dipnolophistῶν 211, 5
 Athenis magistratus novem 151, 15: dicasterium maximum, Heliaca 427, 35. Athenienses per vicos olim dispersi, in tres tetrapoles per Cecropem coacti 352, 53: in tres ordines distincti 410, 1: in quatuor classes five ordines distincti 452, 2
 Athenienses bellum cum Eleusiniis et Eumolpo gerunt

202, 46, 51: a Boeotis victi 359, 12
 Athenienses εἰα pro εἰα 774, 33. ταῦτόν pro τὸ αὐτό 748, 7, 16: barytonas efferunt ex ἔτος composita 765, 24: ὤς pro ὥς, et ᾧ pro ἔα 670, 1: uti εἰ sic et εὐ diphthongum tempore augent in praeterito 400, 27: ἤδη pro ἤδεν et ἤδει 419, 13: η pro α capiunt in aor. 1 quintae coniugationis, ut Iones 483, 17: 626, 30: κρώζω usurpant pro κράζω 535, 55: cum Atticis πρῶν oxytonas efferunt 692, 14. Atheniense vocab. ὀπιθόδομος 627, 52. vife Attici.
 Athleticorum certaminum iudices 331, 22
 Athlibis, op. Aeg. 25, 46
 Athlius in Σαμίων ὄροις citatur 601, 25: Aethlius Athenaeo lib. 14
 Athor et Athyr Aegypt. 26, 7
 Athos mons 26, 16, 47: 347, 10. Athous Iupiter 26, 38, 47
 Athribis op. Aeg. 25, 46
 Athymber, propr. 45, 18
 Atlantis uxor 675, 36. Atlanticum mare 384, 7
 Attalus Hellenopolin condidit 331, 38
 Attalus grammaticus citatur 584, 13
 Attica olim Ἀκτὴ 54, 14. Attici demi unde plerique denominati 327, 33. Attici εἰ ex εο 675, 56. sic δεῖν et πλεῖν pro — εον 262, 14: ρρ pro ρσ 529, 42: σ in θ vertunt 500, 49: σ modo in ξ modo in τ vertunt 610, 31, 52: τ pro σ 711, 46: 757, 3: φ pro π in ἀσφάραγος, ἀσφαλαξ et similibus 161, 3: ἀετός dicunt pro αλετός 31, 50: καίω et κλαίω in praesenti orbant, in futuro augent ὑψίλο 497, 41: ποῶ pro ποιῶ 679, 24: ἐγχούσα pro ἄγχ. 313, 31: simplicia quandoque communi genere usurpant, et contra 143, 42: κίων masc. gen. 514, 55: in comparativis et superl. ut variant 51, 13: 110, 28: εἰα paroxytonas pro proparoxytono 462, 4. sic ἱερεῖα pro ἱερεῖα 313, 23: αἰθρη pro αἰθρη lunico more 32, 56: δύω pro δύο, duo 91, 36: in numeralibus compositis finalem servant 767, 33: et 346, 14: dualia ut usurpent 280, 28: εω pro ου a nom. in ας et ης 35, 38: (verius Iones 527, 36.) ου pro οδός in compol. a ποῦς 20, 17: ως ω pro ος ου 74, 9: 588, 28: ιω pro ἰω in fut. ab ἰζω hyperdissyllabo 51, 32: 483, 21: augmentum temporale usurpant pro syllabico 113, 3: εἰ vertunt in η in verb. aug. 166, 36: 230, 12: 419, 30: εἰ

pro $\lambda\epsilon$ et $\mu\epsilon$ in perfecti reduplicatione, ut et Iones 298, 52: augmentum interius faciunt, quod deberent exterius 94, 35: $\lambda\epsilon$ dicunt et $\mu\epsilon$, poetice correpto, in praeterito 484, 15: reduplicant in praet. perf. duas initiales praesentis litteras 48, 9, 12: et 9, 14, 28, 32: reduplicationem faciunt in thematib. ab α et σ incipientibus 312, 28: reduplicatione gaudent, ut $\lambda\epsilon\lambda\epsilon\lambda\epsilon\lambda\epsilon$, 535, 51: reduplicationem usurpant etiam in aor. 2, 661, 27: praeterito communi praefigunt ϵ 351, 44: sic sere $\alpha\phi\epsilon\lambda\omega\kappa\alpha$ dicunt et $\alpha\phi\epsilon\lambda\omega\tau\alpha\iota$ pro $\alpha\phi\epsilon\lambda\omega\kappa\alpha$ et $\alpha\phi\epsilon\lambda\omega\tau\alpha\iota$ 176, 53. η pro α in penultima primi aoristi quintae coniugationis 626, 30: et 483, 17: imperativorum flexionem ut variant 6, 55: 348, 4: 478, 8: in optativis ut variant 413, 40: $\sigma\acute{\iota}\eta\nu$ $\eta\varsigma$ η pro $\sigma\acute{\iota}\mu\iota$ 664, 30: $\gamma\mu\mu\epsilon\nu\alpha\iota$ pro $\gamma\upsilon\nu\alpha\iota$, ire 467, 19: dialyses Ionicas contrahunt 386, 30: $\alpha\gamma\alpha\nu\rho\acute{o}\varsigma$ quo signif. usurp. 6, 35: $\alpha\lambda\lambda\omega\varsigma$ pro $\mu\acute{\alpha}\tau\eta\nu$ 68, 43: $\alpha\acute{\nu}\alpha$ pro $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}$ usurpant 109, 53. Attici recentiores $\gamma\acute{\epsilon}\lambda\omega\iota\circ\varsigma$ ut $\delta\mu\omega\iota\circ\varsigma$ 224, 41: veteres, $\eta\delta\eta$ pro $\eta\delta\epsilon\iota\nu$ 419, 22, 27. vife Athenienses. Attica $\pi\alpha\rho\alpha\gamma\omega\gamma\acute{\eta}$ 8, 23: Atticum vocab. 645, 22: 647, 50: 650, 4: 661, 16: 671, 10: 701, 57: 713, 29: 715, 27: 762, 34: 800, 55. Atticum proverbium 192, 53. Atticissimi citantur 167, 31. Atticarum vocum collectio Istri 354, 33. Atticum lexicon Irenaei 527, 54. Avernus Italiae 192, 46. de Avibus libri Callimacho scripti 659, 31. aves quae pinnae seu iacula emittunt 567, 14. Augae pater 59, 42. Augeas rex Elidis 426, 22. Augmentum temporale in quae verba cadat 23, 42: fit etiam in characteristica vocali 237, 35. augmentum duplex in uno et eodem verbo 112, 53: duplex in quibusdam, Attice 385, 10. augmentum in compositis et decompositis variat 112, 35, 55: exterius quibus accedat, et quibus intus 112, 48: in medio quibus accedat 23, 48: in medio quando accedat particulis $\epsilon\upsilon$ et $\delta\upsilon\varsigma$ 399, 47: in praepositione quibus addatur 112, 31. Augmentum in verborum praeteritis negligitur ab Ionibus 12, 41: 338, 47: negligitur ab Ionibus et poetis 111, 15. sic 23, 44: 625, 5: euphoniae causa negligitur in quibusdam 617, 48: Io-

nice in fine additur praeteritis 624, 30: 625, 2. Augustus Caesar 220, 7. Aulis, op. Phoc. 111, 23. Aura virgo 276, 36. Aures amputatae fontibus 570, 40: et 569, 16. aurium munimina in palaestra 93, 12. aurium $\lambda\omicron\beta\omicron\lambda$ in testatione apprehensi 569, 15. Aurora excitat 174, 44. Aurora Pegasum sibi petit 62, 32. Aurorae filius 117, 37. Aurum, malum desiderabile 321, 43: taxatur 804, 52. auri ramenta e fluvio ut collecta 404, 9. Aureus liber Themistagorae 160, 29. Aufon, Aufones 171, 15. Autolyci versutia 21, 26: 399, 17. Axionici phrasis examinatur 775, 30. Azeus, Azides 22, 54: 54, 49.

B

Babrius citatur 662, 27. Bacchus Indos ut devicerit 460, 50: Tyrrhenos debellat 525, 39. Bacchus triumphus auctor 454, 24: a Titanibus discriptus 255, 13. Bacchi arae 227, 36. Bacchica mysteria 459, 30: Bacchi sacra quando peragi solita 775, 3. Bacchi mysteria noctu peragi solita 609, 20. Bacchae tympanum gestabant 771, 45: ramos et thyrsos gestabant manibus 459, 25. Bacchanales pompae 155, 7. Bacchanalia spectacula 449, 2. Bacchanalia mense $\lambda\eta\nu\alpha\iota\delta\upsilon\iota$ 564, 11. Bacchanalibus ludis comoediae actae 764, 15. Bacchylides citatur 296, 1: 676, 30. Bacchylidis pater 582, 20. Baculo recto qui usi, et qui curvo 185, 56. Baiae thermae 192, 45. Balinea glandibus succendi solita 186, 9. Barbae appositivae 225, 50. Barytona quaedam et perispomena 499, 1. barytonos Aeoles efferre solent oxytona 752, 13. Basilides de Homericis dictione 142, 27. Basilus citatur 338, 12. Basilus magnus cit. 483, 2. Basilus oratione in Christi nat. 268, 49. Battalus tibicen 191, 14. Battus Theraeus, conditor Cyrenes 191, 21. Beatorum insula 428, 36. Beleus rex Elidis 426, 13. Belina op. 27, 11. Bellerus Corinthius 194, 53. Bellerophon mente captus vagatur 62, 26. Bellerophontis filius 685, 42. Bellum igni cur ab Homero pas-

sim comparatur 667, 6: prudentiam aequae ac fortitudinem desiderat 605, 53. bellum sacrum 469, 22. belli finis in manibus 140, 27. a bello immunis senectus 628, 27. bellicae machinae Homero ignotae 540, 48. Beli filius 29, 6. Bembrina, op. 27, 11. Besantinus libro $\pi\epsilon\rho\lambda$ $\chi\rho\eta\sigma\tau\omicron\mu\alpha\tau\iota\alpha\varsigma$ 609, 1: 685, 56. idem Bisantinus 212, 49. Bestiae, $\theta\eta\rho\iota\alpha$ 195, 41. Biblines fl. 197, 39. Biblini montes, et Biblina vitis 197, 42. Bilis seu fel quid praestet corpori 813, 23: non congelascit 795, 50. Bimblines fl. et Bimblinum vinum 197, 41. Bisantinus: vife Bisantinus. Biston 197, 57. Bithynus Demosthenis, libro III, 437, 47. Bithyniaca Arriani 176, 38. Bithynicum vocabulum 803, 48. Boeoti agrestes et inciviles more pecudum 311, 36. Boeoti magna Aeolensium pars 37, 25: α pro η usurpant 9, 42: η pro ϵ 605, 35: ϵ pro η 671, 20. σ pleonastice inserto $\epsilon\lambda\lambda\omicron\upsilon\sigma\alpha$ dicunt 298, 44: ω pro α 823, 53: ω pro $\sigma\upsilon$, et ϵ pro η 825, 28: ϵ pro η 9, 34: 11, 17: 82, 24: 410, 6: 493, 45: 602, 28: 626, 7: 660, 51: $\epsilon\nu\epsilon\iota\kappa\omega$ pro $\epsilon\nu\epsilon\gamma\kappa\omega$ 691, 24: $\sigma\iota$ pro ϕ 770, 14: $\sigma\iota$ pro ω 266, 21: $\sigma\upsilon$ pro υ ubi usurpent 632, 51: β pro δ usurpant, ut Aeoles 200, 31: 417, 42: $\Delta\iota\omicron\varsigma$ pro $\text{Ze}\acute{o}\varsigma$ 409, 17: $\tau\tau$ pro $\sigma\tau$ 479, 46: et 449, 37: ξ pro κ in $\xi\epsilon\omicron\nu$ et $\xi\alpha\sigma\iota$ 472, 12: et 297, 16, 21: 431, 45: $\alpha\omicron$ cum Aeolib. usurpant pro α seu $\sigma\upsilon$ a nom. in $\alpha\varsigma$ 11, 11: et 55, 38: 154, 5: $\eta\acute{o}\varsigma$ pro $\alpha\iota\acute{o}\varsigma$ 32, 7: $\sigma\acute{o}\varsigma$ pro $\phi\acute{o}\varsigma$ 29, 26: $\sigma\acute{o}\varsigma$ pro $\acute{\omega}\iota\omicron\varsigma$ 224, 36: $\epsilon\iota\varsigma$ pro $\eta\varsigma$ in prima contract. nominum 184, 13: 304, 55: $\iota\acute{\omega}\nu$ pro $\epsilon\gamma\acute{\omega}$ 315, 17: in tertia plur. ut variant 401, 43: tertiam pluralem primae syllabarum numero parem faciunt 426, 3: nempe $\sigma\sigma\alpha\nu$ pro $\sigma\nu$ 282, 35: et contra, $\epsilon\nu$ pro $\eta\sigma\alpha\nu$ in aor. pass. ut Aeoles et Dores 532, 39, 44: et 282, 39: 600, 37. Boeoticum vocab. 191, 12: 561, 11. Boeotius carcer 98, 30. Boeotia Neptuno sacra 547, 16. Boeotia Homeri 7, 53. Boreae filii 411, 4. Bos praevia, urbis condendae locum monstrat 207, 43: et 203, 16: 459, 43: 594, 3. bos grandis holocausto immolata 207, 28. cum bove ovis immolata Pandorae 358,

12. bos e sacrificio effugit 210, 24. Boves olim in pretio erant 73, 7: Aegyptiis sacri 747, 44. bos in moneta cur expressus 520, 50. Botto Cretenis 206, 4, 7. Brassica iuxta vitem non feritur, eademque prima in conviviiis apponitur 534, 46. Brentus Herculis f. 212, 24. Briareus 768, 10. Brillietium mel 149, 24. Brotus propr. 215, 36. Brumale 215, 44. Bubulci baculus 485, 36. Bucolion heros 604, 7. Busta 209, 49. Butes et Butadae 209, 52. Butae posteritas 386, 4. Buxeta Cytori 541, 36. Byzas Thrax 216, 44: 217, 36.

C

Cadmus bove duce Thebas condit in Boeotia 594, 4. Cadmi loci 748, 42. de Cadmo fabulose multa 797, 41. Caduceo cur instructi praecones 512, 6: caducei forma 512, 3. Caecus, $\tau\upsilon\phi\lambda\acute{o}\varsigma$ 510, 15. Caedis confessae forum 358, 57. caedis involuntariae forum 344, 25: 362, 43. ob caedem involuntariam mutatum solum 507, 26. caedis poena extendebatur etiam ad inanima instrumenta 362, 55. caedis expiatio fieri ut solita 118, 25. caesi propinquitates pecuniis placata 748, 26. Caelus, Oceani f. 50, 1: exsectus a Titanibus 760, 42. Caeli castratio allegorica 540, 17. Caeli ianitrices Horae 823, 14. Caenus an Coenus Carani filius, Maced. rex 525, 46. Caesar a caedendo 498, 26. Calais Boreae f. 411, 4. Calatis et Calatiani 79, 21. Calciamentum quadrata forma, utrique pedi aptum 524, 39. Calculi in reum per indignationem coniecti 376, 5, 12. calculi satidici 455, 24. calculorum vice olim fabae 271, 51. Caldene Pisidae filia 721, 43. inter Calicem et suprema labra interveniunt multa 365, 23. Calidi, metaphor. 453, 44. Callaina vasa 486, 51. Callias citatur 331, 50. Callias $\Pi\epsilon\delta\eta\tau\alpha\iota\varsigma$ 301, 55. Callimachus citatur 8, 32: 38, 36: 49, 48: 51, 23: 54, 52: 55, 12: 63, 31, 52: 68, 34: 76, 31: 86, 29: 72, 8: 117, 15, 21: 130, 31: 137, 49: 144, 42: 148, 39: 154,

- 7, 50: 158, 5: 159, 28: 168, 2: 172, 29: 175, 51: 177, 53: 195, 47: 201, 12: 210, 38: 214, 22: 218, 21: 219, 29: 223, 19: 225, 24: 230, 1: 233, 5: 239, 15, 34: 240, 6, 49: 245, 32: 247, 43: 254, 14: 266, 36, 45: 268, 21: 270, 18: 272, 45: 274, 1: 276, 22: 278, 28: 279, 46: 283, 1: 291, 18: 294, 48: 302, 12: 306, 22: 330, 53: 336, 2: 365, 25: 380, 7, 54: 383, 27: 390, 41: 392, 27: 404, 47: 406, 48, 51: 425, 47: 428, 11: 437, 17: 442, 38: 450, 52: 463, 4: 477, 13: 498, 11: 502, 26: 504, 11: 510, 12: 512, 54: 524, 23: 534, 32: 551, 30: 555, 18: 567, 9: 572, 22, 36: 587, 36, 55: 594, 21: 623, 2: 629, 32: 643, 45: 669, 51: 675, 18: 677, 53: 753, 19: 768, 17: 788, 26: 793, 23: 819, 4. Callimachus Aetion primo 636, 14: Aetion libro II, 160, 30, 33: Aetion lib. III, 212, 37: in Choliambis 59, 49: 442, 10: in Elegiis 290, 50: in Hecuba 74, 15: forsan in Hecale, ut 319, 43, et apud Suidam. in Callimachi *ἐπιγράμματα* Hedyli commentarius 72, 16. in Callimachi Aetion lib. I Theonis commentaria 207, 47. Callimachus lib. De Avibus 659, 31. Callimachus citatur ut grammaticus 672, 29: ut apud Athenaeum Callimacho tribuitur *πῖναξ παντοδαπῶν συγγραμμάτων*.
Callistratus τῶν φόρων appellationem mitigavit 736, 8.
Calydon, op. Aetol. 40, 31
Camarina 27, 11, 13
Camelus, magni laboris animal 44, 56
Camerati seu rotundati fornices 717, 41
Camirus, propr. 28, 50
Campani Flaccum accusant 316, 12
Campus sacer 428, 37
Cancelli 288, 46: 289, 5. cancelli aerei 743, 31. cancellata ianua 518, 22. cancellatae dicasterii fores quare 513, 4
Canistra e falice 619, 19
Canobi mors 328, 17
Capilli vulsi cum eiulatu 622, 34
Caprina pelle nigra indutus daemon 119, 10
Captivi vinculis constringebantur 284, 52. captivae pro dignitate distribuiebantur ductoribus 347, 20
Caput, κεφαλή 490, 45: caput recens mactati hominis in Romae fundamentis inventum 490, 45. caput hostiae, inter mactandum sursum reclinabatur 533, 49. caput in arborum cavernis occultat *κρυμνῆς* avis 545, 18.
capite annuere alicui 536, 3.
Capita urbium, arces, basilicae, turres 491, 16. caput urbis, Capitolium 490, 44. caput imponere negotio 536, 6
Capys Troianus 490, 3. Capyis inventum 481, 39
Carani Maced. filius 523, 40
Carbo naturas habet duas 109, 37. carbo duplicis naturae Christus 109, 41
Carceri praefecti magistratus 338, 32
Cares, primi mercenarii milites 492, 7: amenta clypeis invenere 489, 39
Caricae olim pro carnib. 479, 15. caricae chelidoneae et phibaleae 149, 25
Carnidis caedes 61, 51
Caro, animata est 536, 22. ante carnes publice Athenis distributas datae caricae 479, 15. Carnifex ligno seu fulte fontes interficit 771, 46
Carysti filius 408, 10
Casandra vaticinatur 646, 25. Cassandro conditum oppidum 447, 33
Castalius Cres 255, 17
Castitatis custos vitex 11, 55. castitati servandae vitex a sacerdotibus substernitur 591, 53
Castoris equi 544, 54
Castratio fortuita 471, 44: castrati galli deae Phrygiae 220, 25
Casus cum casu coincidens, eundem accentum sumit 585, 14
Caudae blanda versutiae canes decipit vulpes 506, 41. cauda, pudendum 59, 55
Cave tibi; ludus 286, 50
Caunii fortibus maxime usi 267, 20
Causae in templo dictae 451, 40
Causidici: vise Orat.
Cecrops Atticae tetrapoles tres instituit 552, 54. Cecropis filiae, draconi custodes a Minerva datae 287, 15. Cecropia 352, 56
Cecus, τυφλός 510, 15
Cedri folia 515, 49
Celer, et Celeres 502, 56
Celtae, pro Itali 427, 18. Celto, mul. pr. nomen 212, 30
Censores Athen. 391, 53: 392, 3
Centaurorum forma 503, 53. centaurorum debellatorum monumentum 428, 23
Cephalo Gergithius citatur 490, 2
Cephalus Cephaleniae conditor 144, 26. Cephalo exsilium, liberi e secundis nuptiis 507, 26. Cephalo filius Aous 117, 38
Cephalus or. citatur 366, 38
Cephei dona 594, 10
Ceraunii montes 76, 54
Cerberi vomitus 334, 20
Cereyo strangulatus 132, 13. Cercyonis nepos 473, 46
Cerebrum quale 310, 31
Cereris moestae risum ut moverit lambe 463, 24. Ceres magna olim veneratione fuit 820, 41. Cereris sacra facta post importatas fruges 442, 14. Ceteris festo comoediae actae 764, 15. Ceres, Tellus est 263, 56
Certaturi, manus sputo et pulvere ad firmiusprehendendum retinendumque obducebant 528, 50. certare nudi quando coeperint 242, 51. certamina et ludi in nuptiis 743, 20. certaminum iudices 331, 22
Cerullata facies 406, 26
Cervus, timidum animal 325, 11: serpentes ut eliciat, et quorsum eos devoret 326, 5. cervae cornib. a natura destitutae 505, 6. cervi vivacitas 13, 37
Chaldaea reg. 157, 52. Chaldaei astronomi 697, 53. Chaldaei citantur 196, 26
Charax histor. citatur 525, 51. Charax gr. citatur 302, 32
Chares gr. citatur 416, 35
Charitum mater 396, 32
Charixena 367, 21
Charon Lampfacenus histor. de hamadryade 75, 31
Chartularii 527, 31
Chii Atheniensibus invisi 512, 45. Chium vocabulum 796, 44
Chimaerae patria 189, 42
Chironis domus 175, 41
Chlamydes Theffalicae 448, 40
Choeroboscus gramm. citatur 3, 48: 20, 29: 23, 56: 26, 46: 28, 54: 48, 23: 53, 2: 59, 51: 61, 36, 37: 74, 50: 93, 5, 33: 94, 46: 110, 43: 112, 39: 159, 10: 230, 2: 278, 44: 290, 40: 316, 22: 324, 13: 411, 45: 473, 41: 484, 35: 491, 39: 535, 7: 537, 3: 560, 15: 629, 1: 630, 50: 635, 32, 49: 639, 9: 681, 25: 704, 30, 45: 709, 57: 710, 12, 32: 713, 19: 714, 31: 718, 18: 722, 11: 726, 39: 740, 14: 749, 21: 767, 56: 774, 38: 796, 52: 800, 13: 803, 39: 815, 14: 823, 47. Choerobosci regula 599, 41. Choeroboscus in prima regula 517, 24. Choeroboscus in Masculinorum nominum regulis 3, 48: in quarta regula masculinorum 670, 26: in v regula masculinorum 81, 51. in Regulis neutrorum 814, 23: in Neutrorum quarta regula 116, 19: in praefatione de Neutris 640, 8: lib. De tono genitivi 800, 22: De tono nominativi dualis 460, 6: De possessivis 230, 15: De verbis 501, 25: *εἰς τὸ ποσότητος* 38, 34: 73, 55: 78, 51: 167, 5: plenius *εἰς τὸ ποσότητος* 29, 31: in *ἐκφώνησιν* 672, 27: De Orthographia 41, 40: 146, 28: in Orthographia sua 376, 44: et 61, 45: 92, 31. Choeroboscus Georgius *ἐν τῷ ὁγματικῷ* 454, 46
Choliambi Callimachi 59, 49
Chordae discrep. 365, 35
Chorearum theatricarum, curatores 362, 1. in choreis coma olim revincta 764, 8.
Chori maior pars e satyris constabant 764, 5. chori figura olim quadrata 764, 4
Christus carbo ille duplicis naturae 109, 41. Christi appellatio utraque, *θεός* et *ἀνθρώπος*, active signif. 828, 37
Chryse, Chryseidis f. 815, 57
Chryseidis ex Agamemnone liberi 815, 56
Chrysippus citatur 272, 17: 361, 13: 531, 54: 540, 9: 647, 36: 701, 23: 751, 15.
Chrysippus phil. citatur 57, 26
Chrysippus cit. ut gramm. 81, 15
Chrysis regina 294, 3
Cibus, τροφή 512, 51. cibus primus homini a quercubus 118, 45
Ciconium vinum 443, 8
Cilices improbitatis nomine taxati 310, 55
Cingulum: q. Zona.
Ciraron Carani pater 523, 42
Circus insula 27, 4
Circulus: vise Orbis.
Circumflexus ex acuto et gravi conflatus 32, 15. circumflexum in compositione quae verba retineant 128, 3. circumflexa quaedam e barytonis 499, 2: et 129, 45. circumflexa e barytonis mutata penultima quantitate 476, 25. circumflexa pariter et barytona quaedam verba 575, 2. circumflexa omnia, potestate sunt barytona 684, 53. circumflexorum coniugatio secunda poetice *ὄω* facit pro *ὄω* 556, 5
Citharae pulsu ducti lapides 368, 44. ad citharam hymnos cantabant stantes 690, 35
Cius fl. 135, 27
Claudius philosophus citatur 380, 11, 24. (haud scio an Claudius Aelianus.) Claudius Iulius in Punica historia 219, 34
Clearchus Athamantis F. 24, 13
Clemens gr. citatur 407, 57
Cleo elegiographus cit. 389, 26
Clerus ecclesiae 519, 16
Clidemus citatur 775, 2
an Clitodemus 362, 44
Clitthenes tribus Atheniensis digessit 369, 22

- Clitarchus citatur 216, 9. Clitarchus Aegineta lexicographus 221, 32. Clitarchus in Glossis 111, 9.
- Clitodemus citatur 362, 44.
- Clypei forma 157, 14: 271, 12. clypeorum amenta, Carum inventum 489, 38. clypei Perfici e vitice 228, 53.
- Cnidium vocab. 548, 8.
- Cnopis Colchus 523, 39.
- Cnossus Cret. 343, 30.
- Codri pater 533, 45.
- Coesyra luxuriosa f. 310, 44.
- Coeus gigas allegor. 523, 47, 51.
- Coei titanis F. 264, 25.
- Cognatio acquisititia per connubium 669, 32.
- Collectiva seu Comprehensive nomina duplicem syntaxin admittunt 264, 45.
- Colli meatus tres 557, 15. colaria ornamenta e succino 425, 15.
- Coloni, *οἱ γεωργοί* 525, 43.
- Columba Veneri sacra 664, 54.
- Columnae Hercules 350, 6.
- Coma homini ornamentum a Deo creatore data 527, 11.
- Coma detondetur in fuga 526, 32. comata capita, virilitatis indicium 527, 4. comati plerumque superbi 527, 7.
- Comicus poeta citatur 132, 50: 167, 45: 192, 19. comici diminutivis frequenter utuntur 782, 43. comici recentiores citantur 262, 39.
- Comicum vocab. 311, 45.
- comicae dictionis congeries Palamedis historici 145, 44.
- Commentaria Iliad. cit. 85, 7: 541, 4: 566, 15. Commentaria Lycophr. 76, 57: 164, 26. Commentarius Promethei vincti 690, 12. sic alibi.
- Commentarienses scribae 527, 25.
- Communis Mercurius 376, 17.
- communia genere adiectiva et subst. in *os* 143, 29, 38.
- communia in foemininam quoque terminationem transferuntur ab Atticis 145, 42.
- communis lingua contractis utitur 21, 7. vise *κοινός*.
- Comparativa formantur ex *ων*, *ας*, *ους*, *ους* 573, 51. comparativa ut a nominibus, sic a verbis et adverb. 791, 2: ex verbis 3, 15. comparationis forma triplex nomin. in *ος* 525, 28: et 234, 48: 438, 29: 443, 15: 492, 38: 537, 16. comparativum triplex ex nom. in *ας* 582, 12. comparativa Ionica *ιστερος* pro *στερος* 394, 6. comparativa in *ος* an comm. gen. 794, 20. comparativa in *ος*, hyperdisyllaba omnia 795, 6. comparativa disyllaba in *ων*, penultima diphth. 700, 57. comparativum *ων* vocativum neut. g. similem habet 505, 46. Comparativa et superl. anomala 31, 6. comparativa syncopata 546, 2. comparativa pro positivis 628, 32: et 622, 48. Comparativa intensivas particulas admittunt, ut *πολύ*, *μᾶλλον* 693, 27: et 675, 23.
- Comparativa omnia proparoxytona regulariter 505, 47. comparativum an e comparativo formetur 675, 24.
- Comparativis et superlativis quae careant 5, 22: comparativa non fiunt e neutris in *os* 807, 13: et 447, 4: non fiunt e verb. in *ω* 573, 54.
- Comparativorum formam seu terminationem habentia 195, 13.
- Compositio ex *παράθεσις* 278, 30: e vocativo non fit 243, 37: in patronymica non cadit 274, 54: tres dictiones excedere non solet 459, 10: ex oxytonis barytona facit 339, 45: scripturam mutat 649, 14: significationem non mutat in totum 649, 34.
- Composita accessionem tam in principio quam in fine admittunt 493, 16: simplicium simplicium plerumque retinent 396, 43: tonum in priores syllabas reiciunt 113, 33: eandem cum simplicibus significationem habentia, tonum quoque eundem fere habent 113, 43: simplicium declinationem retinent 395, 44: masc. et foem. genus habent comm. 643, 12: et 480, 33: quae masculino et foem. gen. variant 480, 35.
- Composita ex duobus integris nomina 139, 52: 208, 47.
- composita ex duobus integris per omnes casus, excepto vocativo 245, 8. componi integrum cum mutilo non potest 208, 56. compositio e duobus synonymis seu idem significantibus 48, 28: 281, 25: 291, 37. composita e compositis facta 459, 3. compositio in nonnullis geminatur 371, 49. composita deriv. forma 587, 2: 606, 36: 719, 4.
- composita pleonastica 302, 10. compositiones poeticae insolentiores et audaciores 639, 38.
- Composita ex foem. in *η* 209, 9. composita cum foemin. in *α* 823, 15. composita quadruplicia ex neutris in *α* 105, 40.
- Composita cum desinentibus in liquidam, a genitivo aut dativo formantur 810, 54. composita e nominibus et verbis ut variant 299, 27. composita cum verbis baryt. abiciunt, tert. pers. 808, 6. composita e verbo disyllabo et nomine, variant 668, 47. composita ex hyperdisyllabis barytonis, plerumque syllabam exterunt in prioribus compositionis parte 501, 52. compositiones etiam e monosyllabis verbis 137, 34.
- composita e praesenti et futuro 46, 27: 59, 37. composita e futuro, *ω* vertunt in *α* 378, 55: 438, 25. composita cum verbis nomina, toni quam regulam habeant 105, 29. composita cum verbis, pro actionis passionisve significatione accentum variant, in *os* scilicet desinentia 313, 11: et 113, 39.
- composita activam significationem habentia, paroxytonas efferuntur; et proparoxytonas, quae passivam 215, 21: 531, 51. composita activae significationis an perpetuo paroxytona 775, 48.
- composita cum adverbio in *αἰς* 346, 31.
- composita cum praepositionibus verba, quam augmenti regulam habeant 112, 34, 55.
- composita saepe divise ab Homero proferuntur 649, 43.
- Compotor quod somno oppressus craterem suum non ebibisset, multari ut solitus 552, 32.
- Comprehensivae signif. *ὅν ὅνως* 675, 53: et *ἀ ἄς* 555, 42. vise Collectiva.
- Conciones duum generum 733, 15.
- Concipiunt ex aura et calore solari vultures 619, 40.
- Coniugatio barytonorum prima in quibus *ε* praesentis mutet in praeteritis 730, 1, 15: tertia, *ε* ingenerat verbalibus suis 34, 15: quarta, in futuro ut variet 100, 25: Attice *ω* pro *ισω* facit in fut. 483, 20: quinta, penultimam naturam vel positionem longam postulat 444, 46: in quibus defectiva sit 232, 4: sexta, in *ω* purum 534, 36.
- Coniugatio circumflexorum prima, in futuro ut variet 129, 32: secunda, quae per *ισω* et quae per *αῖω* efferat in fut. 202, 3: habet pleraque derivata ex nom. 15, 25: tertia ex nom. in *os* 164, 12: futurum in quibus per *ω*, et in quibus per *ο* efferat 147, 45.
- Coniugatio verborum in *μι* quarta unde 289, 55. ad coniugationem verborum in *μι* quartam pertinet substantivum *εἰμί*, natum ex sexta barytonorum 307, 51: et 301, 7. vise *μι* in Gr. Ind.
- Coniugationis mutatio fit non in compositis tantum, sed etiam in simplicibus 526, 54. coniugationem duplicem admittunt quaedam verba 129, 46.
- Coniunctio nulla vel circumflexo vel gravi tono implicatur, sed omnes acuuntur 172, 32.
- ex Consequenti antecedens tropice 297, 9: 509, 18, 24: 528, 45: 579, 14: 594, 17.
- Confilia tempus requirunt 266, 15.
- Continens pro contento positum 813, 47. contentum pro continente 453, 50.
- Contractio non cadit in omnia 677, 1. in contractione obtinet diphthongus et vocalis longa 468, 3: 475, 8. Contractio duarum dictionum in unam, coronide seu apostropho signatur 763, 9. vise Crasis.
- Contracta, integrorum declinationem servant 552, 40: 657, 42: 674, 28: 804, 37. contracta declinatio e contracto nominativo; et contracto nominativo nova flexio 800, 18. contractis utitur communis lingua, non incontractis 21, 7. contrahere dialyses Ionicas solent Attici 386, 30.
- Contributiones menstruae 369, 38.
- Convivia, amicitias conciliant 794, 13. in conviviis veterum ex aequo tributae portiones 251, 32. conviviales quae-stiones 241, 31, 38. Convivium, *Συμπόσιον*, Herodiani liber 420, 36.
- Cordis situs 557, 26. cordis pullatio seu palpitatio in timore 655, 55.
- Coriacea vasa 110, 38.
- Corinthium schema, *ομεν* pro *ωμεν* 301, 30. Corinthiaca Thesei 145, 53.
- Cornicis vivacitas 13, 37. cornix marina, mergus 32, 54.
- Cornibus boum inter ferendum impacta semina, duritiem indomitam contrahunt 505, 23. corniculum hamo piscatorio annexum 505, 17. cornua olim pro poculis 504, 54. cornu olim pro gutto seu aquali 504, 31: 539, 30. cornua in memor. susp. 504, 10. cornu Oceani 504, 48. cornuti homines in Cypro 738, 53.
- Cornutus libro *περί Ἑλληνικῆς θεολογίας* 408, 52.
- Corona ficulnea in triumpho 454, 25. corona Olympiacis ludis oleagina 532, 46. coronis, ex fronde oleagina supplicatum Dianae 402, 19. coronata Diana chrysanthemo 330, 35. corona e pen-nis Sirenum 694, 16. coronae e fasciis et ovulis (aut orulis) contextae 588, 46. coronae phillyrae cortice texuntur 795, 5. Corona mortuis vendi solita 379, 54.
- Cortes Lyciae 813, 55.
- Corvi albi 127, 52, 45.
- Corybantes *δάκτυλοι* unde 246, 20.
- Corycii montes 117, 42. Corycium antrum 676, 9.

- Coryciae nymphae 676, 5, 10
 Coryphe, Oceani f. 474, 32
 Cotius 768, 10
 Coturnices nolarum tinnitu exploratae 273, 50
 Cotyis Lydi F. 153, 43
 Cranei seu Κράνειοι 507, 29
 Crasis non fit, si i sit intermedium 337, 5: fit electo i et u, item si consonans aliqua intercedat 412, 56. in crasi maior abolet minorem 431, 13. crasis duarum dictionum in unam, coronide seu apostropho insignitur 763, 9. vife Contractio.
 Crateres vini, hostibus expositi 460, 51. crater pro libertate Iovi consecratus 329, 50
 Crates gramm. citatur 111, 21: 145, 54: 175, 34: 194, 22: 271, 8, 21: 370, 43: 579, 1: 594, 47: 634, 8: 779, 9
 Crates com. cit. 299, 30. Crates in Μετοίκαις 698, 10: Ὀδυσσεύειν 367, 24: Pyline 267, 19: Trophonio 270, 6
 Cratinus p. citatur 183, 45: 200, 40: 269, 31: 402, 41: 491, 40: 718, 3. Cratinus Dionysalexandro 196, 8: Δραπέταις 8, 11: Δραπέταις seu Δραπέταις 132, 14: (ubi vife Not.)
 Μαλθακοῖς 482, 22. Cratinus notatur 747, 50
 Cratin. in Epitome librorum Basilidis de Homericis dictione 142, 27
 Cres, Cretensium iudex 538, 2
 Cretae foror 27, 24
 Creta olim Telchinia 751, 34: Pelasgis, Achaeis, et Doriensib. habitata 768, 30. Creticum vocabulum 45, 16: 83, 15: 108, 43: 221, 45: 264, 12: 284, 12: 331, 52: 434, 51: 721, 16. Creticus pes 280, 33. Creticus cognomen, et Creta subiugata 733, 2
 Creula 217, 26
 Cribrorum opercula 539, 10
 Crinis summi verticis intactus diis consecrabatur 120, 28. crinium acervus in luctu evulsus ab Ifide 552, 17
 Critolaus gr. cit. 416, 35
 Crobyzorum religio 408, 3
 Crocus corycius 551, 46. crocus ortum unde ducat 551, 50: crocodilo formidini est 539, 51
 Croesus in pyra usus incantatione 402, 23
 Cromna olim Amasiris 79, 16
 Crux solenni pompa cum precibus circumfertur 682, 8
 Cubicularii 527, 28
 Cubitus, ἀγκών 543, 8
 Cunarum vice ventilabra usurpata veteribus 562, 46
 Cupiditas plus habendi, inducit ad iniuriam 232, 53. cupiditas cupientem trahit 317, 19. cupiditatis sedes in hepate 433, 15
 Cura cor urit et edit 509, 18.
 Curatores publici 361, 57.
 curatores sacrorum 362, 11
 Curetum nomina et in Cariam expeditio 390, 1
 Cursus quinquennis 675, 41
 Cyclici poetae citati 600, 9
 Cyclopi filius 220, 6. Cyclopes olim Κέρκωπες 506, 8
 Cymbae, κύμβαι 545, 32, 35
 Cyprii reges 117, 33. Cyprium vocabulum 34, 10: 132, 53: 212, 43: 223, 47: 310, 51: 515, 16: 539, 30: 712, 22: 776, 22. Cyprii καλῆζω pro καλέω 485, 45. Cyprii carcer κέραμος 98, 31
 Cypselus Corinth. 199, 26
 Cyrenes filius ex Apolline Agreus 13, 21. Cyrenaicum vocab. 84, 43: 190, 57: 213, 6: 227, 51: 626, 56. Cyrenaeus poeta cit. 380, 7: Calimachus.
 Cyriani, an Cyrenaei 625, 45
 Cyriles fl. 15, 1
 Cyzicus occisus 662, 49. Cyzici uxor 518, 1
 Cyzici portus 89, 40. Cyziceni notati 187, 24
- D
- a Daemonibus corripit et agitari ubi coepti homines 276, 43
 Damasi filius 177, 54
 Danae Acrisione 52, 45
 Danaides, Aristophanis fabula 162, 39
 Danaus ex Aegypto in Peloponnesum commigravit 681, 16: in filiarum nuptiis ludos et certamina proponit 743, 20
 Dardani uxor 143, 56: 191, 45
 Darius ubi victus 248, 20
 Darii Persae frater 79, 19
 Dativus varius eiusdem nominis 605, 26. dativi monosyllabi desinunt tantum in ἀνεκφώνητον, ut νῶ, γῆ 203, 3: disyllabi, a nominativo monosyllabo, acuntur 567, 49. dativus circumflexus a nominativo barytono 472, 46.
 Dativi pluralis regula 166, 53: metaplasmus, si pro οἷς 245, 48: εἶσι fig. 418, 18.
 Dativis Ionice ac poetice figuratis Homerus magis utitur quam regularibus 166, 39
 David propheta cit. 482, 57
 Debitis onerati agri, stela insigniebantur 459, 18. debitis onerata praedia et aedificia, tabulis appensis notabantur 632, 28. debita aerario 124, 43: debitorum publicorum quaestores 411, 2
 Decima diis e praeda et spoliis data 254, 5
 Declinatio nominum, initium non mutat 614, 52.
 declinatio contracta e contracto nominativo, et contra 489, 16, 20. declinatio mu-
- tata ex mutatione terminationis 674, 32
 Decomposita 131, 42: quid 493, 18: a compositis quid differant 269, 4: triplex genus admittunt 643, 10
 Dection in commentario Lycophronis 434, 18
 Decuria seu δεκάς, omnium numerorum capax est 253, 48: cur Clavis Orpheo dicta 253, 50
 Defectiva quae sint verba 231, 38. defectiva in οἷω 72, 25. defectiva ultra praeteritum imperfectum non flectuntur 58, 30, 34: 232, 19. defectus causae in verbis et nominibus quae sint 401, 3
 Definitio quid 349, 24
 Delatoribus posita mulcta 368, 48
 Deliaea pugna 359, 11
 Deliberandum est diu 266, 15
 Deliquium animi, aquae asperione revocatur 605, 36
 Delphi unde dicti Pythii 255, 12, 20. Delphicus tripus 255, 9. Delphicum vocabulum 412, 30
 Delphin (seu Delphicus serpens) iaculis ab Apolline confectus 322, 3. delphin navi dux praestit 255, 18. delphini forma opitulatur Apollo 359, 1. delphiniferae naues 255, 25
 Delphini dicast. 358, 56
 Delta, Aegypti insula 25, 47
 Demetrius ἐν Σικελοῖς sive Σικελικῶς cit. 335, 17. Demetrius Scepsius cit. 808, 37.
 Demetrius gramm. cit. 196, 14. Demetrius ὁ πύκτης 266, 5. Demetrius ὁ πύκτης in lib. De Dialecto 592, 53
 Demo citatur 768, 1
 Democritus citatur 57, 18: 260, 40: 601, 27: 622, 42
 Demonius citatur 233, 13
 Demonstratio prima in pronominibus est 314, 54
 Demopho Palladium rapit 362, 46
 Demopho gr. citatur 283, 42
 Demosthenes citatur 54, 8: 167, 43: 228, 50: 240, 25: 241, 2: 349, 42: 355, 2: 362, 23: 365, 5: 369, 36: 518, 25: 577, 49: 653, 1: 662, 34: 699, 25: 744, 18: 782, 35: 788, 57: 789, 47: 793, 14. Demosth. or. pro Corona 448, 57: 463, 44: 734, 1: 778, 36: or. pro Ctesiphonte 190, 29: 418, 43: or. adversus Aeschinem 384, 44: 733, 18: or. adversus Aphobum 734, 33: or. adversus Aristocratem 717, 13: or. adversus Aristogitonem 338, 52: 344, 26: 788, 2: in Apologia ad Lacritum 151, 17: or. contra Midiam 469, 8: 758, 56: or. contra Neaeram 325, 19: or. contra Olympiodorum 355, 9:
- or. adver. Pantaenetus 717, 9: in παραγοφῇ ad Pantaenetus 359, 51: or. adversus Spudaeum seu Spudiam 716, 52: or. adversus Stephanum 448, 19: 788, 6: or. contra Timocratem 440, 31: or. περὶ ἀτελειῶν 448, 18: or. περὶ τῶν συμμοριῶν 758, 53: in Philippicis 151, 5: 187, 56: 449, 9: 736, 5: Philippica II 620, 47: 699, 33, 46: Philippica IV 469, 4: v Philippica 324, 47: 404, 53: Philippica sexta 254, 26: Philippica VII 734, 24. Philippica septima Crobylo tribuitur a nonnullis 418, 47
 Demosthenis Bithynus libro III 437, 48
 Dentium ratione ut differant animalia 493, 3. dentium collisio in pavore 541, 52. dentes aetatis indices 3, 55: 236, 50. dentes circa xx annum nascentes 742, 36
 dentes candidi sunt lentisco saepius mania 740, 48
 Depilari et glabrari solitae mulieres 528, 3
 Dercetó Amazon 493, 42
 Dercyllas Dorico idiomate usus 391, 20
 Deriadis adversus Bacchum duces 199, 41
 Derivata sequuntur primitiva 568, 11: spiritum primitivi nonnumquam mutant 471, 48: primitivi quantitatem aliquando minuunt 122, 42, 54: quandoque primitivi longam naturam vertunt in longam positionem 471, 36: interdum eiusdem signif. cum primitivis suis 32, 17. derivatum significatione primitivum excedens 658, 29. derivatum e duobus simplicibus divisum 587, 2: 606, 36: 719, 4. derivatio ab etymologia quid differat 275, 39
 Desiderativa in εἶω 485, 16
 Deucalio Promethei F. 553, 8: aram Iovi post diluvii remissionem excitat 176, 32: ex oraculi responso Dodonen condit 293, 4. Deucalionis arca ubi appulerit 655, 6
 Deo repugnans, longaevis non est 266, 24
 Dexameni bubile 209, 44
 Dexippus Chronicorum libro XII 333, 5
 Dia Pirithoi mater 668, 17
 Dia, nunc Trallis 389, 55
 Diaconorum et presbyterorum collegium, κλήρος 519, 16
 Diaeresis seu Dialysis diaphthongi 168, 38. diaeresis nota seu περισπασμός quando adhibeatur 169, 37. diaeresis Ionica εῶν pro ὦν 227, 5. diaeresis cadit etiam in articulos 614, 39: accentum quandoque mutat 614, 43
 de Dialecto liber Aristoclis 545, 8. de Dialecto liber

- Demetrii Pyctae seu Pugilis 592, 53.
 Dialysis Ionica, eo pro ou 331, 9. sic ἀνάσχει seu ἀνάσχει 99, 50. dialysis genitivorum in ou, tempus anceps non capit 334, 41. dialysis in re-ctos non cadit 16, 17.
 Diana venatrix 331, 54: 501, 34. Diana Hecate 319, 41. Diana quo supplicationis genere placata 402, 19: paeane invocata 657, 6: eadem quae Luna 150, 13: 657, 8. Dianae ortus Herculis praeconio nunciatus 511, 56. Dianae sanum 825, 1: festum mense θαργηλιῶν 443, 20.
 Dias Lycaonis F. 288, 35.
 Dictaeum antrum 465, 27.
 Dictami vis 108, 38.
 Dictieriis seu iaculis icere 463, 27: 568, 41.
 Didymus gramm. citatur 137, 1: 145, 42: 146, 39: 148, 12: 179, 13: 195, 49: 208, 15: 224, 14: 230, 4: 247, 56: 329, 47: 345, 3: 357, 56: 372, 29: 429, 43: 452, 30: 489, 5: 492, 52: 645, 2: 668, 23: 741, 27, 42: 755, 40: 788, 4. Didymus comment. in Odyss. § 664, 50: 720, 25: Symposiacōn libro iii 718, 35: libro de Lyricis poetis 690, 35: 777, 9.
 Dies, Noctis f. 429, 26. Diei filius Brotus seu Mortalis 215, 37. dies nefasti 131, 13. dies ultimus anni 655, 48. diei duodecima pars, hora 823, 9.
 Dii populares 221, 4: et 220, 52. dii cum mulieribus mortalibus congressi, heroum genus procrearunt 437, 39: dii epithetis unde sumptis ornari ab Homero soleant 546, 30: 547, 4, 8. Deorum potus nectar 600, 12. Deorum simulacra Scythis sub terra sunt 823, 31.
 Diluvii monumenta in Boeotia 303, 11. diluvio extincti, solenni festo lugeri soliti 774, 57.
 Dimidii nota 744, 34.
 Diminutiva virginibus et foeminis, comicis item usitata 782, 40. diminutiva pleraque metreticum nomina 782, 44. vise υποκορίζεσθαι.
 Dinarchus citatur 788, 57. Dinarchus or. κατὰ Λυκούργου, εὐθύνων 469, 11.
 Dinomenes Rhodius 225, 1.
 Dio citatur 494, 24. Dio in Romana historia 381, 4: Romanae historiae libro xv 316, 11: lib. xvi 316, 16: lib. xvii 316, 6: Πρωματικῶν λόγων 418, 5.
 Diodorus histor. citatur 280, 19: 427, 21.
 Diogenes gramm. cit. 95, 42: 99, 13: 101, 2: 108, 24: 110, 32: 111, 5, 50: 112, 27: 122, 29: 123, 12: 134, 1: 143, 4: 195, 45, 51: 214, 38: 219, 39: 244, 22: 248, 1, 24: 255, 8: 267, 9: 272, 34: 296, 42. Diogenis Lexicon 55, 36: 252, 33: 286, 36.
 Diogenianus gramm. citatur 104, 39: 162, 42: 216, 29.
 Diogenianus Chronicis 34, 5.
 Diomedis uxor 27, 52.
 Dione eadem Tellus 280, 46.
 Dionysalexander, Cratini fabula 196, 8.
 ex Dionysiacōn libro ix citatus locus 280, 10.
 Dionysius Sículus ob Olympicam victoriam condit Adriam 18, 54.
 f. Dionysius citatur 828, 42. in f. Dionysii libr. De divinis nominibus Scholia 147, 1.
 Dionysius gr. citatur 334, 53: 344, 11: 514, 15, 34.
 Dionysius Ascalaphus gr. unde Ascalaphi cognomen adeptus 278, 1.
 Dionysius Atheniensis in Κτήσεσι 689, 16: rectius Κτίσεσι Suid. in Τελμισεῖς.
 Dionysius ὁ περιηγητής citatur 86, 53: 205, 38: 622, 1: 659, 51: 706, 37, 45: 708, 53: 751, 48: 820, 39. Dionysius in Periegesi 70, 53: 427, 20.
 Dioscuri ἄνακες unde dicti 160, 16.
 Diotimus citatur 207, 40.
 Diphilus citatur 744, 47.
 Diphilus Παλλακή 206, 16.
 Diphili comici Ἀλεπτρα 61, 10.
 Disiunctivae coniunctionis species 415, 22, 49.
 Dithyrambo victor, bove donabatur 747, 49. Dithyramborum libri a Pindaro conscripti 460, 38.
 Divinorum cognitione qua aetate homines imbui voluerit Chrysippus 751, 16.
 Divinorum libri Enomide auctore 445, 8.
 Divitiae, Cerere prognatae 677, 17.
 Dyillus: vise Thyillus.
 Dodona op. 292, 4. Dodonaeus fons 98, 22.
 Doliche insula 389, 2.
 Dolorifica, a frigidis denominata 731, 18, 31.
 Domus veteribus erant arborum cavernae 256, 2. in domicilio subterraneo abdit se Zalmoxis 407, 53.
 Dore et Aeoles pro eodem 40, 52, 54. Dore aspirationem pro σ usurpant in medio 391, 13: ancipitem producunt 477, 17: α pro ε usurpant, ut τάρμω, τράπω, φάρω 114, 20. sic 33, 55: 356, 9: 732, 30: (seu ε in α vertunt, ut ἄτερος, τράχω 443, 28.) α pro η ponunt 12, 42: 79, 30: itemque ἄχι pro ἡχι 417, 3: α pro ου in gen. ab ας 11, 11: εε pro η 793, 40: η pro ε, ut et Aeoles 487, 5: 508, 54: 668, 20: 792, 14: η pro ε in nom. et pron. 321, 35: η pro ε quibus in praeterito 419, 40: sic ἡσμαι pro εἰσμαι 483, 50: λῆς et λῆ pro θέλεις θέλει 564, 23: rursum η pro α in verbis sec. coniug. 352, 6: 756, 22, 24: pleonastice inserunt in verbis pariter et nomin. 289, 16: σύρξ pro σάρξ, ut et Aeoles 708, 33: ω pro ου 596, 26: 598, 54: 708, 38: 815, 36: seu ου in ω vertunt 14, 19: et contra ω vertunt in ου 450, 24: ω pro αυ 625, 37: αἰ pro εἰ 356, 8. sic φθαίρω pro φθείρω 269, 51: εἰ pro η 583, 4: εὑ pro ου et εο 51, 44: 469, 30: εὑ pro εο seu ου in pron. 334, 50: εὑ pro ου etiam in verbis 682, 30: β praescribunt dictionibus a vocali incipientibus 426, 14: δ pro γ usurpant 60, 8: δ pro ζ, ut θυγός pro θυγός 316, 57: 411, 55: δ pro ζ, et contra 22, 47: ζ dissolvunt in σδ 411, 57: ζ pro σσ 573, 25: μ pro β 587, 21: ν pleonastice addunt 632, 22: τ pro σ 685, 27: seu σ in τ vertunt 300, 48: χ addunt initio 805, 20.
 Dore α pro ου in genitivis ab ας 11, 11: 35, 37: 154, 5: seu ας α flectunt 552, 53: εων pro ὦν in gen. plur. 507, 14: 577, 44: rectius ὶων pro ὦν 40, 52. iidem νās pro ναῦς 605, 25: ος pro ας in δέρος κῶος 257, 9: τοί pro ἰο et οἱ 749, 29: itemque ταί pro αἰ 749, 23. τὰ pro τινά 167, 37: pronomina primae ac secundae personae ut efferant 314, 37: 315, 17: ἄμμε pro ἡμεῖς, ut et Aeoles 84, 13: ἀμέτερος et ἀμός pro ἡμέτερος 84, 48: ἀμός pro τίς 95, 12: ἡμῖν pro ἡμῖν 54, 20: corripunt in pronom. ἡμῖν et ὑμῖν 452, 29: τέον pro σόν 752, 11: κῆνος et τῆνος pro ἐκείνος 321, 30.
 Dore πτω modo in ζω, modo in σσω vertunt 124, 22: σσω in ζω 104, 13: δνῶ pro ζω 466, 29: ἡς et ἦ pro ᾗς et ᾗ 410, 39: 413, 10. sic βοῆς et γελῆς pro ᾗς 201, 52, 55: ζῆς ζῆ cum effertur 410, 47: ζω pro σω in fut. 100, 32: quodlibet futurum indicativum circumflectunt 548, 30: imperativa ut efferant 478, 13: εἰν pro εἶν in infin. 249, 29: ἐμεν pro εἶν in infin. 190, 46: ἐμεναί pro εἶναι, et ὀμεναί pro οὐναί 282, 49: ἄμεν pro ἀναί, et ἐμεν pro ἐναί 224, 53: εἰν pro ἡσαν in tertia plur. aor. pass. ut et Aeoles 418, 25: 532, 30: εἶται pro εἶται in primo futuro medio 381, 27, 30: e praeterito medio praesens fingunt 100, 19.
 Doricum vocab. 461, 1: 522, 55: 539, 18: 649, 57: 671, 30: 703, 37: 726, 55: sic Doricum ἀφύσσω 180, 7: τουτάκι pro τότε 172, 7. Dorico idiomate utuntur Argivi, Lacones, Oropii, Eretrien- ses, Pamphyli 391, 15. Doricarum puellarum habitus 293, 42.
 Dorillus tragoedus 283, 47.
 Dormientibus incumbens daemon 434, 7.
 Dorotheus gramm. citatur 87, 49.
 Dorus Arcas 404, 11.
 Dos pauperibus per propin- quos collata 451, 55: dos sponsae praelata solenni pom- pa 354, 10: dos uxori debita, e bonis mariti confiscatis exi- mebatur 340, 44.
 Drachmae centum, mnan unam efficiunt 287, 24.
 Draconis custodiae a Pallade praefectae Cecropis filiae 287, 15. dracones militares 711, 16. Draconis leges, θεσμός 448, 13.
 Drilo fl. 207, 17.
 Dryopes ab Hercule in alias se- des tralati 154, 7: 288, 32. Dryopes citati 196, 26. an Druidae?
 Dualis numerus unde dictus 289, 48. dualia tres finales litteras habent, α ε ω 289, 33. in duali genitivo et dativo dialysin facere solet Ho- merus 610, 11. dualia pro pluralibus Attice 270, 55: 280, 28.
 Duello finitum bellum 533, 44. duellum fallax 119, 5.
 Dulcedo ex amaro 654, 26.
 Duo, proprie numerus non est 766, 46: 767, 10.
 Duplicatio eiusdem consonantis in deriv. 605, 16. duplicatio seu reduplicatio etiam in participio aoristi 11, 86, 45. duplicatio initialis syllabae, etiam in nominibus 86, 13, 23, 46.
 Duris citatur 469, 46: 513, 27.
 Duris Samius libro περὶ νό- μων 460, 49.
 Dyillus: vise Thyillus.
 Dymas Phryx 319, 36.

E

- Ecademus: vise Acad.
 Echelus heros 340, 54.
 Echemiae filia 507, 55.

Echinus heros 404, 51. Echinus vates 405, 8
 Echonis et Panis filia 463, 23
 Echthipsis non fit nisi vocali sequente 93, 29
 Eetionis uxor 199, 26
 Elaphenoridis colonia 76, 54
 Elati filius Caeneus 497, 47
 Electra Electryo 425, 26. Electra Cadmi filia 425, 27
 Elegia ex heroo et pentametro 327, 48. elegos cecinit primus Theocles Naxius 327, 8
 Elei Bacchum pro Sole habent 277, 46. Elei magistratus 331, 20
 Elementorum omnium homini proximum Terra 309, 6
 Elellar, Dido 272, 52
 Eleus et Elei 426, 28
 Eleusini bellum cum Athen. gerunt 202, 51
 Eliae ad rhamnum sacellio allegorica 702, 2
 Eliditur ab Homero aequae & duale ac plurale α 664, 8
 Elis nomen unde sortita 426, 20
 Elissa, Dido 272, 52
 Ellychnii vice quae 796, 28
 Elymus 333, 31
 Eminentiores Athenis ut depressi 349, 21
 Empedocles citatur 34, 19: 426, 57
 Emporii curatores 362, 2
 Emptionis nomine datum tributum 368, 30. emptores primi εμπεχοι unde nominati 388, 44
 Enceladus gigas 310, 36
 Enclitica cum πᾶσι coniuncta 498, 17: tonum suum in praecedentem dictionem reiciunt 638, 3. enclitica plura si concurrant, praecedentium accentum erigunt 638, 16. enclitica duas syllabas non excedunt 791, 43. enclitice legi quando soleat εἰν 123, 9
 Endymionis pater 25, 38: filia 426, 29
 Enomides † in libris Divinorum 445, 8
 Epaphroditus citatur 137, 53: 149, 5: 152, 52: 155, 43: 186, 11: 191, 38: 260, 35: 262, 42: 489, 8: 502, 39.
 Epaphroditus commentario in Iliad. 3 221, 31: commentario in Odysseam 117, 25: 507, 32
 Epictas poeticae in dat. plur. 166, 40. vife Gr. Ind.
 Epeus et Epei 426, 29
 Ephebi nomina dabant 220, 53: ad militiam quomodo adhibiti 752, 56. epheborum moderatores 742, 39. in ephebiis laurus 532, 2
 Ephesus, caupo 252, 27
 Ephesium vocab. 175, 14: 383, 30
 Epicharmus cit. 77, 5: 191, 8: 192, 53: 195, 29: 197, 36, 54: 199, 51: 255, 3: 311, 9: 393, 4: 420, 47: 525, 7: 589, 43: 732, 24.

Epicharmus in Ἀρπαγῆς 662, 13: in Atalante 630, 50: in Persis 155, 39: in Prometheo 725, 26
 Epici ὁμοίος pro ὁμοίος 624, 26
 Epidamnus op. 291, 24
 Epigramma sepulcri 379, 15: 708, 7. epigramma Antipatri Theffalonic. 487, 53. epigrammata τῶν πρώτων 147, 42
 Epirus olim Aesla 39, 19
 Epithalamium Eratosthenis 170, 48
 Epitheta deorum unde ab Homero desumpta 546, 30: 547, 4, 8: a locis desumpta, rara apud Homerum, et plerumque ex aliena persona 547, 25: nova a recentioribus usurpata 547, 24
 Epulationes in deorum honorem institutae 401, 32. epulum funebre 699, 43. epulabantur sedentes 453, 16
 Epytides praeco 511, 47
 Equus ubi primum exstiterit, et quomodo 473, 42. equi specie cum Dia coit Iupiter 668, 16. equi nolarum tintu explorari soliti 267, 30: 273, 50. equi Dioscurorum 544, 56. equis vetulis inuri nota quae solita 771, 16. equis Theffalicis bovinum caput inustum 207, 54: item K seu G 208, 1, et Suid. ex Aristoph. schol.
 equi marini, naves 274, 8.
 Equae nutrice usus Hippothoon 473, 47. equae furore peregritae 685, 42
 Equimulgi pop. 232, 46, 51
 Eratosthenes cit. 286, 35.
 Eratosthenes in Epithalamio 170, 48: in Mercurio 472, 36
 Eratosthenes gramm. cit. 416, 31: 529, 40: 547, 50: 573, 31: 682, 55: reprehenditur 547, 1. Eratosthenes medicus cit. 198, 19
 Erechtheus Athen. rex 202, 47: occidit Phorbantem 798, 26: de caelis quae statuerit 354, 35. Erechthei mater Procne † 507, 27
 Erepha seu Eripha Bacchi nutritrix 372, 1, 5
 Eretrienfes Dorico idiomate usi 391, 17
 Ereuthalio interfectus 496, 1
 Ergaphius fons 135, 35
 Ergifcus Nept. f. 369, 54
 Erichthonius Troianus 191, 46
 Eridanus 427, 16
 Erigone Aegisthi et Clytaemnestrae filia 42, 4. Erigonae duae 62, 5
 Erineos, op. 373, 56
 Eripha Bacchi nutr. 372, 5
 Erilichthonis pater 766, 39
 Errenius Philo 227, 52: et St. Byz. duobus in locis. Suidae Erennius, aliis Herennius Ph.
 Erse Cecropis f. 149, 16
 Erythrus rex 379, 7

Eryx, Veneris f. 378, 44
 Esau, Idumaei 465, 44
 Etchatiotis Nept. f. 384, 34
 Etymologia quid a derivatione differat 275, 39: non convertitur ut Proprium et Definitio 108, 33: non captanda in propriis nom. 66, 20: in peregrinis locum non habet 828, 3. etymologias expresserunt etiam tragici et comici 92, 25
 Etymologici huius auctor de se quae trad. 417, 10: Christianus fuit 263, 17
 Etymologicum alterum citatur 670, 30: 713, 5: 780, 34: 788, 7: 802, 42: 814, 22: 816, 23. vife Not. ad 54, 18.
 Demetrius ὁ Ἰζών ἐν πρώτῳ ἐτυμολογουμένων citatur ab Athenaeo lib. 3.
 f. Euangelia citantur 439, 32
 Euarchus fl. 388, 45
 Euboea, lunonis nutritrix 388, 56.
 Euboea op. 76, 55
 Eubulus citatur 235, 46: 451, 29: 761, 37. Eubulus novae comoediae poeta 451, 29
 Eucrates taxatur 731, 55
 Eudaemon gramm. cit. 158, 14: 449, 23. Eudaemon in Orthographia 457, 12
 Eudamolius 33, 36
 Eudoxus historiarum libro ix 18, 57
 Euemerus Melenius citatur 215, 36
 Eulogii Scholastici Quaestiones et Responsiones 638, 33. eiusdem δὲ κλῆτα ἡμῶτα 809, 35
 Eumolpus et Eumolpidae 393, 28. Eumolpus Neptuni filius, bellum cum Athen. gerit 202, 46: 384, 33. ex Eumolpidis lectus unus ad curanda cum Rege sacra 362, 12
 Euneus, Iasonis f. 393, 35
 Eunomius haereticus citatur 418, 7
 Euphoniae causa transpositio facta in peregrino vocabulo 610, 56. euphoniae gratia neglectum augmentum in quibusdam 617, 48
 Euphronio citatur 109, 31. nescio an Euphorio.
 Euphorio citatur 50, 43: 135, 27: 162, 5: 181, 50: 194, 22: 203, 11: 223, 15: 228, 20: 247, 51: 388, 47: 389, 24: 396, 30: 401, 59: 414, 19: 472, 44: 480, 16: 493, 49: 536, 57: 564, 45: 687, 32: 703, 10: 708, 51
 Euphorus in Europa, citatur 367, 53: forsitan Ephorus.
 Euphronius gramm. citatur 340, 4
 Eupolis com. citatur 9, 53: 18, 10: 200, 53: 228, 52: 257, 14: 310, 21: 399, 17: 411, 33: 420, 14: 422, 43: 486, 47: 529, 8: 673, 22: 706, 30: 718, 4: 726, 54: 745, 23. Eupolis in Aet. 743,

57: Autolyco 795, 32: Chrylogenia 132, 12: Δραπέταις 174, 51
 Euripi mutationes 395, 29
 Euripides e quo Atticae demostatus 795, 40: matrem habuit olerum venditricem 270, 51: citatur 1, 38: 45, 31: 50, 25: 52, 46: 70, 3: 72, 3: 92, 24: 112, 26: 127, 15: 135, 12: 145, 26: 186, 28: 190, 7, 23: 220, 21: 229, 37: 272, 1: 275, 14: 279, 21: 292, 13: 328, 26: 355, 14: 382, 36: 388, 32: 393, 18: 411, 13: 426, 6: 453, 57: 477, 14: 529, 25: 555, 36: 557, 53: 564, 22: 576, 30: 659, 16: 737, 17: 750, 43: 759, 13: 764, 52.
 Euripides Ἀλκμήνῃ seu Ἀλκμήνῃ 420, 17: Cressis 796, 10: Erechtheo 153, 32: Hecuba 438, 57: 702, 48: in Helenes repetitione 430, 15: in Hercule 384, 13: Hippolyto 427, 50: Iphigenia 410, 42: Licymnia seu Licymnio 789, 33: Medea 39, 18: 68, 39: 769, 51: 790, 48: Meleagro 803, 45: Oreste 120, 49: 685, 40: Phoenissis 274, 25: 285, 27: 527, 47: 626, 37: Phrixo 410, 44: 714, 20: Rheto 439, 3: Sisypho 808, 5: Troibus 659, 23
 Europa Cretensis 343, 34: Europa Asterioni nupta 588, 24.
 Europa olim Hellotia 332, 40
 Eurotas cur Βόμαξ dictus 218, 19
 Eurymedontis urbs 687, 35
 Eurypyle heroina 426, 28
 Eurystheus praecox 428, 17
 Eurytus 37, 32
 Exadius centaur. 209, 41
 Excoriationis initium a collo 262, 54
 Exemplarium discrepantia notata 197, 51: 823, 46. vife ἀντίγραφα.
 Expiari piaculares ut solini 313, 43
 Explosio acroamatum clogmo facta 322, 53
 Expositi in ollis infantes 313, 39, 45
 Exsecti: vife Castrati.
 in Exsequiis caesorum fieri quae solita 354, 31
 Exsilium decenne 349, 18
 Expirationis subitae causa 482, 12.
 Extispices 457, 43
 F
 Faba, ἔρνος usurpatum etiam ab idiotis et rusticis 387, 8. fabae olim pro calculis 271, 51. fabis lata suffragia, et fraus in eis f. 325, 17
 Fabulae dramaticae in tabulis digestae 672, 28
 Facies in nuptiis praeferrī solitae 244, 40: 354, 6. cum fa-

cibus decursiones Athenis tres 504, 17. faces titionis in modum e ligno singulari 570, 10
 Facies luto illita, pro contumelia 669, 48
 Facitium vocabulum 705, 22. vife *ὀνοματοποιία*.
 Falx Saturni, et Falx Cereri a Vulcano data 287, 31, 36
 Falconella 19, 52
 Farina vino et oleo subacta 774, 39
 Fascia, *ταῖνία* 749, 41
 Fatum paganorum 300, 31. fatum inevitabile 662, 27
 Favorinus libro *περὶ παντοδυναμίας ὕλης* 711, 48
 Fel quid praestet corpori 813, 23: in capite est piscibus quibusdam 311, 54: non congelascit 795, 50
 Ferrum natura nigrum, usu et igni candescit 680, 34: apud Scythas provenit 805, 23: *χαλκοῦ* nomine cur passim appelletur 805, 26. Ferrum trahens lapis 573, 8
 Festum opificum 805, 44. festum lugubre 774, 56. festis publicis publice lucar civibus e publico erogatum 449, 9. festis diebus allia cur esitata 769, 2
 Fibula, *πόρπη* 665, 32. fibulae olim circa pectus; post in humero 340, 24
 Ficus arbor sacra 418, 52: 469, 16. ficus caprifici ope indigent 108, 12: in *πλυντηρίων* pompa circumlatae 418, 49: super crate siccatae 449, 26: in quotidiano usu Athenis 733, 41. ficus seu caricae pro carnibus olim datae 479, 15: exportari olim Athenis vetitae 733, 51: Atticae, praestantiss. 733, 42
 Ficulis frondibus triumphus actus olim 454, 17
 ficulna adminicula 733, 13
 pro Fidib. seu nervis musicis fila olim e lino adhibita 188, 9, 20
 Fimbriae vestimentis olim ex ovinis pellib. 820, 10
 Finibus et publicis et privatis sui finitores 632, 30. in finibus comitia populorum confinium 13, 10. finium perceptio frustra quaeritur antequam initiis sis imbutus 196, 44
 Fiscus, *δημόσιον ταμειῖον* 795, 24
 Fistula e simplici arundine 480, 1
 Flaccus a Campanis accusatus 316, 12
 Flagellum e funiculis tortum 799, 13
 Flores lunonis 409, 33
 Fluvii cur *ἀνάματοι* ab Homero dicantur 49, 57. fluviorum Graecor. princeps Achelous 181, 12
 ad Focum et Lares confugiebant servi domestici 316, 52
 ETYMOLOGICON.

Foeminini regula est genitivus masculini 193, 30
 Foetus in utero nutrimentum et spiritum attrahit per umbilicum 625, 22. foetus foeminei sexus citius in utero movetur quam masculeus 457, 23
 Folia spinosa cedro 515, 50. folia pro calculis in ferendis suffragiis 325, 15. foliatae frondes in victores coniectae olim 532, 46
 Fons meridie mediaque nocte interquiescens 98, 22. fons vini appetitum exstinguens 519, 51
 Fores cancellatae seu reticulatae 513, 4. foribus praefixi rami laurei 112, 14: 531, 53. ianuis apponi solitus Mercurius 730, 46
 Formatio propria seu peculiaris 9, 38
 Formis diversis apparens spectrum 336, 39
 Formicae in homines versae 597, 5
 Fretum septenas motus mutationes, easque ventis contrarias, habens 395, 29
 Frigus sereno caelo maius 33, 42. Frigidi, metaphor. 453, 45
 Frondes in victores conici solitae 532, 46
 Frumenti acervis imponi solitum eryngium 437, 43. frumentarii fori curatores 362, 4
 Fucus in apum genere 524, 42. fucus et eerussa, faciei pigmenta 406, 24: et 212, 46
 Fuga velata 363, 6
 Fulminata, Fulminatori Iovi sacra 341, 10
 Funebres laudationes 327, 4: 454, 51: 457, 39. funerale epulum 699, 43
 Fur versutissimus 21, 28
 Furnus, *πυργεύς* 677, 33
 Fustibus olim occisi hostes 124, 39: item fontes 771, 46
 Futurum barytonum non admittit characteristicam 192, 42: ante ω vel actu vel potestate habere vult σ 548, 20: quod ante ω non habet σ vel actu vel potestate, circumflecti vult 548, 27. ideoque futurum quintae coniugationis circumflectitur, ibid. 26. futurum circumflexum corripit vult penultima 548, 28. futurum Atticum ω pro $\iota\sigma\omega$ 483, 21: contractum, ω ex $\acute{\alpha}\sigma\omega$ 536, 38, 41. futurum quodlibet Dorice circumflectitur in modo indicativo 548, 30
 Futurum secundum et Aorist. secundum, Ion. *εἶν* pro *εἶν* 465, 49. futurum secundum medium *ομαι* pro *οὔμαι* 786, 25
 Futurum paulo post cur excogitatum 548, 31. Futurum, et Paulo post futurum, ut dif-

ferant 507, 49. Futurum saepe in praesens transit 253, 15: 290, 7: 304, 42: 318, 10: 472, 14: 478, 54: 709, 1. Futurum in praesens tractatum poetice, ultra imperfectum non flectitur 619, 3: 687, 57
 e Futuro formata verbalia 464, 25. e futuro composita ω in, vertunt 438, 25: item in σ 46, 27

G

Galates, Galatae filius, Galatae conditor 220, 6. Galatae unde *Γαλαται* dicti 223, 13
 Galéa, triremis 502, 44
 Gallus fl. et Galli matris Deum 220, 25. Galli deae Phrygiae, ipsi se castrabant 185, 22. Galli milites in Galatia collocati 220, 7
 Gallinaceorum barba 486, 45
 Gargaphius fons 135, 34
 Gargarus, Iovis f. 221, 30
 Gaza, op. Syriae 58, 20
 Genitivi peritotyllabi penultima nominativi ultimam quantitate non excedit 632, 11. Genitivi disyllabi a nomin. monosyllabis contractionem non admittunt 203, 50. Genitivus in σ hyperdisyllabus acutum non admittit 639, 23. Genitivi syncopati ultimam acunt 107, 46
 Genitivus pluralis disyllabus flexionis peritotyllabae ultimam circumflectit 639, 28. genitivum pluralem quae monosyllaba peritotyllabe flexa barytonum faciant 709, 55
 e Genitivo in nominativum translata nomina 96, 40. seu genitivus in nominativum transiens 213, 19: 242, 26: 268, 11: 279, 1: 490, 20: 505, 2: 514, 42: 718, 23: 770, 34: 773, 33: 765, 49: 775, 25. genitivus in nominativum transiens mutato accentu 752, 14: mutata declinationis forma 553, 15: mutato accentu et declinatione 553, 14: 602, 24: mutato genere pariter et declinatione 597, 21
 Gentes pleraeque a ducibus suis denominatae 238, 53
 Gentilia derivata cur e solo genitivo plurali fiant 68, 8: quot modis sumantur 180, 22. Gentilitii dii, et Gentilitia sacra 226, 17
 Genus pro specie 284, 4. Generalia specialibus praemittuntur ab Homero 543, 56. Genere triplicia nomina 21, 50. Genus triplex sub una terminatione in pronom. $\mu\iota\upsilon$ 588, 13. genus triplex in uno eodemque subst. 630, 46. generis metaplasmus; nempe neutra pluralia pro masculinis et foemininis 502, 23

X x x

Geometria ut inventa per Aegyptios 44, 1
 Georg. Choeroboscus 90, 20: *ἐν τῷ ὀνηματικῷ* 454, 46. vife Choeroboscus.
 Gergaphus Nept. F. 135, 33
 Getae in Thracia ut a Zamolxide instituti 407, 50
 Gigas fl. 231, 28
 in Glandibus colligendis rixae 288, 54. glandes tostae pro pane priscis mortalibus 539, 22. glandium nuclei, esui; cortices, igni faciendo 791, 23. glandibus balnea succendi solita 186, 9
 Glaucus Bellerophontis f. 685, 42. Glaucus Sisyphi F. 54, 49. Glaucus Anthedonius piscator 685, 44
 Glutinum unde 323, 23: 525, 33: 526, 23
 Gorgonis caput Perseo descriptum a Minerva 261, 10: in vasculo quodam gestatum a Perseo 513, 3. Gorgonis facie praetenta, in lapides vertit Perseus hostes suos 470, 50. Gorgonis aspectu in lapidem verlus Atlas 164, 24
 Gorgopis, Neptuni f. 384, 58
 Gortynium vocab. 315, 28
 Gotthi pop. 238, 51
 Gradatim in disciplinis progressus sunt 196, 40
 Graea op. 228, 57
 Graeci an vagabundi errarint 649, 31. Graeciae publicum aerarium 331, 41
 Grammatici exacti cit. 787, 26
 Gravis et acuta in acutam transeunt per syncopen 501, 9: 686, 17. gravis transit in acutum, non in circumflexum 388, 18
 Grege animalium omnes foeminino genere ab Ionibus effertur 473, 34
 Gutti seu Aqualis vice olim cornu 504, 31: 539, 31
 Gyges terrigena 768, 11. Gyges tyrannus 771, 56
 Gyrtionii pop. 795, 55
 Gypsea imago 718, 8

H

ab Haedis nutritus Bacchus 302, 57
 Haemon, propr. v. 35, 26
 Halirhothii securis 743, 47: caedes 139, 15: 590, 46
 Hamo piscatorio annexum corniculum 505, 17
 Harmateus poeta 145, 34
 Harmatii commentarius cit. 782, 8
 Harmonia 425, 28
 Harmoniae species ab Apolline in suas classes digestae 295, 53
 Harpina, equa 27, 12
 Hasta in funere ac sepulcro caesorum 354, 30. hastae cur vibrari ante missionem solitae 513, 9. hastilibus apta fraxinus 393, 26

Hebdomadis magnae canon ci-
 tatur 259, 38
 Hebe pocula diis ministrat;
 allegorice 600, 15
 Hecate *ἀνταία* 111, 49: *δασπλη-
 ρις* 249, 12. Hecate Persei fi-
 lia 515, 12. Hecates filia e Io-
 ve 214, 26: *Spectrum* 336,
 43
 Hecataeus cit. 223, 33: 596, 35
 Hecubae commentarius 293, 46
 Hederacea pocula 515, 33
 Hedonus fl. 404, 8
 Hedyly in Callimachi *ἐπι-
 γραφήν* 72, 15
 Hegesippus Cröbylus 418, 46
 Hegesippus histor. citatur 136,
 33
 Helenae filia ex Theseo 480, 18
 Helenus vates 210, 22
 Heliadum lacrymae 425, 19:
 427, 14, 17
 Hellanicus cit. 370, 42. Hel-
 lanicus *ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς
 νόμοις* 407, 48: *Historiarum*
 libro primo 139, 18
 Helles interitus 331, 45
 Helos opp. 300, 9
 Heneti pop. 340, 22
 Hepar victimae inspectari soli-
 tum 487, 23
 Hephaestia op. 279, 5
 Heraclea Rhiani poema 153, 6
 Heracleo commentario in Ili-
 dem Hom. 702, 9. Heracleo
ἐνδοῖσι 421, 52
 Heracleotarum colonia 486, 41
 Heracleum promunt. 566, 29
 Heraclides gr. cit. 211, 44:
 344, 42: 641, 13: 742, 49:
 825, 9. Heraclides *ἐν τῷ πε-
 ρὶ τοῦ δεῖ καὶ χρη* 284, 53.
 Heraclides Persicorum libro
 II, 247, 50. Heraclides Pon-
 ticus cit. 513, 44. Heracli-
 des Soranus citatur 563, 50.
 Heraclides Terinaeus 752, 32
 Heraclitus tenebrosus 198, 25:
 citatur 198, 25. Heraclitus
 gr. cit. 719, 31
 Herbarius medicus 678, 23
 Hercules purgavit etiam Eu-
 xinum Pontum 394, 41:
ἀχερωῖδα secum ex inferis
 alportat 180, 50: fortitudi-
 nem unde consecutus 75, 35:
 Dianae ortum Ephesii suo
 praeconio nunciat 511, 55:
 a Lycophrone quibus epithe-
 tis descriptus 726, 25. Her-
 cules Chaldaeis stella Martis
 697, 53. Hercules pater Dio-
 mos 102, 44. Hercules filius
 ex Sterope Atlantide 502, 50
 Hercules seu Heraclides *ἐν τῷ
 περὶ τοῦ χρη καὶ δεῖ* 284, 53
 Herculeus lapis 573, 14
 Herennius Philo lib. *περὶ χρη-
 στομαθίας* 227, 52
 Hermapias gr. cit. † 648, 33
 Hermionensium vocabulum 195,
 52
 Hermippus gr. cit. 288, 8:
 416, 34. Hermippus libro
 de Viris doctrinae gloria il-
 lustribus 118, 14. Hermippus
ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς 246, 26

Hermo fictor 376, 47
 Herodianus gramm. citatus 1,
 39: 9, 1: 18, 42: 43, 40:
 46, 5: 48, 42: 52, 20: 60,
 42: 63, 23: 66, 37: 78, 22:
 95, 49: 99, 13: 106, 24:
 108, 11: 116, 52: 119, 37:
 121, 12: 122, 52: 133: 35:
 134, 19, 56: 140, 29: 144,
 24: 148, 12: 151, 49: 157,
 47: 167, 30: 175, 31: 184,
 29: 188, 10: 195, 50: 197,
 50, 56: 206, 34: 210, 44:
 218, 29: 224, 51: 227, 8:
 229, 56: 236, 4: 238, 25:
 239, 13: 241, 33: 247, 4:
 250, 11: 253, 27: 256, 30:
 261, 3: 272, 17: 274, 38,
 53: 279, 39: 280, 6: 281,
 40: 308, 34: 316, 20, 30,
 47: 320, 26: 344, 5: 370,
 38: 372, 37: 381, 29: 398,
 7, 44: 415, 44: 424, 53:
 449, 32: 464, 35: 472, 13:
 478, 14: 483, 39: 500, 41:
 501, 26: 502, 4: 506, 31:
 508, 25: 519, 5: 520, 16:
 521, 33: 523, 5: 537, 1,
 30: 538, 53: 539, 3, 11:
 566, 35: 570, 42: 571, 53:
 573, 4: 582, 43: 596, 55:
 614, 35: 616, 57: 618, 17:
 630, 36: 635, 38: 639, 42:
 641, 2: 644, 32: 645, 11,
 32: 646, 20: 654, 3, 48:
 660, 12: 662, 14: 666, 36:
 674, 48: 678, 41: 684, 56:
 689, 4: 692, 35: 703, 15:
 719, 31: 725, 7: 736, 30:
 741, 45: 743, 49: 746, 25:
 748, 49: 749, 9: 758, 48:
 761, 34: 767, 20: 773, 20,
 28: 774, 26: 781, 46: 784,
 36: 792, 35: 800, 47: 805,
 47: 807, 15: 817, 41: 818,
 46: 819, 46. Herodianus *ἐν
 τῷ καθόλου* 80, 39: 139, 29:
 146, 23: 206, 57: 676, 9:
ἐν τῇ καθόλου 629, 10: in
Monobiblo 491, 35: *eis τὰ
 ζητούμενα τῶν μερῶν τοῦ λόγου*
 794, 37: *ἐν τοῖς Ἐπιμερισμοῖς*
 779, 27: et 101, 34: in
magnis Ἐπιμερισμοῖς 3, 1:
ἐν τῷ ὀνοματικῷ 779, 30: *πε-
 ρὶ παθητικῶν* 56, 27: *eis τὸ
 ἀνεκφώνητον* 292, 57: *ἐν τῷ
 περὶ σχημάτων* 137, 33: *περὶ
 παθῶν*, seu *ἐν τῷ περὶ παθῶν*
 8, 27: 22, 29: 31, 45: 38,
 47: 41, 44: 44, 49: 66, 21:
 91, 54: 94, 2: 99, 24:
 146, 5: 150, 10: 157, 35:
 171, 13: 176, 52: 181, 46:
 194, 34: 199, 55: 220, 11:
 221, 42: 231, 14: 346, 34:
 347, 16: 392, 17: 394, 36:
 430, 32: 436, 56: 622, 47:
 646, 37: 655, 24: 673, 27:
 683, 3: 714, 49: 719, 9:
 722, 50: 747, 32: 783, 25:
 785, 27: in Apollonii *eis-
 αγωγήν περὶ παθῶν* 143, 3:
 De Accentibus Atticis 804,
 20: *ἐν τῇ ἀνωμάλῳ προσόδῳ*
 146, 13: *ἐν τῇ Ἰλιακῇ προσό-
 δῳ* 420, 30, 35: in Hip-

pocratis dictionum expositio-
 ne 87, 3: *ἐν τῷ Συμποσίῳ*
 420, 36: *ἐν τῷ περὶ γάμου
 καὶ συμβιώσεως* 149, 46. He-
 rodiani regula 567, 49
 Herodotus Hal. citatur 48, 31:
 190, 57: 223, 31: 270, 27:
 411, 42: 434, 27: 577, 49:
 633, 43: 650, 35: 687, 30:
 710, 41: 724, 32: 760, 32.
 Herodotus lib. I 416, 47:
 Historiarum libro tertio
 222, 29: 514, 2: lib.
 III 407, 45. Herodoti
 glossarum enarratio, Apollo-
 nio auctore 722, 22: et 552,
 6. ad Herodotum liber Ma-
 nethonis 560, 22
 Herodotus gr. cit. 412, 25
 Heroes qui 437, 32
 Heroicum carmen 438, 13.
 Heroico metro figurata flexio
 adhibetur 154, 2
 ut Heroun praeterire 438, 18
 Herotheus cit. 197, 44
 Heruli seu Heluri pop. 333, 4
 Hesiodus citatur 21, 26: 35,
 29: 36, 23: 41, 30: 42, 31,
 42: et 43, 5: 59, 32: 60,
 40: 65, 8: 71, 34: 77, 27,
 31: 113, 13: 119, 21: 127,
 39: 133, 34: 135, 1: 137,
 40: 145, 8: 148, 25, 28:
 179, 5: 183, 24, 36: 201,
 17: 215, 37: 216, 36: 233,
 55: 238, 33: 242, 24: 258,
 34: 262, 48: 283, 21: 293,
 48: 295, 22: 300, 2: 314,
 43: 318, 42: 327, 23: 329,
 24: 337, 31: 384, 5: 428,
 49: 429, 25, 37: 430, 56:
 436, 52: 437, 36: 465, 18,
 38: 467, 57: 473, 11: 481,
 28: 484, 48: 485, 53: 487,
 41: 495, 30: 502, 31: 543,
 43: 549, 54: 557, 8, 56:
 564, 6: 573, 23: 575, 12:
 576, 23: 579, 8: 594, 43:
 603, 35: 604, 4, 50: 605,
 29: 623, 53: 631, 5: 634,
 40: 635, 51: 636, 56: 641,
 11, 22: 650, 30: 652, 3:
 657, 1: 672, 1: 675, 24:
 677, 16: 687, 40: 695, 31,
 55: 704, 33: 713, 21: 736,
 38: 745, 1, 6: 754, 10:
 757, 51: 768, 27: 769, 55:
 772, 49: 773, 22: 779, 2:
 795, 27: 796, 57: 798, 54:
 805, 31. Hesiodus *ἐργοῖς καὶ
 ἡμέραις* 38, 14: 48, 35, 47:
 60, 15: in Clypeo 366, 44:
 513, 1: 646, 41: 650, 34:
 760, 46: 796, 1: 814, 45:
 in Theogonia 41, 50, 55:
 150, 30: 523, 53: 731, 35:
 732, 13. Hesiodus errat 546,
 19: erroris causam quam ha-
 buerit 546, 34
 Hesperia uva 77, 8
 Hexadius: quære Exadius.
 Hexametrum 327, 53. hexame-
 trum et pentametrum in ele-
 gis 326, 54
 Hiemales λέσσαι 18, 16
 Hierocles *φιλοσοφουμένων* lib.
 II 336, 32

Hippocrates citatur 41, 22:
 150, 38: 182, 55: 215, 48:
 221, 37: 330, 50: 682, 19,
 21, 23: 733, 6: 739, 8.
 Hippocrateum Lexicon He-
 rodiani 87, 3
 Hippocratis filii taxati 736, 47
 Hippodamia Diomedis ux. 480, 44
 Hippodromus Att. 340, 53
 Hippolytus Troezenius 438, 17.
 Hippolyto immixtus taurus
 747, 53. Hippolytae Amazon-
 nis cingulum bello petatum
 402, 15
 Hipponax p. citatur 99, 20:
 188, 8: 204, 28: 334, 1:
 380, 39: 539, 1: 573, 19:
 578, 42: 615, 15: 624, 7
 Hipponous 194, 53
 Hippotae F. 61, 51
 Hippothoon, unus ex X epo-
 nymis 369, 19
 Hircus mulgetur ab Apolline
 504, 10. hircus Aegyptiis sa-
 cer 29, 9. hirci cornua in
 memoriam et honorem sus-
 pensa 504, 10. hircus tra-
 gicum praemium 764, 1
 hirci Cilicii, et vestimenta
 ex hircinis pilis 513, 42. hir-
 cinae larvae seu tragicae 590,
 54. Hirci olim dicti Satyri
 764, 5
 Historia fictitia in medium pro-
 lata 515, 25
 Homerus animam a sanguine
 diversam facit, eamque im-
 mortalem 34, 21: epitheta
 diis unde tribuerit 546, 30:
 547, 4, 24: *ὀχή* pro *τροφή*
 nusquam usurpavit 7, 57:
ἀγερώχους aliter accipit quam
 vulgi consuetudo 7, 51: Io-
 nica dialecto recentiore
 non est usus 821, 40: Ae-
 licis multis utitur 56, 53:
 citatur 9, 45: 18, 51: 23,
 5: 28, 47: 30, 11: 36, 39,
 52: 39, 7: 41, 9: 42, 32:
 48, 14: 49, 20: 53, 18: 54,
 1: 63, 57: 66, 6: 70, 11,
 18: 72, 2: 79, 17: 84, 5:
 90, 48: 118, 28: 122, 18:
 126, 37: 138, 44: 141, 31:
 142, 33: 146, 44: 148, 21:
 150, 14: 153, 24: 162, 29,
 37: 166, 12, 39: 167, 48:
 169, 17: 177, 54: 181, 14:
 186, 4: 191, 43: 198, 2:
 200, 13, 43, 52: 204, 11:
 208, 26: 211, 53: 216, 50:
 217, 52: 220, 36: 224, 45:
 226, 34: 233, 42: 234, 4:
 240, 47: 242, 22: 255, 47:
 258, 30: 261, 43: 266, 8,
 56: 268, 12: 282, 28: 283,
 22: 284, 55: 288, 52: 304,
 38: 313, 2: 319, 53: 332,
 18: 337, 32: 342, 34: 345,
 54: 353, 40: 369, 25: 382,
 36: 383, 20, 34: 384, 30:
 389, 33: 398, 35: 400, 21:
 403, 16: 406, 21, 55: 408,
 48: 415, 2: 418, 39: 423,
 21: 424, 11: 429, 18: 434,
 28: 436, 30: 438, 44: 443,
 8: 444, 55: 445, 20: 450,

29: 452, 18: 455, 2: 469,
35: 473, 12: 480, 3: 482,
5: 486, 24: 489, 43: 510,
13: 515, 19: 517, 15: 520,
19: 531, 16: 533, 49: 537,
47: 546, 22: 547, 1: 549,
14: 561, 21: 563, 52: 565,
26: 569, 51: 570, 13:
571, 21: 576, 17: 583,
50: 592, 13: 593, 47:
600, 3: 606, 30: 607, 9:
610, 6: 621, 7: 628,
27: 642, 6: 643, 17:
648, 6: 649, 1: 652, 44:
656, 3: 659, 22: 667,
4: 669, 12: 670, 32:
673, 15: 675, 21: 678, 5:
679, 1: 682, 35: 687, 6:
688, 35: 693, 29: 709, 28:
715, 39: 720, 17: 725, 14:
726, 31: 735, 13: 744, 21,
23: 748, 33: 759, 41: 761,
29: 764, 45: 770, 54: 786,
30: 797, 18: 800, 46: 805,
38: 813, 20: 816, 24:
819, 31: 820, 46: 822, 9:
824, 9. *Homerus in Iliade*
68, 41: 586, 26: *Il.* α 246,
53: 294, 13: 296, 25: 301,
22: 304, 6: 317, 54: 318,
1: 328, 28: 336, 10: 355,
34: 371, 55: 398, 41: 402,
51: 405, 45: 421, 17: 438,
38: 499, 6: 567, 26: 579,
52: 599, 31: 602, 30: 628,
12: 642, 27: 648, 52: 650,
22: 678, 36: 698, 34: 711,
14: 721, 17: 753, 44: 781,
10: 39: 808, 57: *Il.* β 165,
13: 182, 42: 333, 7: 342,
53: 349, 3: 355, 28: 356,
50: 357, 48: 358, 45: 365,
51: 374, 55: 375, 45: 381,
27: 400, 39: 414, 13: 459,
14: 489, 54: 516, 26: 518,
43: 599, 40: 600, 36: 602,
50: 625, 18: 627, 22: 642,
30: 644, 27: 658, 8: 666,
30: 674, 16: 694, 22: 722,
45: 735, 46: 740, 29: 766,
17: 773, 27: 786, 53: 817,
52: *Il.* γ 267, 35: 278, 48:
344, 49: 367, 7: 373, 35:
421, 19: 438, 38: 482, 52:
516, 22: 620, 23: 637, 6:
653, 26: 654, 52: 655, 44:
662, 14: 31: 695, 37: 703,
53: 771, 21: 826, 8: *Il.* δ
229, 12: 266, 13: 329, 9:
363, 33: 365, 40: 422, 41:
498, 2: 548, 52: 578, 33:
600, 15: 615, 47: 627, 55:
633, 21: 651, 15: 654, 57:
665, 28: 681, 12: 683, 34:
Il. ε 126, 23: 266, 24: 329,
11: 344, 11: 373, 47: 382,
10: 383, 42: 421, 31: 480,
57: 499, 38: 526, 49: 578,
47: 579, 12: 594, 15: 600,
11: 609, 40: 648, 12: 650,
15: 651, 6: 681, 22: 755,
28: 775, 18: 785, 51: 792,
21: 814, 5: *Il.* ζ 160, 19:
168, 24: 280, 9: 328, 47:
329, 51: 358, 39: 422, 5:
425, 38: 459, 28: 505, 56:
600, 31: 604, 5: 609, 24:

612, 47: 618, 26: 656, 15:
682, 8: 689, 26: 711, 9:
792, 55: 820, 34: *Il.* η 198,
33: 343, 2: 471, 11: 519,
8: 544, 24: 608, 21: 631,
41: 655, 54: 680, 10: 707,
1: 776, 54: 782, 48: *Il.* θ
238, 36: 267, 5: 304, 13:
388, 12: 441, 57: 450, 51:
489, 41: 499, 30: 504, 32:
568, 2: 598, 11: 600, 8:
639, 35: 642, 24: 644, 29:
680, 18: 687, 10: 711, 1:
820, 32: *Il.* ι 62, 20: 193,
43: 232, 46: 289, 23: 290,
3: 298, 33: 318, 46: 350,
48: 351, 35: 354, 18: 355,
49: 357, 36: 362, 36: 408,
18: 409, 9: 412, 14: 414,
30: 430, 20: 441, 6: 55:
443, 14: 458, 25: 464, 41:
467, 53: 492, 4: 526, 15:
529, 57: 582, 30: 584, 21:
598, 19: 604, 25: 617, 7:
651, 42: 672, 18: 691, 52:
703, 40: 731, 13: 740, 35:
748, 52: 771, 1: 782, 14:
783, 50: 52: 808, 51: 823,
36: *Il.* κ 59, 2: 211, 39:
283, 17: 286, 28: 298, 16:
301, 33: 312, 39: 320, 26:
356, 6: 362, 25: 365, 2:
373, 16: 383, 39: 384, 10:
385, 44: 422, 4: 471, 10:
503, 2: 535, 14: 556, 16:
570, 21: 650, 2: 653, 9:
671, 57: 680, 22: 690, 2:
691, 40: 705, 20: 718, 50:
740, 30: 791, 38: 792, 30:
793, 33: *Il.* λ 273, 7: 320,
20: 420, 26: 426, 23: 476,
46: 522, 24: 564, 25: 593,
29: 618, 2: 641, 6: 648,
32: 660, 19: 671, 34: 678,
25: 681, 42: 688, 56: 702,
20: 706, 42: 727, 28: 738,
28: 769, 37: 778, 15: 780,
2: 786, 32: 792, 19: *Il.* μ
265, 10: 444, 5: 467, 22:
525, 27: 552, 57: 648, 48:
693, 31: 697, 39: 780, 1:
784, 47: 808, 33: *Il.* ν 82,
1: 85, 32: 200, 1: 576, 6:
612, 52: 622, 39: 631, 52:
653, 41: 658, 19: 673, 1:
683, 48: 688, 48: 695, 17:
717, 1: 719, 39: 726, 42:
751, 30: 761, 9: 791, 21:
Il. ξ 347, 11: 388, 23: 394,
1: 506, 47: 507, 56: 569,
9: 598, 8: 612, 50: 634,
45: 676, 47: 677, 56: 684,
13: 715, 1: 756, 20: *Il.* ο
42, 53: 196, 11: 199, 46:
334, 5: 342, 15: 425, 54:
454, 56: 526, 10: 46: 636,
32: 637, 31: 692, 22: 729,
50: 777, 43: 803, 18: *Il.* π
279, 45: 292, 2: 319, 9:
360, 7: 373, 28: 376, 6:
556, 52: 593, 55: 618, 8:
634, 53: 649, 5: 659, 41:
672, 57: 730, 50: 745, 50:
757, 57: 770, 56: *Il.* ρ 265,
39: 341, 18: 361, 46: 364,
4: 385, 5: 422, 31: 656,
54: 684, 1: 798, 47: *Il.* σ

138, 2: 291, 39: 325, 39:
350, 56: 415, 14: 487, 42:
567, 45: 628, 21: 671, 40:
701, 51: 745, 3: 769, 48:
Il. τ 428, 15: 616, 48: 750,
39: *Il.* υ 345, 35: 819, 29:
Il. φ 261, 15: 501, 38: 561,
28: 600, 51: 631, 42: 782,
28: 795, 51: 808, 40: 818,
26: *Il.* χ 71, 45: 196, 47:
297, 43: 555, 8: 612, 49:
660, 38: 735, 32: 746, 45:
777, 46: *Il.* ψ 145, 18: 168,
35: 188, 25: 249, 36: 260,
53: 285, 11: 287, 11: 333,
48: 339, 15: 344, 34: 372,
44: 422, 9: 424, 29: 428,
44: 456, 46: 485, 19: 494,
53: 578, 55: 617, 11: 668,
29: 706, 4: 716, 39: 758,
43: 762, 26: 809, 50: 815,
37: *Il.* ω 160, 12: 206, 42:
347, 39: 359, 6: 47: 383,
25: 497, 4: 505, 18: 572,
10: 590, 10: 591, 15: 720,
2: 802, 3: 813, 57: in *Odyf-*
sea 33, 41: 162, 52: 250,
11: 415, 15: 445, 5: 510,
32: 609, 40: 640, 34: 671, 12:
Odyf. α 682, 39: *Od.* γ 84,
40: *Odyf.* δ 630, 43: 651,
52: 684, 12: 823, 52: *Odyf.*
ε 5, 12: 755, 33: *Odyf.* ζ
274, 3: *Odyf.* η 173, 37: 291,
3: 487, 10: 546, 35: *Odyf.* ι
49, 32: 274, 7: 750, 42:
Od. κ 804, 56: *Od.* λ 257,
24: 353, 35: 503, 57: *Od.*
μ 117, 10: *Od.* ν 343, 21:
448, 15: 758, 19: *Odyf.* ξ
281, 20: *Odyf.* π 821, 53:
Odyf. σ 97, 18: 522, 36:
Odyf. τ 57, 7: 243, 54:
332, 1: 343, 23. *Od.* χ
534, 1
Iliadis Homericae commen-
taria cit. 11, 3: 15, 52: 36,
10: 42, 41: 85, 7: 541, 4:
566, 15: in *Iliadem eom-*
mentarius Heracleonis 702,
10. *Homericae Iliadis Lexi-*
con 553, 7: 744, 39. in
Homeri Boeotiam scholia seu
commentarii 22, 54. in *Hom.*
Odyf. α *commentarius cita-*
tur 534, 1. in *Homeri Odyf-*
seam commentarius Didy-
mi 664, 51: 720, 25. in
Homeri Odyfseam com-
mentarius Epaphroditii 117,
25: 507, 32. in *Homeri Odyf-*
seam Pii commentarius 821,
34. in *Homeri Odyfseam*
Theonis commentarius 696,
12
de *Homerica dictione volu-*
men Basilidis 142, 28
Homeri carmina in theatri
recitata 703, 52. *Homerici*
versus a Dionysio gramm.
frequentatus 278, 2
Homo quid 632, 35. *homines*
e lapidibus et quercubus
647, 16. homicidia ut no-
tarit Erechtheus 354, 36.
vise Caedes.

Xxx 2

Horae clepsydra indicatae 517,
44
Hordeum sacrum 255, 54.
hordeum aereum 60, 7.
hordeum sale mistum in ho-
stiarum immolatione 641, 29.
hordeum comedebatur olim
integrum 641, 33, 38
Hospes sceleratus 647, 56
Hostiarum cervices in mactatio-
ne resupinatae 98, 57: 533, 49.
hostiae immolatae hordeo et
sale infuso 641, 30
Hyios Aegyptia 367, 51
Hyllus, Mercuris f. 776, 39
Hymnorum genera 690, 42.
hymni ad citharam cantati
690, 34. hymnus in *Miner-*
vam equestrem 474, 31
Hymni veteres cit. 293, 46
Hyperboreae virgines 641, 56
Hyperides or. citatur 329, 46:
448, 17: 800, 43. *Hyperides*
or. contra Demarchum 357,
24: *or. contra Pasiclem* 734,
36: *or. adversus Patrocle*
798, 25: or. contra Polyeu-
ctum 734, 43
Hypsipylae f. ex Iafone 393, 35

I

Iacula serpentis veneno tingi
solita 472, 52. *iacula per or-*
bes in terra defixos mitti
solita veteribus 288, 33
iacula divina 510, 24
Ialemi cantilena, Ialemo frigi-
dior, Ialemo miserabilior;
proverb. 463, 15
Iambi citati 212, 50
Ianua: vise Fores.
Iasonis filius ex Hypsipyle 393,
35
Iason gramm. citatur 184, 27
Ibycus citatur 171, 7: 273,
24: 428, 28: 440, 53: 542,
51: 703, 30: 763, 44
Icarii filia 62, 5
Ida, Cretae mons: Idaeum an-
trum, Idaei Dactyli 465, 31.
Idae Creticae antrum 144,
32
Igni essentia generativa 453,
42. *ignis ubi primum inven-*
tus 395, 6
Illustrii F. gramm. cit. 165, 3
Imaginibus aereis honorati 369,
7. cum imagine sua in spe-
culo colloquitur *Acco fatua*
49, 4: 574, 14
Imitatione Ioni factae voces 188,
11: 191, 24: 546, 15. *imi-*
tativa Ioni verba, defectiva
712, 24
Imolatae hostiae hordeo et
sale infuso 641, 30
Immutabilis in praeterito per-
fecto quibus pereat 501, 23
Imperativum praesentis et im-
perfecti 430, 438, 39. *impe-*
rativum praesens et imper-
fectum quam affinitatem ha-
beat cum imperfecto indica-
tivo 478, 6: fit e *tertia im-*
perfecti 348, 2: sic *Att.* 478,

Iupiter significat etiam Cae-
lum 389, 35: Platoni aer est
389, 47
Iuramenti genera 353, 15. iu-
rant et actor et reus se ve-
rum dicturos 276, 56. iura-
tum per Stygis aquam 1, 21.
iusiurandum horribilissim. 731,
34
Iuris interpretes 348, 19
Iustus palmae cur comparetur
797, 27
Ixion, centaurorum progenitor
503, 51

L

Labiis morfu pressis 438, 18
Labrandus Cures 389, 57
Lac in cibis olim ante inven-
tos cereales fructus 618, 27.
lacte caprino nutriti 27, 33,
56
Lacedaemonia, regio 10, 39
Lacertis victitantes 75, 49
Lacones Dores 391, 16: aspi-
rationem pro σ usurpant in
medio 391, 13: β pleona-
stice inferunt, ut $\epsilon\beta\alpha\sigma\sigma\alpha\upsilon$ 308,
26: $\eta\sigma$ usurpant pro $\epsilon\iota\sigma$
32, 8: $\tau\iota\sigma$ pro $\sigma\iota\sigma$ 156,
17: $\phi\iota\nu$ pro $\sigma\phi\iota\nu$ 702, 41:
 $\epsilon\iota\sigma\pi\eta\lambda\alpha\varsigma$ vocant $\tau\omicron\upsilon\varsigma \epsilon\gamma\alpha$
 $\sigma\tau\acute{\alpha}\varsigma$ 43, 34: $\gamma\omicron\upsilon\lambda\omicron\nu$, poly-
pum 111, 10. Laconicum
vocabulum 195, 45: 260, 42:
306, 24: 334, 12: 396, 29:
515, 16: 590, 14, 33: 714,
29. Laconicus victus 232, 55:
cultus simplex 123, 20. Laco-
nes $\phi\omicron\iota\nu\iota\kappa\iota\delta\alpha\varsigma$ gestabant in
acie 385, 25
Lacrimae maris, sal 564, 46
Lacus fervens 772, 47
Laetitia nimia subito exanimati,
et cur 482, 14
Lamius seu Lamus Herculis f.
555, 51
Lampascus olim $\Pi\tau\upsilon\epsilon\iota\alpha$ 673,
44
Lana coronatus ramus 303, 18.
lana tincta, $\kappa\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta$ 485, 23:
486, 43. lana punicea varie
distincta, lacris apud Athen.
adhibita 429, 44
Lanceae ternae in $\tau\epsilon\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\tau\omicron\upsilon\mu\alpha$
 $\nu\alpha\upsilon$ 766, 43
Laodice, Electra 426, 5
Lapides perforati in portu ad
religandas inde naves 569,
43. lapidum acervi ad vias
magis magisque aggerari un-
de soliti 376, 13. in lapi-
des versi Gorgonis aspectu
homines 238, 35. in lapi-
dem seu lapideam statuam
versa mulier scelerosa 470,
51. lapis Heraclius seu Her-
culius, Lydius, Magnesius,
Siderites 573, 9
Larisa seu Larissa olim quae nunc
Trallis 389, 56
Larva formidolosa 590, 51
in Laterarium ergastulum de-
trudi 367, 44
Latinum vocab. 719, 1. vife
Roma.
Latona bove per diluvium vecta

210, 36: in lupam versa
680, 25: gemellos e Iove
parit 264, 24: Coei filia 264,
24: 523, 47
Latus, $\pi\lambda\alpha\tau\upsilon\varsigma$ 828, 10
Lavacra nuptiarum ex Calliroe
343, 43. lavacro extremo usi
384, 35
Laudatio funebris: vife Fun.
Laurus in ephebaeis et nuptiis
532, 2: ante fores poni solita
112, 14: 531, 53: ustulata
crepitat 250, 36
Leander citatur 426, 8
Lectorum pedibus sphingum effi-
gies insculpi solitae 425, 28:
item Mercurii simulacra 376, 41
Ledae ovum 822, 41
Leges ab Apolline hominib. la-
tae 607, 2. legum custodes
Athenis 448, 11. legum custo-
des a Deo constituti 445, 21.
legum interpretes 348, 19. de
Legibus libri Duridis Samii
460, 49
Leitus heros 325, 57
Leleges 221, 27
Lemnus Aethale unde dicta 33,
22: Dipolis, seu duo habet
oppida 595, 24: et 279, 5.
Lemnii $\Sigma\iota\nu\tau\iota\omicron\iota$ 713, 45. Lem-
nia bos 26, 17
Leo vilu acutissimo, an etiam in-
somnia 560, 21. leones curru
iuncti 455, 29. leones milita-
res, seu leonum imagine insi-
gnita vexilla 711, 16
Leocrines gr. citatur 515, 20
Lernaei fontes 681, 20
Lernadia citata 407, 25
Leucothea Ino 217, 4
Lexicon Rhetoricum citatur 57,
37: 161, 6: 190, 20: 199, 4:
204, 40: 212, 13: 216, 27:
234, 32: 257, 26: 259, 55:
292, 55: 365, 26: 448, 16:
737, 15: 764, 47: 780, 32:
787, 17: 803, 38. Lexicon
Rhetoricum Philonis 255, 32.
Lexicon Iliadis Hom. 553, 7:
744, 39. Lexicon Hippocrat.
87, 4.
Libanius cit. 353, 25: 442, 54
Libanus Iliacus 192, 56
Libationes aqua factae in Nepha-
liis 605, 32
Liberorum procreatio quadruplex
236, 25. liberorum nomina
in album civitatis referri quan-
do solita, et quomodo 118,
57. liberi effoeta aetate pro-
creati, cariores 757, 21
pro Libertate crater Iovi conse-
cratus 329, 50
in Libertos, qui defecissent a pa-
tronis, actio 124, 53
Librorum fini $\kappa\omicron\gamma\omega\nu\iota\varsigma$ apposita
530, 40
Liburnicae, $\tau\epsilon\iota\gamma\eta\gamma\epsilon\iota\varsigma$ 766, 18
Licentia poetica 107, 52: 438,
10: nunc producit α nunc
corripit in $\epsilon\alpha\nu\omicron\varsigma$ 308, 15. vife
Poetae.
Lichae monumentum 417, 3
Licymnia $\dagger$ Euripidis 789, 33
Limes a propriis aliena distermi-
nat 642, 15
Lineae quinque in tabula seu aba-

co lusorio 666, 17, 27. linea
sacra 666, 28
Linteum, $\lambda\epsilon\upsilon\tau\iota\omicron\nu$ 560, 36
Linus Calliopae F. 35, 2
Liquida in liquidam versa 702,
28: 715, 24: in perfecto qui-
bus plane pereat 501, 23: in
metro diffluit velut oleum
700, 25
Litterarum nomina in α exeun-
tia unam vocalem habent in
penultima 707, 12. literae
nomen nullum in diphthon-
gum desinit 595, 11. litteris
affimiles notae in vestimentis
766, 7. litterae Ephesiae seu
magicae 402, 22. littera-
rum studium etiam in pauper-
tate 417, 11
Livii scriptura emend. Not. ad
507, 27
Loc notationes sex 628, 3.
loca saepe rerum ipsarum no-
minibus appellata 259, 54
Locri duum generum 360, 32
Locustae populatrices 4, 25
Longa vel natura vel positione
129, 33. longa in longam
versa 757, 49. longa natura
transit quandoque in longam
positione 471, 37: 817, 57:
et contra, longa positione trans-
it in natura longam 587, 29:
et 478, 51. sic longa fit na-
tura quae longa erat positione
231, 37: 232, 22: 551, 39
Longibardi 225, 52: 230, 19
Lora, $\eta\nu\iota\alpha$ 432, 17
Lorica, $\beta\acute{\omega}\gamma\alpha\zeta$ 460, 18. lorica
seu zona aerea circa ilia et ven-
trem 588, 10
Lucerna aurea 565, 40
Lucianus citatur 79, 11: 366,
35: 436, 16
Lucina $\epsilon\iota\nu\alpha\tau\iota\alpha$ 302, 12
Lucta recta 348, 15. luctator
magicis litteris usus 402, 25
Ludi Graecanici 151, 34
Lugubre festum 774, 56
Lumborum summitas cur diis sa-
crificata 468, 28
Lumen olim ligna ministrabant,
non oleum aut sebum 565,
37
Luna, prima omnium mater
768, 3. luna noua tertio die
se ostentat 767, 45. lunae
mater 449, 15
Lupercalia, $\lambda\upsilon\kappa\alpha\iota\alpha$ 571, 31
Lupi tricolore pilo 680, 28:
bicolore 571, 38: honorifi-
ce Athenis habiti 680, 23.
in lupam versa Latona 680,
25
Lustri curatores 469, 2
Luti aspersio contumeliosa 669,
48. luto illiti et publice ven-
diti malefici 690, 7
Lycabettus mons 233, 35
Lychno alendo herbae 456, 33
Lycia olim $\Lambda\lambda\omicron\phi\eta$ 70, 5
Lycium vocabulum 74, 29
Lycophron citatur 6, 20: 10, 1:
63, 16: 69, 26: 86, 34: 118,
21: 143, 56: 144, 57: 153,
29: 156, 51: 158, 37: 162,
8: 186, 16: 190, 53: 216,
51: 217, 8: 220, 56: 229,

33: 242, 1: 291, 12: 368,
34: 404, 52: 408, 7: 411,
32: 422, 57: 428, 54: 431,
9: 457, 52: 493, 34: 494,
7: 510, 10: 560, 51: 561,
51: 586, 33: 593, 33: 594,
24: 598, 1, 7: 604, 52:
625, 46: 642, 45: 644, 1:
660, 6: 687, 2: 688, 6: 695,
48: 701, 12: 706, 55: 707,
46: 708, 41, 56: 709, 50:
714, 28: 715, 7: 721, 14:
725, 48: 726, 28: 731, 41:
732, 20: 737, 9: 752, 30:
753, 54: 754, 44: 755, 39:
758, 16, 32: 764, 34: 788,
51: 792, 51: 800, 37: 804,
23: 810, 25: 817, 14. Ly-
cophronis commentarii 76, 57:
164, 26: 191, 47: 298, 29.
Lycophronis enarrator Dection
434, 19
Lycorus Coryciae F. 571, 47
Lycus heros 254, 33
Lycurgi institutum 232, 54
Lycurgus or. citatur 303, 34:
361, 5: 735, 1: 789, 1. Ly-
curgus or. contra Lycophro-
nem 336, 27
Lydi feroces 458, 49. Lydia
harmonia 153, 37. Lydium
vocabulum 55, 1. Lydium
edule 492, 47, 53
de Lyricis poetis liber Didymi
690, 35: 777, 9
Lysanias gr. cit. 779, 10
Lysias or. cit. 254, 20: 267, 29:
325, 23: 326, 44: 355, 42:
360, 1: 445, 23: 787, 53:
789, 6. Lysias in or. $\pi\epsilon\gamma\iota \alpha\iota$
 $\nu\iota\alpha\varsigma$ ad Ilocr. 774, 14: or.
adversus Xenocratem 733, 22
Lysippe Cephalis uxor 507, 29

M

Macedones, Paeones 657, 36.
Macedones β pro ϕ usur-
pant 195, 37: 179, 17: δ pro
9 317, 24
Macedonicum voc. 10, 37: 47,
37: 52, 17: 76, 39: 167, 33:
243, 13
Machinae bellicae Homero igno-
tae 540, 48
Macris insula 389, 2
Maenalia regio 772, 27
Magister, $\delta\iota\delta\alpha\sigma\kappa\alpha\lambda\omicron\varsigma, \epsilon\pi\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\tau\eta\varsigma$
572, 51
Magistratus forte dati 361, 26:
lycophantis expositi 699, 30:
non capebentur a tenuiorib.
452, 14: administrationis suae
rationem reddere tenebantur
569, 32: et 391, 55. magi-
stratum examen Athenis 176,
19. magistratus Athenis novem
151, 15
Magnatum iniuriae per vicos no-
ctu decantatae 311, 28
Maledicentia, mordacium bestia-
rum pessima 245, 36
Maleotes Tyrre. 62, 7
Mamma dextra excisa vel ad-
usta 75, 45
Mancipia sale mutata 74, 20
Manetho lib. ad Herodotum 560,
22

- Mantile χειρόμακτρον 810, 45
 Manus praebere communes 265, 51. manu manum attrahere, signum amoris 155, 51. manibus sublatis fufae preces 134, 11
 Marathonia palus 332, 49
 Marcellus a Syracusanis accusatus 316, 13
 Mare ventorum libidini obnoxium 44, 40: omnia hominum mala eluit 127, 55. mare rubrum unde dictum 797, 14. maris lacrimae, fal 564, 46
 Mariandenia regio 50, 39. eadem Mariandynia 108, 30, et Steph. Byz.
 Marmor Proconnesium 689, 14
 Mars a Neptuno in iudicium vocatus 139, 14. Martis opus 266, 33. Martis stella quibus nominibus appelletur 697, 51. Martis filius Amor seu Cupido 379, 47
 Marlyas historicus citatur 523, 39
 Martius mensis 342, 28
 Matris deorum mystae templumque in Phrygia 543, 14
 Medea ἀλγῆτις unde d. 62, 8. Medae soror, et par. 515, 12
 Medicus herbarius 678, 23
 Medio loco sponsa 409, 39. mediis praeiunt mediae 662, 46. mediae formae verba quae 754, 17
 Medimnus Atticus 150, 6
 Medullis nutritus infans 181, 28
 Megacelis mater 310, 44
 Megalus Siculus 574, 46
 Megarenles αἶ pro τινά 157, 47
 Megareus, Iovis F. 228, 21
 Mel Brilettium 149, 24. mel amarum 577, 31
 Melaenae bello receptae 535, 42
 Melanteae petrae 142, 53
 Melanthius Codri pater Xanthum in duello decipit 119, 10: 533, 44
 Melanthius cit. 242, 13
 Melea, Oceani f. 122, 12
 Melager in Δούλοις 621, 52
 Meles δεικάζει 254, 31
 Melicertes Athamantis F. 24, 17
 Melicorum carminum genera 690, 42
 Melita Hylli mater 776, 40
 Memnonis filii taxati 736, 48
 Menander cit. 45, 25: 57, 35: 58, 44: 148, 53: 184, 48: 279, 36: 302, 27, 40: 316, 48: 407, 24: 468, 27: 470, 56: 640, 15: 652, 22: 685, 38: 688, 12: 729, 44: 733, 48: 763, 47: 790, 49: 801, 17. Menander in Γεωργῶ 206, 57
 Menander citatur ut historicus aut gramm. 802, 22. sic Menander libro De Cypro 738, 51
 Mendaeorum colonia 440, 31
 Mendesii colunt hircum 29, 9
 Menecles historicus citatur 37, 25
 Menecrates absolv. 366, 36
 Menecrates ἐν Ἐργωνῶ 422, 35
 Menoeceus Cr. F. 67, 45
 Menoetii pater 54, 42
 Mensa pro Ara seu Thymele scenica 458, 32. mensae veterum quadrupedes 763, 39
 Mensis die xx festum Apollini celebrabatur 298, 1. mensis undecimus παραγελίων 443, 21. mensium initium ληναιών, qui χύακος Aegyptiis 564, 8
 Mercium importatarum quinquagesima pars ab exteris data 660, 30
 Mercurius Argum interimit 136, 52: caedis accusatus, quomodo absolutus 376, 2, 7: deorum nuncius est 268, 12: animarum deductor 268, 18: vespertinis sacrificiis cur honoratus a Phaeacibus 361, 16: somniorum praeses 136, 51: ianuis apponi solitus 730, 46.
 Mercurius ἐδάς 315, 28.
 Mercurius triceps unde fictus 766, 25
 Mercurii noverca 421, 32: filius Aethalides 33, 28
 Mercuriales statucae 147, 3.
 Mercurii simulacra in lectorum pedibus sculpti solita 376, 41
 Mercurius et Mercurii mater allegorice 589, 43. Mercurius ὁ λόγος 136, 48
 Meretricum nomina pleraque diminutiva 782, 44. de meretricibus Atheniensibus liber Apollodori 787, 31
 Meropis filia 507, 55: 518, 2
 Melapium vocab. 212, 28: 389, 25
 Melappius Paulon 19, 2
 Messeniaceum vocab. 192, 13
 Metallorum fenestrae 819, 23. metallum primum in usu fuit aes 805, 36
 Metallus Siculus 587, 7
 Metaplasmus flexionis 42, 28: 567, 54. metaplasmus declinationis, isosyllabae in peritosisyllabam 585, 6. metaplasmus in prima declinatione 496, 13: accusativi in prima declinatione 481, 29. metaplasmus in tertia declinatione 506, 27. metaplasmus dativi plural. αἶ pro οἷς 245, 49. sic ἀρνὰ pro ἀρνών 146, 32. metaplasmus generis 502, 23: 572, 25: cadit tantum in substantiva 572, 27: tonum non mutat 544, 22: 585, 34, 38: 675, 2
 Metapontus seu Metabus 587, 10
 Methodius gramm. citatur 1, 19: 6, 38: 8, 34: 9, 11, 49: 32, 29: 36, 44: 37, 9: 39, 11, 48: 41, 2, 39: 43, 15, 38: 44, 57: 45, 2, 4, 22, 37, 45: et 48, 19, 46: 49, 20: 50, 4, 46: 52, 41: 53, 7: 55, 19, 39: 56, 57: 57, 10, 38: 58, 22, 48: 59, 18, 44, 55: 60, 49: 62, 12, 41: 64, 4: 65, 48: 66, 8, 24: 68, 22, 51: 69, 23, 38: 70, 10, 23: 71, 52: 72, 4, 17, 42, 45: 73, 15: 75, 4, 16, 56: 76, 28: 77, 7, 40: 84, 35: 85, 18: 88, 5, 9: 90, 36: 93, 10, 14, 43: 94, 28: 95, 1: 96, 32, 38, 45: 98, 26: 101, 26: 103, 13: 108, 52: 111, 25: 144, 57: 145, 45: 148, 51: 174, 25
 Methonae frater 671, 36
 Metopes filia Thebe 450, 44
 Metri gratia modo ἡδέ, modo ἰδέ ulurpatur 465, 5: modo productae vocales, modo correptae 289, 29: ancipites productae 572, 14: factus pleonasmus 260, 9: geminatum σ 418, 13: vocalis e diphthongo eiicitur 337, 23
 Micythus 55, 21
 Midas filius Sagaris 707, 19
 Milesiorum colonia 512, 38.
 Miletum deducta colonia ex Attica 689, 19
 Milesius citatur 514, 7: nempe Milesius Orion 315, 10
 Milites delecti in omnem casum 569, 18: mercenarii e Caria primum 492, 7: aetate fessi, ad agriculturam se applicant 525, 40. a Militia immunes erant tenuiores 452, 14
 Mimi Sophronis 72, 50
 Mimnermus citatur 187, 46
 Minae quid 120, 54: 121, 1
 Mina seu Mna centum drachmae 287, 24
 Minerva unde orta 24, 47: ut nata, et a Vulcano ut compressa 371, 41: quando nata 767, 47. Minerva Ilenia 298, 28: ἀγελείη 7, 38. ἐγ-γάνη, ἱππία, νίκη, ὕγεια 774, 23: Νίκη unde d. 605, 50.
 Minerva equestris, Neptuni et Coryphes Oceanidis filia 474, 31. Minerva Itoni filia, Iodamam sororem perimit 479, 49. Minervae draco 287, 15.
 Minervae sacra noctua 233, 10. Minervae immolatus bos 358, 11. Minervici pepi curator 494, 26. Minerva eadem quae Luna 767, 45
 Minos inventor τῆς ἐπαγροῖδος 353, 11: cum Iove confabulatus 343, 31: iudex apud inferos 343, 39. Minos mater, frat. 397, 40. Minotauri claustra 554, 29
 Mnaseas citatur 407, 47
 Modus diversus in structura 585, 57
 Moechi in eodem opido collocati 197, 46
 Molendinorum praeses deus 394, 4
 Molus Merionae pater 586, 44
 Monosyllaba nomina non desinunt in brevem 446, 24: longa esse volunt, aut natura, aut positione 635, 22. monosyllaba oxytona in s genitivum ut faciant 409, 11. monosyllaba isosyllabae flexionis abiecto s genitivum faciunt 635, 28. monosyllaba in genitivo non admittunt contractionem 203, 50: in compositione accentum retrahunt 435, 32: 491, 46: 639, 19. monosyllaba subiunctiva quae tonum in compositione servant, quae non 495, 2. de Monosyllabis verbis liber Philoxeni 521, 42: 691, 37
 Mons sacer Iudaeis 564, 38
 Morges Siciliae rex 714, 13
 Mortui cadaver propugnatur 89, 5: 91, 16: in publico depositum, epicedio aut threno decorabatur 454, 51. mortui elegis celebrati 326, 48: vocari inter plorandum soliti 516, 55. mortuis vendi solita corona 379, 55: nummus in ore indit solitus 247, 42: inferiae seu libationes fufae 537, 8: libationes pretiosis liquoribus factae 813, 16. mortui cremabantur olim 511, 26. morte violenta peremptis fieri quae solita 554, 32. mortem hanc transitum esse ad aliam vitam, persuasum olim quoque gentibus nonnullis 408, 3
 Moses 158, 49: cantico gratias Deo agit pro liberatione Israelis 679, 5
 Mugitus in antris 204, 9
 Muli cur steriles 630, 6
 Muliebri cultu celebratum festum σικράδος Minervae 824, 57. mulier virum torrens 262, 50. mulier, voluptas allegorice 702, 4
 Mundi αἰῶνες septem 41, 19
 Muneris administrati reddita ratio 391, 55
 Murinus color 790, 4
 Musae accinunt Apollini citharizanti 798, 43: Sirenum pinis coronatae ob victoriam 694, 15. Musae Lesbicae 577, 17
 Musaei poetae origo 393, 29
 Muscae carnibus ingenerant vermes 309, 47
 Mulica mysteriis affinissima 589, 40
 Mustum olim tragicis praemium 764, 3, 12
 Muta persona 284, 21. in mutam nulla Graeca vox definit 638, 11
 Myelus tibicen 594, 23
 Myrina op. 279, 6
 Myrlea, post Apamea 118, 11
 Myrrha in arborem versa 595, 29
 Myrsinus seu Myrsilus citatur 561, 45
 Mysimblus citatur 577, 16. necicio an Myrsilus.
 Mysteria Bacchica 459, 30. mysteria nocturna 82, 31: 609, 20. mysteriorum curator 362, 9

- naulum in traiectu, oboli duo 613, 8
 Naulinicus archon 734, 46
 Naxus, Dia 266, 43. Naxium vinum 197, 41. Naxiae historiae auctor 795, 15
 Neanthes libro 1 *περὶ τελευτῶν* 214, 25
 Nectar aqua non miscetur 537, 49
 Negationes duae faciunt unam epitalin seu intensionem 597, 37. negatio a privatione quid differat 639, 49, 56
 Nelei filia 157, 57: 327, 11
 Nemea op. et Nemei seu Nemeaei ludi 119, 42: 600, 25
 Nemius dux Rhod. 219, 9
 Neoptolemus citatur 525, 22
 Neptunus *πετράϊος* et *ἱππίος* unde 473, 44. Neptuno sacrum promuntorium 227, 41, 48. Neptuni nutrix 145, 47: ex Ione filia et nepos 217, 27
 Nereides *Λευκοθέαι* 561, 46
 Nestorides 177, 54
 Neutrum quid 639, 45. neutra in brevem definire volunt 776, 17: accusativi et nominativi discrimen quod habeant 194, 35: saepe masculina foeminae significatione 767, 1. neutra pluralia cum foemininis singularibus quandoque coincidunt 747, 27. neutra pluralia e masc. et foemin. 502, 23. neutra e foemininis 653, 27. neutra e masc. et f. per metaplasmum facta, tonum originis servant 675, 1. neutra in adverbialem constructionem transeunt 182, 35, 41
 Neutra seu Neutrius generis verba quae 444, 50: et 491, 12. neutra verba passivis carent 410, 25
 Nicadii commentarius † 388, 38
 Nicaense vocabulum 379, 54
 Nicander citatur 18, 48: 21, 22: 35, 13: 39, 7: 85, 29: 137, 44: 148, 13: 156, 28: 174, 36: 183, 7, 17: 207, 30: 216, 8: 245, 37: 279, 10: 299, 46: 385, 8: 395, 43: 404, 26, 33: 422, 37: 439, 38: 447, 3: 490, 49: 498, 36: 510, 17: 512, 14: 551, 14: 594, 10: 748, 2: 763, 31: 796, 22: 817, 48. Nicander Theriacis 27, 31: 330, 40: 622, 37: 630, 9: 702, 12: 822, 47: (et in Theriaca commentarius 168, 13:) in Alexipharmacis 207, 36: 680, 40: 712, 41: in Antipharis 241, 11: 256, 55: 283, 37. Nicander in Aetolis seu Aetolicis 153, 6. Nicander cit. ut gramm. 102, 33
 Nicanor grammaticus cit. 25, 47
 Nicocharis com. in Lemnia 550, 14
 Nicocles cit. ut grammat. 715, 28
 Nicolaus Historiarum lib. II 180, 44
 Nicophon in *Χειρογράφου* 367, 32
 Nicostratus cit. ut gr. 730, 21
 Nigredo ex profunditate 577, 5. nigra fortiora albis 695, 50
 Nilus Hercules primis annis dictus 435, 10. Nilus fluvius olim Aegyptus 29, 7: peculiare quid hab. 602, 13: quotannis suas periodos obleruat 329, 16
 Nitrum Chalastraeum 805, 4
 Nocte prognati Aether et Dies 429, 25. noctis partes quatuor 803, 21: et 802, 26. noctes sanctae unde dictae 82, 30
 Noctua Minervae internuncia 268, 22. noctuae propr. 233, 10
 Nolarum sonitu exploratae vigiliae, equi item et coturnices 273, 48: et 267, 30, 45
 Nomen mendico conveniens datum 146, 16. nomen avi datur nepoti 523, 41. nomina pueris septimo et decimo die poni solita 308, 41. nomine vitam promittens, reipsa mortem afferens 198, 26
 Nomina e verbis quando fiant, et contra 131, 48. nomina duo de eodem subiecto praedicata 614, 46. nomen nomini appositum, adiectivi naturam induit 190, 14. nomen pro adverbio 650, 49: 687, 24. nomen pro participio; et contra 641, 27
 Nominativus proprium quid habeat 194, 39: in nominativum non agit 496, 46: geminus uni verbo tribui non potest 67, 56: accentum numquam reicit in pronomib. encliticis 739, 22. nominativus ex genitivo natus 54, 45: 146, 20, 31: 213, 20: 242, 26: 268, 11: 279, 1: 490, 20: 505, 2: 514, 42: 553, 14: 718, 23: 765, 49: 775, 25. nominativus e genitivo, tono mutato 752, 14: mutata cum tono etiam declinatione 602, 24: mutato genere pariter et declinatione 597, 20. nominativus varius unius eiusdemque vocis 605, 24. nominativus triplex unius vocabuli 573, 45: 598, 13. nominativus pluralis easdem consonantes habere vult quas nominativus dualis 749, 24. nominativus pluralis masculini et foeminini generis, in vocalem definens, claudi postulat 616, 33
 Nonni locus ex Dionysiacis 280, 9
 Notae, Notarius 607, 44: 828, 24. Notarius 719, 1
 Nova Roma 217, 29
 e Nube nati Centauri 503, 53
 Nuces Ponticae 57, 55
 Nudi certare ludis Olympicis quando coeperint 242, 51
 Numeratio digitis facta 595, 6. numeri initium sunt *unum* et *duo*, non numerus 767, 10. numeri metrici species 285, 27
 Numeralia generis sunt communis 305, 20: quae indeclinabilia 290, 42: omnia quae sunt intra chiliadem, vocalem aliquam aut consonantem habere volunt ex iis quae sunt intra decadem 765, 6: a vocali incipientia aspirantur 613, 31: composita idem initium habere volunt per omnia genera 766, 52: in compositis et derivatis finalem saepe mutant in α 767, 29: cum *δέκα* composita conjunctionem καὶ asciscunt in medio 767, 7
 Nummi a quo primum percussi 613, 12: olim aerei, iique veru insigniti 613, 6: aurei a Phidone Argivo primum cusi 388, 55: adulterini olim disceiebantur 267, 12. nummus mortuis in os indi solitus 247, 42
 Nuptiale sacrificium 220, 52, 57: 221, 4. nuptialis hymnus, hymenaeus 776, 41. nuptialia dona veterum 73, 5. in nuptiis faces praeferi solitae 244, 40. in nuptiis laurus 532, 2. in nuptiis illustrium virginum certamina et ludi propol. 743, 20. nuptiarum altero die sponsa ut mariti domum deducta 354, 3
 Nubentibus lavacra ex Enneacrurno seu Callirrhoe fonte petita 569, 1: et 343, 43
 Nycteus rex Theb. 60, 5
 Nymphae cum arboribus nascentes et morientes 75, 29
 Nymphis philosophus citatur 221, 31
 Nyssa mons 277, 39. Nyssa mons Thraciae 609, 21
 Nyssa, olim Acara 45, 17
 Nyleius campus 609, 23

O

 Obeliscati nummi 613, 6
 Oboli pro nomismate olim in usu 287, 21. oboli duo in ludorum spectatione numerati 448, 56: 449, 6. oboli octava pars 747, 18. obolus aerei VIII 753, 50
 Obsequio adversus improborum fraudes 405, 1
 Oceanus, aquarum dominus, terram et ambit et sustinet 223, 5. Oceanus *λίμνη περιχαλῆς* 566, 13: cur *ἀκαλαρείτης* 44, 38. Oceani filius Caelum 50, 1
 Oculi tumidiores sunt iis qui diutius dormiunt 361, 15: deficiuntur in animi perturbatione 496, 53: ut frenandi 338, 14. oculis clausis per lulum investigati sagitivi 286, 50. oculis apertis dormientia 560, 25: 644, 7. oculis solum fidentes 353, 24. Oculi regis, id est, speculator seu explorator 278, 9. oculi vitium, earundemque exoculatio 80, 10: 347, 3
 Oechalia etiam Handania dicta 101, 36: qua de re vide Strab. lib. 8.
 Oeneus eponymus 369, 19
 Oenoe bello recepta 533, 42
 Oestro ictus equus 62, 29
 Oiclis filius 88, 56
 Oleae sacrae 590, 43. oleagini rami gestatio in Panathenaeorum pompa 441, 52. oleum cur *ὕγρον* Homero dicitur 774, 48
 Ollae et ossa in sepulcris inventa 437, 47. in ollis expositi infantes 313, 39, 45
 Olympia Elidis 426, 16. Olympiae possessores prius qui 426, 16. Olympius Iupiter, et Olympici ludi 426, 25. Olympici certaminis instaurator 25, 39. Olympiacorum ludorum praesides seu modimperatores 72, 12: 331, 21. Olympico certamine nudari quando coep. 242, 52. Olympiaca corona 532, 46. Olympias xxxii 242, 57
 de Omnigena materia liber Favorini 711, 48
 Ouomacles Sophoclis 207, 16
 Operis initio paeonismus 657, 18
 Ophelta mons 408, 8
 Ophis rex 707, 43
 Opificum genus Athen. 395, 53. opificum festum 805, 44
 Opinio communis allegatur 536, 55: 543, 44. sic communis Consuetudo: vide *συνήθεια*.
 Oppianus citatur 179, 41. Oppianus in *Ἀλκυονίδος* 554, 6: Halieuticā lib. III 551, 52
 Oppida pleraque unde nomen sortita, Attica praesertim 327, 33
 Optativum e participio formatum 240, 21: 246, 48: 296, 53: 606, 17. optativa Attica 413, 40. optativum aoristum accentu differt ab infinitivo 365, 43. optativa aorista qua significatione 760, 25
 Optima in hoc mundo quae visa diis altercantibus 268, 5
 Oracula scitatum missi *θεωροί* 448, 44. oraculum Herculi datum 435, 17. oraculum citatum 13, 36
 Orarium, *ἐκμάγειον προσώπου* 804, 27
 Orationem loquentis interrompere, habitum ominosum 125, 38. oratio et sententia omnis nomine et verbo constat 212, 1
 Oratoribus os obstruere pecuniis 321, 1
 per Orbes in terra defixos iacula mittere soliti veteres 288, 38
 Orbiculi descriptio ordinum militarium 728, 47
 Ordine seu Ordinatim 348, 10
 Orestes cum sorore profugus 526, 31: absolvitur ab Atheniensibus

bus 42, 6: Aeolicae gentis conditor 37, 23
 Orgia Thracum 455, 14
 Origens gramm. citatur 166, 2: 411, 45: 630, 40
 Orion Pleionem et Pleiadas insequitur 675, 38. Orionis canis 549, 41. Orion, allegor. annus 675, 43
 Orion grammaticus citatur 2, 9: 3, 26, 31: 4, 39: 5, 14, 42: 6, 46, 50, 51: et 7, 49: 12, 5, 8, 31: et 15, 42, 44: 16, 28, 50: 18, 8: 20, 53: 21, 53: 22, 29, 35, 50: 23, 35, 39: 24, 41: 25, 27, 41, 52: 26, 8: 27, 47, 56: 31, 3, 51: 34, 7: 35, 1: 36, 4: 37, 26: 44, 11, 28: 45, 10: 47, 39: 52, 23: 53, 2: 57, 5, 45, 51: 69, 32, 46: 70, 30: 76, 28: 84, 57: 85, 6: 94, 46: 166, 2: 195, 10, 23: 205, 8: 316, 43: 463, 6: 502, 40: 540, 50: 570, 41: 683, 35: 719, 8: 720, 18: 724, 4: 746, 6: 785, 4. Orion libro *περὶ ἐθνικῶν* 160, 9: Orion Milesius 315, 10: 345, 5: Orion Thebanus 108, 40. vife Orus.
 Orontes dux 199, 41
 Oropica phrasis 808, 4. Oropii Dorico idiomate ufi 391, 17
 Orphei sacrorum observantissimi Thracas 455, 11. Orpheus citatur 253, 50: 787, 30. Orpheus Physicis, et enarrator eius 768, 6. Orpheus libro viii τοῦ ἱεροῦ λόγου 231, 24
 Orsippus Laco 242, 52, 57
 Orthographia quatuor ceu regulis nititur 816, 52: nititur et utitur etiam historia 792, 5. Orthographia Choe-robofci 92, 21: Ori Milesii 816, 38: Ori Alexandrini apud Suidam. Orthographiae regulae duobus libris expositae, in bibliotheca Palatina exstant manuscriptae, absque auctoris nomine.
 Oruandes dux 199, 42: Stephanus Byz. Orobandes.
 Orus gr. citatur 43, 42: 44, 57: 51, 8: 52, 41: 64, 26, 38: 69, 17: 80, 34: 84, 6: 87, 15, 20: 90, 53: 91, 18: 97, 42: 98, 52: 102, 32: 103, 31: 118, 15: 120, 47: 141, 4: 146, 22: 162, 28: 190, 51: 191, 47: 197, 46: 211, 45: 223, 32: 238, 54: 242, 53: 262, 47: 283, 56: 293, 47: 295, 38: 298, 30: 299, 25: 389, 17: 397, 17: 408, 32: 411, 44: 452, 17: 461, 55: 464, 35: 477, 2: 479, 38: 486, 42: 487, 55: 488, 40: 489, 8: 490, 3, 17: 502, 40: 512, 51: 515, 52: 523, 22: 524, 30: 528, 28: 530, 10: 539, 11: 541, 10: 548, 7, 9, 41: 581, 14, 16: 587, 9: 601, 32: 605,

37: 610, 35: 611, 2: 613, 19: 618, 6, 20, 33: 619, 28: 621, 46: 623, 17: 624, 2: 625, 26: 626, 57: 636, 18: 650, 28: 652, 32: 655, 12: 656, 7, 12: 657, 30: 658, 37: 664, 40: 665, 46: 668, 46: 672, 27: 679, 52: 683, 34: 684, 56: 685, 57: 695, 7: 696, 31: 702, 10: 703, 15: 704, 30: 705, 51, 53: 706, 14: 709, 27: 711, 7, 50, 55: 712, 16: 713, 31: 714, 31, 37: 718, 18, 37: 719, 8, 16, 33: 720, 20, 28: 722, 22: 723, 54: 724, 5, 16, 57: 725, 7, 21: 728, 16: 738, 6: 747, 11: 757, 1: 759, 26: 764, 46: 771, 19: 780, 32, 49: 786, 6: 787, 30: 788, 16, 32: 789, 20: 792, 34: 793, 17: 800, 48: 802, 14: 810, 35: 811, 14: 821, 24: 823, 40. Orus in *Ἰλιάδῃ* προσέδω 536, 54: *ἐν τῷ περὶ ἐθνικῶν* 276, 34. Orus Milesius 414, 43: 482, 24: 551, 28: 621, 39, 48: 622, 10: 663, 47: 691, 32: 710, 21: 742, 2: 753, 4. Ori Milesii Orthographia 816, 38. Orus Thebanus etymologus 2, 27: 29, 12: 751, 11. Coniectare porro licet partim e librorum notatione, partim e paginarum serie, Orionem hic et Orum confundi. A Suida duo memorantur Oriones, Aegyptius uterque, alter Thebanus, alter Alexandrinus: et Alexandrino inter alia tribuitur *περὶ ἐτυμολογίας*, et *Ἀρτικῶν λέξεων συναγωγή*. Ori Alexandrini ab eodem inter alia memorantur *Ὁρθογραφία κατὰ στοιχείον*, et *ἔπως τὰ ἐθνικά λεκτέον*: sicut etiam a Stephano Byz. testimonia promuntur ex Ori *Ὁρθογραφία*, et *Ἐθνικῶν* libro primo ac secundo.
 Os oratoribus obstruere pecuniis 321, 1. os sacrum 468, 25: 478, 57
 Osiris ab Iside desletus 552, 13
 Ovis flos, lana 618, 48. ovium vox βῆ; non βαί 196, 7
 Oxyarthres Persa 77, 19
 Oxytona, enclitica sequente, accentum in contextu orationis retinent: alias in gravem vertunt 409, 19: et 515, 1: in compositione sunt barytona 339, 45

P

Paeanes in victores abeuntes 131, 39. paeanas Apollini canunt Laconici pueri nudi 243, 4
 Palaestra meretrix 647, 56
 Palaeus et Palenles seu Palaeen-les 507, 30
 Palamedeus abacus 666, 21
 Palamedes historicus in Co-

micae dictionis congerie 145, 44
 Palaxus Cures 589, 57
 Palias gigas 649, 52
 Palladii forum 362, 43
 Pamphilus gr. cit. 296, 28: 668, 29. Pamphilus in *Γλώσσῃς* 521, 33
 Pamphyli Dorica dialecto ufi 391, 16
 Pan agrestis deus 13, 48. Pan *ἄγριος* 54, 27: Corycius 551, 52. Panis filia Aex 27, 37: Panis ex Echone filia Iambe 463, 23
 Panaetii filii taxati 736, 47
 Panamorus Cures 389, 65
 Pandocus hospes 647, 56
 Pandorae sacrificium 358, 12
 Panis vice olim quae 251, 55
 Pannonii, Paeones 657, 35
 Panopeus, opidum Phoc. 111, 24
 Pantacis filius Munychus 589, 49
 Panyasis citatur 196, 33
 Paphlagonicum vocabulum 708, 43
 Papyracea tegmina 731, 8
 Parentes et propinqui, proxime secundum Deum colendi 457, 15
 Parientium inspectrices Ilithyiae 298, 38
 Parius cultus 195, 47
 Parmenius citatur 135, 35. fors-an Parthenius.
 Parmeniscus gramm. citatur 138, 10
 Parnethus mons 352, 51: 361, 31
 e Parte totum 487, 3, 7: 500, 52: 680, 18. Partes et Particulae, ut corporis, sic et Orationis 141, 48. partes orationis, non voces sed significata sequuntur 472, 24. particulae non partes orationis sunt coniunctiones annexivae 809, 8
 Parthenius citatur 117, 40, 42: 260, 30: 288, 4, 57: 289, 3: 375, 35. Parthenius in Crinagora 148, 33: in Hercule 170, 47: 374, 52. Parthenii grammatici meminit Athenaeus lib. xi.
 Participium praesentis et imperfecti 350, 39: 485, 10. participium in s, oxytonon 246, 47. participia in ων tono ut differant 350, 34. participia aoristi secundi acunt ultimam, excepto *πέφρων* 187, 4. participium aoristi secundi et futuri secundi incidit in foeminino genere 661, 30. participia passiva in μένος, accentu differunt 45, 56. participium praeteriti perfecti passivi per synopen accentum retrahit in antepenultimam 312, 36. participia syncopata in praef. pass. 151, 42. participia composita quam accentus regulam habeant 92, 3. participium pro nomine usur-

patum 641, 21, 26: et 151, 11: 338, 24: 537, 11: 575, 4: 663, 2. participiale nomen 575, 4. participia et participialia nomina nominativum et vocativum eundem habent 226, 44. participia nota qua dignoscantur 47, 4
 Particulae: vife Partes.
 Partitiva: vife *Ἐπιμεριζόμενα*.
 Parum pro Neutiquam 621, 44
 Passiva verba qua ex causa existant 517, 1. passiva quibus desint, et quibus activa 400, 45. passiva forma quibusdam, at significatio activa 400, 50, 56: 610, 41. passiva significatio sub activa forma, et contra 754, 23, 26: et 750, 8. passivum aoristi secundi medii 466, 6. vife *παθητικόν*.
 Patra, olim Aroe 147, 36
 Patres omnium primi qui, et qui tertii 768, 2
 Patria et parentibus nihil dulcius 707, 10
 Patrocles 160, 23
 Patroclides seu Proclides 766, 26
 Patronymica et patronymicam formam imitantia in penultima vel i vel a exigunt ante finalem *δης* 265, 14: 397, 15: 438, 2: *ἀδης* quae faciant, et quae *ιδης* 554, 36: 556, 26. patronym. in *είδης* 165, 44: 166, 3: in *ιδης* 165, 39: in *ώδης* 165, 42. patronymica non sunt omnia quae in *δης* exeunt 195, 14. patronymica specie magis quam signif. 166, 1, 8. patronymicorum forma derivata matronymica, e matrum scilicet nominibus 166, 9. patronymica a possessivis quid differant 166, 15: ex appellativis cur nulla sint 554, 40: non componuntur 274, 54
 Paulus apostolus citatur 586, 11
 Pauper minas non sustinet 695, 9
 Pecuniae vice pecudes olim in permutationibus 320, 48. pecuniae appendi olim solitae 613, 19. pecuniae publicae seu communes, *τὰ δημοικά* 448, 49. pecuniae publicae, totius scilicet Graeciae 331, 42. pecuniae sacrae aeararium 627, 53
 Pedem alterum aeneum habebat Empusa 336, 40. vife Pes.
 Pedicae allegoricae 525, 49
 Pegasus Aurorae precanti datus 62, 32
 Pelasgi, Thessali 44, 5
 Peliae filius 45, 31
 Pelles praemium datae 571, 31. pelliceae tunicae, symbolice 734, 19
 Peloponnesus unde dicta 122, 22: quibus nominibus olim vocitata 122, 10. Peloponnesiacum bellum 254, 39

- Pelop^{us} Henetus 540, 20: in vitam a diis revocatus 279, 15
- Pentametrum hexametro adiunctum in elegis 526, 54: 327, 1
- Penthesileae filius 493, 41
- Pepli sacri text. 149, 21. pepli Minervici curator 494, 26
- Pera militaris 244, 21
- Percope, Meropis filia 518, 2. Percote opp. 2, 13: olim Περγώπη, teste Stephano Byz.
- Perdicum astus 323, 53
- Peregrinitatis actio 401, 55. peregrinitatis reus 558, 32. peregrini ne civibus locum in spectaculis praeiperent, quomodo cautum 448, 52. in peregrinis vocabulis euphoniae causa transpositio facta 610, 56
- Perfectum primae coniugationis barytonorum in quibus s vertat in o 730, 1. perfectum quintae coniugationis ut formetur 501, 16. perfectum verbi a λ et μ incipientis, Attice et Ionice pro λε et με capit ε: 298, 52. perfectum Atticum per reduplicationem a verbis incipientibus ab α, ε, ο 312, 28. perfectum Attice reduplicatum tertiam syllabam corripit 106, 18: 330, 3: 372, 47, 56: at non Dorice 372, 52. perfectum Attice reduplicatum a longa non incipit 330, 10: semper a brevi incipit 777, 49. perfectum reduplicationem non admittit, cum praelens incipit a duabus conf. 324, 34
- Perfectum passivum in dissyllabis primae ac secundae coniugationis resumit ε, quod in o versum fuerat in praeterito activo 365, 33. perfectum passivum primae baryt. coniugationis in quibus ε praesentis mutet 730, 14. perfectum passivum quomodo Ionisimum in tertia plurali faciat in puris th. 500, 8: quomodo in prima baryt. 366, 7
- Perfectum medium numquam nec duplam characteristicam admittit, nec duas consonantes eandem syllabam efficientes 667, 33
- Pergasimus, seu Pergaica dictio 4, 53: 28, 7: 82, 50
- Perimus Megae filius 574, 35
- Permutationes quibus modis olim fieri solitae 146, 43
- Perlae praegustatoribus usi 315, 37: Πογελος gestari soliti 279, 39. Persica Heraclidis 247, 50. Persicum vocab. 7, 20: 59, 26: 310, 53: 530, 9: 740, 41
- Perseus Gorgonis facie praetenta in lapides vertit hostes suos 470, 49. Persei filius, Persarum progenitor 180, 43
- Personam alienam saepe induit Homerus 547, 27. personae unius pronomina quae, et cur 314, 31: 615, 5. personae absolutae in encliticis 637, 56. personae singulares, syllabarum numero pares sunt 386, 36. plures quoque syllabarum numero aequales faciunt Boeoti 426, 3. persona secunda passivorum in μαι, formatur e tertia 484, 21, 25: Ionice abiicit σ 484, 29. tertia pluralis in praesenti et futuro eandem terminationem habet cum dativo plurali participii 476, 9. personae quaedam cur desint verbis 401, 3
- Pes alter nudus, alter armatus quibusdam militibus 658, 42. pes ligneus 486, 6: 510, 47. pes metricus tres syllabas non excedit 459, 10
- Pestis unde, et paeane cur averruncata 657, 9
- Petraeus Carysti f. 408, 10
- Petronius gr. cit. 720, 35
- Phaeacia Drepane unde dicta 287, 31
- Phaesti templum 543, 49
- Phaethontis interitus 427, 7: et 425, 20
- Phainus gr. cit. 200, 46
- Phagor seu Phegor 194, 19
- Phallo accini solitum carmen 786, 56
- Phanias Ephefius citatur 547, 48: Athenaeo Phanias Ereffiis: Suidae Φανίας ἢ Φανίας Ἐρεφίος: nostro rursum Φάνης ὁ Ἐρεφίος 515, 48
- Phanodemus citatur 748, 2: 768, 4
- Pharus gubernator 788, 17
- Phasidis fl. ortus 77, 51
- Phegius poeta 445, 5
- Pherecrates com. citatur 190, 23: 218, 31: 243, 24: 310, 56: 312, 19: 682, 54: 713, 30: 733, 29: 753, 6. Pherecrates Chirone 167, 43: Κοριανός seu Κοριαννός 777, 18: Μυρμηκανόμοις 750, 10
- Pherecydes citatur 150, 55: 649, 49: 679, 49: 775, 4. Pherecydes in Αὐτόχθονι 202, 56: nescio an Pherecrates.
- Pheres conditor Beroeae 195, 37
- Phialae sacrae furto sublatae 787, 56
- Phido Argivus primus nummos percussit 613, 12: primus auream monetam percussit 388, 55
- Philadelphus Ptolemaeus 486, 26
- Philarchus citatur 802, 23
- Phileas citatur 117, 37: 447, 19
- Philemon com. citatur 436, 41: 563, 32: 606, 26: 744, 38
- Philetas citatur 602, 41: 689, 23. Philetas in Glossis 330, 39
- Philias seu Phileas citatur 135, 28
- Philippicae septimae auctor 418, 47
- Philippus Demetrii F. a Romanis captus 294, 3
- Philo seu Philemo citatur 683, 24. Philo gramm. citatur 13, 34: 53, 7: 63, 56: 65, 28: 94, 43: 99, 5: 191, 96: 192, 10: 256, 30: 316, 35: 478, 4. Philo in Verbalibus 4, 9: 20, 29: 43, 15: 164, 49: in Rhetorico lexico 255, 32: ἐν τῇ περὶ Ῥωμαίων διαλέξει, seu ἐν τῷ περὶ Ῥωμαίων διαλέκτου 71, 23: quo titulo et Philoxeni tractatus citatur 531, 2: 611, 1: 731, 25. Philonis Epitome per Serenum facta 149, 54. Philonis περί πόλων (seu περί πόλεων) epitome per Serenum facta 207, 48. Philo Herennius libro περί χρηστομαθίας 227, 52
- Philochorus citatur 210, 35: 451, 41: 457, 35: 732, 52: 734, 46: 768, 1. Philochorus libro 1 τῆς Ἀρχαίας 160, 5: τῶν Ἀρχαίων libro 11, 140, 48
- Philoctetes templo in Italia structo arcum ibi suspendit 58, 14: templum Minervae condit in Italia 298, 26
- Philonomia Tragasi f. † 763, 25: Philonome Craugasi filia, Pausaniae 329, 40
- Philosophiae scopus 722, 19. philosophi quoque liberis et rei familiari operam dederunt 336, 33: analogiam non observ. 606, 23, 27: citantur 295, 28
- Philosophus citatur, Aristoteles videlicet 357, 1: 390, 49
- Philostephanus hist. cit. 138, 24: 736, 1
- Philoxenus grammaticus citatur 1, 39: 57, 41: 96, 16: 110, 31: 150, 9: 205, 56: 234, 56: 237, 34: 342, 20: 352, 17: 370, 38: 372, 32: 587, 58: 394, 28: 461, 57: 522, 55: 570, 30: 573, 5: 597, 46: 615, 13: 618, 2: 633, 45: 637, 15: 639, 26: 654, 48: 673, 51: 675, 28: 723, 50: 727, 56: 753, 51: 754, 5: 774, 46: 807, 14: 818, 47: 822, 15. Philoxenus tractatu De comparativis 31, 11: 195, 11: 227, 34: in Verbalibus suo 678, 41: seu, tractatu De verbalibus 32, 32: 62, 1: 96, 48: libro De monosyllabis 442, 39: 463, 5: 691, 37: libro De monosyllabis verbis 521, 42: libro De Ionica dialecto 531, 13: 540, 47: 616, 47: libro De Romana dialecto seu Latino sermone 531, 2: 611, 1: 731, 25. Philoxenus Χάρισι † 376, 42
- Phimonee, Apollinis vates 327, 52: apud Eustathium Φημονόη: itemque in Procli Chrestomathia Gramm. 264, 25
- Phoebe Coei uxor 414, 20
- Phoebi campus 414, 20
- Phoenix Agenoris f. 797, 37. Phoenicis filius Archaleus 219, 35. Phoenicicus: vife Punicus.
- Phorbas rex Curetum 798, 26
- Phoronidis auctor citatur 374, 23
- Photius citatur 529, 56. Photius patriarcha citatur 418, 54: 540, 24: 613, 5
- Phreatus heros 344, 28
- Phrygico seu Paraphrygico more 662, 6. Phrygiae cantilenae 145, 28, 45. Phrygia dictio 22, 36: 51, 7: 145, 43: 722, 29
- Phrynichus p. cit. 340, 5: reprehenditur 42, 41
- Phrynichus grammat. cit. 148, 49: 738, 42
- Phylacus 325, 57
- Phylarchus citatur 205, 40
- Physici cur dicti ἀδολεσχαί 18, 5, 8. Physiologia loquaci carmine a multis tractata 18, 5
- Piaculares expiari ut soliti 313, 43
- Pileus Persicus 758, 6. pileus regius, κίδαρις 513, 17
- e Pilo pendere 362, 27. pili qua ex causa existant 557, 22: vellebantur iuenculis pubescentib. 283, 49. pili lupini tricolores 680, 28: bicolores 571, 38. vife Capilli, Crines, Coma.
- Pindarus citatur 60, 38: 75, 43: 112, 50: 159, 48: 172, 8: 175, 28: 178, 10: 200, 14: 245, 35: 249, 50: 274, 50: 277, 40: 279, 23: 353, 41: 355, 2: 379, 38: 391, 26: 404, 2: 502, 30: 504, 4: 513, 20: 514, 57: 517, 25: 566, 33: 579, 3: 610, 44, 46: 673, 21: 675, 36: 709, 36: 808, 42. Pindarus in Ὀλυμπιονίκῃ 645, 30: in Xenophontis epinicio 332, 49: in Agesidamo 685, 10: Aristocli 818, 34: Hymnis 821, 55: Dithyramborum libro primo 460, 38. Pindari scholia citantur 588, 49: 743, 29: scholion hymno in Agesiam Syraculanum 450, 46
- Pinnas ceu iaculaemittentes aves 567, 15
- Piró, Nelei f. 327, 12
- Pisander coepta persequitur 732, 49
- Pisander citatur 504, 31
- Pisidae filia 721, 44
- Pithei filia 32, 57
- Pius grammat. citatur 664, 40. Pius commentario in Homeri Odyss. π 821, 54
- Piorum locus 428, 29
- Placentarum opif. 265, 48
- Plataea conditur 207, 42
- Plato citatur 95, 20: 106, 33, 54: 159, 32: 257, 16: 265, 36: 336, 28: 343, 40: 348, 40: 371, 4: 379, 40: 407, 33: 415, 3, 50: 420, 42: 429, 33: 470, 35: 505, 19: 564, 17: 701, 18: 718, 39, 41: 733, 30, 48: 737, 17: 742, 16: 755, 43: 769, 9,

- 51: 789, 39: 790, 2. *Plaot* lib. de Anima 764, 49: 789, 36: *Politicon* primo 31, 19: 777, 14: 789, 44: *Reipubl.* li. iii, 769, 33: *Legum* primo 357, 22: *Legum* vi, 777, 12: *Legum* vii, de lucta 348, 14: *Legum* xi, 569, 4: *Legum* xii, 391, 50: in *Sophista* 683, 21; *Symposio* 749, 41: *Gorgia* 94, 36: *Hippia* 762, 35: *Ménoi* ἡ περὶ νόμων 415, 50: *Phaedone* 772, 34: *Philebo* 226, 24: *Protagora* 154, 32: *Theaeteto* 99, 1: *Timaeo* 744, 12, 755, 44. *Platonica* vox 7, 13: et 8, 7. *Plato* comicus citatur 346, 16: 389, 38: 621, 54. *Plato* ἐν Ἐξάδι 786, 50: *Eumenidibus* 97, 4. *Pleiades* anni tempora denotant 675, 44, 51. *Pleonasmus* tonum non mutat 614, 36, 42. *pleonasticae* vocales ab initio spiritum non mutant 614, 44. *pleonasticae* syllabae corripuntur 161, 34. *Pleuron* Aetoliae 534, 14. *Plieus* fl. 117, 40. *Plumbum* hamis et retibus additur solitum 590, 11. *Pluralia* thematica, i. singulari numero carentia 616, 36. *plurale* pro singulari 653, 23. *Plusquamperfectum* temporaliter augetur in Attica reductione α et ο 330, 5. *plusquamperfecta* composita quae simplicis accentum servant 483, 51. *Plutarchus* in Solone 710, 32: 721, 45: 733, 49. *Plutarchus* gr. cit. 184, 30. *Plutarchus* in μελέτη Homeri 104, 1. *Pluto*, Iupiter inferus 409, 8: equis inclutus unde dictus 520, 54. *Pocula* lignea 515, 35. *poculorum* vice potatum olim cornib. 504, 34: 539, 30. *Podarces* Iphicli f. 480, 21. *Podarges* filii 544, 57. *Poemandria* op. 228, 57. *Poenalia* instrumenta 527, 29. *Poetae* producant quandoque ancipites correptas 522, 35: compositiones insolentiores audacioresque saepe usurpant 639, 38: licentia utuntur in patronymicis 210, 10: figurata flexione utuntur 154, 3: εὐς pro οὐς cum Ion. usurpant a nom. in ης 152, 12: augmentum in verbis negligunt 23, 44: augmentum negligunt ut Iones 111, 15: εἰν pro εἶν in infin. 224, 10. *Poetica* licentia geminat δδ 107, 52: corripit etiam longas 438, 10: nunc producit et nunc corripit in εἰνός 308, 25: producit 714, 42: vocativos primae isosyllabae transfiguratur 670, 25. *poetica* Ionico more usurpata 625, 5: et 624, 54. *Polemo* citatur 428, 39: 751, 27. *Polia* vitis 197, 36. *Pollux* unde d. 16, 32. *Polybius* citatur 212, 33. *Polybii* scriptura expensa, Not. ad 507, 27. *Polybius* rex Arg. 207, 41. *Polycharia* cit. 225, 15. *Polyidis* vaticinium 207, 49. *Polyidi* vatis filius 400, 10. *Polyidus* dithyrambicus poeta citatur 164, 20. *Polypus* hieme seipsum rodit 111, 7. *polypi* cirros arrodit conger 237, 47. *Polyzelus* Demotyndareo 343, 44: Μουσσών γοναῖς 352, 51. *Pomaria*, χηρία 828, 19. *Pons* belli 229, 12. *Ponticum* vocab. 708, 48. *Populi* et gentes, plerique a ducibus suis denominati 238, 52. *Porphyrius* phil. cit. 350, 50: 471, 42: 522, 29. *Porta* sepulchralis 437, 19. *Porticus* picta 729, 26. *Posidippus* gr. cit. 764, 48. *Posidomus* gr. cit. 645, 42. *Possessiva* forma 345, 57. *possessivorum* formae quot 29, 32. *possessivorum* species tres 30, 6: genera duo 29, 36. *possessiva* et *possessorem* et rem *possessam* denotant 334, 46: quid a genitivo primitivi differant significato 203, 31: corporis partibus tributa, defunctum significare volunt 507, 17: quid a patronymicis differant 166, 24: in propria nonnumquam transeunt 525, 38. *Possessiva* in iος, εἰος, ιχός, υχός 551, 31. *possessivum* εἰος, et Ion. ἥιος 612, 11. *possessiva* pronomina et nomina quid diversitatis in usu loquendi habeant 775, 37. *Postpositiva* quandoque praeponuntur 462, 34. *Posteritatis* quoque habenda ratio 417, 14. *Potamii* notati 288, 16. *Potus* deorum, nectar 600, 12. *Praeco* suffragia numerat 481, 46. *praecones* Mercuriali virga seu caduceo instructi 512, 6. *Praeda*, λεία 563, 17. *praedari*, ληΐζειν 563, 22. *prae-dae* primitiae primatibus datae 693, 13. *Praedia* obaerata stelis insigniebantur 159, 20. *Praegustatores* principum 315, 38. *Praepositiones* numero xviii; significatione, xvii 94, 8. e praepositionibus monosyllabis duae expectantur i admittunt, εἰ et πρὸς 341, 55. *praepositiones* usque ad duas syllabas excrecere possunt 685, 26: augmentum admittant, sed ita ut duas syllabas non excedant 778, 25: nominibus appositae, locales ac temporales significationes reddunt 305, 55: anastrophe quae admittant, quae non 123, 25: ἀναστροφήν quando admittant 342, 8: γ duplum quando admittant 128, 43: ultimae syllabae syncopen patientes 79, 47: in vocalem exeuntes, ecthlipsum pariter et crasin admittunt 92, 9: in compositione syncopantur, per ecthlipsum sc. 126, 21: per tmesin a verbis seiunctae, accentum suum retinent 123, 49: aliquando verbi elliptin patiuntur, i. solae sine verbo ponuntur 357, 38: absolute omisso verbo positae 773, 24: pro verbis compositis per apocopen positae, accentum retrahunt 123, 55: pro aliis praepositionibus captae, accentum suum retinent 124, 3: duae in unam compositae 781, 50: in compositione geminatae, emphasin intendunt 349, 4: per seorsum positae, acciuntur 124, 6: in adverbialem significationem transeunt 94, 16: seu adverbiorum vice quandoque ponuntur 382, 14. cum Praepositionibus composita verba quam augmenti regulam habeant 112, 34, 55. *praepositio* multis deest 773, 24: verbis saepe deest 357, 34. *praepositio* una duob. compositis communis, Not. ad 743, 1. *Praepositivae* quandoque postponuntur 462, 34. *Praefens* momentaneam temporis significationem habet 820, 28. *praefens* in multis inusitatum, fingitur e futuro aut praeterito 397, 32. *praefens* e futuro natum 47, 32: 59, 18: 120, 23: 159, 14: 290, 8: 304, 42: 318, 10: 472, 14: 478, 54: 709, 2: e futuro secundo 217, 2. *praefens* e futuro frequens 253, 15. *praefens* e futuro factum, defectivum 232, 16. *praefens* e futuro factum poetice, ultra imperfectum non flectitur 619, 3. *praefens* e futuro natum, non flectitur ultra imperfectum 180, 6: 197, 18: 536, 43: 633, 53: 687, 57. *praefens* e praeterito 253, 28. *praefens* ex praeterito perfecti, more Siculo 323, 3. *praefens* e praeterito medio 100, 20: 115, 34: 500, 5. e praesenti composita 46, 27. *Praeteritum* in multis species divisum est 548, 32: proprium id habet, ut ab initio augmentum asciscat 419, 49: ab initio augetur vel tempore vel syllaba: ideoque vel pares vel plures, numquam pauciores quam praefens syllabas exigit 820, 18: praefens ab initio vel superare vel saltem aequare vult vocalium numero 419, 34: 439, 50: ancipitem positione longam, natura longam efficit 469, 32: 471, 53: Ionice et poetice augmentum non asciscit 111, 15: Ionice ac poetice idem cum participio suo initium habere vult 625, 5, 10: Atticum pleonasmum epilli ubi admittat 351, 44: Attice reduplicatum, tertiam a principio brevem postulat 106, 18. *Praeterita* tonum simplicis in compositione quae retineant 483, 34, 45, 52: 484, 1: dissyllaba vocalem diphthongumve a fronte habentia, tonum in compositione retinent 105, 2: dissyllaba composita quae temporale augmentum abiciunt, accentum e penultima in antepenultimam transferunt 332, 35: 778, 30. *Praeteritum* medium commune in multis inusitatum, at usurpatur Atticum 628, 57. *praeteritum* perf. medium significationem praesentis aliquando mutat 351, 5. *praeteritum* perf. in praefens quandoque transit 253, 28: in praefens transit apud Siculos 323, 3. *praeteritum* medium transit in praefens 500, 4. *Praetorium*, ἵππος 473, 26. *Praes* sublati manib. f. 134, 11. *Prae*sonis filius 157, 31. *Prae*byterorum et diaconorum collegium, κληρος 519, 16. *Pretanus*, seu Brittanus 502, 45. *Priamus* Phrygibus suppetias fert 319, 37. *Priapus* Veneris f. 2, 23. *Primitiae* in viis poni solitae 376, 15. *Primitivis* insunt derivata 119, 28. *Primus* quot modis dicatur 692, 56. *Priscylla* seu Priscilla 19, 52. *Privatio* pro negatione quando sit 640, 3: a negatione quid differat 639, 49. *privativae* particulae quinque 142, 3. *privativa* *privativae* superinducta affirmationem vel etiam intensiorem compositioni parit 97, 11, 38: 98, 37, 49. *Proceleusmaticus* vers. 630, 43. *Proclus* libro περὶ χρηστομαθίας 327, 38. *Procne* Erechthei mater † 507, 27. *Productio* vocalis ex abiectione consonantis 704, 4. *Profectiones* cum votis ac precibus factae 348, 43. *Profunda*, opaca et nigra 577, 5. *Prolis* gratia preces et lacra quibus facta 768, 5. *sobolis* procreatio quadruplex 236, 25.

Promethei mater 153, 29. e
 Promethei felle destillans fa-
 nies, in crocum versa 551, 50
 Promotiones, προκοπαι 689, 48
 Pronomen quid 172, 49: signi-
 ficationem quam habeat, et
 cur articulum non admittat
 67, 17: 314, 52: personas
 quot habeat 314, 16, 31.
 unius personae quae, et cur
 314, 31: 615, 5: unius per-
 sonae a vocali incipere vo-
 lunt 508, 36: rectos quot
 habeat, seu quot flexiones
 peculiare 314, 17
 Pronomina suae positionis
 quot 314, 26: primitiva
 quae, et quae derivata 172,
 53: primitiva regulam non
 habent 314, 9: generis no-
 tas quas habeant 314, 34:
 singulari numero acuntur
 314, 7: duas syllabas non
 excedunt 508, 32, 47: unam
 syllabam excedentia, di-
 phthongum requirunt 615,
 1: ἑξάσιν seu ἐπὶ ἑξάσιν quae
 admittant 314, 44: enclisin
 quando admittant 432, 20:
 enclitica quid ab rectum ac-
 centum gerentibus differant
 637, 52: enclitica vocalem
 abiciunt, nempe μου, μοι,
 με 409, 23
 Pronomina possessiva non
 procreant composita prono-
 mina 496, 28: gentilia, cur
 e solo genitivo plurali du-
 cantur 68, 6
 Pronomina compositionem
 quomodo admittant 496, 32:
 composita, eiusdem perso-
 nae, numeri, et casus esse
 volunt 496, 18: composita e
 possessivis nulla sunt 496, 28.
 Pronomina duo de uno eo-
 demque subiecto 614, 47
 Pronominalis articulus 616,
 24
 Propria nomina ex appella-
 tivis accentus mutatione fa-
 ctia 475, 20
 Proterpina e Iove parit 406,
 47: ἀλγῆς unde dicta 62,
 10: eadem quae Tellus 790,
 55
 Prospaltii notati 288, 18
 Proteas Zeugmatites citatur 513,
 48
 Protei luctus 434, 41
 Proteus Iphicli f. 480, 21
 Providentia Christianis quod
 ethnicis Fatum 663, 7
 Provocatio a foro ad forum,
 ab urbe ad urbem 322, 40,
 43. Provocationis seu Appel-
 lationis ratio Athenis q. 401,
 52
 Prytanei forum 362, 54
 Psalmodus citatur 740, 43.
 psalmus v. 740, 15. psalmus
 xxxviii 647, 38. psalmus lxx
 713, 4. psalmus lxxvii 710,
 50. Psalterii ἐπιμερισμός
 29, 1
 Ptolemachus gramm. citatur
 537, 2

Ptolemaeus gramm. cit. 102,
 34: 585, 26: 622, 39: 742,
 44. Ptolemaeus Ascalonites
 gramm. citatur 138, 13: 620,
 24
 Ptolemaeus Philopator 220, 22
 Ptolemais olim Ace 47, 45
 Pubertatis initium 359, 16
 Publico seu fisco addicta, in-
 ter cives distribuuntur 338,
 36. publica sine legitima
 emptione usurpantes, defe-
 runtur 788, 51. publicabantur
 damnatorum quorundam bo-
 na 340, 37
 Pudendum marinum 59, 54
 Pueris septimus et decimus
 dies festa solennitate cele-
 brabantur, et nomina eis
 imponebantur 308, 41
 Pugil Demetrius unde 266, 5
 Pulvis athleticus 50, 34. pul-
 vere ac sputo inductae ma-
 nus in certamine 528, 50. e
 pulvere post terga iactato
 nati Dactyli Idaei 465, 35
 Punica historia Claudii Iulii
 219, 34
 Punicum (seu Phoenicib. usi-
 tatum) vocab. 155, 34: 196,
 52: 220, 33: 272, 55: 332,
 40: 514, 3: 722, 28
 Puniceae tunicae in Bacchanali-
 bus 155, 10
 Pupillorum aedes si non elo-
 carentur, aut si iusto mino-
 ris elocarentur, delationi lo-
 cus erat 788, 52
 Puppim retroagere, seu Puppi
 impulsu retrocedere 363, 1
 Purpurae tingendae ἀλγῆ her-
 ba 486, 32. purpurati iudi-
 ces 331, 23
 Putredo duplex 334, 31
 Pylaica clade caeli, paeonibus
 decorantur 243, 4
 Pythagorae familiariter famu-
 latus Zanolxis 407, 45, 57
 Pythagorei citantur 289, 46:
 iidem Pythagorici 569, 46
 Pythii, Delphi 255, 12
 Pytho citatur 532, 50

Q

Quadringentorum magistratus
 732, 43
 Quaestiones convivales 241,
 31, 38
 Quaestores fisci publ. 411, 1
 Qualitatis adverbium 581, 14
 Quercus omnium arborum no-
 tissima et veluti prima 288,
 27: et 228, 31. quercus rui-
 nosa fulcitur 75, 32.
 quercus fatidica 292, 6
 Quinquagesima mercium 660,
 30
 Quingentorum senatus 325, 11.
 Quingentorum divisio 364,
 47
 Quinta pars emptionis nomi-
 ne data 368, 31
 Quis et Quid, quotuplici signif.
 759, 37. Quis, de substantia
 quaerit 759, 30

R

Raphia op. Assy. 372, 2
 Ralura usque ad cutem 314, 2
 Ratio reddita magistratus mu-
 nerisque publ. 391, 55
 rationem administrationis
 suae reddere tenebantur
 omnes magistratus 569, 32
 Ratiocinationis sedes 726, 30
 Recentiores alio signif. quam
 veteres usurpant vocabula
 505, 55: epithetis novis et
 Homero ignotis usi 547, 24:
 taxantur 546, 57
 Rectus in rectum non agit 496,
 46. vise Nominativus.
 Redditiua nomina 762, 39:
 simplicis figurae sunt 641,
 46: ex Interrogativis ut fiant
 762, 43. redditivum adver-
 bium 763, 8
 Redituum publ. scribae 358,
 16, 20
 Reduplicatio initii etiam in
 derivatione 232, 6: et 231,
 36: quatuor modis fit 477,
 42: proprie quae, quae im-
 proprie 477, 39: fit non per
 tantum, sed etiam per e
 500, 39: omnis per brevem
 vocalem fit 477, 38
 Reduplicatio in praet. perf.
 non fit, cum praesens incipit
 a duab. conf. 324, 34
 Aeolice fit etiam ante x et
 π 501, 27: Atticis et Ae-
 oliis familiaris 535, 52. in re-
 duplicatione praeteriti confo-
 nantem aliquoties omittunt
 Attici 308, 52. reduplicatio
 Attica in perfecto thematum
 incipientium ab α ε ο 312,
 28. reduplicatio Attica a
 longa non incipit 330, 10:
 tertiam corripit 330, 3
 Reduplicatio etiam in aori-
 sto secundo 753, 43: 755,
 15: Attice fit etiam in aorist.
 2 661, 27: in aoristo 2 fit
 poetice 499, 18, 12: 661,
 31
 ad Regulam sua exigunt ut
 fabri et architecti, sic et
 orationis compositores 489,
 31. regulae duae secum pu-
 gnantes 549, 46. sic 305,
 28: 409, 10. regula quid 489,
 34. Regulae allegatio imper-
 fecta: vise not. ad 114, 49
 Relatio quid 314, 53. relati-
 vum nomen seu pronomen
 614, 30. relativa ex interro-
 gativis ut fiant 762, 41. re-
 lativi articuli cum praeposi-
 tionibus localem ac tempo-
 ralem significationem reddunt
 306, 1. relativum pronomen
 ὅς γε ἢ γὰρ τόγες 416, 3
 Remigum parietes duo in δα-
 κρόν, tres in τριών 277, 1
 Retrocessio cantu 363, 4
 Rex totius universi 408, 54.
 Rex Athenis, seu Rex sacro-
 rum 151, 16: 227, 36: 362,
 10. rex sacrorum examinaba-
 tur, ut et sacerdotes 176,
 31

Yyy 2

regium genus, sacrorum
 curam hab. Athen. 395, 51
 Rhadamanthi mater et fratres
 397, 40
 Rhea unde ἄντρα d. 111, 46:
 388, 36: quid allegor. 701,
 19, 27
 Rhebas fluvius 576, 38. Ῥήβαν
 ὠκυγόην ποταμόν Apollon.
 Arg. 2, v. 652
 Rhegina dialectus, vertit in
 155, 44. Rhegini ὠγίος pro
 ὠγίος 387, 49: ἡσ: pro ε: 650,
 11. Rhegium vocabulum
 163, 8
 Rheni origo 70, 52
 Rhesi pater 423, 18
 Rhetorica dictio 2, 30: et 3,
 31: 7, 47, et alibi. vise Le-
 xicon.
 Rhianus Heracleae lib. xiii
 153, 5
 Rhodanus fl. 134, 41: 283, 12
 Rhodii sedes in Lycia quaerunt
 219, 6: Dorica dialecto usi
 219, 8
 Rhodessa nymphe 507, 52
 Rhoeo hamadryadis consuetu-
 do damnosa 75, 32
 Rhypes, Achaei 150, 55
 Rilus diceris et gestibus scur-
 rilibus cietur moestae 463,
 25. rilus efficiens causa 224,
 30
 Roma a barbaris obfessa 225,
 46. nova Roma 217, 29. Ro-
 mana historia Dionis 316,
 6, 11. Romanum seu Lati-
 num vocabulum 195, 41:
 215, 45: 241, 14: 331, 16:
 502, 56: 543, 7: 545, 36:
 607, 44: 610, 54: 651, 16:
 655, 14: 719, 3: 804, 27:
 808, 23: 810, 45: 828, 10,
 19, 24. Romana lingua Asca-
 nius pro Ascalius 154, 23.
 de Romana seu Latina lin-
 gua liber Philoxeni 531, 2:
 611, 1: 731, 25
 Romus et Romulus Aeneae fi-
 lii 490, 1: 705, 51
 Rotae similis nota equis vetu-
 lis in maxilla inuri solita
 771, 17. rota tortoria 769, 11
 Rotunda aedificia 717, 37
 Rubrum mare, Rubri montes,
 Ruber rex 379, 7: 797, 14
 Rufus, Lat. vocab. 241, 42
 Rythmi species 285, 27

S

Sacer campus 428, 37. vise
 ἱερός.
 Sacerdos, ἱερεὺς 707, 30. sa-
 cerdotes Athenis examinati
 176, 20: viticis comas lectis
 subternunt ad servandam ca-
 stimoniam 591, 52
 Sacra, ἱερά 707, 31. sacra com-
 munia 226, 19. sacrorum cu-
 stodes 448, 44. sacrorum cura
 penes regium genus Ath. 395,
 51. sacrorum rex, adiunctique
 illi curatores 362, 10
 Sacrificia menstrua, seu singu-
 lis mensibus pro Rep. fieri

- solita 362, 14: vespertina, inferis; antemeridiana, coelestibus diis f. 468, 33. sacrificium vesperi cur factum Mercurio 361, 16. sacrificia post importatos terrae fructus 442, 13. sacrificata superis quae, et quae inferis, quo item modo 345, 24. sacrificari fluviis qualia solita 344, 35. sacrificium trinum 768, 17. sacrificium quale ac quomodo sibi offerri velit Deus 439, 35. sacrificia Deo accepta, seu sacrificia Christianorum quae 487, 20. Sagittas per orbem in terra defixum mittere soliti veteres 288, 39. Sal et apium pro dapibus appositae Dianae 252, 18. sale mutata mancipia 74, 30. sal facer 449, 20. Salem, et Hierusalem 469, 26. Saltationis species 712, 53. saltatio cum cantu circum aras 690, 48, 56. saltatio armata 197, 2: quorsum 634, 56. Salustius gramm. cit. 148, 39. Samaeus, et Samaei 507, 29. Sampsonis aenigma 654, 25. Samus bipertita 160, 22. Samium vocab. 259, 30. Sangas, et Sangaris fl. 707, 19. Sanguis occisi degustari et expui solitus in expiatione caedis voluntariae 118, 30. Sappho citatur 2, 46: 77, 7: 117, 16: 174, 44: 250, 10: 335, 39: 384, 2: 449, 37: 808, 38: 822, 40. Sappho Aeolica dialecto ufa 759, 35: reprehenditur 42, 40. Sarmatae 252, 57. Sartoriam exercebant olim foeminae 46, 36. Saturni allegoria 540, 4: 701, 20. Saturnius mons 426, 20. Saturnius mensis, et Saturno factum sacrum 321, 4. Satyri olim Hirci dicti, et choris permixti 764, 5. Satyri vetuli, Sileni 710, 9. satyrica saltatio 712, 53. Scala, κλίμαξ 519, 55. scala pugilico certamini interposita 322, 32: et 267, 16. scala tortoria 322, 37: et 200, 55. scalae murales 540, 48, 51. Scamandrius 160, 20. Scenici agones in Lenaei Bacchi templo 361, 40. Sceptro regio usi etiam ludorum praefecti 210, 48. Schefius fl. et Schesia Sami pars 160, 25. Scholia in Iliadem Homericam 15, 52: 36, 10: 42, 41: 283, 57: in Homeri Boeotiam 21, 54: in Apollonii Argonautica 14, 43: 21, 19. Scholia Pindari cit. 588, 48: 743, 28. Scindi uxor 714, 14. Selavi 225, 48. σελαβηνόν θνός Suidae. Scribae publ. 358, 15, 20. Scrinia, Scriniarii 719, 1. Scriptorum fures 198, 20. in Scriptura quoque barbarissimus committitur 721, 53. Scripturam primitivi sequuntur derivata; et simplicis, composita 235, 37: 698, 26. scriptura servatur eadem, ubi servatur eadem vox 800, 2. scriptura eadem cum eodem accentu 315, 26. scriptura eadem servata tonum mutant Attici 462, 7. scriptura in compositis et deriv. mutata 698, 28, 38. scripturae discrepantia (seu varians exemplarium lectio) notata 179, 44: 239, 35: 357, 53: 383, 25: 388, 12: 513, 45: 594, 48: 680, 21: 701, 53: 755, 45: 768, 45: 798, 50. scriptura emendata 398, 35. Sacra scriptura citatur 18, 22: 259, 4: 532, 18: 625, 54. f. Scriptura quot modis usurpet γίνεσθαι 311, 14. Scyrus argillofa 137, 15. Scythae deum simulacra suberra habent 823, 31. Scythicus vultus 720, 8. Securis Halirothii 743, 47. Sedentes epulabantur 453, 16. Selagi filius 92, 56. Selge op. 152, 35, 42. Selgi, pop. 152, 38. Sella elatior, θρόνος 456, 30, 56. sellarius equus 502, 37. Seleucus gramm. cit. 42, 17: 211, 6: 304, 27: 368, 5: 558, 26: 590, 49: 650, 53. Seminibus durities unde 505, 23. Semiramidis ortus 493, 42. Senatus (seu Consistorium) Quingentorum 325, 10. senatus DL virum 693, 53. senatus M virum 427, 36. Senectus a bello immunis 628, 27. senum aetas quinta 771, 41. seniori a iunioris tributum epitheton 422, 7. Sensuum verba quae cum quo casu construuntur, et cur 133, 20. Sententia et oratio nomen ac verbum requirit 212, 2. sententiae statim die in populo dictae 732, 46: per praekonem numeratae 481, 29. sententiarum maior numerus vincit 481, 51. Septenarius numerus sacer, ut virgo eaque matris exors 368, 6. Sepulcra veterum quae 437, 14: olim inviolata 48, 37. sepulcra simulacra 282, 6. sepulcro infixae hasta 354, 34. sepulcrales reliquiae 437, 46. Serachus fl. 117, 39. Serbonis lacus 772, 45. Serenus in Philonis Epitome 149, 54: 207, 48. Sergius gramm. cit. 223, 1. Serpentes quibus fugentur 108, 37: 144, 37. serpentum latibula 809, 54. serpentibus victitantes 75, 48. serpentes mutuo implexu Mercurii virgam ambientes 512, 4. Servari omnes vult Deus 390, 10. Servi Theffalis πένεσαι, Lacedaemoniis εἰλωτες, Cretenlibus κλαρόται 660, 23. servorum tunica qualis 90, 55: 349, 46. servi vincti detinebantur in ergastulo seu carcere 411, 33: ad focum confugiebant 316, 52: asylum habebant Thesei templum 451, 39. servarum inspectrix 718, 51. in servitutem redacti liberti defectores 125, 1. servitus voluntaria seu mercenaria 452, 14, 22. servitutis modi quot 285, 2. servitus dimidium animi adimit 284, 56. Sex, ἕξ: Sextus, ἕκτος: at Sextarius, ἑξάτης 610, 55. Sexus utriusque Caeneus 497, 47. Sibyllae oraculum de Aroe seu Patris 147, 36. Sicanus Athen. rex 712, 56. Sicilia triquetra 456, 8. Siculum festum 286, 33. Siculi usurpant pro, 135, 47: vertunt in, ut εἰνάνυχοι, ἐνδοῖ 302, 4: ἔσσω pro ἔσω in futuro 381, 23: praeteritum vertunt in praesens 323, 2. Siculum vocabulum 228, 45: 514, 12: 575, 11. Sideratio 159, 33. Sidonius gramm. cit. 124, 15. Signa, σημάται 711, 25. signa militaria contis infixae, aquilarum, draconum, leonumque imaginibus insignita 711, 26. de Signis Homeri lib. Aristonici 572, 21. Signaculi vicem praestabant olim a vermibus peresa ligna 456, 27. Significatio activa sub forma passiva, et contra 754, 21: et 619, 42. significatio passiva sub voce activa 750, 8. significatio in compositione non mutatur in totum 649, 35. Sileni a Baccho in Italia relinquuntur 525, 40. Sileni forma repraesentatus in ludis senex 525, 47. Simia iocularium et lusus amans 269, 38. Simoisius n. pr. 422, 41. Simonides cit. 38, 46: 60, 37: 83, 42: 135, 29: 250, 18: 367, 39: 413, 24: 610, 44: 692, 32: 764, 26: 798, 20: 813, 8: 817, 53. obscena metaphora usus 634, 6. Simonides in Iambis 270, 45. Simonides ὁ γενεαλόγος citatur 479, 48. Simonides et Semonides 713, 17. Simonis lacus, pro Serbonis 772, 45. Simulacra caelitus demissa 649, 50. simulacra e luto facta, versa in homines 471, 1. Simus Iliadis libro VI 197, 38. rectius, Semus Deliadis libro VI, ex Athenaeo et Suida. Sindodis gestatio 659, 14. Sinope op. 157, 55. Siphe op. 44, 23. Sirbonis lacus 772, 45. Sirenes a Mulis victae alisque orbatae 694, 15: et 133, 31. Siris, Polieum op. 680, 11. Sisyphus verlutill. hom. 505, 52. Sisyphus equus † 473, 43. Sitis levamen κυκλών 543, 51. Smyrna et Aoa 117, 36. Socrates philosophus, πτωχὸς ἀδολέσχης 18, 9. Socrates gramm. cit. 389, 18. Sol, primus omnium pater 768, 3: ἀκίματος cur Homero dictus 60, 33: maximum cursum peragit mense hecatombaeone 321, 10: bibit (seu humorem attrahit) e mari 684, 37: aquas e mari attrahit 426, 50. Solis mater 449, 15. Solomon citatur 654, 26. Solonis leges 115, 47. Solonis leges νόμος 448, 24. Solon Cilix 721, 49. Somnus humidus 80, 31. e Sono efficta vox, seu e Sono imitata vocabula 188, 11: 204, 43: 516, 24, 29: 818, 56. Sophocles heroico monumento et Δεξιωνος nomine honoratus 256, 6: citatur 26, 16: 27, 20: 35, 4: 69, 42: 81, 28: 118, 28: 123, 15: 165, 5: 168, 25: 173, 38: 187, 39: 205, 31: 213, 27: 220, 40: 254, 53: 265, 24: 313, 3: 333, 41: 344, 40, 48: 346, 15: 382, 5: 385, 2: 412, 28: 450, 50: 462, 24: 463, 18: 490, 6: 500, 55: 511, 54: 513, 46: 514, 9: 542, 46: 561, 27: 590, 9: 595, 1: 597, 44: 601, 22, 57: 629, 34: 681, 23: 695, 49: 702, 53: 762, 29: 765, 52: 766, 40: 803, 5. Sophocles Aiace 249, 40: 325, 7: 474, 42: 625, 25: Αἰχμαλωτισί 789, 42: Andromache 652, 13: Andromeda 272, 5: Antigone 150, 3: Colchis 439, 21: Δόλοψι 393, 43: Electra 742, 11: Erigone 762, 12: Oedipode 194, 5: 460, 10: Onomacle 207, 15: Phaedra 19, 53: Ποιμένα 405, 32: Polyxena 120, 48: Triptolemo 395, 13: Τυμπαρισταίς 287, 14: ἐν Τυροῖ 747, 48: ἐν Τυροῖ β' 377, 12. Sophocles reprehenditur 42, 40. Sophron p. cit. 121, 30: 151, 50: 197, 55: 216, 56: 246, 35: 254, 54: 256, 36: 334, 10: 345, 39: 443, 53: 502, 19: 698, 43. Sophron in Οἰνοθήρη 423, 24: in Οἰνοθήρη 572, 42: in Mimis 523, 4: in ἀνδρείοις μίμοις 72, 50: 737, 2: ἐν τοῖς γυναικείοις τροπαίοις 718, 1. Sophron reprehenditur 573, 54: so-

- loecismo mimice ulus 774, 41
 Soranus citatur 535, 6: 541, 22: 571, 53: 572, 43. Soranus Heraclides citatur 563, 51. Soranus med. cit. 221, 39
 Sororum duellum 479, 49
 Sorte magistratus et honores accepti 361, 26. sortes lignis incisae, et lignis inscripta sortientium nomina 519, 5
 Spalaxus Cures 390, 1
 Specialia generalibus subiunguntur ab Homero 543, 56
 Spectaculis destinatae pecuniae 448, 47: 449, 8
 Spectrum daemonicum 336, 39
 Speluncae sacrae 115, 8
 Sphingum effigies in lectorum pedibus insculptae 425, 29
 Spiritus vehiculum, arteria; sanguinis, vena 150, 24. Spiritus primitivi manet in derivatis 61, 26: 144, 6. sic spiritus simplicium manet plerumque in compositis 396, 45. spiritus praesentis manet etiam in Attico praeteriti pleonasmus 351, 44. spiritus pleonasmus initii non mutatur 614, 43: in derivatis quandoque mutatur 420, 51: 429, 55: 471, 48: in flexione transmutatur 385, 37: transpositus in derivatione 34, 13: mutatus cum mutatione vocalis sequentis 87, 14: Ionice transmutatur 454, 41: per apostrophon in quibus mutetur, in quibus non 638, 22. in spirituum concursu aspiratio praepollet 641, 40. spirituum confusio, barbarismi species 721, 55
 Splendon et Aspledon 157, 31
 Splendor vehementior offuscat oculos 608, 29
 Sponfa deduci ut solita 409, 36: quibus cum donis ad sponsum post nuptias deduci solita 354, 2. Sponfae curribus olim invecitae 145, 30. Sponfae a sponso data munera ante nuptias 316, 39
 Staphylus Bacchi f. 742, 48
 Statuae interius excavatae ac fenestrate 147, 4. Statuae manibus et pedibus carentes 147, 2
 Stephanus ἐν τῇ περὶ Κύπρου 738, 49
 Steropes filius 157, 32: 502, 50
 Stesichorus cit. 100, 47: 427, 48: 544, 55: 772, 49. Stesichori exemplo palinodiam canere 648, 39
 Stesimbrotus cit. 277, 36. Stesimbrotus libro περὶ τελευτῶν 465, 34
 Stoici unde dicti 729, 25: 732, 11
 Stola notis seu litteris insignita 766, 6
 Strabo geogr. cit. 79, 20: 447, 39. Strabo lib. vii 206, 7
 Strattis com. citatur 803, 47
 Strattis in Macedonibus 762, 20
 per Stygis aquam iuratum 1, 21
 Subiunctivum praesentis et imperfecti temporis γνῶσις 237, 27. subiunctivum e participio formatum 787, 26. subiunctivum praesens verborum in μi activo genere carentium sequitur verba barytona 290, 25. subiunctiva monosyllaba quae accentum in compositione servant, quae non 495, 2
 Subulae, ὀβελοί 613, 2
 Succini ulus, vis, ortus 425, 15
 Sudor in angore 633, 47
 Suffitum veteres per victimas faciebant diis 458, 39. suffitus in expiatione seu lustratione 757, 8
 Suffragia calculis, testulis, foliis, fabis lata 325, 13: testulis inscripta 349, 17: manus extensione lata 481, 48
 Sulfureus odor est igni caelesti, fulmini et fulguri 457, 10
 Superlativa comparativis quare potiora 693, 24: intensivas particulas non admittunt 693, 27. superlativum e superlativo 693, 19. superlativa terminatio pro denominativa specie 674, 40
 Supplicatio ad fertilitatem impetrandam 303, 35. supplicatio fronde oleagina et vellere facta 402, 21. supplicibus asylum Thesei templum 451, 43
 Sutoriam et sartoriam exercebant olim foeminae 46, 36
 Sybariticus luxus 732, 22, 26
 Symmachus gr. cit. 200, 46
 Symposiaca Didymi 718, 36
 Syncope, cum eandem orationis partem servat, servat etiam eundem accentum 321, 37: tonum retrahit 457, 25: in una eademque dictione fit 93, 25: duarum syllabarum fieri syncopen negat Herodianus 52, 21: utrum syllabarum non fit 93, 54. syncope praepositionum in compositione, per ellipsin sc. 126, 21
 Syraculani Marcellum acculant 316, 13: β pleonastice inferunt, ut ἐβασον 308, 26, et 257, 52: ψν pro σφν 702, 41: ον pro ε in imperativo 302, 35: οτ pro ω et ον in adverb. 663, 27. sic ἀγμοῖ ἀγμῶ 144, 50. Syraculanum vocab. 114, 19: 134, 13: 204, 41: 221, 49: 250, 38: 287, 50: 325, 5: 651, 7: 724, 33
 Syriae deae simulacrum 247, 21. Syriacum vocab. 175, 6: 183, 57: 450, 41: 722, 26. Syrus Syrorum progenitor 736, 2
 Syscia, Comana 526, 33
 Systole, cum pleonasmus facta 801, 49. systole retrahit etiam accentum 296, 27

T

- Tabula oppigneratis apponi solita 632, 28. tabulis inscripta debita et delicta 708, 14. in tabulis digestae fabulae 672, 28. tabulae publicae 672, 36. tabella mystica 706, 26. tabularius lusus 666, 25
 Talentum varium 744, 21, 38: Aeginaeum, maius Attico 28, 11
 Tanagra op. 228, 57. Tanagraeis monstrata sedes 180, 37. Tanagraeum voc. 383, 16
 Taraeus: vife Tarraeus.
 Tarantinus cit. 330, 49: propr. nomen etiam apud Suid.
 Tarentini ὄλιος pro ὀλγος 621, 51: ζω pro σσω seu πτω 605, 43
 Tarentinismus, seu Tarentina dictio 7, 8: 103, 33: 186, 1: 223, 24: 575, 11: 703, 44
 Tarraeus commentario in Argonautica 139, 6. idem Tarraeus uno r 302, 9
 Tauri frons stellis quibus insignita 773, 55: 774, 1
 Tela divina 510, 24
 Telchinibus obssit Rhea 111, 46
 Teleboae oppugnati 507, 28
 Teleclides com. cit. 755, 46
 Telemus Eurymi f. 397, 6
 Telephe 219, 46
 Tembrio 160, 23
 Templum seu τέμενος quid 278, 37. templorum exstructio cum precibus et votis 346, 52. templum significantia nomina terminatione variant 278, 34
 Tempus Getis Zamolxis 407, 48. tempus Rheae Saturnique allegoria ut notatum 701, 19: et 540, 14
 Temporis seu quantitatis traiectionem patiuntur interdum nonnulla 540, 29
 Tennes amasia 763, 26
 Tenuis pro aspiratis Ionice 624, 15. tenuibus praecedunt tenues, mediis mediae, aspiratis aspiratae, in eadem syll. 662, 46
 Terei fabula 111, 24: 250, 2
 Terizorum religio 408, 2
 Terminatione mutata, mutata etiam declinatio 674, 30
 Terplichores F. 197, 57
 Terra elementorum antiquiss. 438, 15. terrae motus unde 223, 9
 Testamenti Israelitici typus 713, 2. in testatione apprehensi aurum λοβοί 569, 15
 Testimonia in echinum coniecta 404, 57
 Testudinibus vicinantes 75, 49
 Testulis lata suffragia 325, 14: 349, 17
 Teucer Cret. natione 715, 31. Teuceri filia 143, 55
 Teucer gr. cit. 193, 20. Teucer Cyzicenus hist. cit. 210, 22
 Textrices texebant olim stantes 367, 49
 Thalami picturata illitio 69, 43
 Thasi filius 219, 46
 Thasus Cerealis 820, 40. Thasium vinum 443, 9
 Theagenes gramm. cit. 193, 18
 Thebae unde dictae 450, 41: ab Amphione et Zetho conditae 368, 46
 Thebais Antimachi citatur 189, 6
 Thebe, Metopes filia 450, 44
 Thema inusitatum φθῆσις 119, 56. thema primitivum inusitatum saepenumero 148, 16. themata simplicia saepe in usu non sunt 112, 49. themata certa, non ambigua sumenda 176, 47
 Themis bove per diluvium vecta 210, 36: ante Apollinem oracula dedit 445, 24
 Themistagoras in Aureo libro 160, 29
 Themistoclis filiorum paedagogus 712, 57
 Theo gramm. citatur 49, 44. Theo commentario in Odysseam 696, 11: commentario in Callimachi Aetian lib. i 207, 47: commentario in ii librum Callimachi Aetian 160, 33
 Theochoretus gr. cit. 597, 9
 Theocles Naxius seu Eretrienlis elegos cecinit primus 327, 8
 Theocritus cit. 28, 52: 54, 27: 73, 2: 93, 20: 155, 13: 207, 31: 211, 4: 215, 52: 235, 15: 249, 11: 250, 36: 285, 14: 290, 54: 299, 17: 324, 20: 350, 33, 53: 397, 52: 412, 2, 51: 437, 17: 476, 29: 531, 23: 639, 2: 663, 29: 681, 53: Theocritus in Lycida seu Thalyssis 273, 41
 Theodoretus citatur 443, 36
 Theodorus ὁ πανάγης libro primo περὶ κηρύκων γένους 429, 46
 Theodotus gr. cit. 630, 37
 Theognis cit. 80, 34
 Theognis gr. citatur 523, 17: 524, 13: 596, 56: 612, 43: 616, 56: 618, 19: 696, 32: 721, 21: 785, 32
 Theologiae Graecanicae liber Cornuti 408, 52. theologia aenigmatica 49, 53
 Theologus cit. 29, 18: 41, 18: 170, 30: 329, 39: 348, 32: 455, 14: 490, 22: 552, 47: 689, 11: 699, 42: 734, 29. Theologus or. in Maccabaeos 260, 7: qui est Greg. Naz.
 Theopompus hist. cit. 174, 2. Theopompus comicus in Pamphila 366, 14: in Sirembus 367, 22
 Theophrastus cit. 771, 41: 788, 17. Theophrastus Legum libro xvi 344, 28
 Theraeus color 85, 16
 Thericles sigulus 451, 29
 Thermodon fl. duplex 445, 28
 Theseo servatopompa quae instituta 303, 25. Theseus Herculi adversus Amazonas socius

402, 12: ob Scironis et Sinis caedem in ius vocatus 359, 4: exsul 140, 45. Thesei filia ex Helena 480, 19. Theseus Corinthiacōn libro III 145, 53. Thessaliae partes 754, 36. Thessalis δεισσοφῶν a Philippo impositi 254, 25. Thessali οἰοῦν in genit. sing. a nom. in os et ov 27, 42: 154, 5: 213, 24: 618, 37. Thessalicum vocab. 265, 46. Thetis in sepiam se transformat 711, 21. Thiantis mater 117, 36. Thoantis uxor Myrina 595, 26. Thoantis f. Sicinus 712, 50. Thoracem purgat tragacantha 179, 2. thoraces veterib. duo 453, 1. Thraces sale mutabant mancipia 74, 31: religiosi numinis cultores 454, 10. Thracia ventorum patria unde dicta 147, 31. Thracicum vocabulum 70, 36. Thrasybulus hist. cit. 293, 10. Thrax citatur 308, 18. Thrax Dionysius gr. unde dictus 277, 62. Thrias et Thriassus 455, 43. Thucydides 68, 44: 106, 35: 125, 20: 174, 3: 254, 7: 336, 26: 346, 55: 367, 13: 468, 36: 751, 2: 755, 43: 742, 1: 747, 2: 765, 23: 777, 23: 797, 53. Thucydides lib. III 390, 47: 733, 21: lib. III 534, 30: lib. VII 409, 52: 782, 52: lib. VIII 732, 48, 53. Thucydidis scriptura expensa, Not. ad 507, 27. Thyestis vomitus 334, 21. Thyillus cit. 526, 53: Athenaeo et Plutarcho Διῶλος seu Διῶλος. Thymber fl. 45, 21. Thymoetes, Ath. rex seu princeps 119, 6: 533, 44. Thytaeae: vife Gr. Ind. ad Tibiam cantata carmina 690, 34. Timachidas gr. cit. 490, 38. Timaeus hist. cit. 220, 5. Timotheus cit. 271, 56. Timotheus lyricus citatur 630, 41. Tipenises fl. 15, 1. Titanas metere docet Ceres 287, 33. Tithonus Aurorae maritus 440, 41. Titus Elarae seu Alarae filius 60, 41. Tonus circumflexus 17, 27. tonus unius dictionis unus est 823, 26: bifariam eidem vocabulo tribuitur 518, 3. toni anomalia in verbali ἀντισ 23, 30. tonius variatur pro significationis mutatione 77, 54: 437, 11: 686, 8: 743, 5. tonus in activae significationis compositis non eandem perpetuo sedem habet 775, 48: cum declinatione mutatur in nonnullis 553, 26: in metaplasmō declinationis mutatur 585, 5. tonus no-

minativi et genitivi mutatus in dativo 472, 47. tonus per aphaeresin retractus 200, 10: per systolen retractus 155, 31: 631, 44: cum systole mutatus 59, 12: retrahitur post abiectam consonantem 781, 53: et 19, 35: diaeresi quandoque mutatur 614, 43: in syncope retrahitur 457, 25: per praepositionem retrahitur 99, 33: in compositione retrahitur 19, 41: 52, 44: 113, 33: Aeolice retrahitur etiam in verbis 617, 53: Attice mutatus servata eadem scriptura 313, 23: 462, 7: mutatur, cum in aliam orationis partem fit transitus 92, 6: additione non mutatur 668, 29: in metaplasmō generis manet idem 585, 34, 38: 675, 3. toni anomalia per apocopen et crasin sublata 610, 2, 4. tonus non regreditur, ultra tertiam a fine syllabam 459, 9. Totum e parte subintelligendum 332, 7: et 268, 9. Trachinii montes 153, 5. Traditio: vife παράδοσις. Tragoedia in pectore Aristarchi 277, 55. tragicarum larvae 590, 54. tragici a comicis discrepant in επιτάξ 565, 28. tragicum vocab. 744, 50. Trallis, olim Dia, Erymna, Larissa 389, 56. Tranquillus libro περί βλασφημιῶν 151, 36. Suid. περί δυσφημιῶν λέξεων, ἥτοι βλασφημιῶν. Transpositio in derivatione 68, 18. Trapezus, op. Colchidis 566, 30. Trecenti trierarchae 734, 40. Tribus tripartitae 768, 12. tribuum Athen. numerus et etymologia 369, 8. Tributa menstrua 369, 38. Triginta, magistr. Athen. 732, 42. Triopas rex 766, 38. Triptolemus Celei F. 147, 38. Tripus Bacchus 255, 10. Triremes sacrae 699, 14. triremes sacrae quatuor 469, 19. Triumphus a quo inventus, et quomodo actus 454, 24. Troezenium vocab. 217, 40. Troglodytae pop. 370, 42. in Trophonii specum maza deferri solita 573, 3: et 204, 8. Trophonius, Cratetis fabula 270, 6. Trypho gr. cit. 387, 38: 478, 4: 481, 10: 566, 8: 645, 4: 794, 4. Trypho ἐν τῷ περὶ πνευματικῶν 148, 40: ἐν τῷ περὶ σχηματικῶν 137, 10. Trypho Aparctionis F. gr. citatur 247, 54. Tubae inventrix Minerva 708, 3. Tunica servorum qualis, qualis ingenuorum 349, 46, 54: et 90, 55. Turcicum vocab. 763, 24. Tyndaridum cenotaphia 282, 6. Typhonis custodia 255, 34: sepulcrum 772, 43. Tyrannio gr. cit. 304, 13: 621, 32: 648, 32. Tyrria Lydiae op. 771, 55. Tyrrenus Athenienses debellat 550, 41.

Tyrreni, Pelargi 659, 12: crudeliter 771, 54: a Baccho debellati 525, 39.

V

Valli vineatici 487, 44. Vasa coriacea 110, 38. Vaticinia in rebus seriis consulta veterib. 116, 39. Venditores publici 698, 56. venditione transit res in alienam potestatem 686, 45: 687, 51. Venefica Iuno 2, 21. veneficae, αἰσχρα: 515, 7. veneno infici solita iacula 472, 52. Venetus color 486, 50. Venti, tertii patres 768, 1: domicilium in Thracia unde habere dicti 147, 31: alini sacrificio placati 103, 53. ventorum ianitores et custodes 768, 8. ventorum flatus e mari 682, 34. ventorum flabris expositae arbores, robustiores quam quae in opacis nemoribus crescunt 103, 52. Ventrale anulis aereis confertum 589, 12. Venus proprium quid habeat 546, 32: cur βουκόλω συνοικήσαι fingatur 656, 42. Veneris adulterium et partus deformis 2, 14. Veneris tenebrae fanum 543, 48. Veneris unguentum 487, 10. Veneri sacra columba 664, 54. Veneria, ἀνόητα 394, 31. veneris magis deditae mulieres quam animantes ceterae 450, 52, 57. Verba e nominibus quando fiunt, et contra 131, 48: e nominibus compositis derivata, decomposita sunt, non composita 131, 41: ex adverbis multa sunt 263, 23: qua nota discernantur ab adverb. 66, 47. Verba substantiva carent passivis 300, 57. verba vocibus (seu generibus et formis) destituuntur quadrisariam 400, 51: personis quibusdam cur careant 401, 3: praepositione saepe carent 357, 34: dissyllaba cum nominibus composita, finalem ω varie mutant 668, 47. Verbalia idem cum themate initium sortiuntur 253, 39: ex perfecto passivo nata idem cum praesenti habere volunt initium 14, 16: 817, 24. verbalia quandoque a verborum scriptura discedunt 658, 53. verbalia e verbis in μι corripunt penultimam 293, 26. verbalia in ξ et ψ, modo praeteriti, modo futuri consonantem in flexione sumunt 609, 5. Veretra coriacea 228, 47. Veritatem se dicturos iurant et actor et reus 276, 56. Vesta Ceres 382, 45. Vestae simulacra ponebantur sedentia 382, 53. Vestigia ferarum ut odorentur canes 395, 40. Vestini, pop. 195, 40.

Vestis effuso sinu demissa, barbarorum 185, 33, 42. vestimentorum orae adlutae olim pelles ovinae 820, 10. Veteres simplices 151, 7. Vexilla militaria 711, 16. Via sacra 469, 17. in viis poni solitae primitiae 376, 15. Vibrari quaque cur solitae hastae ante emissionem 313, 9. Vicinus pedem movens, proverb. 196, 43. Victimae collum in mactatione relinquiri solitum a sacrificio 168, 52. Victitabant prisca mortales glandibus et arborum fructibus ante panem inventum 539, 21: item lacte 618, 28: venatu 620, 18. Victores frondib. foliatis decorari soliti 532, 47. Videndi verba cur non cum genitivo, ut cetera sensuum verba, sed cum accus. construuntur 133, 21. Vigilia et insomnia perpetua cadatne in aliquod animal 560, 23. vigiliae nocturnae 801, 26: ut explorari solitae 267, 45: 273, 49. vigiliae noctis tres, et trium horarum quaelibet 802, 26. Vincula ferrea in iudiciis criminalib. 527, 29. Vinum in utribus ferentia simulacra 525, 44. vino subiugati Indi 460, 51. vini appetitum exstinguens fons 519, 52. Viperarum coitus et partus 404, 29. Virga Mercurii 511, 51: 512, 3. virga regia, sceptrum 717, 4. virga regia usi etiam ludorum praefecti 210, 49. Virgineam zonam solvere 414, 18. virginitas diutius culta Electrae 426, 6. virginei caelibatus princeps Christus 702, 6. Visus emissitius 133, 23. Vites putatione cicuratae 429, 21: Italicae per arbores vagantur 686, 30. Vitex, castitatis custos 11, 55. Vituli vox μῶ 591, 41. Ulyssis avus 144, 22: e Circe filius 171, 16: servus 393, 20. Unguentum florem 212, 42. unguentum Veneris 487, 9. Ungues in convivio amputare vetitum 127, 41. Unum et Duo initium numeri sunt, non numerus 767, 10. Vocalis in vocalem mutatur bifariam seu quadrisariam 444, 21. Vocativus nominativo similis 36, 9: in participiis nominativo similis 226, 44: Attice nominativo similis 643, 25. vocativus comparativi ων similis comparativo neutro 505, 46. vocativus comparativorum in ων corripit ultimam et retrahit accentum 235, 1. vocativus compositionem non admittit 243, 37: 245, 13. a vocativo cur non fiant composita 208, 50. voca-

tivus per se quandoque sententiam efficit 208, 52
 Vocativo quae careant 313, 14: 320, 18. vocativum casum quae admittant, quae non 67, 3. vocativus relativus nullus est 643, 26
 Voces factitiae, seu imitatione soni fictae 546, 15. vocabula e soni proprietate conficta 516, 24, 29. vocis imitatio, seu *ὀνομασποία* 712, 29
 Voluptatem afferentia a calore denominata 731, 19. 31. voluptatis sedes in hepate 433, 15
 Urbes editis locis olim conditae 160, 10. urbi nomen a casu adverso impositum 695, 30. Urbis caput et pedes 53, 21. vile Opida.
 Urina vulpis arefacit virentia 74, 52. ex urina deorum in unam pellem corrivata natus Orion, quasi Union 823, 57
 Urinae duae 362, 10
 Uva helperia 77, 8

Vulcanus Minervam insequitur 371, 41. Vulcani officina 33, 23
 Vulpes canes decipit 506, 41. vulpis urina arefacit virentia 74, 52
 Vultures etiam absque coitu saepe concipiunt 619, 40
 Uxor e bonis mariti confiscatis dotem eximere poterat 340, 44

X

Xanthus Boeot. rex a Melanthio in duello decipitur 119, 4: 553, 43
 Xanthus hist. cit. 376, 1
 Xenagoras lib. De Insulis 738, 43
 Xenio libris De Creta inf. 144, 36
 Xenocrates Chronicorum libro 1 157, 53
 Xenophanes cit. 214, 45: 231, 3
 Xenophon citatur 31, 20: 221, 48: 231, 3: 489, 7: 577, 49:

579, 1: 681, 53: 737, 13: 778, 41: 782, 35: 784, 2: 796, 23.
 Xenophon *Παιδείας* libro III 357, 23: in Anabasi 292, 31: in Apomnemonemasi 775, 13: libro *περὶ πόρων* 644, 4: lib. *περὶ ἰππικῆς* 718, 4: in Cynegetico 395, 41: 678, 27
 Xenotimi fraus 325, 16
 in Xerxis caput edicta publico praecomio pecunia 360, 16
 Xuthus Atheniensium in Eurimolpi bello socius 202, 45

Z

Zamolxis philos. 407, 45
 Zarax 408, 7
 Zeilas seu Zelas 118, 13
 Zeno Citienfis Stoicae sectae conditor 729, 26
 Zeno Myndius gr. cit. 590, 44
 Zenobius gramm. citatur 23, 56: 30, 56: 56, 27: 72, 23: 113, 4: 128, 16: 193, 56: 194, 45: 639, 34: 712, 45

Zenodotus gramm. cit. 94, 28: 134, 56: 225, 11: 238, 28: 253, 22: 271, 22: 431, 31: 467, 14: 498, 25: 507, 15: 520, 51: 539, 8: 646, 32: 701, 51: 740, 24: 785, 48: reprehenditur 507, 22: 821, 41
 Zephyrus vitalis 408, 45
 Zetes Boreae f. 406, 38: 411, 4, et Suid.
 Zethus et Amphion fratres 92, 55: Dioscuri 277, 6: Thebas condunt 368, 40
 Zethi filia † 331, 14
 Zodiacus a sole permeatur obliquo cursu 569, 48: contrario motu ceteris 690, 52
 Zoilus Cedraensis grammaticus citatur 117, 34
 Zonam virgineam solvere 414, 18. zonam solvit parturiens 414, 23. zonae aereae 83, 53. zona seu lorica aerea circa ilia et ventrem 588, 10

SYMTIBVS I. A. G. WEIGELII PRODIERVNT L I P S I A E

Graecae linguae Dialecti recognitae opera Mich. Maittaire. Post I. F. Reitzium, qui praef. et excerpta ex Apoll. Dysc. Gramm. addid. totum opus rec. emend. aux. F. G. Sturzius. 807. 8 mai.		Eiusdem Carmina. Graece. In usum praelect. a. eod. 4 mai.
	3 rthlr. 8 gr.	1 rthlr.
Charta meliori	4 rthlr.	
— scriptoria	5 rthlr.	
Sturzii, F. G., Liber de Dialecto Maced. et Alex. 808. 8 mai.		
(Pars 2da Operis Maittaire.)	1 rthlr. 4 gr.	
Charta script.	1 rthlr. 18 gr.	
Dionysius Longinus de Sublimitate. Gr. et lat. Denuo rec. et animadv. I. Toupilii, D. Ruhnkenii, F. I. Bastii integris et aliorum excerptis suisque, item apparatu critico uberrimo indicibusque locupletissimis instruxit B. Weiske. 809. 8 mai.		
	4 rthlr.	
Charta script.	5 rthlr.	
— pergam. (velin)	7 rthlr.	
Fabulae Aesopicae, quales ante Planudem fereb. ex vet. cod. Abb. Flor. nunc prim. erutae una cum aliis partim hinc inde coll. partim ex codd. depromptis, lat. vers. et not. exorn. Stud. Fr. de Furia. C. ind. (Acced. Prolegomena editoris, Fabricii not. litt. Tyrwhitt de Babrio, Hufschkii Diff. de Archilocho, Bentleyi Diff. de Aesopo.) 810. 8 mai.		
	4 rthlr.	
Charta script.	5 rthlr.	
— pergam. (velin)	7 rthlr.	
Idem Liber. Graece. C. not. Fr. de Furia et al. Sine Diff. Fabricii, Tyrwhitti etc. C. ind. 810. 8 mai.		
	1 rthlr. 16 gr.	
Charta script.	2 rthlr. 4 gr.	
Eaedem fabulae, graece, c. not. et ind. Schneideri. In usum schol. 810. 8 mai.		
	12 gr.	
Charta script.	1 rthlr. 4 gr.	
Empedoclis et Parmenidis Fragmenta ex cod. Taur. Bibl. restit. et ill. ab A. Peyron. Simul agitur de genuino gr. textu comment. Simplicii in Arist. de coelo et mundo. 810. 8 mai.		
	16 gr.	
Charta script.	1 rthlr.	
— membr. (velin)	1 rthlr. 16 gr.	
Pindari Opera quae supersunt. Textum in genuina metra restit. et ex fide libror. MSS. doctorumque coniect. rec. annot. crit. scholia integra, interpr. lat. comment. perp. et indd. adi. A. Boeckhii. Tom. I. P. 1. 2. 811. 814. 4 mai.		
	10 rthlr.	
Charta perg. (velin)	16 rthlr.	
(Tomi primi pars prior textum poetae complectitur librorum scriptorum subsidio recensitum, quorum descriptionem prae-fatio suppeditat, eumque ad leges metricas constitutum, quae in altera parte explicantur. Altera pars continet de metris Pindari libros tres, quibus praecepta artis metricae et musices Graecorum docentur, cum notis criticis in Pindari carmina. In calce addita est tabula Graecae musices modis explicandis inserviens.)		
Boeckhii, Aug., Commentationes acad. II. cont. Specimen emend. in Pindari Carmina. 811. 4 mai.		
	12 gr.	
Apparatus liter. III tomi, c. indd. T. IV. fasc. 1—5. (Catalogus libror. apud me venal. C. pretiis.) 8 mai.		
	2 rthlr.	
Gregorii Corinthii et alior. Grammaticor. libri de Dialectis linguae graecae, quib. add. nunc prim. ed. Manuelis Moschopuli lib. de vocum passionib. Rec. et c. not. G. Koenii, F. I. Bastii, I. F. Boissonadi suisque ed. G. H. Schaefer. Acc. Bastii Comment. palaeogr. c. tabb. aen. VII. 811. 8 mai.		
	5 rthlr.	
Charta meliori	6 rthlr.	
— membr. (velin)	10 rthlr.	
Draconis Stratonicensis liber de metris poet. Ioannis Tzetzae exegesis in Homeri Iliadem. Prim. ed. indd. add. God. Hermannus. Cum Append. contin. Tricham etc. 812. 814. 8 mai.		
	2 rthlr. 18 gr.	
Charta meliori	3 rthlr. 16 gr.	
— perg. (velin)	5 rthlr.	
Euripidis Tragoediae et Fragmenta. Rec. interpr. lat. correx. scholia gr. e Codd. MSS. partim emend. A. Matthiae. T. I. II. III. 813—15. 8 mai.		
	6 rthlr. 18 gr.	
Charta meliori	8 rthlr. 12 gr.	
Charta membr. (velin)		
Oppiani Cynegetica et Halieutica, ad fid. libror. script. emend. I. G. Schneider. Acced. versiones lat. metr. et prof. plur. anecd. et index graecit. 813. 8 mai.		
	2 rthlr.	
Charta meliori	2 rthlr. 16 gr.	
— pergam. (velin)	4 rthlr.	
Tricha, Elias et Herodianus de metris. Graece. Prim. ed. Fr. de Furia. 814. 8 mai.		
	12 gr.	
Marini Vita Procli. Gr. et lat. ad fid. libror. manuscr. recens. adnotationesq. et indd. add. I. F. Boissonade. 814. 8 mai.		
	1 rthlr. 12 gr.	
Charta perg. (velin)	3 rthlr.	
Porfoni, Ric., Adversaria not. et emend. in poetas gr. quas ex schedis mss. Porfoni ap. Colleg. S. S. Trin. Cantab. repof. deprompt. et ordin. nec non indd. instrux. L. H. Monk et C. I. Blomfield. Ed. nova emend. et auct. (Acced. Observ. misc. Iacobsii et Schaeferi.) 814. 8 mai.		
	1 rthlr. 18 gr.	
Charta meliori	2 rthlr. 8 gr.	
Spohn, F. A., Comment. geogr. crit. de agro Troiano in carminib. Homer. descr. 814. 8 mai.		
	4 gr.	
Charta meliori	6 gr.	
Ciceronis de Natura deorum libri III. ad Codd. mss. partim nunc prim.		

- prim. adhibitor. fid. recens. et emend. L. F. Heindorf. 815.
8 mai. 1 rthlr. 16 gr.
- Charta meliori. 2 rthlr. 4 gr.
- Charta membr. (velin) 4 rthlr.
- Theognidis Elegi. Ex fide libror. msa. recensiti et aucti. C. notis F. Sylburgii et R. F. P. Brunckii, ed. Imman. Bekkerus. 1815. 8. maj. 18 gr.
- Charta melior. 1 rthlr.
- perg. (velin) 1 rthlr. 16 gr.
- Lowth, Rob., Praelectiones de sacra poesi Hebraeorum. Subj. metr. Har. brev. confut. et oratio Crew. C. not. et epim. I. D. Michaelis suis animadv. adj. ed. E. F. C. Rosenmüller. Insunt C. F. Richteri de aet. lib. Iobi defun. et C. Weisii de metro Har. commentatt. 815. 8 mai. 5 rthlr. 12 gr.
- Charta melior. 4 rthlr.
- Poetae latini minores. Rec. not. viror. doct. et suas adi. I. Chr. Wernsdorf. T. I. II. III. T. IV. P. 1. 2. T. V. P. 1. 780—88. 8 maj. 11 rthlr.
- Tom. V. P. 2. et T. VI. prodierunt Helmstadii in Bibliop. Fleckenstein.
- C. Valerii Flacci Argonauticon libri VIII. c. not. P. Burmanni I. integ. et fel. L. Carrionis, Aeg. Maferii, L. Balbi Lil. I. Zinzlingii, Ch. Bulaei Nic. Heinlii et al. Rec. suasq. annot. adi. T. C. Harles. 781. 8 mai. 3 rthlr. 12 gr.
- Charta batava 5 rthlr.
- Tyrtaei quae supersunt omnia, coll. comment. ill. ed. C. A. Klotz. c. fig. 767. 8. 1 rthlr. 12 gr.
- Charta batava 2 rthlr. 8 gr.
- Libanii Soph. Orationes et Declamationes. Graece. Ad fid. codd. mss. rec. et perp. adnot. ill. L. I. Reiske. IV Tomi. 791. 97. 8 mai. 15 rthlr.
- T. C. Harles Introductio in historiam linguae graecae. T. I. T. II. P. 1. 2. Suppl. T. I. II. Editio alt. emend. et auct. 792. 806. 8 mai. 7 rthlr. 4 gr.
- Eiusd. libri Supplementor. Tom. I. 1 rthlr. 12 gr.
- Tom. II. 1 rthlr. 16 gr.
- Scriptores physiognomoniae veteres. Gr. et lat. Ex rec. C. Perulci et F. Sylburgii. Rec. animadv. Sylburgii et D. G. Trilleri in Melampodem emend. add. suasq. adpersit not. L. G. F. Franzius. 780. 8 mai. Charta scr. 3 rthlr.
- Etymologicon Magnum. Superiorum editionum variorumque auctorum collatione repurgatum, perpet. not. illustr. indd. uberr. auct. opera Frid. Sylburgii. Editio nova correct. (stud. G. H. Schaeferi.) 4 mai. 816.
- Charta scriptoria
- pergam. (velin)
- Elegia ad M. Valer. Corvinum Messalam, ed. commentat. de auctore et observ. instr. C. P. E. Wagner. 8 mai. 816. 12 gr.

Sub prelo:

- Platonis Opera. Gr. et lat. ed. Boeckh, Buttman, Heindorf et Schleiermacher. 8 mai.
- Euripidis Tragoediae. Ed. Matthiae. T. IV.

ETYMOLOGICON.

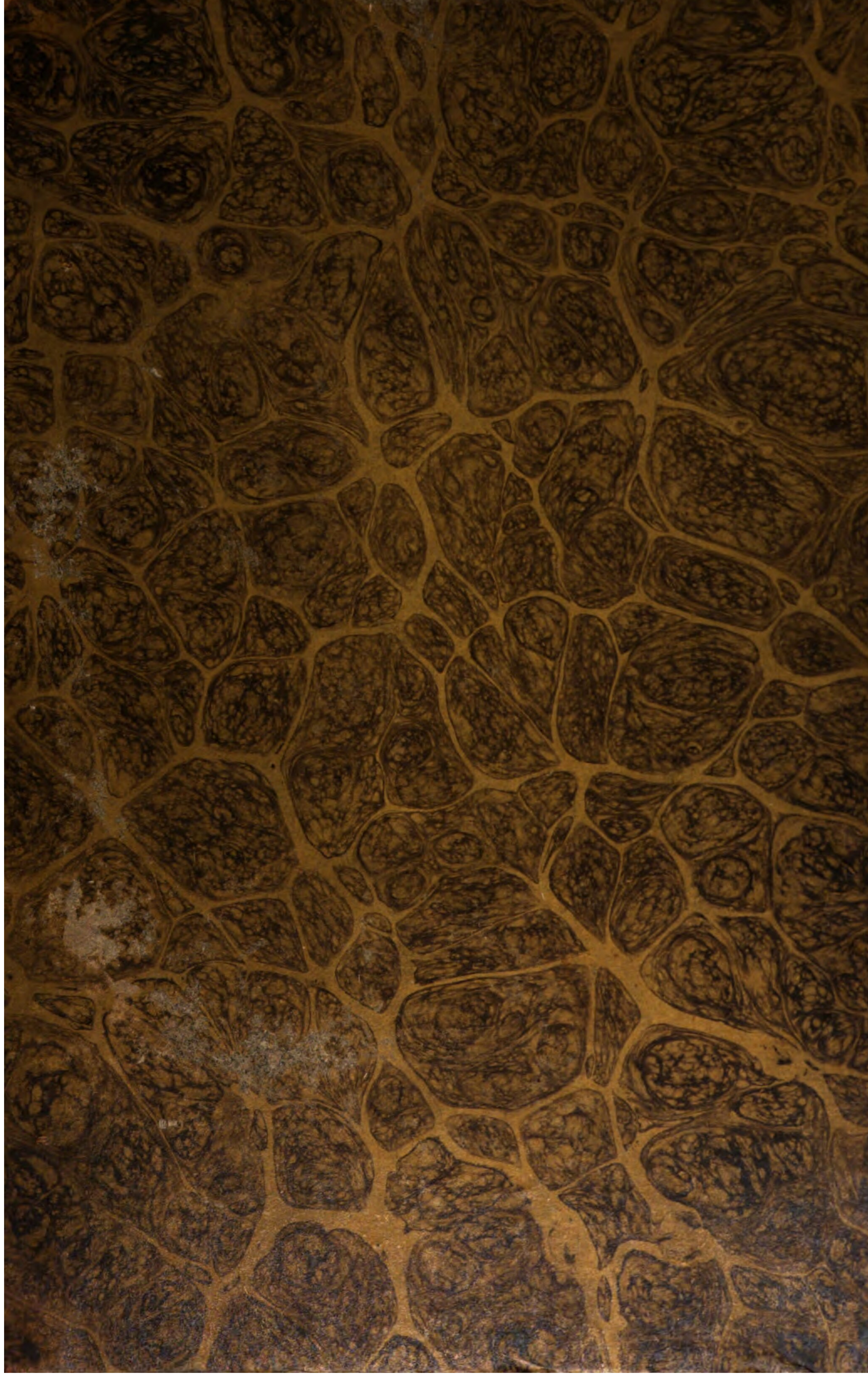
In Commissis:

- Pindari Opera, Graece, lat. transl. carm. et illust. a J. Costa. 3 tomi. Patav. 808. 4 mai. 7 rthlr.
- S. de Sacy Grammaire Arabe. 2 tomes. (av. fig. à Paris. 8 mai. 10 rthlr. 12 gr.
- Du même Chrestomathie arabe. 3 tomes. ibid. 806. 8 mai. 16 rthlr.
- Voyage pittoresque des Isles de Sicile, de Malta et de Lipari par Houck. 4 tomes. av. fig. à Paris. 782—87. royal fol. 250 rthlr.
- F. Comit. Waldstein et P. Kitaibel Plantae rariores Hungariae indigenae et iconib. pictis illustr. 27 Fasciculi. Viennae Auct. 808—811. royal fol. 337 rthlr. 12 gr.
- Die Wartburg, ein Gedicht in fünf Gefängen, mit fünf Landschaften von Darnstedt. 12. 12 gr.
- Siam und Galmory: ein Gedicht in zwei Gefängen, und Adamah oder die Schöpfung des Weibes. Von Siegfried. Mit sechs Kupfern von Mettenleiter. 12. 12 gr.
- Histoire abrégée du Cabinet des médailles et antiques de la Bibl. impér. par Cointreau. Av. fig. Paris 800. 8. 1 rthlr. 12 gr.
- Murray Descriptio arteriar. corp. hum. Upsal. 4. 16 gr.
- Paykull Fauna Suecica. ibid. 2 tomi. 8. 2 rthlr. 12 gr.
- Monographia carabor. Suec. ibid. 8. 20 gr.
- Floderi Opuscula orat. et poet. ibid. 8. 791. 1 rthlr. 8 gr.
- Fr. Mesnien a Meninsky dictionarium arab. pers. turc. lat. 4 tomi. Viennae Auct. 780. fol. 75 rthlr.
- Idem liber. Charta mai. 100 rthlr.
- Universallexicon, herausgegeben von Zedler. 64 Bände und 4 Bände Supplem. Leipz. fol. 100 rthlr.
- I Papiri diplomatici raccolti ed illustrati dall' Abbate G. Marini. C. fig. In Roma. 805. Fol. 24 rthlr.
- Charta meliori 30 rthlr.
- Catena graecor. Patrum in Octateuchum et libros Regum. Ed. Nicephoro Theodoko. Graece. 2 tomi. Lips. sumpt. edit. 772. 73. fol. mai. 10 rthlr.
- Ioann. Hedwig Theoria generationis et fructificationis plantarum cryptogam. Linn. retractata et aucta. C. tabb. 42 color. Lips. sumpt. auct. 798. 4 mai. 18 rthlr.
- Maur. de Prasse Institutiones analyticae. Lips. sumpt. auctor. 813. 4. 5 rthlr. 12 gr.
- Aeg. Forcellini totius latinitatis Lexicon, cur. L. Facciolati. Ed. 2da locupl. 4 tomi. Patav. 805. fol. 25 rthlr.
- Mar. Nizolii Lexicon Ciceronianum, ed. L. Facciolati. Patav. 734. fol. 7 rthlr.
- Miscellanea Cracoviensia. P. I. II. Cracov. 814. 4. 1 rthlr. 8 gr.

Zzz

- Fabulae Aesopicae, gr. c. not. Coray. Paris. 811. 8 mai. 6 rthlr.
- Plutarchi Vitae parall. gr. ab eod. edit. 6 tomi. ib. 8 mai. 54 rthlr.
- Polyaeni Strategematum libri VIII. gr. ab eod. ed. ib. 809. 8 mai. 6 rthlr.
- Prodromus Biblioth. gr. contin. Claud. Aelian. Heracl. Pont. Nicol. Damasc. ab eod. ed. ib. 8 mai. 5 rthlr.
- Isocratis Orationes et epistolae. 2 Tomi ab eod. ed. ib. 807. 8 mai. 10 rthlr.
- Xenocrates et Galenus de Alimento ex Aquatilibus ab eod. ed. ib. 814. 8 mai. 3 rthlr. 6 gr.
- Atlas von Griechenland, dessen Inseln und Colon., bestehend aus 12 grossen Charten, durchaus in griech. Schrift. Mit vielen Münzen. 15 rthlr.
- Goffelin, P. F., Recherches sur la Geographie des Anciens. 4 Tomes. av. Cartes. Paris 798. 813. 4to 34 rthlr.

- Fr. Lindemann de latinae linguae accentibus lib. I. Lipf. 816. 8 mai. 4 gr.
- C. Morgensternii Symbolae crit. ad Platonis Politiam ab Astio denuo editam. Dorpati 815. fol. 10 gr.
- I. Amersfoordt dissert. philol. de var. lect. Holmes. locor. quorund. Pentat. Mos. Lugd. 815. 4 mai. 2 rthlr.
- Selecta e scholis L. C. Valckenarii in libb. quosd. N. T. edit. Ev. Wallenberghio, qui diff. praemiss. de gloss. N. T. Tom. I. Amst. 815. 8 mai. 3 rthlr. 20 gr.
- E. A. Borger de constanti et aequabili I. C. indole, doct. ac doc. rat. f. Commentat. de Ev. loa. c. Matth. Marci et Luc. Evangg. compar. P. I. Lugd. B. 816. 8 mai. 1 rthlr. 12 gr.
- I. M. Kemper Orat. de aetat. nost. fati etc. Lugd. B. 816. 8 mai. 6 gr.
- Antarae Poema arab. Moallakah c. integr. schol. ad cod. Manusc. ed. in lat. ferm. translul. et lect. var. add. V. E. Menil. Observat. subi. I. Willmet. Lugd. B. 816. 4 mai. 3 rthlr.

Schäfer, Gottfried Heinrich, 1764-1840

Etymologikon to mega Etymologicon magnum

Bd.: 1

Lipsia 1816

4 A.gr.b. 1355-1

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10216475-8